Hof van Cassatie

Casslex

1994-2014

Samenvattingen van de arresten van het Hof van Cassatie geordend volgens uitgelegde wetsbepaling

Aanvullend Protocol nr. 1 bij het E.V.R.M., ondertekend te Parijs op 20 maart 1952, goedgekeurd bij Wet 13 mei 1955

Art. 1

P.12.1235.F 5 december 2012 AC nr. ...

Door de verplichte verbeurdverklaring toe te passen op het voorwerp van de witwaspraktijken, ook al behoort dat niet toe aan de veroordeelde, schendt artikel 505 van het Strafwetboek, artikel 1 van het Aanvullend protocol nummer 1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden niet, behalve indien dat artikel los wordt gelezen van de regels die de strengheid ervan afzwakken.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- STRAF - Andere straffen

P.12.0489.N 6 november 2012 AC nr. ...

Krachtens artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM en artikel 159 Grondwet moet de rechter nagaan of de beslissing van de herstelvorderende overheid om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen; hij moet de vordering die is gestoeld op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1). (1) Zie: Cass. 10 feb. 2009, AR P.08.1163.N, AC 2009, nr. 108; Cass. 24 nov. 2009, AR P.09.0278.N, AC 2009, nr. 689; Cass. 25 maart 2011, AR C.10.0016.N, AC 2011, nr. 225.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

C.09.0230.F 20 januari 2011 AC nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- GEZONDHEIDSPOLITIE - Over dieren

C.10.0275.N 17 december 2010 AC nr. 753

Wanneer de appelrechters, bij het beoordelen van de vordering van eiseres tot het bekomen van schadevergoeding wegens foutieve aantasting van haar eigendomsrecht ten gevolge van de onttrekking van het beheer van haar vermogen, zonder hierin te worden bekritiseerd, oordelen dat aan de rechtbank geen onzorgvuldigheid kan worden verweten door eiseres failliet te verklaren, dat deze rechtbank niet heeft gehandeld op een wijze strijdig met het handelen van een normaal en omzichtig magistraat die in dezelfde omstandigheden verkeert, en dat er gedurende de periode dat de eiseres door het faillissement het beheer over haar vermogen niet kon uitoefenen geen fout van de curators in de uitoefening van hun beheer is vastgesteld, verantwoorden zij naar recht hun beslissing dat er geen schending van artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het EVRM voorhanden is (1). (1) Zie Cass., 19 dec. 1991, AR 8970, AC 1991-92, nr. 215, met concl. van procureur-generaal VELU, toen eerste advocaat-generaal, in Pas. 1992, I, nr. 215, en Cass., 5 juni 2008, AR C.07.0073.N, AC 2008, nr. 349.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

D.06.0019.F 28 september 2007 AC nr. 442

De bestreden beslissing van de raad van beroep is naar recht verantwoord wanneer zij de uitspraak van de raad van de Orde bevestigt om de advocaat die de opgelegde bijdragen niet betaalt, van het tableau weg te laten en die feitelijke omstandigheden naar voren brengt die uitsluiten dat die maatregel, die hier van administratieve aard is, in wanverhouding zou staan met het doel van openbaar nut op grond waarvan hij is ingesteld (1). (1) Betreffende het evenredigheidsbeginsel, zie Cass., 16 jan. 2002, AR P.01.1163.F, nr. 31; Cass., 21 mei 2003, AR P.03.0439.F, nr. 310.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

De regel dat de raad van de Orde aan de op het tableau ingeschreven advocaten de betaling van door hem vastgelegde bijdragen kan opleggen en de regel, die uitgevaardigd is ter uitvoering van de vorige, dat de raad van de Orde, met inachtneming van de vastgelegde regeling, bij wege van een administratieve beslissing de weglating kan bevelen van de advocaat die verzuimt die bijdragen te betalen, zijn bepalingen die bijdragen tot goede organisatie van het beroep van advocaat en die, bijgevolg, een openbaar nut nastreven.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

Art. 1, eerste en tweede lid

C.08.0261.F 8 maart 2010 AC nr. 157

Zelfs als een eigendomsberovende maatregel een gewettigd doel van openbaar belang beoogt, moet een billijk evenwicht gevrijwaard worden tussen de vereisten van het algemeen belang van de gemeenschap en de noodzaak om de fundamentele rechten van het individu te beschermen, waarbij dat evenwicht verbroken wordt wanneer de betrokkene een bijzondere en buitensporige last dient te ondergaan; er moet derhalve een (redelijke verhouding van) evenredigheid tussen de aangewende middelen en het beoogde doel bestaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- EIGENDOM -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- DIEREN -

Art. 1, eerste lid

S.01.0099.F 25 oktober 2004 AC nr. 506

Het recht van de werknemer op het rustpensioen is geen vermogensrecht in de zin van artikel 1, eerste lid, Aanvullend Protocol bij het E.V.R.M., ondertekend te Parijs op 20 maart 1952 (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 1997, AR C.96.0216.F, nr 412; D. PLAS, "La convention européenne des droits de l'homme et la jurisprudence belge en matière sociale", Les droits de l'homme au seuil du troisième millénaire. Mélange en hommage à Pierre Lambert, Brussel, 2000, p. 650, nr 28, en de noot 72.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- GOEDEREN -

- PENSIOEN - Werknemers

Aanvullend Protocol van 9 juni 1997 bij de overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat gesloten bij Verordening nr. 2840/72 van de Raad van 19 december 1972.

Art. 1, b

P.06.0467.N 13 juni 2006 AC nr. 328

De gemeenrechtelijke strafbaarstelling van de valsheid betreffende een document dat door een douanevoorschrift is vereist, is ook een strafbaarstelling van een handeling in strijd met de douanewetgeving in de zin van het Aanvullend Protocol betreffende wederzijdse administratieve bijstand inzake douanezaken van 9 juni 1997.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 11

P.06.0467.N 13 juni 2006 AC nr. 328

Artikel 11.1 van het Aanvullend Protocol betreffende wederzijdse administratieve bijstand inzake douanezaken van 9 juni 1997 houdt in dat de met toepassing van de overeenkomst verkregen informatie kan worden gebruikt voor strafprocedures wegens niet-naleving van douanewetgeving, onverschillig of de overtreding daarvan naar Belgisch recht wordt gestraft door het bijzondere douanestrafrecht of het gemene strafrecht.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- STRAFVORDERING -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het gebruik van ontvangen informatie voor de vervolging van een witwasmisdrijf, gepleegd door of ten gevolge van de schending van een douanevoorschrift, beantwoordt eveneens aan het gebruik omschreven in artikel 11.1 van het Aanvullend Protocol betreffende wederzijdse administratieve bijstand inzake douanezaken van 9 juni 1997.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- STRAFVORDERING -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Additioneel protocol van 6 juli 1970

Art. 3, § 1

F.96.0056.F 2 januari 1997 AC nr. ...

Voor de berekening van de progressiviteit van de aanslagvoet van de Belgische personenbelasting op het belastbaar inkomen van de belastingplichtige, mag geen rekening worden gehouden met de salarissen en lonen die door de internationale Organisatie "Eurocontrol" worden betaald aan de belastingschuldige die deel uitmaakt van het personeel van die organisatie.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Gewoon stelsel van aanslag

Algemeen reglement van de Waarborgkas van de wisselagenten, goedgkeurd bij MB 5 aug. 1988

Art. 3

C.08.0565.F 28 juni 2010 AC nr. 466

Volgens artikel 14 van de statuten van de Waarborgkas van de wisselagenten, aangenomen bij koninklijk besluit van 19 november 1986, is het waarborgfonds bestemd voor het aanzuiveren van de beroepsverbintenissen van de leden voor zover deze verbintenissen betrekking hebben op de roerende waarden; wie een beroep wil doen op de interventie van dat waarborgfonds, moet aantonen dat de voorwaarden voor een dergelijke interventie vervuld zijn.

- BEURS -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming

Art. 260bis

C.98.0006.F 7 januari 1999 AC nr. ...

De verplichting om tijdens grondwerken in de nabijheid van een ondergrondse elektrische kabel vooraf de eigenaar van de kabel te raadplegen, geldt vóór het begin van ieder werk in de grond waarin die kabels ingegraven zijn.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- ENERGIE -

Art. 681bis/63, derde lid

C.10.0746.F 29 juni 2012 AC nr. ...

Uit artikel 681bis/63, derde lid, titel III, van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, regel van politie, volgt dat bij de stopzetting van de activiteit van een benzinestation, de verplichting om een indicatief onderzoek van de ondergrond te doen uitvoeren en om de tanks en de leidingen weg te halen of ze te reinigen en te vullen met zand, onoplosbaar schuim of een gelijkwaardig inert materiaal, berust op de exploitant die, behoudens andersluidend wettelijk of contractueel beding, de kosten ervan draagt (1). (1) Artikel 681bis/63, derde lid, van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, goedgekeurd bij de besluiten van de Regent van 11 feb. 1946 en 27 sept. 1947, daarin ingevoegd bij artikel 1 van het Besluit van de Waalse Regering van 4 maart 1999 vóór de wijziging ervan bij het Besluit van de Waalse Regering van 6 mei 2010.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

Art. 73

S.10.0215.F 21 november 2011 AC nr. ...

Het arrest stelt vast dat een drankautomaat met flesjes plat of bruisend water ter beschikking van de werknemers stond tegen tegen een bepaalde prijs, dat er geen dubbel gebruik was tussen het toekennen van de premie in kwestie en het ter beschikking stellen van water en dat het bescheiden bedrag van die premie de waarde van de prestatie bij equivalent niet overschreed, en verantwoordt aldus zijn beslissing naar recht dat de premie in geen geval een vorm van loon voor de werknemers is in de zin van artikel 2, eerste lid, 3° van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, doch de uitvoering van de verplichting van de werkgever bij equivalent.

- LOON - Algemeen

Art. 833.2.1

S.02.0021.N 6 januari 2003 AC nr. 9

De regel die bepaalt dat de werkgever het hoofd van dienst van veiligheid, gezondheid en verfraaiïng van de werkplaatsen aanwijst, vervangt of verwijderd uit zijn functie, na voorafgaand akkoord van het comité, beschermt niet het diensthoofd of zijn adjunct maar de functie en verleent geen bescherming tegen ontslag (1)(2). (1) Zie Cass., 5 okt. 1992, AR 7917, nr 648. (2) Thans artikel 20 KB 27 maart 1998, betreffende de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming van het werk.

- ARBEID - Arbeidsbescherming

Art. 839decies

S.01.0182.N 17 maart 2003 AC nr. 170

De werknemers die lid zijn van de vakbondsafvaardiging in een onderneming die gewoonlijk gemiddeld minder dan 50 werknemers tewerkstelt, worden van rechtswege belast met de opdrachten van het veiligheidscomité vanaf hun aanstelling als vakbondsafgevaardigde.

- VAKBONDSAFVAARDIGING -

Artt. 1 en 19

P.96.1304.N 16 maart 1999 AC nr. ...

Een onwettige exploitatie is strafbaar zelfs wanneer de exploitant niet de oorspronkelijke oprichter van de inrichting is, de omstandigheid dat deze laatste geen vergunningsbesluit had doet niet af aan de strafbaarheid van de exploitant zonder vergunning.

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

Artt. 73 en 97

S.10.0215.F 21 november 2011 AC nr. ...

De artikelen 73 en 97 van het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming en van de reglementering van het welzijn op het werk verplichten de werkgever drinkwater of een andere aangepaste drank te verstrekken tegen de voorwaarden die erin bepaald zijn en sluiten niet uit dat de werknemers een premie of een forfaitaire geldsom mogen krijgen waarmee ze drank kunnen kopen op de plaats waar zij hun werk uitoefenen.

- ARBEID - Arbeidsbescherming

Algemene Provinciebelasting van de Provincie Antwerpen van 8 okt. 1992

Art. 1, eerste en derde lid

F.96.0014.N 30 april 1999 AC nr. ...

De belasting die gevorderd wordt onder meer van elke beoefenaar van een vrij beroep, die op 1 januari van het belastingjaar op het grondgebied van de Provincie Antwerpen, een individuele of collectieve bedrijfsruimte ter beschikking heeft voor het uitoefenen van een hoofd- of bijkomende activiteit, is in beginsel door die beoefenaar van een vrij beroep zelf verschuldigd, tenzij hij zijn volledige activiteit uitoefent in het kader van een vennootschap die de inkomsten van die activiteit verkrijgt en de kosten van die activiteit draagt: zij kan derhalve niet gevorderd worden van een persoon die louter "voor rekening" van een vennootschap handelt.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

Art. 211

F.13.0003.N 16 januari 2014 AC nr. ...

De verplichting dat de door artikel 221.1 Communautair Douanewetboek bedoelde mededeling van het in te vorderen bedrag aan rechten moet zijn voorafgegaan door de boeking ervan door de douaneautoriteit, sluit niet uit dat de door artikel 217.1 Communautair Douanewetboek bedoelde boeking en deze mededeling geschieden door middel van eenzelfde drager, zoals een door artikel 211 Algemene Wet Douane en Accijnzen bedoelde beschikking waarbij een reeds eerder globaal geboekte douaneschuld individueel per douaneschuldenaar of -schuldenaars wordt bepaald.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 271

P.12.0989.N 11 februari 2014 AC nr. ...

Uit artikel 6.3.c EVRM vloeit niet voort dat een inzake douane en accijnzen geverbaliseerde overtreder op het ogenblik dat hij wordt uitgenodigd om tegenwoordig te zijn bij het opmaken van het proces-verbaal en de overhandiging van een afschrift, de bijstand moet genieten van een raadsman.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- ADVOCAAT -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 275, § 1

C.12.0063.F 21 februari 2013 AC nr. ...

Het arrest schendt artikel 275, §1, van de douane- en accijnzenwet, wanneer het de burgerlijke rechter in kort geding bevoegd verklaart om kennis te nemen van de vordering tot vrijgave van een beslag dat de administratie der douane en accijnzen heeft gelegd n.a.v. de vervolging van een strafrechtelijke overtreding van de wetten inzake douane en accijnzen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 283

F.12.0055.N 17 oktober 2013 AC nr. ...

Uit artikel 283 AWDA volgt niet dat de bevoegdheid van de strafrechter om kennis te nemen van de burgerlijke rechtsvordering tot betaling van rechten of accijnzen voortvloeiend uit overtredingen, fraudes, misdrijven of misdaden, exclusief is, zodat die burgerlijke rechtsvordering ook voor de burgerlijke rechter kan worden gebracht; de omstandigheid dat tegen anderen dan de eiseres voor de strafrechter een vordering wegens overtredingen, fraudes en misdrijven wordt ingesteld, nadat voor dezelfde invoerrechten tegen de eiseres een vordering is ingesteld voor de burgerlijke rechter, heeft niet tot gevolg dat de burgerlijke rechter onbevoegd wordt om te oordelen over deze vordering (1). (1) Zie concl. O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 3

C.13.0572.N 31 oktober 2014 AC nr. 650

De bepalingen die de wijze van boeking van de bedragen aan rechten regelen, zijn bepalingen van materieel recht; de bepalingen die gelden op het ogenblik van het ontstaan van de douaneschuld zijn van toepassing (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 314, § 1

F.12.0040.N 16 januari 2014 AC nr. ...

De kennisgeving van het dwangbevel kan niet worden aangezien als de mededeling op de daartoe geëigende wijze van het bedrag van de rechten aan de schuldenaar, althans niet in het kader van de invordering krachtens dit dwangbevel en de daarop geënte gerechtelijke procedure.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De mededeling van het bedrag van de rechten aan de schuldenaar van de douaneschuld moet het uitvaardigen van een dwangbevel voorafgaan zodat het in strijd hiermede uitgevaardigd dwangbevel niet als basis kan dienen voor de invordering van de douaneschuld.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 322

P.11.1206.N 28 mei 2013 AC nr. ...

Onder smokkelfeit of smokkelpoging in de zin van artikel 322 AWDA wordt niet enkel verstaan de in- of uitvoer van goederen met ontduiking van rechten, maar elke onregelmatigheid inzake een douane-verrichting.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 221 en 223

F.12.0079.N 19 december 2013 AC nr. ...

Wanneer bij vrijspraak van de niet BTW-plichtige douaneschuldenaar, de teruggave van de inbeslaggenomen goederen niet mogelijk is omdat de goederen, met miskenning van de voorschriften van artikel 276 AWDA, intussen reeds werden vervreemd, kan hij als schadevergoeding aanspraak maken op de vervangingswaarde van de zaak, nl. het bedrag dat nodig is om zich een gelijkaardige zaak aan te schaffen, alsmede op de BTW, de vergoedende interest en de verwijlinterest vanaf de datum van de uitspraak tot het ogenblik van de betaling.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 267 en 268

C.13.0572.N 31 oktober 2014 AC nr. 650

Een in een proces-verbaal vastgestelde douaneschuld waarbij het exacte bedrag aan rechten met zekerheid wordt vastgesteld ten aanzien van de schuldenaars, is een boeking in de zin van de artikelen 2.1, eerste lid, 2.2., eerste lid, en 6.1 Verordening (EEG) nr. 1854/89, zonder dat België uitdrukkelijk moet bepalen dat de artikelen 267 en 268 AWDA nadere regels vormen voor de praktijk van de boeking van de bedragen aan rechten overeenkomstig artikel 2.2, eerste lid, Verordening (EEG) nr. 1854/89 (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 281 tot 283

P.11.1001.F 12 september 2012 AC nr. ...

Wanneer de in de artikelen 281 en 282 Douane en Accijnzenwet 18 juli 1977 bedoelde misdrijven, aanleiding geven tot betaling van rechten en accijnzen, wordt daarover uitspraak gedaan door de strafrechter die aldus kennis neemt van een burgerlijke rechtsvordering, onverminderd de strafvordering; de rechter is dus verplicht om, zelfs wanneer de beklaagde wordt vrijgesproken, uitspraak te doen over die burgerlijke rechtsvordering (1). (1) Zie Cass. 25 juni 1997, AR P.97.0187.F, AC 1997, nr. 301.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Algemene Wet 26 aug. 1822

Art. 196

P.08.1046.F 5 november 2008 AC nr. 611

Art. 193, Algemene Wet Douane en Accijnzen, onderwerpt alle panden in welke enig bedrijf wordt uitgeoefend op wiens product een accijns is gevestigd, aan de visitatie van de ambtenaren van de administratie; onder de term "bedrijf" wordt iedere bedrijvigheid verstaan die bijdraagt tot de productie of het verkeer van rijkdommen, zoals het laden, lossen of verpakken, in een daartoe bestemde loods, van de bij wet bepaalde goederen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Antidiscriminatiewet van 25 feb. 2003

Art. 19, § 1

S.07.0068.N 19 mei 2008 AC nr. 302

De voorzitter van de arbeidsrechtbank die moet oordelen over een vordering van een werknemer tot staking van discriminerende verhindering door de werkgever van zowel de uitvoering van de arbeidsovereenkomst als van een syndicaal mandaat, is bevoegd te oordelen over het door de werkgever ingeroepen verweer dat de arbeidsovereenkomst beëindigd werd door voorhanden zijnde overmacht of ingevolge ontslag, als relevant gegeven bij de beoordeling van de gevorderde maatregelen om de discriminatoire handelingen te doen ophouden. (1) (2). (1) Artikel 19, § 1, van de wet van 25 feb. 2003, ter bestrijding van de discriminatie en tot wijziging van de wet van 15 feb. 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, voor de opheffing ervan bij artikel 51, van de wet van 10 mei 2007, ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie. (2) Artikel 587bis, 2°, Ger.W., zoals vervangen door artikel 28, van de Antidiscriminatiewet van 25 feb. 2003, en voor de vervanging ervan door artikel 10, van de wet van 10 mei 2007, tot aanpassing van het Gerechtelijk wetboek, aan de wetgeving ter bestrijding van discriminatie en tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

Art. 19, § 3, en 31

C.06.0351.F 18 december 2008 AC nr. 740

Uit de bewoordingen van artikel 19, § 3, van de wet van 25 februari 2003 blijkt dat het slachtoffer van de discriminatie en de in artikel 31 van deze wet bedoelde groepering enkel de feiten dienen te bewijzen die het bestaan van een discriminatie kunnen doen vermoeden en dat, wanneer een dergelijk vermoeden bestaat, de bewijslast dat er geen discriminatie is op de verweerder rust.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Arbeidsinspectiewet

Art. 15, 2°

P.10.0399.N 8 november 2011 AC nr. ...

Wanneer misdrijven met dezelfde maximumgevangenisstraffen worden bestraft, is de hoogste maximumgeldboete beslissend voor het bepalen van de zwaarste straf; zo een misdrijf strafbaar is gesteld met een geldboete die zoveel keer moet worden toegepast als er werknemers zijn ten aanzien van wie de overtreding werd begaan, wordt de maximumgeldboete voor dat misdrijf vastgesteld rekening houdend met het aantal in de telastlegging betrokken werknemers (1). (1) Cass. 5 juni 1979, AR 5287, AC, 1978-79, 1159; Cass. 3 okt. 1990, AR 8261, AC, 1990-91, 119.

- STRAF - Zwaarste straf

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

Art. 4

P.12.1919.F 24 april 2013 AC nr. ...

De uitbreiding van de rechtsmacht die voortvloeit uit de onsplitsbaarheid of de samenhang, heeft tot gevolg dat de kennisneming van het geheel van de misdrijven aan het hoogste rechtscollege wordt toegewezen of aan datgene waarvan de toegewezen bevoegdheden algemeen en niet bijzonder zijn; uit het feit dat er een gemeenrechtelijk misdrijf is gepleegd samen met een overtreding van de sociale wetgeving of van een willekeurige andere bijzondere wet die ook in de tussenkomst van de politierechter voorziet, volgt niet dat de machtigingsbevoegdheid van die magistraat, die door die wetgevingen specifiek bevoegd is verklaard voor alleen de daarin bedoelde misdrijven, wordt uitgebreid tot de gemeenrechtelijke misdrijven die samenhangen met de voormelde misdrijven of die daarvan onsplitsbaar zijn.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- SAMENHANG -

- ARBEID - Algemeen

- WOONPLAATS -

De rechter in de politierechtbank is alleen wettelijk bevoegd om kennis te nemen van een verzoek tot machtiging van een huiszoeking ten aanzien van misdrijven voor de opsporing waarvan de wet die bijzondere mogelijkheid bepaalt; uit het feit dat de opsporing van misdrijven inzake mensenhandel tot de opdracht van de sociale inspecteurs behoort, volgt niet dat de politierechter ook voor die misdrijven een machtiging tot huiszoeking kan verlenen in de plaats van de onderzoeksrechter (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. …

- VREEMDELINGEN -

- ARBEID - Algemeen

- WOONPLAATS -

Art. 4, § 1, 1°, tweede lid

P.03.1378.N 9 maart 2004 AC nr. 132

De rechter in de politierechtbank oordeelt onaantastbaar en zonder mogelijkheid tot verhaal of hij de toestemming geeft of weigert aan de sociale inspecteurs om toegang te hebben tot de bewoonde lokalen waarvan zij redelijkerwijze kunnen vermoeden dat daar personen tewerkgesteld zijn die onderworpen zijn aan de bepalingen van de wetgevingen waarop zij toezicht uitoefenen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

De strafrechter vermag niet na te gaan of de sociale inspecteur zich voor de politierechter op gegronde vermoedens van sociaalrechtelijke inbreuk heeft beroepen en dat de betreding van bewoonde lokalen noodzakelijk was voor het vaststellen van die inbreuk.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De stukken die de politierechter hebben toegelaten de aanvraag, uitgaande van de sociale inspecteur en strekkende tot het bekomen van machtiging tot betreding van bewoonde lokalen op basis van gegronde vermoedens van sociaalrechtelijke inbreuk, te beoordelen, moeten zich niet in het strafdossier bevinden.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 5

S.06.0091.N 29 oktober 2007 AC nr. 513

Wanneer een akte van onderzoek en rechtspleging wordt meegedeeld door een sociale inspectiedienst aan de instellingen van sociale zekerheid, de sociale inspecteurs van de andere inspectiediensten of aan ambtenaren belast met het toezicht op andere wetgevingen, wordt deze mededeling specifiek geregeld door artikel 5, van de Arbeidsinspectiewet en niet door het voorschrift van artikel 125, van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950.

- GERECHTSKOSTEN - Algemeen

S.05.0119.N 8 januari 2007 AC nr. 10

De inlichtingen afkomstig van de sociale inspectie die deze laatste ingewonnen heeft in het kader van de opdracht die zij ontving van de arbeidsauditeur, vallen onder de toepassing van artikel 5 van de Arbeidsinspectiewet.

- ARBEID - Allerlei

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

S.96.0192.N 28 april 1997 AC nr. ...

De inlichtingen die de sociale inspecteurs bij hun onderzoek inwinnen in het kader van de arbeidsinspectiewet hebben de wettelijke bewijswaarde van een feitelijk vermoeden.

- ARBEID - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

Art. 6, § 1, derde lid

S.06.0091.N 29 oktober 2007 AC nr. 513

Artikel 6, § 1, derde lid, van de Arbeidsinspectiewet krachtens hetwelk inlichtingen betreffende gerechtelijke procedures enkel mogen worden meegedeeld met de uitdrukkelijke toelating van de procureur-generaal of de auditeur-generaal, heeft enkel betrekking op het verstrekken van inlichtingen door andere diensten aan de sociale inspectiediensten op hun verzoek, maar heeft geen betrekking op inlichtingen die door een sociale inspectiedienst worden meegedeeld aan een instelling van sociale zekerheid (1). (1) Art. 6, § 1, derde lid, van de wet van 16 nov. 1972, vóór de wijziging ervan bij de wet van 20 juli 2006.

- BEWIJS - Algemeen

Art. 9

S.99.0163.N 20 maart 2000 AC nr. ...

De processen-verbaal van de sociale inspecteurs, waarvan sprake is in artikel 9 van de wet van 16 november 1972, zijn alleen maar bestemd om de overtredingen van de in die wet opgesomde strafbepalingen vast te stellen met het oog op de bestraffing ervan; een zulkdanig proces-verbaal maakt geen "beschuldiging" uit in de zin van artikel 6.1 van het E.V.R.M., nu het de betrokkene niet in verdenking stelt en hem ook niet noopt tot het nemen van maatregelen om zich te verdedigen.

- ARBEID - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

S.94.0156.F 19 juni 1995 AC nr. ...

De in artikel 9 wet van 16 nov. 1972 betreffende de arbeidsinspectie bedoelde processen-verbaal van de ambtenaren van de R.V.A zijn alleen maar bestemd om de overtredingen van de strafbepalingen betreffende de toekenning van de werkloosheidsuitkeringen vast te stellen met het oog op bestraffing ervan; ze hebben geen bewijskracht tot het tegendeel bewezen is tenzij in het belang van de strafvordering en van de rechtsvordering tot vergoeding van de schade ten gevolge van de overtredingen die erin zijn vastgesteld, en het gezag dat artikel 9 eraan toekent, kan niet worden aangevoerd in een bij het arbeidsgerecht aanhangig gemaakt geschil betreffende een administratieve beslissing waarbij de maatregelen van de artt. 195 en 210 Werkloosheidsbesluit worden toegepast.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Artt. 1, derde lid, 5, 7 en 9

S.05.0131.N 29 oktober 2007 AC nr. 511

De bepalingen van de artikelen 1, derde lid, 5, 7 en 9 van de arbeidsinspectiewet maken wettelijk uitzonderingen uit als bedoeld in artikel 28quinquies van het Wetboek van Strafvordering op de regel dat het opsporingsonderzoek geheim is.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Uit de samenlezing van de bepalingen van artikel 1, derde lid, 5, 7 en 9 van de Arbeidsinspectiewet volgt dat de sociale inspecteurs de inlichtingen die zij tijdens een autonoom optreden hebben ingewonnen, anders dan deze die zij verkregen bij de uitvoering van onderzoeksverrichtingen voorgeschreven door de rechterlijke overheid, kunnen meedelen aan de openbare en meewerkende instellingen van sociale zekerheid, aan de sociale inspecteurs van de andere inspectiediensten, alsook aan alle ambtenaren belast met het toezicht op andere wetgevingen, in zoverre die inlichtingen deze laatsten kunnen aanbelangen bij de uitoefening van het toezicht waarmee zij belast zijn.

- ARBEID - Allerlei

S.06.0091.N 29 oktober 2007 AC nr. 513

Uit de samenlezing van de bepalingen van artikel 1, derde lid, 5, 7, en 9, van de Arbeidsinspectiewet volgt dat de sociale inspecteurs van een inspectiedienst de inlichtingen die zij tijdens hun onderzoek hebben ingewonnen, anders dan deze verkregen tijdens de uitoefening van plichten voorgeschreven door de rechterlijke overheid, zonder toestemming van deze laatste, kunnen meedelen aan de openbare en meewerkende instellingen van sociale zekerheid, aan de sociale inspecteurs van de andere inspectiediensten, alsook aan alle ambtenaren belast met het toezicht op andere wetgevingen, in zoverre die inlichtingen deze laatsten kunnen aanbelangen bij de uitoefening van het toezicht waarmee zij belast zijn; de omstandigheid dat de sociale inspecteurs op grond van deze inlichtingen een proces-verbaal hebben opgesteld doet hieraan geen afbreuk.

- ARBEID - Allerlei

Artt. 5, eerste lid, en 6, § 1

S.05.0119.N 8 januari 2007 AC nr. 10

Artikel 5, eerste lid, van de Arbeidsinspectiewet heeft betrekking op de mogelijkheid geboden aan de sociale inspecteurs van de inspectiediensten, namelijk wanneer zij zulks nuttig achten, om inlichtingen die zij hebben ingewonnen bij hun eigen onderzoek, uitgevoerd ambtshalve of op verzoek van de gerechtelijke overheid, aan welbepaalde derden mede te delen; artikel 6, § 1, van diezelfde wet heeft daarentegen betrekking op de verplichting in hoofde van bepaalde derden om aan de sociale inspecteurs, op hun verzoek, alle inlichtingen en documenten te verstrekken die zij nuttig achten voor het toezicht op de naleving van de wetgevingen waarmee zij belast zijn.

- ARBEID - Allerlei

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

Art. 12

S.03.0018.N 17 november 2003 AC nr. 573

De bekommernis om met betrekking tot het recht op een lijfrente alle betwistingen uit te sluiten en de verschillen in de verplichting elkaar bijstand en onderhoud te verlenen, verantwoorden dat wanneer twee personen samenwonen, maar voor hun gezin niet de vorm van de wettelijke samenwoning of van het huwelijk gekozen hebben, de lijfrente niet zou worden toegekend (1). (1) Noot O.M. Het O.M. had tot vernietiging geconcludeerd op grond van het eerste middel. Het wees erop dat het Grondwettelijk Hof wetgevende normen kan toetsen aan rechtstreeks werkende verdragsbepalingen, op voorwaarde dat er een samenhang is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, zodat het Hof binnen zijn bevoegdheid blijft. (De bijzondere wet van 9 maart 2003 heeft de bevoegdheid van het Grondwettelijk Hof uitgebreid tot de toetsing aan alle artikelen van titel II "De Belgen en hun rechten", en de artikelen 170, 172 en 191 van de Grondwet. In deze zaak werd de bevoegdheid van het Hof nog bepaald door artikel 26, § 1, van de bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof, vóór de wijziging door de bijzondere wet van 9 maart 2003). Hoewel het Grondwettelijk Hof niet rechtstreeks bevoegd is om uitspraak te doen over de schending van de door het EVRM gewaarborgde grondrechten, heeft het daaromtrent, via de toetsing aan de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, dus toch een duidelijke grondwettelijke opdracht. Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt bovendien dat de toetsing van wettelijke normen door dat Hof aan de rechten en vrijheden gewaarborgd in het EVRM onverbrekelijk samenhangt met de toetsing aan de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in die zin dat elke discriminerende aantasting van de in die bepalingen van internationaal recht vastgestelde grondrechten eveneens een schending oplevert van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Het O.M. was dan ook van mening dat de beslissing van het Grondwettelijk Hof dat artikel 12 van de Arbeidsongevallenwet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang met de artikelen 8 en 14 EVRM, niet schendt, noodzakelijkerwijze impliceert dat er geen discriminerende aantasting is van het recht op gezinsleven gewaarborgd in artikel 8 EVRM. Deze prejudiciële beslissing bindt de verwijzende rechter. Bijgevolg kan het arbeidshof zich ertoe beperken om de vordering af te wijzen op grond van het prejudicieel arrest van het Grondwettelijk Hof, zonder onafhankelijk van dit arrest zelf te onderzoeken of artikel 12 van de Arbeidsongevallenwet de artikelen 8 en 14 EVRM schendt.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Dodelijk ongeval

P.93.1493.F 2 november 1994 AC nr. ...

De lijfrente die aan de weduwe van de getroffene van een arbeidsongeval wordt toegekend en berekend wordt op basis van 30 pct. van het jaarloon van de getroffene, en de volgens het gemeen recht berekende schadeloosstelling voor de materiële bedrijfsschade zijn twee wijzen van vergoeding, de ene forfaitair, de andere concreet, van dezelfde schade.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Dodelijk ongeval

Art. 20bis

S.04.0141.F 6 juni 2005 AC nr. 321

De arbeidsongevallenrente blijft verschuldigd aan de bloedverwanten van de getroffene die overleden is t.g.v een arbeidsongeval, totdat de getroffene de leeftijd van 25 jaar zou hebben bereikt, tenzij hij voor hen de belangrijkste kostwinner was; om te beoordelen of de getroffene de belangrijkste kostwinner was, moet de rechter rekening houden met het bedrag van het daadwerkelijk aandeel van de getroffene in de inkomsten van zijn ouders (1). (1) Zie Cass., 18 jan. 1993, AR 8143, nr 32; 8 okt. 2001, AR S.00.0074.F, nr 533; 7 feb. 2005, AR S.04.0124.N, nr ...; zie ook artikel 20, Arbeidsongevallenwet; A.A., 7 juli 2004, nr 124/2004, B.S. 5 okt. 2004, p. 70270.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Dodelijk ongeval

S.00.0074.F 8 oktober 2001 AC nr. ...

De wegens een arbeidsongeval uitgekeerde rente is aan de bloedverwanten in de opgaande lijn van de door een dodelijk arbeidsongeval getroffen persoon verschuldigd tot op het ogenblik waarop de getroffene de leeftijd van 25 jaar zou hebben bereikt, tenzij hij hun belangrijkste kostwinner was; de door die bloedverwanten ontvangen kinderbijslag moet als een inkomen worden beschouwd (1). (1) Zie cass., 18 jan. 1993, AR. 8143, nr. 32. Art. 51 Kinderbijslagwet Werknemers dat met name de personen opsomt aan wie kinderbijslag wordt toegekend staat in een afdeling met de titel "personen die aanspraak kunnen maken op kinderbijslag"; de rechthebbende is dus wel degelijk de persoon aan wie de kinderbijslag wordt toegekend.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Dodelijk ongeval

Art. 22

C.05.0074.N 10 oktober 2005 AC nr. 493

De getroffenen van een arbeidsongeval in de overheidssector die tijdelijk arbeidsongeschikt zijn - ongeacht of ze dat volledig of gedeeltelijk zijn - genieten het voordeel van de bepalingen die voor algehele tijdelijke arbeidsongeschiktheid in de privé-sector zijn vastgesteld door de Arbeidsongevallenwet (1). (1) Cass., 8 okt. 2001, AR S.99.0187.N, nr 531.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Het personeelslid van de overheidssector waarop de wet van 3 juli 1967 van toepassing is, heeft tot de dag van zijn volledige hervatting van het werk of van de consolidatie recht op de vergoeding van tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid, wanneer vóór de consolidatiedatum de einddatum van de arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur bereikt is.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 23

S.06.0050.F 10 september 2007 AC nr. 393

Uit de vaststelling dat een werknemer het werk niet heeft hervat in het kader van een arbeidsovereenkomst voor deeltijdse arbeid, tijdens de uitvoering waarvan zich een arbeidsongeval heeft voorgedaan, volgt niet noodzakelijkerwijs dat de tijdelijke arbeidsongeschiktheid volledig is gebleven (1). (1) Art. 23 Arbeidsongevallenwet, vóór de wijziging ervan bij artikel 35 W. 10 aug. 2001.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Art. 23, vierde lid, 2°

S.97.0171.N 2 november 1998 AC nr. ...

De door een arbeidsongeval getroffene die tijdelijk gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, geniet tot de dag van zijn volledige tewerkstelling of van consolidatie, de vergoeding voor tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid, telkens als, om welke reden ook, hem geen wedertewerkstelling wordt aangeboden of hem geen behandeling met het oog op de wederaanpassing wordt voorgesteld.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Wanneer de arbeidsovereenkomst buiten toedoen van de werknemer, slachtoffer van een arbeidsongeval eindigt, inzonderheid wanneer de arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd door verloop van die tijd eindigt, en de getroffene niet opnieuw aan het werk wordt gesteld, heeft hij tot de dag van zijn volledige tewerkstelling of van de consolidatie recht op vergoeding van tijdelijke algehele arbeidsovereenkomst.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

S.93.0144.N 24 oktober 1994 AC nr. ...

De door een arbeidsongeval getroffene die tijdelijk gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, geniet tot de dag van zijn volledige tewerkstelling of van consolidatie, de vergoeding voor tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid, telkens als, om welke reden ook, hem geen wedertewerkstelling wordt aangeboden of hem geen behandeling met het oog op de wederaanpassing wordt voorgesteld.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

De Werkgever die de wedertewerkgestelde getroffene van een arbeidsongeval buiten diens toedoen ontslaat, biedt hem vanaf het ontslag geen wedertewerkstelling meer aan; de aldus ontslagen getroffene heeft tot de dag van consolidatie recht op de vergoeding voor tijdelijke algehele ongeschiktheid.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Art. 24

S.08.0146.F 26 oktober 2009 AC nr. 618

Blijvende arbeidsongeschiktheid t.g.v. een arbeidsongeval bestaat in de vermindering van de economische waarde van de getroffene op de algemene arbeidsmarkt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ... .

- ARBEIDSONGEVAL - Schade

S.03.0117.F 5 april 2004 AC nr. 184

De arbeidsongeschiktheid van een door een arbeidsongeval getroffene moet in haar geheel worden beoordeeld, zonder rekening te houden met zijn vroegere ziekelijke toestand, wanneer het ongeval ten minste voor een deel, de oorzaak van die ongeschiktheid is (1). (1) Cass., 1 april 1985, AR 4681, nr 464; zie Cass., 15 jan. 1996, AR S.95.0094.N, nr 32; 21 juni 1999, AR S.98.0050.F, nr 380.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

S.00.0065.N 27 november 2000 AC nr. ...

De bepalingen van de Arbeidsongevallenwet inzake de vaststelling van de aan de getroffene of zijn rechthebbenden verschuldigde vergoedingen zijn van openbare orde, zodat de partijen in een vonnis als bedoeld in artikel 24 van de Arbeidsongevallenwet niet kunnen berusten; hieruit volgt dat de beslissingen van zulk vonnis slechts in kracht van gewijsde kunnen gaan na betekening van het vonnis en bij ontstentenis van hoger beroep (1). (1) Zie cass., 17 oktober 1988, A.R. nr 8311, nr 91; 23 april 1990, A.R. nr 8759, nr 492; vgl. cass., 4 sept. 2000, A.R. nr S.00.0024.N, nr ... .

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

- BERUSTING -

- OPENBARE ORDE -

Art. 24, eerste lid

S.95.0055.F 30 september 1996 AC nr. ...

De verzekeraar die de getroffene van een arbeidsongeval genezen verklaart zonder blijvende arbeidsongeschiktheid, is ertoe gehouden aan de getroffene zelf van die beslissing kennis te geven.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Art. 24, tweede lid

S.12.0097.F 15 december 2014 AC nr. 790

De omvang van de blijvende ongeschiktheid wordt in de zin van artikel 24, tweede lid, Arbeidsongevallenwet, niet alleen beoordeeld op grond van de lichamelijke geschiktheid maar ook op grond van de leeftijd, de beroepskwalificatie, het aanpassingsvermogen, de mogelijkheid tot omscholing en het concurrentievermogen van de getroffene op de algemene arbeidsmarkt, op zijn beurt bepaald door de mogelijkheden waarover de getroffene nog beschikt om, in vergelijking met andere werknemers, een beroep in loondienst uit te oefenen; het beschermde arbeidscircuit biedt die mogelijkheden niet aan de werknemer die er op het tijdstip van het ongeval niet tewerkgesteld was (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Art. 24, vierde en vijfde lid

S.01.0021.N 4 februari 2002 AC nr. 81

Artikel 27bis, eerste en tweede lid van de Arbeidsongevallenwet bepaalt slechts de indexatie vanaf de datum van het ongeval, voor de jaarlijkse vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid, maar niet voor de bijkomende vergoeding voor de hulp van een ander persoon; er bestaat bijgevolg geen dubbele indexatie van de genoemde bijkomende vergoeding (1). (1) Cass., 21 mei 2001, A.R. S.00.0157.N, AC, 2001, nr...., met conclusie van advocaat-generaal TH. WERQUIN.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

De bijkomende vergoeding voor hulp van derden wordt definitief vastgesteld bij overeenkomst tussen de partijen of, in geval van betwisting, bij beslissing van het arbeidsgerecht; hierbij wordt geen vaste vergoeding bepaald, maar wel de vaste verhouding van deze vergoeding ten aanzien van het vanaf de consolidatiedatum geïndexeerd gemiddeld maandelijks minimumloon.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

De bijkomende vergoeding voor hulp van derden wordt, zoals het bedoelde minimumloon, geïndexeerd overeenkomstig de aanpassingen van het gemiddeld maandelijks minimumloon aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, als bepaald in artikel 3, laatste lid, van de in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve arbeidsovereenkomst nr 43 van 2 mei 1988, houdende wijziging en coördinatie van de collectieve arbeidsovereenkomsten nr 21 van 15 mei 1975 en nr 23 van 25 juli 1975 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimum maandinkomen en zonder dat de jaarlijkse vergoeding het gemiddeld maandelijks minimumloon vermenigvuldigd met 12 mag overschrijden (1). (1) Cass., 21 mei 2001, A.R. S.00.0157.N, AC, 2001, nr...., met conclusie van advocaat-generaal TH. WERQUIN.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

De getroffene wiens toestand de geregelde hulp van een ander persoon vergt, is gerechtigd vanaf de consolidatiedatum op een bijkomende vergoeding bepaald in verhouding met het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimumloon zoals vastgesteld voor een voltijds werknemer bij collectieve arbeidsovereenkomst gesloten in de Nationale Arbeidsraad (1). (1) Cass., 21 mei 2001, A.R. S.00.0157.N, AC, 2001, nr...., met conclusie van advocaat-generaal TH. WERQUIN.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

S.00.0157.N 21 mei 2001 AC nr. ...

De bijkomende vergoeding wordt definitief vastgesteld bij overeenkomst tussen de partijen of, ingeval van betwisting, bij beslissing van het arbeidsgerecht; alsdan dient als basis te worden aangenomen voor de vaststelling van bedoelde bijkomende vergoeding het vanaf de consolidatiedatum geïndexeerd gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimumloon (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

De bijkomende vergoeding, zoals het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimumloon, wordt geïndexeerd overeenkomstig de aanpassingen van het bedoelde minimumloon aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, als bepaald in artikel 3, laatste lid, van de in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve arbeidsovereenkomst nr 43 van 2 mei 1988 houdende wijziging en coördinatie van de collectieve arbeidsovereenkomst nr 21 van 15 mei 1975 en nr 23 van 25 juli 1975 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimum maandinkomen en zonder dat de jaarlijkse vergoeding het gemiddeld maandelijks minimumloon vermenigvuldigd met 12 mag overschrijden (1). (1) Zie concl. van het O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

De getroffene die geregeld hulp van een ander persoon vergt is gerechtigd vanaf de consolidatiedatum op een bijkomende vergoeding bepaald in verhouding met het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimumloon zoals vastgesteld voor een voltijds werknemer bij collectieve arbeidsovereenkomst gesloten in de Nationale Arbeidsraad (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

S.99.0011.N 24 januari 2000 AC nr. ...

Voor de vaststelling van de bijkomende vergoeding waarop het slachtoffer van een arbeidsongeval aanspraak kan maken indien zijn toestand volstrekt de geregelde hulp van een ander persoon vergt, dient rekening te worden gehouden met de aanpassingen van het gemiddeld maandelijks minimumloon aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, zoals bepaald in artikel 3, laatste lid, van de in de N.A.R. gesloten C.A.O. nr. 43 van 2 mei 1988, houdende wijziging en coördinatie van de C.A.O.'s nr 21 van 15 mei 1975 en nr. 23 van 25 juli 1975 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimum maandinkomen, dit zolang de vergoeding niet definitief is vastgesteld; de vergoeding wordt definitief vastgesteld bij overeenkomst tussen de partijen of, ingeval van betwisting, bij beslissing van het arbeidsgerecht.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

Art. 24, vierde lid

S.98.0094.F 20 december 1999 AC nr. ...

Art. 24, vierde lid, Arbeidsongevallenwet, zoals gewijzigd bij artikel 38 Programmawet 22 dec. 1989, die op 9 jan. 1990, zonder terugwerkende kracht, in werking is getreden, dat de bijkomende vergoeding bepaalt waarop de getroffene van een arbeidsongeval met blijvende arbeidsongeschiktheid recht heeft als zijn toestand de noodzakelijke hulp van een derde persoon vergt, is niet van toepassing op de gevolgen van een arbeidsongeval die zich voor 9 jan. 1990 voordoen, ook al zijn er na die datum nog gevolgen van dat arbeidsongeval.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.98.0133.N 10 mei 1999 AC nr. ...

Artikel 24, vierde lid van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 dat de bijkomende vergoeding bepaalt waarop het slachtoffer van een arbeidsongeval met blijvende arbeidsongeschiktheid kan aanspraak maken voor noodzakelijke hulp van derden, zoals gewijzigd bij artikel 38 van de Programmawet van 22 december 1989, in voege getreden op 9 januari 1990 zonder terugwerkende kracht, is niet van toepassing op de gevolgen van een arbeidsongeval die zich voor 9 januari 1990 voordoen, ook al zijn er na die datum nog gevolgen van dit arbeidsongeval.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.97.0035.N 20 april 1998 AC nr. ...

Indien de toestand van een werknemer getroffen door een arbeidsongeval volstrekt de geregelde hulp van een ander persoon vergt, kan hij aanspraak maken op een bijkomende vergoeding vastgesteld in functie van de noodzakelijkheid van deze hulp.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Art. 25ter

S.10.0032.N 30 januari 2012 AC nr. ...

Buiten het geval bedoeld in artikel 25ter Arbeidsongevallenwet en de artikelen 2 en 3 van het koninklijk besluit van 19 mei 2000, heeft de werkgever van een werknemer die getroffen is door een arbeidsongeval, ten aanzien van de arbeidsongevallenverzekeraar geen enkele aanspraak op welke vergoeding ook, noch op grond van de Arbeidsongevallenwet, noch op grond van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Art. 27bis, eerste en tweede lid

S.01.0021.N 4 februari 2002 AC nr. 81

Artikel 27bis, eerste en tweede lid van de Arbeidsongevallenwet bepaalt slechts de indexatie vanaf de datum van het ongeval, voor de jaarlijkse vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid, maar niet voor de bijkomende vergoeding voor de hulp van een ander persoon; er bestaat bijgevolg geen dubbele indexatie van de genoemde bijkomende vergoeding (1). (1) Cass., 21 mei 2001, A.R. S.00.0157.N, AC, 2001, nr...., met conclusie van advocaat-generaal TH. WERQUIN.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Art. 28

S.09.0036.F 25 oktober 2010 AC nr. 627

De getroffene door een arbeidsongeval heeft recht op de geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingsverzorging die ten gevolge van het ongeval nodig is, wat betekent dat hij recht heeft op alle verzorging die hem zoveel mogelijk de lichamelijke conditie van voor het ongeval teruggeeft (1). (1) Cass., 27 april 1998, AR S.97.0120.F, AC, 1998, nr. 214; zie Cass., 5 april 2004, AR S.03.0117.F, AC, 2004, nr. 184; R.P.D.B., aanvulling X, V° Accidents du travail, Bruylant, 2007, nr. 146 in fine.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

S.08.0139.N 22 juni 2009 AC nr. 429

Voor de toepassing van artikel 28 van de arbeidsongevallenwet en van artikel 35 van het koninklijk besluit van 21 december 1971 hebben prothesen en orthopedische toestellen de betekenis van kunst- en hulpmiddelen die een valide persoon niet behoeft en die als gevolg van het arbeidsongeval nodig zijn om aangetaste of verzwakte lichaamsdelen te steunen of te vervangen dan wel het gebruik of de functies ervan te bevorderen; de bouw van een aangepaste badkamer kan in bepaalde omstandigheden een hulpmiddel zijn dat nodig is om het gebruik of de functies van de aangetaste of verzwakte lichaamsdelen van het slachtoffer van een arbeidsongeval te bevorderen, zodat het middel dat er van uitgaat dat de aanpassing van de inrichting van een badkamer aan de invaliditeit van de getroffene in geen geval kan beschouwd worden als prothese, faalt naar recht (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

S.97.0120.F 27 april 1998 AC nr. ...

De getroffene door een arbeidsongeval heeft recht op de geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingszorgen die ten gevolge van het ongeval nodig zijn, dat betekent dat hij recht heeft op alle zorgen die hem zoveel mogelijk de lichamelijke conditie van voor het ongeval teruggeven.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

S.94.0057.F 23 januari 1995 AC nr. ...

Het maakt geen verschil of de kunst-en hulpmiddelen, zoals de prothesen en de orthopedische toestellen waarvan sprake is in artikel 28 Arbeidsongevallenwet, al dan niet een duurzaam karakter hebben.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

De aangetaste of verzwakte lichaamsdelen die door de in artikel 28 Arbeidsongevallenwet bedoelde prothesen en orthopedische toestellen worden gesteund, zijn de ledematen en de organen.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Voor de toepassing van artikel 28 Arbeidsongevallenwet wordt onder prothesen en orthopedische toestellen verstaan de kunst- en hulpmiddelen die een valide persoon niet behoeft en die, als gevolg van een arbeidsongeval, nodig zijn om aangetaste of verzwakte lichaamsdelen te steunen of te vervangen dan wel het gebruik of de functies ervan te bevorderen.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Art. 28bis, tweede, derde en vierde lid

S.01.0087.N 7 januari 2002 AC nr. 12

De rechter kan de arbeidsongevallenverzekeraar, voor de ongevallen overkomen vóór 1 januari 1988, niet veroordelen tot betaling aan het Fonds van Arbeidsongevallen van de bijkomende vergoeding die overeenstemt met de waarschijnlijke kosten voor vernieuwing en herstelling van de prothesen en orthopedische toestellen, zolang het bedrag van die vergoeding niet is vastgesteld bij overeenkomst of bij een rechterlijke beslissing (1). (1) Art. 28bis Arbeidsongevallenwet zoals ingevoegd bij K.B. van 10 december 1987; Art. 35bis K.B. 21 december 1971 zoals ingevoegd bij K.B. van 10 december 1987 en vóór zijn wijziging bij K.B. van 22 september 1993.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Art. 34, derde lid

S.12.0094.N 10 maart 2014 AC nr. ...

Voor de toepassing van de Arbeidsongevallenwet moet een werknemer als voltijdse werknemer worden beschouwd indien hij op de dag van het ongeval verbonden is door een dagcontract, waarbij de contractuele arbeidsduur is bepaald op acht uren (1). (1) Zie concl. OM.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

Art. 34, eerste en tweede lid

S.11.0153.N 11 maart 2013 AC nr. ...

Voor een werknemer die zijn enige deeltijdse tewerkstelling krachtens een arbeidsovereenkomst cumuleert met een voltijdse statutaire tewerkstelling, artikel 37bis, §1, Arbeidsongevallenwet van toepassing is ter berekening van de op grond van de Arbeidsongevallenwet verschuldigde vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid (1). (1) Zie conclusies O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

Art. 35

S.96.0063.N 25 november 1996 AC nr. ...

De wetsverzekeraar die de opname van een voordeel in het basisloon van een slachtoffer van een arbeidsongeval betwist draagt de bewijslast dat het voordeel geen loon is in de zin van de Arbeidsongevallenwet.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 35, eerste en tweede lid

S.04.0004.F 24 mei 2004 AC nr. 279

De premie van een ten voordele van een werknemer gesloten hospitalisatieverzekering, die bedoeld is om hem in het geval dat het risico zich voordoet, een voordeel toe te kennen ter aanvulling van de sociale zekerheidsregeling, kan niet zelf als een zodanig voordeel worden aangemerkt; daar die premie door de werkgever wordt betaald op grond van de tussen hem en de werknemer bestaande arbeidsverhouding, moet ze als loon worden beschouwd (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

Art. 36, § 2

S.95.0139.N 9 september 1996 AC nr. ...

Het hypothetisch loon voor de periode van het referentiejaar tijdens hetwelk de werknemer niet tewerkgesteld was, wordt berekend zonder rekening te houden met het loon voor arbeid die de getroffene presteerde tijdens de periode waarin hij werd tewerkgesteld.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

Art. 37, eerste lid

S.94.0021.F 17 oktober 1994 AC nr. ...

Wanneer de getroffene door een arbeidsongeval krachtens een sociaal zekerheids- of voorzorgsstelsel uitkeringen geniet die slechts toegekend worden op voorwaarde dat de wettelijk vastgestelde perken van toegelaten arbeid voor gepensioneerden niet worden overschreden, is het basisloon het loon dat aan de gepensioneerde verschuldigd is voor de toegelaten arbeid die hij ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst heeft verricht.

- LOON - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

Art. 37bis

S.06.0050.F 10 september 2007 AC nr. 393

Het basisloon van de getroffene die deeltijdse arbeid verricht, geldt voor alle vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

Art. 38, eerste lid, tweede zin, en tweede lid

S.04.0012.F 6 juni 2005 AC nr. 319

Wanneer de getroffene door een arbeidsongeval een leerling is die op het ogenblik van dat ongeval reeds meerderjarig was en het ongeval een tijdelijke arbeidsongeschiktheid tot gevolg had die is ingegaan na de inwerkingtreding van W. 22 dec. 1989 en geëindigd is vóór de inwerkingtreding van W. 12 aug. 2000, wordt het basisloon, voor de berekening van de dagvergoeding, vanaf het begin van de tijdelijke arbeidsongeschiktheid berekend op grond van het gemiddelde loon van de meerderjarige werknemers van de categorie waartoe de getroffene zou hebben behoord bij het beëindigen van zijn leerovereenkomst (1). (1) Art. 38 Arbeidsongevallenwet, na de wijziging ervan bij W. 22 dec. 1989 en vóór de wijziging ervan bij W. 12 aug. 2000; zie A.A. 19 jan. 2000, nr 6/2000, B.S., 2 maart 2000, 2de uitg., p. 6380.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

Art. 42, derde lid

S.06.0003.N 19 februari 2007 AC nr. 103

Met de term "uitkeringen" heeft de wetgever in artikel 42, derde lid, Arbeidsongevallenwet, alle bedragen bedoeld die krachtens deze wet verschuldigd zijn, ongeacht de schuldenaar ervan.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Art. 43

C.96.0333.N 1 december 1997 AC nr. ...

De door de getroffene van een arbeidsongeval te betalen sociale-zekerheidsbijdragen, die door de arbeidsongevallenverzekeraar worden afgehouden en doorgestort aan de instelling die met de inning ervan belast is, maken deel uit van het bedrag dat de verzekeraar als wettelijke arbeidsongevallenvergoeding heeft betaald; de verplichting van het slachtoffer heeft geen invloed op de berekeningswijze van de forfaitaire arbeidsongevallenvergoeding.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Art. 46

P.00.1635.N 21 mei 2002 AC nr. 307

De civielrechtelijke immuniteit van de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde bij onopzettelijk veroorzaakte arbeidsongevallen geldt slechts ten aanzien van de getroffene of zijn rechthebbenden; zij geldt niet ten aanzien van hen die geen recht hebben op de vergoedingen waarin de Arbeidsongevallenwet voorziet, zoals de moeder van de getroffene van een niet-dodelijk arbeidsongeval.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Algemeen

P.94.0063.F 2 november 1994 AC nr. ...

Buiten het geval dat een arbeidsongeval opzettelijk is veroorzaakt, zijn niet alleen de rechthebbenden op de forfaitaire vergoedingen, maar ook alle rechthebbenden van de getroffene in de regel uitgesloten van de rechtsvordering inzake burgerlijke aansprakelijkheid naar gemeen recht tegen de werkgever of diens aangestelden; die regel betreft evenwel enkel de rechten op vergoeding van de materiële en morele schade, voortvloeiend uit de lichamelijke schade die de getroffene geleden heeft ten gevolge van de niet opzettelijke fout van de werkgever.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Werknemer - Werkgever

De regel dat alle rechthebbenden van de getroffene van een niet opzettelijk veroorzaakt arbeidsongeval uitgesloten zijn van de rechtsvordering inzake burgerlijke aansprakelijkheid naar gemeen recht tegen de werkgever of diens aangestelden is niet van toepassing op de rechtstreekse eigen schade aan de goederen van een rechthebbende van de getroffene.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Werknemer - Werkgever

Wanneer de rechter vaststelt dat de getroffene van een arbeidsongeval werkte voor rekening van een coöperatieve vennootschap, beslist hij wettig dat de zaakvoerder-beheerder van die vennootschap, als orgaan van die vennootschap en als dusdanig handelend, moet worden gelijkgesteld met het ondernemingshoofd dat ingevolge de met de getroffene gesloten arbeidsovereenkomst, in beginsel, niet tot vergoeding naar gemeen recht gehouden is.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Werknemer - Werkgever

C.93.0467.N 12 september 1994 AC nr. ...

Het bestuur of de instelling die een tewerkgestelde werkloze in dienst neemt, is niet de werkgever van die werkloze in de zin van artikel 46, §1, Arbeidsongevallenwet, ook al verricht die werkloze arbeid onder zijn gezag.~

- ARBEIDSONGEVAL - Toepassingssfeer - Personen

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 46, § 1, 4°

P.06.1276.F 17 januari 2007 AC nr. 26

Uit de omstandigheid dat een werknemer, die tijdelijk door zijn werkgever ter beschikking van een gebruiker is gesteld, arbeid verricht onder het gezag van een andere aannemer en dat deze toeziet op de nakoming van de beveiligingsverplichting op de werkplaats, volgt niet dat die andere aannemer een rechtshandeling stelt in naam en voor rekening van de gebruiker of de werkgever of dat hij een functie uitoefent in het bedrijf van één van beide en dat hij, in de zin van artikel 46, § 1, 4°, Arbeidsongevallenwet, een lasthebber is van de gebruiker aan wie de werknemer tijdelijk ter beschikking is gesteld (1). (1) Zie Cass., 29 april 1988, AR 5642, nr 528.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Werknemer - Werkgever

- LASTGEVING -

Art. 46, § 1er, 6°

C.11.0793.F 14 februari 2013 AC nr. ...

Bij samenloop van fouten van een derde en van de werkgever en veroordeling in solidum van laatstgenoemden tot vergoeding van de schadelijder kan de derde, die de getroffene heeft vergoed, tegen de werkgever een vordering tot vrijwaring instellen voor het gedeelte waarvoor laatstgenoemde aansprakelijk is gesteld.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Algemeen

Wanneer een arbeidsongeval een verkeersongeval is, beschikt de werkgever niet meer over de vrijstelling van aansprakelijkheid die de getroffene en zijn rechthebbenden belet een rechtsvordering tegen hem in te stellen overeenkomstig de regels van de burgerlijke aansprakelijkheid.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Werknemer - Werkgever

Wanneer een arbeidsongeval een verkeersongeval is, beschikt de werkgever niet meer over de vrijstelling van aansprakelijkheid die de getroffene en zijn rechthebbenden belet een rechtsvordering tegen hem in te stellen overeenkomstig de regels van de burgerlijke aansprakelijkheid.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

Art. 46, § 2

C.09.0475.N 4 oktober 2010 AC nr. 572

Blijvende huishoudelijke schade is extraprofessionele schade die te onderscheiden is van de materiële professionele schade gedekt op grond van de Arbeidsongevallenwet, zodat de appelrechter die bij de vergelijking tussen de vergoeding op grond van de Arbeidsongevallenwet en die op grond van het gemene recht, het volledig bedrag betrekt van de gemeenrechtelijke vergoeding voor materiële schade wegens blijvende arbeidsongeschiktheid die, naar zijn oordeel, deels betrekking heeft op de blijvende huishoudelijke schade, het uit artikel 46, §2 van de Arbeidsongevallenwet voortvloeiend cumulatieverbod onwettig toepast op schade die niet vergoed is door de arbeidsongevallenverzekeraar.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

Art. 46, § 2, tweede lid

P.11.1950.N 25 september 2012 AC nr. ...

Krachtens artikel 46, § 2, tweede lid, Arbeidsongevallenwet, dat bepaalt dat de volgens het gemene recht toegekende vergoeding die geen betrekking kan hebben op de vergoeding van de lichamelijke schade zoals zij gedekt is door deze wet, mag samengevoegd worden met de krachtens deze wet toegekende vergoedingen, kunnen de getroffene en diens rechthebbenden aldus aanspraak maken op vergoeding van lichamelijke schade volgens het gemene recht, in zoverre de op grond van het gemene recht berekende vergoeding meer bedraagt dan de wettelijke vergoedingen die aan de getroffene worden betaald op grond van de Arbeidsongevallenwet en enkel tot beloop van het verschil; om dit verschil te berekenen moet de rechter dus een vergelijking maken tussen de vergoedingen berekend volgens de regels van het gemene recht en de vergoedingen berekend volgens de regels van de Arbeidsongevallenwet (1). (1) Cass. 19 dec. 2006, AR P.06.0944.N, AC 2006, nr. 661; Zie: Cass. 24 okt. 2001, AR P.01.0704.N, AC 2001, nr. 568.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

C.09.0475.N 4 oktober 2010 AC nr. 572

Artikel 46, §2, tweede lid van de Arbeidsongevallenwet houdt in dat het slachtoffer van de voor het ongeval aansprakelijke derde slechts vergoeding van de lichamelijke schade kan vorderen wanneer de volgens het gemeen recht berekende vergoeding meer bedraagt dan de schadeloosstelling die op grond van de Arbeidsongevallenwet wordt toegekend en enkel voor het verschil. Dit cumulatieverbod geldt slechts in zoverre de schade waarvoor vergoeding gevorderd wordt, gedekt wordt door de Arbeidsongevallenwet. Wanneer, volgens de criteria van de Arbeidsongevallenwet, geen vergoeding wordt toegekend voor de schade waarvoor het slachtoffer naar gemeen recht vergoeding vordert, heeft het slachtoffer, dat zelf geen schuld treft, jegens de aansprakelijke recht op integrale vergoeding van deze schade mits deze schade in gemeen recht bewezen is (1). (1) Zie Cass., 11 juni 2007, AR C.06.0255.N, Pas., 2007, n° 315.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

P.09.1912.N 22 juni 2010 AC nr. 447

Het in artikel 46, § 2, tweede lid van de Arbeidsongevallenwet omschreven cumulatieverbod houdt in dat de getroffene of zijn rechthebbenden jegens de aansprakelijke derde slechts aanspraak kunnen maken op vergoeding van de lichamelijke schade in zoverre de volgens het gemeen recht berekende vergoeding meer bedraagt dan de vergoedingen die op grond van de Arbeidsongevallenwet aan de getroffene of aan zijn rechthebbenden worden betaald en enkel voor het verschil; om te bepalen in welke mate de volgens het gemeen recht berekende vergoeding meer bedraagt dan de vergoedingen die op grond van de Arbeidsongevallenwet aan de getroffene of aan zijn rechthebbenden worden betaald, moet de rechter een vergelijking maken tussen de vergoedingen berekend volgens de regels van het gemene recht en de vergoeding berekend volgens de regels van de Arbeidsongevallenwet (1). (1) Cass., 25 jan. 2010, AR C.09.0203.F, AC, 2010, nr. 58; Cass., 11 juni 2007, AR C.06.0255.N, AC, 2007, nr. 315.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

P.09.1152.F 6 januari 2010 AC nr. 5

Het slachtoffer van een arbeidsongeval kan van de derde die voor het ongeval aansprakelijk is, alleen de vergoeding van zijn lichamelijke schade eisen in zoverre zijn gemeenrechtelijke vergoeding hoger is dan de vergoedingen die de arbeidsongevallenwet hem toekent; aangezien die regel van openbare orde is, moet de rechter, desnoods ambtshalve, de gemeenrechtelijke vergoedingen vergelijken met de vergoedingen krachtens de arbeidsongevallenwet.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

C.06.0255.N 11 juni 2007 AC nr. 315

Het in artikel 46, § 2, tweede lid van de Arbeidsongevallenwet omschreven cumulatieverbod houdt in dat het slachtoffer van de voor het ongeval aansprakelijke derde slechts vergoeding van de lichamelijke schade kan eisen wanneer de volgens het gemeen recht berekende vergoeding meer bedraagt dan de schadeloosstelling die op grond van de Arbeidsongevallenwet aan het slachtoffer wordt toegekend en enkel voor het verschil (1). (1) Zie Cass., 24 okt. 2001, AR P.01.0704.F, nr 568.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

Wanneer, volgens de criteria van de Arbeidsongevallenwet, geen vergoeding wordt toegekend voor de schade waarvoor het slachtoffer naar gemeen recht vergoeding vordert, heeft het slachtoffer, dat zelf geen schuld treft, jegens de aansprakelijke recht op integrale vergoeding van deze schade mits deze schade in gemeen recht bewezen is (1). (1) Zie Cass., 27 feb. 2002, AR P.01.1492.F, nr 136.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

P.03.1518.N 16 maart 2004 AC nr. 146

De volgens het gemene recht toegekende vergoedingen van de materiële schade die de getroffene lijdt ten gevolge van de tijdelijke en blijvende vermindering van zijn arbeidsgeschiktheid hebben betrekking op dezelfde materiële beroepsschade als die welke wordt gedekt door de vergoedingen die op grond van de Arbeidsongevallenwet worden toegekend (1). (1) Zie Cass., 21 oktober 1992, AR nr 9793, nr 678 en 21 maart 1984, AR nr 3364, nr 416.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

P.01.0704.F 24 oktober 2001 AC nr. ...

De volgens het gemeen recht toegekende vergoeding, die geen betrekking kan hebben op de vergoeding van de lichamelijke schade zoals zij gedekt is door de Arbeidsongevallenwet, mag samengevoegd worden met de krachtens die wet toegekende vergoedingen; de getroffene kan van de aansprakelijke derde derhalve slechts vergoeding voor lichamelijke schade eisen volgens het gemeen recht wanneer de volgens het gemeen recht berekende vergoeding meer bedraagt dan de wettelijke schadeloosstelling die aan de getroffene wordt toegekend op grond van de Arbeidsongevallenwet en enkel voor het verschil (1). (1) Cass., 25 april 1990, A.R. 7823, nr. 495.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

Art. 47

C.11.0186.F 26 mei 2014 AC nr. ...

Wanneer ingevolge de afgesloten arbeidsongevallenverzekering aan de getroffenen vergoedingen krachtens de Arbeidsongevallenwet zijn uitgekeerd, moet de arbeidsongevallenverzekeraar, omdat hij zijn uit de verzekeringsovereenkomst voortvloeiende verplichtingen moet nakomen, zich ervan onthouden tegen de werkgever, zijn verzekerde, een verhaal uit te oefenen (1). (1) Cass. 8 sept. 1992, AR 5456, AC 1991-92, nr. 598.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

C.10.0520.N 21 februari 2011 AC nr. ...

Artikel 47 Arbeidsongevallenwet houdt in dat de arbeidsongevallenverzekeraar die aan de getroffene de wettelijke vergoedingen heeft betaald wegens tijdelijke of blijvende, gehele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid, van de aansprakelijke de betaling kan vorderen van het bedrag van die vergoedingen, met inbegrip van de daarop rustende lasten, tot beloop van de gemeenrechtelijke vergoeding die de getroffene had kunnen verkrijgen voor dezelfde schade.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

Die gemeenrechtelijke vergoeding mag alleen op basis van het brutoloon berekend worden indien de rechter vaststelt dat de lasten die erop zouden rusten, overeenstemmen met de lasten op het loon dat het slachtoffer ingevolge het ongeval heeft moeten derven.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

---

P.09.1868.F 14 april 2010 AC nr. 257

Wanneer de rechter vaststelt dat de getroffene, de benadeelde subrogant, zich regelmatig, vóór het verval van de strafvordering burgerlijke partij heeft gesteld, beslist hij naar recht om de vordering van de arbeidsongevallenverzekeraar, die na de verjaring van de voormelde rechtsvordering als gesubrogeerde is tussengekomen, ontvankelijk te verklaren.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

De arbeidsongevallenverzekeraar die de strafrechter verzoekt de voor de schade aansprakelijke derde te veroordelen om hem de vergoeding terug te betalen die hij aan de getroffene dient uit te keren, oefent tegen die derde geen andere burgerlijke rechtsvordering uit dan die van de getroffene, maar oefent met een onderscheiden vordering de rechtsvordering van de getroffene zelf uit, in wiens rechten hij is gesubrogeerd (1). (1) Cass., 16 mei 1989, AR 1356, A.C., 1988-1989, nr. 523.

- INDEPLAATSSTELLING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.09.0020.F 6 januari 2010 AC nr. 3

Wanneer een verzekeringsinstelling zich door tussenkomst voor het strafgerecht burgerlijke partij heeft gesteld en daar van de aansprakelijke derde de terugbetaling heeft gevorderd van de bedragen die zij in haar hoedanigheid van arbeidsongevallenverzekeraar van de werkgever van het slachtoffer had uitgekeerd, en het strafgerecht heeft beslist dat het misdrijf dat de schade van de subrogant zou hebben veroorzaakt niet bewezen is, heeft die beslissing over haar burgerlijke rechtsvordering bij ontstentenis van hoger beroep vanwege de gesubrogeerde voor haar kracht van gewijsde; de nietigverklaring naderhand van de beslissing waarbij de aansprakelijke derde buiten het geding wordt gesteld, heeft niet tot gevolg dat het geschil opnieuw bij de rechter aanhangig kan worden gemaakt; dat geschil dat tussen de aansprakelijke derde en de gesubrogeerde bestond over de burgerlijke belangen van laatstgenoemde, is immers definitief beslecht (1). (1) Zie Cass., 21 sept. 1990, AR 6996, A.C., 1990-1991, nr 35; zie ook Cass., 3 sept. 2003, AR P.03.0256.F, A.C., 2003, nr 410, waar de gesubrogeerde voor het eerst in hoger beroep tussenkwam.

- INDEPLAATSSTELLING -

P.99.0334.F 8 september 1999 AC nr. ...

De arbeidsongevallenverzekeraar kan de bijdagen in de sociale zekerheid die hij van de vergoeding voor het arbeidsongeval, die aan de getroffene is verschuldigd en die hij aan de bevoegde instelling heeft betaald, van de voor het ongeval aansprakelijke persoon of van diens verzekeraar terugvorderen, op voorwaarde dat die aansprakelijke niet meer behoeft te betalen dat hetgeen hij volgens het gemeen recht verschuldigd is.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

P.96.0225.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

Ingevolge de bij artikel 47 Arbeidsongevallenwet bepaalde subrogatie gaat de schuldvordering van de getroffene of diens rechtshebbenden tegen de voor het arbeidsongeval aansprakelijke persoon uit hun vermogen naar dat van de arbeidsongevallenverzekeraar over, tot beloop van de door laatstgenoemde uitbetaalde vergoedingen en van het kapitaal, dat overeenkomt met de door hem verschuldigde jaarlijkse vergoeding of rente; daaruit volgt dat voornoemde schuldvordering ten goede komt aan de gesubrogeerde verzekeraar met alle ingrediënten en toebehoren die de schadeloos gestelde schuldeiser kon aanvoeren.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

P.96.0127.F 18 september 1996 AC nr. ...

De voor een arbeidsongeval aansprakelijke persoon kan niet worden veroordeeld tot betaling van compensatoire interest aan de arbeidsongevallenverzekeraar, die tegen hem een regresvordering instelt, wanneer die interest berekend wordt aan een hogere rentevoet dan die welke op de compensatoire interest wordt toegepast door de rechterlijke beslissing die, naar gemeen recht, de bedragen vaststelt waarop de getroffene aanspraak kan maken.~

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- INTEREST - Compensatoire interest

C.96.0012.F 5 september 1996 AC nr. ...

De regresvordering die de arbeidsongevallenverzekeraar kan instellen tegen de voor een arbeidsongeval aansprakelijke persoon, mag het bedrag niet overtreffen van de schadeloosstelling die de getroffene voor dezelfde schade volgens het gemeen recht had kunnen verkrijgen.~

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Art. 47, eerste lid

P.99.0334.F 8 september 1999 AC nr. ...

De arbeidsongevallenverzekeraar die aan de getroffene van een arbeidsongeval vergoedingen heeft betaald en een kapitaal heeft samengesteld om de door dat ongeval veroorzaakte blijvende gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid te vergoeden, kan, binnen de grenzen van de schadevergoeding die volgens het gemeen recht voor de vergoeding van dezelfde materiële schade door de derde aansprakelijk voor het ongeval verschuldigd is, tegen die derde een rechtsvordering instellen tot terugbetaling van het volledige samengestelde kapitaal en van alle bedragen die hij aan de getroffene heeft betaald.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

P.97.0480.F 17 september 1997 AC nr. ...

De arbeidsongevallenverzekeraar die aan de getroffene van een arbeidsongeval schadevergoeding heeft betaald en een kapitaal heeft samengesteld om respectievelijk de door dat ongeval veroorzaakte tijdelijke en blijvende arbeidsongeschiktheid te vergoeden, kan, binnen de perken van de schadeloosstelling die volgens het gemeen recht voor de vergoeding van dezelfde materiële schade verschuldigd is door de voor het ongeval volledig aansprakelijke derde, tegen die derde een rechtsvordering instellen tot terugbetaling van het volledige, door hem samengestelde kapitaal, alsook van alle, door hem aan de getroffene uitgekeerde bedragen.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Art. 48, eerste lid

S.01.0172.F 25 november 2002 AC nr. 626

Het ongeval wordt opzettelijk door de getroffene veroorzaakt wanneer hij het opzettelijk heeft uitgelokt, zelfs indien hij de gevolgen ervan niet heeft gewild (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Werknemer - Werkgever

Het ongeval wordt opzettelijk door de getroffene veroorzaakt wanneer hij het opzettelijk heeft uitgelokt, zelfs indien hij de gevolgen ervan niet heeft gewild (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Ook al volgt uit de overwegingen van het bestreden arrest dat de getroffene volgens het arbeidshof de vechtpartij waarbij hij gewond raakte opzettelijk heeft veroorzaakt, kan het bestreden arrest op grond van die overwegingen niet wettig beslissen dat de getroffene opzettelijk het ongeval heeft veroorzaakt, dat, blijkens de vaststellingen van het hof, is gebeurd toen hij ernstig aan de rug gewond werd door een messteek die hem door een werkmakker was toegebracht (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Art. 49, tweede en derde lid

S.94.0006.N 2 juni 1997 AC nr. ...

De Arbeidsongevallenverzekeraar is enkel gehouden de risico's te dekken voor de categorie van werknemers ten voordele van wie de werkgever een arbeidsongevallenverzekering heeft afgesloten.~

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Art. 51, eerste lid, 2°

S.06.0076.F 9 juni 2008 AC nr. 354

Wanneer de verzekeraar, in een dossier waarin de herzieningstermijn in december verstrijkt, bij een gemachtigde instelling het rentekapitaal vestigt in januari van het volgende jaar, moet de wiskundige reserve die de betaling ervan moet waarborgen, worden opgenomen in de aangifte die de verzekeraar moet doen binnen de twee maanden na het verstrijken van het jaar waarin de herziening heeft plaatsgevonden en moet hij het bedrag van de bijdrage pas uiterlijk op 31 maart van het volgende jaar betalen (1). (1) Zie Cass., 9 sept. 2002, AR S.01.0146.F, AC, 2002, nr. 428.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Art. 55

C.11.0734.N 14 januari 2013 AC nr. ...

De arbeidsongevallenverzekeraar kan in de verzekeringsovereenkomst, die een persoonsverzekering is, een recht van verhaal tegen de verzekeringnemer bedingen in geval van miskenning van de krachtens artikel 26, § 1, van de Wet Landverzekeringsovereenkomst opgelegde verplichting om in de loop van de overeenkomst en onder de voorwaarden van artikel 5 de nieuwe omstandigheden of de wijzigingen van de omstandigheden aan te geven die van aard zijn om een aanmerkelijke en blijvende verzwaring van het risico dat het verzekerde voorval zich voordoet, te bewerkstelligen.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 59quinquies

P.93.1493.F 2 november 1994 AC nr. ...

De omstandigheid dat het overlevingspensioen van de weduwe van de getroffene van een dodelijk arbeidsongeval afgetrokken wordt van de wettelijke vergoedingen en dat derhalve de weduwe slechts een verminderde rente krijgt doet geen afbreuk, enerzijds, aan het verbod tot cumulatie van de volgens het gemeen recht berekende vergoedingen en die wettelijke vergoedingen, in zoverre beide soorten van vergoedingen dezelfde schade dekken, anderzijds, aan het aan de arbeidsongevallenverzekeraar toegekende recht om tegen de aansprakelijke derde een vordering tot terugbetaling in te stellen binnen de perken van de door hem volgens het gemeen recht en voor diezelfde schade verschuldigde vergoeding.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

De rechtsvordering tot terugbetaling welke de arbeidsongevallenverzekeraar, die het kapitaal heeft samengesteld voor de aan de echtgenoot van de getroffene van een dodelijk arbeidsongeval verschuldigde lijfrente, kan instellen tegen de aansprakelijke derde binnen de perken van de door die derde naar gemeen recht en voor dezelfde schade verschuldigde vergoeding, heeft betrekking op het gehele kapitaal en niet enkel op het gedeelte ervan dat overeenkomt met de waarschijnlijke winstgevende overlevingsduur van de getroffene; het tarief voor de aan de vestiging van de rente verbonden beheerskosten maakt deel uit van het bedrag dat de arbeidsongevallenverzekeraar kan terugvorderen.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Art. 59quinquies, eerste lid

S.98.0054.F 8 november 1999 AC nr. ...

De in artikel 6, tweede lid, K.B. 12 april 1984 tot uitvoering van artikel 59quinquies van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 bedoelde regel, krachtens welke interest op het rentekapitaal is verschuldigd na verloop van drie maand te rekenen vanaf het overlijden van de getroffene, geldt enkel wanneer de getroffene door een arbeidsongeval overlijdt nadat hij de leeftijd van vijfentwintig jaar heeft bereikt.

- INTEREST - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Art. 6, § 2

S.98.0085.F 18 oktober 1999 AC nr. ...

De bepalingen van de Arbeidsongevallenwet waarin de voorwaarden worden bepaald voor het bestaan van een arbeidsongeval, raken de openbare orde.

- ARBEIDSONGEVAL - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

S.94.0077.N 7 november 1994 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter, die vaststelt dat er blijkens de deskundigenverslagen geen plotselinge gebeurtenis is geweest en het bestaan van een arbeidsongeval aanneemt, op grond dat partijen desbetreffende een overeenkomst hebben gesloten.~

- ARBEIDSONGEVAL - Toepassingssfeer - Personen

Art. 6, § 3

S.96.0022.N 21 oktober 1996 AC nr. ...

Het recht van verdediging wordt miskend door de rechter, die zijn beslissing grondt op een ambtshalve aangevoerde rechtsgrond zonder de partijen de gelegenheid te geven daarover tegenspraak te voeren.~

- ARBEIDSONGEVAL - Toepassingssfeer - Personen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

Art. 63, § 2, derde en vierde lid

S.94.0019.F 3 oktober 1994 AC nr. ...

De arbeidsongevallenverzekeraar die nalaat de verzekeringsinstelling binnen de wettelijke termijn te verwittigen van een wijziging in de graad van arbeidsongeschiktheid van de getroffene, moet aan de verzekeringsinstelling de arbeidsongeschiktheidsvergoedingen van het stelsel van de ziekte- en invaliditeitsverzekering terugbetalen tot de dag waarop hij die wijziging ter kennis brengt van de verzekeringsinstelling, voor zover de getroffene de voorwaarden vervult om de uitkeringen van de ziekte- en invaliditeitsverzekering te verkrijgen; of die arbeidsongeschiktheid al dan niet veroorzaakt is door het arbeidsongeval doet niet ter zake.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Allerlei

Art. 63, § 2, derde lid

S.94.0018.F 3 oktober 1994 AC nr. ...

De vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid bepaald door de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit zijn door de arbeidsongevallenverzekeraar die nalaat de verklaring bedoeld in het eerste lid van artikel 63, §2, Arbeidsongevallenwet, tijdig te doen, verschuldigd vanaf het begin van de arbeidsongeschiktheid tot en met de dag van de verklaringen, aan de werknemer die, buiten de aangifteformaliteit, de voorwaarden vervult om ze te bekomen en die vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid worden aan de getroffene betaald door de verzekeringsinstelling van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, die ze rechtstreeks verhaalt op de arbeidsongevallenverzekeraar; die vordering tot terugbetaling van de betaalde vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid valt niet onder de toepassing van de in artikel 2277 B.W. bedoelde vijfjarige verjaring.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 63, § 2, eerste lid

S.94.0096.N 13 maart 1995 AC nr. ...

De arbeidsongevallenverzekeraar die weigert het ongeval als een arbeidsongeval te erkennen, is verplicht de instelling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering binnen de voorgeschreven termijn te verwittigen, ongeacht de reden tot weigering.~

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Algemeen

Art. 63, § 2, vierde lid

S.98.0045.F 22 november 1999 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat de arbeidsongevallenverzekeraar die, nadat hij de verzekeringsinstelling, waarbij de getroffene overeenkomstig de wetgeving op de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering is aangesloten, op de hoogte heeft gebracht van zijn twijfel of het ongeval wel onder toepassing van de Arbeidsongevallenwet valt, de gevolgen van het ongeval ten laste wil nemen tot op een welbepaalde datum en daarbij betwist dat er een verband bestaat tussen het ongeval en de arbeidsongeschiktheid van de getroffene na die datum, kan niet worden afgeleid dat op die datum een wijziging is opgetreden in de graad van arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 63, § 2, vierde lid, Arbeidsongevallenwet.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Allerlei

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 63, § 4

S.06.0090.N 11 juni 2007 AC nr. 316

De in artikel 63, § 4, van de Arbeidsongevallenwet bedoelde verplichte betalingen van voorschotten gebeuren in afwachting van de definitieve vaststelling van de wegens het arbeidsongeval te betalen bedragen en dienen daarmee verrekend te worden; door die verrekening wordt niet opnieuw beslist over de betaling van de voorschotten, noch is er sprake over het rechtzetten van een juridische of materiële vergissing.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Art. 63, § 4, eerte lid

S.98.0035.N 22 februari 1999 AC nr. ...

Een betaling is alleen onverschuldigd als zij zonder oorzaak is; er is geen onverschuldigde betaling als die betaling haar oorzaak vindt, hetzij in de erkenning van de duur van een volledige arbeidsongeschiktheid die in beginsel het verschuldigd zijn van de betalingen tot gevolg heeft, hetzij in de bepaling van artikel 63, § 4, eerste lid, van de Arbeidsongevallenwet, krachtens hetwelk in geval van betwisting omtrent de aard en de graad van arbeidsongeschiktheid van de getroffene, de verzekeraar verplicht is de dagelijkse vergoedingen of jaarlijkse vergoeding, bedoeld in de artikelen 22, 23, 23bis of 24 bij voorschot te betalen op grond van de door hem voorgestelde graad van arbeidsongeschiktheid.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Art. 68

S.04.0004.F 24 mei 2004 AC nr. 279

Artikel 68, Arbeidsongevallenwet naar luid waarvan de kosten van alle vorderingen gesteund op deze wet ten laste van de verzekeringsonderneming vallen behalve wanneer de eis roekeloos en tergend is, is niet van toepassing op het tussen het Fonds voor arbeidsongevallen en een arbeidsongevallenverzekeraar bestaand geschil over de vaststelling van het basisloon (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Kosten

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.98.0054.F 8 november 1999 AC nr. ...

De regel dat de arbeidsongevallenverzekeraar, behalve wanneer de vordering roekeloos of tergend is, wordt verwezen in de kosten van alle vorderingen gesteund op de Arbeidsongevallenwet, vindt geen toepassing op het geschil tussen de arbeidsongevallenverzekeraar en het Fonds voor Arbeidsongevallen over de op het rentekapitaal verschuldigde interest.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Kosten

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.98.0131.N 14 juni 1999 AC nr. ...

Art. 68 Arbeidsongevallenwet, luidens hetwelk de kosten van alle op die wet gegronde vorderingen ten laste van de verzekeraar vallen, behalve wanneer de eis roekeloos en tergend is, is niet toepasselijk op een geding tussen een verzekeraar en een ziekenfonds dat tegen de verzekeraar een vordering heeft ingesteld tot terugbetaling van aan zijn verzekerde betaalde uitkeringen, op grond van artikel 76quater, § 2, ziekte- en invaliditeitswet.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Kosten

S.95.0096.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

Art. 68 Arbeidsongevallenwet naar luid waarvan de kosten van alle vorderingen gesteund op deze wet ten laste van de verzekeraar vallen, behalve wanneer de eis roekeloos en tergend is, is niet van toepassing op de geschillen tussen de werkgever of de verzekeraar van de professionele burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de verzekeringsmakelaar van de werkgever en het Fonds voor Arbeidsongevallen betreffende de door het Fonds ingestelde rechtsvordering tot terugbetaling van de vergoedingen.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Kosten

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.96.0166.F 17 maart 1997 AC nr. ...

Wanneer het Hof, inzake arbeidsongevallen, akte verleent van de door een advocaat bij het Hof van Cassatie gedane afstand van het cassatieberoep, veroordeelt het in de regel de arbeidsongevallenverzekeraar in de kosten van het cassatiegeding.~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Kosten

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 69

S.01.0005.N 1 oktober 2001 AC nr. ...

De nieuwe regeling volgens dewelke de vorderingen tot betaling van vergoedingen verjaren na drie jaar te rekenen van de kennisgeving van de betwiste administratieve rechtshandeling en die van toepassing is op de arbeidsongevallen in de overheidssector, geldt voor de vorderingen die zijn ingesteld vóór 1 augustus 1997, -datum waarop de nieuwe regeling in werking trad- maar waarover alsdan nog geen gerechtelijke beslissing is genomen; deze vorderingen kunnen derhalve niet meer verjaard verklaard worden na drie jaar vanaf het ontstaan van het recht op vergoeding (1). (1) Zie cass., 18 juni 2001, A.R. S.99.0183.F

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.95.0100.F 18 november 1996 AC nr. ...

Het vertrekpunt van de verjaringstermijn van drie jaar die geldt voor vorderingen tot betaling van vergoedingen die verschuldigd zijn ten gevolge van een arbeidsongeval of van een arbeidsongeval in de overheidssector, wordt niet beïnvloed door het feit dat het geschil de toepasselijkheid van de arbeidsongevallenwetten of de graad of de duur van de arbeidsongeschiktheid betreft, noch door het feit dat het een later gerezen geschil betreft.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 69, eerste lid

S.99.0184.F 18 juni 2001 AC nr. ...

De verjaringstermijn van de vordering tot betaling van een arbeidsongevallenvergoeding begint te lopen vanaf het ontstaan van het recht op vergoeding (1). (1) Cass., 22 feb. 1982, AR. 3329 (AC, 1981-82, nr. 369); 8 feb. 1993, AR. 8189, nr. 80; artikel 20, eerste lid, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, voor de wijziging ervan bij artikel 7 W. 20 mei 1997.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

De verjaringstermijn van de vordering tot betaling van een vergoeding voor medische, chirurgische en ziekenhuiskosten die zijn gemaakt ten gevolge van een arbeidsongeval in de overheidssector begint te lopen vanaf het ogenblik waarop de kosten worden gemaakt (1). (1) Artt. 3, eerste lid, 1°, a, en 20, eerste lid, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, voor de wijziging ervan, respectievelijk bij de artt. 3 en 7 W. 20 mei 1997; wat betreft de bevoegdheid van het Hof om een rechtsgrond in de plaats te stellen waardoor het dictum wordt verantwoord, zie cass., 16 okt. 1989, AR. 8591, nr. 95; 5 mei 1993, AR. P.93.0497.F, nr. 221.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 7

S.02.0127.F 26 april 2004 AC nr. 221

Uit het enkele feit dat de overnachting op de plaats van het werk niet verplicht was kan niet worden afgeleid dat de werkgever niet de mogelijkheid bezat zijn gezag over de werknemer uit te oefenen vanaf het ogenblik dat laatstgenoemde was ingegaan op de uitnodiging van de werkgever; door anders te beslissen is derhalve niet naar recht verantwoord de beslissing van het arrest dat het ongeval dat de werknemer tijdens de nacht op de bouwplaats overkomen is, geen ongeval is tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie "Het begrip ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in de leer van de arresten van het Hof", rede uitgesproken door J.F. LECLERCQ, eerste adv.-gen. op de plechtige openingszitting van dit Hof op 2 sept. 2002, AC, 2002, nrs 4, 6 en 7; J.T.T. 2002, p. 350, nrs 4, 6 en 7.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Art. 7, eerste lid

S.09.0081.F 25 oktober 2010 AC nr. 630

Het ongeval houdt verband met de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, wanneer het in een oorzakelijk verband staat tot de arbeidsprestatie zelf van de door het ongeval getroffen werknemer of tot gelijk welke omstandigheid eigen aan de omgeving waarin de door het ongeval getroffen werknemer zich bevindt wegens de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Art. 7, tweede lid

S.11.0001.F 5 december 2011 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 7, tweede lid, eerste zin, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, wordt het ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de overeenkomst, behoudens tegenbewijs, geacht als overkomen door het feit van de uitvoering van die overeenkomst ; de rechter die om die reden de veronderstelling dat het ongeval zich heeft voorgedaan door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, afleidt uit de omstandigheid dat het ongeval tijdens die uitvoering heeft kunnen plaatsvinden, zonder dat hij vaststelt dat die omstandigheid zich ook werkelijk heeft voorgedaan, schendt het voormelde artikel.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.10.0054.F 10 oktober 2011 AC nr. ...

Het ongeval tijdens de uitvoering van de overeenkomst wordt, behoudens tegenbewijs, geacht te zijn overkomen door het feit van de uitvoering van die overeenkomst; dat tegenbewijs kan door alle rechtsmiddelen geleverd worden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Het arrest, dat niet vaststelt dat de door de eiseres gevorderde raadpleging van het strafdossier niet kon bijdragen tot het bewijs dat het voormelde vermoeden kon omkeren, mocht haar niet de mogelijkheid ontzeggen om dat bewijs door dat middel te leveren, alleen op grond dat zij geen melding maakte van de precieze feiten die zij aldus wou aantonen.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.95.0123.N 13 mei 1996 AC nr. ...

Het vermoeden gevestigd door artikel 7, tweede lid, Arbeidsongevallenwet 10 april 1971, veronderstelt dat een ongeval is overkomen aan de werknemer; dit vermoeden betreft alleen de vraag of het ongeval een arbeidsongeval is.~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Art. 70

S.98.0129.F 27 maart 2000 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen in de overheidssector, kan de erkenning van het recht van de getroffene tegen wie de verjaring loopt ten voordele van de bestuurlijke overheid, geenszins worden afgeleid uit het feit dat de bezoldiging werd doorbetaald tijdens de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

S.96.0109.F 20 januari 1997 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen in de overheidssector, kan de erkenning van het recht van de getroffene tegen wie de verjaring loopt ten voordele van de bestuurlijke overheid, geenszins worden afgeleid uit het feit dat de bezoldiging werd doorbetaald tijdens de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid.~

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.95.0100.F 18 november 1996 AC nr. ...

De verjaring van de rechtsvordering tot betaling van de ten gevolge van een arbeidsongeval of een arbeidsongeval in de overheidssector verschuldigde vergoedingen kan worden gestuit door een ter post aangetekende brief aan de schuldenaar van die vergoedingen; een aangetekende brief aan de Administratieve Gezondheidsdienst die geen schuldenaar van die vergoedingen is, kan de verjaring van de rechtsvordering tot betaling ervan bijgevolg niet stuiten.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Het medisch onderzoek van de getroffene van een arbeidsongeval in de overheidssector dat door de Administratieve Gezondheidsdienst, zelfs zonder voorbehoud, is verricht, maakt geen erkenning door de minister uit van het recht van de getroffene op de in geval van blijvende arbeidsongeschiktheid wettelijk verschuldigde vergoedingen en stuit, derhalve, de verjaring niet van de rechtsvordering tot betaling van die vergoedingen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.95.0129.F 18 november 1996 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen en arbeidsongevallen in de overheidssector kan geen enkele erkenning van het recht van de getroffene tegen wie de verjaring loopt, worden afgeleid uit een betaling die gedaan werd onder voorbehoud van erkenning van het recht dat die betaling verantwoordt.~

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.94.0085.F 13 november 1995 AC nr. ...

Het medisch onderzoek van de getroffene van een arbeidsongeval in de overheidssector dat door de Administratieve Gezondheidsdienst, zelfs zonder voorbehoud, is verricht, maakt geen erkenning, door de minister, uit van het recht van de getroffene op de in geval van blijvende invaliditeit wettelijk verschuldigde vergoedingen en stuit, derhalve, niet de verjaring van de vordering tot betaling van die vergoedingen.~

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

S.95.0009.F 13 november 1995 AC nr. ...

Het medisch onderzoek van de getroffene van een arbeidsongeval in de overheidssector dat door de Administratieve Gezondheidsdienst, zelfs zonder voorbehoud, is verricht, maakt geen erkenning, door de minister, uit van het recht van de getroffene op de in geval van blijvende invaliditeit wettelijk verschuldigde vergoedingen en stuit, derhalve, niet de verjaring van de vordering tot betaling van die vergoedingen.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.95.0050.F 13 november 1995 AC nr. ...

Nu de regels van het gemene recht, artikel 2248 B.W. niet uitgezonderd, toepasselijk zijn verklaard door de artt. 70 Arbeidsongevallenwet en 20, tweede lid, wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en door beroepsziekten in de overheidssector, houden die artikelen in dat de verjaring wordt gestuit wegens de erkenning, door de schuldenaar van de vergoedingen gedaan, van het recht van de getroffene om, overeenkomstig de wet, vergoeding te verkrijgen van de schade welke die getroffene beweert te hebben geleden.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 72

S.01.0146.F 9 september 2002 AC nr. 428

Het overlijden van de getroffene om een reden die geen verband houdt met het ongeval kan geen aanleiding geven tot herziening, zelfs niet als het valt binnen de termijn van de eis tot herziening; dat voorval heeft dus wettelijk geen invloed op de verplichtingen die de verzekeraar wegens het ongeval heeft zowel jegens de getroffene als jegens het Fonds voor Arbeidsongevallen (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 1988, A.R. 8296, nr. 90.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

S.01.0017.F 15 april 2002 AC nr. 227

De omstandigheid dat zich een nieuw arbeidsongeval voordoet gedurende de termijn tot herziening van de wegens een eerste ongeval verschuldigde vergoedingen ontslaat de eerste verzekeraar niet van zijn verplichting om rekening te houden met een wijziging van het verlies van de arbeidsongeschiktheid van de getroffene wanneer die tijdens dezelfde termijn opgetreden wijziging te wijten is aan de gevolgen van het eerste ongeval.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

S.94.0047.F 23 januari 1995 AC nr. ...

Van de in artikel 72 Arbeidsongevallenwet bepaalde termijn om een eis tot herziening van de arbeidsongevallenvergoedingen in te stellen is geen sprake in artikel 20 Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel.~

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- VERJARING - Algemeen

Art. 72, eerste en derde lid

S.10.0043.F 14 maart 2011 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen kan de eis tot herziening binnen de drie jaar worden ingesteld ; een tegenvordering tot herziening kan na het verstrijken van de voormelde termijn alleen worden ingesteld tegen een partij die zelf ook een vordering tot herziening heeft ingesteld (1). (1). Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ... . 1 Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ... .

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

Art. 72, eerste lid

S.94.0047.F 23 januari 1995 AC nr. ...

De termijn voor het instellen van een eis tot herziening van de arbeidsongevallenvergoedingen is geen verjaringstermijn en kan gestuit noch geschorst worden.~

- VERJARING - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

Art. 72, tweede lid

S.01.0145.F 13 mei 2002 AC nr. 291

De getroffene van een arbeidsongeval wiens tijdelijke arbeidsongeschiktheid langer dan zeven dagen duurt, kan tegen de beslissing waarbij hij zonder blijvende arbeidsongeschiktheid genezen verklaard wordt een vordering in rechte instellen binnen drie jaar na de datum van de kennisgeving van die beslissing door de arbeidsongevallenverzekeraar; de termijn voor het instellen van die vordering is geen verjaringstermijn en kan gestuit noch geschorst worden (1). (1) Zie cass., 23 jan. 1995, AR S.94.0047.F, nr. 32; 17 dec. 2001, AR S.00.0048.F, nr ...; W. 1 aug 1985 houdende sociale bepalingen, Kamer, memorie van toelichting bij het wetsontwerp, artt. 109 tot 110 (latere artt. 110 tot 111), Pasin. 1985, p. 1336; zie ook artikel 24, eerste lid, Arbeidsongevallenwet; artikel 2, tweede lid, K.B. 16 dec. 1987. Hierbij kan worden opgemerkt dat de beide leden van artikel 72 Arbeidsongevallenwet in soortgelijke bewoordingen zijn gesteld, terwijl de artt. 69 tot 71 van genoemde wet daarentegen uitdrukkelijk verwijzen naar het begrip verjaring.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

- VERJARING - Algemeen

Art. 74

S.99.0093.F 17 december 2001 AC nr. ...

De strafrechter die een werkgever veroordeelt omdat hij geen arbeidsongevallenverzekering heeft aangegaan maar die geen uitspraak diende te doen over de vraag of de door die werkgever gesloten verzekering "huispersoneel" het risico dekte van de tewerkstelling van de door een arbeidsongeval getroffene en die bijgevolg aan het arbeidsgerecht geen prejudiciële vraag heeft gesteld over de draagwijdte van die verzekering "huispersoneel", spreekt een beslissing uit die, op dat punt, geen gezag van gewijsde heeft (1). (1) Zie cass. 12 okt. 1992, AR 9417, nr 662, en de concl. O.M. in Bull. En Pas. 1992.

- ARBEIDSONGEVAL - Schade

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

Art. 74, tweede lid

P.01.0704.F 24 oktober 2001 AC nr. ...

De voor de strafrechter gestelde vraag of een verkeersongeval een arbeidsongeval sensu stricto dan wel een ongeval op de weg naar en van het werk is, levert een prejudicieel geschil op in de zin van artikel 74, tweede lid, Arbeidsongevallenwet (1). (1) Cass., 12 jan. 1993, A.R. 5785, nr. 21.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Allerlei

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 8, § 1

S.97.0119.F 29 juni 1998 AC nr. ...

Het ongeval dat zich heeft voorgedaan op het traject van één van de verblijfplaatsen van de werknemer naar de plaats van het werk is slechts dan een ongeval op de weg naar en van het werk als de werknemer, alvorens dat traject aan te vatten, de bedoeling had om althans tijdelijk in die verblijfplaats te gaan wonen; de omstandigheid dat hij er niet kan wonen wegens zijn arbeidsverplichtingen doet niets af van die bedoeling.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Hoewel artikel 8, § 1, Arbeidsongevallenwet niet impliceert dat de werknemer één verblijfplaats heeft, is elke plaats waar de werknemer verblijft niet noodzakelijk een verblijfplaats; vereist is bovendien dat de werknemer van plan is om althans tijdelijk op die plaats te gaan wonen, zodat men dus niet tegelijkertijd verschillende verblijfplaatsen kan hebben.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Art. 8, § 1, derde lid, 3°

S.04.0122.N 21 maart 2005 AC nr. 175

Met bijwonen van vormingslessen zijn ook de door de leerling noodzakelijk te volgen leergangen bedoeld; de wet maakt geen onderscheid tussen vormingslessen die de werknemer vrijwillig volgt en degene die een leerling in het kader van de leerovereenkomst verplicht is te volgen in het deeltijds onderwijs.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Met uitdrukkelijke of stilzwijgende toelating van de werkgever vormingslessen bij te wonen is ook de verplichting van de patroon bedoeld, bepaald bij artikel 24, 3°, van de wet van 19 juli 1983, namelijk de leerling in staat te stellen de voor zijn opleiding noodzakelijke leergangen te volgen.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Art. 8, § 1, eerste en tweede lid

S.13.0113.F 31 maart 2014 AC nr. ...

Onder de weg naar en van het werk wordt volgens artikel 8, §1, tweede lid, van de wet van 10 april 1971 verstaan het normale traject dat de werknemer moet afleggen om zich van zijn verblijfplaats te begeven naar de plaats waar hij werkt, en omgekeerd; de arbeidsplaats is in de zin van die bepaling de plaats waar de werknemer onder het gezag staat van zijn werkgever voor de uitvoering van de arbeidsovereenkomst; de arbeidsplaats blijft voor de werknemer dat karakter behouden wanneer hij, na zijn werk, er voor een wettige reden langer dan normaal blijft en er niet meer onder het gezag van zijn werkgever staat (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

S.02.0038.F 13 oktober 2003 AC nr. 491

Geen ongeval op de weg naar en van het werk is het ongeval dat zich voordoet tussen de woning van de meter van de getroffene waar laatstgenoemde geregeld naartoe ging, maar zonder de bedoeling aldaar zijn verblijfplaats te vestigen, en de plaats waar hij werkt (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Art. 8, § 1, tweede en vierde lid

S.98.0047.F 8 november 1999 AC nr. ...

Het traject dat de werknemer moet afleggen om zich van zijn verblijfplaats te begeven naar de plaats waar hij werkt, en omgekeerd, kan worden beschouwd als normaal in de zin van artikel 8, § 1, tweede lid, Arbeidsongevallenwet, wanneer de onderbreking waarvan de duur niet belangrijk is, door een wettige reden verantwoord is; het traject is echter niet langer normaal, wanneer de onderbreking belangrijk is en niet door overmacht is verantwoord; de onderbreking die geen invloed heeft op het normale karakter van het traject maakt deel uit van dat traject en het ongeval dat gebeurd is op het normale traject en tijdens de duur van de onderbreking van dat traject, is derhalve een ongeval op de weg naar en van het werk.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Art. 8, § 1, tweede lid

S.06.0074.N 5 maart 2007 AC nr. 127

Het onderzoek naar het al dan niet belangrijk karakter van de duur van een onderbreking van het normale traject dat de werknemer, slachtoffer van arbeidsongeval, moet afleggen om zich van zijn verblijfplaats te begeven naar de plaats waar hij werkt en omgekeerd, dient niet uitsluitend op tijdselementen te worden gesteund (1). (1) Cass., 4 okt. 1999, AR S.98.0155.F, nr 502.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

S.04.0126.F 4 april 2005 AC nr. 195

Het traject dat de werknemer moet afleggen om zich van zijn verblijfplaats te begeven naar de plaats waar hij werkt en omgekeerd, kan worden beschouwd als normaal in de zin van artikel 8, § 1, tweede lid, Arbeidsongevallenwet, als de onderbreking van het traject onbeduidend is, als ze onbelangrijk is en door een wettige reden is verantwoord, of als ze belangrijk is maar te wijten is aan overmacht (1). (1) Zie de concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

S.00.0122.F 27 januari 2003 AC nr. 57

Het begrip weg naar en van het werk sluit niet uit dat het normale traject dat de werknemer moet afleggen om zich van zijn verblijfplaats te begeven naar de plaats waar hij werkt, en omgekeerd, herhaaldelijk wordt afgelegd om de overeengekomen arbeid te verrichten (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

S.00.0085.F 14 mei 2001 AC nr. ...

Onwettig is de beslissing waarbij als regel wordt aangenomen dat het ongeval dat zich voordoet op de weg voorbij de plaats van het werk, geen ongeval is op de weg naar en van het werk (1). (1) Zie cass., 11 maart 1985, AR 7013, nr. 413; 13 nov. 1995, AR S.95.0030.F, nr. 492; 18 dec. 2000, AR S.99.0139.F, nr. , met concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

S.99.0139.F 18 december 2000 AC nr. ...

Het traject dat de werknemer moet afleggen om zich van zijn verblijfplaats te begeven naar de plaats waar hij werkt en omgekeerd, blijft het normale traject, in de zin van artikel 8, § 1, tweede lid, Arbeidsongevallenwet, wanneer de door de werknemer gemaakte omweg onbelangrijk is, niet lang is en om een wettige reden gemaakt wordt, of als de omweg lang is maar aan overmacht te wijten is (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

S.98.0155.F 4 oktober 1999 AC nr. ...

Het traject dat de werknemer moet afleggen om zich van zijn verblijfplaats te begeven naar de plaats waar hij werkt, en omgekeerd, kan worden beschouwd als normaal, in de zin van artikel 8, § 1, tweede lid, Arbeidsongevallenwet, wanneer de onderbreking, waarvan de duur niet belangrijk is, door een wettige reden is verantwoord; het traject is echter niet langer normaal, wanneer de onderbreking belangrijk is en niet door overmacht is verantwoord.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Om te beoordelen of de duur van de onderbreking belangrijk is, mag de rechter de objectieve duur van die onderbreking niet buiten beschouwing laten.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

S.98.0141.N 31 mei 1999 AC nr. ...

Het traject dat de werknemer aflegt om zich van zijn verblijfplaats te begeven naar de plaats waar hij werkt, en omgekeerd, blijft normaal, in de zin van artikel 8, § 1, tweede lid, Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, indien de door de werknemer gemaakte omweg onbeduidend is, indien die omweg weinig belangrijk en te verantwoorden is door een wettige reden, of indien hij wel belangrijk, maar aan overmacht te wijten is.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

S.96.0182.F 9 juni 1997 AC nr. ...

Een plaats is niet langer de werkplaats in de zin van artikel 8, § 1, tweede lid, Arbeidsongevallenwet, wanneer de werknemer, na zijn werk, er zonder wettige reden langer dan normaal blijft en er niet meer onder het gezag van zijn werkgever staat.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

S.95.0125.F 30 september 1996 AC nr. ...

De rechter die vaststelt dat het ongeval zich heeft voorgedaan tijdens een gewone stilstand, die van korte duur was en waarbij de getroffene niet uit die wagen was gestapt, van het motorrijtuig van de getroffene op de weg naar en van het werk, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat die stilstand het door de getroffene afgelegde traject niet abnormaal maakt en geen onderbreking van zijn weg naar en van het werk vormt.~

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

S.94.0107.F 13 november 1995 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is bevoegd om na te gaan of de feitenrechter uit de door hem vastgestelde feiten wettig heeft kunnen afleiden dat de werknemer een normaal traject had afgelegd.~

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Het traject dat de werknemer moet afleggen om zich van zijn verblijfplaats te begeven naar de plaats waar hij werkt en omgekeerd, kan worden beschouwd als normaal, in de zin van artikel 8, §1, tweede lid, Arbeidsongevallenwet, wanneer de onderbreking, waarvan de duur niet belangrijk is, door een wettige reden is verantwoord; het traject is echter niet langer normaal, wanneer de onderbreking belangrijk en niet door overmacht is verantwoord.~

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

De beslissing van de rechter dat de onderbreking van het traject weinig belangrijk is, is niet naar recht verantwoord, als hij vaststelt dat de onderbreking van het traject vier uur heeft geduurd en dat hij oordeelt dat rekening dient te worden gehouden met de lengte van het af te leggen traject alsmede met de noodzaak voor de werknemer om zich te wenden tot een garagehouder die een werk heeft uitgevoerd zoals het binnen zijn eigen planning paste.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

S.95.0030.F 13 november 1995 AC nr. ...

Het traject dat de werknemer aflegt om zich van zijn verblijfplaats te begeven naar de plaats waar hij werkt, en omgekeerd, blijft normaal, in de zin van artikel 8, §1, tweede lid, Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, indien de door de werknemer gemaakte omweg onbeduidend is, indien die omweg weinig belangrijk en te verantwoorden is door een wettige reden, of indien hij wel belangrijk, maar aan overmacht te wijten is.~

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Wanneer door de werknemer achtereenvolgens verschillende vervoermiddelen worden gebruikt om de weg naar en van het werk af te leggen, vereist het begrip normaal traject, in de zin van artikel 8, §1, tweede lid, Arbeidsongevallenwet, niet dat bij de beoordeling van de belangrijkheid van een omweg rekening wordt gehouden met de manier waarop het gedeelte van de weg naar en van het werk, tijdens hetwelk de omweg is gemaakt, normaal diende te worden afgelegd.~

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Art. 8, § 2

S.00.0007.F 13 januari 2003 AC nr. 27

De in artikel 8, § 2, van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 gegeven opsomming van de trajecten die met de weg naar en van het werk worden gelijkgesteld kan niet worden uitgebreid tot de trajecten die de werknemer niet aflegt vanuit de plaats waar hij werkt of die geen rechtstreeks verband hebben met het ontstaan, de uitvoering of de beëindiging van de arbeidsovereenkomstwet (1). (1) Zie concl. O.M. in AC, 2003, nr

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Een traject heeft rechtstreeks verband met de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in de zin van artikel 8, § 2, van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, wanneer de werknemer zich op dat traject bevindt om een verplichting na te komen die of een recht uit te oefenen dat voortvloeit uit de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M. in AC, 2003, nr

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

S.98.0051.F 20 december 1999 AC nr. ...

De opsomming van de trajecten die artikel 8, tweede lid, Arbeidsongevallenwet met de weg naar en van het werk gelijkstelt, kan niet worden uitgebreid tot de trajecten die de werknemer niet aflegt vanuit de plaats waar hij werkt, of die geen rechtstreeks verband hebben met het ontstaan, de uitvoering of de beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Art. 8, §§ 1 en 2

S.98.0051.F 20 december 1999 AC nr. ...

Een ongeval tijdens de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, is geen ongeval op het traject dat met de weg naar en van het werk is gelijkgesteld.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Een ongeval tijdens de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, is geen ongeval op het traject dat met de weg naar en van het werk is gelijkgesteld.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

Een ongeval tijdens de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, is geen ongeval op het traject dat met de weg naar en van het werk is gelijkgesteld.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

Art. 8, §§ 1 en 2, 2°, 10° en 11°

S.98.0051.F 20 december 1999 AC nr. ...

Een ongeval dat de werknemer overkomt op het traject dat hij aflegt van zijn verblijfplaats naar de plaats waar hij beroepsopleidingscursussen volgt en omgekeerd, is geen ongeval op het traject dat met de weg naar en van het werk is gelijkgesteld.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Art. 9

S.09.0048.F 10 mei 2010 AC nr. 326

Inzake arbeidsongevallen moet de aangevoerde plotselinge gebeurtenis vaststaan; een val en draaibewegingen van de romp vóór de val zijn verschillende feiten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.09.0029.F 8 februari 2010 AC nr. 90

De artikelen 2, vierde lid, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, en 9, Arbeidsongevallenwet, bepalen dat, wanneer de getroffene of zijn rechthebbenden, benevens het bestaan van een letsel, het bestaan van een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, het letsel, behoudens tegenbewijs, vermoed wordt door een ongeval te zijn veroorzaakt. Dit vermoeden is ingevoerd ten gunste van de getroffene van het ongeval en zijn rechthebbenden en kan alleen door hen worden aangevoerd.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

S.07.0094.F 8 december 2008 AC nr. 704

Wanneer de getroffene of zijn rechtverkrijgenden, benevens het bestaan van het letsel, een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, wordt het letsel, behoudens tegenbewijs, vermoed door dat ongeval te zijn veroorzaakt; het behandelde letsel moet worden aangetoond.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.07.0079.N 28 april 2008 AC nr. 257

De rechter mag de aard van de gezondheidsschade betrekken in zijn beoordeling van de vraag of deze kon worden veroorzaakt door een plotselinge gebeurtenis. De enkele omstandigheid dat de gezondheidsschade evolutief is ontstaan tijdens de duur van een niet-kortstondige gebeurtenis, belet de rechter evenwel niet die gebeurtenis te aanzien als een plotselinge gebeurtenis in de zin van artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet.

- ARBEIDSONGEVAL - Schade

S.04.0159.F 2 januari 2006 AC nr. 2

Hoewel het uitwringen van een dweil geen beweging is die losstaat van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst van een werkvrouw, kan die beweging, wanneer ze een ligamentscheur tot gevolg heeft, een plotselinge gebeurtenis vormen in de zin van de Arbeidsongevallenwet.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.03.0004.F 28 juni 2004 AC nr. 363

De rechter kan het bij artikel 9 Arbeidsongevallenwet ingestelde vermoeden, dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de plotselinge gebeurtenis en het letsel, niet afwijzen alleen op grond dat het aangevoerde letsel zich heeft voorgedaan na het letsel dat op het ogenblik van het ongeval is vastgesteld (1) en dat het een gevolg is van de behandeling van laatstgenoemd letsel. (1) Cass., 29 nov. 1993, AR S.93.0034.F, nr. 490; zie Cass., 14 juni 1993, AR S.93.0002.F, nr 282.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.03.0044.F 24 november 2003 AC nr. 593

De beweging waarmee een in een hotel tewerkgestelde bordenwasser zich uit een voorovergebogen houding opricht bij het dweilen van de keukenvloer met een vloertrekker, kan een plotselinge gebeurtenis zijn in de zin van de Arbeidsongevallenwet (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 2000, AR S.98.0136.F, nr 117, met concl. O.M.; 23 sept. 2002, AR S.01.0089.F, nr ... .

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.02.0088.N 3 februari 2003 AC nr. 77

Het bij artikel 9, Arbeidsongevallenwet gevestigd vermoeden volgens hetwelk er een causaal verband is tussen de plotselinge gebeurtenis en het letsel, is weerlegd wanneer de rechter de zekerheid heeft of ervan overtuigd is dat het letsel niet het gevolg is van het ongeval (1). (1) Zie Cass., 9 juni 1997, A.R. nr S.96.0184.F, nr 267.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

S.01.0089.F 23 september 2002 AC nr. 469

Het welomschreven feit dat een werkvrouw in dienst van een schoonmaakbedrijf vuilniszakken, gevuld met telefoonboeken, draagt kan worden beschouwd als een plotselinge gebeurtenis in de zin van de Arbeidsongevallenwet (1). (1) Zie cass., 20 jan. 1997, A.R. S.96.0112.F, nr. 42; 14 feb. 2000, A.R. S.98.0136.F, nr. 117, met concl. O.M.; 3 april 2000, A.R. S.99.0180.N, nr. 219.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.01.0079.F 15 april 2002 AC nr. 228

De shock bij de aanblik van de collega's en de wanorde ten gevolge van de enkele uren tevoren gepleegde overval kan als een plotselinge gebeurtenis worden aangemerkt (1). (1) Zie L. VAN GOSSUM, "Les accidents du travail", 5de ed., Brussel, 2000, p. 53, nr. 3.3.b.1.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.98.0136.F 14 februari 2000 AC nr. ...

Het welomschreven feit dat een autobuschauffeur zich bukt om de magneetkaart met zijn badge erin, die in zijn autobus gevallen is, op te rapen is geen gewoon dagdagelijks gebaar; het kan dus worden aangemerkt als een plotselinge gebeurtenis in de zin van de Arbeidsongevallenwet.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.97.0142.F 9 november 1998 AC nr. ...

In de regel kan een verstuiking geen plotselinge gebeurtenis zijn die aan de oorsprong ligt van een letsel, in de zin van de Arbeidsongevallenwet.~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.97.0151.N 18 mei 1998 AC nr. ...

De uitvoering van de gewone en normale dagtaak kan een plotselinge gebeurtenis opleveren, voor zover in die uitvoering een element aanwijsbaar is dat het letsel kan hebben veroorzaakt, terwijl het niet vereist is dat dit aanwijsbaar element te onderscheiden is van de uitvoering van arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.96.0184.F 9 juni 1997 AC nr. ...

Het bij artikel 9 Arbeidsongevallenwet gevestigde vermoeden volgens hetwelk er een causaal verband is tussen de plotselinge gebeurtenis en het letsel, is weerlegd wanneer de rechter ervan overtuigd is dat het letsel niet door het ongeval is veroorzaakt.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

S.95.0115.F 18 november 1996 AC nr. ...

Een discus hernia kan geen plotselinge gebeurtenis zijn die aan de grondslag ligt van een letsel in de zin van de Arbeidsongevallenwet.~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.95.0064.F 6 mei 1996 AC nr. ...

Een letsel wordt slechts vermoed door een ongeval te zijn veroorzaakt, wanneer een plotselinge gebeurtenis als vaststaand en niet enkel als mogelijk wordt aangewezen.~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.94.0150.F 16 oktober 1995 AC nr. ...

De kreet die een arbeider-metselaar slaakt op het ogenblik dat hij een stapel tegels aanneemt, kan in de regel geen plotselinge gebeurtenis zijn waardoor letsel kan ontstaan, in de zin van de Arbeidsongevallenwet. (Eerste zaak).~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Gewoon opstaan van een stoel kan geen plotselinge gebeurtenis zijn, in de zin van de Arbeidsongevallenwet. (Tweede zaak).~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.94.0151.F 16 oktober 1995 AC nr. ...

De kreet die een arbeider-metselaar slaakt op het ogenblik dat hij een stapel tegels aanneemt, kan in de regel geen plotselinge gebeurtenis zijn waardoor letsel kan ontstaan, in de zin van de Arbeidsongevallenwet. (Eerste zaak).~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Gewoon opstaan van een stoel kan geen plotselinge gebeurtenis zijn, in de zin van de Arbeidsongevallenwet. (Tweede zaak).~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Art. 9 en 26

S.02.0130.F 5 april 2004 AC nr. 183

Als een plotselinge gebeurtenis in de zin van de Arbeidsongevallenwet kan worden aangemerkt de beweging waarbij een werknemer die stukken aluminium aan het bewerken is, zich in een container vooroverbuigt om een stuk metaal eruit te nemen en daarbij zijn bril verliest waardoor de glazen gebroken raken (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., 2004, nr. ; artikel 26, eerste lid, Arbeidsongevallenwet, na de wijziging ervan bij Wet 1 aug. 1985, en artikel 26, tweede lid, na de wijziging ervan bij de programmawet 24 dec. 2002 (I).

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Artikel 46, § 1, 5°

C.10.0427.N 2 mei 2011 AC nr. ...

Artikel 46, § 1, 5° Arbeidsongevallenwet heeft alleen betrekking op de in artikel 8 Arbeidsongevallenwet bepaalde ongevallen, zodat dit artikel, vóór de toevoeging van artikel 46, § 1, 6° geen toepassing vond ingeval het ongeval een arbeidsongeval betrof zoals bedoeld in artikel 7 Arbeidsongevallenwet, wanneer dit ongeval een verkeersongeval op de openbare weg is.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Algemeen

Artt. 1 en 3

S.07.0013.N 3 november 2008 AC nr. 604

De door het Grondwettelijk Hof vastgestelde leemte in de Arbeidsongevallenwet doordat zij niet van toepassing is op de onbezoldigde stagiairs die, tijdens het verrichten van de door hun studieprogramma voorgeschreven arbeid in een bedrijf, het slachtoffer zijn van een arbeidsongeval, kan niet zonder meer door de rechter worden opgevuld door die wet van toepassing te verklaren op deze categorie van personen, nu het opvullen van deze leemte onder meer vereist dat bepaald wordt wie voor de toepassing van de arbeidsongevallenwet beschouwd wordt als de werkgever op wie de strafrechtelijk gesanctioneerde verplichting rust een arbeidsongevallenverzekering aan te gaan voor de bedoelde onbezoldigde stagiairs en de rechter dit niet in de plaats van de wetgever kan bepalen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- ARBEIDSONGEVAL - Toepassingssfeer - Personen

Artt. 1, 5, en 8, § 1, eerste lid en derde lid, 3°

S.04.0122.N 21 maart 2005 AC nr. 175

De leerjongen wordt geacht zich op de plaats van het werk te bevinden en valt onder de toepassing van de Arbeidsongevallenwet, wanneer hij onderweg is naar de plaats waar de in het kader van de leerovereenkomst te volgen vormingslessen worden gegeven en zolang hij zich aldaar bevindt.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Artt. 15 en 20bis

S.04.0124.N 7 februari 2005 AC nr. 73

Bij de beoordeling van de hoedanigheid van "belangrijkste kostwinner" moet het aandeel van de getroffene in het geglobaliseerd inkomen van de ascendenten op het ogenblik van het ongeval de belangrijkste bron van het inkomen van deze ascendenten zijn en hun voornaamste geldelijke steun.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Dodelijk ongeval

De beoordeling van het begrip "belangrijkste kostwinner" dient te gebeuren door afweging van het aandeel van de getroffene in het geglobaliseerd inkomen van de ascendenten op het ogenblik van het ongeval (1). (1) Cass., 18 jan. 1993, AR 8143, nr 32.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Dodelijk ongeval

Artt. 22 en 25, eerste en tweede lid

S.12.0001.N 10 maart 2014 AC nr. ...

Bij een tijdelijke verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid na de consolidatiedatum waardoor het door een arbeidsongeval getroffen contractueel personeelslid van een gemeente zijn betrekking tijdelijk niet meer kan uitoefenen, heeft die getroffene, staande de arbeidsovereenkomst, op grond van een meer gunstige bepaling van het personeelsstatuut, gedurende de periode van tijdelijke verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid recht op vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid, ongeacht de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid; indien de periode van tijdelijke verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid voortduurt nadat de arbeidsovereenkomst een einde heeft genomen, blijft die getroffene verder recht hebben op een dagelijkse vergoeding gelijk aan 90 pct. van het gemiddeld dagbedrag, dit op voorwaarde dat hij een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 10 pct. heeft zo de tijdelijke verergeringstoestand zich heeft voorgedaan na de bij artikel 11 van het KB van 13 juli 1970 bepaalde herzieningstermijn (1). (1) Zie concl. OM.

- AMBTENAAR - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Artt. 22, 23, en 24

S.06.0039.N 30 oktober 2006 AC nr. 526

Alhoewel het arrest aanneemt dat de pijnen hun voornaamste oorzaak vinden in de persoonlijkheidsstructuur van de getroffene en in een zekere voorbestemdheid om te reageren op het arbeidsongeval, maar niet los kunnen gezien worden van het arbeidsongeval en dat dit arbeidsongeval één van de factoren is die in beperkte mate tot deze pijn bedraagt, vermag het niet de graad van de arbeidsongeschiktheid te bepalen zonder met de pijnproblematiek rekening te houden (1) (2). (1) Cass., 21 juni 1999, AR S.98.0050.F, nr 380. (2) Artikelen 22 (zoals van toepassing voor zijn wijziging bij K.B. van 5 november 2002 en wet van 24 februari 2003), 23 (zoals van toepassing voor zijn wijziging bij wet van 10 augustus 2001) en 24 (zoals van toepassing voor zijn wijziging bij wet van 24 december 2002, bij wet van 12 augustus 2000 en bij wet van 10 augustus 2001) van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

- ARBEIDSONGEVAL - Schade

Artt. 22, 24, 26 en 28

S.99.0091.N 7 februari 2000 AC nr. ...

In een geschil over de terugvordering door de verzekeringsinstelling tegen degene die voor het ongeval aansprakelijk is, van de bedragen die zij aan haar verzekerde heeft uitgekeerd, volgt niet uit het feit dat die bedragen bewezen zijn dat er een oorzakelijk verband is tussen de bedragen en het ongeval.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Artt. 24 en 34, eerste lid

S.98.0050.F 21 juni 1999 AC nr. ...

De economische waarde op de arbeidsmarkt van een door een arbeidsongeval getroffen werknemer wordt volgens de Arbeidsongevallenwet vermoed te zijn uitgedrukt in het basisloon van de werknemer tijdens het jaar dat voorafging aan het ongeval dat recht geeft op vergoeding.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

De vergoeding, die krachtens de Arbeidsongevallenwet verschuldigd is aan de getroffene door een ongeval dat een blijvende arbeidsongeschiktheid tot gevolg heeft, strekt ertoe de werknemer te vergoeden naarmate het ongeval zijn economische waarde op de arbeidsmarkt heeft aangetast.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Wanneer een werknemer getroffen wordt door opeenvolgende arbeidsongevallen en het laatste ongeval de gevolgen van een vorig ongeval heeft verzwaard, moet de rechter de blijvende arbeidsongeschiktheid van de getroffene in haar geheel beoordelen, als de na het laatste ongeval vastgestelde arbeidsongeschiktheid, zelfs maar gedeeltelijk, door dat ongeval werd veroorzaakt.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Artt. 24 en 65

S.93.0158.F 19 september 1994 AC nr. ...

Nietig is een overeenkomst tussen de arbeidsongevallenverzekeraar en de getroffene van een arbeidsongeval over de datum van de consolidatie der letsels, als daarin de bij artikel 65, Arbeidsongevallenwet op straffe van nietigheid voorgeschreven vereisten niet in acht zijn genomen.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Artt. 24 en 72

S.07.0111.F 26 mei 2008 AC nr. 317

De eis tot herziening van de vergoedingen, gegrond op een wijziging van het verlies van arbeidsgeschiktheid van de getroffene t.g.v. het ongeval, kan ingesteld worden op grond van nieuwe feiten die niet gekend waren of konden zijn, rekening houdend met de medische onderzoeken die op de datum van de overeenkomst tussen de partijen waren verricht of met de in artikel 24 bedoelde beslissing (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

S.06.0031.F 4 juni 2007 AC nr. 292

De rechter die kennisneemt van de nieuwe vordering die de rechtsvordering tot herziening is, moet, teneinde de voorheen berechte zaak niet te schaden, onderzoeken of de rechter bij wie de oorspronkelijke vordering aanhangig is gemaakt, kennis had of kon hebben van de feiten die tot staving van de eis tot herziening zijn aangevoerd (1). (1) Zie Cass., 10 feb. 1997, AR S.96.0095.N, nr 74; artikel 24, Arbeidsongevallenwet, zoals dit artikel van toepassing was vóór de wijziging ervan bij W. 12 aug. 2000 en artikel 72, zoals dit artikel van toepassing was vóór de wijziging bij Programmawet 24 dec. 2002 (I).

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

S.96.0095.N 10 februari 1997 AC nr. ...

De eis tot herziening van de vergoedingen, gegrond op een wijziging van het verlies van arbeidsgeschiktheid van de door een arbeidsongeval getroffen werknemer, kan slechts worden ingesteld op grond van nieuwe feiten die onbekend waren of niet gekend konden zijn op de datum van de eerste overeenkomst of beslissing, zodat het arrest dat de uit een deskundig onderzoek blijkende arbeidsongeschiktheid laat ingaan op een datum gelegen voor de eerste overeenkomst of beslissing niet wettig is verantwoord.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

Artt. 24, 28 en 34

S.03.0117.F 5 april 2004 AC nr. 184

Wanneer de getroffene de terugbetaling van door het ongeval noodzakelijk geworden heelkundige verzorging vordert vooraleer de aanvang van de door een arbeidsongeval veroorzaakte blijvende arbeidsongeschiktheid is vastgesteld bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing, kan de rechter, zonder uit te sluiten dat die verzorging een gevolg is van het ongeval, beslissen dat de arbeidsongeschiktheid blijvend is geworden vanaf een dag die aan de zorgverstrekking voorafgaat (1). (1) Zie Cass., 20 april 1998, AR S.97.0035.N, nr 200; 27 april 1998, AR S.97.0120.F, nr 214; 21 juni 1999, AR S.98.0050.F, nr 380. Het openbaar ministerie oordeelde zoals het Hof, dat het tweede middel faalde naar recht. Op grond van de beide in dit arrest vermelde regels m.b.t. de artikelen 24, 34 en 28 van de Arbeidsongevallenwet, beperkte het zich evenwel ertoe te besluiten dat het recht op de vergoeding die verschuldigd was voor een door een arbeidsongeval veroorzaakte blijvende arbeidsongeschiktheid derhalve niet afhankelijk was van het recht op de geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingsverzorging die door het ongeval noodzakelijk was geworden (Artt. 24, 28 en 34 Arbeidsongevallenwet). Het openbaar ministerie legde de nadruk op de woorden "economische waarde op de arbeidsmarkt" in de eerste regel en op de woorden "in een lichamelijke toestand" in de tweede regel.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Artt. 24, 34, 36 en 39

S.95.0094.N 15 januari 1996 AC nr. ...

De vergoeding verschuldigd, krachtens artt. 24, 34, 36 en 39 Arbeidsongevallenwet aan het slachtoffer van een ongeval dat een blijvende arbeidsongeschiktheid tot gevolg heeft, bedoelt de werknemer te vergoeden naarmate het ongeval hem in zijn economische waarde op de arbeidsmarkt heeft aangetast.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Wanneer een werknemer getroffen wordt door opeenvolgende arbeidsongevallen en het laatste ongeval de gevolgen van een vorig ongeval heeft verergerd, moet de rechter de blijvende arbeidsongeschiktheid van de getroffene in haar geheel beoordelen als de na het laatste ongeval vastgestelde arbeidsongeschiktheid, zelfs gedeeltelijk, door dit ongeval werd veroorzaakt.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Artt. 24, 45 en 45bis

P.96.0225.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

De rentevoet die in aanmerking genomen wordt bij de raming naar gemeen recht van het kapitaal dat moet dienen om de beroepsinkomsten te vergoeden die de getroffene van een arbeidsongeval gedurende zijn hele verdere waarschijnlijke winstgevende overlevingsduur zal moeten derven, is een van de parameters bij de berekening van dat kapitaal, maar strekt niet tot vergoeding van de schade die voortvloeit uit de vertraging waarmee ze is vergoed.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Artt. 24, 65 en 72

C.95.0168.F 1 december 1995 AC nr. ...

Het vonnis houdende vaststelling volgens het gemene recht van de datum van consolidatie van de letsels kan niet worden tegengeworpen aan de partijen noch aan de arbeidsrechtbanken die inzake arbeidsongevallen over die datum moeten beslissen; evenzo, geldt de beslissing aangaande laatstgenoemde aangelegenheid, ongeacht of zij voortvloeit uit de door het Fonds voor arbeidsongevallen bekrachtigde overeenkomst der partijen of, zonder bekrachtiging, uit het vonnis van de arbeidsrechtbank, niet voor de gerechten die volgens het gemene recht uitspraak moeten doen over de datum van consolidatie van de letsels.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

- ARBEIDSONGEVAL - Schade

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 24, eerste lid, en 72, tweede lid

S.02.0119.F 24 mei 2004 AC nr. 276

Artikel 24, eerste lid, Arbeidsongevallenwet, na de wijziging ervan bij de wet van 1 augustus 1985, bepaalt dat de verzekeringsonderneming, indien zij de getroffene genezen verklaart zonder blijvende arbeidsongeschiktheid, hem van deze beslissing kennis geeft volgens de modaliteiten bepaald door de Koning; artikel 1 van het koninklijk besluit van 16 december 1987 tot uitvoering van die wetsbepaling kan derhalve niet tot gevolg hebben dat, wanneer de tijdelijke arbeidsongeschiktheid zeven dagen niet overschrijdt, geen kennisgeving van de beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid zou dienen te geschieden aan de getroffene en dat de rechtsvordering tegen die beslissing van de arbeidsongevallenverzekeraar niet binnen drie jaar na de kennisgeving van die beslissing zou moeten worden ingesteld (1). (1) Zie Cass., 30 sept. 1996, AR S.95.0055.F, nr 337; 17 dec. 2001, AR S.00.0048.F, nr 708; 13 mei 2002, AR S.01.0145.F, nr 291; artt. 24, eerste lid, en 72, tweede lid, Arbeidsongevallenwet, na de wijziging ervan bij de artt. 91 en 111 W. 1 aug. 1985; vgl. artikel 24, eerste lid, Arbeidsongevallenwet, na de wijziging ervan bij artikel 135 programmawet (I) 24 dec. 2002; K.B. 9 okt. 2003 tot uitvoering van artikel 24, eerste lid, Arbeidsongevallenwet.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

S.00.0048.F 17 december 2001 AC nr. ...

De getroffene door een arbeidsongeval die meer dan zeven dagen tijdelijk arbeidsongeschikt is, kan een rechtsvordering instellen tegen de beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid, binnen de drie jaar die volgen op de dag van de kennisgeving van die beslissing door de arbeidsongevallenverzekeraar; de datum van die kennisgeving is de datum die voorkomt op de brief van de arbeidsongevallenverzekeraar.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Artt. 24, vierde lid, en 28

S.97.0035.N 20 april 1998 AC nr. ...

De beoordeling van de noodzakelijkheid van de hulp van derden bij arbeidsongeval is onderscheiden van de beoordeling, of ingevolge het ongeval een prothese of een orthopedisch toestel nodig is; de bijkomende vergoeding voor maximale hulp van derden sluit de noodzaak van een prothese niet uit.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

De verzorging, waarop het slachtoffer van een arbeidsongeval onder meer recht heeft en die de geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingszorgen omvatten, is onderscheiden van de bijkomende vergoeding voor hulp van derden vastgesteld in functie van de noodzakelijkheid van deze hulp.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Artt. 25, eerste en derde lid en 25bis

S.95.0053.N 9 oktober 1995 AC nr. ...

Het Fonds voor Arbeidsongevallen moet slechts vergoedingen voor tijdelijke verergering betalen indien de blijvende arbeidsongeschiktheid ten minste 10 pct. bedraagt op het ogenblik dat de verergering zich voordoet.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Artt. 27bis, vijfde lid, 27ter, 58bis, § 1, 2°, en 69,1e lid

S.04.0166.F 12 december 2005 AC nr. 662

De regel volgens welke de rechtsvordering tot betaling van de arbeidsongevallenvergoedingen na drie jaar verjaart, is van toepassing op de bijslag wegens verergering, die door het Fonds voor Arbeidsongevallen wordt toegekend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

Artt. 28, 41, tweede lid, 46, § 2, en 47, eerste lid

P.01.1492.F 27 februari 2002 AC nr. 136

Het slachtoffer van een arbeidsongeval kan, in voorkomend geval, van de volgens het gemeen recht aansprakelijke derde slechts het gedeelte van de geneeskundige, farmaceutische, chirurgische en hospitalisatiekosten verkrijgen dat niet door de tussenkomst van de arbeidsongevallenverzekeraar gedekt wordt (1). (1) Zie Cass., 26 feb. 1985, A.R. 8685, nr. 383.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

Artt. 28bis, 58bis, § 1, 2°, 69, eerste lid, en 70

S.05.0005.F 8 mei 2006 AC nr. 259

De latere vordering om een bijslag wegens verergering te verkrijgen, is niet virtueel begrepen in de gedinginleidende vordering op grond waarvan de getroffene van een arbeidsongeval het Fonds voor Arbeidsongevallen wil doen veroordelen tot het ten laste nemen van de terugbetaling van de dagelijkse kinesitherapiebehandelingen die hij wegens de verergering van zijn gezondheidstoestand moet volgen; bijgevolg stuit de dagvaarding de verjaring voor een dergelijke vordering tot toekenning van een bijslag wegens verergering niet (1). (1) Zie Cass., 3 juni 1991, AR 9090, nr. 510, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1990, I, nr. 510; artikel 7, K.B. 21 dec. 1971 betreffende de bijslagen en de sociale bijstand verleend door het Fonds voor arbeidsongevallen; artikel 9, K.B. 10 dec. 1987 betreffende de bijslagen verleend in het kader van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

Artt. 34, 36 en 39

S.95.0094.N 15 januari 1996 AC nr. ...

De economische waarde op de arbeidsmarkt van een door een arbeidsongeval getroffen werknemer wordt volgens de Arbeidsongevallenwet vermoed te zijn uitgedrukt in het basisloon van de werknemer.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

Artt. 34, eerste lid, 36, § 1, 1e lid en § 2, en 37, 1e lid

S.11.0094.N 29 april 2013 AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 37, eerste lid, Arbeidsongevallenwet blijkt dat die bepaling ertoe strekt het basisloon van personen die een rust- of overlevingspensioen of een gelijksoortige uitkering genieten te beperken tot de in de pensioenreglementering bepaalde inkomensgrenzen voor toegelaten arbeid maar dit niet belet dat binnen die grenzen het basisloon voor een volledig jaar moet worden vastgesteld; deze bepaling beperkt aldus de toepassing van de regels die in de artikelen 34, 35 en 36 voor de berekening van het basisloon zijn bepaald maar sluit de toepassing van die bepalingen in het erin genoemde geval niet uit.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

Artt. 36, § 1, eerste lid, en 37bis, §§ 1 en 2

S.11.0153.N 11 maart 2013 AC nr. ...

Voor een werknemer die zijn enige deeltijdse tewerkstelling krachtens een arbeidsovereenkomst cumuleert met een voltijdse statutaire tewerkstelling, artikel 37bis, §1, Arbeidsongevallenwet van toepassing is ter berekening van de op grond van de Arbeidsongevallenwet verschuldigde vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid (1). (1) Zie conclusies O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

Artt. 41, tweede lid, en 42, derde lid

S.06.0003.N 19 februari 2007 AC nr. 103

Er is van rechtswege interest verschuldigd op de door de verzekeringsinstelling ziekte en invaliditeit betaalde vergoedingen van medische, farmaceutische, heelkundige en verplegingskosten vanaf de betaling ervan, wanneer deze verzekeringsinstelling van de wetsverzekeraar of desgevallend van het Fonds voor arbeidsongevallen, de terugbetaling vordert van deze vergoedingen.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Artt. 42, derde lid en 58, § 1, 2°

S.05.0108.N 19 juni 2006 AC nr. 337

Op de in de Arbeidsongevallenwet bedoelde uitkeringen zijn van rechtswege interesten verschuldigd vanaf het ogenblik waarop ze eisbaar worden; de interest die op de aanpassingsbijslagen verschuldigd is, is eveneens een vergoeding in de zin van artikel 69, eerste lid, Arbeidsongevallenwet en bijgevolg onderworpen aan de driejarige verjaringstermijn (1). (1) Cass., 30 jan. 1995, AR S.94.0010.N - S.94.0116.N, nr 53.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- INTEREST - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

Artt. 42bis, tweede lid, 46, § 2

P.93.1493.F 2 november 1994 AC nr. ...

De omstandigheid dat het overlevingspensioen van de weduwe van de getroffene van een dodelijk arbeidsongeval afgetrokken wordt van de wettelijke vergoedingen en dat derhalve de weduwe slechts een verminderde rente krijgt doet geen afbreuk, enerzijds, aan het verbod tot cumulatie van de volgens het gemeen recht berekende vergoedingen en die wettelijke vergoedingen, in zoverre beide soorten van vergoedingen dezelfde schade dekken, anderzijds, aan het aan de arbeidsongevallenverzekeraar toegekende recht om tegen de aansprakelijke derde een vordering tot terugbetaling in te stellen binnen de perken van de door hem volgens het gemeen recht en voor diezelfde schade verschuldigde vergoeding.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

De rechtsvordering tot terugbetaling welke de arbeidsongevallenverzekeraar, die het kapitaal heeft samengesteld voor de aan de echtgenoot van de getroffene van een dodelijk arbeidsongeval verschuldigde lijfrente, kan instellen tegen de aansprakelijke derde binnen de perken van de door die derde naar gemeen recht en voor dezelfde schade verschuldigde vergoeding, heeft betrekking op het gehele kapitaal en niet enkel op het gedeelte ervan dat overeenkomt met de waarschijnlijke winstgevende overlevingsduur van de getroffene; het tarief voor de aan de vestiging van de rente verbonden beheerskosten maakt deel uit van het bedrag dat de arbeidsongevallenverzekeraar kan terugvorderen.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

Artt. 43 en 46, § 2, tweede lid

C.96.0333.N 1 december 1997 AC nr. ...

De gemeenrechtelijke schadevergoeding en de arbeidsongevallenvergoeding zijn verschillende vergoedingen, die volgens eigen regels worden berekend, ook al betreffen ze dezelfde schade; de verplichting van het slachtoffer van een arbeidsongeval op de hem toekomende vergoedingen sociale zekerheidsbijdragen te betalen heeft geen weerslag op de vaststelling van de gemeenrechtelijke vergoeding, noch op de vergoedingsverplichting van degene die voor het ongeval aansprakelijk is.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

Om te bepalen of de op basis van het gemeen recht toe te kennen schadeloosstelling meer bedraagt dan de door de wetsverzekeraar verschuldigde uitkeringen, moet het bedrag van de arbeidsongevallenuitkeringen inclusief de sociale bijdragen vergeleken worden met het bedrag van de gemeenrechtelijke vergoedingen.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- ARBEIDSONGEVAL - Schade

Artt. 45, 45bis en 45ter

S.95.0002.F 18 september 1995 AC nr. ...

De bepalingen van de arbeidsongevallenwetgeving die de omzetting van de rente in kapitaal regelen, betreffen de aan de getroffene verschuldigde schadeloosstelling en raken derhalve de openbare orde.~

- ARBEIDSONGEVAL - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

Artt. 45quater, eerste lid, en 51ter, eerste lid, eerste zin

S.02.0128.N 23 juni 2003 AC nr. 373

Krachtens de artikelen 45quater, eerste lid, en 51, eerste lid, eerste zin, Arbeidsongevallenwet bestaat de schuld van de verzekeraar jegens het Fonds voor Arbeidsongevallen voor ongevallen waarop die bepalingen van toepassing zijn, zodra de door het ongeval veroorzaakte graad van blijvende arbeidsongeschiktheid wordt vastgesteld onder de aldaar omschreven voorwaarden (1). (1) Cass., 9 sept. 2002, AR S.01.0146.F, nr 428.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

S.01.0146.F 9 september 2002 AC nr. 428

Krachtens de artikelen 45quater, eerste lid, en 51, eerste lid, eerste zin, Arbeidsongevallenwet bestaat de schuld van de verzekeraar jegens het Fonds voor Arbeidsongevallen voor ongevallen waarop die bepalingen van toepassing zijn, zodra de door het ongeval veroorzaakte graad van blijvende arbeidsongeschiktheid wordt vastgesteld onder de aldaar omschreven voorwaarden (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 1988, A.R. 8296, nr. 90.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Artt. 46 en 47

C.13.0208.N 13 januari 2014 AC nr. ...

Uit artikel 47 Arbeidsongevallenwet volgt dat de arbeidsongevallenverzekeraar tot beloop van de gedane uitkeringen en gevestigde kapitalen in de rechten treedt die het slachtoffer of zijn rechthebbenden hadden kunnen uitoefenen op grond van het gemene recht tegen de persoon die aansprakelijk is voor de schade die krachtens de Arbeidsongevallenwet wordt vergoed.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

C.11.0256.N 16 januari 2012 AC nr. ...

De vordering die de arbeidsongevallenverzekeraar op grond van de artikelen 46 en 47 Arbeidsongevallenwet kan instellen tegen de derde die voor een arbeidsongeval aansprakelijk is, berust op een indeplaatsstelling waardoor de schuldvordering van de getroffene of van diens rechthebbenden uit hun vermogen overgaat naar de verzekeraar tot beloop van de door deze betaalde vergoedingen en van het kapitaal dat de door hem verschuldigde waarde van de jaarlijkse vergoedingen of renten vertegenwoordigt.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Algemeen

Hieruit volgt dat, wanneer de door een arbeidsongeval ontstane schade mede door de schuld van de aansprakelijke derde is veroorzaakt, de arbeidsongevallenverzekeraar die aan de getroffene of zijn rechthebbenden de wettelijke vergoedingen heeft betaald, en dus de door de derde berokkende schade geheel of gedeeltelijk heeft vergoed, tot beloop van het betaalde in de plaats is gesteld van de getroffene of zijn rechthebbenden wat betreft hun recht op integrale vergoeding van de schade die hun door de derde is toegebracht, voor zover daarbij het bedrag van de schadeloosstelling die hun krachtens het gemene recht toekomt, niet wordt overschreden. Deze subrogatie is niet beperkt tot de fractie van de betaalde wettelijke vergoedingen die gelijk is aan de fractie van de aansprakelijkheid die ten laste van de derde komt.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Algemeen

C.05.0496.F 8 oktober 2007 AC nr. 457

De partij die in de rechten van de getroffene wordt gesteld, kan van de voor het ongeval aansprakelijke derde of diens verzekeraar slechts de brutobedragen terugvorderen die hij aan de getroffene als vervangingsinkomen heeft uitbetaald, voor zover de rechter vaststelt dat de vergoeding die de getroffene volgens het gemene recht had kunnen verkrijgen, op dezelfde wijze als zijn loon zou zijn belast (1). (1) Zie Cass., 16 sept. 1985, AR 4734, AC, 1985-86, nr. 27; 26 okt. 1993, AR 6921, nr. 430; 1 dec. 1997, AR C.96.0333.N, nr. 520; 8 sept. 1999, AR P.99.0334.F - P.99.0720.F, nr. 445; 13 juni 2001, AR P.01.0271.F, nr. 355; 24 april 2002, AR P.01.1623.F, nr. 248.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

- INDEPLAATSSTELLING -

P.01.0704.F 24 oktober 2001 AC nr. ...

De arbeidsongevallenverzekeraar die de wettelijke vergoedingen heeft betaald, treedt in de rechten van de getroffene en kan tegen de persoon die voor het arbeidsongeval of voor het ongeval op de weg naar en van het werk aansprakelijk is, een regresvordering instellen tot terugbetalingen van de bedragen die hij als wettelijke vergoedingen heeft uitgekeerd, zonder dat hij daarin een hoger bedrag kan vorderen dan het bedrag dat de getroffene volgens het gemeen recht voor dezelfde schade had kunnen verkrijgen (1). (1) Cass., 17 sept. 1997, A.R. P.97.0480.F, nr. 357 ; 8 sept. 1999, A.R. P.99.0334.F - P.99.0720.F, nr. 445.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

P.97.0480.F 17 september 1997 AC nr. ...

De aan de getroffene van een arbeidsongeval betaalde vergoedingen voor tijdelijke en blijvende arbeidsongeschiktheid, alsook het kapitaal dat de rente vertegenwoordigt, enerzijds, en de naar gemeen recht berekende schadeloosstelling voor de materiële bedrijfsschade, anderzijds, zijn twee verschillende wijzen van vergoeding van dezelfde schade, de ene forfaitair en de andere concreet.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Artt. 46, § 1, 4°, en § 2, en 47

P.01.1144.F 24 oktober 2001 AC nr. ...

De dading die de getroffene door een arbeidsongeval en de voor dat ongeval aansprakelijke derde hebben aangegaan zonder instemming van de arbeidsongevallenverzekeraar van die getroffene, kan aan laatstgenoemde niet worden tegengeworpen ; de door de getroffene gedane afstand, die het gevolg is van een dergelijke dading, ontzegt de arbeidsongevallenverzekeraar noch het recht om te handelen noch het belang om in rechte op te treden, in de hoedanigheid van indeplaatsgestelde in de rechten van de getroffene, die hij vóór de dading verkregen heeft met toepassing van de artt. 46, § 1, 4°, en § 2, en 47, Arbeidsongevallenwet, teneinde van de aansprakelijke derde de terugbetaling te verkrijgen van de door hem uitgekeerde bedragen, van de door hem betaalde vergoedingen en van het kapitaal dat overeenstemt met de waarde van de jaarlijkse vergoeding of van de rente die hij krachtens die wet verschuldigd is, en dat tot beloop van het bedrag dat volgens het gemeen recht aan de getroffene verschuldigd is voor dezelfde schade als die welke krachtens die wet wordt vergoed (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 1968 (AC, 1969, 42).

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- DADING -

- INDEPLAATSSTELLING -

Artt. 46, § 2, eerste lid, 47, 51bis, 51ter, en 59quinquies

P.06.1111.N 5 december 2006 AC nr. 621

De omstandigheid dat de aansprakelijke voor de schadepost "meerinspanningen" het slachtoffer heeft vergoed, staat niet eraan in de weg dat de arbeidsongevallenverzekeraar als indeplaatsgestelde in de rechten van de getroffene, tegen die aansprakelijke een rechtsvordering kan instellen voor de recuperatie van de vergoedingen die de arbeidsongevallenverzekeraar aan het slachtoffer heeft uitgekeerd, en dit tot beloop van het bedrag dat volgens het gemene recht aan de getroffene verschuldigd is voor dezelfde schade als die welke krachtens die wet is vergoed.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- INDEPLAATSSTELLING -

Artt. 46, § 2, eerste lid, en 47

C.01.0417.N 15 april 2004 AC nr. 197

De krachtens de artt. 46, § 2, eerste lid, en 47 Arbeidsongevallenwet gesubrogeerde arbeidsongevallenverzekeraar heeft recht op een integrale vergoeding van zijn schade, hierin begrepen de vergoedende interest vanaf de datum van de vestiging van het rentekapitaal, in zoverre het bedrag van schadevergoeding dat in gemeen recht aan het slachtoffer toekomt, niet wordt overschreden (1). (1) Cass., 17 maart 1987, AR nr 377, AC, 1986-87, nr 423; Cass., 18 jan. 1994, AR nr 6950, AC, 1994, nr 25.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

C.97.0258.N 6 mei 2002 AC nr. 270

De gesubrogeerde arbeidsongevallenverzekeraar kan binnen de perken van de schadevergoeding die de voor het arbeidsongeval aansprakelijke krachtens het gemene recht voor de vergoeding van dezelfde schade verschuldigd is, zijn vordering instellen tot terugbetaling van de door hem gedane uitkeringen en de ermee overeenstemmende kapitalen; de gemeenschappelijke vergoeding waarop de weduwe van het dodelijk getroffen slachtoffer van een arbeidsongeval in eigen naam gerechtigd is voor de materiële schade die zij ten gevolgen van dat overlijden lijdt, herstelt niet dezelfde schade als de aan de kinderen toegekende arbeidsongevallenrente of het kapitaal dat die rente vertegenwoordigt, ook al wordt bij de vaststelling van het bedrag van die gemeenrechtelijke vergoeding waarop de weduwe in eigen naam gerechtigd is voor die materiële schade, rekening gehouden met de samenstelling van het gezin van de getroffene (1). (1) Cass., 25 jan. 1994, A.R. 7037, nr 46.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Dodelijk ongeval

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

P.96.0225.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

De in de rechten van de getroffene van een arbeidsongeval of diens rechthebbenden gesubrogeerde verzekeraar kan van de voor dat ongeval aansprakelijke derde compensatoire interest vorderen, die moet worden berekend met ingang van de datum waarop hij de bedragen heeft betaald, in zoverre de getroffene zelf voornoemde interest op de naar gemeen recht geraamde vergoeding kan krijgen, en het aldus gevorderde bedrag die vergoeding, met inbegrip van de compensatoire interest, niet overschrijdt.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- INTEREST - Compensatoire interest

Artt. 46, § 2, eerste lid, en 47, tweede lid

C.96.0012.F 5 september 1996 AC nr. ...

De regresvordering, die de arbeidsongevallenverzekeraar met toepassing van de artikelen 46, § 2, eerste lid, en 47, tweede lid, Arbeidsongevallenwet kan instellen tegen de voor het ongeval aansprakelijke derde, wordt uitgeoefend ingevolge een indeplaatsstelling waardoor de schuldvordering zelf van de getroffene of diens rechthebbenden uit hun vermogen overgaat naar dat van de verzekeraar tot beloop van de door deze betaalde vergoedingen en van het kapitaal dat de door hem verschuldigde waarde van de jaarlijkse vergoeding of rente vertegenwoordigt.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Artt. 46, § 2, tweede lid, en 47

C.99.0535.F 23 november 2000 AC nr. ...

De getroffene of zijn rechtverkrijgenden die de vergoeding van hun schade naar gemeen recht vorderen dienen niet aan te tonen dat zij meer bedraagt dan de door de arbeidsongevallenverzekeraar in hun voordeel samengestelde kapitalen, verhoogd met de compensatoire interest vanaf de samenstelling ervan (1). (1) Zie cass., 1 dec. 1997, AR. C.96.0333.N, nr. 520; cass., 9 okt. 1996, AR. P.96.0225.F, nr. 367; cass., 18 sept. 1996, AR. P.96.0127.F, nr. 316; cass., 5 sept. 1996, AR. C.96.0012.F, nr. 293; cass., 18 jan. 1994, AR. 6950, nr. 25; cass., 26 feb. 1985, AR. 8658, nr. 383.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- ARBEIDSONGEVAL - Schade

P.94.1154.F 12 april 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gemis aan belang, is het middel waarin de voor een arbeidsongeval aansprakelijke derde, die jegens de getroffene was veroordeeld tot vergoeding van het volledige bedrag dat hij verschuldigd was aan de getroffene en aan de tot bindendverklaring van het arrest opgeroepen arbeidsongevallenverzekeraar, de feitenrechter verwijt dat hij de rechten van de getroffene zelf en die van de arbeidsongevallenverzekeraar niet heeft gesplitst.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Allerlei

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

Niet naar recht verantwoord is de beslissing waarbij de rechter, na kennis te hebben genomen van de conclusie van de voor een arbeidsongeval aansprakelijke derde ten betoge dat het door de arbeidsongevallenverzekeraar voor een blijvende arbeidsongeschiktheid van 115 pct. gevestigde kapitaal "meer bedroeg dan het bedrag dat volgens het gemeen recht werd verkregen voor de materiële schade", de vordering van de getroffene toewijst, op grond dat de aansprakelijke derde "het bewijs niet levert van de hoegrootheid van het door de arbeidsongevallenverzekeraar gevestigde kapitaal"; in een dergelijk geval diende de rechter zelf na te gaan of het gedeelte van het kapitaal dat de arbeidsongevallenverzekeraar gevestigd had ter vergoeding van de hulp van een ander persoon niet de volledige, door de getroffene uit dien hoofde geleden schade dekte.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 47 en 51bis

P.93.1493.F 2 november 1994 AC nr. ...

De omstandigheid dat het overlevingspensioen van de weduwe van de getroffene van een dodelijk arbeidsongeval afgetrokken wordt van de wettelijke vergoedingen en dat derhalve de weduwe slechts een verminderde rente krijgt doet geen afbreuk, enerzijds, aan het verbod tot cumulatie van de volgens het gemeen recht berekende vergoedingen en die wettelijke vergoedingen, in zoverre beide soorten van vergoedingen dezelfde schade dekken, anderzijds, aan het aan de arbeidsongevallenverzekeraar toegekende recht om tegen de aansprakelijke derde een vordering tot terugbetaling in te stellen binnen de perken van de door hem volgens het gemeen recht en voor diezelfde schade verschuldigde vergoeding.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

Artt. 47, eerste lid, 51bis

P.93.1493.F 2 november 1994 AC nr. ...

De rechtsvordering tot terugbetaling welke de arbeidsongevallenverzekeraar, die het kapitaal heeft samengesteld voor de aan de echtgenoot van de getroffene van een dodelijk arbeidsongeval verschuldigde lijfrente, kan instellen tegen de aansprakelijke derde binnen de perken van de door die derde naar gemeen recht en voor dezelfde schade verschuldigde vergoeding, heeft betrekking op het gehele kapitaal en niet enkel op het gedeelte ervan dat overeenkomt met de waarschijnlijke winstgevende overlevingsduur van de getroffene; het tarief voor de aan de vestiging van de rente verbonden beheerskosten maakt deel uit van het bedrag dat de arbeidsongevallenverzekeraar kan terugvorderen.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

Artt. 49, 50 en 58, § 1, 3°

S.95.0096.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

Wanneer de werkgever het risico voor arbeidsongevallen laat verzekeren voor alle bedienden van zijn onderneming, maar niet voor alle werklieden, dan is laatstgenoemde personeelscategorie niet verzekerd; in dat geval moet het Fonds voor arbeidsongevallen de wettelijk bepaalde vergoeding betalen aan de werklieden die door een arbeidsongeval zijn getroffen.~

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Artt. 49, derde lid, en 55

S.94.0006.N 2 juni 1997 AC nr. ...

De Arbeidsongevallenwet, die de gemachtigde verzekeraar verbiedt een vervalbeding in te roepen tegen de personen die rechten op een vergoeding kunnen laten gelden, verplicht de verzekeraar niet tot vergoeding van een arbeidsongeval dat is overkomen aan een werknemer die niet behoort tot de categorie van werknemers waarvoor een afzonderlijke verzekering werd aangegaan en wiens arbeidsongeval derhalve niet door de verzekeringsovereenkomst is gedekt.~

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Artt. 49, eerste lid, en 60

S.08.0007.N 3 november 2008 AC nr. 605

Met werkgever, die krachtens artikel 49, eerste lid, van de Arbeidsongevallenwet verplicht is een arbeidsongevallenverzekering aan te gaan bij een verzekeringsonderneming en ten opzichte van wie het Fonds voor arbeidsongevallen krachtens artikel 60, van dezelfde wet voor bepaalde uitkeringen, kapitalen en bedragen een verhaalsrecht heeft zo hij in gebreke blijft, wordt diegene bedoeld die in eigen naam en voor eigen rekening werknemers in het kader van een arbeidsovereenkomst tewerkstelt of hiermede gelijkgestelde personen.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Artt. 51ter, eerste lid, tweede zin, en 72

S.02.0128.N 23 juni 2003 AC nr. 373

Het overlijden van de getroffene om een reden die geen verband houdt met het ongeval kan geen aanleiding geven tot herziening, zelfs niet als het voorvalt binnen de termijn van de rechtsvordering tot herziening; dit overlijden heeft dus wettelijk geen invloed op de verplichtingen die de verzekeraar wegens het ongeval heeft jegens het Fonds voor Arbeidsongevallen (1). (1) Cass., 9 sept. 2002, AR S.01.0146.F, nr 428.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Artt. 58, § 1, 3° en 60

S.99.0191.N 4 september 2000 AC nr. ...

De door het Fonds voor Arbeidsongevallen tegen de werkgever ingestelde rechtsvordering tot terugvordering van de uitkeringen die het heeft betaald met toepassing van artikel 58, § 1, 3° Arbeidsongevallenwet betreft de globaliteit van deze vergoedingen (1). (1) Art. 58, § 1, 3° zoals van kracht vóór zijn vervanging bij K.B. nr 530 van 31 maart 1987. Art. 60 zoals van kracht na de toevoeging van het derde lid bij Wet van 24 dec. 1976 en zowel vóór als na de wijziging bij Wet van 1 aug. 1985 en Wet van 22 feb. 1998.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Artt. 58, 65 en 72

S.98.0120.N 15 november 1999 AC nr. ...

De tewerkgestelde werklozen die luidens artikel 169 Wekloosheidsbesluit 1963, ten laste van de RVA dezelfde voordelen genieten als die welke aan de werknemers worden toegekend bij toepassing van de wetgeving op de arbeidsongevallen en de ongevallen op de weg naar en van het werk, kunnen aanspraak maken op de verplichte homologatie van de overeenkomst betreffende de ingevolge het arbeidsongeval verschuldigde vergoedingen, alsmede op de regeling dat de termijn van herziening slechts vanaf de homologatie of bekrachtiging van de homologatie van de overeenkomst begint te lopen.

- ARBEIDSVOORZIENING - Allerlei

Artt. 58bis, § 1, 2°, en 69, eerste lid

S.05.0108.N 19 juni 2006 AC nr. 337

De aanpassingsbijslagen als bedoeld in artikel 58bis, § 1, 2° van de Arbeidsongevallenwet, zijn vergoedingen waarop de regel volgens welke de rechtsvordering tot betaling van de inzake arbeidsongevallen verschuldigde vergoedingen verjaart na verloop van drie jaar van toepassing is (1). (1) Cass., 9 dec. 2002, AR S.01.0104.F, nr 658 met concl. eerste adv.-gen J.F. LECLERCQ.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

S.01.0104.F 9 december 2002 AC nr. 658

De regel volgens welke de rechtsvordering tot betaling van de inzake arbeidsongevallen verschuldigde vergoedingen verjaart na verloop van drie jaar is van toepassing op de aanpassingsbijslagen (1). (1) Zie concl. O.M.; Cass., 25 nov. 2002, AR. S.00.0036.F, nr..., met concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

Artt. 59quinquies, eerste lid, en 68

S.00.0074.F 8 oktober 2001 AC nr. ...

Art. 68 Arbeidsongevallenwet krachtens hetwelk de kosten van alle op deze wet gesteunde vorderingen ten laste vallen van de arbeidsongevallenverzekeraar, behalve wanneer de eis roekeloos en tergend is, is niet van toepassing op het cassatieberoep dat het Fonds voor Arbeidsongevallen tegen de arbeidsongevallenverzekeraar instelt in een geschil dat betrekking heeft op de storting van de in kapitaal omgezette rente (1). (1) Zie cass., 8 nov. 1999, AR. S.98.0054.F, nr. 592.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Kosten

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Artt. 6 en 39

S.02.0065.N 16 december 2002 AC nr. 674

De in artikel 39 Arbeidsongevallenwet bedoelde loongrens is gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen zoals deze jaarlijks worden gepubliceerd in het Staatsblad; de rechter moet derhalve ambtshalve rekening houden voor het berekenen van de vergoedingen met de ten tijde van het ongeval van kracht zijnde begrenzing van het jaarloon.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

Artt. 6, 23 en 24

S.98.0035.N 22 februari 1999 AC nr. ...

De duur van de arbeidsongeschiktheid van het slachtoffer van een arbeidsongeval is een feitelijk gegeven, ook al wordt de wettelijk verschuldigde arbeidsongevallenvergoeding op basis daarvan berekend; derhalve staan noch de artikelen 6, 23 en 24 van de Arbeidsongevallenwet, noch de artikelen 6, 1131 en 1133 van het Burgerlijk Wetboek aan een verbindende erkenning door de arbeidsongevallenverzekeraar ten aanzien van de duur van de arbeidsongeschiktheid in de weg.

- ARBEIDSONGEVAL - Algemeen

Artt. 63, § 2, en 66

S.03.0103.F 8 maart 2004 AC nr. 131

De artikelen 63, § 2, Arbeidsongevallenwet en 136, § 2, derde lid, Z.I.V.-wet 1994, die voorzien in een afzonderlijke en volledige voorlopige regeling wanneer de arbeidsongevallenverzekeraar de toepassing van de Arbeidsongevallenwet op het geval betwist of weigert het geval ten laste te nemen, en artikel 66 van de Arbeidsongevallenwet dat voorziet in de mogelijkheid van de toekenning van een voorschot wanneer de toepassing van de wet niet wordt betwist, sluiten uit dat de rechter bij wie het geschil over de zaak zelf betreffende het arbeidsongeval aanhangig is gemaakt, enige andere voorlopige maatregel kan bevelen (1). (1) Zie conl. O.M. in Bull. en Pas., 2004, nr ...

- ARBEIDSONGEVAL - Schade

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Artt. 63, 25bis en 58bis, § 1, 3°

S.02.0125.N 8 september 2003 AC nr. 419

De in artikel 63 van de Arbeidsongevallenwet omschreven meldingsplicht van de arbeidsongevallenverzekeraar aan de verzekeringsinstelling waarbij de getroffene is aangesloten of waar hij is ingeschreven overeenkomstig de wetgeving betreffende de verplichte verzekering tegen ziekte- en invaliditeit, is niet aan het Fonds voor arbeidsongevallen opgelegd; deze meldingsplicht is evenmin opgelegd in het geval het Fonds, ingevolge de artikelen 25bis en 58bis, § 1, 3°, van de Arbeidsongevallenwet vergoedingen dient te betalen in verband met ongevallen die de getroffene overkomen zijn vóór 1 januari 1988.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Artt. 69 en 72

S.94.0047.F 23 januari 1995 AC nr. ...

Art. 69 Arbeidsongevallenwet inzake de rechtsvordering tot betaling van de vergoedingen heeft geen betrekking op de eis tot herziening van de vergoedingen of een aanvraag tot herziening van de rente op grond van artikel 11 K.B. van 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van sommige personeelsleden van gemeenten, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen overkomen op de weg naar en van het werk.~

- VERJARING - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

Artt. 7 en 8, § 1, eerste en tweede lid

S.97.0030.N 8 september 1997 AC nr. ...

Het traject dat de werknemer aflegt om naar het werk te gaan wordt niet abnormaal naar tijd door de enkele omstandigheid dat de werknemer voortijdig zijn verblijfplaats verlaat om zich te begeven naar de plaats waar hij werkt; het is daarbij zonder belang of de werknemer daardoor al dan niet op de werkplaats aanwezig zou zijn alvorens zijn dagtaak te moeten aanvatten.~

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Artt. 7 en 9

S.06.0035.N 30 oktober 2006 AC nr. 525

Voor het bestaan van een arbeidsongeval is niet vereist dat de oorzaak of één van de oorzaken van de plotselinge gebeurtenis buiten het organisme van de getroffene ligt (1). (1) Cass., 7 jan. 1991, AR 7263, nr 229; Cass., 6 maart 2006, AR S.05.0104.N, nr ...

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.02.0048.F 13 oktober 2003 AC nr. 492

Inzake arbeidsongevallen is niet vereist dat het bijzonder element in de gewone en normale uitvoering van de dagtaak, waardoor letsel is kunnen ontstaan en dat kan worden vastgesteld, te onderscheiden is van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Cass., 14 feb. 2000, AR S.98.0136.F, nr 117, met concl. O.M.; zie Cass., 3 april 2000, AR S.99.0180.N, nr 219.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.01.0180.N 6 mei 2002 AC nr. 274

De uitvoering van de gewone en normale dagtaak kan een plotselinge gebeurtenis uitmaken op voorwaarde dat in die uitvoering een element aanwijsbaar is dat het letsel kan hebben veroorzaakt (1). (1) Cass., 14 feb. 2000, A.R. S.98.0136.F, nr 117 met concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.00.0017.F 29 april 2002 AC nr. 258

Voor het bestaan van een arbeidsongeval mag het letsel niet uitsluitend te wijten zijn aan de inwendige gesteldheid van de getroffene, maar is het niet vereist dat de oorzaak of een van de oorzaken van de plotselinge gebeurtenis buiten het organisme van de getroffene ligt (1). (1) Cass., 7 jan. 1991, AR 7263, nr. 229.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.99.0159.F 18 juni 2001 AC nr. ...

Een arbeidsongeval vereist onder meer het bestaan van een plotselinge gebeurtenis die letsel veroorzaakt (1). (1) Cass., 9 nov. 1998, AR. S.97.0142.F, nr. 478; 14 feb. 2000, AR. S.98.0136.F, nr. 117 met concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Een arbeidsongeval vereist onder meer het bestaan van een plotselinge gebeurtenis die letsel veroorzaakt (1). (1) Cass., 9 nov. 1998, AR. S.97.0142.F, nr. 478; 14 feb. 2000, AR. S.98.0136.F, nr. 117 met concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.99.0180.N 3 april 2000 AC nr. ...

De uitvoering van de gewone en normale dagtaak kan een plotselinge gebeurtenis opleveren, voor zover in die uitvoering een element aanwijsbaar is dat het letsel kan hebben veroorzaakt; niet vereist is dat dit aanwijsbaar element te onderscheiden is van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.98.0136.F 14 februari 2000 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen is niet vereist dat het bijzonder element in de gewone en normale uitvoering van de dagtaak, waardoor letsel is kunnen ontstaan en dat kan worden vastgesteld, te onderscheiden is van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

De uitoefening van de gewone en normale dagtaak kan een plotselinge gebeurtenis zijn op voorwaarde dat in die uitoefening een element aanwijsbaar is dat het letsel kan veroorzaakt hebben.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Een arbeidsongeval vereist onder meer het bestaan van een plotselinge gebeurtenis die letsel veroorzaakt.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.97.0142.F 9 november 1998 AC nr. ...

Een arbeidsongeval vereist onder meer het bestaan van een plotselinge gebeurtenis die letsel veroorzaakt.~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.96.0112.F 20 januari 1997 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen is niet vereist dat het bijzonder element in de gewone en normale uitvoering van de dagtaak, waardoor letsel is kunnen ontstaan en dat kan worden vastgesteld, te onderscheiden is van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

De uitoefening van de gewone en normale dagtaak kan een plotselinge gebeurtenis zijn op voorwaarde dat in die uitoefening een element aanwijsbaar is dat het letsel kan veroorzaakt hebben.~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Een arbeidsongeval vereist onder meer het bestaan van een plotselinge gebeurtenis die letsel veroorzaakt.~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.95.0115.F 18 november 1996 AC nr. ...

Een arbeidsongeval vereist onder meer het bestaan van een plotselinge gebeurtenis die letsel veroorzaakt.~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.94.0150.F 16 oktober 1995 AC nr. ...

Een arbeidsongeval vereist onder meer het bestaan van een plotselinge gebeurtenis die letsel veroorzaakt.~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.94.0151.F 16 oktober 1995 AC nr. ...

Een arbeidsongeval vereist onder meer het bestaan van een plotselinge gebeurtenis die letsel veroorzaakt.~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Artt. 7, 8 en 9

S.98.0041.N 2 november 1998 AC nr. ...

De rechter die weigert na te gaan of de zelfmoord van de getroffene, gelet op de psychische toestand van het slachtoffer , al dan niet een vrijwillige zelfmoord was, miskent het begrip arbeidsongeval en schendt de artikelen 7, 8 en 9 van de arbeidsongevallenwet.~

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Het ongeval op de weg van en naar het werk vereist onder meer het bestaan van een plotselinge gebeurtenis dat een lichamelijk letsel veroorzaakt.~

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Artt. 7, 9 en 26

S.04.0159.F 2 januari 2006 AC nr. 2

Inzake arbeidsongevallen wordt niet vereist dat het element in de gewone en normale uitoefening van de dagtaak, dat het letsel of de schade aan prothesen of orthopedische toestellen heeft kunnen veroorzaken, en dat kan worden aangewezen, losstaat van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Cass., 5 april 2004, AR S.02.0130.F, nr 183, met concl. O.M.; J.T.T. 2004, p. 468, met concl. O.M. en de opmerkingen van L. VAN GOSSUM.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

S.02.0130.F 5 april 2004 AC nr. 183

Inzake arbeidsongevallen wordt niet vereist dat het bijzonder element in de gewone en normale uitoefening van de dagtaak, dat het letsel of de schade aan prothesen of orthopedische toestellen heeft kunnen veroorzaken, en dat kan worden aangewezen, los staat van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., 2004, nr. ; artikel 26, eerste lid, Arbeidsongevallenwet, na de wijziging ervan bij Wet 1 aug. 1985, en artikel 26, tweede lid, na de wijziging ervan bij de programmawet 24 dec. 2002 (I).

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

De gewone en normale uitoefening van de dagtaak kan een plotselinge gebeurtenis zijn op voorwaarde dat in die uitoefening een element kan worden aangewezen dat het letsel of de schade aan de prothesen of orthopedische toestellen heeft kunnen veroorzaken (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., 2004, nr. ; artikel 26, eerste lid, Arbeidsongevallenwet, na de wijziging ervan bij Wet 1 aug. 1985, en artikel 26, tweede lid, na de wijziging ervan bij de programmawet 24 dec. 2002 (I).

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Een arbeidsongeval vereist onder meer het bestaan van een plotselinge gebeurtenis die een letsel of schade aan prothesen of orthopedische toestellen veroorzaakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., 2004, nr. ; artikel 26, eerste lid, Arbeidsongevallenwet, na de wijziging ervan bij Wet 1 aug. 1985, en artikel 26, tweede lid, na de wijziging ervan bij de programmawet 24 dec. 2002 (I).

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Artt. 7, 9 en 48

S.98.0041.N 2 november 1998 AC nr. ...

Wanneer een ongeval op de weg van en naar het werk door de getroffene opzettelijk is veroorzaakt, sluit dit het bestaan van een arbeidsongeval niet uit.~

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Artt. 7, eerste lid, 10 en 12

S.95.0099.F 30 september 1996 AC nr. ...

Het overlijden van de getroffene is geen letsel in de zin van artikel 7, eerste lid, Arbeidsongevallenwet.~

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Artt. 7, eerste lid, 8, § 1, eerste lid, 10 en 12

S.00.0101.N 16 oktober 2000 AC nr. ...

Het overlijden van de getroffene is geen letsel in de zin van artikel 7, eerste lid, Arbeidsongevallenwet (1). (1) Cass., 30 sept. 1996, A.R. nr. S.95.0099.F, nr. 338.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Artt. 7, eerste lid, en 9

S.07.0079.N 28 april 2008 AC nr. 257

De plotselinge gebeurtenis moet een in de tijd definieerbaar feit van relatief korte duur zijn. Het behoort aan de rechter te oordelen of de duurtijd van een gebeurtenis de grens overschrijdt van wat als een plotselinge gebeurtenis kan worden aangezien.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Een langdurige oncomfortabele houding die door overbelasting letsels veroorzaakt kan, naar gelang het geval, als een plotselinge gebeurtenis worden aangezien.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Met letsel in de zin van de artikelen 7 en 9 van de Arbeidsongevallenwet dient in beginsel elke gezondheidsschade te worden verstaan.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Artt. 72 en 24

S.00.0024.N 4 september 2000 AC nr. ...

De rechterlijke beslissing die de herzieningstermijnen in zake arbeidsongevallenvergoeding doet ingaan, is de beslissing waarbij uitspraak wordt gedaan over het recht op een jaarlijkse arbeidsongevallenvergoeding wegens blijvende arbeidsongeschiktheid (1). (1) Cass. 7 nov. 1983, A.R. nr 3921, AC 1983-84, nr 130.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

De termijn voor herziening van de arbeidsongevallenvergoedingen, gegrond op een wijziging van het verlies van arbeidsongeschiktheid van de getroffene of op zijn overlijden aan de gevolgen van zijn ongeval, neemt geen aanvang vanaf het in kracht van gewijsde gaan van de beslissing die de consolidatiedatum vaststelt maar begint slechts te lopen vanaf de in kracht van gewijsde gegane beslissing dat de overige elementen ter berekening van de jaarlijkse arbeidsongevallenvergoeding, zoals de graad van arbeidsongeschiktheid en het basisloon bepaalt (1). (1) Cass. 3 nov. 1910, Pas. 1910, I, 476; Cass. 17 dec. 1914, Pas. 1915-16, I, 158; Cass. 6 feb. 1919, Pas. 1919, I, 68; Cass. 16 jan. 1936, Pas. 1936, I, 121 en Cass. 28 sept. 1944, Pas. 1945, I, 4.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Artt. 72, eerste lid, en 24, tweede lid

S.09.0052.F 25 oktober 2010 AC nr. 628

De termijn voor herziening van de arbeidsongevallenvergoedingen, gegrond op een wijziging van het verlies van arbeidsongeschiktheid van de getroffene of op zijn overlijden aan de gevolgen van zijn ongeval, neemt geen aanvang vanaf het in kracht van gewijsde gaan van de beslissing die de consolidatiedatum vaststelt maar begint pas te lopen vanaf de in kracht van gewijsde gegane beslissing die de overige elementen ter berekening van de jaarlijkse arbeidsongevallenvergoeding, zoals de graad van arbeidsongeschiktheid en het basisloon, bepaalt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

Artt. 8, § 1, eerste lid, en 9

S.00.0017.F 29 april 2002 AC nr. 258

Een verkeersongeval op de weg naar en van het werk houdt niet op een arbeidsongeval te zijn in de zin van artikel 8, § 1, eerste lid, Arbeidsongevallenwet, doordat het is teweeggebracht door een defect van het organisme van de getroffene.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Artt. 8, § 1, en 20

S.03.0007.N 8 september 2003 AC nr. 421

Het feit dat de werknemer, slachtoffer van een dodelijk arbeidsongeval op sommige werkdagen een verblijfplaats bij zijn verloofde heeft, vanwaar hij zich op die dagen naar de plaats van zijn werk begeeft en omgekeerd, sluit niet uit dat hij op een andere plaats regelmatig en overwegend bij zijn ouders verblijft en aldaar het centrum van zijn belangen heeft, dit wil zeggen onder hetzelfde dak woont (1). (1) Cass., 12 okt. 1962, Pas., 1963, I, p. 186.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

Artt.24,vierde en vijfde lid,en 27bis, eerste en tweede lid

S.00.0157.N 21 mei 2001 AC nr. ...

Artikel 27 bis, eerste en tweede lid, van de Arbeidsongevallenwet bepaalt slechts de indexatie, vanaf de datum van het ongeval, voor de jaarlijkse vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid, maar niet voor de bijkomende vergoeding voor de hulp van een ander persoon; er bestaat dienvolgens geen dubbele indexatie van laatstgenoemde bijkomende vergoeding.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Arbeidswet van 16 maart 1971

Art. 19, eerste lid

S.12.0094.N 10 maart 2014 AC nr. ...

Voor de toepassing van de Arbeidsongevallenwet moet een werknemer als voltijdse werknemer worden beschouwd indien hij op de dag van het ongeval verbonden is door een dagcontract, waarbij de contractuele arbeidsduur is bepaald op acht uren (1). (1) Zie concl. OM.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

Art. 19, tweede lid

S.10.0070.F 6 juni 2011 AC nr. ...

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

- LOON - Recht op loon

Art. 21

S.98.0057.N 31 mei 1999 AC nr. ...

Wanneer de deeltijdse werknemer arbeidsprestaties moet leveren die korter zijn dan een aaneengesloten periode van drie uren, behoudens de toegelaten uitzonderingen als minimum gesteld in artikel 21 van de Arbeidswet, verliest de arbeid haar karakter van deeltijdse arbeid niet; de werkgever stelt zich alleen bloot aan strafsancties of aan de oplegging van een administratieve geldboete.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

Art. 3, § 3, 1°

S.99.0127.N 10 januari 2000 AC nr. ...

De bepaling van artikel 3, §3, 1o van de Arbeidswet van 16 maart 1971, die met betrekking tot de arbeidstijden en rusttijden, meer bepaald de arbeidsduur, de door de Koning aangewezen werknemers die een leidende functie uitoefenen of een vertrouwenspost bekleden uit het toepassingsgebied van de wet uitsluit is een dwingende wetsbepaling in de zin van artikel 51 C.A.O.-wet, die de bronnen van de verbintenissen in de arbeidsbetrekkingen tussen werkgevers en werknemers regelt.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

Art. 39, derde lid

S.97.0135.F 15 maart 1999 AC nr. ...

De periode tijdens welke de uitvoering van de arbeidsovereenkomst van de werkneemster wegens arbeidsongeschiktheid is geschorst, wordt niet gelijkgesteld met een periode van arbeid met het oog op de verlenging van de periode van arbeidsonderbreking na de achtste week na de bevalling.~

- ARBEID - Vrouwen

Art. 5, 2°

S.11.0051.F 4 februari 2013 AC nr. ...

Artikel 5, 2°, van de Arbeidswet van 16 maart 1971 en artikel 14 van de wet van 3 juli 1978 verbieden niet om aan andere dan jeugdige werknemers de nietigheid van de dienstbetrekking of van de arbeidsovereenkomst tegen te stellen, wanneer arbeid wordt verricht, buiten speelzalen, ingevolge een dienstbetrekking of overeenkomst die nietig is om andere redenen dan diegene die de reglementering van de arbeidsverhoudingen betreffen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

Art. 6

S.01.0116.N 2 december 2002 AC nr. 647

Het beding dat het recht op commissieloon van de handelsvertegenwoordiger uitsluit wanneer de omzet beneden een bepaalde grens blijft, legt aan de handelsvertegenwoordiger geen resultaatsverbintenis op waarbij gevolgen verbonden worden aan een contractuele tekortkoming.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

Artt. 29 en 53, 2° en 3°

S.97.0129.F 12 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer het niet-betalen van loon voor overwerk een misdrijf is, kan de werknemer een rechtsvordering instellen, tot herstel van de schade door dit misdrijf veroorzaakt, ook al vormt het niet-betalen van dat loon tevens het niet-nakomen van een verbintenis die uit de arbeidsovereenkomst voortspruit; die rechtsvordering verjaart volgens de bij de V.T.Sv. voorgeschreven bepalingen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- MISDRIJF - Allerlei

- LOON - Bescherming

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 3 en 28, § 1

S.99.0127.N 10 januari 2000 AC nr. ...

De omschrijving van het toepassingsgebied van een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst die de maximumgrenzen van de wettelijk bepaalde arbeidsduur mag inkorten, doet geen afbreuk aan de wettelijke uitsluiting van bepaalde groepen werknemers van de regels betreffende de arbeidsduur die in artikel 3 van de arbeidswet zijn bepaald.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

B. Vl. Ex. 31 juli 1992

Art. 6

S.98.0174.N 11 juni 2001 AC nr. ...

Aan de personen met een handicap die de volle leeftijd van 65 jaar hebben bereikt op het ogenblik van het indienen van een aanvraag tot materiële bijstand, kan slechts bijstand worden toegekend voor kosten die rechtstreeks voortspruiten uit een handicap die vóór deze leeftijd van 65 jaar werd vastgesteld, op voorwaarde dat aan het vereiste van de inschrijving bij het Fonds vóór de leeftijd van 65 jaar is voldaan.

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

B. Vl. Reg. 17 dec. 1997

Art. 8.1

P.05.0829.N 15 november 2005 AC nr. 594

De door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij bevolen saneringsmaatregelen houden geen rechterlijke beslissing in die enig gezag van gewijsde zou hebben of gelijk te stellen is met de in artikel 216bis Wetboek van Strafvordering bepaalde regeling van verval van de strafvordering mits betaling van een geldsom.

- MILIEURECHT -

De verwijdering van de wederrechterlijk gestorte afval, als vorm van teruggave zoals bedoeld door artikel 44 Strafwetboek en artikel 161 Wetboek van Strafvordering, is een maatregel in het algemeen belang die, door het teniet doen van de materiële gevolgen van het misdrijf, ertoe strekt te verhinderen dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem begane overtreding behoudt; een reeds gedeeltelijk uitgevoerde sanering op bevel van het Bestuur kan de verdere verwijdering tot aan het volledig herstel niet verhinderen (1). (1) De verwijzing in het arrest naar de artikelen 146 en 149 Wetboek van Strafvordering in plaats van naar het artikel 161 Wetboek van Strafvordering lijkt op een materiële vergissing te berusten.

- MILIEURECHT -

B. Vl. Reg. 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 okt. 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Art. 5

C.06.0321.N 23 april 2007 AC nr. 203

De mogelijkheid voor de Vlaamse regering om overeenkomstig het artikel 37 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu aan de Vlaamse Landmaatschappij een machtiging te verlenen om in haar naam, voor haar rekening en volgens de door haar gestelde voorwaarden het recht van voorkoop uit te oefenen en het in uitvoering daarvan genomen artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 hebben betrekking op alle wettelijke modaliteiten die met de uitoefening van het recht van voorkoop gepaard gaan, zo ook op het instellen van de vordering tot indeplaatsstelling in geval van verkoop met miskenning van het recht van voorkoop; deze mogelijkheid tot machtiging strekt zich dus ook uit tot die vordering tot indeplaatsstelling.

- MILIEURECHT -

- INDEPLAATSSTELLING -

B. Vl. Reg. 28 april 2000

Art. 2, § 2, 3° en 4°

C.06.0311.N 13 september 2007 AC nr. 404

De vermeldingen die op grond van artikel 2, §2, 3° en 4°, B. Vl. Reg. van 28 april 2000 moeten worden opgenomen in het proces-verbaal dat een inbreuk op een bekrachtigd stakingsbevel vaststelt, zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid; hun afwezigheid kan slechts tot nietigheid van dit proces-verbaal of van de daaropvolgende beslissing van de rekenplichtige tot het opleggen van een administratieve geldboete leiden indien de rechter vaststelt dat de overtreder, in wiens belang deze vormvereisten zijn voorgeschreven, in zijn belangen is geschaad.

- STEDENBOUW - Sancties

B.Vl.Reg. 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering

Artt. 3, § 6, 5° en 11, eerste lid

C.09.0113.N 21 juni 2010 AC nr. 442

Uit de artikelen 3, §6, 5° en 11, eerste lid van het Delegatiebesluit en de artikelen 70, §2, eerste lid en 196bis van het Stedenbouwdecreet 1999 volgt dat het artikel 70, §2, eerste lid van het Stedenbouwdecreet 1999 juncto het artikel 196bis, eerste lid van dit decreet, voorzien in een uitzondering in de zin van artikel 11 van het Delegatiebesluit op de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Binnenlandse aangelegenheden en dat, ingeval het onteigeningsplan tegelijk met het plan van aanleg wordt opgemaakt, de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, bevoegd voor het goedkeuren van het plan van aanleg, ook de bevoegdheid heeft het onteigeningsplan goed te keuren en de daarmee verbonden bevoegdheid tot het verlenen van de onteigeningsmachtiging (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

B.Vl.Reg. 8 okt. 1996 tot uitvoering van artikel 54 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud

Art. 1, § 1

C.11.0712.N 26 september 2013 AC nr. ...

Enkel de waardevermindering die rechtstreeks voortvloeit uit het bouwverbod in beschermd duingebied of in voor het duingebied belangrijk landbouwgebied komt in aanmerking voor vergoeding; wanneer de waardevermindering die zich voordoet tussen de verwerving van het goed en het ontstaan van het recht op schadevergoeding voor een deel kan worden toegerekend aan een andere oorzaak dan aan het bouwverbod, mag de financiële weerslag die het gevolg is van die andere oorzaak niet in de berekening van de waardevermindering worden opgenomen; dit leidt tot een aanpassing van de restwaarde, waarbij de externe oorzaak wordt weggedacht bij het bepalen van de verkoopwaarde van het goed op het ogenblik van het ontstaan van het recht op schadevergoeding (1). (1) Zie concl. O.M.

- MILIEURECHT -

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 2, tweede lid

C.08.0494.N 7 september 2009 AC nr. 482

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 52, § 1, eerste en tweede lid, artikel 54, § 1, 3 en 4 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud en artikel 2, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 oktober 1996 en inzonderheid de aard, de doelstelling en de berekeningswijze van de schadeloosstelling wegens waardevermindering ingevolge het bouwverbod, volgt dat alleen de eigenaar of de houder van een zakelijk recht op het goed aanspraak kan maken op een vergoeding voor de geleden eigendomsbeperking.

- MILIEURECHT -

Artt. 3, 4 en 10

C.09.0068.N 17 juni 2010 AC nr. 433

Vanaf de datum van inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 oktober 1996 tot uitvoering van artikel 54 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, met name 25 november 1996, dienen de aanvragen tot schadevergoeding wegens het bouwverbod voortvloeiend uit de aanduiding als beschermd duingebied of voor het duingebied belangrijk landbouwgebied, aan de in dit besluit bepaalde vorm- en inhoudelijke eisen te beantwoorden (1). (1) Het O.M. concludeerde eveneens tot vernietiging, doch op het tweede onderdeel van het tweede cassatiemiddel. Wat het eerste onderdeel van het eerste middel betreft concludeerde het O.M. tot verwerping van dit onderdeel omdat de appelrechters naar zijn oordeel hun beslissing hadden gegrond op de leer van het rechtsmisbruik; met hun oordeel dat eiser in de gegeven omstandigheden en nadat de eis volgens hem verjaard zou zijn niet voor het eerst kan inroepen dat de aanvraag voorbarig en derhalve niet op ontvankelijke wijze werd ingesteld, gaven zij volgens het O.M. te kennen dat hij zijn recht om de onontvankelijkheid in te roepen heeft uitgeoefend zonder redelijk en afdoend belang op een wijze die de perken van de uitoefening ervan door een voorzichtig en zorgvuldig persoon kennelijk te buiten gaat. Op grond van dit niet betwist oordeel hebben zij volgens het O.M. hun beslissing naar recht verantwoord. Wat het tweede onderdeel van het eerste middel betreft was het O.M. van oordeel dat het opkwam tegen een overtollig motief en derhalve niet ontvankelijk was. Het O.M. was, wat het tweede onderdeel van het tweede middel betreft, van mening dat dit onderdeel gegrond was. Uit de wettelijke bepalingen ter zake, en in het bijzonder artikel 54, § 3, van de wet van 12 juli 1973, volgt naar zijn mening dat het verbod om rekening te houden met het bouwverbod bij het bepalen van de verwervingswaarde, enkel betrekking heeft op de gevolgen van het bouwverbod dat van kracht werd na de datum van de verwerving en niet op de gevolgen van een bouwverbod dat voor die datum reeds van kracht was. Nu de appelrechters in casu oordeelden dat bij het bepalen van de verwervingswaarde geen rekening mag worden gehouden met de gevolgen van een bouwverbod dat voor de datum van verwerving reeds van kracht was, hadden de appelrechters volgens het O.M. voormeld wetsartikel en artikel 1, § 1 van het uitvoeringsbesluit van 8 oktober 1996 geschonden.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

- MILIEURECHT -

B.W., voor de wijziging ervan bij de wet van 3 mei 2003

Art. 448bis-B

C.04.0398.F 17 maart 2005 AC nr. 170

Wanneer ten aanzien van een meerderjarige de aanwijzing van een voorlopig bewindvoerder wordt gevorderd, is die meerderjarige geen partij in het geding en heeft hij dus geen hoedanigheid om hoger beroep in te stellen, zelfs als hij door de vrederechter is gehoord (1). (1) Cass., 24 april 2003, AR C.00.0567.F-C.01.0004.F, nr 261.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

B.W.Reg. 17 juli 2009 tot regeling van de werking van de regering

Art. 13, eerste lid, 11°

C.11.0575.F 11 april 2013 AC nr. ...

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk wanneer het, bij de overlegging van het verzoekschrift op de griffie van het Hof, is ingesteld door het Waalse gewest, vertegenwoordigd door zijn regering in de persoon van de minister die niet bevoegd is voor de aangelegenheid van het aan de feitenrechter voorgelegde geschil (1). (1) Zie Cass. 4 sept. 2008, AR F.06.0133.F, AC 2008, nr. 449.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

B.W.Reg. 17 juli 2009 tot vaststelling van de verdeling van de ministeriële bevoegdheden en tot regeling van de ondertekening van haar akten

Art. 2

C.11.0575.F 11 april 2013 AC nr. ...

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk wanneer het, bij de overlegging van het verzoekschrift op de griffie van het Hof, is ingesteld door het Waalse gewest, vertegenwoordigd door zijn regering in de persoon van de minister die niet bevoegd is voor de aangelegenheid van het aan de feitenrechter voorgelegde geschil (1). (1) Zie Cass. 4 sept. 2008, AR F.06.0133.F, AC 2008, nr. 449.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

B.W.Reg. 4 juli 2002 (III) tot bepaling van de lijst van de aan een milieueffectstudie onderworpen projecten en van de ingedeelde installaties en activiteiten

Bijlage I, rubriek 92.34.01

P.08.1047.F 19 november 2008 AC nr. 648

Voor de exploitatie van voorstellingszalen en amusementslokalen met een capaciteit van meer dan 150 personen en voorzien van installaties voor het draaien van elektronisch versterkte muziek, is een milieuvergunning vereist, ook als de voormelde installaties tijdelijk of mobiel zijn.

- MILIEURECHT -

Belastingreglement van de stad Antwerpen van 15 september 2003

Art. 2

C.11.0375.N 19 oktober 2012 AC nr. ...

Is te beschouwen als beoefenaar van een vrij beroep in de zin van artikel 2 van het Belastingreglement van de stad Antwerpen houdende een stedelijke belasting op vestigingen van zelfstandige ondernemers en bedrijven 2006, de associatie waarin een advocaat zijn volledige beroepsactiviteiten heeft ingebracht en zijn beroep uitsluitend uitoefent voor rekening van de associatie.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Belastingreglement van de Stad Lokeren 16 dec. 2002

Art. 5, 7°

F.10.0079.N 20 mei 2011 AC nr. ...

De belastingplichtige die de gemeentebelasting geheven op niet-bebouwde percelen in een niet-vervallen verkaveling betwist, mag het bestaan van de vrijstellingsgrond dat het perceel verhuurd is overeenkomstig de wet op de landpacht, bewijzen door alle middelen van recht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Belastingverordening van 14 feb. 1995 van de stad La Louvière

Artt. 1 en 2

F.05.0064.F 14 september 2006 AC nr. 416

De in de belastingverordening bedoelde installaties vallen niet onder de jaarlijkse belasting, verschuldigd door iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon, die eigenaar is van op het grondgebied van de stad gelegen ruïnes van industriële gebouwen, die al dan niet zichtbaar zijn van op de openbare weg, wanneer zij voor andere activiteiten worden aangewend, zonder dat de activiteiten waarnaar de omschakeling geschiedt, van industriële aard dienen te zijn.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Belastingverordening van 21 feb. 1990 van de stad Andenne tot invoering van een directe belasting op industriële ruïnes

Artt. 1, 2 en 5

F.98.0114.F 10 april 2000 AC nr. ...

De rechter die vaststelt dat de bestanddelen van de gemeentebelasting verenigd zijn, beslist niet naar recht dat die belasting, wegens overmacht, niet verschuldigd is.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Belgisch-Franse Overeenkomst, ondertekend te Brussel op 30 maart 1962

Art. 13 (2)

C.96.0048.F 6 februari 1997 AC nr. ...

De bepaling van artikel 13 (2), van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Franse Republiek betreffende de controles aan de Belgisch-Franse grens, de gemeenschappelijke stations en de uitwisselingsstations, ondertekend op 30 maart 1962 te Brussel raakt de openbare orde niet.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- OPENBARE ORDE -

Belgisch-Koreaanse Overeenkomst van 29 aug. 1977

Art. 22, § 1, b

F.00.0109.F 9 januari 2003 AC nr. 17

Art. 22, Belgisch-Koreaanse Overeenkomst 29 aug. 1977, dat alleen betrekking heeft op het verrekenen van een gedeelte van de inkomsten op de Belgische belasting, bepaalt niet hoe de grondslag van die belasting wordt vastgesteld; het in artikel 37, tweede lid, W.I.B., bedoelde forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting, dat enkel onder de regels van het nationaal recht valt, moet bepaald worden overeenkomstig de artt. 286 en 287 W.I.B. zodat een forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting, dat onbestaande is aangezien er geen inkomsten in buitenland belast zijn, niet opgenomen dient te worden in de inkomsten van kapitalen en roerende goederen, als bedoeld in voornoemd artikel 37, tweede lid (1). (1) De adv.-gen. besloot eveneens tot verwerping, maar wel ten gevolge van de door verweerster opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid: het middel is zonder belang omdat de bestreden beslissing naar recht verantwoord is door een substitutie van redenen op grond dat, in wezen, zowel gelet op de bewoordingen van artikel 22, § 1, b, als op grond van de historische logica ervan, het belastingkrediet geen forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting, in de zin van artikel 37, tweede lid, W.I.B. 1992 uitmaakte.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Benelux Merkenwet

Art. 12

C.07.0447.N 15 september 2011 AC nr. 235

Artikel 12 B.M.W., enerzijds, artikel 2.19.1 B.V.I.E, anderzijds, in samenhang gelezen met artikel 4.8 B.V.I.E. moeten zo worden uitgelegd dat de houder van een merk dat op grond van het eenvormige Beneluxrecht vervallen is, geen bescherming kan verlangen tegen het gebruik van dat teken ten aanzien van een onderneming die verwarring sticht door datzelfde teken te gebruiken (1). (1) BenGH, 23 dec. 2010, zaak A 2009/3, met conclusie van advocaat-generaal J.-F. LECLERCQ, www.courbeneluxhof.be.

- BENELUX - Verdragbepalingen

- MERKEN - Benelux-merk

C.07.0447.N 3 april 2009 AC nr. 235

Wanneer een vraag om uitlegging voor het Hof van Cassatie rijst, waarvoor het Benelux-Gerechtshof als enige bevoegd is om ze te beantwoorden, zoals de vraag of artikel 12 BMW, enerzijds, artikel 2.19.1 BVIE, anderzijds, in samenhang gelezen met artikel 4.8 BVIE, zo moeten worden uitgelegd dat de houder van een merk dat op grond van het eenvormige Beneluxrecht vervallen is, geen bescherming kan verlangen voor het gebruik van dat teken ten aanzien van een onderneming die verwarring sticht door datzelfde teken te gebruiken, stelt het Hof die vraag aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Het O.M. concludeerde ook tot verwerping van de beide onderdelen van het eerste middel en van het eerste onderdeel van het tweede middel. Het was evenwel van mening dat het tweede onderdeel van het tweede middel nieuw en dus niet ontvankelijk was, daar de eiseres voor het hof van beroep niet had opgeworpen dat artikel 10bis, 3° van het Unieverdrag kon worden ingeroepen in België "indien het voordeliger is dan de Belgische wetgeving", noch dat "het voorrang (geniet) op de wettelijk bepaalde reflexwerking van artikel 12.A.1 BMW (waarop het arrest zich beroept)".

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 13, A, 1, c

C.05.0423.N 3 november 2006 AC nr. 536

Bij de globale beoordeling van het verwarringsgevaar tussen het inbreukmakend teken en het merk mogen niet-gedeponeerde elementen, die in of bij het merk een rol spelen, zoals de kwaliteit van het product waarop het teken of het merk is aangebracht en die op zichzelf genomen geen onderscheidende kracht hebben, in acht genomen worden (1). (1) Zie H.v.J., 22 juni 1999, C.342/97, Jur. H.v.J., 1999, I-3819; 23 okt. 2003, C-408/01, Jur. H.v.J., 2003, I-12537; 12 jan. 2006, C.61/04, nog niet gepubl., zie www.curia.europa.eu; Benelux Hof, 20 mei 1983, A 82/5, Benelux Jur., 1983, 36, met concl. A.-G. Krings, hoofd van het parket; 16 dec. 1994, A 93/7, Benelux Jur., 119, met concl. A.-G. ten Kate.

- MERKEN - Benelux-merk

Art. 2.11.1.b en c

C.08.0411.N 22 oktober 2009 AC nr. 603

De in artikel 2.11.1.b en c B.V.I.E. vermelde weigeringsgronden zijn onafhankelijk van elkaar en vereisen een afzonderlijk onderzoek, maar er bestaat een samenhang tussen hun respectieve werkingssfeer; met name om die reden mist een woordmerk dat kenmerken van waren en diensten beschrijft in de zin van artikel 2.11.1.c B.V.I.E. noodzakelijkerwijs elk onderscheidend vermogen met betrekking tot die waren of diensten in de zin van 2.11.1.b B.V.I.E. (1). (1) H.v.J., E.G., 12 feb. 2004, in de zaken C-363/99 (KPN Nederland N.V. t. Benelux-Merkenbureau, betreffende het woord "POSTKANTOOR", r.o. 67 en 85), Jur. H.v.J., 2004, p. I-1619 en C.265/00 (Campina Melkunie B.V. t. Benelux-Merkenbureau, betreffende het woord "BIOMILD", r.o.18), Jur. H.v.J., 2001, p. I-2073.

- MERKEN - Benelux-merk

Het is niet noodzakelijk, om de inschrijving van een depot te weigeren bij gebrek aan onderscheidend vermogen, dat de tekens of benamingen waaruit het merk bestaat op het moment van de inschrijvingsaanvraag, daadwerkelijk worden gebruikt voor de beschrijving van waren of diensten als die waarvoor de aanvraag wordt ingediend of van de kenmerken van deze waren of diensten; het volstaat dat die tekens en benamingen hiertoe kunnen dienen; de inschrijving van een woordteken als merk moet dan ook geweigerd worden indien het in minstens één van de potentiële betekenissen een kenmerk van de betrokken waren of diensten aanduidt (1). (1) H.v.J., E.G., 23 okt. 2003, zaak C-191-01 P, BHIM t/ Wm. Wrigley Jr. Cy, (betreffende het woord DOUBLEMINT, r.o. 32, m.b.t. artikel 4 van verordening (EG) nr 40/94 van de Raad van 20 dec. 1993 inzake het gemeenschapsmerk) en 12 feb. 2004, in de zaken C-363/99 (KPN Nederland N.V. t. Benelux-Merkenbureau, betreffende het woord "POSTKANTOOR", r.o. 97,) Jur. H.v.J., 2004, p. I-1619 en C.265/00 (Campina Melkunie B.V. t. Benelux-Merkenbureau, betreffende het woord "BIOMILD", r.o.38), Jur. H.v.J., 2001, p. I-2073; Cass., 17 april 2008, AR C.05.0491.N, AC, 2008, nr 229 (m.b.t. het toepasselijk artikel 6bis, 1, a) van de Benelux Merkenwet).

- MERKEN - Benelux-merk

Art. 3, 2, b

C.06.0439.F 8 december 2008 AC nr. 703

Om de rangorde van het depot van een merk te bepalen, moet de rechter het verwarringsgevaar in zijn geheel beoordelen, op grond van de totaalindruk die de merken oproepen, door rekening te houden met de onderscheidende en dominerende bestanddelen ervan.

- MERKEN - Benelux-merk

Art. 5, 2, a

C.07.0447.N 3 april 2009 AC nr. 235

Wanneer het door de eiser in vervallenverklaring aangevoerde niet-gebruik van het merk waarschijnlijk voorkomt, kan de rechter de merkhouder belasten met het leveren van een positief bewijs van gebruik (1). (1) Zie Cass., 6 juni 2003, AR C.01.0503.N, AC, 2003, nr 340.

- MERKEN - Benelux-merk

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 6bis, 1, a)

C.05.0491.N 17 april 2008 AC nr. 229

Het is niet noodzakelijk, om de inschrijving van een depot te weigeren bij gebrek aan onderscheidend vermogen, dat de tekens of benamingen waaruit het merk bestaat op het moment van de inschrijvingsaanvraag, daadwerkelijk worden gebruikt voor de beschrijving van waren of diensten als die waarvoor de aanvraag wordt ingediend of van de kenmerken van deze waren of diensten. Het volstaat dat die tekens en benamingen hiertoe kunnen dienen. De inschrijving van een woordteken als merk moet dan ook geweigerd worden indien het in minstens één van de potentiële betekenissen een kenmerk van de betrokken waren of diensten aanduidt (1). (1) H.v.J. E.G., 12 feb. 2004, in de zaken C-363/99 (KPN Nederland N.V. t. Benelux-Merkenbureau, betreffende het woord "POSTKANTOOR", r.o. 97), Jur. H.v.J., 2004, p. I-1619 en C.265/00 (Campina Melkunie B.V. t. Benelux-Merkenbureau, betreffende het woord "BIOMILD", r.o. 38), Jur. H.v.J., 2001, p. I-2073.

- MERKEN - Benelux-merk

Benelux-overeenkomst 24 mei 1966

Art. 11, § 1

P.02.1648.F 11 juni 2003 AC nr. 343

De verzekeraar die een verzekeringsovereenkomst heeft gesloten ter dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe in het verkeer ieder motorrijtuig aanleiding kan geven dat van de in de overeenkomst omschreven kentekenplaat, handelaarskentekenplaat genoemd, is voorzien, kan aan de benadeelde niet tegenwerpen dat het motorvoertuig een grotere cilinderinhoud had dan die welke als maximuminhoud in de overeenkomst was vermeld (1). (1) Cass., 12 okt. 1993, AR 6475, nr 405.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BENELUX - Verdragbepalingen

Art. 11, § 2

C.03.0156.N 16 december 2004 AC nr. 615

Wanneer de Staat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekt van een bestuurder of houder van een hem toebehorend motorrijtuig en bijgevolg de schade heeft vergoed die met dat voertuig was veroorzaakt door een grove fout van de bestuurder of van de houder ervan, kan hij van degene die het ongeval heeft veroorzaakt de terugbetaling vorderen van de vergoedingen die hij aan de slachtoffers heeft moeten betalen; hiertoe is niet vereist dat de Staat zelf zich het recht van verhaal op grond van grove fout zou hebben voorbehouden.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BENELUX - Verdragbepalingen

Wanneer de Staat overeenkomstig artikel 2, § 1, onder 3, van de Benelux-Overeenkomst betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen van de verplichting tot verzekering is vrijgesteld, doch krachtens zijn nationale wet ertoe is gehouden zelf de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de houders en bestuurders van de hem toebehorende rijtuigen te dekken, verzet artikel 11, § 2, van de Gemeenschappelijke Bepalingen behorende bij die Benelux-Overeenkomst er zich niet tegen dat hij een recht van verhaal uitoefent, in zoverre een verzekeraar zich dat recht zou hebben kunnen voorbehouden (1). (1) Benelux Hof, 19 jan. 1981, nr 80/2, met concl. A.G. Rouff, R.W., 1981-1982, 801 en Cass., 14 mei 1981, AC, 1980-81, nr 524.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BENELUX - Verdragbepalingen

Art. 3, §§ 1 en 3

C.94.0267.N 5 februari 1998 AC nr. ...

Waar in de W.A.M.-verzekering de verzekeraar de burgerrechtelijke aansprakelijkheid moet dekken van de eigenaar, van iedere houder en van iedere bestuurder van het verzekerde motorrijtuig, met uitzondering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van hen die zich door diefstal of geweldpleging de macht over het motorrijtuig hebben verschaft, wordt hierdoor gedoeld op een uit de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de verzekerde voortvloeiende rechtsvordering tot vergoeding van schade door het gebruik van het rijtuig veroorzaakt, zelfs bij diefstal of geweld en ongeacht op welke grondslag de aansprakelijkheid wordt gebaseerd, met uitsluiting evenwel van de aansprakelijkheid van de in de uitzondering vermelde personen.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 1, 2, en 3, § 1

C.06.0186.N 31 januari 2008 AC nr. 75

De Gemeenschappelijke bepalingen behorende bij de Benelux-overeenkomst van 24 mei 1966 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen voorzien niet in een regeling betreffende een uitbreiding van de waarborg buiten het gebruik van het in de verzekeringsovereenkomst omschreven motorrijtuig (1). (1) Zie Ben.GH. zaak A 84/4, 17 maart 1986, Ben.Jur., 1986, afl. 7, 2 en Ben.GH. zaak A 89/5, 30 november 1990, Ben.Jur., 1990, afl. 11, 54; G. JOCQUE, o.c., 681.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- BENELUX - Allerlei

Benelux-overeenkomst betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Art. 10, § 3, gemeenschappelijke bepalingen behorende bij de

C.96.0317.F 3 oktober 1997 AC nr. ...

De "onderhandeling" die de driejarige verjaringstermijn stuit van de rechtsvordering van de benadeelde tegen de W.A.M.-verzekeraar, die het gebruik van het schadeveroorzakend voertuig dekt, impliceert niet noodzakelijk dat iedere partij voorstellen doet en dat het gedrag van de verzekeraar bij de benadeelde de indruk kon wekken dat de verzekeraar de regeling van het ongeluk overwoog.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Art. 8, § 2

P.95.1170.N 2 januari 1996 AC nr. ...

Hij die zich door diefstal, geweldpleging of heling de macht over een motorrijtuig verschaft is houder ervan.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Benelux-overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom

Art. 1, eerste lid

C.00.0135.N 22 december 2000 AC nr. ...

Om als merk te worden beschermd moet een teken geschikt zijn om een merk te vormen en een onderscheidend vermogen hebben; een kleur kan onder die beide voorwaarden als merk fungeren (1). (1) Benelux Hof, 9 feb. 1997, Jur. 1975-79, 27 (zaak Centrafarm/Beecham) en 9 maart 1977, Jur. 1975-79, 48 (zaak ADG/Leeferink) wat de geschiktheid van een teken betreft en dezelfde arresten alsook 16 dec. 1991, Jur. 1991, 16 (zaak Burberry's/Bossi), wat het onderscheidend vermogen van een teken betreft. Zie ook: L. WICHERS HOETH, Kort commentaar op de Beneluxmerkenwet, Zwolle, Tjeenk Willink, 1970, artikel 1, nr 7. C. GIELEN en L. WICHERS HOETH, Merkenrecht, Zwolle, Tjeenk Willink, 1992, nrs 375 e.v.; A. BRAUN, Précis des marques, Brussel, Larcier, 1995, nrs 37-39, 70-73. Zie tevens P. EECKMANKleur, kleurencombinatie of tint als merk", R.W. 1977-78, 1153-1168; R. KOOPSKleur, de albino onder de merken?", BMM Bulletin 1994, 23-30. Het geannoteerde arrest is de eerste uitspraak van het Hof m.b.t. de geschiktheid van een kleur op zich om als merk te dienen. De zaak kan gesitueerd worden tegen de achtergrond van enkele recente depots van kleuren als gemeenschapsmerk (zie de uitspraken OHMI, derde kamer van beroep, 18 dec. 1998, (zaak R122/1998-3ligth green", J.O. OHMI 4/99, 605), tweede kamer van beroep, 19 april 2000 ("orange", nog niet gepubliceerd), r.o. 13 en aldaar vermelde uitspraken die verwijzen naar de principiële beschermbaarheid van een kleur(tint) of -combinatie als gemeenschapsmerk) of als nationaal merk (bv. Hof 's-Gravenhage, 4 juni 1998, IER, 1998, 161 ("oranje"). In dit kader kan ook nog de houding van het Benelux Merkenbureau (te dezen eiser) worden vermeld, dat, m.b.t. een teken dat uitsluitend uit een kleur bestond, de politiek hanteerde van de inschrijving op voorwaarde dat bewijsstukken werden overgelegd waaruit de inburgering bleek (zie Richtlijnen inzake de criteria voor weigering op absolute gronden (Benelux Merkenblad nr 11, 1996). In dezen betwistten de partijen dit juridsch kader zoals bepaald in de voormelde Benelux-rechtspraak niet. In het eerste onderdeel van het enig middel verweet eiser in cassatie het bestreden arrest echter in hoofdzaak een verwarring bij de beoordeling van beide voorwaarden (de geschiktheid en het onderscheidend vermogen) waaraan de kleur als teken moet voldoen. Het Hof oordeelde dat die verwarring niet bestond. Eiser voerde in dit onderdeel evenwel ook een schending aan van voormeld merkenwetgeving, zoals geïnterpreteerd door het Benelux Gerechtshof, omdat het bestreden arrest, ingevolge bedoelde verwarring, ervan zou uitgaan dat, bij de beoordeling van de vraag of een bepaalde kleur voor merkenrechtelijke bescherming in aanmerking komt, niet mag worden aangenomen dat een kleur slechts uitzonderlijk aan de voorwaarde van onderscheidend vermogen voldoet, terwijl het Benelux Gerechtshof dat wel als uitgangspunt zou nemen. Het O.M. concludeerde hieromtrent dat, voor zover ze nog diende onderzocht te worden als men aanneemt dat die verwarring niet bestaat, deze grief faalde naar recht: dit is inderdaad niet, zoals eiser stelt het uitgangspunt dat het Benelux Gerechtshof hanteert. In de kleurarresten van 1977 legt dit Hof artikel 1 van de Eenvormige Beneluxwet namelijk aldus uit dat deze bepaling niets behelst wat medebrengt dat kleuren van merkenrechtelijke bescherming zouden zijn uitgesloten en dat uit zijn regels voortvloeit dat een enkele kleur niet vaak voor die bescherming in aanmerking kan komen. De uitzonderlijke geschiktheid van een kleur als teken is dus volgens dit Hof slechts een gevolg van die uitlegging en geen uitgangspunt van de beoordeling. Dus is het Hof van beroep niet van een verkeerd uitgangspunt uitgegaan. En deze grief voert niet aan dat het door het Benelux Gerechtshof aangenomen uitgangspunt mogelijk aan herziening toe is, gelet op de evolutie van het Europese recht, zodat in dit verband geen prejudiciële vraag aan dit Hof of aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen moet gesteld worden. Er op voorhand van uitgaan dat kleuren slechts zelden onderscheidend vermogen zullen hebben betekent overigens een bijkomende voorwaarde te stellen bij de beoordeling van het kleurmerk en ook een onjuiste interpretatie te geven van de rechtspraak van zowel trouwens de Europese beroepskamers als van het Benelux-Gerechtshof. De stelling van het Hof te 's-Gravenhage in de Libertel-zaak ("oranje", zie hierboven), nl. dat depots van kleuren op voorhand tot een kritische benadering nopen, te meer wanneer een kleur wordt gedeponeerd voor een grote reeks van waren en diensten, lijkt dus niet onderschreven te kunnen worden. Het Hof van beroep te Brussel distantieert zich dus blijkbaar terecht van die stelling. Het Hof van Cassatie oordeelde "dat het onderdeel voor het overige afgeleid is uit de vergeefs aangevoerde verwarring". Na "gelijkluidende conclusie" (na het arrest): (1). (1) Zie evenwel, voor enige nuancering, de voetnoot (1).

- MERKEN - Benelux-merk

P.95.1323.N 4 mei 1999 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is het arrest dat de beklaagden, die door de eerste rechter hoofdelijk veroordeeld werden tot het herstel van de plaats in de vorige staat, tot betaling van een dwangsom veroordeelt als niet aan de hoofdelijke veroordeling wordt voldaan.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

P.96.0125.N 25 februari 1997 AC nr. ...

De gemachtigde ambtenaar die in een geding het herstel van de plaats in de vorige staat vordert, moet worden aangemerkt als een der partijen op wier vordering de wederpartij tot betaling van een dwangsom kan worden veroordeeld, ook al treedt hij in dat geding niet op in de hoedanigheid van burgerlijke partij.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

Art. 3

S.95.0102.N 30 november 1998 AC nr. ...

Als rechtsvordering tot nakoming van een arbeidsovereenkomst, in de zin van artikel 3 van de Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom, wordt niet aangemerkt een vordering die na de beëindiging van een arbeidsovereenkomst wordt ingesteld, niet ter nakoming van de arbeidsovereenkomst als zodanig, doch van verplichtingen die weliswaar zonder de arbeidsovereenkomst niet zouden zijn ontstaan maar geen betrekking hebben op verplichtingen die kenmerkend zijn voor een arbeidsovereenkomst.~

- BENELUX - Verdragbepalingen

Art. 4, eerste lid

C.93.0536.N 2 mei 1996 AC nr. ...

Alleen de rechter die een dwangsom heeft opgelegd, is bevoegd om, op vordering van de veroordeelde, de dwangsom op te heffen, de looptijd ervan op te schorten of het bedrag ervan te verminderen in geval van onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen; die exclusieve bevoegdheid brengt met zich mee dat in een executiegeschil betreffende de eventueel verbeurde dwangsom de rechter, die niet de dwangsomrechter is, niet vermag te beslissen dat de dwangsom wegens overmacht niet is verbeurd.~

- DWANGSOM -

Artt. 1 en 3

C.07.0423.N 6 maart 2009 AC nr. 177

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of, indien de rechter in hoger beroep heeft te gelden als de rechter die de dwangsom heeft opgelegd, de dwangsom niet kan worden verbeurd in de periode tussen de betekening van de uitvoerbare beslissing van de rechter in eerste aanleg en de betekening van de beslissing in hoger beroep ook al heeft die dwangsom betrekking op een veroordeling die in hoger beroep wordt bevestigd, stelt het een prejudiciële vraag aan het Benelux-Gerechtshof.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DWANGSOM -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Benelux-Verdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken

Art. 13.1, eerste lid, c

P.08.1789.N 21 april 2009 AC nr. 262

De rechter stelt onaantastbaar vast of er stilzwijgende afstand is van het specialiteitsbeginsel; het Hof toetst slechts of de feiten die de rechter vaststelt, zijn juridische gevolgtrekking kunnen verantwoorden.

- UITLEVERING -

De rechter stelt onaantastbaar vast of er stilzwijgende afstand is van het specialiteitsbeginsel; het Hof toetst slechts of de feiten die de rechter vaststelt, zijn juridische gevolgtrekking kunnen verantwoorden.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Het specialiteitsbeginsel, krachtens hetwelk de persoon die aan België is uitgeleverd hier niet mag worden vervolgd voor feiten die werden gepleegd vóór zijn uitlevering en waarvoor de uitlevering niet werd verzocht, geldt evenwel onder meer niet langer wanneer de betrokken persoon vrijwillig afstand doet van het voordeel van de specialiteitsvoorwaarde; deze afstand die de rechter onaantastbaar vaststelt, kan ook stilzwijgend geschieden, voor zover hij duidelijk en vrij is.

- UITLEVERING -

Art. 2

P.00.0407.N 11 april 2000 AC nr. ...

De rechter dient de dubbele strafbaarstelling van de telastgelegde feiten, waarvoor uitlevering wordt gevraagd, te onderzoeken los van de beoordeling van de schuld van de verdachte. Hij moet dus geen rekening houden met de door de verdachte aangevoerde rechtvaardigingsgronden, schulduitsluitingsgronden en strafuitsluitende verschoningsgronden.

- UITLEVERING -

Art. 26

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Art. 26 van het Benelux-Verdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken biedt de verzoekende Staat de mogelijkheid om, met het akkoord van de bevoegde ambtenaar van het openbaar ministerie, agenten te sturen om de onderzoeksverrichtingen en de vaststelling van de misdrijven bij te wonen op het grondgebied van de aangezochte Staat; die agenten mogen in hun land de aldus verkregen inlichtingen gebruiken, zelfs indien ze betrekking hebben op in beslag genomen voorwerpen waarvoor het Verdrag achteraf een rechtspleging tot toezending van stukken vereist.~

- BENELUX - Verdragbepalingen

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 27

P.00.0077.N 14 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer Nederlandse politieambtenaren bij een achtervolging het grondgebied van België betreden, regelt artikel 27 van het Benelux-uitleveringsverdrag de voorwaarden waaronder dergelijke achtervolging geschiedt, ook al gebeurt die achtervolging naar aanleiding van een verzoek tot uitlevering, dat Duitsland aan Nederland heeft gericht.

- BENELUX - Verdragbepalingen

Artt. 20.2 en 24.2

P.99.0630.N 1 juni 1999 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dat overeenkomstig de bepalingen van de artt. 11 Uitleveringswet en 20.2 Benelux-Uitleveringsverdrag alleen gelast is om de overdracht van in beslag genomen voorwerpen aan de vreemde autoriteit goed te keuren, vermag, bij het onderzoek of de rechten van derden worden benadeeld, deze overdracht alleen te weigeren wanneer derden-houders of andere rechthebbenden aantonen dat zij er belang bij hebben dat deze voorwerpen binnen 's lands grenzen worden bewaard.

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BENELUX - Verdragbepalingen

P.98.0974.N 17 augustus 1998 AC nr. ...

Wanneer, ingevolge een rogatoire commissie uitgaande van een Nederlandse rechterlijke autoriteit in België een voorwerp is in beslag genomen, is de overdracht ervan onderworpen aan de goedkeuring van de raadkamer van de plaats waar de huiszoeking en de inbeslagneming hebben plaatsgevonden; de raadkamer die onder meer moet oordelen over bezwaren van derden die houder waren van het voorwerp of van andere rechthebbenden, is niet verplicht ten gronde en definitief uitspraak te doen over de vraag of de derde al dan niet te goeder trouw is.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BENELUX - Verdragbepalingen

Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), gedaan te Den Haag op 25 feb. 2005

Art. 2.17, eerste lid

C.11.0607.N 21 november 2014 AC nr. 715

De in artikel 2.17, eerste lid, van het Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom vermelde rechterlijke beroepsinstanties kunnen kennis nemen van nieuwe feitelijke gegevens die worden overgelegd in het kader van aanspraken die in dezelfde oppositieprocedure reeds werden geformuleerd voor het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (1). (1) Zie Benelux-Gerechtshof, 19 februari 2014, AR A 2013/1, met concl. OM, www.courbeneluxhof.be.

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Artt. 2.3.b en 2.14.a

C.13.0180.F 2 oktober 2014 AC nr. 568

Wanneer de visuele perceptie van de tekens, wegens de kenmerkende eigenschappen ervan, op zich niet volstaat om de mate van gelijkenis van de litigieuze merken te beoordelen, kan het verwarringsgevaar worden onderzocht vanuit het oogpunt van de begripsmatige perceptie van die merken.

- MERKEN - Benelux-merk

Besl. 99/262/A 25 feb. 2000 van het College van de Franse Gemeenschapscommissie

Art. 29bis

S.08.0126.F 11 mei 2009 AC nr. 310

Artikel 29bis, besluit 99/262/A, 25 februari 2000 van het College van de Franse Gemeenschapscommissie betreffende de individuele bepalingen van de Brusselse Franstalige Dienst voor Mindervaliden voor de sociale integratie van gehandicapte personen en hun inschakeling in het arbeidsproces, bepaalt dat, voor de gevallen die niet voorzien zijn in bijvoegsel 1 en binnen de budgettaire beperkingen, het pluridisciplinair team bevoegd is om te bepalen of de gevraagde tussenkomst tegemoetkomt aan de algemene voorwaarden van het decreet van 4 maart 1999 van de vergadering van de Franse Gemeenschapscommissie betreffende de sociale integratie van de gehandicapten en hun inschakeling in het arbeidsproces, en van het besluit, en of deze nodig en onmisbaar is voor de sociale en professionele integratie; de gevallen die niet opgesomd zijn in bijlage 1, en die bedoeld worden in voornoemd artikel 29bis, eerste lid, zijn niet beperkt tot de gevallen waarin geen tegemoetkoming was voorzien op het ogenblik dat die bijlage werd opgemaakt, omdat de betrokken uitrusting niet bij de administratie bekend was, maar omvatten alle aanpassingen aan de rolstoel die niet opgesomd worden in artikel 5.1, g. van die bijlage 1 (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- *MINDERJARIGHEID* -

Besl. van de Regering van de Fr.Gem. van 14 okt. 1997

Art. 1

C.99.0096.F 21 december 2000 AC nr. ...

Het beheerscontract dat ingevolge de artt. 8 en 9 Decr.Fr.Gem. 14 juli 1997 houdende het statuut van de "Radio-Télévision belge de la Communauté francaise" op 14 oktober 1997 tussen de Franse Gemeenschap en de R.T.B.F. gesloten is alsook het besluit van 14 oktober 1997 van de Regering van de Franse Gemeenschap houdende goedkeuring van dat beheerscontract zijn geen wet in de zin van artikel 608 Ger.W. (1). (1) Zie verwijzingen in concl. O.M.

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Besl. W. 14 mei 1946

Art. 1

P.96.1187.N 25 november 1997 AC nr. ...

De vaststelling, door de rechter, van een ongeoorloofde prijs vereist geen mathematische becijfering van de precieze kostenstructuur en winstmarge.

- KOOP -

Artt. 1 en 3

P.96.1187.N 25 november 1997 AC nr. ...

Is strafbaar hij die zelf of als tussenpersoon waren verkoopt of prestaties levert aan een ongeoorloofde prijs.

- KOOP -

Artt. 1, 8 en 10

P.96.1187.N 25 november 1997 AC nr. ...

De bepaling dat het, bij ontstentenis van een programma-overeenkomst of van stelling van een maximumprijs, verboden is te verkopen aan prijzen die hoger zijn dan normale prijzen, richt zich tot de economische operatoren en laat hen toe te weten wanneer een prijs ongeoorloofd is omdat hij een abnormale winst oplevert.

- KOOP -

Besl. W. 14 sept. 1918

Art. 8

P.96.1117.N 24 april 2001 AC nr. ...

De arresten van het Militair gerechtshof behoeven niet op straffe van nietigheid vast te stellen dat zij na geheime stemming zijn gewezen (1). (1) Zie cass. 15 oktober 1986, A.R. nr 5124, AC 1986-1987, nr 86.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- MILITAIR -

P.98.0810.N 13 juni 2000 AC nr. ...

Artikel 211bis Wetboek van Strafvordering vindt geen toepassing op de wijze van stemmen in het Militair gerechtshof en de krijgsraden; die aangelegenheid wordt geregeld door artikel 8 van de besluitwet van 14 september 1918 (1). (1) Zie Cass., 6 mei 1998, AR nr. P.98.0094.F, nr. 224.

- MILITAIR GERECHTSHOF [ZIE: 368 RECHTERLIJKE ORGANISATIE] -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 8, eerste lid

P.96.1117.N 24 april 2001 AC nr. ...

Art. 8, eerste lid, Besl. W. 14 september 1918 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de beslissingen van het Militair gerechtshof bij meerderheid van stemmen worden genomen, zonder dat het oplegt dat zij met eenparigheid van stemmen van de leden moeten worden genomen wanneer zij een vrijspraak wijzigen of de door de krijgsraad uitgesproken straffen verzwaren (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 11 oktober 2000 (101/2000, B.S. 29 december 2000, blz. 43347); cass., 10 januari 2001, A.R. P.98.1505.F, A.C., nr...

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- MILITAIR -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.98.1505.F 10 januari 2001 AC nr. ...

Art. 8, eerste lid, Besl.W. 14 sept. 1918 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de beslissingen van het Militair Gerechtshof bij meerderheid van stemmen worden genomen, zonder dat het oplegt dat zij met eenparigheid van stemmen van de leden moeten worden genomen wanneer zij een vrijspraak wijzigen of de door de krijgsraad uitgesproken straffen verzwaren (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 11 okt. 2000 (101/2000, B.S., 29 dec. 2000, blz. 43343) ; Cass., 19 jan. 2000, A.R. P.98.0094.F, nr. 43.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

P.98.0094.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Het Militair Gerechtshof dat een vrijsprekend vonnis wijzigt, hoeft niet vast te stellen dat het met eenparige stemmen uitspraak doet.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 8, eerste lid, Besl.W. 14 sept. 1918 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de beslissingen van het Militair Gerechtshof bij meerderheid van stemmen genomen worden, zonder dat het eenstemmigheid van de leden van dat hof vereist wanneer zij een vrijspraak wijzigen of wanneer zij de door de krijgsraad opgelegde straffen verzwaren.

- GRONDWET - Art. 10

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- GRONDWET - Art. 11

Besl. W. 22 jan. 1945

Art. 3

P.99.1580.N 4 september 2001 AC nr. ...

De in de besluitwet van 22 januari 1945 aan bepaalde ministers verleende bijzondere machtiging tot reglementering staan eraan niet in de weg dat de Koning krachtens de macht hem verleend door artikel 108 van de Grondwet bij wijze van reglementen en besluiten de uitvoering van deze besluitwet verzekert, op voorwaarde dat Hij de draagwijdte ervan niet uitbreidt of beperkt en ze noch aanvult of wijzigt (1). (1) Zie Cass., 16 september 1966, AC, 1967, 70.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 108

Artt. 3 en 9

P.99.1580.N 4 september 2001 AC nr. ...

Krachtens artikel 3 van de besluitwet van 22 januari 1945 kan de Koning producten economisch reglementeren, zoals onder meer de opslag en de bevoorrading van aardolieproducten bij koninklijk besluit van 11 oktober 1971 en, met verwijzing naar artikel 9 van de besluitwet, de overtreding van deze reglementering strafbaar stellen (1). (1) Zie Cass., 16 september 1966, A.C. 1967, 70.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- ECONOMIE -

Besl. W. 28 dec. 1944

Art. 7, § 1

S.01.0091.F 25 maart 2002 AC nr. 199

Artikel 7, § 1, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders wijkt niet af van het grondwettelijk beginsel van de gelijkstelling van Belgen en vreemdelingen en machtigt de Koning niet om daarvan af te wijken (1). (1) Zie de grotendeels eensluidende concl. van het O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Artikel 191

- WERKLOOSHEID - Algemeen

Art. 7, § 1, derde lid, i

S.97.0040.F 26 januari 1998 AC nr. ...

Het recht op werkloosheidsuitkeringen van werknemers wier werkloosheid het rechtstreeks of indirect gevolg is van een werkstaking, is onderworpen aan een toelating die door het beheerscomité volgens bepaalde wettelijke criteria wordt verleend; deze specifieke regeling wordt miskend door het arrest dat de werkloosheidsuitkeringen louter op grond van onvrijwillige werkloosheid toekent.~

- WERKSTAKING, UITSLUITING -

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 7, § 1, eerste lid

S.96.0052.N 25 november 1996 AC nr. ...

Het recht op werkloosheidsuitkeringen van werknemers wier werkloosheid het rechtstreeks of onrechtstreeks gevolg is van een staking, is onderworpen aan een toelating welke volgens bepaalde wettelijke criteria door het Beheerscomité wordt verleend; miskent deze specifieke regeling het arrest dat de werkloosheidsuitkeringen toekent louter op grond van onvrijwillig werkloos zijn.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 7, § 11

S.01.0023.N 12 november 2001 AC nr. ...

De rechter, die kennis neemt van een geschil betreffende het recht op werkloosheidsuitkeringen, kan de werkloze in het recht op werkloosheidsuitkeringen herstellen, op voorwaarde dat hij de verordenende bepalingen inzake werkloosheid naleeft (1). (1) Cass., 13 maart 2000, A.R. nr S.98.0170.F, nr 171.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Wanneer de arbeidsrechtbank de administratieve beslissing van de directeur van het werkloosheidsbureau over een sanctie vernietigt alleen wegens gebrek aan motivering, ontneemt deze nietigverklaring de rechter de bevoegdheid niet om na te gaan of die beslissing in overeenstemming is met de wetten en verordeningen inzake werkloosheid en om uitspraak te doen over de rechten die uit die wettelijke bepalingen voortvloeien (1). (1) Zie Cass. 13 maart 2000, A.R. nr S.98.0170.F, nr 171.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

S.00.0004.N 18 september 2000 AC nr. ...

De wetgever heeft in artikel 10, achtste lid, Wet 25 april 1963 de zinsnede "voor de administratieve rechtcolleges" niet stilzwijgend gewijzigd of opgeheven in zoverre het de delegatiebevoegdheid regelt in geschillen omtrent de rechten ontstaan uit een regeling van sociale zekerheid; de vermelding "voor de administratieve rechtscolleges" is te verenigen met de wetswijzigingen inzake de bevoegde rechtsinstanties in geschillen omtrent sociale aangelegenheden in het algemeen en inzake werkloosheidsgeschillen in het bijzonder.

- VORDERING IN RECHTE -

- WERKLOOSHEID - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

S.98.0170.F 13 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer de arbeidsrechtbank de bestuurlijke beslissing nietig verklaart wegens de plaatselijke onbevoegdheid van de directeur van het werkloosheidsbureau, verliest zij de bevoegdheid niet om na te gaan of die beslissing in overeenstemming is met de wetten en verordeningen inzake werkloosheid, en om uitspraak te doen over de rechten die uit die wettelijke bepalingen voortvloeien.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- MACHTEN - Rechterlijke macht

De rechter mag de werkloze in het recht op werkloosheidsuitkering alleen herstellen met inachtneming van de reglementsbepalingen inzake werkloosheid.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.95.0071.N 13 mei 1996 AC nr. ...

Art. 7, § 11 Besluitwet 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en artikel 580 Ger.W. bepalen respectievelijk dat geschillen over rechten ontstaan uit de werkloosheidsregeling tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank behoren; die rechtbank is bevoegd om de wettigheid van de beslissing tot schorsing van de directeur, ten aanzien van de wetten en de verordeningen inzake werkloosheid te toetsen en uitspraak te doen over de rechten die uit die wettelijke bepalingen voortvloeien.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

De werkloze die de beslissing tot schorsing van de directeur voor het arbeidsgerecht betwist kan zich beroepen op gronden bepaald in artikel 82 van het Werkloosheidsbesluit 1991 zoals gewijzigd bij KB 14 sept. 1991 ook al heeft hij tegen de verwittiging tot schorsing geen verplicht administratief beroep ingesteld.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.94.0163.N 15 januari 1996 AC nr. ...

De rechter dient bij de beoordeling van de "geschillen" betreffende het recht op werkloosheidsuitkeringen, onder eerbiediging van de rechten van de verdediging, op de regelmatig aan zijn beoordeling voorgedragen feiten, zonder het voorwerp noch de oorzaak van de vordering te wijzigen, de rechtsregels toe te passen op grond waarvan hij op de vordering zal ingaan of ze zal afwijzen.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Art. 7, § 11, eerste lid

S.04.0147.F 14 februari 2005 AC nr. 90

De rechter die een verordenende bepaling, m.n. inzake werkloosheid, weigert toe te passen omdat ze onwettig is wegens niet-naleving van een substantiële vormvereiste, die bestaat in de vraag om advies aan de Raad van State, zonder dat de aangevoerde hoogdringendheid was verantwoord, mag het geschil beoordelen uitsluitend op grond van de verordenende bepaling zoals zij van toepassing was vóór de onwettig geachte wijziging (1). (1) Zie Cass., 13 maart 2000, AR S.98.0170.F, nr 171; 25 nov. 2002, AR S.02.0016.F, nr 627, redenen; artikel 51, § 1, K.B. 25 nov. 1991, vóór en na de wijziging ervan bij K.B. 2 okt. 1992.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

S.00.0012.F 17 december 2001 AC nr. ...

De rechter die beslist dat de administratieve sanctie die de directeur van het werkloosheidsbureau heeft opgelegd nietig is omdat zij niet formeel, passend en gedetailleerd is gemotiveerd, mag niet in de plaats treden van de directeur en zelf een administratieve sanctie aan de werkloze opleggen (1). (1) Zie concl. O.M.; contra: cass. 12 nov. 2001, A.R. S.01.0023.N, nr. ... Art. 154, eerste lid, Werkloosheidsbesluit 1991, vòòr de wijziging ervan bij K.B. 29 juni 2000.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Art. 7, § 11, tweede lid

S.98.0170.F 13 maart 2000 AC nr. ...

Noch uit artikel 7, § 11, tweede lid, Besl. W. 28 dec. 1944, noch uit artikel 146, vierde lid, Werkloosheidsbesluit 1991, blijkt dat de datum waarop de bestuurlijke beslissing van de directeur van het werkloosheidsbureau wordt genomen, overeenstemt met de datum die in de ter kennis gebrachte beslissing vermeld wordt.

- WERKLOOSHEID - Algemeen

C.98.0543.F 14 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer de werkloze niet binnen de daartoe bepaalde termijn beroep heeft ingesteld tegen de beslissing waarbij hij vanaf een welbepaalde datum uitgesloten wordt van werkloosheidsuitkering op grond dat hij geen aangifte gedaan heeft van het feit dat hij met een zelfstandige damenwoonde, en waarbij de terugvordering van de onregelmatigheid

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 7, § 12

S.94.0069.F 6 februari 1995 AC nr. ...

Bij gedeeltelijke betaling aan de werkloze van de hem verschuldigde opzeggingsvergoeding, heeft deze geen aanspraak op werkloosheidsuitkeringen, zelfs niet naar evenredigheid met het gedeelte van de opzeggingstermijn dat overeenstemt met het gedeelte van de opzeggingsvergoeding dat niet werd uitbetaald.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De erkenning door de rechter van het recht van de werknemer op een opzeggingsvergoeding is voldoende om de voorlopige betaling van werkloosheidsuitkeringen als onverschuldigd te beschouwen; het beheerscomité van de R.V.A. kan echter van de terugvordering van de betaalde uitkeringen afzien, wanneer de werknemer, wegens de toestand van zijn werkgever, het vonnis houdende veroordeling van laatstgenoemde tot betaling van de opzeggingsvergoeding, niet kan doen uitvoeren.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Het enkel bestaan van het recht op een opzeggingsvergoeding staat in de weg aan enige toekenning van een recht op werkloosheidsuitkeringen; doch, wanneer de werknemer de opzeggingsvergoeding waarop hij eventueel aanspraak kan maken, niet of slechts gedeeltelijk heeft ontvangen, kan hij voorlopig, gedurende de overeenstemmende periode, uitkeringen genieten, indien hij voldoet aan de vereiste wettelijke en reglementaire voorwaarden.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 7, § 13, derde lid

S.00.0100.F 18 juni 2001 AC nr. ...

Bij de vaststelling van de aanvang van de verjaringstermijn van het recht om de terugbetaling van de onverschuldigd betaalde werkloosheidsuitkeringen te bevelen wordt geen rekening gehouden met de toekenning van het voordeel of de vermeerdering ervan waardoor de betaling van de werkloosheidsuitkeringen onverschuldigd wordt maar met de betaling van dat voordeel of de vermeerdering ervan (1). (1) Zie A. LINDEMANS, "Verjaring in het sociale-zekerheidsrecht", Kluwer, 1994, pp. 256 en 257.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Wanneer het voordeel omwille waarvan de betaalde werkloosheidsuitkeringen onverschuldigd worden, in opeenvolgende gedeelten is betaald, kan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening de beslissing waarbij de terugbetaling van het onverschuldigd betaalde bevolen wordt nemen binnen de verjaringstermijn die ingaat na elk van die betalingen, tot beloop van het bedrag ervan (1). (1) Zie A. LINDEMANS, "Verjaring in het sociale-zekerheidsrecht", Kluwer, 1994, pp. 256 en 257.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 7, § 13, eerste lid

S.08.0010.F 29 september 2008 AC nr. 513

Art. 7, § 13, eerste lid, Besl.W. 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders regelt de verjaring van de rechtsvorderingen tot uitbetaling van de werkloosheidsuitkeringen, maar niet de verjaring van het recht van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening om de terugbetaling van de onrechtmatig uitbetaalde werkloosheidsuitkeringen te bevelen, en evenmin de verjaring van de rechtsvorderingen van de uitbetalingsinstellingen die tot deze terugbetaling strekken.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 7, § 13, tweede en derde lid

S.06.0041.F 12 februari 2007 AC nr. 81

De inwerkingtreding, op 1 januari 1989, van artikel 7, § 13, tweede en derde lid, Besluitwet 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, kan niet tot gevolg hebben dat een verjaringstermijn voor de terugvordering van onverschuldigd uitbetaalde werkloosheidsuitkeringen, die op 30 juni 1990 nog niet vervallen was krachtens de artikelen 1 en 2 van de voorgaande W. 11 maart 1977 tot invoering van een verjaringstermijn voor schulden jegens de uitbetalingsinstellingen voor werkloosheidsuitkeringen, die op 30 juni 1985 in werking was getreden, krachtens die nieuwe bepaling wel vervallen zou zijn (1). (1) Zie Cass., 13 maart 1989, AR 6516, nr 394.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 7, § 13, tweede lid

S.09.0084.F 22 maart 2010 AC nr. 206

De rechtsvordering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot terugbetaling van het onverschuldigd betaalde is sinds 27 juli 1998 onderworpen aan de verjaringstermijn van tien jaar (1). (1) Cass., 27 maart 2006, AR S.05.0022.F, AC, 2006, nr 175; Cass., 12 feb. 2007, AR S.06.0041.F, AC, 2007, nr 81; Cass., 28 sept. 2009, AR S.08.0144.F, AC, 2009, nr 531.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening beschikt over een verjaringstermijn van 3 jaar, die in geval van arglist of bedrog van de werkloze op 5 jaar wordt gebracht, om de terugbetaling van de onverschuldigd betaalde werkloosheidsuitkeringen te bevelen; die bepaling onderwerpt de rechtsvordering van de Rijksdienst tot terugbetaling van het onverschuldigd betaalde echter niet aan een specifieke verjaringstermijn (1). (1) Cass., 27 maart 2006, AR S.05.0022.F, AC, 2006, nr 175; Cass., 12 feb. 2007, AR S.06.0041.F, AC, 2007, nr 81; Cass., 28 sept. 2009, AR S.08.0144.F, AC, 2009, nr 531.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.05.0022.F 27 maart 2006 AC nr. 175

Het recht van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening om de terugvordering van de onverschuldigd betaalde werkloosheidsuitkeringen te bevelen, verjaart na drie jaar, en die termijn wordt op vijf jaar gebracht wanneer de onverschuldigde betaling het gevolg is van arglist of bedrog van de werkloze; de rechtsvordering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot terugbetaling van het onverschuldigd betaalde is daarentegen onderworpen aan de verjaringstermijn van tien jaar (1). (1) Zie Pasin., 1988, p. 1737.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

S.04.0118.F 3 januari 2005 AC nr. 3

Het recht op terugbetaling van elke onrechtmatig ontvangen som is ondergeschikt aan een uitdrukkelijke beslissing van de directeur van het gewestelijk werkloosheidsbureau of van de bevoegde rechtsmacht, die de terugvordering van de onrechtmatig betaalde sommen beveelt.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Het recht op terugbetaling van elke onrechtmatig ontvangen som is ondergeschikt aan een uitdrukkelijke beslissing van de directeur van het gewestelijk werkloosheidsbureau of van de bevoegde rechtsmacht, die de terugvordering van de onrechtmatig betaalde sommen beveelt.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Art. 7, § 13, tweede, derde en vierde lid

S.07.0012.F 8 oktober 2007 AC nr. 461

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening beschikt over een termijn van drie jaar om de terugvordering van de onverschuldigd betaalde werkloosheidsuitkeringen te bevelen, en die termijn wordt op vijf jaar gebracht in geval van fraude of bedrog, welke termijn ingaat de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op dat waarin de uitbetaling gedaan werd; de verjaring kan daarenboven worden gestuit, hetzij door een ter post aangetekende brief, hetzij op één van de in het B.W. bepaalde wijzen (2). (2) Zie Cass., 27 maart 2006, AR S.05.0022.F, nr. 175.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Besl. W. 3 feb. 1947

Art. 1, A

C.10.0211.N 15 april 2011 AC nr. ...

De overeenkomst tussen de aanbestedende overheid en de aannemer komt tot stand op het tijdstip van de kennisgeving van de goedkeuring van de inschrijving; de inschrijver op een aanbesteding moet pas op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomst beschikken over de door de Besluitwet van 3 februari 1947 vereiste erkenning (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Het bestuur kan de opdracht gunnen aan de inschrijver die de laatste regelmatige inschrijving heeft ingediend, maar op datum van de beslissing tot gunning nog niet beschikt over de vereiste erkenning, mits de gunning geschiedt onder de voorwaarde dat de gekozen inschrijver aan de erkenningsvoorwaarden voldoet op het ogenblik van de kennisgeving van de goedkeuring van de inschrijving; deze mogelijkheid houdt niet in dat het bestuur, na te hebben beslist de opdracht te gunnen aan de inschrijver die, op datum van de gunning, de laagste regelmatige inschrijving uitgaande van een erkende aannemer heeft ingediend, gehouden is op die beslissing terug te komen, wanneer het op het ogenblik van de kennisgeving van de goedkeuring kennis ervan heeft dat een andere inschrijver inmiddels aan de erkenningsvoorwaarden voldoet en de offerte van die andere inschrijver gunstiger is1 ?? ?? ?? ??

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 1, B

C.95.0406.F 26 september 1996 AC nr. ...

Wanneer bij de gunning van een overheidsopdracht, wegens het totale bedrag van de werken de bijzondere en voorafgaande erkenning van de aannemer vereist is, moet hij die erkenning niet reeds vóór het tijdstip van de inschrijving hebben verkregen.~

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Besl. W. 30 jan. 1947

Art. 12

F.13.0039.N 13 februari 2014 AC nr. ...

De Centra voor wetenschappelijk onderzoek blijven na de wet van 20 november 1962 verder vrijstelling genieten van de onroerende voorheffing vermits de fiscale gelijkstelling van deze Centra met de Staat krachtens artikel 12 Besluitwet van 30 januari 1947 tot gevolg had dat deze vrijgesteld waren van de grondbelasting (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Besluit Franse Gemeenschapsexecutieve 12 mei 1987 betreffende de beroepsopleiding

Art. 17

S.00.0035.F 5 november 2001 AC nr. ...

De vordering tot vergoeding van de door een arbeidsongeval veroorzaakte schade, gegrond op een verzekeringspolis naar gemeen recht, die door de R.V.A. wordt gesloten ten einde aan de stagiairs in beroepsopleiding dezelfde voordelen te waarborgen als die welke ingevolge de Arbeidsongevallenwet ten laste van de verzekeraar worden gelegd, is geen geschil betreffende de overeenkomst voor versnelde beroepsopleiding en evenmin een vordering tot vergoeding van de door een arbeidsongeval veroorzaakte schade; de arbeidsrechtbank is niet bevoegd om ervan kennis te nemen (1). (1) Zie concl. O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 27, § 2

S.04.0092.F 2 januari 2006 AC nr. 1

De onderneming waarnaar de stagiair gestuurd wordt voor een beroepsopleiding, is niet alleen verplicht die stagiair na zijn beroepsopleiding in dienst te nemen, voor een periode die minstens gelijk is met de duur ervan, maar moet hem tijdens die periode ook doen werken (1). (1) Vgl. artikel 8, eerste lid, 4°, tweede en derde lid, Decr. W. Gew. 18 juli 1997 betreffende de inschakeling van werkzoekenden bij werkgevers die een beroepsopleiding organiseren om in een vacature te voorzien.

- ARBEIDSVOORZIENING - Beroepsopleiding

Besluit Franse Gemeenschapsexecutieve 3 dec. 1992

Artt. 2, § 2, eerste lid, en 5, §§ 1 en 2

S.09.0103.F 14 maart 2011 AC nr. ...

Artikel 2, § 2, eerste lid, en artikel 5, § 1 en 2, van het besluit van 3 december 1992 van de Executieve van de Franse Gemeenschap betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan in het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra, bieden het lid van het onderwijzend personeel, dat gedeeltelijk in de lagere cyclus en gedeeltelijk in de hogere cyclus van het middelbaar onderwijs is benoemd, niet de keuze in welke cyclus zijn prestaties verminderd zullen worden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ... . 1 Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ... .

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- ONDERWIJS -

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 25 jan. 1990 houdende delegatie van bevoegdheid betreffende de procedures voor de gerechten

Art. 2

F.06.0133.F 4 september 2008 AC nr. 449

Het cassatieberoep, dat ingesteld is tegen een arrest dat uitspraak doet over de toepassing van de bepalingen van een ordonnantie van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad betreffende een gewestelijke belasting en op verzoek van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door zijn regering, betekend is ten verzoeke van de minister-president, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 8 juni 1984, AR 3973 en 4005, AC, 1983-84, nr. 579 en 31 mei 1995, AR P.94.1458.F, AC, 1995, nr. 270.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Besluit van de Vlaamse Executieve 17 juli 1984, houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen

Art. 5

P.00.0475.N 6 november 2001 AC nr. ...

Artikel 42, § 1, 7°, Stedenbouwdecreet, beoogt de wijzigingen van gebruik, die een belangrijke weerslag hebben op de bestemming en de ordening van het grondgebied, te onderwerpen aan een vergunning en het tweede lid van dit artikel bepaalt daartoe de criteria op grond waarvan de Vlaamse Regering de lijst opstelt van de gebruikswijzigingen die moeten worden vergund, doch de verwijzing, in deze bepaling, naar "de bestemmingen van voorlopig vastgestelde gewestplannen, van vastgestelde gewestplannen en van algemene plannen van aanleg tot stand gebracht overeenkomstig artikel 12, derde lid, van dit decreet" houdt niet in dat de bedoelde gebruikswijzigingen steeds verboden zijn of, omgekeerd, steeds toelaatbaar zijn zolang zij niet uitdrukkelijk verboden zijn krachtens de bepalingen van deze plannen of van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen; het komt aan de overheid toe, in de gevallen bepaald in het uitvoeringsbesluit van 17 juli 1984, houdende het vergunningsplichting maken van sommige gebruikswijzigingen, overeenkomstig deze bepalingen te oordelen of de voorgenomen wijziging kan worden vergund en artikel 5 van dit besluit bepaalt dat het nieuwe gebruik van een in een recreatiegebied gelegen vergund gebouw, met als hoofdfunctie diens permanente bewoning, geacht wordt een belangrijke ruimtelijke weerslag te hebben op de onmiddellijke omgeving en dat een dergelijke wijziging een voorafgaande vergunning behoeft (1) (2) (3). (1) BOES, M.Ruimtelijke ordening en stedebouw", Jaarboek Milieurecht 1998, Die Keure, p. 517. (2) Artikel 42 Stedenbouwdecreet werd opgeheven bij artikel 171, eerste lid, Decreet Vlaamse Raad van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening met inwerkingtreding op 1 mei 2000 (artikel 38 Decreet Vlaamse Raad van 26 april 2000). (3) Het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen werd opgeheven door artikel 5, § 3, van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (B.S., 18 mei 2000), in werking getreden op 1 mei 2000 (artikel 6).

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

- STEDENBOUW - Algemeen

Waar het begrip "permanent wonen" dat voorkomt in artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 niet nader wordt gedefinieerd moet het in zijn gewone taalkundige betekenis worden begrepen, zodat het legaliteitsbeginsel hierdoor niet wordt miskend (1). (1) Het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen werd opgeheven door artikel 5, § 3, van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (B.S., 18 mei 2000), in werking getreden op 1 mei 2000 (artikel 6).

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Besluit van de Vlaamse Executieve 19 dec. 1991 inzake onteigeningen ten algemene nutte ten behoeve van de gemeenten, de provincies, de intercommunale verenigingen en de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen

Art. 1

C.12.0143.N 27 februari 2014 AC nr. ...

De Vlaamse regering kan overgaan tot onteigeningen ten algemenen nutte inzake gewestelijke aangelegenheden mits hierbij toepassing te maken van de regels en procedures voorgeschreven bij de inzake onteigeningen geldende wetgeving; krachtens de besluiten van de Vlaamse regering is het lid van de Vlaamse regering dat bevoegd is voor de binnenlandse aangelegenheden, behoudens in de gevallen bepaald in de wet of het decreet, bevoegd om de onteigeningsmachtiging af te leveren met instemming van het functioneel bevoegd lid van de Vlaamse Regering (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.11.0750.N 14 juni 2013 AC nr. ...

De Vlaamse regering kan overgaan tot onteigeningen ten algemenen nutte inzake gewestelijke aangelegenheden mits hierbij toepassing te maken van de regels en procedures voorgeschreven bij de inzake onteigeningen geldende wetgeving; krachtens de besluiten van de Vlaamse regering is het lid van de Vlaamse regering dat bevoegd is voor de binnenlandse aangelegenheden, behoudens in de gevallen bepaald in de wet of het decreet, bevoegd om de onteigeningsmachtiging af te leveren met instemming van het functioneel bevoegd lid van de Vlaamse Regering (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Besluit van de Vlaamse Executieve 20 juli 1988 houdende oprichting en werkwijze van de bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand en van het administratief secretariaat

Art. 3

P.08.0442.N 6 mei 2008 AC nr. 272

Uit artikel 22, 1° Decreet Bijzondere Jeugdbijstand, dat bepaalt dat de jeugdrechtbank kennis neemt van problematische opvoedingssituaties wanneer het openbaar ministerie een afdwingbare pedagogische maatregel noodzakelijk acht, nadat de zaak hem door de bemiddelingscommissie werd doorverwezen overeenkomstig artikel 17, § 2, vierde lid, van dit decreet, volgt dat wanneer het belang van de minderjarige dat vereist, het openbaar ministerie kan optreden van zodra een bemiddelingscommissie hem de zaak heeft doorverwezen; de regelmatigheid van het optreden van het openbaar ministerie is niet afhankelijk van de vraag of de doorverwijzende bemiddelingscommissie al dan niet territoriaal bevoegd was.

- JEUGDBESCHERMING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Allerlei

- OPENBAAR MINISTERIE -

Besluit van de Vlaamse Executieve 21 dec. 1988 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding

Art. 121

S.00.0116.N 14 april 2003 AC nr. 251

De feitenrechter oordeelt of de motivering van de administratieve beslissing afdoende is; hij mag evenwel het wettelijk begrip van de motiveringsplicht van de overheid niet schenden (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de vernietiging op grond van de tweede grief geformuleerd door eiser die als volgt kan worden samengevat: het bestreden arrest vermocht niet wettig te oordelen dat verweerder slechts over een doelgebonden bevoegdheid beschikte. Eiser stelt dat verweerder een discretionaire bevoegdheid uitoefent bij het beslissen over de stopzetting of voortzetting van de opleiding, wat hem ertoe verplicht om bij het nemen van die beslissing alle relevante factoren en omstandigheden af te wegen. Door niet na te gaan of de beslissing met inachtneming van al die factoren was getroffen en uitgaande van een verkeerd uitgangspunt te stellen dat aan de motiveringsvereiste was voldaan, zou het arrest benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, tevens de wettelijke bepalingen inzake de motivering van bestuurshandelingen evenals de bepalingen inzake de beslissingsmacht van verweerder tot stopzetting van de opleiding hebben geschonden. Wat dit punt betreft was het O.M. van oordeel dat, het middel gegrond is. Indien de VDAB oordeelt over de beëindiging van een beroepsopleiding, dan oefent deze dienst niet een gebonden bevoegdheid uit, maar beschikt ze over een discretionaire bevoegdheid. Indien het bestuur verplicht is een bepaalde beslissing in te nemen -zowel qua voorwerp als qua inhoud- wanneer het zich voor een bepaalde feitelijke toestand geplaatst ziet, dan heeft het bestuur een gebonden bevoegdheid. In een dergelijk geval bepaalt de wet uiterst nauwkeurig alle elementen die de toegekende bevoegdheid in werking brengen en schrijft ze in detail voor hoe deze bevoegdheden zullen uitgeoefend worden (A. VAN MENSEL e.a., De administratieve rechtshandeling. Een proeve, Gent, Mys en Breesch, 1997, p. 71, nr 189). In casu schrijft de reglementering echter niet voor welke omstandigheden de VDAB de mogelijkheid geven om de overeenkomst van beroepsopleiding te beëindigen. De VDAB beschikt terzake klaarblijkelijk over een discretionaire bevoegdheid omdat deze dienst afhankelijk van de omstandigheden vrij kan oordelen of hij gebruik maakt van de mogelijkheid om de overeenkomst te beëindigen. In de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid mag de overheid niet willekeurig handelen. De discretionaire bevoegdheid wordt immers steeds verleend met de opdracht deze bevoegdheid aan te wenden in het algemeen belang. De discretionaire bevoegdheid is doelgebonden en heeft de redelijkheid als grens (I. OPDEBEEK, Rechtsbescherming tegen het stilzitten van het bestuur, Brugge, Die Keure, 1992, p. 18-19, nr 41). De overheid moet in redelijkheid tot belangenafweging zijn gekomen en de door haar genomen maatregel hebben kunnen kiezen. De rechter behoudt zijn controle, zij het dat deze beperkt is tot een rechtmatigheidscontrole. De hoven en rechtbanken moeten nagaan of de overheid bij de uitoefening van haar appreciatierecht zich heeft gesteund op rechtens aanvaardbare motieven, die berusten op juiste gegevens en maatstaven en die de uitgebrachte beoordeling in de redelijkheid kunnen dragen (A. VAN MENSEL e.a., o.c., p. 72, nr 191; R.v.St., 31 mei 1995, nr 53.469). Het bestreden arrest stelt zich op het standpunt dat verweerder niet over een discretionaire bevoegdheid, maar wel over een doelgebonden bevoegdheid beschikte. Dit uitgangspunt is volgens het O.M. niet correct, en heeft ook zijn invloed op het oordeel van de appèlrechters dat in casu de motiveringsplicht niet werd miskend. Het arrest oordeelt "dat de wettelijke motieven waarop de beslissing steunt, uit het dossier moeten blijken". Vermits aan deze voorwaarde voldaan is, zou verweerder voldaan hebben aan de formele motiveringsplicht. Het Arbeidshof gaat echter voorbij aan het feit dat verweerder zijn beslissing om de beroepsopleiding te beëindigen moet nemen op basis van een draagkrachtige motivering en na afweging van de feiten en van de in het geding zijnde belangen. In casu kan van deze beslissing niet worden gezegd dat ze afdoende is gemotiveerd, hoewel dit door artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 is vereist. Er blijkt niet uit de beslissing dat het bestuur is overgegaan tot een afweging van feiten en belangen en dat de motivering draagkrachtig is (zo ging het bestuur de juistheid van de motieven niet na). De appèlrechters schenden dan ook het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen nu zij het afdoende karakter van de motivering beoordelen vanuit de foutieve veronderstelling dat de VDAB in casu over een gebonden bevoegdheid beschikte.

- WERKLOOSHEID - Algemeen

Art. 126

S.04.0134.N 30 november 2009 AC nr. 709

Artikel 579, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek dient in die zin te worden begrepen dat de vorderingen betreffende de schade wegens arbeidsongevallen, wat betreft de bevoegdheid van de arbeidsgerechten om daarvan kennis te nemen, niet verschillend geregeld zijn voor de in artikel 126 van het besluit van de Vlaamse executieve van 21 december 1988 bepaalde cursisten die door de werkgever moeten verzekerd zijn onder dezelfde voorwaarden als waren zij in het aan te leren beroep in loondienst tewerkgesteld in de onderneming, en voor de werknemers, leerjongens of andere door de Koning gelijkgestelde personen, waarop de Arbeidsongevallenwet wel toepasselijk is of krachtens een andere wet toepasselijk is gemaakt (1) (2). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie. (2) Zie Cass., 26 juni 2008, voltallige rechtszitting, AR S.04.0134.N, AC, 2008, nr 408, met conclusie O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Algemeen

De krachtens artikel 126, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988, naar gemeenrecht te sluiten verzekering tegen ongevallen dient aan de cursist die een beroepsopleiding volgt in de onderneming, dezelfde waarborgen te verlenen als de arbeidsongevallenverzekering (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

In het geval van de uitlegging van artikel 579, 1°, Ger.W., dat de in dit artikel bedoelde arbeidsongevallen die zijn, waarvoor een wettelijke verzekering krachtens de arbeidsongevallenwet of een wet die de arbeidsongevallenwet daarop toepasselijk maakt, verplicht is, rijst de vraag of het strijdig is met de artikelen 10 en 11 G.W., dat de vorderingen betreffende schade wegens arbeidsongevallen, wat betreft de bevoegdheid van de arbeidsgerechten om daarvan kennis te nemen, verschillend geregeld zijn voor de in artikel 126, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988 bepaalde cursisten die door de werkgever moeten verzekerd zijn onder dezelfde voorwaarden als waren zij in het aan te leren beroep in loondienst tewerkgesteld in de onderneming, en voor de werknemers waarop de Arbeidsongevallenwet wel toepasselijk is of krachtens een andere wet toepasselijk is gemaakt; vraag waarop het Grondwettelijk Hof overeenkomstig artikel 26, § 3, 1°, van de Bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof uitspraak doet bij wege van arrest (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 95, § 1

S.09.0083.N 29 maart 2010 AC nr. 228

Nu de aard van de ongevallen die aanleiding geven tot de vorderingen tot vergoeding van de daaruit voortvloeiende schade en de omvang van de waarborgen die door de verzekeraars moeten worden verstrekt op grond van de arbeidsongevallenwet en op grond van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988, identiek of soortgelijk zijn, dient artikel 579,1° van het Gerechtelijk Wetboek dan ook in die zin te worden begrepen dat de vorderingen betreffende de schade wegens arbeidsongevallen, wat betreft de bevoegdheid van de arbeidsgerechten om daarvan kennis te nemen, niet verschillend geregeld zijn voor de in artikel 95, § 1, van voormeld besluit van de Vlaamse Executieve bepaalde cursisten die door de V.D.A.B. moeten verzekerd zijn onder dezelfde voorwaarden als waren zij in het aangeleerd beroep als meerderjarige werknemer in loondienst tewerkgesteld, dan voor de personen waarop de arbeidsongevallenwet wel toepasselijk is of krachtens een andere wet toepasselijk is gemaakt (1). (1) Zie Cass., 30 nov. 2009, AR S.04.0134.N, AC, 2009, nr. 709 met conclusie van het openbaar ministerie; Zie Arrest nr. 94/2009 van 4 juni 2009 van het Grondwettelijk Hof.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Algemeen

Uit artikel 579,1° van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 95, § 1, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988 houdende organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding volgt dat de gemeenrechtelijke verzekering tegen ongevallen die krachtens voormeld artikel 95, § 1, is gesloten, de cursist die een beroepsopleiding volgt in een beroepsopleidingscentrum van de V.D.A.B., dezelfde waarborgen dient te verlenen als de arbeidsongevallenverzekering (1). (1) Zie Cass., 30 nov. 2009, AR S.04.0134.N, AC, 2009, nr. 709 met conclusie van het openbaar ministerie; Zie Arrest nr. 94/2009 van 4 juni 2009 van het Grondwettelijk Hof.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

Besluit van de Vlaamse Exécutieve 26 sept. 1990 betr. de be- kwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling van de leermeesters godsdienst en de godsdienstleraars, zoals gew. bij besluit van de Vl. Reg., toen executieve van 19/12/1991

Art. 11, § 1

S.02.0102.N 12 september 2005 AC nr. 422

Het koninklijk besluit van 27 juni 1974 is van toepassing op het ambt van godsdienstleraar in het gesubsidieerd secondair onderwijs lagere graad; artikel 11, § 1, Besl. Vl. Reg. 26 sept. 1990 wijzigt niet de weddeschaal die de leermeesters godsdienst en godsdienstleraars overeenkomstig de vóór 1 september geldende reglementering mochten genieten, tenzij zij over een bekwaamheidsbewijs beschikken dat recht geeft op een hogere weddeschaal.

- ONDERWIJS -

Besluit van de Vlaamse Executive 6 feb. 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning

Art. 43, § 2

P.06.1348.N 17 juni 2008 AC nr. 164

De omvang van de in artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, en in artikel 43, § 2, Vlarem I, bepaalde zorgvuldigheidsplicht blijft niet beperkt tot het naleven van de algemene of de bijzondere voorwaarden van de vergunning en moet niet vooraf bij ministerieel besluit worden gepreciseerd; zij is algemeen en omvat elke maatregel van voorzichtigheid of voorzorg (1). (1) Cass., 4 feb. 2003, AR P.02.0615.N, AC, 2003, nr 83.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

Het algemene karakter van de zorgvuldigheidsplicht omschreven in artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, en in artikel 43, § 2, Vlarem I, en het gegeven dat ze elke maatregel van voorzichtigheid of voorzorg omvat, sluit niet uit dat wanneer abnormale hinder wordt veroorzaakt, het ter voldoening van deze verplichting noodzakelijk is andere maatregelen te nemen dan het loutere aanwenden van de best beschikbare technieken die geen overmatige kosten meebrengen.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

Art. 43, § 2, en 43ter, 1°

P.06.1348.N 17 juni 2008 AC nr. 164

De in artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, en in artikel 43, § 2, Vlarem I, bepaalde zorgvuldigheidsplicht wordt niet beperkt door artikel 43ter, Vlarem I, dat bepaalt dat een inrichting zo dient te worden geëxploiteerd dat alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging worden getroffen, met name door toepassing van de best beschikbare technieken.

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- MILIEURECHT -

Artt. 1, 1°, 51, §§ 1 en 2, en 52, 3° en 5°, a

P.96.1190.N 2 februari 1999 AC nr. ...

Wanneer de exploitant van een vergunningsplichtige inrichting zijn beroepschrift tegen een door de bestendige deputatie genomen weigeringsbeslissing verzendt aan de voorzitter van de Vlaamse Executieve, en niet aan de Vlaamse Minister van leefmilieu, doet de doorzending van dit beroepschrift naar de bevoegde minister geen verschuiving of verlenging van de termijn om uitspraak te doen ontstaan en komt het aan de beroepsindiener toe te bewijzen dat de Minister méér dan vijf maanden voor de in beroep genomen weigeringsbeslissing het beroep heeft ontvangen: bij gebrek aan dergelijk bewijs beschikt de beroepsindiener niet over een stilzwijgend verworven milieuvergunning.

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

Besluit van de Vlaamse regering 1 juli 1997 tot uitvoering van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten.

Art. 2, eerste en tweede lid

C.11.0005.N 22 december 2011 AC nr. ...

Bij wijziging van de bestemming van bedrijfsruimten ingevolge een stedenbouwkundige vergunning dient de aard van de leegstaande of verwaarloosde gebouwen te worden beoordeeld naar de gewijzigde bestemming (1). (1) Zie de andersluidende concl. van het OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Besluit van de Vlaamse regering 13 juli 1999 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering

Art. 15, § 4, 1°

C.12.0143.N 27 februari 2014 AC nr. ...

De Vlaamse regering kan overgaan tot onteigeningen ten algemenen nutte inzake gewestelijke aangelegenheden mits hierbij toepassing te maken van de regels en procedures voorgeschreven bij de inzake onteigeningen geldende wetgeving; krachtens de besluiten van de Vlaamse regering is het lid van de Vlaamse regering dat bevoegd is voor de binnenlandse aangelegenheden, behoudens in de gevallen bepaald in de wet of het decreet, bevoegd om de onteigeningsmachtiging af te leveren met instemming van het functioneel bevoegd lid van de Vlaamse Regering (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

Art. 6.1.1, eerste lid, 6°

C.12.0068.N 24 oktober 2013 AC nr. ...

Het gebruik dat strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van de plannen van aanleg vanaf 1 mei 2000 kan een strafbare handeling uitmaken, voor zover dit strijdig gebruik een ruimtelijke implicatie heeft, hetgeen de rechter in concreto dient na te gaan (1). (1) Zie de deels strijdige concl. O.M.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 6.1.1.6°

C.11.0617.N 8 februari 2013 AC nr. ...

Het niet-vergund gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften is geen voortdurend misdrijf, dit is een misdrijf dat bestaat in een ononderbroken en door de dader bestendigde wederrechtelijke toestand (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 6.1.41

P.13.1715.N 25 november 2014 AC nr. 723

Geen enkele decretale bepaling vereist dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in de herstelvordering uitdrukkelijk zou vermelden dat hij optreedt namens het Vlaamse Gewest (1). (1) Zie Cass. 3 april 2007, AR P.06.1586.N, AC 2007, nr. 165.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 6.1.41, § 1

P.13.1391.N 2 september 2014 AC nr. ...

De herstelmaatregel van de meerwaarde strekt ertoe de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf teniet te doen door het opleggen van de betaling van een geldsom, gelijk aan de onwettige verrijking; als een door de decreetgever bijzonder geregelde vorm van oneigenlijke teruggave neutraliseert zij om billijkheidsredenen enkel de door het stedenbouwmisdrijf veroorzaakte onrechtmatige verrijking, maar laat zij de onwettige handelingen bestaan (1). (1) Zie Cass. 15 september 2009, AR P.09.0182.N, AC 2009, nr. 501.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Uit die bijzondere aard van deze herstelmaatregel volgt dat enkel hij die als gevolg van het stedenbouwmisdrijf de onrechtmatige verrijking heeft genoten, tot betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen kan worden veroordeeld; artikel 50, eerste lid, Strafwetboek, dat bepaalt dat alle wegens eenzelfde misdrijf veroordeelde personen hoofdelijk gehouden zijn tot teruggave, is dan ook niet van toepassing op de herstelmaatregel van de meerwaarde (1). (1) Zie Cass. 15 september 2009, AR P.09.0182.N, AC 2009, nr. 501.

- HOOFDELIJKHEID -

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.12.1645.N 3 september 2013 AC nr. ...

De noodzaak de goede ruimtelijke ordening te handhaven en waar nodig te herstellen, biedt wegens de aard zelf van de herstelvordering, die als grondslag de stedenbouwkundige verplichting heeft die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving leidt tot een met de wet strijdige toestand waardoor het openbaar belang wordt geschaad en waaraan een einde moet worden gesteld, geen ruimte tot mildering om redenen die enkel de persoonlijkheid van de dader betreffen en onverenigbaar zijn met de doelstellingen van de wet; de noodzaak van een passend rechtsherstel wegens overschrijding van de redelijke termijn wordt daarbij beïnvloed door de omstandigheid dat de betrokkene in afwachting van de uitspraak langdurig voordeel heeft kunnen halen uit de door hemzelf gecreëerde onwettige toestand (1). (1) Zie: Cass. 25 jan. 2011, AR P.10.0369.N, AC 2011, nr. 69.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Een beslissing waarbij de behandeling van de herstelvordering afhankelijk wordt gemaakt van de beslechting door de Raad van State van een geschil betreffende een regularisatievergunning is geen louter administratieve beslissing, zodat overeenkomstig artikel 1050, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek daartegen hoger beroep openstaat zodra de beslissing is gewezen.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

Het overeenkomstig artikel 6.1.41, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gevorderde herstel moet door de rechter worden bevolen zolang niet tot vrijwillig herstel is overgegaan dan wel de onwettige toestand niet is geregulariseerd met een daartoe verleende vergunning; indien die regularisatievergunning afhankelijk is van het naleven van voorwaarden dient de rechter die moet oordelen over het te bevelen herstel, na te gaan of die voorwaarden zijn nageleefd (1). (1) Zie: Cass. 28 maart 2006, AR P.05.1574.N, AC 2006, nr. 177.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

Het staat aan de rechter die bij de beoordeling van de herstelvordering een overschrijding van de redelijke termijn heeft vastgesteld, te onderzoeken in welke mate de omstandigheden van de zaak hem toelaten een passend en redelijk verantwoord rechtsherstel te verlenen dat voldoet aan de artikelen 6.1 en 13 EVRM, zonder dat hij daarbij de bevoegdheden hem toegekend door artikel 6.1.41, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zou overschrijden; bij de onmogelijkheid dit rechtsherstel te verlenen stelt de rechter de overschrijding van de redelijke termijn op authentieke wijze vast, waarbij het dan aan de betrokkene behoort zich tot de bevoegde rechter te wenden teneinde dit passend rechtsherstel te verkrijgen (1). (1) Zie: Cass. 25 jan. 2011, AR P.10.0369.N, AC 2011, nr. 69.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

Uit het enkele gegeven dat een regularisatievergunning onder voorwaarden werd verleend, volgt niet dat de rechter een van vóór die voorwaardelijke regularisatievergunning daterende herstelvordering niet meer zou kunnen inwilligen (1). (1) Zie: Cass. 28 maart 2006, AR P.05.1574.N, AC 2006, nr. 177.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.11.1314.N 20 maart 2012 AC nr. ...

De veroordeling tot een bedrag gelijk aan de verkregen meerwaarde van het goed wil voorkomen dat het bestuur billijkheidshalve van een herstel in de vorige staat of van de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken zou afzien omwille van de ernstige gevolgen die dit voor de overtreder zou meebrengen en aldus een toestand zou aanvaarden die strijdig is met de goede ruimtelijke ordening waarbij de overtreder bovendien het voordeel van zijn overtreding zou behouden; de maatregel strekt aldus tot het herstel van de goede ruimtelijke ordening door het tenietdoen van de gevolgen van de wetsovertreding, zij het in dit geval door het tenietdoen van de onwettige verrijking, door de betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde (1). (1) Zie: Cass. 13 dec. 1977, AC, 1978, 443.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 6.1.41, § 1 en § 4

P.11.0003.N 31 mei 2011 AC nr. ...

Het bevoegde bestuur kan de herstelvordering en de motieven ervan tijdens het geding aanpassen en nader toelichten tengevolge van de tegen deze vordering aangevoerde bezwaren; niets staat eraan in de weg dat deze aanpassing bij wijze van conclusie namens het bevoegde bestuur zou geschieden (1). (1) Zie Cass. 29 sept. 2008, AR P.08.0468.N, AC, 2008, nr. 496.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 6.1.41, § 1, 1° en 2°

P.11.1993.N 6 november 2012 AC nr. ...

De uitzonderingen op de prioriteitenorde voor de herstelvordering zoals bepaald in artikel 6.1.41, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening tonen aan dat de aantasting van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, nog meer dan de aard van de overtreding zelf, bepalend is voor de keuze van de herstelmaatregel, zowel bij een overtreding van de bestemmingsvoorschriften, het geval waarbij een regelmatige afwijkingsmogelijkheid op deze voorschriften is voorzien niet uitgezonderd, als voor de andere overtredingen; in beide gevallen blijft de evenredigheids- en redelijkheidstoets onverminderd van toepassing: het gevorderde herstel moet evenredig zijn aan de in concreto vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en de maatregel moet redelijk blijven in vergelijking tot de last die dit voor de betrokkene meebrengt (1). (1) Zie: Cass. 17 mei 2011, AR P.11.0068.N, AC 2011, nr. 322.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.11.0068.N 17 mei 2011 AC nr. ...

Zowel bij overtreding van de bestemmingsvoorschriften als voor de andere overtredingen is, meer nog dan de overtreding zelf, de omvang van de schade aan de plaatselijke ruimtelijke ordening bepalend voor de keuze van de herstelmaatregel; in beide gevallen blijven de evenredigheids- en redelijkheidstoets onverminderd van toepassing, moet het gevorderde herstel evenredig zijn aan de in concreto vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en moet de maatregel redelijk blijven in vergelijking tot de last die dit voor de betrokkene meebrengt (1). (1) Zie: Cass. 4 feb. 2003, AR P.01.1462.N, AC, 2003, nr. 80; Cass. 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, nr. 323 met concl. van advocaat-generaal De Swaef; Cass. 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187; Cass. 10 feb. 2009, AR P.08.1163.N, AC, 2009, nr. 108 en Cass. 17 feb. 2009, AR P.08.1587.N, AC, 2009, nr. 131.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 6.1.41, § 1, eerste lid

P.12.1253.N 3 september 2013 AC nr. ...

Uit artikel 211bis, eerste en tweede zin, Wetboek van Strafvordering volgt niet dat de appelrechters die anders dan de eerste rechter een herstelmaatregel bevelen, desgevallend onder de dreiging van een dwangsom, dit met eenparigheid moeten beslissen; de omstandigheid dat de vordering van de herstelvorderende overheid niet zonder meer gelijk te stellen is met een burgerlijke rechtsvordering en als maatregel van burgerrechtelijke aard toch onder de strafvordering valt, doet daaraan geen afbreuk (1). (1) Zie: Cass. 2 maart 2004, AR P.03.1187.N, AC 2004, nr. 112; Cass. 12 mei 2009, AR P.08.1888.N (onuitgegeven).

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 6.1.43

C.12.0036.N 12 december 2013 AC nr. ...

De rechter die de door de stedenbouwkundig inspecteur voor de burgerlijke rechter ingestelde herstelvordering afwijst als ongegrond, vermag de stedenbouwkundige inspecteur niet als in het ongelijk gestelde partij veroordelen tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding (1). (1) Zie GwH. 8 maart 2012, nr. 43/2012.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 6.1.47

C.11.0617.N 8 februari 2013 AC nr. ...

Het bevel tot staking is een preventieve maatregel die er niet alleen toe strekt de macht van de rechter om het herstel te bevelen veilig te stellen, maar ook bedoeld is om inbreuken op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening zoals bedoeld in artikel 146 Stedenbouwdecreet 1999 en 6.1.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te voorkomen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Sancties

Artt. 4.2.1, 5°, a en 6.1.1, eerste lid, 1°

P.11.0599.N 6 december 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat enkel het 'gewoonlijk gebruik' van een grond voor opslag en stallen van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval een voorafgaande stedenbouwvergunning vereist maar niet de daarop volgende positieve daden van opslag van materialen en de stalling van voertuigen, staat niet eraan in de weg dat door het blijvend stellen van deze positieve daden zonder voorafgaande vergunning het misdrijf wordt voortgezet.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

- STEDENBOUW - Allerlei

Het in stand houden van niet-vergund maar vergunningsplichtig gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond zoals bedoeld in artikel 4.2.1, 5°, a, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bestaat enkel uit een verzuim, dit is de onthouding van de dader om door enige handeling aan het bestaan van de gecreëerde toestand van onrechtmatig gebruik van de grond een einde te maken.

- STEDENBOUW - Allerlei

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Het misdrijf van gewoonlijk gebruik van een grond zonder vergunning wordt voortgezet in de zin van artikel 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de verjaring ervan loopt niet, zolang blijvend handelingen tot gebruik, zonder een tussentijdse onderbreking die tot verjaring leidt, worden gesteld.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

- STEDENBOUW - Allerlei

Met 'gewoonlijk gebruik', in de zin van de artikelen 4.2.1, 5°, a en 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, beoogt het decreet geen vergunningsplicht voor de toevallige opslag van goederen maar vereist het een gebruik van de grond dat een zekere regelmaat vertoont en een zekere tijd moet duren alvorens een vergunning noodzakelijk is; het misdrijf bestaat van zodra door meerdere handelingen van gebruik zonder dat daartoe de nodige vergunning verkregen werd, het gewoonlijk gebruik ontstaat, hetgeen de rechter onaantastbaar in feite beoordeelt.

- STEDENBOUW - Allerlei

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Artt. 4.2.1, 5°, c), en 6.1.1, eerste lid, 1°

C.12.0069.N 24 oktober 2013 AC nr. ...

De artikelen 4.2.1, 5°, c), en 6.1.1, eerste lid, 1°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stellen enkel strafbaar het gewoonlijk gebruiken van een grond voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen worden gebruikt, dit is het herhaaldelijk plaatsen van dergelijke inrichtingen op een stuk grond, maar niet het gebruik van deze inrichtingen als dusdanig (1). (1) Zie de deels strijdige concl. O.M.

- STEDENBOUW - Sancties

Artt. 5, 20, § 1 en 20bis

P.12.0355.N 6 mei 2014 AC nr. ...

De herstelmaatregelen van artikel 20bis Vlaamse Wooncode beogen als een bijzondere vorm van teruggave, de gevolgen van de door artikel 20, §1, Vlaamse Wooncode bedoelde misdrijven teniet te doen en de door artikel 5 Vlaamse Wooncode bedoelde elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen te verwezenlijken; uit de tekst van de voormelde bepalingen, hun ontstaansgeschiedenis en de doelstellingen van de decreetgever volgt dat de herstelmaatregel bestaande in het bevel om werken aan de woning uit te voeren om die te laten voldoen aan de vereisten van artikel 5 Vlaamse Wooncode, strekt tot integraal herstel dat, behoudens in het geval van kennelijke onredelijkheid, moet worden bevolen voor alle gebreken aan de woning, voorwerp van het door artikel 20, §1, Vlaamse Wooncode bedoelde misdrijf, zodat die woning opnieuw voldoet aan alle krachtens artikel 5 Vlaamse Wooncode geldende elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen; een dergelijke herstelvordering kan slechts zonder voorwerp worden verklaard indien de rechter vaststelt dat de woning voldoet aan alle krachtens artikel 5 Vlaamse Wooncode geldende elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen zodat de enkele vaststelling dat is verholpen aan de gebreken welke aanleiding hebben gegeven tot de strafvervolging, daartoe niet volstaat (1). (1) Zie concl. OM.

- HUISVESTING -

Artt. 6.1.1, derde en vierde lid, en 6.1.41, § 1, eerste lid

P.12.0489.N 6 november 2012 AC nr. ...

Krachtens artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM en artikel 159 Grondwet moet de rechter nagaan of de beslissing van de herstelvorderende overheid om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen; hij moet de vordering die is gestoeld op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1). (1) Zie: Cass. 10 feb. 2009, AR P.08.1163.N, AC 2009, nr. 108; Cass. 24 nov. 2009, AR P.09.0278.N, AC 2009, nr. 689; Cass. 25 maart 2011, AR C.10.0016.N, AC 2011, nr. 225.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 6.1.1, derde lid en 6.1.41, § 1, eerste lid

P.12.1253.N 3 september 2013 AC nr. ...

Indien de instandhouding van een door artikel 6.1.1, derde lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bedoelde handeling deels gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied en deels in een ander gebied, kan de rechter de herstelvordering in de regel slechts inwilligen voor zover ze betrekking heeft op de in het ruimtelijk kwetsbaar gebied gelegen handelingen en dus niet voor die welke in het andere gebied gelegen zijn, maar indien evenwel de in het ruimtelijk kwetsbaar gebied en in een ander gebied gelegen handeling één geheel vormt en een gedeeltelijke inwilliging van de herstelvordering onmogelijk kan leiden tot het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte onwettige toestand, dient de rechter de herstelvordering ook in te willigen voor het in het niet ruimtelijk kwetsbaar gebied gelegen gedeelte.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 6.1.1, eerste lid, 6°

C.12.0068.N 24 oktober 2013 AC nr. ...

Het gebruik dat strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van de plannen van aanleg vanaf 1 mei 2000 kan een strafbare handeling uitmaken, voor zover dit strijdig gebruik een ruimtelijke implicatie heeft, hetgeen de rechter in concreto dient na te gaan (1). (1) Zie de deels strijdige concl. O.M.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

C.12.0069.N 24 oktober 2013 AC nr. ...

Het gebruik dat strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van de plannen van aanleg vanaf 1 mei 2000 kan een strafbare handeling uitmaken, voor zover dit strijdig gebruik een ruimtelijke implicatie heeft, hetgeen de rechter in concreto dient na te gaan (1). (1) Zie de deels strijdige concl. O.M.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

- STEDENBOUW - Sancties

Artt. 6.1.1.6°, en 6.1.47

C.11.0617.N 8 februari 2013 AC nr. ...

Het niet-vergund gebruik in strijd met de gewestplanbestemming “recreatiegebied” maakt na 1 mei 2000 een strafbare handeling uit; voor dergelijke strafbare handeling kan een stakingsbevel worden afgeleverd voor zover vaststaat dat daardoor een inbreuk op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening kan worden voorkomen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Artt. 6.1.7 en 6.1.41, § 6

P.11.0368.N 25 oktober 2011 AC nr. ...

De vordering waarbij het ene bevoegde herstelvorderende bestuur zich aansluit bij de herstelvordering die het andere daartoe bevoegde bestuur vooraf heeft ingesteld, heeft een zelfstandig karakter en is in haar bestaan niet afhankelijk van de voordien ingestelde vordering maar wordt uitsluitend bepaald door het bestuur die ze heeft ingesteld, zodat het een nieuwe vordering betreft waarvoor, op straffe van onontvankelijkheid, het voorafgaande positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid kan vereist zijn.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 6.1.7 en 7.7.3

P.13.1715.N 25 november 2014 AC nr. 723

Uit de omstandigheid dat de rechter geen rekening houdt met het niet-bindend advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, kan geen miskenning van de op hem rustende motiveringsverplichting worden afgeleid.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

thans art. 6.1.1, eerste lid, 6°

P.11.0843.N 10 januari 2012 AC nr. ...

Anders dan het "plegen" of het "voortzetten" van de inbreuk op een bestemmingsvoorschrift door een daarmee strijdig gebruik, die het stellen van één of meerdere zowel positieve als aflopende handelingen van gebruik veronderstelt, vormt de "instandhouding" één voortdurend misdrijf van behoud van de delictuele toestand van gebruik die ten gevolge van voormelde positieve handeling(en) is ontstaan en waaraan de dader geen einde stelt; de voltooiing van het plegen of het voortzetten van het strijdige gebruik door het beëindigen van voormelde positieve handelingen sluit het voortbestaan van een met het bestemmingsvoorschrift strijdige toestand die door dit gebruik is ontstaan, niet uit.

- MISDRIJF - Allerlei

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Besluit van de Waalse Regering 19 nov. 1993 tot regeling van de huurkosten van woningen beheerd door de "Société régionale wallonne du Logement" (Waalse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij of de door haar erkende maatschappijen

Art. 9, § 1

C.04.0134.F 28 april 2005 AC nr. 251

Het vonnis dat oordeelt dat het in strijd is met de huurovereenkomst en met de wet om de oppervlakte te gebruiken als maatstaf voor de verdeling van het waterverbruik, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing waarbij de vordering van de huurder tot terugbetaling van de voor zijn waterverbruik betaalde bedragen niet gegrond verklaard wordt op grond dat het aan hem staat te bewijzen dat hij de door hem zonder voorbehoud betaalde bedragen niet verschuldigd was (1).
(1) Zie Cass., 16 mei 2002, AR C.99.0555.N, nr 300.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Besluit van de Waalse Regering 25 feb. 1999 tot regeling van de huurkosten van woningen beheerd door de "Société wallonne du Logement" (Waalse Huisvestingsmaatschappij) of door openbare huisvestingsmaatschappijen

Art. 8, § 1

C.04.0134.F 28 april 2005 AC nr. 251

Het vonnis dat oordeelt dat het in strijd is met de huurovereenkomst en met de wet om de oppervlakte te gebruiken als maatstaf voor de verdeling van het waterverbruik, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing waarbij de vordering van de huurder tot terugbetaling van de voor zijn waterverbruik betaalde bedragen niet gegrond verklaard wordt op grond dat het aan hem staat te bewijzen dat hij de door hem zonder voorbehoud betaalde bedragen niet verschuldigd was (1).
(1) Zie Cass., 16 mei 2002, AR C.99.0555.N, nr 300.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Besluit Vlaamse Regering 13 juli 2001 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering

Art. 15, § 4, 1°

C.11.0750.N 14 juni 2013 AC nr. ...

De Vlaamse regering kan overgaan tot onteigeningen ten algemenen nutte inzake gewestelijke aangelegenheden mits hierbij toepassing te maken van de regels en procedures voorgeschreven bij de inzake onteigeningen geldende wetgeving; krachtens de besluiten van de Vlaamse regering is het lid van de Vlaamse regering dat bevoegd is voor de binnenlandse aangelegenheden, behoudens in de gevallen bepaald in de wet of het decreet, bevoegd om de onteigeningsmachtiging af te leveren met instemming van het functioneel bevoegd lid van de Vlaamse Regering (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Bestaansminimumwet

Art. 1, §§ 1 en 2

S.95.0119.N 13 mei 1996 AC nr. ...

De gelijkheid van behandeling inzake ondersteuning en bijstand van overheidswege ter voorziening van levensonderhoud, van de regelmatig op het grondgebied verblijvende vluchtelingen en van Belgische onderdanen geldt slechts, eventueel met terugwerkende kracht, voor de persoon die krachtens de toepasselijke wetgeving de hoedanigheid van vluchteling bezit en als dusdanig is erkend.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- BESTAANSMINIMUM -

- VREEMDELINGEN -

Art. 12

P.00.0792.F 16 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer een persoon de beschikking krijgt over inkomsten krachtens rechten die hij bezat tijdens de periode waarvoor hem een bestaansminimum werd uitbetaald, treedt het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van rechtswege en tot beloop van het bedoelde bedrag in de rechten die de begunstigde op die inkomsten kan doen gelden, tot beloop van het bedrag waarvoor die inkomsten bij de berekening van het uitbetaalde bestaansminimum in aanmerking hadden moeten worden genomen indien de betrokkene er op dat ogenblik reeds over zou hebben beschikt.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- BESTAANSMINIMUM -

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 2, § 1, eerste lid, 4° en 3, § 1

S.98.0138.N 27 september 1999 AC nr. ...

Wanneer het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het bestaansminimum intrekt op grond dat er voldoende inkomsten zijn wegens het samenwonen met een ascendent en de betrokkene dit betwist, ontstaat er een geschil tussen eiser en verweerder over het recht op het bestaansminimum; de berechting van dit geschil behoort tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank daar deze kennis neemt van de geschillen betreffende de toepassing van de wet tot instelling van het recht op een bestaansminimum, wat betreft de geschillen betreffende de toekenning, de herziening, de weigering en de terugbetaling door de gerechtigde van het bestaansminimum alsmede betreffende de toepassing van de administratieve sancties bepaald in de desbetreffende wetgeving.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Art. 5, §§ 1 en 2

S.97.0074.F 14 september 1998 AC nr. ...

Om het recht op het bestaansminimum te bepalen moet rekening worden gehouden met alle inkomsten, van welke aard en oorsprong ook, en dat vóór elk beslag dat gelegd is wegens verplichtingen tot levensonderhoud.

- BESTAANSMINIMUM -

Art. 6, § 1

S.99.0112.F 26 februari 2001 AC nr. ...

Voor de toekenning en het behoud van het bestaansminimum moet de betrokkene blijk hebben gegeven van zijn bereidheid tot tewerkstelling tenzij dit om gezondheids- of billijkheidsredenen onmogelijk is; teneinde die vrijstelling om billijkheidsredenen te kunnen genieten, moet de betrokkene bewijzen dat de bijstand van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn nodig is om hem in staat te stellen een leven te leiden dat aan de menselijke waardigheid beantwoordt (1). (1) Zie cass. 28 feb. 2000, AR. S.99.0160.F, nr. 146.

- BESTAANSMINIMUM -

S.99.0160.F 28 februari 2000 AC nr. ...

Het O.C.M.W. kan de toekenning van financiële maatschappelijke hulp koppelen aan de voorwaarde dat de persoon bewijst bereid te zijn om te werken, tenzij dat onmogelijk blijkt te zijn om gezondheidsredenen of om redenen van billijkheid.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 6, § 1, eerste lid, 1

S.00.0030.F 28 mei 2001 AC nr. ...

Voor de toekenning en het behoud van het bestaansminimum moet ieder van de samenwonende echtgenoten blijk hebben gegeven van zijn bereidheid tot tewerkstelling tenzij dit om gezondheids- of billijkheidsredenen onmogelijk is; die regel geldt zelfs in het geval dat die echtgenoten samenwonen met een kind (1). (1) Zie concl. O.M.

- BESTAANSMINIMUM -

Art. 6, § 1, tweede lid

S.99.0170.F 18 juni 2001 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank oefent een toezicht van volle rechtsmacht uit op de beslissing van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn waarbij aan de betrokkene die het bestaanminimum vraagt de verplichting wordt opgelegd zijn rechten te doen gelden op de personen die in de wet worden genoemd en hem onderhoudsgeld verschuldigd zijn (1). (1) Zie P. SENAEVE, D. SIMOENS en H. FUNCK, "Le droit au minimex et à l'aide sociale accordés par les C.P.A.S.", nrs. 145 tot 151, en de aangehaalde verwijzingen.

- BESTAANSMINIMUM -

Art. 8, § 4

C.95.0028.F 24 november 1995 AC nr. ...

De rechtsvordering die het O.C.M.W. in naam en ten voordele van de rechthebbende op een bestaansminimum kan instellen om de rechten van de betrokkene op een onderhoudsuitkering te laten gelden is onderworpen aan de voorwaarde dat zodanige rechten bestaan ten tijde van de indiening van de aanvraag.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Bijlage Benelux Overeenkomst 26 nov. 1973 houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom

Art. 1, eerste lid

C.03.0076.F 2 juni 2006 AC nr. 307

Het bevel dat een hof van beroep aan de belastingadministratie geeft om een belastingtegoed van de belasting over de toegevoegde waarde terug te betalen, is een veroordeling tot betaling van een geldsom die niet met een dwangsom gepaard kan gaan (1). (1) Benelux Hof, 24 okt. 2005, nr A/2004 en concl. adv.-gen. J.F. LECLERCQ; Cass., 2 sept. 2004, AR C.03.0076.F, nr 376.

- BENELUX - Verdragbepalingen

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- DWANGSOM -

Art. 4, eerste lid

C.05.0421.N 14 november 2008 AC nr. 273

De rechter die kennisneemt van een vordering tot opheffing, opschorting of vermindering van de dwangsom, is in zijn hoedanigheid van dwangsomrechter niet bevoegd om kennis te nemen van een vordering die strekt tot vaststelling dat de hoofdveroordeling werd nagekomen (1). (1) Benelux Hof nr A.2007/2/11, 27 juni 2008, www.courbeneluxhof.info, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle.

- BENELUX - Verdragbepalingen

- DWANGSOM -

Artt. 3 en 4, eerste lid

C.07.0282.F 12 maart 2009 AC nr. 195

Wanneer de beoordeling van de gegrondheid van een middel de interpretatie vereist van de artikelen 3 en 4, eerste lid, van de Bijlage bij de Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom, in zoverre zij de vraag doet rijzen of die artikelen in die zin moeten worden uitgelegd dat ze eraan in de weg staan dat de executierechter, bij het opduiken van een nieuwe gebeurtenis die geen overmacht vormt, kan nagaan of de titel waarbij de dwangsom werd bevolen werkzaam en uitvoerbaar blijft, is het Hof van Cassatie verplicht die vraag voor te leggen aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Zie Benelux Hof, 12 feb. 1996, A 94/3, Jur., 1996, 3, met concl. adv.-gen. Janssens de Bisthoven.

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DWANGSOM -

Bijz. Wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980

Art. 4, 6°

C.10.0293.F 3 januari 2014 AC nr. ...

De federale Staat is bevoegd om een recht voor controle en toezicht op te leggen voor het gebruik van een telecommunicatienet dat de punt-tot-puntverbinding verzekert tussen een studio waar radio-uitzendingen worden gemaakt en een zendinstallatie, die tot doel heeft die uitzendingen die uiteindelijk voor het publiek bestemd zijn, over te brengen (1). (1) Art. 11, Wet 30 juli 1979, vervangen door art. 338 van de programmawet van 22 dec. 1989 en gewijzigd door art. 3, KB 15 maart 1994.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 127

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

C.11.0141.F 4 maart 2013 AC nr. ...

De bevoegdheid van de Gemeenschappen is niet gekoppeld aan een bepaalde wijze van omroepen of uitzenden; aldus kunnen zij de technische aspecten van de uitzending regelen die een onderdeel zijn van het vakgebied van de radio-omroep en de televisie.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Het proportionaliteitsbeginsel, dat eigen is aan elke bevoegdheidsuitoefening, impliceert dat de nationale wetgever de bevoegdheid van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie niet eenzijdig mag regelen wanneer de bevoegdheden van de federale Staat en de Gemeenschappen elkaar als gevolg van de technologische evolutie dermate overlappen dat ze enkel nog door onderlinge samenwerking kunnen worden uitgeoefend.

- MACHTEN - Allerlei

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

Art. 79, § 1

C.12.0143.N 27 februari 2014 AC nr. ...

De Vlaamse regering kan overgaan tot onteigeningen ten algemenen nutte inzake gewestelijke aangelegenheden mits hierbij toepassing te maken van de regels en procedures voorgeschreven bij de inzake onteigeningen geldende wetgeving; krachtens de besluiten van de Vlaamse regering is het lid van de Vlaamse regering dat bevoegd is voor de binnenlandse aangelegenheden, behoudens in de gevallen bepaald in de wet of het decreet, bevoegd om de onteigeningsmachtiging af te leveren met instemming van het functioneel bevoegd lid van de Vlaamse Regering (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.11.0750.N 14 juni 2013 AC nr. ...

De Vlaamse regering kan overgaan tot onteigeningen ten algemenen nutte inzake gewestelijke aangelegenheden mits hierbij toepassing te maken van de regels en procedures voorgeschreven bij de inzake onteigeningen geldende wetgeving; krachtens de besluiten van de Vlaamse regering is het lid van de Vlaamse regering dat bevoegd is voor de binnenlandse aangelegenheden, behoudens in de gevallen bepaald in de wet of het decreet, bevoegd om de onteigeningsmachtiging af te leveren met instemming van het functioneel bevoegd lid van de Vlaamse Regering (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 82

C.11.0575.F 11 april 2013 AC nr. ...

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk wanneer het, bij de overlegging van het verzoekschrift op de griffie van het Hof, is ingesteld door het Waalse gewest, vertegenwoordigd door zijn regering in de persoon van de minister die niet bevoegd is voor de aangelegenheid van het aan de feitenrechter voorgelegde geschil (1). (1) Zie Cass. 4 sept. 2008, AR F.06.0133.F, AC 2008, nr. 449.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 6, § 1, X, 1° en 2bis, 8 en 10

C.12.0301.F 23 mei 2014 AC nr. ...

De rijkswegen die deel uitmaken van de “grote wegen”, die gelegen zijn op het grondgebied van een gewest, worden beheerd door dat gewest, dat daarop toezicht, leiding en controle uitoefent en daarvan dus, in de regel, de bewaarder is in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ….

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

- WEGEN -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Bijzondere Wet 12 jan. 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen

Art. 38

F.06.0133.F 4 september 2008 AC nr. 449

Het cassatieberoep, dat ingesteld is tegen een arrest dat uitspraak doet over de toepassing van de bepalingen van een ordonnantie van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad betreffende een gewestelijke belasting en op verzoek van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door zijn regering, betekend is ten verzoeke van de minister-president, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 8 juni 1984, AR 3973 en 4005, AC, 1983-84, nr. 579 en 31 mei 1995, AR P.94.1458.F, AC, 1995, nr. 270.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Art. 83quinquies, § 2

F.98.0080.F 19 april 1999 AC nr. ...

Wanneer, inzake gemeentebelastingen, een beslissing van een rechtscollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt vernietigd met verwijzing, wordt de zaak naar een anders samengesteld rechtscollege verwezen.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Belastingzaken

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Artt. 1, 2, 4, 7, tweede lid, 8, eerste lid, en 38

C.05.0464.F 21 december 2006 AC nr. 669

De soevereiniteit van de federale Staat over het luchtruim heeft niet tot gevolg dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel, voor het aan de grond waargenomen geluid grenswaarden zou mogen vaststellen die niet mogen worden overschreden door de vliegtuigen die in het luchtruim boven dat gewest vliegen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 4, en 8, eerste lid

C.05.0464.F 21 december 2006 AC nr. 669

De bevoegdheid waarover alleen de federale Staat beschikt om de uitrusting en de uitbating van de luchthaven Brussel-Nationaal te regelen sluit de bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet uit om, met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel, normen inzake leefmilieu betreffende de geluidshinder uit te vaardigen, zelfs als die zou veroorzaakt zijn door het luchtverkeer dat een gevolg is van de uitbating van die luchthaven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Bijzondere Wet 2 mei 1995

Artt. 3, § 1, en 6, § 2

P.11.1011.F 5 oktober 2011 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 3, §1, van de bijzondere wet van 2 mei 1995, gold, op het tijdstip van haar inwerkingtreding op 1 januari 2005, de verplichting om een lijst van mandaten, ambten en beroepen alsmede een vermogensaangifte in te dienen, voor de titularissen van elk in de wet bedoeld mandaat dat wordt uitgeoefend na een eerste ambtsaanvaarding of een eerste benoeming; de bijzondere wet van 12 maart 2009 heeft de bovenvermelde strafbaarstelling niet opgeheven maar verduidelijkt door de datum te vermelden waarop de aangifte moet gebeuren en bijgevolg de datum vanaf wanneer het ontbreken van een aangifte strafbaar is.

- MACHTEN - Wetgevende macht

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Het verzuim van de persoon die aan de wet is onderworpen, om op 1 april 2005 een lijst van mandaten, ambten en beroepen alsmede een vermogensaangifte in te dienen, is alleen strafbaar indien het mandaat dat onder de aangifteverplichting valt, in de loop van het jaar dat het referentiejaar voorafgaat, met andere woorden het ambtsjaar 2003, aan de titularis ervan werd toegekend op grond van een eerste benoeming of eerste ambtsaanvaarding.

- MACHTEN - Wetgevende macht

- MACHTEN - Uitvoerende macht

Bijzondere Wet 25 juni 1998 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van leden van een gemeenschaps- of gewestregering

Artt. 2 en 3

P.14.0248.F 7 mei 2014 AC nr. ...

Artikel 125 van de Grondwet en de artikelen 2 en 3 van de bijzondere wet van 25 juni 1998 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van leden van een Gemeenschaps- of Gewestregering, maken een onderscheid tussen misdrijven die in dan wel buiten de uitoefening van hun ambt zijn gepleegd; de Grondwetgever en de wetgever hebben niet de persoon van de minister maar het ministerieel ambt willen beschermen en, meer nog dan het ambt, de gehele regering, als instelling; aangezien het in het gedrang brengen van de ministeriële verantwoordelijkheid is onderworpen aan voorwaarden die rechtstreeks met die doelstelling verband houden, zoals voor elke van het gemeen recht afwijkende regeling, dienen die voorwaarden beperkend te worden uitgelegd (1). (1) Eliane Liekendael, "Contribution mineure à une réflexion sur un problème majeur : la responsabilité pénale des ministres fédéraux", rede uitgesproken door de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie op de plechtige openingszitting van 1 september 1998, Brussel, Bruylant, 1998, p. 5, en R.D.P.C., 1998, p. 940-941.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 125

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Bijzondere wet betreffende de financiering van de Gemeenschappen en Gewesten

Art. 57, § 2

C.12.0301.F 23 mei 2014 AC nr. ...

De rijkswegen die deel uitmaken van de “grote wegen”, die gelegen zijn op het grondgebied van een gewest, worden beheerd door dat gewest, dat daarop toezicht, leiding en controle uitoefent en daarvan dus, in de regel, de bewaarder is in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ….

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

- WEGEN -

Art. 57, § 5

C.01.0510.N 25 maart 2004 AC nr. 166

Niet enkel verplichtingen die rechtstreeks de overgedragen waterwegen en hun aanhorigheden betreffen, maar ook contractuele verplichtingen die betrekking hebben op onderhoudswerken van de waterwegen, zijn verplichtingen betreffende de krachtens artikel 57 Financieringswet 16 jan. 1989 aan de gewesten overgedragen goederen.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

C.97.0283.F 22 oktober 1998 AC nr. ...

De verplichtingen die de Staat als enige moet blijven uitvoeren wanneer de uitvoering ervan kon worden geëist voor de eigendomsoverdracht, zijn die welke betrekking hebben op de roerende en onroerende goederen van de Staat, en niet op de verplichting om inschrijvingsrechten terug te betalen die onverschuldigd aan de openbare overheid zijn betaald.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 61, § 1

C.94.0235.F 16 maart 1995 AC nr. ...

De Gemeenschappen zijn bevoegd voor de jeugdbescherming en nemen de rechten en verplichtingen van de Staat over, met inbegrip van de rechten en verplichtingen die voortkomen uit hangende en toekomstige gerechtelijke procedures.~

- JEUGDBESCHERMING -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 61, § 1, derde en vijfde lid

C.97.0315.F 18 februari 1999 AC nr. ...

De gewesten en gemeenschappen hebben de rechten en verplichtingen van de Staat overgenomen die betrekking hebben op de bevoegdheden die hen zijn toegekend, met uitsluiting van de contractuele verplichtingen die de Staat regelmatig heeft aangegaan voor 31 december 1988, zoals zij blijken uit de boekhouding van de controleurs der vastleggingen; tot laatstgenoemde verplichtingen behoren niet die welke, aangezien ze ontstaan uit niet te voorziene latere gebeurtenissen, voor 1 januari 1989 niet voorkwamen in de rijksbegroting.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 61, § 1, derde, vierde, vijfde en zesde lid

C.99.0156.N 16 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer de verbintenissen, waarvan de uitvoering wordt gevorderd, contractuele verplichtingen uit investeringen zijn, die door de rechtsvoorganger van het Wegenfonds werden aangegaan voor de inwerkingtreding van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, en niet wordt betwist dat deze verplichtingen geen betrekking hebben op de voor de inwerkingtreding van deze wet aangegane vastleggingen zoals deze blijken uit de boekhouding van het Wegenfonds, is naar recht verantwoord het arrest dat de vordering van de aannemer om een openbaar werk te vergoeden enkel tegen het Vlaams Gewest gegrond verklaart en de vordering in vrijwaring van het Vlaams Gewest tegen de Belgische Staat ongegrond verklaartikel

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 61, § 1, eerste lid

F.07.0030.N 24 april 2008 AC nr. 253

Indien de Staat, voor de overheveling van de rechten en verplichtingen ter zake van het onderwijs aan de Gemeenschappen op 1 jan. 1989, binnen de daartoe gestelde termijn van 5 jaar een verzoek tot terugbetaling heeft gericht aan een onderwijzend personeelslid dat onverschuldigd betaald loon had ontvangen, is het recht om het onverschuldigd betaalde bedrag gedurende dertig jaar te vorderen verworven door de Staat en, voorzover die dertigjarige termijn niet eerder was verstreken, als dusdanig op de bevoegde Gemeenschap overgegaan zonder dat deze eerst opnieuw de terugbetaling moest vragen; de omstandigheid dat de bevoegde Gemeenschap voor onverschuldigd loon dat vanaf 1 januari 1986 werd uitbetaald door de Staat, over de mogelijkheid beschikte om zelf de terugbetaling te vorderen, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ONDERWIJS -

Art. 61, § 1, eerste, derde, vierde, vijfde en zesde lid

C.98.0027.N 6 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer de rechter vaststelt dat het door de aannemer gevorderde bedrag geen andere uitgave is in de zin van artikel 61, § 1, zesde lid, bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, blijft de Staat alleen gebonden door de contractuele verplichtingen die door het Wegenfonds werden aangegaan voor de inwerkingtreding van voornoemde wet, ten laste van de vastleggingskredieten die voorkomen in de begroting van deze instelling, met inbegrip van de eventuele verwijlinteresten beperkt tot het bedrag der openstaande vastlegging, zoals blijkt uit de boekhouding van het Wegenfonds.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 61, § 1, eerste, tweede, derde, vierde, 5de en 6de lid

C.05.0589.N 2 februari 2007 AC nr. 64

De contractuele verplichtingen inzake investeringen aangegaan door het Wegenfonds voor de inwerkingtreding van de Bijzondere Wet Financiering Gemeenschappen en Gewesten ten laste van de vastleggingskredieten, die voorkomen in de begroting van deze instelling, kunnen niet worden aangemerkt als andere uitgaven bedoeld in het artikel 61, § 1, zesde lid van die wet.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Het begrip "andere uitgaven" moet worden onderscheiden van de verplichtingen inzake investeringen (1). (1) Cass., 16 maart 2001, AR C.99.0156.N, nr 140.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 61, § 1, zesde lid

C.96.0413.N 18 november 1999 AC nr. ...

De Staat blijft gebonden door de op 31 december 1988 bestaande verplichtingen, hetzij wanneer de betaling verschuldigd is als het gaat over vaste uitgaven of over uitgaven waarvoor geen betalingsaanvraag moet worden voorgelegd, hetzij voor de andere schulden, wanneer ze vaststaan en de betaling ervan op regelmatige wijze werd aangevraagd op dezelfde datum in overeenstemming met de geldende wetten en reglementen; als een dergelijke aanvraag kan niet beschouwd worden een overeenkomst gesloten op grond van het M.B. van 14 oktober 1964 die aan de aannemer enkel een principieel recht toekent een herziening van de prijs te vragen, noch de dagvaarding die op dergelijke aanvullende overeenkomst is gebaseerd en strekt tot vaststelling van de contractuele aansprakelijkheid.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

C.97.0315.F 18 februari 1999 AC nr. ...

Ondanks de bevoegdheidsoverdracht naar de gemeenschappen en de gewesten, blijven de schulden die op 31 december 1988 vaststonden en waarvan de betaling op die datum op regelmatige wijze is aangevraagd, ten laste van de Staat; wanneer de schulden betwist zijn, dient de feitenrechter de ernst van die betwisting te beoordelen.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

C.95.0056.N 8 januari 1999 AC nr. ...

Het enkel betwisten van een schuld volstaat niet om haar het karakter van een vaststaande schuld die ten laste blijft van de Staat, te ontnemen; niet vaststaand is de schuld waarvan de betwisting niet verzonnen of dilatoir is en waarvan de omvang slechts jaren na 31 december 1988 kon worden bepaald.~

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

C.95.0230.N 8 januari 1999 AC nr. ...

De schuld die de Staat heeft erkend en aangeboden te betalen staat vast zodra de schuldeiser dit aanbod heeft aanvaard en ook al heeft de schuldenaar nog geen kennisgenomen van die aanvaarding voor 31 december 1988.~

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

C.97.0283.F 22 oktober 1998 AC nr. ...

De Staat blijft gebonden door de op 31 december 1988 bestaande verplichtingen, hetzij wanneer de betaling ervan verschuldigd is als het gaat over vaste uitgaven of over uitgaven waarvoor geen betalingsaanvraag moet worden voorgelegd, hetzij voor de andere schulden, wanneer ze vaststaan en de betaling ervan op regelmatige wijze werd aangevraagd op dezelfde datum in overeenstemming met de geldende wetten en reglementen; dat is niet het geval wanneer de aanvraag is ingesteld bij wege van een dagvaarding in rechte die gegrond is op de regels van de teruggave van het onverschuldigd betaalde.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

C.95.0353.F 7 november 1996 AC nr. ...

Krachtens artikel 61, § 1, zesde lid, bijzondere wet 16 jan. 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten blijft de Staat, wat andere uitgaven betreft dan die welke beoogd worden in de leden 2, 3 en 4, eveneens gebonden door de op 31 dec. 1988 bestaande verplichtingen, hetzij wanneer de betaling ervan verschuldigd is op die datum als het gaat over vaste uitgaven of uitgaven waarvoor geen betalingsaanvraag moet voorgelegd worden, hetzij voor de andere schulden, wanneer ze vaststaan en de betaling ervan op regelmatige wijze werd aangevraagd op dezelfde datum in overeenstemming met geldende wetten en reglementen.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

De interesten die, enerzijds, ofwel resulteren uit een uitvoerbare rechterlijke uitspraak, ofwel een vaststaande schuld uitmaken, wat het bestaan ervan betreft, en die, anderzijds, in beide gevallen betrekking hebben op een vordering in hoofdsom die ontstaan is uit de verplichting voor de Staat om de aannemer van een overheidsopdracht van werken te vergoeden, kunnen vallen onder het bepaalde in artikel 61, § 1, zesde lid van de bijzondere wet 16 jan. 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 61, § 1, zevende lid

C.97.0283.F 22 oktober 1998 AC nr. ...

Wanuitvoering door de Staat van zijn verplichting om aan de Gemeenschappen en Gewesten alle akten en bescheiden te bezorgen die de rechten en verplichtingen vermelden die door hen worden overgenomen, heeft niet tot gevolg dat die rechten en verplichtingen ten laste van de Staat blijven.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 61, §1

C.05.0469.F 14 december 2007 AC nr. 633

De overneming van de rechten en verplichtingen van de Staat, die beperkt is tot de bij de wet van 8 augustus 1988 aan de gemeenschappen en gewesten overgedragen bevoegdheden, strekt zick niet uit tot de verplichtingen die bijzondere wettelijke bepalingen voor 31 december 1988 rechtstreeks aan de gewesten en gemeenschappen hebben toegekend, en derhalve evenmin tot de verplichtingen die verband houden met de internationale culturele samenwerking en waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn geworden op grond van artikel 59bis, § 2, 3°, van de Grondwet.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- STAAT -

Art. 71, § 1

C.09.0339.N 3 september 2010 AC nr. 498

Behoudens andersluidende wettelijke bepalingen, geldt de vijfjarige verjaringstermijn in de regel voor alle schuldvorderingen ten laste van de Staat, de Gemeenschappen of de Gewesten, ook voor de vorderingen ontstaan uit een onrechtmatige overheidsdaad (1) . (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

Behoudens andersluidende wettelijke bepalingen, geldt de vijfjarige verjaringstermijn in de regel voor alle schuldvorderingen ten laste van de Staat, de Gemeenschappen of de Gewesten, ook voor de vorderingen ontstaan uit een onrechtmatige overheidsdaad (1) . (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.99.0567.F 1 maart 2002 AC nr. 153

Het voorrecht dat bij artt. 1 en 3 W. 3 jan. 1958 wordt verleend aan de onderaannemers van de aannemer aan wie de werken voor rekening van de Staat zijn gegund voor hetgeen door de Staat, opdrachtgever, verschuldigd is, geldt voor de onderaannemers van werken die voor rekening van een Gewest worden uitgevoerd (1). (1) Zie Cass., 7 juni 1996, A.R. C.95.0155.F, nr. 223.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 3, 5°, en 4, en 4, § 2 en § 4

F.07.0101.N 12 december 2008 AC nr. 731

Het Vlaamse Gewest dient de onroerende voorheffing betreffende een belastbaar goed te vestigen op naam van de houder van het in artikel 251 en van het W.I.B. (1992) beoogde zakelijk recht, in geval van bezwaar tegen een aanslag in de onroerende voorheffing, kan de door Vlaamse regering gemachtigde ambtenaar onderzoeken of de indiener van het bezwaar de hoedanigheid heeft van belastingplichtige in de zin van deze wetsbepaling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Artt. 50, § 2, en 71, § 1

C.13.0434.N 5 juni 2014 AC nr. ...

Inzake de verjaring van de vorderingen tegen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waren tot 1 januari 2006 de bepalingen van de Wet Rijkscomptabiliteit van toepassing en zijn pas vanaf 1 januari 2006 de gemeenrechtelijke termijnen van toepassing.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Artt. 57, § 5, eerste lid en 82

C.93.0275.N 9 maart 1995 AC nr. ...

De Gemeenschappen en Gewesten hebben sedert 1 jan. 1989 de rechten en verplichtingen overgenomen betreffende de hen overgedragen goederen, met inbegrip van de rechten en verplichtingen verbonden aan hangende en toekomstige gerechtelijke procedures; het Vlaamse Gewest kan derhalve rechtsgeldig hoger beroep instellen niettegenstaande dat alleen de Belgische Staat na 1 jan. 1989 voor de eerste rechter is verschenen.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 57, § 5, eerste lid, en 61, § 1

C.95.0015.F 20 oktober 1995 AC nr. ...

Ontvankelijk is het cassatieberoep waarbij de Belgische Staat, die na 1 januari 1989 door de rechtbank van eerste aanleg is veroordeeld tot uitvoering van verplichtingen welke door het Waalse Gewest van rechtswege waren overgenomen, het arrest bestrijdt dat zijn hoger beroep tegen dat veroordelend vonnis niet ontvankelijk verklaartikel ~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

De Belgische Staat, die na 1 januari 1989 door de rechtbank van eerste aanleg is veroordeeld tot uitvoering van verplichtingen welke door het Waalse Gewest van rechtswege waren overgenomen, heeft de hoedanigheid om tegen die veroordeling beroep in te stellen en heeft tevens belang bij het betwisten van de wettelijkheid ervan voor het appelgerecht.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 57, §§ 2, 4 en 5, en 82

C.98.0312.F 20 mei 1999 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het, na 1 januari 1989 gewezen, arrest wanneer het vaststelt dat het geschil ontstaan is naar aanleiding van twee verkeersongevallen op een weg waarvan de eigendom, van rechtswege, sinds 1 januari 1989, is overgedragen van de Staat naar een Gewest, en de Staat veroordeelt om bij te dragen in de herstelschuld, hoewel hij enkel de verantwoordelijkheid draagt voor de verplichtingen waarover een rechterlijke beslissing is gewezen die voor die datum in kracht van gewijsde is gegaan.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 57, §§ 2, 4 en 5, en 85

C.97.0332.F 28 januari 1999 AC nr. ...

Wanneer een rechtsvordering hangende is inzake verplichtingen die rechtstreeks wegen of hun aanhorigheden betreffen waarvan de eigendom van rechtswege aan de Gewesten is overgedragen, is de Staat alleen gehouden tot de litigieuze verplichtingen waarover voor 1 januari 1989 een beslissing met kracht van gewijsde is gewezen.~

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

De bepalingen inzake de overdracht van de Staat naar de Gewesten van de rechten en verplichtingen die, inzake vervoer, rechtstreeks de wegen en hun aanhorigheden betreffen, zijn van openbare orde.~

- OPENBARE ORDE -

Artt. 57, 61 en 82

C.96.0386.N 11 december 1997 AC nr. ...

Het bevel tot tenuitvoerlegging van de door de rechter begrote kosten van het deskundigenonderzoek, dat gegeven wordt tegen de partij die het deskundigenonderzoek heeft gevorderd, geldt onverminderd als deze partij voorhoudt dat zij ingevolge een opvolging door een andere partij niet meer kan aangesproken worden door de eiser in het hoofdgeding ten gronde; de overname van de rechten en verplichtingen bedoeld in de Financieringswet belet niet dat, zolang de feitenrechter de betwisting daaromtrent niet heeft beslist, de Staat die een deskundig onderzoek heeft gevorderd, ook het ereloon van de deskundige moet betalen.

- STAAT -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 61, § 1, derde lid, en 73, § 1

C.97.0283.F 22 oktober 1998 AC nr. ...

Uit geen enkele wettelijke bepaling volgt dat een schuld betreffende de bevoegdheden van de openbare overheid in onderwijszaken en waarover op 1 januari 1989 een procedure wordt gevoerd, ten laste van de Staat zou moeten blijven, wanneer zij vóór die datum niet aangerekend is op de Staatsbegroting en er op 31 december 1988 geen overdracht van beschikbaar saldo is gebeurd.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

Art. 12

P.02.1531.N 17 december 2002 AC nr. 681

De beslissing over de bevoegdheid om uitspraak te doen over het verzoek tot intrekking van een vernietigde beslissing gaat noodzakelijk vooraf aan de beslissing over de voorlopige invrijheidstelling naar aanleiding van zulk verzoek, zelfs al moet over het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling uitspraak worden gedaan in raadkamer.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 12, § 5

P.02.1579.N 10 december 2002 AC nr. 662

Wat de in artikel 12, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, bedoelde procedure betreft is artikel 27, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis, dat bepaalt dat over het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling wordt beslist in raadkamer, toepasselijk.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 16, § 1

S.02.0078.F 10 mei 2004 AC nr. 247

De in kracht van gewijsde gegane beslissing van een burgerlijk gerecht, in zoverre zij gegrond is op een bepaling van een wet, een decreet of een in artikel 134 van de gecoördineerde Grondwet bedoelde regel die vervolgens door het Grondwettelijk Hof is vernietigd, of op de bepaling van een verordening ter uitvoering van zodanige norm, kan geheel of ten dele worden ingetrokken op verzoek van degenen die daarbij partij zijn geweest of behoorlijk werden opgeroepen; de intrekking is niet onderworpen aan de voorwaarde dat de voorzieningen niet met vertragingsoogmerken zijn ingesteld voor de Raad van State (1). (1) Zie cass., 26 feb. 2001, AR S.99.0205.F, nr 114; Procureur-generaal E. KRINGS, "Beschouwingen over de gevolgen van de door het Grondwettelijk Hof gewezen arresten", rede uitgesproken op de plechtige openingszitting van het Hof op 2 september 1985, AC, 1985-86, nrs 27 en 36.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 18

C.13.0153.N 8 mei 2014 AC nr. ...

De belastingplichtige die een belasting heeft betaald die haar grondslag vindt in een door het Grondwettelijk Hof vernietigde bepaling, dient de vordering op grond van onverschuldigde betaling in te stellen binnen zes maanden na de bekendmaking van het arrest van het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie concl. OM.

- VORDERING IN RECHTE -

- BELASTING -

Art. 26

C.14.0012.F 6 november 2014 AC nr. 674

Wanneer de aangevoerde discriminatie niet berust op een onderscheid tussen de rechtzoekenden die zich in dezelfde rechtstoestand bevinden en op wie verschillende regels van toepassing zouden zijn, doch op een onderscheid tussen rechtzoekenden die, naargelang van het voorwerp van hun verzoek, in het ene geval de rechter verzoeken nieuwe termijnen te bepalen teneinde vóór de behandeling van de zaak conclusie te kunnen nemen en in het andere geval vragen het debat te heropenen nadat de zaak in beraad is genomen, en die zich dus in een verschillende rechtstoestand bevinden, dient de door de eiser voorgestelde prejudiciële vraag niet te worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.14.0066.F 6 november 2014 AC nr. 675

Er bestaat geen grond om een prejudici?le vraag te stellen die uitgaat van een verkeerde rechtsopvatting (1). (1) Cass. 7 november 2013, AR C.12.0053.N, AC 2013, nr. 590.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Er bestaat geen grond om een prejudici?le vraag te stellen die uitgaat van een verkeerde rechtsopvatting (1). (1) Cass. 7 november 2013, AR C.12.0053.N, AC 2013, nr. 590.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.12.0053.N 7 november 2013 AC nr. ...

Er is geen aanleiding prejudiciële vragen te stellen die uitgaan van een verkeerde rechtsopvatting (1). (1) Zie Cass. 13 juni 2013, AR C.12.0091.F, AC 2013, nr. 368; Cass. 21 okt. 2010, AR F.08.0035.F, AC 2010, nr. 623, met concl. van advocaat-generaal A. HENKES in Pas. 2010, nr. 623; Cass. 17 maart 2009, AR P.08.1749.N, AC 2009, nr. 202; Cass. 19 dec. 2008, AR C.07.0281.N, AC 2008, nr. 746, met concl. van advocaat-generaal met opdracht A. VAN INGELGEM; Cass. 18 juni 2007, AR C.06.0080.F, AC 2007, nr. 335.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.10.0474.N 4 juni 2012 AC nr. ...

Waar de wetgever ten aanzien van de ongehuwd samenwonende gepensioneerden, die samen de vaste kosten van levensonderhoud dragen, niet heeft voorzien in een soortgelijke bepaling als artikel 125,§2 van de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen die er ten aanzien van de gehuwde gepensioneerden toe strekt, bij het vaststellen van het gewaarborgd minimumpensioen, in zekere mate rekening te houden met de grotere financiële draagkracht van personen die samen de vaste kosten van levensonderhoud dragen, vloeit de aangevoerde discriminatie wegens een onverantwoord verschil in behandeling tussen gehuwd en ongehuwd samenwonenden op het vlak van het supplement gewaarborgd minimumpensioen niet voort uit artikel 125,§2, van de wet van 26 juni houdende sociale en diverse bepalingen, maar uit het feit dat de wetgever in geen bijzondere bepaling ten aanzien van ongehuwd samenwonenden heeft voorzien, zodat er geen aanleiding bestaat een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

- PENSIOEN - Allerlei

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

F.08.0035.F 21 oktober 2010 AC nr. 623

Er bestaat geen grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die uitgaat van een onjuiste juridische veronderstelling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ... .

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.08.0032.N 4 maart 2010 AC nr. 147

De omstandigheid dat de nieuwe bezitter enkel het voordeel van de zuivering behoudt voor het geval dat het niet horen of oproepen van de ingeschreven hypothecaire of bevoorrechte schuldeisers het gevolg is van een nalatigheid van de hypotheekbewaarder bij het uitreiken van het getuigschrift en niet wanneer dit het gevolg is van de fout van een van de andere personen betrokken bij de procedure van machtiging van de curator tot verkoping uit de hand, volgt uit het feit dat artikel 129 van de Hypotheekwet niet in andere uitzonderingen voorziet; aan dergelijke leemte in de wetgeving kan enkel de wetgevende macht verhelpen zodat er geen aanleiding bestaat om een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

D.08.0010.F 26 februari 2010 AC nr. 138

Het Hof van Cassatie is niet verplicht aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die berust op een verkeerde juridische opvatting (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.09.1087.F 2 december 2009 AC nr. 714

De vraag die betrekking heeft op bepalingen waarop de beslissing niet is gegrond, kan niet als een prejudiciële vraag worden beschouwd en hoeft bijgevolg niet te worden gesteld (1). (1) Cass., 14 juli 2009, AR P.98.1074.F, AC, 2009, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.09.1074.F 14 juli 2009 AC nr. 454

Er is geen grond om het Grondwettelijk Hof een vraag te stellen over een wettelijke bepaling, wanneer het bestreden arrest niet op deze betwiste bepaling is gegrond (1). (1) Cass., 30 okt. 2002, AR P.02.0748.F, AC, 2002, nr. 573; zie Cass., 26 juni 2007, AR P.07.0402.N, AC, 2007, nr. 358.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.06.0898.N 9 juni 2009 AC nr. 534

Wanneer in een cassatiemiddel, bij wijze van prejudiciële vraag, wordt aangevoerd dat artikel 235ter, § 6, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat tegen de controle van het vertrouwelijk dossier door de kamer van inbeschuldigingstelling, in het kader van het onderzoek van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, geen rechtsmiddel openstaat, de artikelen 10 en 11, Grondwet schendt, moet het Hof van cassatie deze prejudiciële vraag, die betrekking heeft op de ontvankelijkheid van het cassatieberoep, stellen aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie Cass., 18 juni 1992, AR 9235-9316, nr 547; Cass., 16 dec. 1997, AR P.97.0510.N, nr 559.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.09.0352.N 31 maart 2009 AC nr. 225

Wanneer de voorgestelde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof geen belang vertoont voor de oplossing van het geschil moet zij niet worden gesteld (1). (1) Cass., 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, AC, 2004, nr 539.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.08.0951.N 25 november 2008 AC nr. 664

Er is geen grond tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, wanneer die vraag geen betrekking heeft op de ongelijke behandeling van personen die zich in dezelfde rechtstoestand bevinden (1). (1) Zie Cass., 19 mei 2004, AR P.04.0548.F, AC, 2004, nr 268.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.07.0978.F 26 september 2007 AC nr. 438

Het Hof van Cassatie is niet ertoe gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, wanneer de voorgestelde vraag niet preciseert welke norm een schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet oplevert (1). (1) Zie Cass., 2 feb. 2000, AR P.98.0882.RF, AC, 2000, nr 86.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.07.0867.F 27 juni 2007 AC nr. 363

Aangezien het verzoek tot overlevering van een gezocht persoon krachtens een Europees aanhoudingsbevel spoedeisend is en de uitspraak van de kamer van inbeschuldigingstelling over hem slechts een voorlopig karakter heeft, is het Hof van Cassatie niet ertoe gehouden het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die geen enkele ernstige twijfel laat over de verenigbaarheid van artikel 44, § 1, van de Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel met de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet (1). (1) Zie Cass., 16 maart 2005, AR P.05.0323.F, AC 2005, nr. 168.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.07.0402.N 26 juni 2007 AC nr. 358

Het Hof is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof prejudiciële vragen te stellen over wetsbepalingen die niet in het geding zijn en derhalve geen ontvankelijke middelen kunnen opleveren (1). (1) Zie: Cass., 31 mei 2000, AR P.00.0339.F, nr 336; Cass., 19 maart 2002, AR P.00.1603.N, nr 189; Cass., 30 okt. 2002, AR P.02.0748.N, nr 573.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.06.0080.F 18 juni 2007 AC nr. 335

Aangezien de hoedanigheid van koopman geen uitstaans heeft met de toepassing, op de rechtsvordering van de eiseres, van de bepalingen van de wetten betreffende het handelsregister die in het middel bedoeld worden, dient de prejudiciële vraag die tot staving van de daarin uiteengezette grief wordt voorgesteld, niet aan het Grondwettelijk Hof te worden gesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.07.0031.F 28 maart 2007 AC nr. 157

Wanneer een verdrag met rechtstreekse werking in het interne recht, in strafzaken een door de Grondwet gewaarborgd recht bekrachtigt, zonder de draagwijdte ervan uit te breiden, moet het Hof van cassatie het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag niet stellen die bestaat in het nagaan of de wet al dan niet de grondwettelijke bepaling schendt met betrekking tot dit recht (1). (1) Zie Cass., 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, nr 539; Cass., 16 nov. 2004, AR P.04.0644.N, nr 549, met concl. adv.-gen. DUINSLAEGER.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Het Hof van cassatie moet het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag niet stellen die tot staving van een middel is opgeworpen wanneer die vraag op een onjuiste juridische veronderstelling berust (1). (1) Zie Cass., 8 juni 1999, AR P.97.1105.N, nr 336; Cass., 19 mei 2004, AR P.04.0352.F, nr 270; Cass., 27 okt. 2004, AR P.04.0695.F, nr 511; Cass., 10 mei 2006, AR P.06.0281.F, nr ...; Cass., 28 nov. 2006, AR P.06.1129.N, nr ...

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Het Hof van cassatie moet het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag niet stellen die tot staving van een middel is opgeworpen wanneer het onderzoek van die vraag tot de toetsing zou leiden van de keuzes die de Grondwetgever zelf al dan niet heeft gemaakt.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.06.1390.N 30 januari 2007 AC nr. 55

Er is geen aanleiding om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer de vraag verschillende procedures vergelijkt en dus geen onderscheid betreft tussen personen of partijen die zich in eenzelfde rechtstoestand bevinden, maar wel tussen personen in dezelfde hoedanigheid die zich in verschillende rechtstoestanden bevinden die zonder onderscheid voor alle partijen gelden (1). (1) Zie Cass., 8 sept. 1998, AR P.98.1060.N, nr 393; Cass., 19 mei 2004, AR P.04.0548.F, nr 268.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.06.0863.N 28 november 2006 AC nr. 603

Het Hof van Cassatie dient geen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, wanneer die gesteund is op een onvolledige lezing van het bestreden arrest (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 2000, AR P.99.0003.F, nr 145; 28 nov. 2001, AR P.01.1345.F, nr 650.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.06.0488.F 8 november 2006 AC nr. 545

Wanneer de door eiser aangeklaagde ongelijke behandeling niet voortvloeit uit de wetsbepaling waarvan de schending wordt aangevoerd, maar uit de omstandigheid dat het K.B. waarnaar de vraag verwijst niet toepasselijk is op personen die in het buitenland zijn opgesloten, behoort de voorgestelde vraag niet tot die welke aan het Grondwettelijk Hof moeten worden gesteld (1). (1) Cass., 6 jan. 1999, AR P.98.1510.F, nr 5.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.06.0281.F 10 mei 2006 AC nr. 266

Het Hof van Cassatie is niet verplicht een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, wanneer de vraag op een verkeerde hypothese steunt, zoals de bewering dat artikel 235bis Sv. alleen aan het openbaar ministerie het recht toekent om de kamer van inbeschuldigingstelling te verzoeken dat zij de regelmatigheid van de rechtspleging zou nagaan en het toestaat dit toezicht aan die voormelde kamer op te leggen nadat het de zaak daar onregelmatig heeft aanhangig gemaakt (1). (1) Zie Cass., 27 okt. 2004, AR P.04.0695.F, nr 511.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.05.0401.F 10 april 2006 AC nr. 212

De vordering die ertoe strekt aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de draagwijdte die toegekend moet worden aan het arrest nr. 99/2005 van 1 juni 2005 van dat hof, is niet ontvankelijk.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.05.0097.N 4 april 2006 AC nr. 192

Het Hof stelt ambtshalve een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof wanneer het onderzoek van het cassatiemiddel twijfel doet ontstaan omtrent de mogelijke schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet door artikel 9 Drugwet, in die zin uitgelegd dat alleen een beklaagde die voor een drugmisdrijf wordt vervolgd onder de in dat artikel bepaalde voorwaarden in aanmerking kan komen voor de toepassing van de Probatiewet, zelfs indien hij niet voldoet aan de bij de artikelen 3 en 8 van deze laatste wet gestelde voorwaarden, en niet een beklaagde die niet voor een dergelijk drugmisdrijf wordt vervolgd, maar waarvan de rechter vaststelt dat, mocht hij in de omstandigheden waarin hij het hem ten laste gelegde misdrijf heeft gepleegd, eveneens zijn vervolgd wegens een drugmisdrijf, de rechter hem dan bij toepassing van artikel 9 Drugwet die gunst zou hebben toegestaan.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.05.1084.N 6 december 2005 AC nr. 645

Het Hof van cassatie is niet verplicht een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen wanneer de opgeworpen vraag niet preciseert welke bepalingen van de bekritiseerde wet de aangewezen grondwetsbepalingen schenden, zodat het Hof niet in staat is aan het Grondwettelijk Hof een nauwkeurig geformuleerde prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Zie Cass., 24 jan. 1996, AR P.95.0190.F, nr 50; 2 feb. 2000, AR P.98.0882.F, nr 86.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.01.0591.F 17 oktober 2005 AC nr. 514

Wanneer een vraag, bedoeld in artikel 26, §1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, bij wege van een middel voor het Hof van Cassatie wordt opgeworpen, meer bepaald een vraag over de schending, door artikel 595, tweede lid, B.W., van de artt. 10 en 11 Gw., moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.04.0482.F 29 juni 2005 AC nr. 381

Het Hof van Cassatie moet geen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof stellen wanneer de vraag van een verkeerde premisse uitgaat (1). (1) Zie Cass., 27 okt. 2004, AR P.04.0695.F, nr 511.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer een cassatiemiddel de schending aanvoert van de artt. 10, 11 en 191 Gw. door artikel 29, §3, tweede lid, wet 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, in zoverre die bepaling de onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht zou opleggen, ook al is ten minste één klager in België een vreemdeling die het statuut van vluchteling had op het ogenblik dat de strafvordering oorspronkelijk werd ingesteld, terwijl het die onttrekking verhindert wanneer er op datzelfde ogenblik ten minste één Belgische klager was, moet het Hof van Cassatie wat dat betreft een prejudiciële vraag stellen aan het Grondwettelijk Hof.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.04.0352.F 1 juni 2005 AC nr. 306

Het Hof van Cassatie is niet gehouden het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag te stellen die opgeworpen wordt tot staving van een middel, wanneer die vraag op een onjuiste veronderstelling berust (1). (1) Zie Cass., 24 sept. 1997, AR P.97.0610.F, nr 366.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Het Hof van Cassatie is niet gehouden het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag te stellen die opgeworpen wordt tot staving van een middel, wanneer die vraag op een onjuiste veronderstelling berust (1). (1) Zie Cass., 24 sept. 1997, AR P.97.0610.F, nr 366.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.04.1598.N 15 februari 2005 AC nr. 93

Het onderscheid in behandeling tussen, enerzijds, uitgewezen veroordeelde vreemdelingen, die, ingevolge hun voorlopige invrijheidstelling met het oog op hun verwijdering uit het Rijk, hun straf niet volledig ondergaan en, anderzijds, de veroordeelden die niet het voorwerp uitmaken van een dergelijke maatregel, vloeit niet voort uit artikel 56, tweede lid, Strafwetboek, dat geen onderscheid maakt tussen categorieën van veroordeelden, maar is het gevolg van een ministeriële maatregel, waarvoor het Grondwettelijk Hof niet bevoegd is, zodat de op dit onderscheid gestoelde prejudiciële vraag niet dient gesteld te worden.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.04.1087.N 11 januari 2005 AC nr. 17

Er bestaat geen grond voor het Hof van cassatie om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer het cassatiemiddel dat die vraag opwerpt niet ontvankelijk is om redenen die vreemd zijn aan de wetsbepaling die het voorwerp uitmaakt van de prejudiciële vraag (1). (1) Cass., 24 sept. 1993, AC 1993, nr 376.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof die uitgaat van de onderstelling dat de daden van discriminatie zoals bedoeld in artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, voor objectieve en redelijke rechtvaardiging vatbaar zijn en bijgevolg de legitimiteits- en proportionaliteitstoets van de rechter behoeven, berust op een onjuiste uitlegging van dat artikel, zodat het Hof van cassatie de vraag niet moet stellen (1). (1) Cass., 5 juni 2001, AR P.99.1455.N, nr 331; zie Cass., 24 sept. 1997, AR P.97.0610.F, nr 366.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- MISDRIJF - Allerlei

- GRONDWETTELIJK HOF -

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Vermits het E.V.R.M. dat de vrijheid van mening, van vergadering en van vereniging waarborgt, ook beperkingen aan deze vrijheden toelaat en de Grondwet, waarop het E.V.R.M. primeert, geen verdergaande eisen stelt aan de beperking van die vrijheden dan deze gesteld door het E.V.R.M., moet het Hof van cassatie een prejudiciële vraag naar de bestaanbaarheid van de artikelen 1 en 3 van de Wet van 30 juli 1981 met de Grondwet, niet stellen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 11

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- GRONDWETTELIJK HOF -

Wanneer een opgeworpen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof niet dienstig is voor de beoordeling van een aangevoerde grief, moet het Hof van cassatie die vraag niet stellen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.04.0695.F 27 oktober 2004 AC nr. 511

Het Hof van Cassatie is niet verplicht een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, wanneer de vraag op een verkeerde hypothese steunt, zoals de bewering dat de verplichting die de rechter, die de vervallenverklaring van het recht een motorvoertuig te besturen uitspreekt, wordt opgelegd, krachtens de Wegverkeerswet, zoals gewijzigd bij de wet van 7 februari 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid, om ten minste acht dagen effectief rijverbod op te leggen, "de bestuurders van een motorvoertuig" betreft, terwijl die bepaling alle weggebruikers betreft waarop de bepalingen betreffende de politie van het wegverkeer van toepassing zijn en aan wie de rechter die straf oplegt (1). (1) Zie Cass., 26 juni 1996, AR P.96.0218.F, nr 259.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.04.0478.F 15 september 2004 AC nr. 412

Het Hof van cassatie hoeft geen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen die gegrond is op een cassatiemiddel dat feitelijke grondslag mist (1). (1) Cass., 28 nov. 2001, AR P.00.1345.F, nr 650.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Het Hof van cassatie hoeft geen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen die gegrond is op een cassatiemiddel dat feitelijke grondslag mist (1). (1) Cass., 28 nov. 2001, AR P.00.1345.F, nr 650.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.04.0548.F 19 mei 2004 AC nr. 268

Wanneer een cassatiemiddel de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door artikel 416 Sv. aanvoert, als die bepaling zo wordt uitgelegd dat zij zich verzet tegen de onmiddellijke ontvankelijkheid van een cassatieberoep tegen een arrest van het hof van beroep dat uitspraak doet over het verzoek tot wraking van een rechter van de rechtbank van eerste aanleg, die optreedt in een strafrechtspleging, en het cassatieberoep pas ontvankelijk is na de uitspraak van de eindbeslissing over de strafvordering, terwijl tegen het arrest van het hof van beroep dat in burgerlijke zaken uitspraak doet over het verzoek tot wraking van een rechter van de rechtbank van eerste aanleg onmiddellijk cassatieberoep moet worden ingesteld, moet het Hof van Cassatie geen vraag aan het Grondwettelijk Hof stellen, aangezien die vraag twee verschillende rechtsplegingen vergelijkt, m.n. die welke van toepassing is op het cassatieberoep inzake wraking in de zaken die geregeld worden door het Sv., enerzijds, en die welke van toepassing is op het cassatieberoep inzake wraking in de zaken die uitsluitend geregeld worden door het Ger. W., anderzijds; de vraag heeft dus geen betrekking op een onderscheid tussen personen of partijen, zoals inverdenkinggestelden, burgerlijke partijen en het O.M., die zich in een zelfde rechtstoestand bevinden, maar op een onderscheid tussen personen die zich in verschillende rechtstoestanden bevinden, die voor alle partijen gelden.

- GRONDWETTELIJK HOF -

F.01.0023.F 12 maart 2004 AC nr. 140

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, wordt opgeworpen, ten deze een vraag of de wetgeving op de voorzieningen in belastingzaken de in voornoemde bijzondere wet aangegeven grondwetsbepalingen schendt, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (1). (1) Cass., 26 juni 2000, A.R. F.99.0142.F. nr. 401.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.03.1517.F 17 december 2003 AC nr. 656

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, die betrekking heeft op procesregels waarop de vordering, die bij het Hof van Cassatie aanhangig is gemaakt, niet gegrond is (1). (1) Zie Cass., 19 maart 2002, AR P.00.1603.N, nr 189.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.03.1292.N 2 december 2003 AC nr. 611

Wanneer in dezelfde zaak tegen de inverdenkinggestelden een beschikking tot gevangenneming is verleend en de verwijzing naar het hof van assisen is bevolen, kan het Hof aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag stellen, aangezien het noodzakelijk is dat de procedure onverwijld doorgang vindt (1). (1) Cass., 29 sept. 1999, AR P.99.1228.F, nr 494; 28 aug. 2001, AR P.01.1157.N, nr 435; 11 dec. 2001, AR P.01.1535.N, nr 694.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

F.01.0066.F 19 juni 2003 AC nr. 367

Een vraag die geen onderscheid aanvoert dat de wet maakt tussen verschillende rechtzoekenden of rechtscategorieën die zich in dezelfde rechtssituatie bevinden, maar wel een onderscheid tussen rechtspersonen en natuurlijke personen die niet onder dezelfde regels vallen en zich bijgevolg niet in dezelfde rechtssituatie bevinden, dient niet aan het Grondwettelijk Hof gesteld te worden.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.03.0040.F 2 april 2003 AC nr. 221

De hoven en rechtbanken kunnen het Grondwettelijk Hof niet vragen te onderzoeken of het ontbreken van wetgeving in een bepaalde materie overeenstemt met de artt. 10 en 11 Gw., aangezien die vraag geen verband houdt met de materies die opgesomd worden in artikel 26, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie Cass., 28 april 1999, AR P.98.0963.F, nr 244.

- GRONDWETTELIJK HOF -

F.01.0014.N 21 februari 2003 AC nr. 126

De vordering die ertoe strekt de vraag te doen stellen aan het Grondwettelijk Hof of de artikelen die het procesrecht in fiscale zaken regelen en betrekking hebben op het indienen van nieuwe grieven voor het hof van beroep, voor hun vervanging bij de wetten van 15 en van 23 maart 1999, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schenden, valt niet onder toepassing van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, nu zij geen onderscheid betreft tussen personen of partijen die zich in een zelfde rechtstoestand bevinden, maar betrekking heeft op een onderscheid dat geldt voor alle partijen, en noodzakelijk voortvloeit uit elke toepassing van de wet in de tijd (1). (1) Cass., 5 april 1996, AR nr A.94.0002.F, nr 111; Cass., 18 mei 2001, AR nr F.00.0009.N, nr 294.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

P.02.0431.N 28 januari 2003 AC nr. 62

De voorgestelde aan het Grondwettelijk Hof te stellen vraag die geen onderscheid betreft tussen personen of partijen, zoals verdachten, burgerlijke partijen en openbaar ministerie, die zich in een zelfde rechtstoestand bevinden, maar wel tussen personen in dezelfde hoedanigheid die zich in verschillende rechtstoestanden bevinden of tussen personen in verschillende hoedanigheid, die zich bovendien in een verschillende situatie bevinden, valt niet onder toepassing van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof en dient derhalve door het Hof niet te worden gesteld (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 1996, A.R. P.95.1428.N, nr. 417 met concl. van advocaat-generaal Dubrulle; 11 april 2000, A.R. P.99.1117.N, nr. 245; 10 dec. 2002, A.R. P.01.1090.N, nr. ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.01.0111.F 27 januari 2003 AC nr. 58

Het Hof van Cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer de partij niet opkomt tegen een onderscheid dat voortvloeit uit de wettelijke bepalingen, maar tegen de gevolgen die noodzakelijkerwijze voortvloeien uit de werking van de wet in de tijd (1). (1) Zie cass., 5 april 1996, ver.k., AR A.94.0002.F, nr 111.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

F.99.0140.F 3 oktober 2002 AC nr. 507

Wanneer een in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof bedoelde vraag voor het Hof van Cassatie wordt opgeworpen, in het onderhavige geval een vraag m.b.t. de schending van de in die bijzondere wet vermelde grondwettelijke bepalingen door de wettelijke regeling betreffende voorzieningen inzake inkomstenbelastingen, moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken om uitspraak te doen over die vraag (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.00.0467.F 15 maart 2002 AC nr. 182

Het Hof van Cassatie dient het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen wanneer eiser een onderscheid aanvoert, enerzijds, tussen de btw-plichtigen en, anderzijds degenen die personenbelasting verschuldigd zijn, welk onderscheid noch op de artt. 478 en 1080 Ger.W., noch op enige andere wetsbepaling stoelt, maar wel op de omstandigheid dat de wetgever op de eerstgenoemden geen regel heeft willen toepassen die vergelijkbaar is met de regel op grond waarvan de laatstgenoemden geen beroep op een advocaat bij het Hof van Cassatie dienen te doen om een voorziening in te stellen (1). (1) Zie Cass., 18 jan. 2002, A.R. F.00.0033.F, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

F.98.0053.F 11 februari 2002 AC nr. 93

Wanneer voor het Hof van Cassatie een middel een in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof bedoelde vraag opwerpt, in casu een vraag over de schending van de in de bijzondere wet omschreven grondwettelijke bepalingen, door de wetgeving op het niet toekennen van moratoire interest aan de betrokken belastingplichtige wanneer de roerende voorheffing niet kon worden verrekend op de gezamenlijke ten laste van die belastingplichtige vastgestelde belasting, omdat de wettelijke aanslagtermijn verstreken was, moet het Hof, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (1). (1) Cass. 14 feb. 1995, A.R. P.93.0780.N en 24 mei 1995, A.R. P.94.1247.N, nrs. 88 en 255; 26 juni 1997, A.R. C.96.0372.F, nr. 304; zie Cass. 17 okt. 1997, A.R. C.96.0216.F, nr. 412.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

F.01.0033.F 18 januari 2002 AC nr. 45

Het Hof van Cassatie hoeft aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen, wanneer eiser, die aanvoert dat er discriminatie bestaat tussen, enerzijds, rechtzoekenden wier recht om zich in cassatie te voorzien tegen een beslissing die in laatste aanleg is gewezen m.b.t. inkomstenbelastingen, onder de regeling valt van artikel 388, tweede lid, W.I.B. 1992 en de rechtzoekenden wier recht, in diezelfde aangelegenheid, ten gevolge van de opheffing van voornoemde bepaling door artikel 34 W. 15 maart 1999, geregeld wordt door de bepalingen van het Ger.W. in zoverre artikel 378 W.I.B. daarvan niet afwijkt, het onderscheid dat de wet maakt tussen verschillende rechtzoekenden of categorieën rechtzoekenden die in dezelfde rechtstoestand verkeren niet aanklaagt en evenmin kritiek oefent op de overeenstemming van de toepasselijke overgangsbepalingen met de artt. 10 en 11 Gw. (1). (1) Zie Cass., 24 dec. 1999, A.R. C.97.0218.F, nr.701.

- GRONDWETTELIJK HOF -

F.99.0003.F 17 december 2001 AC nr. ...

Er dient aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te worden gesteld, als ze gegrond is op een middel dat feitelijke grondslag mist.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof is opgeworpen, te dezen de vraag of de wet op de rechtsmiddelen inzake inkomstenbelastingen de in voornoemde bijzondere wet aangegeven grondwetsbepalingen schendt, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

F.99.0142.F 17 december 2001 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, wordt opgeworpen, te dezen de vraag of de wet op de rechtsmiddelen inzake inkomstenbelastingen de in voornoemde bijzondere wet aangegeven grondwetsbepalingen schendt, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (1). (1) Cass., 28 feb. 2000, A.R. F.99.0003.F, nr. ... .

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

F.99.0081.F 3 december 2001 AC nr. ...

Wanneer uit het antwoord van het Grondwettelijk Hof op een door eiser tot cassatie voorgestelde prejudiciële vraag in geen geval zou kunnen worden afgeleid dat het middel kan leiden tot de vernietiging van de beslissing waartegen de voorziening gericht is omdat de vraag uitgaat van een verkeerde veronderstelling, is het Hof van Cassatie niet gehouden de vraag te stellen (1). (1) Zie cass., 26 juni 1996, AR P.96.0218.F, nr. 259; 24 sept. 1997, AR P.97.0610.F, nr 366; 8 juni 1999, AR P.97.1105.N, nr 336; 27 maart 2001, AR P.99.1325.N, nr...., met concl. J. du Jardin, procureur-generaal. Eiser verwachtte van een positief antwoord op de gestelde prejudiciële vraag te dezen niet dat artikel 124, § 3, W.I.B. (1964) buiten toepassing zou worden gelaten, maar integendeel dat het toepassingsgebied van dat artikel zou worden uitgebreid tot een geval waarin het niet voorziet, namelijk het geval waarin het kapitaal achteraf verminderd wordt door terugbetaling van aandelen, zodat de zonder wettelijke grondslag ingekohierde voorheffingen zouden geacht worden hun rechtsgrond te vinden in een arrest van het Grondwettelijk Hof. Die veronderstelling volgens welke de zonder wettelijke grondslag ingekohierde roerende voorheffingen zouden worden geacht hun rechtsgrond te vinden in een arrest van het Grondwettelijk Hof is uiteraard verkeerd. Artikel 110, § 1, Gw (1831), thans artikel 170, § 1, van de gecoordineerde Gw. (1994) naar luid waarvan geen belasting ten behoeve van de Staat kan worden ingevoerd dan door een wet, sluit uiteraard de gegrondheid van een dergelijke veronderstelling uit.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.01.1345.F 28 november 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie hoeft aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen over de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door een wetsbepaling, wanneer die vraag gegrond is op een middel dat van een onjuiste uitlegging van die wetsbepaling uitgaat, zodat het middel faalt naar recht (1). (1) Zie Cass., 8 juni 1999, A.R. P.97.1105.N, nr. 336.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Het Hof van Cassatie hoeft geen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen die gegrond is op een middel dat feitelijke grondslag mist (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 2000, A.R. P.99.0003.F, nr. 145.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.01.1056.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie hoeft geen tot staving van een middel aangevoerde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, wanneer die vraag betrekking heeft op een situatie die geen verband houdt met de zaak (1). (1) Zie concl. O.M.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Het Hof van Cassatie hoeft geen tot staving van een middel aangevoerde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, wanneer die vraag betrekking heeft op een situatie die geen verband houdt met de zaak (1). (1) Zie concl. O.M.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

F.98.0075.F 8 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof in een middel opgeworpen wordt voor het Hof van Cassatie, te dezen de vraag of de wet op de verhoging van de inkomstenbelastingen en de fiscale administratieve geldboeten de in voornoemde bijzondere wet aangegeven bepalingen van de Gw. schendt, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen, ook al is die vraag gegrond op een verzuim van de wetgever.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

F.99.0146.N 28 september 2001 AC nr. ...

Wanneer uit het middel zelf blijkt dat de ongelijke behandeling waarover geklaagd wordt, volgens de betrokkene zelf, uitsluitend voortvloeit uit het feit dat hij een fiscale voorziening heeft ingesteld op een ogenblik dat de nieuwe fiscale procedure en de dubbele aanleg die hiermede gepaard ging nog niet van kracht was, wordt aldus geen onderscheid bekritiseerd dat door die wet zou zijn ontstaan, maar wel de gevolgen die noodzakelijkerwijs voortvloeien uit elke toepassing van het fiscaal procesrecht in de tijd: de opgeworpen vraag valt dan ook niet onder de toepassing van artikel 26 van de wet op het Grondwettelijk Hof en dient derhalve niet prejudicieel te worden gesteld (1). (1) Cass. april 1996, AR A.94.0002.F, nr 111.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.01.1157.N 28 augustus 2001 AC nr. ...

Wanneer in dezelfde zaak tegen een verdachte, eiser in cassatie, en drie medeverdachten een beschikking tot gevangenneming is verleend en bevolen is dat de stukken aan de procureur-generaal zullen worden toegestuurd, kan het Hof aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag stellen, aangezien het noodzakelijk is dat de procedure die eventueel zal leiden tot de verwijzing van de verdachten voor het hof van assisen, onverwijld doorgang vindt (1). (1) Zie cass., 23 november 1994, AR P.94.1294.F, nr. 509 en de noot ondertekend door J.V.; 29 september 1999, AR P.99.1228.F, nr. 494; 20 oktober 1999, AR P.99.1335.F, nr. 552.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.98.0174.N 11 juni 2001 AC nr. ...

Wanneer een cassatiemiddel discriminatie aanvoert, onder meer door een decreet van de artt. 10 en 11 Gw., stelt het Hof aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag of die artikelen geschonden worden door artikel 2 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de sociale integratie van personen met een handicap, voor zover deze wetsbepaling gehandicapten die nog geen vijf en zestig jaar oud waren toen zij door een handicap werden getroffen maar vóór die leeftijd geen aanvraag tot inschrijving hebben ingediend, uitsluit van het toepassingsgebied van het decreet en het recht op bijstand, terwijl personen die in dezelfde omstandigheden wel een aanvraag tot inschrijving hebben ingediend vóór hun vijf en zestigste verjaardag wel de steun kunnen genieten.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.99.1325.N 27 maart 2001 AC nr. ...

Er is geen aanleiding om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die gegrond is op een juridische onderstelling die onjuist is gebleken, zodat het middel naar recht faalt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.00.1606.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie stelt geen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, die erop neerkomt het Grondwettelijk Hof te gelasten een onderzoek in te stellen naar de overeenstemming van een rechterlijke beslissing met de artt. 10 en 11 Gw.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Het Hof van Cassatie stelt geen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, die erop neerkomt het Grondwettelijk Hof te gelasten een onderzoek in te stellen naar de overeenstemming van een rechterlijke beslissing met de artt. 10 en 11 Gw.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.98.0144.F 8 mei 2000 AC nr. ...

De wetten waarvan de toepassing wordt gevorderd worden in de regel door de rechter en niet door het Grondwettelijk Hof uitgelegd. (Impliciet) (1). (1) Zie concl. O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

De wetten waarvan de toepassing wordt gevorderd worden in de regel door de rechter en niet door het Grondwettelijk Hof uitgelegd. (Impliciet) (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTBANKEN - Algemeen

- GRONDWETTELIJK HOF -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

F.98.0110.F 10 april 2000 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is er niet toe verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer het middel dat erop betrekking heeft niet preciseert waarin de daar aangevoerde discriminatie bestaat; dat middel is derhalve vaag en niet ontvankelijk om redenen die eigen zijn aan de rechtspleging in cassatie (1). (1) Zie Cass. 24 jan. 1996, A.R. P.95.0190.F, nr. 50; 15 dec. 1998, A.R. P.98.1276.F, nr. 521.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.98.0882.F 2 februari 2000 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet verplicht een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, wanneer die vraag de norm niet vermeldt die de artt. 10 en 11 Gw. zou schenden, maar gegrond is op de bewering dat 'het stelsel dat in strafzaken de voorkeur geniet' niet in overeenstemming is met die grondwetsbepalingen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.99.1507.F 26 januari 2000 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet verplicht om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die het onderzoek veronderstelt van feitelijke gegevens die niet uit de bestreden beslissing blijken en die, bijgevolg, op veronderstellingen berust.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Het Hof van Cassatie is niet verplicht om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die het onderzoek veronderstelt van feitelijke gegevens die niet uit de bestreden beslissing blijken en die, bijgevolg, op veronderstellingen berust.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.98.0094.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer er in een cassatiemiddel aangevoerd wordt dat personen die aan sommige bepalingen van het Mil. Sv. onderworpen zijn, gediscrimineerd worden ten opzichte van personen die op grond van het Sv. voor de gewone rechtscolleges vervolgd worden, moet het Hof van Cassatie dienaangaande een prejudiciële vraag stellen aan het Grondwettelijk Hof.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.97.0510.N 14 december 1999 AC nr. ...

Als in een cassatiemiddel wordt aangevoerd dat artikel 425, tweede zin, Sv., zoals in deze zaak toepasselijk, naar luid waarvan de burgerlijke partij geen memorie kan indienen dan door tussenkomst van advocaat bij het Hof van Cassatie, in strijd is met de artt. 10 en 11 Gw., moet het Hof van Cassatie hieromtrent een prejudiciële vraag stellen aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.96.0609.N 26 oktober 1999 AC nr. ...

Wanneer de appelrechters hebben geweigerd aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de schending, door de wet, van de artt. 10 en 11 Gw., en de eiser in een cassatiemiddel niet alleen de grief aanvoert dat niet is geantwoord op de door hem voor het hof van beroep genomen conclusie, maar tevens de beslissing over het geschil zelf, dat voor hem de grond oplevert tot het opwerpen van een prejudiciële vraag, bekritiseert, is het Hof ertoe gehouden zelf die vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.97.1105.N 8 juni 1999 AC nr. ...

Er is geen aanleiding om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die gegrond is op een juridische onderstelling die onjuist is gebleken, zodat het middel naar recht faalt.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.96.0115.F 29 mei 1998 AC nr. ...

Art. 320 B.W. dat verbiedt dat een tijdens het huwelijk geboren kind wordt erkend door een andere man dan de echtgenoot, wanneer het vermoede vaderschap van laatstgenoemde niet wordt bevestigd door het bezit van staat, zou niet van toepassing zijn in het geval dat het Grondwettelijk Hof oordeelt dat artikel 332, eerste lid, B.W., dat het recht om vaderschap te betwisten voorbehoudt aan de echtgenoot, de moeder en het kind, discriminatoir is; de vordering tot betwisting van vaderschap die een dergelijke discriminatie aanvoert, is derhalve ontvankelijk en het Hof van cassatie, dat kennis heeft genomen van een voorziening, stelt dienaangaande een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- AFSTAMMING -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.95.0402.N 22 januari 1998 AC nr. ...

Wanneer uit het verzoek van de verweerder een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof in verband met een mogelijke schending van artikel 6 E.V.R.M. en van de artikelen 10 en 11 Grondwet, door een in een middel als geschonden aangewezen wetsbepaling, blijkt dat beide conflicten met elkaar verbonden zijn en dat de aldus opgeworpen onverenigbaarheid, in de stelling van de verweerder, slechts aanwezig is in zoverre het E.V.R.M. door die wetsbepaling geschonden is, gaat het Hof, als het vaststelt dat dit niet het geval is, op dit verzoek niet in.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.96.0372.F 9 januari 1998 AC nr. ...

Wanneer een in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof bedoelde vraag door een middel opgeworpen wordt voor het Hof van cassatie, dan moet het Hof, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

P.95.0907.N 4 november 1997 AC nr. ...

Als in een cassatiemiddel wordt aangevoerd dat artikel 205 Sv. in strijd is met de artt. 10 en 11 Gw., in zoverre het openbaar ministerie bij het hof of de rechtbank die van het hoger beroep kennis moet nemen, over een andere termijn om hoger beroep in te stellen beschikt dan de procespartijen en dat hiervoor geen redelijke verantwoording kan gevonden worden, moet het Hof van Cassatie hieromtrent een prejudiciële vraag stellen aan het Grondwettelijk Hof.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.97.0610.F 24 september 1997 AC nr. ...

Wanneer een middel, waarin de schending wordt aangevoerd van de artt. 10 en 11 Gw. door een wet, een decreet of een ordonnantie, uitgaat van een verkeerde veronderstelling, dient het Hof van Cassatie geen prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.96.0218.F 26 juni 1996 AC nr. ...

Wanneer uit het antwoord van het Grondwettelijk Hof op een door de eiser tot cassatie voorgestelde prejudiciële vraag geenszins een middel kan worden afgeleid dat aanleiding kan zijn tot vernietiging van de beslissing waartegen het cassatieberoep is gericht, omdat de vraag op een verkeerde hypothese steunt, is het Hof van Cassatie niet verplicht de vraag te stellen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.94.1247.N 28 mei 1996 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van cassatie in een middel een vraag als bedoeld in artikel 26, §1, 3°, Bijzondere Wet Arbitragehof is opgeworpen, moet het Hof van cassatie in de regel, het Arbitragehof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.93.0780.N 30 april 1996 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van cassatie in een middel een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof is opgeworpen, moet het Hof van cassatie in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet ertoe gehouden recht te doen aan het verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof wanneer die vraag geen verband houdt met de door eiser in zijn middel aangevoerde grieven; meer bepaald is niet ontvankelijk het verzoek tot het stellen van een vraag aan het Grondwettelijk Hof over de eventuele schending, door de wet, van de artt. 10 en 11 Gw., wanneer eiser als enige grief aanvoert dat niet is geantwoord op de voor het hof van beroep genomen conclusie.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

De wetten waarvan toepassing wordt gevraagd, worden in de regel uitgelegd door de rechter en niet door het Grondwettelijk Hof; aldus staat het aan het Hof van Cassatie en niet aan het Grondwettelijk Hof te beslissen of de gec. Ziekenhuiswet 7 aug. 1987 een organieke wet is die o.a. hun financiering regelt.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

- RECHTBANKEN - Algemeen

Wanneer in een cassatiemiddel een vraag wordt opgeworpen die tot de interpretatiebevoegdheid van het Grondwettelijk Hof behoort en dat middel niet ontvankelijk is om redenen die aan de cassatieprocedure eigen zijn, is het Hof niet ertoe gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof; dat is o.m. het geval wanneer het middel niet ontvankelijk is, omdat het niet nader bepaalt waarin de schending bestaat van de regels die tot de interpretatiebevoegdheid van het Grondwettelijk Hof behoren; door de vaagheid van de grief is ook het verzoek tot het stellen van de prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof niet ontvankelijk.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.95.0614.F 14 juni 1995 AC nr. ...

Wanneer in een cassatiemiddel een vraag wordt opgeworpen die tot de interpretatiebevoegdheid van het Arbitragehof behoort, en dat middel niet ontvankelijk is om redenen die aan de cassatieprocedure eigen zijn, is het Hof van Cassatie niet ertoe gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof.~

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.95.0536.F 17 mei 1995 AC nr. ...

Wanneer een cassatiemiddel een vraag opwerpt die tot de uitleggingsbevoegdheid van het Arbitragehof behoort, en dat middel wordt verworpen om procedureredenen op grond van regels die zelf niet het voorwerp zijn van de vraag die eiser voorstelt aan het Arbitragehof voor te leggen, is het Hof van Cassatie niet verplicht die prejudiciële vraag aan dat Hof te stellen.~

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 26, § 1

P.10.1299.F 9 maart 2011 AC nr. ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.06.0590.N 20 april 2009 AC nr. 258

Het Grondwettelijk Hof heeft in antwoord op een prejudiciële vraag geoordeeld dat artikel 2277bis B.W., in die zin begrepen dat de erin bedoelde verzorgingsverstrekkers de zorgverleners zijn, bedoeld in artikel 2, n), van de ZIV-wet, waaronder de beoefenaars van de geneeskunst bedoeld in artikel 2, l) van dezelfde wet, en dus niet de dierenartsen, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schendt, omdat het verschil in behandeling redelijk verantwoord is, zodat het onderdeel dat van een andere rechtsopvatting uitgaat, faalt naar recht.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.04.0110.F 2 juni 2005 AC nr. 310

Het Hof van cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer de schade die zou zijn veroorzaakt door de retroactieve afschaffing van de mogelijkheid om vastgoedverhuringen aan de btw te onderwerpen en die een schending zou opleveren van de artt. 10 en 11 Gw., voortvloeit uit het gedrag zelf van een partij doordat zij is vooruitgelopen op een wetsbepaling die nog niet van toepassing was.

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.00.0360.N 13 juni 2003 AC nr. 622

Wanneer, in een geschil dat betrekking heeft op een vordering tot schadevergoeding wegens het nadeel geleden doordat bij ministerieel besluit een andere persoon als tijdelijke leerkracht benoemd werd, en deze benoeming vernietigd werd door de Raad van State, het cassatiemiddel voor het Hof de vraag opwerpt of de wetsbepalingen betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste van de Staat de artikelen 10 en 11 van de Grondwet inzake de gelijkheid van de Belgen voor de wet schenden voor zover ze worden toegepast op een vordering voortvloeiend uit artikel 1382 B.W., stelt het Hof van cassatie een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie Cass., 26 maart 2001, A.R. C.99.0327.F, nr 161; Grondwettelijk Hof 20 feb. 2002, A.A. nr 42/2002. Nog op 22 november 2002 heeft het Hof in de gelijkaardige zaak C.00.0666.N beslist een identieke vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen. Zie thans, wat de verjaringstermijn naar gemeen recht betreft, artikel 2262bis B.W.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.99.0327.F 9 september 2002 AC nr. 424

Wanneer het cassatiemiddel, dat in verband met de schuldvordering van een lid van het statutair personeel van een instelling van het rijksonderwijs, teneinde vergoeding te krijgen voor de schade ten gevolge van de inbreuk van de Staat op de statutaire regels van dat personeel, betoogt dat die schuldvordering van dezelfde aard is als die welke voortvloeit uit een statutaire arbeidsverhouding tussen een provincie en leden van haar personeel, waaromtrent het Grondwettelijk Hof heeft beslist dat artikel 1 van de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schendt, in zoverre het de schuldvorderingen betreffende een vergoeding ten aanzien van een provincie aan de vijfjarige verjaring onderwerpt, terwijl een dergelijke schuldvordering aan de dertigjarige verjaring onderworpen is wanneer de schade te wijten is aan een privé-werkgever, de vraag opwerpt of artikel 1, eerste lid, a), van de wet van 6 februari 1970 in overeenstemming is met de in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet vastgelegde regels volgens welke de Belgen gelijk zijn voor de wet en het genot van de hun toegekende rechten en vrijheden zonder discriminatie wordt verzekerd, stelt het Hof van Cassatie een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 15 mei 1996, nr. 32/96, B.S., 20 juni en 20 jan. 1999, nr. 5/99, id., 29 april.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

F.99.0010.N 28 september 2001 AC nr. ...

Een mogelijk conflict tussen een koninklijk besluit en de Grondwet doet geen conflict ontstaan waarover een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof zou kunnen gesteld worden.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.01.0167.F 25 april 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie dient aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen die betrekking heeft op de mogelijke schending van de artt. 10 en 11 Gw. wanneer die schending niet gebeurt door een wet, een decreet of een in artikel 134 Gw. bedoelde regel, maar door een rechterlijke beslissing (1). (1) Zie Cass., 12 feb. 1996, A.R. A.94.0002.F, nr. 75 ; 3 feb. 1999, A.R. P.98.0980.F, nr. 63.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.99.0196.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

De aan de rechter opgelegde bijzondere motiveringsplicht van de keuze van de straf en de strafmaat, is niet van toepassing wanneer de rechtbank uitspraak doet in graad van beroep, behalve wanneer zij een verval van het recht tot het besturen van een voertuig, een luchtschip of het geleiden van een rijdier uitspreekt; wanneer een cassatiemiddel betoogt dat die vrijstelling van de motiveringsplicht leidt tot discriminatie tussen de beklaagden naar gelang van de rang van het rechtscollege dat hen in laatste aanleg moet berechten, stelt het Hof van Cassatie een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- STRAF - Andere straffen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.98.1182.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer een middel, dat de schending aanvoert van de artikelen 10 en 11 Gw., bij het Hof van Cassatie aanhangig wordt gemaakt, stelt het Hof aan het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag of die artikelen geschonden worden door de wettelijke bepalingen, die de justitiabele, wiens internering gevorderd wordt voor de raadkamer wegens een misdrijf tegen de openbare zedelijkheid, het recht niet verlenen om voor een kamer van drie rechters te verschijnen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.94.1021.F 12 maart 1997 AC nr. ...

Wanneer in een cassatiemiddel wordt aangevoerd dat artikel 479 Sv. de rechters-plaatsvervangers uitsluit van het voordeel van de rechtspraak in twee instanties en aldus een schending inhoudt van artikel 10 Gw. volgens hetwelk de Belgen gelijk zijn voor de wet, is het Hof van Cassatie ertoe gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 26, § 1, 3°

P.14.0507.N 14 oktober 2014 AC nr. 606

Prejudiciële vragen die uitgaan van verkeerde rechtsopvattingen worden niet gesteld (1). (1) Cass. 22 februari 2005, AR P.04.1345.N, AC 2005, nr. 108, met concl. van Procureur-generaal M. De Swaef.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer er geen sprake is van vergelijkbare rechtstoestanden die ongelijk behandeld worden, is er geen reden om hierover prejudiciële vragen te stellen (1). (1) Cass. 16 januari 2013, AR P.12.1655.F, AC 2013, nr. 30.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

F.11.0110.N 21 juni 2013 AC nr. ...

De bepalingen van een besluit van de Vlaamse Executieve zijn geen bepalingen in de zin van artikel 26, §1, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, die kunnen worden onderworpen aan een toetsing door het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.12.1655.F 16 januari 2013 AC nr. ...

De prejudiciële vraag die niet de verschillende behandeling door een wetsbepaling van twee categorieën van personen betreft, maar de toestand van eenzelfde persoon in twee verschillende stadia van de rechtspleging, moet niet aan het Grondwettelijk Hof worden gesteld.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.11.1349.F 21 december 2011 AC nr. ...

Het Grondwettelijk Hof is niet bevoegd om kennis te nemen van de interpretatie van een algemeen rechtsbeginsel.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.08.0281.F 24 februari 2011 AC nr. 614

Wanneer een middel betoogt dat artikel 1274, Ger. W., zoals het is gewijzigd bij Wet 27 april 2007, alsook artikel 42, § 2, van die wet, krachtens hetwelk de vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W. van toepassing blijven op de procedures tot echtscheiding of scheiding van tafel en bed die zijn ingeleid vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarvoor geen eindvonnis is uitgesproken, en voormeld artikel 42, § 6, de artikelen 10 en 11 Gw. schenden, apart dan wel samen beschouwd met artikel 6 E.V.R.M. en artikel 1, Eerste aanvullend protocol bij dat verdrag, in zoverre zij een discriminatie invoeren tussen de echtgenoot die ten gronde verweerder is, die over een termijn van een maand beschikt om cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing die de echtscheiding tegen hem uitspreekt, en de echtgenoot-eiser, die over een gemeenrechtelijke termijn van drie maanden beschikt om cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing die weigert om de echtscheiding tegen de andere echtgenoot uit te spreken, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

P.06.0898.N 9 juni 2009 AC nr. 534

Wanneer het Hof van Cassatie vaststelt, enerzijds, dat, anders dan in het geval van de controle van de bijzondere opsporingsmethode observatie en infiltratie bij toepassing van de artikelen 189ter en 235ter, Wetboek van Strafvordering, artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, een onmiddellijk cassatieberoep toelaat tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling gewezen bij toepassing van artikel 235bis, Wetboek van Strafvordering, en, anderzijds, dat de procedure van de artikelen 189ter en 235ter, Wetboek van Strafvordering, aan de ene kant en de procedure van artikel 235bis, aan de andere kant dermate vergelijkbaar zijn dat de vraag rijst of dit onderscheid wel verenigbaar is met het gelijkheidsbeginsel neergelegd in de artikelen 10 en 11, Grondwet, stelt het hierover ambtshalve een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Cass., 2 okt. 2007, AR P.07.0988.N, AC, 2007, nr ...; 30 okt. 2007, AR P.07.1150.N, AC, 2007, nr ..., met conclusie eerste advocaat-generaal De Swaef.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer in een middel wordt aangevoerd dat artikel 235ter § 2, derde lid, Wetboek van Strafvordering, de artikelen 10 en 11, van de Grondwet, in samenhang met het artikel 6, E.V.R.M., en artikel 14, I.V.B.P.R., schendt, voor zover dat personen die het voorwerp zijn van observatie voor de controle van de regelmatigheid van die observatie niet toegelaten worden om een kopie te verkrijgen van het strafdossier en slechts over een periode van 48 uren beschikken om inzage te doen in het strafdossier, terwijl andere personen, die zich in een vergelijkbare situatie bevinden omdat zij het voorwerp uitmaken van een even ingrijpende schending van hun privé-leven, zoals die zich voordoet bij een beschikking tot huiszoeking of een beschikking tot telefoontap, de regelmatigheid daarvan wél aan de hand van een kopie van het strafdossier kunnen toetsen en eveneens over een langere periode dan 48 uren beschikken om die regelmatigheid te controleren, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer in een middel wordt aangevoerd dat de artikelen 47sexies, § 3, 1°, 2°, 3°, en 5°, en 47septies, § 2, in samenhang met het artikel 235ter, § 2, Wetboek van Strafvordering, de artikelen 10 en 11, van de Grondwet, in samenhang met het artikel 6, E.V.R.M., schenden, voor zover dat de personen die het voorwerp zijn van de bijzondere opsporingsmethode observatie, niet toegelaten worden om in een contradictoir debat, in aanwezigheid van alle procespartijen aan de hand van alle stukken van het strafdossier met de nodige tijd en faciliteiten en met het tegensprekelijk horen van getuigen, de regelmatigheid te betwisten van de bijzondere opsporingsmethode observatie, terwijl andere personen die zich in een vergelijkbare situatie bevinden omdat zij het voorwerp uitmaken van een beschikking tot huiszoeking of een beschikking tot telefoontap, wel worden toegelaten om in een contradictoir debat, in aanwezigheid van alle procespartijen aan de hand van alle stukken van het strafdossier met de nodige tijd en faciliteiten en met het tegensprekelijk horen van getuigen, de regelmatigheid te betwisten van de beschikking tot huiszoeking of de beschikking tot telefoontap, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

D.08.0019.N 17 april 2009 AC nr. 256

Er bestaat voor het Hof van Cassatie geen grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de mogelijke schending van de artikelen 10 en 11 G.W. door een koninklijk besluit (1). (1) Cass., 23 juni 2003, AR S.02.0128.N, AC, 2003, nr. 373; Cass., 25 feb. 2004, AR P.03.1430.F, ibid., 2004, nr. 104.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.05.0150.F 26 mei 2006 AC nr. 292

Het Hof van cassatie dient geen vraag, die tot staving van de grief van schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet wordt voorgesteld, aan het Grondwettelijk Hof te stellen, wanneer het middel geen onderscheid aanklaagt dat wordt gemaakt tussen verschillende rechtsonderhorigen of categorieën van rechtsonderhorigen die zich in dezelfde juridische toestand bevinden maar wel tussen hen die zich in een andere juridische toestand bevinden, met name tussen, enerzijds, echtgenoten waarvan slechts één titularis van de huurovereenkomst van het goed dat als hoofdverblijfplaats van het gezin dient, en, anderzijds, echtgenoten die samen titularis zijn van die huurovereenkomst.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- HUUR VAN GOEDEREN - Allerlei

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.03.0500.N 29 september 2005 AC nr. 466

Er is geen aanleiding om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die berust op een onjuiste juridische stelling (1). (1) Cass., 8 juni 1999, AR P.97.1105.N, nr 336.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.04.0482.F 29 juni 2005 AC nr. 381

Een vraag die, aangezien zij niet beoogt de tekst van de bestaande wet aan het Grondwettelijk Hof voor te leggen, doch een tekst aangevuld met formuleringen die daarin niet voorkomen, een wet naar analogie wil doen toepassen zodat een geval dat daarin niet uitdrukkelijk is bepaald strafbaar wordt gesteld, is geen prejudiciële vraag in de zin van artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.03.0389.F 23 juni 2005 AC nr. 366

Het Hof van cassatie is niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer de aangevoerde discriminatie niet berust op een onderscheid tussen personen die in dezelfde juridische situatie verkeren en op wie verschillende regels van toepassing zijn, maar op een onderscheid tussen personen met verschillende hoedanigheden, die in verschillende juridische situaties verkeren (1). (1) Zie Cass., 10 maart 2003, AR S.02.0085.F, nr ...

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.04.0092.N 7 juni 2005 AC nr. 324

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, wordt opgeworpen, te dezen een vraag of de artikelen 3 en 5.2 van de wet van 16 juli 2002, zoals aangevuld door artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003, de artikelen 10 en 11 Grondwet schenden, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.04.0352.F 1 juni 2005 AC nr. 306

Wanneer een middel een in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, bedoelde prejudiciële vraag voor het Hof van Cassatie opwerpt, te dezen een vraag betreffende de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door artikel 10, 1° bis, V.T.Sv., moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- GRONDWETTELIJK HOF -

Wanneer een middel een in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, bedoelde prejudiciële vraag voor het Hof van Cassatie opwerpt, te dezen een vraag betreffende de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door artikel 29, § 3, tweede lid, W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

Er is geen aanleiding voor het Hof van Cassatie om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die gegrond is op onderstellingen die onjuist zijn (1). (1) Zie Cass., 11 feb. 2003, AR P.02.0394.N, nr 93.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.04.0097.N 18 oktober 2004 AC nr. 488

Het Grondwettelijk Hof dat bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak doet bij wege van arrest omtrent de schending door een wet, een decreet of een in artikel 134 van de Grondwet bepaalde regel van de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet is aldus niet bevoegd voor een onderzoek van de schendingen van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door collectieve arbeidsovereenkomsten en door koninklijke besluiten.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.03.1430.F 25 februari 2004 AC nr. 104

Er bestaat geen grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de mogelijke schending van de artt. 10 en 11 Gw. door een koninklijk besluit (1). (1) Cass., 23 juni 2003, AR S.02.0128.N, nr ... .

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.02.0828.F 3 december 2003 AC nr. 613

Het Hof van Cassatie stelt een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, wanneer verweerder aanvoert dat artikel 211bis Sv. de artt. 10 en 11 Gw. schendt, als dat artikel 211bis zo wordt geïnterpreteerd dat het de appèlrechters, waarbij alleen het hoger beroep van een burgerlijke partij aanhangig is gemaakt, verplicht met eenparigheid van stemmen uitspraak te doen wanneer zij de beslissing wijzigen van de eerste rechter, die zich onbevoegd had verklaard om, wegens de vrijspraak van de beklaagde, kennis te nemen van de rechtsvordering van die burgerlijke partij, en zij die rechtsvordering geheel of gedeeltelijk gegrond verklaren, aangezien die eenstemmigheid niet is vereist ingeval de vordering van de getroffene om de vergoeding van dezelfde schade voor het burgerlijk rechtscollege te verkrijgen, in eerste aanleg verworpen werd, en die getroffene in hoger beroep een wijziging van het vonnis heeft verkregen waarbij zijn vordering geheel of gedeeltelijk wordt toegewezen (1). (1) Zie Cass., 7 sept. 1999, A.R. P.98.1282.F, nr. 439.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

S.02.0128.N 23 juni 2003 AC nr. 373

De prejudiciële vraag betreffende de gebeurlijke schending van de artt. 10 en 11 Gw., door een K.B., hoeft niet aan het Grondwettelijk Hof te worden gesteld, aangezien voornoemd Hof, bij wijze van prejudiciële beslissing, alleen uitspraak doet op vragen omtrent de schending van de voornoemde grondwetsbepalingen door een wet, een decreet of een ordonnantie (1). (1) Cass., 28 sept. 2001, AR F.99.0010.N, nr 503.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.02.0394.N 11 februari 2003 AC nr. 93

Er is geen aanleiding voor het Hof om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die gegrond is op juridische onderstellingen die onjuist zijn (1). (1) Cass., 8 juni 1999, AR P.97.1105.N, nr 336; 27 maart 2001, AR P.99.1325.N, nr 169 met concl. van procureur-generaal du JARDIN.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.01.0268.F 17 oktober 2002 AC nr. 551

Aangezien de appèlrechters van oordeel waren dat de eisers, m.b.t. de toepassing van de artt. 60 en 60bis Vennootschappenwet, geen enkele toereikende schijn van rechten kunnen aanvoeren, dient het Hof van Cassatie het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen over de verenigbaarheid van voornoemd artikel 60 met de artt. 10 en 11 Gw (1). (1) Zie Cass, 31 mei 2000, A.R. P.00.0339.F, nr. 336.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.00.0582.F 12 april 2002 AC nr. 223

Wanneer een cassatiemiddel aanvoert dat artikel 307bis B.W. de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre het een verschil in behandeling invoert tussen de schuldenaar van een uitkering tot levensonderhoud, verleend krachtens de artikelen 306 en 307 van dat wetboek, die meer mag bedragen dan een derde van de inkomsten van de schuldenaar, en de schuldenaar van een uitkering tot levensonderhoud, verleend op grond van artikel 301 van genoemd wetboek, die, met toepassing van paragraaf 4 ervan, in geen geval die grens te boven mag gaan, stelt het Hof van Cassatie een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Arrest Grondwettelijk Hof, 3 mei 2000, nr. 48/2000, B.S. 5 juli 2000, p. 2843. (1) Het O.M. had het bestreden vonnis anders opgevat en was van mening dat uit de motivering ervan niet blijkt dat de appèlrechters eiser had veroordeeld tot een onderhoudsuitkering van meer dan het derde van zijn inkomsten. Het concludeerde dus dat het eerste middel niet ontvankelijk was in zoverre dat middel het Hof ertoe noopt feiten na te gaan, waartoe het niet bevoegd is.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

---

P.01.1448.N 12 februari 2002 AC nr. 98

Er is geen aanleiding tot het stellen van een in het middel voorgestelde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, wanneer dit middel niet ontvankelijk is op grond van de eigenheid van de cassatieprocedure en de reden van de niet-ontvankelijkheid niet zelf het voorwerp uitmaakt van het verzoek tot het stellen van de prejudiciële vraag (1). (1) Cass., 15 maart 1994, AR 6934, nr 121.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.99.0118.N 10 december 2001 AC nr. ...

Wanneer een cassatiemiddel aanvoert dat de artikelen 32, 2, 46 en 792, tweede lid juncto artikel 1051 van het Gerechtelijk Wetboek leiden tot discriminatie doordat zij een onderscheid maken bij de bepaling van de termijn en bij de modaliteiten van hoger beroep, tussen de geschillen bedoeld in artikel 792, tweede lid, waarvoor de kennisgeving bij gerechtsbrief de termijn van hoger beroep doet lopen en de geschillen waarvoor de gemeenrechtelijke regel van de betekening bij gerechtsdeurwaardersexploot toepasselijk is, stelt het Hof van Cassatie een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.99.1455.N 5 juni 2001 AC nr. ...

Wanneer de juridische onderstelling van eiser onjuist is, is er geen aanleiding tot het stellen van een daarop gegronde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie cass., 24 sept. 1997, AR P.97.0610.F, nr 366; 17 juni 1998, AR P.98.0567.F, nr 322.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.01.0305.F 16 mei 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie moet aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag stellen over de overeenstemming met de artt. 10 en 11 Gw. van het stilzwijgen van de wet, dat het gevolg is van het feit dat geen enkele wettelijke bepaling de onderzoeksrechter verplicht een verdachte te horen die zich niet in voorlopige hechtenis bevindt, aangezien een dergelijke vraag immers vreemd is aan de in artikel 26, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, opgesomde materies (1). (1) Zie Cass., ver. k., 16 sept. 1998, J.M.L.B., 1998, blz. 1340, J.T., 1998, blz. 656 ; 28 april 1999, A.R. P.98.0963.F, nr. 244 en de noot 2 ; contra cass., 31 jan. 2000, A.R. P.98.0075.F, nr. 78, met concl. eerste adv.-gen. Leclercq ; zie ook Cass., 14 jan. 1998, A.R. P.97.0988.F, nr. 24, dat beslist dat er geen grond bestaat om een prejudiciële vraag te stellen die gelijkt op die welke voorgesteld worden in de zaak waarover onderstaand arrest uitspraak doet, alsook in de zaak waarover het voormelde arrest van 28 april 1999 uitspraak doet, op grond dat de vraag betrekking heeft op de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door bepalingen waarop het bestreden arrest niet gegrond is.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.00.0123.N 15 december 2000 AC nr. ...

In een rechtspleging waarin de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg conservatoir gesubstitueerd wordt aan een onwillige partij om een arbiter aan te duiden, is geen ruimte om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ARBITRAGE -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.97.0151.F 9 november 2000 AC nr. ...

Wanneer een cassatiemiddel discriminatie aanvoert ten gevolge van verschillende verjaringstermijnen die van toepassing zijn op de herstelvordering tegen degene die een fout heeft begaan, naargelang het al dan niet om een misdrijf gaat, stelt het Hof van Cassatie een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.00.0831.F 8 november 2000 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die niet preciseert t.o.v. wie eiser ongelijk behandeld of gediscrimineerd zou worden (1). (1) Cass., 31 mei 2000, A.R. P.00.0339.F, nr. ... .

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.00.0898.F 8 november 2000 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die geen verband houdt met de bestreden beslissing (1). (1) Zie Cass., 1 dec. 1999, A.R. P.99.1092.F, nr. 649.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.00.0339.F 31 mei 2000 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die, enerzijds, betrekking heeft op de overeenstemming van wetsbepalingen met algemene rechtsbeginselen (1) en, anderzijds, niet preciseert t.o.v. wie eiser ongelijk behandeld of gediscrimineerd zou worden. (1) Zie Cass., 3 feb. 1999, A.R. P.98.0980.F, nr. 63.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die betrekking heeft op de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door bepalingen waarop het bestreden arrest niet is gegrond (1). (1) Cass., 14 jan. 1998, A.R. P.97.0988.F, nr. 24, en 1 dec. 1999, A.R. P.99.1092.F, nr. 649.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.98.1626.F 1 december 1999 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie kan het Grondwettelijk Hof geen vraag stellen die -zelfs onrechtstreeks- een onderzoek van artikel 103 Gw. impliceert. (Tweede arrest)

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.99.1092.F 1 december 1999 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie hoeft het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen, als die betrekking heeft op de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door bepalingen waarop het bestreden arrest niet is gegrond.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Het Hof van Cassatie hoeft het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen, als die betrekking heeft op de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door bepalingen waarop het bestreden arrest niet is gegrond.

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.96.0216.F 8 oktober 1999 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag betreffende schending, onder meer door een wet, van de artt. 10 en 11 Gw. is opgeworpen, moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.97.1105.N 8 juni 1999 AC nr. ...

Er is geen aanleiding om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die gegrond is op een juridische onderstelling die onjuist is gebleken, zodat het middel naar recht faalt.~

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.98.0980.F 3 februari 1999 AC nr. ...

De prejudiciële vraag betreffende de gebeurlijke schending van de artt. 10, 11 en 24 Gw., door een K.B., hoeft niet aan het Grondwettelijk Hof te worden gesteld, aangezien voornoemd hof, bij wijze van prejudiciële beslissing, alleen uitspraak doet op vragen omtrent de schending van de voornoemde grondwetsbepalingen door een wet, een decreet of een ordonnantie.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.98.0567.F 17 juni 1998 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet gehouden een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, wanneer die vraag geen betrekking heeft op de rechtsregel waarvan de schending wordt aangevoerd, ook al wordt die rechtsregel in de uiteenzetting van de vraag vermeld.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer de prejudiciële vraag berust op een onjuiste bewering, op grond dat eiser zich niet in de door hem beschreven toestand bevindt, is de prejudiciële vraag niet ontvankelijk.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.97.0988.F 14 januari 1998 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die betrekking heeft op de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door bepalingen waarop het bestreden arrest niet is gegrond.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.97.0970.N 5 augustus 1997 AC nr. ...

Wanneer de door eiser aangeklaagde ongelijke behandeling niet voortvloeit uit artikel 416 Sv., noch uit enige andere wetsbepaling die samen met dat artikel wordt gelezen, is het Hof niet verplicht de door eiser gestelde vraag te stellen betreffende de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door voornoemd artikel.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.93.0343.N 27 juni 1997 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag betreffende schending, onder meer door een wet, van de artt. 6, 6bis en 17 Gw. 1831 is opgeworpen, moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.93.0493.F 19 april 1996 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag betreffende schending, onder meer door een wet, van de artt. 6, 6bis en 17 Gw. 1831 is opgeworpen, moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.92.6736.N 31 oktober 1995 AC nr. ...

Het middel dat aanvoert dat een rechtscollege waarvan de beslissing vatbaar is voor cassatieberoep ten onrechte heeft geweigerd een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, heeft geen bestaansreden meer wanneer het Hof van Cassatie zelf die vraag stelt.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

Art. 26, § 1, 3° en § 2

F.04.0020.F 5 oktober 2006 AC nr. 149

Wanneer een cassatiemiddel aanvoert dat artikel 18, 3°, W.I.B. 1992, gewijzigd bij de W. 28 juli 1992 houdende fiscale en financiële bepalingen, en artikel 47, § 6, van die wet, het beginsel van gelijkheid voor de wet en voor de belastingen miskennen dat is vastgelegd in de artt. 10, 11 en 172 Gw., doordat het de naamloze vennootschappen die interesten hebben betaald tussen 27 maart 1992 en 28 juli 1992 en de vennootschappen die dergelijke interesten hebben betaald na 28 juli 1992, identiek behandelt, aangezien alleen de laatstgenoemden de fiscale gevolgen van hun stortingen konden voorzien, moet het Hof van Cassatie, in de regel, een prejudiciële vraag hieromtrent stellen (1). (1) De bijzonderheid van deze zaak bestaat erin dat eiseres betoogt dat de miskenning van het beginsel van gelijkheid voor de wet en voor de belasting, dat is vastgelegd in de artt. 10, 11 en 172 Gw., het gevolg is van een identieke fiscale behandeling van twee categorieën van belastingplichtigen die zich in een volstrekt verschillende situatie bevinden welke geenszins objectief en redelijk verantwoord kan worden. Hoewel het Hof niet bevoegd is om de verantwoording van de aangevoerde discriminatie te onderzoeken, is het Hof daarentegen wel verplicht na te gaan of het middel een vraag opwerpt die beantwoordt aan de vereisten van artikel 26, § 1, 3°, en § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof. In zoverre het Grondwettelijk Hof oordeelt dat de grondwettelijke regels van gelijkheid en niet-discriminatie tevens verhinderen dat categorieën van personen identiek worden behandeld hoewel zij zich in situaties bevinden die, gelet op de onderzochte maatregel, wezenlijk verschillend zijn (Arbh., 30 jan. 2002, nr. 27/2002, 25 nov. 1999, nr. 124/99, 10 juni 1998, nr. 65/98, 4 april 1995, nr. 32/95), moet het Hof een prejudiciële vraag stellen die voldoet aan het vereiste van voormeld artikel 26. Dat is te dezen het geval. Het dient te worden opgemerkt dat het Hof wel vertrouwd is met prejudiciële vragen die discriminaties aanvoeren tussen personen of categorieën van personen die zich in een vergelijkbare situatie bevinden, maar dat niet is met het tegenovergestelde uitgangspunt, d.w.z. een vraag die, zoals te dezen, betrekking heeft op een discriminerende behandeling van personen of categorieën van personen die zich, gelet op de onderzochte maatregel, in wezenlijk verschillende situaties bevinden.

- GRONDWETTELIJK HOF -

D.06.0005.F 21 september 2006 AC nr. 430

Het Hof van Cassatie is niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer de aangevoerde discriminatie berust op een onderscheid tussen personen met verschillende hoedanigheden die krachtens de wet op verschillende wijze worden behandeld (1). (1) Cass., 23 juni 2005, AR C.03.0389.F, nr 366.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.05.1528.F 21 juni 2006 AC nr. 344

Er is grond om, overeenkomstig artikel 26, § 1, 3°, en § 2, Wet Grondwettelijk Hof, de prejudiciële vraag te stellen of artikel 4, § 2, tweede lid, Probatiewet de artt. 10 en 11 Gw. schendt in zoverre dit artikel het hoger beroep van de procureur des Konings tegen de beschikking van de raadkamer waarbij de opschorting wordt uitgesproken, van een termijn van vierentwintig uur doet afhangen, terwijl de burgerlijke partij krachtens de artt. 6, vierde lid, van de voormelde wet en 203, § 1, Sv., over een termijn van vijftien dagen beschikt om hoger beroep in te stellen tegen die beschikking in zoverre zij over haar belangen uitspraak doet.

- GRONDWETTELIJK HOF -

F.04.0014.F 10 maart 2005 AC nr. 148

Het Hof van Cassatie is niet ertoe gehouden het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer het middel, dat niet tegen het bestreden arrest opkomt, niet ontvankelijk is wegens een aan de rechtspleging voor het Hof eigen reden (1). (1) Art. 26, § 2, tweede lid, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof bepaalt dat het rechtscollege niet ertoe gehouden is een prejudiciële vraag te stellen wanneer de zaak niet ontvankelijk is wegens redenen die ontleend zijn aan normen die zelf niet het onderwerp uitmaken van het verzoek tot het stellen van de prejudiciële vraag.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.04.1196.N 7 december 2004 AC nr. 598

Het Hof stelt geen opgeworpen prejudiciële vraag aan het Arbitragehof wanneer die vraag niet preciseert welke bij artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Arbitragehof bedoelde wet, decreet of in artikel 134 van de Grondwet bedoelde regel aan de Grondwet getoetst dient te worden (1). (1) Zie Cass., 1 dec. 1999, AR P.99.0847.F en AR P.99.0966.F, nrs 645 en 647.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.01.0834.N 8 april 2003 AC nr. 472

Krachtens artikel 26, § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, wanneer een middel een vraag, als bedoeld in artikel 26, § 1, 3°, voor het Hof opwerpt, in onderhavige geval m.b.t. de schending van de in die bijzondere wet vermelde grondwettelijke bepalingen door de wettelijke regeling betreffende de bevoegdheid van de strafrechter om over de opportuniteit van de vordering tot herstel in de oorspronkelijke toestand te oordelen, is het Hof niet ontslagen van de verplichting het Grondwettelijk Hof te verzoeken over die vraag uitspraak te doen, ook al heeft het Grondwettelijk Hof, bij wijze van een prejudiciële beslissing, over een vraag met hetzelfde onderwerp reeds uitspraak gedaan (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1999, AR S.97.0056.F, nr. 186, en concl. adv.-gen. Leclercq.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Krachtens artikel 26, § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, wanneer een middel een vraag, als bedoeld in artikel 26, § 1, 3°, voor het Hof opwerpt, in onderhavige geval m.b.t. de schending van de in die bijzondere wet vermelde grondwettelijke bepalingen door de wettelijke regeling betreffende de bevoegdheid van de strafrechter om over de opportuniteit van de vordering tot herstel in de oorspronkelijke toestand te oordelen, is het Hof niet ontslagen van de verplichting het Grondwettelijk Hof te verzoeken over die vraag uitspraak te doen, ook al heeft het Grondwettelijk Hof, bij wijze van een prejudiciële beslissing, over een vraag met hetzelfde onderwerp reeds uitspraak gedaan (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1999, AR S.97.0056.F, nr. 186, en concl. adv.-gen. Leclercq.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

S.02.0085.F 10 maart 2003 AC nr. 161

Het Hof van Cassatie is niet verplicht aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer de aangevoerde discriminatie niet berust op een onderscheid tussen justitiabelen die in dezelfde juridische situatie verkeren waarop verschillende regels van toepassing zijn, maar op een onderscheid tussen justitiabelen die, al naargelang van het voorwerp van het geschil waarin zij betrokken zijn, vanuit juridisch oogpunt in verschillende situaties verkeren die respectievelijk aan dezelfde regels onderworpen zijn (1). (1) De in de samenvatting vermelde regel is een bijzondere toepassing van de algemene regel waarop het O.M. in zijn conclusie gewezen heeft en volgens welke er geen grond bestaat om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer de juridische veronderstelling van eiser verkeerd is. Zie Cass., 5 juni 2001, AR P.99.1455.N, nr 331.

- GRONDWETTELIJK HOF -

F.99.0131.F 13 januari 2003 AC nr. 26

Wanneer een cassatiemiddel aanvoert dat de artt. 377, tweede lid, 378, tweede lid, en 381 W.I.B. (1992), die op de zaak van toepassing zijn en krachtens welke de nieuwe, aan het hof van beroep onderworpen bezwaren uiterlijk binnen de wettelijke termijn van zestig dagen moeten worden geformuleerd, in strijd zijn met de artt. 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet (1994), moet het Hof van Cassatie in beginsel daarover een prejudiciële vraag stellen aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie cass., 16 dec. 1997, AR. P.97.0510.N, nr. 559; W.I.B. (1992) voor de wijziging ervan bij W. 15 maart 1999.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

F.01.0046.F 13 januari 2003 AC nr. 338

Uit artikel 26, § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof volgt dat, wanneer een middel een vraag, als bedoeld in artikel 26, § 1, 3°, voor het Hof van Cassatie opwerpt, het Hof niet ontslagen is van de verplichting het Grondwettelijk Hof te verzoeken over die vraag uitspraak te doen, wanneer het Grondwettelijk Hof, in een vroeger arrest, bij wege van een prejudiciële beslissing reeds uitspraak heeft gedaan over een vraag met hetzelfde onderwerp (1). (1) Cass., 29 maart 1999, AR S.97.0056.F, nr. 186, met concl. O.M.; 2 nov. 2001, AR C.00.0582.F, nr. ...; te dezen, zie Grondwettelijk Hof 13 juli 2001, nr. 107/2001, Grondwettelijk Hof - A, p. 1493.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.97.0056.F 23 december 2002 AC nr. 688

Uit artikel 26, § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, volgt dat, wanneer een middel een vraag, als bedoeld in artikel 26, § 1, 3°, voor het Hof van Cassatie opwerpt, het Hof niet ontslagen is van de verplichting het Grondwettelijk Hof te verzoeken over die vraag uitspraak te doen, wanneer het Grondwettelijk Hof, in een vroeger arrest, bij wege van een prejudiciële beslissing reeds uitspraak heeft gedaan over een vraag met hetzelfde onderwerp.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.00.0165.F 7 oktober 2002 AC nr. 509

Wanneer de vraag rijst of artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet dat van toepassing is op vreemdelingen die, krachtens artikel 14 W. 22 dec. 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk niet van het Belgisch grondgebied kunnen worden verwijderd, de grondwettelijke beginselen inzake gelijkheid en non-discriminatie miskent, moet het Hof van Cassatie in beginsel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (1). (1) Zie cass., 29 maart 2001, AR. F.99.0077.F, nr. -; artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet, na de wijziging ervan bij de W. 15 juli 1996.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- VREEMDELINGEN -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.00.0582.F 12 april 2002 AC nr. 223

Uit artikel 26, § 2, van de Bijzondere Wet op het Grondwettelijk Hof van 6 januari 1989 volgt dat, wanneer een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3°, van die wet wordt opgeworpen in een middel voor het Hof van Cassatie, dit Hof niet ontslagen is van de verplichting aan het Grondwettelijk Hof te vragen over die vraag uitspraak te doen, wanneer het Grondwettelijk Hof reeds in een vroeger arrest, bij wijze van prejudiciële beslissing, uitspraak heeft gedaan over een vraag met hetzelfde onderwerp (impliciet) (1). (1) Cass., 29 maart 1999, AR. S.97.0056.F, nr. 186 en concl. adv.-gen. J.F. LECLERCQ.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.99.0216.F 22 oktober 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie moet het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag stellen betreffende de schending door de wetgeving betreffende het cassatieberoep inzake inkomstenbelastingen, van de in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, bedoelde grondwetsbepalingen, zelfs als eiser in cassatie niet verduidelijkt hoe hij t.g.v. de door hem aangevoerde rechtsonzekerheid verschillend wordt behandeld, wat een aantasting vormt van de grondwettelijke regels betreffende de gelijkheid van de Belgen voor de wet en van de non-discriminatie in het genot van de hun toegekende rechten en vrijheden (1). (1) Zie concl. O.M. Tot staving van de door het Hof gekozen oplossing, zie J. SAROT, Dix ans de jurisprudence de la Cour d'arbitrage, Brussel, 1995, blz. 714. Uit de door die auteur vermelde rechtspraak blijkt dat de personen die onder de toepassing van de betrokken bepalingen vallen, zonder dat verdere verduidelijking is vereist, een categorie van personen vormen die alleen vergeleken dienen te worden met degenen die onder de toepassing van andere, duidelijk geachte wetten vallen, om in het toepassingsgebied van de artikelen 10 en 11 Gw. te vallen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.99.0568.F 28 september 2001 AC nr. ...

Het verschil in behandeling hierop gesteund dat een rechtspersoon die geen winstoogmerk beoogt, om in rechte op te treden blijk moeten geven van een ander belang dan de loutere aantasting van zijn maatschappelijk doel, terwijl een rechtspersoon die wel winst beoogt louter door het bewijs dat dit doel geschaad is, wel blijk zou geven van het door de wet vereiste belang, wijst op een onderscheid dat in beginsel berust op de aard van de doelstellingen waarvoor rechtspersonen kunnen worden opgericht en een houdt geen verband met een onderscheid tussen verschillende rechtsonderhorigen die in een zelfde juridische toestand verkeren, maar met een onderscheid tussen rechtsonderhorigen die in een verschillende juridische toestand verkeren; het gelaakte onderscheid valt dus niet onder de toepassing van artikel 26 Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof zodat het Hof niet verplicht is de daarmee verband houdende prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Zie Cass., 8 sept. 1998, A.R. P.98.1060.N, nr. 393.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.97.0081.N 8 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer de eiser, ongeacht de formulering van de door hem voorgestelde aan het Grondwettelijk Hof te stellen vraag, in een middel een dubbele grond van ongrondwettigheid van het taalkeuzestelsel van de wet betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken aanvoert, wegens schending van het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel, doordat ze, eendeels, bepaalt dat de taalkeuze voor de politierechtbank en de correctionele rechtbank alleen bestaat voor een beklaagde die alleen de gevraagde taal kent of zich beter in die taal uitdrukt, anderdeels bepaalt dat de rechtbank wegens de omstandigheden van de zaak kan beslissen niet op de aanvraag van de beklaagde te kunnen ingaan, welke vereiste en mogelijkheid niet bestaan voor de verzoeker uit een gemeente met een bijzonder taalstatuut, waarbij de weigering alleen mogelijk is voor het geval de verzoeker de taal, waarvan hij het gebruik voor de rechtspleging vraagt, niet verstaat, is het Hof ertoe gehouden de prejudiciële vraag naar de grondwettigheid van die wetsbepalingen aan het Grondwettelijk Hof te stellen.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.98.1060.N 8 september 1998 AC nr. ...

De vraag "of het artikel 421 van het Wetboek van Strafvordering al dan niet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt" is geen vraag die het onderscheid betreft tussen personen of partijen, zoals verdachten, burgerlijke partijen en openbaar ministerie, die zich in eenzelfde rechtstoestand bevinden, maar wel tussen personen in dezelfde hoedanigheid, te dezen beklaagden, die zich in verschillende rechtstoestanden bevinden die zonder onderscheid voor alle beklaagden gelden en dus geen vraag die onder toepassing valt van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, zodat ze door het Hof niet dient te worden gesteld.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.95.0666.N 22 april 1997 AC nr. ...

Wanneer de ongelijke behandeling waarover eiser zich beklaagt niet voortvloeit uit artikel 416 Sv., noch uit enige andere wetsbepaling gelezen in samenhang met dit artikel, dient het Hof de door eiser opgeworpen vraag omtrent de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door de artt. 416 en 539 Sv., niet te stellen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.95.1428.N 5 november 1996 AC nr. ...

De voorgestelde aan het Grondwettelijk Hof te stellen vraag die geen onderscheid betreft tussen personen of partijen, zoals verdachten, burgerlijke partijen en openbaar ministerie, die zich in een zelfde rechtstoestand bevinden, maar wel tussen personen in dezelfde hoedanigheid, zoals verdachten, die zich in een verschillende rechtstoestand bevinden die zonder onderscheid voor alle partijen gelden, valt niet onder toepassing van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof en dient derhalve door het Hof niet te worden gesteld.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

De vraag of "de artikelen 416 en 539 van het Wetboek van Strafvordering de regels (schenden) die zijn vastgesteld bij de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre zij de verdachte die een kwestie opwerpt - andere dan een exceptie van onbevoegdheid - die van aard is om daadwerkelijk een einde te maken aan de strafvordering, en die door de kamer van inbeschuldigingstelling wordt afgewezen, niet toelaten om na deze beslissing van de Kamer van Inbeschuldigingstelling binnen 15 dagen een voorziening in cassatie aan te tekenen, terwijl de verdachte die een exceptie van onbevoegdheid heeft opgeworpen die door de Kamer van Inbeschuldigingstelling werd afgewezen, wel binnen de 15 dagen na het arrest van de Kamer van Inbeschuldigingstelling een voorziening in cassatie kan aantekenen" is geen vraag die een onderscheid betreft tussen personen of partijen, zoals verdachten, burgerlijke partijen en openbaar ministerie, die zich in een zelfde rechtstoestand bevinden, maar wel tussen personen in dezelfde hoedanigheid, zoals verdachten, die zich in verschillende rechtstoestanden bevinden die zonder onderscheid voor alle partijen gelden en dus geen vraag die onder toepassing valt van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, zodat ze door het Hof niet dient te worden gesteld.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 26, § 1, 3°, § 2, tweede lid, 2°

F.05.0018.N 20 oktober 2006 AC nr. 498

Een rechtscollege kan de toepassing van een wettelijke norm weigeren wegens de strijdigheid met de grondwetsbepalingen waaraan het Grondwettelijk Hof de wet kan toetsen, zonder ter zake aan dat Hof een prejudiciële vraag te moeten stellen, indien het Grondwettelijk Hof die wettelijke norm reeds in antwoord op een prejudiciële vraag met een identiek onderwerp ongrondwettig heeft verklaard (1). (1) Zie Cass., 6 april 1992, AR M.561.F, AC, 1991-92, nr 423; Cass., 19 juni 2003, AR C.01.0569.F, nr 365; Cass., 3 dec. 2003, P.03.1191.F, nr 615.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Een rechtscollege kan de toepassing van een wettelijke norm weigeren wegens strijdigheid met de grondwetsbepalingen waaraan het Grondwettelijk Hof de wet kan toetsen, zonder ter zake aan dat Hof een prejudiciële vraag te moeten stellen, indien het Grondwettelijk Hof die wettelijke norm reeds in antwoord op een prejudiciële vraag met een identiek onderwerp ongrondwettig heeft verklaard (1). (1) Zie Cass., 6 april 1992, AR M.561.F, AC, 1991-92, nr 423; Cass., 19 juni 2003, AR C.01.0569.F, nr 365; Cass., 3 dec. 2003, P.03.1191.F, nr 615.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 26, § 1, 3°, en § 2, 2°

F.12.0003.F 20 september 2013 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie dient aan het Grondwettelijk Hof geen door een partij voorgestelde prejudiciële vraag te stellen wanneer die vraag niet beantwoordt aan het bepaalde in artikel 26, §1, 3°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, omdat, enerzijds, het Grondwettelijk Hof al uitspraak heeft gedaan over een vraag met een identiek onderwerp, en omdat, anderzijds, de partij geen onderscheid laakt tussen personen of categorieën personen die in dezelfde juridische toestand verkeren, maar kritiek oefent op de grenzen van het toepassingsgebied van de regel uit artikel 378 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 2

F.12.0074.F 30 mei 2014 AC nr. 393

Het Hof houdt de uitspraak aan tot het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag zal hebben beantwoord of artikel 378 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, dat oplegt dat het cassatieverzoekschrift van een belastingplichtige tegen een inzake directe belastingen gewezen arrest ingesteld moet worden via een door een advocaat ondertekend verzoekschrift maar het recht van de bevoegde ambtenaar van de administratie der directe belastingen onverkort laat om zelf een dergelijk verzoekschrift te ondertekenen, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.14.0094.F 21 mei 2014 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie hoeft het Grondwettelijk Hof geen door een partij voorgestelde prejudiciële vraag te stellen wanneer het door de eiser aangevoerde verschil in behandeling geen gevolgen heeft voor de berechting van de zaak.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Het Hof van Cassatie hoeft het Grondwettelijk Hof geen door een partij voorgestelde prejudiciële vraag te stellen wanneer het door de eiser aangevoerde verschil in behandeling geen gevolgen heeft voor de berechting van de zaak.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.10.0064.F 13 juni 2013 AC nr. ...

De bepaling van artikel 26, §2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989, krachtens welke het Hof gehouden is het Grondwettelijk Hof te verzoeken uitspraak te doen over een voor hem opgeworpen vraag, zelfs wanneer het oordeelt dat het antwoord op de vraag niet vereist is om zijn beslissing te wijzen, moet binnen de grenzen van het bij het Hof aanhangig gemaakte middel worden uitgelegd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas, 2013, nr. ***.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.10.0569.F 2 maart 2012 AC nr. ...

Er bestaat geen grond om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer een partij niet een onderscheid aanklaagt dat zou voortvloeien uit de wetsbepalingen die zij aangeeft, maar kritiek oefent op de gevolgen van de toepassing van die wetsbepalingen op feitelijke toestanden die onderling verschillen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.09.0104.N 21 februari 2011 AC nr. 664

Het Hof is krachtens artikel 26, § 2, van de Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof gehouden de opgeworpen prejudiciële vraag te stellen wanneer aangevoerd wordt dat het legaliteitsbeginsel vervat in de artikelen 12, tweede lid en 14, Gw. en artikel 7, E.V.R.M. zou miskend zijn nu nergens in de Voetbalwet of in enige andere wettelijke bepaling nader wordt gepreciseerd wat dient begrepen te worden onder de in artikel 23 van de Voetbalwet vermelde "verstoring van een voetbalwedstrijd" en "aanzetting tot slagen en verwondingen, haat of woede", terwijl de legaliteit van een strafbepaling vereist dat zij op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.09.0236.F 11 juni 2010 AC nr. 420

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of het oud artikel 323 van het Burgerlijk Wetboek de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre dat artikel het instellen van een rechtsvordering tot onderzoek naar het vaderschap door een tijdens het huwelijk van zijn moeder geboren kind onderwerpt aan de voorwaarde dat degene wiens vaderschap vaststaat krachtens de artikelen 315 en 317 van het Burgerlijk Wetboek geen bezit van staat heeft, terwijl artikel 322 van dat wetboek het instellen van dezelfde rechtsvordering door een buiten het huwelijk geboren kind niet aan die voorwaarde onderwerpt, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- AFSTAMMING -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of het oud artikel 323 van het Burgerlijk Wetboek de artikelen 22 en 22bis van de Grondwet schendt, in zoverre het een kind verbiedt zijn biologische vader op te sporen en diens vaderschap te doen erkennen wanneer het tijdens het huwelijk van zijn moeder is verwekt en zijn afstamming van de echtgenoot van zijn moeder bevestigd wordt door een bezit van staat, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- AFSTAMMING -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.09.0317.F 7 mei 2010 AC nr. 321

Aan het Grondwettelijk Hof hoeft geen prejudiciële vraag gesteld te worden, als dat Hof alleen maar kan vaststellen dat het verschil in behandeling, gesteld dat dit is aangetoond, te wijten is aan een leemte in de wetgeving die, bijgevolg, alleen door de wetgever verholpen kan worden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.07.1823.N 2 juni 2009 AC nr. 250

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 479 Wetboek van Strafvordering de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt, in zoverre het de raadsheer in sociale zaken niet begrijpt onder de magistraten en ambtsdragers welke, voor de misdaden en wanbedrijven door hen gepleegd buiten hun ambt, slechts op vordering van de procureur-generaal bij het hof van beroep kunnen worden gedagvaard voor het hof van beroep, terwijl de raadsheer in sociale zaken toch overeenkomstig artikel 103 Gerechtelijk Wetboek deel uitmaakt van het arbeidshof en overeenkomstig artikel 104 Gerechtelijk Wetboek samen met een raadsheer in het arbeidshof mede kennisneemt van zaken die tot de bevoegdheid van dit hof behoren, en voor hem dezelfde waarborgen als voor de raadsheer in het arbeidshof verantwoord kunnen lijken, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 1975, AC, 1976, nr. 203; DE CODT, J.De vervolging van magistraten" in X.(ed.), Statuut en deontologie van de magistraat, Brugge, Die Keure, 2000, p. 154, nr. 5.

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.06.0590.N 20 april 2009 AC nr. 258

Krachtens artikel 26, § 2, van de Bijzondere Wet van 6 januari 1989, is het Hof van Cassatie verplicht aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen omtrent een in een middel aangevoerde schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door artikel 2277bis van het Burgerlijk Wetboek, nu het in die zin moet worden begrepen dat de erin bedoelde verzorgingsverstrekkers de beoefenaars van de geneeskunde op menselijke wezens omvat en niet de dierenartsen, zodat op de vorderingen van de beoefenaars van de geneeskunde ten aanzien van menselijke wezens met betrekking tot de door hen geleverde prestaties de in artikel 2277bis B.W., bepaalde verjaringstermijn van 2 jaar van toepassing is, en op de vorderingen van de door dierenartsen geleverde prestaties niet.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.07.0778.N 27 januari 2009 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie de vraag rijst of artikel 44 van het decreet van de Vlaamse Raad van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, geïnterpreteerd in die zin dat door dat artikel een strafuitsluitende verschoningsgrond wordt gecreëerd die niet enkel geldt met betrekking tot feiten die alleen strafbaar zijn op grond van artikel 43 Dopingdecreet, maar dat deze ook geldt voor wat betreft het louter bezit van verboden substanties, strafbaar gesteld door de Drugwet, de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheden van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten schendt, in zoverre de toepassing ervan de residuaire bevoegdheid van de federale wetgever in het gedrang brengt, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Cass., 26 juni 2007, AR P.07.0521.N, nr ...

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- GRONDWETTELIJK HOF -

- SPORT -

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

P.08.0547.F 29 oktober 2008 AC nr. 594

Het Hof van Cassatie dient het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen waarvan de formulering aantoont dat de grieven die door de eisers zijn opgeworpen niet aan de bestreden wettelijke bepaling kunnen worden toegeschreven (1). (1) Zie Cass., 24 dec. 1999, AR C.97.0218.F, AC, 1999, nr 701.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

De rechter verantwoordt naar recht zijn weigering om een prejudiciële vraag te stellen, wanneer hij vaststelt dat het werkelijke voorwerp van de vraag die bij wijze van prejudiciële vraag is opgeworpen, niet vervat ligt in de wettelijke bepaling waar die vraag beweert verband mee te hebben.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.05.0102.N 22 september 2008 AC nr. 126

Wanneer een vraag bedoeld in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof bij wijze van een middel voor het Hof van cassatie wordt opgeworpen met betrekking tot de aanvang van een beroepstermijn, meer bepaald een vraag over de schending door artikel 792, tweede lid, Ger. W., in samenhang gelezen met artikel 704, eerste lid, Ger. W. en met artikel 164, derde lid, Z.I.V.-wet 1994, van de artikelen 10 en 11, Gw. moet het Hof van cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.06.1348.N 17 juni 2008 AC nr. 164

Wanneer voor het Hof van cassatie de vraag rijst of de artikelen 22, tweede lid en 39 van het decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, de artikelen 12 en 14 van de Grondwet schenden, dit al dan niet in samenhang gelezen met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat de omschrijving "de nodige maatregelen treffen om hinder te voorkomen" geen voldoende normatieve inhoud heeft om een misdrijf te kunnen definiëren en doordat op deze manier een niet te verantwoorden verschil in behandeling in het leven wordt geroepen tussen de rechtsonderhorigen die vervolgd worden voor andere misdrijven en diegenen die vervolgd worden wegens het niet-nakomen van de zorgvuldigheidsplicht zoals omschreven in artikel 22, tweede lid van het Milieuvergunningsdecreet, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1) (2) (3). (1) Eerder heeft het Hof beslist dat de bepaling in artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet wél voldoende nauwkeurig was om, voor al diegenen op wie de wet kan toepasselijk zijn, willekeurige vervolgingen en veroordelingen te vermijden: Cass., 4 feb. 2003, AR P.02.0615.N, nr 83. Ook voordien werd reeds geoordeeld dat de algemene zorgvuldigheidsplicht bij de uitbating van een inrichting opgenomen in een vergunning geen vage en onduidelijke libellering inhoudt die het de vergunninghouder niet mogelijk maakt op voorhand te weten welke precieze gedraging in de vergunning wordt bedoeld of welk onzorgvuldig handelen strafbaar is gesteld: Cass., 3 nov. 1998, AR P.96.1173.N, nr 474. (2) Terzake werd eiseres ook vervolgd wegens inbreuk op artikel 43, § 2, Vlarem I, waarvan aangenomen wordt dat deze bepaling de uitvoering is van de algemene norm van artikel 22, Milieuvergunningsdecreet: LARMUSEAU I.Commentaar bij artikel 22 Milieuvergunningsdecreet", in Commentaar Milieurecht Vlaams Gewest, die Keure, 1997. (3) In het kader van het Stedenbouwdecreet heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat het begrip "onaanvaardbare hinder voor de omwonenden" geen voldoende nauwkeurige normatieve inhoud heeft om een misdrijf te kunnen definiëren: Grondwettelijk Hof nr 14/2005, 14 jan. 2005 (overweging B43 tot B46).

- GRONDWETTELIJK HOF -

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.07.0521.N 3 juni 2008 AC nr. 359

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 44 van het decreet van 27 maart 1991 inzake medische verantwoorde sportbeoefening, geïnterpreteerd in die zin dat door dat artikel een strafuitsluitende verschoningsgrond wordt gecreëerd die niet enkel geldt met betrekking tot feiten die alleen strafbaar zijn op grond van artikel 43 Dopingdecreet, maar dat deze ook geldt voor wat betreft het louter bezit van verboden substanties, strafbaar gesteld door de Drugwet, de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheden van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten schendt, in zoverre de toepassing ervan de residuaire bevoegdheid van de federale wetgever in het gedrang brengt, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- SPORT -

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

C.07.0232.N 8 mei 2008 AC nr. 281

Indien een cassatiemiddel een vraag opwerpt omtrent de schending door een wet van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, is het Hof van Cassatie niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, wanneer het middel niet ontvankelijk is doordat die vraag vreemd is aan die als geschonden aangewezen artikelen (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie Cass., 11 jan. 2005, AR P.04.1087.N, AC, 2005, nr 17; Cass., 24 okt. 2005, AR S.05.0002.N, AC, 2005, nr 534; Cass., 16 feb. 2006, AR C.05.0022.N, AC, 2006, nr 98.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.06.0543.N 5 juni 2007 AC nr. 294

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 198bis, Stedenbouwdecreet 1999, zoals ingevoegd bij artikel 11 van het decreet van 4 juni 2003, en geïnterpreteerd in die zin dat de rechter niet verplicht is de ingediende vorderingen die nog niet voor eensluidend advies werden voorgelegd aan de Hoge Raad voor Herstelbeleid alsnog voor eensluidend advies voor te leggen aan de Hoge Raad, en samengelezen met artikel 149, § 1, van datzelfde decreet, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt doordat eruit volgt dat voor herstelvorderingen die werden ingeleid vóór de inwerkingtreding van de bepalingen met betrekking tot het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid maar waarover de rechter pas na de inwerkingtreding van de bepalingen met betrekking tot het eensluidend advies uitspraak doet, de verplichting van het voorafgaand eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid niet van toepassing is, terwijl deze verplichting wel geldt voor herstelvorderingen die werden ingeleid na de inwerkingtreding van de bepalingen met betrekking tot het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid en deze verplichting krachtens artikel 149, § 1, van datzelfde decreet een algemene draagwijdte heeft, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.07.0268.N 15 mei 2007 AC nr. 251

Het Hof van cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die uitgaat van een juridische onderstelling die onjuist is (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 1996, AR P.95.1428.N, nr 417; Cass., 23 juni 2005, AR C.03.0389.F, nr 366; Cass., 26 mei 2006, AR C.05.0150.F, nr 292; Cass., 28 nov. 2006, AR P.06.1129.N, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

D.06.0010.N 27 april 2007 AC nr. 214

Het Hof van Cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer de aangevoerde ongelijkheid - zoals tussen architecten en beoefenaars van sommige andere vrije beroepen, wat betreft de gevoerde tuchtprocedure - berust op een tekortkoming in de wet waaraan het Hof niet kan verhelpen, ook al zou het die vraag stellen (1). (1) Zie Cass., 20 nov. 2003, AR D.02.0028.N, nr 585. Het O.M. concludeerde in de zin van dit precedent, volgens hetwelk de vraag niet diende te worden gesteld daar het middel "geen onderscheid aanvoert dat door de wet wordt ingevoerd tussen verschillende personen of categorieën van personen die in dezelfde juridische toestand verkeren, maar wel een onderscheid tussen personen of categorieën van personen op basis van verschillende beroepen of op basis van verschillende toestanden op grond waarvan zij aan verschillende rechtsregels zijn onderworpen en bijgevolg niet in dezelfde juridische toestand verkeren; een dergelijk onderscheid niet valt onder de toepassing van de bijzondere wet van 6 jan. 1989".

- GRONDWETTELIJK HOF -

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.06.1129.N 28 november 2006 AC nr. 606

Het Hof van Cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die gebaseerd is op een onjuiste onderstelling van het cassatiemiddel over de inhoud van het recht (1). (1) Zie Cass., 19 mei 2004, AR P.04.0352.F, nr 270; 27 okt. 2004, AR P.04.0695.F, nr 511; 11 feb. 2005, AR P.04.0262.N, nr 88.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Het Hof van Cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer die vraag geen rechtsongelijkheid betreft tussen twee categorieën van vergelijkbare beklaagden, maar berust op een hypothetische ongelijkheid tussen beklaagden die het gevolg is van de feitelijke omstandigheden van elke strafzaak (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 1996, AR P.95.1428.N, nr 417; 23 juni 2005, AR C.03.0389.F, nr 366; 26 mei 2006, AR C.05.0150.F, nr ...

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.06.0207.F 7 juni 2006 AC nr. 314

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, die alleen tot doel heeft het Grondwettelijk Hof een vraag voor te leggen met hetzelfde onderwerp als een vraag waarover het reeds uitspraak heeft gedaan (1). (1) Zie Cass., 3 dec. 2003, AR P.03.1191.F, nr 616 en 17 nov. 2004, AR P.04.1075.F, nr 552.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.05.0022.N 16 februari 2006 AC nr. 98

Indien een cassatiemiddel een vraag opwerpt omtrent de schending door een wet van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, is het Hof van Cassatie niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, wanneer het middel niet ontvankelijk is wegens onnauwkeurigheid, doordat het niet nader preciseert waarin de discriminatie tussen bepaalde categorieën van personen bestaat (1). (1) Cass., 24 maart 2000, AR C.97.0292.N, nr 202.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

S.05.0002.N 24 oktober 2005 AC nr. 534

Het Hof van cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, wanneer het cassatiemiddel dat een vraag opwerpt niet ontvankelijk is doordat het geen middel aanvoert, noch een wetsbepaling als geschonden aanwijst (1). (1) Zie Cass., 21 maart 2003, AR C.01.0091.N; nr 189.

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.04.0262.N 11 februari 2005 AC nr. 88

Het Hof van Cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die gebaseerd is op een onjuiste onderstelling van het cassatiemiddel over de inhoud van het recht (1). (1) Zie Cass., 24 sept. 1997, AR P.97.0610.F, nr 366.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.02.0617.F 10 februari 2005 AC nr. 83

Het Hof is niet verplicht aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die geen onderscheid aanklaagt dat de wet maakt tussen personen die in dezelfde juridische situatie verkeren en waarop verschillende regels van toepassing zouden zijn (1). (1) Zie Cass., 10 maart 2003, AR S.02.0085.F, nr 161.

- GRONDWETTELIJK HOF -

D.04.0013.N 4 februari 2005 AC nr. 71

Het behoort niet tot de exclusieve bevoegdheid van het Grondwettelijk Hof vast te stellen dat een wettelijke norm klaarblijkelijk niet in strijd is met de Grondwet en door de rechter moet worden toegepast; het rechtscollege waarvan de beslissing vatbaar is voor cassatieberoep en dat oordeelt dat de wet duidelijk grondwetconform is, verantwoordt naar recht zijn beslissing geen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen (1). (1) Zie Cass., 17 nov. 2004, AR P.04.1096.F, nr ...; 25 feb. 2004, AR P.03.1430.F, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWET - Algemeen (oud)

P.04.1075.F 17 november 2004 AC nr. 552

Het Hof van cassatie is niet verplicht een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, wanneer dit reeds uitspraak heeft gedaan op een vraag met een zelfde onderwerp (1). (1) Cass., 3 dec. 2003, AR P.03.1191.F, nr .....

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer een cassatiemiddel geen verband houdt met het bestreden arrest en, bijgevolg, niet ontvankelijk is omdat het is gegrond op de kritiek van wettelijke bepalingen waarop het bestreden arrest niet steunt, is er geen reden om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die daarop betrekking heeft (1). (1) Zie Cass., 19 maart 2002, AR P.00.1603.N, nr 189.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.04.1096.F 17 november 2004 AC nr. 553

Het rechtscollege waarvan de beslissing vatbaar is voor voorziening is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer het van oordeel is dat de bepaling die moet worden toegepast de Grondwet niet kennelijk schendt of dat het antwoord op die vraag niet noodzakelijk is om zijn beslissing te wijzen (1). (1) Zie Cass., 19 mei 1999, AR P.99.1546.F, nr 293.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer de appèlrechters weigeren aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de discriminatie die artikel 442bis van het Strafwetboek dat de ongewenste intimiteiten straft zou inhouden, omdat dat artikel het principe van de wettigheid van de aantijgingen zou miskennen, en wanneer zij enerzijds, uiteenzetten dat het antwoord op die vraag niet noodzakelijk was om hun beslissing te wijzen en zij zich uitspreken over de wettigheid van de bedoelde aantijging, terwijl zij echter uitgebreid de bestanddelen van die telastlegging preciseren door op zoek te gaan naar de bedoeling van de wetgever in het licht van de parlementaire voorbereiding, zodat daaruit blijkt dat zij het antwoord op die vraag noodzakelijk achten om hun beslissing te wijzen, en wanneer anderzijds, het arrest niet vaststelt dat de wettelijke bepaling die ongewenste intimiteiten strafbaar stelt de Grondwet niet kennelijk schendt, schenden de appèlrechters de artikelen 10, 11, 12 en 14 van de Grondwet en artikel 26, § 2, van de Bijzondere Wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.01.0137.F 11 oktober 2004 AC nr. 469

Het Hof van cassatie is niet verplicht een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, wanneer het desbetreffende middel niet ontvankelijk is om redenen die eigen zijn aan de cassatieprocedure (1). (1) Cass., 29 april 2003, AR P.02.1459.N - P.02.1578.N, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.02.1685.N 7 september 2004 AC nr. 384

Er is grond tot het stellen door het Hof van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof aangaande de eventuele schending van de artt. 10 en 11 Gw. door de artt. 159, 191 en 212 Sv. in de mate dat deze artikelen bepalen dat de kamer van inbeschuldigingstelling bevoegd is om kennis te nemen van de vordering van de buitenvervolginggestelde verdachte tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep vanwege de burgerlijke partij, dan wanneer geen wettelijke bepaling uitdrukkelijke bevoegdheid verleent aan de kamer van inbeschuldigingstelling indien de vordering tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep vanwege de inverdenkinggestelde die naar de feitenrechter wordt verwezen, uitgaat van de burgerlijke partij (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof 6 juni 1995, nr 43/95 en 9 november 1995, nr 76/95, B.S., 10 augustus 1995 en 18 januari 1996 (m.b.t. artikel 136 oud Sv.).

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.04.0374.F 9 juni 2004 AC nr. 311

Wanneer het Hof van Cassatie vaststelt dat het bestreden arrest misdrijven bewezen verklaart die geen verband houden met artikel 411 Sw., beslist het dat aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vragen betreffende de verenigbaarheid van dat artikel met de artt. 10 en 11 Gw. hoeven te worden gesteld, aangezien het aangeklaagde onderscheid niet voortvloeit uit artikel 411, maar, enerzijds, uit artikel 78 Sw., luidens hetwelk geen misdaad of wanbedrijf verschoonbaar is dan in de gevallen bij de wet bepaald, en, anderzijds, uit het feit dat de wetgever voor de t.a.v. eiser in aanmerking genomen misdrijven geen soortgelijke verschoningsmogelijkheden heeft voorzien als voor het doden en voor het toebrengen van slagen en verwondingen (1). (1) Zie Cass., 31 mei 2001, AR C.00.0383.F, nr 328; 17 okt. 2001, AR P.01.1056.F, nr 554; 19 maart 2002, AR P.00.1603.N, nr 189; 17 dec. 2003, AR P.03.1517.F, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.03.1430.F 25 februari 2004 AC nr. 104

De rechtscolleges waarvan de beslissing vatbaar is voor cassatieberoep, zijn niet verplicht het Grondwettelijk Hof te vragen om bij wege van een prejudiciële beslissing uitspraak te doen over een vraag betreffende de schending, o.m. door een wet, van de artt. 10 en 11 Gw., wanneer zij menen dat die wet die grondwetsbepalingen kennelijk niet schendt (1). (1) Cass., 31 mei 2000, AR P.00.0339.F, nr 336.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.03.1104.F 3 december 2003 AC nr. 615

Het Hof van cassatie hoeft aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen, die niet de schending, door de wet, van grondwettelijke regels van gelijkheid en niet-discriminatie aanvoert, maar zich ertoe beperkt het aan de beklaagde verweten misdrijf te vergelijken met een misdrijf dat hij niet heeft gepleegd.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.03.1191.F 3 december 2003 AC nr. 616

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, wanneer dat hof reeds uitspraak heeft gedaan over een vraag met hetzelfde onderwerp (1). (1) Cass., 19 juni 2003, AR C.01.0569.F, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, wanneer dat hof reeds uitspraak heeft gedaan over een vraag met hetzelfde onderwerp (1). (1) Cass., 19 juni 2003, AR C.01.0569.F, nr ...

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.01.0399.F 10 oktober 2003 AC nr. 486

Het Hof van cassatie is niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer de in het cassatiemiddel aangevoerde ongelijkheid niet voortvloeit uit de wetsbepaling die het middel aanwijst en die het ten onrechte bekritiseert (1). (1) Zie Cass., 18 juni 2001, AR S.99.0183.F, nr 372.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.01.0569.F 19 juni 2003 AC nr. 365

Indien voor het Hof van Cassatie een vraag wordt voorgelegd over de schending door een wet van de artt. 10 en 11 Gw., is het niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer het Grondwettelijk Hof reeds uitspraak heeft gedaan op een vraag of een beroep met hetzelfde onderwerp (1). (1) Art 26, § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, na de wijziging ervan bij de bijzondere wet van 9 maart 2003, in werking getreden op 22 april 2003.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.02.1459.N 29 april 2003 AC nr. 268

Het Hof van Cassatie is niet verplicht een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, wanneer het middel niet ontvankelijk is om redenen die eigen zijn aan de cassatieprocedure (1). (1) Cass., 6 maart 2002, AR P.02.0152.F, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.02.1461.N 29 april 2003 AC nr. 269

Het Hof van cassatie is niet verplicht een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, wanneer het middel niet ontvankelijk is om redenen die eigen zijn aan de cassatieprocedure (1). (1) Cass., 6 maart 2002, AR P.02.0152.F, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.01.0091.N 21 maart 2003 AC nr. 189

Het Hof van cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, wanneer het cassatiemiddel dat een vraag opwerpt omtrent een schending door de wet van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, niet ontvankelijk is wegens onnauwkeurigheid doordat het niet nader preciseert waarin de aangevoerde discriminatie zou bestaan en inzonderheid dubbelzinnig is in het aangeven van de categorieën personen die moeten worden vergeleken (1). (1) Zie Cass., 24 maart 2000, AR C.97.0292.N, nr 202.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.02.0152.F 6 maart 2002 AC nr. 160

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, wanneer het desbetreffende middel niet ontvankelijk is om redenen die eigen zijn aan de cassatieprocedure (1). (1) Cass., 8 nov. 2000, A.R. P.00.0831.F, nr. 606 ; 11 feb. 2002, A.R. F.00.0108.F, nr. ... .

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

D.01.0009.N 20 december 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer het desbetreffend middel niet ontvankelijk is doordat het geen wetsbepaling als geschonden aanwijst (1). (1) Zie Cass., 16 mei 2001, A.R. P.2001.305.F, nr...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.01.0305.F 16 mei 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, wanneer het desbetreffende middel niet ontvankelijk is om redenen die eigen zijn aan de cassatieprocedure (1) ; dat is het geval, wanneer het middel niet ontvankelijk is omdat het opkomt tegen de onaantastbare beoordeling door de bodemrechter van de gegevens van de zaak. (1) Cass., 8 nov. 2000, A.R. P.00.0831.F, nr. ... .

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.00.1606.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Het rechtscollege dat een beslissing wijst waartegen cassatieberoep kan worden ingesteld, hoeft de voor dat rechtscollege opgeworpen prejudiciële vraag niet aan het Grondwettelijk Hof te stellen, wanneer het oordeelt dat het antwoord op die vraag niet noodzakelijk is om zijn beslissing te wijzen (1). (1) Zie Cass., 24 jan. 1996, A.R. P.95.0190.F, nr. 50.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

D.00.0023.F 30 november 2000 AC nr. ...

Indien een cassatiemiddel een vraag opwerpt omtrent de schending door een wet van de artt. 10 en 11 Gw., dient het Hof van Cassatie het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen, wanneer het middel niet ontvankelijk is omdat het geen betrekking heeft op de bestreden beslissing (1). (1) Cass., 14 sept. 1999, AR P.99.1219.N, nr. 456.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.00.0831.F 8 november 2000 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, wanneer het desbetreffende middel niet ontvankelijk is om redenen die eigen zijn aan de cassatieprocedure ; dat is het geval, wanneer het middel niet ontvankelijk is omdat het opkomt tegen ten overvloede gegeven overwegingen van de bestreden beslissing (1). (1) Zie Cass., 12 april 2000, A.R. P.00.0136.F, nr. 249.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.00.0136.F 12 april 2000 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie hoeft aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen, wanneer het desbetreffende middel niet ontvankelijk is om redenen die eigen zijn aan de cassatieprocedure; dat is het geval, wanneer het middel niet ontvankelijk is wegens onduidelijkheid.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.97.0292.N 24 maart 2000 AC nr. ...

Indien een cassatiemiddel een vraag opwerpt omtrent de schending door een wet van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, is het Hof van Cassatie niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, wanneer het middel niet ontvankelijk is wegens onnauwkeurigheid, doordat het niet nader preciseert waarin de aangevoerde discriminatie zou bestaan en inzonderheid niet aanwijst met welke personen de erin bedoelde personen moeten worden vergeleken.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.00.0033.N 15 februari 2000 AC nr. ...

De aangevoerde discriminatie bestaande in het feit dat tegen de beslissingen van de kamer van inbeschuldigingstelling, genomen bij toepassing van artikel 61quinquies Sv., geen onmiddellijk cassatieberoep openstaat omdat hierdoor andere procespartijen of derden van het afgewezen verzoek tot het verrichten van een bijkomende onderzoekshandeling kennis zullen krijgen zodat dit later niet meer nuttig zou kunnen worden uitgevoerd heeft niets uitstaande met de vraag naar de mogelijkheid van een onmiddellijk cassatieberoep, nu andere procespartijen ook na een onmiddellijk verworpen cassatieberoep van het afgewezen verzoek om het verrichten van een bijkomende onderzoekshandeling kennis zouden kunnen krijgen; het Hof dient derhalve de opgeworpen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof niet te stellen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.99.0847.F 1 december 1999 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie hoeft aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen, wanneer het desbetreffende middel niet ontvankelijk is om redenen die eigen zijn aan de cassatieprocedure.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.99.0966.F 1 december 1999 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie hoeft het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen, wanneer het desbetreffende middel niet ontvankelijk is om redenen die eigen zijn aan de cassatieprocedure.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.99.1092.F 1 december 1999 AC nr. ...

De rechtscolleges waarvan de beslissing vatbaar is voor cassatieberoep, zijn niet verplicht het Grondwettelijk Hof te vragen om bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over een vraag betreffende de schending, o.m. door een wet, van de artt. 10 en 11 Gw., wanneer zij van oordeel zijn dat die wet die grondwetsbepalingen kennelijk niet schendt.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.99.1219.N 14 september 1999 AC nr. ...

Indien een cassatiemiddel een vraag opwerpt omtrent de schending door een wet van de artt. 10 en 11 Grondwet, is het Hof van Cassatie niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, wanneer het middel niet ontvankelijk is omdat het geen betrekking heeft op de bestreden beslissing.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.98.1546.F 19 mei 1999 AC nr. ...

De rechtscolleges waarvan de beslissing vatbaar is voor voorziening zijn niet verplicht het Grondwettelijk Hof te vragen om bij wege van een prejudiciële beslissing uitspraak te doen over een vraag betreffende de schending, o.m. door een wet, van de artt. 10 en 11 Gw., wanneer zij van oordeel zijn dat die wet die grondwetsbepalingen niet kennelijk schendt.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.98.1510.F 6 januari 1999 AC nr. ...

Wanneer de door eiser aangeklaagde ongelijke behandeling niet voortvloeit uit de wetsbepalingen waarvan de schending aangevoerd wordt, maar uit de opsluiting van de eiser in het buitenland en uit het feit dat de Belgische overheid geen interne rechtsregels kan opleggen aan buitenlandse strafinrichtingen, dient het Hof eisers vraag m.b.t. de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door de door eiser aangevoerde wetsbepalingen niet te stellen.~

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.98.1276.F 15 december 1998 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciele vraag te stellen, wanneer het desbetreffende middel niet ontvankelijk is om redenen die eigen zijn aan de cassatieprocedure.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.95.0289.F 12 juni 1998 AC nr. ...

Wanneer een in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof bedoelde vraag door een middel opgeworpen wordt voor het Hof van cassatie, dan moet het Hof, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen, zelfs als laatstgenoemd Hof reeds over een identieke vraag uitspraak heeft gedaan.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.96.1466.F 23 april 1997 AC nr. ...

Indien een cassatiemiddel een vraag opwerpt omtrent de schending door een wet van de artt. 10 en 11 Gw., is het Hof van cassatie niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer het middel, om redenen die aan de cassatieprocedure eigen zijn, niet ontvankelijk is.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.96.1230.N 10 september 1996 AC nr. ...

Indien een cassatiemiddel een vraag opwerpt omtrent de schending door de wet van de artt. 10 en 11 Gw., is het Hof van Cassatie niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer het middel, om redenen die aan de cassatieprocedure eigen zijn, niet ontvankelijk is.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.94.1294.F 23 november 1994 AC nr. ...

In de context van artikel 5.3 EVRM naar luid waarvan een ieder het recht heeft binnen een redelijke termijn berecht te worden of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, staan de eigen aard en de doelstellingen van de door titel I, hoofdstuk VII, van de Vreemdelingenwet ingevoerde rechtspleging, meer bepaald de verplichting om de bij artikel 29 bepaalde termijn van twee maanden na te leven, het stellen van een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof in de weg.~

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Art. 26, § 2, 1°

P.13.1169.N 12 november 2013 AC nr. ...

De rechter is slechts gehouden tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof met betrekking tot een leemte in de wet, indien hij vaststelt dat hij aan die leemte, gesteld dat ze de Grondwet schendt, zou kunnen verhelpen zonder tussenkomst van de wetgever (1). (1) Zie Cass. 14 aug. 2012, AR P.12.1293.N, AC 2012, nr. 435.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 2, 2°

S.10.0190.N 15 oktober 2012 AC nr. ...

In zoverre de eiser het Hof verzoekt een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijke Hof dient te worden vastgesteld dat de voorgestelde vraag een identiek onderwerp heeft als de vraag die het Grondwettelijke Hof in zijn vorige arresten heeft beantwoord, zodat er geen aanleiding is een nieuw prejudiciële vraag aan het Grondwettelijke Hof te stellen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer de appelrechters hebben geweigerd aan het Grondwettelijke Hof een prejudiciële vraag te stellen over de schending, door de wet, van de artikelen 10 en 11 grondwet, en de eiser in een cassatiemiddel niet alleen de afwijzing van zijn vraag aanvecht, maar tevens de beslissing bekritiseert over het geschil zelf, dat door hem de grond oplevert tot het opwerpen van een prejudiciële vraag, is het Hof in beginsel ertoe gehouden zelf die vraag aan het Grondwettelijke Hof te stellen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.05.0200.N 7 juni 2005 AC nr. 325

Door te oordelen dat uit het arrest nr. 136/2004 van het Grondwettelijk Hof van 22 juli 2004 reeds afdoende blijkt dat het onderscheid tussen al dan niet kwetsbare gebieden de Grondwet niet schendt, hebben de appèlrechters hun beslissing dat de opgeworpen prejudiciële vraag dat om reden van de onduidelijke begrenzing van de ruimtelijk kwetsbare gebieden in de nog op te stellen ruimtelijke uitvoeringsplannen, de bestraffing van het instandhouden van stedenbouwmisdrijven in deze gebieden, discriminatoir was, klaarblijkelijk negatief te beantwoorden is, naar recht verantwoord.

- STEDENBOUW - Algemeen

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Geen wettelijke bepaling verbiedt de rechter om op gezag van een vorig arrest van het Grondwettelijk Hof, zelfs wanneer dit geen uitspraak doet over een vraag of een beroep met een identiek voorwerp, te oordelen dat de in de vraag bekritiseerde regelgeving een regel of een artikel van de Grondwet bedoeld in artikel 26, § 1, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof klaarblijkelijk niet schendt (1). (1) Zie Cass., 17 nov. 2004, AR P.04.1096.F, nr 553.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.03.0986.N 7 september 2004 AC nr. 385

Er is geen grond tot het stellen door het Hof van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof aangaande de eventuele schending van de artt. 10 en 11 Gw. door de artt. 159, 191 en 212 Sv. in de mate dat deze artikelen bepalen dat de kamer van inbeschuldigingstelling bevoegd is om kennis te nemen van de vordering van de buitenvervolginggestelde verdachte tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep vanwege de burgerlijke partij, dan wanneer geen wettelijke bepaling uitdrukkelijke bevoegdheid verleent aan de kamer van inbeschuldigingstelling indien de vordering tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep vanwege de inverdenkinggestelde die naar de feitenrechter wordt verwezen, uitgaat van de burgerlijke partij, wanneer het Grondwettelijk Hof reeds uitspraak heeft gedaan op een vraag met een identiek onderwerp (1). (1) Cass., 3 dec. 2003, AR P.03.1191.F, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.00.0339.F 31 mei 2000 AC nr. ...

De rechtscolleges waarvan de beslissing vatbaar is voor cassatieberoep, zijn niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die betrekking heeft op de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door bepalingen waarop hun beslissing niet is gegrond.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 2, 2°, eerste lid

F.01.0015.N 27 juni 2003 AC nr. 384

Het Hof van cassatie stelt geen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof wanneer het enerzijds vaststelt dat dit Hof reeds uitspraak heeft gedaan op een vraag of een beroep met een identiek onderwerp als de door eiser in cassatie aangevoerde schending van de artikelen 10 en 11 van de Gecoördineerde Grondwet, en anderzijds tot de bevinding komt dat de appèlrechters gehandeld hebben volgens de wet en die wet moet geacht worden grondwet-conform te zijn overeenkomstig de uitspraak van het Grondwettelijk Hof. (Impliciet) (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 1989, AR nr F 898 F, AC, 1988-89, nr 295; Cass., 5 feb. 1990, AR nr M 501 F, AC, 1989-90, nr 344; Cass., 6 april 1992, AR, nr M 561 F, AC, 1991-92, nr 423.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 26, § 2, 2°, tweede lid

P.12.0417.F 20 juni 2012 AC nr. ...

Het rechtscollege waarbij een vraag aanhangig is gemaakt betreffende de schending door een wet van één van de artikelen van titel II van de Grondwet, moet die prejudiciële vraag niet voorleggen aan het Grondwettelijk Hof wanneer zij niet onontbeerlijk is om uitspraak te doen; elke vraag waaruit niet kan opgemaakt worden welke ongrondwettigheid de toepassing van de bekritiseerde wet in de weg zou kunnen staan, moet worden beschouwd als niet-onontbeerlijk voor de uitspraak (1). (1) Zie Cass. 17 nov. 2004, AR P.04.1096.F, AC 2004, nr. 553.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 26, § 2, 3°

P.00.0339.F 31 mei 2000 AC nr. ...

De rechtscolleges waarvan de beslissing vatbaar is voor cassatieberoep zijn niet verplicht het Grondwettelijk Hof te vragen om bij wege van een prejudiciële beslissing uitspraak te doen over een vraag betreffende de schending, o.m. door een wet, van de artt. 10 en 11 Gw., wanneer zij van oordeel zijn dat die wet die grondwetsbepalingen kennelijk niet schendt (1); de voormelde rechtscolleges die om die reden weigeren een dergelijke vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, schenden artikel 6 E.V.R.M. niet en miskennen evenmin het algemeen rechtsbeginsel betreffende de onpartijdigheid van de rechter. (1) Cass., 19 mei 1999, A.R. P.98.1546.F, nr. 293, en 1 dec. 1999, A.R. P.99.1092.F, nr. 649.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 2, al. 1 en 2

P.12.1293.N 14 augustus 2012 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is slechts gehouden een prejudiciële vraag met betrekking tot een leemte in de wet aan het Grondwettelijk Hof te stellen, wanneer het vaststelt dat het aan die leemte, gesteld dat ze de Grondwet schendt, zou kunnen verhelpen zonder tussenkomst van de wetgever (1). (1) Cass. 11 dec. 2008, C.07.0333.F, AC 2008, nr. 719.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 26, § 2, derde lid

P.10.1673.N 16 november 2010 AC nr. 677

Bij toepassing van artikel 26, § 2, derde lid, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, is een rechtscollege waarvan de beslissing vatbaar is voor een voorziening in cassatie, er niet toe gehouden de prejudiciële vraag te stellen wanneer de wet, het decreet of de in artikel 134 Grondwet bedoelde regel een regel of een artikel van de Grondwet bedoeld in § 1 van dit artikel klaarblijkelijk niet schendt; de beoordeling van de afwezigheid van een klaarblijkelijke schending vereist noodzakelijk een prima facie onderzoek van de beweerde schending (1). (1) Cass., 22 juni 2004, AR P.04.0397.N, AC, 2004, nr. 347.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 26, § 2, derde lid, 1°

F.99.0109.F 31 januari 2000 AC nr. ...

Vragen m.b.t. de teruggave aan de belastingplichtige van bedragen die hij heeft betaald aan roerende voorheffing of aan bedrijfsvoorheffing zijn geen vragen met hetzelfde onderwerp in de zin van artikel 26, § 2, derde lid, 1, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Allerlei

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 2, derde lid, 2°

P.01.0305.F 16 mei 2001 AC nr. ...

Het rechtscollege dat een beslissing wijst waartegen cassatieberoep kan worden ingesteld, hoeft de voor dat rechtscollege opgeworpen prejudiciële vraag niet aan het Grondwettelijk Hof te stellen, wanneer het oordeelt dat het antwoord op die vraag niet noodzakelijk is om zijn beslissing te wijzen (1). (1) Cass., 14 feb. 2001, A.R. P.00.1606.F, nr. ... .

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.01.0042.F 4 april 2001 AC nr. ...

De rechtscolleges wier beslissing vatbaar is voor cassatieberoep, hoeven het Grondwettelijk Hof, niet te vragen om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over een vraag betreffende de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door, m.n., een wet, wanneer zij oordelen dat het antwoord op de prejudiciële vraag niet onontbeerlijk is voor hun beslissing (1). (1) Zie cass., 24 jan. 1996, A.R. P.95.0190.F, nr. 50.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

Het hof van beroep, waarvan het arrest vatbaar is voor cassatieberoep, is niet ertoe gehouden het Grondwettelijk Hof te verzoeken uitspraak te doen op een vraag omtrent de schending, door een wet, van de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, meer bepaald als het van oordeel is dat het antwoord op de prejudiciële vraag niet onontbeerlijk is voor zijn beslissing.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 2, eerste en tweede lid

C.07.0333.F 11 december 2008 AC nr. 719

Wanneer de eiser het Hof verzoekt het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die betrekking heeft op de verenigbaarheid van de artt. 10 en 11 Gw. met het ontbreken van een wettekst, hoeft deze prejudiciële vraag niet te worden gesteld, daar de aangeklaagde lacune, gesteld dat ze de Grondwet schendt, alleen verholpen kan worden door de wetgever, die de modaliteiten van de nieuw in te voeren regeling dient te bepalen (1). (1) Zie Cass., 10 okt. 2007, AR P.07.0733.F, AC, 2007, nr 470; 28 okt. 2008, AR P.08.0706.N, nr ..., met concl. adv.-gen. Duinslaegher.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 2, eerste lid

C.03.0125.F 2 december 2004 AC nr. 582

Het Hof van cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag te stellen die tot staving van een middel wordt aangevoerd, wanneer de aangevoerde ongelijkheid niet voortvloeit uit de bekritiseerde wetsbepaling die zelf geen enkel onderscheid invoert (1). (1) Cass., 10 okt. 2003, AR C.01.0399.F, www.cass.be.

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.01.0399.F 10 oktober 2003 AC nr. 486

Het Hof van cassatie is niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer de in het cassatiemiddel aangevoerde ongelijkheid niet voortvloeit uit de wetsbepaling die het middel aanwijst en die het ten onrechte bekritiseert (1). (1) Zie Cass., 18 juni 2001, AR S.99.0183.F, nr 372.

- GRONDWETTELIJK HOF -

F.99.0110.F 17 december 2001 AC nr. ...

Luidens artikel 26, § 2, eerste lid, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, moet de rechter dat Hof slechts verzoeken uitspraak te doen op een vraag omtrent de schending door een wet van de artikel 10 en 11 Gw., indien een vraag te dien aanzien voor hem wordt opgeworpen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 2, tweede lid

P.12.0417.F 20 juni 2012 AC nr. ...

Het rechtscollege waarbij een vraag aanhangig is gemaakt betreffende de schending door een wet van één van de artikelen van titel II van de Grondwet, moet die prejudiciële vraag niet voorleggen aan het Grondwettelijk Hof wanneer zij niet onontbeerlijk is om uitspraak te doen; elke vraag waaruit niet kan opgemaakt worden welke ongrondwettigheid de toepassing van de bekritiseerde wet in de weg zou kunnen staan, moet worden beschouwd als niet-onontbeerlijk voor de uitspraak (1). (1) Zie Cass. 17 nov. 2004, AR P.04.1096.F, AC 2004, nr. 553.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.99.0518.N 2 mei 2002 AC nr. 265

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer het wordt aangezocht te vragen of de Belgisch-Duitse Overeenkomst van 25 april 1959 conform de artikelen 10 en 11 van de Grondwet is (1). (1) Zie J. Velu, Toetsing van de grondwettigheid en toetsing van de verenigbaarheid met de verdragen, vertaling van de rede uitgesproken op de openingszitting van het Hof van Cassatie van 1 september 1992, nr. 90-91.

- GRONDWETTELIJK HOF -

F.00.0108.F 11 februari 2002 AC nr. 95

Wanneer een cassatiemiddel tegen de bestreden beslissing aanvoert dat ze de strekking van een wetsbepaling miskent, maar zich niet op de schending van die wetsbepaling doch enkel op de schending van de artt. 10 en 11 Gw. beroept, is het niet ontvankelijk; derhalve is het Hof van Cassatie niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag te stellen waarmee de grief wordt gestaafd (1). (1) Zie cass., 18 juni 1992, AR. 9235-9316, nr. 547; 15 nov. 1993, AR. 9147, nr. 459. Het O.M. besloot zijnerzijds dat er op grond van het tweede onderdeel van het tweede middel een prejudiciële vraag diende te worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof. Tot staving van de grief verzocht eiseres het Hof twee prejudiciële vragen te stellen aan het Grondwettelijk Hof. Volgens het O.M. diende de eerste vraag te worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof (zie Grondwettelijk Hof 6 april 2000, nr. 44/2000, B.S. 26 mei 2000, Ed. 2, p. 18086). Wanneer een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3°, van de bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof door een middel wordt opgeworpen voor het Hof van Cassatie, te dezen een vraag omtrent de schending door wetsbepalingen op de bijzondere afzonderlijke aanslag inzake vennootschapsbelasting, van de in voormelde bijzondere wet gepreciseerde grondwetsbepalingen, moet volgens het O.M. het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (vgl. cass., 31 jan. 2000, AR. F.98.0075.F, nr. 78; 10 sept. 2001, AR. S.00.0165.F, nr.). (Artt. 219 W.I.B. [1992] voor de wijziging ervan bij W. 4 mei 1999, en 57; artikel 26 Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof). Daarentegen oordeelde het O.M. dat de tweede prejudiciële vraag niet diende te worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof. Het was van mening dat niet onder toepassing van artikel 26 Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof valt en derhalve door het Hof van Cassatie niet aan dat Hof dient te worden gesteld de prejudiciële vraag die, zoals te dezen, niet berust op een onderscheid tussen personen die in dezelfde juridische situatie verkeren, maar die berust op een onderscheid tussen personen die in onderscheiden juridische situaties verkeren die zonder onderscheid van toepassing zijn op alle betrokken personen (zie cass., 8 sept. 1998, AR. P.98.1060.N, nr. 393; 18 mei 2001, AR. F.00.0009.N, nr.). (Art. 26, § 1, 3° en § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof).

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.99.0183.F 18 juni 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer de in het cassatiemiddel aangevoerde ongelijkheid niet voortvloeit uit de enige wetsbepaling die het middel aanwijst en bekritiseert (1). (1) Zie cass., 24 dec. 1999, AR. C.97.0218.F, nr. 701; zie ook cass., 8 sept. 1998, AR. P.98.1060.N, nr. 393; 6 jan. 1999, AR. P.98.1510.F, nr. 5; 2 feb. 2000, AR. P.98.0882.F, nr. 86.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.00.0383.F 31 mei 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer de aangevoerde discriminatie niet veroorzaakt wordt door de wetsbepalingen waarop de prejudiciële vraag betrekking heeft maar in het feit dat de wet niet voorziet in een welbepaalde procedure (1). (1) Zie concl. O.M.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.97.0218.F 24 december 1999 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie hoeft aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen, wanneer de in het middel aangevoerde onwettigheid niet vervat is in de wettelijke bepaling waartegen dat middel opkomt, maar wel in andere wettelijke bepalingen of algemene rechtsbeginselen waartegen niet wordt opgekomen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.97.0052.F 13 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer verweerder het Hof van Cassatie verzoekt aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die geen verband houdt met het door eiser aangevoerde middel, is het Hof van Cassatie niet verplicht die vraag te stellen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.98.0017.F 4 februari 1998 AC nr. ...

Wanneer het cassatieberoep niet ontvankelijk wordt verklaard met toepassing van artikel 416 Sv., welke norm niet wordt beoogd in het in het middel geformuleerde verzoek om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, is het Hof niet verplicht de vraag te stellen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.96.0172.N 5 november 1996 AC nr. ...

Als het cassatieberoep niet ontvankelijk wordt verklaard met toepassing van artikel 416 Sv, welke norm niet het voorwerp uitmaakt van het in een middel geformuleerd verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, is het Hof er niet toe gehouden de vraag te stellen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.96.0877.N 6 augustus 1996 AC nr. ...

Wanneer een cassatiemiddel waarin een vraag wordt opgeworpen die tot de interpretatiebevoegdheid van het Grondwettelijk Hof behoort, wordt verworpen om procedureredenen die afgeleid zijn uit normen waarop de vraag die eiser aan het Grondwettelijk Hof wil gesteld zien, geen betrekking heeft, is het Hof van cassatie niet ertoe verplicht die prejudiciële vraag te stellen aan dat Hof.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.96.0561.F 26 juni 1996 AC nr. ...

Wanneer een cassatiemiddel een vraag opwerpt die tot de uitleggingsbevoegdheid van het Grondwettelijk Hof behoort, en dat middel wordt verworpen om procedureredenen op grond van regels die zelf niet het voorwerp zijn van de vraag die eiser aan het Grondwettelijk Hof wil doen voorleggen, is het Hof van cassatie niet verplicht die prejudiciële vraag aan dat hof te stellen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.96.0171.F 28 februari 1996 AC nr. ...

Wanneer een cassatiemiddel waarin een vraag wordt opgeworpen die tot de interpretatiebevoegdheid van het Grondwettelijk Hof behoort, wordt verworpen om procedureredenen die afgeleid zijn uit normen waarop de vraag die eiser aan het Grondwettelijk Hof wil gesteld zien, geen betrekking heeft, is het Hof van Cassatie niet ertoe verplicht die prejudiciële vraag te stellen aan dat Hof.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 2, tweede lid, 1°

P.08.0951.N 25 november 2008 AC nr. 664

Er is geen grond tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof wanneer het middel niet ontvankelijk is om redenen die niet ontleend zijn aan de normen die zelf het onderwerp uitmaken van het verzoek tot het stellen van die prejudiciële vraag (1). (1) Zie Cass., 15 nov. 2006, AR P.06.1401.F, AC, 2006, nr 566.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 2, tweede lid, 2°

C.10.0064.F 13 juni 2013 AC nr. ...

Er bestaat geen grond om een nieuwe vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen wanneer uit een eerder arrest van dat Hof volgt dat het het bestaan van een beroep tot nietigverklaring van de eindbeslissingen van het ruilverkavelingscomité voor de Raad van State niet strijdig met de Grondwet is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 2, tweede lid, 2°, en 28

S.11.0057.F 5 maart 2012 AC nr. ...

Uit de artikelen 26, §2, tweede lid, 2°, en 28 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof volgt dat het rechtscollege waarvoor een vraag werd opgeworpen betreffende de schending, door een wet, van de artikelen van titel II en van de artikelen 170, 172 en 191 van de Grondwet, niet gehouden is het Grondwettelijk Hof te vragen bij wijze van prejudiciële beslissing over die vraag uitspraak te doen wanneer dat hof reeds uitspraak heeft gedaan over een vraag of een beroep met hetzelfde voorwerp, maar dat voornoemd rechtscollege, voor de oplossing van het hem voorgelegde geschil, kan beslissen om zich te voegen naar het door het Grondwettelijk Hof eerder gewezen arrest (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 26, § 3

P.11.0441.F 16 maart 2011 AC nr. ...

Naar luid van artikel 26, §3, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, is een rechtscollege, behalve wanneer er ernstige twijfel bestaat over de verenigbaarheid van een wet, een decreet of een in artikel 134 van de Grondwet bedoelde regel met één van de in paragraaf 1 bedoelde regels of artikelen van de Grondwet en er geen vraag of beroep met hetzelfde onderwerp bij het Hof aanhangig is, in het geval het een procedure ter beoordeling van de voorlopige hechtenis betreft, niet ertoe gehouden een prejudiciële vraag te stellen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei

P.10.1673.N 16 november 2010 AC nr. 677

De rechtspleging strekkende tot de uitvoerbaarverklaring van een bevel tot aanhouding met het oog op uitlevering is een procedure die spoedeisend is en een voorlopig karakter heeft in de zin van artikel 26, § 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, zodat een rechtscollege er niet toe gehouden is een prejudiciële vraag te stellen betreffende de bestaanbaarheid van bepalingen van de Uitleveringswet 1874 met de Grondwet.

- UITLEVERING -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.09.1681.N 15 december 2009 AC nr. 751

Wanneer cassatieberoep wordt ingesteld tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, die met toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie controleert en er in de zaak inverdenkinggestelden van hun vrijheid zijn beroofd, is de zaak spoedeisend omdat de aangehoudenen overeenkomstig artikel 5.3 E.V.R.M. recht hebben op een spoedige behandeling van hun zaak, zodat er geen reden is dat het Hof een prejudiciële vraag zou stellen aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Cass., 21 april 2009, AR P.09.0396.N, AC, 2009, nr. ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.09.0396.N 21 april 2009 AC nr. 266

Wanneer cassatieberoep wordt ingesteld tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die de toepassing van de uitgevoerde bijzondere opsporingsmethoden controleert en er in de zaak inverdenkinggestelden van hun vrijheid zijn beroofd, is de zaak spoedeisend omdat de aangehoudenen overeenkomstig artikel 5.3 E.V.R.M. recht hebben op een spoedige behandeling van hun zaak, zodat er dan ook geen reden is dat het Hof een prejudiciële vraag zou stellen aan het Grondwettelijk Hof.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

H.07.0001.F 22 januari 2008 AC nr. 44

Gelet op de verplichting van het Hof om onverwijld uitspraak te doen over de door de Raad voor de mededinging aan het Hof gestelde prejudiciële vraag, dient het Hof van Cassatie geen prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie concl O.M. in Pas., 2008, nr ...

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.07.1760.N 22 januari 2008 AC nr. 49

Het onderzoeksgerecht dat oordeelt over de verwijzing naar het gerecht om de zaak ten gronde te beoordelen, doet geen uitspraak over de grond van de strafvordering; de beslissing van dat gerecht is geen eindbeslissing en heeft bijgevolg een voorlopig karakter als bedoeld in artikel 26, § 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Uit artikel 26, § 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, volgt dat indien voor een rechtscollege een prejudiciële vraag wordt opgeworpen, de vraag niet dient te worden gesteld wanneer de zaak spoedeisend is en de uitspraak slechts een voorlopig karakter heeft.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer een aangehoudene voor het onderzoeksgerecht verschijnt met het oog op zijn verwijzing naar het gerecht bevoegd om de zaak ten gronde te beoordelen, is de zaak spoedeisend als bedoeld in artikel 26, § 3, Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie: Cass., 11 dec. 2001, AR P.01.1535.N, AC, 2001, nr 694; Cass., 2 dec. 2003, AR P.03.1292.N, AC, 2003. nr 611.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.07.0867.F 27 juni 2007 AC nr. 363

Aangezien het verzoek tot overlevering van een gezocht persoon krachtens een Europees aanhoudingsbevel spoedeisend is en de uitspraak van de kamer van inbeschuldigingstelling over hem slechts een voorlopig karakter heeft, is het Hof van Cassatie niet ertoe gehouden het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die geen enkele ernstige twijfel laat over de verenigbaarheid van artikel 44, § 1, van de Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel met de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet (1). (1) Zie Cass., 16 maart 2005, AR P.05.0323.F, AC 2005, nr. 168.

- UITLEVERING -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.05.0323.F 16 maart 2005 AC nr. 168

Naar luid van artikel 26, § 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof is een rechtscollege, behalve wanneer ernstige twijfel bestaat over de verenigbaarheid van een wet, een decreet of een in artikel 134 G.W. bedoelde regel met een van de in paragraaf 1 bedoelde regels of artikelen van de Grondwet en geen vraag of beroep met hetzelfde onderwerp bij het Hof aanhangig is, in het geval de vordering spoedeisend is en de uitspraak over de vordering slechts een voorlopig karakter heeft, er niet toe gehouden een prejudiciële vraag te stellen; aangezien de vragen die met toepassing van W. 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel aan de onderzoeksgerechten worden voorgelegd dringend zijn en de uitspraak betreffende die vragen slechts een voorlopig karakter heeft, moet de kamer van inbeschuldigingstelling, die met toepassing van artikel 17 van voormelde wet uitspraak moet doen over het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer, aan het Grondwettelijk Hof niet de prejudiciële vraag stellen die haar bij conclusie van de betrokkene is voorgelegd.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Het rechtscollege dat met toepassing van artikel 26, § 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, beslist dat er geen enkele ernstige twijfel bestaat over de verenigbaarheid van een wet, een decreet of een in artikel 134 G.W. bedoelde regel met een van de in paragraaf 1 bedoelde regels of artikelen van de Grondwet, moet, bij gebrek aan een conclusie dienaangaande, niet uitdrukkelijk vermelden dat die twijfel niet bestaat.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 26, § 3, 1°

S.04.0134.N 30 november 2009 AC nr. 709

In het geval van de uitlegging van artikel 579, 1°, Ger.W., dat de in dit artikel bedoelde arbeidsongevallen die zijn, waarvoor een wettelijke verzekering krachtens de arbeidsongevallenwet of een wet die de arbeidsongevallenwet daarop toepasselijk maakt, verplicht is, rijst de vraag of het strijdig is met de artikelen 10 en 11 G.W., dat de vorderingen betreffende schade wegens arbeidsongevallen, wat betreft de bevoegdheid van de arbeidsgerechten om daarvan kennis te nemen, verschillend geregeld zijn voor de in artikel 126, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988 bepaalde cursisten die door de werkgever moeten verzekerd zijn onder dezelfde voorwaarden als waren zij in het aan te leren beroep in loondienst tewerkgesteld in de onderneming, en voor de werknemers waarop de Arbeidsongevallenwet wel toepasselijk is of krachtens een andere wet toepasselijk is gemaakt; vraag waarop het Grondwettelijk Hof overeenkomstig artikel 26, § 3, 1°, van de Bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof uitspraak doet bij wege van arrest (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 26, § 4, tweede lid, 2°

P.10.0791.F 10 november 2010 AC nr. 667

Wanneer voor het Hof van Cassatie wordt aangevoerd dat een wet een grondrecht schendt dat op geheel of gedeeltelijk analoge wijze is gewaarborgd door een bepaling uit titel II van de Grondwet, alsook door een bepaling van Europees of internationaal recht, is er geen grond om het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de verenigbaarheid van de voormelde wet met de bepaling uit titel II van de Grondwet, wanneer het Hof van Cassatie oordeelt dat die grondwettelijke bepaling niet kennelijk geschonden is.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 28

S.07.0013.N 3 november 2008 AC nr. 604

De door het Grondwettelijk Hof vastgestelde leemte in de Arbeidsongevallenwet doordat zij niet van toepassing is op de onbezoldigde stagiairs die, tijdens het verrichten van de door hun studieprogramma voorgeschreven arbeid in een bedrijf, het slachtoffer zijn van een arbeidsongeval, kan niet zonder meer door de rechter worden opgevuld door die wet van toepassing te verklaren op deze categorie van personen, nu het opvullen van deze leemte onder meer vereist dat bepaald wordt wie voor de toepassing van de arbeidsongevallenwet beschouwd wordt als de werkgever op wie de strafrechtelijk gesanctioneerde verplichting rust een arbeidsongevallenverzekering aan te gaan voor de bedoelde onbezoldigde stagiairs en de rechter dit niet in de plaats van de wetgever kan bepalen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- ARBEIDSONGEVAL - Toepassingssfeer - Personen

Wanneer het Grondwettelijk Hof vaststelt dat een wetsbepaling een leemte bevat waardoor de artikelen 10 en 11, van de Grondwet worden geschonden, moet de rechter zo mogelijk deze leemte opvullen. Indien aan de ongrondwettigheid zonder meer een einde kan gesteld worden door die wetsbepaling, binnen het kader van de bestaande wettelijke regeling, aan te vullen, dermate dat ze niet meer strijdig is met de artikelen 10 en 11, van de Grondwet, kan en moet de rechter dit doen. Indien evenwel de leemte van die aard is dat zij noodzakelijk vereist dat een andere regeling wordt ingevoerd, die een hernieuwde maatschappelijke afweging van belangen door de wetgever of een aanpassing van een of meer andere wettelijke bepalingen vereist, kan de rechter zich daarvoor niet in de plaats van de wetgever stellen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWETTELIJK HOF -

S.01.0021.N 4 februari 2002 AC nr. 81

Een prejudiciële beslissing waarbij het Grondwettelijk Hof een schending van de Grondwet vaststelt, geldt niet erga omnes en doet de rechtsregel die er het onderwerp van is, niet uit de Belgische rechtsorde verdwijnen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 29, § 1

S.12.0137.N 23 september 2013 AC nr. ...

Tegen de beslissing van een rechtscollege, in zoverre dit aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag stelt, kan geen enkel rechtsmiddel worden aangewend; dit sluit niet uit dat een rechtsmiddel wordt aangewend tegen die beslissing in zoverre erin andere geschilpunten definitief worden beslecht; de omstandigheid dat de aanwending van het rechtsmiddel ertoe kan leiden dat de prejudiciële vraag zonder voorwerp wordt, doet daaraan niet af.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 29, § 2

D.00.0023.F 30 november 2000 AC nr. ...

In tuchtzaken is het middel dat kritiek oefent tegen de weigering van de bodemrechter om het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen en dat niet met de vereiste nauwkeurigheid opkomt tegen de beslissing die uit die weigering volgt, niet ontvankelijk (1). (1) Vgl. Cass., 12 jan. 1996, AR C.95.0124.F, nr. 26.

- CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Allerlei

P.99.0117.F 9 juni 1999 AC nr. ...

Het cassatieberoep is ontvankelijk wanneer het niet beperkt is tot de weigering van de feitenrechter om een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, maar de bestreden beslissing bekritiseert, in zoverre de feitenrechter die vraag zelf beantwoord heeft.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Allerlei

C.95.0124.F 12 januari 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk in burgerlijke zaken is het middel dat alleen opkomt tegen de beslissing, waarbij de feitenrechter weigert een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof, maar dat niet is gericht tegen de beslissing van die rechter, die het gevolg is van die weigering.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 6

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

Wanneer toepassing wordt gevraagd van de gec. Ziekenhuiswet 7 aug. 1987, wordt die wet in de regel uitgelegd door de rechter en niet door het Grondwettelijk Hof (Impliciet).~

- GENEESKUNDE - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Artt. 10 en 12, § 1

P.02.1531.N 17 december 2002 AC nr. 681

Onder "bevoegd gerecht" om tot de intrekking van een door het Grondwettelijk Hof vernietigde beslissing over te gaan, moet worden verstaan het strafgerecht dat de beslissing die kan worden ingetrokken heeft gewezen; in zoverre is het Hof van cassatie niet bevoegd om kennis te nemen van een verzoek tot intrekking.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artt. 10 en 12, § 5

P.02.1579.N 10 december 2002 AC nr. 662

De invrijheidstelling die het gerecht, waarbij de vordering tot intrekking van een in kracht gewijsde gegane beslissing van een strafgerecht op grond van artikel 10, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, aanhangig is gemaakt, krachtens artikel 12, § 5 van deze wet kan gelasten is geen verplichting, maar slechts een mogelijkheid waarover de rechter onaantastbaar oordeelt; bij dit oordeel kan de rechter alle feitelijke elementen betrekken, waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.02.1592.N 10 december 2002 AC nr. 663

Uit de artikelen 10 en 12, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, volgt dat het verzoek tot invrijheidstelling slechts ontvankelijk is als de beslissing, waarvan men de intrekking vordert, kracht van gewijsde heeft.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artt. 10 tot met 13

P.08.0883.N 25 november 2008 AC nr. 662

De appelrechter die vaststelt dat hij ten gevolge van de intrekking van de veroordeling tot straf niet langer bevoegd is om de herstelvordering te beoordelen omdat deze niet tijdig, dit is op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, bij de strafrechter aanhangig werd gemaakt, moet overeenkomstig artikel 13, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, deze vordering naar de bevoegde rechter verwijzen (1). (1) Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1545.N, AC, 2007, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

De omstandigheid dat de herstelvordering uitgaat van het bevoegde bestuur, eerder dan van een privaatrechtelijke persoon, belet niet dat artikel 13, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof erop toepasselijk is.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

De omstandigheid dat het herstel in de oorspronkelijke staat kan worden beschouwd als een straf in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M., belet niet dat dit herstel in het interne recht strekt tot het ongedaan maken van de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf, waarop artikel 13, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof toepasselijk is.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

De omstandigheid dat ten tijde van het vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof slechts een in kracht van gewijsde gegane beslissing over de strafvordering voorhanden was en dat de herstelvordering nog hangende was voor de correctionele rechtbank, doet geen afbreuk aan de verplichting van de appelrechter, die vaststelt dat hij ten gevolge van de intrekking van de veroordeling tot straf niet langer bevoegd is om de herstelvordering te beoordelen omdat deze niet tijdig, dit is op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, bij de strafrechter aanhangig werd gemaakt, om overeenkomstig artikel 13, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof de herstelvordering naar de bevoegde rechter te verwijzen, wanneer het beroepen vonnis gelijktijdig met de intrekking van de penale veroordeling over de herstelvordering besliste en deze laatste beslissing ten gevolge van het hoger beroep voor de appelrechter nog geen kracht van gewijsde heeft (1). (1) Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1545.N, AC, 2007, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

De stedenbouwkundige inspecteur kan hoger beroep instellen tegen de beslissing over de herstelvordering genomen in een geding ingeleid ingevolge een verzoek tot intrekking bedoeld in de artikelen 10 en volgende, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof (1). (1) Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1545.N, AC, 2007, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

---

Het verzoek tot intrekking bepaald in de artikelen 10 en volgende, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, dat strekt tot het ongedaan maken van de veroordelingen die gegrond zijn op een sindsdien door het Grondwettelijk Hof vernietigde wetsbepaling, leidt een nieuw geding in en heeft tot gevolg dat de strafvordering en eventueel de daarop gestoelde burgerlijke rechtsvordering opnieuw worden berecht (1). (1) Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1545.N, AC, 2007, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Allerlei

- GRONDWETTELIJK HOF -

Ingevolge het hoger beroep van de stedenbouwkundige inspecteur tegen de beslissing over de herstelvordering genomen in een geding ingeleid ingevolge een verzoek tot intrekking bedoeld in de artikelen 10 en volgende, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, moet de appelrechter, ook na de definitieve beslissing van de eerste rechter tot intrekking van de veroordeling tot straf, onderzoeken of hij voor de beoordeling van de herstelvordering verder bevoegd is (1). (1) Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1545.N, AC, 2007, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

Ondanks de definitieve intrekking van de beslissing op strafgebied is de strafrechter verder bevoegd om te oordelen over de herstelvordering wanneer deze tijdig, dit is op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, voor hem werd ingesteld; in voorkomend geval is de intrekking van de veroordeling tot straf zonder invloed op de beslissing tot herstel, die verworven blijft (1). (1) Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1545.N, AC, 2007, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

De appelrechter die vaststelt dat hij ten gevolge van de intrekking van de veroordeling tot straf niet langer bevoegd is om de herstelvordering te beoordelen omdat deze niet tijdig, dit is op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, bij de strafrechter aanhangig werd gemaakt, moet overeenkomstig artikel 13, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, deze vordering naar de bevoegde rechter verwijzen (1). (1) Wat de bevoegdheid van de strafrechter betreft, zie Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, nr 666 met conclusie van proc.-gen. DE SWAEF; Cass., 10 okt. 2006, AR P.06.0640.N, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

De omstandigheid dat ten tijde van het vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof slechts een in kracht van gewijsde gegane beslissing over de strafvordering voorhanden was en dat de herstelvordering nog hangende was voor de correctionele rechtbank, doet geen afbreuk aan de verplichting van de appelrechter, die vaststelt dat hij ten gevolgen van de intrekking van de veroordeling tot straf niet langer bevoegd is om de herstelvordering te beoordelen omdat deze niet tijdig, dit is op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, bij de strafrechter aanhangig werd gemaakt, om overeenkomstig artikel 13, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof de herstelvordering naar de bevoegde rechter te verwijzen, wanneer het beroepen vonnis gelijktijdig met de intrekking van de penale veroordeling over de herstelvordering besliste en alleen deze laatste vordering ten gevolge van het hoger beroep voor de appelrechter wordt gebracht.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

De stedenbouwkundige inspecteur kan hoger beroep instellen tegen de beslissing over de herstelvordering genomen in een geding ingeleid ingevolge een verzoek tot intrekking bedoeld in de artikelen 10 en volgende, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

---

Het verzoek tot intrekking bepaald in de artikelen 10 en volgenden, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, dat strekt tot het ongedaan maken van de veroordelingen die gegrond zijn op een sindsdien door het Grondwettelijk Hof vernietigde wetsbepaling, leidt een nieuw geding in en heeft tot gevolg dat de strafvordering en eventueel de daarop gestoelde burgerlijke rechtsvordering opnieuw worden berecht.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Allerlei

- GRONDWETTELIJK HOF -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

Ingevolge het hoger beroep van de stedenbouwkundige inspecteur tegen de beslissing over de herstelvordering genomen in een geding ingeleid ingevolge een verzoek tot intrekking bedoeld in de artikelen 10 en volgende, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, moet de appelrechter, ook na de definitieve beslissing van de eerste rechter tot intrekking van de veroordeling tot straf, onderzoeken of hij voor de beoordeling van de herstelvordering verder bevoegd is (1). (1) Wat de bevoegdheid van de strafrechter betreft, zie Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, nr 666 met conclusie van proc.-gen. DE SWAEF; Cass., 10 okt. 2006, AR P.06.0640.N, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

Ondanks de definitieve intrekking van de beslissing op strafgebied is de strafrechter verder bevoegd om te oordelen over de herstelvordering wanneer deze tijdig, dit is op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, voor hem werd ingesteld; in voorkomend geval is de intrekking van de veroordeling tot straf zonder invloed op de beslissing tot herstel, die verworven blijft (1). (1) Wat de bevoegdheid van de strafrechter betreft, zie Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, nr 666 met conclusie van proc.-gen. DE SWAEF; Cass., 10 okt. 2006, AR P.06.0640.N, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 26 en 28

C.12.0059.N 14 januari 2013 AC nr. ...

Uit het systeem van de prejudiciële vraagstelling, zoals onder meer geregeld door de artikelen 26 en 28 Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, volgt dat ook in andere zaken die hetzelfde voorwerp hebben als een reeds beantwoorde prejudiciële vraag, de rechter de wetsbepaling die het Grondwettelijk Hof ongrondwettig heeft bevonden, niet vermag toe te passen (1). (1) Cass. 22 feb. 2005, AR P.04.1345.N, AC 2005, nr. 108, met concl. van procureur-generaal M. DE SWAEF.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 26, § 1, 3° en 26, § 3

P.11.0700.N 26 april 2011 AC nr. ...

Vermits de waarborgen, waarmee de vrijheidsberoving met het oog op een eventuele overlevering krachtens artikel 11 Wet Europees Aanhoudingsbevel is omringd, in hoge mate gelijklopend zijn met die waarin is voorzien in de Voorlopige Hechteniswet en de vordering tot overlevering spoedeisend is en de uitspraak over die vordering slechts een voorlopig karakter heeft, moet een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof met betrekking tot de bestaanbaarheid van de artikelen 16, § 1, en 17, § 4, Wet Europees Aanhoudingsbevel met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, niet worden gesteld.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artt. 26, § 2, 2°, en 28

C.13.0435.F 20 november 2014 AC nr. 711

Het prejudicieel arrest dat de ongrondwettigheid vaststelt van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989, zonder dat het Grondwettelijk Hof de gevolgen ervan in de tijd heeft beperkt, is declaratoir en geldt zowel voor het rechtscollege dat de prejudiciële vraag heeft gesteld als voor het rechtscollege dat daarvan is vrijgesteld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ***.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- GRONDWETTELIJK HOF -

De algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur staan de hoven en rechtbanken niet toe af te wijken van de naleving van de artikelen 26, § 2, 2°, en 28 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ***.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

De algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur staan de hoven en rechtbanken niet toe af te wijken van de naleving van de artikelen 26, § 2, 2°, en 28 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ***.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Voor de in artikel 28 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 niet vermelde rechtscolleges is het gevolg van het prejudicieel arrest dat de ongrondwettigheid vaststelt van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 niet beperkt tot na de publicatie van dat arrest ontstane verkeersongevallen waarbij een aan spoorstaven gebonden motorrijtuig betrokken is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ***.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.09.0635.N 24 januari 2011 AC nr. ...

Uit het systeem van de prejudiciële vraagstelling, zoals onder meer geregeld door de artikelen 26, §2, 2°, en 28 Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, volgt weliswaar dat ook in andere zaken waarin een vraag wordt opgeworpen met een identiek onderwerp als een vraag waarover het Grondwettelijk Hof reeds uitspraak heeft gedaan, de rechter de wetsbepaling die het Grondwettelijk Hof ongrondwettig heeft bevonden, buiten toepassing kan laten, maar de rechter vermag evenwel niet de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde schending bij analogie uit te breiden tot een andere rechtsvraag dan degene waarover het Grondwettelijk Hof uitspraak heeft gedaan, ook al heeft die betrekking op dezelfde wetsbepaling (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Wanneer het Grondwettelijk Hof in een arrest uitspraak doet over de ongrondwettigheid van de artikelen 127 en 128 van de Wet Landverzekeringsovereenkomst, met betrekking tot individuele levensverzekeringen die één van de in gemeenschap van goederen gehuwde echtgenoten heeft aangegaan en die de betaling van een kapitaal enkel aan de verzekeringnemer waarborgen, en de appelrechters oordelen dat ook wat betreft een groepsverzekering, die een specifieke verzekering betreft welke de functie heeft van een aanvullend pensioen met een meer collectief karakter dan een individuele levensverzekering, de rechter zich dient te gedragen naar voormeld arrest van het Grondwettelijk Hof, breiden zij de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde schending uit tot een vraag die geen identiek onderwerp heeft als degene waarover het Grondwettelijk Hof uitspraak heeft gedaan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Artt. 9, § 1, en 16, §§ 1 en 2

S.99.0205.F 26 februari 2001 AC nr. ...

De in kracht van gewijsde gegane beslissing van een burgerlijk gerecht kan, in zoverre zij gegrond is op een bepaling van een wet, een decreet of een regel, bedoeld in artikel 134 van de gecoördineerde Grondwet, die vervolgens door het Grondwettelijk Hof is vernietigd, of op een verordening tot uitvoering van zodanige norm, geheel of ten dele worden ingetrokken op verzoek van degenen die daarbij partij zijn geweest of behoorlijk opgeroepen; die beslissing kan derhalve alleen worden ingetrokken wanneer zij gegrond is op een norm die het Grondwettelijk Hof achteraf heeft vernietigd of op een van die norm afgeleide regel (1). (1) Zie cass., 29 sept. 1986, AR. 4206, nr. 52; 27 okt. 1986 (twee arresten), AR. 4719 en 4868, nr. 121; 29 sept. 2000, AR. C.97.0154.N, nr ...; proc.-gen. E. KRINGS, "Beschouwingen over de gevolgen van de door het Grondwettelijk Hof gewezen arresten", plechtige openingsrede 2 sept. 1985, AC, 1985-86, nrs. 15 e.v.; concl. O.M., cass., 29 maart 1999, AR. S.97.0056.F, nr 186; M.F. RIGAUX, "L'effet rétroactif des arrêts d'annulation rendus par la Cour d'arbitrage et les effets de la norme annulée", J.T., 1986, p. 589 e.v., inz. nr. 21, pp. 591 en 592; M.F. RIGAUX, "Les conséquences des arrêts d'annulation sur les actes juridiques dérivés de la norme annulée", in "La Cour d'arbitrage. Actualité et perspectives", Brussel, 1988, p. 190 e.v., inz. nr. 195, p. 197.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

Art. 11

P.01.1103.N 29 oktober 2002 AC nr. 572

De gehoudenheid van de civielrechtelijk aansprakelijke partij tot de betaling van de geldboete en van de gerechtskosten is geen straf en wijzigt derhalve de beginselen van Boek I van het Strafwetboek niet (1). (1) Zie cass., 17 juli 1854, Pas. 1854, I, 375; 8 juli 1935, R.D.P. 1935, p. 1935, p. 1156; CONSTANT, J., Traité élémentaire de Droit Pénal, II, 1956, nrs 698 ev; DUPONT, L. en VERSTRAETEN, R., Handboek Belgisch Strafrecht, Leuven, Acco, nr 659 en 1587. Eisers voerden aan dat artikel 40 Milieuvergunningsdecreet, dat bepaalt dat de werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk is voor de betaling van de geldboete waartoe zijn aangestelden of lasthebbers worden veroordeeld evenals voor de betaling van de gerechtskosten, door een andere persoon dan die welke veroordeeld werd aan te wijzen als burgerrechtelijk aansprakelijke, afwijkt van de regels vastgesteld door Boek I van het Strafwetboek. Volgens eisers werd zodoende de bevoegdheid van de decreetgever overschreden, aangezien, enerzijds, het oorspronkelijke artikel 11 Bijzondere Wet Hervorming Instellingen bepaalde dat de strafbaarstelling en de straffen in decreten diende te gebeuren "overeenkomstig Boek I van het Strafwetboek", en, anderzijds, het artikel 11, tweede lid, Bijzondere Wet Hervorming Instelling, zoals gewijzigd door de Bijzondere Wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, het eensluidend advies van de Ministerraad vereist voor iedere beraadslaging in de Gemeenschap- of Gewestregering over een voorontwerp van decreet waarin een straf of een strafbaarstelling is opgenomen waarin Boek I van het Strafwetboek niet voorziet. Zie desbetreffend Grondwettelijk Hof, nr 38/92, 7 mei 1992, B.S., 7okt. 1992; DE NAUW, A. en VANDEBOTERMET, M.Artikel 40 Milieuvergunningsdecreet" in DEKETELAERE, M.Commentaar Milieurecht", Brugge, Die Keure, losbl., nr 23.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

- STRAF - Allerlei

- MILIEURECHT -

- BURGERRECHTELIJK AANSPRAKELIJKE PARTIJ -

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Uit de bepalingen van het oorspronkelijke artikel 11, Bijzondere Wet Hervorming Instellingen, en van artikel 11, eerste lid, Bijzondere Wet Hervorming Instellingen, zoals gewijzigd door de Bijzondere Wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, volgt dat hoofdstuk VII van Boek I van het Strafwetboek, en dus artikel 66 Strafwetboek, evenals artikel 85 Strafwetboek steeds op de strafbaarstellingen en straffen in het Milieuvergunningsdecreet van toepassing is geweest en nog is (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, nr 38/92, 7 mei 1992, B.S., 7 okt. 1992; DELVA, J. en SMETS, J.De staatshervorming en het strafrecht", Liber amicorum Marc Châtel, Antwerpen, Kluwer, 1991, p. 85; VELAERS, J.De Grondwet en de Raad van State, afdeling Wetgeving", Antwerpen, Maklu, 1999, p. 829; DE NAUW, A. en VANDEBOTERMET, M.Artikel 39 Milieuvergunningsdecreet", in DEKETELAERE, M.Commentaar Milieurecht", Brugge, Die Keure, losbl., nr 23; SEUTIN, B. en VAN HAEGENDOREN, G.De nieuwe bevoegdheden van Gemeenschappen en Gewesten", Brugge, Die Keure, 1994, p. 156.

- MISDRIJF - Deelneming

- MILIEURECHT -

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Art. 13, § 2

C.02.0584.N 1 december 2003 AC nr. 608

Uit de wetsgeschiedenis van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen blijkt dat artikel 13, § 2 van die wet, de wetten van 15 mei 1846 op de Rijkscomptabiliteit en van 28 juni 1963, houdende wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, in hun geheel en met latere wijziging ervan toepasselijk maakt op de begroting van elke raad (1). (1) Cass., 7 juni 1996, AR C.95.0155.F, nr 223.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 20

C.02.0293.F 27 maart 2003 AC nr. 211

De omstandigheid dat de uitvoerende macht geen verordening uitvaardigt, ook al schrijft geen enkele wetsbepaling hem daartoe een termijn voor, kan een fout zijn in de zin van de artt. 1382 en 1383 B.W. (1). (1) Over de fout, in de zin van de artt. 1382 en 1383 B.W. van de uitvoerende macht die geen verordeningen heeft uitgevaardigd, zie Cass., 23 april 1971, AC, 1971, 786 en F. Delpérée, Opmerkingen onder dat arrest, R.C.J.B., 1975, p. 30 e.v., alsook Ph. Maystadt, noot onder voornoemd arrest, J.T., 1972 p. 691.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

Art. 5, § 1, 1°

C.02.0594.N 1 maart 2004 AC nr. 110

De persoonsgebonden aangelegenheid in artikel 5, § 1, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen betreft met name het gezondheidsbeleid; het beleid betreffende de zorgenverstrekking in en buiten de verplegingsinrichtingen is niet een bevoegdheid die aan de gemeenschappen en de gewesten is toegekend bij de wet van 8 augustus 1988.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 5, § 1, II, 6°

C.94.0235.F 16 maart 1995 AC nr. ...

De Gemeenschappen zijn bevoegd voor de jeugdbescherming en nemen de rechten en verplichtingen van de Staat over, met inbegrip van de rechten en verplichtingen die voortkomen uit hangende en toekomstige gerechtelijke procedures.~

- JEUGDBESCHERMING -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 6, § 1, I

C.08.0452.F 21 april 2011 AC nr. ...

Blijkens de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van het decreet van 27 november 1977 past de stadsheropleving, die wordt opgevat als een bijzondere manier om de stadsvernieuwing te realiseren, binnen het in die bijzondere wet bedoelde begrip stadsvernieuwing (1). (1) Zie concl. o.m. in Pas., 2011, nr. ...

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

C.95.0469.F 29 mei 1997 AC nr. ...

Hoewel de opvolging van de Staat door de Gewesten van rechtswege plaats heeft, kan een gerechtelijke beslissing geen verplichtingen opleggen aan een Gewest in een zaak waar het geen partij in het geding is; zij kan met name een veroordeling die tegen de Staat is uitgesproken niet ten laste leggen van een Gewest.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

De Belgische Staat, die na de inwerkingtreding van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van de wet van 5 maart 1984 betreffende de saldi en de lasten van het verleden, door de rechtbank van eerste aanleg wordt veroordeeld tot uitvoering van de verplichtingen die door het Waalse Gewest van rechtswege waren overgenomen, heeft de hoedanigheid om tegen die veroordeling beroep in te stellen en heeft tevens belang bij het betwisten van de wettigheid ervan voor het appèlgerecht.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 6, § 1, X

C.98.0312.F 20 mei 1999 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het, na 1 januari 1989 gewezen, arrest wanneer het vaststelt dat het geschil ontstaan is naar aanleiding van twee verkeersongevallen op een weg waarvan de eigendom, van rechtswege, sinds 1 januari 1989, is overgedragen van de Staat naar een Gewest, en de Staat veroordeelt om bij te dragen in de herstelschuld, hoewel hij enkel de verantwoordelijkheid draagt voor de verplichtingen waarover een rechterlijke beslissing is gewezen die voor die datum in kracht van gewijsde is gegaan.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 6, § 1, X, 1°

C.97.0332.F 28 januari 1999 AC nr. ...

Wanneer een rechtsvordering hangende is inzake verplichtingen die rechtstreeks wegen of hun aanhorigheden betreffen waarvan de eigendom van rechtswege aan de Gewesten is overgedragen, is de Staat alleen gehouden tot de litigieuze verplichtingen waarover voor 1 januari 1989 een beslissing met kracht van gewijsde is gewezen.~

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

De bepalingen inzake de overdracht van de Staat naar de Gewesten van de rechten en verplichtingen die, inzake vervoer, rechtstreeks de wegen en hun aanhorigheden betreffen, zijn van openbare orde.~

- OPENBARE ORDE -

Art. 6, § 1, X, eerste lid, 7°

C.05.0464.F 21 december 2006 AC nr. 669

De bevoegdheid waarover alleen de federale Staat beschikt om de uitrusting en de uitbating van de luchthaven Brussel-Nationaal te regelen sluit de bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet uit om, met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel, normen inzake leefmilieu betreffende de geluidshinder uit te vaardigen, zelfs als die zou veroorzaakt zijn door het luchtverkeer dat een gevolg is van de uitbating van die luchthaven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 7

C.06.0285.N 11 oktober 2007 AC nr. 476

De provinciegouverneur die in zijn opdracht van algemeen bestuurlijk toezicht op de gemeenten van het Vlaamse Gewest een fout begaat, brengt de aansprakelijkheid van de provincie niet in het gedrang (1). (1) Zie Cass., 13 feb. 1970, AC, 1970, 541.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- PROVINCIE -

De provinciegouverneur treedt in zijn opdracht van algemeen bestuurlijk toezicht op de gemeenten in het Vlaamse Gewest op als orgaan van het Vlaamse Gewest en niet als orgaan van de provincie (1). (1) Zie Cass., 13 feb. 1970, AC, 1970, 541.

- PROVINCIE -

Art. 82

C.09.0056.F 25 juni 2010 AC nr. 462

Noch uit artikel 82 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, noch uit enige andere bepaling volgt dat de Waalse regering gemachtigd is om een derde de bevoegdheid te delegeren om het Waalse Gewest in rechte te vertegenwoordigen of zijn rechtsvorderingen te voeren.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

P.08.0723.F 12 november 2008 AC nr. 629

De regering van het Waals Gewest vertegenwoordigt het Gewest in rechte en het rechtsgeding wordt namens de regering gevoerd, ten verzoeke van het door haar aangewezen lid; wanneer de minister de bevoegdheid om in rechte op te treden in de materies die tot zijn bevoegdheid behoren, delegeert aan een ambtenaar die onder zijn gezag staat, ontneemt dit die bevoegdheid niet aan de voormelde minister, zodat de ontvankelijkheid van de vordering die ten verzoeke van die minister is ingesteld in de hem wettelijk opgedragen materies, niet onderworpen is aan de voorwaarde dat in rechte het bewijs wordt overgelegd dat die ambtenaar beslist heeft de voormelde vordering in te stellen.

- VORDERING IN RECHTE -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

F.06.0133.F 4 september 2008 AC nr. 449

Het cassatieberoep, dat ingesteld is tegen een arrest dat uitspraak doet over de toepassing van de bepalingen van een ordonnantie van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad betreffende een gewestelijke belasting en op verzoek van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door zijn regering, betekend is ten verzoeke van de minister-president, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 8 juni 1984, AR 3973 en 4005, AC, 1983-84, nr. 579 en 31 mei 1995, AR P.94.1458.F, AC, 1995, nr. 270.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

P.05.1024.F 7 februari 2007 AC nr. 73

Het verzoek tot verwijdering van de afvalstoffen en de sanering van de site wordt regelmatig ingediend door "het Waalse Gewest, namens de Regering, ten verzoeke van de minister die bevoegd is voor het leefmilieu, vertegenwoordigd door de directeur-generaal van de algemene directie voor natuurlijke rijkdommen en leefmilieu, optredend overeenkomstig artikel 58, § 3, decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen".

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- MILIEURECHT -

C.97.0349.N 9 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer het Vlaams Gewest gedagvaard wordt, verplicht geen wettelijke bepaling tot het vermelden in de dagvaarding van de bevoegde procesvertegenwoordiger of van het orgaan dat bevoegd is om in rechte op te treden.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Art. 87

P.97.1105.N 8 juni 1999 AC nr. ...

De wet verleent aan de ambtenaren van de bijzondere belastingsinspectie de machten van de ambtenaren der douane en accijnzen, onder meer deze tot het verrichten van een visitatie in de door haar bepaalde voorwaarden; de omstandigheid dat ze deze niet zelf verrichten maar hiervoor slechts bijstand verlenen aan ambtenaren van douane en accijnzen doet geen afbreuk aan hun eigen machten inzake douane en accijnzen.

- BELASTING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 91bis

F.07.0030.N 24 april 2008 AC nr. 253

Indien de Staat, voor de overheveling van de rechten en verplichtingen ter zake van het onderwijs aan de Gemeenschappen op 1 jan. 1989, binnen de daartoe gestelde termijn van 5 jaar een verzoek tot terugbetaling heeft gericht aan een onderwijzend personeelslid dat onverschuldigd betaald loon had ontvangen, is het recht om het onverschuldigd betaalde bedrag gedurende dertig jaar te vorderen verworven door de Staat en, voorzover die dertigjarige termijn niet eerder was verstreken, als dusdanig op de bevoegde Gemeenschap overgegaan zonder dat deze eerst opnieuw de terugbetaling moest vragen; de omstandigheid dat de bevoegde Gemeenschap voor onverschuldigd loon dat vanaf 1 januari 1986 werd uitbetaald door de Staat, over de mogelijkheid beschikte om zelf de terugbetaling te vorderen, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ONDERWIJS -

Artt. 3 en 82

C.95.0308.F 12 september 1996 AC nr. ...

Om de termijn van hoger beroep tegen een vonnis te doen ingaan t.a.v. het Waalse Gewest, moet dat vonnis worden betekend aan het Gewest zelf, dat door zijn executieve wordt vertegenwoordigd, en niet aan haar minister-voorzitter.~

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Artt. 6, § 1, II, eerste lid, 1°, en 78

C.05.0464.F 21 december 2006 AC nr. 669

De soevereiniteit van de federale Staat over het luchtruim heeft niet tot gevolg dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel, voor het aan de grond waargenomen geluid grenswaarden zou mogen vaststellen die niet mogen worden overschreden door de vliegtuigen die in het luchtruim boven dat gewest vliegen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 6, § 1, III, en 11, derde lid, 1° en 2°

P.06.0459.N 5 september 2006 AC nr. 386

Uit de artikelen 6, § 1, III, en 11, derde lid, 1° en 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de staatsinstellingen, waarmee artikel 67 Veldwetboek, dat niet bij decreet werd gewijzigd, niet onverenigbaar is, volgt dat ook boswachters van het gewest bevoegd zijn om de in artikel 67 Veldwetboek bedoelde wanbedrijven en overtredingen vast te stellen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- LANDBOUW -

Artt. 68 en 69

C.08.0452.F 21 april 2011 AC nr. ...

Krachtens het legaliteitsbeginsel en het algemeen rechtsbeginsel van de normenhiërarchie, die grondwettelijke waarde hebben en waarvan artikel 159 een bijzondere verwoording vormt, dienen de hoven en rechtbanken de toepassing te weren van de artikelen 471 tot 474 van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium in zoverre ze met schending van de artikelen 68 en 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, de bevoegdheid inzake stadsheropleving toevertrouwen aan de minister van het Waalse Gewest die bevoegd is voor de ruimtelijke ordening (1). (1) Zie concl. o.m. in Pas., 2011, nr. ...

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

Uit de artikelen 68 en 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen blijkt dat het niet aan de decretale wetgever staat een delegatie van bevoegdheid van de regering rechtstreeks te verlenen aan een van de leden ervan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. …

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- MACHTEN - Uitvoerende macht

Boek II W.Kh., zoals toepasselijk voor zij werden vervangen door art. 2 Wet 11 april 1989

Artt. 46, § II, 4° en 47

C.95.0219.N 26 november 1998 AC nr. ...

Het in artt. 46, §II, 4°, en 47 van boek II W.Kh. bedoelde slechte zeemanschap, omvat zowel de nautische fouten, d.w.z. deze die in het sturen van het schip worden begaan, als de in het beheren van het schip begane fouten, d.w.z. deze die nauw verbonden zijn met het technische beheer van het schip; die fouten zijn verschillend van die welke de kapitein-eigenaar begaat bij het beheer van de lading.~

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Boek III, Zaïrees Burgerlijk Wetboek

Art. 575

C.94.0210.F 13 mei 1996 AC nr. ...

Ook al slaat het bevel van hogerhand op een verbintenis tot betaling van een geldsom, toch is dat bevel om bepaalde daden al dan niet te verrichten in de regel geen exceptie die alleen de schuldenaar persoonlijk betreft, zelfs als het een bevel is van een buitenlandse overheid.~

- BORGTOCHT -

- VREEMDE WET -

Artt. 1, 33, 45, 46, 132, 143, 144 en 194

C.94.0210.F 13 mei 1996 AC nr. ...

Het bevel van hogerhand om bepaalde daden al dan niet te verrichten kan slaan op de verbintenis tot betaling van een geldsom en kan een bevrijdende vreemde oorzaak opleveren.~

- VERBINTENIS -

- VREEMDE WET -

Bosdecreet 13 juni 1990

Art. 2

P.94.0625.N 20 juni 1995 AC nr. ...

Het Bosdecreet van 13 juni 1990 is voor het Vlaamse Gewest van toepassing zowel op de openbare als op de privébossen.~

- BOSSEN -

Art. 3, §§ 1 en 2, 1°

C.08.0414.N 22 juni 2009 AC nr. 428

Uit artikel 3, §§ 1 en 2, 1°, van het Bosdecreet volgt dat de toepassing van de voorschriften van het Bosdecreet op een perceel niet bepaald wordt door de indeling als bosgebied in het gewestplan, maar door de feitelijke toestand van het perceel volgens de kenmerken omschreven in voormeld artikel 3; een grondoppervlak kan slechts als kaalvlakte in de zin van artikel 3, § 2, beschouwd worden mits deze voorheen met bos bezet was.

- MILIEURECHT -

- BOSSEN -

Art. 90bis, § 1

P.10.0182.N 29 juni 2010 AC nr. 469

Elke ontbossing, ook wanneer zij vergunbaar is overeenkomstig artikel 90bis, § 1, Bosdecreet, vereist steeds een vooraf af te leveren stedenbouwkundige vergunning en elke niet-vergunbare dan wel vergunbare maar niet vooraf vergunde ontbossing in strijd met de bepalingen van artikel 90bis, § 1, Bosdecreet, geschiedt hoe dan ook zonder stedenbouwkundige vergunning en houdt bijgevolg een overtreding in van artikel 99, § 1, 2°, Stedenbouwdecreet 1999.

- BOSSEN -

- STEDENBOUW - Allerlei

Art. 95, derde lid

P.10.0182.N 29 juni 2010 AC nr. 469

De herstelvordering van de woudmeester strekt ertoe de regels inzake bosbouw te handhaven, dit is af te dwingen in die gevallen waarin die regels werden overtreden, en vindt haar grondslag niet zozeer in een misdrijf maar wel in de door het bosdecreet opgelegde verplichtingen tot naleving waarvan zij strekt en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd; de woudmeester neemt aldus het hem wettelijk opgedragen algemeen belang waar, ook wanneer hij de vordering tot herstel in het strafgeding uitoefent, zodat hij op grond van ditzelfde belang als eiser tot herstel zelfstandig cassatieberoep kan instellen wanneer de beslissing op de strafvordering bepalend is voor deze vordering tot herstel (1). (1) Het hier toepasselijke artikel 95, derde lid, Bosdecreet, werd opgeheven bij artikel 95, 3° Decr. Vl. R. 30 april 2009, B.S. 25 juni 2009, kolom 43614.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Andere partijen

- BOSSEN -

Artt. 4, 15°, 4, 20° en 87, vijfde lid

P.09.0402.N 8 september 2009 AC nr. 484

Artikel 87, vijfde lid, Bosdecreet dat als uitzondering op de vergunningsplicht van artikel 99 Stedenbouwdecreet 1999, een enkele meldingsplicht oplegt voor de rooiing binnen een termijn van 12 jaar na de aanplanting of de laatste exploitatie van houtachtige gewassen of van spontane bebossing, is niet toepasselijk in geval van ontbossing.

- BOSSEN -

Artt. 81 en 93

P.94.0625.N 20 juni 1995 AC nr. ...

De misdrijven van onwettige kappingen en kaalslag kunnen niet enkel door de boseigenaar worden gepleegd, maar door eenieder die de kappingen of de kaalslag uitvoert of doet uitvoeren.~

- BOSSEN -

Artt. 95, eerste lid en 143

P.98.0562.N 26 mei 1998 AC nr. ...

Nu voor de misdrijven omschreven in het Bosdecreet de regelen van strafvordering gelden die toepasselijk waren op het vroegere Boswetboek, neemt de politierechtbank kennis van de in het Boswetboek omschreven misdrijven.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

Voor de misdrijven omschreven in het Bosdecreet gelden de regelen van strafvordering die toepasselijk waren op het vroegere Boswetboek.

- STRAFVORDERING -

- BOSSEN -

Boswetboek

Art. 133

P.06.1375.F 31 januari 2007 AC nr. 59

De processen-verbaal van de ambtenaren van het bosbeheer of van de boswachters die niet bij de dagvaarding zijn gevoegd, gelden alleen als gewone inlichtingen (1) (2). (1) Cass., 16 feb. 2000, AR P.99.1533.F, nr 127. (2) Het O.M. had besloten tot vernietiging op grond van een schending van artikel 149, Grondwet.

- BOSSEN -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

P.97.0202.F 22 oktober 1997 AC nr. ...

Noch het Wetboek van Strafvordering, noch de Jachtwet bevatten bepalingen die, met betrekking tot de uitoefening van de strafvordering voor de strafrechter, naar het Boswetboek verwijzen, wanneer een misdrijf, van welke aard dan ook, gepleegd is in een bos dat onder de bosregeling valt; artikel 113 van het Boswetboek, dat bepaalt dat de dagvaarding, op straffe van nietigheid, afschrift van het proces-verbaal moet inhouden, is dus alleen van toepassing op de wegens inbreuk op voornoemd wetboek ingestelde rechtsvorderingen.

- STRAFVORDERING -

- BOSSEN -

- DAGVAARDING -

Art. 143

P.98.0562.N 26 mei 1998 AC nr. ...

Nu voor de misdrijven omschreven in het Bosdecreet de regelen van strafvordering gelden die toepasselijk waren op het vroegere Boswetboek, neemt de politierechtbank kennis van de in het Boswetboek omschreven misdrijven.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

Voor de misdrijven omschreven in het Bosdecreet gelden de regelen van strafvordering die toepasselijk waren op het vroegere Boswetboek.

- STRAFVORDERING -

- BOSSEN -

Artt. 133, 136, 137 et 138

P.99.1553.F 16 februari 2000 AC nr. ...

De bij artikel 133, Bosw. voorgeschreven voeging van de dagvaarding bij het proces-verbaal van de ambtenaren van het bosbeheer of van de boswachters, is alleen vereist wanneer de vervolgende partij zijn rechtsvordering erop grondt; de vervolgende partij die dat vormvereiste niet naleeft, verliest alleen het recht om zich te beroepen op de bijzondere wettelijke bewijswaarde van dergelijke processen-verbaal, die gelden als bewijs zolang ze niet van valsheid zijn beticht, maar belet niet dat zij als gewone inlichtingen kunnen gelden.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- BOSSEN -

Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening

Art. 206, 1°

C.12.0091.F 13 juni 2013 AC nr. ...

Onder uitrusting of decoratieve elementen die integrerend deel uitmaken van het als monument beschermde werk moet worden verstaan elk voorwerp dat, wegens de historische, archeologische, artistieke, esthetische, wetenschappelijke, sociale, technische of volkskundige band die het met dat werk verbindt, bijdraagt tot de socio-culturele, artistieke of historische waarde ervan; die voorwerpen hoeven bovendien de hoedanigheid van onroerend goed uit hun aard of door bestemming niet te hebben.

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

- STEDENBOUW - Algemeen

Art. 282, § 1, eerste lid, 2°, en § 3, tweede lid

F.12.0125.N 19 december 2013 AC nr. ...

Onder de in artikel 282, §3, tweede lid, van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening (BWRO) gebruikte bewoordingen "gronden waarop niet kan worden gebouwd" die niet aan de belasting op de niet-bebouwde gronden onderworpen zijn, moet worden begrepen gronden die ingevolge hun feitelijke ligging, constellatie of eigenschappen redelijkerwijze niet voor bebouwing in aanmerking komen (1).(1) Zie concl. O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 307

P.10.0910.F 8 december 2010 AC nr. 716

De beslissing van de rechter die de in artikel 307, 2°, van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening bedoelde maatregel beveelt, die betrekking heeft op de uitvoering van bouwwerken of aanpassingswerken, en die niet vaststelt dat hij in gezamenlijke overeenkomst tussen de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen werd gevorderd, is onwettig.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen, waaraan artikel 307 van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening de exclusieve bevoegdheid toekent om het passende herstel te bepalen in geval van een overtreding waardoor die goede ruimtelijke ordening in gevaar wordt gebracht, zijn gemachtigd om aan de zijde van het openbaar ministerie tussen te komen in elke fase van de rechtspleging, om de herstelvordering te ondersteunen waartoe de uitvoering van werken zonder vergunning aanleiding geeft en die ten gepaste tijde werd ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- TUSSENKOMST -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 206, 1°, 222 tot 226, en 232

C.12.0091.F 13 juni 2013 AC nr. ...

Hoewel een beschermingsmaatregel van een goed een beperking kan vormen op het uitoefenen van het eigendomsrecht van de eigenaar ervan, levert zij geen daadwerkelijke beroving van dat goed op.

- STEDENBOUW - Algemeen

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

Artt. 240 en 242

De onteigeningsprocedure wordt geregeld bij de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemene nutte, die het gemeen recht inzake onteigening vormt (1). (1) Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening van 9 april 2004, geratificeerd bij ordonnantie van 13 mei 2004 van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

De vonnissen en arresten in een onteigeningsprocedure worden pas gewezen nadat het openbaar ministerie gehoord is.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Btw-wetboek, zoals het van toepassing was vóór de wet van 28 dec. 1992

Art. 219, eerste lid

F.12.0132.N 20 februari 2014 AC nr. ...

De bijzondere aanslag in de vennootschapsbelasting op verdoken meerwinsten wordt verbonden aan het aanslagjaar betreffende het belastbaar tijdperk bepaald overeenkomstig de artikelen 200 tot 203 KB WIB92, in de loop waarvan de omstandigheid waarin gezegde aanslagen hun grond vinden zich heeft voorgedaan; wanneer de verdoken meerwinst wordt gerealiseerd door de opname in de boekhouding van facturen voor fictieve prestaties, is de betaling van deze fictieve factuur de omstandigheid waarin de bijzondere aanslag zijn grond vindt (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

Onder verdoken meerwinsten, waarop een bijzondere aanslag in de vennootschapsbelasting wordt gevestigd krachtens artikel 219, eerste lid, WIB92, dient te worden verstaan de door de administratie vastgestelde, verzwegen of verborgen gehouden winsten die niet begrepen zijn in het boekhoudkundig resultaat van de vennootschap en derhalve evenmin onder de bestanddelen van de vennootschap kunnen teruggevonden worden (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

Art. 46, § 2

F.10.0125.F 10 februari 2012 AC nr. ...

Artikel 46, § 2, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde doet de machtiging om de door de belastingplichtige gevraagde aftrekregeling toe te passen, niet afhangen van de voorwaarde dat zijn boekhouding een duidelijk onderscheid maakt tussen de handelingen waarvoor aftrek mogelijk is en die waarvoor de aftrek niet is toegestaan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Noch artikel 17, 5, van de richtlijn, noch artikel 46, § 2, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, noch enige andere bepaling preciseert op welk ogenblik de aanvraag om af te wijken van de regel van de aftrek volgens het verhoudingsgetal door de belastingplichtige moet worden ingediend (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 200, 201, 202, 203 en 206

F.12.0132.N 20 februari 2014 AC nr. ...

De bijzondere aanslag in de vennootschapsbelasting op verdoken meerwinsten wordt verbonden aan het aanslagjaar betreffende het belastbaar tijdperk bepaald overeenkomstig de artikelen 200 tot 203 KB WIB92, in de loop waarvan de omstandigheid waarin gezegde aanslagen hun grond vinden zich heeft voorgedaan; wanneer de verdoken meerwinst wordt gerealiseerd door de opname in de boekhouding van facturen voor fictieve prestaties, is de betaling van deze fictieve factuur de omstandigheid waarin de bijzondere aanslag zijn grond vindt (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

Artt. 77, § 1, 1°, 82, 82bis

F.11.0173.N 23 november 2012 AC nr. ...

De driejarige verjaringstermijn van de vordering tot teruggave van de btw, boeten en intresten neemt een aanvang, hetzij op het ogenblik van kennisgeving van de beslissing waarbij de aanvraag tot teruggave werd verworpen, hetzij vanaf het ogenblik waarop de betaling van de btw, boeten en interesten plaatsvond op verzoek van het bestuur; de datum van de eventuele inhouding van btw-tegoeden, kan niet als vertrekpunt worden beschouwd voor deze verjaringstermijn, omdat deze inhouding niet geldt als een betaling van de belastingschuld, maar slechts een bewarende maatregel is die het bestuur moet toelaten om tot verrekening over te gaan eens de belastingschuld vaststaat (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 85bis, § 3, en 89

F.12.0136.F 20 december 2013 AC nr. ...

Het door de belastingplichtige gedane verzet tegen dwangbevel krijgt uitwerking op het tijdstip van de neerlegging van het verzoekschrift op tegenspraak op de griffie van de rechtbank (1); op dat tijdstip verliest het voorheen door de belastingadministratie gelegde vereenvoudigd uitvoerend beslag onder derden zijn bewarende aard en wordt die administratie door de wet belet om naderhand een gemeenrechtelijk uitvoerend beslag onder derden te leggen, zelfs om de bewarende aard te verzekeren (2). (1) Zie eensluidende concl. O.M. in Pas. 2013, nr. *** (2) Zie andersluidende concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ***

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Burgerlijk Wetboek

Art. 1102

C.04.0035.N 28 januari 2005 AC nr. 59

Ingeval de partijen verbonden zijn door een wederkerige overeenkomst, vermag een partij de uitvoering van haar verbintenissen op te schorten, indien zij bewijst dat haar medecontractant in gebreke is gebleven diens verbintenissen uit die overeenkomst uit te voeren (1); die partij kan de exceptie van niet-uitvoering inroepen tegen de curator van het faillissement van de medecontractant wanneer de curator beslist de overeenkomst niet verder uit te voeren. (1) Cass., 15 juni 2000, AR C.97.0118.N, nr 372.

- VERBINTENIS -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.02.0497.N 13 mei 2004 AC nr. 258

In een wederkerige overeenkomst vermag een partij de uitvoering van haar verbintenissen op te schorten indien zij bewijst dat haar medecontractant in gebreke is gebleven zijn verbintenissen uit die overeenkomst uit te voeren (1). (1) Cass., 15 juni 2000, AR C.97.0118.N, nr 372; zie Cass., 21 nov. 2003, AR C.01.0357.N, nr ...

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.97.0118.N 15 juni 2000 AC nr. ...

Uit het algemeen rechtsbeginsel van niet-uitvoering van de verbintenissen uit een wederkerige overeenkomst volgt dat in het geval dat een partij die uitvoering door haar contractpartij vordert en deze aanvoert dat eiser zelf zijn verbintenissen niet uitvoert of slecht heeft uitgevoerd, de rechter niet vermag de vordering van de eiser definitief te verwerpen of te weigeren een onderzoeksmaatregel met betrekking tot de gegrondheid van die vordering te bevelen om de enkele reden dat de eiser zelf zijn verbintenissen niet heeft uitgevoerd (1). (1) Zie Cass., 2 nov. 1995, A.R. C.93.0115.N, nr. 467.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- VERBINTENIS -

C.93.0115.N 2 november 1995 AC nr. ...

In een wederkerige overeenkomst kan de partij tegen wie een rechtsvordering tot uitvoering van haar verbintenissen is ingesteld, indien zij bewijst dat haar medecontractant zelf in gebreke is gebleven zijn verbintenissen met betrekking tot die overeenkomst uit te voeren, zich wegens de onderlinge afhankelijkheid van hun wederkerige verbintenissen beroepen op de exceptie van niet-uitvoering en vermag zij te vorderen dat de uitvoering van haar verbintenissen wordt opgeschort.~ Het algemeen rechtsbeginsel van de exceptie van niet-uitvoering bij wederkerige overeenkomsten laat toe dat de contractant, zonder tussenkomst van de rechter, de uitvoering van de eigen verbintenissen opschort.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Art. 1108

S.09.0096.F 5 maart 2012 AC nr. ...

Wanneer de beslissing van het college van burgemeester en schepenen om een arbeidsovereenkomst te sluiten vernietigd wordt overeenkomstig artikel 10 van de ordonnantie van 14 mei 1998 van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest houdende regeling van het administratief toezicht op de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, verdwijnt de toestemming in de arbeidsovereenkomst met terugwerkende kracht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- GEMEENTE -

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

C.10.0587.F 19 december 2011 AC nr. ...

Uit artikel 1108 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de uitdrukkelijke of stilzwijgende toestemming van de partij die zich verbindt, vereist dat zij kan kennisnemen van de bedingen waarvoor die toestemming vereist is (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het tweede middel, in zoverre het O.M. oordeelde dat het bestreden vonnis zijns inziens afdoend had aangetoond dat de patiënt kennisgenomen had van de algemene voorwaarden.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Art. 111

S.12.0136.F 12 mei 2014 AC nr. ...

Woonplaats kiezen, bedoeld bij artikel 111 van het Burgerlijk Wetboek, bestaat uit het vrijwillig of door de wet opgelegd vestigen van een bijzondere woonplaats, naast de algemene woonplaats, die overigens volledig blijft bestaan, voor de uitvoering van een akte of van een reeks bepaalde aktes.

- WOONPLAATS -

F.12.0094.N 25 februari 2013 AC nr. ...

Een partij die, ten behoeve van een gerechtelijke procedure, woonplaats kiest in het kantoor van haar raadsman, geeft aan die advocaat een bijkomende lastgeving bovenop het mandaat ad litem bedoeld in artikel 440, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Cass. 23 dec. 2010, AR C.09.0481.F, AC 2010, nr. 768.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- WOONPLAATS -

- ADVOCAAT -

- LASTGEVING -

C.09.0481.F 23 december 2010 AC nr. 768

Een partij die, ten behoeve van een gerechtelijke procedure, woonplaats in het kantoor van haar raadsman kiest, geeft aan die advocaat een bijkomende lastgeving bovenop de lastgeving ad litem bedoeld in artikel 440, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

- WOONPLAATS -

- ADVOCAAT -

- LASTGEVING -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

C.09.0144.N 6 mei 2010 AC nr. 320

De keuze van woonplaats in een akte van rechtspleging in hoger beroep geldt in beginsel voor de gehele procedure in hoger beroep, voor de tenuitvoerlegging van de beslissing die erop volgt en voor het rechtsmiddel dat er tegen kan worden aangewend (1). (1) Zie Cass., 28 juni 1979, AC, 1978-79, 1303; zie tevens, voor wat de procedure in eerste aanleg betreft, Cass., 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, AC, 2003, nr. 327, met concl. van advocaat-generaal Dubrulle, en R.W., 2003-04, 974, noot A. SMETS; Cass., 10 mei 2006, AR P.06.0358.F, AC, 2006, nr. 267.

- WOONPLAATS -

De keuze van woonplaats is speciaal en geldt voor alle aan de akte verbonden gevolgen (1). (1) Cass., 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, AC, 2003, nr. 327, met concl. van advocaat-generaal Dubrulle, en R.W., 2003-2004, 974, noot A. SMETS; zie, voor wat de toepassing in strafzaken betreft, Cass., 10 mei 2006, AR P.06.0358.F, AC, 2006, nr. 267.

- WOONPLAATS -

De woonstkeuze en het behoud van de woonstkeuze mogen, in een geval waarin de partij die de keuze van woonplaats heeft gedaan in België maar haar woonplaats of zetel heeft in het buitenland, niet worden gedaan op een wijze die van aard is de wederpartij in het ongewisse te laten over het behoud van de woonstkeuze; wanneer een arrest waarin de woonstkeuze wordt vermeld wordt betekend door de partij die de woonstkeuze heeft gedaan en wanneer die woonstkeuze niet wordt herhaald in de akte van betekening, houdt dit in dat degene aan wie het arrest wordt betekend kan misleid worden, zodat een cassatieberoep ook kan betekend worden aan de wettelijke woonplaats of de maatschappelijke zetel (1). (1) Zie A. DECROËSL'élection de domicile et la signification des actes de procédure", T.B.B.R., 2009, (348) 352.

- WOONPLAATS -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

C.06.0139.N 29 mei 2009 AC nr. 359

De keuze van de woonplaats in de akte van betekening van een gerechtelijke beslissing geldt ten aanzien van alle proceshandelingen welke met die beslissing verband houden en onder meer ten aanzien van de rechtsmiddelen die ertegen kunnen worden aangewend (1). (1) Zie Cass., 30 mei 2003, AR C.00.670.N, AC, 2003, nr. 327, met strijdige concl. adv.-gen. Dubrulle.

- WOONPLAATS -

Wanneer de bestreden beslissing door de toekomstige verweerder in cassatie betekend is aan de toekomstige eiser in cassatie, zonder dat daarin keuze van woonplaats is gedaan, heeft de keuze van woonplaats in de vorige instantie door die toekomstige verweerder in cassatie geen gevolg meer en kan het cassatieberoep niet meer aan deze vroeger gekozen woonplaats worden betekend (1). (1) Zie Cass., 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, AC, 2003, nr. 327, met strijdige concl. adv.-gen. Dubrulle.

- WOONPLAATS -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

P.06.0358.F 10 mei 2006 AC nr. 267

Keuze van woonplaats gebeurt voor de tenuitvoerlegging van een akte, krachtens artikel 111 B.W. dat, wat dat betreft, toepasselijk is in strafzaken; zij heeft een specifiek karakter en geldt voor alle aan de uitvoering van de akte verbonden gevolgen (1). (1) Zie Cass., 28 mei 1985, AR 9469, nr 590; 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, nr 327.

- WOONPLAATS -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

De keuze van woonplaats in een akte van rechtspleging in eerste aanleg geldt voor de gehele procedure in eerste aanleg, voor de uitvoering van het vonnis dat erop volgt en voor het instellen van het rechtsmiddel dat tegen dit vonnis wordt aangewend; wanneer zij in een latere instantie niet is hernomen, geldt zij niet in die instantie (1). (1) Zie Cass., 28 mei 1985, AR 9469, nr 590; 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, nr 327.

- WOONPLAATS -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Wanneer keuze van woonplaats gedaan wordt in een akte van verzet die in eerste aanleg is neergelegd en zij niet in hoger beroep wordt herhaald, geldt zij niet voor de instantie in hoger beroep (1). (1) Zie Cass., 28 mei 1985, AR 9469, nr 590; 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, nr 327.

- WOONPLAATS -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

C.00.0670.N 30 mei 2003 AC nr. 327

De keuze van woonplaats in een akte van rechtspleging in eerste aanleg geldt voor de gehele procedure in eerste aanleg, voor de uitvoering van het vonnis dat erop volgt en voor het rechtsmiddel dat tegen dit vonnis wordt aangewend (1). (1) Zie de verwijzingen in de (op dat vlak strijdige) conclusie O.M.

- WOONPLAATS -

De keuze van woonplaats is speciaal en geldt voor alle aan de uitvoering van de akte verbonden gevolgen (1). (1) Cass., 14 nov. 1986, AR 5179, nr 161. Zie de (op dat vlak strijdige) conclusie O.M. en de verwijzingen aldaar.

- WOONPLAATS -

De keuze van woonplaats, zoals deze gedaan in een dagvaarding of een conclusie in eerste aanleg, die in een latere instantie niet is hernomen geldt niet in die latere instantie, dus ook niet voor het instellen van het cassatieberoep tegen het arrest dat in hoger beroep is gewezen (1). (1) Zie de verwijzingen in de (op dat vlak strijdige) conclusie O.M.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- WOONPLAATS -

Art. 1110

C.05.0246.F 24 september 2007 AC nr. 426

Dwaling vormt een oorzaak van nietigheid van de overeenkomst wanneer zij de zelfstandigheid betreft van de zaak die het voorwerp van de overeenkomst uitmaakt; de zelfstandigheid van de zaak is elk gegeven dat doorslaggevend is geweest voor de partij om de overeenkomst aan te gaan, waarvan de medecontractant op de hoogte hoorde te zijn en zonder hetwelk de overeenkomst niet zou zijn gesloten (1). (1) Zie Cass., 27 okt. 1995, AR C.95.0002.F, nr. 456.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

C.02.0312.F 24 april 2003 AC nr. 263

Het arrest dat steunt op een beding in de verkoopvoorwaarden van de openbare verkoping van het litigieuze pand en vermeldt dat de kopers te dezen het onroerend goed gekocht hebben in de staat waarin het zich bij de verkoping bevond, beslist naar recht dat de partijen bij overeenkomst uitgesloten hebben dat de staat van het pand door de kopers kan worden aangevoerd als een bestanddeel dat hen in hoofdzaak ertoe aangezet heeft het contract aan te gaan (1) (2). (1) Zie concl. O.M.; (2) Cass., 27 okt. 1995, AR C.95.0002.F, nr 456.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

C.95.0002.F 27 oktober 1995 AC nr. ...

Dwaling is een oorzaak van nietigheid van de overeenkomst, wanneer zij de zelfstandigheid betreft van de zaak die het voorwerp van de overeenkomst uitmaakt, dat wil zeggen ieder element betreft dat doorslaggevend is geweest voor de partij om het contract aan te gaan, zodat het contract daarzonder niet zou zijn gesloten.~

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Art. 1110, eerste lid

C.13.0114.N 23 januari 2014 AC nr. ...

Tot de zelfstandigheid van de zaak volgens artikel 1110, eerste lid, Burgerlijk Wetboek, behoort ieder element dat de dwalende partij er hoofdzakelijk heeft toe bewogen om de overeenkomst te sluiten, derwijze dat zonder dit element de overeenkomst niet zou zijn tot stand gekomen (1); een dwaling hieromtrent leidt enkel tot de nietigheid van de overeenkomst indien de medecontractant van dit element kennis had of hierop redelijkerwijze had moeten bedacht zijn. (1) Zie Cass. 3 maart 1967, AC 1967, 829; Cass. 27 okt. 1995, AR C.95.0002.F, AC 1995, nr. 456; Cass. 24 sept. 2007, AR C.05.0246.F, AC 2007, nr. 426; Cass. 14 jan. 2013, AR C.10.0661.N, AC 2013, nr. 23.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

C.10.0661.N 14 januari 2013 AC nr. ...

De zelfstandigheid van de zaak is elk gegeven dat doorslaggevend is geweest voor de partij om de overeenkomst aan te gaan, waarvan de medecontractant op de hoogte hoorde te zijn en zonder hetwelk de overeenkomst niet zou zijn gesloten.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Art. 1111

S.95.0042.F 27 november 1995 AC nr. ...

Geweld gepleegd tegen de werkgever, die verbintenis heeft aangegaan, is een oorzaak van nietigheid, zelfs al is het te wijten aan een omstandigheid, te dezen een werkstaking, die niets heeft te maken met het feit van de ontslagen werknemer ten voordele van wie de overeenkomst is aangegaan.~

- WERKSTAKING, UITSLUITING -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Art. 1116

C.10.0323.F 17 februari 2012 AC nr. ...

De verzwijging van een partij bij het sluiten van een overeenkomst kan in bepaalde omstandigheden bedrog opleveren wanneer zij betrekking heeft op een feit dat, indien de wederpartij ervan op de hoogte was geweest, ertoe zou geleid hebben dat zij de overeenkomst niet zou hebben gesloten of ze tegen een goedkopere prijs zou hebben gesloten (1). (1) Cass. 16 sept. 1999, AR C.97.0301.N, AC, 1999, nr. 465.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Bedrog impliceert dat een contractant opzettelijk arglistigheden aanwendt teneinde de wederpartij aan te sporen de overeenkomst onder de bedongen voorwaarden te sluiten (1). (1) Cass. 16 sept. 1999, AR C.97.0301.N, AC, 1999, nr. 465.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

C.09.0510.F 31 maart 2011 AC nr. ...

Hoewel de bodemrechter in feite vaststelt of het oogmerk om te misleiden en de bedrog opleverende kunstgrepen al dan niet bestaan, alsmede wat de invloed van die kunstgrepen is geweest op de bepaling van de voorwaarden tot aanneming waarvan de wederpartij bij het sluiten van de overeenkomst is bewogen,gaat het Hof niettemin na of de rechter, uit de feiten die hij vaststelt, naar recht heeft kunnen afleiden dat er een bedrog is geweest dat die partij ertoe heeft bewogen een overeenkomst te sluiten (1). (1) Cass., 1 april 1993, AR. 9626, AC 1993, nr. 173; zie Cass. 10 nov. 2008, AR. S.08.0063.F, AC, 2008, nr. 626 met concl. O.M. in Pas. 2008, nr. 626.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

C.04.0523.F 30 juni 2005 AC nr. 386

Verwijzing bij het sluiten van een ruilovereenkomst kan, in bepaalde omstandigheden, bedrog uitmaken wanneer de partij die het verzwegen feit niet kende, niet zou gecontracteerd hebben indien zij dat feit zou hebben gekend (1). (1) Cass., 16 sept. 1999, AR C.97.0301.N, nr 465.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

C.97.0301.N 16 september 1999 AC nr. ...

Bedrog veronderstelt dat een contractant met opzet kunstgrepen gebruikt om de wederpartij te doen contracteren.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Stilzwijgen bij het sluiten van een overeenkomst kan onder omstandigheden bedrog uitmaken wanneer de partij die het verzwegen feit niet kende niet zou gecontracteerd hebben zo zij dit feit zou hebben gekend.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

C.97.0443.F 18 februari 1999 AC nr. ...

De feitenrechter kan het bestaan van bedrieglijke praktijken die een persoon ertoe hebben bewogen een overeenkomst voor onderwijs per brief te sluiten, afleiden uit allerlei onjuiste vermeldingen in de reclame van de medecontractant en uit het misleidend karakter van een aan de kandidaten voorgestelde bekwaamheidstest.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

S.97.0054.N 1 december 1997 AC nr. ...

Bedrog komt enkel in aanmerking voor de beoordeling van de geldigheid van de overeenkomst als de vermeende kunstgrepen op de wilsovereenstemming enige invloed hebben gehad.~

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Art. 1116, tweede lid

C.98.0468.F 25 februari 2000 AC nr. ...

Bedrog wordt niet vermoed en moet bewezen worden; dat bewijs kan geleverd worden door alle middelen van recht.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Art. 1121

C.07.0557.N 30 maart 2009 AC nr. 221

Het feit dat een begunstigde van een beding ten behoeve van een derde een eigen en rechtstreekse vordering tegenover de belover verkrijgt, die ontstaat uit deze afzonderlijke juridische handeling, belet niet dat dit beding er toe kan strekken een voorafbestaande schuld van de bedinger ten aanzien van de derde-begunstigde door de belover te doen vereffenen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Algemeen

C.04.0302.F 16 januari 2006 AC nr. 36

Inzake levensverzekeringen, die een beding ten behoeve van een derde impliceren, verkrijgt de derde-begunstigde, gewoon door het feit van zijn aanwijzing, een eigen en rechtstreeks recht op de verzekeringsprestaties en kunnen de verzekeringnemer noch, in de regel, zijn erfgenamen, enig recht op die prestaties doen gelden (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 1967 (AC, 1967, 577); 4 jan. 1988, AR 8086, nr 266.

- VERZEKERING - Levensverzekering

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

Art. 1122

C.95.0079.F 2 december 1996 AC nr. ...

Bij de toepassing van artikel 1122 B.W. op de splitsing van naamloze vennootschappen, dient de rechter dat artikel uit te leggen in het licht van de tekst en het doel van artikel 17 van de zesde richtlijn 82/891 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 dec. 1982 betreffende splitsingen van naamloze vennootschappen, teneinde het in die bepaling van gemeenschapsrecht beoogde resultaat te bereiken. (Impliciet)

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Instellingen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Art. 1129

S.03.0073.N 19 januari 2004 AC nr. 28

Om te kunnen oordelen dat een werknemer ingevolge een vast gebruik of eenzijdige verbintenis recht heeft op de uitbetaling van een toegekende premie in het kader van de arbeidsovereenkomst, moet de rechter vaststellen dat objectieve elementen voorliggen op basis waarvan het recht voor de toekomst en de omvang van dat recht kunnen worden bepaald.

- LOON - Bescherming

Art. 1131

C.12.0556.N 28 november 2013 AC nr. ...

De nietigverklaring van de overeenkomst houdt in dat partijen, zo mogelijk, in dezelfde toestand worden geplaatst als die waarin zij zich zouden bevinden indien zij niet hadden gecontracteerd (1). (1) Cass. 10 mei 2012, AR C.10.0707.N, AC 2012, nr. 291.

- OVEREENKOMST - Einde

Een nietig verklaarde overeenkomst kan voor partijen geen grondslag van rechten en verplichtingen zijn (1). (1) Zie Cass. 4 juni 2004, AR C.03.0408.F, AC 2004, nr. 305, met concl. van advocaat-generaal X. DE RIEMAECKER in Pas. 2004, nr. 305.

- OVEREENKOMST - Einde

Wanneer de nietigverklaring van een overeenkomst de restitutie van een geldsom tot gevolg heeft, dient enkel het nominale bedrag teruggegeven te worden zonder rekening te houden met de waardevermindering van de geldsom.

- OVEREENKOMST - Einde

C.98.0335.F 21 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer de beweegreden die voor een schenking bij testament doorslaggevend is geweest, door een voorval buiten de wil van de schenker, maar voor het overlijden van de erflater vervalt of verdwijnt, kan de bodemrechter vaststellen dat die schenking vervallen is, als zij, volgens de bewoordingen zelf van die beschikking of volgens de uitlegging van de wil van de beschikker, onlosmakelijk verbonden is met de omstandigheden die eraan ten gronde lagen en die haar enige reden van bestaan uitmaken.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Behoudens in de gevallen waarin de wet aanneemt dat de handeling op zichzelf kan bestaan en van haar oorzaak kan worden gescheiden, is de geldigheid van een rechtshandeling, ongeacht of ze eenzijdig of tweezijdig is, onderworpen aan het bestaan van een oorzaak, maar de verdwijning van de oorzaak na de totstandkoming van de akte heeft in de regel geen gevolgen voor die akte.

- VERBINTENIS -

Art. 1132

C.06.0632.F 10 november 2008 AC nr. 622

Wanneer de oorzaak in een eenzijdige rechtshandeling niet is uitgedrukt en het bestaan ervan betwist wordt, staat het aan de feitenrechter om na te gaan of deze toch bestaat, terwijl de schuldenaar die deze betwisting aanvoert, dat gebrek aan oorzaak dient te bewijzen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- VERBINTENIS -

C.01.0062.N 27 februari 2003 AC nr. 136

Wanneer in een schuldbekentenis de oorzaak niet is uitgedrukt moet de schuldenaar die het bestaan of het geoorloofd karakter van de oorzaak van de verbintenis betwist, daarvan het bewijs leveren (1). (1) Zie Cass., 17 mei 1991, AR 7266, nr 480; H. De Page, Traité élémentaire de droit civil belge, II, Bruylant 1964, nr 484 en 490; R. Kruithof, H. Bocken, F. De Ly en B. De TemmermanOverzicht van rechtspraak (1981-92) Verbintenissenrecht", T.P.R. 1994, (171) nr 154; P. Van OmmeslagheExamen de jurisprudence (1974-1982) Les obligations", R.C.J.B. 1986, (33) nr 34.

- VERBINTENIS -

Art. 1134

P.13.1304.F 12 februari 2014 AC nr. ...

Het beginsel dat overeenkomsten te goeder trouw ten uitvoer moeten worden gebracht, verbiedt een partij misbruik te maken van de rechten die de overeenkomst haar toekent; bij de vaststelling van rechtsmisbruik moet de rechter, bij de beoordeling van de voorhanden zijnde belangen, rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Zie Cass. 9 maart 2009, C.08.0331.F, AC 2009, nr. 182, en JT 2009, p. 392; Cass. 6 jan. 2011, AR C.09.0624.F, AC 2011, nr. 12.

- RECHTSMISBRUIK -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Als de plotselinge en onmiddellijke beëindiging van de overeenkomst de verzekerde schade veroorzaakt die niet in verhouding staat tot het voordeel dat de verzekeraar daaruit haalt, kan dergelijke beëindiging beschouwd worden als in strijd met het beginsel van de uitvoering te goeder trouw van de overeenkomsten.

- VERZEKERING - Landverzekering

- RECHTSMISBRUIK -

C.12.0607.F 8 november 2013 AC nr. ...

Het middel, dat neerkomt op de bewering dat de rechter, wanneer de huurovereenkomst een beding bevat dat uitsluit dat het verhuurde goed voor een handelsactiviteit mag worden gebruikt, in geen geval de stilzwijgende instemming van de verhuurder met een dergelijke bestemming van het goed kan aannemen, zelfs als die instemming vanaf de ingenottreding van de huurder zou zijn gegeven, zonder het bestaan van veinzing of wetsontduiking vast te stellen, faalt naar recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Algemeen

C.09.0205.F 4 maart 2013 AC nr. ...

Het voordeel van de verzekeringswaarborg kan enkel worden ontzegd aan diegene die een opzettelijke fout heeft begaan of die een in de overeenkomst bepaalde verplichting niet is nagekomen; bijgevolg is elk contractueel beding verboden waardoor de verzekeringswaarborg wordt ontzegd aan een andere verzekeringnemer dan diegene die de opzettelijke fout heeft begaan.

- VERZEKERING - Landverzekering

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

---

C.11.0630.N 7 september 2012 AC nr. ...

De rechter mag niet op grond van de billijkheid de bepalingen van de overeenkomst wijzigen (1). (1) Cass. 20 april 2006, AR C.03.0084.N, AC 2006, nr. 226.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

S.10.0185.F 10 oktober 2011 AC nr. ...

De rechter kan, wegens het bestaan van een gezagsverhouding, de kwalificatie van ondernemingsovereenkomst afwijzen die de partijen hebben gegeven aan hun overeenkomst om drukwerk te verdelen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

- HUUR VAN DIENSTEN -

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

De bodemrechter die, op grond van de elementen die hij moet beoordelen de kwalificatie kan uitsluiten die de partijen aan hun overeenkomst hebben gegeven, mag een andere in de plaats stellen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

- OVEREENKOMST - Algemeen

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.09.0157.N 27 mei 2010 AC nr. 368

Het recht op het makelaarsloon vindt zijn oorsprong in de makelaarsovereenkomst en niet in de door bemiddeling van de makelaar gesloten overeenkomst (1); de omstandigheid dat aan de door bemiddeling van de makelaar gesloten overeenkomst geen verdere uitvoering wordt gegeven of dat deze overeenkomst wordt ontbonden ten nadele van een van de partijen bij die overeenkomst, ontneemt dan ook in de regel de makelaar het recht op het overeengekomen makelaarsloon niet (2). (1) Zie Cass., 26 nov. 1976, AC, 1977, 343. (2) Zie B. VEECKMANSOver de verschuldigdheid van het loon van de makelaar indien een door zijn bemiddeling tot stand gekomen verkoopovereenkomst een opschortende voorwaarde bevat", noot onder Gent, 25 juni 2003, R.A.B.G., 2004, 430.

- MAKELAAR -

- OVEREENKOMST - Allerlei

C.09.0253.N 22 april 2010 AC nr. 272

De rechter die aan de betwiste overeenkomst de gevolgen toekent die zij volgens zijn uitlegging ervan heeft schendt haar verbindende kracht niet (1). (1) Cass., 29 mei 2008, AR C.07.0321.N, AC, 2008, nr. 332.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.09.0138.F 15 januari 2010 AC nr. 41

De beslissing dat een geneesheer aanvaard had een resultaatsverbintenis aan te gaan, is wettig als zij is afgeleid uit de impliciete wil van de partijen en erop wijst dat die geneesheer, voordat hij die ingreep verrichtte, had toegegeven dat hijzelf nog geen enkele mislukking had meegemaakt en er geen enkele kende en niet betwistte dat hij nooit enige andere vorm van anticonceptie tijdens de postoperatieve periode had aangeprezen, daar de gebruikte methode efficiënt was en de vakliteratuur gewag maakte van weinig mislukkingen (1). (1) Zie Cass., 18 mei 1990, AR 6519, AC, 1990, nr 549.

- VERBINTENIS -

- ARTS -

C.08.0263.F 23 november 2009 AC nr. 683

Overeenkomstig het beginsel van de wilsautonomie, vastgelegd in artikel 1134 B.W., kunnen de partijen in onderlinge overeenstemming beslissen om de door een van hen gedane opzegging als niet-bestaand te beschouwen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- OVEREENKOMST - Einde

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

C.08.0010.F 23 oktober 2009 AC nr. 611

De rechter miskent de verbindende kracht van een overeenkomst niet, wanneer hij daaraan het gevolg toekent dat zij, in de uitlegging die hij eraan geeft, wettig tussen de partijen heeft (1). (1) Cass., 29 mei 2008, AR C.07.0321.N, AC, 2009, nr. 332.

- VERZEKERING - Landverzekering

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.07.0377.F 27 november 2008 AC nr. 676

De artt. 3, § 2, vierde lid, en 12, van de afdeling van het Burgerlijk Wetboek houdende de regels betreffende de huurovereenkomsten met betrekking tot de hoofdverblijfplaats van de huurder in het bijzonder evenmin als enige andere wetsbepaling beletten niet dat de partijen bij een dergelijke huurovereenkomst in onderlinge overeenstemming, overeenkomstig het in artikel 1134 B.W. vastgelegde beginsel van de wilsautonomie, de door de verhuurder gegeven opzegging met het oog op de persoonlijk ingebruikneming van het goed, als niet-bestaande kunnen beschouwen, zodat de overeenkomst alsnog op een andere wijze kan worden beëindigd (1). (1) Zie Cass., 28 jan. 2002, AR S.00.0014.F, A.C., 2002, nr 58 met concl. eerste adv.-gen. Leclercq (arbeidsovereenkomst).

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

C.07.0321.N 29 mei 2008 AC nr. 332

De verbindende kracht van een overeenkomst wordt door de rechter niet miskend wanneer hij daaraan het gevolg toekent dat zij wettig tussen de partijen heeft, volgens de uitlegging die hij daaraan geeft (1), onder meer op grond van de manier waarop de partijen de overeenkomst hebben uitgevoerd. (1) Cass., 6 feb. 1997, AR C.96.0020.F, AC, 1997, nr. 66.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.06.0208.F 3 december 2007 AC nr. 601

Aangezien de eenzijdige beëindiging van een overeenkomst onherroepelijk leidt tot het tenietgaan van die overeenkomst, heeft de partij die de overeenkomst beëindigt geen enkel recht om hiervan af te zien; het ontbreken van een dergelijke afstand kan dus geen rechtsmisbruik opleveren (1). (1) Zie Cass., 9 maart 1973, AC, 1973, 671; Cass., 6 nov. 1987, AC, 1998, AR 5397, nr. 149.

- RECHTSMISBRUIK -

- OVEREENKOMST - Einde

C.06.0349.F 16 november 2007 AC nr. 561

Rechtsmisbruik bestaat erin dat een recht wordt uitgeoefend op een wijze die kennelijk de grenzen van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bedachtzaam persoon te buiten gaat (1). (1) Zie Cass., 6 jan. 2006, AR C.04.0358.F, nr.18.

- RECHTSMISBRUIK -

S.06.0067.N 7 mei 2007 AC nr. 229

Na de eenzijdige wijziging die door de werkgever aan een essentieel bestanddeel van een arbeidsovereenkomst kan de werknemer, ofwel onmiddellijk de onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst inroepen, ofwel de overeenkomst tijdelijk verder zetten in de nieuwe omstandigheden en de werkgever binnen redelijke termijn in gebreke stellen de wijziging binnen een gestelde termijn ongedaan te maken, bij gebreke waarvan de werknemer de arbeidsovereenkomst als beëindigd zal beschouwen; wanneer de werkgever in dit geval, de wijziging na afloop van de gestelde termijn handhaaft, zal de arbeidsovereenkomst als onregelmatig beëindigd beschouwd worden op het ogenblik dat de werknemer de beëindiging vaststelt (1). (1) Zie Cass., 20 dec. 2004, AR S.04.0095.N, nr. 621; Cass. 7 juni 1993, AR 8351, nr. 272, met conclusie van de toenmalige advocaat-generaal M. DE SWAEF in AC

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

C.05.0513.F 7 december 2006 AC nr. 630

Indien voor de echtscheiding door onderlinge toestemming de onderhoudsbijdrage van de echtgenoten voor de kinderen bij overeenkomst is vastgesteld en deze gegrond is op de evolutie van de feitelijke toestand en er geen stukken zijn waaruit de verhoging van de kosten voor de kinderen blijkt, mag de rechter die wijze van vaststelling niet door een andere wijze van berekening - de zogenaamde "methode-Renard" - waarvan hij vaststelt dat het resultaat ervan in casu de werkelijke behoeften van de kinderen overtreft, vervangen teneinde de aldus gevraagde verhoging toe te staan.

- LEVENSONDERHOUD -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Kinderen

C.03.0084.N 20 april 2006 AC nr. 226

De rechter mag de inhoud van een overeenkomst niet uit billijkheidsoverwegingen wijzigen (1). (1) Zie Cass., 3 feb. 1950, Arr. Verbr., 1950, 355.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

S.05.0088.N 23 januari 2006 AC nr. 49

Bij ontstentenis van het verder verrichten van arbeidsprestaties in de door de werkgever éénzijdige gewijzigde voorwaarden die de rechters vaststellen, vermocht het arrest niet af te leiden dat de werknemer afstand had gedaan van zijn recht de éénzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever in te roepen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.04.0086.N 29 september 2005 AC nr. 468

Wanneer, bij een overheidsopdracht waarvan bepaalde posten volgens prijslijst zijn, in de inschrijving het product van de eenheidsprijs en de vermoedelijke hoeveelheid verkeerd was, wordt, door de in de inschrijving vermelde eenheidsprijs toe te passen op de uiteindelijk verwerkte hoeveelheden, het bindend forfaitair gedeelte van de overeenkomst in de regel niet gewijzigd (1). (1) M.A. Flamme, noot bij Luik, 10 juli 1957, J.T. 1958, (435) 438,VII.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.02.0201.F 30 april 2004 AC nr. 230

De rechter schendt artikel 1134 B.W. wanneer hij, enerzijds, vaststelt dat de partijen, die door onderlinge toestemming uit de echt zijn gescheiden, in hun voorafgaande overeenkomsten bepaald hebben dat het bedrag van eisers onderhoudsuitkering ten voordele van de kinderen "herzien kan worden volgens de respectieve inkomsten van de ouders en de behoeften van de kinderen" en, anderzijds, afwijzend beschikt op eisers vordering tot wijziging van zijn bijdrage op grond dat niet kan worden geoordeeld dat hij bewijst dat nieuwe omstandigheden buiten zijn wil om, die zijn financiële toestand aanzienlijk hebben gewijzigd, hem voortaan zullen beletten de door hem aangegane verbintenissen na te komen (1). (1) Zie Cass., 14 april 1994, AR 9625, nr 177.

- LEVENSONDERHOUD -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

---

C.02.0038.F 26 maart 2004 AC nr. 170

De beslissing is naar recht verantwoord wanneer zij de toepassing weigert van een exoneratiebeding dat, in de regelmatige uitlegging die de rechter ervan geeft, het voorwerp zelf van de verbintenis tenietdoet, en dat bijgevolg geen wettelijke uitwerking tussen de partijen kan hebben.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

---

C.02.0253.F 16 januari 2004 AC nr. 25

De verbindende kracht van de verzekeringsovereenkomst die het risico van overlijden door ongeval dekt en waarin het ongeval omschreven wordt als elke gebeurtenis die het gevolg is van de plotselinge en toevallige werking van een uitwendige oorzaak buiten de wil van de verzekerde, wordt miskend wanneer het arrest beslist dat de val, die de oorzaak is van het overlijden, de uitwendige oorzaak is buiten de wil van de getroffene.

- VERZEKERING - Landverzekering

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

S.03.0010.F 13 oktober 2003 AC nr. 493

De partij die eenzijdig, al was het tijdelijk, één van de wezenlijke bestanddelen van de arbeidsovereenkomst wijzigt, maakt aan die overeenkomst onmiddellijk en onrechtmatig een einde (1). (1) Cass., 10 feb. 1992, AR 9257, nr 299; 30 nov. 1998, AR S.97.0146.N, nr 496; zie Cass., 27 april 1977 (AC, 1977, 883); 23 juni 1997, AR S.96.0047.F, nr 294; 18 dec. 2000, AR S.00.0103.F, nr 703; 4 feb. 2002, AR S.01.0103.N, nr 83.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

S.01.0116.N 2 december 2002 AC nr. 647

Het beding dat het recht op commissieloon van de handelsvertegenwoordiger uitsluit wanneer de omzet beneden een bepaalde grens blijft, legt aan de handelsvertegenwoordiger geen resultaatsverbintenis op waarbij gevolgen verbonden worden aan een contractuele tekortkoming.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

S.99.0144.F 17 juni 2002 AC nr. 363

Wanneer de werkgever eenzijdig de arbeidsvoorwaarden wijzigt die essentiële bestanddelen van de overeenkomst zijn, kan de voortzetting van de arbeidsprestaties door de bediende, na het verstrijken van de termijn die vereist is om stelling te nemen ten aanzien van het eventueel sluiten van een nieuwe arbeidsovereenkomst, impliceren dat afstand wordt gedaan van het aanvoeren van de aan de werkgever te wijten beëindiging, niettegenstaande voorbehoud is gemaakt(1) en dat een stilzwijgend akkoord is bereikt over de nieuwe arbeidsvoorwaarden. (1) Cass., 7 januari 1980 (AC, 1979-80, nr. 268); 28 juni 1982, AR. 6500 (ibid., 1981-82, nr. 649); zie Cass., 17 mei 1990, AR. 8685, nr. 546.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

C.01.0225.F 15 maart 2002 AC nr. 183

Het arrest dat bij zijn beslissing dat een partij haar recht heeft misbruikt, geen rekening houdt met de omstandigheid dat die partij, toen zij onderhandelingen met een derde aanknoopte, contractueel niet langer gebonden was door haar verbintenis t.o.v. de andere partij, verantwoordt die beslissing niet naar recht (1). (1) Over het begrip rechtsmisbruik, zie Cass., 8 feb. 2001, A.R. C.98.0470.N, nr. 78, 1 feb. 1996, A.R. C.93.0532.N, nr. 66; over de verplichting voor de rechter om rekening te houden met alle omstandigheden van de zaak, zie Cass., 14 nov. 1997, A.R. C.96.0375.F, nr. 477, 30 jan. 1992, A.R. 9083, nr 283.

- RECHTSMISBRUIK -

S.00.0014.F 28 januari 2002 AC nr. 58

De omstandigheid dat de beëindiging van de arbeidsovereenkomst door een der partijen om dringende reden terstond een einde maakt aan die overeenkomst neemt niet weg dat de werknemer en de werkgever in onderling akkoord het ontslag om dringende reden als niet-bestaande kunnen beschouwen (1). (1) Zie concl. O.M. Evenwel dient te worden opgemerkt dat het geannoteerde arrest van het Hof de in de samenvatting vervatte regel grondt op artikel 1134 B.W., terwijl de conclusie van het O.M. haar grondde op artikel 1780 B.W.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.98.0053.N 4 september 2000 AC nr. ...

Bij ontstentenis van goede trouw van een partij bij het sluiten of het uitvoeren van een overeenkomst vermag de rechter niet de overeenkomst te herzien (1). (1) Vgl. Cass., 7 feb. 1994, A.R. S.93.0026.N, nr 67; 21 jan. 1999, A.R. C.95.0379.N, nr 35.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

F.95.0104.N 5 maart 1999 AC nr. ...

De appèlrechters die oordelen dat een overeenkomst van overdracht van een apotheek tegen een door de partijen overeengekomen prijs aan het bestuur niet kan worden tegengeworpen gelet op de schending van een regel die de openbare orde aanbelangt en gevolgen heeft op fiscaal vlak, schenden niet de verbindende kracht van de overeenkomsten en de regel van de tegenwerpelijkheid van de overeenkomsten.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak

S.97.0146.N 30 november 1998 AC nr. ...

De partij die eenzijdig, al is het maar tijdelijk, een van de wezenlijke bestanddelen van de arbeidsovereenkomst wijzigt, beëindigt die overeenkomst onmiddellijk op onrechtmatige wijze.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

S.97.0124.F 15 juni 1998 AC nr. ...

De verbindende kracht van een overeenkomst wordt miskend door de rechter, wanneer hij aan de tussen de partijen gesloten overeenkomst niet het gevolg toekent dat zij, volgens de uitlegging die hij eraan geeft, wettig diende te hebben.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.96.0363.N 30 maart 1998 AC nr. ...

Art. 16 Huurwet 1991, wijkt niet af van de algemene regel dat de overeenkomsten die wettig zijn aangegaan, partijen die ze hebben aangegaan tot wet strekken wat betreft het vaststellen van de aanvangsdatum van schriftelijke huurovereenkomsten betreffende de hoofdverblijfplaats van de huurder die vóór de inwerkingtreding van die wet voor onbepaalde duur zijn aangegaan en vóór die inwerkingtreding zijn geregistreerd, zodat uit die wetsbepaling niet volgt dat de aanvangsdatum van die huurovereenkomsten de datum van de registratie is.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Algemeen

C.97.0050.F 13 maart 1998 AC nr. ...

Noch artikel 1134 B.W. noch het beginsel van de uitvoering te goeder trouw van de overeenkomsten worden geschonden door degene die het recht hanteert dat hij haalt uit een wettig gesloten overeenkomst, zonder dat is aangetoond dat hij daarvan misbruik heeft gemaakt.~

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.96.0376.F 31 oktober 1997 AC nr. ...

Het arrest dat beslist dat op het einde van een concessie van alleenverkoop, waarvan het contract geen enkel beding bevat m.b.t. de bestemming van de voorraad, de door de concessiehouder aangelegde voorraad wordt teruggenomen door de concessiegever, miskent het beginsel van de uitvoering te goeder trouw niet en schendt de bepalingen van de W. 27 juli 1961 niet.~

- KOOP -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

S.96.0145.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

Ook op de arbeidsovereenkomst is de bepaling van artikel 1134 B.W. toepasselijk en strekt ze de partijen tot wet; tenzij anders is bedongen, kan de werkgever de overeengekomen voorwaarden niet eenzijdig wijzigen of herroepen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

S.96.0047.F 23 juni 1997 AC nr. ...

Ook op de arbeidsovereenkomst is de bepaling van artikel 1134 B.W. toepasselijk en strekt ze de partijen tot wet; tenzij anders is bedongen, kan de werkgever de overeengekomen voorwaarden niet eenzijdig wijzigen of herroepen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Wanneer de rechter beslist dat een partij de arbeidsovereenkomst heeft beëindigd door eenzijdige wijziging van een wezenlijk bestanddeel, dient hij niet vast te stellen dat die partij de bedoeling had de overeenkomst te beëindigen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

Inzake arbeidsovereenkomsten wordt de overeenkomst onrechtmatig beëindigd als een van de partijen wezenlijke bestanddelen ervan wijzigt.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

C.94.0107.N 13 juni 1997 AC nr. ...

De rechter die vaststelt dat de verzekerde niet in het bezit was van het vereiste attest voor het besturen van een bromfiets en niet de vereiste leeftijd van achttien jaar had bereikt voor het vervoeren van een duozitter en niettemin oordeelt dat het feit dat een duozitter plaats had genomen op zijn voertuig niet medebrengt dat een regresvordering toegelaten zou zijn, miskent de verbindende kracht van de tussen partijen gesloten verzekeringsovereenkomst (artikel 25, 6° van het modelcontract), die de verzekeraar een recht van verhaal verleent op de verzekerdewanneer het motorrijtuig op het ogenblik van het ongeval bestuurd wordt door een persoon die niet voldoet aan de voorwaarden door de Belgische wet en reglementen voorgeschreven om dat motorrijtuig te mogen besturen", nu dit beding geen enkele andere toepassingsvoorwaarde stelt.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 8

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.96.0406.N 21 maart 1997 AC nr. ...

Bij echtscheiding door onderlinge toestemming verbindt de tussen de echtgenoten gesloten voorafgaande overeenkomst over hun respectieve bijdrage in het onderhoud en de opvoeding van de kinderen de ouders jegens elkaar en kan niet worden gewijzigd, tenzij vaststaat dat één van de ouders, gelet op zijn vermogen en die bijdrage, in de onmogelijkheid verkeert om te zorgen voor het nodige levensonderhoud en de vereiste opvoeding van het kind dat hij onder zijn bewaring heeft; het vonnis dat dit niet vaststelt schendt artikel 1134 B.W.

- LEVENSONDERHOUD -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

C.96.0020.F 6 februari 1997 AC nr. ...

De bewijskracht van een overeenkomst wordt door de rechter niet miskend wanneer hij daaraan het gevolg toekent dat zij, volgens zijn uitlegging ervan, wettig tussen partijen heeft.~

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

S.96.0041.N 23 december 1996 AC nr. ...

De partij die eenzijdig een belangrijke wijziging aanbrengt in het overeengekomen loon, dat een essentieel bestanddeel van de arbeidsovereenkomst is, beëindigt onrechtmatig de overeenkomst.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

Art. 1134, derde lid

C.13.0549.N 5 juni 2014 AC nr. ...

Luidens artikel 1134, derde lid, Burgerlijk Wetboek moeten de overeenkomsten te goeder trouw ten uitvoer worden gebracht; de rechter vermag de overeenkomst tussen de partijen uit te leggen en de gevolgen ervan te bepalen in het licht van de verplichting tot uitvoering te goeder trouw; hij mag echter op grond van een dergelijke uitleg aan de partijen geen aanvullende verplichtingen opleggen die onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijk bedoeling van de partijen (1). (1) Zie concl. van OM.

- OVEREENKOMST - Uitlegging

C.11.0443.F 22 november 2012 AC nr. ...

In een overeenkomst van verhuur van een landbouwmachine kan op grond van het algemeen rechtsbeginsel dat rechtsmisbruik verbiedt, aan de huurder geen interest worden toegekend op de huurwaarborg die door de verhuurder bewaard wordt, niettegenstaande een beding van de overeenkomst dat bepaalt dat die waarborg geen interest opbrengt, alleen op grond dat een ander beding bepaalt dat de huurder verwijlinterest op de huur verschuldigd is (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2012, nr. … .

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- RECHTSMISBRUIK -

C.10.0651.F 17 februari 2012 AC nr. ...

Er kan misbruik van recht zijn onder meer wanneer het recht zonder redelijk en voldoende belang wordt uitgeoefend; dat is inzonderheid het geval wanneer de veroorzaakte schade niet in verhouding staat tot het door de houder van dat recht nagestreefde of verkregen voordeel; bij de afweging van de voorhanden zijnde belangen moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Cass. 30 jan. 1992, AR 9083, AC, 1991-92, nr. 283.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- RECHTSMISBRUIK -

C.09.0625.N 21 januari 2011 AC nr. ...

De bepalingen van artikel 1704.2.g) en 1704.4. van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 1134, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek houden niet in dat miskenning van het recht van verdediging slechts kan worden aangevoerd voor de arbiters en niet voor de rechter die over een eventuele vordering tot vernietiging of tot uitvoerbaarverklaring moet oordelen; wanneer de scheidsrechters de zaak behandelen buiten de aanwezigheid van een partij, die niet regelmatig is opgeroepen, dan mag die partij miskenning van haar recht van verdediging voor het eerst aanvoeren voor de rechter die over de vordering tot uitvoerbaarverklaring moet oordelen (1). (1) Zie Cass., 25 mei 2007, AR C.04.0281.N, AC, 2007, nr. 272; zie ook M. Piers, De vernietiging van de arbitrale uitspraak op grond van een schending van de rechten van verdediging, P.&B./R.D.J.P., 2008, 97 e.v.

- VERBINTENIS -

- ARBITRAGE -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen

C.09.0624.F 6 januari 2011 AC nr. ...

Misbruik van recht bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die de grenzen van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bedachtzaam persoon kennelijk te buiten gaat. Dat is met name het geval wanneer de veroorzaakte schade niet in verhouding staat tot het voordeel dat de houder van het recht op het oog had of heeft verkregen. Bij de afweging van de in het geding zijnde belangen dient de rechter rekening te houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- RECHTSMISBRUIK -

C.09.0565.N 1 oktober 2010 AC nr. 571

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en oplettend persoon te buiten gaat; dit is in zonderheid het geval wanneer de veroorzaakte schade niet in verhouding staat tot het voordeel dat de houder van dat recht beoogt of heeft verkregen; bij de beoordeling van de voorhanden zijnde belangen, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Cass., 8 feb. 2010, AR C.09.0416.F, AC, 2010, nr. 89.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSMISBRUIK -

C.08.0324.N 4 maart 2010 AC nr. 148

Het rechtsmisbruik dat het recht van verdediging en het recht om te concluderen aantast, kan ontstaan uit de uitoefening van die rechten zonder redelijk en afdoend belang en op een wijze die de perken van de normale uitoefening ervan door een voorzichtig en zorgvuldig persoon kennelijk te buiten gaat (1). (1) Zie Cass., 6 jan. 2006, AR C.04.0358.F, AC, 2006, nr 18.

- RECHTSMISBRUIK -

C.09.0416.F 8 februari 2010 AC nr. 89

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bedachtzaam persoon. Dit is inzonderheid het geval wanneer de veroorzaakte schade niet in verhouding staat tot het voordeel dat de houder van dat recht beoogd of verkregen heeft. Bij de beoordeling van de belangen die in het geding zijn, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Cass., 9 maart 2009, AR C.08.0331.F, AC, 2009, nr ...; Cass., 12 dec. 2005, AR S.05.0035.F, AC, 2005, nr 664.

- RECHTSMISBRUIK -

De rechter moet, in het licht van alle omstandigheden van de zaak, onderzoeken of een partij uit de toepassing van zijn recht om de teruggave te vorderen van een appartement dat is verkocht tegen een maandelijkse rente, ter uitvoering van een in die verkoop vervat uitdrukkelijk commissoir beding, geen voordeel heeft gehaald dat niet in verhouding staat tot de daartegenover staande last van de andere partij.

- KOOP -

- LIJFRENTE -

- RECHTSMISBRUIK -

C.08.0331.F 9 maart 2009 AC nr. 182

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bedachtzaam mens; dit is inzonderheid het geval wanneer de veroorzaakte schade niet in verhouding staat tot het voordeel dat de houder van dat recht beoogt of verkregen heeft; bij de beoordeling van de voorhanden zijnde belangen, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Cass., 12 dec. 2005, AR S.05.0035.F, AC, 2005, nr. 664.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSMISBRUIK -

S.07.0093.F 4 februari 2008 AC nr. 84

De onregelmatigheid van het ontslag van een bediende wegens het niet in acht nemen van de wettelijk voorgeschreven opzegging, volstaat niet om dat ontslag willekeurig te maken (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2005, AR S.05.0035.F, AC, 2005, nr 664.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

C.03.0084.N 20 april 2006 AC nr. 226

De regel van de uitvoering te goeder trouw van de overeenkomst impliceert niet dat de schuldeiser, wanneer nieuwe en door partijen bij het sluiten van de overeenkomst niet voorziene omstandigheden de uitvoering ervan voor de schuldenaar bemoeilijken, de betaling van zijn schuldvordering niet kan vragen (1). (1) Cass., 14 april 1994, AR 9625, nr 177.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.03.0626.N 23 maart 2006 AC nr. 170

De rechter vermag de overeenkomst tussen de partijen uit te leggen en er de gevolgen van te bepalen in het licht van de verplichting tot uitvoering te goeder trouw; hij mag echter op grond van dergelijke uitlegging aan de partijen geen verplichtingen opleggen die onverenigbaar zijn met de aard en de strekking van de overeenkomst.

- OVEREENKOMST - Uitlegging

S.05.0035.F 12 december 2005 AC nr. 664

Het ontslag van een kinderverzorgster, die gegrond is op de lichtzinnige aantijging van feiten die op kinderen zouden zijn gepleegd en die als mishandeling worden omschreven, terwijl die feiten niet bewezen zijn, vormt een willekeurig ontslag.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

Het rechtsmisbruik dat het ontslag van een bediende aantast, kan, zelfs als het ontslag gegrond zou zijn op redenen die verband houden met het - zelfs niet foutieve - gedrag van een bediende of met de noodwendigheden van het werk, ontstaan uit de uitoefening van het ontslagrecht op een wijze die de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bedachtzaam mens (1). (1) Zie C.-E. CLESSE, Le licenciement abusif, Etudes pratiques de droit social - 24, Brussel, 2005, nr 217.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

Rechtsmisbruik kan ontstaan door de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bedachtzaam mens (1). (1) Cass., 16 dec. 1982, AC, 1982-83, nr 231; 6 april 1984, AR 3998, nr 456; 10 juni 2004, AR C.02.0039.N, nr 315, met concl. adv.-gen. met opdracht THIJS.

- RECHTSMISBRUIK -

C.01.0470.N 11 september 2003 AC nr. 429

Rechtsmisbruik bij de uitvoering van overeenkomsten is de rechtsuitoefening op een manier die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van die rechten door een voorzichtig en bezorgd persoon (1). (1) Cass., 8 feb. 2001, AR C.98.0470.N, nr 78; zie Cass., 17 mei 2002, AR C.01.0101.F, nr 302.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Algemeen

Wanneer, bij een onder opschortende voorwaarde aangegane overeenkomst, de voorwaarde niet meer kan worden vervuld, houdt de overeenkomst vanaf dan op te bestaan en krijgt de voorwaardelijk aangegane verbintenis nooit uitvoering; aldus kan misbruik van contractuele rechten geen toepassing vinden wanneer de overeenkomst niet meer bestaat (1). (1) Zie, wat betreft de gevolgen van het niet nakomen van contractuele verplichten hangende een opschortende voorwaarde: Cass., 5 juni 1981, AC, 1980-81, nr 576, met conclusie van toenmalig A.G. LENAERTS in R.W. 1981-1982, kol. 245 e.v.; en Cass., 15 mei 1986, AR 7472, nr 565, R.C.J.B., 1990, 106, noot GERARD, Ph.Vers une définition nouvelle de l'obligation sous condition suspensive?", 108 e.v.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Algemeen

C.00.0632.F 30 januari 2003 AC nr. 69

Er kan sprake zijn van rechtsmisbruik wanneer een recht wordt uitgeoefend zonder redelijk en toereikend belang. Bij het beoordelen van de voorhanden zijnde belangen moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Cass. 17 mei 2002, AR C.01.0101.F, nr. ...

- RECHTSMISBRUIK -

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

C.01.0101.F 17 mei 2002 AC nr. 302

Er kan sprake zijn van rechtsmisbruik wanneer een recht wordt uitgeoefend zonder redelijk en toereikend belang. Bij het beoordelen van de voorhanden zijnde belangen moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak en met name nagaan of de veroorzaakte schade al dan niet in verhouding staat tot het voordeel dat de houder van dat recht beoogd of verkregen heeft (1). (1) Zie cass., 14 nov. 1997, AR C.96.0375.F, nr 477 en 8 feb. 2001, AR C.98.0470.N, nr 78.

- RECHTSMISBRUIK -

C.00.0224.F 17 mei 2001 AC nr. ...

De uitvoering te goeder trouw van de overeenkomsten legt de schuldeiser niet de verplichting op om zijn schade zoveel mogelijk te beperken, maar gebiedt hem om loyaal de redelijke maatregelen te treffen om zijn schade te matigen of te beperken.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.98.0470.N 8 februari 2001 AC nr. ...

De sanctie van het misbruik bij de uitoefening van contractuele rechten bestaat in het opleggen van de normale uitoefening ervan of in het herstel van de schade ten gevolge van dat misbruik; wanneer de abusieve rechtsuitoefening betrekking heeft op de toepassing van een contractueel beding, kan het herstel erin bestaan dat aan de schuldeiser het recht wordt ontzegd om op dat beding een beroep te doen.

- RECHTSMISBRUIK -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Rechtsmisbruik bij de uitvoering van overeenkomsten is de rechtsuitoefening op een manier die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van die rechten door een voorzichtig en bezorgd persoon (1). (1) Cass., 1 feb. 1996, AR C.93.0532.N, nr 66.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSMISBRUIK -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.96.0375.F 14 november 1997 AC nr. ...

Om te bepalen of er rechtsmisbruik is, moet de rechter, bij de beoordeling van de belangen die in het geding zijn, rekening houden met alle omstandigheden van de zaak en inzonderheid nagaan of degene die andermans recht heeft miskend, niet moedwillig heeft gehandeld zonder zich te bekommeren om het recht dat hij moet eerbiedigen, waardoor hij een fout heeft begaan die hem de mogelijkheid ontneemt om in zijn voordeel de exceptie van machtsmisbruik aan te voeren.

- RECHTSMISBRUIK -

C.93.0532.N 1 februari 1996 AC nr. ...

Rechtsmisbruik bij de uitvoering van overeenkomsten is de rechtsoefening op een manier die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van die rechten door een voorzichtig en bezorgd persoon.~

- RECHTSMISBRUIK -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 1134, eerste en tweede lid

S.10.0084.F 16 september 2013 AC nr. ...

De aard van de door de werknemer uitgeoefende functie vormt in beginsel een essentieel element van de arbeidsovereenkomst, tenzij uit de overeenkomst of de uitvoering die de partijen daaraan hebben gegeven het tegendeel kan worden afgeleid.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

De partij die eenzijdig een essentieel element van de arbeidsovereenkomst in belangrijke mate wijzigt, beëindigt die overeenkomst onmiddellijk op onwettelijke wijze.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

Art. 1134, eerste lid

S.08.0136.F 23 maart 2009 AC nr. 213

Wanneer de aan de feitenrechter ter beoordeling voorgelegde gegevens de benaming die de partijen aan de tussen hen gesloten overeenkomst hebben gegeven, niet kunnen uitsluiten, kan hij deze niet door een andere benaming vervangen en evenmin uit extrinsieke omstandigheden gegevens afleiden die deze kunnen verantwoorden (1). (1) Cass., 28 april 2003, AR S.01.0184.F, AC, 2003, nr. 266; zie Cass., 21 nov. 1975, AC, 1976, p. 375.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Algemeen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

- HUUR VAN DIENSTEN -

S.07.0051.F 9 juni 2008 AC nr. 356

De rechter kan, indien de gegevens waarover hij moet oordelen, de omschrijving kunnen uitsluiten die de partijen aan de tussen hen gesloten overeenkomst gegeven hebben, deze omschrijving door een andere vervangen (1). (1) Zie Cass., 28 april 2003, AR S.01.0184.F, AC, 2003, nr. 266.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Algemeen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.06.0109.F 17 december 2007 AC nr. 640

Wanneer de partijen aan hun overeenkomst een bepaalde benaming hebben gegeven, kan de bodemrechter die niet door een andere vervangen wanneer de door de partijen gegeven benaming niet kan worden uitgesloten op grond van de aan zijn oordeel onderworpen gegevens (1). (1) Cass., 28 april 2003, AR S.01.0184.F, nr. 266; over de geschillen van de R.V.A. in deze aangelegenheden, zie M.-H. VRIELINCK, "Evolution du contentieux de l'O.N.S.S. en matière de contrats de travail", J.T.T. 2007, p. 441 e.v.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Algemeen

C.05.0115.N 15 juni 2006 AC nr. 332

Door het toestaan van betalingsfaciliteiten, dat een uitzondering vormt op het beginsel van de verbindende kracht van overeenkomsten, hetwelk ook geldt voor de rechter, kan deze de schuldenaar uitstel van betaling verlenen, maar kan hij hem niet van zijn verplichting tot betaling ontslaan (1). (1) Zie Cass., 19 juni 1986, AR 7496, nr 658 en R.W., 1987-88, 1503, met noot A. Van OevelenDe toekenning van een uitstel van betaling (artikel 1244 B.W.) mag er niet toe leiden dat de schuldenaar van zijn verbintenis wordt bevrijd".

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

S.01.0184.F 28 april 2003 AC nr. 266

Wanneer de partijen aan hun overeenkomst een bepaalde benaming hebben gegeven, kan de bodemrechter die niet door een andere vervangen wanneer de door de partijen gegeven benaming niet kan worden uitgesloten op grond van de aan zijn oordeel onderworpen gegevens (1). (1) Cass., 23 dec. 2002, AR S.01.0169.F, nr ... .

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Algemeen

S.01.0169.F 23 december 2002 AC nr. 691

Wanneer de partijen aan hun overeenkomst een bepaalde benaming hebben gegeven, kan de bodemrechter die niet door een andere vervangen wanneer de door de partijen gegeven benaming niet kan worden uitgesloten op grond van de aan zijn oordeel onderworpen gegevens (1). (1) Zie Cass., 23 nov. 1992, AR 9402, nr 747.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Algemeen

Art. 1134, tweede lid

C.08.0525.F 30 september 2010 AC nr. 565

Het arrest dat steunt op overwegingen waaruit blijkt dat de verzekeraar zijn verzekeringsovereenkomst met de verzekerde niet te goeder trouw heeft uitgevoerd, beslist op wettige wijze dat wegens het gedrag van de verzekeraar de dadingen tegen hem kunnen worden aangevoerd.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.03.0631.F 23 december 2005 AC nr. 693

Wanneer de partijen overeenkomen de tussen hen bestaande overeenkomst te beëindigen, heeft die ontbinding in de regel gevolgen voor de toekomst, maar, bij ontstentenis van een andersluidende overeenkomst tussen de partijen, moeten de provisies die zijn gestort met het oog op de toekomstige uitvoering van de overeenkomst, worden teruggestort (1). (1) Zie DE PAGE H.: Traité élémentaire de droit civil belge, II, 3e ed., 1964, p. 816, nr 813 en 848; VATINET R.: Le mutuus dissensus, Rev. Trim. Dr. Civ., 1987, 252.

- OVEREENKOMST - Einde

Art. 1135

C.04.0527.N 2 februari 2006 AC nr. 68

De aannemer is niet alleen gehouden tot hetgeen uitdrukkelijk in de overeenkomst met de opdrachtgever is bedongen maar ook tot de uitvoering van de opdracht volgens de regels van de kunst.

- HUUR VAN DIENSTEN -

De aannemer is niet alleen gehouden tot hetgeen uitdrukkelijk in de overeenkomst met de opdrachtgever is bedongen maar ook tot de uitvoering van de opdracht volgens de regels van de kunst.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

De uitvoeringsagent die door een contractant in zijn plaats wordt gesteld om het contract geheel of gedeeltelijk uit te voeren mag ten aanzien van de uitvoering van het contract en ten overstaan van de medecontractant van de opdrachtgever niet als een derde in de contractuele verhouding worden beschouwd.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 1139

C.06.0293.F 20 november 2008 AC nr. 651

In handelszaken hoeft de ingebrekestelling niet noodzakelijk schriftelijk te geschieden.

- INGEBREKESTELLING -

C.94.0173.F 1 december 1994 AC nr. ...

Wanneer de schuldeiser zijn schuldenaar in gebreke stelt om zijn verbintenis uit te voeren is zulks geen feitelijkheid, maar alleen de toepassing van zijn recht.~

- INGEBREKESTELLING -

Art. 1142

C.07.0080.F 9 oktober 2009 AC nr. 567

Wanneer de schade is veroorzaakt door samenlopende fouten, waaronder die van de getroffene, kan de schadeveroorzaker niet veroordeeld worden om de schade van de getroffene volledig te herstellen; de rechter dient vast te stellen in welke mate de fout van elkeen tot het ontstaan van de schade heeft bijgedragen en, op die grondslag, het aandeel van de schadevergoeding te bepalen dat de schadeveroorzaker aan de getroffene is verschuldigd (1). (1) Zie Cass., 15 feb. 1974, AC, 1974, 661.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.04.0347.N 23 april 2007 AC nr. 201

De bepaling dat iedere verbintenis om iets te doen of niet te doen wordt opgelost in schadevergoeding, ingeval de schuldenaar de verbintenis niet nakomt, sluit niet uit dat de vergoedingsplicht zich kan uitstrekken tot een administratieve geldboete die krachtens artikel 18 van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden kan worden opgelegd aan de organisator van een nationale voetbalwedstrijd of van een internationale voetbalwedstrijd of aan de overkoepelende sportbond die de in de wet bedoelde verplichtingen niet naleeft.

- VERBINTENIS -

Art. 1145

C.92.8241.N 23 september 1994 AC nr. ...

Schadevergoeding uit hoofde van overtreding van een verbintenis iets niet te doen is verschuldigd zonder dat vereist is dat de schuldenaar in gebreke wordt gesteld.~

- INGEBREKESTELLING -

- OVEREENKOMST - Einde

- VERBINTENIS -

Art. 1146

C.04.0481.F 12 oktober 2006 AC nr. 483

Bij wanuitvoering van een contractuele verbintenis door een partij, vormen artt. 1146 e.v. B.W. de grondslag van de verplichting om de schade van de andere partij te vergoeden die een rechtstreeks gevolg is van die wanuitvoering (1). (1) Zie Cass., 15 juni 1995, AR C.93.0285.N, nr 300; 15 april 1996, AR C.95.0109.N, nr 113; 15 nov. 2002, AR C.00.0128.N, nr 606; 16 april 2004, AR C.03.0356.F, nr 202.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.04.0419.F 31 maart 2006 AC nr. 188

Compensatoire schadevergoeding is verschuldigd vanaf de dag waarop de niet-nakoming van de contractuele verbintenis vaststaat, ongeacht de datum van de ingebrekestelling.

- INTEREST - Compensatoire interest

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Art. 1147

C.09.0173.N 4 maart 2010 AC nr. 149

De vaststelling van het bestaan en de elementen van de schade wegens niet-uitvoering van een verbintenis of vertraging in de uitvoering, waarvoor de schuldenaar, indien daartoe grond bestaat, kan veroordeeld worden tot het betalen van schadevergoeding, dient te gebeuren op het ogenblik van de niet-uitvoering van de verbintenis, terwijl de begroting ervan gebeurt naar het tijdstip dat dit van het effectieve herstel zo dicht mogelijk benadert, dit is praktisch naar het tijdstip van de uitspraak (1) (2). (1) Zie, met betrekking tot schade uit onrechtmatige daad, Cass., 22 nov. 2005, AR P.05.0963.N, AC, 2005, nr 616 en Cass., 15 feb. 2007, AR C.05.0274.N, AC, 2007, nr 96. (2) Het O.M. concludeerde tot vernietiging op grond van de overweging dat, hoewel de rechter de schade moet ramen op het tijdstip waarop hij uitspraak doet, hij bij die raming geen rekening mag houden met de latere gebeurtenissen die niets te maken hebben met de fout of met de schade zelf en die de toestand van de benadeelde zouden hebben verbeterd of verergerd. Hoewel de rechter de schade moet ramen op het tijdstip waarop hij uitspraak doet, moet de omvang van die schade worden bepaald op het ogenblik van de fout. Het O.M. was van mening dat de appelrechters zich te deze ter beoordeling van het bestaan en van de omvang van de schade, veroorzaakt door de contractuele fout van verweerders, geplaatst hadden op de datum van hun uitspraak door hun oordeel dat, opdat de aangevoerde waardevermindering van de aandelen ingevolge een aantasting van de goodwill voor vergoeding in aanmerking zou komen, moest worden aangetoond dat de aandelen op datum van de uitspraak een blijvende waardevermindering hebben ondergaan.

- VERBINTENIS -

C.06.0158.F 23 oktober 2008 AC nr. 576

De aansprakelijkheid van de notaris van een partij die, op haar verzoek, een onderhandse akte opmaakt die achteraf op zijn kantoor wordt ondertekend, is ten aanzien van die partij van contractuele aard.

- NOTARIS -

Art. 1148

C.07.0094.F 25 juni 2010 AC nr. 460

Het arrest dat oordeelt dat de materiële uitvoering van de verbintenis onmogelijk is geworden, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat die verbintenis geen voorwerp meer heeft en bijgevolg vervallen is.

- VERBINTENIS -

C.06.0379.F 7 maart 2008 AC nr. 160

De vreemde oorzaak onderstelt een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze niet kon worden voorzien noch vermeden (1). (1) Zie Cass., 18 sept. 2000, AR S.00.0016.N, AC, 2000, nr. 476.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Art. 1149

C.10.0642.N 13 oktober 2011 AC nr. ...

De schadevergoeding wegens contractuele wanprestatie in geval van ontbinding van de overeenkomst heeft tot doel de schuldeiser te plaatsen in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de schuldenaar zijn verbintenis zou zijn nagekomen (1); die schade wordt door de feitenrechter beoordeeld (2). (1) Cass. 26 jan. 2007, AR C.05.0374.N, AC, 2007, nr. 49, T.B.B.R., 2009, 45. (2) Cass. 8 okt. 1987, AR 7809, AC, 1987-88, nr. 82.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- VERBINTENIS -

C.07.0545.F 9 oktober 2009 AC nr. 568

De rechter dient het bedrag van de schade waarvan het herstel wordt gevorderd ex æquo et bono te ramen wanneer geen van de partijen duidelijke gegevens ter beoordeling van die schade verstrekt of kan verstrekken (1). (1) Zie Cass., 20 sept. 2001, AR C.99.0057.N, AC, 2001, nr. 479.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.06.0119.F 18 januari 2008 AC nr. 37

Wanneer schade te wijten is aan de samenlopende fouten van verscheidene personen, is elk van hen, in de regel, jegens de getroffene die geen fout heeft begaan, gehouden tot volledig herstel van de schade (1). (1) Zie Cass., 18 sept. 2007, AR P.07.0743.N, AC, 2007, nr ...; Cass., 26 april 1996, AR C.94.0276.F, AC, 1996, nr 138; Cass., 15 feb. 1974, AC, 1974, 661.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.00.0128.N 15 november 2002 AC nr. 606

Ingeval van foutieve niet-uitvoering van een contractuele verbintenis, moet de schuldenaar van deze verbintenis, onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 1150 en 1151 B.W., de schuldeiser volledig vergoeden voor het verlies dat hij heeft geleden en de winst die hij moet derven (1). (1) Cass., 16 april 1998, A.R. C.96.0248.N, nr. 196.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.99.0057.N 20 september 2001 AC nr. ...

In geval van contractuele wanprestatie mag de rechter het bedrag van de schade ex æquo et bono vaststellen wanneer geen van de partijen elementen voor een juiste vaststelling ervan verschaft of kan verschaffen, maar hij mag zulks niet doen wanneer de partij die beweert benadeeld te zijn, weigert de gegevens bij te brengen waarover zij beschikt en waardoor het bedrag van de schade juist kan worden vastgesteld (1). (1) Zie cass., 9 okt. 1997, A.R. nr C.95.0158.N - C.95.0287.N, nr 395.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.00.0224.F 17 mei 2001 AC nr. ...

Bij wanuitvoering van een contractuele verbintenis moet, de door de schuldenaar van die verbintenis aan de schuldeiser verschuldigde vergoeding, onder voorbehoud van de toepassing van de artt. 1150 en 1151 B.W, de volledige schade, zowel het verlies als de winstderving van de schuldeiser, dekken (1). (1) Zie concl. O.M.

- OVEREENKOMST - Allerlei

C.96.0248.N 16 april 1998 AC nr. ...

Het feit dat de schade die een partij ondergaat door een tekortkoming van zijn wederpartij aan de verplichtingen van de overeenkomst niet voor concrete berekening vatbaar is, heeft niet tot gevolg dat die schade niet moet worden vergoed.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.95.0109.N 15 april 1996 AC nr. ...

Krachtens artikel 1149 B.W. moet, ingeval van foutieve niet-uitvoering van een contractuele verbintenis, de schuldenaar van die verbintenis, onder voorbehoud van de artt. 1150 en 1151 B.W., de schuldeiser volledig vergoeden voor het verlies dat hij heeft geleden en de winst die hij heeft moeten derven.~

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Art. 1150

C.09.0246.N 4 februari 2010 AC nr. 84

De voorzienbaarheid van de schade tijdens het aangaan van de overeenkomst, waartoe een schuldenaar, behoudens opzet, gehouden is, betreft enkel de oorzaak van de schade.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Algemeen

Art. 1152

C.93.0137.N 17 februari 1995 AC nr. ...

Wanneer bij de overeenkomst bedongen is dat hij die in gebreke blijft deze uit te voeren als schadevergoeding een bepaalde som zal betalen, vermag de rechter niet te beslissen, op de enkele grond dat de gevorderde schadevergoeding buitensporig is, dat het beding geen strafbeding is en dat het gepast is een kleinere som toe te kennen dan was bedongen.~

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 1153

C.13.0085.N 3 oktober 2013 AC nr. ...

Wanneer de rechter vaststelt dat de vertraging in de betaling mede te wijten is aan de schuld van de schuldeiser, kan de moratoire interest, die de vertraging in de betaling forfaitair vergoedt, niet integraal ten laste van de schuldenaar worden gelegd (1). (1) Zie Cass. 17 okt. 2002, AR C.01.0272.F, AC 2002, nr. 549.

- INTEREST - Moratoire interest

C.11.0712.N 26 september 2013 AC nr. ...

De verplichting tot betaling van de bij artikel 54, §2, van de Wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud vastgestelde vergoeding is een verbintenis die, in de zin van artikel 1153 van het Burgerlijk Wetboek, alleen betrekking heeft op het betalen van een geldsom; ingevolge dat artikel bestaat de schadevergoeding wegens vertraging in de uitvoering in de regel in de wettelijke intrest te rekenen van de dag van de aanmaning tot betaling (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTEREST - Moratoire interest

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

- MILIEURECHT -

C.08.0196.F 11 juni 2009 AC nr. 396

Wanneer de verzekeringsovereenkomst voorziet in de verplichting om zaakschade te betalen en die verplichting na de totstandkoming van het schadegeval moet worden geraamd, vormt die verplichting, vóór de raming ervan, geen sommenschuld zodat de moratoire interest niet verschuldigd is vanaf de totstandkoming van het schadegeval of vanaf de ingebrekestelling.

- INTEREST - Moratoire interest

C.07.0104.F 2 oktober 2008 AC nr. 520

Het arrest is niet naar recht verantwoord wanneer het beslist de verweerder moratoire interest toe te kennen, en daarbij aanneemt dat de eisbaarheid van de schuld van de eiser opgeschort is (1). (1) Zie Cass., 21 okt. 1991, AR 9190, A.C., 1991-92, nr. 103.

- INTEREST - Moratoire interest

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.02.0498.N 30 oktober 2003 AC nr. 543

Wanneer de rechter een aandeelhouder, door een andere aandeelhouder gedagvaard in gedwongen overname van diens aandelen, veroordeelt om, binnen de door hem gestelde termijn te rekenen van de betekening van het vonnis, de aandelen tegen betaling van de vastgestelde prijs over te nemen en de eisende aandeelhouder veroordeelt om zijn effecten aan de gedaagde aandeelhouder over te dragen, en aldus bepaalt wanneer de levering en de betaling van de effecten moet plaatsvinden, is de vastgestelde prijs pas van dan af eisbaar en kan hij voor de datum bepaald door de rechter geen interest opbrengen.

- INTEREST - Algemeen

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

C.01.0076.F 28 november 2002 AC nr. 639

De in een verzekeringsovereenkomst vastgelegde verplichting tot betaling van een vergoeding, die volgens de regels van het gemeen recht moet wordt berekend, is een verplichting die, in de zin van artikel 1153 B.W. beperkt is tot de betaling van een bepaald bedrag (1). (1) Het O.M. had besloten dat het middel niet-ontvankelijk was wegens het gebrek aan belang ervan. Het middel komt immers niet tegen de overwegingen van het bestreden arrest waarin het bestaan van een contractuele fout in aanmerking wordt genomen, en die de toepassing van de compensatoire interest verantwoorden.

- INTEREST - Moratoire interest

C.01.0272.F 17 oktober 2002 AC nr. 549

De beslissing waarbij een partij wordt veroordeeld tot betaling van moratoire interest omdat de onderhoudsuitkering niet is betaald zonder na te gaan of de vertraging van die partij in de uitvoering van haar onderhoudsverplichting aan haar te wijten is, is niet naar recht verantwoord.

- INTEREST - Moratoire interest

C.99.0159.N 8 november 2001 AC nr. ...

De verplichting om kosten van wijzigingen aan leidingen te betalen, is een verbintenis die bestaat uit de betaling van een geldsom, die in geval van vertraging, aanleiding geeft tot wettelijke interest; de moratoire interest is verschuldigd vanaf de aanmaning tot betaling.

- INTEREST - Moratoire interest

S.98.0117.F 27 maart 2000 AC nr. ...

Behalve ingeval de wet de interest van rechtswege doet lopen, begint volgens artikel 1153 B.W. de moratoire interest niet te lopen dan op voorwaarde, ten eerste, dat de schuld eisbaar is en, ten tweede, dat er een aanmaning tot betaling is.

- INTEREST - Moratoire interest

Wanneer de rechtsvordering tot toekenning van werkloosheidsuitkeringen wordt ingesteld voordat die uitkeringen opeisbaar worden, omdat de vereiste stukken pas na het instellen van de rechtsvordering en niet binnen de bij de reglementering voorgeschreven termijn volledig zijn toegekomen bij het gewestelijk werkloosheidsbureau, kan die vordering in rechte, wat de op de uitkeringen verschuldigde moratoire interest betreft, slechts effect sorteren vanaf de dag waarop voornoemde stukken, behoorlijk en volledig ingevuld, bij het gewestelijk werkloosheidsbureau zijn toegekomen.

- VORDERING IN RECHTE -

- INTEREST - Moratoire interest

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Hoewel, behalve ingeval de wet de interest van rechtswege doet lopen, het recht op moratoire interest een aanmaning tot betaling onderstelt, verbiedt geen enkele wetsbepaling daarentegen dat die aanmaning geschiedt voor de opeisbaarheid van de schuld waarvan het bestaan niet wordt betwist; wanneer de aanmaning tot betaling evenwel geschiedt voordat de schuld opeisbaar is geworden, sorteert zij pas effect vanaf dat ogenblik.

- INTEREST - Moratoire interest

- INGEBREKESTELLING -

Een vordering in rechte geldt als aanmaning tot betaling in de zin van artikel 1153 B.W.

- INGEBREKESTELLING -

- VORDERING IN RECHTE -

C.94.0252.N 12 februari 1998 AC nr. ...

De vordering tot schadeloosstelling die de overheid krachtens artikel 12, § 1, Wet 14 juli 1976 verschuldigd is wanneer zij de opdracht heeft toevertrouwd aan een ander dan de inschrijver die de laagste regelmatige inschrijving heeft ingediend, is een schuldvordering van een op numerieke wijze vastgestelde geldsom; dergelijke schuldvordering blijft op haar bedrag vastgesteld zonder aanpassing aan de muntontwaarding.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.95.0022.F 27 oktober 1995 AC nr. ...

In geval van brand, zijn de schuldvordering van de aansprakelijke huurder tegen zijn verzekeraar en die welke de eigenaar krachtens een rechtstreekse vordering kan instellen tegen de verzekeraar van zijn huurder geen schadevergoedingsvorderingen; zij betreffen geldsommen, zodat de verzekeraar tot betaling van moratoire interesten kan worden veroordeeld van de dag af waarop de tegen hem gerichte vordering tot vrijwaring is ingesteld.~

- INTEREST - Moratoire interest

- VERZEKERING - Landverzekering

C.93.0307.N 14 september 1995 AC nr. ...

Wanneer een onteigende na de rechtspleging in herziening wordt veroordeeld tot terugbetaling van hetgeen hij teveel heeft ontvangen, kan de rechter de moratoire interest op het terug te betalen bedrag verhoogd met de vergoedende interest, niet doen ingaan vòòr het herzieningsvonnis.~

- INTEREST - Moratoire interest

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.94.0140.F 16 februari 1995 AC nr. ...

De aangifte van de gewone schuldvordering in het passief van de failliete boedel staat gelijk met een aan de schuldenaar gerichte aanmaning tot betaling; zij doet de moratoire interesten lopen ten aanzien van de schuldenaar.~

- INGEBREKESTELLING -

- INTEREST - Moratoire interest

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

C.94.0217.F 15 december 1994 AC nr. ...

Ingeval bij de aanbesteding van een overheidsopdracht op onwettige wijze met een inschrijver geen rekening is gehouden, geeft artikel 12, §1, wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten hem recht op schadeloosstelling vastgesteld op 10 pct. van het bedrag van zijn inschrijving plus moratoire interest op de vergoeding, welke interest wordt berekend vanaf de dag waarop hij schadeloosstelling heeft gevorderd.~

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- INTEREST - Moratoire interest

Art. 1153, derde lid

C.07.0604.F 16 april 2009 AC nr. 254

Geen enkele wetsbepaling verbiedt dat de aanmaning tot betaling de eisbaarheid van de schuld voorafgaat; in een dergelijk geval krijgt de aanmaning uitwerking zodra de schuld eisbaar wordt, voor zover die schuld bestond toen de aanmaning werd gegeven; die regel blijft gelden ook al wordt het bestaan van de schuld betwist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- INTEREST - Moratoire interest

- INGEBREKESTELLING -

- VERBINTENIS -

Art. 1153, eerste lid

C.11.0513.N 3 mei 2013 AC nr. ...

De verbintenis inzake de betaling van de honoraria van deskundigen heeft de betaling van een geldsom tot voorwerp (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

De verbintenis inzake de betaling van de honoraria van deskundigen heeft de betaling van een geldsom tot voorwerp (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERBINTENIS -

- INTEREST - Moratoire interest

Art. 1154

C.13.0004.N 26 september 2014 AC nr. ...

De voorwaarde voor de kapitalisatie van interesten dat de aanmaning of de overeenkomst betrekking moet hebben op interesten die ten minste voor een geheel jaar verschuldigd zijn, betekent dat de interest een geheel jaar gelopen moet hebben; zij houdt niet in dat de interest vervallen tijdens het jaar voor de overeenkomst of de gerechtelijke aanmaning niet kan worden gekapitaliseerd (1). (1) Het OM concludeerde tot gedeeltelijke vernietiging op het eerste onderdeel van het tweede middel; het was van mening dat de appelrechters de vordering hadden toegekend zonder vast te stellen dat het volledig bedrag aan intresten sedert minstens een jaar was vervallen.

- INTEREST - Algemeen

- ANATOCISME -

C.10.0227.F 7 oktober 2011 AC nr. ...

- ANATOCISME -

C.06.0657.F 14 maart 2008 AC nr. 182

Artikel 1154 van het Burgerlijk Wetboek, dat de kapitalisatie van vervallen interesten van kapitalen aan bepaalde voorwaarden onderwerpt, is niet van toepassing op de compensatoire interesten op waardeschulden (1). (1) Zie Cass., 28 okt. 1993, AR 9496, AC, 1993, nr. 435 en concl. Proc.-gen. VELU in Pas., 1993; Cass., 22 dec. 2006, AR C.05.0210.N, niet gepubliceerd.

- ANATOCISME -

F.05.0009.N 14 februari 2008 AC nr. 109

De regelen met betrekking tot de moratoire interest in burgerlijke zaken zijn niet van toepassing op de bedragen die aan de belastingplichtige moeten worden teruggegeven met toepassing van artikel 76, § 1, eerste lid, van het Btw-wetboek.

- INTEREST - Moratoire interest

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.05.0210.N 22 december 2006 AC nr. 670

Bij waardeschulden, zoals de verbintenis tot vergoeding van schade wegens wanprestatie, kan de rechter interest op compensatoire interest toekennen, zonder aan de voorwaarden van artikel 1154 van het Burgerlijk Wetboek gebonden te zijn, indien hij oordeelt dat dit voor een volledige vergoeding van de schade vereist is (1). (1) Zie: J. PETITInterest" in A.P.R., 1995, p. 200-201, nr 214 en de geciteerde rechtsleer.

- ANATOCISME -

C.04.0439.F 6 januari 2006 AC nr. 19

Anatocisme is van toepassing op de interest op de vergoeding, die verschuldigd is aan de eigenaar van een goed dat in waarde verminderd is ten gevolge van de toepassing van het Vlaamse decreet op de ruimtelijke ordening, aangezien die vergoeding wordt berekend op het tijdstip, volgens de criteria en binnen de in het decreet aangegeven perken, en de eigenaar enkel recht heeft op een geldsom die wordt berekend op de aldus in de wet bepaalde wijze (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat de omschrijving van het begrip geldschuld als de vergoeding voor schade ten gevolge van een verbintenis, zelfs van een verbintenis om te doen of niet te doen, wanneer het bedrag van de vergoeding, vooraf bij wet of bij overeenkomst tussen de partijen is vastgesteld, ofwel in de vorm van een vast bedrag ofwel op grond van een bepaalde berekeningsgrondslag, en bijgevolg niet aan het oordeel van de rechter is overgelaten (zie onder meer J.T. 2005, p. 535, nrs. 35 en 36, en de verwijzingen aldaar), niet strookt met de specifieke aard van de litigieuze vergoeding, die in casu verschuldigd was op grond van artikel 35 van het Vlaamse decreet van 22 oktober 1996. Het zesde lid van dat artikel bepaalt immers dat de vergoeding wordt verminderd of geweigerd indien eiser in dezelfde streek andere goederen bezit, die voordeel halen uit een plan of uit werken uitgevoerd door de openbare besturen. Uit dat gegeven kon dus worden afgeleid dat de rechter een - noodzakelijkerwijs vergelijkende - beoordelingsbevoegdheid bezat, zodanig dat de aard van de aldus toegekende vergoeding wellicht minder beantwoordde aan de hierboven vastgestelde criteria voor een geldschuld dan aan de criteria voor het begrip waardeschuld waarop artikel 1154 van het Burgerlijk Wetboek derhalve niet van toepassing was.

- ANATOCISME -

C.04.0442.N 13 oktober 2005 AC nr. 508

Opdat interest interest zou opbrengen vanaf het ogenblik dat de kapitalisatie ervan in een gerechtelijke aanmaning wordt gevorderd volstaat niet dat ook gerechtelijke interest wordt gevorderd, maar is vereist dat de aanmaning aangeeft dat interest op interest of kapitalisatie van interest wordt gevorderd (1). (1) Zie Cass., 5 feb. 1998, AR C.94.0342.N, nr 74.

- ANATOCISME -

S.02.0042.N 16 december 2002 AC nr. 673

Artikel 1154 B.W. kan toepassing krijgen inzake wettelijke interest van een vergoeding die wordt toegekend wegens de onregelmatigheid van de beëindiging van de overeenkomst en betreft mitsdien een verbintenis uit overeenkomst (1). (1) Zie Cass., 13 april 1987, A.R. nr 5563, nr 482 met concl. van adv.-gen. LENAERTS.

- ANATOCISME -

Artikel 1154 B.W. vereist niet dat het bedrag van de hoofdschuld vaststaat opdat kapitalisatie mogelijk zou zijn; kapitalisatie van interesten wordt niet uitgesloten door het feit dat het bedrag van de hoofdschuld nog wordt betwist.

- ANATOCISME -

C.01.0216.F 12 december 2002 AC nr. 669

De rentevoet die artikel 15, § 4, eerste lid, M.B. 10 aug. 1977 vastlegt m.b.t. interesten waarop de aannemer recht heeft wanneer de betalingstermijn verstreken is, geldt voor interesten die onder de voorwaarden van artikel 1154 B.W. gekapitaliseerd zijn (1). (1) Zie Cass.,9 juni 1988, A.R. 8012, nr 618 en 28 sept. 1989, A.R. 8258, nr 62, met noot DELVAUX A. "Révision d'un marché public en cas de circonstances extraordinaires et imprévisibles: étendue et réparation du dommage résultant du retard de paiement", Tijdschrift voor Aannemingsrecht - L'Entreprise et le Droit, 1990, p. 127-137; contra Rekenhof, aangehaald door M.-A. FLAMME, Commentaire pratique des marchés publics, dl II, Brussel, C.N.C., 1996-1997, p. 285 et kritiek van J. PETIT, Interest, Antwerpen, Kluwer, 1995, p. 201, nr 216 alsook de aldaar vermelde verwijzingen.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.98.0052.N 20 december 2001 AC nr. ...

Geen stilzwijgende berusting in een rechterlijke beslissing kan worden afgeleid uit de omstandigheid dat de betekening ervan met het oog op de toepassing van artikel 1154 B.W. is gedaan (1). (1) Zie Cass., 26 okt. 1989, A.R. 8506, nr 126.

- BERUSTING -

C.99.0004.F 26 april 2001 AC nr. ...

De wet vereist niet dat het bedrag van de vervallen interest van kapitalen in de conclusie wordt vermeld, wanneer de neerlegging ervan aangemerkt kan worden als een handeling die gelijkstaat met een gerechtelijke aanmaning die is gedaan om die vervallen interest interest te kunnen doen opbrengen (1). (1) Zie cass., 17 jan. 1992, A.R. 7281, nr. 253.

- ANATOCISME -

- INTEREST - Moratoire interest

C.97.0409.F 10 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer een conclusie het bestaan betwist van de voorwaarden die vereist zijn voor de kapitalisatie van interest, zoals de wettelijk vereiste aanmaning, antwoordt de rechter er regelmatig op en is zijn beslissing om die kapitalisatie toe te staan naar recht verantwoord, wanneer hij vaststelt dat de conclusie van de schuldeiser als aanmaning geldt en dat er geen feitelijk of juridisch beletsel is om artikel 1154 B.W. toe te passen.

- ANATOCISME -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.94.0342.N 5 februari 1998 AC nr. ...

Geen rente op gekapitaliseerde rente kan worden toegekend vóór de gerechtelijke aanmaning bij conclusie overeenkomstig artikel 1154 B.W.~

- ANATOCISME -

Kan niet worden gelijkgesteld met een gerechtelijke aanmaning zoals bepaald in artikel 1154 B.W., het indienen van een schuldvordering overeenkomstig artikel 15, § 4, vijfde lid, van het M.B. van 10 aug. 1977, houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten.~

- ANATOCISME -

Art. 1154, derde lid

C.10.0320.F 7 oktober 2011 AC nr. ...

- ERFENISSEN -

Art. 1156

C.08.0507.F 20 november 2009 AC nr. 681

De rechter beoordeelt op onaantastbare wijze de draagwijdte van een overeenkomst onder verwijzing naar de gemeenschappelijke bedoeling van de partijen (1). (1) Cass., 7 mei 1998, AR C.95.0325.N, AC, 1998, nr. 227.

- OVEREENKOMST - Uitlegging

C.04.0004.F 25 november 2004 AC nr. 567

De rechter die de gemeenschappelijke bedoeling van de partijen nagaat, mag gebruik maken van elementen buiten de overeenkomst (1). (1) Zie Cass., 6 okt. 1997, AR S.97.0007.N, nr 390.

- OVEREENKOMST - Uitlegging

C.95.0325.N 7 mei 1998 AC nr. ...

De rechter beoordeelt op onaantastbare wijze de draagwijdte van een overeenkomst onder verwijzing naar de gemeenschappelijke bedoeling van de partijen.~

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- OVEREENKOMST - Uitlegging

S.97.0007.N 6 oktober 1997 AC nr. ...

De rechter die een overeenkomst uitlegt kan bij de uitlegging rekening houden met de vermeldingen in de akte en met de externe omstandigheid van de uitvoering ervan.~

- OVEREENKOMST - Uitlegging

C.94.0225.N 3 januari 1997 AC nr. ...

De feitenrechter kan de juridische aard van een door partijen gesloten overeenkomst bepalen op grond van de hem regelmatig voorgelegde gegevens binnen en buiten die overeenkomst, mits hij de bewijskracht ervan niet miskent en geen bewijs aanneemt buiten en boven de inhoud van de akte in de gevallen waarin de wet zulks niet toelaat.~

- OVEREENKOMST - Uitlegging

Art. 1162

C.13.0549.N 5 juni 2014 AC nr. ...

Artikel 1162 Burgerlijk Wetboek, krachtens welke bepaling de overeenkomst in geval van twijfel wordt uitgelegd ten nadele van hem die bedongen heeft en ten voordele van hem die zich verbonden heeft, is slechts van toepassing wanneer het de rechter niet mogelijk is de zin of de draagwijdte van een overeenkomst of beding met zekerheid vast te stellen aan de hand van de gegevens binnen en buiten de akte, die hem zijn voorgelegd (1). (1) Zie concl. van OM.

- OVEREENKOMST - Uitlegging

C.00.0188.F 22 februari 2002 AC nr. 125

Wanneer de rechter aan de hand van intrinsieke of extrinsieke gegevens van de akte de betekenis of de draagwijdte van een overeenkomst niet kan bepalen, moet hij die overeenkomst uitleggen ten nadele van degene die bedongen heeft en ten voordele van degene die zich verbonden heeft (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 1988, A.R. 8624, nr. 89.

- OVEREENKOMST - Uitlegging

Art. 1165

C.12.0114.F 25 april 2013 AC nr. ...

De brandverzekering die een mede-eigenaar van een onverdeeld goed in eigen naam heeft gesloten, dekt slechts zijn aandeel in de eigendom en strekt niet ten voordele van de overige mede-eigenaars, tenzij uit de verzekering blijkt dat de verzekeringnemer voor hun rekening heeft gehandeld.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.09.0632.N 4 oktober 2010 AC nr. 573

Waar de interne gevolgen van een contract, dit zijn de rechten en verplichtingen die eruit voortspruiten, alleen gelden tussen de partijen en niet ten aanzien van derden, is het bestaan van een overeenkomst daarentegen wel tegenwerpelijk aan derden, zodat de derden, vanaf het moment dat de uit de overeenkomst voortvloeiende rechtstoestand is tot stand gekomen, de gevolgen moeten ondergaan die deze overeenkomst tussen de partijen heeft, zonder dat zij nochtans zelf kunnen gehouden worden tot deze verplichtingen (1). (1) Zie Cass., 25 april 2003, AR C.01.0607.N, AC, 2003, nr. 265.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

C.03.0598.N 23 maart 2006 AC nr. 168

Een overeenkomst brengt alleen gevolgen teweeg tussen de contracterende partijen; zij kan, in beginsel, ten voordele van een derde enkel een recht doen ontstaan indien zij een beding ten behoeve van een derde bevat of indien een bijzondere wetsbepaling dat gevolg eraan verbindt (1). (1) Cass., 14 feb. 1980, AC, 1979-80, nr 370.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

C.03.0284.N 29 oktober 2004 AC nr. 518

Een derde kan een beroep doen op het bestaan van een overeenkomst en op de gevolgen ervan tussen de contractspartijen als verweermiddel tegen een vordering die een van de partijen tegen hem richt (1); hij kan evenwel de verbindende kracht van een overeenkomst waarin hij geen partij is niet inroepen om zijn plichten ten aanzien van een van de contractanten te beperken (2). (1) Cass., 9 mei 2003, AR C.00.0010.N, nr .... (2) Zie Cass., 9 sept. 1999, AR C.97.0354.N, nr 448. Het O.M. was van oordeel dat verweerster (een derde) niet de tenuitvoerlegging van de overeenkomst vorderde doch zich enkel verweerde tegen de schadevordering en concludeerde dus tot verwerping.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

C.01.0010.N 9 mei 2003 AC nr. 288

Een derde kan zich op het bestaan van een overeenkomst en op de gevolgen ervan tussen de contracterende partijen beroepen als verweermiddel tegen een vordering die een van die partijen tegen hem richt (1); hij kan evenwel geen beroep doen op een overeenkomst waaraan hij vreemd is wanneer die niet meer bestaat en de toestand die ze regelde verdwenen is (2). (1) Cass., 17 feb. 1992, AR 7687, nr 318. (2) Cass., 19 juni 1975, AC, 1975, 1114.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

C.01.0607.N 25 april 2003 AC nr. 265

Het beginsel van de relativiteit van de overeenkomsten, zoals dat door artikel 1165 van het Burgerlijk Wetboek wordt uitgedrukt, belet niet dat derden, vanaf het moment dat uit de overeenkomst voortvloeiende rechtstoestand is tot stand gekomen, de gevolgen, die deze overeenkomst tussen de contracterende partijen teweegbrengt, moeten erkennen (1). (1) Cass., 27 april 1953, AC, 1953, 580; Cass., 28 feb. 1985, AR 7188, AC, 1984-85, nr 390; Cass., 14 nov. 1986, AR 5183, AC, 1986-87, nr 163; Cass., 18 mei 1989, AR nr 8300, AC, 1988-89, nr 536.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

C.98.0423.F 22 oktober 1999 AC nr. ...

De met het toezicht op de uitvoering van de werken belaste architect, die rekening moet houden met de clausules van het bestek, kan zich niet beroepen op het begin van de tienjarige waarborg die in de aannemingsovereenkomst tussen de aannemer en de opdrachtgever is vastgesteld.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

C.97.0354.N 9 september 1999 AC nr. ...

Buiten het geval van een beding te zijnen gunste mag een derde in zijn voordeel niet de tenuitvoerlegging vorderen van verbintenissen die uit een overeenkomst voortvloeien, en om zijn plichten ten aanzien van één van de contractanten te beperken kan hij een overeenkomst waarbij hij geen partij is niet als bindend inroepen.~

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

C.94.0091.N 18 april 1997 AC nr. ...

Overeenkomsten kunnen geen verbintenissen ten laste van derden leggen.~

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

C.93.0230.N 30 juni 1995 AC nr. ...

Van verbintenissen die uit de overeenkomst voortvloeien mag een derde, buiten het geval van beding te zijnen gunste, de tenuitvoerlegging in zijn voordeel niet vorderen.~

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

Art. 1166

C.10.0100.N 21 januari 2011 AC nr. ...

Een schuldeiser die krachtens artikel 1166 van het Burgerlijk Wetboek in naam van de schuldenaar een zijdelingse vordering heeft ingesteld die de rechter verwerpt omdat de schuldenaar nadien zelf de rechtsvordering heeft ingesteld die hij toewijst, is geen in het ongelijk gestelde partij (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; Zie ook Cass., 26 nov. 2009, AR C.08.0377.N, A.C., 2009, nr. 700, met concl. O.M.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.06.0409.N 17 september 2009 AC nr. 507

Artikel 43.1 van de Verordening van de Raad (EG) nr. 44/2001 van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (EEX-Vo) moet aldus worden uitgelegd dat een schuldeiser van een schuldenaar geen rechtsmiddel kan instellen tegen een beslissing op een verzoek om verklaring van uitvoerbaarheid, wanneer hij niet formeel als procespartij is opgetreden in het geding waarin een andere schuldeiser van die schuldenaar om die verklaring vroeg (1). (1) HvJ (EG), (deze) zaak C-167/08, 23 april 2009, http://curia.europa.eu/jurisp.

- UITVOERBAARVERKLARING -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

C.07.0101.F 29 september 2008 AC nr. 512

Het recht op maatschappelijke dienstverlening is een recht dat uitsluitend aan de persoon verbonden is en kan derhalve niet het voorwerp van een zijdelingse vordering zijn; alleen de persoon wiens menselijke waardigheid beschermd wordt, heeft recht op maatschappelijke dienstverlening; zijn schuldeisers kunnen zijn rechten en vorderingen niet uitoefenen om die dienstverlening te verkrijgen (1). (1) Zie eensl. concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 1167

C.12.0202.N 25 januari 2013 AC nr. ...

De bepaling van artikel 20 Faillissementswet dat handelingen of betalingen verricht met bedrieglijke benadeling van de rechten van de schuldeisers niet kunnen worden tegengeworpen onverschillig op welke datum zij hebben plaatsgehad, is een toepassing van artikel 1167 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

C.03.0074.N 9 februari 2006 AC nr. 86

De pauliaanse vordering strekt tot vergoeding van de schade die de bedrieglijke verarming van de schuldenaar aan de schuldeiser berokkent; ter zake van de bedrieglijke overdracht van een vermogensbestanddeel door de schuldenaar aan een derde-medeplichtige, bestaat de vergoeding van de schade in beginsel hierin dat die overdracht niet tegenwerpelijk is aan de agerende schuldeiser zodat hij tot executie op het overgedragen vermogensbestanddeel kan overgaan; indien deze vorm van herstel in natura niet meer mogelijk is of indien het vermogensbestanddeel niet meer identificeerbaar is in het vermogen van de derde-medeplichtige, kan de schuldeiser aanspraak maken op een vervangende schadevergoeding vanwege de derde-medeplichtige die beperkt is tot de waarde van het vervreemde vermogensbestanddeel en dit ten belope van het bedrag van zijn schuldvordering (1). (1) Zie Cass., 25 okt. 2001, AR C.99.0038.N, AC, 2001, nr 572.

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

De schuldeiser kan de pauliaanse vordering ook instellen tegen de derde-onderverkrijger, aan wie de derde-medeplichtige de zaak heeft overgedragen, indien zowel ten aanzien van de derde-medeplichtige als ten aanzien van de derde-onderverkrijger aan de voorwaarden van de pauliaanse vordering is voldaan.

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

C.04.0607.N 5 januari 2006 AC nr. 12

De benadeling van de rechten van de schuldeisers als bedoeld in artikel 1167 van het Burgerlijk Wetboek, kan erin bestaan dat de verhaalrechten van de schuldeisers door de bestreden rechtshandeling worden bemoeilijkt (1). (1) R. Vandeputte, De overeenkomst, Brussel, Larcier, 1977, 360; R. Kruithof e.a.Verbintenissen. Overzicht van rechtspraak 1981-1992", T.P.R., 1994, 689, nr 364; W. Van Gerven - S. Covemaeker, Verbintenissenrecht, Leuven, Acco, 2001, 142.

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

De pauliaanse vordering kan worden ingesteld door een schuldeiser wiens schuldvordering ontstaan is voor de bestreden handeling; het is niet vereist dat het bedrag van deze schuldvordering op dat tijdstip reeds is bepaald (1) of dat de schuldvordering werd vastgesteld in een rechterlijke beslissing. (1) Cass., 19 maart 1998, AR C.94.0422.N, nr 156; zie Cass., 3 okt. 1985, AR 4461, nr 62; H. De Page, Traité élémentaire de droit civil belge, t. III, Brussel, Bruylant, 1967, 238, nr 226; K. Van RaemdonckDe draagwijdte van de anterioriteitsvereiste als een van de toepassingsvoorwaarden van de Pauliaanse vordering", R.W., 1998-99, 1179.

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

C.99.0038.N 25 oktober 2001 AC nr. ...

De pauliaanse vordering die strekt tot de niet-tegenwerpelijkheid van rechten die voortvloeien uit akten onderworpen aan overschrijving, kan in beginsel geen nadeel toebrengen aan beschikkinshandelingen van de medeplichtige derde, die aan de kantmelding voorafgaan (1). (1) E. DirixBewarend beslag en kantmelding van de pauliaanse vordering" (noot onder Antwerpen, 4 jan. 1993), R.W. 1993-94, 199-201; C. Van Heuverswyn, ibid. In de voorliggende zaak had de medeplichtige derde op het door hem aangekochte onroerend goed een hypotheek verleend.

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

De pauliaanse vordering strekt tot vergoeding van de schade die de bedrieglijke verarming van de schuldenaar aan de schuldeiser berokkent; ter zake van de verkoop van een goed door de schuldenaar aan een derde bestaat de vergoeding van de schade hierin dat de verkoop in beginsel niet tegenwerpelijk is aan de agerende schuldeiser die tot executie op het verkochte goed kan overgaan; indien deze vorm van herstel niet mogelijk is kan de schuldeiser aanspraak maken op vergoeding door de medeplichtige derde (1). (1) H. De Page, Traité élémentaire de droit civil belge, III, Bruylant 1967, nr 242; E. DirixDe vergoedende functie van de actio pauliana", (noot onder cass. 15 mei 1992), R.W. 1992-93, 331-332; C. Van HeuverswynPaulianabeslag op onroerend goed en pauliaanse vordering", (noot onder Gent, 19 dec. 1995), T. Not. 1996, 227-234.

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

C.98.0428.N 18 mei 2000 AC nr. ...

Een pauliaanse rechtsvordering kan niet beschouwd worden als een vordering die virtueel begrepen is in een vordering strekkende tot de veroordeling van de debiteur tot de betaling van een geldschuld; voor het eerst in hoger beroep bij tussenvordering ingesteld, is zij niet toelaatbaar (1). (1) Zie cass., 17 feb. 1989, A.R. nr. 6124, nr. 341.

- NIEUWE VORDERING -

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

C.94.0422.N 19 maart 1998 AC nr. ...

De rechter beslist wettig dat de vordering van de schuldeiser op grond van artikel 1167 B.W. toewijsbaar is als hij vaststelt dat de verbintenis van de schuldenaar reeds ontstaan was ten tijde van de bestreden handeling die met bedrieglijke benadeling van de rechten van de schuldeiser is verricht; de omstandigheid dat het bedrag van de schuld niet vaststaat vóór de bestreden handeling wordt gesteld belet niet dat de schuldeiser ertegen opkomt.

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

Art. 1167, eerste lid

F.07.0027.N 20 maart 2008 AC nr. 195

De grondslag van de hoofdelijke gehoudenheid tot betaling van de ontdoken belasting als wettelijk gevolg van de strafrechtelijke veroordeling van daders of medeplichtigen van fiscale misdrijven, berust in het plegen van deze misdrijven, zodat het tijdstip waarop ze werden gepleegd in aanmerking dient te worden genomen voor de beoordeling van de anterioriteitsvereiste gesteld voor de door het bestuur ingestelde pauliaanse vordering (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

Een van de voorwaarden voor de pauliaanse vordering is dat de schuldvordering van de schuldeiser bestaat op het ogenblik dat de aangevochten handeling wordt gesteld; het is daartoe voldoende dat de grondslag van de schuldvordering bestaat op het ogenblik van de aangevochten handeling, zonder dat is vereist dat die schuldvordering op dat ogenblik opeisbaar is, vaststaand is of door de rechter erkend (1). (1) Zie concl. O.M.

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

Art. 1168

C.10.0438.N 10 november 2011 AC nr. ...

Een voorwaarde van een verbintenis is een toekomstige en onzekere gebeurtenis waarvan de contractspartijen de uitvoering of de uitdoving van de verbintenis laten afhangen.

- VERBINTENIS -

Art. 1172

C.13.0123.F 10 januari 2014 AC nr. ...

Wanneer een overeenkomst verschillende bepalingen bevat die, volgens de bedoeling van de partijen, geen onsplitsbaar geheel vormen, heeft de nietigheid van een van de bepalingen niet automatisch de nietigheid van de gehele overeenkomst tot gevolg (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- OVEREENKOMST - Algemeen

Art. 1181

C.06.0413.F 27 juni 2008 AC nr. 417

Ofschoon de opschortende voorwaarde het bestaan van een overeenkomst niet in het gedrang brengt, heeft zij toch tot gevolg dat de uitvoering van de verbintenis waaraan zij verbonden is, opgeschort wordt (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 2000, AR C.96.0313.F, AC, 2000, nr. 55; Cass., 8 dec. 2003, AR C.02.0440.F, AC, 2003, nr. 631; Cass., 21 april 2008, AR S.07.0038.F, AC, 2008, nr. ...

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Wanneer de opschortende voorwaarde niet meer kan vervuld worden, houdt de overeenkomst vanaf dat ogenblik op te bestaan en blijft de onder opschortende voorwaarde aangegane verbintenis onuitgevoerd.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.04.0407.N 8 september 2005 AC nr. 418

Een verbintenis is onder een opschortende voorwaarde aangegaan als zij afhangt van een toekomstige en onzekere gebeurtenis ofwel van een gebeurtenis die reeds heeft plaatsgehad maar aan partijen nog onbekend is; de nakoming of de niet-nakoming van een van de verbintenissen waartoe partijen zich hebben verbonden, kan niet worden beschouwd als een opschortende voorwaarde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Art. 1181, tweede lid

C.02.0440.F 8 december 2003 AC nr. 631

Een recht onder opschortende voorwaarde bestaat, hangende de voorwaarde, ook al is de uitvoering van de verbintenis geschorst (1). (1) Cass., 5 april 1993, AR 9558, nr 174.

- VERBINTENIS -

Art. 1183

C.09.0446.N 24 januari 2011 AC nr. ...

Uit artikel 1183 B.W. volgt dat de koper bij het tenietgaan van de koopovereenkomst wegens de vervulling van een ontbindende voorwaarde, gehouden is tot teruggave van de verkochte zaak aan de verkoper, hetzij in natura, hetzij bij equivalent indien de teruggave in natura niet of niet meer mogelijk is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- VERBINTENIS -

Art. 1184

S.11.0116.F 24 juni 2013 AC nr. ...

Het middel dat stelt dat de werknemer, die nalaat de verbreking van de arbeidsovereenkomst wegens eenzijdige wijziging van de arbeidsvoorwaarden aan te voeren, het recht verliest om later de uitvoering van de overeenkomst zoals die gesloten was te vorderen, faalt naar recht (1). (1) Zie verklarende noot van O.M.

- AFSTAND VAN RECHT -

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

C.12.0394.F 25 april 2013 AC nr. ...

Artikel 1184 van het Burgerlijk Wetboek verbiedt, in de regel, niet dat de ontbinding van een huurovereenkomst wordt uitgesproken ten nadele van de partij die deze overeenkomst heeft beëindigd, ook al was die beëindiging regelmatig en voorafgaand aan de vordering tot ontbinding (1). (1) Zie Cass. 31 jan. 1991, AR 8843, AC 1991, nr. 289; Cass. 14 april 1994, AR C.93.0161.F, AC 1994, nr. 179.

- OVEREENKOMST - Einde

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

C.10.0388.N 27 oktober 2011 AC nr. ...

Indien de rechter de eenzijdige verbreking van de opdracht door de aanbestedende overheid niet rechtsgeldig verklaart, dan staat niets eraan in de weg dat de aanbestedende overheid alsnog de gerechtelijke ontbinding van de overeenkomst vordert krachtens artikel 1184 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M. ...

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.10.0642.N 13 oktober 2011 AC nr. ...

De schadevergoeding wegens contractuele wanprestatie in geval van ontbinding van de overeenkomst heeft tot doel de schuldeiser te plaatsen in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de schuldenaar zijn verbintenis zou zijn nagekomen (1); die schade wordt door de feitenrechter beoordeeld (2). (1) Cass. 26 jan. 2007, AR C.05.0374.N, AC, 2007, nr. 49, T.B.B.R., 2009, 45. (2) Cass. 8 okt. 1987, AR 7809, AC, 1987-88, nr. 82.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- VERBINTENIS -

De schuldeiser, die geopteerd heeft voor de ontbinding van de overeenkomst en die, naast het voordeel van de ontbinding, aanspraak maakt op schadevergoeding, moet het bestaan van die bijkomende schade bewijzen.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.09.0645.F 19 mei 2011 AC nr. ...

De ontbinding van een wederkerig contract heeft, in beginsel, ex tunc uitwerking en heeft tot gevolg dat de partijen opnieuw in dezelfde toestand moeten worden geplaatst als die waarin zij niet hadden gecontracteerd; zij mag echter niet leiden tot vernietiging van de wederzijdse prestaties die ter uitvoering van de overeenkomst zijn verricht, wanneer ze niet kunnen worden teruggegeven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- OVEREENKOMST - Einde

De gerechtelijke ontbinding van een contract met doorlopende prestaties kan ook terugwerkende kracht hebben vanaf het ogenblik dat de uitvoering van de overeenkomst niet meer wordt nagestreefd en er bijgevolg geen reden tot teruggave is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- OVEREENKOMST - Einde

Door de beëindiging van een contract met doorlopende prestaties om een andere reden op de datum waarop de gerechtelijke ontbinding uitwerking moet hebben, verdwijnt het voorwerp van de vordering tot die ontbinding niet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- OVEREENKOMST - Einde

C.08.0459.N 19 november 2009 AC nr. 678

De gerechtelijke ontbinding op grond artikel 1184 van het Burgerlijk Wetboek van een wederkerige overeenkomst met opeenvolgende of doorlopende prestaties, zoals een huurcontract, werkt alleen voor de toekomst wanneer de ter uitvoering van de overeenkomst volbrachte prestaties niet meer teruggegeven kunnen worden (1). (1) Zie Cass., 25 feb. 1991, AR 8971, AC, 1990-91, nr. 345

- OVEREENKOMST - Einde

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.07.0521.F 23 oktober 2009 AC nr. 610

De feitenrechter moet in het licht van alle omstandigheden van de zaak oordelen of een partij de exceptie van niet-uitvoering kan opwerpen (1). (1) Zie Cass., 29 feb. 2008, AR C.06.0303.F, AC, 2008, nr. 147.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.08.0346.N 24 september 2009 AC nr. 524

De rechter die uitspraak moet doen over de vordering tot ontbinding van een wederkerige overeenkomst, dient de omvang en de draagwijdte te onderzoeken van de door partijen aangegane verbintenissen en, aan de hand van de feitelijke omstandigheden, te beoordelen of de aangevoerde wanprestatie voldoende ernstig is om de ontbinding uit te spreken (1). (1) Zie Cass., 31 jan. 1991, AR 8803, AC, 1990-91, nr 288.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- OVEREENKOMST - Einde

C.06.0293.F 20 november 2008 AC nr. 651

De ontbinding van een wederkerige overeenkomst wegens wanprestatie veronderstelt in de regel niet dat de door de wanprestatie benadeelde partij reeds op de dag van de ontbinding schade geleden heeft.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.06.0672.N 17 oktober 2008 AC nr. 556

Een meerpartijenovereenkomst waarin elke partij een eigen rechtspositie inneemt en waarin de rechten en de verplichtingen van de partijen dusdanig met elkaar zijn verbonden dat de overeenkomst niet kan worden gesplitst in deelovereenkomsten, kan niet gedeeltelijk worden ontbonden.

- OVEREENKOMST - Einde

C.06.0303.F 29 februari 2008 AC nr. 147

De feitenrechter oordeelt op onaantastbare wijze in het licht van alle omstandigheden van de zaak of de tekortkoming van een partij aan haar contractuele verbintenissen zo ernstig is dat ze de exceptie van niet-uitvoering van de overeenkomst door de andere partij verantwoordt (1). (1) Zie Cass., 21 nov. 2003, AR C.01.0357.N, AC, 2003, nr. 586; Cass., 15 juni 1981, AC, 1980-81, nr. 592.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

---

C.06.0659.N 6 december 2007 AC nr. 621

Wanneer een koopovereenkomst met terugwerkende kracht wordt ontbonden of vernietigd, dan worden de partijen terug geplaatst in de toestand die voorheen bestond en wordt de verkoper geacht steeds de eigenaar te zijn geweest; deze retroactieve werking heeft echter niet tot gevolg dat de verkoper schuldenaar wordt van verbintenissen waartoe de koper met betrekking tot de eigendom gehouden is zij het op contractuele of op reglementaire grondslag.

- KOOP -

- OVEREENKOMST - Einde

S.05.0068.N 18 september 2006 AC nr. 423

De rechter miskent het wettelijk begrip "Gerechtelijke ontbinding" en schendt artikel 1184, B.W. en artikel 32, aanhef en 3° van de Arbeidsovereenkomstenwet door aan de dagvaarding tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst ten laste van de werkgever het gevolg te verlenen van een onmiddellijke verbreking van de Arbeidsovereenkomst (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de verwerping van de voorziening. Eisers kritieken steunen op een onjuiste, minstens onvolledige lezing van het bestreden arrest.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

---

C.03.0356.F 16 april 2004 AC nr. 202

Wanneer de rechter, met toepassing van artikel 1184 B.W., een wederkerige overeenkomst ontbonden verklaart wegens de wanprestatie van beide partijen, moet hij de schadevergoeding waarop iedere partij wegens de niet-uitvoering van de overeenkomst door de andere partij recht heeft, bepalen in evenredigheid met de ernst van hun respectieve tekortkomingen (1) (2). (1) Cass., 15 april 1996, AR C.95.0109.N, nr 113. (2) Gedeelt. andersl. concl. van het O.M.: het O.M. had het arrest anders gelezen en besloot tot verwerping van het eerste middel op grond dat het arrest, aangezien het aan eiseres 101.331 BEF schadevergoeding toekent en de verwerping van het overige gedeelte van haar vordering met redenen omkleedt, in tegenstelling tot hetgeen het middel aanvoert, "eiseres (niet) alle recht op schadevergoeding ontzegt".

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

S.03.0055.F 22 december 2003 AC nr. 665

Naar recht verantwoord is de beslissing waarbij de vordering van de werknemer tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst wordt verworpen wanneer de feitenrechter op grond van een beoordeling van de feitelijke omstandigheden beslist, enerzijds, dat de werkgever, door de hem verweten beslissing waarbij de werknemer economisch werkloos wordt gemaakt, niet tekortgekomen is aan zijn contractuele verplichtingen en, anderzijds, dat de hem eveneens verweten loonsvermindering weliswaar bewezen is maar te wijten is aan een fout van de personeelsdienst die door de werkgever is verbeterd zodra hij ervan op de hoogte werd gebracht, zodat die enige tekortkoming van de werkgever aan zijn verplichtingen niet zwaarwichtig genoeg is (1). (1) Zie Cass., 9 sept. 1965 (Bull. en Pas., 1966, I, 47); 12 nov. 1976 (AC, 1977, 294); 10 feb. 1983, AR 6620 (AC, 1982-83, nr 332); 31 jan. 1991, AR 8803, AC, 1990-91, nr 288. Het staat aan de bodemrechter na te gaan of, gelet op de zwaarwichtigheid van de verweten tekortkoming die in het gerezen conflict is aangetoond, de voortzetting van de contractuele betrekkingen al dan niet mogelijk was. Met andere woorden, het staat aan de bodemrechter na te gaan of de door een partij aan haar medecontractant verweten tekortkoming zwaarwichtig genoeg is om de ontbinding van de wederkerige overeenkomst in het nadeel van de medecontractant te rechtvaardigen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- OVEREENKOMST - Einde

C.01.0357.N 21 november 2003 AC nr. 586

In een wederkerige overeenkomst kan de partij tegen wie een rechtsvordering tot uitvoering van haar verbintenissen is ingesteld, indien zij bewijst dat haar medecontractant zelf in gebreke is gebleven zijn verbintenissen met betrekking tot die overeenkomst uit te voeren, zich wegens de onderlinge afhankelijkheid van hun wederkerige verbintenissen beroepen op de exceptie van niet-uitvoering en vermag zij te vorderen dat de uitvoering van haar verbintenissen wordt opgeschort (1). (1) Cass., 2 nov. 1995, AR C.93.0115.N, nr 467.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.00.0128.N 15 november 2002 AC nr. 606

Ingeval hij een wederkerige overeenkomst wegens wanprestatie van beide partijen ontbonden verklaart, moet de rechter de schade, waarop iedere partij recht heeft wegens het niet nakomen door de andere partij van haar verbintenissen, bepalen naar evenredigheid met de ernst van de respectieve tekortkomingen (1). (1) Cass., 5 maart 1993, A.R. 7957-8053, nr. 128.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

S.00.0124.N 11 juni 2001 AC nr. ...

De gerechtelijke ontbinding van de arbeidsovereenkomst gesloten tussen de vrije onderwijsinstelling en het personeelslid is uitgesloten in zoverre zij strijdig is met de beperkingen van onmiddellijk ontslag die in het decreet rechtspositie zijn bepaald (1). (1) Zie cass. 26 okt. 1981 (AC 1981-82, nr 139); 23 nov. 1981 (AC 1981-82, nr 193).

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

- ONDERWIJS -

Het decreet Rechtspositie sluit de toepassing van de gerechtelijke ontbinding principieel niet uit; zowel de vrije gesubsidieerde onderwijsinstelling als de in het decreet bedoelde personeelsleden kunnen principieel de ontbinding in rechte vorderen van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie cass. 26 okt. 1981 (AC 1981-82, nr 139); 23 nov. 1981 (AC 1981-82, nr 193).

- ONDERWIJS -

C.98.0013.N 6 april 2001 AC nr. ...

De aanbestedende overheid is niet meer gerechtigd de gerechtelijke ontbinding van de overeenkomst te vorderen, wanneer zij voorheen de opdracht eenzijdig heeft verbroken met toepassing van artikel 48, § 4, van het M.B. 10 aug. 1977 (1). (1) Zie Stijns, S., De gerechtelijke en buitengerechtelijke ontbinding van overeenkomsten, Maklu - 1994, nr. 112. Het bestreden arrest berust op de volgende feitelijke gegevens : - 6 januari 1989, eenzijdige verbreking van de opdracht door eiser; - 17 februari 1989, verweerster vordert schadevergoeding wegens onrechtmatige verbreking; - 11 juni 1996, eiser vordert ontbinding van de aannemingsovereenkomst wegens wanprestatie van verweerster. Zie ook Cass., 27 oktober 2011, C.10.0388.N Dit is enkel het geval wanneer de verbreking regelmatig is geschied. Is dit niet zo, dan kan nog de ontbinding gevraagd worden.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.95.0379.N 21 januari 1999 AC nr. ...

Bij ontstentenis van goede trouw van een partij bij het sluiten of het uitvoeren van een overeenkomst vermag de rechter niet de overeenkomst te herzien en die partij geheel vervallen te verklaren van het recht dat zij uit de overeenkomst put.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.96.0110.N 6 november 1997 AC nr. ...

Uit de exceptie van niet-uitvoering, die in wederkerige contracten van rechtswege geldt en aan iedere partij de mogelijkheid biedt om de uitvoering van haar verbintenis op te schorten en de nakomende verbintenis uit te stellen zolang de wederpartij de hare niet uitvoert, volgt niet dat de rechter, wanneer hij oordeelt dat een partij voorbarig haar verbintenis opschort, de overeenkomst niet mag ontbinden ten laste van de wederpartij op grond van zijn appreciatie van de ernst van de respectieve tekortkomingen van de beide partijen.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.93.0262.N 6 juni 1996 AC nr. ...

De ontbinding van een wederkerig contract heeft tot gevolg dat de partijen in dezelfde toestand dienen geplaatst te worden als die waarin zij zich zouden bevonden hebben indien zij niet hadden gecontracteerd; de ontbonden overeenkomst kan voor hen geen grondslag van rechten of verplichtingen zijn.~

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.95.0109.N 15 april 1996 AC nr. ...

Ingeval hij, met toepassing van artikel 1184 B.W., een wederkerige overeenkomst wegens de wanprestatie van beide partijen ontbonden verklaart, moet de rechter de schadevergoeding waarop iedere partij wegens het niet nakomen door de andere partij van haar verbintenissen recht heeft, bepalen in evenredigheid met de ernst van hun respectieve tekortkomingen.~

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.92.8405.N 21 april 1995 AC nr. ...

Bij ontstentenis van vordering vanwege de verkoper tot teruggave van het verkochte goed, dient de rechter die de vordering tot ontbinding van de overeenkomst gegrond verklaart, de koper niet tot die teruggave te veroordelen.~

- OVEREENKOMST - Einde

- KOOP -

Art. 1184, derde lid

C.12.0596.F 28 oktober 2013 AC nr. ...

De rechter die uitspraak moet doen over de vordering tot ontbinding van een wederkerige overeenkomst, dient de omvang en de draagwijdte te onderzoeken van de door partijen aangegane verbintenissen en, aan de hand van de feitelijke omstandigheden, te beoordelen of de aangevoerde wanprestatie voldoende ernstig is om de ontbinding uit te spreken (1). (1) Zie Cass. 24 sept. 2009, AR C.08.0346.N, AC 2009, nr. 524.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- OVEREENKOMST - Einde

C.08.0043.N 16 februari 2009 AC nr. 126

De contractspartij in een wederkerige overeenkomst die op eigen gezag en op eigen risico beslist haar verbintenissen niet uit te voeren en kennis geeft aan de wederpartij dat zij de overeenkomst als beëindigd beschouwt, begaat hierbij een fout wanneer de wanprestatie van de wederpartij op zich niet van aard was een gerechtelijke ontbinding te rechtvaardigen of wanneer de wederpartij niet in gebreke werd gesteld in zake de door haar begane wanprestatie en een ingebrekestelling nog een nuttig gevolg kon hebben.

- OVEREENKOMST - Einde

De rechter die met toepassing van artikel 1184 B.W. een wederkerige overeenkomst wegens de wanprestatie van de beide partijen ontbonden verklaart, moet de schade waarop iedere partij recht heeft wegens het niet-nakomen door de andere partij van haar verbintenissen bepalen in evenredigheid met de ernst van de respectieve tekortkomingen; de omstandigheid dat beide partijen hun verbintenissen niet zijn nagekomen heft hun aansprakelijkheid niet op, noch hun gehoudenheid, in evenredigheid met hun aandeel in die aansprakelijkheid tot vergoeding aan de andere partij van de schade die het onmiddellijk en rechtstreeks gevolg is van hun tekortkomingen.

- OVEREENKOMST - Einde

De rechtmatigheid van de eenzijdige beslissing van een contractpartij in een wederkerige overeenkomst om op eigen gezag en eigen risico haar verbintenissen niet uit te voeren en kennis te geven aan de wederpartij dat zij de overeenkomst als beëindigd beschouwt, wordt ter beoordeling aan de rechter voorgelegd bij een latere vordering tot gerechtelijke ontbinding, waarbij de rechter, bij het beoordelen van de gevolgen van die ontbinding en de rechten die beide partijen kunnen laten gelden, dient te oordelen of in acht genomen de wanprestatie van haar wederpartij, de contractspartij een fout heeft begaan door eenzijdig de overeenkomst als beëindigd te beschouwen.

- OVEREENKOMST - Einde

De regel van artikel 1184, derde lid, B.W. krachtens dewelke de ontbinding van een wederkerige overeenkomst wegens wanprestatie in rechte moet gevorderd worden, staat er niet aan in de weg dat een contractspartij in een wederkerige overeenkomst op eigen gezag en op eigen risico beslist haar verbintenissen niet uit te voeren en kennis geeft aan de wederpartij dat zij de overeenkomst als beëindigd beschouwt.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- OVEREENKOMST - Einde

C.99.0277.N 2 mei 2002 AC nr. 264

De regel dat de ontbinding van een wederkerige overeenkomst wegens wanprestatie in rechte moet worden gevorderd belet niet dat een contractpartij bij een wederkerige overeenkomst, op eigen gezag en op eigen risico, beslist haar verbintenissen niet uit te voeren en kennis geeft aan de wederpartij dat zij de overeenkomst als beëindigd beschouwt; bij het beoordelen van de gevolgen van de ontbinding en van de rechten die de partijen kunnen laten gelden vermag de rechter die over de gerechtelijke ontbinding beslist, te oordelen dat, gelet op de wanprestatie van haar wederpartij, de contractpartij geen fout heeft begaan door eenzijdig de overeenkomst als beëindigd te beschouwen (1). (1) Cass., 2 mei 2002, A.R. C.01.0185.N, infra nr. ... L. Cornelis, Algemene theorie van de verbintenis, Intersentia 2000, nr. 590-594. Zie S. Stijns, De gerechtelijke en buitengerechtelijke ontbinding van overeenkomsten, Maklu 1994, nr. 482 e.v.; S. Rutten, De eenzijdige beëindiging door de cliënt van de overeenkomst gesloten met de beoefenaar van een vrij beroep, T.B.H. 2002, (83) nr. 7-8.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.01.0185.N 2 mei 2002 AC nr. 266

De regel dat de ontbinding van een wederkerige overeenkomst wegens wanprestatie in rechte moet worden gevorderd belet niet dat een contractpartij bij een wederkerige overeenkomst, op eigen gezag en op eigen risico, beslist haar verbintenissen niet meer uit te voeren en kennis geeft aan de wederpartij dat zij de overeenkomst als beëindigd beschouwt en verlangt dat de oorspronkelijke toestand zou worden hersteld; bij het beoordelen van de gevolgen van de ontbinding en van de rechten die de partijen kunnen laten gelden vermag de rechter die over de gerechtelijke ontbinding beslist, te oordelen dat, gelet op de wanprestatie van haar wederpartij, de contractpartij geen fout heeft begaan door eenzijdig de overeenkomst als beëindigd te beschouwen (1). (1) Cass. 2 mei 2002, A.R. C.99.0277.N, supra nr.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 1184, eerste lid

C.14.0168.N 26 december 2014 AC nr. 814

De rechter die uitspraak moet doen over de vordering tot ontbinding van een wederkerige overeenkomst, dient de omvang en de draagwijdte te onderzoeken van de door de partijen aangegane verbintenissen en, aan de hand van de feitelijke omstandigheden, te beoordelen of de aangevoerde wanprestatie voldoende ernstig is om de ontbinding uit te spreken (1). (1) Cass. 24 september 2009 , AR C.08.0346.N, AC 2009 , nr. 524.

- OVEREENKOMST - Einde

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Art. 1184, tweede lid

C.07.0482.N 5 juni 2009 AC nr. 375

De gerechtelijke ontbinding van een duurcontract werkt in beginsel terug tot de dag waarop de rechtsvordering wordt ingesteld (1). (1) Zie Cass., 23 juni 2006, AR C.05.0215.F, AC, 2006, nr 351.

- OVEREENKOMST - Einde

Vanaf de datum waarop de ontbinding uitwerking heeft kan de ontbonden overeenkomst voor de partijen geen grondslag van rechten of verplichtingen meer zijn (1). (1) Cass., 4 juni 2004, AR C.03.0408.F, AC, 2004, nr 351, met concl. van advocaat-generaal De Riemaecker in Pas.

- OVEREENKOMST - Einde

C.04.0334.F 15 februari 2007 AC nr. 92

Uit artikel 1184, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de ontbinding van een wederkerig contract wegens niet-uitvoering door de rechter enkel kan worden toegestaan aan de partijen die ze hebben gevorderd (1). (1) Zie cass., 5 sept. 1980, AC, 1980-81, nr 10; Cass., 22 mei 1981, AC, 1980-81, nr 548; Cass., 13 dec. 1985, AC, 1985-86, AR 4667, nr 259.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.00.0632.F 30 januari 2003 AC nr. 69

De partij bij een wederkerige overeenkomst ten aanzien van wie de verbintenis niet is uitgevoerd, kan ofwel zijn schuldenaar dwingen de overeenkomst uit te voeren als zulks mogelijk is, ofwel de ontbinding ervan vorderen, met betaling van schadevergoeding; die keuze kan hem noch door de rechter noch door de schuldenaar worden opgelegd (1). (1) Cass. 22 mei 1981, AR 2967, nr 548; 13 dec. 1985, AR 4667, nr 259; 15 april 1994, AR 8191, nr 181.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

Art. 1185

C.10.0438.N 10 november 2011 AC nr. ...

De tijdsbepaling waaraan de verbintenis wordt onderworpen is een toekomstige en zekere gebeurtenis; wanneer de verwezenlijking van de toekomstige gebeurtenis die de verbintenis teniet doet onzeker is, kan die gebeurtenis niet als een uitdovende tijdsbepaling worden aangezien; de verbintenis is alsdan onder ontbindende voorwaarde en voor onbepaalde duur aangegaan (1). (1) Cass. 17 april 1975, AC 1975, 914

- VERBINTENIS -

Art. 1186

C.97.0435.N 9 december 1999 AC nr. ...

Uitvoerend beslag kan niet worden gelegd voor periodieke inkomsten die op het ogenblik van het beslag nog niet vervallen zijn.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1200

F.06.0044.F 14 juni 2007 AC nr. 328

De vennoot van een coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid die persoonlijk gehouden is tot betaling van de belasting die vastgesteld is ten name van die vennootschap, is een belastingschuldige ten laste van wie de administratie de rechten kan doen gelden die de wet haar verleent met het oog op de invordering van de belasting (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ... (2) Zie Cass., 16 sept. 2004, AR F.03.0063.F, nr 417.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 1217

C.08.0571.F 4 december 2009 AC nr. 720

Het ondeelbaar karakter van een verbintenis dat voortvloeit uit de aard van het voorwerp ervan, verhindert elke gedeeltelijke uitvoering ervan.

- VERBINTENIS -

- ONDEELBAARHEID (VERBINTENISSEN) -

Art. 1229

C.96.0102.F 10 april 1997 AC nr. ...

Een strafbeding kan zowel bij vertraging in de uitvoering van een verbintenis als bij het niet nakomen worden bepaald.~

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Art. 1229, eerste lid

C.10.0117.F 28 april 2011 AC nr. ...

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 1231, § 1, eerste lid

C.12.0498.N 12 april 2013 AC nr. ...

De rechter kan wanneer het bedrag hoger is dan de potentiële schade, het strafbeding niet vernietigen, maar kan enkel het overeengekomen bedrag verminderen(1). (1) Zie concl. O.M.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.10.0117.F 28 april 2011 AC nr. ...

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.08.0581.N 3 juni 2010 AC nr. 390

De rechtsverhouding die ontstaat uit de door de gemeenten op grond van artikel 1 van de Wet van 22 februari 1965 ingestelde parkeerretributies met diegene die de retributie verschuldigd is, is niet van contractuele, maar van reglementaire aard, zodat artikel 1231, § 1, eerste lid, van het B.W. hierop niet toepasselijk is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.; Cass., 29 mei 2009, AR C.08.0130.N, www.cass.be, met concl. O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 1231, §§ 1 en 3

C.05.0052.N 5 maart 2007 AC nr. 125

Uit artikel 1231, § 3, B.W. volgt dat de in § 1 van dit artikel bedoelde matigingsbevoegdheid van de rechter met betrekking tot een schadebeding niet kan worden uitgesloten, maar deze bepaling leidt er niet toe dat, in geval van contractuele uitsluiting van het matigingsrecht, het schadebeding zelf voor niet-geschreven moet gehouden worden (1). (1) Zie Cass., 6 dec. 2002, AR C.00.0176.N, nr 655.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 1234

C.04.0591.N 27 april 2006 AC nr. 246

Het niet nakomen van een voorkeurrecht door de verkoper heeft in beginsel niet de nietigheid tot gevolg van de koopovereenkomst die in weerwil van dit voorkeurrecht werd gesloten. Indien de koper aansprakelijkheid oploopt wegens derde-medeplichtigheid aan de contractbreuk van de verkoper, kan de rechter, wanneer ook de verkoper in het geding is betrokken, de nietigheid van de overeenkomst uitspreken als vorm van herstel van de schade van de begunstigde van het voorkeurrecht ten gevolge van deze derde-medeplichtigheid aan de contractbreuk van de verkoper (1). (1) Zie Cass., 30 januari 1965, Pas., 1965, I, 538.

- KOOP -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 1235

C.12.0540.F 29 november 2013 AC nr. ...

De natuurlijke verbintenis wordt een burgerrechtelijke verbintenis wanneer zij, doelbewust en met volledige kennis van zaken, ofwel door de schuldenaar is uitgevoerd, ofwel door hem is erkend.

- VERBINTENIS -

De verbintenis ten opzichte waarvan het recht van de schuldeiser om in rechte op te treden door verjaring tenietgaat, vormt een natuurlijke verbintenis (1). (1) Cass. 6 maart 2006, AR S.05.0026.N, AC 2006, nr. 127.

- VERBINTENIS -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Wanneer de betaling van een verjaarde schuld door de schuldenaar en zijn erkenning van de natuurlijke verbintenis onder dwang zijn gebeurd, doet, enerzijds, die betaling een recht op terugbetaling ontstaan, en is, anderzijds, de verbintenis om die natuurlijke verbintenis uit te voeren niet bindend voor die schuldenaar (1). (1) Cass. 24 sept. 1981, AR 9353, AC 1981-82, nr. 69.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VERBINTENIS -

C.05.0012.F 23 juni 2008 AC nr. 389

De beginselen van burgerlijk recht betreffende de terugvordering van het onverschuldigd betaalde zijn slechts van toepassing op belastingzaken in zoverre de belastingwetten noch uitdrukkelijk noch stilzwijgend hiervan afwijken (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2008, nr ...

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- BELASTING -

S.05.0026.N 6 maart 2006 AC nr. 127

De betaling van een verjaarde schuld, zelfs indien deze vrijwillig gebeurt, sluit het recht op terugvordering niet uit, wanneer zij, blijkens de omstandigheden, niet kan worden opgevat als de voldoening van een door de betaler erkende schuld.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

De verbintenis ten opzichte waarvan het vorderingsrecht van de schuldeiser verjaard is, is een natuurlijke verbintenis (1); wie vrijwillig een verjaarde schuld betaalt, is niet gerechtigd op terugvordering van hetgeen hij heeft betaald. (1) Cass., 24 sept. 1981, AC, 1981-82, I, p. 149; Pas., 1982, I, p. 152; Cass., 25 sept. 1970, AC, 1971, p. 78, met concl. van eerste adv.-gen. Mahaux: De bevrijdende verjaring, die een middel is om van een verbintenis bevrijd te worden, treft het bestaan van de schuld niet, maar enkel de opeisbaarheid ervan; zie ook DE PAGE, Traité, 3e uitg., III, nr 61, blz. 76, voetnoot 4; J. LECLERCQRéflexions sur un principe général de droit: la répétition de l'indu", J.T., 1976, blz. 105 e.v., inz. nrs 15 e.v.; J. LINSMEAUL'action en répétition du paiement d'une dette prescrite", noot onder Cass., 25 sept. 1970, Rev. crit. jur. belge, 1972, blz. 7 e.v.; P. VAN OMMESLAGHEExamen de jurisprudence (1968-1973), Rev. crit. jur. belge, 1975, blz. 597 e.v., inzonderheid nrs 74 e.v., blz. 624 e.v.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VERBINTENIS -

C.93.0488.F 8 december 1994 AC nr. ...

Wanneer een onverschuldigd betaald bedrag door de accipiens, zonder bedrog en tot betaling van een wettige schuldvordering, aan een derde wordt overgemaakt, kan dat bedrag van die derde niet worden teruggevorderd.~

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Art. 1235, eerste lid

S.98.0035.N 22 februari 1999 AC nr. ...

Een betaling is alleen onverschuldigd als zij zonder oorzaak is; er is geen onverschuldigde betaling als die betaling haar oorzaak vindt, hetzij in de erkenning van de duur van een volledige arbeidsongeschiktheid die in beginsel het verschuldigd zijn van de betalingen tot gevolg heeft, hetzij in de bepaling van artikel 63, § 4, eerste lid, van de Arbeidsongevallenwet, krachtens hetwelk in geval van betwisting omtrent de aard en de graad van arbeidsongeschiktheid van de getroffene, de verzekeraar verplicht is de dagelijkse vergoedingen of jaarlijkse vergoeding, bedoeld in de artikelen 22, 23, 23bis of 24 bij voorschot te betalen op grond van de door hem voorgestelde graad van arbeidsongeschiktheid.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Art. 1236

C.07.0575.N 19 januari 2009 AC nr. 43

De verrijking is niet zonder oorzaak, wanneer de vermogensverschuiving haar oorsprong vindt in de eigen wil van de verarmde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERRIJKING ZONDER OORZAAK -

- VERRIJKING ZONDER OORZAAK -

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 1237

C.11.0335.N 2 februari 2012 AC nr. ...

Gebreken die de verhouding tussen de derde-betaler en de schuldenaar betreffen, leveren geen belang op voor de schuldeiser om de betaling door een derde te weigeren (1). (1) Cass. 28 sept. 1973, AC, 1974, nr. 101; zie ook Cass. 21 jan. 2008, AR C.07.0078.F, AC, 2008, nr. 39, en noot J. De Coninck onder dat arrest in RW 2008-09, (1258), 1258-1261.

- VERBINTENIS -

- BETALING -

Art. 1239

C.10.0385.N 6 mei 2011 AC nr. ...

Uit artikel 1239 Burgerlijk Wetboek volgt dat wanneer een schuldenaar niet betaalt aan zijn schuldeiser, maar aan een derde, die betaling hem toch bevrijdt, indien de schuldeiser er voordeel uit getrokken heeft (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BETALING -

C.07.0168.N 30 januari 2009 AC nr. 80

Door de storting van de provisionele onteigeningsvergoeding en van het bedrag van de voorlopige vergoeding dat het bedrag van de provisionele vergoeding te boven gaat in de Deposito- en Consignatiekas voldoet de onteigenaar in zoverre aan zijn betalingsverplichting (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping op grond van de overweging dat de vergoedingen die de rechter aan de onteigende toekent in het kader van de bij artikel 16 Onteigeningswet ingestelde herzieningsprocedure geacht worden de volledige schade ten gevolge van het bezitsverlies te dekken, en derhalve vergoedende intresten dienen te omvatten op de toegekende bedragen vanaf de eigendomsoverdracht tot de dag van de uitspraak van de beslissing waarop het bedrag van de onteigeningsvergoeding onherroepelijk wordt vastgesteld; wanneer de definitieve begroting van de schade de voorheen begrote schade overtreft is de onteigende gerechtigd op een hiermee overeenstemmende bijkomende schadevergoeding met inbegrip van de hierbij horende vergoedende en gerechtelijke intresten.

- BETALING -

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 1244

S.12.0080.N 7 april 2014 AC nr. ...

De rechter die wordt verzocht om uitstel van betaling te verlenen, beschikt over een ruime appreciatiebevoegdheid en vermag de modaliteiten ervan vrij te beoordelen (1). (1) Cass. 15 juni 2006, AR C.05.0115.N, AC 2006, nr. 332.

- VERBINTENIS -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OPSCHORTING VAN BETALING -

Uit artikel 1244 Burgerlijk Wetboek volgt dat de rechter, hoewel hij uitstel kan verlenen voor de betaling van de schuld, de schuldenaar evenwel niet van de verplichting tot betaling kan ontslaan (1). (1) Cass. 15 juni 2006, AR C.05.0115.N, AC 2006, nr. 332.

- VERBINTENIS -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OPSCHORTING VAN BETALING -

D.02.0022.N 24 juni 2004 AC nr. 355

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de raad van de Orde gematigd uitstel te verlenen voor de betaling van een schuld van een advocaat aan een andere schuldeiser.

- ADVOCAAT -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken

Art. 1244, tweede lid

C.08.0157.F 2 april 2009 AC nr. 231

Wanneer de verhuurder op regelmatige wijze opzegging heeft gedaan, heeft het uitstel toegestaan voor teruggave van het goed, enkel tot gevolg dat de uitzetting van de huurder wordt opgeschort maar niet dat de huurovereenkomst op enigerlei wijze wordt verlengd zodat de huurder, tijdens die termijn, niet een huur maar wel een gebruiksvergoeding moet betalen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Art. 1247, tweede lid

C.97.0465.N 11 mei 2001 AC nr. ...

De Belgische rechtbanken zijn niet bevoegd om te oordelen over een betalingsverbintenis van een schuldenaar die woonplaats heeft op het grondgebied van een andere bij het Europees Executieverdrag aangesloten Staat, wanneer volgens het toepasselijk Belgisch recht de plaats van uitvoering van die verbintenis die woonplaats is. (Impliciet).

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Art. 1250, 1°

C.95.0059.N 19 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer een personeelslid van het gesubsidieerd onderwijs, die getroffen is door een ongeval veroorzaakt door de schuld van een derde, de overheid niet in zijn rechten heeft doen treden tegen hem die het ongeval heeft veroorzaakt, kan de overheid de wettelijke indeplaatsstelling niet aanvoeren om van de verzekeraar van degene die het ongeval heeft veroorzaakt de terugbetaling te verkrijgen van de weddetoelagen die, ingevolge een statutaire verplichting, voor de aan het ongeval te wijten periodes van afwezigheid aan de getroffene zijn betaald.~

- ONDERWIJS -

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 1251

C.93.0144.N 9 maart 1995 AC nr. ...

De gesubrogeerde oefent geen eigen rechten uit, maar de rechten van degene in wiens plaats hij is getreden en van wie hij die rechten door indeplaatsstelling heeft verkregen.~

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 1251, 3°

C.12.0336.F 24 juni 2013 AC nr. ...

Hij die een schuld die hem eigen is wil voldoen, kan aanspraak maken op de wettelijke indeplaatsstelling als hij, ten aanzien van hun gezamenlijke schuldeiser, door zijn betaling diegene bevrijd heeft op wie de definitieve last komt te liggen (1). (1) Zie de concl van het O.M. in Pas. nr. ...

- INDEPLAATSSTELLING -

C.12.0378.N 3 mei 2013 AC nr. ...

De rechter kan reeds vooraleer de benadeelde werd vergoed, een tussen de mededaders op subrogatie gesteunde vrijwaringsvordering inwilligen op voorwaarde van een daadwerkelijke betaling (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping gezien het van oordeel was dat het eerste middel het Hof noopte tot een onderzoek van feiten, waarvoor het niet bevoegd is.

- INDEPLAATSSTELLING -

Wanneer de schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van verschillende personen, staat het aan de rechter om, in de verhouding tussen degenen die deze fouten hebben begaan, te oordelen in welke mate de fout van ieder van hen heeft bijgedragen tot de schade en op basis daarvan het aandeel te bepalen dat een van de daders die de schadelijder heeft vergoed, van de anderen kan terugvorderen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping gezien het van oordeel was dat het eerste middel het Hof noopte tot een onderzoek van feiten, waarvoor het niet bevoegd is.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

- INDEPLAATSSTELLING -

C.11.0404.N 28 september 2012 AC nr. ...

Wanneer bij een verkeersongeval meerdere motorrijtuigen betrokken zijn, moeten de respectieve verzekeraars het slachtoffer of zijn rechthebbenden vergoeden en de last in beginsel elk voor een gelijk deel dragen; de verzekeraar die tot vergoeding van het slachtoffer of zijn rechthebbenden overgaat, heeft op grond van artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek een regresvordering tegen de andere verzekeraars voor wat hij boven zijn deel betaalt aan het slachtoffer of zijn rechthebbenden (1). (1) Zie Cass. 26 jan. 2012, AR C.11.0318.N en Cass. 20 feb. 2012, AR C.10.0687.F, www.cassonline.be.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

- INDEPLAATSSTELLING -

Wanneer de rechthebbende van het slachtoffer alleen aansprakelijk is voor het verkeersongeval waarbij meerdere motorrijtuigen betrokken zijn, kan de verzekeraar die de rechthebbende voor zijn schade die hij lijdt als gevolg van de letsels of het overlijden van het slachtoffer heeft vergoed op grond van artikel 29bis WAM 1989, deze vergoeding niet verhalen op grond van 29bis § 4, WAM 1989, dan wel op grond van artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek, tegen de verzekeraars van de andere in het ongeval betrokken motorrijtuigen voor een gelijk deel in wat hij betaald heeft aan de rechthebbende; de omstandigheid dat de rechthebbende van het slachtoffer de bestuurder is van een van de betrokken motorrijtuigen doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie Cass. 23 jan. 2012, AR C.09.0228.F, www.cassonline.be. Het O.M. was van mening dat die "theoretisch" op grond van artikel 1251, 3° BW toegelaten regresvordering evenwel niet toeliet een bedrag terug te vorderen van schade waarvoor de verzekerde van de verweerster in het geheel niet aansprakelijk was. Het concludeerde dat beide middelen naar recht faalden.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

- INDEPLAATSSTELLING -

C.10.0687.F 20 februari 2012 AC nr. ...

Wanneer een van de verzekeraars het slachtoffer, een zwakke weggebruiker, vergoedt op grond van artikel 29bis, §1, van de wet van 21 november 1989, beschikt hij krachtens artikel 1251, 3°, van het Burgerlijk Wetboek, over een subrogatoire vordering tegen elke verzekeraar van de betrokken voertuigen, tot beloop van de bedragen die hij heeft betaald bovenop het door hem verschuldigde bedrag en van het gelijke bedrag dat elk van hen, in de regel, dient te betalen.

- INDEPLAATSSTELLING -

- VERZEKERING - WAM- verzekering

De verzekeraar die in de rechten van het slachtoffer treedt, kan de rechtsvordering instellen die laatstgenoemde tegen de andere verzekeraars van de bij het ongeval betrokken voertuigen kon instellen op grond van 29bis, § 1, met inbegrip van alle kenmerken die deze rechtsvordering vertoonde op het ogenblik van de indeplaatsstelling door het feit van de vergoeding; die rechtsvordering gaat op de verzekeraar over met inbegrip van de verjaringstermijn die op het ogenblik van de indeplaatsstelling reeds was verstreken t.a.v. het slachtoffer.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei

- INDEPLAATSSTELLING -

C.10.0242.F 2 september 2011 AC nr. ...

De verzekeraar die een regresvordering instelt tegen een andere verzekeraar, dient aan te tonen dat het door die verzekeraar verzekerde voertuig betrokken is bij het ongeval zonder dat hij hoeft aan te tonen dat de bestuurder van dat voertuig geheel of gedeeltelijk aansprakelijk is voor het ongeval (1). (1) Zie Cass. 29 mei 2002, AR P.02.0323.F, AC, 2002, nr. 326.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Wanneer een van de verzekeraars vergoeding betaalt aan de getroffene die een zwakke weggebruiker is, en de aansprakelijkheid voor het ongeval ten dele ten laste van zijn verzekerde en ten dele ten laste van de getroffene valt, komt het gedeelte van de vergoeding dat overeenkomt met het gedeelte waarvoor zijn verzekerde aansprakelijk is definitief ten laste van de verzekeraar; voor het overige kan hij tegen iedere verzekeraar van de andere bij het ongeval betrokken voertuigen een regresvordering instellen.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Wanneer verschillende motorrijtuigen betrokken zijn bij een verkeersongeval, is iedere verzekeraar van die voertuigen gehouden tot volledige vergoeding van de schade aan het slachtoffer dat niet de bestuurder is.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.10.0643.F 2 september 2011 AC nr. ...

Ingeval geen van de bestuurders van de betrokken voertuigen voor het ongeval aansprakelijk verklaard wordt, moet elk van de verzekeraars, in hun onderlinge verhoudingen, een gelijk deel van het bedrag van de vergoeding dragen.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Wanneer een van de verzekeraars een zwakke weggebruiker vergoedt die het slachtoffer is geworden van een ongeval, beschikt hij over een regresvordering tegen elk van de overige verzekeraars van de bij een verkeersongeval betrokken voertuigen, tot beloop van hetgeen hij bovenop zijn aandeel en bovenop het gelijke deel dat ieder moet dragen, heeft uitbetaald.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Wanneer verschillende motorrijtuigen betrokken zijn bij een verkeersongeval, is iedere verzekeraar van die voertuigen gehouden tot volledige vergoeding van de schade van het slachtoffer dat niet de bestuurder is (1). (1) Cass. 2 sept. 2011, AR C.10.0242.F, AC, 2011, nr. ...

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.98.0040.F 8 oktober 1999 AC nr. ...

Wanneer de verzekeraar van een bank haar vergoed heeft voor de schade die een van haar klanten heeft geleden door het verlies van een postzending, en de bank die klant heeft vergoed, treedt voornoemde verzekeraar krachtens de wet in de rechten van de bank, nu zij zelf in de rechten van de klant is getreden; de verzekeraar kan met die klant een naamleningsovereenkomst sluiten, waardoor die klant in naam van de verzekeraar van de Post schadevergoeding mag vorderen.

- VERZEKERING - Landverzekering

- POSTERIJEN -

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 1253

C.98.0046.F 26 november 1999 AC nr. ...

Het recht van de schuldenaar van verscheidene schulden om, wanneer hij betaalt, te verklaren welke schuld hij wil voldoen, wordt, behoudens het geval van misbruik van dat recht, alleen beperkt door het in andere wetsbepalingen aan de schuldeiser toegekende recht om zich te verzetten tegen de door de schuldenaar gedane toerekening.

- VERBINTENIS -

Art. 1254

C.06.0032.F 3 mei 2007 AC nr. 220

Het arrest is naar recht verantwoord wanneer het oordeelt dat betalingen van geldbedragen, louter voor de hoofdsom, vóór de cassatie van de beslissingen tot die veroordeling is, gedeeltelijk zijn en dat het bepaalde in artikel 1254, B.W. betreffende de toerekening van betalingen erop moet worden toegepast, aangezien de cassatie van die beslissingen, ten aanzien van de appelrechters, de partijen opnieuw in de toestand heeft geplaatst waarin zij verkeerden, vóór die beslissingen, op een ogenblik waarop de begunstigde van de betaling de hoofdsom had gevorderd, verhoogd met de interest en met de protestkosten, en haar vordering als een onlosmakelijk geheel had beschouwd.

- BETALING -

C.06.0103.F 12 april 2007 AC nr. 181

De omstandigheid, enerzijds, dat de nominale bedragen van de staten van de werken, die door de aannemer tijdig en overeenkomstig de voorgeschreven vormen zijn gevorderd, met vertraging zijn betaald waardoor hij recht kreeg op verwijlintrest, en anderzijds, dat de betalingen bij voorrang zijn toegerekend op die intrest, heeft niet tot gevolg dat de verjaringstermijn van de rechtsvordering van de aannemer tot betaling van zijn schuldvordering pas begint te lopen op het ogenblik waarop de toerekening uiteindelijk kan worden berekend, namelijk op de datum van de laatste betaling (1). (1) Art. 15, § 4, M.B. van 10 aug. 1977, nadat het is gewijzigd bij het M.B. van 8 okt. 1985.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.94.0140.F 16 februari 1995 AC nr. ...

De in artikel 1254 B.W. vervatte regels m.b.t. de toerekening van de betalingen zijn niet van toepassing wanneer de gedane betaling wegens haar aard zelf elke toerekening uitsluit; dat is het geval wanneer de curator, ter vereffening van een faillissement, het actief tussen de schuldeisers verdeeld heeft door de hoofdsom van de schuldvordering te betalen met uitsluiting van de interesten van na de faillietverklaring, en de schuldeiser na de beëindiging van het faillissement van de schuldenaar de betaling van die interesten vordert.

- BETALING -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- INTEREST - Algemeen

Art. 1273

C.02.0292.F 26 september 2003 AC nr. 457

Schuldvernieuwing wordt niet vermoed; de wil om ze tot stand te brengen moet duidelijk uit de handeling blijken (1). (1) Zie Cass., 24 april 1978, Rev. Dr. Soc., 1978, p. 340; 9 maart 1972 (AC, 1972, p. 647).

- SCHULDVERNIEUWING -

Art. 1275

S.05.0080.N 24 april 2006 AC nr. 234

De regel volgens welke de delegatie waarbij een schuldenaar aan de schuldeiser een andere schuldenaar geeft die zich tegenover de schuldeiser verbindt, geen schuldvernieuwing teweegbrengt, indien de schuldeiser niet uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij zijn schuldenaar die de delegatie gedaan heeft, van zijn verbintenis wil ontslaan, is niet van dwingend recht ten voordele van de overnemer in geval van overgang van onderneming.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- SCHULDVERNIEUWING -

C.02.0292.F 26 september 2003 AC nr. 457

De delegatie waarbij een schuldenaar aan de schuldeiser een andere schuldenaar geeft die zich tegenover de schuldeiser verbindt, brengt geen schuldvernieuwing teweeg, indien de schuldeiser niet uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij zijn schuldenaar die de delegatie gedaan heeft, van zijn verbintenis wil ontslaan; een dergelijk ontslag kan niet worden afgeleid uit het feit dat de schuldeiser facturen en rekeningoverzichten heeft toegezonden aan de door de schuldenaar opgerichte handelsvennootschap waaraan hij, naar zijn zeggen de tussen hem en de schuldeiser bestaande overeenkomst van alleenverkoop heeft overgedragen.

- SCHULDVERNIEUWING -

Schuldvorderingen zijn overdraagbaar, schulden daarentegen niet; de schuldenaar kan de schuldeiser niet ertoe dwingen een nieuwe schuldenaar in zijn plaats te aanvaarden; wanneer de schuldeiser in die indeplaatsstelling toestemt, ontstaat er schuldvernieuwing (1). (1) Cass., 12 sept. 1940 (Bull. en Pas., 1941, I, 213).

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- SCHULDVERNIEUWING -

Art. 1277

C.08.0477.F 17 maart 2011 AC nr. ...

Voor schuldvernieuwing volstaat niet dat de schuldenaar, in de overeenkomst, een persoon aanwijst die in zijn plaats moet betalen; in dat geval is er sprake van een lastgeving tot betaling; de aangewezen persoon is de lasthebber van de schuldenaar; hij verbindt zich niet in eigen naam, in plaats van de schuldenaar (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat het bestreden arrest stelde dat de tweede verweerster, in haar hoedanigheid van opdrachtgever, die niet uit de overeenkomst van 19 dec. 1966 maar wel uit de bijzondere aannemingsvoorwaarden blijkt, waarin een aanwijzing van solvens voorkomt in de zin van artikel 1277 B.W., jegens de aannemer tot betaling van het werk gehouden was, en dat het onderdeel dat berust op de bewering dat het bestreden arrest geoordeeld heeft dat de overeenkomst van 19 dec. 1966 tussen de tweede verweerster en de Belgische Staat aangemerkt moet worden als een aanwijzing van solvens in de zin van artikel 1277 B.W. feitelijke grondslag mist.

- SCHULDVERNIEUWING -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Allerlei

Art. 1285

C.98.0097.N 15 december 2000 AC nr. ...

Tenzij de schuldeiser uitdrukkelijk zijn rechten tegen hen heeft voorbehouden bevrijdt kwijtschelding of ontslag bij overeenkomst ten voordele van één van de hoofdelijke medeschuldenaars al de overigen; daartoe is niet vereist dat de kwijtschelding of het ontslag van schuld ten kosteloze titel geschiedt (1). (1) Zie cass., 18 sept. 1941, Bull. en Pas., 1941, I, 343; Cass. fr. (civ.) 3 juli 1900, Recueil Sirey, 1900, I, 441; Simler, Ph., Contrats et obligations, in J.Cl.Civ., Remise de dette, artikel 1282 à 1288, blz. 6; Tilleman, B., Claeys, I, Coudron, C. en Loontjens K., Dading, in A.P.R., E. Story-Scientia, 2000, nr 154.

- VERBINTENIS -

- HOOFDELIJKHEID -

Art. 1285, eerste lid

C.13.0452.N 17 oktober 2014 AC nr. 619

Wanneer de benadeelde aan één van de in solidum gehouden mede-aansprakelijken geheel of gedeeltelijk kwijtschelding verleent, dan kan hieruit, in beginsel, niet worden afgeleid dat de benadeelde de bedoeling heeft gehad ook de anderen te bevrijden van hun schuld (1). (1) Zie de strijdige concl. OM.

- HOOFDELIJKHEID -

Art. 1289

C.13.0284.F 2 oktober 2014 AC nr. 569

Tussen twee personen vindt schuldvergelijking slechts plaats wanneer ze elkaars schuldenaar zijn; de schuldvordering van een persoon kan bijgevolg niet worden gecompenseerd met een schuldvordering van zijn schuldenaar op een derde (1). (1) Cass. 17 dec. 2010, AR C.10.0146.N, AC 2010, nr. 751.

- SCHULDVERGELIJKING -

- VERBINTENIS -

C.10.0146.N 17 december 2010 AC nr. 751

Schuldvergelijking kan enkel plaatsvinden indien dezelfde partijen zowel elkaars schuldeiser als elkaars schuldenaar zijn; een schuldeiser kan bijgevolg zijn schuldvordering op zijn schuldenaar niet compenseren met een schuldvordering die deze laatste op een derde heeft (1). (1) Het O.M. concludeerde tot ruimere cassatie gezien het van oordeel was dat ook het eerste middel gegrond was.

- SCHULDVERGELIJKING -

C.03.0244.N 20 oktober 2005 AC nr. 528

Het recht van een schuldeiser om op schuldvergelijking beroep te doen raakt de openbare orde niet; hij kan van dat recht afstand doen ook al gaat het om samenhangende schulden en schuldvorderingen (1). (1). Zie Cass., 19 feb. 1979, AC, 1978-79, 722 en 7 mei 2004, AR C.03.0258.F, nr 243.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

- SCHULDVERGELIJKING -

Art. 1293, 1°

P.11.0060.F 25 mei 2011 AC nr. ...

Wanneer gebleken is dat de dader van het misdrijf misbruik van vertrouwen zich op frauduleuze wijze meester heeft gemaakt van een geldbedrag dat hem niet toebehoort, ofschoon hij het wel als dusdanig opeiste, is er geen grond om dat bedrag te verrekenen met dat waarvan hij beweert schuldeiser te zijn, vermits krachtens artikel 1293, 1°, van het Burgerlijk Wetboek, er geen schuldvergelijking plaatsvindt in geval van een eis tot teruggave van een zaak die de eigenaar wederrechtelijk is ontnomen.

- SCHULDVERGELIJKING -

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Art. 1293, 3°

C.05.0029.F 7 april 2006 AC nr. 211

Uit het onderling verband van de artt. 1293, 3° B.W. en 22 van de wet betreffende het gerechtelijk akkoord volgt niet dat, na het vonnis dat de verzoeker de voorlopige opschorting van betaling verleent, vergelijking tussen wederzijdse schuldvorderingen die door een nauwe samenhang met elkaar verbonden zijn, onmogelijk is.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

- SCHULDVERGELIJKING -

C.00.0417.N 7 maart 2003 AC nr. 158

Geen schuldvergelijking kan plaatsvinden voor een schuld tot betaling van levensonderhoud die de in de wet bepaalde drempel van vatbaarheid voor beslag niet overtreft en dus in het geheel niet vatbaar is voor beslag.

- LEVENSONDERHOUD -

- SCHULDVERGELIJKING -

Art. 1295

C.01.0528.F 26 juni 2003 AC nr. 381

De vaststelling dat er een samenhang bestaat tussen de wederzijdse verplichtingen zodat er schuldvergelijking tot stand kan komen tussen de schuldenaars, ook al is een van hen failliet, heeft geen weerslag op de voorwaarden waaronder de andere, in geval van overdracht van de schuldvordering van de gefailleerde, de op de schuldvergelijking gegronde exceptie kan tegenwerpen aan de overnemer (1). (1) Zie andersl. concl. O.M.

- VERBINTENIS -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- SCHULDVERGELIJKING -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Allerlei

Art. 1298

C.13.0552.N 15 mei 2014 AC nr. ...

Het erkennen van schuldvergelijking in de gevallen waar er een nauwe samenhang bestaat tussen de schuldvorderingen, tast de regel van de gelijkheid van de schuldeisers bij faillissement niet aan; aldus is in die omstandigheden de schuldvergelijking ook mogelijk ook al zijn de voorwaarden voor schuldvergelijking eerst na het faillissement in vervulling gegaan (1). (1) Zie concl. OM.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- SCHULDVERGELIJKING -

Het recht op schuldvergelijking met een schuldvordering die gegrond is op de onderlinge afhankelijkheid van de wederzijdse verbintenissen van de partijen behoort tot het wezen van de wederkerige overeenkomst, zodat zij bestaat vóór de wanprestatie zelf en vóór de uitoefening van de rechtstreekse vordering (1). (1) Zie concl. OM.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- SCHULDVERGELIJKING -

C.10.0146.N 17 december 2010 AC nr. 751

Schuldvergelijking kan enkel plaatsvinden indien dezelfde partijen zowel elkaars schuldeiser als elkaars schuldenaar zijn; een schuldeiser kan bijgevolg zijn schuldvordering op zijn schuldenaar niet compenseren met een schuldvordering die deze laatste op een derde heeft (1). (1) Het O.M. concludeerde tot ruimere cassatie gezien het van oordeel was dat ook het eerste middel gegrond was.

- VERBINTENIS -

C.09.0365.N 24 juni 2010 AC nr. 457

Schuldvergelijking na faillissement is in beginsel uitgesloten; in de gevallen waar er een nauwe samenhang bestaat tussen de schuldvorderingen, is de schuldvergelijking mogelijk ook al zijn de voorwaarden voor schuldvergelijking eerst na het faillissement in vervulling gegaan; schuldvergelijking blijft dus in beginsel uitgesloten tussen schulden en schuldvorderingen ontstaan vóór het faillissement en schuldvorderingen en schulden ontstaan na het faillissement, ook al is er samenhang (1). (1) Zie de conclusie van het O.M; Op 24 juni 2010 heeft het Hof een analoog arrest uitgesproken in de zaak F.O9.OO85.N.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

C.05.0029.F 7 april 2006 AC nr. 211

Het arrest dat op grond van een feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak oordeelt dat de partijen overeengekomen zijn samen en op dezelfde zichtrekening verschillende onderscheiden verrichtingen uit te voeren, die zij van elkaar afhankelijk hebben gemaakt, en dat het algemeen compensatiebeding, waarbij zij hun wederzijdse schulden, in omstandigheden waarin bedrog volstrekt uitgesloten is, louter op grond van een overeenkomst in een verhouding van samenhang hebben geplaatst, deel uitmaakt van een algemene economische verrichting, beslist naar recht dat er tussen de wederzijdse schuldvorderingen een zodanige nauwe samenhang bestaat dat ze onderling in vergelijking kunnen worden gebracht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

C.95.0156.F 12 januari 1996 AC nr. ...

Op basis van een feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak heeft de rechter naar recht kunnen beslissen dat er, in het geval van een onbeheerde nalatenschap, nauwe samenhang bestaat op grond waarvan schuldvergelijking is toegestaan tussen de schuld en de schuldvordering van de beheerder van de mede-eigendom van een flatgebouw, q.q., als die rechter oordeelt, enerzijds, dat die beheerder schuldenaar is van het bedrag van de huren betreffende de appartementen waarvan de overledene in het flatgebouw eigenares was, welke huren hij, na het overlijden, verschuldigde lasten van mede-eigendom, maar tevens schuldeiser is van het volledig bedrag van die onbetaalde lasten, en anderzijds, dat de wederzijdse schulden van partijen verband hielden met de niet-betaling door de overledene van vorenbedoelde lasten.

- SCHULDVERGELIJKING -

Het Hof onderzoekt of de toepassingssfeer van de schuldvergelijking is inachtgenomen; de beoordeling van de nauwe samenhang op grond waarvan schuldvergelijking tussen de wederzijdse schulden is toegestaan, ongeacht de samenloop van de schuldeisers, is echter een tot de rechter behorende feitelijke beoordeling.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- SCHULDVERGELIJKING -

Art. 1302

C.03.0089.N 4 februari 2005 AC nr. 67

Bij een verkoopovereenkomst heeft het tenietgaan van de verschuldigde zaak niet noodzakelijk de beëindiging van de overige verbintenissen uit de overeenkomst tot gevolg (1). (1) Zie Cass., 27 juni 1946, Arr. Verbr. 1946, 249, en de voetnoten (4) en (5) ondertekend door R.H. in Pas., 1946, I, 271-272.

- KOOP -

- OVEREENKOMST - Einde

Art. 1304

C.06.0374.F 22 maart 2010 AC nr. 204

De verdeling van een nalatenschap waarbij de erfgenaam niet werd betrokken, kan hem niet worden tegengeworpen en artikel 1304 B.W., dat slechts betrekking heeft op de partijen bij de akte, kan hem niet worden tegengeworpen (1). (1) De Page, dl. IX, tweede uitg., nr 1459; Dl. II, derde uitg., nr 788; Cass., 3 april 1845, Pas., 1845, I, 287.

- VERDELING -

Een verdeling van een nalatenschap waarbij de erfgenaam niet werd betrokken, is t.a.v. laatstgenoemde niet aangetast door relatieve nietigheid en artikel 1304 B.W. is niet van toepassing op de rechtsvordering waarover hij beschikt.

- VERDELING -

Een verdeling van een nalatenschap waarbij de erfgenaam niet werd betrokken, is t.a.v. laatstgenoemde niet aangetast door relatieve nietigheid en artikel 1304 B.W. is niet van toepassing op de rechtsvordering waarover hij beschikt.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 1304, eerste lid

C.13.0404.F 21 maart 2014 AC nr. ...

Bij ontstentenis van een bijzondere bepaling kan de vordering tot nietigverklaring van de verkoop aan de consument buiten de onderneming geldig worden ingesteld binnen tien jaar.

- HANDELSPRAKTIJK -

Het arrest dat eerst overweegt dat de verkoper, in de eigen omstandigheden van de zaak, niet aantoont dat de consument de kans heeft gehad die nietigheid aan te voeren 'voordat' hij de aankoopbelofte ondertekende die de verkoop sluit, noch, bijgevolg ze te dekken, en vervolgens het middel verwerpt dat ertoe strekt die nietigheid te dekken op grond dat zij slechts vóór de uitvoering van het makelaarscontract kon worden aangevoerd, schendt artikel 1304, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek.

- HANDELSPRAKTIJK -

De partij waaraan de nietigheid van een overeenkomst wordt tegengeworpen, kan zich binnen de termijn van tien jaar beroepen op een bevestiging van de akte waaraan de nietigheid zou kleven.

- OVEREENKOMST - Vorm

Art. 1315

S.12.0077.F 3 februari 2014 AC nr. ...

Artikel 63, tweede lid, van de Arbeidsovereenkomstenwet, dat de bewijslast van de redenen van het ontslag bij de werkgever legt, wijkt in zoverre af van de artikelen 1315 van het Burgerlijk Wetboek en 870 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. ...

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.11.0125.F 28 oktober 2013 AC nr. ...

Hoewel een derde, alvorens met een lasthebber te handelen, het recht heeft te eisen dat laatstgenoemde een volmacht voorlegt, kan hij, als hij daarvan afziet, niet achteraf het bestaan ontkennen van een lastgeving die noch de lastgever, noch de lasthebber hebben betwist (1). (1) Zie Cass. 18 sept. 1964, Pas. 1965, p. 62.

- LASTGEVING -

S.12.0004.F 18 februari 2013 AC nr. ...

De aannemer die beweert vrijgesteld te zijn van de verplichting tot inhouding en storting die hem is opgelegd bij artikel 30bis, §4, tweede lid van de wet van 27 juni 1969 moet, wanneer hij een deel of het geheel van de werken betaalt aan een onderaannemer, de omstandigheden bewijzen die hem krachtens het derde lid van datzelfde artikel vrijstellen van die inhouding en storting (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. … .

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Het arrest dat de aannemer veroordeelt tot het betalen aan de RSZ van de bij artikel 30bis, §4, tweede lid, van de wet van 27 juni 1969 bedoelde bedragen, op grond dat hij werken heeft betaald aan een onderaannemer, zonder inhoudingen noch stortingen aan de RSZ te hebben gedaan en niet bewijst dat de onderaannemer op het ogenblik van de betaling geen schuldenaar van de RSZ was, legt enerzijds de bewijslast van de omstandigheden die hem kunnen vrijstellen van zijn verplichting tot inhouding en storting bij de aannemer zonder de artikelen 1315 van het Burgerlijk Wetboek en 870 van het Gerechtelijk Wetboek te schenden, en staat de RSZ anderzijds niet toe het bestaan van zijn schuldvordering ten laste van de aannemer te bewijzen met andere bewijsmiddelen dan het raadplegen van de door de wet bepaalde gegevensbank (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. … .

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.11.0087.F 22 oktober 2012 AC nr. ...

De partij in een arbeidsovereenkomst die beweert bevrijd te zijn van haar verplichting om die overeenkomst uit te voeren omdat de andere partij in gebreke is gebleven en aldus haar wil heeft te kennen gegeven om de overeenkomst te wijzigen en bijgevolg te beëindigen, moet, overeenkomstig het tweede lid van artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek, het bewijs leveren van die wil van de andere partij (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. …

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- OVEREENKOMST - Einde

C.09.0521.F 18 november 2011 AC nr. ...

Wanneer de publieke rechtspersoon aan het door een arbeidsongeval getroffen personeelslid de wedde en de daarop rustende lasten heeft doorbetaald, zonder arbeidsprestaties te ontvangen die daarvoor de tegenprestatie zijn, en op grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, van de derde die aansprakelijk is voor het ongeval de terugbetaling ervan vordert, dient hij niet alleen het bedrag te bewijzen van hetgeen hij betaald heeft, maar ook dat die bedragen betaald zijn tijdens een periode waarin zijn personeelslid, door de daad van de derde, arbeidsongeschikt was terwijl hij ze hem moest doorbetalen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

C.08.0621.N 24 juni 2010 AC nr. 455

Het neerleggen van een door hem opgemaakt plan van zijn jachtterrein ontslaat de indiener ervan niet om in geval van betwisting van zijn jachtrechten voor de rechtbank, dit jachtrecht te bewijzen overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht.

- JACHT -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

C.09.0178.F 11 juni 2010 AC nr. 419

Wanneer een rechtsvordering voor de burgerlijke rechter gegrond is op een overtreding van de strafwet, staat het aan de eiser op de rechtsvordering te bewijzen dat de bestanddelen van het misdrijf verenigd zijn en dat, als de verweerder zich beroept op een rechtvaardigingsgrond die niet van alle geloofwaardigheid verstoken is, die rechtvaardigingsgrond niet bestaat (1). (1) Cass., 30 sept. 2004, AR C.03.0527.F, AC, 2004, nr. 445.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Misdrijf

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.07.0447.N 3 april 2009 AC nr. 235

Wanneer het door de eiser in vervallenverklaring aangevoerde niet-gebruik van het merk waarschijnlijk voorkomt, kan de rechter de merkhouder belasten met het leveren van een positief bewijs van gebruik (1). (1) Zie Cass., 6 juni 2003, AR C.01.0503.N, AC, 2003, nr 340.

- MERKEN - Benelux-merk

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.06.0392.F 24 november 2008 AC nr. 656

Het arrest dat, zonder rechtsgeldig bekritiseerd te worden, oordeelt dat een gebeurtenis een grond tot uitsluiting van de verzekeringsdekking vormt, keert de bewijslast niet om wanneer het beslist dat de verzekeraar het bestaan van de uitsluitingsgrond dient aan te tonen (1). (1) Zie Cass., 2 april 2004, AR C.02.0030.F, AC, 2004, nr 178, met concl. adv.-gen. De Riemaecker in Pas., 2004, nr 178.

- VERZEKERING - Algemeen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.07.0409.F 18 april 2008 AC nr. 233

Een partij moet haar beweringen alleen maar bewijzen voor zover ze worden betwist (1). (1) Zie Cass., 10 mei 2001, AR C.99.0355.F, AC, 2001, nr. 270.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.06.0094.F 24 september 2007 AC nr. 427

Hij die beweert dat een bezit gebrekkig is, dient zulks te bewijzen (1). (1) Cass., 16 feb. 1998, AR C.96.0418.N, nr. 91.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BEZIT -

C.05.0399.N 13 april 2007 AC nr. 182

De verzekeraar, die beweert ingevolge artikel 4, § 2, W.A.M.-wet van dekking bevrijd te zijn wegens het deelnemen van het motorrijtuig aan snelheids-, regelmatigheids- of behendigheidsritten of -wedstrijden, moet bewijzen dat het schadegeval gebeurde in de omstandigheden bepaald in dit artikel, en dus dat er geen schriftelijke toestemming was van de overheid of geen bijzondere verzekering gesloten was (1). (1) Zie: M. FONTAINEDéchéances, exclusions, définition du risque et charge de la preuve en droit des assurances (noot onder Cass., 18 jan. 2002)", R.C.J.B., 2003, p. 59 en v.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.04.0441.N 20 maart 2006 AC nr. 159

De onzekerheid of de twijfel die blijven bestaan na de bewijsvoering moeten in aanmerking worden genomen tegen degene die de bewijslast draagt; de rechter die vaststelt dat op de wetsverzekeraar de wettelijke verbintenis rustte om binnen de twee weken na de homologatie of het in kracht van gewijsde treden van de beslissing, aan het Fonds voor Arbeidsongevallen een afschrift over te maken van de gehomologeerde overeenkomst betreffende de voor het arbeidsongeval verschuldigde vergoedingen of van de in kracht van gewijsde getreden beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid, kan de bewijslast dat die verbintenis niet werd nagekomen niet bij de rechthebbende leggen en op grond van de twijfel en onzekerheid omtrent de uitvoering van deze verplichting diens vordering niet afwijzen.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.04.0477.N 17 november 2005 AC nr. 607

De verzekerde die jegens zijn verzekeraar een recht op betaling aanvoert, moet in de regel niet alleen het bewijs leveren van de schade maar ook van de gebeurtenis die tot die schade heeft geleid, en moet bewijzen dat het opgetreden risico in het contract was voorzien en er niet door uitgesloten was (1). (1) Cass., 25 feb. 2000, AR C.98.0511.F, nr 143.

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.03.0483.F 20 juni 2005 AC nr. 355

Het staat aan de huurder die aanspraak maakt op de vergoeding bepaald in artikel 3, § 2, hoofdstuk II, titel III, B.W., te bewijzen dat de verhuurder het goed niet heeft betrokken onder de voorwaarden en binnen de termijnen die in dat artikel zijn bepaald.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

C.03.0103.F 19 mei 2005 AC nr. 284

De verzekeraar die beweert van dekking bevrijd te zijn, moet bewijzen dat de verzekerde de opzettelijke daad heeft begaan waardoor hij het voordeel van de verzekering heeft verloren (1). (1) Cass., 2 april 2004, AR C.02.0030.F, nr 178, en concl. adv.-gen. De Riemaecker.

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.03.0527.F 30 september 2004 AC nr. 445

Wanneer een rechtsvordering voor de burgerlijke rechter gegrond is op een overtreding van de strafwet, moet degene die de rechtsvordering instelt, bewijzen dat de bestanddelen van het misdrijf voorhanden zijn en, indien verweerder een rechtvaardigingsgrond aanvoert die niet alle geloofwaardigheid mist, moet hij bewijzen dat die rechtvaardigingsgrond niet bestaat (1). (1) Cass., 22 dec. 1995, AR C.94.0484.F, nr 564; 14 dec. 2001, AR C.98.0469.F, nr 705 en concl. proc.-gen. du Jardin.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.01.0600.N 6 november 2003 AC nr. 561

De verkoper die zijn vordering tot betaling grondt op de stilzwijgende aanvaarding van facturen, voortvloeiende uit de afwezigheid van tijdig protest tegen die facturen, moet bewijzen op welke datum de facturen bij de geadresseerde toekwamen; in zoverre die datum wordt betwist, kan de rechter zijn beslissing dat de facturen werden ontvangen rond de factuurdatum niet steunen, zonder de wettelijke regels inzake de bewijslast te schenden, op de enkele grond dat geen bewijs voorligt dat de facturen niet op datum zouden verzonden zijn aan de koper (1). (1) Cass., 8 nov. 1991, AR nr 7319, A.C., 1991-92, nr 135, en de verwijzingen onder voetnoot (1).

- KOOP -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.02.0632.F 19 september 2003 AC nr. 445

De partij die betoogt dat een bestuurder op foutieve wijze links heeft gereden, moet het bestaan van een dergelijke fout aantonen (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 2001, AR C.98.0469.F, nr 705.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

De partij die betoogt dat een bestuurder op foutieve wijze links heeft gereden, moet het bestaan van een dergelijke fout aantonen (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 2001, AR C.98.0469.F, nr 705.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 9

C.01.0125.F 14 november 2002 AC nr. 605

De rechter die zijn beslissing grondt op een op de algemene ervaring berustend feit schendt de artt. 1315 B.W. en 870 Ger.W. niet en miskent evenmin het algemeen beginsel van het recht van verdediging (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2001, AR C.00.0192.F, nr. 19. Het O.M. was van oordeel dat de appèlrechters, toen zij erop wezen dat "de textuur van de zijkanten (van een band van een moto) zachter is dan het loopvlak" zich gebaseerd hebben op een op de algemene ervaring berustend feit, dat aangezien het niet blijkt uit een van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, hun uit eigen wetenschap bekend was, waardoor zij het algemeen beginsel van het recht van verdediging hebben miskend.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

C.01.0401.F 14 juni 2002 AC nr. 359

Het staat aan de benadeelde en zijn verzekeraar het bewijs van het door hen aangevoerde toevallig feit te leveren, wanneer hun rechtsvorderingen niet op een overtreding van de strafwet zijn gegrond en het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds geen rechtvaardigingsgrond heeft aangevoerd (1). (1) Cass., 13 nov. 1997, A.R. C.96.0285.N, nr 475.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.01.0609.F 12 september 2001 AC nr. ...

In burgerlijke zaken moet de partij, die een op een misdrijf gegronde vordering heeft ingesteld, bewijzen dat de verweerder schuld heeft aan het misdrijf of dat een door de verweerder aangevoerde rechtvaardigingsgrond niet bestaat, voor zover aan die bewering enig geloof kan worden gehecht (1); hoewel de eiser van de vordering moet bewijzen dat die bewering onjuist is, staat het evenwel aan de bodemrechter in feite te oordelen of dergelijke elementen al dan niet voorhanden zijn. (1) Cass., 22 dec. 1995, A.R. C.94.0484.F, nr. 564.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.99.0179.F 12 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer de rechter vaststelt dat het bewijs van de door verweerder aangevoerde lening niet geleverd is, keert hij de bewijslast niet om ten voordele van de administratie die aanvoert dat er waarschijnlijk een schenking is gebeurd binnen drie jaar voor het overlijden.

- BEWIJS - Belastingzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Wanneer de rechter vaststelt dat het bewijs van de door verweerder aangevoerde lening niet geleverd is, keert hij de bewijslast niet om ten voordele van eiser.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.99.0201.F 25 september 2000 AC nr. ...

Het bewijs dat de voorwaarden voor de dwangsom vervuld zijn moet weliswaar worden geleverd door de partij die de tenuitvoerlegging van de dwangsom vordert, maar geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat de beslagrechter, als hij de door die partij gevorderde onderzoeksmaatregel beveelt, de op voornoemde partij rustende bewijslast omkeert (1). (1) Zie cass., 26 juni 1987, A.R. 5372, nr 653; Ben. GH., zaak A82/8, n.v. v/h Edgard Vanschoonbeek-Limbuterm t/ b.v.b.a. Gebroeders Vanschoonbeek, 14 april 1983, Ben. Jur. 1983, p. 83, concl. adv.-gen. Krings; Rép. Not., dl. XIII, boek IV/6, "Astreinte", door J. VAN COMPERNOLLE, nrs. 89, 90, 96, 97 en 101.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- DWANGSOM -

C.98.0511.F 25 februari 2000 AC nr. ...

De verzekerde die zich t.a.v. zijn verzekeraar beroept op het recht op een betaling, moet niet alleen het bewijs leveren van de schade en van de gebeurtenis die aan de basis ervan lag, maar moet ook bewijzen dat het ingetreden risico in het contract was overeengekomen en daarin niet uitgesloten was.

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.98.0352.F 21 januari 2000 AC nr. ...

In burgerlijke zaken dient de partij die een vordering heeft ingesteld wegens een misdrijf, het bewijs te leveren van de bestanddelen van dat misdrijf.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

In burgerlijke zaken dient de partij die een vordering heeft ingesteld wegens een misdrijf, het bewijs te leveren van de bestanddelen van dat misdrijf.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.98.0144.F 17 september 1999 AC nr. ...

De onzekerheid of de twijfel die blijven bestaan na de bewijsvoering moeten in aanmerking worden genomen tegen degene die de bewijslast draagt.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

S.97.0060.F 23 maart 1998 AC nr. ...

Niet wettig verantwoord is het arrest dat beslist dat de werkgever zich alleen tijdens de periode die loopt van het begin van de schorsing van de arbeidsovereenkomst wegens arbeidsongeschiktheid tot de datum van stopzetting van de werkzaamheden van de werkgever kan beroepen op de blijvende arbeidsongeschiktheid, waardoor het de werknemer definitief onmogelijk is de bedongen arbeid te hervatten, en kan verantwoorden dat die arbeidsongeschiktheid definitief en onherroepelijk is.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

C.97.0241.F 13 maart 1998 AC nr. ...

De verzekerde die zich t.a.v. zijn verzekeraar beroept op het recht op een betaling, moet het bewijs leveren zowel van de schade als van de gebeurtenis die aan de basis ervan lag, en moet bewijzen dat het ingetreden risico in het contract was overeengekomen en daarin niet uitgesloten was.~

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.97.0038.F 27 februari 1998 AC nr. ...

De verzekeraar die betoogt dat, krachtens een beding van de uit de W.A.M.-wet voortvloeiende modelovereenkomst, de echtgenoot van de bestuurder van het in de polis aangewezen voertuig geen recht had op de uitkering van de verzekering, beroept zich aldus op een beding dat ertoe strekt zijn verbintenis te beperken, zodat hij het bewijs ervan moet leveren.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.96.0285.N 13 november 1997 AC nr. ...

De beslissing van de burgerlijke rechter die de vordering van de benadeelde tot vergoeding van zijn schade tegen het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds inwilligt op grond dat, doordat deze vordering gesteund is op een overtreding van de strafwet, de verweerder het bestaan aanvoert van een rechtvaardigingsgrond, zoals overmacht, die niet van alle waarschijnlijkheid is ontbloot en eiser het bestaan van een misdrijf en het niet bestaan van de aangevoerde rechtvaardigingsgrond moet bewijzen, terwijl de vordering daarop niet gesteund is en het fonds evenmin een rechtvaardigingsgrond aanvoert, schendt de regelen van het bewijs in burgerlijke zaken en miskent het algemeen beginsel betreffende de bewijslast in strafzaken.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

S.96.0063.N 25 november 1996 AC nr. ...

De wetsverzekeraar die de opname van een voordeel in het basisloon van een slachtoffer van een arbeidsongeval betwist draagt de bewijslast dat het voordeel geen loon is in de zin van de Arbeidsongevallenwet.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

S.95.0086.N 15 januari 1996 AC nr. ...

De werknemer die zich als eiser beroept op een ontslag dat hem gegeven is, moet het bewijs leveren dat de werkgever eenzijdig de arbeidsovereenkomst heeft beëindigd.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Het arrest dat aan de werkgever, als verweerder, het bewijs oplegt dat er geen ontslag was maar een beëindiging van de overeenkomst met wederzijds akkoord, zonder vooraf vast te stellen dat de werknemer, als eiser, het bewijs heeft geleverd van de feiten die hij aanvoert, schendt de regelen van de bewijslast.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

C.94.0484.F 22 december 1995 AC nr. ...

In burgerlijke zaken moet de partij, die een op een misdrijf gegronde vordering heeft ingesteld, bewijzen dat de verweerder schuld heeft aan het misdrijf of dat een door de verweerder aangevoerde rechtvaardigingsgrond niet bestaat, voor zover aan die bewering enig geloof kan worden gehecht.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

S.95.0082.N 18 december 1995 AC nr. ...

De vakorganisatie die overeenkomstig artikel 9 K.B., 12 aug. 1994 beroep aantekent bij de arbeidsrechtbank tegen de beslissing betreffende de functies van de kaderleden, moet het bewijs leveren van haar bewering dat de litigieuze functies geen functies voor kaderleden zijn in de zin van artikel 14, §1, tweede lid, 3°, Bedrijfsorganisatiewet.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.94.0433.F 13 oktober 1995 AC nr. ...

De gelaedeerde die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals ze zich concreet heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Allerlei

C.94.0009.F 5 januari 1995 AC nr. ...

De verzekerde die jegens zijn verzekeraar doet gelden dat hij recht heeft op een betaling, moet niet enkel de schade bewijzen, maar ook de gebeurtenis die daartoe aanleiding heeft gegeven, en aantonen dat het verzekeringscontract wel degelijk in dat schadegeval voorziet en het niet uitsluit.~

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 1315, eerste en tweede lid

C.08.0565.F 28 juni 2010 AC nr. 466

Volgens artikel 14 van de statuten van de Waarborgkas van de wisselagenten, aangenomen bij koninklijk besluit van 19 november 1986, is het waarborgfonds bestemd voor het aanzuiveren van de beroepsverbintenissen van de leden voor zover deze verbintenissen betrekking hebben op de roerende waarden; wie een beroep wil doen op de interventie van dat waarborgfonds, moet aantonen dat de voorwaarden voor een dergelijke interventie vervuld zijn.

- BEURS -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 1315, eerste lid

C.09.0349.N 1 februari 2010 AC nr. 74

De partij die schadevergoeding vordert van de exploitant van het luchtvaartuig op grond van het Verdrag van Rome van 7 oktober 1952 moet, overeenkomstig artikel 1315, eerste lid B.W., bewijzen dat het schadegeval beantwoordt aan de omschrijving bepaald in artikel 1 van dit verdrag, zodat het aan deze partij behoort te bewijzen dat de schade het rechtstreeks gevolg is van een zich in de lucht bevindend luchtvaartuig of van een daaruit vallende persoon of zaak, en dat zij niet uitsluitend te wijten is aan het feit dat het luchtvaartuig door het luchtruim vliegt overeenkomstig de geldende bepalingen betreffende het luchtverkeer.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.07.0120.N 24 april 2009 AC nr. 275

De partij die schadevergoeding vordert op grond van artikel 29bis WAM 1989 moet bewijzen dat het schadegeval beantwoordt aan het in dit artikel omschreven risico; het behoort derhalve aan deze partij om het bewijs te leveren dat zij een door dit artikel beschermd slachtoffer of rechthebbende is en dienvolgens dat zij niet de bestuurder was van het in het ongeval betrokken motorrijtuig, of zijn rechthebbende (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.06.0301.N 20 december 2007 AC nr. 650

De eiser die beweert ingevolge artikel 29bis van de W.A.M.-wet aanspraak te kunnen maken op een vergoeding, moet bewijzen dat het verwezenlijkte risico binnen de omschrijving van het verzekerde risico valt; hij moet derhalve bewijzen dat hij behoort tot de door dat artikel beschermde categorie en dus niet de bestuurder was van een bij een verkeersongeval betrokken voertuig.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.06.0341.F 26 oktober 2007 AC nr. 507

De partij die op grond van artikel 29bis W.A.M.-wet 1989 vergoeding van een schadegeval vordert, moet bewijzen dat het schadegeval beantwoordt aan het in dat artikel omschreven risico; derhalve dient zij het bewijs te leveren dat zij een door dat artikel beschermd slachtoffer is en, bijgevolg dat zij niet de bestuurder, noch diens rechthebbende, is van het bij het ongeval betrokken motorrijtuig (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.03.0326.F 25 juni 2004 AC nr. 361

Wegens de onderlinge afhankelijkheid van de wederkerige verbintenissen van de partijen bij een wederkerige overeenkomst moet de partij bij zo'n overeenkomst die de uitvoering vordert van de op de tegenpartij rustende verbintenissen nadat eerstgenoemde haar eigen verbintenissen heeft uitgevoerd, bewijzen dat zij die verbintenissen heeft uitgevoerd, of aangeboden heeft ze uit te voeren.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.96.0833.N 20 januari 1998 AC nr. ...

Bij ontstentenis van akkoord tussen haar en de beklaagde omtrent de omvang en de hoegrootheid van de door haar gevorderde schadevergoeding komt het de burgerlijke partij toe het initiatief tot bewijsinzameling te nemen door haar schade op tegensprekelijke wijze, zo nodig door een hiertoe door de rechtbank aan te stellen deskundige, te laten vaststellen.~

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 1315, tweede lid

C.06.0650.F 22 januari 2009 AC nr. 57

De verzekerde dient, met alle toelaatbare bewijsmiddelen, het bewijs te leveren van de diefstal waarvan hij beweert het slachtoffer te zijn; de rechter oordeelt of het bewijs al dan niet is geleverd, zonder dat hij evenwel de bewijslast kan omkeren (1). (1) Cass., 10 april 2003, AR C.02.0213.F, nr. 239.

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

S.05.0106.N 6 maart 2006 AC nr. 128

Van zodra de partij die de dringende reden inroept het bewijs levert van feiten die kunnen worden beschouwd als een ernstige tekortkoming van de andere partij die elke professionele samenwerking tussen de partijen onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt, draagt de andere partij, wanneer die feiten aanvoert die als een exceptie in de zin van artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek kunnen worden beschouwd, de bewijslast van de door haar aangevoerde feiten.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.03.0407.N 16 december 2004 AC nr. 616

Bij een civielrechtelijke betwisting inzake te vergoeden schade behoort de bewijslast van de fout, de schade en het oorzakelijk verband aan degene die vergoeding vordert voor de schade die hij heeft geleden (1); hieraan wordt geen afbreuk gedaan door de bepaling volgens welke hij die beweert bevrijd te zijn, het bewijs moet leveren van het feit dat het tenietgaan van zijn verbintenis heeft teweeggebracht. (1) Cass., 23 sept. 1997, AR P.96.0526.N, nr 364 (strafzaak).

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.02.0533.F 4 november 2004 AC nr. 530

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds dat beweert van dekking jegens de houder van het voertuig bevrijd te zijn, moet bewijzen dat laatstgenoemde wist dat de burgerlijke aansprakelijkheid waartoe het voertuig aanleiding kan geven, niet regelmatig gedekt was (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2001, AR C.98.0478.F - C.98.0492.F, nr 344; 18 jan. 2002, AR C.00.0260.F, nr 42; 2 april 2004, AR C.02.0030.F, nr ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.02.0213.F 10 april 2003 AC nr. 239

De verzekerde dient, met alle toelaatbare bewijsmiddelen, het bewijs te leveren van de diefstal waarvan hij beweert het slachtoffer te zijn (1). (1) Zie Cass., 10 jan. 1991, nr 236.

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.00.0260.F 18 januari 2002 AC nr. 42

De verzekeraar die beweert bevrijd te zijn van de dekking t.a.v. zijn verzekerde omdat die door een opzettelijke daad het voordeel van de verzekering heeft verloren, moet zulks bewijzen (1). (1) Cass., 7 juni 2001, A.R. C.98.0487.F, C.98.0492.F., nr ...

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.98.0478.F 7 juni 2001 AC nr. ...

De verzekeraar die beweert bevrijd te zijn van de dekking t.a.v. zijn verzekerde omdat die door een opzettelijke daad het voordeel van de verzekering heeft verloren, moet zulks bewijzen (1). (1) Over het bewijs ten laste van de verzekerde die aanspraak maakt op zijn recht op een betaling t.a.v. zijn verzekeraar, zie cass. 25 feb. 2000, AR. C.98.0511.F, nr. 143.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- VERZEKERING - Landverzekering

C.99.0211.N 26 januari 2001 AC nr. ...

Schendt de regels van de bewijslast niet, het arrest dat aan de schuldenaar die beweert bevrijd te zijn van de uitvoering van zijn verbintenis, de bewijslast oplegt van het feit dat het tenietgaan van zijn verbintenis heeft teweeggebracht (1). (1) Cass., 26 nov. 1982, AR 3489, nr 195.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.94.0002.F 5 januari 1995 AC nr. ...

Het bewijs van de vreemde oorzaak waardoor de spoorwegvervoerder wordt vrijgesteld van zijn aansprakelijkheid voor de aan reizigers overkomen ongevallen kan onrechtstreeks blijken uit een geheel van omstandigheden die iedere mogelijke fout zijnerzijds uitsluiten.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 1317, eerste lid

C.11.0096.N 22 maart 2013 AC nr. ...

Uit de schrapping in artikel 114 Wet Notarisambt van de verwijzing naar artikel 6, eerste lid, 1° door de wet van 4 mei 1999 en uit de parlementaire voorbereiding van deze wet blijkt dat de wetgever aan de miskenning van het in dit artikel 6, eerste lid, 1° bedoelde voorschrift niet langer het gevolg van de nietigheid van de notariële akte heeft willen verbinden en heeft willen derogeren aan het bepaalde in artikel 1317, eerste lid, Burgerlijk Wetboek; hieruit volgt dat de bijzondere regeling van de Wet Notarisambt de niet-vermelding van de verklaring van de partij dat zij fysiek niet in staat is om zich te verplaatsen naar het kantoor zoals bepaald in artikel 5, §2, niet met de nietigheid sanctioneert (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen

- NOTARIS -

Art. 1319

P.01.0341.N 10 september 2002 AC nr. 429

Een authentieke akte zoals een akte van verklaring van hoger beroep in strafzaken levert volledig bewijs op van de vermeldingen die de openbare ambtenaar moet en kan vaststellen, tenzij het tegenbewijs ervan wordt geleverd na een valsheidsvordering; geen valsheidsvordering is vereist wanneer een vermelding wordt tegengesproken door een andere vermelding van dezelfde authentieke akte of door een andere authentieke akte of wanneer de valsheid blijkt uit het onderzoek van de akte zelf zonder dat een onderzoeksmaatregel hoeft te worden getroffen (1). (1) Zie Cass., 31 okt. 1968, AC, 1968-69, 237.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

Art. 1320

P.95.1190.N 28 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer de rechter zijn beslissing op een akte of een geschrift laat steunen beperkt de taak van het Hof van Cassatie zich ertoe na te gaan of hij aan de bewoordingen ervan al dan niet hun gebruikelijke zin heeft toegekend en, zo niet, of enerzijds de gegeven uitlegging met die bewoordingen bestaanbaar is gelet op de betekenis die de rechter eraan gegeven heeft, anderzijds de gegeven uitlegging berust op het geheel van de akte dan wel op een deel ervan, waaraan de voorkeur werd gegeven.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

Art. 1321

C.99.0397.F 5 april 2001 AC nr. ...

De rechter die oordeelt dat een gedeelte van de huurovereenkomst vermomd is, namelijk door de clausule waarin een in werkelijkheid fictieve huurprijs werd bedongen, en dat verweerder geen fout heeft begaan die de ontbinding van de door eiseres als huur omschreven overeenkomst kan verantwoorden, dient de ontbinding van de overeenkomst niet uit te spreken, als hij daaraan het gevolg verbindt van een overeenkomst van kosteloze bewoning.

- OVEREENKOMST - Einde

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

F.95.0031.N 16 oktober 1997 AC nr. ...

Art. 1321 B.W. krachtens hetwelk derden in hun betrekkingen met de partijen van een gesimuleerde overeenkomst zich op die overeenkomst kunnen beroepen veeleer dan op de werkelijke overeenkomst, vindt geen toepassing in belastingzaken.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

Art. 1322, eerste lid

C.13.0366.N 29 september 2014 AC nr. ...

Een paraaf kan als een handtekening aangezien worden wanneer de ondertekenaar door het aanbrengen ervan op de akte blijkt geeft van de bedoeling zich deze toe te eigenen.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen

Art. 1325

C.98.0327.N 27 september 2001 AC nr. ...

Door de overdracht van loon, waarbij een akte dient opgesteld te worden onderscheiden van die welke de hoofdverbintenissen, waarvan zij de uitvoering waarborgt, bevat, verbindt enkel de overdrager zich ten aanzien van de overnemer, zodat deze overdracht geen wederkerige overeenkomst uitmaakt en als schriftelijk bewijs van de aangegane verbintenissen volstaat dat de overnemer een exemplaar van de akte met handtekening van de overdrager overlegt (1). (1) Cass., 10 feb. 1997, A.R. C.95.0419.N, A.C., 1997, nr 72.

- LOON - Bescherming

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

C.95.0419.N 10 februari 1997 AC nr. ...

Door de overdracht van loon, waarbij een akte dient opgesteld te worden onderscheiden van die welke de hoofdverbintenissen, waarvan zij de uitvoering waarborgt, bevat, verbindt enkel de overdrager zich ten aanzien van de overnemer, zodat deze overdracht geen wederkerige overeenkomst uitmaakt en als schriftelijk bewijs van de aangegane verbintenissen volstaat dat de overnemer een exemplaar van de akte met handtekening van de overdrager overlegt.

- LOON - Bescherming

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

Art. 1325, eerste lid

C.99.0004.F 26 april 2001 AC nr. ...

De wet luidens welke onderhandse akten die wederkerige overeenkomsten bevatten, slechts geldig zijn voor zover ze opgemaakt zijn in zoveel originelen als er partijen zijn die een onderscheiden belang hebben, veronderstelt dat er daadwerkelijk een origineel van de akte is overhandigd aan iedere partij die een onderscheiden belang heeft; de partijen kunnen evenwel, stilzwijgend of uitdrukkelijk, van dat vormvereiste afzien.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Art. 1326

C.01.0062.N 27 februari 2003 AC nr. 136

Een schuldbekentenis die ondertekend is door twee personen waarvan één koopman is, en die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 1326, eerste lid, B.W., is tegenover de ondertekenaar die koopman is een volwaardig schriftelijk bewijs van de aangegane verbintenis (1). (1) F. Laurent, Principes de droit civil, XIX, 1876, nr. 264.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen

C.98.0482.N 27 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer een borgtocht is neergelegd in een wederkerige overeenkomst die onderworpen is aan het bepaalde in artikel 1325 B.W., moet artikel 1326 B.W. niet worden nageleefd (1). (1) Dirix, E. en De Corte, R., Zekerheidsrechten in Beginselen van Belgisch privaatrecht, XII, Story-Scientia 1999, nr 387; Mougenot, R., Droit des obligations - La preuve, Larcier 1997, 159.

- BORGTOCHT -

Art. 1330

C.08.0593.F 8 januari 2010 AC nr. 12

Artikel 1330 van het Burgerlijk Wetboek dat de toestand regelt van een derde die zich op het bestaan van een schuldvordering op een koopman beroept, vermeldt dat die derde het bewijs van die schuldvordering kan leveren door zich te baseren op de inhoud van de boeken van de koopman (1). (1) Zie Cass., 3 dec. 2007, AR C.07.0015.F, A.C., 2007, nr. 604.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

C.07.0015.F 3 december 2007 AC nr. 604

De niet-handelaar kan zich in de regel beroepen op de inhoud van de boeken van kooplieden, die t.a.v. degene die ze bijhoudt een bekentenis kunnen vormen; aangezien die boeken echter geen bekentenis in rechte inhouden, beoordeelt de feitenrechter evenwel de wettelijke bewijswaarde van de gegevens uit die boeken.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

Art. 1335

P.05.0572.F 15 juni 2005 AC nr. 345

Art. 1335 B.W. houdt geen verband met de regels die de bewijsverkrijging en -beoordeling in strafzaken beheersen alsook de vorm van de stukken waarin deze liggen vervat.

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

Art. 1341

C.13.0165.N 7 november 2013 AC nr. ...

Wanneer partijen bij het aangaan van een huurcontract de kleinhandelsbestemming hebben uitgesloten, kan het bewijs van de instemming van de verhuurder, die geen handelaar is, met een wijziging van deze bestemming, niet door middel van getuigen worden geleverd.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Allerlei

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Allerlei

C.08.0532.F 2 april 2010 AC nr. 245

Artikel 1341 Burgerlijk Wetboek belet in de regel niet dat de minnelijke beëindiging van overeenkomst bewezen wordt door een bekentenis, al gaat de waarde van het geschil 375 euro te boven (1). (1) Zie Cass., 23 okt. 1959, AC, 1960, 157.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

C.05.0167.F 26 oktober 2006 AC nr. 516

Betaling is een rechtshandeling waarop de bewijsregel van artikel 1341, B.W. van toepassing is (1). (1) Zie Cass., 6 dec. 2002, AR C.00.0099.N, nr 654.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen

S.00.0170.F 11 maart 2002 AC nr. ...

Het cassatiemiddel volgens hetwelk artikel 1341 B.W. is geschonden kan niet voor de eerste maal in cassatie worden aangevoerd (1). (1) Zie cass., 30 jan. 1947 (Bull. en Pas., 1947, I, 29); 28 sept. 1953 (AC, 1954, 35); 22 maart 1973 (ibid., 1973, 730); 24 juni 1994, AR 8268, nr. 332; 31 okt. 1997, AR C.96.0484.F, nr. 440; H. DE PAGE, "Traité élémentaire de droit civil belge, III, 3e uitg., Brussel, 1967, nr. 859.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

P.97.0858.N 21 december 1999 AC nr. ...

De strafrechter bij wie een telastlegging van misbruik van vertrouwen aanhangig is gemaakt, gedraagt zich, wanneer het misdrijf verband houdt met de uitvoering van een overeenkomst waarvan het bestaan ontkend of de uitlegging betwist wordt, naar de regels van het burgerlijk recht bij zijn beslissing over het bestaan van die overeenkomst of de uitvoering ervan; artikel 1341 B.W. is noch van openbare orde noch van dwingend recht.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

S.94.0029.N 5 december 1994 AC nr. ...

De werkgever kan, in het geval bedoeld bij artikel 4, §1, Wet 19 maart 1991, door getuigen bewijzen op welke dag hij kennis heeft gekregen van het feit dat het ontslag zou rechtvaardigen.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

Art. 1341, eerste lid

C.09.0465.N 29 oktober 2010 AC nr. 647

De beweerde gebruiker van een landeigendom kan, in weerwil van artikel 1341, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, tegen een andersluidend geschrift in, het bewijs leveren door alle middelen van recht van het bestaan van een pachtcontract dat onder toepassing valt van de Pachtwet; dit bewijs is evenwel alleen toegestaan aan diegene die het bewijs levert dat hij een landeigendom exploiteert in de zin van een landbouwexploitatie overeenkomstig artikel 1, eerste lid, 1° en 2°, van de Pachtwet, tijdens de periode dat hij voorhoudt pachter te zijn geweest (1). (1) Zie Cass., 7 maart 2002, C.99.0213.N, A.C., 2002, nr. 163; J.L. RENSHet bewijs van de pachtovereenkomst, R.W., 1989-90, 420, nr. 7 en 423, nr. 10; R. GOTZEN, Burgerlijk Recht - commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, artikel 3 Pachtwet, 5, nr. 5 en 6, nr. 7.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

Art. 1343

C.96.0182.N 17 december 1998 AC nr. ...

De rechter mag de weigering van de persoon om zich te onderwerpen aan een bevolen bloedonderzoek of enig ander onderzoek volgens beproefde wetenschappelijke methodes beoordelen en mag uit de weigering zonder rechtmatige reden een feitelijk vermoeden afleiden.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Art. 1347

P.95.1308.N 25 februari 1997 AC nr. ...

De rechter die, met het oog op de toelaatbaarheid van de bewijslevering door getuigen, uit de tegenstrijdigheid van door de schuldenaar ondertekende verklaringen een feit als waarschijnlijk afleidt, miskent het begrip "waarschijnlijkheid" niet en vermag zodoende te oordelen dat deze verklaringen een begin van bewijs door geschrift opleveren.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

Art. 1347, tweede lid

C.10.0175.F 5 mei 2011 AC nr. ...

De rechter oordeelt weliswaar in feite of de hem voorgelegde akte het beweerde feit al dan niet waarschijnlijk maakt en derhalve een begin van bewijs door geschrift uitmaakt maar het staat aan het Hof na te gaan of de rechter het wettelijk begrip waarschijnlijkheid niet heeft miskend (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.10.0175.F, Pas., 2011, nr.…

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Een bankrekeninguittreksel dat een overschrijving bevat vermeldt alleen dat er werkelijk een geldsom werd gestort (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.10.0175.F, Pas., 2011, nr.…

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

C.05.0379.F 2 november 2007 AC nr. 524

De rechter oordeelt op onaantastbare wijze of de hem voorgelegde akte het beweerde feit waarschijnlijk maakt en derhalve als een begin van bewijs door geschrift moet worden beschouwd waarbij het Hof bevoegd is na te gaan of de rechter dat wettelijk begrip niet heeft miskend (1). (1) Zie Cass., 30 april 1982, AC, 1981-82, nr. 511.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen

Art. 1348

C.01.0188.F 2 januari 2003 AC nr. 1

Een vordering in rechte die voor de burgerlijke rechter gegrond is op een misdrijf, valt onder toepassing van de regels van de bewijsvoering in strafzaken; in die materie mag het bewijs van het litigieuze feit door alle middelen rechtens worden aangevoerd (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 2001, A.R. C.98.0469.F, nr ... en concl. proc.-gen. J. du Jardin.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Art. 1348, eerste lid en tweede lid, 1°

C.08.0316.N 8 oktober 2009 AC nr. 566

Een eenzijdige belofte is geen oneigenlijk contract in de zin van de wetsbepaling krachtens welke de regels betreffende het bewijs met geschrift uitzondering lijden.

- VERBINTENIS -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Art. 1348, tweede lid, 1°

P.00.1037.N 26 februari 2002 AC nr. 130

Ook in strafzaken zijn de bewijsregels van het burgerlijk recht van toepassing voor het bewijs van het bestaan en de omvang van de schade, ontstaan uit een misdrijf, die met alle bewijsmiddelen mogen worden bewezen, getuigen en vermoedens inbegrepen (1). (1) Zie L. Schuermans, A. Van Oevelen, Chr. Persyn, Ph. Ernst en J.L. Schuermans, Overzicht van rechtspraak: onrechtmatige daad, schade en schadeloosstelling, 1983-1992, T.P.R., 1994, 851 (1009).

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 1349

C.96.0067.N 5 maart 1999 AC nr. ...

De rechter kan in de regel het bestaan van een feit niet afleiden uit de loutere aanvoering van een feit door een partij die in het geding is.~

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Hoewel de rechter onaantastbaar het bestaan vaststelt van de feiten waarop hij steunt en de gevolgtrekkingen, die hij daaruit als vermoeden afleidt, aan zijn oordeel en beleid worden overgelaten, mag hij het rechtsbegrip feitelijk vermoeden, dat aan het toezicht van het Hof is onderworpen, niet miskennen door uit de door hem vastgestelde feiten gevolgtrekkingen af te leiden die, op grond van die feiten, voor geen enkele verantwoording vatbaar zijn.~

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 1352

P.00.0030.F 24 mei 2000 AC nr. ...

Om de vergoeding te bepalen die aan de weduwe van het slachtoffer van een dodelijk wegverkeersongeval verschuldigd is, en, meer bepaald, het bedrag te bepalen dat de weduwe persoonlijk ten goede kwam toen haar echtgenoot nog leefde en dat zij wegens zijn overlijden verloren heeft, moeten de persoonlijke onderhoudskosten van de echtgenoot, die berekend worden op het geheel van de gezinsinkomsten, van zijn eigen inkomsten worden afgetrokken (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1989, A.R. 2531, nr. 365.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

S.96.0184.F 9 juni 1997 AC nr. ...

Het bij artikel 9 Arbeidsongevallenwet gevestigde vermoeden volgens hetwelk er een causaal verband is tussen de plotselinge gebeurtenis en het letsel, is weerlegd wanneer de rechter ervan overtuigd is dat het letsel niet door het ongeval is veroorzaakt.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

S.96.0016.N 7 oktober 1996 AC nr. ...

Het vermoeden dat een overeenkomst tussen een werkgever en een student, welke benaming aan die overeenkomst ook is gegeven, een arbeidsovereenkomst is, geldt tot het tegendeel is bewezen, dit is tot bewezen is dat bedoelde overeenkomst geen arbeidsovereenkomst is.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 1352, eerste lid

S.97.0153.F 4 oktober 1999 AC nr. ...

Bij ontstentenis van, in de programmawet van 22 dec. 1989 bepaalde, openbaarmaking van de werkroosters van de deeltijdse werknemers, worden de werknemers vermoed hun arbeidsprestaties voltijds te hebben verricht zonder dat het bewijs van het tegendeel kan worden aangebracht; dat vermoeden is evenwel ingesteld ten voordele van de instellingen en ambtenaren die bevoegd zijn om zwartwerk te voorkomen en te bestrijden en niet ten voordele van de werknemers.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

S.96.0129.N 17 november 1997 AC nr. ...

Miskennen het bij artikel 4, tweede lid, Arbeidsovereenkomstenwet gevestigde wettelijk vermoeden aangaande het bestaan van een gezagsverhouding tussen de handelsvertegenwoordiger en de werkgever, de rechters die aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid die zich op dat vermoeden beroept, het bewijs opleggen van het bestaan van een gezagsverhouding.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 1353

C.09.0521.F 18 november 2011 AC nr. ...

In het geschil tussen, enerzijds, de werkgever en, anderzijds, de veroorzaker van het ongeval en diens B.A.-verzekeraar, over de eigen schade van de werkgever, gelden de beslissingen van de administratieve gezondheidsdienst, thans Medex, slechts als een feitelijk vermoeden dat de rechter beoordeelt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

C.08.0602.N 22 april 2010 AC nr. 271

Vermoedens die niet bij wet zijn ingesteld worden aan het beleid van de rechter overgelaten, wat inhoudt dat de rechter onaantastbaar de bewijswaarde beoordeelt van de vermoedens waarop hij steunt, waarbij hij evenwel het rechtsbegrip feitelijk vermoeden niet mag miskennen (1). (1) Zie Cass., 20 dec. 2007, AR C.07.0161.N, AC, 2007, nr. 652.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

C.07.0355.N 24 januari 2008 AC nr. 59

De regel dat de aanvaarde factuur het bewijs oplevert van de overeenkomst geldt enkel voor de handelskoop; voor andere handelsverrichtingen kan de rechter uit de aanvaarding van de factuur een feitelijk vermoeden putten en er het bewijs in vinden dat de schuldenaar zijn akkoord heeft gegeven met de in de factuur vermelde verbintenis (1). (1) Cass., 1 dec. 1967, AC, 1968, 471; zie Cass., 7 jan. 2005, AR C.03.0129.N, AC, 2005, nr 11.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

C.07.0003.F 3 december 2007 AC nr. 603

In de gevallen waarin het bewijs door vermoedens wettelijk is toegestaan, beoordeelt de rechter in feite de bewijswaarde van de vermoedens waarop hij zijn beslissing grondt; het Hof gaat alleen na of de rechter het feitelijk vermoeden niet heeft miskend en of hij m.n. uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolg heeft afgeleid dat op grond daarvan onmogelijk te verantwoorden is (1). (1) Zie Cass., 17 april 1998, AR F.97.0030.F - F.97.0031.F, nr. 198.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.05.0111.F 27 januari 2006 AC nr. 58

Het bewijs van de bebouwbaarheid van een perceel kan door vermoedens worden geleverd.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

F.98.0097.F 28 januari 1999 AC nr. ...

In de gevallen waarin het bewijs door vermoedens wettelijk is toegelaten, beoordeelt de rechter de bewijswaarde van de vermoedens waarop hij zich baseert; het Hof gaat slechts na of de rechter het begrip feitelijk vermoeden niet heeft miskend en meer bepaald of hij uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgtrekkingen heeft gemaakt die op grond van die feiten geenszins kunnen worden verantwoord.~

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

C.94.0333.F 16 maart 1995 AC nr. ...

In de gevallen waarin het bewijs door vermoedens wettelijk is toegelaten, beoordeelt de rechter de bewijswaarde van de vermoedens waarop hij zijn beslissing grondt in feite; het Hof gaat enkel na of de rechter het begrip "feitelijk vermoeden" niet heeft miskend en, meer bepaald, of hij uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgtrekkingen heeft afgeleid die op grond van die feiten geenszins kunnen worden verantwoord.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Art. 1354

C.05.0385.N 1 juni 2007 AC nr. 289

Voor het aannemen van een buitengerechtelijke bekentenis is niet vereist dat tussen de partijen reeds een ontstane en actuele betwisting bestaat (1). (1) Cass., 7 maart 1991, AR 7197, nr 358, en voetnoot (1).

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

C.04.0032.F 7 september 2006 AC nr. 395

Ook al mag de bekentenis impliciet zijn, toch moet zij vaststaan, zodat zij enkel kan worden afgeleid uit feiten die voor geen andere interpretatie vatbaar zijn (1). (1) Zie cass., 16 juni 2003, AR S.02.0037.F, nr 354.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

S.04.0121.N 24 april 2006 AC nr. 232

De feitelijke elementen waarop de toepassing van de vermoedens neergelegd in artikel 22 ter R.S.Z.-Wet gegrond is, kunnen niet bewezen worden door middel van een bekentenis (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Een bekentenis kan niet slaan op zaken waarover de wet niet toelaat te beschikken of waarover geen dading mag worden aangegaan; de bekentenis van een feit dat een beslissend gegeven uitmaakt voor de al dan niet toepasselijkheid van een wet van openbare orde mag dienvolgens niet worden aangenomen door de rechter (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

S.00.0064.N 13 november 2000 AC nr. ...

De bekentenis, zowel de buitengerechtelijke als de gerechtelijke, kan niet slaan op zaken waarover de wet niet toestaat te beschikken en een dading aan te gaan (1). (1) Zie: cass. 18 okt. 1999, A.R. S.98.0085.F, nr. 539.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

S.98.0085.F 18 oktober 1999 AC nr. ...

De bekentenis, zowel de buitengerechtelijke als de gerechtelijke, kan niet slaan op zaken waarover de wet niet toestaat te beschikken en een dading aan te gaan.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

C.98.0259.F 24 juni 1999 AC nr. ...

De bekentenis kan weliswaar alleen slaan op de oplossing die, in rechte, aan het geschil moet worden gegeven, toch kan zij niet alleen op materiële feiten maar ook op rechtsfeiten slaan.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

C.95.0127.N 7 februari 1997 AC nr. ...

De buitengerechtelijke bekentenis is een eenzijdige daad waaruit een bewijs kan worden gehaald en die moet uitgaan van de partij tegen wie ze wordt aangevoerd; zij heeft betrekking op een feit en niet op een rechtsvraag.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

Het komt aan de feitenrechter toe te oordelen of degene die een verklaring aflegt, de wil had een verklaring af te leggen, die tegen hem als bewijs kan dienen; de omstandigheid dat degene aan wie een verklaring wordt tegengeworpen die tegen hem als bewijs kan dienen, die verklaring aflegt in een akte die, op zichzelf beschouwd, alleen rechtsgevolgen heeft voor een derde, niet verhindert dat daaruit een buitengerechtelijke bekentenis kan worden afgeleid.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

Art. 1356, derde lid

C.11.0781.N 10 mei 2013 AC nr. ...

De erkenning van het bestaan van een verbintenis en van de uitvoering ervan is onsplitsbaar in de zin van artikel 1356, derde lid, Burgerlijk Wetboek en deze onsplitsbaarheid wijzigt de regels van de bewijslast niet (1). (1) Zie concl. O.M.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

De erkenning van het bestaan van een verbintenis en van de uitvoering ervan is onsplitsbaar in de zin van artikel 1356, derde lid, Burgerlijk Wetboek en deze onsplitsbaarheid wijzigt de regels van de bewijslast niet (1). (1) Zie concl. O.M.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

Art. 1356, eerste en tweede lid

C.03.0608.N 17 juni 2005 AC nr. 350

Bij de uitlegging van een gerechtelijke bekentenis moet de rechter alle feitelijke gegevens ervan in aanmerking nemen, maar is hij niet gebonden door de juridische gevolgen die de partij die de bekentenis heeft afgelegd eruit afleidt (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 1986, AR 4848, nr 386.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

De gerechtelijke bekentenis kan zowel op rechtsfeiten als op materiële feiten slaan, maar niet op een rechtsvraag (1). (1) Zie Cass., 7 feb. 1997, AR C.95.0127.N, nr 71 en 24 juni 1999, AR C.98.0259.F, nr 394 (buitengerechtelijke bekentenis).

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

Art. 1356, eerste lid

C.11.0358.N 25 januari 2013 AC nr. ...

De verklaring die niet voor een rechter wordt afgelegd of is gedaan in een andere zaak dan die waarover de rechter uitspraak moet doen, is geen gerechtelijke bekentenis (1). (1) Cass. 7 nov. 2002, AR C.11.0541.F, AC 2002, nr. 589; zie ook Cass. 2 juni 1964, Pas. 1964, 1032.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

Art. 1357

C.94.0200.N 27 september 1996 AC nr. ...

Geen beslissende eed is de eed die in ondergeschikte orde wordt opgedragen.~

- EED -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Eed

Art. 1370

C.05.0216.N 28 februari 2008 AC nr. 141

De verklaring van openbaar nut voorzien in artikel 10 van de Wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen heeft tot gevolg dat de begunstigde gemachtigd wordt om privé-gronden te gebruiken voor de aanleg van leidingen; na het verkrijgen van die verklaring en van de eventuele noodzakelijke vergunningen en mits het respecteren van de termijn van de kennisgeving aan de betrokken eigenaar kan die begunstigde de rechten uitoefenen die verbonden zijn aan de wettelijke erfdienstbaarheid en kan hij, zelfs bij verzet van de betrokken eigenaar, de werken uitvoeren die verband houden met de uitoefening van die wettelijke erfdienstbaarheid, zodat het onder die voorwaarden uitvoeren van die werken niet tot gevolg heeft dat de eigenaar, die de erfdienstbaarheid moet dulden, door geweld of feitelijkheid wordt ontzet uit zijn bezit en dit zou kunnen bestrijden met een bezitsvordering (1). (1) Zie Memorie van Toelichting W. 12 april 1965, Parl. St. Kamer 1964-65, nr. 899/1, 10.

- ENERGIE -

- ERFDIENSTBAARHEID -

- BEZIT -

C.05.0509.F 19 oktober 2007 AC nr. 496

De bezitsvordering, actio reïntegranda genaamd, strekt tot handhaving van de openbare rust en kan worden ingesteld door elke houder, uit welken hoofde ook, van een onroerend goed of onroerend zakelijk recht die in het genot daarvan wordt gestoord door geweld of feitelijkheid (1) (2). (1) Zie Cass., 29 mei 1997, AR C.95.0455.F, AC, 1997, nr 245. (2) Het O.M. was van mening dat de door de rechtbank bevolen heropening van het debat aldus kon worden uitgelegd dat ze betrekking had op de bepaling van de aard van het recht waarop de actio reïntegranda berustte en niet op de titel uit hoofde waarvan het bezit werd uitgeoefend. Het bestreden arrest dat overweegt dat het in de huidige stand van het dossier alleen mogelijk is met zekerheid aan te tonen dat de eisers daden hadden verricht die overeenkwamen met de uitoefening van een recht van overgang, en dat dus niet door verjaring kon worden verkregen en niet de grondslag kon vormen van een actio reïntegranda, biedt het bestreden vonnis de eisers inderdaad de gelegenheid het bestaan aan te tonen van "daden waaruit zou blijken dat zij zich als eigenaars hadden gedragen" of die "overeenkwamen" met het geclaimde recht, teneinde dat recht als al dan niet vatbaar voor verjaring te omschrijven.

- BEZIT -

- BEZITSVORDERING [ZIE: 079 BEZIT] -

Art. 1372

C.02.0522.F 6 januari 2005 AC nr. 8

Zaakwaarneming vereist dat de handelingen vrijwillig worden verricht, d.w.z. met het oogmerk om te handelen voor rekening en in het belang van een ander.

- ZAAKWAARNEMING -

Art. 1376

C.08.0451.F 14 oktober 2010 AC nr. 600

De rechtsvordering tot teruggave van door de werkgever onverschuldigd betaalde socialezekerheidsbijdragen kan alleen door hem en uitsluitend tegen de Rijksdienst voor sociale zekerheid worden ingesteld; de werknemer beschikt over geen enkel recht op de bijdragen die de werkgever aan voornoemde dienst heeft betaald (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

C.07.0274.F 22 februari 2008 AC nr. 125

Een bankier is niet degene die de onverschuldigde betaling ontvangt in de zin van artikel 1376 B.W., wanneer hij in de hoedanigheid van lasthebber van zijn cliënt, wiens overlijden hem niet ter kennis is gebracht, van een derde een betaling ontvangt in het kader van een overeenkomst van dadelijk deposito van gelden in naam van die cliënt (1). (1) Cass., 19 dec. 2002, AR C.01.0380.F, AC, 2002, nr. 684.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Allerlei

F.96.0028.N 23 september 1999 AC nr. ...

Het hof van beroep, dat uitspraak doet over een voorziening tegen een directoriale beslissing, en vaststelt dat de gestorte bedragen als voorafbetalingen, wegens laattijdigheid van de aanslag, niet meer verrekend konden worden en de Staat de bedragen onverschuldigd inhoudt, kan, op grond van het beginsel van de onverschuldigde betaling, rente toekennen.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

Art. 1378

C.94.0188.N 20 juni 1996 AC nr. ...

Wanneer de onteigende na rechtspleging in herziening wordt veroordeeld tot terugbetaling van hetgeen hij te veel heeft ontvangen, te weten het verschil tussen de voorlopige en de definitieve vergoeding, is artikel 1378 B.W. niet van toepassing.~

- INTEREST - Moratoire interest

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.93.0307.N 14 september 1995 AC nr. ...

Wanneer een onteigende, na de rechtspleging in herziening, wordt veroordeeld tot terugbetaling van hetgeen hij teveel heeft ontvangen, mag de rechter, zonder de kwade trouw van de onteigende te moeten vaststellen, beslissen dat interest verschuldigd is op het verschil tussen het bedrag van de definitieve en de voorlopige vergoeding, vanaf de dag der betaling.~

- INTEREST - Algemeen

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 1382

P.13.1976.F 3 december 2014 AC nr. 747

Wanneer schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van verschillende personen, staat het aan de rechter om, in de verhouding tussen degenen die deze fouten hebben begaan, te oordelen in welke mate de fout van ieder van hen tot de schade heeft bijgedragen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ……

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

P.14.1139.F 19 november 2014 AC nr. 708

In geval van samenloop van fouten van verschillende personen oordeelt de rechter niet alleen of ieders fout de schade heeft veroorzaakt maar ook in hoeverre ze tot de totstandkoming ervan heeft bijgedragen; op grond van het relatieve oorzakelijk belang van elk van de samenlopende fouten bepaalt de rechter vervolgens het aandeel van de schade dat elke schuldige kan worden toegerekend (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

C.13.0199.N 7 november 2014 AC nr. 679

De omstandigheid dat het tijdelijk arbeidsongeschikt personeelslid werkt in een gesubsidieerde onderwijsinstelling en dat de Vlaamse Gemeenschap niet de eigenlijke werkgever is doet niets af aan het feit dat de Vlaamse Gemeenschap, die de wedde van dit personeelslid uitbetaalt tijdens de periode dat dit personeelslid tijdelijk arbeidsongeschikt is, ten gevolge van een door de fout van een derde veroorzaakt ongeval buiten dienstverband, en zonder dat de arbeidsprestaties worden verricht, een eigen vergoedbare schade lijdt in de zin van artikel 1382 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

Het feit dat de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, en inzonderheid artikel 14 van deze wet, niet van toepassing is omdat het een ongeval buiten dienstverband betreft, belet niet dat de Vlaamse Gemeenschap door de uitbetaling van de wedde aan het tijdelijk arbeidsongeschikte personeelslid een vergoedbare schade in de zin van artikel 1382 Burgerlijk Wetboek uitmaakt (1). (1) Zie concl. OM.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

F.13.0055.N 19 september 2014 AC nr. ...

De bestuurder tegen wie op grond van artikel 93undecies C, btw-wetboek of de artikelen 1382 en volgende Burgerlijk Wetboek een aansprakelijkheidsvordering wordt ingesteld wegens de niet-betaling van BTW-schulden door de vennootschap, kan in het raam van de betwisting over de aansprakelijkheid de gegrondheid van deze belastingschulden voor de rechter aanvechten (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.12.0535.F 4 september 2014 AC nr. ...

M.b.t. de bijdrage in de schuld beoordeelt de feitenrechter in feite de weerslag van de respectieve fouten van de partijen die bij het ontstaan van het schadegeval betrokken zijn en bepaalt hij op grond daarvan de aansprakelijkheid van elke partij voor het ontstaan van de schade (1). (1) Zie (grotend. gelijkl.) concl. OM in Pas. 2014.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

P.13.1014.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Het arrest dat, door elke aansprakelijkheid af te wijzen van degene die de fout heeft begaan, op grond dat de schade zich ook zonder die fout zou hebben kunnen voordoen en door uit een veronderstelling af te leiden dat er geen oorzakelijk verband bestaat, houdt geen rekening met de feitelijke omstandigheden van de zaak wanneer het aldus het bestaan van schade uitsluit.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Algemeen

De omstandigheid dat de Europese Commissie de uitvoerrestituties aan andere inschrijvers had kunnen toekennen indien zij ze niet aan de aangeklaagde vennootschappen had toegekend op grond van met schending van het beroepsgeheim meegedeelde informatie, sluit niet uit dat zij schade heeft geleden die in oorzakelijk verband staat met de misdrijven die ten aanzien van de vennootschappen bewezen zijn verklaard.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - (On)middellijke oorzaak

- EUROPESE UNIE - Allerlei

C.13.0208.N 13 januari 2014 AC nr. ...

Uit artikel 47 Arbeidsongevallenwet volgt dat de arbeidsongevallenverzekeraar tot beloop van de gedane uitkeringen en gevestigde kapitalen in de rechten treedt die het slachtoffer of zijn rechthebbenden hadden kunnen uitoefenen op grond van het gemene recht tegen de persoon die aansprakelijk is voor de schade die krachtens de Arbeidsongevallenwet wordt vergoed.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

P.12.0747.F 24 april 2013 AC nr. ...

De strafrechter die kennisneemt van een door een werknemer ten nadele van zijn werkgever gepleegd misdrijf, is bevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke rechtsvordering tot vergoeding van die schade; hij dient toepassing te maken van zowel de algemene regels inzake aansprakelijkheid als de bijzondere regels die de aansprakelijkheid van een werknemer ten aanzien van zijn werkgever regelen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

P.12.1596.F 6 maart 2013 AC nr. ...

Bij zijn uitspraak over de vergoeding van de door het slachtoffer van een ongeval geleden schade, moet de rechter de juridische aard onderzoeken van de door de partijen aangevoerde feiten en stukken; hij kan, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen eraan hebben gegeven, de door hen opgeworpen gronden ambtshalve aanvullen door de werkelijke juridische aard van de feiten vast te stellen en te onderzoeken of de vordering van het slachtoffer, anders omschreven, vergoedbare schade kan opleveren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

C.10.0569.F 2 maart 2012 AC nr. ...

De openbare werkgever die, krachtens zijn wettelijke of reglementaire verplichtingen, een loon moet betalen aan zijn personeelslid zonder daarvoor arbeidsprestaties te ontvangen, heeft recht op vergoeding wanneer hij aldus schade lijdt (1). (1) Cass. 12 nov. 2008, AR P.07.1531.F, AC, 2008, nr. 627.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Wanneer de openbare werkgever, wettelijk of reglementair, verplicht is om zijn personeelslid, naast een loon, ook een rente uit te betalen wegens diens gedeeltelijke blijvende arbeidsongeschiktheid, hoewel hij diens prestaties niet moet ontberen, is de betaling van die rente of van het kapitaal dat daartoe is gevestigd geen schade in de zin van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Cass. 12 nov. 2008, AR P.07.1531.F, AC, 2008, nr. 627.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

C.11.0256.N 16 januari 2012 AC nr. ...

De vordering die de arbeidsongevallenverzekeraar op grond van de artikelen 46 en 47 Arbeidsongevallenwet kan instellen tegen de derde die voor een arbeidsongeval aansprakelijk is, berust op een indeplaatsstelling waardoor de schuldvordering van de getroffene of van diens rechthebbenden uit hun vermogen overgaat naar de verzekeraar tot beloop van de door deze betaalde vergoedingen en van het kapitaal dat de door hem verschuldigde waarde van de jaarlijkse vergoedingen of renten vertegenwoordigt.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

Hieruit volgt dat, wanneer de door een arbeidsongeval ontstane schade mede door de schuld van de aansprakelijke derde is veroorzaakt, de arbeidsongevallenverzekeraar die aan de getroffene of zijn rechthebbenden de wettelijke vergoedingen heeft betaald, en dus de door de derde berokkende schade geheel of gedeeltelijk heeft vergoed, tot beloop van het betaalde in de plaats is gesteld van de getroffene of zijn rechthebbenden wat betreft hun recht op integrale vergoeding van de schade die hun door de derde is toegebracht, voor zover daarbij het bedrag van de schadeloosstelling die hun krachtens het gemene recht toekomt, niet wordt overschreden. Deze subrogatie is niet beperkt tot de fractie van de betaalde wettelijke vergoedingen die gelijk is aan de fractie van de aansprakelijkheid die ten laste van de derde komt.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Algemeen

C.10.0744.F 23 september 2011 AC nr. ...

Het oorzakelijk verband tussen de fout en de schade veronderstelt dat de rechter vaststelt dat de schade zich ook zonder de fout op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan (1). (1) Cass. 24 maart 2005, AR C.04.0016.F - C.04.0188.F, AC, 2005, nr. 185; Cass. 15 nov. 2006, AR P.06.0788.F, AC, 2006, nr. 562.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

De rechter die de afwezigheid van een oorzakelijk verband tussen de fouten en de schade afleidt uit de overweging dat die schade zich ook had kunnen voordoen in gevallen die vreemd zijn aan de concrete omstandigheden van de bij hem aanhangig gemaakte zaak, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht, daar hij de litigieuze feiten beoordeelt zonder met die omstandigheden rekening te houden (1). (1) Cass. 28 maart 2001, AR P.00.1659.F, AC, 2001, nr. 174.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

C.10.0680.N 19 september 2011 AC nr. ...

De appelrechters die het oorzakelijk verband tussen de fout van verweerders en de door de eiser aangevoerde schade uitsluiten op grond van een daad van de eiser die tot het ontstaan van de schade heeft bijgedragen, maar die niet impliceert dat die schade zich zonder de fout van de verweerders ook zou voorgedaan hebben zoals ze zich heeft voorgedaan, schenden artikel 1382 B.W.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

P.10.1111.F 25 mei 2011 AC nr. ...

Een belastingschuld vloeit niet voort uit fraude; zij vindt haar oorsprong in de belastbare transactie die men met fraude heeft pogen te verhullen; de fraude kan dus niet de oorzaak zijn, in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, van schade bestaande in het bedrag van de ontdoken belasting.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

C.10.0214.N 16 mei 2011 AC nr. ...

Het algemeen rechtsbeginsel "fraus omnia corrumpit" dat eraan in de weg staat dat het bedrog de dader voordeel verschaft, sluit niet uit dat de persoon die ten opzichte van het slachtoffer aansprakelijk is voor het opzettelijk misdrijf, begaan door een persoon voor wie hij instaat, ten aanzien van de mededader aanspraak kan maken op diens aandeel in de schade.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

Wanneer de schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van verschillende personen, staat het aan de rechter om, in de verhouding tussen degenen die deze fouten hebben begaan, te oordelen in welke mate de fout van ieder van hen heeft bijgedragen tot de schade en op basis daarvan het aandeel in de schade te bepalen dat een van de daders die de schadelijder heeft vergoed, van de anderen kan terugvorderen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

---

C.10.0664.N 16 mei 2011 AC nr. ...

De overtreding van een wettelijke of reglementaire bepaling die een bepaald gedrag voorschrijft of verbiedt, is op zichzelf een fout die leidt tot burgerrechtelijke aansprakelijkheid van diegene die de overtreding heeft begaan wanneer die fout schade veroorzaakt, behoudens onoverwinnelijke dwaling of enige grond tot ontheffing van aansprakelijkheid, zodat de appelrechters die zonder meer oordelen dat uit de informatieplicht zoals neergelegd in artikel 136, §2, zesde lid, Z.I.V.-wet niet kan afgeleid worden dat de uitgaven waarvan de terugvordering gesteund op de subrogatie bepaald bij artikel 136, §2, vierde lid, Z.I.V.-wet reeds verjaard is, wel zouden kunnen teruggevorderd worden op grond van de artikelen 170, e, Z.I.V.-wet en artikel 1382 B.W., hun beslissing niet naar recht verantwoorden (1). (1) Zie Cass. 8 nov. 2002, AR C.00.0124.N, AC, 2002, nr. 591.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

---

C.08.0451.F 14 oktober 2010 AC nr. 600

Het arrest dat oordeelt dat de verplichting om een onverschuldigd betaald bedrag terug te geven op zich geen vergoedbare schade uitmaakt, aangezien degene op wie die verplichting berust geen enkel recht had op het voordeel waarop de betaling betrekking had, verantwoordt naar recht zijn beslissing hem geen schadevergoeding toe te kennen voor zijn financieel verlies dat volgt uit zijn verplichting om de bedragen terug te geven die hij onverschuldigd zou hebben ontvangen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- ONDERWIJS -

F.09.0042.N 10 september 2010 AC nr. 508

De aansprakelijkheid van de wetgever voor het nemen van een foutieve wetgeving vraagt een eigen beoordeling door de rechter aan wie gevraagd wordt de Staat te veroordelen op grond van een onrechtmatige daad; de loutere verwijzing naar een arrest van het Grondwettelijk Hof dat prejudicieel een tegenstrijdigheid tussen wet en Grondwet ontwaart op grond van de toestand van het recht op het ogenblik waarop het oordeelt, volstaat niet als een eigen beoordeling.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.09.0188.N 24 juni 2010 AC nr. 456

Artikel 1382 BW bepaalt niet op welk ogenblik de echtgenoot, gehuwd onder het wettelijk stelsel, die door zijn fout schade toebrengt aan een goed dat tot het gemeenschappelijk vermogen behoort, gehouden is tot schadevergoeding.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

---

C.08.0211.F 18 juni 2010 AC nr. 440

Het arrest dat de aansprakelijkheid van de verweerder uitsluit op grond van vermeldingen waaruit kan worden afgeleid dat de eiser een fout heeft begaan die in causaal verband met zijn schade staat, maar die niet impliceren dat die schade, zonder de fouten die hij de verweerder verwijt, zich niettemin op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie Cass., 30 april 2003, AR P.03.0168.F, AC, 2003, nr. 271.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

Hoewel de rechter op onaantastbare wijze de feiten beoordeelt waaruit hij wettig afleidt of er al dan niet een causaal verband tussen fout en schade bestaat, gaat het Hof toch na of de rechter uit die vaststellingen naar recht die beslissing heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie Cass., 30 april 2003, AR P.03.0168.F, AC, 2003, nr. 271.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

C.09.0433.N 15 maart 2010 AC nr. 182

Het verlies van een reële kans op het verwerven van een voordeel of het vermijden van een nadeel komt voor vergoeding in aanmerking indien tussen de fout en het verlies van deze kans een conditio sine qua non verband bestaat. Het bestaan van een kans vereist geen zekerheid op het verwerven van het verhoopte resultaat, zodat de benadeelde schadevergoeding kan verkrijgen voor het verlies van een kans zelfs indien zonder de fout het verhoopte resultaat niet met zekerheid zou zijn verkregen (1). (1) Zie Cass., 12 mei 2006, AR C.05.0021.F, AC, 2006, nr 270.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

C.09.0028.N 15 februari 2010 AC nr. 101

De Staat die schade lijdt door een onrechtmatige daad heeft recht op de integrale vergoeding van de geleden schade; in principe omvat bij zaakschade, de schadevergoeding van de benadeelde die geen btw-plichtige is, ook de btw

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

Wanneer de Staat schade lijdt aan een haar toebehorende zaak die niet wordt aangewend voor activiteiten die aan de btw zijn onderworpen is de Staat gerechtigd om de op de herstelkosten verschuldigde btw op de aansprakelijke te verhalen; de omstandigheid dat de btw uiteindelijk aan de Staat ten goede komt, doet hieraan geen afbreuk aangezien de aan de Staat toekomende belastingen en de hem toekomende schadevergoeding op verschillende rechtsgronden steunen en een verschillend voorwerp hebben (1). (1) Zie Cass., 29 mei 1973, AC, 1973, 949.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.09.0770.F 27 januari 2010 AC nr. 62

Bij de beoordeling van het oorzakelijk verband tussen de oplichting met behulp van fictieve overeenkomsten en de bedragen die met die kunstgreep zijn vergaard, dient geen rekening te worden gehouden met het feit dat de verzekeringsmaatschappij zich door de makelaar de onverschuldigde commissies had kunnen doen terugbetalen, indien de makelaar solvabel was geweest, met toepassing van de clausules die daarin voorzien wanneer overeenkomsten de vastgestelde duur niet halen omdat zij het gevolg zijn van fictieve levensverzekeringsovereenkomsten die de ondertekenaars zijn aangegaan, niet met de bedoeling zich te verbinden, maar om de makelaar in staat te stellen de voormelde commissies op te strijken.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

P.08.1898.F 2 december 2009 AC nr. 713

In geval van gedeelde aansprakelijkheid tussen de getroffene en de veroorzaker van het ongeval moet de rechter, bij de berekening van de vergoeding die de dader aan de getroffene wegens diens arbeidsongeschiktheid verschuldigd is, eerst de door hem in aanmerking genomen aansprakelijkheidscoëfficiënt toepassen op het gederfde loon en pas achteraf mag hij daarvan de bedragen aftrekken die de Z.I.V.-instelling uit dien hoofde aan de getroffene heeft betaald (1). (1) Cass., 6 jan. 1993, AR 9980, AC, 1993, nr 7.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

C.08.0277.F 11 september 2009 AC nr. 493

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit het bestaan niet uit van een schade in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, voor zover uit de inhoud of uit de draagwijdte van de overeenkomst, de wet of het reglement niet blijkt dat de uitgaven of prestaties die moeten worden gedaan, definitief ten laste moeten blijven van degenen die zich daartoe hebben verbonden of die daartoe door de wet of het reglement worden verplicht (1). (1) Cass., 1 okt. 2007, AR C.06.0389.N, AC, 2007, nr 443.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.08.0199.F 11 juni 2009 AC nr. 397

De patiënt die aantoont dat een geneesheer een fout heeft begaan door op hem een ingreep uit te voeren zonder zijn voorafgaande vrije en geïnformeerde toestemming, moet, om vergoeding voor de schade ten gevolge van die ingreep te verkrijgen, het bestaan van een oorzakelijk verband tussen die fout en die schade aantonen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- ARTS -

C.08.0568.N 8 juni 2009 AC nr. 379

Wanneer de schade veroorzaakt is door samenlopende fouten, waaronder deze van de getroffene, mag degene die de schade heeft veroorzaakt niet tot de volledige vergoeding van de schade ten aanzien van de getroffene veroordeeld worden, zodat bij het bepalen van de desgevallend gedeelde aansprakelijkheid van een derde voor de schade geleden door een werknemer, de fout van de werknemer in aanmerking moet genomen worden.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene

P.07.1685.F 2 april 2008 AC nr. 201

De strafrechter die de door de C.V.B.A. SABAM wegens de namaak van platen geleden schade, in concreto raamt, rekening houdend, op grond van feitelijke gegevens, met het verlies dat zij daadwerkelijk heeft geleden, maakt een correcte toepassing van artikel 1382 B.W.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- AUTEURSRECHT -

C.06.0179.F 1 februari 2008 AC nr. 78

De aanvaarding van het risico door de schadelijder kan de verdeling van de aansprakelijkheid alleen verantwoorden wanneer zij foutief is.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.06.0255.N 11 juni 2007 AC nr. 315

Wanneer, volgens de criteria van de Arbeidsongevallenwet, geen vergoeding wordt toegekend voor de schade waarvoor het slachtoffer naar gemeen recht vergoeding vordert, heeft het slachtoffer, dat zelf geen schuld treft, jegens de aansprakelijke recht op integrale vergoeding van deze schade mits deze schade in gemeen recht bewezen is (1). (1) Zie Cass., 27 feb. 2002, AR P.01.1492.F, nr 136.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

C.05.0021.F 12 mei 2006 AC nr. 270

Wanneer de rechter het bestaan van een werkelijk geleden schade vaststelt die zonder de fout zou zijn voorkomen, kan hij niet wettig beslissen dat de schade heeft bestaan in de derving van een kans om minder schade te lijden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Door geen passende voorlichting te verstrekken voor de operatie begaat de geneesheer een fout waarvoor hij aansprakelijk is, mits de patiënt het oorzakelijk verband tussen die fout en de werkelijk geleden schade aantoont (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde

C.03.0372.N 20 september 2004 AC nr. 420

Het volstaat niet dat opdat de houder van het jachtrecht aansprakelijk is voor door wilde konijnen aangebrachte wildschade én verplicht is ze te vergoeden dat er "belangrijke wildschade" vaststaat; de schadelijder dient daartoe deze te bewijzen dat die wildschade veroorzaakt is door overpopulatie van wild op het jachtgebied (1). (1) Zie Cass., 2 maart 1922, Pas. 1922, p. 583; 9 maart 1939, Pas. 1939, p. 122.

- JACHT -

Ten laste van de houder van het jachtrecht, die de plicht heeft de overtollige konijnen op zijn jachtgebied te verdelgen, bestaat er geen vermoeden van fout en geen vermoeden van oorzakelijk verband op grond waarvan hij gehouden is de wildschade door konijnen aan de gewassen te vergoeden; de fout, de schade en het oorzakelijk verband zoals bepaald in artikel 1382 B.W. moet door de schadelijder bewezen worden (1). (1) Zie Cass., 2 maart 1922, Pas. 1922, p. 583; 9 maart 1939, Pas. 1939, p. 122.

- JACHT -

P.03.0215.N 28 oktober 2003 AC nr. 533

De rechter die een toekomstige, in de tijd voortdurende schade begroot door kapitalisatie gaat ervan uit dat voor elke periode een bepaald bedrag de schade vergoedt, die tijdens die periode wordt geleden; het aldus toegekende kapitaal stemt overeen met de contante waarde van al deze in de toekomst verschuldigde bedragen. Bij de berekening van het kapitaal moet de rechter bijgevolg rekening houden met de toekomstige muntontwaarding die de koopkracht van de in de toekomst verschuldigde bedragen zal aantasten (1). (1) Zie Cass., 12 april 1984, AR 7028, AC 1983-84, nr 466; 17 dec. 1986, AR 5363, AC 1986-87, nr 238; 20 jan. 2003, AR C.00.0612.N., nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

P.03.0232.N 24 juni 2003 AC nr. 375

De rechter die een toekomstige, in de tijd voortdurende schade begroot door kapitalisatie gaat ervan uit dat voor elke periode een bepaald bedrag de schade vergoedt die tijdens die periode wordt geleden en dat het aldus toegekende kapitaal overeenstemt met de contante waarde van al deze in de toekomst verschuldigde bedragen, zodat hij daartoe voor elk van die verschuldigde bedragen rekening moet houden met de interest die het toegekende bedrag normaal kan opbrengen vanaf het ogenblik waarop dat bedrag wordt toegekend tot het ogenblik waarop de schade zich in de overeenstemmende periode verwezenlijkt (1). (1) Naar vaste rechtspraak van het Hof moet de rechter rekening houden met het voordeel van vervroegde betaling. De feitenrechters begaan soms de vergissing hiermee geen rekening te houden wanneer zij een bedrag toekennen tot vergoeding van schade die wordt geleden over een periode die aanvangt in de (verre) toekomst: zij kapitaliseren wel (uitgaande van het ogenblik waarop die periode begint) maar brengen niet het (tweede) voordeel van vervroegde betaling (namelijk doordat het kapitaal wordt toegekend op het ogenblik van de uitspraak terwijl de schade pas geleden wordt vanaf een ogenblik in de toekomst) in rekening. Datzelfde voordeel van vervroegde betaling moet uiteraard ook in rekening worden gebracht wanneer een vergoeding wordt toegekend voor toekomstige, blijvende schade die zich vanaf de uitspraak voordoet. Daartoe dient juist kapitalisatie. Zie i.v.m. kapitalisatie Cass., 21 dec. 1959, Arr. Verbr. 1960, 363 en Cass., 22 jan. 1968, AC, 1968, 694 waarin wordt gesproken over "de regel volgens welke, voor het berekenen van een schadeloosstelling die van nu af het nadeel moet vergoeden dat uit de toekomstige gevolgen van de schadelijke daad voortvloeit, er rekening dient gehouden te worden met de interesten welke de toegekende som normaal vermeerderen vanaf het ogenblik waarop die som geacht wordt verleend te zijn tot het ogenblik waarop, bij gebrek ervan, de te herstellen schade zich zal verwezenlijken". Zie voorts in dezelfde zin Cass., 14 sept. 1964, Pas., 1965, I, 38; Cass., 10 april 1967, AC, 1967, 965 en Cass., 14 jan. 1998, AR P.97.1060.F, nr 25.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Morele schade - Elementen en grootte

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

P.00.1659.F 28 maart 2001 AC nr. ...

De rechter die de afwezigheid van een oorzakelijk verband tussen het misdrijf en de schade afleidt uit de overweging dat die schade zich ook had kunnen voordoen in een hypothese die vreemd is aan de concrete omstandigheden van de bij hem aanhangig gemaakte zaak, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Cass., 8 okt. 1996, A.R. P.95.0603.N, nr. 363.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

C.98.0558.F 5 oktober 2000 AC nr. ...

De schade wegens blijvende arbeidsongeschiktheid kan, ofschoon hij mettertijd geleden wordt, op forfaitaire wijze worden vergoed vanaf de consolidatiedatum, mits die schade vaststaat en in zijn geheel kan worden geraamd, en de rechter kan aan de getroffene compensatoire interest toekennen met ingang van die dag (1). (1) Cass., 13 sept. 2000, AR. P.99.1485, nr-, met concl. O.M., en A.R. P.00.0204.F, nr- alsook A.R. P.99.1658.F, nr-

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- INTEREST - Compensatoire interest

C.98.0530.F 29 juni 2000 AC nr. ...

Wettelijke beperkingen van de vrijheid van meningsuiting geven de rechter, mits ze duidelijk genoeg omschreven zijn, het recht om in kort geding een uitgever die inbreuk schijnt te plegen op het privé-leven en het recht van verdediging van een persoon, het bevel te geven de verspreiding van de schadeveroorzakende tekst te doen ophouden (3). (3) Zie cass., 14 mei 1987, AR. 7639, AC 1986-87, nr 538, in Bull. en Pas. 1987, I, nr 538 en concl. adv.-gen. J. Velu; cass., 13 sept. 1991, AR. 7332, nr. 25; J. Velu en R. Ergec, La Convention européenne des droits de l'homme, R.C.J.B., Aanv. VII, p. 339.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

P.99.1520.F 7 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer de appèlrechters het bedrag van de schade die het slachtoffer van een wegverkeersongeval als exploitant van een kapsalon wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid lijdt, niet bepalen op grond van de ontwikkeling van zijn omzetcijfer of van zijn inkomsten vóór en na het ongeval, maar op grond van wat zij zijn `eigen waarde op de arbeidsmarkt' en zijn `dagrendement' noemen, kennen zij aan dat slachtoffer een vergoeding voor niet geleden schade toe.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

C.96.0198.N 29 mei 2000 AC nr. ...

Is naar recht verantwoord de beslissing geen schadevergoeding wegens tergende en roekeloze uitvoeringsprocedure toe te kennen op grond dat het arrest de vastgestelde fout van de schuldeiser niet in aanmerking neemt, maar integendeel steunt op de gedraging van de schuldenaar in het gehele gebeuren (1). (1) Vgl. Cass. 3 feb. 1989, A.R. nr 5912, (AC 1988-89, nr 326).

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- BESLAG - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

P.00.0093.F 17 mei 2000 AC nr. ...

De schade die de rechthebbenden van het slachtoffer van een onopzettelijke doodslag lijden ten gevolge van de derving van zijn beroepsinkomsten, bestaat in het verlies van dat gedeelte van zijn inkomsten dat hun persoonlijk ten goede kwam (1); het vonnis is onwettig, wanneer het de persoonlijke onderhoudskosten van het slachtoffer berekent op grond van het geheel van de gezinsinkomsten, en die kosten vervolgens van de gecumuleerde inkomsten van dat gezin en niet van de eigen inkomsten van de overledene aftrekt, teneinde zijn aandeel in het onderhoud van zijn minderjarig kind te bepalen, welk aandeel het kind wegens het overlijden van zijn vader verloren heeft (2). (1) 13 juni 1960, Bull. en Pas., 1960, I, 1173. (2) Zie Cass., 28 feb. 1989, A.R. 2531, nr. 365.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

P.98.0882.F 2 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer de getroffene door een verkeersongeval een burgerlijke rechtsvordering tegen de verzekeraar van de beklaagde voor het strafgerecht brengt, beoogt hij daarmee de vergoeding van de schade die hij t.g.v. het misdrijf van de beklaagde heeft geleden.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.99.0998.F 8 december 1999 AC nr. ...

Wanneer de rechter compensatoire interest ingaande op de dag van het ongeval toekent op een vergoeding wegens schade die zich geleidelijk na het ongeval heeft voorgedaan en nog zal voordoen, kent hij die interest toe voor periodes die aan het ontstaan van de schade voorafgaan en kent hij dus een vergoeding toe voor niet geleden schade.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Interest

P.98.1309.F 5 mei 1999 AC nr. ...

In de regel beoogt het beroep dat het slachtoffer van een fout doet op een technisch raadsman alleen het bijstaan van dat slachtoffer in de vordering tot herstel van de door de fout veroorzaakte schade; het is geen bestanddeel van die schade en komt niet voor vergoeding in aanmerking.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

P.98.0510.F 17 maart 1999 AC nr. ...

De rechterlijke beslissing waarbij voor morele schade die zich nog niet volledig heeft voorgedaan compensatoire interest tegen de wettelijke rentevoet wordt toegekend met ingang van de datum van het ongeval, kent een vergoeding toe voor niet geleden schade.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Interest

- INTEREST - Compensatoire interest

P.98.0939.N 9 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer de rechter oordeelt dat de schade tijdens de periode van blijvende arbeidsongeschiktheid bestaat in een verlies aan economisch potentieel, dat aanleiding geeft tot de toekenning van een vergoeding wegens vermengde materiële en morele schade, en dat hierbij rekening dient te worden gehouden met de aard en de ernst van de letsels en de ingesteldheid van het slachtoffer om ondanks de letsels een dergelijk zwaar beroep te blijven uitoefenen, vermag hij niet te beslissen, tenzij het professioneel leven van het slachtoffer een einde heeft genomen op het ogenblik van de consolidatie, dat vanaf de consolidatiedatum vergoedende interest verschuldigd is op de totaliteit van de vergoeding voor blijvende arbeidsongeschiktheid. Evenmin naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter die vanaf de consolidatiedatum vergoedende interest toekent op de totaliteit van de vergoeding wegens esthetische schade.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Interest

- INTEREST - Compensatoire interest

P.98.1245.F 3 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer de getroffene van een verkeersongeval een burgerlijke rechtsvordering tegen de verzekeraar van de beklaagde voor het strafgerecht brengt, beoogt hij daarmee de vergoeding van de schade die hij ten gevolge van het misdrijf van de beklaagde heeft geleden.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.97.0662.N 8 september 1998 AC nr. ...

Het feit dat de eigenaar, omwille van omstandigheden die volgen na de verduistering of verspilling van de door hem verkochte voorwerpen, het eigendomsvoorbehoud op de verkochte voorwerpen niet meer kan uitoefenen tegen de vennootschap aan wie hij ze heeft verkocht, doet geen afbreuk aan zijn recht om de natuurlijke persoon, dader van de verduistering of verspilling, aan te spreken in vergoeding van de schade die deze hem door het gepleegde misdrijf heeft berokkend.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Allerlei (I.P.R. - Aard van de wet)

S.96.0167.N 18 mei 1998 AC nr. ...

De op grond van artikel 1382 B.W. ingestelde vordering tot terugbetaling van langs het stelsel van de betalende derde ten onrechte uitgekeerde prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging houdt een betwisting in in verband met de rechten en plichten voortvloeiend uit de wetgeving en reglementering betreffende de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, zodat de arbeidsgerechten bevoegd zijn om uitspraak te doen over dergelijke vordering.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Wanneer in het stelsel van de betalende derde ten onrechte betaalde prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging moeten worden terugbetaald door de verstrekker van de verzorging of door de natuurlijke of rechtspersoon die deze vergoedingen voor eigen rekening heeft geïnd, kan de verzekeringsinstelling de terugbetaling ook op grond van de gemeenrechtelijke aansprakelijkheidsregeling van artikel 1382 B.W. van deze personen vorderen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

P.97.1060.F 14 januari 1998 AC nr. ...

Art. 1382 B.W. wordt geschonden door het arrest dat aan de weduwe van het slachtoffer van een ongeval, ter vergoeding van het toekomstig verlies van een gedeelte van zijn inkomsten, een schadevergoeding toekent die hoger ligt dan de werkelijk geleden schade door geen rekening te houden met het voordeel dat zij uit de vervroegde inning van een kapitaal ter vergoeding van die schade haalt.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

C.96.0125.F 5 december 1997 AC nr. ...

Wanneer de partijen hun vorderingen gronden op het bestaan van een rechtsgeldig gesloten contract, wijzigt de rechter de oorzaak van die vorderingen wanneer hij precontractuele fouten, als bedoeld in artikel 1382 B.W., tegen de partijen in aanmerking neemt.

- VORDERING IN RECHTE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.95.0158.N 9 oktober 1997 AC nr. ...

De rechter dient het bedrag van de schade ex aequo et bono vast te stellen wanneer geen enkele partij gegevens verschaft of kan verschaffen voor een juiste schatting van die schade; die wijze van schatting mag hij derhalve niet aanwenden als de partij die beweert benadeeld te zijn, de gegevens niet wil voorleggen waarover zij beschikt en op grond waarvan het bedrag van de schade juist kan worden vastgesteld, of die ertoe kunnen bijdragen het ex aequo et bono te ramen bedrag zo juist mogelijk te schatten.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

P.96.1588.F 9 april 1997 AC nr. ...

De rechter, die met ingang van de consolidatiedatum, compensatoire interest toekent op het geheel van de bedragen die betrekking hebben op een uit blijvende arbeidsongeschiktheid voortvloeiende morele schade en op een esthetische schade, en die strekken tot vergoeding van een schade waarvan hij, op grond van een feitelijke beoordeling, impliciet geoordeeld heeft dat zij zich vanaf die datum geleidelijk voordoet, kent die interest toe voor een periode die aan de schade voorafgaat en kent dus een vergoeding toe voor niet geleden schade.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Interest

C.96.0148.N 29 november 1996 AC nr. ...

De rechterlijke uitspraak die vergoedende interest toekent vanaf de datum van het ongeval, op schade die zich slechts tijdens het verloop van een latere periode voordoet, vergoeding toekent voor een niet-geleden schade.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Interest

- INTEREST - Compensatoire interest

C.96.0012.F 5 september 1996 AC nr. ...

De regresvordering die de arbeidsongevallenverzekeraar kan instellen tegen de voor een arbeidsongeval aansprakelijke persoon, mag het bedrag niet overtreffen van de schadeloosstelling die de getroffene voor dezelfde schade volgens het gemeen recht had kunnen verkrijgen.~

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

C.93.0029.N 28 september 1995 AC nr. ...

Een contractpartij kan slechts dan extra-contractueel aansprakelijk worden gesteld, indien de haar ten laste gelegde fout een tekortkoming uitmaakt, niet aan haar contractuele verbintenis, maar aan de algemene zorgvuldigheidsplicht van eenieder en indien deze fout andere dan aan de slechte uitvoering te wijten schade heeft veroorzaakt.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.93.0309.N 16 juni 1995 AC nr. ...

Wanneer de verwerping van een vordering tot schadeloosstelling hierop is gegrond dat niet is bewezen dat de fout van verweerder nadeel heeft berokkend aan eiser, behoeft de rechter, bij ontstentenis van conclusie dienaangaande, niet uitdrukkelijk vast te stellen dat alle voorwaarden vervuld zijn om te besluiten dat er geen oorzakelijk verband was.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.93.1191.N 28 februari 1995 AC nr. ...

Hij die door zijn schuld aan een ander schade heeft veroorzaakt is verplicht de schade volledig te vergoeden; niet naar recht verantwoord is derhalve de beslissing van de rechter die, na te hebben vastsgesteld dat de in strijd met de gemeentelijke voorschriften geplaatste lichtreclame en neoncontour nog steeds in stand worden gehouden en aldus schade is ontstaan, het toewijzen van de vordering tot herstel van de plaats in haar vorige toestand afhankelijk stelt van het niet-abnormaal storend karakter van die lichtreclame en neoncontour voor het stadsbeeld.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

---

C.93.0506.F 20 oktober 1994 AC nr. ...

In de regel beoogt het beroep dat het slachtoffer van een fout doet op een technisch raadsman alleen het bijstaan van dat slachtoffer in de vordering tot herstel van de door die fout veroorzaakte schade; het is geen bestanddeel van die schade en komt niet voor vergoeding in aanmerking.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

C.93.0243.F 3 oktober 1994 AC nr. ...

De materiële overtreding van een wets- of verordeningsbepaling maakt op zichzelf een fout uit die leidt tot de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de dader, mits die overtreding willens en wetens is begaan.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

De materiële overtreding van een wets- of verordeningsbepaling inzake betaling van sociale zekerheidsbijdragen voor werknemers maakt op zichzelf een fout uit die leidt tot de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de dader, mits die overtreding willens en wetens is begaan.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 1384

C.08.0487.F 11 mei 2009 AC nr. 305

Een zaak is gebrekkig wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken; de rechter kan uit de omstandigheid alleen dat het wegdek van de verkeersgeleider niet bestemd was voor het wegverkeer, niet wettig afleiden dat het gat in die verkeersgeleider geen gebrek van de rijbaan is (1). (1) Cass., 11 sept. 2008, AR C.07.0200.F, AC, 2008, nr 464; Cass., 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N, AC, 2005, nr 55; Cass., 21 mei 1999, AC, 1999, AR C.96.0259.N, nr 302.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.99.0035.N 3 januari 2002 AC nr. 3

Wanneer de verzekeringnemer aansprakelijk is gesteld voor de schade door zijn aangestelde veroorzaakt in de bediening waartoe hij hem gebezigd heeft, kan de reden dat artikel 1384, derde lid, B.W. aan de aansteller niet toelaat aan te tonen dat de aangestelde niet buiten weten van de aansteller heeft gehandeld of tegen diens instructies in, de toekenning van de regresvordering van de verzekeraar ten aanzien van de verzekeringnemer niet naar recht verantwoorden (1). (1) Zie cass., 16 juni 1995, A.R. C.93.0366.N, nr 306; 8 jan. 1998, A.R. C.96.0224.N, nr 13.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

Wanneer de verzekeringnemer aansprakelijk is gesteld voor de schade door zijn aangestelde veroorzaakt in de bediening waartoe hij hem gebezigd heeft, kan de reden dat artikel 1384, derde lid, B.W. aan de aansteller niet toelaat aan te tonen dat de aangestelde niet buiten weten van de aansteller heeft gehandeld of tegen diens instructies in, de toekenning van de regresvordering van de verzekeraar ten aanzien van de verzekeringnemer niet naar recht verantwoorden (1). (1) Zie cass., 16 juni 1995, A.R. C.93.0366.N, nr 306; 8 jan. 1998, A.R. C.96.0224.N, nr 13.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.96.0161.N 20 januari 2000 AC nr. ...

De verzekeraar die voor de vader en de moeder de schade heeft betaald, treedt in alle rechten die zij ter zake van die schade hebben tegenover hun kind dat de schade heeft veroorzaakt.

- VERZEKERING - Landverzekering

- INDEPLAATSSTELLING -

De verzekeraar die voor de vader en de moeder de schade heeft betaald, treedt in alle rechten die zij ter zake van die schade hebben tegenover hun kind dat de schade heeft veroorzaakt.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

C.96.0259.N 21 mei 1999 AC nr. ...

Een zaak is gebrekkig, indien zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken; zulks kan het geval zijn met een boom die een verrotte toestand vertoonde; het feit dat het gebrek het gevolg is van een natuurverschijnsel is zonder belang.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.95.0250.F 1 maart 1996 AC nr. ...

Een zaak is gebrekkig, indien zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor in bepaalde omstandigheden schade kan ontstaan; zulks kan het geval zijn met de lamp van het koplicht van een bromfiets die, wegens slijtage is uitgegaan.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

De voorziening van de burgerrechtelijk aansprakelijke partij kan, in zoverre zij tegen het O.M. is gericht, enkel betrekking hebben op de beslissing waarbij zij wordt veroordeeld in de kosten jegens de openbare partij.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerrechtelijk aansprakelijke

Art. 1384, derde lid

P.12.2030.N 5 november 2013 AC nr. ...

Op grond van artikel 1384, derde lid, Burgerlijk Wetboek en gelet op artikel 202.3, tweede streepje, CDW, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie, kan de rechter een aansteller burgerlijk aansprakelijk verklaren voor de douaneschuld welke is ontstaan ingevolge handelingen gesteld door de aangestelde binnen het raam van zijn bediening waarbij aan invoerrechten onderworpen goederen op onregelmatige wijze in het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, mits vaststaat dat de aansteller aan het binnenbrengen van deze goederen heeft deelgenomen in de zin van artikel 202.3, tweede streepje, CDW en hij wist of redelijkerwijze had moeten weten dat zij op onregelmatige wijze werden binnengebracht (1). (1) HvJ 23 sept. 2004, zaak C-414/02 Spedition Ulustrans ea; HvJ 17 nov. 2011, zaak C-454/10 Oliver Jestel.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

C.11.0476.F 21 maart 2013 AC nr. ...

De onrechtmatige daad, ook de opzettelijke, moet weliswaar passen in het kader van de bediening van de aangestelde; het is evenwel voldoende de die daad werd gesteld tijdens de bediening en dat hij, zij het zelfs onrechtstreeks of occasioneel, daarop betrekking heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

De fout van de benadeelde persoon, die erin bestaat dat hij wist of hoorde te weten dat de aangestelde misbruik maakte van zijn bediening, is niet voldoende om de aansprakelijkheid van de aansteller uit te sluiten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

Wanneer de onrechtmatige daad voortvloeit uit een misbruik van de bediening, gesteld wordt tijdens de bediening en, zij het zelfs onrechtstreeks of occasioneel, daarop betrekking heeft, moet de aansteller burgerrechtelijk instaan voor de fout van zijn aangestelde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

Indien de onrechtmatige daad van de aangestelde voortvloeit uit een misbruik van bediening, wordt de aansteller enkel van zijn aansprakelijkheid vrijgesteld voor zover zijn aangestelde zonder toestemming buiten de grenzen van zijn bediening heeft gehandeld en voor een ander doel dan zijn eigen taak heeft gehandeld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

C.07.0424.F 18 december 2008 AC nr. 745

De rechter oordeelt op onaantastbare wijze in feite wie de bewaarder van de zaak is in de zin van artikel 1384, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek, mits hij het begrip bewaarder van de zaak niet miskent (1). (1) Cass., 24 maart 2004, AR C.03.0109.F, AC, 2004, nr. 161.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.07.0317.N 19 september 2008 AC nr. 486

Voor de toepassing van artikel 1384,derde lid, van het Burgerlijk Wetboek,dat vereist dat de onrechtmatige daad binnen het raam van de bediening van de aangestelde werd verricht, volstaat het dat deze daad gepleegd werd tijdens de bediening en, zij het onrechtstreeks en occasioneel, daarop betrekking heeft; de enkele omstandigheid dat de onrechtmatige daad, zij het een misdrijf, opzettelijk of zonder de toestemming van de aansteller werd gepleegd, volstaat niet om te besluiten dat de dader ervan niet gehandeld heeft binnen de bediening waartoe hij werd gebezigd (1); evenmin volstaat de enkele omstandigheid dat het misdrijf werd uitgevoerd buiten de diensturen en enkel de voorbereidende handelingen plaatsvonden tijdens de diensturen, om te besluiten dat de dader niet heeft gehandeld binnen de bediening waartoe hij werd gebezigd. (1) Cass., 11 dec. 2001, AR P.00.0688.N, AC, nr. 692.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Misdrijf

C.06.0210.F 20 juni 2008 AC nr. 385

De schade die aan de aansteller berokkend wordt door zijn aangestelde, is geen aan een derde veroorzaakte schade; een partij bij een overeenkomst kan daarenboven niet een derde zijn t.a.v. die overeenkomst (1). (1) Zie Cass., 15 sept. 1988, AR 8070, AC, 1988-89, nr. 28.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

C.04.0343.N 22 januari 2007 AC nr. 35

De aansteller, die aansprakelijk is voor de schade door zijn aangestelde veroorzaakt in de bediening waartoe hij hem gebezigd heeft, is de persoon die voor eigen rekening, in feite gezag en toezicht op de daden van een andere kan uitoefenen (1). (1) Zie Cass., 16 okt. 1922, Pas., 1923, 16.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Algemeen

Schendt artikel 1384, lid 3, B.W. het arrest dat oordeelt dat niet één van de vennoten-werkgevers van de tijdelijke handelsvennootschap, doch wel de tijdelijke handelsvennootschap, de aansteller was van de werknemer van één van deze vennoten zonder te hebben vastgesteld dat de tijdelijke handelsvennootschap lasthebber van de vennoten-werkgevers het toezicht en gezag over de betrokken werknemer voor eigen rekening uitoefende.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Algemeen

P.05.0854.F 8 maart 2006 AC nr. 133

De vrijstelling die bij artikel 18 Arbeidsovereenkomstenwet, is ingevoerd betreft alleen de werknemer zelf, in die zin dat zij, op grond van artikel 1384, derde lid, B.W., de aansprakelijkheid van zijn opdrachtgever niet uitsluit (1); de verzekeraar van de burgerlijke aansprakelijkheid van de werknemer kan zich, op zijn beurt, op die vrijstelling beroepen als verweer tegen de rechtstreekse vordering tegen hem (2). (1) Zie Cass., 18 nov. 1981, R.G.A.R., 1982, nr 10459. (2) P.H. DELVAUX, Les immunités civiles créées par la loi sur les accidents du travail, en liaison avec l'article 18 de la loi du 3 juillet 1978 et les principes régissant le cumul des responsabilités, R.G.A.R., 1984, nr 10812, inz. p. 8.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

- VERZEKERING - Landverzekering

P.02.1459.N 29 april 2003 AC nr. 268

De burgerlijke aansprakelijkheid van artikel 1384, derde lid, Burgerlijk Wetboek, van de aansteller voor zijn aangestelde veronderstelt een band van ondergeschiktheid, dit wil zeggen dat de aangestelde onder het gezag en het toezicht van de aansteller handelt; de omstandigheid dat een natuurlijke persoon gelast is met de dagelijkse leiding van een rechtspersoon sluit niet uit dat hij ter zake optreedt als aangestelde.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Allerlei

P.02.1693.F 26 maart 2003 AC nr. 205

De rechter beslist wettig om t.a.v. de aansteller artikel 1384, derde lid, B.W., waarnaar artikel 67, Wegverkeerswet, verwijst, toe te passen, wanneer hij vaststelt dat de beklaagde, die als technicus voor die aansteller werkte, op het ogenblik van het ongeval een weekendwacht verrichte en naar huis reed na bij een klant een herstelling te hebben uitgevoerd (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 1993, AR 9615, nr 446.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

C.98.0280.N 3 januari 2002 AC nr. 2

Aangezien de juridische verhouding tussen een werknemer en een werkgever gebonden door een arbeidsovereenkomst niet noodzakelijk samenvalt met de feitelijke gezagsverhouding, mag uit het bestaan van een arbeidsovereenkomst niet afgeleid worden dat de werknemer steeds handelt als aangestelde van zijn werkgever (1). (1) Zie cass., 21 april 1971, Arr. Cass. 1971, 778.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

De verhouding van ondergeschiktheid die het begrip aangestelde veronderstelt, bestaat zodra een persoon zijn gezag en toezicht op de daden van een ander in feite kan uitoefenen (1). (1) Cass., 19 oktober 1999, Arr. Cass., 1999, nr 545.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

P.00.0688.N 11 december 2001 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 1384, derde lid, Burgerlijk Wetboek, dat vereist dat de onrechtmatige daad binnen het raam van de bediening van de aangestelde werd verricht, volstaat het dat deze daad gepleegd werd tijdens de bediening en, zij het onrechtstreeks en occasioneel, daarop betrekking heeft; de enkele omstandigheid dat de onrechtmatige daad, zij het een misdrijf, opzettelijk of zonder de toestemming van de aansteller werd gepleegd, volstaat niet om te besluiten dat de dader ervan niet gehandeld heeft binnen de bediening waartoe hij gebezigd werd (1). (1) Zie Cass., 26 okt. 1989, AR 8502, nr. 123; CLEVENBERGH, O.Le commettant est-il responsable du dommage causé par son préposé en cas d'abus de fonctions", T.B.B.R, 1991, p. 627; JEGER, N.Kritische bedenkingen bij de aansprakelijkheid van de aansteller in geval van misbruik van functie van de aangestelde: een stand van zaken na de cassatiearresten van 26 oktober 1989, 4 november 1993 en 11 maart 1994", R.W. 1996-97, p. 174; CORNELIS, L.Plaidoyer pour une responsabilité uniforme en cas d'abus de fonction", R.C.J.B., 1997, p. 336; VANDENBERGHE, H., VAN QUICKENBORNE, M., en WYNANT, L.Aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad", T.P.R. 1995, p. 1445.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Misdrijf

C.99.0033.N 14 juni 2001 AC nr. ...

Wanneer een aangestelde tijdens het uitoefenen van zijn bediening een onrechtmatige daad begaat die, zij het zelfs onrechtstreeks en occasioneel, op zijn bediening betrekking heeft, is de aansteller voor die onrechtmatige daad van zijn aangestelde burgerrechtelijk aansprakelijk (1). (1) Cass., 11 maart 1994, A.R. 8150, nr. 116, met de conclusie van advocaat-generaal du Jardin.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

P.99.0787.F 17 november 1999 AC nr. ...

De verhouding van ondergeschiktheid die het begrip aangestelde veronderstelt, bestaat zodra een persoon zijn gezag of zijn toezicht in feite kan uitoefenen op de daden van een andere.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

P.98.1140.N 19 oktober 1999 AC nr. ...

Uit de uitsluitende omstandigheid dat een vrije agent, binnen de verbintenissen van een handelsagentuur, moet werken volgens de richtlijnen en met de documenten van de principaal, voor wie hij verantwoording verschuldigd is en die op elke moment in het agentschap controles kan uitvoeren, mag het beginsel van de aansprakelijkheid ex artikel 1384 derde lid B.W. niet afgeleid worden.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Allerlei

Art. 1384, eerste en derde lid

C.07.0611.F 29 juni 2009 AC nr. 445

Uit het bestaan van een verhouding van ondergeschiktheid tussen aansteller en aangestelde kan niet noodzakelijkerwijs worden afgeleid dat deze met de aansteller een arbeidsovereenkomst gesloten heeft en derhalve evenmin dat die aangestelde zich kan beroepen op de regels tot beperking van de aansprakelijkheid van de werknemer, die zijn vastgelegd in artikel 18 Arbeidsovereenkomstenwet.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

C.93.0114.N 28 oktober 1994 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing die, vaststellende dat het tegenbewijs niet wordt geleverd van het bij artikel 1384, vierde lid, B.W. ingestelde vermoeden betreffende de aansprakelijkheid van de onderwijzers, oordeelt dat de aansteller aansprakelijk is voor de schade veroorzaakt door de daad van diegene voor wie hij moet instaan.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

Art. 1384, eerste lid

C.12.0301.F 23 mei 2014 AC nr. ...

De rijkswegen die deel uitmaken van de "grote wegen", die gelegen zijn op het grondgebied van een gewest, worden beheerd door dat gewest, dat daarop toezicht, leiding en controle uitoefent en daarvan dus, in de regel, de bewaarder is in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ….

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- WEGEN -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.12.0510.F 17 januari 2014 AC nr. ...

Een zaak is gebrekkig als zij een ongewoon kenmerkt vertoont, waardoor zij in sommige omstandigheden, schade kan veroorzaken; het feit dat op een rijbaan een signalisatiebord met vermelding van het risico op steenval is geplaatst, sluit niet uit dat de aanwezigheid van een steen een abnormaal kenmerk van de rijweg heeft kunnen vormen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ***.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.12.0628.N 31 oktober 2013 AC nr. ...

Een zaak is gebrekkig in de zin van artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Cass. 2 jan. 2009, AR C.08.0074.N en C.08.0217.N, AC 2009, nr. 2.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Het is niet voldoende om een zaak als gebrekkig te beschouwen dat aan de zaak iets wordt toegevoegd waardoor schade ontstaat; vereist is dat de zaak in haar geheel een abnormaal kenmerk vertoont; het abnormaal kenmerk moet geen intrinsiek kenmerk betreffen of een blijvend element zijn dat inherent is aan de zaak (1). (1) Cass. 2 jan. 2009, AR C.08.0074.N en C.08.0217.N, AC 2009, nr. 2.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.12.0457.F 18 oktober 2013 AC nr. ...

De bewaarder van een zaak, in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, is degene die ze voor eigen rekening gebruikt, of het genot ervan heeft of ze bewaart met de mogelijkheid er toezicht, leiding en controle op uit te oefenen (1). (1) Cass. 22 jan. 2009, AR C.06.0418.F, AC 2009, nr. 55.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

De rechter beoordeelt in feite wie de bewaarder van de zaak is in de zin van artikel 1384, eerste lid, voor zover hij het wettelijk begrip bewaarder van de zaak niet miskent (1) (2). (1) Cass. 18 dec. 2008, AR C.07.0424.F, AC 2008, nr. 75. (2) Cass. 22 jan. 2009, AR C.06.0418.F, AC 2009, nr. 55.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.12.0286.N 26 april 2013 AC nr. ...

De rechter die het bestaan van het gebrek van de zaak vaststelt kan de bewaarder alleen dan van elke aansprakelijkheid ontslaan, wanneer hij aanneemt dat de schade ook zonder het gebrek waarmee de zaak is behept, zou zijn ontstaan zoals zij zich heeft voorgedaan; de afwezigheid van oorzakelijk verband tussen het gebrek en de schade kan niet uitsluitend worden afgeleid uit de al dan niet foutieve handelwijze van de bewaarder van de zaak, noch uit het feit dat het slachtoffer zelf een fout in oorzakelijk verband met de schade heeft begaan (1). (1) Cass. 30 sept. 2004, AR C.03.0376.F, AC 2004, nr. 444.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Het vermoeden van fout dat op de bewaarder van een zaak rust, kan alleen worden weerlegd als hij bewijst dat de schade niet aan het gebrek van de zaak, maar aan een vreemde oorzaak is te wijten (1). (1) Cass. 26 sept. 2002, AR C.00.0648.F, AC 2002, nr. 486.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

C.11.0793.F 14 februari 2013 AC nr. ...

Het vermoeden van aansprakelijkheid van artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek, is ingegeven door de bekommernis om een efficiëntere bescherming te bieden aan hen die schade lijden door zaken die een ander onder zijn bewaring heeft; het bestaat slechts ten gunste van de personen die rechtstreeks schade lijden, en kan slechts door hen worden aangevoerd (1). (1) Cass. 4 feb. 2011, AR C.10.0236.N, AC 2011, nr. 104.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

---

C.10.0226.F 13 september 2012 AC nr. ...

Bewaarder van een zaak is degene die voor eigen rekening ervan gebruik maakt, het genot ervan heeft of ze onder zich houdt, met recht van toezicht, leiding en controle (1). (1) Cass. 9 dec. 2011, AR C.11.0015.F, juridat. Het Hof heeft het begrip "bewaring" getoetst in het geval van een minderjarig kind dat per vergissing de handrem had losgemaakt van een voertuig waarin het, buiten medeweten van de eigenaar, was binnengedrongen. In zijn conclusie beschouwde het O.M. dat de bewaarder degene is die op zelfstandige wijze over de zaak beschikt. Zo zal degene die het recht heeft om instructies te geven over het gebruik dat van de zaak gemaakt moet worden, als bewaarder beschouwd worden. Dat recht hoeft niet noodzakelijkerwijs daadwerkelijk te worden uitgeoefend op het ogenblik dat de schade zich voordoet: de bewaarder moest op dat ogenblik enkel leiding kunnen blijven voeren over het gebruik dat van de zaak gemaakt moest worden en hij moest dus de leiding over de zaak behouden hebben. Intellectuele leiding vereist het recht om bevel te voeren over de zaak; dat recht kan ook uitgeoefend worden wanneer de titularis de zaak niet daadwerkelijk in zijn bezit heeft; het gaat om een intellectuele leiding over de zaak waardoor zij "gecontroleerd" kan worden. Hoewel bewaring, die gedefinieerd wordt als het recht van leiding en controle op de zaak, niet in verband wordt gebracht met het onderscheidingsvermogen, veronderstelt zij niettemin het verstandelijke vermogen om op zelfstandige wijze over de zaak te beschikken (Dubuisson, La garde de la chose... pour des prunes, R.C.J.B., 2006, p. 23-24). De Franse rechtsleer heeft het begrip "minderjarige bewaarder" aanvaard, op grond dat ouderlijk gezag niet verhindert dat de minderjarige leiding en controle heeft over de zaken die hij gebruikt. Het Franse Hof van Cassatie heeft voor die oplossing gekozen in een arrest van 14 maart 1963, door te oordelen dat het hof van beroep terecht had beslist dat een oudere tiener de bewaarder van zijn bromfiets was (Rev.trim.dr. civ., 1964, p. 117). In de Franse rechtspraak wordt de bewaring van de zaak doorgaans toegekend aan de personen die voor het kind verantwoordelijk zijn, op grond dat zij het recht van leiding en controle over de zaak hebben behouden. Zo kan een minderjarig kind van 12 jaar dat zonder begeleiding met de fiets rijdt gerust als de bewaarder van de zaak beschouwd worden, maar hetzelfde geldt niet voor een kind van vier jaar dat onder toezicht van zijn ouders met de fiets leert rijden. In diezelfde zin is een kind dat twee dozen lucifers bemachtigt buiten medeweten van zijn moeder, niet de bewaarder van die doosjes. Slechts één keer, in een arrest van 13 juni 1967 van het hof van beroep te Luik (R.G.A.R., 1968, nr. 8011), schijnt het probleem van het kind als bewaarder van de zaak te zijn gerezen. Toen heeft het hof beslist dat het kind niet de bewaarder van de zaak kon zijn, aangezien het kind het genot van het racket slechts tijdelijk heeft gehad, met name tijdens het spel, en dat de appellant de bewaring niet had overgedragen. De zaak kan trouwens nooit op een dergelijke wijze aan een minderjarige worden overgedragen (Meinertzhagen-Limpens, Subordination et conjugaison verticale en matière de responsabilité quasi délictuelle, R.C.J.B., 1985, p. 223-224).

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

---

C.11.0730.F 13 september 2012 AC nr. ...

Het verbod om koper te worden voor een lasthebber die moet verkopen, blijft bestaan zolang de lastgeving niet is beëindigd.

- LASTGEVING -

C.10.0236.N 4 februari 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de bewaarder van een zaak op grond van artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek jegens de schadelijder aansprakelijk is voor een gebrek in de zaak, belet niet dat hij tegen de derde die het gebrek foutief heeft veroorzaakt, een verhaal heeft voor het bedrag van de schade die hij moet vergoeden (2). (2) Zie Cass 10 sept. 1981, AC 1981-82, nr. 26 en Cass. 4 dec. 2000, AR C.98.0330.F, AC 2000, nr. 663.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Het vermoeden van aansprakelijkheid van de bewaarder van zaken, ingevoerd door artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek, is ingegeven door de bekommernis om een efficiëntere bescherming te bieden aan hen die schade lijden door zaken die een ander onder zijn bewaring heeft; het bestaat slechts ten gunste van de personen die rechtstreeks schade lijden, en kan slechts door hen worden aangevoerd (1). (1) Zie Cass. 4 juni 2007, AR C.06.0112.F, AC 2007, nr. 291.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.10.0193.F 17 december 2010 AC nr. 754

De rechter kan de beslissing dat de rijbaan geen gebrek vertoonde niet afleiden uit de omstandigheid dat het slachtoffer wist of moest weten dat er op die rijbaan putten of oneffenheden waren (1). (1) Zie Cass., 21 nov. 2003, AR C.02.0619.F, AC, 2003, nr. 590.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.09.0486.N 5 november 2010 AC nr. 658

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit het bestaan niet uit van een schade in de zin van artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek, voor zover uit de inhoud of uit de draagwijdte van de overeenkomst, de wet of het reglement niet blijkt dat de uitgaven of prestaties die moeten worden gedaan, definitief ten laste moeten blijven van degenen die zich daartoe hebben verbonden of die daartoe door de wet of het reglement worden verplicht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.09.0186.N 11 maart 2010 AC nr. 171

Een zaak is behept met een gebrek wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Cass., 30 jan. 2003, AR C.00.0726.F, C.01.0044.F, C.01.0065.F, AC, 2003, nrs 70, 71 en 72.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Het abnormaal karakter van de zaak kan slechts worden beoordeeld door een vergelijking te maken met zaken van dezefde soort en hetzelfde type om uit te maken aan welke vereisten van de zaak het slachtoffer zich normaal mocht verwachten.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.08.0353.F 30 oktober 2009 AC nr. 630

Het gebrek van de zaak moet in concreto worden beoordeeld (1). (1) Cass., 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N, AC, 2005, nr 55.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Hoewel de feitenrechter de feiten waaruit hij het gebrek van de zaak afleidt op onaantastbare wijze beoordeelt, gaat het Hof evenwel na of de rechter die beslissing wettig uit die vaststellingen heeft kunnen afleiden.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Een zaak is gebrekkig in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor ze in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Cass., 29 sept. 2006, AR C.04.0427.N-C.05.0192.N, AC, 2006, nr 449.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.08.0058.F 12 maart 2009 AC nr. 196

Een zaak is gebrekkig wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Cass., 11 sept. 2008, AR C.07.0200.F, AC, 2008, nr 464.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.06.0418.F 22 januari 2009 AC nr. 55

De bewaarder van een zaak in de zin van artikel 1384, eerste lid, B.W., is degene die voor eigen rekening ervan gebruik maakt, het genot ervan heeft of ze onder zich houdt, met recht van leiding, toezicht en controle (1). (1) Cass., 22 maart 2004, AR C.03.0109.F, AC, 2004, nr. 161.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

De rechter beslist op onaantastbare wijze in feite wie de bewaarder van de zaak is in de zin van artikel 1384, eerste lid, B.W., voor zover hij het wettelijk begrip van de bewaarder van de zaak niet miskent (1). (1) Cass., 22 maart 2004, AR C.03.0109.F, AC, 2004, nr. 161.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Het gebruik of de huur van een zaak impliceert niet dat degene die ervan gebruik heeft gemaakt of ze heeft gehuurd, in alle gevallen de leiding of het toezicht erop uitoefent, waardoor de bewaarder aansprakelijk gesteld kan worden, aangezien de eigenaar zich dat recht kan voorbehouden (1). (1) Cass., 15 mei 1959, AC, 1959, 734.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.08.0074.N 2 januari 2009 AC nr. 2

Een zaak is gebrekkig in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Cass., 29 sept. 2006, AR C.04.0427.N, AC, 2006, nr. 449.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Het abnormaal kenmerk moet geen intrinsiek kenmerk betreffen of een blijvend element zijn dat inherent is aan de zaak (1). (1) Cass., 29 sept. 2006, AR C.04.0427.N, AC, 2006, nr. 449.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Het is niet voldoende om een zaak als gebrekkig te beschouwen dat aan de zaak iets wordt toegevoegd waardoor schade ontstaat; vereist is dat de zaak in haar geheel een abnormaal kenmerk vertoont (1). (1) Cass., 29 sept. 2006, AR C.04.0427.N, AC, 2006, nr. 449.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.07.0200.F 11 september 2008 AC nr. 464

De rechter kan pas besluiten tot het bestaan van een gebrek van het gedrag van de zaak wanneer hij elke andere oorzaak dan het gebrek uitsluit (1). (1) Cass., 9 feb. 1989, AR 8405, AC, 1988-89, nr 335.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Een zaak is gebrekkig wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Cass., 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N, AC, 2005, nr 55.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.06.0078.F 22 oktober 2007 AC nr. 497

Het vermoeden dat hij die de bewaring heeft over een gebrekkige zaak aansprakelijk is op grond van artikel 1384, eerste lid, B.W., werd ingevoerd ten gunste van de schadelijders; het bestaat slechts ten gunste van deze schadelijders en kan slechts door hen worden aangevoerd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

De verzekeringsinstelling die geneeskundige verstrekkingen heeft verleend aan één van zijn verstrekkingsgerechtigde leden die door een wegverkeersongeval is getroffen, en die aldus in de plaats van die getroffene wordt gesteld, kan, net als hij, tegen de veroorzaker van de schade het vermoeden van aansprakelijkheid aanvoeren dat door artikel 1384, eerste lid, B.W., is ingevoerd, enkel en alleen ten gunste van de personen die rechtstreeks schade hebben geleden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

- INDEPLAATSSTELLING -

C.06.0112.F 4 juni 2007 AC nr. 291

Het vermoeden dat hij die de bewaring heeft over een gebrekkige zaak aansprakelijk is op grond van artikel 1384, eerste lid, B.W., werd ingevoerd ten gunste van de schadelijders; het bestaat slechts ten gunste van deze schadelijders en kan slechts door hen worden aangevoerd (1). (1) Cass., 2 sept. 1976, AC, 1977, 6; zie Cass., 26 sept. 2002, AR C.00.0444.F, nr 484.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

---

C.05.0427.N 1 december 2006 AC nr. 617

Een vroegere daad van een derde waardoor het gebrek in de zaak tot stand is gekomen, maakt als dusdanig geen andere oorzaak dan het gebrek uit voor de later door dit gebrek veroorzaakte schade; de bedoelde schade blijft immers veroorzaakt door het gebrek.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

Voor de toepassing van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek kan de rechter het bestaan van een gebrek in de zaak afleiden uit de gedraging van die zaak, wanneer hij alle andere oorzaken dan het gebrek voor de veroorzaakte schade uitsluit (1). (1) Cass., 28 feb. 1992, AR 7724, nr 343 en R.W., 1993-94, p. 677, met noot.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

---

C.04.0427.N 29 september 2006 AC nr. 449

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar in feite of de zaak een gebrek vertoont en of hetgeen toegevoegd wordt, deel uitmaakt van dit geheel.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Een zaak is gebrekkig in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, indien zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Cass., 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N, nr 55; zie Cass., 25 april 2005, AR C.03.0400.N, nr 239.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Het abnormale kenmerk moet geen intrinsiek kenmerk betreffen of een blijvend element dat inherent is aan de zaak en zich voordoet buiten ieder toedoen van een derde (1). (1) Zie Cass., 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N, nr 55, alsook Cass., 2 maart 1995, AR C.94.0313.F, nr 130; Cass., 18 okt. 2001, AR C.98.0551.N en 17 jan. 2003, AR C.02.0012.N, met noot S. MOSSELMANSHet gebrek van de 'samengestelde' zaak", T.B.B.R., 2004, 84-90.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Het is niet voldoende om een zaak als gebrekkig te beschouwen dat aan de zaak iets werd toegevoegd waardoor schade ontstaat; vereist is dat de zaak in haar geheel een abnormaal kenmerk vertoont (1). (1) Cass., 17 jan. 2003, AR C.02.0012.N, met noot S. MOSSELMANS, l.c.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

---

C.05.0449.F 23 juni 2006 AC nr. 353

Artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek sluit niet uit dat de rechter, om de werkelijke schade van het slachtoffer te ramen, acht slaat op andere wettelijke bepalingen die de wijze van berekening van de schade vastleggen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

C.05.0112.F 24 februari 2006 AC nr. 109

Uit het gedrag van de zaak kan de rechter niet wettig besluiten tot het bestaan van een gebrek van de zaak, waarvoor degene die ze onder zijn bewaring heeft aansprakelijk is, dan indien hij elke andere oorzaak dan het gebrek uitsluit(1). (1) Cass., 28 feb. 1992, AR 7724, nr 343; zie Cass., 26 sept. 2002, AR C.00.0648.F, nr 486.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.04.0275.F 12 mei 2005 AC nr. 275

Om uit te maken of een bevaarbare waterweg een gebrek vertoont in de zin van artikel 1384, eerste lid, B.W., dient geen onderscheid te worden gemaakt tussen een kunstmatige en een natuurlijke waterloop.

- WATERLOPEN -

C.03.0400.N 25 april 2005 AC nr. 239

De rechter moet nagaan of het kenmerk van de zaak, waarvan het slachtoffer beweert dat het een gebrek is dat hem schade heeft berokkend, een abnormale dan wel een normale gesteldheid is op het ogenblik van de feiten; het abnormale karakter van een zaak kan slechts worden beoordeeld door een vergelijking te maken met zaken van dezelfde soort en van hetzelfde type op het ogenblik van de feiten, dit in het licht van de mogelijkheid om in bepaalde omstandigheden schade te berokkenen (1). (1) Cass., 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Een zaak is door een gebrek aangetast wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Cass., 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.02.0272.N 28 januari 2005 AC nr. 55

Een zaak is gebrekkig wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Cass., 12 sept. 2003, AR C.02.0242.N, nr 433.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Het gebrek van de zaak moet in concreto worden beoordeeld (1). (1) Uit de vaststellingen van het bestreden vonnis bleek dat eiseres als fietsster gevallen was over een losgekomen ijzeren draad, bestemd om de feestverlichting op te hangen en die dwars over het fietspad was komen te hangen. In het (tweede) cassatiemiddel werd aangevoerd dat het fietspad daardoor gebrekkig was. Het O.M. was van oordeel dat het niet voldoende is dat aan de zaak iets toegevoegd wordt waardoor schade ontstaat maar dat het vereist is dat het geheel - de zaak en de toevoeging - een abnormal kenmerk vertoont en dat de vraag of een geheel gevormd werd geen juridische kwestie is, doch tot de onaantastbare beoordelingsbevoegdheid van de feitenrechter behoort (zie Cass., 17 jan. 2003, AR C.02.0012.N). Doordat de appèlrechters op onaantastbare wijze oordeelden dat de draad niet als een kenmerk van het fietspad kon worden beschouwd en geen geheel ermee vormde, zodat hij dus geen gebrek ervan kon uitmaken, konden ze, naar de mening van het O.M., naar recht beslissen dat het fietspad geen schade kon veroorzaken. Het O.M. concludeerde dus ook tot verwerping van dit middel.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.03.0355.F 15 november 2004 AC nr. 547

Het Waals Gewest heeft de bewaring van de bevaarbare waterwegen in de zin van artikel 1384, eerste lid, B.W. (1). (1) Zie Cass., 24 jan. 1991, AR 8802, nr 276; Decr. Waalse Gewestraad houdende ontbinding van de Dienst voor de scheepvaart en oprichting van de Dienst voor de bevordering van de scheepvaartwegen; Wet 17 mei 1976 tot oprichting van een Dienst voor de Scheepvaart en een "Office de la Navigation".

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

- SCHIP, SCHEEPVAART -

C.03.0376.F 30 september 2004 AC nr. 444

De omstandigheid dat schade tegelijk door de fout van de getroffene en door het gebrek van een zaak is ontstaan, sluit de aansprakelijkheid van de bewaarder van de zaak niet uit; de rechter die het bestaan van het gebrek van een zaak vaststelt, kan de bewaarder ervan slechts van elke aansprakelijkheid ontslaan indien hij aanneemt dat de schade, ook zonder het gebrek waarmee de zaak was behept, zou ontstaan zijn zoals zij zich heeft voorgedaan (1). (1) Cass., 7 dec. 2001, AR C.99.0505.F, nr 682.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Enkelvoudige en complexe aansprakelijkheid

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

---

C.03.0109.F 22 maart 2004 AC nr. 161

De rechter oordeelt op onaantastbare wijze en in feite wie de bewaarder van de zaak is in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, mits hij het begrip bewaarder van de zaak niet miskent (1). (1) Cass., 25 maart 1999, AR C.96.0404.N, nr 183; zie concl. adv.-gen. DE RIEMAECKER, Cass., 20 maart 2003, AR C.02.0437.F, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

C.02.0619.F 21 november 2003 AC nr. 590

Uit de omstandigheid dat de getroffene de slechte staat van een zaak kende of moest kennen, kan de rechter niet wettig afleiden dat die zaak geen gebrek vertoont (1). (1) Zie Cass., 21 nov. 1999, AR C.98.0147.N, nr 152.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- WEGEN -

C.02.0242.N 12 september 2003 AC nr. 433

De regel dat een zaak gebrekkig is in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde gevallen schade kan veroorzaken, vereist niet dat het gebrek de zaak ongeschikt maakt voor het gebruik waartoe ze bestemd is (1)(2). (1) Cass., 21 mei 1999, AR C.96.0259.N, nr 302. (2) Zie Cass., 14 november 1986, AR nr 5195, nr 164.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

---

C.02.0437.F 20 maart 2003 AC nr. 184

Bewaarder van een zaak, in de zin van artikel 1384, eerste lid, B.W., is hij die voor eigen rekening ervan gebruik maakt, het genot ervan heeft of ze onder zich houdt, met recht van leiding en toezicht; zulks is niet het geval voor degene die de zaak bij afwezigheid van haar eigenaar ontleent, ook al kon de ontlener van die zaak er de voorbije tien jaar over beschikken en beperkt gebruik ervan maken (1). (1) Zie concl. O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

---

C.00.0726.F 30 januari 2003 AC nr. 70

Een zaak is door een gebrek aangetast indien zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken; uit het heel uitzonderlijk gebruik van een weg kan, in die mate, niet worden afgeleid dat die weg een abnormaal kenmerk vertoonde omdat hij de stabilisator van een boorvoertuig niet kon dragen; het gebrek van de zaak moet immers beoordeeld worden bij een gewoon gebruik van de zaak en niet in de context van een volstrekt uitzonderlijk gebruik of een gebruik dat de ontwerper van de zaak bijna niet kon voorzien (1). (1) Zie Cass. 14 april 2002, AR C.01.0310.N, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

---

C.01.0044.F 30 januari 2003 AC nr. 71

Een zaak is door een gebrek aangetast indien zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken; het feit dat op een wassende rivier talrijke stukken hout meegevoerd worden, is geen abnormaal kenmerk van die rivier (1). (1) Zie Cass. 14 april 2002, AR C.01.0310.N, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

---

C.01.0065.F 30 januari 2003 AC nr. 72

Een zaak is door een gebrek aangetast indien zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken; het feit dat de litigieuze trap geen trapleuning heeft waaraan men zich kan vasthouden om zijn evenwicht te behouden of het te hervinden is een abnormaal kenmerk (1). (1) Zie Cass. 14 april 2002, AR C.01.0310.N, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.00.0444.F 26 september 2002 AC nr. 484

Het vermoeden van aansprakelijkheid, ex artikel 1384, eerste lid, B.W. ten laste van de bewaarder van een gebrekkige zaak, bestaat alleen ten gunste van hen die de schade hebben geleden en kan enkel door hen worden aangevoerd (1). (1) Cass, 17 jan. 1991, A.R. 8704-8990, nr. 255.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.01.0310.N 12 april 2002 AC nr. 226

Een zaak is door een gebrek aangetast indien zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken; het hoeft niet per se een blijvend element te zijn dat inherent is aan de zaak, en dient zich niet noodzakelijk voor te doen buiten elk toedoen van een derde (1) (2). (1) Zie cass., 13 mei 1993, A.R. 9663, nr 235; 2 maart 1995, A.R. C.94.0313.F, nr 130. (2) Het O.M. was van mening dat de grief niet ontvankelijk was omdat artikel 17, § 1, 1°, K.B. 16 dec. 1981 niet als geschonden wetsbepaling was aangewezen, zodat de opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid van het middelonderdeel moest worden aangenomen (zie cass., 5 dec. 1997, A.R. C.96.0332.F, nr 533).

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.99.0505.F 7 december 2001 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter die, na het bestaan van het gebrek van een zaak te hebben vastgesteld, de bewaarder ervan van elke aansprakelijkheid ontslaat en de getroffene alleen aansprakelijk voor de schade verklaart, zonder vast te stellen dat de schade, ook zonder het gebrek waarmee de zaak was behept, zou ontstaan zijn zoals zij zich heeft voorgedaan (1). (1) Cass., 30 nov. 1984, A.R. 4327, nr. 207.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Allerlei

C.98.0330.F 4 december 2000 AC nr. ...

De bewaarder, die jegens de schadelijder aansprakelijk is voor de schade, veroorzaakt door een zaak die hij onder zijn bewaring heeft, kan op de derde verhaal uitoefenen wegens de niet-nakoming van de contractuele verbintenissen door laatstgenoemde en zulks tot beloop van het bedrag van de schade die hij moet vergoeden (1). (1) Zie cass., 10 sept. 1981 (AC, 1981-82, nr. 26)

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

C.98.0241.N 14 mei 1999 AC nr. ...

De onoverkomelijke onwetendheid omtrent het gebrek van de zaak neemt de aansprakelijkheid van de bewaarder van de zaak voor de schade die de zaak veroorzaakte niet weg.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

Het vermoeden van fout dat op de bewaarder van de gebrekkige zaak rust, kan slechts worden weerlegd zo het bewijs wordt geleverd dat de schade niet aan een gebrek van de zaak maar aan een vreemde oorzaak te wijten is.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.97.0188.F 5 juni 1998 AC nr. ...

Een zaak vertoont een gebrek wanneer ze een abnormaal kenmerk heeft waardoor ze, in bepaalde omstandigheden, schade kan veroorzaken; zulks kan het geval zijn met een combinatie bestaande uit een tractor en twee aanhangwagens waarvan er een met brandend stro geladen was.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.96.0332.F 5 december 1997 AC nr. ...

Het vermoeden van aansprakelijkheid ex artikel 1384, eerste lid, B.W. ten laste van de bewaarder van een gebrekkige zaak, bestaat alleen ten gunste van hen die schade hebben geleden en kan enkel door hen worden aangevoerd; het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds kan zich derhalve niet op dat vermoeden beroepen om aan te tonen dat er geen toevallig feit is geweest, wanneer de verzekeraar van de eigenaar van het voertuig dat een ongeval heeft veroorzaakt omdat het gebrekkig was, tegen het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds optreedt tot vergoeding van de schade ten gevolge van lichamelijk letsel dat door dat voertuig is veroorzaakt, wanneer geen enkele toegelaten verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is om reden van een toevallig feit waardoor de bestuurder van het voertuig dat het ongeval veroorzaakte, vrijuit gaat.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Het vermoeden van aansprakelijkheid ex artikel 1384, eerste lid, B.W. ten laste van de bewaarder van een gebrekkige zaak, bestaat alleen ten gunste van hen die schade hebben geleden en kan enkel door hen worden aangevoerd; het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds kan zich derhalve niet op dat vermoeden beroepen om aan te tonen dat er geen toevallig feit is geweest, wanneer de verzekeraar van de eigenaar van het voertuig dat een ongeval heeft veroorzaakt omdat het gebrekkig was, tegen het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds optreedt tot vergoeding van de schade ten gevolge van lichamelijk letsel dat door dat voertuig is veroorzaakt, wanneer geen enkele toegelaten verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is om reden van een toevallig feit waardoor de bestuurder van het voertuig dat het ongeval veroorzaakte, vrijuit gaat.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.96.0254.F 19 juni 1997 AC nr. ...

Art. 1384 B.W. formuleert geen algemeen beginsel van aansprakelijkheid voor andermans daad dat in zijn eerste lid zou zijn vervat, maar bijzondere regels die in de volgende leden op beperkende wijze worden opgesomd.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

C.96.0105.F 13 maart 1997 AC nr. ...

De omstandigheid dat de strafrechter heeft beslist dat een voor hem gedaagde partij geen enkele nalatigheid had begaan belet de burgerlijke rechter niet die partij op grond van artikel 1384, eerste lid, B.W. te veroordelen tot vergoeding van de schade veroorzaakt door de zaak die zij onder haar bewaring had.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

C.94.0313.F 2 maart 1995 AC nr. ...

Het gebrek van de zaak waarvoor hij, die de zaak onder zijn bewaring heeft, aansprakelijk is, behoeft niet per se een intrinsiek kenmerk van de zaak te zijn.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

C.94.0136.F 1 december 1994 AC nr. ...

Een zaak lijdt aan een gebrek als zij een abnormaal kenmerk vertoont, waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken; de feitenrechter kan oordelen dat zulks het geval is wanneer er bij de slecht verlichte ingang van een kelder brokken hout dwars over de vloer liggen.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Art. 1384, tweede lid

C.10.0734.N 4 juni 2012 AC nr. ...

De aansprakelijkheid zoals bepaald door artikel 1384, tweede lid B.W. vereist dat de schade werd veroorzaakt door een objectief onrechtmatige daad van de minderjarige, waarbij de afwezigheid van schuld ingevolge de jeugdige leeftijd van de minderjarige of een andere grond van ontoerekenbaarheid zoals morele dwang, buiten beschouwing blijft.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Ouders

C.09.0301.F 11 december 2009 AC nr. 739

De in artikel 1384, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek bedoelde aansprakelijkheid van de vader en de moeder bestaat van zodra de schade werd veroorzaakt door de objectief onrechtmatige daad van hun minderjarig kind, ook al heeft dat geen onderscheidingsvermogen (1). (1) Cass., 28 okt. 1971, AC, 1972, 219 met concl. proc.-gen. Ganshof van der Meersch, in Bull. en Pas, 1972, I, 201; Cass., 3 mei 1978, AC, 1978, 1037.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Ouders

---

C.00.0354.N 14 februari 2003 AC nr. 107

Het vermoeden van aansprakelijkheid van de ouders voor de schade veroorzaakt door hun minderjarig kind steunt op de verplichting om dat kind een passende opvoeding te geven en er toezicht op te houden; deze verplichting heeft niets uit te staan met de uitvoering van de arbeidsovereenkomst van een ouder, zodat deze zich niet kan bevrijden van die aansprakelijkheid door het bewijs te leveren dat hij zich bij de uitvoering van de arbeidsovereenkomst niet schuldig heeft gemaakt aan bedrog, zware schuld of gewoonlijk voorkomende lichte schuld (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 1993, A.R. 9385, nr. 47 (betreffende de aansprakelijkheid van een onderwijzer voor zijn leerlingen tijdens de uitvoering van een arbeidsovereenkomst) en 7 mei 1996, A.R. P.94.0841.N, nr. 151 (betreffende het begrip uitvoering van een arbeidsovereenkomst); zie ook: CORNELIS, L.L'instituteur piégé par les conjugaisons horizontales et verticales?", (noot onder Cass., 25 jan. 1993 en Cass., 28 okt. 1994), R.C.J.B. 1997, 42-69, i.h.b. 56-63, nrs. 16-21 ; CORNELIS, L., Beginselen van het Belgische buitencontractuele aansprakelijkheidsrecht, Deel I, Antwerpen, Maklu en Brussel, Ced. Samsom, 1989, 314-315, nr. 184 ; FAGNART, J.-L.La responsabilité civile des parents", Rev. Dr. Jeun. 1997, 362-371, i.h.b. 367-370 ; FRERIKS, D.De toepasselijkheid van artikel 18 Arbeidsovereenkomstenwet op de werknemer op wie een vermoeden of een objectieve aansprakelijkheid rust. Enige bedenkingen bij het arrest van het Hof van Cassatie van 25 januari 1993", R.W., 1994-95, 1254-1258.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Ouders

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

P.99.0652.F 20 oktober 1999 AC nr. ...

Het in artikel 1384, tweede lid, B.W., vervatte vermoeden van aansprakelijkheid van de ouders voor de door hun minderjarige kinderen veroorzaakte schade, heeft niet alleen betrekking op het bestaan van een fout in de opvoeding van of in het toezicht op het kind dat schade heeft veroorzaakt, maar tevens op het bestaan van een oorzakelijk verband tussen die vermoedelijke fout en de veroorzaakte schade.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Ouders

---

C.96.0224.N 8 januari 1998 AC nr. ...

De rechtsvordering van de verzekeraar tegen de verzekeringsnemer, gestoeld op haar recht op regres volgend uit de verzekeringsovereenkomst, tot terugbetaling van de bedragen betaald aan de slachtoffers van een verkeersongeval veroorzaakt door de zware fout van het minderjarig kind van de verzekeringsnemer kan geen grond vinden in artikel 1384, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek nu die vermoede aansprakelijkheid niet geldt voor contractuele tekortkomingen van de minderjarige.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Ouders

---

P.96.1660.N 4 maart 1997 AC nr. ...

Ingevolge de vernietiging van het t.a.v. een minderjarige uitgesproken arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep heeft de beslissing waarbij zijn ouders burgerlijk aansprakelijk worden verklaard voor zijn veroordeling in de kosten geen bestaansreden meer.~

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Burgerrechtelijk aansprakelijke

Art. 1384, vierde en vijfde lid

C.02.0628.F 10 oktober 2003 AC nr. 490

De onderwijzer wordt vermoed aansprakelijk te zijn voor de schade die zijn leerlingen veroorzaken terwijl zij onder zijn toezicht staan; hij kan dat vermoeden van aansprakelijkheid weerleggen als hij aantoont dat hij het feit, waardoor zijn aansprakelijkheid in het geding komt, niet heeft kunnen voorkomen; het vermoeden van aansprakelijkheid berust dus op een persoonlijke fout en kan door het bewijs van het tegendeel weerlegd worden (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 1993, AR 9385, nr 47.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Onderwijzers

Art. 1385

C.09.0379.F 19 november 2012 AC nr. ...

Artikel 1385, van het Burgerlijk Wetboek impliceert dat de bewaarder van het dier ten tijde van het schadelijke feit niet alleen het meesterschap erover had, maar ook recht van leiding en toezicht, zonder medewerking van de eigenaar, alsmede van gebruik, zoals de eigenaar (1) (2). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. ... (2) Verg. Cass. 25 nov. 2001, AR C.09.0415.F, AC 2011, nr. 645.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dieren

Hoewel de feitenrechter in feite oordeelt of de persoon de bewaarder van een dier is, moet het Hof evenwel nagaan of die rechter uit de vastgestelde feiten het bestaan van de bewaring naar recht heeft kunnen afleiden (1) (2). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. ... (2) Verg. Cass. 25 nov. 2001, AR C.09.0415.F, AC 2011, nr. 645.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dieren

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.11.0025.F 6 januari 2012 AC nr. ...

Hoewel artikel 1385 Burgerlijk Wetboek een wettelijk en niet weerlegbaar vermoeden van schuld aan de door een dier veroorzaakte schade instelt ten laste van de eigenaar van dat dier of ten laste van degene die zich ervan bedient terwijl hij het in gebruik heeft, sluit dat artikel niet uit dat die aansprakelijkheid vervalt bij gebrek aan oorzakelijk verband, met name wanneer het dier zich niet abnormaal noch onvoorzienbaar heeft gedragen en een fout van het slachtoffer de schade heeft veroorzaakt, waardoor elke mogelijke fout van de eigenaar of bewaarder als oorzaak van de schade wordt uitgeschakeld.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dieren

C.09.0415.F 25 november 2011 AC nr. ...

Artikel 1385 van het Burgerlijk Wetboek impliceert dat de bewaarder van het dier ten tijde van het schadelijke feit niet alleen het meesterschap erover heeft, maar daarop ook een onverminderd recht van leiding en toezicht, zonder medewerking van de eigenaar, alsmede van gebruik, zoals de eigenaar (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2011, AR C.09.0415.F, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dieren

Hoewel de bodemrechter in feite oordeelt of de persoon de bewaarder van een dier is, moet het Hof evenwel nagaan of die rechter uit de vastgestelde feiten het bestaan van de bewaring naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2011, AR C.09.0415.F, nr. ...

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dieren

C.95.0203.F 19 januari 1996 AC nr. ...

Om als bewaarder van een dier aansprakelijk te worden gesteld voor de door dat dier veroorzaakte schade is het voldoende dat de bewaarder, op het ogenblik van het schadetoebrengend feit, het meesterschap over het dier had, wat inhoudt dat hij de niet ondergeschikte macht had om, zonder inmenging van de eigenaar, het dier te leiden en toezicht erover uit te oefenen, en dat hij dezelfde macht had als de eigenaar om het dier te gebruiken, welke voorwaarde tot de feitelijke beoordeling van de rechter behoort.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dieren

Art. 1386

C.02.0190.F 19 september 2003 AC nr. 444

De eigenaar van een gebouw is aansprakelijk voor de schade door de instorting ervan veroorzaakt, wanneer deze te wijten is aan verzuim van onderhoud of aan een gebrek in de bouw; het verzuim van onderhoud kan het gevolg zijn van de ouderdom wanneer de eigenaar van het gebouw verzuimd heeft de oude gedeelten ervan te vervangen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Gebouwen

Art. 1386bis

P.98.0545.N 1 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer de rechter oordeelt dat de feiten ten laste van de beklaagde bewezen zijn, maar dat deze op het ogenblik der feiten in staat van krankzinnigheid verkeerde en hij vervolgens de beklaagde vrijspreekt bij toepassing van de in artikel 71 Strafwetboek bepaalde schulduitsluitingsgrond, is hij niet ontslagen van zijn verplichting om uitspraak te doen over de burgerlijke rechtsvordering van de regelmatig gestelde burgerlijke partij op grond van artikel 1386bis Burgerlijk Wetboek.

- GEESTESZIEKE -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 1392

C.09.0041.N 25 februari 2010 AC nr. 128

Indien tussen de echtgenoten een overeenkomst betreffende hun vermogensrechtelijke verhouding werd gesloten tijdens het huwelijk, die geen voorafgaande alomvattende regeling betreft in de procedure van echtscheiding door onderlinge toestemming, dan dient een dergelijke overeenkomst te voldoen aan de daartoe voorziene wettelijke procedure van het Burgerlijk Wetboek tot wijziging van het huwelijksvermogensstelsel.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wijziging van het huwelijksvermogensstelsel

Art. 1395, § 4

C.04.0345.N 15 september 2005 AC nr. 437

Opdat de akte houdende wijziging van het huwelijksvermogensstelsel gevolg zou hebben is vereist dat de vereffening of de overdracht van de goederen van het ene vermogen naar het andere bij notariële akte wordt vastgesteld binnen een jaar na de bekendmaking van een uittreksel uit de homologatiebeslissing in het Belgische Staatsblad; deze vereiste heeft geen betrekking op de geldigheid van deze wijzigingsakte, noch op de rechtsgevolgen van deze overeenkomst maar op de uitwerking van die rechtsgevolgen en regelt derhalve de rechtskracht van deze akte (1). (1) Oude bepaling, voor haar vervanging bij artikel 3, e), wet 9 juli 1998, B.S., 7 aug. 1998, in werking getreden op 17 aug. 1998.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wijziging van het huwelijksvermogensstelsel

Art. 1398

C.13.0289.N 19 mei 2014 AC nr. ...

Het gemeenschappelijk vermogen is een doelvermogen, met als bijzondere bestemming het huwelijk; de eigendom van de goederen die zich in dat vermogen bevinden, behoort tijdens het huwelijk, in zijn geheel, gelijkelijk aan beide echtgenoten toe; de appelrechters stellen vast dat de tweede verweerder en de derde verweerster gehuwd waren onder het beheer van het wettelijk stelsel en dat hun onverdeeld aandeel van 99 pct. van het pachtgoed tot hun huwelijksgemeenschap behoorde; vervolgens oordelen zij dat zowel de tweede verweerder als de derde verweerster onverdeeld gerechtigd waren ten belope van 99 pct. in volle eigendom van het pachtgoed; door op grond van deze redenen te oordelen dat de opzegging met betrekking tot het pachtgoed geldig is, aangezien de derde verweerster meer dan de onverdeelde helft van het pachtgoed bezit, verantwoorden de appelrechters hun beslissing naar recht.

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 1408, achtste lid

C.96.0189.F 20 maart 1997 AC nr. ...

In het wettelijk huwelijksvermogensstelsel worden de medische kosten van een van de echtgenoten geacht gemeenschappelijke schulden te zijn, zelfs als de echtgenoten feitelijk gescheiden zijn.~

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Art. 1412, tweede lid

C.94.0297.N 6 november 1995 AC nr. ...

Niet wettig verantwoord is het arrest dat de verhaalbaarheid van een eigen schuld ontstaan uit een strafrechtelijke veroordeling van één der echtgenoten of uit een onrechtmatige daad door hem begaan, op het gemeenschappelijk vermogen uitsluit op grond dat het bewijs niet is geleverd dat het gemeenschappelijk vermogen nut trok uit de eigen schuld.~

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Allerlei

Art. 1414, tweede lid, 3

C.98.0060.F 27 mei 1999 AC nr. ...

Uit de omstandigheid alleen dat belasting geheven werd op de bedrijfsinkomsten van een der echtgenoten kan niet worden afgeleid dat die schuld door hem is aangegaan bij de uitoefening van zijn beroep en derhalve evenmin dat die belasting niet kan worden verhaald op het eigen vermogen van de andere echtgenoot.~

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Belastingplichtige - Rijksinwoner

Art. 1415, tweede lid

C.13.0015.N 14 november 2013 AC nr. ...

De echtgenoten besturen het gemeenschappelijk vermogen in het belang van het gezin; uit het in deze wetsbepaling besloten doelgebonden karakter van de bestuursbevoegdheden van de echtgenoten en uit het algemeen rechtsbeginsel dat de procespartijen ertoe gehouden zijn loyaal mee te werken aan de bewijsvoering, volgt dat wanneer er aanwijzingen zijn dat een bestuurshandeling niet werd verricht in het belang van het gezin, elke echtgenoot op verzoek van de andere echtgenoot kan verplicht worden om informatie te verstrekken over de verrichte handeling (1). (1) Zie J.L. Renchon, Le sort des prélèvements effectuées par un époux dans le patrimoine commun avant l'introduction d'une procédure en divorce, noot onder Cass. 29 mei 2008, Rev. trim. dr. fam. 2010, (1277), 1282 – 1283; zie ook Cass. civ. fr. 14 feb. 2006, JCP 2006, IV, 1532, 514.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Art. 1416

P.97.0969.F 10 december 1997 AC nr. ...

Wanneer er schade is toegebracht aan het vermogen van een huwgemeenschap, kan de echtgenoot die zich in eigen naam burgerlijke partij heeft gesteld, in hoger beroep zijn vordering uitbreiden tot de aan de gemeenschap toegebrachte schade.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 1419, eerste lid

C.03.0335.F 5 april 2004 AC nr. 181

Het arrest beslist wettig dat de echtgenoot niet bevoegd is om effecten die deel uitmaken van het gemeenschappelijk vermogen zonder de mede-echtgenoot te vervreemden, wanneer het oordeelt dat die vervreemding het gemeenschappelijk vermogen des te meer verarmt daar de tegenwaarde ervan niet kan worden aangetroffen.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Art. 1427

C.13.0041.N 5 december 2013 AC nr. ...

Door de ontbinding van een huwelijksvermogensstelsel met een gemeenschap van goederen ontstaat tussen de gewezen echtgenoten een onverdeeldheid, die in de regel beheerst wordt door het gemeen recht (1). (1) Cass. 12 sept. 2008, AR C.07.0394.N, AC 2008, nr. 468.

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Algemeen

C.07.0394.N 12 september 2008 AC nr. 468

Na de ontbinding van een huwelijksvermogensstelsel met een gemeenschap van goederen ontstaat tussen de gewezen echtgenoten een onverdeeldheid, die in de regel beheerst wordt door het gemene recht (1). (1) Cass., 4 mei 2001, AR C.97.0430.N, A.C., 2001, nr. 254.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Algemeen

Art. 1434

C.10.0228.N 21 januari 2011 AC nr. ...

Storting van eigen gelden op een gemeenschappelijke rekening vallen, behoudens tegenbewijs, in het gemeenschappelijk vermogen: hieruit volgt dat het gemeenschappelijk vermogen vergoeding is verschuldigd, telkens als eigen gelden erin zijn terechtgekomen, ongeacht dat niet bewezen is dat het gemeenschappelijk vermogen voordeel heeft gehaald uit deze gelden.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Art. 1435

C.10.0087.N 18 maart 2011 AC nr. ...

Het vermogen dat heeft bijgedragen tot het verkrijgen, instandhouden of verbeteren van een goed dat toebehoort aan een ander vermogen, moet kunnen meegenieten van de waardestijging die met deze bijdrage is gerealiseerd.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

C.99.0041.N 27 april 2001 AC nr. ...

Voor de echtgenoten die gehuwd zijn vóór 28 september 1976 onder het stelsel van de gemeenschap beperkt tot aanwinsten, blijft van toepassing bij de ontbinding van de huwelijksgemeenschap, de in de artt. 1433, 1436 en 1437 (oud) B.W. bepaalde regeling van vergoedingen door de gemeenschap aan een echtgenoot voor de aanwending van een eigen goed voor de aankoop van een gemeenschappelijk goed (1). (1) Zie cass., 15 mei 1998, C.97.0098.F, nr 254; 15 april 1999, C.98.0036.F, nr 212, en de verwijzingen in de voetnoot. Mosselmans, S., Het overgangsrecht m.b.t. het huwelijksvermogensrecht: een actuele stand van zaken, in Casman, H., (ed.), Huwelijksvermogensrecht, Topics inzake huwelijksvermogensrecht, Kluwer 1998, III, hoofdstuk 7, 25-26.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

Art. 1437 oud

C.98.0036.F 15 april 1999 AC nr. ...

Wanneer de gemeenschap, vóór de inwerkingtreding van W. 14 juli 1976, een lening heeft aangegaan om de aankoop van een pand door een van de echtgenoten te financieren, moet de vergoeding die die echtgenoot bij de vereffening van de gemeenschap verschuldigd is, geen rekening houden met de waardevermeerdering van het goed dat met het vergoedingsplichtige vermogen is verkregen, instandgehouden of verbeterd.~

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Art. 1447

C.97.0171.F 12 november 1998 AC nr. ...

De rechter die kennisneemt van een door één van de gescheiden echtgenoten ingestelde vordering tot toekenning bij voorrang, kan de toewijzing van het onroerend goed aan de echtgenoot die volgens de in het B.W. opgesomde criteria de voorrang heeft, niet doen afhangen van de voorwaarde dat die echtgenoot een prijs biedt die op zijn minst gelijk moet zijn aan de door de andere echtgenoot geboden prijs.

- VERDELING -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

C.97.0098.F 15 mei 1998 AC nr. ...

Bij echtscheiding tussen echtgenoten die bij huwelijkscontract het stelsel van gemeenschap beperkt tot de aanwinsten hebben aangenomen en die binnen de wettelijke termijn niet hebben verklaard dat zij dat bedongen huwelijksvermogensstelsel van vòòr de wet van 14 juli 1976 wensen te handhaven, kan geen van de echtgenoten zich bij voorrang een onroerend goed doen toewijzen dat als gezinswoning dient.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Art. 1463 (oud)

C.04.0504.F 6 juni 2005 AC nr. 318

Oud artikel 1463, B.W., bepaalt dat de uit de echt of van tafel en bed gescheiden vrouw die, binnen drie maanden en veertig dagen nadat de echtscheiding of de scheiding van tafel en bed definitief is uitgesproken, de gemeenschap niet aanvaard heeft, geacht wordt daarvan afstand te hebben gedaan, tenware zij, nog binnen de termijn zijnde, van de rechter verlenging van de termijn bekomen heeft, nadat de man werd gehoord of behoorlijk opgeroepen; die bepaling blijft van toepassing op de ontbinding en de vereffening van een gemeenschap van aanwinsten die echtgenoten, die vóór de inwerkingtreding van de W. 14 juli 1976, waren gehuwd, bij hun stelsel van scheiding van goederen gevoegd hadden (1). (1) Zie Cass., 27 dec. 1985, AR 4708, nr 281; 15 mei 1998, AR C.97.0098.F, nr 254; A.A. 22 jan. 2003, Rev. not. belge, 2003, p. 661; I. DE STEFANI en P. DE PAGE, "Le droit transitoire des regimes conventionnels en communauté et la Cour d'Arbitrage", Rev. not. belge, 2003, p. 644 e.v., inz. p. 656 en 657; artikel 1463 B.W., zoals het van toepassing was vóór W. 14 juli 1976.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

C.93.0183.N 20 juni 1996 AC nr. ...

Het vonnis dat uitspraak doet over de mogelijkheid van de echtgenote om de huwelijksgemeenschap die ontbonden is door een scheiding van tafel en bed, te aanvaarden nadat inmiddels die gemeenschap reeds ontbonden is door de overschrijving van een echtscheiding, doet geen uitspraak over de staat van de persoon.~

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Art. 1464, tweede lid

F.08.0102.N 10 december 2010 AC nr. 726

Het verblijvingsbeding in een huwelijkscontract, dat het volledig gemeenschappelijk vermogen bij ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel 'om eender welke reden' aan de mede-echtgenoot toebedeelt, is geen overeenkomst over goederen van de nalatenschap van die mede-echtgenoot, maar een overeenkomst over het gemeenschappelijke vermogen; bedoeld verblijvingsbeding, dat uitwerking heeft, welke ook de reden van ontbinding van het huwelijksstelsel is en dat gecombineerd wordt met de inbreng van eigen goederen in het gemeenschappelijke vermogen door de vooroverleden echtgenoot, en het in artikel 1464, tweede lid, B.W. bedoelde 'aandeel boven de helft' is geen contractuele erfstelling, zodat dat 'surplus' niet belastbaar is op grond van artikel 2 W. Succ. (1). (Deels impliciet). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 1466

C.97.0451.F 18 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer echtgenoten gescheiden van goederen zijn, kan de curator van het faillissement van de echtgenoot niet verkrijgen dat de echtgenote veroordeeld wordt om het overschot terug te geven van de bedrijfsvoorheffing die wegens haar beroepswerkzaamheid aan de Schatkist is betaald.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Gerechtelijke scheiding van goederen

Art. 1467

C.04.0395.N 17 juni 2005 AC nr. 353

De rechter stelt in feite vast wie van de echtgenoten het beheer heeft van de goederen.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

Het enkele feit dat een echtgenoot mandaat heeft op de rekeningen van de andere echtgenoot houdt niet noodzakelijk in dat hij daardoor het beheer heeft van die rekeningen.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

Art. 1468, tweede lid

F.06.0081.N 22 november 2007 AC nr. 578

Om zijn goederen te kunnen onttrekken aan het verhaal van de belastingontvanger dient de echtgenoot van de belastingplichtige vooreerst aan te tonen dat die goederen hem eigen zijn krachtens het huwelijksvermogensstelsel en vervolgens dat die eigen goederen op één van de vier in de artikelen 394, § 1, van het W.I.B. (1992) vermelde onverdachte wijzen in zijn bezit zijn gekomen; het vermoeden van artikel 1468, tweede lid, van het B.W., dat slechts uitsluitsel geeft over het onverdeeld karakter van goederen, is daartoe op zich onvoldoende.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 146bis

C.13.0397.F 2 mei 2014 AC nr. ...

Het huwelijk kan niet nietig worden verklaard indien de intentie van de echtgenoten, al was het maar in bijkomende orde, erop gericht was een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen (1). (1) Zie Cass. 8 feb. 2008, AR C.07.0419.F, AC 2008, nr. 97.

- HUWELIJK -

P.13.1735.F 20 november 2013 AC nr. ...

Artikel 12 van het Verdrag, dat het recht om te huwen waarborgt, onttrekt de uitoefening ervan niet aan de naleving van de nationale wetten waardoor dit wordt geregeld; tot die wetten behoort artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek, naar luid waarvan er geen huwelijk is wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel; het arrest dat oordeelt dat de intentie van de eiser niet gericht is op het totstandbrengen van een levensgemeenschap met de persoon die hij verklaart te willen huwen, beslist naar recht dat de maatregel van vrijheidsberoving het aangevoerde recht niet schaadt (1). (1) Zie Cass. 20 okt. 2010, AR P.10.1545.F, AC 2000, nr. 617.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 12

Art. 1476, § 2, tweede, derde en zesde lid

C.09.0045.F 19 februari 2010 AC nr. 113

De vrederechter is bevoegd om uitspraak te doen over een vordering tot dringende en voorlopige maatregelen die neergelegd is voordat de ambtenaar van de burgerlijke stand in de bevolkingsregisters akte heeft genomen van de beëindiging van de wettelijke samenwoning.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Allerlei

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 1479, eerste en tweede lid

C.09.0045.F 19 februari 2010 AC nr. 113

De vrederechter is bevoegd om uitspraak te doen over een vordering tot dringende en voorlopige maatregelen die neergelegd is voordat de ambtenaar van de burgerlijke stand in de bevolkingsregisters akte heeft genomen van de beëindiging van de wettelijke samenwoning.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Allerlei

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 149

S.97.0007.N 6 oktober 1997 AC nr. ...

De appelrechters die als besluit van de eigen redenen die zij aangeven, overwegen dat "de eerste rechter dan ook op goede feitelijke en juridische grondslag de vordering heeft afgewezen", nemen de redengeving van de eerste rechter niet over.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Art. 1498, eerste en tweede lid

C.11.0332.N 30 november 2012 AC nr. ...

Een verplichte groepsverzekering gesloten door de werkgever ter financiering van een aanvullend pensioen dat wordt betaald bij het bereiken van een bepaalde leeftijd door de aangeslotene, beoogt in een aanvullend inkomen te voorzien; zelfs al worden de bijdragen gedeeltelijk betaald door de werkgever en niet op het loon ingehouden, zijn ze een voordeel dat de werknemer uit hoofde van zijn arbeidsovereenkomst verkrijgt en maken zij deel uit van zijn inkomen uit arbeid; in de mate dat zij opgebouwd zijn met bijdragen betaald tijdens het huwelijk, zijn de prestaties van een dergelijke verzekering aanwinsten die krachtens artikel 1498 Burgerlijk Wetboek zoals van kracht vóór de vervanging bij artikel II van de wet van 14 juli 1976 betreffende de wederzijdse rechten en verplichtingen van de echtgenoten en de huwelijksvermogensstelsels gemeenschappelijk zijn; de omstandigheid dat de groepsverzekering voor een aanvullend pensioen werd aangegaan voor het huwelijk en het aanvullend pensioen pas na het huwelijk werd uitgekeerd, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- PENSIOEN - Werknemers

- VERZEKERING - Algemeen

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTEL - Primair stelsel (Wederzijdse rechten en verplichtingen van de echtgeno] [Zie: 200 HUWELIJK]

- HUWELIJK -

Art. 1525

C.00.0168.F 19 oktober 2000 AC nr. ...

In een stelsel van algemene gemeenschap waarbij de gehele gemeenschap wordt toegekend aan de langstlevende echtgenoot zonder dat de terugneming of een vergoeding bedongen wordt voor de inbrengsten en kapitalen van de langstlevende echtgenoot, is successierecht verschuldigd op hetgeen de helft van de gemeenschap te boven gaat.

- SUCCESSIERECHTEN -

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

Art. 1589

C.00.0305.N 24 januari 2003 AC nr. 55

Hij die een voorkeurrecht verleent neemt geen andere verbintenis op dan om niet te verkopen aan een ander dan aan de begunstigde; hij behoudt aldus het recht om het goed al dan niet te verkopen (1); dit recht vindt zijn begrenzing in het verbod op rechtsmisbruik. (1) Zie Cass., 12 dec. 1991, A.R. 8929, nr 198, met conclusie van adv.-gen. JANSSENS de BISTHOVEN in Bull., 1992, 285.

- VERBINTENIS -

- KOOP -

Art. 1592

C.12.0133.F 13 december 2013 AC nr. ...

De opdracht die een derde op grond van artikel 1592 van het Burgerlijk Wetboek wordt gegeven om de verkoopprijs te bepalen, is geen arbitrage die onder de toepassing valt van de artikelen 1676 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2013, nr. … .

- ARBITRAGE -

- KOOP -

Art. 1599

C.08.0617.N 24 september 2009 AC nr. 525

Wanneer een verkoop van een andermans zaak mede tot stand is gekomen door de fout van de instrumenterende notaris, dan is deze notaris mede aansprakelijk voor de schade die de koper ten gevolge van de vernietiging van de koop heeft geleden.

- KOOP -

Wanneer een verkoop van een andermans zaak mede tot stand is gekomen door de fout van de instrumenterende notaris, dan is deze notaris mede aansprakelijk voor de schade die de koper ten gevolge van de vernietiging van de koop heeft geleden.

- NOTARIS -

C.96.0483.F 6 maart 1998 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing waarbij de rechter vaststelt dat de kopers de nietigheid van de verkoop niet gevorderd hebben en dat de derden bij de verkoopakte, niet kunnen ontkennen dat de verkoop rechtsgeldig was en evenmin dat de kopers daardoor rechten hebben verkregen.~

- KOOP -

De nietigheid van de verkoop van eens anders zaak kan slechts door de koper worden aangevoerd.~

- KOOP -

Art. 1640

C.94.0226.F 22 juni 1995 AC nr. ...

Art. 1640 B.W. impliceert dat de koper moet reageren op de rechtsplegingen die een derde inzet om het litigieuze goed terug te nemen.~

- KOOP -

Art. 1641

C.04.0500.F 19 oktober 2007 AC nr. 495

Het verborgen gebrek is het gebrek dat de koper bij de levering niet kon of moest kunnen vaststellen (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1976, A.C., 1976, 872 en Cass., 24 nov. 1989, AR 6491, A.C., 1989-1990, nr 196.

- KOOP -

- GEBREK VAN DE ZAAK [ZIE: 008 AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST] -

Wanneer de verkochte zaak door een verborgen gebrek is aangetast, kan de koper alleen de rechtsvordering tot vrijwaring voor verborgen gebreken instellen en niet de rechtsvordering wegens niet-nakoming van de verplichting tot levering van een zaak die conform de verkochte zaak is.

- KOOP -

Wanneer de verkochte zaak door een verborgen gebrek is aangetast, kan de koper alleen de rechtsvordering tot vrijwaring voor verborgen gebreken instellen en niet de rechtsvordering wegens niet-nakoming van de verplichting tot levering van een zaak die conform de verkochte zaak is.

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 1644

C.09.0204.F 2 april 2010 AC nr. 246

De rechter die de door een partij ingestelde vordering tot raming verwerpt op grond dat zij oorspronkelijk voor de vordering tot koopvernietiging geopteerd had, komt zijn verplichting niet na om de juridische aard van de vorderingen die de partijen hem hadden voorgelegd, te onderzoeken.

- KOOP -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 1645

C.99.0326.N 18 oktober 2001 AC nr. ...

Een verkoper-fabrikant is verplicht de zaak zonder gebrek te leveren en moet daartoe alle nuttige maatregelen nemen om alle mogelijke gebreken op te sporen, zodat hij, indien het bestaan van een gebrek wordt aangetoond, de door de koper geleden schade moet vergoeden, tenzij hij bewijst dat het gebrek onmogelijk kon worden opgespoord (1); hij moet die verplichting nakomen niet alleen ná maar ook tijdens de vervaardiging van de zaak; hij moet bijgevolg onder meer ten allen tijde erop toezien dat een zaak vervaardigd wordt met inachtneming van alle normen die een fabrikant behoort na te leven om het ontstaan van gebreken te voorkomen en dient op grond van zijn kennis en kundigheid zich rekenschap te geven van de gebreken en tekortkomingen waarmee een zaak behept kan zijn indien de zaak vervaardigd wordt zonder inachtneming van die normen; de loutere omstandigheid dat, na vervaardiging van de zaak of van een onderdeel ervan, het gebrek niet opgespoord kan worden of alleen opgespoord kan worden door een destructieve onderzoeksmethode sluit niet uit dat de fabrikant geacht kan worden het gebrek te kennen. (1) Cass., 19 sept. 1997, AR C.96.0207.F, nr 362.

- KOOP -

Art. 1647

C.93.0035.N 9 november 1995 AC nr. ...

Als een koopovereenkomst met uitstel van eigendomsoverdracht wordt aangegaan, draagt de verkoper in de regel het risico van het verlies van de zaak; behoudens andersluidend beding kan hij in dat geval betaling van de prijs niet meer verkrijgen en moet hij wat reeds betaald is, aan de koper terugbetalen; hij heeft evenwel recht op de tegenwaarde van het genot dat de koper heeft gehad van de zaak.~

- KOOP -

- KOOP -

Art. 1648

C.12.0443.F 29 november 2013 AC nr. ...

De korte tijd heeft niet de kenmerken van een verjaringstermijn.

- KOOP -

C.10.0178.N 27 mei 2011 AC nr. ...

De korte termijn waarbinnen de verkoper de vrijwaringsvordering op grond van koopvernietigende gebreken dient in te stellen tegen diegene van wie hij de zaak heeft gekocht, begint eerst te lopen vanaf het tijdstip waarop hij zelf door zijn koper in rechte wordt aangesproken (1). (1) Cass. 29 jan. 2004, AR C.01.0491.N, AC, 2004, nr. 52, met concl. van advocaat-generaal met opdracht THIJS.

- KOOP -

C.09.0085.F 25 juni 2010 AC nr. 463

De korte tijd waarbinnen de verkoper zijn vordering tot vrijwaring moet instellen begint pas te lopen op het tijdstip waarin hij zelf door zijn koper in rechte wordt gedaagd.

- KOOP -

C.01.0491.N 29 januari 2004 AC nr. 52

De korte termijn waarbinnen de verkoper zijn vrijwaringsvordering op grond van koopvernietigende gebreken dient in te stellen tegen diegene van wie hij de zaak heeft gekocht, begint eerst te lopen vanaf het tijdstip waarop hij zelf door zijn koper in rechte wordt aangesproken (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het O.M.

- KOOP -

C.01.0399.F 10 oktober 2003 AC nr. 486

Art. 1648 B.W. sluit niet uit dat de korte termijn waarbinnen de rechtsvordering tot vrijwaring tegen een verborgen gebrek moet worden ingesteld, voor onroerende goederen kan ingaan na het verstrijken van de termijn van de tienjarige vrijwaring die is voorgeschreven bij artikel 1792 van genoemd wetboek (1). (1) Zie M.A. FLAMME, P. FLAMME, A. DELVAUX, F. POTTIER, "Les dossiers du journal des tribunaux, le contrat d'entreprise, chronique de jurisprudence, 1990-2000", 215.

- KOOP -

Art. 1649bis

C.08.0482.N 21 januari 2010 AC nr. 51

Onder verkoper in de zin van artikel 1649bis B.W. dient te worden begrepen iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die op duurzame wijze een economische activiteit ontplooit, met uitsluiting van de persoon die niet beroepshalve handelt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- KOOP -

Art. 1650

C.06.0643.N 10 januari 2008 AC nr. 18

Wanneer een gerechtelijke beslissing de verplichting tot betaling van de koopprijs inhoudt, kan de verkoper die veroordeling uitvoeren middels een actio judicati (1). (1) Zie Cass., 21 feb. 1985, AR 7201, A.C., 1984-85, nr 375.

- KOOP -

Wanneer een gerechtelijke beslissing de verplichting tot betaling van de koopprijs inhoudt, kan de verkoper die veroordeling uitvoeren middels een actio judicati (1). (1) Zie Cass., 21 feb. 1985, AR 7201, AC, 1984-85, nr 375.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 1660

C.03.0099.N 18 maart 2004 AC nr. 154

De gemeenrechtelijke beperking tot vijf jaren van het recht van wederinkoop is niet van toepassing op het recht van terugkoop van een openbare rechtspersoon van gronden voor de nijverheid, het ambachtswezen of de diensten (1). (1) Zie de Memorie van Toelichting bij wet van 30 dec. 1970 betreffende de economische expansie, Doc., Senaat, 1969-1970, 354, p. 25.

- KOOP -

- ECONOMIE -

Art. 167, eerste lid

C.06.0334.N 13 april 2007 AC nr. 183

De wet verleent aan de ambtenaar van de burgerlijke stand geen discretionaire beoordelingsbevoegdheid met betrekking tot de voorwaarden waaronder hij kan weigeren een huwelijk te voltrekken, zoals bij de vaststelling dat het een schijnhuwelijk is (1). (1) Zie: A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, Overzicht van het Belgisch administratief recht, Antwerpen, Kluwer, 1999, nr 745; T. WUYTSDe bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand tot huwelijksvoltrekking en de beoordeling door de hoven en rechtbanken van een weigering tot huwelijksvoltrekking" (noot onder Antwerpen, 5 jan. 2005 en Brussel, 13 jan. 2005), E.J., 2005, 169.

- HUWELIJK -

Art. 167, zesde lid

C.06.0334.N 13 april 2007 AC nr. 183

De rechter die kennis neemt van een beroep tegen de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om een huwelijk te voltrekken dient zijn controle niet te beperken tot de wettigheid van die beslissing maar oefent zijn rechtsmacht daarover volledig uit en dient daartoe, in voorkomend geval, te beoordelen, aan de hand van alle hem voorgelegde feitelijke gegevens, of het voorgenomen huwelijk geen schijnhuwelijk is; daarbij kan hij ook rekening houden met feitelijke gegevens die dateren van na de weigeringsbeslissing of die pas na die beslissing bekend werden (1). (1) Zie: Brussel, 24 juni 2004, NjW, 2005, 134, noot G.Y.; Brussel, 13 jan. 2005, J.T., 2005, 327, noot D. STERCKX; Gent, 12 feb. 2004, NjW, 2004, 1390, noot G.Y.; Luik, 4 okt. 2005, J.T., 2005, 740; Luik, 15 nov. 2005, J.T., 2006, 10; T. WUYTS, l.c., 169. De rechtsleer in het algemeen beschouwt dat de beoordelingsbevoegdheid van de rechter niet beperkt is tot een marginale toetsing. Zie V. DELIE en F. MOEYKENSVerhouding beslissingsbevoegdheid ambtenaar burgerlijke stand - voorzitter zetelend zoals in kort geding", (noot onder Vz. Rb. Gent, 30 juni 2004), T.G.R., 2004, 189; D. STERCKXLe mariage refusé ou l'ère de soupçon", (noot onder Brussel, 13 jan. 2005), J.T., 2005, 329-330.

- HUWELIJK -

Art. 1690

C.11.0503.F 6 december 2013 AC nr. ...

Wanneer de partij, die over een overgedragen litigieuze schuldvordering beschikt, het geding van haar rechtsvoorganger overneemt, voldoet zij aldus aan de vormvereisten van artikel 1690 van het Burgerlijk Wetboek, dat van toepassing is op het geschil.

- UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- VERBINTENIS -

C.10.0015.N 18 maart 2011 AC nr. ...

Het nieuwe artikel 1690 Burgerlijk Wetboek is niet alleen van toepassing op de cessie-overeenkomsten die tot stand komen na de inwerkingtreding van deze wetsbepaling maar die bepaling beheerst vanaf haar inwerkingtreding ook de tegenwerpbaarheid van voordien tot stand gekomen overdrachten.

- VERBINTENIS -

C.03.0193.N 30 maart 2006 AC nr. 181

De overdracht van pacht die door de pachter aan zijn afstammelingen of aangenomen kinderen of aan die van zijn echtgenoot of van de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen is gedaan zonder de toelating van de verpachter, kan aan deze worden tegengeworpen zonder dat moet voldaan zijn aan de pleegvormen betreffende de overdracht van schuldvordering (1). (1) Zie Cass., 6 feb. 2003, AR C.01.0306.F, nr 88.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

C.04.0035.N 28 januari 2005 AC nr. 59

Bij overdracht van een schuldvordering kan de schuldenaar in de regel enkel de excepties die ontstaan zijn voordat de overdracht hem tegenwerpelijk is geworden aan de overnemer tegenwerpen (1); hij kan evenwel, uitdrukkelijk of stilzwijgend, afstand doen van het beroep op die excepties, geval waarin hij een eigen verbintenis jegens de overnemer opneemt; die afstand kan niet worden afgeleid uit het enkele feit dat de schuldenaar het bestaan van de overdracht erkent of met deze instemt, noch uit het feit dat daarbij de overnemer geen enkele verplichting overneemt. (1) Zie Cass., 27 sept. 1984, AR 7050, nr 71.

- VERBINTENIS -

Art. 1690, eerste lid

C.13.0481.F 27 juni 2014 AC nr. ...

De betekening van de overdracht van een schuldvordering aan de schuldenaar, die slechts kan gebeuren door toedoen van de overdrager of van de overnemer, dient slechts betrekking te hebben op het feit van de overdracht; uit artikel 1690, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek volgt niet dat de betekening uitsluitend tot doel moet hebben de schuldenaar in te lichten over de overdracht, noch dat zij één enkele overdracht moet beogen (1). (1) Cass. 28 okt. 1994, AR C.93.0047.F, AC 1994, nr. 459; Cass. 27 april 2006, AR C.04.0093.N, AC 2006, nr. 243; Cass. 5 mei 2008, AR C.06.0485.F, AC 2008, nr. 266.

- VERBINTENIS -

- KOOP -

De overnemer, die zich op de overdracht beroept en de schuldenaar dagvaardt teneinde de overgedragen schuldvordering ten uitvoer te doen leggen of, in die aangegeven hoedanigheid, het door zijn rechtsvoorganger ingestelde geding hervat, voldoet aan de vormvereisten waarin artikel 1690, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek voorziet (1). (1) Zie Cass. 6 dec. 2013, AR C.11.0503.F en C.11.0528.F, AC 2013, nr. 663.

- VERBINTENIS -

- KOOP -

Art. 1690, tweede lid

C.06.0485.F 5 mei 2008 AC nr. 266

Alleen het feit van de overdracht van schuldvordering moet aan de gecedeerde schuldenaar ter kennis worden gebracht (1); de regel is van toepassing in geval van de overdracht van handelshuur. (1) Cass., 27 april 2006, AR C.04.0093.N, A.C., 2006, nr 243.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Onderverhuring en huuroverdracht

Alleen het feit van de overdracht van schuldvordering moet aan de gecedeerde schuldenaar ter kennis worden gebracht (1); de regel is van toepassing in geval van de overdracht van handelshuur. (1) Cass., 27 april 2006, AR C.04.0093.N, AC, 2006, nr 243.

- VERBINTENIS -

C.04.0093.N 27 april 2006 AC nr. 243

Aan de gecedeerde schuldenaar dient enkel het feit van de overdracht van de schuldvordering ter kennis te worden gebracht (1); die kennisgeving kan zowel door de overdrager als de overnemer gebeuren. (1) Zie Cass., 28 okt. 1994, AR C.93.0047.N, nr 459.

- VERBINTENIS -

Wanneer de kennisgeving van de overdracht van schuldvordering enkel uitgaat van de overnemer mag de gecedeerde schuldenaar zich tegenover de overnemer uitsluitend beroepen op middelen die het feit van de overdracht betreffen en niet op middelen die berusten op de geldigheid of de inhoud van de onderliggende overeenkomst tussen overdrager en overnemer, noch op deze die berusten op de nakoming van die overeenkomst.

- VERBINTENIS -

Art. 1691, tweede lid

C.12.0073.N 5 oktober 2012 AC nr. ...

Krachtens artikel 14 Wet Financiële Zekerheden kan de schuldvergelijking met de overgedragen schuldvordering krachtens een overeenkomst strekkende tot conventionele compensatie, door de schuldenaar aan de overnemer worden tegengeworpen op voorwaarde dat deze overeenkomst reeds bestond ten tijde van de overdracht en dit ongeacht het tijdstip van het ontstaan van de te verrekenen schuldvordering en zonder dat de schuldvorderingen samenhangend dienen te zijn; deze bepaling doet geen afbreuk aan het vereiste van de goede trouw van de schuldenaar bedoeld in artikel 1691, tweede lid, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Art. 14 Wet Financiële Zekerheden, voor zijn wijziging bij wet van 26 september 2011; zie R. HOUBEN, Contractuele compensatie na samenloop – De nieuwe regeling nader beschouwd, RW 2005-2006, (1161), 1164-1166, nrs. 5-9.

- SCHULDVERGELIJKING -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

Op grond van artikel 1691, tweede lid, Burgerlijk Wetboek is de tegenwerpelijkheid aan de overnemer van de schuldvordering van een conventionele schuldvergelijking afhankelijk van de goede trouw van de schuldenaar van de overgedragen vordering; de schuldenaar is niet te goeder trouw wanneer hij, ook al was hem nog geen kennis gegeven, op de hoogte is van de overdracht van de schuldvordering.

- SCHULDVERGELIJKING -

Art. 1692

C.11.0662.F 20 september 2012 AC nr. ...

Het uitdrukkelijk ontbindend beding dat uitsluitend ten dienste staat van een schuldvordering is een toehoren ervan in de zin van artikel 1692 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 20 sep. 2012, nr. ***.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 1699

P.04.0512.N 21 september 2004 AC nr. 423

De naastende schuldenaar die de overnemer van een betwist recht heeft vergoed overeenkomstig artikel 1699 van het Burgerlijk Wetboek, is bevrijd van zijn schuld; hierdoor zijn de medeschuldenaars eveneens bevrijd, behoudens wat betreft de prijs, de kosten en de interest te rekenen vanaf de betaling, die de overgedragen schuldenaar heeft betaald (1). (1) Zie de tegenstrijdige conclusie van het openbaar ministerie.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

- KOOP -

- HOOFDELIJKHEID -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 1709

C.03.0239.N 24 september 2004 AC nr. 435

Degene die een goed verhuurt verplicht zich niet tot het verlenen van een zakelijk recht op dat goed noch draagt hij een eigen recht van genot van het goed dat hij in huur geeft aan de huurder over; hij verbindt zich ertoe de huurder het genot van het goed te doen hebben.

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

Een huurovereenkomst is niet nietig door het enkele feit dat de verhuurder geen zakelijk recht heeft op het verhuurde goed of er niet zelf het genot van heeft of tot het verhuren van het goed geen toestemming heeft van degene die een recht op het goed of het genot ervan heeft; ook in die gevallen heeft degene aan wie in die overeenkomst het genot van het goed wordt verleend de hoedanigheid van huurder (1). (1) Zie Cass., 4 dec. 1941, Arr. Verbr., 1941-44, 250; zie ook DE PAGE H., Traité, T. IV, 3e ed., 1972, nr 509; STASSIJNS E., Pacht, A.P.R., Story-Scientia, 1997, nr 56; LA HAYE M. & VANKERCKHOVE J., Le louage des choses, I, Les baux en général, 2e ed., in: Les Novelles, Larcier, 2000, nr 72.

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

Art. 1710

C.08.0554.N 3 september 2010 AC nr. 495

Een overeenkomst waarbij een goed met begeleidende werkkracht ter beschikking wordt gesteld is een huurovereenkomst en geen overeenkomst van aanneming indien de diensten van de ter beschikking gestelde werkkracht zich beperken tot de begeleiding van de zaak waarover de huurder als gebruiker het meesterschap heeft.

- HUUR VAN DIENSTEN -

Art. 1711, derde lid

C.09.0043.N 25 februari 2010 AC nr. 130

Er komt slechts een voorkooprecht toe aan de pachter wiens pachtovereenkomst op het ogenblik van de verkoop nog onder toepassing van de Pachtwet valt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Art. 1724

C.99.0477.N 16 februari 2001 AC nr. ...

Indien de verhuurder privatieve delen in een appartementsgebouw verhuurt, is hij geen vergoeding verschuldigd aan de huurder als door de vereniging van mede-eigenaars werken worden uitgevoerd aan de gemene delen, zoals aan de gevel van het gebouw.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Art. 1731

C.10.0119.N 15 april 2011 AC nr. ...

De huurder die opzegging geeft van een handelshuurovereenkomst in de gevallen van het Bodemsaneringsdecreet 1995, kan het huurgoed slechts overdragen aan de verhuurder en derhalve slechts aan de wettelijke teruggaveplicht voldoen, als hij vooraf en op zijn kosten een oriënterend bodemonderzoek heeft laten uitvoeren dat hij aan OVAM meedeelt en voor zover OVAM hierop binnen zestig dagen niet reageert door een beschrijvend bodemonderzoek te eisen; als OVAM een beschrijvend bodemonderzoek eist en hieruit of uit het register van de verontreinigde gronden blijkt dat de bodemsaneringsnormen overschreden zijn, kan de overdracht niet plaatsvinden vooraleer de overdrager ten opzichte van OVAM de verplichtingen heeft aangegaan bedoeld in artikel 38, § 2, van het Bodemsaneringsdecreet 1995 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

- MILIEURECHT -

De verhuurder en de huurder kunnen in de huurovereenkomst bedingen wie van hen uiteindelijk zal instaan voor de gevolgen van bodemverontreiniging en voor de kosten verbonden aan de saneringswerken; de kosten die verbonden zijn aan het verkrijgen van een bodemattest en, zo nodig, van het oriënterend bodemonderzoek, ten einde de huurder in staat te stellen een pand bedoeld in het Bodemsaneringsdecreet 1995 over te dragen aan de verhuurder, zijn ten laste van de huurder, tenzij blijkt dat partijen hiervan conventioneel zijn afgeweken.

- MILIEURECHT -

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Verplichtingen van partijen

Art. 1731, § 2

C.95.0171.N 18 oktober 1996 AC nr. ...

Artikel 1731, § 2, B.W. ontslaat de verhuurder niet van de verplichting het bestaan van de huurschade waarop hij steunt te bewijzen.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Art. 1732

C.03.0245.N 25 februari 2005 AC nr. 121

De verplichting van de huurder om de huurschade te vergoeden ontstaat in de regel slechts op het einde van de huur (1). (1) Zie Cass., 29 feb. 1980, A.C., 1979-80, nr 413.

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

Art. 1733

C.12.0457.F 18 oktober 2013 AC nr. ...

De huurder moet ten aanzien van de verhuurder bewijzen dat hij geen enkele schuldige daad heeft gesteld die de brand aldus heeft doen ontstaan (1). (1) Cass. 18 dec. 2008, AR C.07.0424.F, AC 2008, nr. 75.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

C.11.0663.F 29 juni 2012 AC nr. ...

Artikel 1733 van het Burgerlijk Wetboek is gebaseerd op de verplichting voor de huurder om op het einde van de huurovereenkomst de zaak terug te geven die hem is toevertrouwd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, …

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Artikel 1733 is niet van toepassing wanneer in het gehuurde goed brand is ontstaan nadat het door de huurder op het einde van de huurovereenkomst aan de verhuurder was teruggegeven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, …

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

C.09.0117.N 25 maart 2010 AC nr. 217

De huurder is in de regel aansprakelijk voor brand; als de brand ontstaat door het gebruik dat hij van het gehuurde goed maakt, kan de huurder zich niet aan zijn aansprakelijkheid onttrekken door aan te tonen dat de brand te wijten is aan een gebrekkig deel van het verhuurde goed dat door hem in die staat is aanvaard en waarvan hij gebruik heeft gemaakt.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

C.07.0424.F 18 december 2008 AC nr. 745

De huurder moet ten aanzien van de verhuurder of de in diens rechten getreden persoon aantonen dat noch hijzelf noch de personen voor wie hij krachtens artikel 1384, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek instaat, enige fout hebben begaan die de brand in het gehuurde pand, zoals deze zich heeft voorgedaan, mede heeft veroorzaakt.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

C.06.0628.F 6 november 2008 AC nr. 614

Het arrest verantwoordt zijn beslissing dat degene die, krachtens een overeenkomst dat hij het moet teruggeven, een onroerend goed ter bede bewoont, niet moet instaan voor het verlies van het afgebrande pand niet naar recht, wanneer het overweegt dat de verplichtingen die krachtens artikel 1733, B.W. op de huurder rusten, niet naar die bewoner mogen worden uitgebreid en niet vaststelt dat deze bewijst dat de brand niet aan zijn fout te wijten is.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.95.0022.F 27 oktober 1995 AC nr. ...

De verbintenis van de verzekeraar om de huurder te dekken tegen de gevolgen van zijn aansprakelijkheid inzake brand ontstaat zodra het risico is verwezenlijkt, zelfs als het bedrag van de schuld pas later gerechtelijk wordt bepaald.~

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 1733 (oud)

C.98.0062.N 12 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer de verhuurder zich een recht van voortdurend genot en medegebruik van het gehuurde goed heeft voorbehouden, zodat hij en de huurder tijdens de duur van de verhuring samen het goed onder zich hadden, en meer bepaald op het tijdstip van de brand, dan is artikel 1733 B.W. (oud) niet van toepassing.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Art. 1735

C.96.0086.N 21 januari 1999 AC nr. ...

De personen die in opdracht van de huurder aan het huurgoed werken uitvoeren voor de huurder zijn huisgenoten.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Art. 1791

C.05.0329.F 26 oktober 2006 AC nr. 517

De rechter beoordeelt op onaantastbare wijze in feite en op grond van de omstandigheden van de zaak of een handeling van de opdrachtgever een stilzwijgende oplevering van het werk uitmaakt.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- HUUR VAN DIENSTEN -

Art. 1792

C.13.0395.N 5 september 2014 AC nr. ...

De tienjarige aansprakelijkheid van de architect wegens een gebrek in de bouw is van openbare orde en kan mitsdien contractueel niet worden uitgesloten; het beding op grond waarvan de architect, in geval van een samenlopende fout met deze van de aannemer, enkel voor zijn aandeel in de totstandkoming van de schade vergoeding verschuldigd is aan de bouwheer, houdt een beperking in van de aansprakelijkheid van de architect jegens de bouwheer op grond van artikel 1792 van het Burgerlijk Wetboek en is in zoverre strijdig met de openbare orde (1). (1) Zie concl. OM.

- HUUR VAN DIENSTEN -

- AANNEMING VAN WERK -

C.94.0234.F 12 januari 1995 AC nr. ...

Een constructiegebrek waarvan de opdrachtgever althans bij de eindoplevering van het werk het bestaan kende, kan niet worden beschouwd als een verborgen gebrek dat als dusdanig de aannemer aansprakelijk stelt.~

- HUUR VAN DIENSTEN -

Art. 1794

C.13.0306.N 27 februari 2014 AC nr. ...

De verbintenis om de schade te herstellen die het gevolg is van de verbreking van een aanneming door de opdrachtgever is een waardeschuld, aangezien het bedrag van de schadevergoeding volledig aan de beoordeling van de rechter is overgelaten; de niet-uitvoering van deze verbintenis heeft geen betrekking op de betaling van een welbepaald bedrag (1). (1) Zie Cass. 14 maart 2008, AR C.06.0657.F, AC 2008, nr. 182.

- AANNEMING VAN WERK -

- ANATOCISME -

- VERBINTENIS -

Art. 1798

C.05.0382.F 14 juni 2007 AC nr. 326

De vereffening van de bouwondernemingsvennootschap belet vanaf dat ogenblik dat een onderaannemer de in artikel 1798 B.W. bedoelde rechtstreekse vordering tegen de opdrachtgever instelt (1). (1) Zie Cass., 27 mei 2004, AR C.02.0435.N, nr 288 en Cass., 23 sept. 2004, AR C.02.0469.F, nr 429.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- HUUR VAN DIENSTEN -

C.03.0366.N 29 oktober 2004 AC nr. 519

De rechtstreekse vordering van de onderaannemer tegen de bouwheer heeft alle schuldvorderingen tot voorwerp die de aannemer put uit diens overeenkomst met de bouwheer met betrekking tot het bedoelde werk; hierbij is niet vereist dat de schuldvordering van de aannemer op dat ogenblik reeds opeisbaar is.

- HUUR VAN DIENSTEN -

Art. 1798, eerste lid

C.13.0552.N 15 mei 2014 AC nr. ...

De bouwheer tegen wie een rechtstreekse vordering wordt ingesteld, kan aan de onderaannemer in de regel de excepties tegenwerpen waarover hij beschikt op het ogenblik van het instellen van de rechtstreekse vordering (1). (1) Zie concl. OM.

- HUUR VAN DIENSTEN -

C.10.0135.F 20 januari 2012 AC nr. ...

- HUUR VAN DIENSTEN -

- BESLAG - Algemeen

C.10.0465.N 10 juni 2011 AC nr. ...

De uitoefening van de rechtstreekse vordering van de onderaannemer tegen de bouwheer is niet aan vormvoorschriften onderworpen (1). (1) Cass. 25 maart 2005, AR C.04.0126.N, AC, 2005, nr. 192.

- HUUR VAN DIENSTEN -

C.09.0136.N 18 maart 2010 AC nr. 198

De rechtstreekse vordering van de onderaannemer tegen de bouwheer kan niet meer worden ingesteld na het faillissement van de aannemer, aangezien deze vordering enkel kan worden ingesteld wanneer de schuldvordering van de aannemer op de bouwheer nog beschikbaar is in het vermogen van de aannemer (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- HUUR VAN DIENSTEN -

De uitoefening van de rechtstreekse vordering van de onderaannemer tegen de bouwheer heeft, zoals een beslag onder derden, tot gevolg dat de vordering van de aannemer op de bouwheer onbeschikbaar wordt; deze onbeschikbaarheid ontstaat slechts wanneer de bouwheer van de uitoefening van de rechtstreekse vordering kennis heeft gekregen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HUUR VAN DIENSTEN -

C.03.0318.N 25 maart 2005 AC nr. 188

De bouwheer tegen wie een rechtstreekse vordering wordt ingesteld door de onderaannemer kan aan deze in de regel enkel de excepties tegenwerpen waarover hij beschikt op het ogenblik van het instellen van de rechtstreekse vordering.

- HUUR VAN DIENSTEN -

C.04.0126.N 25 maart 2005 AC nr. 192

De uitoefening van de rechtstreekse vordering van de onderaannemer tegen de bouwheer is niet aan vormvoorschriften onderworpen (1). (1) In die zin: (rechtsleer) R. DEMOGUE, Traité des obligations en général, VII, Parijs, 1933, 386; M. COZIAN, L'action directe, Parijs, 1969, 16; E. DIRIX, Onderaanneming, T. Aann. 1991, 38; A. CUYPERS, De rechtstreekse vordering en het voorrecht van de onderaannemer, R.W. 1997-1998, 797, nr 13; F. GEORGES, De quelques problèmes posés par l'action directe de l'article 1798 du code civil (observations sous Cour d'appel de Liège 23 mai 1996), J.L.M.B., 1997, 602; P. WERY, L'action directe du sous-traitant contre le maître de l'ouvrage: bilan de sept années d'application du nouvel article 1798 du Code Civil, R.R.D., 1997, 174-176; W. GOOSSENS, De rechtstreekse vordering van de onderaannemer (noot onder Kh. Hasselt 24 december 2002), R.A.B.G., 2003, 1199-1200, nrs 8-10; (rechtspraak) Gent, 6 mei 1998, A.J.T., 1998-1999, 910, met goedkeurende noot S. VERBEKE, De rechtstreekse vordering van de onderaannemer; Gent, 28 maart 2002, N.j.W., 2002, 211, ook met goedkeurende noot; Bergen, 9 januari 2003, J.L.M.B., 2003, 1041; zie ook de minder recente rechtspraak in: J.H. HERBOTS, S. STIJNS, E. DEGROOTE, W. LAUWERS en I. SAMOY, Bijzondere overeenkomsten. Overzicht van rechtspraak (1995-1998), T.P.R., 2002, 653, nrs 769-77. Contra (dagvaarding vereist): J.-P; RENARD en M. VAN DEN ABBEELE, Les garanties offertes aux sous-traitants en cas de défaillance de l'entrepreneur général, T. Aann., 1997, 139; Antwerpen, 1 maart 1995, R.W., 1996-1997, 477, met goedkeurende noot G. BAERT, Geen vorderingsrecht van de onderaannemer op de hoofdopdrachtgever zonder een ingestelde rechtsvordering; Kh. Brussel, 27 juli 1998, T.B.H., 1999, 209, met goedkeurende noot W. DERIJCKE, Rechtstreekse vordering van de onderaannemer en faillissement van de hoofdaannemer; Gent 5 juni 2003 (dit is het bestreden arrest), N.j.W., 2003, met noot WG (die hoopt op een cassatievoorziening waarin deze problematiek aan de orde wordt gesteld) en R.W., 2003-2004, 467, met noot.

- HUUR VAN DIENSTEN -

C.02.0435.N 27 mei 2004 AC nr. 288

De rechtstreekse vordering van de onderaannemer tegen de bouwheer voor hetgeen deze aan de aannemer verschuldigd is kan enkel worden ingesteld wanneer de schuldvordering van de aannemer op de bouwheer nog beschikbaar is in het vermogen van de aannemer (1). (1) E. DirixHet voorrecht en de directe vordering van de onderaannemer", R.W. 1989-1990, 1232-1235; E. Dirix en R. Decorte, Zekerheidsrechten, Story-Scientia 1999, nr 542-543; P. Gérard en J. WindeyAction directe des sous-traitants, faillite et concordat judiciaire: à contre-courant", in Liber amicorum Lucien Simont, 385-403. Zie J. KokelenbergArtikel 1798 van het Burgerlijk Wetboek bij faillissement en gerechtelijk akkoord: een steriele discussie of een Babylonische spraakverwarring?", T.B.B.R. 1999, (166) 171, nr 7.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- HUUR VAN DIENSTEN -

C.00.0180.F 21 december 2001 AC nr. ...

De onderaannemer kan de rechtstreekse vordering tegen de opdrachtgever enkel instellen tot beloop van de schuldvorderingen die verband houden met de werken op de bouwplaats die door de opdrachtgever aan de hoofdaannemer en, daarna, door laatstgenoemde aan de onderaannemer zijn toegewezen (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTSVORDERING [ZIE: 497 VORDERING IN RECHTE] -

- VORDERING IN RECHTE -

- HUUR VAN DIENSTEN -

Art. 1832

C.99.0086.N 4 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer uit de wil van de oprichters van een burgerlijke vennootschap die de vorm van een handelsvennootschap heeft aangenomen blijkt dat het werkelijke doel van de venootschap een handelsdoel is en de oprichters slechts door veinzing en om een wet van openbare orde te omzeilen een burgerlijk doel in de statuten hebben ingeschreven, krijgt de vennootschap de hoedanigheid van koopman en kan zij worden failliet verklaard (1) (2). (1) Zie cass. 15 april 1943, Bull. en Pas., 1943, I, 142; 30 april 1945, Arr. Verbr. 1945, 139; 19 mei 1961, R.W. 1961-62, 1603. (2) Het O.M. concludeerde eveneens tot verwerping van het cassatieberoep. Het was echter van mening dat de feitenrechters terecht de werkelijke (commerciële) activiteit van de N.V. Antwerps Administratiekantoor in aanmerking hadden genomen om vast te stellen dat zij koopman is nu het statutair doel niet kon tegengeworpen worden aan eerste verweerster; uit artikel 63bis Vennootschappenwet volgt immers dat de naamloze vennootschap in de regel ook door doeloverschrijdende handelingen gebonden is (zie J. RonseKan een V.Z.W. failliet verklaard worden?" in Liber Amicorum F. Dumon, Kluwer 1983, (219) 239; K. Geens, M. Denef, F. Hellemans, R. Tas en J. VananroyeOverzicht van rechtspraak. Vennootschappen 1992-1998" T.P.R., 2000, (99) 162 nr. 69).

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 1855, tweede lid

C.96.0011.F 5 november 1998 AC nr. ...

Alleen het in artikel 1855, tweede lid, B.W. bedoelde beding is verboden dat als voorwerp heeft het evenwicht in de vennootschapsovereenkomst te verstoren, of dat, wanneer het schijnbaar een ander voorwerp heeft, in werkelijkheid hetzelfde doel beoogt.~

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- OVEREENKOMST - Algemeen

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

Art. 1875

C.10.0636.F 10 september 2012 AC nr. ...

Het feit dat het contract, krachtens hetwelk een van de partijen een zaak aan de andere afgeeft om gebruik ervan te maken, geen termijn bepaalt, belet op zich niet dat de nemer gehouden is die zaak terug te geven en dat het contract dus als bruikleen moet worden beschouwd.

- LENING -

Art. 189

C.00.0429.N 20 april 2001 AC nr. ...

De in artikel 189 van het Burgerlijk Wetboek gestelde regel, krachtens dewelke vooraf moet worden beslist of het eerste huwelijk geldig dan wel nietig is, indien de nieuwe echtgenoten de nietigheid van dit huwelijk inroepen, geldt ook als de vernietiging van het nieuwe huwelijke door de procureur des Konings wordt gevorderd (1).(1) Zie Cass., 22 juli 1955, A.C., 1955, 955, en de nota's 2 en 3 getekend R.H. (Bull. en Pasic., 1955, I, 1265).

- HUWELIJK -

Art. 1907, derde lid

C.10.0330.F 9 maart 2012 AC nr. ...

De door artikel 1907, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek vastgelegde grens van de verhoging van de rentevoet wegens vertraging in de betaling is van toepassing ongeacht of de partijen een verhoging van de rentevoet wegens vertraging in de betaling, dan wel een verlaging van die rentevoet in het geval van een stipte betaling hebben bedongen (1). (1) Zie De Page, dl. V, nr. 154, p. 155; Ch. Biquet-Mathieu, Le sort des intérêts dans le droit du crédit, Actualité ou désuétude du Code civil?, Luik, 1998, nr. 335, p. 601 en aldaar vermelde verwijzingen, o.m. naar de parlementaire voorbereiding van de wet van 27 juli 1934 die een derde lid heeft ingevoegd in art. 1907.

- LENING -

Art. 1949

C.01.0572.F 20 maart 2003 AC nr. 180

Bewaargeving uit noodzaak impliceert dat de bewaargever de vrijheid om niet in bewaring te geven en om een andere bewaarnemer te kiezen, ontnomen is; dat ontnemen van de vrijheid wordt door de bodemrechter in feite beoordeeld.

- BEWAARGEVING -

Bewaargeving uit noodzaak impliceert dat de bewaargever de vrijheid om niet in bewaring te geven en om een andere bewaarnemer te kiezen, ontnomen is; dat ontnemen van de vrijheid wordt door de bodemrechter in feite beoordeeld.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Art. 1965

C.04.0212.F 30 januari 2006 AC nr. 60

De spelovereenkomst is volstrekt ongeoorloofd en alle overeenkomsten tot organisatie van de exploitatie ervan zijn dat dus ook; dit staat los van haar strafbaarstelling.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak

- SPELEN EN WEDDENSCHAPPEN -

Art. 1984

P.10.2017.F 21 maart 2012 AC nr. ...

De borgtocht die door de advocaat van een gedetineerde inverdenkinggestelde, voor en namens die gedetineerde, aan de Deposito- en Consignatiekas is gestort, behoort, in de regel, de gedetineerde toe (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. 2012, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- LASTGEVING -

P.02.0038.N 26 maart 2002 AC nr. 205

Wanneer een partij ingevolge een misdrijf schade lijdt, kan een derde krachtens een bijzondere lastgeving de herstelling van die schade voor rekening van die partij ook voor de strafrechter vorderen; de ingestelde burgerlijke rechtsvordering is in dat geval immers deze van de schadelijder die de herstelling van zijn eigen schade vordert (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1898, Pas. 1898, I, 101; Cass., 5 okt. 1903, Pas. 1904, I, 19; RPDB, v° Mandat, nrs 117 en 121; PAULUS, C. en BOES, R., Lastgeving, A.P.R., 1978, nrs 78 en 79; TILLEMAN, B., Lastgeving, A.P.R., 1997, nr 112; DEMEUR, P. en PASSELECQ, F.De la maxime 'Nul ne plaide par procureur' et le droit d'ester en justice pour les intérêts d'autrui'', R.P.S., 1924, XXIX, 194.

- LASTGEVING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.99.0211.N 26 januari 2001 AC nr. ...

Een overeenkomst van naamlening is een overeenkomst waarbij een persoon in eigen naam voor rekening van een ten aanzien van derden niet genoemde lastgever een rechtshandeling stelt (1). (1) Cass., 15 jan. 1982, AR 3241, nr 295.

- OVEREENKOMST - Allerlei

Art. 1985

C.93.0124.N 17 februari 1995 AC nr. ...

De betwisting of bij vertegenwoordiging in rechte de vertegenwoordiger al dan niet de opdracht heeft en dus al dan niet de hoedanigheid heeft om de ontbinding van een overeenkomst te vorderen, raakt de openbare orde niet en moet niet ambtshalve door de rechter worden onderzocht.~

- LASTGEVING -

- OPENBARE ORDE -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 1986

C.00.0227.N 14 oktober 2002 AC nr. 535

Lastgeving als omschreven in het Burgerlijk Wetboek geschiedt uit zijn aard om niet maar daarbij kan nochtans een loon bedongen worden; dit loon moet een billijke vergoeding uitmaken (1). (1) Zie cass., 6 maart 1980 A.C. 1979/80, nr 429.

- LASTGEVING -

Lastgeving als omschreven in het Burgerlijk Wetboek geschiedt uit zijn aard om niet maar daarbij kan nochtans een loon bedongen worden; dit loon moet een billijke vergoeding uitmaken (1). (1) Zie cass., 6 maart 1980 A.C. 1979/80, nr 429.

- LASTGEVING -

Art. 1988

C.06.0135.N 24 januari 2008 AC nr. 57

Het beheer van een financiële rekening kan onder meer behelzen het uitschrijven van cheques op deze rekening en het ondertekenen ervan, het uitvoeren van overschrijvingen en het uitschrijven van permanente opdrachten, het gelasten van betalingen, zonder beperking van bedrag, het afhalen van gelden en interest; dit zijn niet noodzakelijk daden van beschikking.

- LASTGEVING -

F.96.0123.N 20 januari 2000 AC nr. ...

Mits hij de bewijskracht van de akte niet miskent, oordeelt de rechter op onaantastbare wijze in feite of een gegeven volmacht een uitdrukkelijke last ten aanzien van bepaalde handelingen inhoudt, en meer bepaald of deze de machtiging inhield om in naam van de lastgever een akkoord met het bestuur aan te gaan over zijn belastbare inkomsten voor de betrokken aanslagjaren.

- LASTGEVING -

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

Art. 1988, tweede lid

F.11.0028.N 16 februari 2012 AC nr. ...

Een lastgeving is uitdrukkelijk zodra er geen twijfel bestaat over de wil van de lastgever om de handelingen, zelfs van beschikking, aan de lastgever op te dragen (1). (1) Zie Cass. 13 april 1984, AR F.1100.N, AC 1983-84, nr. 471, en de rechtspraak geciteerd in noot 1.

- LASTGEVING -

Art. 1991

S.12.0092.F 12 mei 2014 AC nr. ...

Ofschoon de duur van de opdracht van de bestuurders van naamloze vennootschappen krachtens artikel 518, §3, van het Wetboek van Vennootschappen, zes jaren niet te boven mag gaan en zij te allen tijde door de algemene vergadering kunnen worden ontslagen, blijkt uit de regels van de opdracht dat de functies van een bestuurder bij het verstrijken van de duur worden voortgezet, om het behoud van het bestuur van de vennootschap te verzekeren tot hij vervangen is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

Art. 1991, tweede lid

C.13.0560.F 27 juni 2014 AC nr. ...

Uit de artikelen 55, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, 518, §3, van het Wetboek van Vennootschappen en 1991, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek volgt niet dat de functies van een bestuurder wiens opdracht geëindigd is, slechts zouden voortduren gedurende de tijd die de algemene vergadering redelijkerwijs nodig heeft om bijeen te komen teneinde in zijn vervanging te voorzien (1). (1) Zie Cass. 12 mei 2014, AR S.12.0092.F, AC 2014, nr. …

- LASTGEVING -

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

Art. 1992

P.09.1847.N 27 april 2010 AC nr. 285

De fouten of nalatigheden van de lasthebber binden de lastgever wanneer zij worden begaan binnen de perken van de lastgeving en leveren op zichzelf voor de lastgever geen vreemde oorzaak, toeval of overmacht op (1). (1) Cass., 8 sept. 1993, AR P.93.0488.F, A.C., 1993, nr. 335.

- LASTGEVING -

C.99.0477.N 16 februari 2001 AC nr. ...

Als een orgaan van een vennootschap of een lasthebber in de uitvoering van zijn mandaat bij de besprekingen die tot een overeenkomst hebben geleid een fout begaat die geen misdrijf uitmaakt, verplicht die fout niet de bestuurder of de mandataris maar wel de vennootschap of de lastgever (1). (1) Zie cass., 8 sept. 1993, A.R. P;93.0489.F, nr 335.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

- LASTGEVING -

Art. 1994

S.05.0030.N 6 februari 2006 AC nr. 77

De lastgever kan aan de lasthebber de toelating verlenen zich voor de uitvoering van het mandaat te laten vertegenwoordigen of bijstaan; deze toelating kan zelfs stilzwijgend zijn.

- LASTGEVING -

Art. 1998

C.10.0186.F 6 juni 2011 AC nr. ...

Hoewel de feitenrechter m.b.t. de lastgeving op onaantastbare wijze de feiten vaststelt waaruit hij het bestaan van een stilzwijgende bekrachtiging afleidt, gaat het Hof evenwel na of hij die beslissing wettig uit zijn vaststellingen heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie Cass. 2 nov. 2007, AR C.05.0379.F, AC, 2007, nr. 524.

- LASTGEVING -

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

C.96.0202.N 20 januari 2000 AC nr. ...

Een persoon kan ten aanzien van een derde verbonden zijn voor daden gesteld door iemand die, wat die daden betreft, de schijn wekt de lasthebber te zijn van die persoon, in zoverre die schijn aan laatstgenoemde kan worden toegerekend; de gebondenheid van de schijnlastgever wordt niet beïnvloed door het feit dat de schijnlasthebber in de uitvoering van de naar de schijn bestaande opdracht onrechtmatig optreedt, ook al maakt dit onrechtmatig optreden een misdrijf uit.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

S.95.0034.N 6 november 1995 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het arrest dat oordeelt dat een arbeidsovereenkomst onregelmatig werd beëindigd en er een recht op opzeggingsvergoeding is ontstaan, op grond van de enkele vaststelling dat de werkgever als lastgever gebonden is door het ontslag gegeven door een lasthebber aan wie hij daartoe geen macht had verleend.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

- LASTGEVING -

Art. 2

C.13.0434.N 5 juni 2014 AC nr. ...

Een nieuwe wet is in de regel niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten; hieruit volgt dat wanneer een vordering reeds verjaard is volgens de oude wet, deze ook na de inwerkingtreding van de nieuwe verjaringswet verjaard blijft, ook al zou de vordering bij toepassing van de nieuwe wet nog niet verjaard zijn.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.13.0277.F 21 februari 2014 AC nr. ...

Krachtens het in artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek neergelegde algemeen rechtsbeginsel dat de wetten geen terugwerkende kracht hebben, is een nieuwe wet in de regel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan en op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Cass. 26 april 2012, AR C.10.0534.F, AC 2012, nr. 259.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.11.0513.N 3 mei 2013 AC nr. ...

Een nieuwe wet is in de regel niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Wetten die nieuwe regels invoeren met betrekking tot de bevoegdheid en werking van een administratief rechtscollege zijn onmiddellijk van toepassing; hetzelfde geldt voor wetten die een administratieve procedure regelen die moet worden gevolgd alvorens het administratief rechtscollege kan worden gevat, voor zover de toepassing van deze wetten geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.10.0154.N 12 maart 2012 AC nr. ...

De beoordeling na 1 januari 2007 van de aard van een arbeidsrelatie die beëindigd is voor de inwerkingtreding van de Arbeidsrelatiewet, is geen toestand ontstaan na de inwerkingtreding van de Arbeidsrelatiewet, noch een toekomstig gevolg van een onder de vroegere regeling ontstane situatie (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

De uitzonderingsregel op artikel 2 BW met betrekking tot het overgangrecht inzake overeenkomsten, in die zin dat de oude wet van toepassing blijft tenzij de nieuwe wet van openbare orde of dwingend recht is of uitdrukkelijk de toepassing ervan voorschrijft op lopende overeenkomsten, betreft enkel de rechtsgevolgen van lopende overeenkomsten, niet die van overeenkomsten die reeds voor de inwerkingtreding van de nieuwe wet zijn beëindigd, zodat de artikelen 328, 331, 332 en 333 van de Arbeidsrelatiewet niet van toepassing zijn op een arbeidsrelatie die reeds voor de datum van inwerkingtreding van deze artikelen is beëindigd (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Uit het beginsel van de niet-terugwerking van de nieuwe wet volgt dat de artikelen 328, 331, 332 en 333 van de Arbeidsrelatiewet niet van toepassing zijn op een arbeidsrelatie die reeds vóór 1 januari 2007 is beëindigd (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

C.11.0463.F 24 februari 2012 AC nr. ...

Het arrest is niet naar recht verantwoord wanneer het, krachtens artikel 82 van de Faillissementswet, zoals het van toepassing was op het ogenblik dat de gefailleerde verschoonbaar werd verklaard, aan de gefailleerde het voordeel toekent dat erin bestaat dat deze niet meer door zijn schuldeisers kan worden vervolgd, terwijl het de rechten van vervolging aantast die laatstgenoemden, onder vigeur van de oude wet, door de afsluiting van het faillissement onherroepelijk hadden teruggekregen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

C.10.0111.F 24 maart 2011 AC nr. ...

Indien de echtscheiding werd uitgesproken vóór de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007, overeenkomstig de vroegere artikelen 229, 231 en 232 van het Burgerlijk Wetboek, vallen het recht op de uitkering na de echtscheiding en de voorwaarden voor de vaststelling ervan, met inbegrip van de duur van die uitkering, nog steeds onder de toepassing van de vroegere artikelen 301, 306, 307 en 307bis van datzelfde wetboek (1). (1) Volgens het O.M. was het onderdeel niet ontvankelijk, aangezien het niet preciseerde welke wettelijke bepalingen door het arrest waren geschonden.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

---

C.10.0015.N 18 maart 2011 AC nr. ...

De wet is in beginsel niet alleen van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of zich voortzetten onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten; inzake overeenkomsten blijft evenwel de oude wet van toepassing, ook op de toekomstige gevolgen, tenzij de nieuwe wet van openbare orde of dwingend recht is of uitdrukkelijk de toepassing bepaalt op de lopende overeenkomsten; de eerbiedigende werking is echter niet van toepassing wanneer het gaat om de toepassing van regels die de tegenwerpbaarheid aan derden betreffen (1). (1) Cass., 28 feb. 2003, AR C.00.0603.N, AC, 2003, nr. 141.

- OVEREENKOMST - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.09.0835.F 12 januari 2011 AC nr. ...

Wetswijzigingen betreffende de accijnsschuld zijn niet toepasselijk op toestanden die zijn ontstaan vóór de inwerkingtreding van de wettelijke wijzigingsbepalingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

C.08.0169.F 28 juni 2010 AC nr. 465

Artikel 86 Wet Landverzekeringsovereenkomst moet toegepast worden door de rechter die na de inwerkingtreding ervan, op 1 januari 1993, uitspraak doet, zelfs wanneer het gaat om schadegevallen die vóór die datum zijn ontstaan, behalve wanneer een recht onherroepelijk is vastgesteld en voor zover de rechtsvordering tegen de verzekeraar niet verjaard is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERZEKERING - Landverzekering

F.08.0061.N 10 juni 2010 AC nr. 413

Een vordering inzake een geschil betreffende de toepassing van een belastingwet door de belastingplichtige kan slechts op ontvankelijke wijze worden aanhangig gemaakt bij de rechtbank van eerste aanleg indien hij vooraf het door of krachtens de wet georganiseerd administratief beroep heeft ingesteld; deze vereiste van de uitputting van het administratief beroep vervat in artikel 1385undecies, eerste lid, van het Ger. W., is slechts van toepassing op geschillen met betrekking tot de toepassing van een belastingwet die worden ingeleid voor de rechtbank van eerste aanleg vanaf 6 april 1999 en waarvoor de termijn voor het indienen van het administratief beroep op die datum niet reeds is verstreken (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING -

- VORDERING IN RECHTE -

F.09.0055.N 20 mei 2010 AC nr. 356

Door de wet van 30 juni 2000, die de in artikel 313, § 5, A.W.D.A. voorziene vervaltermijn van drie jaar voor de dadelijke uitwinning door middel van een dwangbevel ophief, van bij haar inwerkingtreding toe te passen op belastingschulden waarvoor het recht van dadelijke uitwinning op grond van de opgeheven bepaling was ingetreden, maar die op dat ogenblik nog niet waren verjaard en dus nog konden worden ingevorderd middels een gerechtelijke procedure, wordt geen afbreuk gedaan aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten nu het op grond van dat artikel ingetreden verval van het recht van dadelijke uitwinning niet raakt aan het bestaan en de opeisbaarheid van de onderliggende belastingschuld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Een nieuwe wet is in de regel niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

S.09.0038.N 17 mei 2010 AC nr. 341

De rechter mag het algemeen rechtsbeginsel van de niet-retroactiviteit van de wetten niet toepassen wanneer die toepassing onverenigbaar is met de ondubbelzinnige wil van de wetgever, tenzij door het Grondwettelijk Hof is vastgesteld dat de bedoelde wetsbepaling de Grondwet schendt.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.08.0542.N 11 februari 2010 AC nr. 97

Behoudens wanneer de toestand van de belastingplichtige definitief is geworden, is een nieuwe wet die de voorwaarden wijzigt waaronder het bestuur een vervangende of een subsidiaire aanslag kan vestigen, vanaf de datum van haar inwerkingtreding van toepassing op de aanslagen die na een vernietiging door het bestuur of door de rechter opnieuw kunnen worden gevestigd, zelfs indien de belastingschuld reeds ontstaan was voor de inwerkingtreding van de nieuwe wet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

De nieuwe wet is niet alleen van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van onder de vroegere wet ontstane toestanden, die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgelegde rechten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.08.0505.F 4 december 2009 AC nr. 719

Een nieuwe wet is in de regel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan en op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Cass., 1 okt. 2009, AR C.07.0625.N, AC, 2009, nr ...; 4 dec. 2009, AR C.09.0007.F, AC, 2009, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.09.0007.F 4 december 2009 AC nr. 721

Een nieuwe wet is in de regel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan en op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Cass., 4 dec. 2009, AR C.08.0505.F, AC, 2009, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Een wet die een echtscheidingsgrond opheft is, bij ontstentenis van een uitdrukkelijke afwijkende bepaling, vanaf de inwerkingtreding ervan toepasselijk op elke vordering tot echtscheiding die voor de hoven en rechtbanken hangende is (1). (1) Cass., 11 sept. 2008, AR C.08.0088.F, AC, 2008, nr 466.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.08.0498.N 30 november 2009 AC nr. 707

Wanneer in burgerlijke zaken, een wet voor de verjaring van de vordering een kortere termijn bepaalt dan die gesteld door de vorige wet, en het betrokken recht voor de inwerkingtreding van de nieuwe wet is ontstaan, begint de nieuwe verjaringstermijn ten vroegste met de inwerkingtreding van de nieuwe wet te lopen, zij het dat dit een eerder ingetreden verjaring overeenkomstig de oude regel niet zal verhinderen (1). (1) Cass., 30 jan. 2009, AR C.06.0234.N, AC, 2009, nr 79.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.07.0625.N 1 oktober 2009 AC nr. 539

Een nieuwe wet is in de regel niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Cass., 15 sept. 2005, AR C.04.0345.N, AC, 2005, nr. 437.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.06.0234.N 30 januari 2009 AC nr. 79

Wanneer in burgerlijke zaken, een wet voor de verjaring van de vordering een kortere termijn bepaalt dan die gesteld door de vorige wet en het betrokken recht voor de inwerkingtreding van de nieuwe wet is ontstaan en de wetgever geen bijzondere regel van inwerkingtreding heeft bepaald, begint de nieuwe verjaringstermijn ten vroegste met de inwerkingtreding van de nieuwe wet te lopen, weze het dat dit een eerder ingetreden verjaring overeenkomstig de oude regel niet zal verhinderen (1). (1) Zie Cass., 24 jan. 1997, AR C.96.0068.N, AC, 1997, nr. 47; Cass., 7 nov. 1997, AR C.96.0276.F, AC 1997, nr. 458; Cass., 12 feb. 2007, AR S.06.0041.F, AC, 2007, nr. 81.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

P.08.0570.N 7 oktober 2008 AC nr. 527

Een nieuwe wet is in de regel niet alleen van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder gelding van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Cass., 3 juni 2004, AR C.03.0070.N, AC, 2004, nr 302; 9 sept. 2004, AR C.03.0492.F, AC, 2004, nr 399; 24 jan. 2005, AR C.04.0233.N, AC, 2005, nr 48; 27 april 2007, AR C.06.0363.N, AC, 2007, nr 213.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.07.0015.F 17 maart 2008 AC nr. 186

Een nieuwe wet is niet van toepassing is op de verplichtingen die voortvloeien uit een overeenkomst die vóór de inwerkingtreding ervan is beëindigd (1). (1) Zie Cass., 15 sept. 2005, AR C.04.0345.N, AC, 2005, nr. 437.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.06.0299.F 7 maart 2008 AC nr. 159

De wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers regelt de rechtsgevolgen van een overeenkomst die nog loopt bij de inwerkingtreding van die wet (1). (1) Zie Cass., 15 sept. 2005, AR C.04.0345.F, AC, 2005, nr. 437.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- OVEREENKOMST - Algemeen

- SPELEN EN WEDDENSCHAPPEN -

F.05.0062.N 20 december 2007 AC nr. 657

Een opgeheven wetsbepaling waarnaar wordt verwezen door een niet opgeheven wettekst moet in de regel geacht worden van kracht te blijven voor de toepassing van de niet opgeheven wet; deze regel is echter niet van toepassing als uit de strekking van de opheffingsbepaling blijkt dat het niet alleen de bedoeling is een bepaalde wettekst op te heffen, maar ook deze wettekst niet langer te behouden voor de toepassing van andere wetten waarin naar de opgeheven wettekst wordt verwezen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.04.0178.N 20 april 2007 AC nr. 195

Behoudens andersluidende wilsuiting van de wetgever, heeft een nieuwe wet inzake de verjaring niet tot gevolg dat een daad of een akte die onder gelding van de oude wet een stuitend karakter had, na de inwerkingtreding van de nieuwe wet niet langer die stuitende werking zou hebben (1). (1) Zie Cass., 12 april 2002, AR C.01.0157.F, nr 224.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

P.06.1377.N 20 februari 2007 AC nr. 104

Wetswijzigingen betreffende de accijnsschuld hebben geen onmiddellijke werking ten aanzien van de voor de inwerkingtreding van de gewijzigde bepalingen definitief verschuldigde maar nog niet betaalde accijns; ze hebben slechts betrekking op de accijnsschuld die na de inwerkingtreding van de gewijzigde wetsbepalingen is ontstaan (1). (1) Cass., 18 april 2006, AR P.05.1561.N, nr ... met conclusie O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

S.06.0041.F 12 februari 2007 AC nr. 81

De inwerkingtreding, op 1 januari 1989, van artikel 7, § 13, tweede en derde lid, Besluitwet 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, kan niet tot gevolg hebben dat een verjaringstermijn voor de terugvordering van onverschuldigd uitbetaalde werkloosheidsuitkeringen, die op 30 juni 1990 nog niet vervallen was krachtens de artikelen 1 en 2 van de voorgaande W. 11 maart 1977 tot invoering van een verjaringstermijn voor schulden jegens de uitbetalingsinstellingen voor werkloosheidsuitkeringen, die op 30 juni 1985 in werking was getreden, krachtens die nieuwe bepaling wel vervallen zou zijn (1). (1) Zie Cass., 13 maart 1989, AR 6516, nr 394.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Wanneer een wet, in burgerlijke zaken, ook al is zij van openbare orde en tenzij vast staat dat de wetgever het anders wil, voor de verjaring van een rechtsvordering een kortere termijn of een vroegere aanvang vaststelt dan die bepaald in de vorige wet, is die nieuwe termijn of die nieuwe aanvang pas vanaf die inwerkingtreding van toepassing indien het recht op de rechtsvordering vóór de inwerkingtreding van die nieuwe wet ontstaan is, waarbij de totale duur van de verjaring evenwel niet langer mag zijn dan die welke bij de voorgaande wet was vastgesteld.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

P.05.1561.N 18 april 2006 AC nr. 215

Wetswijzigingen betreffende de accijnsschuld hebben geen onmiddellijke werking ten aanzien van de vóór de inwerkingtreding van de gewijzigde bepalingen definitief verschuldigde maar nog niet betaalde accijns.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

C.01.0492.N 9 februari 2006 AC nr. 85

De wijziging van artikel 4, A.W.D.A. door artikel 3 van de wet van 27 december 1993, waarbij de administratie der Douane en Accijnzen vanaf 1 januari 1994 onder meer bevoegd wordt gemaakt om de inning te verrichten van de landbouwheffingen, en de opheffing bij artikel 33 van het K.B. van 30 december 1993 van het K.B. van 25 oktober 1971, dat de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen voorheen belastte met het innen van bedoelde heffingen, hebben geen terugwerkende kracht op de voor de inwerkingtreding van het K.B. van 30 december 1993 ontstane en definitief voltrokken toestanden.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.05.1114.N 6 december 2005 AC nr. 646

De omstandigheid dat de civielrechtelijke gevolgen van een vóór de inwerkingtreding van de wet van 4 mei 1999 gepleegd misdrijf voortduren na de inwerkingtreding ervan, heeft niet tot gevolg dat deze wet toepasselijk is op de beoordeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid voor dit misdrijf of op de aansprakelijkheid voor de vergoeding van de erdoor veroorzaakte schade.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

- RECHTSPERSOONLIJKHEID -

C.04.0345.N 15 september 2005 AC nr. 437

De geldigheid van de overeenkomst dient beoordeeld te worden op grond van de op het ogenblik van het totstandkomen ervan toepasselijke wet (1). (1) Zie Cass., 19 sept. 2004, AR C.02.0282.N.

- OVEREENKOMST - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

De uitzonderingsregel dat in zake overeenkomsten de oude wet van toepassing blijft betreft enkel de rechtsgevolgen van de lopende overeenkomsten.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- OVEREENKOMST - Algemeen

C.04.0215.F 26 mei 2005 AC nr. 298

Noch de wet van 3 april 1997 noch de wet van 2 augustus 2002 bepalen dat zij van toepassing zijn op de overeenkomsten die reeds bestonden voor de inwerkingtreding ervan en de bepalingen van die wetten betreffende de oneerlijke bedingen zijn niet van openbare orde (1) (2). (1) Uit het arrest blijkt dat artikel 2, § 4, Wet 3 april 1997 en de artt. 7 en 30 Wet 2 aug. 2002, die de Wet 3 april 1997 heeft vervangen, geen bepalingen van openbare orde zijn. (2) zie Cass., 19 sept. 2004, AR C.02.0282.N, nr ... .

- OPENBARE ORDE -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.03.0040.F 14 maart 2005 AC nr. 155

Art. 52bis, § 1, 3°, Werkloosheidsbesluit 1991, zoals het is gewijzigd bij K.B. 29 juni 2000, bepaalt dat de werknemer uitgesloten kan worden van het genot van de uitkeringen gedurende ten minste 4 weken en ten hoogste 52 weken indien hij werkloos is of wordt t.g.v. het zich niet aanmelden bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling of beroepsopleiding; die regel is niet van toepassing op de feiten die zijn gepleegd vóór 1 aug. 2000, datum waarop het voormelde K.B. 29 juni 2000 in werking is getreden (1). (1) Cass., 22 jan. 1996, AR S.95.0011.F, nr 44, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1996, I, nr 44; zie Cass., 2 mei 1994, AR M.94.0003.F, nr 212; 28 nov. 1996, AR S.96.0039.F, nr 464; 24 mei 2002, AR F.00.0103.F, nr 316.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WERKLOOSHEID - Allerlei

C.03.0252.F 3 februari 2005 AC nr. 65

De beslissing om een aannemingscontract te vernietigen en een deskundigenverslag af te wijzen op grond dat een vereiste van openbare orde, gesteld bij een wetsbepaling die na de sluiting en de uitvoering van voornoemd contract in werking is getreden, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie Cass., 19 sept. 2004, AR C.02.0282.N.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.04.0223.N 24 januari 2005 AC nr. 48

De regel volgens dewelke de nieuwe wet in de regel niet alleen van toepassing is op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of voortduren onder de gelding van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten, houdt in dat de nieuwe wet in de regel van toepassing is op rechtsfeiten die de nieuwe wet bepalend acht voor de rechtsverhouding en die zich hebben voorgedaan vanaf haar inwerkingtreding (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 2002, AR C.00.0350.N, AC, 2002, nr 108; Cass., 28 feb. 2003, AR C.00.0603.N, AC, 2003, nr 141.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.02.0282.N 17 september 2004 AC nr. 418

Ook indien de nieuwe wet van openbare orde is of uitdrukkelijk de toepassing voorschrijft op de lopende overeenkomsten, dient de geldigheid van de overeenkomst beoordeeld te worden op grond van de op het ogenblik van het totstandkomen ervan toepasselijke wet (1). (1) Zie Cass., 28 februari 2003, C.02.0603.N, nr ...; 6 maart 2003, AR C.02.0132.F, nr ... .

- OVEREENKOMST - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.03.0492.F 9 september 2004 AC nr. 399

In de regel is een nieuwe wet niet alleen van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren of waarvan de gevolgen voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 2003, AR nr C.00.0603.N, nr ....

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.03.0070.N 3 juni 2004 AC nr. 302

Een nieuwe wet is in beginsel niet alleen van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestand, die zich voordoen of voortduren onder vigeur van de nieuwe wet voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Cass., 6 maart 2003, AR C.02.0132.F, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Wanneer het faillissement dateert van voor het in voege treden van de nieuwe Faillissementswet en de overeenkomst van tien dagen voor de datum van staking van betaling blijft ze aanvechtbaar met toepassing van de oude wet (1). (1) Zie Cass., 6 maart 2003, AR C.02.0132.F, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

C.01.0115.N 11 september 2003 AC nr. 427

De waarden van de omzettingscoëfficiënten, op basis waarvan de vuilvracht wordt berekend en die vastgesteld zijn in de tabel in bijlage 1 aan de Oppervlaktewaterenwet, zoals vervangen, zijn toepasselijk vanaf 1 januari van het heffingsjaar voor de belastingen en heffingen verschuldigd tijdens dat heffingsjaar, uit hoofde van vervuiling veroorzaakt in een vorig aanslagjaar en hebben derhalve terugwerkende kracht.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- BELASTING -

- WATERS -

C.00.0574.N 30 mei 2003 AC nr. 326

Artikel 10 van de Wet van 25 juni 1992 op de Landverzekeringsovereenkomst inzake het bewijs en de inhoud van de verzekeringsovereenkomst en haar wijzigingen is slechts van toepassing op de wijzigingen van de verzekeringsovereenkomsten, die aangegaan zijn vóór de inwerkingtreding van die bepalingen, vanaf de dag van die wijzigingen na die inwerkingtreding (1). (1) Zie Cass., 29 juni 2001, AR C.98.0378.N, nr 414 (betreffende de artikelen 5, 6 en 7 inzake de mededelingsplicht) en 12 april 2002, AR C.01.0157.F, nr ..., Memorie van toelichting, Doc. Kamer, 1586/1-90/91, p. 111; VERHEYDEN A.-M., Les principes de droit transitoire et leur application à la loi sur le contrat d'assurance terrestre du 25 juin 1992, R. G.A.R., 1995, 12465, nr 6.

- VERZEKERING - Landverzekering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

C.02.0132.F 6 maart 2003 AC nr. 156

Een nieuwe wet is, in de regel, niet alleen van toepassing op de toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten; inzake overeenkomsten blijft de oude wet evenwel van toepassing, tenzij de nieuwe wet van openbare orde is of uitdrukkelijk bepaalt dat zij geldt voor de lopende overeenkomsten (1). (1) Cass., 23 juni 2000, AR C.99.0436.F, nr 399.

- OVEREENKOMST - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

C.00.0603.N 28 februari 2003 AC nr. 141

In beginsel is de nieuwe wet niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestand, die zich voordoen of voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten; inzake overeenkomsten blijft de oude wet van toepassing, tenzij de nieuwe wet van openbare orde of van dwingend recht is of uitdrukkelijk toepassing ervan oplegt op de lopende overeenkomsten (1). (1) Cass., 14 feb. 2002, AR C.00.0350.N, nr...; 6 dec. 2002, AR C.00.0176.N, nr... .

- OVEREENKOMST - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

F.00.0116.N 26 september 2002 AC nr. 483

Wanneer een gemeentebelasting wordt geheven op grond van een voortdurende toestand die nog in het aanslagjaar wordt vastgesteld, wordt het beginsel van de niet-retroactiviteit niet geschonden doordat die belasting wordt geheven op wie zich zowel in het voorgaande jaar als in het nieuwe aanslagjaar in die toestand bevindt (1). (1) Zie cass., 29 jan. 1979, A.C., 1978-79, 605; Cass., 25 juni 1979, A.C., 1978-79, 1281; Cass., 9 jan. 1986, AR F.729.F, A.C., 1985-86, nr. 303; Voor een overzicht van rechtspraak inzake de gelding in de tijd van gemeente- en provinciebelastingen, zie L. VERLINDEN, Fiscale Rechtspraakoverzichten - Lokale belastingen 1975-2000, Larcier Gent, 2001, VZW Fiskofoon (Ed.), nrs. 15 en 16.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

---

F.00.0103.F 24 mei 2002 AC nr. 316

In de regel is een nieuwe reglementering niet enkel van toepassing op de toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere reglementering ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe reglementering, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Cass., 28 nov. 1996, A.R. S.96.0039.F, nr. 464.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

C.01.0157.F 12 april 2002 AC nr. 224

De Wet van 25 juni 1992 doet geen afbreuk aan het beginsel dat krachtens artikel 2 B.W. de wet enkel voor het toekomende beschikt en geen terugwerkende kracht heeft.

- VERZEKERING - Landverzekering

De Wet van 25 juni 1992 doet geen afbreuk aan het beginsel dat krachtens artikel 2 B.W. de wet enkel voor het toekomende beschikt en geen terugwerkende kracht heeft.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

C.00.0350.N 14 februari 2002 AC nr. 108

In de regel is de nieuwe wet niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden, die zich voordoen of voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten; inzake overeenkomsten blijft de oude wet van toepassing, tenzij de nieuwe wet van openbare orde of van dwingend recht is of de toepassing voorschrijft op de lopende overeenkomsten (1). (1) Zie cass., 13 mei 1996, A.R. C.94.0210.F, nr 170; W. VAN GERVEN, Beginselen van Belgisch privaatrecht, Algemeen deel, Standaard Wetenschappelijke Uitgeverij 1969, nr 25, in het bijzonder p. 72-73.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- OVEREENKOMST - Algemeen

S.98.0132.N 27 september 1999 AC nr. ...

Een nieuwe wet is in de regel niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Overeenkomstig artikel 13, Gehandicaptenwet tegemoetkomingen, gewijzigd bij artikel 50 van de wet van 30 december 1992 en artikel 30 KB 6 juli 1987, zoals gewijzigd bij KB van 14 april 1993, beide bepalingen in werking getreden op 1 juli 1993, kan de inkomensvervangende tegemoetkoming aan de gehandicapte geweigerd of verminderd worden wanneer de gehandicapte aanspraak heeft op uitkeringen die hun grond vinden in een beperking van het verdienvermogen of op sociale uikeringen betreffende de ziekte en invaliditeit, de werkloosheid, de arbeidsongevallen, de beroepsziekten, de gezinsbijslagen, de rust- en overlevingspensioenen en het gewaarborgd inkomen voor bejaarden; dergelijke uitkeringen worden aangerekend zoals wettelijk bepaald en met inachtname van een tabel; deze bepalingen moeten in hun nieuwe vorm onmiddellijk vanaf de inwerkingtreding ervan worden toegepast.

- MINDERJARIGHEID -

S.97.0063.F 17 mei 1999 AC nr. ...

Sinds 1 augustus 1989 kan het recht op werkloosheidsuitkeringen van de in artt. 155ter en 143, § 2, tweede lid, Werkloosheidsbesluit 1963 bedoelde werkloze worden geschorst als de duur van zijn werkloosheid het dubbel overschrijdt van de gemiddelde werkloosheidsduur in het ambtsgebied van het gewestelijk bureau waarvan hij afhangt en voor de leeftijdscategorie en het geslacht waartoe hij behoort; die schorsing gaat in ten vroegste op de eerste dag van de derde maand die volgt op het einde van de vrijstelling en, voor de berekening van de in artikel 143 Werkloosheidsbesluit 1963 bedoelde werkloosheidsduur, wordt rekening gehouden met alle dagen van volledige werkloosheid, ook al vielen die dagen vóór 1 augustus 1989; daaruit volgt evenwel niet dat die werkloze, om in voorkomend geval te ontsnappen aan de schorsing van zijn werkloosheidsuitkeringen, zou moeten aantonen dat hij uitzonderlijke en ononderbroken inspanningen heeft verricht om werk te vinden gedurende de periode waarin hij voornoemde vrijstelling genoot.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.98.0133.N 10 mei 1999 AC nr. ...

In de regel is een nieuwe wet niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

F.97.0107.F 29 juni 1998 AC nr. ...

Voor de belastingwet bestaan er, inzake inkomstenbelastingen, geen onherroepelijk vastgestelde toestanden voordat het aanslagjaar is afgesloten.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

In de regel is een nieuwe wet niet alleen van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.97.0052.F 12 januari 1998 AC nr. ...

In de regel is een nieuwe wet niet alleen van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 113, Wet 20 dec. 1995 houdende sociale bepalingen, dat een artikel 3bis invoegt in het K.B. nr. 50 van 24 okt. 1967 en in werking is getreden op 1 jan. 1996, kan geen afbreuk doen aan een recht dat, volgens de niet-bekritiseerde overwegingen van het bestreden arrest, voorheen onherroepelijk ten gunste van de werknemer is vastgesteld, doordat zijn rustpensioen is ingegaan onder vigeur van de vroegere wetgeving en reglementering, ofschoon dat pensioen niet onmiddellijk werd uitbetaald.

- PENSIOEN - Werknemers

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.96.0276.F 7 november 1997 AC nr. ...

Wanneer, in burgerlijke zaken, een wet voor de verjaring van een rechtsvordering een kortere termijn bepaalt dan die gesteld door de vorige wetgeving, en het betrokken recht vóór het in werking treden van de nieuwe wet is ontstaan, begint die nieuwe termijn ten vroegste te lopen met die inwerkingtreding.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.96.0390.F 7 november 1997 AC nr. ...

In de regel is een nieuwe wet niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgelegde rechten.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.96.0097.F 3 maart 1997 AC nr. ...

In de regel is een nieuwe wet niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.96.0110.F 3 maart 1997 AC nr. ...

In de regel is een nieuwe wet niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten; artikel 10, vierde lid, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, dat bepaalt dat de Koning de regels vaststelt volgens welke de beslissingen na aanvraag of van ambtswege kunnen worden herzien, wijkt niet af van die regel.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MINDERJARIGHEID -

Het feit dat een administratieve beslissing moet worden genomen na de inwerkingtreding van nieuwe wettelijke of verordenende bepalingen, zoals die inzake tegemoetkomingen aan gehandicapten, heeft in de regel tot gevolg dat die beslissing toepassing moet maken van de nieuwe wettelijke of verordenende bepalingen voor de periode die volgt op de inwerkingtreding van die nieuwe bepalingen en op de opheffing van de oude.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MINDERJARIGHEID -

S.96.0100.N 10 februari 1997 AC nr. ...

Bij de vaststelling na 1 juli 1992, zijnde de datum van de inwerkingtreding van het K.B. van 22 juni 1992, van het langdurig karakter van de werkloosheid, dienen de periodes van werkloosheid gelegen voor deze datum mee in rekening gebracht te worden om uit te maken of het dubbele van de gewestelijke gemiddelde werkloosheidsduur werd bereikt.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.96.0068.N 24 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer, in burgerlijke zaken, een wet, al is zij van openbare orde, voor de verjaring van de vordering een kortere termijn bepaalt dan die gesteld door de vorige wet, het betrokken recht voor de inwerkingtreding van de nieuwe wet is ontstaan en de wetgever geen bijzondere regel van inwerkingtreding heeft bepaald, begint de nieuwe verjaringstermijn ten vroegste met de inwerkingtreding van de nieuwe wet te lopen, weze het dat dit een eerder ingetreden verjaring overeenkomstig de oude regel niet zal verhinderen en dat de wetgever anders kan bepalen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.96.0039.F 28 november 1996 AC nr. ...

In de regel is een nieuwe reglementering niet enkel van toepassing op de toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere reglementering ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe reglementering, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Krachtens artikel 4, K.B. 4 aug. 1986, opgeheven bij K.B. van 2 jan. 1991, heeft de werknemer geen enkel onherroepelijk vastgesteld recht op het verlengen van het genot van de loopbaanonderbrekingsuitkeringen.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.94.0210.F 13 mei 1996 AC nr. ...

In de regel is de nieuwe wet niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden, die zich voordoen of voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten; in zake overeenkomsten blijft de oude wet van toepassing, tenzij de nieuwe wet van openbare orde is of uitdrukkelijk de toepassing voorschrijft op de lopende overeenkomsten.

- VREEMDE WET -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- OVEREENKOMST - Algemeen

S.94.0015.F 24 april 1995 AC nr. ...

Art. 4 Wet van 11 maart 1977 dat, door de terugvordering te beperken, de omvang bepaalt van de terugvordering van onrechtmatig genoten werkloosheidsuitkeringen, is van toepassing op de daartoe genomen administratieve beslissing, wanneer deze beslissing is genomen onder vigeur van voormelde wet, de terugvordering bij diezelfde beslissing wordt bevolen en de R.V.A., in de door hem later ingestelde vordering tot terugbetaling, zich ertoe beperkt op te treden ter uitvoering van voormelde administratieve beslissing~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.94.0064.F 9 januari 1995 AC nr. ...

Sinds 1 aug. 1989 kan het recht op werkloosheidsuitkeringen van de in de artt. 155ter en 143, § 2, tweede lid, Werkloosheidsbesluit bedoelde werkloze worden geschorst, als de duur van zijn werkloosheid het dubbel overschrijdt van de gemiddelde werkloosheidsduur in het ambtsgebied van het gewestelijk bureau waarvan hij afhangt, en voor de leeftijdscategorie en het geslacht waartoe hij behoort; die schorsing gaat ten vroegste in op de eerste dag van de derde maand die volgt op het einde van de vrijstelling en, voor de berekening van de in artikel 143 van voormeld koninklijk besluit bedoelde werkloosheidsduur, wordt rekening gehouden met alle dagen van volledige werkloosheid, ook al vielen die dagen vòòr 1 aug. 1989.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

In de regel is een nieuwe reglementering niet enkel van toepassing op de toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de gevolgen van de onder de vroegere reglementering ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe reglementering, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.94.0011.F 3 oktober 1994 AC nr. ...

In de regel is een nieuwe wet niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 4, wet 11 maart 1977, dat, door die te beperken, de omvang bepaalt van de terugvordering van de onrechtmatig genoten werkloosheidsuitkeringen, is van toepassing op de rechtsvordering tot terugvordering die onder vigeur van die wet is ingesteld.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 4, wet 11 maart 1977, dat, door die te beperken, de omvang bepaalt van de terugvordering van de onrechtmatig genoten werkloosheidsuitkeringen, is van toepassing op de rechtsvordering tot terugvordering die onder vigeur van die wet is ingesteld.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 2011

C.93.0056.N 16 december 1994 AC nr. ...

De verbintenis van de borg is naar haar aard een accessoire verbintenis.~

- BORGTOCHT -

Art. 2015

C.11.0511.F 16 september 2013 AC nr. ...

De verbintenissen van de borg, in het geval bepaald bij artikel 3, §6, vijfde lid, van de regels betreffende de huurovereenkomsten met betrekking tot de hoofdverblijfplaats in het bijzonder, vervat in artikel 2 van de wet van 20 februari 1991, dekken, behoudens een beperking van duur bepaald in de borgtocht, de verplichtingen van de huur van de hoofdverblijfplaats voor het geheel van de volle negen jaar; de verplichtingen van de borg blijven aldus beperkt tot diegene die volgen uit de huurovereenkomst waarvoor zij zijn aangegaan, conform artikel 2015 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

- BORGTOCHT -

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

C.98.0554.N 27 oktober 2000 AC nr. ...

Art. 2015 B.W., krachtens hetwelk borgtocht niet wordt vermoed en uitdrukkelijk moet zijn aangegaan, onderwerpt de borgtocht aan geen vormvoorschrift maar vereist dat degene die zich tot borgtocht verbindt op zekere wijze zijn wil doet blijken (1); het vereiste dat de borgstelling uitdrukkelijk moet zijn sluit niet uit dat de wilsuiting van de borg kan worden afgeleid uit een omstandig stilzwijgen (2). (1) Cass., 11 sept. 1986, A.R. 7487, nr 18; 8 april 1988, A.R. 5598, nr 480; 10 maart 1989, A.R. 6098, nr 391. (2) Dirix, E. en De Corte, R., Zekerheidsrechten in Beginselen van Belgisch privaatrecht, XII, Story-Scientia 1999, nrs 384 en 385, i.h.b. noot 15; zie Van Quickenborne, M., Borgtocht, in A.P.R., Story-Scientia 1999, nrs 219-220.

- BORGTOCHT -

Art. 203

C.11.0700.F 6 september 2012 AC nr. ...

Artikel 203 van het Burgerlijk Wetboek vereist geen voorafgaand overleg en akkoord tussen vader en moeder voordat er buitengewone uitgaven voor de kinderen kunnen worden gedaan (1). (1) Het O.M. heeft een schriftelijke conclusie in dezelfde zin genomen.

- LEVENSONDERHOUD -

C.00.0389.F 9 december 2004 AC nr. 604

Wanneer voldaan is aan de voorwaarden waaronder de beschikkingen die de ouders, vóór hun echtscheiding door onderlinge toestemming, vastgelegd hebben met betrekking tot hun respectieve bijdrage in het levensonderhoud, de opvoeding en de passende opleiding van de kinderen, na de echtscheiding kunnen worden herzien door de bevoegde rechter, is deze niet verplicht die bijdrage vast te stellen naar evenredigheid van de middelen van de partijen.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

C.96.0062.F 16 januari 1997 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling staat eraan in de weg dat ouders over hun respectieve bijdrage in de kosten van levensonderhoud, opvoeding en passende opleiding van hun kinderen een overeenkomst sluiten, die afwijkt van de wijze van bijdrage die de voorzitter, rechtsprekend in kort geding, tijdens het echtscheidingsgeding heeft vastgelegd, voor zover die overeenkomst de rechtmatige belangen van de kinderen niet aantast en voor de ouders of voor een van hen geen vrijstelling inhoudt van hun verplichting om bij te dragen in het levensonderhoud, de opvoeding en de passende opleiding van de kinderen.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Art. 203, § 1

C.08.0562.F 5 maart 2010 AC nr. 154

Om de respectieve middelen van de vader en de moeder te bepalen, moet de rechter m.n. rekening houden met hun lasten (1). (1) Zie Cass., 16 april 2004, AR C.02.0504.F, A.C., 2004, nr. 199.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

C.02.0504.F 16 april 2004 AC nr. 199

Om de respectieve middelen van de ouders te bepalen, moet de rechter onder meer rekening houden met de lasten die op een van hen rusten (1) (2). (1) Zie Cass., 21 april 1983, J.T., 1983, p. 663. (2) Andersl. concl. van het O.M.: het O.M. besloot tot vernietiging op grond van het eerste middel. De partijen hadden immers bij het vaststellen van hun aandeel in de bijdrage rekening gehouden met hun respectieve financiële toestand en zowel met de inkomsten als met de verschillende lasten. Wanneer het bestreden arrest zonder vooraf het debat te heropenen, een berekeningswijze oplegt die met name geen rekening houdt met de respectieve lasten van de echtgenoten, behalve met de volstrekt onreduceerbare lasten, miskent het bijgevolg het beschikkingsbeginsel en het algemeen beginsel van het recht van verdediging.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

S.02.0041.N 18 november 2002 AC nr. 614

Wettig is het arrest dat vaststelt dat de moeder het familiaal gebeuren gedurende het betrokken schooljaar volledig heeft overgebracht buiten het Rijk, dat zij aldaar voor de opvoeding van de kinderen heeft gezorgd, dat de vader alleen inkomsten verstrekte zonder voor de effectieve opvoeding in te staan en dat het gezinsleven zich buiten het Rijk afspeelde en hieruit afleidt dat de kinderen buiten het Rijk werden opgevoed (1) (2). (1) Zie Cass., 4 mei 1998 - A.R. S.97.0100.N, n° 220. (2) Art. 52, 1ste lid Kinderbijslagwet, vóór de wijziging bij wet van 25 januari 1999.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

Art. 203, § 1, eerste lid

C.01.0579.N 10 januari 2003 AC nr. 25

De rechter, die de alimentatiebijdrage bepaalt die een ouder verschuldigd is aan de andere ouder voor het onderhoud van hun kinderen en daarbij uitgaat van coëfficiënten die de kosten van dit onderhoud aangeven, rekening gehouden met het aandeel van de kinderen en de ouders in de huur of de hypothecaire lening voor de woning, moet de bijdrage van elk der echtgenoten bepalen naar evenredigheid van de middelen van de ouders; wanneer blijkt dat de beide ouders niet naar evenredigheid bijdragen in de kosten van woning, van de huur of de hypothecaire lening van de woning, moeten die kosten bij de bepaling van de onderhoudsbijdrage in aanmerking worden genomen (1) (2). (1) Zie Cass., 2 juni 1978, A.C., 1978, 1170; Cass., 21 april 1983, J.T., 1983, 663. (2) Art. 303 B.W., voor de opheffing ervan bij artikel 4 wet 13 april 1995.

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 203, §§ 1 en 2

C.12.0108.F 25 oktober 2012 AC nr. ...

De rechter moet, bij het bepalen van de middelen van elk van de ouders rekening houden met uitzonderlijke lasten die zij dragen (1). (1) Zie Cass. 16 april 2004, AR C.02.0504.F, AC 2004, nr. 199; Cass. 5 maart 2010 AR C.08.0562.F, AC 2010, nr. 154.

- LEVENSONDERHOUD -

C.11.0674.F 8 oktober 2012 AC nr. ...

Voor de vaststelling van de middelen van elk van de ouders houdt de rechter niet alleen rekening met de voordelen uit bijkomende inkomsten maar ook met de voordelen in natura die hun lasten verlagen; daaruit volgt dat de rechter verplicht is om in zijn beslissing over de onderhoudsbijdrage de aard en het bedrag te vermelden van de voordelen in natura die hij in acht neemt en die de lasten van elk van de ouders verlagen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- LEVENSONDERHOUD -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

De wetgever, die krachtens artikel 1321, § 1, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd bij de wet van 19 maart 2010, de rechter de verplichting oplegt om de aard en het bedrag van de middelen van elk van de ouder in acht te nemen op grond van artikel 203, § 2, van het Burgerlijk Wetboek, heeft de partijen de mogelijkheid willen bieden om de berekeningswijze van de onderhoudsbijdrage te begrijpen.

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 2033

C.01.0472.N 24 juni 2002 AC nr. 378

Het verhaal van de betalende borg tegen de medeborgen op grond van artikel 2033 B.W. kan pas ontstaan nadat hij de schuldeiser geheel of ten dele heeft betaald, en slechts voor zover de door hem verrichte aflossing van de schuld het bedrag, waartoe zijn bijdrageplicht als borg uitstrekt, te boven gaat; zulks impliceert dat bedoeld verhaal niet kan worden uitgeoefend voor betalingen die de borg voornemens is in de toekomst nog te verrichten (1). (1) Zie Cass., 5 feb. 1998, A.R. nr C.94.0322.N, AC, 1998, nr 73; Cass., 29 okt. 1998, A.R. nr C.94.0264.N, AC, 1998, nr 461; Cass., 18 nov. 1999, A.R. nr C.97.0398.N, AC, 1999, nr 614.

- BORGTOCHT -

C.97.0398.N 18 november 1999 AC nr. ...

Wanneer verscheidene personen zich hebben borg gesteld voor dezelfde schuldenaar en voor dezelfde schuld, heeft de borg die betaald heeft verhaal op de overige borgen, ieder voor zijn aandeel; wanneer de borgen zich op gelijke wijze hebben verbonden is de bijdrageplicht gelijk, behoudens afwijkende overeenkomst; wanneer de borgen de hoofdschuld in verschillende mate waarborgen is de bijdrageplicht afhankelijk van de gehoudenheid van iedere borg.

- BORGTOCHT -

Art. 2033, eerste lid

C.08.0539.N 28 januari 2010 AC nr. 66

Wanneer verscheidene personen zich borg hebben gesteld voor dezelfde schuldenaar en voor dezelfde schuld, heeft, krachtens artikel 2033 van het Burgerlijk Wetboek, de borg die de schuld heeft voldaan verhaal op de overige borgen, ieder voor zijn aandeel; deze bepaling maakt geen onderscheid tussen de gewone en de hoofdelijke borgtocht (1). (1) Cass., 21 feb.1980, AC, 1979 - 80, nr 391.

- BORGTOCHT -

Art. 2036

C.07.0098.F 18 september 2008 AC nr. 483

De opname van een schuldvordering in het passief van een faillissement, zonder enig voorbehoud of bezwaar, vormt, in beginsel, een onherroepelijke rechtshandeling die belet dat de opgenomen schuldvordering nog kan worden betwist; de borg, die niet aan de opname heeft deelgenomen, verliest door die regel evenwel niet het recht om het bedrag van de schuldvordering te betwisten.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

C.98.0397.N 29 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer de schuldeiser slechts onder het voorbehoud dat de borg niet bevrijd is als hij het ontvangen bedrag moet terugbetalen heeft aanvaard dat de schuldenaar een schuldvordering overdraagt en hij, na het faillissement van de schuldenaar, het ontvangen bedrag moet teruggeven aan de boedel omdat de overdracht in de periode die aan het faillissement voorafging niet kan worden tegengeworpen aan de boedel, blijft de borg verplicht de schuld te waarborgen (1). (1) Van Quickenborne, M., Borgtocht, A.P.R., Story-Scientia, 1999, 365 nr. 687.

- BORGTOCHT -

C.94.0210.F 13 mei 1996 AC nr. ...

Ook al slaat het bevel van hogerhand op een verbintenis tot betaling van een geldsom, toch is dat bevel om bepaalde daden al dan niet te verrichten in de regel geen exceptie die alleen de schuldenaar persoonlijk betreft, zelfs als het een bevel is van een buitenlandse overheid.~

- BORGTOCHT -

- VREEMDE WET -

Art. 2036, eerste en tweede lid

C.12.0379.N 10 oktober 2013 AC nr. ...

Een gebrek in de toestemming van de schuldenaar bij de hoofdovereenkomst is geen exceptie die alleen hem persoonlijk betreft, in de zin van artikel 2036, tweede lid, maar een exceptie die tot de schuld zelf behoort, in de zin van artikel 2036, eerste lid, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M.

- BORGTOCHT -

Art. 2037

C.07.0016.F 17 maart 2008 AC nr. 185

Om overeenkomstig artikel 2037 B.W. van zijn verplichtingen ontslagen te zijn, mag de borg door toedoen van de schuldeiser niet meer in de rechten, hypotheken en voorrechten van die schuldeiser kunnen treden (1). (1) Cass., 4 juni 1971, AC, 1971, p. 941.

- BORGTOCHT -

Art. 203bis, eerste lid

C.10.0440.F 17 februari 2011 AC nr. ...

Artikel 1253quater, b) en d), van het Gerechtelijk Wetboek geldt, naar luid van zijn inleidende bepaling, slechts voor vorderingen van echtgenoten betreffende hun wederzijdse rechten en verplichtingen en hun huwelijksvermogensstelsel, alsook, krachtens artikel 203bis, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, voor vorderingen betreffende verplichtingen die uit het huwelijk of uit de afstamming ontstaan wanneer die schuldeiser de machtiging vordert om, met uitsluiting van de schuldenaar, de inkomsten van laatstgenoemde of iedere andere hem door een derde verschuldigde geldsom te ontvangen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 203ter

C.08.0128.N 23 januari 2009 AC nr. 60

Uit artikel 203ter van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de rechter alleen dan een ontvangstmachtiging zal toekennen wanneer de schuldenaar de verplichting niet nakomt of dreigt niet na te komen.

- LEVENSONDERHOUD -

C.96.0008.F 12 december 1996 AC nr. ...

Inzake uit huwelijk of afstamming ontstane verplichtingen geeft de griffier van de beslissing kennis aan de partijen en wordt hoger beroep ingesteld binnen een maand na de kennisgeving.~

- AFSTAMMING -

- LEVENSONDERHOUD -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

- HUWELIJK -

Art. 203ter, eerste lid

C.11.0640.N 2 november 2012 AC nr. ...

De bijzondere regel van artikel 1253quater,d), Gerechtelijk Wetboek, waarbij de kennisgeving van de beslissing als aanvangspunt van de beroepstermijn wordt genomen, wijkt af van de algemene regel, dat de termijn van hoger beroep ingaat vanaf de dag van de betekening van de beslissing; die bijzondere regel is van toepassing op de ontvangstmachtiging bedoeld in het artikel 203ter Burgerlijk Wetboek, wanneer die als autonome vordering wordt ingesteld; wanneer de ontvangstmachtiging wordt gevorderd in het kader van een alimentatievordering, is die bijzondere regel slechts toepasselijk wanneer artikel 1253quater Gerechtelijk Wetboek krachtens het eerste lid ervan toepasselijk is op de alimentatievordering zelf; de termijn om hoger beroep in te stellen tegen een vonnis dat uitspraak doet over een volgens de gemeenrechtelijke regels in te stellen alimentatievordering en een samen daarmee gevorderde ontvangstmachtiging, loopt niet vanaf de kennisgeving van het vonnis maar vanaf de betekening ervan (1). Zie de concl. van het O.M.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 2044

C.10.0506.N 22 september 2011 AC nr. ...

Wanneer het bestuur transigeert in de door artikel 263 A.W.D.A. bepaalde omstandigheden, is deze overeenkomst een dading zoals bedoeld in artikel 2044 B.W. die, in zoverre zij rechtmatig is aangegaan, een einde stelt aan de betwisting (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DADING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 2044, eerste lid

S.05.0007.F 31 oktober 2005 AC nr. 554

Dading is een wederkerige overeenkomst tussen partijen die elkaar wederzijdse toegevingen doen om een geschil te beëindigen of te voorkomen, zonder dat een van de partijen de gegrondheid van de aanspraken van de andere partij daarom erkent (1). (1) Zie Cass., 15 okt. 1979, AC, 1979-80, 197; 31 maart 1993, AR 300, nr 170; 19 sept. 2001, AR P.01.0617.F, nr 473.

- DADING -

Art. 205

C.12.0479.F 20 september 2013 AC nr. ...

Het recht op levensonderhoud dat vastgelegd is in artikel 205 van het Burgerlijk Wetboek berust op de familiale solidariteit en is onlosmakelijk verbonden met de onderhoudsgerechtigde en hij alleen kan een vordering instellen tot vrijwaring van dat recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- LEVENSONDERHOUD -

F.00.0015.F 12 oktober 2001 AC nr. ...

Volgens artikel 205 B.W. moet het behoeftig zijn van degene die onderhoud vraagt onvrijwillig zijn, zodat er geen sprake is van de uitvoering van de natuurlijke verbintenis, als vastgelegd in die bepaling, wanneer de onderhoudsplichtige een rente betaalt aan een renteheffer als tegenprestatie voor de schenking van een onroerend goed door de renteheffer aan de onderhoudsplichtige en de renteheffer voor die schenking in haar behoeften kon voorzien (1). (1) Over het onvrijwillig karakter van het behoeftig zijn i.v.m. de onderhoudsplicht tussen ouders en kinderen: zie cass. 5 febr. 1987, AR. 5088, nr. 331; MASSON, Examen de jurisprudence, "Les personnes", RCJB, nr. 52, p. 446.

- VERPLICHTING TOT LEVENSONDERHOUD [ZIE: 246 LEVENSONDERHOUD] -

Art. 2056, eerste lid

C.08.0427.N 15 mei 2009 AC nr. 321

Voor de nietigheid van een dading over een geding dat reeds is beëindigd door een vonnis dat in kracht van gewijsde is gegaan en waarvan de partijen of een van hen geen kennis droegen, is niet vereist dat de bedoelde partij tevens partij was in het geding dat tot de rechterlijke beslissing aanleiding heeft gegeven.

- DADING -

Art. 2057, tweede lid

C.08.0461.N 22 oktober 2009 AC nr. 605

Een dading kan nietig worden verklaard als de titel wordt ontdekt door degene waarvoor de kennis nuttig zou geweest zijn om een dading aan te gaan, de titel betrekking had op de rechten waarvoor een dading werd aangegaan en de titel aantoont dat één van de partijen geen rechten had en de ontdekking van latere titels niet als grond van nietigheid was uitgesloten; er is geen sprake van latere ontdekking wanneer de partij die aanvoert dat de dading nietig is, op het ogenblik van het sluiten van de dading kennis had of kon hebben van het bestaan van de titel waaruit blijkt dat de wederpartij niet het minste recht had.

- DADING -

Art. 2079

C.97.0001.N 11 mei 2000 AC nr. ...

In het geval dat, volgens de rechter, een geldsom het voorwerp is van een inpandgeving en geen rente werd bedongen, is de pandhouder, die verplicht is als een goede huisvader te zorgen voor de in pand gegeven zaak, niet verplicht die geldsom rente te doen opbrengen.

- PAND -

Art. 208

C.94.0333.F 16 maart 1995 AC nr. ...

Als er verschillende gegoede onderhoudsplichtige schuldenaars in dezelfde graad zijn, kan de schuldeiser van ieder van hen slechts zijn eigen deel vorderen, met inaanmerkingneming van het levensonderhoud dat de overige wettelijke schuldenaars, ongeacht of ze al dan niet in het geding zijn, in staat zijn te betalen; de rechter kan hen niet in solidum veroordelen.~

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 209

C.00.0582.F 12 april 2002 AC nr. 223

Het vonnis dat niet vaststelt dat de toestand van de schuldenaar van de uitkering of die van de uitkeringsgerechtigde gewijzigd is, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie Cass. , 16 juni 1995, A.R. C.94.0497.N, nr. 307.

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 213

C.12.0373.N 5 juni 2014 AC nr. ...

In geval de echtgenoten afzonderlijk wonen ingevolge een rechterlijke beslissing dan wel ingevolge een echtscheidingsprocedure die de voormelde samenwoningsverplichting automatisch opschort, moet de echtgenoot die een onderhoudsbijdrage vordert, niet bewijzen dat noch het ontstaan, noch het voortduren van de scheiding aan hem te wijten is (1); evenwel staat het in een dergelijk geval de andere echtgenoot vrij het bewijs te leveren dat het ontstaan dan wel het voortduren van de scheiding, al was het ten dele, te wijten is aan de echtgenoot die een onderhoudsbijdrage vordert. (1) Cass. 22 december 2006, AR C.06.0098.N , AC 2006, nr. 672.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- LEVENSONDERHOUD -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- HUWELIJK -

In geval de echtgenoten afzonderlijk wonen, moet de echtgenoot die een vordering instelt die strekt tot nakoming door de andere echtgenoot van de hulp – en de bijstandsverplichting en zodoende een onderhoudsbijdrage vordert, bewijzen dat noch het ontstaan, noch het voortduren van de scheiding aan hem te wijten is en dat hij derhalve niet zelf verhindert dat de andere echtgenoot de hulp – en bijstandsverplichting in natura in de echtelijke woonst nakomt (1). (1) Cass. 22 december 2006, AR C.06.0098.N, AC 2006, nr. 672.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- HUWELIJK -

- LEVENSONDERHOUD -

C.08.0266.F 15 juni 2009 AC nr. 404

Het bedrag van de onderhoudsuitkering die tijdens een echtscheidingsprocedure door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg op grond van artikel 1280 Ger.W. wordt toegekend, moet worden vastgesteld met inachtneming van de behoeften en de inkomsten van elk der echtgenoten en moet derwijze worden geraamd dat de uitkeringsgerechtigde echtgenoot in staat is de levensstandaard aan te houden die hij zou hebben gehad indien er geen scheiding was geweest (1). (1) Cass., 9 sept. 2004, AR C.03.0397.F, AC, 2004, nr. 397.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- LEVENSONDERHOUD -

C.06.0098.N 22 december 2006 AC nr. 672

Ingeval de echtgenoten afzonderlijk wonen, moet de echtgenoot die een vordering instelt die strekt tot nakoming door de andere echtgenoot van de hulp- en de bijstandsverplichting en zodoende een onderhoudsbijdrage vordert, bewijzen dat noch het ontstaan noch het voortduren van de scheiding aan hem te wijten is en dat hij derhalve niet zelf verhindert dat de andere echtgenoot de hulp- en bijstandsverplichting in natura in de echtelijke woonst nakomt (1). (1) Zie Cass., 16 mei 1997, AR C.95.0345.N, nr 232, A.J.T., 1997-98, 101, noot B. POELEMANS, Div. Act. 1998, 74, noot A.-Ch. VAN GYSEL.

- LEVENSONDERHOUD -

- HUWELIJK -

C.02.0606.F 26 april 2004 AC nr. 219

De uitkering die tijdens een echtscheidingsgeding aan een echtgenoot wordt toegekend, is een uitvoeringswijze van de plicht tot hulpverlening tussen echtgenoten; zij moet worden vastgesteld met inachtneming van de behoeften en de inkomsten van elk der echtgenoten (1). (1) Cass., 5 sept. 1997, AR C.96.0307.F, nr 335.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- LEVENSONDERHOUD -

- LEVENSONDERHOUD -

C.96.0307.F 5 september 1997 AC nr. ...

De onderhoudsbijdrage die tijdens een echtscheidingsgeding aan een echtgenoot wordt toegekend, is een uitvoeringswijze van de plicht van hulpverlening tussen echtgenoten; zij moet worden vastgesteld met inachtneming van de behoeften en de inkomsten van elk der echtgenoten, inzonderheid van de kosten voor levensonderhoud en opvoeding die de echtgenoot maakt voor de door hem erkende kinderen die geboren zijn uit zijn relatie met een andere vrouw.

- LEVENSONDERHOUD -

- LEVENSONDERHOUD -

De rechter die de door de echtgenoot tijdens een echtscheidingsgeding verschuldigde onderhoudsbijdrage vaststelt, kan de lasten die de echtgenoot heeft voor het levensonderhoud en de opvoeding van de door hem erkende kinderen die uit zijn relatie met een andere vrouw dan zijn echtgenote zijn geboren, niet weren op grond dat de behoeften van het wettige gezin primeren.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.95.0345.N 16 mei 1997 AC nr. ...

De bij artikel 213 B.W. bepaalde verplichting tot hulpverlening moet in de echtelijke verblijfplaats worden uitgevoerd; wanneer de echtgenoten feitelijk gescheiden leven, moet de echtgenoot die zich op deze bepaling beroept, bewijzen dat de scheiding en eventueel het voortduren ervan aan de schuld van de andere echtgenoot te wijten is.~

- HUWELIJK -

C.94.0061.N 7 april 1995 AC nr. ...

De hulpverlening tussen echtgenoten primeert de onderhoudsverplichting van bloed- of aanverwanten.~

- HUWELIJK -

- LEVENSONDERHOUD -

De onderhoudsbijdrage die tijdens een geding tot echtscheiding door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg aan een echtgenoot persoonlijk wordt toegekend, is een uitvoeringswijze van de plicht van hulpverlening die is opgelegd aan ieder der echtgenoten.~

- LEVENSONDERHOUD -

- KORT GEDING -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

C.94.0036.F 13 oktober 1994 AC nr. ...

Bij het vaststellen van de tijdens het echtscheidingsgeding verschuldigde provisionele uitkering tot onderhoud, moet de rechter een vergelijkende staat van de inkomsten en uitgaven van de uitkeringsgerechtigde en de uitkeringsplichtige opmaken, daarbij rekening houdende met vergelijkbare elementen; hij mag het nettobedrag van de belastbare inkomsten van de uitkeringsplichtige en het bedrag van de werkloosheidsuitkeringen van de uitkeringsgerechtigde niet vergelijken, nu de op de inkomsten en de werkloosheidsuitkeringen toepasselijke belastingtarieven dermate verschillen dat zodanige vergelijking de beslissing niet naar recht kan verantwoorden.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Art. 215, § 1, eerste lid

C.10.0132.N 29 april 2011 AC nr. ...

Het begrip " onroerend goed dat het gezin tot voornaamste woning dient" in de zin van artikel 215, §1, eerste lid, Burgerlijk Wetboek impliceert een effectieve bewoning door het gezin of een deel van het gezin.

- HUWELIJK -

Art. 221

C.08.0562.F 5 maart 2010 AC nr. 154

Het bedrag van de onderhoudsuitkering die tijdens een echtscheidingsprocedure door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg op grond van artikel 1280 Ger.W. wordt toegekend, moet worden vastgesteld met inachtneming van de behoeften en de inkomsten van elke echtgenoot en moet op zodanige wijze worden geraamd dat de uitkeringsgerechtigde echtgenoot in staat is de levensstandaard aan te houden die hij zou hebben gehad indien er geen scheiding was geweest (1). (1) Cass., 25 nov. 2005, AR C.04.0592.F, A.C., 2005, nr. 628.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

C.94.0149.F 3 november 1994 AC nr. ...

De beslagrechter is bevoegd om vast te stellen dat de rechterlijke beslissing, waarbij een echtgenoot wordt veroordeeld om bij te dragen in de lasten van het huwelijk naar zijn vermogen, wegens de overschrijving van de echtscheiding, vervallen is.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BESLAG - Algemeen

De verplichting voor iedere echtgenoot om bij te dragen in de lasten van het huwelijk naar zijn vermogen, heeft alleen zin wegens het bestaan van het huwelijk; daaruit volgt dat de rechterlijke beslissing waarbij een der echtgenoten wordt veroordeeld om bij te dragen in de lasten van het huwelijk, geen effect meer sorteert bij de overschrijving van het dictum van de eindbeslissing, waarbij de echtscheiding wordt toegestaan.~

- HUWELIJK -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Art. 221, eerste lid

C.99.0460.F 7 juni 2001 AC nr. ...

De appèlrechter, die, zonder te onderzoeken in hoeverre de andere partij in de lasten van het huwelijk kan bijdragen, de vordering van een partij om een bijdrage te verkrijgen in de lasten van het huwelijk verwerpt op grond dat zij ruimschoots voldoende inkomsten heeft om in welstand te leven, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

- HUWELIJK -

Art. 222

C.06.0272.F 7 januari 2008 AC nr. 10

De schuldeiser kan zich enkel beroepen op de hoofdelijkheid van de schulden van de echtgenoten, als hij geen weet had van hun scheiding, zonder dat daarenboven vereist is dat hij hun situatie natrekt (1). (1) Zie Cass., 28 nov. 2003, AR C.01.0496.F, nr 606; Cass., 15 okt. 1999, AR C.98.0236.F, nr 536.

- HUWELIJK -

C.98.0236.F 15 oktober 1999 AC nr. ...

De betaling van de schulden die een van de echtgenoten heeft aangegaan ten behoeve van de huishouding, kan van de beide feitelijk gescheiden echtgenoten niet hoofdelijk gevorderd worden indien de schuldeiser van die toestand op de hoogte was bij het ontstaan van de schulden.

- HUWELIJK -

Art. 222, eerste lid

S.05.0032.N 19 maart 2007 AC nr. 146

De kinderbijslag is een tegemoetkoming van de sociale zekerheid in de kosten verbonden aan de opvoeding van het kind en wordt uitbetaald aan de ouder die het kind daadwerkelijk opvoedt; de verplichting om een onverschuldigd ontvangen kinderbijslag terug te betalen is geen schuld die is aangegaan ten behoeve van de huishouding of van de opvoeding van de kinderen.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

- BETALING -

C.03.0172.F 14 mei 2004 AC nr. 261

De overweging dat de facturen betrekking hebben op verzorging voor de echtgenote ten gevolge van haar alcoholisme, is geen verantwoording naar recht van het bestreden vonnis dat het niet kan gaan om een schuld die wordt aangegaan ten behoeve van de huishouding.

- HUWELIJK -

C.01.0496.F 28 november 2003 AC nr. 606

De hoofdelijkheid voor de betaling van een schuld die door één der echtgenoten wordt aangegaan ten behoeve van de huishouding, impliceert het bestaan van die huishouding en kan bijgevolg niet worden aangevoerd in het geval van feitelijke scheiding, tenzij de derde gecontracteerd heeft zonder op de hoogte te zijn van de scheiding (1). (1) Cass., 15 okt. 1999, AR C.98.0236.F, nr 536.

- HUWELIJK -

Om na te gaan of de toepassingsvoorwaarden van artikel 222, eerste lid, B.W. zijn vervuld en of de derde contracterende op de solvabiliteit van de ene en de andere echtgenoot heeft kunnen rekenen, dient men zich te plaatsen op het tijdstip dat het contract is gesloten.

- HUWELIJK -

Art. 2220

C.06.0192.F 7 november 2011 AC nr. ...

Ook al kan de betaling leiden tot de afstand van de verkregen verjaring in de zin van artikel 2220 van het Burgerlijk Wetboek, kan zij evenwel, aangezien zij de verbintenis doet tenietgaan, onmogelijk het aanvangspunt vormen van een verjaring die op die verbintenis niet meer van toepassing is.

- VERBINTENIS -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Art. 2223

S.11.0054.F 28 oktober 2013 AC nr. ...

De rechter moet bij afwijking van artikel 2223 van het Burgerlijk Wetboek ambtshalve de toepassing onderzoeken van artikel 102, eerste lid, van de wet van 8 juli 1976.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.10.0401.N 6 oktober 2011 AC nr. ...

De rechter kan het middel van de verjaring, behoudens in zaken die de openbare orde aanbelangen, slechts toepassen wanneer het door de belanghebbende wordt ingeroepen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

De rechter kan het middel van de verjaring, behoudens in zaken die de openbare orde aanbelangen, slechts toepassen wanneer het door de belanghebbende wordt ingeroepen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

S.05.0053.N 23 januari 2006 AC nr. 48

Het middel van verjaring kan niet ambtshalve door de rechters worden toegepast behoudens in de materies die de openbare orde aanbelangen (1). (1) Cass., 25 sept. 1970, AC 1970, p. 78 met conclusie Eerste Adv.-Gen. P. Mahaux; 10 sept. 1984, AR 4246, AC 1984-85, nr 21.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 2226

C.10.0165.F 15 november 2010 AC nr. 675

De in artikel 12 van de wet van 10 april 1841 bedoelde buurtwegen kunnen niet door verjaring verkregen worden zolang zij tot het openbaar gebruik dienen; de rechter beperkt op onwettige wijze het begrip openbaar gebruik in de zin van dat artikel 12 wanneer hij oordeelt dat, onder openbaar gebruik van een weg, moet worden verstaan de gebruikelijke doorgang van het publiek en niet een toevallig en schaars gebruik.

- VERJARING - Allerlei

- WEGEN -

Art. 2229

C.10.0259.F 10 september 2012 AC nr. ...

Het staat aan de bodemrechter ten gronde te oordelen of de bezitter van een zaak die de materiële beheersing over die zaak behoudt nadat ze verkocht is, zich als eigenaar of als houder van een zakelijk recht op de zaak wil blijven gedragen, zodat hij die nuttig kan bezitten met de bedoeling ze te verwerven door verjaring, of dat hij, vanaf de verkoop, slechts houder wordt en bijgevolg de zaak slechts door usucapio kan verwerven door het bewijs te leveren van een titelverandering.

- KOOP -

- BEZIT -

C.10.0045.N 13 mei 2011 AC nr. ...

Een recht van overgang over een privé-domein kan als erfdienstbaarheid tot openbaar nut ten behoeve van de inwoners van de gemeente en van alle belanghebbenden worden verkregen door een dertigjarig voortdurend en onafgebroken, openbaar en niet dubbelzinnig gebruik van een strook grond door eenieder, voor het openbaar verkeer, mits dit gebruik geschiedt met de bedoeling de strook als zodanig te gebruiken en niet berust op een enkel gedogen van de eigenaar van het goed waarop de overgang wordt uitgeoefend (1); het komt de rechter toe in feite te beoordelen of het gebruik voortdurend, onafgebroken, openbaar en niet dubbelzinnig is (2). (1) Cass. 29 nov. 1996, AR C.94.0481.N, AC, 1996, nr. 467. (2) Zie Cass. 19 juni 2009, AR C. 08.0183.N, AC, 2009, nr. 423.

- WEGEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- ERFDIENSTBAARHEID -

C.03.0367.F 5 maart 2004 AC nr. 128

Het vonnis dat oordeelt dat de handelingen van doorgang, waarop de eisers hun bezit gronden, uit een ander recht kunnen voortvloeien dan uit het eigendomsrecht waarop hun aanspraak slaat, namelijk een recht van mede-eigendom op het litigieuze perceel, dat ontstaan is uit het gemeenschappelijk gebruik van dat perceel door hen en door de gebruikers van de aanpalende loten, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat het bezit van de eisers dubbelzinnig was (1). (1) Zie Cass., 3 mei 1984, AR 4226, nr 507.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEZIT -

C.00.0081.F 7 september 2001 AC nr. ...

Het bezit dat steunt op de wijdverbreide overtuiging dat het litigieuze perceel onlosmakelijk behoorde tot de door de nieuwe bewoners verworven eigendom, is niet dubbelzinning (1). (1) Over het begrip dubbelzinnig bezit in de zin van artikel 2229 B.W., zie cass. 3 mei 1984, AR. 4226, nr. 507; De Page, dl. V., nr. 866; Derine, Van Neste, Vandenberghe, Beginselen van Belgisch privaatrecht, Zakenrecht, dl. V., Deel I A, Antwerpen/A msterdam, Standaard, 1974, nr. 129.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 223

C.08.0108.F 15 januari 2010 AC nr. 39

De bevoegdheid van de in kort geding uitspraak doende voorzitter van de rechtbank om voorlopige maatregelen te bevelen strekt zich in de tijd uit vanaf de dagvaarding tot echtscheiding tot de datum waarop de echtscheidingsuitspraak in kracht van gewijsde is getreden (1). (1) Cass., 20 feb. 2006, AR C.04.0292.N, AC, 2006, nr 99.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Aangezien de vordering tot dringende en voorlopige maatregelen voor de vrederechter met toepassing van artikel 223 van het Burgerlijk Wetboek een ander voorwerp heeft dan de vordering tot voorlopige maatregelen voor de in kort geding uitspraak doende voorzitter van de rechtbank, heeft de beslissing van de vrederechter bijgevolg geen gezag gewijsde ten aanzien van de beslissing van de in kort geding uitspraak doende voorzitter van de rechtbank (1). (1) Zie Cass., 20 feb. 2006, AR C.04.0292.N, AC, 2006, nr 99.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

C.06.0098.N 22 december 2006 AC nr. 672

Ingeval de echtgenoten afzonderlijk wonen ingevolge een rechterlijke beslissing dan wel ingevolge een echtscheidingsprocedure die de samenwoningsverplichting automatisch opschort, moet de echtgenoot die een onderhoudsbijdrage vordert, niet bewijzen dat noch het ontstaan noch het voortduren van de scheiding aan hem te wijten is (1). (1) Zie betreffende de toepassing van artikel 223 B.W.: Cass., 28 nov. 1986, AR nr 4976; Cass., 30 nov. 1995, AR C.93.0090.N, nr 518, met concl. van advocaat-generaal Dubrulle; Cass., 21 jan. 1999, AR C.97.0238.N, nr 37; K. VanledeDe onderhoudsuitkering tussen (ex-)echtgenoten tijdens en na een echtscheidingsprocedure op grond van bepaalde feiten" in Onderhoudsgelden, Leuven, Acco, 2001, nr 12-15. Betreffende de toepassing van artikel 1280 Ger.W.; Cass., 5 dec. 1969 (A.C., 1970, 336; Cass., 13 maart 1975, A.C., 1975, 785); P. Senaeve, Compendium Personen- en Familierecht, Leuven, Acco, 2000, nr 1838.

- LEVENSONDERHOUD -

- HUWELIJK -

Ingeval de echtgenoten afzonderlijk wonen ingevolge een rechterlijke beslissing dan wel ingevolge een echtscheidingsprocedure staat de echtgenoot tegen wie een vordering tot onderhoudsbijdrage wordt ingesteld vrij het bewijs te leveren dat het ontstaan dan wel het voortduren van de scheiding, al was het ten dele, te wijten is aan de echtgenoot die deze onderhoudsbijdrage vordert; bij de beoordeling van het bewijs mag niet worden vooruitgelopen op de in voorkomend geval hangende echtscheidingsprocedure en de hierbij door de echtscheidingsrechter te beoordelen fouten (1). (1) P. Senaeve en C. Aerts, Onderhoudsgeld tijdens de echtscheidingsprocedure en na echtscheiding op grond van bepaalde feiten, Antwerpen, 2006, nr 12 e.v. met de geciteerde rechtspraak; E. Van Der Velpen, noot bij Antwerpen, 5 okt. 2005 (het hier bestreden arrest), E.J., 2005, 187.

- LEVENSONDERHOUD -

- HUWELIJK -

C.97.0228.N 19 februari 1999 AC nr. ...

De vrederechter die, krachtens artikel 223 van het Burgerlijk Wetboek, indien een der echtgenoten grovelijk zijn plicht verzuimt, op verzoek van de andere echtgenoot, dringende voorlopige maatregelen beveelt betreffende de persoon en de goederen van de echtgenoten en de kinderen, mag niet beslissen over het gebruik van een goed van een afgescheiden rechtspersoon louter op grond van de omstandigheid dat een van de echtgenoten hiervan bestuurder is.

- VREDERECHTER -

- HUWELIJK -

C.95.0453.N 22 november 1996 AC nr. ...

Het middel van niet-ontvankelijkheid van de voorziening tegen een vonnis dat in beroep uitspraak doet over een verzoek van een echtgenoot aan de vrederechter tot het bevelen van dringende voorlopige maatregelen, zoals een uitkering tot levensonderhoud, omdat ze niet binnen de wettelijke termijn, nl. meer dan drie maanden na een kennisgeving overeenkomstig artikel 1030 Ger.W., is ingesteld, is ongegrond.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Het vonnis dat in beroep uitspraak doet over een verzoek van een echtgenoot aan de vrederechter tot het bevelen van dringende voorlopige maatregelen betreffende de persoon en de goederen van de echtgenoten en de kinderen, zoals een uitkering tot levensonderhoud, moet niet bij gerechtsbrief ter kennis gebracht worden van de partijen (Impliciet).~

- LEVENSONDERHOUD -

- HUWELIJK -

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Algemeen

Art. 223, eerste en tweede lid

C.10.0498.N 2 februari 2012 AC nr. ...

Het krachtens artikel 223, eerste en tweede lid, Burgerlijk Wetboek, of artikel 1280, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, toegekende uitsluitend genot van de gezinswoning kan, naargelang van het geval, zijn toegekend als uitvoering in natura van de hulpverplichting tussen de echtgenoten tijdens het huwelijk of als loutere bestuursmaatregel; wordt het uitsluitend genot van de gezinswoning toegekend als uitvoering in natura van de hulpverplichting tussen echtgenoten, dan is er, naargelang van hetgeen waarmee de vrederechter of de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg heeft rekening gehouden, aanleiding tot verrekening van dit genot van de echtgenoot op zijn aandeel in de inkomsten van de onverdeelde goederen en wordt, in het geval het aandeel van de onderhoudsgerechtigde echtgenoot in de onverdeelde inkomsten hoger is dan het genoten voordeel, dit genot in zoverre aangezien als een voorschot op dit aandeel (1). (1) Cass. 18 mei 2009, AR C.07.0517.N, AC, 2009, nr. 325, met concl. van advocaat-generaal Mortier.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

C.07.0517.N 18 mei 2009 AC nr. 325

De gevolgen van de krachtens artikel 223, eerste en tweede lid, B.W. toegekende maatregel van uitsluitend genot van de gezinswoning aan een van de echtgenoten, die ook blijft gelden na het inleiden van de echtscheiding tot aan de beslissing van de rechtbank of van de voorzitter van de rechtbank in kort geding en nog niet is vervallen door het verstrijken van de door de vrederechter bepaalde duur ervan, zijn verschillend naargelang die maatregel bestaat als uitvoering van de alimentatieverplichting in natura dan wel als loutere bestuursmaatregel, waarbij de aard van de maatregel evenwel niet verandert door de enkele omstandigheid van het inleiden van de eis tot echtscheiding (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

De krachtens artikel 223, eerste en tweede lid, B.W. opgelegde maatregel van uitsluitend genot van de gezinswoning kan, naargelang van het geval, zijn opgelegd als loutere bestuursmaatregel of als uitvoering in natura van de hulpverplichting tussen de echtgenoten tijdens het huwelijk, waarbij er in dit laatste geval, naargelang hetgeen waarmee de vrederechter rekening heeft gehouden, aanleiding is tot verrekening van dit genot van de echtgenoot op zijn aandeel in de inkomsten van de onverdeelde goederen en, ingeval het aandeel van de onderhoudsgerechtigde echtgenoot in de onverdeelde inkomsten hoger is dan het genoten voordeel, dit genot in zoverre aanzien wordt als een voorschot op dit aandeel (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VREDERECHTER -

Art. 223, tweede lid

C.05.0438.N 29 mei 2006 AC nr. 295

De op grond van artikel 223, tweede lid, B.W. door de vrederechter bevolen dringende voorlopige maatregelen mogen er niet toe leiden een feitelijke scheiding van de echtgenoten op bestendige wijze te organiseren (1). (1) Cass., 30 nov. 1995, AR C.93.0090.N, nr 518; zie Cass., 7 juni 2001, AR C.99.0260.F, nr 340.

- HUWELIJK -

Uit het loutere feit dat de rechter de op grond van artikel 223, tweede lid, B.W. bevolen maatregelen niet in de tijd beperkt, volgt niet noodzakelijk dat hij de feitelijke scheiding van de echtgenoten definitief regelt (1); uit de omstandigheid dat de maatregelen in de tijd worden beperkt, volgt evenwel niet noodzakelijk dat zij niet van aard kunnen zijn de feitelijke scheiding op bestendige wijze te organiseren, ingeval zij telkens op verzoek van een van de echtgenoten worden verlengd of hernieuwd. (1) Cass., 30 nov. 1995, AR C.93.0090.N, nr 518; zie Cass., 7 juni 2001, AR C.99.0260.F, nr 340.

- HUWELIJK -

C.99.0260.F 7 juni 2001 AC nr. ...

De appèlrechters die beslissen de op artikel 223, tweede lid, B.W. gegronde voorlopige maatregelen niet in tijd te beperken, verantwoorden die beslissing naar recht wanneer zij de gewone omgang van de partijen gedurende hun scheiding hebben willen regelen maar niet op een definitieve wijze (1). (1) Over de draagwijdte van de feitelijke scheiding die door de rechter wordt geregeld en over de toekenning van een onderhoudsuitkering als dringende en voorlopige maatregel in een door de rechter geregelde feitelijke scheiding, zie Cass., 30 nov. 1995, A.R. C.93.0090.N, nr. 518.

- HUWELIJK -

Art. 224, § 1, 4°

C.05.0497.F 26 maart 2007 AC nr. 153

Het arrest verantwoordt zijn beslissing om het derdenverzet niet-gegrond te verklaren, niet naar recht wanneer het oordeelt dat de vordering, die ertoe strekt te doen vaststellen dat de verplichting van de echtgenoot van de eiseres een persoonlijke zekerheid is die de belangen van het gezin in gevaar brengt en derhalve nietig is, niet kan worden onderzocht in het kader van de vordering tot intrekking van het arrest van het hof van beroep, aangezien dergelijke vordering een agressieve vordering is die niet voor het eerst in hoger beroep kan worden ingesteld.

- DERDENVERZET -

C.94.0230.N 20 december 1996 AC nr. ...

De vordering tot nietigverklaring, op verzoek van de andere echtgenoot van de persoonlijke zekerheden die tijdens het huwelijk door één van de echtgenoten zijn gesteld en die de belangen van het gezin in gevaar brengen, kan ingesteld worden door de inmiddels uit de echt gescheiden echtgenoot, binnen de voorgeschreven termijn van 1 jaar te rekenen van de dag die volgt op deze waarop de betwiste handeling ter kennis is gekomen.

- HUWELIJK -

Art. 2244

F.10.0071.N 22 september 2011 AC nr. ...

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is een wijze waarop de burgerlijke rechtsvordering in de zin van artikel 2244 B.W. wordt ingesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is een wijze waarop de burgerlijke rechtsvordering in de zin van artikel 2244 B.W. wordt ingesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

F.09.0125.F 18 november 2010 AC nr. 685

Het arrest verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de neerlegging van de conclusie van de eiser de verjaring van de inning van de litigieuze boetes niet heeft gestuit, op grond van de overweging dat hij "in zijn conclusie van 25 oktober 1991 geen enkele vordering heeft ingesteld op grond waarvan hij, indien zij werd aangenomen, de inning van de litigieuze boetes had kunnen vorderen" en dat de eiser in zijn conclusie "enkel gevorderd heeft dat de vorderingen van de verweerster niet-gegrond zouden worden verklaard" (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VERJARING - Belastingzaken - Stuiting

C.09.0512.N 1 oktober 2010 AC nr. 569

De wetsbepaling dat het dwangbevel moet worden geïnterpreteerd als een verjaringsstuitende akte in de zin van artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek, zelfs indien de belastingschuld geen zeker en vaststaand karakter heeft, moet door de rechter met terugwerkende kracht worden toegepast overeenkomstig de bedoeling van de wetgever; uit de parlementaire voorbereiding van deze wetsbepaling blijkt immers dat de wetgever de bedoeling had door middel van een maatregel met terugwerkende kracht de rechten van de Schatkist te vrijwaren in de nog hangende procedures waarin de betwiste belasting dreigde te verjaren of de verjaring reeds was ingetreden (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Belastingzaken - Stuiting

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

F.09.0043.N 20 mei 2010 AC nr. 354

De wilsuiting van de schuldeiser, waarop de burgerlijke stuiting van de verjaring steunt, is bij een vordering ingesteld tegen de derde, gericht tegen die derde en heeft een stuitende werking wat betreft de vordering van de beslagen schuldenaar op de derde beslagene, maar heeft geen stuitende werking wat de vordering betreft van de beslaglegger tegen de beslagen schuldenaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

P.09.1519.N 16 maart 2010 AC nr. 185

Wanneer de burgerlijke rechtsvordering tijdig voor de strafrechter is ingesteld, loopt de verjaring ervan niet meer totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing het geding heeft beëindigd; ongeacht de verjaring van de strafvordering blijft de strafrechter bevoegd om de burgerlijke vordering te beoordelen (1). (1) Zie Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1261.N, AC, 2003, nr. 291, inz. voetnoot 4; Cass., 13 nov. 2007, AR P.07.0961.N, AC, 2007, nr. 549; Cass., 12 maart 2008, AR P.07.1523.F, AC, 2008, nr. 171.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

S.08.0100.F 11 mei 2009 AC nr. 309

De regel volgens welke een dagvaarding voor het gerecht of een bevel tot betaling, betekend aan hem die men wil beletten de verjaring te verkrijgen, een burgerlijke stuiting van de verjaring vormen, raakt de openbare orde niet en is evenmin van dwingend recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

C.08.0343.F 2 april 2009 AC nr. 232

Uit artikel 101, eerste lid, van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 17 juli 1991, dat de toepassing van artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek uitsluit, volgt dat, hoewel de bij een dagvaarding bij een rechtbank van de rechterlijke orde ingestelde aansprakelijkheidsvordering tegen de Staat de verjaring stuit, het beroep voor de Raad van State tot nietigverklaring van een administratieve handeling waarvan de onwettigheid de aansprakelijkheid van de Staat in het gedrang zou brengen, die uitwerking niet heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ....

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

S.08.0098.N 19 januari 2009 AC nr. 44

De aangifte van schuldvordering in het faillissement van de schuldenaar stuit de verjaring zowel ten aanzien van de faillissementsboedel als tegen de gefailleerde schuldenaar.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

P.08.0151.N 6 mei 2008 AC nr. 270

Wanneer de vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat voor de strafrechter tijdig is ingesteld, loopt de verjaring ervan niet meer totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing het geding beëindigd heeft (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, AC, 2003, nr. 291; 13 nov. 2007, AR P.07.0961.N, AC, 2007, nr. ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.07.1523.F 12 maart 2008 AC nr. 171

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is een wijze van inleiding van de burgerlijke rechtsvordering die de burgerlijke stuiting vormt (1). (1) Ann JACOBS, La prescription, in Le point sur les procédures (1ste deel), C.U.P., 2000, dl. 38, p. 165 met de daar aangehaalde refertes; B. HUMBLET en R. DAVIN, La prescription extinctive en droit civil, in Les prescriptions et les délais, Ed. du Jeune Barreau de Liège, 2007, p. 54 en 55.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Wanneer het slachtoffer, voor de strafrechter, zijn vordering vóór de verjaring van de strafvordering instelt, houdt de verjaring van de burgerlijke rechtsvordering op te lopen tot de beëindiging van het geding (1). (1) Ann JACOBS, La prescription, in Le point sur les procédures (1ste deel), C.U.P., 2000, dl. 38, p. 166 met noten 78 en 79; Maxima MARCHANDISE, La prescription libératoire en matière civile, Doss. nr. 64 van J.T., 2007, p. 65; Martine REGOUT, La prescription en droit civil, in La prescription, C.U.P., 1998, p. 74; B. HUMBLET en R. DAVIN, La prescription extinctive en droit civil, in Les prescriptions et les délais, Ed. du Jeune Barreau de Liège, 2007, p. 58.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

F.07.0057.N 17 januari 2008 AC nr. 36

Een dwangbevel of bevel tot betalen dat wordt betekend voor een betwiste belastingschuld en bijgevolg geen bevel kan inhouden om de belastingschuld te betalen binnen 24 uren, maakt niettemin een geldige verjaringstuitende akte uit, zelfs als er geen onbetwistbaar verschuldigd gedeelte is als bedoeld in artikel 41O van het W.I.B. (1992) en de betekening ervan gebeurt met het oog op het stuiten van de verjaring (1). (1) Zie Cass., 10 okt. 2002, AR C.01.0067.F, AC, 2002, nr 526; Cass., 21 feb. 2003, AR F.01.0011.N, AC, 2003, nr 124; Grondwettelijk Hof, nr 177/2005, 7 dec. 2005, B.S., 28 dec. 2005 en nr 20/2006, 1 feb. 2006, B.S., 24 feb. 2006, Ed. 3.

- VERJARING - Belastingzaken - Stuiting

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

P.07.0961.N 13 november 2007 AC nr. 549

Wanneer de vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat voor de strafrechter tijdig is ingesteld, loopt de verjaring ervan niet meer totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing het geding beëindigd heeft (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, nr 291.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

C.04.0245.F 9 juni 2006 AC nr. 320

De stuiting van de verjaring ten gevolge van een dagvaarding voor het gerecht, een bevel tot betaling of een beslag heeft enkel gevolgen voor de personen die daarbij partij zijn geweest; de door één van de schuldeisers verkregen stuiting komt de andere schuldeisers niet ten goede (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

S.05.0005.F 8 mei 2006 AC nr. 259

De latere vordering om een bijslag wegens verergering te verkrijgen, is niet virtueel begrepen in de gedinginleidende vordering op grond waarvan de getroffene van een arbeidsongeval het Fonds voor Arbeidsongevallen wil doen veroordelen tot het ten laste nemen van de terugbetaling van de dagelijkse kinesitherapiebehandelingen die hij wegens de verergering van zijn gezondheidstoestand moet volgen; bijgevolg stuit de dagvaarding de verjaring voor een dergelijke vordering tot toekenning van een bijslag wegens verergering niet (1). (1) Zie Cass., 3 juni 1991, AR 9090, nr. 510, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1990, I, nr. 510; artikel 7, K.B. 21 dec. 1971 betreffende de bijslagen en de sociale bijstand verleend door het Fonds voor arbeidsongevallen; artikel 9, K.B. 10 dec. 1987 betreffende de bijslagen verleend in het kader van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

Een dagvaarding stuit de verjaring voor de vordering die ze inleidt en voor de vordering die daarin virtueel begrepen is; voor de stuiting van laatstgenoemde vordering is vereist dat het voorwerp van die vordering virtueel begrepen is in het voorwerp van de bij de dagvaarding ingestelde vordering (1). (1) Cass., 17 maart 2003, AR S.01.0182.N, nr. 170.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

S.01.0182.N 17 maart 2003 AC nr. 170

Een dagvaarding stuit de verjaring voor de vordering die ze inleidt en voor de vordering die daarin virtueel begrepen is; voor de stuiting van laatstgenoemde vordering is vereist dat het voorwerp van die vordering virtueel begrepen is in het voorwerp van de bij de dagvaarding ingestelde vordering (1). (1) Zie Cass., 7 mei 2001, AR S.00.0047.N, nr 258.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Het voorwerp van de latere vordering tot verkrijging van de opzeggingsvergoeding en van de in artikel 22, 3°, van de collectieve arbeidsovereenkomst van 14 september 1983 bepaalde forfaitaire vergoeding zijn virtueel begrepen in het voorwerp van de inleidende vordering van eiseres tot verkrijging op grond van artikel 1, § 4, b) negende lid, a van de wet van 10 juni 1952 van de bijzondere ontslagvergoeding van artikel 16 en 17 van de wet van 19 maart 1991, die zowel de schade ingevolge het onregelmatig ontslag, zijnde het ontslag zonder inachtneming van de wettelijk verplichte opzeggingstermijn, als deze ingevolge de miskenning van de bijzondere bescherming van de werknemer, syndicaal afgevaardigde, vergoedt; bijgevolg stuit de dagvaarding vóór het gerecht de verjaring van de latere bij conclusie neergelegde vorderingen (1). (1) Zie Cass., 7 mei 2001, AR S.00.0047.N, nr 258.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

S.02.0035.N 3 maart 2003 AC nr. 145

Een dagvaarding van het gerecht stuit de verjaring; deze stuiting strekt enkel ten voordele van degene die de stuitingsdaad heeft verricht en stuit niet de verjaring van een tegenvordering van degene tegen wie men de verjaring wenst te stuiten.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

C.01.0067.F 10 oktober 2002 AC nr. 526

Inzake inkomstenbelastingen is het bevel een daad van rechtsvervolging die een uitvoerbare titel veronderstelt en aan het uitvoerend beslag voorafgaat, zodat het betekende bevel, bij ontstentenis van een onbetwistbare belastingschuld, geen verjaringstuitende werking kan hebben.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt niet dat het bevel de burgerlijke verjaring alleen dan stuit wanneer degene die betekent in de akte vermeldt dat het bevel wordt betekend met het oogmerk de verjaring te stuiten.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt niet dat het bevel de burgerlijke verjaring alleen dan stuit wanneer degene die betekent in de akte vermeldt dat het bevel wordt betekend met het oogmerk de verjaring te stuiten.

- VERJARING - Belastingzaken - Stuiting

S.00.0047.N 7 mei 2001 AC nr. ...

De latere vordering tot betaling van een vergoeding wegens misbruik van het ontslagrecht heeft niet hetzelfde voorwerp en is niet virtueel begrepen in de inleidende vordering tot toekenning van een aanvullende opzeggingsvergoeding en van een vergoeding wegens beëindiging van de arbeidsovereenkomst van de arbeidsgeneesheer zonder naleving van de wettelijke procedure tot ontslag; bijgevolg stuit de dagvaarding de verjaring niet voor een dergelijke vordering tot betaling van een vergoeding wegens misbruik van het ontslagrecht (1). (1) Zie cass. 3 juni 1991, A.R. 9090 (AC 1990-1991, 510) met concl. advocaat-generaal J.F. Leclercq in Bull. en Pas. 1991, I.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Een dagvaarding stuit de verjaring voor de vordering die ze inleidt alsmede voor de vordering waarvan het voorwerp virtueel begrepen is in het voorwerp van de bij dagvaarding ingestelde vordering (1). (1) Zie cass. 24 april 1992, A.R. 7673 (AC 1991-1992, 447).

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

C.98.0033.F 8 april 1999 AC nr. ...

Het arrest dat vaststelt dat een bevel tot betaling de verjaring van de dwangsom stuit en dat een beschikking van de beslagrechter uitspraak heeft gedaan over een exploot van een vorig uitvoerend beslag dat een onderscheiden oorzaak had, is niet naar recht verantwoord wanneer het beslist dat de verjaring opgehouden is te lopen tot de datum van de beschikking.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- DWANGSOM -

C.95.0361.N 13 november 1997 AC nr. ...

De aangifte door de schuldeiser van zijn schuldvordering in het faillissement, die een vordering onderwerpt aan het gerecht, en de daaropvolgende opneming in het passief, vormen stuiting zowel ten aanzien van de boedel als ten aanzien van de gefailleerde zelf.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

C.95.0239.N 7 december 1995 AC nr. ...

Wanneer een bevel tot betaling de verjaring van de dwangsom stuit, duren de gevolgen van de stuiting voort tijdens het gehele geding dat volgt op een verzet dat tegen dat bevel is ingesteld binnen de termijn van zes maand.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- DWANGSOM -

Art. 2244, eerste lid

C.12.0242.F 11 april 2014 AC nr. ...

Een dagvaarding stuit de verjaring voor de vordering die ze inleidt en voor de vordering die daarin virtueel begrepen is (1). (1) Cass. 17 maart 2003, AR S.01.0182.N, AC 2003, nr. 170.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Art. 2247

C.11.0770.N 8 maart 2013 AC nr. ...

De bepaling van artikel 2247 BW overeenkomstig hetwelk de stuiting voor niet bestaande wordt gehouden indien de eis wordt afgewezen, maakt geen onderscheid naar gelang de reden van afwijzing van de eis (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Wanneer de strafrechter beslist dat geen misdrijf bewezen is ten laste van de beklaagde en zich om die reden onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen ingesteld tegen de beklaagde en de burgerrechtelijk aansprakelijke partij, doet de strafrechter met deze beslissing uitspraak over de zaak zelf en houdt deze beslissing in dat de burgerlijke vordering wordt afgewezen omdat het misdrijf waarop zij steunt niet bewezen is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

C.08.0354.N 4 mei 2009 AC nr. 291

De bepaling van artikel 2247 B.W. overeenkomstig hetwelk de stuiting voor niet bestaande wordt gehouden indien de eis wordt afgewezen, maakt geen onderscheid naar gelang de reden van afwijzing van de eis.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Wanneer de strafrechter beslist dat geen misdrijf bewezen is ten laste van de beklaagde en zich om die reden onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen ingesteld tegen de beklaagde en de burgerrechtelijk aansprakelijke partij, doet de strafrechter met deze beslissing uitspraak over de zaak zelf en houdt deze beslissing in dat de burgerlijke vordering wordt afgewezen omdat het misdrijf waarop zij steunt niet bewezen is (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

F.07.0100.F 30 april 2009 AC nr. 290

De dagvaarding waarbij een door de rechter afgewezen rechtsvordering wordt ingesteld, stuit de vijfjarige verjaring van de belastingen niet, aangezien krachtens artikel 145, derde lid, van het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 tot uitvoering van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, artikel 2247 van het Burgerlijk Wetboek, krachtens hetwelk de stuiting van de verjaring voor niet bestaande wordt beschouwd indien de bij die dagvaarding ingestelde eis wordt afgewezen, van toepassing is inzake inkomstenbelastingen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

S.02.0104.F 10 november 2003 AC nr. 565

De stuiting van de verjaring van de terugvordering van de aan de gehandicapte onverschuldigd betaalde tegemoetkomingen, die het gevolg is van de neerlegging van de aangetekende brief waarbij de beslissing tot terugvordering ter kennis wordt gebracht van de schuldenaar, dient niet als ongedaan te worden beschouwd indien die beslissing bij vonnis wordt nietigverklaard (1). (1) Zie concl. O.M., Cass., 3 juni 1991, in Bull. en Pas., 1990-1991, I, AR 9090, nr 510, inz. nr 2 van de concl.; vgl. Wet 27 feb. 1987 na de wijziging ervan bij de programmawet [I] van 24 dec. 2002, artikel 16, § 1, eerste lid, § 2, eerste lid, en § 3.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- MINDERJARIGHEID -

Art. 2248

S.12.0025.N 25 november 2013 AC nr. ...

Het onderdeel dat aanvoert dat de verjaring van de vordering tot terugbetaling van onverschuldigd betaalde bijdragen vóór 16 februari 1999 niet kon worden gestuit door een schulderkenning in de zin van artikel 2248 Burgerlijk Wetboek, berust het op een onjuiste rechtsopvatting (1). (1) 16 februari 1999 is de datum van inwerkingtreding van artikel 42, derde lid RSZ-wet, zoals vervangen door artikel 36 van de wet van 25 januari 1999 houdende sociale bepalingen (Thans artikel 42, zesde lid RSZ-wet).

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

- VERJARING - Algemeen

Uit de omstandigheid dat een ambtshalve opgesteld bericht van wijziging der bijdragen geen bestuurshandeling is waaraan onmiddellijke en uitvoerbare rechtsgevolgen kleven, volgt niet dat de RSZ met dergelijk bericht, naast de annulering van der erin vermelde aangiften en bijdragen, geen schuld zou kunnen erkennen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

- VERJARING - Algemeen

C.06.0192.F 7 november 2011 AC nr. ...

Hoewel de erkenning door de schuldenaar of de bezitter van het recht van hem tegen wie de verjaring loopt, slechts betrekking kan hebben op het bestaan van het recht waarop de verjaring van toepassing is, en hoewel die stilzwijgende erkenning kan worden afgeleid uit elke handeling of uit elk feit dat de afstand van het voordeel van de verjaring impliceert, moet zij vaststaan (1). (1) Cass. 18 nov. 1996, AR S.95.0129.F, AC, 1996, nr. 439.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

S.98.0129.F 27 maart 2000 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen in de overheidssector, kan de erkenning van het recht van de getroffene tegen wie de verjaring loopt ten voordele van de bestuurlijke overheid, geenszins worden afgeleid uit het feit dat de bezoldiging werd doorbetaald tijdens de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

C.98.0015.F 27 mei 1999 AC nr. ...

De erkenning van het recht van degene tegen wie de verjaring loopt heeft niet tot gevolg dat in de plaats van de aldus gestuite verjaring een verjaring komt, die verschilt naar aard of termijn, tenzij die erkenning schuldvernieuwing inhoudt of de oorspronkelijke verjaring op een vermoeden van betaling berust.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

S.96.0109.F 20 januari 1997 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen in de overheidssector, kan de erkenning van het recht van de getroffene tegen wie de verjaring loopt ten voordele van de bestuurlijke overheid, geenszins worden afgeleid uit het feit dat de bezoldiging werd doorbetaald tijdens de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid.~

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.95.0100.F 18 november 1996 AC nr. ...

Het medisch onderzoek van de getroffene van een arbeidsongeval in de overheidssector dat door de Administratieve Gezondheidsdienst, zelfs zonder voorbehoud, is verricht, maakt geen erkenning door de minister uit van het recht van de getroffene op de in geval van blijvende arbeidsongeschiktheid wettelijk verschuldigde vergoedingen en stuit, derhalve, de verjaring niet van de rechtsvordering tot betaling van die vergoedingen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Na stuiting van de verjaring door erkenning vanwege de schuldenaar van het recht van de schuldeiser, begint de verjaringstermijn, in beginsel, opnieuw te lopen de dag na de erkenning.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

S.95.0129.F 18 november 1996 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen en arbeidsongevallen in de overheidssector kan geen enkele erkenning van het recht van de getroffene tegen wie de verjaring loopt, worden afgeleid uit een betaling die gedaan werd onder voorbehoud van erkenning van het recht dat die betaling verantwoordt.~

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Door het recht te erkennen van hem tegen wie de verjaring loopt, en aldus de verjaring te stuiten, doet de schuldenaar blijken dat hij geen aanspraak zal maken op de verlopen termijn; die wilsuiting kan weliswaar stilzwijgend geschieden en volgen uit een handeling waaruit blijkt dat de schuldenaar aftand doet van de voordelen van de verjaring, maar zij moet zeker zijn.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

S.94.0085.F 13 november 1995 AC nr. ...

Het medisch onderzoek van de getroffene van een arbeidsongeval in de overheidssector dat door de Administratieve Gezondheidsdienst, zelfs zonder voorbehoud, is verricht, maakt geen erkenning, door de minister, uit van het recht van de getroffene op de in geval van blijvende invaliditeit wettelijk verschuldigde vergoedingen en stuit, derhalve, niet de verjaring van de vordering tot betaling van die vergoedingen.~

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

S.95.0009.F 13 november 1995 AC nr. ...

Het medisch onderzoek van de getroffene van een arbeidsongeval in de overheidssector dat door de Administratieve Gezondheidsdienst, zelfs zonder voorbehoud, is verricht, maakt geen erkenning, door de minister, uit van het recht van de getroffene op de in geval van blijvende invaliditeit wettelijk verschuldigde vergoedingen en stuit, derhalve, niet de verjaring van de vordering tot betaling van die vergoedingen.~

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

S.95.0050.F 13 november 1995 AC nr. ...

Nu de regels van het gemene recht, artikel 2248 B.W. niet uitgezonderd, toepasselijk zijn verklaard door de artt. 70 Arbeidsongevallenwet en 20, tweede lid, wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en door beroepsziekten in de overheidssector, houden die artikelen in dat de verjaring wordt gestuit wegens de erkenning, door de schuldenaar van de vergoedingen gedaan, van het recht van de getroffene om, overeenkomstig de wet, vergoeding te verkrijgen van de schade welke die getroffene beweert te hebben geleden.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.94.0110.F 20 maart 1995 AC nr. ...

Na stuiting van de verjaring door erkenning vanwege de schuldenaar van het recht van de schuldeiser, begint de verjaringtermijn, in beginsel, opnieuw te lopen de dag na de erkenning.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Art. 2251

C.12.0138.N 12 december 2013 AC nr. ...

De met de invordering van de heffing op de waterverontreiniging belaste ambtenaar kan tijdens de duur van de verzetsprocedure niet overgaan tot invordering van de belastingschuld en tot gedwongen uitvoering (1). (1) Zie concl. O.M.

- MILIEURECHT -

- BELASTING -

De regels met betrekking tot de verjaring van de oppervlaktewaterenheffing wijken niet af van de gemeenrechtelijke regels inzake de schorsing van de verjaring, zodat artikel 2251 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing is inzake de verjaring van de oppervlaktewaterenheffing (1). (1) Zie concl. O.M.

- MILIEURECHT -

- BELASTING -

- VERJARING - Belastingzaken - Schorsing

F.10.0083.N 15 december 2011 AC nr. ...

De strafrechtelijk veroordeelde dader of medeplichtige kan niet tot betaling worden gedwongen zolang niet vaststaat dat de belasting verschuldigd is en het bedrag ervan niet vaststaat ingevolge het verzet van de belastingplichtige tegen het dwangbevel (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het dwangbevel dat ter kennis wordt gebracht van degene die men wil beletten de verjaring te verkrijgen, is één van de wijzen waarop de verjaring in de zin van artikel 2244 B.W. kan worden gestuit (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het verzet van de belastingplichtige tegen het hem betekend dwangbevel heeft de opschorting van de uitvoerbare kracht van het dwangbevel tot gevolg zodat de verjaring tijdens de gehele duur van het rechtsgeding tegen de Staat niet is verkregen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.10.0015.N 22 september 2011 AC nr. ...

Nu uit de bepalingen van artikel 410 W.I.B. (1992) volgt dat de administratie vanaf de indiening van een bezwaar door de belastingplichtige geen betaling kan verkrijgen van zijn schuldvordering, behoudens voor wat het onbetwistbaar verschuldigd gedeelte betreft, is de verjaring van de invordering geschorst (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Belastingzaken - Schorsing

F.10.0052.N 22 september 2011 AC nr. ...

De wettelijke verhindering in hoofde van de ontvanger om indien er geen onmiddellijk verschuldigd gedeelte van de belastingschuld is, betaling te vorderen van de betwiste belastingschuld heeft tot gevolg dat de verjaring van de betwiste belastingschuld geschorst wordt; dit geldt ook voor de periode voorafgaand aan de inwerkingtreding op 10 januari 2004 van artikel 443ter WIB92, dat de schorsing van de verjaring tijdens de betwisting van de aanslag uitdrukkelijk heeft geregeld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Belastingzaken - Schorsing

Opdat de verjaring geschorst wordt ingevolge een wettelijk beletsel om de betaling te eisen, is niet vereist dat elke betaling van de met de verjaring bedreigde schuld onmogelijk is; de mogelijkheid dat de schuldeiser in de toekomst door schuldvergelijking de betaling ontvangt van de met de verjaring bedreigde schuld vormt aldus geen beletsel voor de schorsing van de verjaring, net zomin als de mogelijkheid dat de schuldenaar, niettegenstaande de betwisting, de schuld vrijwillig betaalt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Belastingzaken - Algemeen

S.08.0098.N 19 januari 2009 AC nr. 44

Uit artikel 2251 B.W., artikel 452, van de oude Faillissementswet en artikel 24, van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 volgt dat tegen de schuldeiser die aangifte heeft gedaan van zijn schuldvordering, de verjaring ten aanzien van de gefailleerde geschorst is.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

C.07.0057.N 5 december 2008 AC nr. 700

Het instellen van een vordering tot uitlegging of verbetering van een vonnis heeft niet tot gevolg dat de uitvoerbare kracht ervan geschorst wordt; dit is evenmin het geval voor de tenuitvoerlegging van de aan het uit te leggen of te verbeteren vonnis verbonden dwangsom (1). (1) Zie de concl. O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DWANGSOM -

C.99.0524.N 30 mei 2002 AC nr. 330

Vervolgingen tegen een hoofdelijke schuldenaar schorsen de verjaring niet noodzakelijk ten aanzien van allen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

Vervolgingen tegen een hoofdelijke schuldenaar schorsen de verjaring niet noodzakelijk ten aanzien van allen.

- HOOFDELIJKHEID -

C.95.0361.N 13 november 1997 AC nr. ...

De algemeen bevoorrechte en de gewone schuldeiser kunnen, tot aan de sluiting van het faillissement, wettelijk geen betaling van hun schuldvordering verkrijgen maar hebben slechts aanspraken in de boedel, zodat, na de aangifte van hun vordering, tegen hen de verjaring niet loopt; het doet niet ter zake dat de schuldeiser tegen de gefailleerde zelf een declaratoir vonnis kan verkrijgen, nu dergelijk vonnis hem niet toelaat het uit te voeren zolang het faillissement niet gesloten is.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Door de bepaling dat de verjaring niet loopt tegen hen voor wie de wet een uitzondering maakt wordt voorkomen dat de verjaring zou intreden terwijl een wettelijke regeling de schuldeiser verhindert de betaling te verkrijgen van zijn vordering.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

S.95.0100.F 18 november 1996 AC nr. ...

Een rechtsdwaling is geen oorzaak van schorsing van de loop van de verjaring wanneer zij onoverkomelijk is.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

S.94.0110.F 20 maart 1995 AC nr. ...

Een rechtsdwaling is geen oorzaak van schorsing van de loop van de verjaring wanneer zij onoverkomelijk is.~

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

Art. 2257

C.10.0208.N 4 juni 2012 AC nr. ...

De vordering die voortvloeit uit het eigen recht dat de benadeelde tegen de verzekeraar heeft krachtens artikel 86 Wet Landverzekeringsovereenkomst is geen vordering tot vrijwaring in de zin van artikel 2257 B.W. (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

S.05.0111.N 13 november 2006 AC nr. 555

Op vorderingen tot uitvoering van verbintenissen die ontstaan uit een arbeidsovereenkomst maar met vervaldag na het eindigen van die overeenkomst, is de verjaringstermijn van één jaar toepasselijk; deze verjaringstermijn vangt slechts aan op die vervaldag (1). (1) Cass., 21 okt. 2002, AR S.99.0090.F, nr 554.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

S.99.0083.N 15 november 1999 AC nr. ...

De verjaringstermijn ten aanzien van de vordering tot het verkrijgen van prestaties van de verzekeringsinstelling begint te lopen, op het ogenblik waarop het cumulatieverbod is uitgesloten.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 2262

C.13.0496.F 22 september 2014 AC nr. ...

Aangezien de appelrechters beslissen dat elk recht op een vergoeding vervalt als gevolg van de dertigjarige verjaring, hoeven ze niet meer te antwoorden op de conclusie die aanvoert dat, wanneer de vergoeding wordt toegekend onder de vorm van een jaarlijks huurgeld, de vijfjarige verjaring van toepassing is, vermits dat middel wegens hun beslissing dan niet relevant meer is (1). (1) Zie de concl. OM. in Pas. nr. …

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

De betaling van een jaarlijks huurgeld is slechts een wijze van vergoeding bepaald bij artikel 17 van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening dat op de feiten van toepassing is; de verjaring van de vordering tot vergoeding heeft derhalve de verjaring tot gevolg van de vordering tot betaling van een jaarlijks huurgeld (1). (1) Zie de concl. OM. in Pas. nr. …

- ERFDIENSTBAARHEID -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.06.0069.N 15 mei 2008 AC nr. 296

Ingeval de ongrondwettigheid van artikel 26 V.T.Sv., voor de wijziging ervan bij artikel 2 van de wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring, vastgesteld door het Grondwettelijk Hof, wordt ingeroepen, wordt de verjaring van de burgerlijke rechtsvordering uit een misdrijf, voor de inwerkingtreding van die wet, beheerst door de gemeenrechtelijke verjaringstermijn van 30 jaar van artikel 2262 B.W., voor de wijziging ervan door artikel 4 van die wet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

C.97.0151.F 9 november 2000 AC nr. ...

Ook al is de vordering tot vergoeding van schade die is veroorzaakt door een fout, ware het een misdrijf, en gegrond op de aansprakelijkheid van de geneesheer en ook al is er sprake van aantasting van de lichamelijke integriteit, dan nog is de in artikel 26 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn daarop niet van toepassing, daar die bepaling een bij de artt. 10 en 11 Gw. verboden discriminatie invoert (1). (1) Vgl. cass., 9 jan. 1998, AR. C.96.0372.F, nr. 15.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Wanneer een cassatiemiddel discriminatie aanvoert ten gevolge van verschillende verjaringstermijnen die van toepassing zijn op de herstelvordering tegen degene die een fout heeft begaan, naargelang het al dan niet om een misdrijf gaat, stelt het Hof van Cassatie een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.96.0372.F 9 januari 1998 AC nr. ...

De vordering tot herstel van schade die is veroorzaakt door een fout, ook al maakt zij een misdrijf uit, is niet onderworpen aan de bij artikel 26 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn, aangezien die bepaling een bij de artt. 10 en 11 Gw. verboden discriminatie invoert.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.95.0198.F 19 december 1996 AC nr. ...

De vordering tot herstel van schade die is veroorzaakt door een fout, ook al maakt zij een misdrijf uit, is niet onderworpen aan de bij artikel 26 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn, aangezien dat artikel een bij de artt. 10 en 11 G.W. verboden discriminatie invoert.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

S.94.0111.F 6 maart 1995 AC nr. ...

De rechtsvordering van de R.V.A. tot betaling van de bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid inzake werkloosheidsverzekering verjaart door verloop van dertig jaar.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 2262bis

C.11.0649.F 24 januari 2013 AC nr. ...

De uit die wetsbepalingen voortvloeiende rechtsvordering verjaart, sinds de inwerkingtreding van de wet van 10 juni 1998 tot wijziging van artikel 2262bis Burgerlijk Wetboek, na verloop van tien jaar.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

De verjaring, die een verweer vormt tegen een te laat ingestelde rechtsvordering, kan niet beginnen te lopen vóór het ontstaan van die rechtsvordering; de rechtsvordering die een verbintenis bekrachtigt, ontstaat in de regel de dag waarop die verbintenis moet worden uitgevoerd, en verjaart bijgevolg vanaf dat tijdstip (1). (1) Cass. 27 juni 2011, AR S.10.0016.F, AC 2011, nr. 428, met concl. van procureur-generaal Leclercq, in Pas. 2011, nr. 428.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

S.09.0084.F 22 maart 2010 AC nr. 206

De rechtsvordering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot terugbetaling van het onverschuldigd betaalde is sinds 27 juli 1998 onderworpen aan de verjaringstermijn van tien jaar (1). (1) Cass., 27 maart 2006, AR S.05.0022.F, AC, 2006, nr 175; Cass., 12 feb. 2007, AR S.06.0041.F, AC, 2007, nr 81; Cass., 28 sept. 2009, AR S.08.0144.F, AC, 2009, nr 531.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

P.08.1771.F 3 februari 2010 AC nr. 79

Artikel 10, wet 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring, dat bij wijze van overgangsmaatregel de datum van inwerkingtreding van de voormelde wet in aanmerking neemt als aanvang van de bij die wet ingevoerde nieuwe verjaringstermijnen, heeft betrekking op de rechtsvorderingen die vóór de voormelde inwerkingtreding zijn ontstaan en niet op de vordering die voortvloeit uit een beslissing waarbij enig voorbehoud wordt verleend en die onder vigeur van de nieuwe wet is gewezen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

S.08.0144.F 28 september 2009 AC nr. 531

Wanneer de rechtsvordering is ontstaan vóór de inwerkingtreding van W. 10 juni 1998 tot wijziging van artikel 2262bis B.W., beginnen de nieuwe verjaringstermijnen waarin zij voorziet slechts te lopen vanaf haar inwerkingtreding, zonder dat de totale duur van de verjaringstermijn meer dan dertig jaar mag bedragen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.02.0555.N 22 mei 2003 AC nr. 315

De bepaling dat de burgerlijke rechtsvordering uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van de schade is toepasselijk op rechtsvorderingen waarover nog niet definitief is beslist (1). (1) Cass., 29 sept. 2000, AR C.97.0154.N, nr 502.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 2262bis, § 1

C.14.0122.N 7 november 2014 AC nr. 683

Elk vonnis van veroordeling doet een rechtsvordering ontstaan tot tenuitvoerlegging van de veroordeling; deze rechtsvordering, actio judicati genoemd, verjaart door verloop van tien jaren te rekenen vanaf het vonnis.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- VORDERING IN RECHTE -

F.11.0017.N 19 april 2012 AC nr. ...

Op de invordering van de binnen de in artikel 2.1, tweede lid, van de Verordening 1697/79 gestelde vervaltermijn van drie jaar meegedeelde douaneschuld, is de verjaringstermijn van artikel 2262bis, § 1, van het Burgerlijk Wetboek van toepassing (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

C.10.0289.N 3 november 2011 AC nr. ...

De verjaringstermijn van artikel 100, eerste lid, 1°, Wet Rijkscomptabiliteit geldt voor alle schuldvorderingen die voor de Staat geen vaste uitgaven uitmaken, tenzij het gaat om vorderingen die door een afwijkende wetsbepaling aan een andere, bijzondere verjaringstermijn zijn onderworpen; dit artikel sluit de toepassing uit van de gemeenschappelijke verjaringstermijnen, waaronder deze van artikel 2262bis, §1, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 3 sept. 2010, AR C.09.0339.N, AC, 2010, nr. 498, met concl. O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

F.09.0162.N 14 januari 2011 AC nr. ...

In geval van een strafrechtelijk vervolgbare handeling inzake douane en accijnzen is de navordering van de verschuldigde rechten naar Belgisch recht onderworpen aan de wettelijke regeling van de verjaring in burgerlijke zaken zodat artikel 2262bis, §1, van het Burgerlijk Wetboek, dat voorziet in een tienjarige verjaringstermijn, terzake toepasselijk is; artikel 202, §1 AWDA kan niet geacht worden die termijn te regelen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Belastingzaken - Termijnen (aard, duur, aanvang, einde)

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.06.1518.N 15 december 2009 AC nr. 743

Op de navorderingen wegens overtredingen, fraudes en misdrijven inzake douane en accijnzen is de verjaringstermijn voor rechtsvorderingen van het burgerlijk recht toepasselijk, dit is de verjaringstermijn ingesteld door artikel 2262bis, §1, Burgerlijk Wetboek. (1). (1) R.P.D.B., dl. IV, Bruylant-Librairie générale de droit, Bruxelles-Paris, 1950, trefwoord 'Douanes et accises', nr. 632.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.07.1543.N 15 december 2009 AC nr. 744

Op de navorderingen wegens overtredingen, fraudes en misdrijven inzake douane en accijnzen is de verjaringstermijn voor rechtsvorderingen van het burgerlijk recht toepasselijk, dit is de verjaringstermijn ingesteld door artikel 2262bis, §1, Burgerlijk Wetboek (1). (1) R.P.D.B., dl. IV, Bruylant-Librairie générale de droit, Bruxelles-Paris, 1950, trefwoord 'Douanes et accises', nr. 632.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 2262bis, § 1, eerste lid

C.13.0450.F 26 mei 2014 AC nr. ...

Het recht van de begunstigde van de contractbelofte om de optie te lichten verjaart in de regel door verloop van tien jaar als de belofte geen enkele termijn bepaalt; de uitlegging van de wil van de partijen kan de rechter niettemin ertoe brengen om uit de omstandigheden af te leiden dat de belofte werd gedaan voor een minder lange termijn dan de verjaringstermijn.

- KOOP -

F.09.0055.N 20 mei 2010 AC nr. 356

Door de wet van 30 juni 2000, die de in artikel 313, § 5, A.W.D.A. voorziene vervaltermijn van drie jaar voor de dadelijke uitwinning door middel van een dwangbevel ophief, van bij haar inwerkingtreding toe te passen op belastingschulden waarvoor het recht van dadelijke uitwinning op grond van de opgeheven bepaling was ingetreden, maar die op dat ogenblik nog niet waren verjaard en dus nog konden worden ingevorderd middels een gerechtelijke procedure, wordt geen afbreuk gedaan aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten nu het op grond van dat artikel ingetreden verval van het recht van dadelijke uitwinning niet raakt aan het bestaan en de opeisbaarheid van de onderliggende belastingschuld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

C.08.0600.N 29 maart 2010 AC nr. 226

De tenuitvoerlegging van de ambtshalve veroordeling die geen straf is in de zin van het Strafwetboek, maar een maatregel van burgerlijke aard, verjaart overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.09.0237.N 18 februari 2010 AC nr. 110

Overeenkomstig artikel 2262bis, § 1, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, verjaren alle persoonlijke rechtsvorderingen door verloop van tien jaar; de vordering tot uitvoering van een rechterlijke beslissing, de actio judicat, verjaart aldus door verloop van tien jaar ongeacht de duurtijd van verjaringstermijn van de schuldvordering die aan deze beslissing ten grondslag ligt (1). (1) Zie Cass., 7 maart 2003, AR C.00.0417.N, AC, 2003, nr 158; zie ook Cass., 21 feb. 1985, AR 7201, AC, 1984-85, nr 375.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Wanneer de strafrechter in een eindbeslissing uitspraak doet over de burgerlijke vordering en aan de burgerlijke partij een provisionele vergoeding toekent, dient de vordering tot aanvullende vergoeding gebracht te worden voor de burgerlijke rechter binnen de termijn van artikel 2262bis, § 1, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

S.05.0022.F 27 maart 2006 AC nr. 175

Het recht van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening om de terugvordering van de onverschuldigd betaalde werkloosheidsuitkeringen te bevelen, verjaart na drie jaar, en die termijn wordt op vijf jaar gebracht wanneer de onverschuldigde betaling het gevolg is van arglist of bedrog van de werkloze; de rechtsvordering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot terugbetaling van het onverschuldigd betaalde is daarentegen onderworpen aan de verjaringstermijn van tien jaar (1). (1) Zie Pasin., 1988, p. 1737.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Art. 2262bis, § 1, tweede lid

C.12.0020.N 28 september 2012 AC nr. ...

De rechtsvordering die strekt tot vergoeding voor de vestiging van de erfdienstbaarheid bedoeld in de artikelen 11, eerste lid, en 13, eerste lid, van de Gaswet, is geen vordering op grond van een foutloze aansprakelijkheid en valt bijgevolg niet onder de toepassing van de vijfjarige verjaring (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ENERGIE -

- ERFDIENSTBAARHEID -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

De wetsbepaling die voorziet dat alle rechtsvorderingen tot vergoeding van schade op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid verjaren door verloop van vijf jaar vanaf de dag volgend op die waarop de benadeelde kennis heeft gekregen van de schade of van de verzwaring ervan en van de identiteit van de daarvoor aansprakelijke persoon, is van toepassing op alle gevallen van buitencontractuele aansprakelijkheid, zowel die op grond van een fout, als die op grond van buitencontractuele en foutloze aansprakelijkheid (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

C.10.0306.F 9 december 2010 AC nr. 725

De kennis van het bestaan van een schade of van de verzwaring ervan impliceert niet de kennis van de omvang ervan; bijgevolg begint de verjaringstermijn niet te lopen op de datum waarop het verslag van het medisch deskundigenonderzoek wordt neergelegd.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

S.07.0050.N 14 januari 2008 AC nr. 26

Artikel 26 van de Wet van 17 april 1878, zoals van toepassing sinds de Wet van 10 juni 1998, samen gelezen met artikel 2262bis, § 1, tweede lid B.W. maakt een nieuwe verjaringstermijn uit voor de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf, in vergelijking met de verjaringstermijn bepaald in het voormeld artikel 26 van de Wet van 17 april 1878, zoals van toepassing vóór de Wet van 10 juni 1998, zodat indien de rechtsvordering is ontstaan vóór de inwerkingtreding van deze wet, de nieuwe verjaringstermijn, overeenkomstig artikel 10 van deze Wet, slechts begint te lopen vanaf de datum van inwerkingtreding van de Wet.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 2262bis, § 2

P.08.1771.F 3 februari 2010 AC nr. 79

De vordering die ertoe strekt vonnis te doen wijzen over het voorbehoud dat met een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing is verleend, verjaart na twintig jaar vanaf de dag van de uitspraak van deze beslissing.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

De vordering die ertoe strekt vonnis te doen wijzen over het voorbehoud dat met een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing is verleend, verjaart na twintig jaar vanaf de dag van de uitspraak van deze beslissing.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artikel 10, wet 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring, dat bij wijze van overgangsmaatregel de datum van inwerkingtreding van de voormelde wet in aanmerking neemt als aanvang van de bij die wet ingevoerde nieuwe verjaringstermijnen, heeft betrekking op de rechtsvorderingen die vóór de voormelde inwerkingtreding zijn ontstaan en niet op de vordering die voortvloeit uit een beslissing waarbij enig voorbehoud wordt verleend en die onder vigeur van de nieuwe wet is gewezen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 2262bis, eerste lid

C.13.0127.N 6 februari 2014 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 2262bis, eerste lid, Burgerlijk Wetboek en artikel 10 van de Wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring volgt dat wanneer het recht op de persoonlijke rechtsvordering ontstaan is vóór de inwerkingtreding van de voormelde wet van 10 juni 1998, de vordering door verloop van tien jaar verjaart, zonder dat de totale duur van de verjaringstermijn meer dan dertig jaar mag bedragen; wanneer het recht op de persoonlijke rechtsvordering ontstaan is na de inwerkingtreding van deze wet, verjaart de vordering door verloop van tien jaar (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de verwerping van het enig middel tot cassatie, mede op grond dat het vierde onderdeel faalde naar recht, nu op basis van een onderzoek van het begrip "rechtsvordering" in artikel 10 van de Wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring blijkt dat, voor de bepaling van de relevante verjaringsregel, niet de datum waarop de rechtsvordering wordt ingesteld relevant is, maar de datum waarop het vorderingsrecht ontstaan is. Is dit laatste het geval voor de inwerkingtreding van de wet van 10 juni 1998, dan geldt de overgangsregel van artikel 10 van deze wet. Is dit recht nadien ontstaan, dan wordt artikel 2262bis, §1, lid 1, BW toegepast. In zoverre het middel aanvoerde dat de appelrechters de tienjarige verjaring dienden toe te passen omdat de rechtsvordering van de verweerders werd ingesteld na de inwerkingtreding van de Wet van 10 juni 1998 (27 juli 1998, en dus 27 juli 2008), ging het naar het oordeel van het O.M. van een verkeerde rechtsopvatting uit. (Zie Cass. 4 okt. 1957, AC 1958, 54; Cass. 24 jan. 1997, AR C.96.0068.N, AC 1998, nr. 47; zie ook: I. Claeys, De nieuwe verjaringswet: een inleidende verkenning, RW 1998-1999, 401-402, nr. 62; P. De Smedt, Toepassing in de tijd van de gewijzigde verjaringstermijnen, in De herziening van de bevrijdende verjaring door de Wet van 10 juni 1998. De gelijkheid hersteld?, Antwerpen, Kluwer, 1999, 146-147, nrs. 184 en 186; A. Van Oevelen, Recente ontwikkelingen inzake de bevrijdende verjaring in het burgerlijk recht, RW 2000-2001, 1439, nr. 13; C. Lebon, De nieuwe verjaringswet, 5 jaar later, NjW 2003, 836-837, nrs. 6 en 7; J.F. Van Droogenbroeck en R.O. Dalcq, La loi du 10 juin 1998 modifiant certaines dispositions en matière de prescription, JT 1998, 708).

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 2262bis, tweede lid

C.12.0605.N 5 september 2014 AC nr. ...

De wetgever heeft als uitgangspunt van de vijfjarige verjaring van rechtsvorderingen tot vergoeding van schade op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid de dag beoogd waarop de benadeelde daadwerkelijk kennis heeft van alle gegevens die nodig zijn om een aansprakelijkheidsvordering te kunnen instellen; de benadeelde moet werkelijk kennis hebben van de schade en van de identiteit van de persoon die aansprakelijk kan worden gesteld, hetgeen inhoudt dat de benadeelde in staat is een causaal verband te leggen tussen het schadeverwekkend feit en de schade; hierbij is niet vereist dat de benadeelde kennis heeft van een zeker en vaststaand oorzakelijk verband (1). (1) Zie concl. OM.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 2265

C.99.0511.F 7 september 2001 AC nr. ...

De koopakte die geen betrekking heeft op het perceel waarvan de verkorte termijn van verkrijgende verjaring betwist wordt, vormt geen wettige titel die kan dienen voor de tienjarige verkrijgende verjaring van een aangrenzend perceel dat buiten de verkochte oppervlakte is gelegen (1). (1) Zie: De Page, Traité élémentaire de droit civil belge, Brussel, Bruylant, dl. VIII, nrs. 1280 en 1293; Aubry en Rau, Droit civil français, dl. 3, nr. 706; Planiol en Ripert, Droit civil français, dl. 3, nr. 706; J. Hansenne, Précis, Grand bulletin scientifique de la Faculté de Droit de Liège, 1996, nr. 396; Pandectes belges, trefwoord Prescription par dix et vingt ans, nrs. 31, 175 en 177; Juris Classeur, trefwoord Prescription de 10 à 20 ans, artikel 2265 tot 2269, nrs. 42 tot 45; Encyclopédie Dalloz, trefwoord Prescription civile, nrs. 57, 58 en 71 tot 75. Zie Cass. Fr. 29 jan. 1970, Bull., chambres civiles, 1970, p. 55, nr. 75; Cass. Fr. 26 nov. 1970, Dalloz-Sirey, 1971, p. 127; Cass. Fr. 24 juni 1971, Bull., chambres civiles, 1971, p. 292, nr. 410; Cass. Fr. 30 nov. 1977, Dalloz-Sirey, 1978, p. 197; Cass. Fr. 29 okt. 1979, Dalloz-Sirey, 1980, p. 113; Cass. Fr. 16 feb. 1983 en noot, Dalloz-Sirey, 1983, p. 369.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 2272

C.01.0419.F 31 mei 2002 AC nr. 333

Art. 2272 B.W. impliceert niet dat de periodieke schuldvorderingen die het beoogt, met regelmatige tussenpozen moeten worden betaald (1). (1) Zie noot De Page, Traité, dl. VII, 2e uitg., nr. 1325, A, p. 1175 "La loi veut empêcher la ruine du débiteur par l'accroissement infini de sa dette; dès lors ce n'est pas à la régularité de l'accroissement qu'il faut s'attacher, ni à la périodicité des échéances, mais plutôt à la continuité infinie de la dette. Ainsi (...) l'article 2272 s'applique aux dividendes afférents à des parts sociales, bien que leur montant soit rarement fixe et leur distribution parfois aléatoire (...)". Zie ook S. Stijns en H. Vuye, "De verjaring van periodiek weerkerende schulden herbekeken (artikel 2272 B.W.)" R.G.D.C., 1998, nr. 10 en de verwijzingen in noot 43. Over de Franse rechtspraak inzake de kosten, zie in het bijzonder L. Topor "La notion de créance à caractère périodique au sens de l'article 2272 du Code civil", Rev. Trim. Dr. Civ., 1986, nr. 18, 19 en 46, p. 9 e.v en p. 24 e.v. Over artikel 2277 in 't algemeen, zie Cass., 16 nov. 2001, A.R. C.00.0624.F, nr. ..., voorafgegaan door concl. adv.-gen. Werquin; Cass., 29 maart 2001, A.R. C.99.0401.F, nr. 207; Cass., 6 feb. 1998, A.R. C.96.0470.F, nr. 75, voorafgegaan door concl. adv.-gen. De Riemaecker en noot Ch. Biquet-Mathieu onder die twee arresten in R.C.J.B. 2000, p. 488; Cass., 27 feb. 1995, A.R. S.94.0095.N, nr. 112; Cass., 3 okt. 1994, A.R. S.94.0018.F, nr. 414.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Krachtens artikel 2272, eerste lid, B.W. bestaat de eenjarige verjaring enkel voor de rechtsvordering van geneesheren, heelkundigen en apothekers en niet voor de rechtsvordering van de ziekenhuizen, wanneer die noch als hun lasthebbers noch als overnemers van hun schuldvorderingen optreden (1). (1) Cass,, 21 jan. 1993, A.R. 9511, nr. 23; zie Cass., 7 nov. 1997, A.R. C.96.0276.F, nr. 458.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

S.97.0150.N 2 november 1998 AC nr. ...

De nalatigheidsinterest, voorzien in artikel 62, derde lid van de wet van 28 december 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen, is onderscheiden van de bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid en is onderworpen aan de in artikel 2272 Burgerlijk Wetboek bepaalde vijfjarige verjaring.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Art. 2273, eerste lid

C.98.0416.N 3 december 1999 AC nr. ...

De verjaring voorzien bij artikel 2273, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek berust niet, ondanks de plaats waar het voorkomt in het Burgerlijk Wetboek, op een vermoeden van betaling.

- VERJARING - Allerlei

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Allerlei

Art. 2276bis, § 1

C.02.0065.F 20 maart 2003 AC nr. 182

De advocaten zijn ontlast van hun beroepsaansprakelijkheid en zijn niet meer verantwoordelijk voor de bewaring van de stukken vijf jaar na het beëindigen van hun taak; de taak van de advocaat eindigt onder meer wanneer zijn cliënt op ondubbelzinnige wijze een einde maakt aan zijn lastgeving (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat de parlementaire voorbereiding van W. 8 aug. 1985 (Gedr. St., Senaat, 1984-1985, nr. 83611, p. 3) waarin een aantal voorbeelden worden opgesomd, onder meer dat van de teruggave van het dossier aan de cliënt, toelaten een onderscheid te maken tussen het einde van de lastgeving van vertegenwoordiging van de advocaat en het einde van de taak van advocaat, dat een ruimer begrip is waarin de uitvoering van materiële handelingen vervat is, zoals de teruggave van de dossiers aan de cliënt wanneer de overeenkomst eindigt.

- ADVOCAAT -

Art. 2276bis, § 1, eerste lid

C.03.0611.N 29 april 2005 AC nr. 252

De advocaten zijn ontlast van hun beroepsaansprakelijkheid en zijn niet meer verantwoordelijk voor de bewaring van de stukken vijf jaar na het beëindigen van hun taak; de taak van de advocaat wordt beëindigd op het ogenblik waarop de opdrachtgever ondubbelzinnig een einde maakt aan zijn mandaat, ook al stelt de advocaat nadien handelingen ingevolge die beëindiging (1). (1) Zie Cass., 20 maart 2003, AR C.02.0065.F, www.cass.be; Jaarverslag van het Hof 2002-2003, p. 31.

- ADVOCAAT -

Art. 2276bis, § 2

C.07.0372.N 24 januari 2008 AC nr. 60

De aard van de schuldvordering van de advocaten tot betaling van kosten en ereloon, die in de regel schriftelijk wordt vastgelegd en niet onmiddellijk wordt voldaan,staat er aan in de weg dat de bedoelde vijfjarige verjaringstermijn als een bijzondere korte,op een vermoeden van betaling gesteunde en zodoende kwijtende verjaringstermijn wordt aangezien.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ADVOCAAT -

C.07.0396.N 24 januari 2008 AC nr. 61

In geval van overlijden van de cliënt, eindigt de taak van de advocaat wanneer hij van dit overlijden kennis heeft, behoudens verdere opdracht van de rechtsopvolgers van de cliënt; de vijfjarige verjaringstermijn van zijn vordering tot betaling van kosten en ereloon begint zodoende te lopen op dat tijdstip.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ADVOCAAT -

Art. 2277

S.11.0054.F 28 oktober 2013 AC nr. ...

Krachtens artikel 102, eerste lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verjaart de tegen de begunstigde ingestelde vordering tot terugbetaling van de maatschappelijke dienstverlening overeenkomstig artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek, namelijk door verloop van vijf jaren; die bepaling is van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

C.12.0303.F 30 september 2013 AC nr. ...

Krachtens artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek, verjaren termijnen van achterstallige uitkeringen tot levensonderhoud door verloop van vijf jaren; die bepaling wil meer bepaald de termijnschuldenaar beschermen tegen een blijvende aangroei van zijn schuld en de schuldeiser aanzetten tot zorgzaamheid.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.09.0410.F 25 januari 2010 AC nr. 59

De verkorte verjaringstermijn van artikel 2277 Burgerlijk Wetboek, die ertoe strekt de schuldenaar te beschermen tegen een opeenstapeling van achterstallige periodieke schulden uit een zelfde rechtsverhouding, is van toepassing op de verstrekkingen van mobiele telefonie die betaalbaar zijn onder de in dat artikel bedoelde periodiciteitsvoorwaarden (1). (1) Zie GwH - toen Grondwettelijk Hof -, 19 jan. 2005, nr. 15/2005 en 17 jan. 2007, nr. 13/2007; zie ook Cass., 13 maart 2008, AR C.07.0132.N, AC, 2008, nr. 175; contra Cass., 6 feb. 1998, AR C.96.0470.F, AC, 1998, nr. 75.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.07.0132.N 13 maart 2008 AC nr. 175

De enkele omstandigheid dat een schuld bij het jaar of bij een kortere termijn berekend wordt, houdt niet noodzakelijk in dat die schuld een periodiek betaalbare schuld uitmaakt bedoeld in artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Het O.M. concludeerde tot vernietiging op grond van de overweging dat als periodieke schuld in de zin van artikel 2277 B.W. dient te worden aangezien elke schuld die bij het jaar of bij kortere termijn betaalbaar is en waarvan het totaal niet vooraf bepaald is. Kenmerkend voor deze schulden is dat zij regelmatig worden hernieuwd en toenemen in de tijd; de periodiciteit en de mogelijkheid van toename volstaan volgens het O.M. dan ook om de schuld onder het toepassingsgebied van artikel 2277 te brengen. Nu de appelrechters enerzijds hadden vastgesteld dat eiser bij aangetekend schrijven door de verweerster ervan verwittigd werd dat signalisatie werd geplaatst en dat de huur en de ophaling ervan zouden gebeuren aan de door het College van Burgemeester en Schepenen vastgestelde tarief, en anderzijds hadden vastgesteld dat de op dagbasis verschuldigde vergoeding als een retributie dient te worden beschouwd, met name een door de overheid geïnde vergoeding voor het leveren van diensten, concludeerde het O.M. dat de appelrechters, door te oordelen dat die dagelijkse vergoeding geen periodiek karakter heeft en buiten het toepassingsgebied van de vijfjarige verjaring valt, artikel 2277 B.W. hadden geschonden.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

De wetsbepaling die voorschrijft dat termijnen van altijddurende renten en van lijfrenten, die van uitkeringen tot levensonderhoud, huren van huizen en pachten van landeigendommen, interesten van geleende sommen en, in het algemeen, al wat betaalbaar is bij het jaar of bij kortere termijnen, door verloop van vijf jaren verjaren, strekt ertoe de termijnschuldenaar te beschermen tegen een voortdurende aangroei van zijn schuld doordat geldsommen op basis van een zelfde rechtsgrond, op opeenvolgende vervaldagen die bij het jaar of bij kortere termijnen zijn bepaald, betaalbaar worden (1). (1) Zie Gw. H., nr. 13/2007, 17 jan. 2007, A.Gw.H., 2007, 193; Cass., 23 april 1998, AR C.95.0442.N, AC, 1998, nr. 207; Cass., 21 mei 2001, AR S.00.0164.N, AC, 2001, nr. 299; R.W., 2001-2002, 1531.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.05.0469.F 14 december 2007 AC nr. 633

De schulden, bestaande in werkingstoelagen die opeisbaar zijn krachtens de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen, vloeien niet voort uit een en dezelfde verbintenis, maar uit de opeenvolging van afzonderlijke verbintenissen, die elk jaar inzonderheid op grond van het aantal ingeschreven studenten worden vastgelegd; de met die schulden overeenstemmende schuldvorderingen vallen buiten het toepassingsgebied van de vijfjarige verjaring (1). (1) Zie Cass., 16 nov. 2001, AR C.00.0624.F, nr. 626, met concl. adv.-gen. WERQUIN, Pas., nr. 626.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ONDERWIJS -

S.00.0164.N 21 mei 2001 AC nr. ...

De vijfjarige verjaring, die geldt voor al hetgeen betaalbaar is bij het jaar of bij kortere termijnen, is niet toepasselijk op een schuld waarvan het bedrag is bepaald en in eenmaal terugbetaalbaar is (1). (1) Zie cass. 3 okt. 1994, A.R. nr S.94.0018.F (Bull 1994, nr 44).

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Valt niet onder de toepassing van de in artikel 2277 B.W. bedoelde vijfjarige verjaring de vordering tot terugbetaling van de ten onrechte ontvangen onderbrekingsuitkeringen voorzien in afdeling 5 van hoofdstuk IV van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WERKLOOSHEID - Allerlei

C.99.0401.F 29 maart 2001 AC nr. ...

Als schuld waarvan het bedrag bepaald en in eenmaal betaalbaar is, valt de betaling van een beëindigingsvergoeding niet onder toepassing van artikel 2277 B.W. (1). (1) Zie cass., 6 feb. 1998, AR. C.96.0470.F, nr. 75 en concl. adv.-gen. De Riemaecker in Bull en Pas. 1998; cass., 3 okt. 1994, AR. S.94.0018.F, nr. 414).

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.96.0470.F 6 februari 1998 AC nr. ...

De bepaling volgens welke interesten van geleende sommen, en, in het algemeen, al hetgeen betaalbaar is bij het jaar of bij kortere termijnen, verjaren door verloop van vijf jaren is, in de regel, van toepassing op de schulden die kunnen worden gelijkgesteld met de schulden van termijnen van renten, huren en interesten van geleende sommen, d.w.z. dat ze het karakter vertonen van schulden die gelijkgesteld worden met inkomsten, in tegenstelling tot een kapitaalschuld.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

De vijfjarige verjaring die geldt voor al hetgeen betaalbaar is bij het jaar of bij kortere termijnen, is niet toepassing op de schulden die bestaan in de verkoopprijs van goederen, zelfs indien in de overeenkomst de jaarlijkse betaling van de leveringen is bedongen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

S.94.0095.N 27 februari 1995 AC nr. ...

De verjaringstermijn bepaald in artikel 16, §§2 en 3, Sociale-Zekerheidswet zelfstandigen is niet van toepassing op de vordering tot betaling van de bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid bedoeld in artikel 60 wet 28 dec. 1983 houdende fiscale- en begrotingsbepalingen.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

S.94.0018.F 3 oktober 1994 AC nr. ...

De vijfjarige verjaring, die geldt voor al hetgeen betaalbaar is bij het jaar of bij kortere termijnen, is niet toepasselijk op een schuld waarvan het bedrag is bepaald en in eenmaal terugbetaalbaar is.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

De vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid bepaald door de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit zijn door de arbeidsongevallenverzekeraar die nalaat de verklaring bedoeld in het eerste lid van artikel 63, §2, Arbeidsongevallenwet, tijdig te doen, verschuldigd vanaf het begin van de arbeidsongeschiktheid tot en met de dag van de verklaringen, aan de werknemer die, buiten de aangifteformaliteit, de voorwaarden vervult om ze te bekomen en die vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid worden aan de getroffene betaald door de verzekeringsinstelling van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, die ze rechtstreeks verhaalt op de arbeidsongevallenverzekeraar; die vordering tot terugbetaling van de betaalde vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid valt niet onder de toepassing van de in artikel 2277 B.W. bedoelde vijfjarige verjaring.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 2277, tweede en vijfde lid

C.00.0417.N 7 maart 2003 AC nr. 158

De termijnen van uitkeringen tot levensonderhoud verjaren door verloop van vijf jaren, zonder dat enig onderscheid wordt gemaakt naargelang de onderhoudsverplichting voortvloeit uit een overeenkomst dan wel uit een rechterlijke beslissing (1). (1) Cass., 8 dec. 2000, AR C.99.0141.N, nr 677.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- LEVENSONDERHOUD -

De vordering tot tenuitvoerlegging van een veroordeling tot betaling van een bepaald bedrag aan achterstallig onderhoudsgeld is onderworpen aan de regels die de verjaring van vorderingen gebaseerd op rechterlijke uitspraken beheersen en niet aan de regels die de verjaring van periodieke betalingen beheersen (1). (1) Zie Cass., 21 feb. 1985, AR 7201, AC, nr 375, R.W., 1985-86, 1280; zie ook DIRIX, E. & BROECKX, K., Beslag, A.P.R., 1992, 260-261, nr 475, LEROY, E., De la condition du créancier alimentaire envers son débiteur et à l'égard des autres créanciers, J.T., 1998, 483, nrs 31-32, STIJNS, S. & VUYE, H., De verjaring van periodiek weerkerende schulden herbekeken (artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek), T.B.B.R., 1998, 321-338 en DANGREAU, J., De verjaring van onderhoudsgelden, noot onder Gent, 18 feb. 1997, R.W., 1999-2000, 120-122.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- LEVENSONDERHOUD -

C.99.0141.N 8 december 2000 AC nr. ...

De termijnen van uitkeringen tot levensonderhoud verjaren door verloop van vijf jaren zonder dat enig onderscheid wordt gemaakt naargelang deze onderhoudsverplichting voorvloeit uit een overeenkomst dan wel uit een rechterlijke beslissing (1). (1) Zie Cass., 4 okt. 1994, AR S.94.0018.F, nr 414.

- LEVENSONDERHOUD -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 2277, vierde en vijfde lid

C.95.0442.N 23 april 1998 AC nr. ...

De wettelijke bepaling dat interesten van geleende sommen en, in het algemeen, al hetgeen betaalbaar is bij het jaar of kortere termijnen, verjaren door verloop van vijf jaren beoogt in het bijzonder de termijnschuldenaars te beschermen en de schuldeiser aan te sporen tot zorgvuldigheid; deze regeling is niet beperkend opgevat en sluit niet uit dat zij toepasselijk zou zijn wanneer de vordering mede componenten bevat die geen rente zijn of inkomen; wanneer de bij het jaar of een kortere termijn verschuldigde periodieke betalingen een element van aflossing en een element van rente bevatten, is de korte verjaring toepasselijk.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- INTEREST - Allerlei

Art. 2277bis

C.12.0238.F 13 september 2013 AC nr. ...

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, dat zich ten aanzien van een instelling voor geneeskundige verzorging ertoe heeft verbonden het gedeelte te betalen van de verzekering voor geneeskundige verzorging van de facturen die de ziekenhuisopname van een rechthebbende op maatschappelijke dienstverlening betreffen en de factuur van de ziekenhuisopname rechtstreeks op zijn naam ontvangt, is t.a.v. die instelling gehouden tot betaling van haar verstrekkingen en heeft de hoedanigheid van patiënt in de zin van artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Onder patiënt moet elke persoon worden begrepen die aan de verzorgingsinstelling de in die bepaling bedoelde verstrekkingen moet betalen, wanneer de verjaring van de rechtsvordering jegens hem niet door een bijzondere bepaling is geregeld (1). (1) Cass. 28 nov. 2003, AR C.01.0241.F, AC 2003, nr. 605.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.06.0590.N 20 april 2009 AC nr. 258

Het Grondwettelijk Hof heeft in antwoord op een prejudiciële vraag geoordeeld dat artikel 2277bis B.W., in die zin begrepen dat de erin bedoelde verzorgingsverstrekkers de zorgverleners zijn, bedoeld in artikel 2, n), van de ZIV-wet, waaronder de beoefenaars van de geneeskunst bedoeld in artikel 2, l) van dezelfde wet, en dus niet de dierenartsen, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schendt, omdat het verschil in behandeling redelijk verantwoord is, zodat het onderdeel dat van een andere rechtsopvatting uitgaat, faalt naar recht.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWETTELIJK HOF -

Krachtens artikel 26, § 2, van de Bijzondere Wet van 6 januari 1989, is het Hof van Cassatie verplicht aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen omtrent een in een middel aangevoerde schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door artikel 2277bis van het Burgerlijk Wetboek, nu het in die zin moet worden begrepen dat de erin bedoelde verzorgingsverstrekkers de beoefenaars van de geneeskunde op menselijke wezens omvat en niet de dierenartsen, zodat op de vorderingen van de beoefenaars van de geneeskunde ten aanzien van menselijke wezens met betrekking tot de door hen geleverde prestaties de in artikel 2277bis B.W., bepaalde verjaringstermijn van 2 jaar van toepassing is, en op de vorderingen van de door dierenartsen geleverde prestaties niet.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.05.0117.F 30 juni 2006 AC nr. 371

De rechtsvordering tot betaling van geneeskundige verstrekkingen, diensten en goederen verjaart door verloop van een termijn van twee jaar te rekenen vanaf het einde van de maand waarin deze zijn verstrekt, ongeacht of ze door een verzekeringsinstelling al dan niet worden terugbetaald.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.01.0241.F 28 november 2003 AC nr. 605

Onder patiënt moet worden begrepen iedere persoon die aan de verzorgingsinstelling de in die bepaling bedoelde verstrekkingen moet betalen, wanneer de verjaring jegens hem niet door een bijzondere bepaling is geregeld.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.96.0068.N 24 januari 1997 AC nr. ...

De verjaringstermijn van twee jaar die geldt voor de rechtsvordering van een verplegings- en verzorgingsinstelling, met betrekking tot de door haar geleverde of gefaktureerde geneeskundige verstrekkingen, diensten, goederen en bijkomende kosten, is ook toepasselijk wat betreft kosten van hospitalisatie die tevens kosten van maatschappelijke dienstverlening zijn (Impliciet).~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 2277bis, eerste en tweede lid

C.08.0410.N 12 juni 2009 AC nr. 403

De tweejarige verjaringstermijn van de rechtsvordering van verzorgingsverstrekkers ten overstaan van de patiënt, met betrekking tot de door hen geleverde geneeskundige verstrekkingen, diensten en goederen, daar inbegrepen de vordering wegens bijkomende kosten, neemt een aanvang op de eerste dag van de maand, volgend op deze waarin de geneeskundige prestaties zijn verstrekt en is verkregen na verloop van twee jaar.

- GENEESKUNDE - Allerlei

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 2277bis, eerste lid

C.12.0619.N 17 juni 2013 AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 2277bis, eerste lid, Burgerlijk Wetboek en artikel 9, eerste lid, van de wet van 25 augustus 1891 blijkt de bedoeling van de wetgever om het ziekenvervoer te onderwerpen aan de tweejarige verjaringstermijn van artikel 2277bis Burgerlijk Wetboek.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- VERVOER - Goederenvervoer - Algemeen

C.06.0590.N 20 april 2009 AC nr. 258

De rechtsvordering van dierenartsen met betrekking tot door hen geleverde prestaties, valt niet onder toepassing van de verjaringstermijn van twee jaar zoals bepaald in artikel 2277bis, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, nu dierenartsen geen verzorgingsverstrekkers zijn als bedoeld in dit artikel.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Dierenartsen zijn geen verzorgingsverstrekkers als bedoeld in artikel 2277bis, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek.

- GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde

Art. 2279, eerste lid

C.10.0006.N 26 november 2010 AC nr. 697

De pandhouder wordt krachtens artikel 2279,eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek beschermd wanneer hij erop mocht vertrouwen dat de verpande goederen werden verschaft door de eigenaar of door iemand die bevoegd was om de goederen te verpanden(1); de regel is ook van toepassing op de uitgever van de warrant (2) en op de warranthouder; de pandhouder is niet te goeder trouw wanneer hij wist of behoorde te weten dat de pandgever niet tot verpanden bevoegd was; behoudens bijzondere omstandigheden rust op de pandhouder ter zake geen onderzoeksplicht. (1) Zie Cass., 21 maart 2003, AR C.01.0134.N, AC, 2003, nr. 190. (2) Cass., 12 feb. 2004, AR C.01.0121.N, AC, 2004, nr. 76.

- BEZIT -

- PAND -

C.01.0121.N 12 februari 2004 AC nr. 76

Artikel 2279, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, dat van toepassing is op de pandhouder aan wie een lichamelijk roerend goed werd in pand gegeven, geldt ook voor de uitgever van de warrant; het volstaat dat deze erop mocht vertrouwen dat hij te doen had met de eigenaar van de koopwaar of althans met iemand die de goederen aan warrantage kon onderwerpen; dat deze laatste de vrije beschikking heeft van de goederen houdt niet in dat zijn eigendomsrecht moet vaststaan of door de uitgever van de warrant moet worden vastgesteld (1). (1) Zie Cass., 21 maart 2003, AR C.01.0134.N, nr ...; zie ook H. DE PAGE, Traité, D. VI, nr 1023; R.P.D.B., V° Warrant, nr 35, met verwijzing naar de wetsvoorbereiding en naar rechtspraak; R. PIRET, noot bij Kh. Antwerpen, 28 okt. 1927, B.J., 1928 (280), 283; F. T'KINTLe conflit entre le créancier gagiste sur fonds de commerce et le porteur de warrant", J.T., 1992, 53, nr 19; W. DERIJCKE, De aansprakelijkheid van de uitgever van een warrant-ceel, T.B.H., 2000, 288; K. RONSE, Enige beschouwingen bij de warrant, T.B.H., 1989, 553; E. DIRIX & R. DE CORTE, Zekerheidsrechten, 343.

- PAND -

C.01.0134.N 21 maart 2003 AC nr. 190

Het voorrecht van de commissionair-expediteur strekt zich uit tot de hem toegezonden, in bewaring of in consignatie gegeven koopwaren waarvan hij het bezit te goeder trouw heeft verkregen; aan dit vereiste is voldaan wanneer hij, op het tijdstip van de inontvangstneming, erop mocht vertrouwen dat de goederen hem werden verschaft door de eigenaar of althans door iemand die bevoegd was over de goederen te beschikken in het kader van de verzending (1). (1) E. Dirix en R. De Corte, Zekerheidsrechten in Beginselen van Belgisch Privaatrecht, E. Story-Scientia 1999, 203, nr 302.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

C.01.0229.N 31 januari 2002 AC nr. 74

Uit het beginsel dat met betrekking tot roerende goederen het bezit geldt als titel volgt dat, wanneer het lichamelijke roerende goederen betreft, het eigendomsrecht van de derde verkrijger wordt beschermd op voorwaarde van zijn goede trouw (1). (1) Pand., V° Failli, Faillite, 683, nrs 1280-1282.

- BEZIT -

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

Art. 2280

C.09.0538.F 16 december 2010 AC nr. 747

De goede trouw van de bezitter van de gestolen of verloren zaak die deze zaak gekocht heeft in de omstandigheden zoals bedoeld in artikel 2280 van het Burgerlijk Wetboek, onderstelt dat de bezitter heeft kunnen geloven dat degene die hem de zaak heeft overhandigd de eigenaar ervan was; de goede trouw kan worden uitgesloten wanneer de bezitter dat niet heeft kunnen geloven, ook al had hij geen kennis van de wederrechtelijke herkomst van de zaak (1). (1) Zie Cass., 21 maart 2003, AR C.01.0134.N, AC, 2003, nr. 190.

- BEZIT -

Art. 229

C.06.0290.N 21 mei 2007 AC nr. 263

Uit artikel 229 van het Burgerlijk Wetboek en de Werkloosheidsreglementering volgt dat het begrip samenwonen in deze reglementering enkel betekent dat de betrokkene samenleeft met één of meer andere personen waarmee hij zijn huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelt; de vaststelling in het kader van die reglementering, dat een werknemer samenwoont, houdt derhalve op zich niet in dat de betrokkene in overspel samenwoont (1). (1) Zie Cass. 17 dec. 1998, AR C.97.0259.N, nr. 527; uit de overwegingen waarop het oordeel van het Hof berust dat overspel tussen personen van hetzelfde geslacht mogelijk is, blijkt dat overspel in de zin van artikel 229 B.W. vereist dat een gehuwde persoon seksuele betrekkingen heeft met een persoon (al dan niet van een andere geslacht) die niet zijn echtgeno(o)t(e) is. Voor het begrip "samenwonen" in de zin van de werkloosheidsreglementering (K.B. 25 nov. 1991, artikel 110 en M.B. 26 nov. 1991, artikel 59), zie Cass., 7 okt. 2002, AR 01.0109.F, nr. 510, en de conclusie van eerste advocaat-generaal Leclercq.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gronden

C.05.0196.F 14 september 2006 AC nr. 415

Overspel is enkel dan een grond tot echtscheiding wanneer het beledigend is; de feitenrechter kan beslissen dat, bij gebrek aan gegevens die het tegendeel bewijzen, het overspel beledigend is (1). (1) Cass., 4 sept. 1986, AR 4933, nr 10.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gronden

C.97.0259.N 17 december 1998 AC nr. ...

De regel dat ieder der echtgenoten de echtscheiding kan vorderen op grond van overspel gepleegd door de andere echtgenoot, vereist niet noodzakelijk dat een gehuwd persoon geslachtsgemeenschap heeft met iemand van het andere geslacht die niet zijn echtgenoot is.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Overspel tussen personen van hetzelfde geslacht kan met toepassing van artikel 1016bis Ger.W. worden vastgesteld.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Art. 231

C.07.0528.F 25 april 2008 AC nr. 256

De beledigende aard van het gedrag van een echtgenoot en de zwaarwichtigheid van die beledigende aard volgen niet uitsluitend uit een intrinsiek verzuim van de huwelijksplichten, maar moeten beoordeeld worden op grond van alle omstandigheden eigen aan de zaak, en m.n. van het feit dat zij voor de echtgenoot beledigend zijn (1); dit is een feitelijke beoordeling. (1) Cass., 5 nov. 1965, Bull. en Pas., 1966, I, 302.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

C.99.0430.F 9 november 2001 AC nr. ...

Hoewel er in echtscheidingszaken geen vergelijking van respectieve schuld bestaat, kunnen feiten van beledigende aard die door een van de echtgenoten zijn gepleegd een verzachting zijn van de fout van de andere echtgenoot en daaraan het karakter van grove belediging ontnemen (1). (1) Cass., 29 nov. 1974, AC, 1974, 378; zie Cass., 6 okt. 1978, AC, 1978-79, 154; 17 nov. 1989, A.R. 6688, nr. 171.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gronden

Art. 232

C.94.0022.N 9 december 1994 AC nr. ...

Wanneer de rechter de duurzame ontwrichting van het huwelijk vaststelt en op die grond de ontbinding van het huwelijk toestaat, doet hij geen afbreuk aan het recht te huwen en mengt hij zich niet in het privé- en gezinsleven van de echtgenoten; het recht te huwen impliceert niet het recht om gehuwd te blijven tegen de wil in van de andere echtgenoot.~

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 12

- HUWELIJK -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Art. 232, eerste lid

C.99.0424.F 7 juni 2001 AC nr. ...

De rechter kan, om na een echtscheiding op grond van artikel 232, eerste lid, B.W., overeenkomstig de artt. 301,306 en 307bis B.W. een uitkering toe te kennen, acht slaan op de huidige mogelijkheden van de uitkeringsgerechtigde partij (1). (1) Zie Cass., 26 sept. 1985, A.R. 7353, nr. 50.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.94.0022.N 9 december 1994 AC nr. ...

De duurzame ontwrichting van het huwelijk hoeft niet te bestaan bij de aanvang van de feitelijke scheiding.~

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van feitelijke scheiding (van een zekere duur)

Art. 299

C.99.0012.N 23 november 2001 AC nr. ...

Met 'voordelen' in de zin van artikel 299 B.W. wordt bedoeld, eensdeels, alle schenkingen tussen echtgenoten, anderdeels, de voordelen die tegelijk overlevingsrechten zijn, met name de bedingen van vooruitmaking en de bedingen van ongelijke verdeling van de huwelijksgemeenschap. Zodoende is die bepaling niet van toepassing op de andere voordelen die bij de verdeling ontstaan uit de samenstelling van de huwelijksgemeenschap en derhalve niet op de voordelen die het gevolg zijn van de inbreng van een eigen goed in de huwelijksgemeenschap (1). (1) Partijen zijn vóór de Wet van 14 juli 1976 'betreffende de wederzijdse rechten en verplichtingen van echtgenoten en de huwelijksvermogensstelsels', in werking getreden op 28 september 1976, gehuwd onder een bedongen gemeenschapsstelsel. Bij huwelijkscontract van 29 mei 1972 opteerden de echtgenoten voor een huwelijksvermogensstelsel van scheiding van goederen, waarbij zij een beperkt gemeenschappelijk vermogen instelden. Aldus bracht eiser een hem persoonlijk toebehorende woning in oprichting en de eraan 'klevende' hypothecaire leningschuld in de bedoelde gemeenschap. Dit stelsel wordt thans ontbonden ingevolge een wederzijds en derhalve in het nadeel van beide partijen 'toegestane' echtscheiding. Volgens eiser komt nu de vermelde inbreng te vervallen ten nadele van verweerster. Behoudens het conventioneel bepaalde, is de litigieuze vereffening-verdeling onderworpen aan de te dezen vóór 14 juli 1976 geldende wetteksten. 2o ook blijven, ten aanzien van de alsdan onder een bedongen gemeenschapsstelsel gehuwden, de artikel 299 en de oude artikelen 300, 1452 en, in voorkomend geval, 1518 B.W. van toepassing. Het cassatieberoep stelt de vraag of, krachtens artikel 299 B.W., de vermelde inbreng komt te vervallen, zoals eiser voorhoudt. Welke zijn m.a.w. de voor de echtgenoot, ten nadelen van wie de echtscheiding wordt toegestaan, verloren 'voordelen' in de zin van deze bepaling? Hoewel de vermelde Wet van 14 juli 1976 artikel 299 B.W. tekstueel niet wijzigt, gebeurde vóórdien de invulling van het bedoelde begrip 'voordelen' in een andere context. Het arrest van het Hof van 29 okt. 1874 (Pas. 1875, I, 7) opteerde voor een enge interpretatie en besliste dat "de 'voordelen' waarvan sprake in geval van echtscheiding in de artikelen 299 en 300 B.W. enkel de begiftigingen zijn, de louter om niet gedane schenkingen tussen echtgenoten. De kwalificatie kan niet slaan op de winsten en voordelen die uit een algemene gemeenschap, evenmin als uit een wettelijk gemeenschap voortvloeien, zij vallen niet onder de sanctie door voormeld artikel 299 B.W. uitgesproken". De ratio legis van artikel 299 B.W. strekt inzonderheid tot burgerrechtelijke bestraffing van de 'schuldig' bevonden echtgenoot. Een andere strekking opteert voor een brede interpretatie. Hierbij onderscheiden zich eensdeels degenen die voorhouden dat ingevolge artikel 299 B.W. elk voordeel vervalt waarbij men, objectief gezien, afwijkt van de 'normale' werking van het toepasselijke stelsel, waarbij dan nog verscheidene nuances mogelijk zijn en waarbij in België, meest voorgehouden zienswijze hierop neerkomt dat de verdeling bij helften, zelfs van een algemene en op ongelijke wijze samengestelde gemeenschap, geen voordeel is in de zin van artikel 299 B.W. (zie Piret, noot onder cass., 21 nov. 1946, R.C.J.B. 1947, p. 109-110), anderdeels zijn er degenen die als voordeel aanzien ieder beding dat, 'bewust' en derhalve subjectief gezien, met een 'vrijgevigheidsgedachte' ten behoeve van de (schuldige) echtgenoot is bepaald. Zie voor diverse verwijzingen: H. CASMAN, Het begrip huwelijksvoordelen, Berchem/Antwerpen-Amsterdam, Maarten Kluwer's Internationale Uitgeversonderneming, 1976, p. 241-242. Sedert de Wet van 14 juli 1976, volgt uit een samenlezing van het vermelde artikel 299 met de 'nieuwe' artt. 300 en 1429 en 1459 B.W. dat, bij echtscheiding op grond van bepaalde feiten, de bedoelde 'voordelen' aan de zijde van beide gewezen echtgenoten vervallen, behalve de contractuele erfstellingen die behouden blijven voor de onschuldige echtgenoot. Uit de meest recente rechtsleer blijkt dat na de wet van 14 juli 1976, een nieuwe interpretatie van het begrip "voordeel" kan worden gevolgd. Art. 1429 B.W. werkt een nieuwe regeling uit m.b.t. de overlevingsrechten die vervallen na echtscheiding en de regeling van artikel 299-300 nieuw B.W. bevestigen. Uit de samenlezing van deze artikelen kan worden afgeleid dat de huwelijksvoordelen die vervallen na echtscheiding alleen die huwelijksvoordelen zijn die tegelijk overlevingsrechten zijn, en dus niet voordelen die voortspruiten uit een beding van uitbreiding van de gemeenschappelijke baten (inbreng, algemene gemeenschap, o.a. Baeteman O., Gerlo J., De Mulder, Luypaers P.Huwelijksvermogensrecht" T.P.R. 1990, p. 301 e.v.). Bij het voorliggend arrest heeft het Hof zich tevens laten leiden door laatst genoemde interpretatie.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Algemeen

Art. 3

P.94.0044.F 16 november 1994 AC nr. ...

De strafbepalingen i.v.m. de betaling van het vakantiegeld en het bijhouden van de sociale documenten zijn wetten van politie en veiligheid, die van toepassing zijn op de in België gepleegde feiten, zelfs als ze strekken tot bescherming van werknemers die ten minste gedeeltelijk hun werkzaamheden in het buitenland uitoefenen.~

- ARBEID - Sociale documenten

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Art. 3, derde lid

C.13.0021.F 21 maart 2014 AC nr. ...

De voorwaarde van de gemeenschappelijke nationaliteit is vervuld als de echtgenoten op de dag van hun huwelijk dezelfde nationaliteit hebben, ook al heeft een van hen die nationaliteit verkregen ten gevolge van het huwelijk (1). (1) Zie Cass. 4 dec. 2009, AG C.08.0214.F, AC 2009, nr. 718.

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel

Het wettelijk huwelijksvermogensstelsel dat toepasselijk is op de zonder contract gehuwde echtgenoten, die niet de keuze hebben gemaakt van de op hun stelsel toepasselijke wet, is zo nauw met het huwelijk en zijn gevolgen verbonden dat, wanneer de echtgenoten op de dag van hun huwelijk een gemeenschappelijke nationaliteit hebben, men ervan moet uitgaan dat dit stelsel de staat van de personen betreft en in de regel aan de wet van de Staat van die gemeenschappelijke nationaliteit is onderworpen (1). (1) Zie Cass. 4 dec. 2009, AG C.08.0214.F, AC 2009, nr. 718.

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel

C.11.0363.F 17 januari 2013 AC nr. ...

De bekwaamheid om een verklaring van wettelijke samenwoning af te leggen overeenkomstig de artikelen 1475 tot 1479 van het Burgerlijk Wetboek, en om een overeenkomst te sluiten die genoemde samenwoning regelt, valt niet onder artikel 3, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … . (2) Art. 3, derde lid, Burgerlijk Wetboek, vóór de opheffing bij Wet 16 juli 2004.

- WETTELIJKE SAMENWONING -

C.08.0214.F 4 december 2009 AC nr. 718

De Belgische wetten betreffende de staat en de bekwaamheid van de personen zijn van toepassing op de Belgen, ook al verblijven die in het buitenland; in beginsel zijn de vreemdelingen in België, wat de staat en de bekwaamheid van de personen betreft, onderworpen aan hun nationale wet (1). (1) Zie Cass., 10 april 1980, AC, 1979-1980, nr 506, met concl. adv.-gen. Velu in Bull. en Pas., 1980, I, 974.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.06.0288.F 5 mei 2008 AC nr. 265

Het wettelijk huwelijksvermogensstelsel waaraan de zonder contract gehuwde echtgenoten onderworpen zijn, is zo nauw met de instelling van het huwelijk verbonden dat dit stelsel geacht moet worden de staat van de personen te betreffen; wanneer de echtgenoten bij de voltrekking van hun huwelijk een verschillende nationaliteit hebben, wordt dat stelsel bijgevolg, in de regel, geregeld door de wet van de eerste echtelijke woonplaats, omdat dit huwelijksvermogensstelsel, enerzijds, aan de echtgenoten opgelegd wordt door de wet die op hen van toepassing is, en, anderzijds, niet kan worden bepaald door een vermeende gezamenlijke wil van de echtgenoten (1). (1) Zie Cass., 10 april 1980, AC, 1979-80, nr. 506, met concl. adv.-gen. Velu in Bull. en Pas., 1980, I, 968, inz. pp. 981 en 982; artikel 3, derde lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij de W. 16 juli 2004. Het O.M. concludeerde tot gedeeltelijke vernietiging op grond van, respectievelijk, het eerste en het derde onderdeel. Bovenstaand arrest van het Hof vernietigt gedeeltelijk het bestreden arrest, maar alleen op grond van het eerste onderdeel.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Allerlei

C.04.0438.F 26 mei 2006 AC nr. 290

De vordering tot het verkrijgen van een uitkering na echtscheiding kan alleen worden beslecht met toepassing van de wet tot regeling van het personeel statuut van de gewezen echtgenoten. Wanneer deze dezelfde nationaliteit hebben, wordt hun personeel statuut geregeld door de wet van die gemeenschappelijke nationaliteit (1). (1) Cass., 16 juni 1994, A.C., 1994, nr 314 met concl. adv.-gen. LIEKENDAEL in Bull., 1994, nr 314; zie Cass., 10 feb. 2006, AR C.04.0517.F, nr ... met concl. adv.-gen. HENKES, in Pas., 2006, nr ...; artikel 3, derde lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij artikel 139, 1° W. 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Art. 3, eerste lid

C.06.0201.F 2 november 2007 AC nr. 525

De Belgische wet betreffende de handelspraktijken en de bescherming van de consument is van toepassing wanneer het feit dat aan de oorsprong ligt van de onrechtmatige aantasting van de door die wet beschermde belangen zich in België voordoet (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2007, nr. ...

- HANDELSPRAKTIJK -

S.04.0164.F 27 maart 2006 AC nr. 174

Inzake arbeidsovereenkomsten zijn de wettelijke bepalingen die de bescherming van de werknemers regelen en die gebiedend zijn, wetten van politie en van veiligheid (1). (1) Cass., 25 juni 1975 (AC, 1975, 1146); artikel 3, eerste lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij de W. 16 juli 2004.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingssfeer

Inzake arbeidsovereenkomsten zijn de wettelijke bepalingen die de bescherming van de werknemers regelen en die gebiedend zijn, wetten van politie en van veiligheid (1). (1) Cass., 25 juni 1975 (AC, 1975, 1146); artikel 3, eerste lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij de W. 16 juli 2004.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

De rechtsvorderingen die uit de arbeidsovereenkomst ontstaan, verjaren één jaar na het eindigen van deze overeenkomst of vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan, zonder dat deze termijn één jaar na het eindigen van deze overeenkomst mag overschrijden; die bepaling, die gebiedend is ten voordele van de werknemer wanneer zij ertoe strekt zijn rechten niet in te korten of zijn verplichtingen niet te verzwaren, is een wet van politie en veiligheid (1). (1) Art. 3, eerste lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij W. 16 juli 2004. Merk op dat het O.M. concludeerde tot gedeeltelijke vernietiging van het bestreden arrest en tot gedeeltelijke vernietiging van het daaropvolgende arrest van het arbeidshof van 19 jan. 2005, maar dat het het eerste onderdeel van het eerste, niet gepubliceerde middel, gegrond achtte. Dit arrest van het Hof beslist dat beide onderdelen van het eerste middel feitelijke grondslag missen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingssfeer

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

C.99.0289.F 7 oktober 2004 AC nr. 464

Het staat in de regel aan de rechter bij wie een op een bepaling van vreemd recht gegronde vordering aanhangig is, de inhoud, de betekenis en de draagwijdte van dat recht te bepalen, in voorkomend geval na daarover de nodige inlichtingen te hebben ingewonnen, met eerbiediging van het recht van verdediging (1). (1) Zie Cass., 19 okt. 1980, (AC, 1980) en concl. adv.-gen. Krings in Bull. en Pas, 1981, I, 160; Cass. 13 mei 1996, AR C.94.0210.F, nr 170 en 3 dec. 1990, AR 8963, nr 175 en de verwijzingen in noot.

- VREEMDE WET -

C.95.0093.N 29 april 1996 AC nr. ...

De rechtsvordering tot vergoeding van de schade veroorzaakt door een onrechtmatige daad die in het buitenland is begaan, wordt in België beheerst door de wet van de staat waar de onrechtmatige daad is begaan ook al is de mogelijke dader Belg.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Allerlei (I.P.R. - Aard van de wet)

De wetten die de bestanddelen bepalen van het feit dat delictuele of quasi-delictuele aansprakelijkheid teweegbrengt, alsmede de wijze en de omvang van de vergoeding, zijn wetten van politie in de zin van artikel 3, eerste lid, B.W.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Allerlei (I.P.R. - Aard van de wet)

De wetten die de bestanddelen bepalen van het feit dat delictuele of quasi-delictuele aansprakelijkheid teweegbrengt, alsmede de wijze en de omvang van de vergoeding, zijn wetten van politie in de zin van artikel 3, eerste lid, B.W.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Er bestaat geen internationale overeenkomst die bepaalt dat de Belgische rechter toepassing moet maken van de Belgische wet om de aansprakelijkheid te bepalen voor de schade van een ski-ongeval in Oostenrijk ook al is de mogelijke aansprakelijke een Belg.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Ingevolge artikel 3, eerste lid, B.W., en in zoverre daarin een regel van internationaal privaatrecht is neergelegd, vinden de wetten van politie van een staat toepassing op de feiten die in die staat worden begaan, afgezien van de nationaliteit van de betrokken personen; die regel laat onverminderd andersluidende verdragsbepalingen of bedingen en de regels van internationale openbare orde.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 301

C.11.0619.N 14 september 2012 AC nr. ...

De uitkering waarop de echtgenoot die de echtscheiding heeft verkregen, aanspraak kan maken, moet in de regel worden vastgesteld naar de inkomsten van de partijen op het tijdstip van de overschrijving van de echtscheiding (1); zo de rechter ook rekening moet houden met de wijzigingen die zich in de bestaansmiddelen van de uitkeringsgerechtigde hebben voorgedaan tussen de uitspraak van de echtscheiding en de over de uitkering te wijzen beslissing, zelfs al betreft het geen aanzienlijke of ingrijpende wijzigingen (2), moet hij geen rekening houden met toekomstige en onzekere wijzigingen in de bestaansmiddelen van de uitkeringsgerechtigde (3). (1) Cass. 11 juni 1992, AR 9365, AC 1991-92, nr. 535. (2) Cass. 26 mei 2006, AR C.05.0090.F, AC 2006, nr. 291. (3) Artikel 301, § 1 Burgerlijk Wetboek, zoals van toepassing voor zijn wijziging door de wet van 27 april 2007 betreffende de hervorming van de echtscheiding.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.10.0255.F 17 maart 2011 AC nr. ...

Het nieuwe artikel 301, §10, tweede lid, dat het recht op uitkering uitsluit bij een nieuw huwelijk van de uitkeringsgerechtigde, is niet van toepassing wanneer de echtscheiding van de partijen met toepassing van de oude artikelen 229, 231 en 232 van het Burgerlijk Wetboek uitgesproken is vóór 1 september 2007 (1). (1) Zie Cass., 12 april 2010, AR C.09.0243.F, n° 247, www.cass.be.

- LEVENSONDERHOUD -

C.10.0412.N 4 februari 2011 AC nr. ...

Ingevolge de vernietiging door het Grondwettelijk Hof van artikel 42, §5, van de wet van 27 april 2007 betreffende de hervorming van de echtscheiding, blijft het recht op een uitkering tot levensonderhoud, verschuldigd ingevolge een echtscheiding uitgesproken voor 1 september 2007 overeenkomstig de artikelen 229, 231 en 232 Burgerlijk Wetboek, verworven of uitgesloten krachtens de vroegere wettelijke voorwaarden (1) (2) (3). (1) GwH, 3 dec. 2008, nr. 172/2008, rolnr. 4374, AGwH 2008, 2683. (2) Het O.M. concludeerde eveneens tot vernietiging, doch op het eerste onderdeel, op grond van tegenstrijdigheid van beslissingen. (3) Art. 301 BW zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij de wet van 27 april 2007.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- GRONDWETTELIJK HOF -

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.10.0085.F 23 december 2010 AC nr. 769

De uitkering na echtscheiding begint pas te lopen nadat het echtscheidingsvonnis in kracht van gewijsde is gegaan.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.08.0333.F 18 september 2009 AC nr. 510

De rechter die aan de echtgenoot die de echtscheiding heeft verkregen een uitkering toekent op grond van artikel 301 B.W., kan die maatregel beperken in de tijd, hetgeen de vaststelling impliceert dat die echtgenoot, gelet op zijn inkomsten en mogelijkheden, na verloop van die bepaalde tijd in staat zal zijn zelf in zijn bestaan te voorzien op een gelijkwaardige wijze als tijdens het samenleven (1). (1) Cass., 15 maart 1991, AR 7405, A.C., 1990-91, nr 370; artikel 301, inz. § 1, B.W., na de wijziging ervan bij W. 9 juli 1975 en vóór de wijziging ervan bij W. 27 april 2007.

- LEVENSONDERHOUD -

C.04.0430.F 18 juni 2007 AC nr. 332

Art. 301 B.W. is geen bepaling van internationale openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...; artikel 3, derde lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij de W. 16 juli 2004; artikel 301, B.W., vóór de wijziging ervan bij de W. 27 april 2007.

- OPENBARE ORDE -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.06.0171.F 12 oktober 2006 AC nr. 486

Wanneer het hof van beroep een vonnis tenietdoet in zoverre het de echtscheiding uitspreekt tegen eiseres op grond van artikel 229 B.W. en, alvorens uitspraak te doen over de rechtsvordering tot echtscheiding van de echtgenoten, onderzoekingen heeft toegestaan, verantwoordt het bestreden vonnis niet naar recht zijn beslissing tot verwerping van de door eiseres ingestelde voorlopige vordering tot onderhoudsuitkering, op grond dat het hof van beroep heeft beslist dat het overspel van de echtgenote bewezen is, dat de onderzoekingen slechts toegestaan werden zodat zij zou kunnen bewijzen dat het overspel niet beledigend was en dat zij geacht wordt in fout te zijn omdat het overspel vermoed wordt beledigend te zijn (1). (1) Zie Cass., 6 juni 2002, AR C.01.0292.N, nr 343.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.05.0273.N 15 september 2006 AC nr. 418

Alleen de vrederechter is bevoegd om, na de ontbinding van het huwelijk door een in kracht van gewijsde getreden vonnis dat de echtscheiding uitspreekt op vordering van een van de echtgenoten, kennis te nemen van een vordering tot het verkrijgen van een provisionele uitkering overeenkomstig artikel 301 van het Burgerlijk Wetboek of de afschaffing of wijziging van een reeds voordien toegekende provisionele uitkering als voorlopige maatregel, ook al is de vordering tot echtscheiding van de andere echtgenoot hangende (1). (1) P. SENAEVEDe aanpassing van de wet tot hervorming van de echtscheidingsprocedures", E.J., 1997, p. 70, nr 14; J. GERLOEchtscheiding - voorlopige maatregelen" in Commentaar personen- en familierecht, Antwerpen, Kluwer, 2000 artikel 1280, Ger.W.-13, nrs 9 en 12; K. UYTTERHOEVENBevoegdheid en rechtspleging inzake onderhoudsgelden", in Onderhoudsgelden, P. SENAEVE, Acco, 2001, nrs 308-310.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- VREDERECHTER -

C.05.0139.F 23 juni 2006 AC nr. 350

Geen enkele wetsbepaling verbiedt de uit de echt gescheiden echtgenoten een dading aan te gaan over de uitkering die de rechtbank krachtens artikel 301 van het Burgerlijk Wetboek aan de echtgenoot die de echtscheiding verkregen heeft toekent uit de goederen en de inkomsten van de andere echtgenoot.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.02.0407.F 9 januari 2003 AC nr. 21

De uitkering tot levensonderhoud die verschuldigd is aan de echtgenoot die de echtscheiding heeft verkregen, moet worden vastgesteld door de toestand van die echtgenoot op het ogenblik van de echtscheiding te vergelijken met zijn inkomsten op het ogenblik van de echtscheiding (1) (2). (1) Cass., 26 nov. 1999, AR C.98.0431.F, nr 634. (2) Het O.M. was van oordeel dat het middel feitelijke grondslag miste.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.01.0292.N 6 juni 2002 AC nr. 343

Aan de echtgenoot die de echtscheiding heeft verkregen vooraleer over de tegenvordering tot echtscheiding uitspraak wordt gedaan, kan een provisionele onderhoudsuitkering worden toegekend op grond van artikel 301 B.W., die overeenkomstig dat artikel wordt begroot, vermits het huwelijk ontbonden is (1). (1) Zie Cass., 21 dec. 1995, A.R. nr C.93.0187.N, AC, 1995, nr 563.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.98.0431.F 26 november 1999 AC nr. ...

De uitkering tot levensonderhoud die verschuldigd is aan de echtgenoot die de echtscheiding heeft verkregen, moet worden vastgesteld door de toestand van die echtgenoot op het ogenblik van de echtscheiding te vergelijken met zijn toestand tijdens het samenleven en niet met zijn, meer recentere, toestand bij de scheiding.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.93.0187.N 21 december 1995 AC nr. ...

Artikel 301 B.W. wordt niet geschonden door de rechter die, bij het toekennen van een voorlopige uitkering na echtscheiding, beslist dat de onderhoudsplichtige echtgenoot binnen de mate van zijn mogelijkheden aan de rechthebbende echtgenoot dezelfde levensstandaard dient te verlenen als tijdens het gemeenschappelijk leven.~

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Art. 301, § 1

C.10.0611.F 30 september 2011 AC nr. ...

De rechter mag, om uit te maken of de onderhoudsuitkering na echtscheiding die hij toekent niet hoger ligt dan een derde van het inkomen van de uitkeringsplichtige echtgenoot, rekening houden met het inkomen dat die echtgenoot zich in normale omstandigheden kon verschaffen; hij kan aldus rekening houden met de winsten van de vennootschap waarvan de uitkeringsplichtige echtgenoot aandeelhouder of afgevaardigd bestuurder is als die op de reserve zijn geplaatst en hem niet in de vorm van een bezoldiging of dividend zijn uitgekeerd, mits die echtgenoot volgens de statuten en de wet het recht had te beslissen over de besteding van de winsten van de vennootschap of in geval van bedrog (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2011, nr. ...

- LEVENSONDERHOUD -

C.07.0605.F 5 maart 2009 AC nr. 173

Die uitkering tot levensonderhoud die verschuldigd is aan de echtgenoot die de echtscheiding heeft verkregen, moet worden vastgesteld door zijn toestand tijdens het samenleven te vergelijken met zijn inkomsten op het ogenblik van de echtscheiding (1). (1) Cass., 9 jan. 2003, AR C.02.0407.F, AC, 2003, nr. 21.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

De rechter die de onschuldige echtgenoot een uitkering na echtscheiding toekent, mag geen levensstijl in aanmerking nemen die opgewaardeerd is volgens een consumptieprijsindex die dateert van na het tijdstip waarop hij de uitkeringsplichtige tot betaling ervan veroordeelt.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

C.07.0192.F 30 oktober 2008 AC nr. 596

De bijdrage tot levensonderhoud die de echtgenoot die een uitkering na echtscheiding verschuldigd is, van zijn ouders ontvangt, is niet inbegrepen in de goederen en inkomsten waarop die uitkering kan worden toegekend.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

- LEVENSONDERHOUD -

C.03.0350.F 28 april 2005 AC nr. 249

Het akkoord dat werd gesloten binnen het kader van de beëindigde procedure tot echtscheiding door onderlinge toestemming, kan niet in aanmerking worden genomen voor de beoordeling van de levensstandaard tijdens het samenleven teneinde de uitkering na echtscheiding op grond van bepaalde feiten vast te stellen (1). (1) Zie Cass., 18 okt. 2002, AR C.00.0481.N, nr 552.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

Art. 301, § 2, eerste lid

C.96.0149.N 7 mei 1998 AC nr. ...

De verplichting van de rechter, die een uitkering na echtscheiding toekent, vast te stellen dat deze uitkering van rechtswege aangepast wordt aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, houdt in dat, als de eisende partij die aanpassing niet uitdrukkelijk vraagt, de rechter die de indexering toekent, hierdoor het beschikkingsbeginsel niet miskent.~

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Art. 301, § 2, tweede lid

C.11.0059.F 21 oktober 2011 AC nr. ...

Bij het onderzoek van een verzoek tot uitkering na echtscheiding kan het schuldig feit van de verweerder de zwaarwichtigheid van de fout van de eiser eventueel afzwakken of het oorzakelijk verband tussen die fout en de onmogelijkheid om de samenleving voort te zetten verbreken (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2011, nr. ... .

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Art. 301, § 3

C.10.0611.F 30 september 2011 AC nr. ...

De rechter mag, om uit te maken of de onderhoudsuitkering na echtscheiding die hij toekent niet hoger ligt dan een derde van het inkomen van de uitkeringsplichtige echtgenoot, rekening houden met het inkomen dat die echtgenoot zich in normale omstandigheden kon verschaffen; hij kan aldus rekening houden met de winsten van de vennootschap waarvan de uitkeringsplichtige echtgenoot aandeelhouder of afgevaardigd bestuurder is als die op de reserve zijn geplaatst en hem niet in de vorm van een bezoldiging of dividend zijn uitgekeerd, mits die echtgenoot volgens de statuten en de wet het recht had te beslissen over de besteding van de winsten van de vennootschap of in geval van bedrog (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2011, nr. ...

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.10.0085.F 23 december 2010 AC nr. 769

Bij het vaststellen van de inkomsten en mogelijkheden van de echtgenoten en de aanzienlijke terugval van de economische situatie van de uitkeringsgerechtigde, kan de rechter die uitspraak moet doen over het verzoek tot uitkering na echtscheiding geen rekening houden met de maatregelen betreffende de goederen van de partijen, die genomen zijn door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in het kader van artikel 1280 van het Gerechtelijk Wetboek.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.05.0090.F 26 mei 2006 AC nr. 291

Wanneer de rechter uitspraak moet doen over een vordering tot herziening van een uitkering na echtscheiding wegens een ingrijpende wijziging in de toestand van de uitkeringsgerechtigde echtgenoot, moet hij rekening houden met de wijziging die zich in de bestaansmiddelen van de uitkeringsgerechtigde heeft voorgedaan tussen de uitspraak van de echtscheiding en het over de uitkering gewezen vonnis, ook al betreft het geen aanzienlijke of ingrijpende wijziging.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

- LEVENSONDERHOUD -

C.94.0497.N 16 juni 1995 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het vonnis dat als rechtsregel stelt dat de rechtbank de uitkering na echtscheiding slechts kan opheffen of verminderen indien de toestand van de uitkeringsgerechtigde een ingrijpende wijziging heeft ondergaan.~

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 301, § 3, derde lid

C.99.0484.N 18 april 2002 AC nr. 236

Om de ingrijpende wijziging van de toestand van de uitkeringsplichtige te beoordelen volstaat het niet zijn huidige werkelijke toestand te vergelijken met de toestand die de rechter bij het toekennen van de uitkering in aanmerking heeft genomen en die op dat ogenblik niet met zijn werkelijke toestand overeenstemde, wanneer hij aan die rechter de relevante feitelijke gegevens of bewijsstukken betreffende zijn werkelijke toestand kon voorleggen, maar nagelaten heeft dit te doen (1). (1) Zie ook de conclusie O.M. en de verwijzingen aldaar.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 301, § 3, eerste en tweede lid

C.12.0184.N 6 maart 2014 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 301, §3, eerste en tweede lid, Burgerlijk Wetboek volgt dat de rechter bij het vaststellen van de onderhoudsuitkering na echtscheiding niet alleen rekening kan houden met de terugval van de economische situatie van de uitkeringsgerechtigde die het gevolg is van de keuzes die de echtgenoten tijdens het samenleven hebben gemaakt, maar dat hij indien daartoe bijzondere redenen voorhanden zijn, zoals de zeer lange duur van het huwelijk of de hoge leeftijd van de uitkeringsgerechtigde, ook rekening kan houden met de aanzienlijke terugval van zijn economische situatie wegens de echtscheiding (1). (1) Cass. 12 okt. 2009, AR C.08.0524.F, AC 2009, nr. 572.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.08.0524.F 12 oktober 2009 AC nr. 572

Bij het vaststellen van het bedrag van de onderhoudsuitkering na echtscheiding houdt de rechter niet alleen rekening met de terugval van de economische situatie van de begunstigde t.g.v. de keuzes die de echtgenoten tijdens het samenleven hebben gemaakt, maar ook met de aanzienlijke terugval van zijn economische situatie t.g.v. de echtscheiding (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ... (2) Art. 301, B.W., zoals vervangen bij W. 27 april 2007.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Bij het vaststellen van het bedrag van de onderhoudsuitkering na echtscheiding kan de rechter m.n. rekening houden met de levensstandaard van de partijen tijdens het huwelijk (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ... (2) Art. 301, B.W., zoals vervangen bij W. 27 april 2007.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Art. 301, § 4

C.10.0203.F 9 juni 2011 AC nr. ...

De regel dat het bedrag van de uitkering na echtscheiding in geen geval hoger mag zijn dan een derde van de inkomsten van de uitkeringsplichtige echtgenoot raakt de openbare orde niet, maar, aangezien hij strekt tot bescherming van de rechten van de onderhoudsplichtige echtgenoot, is hij een beschermingsmaatregel van dwingend recht die hem ten goede komt (1). (1) Zie Cass. 23 juni 2006, AR C.05.0139.F, AC, 2006, nr. 350.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.05.0139.F 23 juni 2006 AC nr. 350

De bij artikel 301, § 4, van het Burgerlijk Wetboek vastgestelde grens vormt geen regel van openbare orde.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Art. 301, § 5 nieuw

C.08.0550.F 8 maart 2010 AC nr. 160

De overgangsbepaling van artikel 42, § 2, van de wet van 27 april 2007 betreffende de hervorming van de echtscheiding, die de wil van de wetgever uitdrukt om, wat betreft de onderhoudsuitkering na een echtscheiding die is uitgesproken op grond van de artikelen 229, 231 en 232 B.W., af te wijken van de onmiddellijke toepassing van die wet en dit om te beletten dat alle gescheiden echtgenoten een uitkering tot levensonderhoud zouden kunnen vorderen indien zij voldoen aan de economische voorwaarden voor de toekenning ervan, zelfs als zij schuldig zijn of het in het vroegere artikel 306 bepaalde vermoeden van schuld niet hebben omgekeerd of als de ex-echtgenoten met gedeelde schuld zijn gescheiden, maakt geen onderscheid tussen het bepalen van het recht op levensonderhoud en de regels van de vaststelling ervan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- LEVENSONDERHOUD -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Art. 301, § 7 nieuw

C.09.0279.F 12 april 2010 AC nr. 250

De wet van 27 april 2007 betreffende de hervorming van de echtscheiding, die een artikel 301, § 7, in het B.W. invoert, bepaalt niet dat die nieuwe bepaling van toepassing is op de aan de echtscheiding door onderlinge toestemming voorafgaande overeenkomsten, die vóór de inwerkingtreding van die wet zijn gesloten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

Artikel 301, § 7, B.W. is noch van openbare orde noch van dwingend recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- OPENBARE ORDE -

Art. 301, §§ 1 en 4

C.01.0133.F 17 oktober 2002 AC nr. 547

De rechter die een uitkering toestaat en daarbij beoordeelt of zij niet hoger ligt dan een derde van de inkomsten van de tot onderhoudsplichtige echtgenoot, is niet verplicht zich te beperken tot de inkomsten die voornoemde echtgenoot daadwerkelijk uit zijn goederen haalt, maar hij moet tevens rekening houden met de inkomsten die deze goederen normaal kunnen voortbrengen (1). (1) Zie Cass, 4 april 1963, Bull. en Pass., 1963, I, 853; 14 dec. 1956, AC, 1957, 260; 18 okt. 1934, Bull. en Pass., 1935, I, 20.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Art. 301, §§ 2, eerste lid, en 3

C.13.0076.N 6 februari 2014 AC nr. ...

Uit de samenhang van de bepalingen van de artikelen 301, §2, eerste lid, en 301, §3, Burgerlijk Wetboek volgt dat de behoeftige echtgenoot in de zin van artikel 301, §2, eerste lid, Burgerlijk Wetboek, die de principieel onderhoudsgerechtigde is, niet noodzakelijk in staat van behoefte verkeert in de zin van artikel 301, §3, Burgerlijk Wetboek en bijgevolg niet noodzakelijk effectief aanspraak kan maken op een onderhoudsuitkering na echtscheiding.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Art. 302

C.99.0172.F 28 september 2000 AC nr. ...

Wanneer de rechter in kort geding de verbijfplaats van een der echtgenoten vaststelt in een pand dat een iegen goed is van de andere echtgenoot, maakt de omstandigheid dat hij daarbij acht slaat op het belang van de gemeenschappelijke kinderen om in de gezinswoning te blijven, van die maatregel nog geen maatregel betreffende de kinderen in de zin van artikel 302 B.W. (1). (1) Zie concl. O.M.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Niet naar recht verantwoord is het vonnis waarbij de rechter beslist dat de tijdens de echtscheidingsprocedure in kort geding getroffen voorlopige maatregel geldig blijft na de overschrijving van de echtscheiding, zolang hij niet is vervangen, ofschoon het geen maatregel betreffende de kinderen is in de zin van artikel 302 B.W. (1). (1) Zie concl. O.M.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Art. 303

C.96.0407.F 5 september 1997 AC nr. ...

De verplichting tot onderhoud en opvoeding van de kinderen bestaat onafhankelijk van enige vordering in rechte tot uitvoering ervan.

- AFSTAMMING -

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 303, voor de opheffing ervan bij art. 4 wet 13 april 95

C.01.0579.N 10 januari 2003 AC nr. 25

De rechter, die de alimentatiebijdrage bepaalt die een ouder verschuldigd is aan de andere ouder voor het onderhoud van hun kinderen en daarbij uitgaat van coëfficiënten die de kosten van dit onderhoud aangeven, rekening gehouden met het aandeel van de kinderen en de ouders in de huur of de hypothecaire lening voor de woning, moet de bijdrage van elk der echtgenoten bepalen naar evenredigheid van de middelen van de ouders; wanneer blijkt dat de beide ouders niet naar evenredigheid bijdragen in de kosten van woning, van de huur of de hypothecaire lening van de woning, moeten die kosten bij de bepaling van de onderhoudsbijdrage in aanmerking worden genomen (1) (2). (1) Zie Cass., 2 juni 1978, A.C., 1978, 1170; Cass., 21 april 1983, J.T., 1983, 663. (2) Art. 303 B.W., voor de opheffing ervan bij artikel 4 wet 13 april 1995.

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 306

C.07.0089.F 22 december 2008 AC nr. 747

De omkering van het vermoeden van de toerekenbaarheid van de feitelijke scheiding, die enkel tot gevolg heeft dat de andere echtgenoot de in de artikelen 299, 300 en 301 B.W. bedoelde rechten worden ontzegd, is niet uitgesloten wanneer de andere echtgenoot de echtscheiding reeds verkregen heeft op grond van overspel of grove beledigingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

C.04.0286.F 28 april 2005 AC nr. 250

Opdat de echtscheiding op grond van feitelijke scheiding van een zekere duur ook tegen de echtgenoot, verweerder, zou worden uitgesproken, is het voldoende dat de fouten en tekortkomingen die aan de oorsprong liggen van de scheiding of die hebben bijgedragen tot het voortduren ervan, zelfs ten dele, te wijten zijn aan de echtgenoot, verweerder, zelfs als de partijen in onderling akkoord uiteengegaan zijn of het wegens de omstandigheden van de breuk niet met zekerheid kan worden uitgemaakt wie van de echtgenoten oorspronkelijk verantwoordelijk is voor de scheiding (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 2004, AR C.03.0005.F, nr ...; Cass., 18 april 2002, AR C.00.0404.N, nr 237.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van feitelijke scheiding (van een zekere duur)

C.04.0025.F 7 april 2005 AC nr. 207

De fouten en tekortkomingen van de andere echtgenoot aan de hand waarvan de rechtbank kan beslissen dat de eisende echtgenoot die de echtscheiding verkrijgt op grond van artikel 232, eerste lid, B.W. niet geacht wordt de echtgenoot te zijn tegen wie de echtscheiding is uitgesproken, mogen niet gelijkgesteld worden met de grove beledigingen in de zin van artikel 231, B.W. (1). (1) Cass., 4 jan. 1980, AC, 1979-80, nr 267 en concl. eerste adv.-gen. CHARLES; 23 april 1982, AR 3436, ibid., 1981-82, nr 490.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van feitelijke scheiding (van een zekere duur)

C.03.0005.F 13 september 2004 AC nr. 403

De wil van de verwerende echtgenoot in de echtscheiding wegens feitelijke scheiding van meer dan twee jaar, om gescheiden te blijven leven, is niet noodzakelijkerwijs een fout of tekortkoming, aangezien die wil m.n. zijn oorzaak kan vinden in het foutieve gedrag van de eisende echtgenoot of in diens weigering, zonder gewettigde reden, om het samenleven te hervatten (1). (1) Zie Cass., 13 dec. 1990, AR 8855, nr 198. Dit arrest is gewezen op een grotendeels eensluidende conclusie van het O.M. Enerzijds oordeelde het O.M. dat het eerste onderdeel van het tweede middel gegrond was, maar besliste het dat de volgende precieze regel hierop van toepassing was: de omstandigheid dat de eisende echtgenoot in de echtscheiding niet het bewijs levert dat de feitelijke scheiding te wijten is aan de fouten en tekortkomingen van de andere echtgenoot, sluit weliswaar niet uit dat de echtscheiding kan worden uitgesproken tegen beide echtgenoten maar de wil van de verwerende echtgenoot in de echtscheiding wegens feitelijke scheiding van meer dan twee jaar, om gescheiden te blijven leven, is niet noodzakelijkerwijs een fout en een tekortkoming, omdat die wil eventueel zijn oorzaak kan vinden in het foutieve gedrag van de eisende echtgenoot in de echtscheiding of in diens weigering, zonder gewettigde reden, om het samenleven te hervatten (artikel 306 B.W.). Anderzijds was het O.M. de mening toegedaan dat eiseres in cassatie veroordeeld moest worden in een gedeelte van de kosten van het cassatiegeding en dat de overige kosten aangehouden moesten worden tot de bodemrechter hierover uitspraak had gedaan.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gronden

C.99.0309.F 21 december 2000 AC nr. ...

Het vermoeden dat de echtgenoot die de scheiding van tafel en bed vordert op grond van een feitelijke scheiding van meer dan vijf jaar, geacht wordt de echtgenoot te zijn tegen wie de echtscheiding wordt uitgesproken, wordt niet weerlegd indien de aan de eisende echtgenoot aangerekende fouten en tekortkomingen waaraan de scheiding te wijten is tevens ertoe bijgedragen hebben die scheiding te doen voortduren (1). (1) Zie Cass., 13 dec. 1990, A.R. 8855, nr. 198; 10 maart 2000, A.R. C.98.0299.F, nr. 168.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gronden

C.98.0299.F 10 maart 2000 AC nr. ...

Het vermoeden dat de echtgenoot die de echtscheiding vordert op grond van een feitelijke scheiding van meer dan vijf jaar, geacht wordt de echtgenoot te zijn tegen wie de echtscheiding is uitgesproken, wordt niet weerlegd als de aan de echtgenoot-verweerder verweten fouten en tekortkomingen niet zijn aangetoond of niet voldoende ernstig zijn om zowel ten grondslag te liggen aan de scheiding, als de oorzaak te zijn dat de scheiding voortduurt.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gronden

Art. 307bis

C.01.0569.F 19 juni 2003 AC nr. 365

Art. 307bis B.W. schendt de artt. 10 en 11 Gw. in zoverre het een verschil in behandeling invoert tussen de schuldenaar van een uitkering tot levensonderhoud verleend krachtens de artt. 306 en 307 B.W., die meer mag bedragen dan een derde van de inkomsten van de schuldenaar, en de schuldenaar van een uitkering tot levensonderhoud verleend op grond van artikel 301 B.W., die, met toepassing van paragraaf 4 ervan, in geen geval hoger mag zijn dan een derde van de inkomsten van de tot uitkering gehouden echtgenoot (1). (1) A.A., 19 dec. 2001, arrest nr 163/2001 en 3 mei 2000, arrest nr 48/2000, B.S. juli 2000, p.23843-23844; Cass., 12 april 2002, AR C.00.0582.F, nr 223.

- LEVENSONDERHOUD -

C.00.0582.F 12 april 2002 AC nr. 223

Art.307bis B.W. schendt de artt. 10 en 11 Gw. in zoverre het een verschil in behandeling invoert tussen de schuldenaar van een uitkering tot levensonderhoud verleend krachtens de artt. 306 en 307 B.W., die meer mag bedragen dan een derde van de inkomsten van de schuldenaar, en de schuldenaar van een uitkering tot levensonderhoud verleend op grond van artikel 301 B.W., die, met toepassing van paragraaf 4 ervan, in geen geval hoger mag zijn dan een derde van de inkomsten van de tot uitkering gehouden echtgenoot (1). (1) A.A., 19 dec. 2001, arrest nr. 163/2001 en 3 mei 2000, arrest nr. 48/2000, B.S. 2000, p. 23843-23844.

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 308

C.01.0396.F 19 december 2003 AC nr. 660

Na de uitspraak van de scheiding van tafel en bed op grond van bepaalde feiten, zal de hulpverplichting slechts blijven bestaan ten voordele van de echtgenoot die de scheiding heeft verkregen (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., I, 2003, nr ...

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Bijzondere regels over de scheiding van tafel en bed

Art. 319, § 3

C.98.0375.N 16 december 1999 AC nr. ...

Wanneer een man die een kind wil erkennen, bij de vrederechter een vordering instelt tot het bekomen van de vereiste toestemming is de rechtspleging voor de rechtbank van eerste aanleg in wezen tegensprekelijk.

- AFSTAMMING -

- KIND -

C.99.0048.N 4 november 1999 AC nr. ...

Bij afwezigheid van directe werking van artikel 3.1 van het Verdrag inzake de rechten van het kind in de nationale Belgische rechtsorde, komt het aan de rechter niet toe de bescherming van de belangen van het kind die door de wetgever is geboden bij erkenning van vaderschap, terzijde te schuiven ten voordele van een eigen appreciatie die de rechter meer gepast vindt.

- AFSTAMMING -

Art. 323

C.09.0236.F 3 februari 2012 AC nr. 420

De rechtsvordering tot onderzoek naar het vaderschap en tot erkenning van het vaderschap van een andere man die wordt ingesteld door een tijdens het huwelijk van zijn moeder verwekt kind, is ontvankelijk zelfs als de afstamming ten aanzien van de echtgenoot van zijn moeder bevestigd wordt door een bezit van staat (1). (1) Zie GwH, arrest nr. 122/2011 van 7 juli 2011; art. 323 BW voor de opheffing ervan bij art. 24 Wet 1 juli 2006, BS 29 dec. 2006.

- AFSTAMMING -

Art. 323 oud

C.09.0236.F 11 juni 2010 AC nr. 420

Aangezien artikel 7.1 van het Verdrag inzake de rechten van het kind geen directe werking heeft in de Belgische nationale rechtsorde, staat het niet aan de rechter een persoonlijke beoordeling die hij als meer aangewezen beschouwt, te laten voorgaan boven de door de wetgever opgelegde bescherming van de rechten van het kind (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 1999, AR C.99.0048.N, AC, 1999, nr. 588.

- AFSTAMMING -

Art. 331octies

C.96.0182.N 17 december 1998 AC nr. ...

De rechter mag de weigering van de persoon om zich te onderwerpen aan een bevolen bloedonderzoek of enig ander onderzoek volgens beproefde wetenschappelijke methodes beoordelen en mag uit de weigering zonder rechtmatige reden een feitelijk vermoeden afleiden.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Het algemeen rechtsbeginsel van verbod van dwanguitoefening tegen de persoon verbiedt niet het deskundigenonderzoek van een bloedproef of enig ander onderzoek bepaald bij artikel 331 octies B.W., voor zover de persoon niet gedwongen wordt zich aan dat onderzoek te onderwerpen.

- AFSTAMMING -

Art. 332, eerste lid

C.96.0115.F 29 mei 1998 AC nr. ...

Het vaderschap van een kind dat geboren is tijdens het huwelijk of binnen 300 dagen na de ontbinding of de nietigverklaring van het huwelijk, kan alleen worden betwist door de echtgenoot, door de moeder en door het kind.~

- AFSTAMMING -

Art. 332quinquies, § 2, eerste lid

C.10.0685.F 27 september 2013 AC nr. ...

Door te bepalen dat de rechtbank de vordering tot betwisting van vaderschap slechts afwijst indien de vaststelling van de afstamming “kennelijk strijdig is met de belangen van het kind”, schendt artikel 332quinquies, §2, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, in die zin geïnterpreteerd dat het de rechter slechts een marginale toetsing van het belang van het kind toestaat, artikel 22bis, vierde lid, van de Grondwet.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- AFSTAMMING -

Art. 335, § 3, derde lid

C.99.0320.N 10 februari 2000 AC nr. ...

De in artikel 335, § 3, 3elid, B.W. bepaalde termijn van één jaar waarbinnen de verklaring kan worden gedaan dat het kind de naam van de vader zal dragen, gaat in de dag volgend op de in artikel 319bis, laatste lid, B.W. bepaalde inschrijving van het vonnis van homologatie in de rand van de akte van erkenning.

- NAAM -

- KIND -

Art. 336

C.01.0502.N 24 oktober 2002 AC nr. 565

Noch de wettelijke bepalingen die het kind, wiens afstamming van vaderszijde niet vaststaat, toelaten een uitkering tot levensonderhoud, opvoeding en passende opleiding te vorderen tegen diegene die gedurende het wettelijke tijdvak van verwekking met zijn moeder gemeenschap heeft gehad, noch de verdragsbepaling die eenieder het recht geeft op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling, staan eraan in de weg dat de rechter een bloedonderzoek of enig ander onderzoek zou gelasten voor het bewijs van de gegrondheid van dergelijke vordering.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- LEVENSONDERHOUD -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 344, § 2

C.02.0112.F 10 april 2003 AC nr. 240

Aangezien artikel 8 E.V.R.M. geen adoptierecht waarborgt, kan het middel dat het bestreden arrest verwijt het begrip gezinsleven te miskennen niet tot cassatie leiden en is het dus zonder belang.

- ADOPTIE -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

In zoverre artikel 8 E.V.R.M. eenieder het recht op de eerbiediging van zijn privé- en gezinsleven waarborgt , legt het de Staten niet op een persoon het statuut van adoptant of geadopteerde toe te kennen.

- ADOPTIE -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Art. 344-1

C.11.0454.N 14 januari 2013 AC nr. ...

Het is niet zo dat, in geval van de stiefouderadoptie van een meerderjarige, de voorgenomen adoptie niet op wettige redenen kan steunen, indien de biologische ouder steeds zijn ouderlijke verplichtingen is nagekomen en hij als ouder geen zwaarwichtige fouten heeft begaan, of dat zijn persoonlijke, familiale of medische situatie geen grond of beweegreden zijn om hem zijn uniek statuut als ouder te ontnemen.

- ADOPTIE -

Het vereiste dat de adopties gegrond moeten zijn op wettige redenen houdt in dat de voorgenomen adoptie niet strijdig mag zijn met de openbare orde noch met andere wettelijke bepalingen van dwingend recht en dat zij niet mag worden afgewend van haar eigenlijke doelstelling; voor het overige staat het aan de feitenrechter te oordelen of er wettige redenen voor de adoptie bestaan (1). (1) Zie Cass. 4 nov. 1993, AR 9613, AC 1993, nr. 445.

- ADOPTIE -

Art. 350, § 3, laatste lid

C.96.0082.F 31 oktober 1996 AC nr. ...

De omstandigheid dat een wettig kind bij de erfopvolging schade lijdt ten gevolge van de adoptie van een derde kan weliswaar geen toereikende grond zijn om de adoptie ongedaan te maken, toch staat het aan de feitenrechter in feite te beoordelen of die benadeling eventueel in aanmerking wordt genomen als een van de bijzonderheden van de zaak.~

- ADOPTIE -

Art. 374

S.07.0048.N 25 februari 2008 AC nr. 127

Uit de samenlezing van artikel 374 B.W. en artikel 69, § 1, derde lid van de Kinderbijslagwet Werknemers volgt niet dat voor de toepassing van voormeld artikel 69, § 1, derde lid, de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag door niet samenwonende ouders in de zin van artikel 374 B.W. noodzakelijkerwijze gerechtelijk dient te zijn vastgelegd.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

- ORDONNANTIES [ZIE: 527 WETTEN. DECRETEN. ORDONNANTIES. BESLUITEN] -

Art. 374, § 1, vierde lid

C.12.0191.N 3 oktober 2014 AC nr. 573

Artikel 374, §1, vierde lid, Burgerlijk Wetboek verplicht de rechter in geval de exclusieve uitoefening van het ouderlijk gezag aan een ouder wordt toegekend, de modaliteiten te bepalen van de uitoefening van het persoonlijk contact door de andere ouder wanneer deze laatste dit vordert en het persoonlijk contact niet om bijzonder ernstige redenen wordt geweigerd, maar verplicht hem niet deze modaliteiten ambtshalve te bepalen buiten iedere vordering om van de ouder aan wie het ouderlijk gezag wordt ontzegd.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- ORDONNANTIES [ZIE: 527 WETTEN. DECRETEN. ORDONNANT -

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 374, § 2, in fine

C.11.0675.F 4 maart 2013 AC nr. ...

Uit artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden volgt niet dat de terugkeer van het kind niet zomaar automatisch bevolen kan worden, aangezien de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen van toepassing is; het hoogste belang van het kind, voor zijn persoonlijke ontwikkeling, hangt immers af van verschillende individuele omstandigheden, waaronder zijn leeftijd en zijn mate van rijpheid, de aanwezigheid of de afwezigheid van de ouders, de omgeving waarin hij leeft en zijn persoonlijke geschiedenis; om die reden moet elk geval afzonderlijk worden beoordeeld.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- ORDONNANTIES [ZIE: 527 WETTEN. DECRETEN. ORDONNANT -

Art. 375bis

C.07.0563.N 16 januari 2009 AC nr. 41

Als blijkt dat de verzoeker tot toekenning van het recht op persoonlijk contact met het kind een bijzondere affectieve band heeft met het kind maar dat een affectieve band van het kind met de verzoeker niet of niet meer bestaat, komt het aan de jeugdrechtbank toe na te gaan of de toekenning van een persoonlijk contact in het belang is van het kind.

- KIND -

Art. 387bis

C.06.0619.F 30 oktober 2008 AC nr. 595

Het gezag van gewijsde van een buitenlandse beslissing die de terug keer van de kinderen gelast die ongeoorloofd overgebracht of vastgehouden zijn in de zin van het Verdrag van 's Gravenhage van 25 oktober 1980, staat niet eraan in de weg dat de jeugdrechtbank, die op grond van nieuwe gegevens geadieerd is, de toekomstige toestand van de kinderen wijzigt.

- JEUGDBESCHERMING -

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

Art. 387ter, § 3

C.10.0471.N 25 februari 2011 AC nr. ...

De rechter aan wie artikel 387ter, §3, Burgerlijk Wetboek de mogelijkheid geeft, in geval van absolute noodzaak en onverminderd de mogelijkheid een beroep te doen op artikel 584 Gerechtelijk Wetboek, bij eenzijdig verzoekschrift de toestemming te verlenen een beroep te doen op dwangmaatregelen, is daarbij niet gebonden door eerdere rechterlijke beslissingen over dwangmaatregelen voor de uitvoering van beslissingen met betrekking tot het recht op persoonlijk contact met de kinderen.

- KIND -

- DWANGSOM -

Art. 410, § 1, 7e

P.07.1117.N 27 november 2007 AC nr. 584

De machtiging verleend aan de voogd met toepassing van artikel 410, § 1, 7e, Burgerlijk Wetboek, om klacht met burgerlijke partijstelling neer te leggen, beoogt enkel de bescherming van de belangen van de minderjarige.

- VOOGDIJ -

Het enkele feit dat de machtiging verleend aan de voogd met toepassing van artikel 410, § 1, 7e, Burgerlijk Wetboek, om klacht met burgerlijke partijstelling neer te leggen, slechts in de loop van het geding is gegeven en de vrederechter daardoor de steeds neergelegde klacht met burgerlijke partijstelling bekrachtigt, belet de derde waartegen die burgerlijke partijstelling is gericht, geenszins zich tegen de beschuldiging te verdedigen en levert geen miskenning van het vermoeden van onschuld op.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 488bis, a, c, § 1, en f, §§ 1, 2 en 3

C.06.0620.N 10 januari 2008 AC nr. 17

Aangezien met de voorlopige bewindvoering, zoals ingevoerd bij wet van 18 juli 1991 en voor de wijziging ervan bij wet van 3 mei 2003, de bescherming wordt beoogd van de goederen van de onder deze maatregel geplaatste meerderjarige en dit gedurende zijn leven, volgt uit de wettelijke bepalingen niet dat de onder de voorlopige bewindvoering geplaatste persoon waarvan de bewindvoerder een algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid heeft, door een volledige onbekwaamheid wordt getroffen (1). (1) Art. 488bis, a, c, § 1 en f, §§ 1, 2 en 3 B.W., zoals ingevoegd door Wet 18 juli 1991, en zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij Wet 3 mei 2003. Deze problematiek, die in de rechtsleer aanleiding gaf tot uiteenlopende standpunten, kreeg later inderdaad een wetgevende oplossing door de wet van 3 mei 2003. Het nieuwe artikel 488bis, h, § 2, B.W. voorziet nu een uitdrukkelijke regeling; de beschermde persoon kan slechts geldig schenken onder levenden of een uiterste wilsbeschikking maken na machtiging, op zijn verzoek, door de vrederechter, die oordeelt over zijn wilsgeschiktheid. Het O.M. concludeerde tot verwerping en stelde dat uit de voorbereidende werken van de wet van 18 juli 1991 blijkt dat de wetgever een algemene onbekwaamheid van de onder voorlopige bewindvoering geplaatste meerderjarige voor ogen had.

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

Art. 488bis, b), § 7, tweede, vijfde en zesde lid

C.14.0086.N 14 november 2014 AC nr. 697

Alleen de door artikel 488bis, b), §7, tweede lid, Burgerlijk Wetboek geviseerde personen die bij gerechtsbrief worden opgeroepen om te worden gehoord, worden daardoor partij in het geding, behoudens verzet daartegen ter rechtszitting; de in het verzoekschrift vermelde familieleden die krachtens artikel 488bis, b), §7, vijfde lid, Burgerlijk Wetboek bij gerechtsbrief enkel worden verwittigd dat er een verzoekschrift werd ingediend en van de plaats en het tijdstip van het verhoor, worden daardoor geen partij in het geding.

- VREDERECHTER -

Art. 488bis, B, § 6

C.11.0526.F 20 december 2012 AC nr. ...

De vordering tot aanwijzing van een deskundige, die de vrederechter moet inlichten over de gezondheidstoestand en de bekwaamheid van een persoon om zijn wil uit te drukken en om zijn goederen te beheren, ter vervanging van de door artikel 488bis-B, §6, vereiste geneeskundige verklaring, moet, in de regel, op tegenspraak worden ingesteld; de rechter kan bijgevolg de ontvankelijkheid van een dergelijk via eenzijdig verzoekschrift ingediend verzoek doen afhangen van het bewijs van een reden die de afwijking van het beginsel van de rechtspraak op tegenspraak rechtvaardigt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 488bis, c), §§ 2 en 3

C.10.0331.N 28 september 2012 AC nr. ...

Als de beschermde persoon niet in staat is kennis te nemen van de verslagen en afrekeningen bedoeld in artikel 488bis, c), §§ 2 en 3, van het Burgerlijk Wetboek, worden zij enkel overgezonden aan de vrederechter en de vertrouwenspersoon van de beschermde persoon; als voor de beschermde persoon geen vertrouwenspersoon is aangewezen, voorziet de wet niet erin dat de vrederechter een andere persoon of instelling kan aanwijzen die in de plaats van de vertrouwenspersoon treedt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

De beperkingen die de wet oplegt in verband met de overzending van verslagen en afrekeningen bedoeld in artikel 488bis, c), §§ 2 en 3,eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, strekt tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de onder voorlopig bewind gestelde persoon.

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

Het verslag met betrekking tot de vermogenstoestand en de inkomstenbronnen van de beschermde persoon bedoeld in artikel 488bis, c), §2, en de jaarlijkse afrekening bedoeld in artikel 488bis, c), §3, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek moeten in de regel worden overgezonden aan de vrederechter, de beschermde persoon en diens vertrouwenspersoon; de vrederechter kan de voorlopige bewindvoerder ervan ontslaan deze verslagen en afrekeningen mee te delen aan de beschermde persoon als deze niet in staat is ervan kennis te nemen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

Art. 488bis, f), § 3, eerste en tweede lid, a

C.10.0132.N 29 april 2011 AC nr. ...

De voorlopige bewindvoerder vertegenwoordigt de beschermde persoon als verweerder in alle rechtshandelingen, zonder dat hiertoe een machtiging van de vrederechter vereist is; de mogelijkheid om zonder machtiging van de vrederechter de beschermde persoon als verweerder in rechte te vertegenwoordigen, omvat de mogelijkheid tot het instellen van een tegenvordering, evenals die tot het instellen van een gewoon dan wel een buitengewoon rechtsmiddel; het cassatieberoep van de eiser in zijn hoedanigheid van voorlopige bewindvoerder is ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 15 juni 2009, A.R. C. 08.0299.F, AC, 2009, nr. 405.

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Art. 488bis, f), §1, eerste lid

P.04.1730.F 11 mei 2005 AC nr. 273

Luidens de bewoordingen van artikel 488bis,f, § 1, eerste lid, B.W., heeft de voorlopige bewindvoerder tot taak de goederen van de beschermde persoon als een goed huisvader te beheren; die opdracht houdt geen vertegenwoordiging in van de beschermde persoon als verweerster bij de strafvordering, zodat het cassatieberoep van de voorlopige bewindvoerder tegen de beslissing op de strafvordering ten laste van de beschermde persoon niet ontvankelijk is.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Allerlei

Art. 488bis, g)

C.06.0413.F 27 juni 2008 AC nr. 417

De voorlopige bewindvoerder van de beschermde persoon heeft niet de verplichting om de machtiging van de vrederechter om een aan die persoon toebehorend onroerend goed bij onderhandse akte te verkopen aan te vragen binnen een bepaalde termijn Artikel 488bis, g), B.W., voor de wijziging ervan bij de wet van 3 mei 2003.

- KOOP -

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

Art. 488bis, g), tweede lid

C.06.0413.F 27 juni 2008 AC nr. 417

Het door de notaris opgestelde en door de vrederechter aanvaarde ontwerp van akte van de door de voorlopige bewindvoerder gewilde verkoop van het onroerend goed van een beschermd persoon is het ontwerp van authentieke verkoopakte (1). (1) Artikel 488bis, g), B.W., voor de wijziging ervan bij de wet van 3 mei 2003.

- KOOP -

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

Art. 488bis-C, § 1, negende lid

C.14.0050.F 27 november 2014 AC nr. 733

Artikel 488bis, C, §1, negende lid, van het Burgerlijk Wetboek doet de regelmatigheid van de daar bedoelde kennisgeving van geen enkele andere vormvereiste dan van die van de gerechtsbrief afhangen; het vereist niet dat zij de vermeldingen bevat die, met betrekking tot de kennisgevingen die krachtens artikel 792, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek moeten worden gedaan in de in artikel 704 van dat wetboek vermelde aangelegenheden, op straffe van nietigheid zijn voorschreven in het derde lid van voornoemd artikel 792 (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ***.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 488bis-C, § 1, zesde en negende lid

C.14.0050.F 27 november 2014 AC nr. 733

De kennisgeving van de aanwijzing van een voorlopig bewindvoerder doet de appeltermijn ingaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ***.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 488bis-F, § 3, tweede lid, a)

C.08.0299.F 15 juni 2009 AC nr. 405

De in artikel 488bis-F, § 3, tweede lid, a), B.W., bedoelde bijzondere machtiging van de vrederechter, die te dezen van toepassing is, en volgens welke de voorlopig bewindvoerder slechts krachtens die machtiging kan optreden om de beschermde persoon als eiser in rechte te vertegenwoordigen bij de andere rechtsplegingen en handelingen dan die bedoeld in de artikelen 1150, 1180, 1°, 1187, tweede lid, en 1206, tweede lid, Ger. W., is niet vereist om een gewoon rechtsmiddel in te stellen.

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 489

P.95.1011.N 17 oktober 1995 AC nr. ...

De omstandigheid dat een beklaagde door de burgerlijke rechter met toepassing van artikel 489 B.W. onbekwaam werd verklaard, doet geen afbreuk aan de vrije beoordeling door de strafrechter van de geestestoestand van die beklaagde.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Algemeen

Art. 518

F.05.0022.N 14 februari 2008 AC nr. 110

De beperkte functionele bewegingen van een voorwerp dat duurzaam op een bepaalde plaats blijft, en aldaar verbonden is met de grond, ontnemen aan dat voorwerp niet zijn aard van onroerend goed.

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

Voor het materieel en de outillage die onroerend zijn van nature of door hun bestemming wordt een kadastraal inkomen vastgesteld; de term "van nature" moet begrepen worden in de betekenis van het gemeen recht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Kadastraal inkomen

Art. 524, eerste lid

C.09.0261.F 12 april 2010 AC nr. 248

Aangezien het recht van erfpacht geen eigendomsrecht op het erf toekent, kunnen de voorwerpen die de erfpachter daarop plaatst niet onroerend door bestemming zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

- ERFPACHT (RECHT VAN) -

F.05.0105.F 15 februari 2007 AC nr. 95

De goederen die onroerend zijn door bestemming zijn enkel vatbaar voor onroerend beslag op het gehele erf voor de dienst waarvan zij worden bestemd (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- BESLAG - Algemeen

Art. 544

P.14.0914.F 10 december 2014 AC nr. 775

Aan de verplichte verbeurdverklaring van de zaak die gediend heeft tot het plegen van het misdrijf is de voorwaarde verbonden dat zij eigendom is van de veroordeelde; door het vermogen van de rechtspersoon, die een eigen rechtspersoonlijkheid heeft die niet met die van haar zaakvoerder samenvalt, gelijk te stellen aan diens vermogen, hebben de rechters in hoger beroep niet naar recht kunnen beslissen het voertuig verbeurd te verklaren dat voor die zaakvoerder gediend heeft tot het plegen van het misdrijf opzettelijke slagen en verwondingen, op grond dat, aangezien die rechtspersoon een eenpersoonsvennootschap is waarvan de veroordeelde zaakvoerder was, hij de facto eigenaar was van het voertuig.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- EIGENDOM -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

Hoewel de rechter op onaantastbare wijze de feiten vaststelt waaruit hij afleidt dat de veroordeelde aan de voorwaarde van eigendom voldoet om de verbeurdverklaring te bevelen van de zaak die gediend heeft tot het plegen van het misdrijf, toetst het Hof evenwel of hij uit zijn vaststellingen die beslissing wettig heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie Cass. 2 oktober 1973, AC 1974, p. 123.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

C.13.0144.F 18 september 2014 AC nr. 534

De rechter die de schade uit burenhinder beoordeelt, mag geen rekening houden met latere gebeurtenissen, die geen verband houden met het feit, het verzuim of met de gedraging die de hinder hebben veroorzaakt, noch met de schade zelf, die de toestand van de getroffenen zouden hebben verbeterd; wanneer die gebeurtenissen daarentegen wel degelijk verband houden met dat feit, met dat verzuim of met die gedraging of met de schade zelf, moet de rechter ze in aanmerking nemen om de omvang van de schade te beoordelen (1). (1) Cass. 3 december 1981 (AC 1981- 82, nr. 224); zie Cass. 27 januari 2014, AR C.93.0057.F, AC 1994, nr. 53.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

C.11.0656.F 15 november 2013 AC nr. ...

De abnormale vatbaarheid van het pand van de naburige eigenaar heeft slechts een weerslag op de rechtmatige en passende vergoeding, wanneer de feitenrechter vaststelt dat zonder de daad, het verzuim of het gedrag van de veroorzaker van de hinder die de gewone ongemakken van het nabuurschap overtreft, die schade zich zou hebben voorgedaan zoals ze in concreto is ontstaan (1). (1) Zie Cass. 18 jan. 1990, AR 8438, AC 1989-90, nr. 312.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

De eigenaar van een pand die door een daad, een verzuim of eender welke gedraging het evenwicht tussen de eigendommen verstoort door aan een naburige eigenaar hinder op te leggen die de gewone ongemakken van het nabuurschap overtreft, is een rechtmatige en passende vergoeding tot herstel van het verstoorde evenwicht verschuldigd (1). (1) Cass. 20 april 2012, AR C.10.0103.F, C.10.0612.F en C.11.0205.F, AC 2012, nr. 243, met concl. OM in Pas., 2012, nr. 243.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

De honoraria en kosten van een technisch raadsman die zijn gedragen door het slachtoffer van een abnormale burenhinder, kunnen een te vergoeden bestanddeel van zijn schade vormen, voor zover ze door die hinder zijn veroorzaakt en het noodzakelijk gevolg daarvan zijn. (Art. 544 BW).

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

---

C.10.0672.N 4 juni 2012 AC nr. ...

Opdat een vordering op artikel 544 B.W. kan gesteund worden is nodig dat de partijen een recht hebben dat slaat op een naburig erf, dit is een erf dat onderscheiden is van een ander erf. Het is daarbij niet nodig dat het recht van degenen die geen eigenaar zijn, maar slechts over een zakelijk of persoonlijk recht op een eigendom beschikken, slaat op een verschillende eigendom, maar als eiser en verweerder beschikken over een zakelijk of persoonlijk recht op dezelfde eigendom is het nodig dat het recht van de ene betrekking heeft op een deel van de eigendom dat is onderscheiden van het deel van de eigendom waarop het recht van de andere betrekking heeft, zodat ze elk beschikken over een afzonderlijk erf (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

---

C.09.0196.F 8 februari 2010 AC nr. 87

Het bestreden vonnis, dat de kap beveelt van bomen die schade veroorzaken waardoor het evenwicht tussen naburige eigendommen verbroken wordt, maar hun eigenaar niet het recht ontzegt om op zijn erf beplantingen te hebben die aan de naburige eigenaars geen stoornis opleggen die de maat van de gewone ongemakken van nabuurschap overstijgt, schendt de artikelen 544 B.W. en 16 Gw. niet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

- GRONDWET - Art. 16

C.07.0354.F 25 juni 2009 AC nr. 438

De schadelijder kan tegen de buur die het evenwicht tussen de eigendommen verbroken heeft een rechtsvordering instellen op grond van artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek, zelfs als de schade door de fout van een derde is veroorzaakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

De eigenaar van een pand die door een daad, verzuim of enige gedraging het evenwicht tussen de eigendommen verbreekt door een naburige eigenaar een hinder te berokkenen die de gewone ongemakken van het nabuurschap te boven gaat, is hem een rechtmatige en passende compensatie verschuldigd die het verbroken evenwicht herstelt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

---

C.07.0617.N 3 april 2009 AC nr. 239

Iemand kan slechts tot vergoeding van schade ingevolge een abnormale burenhinder gehouden zijn, indien die burenhinder is veroorzaakt door een daad, een verzuim of een gedraging die hem kan worden toegerekend (1). (1) Cass., 12 maart 1999, AR C.98.0026.N, AC, 1999, nr 149.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

---

C.04.0582.F 4 december 2008 AC nr. 650

Artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek verplicht degene die hinder veroorzaakt die de grens van de normale ongemakken van nabuurschap overschrijdt, het verbroken evenwicht te vergoeden; wanneer een overheid de dader is, moet de rechter, in zijn beoordeling van de omvang van die hinder, rekening houden met de lasten die een particulier in het openbaar belang dragen moet (1). (1) Cass., 23 nov. 2000, AR C.99.0104.F, AC, 2000, nr 639.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

---

C.06.0179.F 1 februari 2008 AC nr. 78

De schadelijder kan tegen de buur die het evenwicht tussen de eigendommen verbroken heeft, een vordering instellen, zelfs als de hinder opgehouden heeft te bestaan (1). (1) Zie Cass., 28 juni 1990, AR 8659, AC, 1989-90, nr 636.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

C.04.0478.N 27 april 2006 AC nr. 245

De rechtmatige uitoefening van het retentierecht op goederen die niet toebehoren aan de schuldenaar van de retentor levert geen schending op van het recht op ongestoord genot van eigendom.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

- EIGENDOM -

C.01.0371.F 24 april 2003 AC nr. 262

Aangezien artikel 544, B.W. iedere eigenaar het recht verleent om op een normale wijze van zijn zaak te genieten en om een rechtsvordering in te stellen tegen de naburige eigenaar die dat evenwicht verbroken heeft, ook al is de schade aan een fout van een derde te wijten, is de eigenaar van een onroerend goed die door enig feit, verzuim of gedrag, het evenwicht tussen de eigendommen verbreekt en de naburige eigenaar een stoornis oplegt die de maat van de gewone buurtschapsnadelen overschrijdt, hem een rechtmatige en passende compensatie verschuldigd die het verbroken evenwicht herstelt (1). (1) In casu is erkend dat het Wegenfonds, dat door het Waals Gewest is opgevolgd, bij verbredingswerken van de weg langs het eigendom van de verweerders die door verscheidene ondernemingen foutief zijn uitgevoerd schade heeft veroorzaakt aan de muur van het aanliggende eigendom waardoor ongewone burenhinder is veroorzaakt; Cass., 3 april 1998, AR C.97.0088.F, nr 192; 14 juni 1968, AC, 1968, 1247; M. HANOTIAU, "Troubles de voisinage. La responsabilité du maître de l'ouvrage pour le dommage causé à un voisin par le fait de son entrepreneur", Rev.dr.ULB, 1992, 13.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

C.99.0104.F 23 november 2000 AC nr. ...

Wanneer een openbare overheid hinder veroorzaakt die de grens van de normale ongemakken van nabuurschap overschrijdt, moet de rechter, zowel in zijn beoordeling van de omvang van de hinder als in die van de draagwijdte van de vergoeding voor het verbroken evenwicht ten gevolge van die hinder, rekening houden met de lasten die een particulier in het openbaar belang dragen moet. (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1995, A.R. C.93.0354.N, nr. 550; 24 nov. 1994, A.R. C.94.0032.F, nr. 512; 23 mai 1991, A.R. 8918, nr. 488.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

C.98.0026.N 12 maart 1999 AC nr. ...

Iemand is slechts tot vergoeding van een abnormale burenhinder gehouden, indien die burenhinder is veroorzaakt door een daad, een verzuim of een gedraging die hem kan worden toegerekend.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

C.97.0088.F 3 april 1998 AC nr. ...

De rechter die een persoon veroordeelt om de abnormale burenhinder waarover een buur klaagt te vergoeden, en alleen maar erop wijst dat de abnormale burenhinder, waarvan hij het bestaan erkent, afkomstig is van het pand van die persoon, zonder vast te stellen dat die hinder veroorzaakt is door de gedragingen van die persoon, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

C.93.0354.N 14 december 1995 AC nr. ...

De eigenaar van een onroerend goed, die door een niet foutief feit het evenwicht tussen zijn eigendomsrecht en dit van de naburige eigenaar verbreekt en hem een stoornis oplegt die de maat van de gewone buurtschapsnadelen overschrijdt, is aan de naburige eigenaar een rechtmatige en passende compensatie verschuldigd, waardoor het verbroken evenwicht wordt hersteld; die compensatie kan niet bestaan in het volledig verbod van het niet foutief feit, zelfs als volgens de feitenrechter het volledig verbod de enige wijze is om het gestoorde evenwicht te herstellen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

C.93.0139.N 9 maart 1995 AC nr. ...

Vergoeding is verschuldigd door de veroorzaker van hinder die de normale ongemakken van nabuurschap overschrijdt, ongeacht of de veroorzaker de overheid is; de omstandigheid dat de eigenaar van het erf nog een recht van toegang, uitweg, zicht en waterloop heeft, staat er niet aan in de weg dat het evenwicht kan verbroken zijn.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

C.94.0032.F 24 november 1994 AC nr. ...

De rechter die wijst op de bijzondere toestand waarin een aangelande bij de uitvoering van openbare werken heeft verkeerd, en oordeelt dat die aangelande niet kan worden gelijkgesteld met een gewone aangelande wiens toegang tot zijn woning door die werken werd belemmerd, zo niet verhinderd, beslist wettig dat de door die aangelande wegens de werken geleden hinder de normale ongemakken overschrijdt die een particulier in het algemeen belang dragen moet en dat die hinder moet worden schadeloos gesteld door toekenning van een naar billijkheid vastgestelde vergoeding.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

Art. 552 e.v.

C.12.0435.F 23 mei 2013 AC nr. ...

Het recht van opstal in de zin van artikel 1 van de wet van 10 januari 1824 over het recht van opstal vormt een tijdelijke afwijking op de artikelen 552 en volgende van het Burgerlijk Wetboek die als regel stellen dat alle gebouwen, werken of beplantingen behoren aan de eigenaar van de grond en kan worden toegepast op nog op te trekken gebouwen of op nog uit te voeren werken of beplantingen.

- OPSTAL (RECHT VAN) -

Art. 552, eerste en derde lid

C.03.0195.F 6 januari 2006 AC nr. 17

De concessie van een mijn scheidt alleen de mijn af van de bovengrond en laat alle overige rechten van de eigenaar van de grond intact (1). (1) Zie Cass., 21 dec. 1961, Pas., I, 1962, 480 met concl. adv.-gen. P. Mahaux, en Cass., 16 juni 1994, AR C.93.0142.F, nr 315.

- MIJNEN - GROEVEN - GRAVERIJEN -

Art. 553

C.14.0121.N 26 december 2014 AC nr. 816

De grondeigenaar kan geheel of gedeeltelijk afstand doen van het recht van natrekking.

- EIGENDOM -

- AFSTAND VAN RECHT -

Art. 555

C.11.0184.N 5 oktober 2012 AC nr. ...

Artikel 555 Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing op de loutere arbeid van een derde, de inbreng van een derde in de afbetaling van een hypothecaire lening of in de financiering van een onroerend goed (1). (1) Zie Cass. 23 dec. 1943, AC 1944, 60.

- EIGENDOM -

C.09.0039.F 3 februari 2011 AC nr. ...

De verplichting tot terugbetaling van de waarde van de materialen en het arbeidsloon ontstaat voor de eigenaar van het erf op het ogenblik dat hij ervoor kiest de gebouwen voor zich te behouden en bijgevolg zijn recht van natrekking uit te oefenen.

- EIGENDOM -

Wanneer een derde die geen bezitter te goeder trouw is gebouwen heeft opgetrokken op andermans erf, heeft de eigenaar van het erf in de regel de keuze ofwel om de derde ertoe te verplichten de gebouwen op zijn kosten weg te nemen, ofwel ze voor zich te behouden mits hij de waarde van de materialen en het arbeidsloon terugbetaalt.

- EIGENDOM -

Art. 555, derde lid

C.12.0582.N 10 oktober 2013 AC nr. ...

De verpachter op wiens eigendom aanplantingen zijn aangebracht die niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 28 Pachtwet, heeft het recht op het einde van de pacht deze voor zich te behouden, ofwel de pachter te verplichten ze weg te nemen; als de verpachter ervoor opteert om de aanplantingen te behouden, is hij een vergoeding verschuldigd overeenkomstig het derde lid van artikel 555 Burgerlijk Wetboek; het recht van natrekking van de verpachter die verkiest de aanplantingen te behouden ontstaat bij het einde van de pacht; hij kan zijn keuze bekend maken bij het einde van de pacht; het staat de verpachter evenwel vrij zijn keuze tot behoud van de aanplantingen voor het einde van de pacht kenbaar te maken; als de pachter instemt met deze keuze en de aanplantingen niet wegruimt, ontstaat daardoor op het einde van de pacht voor de verpachter een verplichting tot vergoeding van de pachter overeenkomstig artikel 555, derde lid, Burgerlijk Wetboek.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen

Art. 577-2, § 3

C.09.0095.N 6 mei 2010 AC nr. 318

In beginsel is de deelgenoot die alleen het onverdeeld goed heeft gebruikt en het exclusief genot ervan heeft gehad een vergoeding verschuldigd aan de andere deelgenoten in verhouding tot hun aandeel in de opbrengstwaarde van dit goed (1). (1) Cass., 4 mei 2001, AR C.97.0430.N, AC, 2001, nr. 254, E.J. 2001/8, 122, noot S. MOSSELMANSDe principiële vergoedingsverplichting voor het exclusieve gebruik van een onverdeeld goed (woonstvergoeding) en het declaratief karakter van de uiteindelijke verdeling"; K. VERSTAETEBeëindiging buitenhuwelijkse samenwoning, Kroniek 2005-2007", NjW, 2008, (566), 582, nr. 47; Y.H. LELEU, Droit des personnes et des familles, Brussel, Larcier, 2005, 336, nr. 385; J. BEERNAERT'Capita selecta' en matière d'indemnité d'occupation", noot bij Rb. Brussel, 12 februari 2002, Div. Act., 2002, 60-61, nr. 1.

- ONVERDEELDHEID -

C.07.0517.N 18 mei 2009 AC nr. 325

De gevolgen van de krachtens artikel 223, eerste en tweede lid, B.W. toegekende maatregel van uitsluitend genot van de gezinswoning aan een van de echtgenoten, die ook blijft gelden na het inleiden van de echtscheiding tot aan de beslissing van de rechtbank of van de voorzitter van de rechtbank in kort geding en nog niet is vervallen door het verstrijken van de door de vrederechter bepaalde duur ervan, zijn verschillend naargelang die maatregel bestaat als uitvoering van de alimentatieverplichting in natura dan wel als loutere bestuursmaatregel, waarbij de aard van de maatregel evenwel niet verandert door de enkele omstandigheid van het inleiden van de eis tot echtscheiding (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Uit de bepaling van artikel 577-2, § 3, B.W. volgt dat de deelgenoot die alleen het genot van een onverdeeld goed heeft gehad, voor dit uitsluitend genot aan de deelgenoten een vergoeding verschuldigd is.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Algemeen

Art. 577-2, § 6

C.13.0286.F 23 mei 2014 AC nr. ...

Uit artikel 577-2, § 6, van het Burgerlijk Wetboek, volgt dat de akte van overdracht van een onverdeeld goed aan een derde, ook al is ze geldig t.a.v. laatstgenoemde, niet kan worden tegengeworpen aan de mede-eigenaar die met die akte niet heeft ingestemd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- EIGENDOM -

Artikel 577-2, § 6, van het Burgerlijk Wetboek, volgens hetwelk de daden van beschikking, om geldig te zijn, met medewerking van alle mede-eigenaars moeten geschieden, regelt de verhoudingen tussen de onverdeelde eigenaars van een goed, met uitsluiting van de mogelijke verhoudingen tussen die personen en derden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- EIGENDOM -

C.10.0020.N 28 januari 2011 AC nr. ...

Als mede-eigenaars verzet wensen te doen tegen een pachtoverdracht waarvan hen overeenkomstig artikel 35 van de Pachtwet is kennis gegeven door een pachter die tegelijk mede-eigenaar is, dan verplichten zij deze pachter mede-eigenaar deel te nemen aan deze daad van beheer door hem te dagvaarden in verzet tegen de pachtvernieuwing; als de rechter dit verzet gegrond verklaart dan erkent hij daardoor de noodzaak van de beheersdaad gesteld op initiatief van de verzetdoende mede-eigenaars.

- EIGENDOM -

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Art. 577-2, §§ 3 en 5

C.10.0498.N 2 februari 2012 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in zijn beschikking genomen op grond van artikel 1280 Gerechtelijk Wetboek geoordeeld heeft over de bijdrage van de partijen in de kosten voor onderhoud en opvoeding van de kinderen en over de bijdrage in de lasten met betrekking tot het woonkrediet, rekening houdend met alle gegevens waaronder de behuizing van de partijen, en het uitsluitend genot van de gezinswoning aan de verweerder toekent, houdt niet in dat de rechter, die uitspraak doet over de vereffening-verdeling, niet kan oordelen dat de echtgenoot die tijdens de echtscheidingsprocedure alleen het genot van de gezinswoning had een vergoeding verschuldigd is voor dit genot (1). (1) Cass. 18 mei 2009, AR C.07.0517.N, AC, 2009, nr. 325, met concl. van advocaat-generaal Mortier.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Uit de bepalingen van artikel 557-2, §3, en, §5, Burgerlijk Wetboek volgt dat de deelgenoot die alleen het genot van een onverdeeld goed heeft gehad, voor dit uitsluitend genot aan de deelgenoten een vergoeding verschuldigd is (1). (1) Cass. 18 mei 2009, AR C.07.0517.N, AC, 2009, nr. 325, met concl. van advocaat-generaal Mortier.

- ONVERDEELDHEID -

Art. 577-2, §§ 3 en 5, eerste lid

C.10.0278.N 19 september 2011 AC nr. ...

Uit artikel 577-2, §§3 en 5, eerste lid, B.W. volgt dat in beginsel de deelgenoot die alleen het onverdeeld goed heeft gebruikt en het exclusief genot ervan heeft gehad, een vergoeding verschuldigd is aan de andere deelgenoten in verhouding tot hun aandeel in de opbrengstwaarde van dit goed.

- EIGENDOM -

Art. 577-6, § 2

C.08.0312.N 6 februari 2009 AC nr. 100

De bepaling die voorziet dat de algemene vergadering kan bijeengeroepen worden op verzoek van een of meer mede-eigenaars die ten minste één vijfde van de aandelen in de gemeenschappelijke delen bezitten, beoogt de bescherming van de rechten van de mede-eigenaars, meer bepaald van deze die een minderheidsbelang hebben in de gemeenschappelijke delen; ze staat er niet aan in de weg dat de basisakte deze bescherming uitbreid, zodat de algemene vergadering kan worden samengeroepen op verzoek van een mede-eigenaar die niet ten minste één vijfde van de aandelen in de gemeenschappelijke delen bezit.

- EIGENDOM -

Art. 577-8, § 4, 6°

C.99.0078.F 5 oktober 2000 AC nr. ...

De syndicus heeft krachtens de wet tot opdracht de vereniging van mede-eigenaars in rechte te vertegenwoordigen, ongeacht de bevoegdheid die hem door het reglement van mede-eigendom wordt toegekend (1). (1) Y. Hannequart en F. Moises, "L'administration de l'immeuble par le syndic et par l'éventuel conseil de gérance", in La copropriété forcée dans les immeubles ou groupes d'immeubles bâtis, Brussel, Die Keure, 1995, p. 108 en 113 e.v.; S. Dufrène, "La loi du 30 juin 1994", in La pratique de la copropriété, Brussel, Bruylant, 1996, pp. 18 en 19.

- EIGENDOM -

Art. 577-8, §4, 4°

C.01.0007.N 14 februari 2003 AC nr. 108

Het leggen van een bewarend beslag geldt als een bewarende maatregel die de syndicus bevoegd is te treffen.

- BESLAG - Bewarend beslag

- EIGENDOM -

Art. 577-9, § 1, eerste en tweede lid

C.12.0339.N 26 april 2013 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 577-9, §1, eerste en tweede lid, Burgerlijk Wetboek, zoals te dezen van toepassing, volgt dat de procedurele bevoegdheid van de vereniging van de mede-eigenaars geen afbreuk doet aan het recht van een individuele mede-eigenaar om een vordering in te stellen tegen een andere mede-eigenaar die hem door het onrechtmatig gebruik van de gemeenschappelijk delen een persoonlijk nadeel berokkent (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VORDERING IN RECHTE -

- EIGENDOM -

Art. 577-9, § 1, tweede lid

C.12.0139.N 30 januari 2014 AC nr. ...

Wanneer de mede-eigenaar die een rechtsvordering betreffende zijn kavel alleen instelt, nalaat de syndicus hierover in te lichten, is zijn vordering om die reden niet onontvankelijk.

- EIGENDOM -

Wanneer de mede-eigenaar die een rechtsvordering betreffende zijn kavel alleen instelt, nalaat de syndicus hierover in te lichten, is zijn vordering om die reden niet onontvankelijk.

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 577-9, § 2

C.06.0348.F 4 februari 2008 AC nr. 82

De mede-eigenaar die zich wil beroepen op de onregelmatigheid van een beslissing van de algemene vergadering, moet dit doen binnen de bij wet voorgeschreven drie maanden, zelfs als die onregelmatigheid het gevolg is van een strijdigheid van een bepaling van de basisakte of van het reglement van mede-eigendom met een dwingende wetsbepaling (1). (1) Zie Cass., 4 april 2002, AR C.00.0171.N, AC, 2002, nr 208.

- EIGENDOM -

Art. 577-9, § 2, eerste en tweede lid

C.08.0591.N 18 februari 2010 AC nr. 108

Er is slechts sprake van een beslissing in de zin van artikel 577-9, § 2, van het Burgerlijk Wetboek indien de beslissing wordt genomen door in algemene vergadering verenigde mede-eigenaars en indien die beslissing rechtsgevolgen in het leven roept voor de mede-eigenaars en/of voor derden; een beslissing van de algemene vergadering om de mede-eigenaars te raadplegen en om hen op een latere datum per brief te laten stemmen over een aanbod tot aankoop van een deel van de gemeenschappelijke delen van het gebouw is slechts een voorbereidende beslissing die de in artikel 577-9, § 2, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek bedoelde termijn niet doet lopen (1). (1) In de geannoteerde zaak heeft het O.M. tot de gegrondheid van het middel geconcludeerd en tot vernietiging van het bestreden arrest op grond dat de termijn van verhaal, die het bestaan van een door en in algemene vergadering van de mede-eigenaars genomen beslissing betreft, een vervaltermijn is vanwege dwingende redenen van rechtszekerheid en die, behoudens overmacht, niet vatbaar is voor stuiting of schorsing. Voor het bestaan van een dergelijke beslissing zou het derhalve volstaan dat in voormelde context een besluit werd genomen opdat de vervaltermijn onmiddellijk een aanvang zou nemen op de dag van de litigieuze beslissing, te meer daar artikel 577-9, § 2, B.W. het bestaan van een beslissing - evenmin als het ingaan van de vervaltermijn van drie maanden - afhankelijk stelt van het tijdstip waarop de beslissing in welbepaalde rechtsgevolgen kan resulteren en/of gevolgen teweegbrengt.

- EIGENDOM -

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 577-9, § 6, 2°

C.07.0488.N 3 april 2009 AC nr. 237

Daar de vordering van de mede-eigenaar tot wijziging van de verdeling of de berekening van de lasten strekt tot wijziging van de situatie van de individuele mede-eigenaars met elk hun eigen belang, is zij niet toelaatbaar wanneer zij enkel worden ingesteld tegen de vereniging van mede-eigenaars (1). (1) PRO (voormelde oplossing): Vred. Borgerhout, 3 okt. 1996, R.W. 1998-99, 1261 en T. Not. 1997, 16, noot L. DEHOUCK; Vred. Luik (2de kanton), 6 feb. 1997, T. Vred., 2000, 361, noot G. DE PALMENAER; Vred. Ukkel, 28 juli 1998, Act. Dr. 1999, 737; Vred. Borgerhout, 12 jan. 2000, T. Vred., 2000, 370; Rb. Brussel, 16 mei 2001, T Vred., 2002, 171; Vred. Schaarbeek, 29 jan. 2003, T Vred. 2004, 375; H. BOULARBAHLe contentieux de la copropriété ordinaire et forcée", in N. WATTÉ (ed.), Les copropriétés, Brussel Bruylant, 1999, p. 152-153, nr 50; C. MOSTINLe contentieux de la copropriété depuis l'application de la loi du 30 juin 1994", in N. VERHEYDEN-JEANMART (ed.), La copropriété forcée des immeubles et groupes d'immeubles bâtis - Cinq ans d'application de la loi du 30 juin 1994, Louvain-la-Neuve, U.C.L. - Faculté de droit, 2001, 208-212; S. SNAET en H. VANDENBERGHE, Beginselen van Belgisch Privaatrecht, V, Zakenrecht, Antwerpen, Story-Scientia, 1997, 275; C. VAN HEUVERSWYNVerhaalmogelijkheden en optreden in rechte van de syndicus", in K.F.B.N. (ed.), De gedwongen mede-eigendom van gebouwen of groepen van gebouwen, Gent, Mys & Breesch, 1995, 139; B. VANLERBERGHEDe rol en de nieuwe bevoegdheden van de vrederechter", in H. VANDENBERGHE (ed.). De nieuwe wet op de appartementsmede-eigendom, Leuven, Jura Falconis Libri, 1995, p. 125, nr 22. CONTRA (voormelde oplossing): (impliciet) Vred. Antwerpen (6de kanton), 11 maart 1998, R.W., 1999-00, 1100, noot A. CARETTE en T App. 1998, 17; Vred. Ukkel, 11 juli 2001, T Vred., 2002, 172; G. BLOCKX en S. SNAETKroniek van appartementsmede-eigendom (1994-I 999)", R.W., 1999-00, p. 10; S. DUFRÈNEApproches théorétiques et pratiques de la loi du 30 juin 1994", in Ph. DE PAGE (ed.), La pratique de la copropriété, Brussel, Bruylant, 1996, 47-48; (althans wanneer het gaat om de in artikel 577-9, § 6, 2°, van het Burgerlijk Wetboek bedoelde vordering tot wijziging van de wijze van verdeling van de lasten), J. HANSENNEÀ propos de la rectification des quotes-parts de droits et de charges en cas de copropriété forcée d'immeubles bâtis", noot onder Vred. Ukkel, 28 juli 1998, Act. Dr., 1999, 744-745; J. KOKELENBERG, Th. VAN SINAY en H. VUYEOverzicht van rechtspraak (1994-2000): Zakenrecht", T.P.R., 2001, p. 1022-1026, nr 106; S. SNAETActuele knelpunten van appartementsmede-eigendom", in H. VANDENBERGHE (ed.), Themis-cahier zakenrecht, Brugge, die Keure, 2002-03, p. 41; S. SNAETActuele knelpunten van appartementsmede-eigendom", in H. VANDENBERGHE (ed.), Themis-cahier zakenrecht, Brugge, die Keure, 2005-06, p. 99, nr 38; S. SNAET en R. TIMMERMANSKroniek van appartementsmede-eigendom (2000-2005)", R.W., 2005-06, p. 1612; R. TIMMERMANSDe gemeenschappelijke lasten en schulden bij appartementsmede-eigendom", 0.G.P., 2007, Dossier XIV.Z, p. 215-221; R. TIMMERMANSDe geschillenregeling in de appartementsmede-eigendom", O.G.P., 1997, Dossier XIV.G, Hoofdstuk 3, p. 73-78; R. TIMMERMANS, Handboek appartementsrecht, Kluwer, 2008, p. 1021, nr 1363.

- VORDERING IN RECHTE -

- EIGENDOM -

Art. 577-9, §§ 2 en 6

C.00.0171.N 4 april 2002 AC nr. 208

De in artikel 577-9, § 2, tweede lid van het B.W. gestelde termijn van drie maanden geldt voor de door de mede-eigenaar op grond van het eerste lid van die paragraaf ingestelde vorderingen die opkomen tegen onregelmatige, bedrieglijke of onrechtmatige beslissingen van de algemene vergadering en niet voor de vorderingen ingesteld door de mede-eigenaar op grond van § 6 van die wetsbepaling om de verdeling van de aandelen in gemeenschappelijke gedeelten of de wijze van verdeling van de lasten te wijzigen.

- EIGENDOM -

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 577bis, § 3

C.97.0430.N 4 mei 2001 AC nr. ...

De deelgenoot die alleen het onverdeeld goed heeft gebruikt en het exclusief genot ervan heeft gehad is een vergoeding verschuldigd die aan de deelgenoten toekomt en gelijk is aan de opbrengstwaarde van dit goed (1). (1) Het toepasselijk artikel 577bis B.W. werd als artikel 577-2 vernummerd bij artikel 1 W. 30 juni 1994. De door het Hof gestelde regel is dus niet gesteund op § 5 van dat artikel, die het uitsluitend recht van de deelgenoot regelt.

- ONVERDEELDHEID -

De echtgenoot aan wie, in geval van echtscheiding, de gezinswoning wordt toegewezen, die hij alleen heeft gebruikt en waarvan hij het exclusief genot heeft gehad is een vergoeding verschuldigd die aan de beide echtgenoten toekomt, tussen hen dient verdeeld te worden en gelijk is aan de opbrengstwaarde van dit goed (Impliciet) (1). (1) Het toepasselijk artikel 577bis B.W. werd als artikel 577-2 vernummerd bij artikel 1 W. 30 juni 1994. De door het Hof gestelde regel is dus niet gesteund op § 5 van dat artikel, die het uitsluitend recht van de deelgenoot regelt.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Art. 577bis, § 4

C.92.8329.N 9 september 1994 AC nr. ...

De verkoop door een medeëigenaar van de onverdeelde rechten die hij bezit in een onroerend goed dat deel uitmaakt van een ruimere nalatenschap, vereist niet de medewerking van de overige medegerechtigden van die nalatenschap.~

- ERFENISSEN -

- EIGENDOM -

- ONVERDEELDHEID -

Art. 577bis, § 5, tweede lid

C.94.0290.N 13 juni 1997 AC nr. ...

De vordering tot verbreking van een handelshuurovereenkomst is noch een daad van behoud van het goed, noch een daad van voorlopig beheer, die door de mede-eigenaar alleen kan worden verricht.~

- ONVERDEELDHEID -

Art. 577bis, § 6

C.94.0290.N 13 juni 1997 AC nr. ...

In de regel geldt de bepaling dat andere daden van beheer dan daden van voorlopig beheer alsmede daden van beschikking, om geldig te zijn, met medewerking van alle mede-eigenaars moeten geschieden, slechts tussen mede-eigenaars; ten aanzien van de huurder belet de ondeelbare aard van de handelshuurovereenkomst echter dat een mede-eigenaar, zonder de andere mede-eigenaars in zake te roepen, geldig de verbreking van de huur kan vorderen.~

- ONVERDEELDHEID -

Art. 578

S.03.0137.F 23 mei 2005 AC nr. 289

Art. 3, 5°, K.B. 28 nov. 1969, bepaalt de voorwaarden waaronder de vervoerders van goederen onderworpen zijn aan de sociale zekerheid van de werknemers; een blote eigenaar is een eigenaar in de zin van die bepaling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ... .

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 584

C.05.0406.F 11 januari 2007 AC nr. 19

Wanneer een met een vruchtgebruik bezwaard goed wordt verkocht en het recht van vruchtgebruik op de verkoopprijs wordt verrekend, kan de vruchtgebruiker slechts aanspraak maken op de interest op dat kapitaal (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- VRUCHTGEBRUIK, GEBRUIK EN BEWONING -

Art. 595, tweede lid

C.01.0591.F 17 oktober 2005 AC nr. 514

Als de vruchtgebruiker alleen een pacht heeft toegestaan voor langer dan negen jaar, kan hij die de blote eigendom heeft en volle eigenaar is geworden bij het einde van het vruchtgebruik, eisen dat de pachtduur wordt beperkt tot aan het verstrijken van de negenjarige periode waarin de pacht zich bij het eindigen van het vruchtgebruik bevindt, ook al is de verhuring onderworpen aan de Pachtwet, zonder dat hij gebonden is door de grond- en vormvoorwaarden die de Pachtwet voor de opzegging door de verpachter bepaalt en zonder dat de pachter zich daartegen kan verzetten op grond van artikel 4, tweede lid, Pachtwet (1). (1) Cass., 2 april 1998, AR C.99.0275.N, nr 186.

- VRUCHTGEBRUIK, GEBRUIK EN BEWONING -

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Wanneer een vraag, bedoeld in artikel 26, §1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, bij wege van een middel voor het Hof van Cassatie wordt opgeworpen, meer bepaald een vraag over de schending, door artikel 595, tweede lid, B.W., van de artt. 10 en 11 Gw., moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Het vonnis dat beslist dat de blote eigenaar, die t.g.v. het einde van het vruchtgebruik volle eigenaar is geworden, in geen geval is vrijgesteld van de verplichting om opzegging te doen onder de bij de Pachtwet opgelegde voorwaarden, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Cass., 30 april 2004, AR C.01.0591.F, nr 229.

- VRUCHTGEBRUIK, GEBRUIK EN BEWONING -

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

C.94.0275.N 2 april 1998 AC nr. ...

Als de vruchtgebruiker alleen een verhuring heeft toegestaan van meer dan negen jaar, kan de blote eigenaar die volle eigenaar is geworden door het eindigen van het vruchtgebruik, eisen dat de huur verkort wordt tot aan het verstrijken van de theoretisch berekende negenjaarlijkse periode waarin de huur zich bij het eindigen van het vruchtgebruik bevindt; ook al is de verhuring onderworpen aan de Pachtwet, kan hij dit recht uitoefenen zonder dat hij gebonden is door de grond- en vormvoorwaarden die de Pachtwet voor de opzegging door de verpachter bepaalt en zonder dat de pachter zich daartegen kan verzetten op grond van artikel 4, tweede lid, Pachtwet.

- VRUCHTGEBRUIK, GEBRUIK EN BEWONING -

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 6

C.10.0183.N 29 april 2011 AC nr. ...

De nietigheidssanctie wegens schending van een bepaling van openbare orde vermag niet slechts aangewend te worden jegens degene die die bepaling geschonden heeft.

- OPENBARE ORDE -

C.07.0173.N 29 november 2007 AC nr. 596

Een wet is van openbare orde als hij de essentiële belangen van de Staat of van de gemeenschap raakt of als hij in het privaatrecht de juridische grondslagen bepaalt waarop de economische of morele orde van de maatschappij rust (1). (1) Cass., 19 maart 2007, AR C.03.0582.N, www.cass.be.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

C.03.0103.F 19 mei 2005 AC nr. 284

Het arrest, dat op grond van een feitelijke beoordeling, oordeelt dat de verzekeringsovereenkomst, waarvan het voorwerp bestaat in de dekking van het brandrisico van een bungalow waarvoor geen enkele bouw- of stedenbouwkundige vergunning was uitgereikt, er niet toe heeft geleid een onwettige toestand te scheppen of te handhaven, verantwoordt zijn beslissing naar recht dat het voorwerp van die verzekeringsovereenkomst niet ongeoorloofd is (1). (1) Zie Cass., 8 april 1999, AR C.98.0042.F, nr 199.

- VERBINTENIS -

- VERZEKERING - Landverzekering

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

Het voorwerp van een verzekeringsovereenkomst, dat bestaat in de dekking van een welbepaald risico tegen betaling van een prijs, moet geoorloofd zijn (1). (1) Zie Cass., 8 april 1999, AR C.98.0042.F, nr 199.

- VERZEKERING - Algemeen

Art. 617

C.00.0419.F 5 december 2003 AC nr. 624

Wanneer een bezitsvordering tot staking van de bezitstoornis van het vruchtgebruik en tot betaling van de zonder die stoornis verschuldigde opbrengst ingesteld is door de vruchtgebruiker van een goed en die vruchtgebruiker na de beslissing van de feitenrechter is overleden, kunnen de erfgenamen na het overlijden van de vruchtgebruiker cassatieberoep instellen tegen het vonnis dat diens klacht heeft afgewezen (1). (1) Zie Cass., 31 mei 1978 (AC, 1978, 1163).

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Art. 637

C.09.0022.N 25 februari 2010 AC nr. 127

Een akte die een erfdienstbaarheid vestigt en in het daartoe bestemd register op het kantoor van bewaring der hypotheken is overgeschreven, is tegenwerpelijk aan derden; hieruit volgt dat de latere verkrijger van een onroerend goed ten gunste waarvan in een voorheen op het hypotheekkantoor overgeschreven akte een erfdienstbaarheid is gevestigd, zich kan beroepen op die erfdienstbaarheid, ook al is in zijn akte van verkrijging die erfdienstbaarheid niet vermeld of vermeldt die akte van verkrijging slechts in het algemeen een recht op alle voordelige en nadelige erfdienstbaarheden.

- ERFDIENSTBAARHEID -

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

C.05.0316.N 13 oktober 2006 AC nr. 489

Een erfdienstbaarheid onderstelt een heersend erf en een dienend erf die aan verschillende eigenaars toebehoren; er kan derhalve geen erfdienstbaarheid worden gevestigd tussen gedeelten van een erf die aan een zelfde eigenaar toebehoren.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Art. 640

C.04.0550.F 4 november 2005 AC nr. 564

Het gebruik dat een landbouwer maakt van een hoger gelegen erf overeenkomstig de bestemming ervan is geen verzwaring van de erfdienstbaarheid van het lager gelegen erf waarop modder terechtkomt die wordt meegevoerd met het water dat op natuurlijke wijze van het hoger gelegen erf afloopt.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Art. 640, eerste lid

C.10.0582.N 1 december 2011 AC nr. ...

Artikel 640, eerste lid, Burgerlijk Wetboek verplicht een lager gelegen erf niet om modderstromen te ontvangen die van een hoger gelegen erf afvloeien (1). (1) Zie Cass. 4 nov. 2005, AR C.04.0550.F, AC, 2005, nr. 564.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Art. 646

C.13.0454.N 10 april 2014 AC nr. ...

De onverjaarbaarheid van het recht van een grondeigenaar om krachtens artikel 646 Burgerlijk Wetboek van zijn nabuur de afpaling van de aan elkaar grenzende eigendommen te vorderen, betreft enkel het recht om de scheidingslijn zelf tussen de aangrenzende eigendommen te bepalen en niet de scheidingslijn zelf (1). (1) Zie H. VAN BEVER, Afpaling, in APR, Gent, Story-Scientia 1975, nr. 42.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei

- AFPALING -

- VORDERING IN RECHTE -

C.01.0353.F 28 november 2002 AC nr. 641

De afpaling, waartoe ieder eigenaar zijn nabuur kan verplichten, strekt enkel ertoe de grenzen te bepalen van hun aangrenzende eigendommen.

- AFPALING -

Art. 653

C.04.0049.F 13 januari 2005 AC nr. 20

Het vermoeden van mandeligheid, ingesteld bij artikel 653 B.W., wordt niet uitgebreid tot een muur die tot scheiding dient tussen een gebouw en een binnenplaats of tuin.

- MANDELIGHEID -

C.98.0073.F 20 mei 1999 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing die vaststelt dat de aangrenzende onroerende goederen, voor ze door de partijen werden verkregen, één geheel vormden en dat één van de partijen later een gebouw heeft opgericht dat steunde op de muur van het aangrenzende gebouw die de scheiding tussen de twee erven vormt, en vervolgens overweegt dat het vermoeden van mandeligheid van toepassing blijft als de muur voor het achteraf optrekken van het gebouw geen scheiding tussen gebouwen vormde.

- MANDELIGHEID -

Art. 661

C.02.0571.N 4 december 2003 AC nr. 622

De enkele omstandigheid dat een nabuur voordeel haalt uit een vooraf bestaande muur houdt geen bezitsaanmatiging van die muur in (1). (1) Cass., 22 juni 1990, AR 6897, nr 619.

- MANDELIGHEID -

Het enkele feit dat van essentiële functies van een vooraf bestaande muur gebruik wordt gemaakt houdt geen bezitsaanmatiging van die vooraf bestaande muur in.

- MANDELIGHEID -

C.99.0527.F 28 juni 2001 AC nr. ...

Art. 661 B.W. wordt geschonden door de beslissing die niet vaststelt dat de ingebruikneming van een scheidingsmuur, eigendom van een buur, een bezitsaanmatiging of een feitelijkheid oplevert waartegen de eigenaar van de muur zich kan verzetten en die van die aard is dat daaruit de ondubbelzinnige wil blijkt van de inbezitnemer om de mandeligheid van de scheidingsmuur te verwerven (1). (1) Het O.M. had het Hof verzocht om op een vroegere beslissing terug te komen, die was gewezen op de eensluidende conclusie van procureur-generaal Krings (zie concl. cass., 18 feb. 1983, AR. 3602, nr. 344) volgens welke artikel 661 alleen betrekking heeft op de gevolgen van de toe-eigening of van de feitelijkheid voor de mandeligheid en niet op de begrippen toe-eigening of feitelijkheid, en het middel derhalve niet ontvankelijk is. Subsidiair concludeerde hij dat het middel niet gegrond was, in zoverre de door de appèlrechters in aanmerking genomen feitelijke gegevens "un contact matériel entre les deux immeubles" opleverden zoals het Franse Hof van Cassatie dat noemt (Fr. Cass., 8 maart 1972, JCP, 1972, 17.248) en daaruit de ondubbelzinnige wil van degene die zich het bezit aanmatigt blijkt om de mandeligheid van de muur af te kopen.

- MANDELIGHEID -

Art. 663

C.02.0571.N 4 december 2003 AC nr. 622

Het voorschrift van artikel 663 van het Burgerlijk Wetboek dat bepaalt dat, in steden en voorsteden, eenieder zijn nabuur kan verplichten om bij te dragen tot het bouwen en herstellen van de afsluiting die dient tot scheiding van hun in die steden en voorsteden gelegen huizen, binnenplaatsen en tuinen, legt niet op dat een op de scheidingslijn vooraf bestaande muur door de nabuur moet worden overgenomen als hij daar geen gebruik van maakt.

- AFSLUITING -

Art. 682

C.96.0431.F 28 november 1997 AC nr. ...

De rechter die vaststelt dat een erf ingesloten is, kan daaraan, op het erf van een derde, een erfdienstbaarheid van uitweg toekennen zodat het een toereikende toegang krijgt, niet rechtstreeks tot de openbare weg, maar tot een ander erf van dezelfde eigenaar met een uitweg naar de openbare weg.~

- ERFDIENSTBAARHEID -

Art. 682, § 1

C.13.0365.F 11 december 2014 AC nr. 779

Artikel 682, §1, van het Burgerlijk Wetboek houdt, zowel bij de omschrijving van de insluiting van een erf als bij het beoordelen van het recht van uitweg over of onder dat erf, rekening met elk economisch rendement dat door de bestemming van het erf mogelijk wordt gemaakt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- ERFDIENSTBAARHEID -

C.12.0503.N 3 mei 2013 AC nr. ...

De eigenaar van een perceel dat zelf geen toegang heeft tot de openbare weg kan slechts een uitweg vorderen over de erven van zijn naburen als zijn perceel is ingesloten.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Het perceel dat zelf geen toegang heeft tot de openbare weg is niet ingesloten als het toegang kan nemen tot de openbare weg over het erf van de eigenaar van dat perceel; het is daarbij vereist maar voldoende dat de toegang over het erf van de eigenaar van het perceel dat geen toegang heeft tot de openbare weg, kan ingericht worden zonder overdreven onkosten of ongemakken, hetzij op het perceel waarvoor uitweg wordt gevorderd, hetzij op het erf van dezelfde eigenaar waarover de uitweg kan worden genomen.

- ERFDIENSTBAARHEID -

C.09.0032.F 14 oktober 2010 AC nr. 601

Artikel 682, §1, van het Burgerlijk Wetboek houdt, zowel bij de omschrijving van de insluiting van een erf, als bij het beoordelen van het recht van uitweg over of onder dat erf, rekening met elk economisch rendement dat door de bestemming van het erf mogelijk wordt gemaakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ERFDIENSTBAARHEID -

C.08.0295.N 6 februari 2009 AC nr. 102

Hoewel de bepaling dat de eigenaar wiens erf ingesloten ligt omdat dit geen voldoende toegang heeft tot de openbare weg en deze toegang niet kan inrichten zonder overdreven onkosten of ongemakken, voor het normale gebruik van zijn eigendom naar de bestemming ervan, een uitweg kan vorderen over de erven van zijn naburen, tegen betaling van een vergoeding in verhouding tot de schade die hij mocht veroorzaken, niet vereist dat het erf van degene die een uitweg vordert, volledig moet zijn ingesloten, kan geen uitweg worden toegekend als blijkt dat de moeilijkheden die de eigenaar van het beweerd ingesloten erf ondervindt om een voldoende toegang te hebben tot de openbare weg in overeenstemming met het normale gebruik van zijn eigendom en de bestemming ervan, niet voortspruiten uit de ligging van zijn erf, maar uit de bouwwerken die op dit erf zijn uitgevoerd door de eigenaar of zijn rechtsvoorganger (1). (1) Zie Cass., 14 juni 1985, AR 4639, AC, 1984-85, nr. 628.

- ERFDIENSTBAARHEID -

C.97.0261.N 6 april 2000 AC nr. ...

Is niet ingesloten in de zin van artikel 682, § 1, B.W., het erf dat een toegang heeft tot de openbare weg, die wordt gedoogd door de eigenaar of gebruiker van het naburig erf; het is dan zonder belang dat die gedoogde toegang niet de minst schadelijke is.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Art. 683, tweede lid

C.13.0059.N 26 september 2013 AC nr. ...

Artikel 683, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek wordt niet buiten werking gesteld als het beweerdelijk ingesloten perceel op het ogenblik van de splitsing, bij wijze van gedoogzaamheid op een andere plaats uitweg kon nemen naar de openbare weg; de eigenaar van een ingesloten perceel beschikt weliswaar niet over een actueel belang om een uitweg te vorderen zolang hem bij wijze van gedoogzaamheid een uitweg wordt verleend, maar dat belet niet dat als dit gedogen ophoudt, hij zijn recht op uitweg slechts kan uitoefenen tegen de eigenaars van de afgesplitste percelen.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Art. 684

C.04.0077.F 10 maart 2005 AC nr. 147

Hoewel de omstandigheden waarin een einde wordt gemaakt aan een gedogen, zoals een uitweg op een erf, foutief kunnen zijn en het recht om zijn goed af te sluiten eveneens een misbruik kan opleveren, maakt een partij zich niet schuldig aan een dergelijke fout of een dergelijk misbruik door een einde te maken aan een gedogen van uitweg op een erf waarvan zij het bezit aantoont of door dat goed af te sluiten teneinde te beletten dat voornoemd bezit wordt aangetast (1). (1) Bij arrest van 23 feb. 1995 (AR C.94.0093.F, nr. 105 en noot H. VUYE "Een knoop doorgehakt: geen bezitsvordering voor de noodwet", Recente arresten van het Hof van cassatie, 1995, p. 209) bevestigd bij Cass., 22 maart 2002 (AR C.00.0060.F, nr. 195) heeft het Hof ontkennend geantwoord op de vraag of bezitsvorderingen inzake wettelijke erfdienstbaarheden die ingesteld worden wegens ingeslotenheid ontvankelijk zijn; aangezien de bezitsvordering niet samen met de eigendomsvordering mag worden ingesteld, impliceert het instellen van een eigendomsvordering dat afstand wordt gedaan van de bezitsvordering.

- BEZITSVORDERING [ZIE: 079 BEZIT] -

C.00.0600.F 22 maart 2002 AC nr. 195

Niet-ontvankelijk is de vordering tot herstel in het bezit, wanneer zij betrekking heeft op een wettelijke erfdienstbaarheid van uitweg (1). (1) Cass., 23 feb. 1995, A.R. C.94.0093.F, nr. 105.

- BEZIT -

C.94.0093.F 23 februari 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de vordering tot herstel in het bezit, wanneer ze betrekking heeft op een wettelijke erfdienstbaarheid van uitweg.~

- BEZIT -

Art. 686

C.00.0486.F 21 september 2001 AC nr. ...

De beslissing die eerst vaststelt dat een beding, waarbij een erfdienstbaarheid van doorgang wordt gevestigd ten voordele van de verkoper en van de nieuwe koper van een erf, slechts in de koopakte werd ingevoegd om de toestand van een tijdelijke ingeslotenheid te verhelpen die ontstaan was door de noodzakelijke splitsing van koopakten betreffende verschillende erven, en vervolgens dat recht omschrijft als een persoonlijk recht en beslist dat het niet overgedragen kan worden, miskent het wettelijk begrip erfdienstbaarheid niet (1). (1) Zie Cass. 16 mei 1952, AC, 1952, 518.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Art. 688, derde lid

C.12.0118.F 21 maart 2013 AC nr. ...

Een erfdienstbaarheid van afvoer van huishoudelijk afvalwater vereist, om uitgevoerd te worden, telkens een daad van de mens en is niet voortdurend.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Art. 695

C.12.0305.N 30 januari 2014 AC nr. ...

Een titel van erkenning in de zin van artikel 695 van het Burgerlijk Wetboek maakt het mogelijk om een gebruiksrecht te vestigen in de vorm van een erfdienstbaarheid.

- ERFDIENSTBAARHEID -

C.98.0167.F 28 januari 1999 AC nr. ...

Bij ontstentenis van een akte van erkenning van een niet voortdurende erfdienstbaarheid, zoals een erfdienstbaarheid van overgang, dient het optreden van een partij, om als akte van erkenning te gelden, een bekentenis uit te maken die de wil impliceert het bestaan van de erfdienstbaarheid te erkennen.~

- ERFDIENSTBAARHEID -

Bij ontstentenis van een akte van erkenning van een niet voortdurende erfdienstbaarheid, zoals een erfdienstbaarheid van overgang, dient het optreden van een partij, om als akte van erkenning te gelden, een bekentenis uit te maken die de wil impliceert het bestaan van de erfdienstbaarheid te erkennen.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

Art. 701, eerste lid

C.01.0420.F 6 maart 2003 AC nr. 153

De bodemrechter beoordeelt op onaantastbare wijze in feite of er al dan niet een belemmering bestaat voor de uitoefening van de erfdienstbaarheid.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Art. 708

C.04.0358.F 6 januari 2006 AC nr. 18

Het beperkte gebruik van een erfdienstbaarheid gedurende een termijn van dertig jaar kan tot gevolg hebben dat die erfdienstbaarheid gedeeltelijk tenietgaat en dat ze bijgevolg beperkt wordt tot de grenzen waarbinnen zij werd uitgeoefend; mits de materiële gesteldheid van de plaats de volledige uitoefening van de erfdienstbaarheid mogelijk maakt, kan de omstandigheid dat de eigenaar van het heersend erf, die de erfdienstbaarheid uitoefent overeenkomstig zijn titel, en het gebruik ervan beperkt tot wat hij nodig heeft en wat hem past, evenwel niet worden beschouwd als een beperkt gebruik dat het gedeeltelijk tenietgaan van de erfdienstbaarheid tot gevolg kan hebben.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Art. 724

C.96.0429.N 21 september 2000 AC nr. ...

Uit de regel dat de erfgenamen van rechtswege in het bezit treden van de goederen, de rechten en de rechtsvorderingen van de overledene, onder de verplichting om alle lasten van de nalatenschap te voldoen, volgt dat de erfgenaam voor planschade een beroep kan doen op de toestand van het goed vóór het openvallen van de nalatenschap en belang kan hebben om daarop een beroep te doen, indien het gewijzigde stedebouwkundig plan voor hem een nadelige toestand schept.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 739

C.04.0414.F 27 juni 2008 AC nr. 409

De plaatsvervulling is een fictie van de wet die niet ten goede komt aan de langstlevende echtgenoot.

- ERFENISSEN -

Art. 745bis

C.95.0462.N 12 maart 1998 AC nr. ...

Uit de beslissing dat waarden behoren tot een nalatenschap volgt niet noodzakelijk, noch kan rechtstreeks afgeleid worden de beslissing tot afgifte van die waarden aan de langstlevende echtgenoot die het vruchtgebruik heeft van die nalatenschap.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- VRUCHTGEBRUIK, GEBRUIK EN BEWONING -

- ERFENISSEN -

Art. 778

C.96.0385.F 23 januari 1998 AC nr. ...

Uit de vaststelling dat de weduwe en de zoon van een overledene, na diens overlijden, de inboedel volledig hebben behouden van het pand dat de weduwe van de overledene samen met hem betrok op het ogenblik van diens overlijden, heeft de rechter niet wettig kunnen afleiden dat die erfgenamen een daad van stilzwijgende aanvaarding van de erfenis hadden verricht.

- ERFENISSEN -

Het Hof van Cassatie vermag na te gaan of de feitenrechter, uit de feiten die hij vaststelt, wettig de stilzwijgende aanvaarding van een erfenis heeft kunnen afleiden.

- ERFENISSEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Art. 788

C.98.0371.N 22 juni 2000 AC nr. ...

Niet de schuldeisers van de erflater, maar alleen de schuldeisers van de erfgenaam die de nalatenschap heeft verworpen kunnen de vernietiging ervan vorderen, en de machtiging om uit hoofde van de erfgenaam in zijn plaats de nalatenschap te aanvaarden (1). (1) De Page, H., en Dekkers, R., Traité élémentaire de droit civil belge, IX, Bruylant 1974, 577 e.v., nrs. 774, 775 en 776.

- ERFENISSEN -

Art. 792

C.08.0527.F 31 mei 2010 AC nr. 376

Het bedrog waarbij een erfgenaam, ten nadele van zijn mede-erfgenamen, de gelijkheid van de verdeling tracht te verbreken door zich goederen van de erfenis toe te eigenen of van de overledene verkregen giften verborgen te houden, moet bestaan op het tijdstip van de verdeling met de mede-erfgenamen (1). (1) Zie Cass., 24 sept. 1981, AR 6372, AC, 1980-81, nr. 66.

- ERFENISSEN -

De erfgenaam die de goederen van een nalatenschap weggemaakt of verborgen gehouden heeft, kan de in artikel 792 B.W. bedoelde sanctie niet ontlopen, tenzij hij uiterlijk vóór het afsluiten van de in artikel 1175 Ger.W. bedoelde boedelbeschrijving uit eigen beweging op de leugenachtige verklaring is teruggekomen, zonder daartoe door de omstandigheden te zijn gedwongen (1). (1) Cass., 21 nov. 2004, AR C.02.0431.F, AC, 2004, nr. 543.

- ERFENISSEN -

Hoewel artikel 1183, 10°, Ger.W., bepaalt dat de boedelbeschrijving, behalve de formaliteiten die aan alle notariële akten gemeen zijn, de waarschuwing door de notaris bevat dat de wet straffen uitvaardigt tegen hen die zich schuldig maken aan het wegmaken of helen van voorwerpen of aan meineed, geeft dat artikel niet de mogelijkheid om de in artikel 792 B.W. bepaalde sanctie te ontlopen, wanneer de heling reeds voordien, en zonder enige spontane verklaring, aan het licht is gekomen.

- ERFENISSEN -

P.99.0437.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

De burgerlijke sanctie van artikel 792 B.W. waarbij de erfgenamen die goederen van de nalatenschap hebben weggemaakt of verborgen gehouden, de bevoegdheid verliezen om de nalatenschap te verwerpen en, al verwerpen zij deze, toch zuiver erfgenaam blijven, zonder op enig aandeel in de weggemaakte of verborgen gehouden zaken aanspraak te kunnen maken, vormt de vergoeding die aan de benadeelde medeerfgenamen verschuldigd is, maar neemt niet weg dat het bedrieglijk vervreemden van goederen van de nalatenschap een misdrijf is en, bijgevolg, ook aanleiding tot strafvervolging kan geven (1). (1) Cass., 4 jan. 1909, (Bull. en Pas., 1909, I, 78).

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

C.96.0040.F 12 december 1996 AC nr. ...

De rechtsvordering wegens verberging van nalatenschap kan weliswaar gelijktijdig met de verdeling worden ingesteld, maar zij kan ook rechtstreeks, hetzij vòòr hetzij na de verdeling worden ingesteld, met dien verstande dat iedere erfgenaam slechts kan opkomen voor zijn eigen aandeel in de verborgen gehouden zaak.

- ERFENISSEN -

Art. 809, eerste lid

C.13.0453.N 5 september 2014 AC nr. ...

De beneficiaire aanvaarding van een erfenis doet een toestand van samenloop ontstaan en de erfgenaam is belast met de vereffening en verdeling met dien verstande dat de schuldeisers van de nalatenschap die binnen de in artikel 793, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek bedoelde termijn aangifte hebben gedaan, worden voldaan met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel en de wettelijke redenen van voorrang en de legaten pas worden uitgekeerd nadat de schulden van de nalatenschap zijn vereffend; de uitkering van legaten voordat de schulden van de nalatenschap zijn vereffend is niet tegenwerpelijk aan de schuldeisers; indien het nog niet verdeelde actief onvoldoende is om hun schuldvordering te voldoen, beschikken zij over een verhaal op de legatarissen aan wie het legaat voortijdig werd uitgekeerd (1). (1) Zie concl. OM.

- ERFENISSEN -

Art. 813

C.10.0206.N 15 april 2011 AC nr. ...

De nalatenschap, en in het bijzonder de erfgenamen die de nalatenschap alsnog aanvaarden, zijn gebonden door de handelingen die de curator over een onbeheerde nalatenschap wettig heeft verricht; een door die curator geformuleerd aanbod tot verkoop van een welbepaald goed tegen een welbepaalde prijs bindt de nalatenschap waarvoor de curator als vertegenwoordiger optrad, gedurende de in het aanbod gepreciseerde termijn, of bij gebreke daaraan, gedurende een redelijke termijn, zonder dat de omstandigheid dat de opdracht van de curator nadien werd beëindigd, tot gevolg heeft dat een door hem namens de nalatenschap geldig geformuleerd aanbod vervalt.

- ERFENISSEN -

Art. 815

C.13.0461.F 7 maart 2014 AC nr. ...

Er bestaat een onverdeeldheid tussen personen die op een zaak of op een geheel van zaken een recht van dezelfde aard hebben, elk voor een gedeelte daarvan.

- ONVERDEELDHEID -

C.08.0018.F 20 september 2013 AC nr. ...

Artikel 815 van het Burgerlijk Wetboek, waarvan het eerste lid bepaalt dat niemand kan worden genoodzaakt in onverdeeldheid te blijven en dat de verdeling te allen tijde kan worden gevorderd, niettegenstaande enige hiermee strijdige verbodsbepaling, is niet van toepassing op de vrijwillige onverdeeldheid in hoofdzaak (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- ONVERDEELDHEID -

Art. 819

C.05.0368.N 16 maart 2006 AC nr. 157

De regeling in het Burgerlijk en het Gerechtelijk Wetboek van de wijze waarop de vereffening-verdeling van een nalatenschap moet verlopen is niet van openbare orde of dwingend recht.

- ERFENISSEN -

C.03.0122.N 26 november 2004 AC nr. 570

Vanaf het openvallen van de nalatenschap kunnen de erfgenamen te allen tijde, en ook in het kader van een gerechtelijke verdeling, overeenkomen omtrent de wijze waarop tot verdeling van de onverdeelde goederen wordt gekomen; zo kunnen zij overeenkomen dat de onverdeelde goederen in nature zullen worden verdeeld, openbaar geveild of onderhands verkocht (1). (1) W. Pintens, B. Van der Meersch en K. Vanwinckelen, Inleiding tot het familiaal vermogensrecht, Universitaire Pers, 2002, 848 nr 1888; M. Puelinckx-Coene, J. Verstraete en N. GeelhandOverzicht van rechtspraak Erfenissen 1988-1995", T.P.R. 1997, (133) nr 204-205.

- ERFENISSEN -

Art. 841

C.04.0032.F 7 september 2006 AC nr. 395

De gewettigdheid van het belang bij erfuitkoop vloeit niet uitsluitend voort uit de hoedanigheid van erfgenaam, maar uit het voornemen van degene die het uitoefent om één van de doeleinden te verwezenlijken waarvoor dat uitzonderlijk recht, dat afwijkt van het gemeen recht, in het leven is geroepen; die doeleinden zijn niet alleen beperkt tot het behoud van de goederen binnen de familie (1). (1) Zie cass., 22 jan. 1971, AC, 1970, 501; 22 april 1994, AR 8096, nr 194; Verslag door Chabot de l'Allier, gedaan voor het Tribunat tijdens de zitting van 7 germinal jaar XII (16 april 1803), Locré, Législation civile, commerciale et criminelle, V, 1836, nr 59, p. 18; Laurent, Principes du Code civil, X, 1874, nrs 341 e.v.; De Page, Traité élémentaire de Droit civil belge, X, 1974, nr 1126; over het misbruik van een doelgebonden recht, cass., 28 april 1972, AC, 1972, 815; 24 sept. 2001, AR S.00.0158.F, nr 490.

- ERFENISSEN -

Artikel 841 B.W. is een uitzonderingsbepaling die afwijkt van het gemeen recht, daar het op grond hiervan mogelijk is de verkrijger het voordeel van een bij wet toegestane overeenkomst te ontnemen, teneinde het toe te kennen aan een persoon die geen partij is geweest bij die overeenkomst.

- ERFENISSEN -

Erfuitkoop strekt ertoe de zaken van de familie te beschermen tegen de vermenging van derden, moeilijkheden te voorkomen die door de aanwezigheid van die derden bij de verdeling kunnen ontstaan en het behoud van het familiefortuin te bevorderen (1). (1) Zie cass., 22 jan. 1971, AC, 1970, 501; 22 april 1994, AR 8096, nr 194; Verslag door Chabot de l'Allier, gedaan voor het Tribunat tijdens de zitting van 7 germinal jaar XII (16 april 1803), Locré, Législation civile, commerciale et criminelle, V, 1836, nr 59, p. 18; Laurent, Principes du Code civil, X, 1874, nrs 341 e.v.; De Page, Traité élémentaire de Droit civil belge, X, 1974, nr 1126; over het misbruik van een doelgebonden recht, cass., 28 april 1972, AC, 1972, 815; 24 sept. 2001, AR S.00.0158.F, nr 490.

- ERFENISSEN -

Art. 882

C.05.0536.N 22 december 2006 AC nr. 673

In afwachting van de vereffening-verdeling van de nalatenschap kan de koper van een onverdeeld aandeel in een goed uit die nalatenschap bij de vereffening en verdeling geen rechten als deelgenoot laten gelden op dat goed, doch wel als schuldeiser van de verkoper toezien op die verdeling (1). (1) Zie V. SAGAERT, Commentaar bij artikel 882, B.W. in Erfenissen, schenkingen en testamenten. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Antwerpen, Kluwer, Afl. 23, 57-58, nrs 3-4 en 60-61, nrs 7-9.

- VERDELING -

- ONVERDEELDHEID -

- EIGENDOM -

- ERFENISSEN -

Art. 883

C.10.0551.F 21 januari 2013 AC nr. ...

Na de verdeling bepaald bij artikel 883 van het Burgerlijk Wetboek, mag de pachter, overeenkomstig artikel 34 van de wet van 4 november 1969 betreffende de pacht, de pacht van de gronden die door de verdeling aan één van de deelgenoten zijn toegewezen, zonder toestemming overdragen aan een persoon bedoeld in die bepaling, aangezien die overdracht ten aanzien van die laatste betrekking heeft op het geheel van de pacht.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Uit artikel 883 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat, wanneer meerdere in onverdeeldheid zijnde eigenaars een pachtovereenkomst zijn aangegaan en het verhuurde goed vervolgens onder hen verdeeld wordt, de pachter na die verdeling afstand kan doen van de pacht van de gronden die aan één van de deelgenoten is toegewezen met de loutere instemming van die laatste.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Uit artikel 883 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat, om de pacht van rechtswege te vernieuwen ten voordele van de overnemer bedoeld in artikel 34 van de wet van 4 november 1969, wanneer verschillende in onverdeeldheid zijnde eigenaars een pachtovereenkomst zijn aangegaan, het verhuurde goed vervolgens onder die laatsten verdeeld wordt en de pachter de pacht van de gronden overdraagt die door de verdeling aan één van de deelgenoten is toegewezen, het volstaat dat de overdracht louter aan die deelgenoot ter kennis wordt gebracht overeenkomstig artikel 35 van voormelde wet.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

C.05.0536.N 22 december 2006 AC nr. 673

De verkoop van zijn onverdeeld aandeel in een goed uit een ruimere nalatenschap door een mede-erfgenaam aan een derde heeft steeds een voorwaardelijk karakter en kan de goederen die bij de uiteindelijke vereffening-verdeling van die nalatenschap in de kavel van een andere mede-erfgenaam worden geplaatst niet aantasten (1). (1) Zie Cass., 9 sept. 1994, AR 8329, nr 366, met conl. eerste adv.-gen. D'HOORE (in dezelfde zaak en waarnaar het bestreden arrest in zijn redengeving verwijst); zie ook F. LAURENT, Principes de droit civil, X, Brussel, Bruylant-Christophe & Comp., 1874, 284, nr 253, R.P.D.B. 1951, V° Successions, 243, nr 1128, H. DE PAGE, Traité, IX, 1946, 760, nr 1089, Ch. SLUYTS, Gevolgen van de verdeling en vrijwaring van kavels, artikel 883, B.W. in Erfenissen, schenkingen en testamenten. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Antwerpen, Kluwer, Afl. 16, 9-12, nrs 1-6, 19, nrs 16 en 20, nr 18; H. CASMAN, Enkele open vragen omtrent beschikkingsbevoegdheden over onverdeelde zaken, in Liber Amicorum Prof. Dr. G. Baeteman, E. Story-Scientia, 1997, 8-12, nrs 9-16.

- VERDELING -

- ONVERDEELDHEID -

- EIGENDOM -

- ERFENISSEN -

C.97.0134.N 16 april 1999 AC nr. ...

De minderwaarde ontstaan door de uitwerking van een plan van aanleg geeft recht op schadevergoeding; dat recht ontstaat ofwel bij overdracht van het goed, ofwel bij de weigering van een bouw- of verkavelingsvergunning of nog bij het afleveren van een negatief stedebouwkundig attest.~ Wanneer erfgenamen in onverdeeldheid bepaalde goederen hebben die het voorwerp zijn van een plan van aanleg, ontstaat de minderwaarde op het ogenblik dat het plan van aanleg uitwerking heeft, maar het recht op schadevergoeding ontstaat slechts vanaf het ogenblik dat een daad wordt gesteld die de minderwaarde tot uiting brengt.~ Wanneer een mede-eigenaar van een onroerend goed door de vereffening en verdeling van de nalatenschap die goed in zijn kavel krijgt, maakt dit geen overdracht van het goed uit.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 894

C.09.0093.F 25 januari 2010 AC nr. 57

Wanneer de begiftigde een hypotheek gevestigd heeft op een onroerend goed als waarborg voor de afbetaling, door de schenker, van een lening die deze heeft aangegaan om het door de begiftigde aangekochte goed te financieren, heeft die omstandigheid, die geen weerslag heeft op het bedrag waarvan de schenker zich heeft ontdaan, niet tot gevolg dat de schenking moet worden geraamd op grond van de waarde die het onroerend goed heeft verkregen (1). (1) Zie concl. O.M.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Wanneer een persoon in eigen naam onroerende goederen aankoopt met geld dat hem door een andere persoon om niet is gegeven of met door laatstgenoemde afbetaalde leningen, hebben die giften uitsluitend dat geld of die afbetaalde bedragen en geenszins de onroerende goederen zelf tot voorwerp (1). (1) Zie concl. O.M

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

C.06.0332.N 12 december 2008 AC nr. 723

De oorzaak van een schenking onder de levenden ligt niet uitsluitend in het begiftigingsoogmerk van de schenker maar in de doorslaggevende beweegreden die hem ertoe gebracht heeft de gift of de schenking te doen (1). (1) Zie Cass., 16 nov. 1989, AR 8402, AC, 1989-90, nr. 169 en Cass., 21 jan. 2000, AR C.98.0335.F, AC, 2000, nr. 56.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 895

C.07.0445.N 31 oktober 2008 AC nr. 601

Het recht van de legataris om te ontvangen ontstaat bij het overlijden van de testator.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

C.98.0335.F 21 januari 2000 AC nr. ...

De oorzaak van een schenking bij testament ligt niet uitsluitend in de vrijgevige bedoeling van de schenker, maar in de hoofdzakelijke beweegreden die bij hem heeft voorgezeten en die hem ertoe gebracht heeft te legateren.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 896

C.00.0670.N 30 mei 2003 AC nr. 327

In het geval dat de erfstelling over de hand wordt opgelegd aan de algemene legataris heeft de vastgestelde nietigheid ervan niet tot gevolg dat de goederen die ervan het voorwerp uitmaken toevallen aan die algemene legataris (1). (1) Zie BAUDRY-LACANTINERIE G. en COLIN M., Traité théorique et pratique de droit civil, XI, Des donations entre vifs et des testaments, II, Parijs, Librairie de la société du recueil général des lois et des arrêts, 1905, p. 567, nr 3206; DE PAGE H., Traité élémentaire de droit civil belge, VIII-1, Les libéralités (généralités) - Les donations, Brussel, Bruylant 1962, p. 299-300, nr 220, H; DE PAGE H. en DEKKERS R., Traité élémentaire de droit civil belge, VIII-2, Les testaments, Brussel, Bruylant 1973, p. 1874, nr 1736, sub 4°; LAURENT F., Principes de droit civil, XIV, Brussel, Bruylant 1875, p. 613-615, nr 521; TERRÉ F. en LEQUETTE Y., Droit civil - Les successions et les libéralités, Parijs, Dalloz, 1997, p. 458, nr 565, voetnoot 8. Zie ook: Cass. fr., 6 jan. 1863, Dalloz 1863, I, 43; Cass. fr., 16 maart 1874, Dalloz 1874, I, 354.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 901

C.99.0220.N 7 maart 2002 AC nr. 164

Artikel 458 van het Strafwetboek verhindert niet dat een doktersattest, dat tijdens het leven van de geesteszieke regelmatig is afgeleverd, zoals met het oog op het opnemen van de testateur in een rust- en verzorgingstehuis betreffende de evaluatieschaal van de staat van afhankelijkheid in tijd en ruimte op basis waarvan de residenten worden ingedeeld in meerdere categorieën van zorgbehoevendheid, wordt overgelegd in een latere procedure tot nietigverklaring van het testament van deze testateur (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 2001 A.R. C.97.0293.N, nr 40, met conclusie O.M.

- GEESTESZIEKE -

- BEROEPSGEHEIM -

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Het medisch beroepsgeheim is niet absoluut en heeft tot doel de patiënt te beschermen, zodat het niet tot gevolg mag hebben dat de bescherming voortvloeiend uit artikel 901 van het Burgerlijk Wetboek aan de geesteszieke wordt ontnomen en dat deze niet wordt beschermd tegen zijn eigen daden (1). (1) Cass., 19 jan. 2001, A.R. C.97.0293.N, nr 40, met conclusie O.M.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

- GEESTESZIEKE -

- BEROEPSGEHEIM -

C.97.0293.N 19 januari 2001 AC nr. ...

Het medisch beroepsgeheim is niet absoluut (1); het heeft tot doel de patiënt te beschermen (2), zodat het niet tot gevolg mag hebben dat de bescherming voortvloeiend uit artikel 901 van het Burgerlijk Wetboek aan de geesteszieke wordt ontnomen en dat deze niet wordt beschermd tegen zijn eigen daden (3). (1) Zie concl. O.M. Cass., 29 okt. 1991, A.R. 3185, nr. 117. (2) Cass., 16 dec. 1992, A.R. 86, nr. 801. (3) Zie Cass.Fr., 26 mei 1964, Dall., 1965, Jur., 109, met noot Le Bris, R.F., J.C.P., 1964, II, 13.751, met concl. A.G. Lindon.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

- GEESTESZIEKE -

- BEROEPSGEHEIM -

Wie, op grond dat de testateur ongezond was van geest, de nietigheid van een testament inroept moet bewijzen dat zulks het geval was op het ogenblik dat de testateur het betwiste testament opstelde; hij kan dit bewijs leveren door alle middelen van recht (1). (1) Zie concl. O.M. Cass., 15 feb. 1957, Pas., I, 713 en 24 feb. 1972, ibid., I, 583.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 902

C.93.0271.N 28 april 1995 AC nr. ...

De uit artikel 907, tweede lid, B.W. voortvloeiende onbekwaamheid om te verkrijgen is niet toepasselijk op de bijzondere voorlopige bewindvoerder van de in een krankzinnigengesticht opgesloten krankzinnige.~

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 909, tweede lid

C.07.0445.N 31 oktober 2008 AC nr. 601

De bepaling dat beheerders en personeelsleden van rustoorden, rust- en verzorgingstehuizen alsmede van om het even welke collectieve woonstructuur ook voor bejaarden, geen voordeel kunnen genieten van beschikkingen onder de levenden of bij testament die een persoon die in hun instelling heeft verbleven gedurende zijn verblijf aldaar te hunnen behoeve mocht hebben gemaakt, strekt ertoe de schenker of de testator te beschermen met een onweerlegbaar vermoeden dat de begiftiging het gevolg is van de afhankelijkheid waarin hij zich bevindt tegenover de begiftigde of legataris (1). (1) Art. 909, tweede lid, B.W. zoals ingevoegd bij artikel 2, 2°, W. 22 april 2003.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 915

C.93.0146.N 17 februari 1995 AC nr. ...

Wanneer de wet bewijsvoering door getuigen niet verbiedt, oordeelt de rechter in feite en derhalve op onaantastbare wijze of een getuigenbewijs dienstig kan worden geleverd, mits hij het principieel recht om zodanig bewijs te leveren niet miskent.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

Art. 915bis, § 3, eerste lid

C.94.0035.F 22 december 1994 AC nr. ...

Het testament waarin de langstlevende echtgenoot wordt onterfd mag opgemaakt zijn vóór de scheidingsperiode die onmiddellijk aan het overlijden van de erflater voorafgaat.~

- ERFENISSEN -

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 918

C.99.0497.N 16 mei 2002 AC nr. 298

De bepaling dat de toerekening op het beschikbaar gedeelte en de inkorting niet kunnen worden gevorderd door de erfgenamen aan wie de wet een voorbehouden erfdeel toekent en die hebben toegestemd in een schenking met voorbehoud van het vruchtgebruik aan een van de erfgerechtigden in rechte lijn, geldt enkel in zoverre de schenking met toepassing van de eerste regel van artikel 918 B.W. moet worden aangerekend op het beschikbaar gedeelte, en niet in zoverre de schenking moet worden aangerekend op de reserve van de erfgenamen wegens een uitdrukkelijk beding in de schenkingsakte dat de schenking geschiedt als voorschot op de nalatenschap.

- ERFENISSEN -

Een schenking met voorbehoud van het vruchtgebruik aan een van de erfgerechtigden in de rechte lijn betreft de waarde in volle eigendom van het geschonken goed; zij kan geheel of gedeeltelijk geschieden als voorschot op de nalatenschap en dient dan te worden aangerekend op de reserve van de erfgenamen en niet op het beschikbaar gedeelte (1). (1) Zie Cass., 8 okt. 1992, A.R. 9398, nr. 656, en de conclusie van advocaat-generaal Piret in Bull. en Pas.; M. Puelinckx-Coene, N. Geelhand en F. BuyssensOverzicht van rechtspraak Giften 1993-1998", T.P.R., 1999 (779), nr. 519 e.v.

- ERFENISSEN -

Art. 919

C.13.0479.N 5 juni 2014 AC nr. ...

Wanneer een schenking bij notariële akte is geschied als voorschot op erfenis, al dan niet met vrijstelling van inbreng in natura, kan de latere verklaring dat de schenking bij vooruitmaking of buiten erfdeel wordt gemaakt enkel geschieden in de vorm van een notariële akte of van een beschikking bij testament.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 920

C.09.0169.N 29 april 2010 AC nr. 296

Een schenking die het beschikbaar gedeelte overschrijdt, is om die reden niet nietig, maar enkel vatbaar voor inkorting; het is daarbij zonder belang of de overschrijding doelbewust is gebeurd; deze regel is ook van toepassing op vermomde schenkingen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 922

C.94.0428.F 29 september 1995 AC nr. ...

Na een minnelijke verdeling door erfgenamen van een deel van de goederen der nalatenschap, moet de notaris, die door de rechter met de verdeling van de overige goederen is belast, de verdeling verrichten op basis van een boedelbeschrijving van de gezamenlijke goederen van de nalatenschap.~

- VERDELING -

Art. 931

C.12.0413.N 12 september 2014 AC nr. ...

De regel van artikel 931 Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing op de handgift van roerende goederen tussen levenden, die tot stand komt door de louter materiële overhandiging, met het inzicht om te schenken, van de zaak aan de begiftigde, die aanvaardt (1); wanneer een schenking inzake roerende goederen nietig is wegens de miskenning van de vormvereisten bepaald in artikel 931 Burgerlijk Wetboek, kan de uitvoering van die schenking niet gelden als handgift, tenzij is aangetoond dat de schenker op het ogenblik van de overhandiging met een nieuwe begiftigingsinzicht handelde (2). (1) Cass. 22 april 2010, AR C.08.0602.N, AC 2010, nr. 271. (2) Cass. 14 mei 1981, AC 1980-81, nr. 526.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

C.08.0602.N 22 april 2010 AC nr. 271

De regel dat alle akten houdende schenking onder de levenden voor notaris worden verleden, in de gewone contractvorm, en daarvan, op straffe van nietigheid, een minuut wordt gehouden, is niet van toepassing op de handgift van roerende goederen tussen levenden, die tot stand komt door de louter materiële overhandiging, met het inzicht om te schenken, van de zaak aan de begiftigde, die aanvaardt.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 953

C.06.0332.N 12 december 2008 AC nr. 723

Het loutere feit dat latere voorvallen niet sporen met de hoofdzakelijke beweegreden die de schenker had aangezet de schenking te doen, tast op zich de geldigheid van de schenking niet aan, onverminderd de mogelijkheid een geldige schenking te herroepen wegens niet-vervullen van een voorwaarde of wegens ondankbaarheid.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

C.06.0145.N 7 mei 2007 AC nr. 226

Het behoud van de algemene grond tot herroeping van een schenking wegens geboorte van kinderen zoals formeel nog bepaald in artikel 953 van het Burgerlijk Wetboek, is onverenigbaar met de opheffing van de artikelen 960 tot 966 van dit wetboek (1). (1) zie de conclusie van de O.M.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 958, tweede lid

C.03.0620.N 10 november 2005 AC nr. 589

In geval van herroeping van een schenking wegens ondankbaarheid moet, in de verhouding tussen de schenker en de begiftigde, de eventuele waardevermindering van het voorwerp van de schenking dat terugkeert in het vermogen van de schenker door hem worden ondergaan en komt de eventuele waardevermeerdering hem ten goede, ook al betreft de schenking een geldsom (1). (1) C. Demolombe, Trait des donations entre-vifs et des testaments, III, Parijs 1863, 659-661, nr 710; F. Laurent, Principes de droit civil, XIII, Brussel 1874, 53, nr 49.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 970

C.10.0167.F 13 december 2010 AC nr. 732

Het eigenhandig testament is niet geldig, indien het niet geheel met de hand van de erflater geschreven, gedagtekend en ondertekend is; het is aan geen andere formaliteiten onderworpen, zodat de aanduiding van het millennium volstaat.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 975, vóór de opheffing ervan bij Wet 4 mei 1999

C.04.0606.F 29 januari 2007 AC nr. 53

Het verbod om als getuige van een testament bij openbare akte genomen te worden, beperkt zich niet tot de huisbedienden met een nauwe band van afhankelijkheid t.a.v. de notaris en tot de daarin bedoelde personen.

- NOTARIS -

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 998, tweede lid

C.13.0445.F 18 september 2014 AC nr. 536

De rechtspersoon kan, vóór het verstrijken van de vastgestelde termijn of van de verjaringstermijn die van toepassing is op de rechtsvordering, het initiatief van zijn onbevoegd orgaan bekrachtigen; mits de bekrachtiging de door derden verkregen rechten niet benadeelt, heeft zij op het ogenblik van het instellen van de rechtsvordering, waardoor die ontvankelijk wordt, terugwerkende kracht.

- GEMEENTE -

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 102 en 103

S.99.0052.F 22 november 1999 AC nr. ...

Het personeelslid van het onderwijs of van een psycho-medisch-sociaal centrum, dat een loopbaanonderbrekingsuitkering geniet, mag zich naar het buitenland begeven op voorwaarde dat hij zijn woonplaats in België behoudt, d.w.z. dat hij daar zijn hoofdverblijfplaats behoudt.

- WOONPLAATS -

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- ONDERWIJS -

Artt. 1050 en 1053

C.95.0223.F 7 juni 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het hoger beroep dat door de oorspronkelijke verweerder tegen een medeverweerder is ingesteld, wanneer tussen hen geen geding aanhangig was voor de eerste rechter en het geschil niet onsplitsbaar is.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 1101 en 1134

C.04.0379.F 21 december 2006 AC nr. 668

Door de strafmaatregel die een vzw ten aanzien van één van haar leden treft krachtens haar reglement waaraan dat lid zich door zijn aansluiting vrijwillig onderworpen heeft, onwettig en zonder gevolg te verklaren, schendt de rechter artikel 2 van de wet van 24 mei 1921 en miskent hij de verbindende kracht van het reglement van die vzw (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2006, nr ...

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Artt. 1101, 1108 en 1134

C.10.0206.N 15 april 2011 AC nr. ...

De aanvaarding van het aanbod door de bestemmeling ervan volstaat in beginsel om de overeenkomst tot stand te brengen; zijn partijen of hun vertegenwoordigers in de tijd of in de ruimte van elkaar verwijderd, dan wordt de overeenkomst geacht tot stand te komen op het tijdstip en de plaats waarop de aanbieder van de aanvaarding door de wederpartij kennis neemt of daarvan redelijkerwijze kennis had kunnen nemen (1). (1) Zie Cass. 25 mei 1990, AR 7258, AC 1989-90, nr. 561, met concl. van advocaat-generaal D'HOORE.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

C.05.0553.F 14 mei 2007 AC nr. 243

De rechter miskent de verbindende kracht van een eenzijdige rechtshandeling niet wanneer hij hieraan het gevolg verleent dat die handeling, volgens zijn uitlegging ervan, wettig heeft (1). (1) Zie Cass., 11 dec. 1989, AR 8694, nr 233, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1990, I, nr 233; Cass., 27 mei 2002, AR C.99.0051.N, nr 318.

- VERBINTENIS -

Artt. 1101, 1108, 1126 en 1128

C.98.0042.F 8 april 1999 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het arrest dat, zonder te vermelden dat het voorwerp van een verzekeringsovereenkomst tegen het risico brand erin bestaat een onwettige toestand te scheppen of te handhaven, bij de beslissing om de vordering tot schadevergoeding te verwerpen, overweegt dat de overeenkomst nietig is omdat het voorwerp ervan ongeoorloofd is wegens het feit dat het verzekerde gebouw zonder bouwvergunning is opgetrokken.~

- VERBINTENIS -

- VERZEKERING - Landverzekering

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

Artt. 1101, 1108, 1126 en 1134

C.98.0367.N 21 december 2000 AC nr. ...

De aan de verzekerde opgelegde verplichting het bewijs van de herstelling van de schade te leveren vooraleer recht te hebben op schadevergoeding holt de verbintenis van de verzekeraar zijn verzekerde te vergoeden niet uit.

- VERZEKERING - Algemeen

De aan de verzekerde opgelegde verplichting het bewijs van de herstelling van de schade te leveren vooraleer recht te hebben op schadevergoeding holt de verbintenis van de verzekeraar zijn verzekerde te vergoeden niet uit.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Artt. 1101, 1134, 1147, 1148, 1234, 1245, 1246 en 1302

C.94.0210.F 13 mei 1996 AC nr. ...

Het bevel van hogerhand om bepaalde daden al dan niet te verrichten kan slaan op de verbintenis tot betaling van een geldsom en kan een bevrijdende vreemde oorzaak opleveren.~

- VERBINTENIS -

- VREEMDE WET -

Artt. 1102 en 1184

C.07.0521.F 23 oktober 2009 AC nr. 610

De exceptie van niet-uitvoering van een overeenkomst kan niet worden opgeworpen in omstandigheden die strijdig zijn met de goede trouw, en m.n. niet wanneer zij opgeworpen wordt door een partij die zelf verantwoordelijk is voor de niet-uitvoering van haar medecontractant; laatstgenoemde omstandigheid valt echter niet noodzakelijkerwijs af te leiden uit het feit dat zij sommige van haar eigen verplichtingen niet is nagekomen (1). (1) Zie Cass., 15 juni 2000, AR C.97.0118.F, AC, 2000, nr. 372.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.06.0283.N 29 november 2007 AC nr. 593

In het geval van een wederkerige overeenkomst vermag de partij die het bewijs levert dat haar medecontractant in gebreke is gebleven zijn verbintenissen uit die overeenkomst uit te voeren, de uitvoering van haar verbintenissen op te schorten tot de medecontractant zijn verbintenissen uitvoert, zonder dat deze opschorting haar kan aangerekend worden als een wanprestatie wanneer blijkt dat die opschorting gerechtvaardigd is. (1) Cass., 15 juni 2000, AR C.97.0118.N, AC, 2000, nr. 372; zie Cass., 28 jan. 2005, AR C.04.0035.N, www.cass.be.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

In het geval van een wederkerige overeenkomst vermag de partij die het bewijs levert dat haar medecontractant in gebreke is gebleven zijn verbintenissen uit die overeenkomst uit te voeren, de uitvoering van haar verbintenissen op te schroten tot de medecontractant zijn verbintenissen uitvoert (1), zonder dat deze opschorting haar kan aangerekend worden als een wanprestatie wanneer blijkt dat die opschorting gerechtvaardigd is. (1) Cass., 15 juni 2000, AR C.97.0118.N, AC, 2000, nr. 372; zie Cass., 28 jan. 2005, AR C.04.0035.N, www.cass.be.

- VERBINTENIS -

Artt. 1102 en 1184, tweede lid

C.02.0497.N 13 mei 2004 AC nr. 258

De exceptio non adimpleti contractus is niet meer dan een tijdelijke exceptie die de partij de mogelijkheid geeft de uitvoering van de eigen verbintenissen op te schorten tot op het ogenblik dat de medecontractant zijn verbintenissen uitvoert of aanbiedt uit te voeren (1); die partij kan echter van haar verbintenis worden bevrijd wanneer de medecontractant definitief in gebreke blijft en de rechter op grond hiervan de ontbinding van de overeenkomst uitspreekt. (1) Zie Cass., 15 juni 2000, AR C.97.0118.N, nr 372.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Artt. 1102, 1134 en 1184

C.10.0443.N 4 februari 2011 AC nr. ...

Bij wederkerige overeenkomsten zijn de exceptie van niet-uitvoering, het ontbindingsrecht in geval van wanprestatie krachtens artikel 1184 Burgerlijk Wetboek en de daarop gesteunde vordering tot schadevergoeding inherent aan de rechtsverhouding en worden zij geacht van bij de aanvang te bestaan ongeacht het tijdstip waarop de contractspartij er een beroep op doet (2). Zie Cass. 28 jan. 2005, AR C.04.0035.N, AC 2005, nr. 59.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.04.0035.N 28 januari 2005 AC nr. 59

Het recht op ontbinding en de exceptie van niet-uitvoering, die overeenkomstig artikel 1184 van het Burgerlijk Wetboek gegrond zijn op de onderlinge afhankelijkheid van de wederzijdse verbintenissen van de partijen, behoren tot het wezen van de wederkerige overeenkomst, zodat zij bestaan vóór de wanprestatie zelf en vóór de overdracht van de rechten van de schuldeiser en ongeacht het tijdstip waarop de wanprestatie kan worden aangevoerd (1). (1) Cass., 22 april 2002, AR C.99.0264.N, nr 243.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.99.0264.N 22 april 2002 AC nr. 243

De exceptie van niet uitvoering van wederzijdse verbintenissen kan niet worden ingeroepen door degene die zijn verbintenissen reeds heeft uitgevoerd.

- VERBINTENIS -

Het recht op ontbinding en de exceptie van niet nakoming die gegrond zijn op de onderlinge afhankelijkheid van de wederzijdse verbintenissen van de partijen, behoren tot het wezen van de wederkerige overeenkomst, zodat zij bestaan vóór de wanprestatie zelf en vóór de overdracht van de wanprestatie zelf en vóór de overdracht van de rechten van de schuldeiser en ongeacht het tijdstip waarop de wanprestatie kan worden aangevoerd (1). (1) Cass., 27 sept. 1984, A.R. nr 7050.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.94.0340.F 8 september 1995 AC nr. ...

Wanneer, volgens de bedoeling van de partijen, twee overeenkomsten een onafscheidelijk geheel vormen en er tussen die overeenkomsten een wederkerig verband bestaat, kan een der partijen zich, ter verantwoording van de tekortkoming aan de haar door een van de overeenkomsten opgelegde verplichtingen, beroepen op de niet-uitvoering door de andere partij van de haar door de andere overeenkomst opgelegde verplichtingen.~

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Artt. 1102, 1134, 1184 en 1798, eerste lid

C.03.0318.N 25 maart 2005 AC nr. 188

De exceptie van niet-nakoming van een verbintenis, die gegrond is op de onderlinge afhankelijkheid van de wederzijdse verbintenissen van partijen, behoort tot het wezen van de wederkerige overeenkomst, zodat zij bestaat voor de wanprestatie zelf (1) en voor de uitoefening van de rechtstreekse vordering van de onderaannemer tegen de bouwheer. (1) Cass., 22 april 2002, AR C.99.0264.N, nr 243; zie E. DIRIX, Onderaanneming, T. Aann., 1991, 38, nr 15; P. WERY, L'action directe du sous-traitant contre le maître de l'ouvrage; bilan de sept années d'application du nouvel article 1798 du Code Civil, R.R.D., 1997, 180; A. CUYPERS, De rechtstreekse vordering en het voorrecht van de onderaannemer, R.W., 1997-1998, 798, nr 16; G. BAERT, Aanneming van werk, A.P.R., Story Scientia, 2001, 6002, nr 1824.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- HUUR VAN DIENSTEN -

Artt. 1104 en 1964

C.04.0549.F 20 juni 2005 AC nr. 358

Het bestaan van een kans op winst of verlies is essentieel voor de geldigheid van een kanscontract, zoals de verkoopovereenkomst met lijfrente; bij gebrek aan dat toevallig gegeven is een dergelijke overeenkomst nietig bij gebrek aan voorwerp, ook al zijn de voorwaarden voor de toepassing van de artt. 1974 en 1975, B.W., niet vervuld.

- LIJFRENTE -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Algemeen

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

C.00.0087.N 6 september 2002 AC nr. 419

Een overeenkomst die zich aandient als een kanscontract, zoals een verkoop tegen lijfrente, kan slechts als een kanscontract aangezien worden wanneer de kans op winst of verlies die van de overeenkomst een kanscontract maakt, werkelijk aanwezig is.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Algemeen

- LIJFRENTE -

Artt. 1105 en 2077

C.99.0237.N 9 maart 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat de pandgever al dan niet het recht heeft hetgeen hij betaald heeft te verhalen op de schuldenaar wiens schuld gewaarborgd was door het pand, is niet bepalend voor de vraag of de pandgever voor zijn inpandgeving een tegenprestatie heeft verkregen; de rechter vermag te oordelen dat de inpandgeving om niet is gedaan wanneer hij vaststelt dat de pandgever voor die verrichting geen enkele concrete tegenprestatie kreeg, maar enkel een algemeen belang had dat de schuldenaar goed zou gedijen en niet failliet zou worden verklaard.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- PAND -

Artt. 1108 en 1109

S.97.0083.F 25 mei 1998 AC nr. ...

Het akkoord van de partijen over de wezenlijke bestanddelen van de overeenkomst is een bestaansvereiste van die overeenkomst.~

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Artt. 1108 en 1126

S.98.0158.F 25 oktober 2004 AC nr. 504

Voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst is vereist dat een verbintenis tot het verrichten van bepaalde arbeid in een verhouding van ondergeschiktheid tegen loon is aangegaan (1). (1) Cass., 13 april 1981, AR 3160 (AC, 1980-81, nr 469); zie Cass., 29 okt. 2001, AR S.01.0084.N, nr 578.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Artt. 1108 en 1129

C.02.0623.F 4 november 2004 AC nr. 531

Uit het feit alleen dat de partijen bij het sluiten van een architectenovereenkomst, noch het budget van het werk, noch het bedrag van het honorarium, noch de berekeningswijze ervan hebben vastgesteld, kan niet worden afgeleid dat die overeenkomst geen bepaald of bepaalbaar voorwerp heeft (1). (1) Zie Cass., 10 okt. 2003, AR C.02.0486.F, nr ...

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

De deontologische verplichtingen die de architect moet nakomen inzake budget en honorarium maken van die elementen geen essentiële bestanddelen van een architectenovereenkomst.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

C.02.0486.F 10 oktober 2003 AC nr. 488

Volgens de artt. 1108 en 1129 B.W. is voor de geldigheid van een overeenkomst vereist dat een bepaald voorwerp de inhoud van de verbintenis vormt en dat dit voorwerp bepaald of althans bepaalbaar is; uit het feit alleen dat de partijen bij het sluiten van een contract of van een voorovereenkomst met een architect het bedrag van het aan de architect verschuldigde ereloon of de wijze van berekening ervan niet hebben vastgesteld kan niet worden afgeleid dat die overeenkomst geen bepaald of bepaalbaar voorwerp heeft (1). (1) Zie Cass., 21 feb. 1991, AR 8968 (AC, 1990-91, nr 339); P.A. FORIERS, "L'objet et la cause du contrat", in "les obligations contractuelles", uitgave van de 'Jeune Barreau', 1984, p. 101 e.v.; P. VAN OMMESLAGHE, "Les obligations, examen de jurisprudence", R.C.J.B., 1975, p. 456, nr 21 en van dezelfde auteur, "Les obligations, examen de jurisprudence", R.C.J.B., 1986, p. 86, nr 30.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

Artt. 1108 en 1131

C.13.0362.N 6 maart 2014 AC nr. ...

Het bestaan van een oorzaak in de zin van de artikelen 1108 en 1131 Burgerlijk Wetboek moet in beginsel worden beoordeeld op het ogenblik van de totstandkoming van de rechtshandeling waarvan zij een vereiste is; de latere verdwijning ervan heeft in de regel geen gevolgen voor de geldigheid van de rechtshandeling; een tontineovereenkomst die strekking heeft voort te bouwen op een tussen de partijen bestaande feitelijke en juridische verhouding, houdt op te bestaan, wanneer deze onderliggende verhouding een einde neemt derwijze dat hierdoor aan de verdere uitwerking van de overeenkomst iedere zin wordt ontnomen (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak

C.10.0506.N 22 september 2011 AC nr. ...

Het voorhanden zijn van een rechtsgeldige oorzaak is een ontstaansvoorwaarde van de overeenkomst en dient derhalve te worden beoordeeld bij de totstandkoming ervan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERBINTENIS -

C.06.0332.N 12 december 2008 AC nr. 723

Het bestaan van een oorzaak in de zin van de artt. 1108 en 1131 B.W. moet in beginsel worden beoordeeld op het ogenblik van de totstandkoming van de rechtshandeling waarvan zij een geldigheidsvereiste is (1); de latere verdwijning ervan heeft in de regel geen gevolgen voor de geldigheid van de rechtshandeling; dit geldt ook voor schenkingen onder de levenden. (1) Zie Cass., 24 sept. 2007, AR C.06.0107.F, AC, 2007, nr. ....

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak

C.06.0107.F 24 september 2007 AC nr. 428

De voorwaarden van geldigheid van een overeenkomst worden weliswaar beoordeeld op het tijdstip dat zij wordt gesloten; toch kan een partij de geldigheid van een overeenkomst betwisten op grond dat ze niet op de hoogte was van de valse oorzaak die haar ertoe heeft aangezet de overeenkomst te sluiten, wanneer die valsheid na het sluiten ervan aan het licht is gekomen.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak

Artt. 1108 en 1134

C.03.0144.F 22 maart 2007 AC nr. 466

Een overeenkomst die bedoeld is om afbreuk te doen aan de door een wetgeving van openbare orde beschermde rechten van de belastingadministratie is volstrekt nietig wanneer een van de partijen ongeoorloofde bedoelingen had bij het sluiten van die overeenkomst, zonder dat vereist is dat de medecontractant hiervan op de hoogte was (1). (1) Cass., 12 okt. 2000, AR C.99.0136.F, nr 543; cass., 7 okt. 2004, AR C.02.0185.F, niet gepubliceerd.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.99.0136.F 12 oktober 2000 AC nr. ...

Een overeenkomst die bedoeld is om afbreuk te doen aan de door een wetgeving van openbare orde beschermde rechten van de administratie der belastingen is volstrekt nietig, wanneer één van de partijen ongeoorloofde bedoelingen had bij het sluiten van de overeenkomst, zonder dat vereist is dat de medecontractant hiervan op de hoogte was (1). (1) Zie cass., 5 maart 1999, A.R. F.95.0104.N, nr. 134.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak

Artt. 1108 en 1199

S.04.0109.N 13 juni 2005 AC nr. 337

Voor de geldigheid van een overeenkomst is onder meer vereist dat een bepaald voorwerp de inhoud van de verbintenis vormt en dat dit voorwerp bepaald of althans bepaalbaar is. Het voorwerp is bepaalbaar als de overeenkomst objectieve elementen bevat waardoor het kan worden bepaald zonder dat een nieuw akkoord tussen partijen nodig is (1). (1) Cass., 21 feb. 1991, AR 8968, nr 339; 10 okt. 2003, AR C.02.0486.F, nr 488.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

Artt. 1108, 1109 en 1110, eerste lid

C.08.0296.N 6 februari 2009 AC nr. 99

Dwaling kan erin bestaan dat de overeenkomst is aangegaan ingevolge dwaling over de essentiële eigenschappen van de zaak doordat die eigenschappen retroactief wegens de vernietiging van een administratieve beslissing niet bestonden op het ogenblik van de overeenkomst.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Artt. 1108, 1109, 1110 en 1117

C.12.0556.N 28 november 2013 AC nr. ...

De onverschoonbare dwaling, namelijk de dwaling die geen redelijk mens zou begaan, is geen gebrek in de toestemming in de zin van de artikelen 1109 en 1110 van het Burgerlijk Wetboek en kan niet tot grondslag dienen voor de bij artikel 1117 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde vordering tot nietigverklaring (1). (1) Cass. 28 juni 1996, AR C.95.0137.F, AC 1996, nr. 267.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

De rechter beoordeelt in feite of de dwaling van de persoon die ze aanvoert verschoonbaar is; het volstaat dat uit de vaststellingen van de rechter volgt dat de dwaling door een redelijk persoon kan worden begaan; het cassatiemiddel dat opkomt tegen de beoordeling in feite van het verschoonbaar karakter van de aangevoerde dwaling is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 28 juni 1996, AR C.95.0137.F, AC 1996, nr. 267.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

C.95.0137.F 28 juni 1996 AC nr. ...

De feitenrechter moet niet noodzakelijk vaststellen dat de aangevoerde dwaling door elke behoorlijk zorgvuldige persoon die hetzelfde beroep uitoefent in dezelfde omstandigheden zou zijn begaan, en dat het gedrag van degene die de dwaling aanvoert, niet foutief was; het volstaat dat de verklaring van de rechter, op grond van de overwegingen die hij in feite, en bijgevolg onaantastbaar, vaststelt en beoordeelt, dat de dwaling van de persoon die ze aanvoert, niet onverschoonbaar was, hierop neerkomt dat een dergelijke dwaling door een redelijk persoon kan worden begaan.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

De onverschoonbare dwaling, d.w.z. de dwaling die geen redelijk mens zou begaan, is geen gebrek in de toestemming in de zin van de artt. 1109 en 1110 B.W., en kan niet tot grondslag dienen voor een vordering tot nietigverklaring als bepaald in artikel 1117 van datzelfde wetboek (Impliciet).~

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Artt. 1108, 1110 en 1131

C.04.0138.F 12 oktober 2006 AC nr. 482

Het arrest dat op grond van een feitelijke beoordeling, zegt dat de oorzaken van de verzakingen aan de nalatenschappen van zijn ouders hierin bestonden dat de verzaker "het voorspelbare maar niet vaststaande risico" wilde ontlopen van de "desastreuze financiële gevolgen van zijn eventuele strafrechtelijke veroordeling", en niet in de zekerheid van die veroordeling, beslist naar recht dat uit zijn latere vrijspraak niet bleek dat die handelingen op een valse oorzaak waren gegrond.

- VERBINTENIS -

- AFSTAND VAN RECHT -

- ERFENISSEN -

Artt. 1108, 1123, 1124, 1126 en 1131

P.99.1479.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Nu de oplichting en het erdoor toegebrachte nadeel niets uitstaande heeft met de bekwaamheid van de benadeelde om het contract aan te gaan, dat zelf niet het voorwerp van de oplichting was, maar er slechts achteraf aanleiding toe gaf, heeft de ontvankelijkheid van de burgerlijke rechtsvordering in vergoeding van de door deze oplichting geleden schade er evenmin iets uitstaande mee.

- OPLICHTING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 1108, 1128 en 1598

C.95.0205.N 10 december 1998 AC nr. ...

Een wegens inspuiting met hormonen afgekeurde stier is niet in de handel.~

- KOOP -

- DIEREN -

Artt. 1108, 1128, 1130 en 1131

C.10.0183.N 29 april 2011 AC nr. ...

De rechterlijke beslissing dat een agentuurovereenkomst die een ongeoorloofd voorwerp heeft, overeenkomstig nietig dient verklaard te worden, is naar recht verantwoord zonder dat de rechter daarenboven dient na te gaan of het doel van die agentuurovereenkomst het omzeilen van wetgeving van openbare orde beoogde (1). (1) Zie Cass. 10 maart 1994, A.R. nr. 9669, AC, 1994, nr. 114.

- OPENBARE ORDE -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

Artt. 1108, 1131 en 1132

C.05.0380.F 14 maart 2008 AC nr. 181

In een wederkerige overeenkomst bestaat de oorzaak van de verbintenissen van een der partijen niet uitsluitend in het geheel van de verbintenissen van de andere partij, maar in het geheel van de beweegredenen die de schuldenaar ervan hebben beïnvloed en hem ertoe hebben aangezet te contracteren (1). (1) Zie inzake schenkingen onder levenden en bij testament, Cass., 16 nov. 1989, AR 8402, AC, 1989-90, nr. 169; Cass., 21 jan. 2000, AR C.98.0335.F, AC, 2000, nr. 56; Cass., 12 okt. 2006, A.R., C.04.0138.F, www.cass.be; over de ongeoorloofde beweegreden in een koopovereenkomst en het gevolg daarvan, zie Cass., 12 okt. 2000, AR C.99.0136.F, AC, 2000, nr. 543; Cass., 7 okt. 2004, AR C.03.0144.F, AC, 2004, nr. 466 en concl. O.M. in Pas., 2004.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak

Artt. 1108, tweede lid, en 1984

C.08.0594.N 7 januari 2010 AC nr. 9

De lastgever kan wegens een gebrek in zijn toestemming de nietigheid vorderen van de rechtshandeling die door de lasthebber is gesteld op een ogenblik dat deze feitelijk wilsonbekwaam was geworden terwijl hij het niet was bij zijn aanstelling.

- LASTGEVING -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Artt. 1109 en 1110, eerste lid

C.10.0661.N 14 januari 2013 AC nr. ...

Wanneer de doorslaggevende beweegreden tot de overeenkomst berust op een onvrijwillige verkeerde voorstelling van de werkelijkheid, is de verbintenis niet aangegaan zonder oorzaak of uit een valse oorzaak, maar is de toestemming mogelijk gegeven door dwaling; deze is slechts een grond tot nietigheid wanneer zij verschoonbaar is (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping; het was van oordeel dat het vierde onderdeel feitelijke grondslag miste in zoverre het aanvoerde dat uit de vaststellingen van de appelrechter bleek dat de oorzaak van de schenking niet vals was, en dat het, in zoverre het aanvoerde dat een dwaling met betrekking tot de oorzaak niet als een valse oorzaak kan worden beschouwd, niet ontvankelijk was nu het art. 1131 BW niet als geschonden aanwees.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak

Artt. 1109 en 1112

S.02.0092.F 24 maart 2003 AC nr. 195

De beslissing van het bestreden arrest volgens welke het geweld, dat het bewezen verklaart, onrechtmatig of ongeoorloofd is, wordt afdoende verantwoord door de niet door een middel bekritiseerde overweging van dat arrest dat, los van het onderzoek van de door de werkgever aan de werknemer verweten feiten, eerstgenoemde jegens laatstgenoemde geweld heeft gebruikt dat onrechtmatig of ongeoorloofd is wegens de omstandigheden waaronder de werkgever de litigieuze dading ter ondertekening aan de werknemer heeft voorgelegd.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

S.97.0031.F 23 maart 1998 AC nr. ...

Morele dwang tast de geldigheid van de wil slechts aan voor zover hij onrechtmatig of ongeoorloofd is.~

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van het arrest dat de door de werkgever op de werknemer uitgeoefende morele dwang onrechtmatig is, als het oordeelt dat de feiten, die de werkgever aan de werknemer verwijt om diens onmiddellijke ontslagneming te verkrijgen, geen dringende reden zijn om de arbeidsovereenkomst te beëindigen, en daaruit afleidt dat de dreiging van de werkgever met ontslag wegens die feiten, geweld oplevert in de zin van de bepalingen van het B.W. i.v.m. de gebreken in de toestemming; die omstandigheid alleen bewijst niet dat de werkgever van zijn rechten misbruik gemaakt heeft op het ogenblik dat hij de werknemer bedreigde met ontslag om een dringende reden.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Artt. 1109 en 1116

S.08.0063.F 10 november 2008 AC nr. 626

Hoewel de feitenrechter het bestaan van het bedrieglijk opzet en van de kunstgrepen die tot het bedrog hebben geleid, in feite dient vast te stellen, alsook de invloed die deze kunstgrepen hebben gehad op de voorwaarden waaronder een eenzijdige rechtshandeling is gesteld, moet het Hof van Cassatie nagaan of de rechter, uit de feiten die hij vaststelt, wettig het bestaan van bedrog heeft kunnen afleiden die de auteur van die rechtshandeling ertoe gebracht heeft deze te stellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- VERBINTENIS -

Artt. 1109, 1111 en 1165

S.95.0042.F 27 november 1995 AC nr. ...

Inzake overeenkomsten wordt geweld gesanctioneerd met nietigheid; die nietigheid kan, in de regel, worden opgeworpen tegen een ieder die zich op de onregelmatige akte beroept of kan beroepen.~

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

- OVEREENKOMST - Einde

Artt. 111 en 2003 tot 2011

F.12.0094.N 25 februari 2013 AC nr. ...

De omstandigheid dat de advocaat verklaart niet langer de raadsman van een partij te zijn en zijn mandaat ad litem aldus is beëindigd, maakt tevens een einde aan de keuze van woonplaats bij die advocaat, zonder dat vereist is dat die partij de keuze van woonplaats heeft herroepen of dat de bijzondere lastgeving betreffende de keuze van woonplaats werd opgezegd (1). (1) Cass. 23 dec. 2010, AR C.09.0481.F, AC 2010, nr. 768.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- ADVOCAAT -

- LASTGEVING -

- WOONPLAATS -

C.09.0481.F 23 december 2010 AC nr. 768

De omstandigheid dat de advocaat verklaart niet langer de raadsman van een partij te zijn en dat aldus zijn lastgeving ad litem is geëindigd, maakt tevens een einde aan de keuze van woonplaats van die partij in het kantoor van die advocaat, zonder dat die partij de keuze van woonplaats in het kantoor van haar gewezen raadsman hoeft te herroepen of dat laatstgenoemde hoeft te verklaren dat hij afziet van zijn bijzondere lastgeving betreffende de keuze van woonplaats.

- WOONPLAATS -

- ADVOCAAT -

- LASTGEVING -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Artt. 1116 en 1641

C.13.0022.N 8 mei 2014 AC nr. ...

De bepaling dat een gebrek dat niet als koopvernietigend gebrek is opgenomen in artikel 1 van het koninklijk besluit van 24 december 1987 geen aanleiding kan geven tot een vordering tot vrijwaring op grond van artikel 1641 Burgerlijk Wetboek, staat niet eraan in de weg dat zulk gebrek aanleiding geeft tot een vordering tot vernietiging van de koopovereenkomst wegens een bedrieglijke verzwijging van dit gebrek op grond van artikel 1116 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM.

- BEDROG OMTRENT DE VERKOCHTE ZAAK -

- KOOP -

Artt. 1121 en 1165

C.01.0206.N 11 december 2003 AC nr. 639

Het vorderingsrecht waarover de derde-begunstigde krachtens een beding ten behoeve van een derde beschikt tegen de belover is niet van buiten-contractuele aard.

- VERBINTENIS -

Artt. 1122 en 1165

C.10.0120.F 4 februari 2013 AC nr. ...

De brandverzekering die in eigen naam is gesloten door de onverdeelde mede-eigenaar van het verzekerd goed dekt enkel zijn deel van de eigendom en komt niet ten goede aan de andere mede-eigenaars, tenzij uit de verzekering volgt dat de verzekeringnemer voor hun rekening heeft gehandeld.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 1130, tweede lid, en 1304

C.06.0445.N 31 oktober 2008 AC nr. 599

De bepaling die voorzag dat men een nalatenschap die nog niet is opengevallen niet kan verwerpen en evenmin omtrent zodanige nalatenschap enig beding kan maken, zelfs niet met toestemming van hem wiens nalatenschap het betreft, raakte de openbare orde (1) en een handeling die hiermede in strijd was kon niet worden bekrachtigd, zodat de tienjarige verjaringstermijn bepaald in artikel 1304 B.W. voor vorderingen tot nietigverklaring geen toepassing kon vinden (2) (3). (1) Zie Cass., 28 nov. 1946, AC, 1946, 414. (2) Zie Cass., 6 maart 1919, Pas., 1919, I, 81. (3) Art. 1130, tweede lid B.W., voor de wijziging ervan door artikel 4 W. 22 april 2003.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

- ERFENISSEN -

Artt. 1131 en 1133

S.99.0194.N 15 mei 2000 AC nr. ...

Hoewel de in de wet van 19 maart 1991 bepaalde bescherming van de personeelsafgevaardigden van openbare orde is, staat zulks geenszins het sluiten van een dading in de weg, waarbij de werknemer zijn kandidatuur intrekt.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 1131, 1134 en 1135

C.04.0335.N 23 maart 2006 AC nr. 171

Als de rechter de volstrekte nietigheid van een beding van een overeenkomst vaststelt, mag hij geen beding in de plaats stellen dat niet berust op de wilsovereenstemming van de partijen.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Artt. 1134 en 1156

C.08.0507.F 20 november 2009 AC nr. 681

Uit de omstandigheid dat de rechter de overeenkomst uitlegt op grond van de letterlijke bewoordingen ervan, volgt niet dat hij de gemeenschappelijke bedoeling van de partijen niet heeft nagegaan (1). (1) Cass., 7 mei 1998, AR C.95.0325.N, AC, 1998, nr. 227.

- OVEREENKOMST - Uitlegging

C.04.0004.F 25 november 2004 AC nr. 567

De rechter die de gemeenschappelijke bedoeling van de partijen verkiest boven de woorden in hun letterlijke betekenis en aan de overeenkomst de gevolgen toekent welke zij, volgens zijn uitlegging ervan, wettig tussen de partijen heeft, miskent de verbindende kracht van de overeenkomst niet (1). (1) Cass., 24 sept. 1992, AR 9399, nr 627; zie Cass., 7 mei 1998, AR C.95.0325.N, nr 227.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.95.0325.N 7 mei 1998 AC nr. ...

Door de overeenkomst uit te leggen op grond van de letterlijke bewoordingen ervan, uit welke omstandigheid niet volgt dat hij de gemeenschappelijke bedoeling van de partijen niet heeft nagegaan, miskent de rechter dus haar verbindende kracht niet.~

- OVEREENKOMST - Uitlegging

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Uit de omstandigheid dat de rechter de overeenkomst uitlegt op grond van de letterlijke bewoordingen ervan volgt niet dat hij de gemeenschappelijke bedoeling van de partijen niet heeft nagegaan.~

- OVEREENKOMST - Uitlegging

Artt. 1134 en 1165

C.11.0562.F 27 juni 2013 AC nr. ...

Hoewel een derde, buiten het geval van een beding in zijn voordeel, niet de uitvoering, in zijn voordeel, van de verplichtingen uit een overeenkomst kan eisen, kan hij zich, in zijn verweer tegen de rechtsvordering die door een derde tegen hem is ingesteld, op grond van artikel 1165 van het Burgerlijk Wetboek niet alleen beroepen op het bestaan van die overeenkomst maar ook op de gevolgen die de voormelde overeenkomst tussen de contracterende partijen teweegbrengt (1). (1) Cass., 29 okt. 2004, AR C.03.0284.N, AC, 2004, nr. 518.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

F.97.0026.F 9 maart 1998 AC nr. ...

De rechter mag bij de uitspraak in belastingzaken niet de voorkeur geven aan een economische realiteit, die verschilt van wat tussen partijen zonder veinzing is overeengekomen en waarvan zij alle gevolgen hebben aanvaard.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

C.96.0056.F 6 februari 1997 AC nr. ...

De lopende contracten waarbij de eigenaar van een handelszaak partij is, maken niet noodzakelijk deel uit van die handelszaak.~

- HANDELSZAAK -

S.95.0138.F 2 december 1996 AC nr. ...

Het personeel van de nationale maatschappij van buurtspoorwegen viel niet onder het toepassingsgebied van de in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve arbeidsovereenkomst nr. 5 van 24 mei 1971 betreffende het statuut van de syndicale afvaardiging van het personeel der ondernemingen, en evenmin onder de in het Paritair Comité voor het vervoer gesloten collectieve arbeidsovereenkomst van 28 feb. 1977 betreffende het statuut van de vakbondsafvaardigingen in de vervoerondernemingen van openbare en speciale autobusdiensten en autocardiensten, die algemeen verbindend werd verklaard bij K.B. 16 nov. 1977.

- OPENBAAR VERVOER -

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Artt. 1134 en 1226

C.94.0202.N 6 december 1996 AC nr. ...

Geeft van de overeenkomst een uitlegging die met de bewoordingen ervan niet verenigbaar is de rechter die beslist dat het bedrag dat de huurder moet betalen krachtens het beding dat hem het recht toekent de overeenkomst voortijdig te beëindigen, een schadevergoeding is die hij verschuldigd is omdat hij heeft nagelaten de overeenkomst tot het einde volledig uit te voeren.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Artt. 1134 en 1592

C.07.0201.N 31 oktober 2008 AC nr. 602

De partijen kunnen aan een derdebeslisser opdragen de waarde van de door de ene partij aan de andere partij over te laten aandelen bindend voor hen te bepalen aan de hand van de door hen vastgelegde criteria; de rechter die vaststelt dat de derdebeslisser op andere parameters heeft gesteund dan de door de partijen op bindende wijze vastgelegde criteria, vermag zich niet in de plaats te stellen van de derdebeslisser door zelf de waarde van de aandelen te bepalen op grond van die criteria.

- KOOP -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Artt. 1134 en 2052

C.93.0015.N 9 september 1994 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is het vonnis dat beslist dat de dading, aangegaan met betrekking tot een door de rechtbank op grond van artikel 301 B.W. toegekende uitkering tot levensonderhoud, onwijzigbaar is, ook al is de toestand van de onderhoudsgerechtigde of onderhoudsplichtige sindsdien gewijzigd.~

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

- DADING -

Artt. 1134, 1135 en 1165

C.09.0459.N 3 december 2010 AC nr. 712

Een overeenkomst waarbij een schuldvordering tot zekerheid wordt overgedragen kan ten aanzien van de schuldeisers in de samenloop nooit meer opleveren dan een pandrecht op deze schuldvordering zodat de overnemer van de schuldvordering niet meer rechten kan uitoefenen dan deze waarover een pandhouder beschikt (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het O.M.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

Het beginsel van de gelijkheid van de schuldeisers en de artikelen 7 en 8 van de Hypotheekwet wijken noodzakelijkerwijze af van de artikelen 1165, 1134 en 1135 van het Burgerlijk Wetboek, zodat een niet bij de wet bepaald zakelijk zekerheidsrecht niet aan de schuldeisers in de samenloop kan worden tegengeworpen (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het O.M.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

Artt. 1134, 1135, 1147 tot 1151, en 1779, 3°

C.01.0316.F 5 december 2002 AC nr. 652

De aannemer is enkel contractueel aansprakelijk als hij tekortkomt aan een van de verbintenissen uit de overeenkomst; de feitenrechter dient na te gaan of de verbintenis waarvan de aannemer wanuitvoering wordt verweten een resultaats- dan wel een inspanningsverbintenis is.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- HUUR VAN DIENSTEN -

Artt. 1134, 1135, 1184 en 2036

C.99.0241.F 12 oktober 2000 AC nr. ...

De ontbinding van de hoofdovereenkomst ten nadele van de schuldenaar heeft geenszins de ontbinding van de borgtocht en, derhalve, van de ermee verbonden loonoverdracht tot gevolg, daar de verbintenissen van de borg precies strekken tot vrijwaring tegen de eventuele wanprestatie van de hoofdschuldenaar.

- LOON - Bescherming

- BORGTOCHT -

Artt. 1134, 1135, 1319, 1320 en 1322

C.98.0414.F 11 maart 1999 AC nr. ...

De bewijskracht van een beding volgens hetwelk de dekking van een verzekeringspolis tegen het risico autodiefstal niet wordt verleend indien bepaalde onontbeerlijke voorzorgsmaatregelen om de diefstal te voorkomen, veronachtzaamd zijn, noch de gevolgen die het, in de uitlegging die het arrest eraan geeft, wettig tussen de partijen heeft, worden miskend door het arrest dat aan dat beding een uitlegging geeft die niet onverenigbaar is met de bewoordingen ervan; het arrest voegt aan genoemd beding geen voorwaarden toe, wanneer het uitsluit dat het veronachtzamen van sommige van zijn voorschriften door de bestuurder een zware fout oplevert.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Artt. 1134, 1142, 1184 en 1234

S.00.0103.F 18 december 2000 AC nr. ...

Zo de partij die eenzijdig, al is het tijdelijk, een van de wezenlijke bestanddelen van de arbeidsovereenkomst wijzigt, onmiddellijk en onrechtmatig een einde aan die overeenkomst maakt en, zo de rechter, wanneer hij beslist dat een der partijen de arbeidsovereenkomst heeft beëindigd door eenzijdig een wezenlijk bestanddeel ervan te wijzigen, niet verplicht is vast te stellen dat zij de bedoeling had de overeenkomst te beëindigen (1), maakt daarentegen de tekortkoming van één der partijen aan haar verplichtingen op zich geen einde aan de arbeidsovereenkomst (2). (1) Cass., 10 feb. 1992, AR. 9257, nr. 299; 23 juni 1997, AR. S.96.0047.F, nr. 294; J.T.T. 1997, p. 333 en de opmerkingen van C. WANTIEZ "Modification unilatérale et importante d'un élément essentiel du contrat"; 30 nov. 1998, AR. S.97.0146.N, nr. 496. (2) Cass., 4 feb. 1991, AR. 7322, nr. 297; zie cass., 7 maart 1994, AR. S.93.0127.N, nr. 110.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

Artt. 1134, 1152, 1229 en 1231

C.96.0102.F 10 april 1997 AC nr. ...

De rechter mag de toepassing milderen van een strafbeding dat wegens vertraging in de uitvoering is bepaald, in geval van gedeeltelijke uitvoering van de verbintenis.~

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Artt. 1134, 1165, 1321, 1582, 1583 en 1591

F.99.0075.F 20 december 1999 AC nr. ...

Er is geen sprake van verboden veinzing t.a.v. de fiscus en dus evenmin van belastingontduiking, als de partijen de vrijheid van overeenkomst benutten om een voordeliger belastingregeling te genieten, zonder evenwel enige wettelijke verplichting te miskennen, en daarbij handelingen verrichten waarvan zij alle gevolgen aanvaarden, ook al worden die enkel en alleen verricht om de belastingdruk te verminderen; het arrest is niet naar recht verantwoord wanneer het oordeelt dat een verrichting "sale and lease back" veinzing oplevert, hoewel het aanneemt dat de partijen voornoemde regel in acht hebben genomen, en die beslissing steunt op de overweging dat de verrichting "sale and lease back" berust op de geraamde, betwistbare, gebruikswaarde van het materiaal en niet op de vereffeningswaarde ervan.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Artt. 1134, derde lid, en 1382

S.00.0158.F 24 september 2001 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is het vonnis waarbij wordt beslist dat de kandidatuur van een werknemer voor de sociale verkiezingen een misbruik van recht inhoudt en dat de representatieve organisatie die ze voorgedragen heeft ze moet intrekken, wanneer het op grond van een feitelijke beoordeling beslist dat de werknemer in de materiële onmogelijkheid verkeerde om zijn mandaat van personeelsafgevaardigde uit te oefenen en aldus zijn recht om zich verkiesbaar te stellen had gebruikt voor een ander doel dan dat waarvoor het is ingevoerd (1). (1) Zie concl. O.M. inz. Nr 5.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- RECHTSMISBRUIK -

Artt. 1135 en 1160

C.06.0684.F 11 september 2008 AC nr. 462

Wanneer een beding gebruikelijk is, d.w.z. dat het als algemeen geldend wordt beschouwd in een bepaalde regio of in een bepaalde beroepskring, zoals een bancair gebruik, vermoedt de wet dat de partijen dat gebruik kennen en dat zij, door het uit hun overeenkomst niet uit te sluiten, hun wil te kennen geven het erin op te nemen (1). (1) Cass., 29 mei 1947, Bull. en Pas., 1947, I, 217; 9 dec. 1999, AR C.96.0209.N, AC, 1999, nr 672.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

S.04.0006.F 23 mei 2005 AC nr. 290

De voorwaarde van onveranderlijkheid van de als gebruikelijk aangevoerde regel in de zin van de artt. 1135 en 1160 B.W., moet worden beoordeeld op het ogenblik dat de litigieuze prestatie niet meer wordt geleverd.

- OVEREENKOMST - Allerlei

S.00.0031.N 18 september 2000 AC nr. ...

Het gebruik is nooit een aanvullende bron van verbintenissen wanneer de overeenkomst zij het ook impliciet het gebruik als zodanige bron heeft geweerd (1). (1) Cass., 3 april 1978, AC 1978, p. 872.

- OVEREENKOMST - Allerlei

C.96.0209.N 9 december 1999 AC nr. ...

Een beding is gebruikelijk in de zin van de artikelen 1135 en 1160 B.W. als het als algemeen geldend wordt beschouwd in een bepaalde regio of in een bepaalde beroepskring; door het uit hun overeenkomst niet uit te sluiten geven de partijen de wil te kennen het gebruik in hun overeenkomst op te nemen.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Algemeen

Artt. 1135, 1382 en 1383

P.98.1545.F 21 april 1999 AC nr. ...

Art. 1135 B.W., dat betrekking heeft op de overeenkomsten, is niet van toepassing op de raming naar billijkheid van door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

Artt. 1137, 1382 en 1383

C.06.0283.N 29 november 2007 AC nr. 593

De bijzondere coördinatieopdracht van de architect in het kader van een gesplitste aanbesteding sluit niet uit dat de aannemer die op fundamentele wijze afwijkt van de regelmatige ontwerpen van de architect, krachtens zijn contractuele verplichtingen ten aanzien van zijn medecontractant of krachtens de algemene zorgvuldigheidsnorm gehouden is tot een informatieplicht naar de andere bij de werken betrokken aannemers toe.

- ARCHITECT (AANSPRAKELIJKHEID) [ZIE: 198 HUUR VAN DIENSTEN] -

- HUUR VAN DIENSTEN -

Artt. 1142 en 1184

C.93.0285.N 15 juni 1995 AC nr. ...

De omstandigheid dat beide partijen bij een wederkerige overeenkomst hun verbintenissen niet zijn nagekomen, heft hun contractuele aansprakelijkheid niet op, noch hun gehoudenheid, in evenredigheid met hun aandeel in die aansprakelijkheid, tot vergoeding aan de andere partij van de schade die het onmiddellijk en rechtstreeks gevolg is van hun tekortkomingen.~

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Ingeval een partij bij een wederkerige overeenkomst de ontbinding van die overeenkomst en schadevergoeding vordert wegens het niet-nakomen door de andere partij van haar verbintenissen, mag de rechter die vordering niet afwijzen enkel op grond dat de partij die de ontbinding vraagt zelf haar verbintenis niet is nagekomen.~

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.93.0432.N 15 juni 1995 AC nr. ...

De omstandigheid dat beide partijen bij een wederkerige overeenkomst hun verbintenissen niet zijn nagekomen, heft hun contractuele aansprakelijkheid niet op, noch hun gehoudenheid, in evenredigheid met hun aandeel in die aansprakelijkheid, tot vergoeding aan de andere partij van de schade die het onmiddellijk en rechtstreeks gevolg is van hun tekortkomingen.~

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Ingeval een partij bij een wederkerige overeenkomst de ontbinding van die overeenkomst en schadevergoeding vordert wegens het niet-nakomen door de andere partij van haar verbintenissen, mag de rechter die vordering niet afwijzen enkel op grond dat de partij die de ontbinding vraagt zelf haar verbintenis niet is nagekomen.~

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Artt. 1142, 1143 en 1144

C.00.0632.F 30 januari 2003 AC nr. 69

De uitvoering in natura is de normale wijze van gedwongen uitvoering zowel van de verbintenissen om iets te doen als van die om iets niet te doen; alleen wanneer die uitvoering in natura niet of niet meer mogelijk is moet de uitvoering door het gelijkwaardige geschieden (1). (1) Cass. 14 april 1994, AR C.93.0161.F, nr 179.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

Artt. 1142, 1146, 1147 en 1149

C.99.0444.F 26 oktober 2000 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing waarbij de rechter op grond van feitelijke overwegingen oordeelde dat nauwkeurige gegevens om de schade te ramen ontbraken en die schade derhalve ex aequo et bono raamt (1). (1) Voor een toepassingsgeval hiervan inzake aansprakelijkheid buiten overeenkomst, zie cass., 9 okt. 1997, AR. C.0158.N-C.95.0287.N, nr. 395.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Artt. 1146 en 1147

C.98.0447.N 23 februari 2001 AC nr. ...

Wanneer een sanctie "van rechtswege" is bedongen in geval van vertraging in de uitvoering van de overeenkomst, dient de contractuele schuldeiser niet het bewijs te leveren van het feit dat die vertraging een gevolg is van de wanprestatie van de schuldenaar (1). (1) Zie cass., 20 december 1951, Arr. Verbr., 1952, 190; Pas., 1952, I, 207.

- OVEREENKOMST - Algemeen

Artt. 1146 t.e.m. 1153 en 1382, 1383

C.10.0425.N 1 maart 2012 AC nr. ...

De noodzakelijke kosten van verdediging die niet de bijstand van een advocaat betreffen, maar de bijstand van een technisch raadsman komen voor vergoeding in aanmerking ingeval van contractuele dan wel buitencontractuele aansprakelijkheid (1). (1) Cass. 2 sept. 2004, AR C.01.0186.F, AC, 2004, nr. 375, met concl. van advocaat-generaal Henkes; Cass. 16 nov. 2006, AR C.05.0124.F, AC, 2006, nr. 568.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Algemeen

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

Artt. 1146, 1147 en 1153

C.93.0361.N 28 september 1995 AC nr. ...

De wanuitvoering van een verbintenis, die geen betrekking heeft op de betaling van een bepaalde geldsom, kan leiden tot het toekennen van een bijkomende schadevergoeding wegens waardevermindering en van interest ter vergoeding van de schade door de vertraging bij het betalen van de schadevergoeding.~

- VERBINTENIS -

Artt. 1146, 1147, 1149, 1150, 1151, 1202, 1382 en 1383

C.13.0452.N 17 oktober 2014 AC nr. 619

Wanneer meerdere personen door hun samenlopende fouten (1) dezelfde schade hebben veroorzaakt, zijn zij in solidum aansprakelijk jegens de benadeelde; deze aansprakelijkheid in solidum strekt tot waarborg van de benadeelde (2). (1) In deze zaak ging het om een samenloop van beweerde contractuele en quasi-delictuele fouten. (2) Zie Cass. 18 januari 2007, AR C.05.0529.F, AC 2007, nr. 27; Cass. 8 maart 2005, AR P.04.1534.N, AC 2005, nr. 141; Cass. 15 februari 1974, AC 1974, 661, met concl. van Procureur-generaal Dumon, toen Advocaat-generaal.

- HOOFDELIJKHEID -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst

Artt. 1146, 1382 en 1383

C.95.0396.F 26 september 1996 AC nr. ...

De delictuele of quasi-delictuele aanssprakelijkheid vereist geen ingebrekestelling.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

- INGEBREKESTELLING -

Artt. 1147 en 1148

S.09.0033.F 22 februari 2010 AC nr. 118

Overmacht in hoofde van de werknemer, op grond waarvan de administrateur-generaal van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening van de terugvordering van de onrechtmatig verkregen onderbrekingsuitkeringen kan afzien mits hij de desbetreffende verordenende bepalingen naleeft, kan enkel voortvloeien uit een van de menselijke wil onafhankelijke gebeurtenis die de mens niet heeft kunnen voorzien of voorkomen (1). (1) Zie concl O.M. in Pas., 2010, nr. ....

- WERKLOOSHEID - Algemeen

C.04.0276.F 16 september 2005 AC nr. 439

De feitenrechter kan wegens bepaalde omstandigheden die hij op onaantastbare wijze vaststelt, de dwaling in rechte als onoverkomelijk beschouwen, op voorwaarde dat uit die omstandigheden kan worden afgeleid dat de bestuurlijke overheid gehandeld heeft zoals ieder redelijk en voorzichtig persoon zou hebben gedaan; het Hof gaat evenwel na of hij uit die omstandigheden wettig het bestaan van een rechtvaardigingsgrond heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie Cass., 26 juni 1998, AR C.97.0236.F, nr 343, met concl. adv.-gen. Spreutels, Bull., 1998.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

F.01.0065.F 24 mei 2002 AC nr. 317

De rechter kan alleen wettig beslissen dat een rechtsdwaling onoverkomelijk is en derhalve een rechtvaardigingsgrond oplevert als hij vaststelt dat degene die zich beroept op die dwaling, heeft gehandeld zoals ieder bedachtzaam en voorzichtig mens die in dezelfde toestand verkeert (1); het kan voldoende zijn vast te stellen dat degene die zich op de onoverkomelijke rechtsdwaling beroept, door toedoen van de bevoegde administratie, is terechtgekomen in ingewikkelde omstandigheden die meer behelsden dan een loutere informatiefout van harentwege. (1) Cass., 18 jan. 1999, A.R. F.98.0084.F, nr. 28; zie Cass., 25 okt. 1999, A.R. S.98.0112.N, nr. 559.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.99.0021.N 18 oktober 2001 AC nr. ...

Een resultaatsverbintenis verplicht de schuldenaar tot het behalen van een resultaat, behalve wanneer hij de overmacht waarop hij zich beroept, bewijst; de rechter die oordeelt dat dit bewijs niet is geleverd, dient geen fout van de schuldenaar vast te stellen; dit geldt ook wanneer de verbintenis niet kon worden uitgevoerd ingevolge een gebrek in de zaak die de schuldenaar onder zijn bewaring heeft.

- VERBINTENIS -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

S.99.0007.N 29 november 1999 AC nr. ...

Overmacht, die de administratieve sanctie opgelegd, door de werkloosheidsdirecteur uitsluit, kan enkel voorvloeien uit een van de menselijke wil onafhankelijke gebeurtenis die de mens niet heeft kunnen voorzien of voorkomen.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

F.98.0084.F 18 januari 1999 AC nr. ...

De rechter kan alleen wettig beslissen dat een rechtsdwaling onoverkomelijk is en derhalve een rechtvaardigingsgrond oplevert als hij vaststelt dat degene die zich beroept op die dwaling, heeft gehandeld zoals ieder bedachtzaam en voorzichtig mens die in dezelfde toestand verkeert; de loutere vaststelling dat degene die zich op de onoverkomelijke rechtsdwaling beroept slecht werd ingelicht, zelfs door een bevoegd persoon, is niet voldoende.~

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

S.97.0105.N 16 maart 1998 AC nr. ...

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een van de menselijke wil onafhankelijke gebeurtenis die de mens niet heeft kunnen voorzien of voorkomen; maakt derhalve geen overmacht uit de omstandigheid waaruit blijkt dat het naleven van een verplichting door de werkloze, die diende in het bezit te zijn van zijn controlekaart, niet volstrekt onmogelijk is.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

S.95.0100.F 18 november 1996 AC nr. ...

De overheidsmaatregel is, als vreemde oorzaak, bevrijdend, wanneer hij een onoverkomelijke hindernis vormt voor de uitvoering van de verbintenis en de schuldenaar geen fout heeft begaan bij het ontstaan van de omstandigheden die de hindernis tot gevolg hadden.~

- VERBINTENIS -

S.94.0035.F 31 oktober 1994 AC nr. ...

De rechter kan niet wettig beslissen dat een rechtsdwaling onoverkomelijk is en derhalve een rechtvaardigingsgrond oplevert tenzij hij vaststelt dat degene, die zich beroept op die dwaling, heeft gehandeld zoals ieder bedachtzaam en voorzichtig mens zou hebben gedaan die in dezelfde toestand verkeert; de loutere vaststelling dat degene die zich op de onoverkomelijke rechtsdwaling beroept, slecht werd geadviseerd, zelfs door een deskundige, is niet voldoende; die regels vloeien voort uit de artt. 1147 en 1148 B.W. waarin het rechtsbeginsel wordt gehuldigd dat dwaling een rechtvaardigingsgrond oplevert wanneer zij onoverkomelijk is.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Artt. 1147, 1149, 1150 en 1151

C.10.0245.F 6 december 2013 AC nr. ...

De rechter kan de auteur van de fout niet veroordelen om de geleden schade te vergoeden indien hij vaststelt dat er twijfel blijft bestaan over het oorzakelijk verband tussen de fout en die schade; het arrest verantwoordt niet naar recht zijn beslissing om de auteur van een fout te veroordelen tot vergoeding van de door het slachtoffer aangevoerde schade, wanneer het niet uitsluit dat de schade zich zonder die schade op dezelfde wijze had kunnen voordoen.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Artt. 1147, 1148 en 1382

C.07.0131.F 8 februari 2008 AC nr. 96

Wanneer een dwaling onoverkomelijk is, komt de aansprakelijkheid van een administratieve overheid die grondwets- of wetsregels heeft miskend die haar verplichten iets niet te doen of iets op een bepaalde manier wel te doen, niet in het gedrang (1). (1) Cass., 23 juni 2005, AR C.04.0160.F, AC, 2005, nr 372.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.04.0160.F 23 juni 2005 AC nr. 372

De onoverkomelijke dwaling ontslaat een bestuursoverheid van haar aansprakelijkheid wanneer zij door haar daad grondwettelijke of wettelijke regels schendt waarbij haar de verplichting wordt opgelegd niets te doen of op een bepaalde wijze wel iets te doen (1). (1) Cass., 13 mei 1982, AR 6434, AC, 1981-1982, nr 547; zie cass., 25 okt. 2004, AR S.03.0072.F, www.cass.be, en de andersluidende concl. eerste adv.-gen. Leclercq.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

Artt. 1147, 1149 en 1151

C.07.0199.N 5 juni 2008 AC nr. 350

Degene die schadevergoeding vordert, moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals zij zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade niet had kunnen ontstaan, zoals ze zich heeft voorgedaan (1) (2). (1) Zie, wat de buitencontractuele aansprakelijkheid betreft, Cass., 1 april 2004 (verenigde kamers), AR C.01.0211.F en C.01.0217.F, AC, 2004, nr. 174, met concl. adv.-gen. WERQUIN in Pas. (2) Het O.M. concludeerde tot vernietiging, op grond van de overweging dat de leer van het verlies van een kans niet kan gebruikt worden om de onzekerheid over het causaal verband tussen fout en schade te maskeren; wanneer de definitieve schade (in casu de dood van het dier) vaststaat maar de juiste oorzaak ervan niet bekend is, kan de rechter die causale onzekerheid niet compenseren door het bestaan aan te nemen van andere schade, bestaande in het verlies van een kans om de definitieve schade te vermijden. De appelrechters namen het besluit van de deskundige over dat het uitvoeren van een maagsondage door de dierenarts de maagruptuur en bijgevolg de dood van het paard waarschijnlijk had kunnen voorkomen of minstens had kunnen uitstellen, en dat de kans bijgevolg groot is dat er tussen het niet uitvoeren van de maagsondage en de dood van het paard een oorzakelijk verband bestaat, en oordeelden dat het uitvoeren van de maagsondage de maagruptuur en bijgevolg de dood van het paard waarschijnlijk had kunnen voorkomen. Het O.M. was van mening dat de appelrechters door dit oordeel niet hebben uitgesloten dat de schade zich ook zonder de fout had kunnen voordoen zoals zij in concreto is ontstaan.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Het verlies van een reële genezings- of overlevingskans komt voor vergoeding in aanmerking indien er tussen de fout en het verlies van deze kans een conditio sine qua non verband bestaat (1). (1) Het O.M. concludeerde tot vernietiging, op grond van de overweging dat de leer van het verlies van een kans niet kan gebruikt worden om de onzekerheid over het causaal verband tussen fout en schade te maskeren; wanneer de definitieve schade (in casu de dood van het dier) vaststaat maar de juiste oorzaak ervan niet bekend is, kan de rechter die causale onzekerheid niet compenseren door het bestaan aan te nemen van andere schade, bestaande in het verlies van een kans om de definitieve schade te vermijden. De appelrechters namen het besluit van de deskundige over dat het uitvoeren van een maagsondage door de dierenarts de maagruptuur en bijgevolg de dood van het paard waarschijnlijk had kunnen voorkomen of minstens had kunnen uitstellen, en dat de kans bijgevolg groot is dat er tussen het niet uitvoeren van de maagsondage en de dood van het paard een oorzakelijk verband bestaat, en oordeelden dat het uitvoeren van de maagsondage de maagruptuur en bijgevolg de dood van het paard waarschijnlijk had kunnen voorkomen. Het O.M. was van mening dat de appelrechters door dit oordeel niet hebben uitgesloten dat de schade zich ook zonder de fout had kunnen voordoen zoals zij in concreto is ontstaan.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Artt. 1147, 1149, 1150, 1151 en 1315

C.10.0245.F 6 december 2013 AC nr. ...

De eiser tot herstel dient het oorzakelijk verband aan te tonen tussen de fout en de schade zoals ze zich heeft voorgedaan; dat verband veronderstelt dat de schade zich zonder die fout niet op dezelfde wijze had kunnen voordoen.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Artt. 1147, 1153 en 1378

C.94.0108.F 10 november 1994 AC nr. ...

Wanneer de onteigenaar, in de loop van een onteigening ten algemenen nutte via de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden, aan de Deposito- en Consignatiekas voorlopige vergoedingen heeft betaald waarvan het bedrag dat van de definitieve vergoedingen te boven gaat, mag hij niet bovendien worden veroordeeld om op laatstgenoemde vergoedingen wettelijke interest te betalen voor de periode vóór de beslissing tot vaststelling ervan; anderzijds, is de enkele overweging dat de onteigenden in de toestand van een accipiens te goeder trouw verkeren, geen verantwoording voor de beslissing dat de interest die aan de onteigenaar op het aan de onteigende te veel betaalde is verschuldigd, pas begint te lopen vanaf de beslissing tot vaststelling van de definitieve vergoeding.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- INTEREST - Moratoire interest

Artt. 1149 en 1150

C.02.0247.F 6 januari 2005 AC nr. 7

De verplichting om de door de niet-nakoming van de verbintenis veroorzaakte schade in concreto te ramen wordt miskend wanneer het vonnis, om de uit de "gebruiksderving" voortvloeiende schade te ramen, als regel aanneemt dat de benadeelde partij, alvorens haar voertuig te vervangen waarvan zij wist dat het niet meer kon worden hersteld, het recht heeft het bedrag te kennen dat haar zal worden toegekend.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Artt. 1149 en 1184

C.14.0061.N 5 december 2014 AC nr. 755

De ontbinding van een wederkerig contract met toepassing van artikel 1184 Burgerlijk Wetboek heeft, in beginsel, ex tunc uitwerking en heeft tot gevolg dat de partijen opnieuw in dezelfde toestand moeten worden geplaatst als die waarin zij zich zouden hebben bevonden indien zij niet hadden gecontracteerd; de ontbonden overeenkomst kan voor hen geen grondslag van rechten en verplichtingen zijn, behoudens het recht op schadevergoeding ten gevolge van de wanprestatie; de ontbinding van de overeenkomst te laste van een contractspartij heeft niet tot gevolg dat deze partij het recht verbeurt om aanspraak te maken op vergoeding van de schade die zij heeft geleden wegens de wanprestatie van de wederpartij, ook al heeft zij zelf op grond hiervan niet de ontbinding van de overeenkomst gevorderd (1). (1) Zie concl. OM.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- OVEREENKOMST - Einde

- OVEREENKOMST - Einde

C.05.0374.N 26 januari 2007 AC nr. 49

Om de schade wegens contractuele wanprestatie ingeval van ontbinding van een overeenkomst integraal te vergoeden, dient de rechter zich bij het begroten van de schadevergoeding te plaatsen op het ogenblik van zijn einduitspraak; hij kan bij de beoordeling van die schade geen gegevens in aanmerking nemen die zich na de tekortkoming hebben voorgedaan en met die tekortkoming en de schade zelf geen verband houden en tengevolge waarvan de toestand van de schuldeiser verbeterd of verergerd is (1). (1) Zie Cass., 30 jan. 2004, AR C.02.0045.F, nr 54; Cass., 13 feb. 2006, AR S.05.0089.F, nr 93 met concl. eerste adv.-gen. LECLERCQ in Pas. en J.T.T. 2006, 209-210 inzake ontslag om dringende reden. Volgens het O.M. was de omstandigheid dat eiseres zich in een opzeggingsperiode bevond vreemd aan de schade die door haar was opgelopen.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Einde

C.06.0232.N 26 januari 2007 AC nr. 51

Om de schade wegens contractuele wanprestatie ingeval van ontbinding van een overeenkomst integraal te vergoeden, dient de rechter zich bij het begroten van de schadevergoeding te plaatsen op het ogenblik van zijn einduitspraak; hij kan bij de beoordeling van die schade geen gegevens in aanmerking nemen die zich na de tekortkoming hebben voorgedaan en met die tekortkoming en de schade zelf geen verband houden en tengevolge waarvan de toestand van de schuldeiser verbeterd of verergerd is (1). (1) Cass., 26 jan. 2006, AR C.05.0374.N (supra) en de voetnoot 1.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Einde

Artt. 1149, 1150 en 1151

C.96.0248.N 16 april 1998 AC nr. ...

In geval van foutieve niet-uitvoering van een contractuele verbintenis, moet de schuldenaar van deze verbintenis, onder voorbehoud van de toepassing van de artt. 1150 en 1151 B.W., de schuldeiser volledig vergoeden voor het verlies dat hij heeft geleden en de winst die hij moet derven.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Artt. 115 tot 119

S.01.0018.N 10 december 2001 AC nr. ...

De afwezigverklaring overeenkomstig de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek wordt voor de toepassing van de wezenbijslag gelijkgesteld met het overlijden van de ouder.

- AFWEZIGHEID -

S.94.0058.F 28 november 1994 AC nr. ...

Inzake overlevingspensioen van werknemers en zelfstandigen staat het vonnis van verklaring van afwezigheid gelijk met overlijden.~

- PENSIOEN - Zelfstandigen

- AFWEZIGHEID -

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 1152, 1226 en 1229

C.93.0498.N 29 februari 1996 AC nr. ...

Het als strafbeding overeengekomen bedrag mag slechts een forfaitaire vergoeding zijn voor de schade die de schuldeiser kan lijden ten gevolge van het niet-nakomen van de verbintenis, maar om te oordelen welke potentiële schade de partijen voor ogen hadden bij het aangaan van de overeenkomst is het de rechter niet verboden om ook elementen van reële schade in zijn redenering te betrekken.~

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Artt. 1152, 1226 en 1229, eerste lid

C.92.8358.N 3 februari 1995 AC nr. ...

Uit de artt. 1226 en 1229, eerste lid, B.W. volgt dat, hoewel de als straf bedongen geldsom enkel een vergoeding mag zijn van schade die de schuldeiser kan lijden ten gevolge van het niet-nakomen van de verbintenis, de schuldeiser niet an worden verplicht te bewijzen dat hij werkelijk schade leed.~

- OVEREENKOMST - Allerlei

Artt. 1153, 1382 en 1383

P.09.1912.N 22 juni 2010 AC nr. 447

Moratoire interest is verschuldigd, aan de wettelijke interestvoet, op de bij de gerechtelijke uitspraak vastgestelde schadevergoeding, vanaf de datum van de uitspraak tot het ogenblik van de betaling.

- INTEREST - Moratoire interest

Artt. 1153, 2244, 2257 en 2277

C.13.0494.F 27 juni 2014 AC nr. ...

Aangezien moratoire interest eisbaar wordt dag na dag na de aanmaning tot betaling, begint elke dag een onderscheiden verjaringstermijn van vijf jaar te lopen, zodat een dagvaarding voor het gerecht, een bevel tot betaling, of een beslag een dienstige stuitende werking heeft voor de interest die op zijn laatst vijf jaar voordien is vervallen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- INTEREST - Moratoire interest

Artt. 1153, 3de lid, en 1378

S.11.0015.N 12 november 2012 AC nr. ...

Diegene die te goeder trouw een betaling heeft ontvangen en deze als onverschuldigd moet terugbetalen, is in de regel slechts interest verschuldigd vanaf het tijdstip dat hij tot de terugbetaling werd aangemaand (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTEREST - Allerlei

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Artt. 1153, derde lid, en 1207

C.05.0461.F 30 april 2007 AC nr. 217

Noch artikel 1207, B.W., dat alleen in geval van hoofdelijkheid van toepassing is, noch enig andere wettelijke bepaling schrijven m.b.t. de verbintenis in solidum voor, in afwijking van artikel 1153, derde lid, B.W., dat de gevolgen van een ingebrekestelling van een partij ook gelden voor een andere partij.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Artt. 1153, eerste lid

F.08.0012.N 8 mei 2009 AC nr. 304

Als schadevergoeding wegens het laattijdig doorstorten van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting, kan slechts wettelijke interest worden toegekend vanaf de betekening van de dagvaarding indien voordien geen aanmaning tot betaling is gebeurd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERBINTENIS -

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Artt. 1154 en 1382

C.12.0374.N 5 september 2013 AC nr. ...

Artikel 1154 van het Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing op de compensatoire interest die toegekend wordt op het door de rechter vastgestelde bedrag van de schadevergoeding die wegens onrechtmatige daad verschuldigd is; deze wetsbepaling verhindert ook niet dat de rechter interest op dergelijke interest toekent, indien hij oordeelt dat dit voor een volledige vergoeding van de schade vereist is (1). (1) Zie Cass. 22 dec. 2006, AR C.05.0210.N, AC 2006, nr. 670; Cass. 30 april 2012, AR S.10.0051.F, AC 2012, nr. 266.

- INTEREST - Algemeen

- ANATOCISME -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Interest

Artt. 1156, 1319, 1320 en 1322

C.95.0325.N 7 mei 1998 AC nr. ...

De uitlegging van een overeenkomst die in strijd geacht wordt met de door de eiser voorgestelde uitlegging maakt geen miskenning van de bewijskracht van die akte uit.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- OVEREENKOMST - Uitlegging

Artt. 1165 en 1321

F.08.0021.F 16 oktober 2009 AC nr. 592

De administratie kan vorderen dat een rechtshandeling haar niet wordt tegengesteld, wanneer die rechtshandeling, ter ontwijking van belastingen, een rechtsregel van openbare orde schendt (1). (1) Cass., 5 maart 1999, AR F.95.0104.N, A.C., 1999, nr. 134. Er dient opgemerkt dat het Hof in de oorspronkelijk Nederlandstalige versie de bewoordingen "ter ontwijking" gebruikt, die in het Frans werden vertaald door "en vue d'éluder".

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen

- OPENBARE ORDE -

Artt. 1165 en 1690

C.07.0587.N 16 januari 2009 AC nr. 42

Uit de samenhang van de artikelen 34,eerste lid, en 35,eerste lid,van de Pachtwet volgt dat voor de tegenwerpelijkheid van een pachtoverdracht aan de in die bepalingen vermelde overnemers die niet op een pachtvernieuwing wensen aanspraak te maken, niet aan artikel 1690 van het Burgerlijk Wetboek moet worden voldaan; dit houdt een uitdrukkelijke afwijking in van artikel 1165 van het Burgerlijk Wetboek dat bepaalt dat overeenkomsten alleen gevolgen teweegbrengen tussen de contracterende partijen en aan derden geen nadeel toebrengen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Artt. 1165, 1382 en 1383

C.13.0288.F 2 oktober 2014 AC nr. 570

De curator, die de vergoeding vordert van de schade die is veroorzaakt door de fout van het orgaan van een vennootschap waardoor het passief van het faillissement is vermeerderd of het actief ervan is verminderd, oefent niet de individuele rechten uit van de schuldeisers die met die vennootschap een overeenkomst hebben gesloten en vordert de vergoeding niet van de schade die voor die schuldeisers voortvloeit uit de wanuitvoering van de overeenkomst.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Rechtspleging

Artt. 1165, 1984, 1997 en 1998

C.08.0065.N 24 oktober 2008 AC nr. 582

De bekrachtiging door de eigenaar van het verkochte goed van de door een andere partij zonder volmacht en in eigen naam gesloten verkoop is rechtsgeldig; de wederpartij-koper, die evenwel niet verplicht is rechtsgevolgen te verlenen aan deze bekrachtiging omdat hem geen andere contractpartij kan worden opgedrongen, maar de bekrachtiging aanvaardt, is daardoor gerechtigd contractuele vorderingen in te stellen tegen de eigenaar als lastgever-verkoper en behoudt dan tevens het recht de partij die in eigen naam optrad in rechte aan te spreken, op grond van de door deze partij in eigen naam aangegane verbintenissen (1). (1) Zie Cass., 28 april 1980, Bull. civ., 1980, 105; I. SAMOY , Middellijke vertegenwoordiging, Intersentia, 2005, nrs 605 - 610.

- LASTGEVING -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Artt. 1167 en 2262bis, § 1, tweede en derde lid

C.12.0202.N 25 januari 2013 AC nr. ...

De vordering bedoeld in artikel 1167 Burgerlijk Wetboek strekt tot vergoeding van de schade die de bedrieglijke verarming van de schuldenaar aan de schuldeiser berokkent; een dergelijke pauliaanse vordering is onderworpen aan de verjaringstermijnen bedoeld in artikel 2262bis, §1, tweede en derde lid, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

Artt. 1168 en 1174

C.13.0293.N 24 februari 2014 AC nr. ...

Een verbintenis is aangegaan onder een ontbindende voorwaarde wanneer haar tenietgaan afhangt van een toekomstige en onzekere gebeurtenis ofwel van een gebeurtenis die reeds heeft plaatsgehad maar aan partijen nog onbekend is; een toekomstige gebeurtenis kan als ontbindende voorwaarde worden bedongen, ook al is het intreden ervan afhankelijk van de wil van de schuldenaar.

- OVEREENKOMST - Algemeen

- VERBINTENIS -

Artt. 1168 en 1178

S.97.0095.N 18 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer de bestreden beslissing vaststelt dat de betaling van een conventionele vertrekpremie afhankelijk is van een toekomstige en onzekere gebeurtenis, te weten de vrije keuze van de werknemer van de vertrekdatum tussen een welbepaalde datum en de stopzetting van de exploitatie door de werkgever en verder vaststelt dat de werknemer tussen de bepaalde datum en deze stopzetting de onderneming verliet ingevolge een ontslag dat hem door zijn werkgever ten onrechte werd gegeven en op grond hiervan oordeelt dat de werknemer geen aanspraak kan maken op de vertrekpremie omdat hij niet zelf de datum bepaalde waarop hij de onderneming verliet, wordt deze beslissing niet wettelijk verantwoord, nu uit deze vaststelling volgt dat de werkgever de vervulling van de voorwaarde waaronder hij zich had verbonden zelf door een foutief optreden onmogelijk heeft gemaakt.

- VERBINTENIS -

Artt. 1168, 1176 en 1181, eerste en tweede lid

C.05.0588.N 25 mei 2007 AC nr. 275

Wanneer bij overeenkomst de verbintenissen zijn aangegaan onder opschortende voorwaarde zonder bepaling van een tijdspanne en de voorwaarde voor onvervuld wordt gehouden, krijgen de voorwaardelijke verbintenissen nooit uitvoering en houdt de overeenkomst waarvan zij het voorwerp uitmaken, op te bestaan (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- VERBINTENIS -

Wanneer bij overeenkomst een verbintenis is aangegaan onder de opschortende voorwaarde dat een gebeurtenis zal plaatshebben en geen tijdspanne is bepaald waarbinnen de bedoelde gebeurtenis uiterlijk moet plaatshebben, kan die gebeurtenis in beginsel onbeperkt in de tijd plaatshebben en kan de voorwaarde pas voor onvervuld worden gehouden wanneer redelijkerwijze vaststaat dat de bedoelde gebeurtenis niet meer zal plaatshebben; de feitenrechter kan oordelen dat gelet op het verloop van tijd redelijkerwijze vaststaat dat de bedoelde gebeurtenis niet meer zal plaatshebben (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- VERBINTENIS -

Artt. 1174, 1108, 1131 en 1892

C.12.0285.F 22 april 2013 AC nr. ...

De verplichting van de ontlener om het geleende bedrag terug te geven met een louter potestatieve, opschortende voorwaarde is nietig; die nietigheid, die de oorzaak wegneemt voor de terugbetaling van het geleende bedrag, heeft de nietigheid van de leningsovereenkomst zelf tot gevolg.

- OVEREENKOMST - Algemeen

Hoewel de nietigheid van een overeenkomst ex tunc geldt, doet het vonnis dat deze uitspreekt nieuwe verplichtingen ontstaan aangezien de partijen moeten teruggeven wat zij gekregen hebben; zonder vernietiging van de leningsovereenkomst leidt de nietigheid van de verplichting tot terugbetaling niet tot enige verplichting tot teruggave voor de ontlener.

- OVEREENKOMST - Algemeen

Artt. 1178 en 1315

C.10.0649.F 18 november 2011 AC nr. ...

Degene die de ontbinding van een overeenkomst ten nadele van de schuldenaar vordert alsook diens veroordeling tot betaling van schadevergoeding, moet aantonen dat de schuldenaar niet heeft voldaan aan de verbintenissen die de overeenkomst hem oplegt.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Degene die de uitvoering vordert van een verbintenis met een opschortende voorwaarde moet, in de regel, aantonen dat die voorwaarde vervuld is of dat de vervulling ervan verhinderd werd door een fout van de schuldenaar (1). (1) Cass. 18 feb. 1926 (Bull. et Pas. 1926, I, 255).

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Hoewel de rechter naar recht kan beslissen dat het bewijs van een negatief feit niet aan dezelfde eisen moet voldoen als dat van een positief feit, mag hij daarentegen de eiser niet van dat bewijs vrijstellen en de tegenpartij de verplichting opleggen om het bewijs van het tegenovergestelde positief feit te leveren (1). (1) Cass. 16 dec. 2004, AR C.03.0407.F, AC, 2004, nr. 616.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 1179 en 1183

C.09.0446.N 24 januari 2011 AC nr. ...

Uit de artikelen 1179 en 1183 B.W. volgt dat indien de koopovereenkomst ingevolge de vervulling van de ontbindende voorwaarde teniet gaat, de verkoper geacht wordt steeds eigenaar te zijn gebleven en, onder voorbehoud van de regels ter bescherming van derden, de beschikkingsdaden die de koper onder ontbindende voorwaarde heeft gesteld vervallen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

- VERBINTENIS -

Artt. 1181 en 1589

C.96.0313.F 21 januari 2000 AC nr. ...

Ofschoon een opschortende voorwaarde het bestaan van de overeenkomst, zoals een koopovereenkomst, niet aantast, heeft zij de opschorting van de uitvoering van de daaruit voortvloeiende verbintenis tot gevolg, zodat degene die het recht heeft de uitvoering van de voorwaardelijke verbintenis te eisen het eraan verbonden recht niet kan uitoefenen zolang de voorwaarde niet is vervuld.

- KOOP -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Artt. 1183 en 1184

C.09.0244.F 8 februari 2010 AC nr. 88

Wanneer de wet niets bepaalt, houdt het aleatoir karakter van de huurovereenkomst voor het leven geen afwijking in van de uitwerking van het gemene recht van de ontbinding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

De contractuele tekortkoming van een partij, die de ontbinding van de overeenkomst in zijn nadeel verantwoordt, tast zijn recht op teruggave, zoals het uit die ontbinding ontstaat, niet aan en kan alleen zijn veroordeling tot vergoeding van de door die fout veroorzaakte schade tot gevolg hebben (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- OVEREENKOMST - Einde

Hoewel de ontbinding niet kan leiden tot nietigverklaring van de wederzijdse prestaties die ter uitvoering van de overeenkomst zijn verricht indien deze niet voor teruggave in aanmerking komen, leidt zij wel tot teruggave of betaling in equivalent van de zaken of diensten die ten gevolge van de overeenkomst verbruikt zijn of aan een van de partijen ten goede zijn gekomen, terwijl de tegenpartij daarvoor geen tegenprestaties zou hebben ontvangen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

- OVEREENKOMST - Einde

C.98.0338.N 9 maart 2000 AC nr. ...

De ontbinding van een wederkerige overeenkomst die gevorderd wordt vóór het faillissement van een der contractspartijen, maar erna wordt uitgesproken ten laste van de failliet, heeft tot gevolg dat de partijen in dezelfde toestand worden geplaatst als hadden zij geen overeenkomst gesloten; onverminderd zijn eventueel recht op compensatie komt de koper echter in samenloop met de andere schuldeisers wanneer hetgeen moet worden teruggegeven een som geld is die hij aan de verkoper als voorschot heeft betaald.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Artt. 1184 en 1134, derde lid

C.09.0624.F 6 januari 2011 AC nr. ...

Wanneer één van de partijen de keuze geboden bij artikel 1184 van het Burgerlijk Wetboek misbruikt om van de tegenpartij de tenuitvoerlegging van de overeenkomst af te dwingen in plaats van de ontbinding ervan met schadevergoeding te eisen of te aanvaarden, kan het herstel van dat misbruik erin bestaan dat die partij het recht verbeurt om de gedwongen tenuitvoerlegging te verkrijgen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTSMISBRUIK -

Artt. 1184 en 1599

C.10.0402.N 15 september 2011 AC nr. ...

De nietigheid van de verkoop van andermans goed volgt uit de omstandigheid dat de eigendomsoverdracht zich in beginsel niet kan verwezenlijken (1); het is een relatieve nietigheid, die enkel door de koper en niet door de verkoper kan worden ingeroepen en die voor bevestiging vatbaar is (2); dit houdt evenwel niet in dat de koper, die zich op het gebrek aan eigendomsoverdracht beroept, de mogelijkheid heeft de ontbinding van de overeenkomst te vorderen op grond van het artikel 1184 Burgerlijk Wetboek; hij kan enkel de nietigheid vorderen op grond van artikel 1599 van dit wetboek en, zo hij niet heeft geweten dat de zaak aan een ander toebehoorde, schadevergoeding. (1) Zie H. DE PAGE, Traité, Deel IV, volume 1, 4de ed., 1997, 65, nrs. 30 e.v. (2) Cass. 30 jan. 1941, Pas., 1941, 24; zie Cass. 6 maart 1998, AC, 1998, nr. 125.

- KOOP -

Artt. 1184 en 1612

C.01.0357.N 21 november 2003 AC nr. 586

De exceptie van niet-uitvoering inzake wederkerige overeenkomsten is toepasselijk op de rechtsverhouding die tussen de partijen ontstaat ingevolge de ontbinding van de overeenkomst (1). (1) Cass., 12 sept. 1986, AR 4834 en 4933, nr 19.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

De exceptie van niet-uitvoering inzake wederkerige overeenkomsten is toepasselijk op de rechtsverhouding die tussen de partijen ontstaat ingevolge de ontbinding van de overeenkomst (1). (1) Cass., 12 sept. 1986, AR 4834 en 4933, nr 19.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Artt. 1184 en 1741

C.05.0215.F 23 juni 2006 AC nr. 351

De rechterlijke ontbinding van een wederkerig duurcontract, zoals een huurovereenkomst, werkt in de regel, wat de gevolgen betreft, terug tot de vordering in rechte, tenzij hetgeen ingevolge de overeenkomst na die vordering is uitgevoerd, niet kan worden teruggegeven (1). (1) Cass., 10 april 1997, AR C.95.0468.F, nr 179.

- OVEREENKOMST - Einde

C.95.0468.F 10 april 1997 AC nr. ...

De gerechtelijke ontbinding van een duurcontract, zoals een huurovereenkomst, werkt, wat de gevolgen betreft, in de regel, terug tot de vordering in rechte, tenzij hetgeen ingevolge de overeenkomst na die vordering is uitgevoerd, niet kan worden teruggegeven.~

- OVEREENKOMST - Einde

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

De schorsende werking van het hoger beroep tegen een vonnis dat de gerechtelijke ontbinding van een huurovereenkomst uitspreekt heeft niets uitstaande met de datum waarop die ontbinding uitwerking heeft.~

- OVEREENKOMST - Einde

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

Artt. 1184, 1604 en 1650

C.08.0531.N 15 mei 2009 AC nr. 323

De koper die zich op de niet-conforme levering van de verkochte zaak beroept en, ook al kan hij de betaling van de koopprijs geheel of gedeeltelijk opschorten op grond van de exceptie van niet-uitvoering, de ontbinding van de overeenkomst niet vordert, vermag niet én de verkoopprijs niet te betalen én tezelfdertijd schadevergoeding te vorderen tot herstel van de geleverde zaak.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- KOOP -

Artt. 1200, 1208, 1234, 1271.1° en 1281, eerste en derde lid

C.10.0702.N 29 september 2011 AC nr. ...

Verweermiddelen en excepties, behoudens persoonlijke, die de schuld betreffen, mogen door alle schuldenaren die in solidum tot deze schuld gehouden zijn worden tegengeworpen; de schuldvernieuwing overeengekomen door de schuldeiser en een van de in solidum gehouden schuldenaars mag in beginsel ook worden ingeroepen door de medeschuldenaren.

- HOOFDELIJKHEID -

- SCHULDVERNIEUWING -

Artt. 1200, 1217, 1218 en 1222

C.07.0567.N 7 november 2008 AC nr. 618

De verschuldigde prestatie uit een verbintenis die verschillende schuldenaren aangaan, wordt in beginsel van rechtswege onder hen verdeeld; de schuldeiser kan ieder van hen slechts aanspreken voor zijn deel; deze regel lijdt uitzondering ingeval de verbintenis ondeelbaar is, hoofdelijk is aangegaan of een verbintenis in solidum uitmaakt.

- VERBINTENIS -

- ONDEELBAARHEID (VERBINTENISSEN) -

- HOOFDELIJKHEID -

Artt. 1202 en 1384

C.03.0221.F 26 april 2007 AC nr. 209

De subrogatie van de ouder, die het slachtoffer volledig heeft vergoed, in de rechten van het slachtoffer tegen de andere ouder en de minderjarige is niet onderworpen aan de voorwaarde dat de ouders en de minderjarige hoofdelijk veroordeeld zijn tot vergoeding van het slachtoffer, aangezien zij van rechtswege geschiedt ten voordele van de indeplaatsgestelde (1). (1) Het O.M. stelde voor het arrest te vernietigen op het derde onderdeel van het middel en niet, zoals het Hof deed, op het tweede. Met overneming van de gedachtegang van de eiseres voerde het aan dat de wettelijke indeplaatsstelling die van rechtswege geschiedt ten voordele van de aansprakelijke ouder (artikel 1384, tweede lid, B.W.) die het slachtoffer heeft vergoed (artikel 1251, 3°, B.W.), niet onderworpen was aan de voorwaarde dat de ouders in solidum waren veroordeeld tot vergoeding van het slachtoffer.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

- HOOFDELIJKHEID -

Artt. 1202, 1382 en 1383

C.95.0016.F 3 mei 1996 AC nr. ...

De gemeenschappelijke fout, die aanleiding kan geven tot hoofdelijke aansprakelijkheid, is de fout welke gezamenlijk wordt begaan door verscheidene personen die wetens bijdragen tot het ontstaan van een schadelijk feit, zowel inzake contractuele aansprakelijkheid als inzake aansprakelijkheid buiten overeenkomst.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

- HOOFDELIJKHEID -

Artt. 1206 en 2251

S.08.0098.N 19 januari 2009 AC nr. 44

Het indienen door een schuldeiser van zijn schuldvordering in het faillissement van een hoofdelijke schuldenaar stuit de verjaring ten aanzien van alle hoofdelijke schuldenaars, maar schorst vanaf dan enkel de verjaring tot de sluiting van het faillissement ten aanzien van de failliet verklaarde hoofdelijke schuldenaar.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Artt. 1206, 2244 en 2249, eerste lid

F.09.0043.N 20 mei 2010 AC nr. 354

De derde-houder die tot rechtstreeks schuldenaar wordt verklaard en de derde-beslagene die veroordeeld wordt tot de oorzaken en kosten van het beslag omdat zij niet voldeden aan de verplichting om de verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 1452 van het Gerechtelijk Wetboek, staan in de mate van hun veroordeling in voor de schuld van de beslagene; de derde-houder is dan met de beslagene tegenover de beslagleggende schuldeiser gehouden als in solidum gehouden schuldenaars waarop de artikelen 1206 en 2249, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 1206, 2249 en 2251

C.99.0524.N 30 mei 2002 AC nr. 330

Een schriftelijke vordering gericht aan een vervoerder schorst in beginsel de verjaring enkel te zijn aanzien; de hoofdelijkheid tussen vervoerders doet hieraan niet af (1). (1) Zie Cass.fr., 10 juni 1986, Eur. Vervoerr., 1986, 416. De Engelse rechtspraak aanvaardt blijkbaar evenmin de doorwerking, maar zijn juistheid wordt betwijfeld; zie: Worldwide Carriers v. Ardtran International (1983) 1 Lloyd's Rep. 61.66, per Parker J., geciteerd door Malcolm A. Clarke, M.A., LL.B., PH.D, International Carriage of goods by road: CMR, Third Ed., London, Sweet & Maxwell, 1997, 170 en voetnoot 87. In het Duitse recht wordt de doorwerking van de reclamatie tegen de hoofdvervoerder aanvaard, maar het omgekeerde niet; zie: Kommentar zur CMR, Heidelberg, 766, nr A73. Zie ook LIBOUTON, J., noot onder het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 24 maart 1976, J.T., 1996, 525-530; en (m.b.t. de schorsing in het algemeen) DE PAGE, H., Traité, T. VII, 1957, nr 1243: "La suspension de la prescription étant une faveur exceptionnelle, ses effets ne peuvent s'étendre d'une personne à une autre, soit activement, soit passivement". Contra: Hof Gent, 25 juni 1986, Eur. Vervoerr., 1987, 421, noot L.W., Kh. Antwerpen, 22 dec. 1995, R.H.A., 1996, 235 en Kh. Luik, 12 juni 1998, ibid., 1998, 461.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

- HOOFDELIJKHEID -

Artt. 1226 en 1229

C.98.0134.F 22 oktober 1999 AC nr. ...

De beslissing van de rechter om het bedrag niet te beoordelen van de vergoeding die is overeengekomen ingeval een beding tot eenzijdige beëindiging uitwerking krijgt, is naar recht verantwoord wanneer de rechter overweegt dat genoemd beding geen strafbeding is.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Artt. 1226, 1229 en 1231, § 1

C.99.0483.N 26 januari 2001 AC nr. ...

Het als strafbeding overeengekomen bedrag mag slechts een forfaitaire vergoeding zijn voor de schade die de schuldeiser kan lijden ten gevolge van het niet-nakomen van de verbintenis; de rechter kan de geoorloofdheid van een dergelijk beding niet steunen op de vaststelling dat er geen schade bewezen is (1). (1) Zie cass., 29 feb. 1996, AR nr. C.93.0498.N, nr. 89.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Artt. 1226, 1231 en 1794

C.00.0062.N 30 maart 2001 AC nr. ...

Is geen strafbeding dat de rechter bij contractuele tekortkoming eventueel vermag te matigen, de vaste vergoeding die bij het aangaan van de overeenkomst is bedongen tot schadeloosstelling van de verhuurder van diensten ingeval de opdrachtgever met toepassing van artikel 1794 B.W. de aanneming verbreekt (1). (1) Zie cass., 22 okt. 1999, A.R. C.98.0134.F, nr. 556.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- HUUR VAN DIENSTEN -

Artt. 1226, 1231, § 1

C.00.0176.N 6 december 2002 AC nr. 655

De rechter kan een strafbeding niet vernietigen omdat het bedrag ervan hoger is dan dat van de potentiële schade (1). (1) Chr. Biquet-MathieuLa loi du 23 novembre 1998 et le nouveau régime des clauses pénales", J.T. 1999 (709), 711 nr 7; P. WéryLes pouvoirs du juge dans la nouvelle loi relative aux clauses pénales", J.T., 2000 (615) 616, nr 4.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Artt. 1234, 1289 tot 1291, en 1298

C.05.0487.F 25 september 2006 AC nr. 433

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt een aandeelhouder, die het saldo van zijn plaatsing in het kapitaal van een naamloze vennootschap dient te betalen, die schuld af te lossen door schuldvergelijking met een schuldvordering die hij op die vennootschap heeft.

- SCHULDVERGELIJKING -

Het arrest dat beslist dat de schuldvergelijking tussen de schuldvordering, waarvan het arrest vaststelt dat zij een schuld van de boedel van de vereffening vormt, en de schuldvordering van de vennootschap niet vóór het faillissement van die vennootschap heeft kunnen plaatsvinden, en dat gegrond is op het risico van een samenloop tussen de boedelschuldeisers of tussen die schuldeisers en de schuldeisers die houder van een bijzonder voorrecht of van een zakelijke zekerheid zijn, maar niet vaststelt dat die samenloop heeft plaatsgevonden, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- SCHULDVERGELIJKING -

Artt. 1235 en 2220

C.06.0192.F 7 november 2011 AC nr. ...

Hoewel een betaling slechts gedeeltelijk kan zijn en de verbintenis alleen maar tot beloop van het bedrag van die betaling kan tenietdoen, volgt noch uit artikel 1235, eerste lid, noch uit artikel 2220 van het Burgerlijk Wetboek dat een niet onverschuldigde gedeeltelijke betaling noodzakelijkerwijs leidt tot de erkenning van het bestaan van een schuld die het betaalde bedrag overstijgt.

- VERBINTENIS -

Artt. 1235 en 2262

C.08.0328.F 9 oktober 2009 AC nr. 571

De rechtsvordering waarbij de verzekeraar van de verzekerde de teruggave eist van vergoedingen die hij hem onverschuldigd heeft uitbetaald, vloeit niet voort uit de verzekeringsovereenkomst maar wel uit de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek betreffende de teruggave van het onverschuldigd betaalde; de in artikel 34, § 1, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst vastgelegde verjaringstermijn is bijgevolg niet van toepassing op de voornoemde rechtsvordering (1). (1) Zie Cass., 13 juni. 2002, AR C.99.0405.N, AC, 2002, nr. 355.

- VERJARING - Algemeen

- VERZEKERING - Landverzekering

C.99.0405.N 13 juni 2002 AC nr. 355

De vordering die een verzekeraar tegen de benadeelde instelt tot terugbetaling van provisies die hij voor de verzekerde onverschuldigd heeft betaald, vloeit niet voort uit het verzekeringscontract; het is een vordering die berust op de artt. 1235, 1236 en 1376 tot 1381 B.W. inzake onverschuldigde betaling en die onderworpen is aan de algemene verjaringstermijn (1). (1) Zie H. DE PAGE, Traité III, Bruylant, 1967, nr 17.

- VERJARING - Algemeen

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 1235, 1376 en 1377

C.13.0482.N 19 mei 2014 AC nr. ...

De betaling aan een schuldeiser heeft een geldige oorzaak en is niet onverschuldigd omdat deze betaling, die het gevolg is van de verdeling van de opbrengst van een beslag, plaatsvond met miskenning van de regels van de voorrang van schuldvorderingen; de schuldeiser mag, in beginsel, erop vertrouwen dat de verdeling correct is gebeurd; een betaling door een vereffenaar aan een schuldeiser verricht vóór het afsluiten van de verdelingsprocedure is evenwel niet definitief en is bijgevolg onverschuldigd in de mate zij het bedrag overschrijdt dat aan die schuldeiser toekomt volgens de definitieve verdeling (1). (1) Zie concl. OM.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

C.04.0168.N 22 december 2005 AC nr. 688

Een betaling aan een schuldeiser van een bestaande schuld heeft een oorzaak en die betaling is niet onverschuldigd door het enkel feit dat de schuldeiser die derdenbeslag heeft gelegd op een schuldvordering van zijn debiteur, wordt betaald uit de gelden die voortkomen uit dit beslag met miskenning van de regels van de voorrang van schuldvorderingen (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 1985, AR 7373, nr 254; Cass., 22 okt. 1992, AR F.1205.F, nr 685; Cass., 26 juni 1998, AR F.97.0071.F, nr 344; Cass., 22 feb. 1999, AR S.98.0035.N, nr 100; Cass., 16 mei 2002, AR C.99.0555.N, nr 300.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

S.01.0108.F 26 mei 2003 AC nr. 318

Onwettig is het arrest dat beslist dat er geen grond bestaat tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde en dat berust op de eerbiediging van de gewettigde verwachtingen van de ander (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Onwettig is het arrest dat beslist dat er geen grond bestaat tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde en dat berust op de eerbiediging van de gewettigde verwachtingen van de ander (1). (1) Zie concl. O.M.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

C.99.0555.N 16 mei 2002 AC nr. 300

Een betaling is alleen onverschuldigd als zij zonder oorzaak is; zij is niet onverschuldigd wanneer zij haar oorzaak vindt in een gerechtelijke beslissing (1). (1) Zie Cass., 22 feb. 1999, A.R. S.98.0035.N, nr. 100; R. Kruithof, H. Bocken, Y. De Ly en B. De TemmermanOverzicht van rechtspraak Verbintenissenrecht (1981-92)", T.P.R., 1994, (171), nr. 322 en 326.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

F.97.0071.F 26 juni 1998 AC nr. ...

Terugvordering van het onverschuldigd betaalde is enkel aan twee voorwaarden onderworpen, enerzijds, een betaling, anderzijds, het onverschuldigde karakter ervan, d.w.z. het ontbreken van een oorzaak.~

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

S.94.0018.F 3 oktober 1994 AC nr. ...

De vijfjarige verjaring staat niet in de weg aan de invordering van ten onrechte betaalde bedragen.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Artt. 1235, 1376, 1377, 2262 en 2277

S.00.0164.N 21 mei 2001 AC nr. ...

De vijfjarige verjaring staat niet in de weg aan de invordering van ten onrechte betaalde bedragen (1). (1) Zie cass. 3 okt. 1994, A.R. nr S.94.0018.F (Bull 1994, nr 414).

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

De vijfjarige verjaring staat niet in de weg aan de invordering van ten onrechte betaalde bedragen (1). (1) Zie cass. 3 okt. 1994, A.R. nr S.94.0018.F (Bull 1994, nr 414).

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Artt. 1235, 1376, 1382 en 1383

S.05.0008.F 22 mei 2006 AC nr. 283

Het arrest dat beslist dat een compensatiekas voor kinderbijslag een zware fout heeft begaan door bij de ouders de schijn te wekken dat de verhoogde bijslag tijdens een periode van verschillende jaren verschuldigd was of behouden bleef, verantwoordt zijn beslissing naar recht dat de schade t.g.v. die fout gelijk is aan het bedrag van de ten onrechte verhoogde kinderbijslagen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping, maar oordeelde dat de twee onderdelen van het eerste middel feitelijke grondslag misten.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Artt. 1235, eerste lid en 1376

C.01.0380.F 19 december 2002 AC nr. 684

De bedragen die aan een bankier worden afgegeven in het kader van een overeenkomst van dadelijk deposito van gelden zijn niet aan die bankier betaald, zodat hij niet gehouden kan zijn ze terug te betalen op grond van de artikelen 1235, eerste lid, en 1376 B.W.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Allerlei

Artt. 1241 en 1312

C.10.0294.N 24 juni 2011 AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar of de minderjarige of onbekwaamverklaarde voordeel heeft getrokken uit de betaling; het Hof gaat alleen na of de rechter uit de feiten en omstandigheden die hij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

- VERBINTENIS -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Artt. 1249 en 1251

P.99.0408.F 20 oktober 1999 AC nr. ...

De cassatie, op de voorziening van de andere burgerlijke partijen, rechthebbenden van de getroffene van een ongeval, van de beslissingen op de door die partijen tegen de beklaagde ingestelde burgerlijke rechtsvorderingen, brengt de vernietiging mee van de beslissing op de burgerlijke rechtsvordering van de verzekeraar van de getroffene, die in de rechten van die rechthebbenden is getreden, en die, door een afzonderlijke vordering, dezelfde rechtsvordering uitoefent.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij

P.95.0730.F 3 januari 1996 AC nr. ...

De vernietiging, op de voorziening van een burgerlijke partij aan wie een ongeval is overkomen, van de beslissing op de burgerlijke rechtsvordering van de getroffene tegen de beklaagde, heeft de vernietiging tot gevolg van de beslissing op de burgerlijke rechtsvordering, die tegen dezelfde beklaagde is ingesteld door een andere, in de plaats van eerstgenoemde getreden burgerlijke partij, met name de verzekeringsinstelling die aan de getroffene ziekte- en invaliditeitsuitkeringen heeft toegekend.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- INDEPLAATSSTELLING -

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij

Artt. 1249 t.e.m. 1252

C.02.0212.N 16 december 2004 AC nr. 614

De stuiting van de verjaring door degene die zich in zijn rechten laat subrogeren geschiedt enkel in het voordeel van de gesubrogeerde als ze dateert van voor en niet van na de subrogatie.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- INDEPLAATSSTELLING -

Artt. 1249 tot 1252

C.07.0432.F 24 november 2008 AC nr. 658

Wanneer een ongeval veroorzaakt wordt door een niet-verzekerde bestuurder, heeft de benadeelde die gedekt wordt door een schadeverzekering, voor de gedekte schade geen enkel verhaal tegen het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds; de verzekeraar kan derhalve niet gesubrogeerd worden in rechten die zijn verzekerde zelf niet tegen het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds kan doen gelden en kan bijgevolg niet gelijkgesteld worden met een benadeelde in de zin van artikel 80, 1°, 3°, W. 9 juli 1975 (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ... (2) Artt. 79 en 80 W.A.M.-wet, vóór de opheffing ervan bij de W. 22 aug. 2002.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.06.0184.F 15 februari 2008 AC nr. 115

De rechter die ambtshalve de rechtsmiddelen bepaalt waarvan de toepassing ingegeven is door de feiten die de partijen aanvoeren, miskent de bewijskracht van de conclusie van de partijen niet (1). (1) Zie Cass., 3 maart 2005, AR C.04.0296.F, AC, 2005, nr. 133.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Allerlei

Artt. 1249 tot 1252 en 1382

P.99.0430.F 8 september 1999 AC nr. ...

De Nationale Maatschappij der Belgische spoorwegen die, overeenkomstig de bepalingen van haar personeelsstatuut, aan een beambte, die arbeidsongeschikt is t.g.v. een ongeval te wijten aan de fout van een derde, zijn volle wedde betaalt als voorschot en met subrogatie in de rechten van die beambte tegen de aansprakelijke derde, kan van laatstgenoemde de terugbetaling van de voorgeschoten bedragen vorderen, in zoverre de beambte die zelf had mogen eisen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Allerlei

Artt. 1251, 3°, 1382, 1383 en 1384, tweede lid

C.11.0793.F 14 februari 2013 AC nr. ...

Bij samenloop van fouten van een derde en van de werkgever en veroordeling in solidum van laatstgenoemden tot vergoeding van de schadelijder kan de derde, die de getroffene heeft vergoed, tegen de werkgever een vordering tot vrijwaring instellen voor het gedeelte waarvoor laatstgenoemde aansprakelijk is gesteld.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Algemeen

Artt. 1251, 3°, 2028 en 2029

C.06.0089.N 22 december 2006 AC nr. 671

De artikelen 2028 en 2029 van het Burgerlijk Wetboek die bepalen dat de borg die de schuld betaald heeft, op de hoofdschuldenaar verhaal heeft om door hem terugbetaald te worden en dat hij te dien einde in de rechten treedt die de schuldeiser had tegen de schuldenaar, zijn van overeenkomstige toepassing op de zakelijke borg aangezien de uitwinning door de schuldeisers van het zakelijk zekerheidsrecht tot beloop van de waarde ervan, te beschouwen is als een betaling van de hoofdschuld (1). (1) R.P.D.B., V° Hypothèques et Privilèges immobiliers, nr 2805; P. DESCHEPPERGage constitué par un tiers", Rev. Banque, 1965, 325-326; M. VAN QUICKENBORNE, Borgtocht, in A.P.R., nrs 70-71; E. DIRIX, en R. DE CORTE, Zekerheidsrechten, Antwerpen, Story-Scientia, 1999, nr 424bis.

- PAND -

Artt. 1251, 3°, en 1384, eerste lid

C.11.0793.F 14 februari 2013 AC nr. ...

Jegens het slachtoffer is de bewaarder aansprakelijk wanneer zijn hoedanigheid van bewaarder, het gebrek van de zaak en het oorzakelijk verband tussen het gebrek en de schade bewezen is, en jegens de derde die door zijn fout het gebrek heeft veroorzaakt, heeft die bewaarder een verhaal voor het totaalbedrag van de schade.

- INDEPLAATSSTELLING -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Algemeen

Artt. 1254 en 1382

C.13.0379.F 18 september 2014 AC nr. 535

De gedeeltelijke betaling van de eigen schuld door een schuldenaar in solidum wordt in de regel eerst wordt verrekend met de interest van de schuld waartoe de medeschuldenaars in solidum jegens de schuldeiser gehouden zijn als volledige vergoeding van diens schade, zonder dat de door die schuldenaar in solidum opgeworpen excepties die het bedrag beperken van zijn eigen schuld, een invloed hebben op het bedrag, door het te verminderen, van de schuld waartoe de medeschuldenaars in solidum gehouden zijn jegens de schuldeiser als volledige vergoeding van diens schade noch, bijgevolg, op de eigen schuld van de overige medeschuldenaars in solidum.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

Artt. 1254, 1382 en 1383

P.03.0669.F 22 oktober 2003 AC nr. 517

De artt. 1382 en 1383 B.W. worden geschonden door de rechter die, na veroordeling tot betaling van een hoofdsom plus compensatoire interesten als vergoeding voor de geleden schade, beslist dat de reeds betaalde voorschotten eerst met de interesten, waaronder de compensatoire interesten, en daarna met de hoofdsom moeten worden verrekend (1). (1) Cass., 7 feb. 1997, AR C.95.0110.N, nr 70.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- INTEREST - Compensatoire interest

Artt. 1271 en 1273

C.08.0098.F 23 maart 2009 AC nr. 211

De wil van de partijen om de schuld te vernieuwen, kan worden afgeleid uit de vaststelling van een belangrijke wijziging van een essentieel bestanddeel van de overeenkomst (1). (1) Zie Cass., 26 sept. 2003, AR C.02.0292.F, AC, 2003, nr. 457.

- SCHULDVERNIEUWING -

Artt. 1271, 2°, 1273 en 1275

C.09.0423.N 6 mei 2010 AC nr. 319

Een vroegere schuldenaar is slechts van zijn verbintenissen ontslagen als de schuldeiser hiermee instemt; de wil van de schuldeiser om de vroegere schuldenaar van zijn verbintenissen te ontslaan moet uitdrukkelijk zijn, minstens moet zij kunnen afgeleid worden uit een gedraging van de schuldeiser die voor geen andere uitleg vatbaar is (1). (1) Het O.M. concludeerde dat het derde onderdeel gegrond was doch dat het eerste onderdeel feitelijke grondslag miste en dat het tweede niet kon worden aangenomen, omdat het arrest ook verwees naar een beslissing van de eerste rechter en op dat vlak niet aangevochten werd.

- SCHULDVERNIEUWING -

Artt. 1271, 3°, 1273 en 1275

C.02.0049.F 5 december 2002 AC nr. 653

Wanneer uit de vergelijking van de contractuele verhouding zoals zij werkelijk bestond tussen de verhuurder en de huurder en zoals zij vermeld staat in de notariële akte, blijkt dat de overeengekomen rechten en verplichtingen die de nieuwe schuldenaar worden opgelegd fundamenteel verschillend zijn, dan geeft de tekst van de notariële akte blijk van de duidelijke wil van de verhuurder om met de nieuwe schuldenaar een nieuwe huurovereenkomst aan te gaan onder andere voorwaarden dat die welke golden voor de contractuele verhouding die tussen hem en de huurder bestond; uit die feiten kan de rechter afleiden dat er geen sprake is van een huuroverdracht maar wel van een schuldvernieuwing die de bevrijding van de huurder impliceert (1). (1) Zie Cass., 20 sept. 1984, A.R. 7074 (AC 1984-85, nr 57).

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- SCHULDVERNIEUWING -

- HUUR VAN GOEDEREN - Allerlei

Artt. 1289 à 1291

C.11.0595.F 13 juni 2014 AC nr. ...

Door het verstrijken van de verjaringstermijn kan de schuldenaar zich niet beroepen op de schuldvergelijking, wanneer de voorwaarden daarvoor niet zijn vervuld voordat de verjaring is ingetreden.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- SCHULDVERGELIJKING -

Wanneer de appelrechter de verplichting om een geldsom te betalen, waartoe de schuldenaar was veroordeeld bij een uitvoerbaar verklaarde beslissing van de eerste rechter, verjaard verklaart, beslist hij wettig dat er vóór het verstrijken van de verjaringstermijn geen wettelijke schuldvergelijking tussen die verplichting en een schuldvordering van de schuldenaar heeft kunnen plaatshebben (1). (1) Zie Cass. 15 september 1983, AR 6870, AC 1983-84, nr. 29.

- SCHULDVERGELIJKING -

Wanneer een schuld verjaard en dus niet opeisbaar is, kan de schuldvergelijking niet plaatshebben.

- SCHULDVERGELIJKING -

Wanneer een schuld verjaard en dus niet opeisbaar is, kan de schuldvergelijking niet plaatshebben.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 1289 en 1290

F.08.0026.N 12 november 2009 AC nr. 658

De ambtshalve vestiging van aanslagen in de belasting op de automatische ontspanningstoestellen, na de vaststelling dat de toestellen werden geëxploiteerd buiten de aan de belastingdiensten aangegeven openingsdagen, heeft niet tot gevolg dat de belasting die de belastingplichtige spontaan op aangifte heeft betaald wegens de exploitatie van automatische ontspanningstoestellen in het kader van een seizoenonderneming, onverschuldigd betaald werd.

- BELASTING OP AUTOMATISCHE ONTSPANNINGSTOESTELLEN -

C.04.0564.N 1 juni 2006 AC nr. 303

Wettelijke schuldvergelijking blijft mogelijk tussen een schuldvordering die voortvloeit uit een met de debiteur gesloten overeenkomst waarvoor in het gerechtelijk akkoord aangifte werd gedaan en een schuld ten opzichte van de debiteur die tijdens de periode van voorlopige opschorting is ontstaan ten gevolge van de verdere uitvoering van deze overeenkomst die ertoe strekt de continuïteit van de onderneming te verzekeren (1). (1) Zie Cass., 7 april 2006, C.05.0029.F, www.cass.be.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

- SCHULDVERGELIJKING -

C.01.0528.F 26 juni 2003 AC nr. 381

Schuldvergelijking, die beschouwd kan worden als een tweevoudige ingekorte betaling, doet wederzijdse verbintenissen tenietgaan tot beloop van de laagste ervan (1). (1) Zie andersl. concl. O.M.

- SCHULDVERGELIJKING -

De exceptie die gegrond is op de schuldvergelijking,waarvan het mechanisme niet impliceert dat er een onderlinge afhankelijkheid is tussen de wederzijdse verbintenissen, is niet inherent aan de aard van het wederkerig contract (1). (1) Zie andersl. concl. O.M.

- SCHULDVERGELIJKING -

C.96.0136.F 24 april 1997 AC nr. ...

Wettelijke schuldvergelijking heeft van rechtswege plaats uit kracht van de wet, zelfs buiten weten van de schuldenaars, en de twee schulden vernietigen elkaar op het ogenblik dat zij tegelijk bestaan, ten belope van hun wederkerig bedrag.~

- SCHULDVERGELIJKING -

Artt. 1289 en 1298

C.10.0443.N 4 februari 2011 AC nr. ...

Schuldvergelijking blijft in beginsel uitgesloten tussen schulden en schuldvorderingen ontstaan voor het faillissement en schuldvorderingen en schulden ontstaan na het faillissement (1). (1) Cass. 24 juni 2010, AR C.09.0365.N, AC 2010, nr. …., met concl. van advocaat-generaal THIJS.

- SCHULDVERGELIJKING -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Uit de regels die een toepassing zijn van het beginsel van de gelijkheid van de schuldeisers na samenloop en van het fixatiebeginsel vloeit voort dat schuldvergelijking na faillissement in beginsel uitgesloten is; het erkennen van schuldvergelijking in de gevallen waar er een nauwe band bestaat tussen de schuldvorderingen tast de regel van de gelijkheid van de schuldeisers bij faillissement niet aan; aldus is in die omstandigheden de schuldvergelijking mogelijk is ook al zijn de voorwaarden voor schuldvergelijking eerst na het faillissement in vervulling gegaan (1). (1) Cass. 24 juni 2010, AR C.09.0365.N, AC 2010, nr. …., met concl. van advocaat-generaal THIJS.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- SCHULDVERGELIJKING -

Artt. 1289, 1290 en 2219

C.96.0136.F 24 april 1997 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat wettelijke schuldvergelijking twee wederkerige schulden vernietigt op het ogenblik dat ze tegelijk bestaan, volgt dat één van de schuldvorderingen waarop de schuldvergelijking betrekking heeft niet meer kan verjaren; onwettig is derhalve de rechterlijke beslissing waarbij de wettelijke schuldvergelijking wordt afgewezen op grond dat op het ogenblik dat de schuldvergelijking werd aangevoerd, één van de schuldvorderingen verjaard was.

- SCHULDVERGELIJKING -

Uit de omstandigheid dat wettelijke schuldvergelijking twee wederkerige schulden vernietigt op het ogenblik dat ze tegelijk bestaan, volgt dat één van de schuldvorderingen waarop de schuldvergelijking betrekking heeft niet meer kan verjaren; onwettig is derhalve de rechterlijke beslissing waarbij de wettelijke schuldvergelijking wordt afgewezen op grond dat op het ogenblik dat de schuldvergelijking werd aangevoerd, één van de schuldvorderingen verjaard was.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Artt. 1290 en 1291

S.10.0111.N 16 december 2013 AC nr. ...

Anders dan voor wettelijke schuldvergelijking, is bij gerechtelijke schuldvergelijking niet vereist dat de schuldvordering van de verweerder effen is, maar wordt het bedrag ervan eerst door de rechter bepaald; uit het feit dat bij gerechtelijke schuldvergelijking de beide schulden slechts compensabel worden door tussenkomst van de rechter, volgt dat de compensatie geen uitwerking kan krijgen voor het tijdstip van het vonnis; hieruit volgt tevens dat gerechtelijke schuldvergelijking niet mogelijk is wanneer de tegenvordering verjaard is.

- SCHULDVERGELIJKING -

Artt. 1291, 1984 en 1993

C.05.0163.N 29 juni 2006 AC nr. 368

De verplichting van de lasthebber om de gelden die hij krachtens de uitvoering van zijn volmacht heeft ontvangen aan zijn lastgever af te dragen kan worden aangezien als een schuld tot betaling van een geldsom die, in beginsel, in aanmerking komt voor schuldvergelijking met een schuldvordering die de lasthebber op de lastgever heeft, ook al is die schuldvordering vreemd aan de lastgeving.

- LASTGEVING -

- SCHULDVERGELIJKING -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Artt. 1302 en 1733

C.03.0198.F 16 april 2004 AC nr. 200

Het arrest dat oordeelt dat de Beurscommissie geen houder van een domeinconcessie is en dat de verhouding tussen de gemeente en de Beurscommissie betreffende het ter beschikking stellen aan laatstgenoemde van een pand door de gemeente geen contractuele verhouding is, maar dat zij slechts door het publiek recht wordt beheerst en georganiseerd is volgens de bepalingen van het Wetboek van Koophandel, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de artt. 1302 en 1733 B.W. niet van toepassing zijn (1). (1) Over de terbeschikkingstelling van een openbaar domein louter door de uitwerking van de wet, zie M.A. FLAMME, Droit Administratif, Dl. II, nr. 423.

- BEURS -

Artt. 1304, eerste en tweede lid, en 2262bis, § 1

C.08.0118.F 2 oktober 2009 AC nr. 547

De rechtsvordering tot schadevergoeding wegens incidenteel bedrog dat een overeenkomst ongeldig maakt, is niet gegrond op artikel 1304, eerste en tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, zoals de rechtsvordering tot nietigverklaring in geval van hoofdbedrog en verjaart derhalve niet door verloop van tien jaar overeenkomstig die bepaling, maar door verloop van vijf jaar als bepaald bij artikel 2262bis, § 1, van genoemd wetboek.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Artt. 1311 en 1338, eerste lid

C.93.0292.N 21 september 1995 AC nr. ...

Er is slechts bevestiging door een meerderjarig geworden minderjarige van de verbintenis die hij tijdens zijn minderjarigheid zonder naleving van de pleegvormen heeft aangegaan, wanneer is vastgesteld dat die meerderjarig geworden minderjarige op het ogenblik van de bevestiging kennis had van de reden van de nietigheid van die verbintenis.~

- VERBINTENIS -

- AFSTAND VAN RECHT -

Artt. 1315 en 1321

S.06.0024.N 5 februari 2007 AC nr. 66

Wanneer de partijen hun verhouding kwalificeren als de uitvoering van zelfstandige arbeid door de ene in opdracht van de andere, schept dit geen vermoeden van het bestaan van een overeenkomst tot uitvoering van zelfstandige arbeid; wanneer de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid in dit geval socialezekerheidsbijdragen voor werknemers opvordert, moet hij het bestaan van een arbeidsovereenkomst bewijzen, wat inhoudt dat het bewijs zal dienen te worden geleverd dat de arbeid uitgevoerd werd onder het gezag van de opdrachtgever-werkgever; zodoende wordt de bewijslast van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid niet verzwaard: deze dienst dient louter het bewijs te leveren van het werkelijk bestaan van een arbeidsovereenkomst wanneer hij op die basis socialezekerheidsbijdragen opvordert. Evenmin wordt in deze bewijsregeling een bijzondere waarde gehecht aan de kwalificatie van een overeenkomst tot uitvoering van zelfstandige arbeid, die geveinsd kan zijn. In zoverre de gegevens die aangevoerd worden om de gezagsrelatie te staven ook passen in het kader van een overeenkomst tot uitvoering van zelfstandige arbeid en dus daarmee niet onverenigbaar zijn, zijn deze gegevens gewoonweg geen sluitend bewijs van een gezagsrelatie in het kader van een arbeidsovereenkomst (1). (1) Cass., 20 maart 2006, S.05.0069.N, nr 160.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 1315, 1349 en 1353

C.06.0666.F 11 september 2008 AC nr. 461

Wanneer de betwisting betrekking heeft op het bewijs van een feit en de eisers een bewijsmiddel hanteren, beslecht de rechter die betwisting door toepassing te maken van de rechtsregels die op dat bewijsmiddel van toepassing zijn; daarbij dient hij niet na te gaan of een ander bewijsmiddel dat de eisers niet hebben gehanteerd, het door hen aangevoerde feit zou bewijzen (1). (1) Zie Cass., 14 april 2005, AR C.03.0148.F, AC, 2005, nr 225.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 1315, 1353, 1382 en 1383

C.07.0481.F 23 oktober 2008 AC nr. 579

Wanneer de appelrechter op grond van de beoordeling van de bewijswaarde van het geheel van de hem voorgelegde gegevens met zekerheid heeft gesteld dat er geen andere oorzaak van het ongeval mogelijk is dan de dronkenschap van de eiser, kan hij zonder de regels betreffende de bewijslast en het wettelijk begrip vermoeden te miskennen beslissen dat het oorzakelijk verband tussen die dronkenschap en het ongeval bewezen is (1). (1) Zie Cass., 1 april 2004, AR C.01.0211.F - C.01.0217.F, AC, 2004, nr 174 en concl. O.M., in Pas., 2004, nr 174.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

Artt. 1315, 1382 en 1383

C.10.0204.F 6 december 2013 AC nr. ...

De eiser tot herstel dient het oorzakelijk verband aan te tonen tussen de fout en de schade zoals ze is ontstaan; dat verband veronderstelt dat de schade zich zonder die fout niet op dezelfde wijze had kunnen voordoen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

C.07.0272.N 26 juni 2008 AC nr. 406

Degene die schadevergoeding vordert, moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals zij zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit oorzakelijk verband vereist dat zonder de fout de schade niet zou zijn ontstaan zoals ze zich in concreto heeft voorgedaan (1). (1) Cass., 12 okt. 2005, AR P.05.0262.F, AC, 2005, nr. 507.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.05.0262.F 12 oktober 2005 AC nr. 507

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals zij zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade niet had kunnen ontstaan, zoals ze zich heeft voorgedaan (1). (1) Cass., 1 april 2004, C.01.0211.F-C.01.0217.F, nr 174, met concl. adv.-gen. Werquin.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

C.01.0211.F 1 april 2004 AC nr. 174

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals ze zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; genoemd verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade niet had kunnen ontstaan, zoals ze zich heeft voorgedaan (1). (1) Zie concl. O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.02.0139.N 4 april 2003 AC nr. 226

Is niet naar recht verantwoord het vonnis dat, uit het feit dat een botsing plaatsgreep en uit de afwezigheid van een bewezen fout in hoofde van de ene bestuurder, een fout in oorzakelijk verband met de schade in hoofde van de andere bestuurder afleidt en deze bestuurder vervolgens aansprakelijk stelt voor de geleden schade (1). (2). (1) Zie Cass., 16 feb. 1990, AR 6508, nr 367. (2) Zie Cass., 30 april 1980, AC 1979-1980, nr 555.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.97.0142.F 19 juni 1998 AC nr. ...

De gelaedeerde die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals ze zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 1315, 1728ter, § 1, 1728quater, § 1

C.04.0134.F 28 april 2005 AC nr. 251

Het vonnis dat oordeelt dat het in strijd is met de huurovereenkomst en met de wet om de oppervlakte te gebruiken als maatstaf voor de verdeling van het waterverbruik, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing waarbij de vordering van de huurder tot terugbetaling van de voor zijn waterverbruik betaalde bedragen niet gegrond verklaard wordt op grond dat het aan hem staat te bewijzen dat hij de door hem zonder voorbehoud betaalde bedragen niet verschuldigd was (1). (1) Zie Cass., 16 mei 2002, AR C.99.0555.N, nr 300.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Artt. 1315, 2229 en 2262

C.96.0418.N 16 februari 1998 AC nr. ...

Degene die beweert dat een bezit gebrekkig is, dient zulks te bewijzen.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BEZIT -

Artt. 1315, eerste lid, 1382 en 1383

P.07.0005.N 18 september 2007 AC nr. 412

Of de gedane uitgaven, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, al dan niet definitief voor rekening moeten blijven van diegene die ze heeft moeten doen, is geen feit dat moet bewezen worden door de partijen, maar is door de rechter te beoordelen, door middel van een uitlegging van de overeenkomst, de wet of het reglement (1). (1) Zie concl. O.M.

- BEWIJS - Algemeen

P.94.1154.F 12 april 1995 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing waarbij de rechter, na kennis te hebben genomen van de conclusie van de voor een arbeidsongeval aansprakelijke derde ten betoge dat het door de arbeidsongevallenverzekeraar voor een blijvende arbeidsongeschiktheid van 115 pct. gevestigde kapitaal "meer bedroeg dan het bedrag dat volgens het gemeen recht werd verkregen voor de materiële schade", de vordering van de getroffene toewijst, op grond dat de aansprakelijke derde "het bewijs niet levert van de hoegrootheid van het door de arbeidsongevallenverzekeraar gevestigde kapitaal"; in een dergelijk geval diende de rechter zelf na te gaan of het gedeelte van het kapitaal dat de arbeidsongevallenverzekeraar gevestigd had ter vergoeding van de hulp van een ander persoon niet de volledige, door de getroffene uit dien hoofde geleden schade dekte.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

Artt. 1315, tweede lid, 2219 en 2221

C.12.0540.F 29 november 2013 AC nr. ...

De bewijslast van het feit dat de schuldenaar het voorrecht van de verjaring heeft verzaakt, berust bij de schuldeiser die zich op die verzaking beroept.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 1317, 1319 en 1320

C.07.0149.N 10 januari 2008 AC nr. 19

De vaststelling door de griffier dat een verzoekschrift is neergelegd heeft authentieke bewijswaarde wat het feit zelf van de neerlegging betreft en de datum ervan.

- GRIFFIE - GRIFFIER -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Wanneer de griffier vaststelt dat het verzoekschrift tot hoger beroep ter griffie is neergelegd op een bepaalde datum, dient de rechter aan te nemen dat het verzoekschrift op die datum ter griffie is neergelegd en aan die vastgestelde neerlegging de wettelijke gevolgen toe te kennen, ook indien het verzoekschrift met de post aan de griffie is toegezonden of door een tussenpersoon is neergelegd; de vermelding van de datum van neerlegging in de kennisgeving van het hoger beroep is daarbij niet bepalend (1). (1) Zie Cass., 27 nov. 1997, AR C.97.0213.N, nr 512.

- GRIFFIE - GRIFFIER -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

S.94.0148.N 12 juni 1995 AC nr. ...

De bewijskracht van een tussenarrest wordt miskend door de appelrechter die van dit tussenarrest m.b.t. de bewijslevering aangaande het bedriegelijk inzicht een uitlegging geeft die met de bewoordingen ervan niet verenigbaar is.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

Artt. 1318 en 1322

C.02.0401.N 13 mei 2005 AC nr. 279

De enkele omstandigheid dat in een onderhandse akte een clausule niet geparafeerd werd en een andere wel, doet geen afbreuk aan de wettelijke bewijswaarde van die niet geparafeerde clausule waarvan vaststaat dat zij deel uitmaakt van de tussen partijen ondertekende overeenkomst (1). (1) Het openbaar ministerie had geconcludeerd tot verwerping op basis van een onjuiste lezing van het arrest door de eiser.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Uit de afwezigheid van een paraaf bij een clausule van een tussen partijen ondertekende overeenkomst kan niet worden afgeleid dat partijen met die clausule niet hebben ingestemd (1). (1) Het openbaar ministerie had geconcludeerd tot verwerping op basis van een onjuiste lezing van het arrest door de eiser.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Allerlei

Artt. 1319 en 1320

C.14.0056.N 17 oktober 2014 AC nr. 622

Wanneer de miskenning van de bewijskracht van een authentieke akte wordt aangevoerd, volstaat het dat de artikelen 1319 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek, die betrekking hebben op de bewijskracht van authentieke akten, als geschonden worden aangewezen.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.07.0186.F 11 september 2008 AC nr. 463

De rechter die aan de in de conclusie vervatte vorderingen hun juiste juridische omschrijving geeft, miskent de bewijskracht van die conclusie niet.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

De rechter die aan de in de conclusie vervatte vorderingen hun juiste juridische omschrijving geeft, miskent de bewijskracht van die conclusie niet.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.05.0268.F 13 maart 2006 AC nr. 146

De authentieke akte van lening, die gewaarborgd wordt door een hypothecaire inschrijving, levert bewijs op van de overeenkomst die het vaststelt, zolang het tegendeel niet bewezen is.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

C.96.0281.F 26 juni 1997 AC nr. ...

Noch het gezag van gewijsde noch de bewijskracht van het vonnis in strafzaken waarbij afzonderlijke straffen worden opgelegd wegens sturen in staat van dronkenschap en overtreding van het Wegverkeersreglement, en waarbij wordt beslist dat er twijfel bestond omtrent de invloed van de staat van dronkenschap op het ongeval, worden miskend door de burgerlijke rechter die de bij hem aanhangig gemaakte regresvordering van de verzekeraar gegrond verklaart, op grond dat eiser niet overeenkomstig de verzekeringsovereenkomst aantoont dat er in casu geen verband bestaat tussen zijn staat van dronkenschap en het ongeval.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

Artt. 1319 tot 1322

F.07.0029.F 9 mei 2008 AC nr. 286

Een overtreding van een wet, in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek, kan geen miskenning zijn van de bewijskracht van die wet en derhalve geen schending van de artikelen 1319 tot 1322 van het Burgerlijk Wetboek opleveren (1). (1) Cass., 2 april 1981, AC, 1980-81, nr. 446.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

Artt. 1319, 1320 en 1322

F.13.0103.N 3 april 2014 AC nr. ...

Is niet ontvankelijk bij gebrek aan belang, het cassatiemiddel dat de miskenning van de bewijskracht van een akte aanvoert, indien de rechter uitspraak doet zoals hij had moeten doen ongeacht of hij de aangevoerde miskenning van bewijskracht van de akte al dan niet had begaan (1). (1) Zie concl. OM.

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Belang

C.12.0280.N 10 december 2012 AC nr. ...

Wanneer de rechter zijn beslissing over de uitlegging van een akte steunt op een extrinsiek element, zoals een niet aan hem overgelegde overeenkomst, dient hij dit gegeven te preciseren.

- BEWIJSKRACHT VAN DE AKTEN [ZIE: 077 BEWIJS] -

P.10.1972.N 26 april 2011 AC nr. ...

De schending van de bewijskracht van een akte betreft de uitlegging van de bewoordingen daarvan, eventueel in samenhang met de stukken naar dewelke die akte verwijst; ze betreft niet de juridische of feitelijke gevolgtrekking die de rechter uit de door hem uitgelegde akte maakt (1). (1) (1) Zie: Cass., 25 sept. 2000, AR C.99.0201.F, AC, 2000, nr. 490; Cass., 11 sept. 2006, AR S.06.0013.F, AC, 2006, nr. 404; Cass., 19 nov. 2007, AR C.06.0150.F, AC, 2007, nr. 562.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

C.09.0215.F 9 december 2010 AC nr. 724

Het arrest dat oordeelt, enerzijds dat het ongeval het gevolg is van de plotselinge werking van de oorzaak die vreemd is aan de wil van de verzekerde, namelijk de zware klap van het voertuig tegen een boom, die het overlijden heeft teweeggebracht dat veroorzaakt is door de kracht én de zijwaartse beweging waarmee het voertuig tegen de boom is beland, en anderzijds, dat het niet relevant is dat de botsing tegen de boom zelf veroorzaakt is door een falen van het organisme van de getroffene, doordat hij ofwel onwel is geworden, in slaap is gevallen dan wel verstrooid is geweest, aangezien die verschijnselen op zich alleen het overlijden van de getroffene niet hebben kunnen veroorzaken, en er alleen geen sprake is van ongeval in de zin van artikel 1 van de algemene voorwaarden van de verzekeringspolis, wanneer de oorzaak van het ongeval uitsluitend moet worden gezocht in het lichaam van de getroffene, legt dat artikel uit op een wijze die onverenigbaar is met de bewoordingen ervan en miskent bijgevolg de bewijskracht ervan.

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

P.10.1046.F 8 december 2010 AC nr. 720

De grief die de bestreden beslissing niet verwijt dat ze beslist dat het stuk waarnaar verwezen wordt een vermelding bevat die niet erin voorkomt of geen vermelding bevat die wel erin voorkomt, houdt geen miskenning van de bewijskracht van de akten in (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

P.10.0583.N 23 november 2010 AC nr. 688

Opdat het Hof zou kunnen oordelen of een rechter de bewijskracht van een bepaald stuk miskent, is vereist dat dit document zich bevindt in de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan (1). (1) Zie Cass., 4 maart 1969, AC, 1969, nr. 622; Cass., 13 jan. 1970, AC, 1969-70, nr. 430; Cass., 17 feb. 1972, AC, 1972, nr. 563; Cass., 8 feb. 1974, AC, 1974, nr. 624; Cass., 9 april 1976, AC, 1976, nr. 924; Cass., 13 okt. 1981, AR 6489, AC, 1981-82, nr. 222; Cass., 6 nov. 2008, AR F.07.0026.F, AC, 2008, nr. 617; Cass., 28 mei 2009, AR F.08.0092.F, AC, 2008, nr. 358.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Feitelijke grondslag

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

C.09.0253.N 22 april 2010 AC nr. 272

De rechter die, bij de uitlegging van de overeenkomst tussen de partijen, eerder steunt op hun gemeenschappelijke bedoeling dan zich aan de letterlijke zin van de woorden te houden, schendt aldus haar bewijskracht niet (1). (1) Zie Cass., 7 jan. 1998, AR C.97.0215.F, AC, 1998, nr. 9.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- OVEREENKOMST - Uitlegging

C.08.0267.F 29 januari 2010 AC nr. 70

Krachtens de artikelen 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek, strekt de authentieke of onderhandse akte de partijen tot wet, ook al is ze fictief (1). (1) Zie concl. O.M.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

C.08.0010.F 23 oktober 2009 AC nr. 611

Wanneer de overeenkomst, krachtens de leasingovereenkomst, in geval van total loss of verdwijning van het voorwerp wegens diefstal of overmacht eindigt op de datum van de schade en de huurder, bijgevolg, aan de verhuurder een vergoeding moet betalen gelijk aan het bedrag van het op het ogenblik van het ongeval nog verschuldigde kapitaal, vermeerderd met het bedrag van de restwaarde, geeft de rechter, die aanneemt dat de huurder, krachtens die overeenkomst, op het ogenblik van het ongeval de eigenaar van het voertuig was, daar alle door de huurder verschuldigde bedragen waren betaald en hierdoor bijgevolg voornoemd recht is ontstaan, aan de leasingovereenkomst geen uitlegging die niet verenigbaar is met de bewoordingen ervan en miskent derhalve de bewijskracht van die overeenkomst niet.

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

S.07.0110.F 11 mei 2009 AC nr. 306

De rechter, die de in de conclusie voorgestelde middelen verwerpt door ze tegen te spreken, miskent de bewijskracht van die conclusie niet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

S.08.0127.N 2 februari 2009 AC nr. 86

De rechter beoordeelt op onaantastbare wijze in feite de bewijswaarde van medische attesten, voor zover hij de bewijskracht van die stukken niet miskent, zodat het onderdeel dat aanvoert dat het arrest, waar het niet oordeelt dat het attest vervalst was of enig "(wils)gebrek" vertoonde, het ondertekend getuigschrift overeenkomstig de artikelen 1319 en 1322 BW als bewijskrachtig had moeten beschouwen zoals een authentieke akte en tussen de partijen alleszins bewijs opleverend krachtens artikel 1320 BW, faalt naar recht (1). (1) Zie Cass., 21 feb. 1984, AR nr 8443, AC, 1983-1984, nr 347.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

P.08.1827.F 14 januari 2009 AC nr. 31

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, om te beoordelen of er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat het verzoek van de buitenlandse overheid werd ingediend om een persoon te vervolgen of te straffen op grond van ras, religie, nationaliteit of politieke overtuiging, of dat de toestand van die persoon gevaar loopt te verergeren om één van die redenen, oordeelt dat het verslag van de wetsdokter niet uitsluit dat de door deze deskundige vastgestelde verwondingen door een ongeval kunnen zijn veroorzaakt, schendt de bewijskracht van dit verslag dat besluit dat "de medico-legale vaststellingen sporen met folterpraktijken zoals die zijn beschreven" door de persoon bedoeld in het verzoek tot uitlevering, "zowel wat de wijze van toebrengen van de verwondingen betreft als qua datering van de verwondingen".

- UITLEVERING -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

S.08.0065.F 8 december 2008 AC nr. 708

Een woordenboek waarnaar de rechter verwijst om de betekenis van een woord te bepalen, vormt geen akte die hem ter interpretatie is voorgelegd en geeft geen aanleiding tot een toetsing van de eerbiediging van de bewijskracht van de akten.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

C.08.0049.N 14 november 2008 AC nr. 634

De artikelen 1319, 1320 en 1322, B.W., die de bewijskracht van de akten betreffen, zijn niet van toepassing op de uitlegging van een reglement; het cassatiemiddel dat die uitlegging betwist en daarvoor die artikelen als geschonden aanwijst is dus niet ontvankelijk (1). (1) Het reglement waarvan sprake is het Reglement voor de aftakking, de terbeschikkingstelling en de afname van elektriciteit in laagspanning van eiseres; zie Cass., 23 nov. 1987, AR 7584, AC, 1987-88, n° 175 en Cass., 11 sept. 1997, AR C.94.0219.N, AC, 1997, n° 347.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

F.07.0026.F 6 november 2008 AC nr. 617

Het middel dat is afgeleid uit de miskenning van de bewijskracht van een akte is niet ontvankelijk wanneer de bestreden beslissing de bewoordingen van die akte niet overneemt en de eiser de akte niet regelmatig tot staving van zijn cassatieberoep overlegt (1). (1) Cass., 22 sept. 1932, Pas., 1932, 245; 9 dec. 1977, AC, 1978, 431; 27 okt. 2003, S.02.0103.F, AC, 2003, nr 253.

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Algemeen

P.08.0965.F 22 juli 2008 AC nr. 425

Het middel dat het arrest niet verwijt dat het beslist dat het deskundigenverslag een vermelding bevat die niet erin voorkomt of geen vermelding bevat die wel erin voorkomt, houdt geen grief in van miskenning van de bewijskracht van akten, te dezen het voormelde verslag, doch oefent alleen kritiek uit op de beoordeling, door de appelrechters, van de bewijswaarde van dat verslag (1). (1) Zie Cass., 3 maart 2005, AR C.04.0296.F, AC, 2005, nr 133.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

P.08.0402.N 27 mei 2008 AC nr. 320

Teneinde van een akte een juiste uitlegging te geven kan de rechter steunen niet enkel op de bewoordingen zelf van die akte, maar ook op andere feitelijke gegevens die de juiste draagwijdte van de gebruikte bewoordingen toelichten.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

C.06.0150.F 19 november 2007 AC nr. 562

De bewijskracht van een akte wordt door de rechter miskend wanneer hij aan die akte een uitlegging geeft die onverenigbaar is met de bewoordingen ervan (1). (1) Cass., 23 dec. 2002, AR S.02.0050.F, nr. 692, en de verwijzingen in de noot.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

S.05.0128.F 10 september 2007 AC nr. 392

De rechter die een conclusie waarin gegevens als bewijzen worden voorgesteld, beantwoordt door hun dit karakter te ontzeggen, miskent de bewijskracht van de akten niet.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

C.05.0307.N 22 september 2006 AC nr. 432

De burgerlijke rechter die het principieel recht van de eiser op schadevergoeding ten laste van de verweerder ingevolge een veroordeling daartoe tot één frank ten provisionele titel bij een in kracht van gewijsde getreden correctioneel vonnis, uitsluit om reden dat de vermelding van "één frank ten provisionele titel" zulks niet toelaat, geeft aldus van bedoeld vonnis een uitlegging die met de bewoordingen ervan onverenigbaar is.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- BEWIJSKRACHT VAN DE AKTEN [ZIE: 077 BEWIJS] -

S.06.0013.F 11 september 2006 AC nr. 404

De bewijskracht van een akte wordt door de rechter miskend wanneer hij aan die akte een uitlegging geeft die niet te verenigen is met de bewoordingen ervan (1). (1) Cass., 11 dec. 1989, AR 8694, nr 233, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1989-90, I, nr 233; 25 sept. 2000, AR C.99.0201.F, nr 490.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

P.06.1200.F 23 augustus 2006 AC nr. 382

Een cassatiemiddel dat de miskenning van de bewijskracht van de akten aanvoert, zonder te preciseren op welke wijze die bewijskracht zou zijn miskend, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 18 feb. 1998, AR P.98.0201.F, nr 100.

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onduidelijk middel

C.04.0296.F 3 maart 2005 AC nr. 133

De bewijskracht van een conclusie wordt niet miskend wanneer de rechter de door een partij in die conclusie voorgedragen verweermiddelen verwerpt door ze tegen te spreken.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.01.0547.N 15 april 2004 AC nr. 198

De bewijskracht van een akte wordt niet geschonden door de rechter die van die akte een uitlegging geeft die met de bewoordingen ervan niet onverenigbaar is, ook al is van die akte een andersluidende uitlegging mogelijk (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 1994, AR nr S.94.0067.F, AC, 1994, nr 550; Cass., 20 dec. 2000, AR nr P.00.0606.F, AC, 2000, nr 710.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

P.04.0074.F 7 april 2004 AC nr. 191

De grief die erin bestaat de appèlrechters te verwijten uitspraak te hebben gedaan over de geldigheid van de aanhangigmaking van de zaak bij de politierechtbank, met schending van artikel 14, Taalwet Gerechtszaken, vormt geen miskenning van de bewijskracht van de akten.

- CASSATIEMIDDELEN - Allerlei

C.01.0378.F 8 mei 2003 AC nr. 284

Een middel afgeleid uit de miskenning van de bewijskracht van een akte is in burgerlijke zaken niet-ontvankelijk, wanneer de akte niet in het betwiste vonnis is weergegeven en van die akte alleen maar een afschrift, dat door de advocaten die de partijen voor de bodemrechter hebben vertegenwoordigd niet eensluidend is verklaard, als bijlage bij het verzoekschrift is gevoegd (1). (1) Cass., 26 okt. 2000, AR C.99.0526.F, nr 581.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Te voegen stukken

C.01.0504.F 20 februari 2003 AC nr. 120

Wanneer het middel het arrest niet verwijt dat het beslist dat de bestreden beschikking een verklaring bevat die er niet in staat of dat zij geen verklaring bevat die er wel in staat, maar het arrest alleen verwijt dat het aan de bestreden beschikking een uitlegging geeft die verschilt van de uitleg die het voorstelt, voert het niet de miskenning aan van de bewijskracht van de akten en is het derhalve niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 26 okt. 2000, AR C.99.0060.F, nr 577.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

P.02.1368.F 29 januari 2003 AC nr. 64

Het middel dat het verwijzingsarrest niet verwijt dat het beslist dat de stukken van het onderzoeksdossier een vermelding bevatten die er niet in voorkomt of dat zij een vermelding niet bevatten die er wel in voorkomt, maar wel dat het geen acht slaat op feitelijke gegevens die de eisers daaruit hebben gehaald tot staving van hun verdediging of dat het steunt op andere of daarmee strijdige gegevens, bevat geen grief van miskenning van de bewijskracht van de akten (1). (1) Zie Cass., 19 dec. 2001, A.R. P.01.1428.F, nr. ...

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

De bewijskracht van een akte wordt niet miskend door de rechter die deze akte niet uitlegt op een wijze die met de bewoordingen ervan onverenigbaar is (1). (1) Zie Cass., 28 jan. 1997, A.R. P.95.1190.N, nr. 49 ; 5 mei 1999, A.R. P.99.0635.F, nr. 264.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

S.02.0050.F 23 december 2002 AC nr. 692

De bewijskracht van een akte wordt door de rechter miskend wanneer hij aan die akte een uitlegging geeft die onverenigbaar is met de bewoordingen ervan (1). (1) Cass., 11 dec. 1989, AR 8694, nr 233, met concl. O.M. in Bull. en Pas., I, p. 449; 25 sept. 2000, AR C.99.0201.F, nr 490.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

C.01.0373.F 15 maart 2002 AC nr. 184

Wanneer het arrest oordeelt dat een kredietovereenkomst, die onder de vermelding "handtekening van de kredietnemer" een handtekening bevat die gelezen kan worden als die van D.M. en onder de vermelding "handtekening van de hoofdelijke borgen" twee handtekeningen bevat die onleesbaar zijn maar verschillen van de eerste, die akte de handtekeningen van de kredietnemer en van twee hoofdelijke borgen bevat, ook al is D.M. daarin als borg vermeld, legt het die akte niet uit op een wijze die niet verenigbaar is met de bewoordingen ervan.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

P.01.1428.F 19 december 2001 AC nr. ...

De miskenning van de bewijskracht van de akten wordt niet aangevoerd in het middel dat het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling niet verwijt dat het oordeelt dat de oproepingen, die door de griffier van de raadkamer zijn verzonden met het oog op de regeling van de rechtspleging, een vermelding bevat die er niet in voorkomt of dat zij een vermelding niet bevatte die er wel in voorkomt, maar dat zich ertoe beperkt de appèlrechters te verwijten te hebben beslist dat de in die akten aangewezen personen de eisers zijn (1). (1) Zie Cass., 8 dec. 1999, A.R. P.99.0887.F, nr. 446.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

S.00.0139.F 12 maart 2001 AC nr. ...

De bewijskracht van een akte wordt door de rechter niet miskend, wanneer hij niet op die akte steunt (1). (1) Cass., 23 april 1990, A.R. 8720-8854, nr. 493.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Wanneer het middel het arrest niet verwijt dat het beslist dat het verzoek tot heropening van het debat een verklaring bevat die er niet in staat of dat het geen verklaring bevat die er wel in staat, maar het arrest alleen verwijt dat het aan een in dat verzoek aangevoerd gegeven een uitlegging geeft die het strijdig acht met de uitleg die eiser eraan wil geven, door te weigeren daarin een nieuw feit te zien dat aanleiding kan geven tot heropening van het debat, voert het niet de miskenning van de bewijskracht van de akten aan (1). (1) Zie Cass., 26 okt. 2000, A.R. C.99.0060.F, nr ...

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

C.99.0334.F 9 november 2000 AC nr. ...

De bewijskracht van een akte wordt niet miskend door de rechter die van die akte een uitlegging geeft die met de bewoordingen ervan niet onverenigbaar is (1). (1) Cass., 15 jan. 1996, AR. S.94.0163.N, nr. 29.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

C.99.0060.F 26 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer het middel het arrest niet verwijt dat het beslist dat de akten een verklaring bevatten die er niet in staat of dat zij geen verklaring bevatten die er wel in staat, maar het arrest alleen verwijt dat het aan die akten een uitlegging geeft die het strijdig acht met de uitleg die het voorstelt, voert het niet de miskenning aan van de bewijskracht van de akten en is het derhalve niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 19 okt. 2000, AR. C.99.0245.F, nr-.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.99.0245.F 19 oktober 2000 AC nr. ...

Het middel dat het arrest niet verwijt te beslissen dat de akten een bewering inhouden die daarin niet voorkomt of die daarin wel voorkomt maar het arrest enkel verwijt dat het die akten uitlegt op een wijze die het in strijd acht met de uitlegging die het voorstelt, bevat geen grief betreffende de miskenning van de bewijskracht van de akten en is derhalve niet ontvankelijk (1). (1) Vgl. cass., 7 mei 1998, A.R. C.95.0325.N, nr. 227, dat oordeelt dat het middel niet ontvankelijk is, en 14 okt. 1992, A.R. 260, nr. 666, dat oordeelt dat het middel faalt naar recht.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.99.0201.F 25 september 2000 AC nr. ...

De bewijskrcht van een akte wordt miskend door de rechter die aan die akte een uitlegging geeft die onverenigbaar is met de bewoordingen ervan (1). (1) Cass., 15 maart 1999, A.R. S.98.0012.F, nr 156.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

S.99.0168.N 3 april 2000 AC nr. ...

Het afleiden van een rechtsgevolg uit de inhoud v an een arbeidsovereenkomst kan op zichzelf geen miskenning van de bewijskracht van die akte opleveren ook al zou die gevolgtrekking verkeerd zijn.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

P.99.1085.F 5 januari 2000 AC nr. ...

De strafrechter die, door een verschrijving, aan een stuk een nummer toekent dat in de inventaris van het strafdossier niet vermeld staat, miskent noch de bewijskracht van die akte noch het algemeen beginsel van het recht van verdediging, wanneer dat stuk, zelfs onder een andere verwijzing, in het dossier geklasseerd en geïnventariseerd werd, en de partijen daarover vrij tegenspraak hebben kunnen voeren.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.99.0887.F 8 december 1999 AC nr. ...

Van een grief als zou de bewijskracht van de akten, i.c. van het proces-verbaal, zijn miskend, is geen sprake in het middel waarbij aan het vonnis niet wordt verweten dat het aan die in het proces-verbaal vervatte verklaringen een vermelding toeschrijft die er niet in voorkomt of aan die verklaringen een vermelding ontzegt die er wel in voorkomt, maar wel dat het aan die verklaringen niet de door de eiser gewenste betekenis geeft.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

C.99.0120.N 10 september 1999 AC nr. ...

De bewijskracht van een akte wordt miskend door de Raad van State die aan die akte een uitlegging geeft die met de bewoordingen ervan onverenigbaar is.

- RAAD VAN STATE -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

S.98.0153.N 28 juni 1999 AC nr. ...

De bewijskracht van een akte, te dezen een niet algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst, wordt miskend door de rechter die aan die akte een uitlegging geeft die onverenigbaar is met de bewoordingen ervan.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

De bewijskracht van een akte, te dezen een niet algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst, wordt niet miskend door de rechter die van die akte een uitlegging geeft die met de bewoordingen ervan niet onverenigbaar is.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

P.99.0635.F 5 mei 1999 AC nr. ...

Het arrest dat aan een proces-verbaal van de gerechtelijke politie een uitlegging geeft die onverenigbaar is met de bewoordingen ervan, miskent de bewijskracht ervan.~

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

P.98.1589.F 21 april 1999 AC nr. ...

Het middel, dat de bestreden beslissing niet verwijt dat zij heeft beslist dat de verklaring van een getuige een bewering bevat die er niet in staat of dat zij geen bewering bevat die er wel in staat, maar wel dat zij heeft beslist dat die getuigenverklaring alle geloofwaardigheid miste omdat ze op een leugen berustte, bevat niet het verwijt dat de beslissing de bewijskracht van de akten miskent.~

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

S.98.0012.F 15 maart 1999 AC nr. ...

De bewijskracht van een akte wordt miskend door de rechter die aan die akte een uitlegging geeft die onverenigbaar is met de bewoordingen ervan.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

C.98.0092.N 12 maart 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel, afgeleid uit de miskenning van de bewijskracht van een stuk dat bij de voorziening is gevoegd, wanneer het Hof niet kan nagaan of dat stuk overeenstemt met het stuk waarvan sprake is in de bestreden beslissing.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

P.98.0020.F 24 juni 1998 AC nr. ...

Van een grief als zou de bewijskracht van de akten, i.c. van het proces-verbaal, zijn miskend, is geen sprake in het middel waarbij aan het arrest niet wordt verweten dat het aan de in het proces-verbaal vervatte verklaringen een vermelding toeschrijft die er niet in voorkomt of aan die verklaringen een vermelding ontzegt die er wel in voorkomt, maar wel dat het aan die verklaringen niet de door de eiser gewenste betekenis geeft.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

C.97.0186.F 5 juni 1998 AC nr. ...

Het arrest miskent de bewijskracht van een akte niet wanneer het aan het in die akte opgenomen litigieuze beding een andere uitlegging geeft dan die welke eiser voorstelt, zonder dat het daarbij evenwel beweert dat de overeenkomst iets inhoudt dat zij niet inhoudt, of dat zij iets niet inhoudt dat er wel in voorkomt.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

C.95.0067.N 14 mei 1998 AC nr. ...

Voert geen miskenning van de bewijskracht van akten aan, maar een schending van de motiveringsplicht, het middel dat de rechter verwijt zijn beslissing te hebben genomen zonder rekening te houden met het in dat middel vermelde beding van een huurovereenkomst.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

P.98.0201.F 18 februari 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, wegens vaagheid, is het middel waarin de miskenning van de bewijskracht van de akten wordt aangevoerd, zonder opgave van de geschriften waarvan de bewijskracht zou miskend zijn.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onduidelijk middel

P.97.1339.F 11 februari 1998 AC nr. ...

Van een grief als zou de bewijskracht van de akten zijn miskend, is geen sprake in het middel waarbij aan de bestreden beslissing niet wordt verweten dat het een getuigenverklaring uitlegt op een wijze die onverenigbaar is met de bewoordingen ervan, maar wel dat het de bewijswaarde ervan miskent.~

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

C.97.0215.F 7 januari 1998 AC nr. ...

Voor de uitlegging van een akte kan de rechter aan de gemeenschappelijke bedoeling van de partijen de voorkeur geven boven de letterlijke betekenis van de bewoordingen van de akte.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

S.96.0187.F 27 oktober 1997 AC nr. ...

Wanneer de rechter op een vraag om uitlegging van een door hem gewezen beslissing die hij als duister of dubbelzinnig erkent, aan die beslissing een met de bewoordingen ervan onverenigbare uitlegging geeft, miskent hij de bewijskracht van de uitgelegde beslissing.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

S.96.0103.F 15 september 1997 AC nr. ...

De bewijskracht van een akte wordt miskend door de rechter die van die akte een uitlegging geeft die met de bewoordingen ervan onverenigbaar is.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

P.97.0378.F 26 maart 1997 AC nr. ...

De bewijskracht van een bevel tot aanhouding, waarin vermeld wordt dat de verdachte de hem ten laste gelegde feiten "heeft gepleegd", wordt niet miskend door het onderzoeksgerecht dat, na te hebben geoordeeld dat "het gebruik van de tegenwoordige tijd in plaats van de voorwaardelijke wijs" voortvloeit uit "een verschrijving" en na de draagwijdte van de bewoordingen "heeft begaan" te hebben beoordeeld door ze in de algemene context van de zaak terug te plaatsen, op grond van de door het onderzoeksgerecht op onaantastbare wijze beoordeelde extrinsieke gegevens, impliciet doch zeker beslist dat de door de onderzoeksmagistraat gebruikte bewoordingen foutief zijn en dat daaronder moet worden verstaan dat het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld vastgesteld is.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.96.0944.F 11 december 1996 AC nr. ...

Niet als een grief betreffende de bewijskracht van een situatietekening kan worden beschouwd, de grief die in werkelijkheid betrekking heeft op de uitlegging van een wetsbepaling door de rechter.~

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

C.94.0483.N 29 november 1996 AC nr. ...

De omstandigheid dat een wet, in de zin van artikel 608 Ger.W., onjuist wordt uitgelegd kan geen miskenning opleveren van de bewijskracht van die wet, in de zin van de artt. 1319, 1320 en 1322 B.W.; niet ontvankelijk is derhalve het middel dat, ter bestrijding van de uitlegging in burgerlijke zaken van een akte van reglementaire aard, enkel die artikelen van het B.W. opgeeft.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

De omstandigheid dat een wet, in de zin van artikel 608 Ger.W., onjuist wordt uitgelegd kan geen miskenning opleveren van de bewijskracht van die wet, in de zin van de artt. 1319, 1320 en 1322 B.W.; niet ontvankelijk is derhalve het middel dat, ter bestrijding van de uitlegging in burgerlijke zaken van een akte van reglementaire aard, enkel die artikelen van het B.W. opgeeft.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

C.95.0335.F 3 oktober 1996 AC nr. ...

De bewijskracht van een akte wordt miskend door de rechter die van die akten een uitlegging geeft die met de bewoordingen ervan onverenigbaar is.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

S.94.0163.N 15 januari 1996 AC nr. ...

De bewijskracht van een akte wordt niet miskend door de rechter die van die akte een uitlegging geeft die met de bewoordingen ervan niet onverenigbaar is.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

C.94.0303.N 23 november 1995 AC nr. ...

De bewijskracht van een akte waarin een overeenkomst is vastgelegd, wordt niet miskend door de beslissing die deze akte anders uitlegt dan de partij die zich op deze overeenkomst heeft beroepen.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

P.95.0530.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

Naar recht faalt het middel afgeleid uit miskenning van de bewijskracht van de akten, wanneer het aan het bestreden arrest of vonnis niet verwijt te beslissen dat het proces-verbaal een precisering of een verklaring bevat die er niet in staat of geen precisering bevat die er wel in staat, maar aan die beslissing verwijt die door de verbalisant gegeven precisering als waar aan te nemen.~

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

S.94.0067.F 12 december 1994 AC nr. ...

Naar recht faalt het middel afgeleid uit miskenning van de bewijskracht van de akten, wanneer het aan de beslissing niet verwijt te beweren dat de akten iets inhouden dat zijn niet inhouden of dat de akten iets niet inhouden dat er wel in voorkomt, en zich ertoe beperkt aan die beslissing te verwijten dat zij aan die akten een interpretatie geeft die de eiser in strijd acht met de door hem voorgestelde interpretatie.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

Artt. 1319, 1320, 1321 en 1322

F.99.0006.F 21 juni 1999 AC nr. ...

De wettelijke bewijswaarde van een akte is de mate waarin een akte volgens de wet bewijs oplevert en waardoor de rechter gebonden is. (Impliciet).~

- BEWIJS - Belastingzaken - Geschriften - Algemeen

Artt. 1319, eerste lid, 1322, eerste lid, en 1341

C.08.0602.N 22 april 2010 AC nr. 271

Wanneer daartoe aanleiding bestaat, wordt het volwaardig schriftelijk bewijs van het bestaan van een handgift van roerende goederen ter waarde van meer dan 375 euro geleverd aan de hand van een door de schenker en de begunstigde ondertekend geschrift, dat de overhandiging, met het inzicht om te schenken, van de zaak aan de begiftigde vaststelt, evenals de aanvaarding ervan door de begiftigde (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de gegrondheid van het middel en tot vernietiging van het bestreden arrest op grond dat een onderhandse akte dezelfde bewijswaarde heeft als een authentieke (cf. artikel 1319 en 1322 B.W.) waaruit kan worden afgeleid dat een volledig schriftelijk bewijs van een handgift bestaat in een tussen partijen opgesteld en ondertekend bilateraal geschrift waaruit blijkt dat alle geldigheidsvoorwaarden (d.w.z. de animus donandi, de traditio en de aanvaarding) vervuld zijn. Op dusdanig wettelijke basis kwam het aldus in casu voor dat een unilateraal begiftigingsinzicht van de rechtsvoorgangster van eisers en een al even unilaterale bedanking van verweerster niet in aanmerking konden komen als volwaardig schriftelijk bewijs van de tot stand gekomen handgift en dat de beslissing aldus niet naar recht verantwoord was.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

Artt. 1322 en 1324

C.99.0205.N 7 maart 2002 AC nr. 162

De rechter vermag, zonder dat een schriftonderzoek is bevolen, te beslissen over de echtheid van het geschrift dat is ontkend door degene tegen wie het is ingeroepen, op grond dat hij daartoe voldoende zekerheid heeft door de overgelegde feitelijke gegevens en hun bewijswaarde.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Artt. 1338 en 1998, tweede lid

S.02.0025.F 13 januari 2003 AC nr. 29

Wanneer de lasthebber van de werkgever een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur met opzegging beëindigt zonder daartoe gemachtigd te zijn, en de werkgever die handeling bekrachtigt, werkt die bekrachtiging door de werkgever enkel terug tot de dag van de opzegging op voorwaarde dat daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan een recht dat de werknemer krachtens de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten ten gevolge van de opzegging verkregen heeft (1). (1) Zie cass., 6 feb. 1953 (Bull. en Pas., 1953, I, 436); 6 nov. 1995, AR S.95.0034.N, nr 476.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

- LASTGEVING -

Artt. 1341 en 1347

C.11.0253.F 23 mei 2011 AC nr. ...

Er bestaat geen grond om de vordering tot overlegging van stukken en tot verhoor van een getuige toe te wijzen wanneer de magistraat die wordt gewraakt de hem verweten feiten niet erkent en de wrakende partij geen enkel schriftelijk bewijs en zelfs geen begin van bewijs aanvoert om die feiten te staven.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

- WRAKING -

Artt. 1341 en 1993

C.13.0527.F 16 juni 2014 AC nr. ...

Uit de artikelen 1993 en 1341 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat het uitdrukkelijk of stilzwijgend bewijs van de decharge door de lastgever dat de lasthebber aanvoert om rekenschap te geven van de uitvoering van zijn opdracht, dient te geschieden op de manier bepaald bij artikel 1341 van het Burgerlijk Wetboek wanneer het een som betreft die 375 euro te boven gaat (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- LASTGEVING -

Artt. 1349 en 1353

C.14.0207.F 23 oktober 2014 AC nr. 634

Vermoedens zijn een bewijsmiddel van een onbekend feit; het middel dat kritiek uitoefent op de beoordeling die het hof van beroep maakte over de feiten waarvan het kennisnam, houdt geen verband met de artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek die voornoemd bewijsmiddel regelen (1). (1) Zie noot OM in Pas. 2014, nr. …

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

F.13.0086.N 22 mei 2014 AC nr. ...

Artikel 1353 Burgerlijk Wetboek vereist geen pluraliteit van vermoedens, maar houdt in dat wanneer meerdere feiten of aanwijzingen als vermoeden worden aangenomen, deze vermoedens alsdan overeenstemmend moeten zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

De rechter stelt op onaantastbare wijze het bestaan vast van de feiten waarop hij steunt; ofschoon de feiten die hij als uitgangspunt van zijn redenering neemt, moeten vaststaan, dit wil zeggen moeten bewezen zijn, belet geen enkele wetsbepaling evenwel dat de aanname van dit feit zelf het resultaat kan zijn van een bewijsvoering door vermoedens (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

---

C.09.0457.N 10 juni 2010 AC nr. 410

De rechter stelt de feiten die hij als feitelijke vermoedens beschouwt, onaantastbaar vast en de wet laat aan het oordeel en het beleid van de rechter welke gevolgtrekking hij daaruit maakt als gewichtige, bepaalde en met elkaar oveeenstemmende vermoedens, mits hij het wettelijk begrip vermoeden niet miskent (1). (1) Cass., 20 dec. 2007, AR C.07.0161.N, AC, 2007, nr. 652.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

S.09.0024.N 3 mei 2010 AC nr. 303

Het arrest dat oordeelt dat volgens de gewone gang van zaken aangenomen mag worden dat een persoon die ingeschreven is als verzekeringstussenpersoon, daadwerkelijk activiteiten van verzekeringsbemiddeling uitoefent, steunt zijn beslissing niet op een onbestaand wettelijk vermoeden, maar op een feitelijk vermoeden van overeenstemming met de gewone gang van zaken, waarbij degene die zich op een afwijking van de gewone gang van zaken beroept, het bewijs daarvan dient te leveren (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Hoewel de rechter op onaantastbare wijze het bestaan vaststelt van de feiten waarop hij steunt en hoewel de gevolgtrekkingen die hij daaruit als vermoeden afleidt, aan zijn oordeel en beleid worden overgelaten, mag hij het rechtsbegrip feitelijk vermoeden dat aan het toezicht van het Hof is onderworpen niet miskennen of denatureren, en mag hij met name aan de door hem vastgestelde feiten geen gevolgen verbinden die daarmee in geen enkel verband staan of die, op grond van die feiten, onmogelijk kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.07.0161.N 20 december 2007 AC nr. 652

Feitelijke vermoedens zijn gevolgtrekkingen die de rechter uit een bekend feit kan afleiden om te besluiten tot een onbekend feit; hoewel de rechter op onaantastbare wijze het bestaan vaststelt van de feiten waarop hij steunt en hoewel de gevolgtrekkingen, die hij daaruit als vermoeden afleidt, aan zijn oordeel en beleid worden overgelaten, mag hij het rechtsbegrip feitelijk vermoeden, dat aan het toezicht van het Hof is onderworpen niet miskennen of denatureren en mag hij onder meer uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgtrekkingen afleiden die, op grond van die feiten, voor geen enkele verantwoording vatbaar zijn (1). (1) Cass., 19 juni 1998, AR C.97.0156.F, AC, 1998, nr. 325.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

F.03.0028.N 22 oktober 2004 AC nr. 502

De bodemrechter stelt op onaantastbare wijze het bestaan vast van de feiten waarop hij steunt; de gevolgen die hij daaruit afleidt als feitelijke vermoedens worden aan zijn oordeel en beleid overgelaten en het is niet vereist dat die vermoedens noodzakelijk uit die feiten volgen; het Hof gaat slechts na of de rechter het rechtsbegrip "feitelijke vermoedens" niet heeft miskend en meer bepaald of hij uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgtrekkingen heeft gemaakt die op grond van die feiten geenszins kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass., 28 jan. 1999, AR F.98.0097.F, nr 52; Cass., 22 maart 2001, AR F.99.0132.F, nr 156.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

C.02.0038.F 26 maart 2004 AC nr. 170

Vermoedens zijn een manier om een feit te bewijzen zodat het middel dat de schending aanvoert van de artt. 1349 en 1353 B.W. en opkomt tegen de beslissing van de rechter om een fout bij een partij in aanmerking te nemen op grond van de feiten die hij heeft vastgesteld, een grief is die geen verband houdt met die bepalingen (1). (1) In de zienswijze van het O.M verwijt het eerste middel de bestreden beslissing dat zij het schuldig verzuim van eiser m.b.t. zijn contractuele verbintenis om het elektriciteitsnet te onderhouden en in goede staat van werking te behouden bewezen acht, enkel op grond van de vaststelling dat de connector niet naar behoren had gefunctioneerd, zonder bovendien concreet te vermelden in hoeverre eiseres haar verplichting tot onderhoud niet was nagekomen. Het O.M. concludeerde bijgevolg tot vernietiging omdat de rechter, louter op grond van het door hem vastgestelde defect, dat overigens niets bijzonders was, zijn beslissing niet naar recht kan verantwoorden.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

F.02.0056.F 23 januari 2004 AC nr. 40

De beslissing die niet-bewezen feiten feitelijke gevolgtrekkingen maakt die geen algemeen bekende feiten zijn en uit bekende feiten gevolgtrekkingen heeft gemaakt die, betreffende de grondslag ervan, voor geen enkele verantwoording vatbaar zjn, is niet naar recht verantwoord.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

C.01.0383.F 19 juni 2003 AC nr. 364

Het arrest dat de beslissing grondt op een feit dat de rechter uit eigen wetenschap bekend is en niet aan de tegenspraak van de partijen is onderworpen, schendt de artt. 1349 en 1353 B.W. alsook het algemeen beginsel van het recht van verdediging (1). (1) Cass., 11 jan. 2001, AR C.00.0192.F, nr 19.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

S.02.0037.F 16 juni 2003 AC nr. 354

De rechter kan feitelijke vermoedens slechts aannemen wanneer zij hem zekerheid geven omtrent het bestaan van het vast te stellen feit dat hij uit een bekend feit afleidt (1). (1) Cass., 22 dec. 1986, AR 5388, AC, 1986-87, nr 249.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

F.99.0132.F 22 maart 2001 AC nr. ...

De bodemrechter stelt op onaantastbare wijze het bestaan vast van de feiten waarop hij steunt; de gevolgen die hij daaruit afleidt als feitelijke vermoedens worden aan zijn oordeel en beleid overgelaten en het is niet vereist dat die vermoedens noodzakelijk uit die feiten volgen; het is voldoende dat ze eruit kunnen volgen (1). (1) Cass., 23 jan. 1987, A.R. F.1336.N, nr. 303; zie Cass., 6 nov. 1992, A.R. 7637, nr. 720; 28 jan. 1999, A.R. F.98.0097.F, nr. 52; 5 maart 1999, A.R. C.96.0067.N, nr. 133.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

C.00.0192.F 11 januari 2001 AC nr. ...

Het arrest dat de beslissing grondt op een feit dat de rechter uit eigen wetenschap bekend is en niet aan de tegenspraak van de partijen is onderworpen schendt de artt. 1349 en 1353 B.W. alsook het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging (1). (1) Zie cass., 26 juni 1998, AR F.97.0109.F, nr. 346; 23 sept. 1997, AR P.96.0526.N, nr. 364; 24 jan. 1995, AR P.94.1135.N, nr. 39.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

P.00.1307.F 20 december 2000 AC nr. ...

Hoewel de rechter het bestaan van de feiten waarop hij zijn beslissing grondt, op onaantastbare wijze vaststelt en hoewel de gevolgen die hij als vermoeden daaruit afleidt, door de wet aan het oordeel en aan het beleid van de rechter overgelaten worden, gaat het Hof niettemin na of hij het rechtsbegrip "feitelijk vermoeden" niet heeft miskend of verdraaid, en of hij, m.n., aan de aldus vastgestelde feiten geen gevolgen heeft verbonden die daarmee in geen enkel verband staan of die op grond daarvan onmogelijk kunnen worden verantwoord ; dat begrip wordt miskend door het vonnis dat uit de vaststelling alleen dat de verzekeringspolis door een bepaald persoon is ondertekend, afleidt dat het verzekerde voertuig aan zijn zoon toebehoorde (1). (1) Zie Cass., 26 okt. 1983, A.R. 2941, nr. 117.

- BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens

P.00.1260.F 25 oktober 2000 AC nr. ...

De artt. 1349 en 1353 betreffende de vermoedens zijn niet van toepassing in strafzaken (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1988, A.R. 6078, nr. 566; 26 maart 1991, A.R. 4384, nr. 400; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, tweede uitg., 1999, blz. 589, nr. 1293.

- BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens

C.98.0539.F 23 juni 2000 AC nr. ...

De rechter die een geheel van feiten vaststelt en vervolgens beoordeelt of het gedrag van een partij in die omstandigheden een van de in de verzekeringsovereenkomst bedoelde uitsluitingsgronden uitmaakt en of dat gedrag een grove fout oplevert die gelijkgesteld kan worden met een opzettelijk feit, leidt geen gevolgtrekkingen af uit een bekend feit om te besluiten tot een onbekend feit en grondt zijn beslissing dus niet op een feitelijk vermoeden.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

C.97.0156.F 19 juni 1998 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie gaat na of de rechter die zijn beslissing op een feitelijk vermoeden heeft gegrond dat rechtsbegrip niet heeft miskend en of hij met name uit een bekend feit geen gevolgen heeft afgeleid die met dat feit geen enkel verband houden of op grond daarvan onmogelijk te verantwoorden zijn.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

De vrederechter waarbij een rechtsvordering tot afpaling aanhangig is en die moet oordelen over een tussengeschil tijdens die rechtsvordering inzake de eigendom van de af te palen erven, kan de "theorie van de schijn" hanteren en bijgevolg zijn beslissing over de afpaling steunen op de schijn van eigendom die door een van de partijen is gewekt.

- AFPALING -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

F.97.0030.F 17 april 1998 AC nr. ...

Hoewel de rechter de feiten die hij als feitelijke vermoedens beschouwt op onaantastbare wijze vaststelt en de wet aan het oordeel en het beleid van de rechter overlaat welke gevolgtrekking hij als feitelijk vermoeden daaruit maakt, toetst het Hof niettemin of de rechter het rechtsbegrip "feitelijke vermoedens" niet heeft miskend, met name of hij uit de aldus gedane vaststellingen geen gevolg heeft getrokken dat daarmee geen verband houdt dan wel op grond daarvan onmogelijk te verantwoorden is.

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

---

S.97.0137.N 16 februari 1998 AC nr. ...

In de gevallen waarin het bewijs door vermoedens wettelijk is toegelaten, beoordeelt de rechter de bewijswaarde van de vermoedens waarop hij zijn beslissing grondt in feite; het Hof gaat enkel na of de rechter het begrip "feitelijk vermoeden" niet heeft miskend en meer bepaald of hij uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolg trekt dat daarmee geen enkel verband houdt.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

S.96.0192.N 28 april 1997 AC nr. ...

De inlichtingen die de sociale inspecteurs bij hun onderzoek inwinnen in het kader van de arbeidsinspectiewet hebben de wettelijke bewijswaarde van een feitelijk vermoeden.

- ARBEID - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

C.95.0405.N 11 april 1997 AC nr. ...

In de gevallen waarin het bewijs door vermoedens wettelijk is toegelaten, beoordeelt de rechter de bewijswaarde van de vermoedens waarop hij zijn beslissing grondt in feite; het Hof gaat enkel na of de rechter het begrip "feitelijk vermoeden" niet heeft miskend en meer bepaald of hij uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolg trekt dat daarmee geen enkel verband houdt.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

In de gevallen waarin het bewijs door vermoedens wettelijk is toegelaten, beoordeelt de recter de bewijswaarde van de vermoedens waarop hij zijn beslissing grondt in feite; het Hof gaat enkel na o f de rechter het begrip "feitelijk vermoeden" niet heeft miskend en meer bepaald of hij uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolg trekt dat daarmee geen enkel verband houd

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 40 - Art. 40ter

F.96.0021.F 12 december 1996 AC nr. ...

Geen enkel wetsbeginsel verbiedt dat het bestuur de aftrekbare bedrijfsuitgaven of -lasten taxeert, door, als feitelijk vermoeden, de methode te hanteren van de vergelijking met belastingplichtigen die een soortgelijke bedrijfsactiviteit uitoefenen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Wanneer de vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen slechts wordt aangewend om de aftrekbare bedrijfsuitgaven of -lasten op een redelijk bedrag te taxeren, wordt geen gebruik gemaakt van het bij artikel 248, W.I.B. 1964 bepaald bijzonder bewijsmiddel.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Artt. 1349, 1382 en 1383

C.09.0499.N 30 mei 2011 AC nr. ...

Het optreden van de Administratieve Gezondheidsdienst is enkel bedoeld om de verplichtingen te bepalen die overeenkomstig de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel aan de werkgever zijn opgelegd, zodat in een geschil tussen de werkgever en de verzekeraar van de voor het ongeval aansprakelijke persoon over de eigen schade van de werkgever, de vaststellingen van deze dienst aangevoerd kunnen worden als een feitelijk vermoeden waarvan de beoordeling aan de rechter is overgelaten (1). (1) Zie de (deels andersluidende) conclusie van het openbaar ministerie

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

Artt. 1350 en 1352

C.01.0523.F 5 september 2003 AC nr. 415

Het arrest dat op de rechtsleer steunt om te oordelen dat de doorhalingen, zolang het tegendeel niet bewezen is, worden vermoed aangebracht te zijn bij de opmaak van het testament en het werk zijn van de erflater zelf, voert geen wettelijk vermoeden in en grondt zijn beslissing niet op een dergelijk vermoeden (1). (1) De rechtsleer waarnaar het bestreden arrest verwijst en die stelt dat de doorhalingen worden vermoed samen met het testament te zijn aangebracht, houdt met name verband met de moeilijkheden betreffende de bewijslast in de bijzondere context van het handgeschreven testament (R. PIRET, "La destruction, lacération, ou cancellation d'un testament et l'application de l'article 1348 du Code civil", RCJB, 1954, p. 287; H. JACOBS, "Les testaments - Forme", Rép. Not., dl. III, Boek 8, Brussel, Larcier, 1985, p. 81; R.P.D.B., trefwoord Donations et testaments, nr. 820; A. KLUYSKENS, "Beginselen van burgerlijk recht", dl III, Gent, Standaard, 1947, p. 273). Bepaalde auteurs zijn trouwens van oordeel dat naast de door de wet ingestelde vermoedens, die slechts bestaan in aanwezigheid van een wettekst, tevens "quasi wettelijke" vermoedens bestaan die door de rechtspraak zijn ingesteld, zoals bijvoorbeeld het vermoeden dat de beroepsverkoper op de hoogte is van verborgen gebreken (D. MOUGENOT, Rép. Not., 2002, dl. IV 'les obligations", boek II, "la preuve" dat dienaangaande verwijst naar de leer van H. DE PAGE) Henri DE PAGE (traité, dl. III, nr. 925) meent dat de rechter, hoewel hij feitelijke vermoedens niet tot de rang van wettelijke vermoedens mag verheffen, als er moeilijkheden zijn om het bewijs te leveren, in bepaalde gevallen wel het mechanisme van het vermoeden mag hanteren. Zo zou de schuldenaar aan wie de titel is overhandigd normaal op grond van artikel 1315 B.W., moeten bewijzen dat de voorwaarden voor toepassing het vermoeden van bevrijding vervuld zijn en meer bepaald het vrijwillig karakter van de overhandiging van de titel. Die auteur neemt daartoe aan dat de rechtspraak terecht van oordeel is dat het bewijs van de overhandiging van de titel volstaat daar het vrijwillig karakter ervan eruit zou voortvloeien. In dat geval zou er slechts sprake zijn van een vermoeden juris tantum dat het bewijs van het tegendeel openlaat. Die zienswijze wordt gedeeld door N. VERHEYDEN-JEANMART (le droit de la preuve, 1991, p. 103) die van mening is dat de rechter weliswaar feitelijke vermoedens niet tot de rang van wettelijke vermoedens mag verheffen, maar dat die benadering meer te maken heeft met een probleem betreffende de bewijslast, dat opgelost moet worden door met name acht te slaan op de vereisten van de geschiktheid van het bewijs. X.D.R.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

C.92.8371.N 27 januari 1995 AC nr. ...

Er bestaat geen wettelijk vermoeden tot bewijs van het tegendeel dat een bedrijfsrevisor bij het opstellen van een boekhoudkundige staat uitgaat van hem overgelegde stukken of dat de erin vermelde gegevens juist zijn.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- BEDRIJFSREVISOR -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Artt. 1354 en 1355

C.11.0052.F 23 januari 2012 AC nr. ...

De buitengerechtelijke bekentenis impliceert niet dat ze is bestemd om als bewijs te dienen voor de tegenpartij; de rechter kan niet beslissen dat de bekentenis vereist dat de persoon die ze aflegt, weet dat zijn verklaringen tegen hem als bewijs kunnen worden gebruikt (1). (1) Cass. 20 dec. 2007, AR C.07.0161.N, AC, 2007, nr. 652.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

S.08.0137.F 25 mei 2009 AC nr. 339

De buitengerechtelijke bekentenis in de zin van de artikelen 1354 en 1355 B.W., impliceert niet dat ze door de tegenpartij als bewijs gebruikt moet kunnen worden (1). (1) Zie Cass., 1 juni 2007, AR C.05.0385.N, AC, 2007, nr. 290; Cass., 20 dec. 2007, AR C.07.0161.N, AC, 2007, nr. 652; Cass., 7 feb. 1997, AR C.95.0127.N, AC, 1997, nr. 71; Cass., 2 mei 1988, AR 8302, AC, 1987-88, nr. 532, m.b.t. de buitengerechtelijke bekentenis.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

C.07.0161.N 20 december 2007 AC nr. 652

De buitengerechtelijke bekentenis is een eenzijdige daad waaruit een bewijs kan worden gehaald en die moet uitgaan van de partij tegen wie ze wordt aangevoerd (1), maar niet moet bestemd zijn om voor de tegenpartij als bewijs te dienen; voor het in aanmerking nemen ervan is niet vereist dat tussen de betrokken partijen een reeds ontstane en actuele betwisting bestaat (2). (1) Cass., 7 feb. 1997, AR C.95.0127.N, AC, 1997, nr. 71. (2) Cass., 7 maart 1991, AR 7197, AC, 1990-91, nr. 358.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

Artt. 1354 en 1356

C.01.0541.F 7 november 2002 AC nr. 589

De verklaring die is gedaan in een andere zaak dan die waarover de rechter uitspraak moet doen is geen gerechtelijke bekentenis (1). (1) Cass., 21 nov. 1997, A.R. F.97.0048.F, nr 498.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

C.97.0038.F 27 februari 1998 AC nr. ...

Behoudens bijzondere wettelijke bepaling, kan in burgerlijke zaken het stilzwijgen van een partij over een door de tegenpartij in rechte aangevoerd feit alleen een bekentenis zijn, als het gepaard gaat met omstandigheden die het een dergelijk karakter verlenen.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

De omstandigheid dat een partij in een gerechtelijk debat het door een andere partij aangevoerde feit niet betwist, vormt geen bekentenis.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

F.97.0048.F 21 november 1997 AC nr. ...

De verklaring, afgelegd in een andere zaak dan die waarover de rechter uitspraak moet doen, is geen gerechtelijke bekentenis, te dezen het hof van beroep dat uitspraak moet doen inzake inkomstenbelastingen.

- BEWIJS - Belastingzaken - Bekentenis

C.93.0366.N 16 juni 1995 AC nr. ...

Een verklaring afgelegd in een andere zaak dan die waarover de rechter uitspraak doet is geen gerechtelijke bekentenis.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

Artt. 1357, 1°, en 1363

P.05.0944.N 22 november 2005 AC nr. 615

Wanneer een partij de beslissende eed aan de andere partij opdraagt of deze laatste de eed aan eerstgenoemde terugwijst, neemt de civielrechtelijke betwisting omtrent het rechtsfeit waarvan het bestaan ontkend werd, definitief en onherroepelijk een einde en de tegenpartij van deze die de eed heeft afgelegd kan dat feit om welke redenen ook niet meer opnieuw voor welk gerecht ook ter sprake brengen; hieruit volgt dat geen schadevergoeding wegens valse gedingbeslissende eed kan worden gevorderd en de strafvordering wegens dat feit, ongeacht het recht van het openbaar ministerie om die in te stellen, niet op initiatief van de burgerlijke partij kan worden ingesteld (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- EED -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 1375, 1376 en 1377

C.06.0116.F 18 juni 2007 AC nr. 336

De uitvoering van een onder opschortende voorwaarde aangegane verbintenis, als de betaling is gedaan voordat de voorwaarde is vervuld en als deze niet is vervuld, is een onverschuldigde betaling waaruit een wettelijke verplichting tot teruggave voortvloeit (1). (1) Cass., 7 okt. 1982, AR 6650, AC, 1982-83, nr 99; zie Cass., 26 juni 1998, AR F.97.0071.F, nr 344.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- VERBINTENIS -

Artt. 1376 en 1378

F.00.0077.N 2 oktober 2003 AC nr. 472

Het hof van beroep, dat uitspraak doet over een voorziening tegen een directoriale beslissing, en vaststelt dat de gestorte bedragen als bedrijfsvoorheffing, bij gebrek aan enige aanslag, niet meer verrekend konden worden en de Staat de bedragen onverschuldigd inhoudt, kan, op grond van het beginsel van de onverschuldigde betaling, rente toekennen (1). (1) Cass., 15 sept. 2000, AR F.98.0060.N, A.C., 2000, nr 471; A.F.T., 2000, 533, met noot D. JAECQUES; zie ook Cass., 23 sept. 1999, AR F.96.0028.N, A.C., 1999, nr 482.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

- INTEREST - Moratoire interest

F.98.0060.N 15 september 2000 AC nr. ...

Het hof van beroep, dat uitspraak doet over een voorziening tegen een directoriale beslissing, en vaststelt dat de gestorte bedragen als bedrijfsvoorheffing, wegens laattijdigheid van de aanslag, niet meer verrekend konden worden en de Staat de bedragen onverschuldigd inhoudt, kan, op grond van het beginsel van de onverschuldigde betaling, rente toekennen (1). (1) Zie Cass. 23 sept. 1999, A.R. F.96.0028.N, nr 482.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

Artt. 1382 en 1383

P.14.1121.F 19 november 2014 AC nr. 707

Het recht op vergoeding van de materiële schade die voortvloeit uit de aantasting van de geschiktheid tot het vervullen van huishoudelijke taken tijdens het tijdvak van blijvende arbeidsongeschiktheid, hangt niet af van de gezinstoestand van het slachtoffer (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

De rechter kan de morele schade van een slachtoffer vergoeden door gebruik te maken van de kapitalisatiemethode; het is hem niet verboden te oordelen dat die berekeningswijze de meest objectieve is om een vaste schade waarvan de dagwaarde gekend is, te extrapoleren naar de toekomst, zelfs als ze forfaitair werd vastgesteld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ....

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Morele schade - Elementen en grootte

P.13.0181.N 18 november 2014 AC nr. 700

De inkomensvervangende tegemoetkoming die aan het slachtoffer bij wijze van voorschot wordt verleend, strekt tot vergoeding van zijn inkomstenverlies zodat zij in mindering gebracht moet worden van de vergoeding waarop hij naar gemeen recht ingevolge inkomstenverlies gerechtigd is (1). (1) Contra: Cass. 22 april 1997, AR P.95.1475.N, AC 1997, nr. 196.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

- MINDERJARIGHEID -

C.13.0398.N 14 november 2014 AC nr. 693

Een vordering tot schadevergoeding dient te worden beoordeeld door de wet die van kracht is op het ogenblik dat het schadeveroorzakende feit werd gepleegd, tenzij de wet anders bepaalt; de appelrechters die op die grond oordelen dat de vordering tot schadevergoeding van de eiseres enkel kan beoordeeld worden op grond van het algemeen aansprakelijkheidsrecht zoals neergelegd in de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek en niet volgens artikel 1369bis/3, §2, Gerechtelijk Wetboek, welke bepaling slechts in werking is getreden nadat het beslag werd gelegd, verantwoorden hun beslissing naar recht (1). (1) Zie R. DEKKERS en A. WYLLEMAN, Handboek burgerlijk recht, I, Antwerpen, Intersentia, 2009, 20; zie ook P. ROUBIER, Le droit transitoire, Parijs, Editions Dalloz et Sirey, 1960, 188, nr. 42, en P. CALLENS, Gevolgen van de Handhavingsrichtlijn op de aansprakelijkheid van de uitvoerder van een beslag inzake namaak, Jaarboek Handelspraktijk en Mededinging 2009, 807, nrs. 20-21.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- BESLAG - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

C.13.0441.N 14 november 2014 AC nr. 694

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite over het bestaan van de schade; het staat evenwel aan het Hof om na te gaan of hij uit zijn vaststellingen wettig heeft afgeleid dat schade bestaat (1). (1) Zie concl. OM.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Er bestaat geen vergoedbare schade in de zin van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek wanneer de vergelijking moet worden gemaakt tussen de toestand van een gehandicapt bestaan van een persoon en zijn niet-bestaan (1). (1) Zie concl. OM.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Morele schade - Elementen en grootte

---

C.14.0043.N 14 november 2014 AC nr. 695

Of er een fout bestaat door onzorgvuldigheid in de bewijsvoering, waardoor de partij kennis kon hebben van de redenen waarop het verzoek tot herroeping steunt, is een feitelijke beoordeling; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de door hem gedane vastgestelde feiten en omstandigheden geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord en of hij het begrip fout niet miskent (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.13.0199.N 7 november 2014 AC nr. 679

De omvang van de indeplaatsstelling van de overheid in de rechten van het getroffen personeelslid, is zonder belang voor de vordering van de overheid op grond van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl.OM.

- INDEPLAATSSTELLING -

De overheid die ingevolge de fout van een derde, krachtens de op haar rustende wettelijke of reglementaire verplichtingen, de wedde en de op die wedde rustende bijdragen moet doorbetalen zonder arbeidsprestaties te ontvangen, is gerechtigd op schadevergoeding voor zover zij hierdoor schade lijdt (1). (1) Zie concl. OM.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat schade in de zin van artikel 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek ontstaat, tenzij wanneer, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van degene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten (1). (1) Zie concl. OM.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.12.0402.F 16 juni 2014 AC nr. ...

Het feit dat de eiser tot vergoeding zich in een onwettige situatie bevindt, impliceert niet noodzakelijk dat hij zich niet mag beroepen op de benadeling van een belang of de ontzegging van een rechtmatig voordeel (1). (1) Zie conc. OM in Pas. 2014, nr. …

- VORDERING IN RECHTE -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.11.0796.N 10 april 2014 AC nr. ...

De overtreding van een wettelijke of reglementaire bepaling, ook wanneer deze wordt begaan door de Staat of een andere publiekrechtelijke rechtspersoon, is op zichzelf een fout die leidt tot de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van degene die de overtreding heeft begaan wanneer die fout schade veroorzaakt, behoudens onoverkomelijke dwaling of enige andere grond van ontheffing van aansprakelijkheid (1). (1) Cass. 8 nov. 2002, AR C.00.0124.N, AC 2002, nr. 591.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

Het staat aan de rechter te oordelen of een opgelegde termijn, waarvoor de wetgever evenwel niet in een sanctie heeft voorzien, de aard en de strekking heeft dat de niet-naleving ervan op zichzelf een onrechtmatige daad oplevert, aan de hand van onder meer de formulering van de opgelegde verplichting, de omvang ervan en het beoogde normdoel.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.12.0385.F 3 januari 2014 AC nr. ...

De rechter verantwoordt naar recht zijn beslissing dat enkel de fout van de trambestuurder is aangetoond en dat het ongeval zich zonder die fout niet zou hebben voorgedaan, wanneer hij uit zijn vaststellingen afleidt dat de trambestuurder, gelet op het beperkte zicht waarover hij beschikte en het risico op een verkeersopstopping op dat tijdstip en op die plaats alsook de specifieke remafstand van trams, had moeten anticiperen op het feit dat er een voertuig uit een van de zijstraten kon opduiken en dat het voertuig, a fortiori gezien de aanwezigheid van een zebrapad, zou moeten remmen, en dat de trambestuurder aldus, door zijn onvoorzichtig rijgedrag, artikel 27 van het koninklijk besluit van 15 september 1976 heeft geschonden (1). (1) Zie Cass. 14 maart 2012, AR P.11.1966.F, AC 2012, nr. 168.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.1

C.10.0204.F 6 december 2013 AC nr. ...

Het arrest, dat overweegt dat, enerzijds, een fout, die hierin bestaat dat de effecten, die waren ingeschreven op een op naam van de moeder van het slachtoffer en een andere persoon geopende rekening, niet werden overgeschreven op de rekening van het slachtoffer, schade heeft veroorzaakt die gelijkstaat met de helft van de waarde van de effectenrekening, en dat, anderzijds, de moeder van het slachtoffer haar kapitaal tijdens haar leven voor andere doeleinden had kunnen aanwenden, sluit niet uit dat de schade zich zonder die fout op dezelfde wijze had kunnen voordoen; het arrest verantwoordt derhalve niet naar recht zijn beslissing om de auteur van de fout te veroordelen tot betaling, aan het slachtoffer, van een vergoeding die overeenkomt met het verlies van een kans, geraamd op vijfenzeventig percent, om de helft van de waarde van de effectenrekening te erven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

De rechter kan de auteur van de fout niet veroordelen om de geleden schade te vergoeden indien hij vaststelt dat er twijfel blijft bestaan over het oorzakelijk verband tussen de fout en die schade; het arrest verantwoordt niet naar recht zijn beslissing om de auteur van een fout te veroordelen tot vergoeding van de door het slachtoffer aangevoerde schade, wanneer het niet uitsluit dat de schade zich zonder die schade op dezelfde wijze had kunnen voordoen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

---

C.13.0033.N 28 november 2013 AC nr. ...

Een schuldeiser is gerechtigd het faillissement van zijn schuldenaar te vorderen wanneer de wettelijke voorwaarden zijn vervuld; een schuldeiser voldoet in die omstandigheid, in beginsel, aan de vereisten van de artikelen 17 en 18 van het Gerechtelijk Wetboek; dient een schuldeiser niet aan te tonen dat de faillissementsvordering voor hem een groter voordeel oplevert als een andere wijze van invordering van zijn schuldvordering, dan mag het instellen van deze vordering geen rechtsmisbruik uitmaken; dit laatste is het geval wanneer er een kennelijke onevenredigheid bestaat tussen het belang bij de faillissementsvordering en de belangen die door de toewijzing van de vordering worden geschaad.

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTSMISBRUIK -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Begrip - Vereisten van het faillissement

---

C.12.0436.F 28 oktober 2013 AC nr. ...

Wanneer het slachtoffer het bewijs levert van een abnormaal gevaar op een weg in de gemeente, dient in beginsel te worden aanvaard, behoudens tegenbewijs, dat de gemeentelijke overheid die gevaarssituatie behoorde te kennen en te weten dat maatregelen vereist waren om het gevaar weg te werken; de gemeentelijke overheid kan in dat geval ontkomen aan haar aansprakelijkheid als zij het bewijs levert dat zij de gevaarssituatie niet behoorde te kennen of niet kende of nog dat zij niet tijdig de nodige maatregelen heeft kunnen treffen om het abnormaal gevaar te beoordelen (1). (1) Cass. 17 april 2008, AR C.06.0575.N, AC 2008, nr. 230.

- WEGEN -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- GEMEENTE -

P.13.0727.F 23 oktober 2013 AC nr. ...

Uit de regel volgens welke de overheid aan een van haar personeelsleden, wiens afwezigheid te wijten is aan de fout van een derde, diens activiteitswedde betaalt als voorschot op de door de derde verschuldigde vergoeding, kan worden afgeleid dat de last van die uitgaven niet definitief voor rekening van de overheid komt; het eigen verhaalsrecht van de tewerkstellende overheid is onvermijdelijk op een andere schade gericht dan die welke de getroffene van het ongeval rechtstreeks heeft geleden (1). (1) Zie Cass. 19 feb. 2001, AR C.99.0014.N, AC 2001, nr. 97.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

De specifieke schade van de tewerkstellende overheid is het brutoloon dat zij heeft moeten doorbetalen aan haar personeelslid dat het slachtoffer is van een ongeval dat aan de fout van een derde is te wijten; die schade kan worden bepaald door de beslissing van de administratieve gezondheidsdienst, die bindend is voor de werkgever, waaruit blijkt dat de getroffene geen toestemming werd verleend om gedurende een bepaalde periode het werk te hervatten, ongeacht de eventueel afnemende graad van arbeidsongeschiktheid in de loop van die periode (1). (1) Zie Cass. 30 mei 2011, AR C.09.0499.N, AC 2011, nr. 361 en Cass. 18 nov. 2011, AR C.09.0521.F, AC 2011, nr. 625, met concl. adv.-gen. Werquin. Het openbaar ministerie heeft te dezen geconcludeerd dat het eerste onderdeel gegrond was omdat de twee bestreden vonnissen zich voor de raming van de schade van de verweerster alleen baseerden op de verslagen van de Administratieve gezondheidsdienst en oordeelden dat het Waalse Gewest rekening diende te houden met die verslagen en dat de afnemende graad van tijdelijke arbeidsongeschiktheid die de gerechtsdeskundige in aanmerking heeft genomen, haar niet konden worden tegengeworpen, daar waar het verslag van de Administratieve gezondheidsdienst zowel de derde aansprakelijke als de tewerkstellende overheid kon worden tegengeworpen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

De overheid, die ten gevolge van de fout van een derde de arbeidsprestaties van een van haar personeelsleden moet missen en die, overeenkomstig haar wettelijke of reglementaire verplichtingen dat personeelslid de bezoldiging moet blijven doorbetalen die met de verloren prestaties overeenstemt, lijdt schade die op grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek kan worden vergoed, tenzij uit de wet, het reglement of de overeenkomst blijkt dat de uitgave definitief voor rekening moet blijven van degene die zich ertoe verbindt of die ze moet verrichten (1). (1) Zie Cass. 16 jan. 2006, AR C.04.0252.F, AC 2004, nr. 35.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.13.0124.N 21 oktober 2013 AC nr. ...

De rechter kan vergoeding toekennen voor het verlies van een kans op het verwerven van een voordeel of het vermijden van een nadeel indien het verlies van deze kans te wijten is aan een fout; het verlies van een kans komt voor vergoeding in aanmerking indien tussen de fout en het verlies van deze kans een conditio sine qua non verband bestaat en het om een reële kans gaat.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Enkel de economische waarde van de verloren gegane kans komt voor vergoeding in aanmerking; deze waarde kan niet bestaan uit het volledige bedrag van het uiteindelijk geleden nadeel of het verloren voordeel; de rechter dient bij de begroting van de schadevergoeding rekening te houden met de graad van waarschijnlijkheid van de gunstige uitkomst van de kans.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

---

S.11.0108.N 7 oktober 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 700, eerste lid en 704, §§1 en 3 Gerechtelijk Wetboek volgt dat geschillen inzake arbeidsovereenkomsten naar keuze van de eiser kunnen worden ingeleid bij dagvaarding of bij verzoekschrift op tegenspraak; hieruit volgt dat het inleiden bij dagvaarding van een dergelijk geschil op zich geen fout uitmaakt; opdat het inleiden bij dagvaarding wanneer dit ook bij verzoekschrift op tegenspraak kan geschieden, als een fout kan worden aangezien, is vereist dat een normaal voorzichtige persoon, in dezelfde omstandigheden geplaatst, redelijkerwijze anders zou hebben gehandeld.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

C.12.0559.N 23 september 2013 AC nr. ...

De rechter kan vergoeding toekennen voor het verlies van een kans op het verwerven van een voordeel of het vermijden van een nadeel indien het verlies van deze kans te wijten is aan een fout; enkel de economische waarde van de verloren gegane kans komt voor vergoeding in aanmerking; deze waarde kan niet bestaan uit het volledige bedrag van het uiteindelijk geleden nadeel of het verloren voordeel; hieruit volgt dat het verlies van een kans op herstel van de arbeidsongeschiktheid geen schade is zoals bedoeld in artikel 136, §2, ZIV-wet.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade niet had kunnen ontstaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

---

P.13.0358.F 4 september 2013 AC nr. ...

Het is niet nodig dat een voor de veiligheid van kinderen in opvangvoorzieningen noodzakelijke richtlijn van de Dienst voor Geboorte en Kinderwelzijn eerst door de Regering is goedgekeurd, om te kunnen oordelen dat het ontbreken van die richtlijn de algemene voorzichtigheidsplicht miskent die is vastgelegd in de artikelen 418 tot 420 van het Strafwetboek.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Nalatigheid - Onvoorzichtigheid

Een verzuim verliest zijn foutief karakter niet, alleen maar omdat het overeenstemt met algemeen gedrag; wie een beroepsfout begaat waarbij schade wordt veroorzaakt, kan geen rechtvaardigingsgrond putten uit het feit dat zijn collega's op dezelfde wijze te werk gaan als hijzelf.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

C.11.0634.F 13 juni 2013 AC nr. ...

Wanneer een fout iemand anders schade heeft toegebracht, dient de rechter de schade te ramen met betrekking tot de toestand waarin de getroffene zich zou hebben bevonden, indien de schadeveroorzaker de tegen hem in aanmerking genomen fout niet had begaan, en niet met betrekking tot een andere fout.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

C.12.0399.N 31 mei 2013 AC nr. ...

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan (1). (1) Cass. 9 nov. 2012, AR C.11.0563.N, AC 2012, nr. 604, met concl. van advocaat-generaal G. DUBRULLE.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

---

C.12.0344.F 30 mei 2013 AC nr. ...

De nabestaanden van een getroffene die geen recht heeft op vergoeding, hebben evenmin vanwege het Gemeenschappelijk Waarborgfonds recht op de vergoeding van de gevolgschade door de letsels of het overlijden van de getroffene, aangezien de oorzaak van die schade ligt in hun familie- en genegenheidsbanden met de getroffene (1). (1) Zie Cass. 2 maart 1995, AR C.94.0209.F, AC 1995, nr. 128; Cass. 28 juni 2006, AR P.05.1141.F, AC 2006, nr. 361; Cass. 26 juni 2008, AR C.07.0794.N, AC 2008, nr. 407; Cass. 16 feb. 2011, AR P.10.1232.F, AC 2011, nr. 137, met concl. AG Vandermeersch, in Pas. 2011.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Allerlei

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.12.0430.N 24 mei 2013 AC nr. ...

De openbare werkgever die ingevolge de fout van een derde, krachtens de op hem rustende wettelijke of reglementaire verplichtingen, loon moet betalen aan zijn personeelslid zonder daarvoor arbeidsprestaties te ontvangen, is gerechtigd op schadevergoeding voor zover hij hierdoor schade lijdt (1). (1) Cass. 19 feb. 2001, AR C.99.0014.N, AC 2001, nr. 97.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

Wanneer de openbare werkgever, wettelijk of reglementair, verplicht is om zijn personeelslid , naast een loon, ook een rente uit te betalen wegens diens gedeeltelijke blijvende arbeidsongeschiktheid, is de betaling van die rente of van het kapitaal dat daartoe is gevestigd, die niet de tegenprestatie vormt van de arbeidsprestaties die de werkgever zou ontvangen indien het ongeval zich niet had voorgedaan, geen schade in de zin van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Cass. 24 jan. 2013, AR C.12.0113.F, AC 2013, nr. 59, met concl. van advocaat-generaal Th. Werquin.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

C.12.0425.N 3 mei 2013 AC nr. ...

De overheid die ingevolge de fout van een derde, krachtens de op haar rustende wettelijke of reglementaire verplichtingen, de wedde en de op die wedde rustende bijdragen moet doorbetalen zonder arbeidsprestaties te ontvangen, is gerechtigd op schadevergoeding voor zover zij hierdoor schade lijdt

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat schade in de zin van artikel 1382 en 1383 BW ontstaat, tenzij wanneer, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van degene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

P.12.1130.F 20 maart 2013 AC nr. ...

De regel dat de bodemrechter de schade moet ramen op het tijdstip van de uitspraak, belet niet dat hij het bedrag van een sommenschuld bepaalt op het ogenblik waarop de onkosten werden gemaakt waaruit ze is samengesteld, om vervolgens dat bedrag met de gerechtelijke interest te vermeerderen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

De regel dat de bodemrechter de schade moet ramen op het tijdstip van de uitspraak, belet niet dat hij, bij de raming van het bedrag van een waardeschuld die voortvloeit uit de schade wegens tijdelijke of blijvende arbeidsongeschiktheid, het bedrag van de vergoeding berekent vanaf een vroeger tijdstip dan de datum waarop het rechtscollege uitspraak doet, wanneer het oordeelt dat de schade op dat tijdstip reeds vaststond en in haar geheel voor begroting vatbaar was zodat ze kon worden vergoed; de rechter die vaststelt dat de schade uit de blijvende arbeidsongeschiktheid in haar geheel voor begroting vatbaar was op de consolidatiedatum en vanaf die dag forfaitair kon worden vergoed, schendt de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek niet wanneer hij het slachtoffer die vergoeding toekent, vermeerderd met de compensatoire interest op het totaalbedrag (1). (1) Zie Cass. 26 okt. 2005, AR P.04.1258.F, AC 2005, nr. 542.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

C.12.0148.F 7 februari 2013 AC nr. ...

Uit het arrest van 9 september 1999 van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen blijkt dat, indien de oorzaak van het ongeval te wijten is aan een aansprakelijke derde, de ambtenaar van de Europese Gemeenschappen geen aanspraak kan maken op een dubbele vergoeding van de geleden schade, waarvan een op grond van artikel 73 van het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de andere op grond van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek; die twee vergoedingsregelingen kunnen alleen gecumuleerd worden voor zover de in het statuut bepaalde vergoeding niet volstaat om de geleden schade volledig te vergoeden met toepassing van de voormelde artikelen van het Burgerlijk Wetboek.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- EUROPESE UNIE - Algemeen

C.12.0205.N 1 februari 2013 AC nr. ...

Wanneer de fout een voordeel oplevert voor de benadeelde, moet dit voordeel in de regel worden toegerekend op het bedrag van de schadevergoeding wanneer de benadeelde zonder de fout niet had genoten van het voordeel; dit voordeel kan bestaan uit een besparing voor de benadeelde (1). (1) Zie concl. O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

---

C.12.0113.F 24 januari 2013 AC nr. ...

De werkgever uit de openbare sector die krachtens zijn wettelijke en reglementaire verplichtingen, een loon moet betalen aan zijn personeelslid zonder daarvoor prestaties te ontvangen, heeft recht op een vergoeding wanneer hij aldus schade lijdt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

Een rente die de werkgever uit de openbare sector uitkeert aan de echtgenoot van zijn personeelslid dat ten gevolge van een ongeval op de weg naar en van het werk is overleden, is geen vergoedbare schade aangezien de betaling van die rente niet de tegenprestatie vormt van de arbeidsprestaties die werkgever zou hebben ontvangen indien het ongeval zich niet zou hebben voorgedaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.12.0308.F 24 januari 2013 AC nr. ...

Het arrest dat oordeelt dat in deze zaak niet blijkt dat de betalingen van overlevings- en wezenpensioenen aan de rechtverkrijgenden van de getroffene, die worden gedaan krachtens het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, werden verricht als tegenprestatie voor de dienstprestaties van het personeelslid die de Europese Unie heeft moeten derven, maar dat die betalingen de tegenprestatie overstijgen, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de Europese Unie niet gerechtigd is de terugbetaling ervan te eisen via een rechtstreeks verhaal.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

De werkgever uit de openbare sector die, krachtens zijn wettelijke of reglementaire verplichtingen, een loon moet betalen aan zijn personeelslid zonder daarvoor arbeidsprestaties te ontvangen, heeft recht op vergoeding op grond van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek wanneer hij aldus schade lijdt (1). (1) Cass. 2 maart 2012, AR C.10.569.F, AC 2012, nr. 144.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.12.0174.F 3 januari 2013 AC nr. ...

Wanneer schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van twee daders, kan de rechter, op de vordering tot vrijwaring van een dader tegen de mededader, tenzij hij vaststelt dat de mededader contractueel verplicht was de dader te vrijwaren, niet beslissen dat, in de onderlinge verhouding van dader en mededader, laatstgenoemde gehouden is tot volledige vrijwaring van de dader, aangezien hij in dat geval het bestaan van een oorzakelijk verband tussen de fout van de dader en de schade van het slachtoffer ontkent (1). (1) Zie Cass. 23 juni 2005, AR C.03.0551.F – C.03.0556.F, AC 2005, nr. 369.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Algemeen

D.12.0017.F 3 januari 2013 AC nr. ...

De bestreden beslissing verantwoordt zijn beslissing niet naar recht om de kosten van de rechtspleging in hoger beroep, die forfaitair zijn vastgesteld op 500 euro, aan de betrokken advocaat ten laste te leggen, wanneer ze niet vaststelt dat het onderzoek en het onderzoek ter terechtzitting tot kosten in hoger beroep hebben geleid en evenmin verduidelijkt waarom de schade alleen maar naar billijkheid kan worden bepaald (1). (1) Zie Cass. 18 april 2011, AR C.10.0548.F, AC 2011, nr. 263.

- ADVOCAAT -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

C.12.0270.N 10 december 2012 AC nr. ...

Wanneer de schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van verschillende personen, kan de aansprakelijke persoon die de benadeelde heeft vergoed, verhaal nemen op ieder van de mede-aansprakelijken die met hem in solidum werd veroordeeld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

P.12.0499.N 20 november 2012 AC nr. ...

De rechter mag de schade naar billijkheid ramen, mits hij de redenen aangeeft waarom hij de door het slachtoffer voorgestelde berekeningswijze niet kan aannemen en tevens vaststelt dat de schade onmogelijk anders kan worden bepaald (1). (1) Cass. 15 sept. 2010, AR P.10.0476.F, AC 2010, nr. 522.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Aangezien de beoordeling van het oorzakelijk verband tussen een fout en de schade inhoudt dat moet worden nagegaan of de schade zich ook zonder de fout op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan, is het de bodemrechter niet verboden om het ongeval en de gevolgen die eruit voortvloeien te vergelijken met de toestand die zich zonder de aangeklaagde gebreken zou hebben voorgedaan.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

De samenlopende fout van de schadelijder doet zijn recht op vergoeding van de door hem geleden schade die hij mede heeft veroorzaakt niet verdwijnen; in dergelijk geval staat het niet aan de rechter om de schadevergoeding af te wijzen maar om deze te verminderen in de mate dat die fout het schadegeval kan hebben veroorzaakt; de fout van het slachtoffer sluit, in de regel, niet uit dat diens recht op een althans gedeeltelijke vergoeding legitiem is (1). (1) Zie Cass. 14 mei 2003, AR P.02.1204.F, AC 2004, nr. 294, met concl. adv.-gen. Spreutels.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dader (voor eigen daad)

Bij een resultaatsverbintenis volstaat het dat de schuldeiser bewijst dat het resultaat niet is bereikt en dient de schuldenaar bijgevolg de afwezigheid van een fout van zijn kant te bewijzen door aan te tonen dat die toestand aan een vreemde oorzaak is te wijten die als een volstrekte onmogelijkheid van uitvoering moet worden begrepen (1). (1) De Page, Traité élémentaire de droit civil belge, dl. II, Brussel, Bruylant, 1964, p. 595.

- VERBINTENIS -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Wanneer aan de schade een verzuim voorafgaat dat verschillende personen ten laste kan worden gelegd, belet niets de bodemrechter om, op grond van de feitelijke omstandigheden eigen aan elk van die fouten afzonderlijk, te oordelen dat het schadegeval zich op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan zonder de nalatigheid van één van die personen, en dat het zich niet op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan zonder de gelijkaardige tekortkoming die een andere persoon ten laste wordt gelegd.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Wanneer aan een schadegeval verschillende fouten voorafgaan, heeft het feit dat het ongeval zich zonder één van die fouten niet zou hebben voorgedaan, niet tot gevolg dat de overige fouten die schade absoluut niet kunnen veroorzaken.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

Wanneer verschillende personen, waaronder het slachtoffer zelf, een fout hebben begaan die in oorzakelijk verband staat met de door het slachtoffer geleden schade, mag de rechter het slachtoffer niet elke schadevergoeding weigeren maar dient hij het slachtoffer een deel van diens schade te doen dragen, in verhouding tot de ernst van de respectievelijk begane fouten (1). (1) Zie Cass. 5 sept. 2003, AR C.01.0602.F-C.01.0604.F, AC 2003, nr. 416; Pierre Van Ommeslaghe, Droit des obligations, Brussel, Bruylant, 2010, dl. I., p. 41, en dl. II, p. 1159, nr. 812, en p. 1587, nr. 1113; P. Wéry, Droit des obligations, dl. I, Larcier, 2010, p. 484-486.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene

Om te beslissen dat een fout in oorzakelijk verband staat met het ongeval, is noodzakelijk doch voldoende om vast te stellen dat de schade zich zonder die fout niet op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan; de bodemrechter dient daarenboven niet uit te sluiten dat zonder de tenlastegelegde fout, een andere nalatigheid de schade eveneens had kunnen veroorzaken.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

Ofschoon het koninklijk besluit van 11 maart 1966 betreffende de te nemen veiligheidsmaatregelen bij de oprichting en bij de exploitatie van installaties voor gasvervoer door middel van leidingen, verplichtingen van openbare orde oplegt, zonder te verduidelijken of zij een inspanningsverbintenis of een resultaatsverbintenis uitmaken, staat het aan de rechter om na te gaan in welke mate het resultaat al dan niet een normaal aleatoir karakter vertoont; hij kan oordelen dat, vermits gasvervoer een opdracht is van openbaar nut, een beveiligde installatie is vereist, dat de desbetreffende reglementaire normen erop wijzen dat de verwezenlijking, het onderhoud en het permanente toezicht van die installatie niet aan een specifiek risico kunnen worden blootgesteld en onder de volledige controle van de concessiehouder vallen en dat de plichten van de gasvervoerder bijgevolg neerkomen op een resultaatsverbintenis waarvan hij alleen maar kan worden bevrijd wanneer hij een verschoningsgrond aantoont.

- ENERGIE -

C.11.0563.N 9 november 2012 AC nr. ...

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

---

C.12.0079.F 25 oktober 2012 AC nr. ...

Degene die een fout begaat in de uitvoering van een overeenkomst en, bijgevolg contractueel aansprakelijk is jegens zijn medecontractant, kan tevens zijn buitencontractuele aansprakelijkheid ten aanzien van een derde bij de overeenkomst in het gedrang brengen als door zijn contractuele wanprestatie terzelfdertijd en los van het contract de algemene zorgvuldigheidsverplichting van eenieder wordt miskend (1). (1) Cass. 20 juni 1997, AR C.94.0324.N-C.95.0042.N, AC 1997, nr. 286.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst

De samenloop van contractuele en buitencontractuele aansprakelijkheden vereist niet dat de door de derde geleden schade niets te maken heeft met de uitvoering van het contract.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst

C.11.0692.N 12 oktober 2012 AC nr. ...

De derde die zijn medewerking verleent aan een contractbreuk niettegenstaande hij hiervan kennis had of moest hebben, begaat een fout; hij is hiervoor op grond van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek aansprakelijk jegens de benadeelde contractspartij; het is niet vereist dat de vordering tegen de derde-medeplichtige op andere schade betrekking heeft dan die welke voortvloeit uit de contractbreuk (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

P.12.0377.F 26 september 2012 AC nr. ...

De vergoeding van het slachtoffer wordt beperkt wanneer het zelf een fout heeft begaan die in oorzakelijk verband staat met de eigen schade; de rechter houdt wat dat betreft rekening met de relatieve ernst van de onderscheiden fouten, m.a.w. met hun graad van oorzakelijkheid, met de mate waarin zij in meerdere of mindere mate het schadegeval kunnen veroorzaken en met hun impact op het ontstaan van de schade; de ernst van de fout is geen maatstaf aan de hand waarvan kan worden uitgemaakt of een fout al dan niet oorzakelijk is (1). (1) Zie Cass. 12 feb. 2003, AR P.02.1465.F, AC 2003, nr. 100; Cass. 10 juni 2003, AR P.02.1358.N, AC 2003, nr. 341; J. de Codt, "L'appréciation de la causalité dans le jugement des actions publique et civile", Actualités de droit pénal et de procédure pénale, Ed. Jeune Barreau de Bruxelles, 2001, p. 51, nr. 18 en B. Dubuisson e.a., La responsabilité civile, Chronique de jurisprudence, 1996-2007, dl. 1, p. 350-359, nr. 415-426.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene

P.11.1950.N 25 september 2012 AC nr. ...

Krachtens artikel 46, § 2, tweede lid, Arbeidsongevallenwet, dat bepaalt dat de volgens het gemene recht toegekende vergoeding die geen betrekking kan hebben op de vergoeding van de lichamelijke schade zoals zij gedekt is door deze wet, mag samengevoegd worden met de krachtens deze wet toegekende vergoedingen, kunnen de getroffene en diens rechthebbenden aldus aanspraak maken op vergoeding van lichamelijke schade volgens het gemene recht, in zoverre de op grond van het gemene recht berekende vergoeding meer bedraagt dan de wettelijke vergoedingen die aan de getroffene worden betaald op grond van de Arbeidsongevallenwet en enkel tot beloop van het verschil; om dit verschil te berekenen moet de rechter dus een vergelijking maken tussen de vergoedingen berekend volgens de regels van het gemene recht en de vergoedingen berekend volgens de regels van de Arbeidsongevallenwet (1). (1) Cass. 19 dec. 2006, AR P.06.0944.N, AC 2006, nr. 661; Zie: Cass. 24 okt. 2001, AR P.01.0704.N, AC 2001, nr. 568.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

Wanneer de schadelijder van de aansprakelijke vergoeding vordert voor de schade ingevolge het verlies van de inkomsten van zijn overleden partner, kan deze vergoeding het gedeelte van de inkomsten omvatten dat de overleden partner besteedde aan het onderhoud en de opvoeding van de minderjarige kinderen waarvoor de overlevende partner verder instaat, zodat de vergoeding die naar gemeen recht aan de partner van een door een arbeidsongeval getroffene wordt toegekend voor de materiële schade ingevolge diens overlijden, betrekking kan hebben op dezelfde schade als die welke gedekt wordt door de arbeidsongevallenrente toegekend aan de minderjarige kinderen (1). (1) Zie: Cass. 23 maart 2005, AR P.04.1554.N, AC 2005, nr. 183.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

F.11.0085.N 21 september 2012 AC nr. ...

De bestuurder of zaakvoerder is enkel uit onrechtmatige daad aansprakelijk voor de schade die de fiscus heeft geleden door het niet kunnen innen van de bedrijfsvoorheffing indien de beslissing de bedrijfsvoorheffing niet door te storten een inbreuk uitmaakt op de algemene zorgvuldigheidsnorm in de zin van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek; de fout die door de bestuurder of zaakvoerder werd begaan en die verband houdt met het niet doorstorten van de bedrijfsvoorheffing in het raam van het verderzetten van een verlieslatende activiteit kan de oorzaak zijn van schade bij de fiscus die bestaat in de bedrijfsvoorheffing die niet kan geïnd worden bij de vennootschap.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

---

C.11.0522.F 29 juni 2012 AC nr. ...

Derde-medeplichtigheid impliceert de deelneming van een derde aan de rechtshandeling die ten grondslag ligt aan de wanuitvoering van de contractuele verbintenis (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat de derde aansprakelijk is als hij meewerkt aan de wanuitvoering van een contractuele verbintenis, als hij zijn recht alleen gebruikt om hulp te bieden bij de wanuitvoering van een contractuele verbintenis, als de schadeveroorzakende daad een juridisch feit is, als het, zoals het meestal voorkomt, gaat om een overeenkomst tussen degene die door de verbintenis gehouden is en de derde-medeplichtige; de hoedanigheid van derde-medeplichtige kan ook gelden voor een derde die met de schuldenaar contracteert; iedere handeling waarbij een derde, met kennis van zaken, deelneemt aan het begaan van een contractuele fout door de schuldenaar maakt van hem een derde-medeplichtige; de handeling van deelneming kan diverse vormen aannemen voor zover ze kunnen worden aangemerkt als een handeling die bijgedragen heeft tot de onrechtmatige verbreking van de overeenkomst door de schuldenaar. Het concludeerde bijgevolg dat het middel, dat berustte op de overweging dat de deelneming van een derde aan de contractuele fout impliceert dat de schuldenaar contracteert met de derde medeplichtige en daaruit afleidde dat het bestreden arrest, doordat het vaststelt dat de derde niet met de schuldenaar van de miskende overeenkomst heeft gecontracteerd, niet naar recht heeft kunnen vaststellen dat alle voorwaarden voor de derde-medeplichtigheid vervuld waren aan de zijde van de derde, faalde naar recht.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.11.0459.N 23 februari 2012 AC nr. ...

De vennootschap is gerechtigd om schadevergoeding te vorderen van een derde door wiens fout het vennootschapsvermogen werd aangetast; voor deze schade aan het vennootschapsvermogen komt aan de aandeelhouders geen zelfstandig vorderingsrecht toe (1). (1) Zie Cass. 4 feb. 2011, AR C.09.0420.N, AC 2011, nr. 103.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

C.11.0451.F 17 februari 2012 AC nr. ...

Degene die door zijn schuld een ander schade heeft berokkend, is verplicht ze te vergoeden en de getroffene heeft, in de regel, recht op de integrale vergoeding van de schade die hij heeft geleden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2012 nr. ***.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

De rechter raamt in concreto de schade die door een onrechtmatige daad is veroorzaakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2012 nr. ***.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

De rechter mag de schade naar billijkheid ramen, mits hij de reden aangeeft waarom hij de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan aannemen tevens vaststelt dat de schade onmogelijk anders kan worden bepaald (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2012 nr. ***.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

C.09.0228.F 23 januari 2012 AC nr. ...

Wanneer alleen het slachtoffer aansprakelijk is voor het ongeval, kunnen zijn rechthebbenden niet naar gemeen recht de vergoeding verkrijgen van de gevolgschade die zij geleden hebben ten gevolge van de lichamelijke letsels van het slachtoffer of zijn overlijden.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Allerlei

De rechter die, gelet op de volledige aansprakelijkheid van het slachtoffer, zwakke weggebruiker in het ongeval, diens W.A.M.-verzekeraar veroordeelt om aan de verzekeraar van de bij het ongeval betrokken voertuig de bedragen terug te betalen die hij met toepassing van artikel 29bis, §1, eerste lid, als vergoeding zou moeten betalen aan de rechthebbenden van dat slachtoffer, schendt de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek en artikel 29bis, §4, van de wet van 21 november 1989 (1) (2). (1) Art. 29bis, §1, eerste lid, W.A.M. 1989, vóór de wijziging ervan bij de wet van 19 januari 2001. (2) Het slachtoffer, dat alleen aansprakelijk voor het ongeval was verklaard, werd in dit geval aangereden door een voertuig van een derde op het ogenblik dat hij uit zijn voertuig was gestapt om de schade van een botsing met een eerste voertuig vast te stellen.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.11.0125.N 5 januari 2012 AC nr. ...

Het verschaffen van onjuiste inlichtingen maakt in beginsel een fout uit indien diegene die de inlichtingen heeft gevraagd, gerechtigd was, gelet op de bijzondere hoedanigheid van de informatieverstrekker, erop te vertrouwen dat de verschafte informatie juist is (1); overmacht is ter zake van deze aansprakelijkheid geen bevrijdingsgrond indien de aangevoerde omstandigheden binnen de risicosfeer van de informatieverstrekker vallen. (1) Zie Cass. 4 nov. 1982, AR nrs. 6605 en 6606, AC, 1982-1983, nr. 154 (overheidsaansprakelijkheid wegens onjuiste informatie).

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.09.0521.F 18 november 2011 AC nr. ...

Degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, is verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklaagt, niet was gesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

De overheid die ten gevolge van de fout van een derde, krachtens de op haar rustende wettelijke of reglementaire verplichtingen, de wedde en de op die wedde rustende bijdragen moet doorbetalen aan een van haar personeelsleden, zonder daarvoor arbeidsprestaties te ontvangen, heeft recht op een vergoeding die de aldus geleden schade herstelt, voor zover uit de toepasselijke wettelijke en reglementaire verplichtingen volgt dat de voornoemde betalingen waartoe zij gehouden is, niet definitief voor haar rekening moeten blijven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

De schade van de werkgever, namelijk de derving van de arbeidsprestaties van het personeelslid tijdens de periodes van tijdelijke ongeschiktheid, staat gelijk met de wedde en de daarbij horende sociale en fiscale lasten die hij moet betalen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

P.11.0407.F 22 juni 2011 AC nr. ...

Aangezien de successierechten en de notariskosten verbonden zijn met een onder voorrecht van boedelbeschrijving aanvaarde nalatenschap, kunnen zij niet als schade worden beschouwd in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, maar zijn zij alleen de fiscale en burgerlijke tegenwaarde van de door de erfgenaam ontvangen erfenis (1). (1) Zie Cass. 25 feb. 2009, AR P.08.1619.F, AC, 2009, nr. 155.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

C.10.0095.F 6 juni 2011 AC nr. ...

Uit de vaststelling dat het voertuig op zijn minst te dicht bij de tramsporen stilstond en bijgevolg de doorgang van die tram belemmerde, aangezien de tram het voertuig heeft geraakt, kan de rechter niet wettig afleiden dat de bestuurder geen fout heeft begaan, alleen op grond dat rekening moet worden gehouden met de feitelijke omstandigheden en de verplichtingen die het rijden in de stad met zich meebrengt.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

De rechter die niet vaststelt dat het ongeval zonder de fout van de aangestelde niettemin op dezelfde wijze zou hebben plaatsgevonden, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing dat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen de fout en het ongeval (1). (1) Zie Cass. 11 sept. 2006, AR C.05.0390.F, AC, 2006, nr. 400.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

C.09.0499.N 30 mei 2011 AC nr. ...

De werkgever in de overheidssector die aanvoert schade te hebben geleden als gevolg van een door de fout van een derde veroorzaakt ongeval waarvan zijn personeelslid het slachtoffer werd, doordat hij de wedde en de daarop rustende lasten heeft moeten betalen zonder arbeidsprestaties te ontvangen, dient zijn schade in oorzakelijk verband met de fout te bewijzen, waarbij hij niet alleen het bedrag van de betaalde wedde dient te bewijzen, maar ook dat die wedde betaald is voor een periode tijdens dewelke het personeelslid, als gevolg van het ongeval, arbeidsongeschikt was. Hij kan daarvan het bewijs leveren met alle middelen (1). (1) Zie de (deels andersluidende) conclusie van het openbaar ministerie

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

De werkgever in de overheidssector die ingevolge de fout van een derde, krachtens de op hem rustende wettelijke of reglementaire verplichtingen, de wedde en de op die wedde rustende bijdragen moet doorbetalen zonder arbeidsprestaties te ontvangen, is gerechtigd op schadevergoeding voor zover hij hierdoor schade lijdt, nu het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting immers niet uitsluit dat schade, in de zin van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek ontstaat, tenzij wanneer, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van diegene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten (1). (1) Zie de (deels andersluidende) conclusie van het openbaar ministerie.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

Het recht op vergoeding van de werkgever voor de schade die hij lijdt ingevolge de arbeidsongeschiktheid van zijn personeelslid is niet beperkt tot het bedrag van de vergoeding die aan het slachtoffer zelf verschuldigd zou zijn voor de naar gemeen recht vastgestelde arbeidsongeschiktheid (1). (1) Zie de (deels andersluidende) conclusie van het openbaar ministerie.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

---

C.10.0573.F 19 mei 2011 AC nr. ...

Wanneer de rechter de materiële schade bepaalt die voortvloeit uit een blijvende arbeidsongeschiktheid, moet hij rekening houden met de geschiktheid van de getroffene, gelet op diens concrete toestand en op de economische en sociale vereisten en realiteiten, om niet alleen zijn beroep ten tijde van het ongeval maar ook andere beroepsactiviteiten uit te oefenen; de rechter moet met name rekening houden met de leeftijd, de opleiding, de beroepsbekwaamheid en het aanpassingsvermogen van de getroffene (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

C.10.0496.F 5 mei 2011 AC nr. ...

Elke aantasting van de rechten van een auteur, met name van zijn moreel recht op een werk, kan aanleiding geven tot vergoeding overeenkomstig de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.10.0496.F, Pas., 2011, nr.…

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- AUTEURSRECHT -

C.10.0548.F 18 april 2011 AC nr. ...

De feitenrechter kan het bedrag van de vergoeding tot herstel van de door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade ex æquo et bono ramen, mits hij de reden aangeeft waarom hij de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan aannemen en tevens vaststelt dat het niet mogelijk is om de schade, zoals hij die heeft omschreven, anders te bepalen (1). (1) Cass., 11 sept. 2009, AR C.08.0031.F, AC, 2009, nr. 490.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

P.10.1089.N 15 februari 2011 AC nr. ...

Bij de beoordeling van de schade mag de rechter geen rekening houden met gebeurtenissen die na de fout hebben plaatsgehad en geen betrekking hebben op deze fout en de schade, waardoor de toestand van de benadeelde zou verbeterd of verergerd zijn; een nieuwe relatie die de weduwe van het overleden slachtoffer na het schadegeval aangaat, is een gebeurtenis die geen verband heeft met de door de onrechtmatige daad veroorzaakte schade, want wanneer de toestand van de weduwe verbetert door het inkomen van de nieuwe partner, is deze verbetering enkel het gevolg van haar nieuwe relatie en niet van het aan de aansprakelijke ten laste gelegde misdrijf en de bijdrage van de nieuwe partner in het onderhoud van de weduwe strekt niet tot vergoeding van de schade die zij door dit misdrijf lijdt (1). (1) Cass., 22 juni 1988, AR 6582, AC, 1987-88, 1397; 14 dec. 1993, AR 7100, AC, 1993, nr. 522; 2 feb. 1996, AR C.95.0092.F, AC, 1996, nr. 70; 2 mei 2001, AR P.00.1703.F, AC, 2001, nr. 247; 15 feb. 2007, AR C.05.0274.F, AC, 2007, nr. 96.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

P.10.1244.N 15 februari 2011 AC nr. ...

Het overlevingspensioen dat de overlevende echtgenoot geniet ten gevolge van het overlijden van zijn echtgenoot, is een recht dat zijn oorsprong vindt in de tussen het slachtoffer en zijn werkgever gesloten overeenkomst en in de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen voor de werknemers; het heeft geen vergoedend karakter en beoogt dus niet de vergoeding van de schade die het slachtoffer of zijn rechthebbende lijden ingevolge de fout van de aansprakelijke zodat het dan ook niet mag aangerekend worden op de schadevergoeding die de aansprakelijke verschuldigd is uit hoofde van inkomstenverlies (1). (1) Cass., 7 sept. 2004, AR P.04.0315.N, AC, 2004, nr. 386; 16 maart 2006, AR C.05.0299.N, AC, 2006, nr. 156; 4 sept. 2007, AR P.07.0426.N, AC, 2007, nr. 384.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

C.09.0214.F 4 november 2010 AC nr. 654

Het arrest dat oordeelt dat de verweerders geen fout hebben begaan die voortvloeit uit enige tekortkoming aan de algemene zorgvuldigheidsplicht, op grond dat die fout niet is begaan ten aanzien van de [eiseres], voegt aan de definitie van de fout een voorwaarde toe die daarmee geen verband houdt.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

P.09.0075.F 13 oktober 2010 AC nr. 595

De vervangingsinkomens die de getroffene worden uitbetaald wegens de hem op onrechtmatige wijze toegebrachte arbeidsongeschiktheid dienen alleen voor de raming van de schade in aanmerking te worden genomen indien zij strekken tot herstel van dezelfde schade als die bedoeld in de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) In zijn andersluidende conclusie had het openbaar ministerie geoordeeld dat het bij de lezing van de bewoordingen van het bestreden arrest de door de verweerder tegen het eerste onderdeel van het middel opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid kon aannemen, in zoverre hij betrekking heeft op een overtollige reden van het arrest, waardoor het middel zonder belang leek.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

C.09.0220.F 23 september 2010 AC nr. 544

Uit de omstandigheid dat de administratieve overheid, die beslist om een onteigend pand weder te verkopen, wegens het bestuursrechtelijk beginsel dat haar verplicht om aan de betrokkenen de individuele akten ter kennis te brengen die rechten en verplichtingen in hun hoofde doen ontstaan, geen genoegen kan nemen met de veronderstelling dat een gewone bekendmaking door aanplakking voldoende was, en dit ongeacht de rechtspraak van het Hof van Cassatie, kon het bestreden arrest wettig afleiden dat de administratieve overheid bijgevolg geen enkele rechtvaardigingsgrond kan aanvoeren noch enige grond die haar van haar aansprakelijkheid ontheft.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Wanneer een dwaling onoverkomelijk is, komt de aansprakelijkheid van een administratieve overheid die grondwets- of wetsregels heeft miskend die haar verplichten iets niet te doen of iets op een bepaalde manier wel te doen, niet in het gedrang (1). (1) Cass., 8 feb. 2008, AR C.07.0131.F, AC, 2008, nr. 96.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

P.10.0476.F 15 september 2010 AC nr. 522

De bodemrechter beoordeelt in feite het bestaan van de door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade en het bedrag van de volledige vergoeding ervan; hij kan de schade ex aequo et bono ramen, mits hij de reden aangeeft waarom de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan worden gevolgd en tevens vaststelt dat het onmogelijk is om de schade, zoals hij die heeft omschreven, anders te bepalen (1). (1) Cass., 22 april 2009, AR P.08.0717.F, AC, 2009, nr. 268.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

De rechter kan de morele schade van de getroffene vergoeden met behulp van de kapitalisatiemethode; het is hem niet verboden te oordelen dat die berekeningswijze objectiever is om een vaststaande schade waarvan de dagwaarde is gekend, ook als zij forfaitair was vastgesteld, te extrapoleren naar de toekomst.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Morele schade - Elementen en grootte

---

P.09.1912.N 22 juni 2010 AC nr. 447

De compensatoire interesten maken inherent deel uit van de schadevergoeding die tot herstel van de door de onrechtmatige daad veroorzaakte schade wordt toegekend en vergoeden de bijkomende schade uit de uitgestelde betaling van de vergoeding waarop de benadeelde op de datum van de schade recht had (1). (1) Cass., 22 okt. 2003, AR P.03.0669.F, AC, 2003, nr. 517.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Interest

- INTEREST - Compensatoire interest

C.09.0424.N 10 juni 2010 AC nr. 409

Noch de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek, noch enige andere wetsbepaling stellen van rechtswege de hoofdelijkheid in tussen aanspraakgerechtigden; ieder van hen kan van de aansprakelijke slechts schadevergoeding vorderen voor de schade die hij zelf heeft geleden; de vervanging van het stelsel van de deelbaarheid door een actieve, niet overeengekomen hoofdelijkheid schendt de voormelde artikelen (1). (1) Cass., 10 dec. 2008, AR P.08.1201.F, AC, 2008, nr. 716.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

---

C.09.0403.N 25 maart 2010 AC nr. 219

De fout van een magistraat waarvoor de Staat, op basis van de artikelen 1382 en 1383 B.W., aansprakelijk kan zijn, bestaat in de regel in een gedraging die, ofwel neerkomt op een verkeerd optreden dat moet worden beoordeeld naar de maatstaf van een normaal zorgvuldig en omzichtig magistraat, die in dezelfde omstandigheden verkeert, ofwel, behoudens onoverkomelijke dwaling of enige andere rechtvaardigingsgrond, een schending inhoudt van een nationaalrechtelijke norm of van een internationaal verdrag met rechtstreekse werking in de interne rechtsorde, waarbij de magistraat verplicht is iets niet te doen of op een bepaalde manier wel iets te doen; wanneer de betwiste handeling van een magistraat bovendien het rechtstreeks voorwerp is van de rechtsprekende functie, is de Staat in de regel alleen aansprakelijk als de litigieuze handeling door een in kracht van gewijsde gegane beslissing is ingetrokken, gewijzigd, vernietigd of herroepen wegens schending van een gevestigde rechtsnorm (1). (1) Cass., 5 juni 2008 (2 arresten), AR C.06.0366.N en C.07.0073.N, AC, 2008, nrs. 347 en 349.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

Met de toestand dat een betwiste handeling van een magistraat door een in kracht van gewijsde gegane beslissing is ingetrokken, gewijzigd, vernietigd of herroepen wegens schending van een gevestigde rechtsnorm, moet worden gelijkgesteld de toestand waarin, voor de wijziging van het E.V.R.M. door het Elfde Protocol, het Comité van ministers van de Raad van Europa in een beslissing heeft vastgesteld dat de litigieuze handeling een schending inhoudt van het E.V.R.M. of van de toegevoegde protocollen (1). (1) Zie de concl. van eerste advocaat-generaal Velu bij Cass., 19 dec. 1991, AR 8970, Pas. 1992, nr. 215.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

Voor de beslissing waarbij, voor de wijziging van het E.V.R.M. door het Elfde Protocol, het Comité van ministers van de Raad van Europa heeft vastgesteld dat de litigieuze handeling een schending inhoudt van het E.V.R.M. of van de toegevoegde protocollen, bestaat er geen vergoedbare schade (1). (1) Zie Cass., 5 juni 2008, AR C.07.0073.N, AC, 2008, nr. 349.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

P.09.1152.F 6 januari 2010 AC nr. 5

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek heeft de schadelijder alleen recht op het herstel van de schade die hij werkelijk en persoonlijk heeft geleden.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.08.0145.N 17 december 2009 AC nr. 757

De rechter kan vergoeding toekennen voor het verlies van een reële kans op het verwerven van een voordeel of het vermijden van een nadeel indien tussen de fout en het verlies van deze kans een conditio sine qua non verband bestaat (1). (1) Cass., 5 juni 2008, AR C.07.0199.N, AC, 2008, nr 350.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade niet had kunnen ontstaan, zoals ze zich heeft voorgedaan (1). (1) Cass., 26 juni 2008, AR C.07.0272.N, AC, 2008, nr 406.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.09.0190.N 17 december 2009 AC nr. 760

De rechter kan vergoeding toekennen voor het verlies van een kans op het verwerven van een voordeel of het vermijden van een nadeel indien het verlies van deze kans te wijten is aan een fout; enkel de economische waarde van de verloren gegane kans komt voor vergoeding in aanmerking, welke waarde niet kan bestaan uit het volledige bedrag van het uiteindelijk geleden nadeel of het verloren voordeel.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade niet had kunnen ontstaan, zoals ze zich heeft voorgedaan (1). (1) Cass., 26 juni 2008, AR C.0272.N, AC, 2008, nr 406.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Het verlies van een kans komt voor vergoeding in aanmerking indien tussen de fout en het verlies van deze kans een conditio sine qua non verband bestaat (1). (1) Cass., 5 juni 2008, AR C.07.0199.N, AC, 2008, nr 350.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

C.08.0168.F 2 oktober 2009 AC nr. 548

Wanneer schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van verschillende personen, staat het aan de rechter om, in de wederkerige betrekkingen tussen degenen die deze fouten hebben begaan, te oordelen in welke mate de fout van ieder van hen heeft bijgedragen tot de schade en op basis daarvan het aandeel in de schade te bepalen dat één van de daders die de schadelijder heeft vergoed, van de anderen kan terugvorderen; het doet niet ter zake dat sommige samenlopende fouten opzettelijk zijn en andere niet; bovendien mag bij de verdeling van de aansprakelijkheid tussen twee partijen in hun onderlinge betrekkingen de ernst van hun respectieve fouten niet in aanmerking genomen worden (1). (1) Zie Cass., 4 februari 2008, AR C.06.0236.F, AC, 2008, nr. 81.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.08.0245.N 21 september 2009 AC nr. 511

Uit de wettelijke subrogatie in de rechten van het slachtoffer, zoals bepaald in artikel 14, § 3, tweede en derde lid van de wet van 3 juli 1967, blijkt dat, in de mate de arbeidsongeschiktheid van het getroffen personeelslid te wijten is aan zijn eigen schuld, de financiële last van de doorbetaling van de wedde voor rekening van de tewerkstellende overheid moet blijven. De arbeidsongeschiktheid die te wijten is aan de schuld van het getroffen personeelslid zelf, is een risico dat de wetgever definitief ten laste van de werkgever heeft willen leggen. Wanneer de arbeidsongeschiktheid van het personeelslid veroorzaakt is door de samenlopende fouten van het personeelslid zelf en een derde, kan de tewerkstellende overheid derhalve slechts aanspraak maken op vergoeding van de schade die hij daardoor lijdt tot beloop van het aandeel van de derde aansprakelijke in de schade.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene

- VERBINTENIS -

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- INDEPLAATSSTELLING -

C.08.0031.F 11 september 2009 AC nr. 490

De bodemrechter beoordeelt in feite het bedrag van de vergoeding voor het volledig herstel van de door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade (1). (1) Cass., 15 sept. 1999, AR P.99.1184.F, AC, 1999, nr 463; 5 dec. 2001, AR P.01.1115.F, AC, 2001, nr 674.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

De bodemrechter kan het bedrag van de vergoeding tot herstel van de door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade ex æquo et bono ramen, mits hij de reden aangeeft waarom hij de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan aannemen en tevens vaststelt dat het niet mogelijk is om de schade, zoals hij die heeft omschreven, anders te bepalen (1). (1) Cass., 15 sept. 1999, AR P.99.1184.F, AC, 1999, nr 463; 5 dec. 2001, AR P.01.1115.F, AC, 2001, nr 674.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

C.08.0277.F 11 september 2009 AC nr. 493

Het arrest dat overweegt dat de Staat, die, met toepassing van artikel 42 van de wet van 5 augustus 1992 ieder politieambtenaar toestaat de hulp of bijstand te vorderen van een nuttig persoon, een voertuig heeft toevertrouwd aan een persoon met het verzoek het te depanneren, ervoor dient te zorgen dat hij een einde maakt aan de door hem geschapen toestand van stalling van het voertuig, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de Staat aan die persoon de stallingskosten van het voertuig moet betalen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Allerlei

- POLITIE -

C.07.0548.N 26 juni 2009 AC nr. 440

Behalve in geval van hoogdringendheid, onmogelijkheid te informeren of weigering om geïnformeerd te worden, verstrekt een zorgvuldige arts de patiënt op voorafgaande en duidelijke wijze de inlichtingen vereist om met kennis van zaken te kunnen instemmen met de voorziene medische tussenkomst; deze inlichtingen hebben betrekking op het doel, de aard, de graad van urgentie, de duur, de frequentie, de voor de patiënt relevante tegenaanwijzingen, nevenwerkingen en risico's verbonden aan de tussenkomst, de nazorg, de mogelijke alternatieven en de financiële gevolgen; ze betreffen bovendien de mogelijke gevolgen in geval van weigering of intrekking van de toestemming en de andere door de patiënt of de beroepsbeoefenaar relevant geachte verduidelijkingen; de omstandigheid dat een door de modale arts gekend en belangrijk risico verbonden aan de tussenkomst zich slechts in uitzonderlijke gevallen voordoet, ontslaat de zorgvuldige arts niet van de verplichting dit risico aan de patiënt ter kennis te brengen; de belangrijkheid van de klachten van de patiënt, noch de omstandigheid dat voorheen uitgevoerde andere tussenkomsten geen resultaat opleverden, ontslaan de zorgvuldige arts niet van zijn informatieverplichting (1). (1) Zie Cass., 12 mei 2006, AR C.05.0021.F, AC, 2006, nr 270, met concl. van advocaat-generaal met opdracht de Koster in Pas. Het O.M. sloot zich in hoofdorde aan bij de eerste door de verweerders opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid van het middel wegens onduidelijkheid en stelde ook in vraag of de eiser wel het vereiste belang had, nu hij niet stelde dat de patiënte, zonder de tekortkoming aan de informatieverplichting, dus in het geval dat deze wel was nagekomen, niet zou toegestemd hebben, de risicovolle behandeling zou geweigerd hebben en slechts zou toegestemd hebben in de minder riskante behandeling en aldus het schadeverwekkend risico niet zou gelopen hebben. M.a.w., de eiser trok uit de beweerdelijk ten onrechte door het arrest verworpen fout geen rechtsgevolg t.a.v. de door hem beweerdelijk geleden schade (door gebrek in de toestemming van de verzekerde of door oorzakelijk verband). Het O.M. refereerde hierbij aan het voormelde arrest van het Hof. Maar, als hij dan toch een gevolg zou getrokken hebben was dat eerder slechts dat van een gemiste kans voor de patiënte om enkel toe te stemmen in een behandeling met minder risico en dus een gemiste kans om geen schade op te lopen. Het O.M. concludeerde dat, in het geval het Hof zou oordelen dat het middel wel voldoende nauwkeurig was en dat de eiser het vereiste belang had, het middel wel gegrond kon verklaard worden. Het verwees hierbij, zoals de toelichting, naar twee arresten van 7 okt. 1998 van de Franse Cour de Cassation, met concl. van advocaat-generaal J. Sainte-Rose, JCP, 1998, II, nr 10179, p. 1959.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- ARTS -

P.08.1288.N 26 mei 2009 AC nr. 343

Wanneer de werkgever een werknemer die ingevolge de fout van een derde een bestendige arbeidsongeschiktheid heeft opgelopen, vervroegd op pensioen stelt, is het invaliditeitspensioen dat hij zijn werknemer uitkeert, voor de pensioenschuldenaar geen schade (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

C.07.0568.F 23 april 2009 AC nr. ...

Wie een fout begaat waardoor hij een ander schade heeft berokkend, is gehouden die schade te vergoeden, en de schadelijder heeft, in de regel, recht op volledig herstel van de schade die hij geleden heeft (1). (1) Cass., 19 nov. 2003, AR P.03.0890.F, AC, 2003, nr. 578.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

Aangezien het arrest niet oordeelt dat de omstandigheid dat de omvang van de aan het pand toegebrachte schade te wijten is aan het te late optreden van de brandweer, andere schade heeft veroorzaakt dan die welke door de brand is ontstaan, verantwoordt het zijn beslissing naar recht om degene die een fout begaat, waardoor bij de praktische en efficiënte brandbestrijding tijd verloren is gegaan, te veroordelen tot betaling van de schade t.g.v. het schadegeval.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

Er bestaat een oorzakelijk verband tussen een fout en een schade wanneer die schade, zoals die is ontstaan, zich, zonder die fout, niet op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan (1). (1) Zie Cass., 12 okt. 2005, AR P.05.0262.F, AC, 2005, nr. 507.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

P.08.0717.F 22 april 2009 AC nr. 268

De bodemrechter beoordeelt in feite het bestaan van de door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade en het bedrag van de vergoeding voor het volledig herstel ervan; hij kan de schade ex aequo et bono ramen, mits hij de reden aangeeft waarom hij de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan aannemen en tevens vaststelt dat de schade, zoals hij die heeft omschreven, onmogelijk anders kan worden bepaald (1). (1) Cass., 20 feb. 2004, AR C.02.0527.F, AC, 2004, nr 93.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

P.08.1789.N 21 april 2009 AC nr. 262

Bij gebreke aan precisering van de aanvangsdatum in de vordering tot betaling van vergoedende intrest en bij ontstentenis van verweer daaromtrent, bepaalt de rechter vrij de aanvangsdatum van de vergoedende intrest, die echter niet voor het ontstaan van de schade mag liggen (1). (1) Zie: Cass., 22 dec. 2006, AR C.05.0210.N, A.C., 2006, nr 670.

- INTEREST - Compensatoire interest

P.08.1619.F 25 februari 2009 AC nr. 155

De voorafbetaling van de successierechten levert al evenmin als de successierechten zelf, schade op in de zin van de artt. 1382 en 1383 B.W.; die rechten zijn immers slechts de fiscale tegenhanger van de activa van de nalatenschap welke eveneens vooraf worden ontvangen (1). (1) Zie Noël SIMAR, L'évaluation judiciaire des indemnités: préjudice corporel (décès), in "Responsabilités - Traité théorique et pratique", titel V/boek 55, Kluwer, 2002, p. 13.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

C.07.0305.N 20 februari 2009 AC nr. 146

Diegene die door zijn fout aan een ander schade berokkent, is verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat inhoudt dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zou zijn gebleven indien de fout waarover hij zich beklaagt, niet was begaan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

Het feit dat het slachtoffer van een ongeval genoodzaakt is beroep te doen op de hulp van een derde, levert op zich een materiële schade op, die integraal moet worden vergoed door diegene die door zijn fout deze schade heeft veroorzaakt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

In het geval het slachtoffer gerechtigd is beroep te doen op professionele betalende hulp, kan die materiële schade door de rechter geraamd worden op het bedrag voor die hulp verschuldigd, ook indien het slachtoffer op deze professionele betalende hulp geen beroep heeft gedaan of zal doen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

C.07.0018.F 18 december 2008 AC nr. 741

De rechter die de concrete situatie waarvan hij kennisneemt met een hypothetische situatie vergelijkt, sluit niet wettig het bestaan van een oorzakelijk verband tussen de fout en de schade uit (1). (1) Zie Cass., 25 maart 1997, AR P.96.1075.F, AC, 1997, nr 161, met concl. adv.-gen. De Riemaecker, Pas., 1997, en 19 dec. 2007, AR P.07.1314.F, AC, 2007, nr 645.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

---

P.07.1531.F 12 november 2008 AC nr. 627

De openbare werkgever die, krachtens zijn wettelijke of reglementaire verplichtingen, een loon moet betalen aan zijn personeelslid dat het slachtoffer is van een ongeval, zonder daarvoor arbeidsprestaties te ontvangen, heeft het recht om van de derde aansprakelijke een vergoeding te eisen wanneer hij aldus schade lijdt (1). (1) Zie Cass., 13 juni 2001, AR P.01.0431.F, AC, 2001, nr 355.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Wanneer de openbare werkgever, wettelijk of reglementair verplicht is om zijn personeelslid, naast een loon ook een rente uit te betalen wegens gedeeltelijke blijvende arbeidsongeschiktheid, ofschoon hij diens prestaties niet moet ontberen, is de betaling van die rente of van het kapitaal dat daartoe is gevestigd, geen schade in de zin van de artt. 1382 en 1383 B.W. (1). (1) Zie Cass., 9 jan. 2006, C.05.0007.N, AC, 2006, nr 22.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

P.08.0561.N 21 oktober 2008 AC nr. 567

In geval van samenloop van fouten oordeelt de rechter onaantastbaar in welke mate ieders fout heeft bijgedragen tot het veroorzaken van de schade en bepaalt hij op grond daarvan ieders aandeel in de schadeloosstelling in hun onderlinge verhouding (1). (1) Cass., 29 jan. 1988, AR 5630, AC, 1987-1988, nr 327; Cass., 4 feb. 2008, AR C.06.0236.F, AC, 2008, nr 81; Zie: Cass., 5 sept. 2003, AR C.01.0602.F - C.01.0604.F, AC, 2003, nr 416.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

C.07.0207.F 25 september 2008 AC nr. 505

De belasting over de toegevoegde waarde die verschuldigd is op de prijs voor de ter vervanging van een verongelukte wagen gedane aankoop van een wagen en die begrepen is in de vergoeding waarop de niet btw-plichtige getroffene recht heeft, wordt berekend volgens het bij de wet voor de aankoop van een nieuw voertuig vastgestelde tarief, zelfs als de verongelukte wagen door de getroffene tweedehands is aangekocht tegen een beperkte belasting, die enkel berekend is op de winstmarge van de verkoper (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2008, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.07.0384.F 27 juni 2008 AC nr. 411

Aangezien de vordering tot vergoeding van de schade, die is veroorzaakt door een akte die het rechtstreekse voorwerp van het rechtsprekend ambt oplevert, ontvankelijk kan worden verklaard, kan zij worden gegrond op een fout die niet de schending oplevert van de vastgestelde rechtsnorm die, omdat zij de litigieuze akte onwettig maakt, de intrekking, wijziging, vernietiging of herroeping ervan verantwoordt (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2008, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

De fout van de magistraat waarvoor de Staat aansprakelijk kan worden gesteld, bestaat in de regel in een gedraging die ofwel kan worden aangemerkt als een verkeerde handelwijze die moet worden beoordeeld volgens de maatstaf van de normaal zorgvuldige en voorzichtige magistraat die in dezelfde toestand verkeert, ofwel, onder voorbehoud van een onoverwinnelijke dwaling of een andere rechtvaardigingsgrond, een norm van nationaal recht of van een internationaal verdrag met directe werking in de nationale rechtsorde schendt die aan de magistraat de verplichting oplegt om niet te handelen of om op een bepaalde wijze te handelen (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2008, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

Wanneer de aangeklaagde handeling het rechtstreekse voorwerp van het rechtsprekend ambt is, kan de vordering tot vergoeding van de schade in de regel enkel ontvankelijk worden verklaard als de litigieuze akte bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing is ingetrokken, gewijzigd, vernietigd of herroepen wegens schending van een vastgestelde rechtsnorm en derhalve geen gezag van gewijsde meer heeft (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2008, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

C.07.0272.N 26 juni 2008 AC nr. 406

De rechter kan degene die een fout heeft begaan niet veroordelen tot vergoeding van de werkelijk geleden schade, wanneer hij beslist dat er onzekerheid bestaat over het oorzakelijk verband tussen die fout en die schade (1). (1) Cass., 12 okt. 2005, AR P.05.0262.F, AC, 2005, nr. 507.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

Wanneer de rechter, op grond van de artikelen 1382 en 1383 B.W., rechtsgeldig kennis neemt van een aansprakelijkheidsvordering ten gevolge van machtsoverschrijding wegens miskenning door de administratieve overheid van de grondwettelijke of wettelijke regels volgens welke zij op een bepaalde manier iets niet of wel moet doen, en die machtsoverschrijding door de Raad van State met nietigverklaring van die administratieve handeling is gesanctioneerd, moet de rechter, behalve onoverwinnelijke dwaling of enige andere oorzaak van vrijstelling van aansprakelijkheid, gezien het gezag van gewijsde "erga omnes" van zodanige beslissing tot nietigverklaring, noodzakelijk beslissen dat de administratieve overheid van wie de nietig verklaarde handeling uitgaat, een fout heeft begaan en dat de fout tot herstel aanleiding geeft als het oorzakelijk verband tussen de machtsoverschrijding en de schade bewezen is (1); de omstandigheid dat de nietigverklaring betrekking heeft op een beslissing genomen door de administratieve overheid in het raam van een haar toegekende discretionaire bevoegdheid, doet hieraan niets af. (1) Zie Cass., 21 dec. 2001, AR C.99.0528.F, AC, 2001, nr. 719.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Allerlei

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

- RAAD VAN STATE -

C.05.0012.F 23 juni 2008 AC nr. 389

Wanneer een nationale belasting als strijdig met het gemeenschapsrecht aangemerkt wordt, maar de belastingplichtige het beroep tot terugvordering van de onverschuldigd betaalde bedragen niet tijdig heeft ingesteld hoewel hij daartoe de gelegenheid heeft gehad, vormt het niet-instellen van dat beroep een eigen rechtsgrond van de geleden schade, waardoor de Lidstaat die de onrechtmatige rechtsnorm heeft ingevoerd, niet aansprakelijk gesteld kan worden (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2008, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - (On)middellijke oorzaak

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

C.06.0366.N 5 juni 2008 AC nr. 347

De fout van een magistraat waarvoor de Staat, op basis van de artikelen 1382 en 1383 B.W., aansprakelijk kan zijn, bestaat in de regel in een gedraging die, ofwel neerkomt op een verkeerd optreden dat moet worden beoordeeld naar de maatstaf van een normaal zorgvuldig en omzichtig magistraat, die in dezelfde omstandigheden verkeert, ofwel, behoudens onoverkomelijke dwaling of enige andere rechtvaardigingsgrond, een schending inhoudt van een nationaalrechtelijke norm of van een internationaal verdrag met rechtstreekse werking in de interne rechtsorde, waarbij de magistraat verplicht is niets te doen of op een bepaalde manier wel iets te doen; wanneer de betwiste handeling van een magistraat bovendien het rechtstreeks voorwerp is van de rechtsprekende functie, is de Staat in de regel alleen voor diens fout aansprakelijk als de litigieuze handeling door een in kracht van gewijsde gegane beslissing is ingetrokken, gewijzigd, vernietigd of herroepen wegens schending van een gevestigde rechtsnorm (1). (1) Zie Cass., 19 dec. 1991, AR 8970, AC, 1991-92, nr. 215, met concl. eerste adv.-gen. VELU in Pas., 1992, nr. 215; Cass., 8 dec. 1994, AR C.93.0303.F, AC, 1994, nr. 541.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

Met de toestand dat een betwiste handeling van een magistraat door een in kracht van gewijsde gegane beslissing is ingetrokken, gewijzigd, vernietigd of herroepen wegens schending van een gevestigde rechtsnorm, moet de toestand worden gelijkgesteld waarin de benadeelde buiten zijn toedoen tegen de litigieuze handeling geen rechtsmiddel kan aanwenden omdat de beslissing zelf ingetrokken is en de gelaedeerde juridisch geen aantoonbaar belang meer heeft om te vragen dat de litigieuze beslissing zou worden opzij geschoven.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.07.0073.N 5 juni 2008 AC nr. 349

De fout van een magistraat waarvoor de Staat, op basis van de artikelen 1382 en 1383 B.W., aansprakelijk kan zijn, bestaat in de regel in een gedraging die, ofwel neerkomt op een verkeerd optreden dat moet worden beoordeeld naar de maatstaf van een normaal zorgvuldig en omzichtig magistraat, die in dezelfde omstandigheden verkeert, ofwel, behoudens onoverkomelijke dwaling of enige andere rechtvaardigingsgrond, een schending inhoudt van een nationaalrechtelijke norm of van een internationaal verdrag met rechtstreekse werking in de interne rechtsorde, waarbij de magistraat verplicht is niets te doen of op een bepaalde manier wel iets te doen; wanneer de betwiste handeling van een magistraat bovendien het rechtstreeks voorwerp is van de rechtsprekende functie, is de Staat in de regel alleen voor diens fout aansprakelijk als de litigieuze handeling door een in kracht van gewijsde gegane beslissing is ingetrokken, gewijzigd, vernietigd of herroepen wegens schending van een gevestigde rechtsnorm (1). (1) Zelfde beslissing als AR C.06.0366.N, supra, nr. ...; zie Cass., 19 dec. 1991, AR 8970, AC, 1991-92, nr. 215, met concl. eerste adv.-gen. VELU in Pas., 1992, nr. 215 en Cass., 8 dec. 1994, AR C.93.0303.F, AC, 1994, nr. 541.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

Voordat een betwiste handeling van een magistraat door een in kracht van gewijsde gegane beslissing is ingetrokken, gewijzigd, vernietigd of herroepen wegens schending van een gevestigde rechtsnorm, bestaat er geen vergoedbare schade.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

C.06.0575.N 17 april 2008 AC nr. 230

De verplichting van de gemeentelijke overheid ieder abnormaal gevaar dat de redelijke verwachting van de weggebruikers kan beschamen, ongeacht of het verborgen dan wel zichtbaar is, door gepaste maatregelen te voorkomen houdt geen resultaatverbintenis in (2); bij de beoordeling van het bestaan van een fout van de gemeente, dient de rechter derhalve rekening te houden met het feit dat de gemeentelijke overheid de bedoelde gevaarssituatie kende dan wel behoorde te kennen. (2) Cass., 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N, AC, 2005, nr 55.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- GEMEENTE -

- WEGEN -

Ingevolge haar verplichting enkel voldoende veilige wegen voor het verkeer open te stellen, moet de gemeentelijke overheid, behoudens wanneer een vreemde oorzaak, die haar niet kan worden aangerekend, haar belet die veiligheidsverplichting na te komen, ieder abnormaal gevaar dat de redelijke verwachting van de weggebruikers kan beschamen, ongeacht of het verborgen dan wel zichtbaar is, door gepaste maatregelen voorkomen (1). (1) Cass., 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N, AC, 2005, nr 55.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- GEMEENTE -

- WEGEN -

Wanneer het slachtoffer het bewijs levert van een abnormaal gevaar op een weg in de gemeente, dient in beginsel te worden aanvaard, behoudens tegenbewijs, dat de gemeentelijke overheid die gevaarssituatie behoorde te kennen en maatregelen vereist waren om het gevaar weg te werken; om in dat geval niet aansprakelijk te worden gesteld staat het aan de gemeentelijke overheid het bewijs te leveren dat zij de gevaarssituatie niet behoorde te kennen en niet kende, ofwel gelet op het tijdsverloop in de onmogelijkheid is geweest de nodige maatregelen te treffen om het abnormaal gevaar te onderkennen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- GEMEENTE -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- WEGEN -

C.07.0090.F 3 maart 2008 AC nr. 149

De rechter mag slechts de raming ex æquo et bono aanwenden mits hij de redenen aangeeft waarom hij de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan aannemen en tevens vaststelt dat de schade onmogelijk anders kan worden bepaald (1). (1) Cass., 20 feb. 2004, AR C.02.0527.F, nr. 93.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

C.06.0236.F 4 februari 2008 AC nr. 81

In geval van samenloop van fouten van verscheidene personen oordeelt de rechter in hoeverre ieders fout heeft bijgedragen tot de schade; op grond daarvan bepaalt hij, in hun onderlinge verhouding, ieders aandeel in de schade (1). (1) Cass., 29 jan. 1988, AR 5630, AC, 1988, nr 327; zie Cass., 5 sept. 2003, AR C.01.0602.F - C.01.0604.F, AC, 2003, nr 416.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.06.0457.F 21 december 2007 AC nr. 661

De fout van de administratieve overheid, die haar aansprakelijkheid in het gedrang kan brengen, bestaat in een gedraging die ofwel neerkomt op een verkeerd optreden dat beoordeeld moet worden volgens de maatstaf van een normaal zorgvuldige en voorzichtige overheid die in dezelfde omstandigheden verkeert, ofwel, behoudens onoverkomelijke dwaling of een andere rechtvaardigingsgrond, een miskenning inhoudt van een nationaal rechtelijke norm of van een internationaal verdrag met rechtstreekse werking in de interne rechtsorde, waarbij deze overheid verplicht is iets niet te doen of iets op een bepaalde manier wel te doen (1). (1) Zie (andersl.) conl. O.M. in Pas., 2007, n°....

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

Het arrest dat oordeelt dat de schending van de Grondwet geen fout oplevert wanneer zij gegrond is op de toepassing van een wet die door het Grondwettelijk Hof ongrondwettig noch nietig werd verklaard, verantwoordt zijn beslissing naar recht dat het de overheid niet kan worden verweten dat zij een wetsbepaling heeft toegepast vóór de publicatie in het Belgisch Staatsblad van een arrest van het Grondwettelijk Hof volgens hetwelk die bepaling de artikelen 10 en 11 Gw. schendt (1). (1) Zie (andersl.) concl. O.M.in Pas., 2007, n°...; bovendien kan de door het Hof vermelde regel een zeker verwarring doen ontstaan die tot rechtsonzekerheid leidt over de omstandigheid die de rechtvaardigingsgrond oplevert, aangezien het, enerzijds, gaat om de toepassing door de overheid van de wet vóór de publicatie in het Belgisch Staatsblad van het arrest van het Grondwettelijk Hof, en, anderzijds, om de toepassing van de wet door de administratie vóór de vaststelling van ongrondwettigheid of vóór de nietigverklaring door het Grondwettelijk Hof, aangezien beide omstandigheden niet noodzakelijkerwijs hoeven samen te vallen; overigens bevat het arrest van het Hof een verschrijving: het arrest nr. 162/2001 van het Grondwettelijk Hof dateert van 19 dec. 2001 en niet van 9 maart 2002, de datum van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

P.07.1131.N 27 november 2007 AC nr. 585

Ingevolge de bewijslast in strafzaken, moet het openbaar ministerie bewijzen dat de beklaagde die wordt vervolgd wegens de misdrijven van de artikelen 418 tot 420 Strafwetboek, een fout heeft begaan waardoor iemand werd gedood of waardoor iemand letsels heeft opgelopen; in voorkomend geval moet de burgerlijke partij die op grond van de artikelen 1382 en 1383, Burgerlijk Wetboek, schadevergoeding vordert, bewijzen dat de beklaagde een fout heeft begaan en dat tussen de fout en de schade een oorzakelijk verband bestaat.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.07.1181.N 27 november 2007 AC nr. 586

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat de schade in de zin van artikel 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek ontstaat, tenzij wanneer blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van degene die zich ertoe verbonden heeft of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten (1). (1) Cass., 19 feb. 2001, AR C.99.0014.N, nr 97; Zie: Cass., 20 feb. 2001, AR P.98.1629.N, nr 101.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.06.0304.F 16 november 2007 AC nr. 560

De omstandigheid dat de goede naam van een persoon is aangetast sluit het oorzakelijk verband tussen een nieuwe aantasting van die goede naam en de eventueel daaruit voortvloeiende schade niet uit.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - (On)middellijke oorzaak

C.05.0496.F 8 oktober 2007 AC nr. 457

De partij die in de rechten van de getroffene wordt gesteld, kan van de voor het ongeval aansprakelijke derde of diens verzekeraar slechts de brutobedragen terugvorderen die hij aan de getroffene als vervangingsinkomen heeft uitbetaald, voor zover de rechter vaststelt dat de vergoeding die de getroffene volgens het gemene recht had kunnen verkrijgen, op dezelfde wijze als zijn loon zou zijn belast (1). (1) Zie Cass., 16 sept. 1985, AR 4734, AC, 1985-86, nr. 27; 26 okt. 1993, AR 6921, nr. 430; 1 dec. 1997, AR C.96.0333.N, nr. 520; 8 sept. 1999, AR P.99.0334.F - P.99.0720.F, nr. 445; 13 juni 2001, AR P.01.0271.F, nr. 355; 24 april 2002, AR P.01.1623.F, nr. 248.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- INDEPLAATSSTELLING -

C.06.0389.N 1 oktober 2007 AC nr. 443

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat schade in de zin van artikel 1382 of 1383 van het Burgerlijk Wetboek ontstaat, tenzij wanneer blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van diegene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moest verrichten (1). (1) Cass., 9 jan. 2006, AR C.05.0007.N, nr. 22.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

P.07.0005.N 18 september 2007 AC nr. 412

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat schade in de zin van artikel 1382 B.W. ontstaat, tenzij wanneer, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van diegene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten (1). (1) Cass., 9 jan. 2006, AR C.05.0007.N, AC, nr 22.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

Het is aan de rechter te beoordelen, door middel van een uitlegging van de overeenkomst, de wet of het reglement, of de gedane uitgaven, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, al dan niet definitief voor rekening moeten blijven van diegene die ze heeft moeten doen (1). (1) Zie concl. O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

P.07.0743.N 18 september 2007 AC nr. 417

Wanneer de samenlopende fouten van verscheidene personen het ongeval veroorzaken is elk van hen ten aanzien van het slachtoffer dat zelf geen fout in oorzakelijk verband met het ongeval en de schade heeft begaan, gehouden tot algehele vergoeding van de schade (1). (1) Cass., 9 okt. 1990, AR 2883, nr 66.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

---

P.07.0426.N 4 september 2007 AC nr. 383

Het overlevingspensioen dat de overlevende echtgenoot geniet ten gevolge van het overlijden van zijn echtgenoot, is een recht dat zijn oorsprong vindt in de tussen het slachtoffer en zijn werkgever gesloten overeenkomst en in de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen voor de werknemers; het heeft geen vergoedend karakter en beoogt dus niet de vergoeding van de schade die het slachtoffer of zijn rechthebbenden lijden ingevolge de fout van de aansprakelijke zodat het dan ook niet mag aangerekend worden op de schadevergoeding die de aansprakelijke verschuldigd is uit hoofde van inkomstenverlies (1). (1) Cass., 7 sept. 2004, AR P.04.0315.N, nr 386; Cass., 16 maart 2006, AR P.05.0299.N, nr 156.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

C.06.0087.F 21 juni 2007 AC nr. 344

Wanneer het slachtoffer een vordering tot vergoeding van zijn schade instelt tegen een van de daders en die dader een vordering tot vrijwaring instelt tegen een mededader, kan de rechter die vaststelt dat de schade door de samenlopende fouten van twee daders is veroorzaakt, bij de uitspraak over de vordering tot vrijwaring niet wettig beslissen dat de mededader gehouden is tot volledige vrijwaring van de andere dader in hun onderlinge betrekkingen, zonder het bestaan van een contractuele verplichting tot vrijwaring vast te stellen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

---

P.07.0201.N 19 juni 2007 AC nr. 337

Of er fout, schade en een oorzakelijk verband tussen beide bestaat, is een feitelijke beoordeling; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de door hem gedane vastgestelde feiten en omstandigheden geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord en of hij de begrippen fout, schade en oorzakelijk verband niet miskent (1). (1) Zie: Cass., 4 maart 1999, AR C.97.0417.F, nr 131; Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.0232.F, nr 625.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Uit de enkele omstandigheid dat na de quasi-delictuele fout van de dader een derde een contractuele fout begaat die de schadelijder ook schaadt, kan niet zonder meer afgeleid worden dat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen de quasi-delictuele fout en de schade die daaruit volgt (1). (1) Cass., 12 jan. 2007, AR C.05.0083.N, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

P.06.1404.N 5 juni 2007 AC nr. 304

De vordering tot schadevergoeding door de ter zake bevoegde instantie, in casu het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, wegens het niet-stellen van de zekerheid bedoeld in de Verordening (E.E.G.) nr 2828/93 van 15 oktober 1993, tegen de persoon die strafrechtelijk vervolgd wordt wegens misdrijven, fraudes of overtredingen waarvan de zekerheidstelling schadelijke gevolgen moest beperken, behoort tot de door artikel 283, A.W.D.A. bedoelde burgerlijke rechtsvordering.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het door een strafbaar feit invoeren van een door de Verordening (E.E.G.) nr 2828/93 van 15 oktober 1993 bedoeld product onder een andere GN-code, zodat de verplichte zekerheidstelling wordt ontdoken, is een door artikel 281, A.W.D.A. bedoelde fraude zodat de strafrechter die kennis neemt van dat strafbare feit ook bevoegd is kennis te nemen van de vordering in schadevergoeding wegens de daarmee verband houdende ontduiking van zekerheidstelling.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het overlijden van de beklaagde in de loop van de regelmatig tegen hem ingestelde strafvervolging wegens overtredingen, fraudes of misdrijven bedoeld in artikel 281, § 1, A.W.D.A., stelt geen einde aan de bevoegdheid van de strafrechter om te oordelen over de op artikel 283, A.W.D.A. gestoelde burgerlijke rechtsvorderingen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het strafbare feit van niet-naleving van de wettelijk verlichte zekerheidstelling, zodat geen zekerheid kan worden ingehouden wanneer de door de Verordening (E.E.G.) nr 2828/93 van 15 oktober 1993 gestelde voorwaarden daartoe vervuld zijn, kan op zich voor het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau schade veroorzaken.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.07.0084.N 29 mei 2007 AC nr. 278

Het is niet omdat het recht op een rust- of overlevingspensioen vreemd is aan de verplichting van diegene die een onrechtmatige daad heeft begaan de schade volledig te vergoeden dat het verschil tussen het gezinspensioen en het pensioen voor een alleenstaande na het overlijden van de echtgenote geen schade kan zijn die het gevolg is van de onrechtmatige daad (1). (1) Zie: Cass, 16 jan. 1991, A.R. 8542, nr. 251.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

P.07.0405.F 23 mei 2007 AC nr. 268

Wanneer de schade werd veroorzaakt door samenlopende fouten, waaronder deze van de getroffene, kan degene die de schade heeft veroorzaakt niet tot de volledige vergoeding van de schade t.a.v. de getroffene worden veroordeeld (1). (1) Zie Cass., 20 nov. 1967, AC, 1968, 375; Cass., 7 nov. 1990, AR 8446, AC, nr 130.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.06.0468.F 10 mei 2007 AC nr. 241

Uit de omstandigheid dat een bestuurder een fout heeft begaan die in oorzakelijk verband staat met een ongeval, valt niet af te leiden dat tussen de fout van een andere bestuurder en dat ongeval hoegenaamd geen oorzakelijk verband zou bestaan (1). (1) Cass., 16 okt. 1986, AR. 1355, nr. 95. Het hierboven geresumeerde arrest, dat gewezen is na een eerste cassatie, vernietigt voor de tweede maal op hetzelfde middel (en dus wegens dezelfde tekortkoming als die welke in het eerste cassatieberoep met succes werd bekritiseerd). De regel, die het Hof in zijn eerste (niet uitgegeven) arrest van 21 oktober 2004 heeft geformuleerd, staat niet meer ter discussie: het Hof dient evenwel geregeld die regel in herinnering te brengen, wat op zijn minst doet vermoeden dat het niet eenvoudig is om, in geval van samenlopende fouten van afzonderlijke schadeveroorzakers, het oorzakelijk verband met één welbepaalde fout vast te stellen. Het feit dat de bestreden beslissing aldus moet worden gelezen dat bij een ongeval waarin twee bestuurders betrokken zijn en waarvan de ene de verkeerslichten in strijd met het Wegverkeersreglement is voorbijgereden terwijl de andere de voorrang van eerstgenoemde niet eerbiedigt, de fout van de bestuurder die de verkeerslichten is voorbijgereden niet in oorzakelijk verband staat met het ongeval omdat die bestuurder voorrang had ter hoogte van de toegangsweg betekent te dezen impliciet dat het ontbreken van een oorzakelijk verband tussen de door hem begane fout en het ongeval het gevolg is van de fout die de andere bestuurder heeft begaan door geen voorrang te verlenen. Het feit echter dat de tweede bestuurder geen voorrang heeft verleend aan de eerste betekent daarom nog niet dat de fout die laatstgenoemde heeft begaan door de verkeerslichten in strijd met het Wegverkeersreglement voorbij te rijden, ipso facto niet in oorzakelijk verband staat met de schade zoals die zich in concreto heeft voorgedaan. Het staat aan de feitenrechter te preciseren in hoeverre de schade zoals die is opgetreden zich ook op die wijze zou hebben voorgedaan zonder de samenlopende fout die hij niet in aanmerking genomen heeft. A.H.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Algemeen

- WEGVERKEER - Allerlei

C.05.0274.F 15 februari 2007 AC nr. 96

De omvang van de schade moet worden bepaald op het ogenblik van de fout.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Hoewel de rechter het bedrag dat hij toekent ter vergoeding van de door een fout veroorzaakte schade op het tijdstip van de uitspraak moet ramen, mag hij bij die raming geen rekening houden met de latere gebeurtenissen die niets te maken hebben met de fout en de schade en die de toestand van de benadeelde zouden hebben verbeterd of verergerd (1). (1) Zie cass., 2 mei 2001, AR P.00.1703.F, nr 247 en 30 jan. 2004, AR C.02.0045.F, nr 54.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

S.04.0088.N 22 januari 2007 AC nr. 36

De vordering tot betaling van brutobedragen van achterstallig loon bij wijze van herstel in natura sluit ook de vergoeding in voor de schade ingevolge de niet betaling van de sociale zekerheidsbijdragen en de bedrijfsvoorheffing.

- LOON - Recht op loon

C.05.0529.F 18 januari 2007 AC nr. 27

Wanneer schade is veroorzaakt door samenlopende fouten van verschillende personen, kan de aansprakelijke persoon die de schuld aan het slachtoffer heeft betaald, verhaal nemen op ieder van de mede-aansprakelijke personen die met hem in solidum is of had kunnen worden veroordeeld; de verplichting om dat verhaal te beperken tot het deel van de aansprakelijkheid dat individueel ten laste gelegd werd van ieder van de mede-aansprakelijke personen is eveneens en in dezelfde mate vereist in het geval dat sommige mede-aansprakelijke personen, die geen partij in de zaak waren, niet samen met de anderen in solidum konden worden veroordeeld jegens het slachtoffer (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

C.05.0083.N 12 januari 2007 AC nr. 20

Eenieder die een fout heeft begaan, is aansprakelijk voor de veroorzaakte schade, ook al is de schade mede veroorzaakt door de fout van een derde (1). (1) Zie Cass., 20 dec. 1996, AR C.95.0006.N, nr 522.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

Het oorzakelijk verband tussen een fout en de geleden schade kan slechts worden uitgesloten als de rechter oordeelt dat de schade zoals ze zich in concreto voordeed, op dezelfde wijze zou zijn ontstaan zonder die fout (1); uit de enkele omstandigheid dat een fout nadien gevolgd wordt door de fout van een andere partij kan niet worden afgeleid dat er geen causaal verband bestaat tussen de eerste fout en de schade. (1) Cass., 20 dec. 1996, AR C.95.0006.N, nr 522; zie Cass., 24 maart 1999, AR P.98.1479.F, nr 177.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

C.05.0210.N 22 december 2006 AC nr. 670

De rechter bepaalt vrij de datum vanaf wanneer vergoedende interest wordt toegekend, voor zover geen interest wordt toegekend voor een periode die het ontstaan van de schade voorafgaat; in het geval een schade zich uitstrekt over een langere periode kan hij op het totale bedrag van de schadevergoeding interest toekennen vanaf een gemiddelde datum (1). (1) Zie Cass., 9 april 1997, AR P.97.0223.F, nr 177 en 22 april 1997, AR P.95.1475.N, nr 196.

- INTEREST - Compensatoire interest

P.06.1111.N 5 december 2006 AC nr. 621

De omstandigheid dat de aansprakelijke voor de schadepost "meerinspanningen" het slachtoffer heeft vergoed, staat niet eraan in de weg dat de arbeidsongevallenverzekeraar als indeplaatsgestelde in de rechten van de getroffene, tegen die aansprakelijke een rechtsvordering kan instellen voor de recuperatie van de vergoedingen die de arbeidsongevallenverzekeraar aan het slachtoffer heeft uitgekeerd, en dit tot beloop van het bedrag dat volgens het gemene recht aan de getroffene verschuldigd is voor dezelfde schade als die welke krachtens die wet is vergoed.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- INDEPLAATSSTELLING -

C.05.0124.F 16 november 2006 AC nr. 568

Het honorarium en de kosten van een advocaat die de benadeelde van een extracontractuele fout heeft betaald, kunnen een te vergoeden bestanddeel van zijn schade uitmaken, in zoverre ze noodzakelijk zijn om de benadeelde de mogelijkheid te bieden om zijn rechten op vergoeding van zijn schade te doen gelden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.05.0136.F 6 november 2006 AC nr. 539

De omstandigheid dat de rechtsvordering tot betaling van prestaties van de uitkeringsverzekering verjaard is, sluit niet uit dat de persoon die deze prestaties had moeten ontvangen, van de Z.I.V.-verzekeringsinstelling een schadeloosstelling kan vorderen voor een bedrag gelijk aan die prestaties, op grond van de gemeenrechtelijke regeling voor aansprakelijkheid buiten overeenkomst (1). (1) Zie Cass., 25 nov. 2002, AR S.00.0036.F, nr 623, met concl. O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Nalatigheid - Onvoorzichtigheid

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Rechtspersonen

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

---

C.03.0584.N 27 oktober 2006 AC nr. 518

Geen enkele grondwettelijke of wettelijke bepaling of enig algemeen rechtsbeginsel stelt de administratieve overheid in de uitoefening van haar bevoegdheid vrij van de verplichting voortvloeiend uit de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek om de door haar fout aan een ander toegebrachte schade te vergoeden; dit beginsel geldt ook als aan het bestuur verweten wordt onzorgvuldig te zijn opgetreden (1) door, onder meer, na te laten te handelen binnen een redelijke termijn. (1) Cass., 20 juni 1997, AR C.96.0195.N, nr 288.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

---

C.02.0570.F 28 september 2006 AC nr. 445

Het beginsel van de scheiding der machten, dat een evenwicht beoogt tussen de verschillende machten van de Staat, impliceert niet dat hij in het algemeen ontheven zou zijn van de verplichting om de schade te herstellen die in de uitoefening van de wetgevende functie door zijn fout of die van zijn organen aan een derde is toegebracht; een rechtbank van de rechterlijke orde die heeft kennisgenomen van een vordering tot herstel van schade veroorzaakt door een foutieve aantasting van een recht dat is vastgelegd door een hogere norm die de Staat een verplichting oplegt, in casu artikel 6.1. E.V.R.M., is bevoegd om na te gaan of de wetgevende macht op passende of toereikende wijze zijn wetgevende opdracht heeft uitgevoerd zodat de Staat die verplichting kan nakomen, ook al verleent de norm die ze oplegt de wetgever de macht om te beoordelen welke middelen moeten worden aangewend om de naleving ervan te verzekeren (1). (1) Zie grotendeels gelijkluidende concl. O.M. (neergelegd ter griffie van het Hof op 27 feb. 2006). Het arrest en de concl. O.M. werden gepubliceerd in J.T. 2006, p. 594 e.v. Zie ook Cass., 1 juni 2006, voltallige rechtszitting, AR C.05.0494.N, nr ..., met concl. proc.-gen. De Swaef; R.W. 2006-07, p. 213 e.v, met concl. proc.-gen. De Swaef, en de noot A. VAN OEVELEN, "De aansprakelijkheid van de Staat voor fouten van het parlement: wel in de uitoefening van de wetgevende activiteit, maar niet voor de werkzaamheden van een parlementaire onderzoekscommissie"; J.T. 2006, p. 461 e.v., en de opmerkingen van S. van DROOGHENBROECK.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

- MACHTEN - Scheiding der machten

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Wetgevende macht

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- EUROPESE UNIE - Algemeen

C.05.0390.F 11 september 2006 AC nr. 400

De rechter die oordeelt dat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen de mogelijke fout van een bij een wegverkeersongeval betrokken voetganger en de schade uit dat ongeval, zonder vast te stellen dat de schade, zonder die mogelijke fout, zich niettemin op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.0232.F, nr 625; 21 feb. 2001, AR P.00.1216.F, nr 107.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

---

C.05.0441.N 9 juni 2006 AC nr. 324

De aansprakelijkheid van de notaris komt niet in het gedrang door het louter verstrijken van de termijn van een maand om het proces-verbaal van de verdeling of rangregeling op te maken, bepaald in artikel 1643, eerste lid, Ger. W. (1). (1) Zie: E. DIRIX en K. BROECKX, A.P.R., tw. Beslag, p. 544, nr 965; G. DE LEVAL, L'ordre in Rép. Not, p. 77, nr 66.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Allerlei

- NOTARIS -

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

C.05.0494.N 1 juni 2006 AC nr. 306

De beginselen van scheiding der machten en van de onafhankelijkheid van de wetgevende macht en van de parlementsleden houden niet in dat de Staat in het algemeen zou zijn ontheven van zijn verplichting de schade te vergoeden die een fout van het Parlement aan een derde heeft veroorzaakt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- MACHTEN - Scheiding der machten

- MACHTEN - Wetgevende macht

C.02.0018.F 21 april 2006 AC nr. 228

Wanneer een persoon die geen Staatsorgaan is, aansprakelijk is voor een ongeval dat een militair treft, wordt het aan de getroffene toegekende vergoedingspensioen afgetrokken van de vergoeding die krachtens de bepalingen van het gemene recht aan de militair verschuldigd is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

C.04.0614.N 21 april 2006 AC nr. 230

De Belgische Staat is aansprakelijk voor de fout die de rechter-commissaris in het raam van zijn toezichtsbevoegdheid begaat en die schade veroorzaakt. Deze fout moet worden beoordeeld in verhouding tot de redelijkerwijze zorgvuldige en vooruitziende rechter-commissaris die in dezelfde omstandigheden verkeert (1). (1) Zie Cass., 19 dec. 1991, AR 8970, nr 215 met de concl van eerste adv.-gen. VELU in Pas., 1992; Cass., 8 dec. 1994, AR C.93.0303.F, nr 541; R.W., 1995-96, 181, met noot VAN OEVELEN A.; VAN OEVELEN A.De aansprakelijkheid van de Staat voor ambtsfouten van magistraten en de orgaantheorie na het Anca-arrest van het Hof van cassatie van 19 dec. 1991". R.W., 1992-93, 377-396; COLLE P.Het Statuut en de prerogatieven van de rechter-commissaris in het faillissement" in Liber Amicorum Paul De Vroede, I, Diegem, Kluwer, 1994, 275-298; VEROUGSTRAETE I., Manuel de la faillite et du concordat, Diegem, Kluwer, 2003, p. 280, nr 422.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

---

C.05.0299.N 16 maart 2006 AC nr. 156

Uitkeringen die derden aan het slachtoffer of zijn rechthebbenden betalen mogen slechts op de schadevergoeding die de aansprakelijke verschuldigd is worden aangerekend wanneer die uitkeringen vergoeding beogen van dezelfde schade als die welke voortvloeit uit de fout van de aansprakelijke; zo is een overlevingspensioen dat de overlevende echtgenoot geniet een recht dat zijn oorsprong vindt in de tussen het slachtoffer en zijn werkgever gesloten overeenkomst en in de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen voor de werknemers, heeft het geen vergoedend karakter en beoogt het dus niet de vergoeding van de schade die het slachtoffer of zijn rechthebbende lijden ingevolge de fout van de aansprakelijke zodat het overlevingspensioen niet mag aangerekend worden op de schadevergoeding die de aansprakelijke verschuldigd is uit hoofde van inkomstenverlies (1). (1) Cass., 7 sept. 2004, AR P.04.0315.N, nr 386.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Wanneer het slachtoffer overlijdt ingevolge een onrechtmatige daad, bestaat de schade die zijn overlevende echtgenoot lijdt, onder meer, in het derven van de inkomsten van de overleden echtgenoot die hem persoonlijk ten goede kwamen; het is daarbij onverschillig of die inkomsten voortvloeiden uit een beroepsactiviteit, dan wel bestonden uit een rustpensioen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

P.05.0854.F 8 maart 2006 AC nr. 133

De verzekeraar die gesubrogeerd is in de rechten van het slachtoffer van een verkeersongeval beschikt over een rechtstreekse vordering tegen de verzekeraar van de burgerlijke aansprakelijkheid van de bestuurder die voor het ongeval aansprakelijk is; die verzekeraar is echter alleen tot schadevergoeding gehouden voor zover zijn verzekerde zelf daartoe is gehouden.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.04.0366.N 20 februari 2006 AC nr. 100

De rechter verantwoordt niet naar recht zijn beslissing de vordering tot schadevergoeding wegens morele schade ondergaan door een echtgenoot af te wijzen op de enkele grond dat de psychische druk tengevolge van het lijden van het slachtoffer van de onrechtmatige daad de normale bijstand van de echtgenoot niet te boven gaat (1). (1) Zie Cass., 3 feb. 1987, AR nr 376, AC, 1986-87, nr 322.b.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

De rechtsvordering tot schadevergoeding wegens morele schade heeft tot doel de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen en in die mate de schade te herstellen; het morele leed dat een echtgenoot ondergaat ten gevolge van de letsels aan de andere echtgenoot, maakt in principe daarop geen uitzondering (1). (1) Zie Cass., 3 feb. 1987, AR nr 376, AC, 1986-87, nr 322.b.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

---

C.05.0172.N 9 februari 2006 AC nr. 88

De omstandigheid dat een openbaar bestuur personeel in dienst heeft voor het beheer van en het toezicht op de wegen en om herstellingen uit te voeren aan installaties, om welke oorzaak ook die herstellingen nodig zijn, brengt niet mee dat de last van de herstelling moet gedragen worden door dat bestuur wanneer de schade veroorzaakt is door een fout van een derde (1). (1) Cass., 18 okt. 1994, AR P.93.0601.N, nr 437 (samenvatting).

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

---

C.04.0252.F 16 januari 2006 AC nr. 35

Een publiekrechtelijke persoon die, t.g.v. de fout van een derde, krachtens wettelijke, verordenende of overeengekomen verplichtingen, kosten moet doen of uitkeringen moet toekennen aan de getroffene of aan zijn rechtverkrijgenden, heeft recht op een vergoeding, in zoverre hij daardoor schade lijdt (1). (1) Zie Cass., 9 april 2003, AR P.03.0049.F, nr 235; 10 april 2003, AR C.01.0329.F, nr 245; 3 dec. 2003, AR P.03.0367.F, nr 614; 23 feb. 2004, AR C.03.0188.F, nr 94, en de verwijzingen in noot 1, p. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.05.0007.N 9 januari 2006 AC nr. 22

In de mate een wettelijke of reglementaire norm een werkgever die optreedt als verzekeraar, verplicht sommen te betalen waarvan het bedrag groter is dan wat hij als werkgever zou hebben betaald voor gepresteerde diensten, heeft deze norm tot strekking dat die sommen definitief ten laste blijven van die werkgever; die werkgever lijdt door nakoming van die verplichting geen schade die hij kan terugvorderen van de aansprakelijke derde.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

---

P.04.1258.F 26 oktober 2005 AC nr. 542

De regel dat de rechter de schade moet ramen op het tijdstip van de uitspraak, verbiedt hem niet het hoofdbedrag van de vergoeding te berekenen op een vroeger tijdstip, zo hij van mening is dat de volledige schade op dat ogenblik al vaststond en voor begroting vatbaar was en bijgevolg tot herstel aanleiding kon geven, noch om in dat geval op dat bedrag compensatoire interest toe te kennen om de bijkomende schade wegens het uitstel van betaling van het hoofdbedrag te vergoeden (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 2000, AR P.99.1485.F, nr 464; met concl. adv.-gen. Spreutels; 21 dec. 2001, AR C.99.0439.N, nr 721; 13 jan 2005, AR C.04.0131.F, nr ...; 26 jan. 2005 , AR P.04.0222.F, nr ...; 7 sept. 2005, AR P.05.0500.F, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- INTEREST - Compensatoire interest

P.05.0262.F 12 oktober 2005 AC nr. 507

De rechter kan degene die de fout begaat niet veroordelen tot vergoeding van de werkelijk geleden schade, indien hij beslist dat onzekerheid blijft bestaan over het oorzakelijk verband tussen de fout en die schade; niet naar recht verantwoord is de beslissing waarbij het arrest degene die een fout heeft begaan veroordeelt tot vergoeding van de door de schadelijder aangevoerde schade, wanneer het arrest niet vaststelt dat die schade zich zonder die fout niet had kunnen voordoen zoals ze zich heeft voorgedaan (1). (1) Cass., 1 april 2004, C.01.0211.F-C.01.0217.F, nr 174, met concl. adv.-gen. Werquin.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

---

C.03.0317.N 29 september 2005 AC nr. 465

In geval van een onrechtmatige overheidsdaad ontstaat de schuldvordering in de regel op het ogenblik waarop de schade ontstaat of waarop haar toekomstige verwezenlijking naar redelijke verwachting vaststaat, zonder dat vereist is dat op dat tijdstip de omvang van de schade reeds precies kan worden bepaald (1). (1) Zie P.-J. DefoortHet toepassingsgebied van de vijfjarige verjaringstermijn van schuldvorderingen ten laste van de staat m.b.t. schuldvorderingen op grond van artikel 1382 B.W.", P. & B. 1995 (29), 33 nr 11; J. Ronse, Schade en schadeloosstelling, I, in A.P.R., Story Scientia 1984, nr 94 e.v.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- STAAT -

S.04.0176.N 26 september 2005 AC nr. 459

Gelet op het forfaitair karakter van de opzeggingsvergoeding, kan de vergoeding wegens misbruik van ontslagrecht slechts worden toegekend voor andere schade dan deze die voortvloeit uit het verlies van de dienstbetrekking, dienvolgens voor schade die niet veroorzaakt is door het ontslag zelf, maar door met het ontslag gepaard gaande omstandigheden.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

P.05.0500.F 7 september 2005 AC nr. 415

De compensatoire interesten maken een integrerend deel uit van de vergoeding die voor het herstel van de door een fout veroorzaakte schade wordt toegekend; zij zijn een aanvullende vergoeding ter compensatie van de schade die voortvloeit uit de vertraging die bij de schadeloosstelling is opgelopen (1). (1) Zie Cass., 23 sept. 1986, AR 9927, nr 41.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Interest

- INTEREST - Compensatoire interest

C.03.0551.F 23 juni 2005 AC nr. ...

Wanneer het slachtoffer vergoeding van zijn schade vordert van een dader, maar laatstgenoemde een vordering tot vrijwaring instelt tegen een mededader, en de rechter vaststelt dat de schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van beide daders, kan hij, tenzij hij het bestaan van een contractuele verplichting tot vrijwaring vaststelt, op de vordering tot vrijwaring niet beslissen dat, in de onderlinge verhouding van dader en mededader, laatstgenoemde gehouden is tot volledige vrijwaring van de ander, zonder daardoor meteen het bestaan van een oorzakelijk verband tussen diens fout en de schade te ontkennen (1). (1) Cass., 5 sept. 2002, AR C.00.0239.F - C.01.0017.F, nr 417.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

---

C.03.0105.F 20 juni 2005 AC nr. 354

Hoewel de fout die een orgaan van een vennootschap begaat bij de besprekingen die tot een overeenkomst hebben geleid, de aansprakelijkheid van die rechtspersoon rechtstreeks in het gedrang brengt, sluit die aansprakelijkheid, in de regel, de persoonlijke aansprakelijkheid van dat orgaan niet uit maar bestaat zij gelijktijdig met laatstgenoemde aansprakelijkheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

C.04.0337.F 19 mei 2005 AC nr. 285

Het arrest dat niet ontkent dat er in de autohandel vaak fraude voorkomt, maar dat oordeelt dat derde-medeplichtigheid niet kan worden afgeleid uit het feit alleen dat onrechtmatige praktijken schering en inslag zijn in de handel van occasievoertuigen, weigert aldus de aan een derde toegeschreven fout te beoordelen met in aanmerkingneming van alle concrete omstandigheden van de toestand (1). (1) Zie Cass., 28 nov. 2002, AR C.01.0532.F, nr 642.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

P.04.1547.N 5 april 2005 AC nr. 196

Wanneer de rechter oordeelt dat vaststaat dat de heling en de daaropvolgende verkoop van het geheelde voorwerp door de heler samen de schade hebben veroorzaakt, vermag hij wettig de heler te veroordelen tot vergoeding van de volledige schade (1). (1) Zie voor het geval waar de fouten, die samen de schade hebben veroorzaakt, bestonden uit, enerzijds, de diefstal en, anderzijds, de heling: Cass., 13 okt. 2004, AR P.04.0896.F, nr ...; 8 maart 2005, AR P.04.1534.N, nr ...

- HELING -

Wanneer iemand een misdrijf en een daaropvolgende fout heeft gepleegd en de rechter vaststelt dat dit misdrijf en die fout samen de schade hebben veroorzaakt, volstaat het misdrijf als grondslag voor de veroordeling tot de vergoeding van de volledige schade (1). (1) Zie Cass., 6 juni 2001, AR P.01.0391.F, nr 337; 14 okt. 2003, AR P.03.0518.N, nr 496; 13 okt. 2004, AR P.04.0896.F, nr ...; 26 okt. 2004, AR P.04.0934.N, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

C.04.0016.F 24 maart 2005 AC nr. 185

In geval van verschillende fouten staat het aan de rechter na te gaan of er een noodzakelijk verband bestaat tussen elke fout en de schade en, bijgevolg, voor elke vastgestelde fout na te gaan of die fout, los van de andere, de schade noodzakelijkerwijs heeft veroorzaakt, d.w.z. dat hij voor elke fout moet nagaan of de schade, zoals ze zich in concreto voordoet, ook zonder die fout zou zijn ontstaan (1). (1) Cass., 24 maart 1999, AR P.98.1479.F, nr 177.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

P.04.1554.F 23 maart 2005 AC nr. 183

De noodzaak voor een overlevende echtgenoot om voortaan alleen de geldelijke last van onderhoud en opvoeding van de gemeenschappelijke minderjarige kinderen te dragen, kan voor hem een eigen schade zijn, tenzij wordt vastgesteld dat een derde instaat voor de bijdrage van de overledene.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

De eigen schade van de weduwe van een slachtoffer van een dodelijk ongeval kan het gedeelte van de inkomsten van de vooroverleden echtgenoot omvatten die deze besteedde aan onderhoud en opvoeding van de minderjarige kinderen die de weduwe uit haar huwelijk met hem heeft.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

C.03.0591.N 11 maart 2005 AC nr. 153

Niet maar recht verantwoord is de beslissing die de onrechtmatigheid van het beslag louter afleidt uit het feit dat het beslag inzake namaak gelegd werd door een partij waarvan het auteursrecht door de rechter ten gronde niet werd erkend (1). (1) Zie Cass., 10 sept. 2004, AR C.03.0136.N, nr ... en de aldaar in Cass. 10 dec. 1998, AR C.95.0284.N, nr 516 aangehaalde refertes; vgl. met bewarend beslag: E. DIRIX en K. BROECKX, Beslag, A.P.R., Gent, Story-Scientia, 2001, nr 419.

- AUTEURSRECHT -

- BESLAG - Allerlei

P.04.1534.N 8 maart 2005 AC nr. 141

Daders en mededaders van afzonderlijke misdrijven zijn hoofdelijk gehouden tot teruggave en schadevergoeding wanneer de door hen gepleegde misdrijven een gemeenschappelijke fout opleveren die tot die schade aanleiding gegeven heeft (1). (1) Zie Cass.,14 okt. 2003, AR P.03.0518.N, nr 496; 13 okt. 2004, AR P.04.0896.F, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

Daders en mededaders van afzonderlijke misdrijven zijn in beginsel slechts gehouden tot teruggave en tot schadevergoeding waartoe het door hen gepleegde misdrijf aanleiding geeft.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

De rechter die onaantastbaar vaststelt dat een diefstal en een heling dezelfde zaak betreffen, kan de dief en de heler wettig veroordelen in solidum aan de benadeelde daarvoor een vergoeding te betalen (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 2003, AR P.03.0518.N, nr 496; 13 okt. 2004, AR P.04.0896.F, nr ...

- HELING -

Een veroordeling in solidum lastens daders en mededaders van afzonderlijke misdrijven kan uitgesproken worden wanneer deze afzonderlijke misdrijven samenlopende fouten opleveren welke bijdragen tot de totaliteit van eenzelfde schade; in zulk geval zijn de dief en de heler in solidum gehouden de benadeelde te vergoeden (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 2003, AR P.03.0518.N, nr 496; 13 okt. 2004, AR P.04.0896.F, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

- HELING -

Elke dader en mededader aan eenzelfde misdrijf zijn hoofdelijk gehouden tot teruggave en tot schadevergoeding.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

---

P.04.1517.F 23 februari 2005 AC nr. 112

De schade die door de schuld van een mededader aan het misdrijf bedrieglijk onvermogen wordt veroorzaakt, kan worden afgezonderd van de onbetaalde schuld van de hoofddader, maar bestaat in het verlies van een kans voor de schuldeisers om van deze laatste de betaling van de hen verschuldigde sommen te verkrijgen (1). (1) Zie Cass., 20 feb. 2001, AR P.99.0480.N, nr 102; Gent, 3 april 1979, R.W., 1979-1980, 849-851 en noot A. VANDEPLAS; COLLIN J.P., Organisation frauduleuse de l'insolvabilité, in "Droit pénal et procédure pénale", Kluwer, 2002, nr 48 en 49.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

P.04.0689.N 22 februari 2005 AC nr. 106

Nu de verhoogde kinderbijslag voor wezen niet strekt tot vergoeding van schade ingevolge het overlijden van de ouder moet hij niet in aanmerking worden genomen bij de berekening van de door de derde aansprakelijke verschuldigde schadevergoeding (1). (1) Zie Cass., 7 sept. 2004, AR P.04.0315.N, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

C.02.0272.N 28 januari 2005 AC nr. 55

De verplichting van de gemeentelijke overheid ieder abnormaal gevaar dat de redelijke verwachting van de weggebruikers kan beschamen, ongeacht of het verborgen dan wel zichtbaar is, door gepaste maatregelen te voorkomen houdt geen resultaatverbintenis in.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- GEMEENTE -

- WEGEN -

Ingevolge haar verplichting enkel voldoende veilige wegen aan te leggen en voor het verkeer open te stellen, moet de gemeentelijke overheid, behoudens wanneer een vreemde oorzaak, die haar niet kan worden aangerekend, haar belet die veiligheidsverplichting na te komen, ieder abnormaal gevaar dat de redelijke verwachting van de weggebruikers kan beschamen, ongeacht of het verborgen dan wel zichtbaar is, door gepaste maatregelen voorkomen (1). (1) Zie Cass., 12 maart 1999, AR C.98.0147.N, nr 152.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- GEMEENTE -

- WEGEN -

P.04.1222.F 26 januari 2005 AC nr. 53

De regel dat de rechter de schade moet ramen op het tijdstip van de uitspraak, verbiedt hem niet het hoofdbedrag van de vergoeding te berekenen op het tijdstip waarop de schade al vaststaand was en kon worden geraamd en bijgevolg kon worden vergoed, en evenmin compensatoire interest op dat bedrag toe te kennen als vergoeding voor de bijkomende schade wegens uitstel van betaling van het hoofdbedrag.

- INTEREST - Compensatoire interest

De rechter, die de materiële en morele schade moet ramen ten gevolge van een blijvende lichamelijke arbeidsongeschiktheid, en daarbij een onderscheid maakt tussen de reeds geleden schade en de toekomstige schade en de kapitalisatiemethode aanwendt om deze laatste te waarderen met toepassing van de parameters die golden op het tijdstip van zijn uitspraak en niet op het ogenblik van de consolidatie, beslist noodzakelijkerwijze dat de schade niet kon worden geraamd zoals zij was op het ogenblik van de consolidatie en dat zij toen niet kon worden vergoed; bijgevolg kan hij geen compensatoire interest toekennen op het bedrag van de vergoeding dat bestemd is om de toekomstige schade te vergoeden (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 2000, AR P.99.1485.F, nr 464 en de verwijzingen in concl. O.M.

- INTEREST - Compensatoire interest

C.04.0131.F 13 januari 2005 AC nr. 21

Compensatoire interest vormt een aanvullende vergoeding tot herstel van de schade die uit de vertraging in de vergoeding is ontstaan; hij heeft betrekking op de omvang van de schade en vormt een geheel met het toegekende hoofdbedrag (1). (1) Cass., 13 sept. 2000, AR P.00.0204.F, nr 465; zie ook Cass., voltallige rechtszitting, 13 sept. 2000, AR P.99.1485.F, nr 464, met concl. adv.-gen. SPREUTELS; 22 okt. 2003, AR P.03.0669.F, nr 517; 20 feb. 2004, AR C.02.0527.F, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Interest

- INTEREST - Compensatoire interest

Wanneer schade geleidelijk aan tot stand is gekomen en de rechter oordeelt dat zij op een bepaalde datum in haar geheel kan worden geraamd, kan hij zonder het beginsel van het volledig herstel van de schade te miskennen, beslissen dat de compensatoire interest vanaf die datum zal ingaan (1). (1) Cass., 13 sept. 2000, AR P.00.0204.F, nr 465; zie ook Cass., voltallige rechtszitting, 13 sept. 2000, AR P.99.1485.F, nr 464, met concl. adv.-gen. SPREUTELS; 22 okt. 2003, AR P.03.0669.F, nr 517; 20 feb. 2004, AR C.02.0527.F, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- INTEREST - Compensatoire interest

C.02.0212.N 16 december 2004 AC nr. 614

De feitenrechter beoordeelt op onaantastbare wijze de omvang van de schade, veroorzaakt door een onrechtmatige daad, alsmede het bedrag van de vergoeding tot volledig herstel (1). (1) Cass., 23 sept. 1997, AR P.96.0526.N, nr 364.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

Degene die de begrafeniskosten heeft gemaakt, heeft een aanspraak op vergoeding van de schade die daaruit voortvloeit.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Door voor de post "inkomstenderving" enerzijds het gezamenlijk netto-inkomen te verhogen met een percentage en anderzijds, bij aftrek van het eigen nettoloon van de weduwe van het dodelijk slachtoffer van een verkeersongeval, deze verhoging buiten beschouwing te laten, kent de rechter aan die weduwe een vergoeding van schade toe die niet werd geleden.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Naar recht verantwoord is de beslissing dat, gelet op de zeer jeugdige leeftijd van het slachtoffer, het volledige bedrag van de begrafeniskosten als schade moet vergoed worden.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

P.04.0896.F 13 oktober 2004 AC nr. 476

Aangezien de bodemrechter op onaantastbare wijze de feiten vaststelt waaruit hij het al dan niet bestaan afleidt van een oorzakelijk verband tussen fout en schade, kan hij wettig de heler samen met de dief tot vergoeding van alle schade veroordelen, indien hij van mening is dat zonder de fout van de heler, de schade zich niet op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

De heler van een gestolen voorwerp kan samen met de dief tot volledige vergoeding van de door de eigenaar van dat voorwerp geleden schade worden veroordeeld wanneer, zonder de fout van die heler, de schade zich niet op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 1987, AR 5932, nr 165; 20 nov. 1991, AR 9101, nr 148; 14 okt. 2003, AR P.03.0518.N, nr .....

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Misdrijf

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

- HELING -

Artt. 1382, 1383 en 1384

P.12.1830.F 13 maart 2013 AC nr. ...

De appelrechters die, met verwijzing naar de leeftijd en het gebrek aan ervaring van de gewonde werknemer, de schuldige onbezonnenheid van de werkgever hebben ingeschat, met name in het licht van de voormelde omstandigheid waardoor het risico op een ongeval toeneemt, beoordelen de fout van laatstgenoemde op grond van de weerslag van die fout op het ontstaan van de schade.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

De vergoeding van de getroffene is beperkt wanneer hijzelf een fout heeft begaan die in oorzakelijk verband staat met de geleden schade; de rechter houdt desbetreffend rekening met het relatieve belang van de onderscheiden fouten, met andere woorden met de mate waarin zij het schadegeval kunnen veroorzaken.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.05.0422.F 21 september 2007 AC nr. 423

Aangezien de loods deel uitmaakt van een dienst die door de Staat wordt ingericht en onder de uitsluitende bevoegdheid van de Staat valt, volstaat de fout van de loods om de aansprakelijkheid in het gedrang te brengen van de Staat, waarvan de eiser de opvolger is (1). (1) Artt. 3 en 5, W. 3 nov. 1967, vóór de wijziging ervan bij W. 20 aug. 1988; zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- SCHIP, SCHEEPVAART -

P.00.1635.N 21 mei 2002 AC nr. 307

De civielrechtelijke immuniteit van de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde bij onopzettelijk veroorzaakte arbeidsongevallen geldt slechts ten aanzien van de getroffene of zijn rechthebbenden; zij geldt niet ten aanzien van hen die geen recht hebben op de vergoedingen waarin de Arbeidsongevallenwet voorziet, zoals de moeder van de getroffene van een niet-dodelijk arbeidsongeval.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Algemeen

C.98.0540.N 1 juni 2001 AC nr. ...

De uitvoeringsagent die optreedt om een contractuele verbintenis van een partij uit te voeren kan door een medecontractant van die partij op extra-contractuele grondslag enkel aansprakelijk worden gesteld indien de hem ten laste gelegde fout een tekortkoming uitmaakt, niet aan de contractueel aangegane verbintenis, maar aan de algemene zorgvuldigheidsnorm en indien deze fout andere dan aan de slechte uitvoering te wijten schade heeft veroorzaakt (1). (1) Cass., 7 dec. 1973, AC 1974, p. 395, met concl. adv.-gen. P. Mahaux; 8 april 1983, AC, 1982-83, nr 427; 25 okt. 1990, A.R. 8728, nr 107; 23 mei 1997, A.R. C.95.0053.N, nr 236; 20 juni 1997, A.R. C.94.0324.N-C.95.0042.N, nr 286; 7 nov. 1997, A.R. C.96.0272.N, nr 457.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst

- SCHIP, SCHEEPVAART -

P.98.1580.F 22 december 1999 AC nr. ...

In de hypothese van een toevallig feit moet het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds de materiële schade vergoeden, als "om reden" van dat toevallig feit geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is; dat is niet het geval, wanneer de herstelplicht rust op de verzekeringsonderneming die de aansprakelijkheid, waartoe het voertuig aanleiding kan geven, in de hoedanigheid van verzekeraar van de bewaarder van een gebrekkige zaak dekt.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.98.0489.F 10 december 1999 AC nr. ...

Wanneer schade samenlopend is veroorzaakt door een gebrek aan de zaak waarvan een partij de bewaring heeft en door de schuld van een aangestelde waarvoor de andere partij burgerrechtelijk aansprakelijk is, kan de eerste partij jegens de andere partij niet veroordeeld worden tot volledige vergoeding van de schade.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

P.94.0063.F 2 november 1994 AC nr. ...

Buiten het geval dat een arbeidsongeval opzettelijk is veroorzaakt, zijn niet alleen de rechthebbenden op de forfaitaire vergoedingen, maar ook alle rechthebbenden van de getroffene in de regel uitgesloten van de rechtsvordering inzake burgerlijke aansprakelijkheid naar gemeen recht tegen de werkgever of diens aangestelden; die regel betreft evenwel enkel de rechten op vergoeding van de materiële en morele schade, voortvloeiend uit de lichamelijke schade die de getroffene geleden heeft ten gevolge van de niet opzettelijke fout van de werkgever.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Werknemer - Werkgever

De regel dat alle rechthebbenden van de getroffene van een niet opzettelijk veroorzaakt arbeidsongeval uitgesloten zijn van de rechtsvordering inzake burgerlijke aansprakelijkheid naar gemeen recht tegen de werkgever of diens aangestelden is niet van toepassing op de rechtstreekse eigen schade aan de goederen van een rechthebbende van de getroffene.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Werknemer - Werkgever

Artt. 1382, 1383 en 1384, derde lid

C.03.0502.N 29 september 2006 AC nr. 447

De contractant kan slechts quasi-delictueel aansprakelijk worden gesteld indien de hem ten laste gelegde fout een tekortkoming uitmaakt niet alleen aan de contractuele verbintenis maar ook aan de algemene zorgvuldigheidsplicht die op hem rust en indien deze fout andere dan aan de slechte uitvoering te wijten schade heeft veroorzaakt (1). (1) Zie Cass., 21 juni 2002, AR C.00.0093.F, nr 375.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst

C.00.0093.F 21 juni 2002 AC nr. 375

Een contracterende partij kan wegens een bij de uitvoering van de overeenkomst begane fout extra-contractueel aansprakelijk worden gesteld, voor zover de haar ten laste gelegde fout een tekortkoming uitmaakt, niet aan haar contractuele verbintenis maar aan de algemene zorgvuldigheidsplicht of aan een, door een norm opgelegde verplichting om iets niet te doen of op een welbepaalde manier iets te doen en voor zover die fout andere dan aan de wanuitvoering van de overeenkomst te wijten schade heeft veroorzaakt (1). (1) Zie Cass, 23 mei 1997, A.R. C.95.0053.N. nr. 236.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst

C.95.0053.N 23 mei 1997 AC nr. ...

Een contractpartij kan wegens een bij de uitvoering van de overeenkomst begane fout slechts dan extra-contractueel aansprakelijk worden gesteld indien de haar of diegene waarvoor zij burgerrechtelijk aansprakelijk is ten laste gelegde fout een tekortkoming uitmaakt, niet aan haar contractuele verbintenis maar aan de algemene zorgvuldigheidsplicht en indien die fout andere dan aan de slechte uitvoering van de overeenkomst te wijten schade heeft veroorzaakt.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst

Artt. 1382, 1383 en 1384, eerste lid

C.09.0388.F 23 mei 2011 AC nr. ...

Uit de vaststellingen dat de bestuurder van een voertuig de gelijkgrondse berm heeft moeten oprijden, dat er een groot hoogteverschil tussen de rijbaan en die berm bestond en dat het ongeval zich heeft voorgedaan op het ogenblik dat die bestuurder de rijbaan opnieuw heeft willen oprijden, heeft de rechter niet wettig kunnen afleiden dat dit grote hoogteverschil niet in een oorzakelijk verband stond tot het ongeval (1). (1) Zie Cass. 9 okt. 1967, AC, 1968, 194.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- WEGEN -

- GEMEENTE -

C.09.0475.N 4 oktober 2010 AC nr. 572

De rechter beoordeelt in feite het bestaan van de door de onrechtmatige daad veroorzaakte schade en het bedrag van de vergoeding voor het volledige herstel ervan. Hij kan de schade ex aequo et bono ramen, mits hij de reden aangeeft waarom hij de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan aannemen en tevens vaststelt dat de schade, zoals hij die omschreven heeft, onmogelijk anders kan worden bepaald (1). (1) Zie Cass., 22 april 2009, AR P.08.0717.F, AC, 2009, nr. 268.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.05.0310.N 27 november 2006 AC nr. 600

De principiële onmogelijkheid voor contractspartijen om zich in het raam van hun contractuele verhouding op de regels van de buiten-contractuele aansprakelijkheid te beroepen vloeit voort uit de onderstelling dat contractspartijen hun contractuele rechtsverhouding en een in dit raam begane wanprestatie, behoudens andersluidend beding, uitsluitend door de regels van de contractuele aansprakelijkheid willen laten beheersen; deze onderstelling ontbreekt in geval de rechtsverhouding, de verlening van een openbare dienst betreft, derhalve niet van contractuele maar van reglementaire aard is en beheerst wordt door een publiekrechtelijk reglement; behoudens andersluidend beding, sluit een tekortkoming begaan in het raam van dit reglement, buiten-contractuele aansprakelijkheid niet uit (1). (1) Cass., 23 mei 1997, AR C.95.0053.N, nr 236; Cass., 21 juni 2002, AR C.00.0097.N, nr 375.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst

Artt. 1382, 1383 en 1416

P.06.0816.N 5 september 2006 AC nr. 390

De echtgenoot die vergoeding vordert voor schade die het gemeenschappelijk vermogen heeft geleden, treedt op in eigen naam (1). (1) Zie Cass., 31 jan. 1995, AR P.93.1566.N, nr 57 (problematiek in het licht van de beoordeling van de ontvankelijkheid van een cassatieberoep).

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

De echtgenoot die voor de uitspraak over de strafvordering enkel schadevergoeding voor het gemeenschappelijk vermogen heeft gevorderd kan, bij de verder afhandeling van de burgerlijke rechtsvordering na uitspraak over de strafvordering onder de voorwaarden van artikel 807, Gerechtelijk Wetboek dat ook in strafzaken van toepassing is, zijn schadevergoeding uitbreiden tot vergoeding van schade van zijn eigen vermogen (1) (2). (1) Zie Cass., 10 dec. 1997, AR P.97.0969.F, nr 547 (omgekeerde hypothese). (2) Wat de toepasselijkheid van artikel 807, Gerechtelijk Wetboek in strafzaken betreft: zie Jaarverslag van het Hof van cassatie 2005, p. 206 e.v.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 1382, 1398, 1415 en 1416

C.09.0188.N 24 juni 2010 AC nr. 456

Tot de huwelijksgemeenschap behoort een doelvermogen waarvoor een gelijktijdig bestuur van beide echtgenoten geldt. Wanneer een van de echtgenoten door een onrechtmatige daad schade toebrengt aan een goed van de huwelijksgemeenschap, zal hij de schade moeten vergoeden. Nu niets eraan in de weg staat dat het beginsel van de vergoedingsplicht en de omvang van de vergoeding ten allen tijde zou worden vastgesteld, houdt dit meteen in dat de verzekeraar BA van de schuldige echtgenoot onmiddellijk kan worden aangesproken door de niet-schuldige echtgenoot in naam van de gemeenschap voor een deel van het verlies door de huwelijksgemeenschap geleden.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Artt. 1382, 1401, 3° en 1405, 1°

P.98.1439.N 14 november 2000 AC nr. ...

Uit de bepalingen van de artikelen 1401, 3°, en 1405, 1°, van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de inkomsten uit de beroepsbezigheden van iemand die onder het wettelijk stelsel gehuwd is tot het gemeenschappelijk vermogen behoren, maar dat de vergoedingen wegens de aantasting van de geschiktheid om zodanige inkomsten voort te brengen tot zijn eigen vermogen behoren (1). (1) Cass., 8 april 1994, AR 8271, nr 164.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Artt. 1386bis en 1732

C.98.0090.N 22 september 2000 AC nr. ...

De verzekeraar die op grond van zijn contractuele verplichting de aansprakelijkheid dekt van zijn verzekerde in de omstandigheden bedoeld in artikel 1386bis B.W., kan zich niet beroepen op de billijkheid bepaald in dat artikel; het recht op mildering van de verplichting komt alleen ten goede aan de verzekerde zelf en niet aan zijn verzekeraar die aangesproken wordt door het slachtoffer (1). (1) Vgl. Cass., 18 okt. 1990, A.R. nr 8744, nr 90; Glansdorff, F., La responsabilité contractuelle des malades mentaux et des autres personnes atteintes d'un trouble physique ou mental, noot bij cass. 29 juni 1984, R.C.J.B. 1987, (222) nr. 11 en 12; Kruithof, R., De buitencontractuele aansprakelijkheid van en voor geesteszieken, R.G.A.R. 1980, 10179.

- GEESTESZIEKE -

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

De verzekeraar die op grond van zijn contractuele verplichting de aansprakelijkheid dekt van zijn verzekerde in de omstandigheden bedoeld in artikel 1386bis B.W., kan zich niet beroepen op de billijkheid bepaald in dat artikel; het recht op mildering van de verplichting komt alleen ten goede aan de verzekerde zelf en niet aan zijn verzekeraar die aangesproken wordt door het slachtoffer (1). (1) Vgl. Cass., 18 okt. 1990, A.R. nr 8744, nr 90; Glansdorff, F., La responsabilité contractuelle des malades mentaux et des autres personnes atteintes d'un trouble physique ou mental, noot bij cass. 29 juni 1984, R.C.J.B. 1987, (222) nr. 11 en 12; Kruithof, R., De buitencontractuele aansprakelijkheid van en voor geesteszieken, R.G.A.R. 1980, 10179.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 1387 en 1453, eerste lid

C.12.0044.F 11 oktober 2012 AC nr. ...

De echtgenoten die kiezen voor het stelsel van de algehele gemeenschap kunnen vrijelijk bepaalde goederen uit de gemeenschap uitsluiten, op voorwaarde dat zij de essentiële kenmerken van dat stelsel eerbiedigen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. … .

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTEL - Bedongen stelsels

Artt. 1387, 1388 en 1389

C.03.0582.N 17 september 2007 AC nr. 408

De echtgenoten kunnen in het huwelijkscontract of bij de wijziging ervan tijdens het huwelijk, geen afstand doen van het opstellen van een vergoedingsrekening; het beding dat bepaalt dat bij de ontbinding van het gemeenschappelijk vermogen geen vergoedingsrekening zal opgemaakt worden, is nietig.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Algemeen

Indien in een huwelijkscontract een beding wordt opgenomen waarin wordt overeengekomen dat het tegenbewijs van het feit, dat de verrekening tussen de eigen vermogens en het gemeenschappelijk vermogen geacht wordt van dag tot dag te zijn opgesteld, niet zal mogen geleverd worden of dat er bij de ontbinding van het stelsel geen vergoedingsrekeningen mogen opgemaakt worden, tast dit beding de essentie van het gemeenschapsstelsel, dat de belangen van de beide partijen in het huwelijk beschermt, aan; dergelijk beding is strijdig met het dwingend recht van elke echtgenoot op verrekening.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Algemeen

Artt. 1387, 1453, eerste lid en 1405.4

C.12.0044.F 11 oktober 2012 AC nr. ...

Een beding waarbij bepaalde goederen uit de gemeenschap worden uitgesloten, moet vaststaan, aangezien artikel 1405.4 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat alle goederen waarvan niet bewezen is dat zij aan een van de echtgenoten eigen zijn ingevolge enige wetsbepaling, gemeenschappelijk zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. …

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTEL - Bedongen stelsels

Artt. 1394 en 1396

C.07.0211.N 6 februari 2009 AC nr. 96

De regel dat echtgenoten voor de ontbinding van hun huwelijksvermogensstelsel geen overeenkomst mogen aangaan over de vereffening-verdeling van de huwelijksgemeenschap, sluit niet uit dat een goed dat door een echtgenoot is aangekocht met een door de andere echtgenoot bevestigde verklaring van wederbelegging van eigen gelden, buiten de vereffening en verdeling van de huwelijksgemeenschap wordt gehouden.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Allerlei

Artt. 1405, 1406, 1407 en 1408

C.02.0270.F 28 november 2003 AC nr. 607

Wanneer een rechtsvordering wordt ingesteld om een gemeenschappelijke schuld te verhalen, is de echtgenoot die krachtens de regels tot vaststelling van de omvang van de wettelijke gemeenschap tot de schuld is gehouden, geen derde ten aanzien van zijn mede-echtgenoot die heeft gecontracteerd.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Artt. 1407, en 1453, tweede lid

C.10.0602.N 6 oktober 2011 AC nr. ...

De in artikel 1407 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde eigen schulden van de echtgenoten vallen buiten de algehele gemeenschap.

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Bedongen stelsels

Artt. 1414, eerste lid, en 1416

C.11.0703.N 2 november 2012 AC nr. ...

Uit artikel 1414,eerste lid, Burgerlijk Wetboek en artikel 1416 Burgerlijk Wetboek volgt dat een gemeenschappelijke schuld die aangegaan is door een van de echtgenoten ook de andere echtgenoot verbindt en in de regel kan verhaald worden zowel op het gemeenschappelijk vermogen als op het eigen vermogen van elk van de echtgenoten (1). (1) Zie W. Pintens, C. Declerck, J. Du Mongh, K. Vanwinckelen, Familiaal vermogensrecht, Intersentia, 2010, 204-215, nrs. 355, 368 en 374; zie ook G. Verschelden, Handboek Belgisch Familierecht, Gandaius, 2010, 573 en 581, nrs. 1362 en 1387.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Primair stelsel (Wederzijdse rechten en verplichtingen van de echtgeno] [Zie: 200 HUWELIJK]

Artt. 1415, 1416 en 1422, 3°

C.06.0636.N 29 mei 2008 AC nr. 329

Het vonnis of arrest waarbij de echtscheiding wordt uitgesproken, werkt ten aanzien van de echtgenoten, wat hun goederen betreft, terug tot op de dag waarop de vordering werd ingesteld; tot dat tijdstip wordt het gemeenschappelijk vermogen door de ene of de andere echtgenoot bestuurd onder voorbehoud van ieder van hen om de bestuurshandelingen van de andere te eerbiedigen, behoudens de mogelijkheid nietigverklaring te vorderen of vergoeding ten bate van het gemeenschappelijk vermogen (1). (1) Zie Cass., 8 nov. 1990, AR 8757, AC, 1990, nr. 131; zie ook Cass., 21 dec. 1990, AR 7090, AC, 1990, nr. 217.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Artt. 1415, 1416 en 1427

P.02.1471.N 18 februari 2003 AC nr. 115

Krachtens artikel 1416 Burgerlijk Wetboek wordt het gemeenschappelijke vermogen bestuurd door de ene of door de andere echtgenoot, die de bestuursbevoegdheden alleen kan uitoefenen, onder gehoudenheid voor ieder van hen om de bestuurshandelingen van de andere te eerbiedigen, zodat, zolang het wettelijk stelstel op één van de in artikel 1427 Burgerlijk Wetboek vermelde gronden niet is ontbonden, de echtgenoot die in een geding optreedt in eigen naam, ook optreedt als bestuurder van het gemeenschappelijke vermogen.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Artt. 1415, eerste lid, en 1416

C.13.0015.N 14 november 2013 AC nr. ...

Tot op de dag van de vordering tot echtscheiding wordt het gemeenschappelijk vermogen door de ene of de andere echtgenoot bestuurd, onder gehoudenheid van ieder van hen om de bestuurshandelingen van de andere te eerbiedigen, behoudens de mogelijkheid nietigverklaring te vorderen of vergoeding ten bate van het gemeenschappelijk vermogen (1); elke echtgenoot moet in beginsel geen rekening en verantwoording afleggen voor zijn bestuur. (1) Cass. 29 mei 2008, AR C.06.0636.N, AC 2008, nr. 329 .

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel

Artt. 1432 en 1405, vierde lid

C.10.0087.N 18 maart 2011 AC nr. ...

De echtgenoot die vergoeding vordert ten voordele van het gemeenschappelijk vermogen, moet niet bewijzen dat de aangroei van het eigen vermogen van een van de echtgenoten met gelden uit het gemeenschappelijk vermogen is gefinancierd; het is aan de echtgenoot die de vordering tot betaling van een vergoeding betwist, het vermoeden van artikel 1405, vierde lid, Burgerlijk Wetboek te weerleggen en aan te tonen op welke manier hij de aangroei van zijn eigen vermogen heeft gefinancierd.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Artt. 1432 en 1435

C.12.0523.N 28 november 2013 AC nr. ...

Wanneer beide echtgenoten samen een lening aangaan om een eigen onroerend goed van een van hen te verkrijgen, in stand te houden of te verbeteren, geven enkel de effectieve afbetalingen van deze lening door het gemeenschappelijk vermogen tijdens het stelsel aanleiding tot vergoeding.

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Algemeen

C.10.0283.F 24 februari 2011 AC nr. ...

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Artt. 1432, 1435 aanhef, en 1408, vijfde gedachtestreepje

C.10.0087.N 18 maart 2011 AC nr. ...

Als de intrest op een eigen lening van een der echtgenoten is betaald met gemeenschapsgelden, is deze echtgenoot daarvoor geen vergoeding verschuldigd aan het gemeenschappelijk vermogen.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Artt. 1433, 1437 et 1528 oud

C.04.0206.F 30 september 2005 AC nr. 469

Telkens als een bedrag uit de gemeenschap wordt genomen om persoonlijke schulden of lasten van een van de echtgenoten te voldoen, zoals de prijs van zijn eigen onroerend goed, is hij daarvoor vergoeding verschuldigd; omgekeerd, indien een onroerend goed dat aan een van de echtgenoten toebehoorde, wordt verkocht, en de prijs daarvan in de gemeenschap is gestort, zonder wederbelegging, wordt die prijs uit de gemeenschap voorafgenomen ten voordele van de echtgenoot die eigenaar was van het verkochte onroerend goed.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Gerechtelijke scheiding van goederen

Artt. 146bis, en 167, eerste lid

C.07.0419.F 8 februari 2008 AC nr. 97

Het arrest dat, op grond van verscheidene getuigenverklaringen, zegt dat de partijen blijkbaar daadwerkelijk samenwonen, en niet ontkent dat zij een behandeling voor medisch begeleide voortplanting waren gestart, kan niet naar recht beslissen dat de ambtenaar van de burgerlijke stand het recht had te weigeren het huwelijk te voltrekken omdat dat de intentie van een partij kennelijk niet gericht was op de totstandbrenging van een duurzame levensgemeenschap met een andere partij, maar enkel op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel.

- HUWELIJK -

Artt. 147 en 189

C.00.0429.N 20 april 2001 AC nr. ...

In het geval, in strijd met het verbod gesteld in artikel 147 van het Burgerlijk Wetboek, een nieuw huwelijk is aangegaan alvorens het vorige huwelijk is vernietigd, is het nieuwe huwelijk geldig als het vorige huwelijk nadien wordt vernietigd.

- HUWELIJK -

Artt. 1475 tot 1479

C.11.0363.F 17 januari 2013 AC nr. ...

De bekwaamheid om een verklaring van wettelijke samenwoning af te leggen overeenkomstig de artikelen 1475 tot 1479 van het Burgerlijk Wetboek, en om een overeenkomst te sluiten die genoemde samenwoning regelt, valt niet onder artikel 3, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … . (2) Art. 3, derde lid, Burgerlijk Wetboek, vóór de opheffing bij Wet 16 juli 2004.

- WETTELIJKE SAMENWONING -

De wettelijke samenwoning valt niet onder de staat van de personen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- WETTELIJKE SAMENWONING -

De artikelen 1475 tot 1479 van het Burgerlijk Wetboek willen in hoofdzaak een beperkte vermogensrechtelijke bescherming bieden aan de samenwonenden, ongeacht hun geslacht en hun mogelijke verwantschap (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … . (2) Artt. 1475 tot 1495 Burgerlijk Wetboek zoals ze werden gewijzigd bij Wet 23 nov. 1998 en vóór de wijziging van art. 1476 bij Wet 3 dec. 2005, van art. 1477 bij Wet 28 maart 2007 en van art. 1479 bij Wet 28 jan. 2003.

- WETTELIJKE SAMENWONING -

Artt. 1476, § 2, en 1479, derde lid

C.09.0045.F 19 februari 2010 AC nr. 113

De beslissing dat een vordering tot dringende en voorlopige maatregelen niet rechtsgeldig bij de vrederechter is neergelegd, omdat er meer dan drie maanden zijn verlopen tussen de ondertekening door de partijen van een ontwerp-overeenkomst die de beëindiging van hun wettelijke samenwoning vaststelt en hun scheiding regelt, en het gedinginleidende verzoekschrift, zonder hun verklaring voor de ambtenaar van de burgerlijke stand in aanmerking te nemen, is onwettig.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Allerlei

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 1498 en 1499

C.03.0196.F 11 juni 2004 AC nr. 317

De omstandigheid dat een gemeenschap van aanwinsten die toegevoegd is aan een stelsel van scheiding van goederen geen rechtstreeks recht van genot van de eigen goederen van de echtgenoten inhoudt, sluit niet uit dat de inkomsten van die goederen, naar gelang van de bedingen waarin de samenstelling van die gemeenschap nader wordt omschreven, het kenmerk van aanwinsten kunnen vertonen zodra ze door de echtgenoot-eigenaar van die goederen zijn geïnd.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

Artt. 1599 en 2279, tweede lid

C.08.0569.F 8 februari 2010 AC nr. 86

De nietigheid van de verkoop van andermans zaak, bedoeld in artikel 1599 B.W., wordt niet gedekt door de mogelijkheid waarover de koper zou beschikken om artikel 2279, tweede lid, B.W., op te werpen tegen de rechtsvordering tot terugvordering, die de echte eigenaar tegen hem kan instellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- KOOP -

- KOOP -

Artt. 1604 en 1610

C.05.0276.F 9 oktober 2006 AC nr. 467

De geleverde zaak is niet conform de overeengekomen zaak, wanneer ze een zichtbaar gebrek vertoont dat onmiddellijk na de levering door een aandachtig maar normaal onderzoek ontdekt kan worden en die ze ongeschikt maakt voor het gebruik waarvoor ze normaal is bestemd (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1976 (A.C., 1976, 872); 21 sept. 1978 (ibid., 1978-79, 95); H. DE PAGE, Traité élémentaire de droit civil belge, dl. IV, vol. I, 4de uitg. door A. MEINERTZHAGEN-LIMPENS, Brussel, Bruylant, 1997, nrs. 114 en 128.

- KOOP -

- KOOP -

Artt. 1615 en 1641

C.05.0097.N 18 mei 2006 AC nr. 279

Het recht op vrijwaring dat de eerste koper bezit tegen zijn verkoper is een toebehoren van de zaak dat samen met de zaak wordt doorverkocht aan de opeenvolgende kopers. De omstandigheid dat de gebrekkige zaak door een aannemer is geleverd aan zijn opdrachtgever in het raam van een aannemingsovereenkomst ontslaat de oorspronkelijke verkoper niet van zijn vrijwaringplicht tegenover deze eindgebruiker. De opdrachtgever heeft, zoals een onderverkrijger, alle rechten en vorderingen verbonden met de zaak die aan de oorspronkelijke verkoper toebehoorde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- KOOP -

- HUUR VAN DIENSTEN -

Artt. 1615, 1641 en 1648

C.10.0456.N 15 september 2011 AC nr. ...

Het recht op vrijwaring dat de eerste koper bezit tegen zijn verkoper is een toebehoren van de zaak dat samen met de zaak wordt doorverkocht aan de opeenvolgende kopers; de omstandigheid dat de gebrekkige zaak door een aannemer is geleverd aan zijn opdrachtgever ontslaat de oorspronkelijke verkopers niet van hun vrijwaringplicht tegenover deze eindgebruiker (1); dit houdt evenwel niet in dat de artikelen 1641 en volgende Burgerlijk Wetboek toepassing vinden in de onderlinge verhouding tussen de opdrachtgever en de aannemer of nog tussen de opdrachtgever en een onderaannemer. (1) Cass. 18 mei 2006, AR C.05.0097.N, AC, 2006, nr. 279, met concl. O.M.

- HUUR VAN DIENSTEN -

- KOOP -

Artt. 1626, 1630, 4° en 1633

C.10.0260.F 11 oktober 2012 AC nr. ...

Vrijwaring tegen uitwinning, die een gevolg is van de verkoop, is niet uitgesloten bij uitstel van overdracht van de eigendom van de zaak (1). (1) Zie concl. O.M. Pas. 2012, nr. … .

- KOOP -

Artt. 1641 en 1642

C.99.0223.N 6 december 2001 AC nr. ...

Gebreken van de verkochte zaak zijn verborgen in de zin van artikel 1641 van het Burgerlijk Wetboek als ze alleen zichtbaar worden na de levering en bij de bewerking door de koper van de goederen (1). (1) Zie Cass., 6 april 1916, Pas., 1917, I, 77; Cass., 15 oktober 1951, Pas., 1952, I, 77; Cass., 30 juni 1955, A.C., 1955, 892; Cass., 20 februari 1976, A.C., 1976, 728; Cass., 24 november 1989, A.R. nr. 6491, A.C., 1989-90, nr. 196.

- KOOP -

Artt. 1641, 1643 en 1644

C.10.0046.F 10 maart 2011 AC nr. ...

Wanneer een koper opteert voor een actio aestimatoria teneinde een gedeelte van de koopprijs terugbetaald te krijgen, verantwoordt het arrest naar recht zijn beslissing dat het gedeelte van de aan de koper terug te betalen prijs vastgelegd moet worden op grond van de werkzaamheden die nodig zijn om de verborgen gebreken te verhelpen, zonder rekening te houden met prijs waartegen het pand achteraf werd doorverkocht.

- KOOP -

Artt. 1641, 1643, 1645 en 1646

C.96.0207.F 19 september 1997 AC nr. ...

Een verkoper heeft, wanneer hij fabrikant of gespecialiseerd verkoper is, de plicht een niet gebrekkige zaak te leveren en moet te dien einde alle maatregelen nemen die nodig zijn om alle mogelijke gebreken op te sporen; als een gebrek wordt aangetoond, is hij gehouden tot vergoeding van de schade aan de koper, tenzij hij bewijst dat het gebrek onzichtbaar is.~

- KOOP -

Artt. 1650 en 1656

C.93.0341.N 24 maart 1995 AC nr. ...

Wanneer een onroerend goed verkocht wordt onder beding dat bij gebreke aan betaling van de prijs binnen de overeengekomen termijn, de verkoop van rechtswege zal ontbonden zijn, wordt artikel 1656 B.W. geschonden door het arrest dat beslist dat in dit geval de koper niet door een aanmaning in gebreke diende gesteld te worden om de prijs te betalen.~

- KOOP -

Artt. 1690 en 1691

C.06.0661.N 15 juni 2007 AC nr. 331

Wanneer van de overdracht van een schuldvordering is kennis gegeven aan de gecedeerde schuldenaar, is de overdracht aan hem tegenwerpbaar; de betaling gedaan aan de overdrager na de kennisgeving is niet bevrijdend, zodat de schuldenaar ten aanzien van de overnemer verder tot betaling gehouden blijft.

- VERBINTENIS -

Artt. 1699 en 1700

C.92.8329.N 9 september 1994 AC nr. ...

Een vordering tot vereffening en verdeling waarbij de rechten in de onverdeelde goederen van een nalatenschap niet betwist worden, doet geen betwisting in de zin van de artt. 1699 en 1700 B.W. over het recht zelf op de goederen van de onverdeeldheid ontstaan.~

- ERFENISSEN -

- VERDELING -

- KOOP -

Artt. 1709 en 1719, 3°

F.11.0165.N 19 september 2013 AC nr. ...

Aangezien een ondernemer niet het rustig genot van zijn cliënteel kan verschaffen, kan het cliënteel niet het voorwerp zijn van een huurovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

Artt. 1719 en 1720

C.10.0673.F 21 november 2011 AC nr. ...

Uit de artikelen 1719 en 1720 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de verhuurder, wanneer de huur betrekking heeft op een goed dat specifiek bestemd is voor een welbepaalde exploitatie en met het oog daarop is ingericht, behoudens andersluidend beding, het goed moet leveren in een staat die deze exploitatie mogelijk maakt, gelet op de administratieve voorschriften die op het ogenblik van het sluiten van de huurovereenkomst van toepassing waren, en het goed, onder voorbehoud van een latere wijziging van die voorschriften, in die staat moet houden zolang de huur duurt.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Artt. 1719, 2°, 1720 en 1721

C.09.0117.N 25 maart 2010 AC nr. 217

Indien het verhuurde goed bij de totstandkoming van de huur een gebrek vertoont dat duidelijk zichtbaar is en de huurder zich ervan rekenschap heeft kunnen en moeten geven, is de verhuurder ontslagen van zijn vrijwaringsplicht; de huurder wordt in die omstandigheden geacht het gehuurde goed te hebben aanvaard in de staat waarin het zich bevindt (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 1960, A.C., 1960, 507.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Artt. 1721 en 1733

C.13.0610.F 6 november 2014 AC nr. 673

De artikelen 1721 en 1733 van het Burgerlijk Wetboek sluiten niet uit dat een verdeling van de aansprakelijkheid kan worden uitgesproken wanneer de brand van de gehuurde zaak is ontstaan door zowel een fout van de huurder als een gebrek van de gehuurde zaak, waarvoor de verhuurder vrijwaring verschuldigd is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Artt. 1726 en 1727

C.12.0439.N 28 juni 2013 AC nr. ...

Krachtens de artikelen 1726 en 1727 Burgerlijk Wetboek, is de verhuurder ertoe gehouden de huurder te vrijwaren voor rechtsstoornissen uitgaande van derden; hieruit volgt dat de verhuurder de huurder moet vrijwaren wanneer een derde beweert een zakelijk of een persoonlijk recht te bezitten op het verhuurde goed en dit recht afbreuk doet aan het rustig genot van de huurder; dit is het geval wanneer een derde, met wie de huurder voorheen een huurovereenkomst heeft afgesloten, voorhoudt dat deze huurovereenkomst nog steeds van kracht is en betaling vordert van de huur (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Andere huurovereenkomsten

Artt. 1728quater, § 1, en 2273, tweede lid

C.12.0442.F 18 november 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 1728quater, §1, en 2273, tweede lid van het Burgerlijk Wetboek volgt niet enkel dat de huurder die bij ter post aangetekende brief het verzoek tot terugbetaling van wat hij meer betaald heeft dan hij in toepassing van de wet of de overeenkomst verschuldigd is verzendt, de verhuurder wil inlichten over de aanspraken van de huurder, maar ook dat daardoor de verjaringstermijn van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde begint te lopen; het vormvereiste is voorgeschreven in het belang van de verhuurder en kan dus niet worden vervangen door een handeling die niet dezelfde uitwerking heeft, zoals een oproep tot verzoening van de verhuurder voor de bevoegde vrederechter (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Allerlei

Artt. 1728ter, §§ 1 en 2, 1728quater, §§ 1 en 2

C.04.0134.F 28 april 2005 AC nr. 251

De artt. 1728ter, § 1, eerste tot derde lid, en 1728quater, § 1, eerste lid, B.W. zijn van dwingend recht ten voordele van de huurder; laatstgenoemde kan derhalve daarvan geen afstand doen tijdens de lopende huur.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Artt. 1730 en 1731

C.04.0362.N 15 september 2005 AC nr. 438

De regeling voor de vaststelling van de huurschade is in de regel afhankelijk van het al dan niet voorhanden zijn van een plaatsbeschrijving bij de ingebruikneming van het gehuurde goed; in het geval van ononderbroken gebruik van het goed geschiedt die vaststelling in de regel door vergelijking tussen de toestand van dit goed bij de ingebruikneming ervan en bij het verlaten ervan (1). (1) Cass., 3 juni 2004, AR C.02.0613.N, nr 301.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

C.02.0613.N 3 juni 2004 AC nr. 301

De regeling voor de vaststelling van de huurschade is in de regel afhankelijk van het al dan niet voorhanden zijn van een plaatsbeschrijving bij de ingebruikneming van het gehuurde goed; in het geval van ononderbroken gebruik van het goed geschiedt die vaststelling in de regel door vergelijking tussen de toestand van dit goed bij de ingebruikneming ervan en bij het verlaten ervan (1). (1) Zie Cass., 15 dec. 1997, AR C.96.0160.N, nr 555; zie ook MOSSELMANS S., De werking in de tijd van artikel 1731 B.W. inzake de plaatsbeschrijving, noot onder Vred. Sint-Truiden, 10 nov. 1998, T. Vred., 1999, 388-394.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

C.96.0160.N 15 december 1997 AC nr. ...

De vaststelling van huurschade veronderstelt een vergelijking tussen de toestand van het gehuurde goed bij de ingebruikneming ervan en bij het verlaten ervan; voor de vaststelling van huurschade is aldus bepalend de toestand bij de ingebruikneming van het gehuurde goed en niet de toestand ervan, zoals die blijkt uit de op het ogenblik van een overeenkomstig de bepalingen van de Handelshuurwet tot stand gekomen huurhernieuwing opgestelde plaatsbeschrijving.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Verplichtingen van partijen

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Artt. 1731, § 2, 1732 en 1735

C.09.0117.N 25 maart 2010 AC nr. 217

De huurder is in de regel aansprakelijk voor het gebruik dat hij maakt van het gehuurde goed ook al vertoont dit goed een gebrek dat door hem is aanvaard.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

De omstandigheid dat het verhuurde goed bij de totstandkoming van de huur een gebrek vertoont dat door de huurder is aanvaard, ontslaat hem niet van zijn teruggaveplicht, noch van zijn aansprakelijkheid voor de beschadigingen of verliezen die tijdens de huurtijd zijn ontstaan.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Artt. 1732 en 1733

C.96.0086.N 21 januari 1999 AC nr. ...

De huurder is aansprakelijk voor brand, tenzij hij bewijst dat de brand is ontstaan door toeval of door overmacht of door gebrek in de bouw of dat de brand van een naburig huis is overgeslagen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Artt. 1733 en 1735

C.11.0618.N 30 november 2012 AC nr. ...

Uit de artikelen 1733 en 1735 Burgerlijk Wetboek volgt dat de huurder ten aanzien van de verhuurder of de in diens rechten getreden persoon dient aan te tonen dat hij zelf noch de personen voor wie hij instaat, enige fout hebben begaan die de brand mede heeft veroorzaakt; de huurder is niet ertoe gehouden om op positieve wijze de oorzaak van de brand aan te tonen, maar het volstaat dat hij op basis van voldoende precieze en overeenstemmende vermoedens de onmogelijkheid aantoont van een dergelijke fout die de brand mede zou hebben veroorzaakt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Verplichtingen van partijen

C.08.0262.N 19 juni 2009 AC nr. 424

De eigenaar van een pand en zijn gesubrogeerde verzekeraar beschikken over een rechtstreekse vordering tot vergoeding van de brandschade tegen de brandverzekeraar van de onderhuurder, zowel wanneer de brand is ontstaan door de onderhuurder zelf als door toedoen van zijn huisgenoten; de brandverzekeraar van de onderhuurder kan tegenover de eigenaar een beroep doen op alle excepties die de onderhuurder tegen de hoofdhuurder kan opwerpen ter zake van diens aansprakelijkheid als huurder; hij kan echter geen verweer putten uit het opzettelijke en dus persoonlijke karakter van de fout van de hoofdhuurder wanneer deze tevens een huisgenoot is van de onderhuurder.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 1733 en 1741

C.04.0579.N 24 november 2006 AC nr. 598

Het tenietgaan van het gehuurde goed door een brand buiten de schuld van de huurder heeft tot gevolg dat deze niet gehouden is het goed terug te geven in dezelfde staat als hij het ontvangen heeft; hij is evenwel niet zonder meer ontslagen van de verplichting tot teruggave, die onder meer inhoudt dat hij gehouden is het goed vrij te maken en de inhoud te verwijderen die door hem erin is aangebracht (1). (1) Het O.M. concludeerde tot cassatie op grond dat artikel 1733 B.W. ook toepasselijk is op de onderhuurder (zie Cass., 11 sept. 1992, AR 7778, nr 604), wat betekent dat deze, wanneer hij aan de brand geen schuld heeft en zijn verplichtingen door de ontbinding van de huur beëindigd zijn, niet aansprakelijk kan gesteld worden voor de brandschade, waaronder opruimings-, vervoer- en stortkosten.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Artt. 1744 en 1745

C.06.0018.N 22 december 2006 AC nr. 674

De Handelshuurwet houdt een eigen globale regeling in van de gevallen waarin en van de voorwaarden waaronder een einde kan worden gesteld aan de huur bij vervreemding van het gehuurde goed, die van de gemeenrechtelijke regeling verschilt en deze vervangt, inzonderheid bij de bepaling van de door de verkrijger na te leven opzeggingstermijn en verschuldigde uitzettingsvergoeding en niet bepalend is voor het vaststellen van de gemeenrechtelijke schadevergoeding door de verhuurderoverdrager verschuldigd (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 1792 en 2270

C.05.0210.N 22 december 2006 AC nr. 670

Een vordering die binnen de tienjarige termijn voor de aansprakelijkheid van de aannemer en de architect wordt ingesteld, onttrekt aan het verval van deze termijn ook een vordering ingesteld op grond van nieuwe gevolgen, voor een bepaald bouwwerk, van eenzelfde gebrek en van eenzelfde contractuele tekortkoming in de conceptie of de uitvoering; hierbij is vereist dat uit de tijdig ingestelde vordering blijkt wat zij omvat (1). (1) Cass., 29 maart 1984, AR 6971, 1983-1984, nr 441; W. ABBELOOS, en D. ABBELOOSDe tienjarige aansprakelijkheid van aannemer en architect", A.J.T., 2000-2001, p. 524; V. VAN HOUTTE-VAN POPPELBestekken en aannemingen - artikel 1792" in Bijzondere overeenkomsten, Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, 1997, 15.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- AANNEMING VAN WERK -

- NIEUWE VORDERING -

- ARCHITECT (AANSPRAKELIJKHEID) [ZIE: 198 HUUR VAN DIENSTEN] -

- HUUR VAN DIENSTEN -

C.04.0380.N 27 oktober 2006 AC nr. 522

De bouwheer die zowel de aannemer als de architect aansprakelijk wil stellen voor het geheel of gedeeltelijk tenietgaan van bouwwerken ten gevolge van gebreken in de constructie of de ongeschiktheid van de grond, dient voor het verstrijken van de tienjarige termijn een vordering in te stellen tegen zowel de aannemer als de architect (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 1983, AR 3855, nr 152.

- VORDERING IN RECHTE -

- HUUR VAN DIENSTEN -

De tienjarige termijn binnen dewelke de aannemer en de architect aansprakelijk zijn voor het geheel of gedeeltelijk tenietgaan van bouwwerken ten gevolge van gebreken in de constructie of de ongeschiktheid van de grond is een fatale termijn die niet geschorst of gestuit kan worden (1). (1) Cass., 17 feb. 1989, AR 6125, nr 342.

- HUUR VAN DIENSTEN -

- HUUR VAN DIENSTEN -

Een binnen de tienjarige termijn ingestelde aansprakelijkheidsvordering tegen de aannemer en de architect onttrekt aan het verval ook de vordering ingesteld op grond van nieuwe gevolgen, voor een bepaald bouwwerk, van eenzelfde gebrek en van eenzelfde contractuele tekortkoming in de conceptie of uitvoering, mits uit de tijdig ingestelde vordering blijkt wat zij omvat (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1984, AR 6971, nr 441.

- VORDERING IN RECHTE -

- NIEUWE VORDERING -

- HUUR VAN DIENSTEN -

C.04.0529.N 2 februari 2006 AC nr. 69

De regel dat de aansprakelijkheidsvordering tegen de aannemer en de architect binnen de tienjarige termijn kan worden ingesteld, ingeval een gebouw geheel of gedeeltelijk tenietgaat door een gebrek in de bouw, zelfs door de ongeschiktheid van de grond, geldt ook wanneer dergelijk gebrek verborgen is (1), zonder dat dan vereist is dat de vordering tevens binnen een redelijke termijn wordt ingesteld. (1) Cass., 4 april 2003, AR C.02.0206.N, nr 227.

- HUUR VAN DIENSTEN -

C.02.0206.N 4 april 2003 AC nr. 227

Uit de samenlezing van de artikelen 1792 en 2270 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat, in het geval een gebouw geheel of gedeeltelijk tenietgaat door een gebrek in de bouw, zelfs door de ongeschiktheid van de grond, de vordering op grond van verborgen gebreken tegen de aannemer en de architect binnen de tienjarige termijn kan worden ingesteld (1). (1) Zie Cass., 15 sept. 1994, AR C.93.0414.F, nr 382.

- HUUR VAN DIENSTEN -

Artt. 1892 en 1893

P.03.0825.F 22 oktober 2003 AC nr. 518

De translatieve werking van eigendom, die verbonden is aan een verbruiklening, sluit uit dat de lener zich schuldig kan maken aan het misdrijf misbruik van vertrouwen, dat alleen gepleegd wordt door verduistering of verspilling van andermans zaken (1). (1) Zie Cass., 7 okt. 1935 (Bull. en Pas., 1935, I, 349), 8 nov. 1937 (A.C., 1937-1940, 146, en de noot 2 van L.C., in Bull. en Pas., 1937, I, 331), R. CHARLES, v° "Abus de confiance", R.P.D.B., Aanv., dl. III, blz. 13 en 14, nrs 80 en 81, L. HUYBRECHTS, v° "Misbruik van vertrouwen", Comm. Strafr., 1996, nr 10, R. DEZEURE, v° "Abus de confiance", Qualifications et jurisprudence pénales, 1992, blz. 12, J. PRADEL en M. DANTI-JUAN, Manuel de droit penal special, tweede uitg., Parijs, 2001, blz. 585, nr 893.

- LENING -

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- EIGENDOM -

Artt. 1915, 1927 en 1929

C.06.0379.F 7 maart 2008 AC nr. 160

De bewaarnemer is van zijn contractuele aansprakelijkheid bevrijd als hij bewijst dat hij door een vreemde oorzaak in de onmogelijkheid verkeert de in bewaring gegeven zaak terug te geven en hij geen fout bij de bewaring ervan heeft begaan (1). (1) Cass., 29 feb. 1996, AR C.93.0448.N, AC, 1996, nr. 88.

- BEWAARGEVING -

C.93.0448.N 29 februari 1996 AC nr. ...

De bewaarnemer is van zijn contractuele aansprakelijkheid bevrijd als hij bewijst dat hij door een vreemde oorzaak in de onmogelijkheid verkeert de in bewaring gegeven zaak terug te geven en geen fout in de bewaring heeft begaan.~

- BEWAARGEVING -

Artt. 1965 en 1966

C.04.0212.F 30 januari 2006 AC nr. 60

Alleen de spelen die geschikt zijn voor de behendigheid en geoefendheid van het lichaam, genieten gerechtelijke bescherming.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak

- SPELEN EN WEDDENSCHAPPEN -

Artt. 1984 en 1989

P.00.1540.F 31 januari 2001 AC nr. ...

De gerechtsdeskundige is niet de lasthebber van de rechter die hem opgevorderd heeft.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 1984 en 1998

C.11.0168.N 26 oktober 2012 AC nr. ...

De rechter kan de afwezigheid van goede trouw van de derde afleiden uit de aard van de door de lasthebber gestelde handelingen en de bijzondere omstandigheden waarin deze plaatsgrepen (1). (1) Zie A. VAN OEVELEN, “De juridische grondslag en de toepassingsvoorwaarden van de verbondenheid van de lastgever bij een schijnmandaat”, noot onder Cass. 20 juni 1998, RW 1989-1990, (1426) 1430.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- LASTGEVING -

Een lastgever kan op grond van een schijnbare lastgeving verbonden zijn niet alleen wanneer hij die schijn op een foutieve wijze heeft gewekt, maar ook bij ontstentenis van enige fout die hem ten laste kan worden gelegd, als het geloof van de derde in de omvang van de machten van de lasthebber terecht is (1). (1) Zie Cass. 20 juni 1988, AR nrs. 7851-7934, AC 1987-88, nr. 643.

- LASTGEVING -

Artt. 1984, 1985 en 1987

S.05.0030.N 6 februari 2006 AC nr. 77

Wanneer een lasthebber van de werkgever in naam en voor rekening van de werkgever de arbeidsovereenkomst ten aanzien van de werknemer schriftelijk beëindigt, heeft de werknemer het recht de overlegging van een volmacht te eisen teneinde zich van het bestaan van de lastgeving te vergewissen, hij is er nochtans niet toe gehouden zulks te doen; wanneer de werknemer dit niet doet en niet meer komt werken, aldus handelend alsof er wel degelijk een ontslag is geweest, is het gevolg daarvan dat hij het bestaan van de lastgeving achteraf, tenzij binnen redelijk korte termijn, niet meer kan ontkennen wanneer noch de lastgever, noch de lasthebber zelf dienaangaande enige betwisting opperen (1). (1) Cass., 18 sept. 1964, Pas., 1965, p. 62.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

Artt. 1984, 1991, 1993 en 1998

C.02.0249.N 18 maart 2004 AC nr. 155

Uit het algemeen rechtsbeginsel dat diegene die voor rekening van een ander rechtshandelingen moet stellen daarbij niet mag optreden als tegenpartij van die ander, volgt dat een lasthebber in de uitvoering van zijn mandaat niet mag optreden als tegenpartij van zijn lastgever terzake van de te verrichten rechtshandeling.

- LASTGEVING -

Artt. 1984, eerste en tweede lid, en 1998, eerste lid

F.10.0042.N 22 september 2011 AC nr. ...

De lasthebber die binnen de perken van zijn lastgeving een rechtshandeling stelt, handelt voor rekening van de lastgever.

- LASTGEVING -

Uit de toerekening van de door de lasthebber gestelde rechtshandelingen aan de lastgever, kan niet worden afgeleid dat de lastgever een economische activiteit uitoefent op de plaats waar de lasthebber actief is.

- LASTGEVING -

Artt. 2 en 2277bis

C.96.0276.F 7 november 1997 AC nr. ...

De verjaringstermijn van de vordering van zorgenverstrekkers m.b.t. de door hen geleverde geneeskundige verstrekkingen, diensten en goederen, als bepaald bij artikel 2277bis B.W., ingevoegd in dat wetboek bij artikel 64, W. 6 aug. 1993, begint ten vroegste te lopen met de inwerkingtreding van die wet, dus op 19 aug. 1993.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GENEESKUNDE - Allerlei

Artt. 2 en 301, § 4

C.10.0489.N 8 september 2011 AC nr. ...

In de regel is een nieuwe wet overeenkomstig artikel 2 Burgerlijk Wetboek onmiddellijk van toepassing, niet alleen op de toestanden die ontstaan vanaf de inwerkingtreding ervan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de toestanden die onder de gelding van de vroegere wet zijn ontstaan en die zich voordoen of blijven voortduren onder de gelding van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan onherroepelijk vastgestelde rechten (1); krachtens die regel is een wet die de uitkering tot levensonderhoud wijzigt, bij ontstentenis van een uitdrukkelijke uitzonderingsbepaling, vanaf de inwerkingtreding ervan van toepassing op elke vordering strekkende tot een dergelijke uitkering, die aanhangig is bij de hoven en rechtbanken; uit de overgangsbepalingen van artikel 42, § 2, tweede lid, en artikel 42, § 3, van de wet van 27 april 2007 volgt dat voor de lopende procedures wordt afgeweken van het beginsel van de onmiddellijke toepassing van de gewijzigde bepalingen van artikel 301 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 11 sept. 2008, AR C.08.0088.F, AC, 2008, nr. 466.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 2, 1382 en 1383

S.07.0116.N 1 december 2008 AC nr. 684

De appelrechters die oordelen dat de interest diende berekend te worden op het brutobedrag van alle nog openstaande loonachterstallen, ook als het recht tot betalen ervan is ontstaan vóór de inwerkingtreding van artikel 82 van de wet van 26 juni 2002, oordelen zonder de bepalingen toe te passen van het koninklijk besluit van 3 juli 2005, die ingevolge de bekrachtiging bij wet van 8 juni 2008 kracht van wet hebben gekregen vanaf 1 juli 2005 en schenden aldus de in het subonderdeel aangegeven wettelijke bepalingen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- LOON - Bescherming

Artt. 2003 en 2004

C.11.0730.F 13 september 2012 AC nr. ...

De lastgever kan naar eigen goeddunken zijn volmacht herroepen en die herroeping maakt een einde aan de lastgeving.

- LASTGEVING -

Artt. 201 en 202

C.03.0078.F 12 december 2003 AC nr. 644

Goede trouw is de enige voorwaarde die de wet vereist voor de erkenning van het putatief huwelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., I, 2003, nr ...

- HUWELIJK -

Goede trouw, waarvan de beoordeling tot de bevoegdheid van de feitenrechter behoort, is het geloof van beide of van een van de echtgenoten dat zij een geldig huwelijk gesloten hebben; hoewel een eventuele huwelijksvoltrekking en de kenmerken ervan die beoordeling kunnen beïnvloeden, vormen die gegevens geen afzonderlijke voorwaarde voor de erkenning van het putatief huwelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., I, 2003, nr ...

- HUWELIJK -

Artt. 2011 en 2036

C.93.0056.N 16 december 1994 AC nr. ...

Het beding krachtens hetwelk de borg bij voorbaat eraan verzaakt de exceptie op te werpen dat de hoofdschuld is betaald, is in strijd met het wezen zelf van de borgtocht.~

- BORGTOCHT -

Artt. 2013 en 2036

C.94.0322.N 5 februari 1998 AC nr. ...

Waar de borgtocht een accessoire aard heeft en de borg in beginsel en binnen de grenzen van de borgtocht verbonden blijft tot de schuld volledig is afbetaald, volgt hieruit dat als de borgtocht aangegaan is voor een gedeelte van de schuld en de schuldenaar slechts een gedeelte van zijn schuld betaalt, dit deel eerst wordt toegerekend, behoudens andersluidende overeenkomst, op het deel van de schuld dat niet gedekt is door de borgtocht.~

- BORGTOCHT -

Artt. 2028 en 2029

C.06.0089.N 22 december 2006 AC nr. 671

De artikelen 2028 en 2029 van het Burgerlijk Wetboek zijn ook van toepassing op de hoofdelijke borg (1). (1) M. VAN QUICKENBORNE, Borgtocht, in A.P.R., nr 452.

- BORGTOCHT -

C.01.0156.N 21 maart 2003 AC nr. 191

De rechtsvordering die de borg heeft ingesteld tegen de schuldenaar is de vordering zelf van de schuldeiser en strekt tot de uitvoering van de verbintenis zelf; ten belope van de betaling aan de schuldeiser is diens vordering op de borg overgegaan met alle bestanddelen en toebehoren, waaronder ook de conventionele interest dient gerekend te worden die vervalt na het tijdstip van de betaling (1). (1) Cass., 25 april 1966, Bull. en Pas., I, 1966, 1074; R.W. 1966-67, 1477; P. Van OmmeslagheExamen de jurisprudence 1968 à 1973 Les obligations", R.C.J.B. 1975, (423) nr 104ter; Ph. Malaurie en L. Aynès, Cours de droit civil, VI, Les obligations, 7e éd., Parijs Cujas, nr 1213; boek 6, artt. 142, lid 2, en 153 Nederlands nieuw B.W. Het arrest lijkt ervan uit te gaan dat de borg die betaald heeft niet over twee onderscheiden rechtsvorderingen tegen de schuldenaar beschikt. Zie De Page, Traité VI, Bruylant 1942, nr 926; E. Dirix en R. De Corte, Zekerheidsrechten, in Beginselen van Belgisch privaatrecht, E. Story Scientia 1999, nr 415; M. Van Quickenborne, Borgtocht in A.P.R., E. Story Scientia 1999, nr 484 e.v.

- BORGTOCHT -

Artt. 203 en 203bis

C.12.0160.F 16 mei 2013 AC nr. ...

De methode-Renard biedt de mogelijkheid om de kosten van elk kind op grond van statistische gegevens te berekenen naargelang van de inkomsten van beide ouders, de leeftijd van het kind en het aantal kinderen, ongeacht het reële bedrag van de gewone lasten van de ouders (1). (1) Artt. 203 en 203bis Burgerlijk Wetboek in de versie ervan vóór de wet van 19 maart 2010.

- LEVENSONDERHOUD -

De rechter die bij het toepassen van die methode de maandelijkse bruto kosten van de gemeenschappelijke kinderen vaststelt met inaanmerkingneming van de leeftijdscoëfficiënt van het eigen kind van de ouder, hoeft het bedrag van de gewone lasten van dat kind niet af te trekken van de inkomsten van die ouder (1). (1) Artt. 203 en 203bis Burgerlijk Wetboek in de versie ervan vóór de wet van 19 maart 2010.

- LEVENSONDERHOUD -

C.08.0078.F 5 maart 2009 AC nr. 175

In geval van gelijkmatig verdeelde huisvesting blijven de ouders verplicht, naar evenredigheid van hun mogelijkheden, te zorgen voor het levensonderhoud, het toezicht, de opvoeding en de opleiding van hun kinderen; de rechter mag niet, zonder na te gaan welke inkomsten en mogelijkheden de partijen hebben, beslissen dat de moeder de helft van de kinderbijslag die zij heeft ontvangen moet terugbetalen aan de vader, louter op grond dat de partijen vallen onder een regeling van gelijkmatig verdeelde huisvesting.

- LEVENSONDERHOUD -

P.03.1313.N 2 maart 2004 AC nr. 113

Het begrip "uitkering tot onderhoud" bedoeld in artikel 391bis Strafwetboek, dat, onder meer, naar artikel 203bis B.W. verwijst, heeft betrekking op alle in artikel 203, Burgerlijk Wetboek, bedoelde bijdrageplichten van de ouders, zoals de betaling van het schoolgeld, dat moet gekweten worden telkens het verschuldigd is.

- VERLATING VAN FAMILIE -

Artt. 203 en 209

P.09.0272.F 20 mei 2009 AC nr. 332

Art. 391bis Sw. is toepasselijk op de onderhoudsplichtige die meer dan twee maanden in gebreke blijft de burgerrechtelijke beslissing uit te voeren, waartegen geen verzet of hoger beroep openstaat en waarbij hij is veroordeeld om een uitkering tot levensonderhoud te betalen, zolang hij daarvan geen intrekking heeft verkregen op grond van een nieuwe beslissing van de burgerlijke rechter (1). (1) Cass., 18 aug. 1970, AC, 1970, p. 1044, redenen.

- VERLATING VAN FAMILIE -

Artt. 203, § 1 en 371

C.09.0125.N 3 juni 2010 AC nr. 392

De afwezigheid van respect dat een kind aan zijn ouders verplicht is, vormt geen uitsluitinggrond voor het recht op onderhoudsbijdrage van dat kind, recht dat van openbare orde is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Kinderen

Artt. 203, § 1, 1382 en 1383

C.03.0327.F 12 januari 2004 AC nr. 13

De verplichting tot onderhoud van de kinderen door hun ouders ontslaat de vader niet van zijn aansprakelijkheid naar gemeen recht jegens zijn kind dat door zijn fout schade geleden heeft (1). (1) Zie concl., O.M., in Pas., 2003, nr ....

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

- AFSTAMMING -

- LEVENSONDERHOUD -

Artt. 203, § 1, eerste lid, 203bis, en 209

C.08.0136.N 24 april 2009 AC nr. 279

De omstandigheid dat, wanneer hij die het levensonderhoud verstrekt tot zodanige staat komt dat hij het geheel of gedeeltelijk niet meer kan verschaffen, hetzij voor het geheel, hetzij voor een gedeelte, ontheffing of vermindering ervan gevorderd kan worden, sluit de toepassing niet uit van de algemene regel, volgens welke de uitkeringsplichtige zich niet vrijwillig in een situatie mag stellen die het hem mogelijk maakt aan zijn wettelijke verplichting te ontsnappen (1); die regel moet gelezen worden in samenhang met het recht van eenieder op eerbiediging van zijn privé-leven en zijn gezinsleven. (1) Zie Cass., 17 okt. 2005, AR C.04.0057.F, A.C., 2005, nr 515.

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- LEVENSONDERHOUD -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

Artt. 203, § 1, en 213

C.05.0153.N 20 april 2007 AC nr. 197

Ingeval het kind gehuwd is, primeert in regel de bijzondere onderhoudsverplichting tussen echtgenoten de ouderlijke onderhoudsverplichting; zulks neemt evenwel niet weg dat de ouderlijke onderhoudsverplichting blijft gelden wanneer de middelen van de echtgenoot van het kind ontoereikend zijn om zijn onderhoudsverplichting na te komen of wanneer vaststaat dat hij in gebreke is (1). (1) Zie Cass., 7 april 1995, AR C.94.0061.N, nr 192.

- HUWELIJK -

- LEVENSONDERHOUD -

Artt. 203, § 1, en 336

C.12.0303.F 30 september 2013 AC nr. ...

Het kind wiens afstamming van vaderszijde niet vaststaat kan van degene die gedurende het wettelijke tijdvak van de verwekking met zijn moeder gemeenschap heeft gehad, een onderhoudsbijdrage vorderen krachtens artikel 203, §1 van het Burgerlijk Wetboek; die verplichting voor de ouders bestaat onafgezien van enige vordering in rechte tot het bekomen van haar uitvoering.

- LEVENSONDERHOUD -

Artt. 203, 203bis en 1134

C.00.0389.F 9 december 2004 AC nr. 604

Behoudens het geval dat de respectieve bijdrage van de ouders degene die de hoede over de kinderen heeft, ongeacht de oorzaak, niet meer in staat stelt, om gelet op zijn vermogen en op die bijdrage, te zorgen voor het levensonderhoud, de opvoeding en de opleiding waarop zij recht hebben, kan die bijdrage slechts herzien worden wanneer zich nieuwe omstandigheden buiten de wil van de partijen voordoen (1). (1) Vgl. Cass., 21 maart 1997, AR C.96.0406.F, nr 158.

- LEVENSONDERHOUD -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

Artt. 2032 en 2033

C.94.0264.N 29 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer verscheidene personen zich borg gesteld hebben voor dezelfde schuldenaar en voor dezelfde schuld, kan de hoofdelijke borg, nadat hij in een van de gevallen van artikel 2032 B.W. de schuld heeft voldaan en in de rechten is getreden van de schuldeiser, zich verhalen op de overige borgen ieder voor zijn aandeel; het onderling belang van de al dan niet hoofdelijke borgen bij de borgtocht beïnvloedt hun bijdrageplicht niet.

- BORGTOCHT -

Artt. 2044 tot 2058

P.01.0617.F 19 september 2001 AC nr. ...

Een dading is een wederkerige overeenkomst tussen partijen die wederzijds toegevingen doen om een geschil te beëindigen of te voorkomen (1). (1) Zie Cass., 18 mei 1995, A.R. C.93.0270.N, nr. 245.

- DADING -

De wetsbepalingen betreffende de kwitantie ter gedeeltelijke of finale afrekening zijn niet van toepassing in geval van dading (1). (1) Zie Cass., 20 juni 2001, A.R. P.01.0114.F, nr. ...

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 2044, 2048 en 2049

C.93.0270.N 18 mei 1995 AC nr. ...

Een dading is een wederkerige overeenkomst tussen partijen die wederzijds toegevingen doen om een geschil te beëindigen of te voorkomen; de betaling van een geldsom aan een medecontractant en de hiervan afhankelijke instemming met het uitgekeerde bedrag en het afzien van verdere aanspraken, zijn niet noodzakelijk wederzijdse toegevingen.~

- DADING -

Artt. 2048 en 2049

C.10.0693.F 6 februari 2012 AC nr. ...

Wanneer de rechter niet vaststelt dat de tekst van de dadingsovereenkomst een andere afstand bevat dan die welke betrekking heeft op de bijdrage in de helft van de herstellings- en verbeteringskosten, die in 1985 gemaakt moesten worden om de toenmalige toestand te verhelpen, kan hij niet wettig beslissen dat het geschil dat tussen de partijen in 1996 was ontstaan, begrepen was in de dading (1). (1) In zijn andersluidende conclusie had het O.M. geoordeeld dat de appelrechters, door te beslissen dat "het proces-verbaal van de algemene vergadering van 16 januari 1985 duidelijk is" en dat "het vochtprobleem dat de eiser thans aanklaagt", in tegenstelling tot wat hij betoogt, "kennelijk is veroorzaakt door dezelfde factoren als die welke ten grondslag liggen aan het vochtprobleem in 1983-1984, dat uitgerekend tot de dading van 16 januari 1985 heeft geleid", en dat "gezien de aard van het probleem waarmee de eigenaar van de vertrekken in de kelder geconfronteerd werd (vocht) en het feit dat de kelder (per definitie) gedeeltelijk ingegraven was (een algemeen bekende situatie), konden de overeenkomstsluitende partijen bovendien redelijkerwijs aannemen dat het vochtprobleem vroeg of laat, na verloop van tijd, opnieuw zou opduiken. De dading werd gesloten met het oog op dat te voorziene gegeven", hun uitleggingsbevoegdheid hadden uitgeoefend door de draagwijdte te bepalen van een wilsovereenkomst betreffende de dading, binnen de grenzen van die overeenkomst. Laatstgenoemde wilsovereenkomst was duidelijk verwoord en had betrekking op hetzelfde, goed gelokaliseerde vochtprobleem waarbij, gelet op de omstandigheden die de partijen op dat ogenblik goed kenden, ook gewezen wordt op de gevolgen van een mogelijke evolutie, die rekening houdt met de plaatsgesteldheid en de voorzienbaarheid van die gevolgen. De appelrechters, die de draagwijdte van de dading op grond van de voormelde feiten op onaantastbare wijze beoordelen, miskennen volgens het O.M. de in het middel bedoelde wetsbepalingen dus niet.

- DADING -

C.03.0540.F 13 september 2004 AC nr. 404

De afstand van alle rechten, vorderingen en eisen in een dading, heeft alleen betrekking op het geschil dat tot de dading aanleiding heeft gegeven en de dading regelt alleen de geschillen die daarin begrepen zijn; de afstand van een recht wordt niet vermoed en kan alleen worden afgeleid uit feiten die niet voor een andere interpretatie vatbaar zijn (1). (1) Zie Cass., 21 dec. 2001, AR C.99.0528.F, nr 719; zie ook Cass., 10 nov. 1972 (AC, 1973, 248).

- AFSTAND VAN RECHT -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- DADING -

Artt. 205 en 206

C.94.0333.F 16 maart 1995 AC nr. ...

De onderhoudsplicht van de kinderen, schoonzonen en schoondochters t.a.v. vader, moeder, schoonvader en schoonmoeder berust op het bestaan van min of meer nauwe familiebanden; wanneer er onder de mogelijke schuldenaars verschillende gegoed zijn, zijn de bloedverwanten gehouden vòòr de aanverwanten.~

- LEVENSONDERHOUD -

Artt. 205 en 208

F.96.0118.F 21 november 1997 AC nr. ...

Het bedrag van de uitkering tot levensonderhoud dat een kind verschuldigd is aan een bloedverwant, wordt vastgesteld rekening houdend met respectieve mogelijkheden van schuldenaar en schuldeiser; bij de beoordeling van die onderscheiden mogelijkheden worden inzonderheid de leeftijd, de inkomsten en de maatschappelijke status van de betrokkenen in aanmerking genomen.

- LEVENSONDERHOUD -

Artt. 2076 en 2082, eerste lid

C.06.0116.F 18 juni 2007 AC nr. 336

De verplichting van de derde-pandhouder om het pand terug te geven, is afhankelijk van de opschortende voorwaarde dat de schuld waarvoor het pand is gegeven, volledig is afgelost of dat de schuldeiser hiermee heeft ingestemd, tenzij de pandhouder van deze opschortende voorwaarde misbruik maakt.

- VERBINTENIS -

- PAND -

Artt. 208 en 213

C.03.0397.F 9 september 2004 AC nr. 397

Het bedrag van de onderhoudsuitkering die tijdens een echtscheidingsprocedure door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg op grond van artikel 1280 Ger.W. wordt toegekend, moet worden vastgesteld met inachtneming van de behoeften en de inkomsten van elk der echtgenoten; het begrip behoefte is betrekkelijk en de uitkering moet worden geraamd, niet in verhouding tot de levensstijl van de echtgenoten tijdens het gemeenschappelijk leven, maar wel zodanig dat de uitkeringsgerechtigde echtgenoot in staat is de levensstijl aan te houden die hij zou hebben gehad indien er geen scheiding was geweest (1). (1) Zie in dezelfde zin i.v.m. de onderhoudsuitkering die op grond van welbepaalde feiten toegekend wordt na de scheiding van tafel en bed, Cass., 30 jan. 1998, AR nr C.96.0383.F, nr 54.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- LEVENSONDERHOUD -

Artt. 212, 213 en 227

C.01.0396.F 19 december 2003 AC nr. 660

Het huwelijk wordt niet ontbonden door de scheiding van tafel en bed en de hulpverplichting bestaat louter op grond van het huwelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., I, 2003, nr ...

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Bijzondere regels over de scheiding van tafel en bed

Artt. 213 en 221, eerste lid

C.07.0228.N 29 november 2007 AC nr. 597

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg die ten titel van voorlopige maatregel een persoonlijke onderhoudsbijdrage tussen echtgenoten begroot derwijze dat de onderhoudsgerechtigde echtgenoot in staat is de levensstandaard aan te houden als zou er geen echtscheiding zijn, moet hierbij niet alleen rekening houden met de actuele inkomsten van de onderhoudsgerechtigde, maar ook met diens mogelijkheden om inkomsten te verwerven (1); de voorzitter oordeelt daarbij evenwel in feite of de onderhoudsgerechtigde al dan niet kan verplicht worden een bestaande taak- en rolverdeling te verlaten om zijn vroegere levensstandaard te behouden. (1) Cass., 25 nov. 2005, AR C.04.0592.F, www.cass.be.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Artt. 213 en 308

C.96.0383.F 30 januari 1998 AC nr. ...

De plicht van hulp tussen echtgenoten, zelfs wanneer zij gescheiden zijn van tafel en bed, blijft bestaan tijdens de echtscheidingsprocedure ten voordele van de echtgenoot die de scheiding heeft verkregen.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Bijzondere regels over de scheiding van tafel en bed

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Het bedrag van de uitkering tot levensonderhoud die tussen echtgenoten, die gescheiden zijn van tafel en bed, tijdens de echtscheidingsprocedure is verschuldigd, dient niet te worden geraamd met inachtneming van de tijdens het samenleven gevoerde levensstandaard, maar moet worden vastgesteld om de begunstigde echtgenoot in staat te stellen de levensstandaard te voeren die hij zonder de scheiding zou hebben gevoerd.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Bijzondere regels over de scheiding van tafel en bed

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Artt. 213, 217 en 221

C.06.0384.F 25 januari 2007 AC nr. 48

Het arrest dat oordeelt dat de onderhoudsuitkering die tijdens een echtscheidingsprocedure, op grond van artikel 213 B.W. wordt toegekend, de economisch zwakste echtgenoot dezelfde levensstandaard moet verzekeren als zijn echtgenoot door het eventuele evenwichtsgebrek tussen de inkomsten van de beide echtgenoten te herstellen zodat elkeen over hetzelfde bedrag beschikt, is niet naar recht verantwoord, aangezien uit de artt. 213, 217 en 221 B.W. volgt dat de bijdrage in de gezinslasten niet impliceert dat de inkomsten van de echtgenoten op gelijke wijze onder elkaar worden verdeeld (1). (1) Zie Cass., 25 nov. 2005, AR C.04.0592.F, nr 628.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- LEVENSONDERHOUD -

Artt. 217 en 301

C.10.0489.N 8 september 2011 AC nr. ...

De artikelen 217 en 301 van het Burgerlijk Wetboek verbieden niet dat de rechter de levensstandaard mede bepaalt op grond van feitelijke elementen zoals de inkomsten, de uitgaven en de vermogenstoestand van een vennootschap waarin de echtgenoten in belangrijke mate participeren (1). (1) Artikel 301 B.W. vóór het gewijzigd werd bij wet van 27 april 2007, art. 7.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Artt. 221 en 223

C.95.0431.N 23 september 1996 AC nr. ...

De vorderingen die gegrond zijn op artt. 221 en 223 B.W. worden ingesteld bij verzoekschrift op tegenspraak en vallen derhalve niet onder de regeling inzake inleiding en behandeling van de vordering op éénzijdig verzoekschrift, bedoeld bij de artt. 1025 en 1034 Ger.W.~

- VREDERECHTER -

- LEVENSONDERHOUD -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- HUWELIJK -

Artt. 221, eerste lid, 1432 en 1435

C.12.0134.N 30 januari 2014 AC nr. ...

De echtgenoot die tijdens het huwelijk inspanningen levert ten voordele van een eigen goed waardoor een meerwaarde werd gerealiseerd, is geen vergoeding verschuldigd aan het gemeenschappelijk vermogen wanneer die inspanningen een bijdrage in de lasten van het huwelijk uitmaken; wanneer die inspanningen geen bijdrage in de lasten van het huwelijk vormen, geven die inspanningen slechts aanleiding tot vergoeding in zoverre het gemeenschappelijk vermogen hierdoor inkomsten heeft moeten derven (1). (1) Cass. 5 sept. 2013, AR C.12.0476.N, AC 2013, nr. 425.

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Algemeen

Artt. 221, eerste lid, en 1432

C.12.0476.N 5 september 2013 AC nr. ...

De echtgenoot die tijdens het huwelijk inspanningen levert ten voordele van een eigen goed waardoor een meerwaarde werd gerealiseerd, is geen vergoeding verschuldigd aan het gemeenschappelijk vermogen wanneer die inspanningen een bijdrage in de lasten van het huwelijk uitmaken; wanneer zij geen bijdrage in de lasten van het huwelijk vormen, geven die inspanningen slechts aanleiding tot vergoeding in zoverre het gemeenschappelijk vermogen hierdoor inkomsten heeft moeten derven (1). (1) Zie gedeeltelijk andersl. concl. O.M.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTEL - Algemeen

Artt. 221, zesde lid en 223

C.04.0292.N 20 februari 2006 AC nr. 99

De voorzitter van de rechtbank zetelend in kort geding kan voorlopige maatregelen bevelen die ingaan vanaf de dagvaarding tot echtscheiding, waardoor reeds uitgevoerde maatregelen die door de vrederechter werden bevolen overeenkomstig artikel 223 van het Burgerlijk Wetboek komen te vervallen.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

De voorzitter van de rechtbank zetelend in kort geding kan voorlopige maatregelen bevelen die verschillend zijn van die welke door de vrederechter werden bevolen, zonder dat gewijzigde omstandigheden moeten bewezen zijn.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Artt. 221, zesde lid en 223, eerste lid

C.07.0517.N 18 mei 2009 AC nr. 325

Een krachtens het eerste en tweede lid van artikel 223, B.W. bevolen maatregel van toekenning van het uitsluitend genot van de gezinswoning aan een van de echtgenoten blijft, wanneer naderhand een verzoekschrift tot echtscheiding of tot scheiding van tafel en bed wordt ingediend, gelden tot aan de beslissing van de rechtbank of van de voorzitter van de rechtbank in kort geding, in zoverre de bevolen maatregel nog niet is vervallen door het verstrijken van de door de vrederechter bepaalde duur ervan (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Uit de aard en de samenhang van artikel 221, zesde lid, B.W. en artikel 223, eerste lid, B.W. volgt dat de regel van het zesde lid van artikel 221 ook toepasselijk is op beslissingen van de vrederechter die uitspraak doet in het kader van de hem bij artikel 223 toegekende bevoegdheid, tenzij echter de door de vrederechter bevolen maatregelen een einde hebben genomen door het verstrijken van de door hem vastgestelde tijd.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

Artt. 2220, 2221 en 2224

S.10.0111.N 16 december 2013 AC nr. ...

Krachtens artikel 2220 Burgerlijk Wetboek kan vooraf geen afstand worden gedaan van de verjaring, maar kan wel afstand worden gedaan van een verkregen verjaring; krachtens artikel 2221 Burgerlijk Wetboek geschiedt afstand van verjaring uitdrukkelijk of stilzwijgend; de stilzwijgende afstand van verjaring wordt afgeleid uit een daad die doet veronderstellen dat men zijn verkregen recht heeft laten varen; het arrest dat de stilzwijgende afstand van verjaring afleidt uit de vaststelling dat uit eisers houding blijkt dat hij de verweerder ervan heeft ontslagen de verjaring van zijn vordering te stuiten, leidt dit afstand aldus af uit een omstandigheid die noodzakelijk voorafgaat aan het tijdstip waarop de verjaring is verkregen.

- AFSTAND VAN RECHT -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 2223 en 2262

S.95.0120.F 3 februari 1997 AC nr. ...

De schuldeiser kan niet voor het eerst voor het Hof van cassatie aanvoeren dat zijn rechtsvordering verjaart door verloop van dertig jaren, en niet door een kortere termijn; een dergelijk cassatiemiddel is nieuw en dus niet-ontvankelijk.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

Artt. 2229 en 2262

C.94.0481.N 29 november 1996 AC nr. ...

Een recht van overgang over een privé-eigendom als erfdienstbaarheid tot openbaar nut ten behoeve van de inwoners van de gemeente en van alle belanghebbenden kan worden verkregen door een dertigjarig voortdurend en onafgebroken, openbaar en niet dubbelzinnig gebruik van een strook grond door eenieder, voor het openbaar verkeer, mits dit gebruik geschiedt met de bedoeling de strook als zodanig te gebruiken en niet berust op een enkel gedogen door de eigenaar van het goed waarop de overgang wordt uigeoefend.

- WEGEN -

Artt. 2229 en 2279

C.08.0183.N 19 juni 2009 AC nr. 423

De vaststelling dat het bezit van een voorwerp uiteindelijk bekend werd door het te koop aan te bieden, sluit niet uit dat dit bezit ten aanzien van de partij die het terugvordert heimelijk bleef.

- BEZIT -

Het bezit te goeder trouw van roerende goederen doet het eigendomsrecht enkel ontstaan wanneer het bezit deugdelijk is, dit wil zeggen een voortdurend,onafgebroken, ongestoord,openbaar en niet dubbelzinnig bezit als eigenaar (1). (1) Cass., 20 dec. 1974, AC, 1975, 478.

- BEZIT -

- EIGENDOM -

Opdat er sprake is van een openbaar bezit in de zin van de artikelen 2229 en 2279 van het Burgerlijk Wetboek is vereist dat, al wie er belang bij heeft, het bezit of de bezitsdaden kan zien en vaststellen, en, desgevallend, de nodige maatregelen kan treffen om zich tegen de verjaring te verzetten; het feit dat het bezit openbaar is voor sommigen, sluit evenwel niet uit dat het bezit ten opzichte van andere personen die belang hebben het bezit of de bezitsdaden te zien en vast te stellen, een heimelijk karakter heeft; het komt de feitenrechter toe in feite te beoordelen of zulks het geval is.

- BEZIT -

Artt. 2244 en 2247

C.09.0615.F 25 oktober 2010 AC nr. 626

Een dagvaarding voor het gerecht zonder inschrijving van de zaak op de algemene rol, stuit de verjaring niet die van toepassing is op de overeenkomst die valt onder de wet op de binnenbevrachting (1). (1) Zie concl. O.M. in AC, 2010, nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

- DAGVAARDING -

C.09.0103.N 27 mei 2010 AC nr. 367

Hoewel de wettelijke bepaling die voorziet dat de stuiting van de verjaring voor niet bestaande wordt gehouden indien de eis wordt afgewezen, geen onderscheid maakt naar gelang de gronden waarop de afwijzing gebeurt, dient de rechter de draagwijdte na te gaan van de beslissing die de eis heeft afgewezen door de werkelijke gedachte te bepalen van de rechter die ze heeft uitgesproken; hij dient aldus na te gaan of de rechter de eis definitief heeft willen afwijzen, dan wel te kennen heeft gegeven dat het de afgewezen eiser vrijstond in een later stadium en onder bepaalde omstandigheden dezelfde eis opnieuw voor te brengen (1). (1) Zie Cass., 23 mei 1969, AC, 1969, 936.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

S.94.0037.F 31 oktober 1994 AC nr. ...

Wanneer een dagvaarding niet is gevolgd door een inschrijving van de zaak op de algemene rol, is de zaak niet aanhangig gemaakt voor het gerecht zodat die dagvaarding de verjaring niet stuit.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Artt. 2244 en 2251

C.95.0361.N 13 november 1997 AC nr. ...

De verjaring van de vordering tot voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde wordt gestuit door de aangifte ervan in het faillissement van de schuldenaar en wordt geschorst zolang het faillissement niet gesloten is.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 2244 en 2262bis

S.08.0015.N 20 april 2009 AC nr. 260

Artikel 26, van de wet van 17 april 1878, houdende de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, is van toepassing op elke burgerlijke rechtsvordering die tot een veroordeling strekt en die steunt op feiten die het bestaan van een misdrijf doen blijken, zelfs wanneer die feiten eveneens een contractuele tekortkoming uitmaken en het voorwerp van de vordering in de uitvoering van de contractuele verbintenis bestaat, zodat het arrest dat de vordering tot betaling van achterstallig loon en vakantiegeld verjaard verklaart op grond van artikel 15 van de arbeidsovereenkomstenwet, dat geen bijzondere afwijkende wetsbepaling is in de zin van artikel 26 van de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, zonder de toepassing te onderzoeken van de verjaring bepaald in artikel 26 van de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, de wet schendt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 2244 en 2262bis, § 1, tweede lid

F.10.0071.N 22 september 2011 AC nr. ...

De regel dat de rechtsvordering tot vergoeding van schade voortvloeiend uit een misdrijf niet kan verjaren vóór de strafvordering, impliceert niet dat de verjaring van de burgerlijke rechtsvordering die niet of niet meer voor de strafrechter aanhangig is, geschorst blijft gedurende de hele duur van de strafvordering en pas opnieuw begint te lopen na de eindbeslissing op strafgebied, maar enkel dat het eindpunt van de verjaringstermijn van de burgerlijke rechtsvordering zich niet kan situeren vóór het tijdstip waarop de eindbeslissing over de strafvordering een einde maakt aan die strafvordering, behoudens cassatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

Artt. 2244, eerste lid en 2246

C.10.0579.N 13 oktober 2011 AC nr. ...

Artikel 2246 Burgerlijk Wetboek maakt geen onderscheid naargelang is gedagvaard voor een Belgische dan wel voor een buitenlandse rechter; een dagvaarding voor een onbevoegde buitenlandse rechter stuit dus de verjaring; die regel geldt ook wanneer een Belgische rechter moet oordelen over een rechtsvordering, gesteund op het CMR (1). (1) Zie F. Ponet en E. Willems, De overeenkomst van internationaal wegvervoer - C.M.R., T.B.H., 1998, 716, nr. 110, met verwijzing naar Kh. Brussel, 30 april 1992, R.H.A., 1993, 379; Arbeidshof Luik, 26 maart 2010, J.T.T., 2010, 269.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Artt. 2244, eerste lid, en 2247

C.12.0242.F 11 april 2014 AC nr. ...

In geval van een vordering waarvan het voorwerp virtueel begrepen is in de dagvaarding, wordt de stuiting van de verjaring slechts voor niet-bestaande gehouden voor zover die vordering definitief is verworpen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

De verwerping, door een definitieve beslissing, van de oorspronkelijke vordering heeft geen invloed op de stuiting van de verjaring van een vordering waarvan het voorwerp virtueel begrepen is in de dagvaarding.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Artt. 2248, 2260 en 2261

S.97.0106.F 25 mei 1998 AC nr. ...

Na stuiting van de verjaring door erkenning vanwege de schuldenaar van het recht van de schuldeiser, begint de verjaringstermijn, in beginsel, opnieuw te lopen de dag na de erkenning en is de verjaring verkregen wanneer de laatste dag van de nieuwe vereiste tijd verlopen is.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Artt. 2252 en 2278

C.04.0573.F 30 juni 2006 AC nr. 370

De gevallen waarin de verjaring loopt tegen minderjarigen en onbekwaamverklaarden zijn niet uitsluitend in een uitdrukkelijke wetsbepaling vastgelegd; het is voldoende dat de wil van de wetgever om af te wijken van de regel van de schorsing van de verjaring voortvloeit uit het voorwerp of het oogmerk van de wet die een bijzondere verjaring invoert (1). (1) Cass., 1 juni 1995, AR C.94.0405.F, nr 274.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

C.94.0405.F 1 juni 1995 AC nr. ...

De gevallen waarin de verjaring tegen de minderjarigen en de onbekwaamverklaarden loopt zijn niet alleen de gevallen die in een uitdrukkelijke wettelijke bepaling zijn vastgelegd; het is voldoende dat de wil van de wetgever om af te wijken van de regel van de schorsing van de verjaring volgt uit het voorwerp of het oogmerk van de wet die een bijzondere verjaring instelt.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

Artt. 2262 en 2277

S.94.0018.F 3 oktober 1994 AC nr. ...

De vijfjarige verjaring staat niet in de weg aan de invordering van ten onrechte betaalde bedragen.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Artt. 2262, en 2262bis, § 1, tweede en derde lid

C.06.0069.N 15 mei 2008 AC nr. 296

De burgerlijke rechtsvordering uit een misdrijf gepleegd voor de inwerkingtreding van de wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring, die wordt ingeleid op een ogenblik dat ze verjaard zou zijn volgens artikel 26 V.T.Sv., voor de wijziging ervan bij artikel 2 van die wet, maar waarvan de verjaring niet is vastgesteld door een definitieve rechterlijke beslissing, is toch niet verjaard voor zover ze wordt ingesteld binnen de dertigjarige termijn van artikel 2262 B.W., voor de wijziging ervan bij artikel 4 van die wet, en binnen de termijnen van artikel 2262bis, § 1, tweede en derde lid, B.W., die beginnen te lopen vanaf de inwerkingtreding van die wet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Artt. 2265 en 2268

C.10.0479.N 13 mei 2011 AC nr. ...

De partij die de goede trouw betwist van degene die beweert zijn eigendom te hebben verkregen door verjaring, moet de kwade trouw bewijzen; als degene die beweert eigenaar te zijn door verjaring, hiertoe bij zijn eigen bezit dat voegt van zijn rechtsvoorganger teneinde op die wijze de termijn te verkrijgen waarvan sprake in artikel 2265 Burgerlijk Wetboek, dan geldt het vermoeden van goede trouw eveneens voor die rechtsvoorganger; de partij die de goede trouw van de rechtsvoorganger betwist, moet diens kwade trouw bewijzen.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 2279 en 2230

C.06.0094.F 24 september 2007 AC nr. 427

In een geschil tussen de huidige bezitter van een lichamelijk roerend goed en de bezitter die hem onmiddellijk voorafging of diens rechthebbenden, vormt het bezit een vermoeden van titel ten voordele van de bezitter die te goeder trouw is (1). (1) Zie Cass., 9 maart 1992, AR 9303, nr. 355.

- BEZIT -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Artt. 2279 en 2280

C.02.0567.F 31 oktober 2003 AC nr. 545

De bezitter die te goeder trouw is, verliest het recht niet dat artikel 2280 Ger.W. hem toekent om de prijs die de gestolen of verloren zaak hem gekost heeft terugbetaald te krijgen, door het loutere feit dat die zaak, nadat ze door de gerechtelijke overheid in beslag is genomen, door haar is teruggegeven aan haar oorspronkelijke eigenaar en dat deze dus de teruggave ervan niet heeft hoeven te vorderen.

- BEZIT -

Artt. 229 en 231

C.95.0069.N 19 oktober 1995 AC nr. ...

De artikelen 1016bis Ger.W., 1316 B.W., 8.1 E.R.V.M. en 15 Gw. (1994) en algemene rechtsbeginselen verhinderen niet dat een proces-verbaal van vaststelling van overspel als bewijsmiddel wordt gebruikt voor een echtscheiding op grond van grove beledigingen.~

- GRONDWET - Art. 15

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Artt. 229, 231 en 232

C.09.0278.F 12 april 2010 AC nr. 249

De vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W. blijven van toepassing, enerzijds, op het hoger beroep dat gericht is tegen het vonnis dat de echtscheiding tussen de partijen uitspreekt op grond van een van die bepalingen, ongeacht de datum waarop het hoger beroep is ingesteld, en, anderzijds, op de tegenvordering die geënt is op een oorspronkelijke vordering die ingesteld is vóór 1 september 2007, datum van inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007 (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ... (2) Cass., 12 april 2010, AR C.09.0378.F, AC, 2010, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

C.09.0378.F 12 april 2010 AC nr. 251

De vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W. blijven van toepassing op de tegenvordering, zelfs als die is ingesteld na de inwerkingtreding van de nieuwe wet op 1 september 2007, als de oorspronkelijke vordering tot echtscheiding waarop die tegenvordering is geënt, vóór die datum is ingesteld (1). (1) Cass., 12 april 2010, AR C.09.0278.F, AC, 2010, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Artt. 229, 231, 232, 301, 306, 307 en 307bis

C.09.0243.F 12 april 2010 AC nr. 247

De overgangsbepaling van artikel 42, § 3, van de wet van 27 april 2003 betreffende de hervorming van de echtscheiding, die de wil van de wetgever, uitdrukt om wat betreft de onderhoudsuitkering na een echtscheiding die is uitgesproken op grond van de vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W., van de onmiddellijke toepassing van die wet af te wegen en dit om te beletten dat alle gescheiden echtgenoten een uitkering tot levensonderhoud zouden kunnen vorderen indien zij voldoen aan de economische voorwaarden voor de toekenning ervan, zelfs als zij schuldig zijn of het in het vroegere artikel 306 bepaalde vermoeden van schuld niet hebben omgekeerd of als de ex-echtgenoten met gedeelde schuld zijn gescheiden, maakt geen onderscheid tussen het bepalen van het recht op levensonderhoud en de regels van de vaststelling ervan (1). (1) Cass., 8 maart 2010, AR C.08.0550.F, AC, 2010, nr. ...; Jean-Luc Brouwers, Echtscheiding, uitg. Kluwer, 2007, p. 122 e.v.; Renchon, "La nouvelle réforme (précipitée) du droit de divorce", R.T.D.F., 2007, p. 1056; Dandoy, "La réforme du divorce: les effets alimentaires", R.T.D.F., 2007, p. 1088; Masson, J.T., 2007, p. 543; Senave, Tijdschrift voor familierecht, 2007, p. 135; Zie AGwH., 16 juli 2009, rol 4490, nr. 115/2009.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Indien de echtscheiding is uitgesproken vóór de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007, met toepassing van de vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W., blijven de voorwaarden van vaststelling van de uitkering na echtscheiding geregeld door de bepalingen van de oude artikelen 301, 306, 307 en 307bis van hetzelfde wetboek (1). (1) Cass., 8 maart 2010, AR C.08.0550.F, AC, 2010, nr. ...; Jean-Luc Brouwers, Echtscheiding, uitg. Kluwer, 2007, p. 122 e.v.; Renchon, "La nouvelle réforme (précipitée) du droit de divorce", R.T.D.F., 2007, p. 1056; Dandoy, "La réforme du divorce: les effets alimentaires", R.T.D.F., 2007, p. 1088; Masson, J.T., 2007, p. 543; Senave, Tijdschrift voor familierecht, 2007, p. 135; Zie AGwH., 16 juli 2009, rol 4490, nr. 115/2009.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

C.08.0550.F 8 maart 2010 AC nr. 160

De overgangsbepaling van artikel 42, § 2, van de wet van 27 april 2007 betreffende de hervorming van de echtscheiding, die de wil van de wetgever uitdrukt om, wat betreft de onderhoudsuitkering na een echtscheiding die is uitgesproken op grond van de artikelen 229, 231 en 232 B.W., af te wijken van de onmiddellijke toepassing van die wet en dit om te beletten dat alle gescheiden echtgenoten een uitkering tot levensonderhoud zouden kunnen vorderen indien zij voldoen aan de economische voorwaarden voor de toekenning ervan, zelfs als zij schuldig zijn of het in het vroegere artikel 306 bepaalde vermoeden van schuld niet hebben omgekeerd of als de ex-echtgenoten met gedeelde schuld zijn gescheiden, maakt geen onderscheid tussen het bepalen van het recht op levensonderhoud en de regels van de vaststelling ervan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- LEVENSONDERHOUD -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Artt. 231 en 232

C.99.0112.N 18 april 2002 AC nr. 234

Hoewel de vorderingen tot echtscheiding op grond van bepaalde feiten of op grond van feitelijke scheiding op verschillende feiten berusten en de gevolgen ervan verschillend kunnen zijn, is het wezenlijk voorwerp van die vorderingen hetzelfde, met name de ontbinding van het huwelijk (1). (1) Zie Cass., 15 sept. 1994, A.R. nr. C.93.0375.F, nr. 381. Zie ook de conclusie O.M. en de verwijzingen aldaar.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Wanneer een vordering tot echtscheiding op grond van bepaalde feiten wordt ingesteld en deze in de loop van de procedure bij conclusie wordt omgezet in een vordering tot echtscheiding op grond van feitelijke scheiding, volstaat het dat aan de voorwaarden tot echtscheiding op grond van feitelijke scheiding is voldaan op het ogenblik dat die vordering bij conclusie wordt ingesteld (1). (1) Contra: Cass., 31 jan. 1986, A.R. nrs 4729 en 4892, nr 343 en 24 dec. 1992, A.R. nr. 9520, nr. 815. Zie ook de conclusie O.M. en de verwijzingen aldaar.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

C.93.0375.F 15 september 1994 AC nr. ...

Hoewel de gevolgen van een echtscheiding op grond van bepaalde feiten en die van een echtscheiding wegens feitelijke scheiding van een bepaalde duur verschillend kunnen zijn en hoewel de eiser bijgevolg belang kan hebben bij het verkrijgen van de echtscheiding "op één grond eerder dan op een andere", is het voorwerp van die rechtsplegingen toch hetzelfde, te weten de ontbinding van het huwelijk; daaruit volgt dat de vordering tot echtscheiding op grond van bepaalde feiten, die is ingesteld door de eiser die reeds de echtscheiding wegens feitelijke scheiding van een zekere duur heeft verkregen, niet ontvankelijk is.

- VORDERING IN RECHTE -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van feitelijke scheiding (van een zekere duur)

Artt. 231, 232 en 306

C.00.0404.N 18 april 2002 AC nr. 237

Een vordering met betwisting over de schuld voor de scheiding bij een vordering tot echtscheiding wegens feitelijke scheiding kan niet gelijkgesteld worden met een vordering tot echtscheiding op grond van bepaalde feiten (1). (1) Zie Cass., 23 april 1982, AC, 1981-1982; zie ook Cass., 18 april 2002, A.R. nr C.99.0112.N, met conclusie O.M., hiervoor (nr ...) gepubliceerd.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Algemeen

Artt. 232, 301 en 306

C.08.0387.F 8 maart 2010 AC nr. 158

Indien de echtscheiding is uitgesproken op grond van artikel 232 B.W., vóór de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007, valt de vordering die ertoe strekt uitspraak te horen doen over de toerekenbaarheid van de scheiding, die betrekking heeft op de wettelijke voorwaarden voor het toekennen of het uitsluiten van het recht op een onderhoudsuitkering, nog steeds onder de toepassing van het vroegere artikel 306 B.W. (1). (1) Cass., 4 dec. 2009, AR C.09.0007.F, A.C., 2009, nr 721; Cass., 11 sept. 2008, AR C.08.0088.F, A.C., 2008, nr 466.

- LEVENSONDERHOUD -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Artt. 232, eerste lid en 306

C.00.0404.N 18 april 2002 AC nr. 237

De bewijslast van de eisende echtgenoot dat de feitelijke scheiding te wijten is aan de fouten en tekortkomingen van de andere echtgenoot houdt niet in dat hij moet bewijzen dat ze uitsluitend daaraan te wijten is; het volstaat dat hij bewijst dat ze gedeeltelijk daaraan te wijten is (1). (1) Zie DE BUSSCHERE, C., Enkele toepassingsproblemen van artikel 306 B.W., noot sub Brussel, 11 april 1979, R.W. 1979-1980, 980-983; PAUWELS, J., Echtscheiding wegens feitelijke scheiding, noot sub Antwerpen, 19 maart 1979, ibid., 1448-1449; DE BUSSCHERE, C., De feitelijke scheiding der echtgenoten. De echtscheiding op grond van feitelijke scheiding, 1995, 379-380, nr 603; SENAEVE, P., Compendium van het Personen- en familierecht, Acco, Leuven, 1996, 621, nr 1938; DE BUSSCHERE, C., Personen- en familierecht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, Antwerpen, 1988, 6-7, nr 9.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van feitelijke scheiding (van een zekere duur)

C.93.0377.N 4 januari 1996 AC nr. ...

Uit artikel 1054, eerste lid, Ger.W. volgt dat de gedaagde in hoger beroep ten aanzien van de partij die in het geding is voor de rechter in hoger beroep, de beschikking van het beroepen vonnis met betrekking tot de vordering strekkende tot weerlegging van het in artikel 306 B.W. bepaalde vermoeden van schuld, waardoor hij gegriefd wordt, ongeacht de in artikel 1051 Ger.W. bepaalde termijn mag aanvechten.~

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van feitelijke scheiding (van een zekere duur)

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Artt. 232, eerste lid, 301, 306 en 307bis

C.95.0357.N 5 november 1998 AC nr. ...

De rechter die de uitkering, toegekend op grond van artikel 232, eerste lid, van het Burgerlijk wetboek, aanpast is verplicht een systeem van aanpassing van de uitkering tot levensonderhoud aan de levensduurte in zijn beslissing op te nemen.~

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

- LEVENSONDERHOUD -

C.95.0201.N 20 december 1996 AC nr. ...

Wanneer de echtscheiding wordt verkregen op grond van 5 jaar feitelijke scheiding, moet de uitkering na echtscheiding zodanig worden vastgesteld, dat zij de onderhoudsgerechtigde, gelet op haar inkomsten en mogelijkheden, in staat kan stellen in haar bestaan te voorzien op een gelijkwaardige wijze als tijdens het samenleven.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Artt. 3, derde lid, 6, 301 en 306

C.04.0430.F 18 juni 2007 AC nr. 332

Het bestreden vonnis, dat weigert acht te slaan op het toepasselijk verklaarde Marokkaans recht, op grond dat het de uitkering tot levensonderhoud na echtscheiding niet kent en daarom "strijdig met de Belgische internationale openbare orde moet worden verklaard, omdat het in aanvaring komt met een grondbeginsel van het Belgisch recht", verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr. ...; artikel 3, derde lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij de W. 16 juli 2004; artikel 301, B.W., vóór de wijziging ervan bij de W. 27 april 2007; artikel 306, B.W., vóór de wijziging ervan bij de W. 27 april 2007.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Artt. 3, derde lid, en 6

C.04.0430.F 18 juni 2007 AC nr. 332

Een wet raakt slechts de internationale openbare orde indien de wetgever, door de bepalingen van die wet, een beginsel heeft willen vastleggen dat hij als wezenlijk voor de in België gevestigde morele, politieke of economische orde beschouwt en dat, op die grond, noodzakelijkerwijs de toepassing in België moet uitsluiten van elke buitenlandse rechtsregel die hiermee strijdig is of hiervan afwijkt, zelfs indien deze volgens de gewone regels van de wetsconflicten van toepassing is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...; artikel 3, derde lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij de W. 16 juli 2004.

- OPENBARE ORDE -

Artt. 301 en 306

C.05.0185.F 30 juni 2006 AC nr. 372

Geen enkele wetsbepaling staat eraan in de weg dat de uit de echt gescheiden echtgenoten bij overeenkomst de uitkering vaststellen die aan de echtgenoot die de echtscheiding heeft verkregen op de goederen en inkomsten van de andere echtgenoot is verschuldigd.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Artt. 301, § 1, en 306

C.04.0438.F 26 mei 2006 AC nr. 290

Uit de overweging alleen dat de echtscheiding is opgedrongen aan de echtgenoot wiens schuld aan de scheiding niet bewezen is, kan niet wettig worden afgeleid dat de andere echtgenoot moet worden geacht de echtgenoot te zijn die verantwoordelijk is voor het ophouden van het samenleven.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.98.0299.F 10 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer de echtscheiding wordt verkregen op grond van een feitelijke scheiding van meer dan vijf jaar, moet de uitkering na echtscheiding zodanig worden vastgesteld, dat zij de onderhoudsgerechtigde, gelet op zijn inkomsten en mogelijkheden, in staat kan stellen in zijn bestaan te voorzien op een gelijkwaardige wijze als tijdens het samenleven.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Artt. 301, § 3, 306, 307, en 307bis

C.04.0057.F 17 oktober 2005 AC nr. 515

Hoewel artikel 307bis, B.W. bepaalt dat de uitkering tot levensonderhoud krachtens de artt. 306 en 307 wordt aangepast of afgeschaft al naar de wijzigingen in de behoeften en de bestaansmiddelen van partijen, sluit het de toepassing niet uit van de algemene regel, volgens welke de uitkeringsplichtige zich niet vrijwillig in een situatie mag stellen die het hem mogelijk zou maken aan zijn wettelijke verplichting te ontsnappen (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 26 juni 2002, nr 105/2002, A.A., p. 1297; A.A., 27 nov. 2002, A.A., p. 2063.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

- LEVENSONDERHOUD -

Artt. 301, § 3, eerste en tweede lid

C.12.0164.N 2 januari 2014 AC nr. ...

De rechter bepaalt de onderhoudsuitkering rekening houdend met de mogelijkheden die partijen onbenut laten; dit is in de regel het geval wanneer de uitkeringsplichtige zich vrijwillig in een situatie heeft gebracht die het hem mogelijk maakt te ontsnappen aan zijn verplichting, ongeacht of hij hierbij moedwillig heeft gehandeld (1). (1) Zie concl. O.M.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Artt. 301, §§ 2 en 3

C.11.0469.F 8 juni 2012 AC nr. ...

De beslissing die op definitieve wijze uitspraak doet over de gegrondheid van een vordering tot levensonderhoud, bevat de terugvorderingstitel van de bedragen die zijn betaald ter uitvoering van de beslissing die aan de uitkeringsgerechtigde een voorlopige onderhoudsuitkering toekent; die beslissing moet bijgevolg de onderhoudsgerechtigde niet uitdrukkelijk veroordelen tot teruggave van het aandeel van de onderhoudsuitkeringen dat hem onverschuldigd is betaald (1). (1) Zie Cass. 10 jan. 2003, AR C.01.0579.N, AC 2003, nr. 25.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Artt. 307bis en 1134

C.05.0185.F 30 juni 2006 AC nr. 372

De uitkering die na de echtscheiding bij overeenkomst is vastgesteld kan worden gewijzigd op voorwaarde dat de partijen een beding van herziening of beperking hebben bepaald. (Impliciete oplossing).

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Artt. 319, § 3 en 330

C.06.0412.N 7 mei 2007 AC nr. 227

Het bewijs dat de moeder, die de erkenning van haar minderjarig niet-ontvoogd kind betwist, dient te leveren, dat haar toestemming gebrekkig was, laat haar vervolgens toe het bewijs te leveren dat de erkenner niet de vader is van het kind doch volstaat op zichzelf niet om de erkenning nietig te laten verklaren (1). (1) Zie: A. Heyvaert en R. Vancraenenbroeck, Art. comm. Personen- en familierecht, Kluwer, 1997, artikel 330-9, nr. 12; G. Verschelden, APR, tw. Afstamming, p. 577-579, nrs. 1043-1044 en p.584, nr. 1056.

- AFSTAMMING -

Artt. 322 en 323 oud

C.09.0236.F 11 juni 2010 AC nr. 420

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of het oud artikel 323 van het Burgerlijk Wetboek de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre dat artikel het instellen van een rechtsvordering tot onderzoek naar het vaderschap door een tijdens het huwelijk van zijn moeder geboren kind onderwerpt aan de voorwaarde dat degene wiens vaderschap vaststaat krachtens de artikelen 315 en 317 van het Burgerlijk Wetboek geen bezit van staat heeft, terwijl artikel 322 van dat wetboek het instellen van dezelfde rechtsvordering door een buiten het huwelijk geboren kind niet aan die voorwaarde onderwerpt, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- AFSTAMMING -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of het oud artikel 323 van het Burgerlijk Wetboek de artikelen 22 en 22bis van de Grondwet schendt, in zoverre het een kind verbiedt zijn biologische vader op te sporen en diens vaderschap te doen erkennen wanneer het tijdens het huwelijk van zijn moeder is verwekt en zijn afstamming van de echtgenoot van zijn moeder bevestigd wordt door een bezit van staat, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- AFSTAMMING -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artt. 322, tweede lid, en 331ter

C.96.0217.F 19 september 1997 AC nr. ...

Het is uitgesloten dat de verjaringstermijn van de rechtsvordering tot onderzoek naar overspelig vaderschap is kunnen ingaan vóór de datum van de inwerkingtreding van de wet van 31 maart 1987 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de afstamming, waarbij die vordering is opgenomen in het Belgische recht.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- AFSTAMMING -

- KIND -

Artt. 330, § 2 en 332

C.99.0111.N 4 november 1999 AC nr. ...

Artikel 3.1 van het Verdrag inzake de rechten van het kind, heeft geen directe werking in de Belgische nationale rechtsorde; het komt aan de wetgever toe het belang van het kind te beoordelen; de artikelen 330, § 2 en 332 B.W. voorzien in een regeling waarbij de belangen van het kind worden beschermd.

- AFSTAMMING -

De bepalingen van de artikelen 3.1 en 3.2 van het Verdrag van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, ook al kunnen zij nuttig zijn bij de interpretatie van teksten, zijn op zichzelf niet voldoende nauwkeurig en volledig om directe werking te hebben; zij laten verscheidene mogelijkheden aan de Staat om aan de vereisten van het belang van het kind te voldoen, maar zij kunnen niet gelden als bron van subjectieve rechten en van verplichtingen voor particulieren; zij laten inzonderheid de mogelijkheid open voor de verbonden Staten en overheden te bepalen hoe de belangen van het kind het best worden beschermd in verband met de wijze waarop de biologische afstamming wordt vastgesteld. De artikelen 330, § 2, en 332 van het Burgerlijk Wetboek voorzien in een regeling waarbij de belangen van het kind worden beschermd.

- AFSTAMMING -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Artt. 332bis en 331sexies

C.12.0418.F 29 november 2013 AC nr. ...

De rechtspleging tot betwisting van vaderschap kan worden geregulariseerd door, tijdens de rechtspleging, het door zijn voogd ad hoc vertegenwoordigde minderjarige kind bij de zaak te betrekken, wanneer de dagvaarding niet tegen dat kind persoonlijk maar tegen zijn wettelijke vertegenwoordigers is gericht.

- AFSTAMMING -

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 365, 745 en 913

C.96.0082.F 31 oktober 1996 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter die de homologatie van een adoptie inzonderheid steunt op de overweging dat de adoptie in geen enkel opzicht afbreuk doet aan de vermogensrechten van het wettig kind van de adoptant, nu het aan hem voorbehouden erfdeel door die adoptie niet in het gedrang komt.~

- ADOPTIE -

Artt. 374, vierde lid en 1384, tweede lid

P.02.0095.N 12 november 2002 AC nr. 598

De wetsbepaling volgens dewelke de ouder die niet het ouderlijk gezag uitoefent, het recht behoudt om toezicht te houden op de opvoeding van het kind, hieromtrent bij de andere ouder of bij derden alle nuttige informatie kan inwinnen en zich in het belang van het kind tot de jeugdrechtbank kan wenden staat niet in de weg aan de toepassing van het vermoeden van aansprakelijkheid, in zoverre dit op een fout in de opvoeding berust, op de ouder die aldus slechts een beperkt recht op persoonlijk contact heeft (1). (1) Zie Cass., 28 april 1987, A.R. nr 928, nr 503.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Ouders

Artt. 378 en 467

C.08.0318.N 22 mei 2009 AC nr. 336

Een dading afgesloten door de ouder of de ouders van een minderjarig kind, zonder voorafgaande machtiging van de rechtbank, kan nietig worden verklaard; de nietigheid van dergelijke dading is evenwel relatief en de dading afgesloten zonder de vereiste machtiging kan bevestigd worden door het meerderjarig geworden kind (1). (1) Art. 378 juncto 467 B.W., artikel 378 zoals opnieuw ingevoegd bij wet van 31 maart 1987, artikel 45, en vóór vervanging bij wet van 29 april 2001, artikel 12, en artikel 467, voor zijn opheffing bij wet van 29 april 2001, artikel 13.

- DADING -

Artt. 450 en 509

C.98.0485.N 2 juni 2000 AC nr. ...

De rechter die beslist dat een bepaald door een wettelijk onbekwame persoonlijk gesloten valutatermijncontract rechtsgeldig tot stand is gekomen, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht als hij vaststelt dat de over die onbekwame aangestelde curator hem voorafgaandelijk een bijzondere machtiging heeft gegeven om een onbepaald aantal valutacontracten af te sluiten zonder dat deze machtiging een lastgeving inhoudt of een algemene delegatie van bevoegdheden, en dat de curator met betrekking tot dat bepaald valutatermijncontract niet schriftelijk heeft willen bevestigen (1). (1) Zie DE PAGE, H., Traité élémentaire de droit civil belge, t.II, vol. 2, Les personnes, 4e uitg., 1990, Bruylant, nrs 1196 e.v.; DUPONT, L. en VERSTRAETEN, R., Handboek Belgisch strafrecht, Acco, 1990, nrs 1613-1619; BAETEMAN, G. e.a., Overzicht van rechtspraak, Personen- en familierecht 1988-1994, T.P.R. 1994, 2073 e.v., nrs 494 e.v.

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

Artt. 46 en 1348, 4°

P.05.0018.F 16 maart 2005 AC nr. 164

Wanneer de minuut van een proces-verbaal van een rechtszitting geheel of gedeeltelijk is vernietigd of verdwenen en er noch uitgiften noch authentieke afschriften van bestaan, mag het bestaan of de inhoud van dit proces-verbaal door alle rechtsmiddelen worden bewezen; het komt het Hof toe de bewijskracht van deze rechtsmiddelen te beoordelen (1). (1) Zie Cass., 5 maart 2002, AR P.01.1431.N, nr 158.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.01.1431.N 5 maart 2002 AC nr. 158

Wanneer de minuut van een proces-verbaal van een rechtszitting geheel of gedeeltelijk is vernield of verdwenen en er noch uitgiftes noch authentieke afschriften van bestaan, mag het bestaan en de inhoud van dit proces-verbaal door alle rechtsmiddelen worden bewezen; het komt het Hof toe de bewijskracht van deze rechtsmiddelen te beoordelen (1). (1) Cass., 14 april 1947, AC 1947, 119; "De juridische gevolgen van den brand in de Griffie van het Hof van verbreking", rede uitgesproken door advocaat-generaal R. JANSSENS de BISTHOVEN ter plechtige zitting van 15 sept. 1945, p. 5.

- VERNIELING VAN DOSSIERS -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Artt. 488bis, b), 488bis, c), en 488bis, f), § 1, eerste lid

P.04.1730.F 11 mei 2005 AC nr. 273

Het cassatieberoep van de voorlopige bewindvoerder die met toepassing van de artt. 488bis,b en 488bis,c B.W. bij beschikking van de vrederechter is aangewezen, is ontvankelijk in zoverre het gericht is tegen de beslissing op de burgerlijke rechtsvordering uitgeoefend door of tegen de beschermde persoon in het kader van de strafrechtspleging (1). (1) Zie Cass. 7 jan. 2003, AR P.02.1114.N, nr 11.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Allerlei

Artt. 488bis, c), 488bis, f), § 3

P.02.1114.N 7 januari 2003 AC nr. 11

Een klacht met stelling van burgerlijke partij door de voorlopige bewindvoerder van een beschermde persoon houdt geen verband met de vertegenwoordiging in rechte van de beschermde persoon in een handeling of een rechtspleging betreffende zegellegging, opstelling van een inventaris, openbare verkoping en verdeling; voor een klacht met stelling van burgerlijke partij door de voorlopige bewindvoerder van een beschermde persoon is derhalve de door artikel 488bis, f), § 3, B.W. bedoelde bijzondere machtiging vereist.

- STRAFVORDERING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat zonder de krachtens artikel 488bis, f), § 3, B.W. vereiste bijzondere machtiging van de vrederechter wordt ingesteld door de eiser, burgerlijke partij, in zijn hoedanigheid van voorlopige bewindvoerder van een beschermde persoon, tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat het door hem ingestelde hoger beroep tegen een beschikking tot buitenvervolgingstelling niet ontvankelijk verklaart, wegens het ontbreken van diezelfde bijzondere machtiging bij het neerleggen van de klacht met stelling van burgerlijke partij.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerlijke partij

Artt. 537 en 538

C.06.0086.N 18 mei 2007 AC nr. 257

Een goed behoort tot het openbaar domein doordat het, hetzij door een uitdrukkelijke hetzij door een impliciete beslissing van de overheid wordt bestemd tot het gebruik van allen, zonder onderscheid van de persoon (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping. Met betrekking tot het eerste onderdeel was het van oordeel dat het niet ontvankelijk was nu het opkwam tegen een overtollige reden en aldus niet tot cassatie kon leiden, vermits de appelrechters hun beslissing ook lieten steunen op de zelfstandige niet-bekritiseerde reden dat eiser geen afstand heeft gedaan van zijn recht van natrekking, bij gebreke aan zekere en expliciete wilsuiting ter zake.

- OPENBAAR DOMEIN -

Voor zover een privaat recht van opstal de bestemming tot gebruik van allen niet verhindert, kan het gevestigd worden op een goed van het openbaar domein (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping. Met betrekking tot het eerste onderdeel was het van oordeel dat het niet ontvankelijk was nu het opkwam tegen een overtollige reden en aldus niet tot cassatie kon leiden, vermits de appelrechters hun beslissing ook lieten steunen op de zelfstandige niet-bekritiseerde reden dat eiser geen afstand heeft gedaan van zijn recht van natrekking, bij gebreke aan zekere en expliciete wilsuiting ter zake.

- OPENBAAR DOMEIN -

- OPSTAL (RECHT VAN) -

Artt. 537, 538 en 1128

C.06.0086.N 18 mei 2007 AC nr. 257

Behoort een goed tot het openbaar domein en is het zodoende bestemd tot het gebruik van allen, dan kan niemand een privaat recht verwerven dat het bedoelde gebruik zou kunnen belemmeren en dat afbreuk zou kunnen doen aan het recht van de overheid om het te allen tijde, gelet op dat gebruik, te regelen (1) (2). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping. Met betrekking tot het eerste onderdeel was het van oordeel dat het niet ontvankelijk was nu het opkwam tegen een overtollige reden en aldus niet tot cassatie kon leiden, vermits de appelrechters hun beslissing ook lieten steunen op de zelfstandige niet-bekritiseerde reden dat eiser geen afstand heeft gedaan van zijn recht van natrekking, bij gebreke aan zekere en expliciete wilsuiting ter zake. (2) Zie Cass., 25 sept. 2000, AR C.99.0385.F, nr 491.

- OPENBAAR DOMEIN -

C.99.0385.F 25 september 2000 AC nr. ...

Goederen die tot het openbaar domein behoren, kunnen niet in huur worden gegeven en komen dus niet voor handelshuur in aanmerking (1). (1) Cass. 4 jan. 1974 (AC, 1974, 486); 2 sept. 1982, A.R. 6565, nr. 1; Zie Cass. 26 dec. 1890 (Bull. et Pas. 1891, I, 31) met concl. proc.-gen. Mesdach de ter Kiele; 5 maart 1896 (ibid. 1896, I, 104) met concl. proc.-gen. Mesdach de ter Kiele; 9 maart 1950 (ibid. 1950, I, 485); 27 mei 1983, A.R. 3622, nr. 534; H. DE PAGE, Traité élémentaire de droit civil belge, dl. IV, 3e uitg., Brussel, 1972, nr. 491 en dl. V, 2e uitg., Brussel, 1975, nrs. 814 en 815.

- OPENBAAR DOMEIN -

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Algemeen

Artt. 544 en 2262bis, § 1, tweede lid

C.09.0306.F 20 januari 2011 AC nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

Artt. 544 en 546

C.99.0208.N 4 april 2003 AC nr. 225

De overdracht in eigendom van een som geld door een schuldenaar ten bate van zijn schuldeiser maakt geen inpandgeving uit ook al geschiedt die overdracht tot zekerheid van de schuldeiser; het eigendomsrecht aldus verkregen door de schuldeiser heeft tot gevolg dat, in de regel, de eigenaar recht heeft op wat de zaak voortbrengt (1). (1) Cass., 26 juli 1872, Pas. 1872, I, 452.

- EIGENDOM -

Artt. 544 en 578

P.05.1388.N 21 februari 2006 AC nr. 101

Het misdrijf van instandhouding bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken en alleen degene die over het onroerend goed zeggenschap heeft kan aan dit verzuim schuld hebben; uit de omstandigheid dat alleen de vruchtgebruiker geniet van de zaak, mits deze te onderhouden, volgt dat, ongeacht de beperkingen die hij ondergaat in de uitoefening van zijn zakelijk recht doordat hij over de illegale werken niet kan beschikken, hij krachtens zijn recht zeggenschap heeft over de zaak en het nodige moet doen om aan de illegale toestand een einde te stellen of te doen stellen (1). (1) Cass., 14 nov. 1990, AR 8421, nr 148; 4 feb. 2003, AR P.01.1462.N, nr 80.

- STEDENBOUW - Sancties

- STEDENBOUW - Sancties

- VRUCHTGEBRUIK, GEBRUIK EN BEWONING -

Artt. 544 en 640

C.97.0194.N 18 november 1999 AC nr. ...

Aangezien de eigenaar van een onroerend goed alleen dan tot vergoeding van abnormale burenhinder gehouden is wanneer hij door een niet foutief feit het evenwicht tussen zijn eigendomsrecht en dit van de naburige eigenaar verbreekt, geeft geen aanleiding tot vergoeding wegens abnormale burenhinder de schade die het gevolg is van de verplichting van het lager gelegen erf om het water te ontvangen dat natuurlijk afloopt van een hoger gelegen erf, en de eigenaar van het hoger gelegen erf niets heeft gedaan waardoor de erfdienstbaarheid is verzwaard.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

- ERFDIENSTBAARHEID -

Artt. 544, 546, 2228, 2229 en 2279

C.95.0016.F 3 mei 1996 AC nr. ...

De eigendomsvordering is een zakelijke rechtsvordering tot erkenning of bescherming van het eigendomsrecht dat rechtstreeks betrekking heeft op een roerend of onroerend goed; zij bestaat tegen elke derde-bezitter om hem ertoe te dwingen de zaak af te staan; de eiser treedt derhalve niet op ingevolge een overeenkomst of een verplichting maar ingevolge het recht dat hij op de zaak heeft.~

- TERUGVORDERING -

- TERUGVORDERING -

- TERUGVORDERING -

Artt. 549, 550, 1382 en 1383

C.07.0369.F 2 oktober 2008 AC nr. 521

Aan de eigenaar van de zaak moeten niet alleen de vruchten worden teruggegeven die de bezitter te kwader trouw heeft verkregen, maar ook die welke de eigenaar zou hebben verkregen zonder het onrechtmatige bezit.

- BEZIT -

Artt. 552 en 555

P.08.0041.N 8 april 2008 AC nr. 211

Het misdrijf van instandhouding inzake stedenbouw bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken en alleen diegene die over het onroerend goed zeggenschap heeft, kan schuld aan dit verzuim hebben (1); de omstandigheid dat de eigenaar van de grond niet de eigenaar is van de constructie die wederrechtelijk op zijn grond is opgericht, neemt niet weg dat hij krachtens zijn recht zeggenschap heeft over de zaak en het nodige moet doen om aan de illegale toestand een einde te stellen (2). (1) Cass., 4 feb. 2003, AR P.O1.1462.N, AC, 2003, nr. 80. (2) Zie Cass., 21 feb. 2006, AR P.O5.1388.N, AC, 2006, nr. 101.

- STEDENBOUW - Sancties

- STEDENBOUW - Sancties

Artt. 552, eerste en tweede lid, en 553

C.12.0422.F 13 september 2013 AC nr. ...

Een onroerend eigendomsrecht, dat niet samenvalt met de eigendom van de grond, kan alleen betrekking hebben op gebouwen, werken en beplantingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. … .

- EIGENDOM -

Een open ruimte boven de grond die slechts met verflijnen of enig ander markeringsmiddel is afgebakend, kan niet met dergelijke werken worden gelijkgesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. … .

- EIGENDOM -

Artt. 553, 1386 en 1788

C.93.0319.N 16 juni 1995 AC nr. ...

De eigenaar van een gebouw is aansprakelijk voor de schade door de instorting ervan veroorzaakt, wanneer deze te wijten is aan een verzuim van onderhoud of een gebrek in de bouw; tenzij er een afwijkende wetsbepaling of beding is, behoort een gebouw dat een aannemer ter uitvoering van een aannemingscontract opricht op de grond van een eigenaar aan die eigenaar, ongeacht of dat gebouw nog niet is voltooid of opgeleverd.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Gebouwen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

Artt. 577, §§ 2 en 8, en 890

C.13.0041.N 5 december 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 577, §2 en § 8, en 890 Burgerlijk Wetboek volgt dat, bij de verdeling, de waarde van de goederen die aanvankelijk behoorden tot het gemeenschappelijk vermogen van de echtgenoten en op het ogenblik van de verdeling, ingevolge de ontbinding van het stelsel, afhangen van de tussen hen ontstane post-communautaire onverdeeldheid, moet worden bepaald op het ogenblik van de verdeling (1). (1) Cass. 12 sept. 2008, AR C.07.0394.N, AC 2008, nr. 468.

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Algemeen

C.07.0394.N 12 september 2008 AC nr. 468

Bij de verdeling na ontbinding van een huwelijksvermogensstelsel met een gemeenschap van goederen moet de waarde van de goederen, die aanvankelijk behoorden tot het gemeenschappelijk vermogen van de echtgenoten en die op het ogenblik van de verdeling, ingevolge de ontbinding van dit stelsel afhangen van de tussen hen ontstane post-communataire onverdeeldheid, bepaald worden op het ogenblik van de verdeling.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Algemeen

Artt. 577-2, § 3, en 1434

C.10.0498.N 2 februari 2012 AC nr. ...

Door de ontbinding van een huwelijksvermogensstelsel met een gemeenschap van goederen, ontstaat tussen de gewezen echtgenoten een onverdeeldheid, die in de regel beheerst wordt door het gemeen recht (1). (1) Cass. 12 sept. 2008, AR C.07.0394.N, AC, 2008, nr. 468.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Algemeen

Artt. 577-2, § 5, tweede lid, 577-2, § 6, en 1165

C.12.0439.N 28 juni 2013 AC nr. ...

Wanneer één van de mede-eigenaars met een derde een huurovereenkomst sluit met betrekking tot een onverdeeld goed, is deze huurovereenkomst niet ongeldig, maar enkel niet tegenwerpbaar aan de andere mede-eigenaars; wanneer meerdere mede-eigenaars elk afzonderlijk met dezelfde derde een huurovereenkomst sluiten met betrekking tot een onverdeeld goed, zijn deze verschillende huurovereenkomsten geldig en is de huurder in beginsel gehouden om elk van deze overeenkomsten na te komen; de ondeelbare aard van de huurovereenkomst staat hieraan niet in de weg; deze houdt enkel in dat wanneer een huurovereenkomst door meerdere huurders of verhuurders wordt afgesloten, de uit deze huurovereenkomst voortvloeiende ondeelbare rechten door deze huurders of verhuurders samen moeten uitgeoefend worden op straffe van ongeldigheid van de verrichte handeling (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Andere huurovereenkomsten

- HUUR VAN GOEDEREN - Andere huurovereenkomsten

- EIGENDOM -

- HUUR VAN GOEDEREN - Andere huurovereenkomsten

- EIGENDOM -

Artt. 577-2, § 8 en 883

C.07.0102.N 31 maart 2008 AC nr. 197

De akte deling tussen onverdeelde eigenaars is declaratief van aard en niet eigendomsoverdragend, zodat de appelrechters die voor het bepalen van de waarde van het goed op het ogenblik van de verwerving, de datum van de akte deling in aanmerking nemen, hun beslissing niet naar recht verantwoorden (1). (1) Zie conclusie O.M.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Artt. 577-2, §§ 2 en 8, en 890

C.10.0283.F 24 februari 2011 AC nr. ...

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Artt. 577-3, derde lid en 577-7, § 1, 1°, b

C.02.0016.N 1 april 2004 AC nr. 175

De algemene vergadering van mede-eigenaars heeft slechts de bevoegdheid om te beslissen over werken betreffende die gedeelten van gebouwen waarvan vastgesteld is dat ze niet privatief zijn; het enkele feit dat werken noodzakelijk zijn om te verhinderen dat privatieve gedeelten schade zouden veroorzaken aan gemene delen of die nadelig zouden beïnvloeden is niet van aard om de algemene vergadering bevoegdheid te verlenen om te beslissen zelf werken te laten uitvoeren aan die privatieve gedeelten.

- EIGENDOM -

Artt. 577-3, eerste lid, 577-5, § 1, en 577-9, § 1

C.01.0507.N 3 juni 2004 AC nr. 300

Mede-eigenaars van een gebouw behorend tot een groep van gebouwen kunnen geen vereniging vormen die afgezonderd is van de vereniging van de mede-eigenaars van de gebouwen van die groep en die aldus een afzonderlijke rechtspersoonlijkheid zou kunnen verkrijgen om in rechte op te treden (1). (1) Rechtsleer: TIMMERMANS R., Het spanningsveld tussen de mede-eigenaar en de vereniging van mede-eigenaars in het nieuwe appartementsrecht, R.W., 1995-96, (65) 74; TIMMERMANS R., Groepen van gebouwen, in: Onroerend goed in de praktijk, nr 4, 32; BRODER A., WELKENHUYSEN S. & DE SOETE P., Commentaire de la loi modifiant et complétant les dispositions du Code civil relatives à la propriété, Rev. not. b., 1995, (78) 86; DE PAGE P., DE STEFANI I. & MARCELIS L.P., L'assemblée générale. Questions pratiques, in: DE PAGE P., DEHAN P. & DE VALKENEER R. (eds), La pratique de la copropriété, Brussel, Bruylant, 1996, nr 97; MOSTIN C., La copropriété forcée des immeubles bâtis: un terrain fertile en réflexion, in: Formation permanente CUP (ed.), Le point sur le droit des biens, Luik, 2000, 13-16; VERHEYDEN-JEANMART N. & MOSTIN C., La loi du 30 juin 1994 autorise-t-elle la création de sous-divisions et le fonctionnement d'assemblées générales particulières?, Rev. not. b., 1997, (450) 460-461; rechtspraak: KOKELENBERG J., VAN SINAY T. & VUYE H., Overzicht van rechtspraak, Zakenrecht 1994-2000, T.P.R., 2001, (837) 984 en het aldaar geciteerd vonnis van de Vrederechter van Veurne van 4 september 1997 (d.i. het te dezen beroepen vonnis), bijgetreden door VERHEYDEN-JEANMART N., COPPENS P. & MOSTIN C., Examen de jurisprudence (1989-1998). Les biens, R.C.J.B., 2000, (291) 386; Kh. Antwerpen, 27 juni 1997, P & B, 1998, 183. Contra: VANDENBERGHE H., Zakenrecht. III. Mede-eigendom, in: Beginselen van Belgisch Privaatrecht, Antwerpen, Story-Scientia, 1997, 144; HEYVAERT F., De basisakte, in: Het mede-eigendomsrecht geactualiseerd, Brugge, Die Keure, 1996, 105-106; COUNE S. & DESSART M., Du devenir des indivisions particulières sous l'empire de la loi du 30 juin 1994 modifiant et complétant les dispositions du Code civil relatives à la propriété, Act. Dr., 2000, (300) 317.

- VORDERING IN RECHTE -

- EIGENDOM -

Artt. 577-4, § 1 en 577-9, § 6, 2°

C.10.0698.N 5 januari 2012 AC nr. ...

De basisakte en het reglement van mede-eigendom, die samen de statuten vormen van een gebouw of een groep van gebouwen, moeten overgeschreven worden in het register van het bevoegde hypotheekkantoor (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- EIGENDOM -

De basisakte en het reglement van mede-eigendom, die samen de statuten vormen van een gebouw of een groep van gebouwen, moeten overgeschreven worden in het register van het bevoegde hypotheekkantoor (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

Artt. 577-5, § 3, 577-7, § 1, 1°, b), en 1384, eerste lid

C.09.0233.F 28 mei 2010 AC nr. 371

De artikelen 577-5, §3, en 577-7, §1, 1°, b), van het Burgerlijk Wetboek verlenen de vereniging van mede-eigenaars een bevoegdheid van toezicht, leiding en controle op de gemeenschappelijke gedeelten van het gebouw of van de groep van gebouwen, die zij bewaart en die zij bijgevolg voor eigen rekening beheert; zij heeft bijgevolg, in de regel, de bewaring van de gemeenschappelijke gedeelten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Gebouwen

- EIGENDOM -

Artt. 577-5, § 3, en 577-9, § 1

C.07.0071.F 16 april 2009 AC nr. 252

Een vereniging van mede-eigenaars die, overeenkomstig artikel 577-5, § 3, van het Burgerlijk Wetboek, gemachtigd is met derden te contracteren met het oog op het beheer en het behoud van het gebouw, kan de hoedanigheid en het belang hebben die vereist zijn om derdenverzet te doen tegen een beschikking die in kort geding, op eenzijdig verzoekschrift van sommige mede-eigenaars, de onderbreking van werkzaamheden betreffende de gemene delen van het gebouw beveelt.

- DERDENVERZET -

- EIGENDOM -

Artt. 577-5, §§ 1 en 3, en 577-9, § 1, eerste lid

C.12.0209.F 18 oktober 2013 AC nr. ...

De vereniging van mede-eigenaars kan in rechte optreden met het oog op het behoud en het beheer van het gebouw of de groep van gebouwen; het goede beheer van het gebouw kan daden van beschikking impliceren.

- EIGENDOM -

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 577-8, § 4, 1°, 577-9, § 3 en 577-14

C.08.0312.N 6 februari 2009 AC nr. 100

Uit de wetsbepalingen inzake mede-eigendom volgt niet dat de algemene vergadering van mede-eigenaars alleen door de syndicus kan worden samengeroepen.

- EIGENDOM -

Artt. 577-8, § 4, 7° en 577-11, § 1

C.98.0356.N 23 februari 2001 AC nr. ...

Bij gedwongen mede-eigendom van gebouwen of groepen van gebouwen, is de notaris, in het geval van de eigendomsoverdracht van een kavel, krachtens artikel 577-11, § 1, van het B.W., gehouden bij ter post aangetekende brief aan de syndicus van de vereniging van mede-eigenaars een staat te vragen met de in dit artikel bepaalde inlichtingen, terwijl de syndicus in dat geval, krachtens artikel 577-8, § 4, 7°, van dat wetboek tot opdracht heeft de lijst van de schulden over te leggen binnen 15 dagen te rekenen vanaf het verzoek van de notaris; uit de aard en de strekking van die bepalingen volgt dat de notaris niet kan worden verplicht een vergoeding te betalen voor de inlichtingen die hij aldus opvraagt krachtens een wettelijke verplichting.

- EIGENDOM -

Artt. 577-8, § 4, en 577-9, § 1

C.99.0078.F 5 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer het vonnis beslist dat de syndicus in het bezit dient te zijn van een uitdrukkelijke volmacht om de rechtsvordering in te stellen m.b.t. de kosten voor privatieve delen die niet vallen onder het begrip gemeenschappelijke zaken waartoe de algemene kosten behoren, schendt het de artt. 577-8, § 4, en 577-9, § 1, B.W.

- EIGENDOM -

Artt. 577bis, § 8 en 883

C.97.0430.N 4 mei 2001 AC nr. ...

De bepaling krachtens welke iedere mede-erfgenaam geacht wordt alleen en onmiddellijk te zijn opgevolgd in alle goederen die in zijn kavel zijn begrepen of die hem bij veiling zijn ten deel gevallen en nooit de eigendom van de andere goederen van de nalatenschap te hebben gehad, heeft enkel betrekking op de verwerving van de eigendom van de goederen, alsmede het tenietgaan van op onverdeelde goederen gevestigde zakelijke rechten en de niet-tegenwerpelijkheid van daarop gevestigde persoonlijke rechten in het geval het goed wordt toebedeeld aan een andere mede-erfgenaam dan degene die het recht heeft gevestigd, maar bevat geen afwijkende regeling betreffende het toekomen van de vruchten van de onverdeelde goederen aan de deelgenoten en sluit dus niet uit dat de deelgenoot die alleen het onverdeelde goed heeft gebruikt of het exclusieve genot ervan heeft gehad een vergoeding verschuldigd is die tussen de deelgenoten dient verdeeld te worden (1). (1) Het toepasselijk artikel 577bis B.W. werd als artikel 577-2 vernummerd bij artikel 1 W. 30 juni 1994. De door het Hof gestelde regel is dus niet gesteund op § 5 van dat artikel, die het uitsluitend recht van de deelgenoot regelt.

- ONVERDEELDHEID -

- ERFENISSEN -

Artt. 595, tweede lid, en 1122

C.12.0406.F 16 oktober 2014 AC nr. 614

Wanneer de vruchtgebruiker alleen een pacht toekent voor langer dan negen jaar, kan de blote eigenaar, die bij het eindigen van het vruchtgebruik eigenaar is geworden, vorderen dat de duur van de pachtovereenkomst verminderd wordt tot de duur van de periode van negen jaar die bij het eindigen van het vruchtgebruik lopende was, zelfs als de pachtovereenkomst onderworpen is aan de pachtwet, zonder dat hij gebonden is door de in die wet bepaalde grond- en vormvoorwaarden voor de opzegging door de verhuurder en zonder dat de pachter zich hiertegen kan verzetten op grond van artikel 4, tweede lid, van de voormelde wet; dat is ook het geval wanneer de voornoemde vruchtgebruiker die alleen de pacht heeft toegekend, zowel vruchtgebruiker van een onverdeeld aandeel van het verhuurde goed is als eigenaar van het andere onverdeelde aandeel van dat goed (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- VRUCHTGEBRUIK, GEBRUIK EN BEWONING -

- VERBINTENIS -

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Artt. 6 en 1341

S.08.0153.F 22 februari 2010 AC nr. 117

Artikel 1341 B.W., betreffende het bewijs in burgerlijke zaken, is geen bepaling van openbare orde of van dwingend recht (1). (1) Zie concl O.M. in Pas., 2010, nr. ....

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

Artt. 6, 1131 en 1132

C.12.0232.N 14 december 2012 AC nr. ...

Een overeenkomst die een ongeoorloofde oorzaak heeft omdat zij door de wet is verboden of strijdig is met de goede zeden of met de openbare orde, kan geen gevolg hebben; een rechtsvordering die strekt tot de uitvoering van een dergelijke overeenkomst of tot de vergoeding van de schade wegens de beëindiging ervan, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 14 mei 2003, AR P.02.1204.F, AC 2003, nr. 294, met concl. van advocaat-generaal J. SPREUTELS.

- VORDERING IN RECHTE -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak

Artt. 6, 1131 en 1133

C.10.0183.N 29 april 2011 AC nr. ...

Een wet is van openbare orde als hij de essentiële belangen van de Staat of van de gemeenschap raakt of als hij in het privaatrecht de juridische grondslagen bepaalt waarop de economische of morele orde van de maatschappij rust (1). Cass. 29 november 2007, A.R. C.07.0173.N, AC, 2007, nr. 596.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

S.98.0035.N 22 februari 1999 AC nr. ...

De duur van de arbeidsongeschiktheid van het slachtoffer van een arbeidsongeval is een feitelijk gegeven, ook al wordt de wettelijk verschuldigde arbeidsongevallenvergoeding op basis daarvan berekend; derhalve staan noch de artikelen 6, 23 en 24 van de Arbeidsongevallenwet, noch de artikelen 6, 1131 en 1133 van het Burgerlijk Wetboek aan een verbindende erkenning door de arbeidsongevallenverzekeraar ten aanzien van de duur van de arbeidsongeschiktheid in de weg.

- ARBEIDSONGEVAL - Algemeen

Artt. 6, 2220 en 2248

S.95.0050.F 13 november 1995 AC nr. ...

De erkenning van het recht van hem tegen wie de verjaring loopt, door de schuldenaar gedaan, stuit de verjaring; gaat het om een verjaring die de openbare orde raakt, dan is die regel echter alleen van toepassing als een uitdrukkelijke bepaling daarin voorziet.~

- OPENBARE ORDE -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Artt. 632 en 633

C.14.0224.N 7 november 2014 AC nr. 684

Indien een woning meer vertrekken omvat dan nodig voor het recht van bewoning, strekt het recht van bewoning zich, in beginsel, niet uit tot de gehele woning; wanneer er moeilijkheden rijzen tussen de eigenaar en de houder van het recht van bewoning en de uitvoering in natura wordt gevorderd en niet bij equivalent, kan de rechter de uitoefening van het recht van bewoning moduleren, zonder dat hij evenwel dit recht kan uitbreiden tot de gehele woning (1). (1) Zie concl. OM.

- VRUCHTGEBRUIK, GEBRUIK EN BEWONING -

Artt. 637 en 686

C.07.0140.F 30 november 2007 AC nr. 599

Er is sprake van een zakelijke erfdienstbaarheid en niet van een persoonlijk recht zodra de dienstbaarheid, die altijd aan personen ten goede komt, in rechtstreeks en onmiddellijk verband staat met het gebruik en de exploitatie van een erf, ook al zou ze geen ander gevolg hebben dan dat gebruik en die exploitatie te vergemakkelijken (1). (1) Zie Cass., 28 jan. 2000, AR. C.99.0005.F, nr. 76.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Artt. 637, 686 et 710bis

C.99.0005.F 28 januari 2000 AC nr. ...

Het vonnis beslist wettig dat de erfdienstbaarheid nog steeds voor het heersend erf van nut is, wanneer het overweegt dat zij het gemak voor het heersend erf doet toenemen en er een meerwaarde aan verleent doordat er een gemakkelijker, zelfs veiliger, toegang tot de eigendom mogelijk wordt.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Artt. 639, 686 en 690 t.e.m. 696

C.13.0254.N 12 december 2013 AC nr. ...

De vestiging van een erfdienstbaarheid bij authentieke akte is slechts noodzakelijk met het oog op de overschrijving op het hypotheekkantoor, in de gevallen waarin deze formaliteit is vereist voor de tegenwerpelijkheid van de erfdienstbaarheid aan derden.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Allerlei

- ERFDIENSTBAARHEID -

Artt. 649 en 650

C.01.0061.N 20 juni 2003 AC nr. 370

De definitieve vaststelling van de gemeentelijke plannen door de provinciale deputatie heeft niet tot gevolg dat de in die plannen van de Atlas der Buurtwegen opgenomen weg tot het openbaar domein behoort of tot het openbaar gebruik dient (1). (1) Zie Cass., 30 dec. 1875, Pas., 1876, I, 57.

- WEGEN -

Artt. 649, 650, 2229 en 2265

C.01.0061.N 20 juni 2003 AC nr. 370

Een weg verkrijgt niet het kenmerk van buurtweg door het enkele feit dat hij is opgenomen in een door de provinciale deputatie vastgesteld plan van de Atlas der Buurtwegen, zonder dat is voldaan aan het voor de verkrijgende verjaring noodzakelijk bezit ervan door de gemeente volgens de voorwaarden gesteld in de artikelen 2229 en 2265 van het Burgerlijk Wetboek (1); enkel wanneer voldaan is aan de voorwaarden van artikel 10 van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen en van het bezit overeenkomstig voormelde artikelen van het Burgerlijk Wetboek verwerft de gemeente een eigendomsrecht op de buurtweg of enkel een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid naargelang de draagwijdte en de strekking van haar bezit (2). (1)Zie Cass., 26 april 1877, Pas., 1877, I, 217, 29 dec. 1881, Pas., 1882, I, 22, 1 feb. 1900, Pas., 1900, I, 131 en 22 april 1983, AR 3681, AC, 1982-83, nr 463. Zie ook WILKIN, R., Voirie et alignement. Urbanisme et Constructions, Bruylant, Brussel, 1964, 118 e.v., DERINE, R. & HAMELINK, P., Overzicht van rechtspraak (1973-1979) Zakenrecht, T.P.R., 1981, 211, nr 118, BAERT, G., Eigendom en afpaling ten aanzien van buurt- en landwegen, T. Not., 1992, 466, PAQUES, B., Création et suppression des chemins ruraux par l'effet de la prescription, Aménagement-Environnement, 1992, n° spécial, Kluwer Editions Juridiques Belgique, 36, VUYE, H., Fundamentele regels omtrent buurtwegen. Het arrest van het Hof van Cassatie van 13 januari 1994, Rec.Cass., 1994, 93, gevolgd door het arrest, in de oorspronkelijke (Franse) taal (98), dat ook gepubliceerd werd in AC, AR 9551, nr 15, KOKELENBERG, J., VAN SINAY, Th. & VUYE, H., Overzicht van rechtspraak (1989-1994) Zakenrecht, T.P.R., 1995, 695, nrs 161-164, MAST, A., Overzicht van het Belgisch administratief recht, 14e uitg. door DUJARDIN, J., VAN DAMME, M. & VANDE LANOTTE, J., 1996, Kluwer Rechtswetenschappen België, 280, nr 290, SNAET, S., Over de verkrijgende verjaring van buurtwegen, noot onder Cass., 29 nov. 1996, A.J.T., 1997-98, 11, VANOPPEN, S., De buurtweg: één-of tweerichtingsweg. Verjaringsaspecten inzake buurtwegen, T.V.G., 1999, 15. (2) Zie Cass., 20 feb. 1973, AC, 1973, 615.

- WEGEN -

Artt. 675 tot 680, 688, 689, 690, 706, 1134, 2219 en 2262

C.96.0120.N 6 november 1997 AC nr. ...

Er bestaat geen algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk een erfdienstbaarheid tenietgaat wanneer de houder van dat recht een houding aanneemt die objectief onverenigbaar is met dat recht.~

- ERFDIENSTBAARHEID -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Artt. 678 en 679

C.08.0109.N 23 januari 2009 AC nr. 59

Voor de beoordeling of een uitzicht rechtstreeks of zijdelings is, is het niet bepalend of de uitzicht gevende opening of het venster geplaatst is in een schuin afhellend dak (1). (1) Zie Cass., 21 okt. 1909, Pas., 1909, I, 414.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Artt. 688, derde lid, 706 en 707

C.00.0347.N 30 mei 2003 AC nr. 325

Wie de uitoefening van een conventioneel recht van overgang vordert op grond van een titel die ouder is dan dertig jaar, moet, als hem de bevrijdende verjaring wordt tegengeworpen, het bewijs leveren dat de erfdienstbaarheid werd uitgeoefend sedert minder dan dertig jaar voorafgaande aan de vordering en aldus de verjaring werd gestuit en het verval door onbruik vermeden (1); wie tegenwerpt dat het recht van overgang reeds was tenietgegaan door bevrijdende verjaring van dertig jaar voorafgaande aan de bewezen oudste daad van stuiting binnen de dertig jaar voorafgaande aan het instellen van de vordering, moet het bewijs van dit dertigjarige onbruik leveren (2). (1) Cass., 18 nov. 1983, AR 3884, nr 153. (2) Zie Cass., 5 april 1990, AR 6205, nr 471 en, behalve telkens de voetnoot (1) bij dit arrest en bij het in vorige voetnoot geciteerde arrest, een commentaar, bij beide arresten, van VERHEYDEN-JEANMART N., COPPENS Ph. & MOSTIN C., Examen de jurisprudence (1989 à 1998), Les biens, R.C.J.B., 2000, 452, nr 202.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- ERFDIENSTBAARHEID -

Artt. 688, derde lid, en 691, tweede lid, en 695

C.11.0788.N 1 oktober 2012 AC nr. ...

Bij ontstentenis van een akte van erkenning van een niet-voortdurende erfdienstbaarheid, zoals een erfdienstbaarheid van overgang, dient het optreden van een partij, om als akte van erkenning te gelden, een bekentenis uit te maken die de wil impliceert het bestaan van de erfdienstbaarheid te erkennen en niet louter van een gedogen of van het verlenen van een persoonlijk recht (1). (1) Cass. 1 maart 1990, AR 6954, AC 1989-90, nr. 395.

- ERFDIENSTBAARHEID -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis

Artt. 688, tweede lid, 689, tweede lid, 692 en 693

C.12.0334.N 25 maart 2013 AC nr. ...

De koper van een deel van het gesplitste erf heeft het recht de bestaande uitzichten te behouden als de vroegere eigenaar hem niet de verplichting heeft opgelegd ze te verwijderen; de omstandigheid dat de verkoper zich ten overstaan van de koper van het andere deel van het erf heeft verbonden de uitzichten te verwijderen doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Het OM concludeerde tot verwerping; het was van oordeel dat het middel het Hof noopt tot een onderzoek van feiten waarvoor het niet bevoegd is.

- ERFDIENSTBAARHEID -

De uitzichten die aanwezig zijn op het ogenblik dat een eigenaar zijn erf splitst, blijven behouden in het voordeel van het ene deel en ten laste van het andere deel.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Het staat de eigenaar die zijn erf wenst te splitsen vrij de uitzichten te verwijderen voor de splitsing of de verplichting aan te gaan deze na de splitsing te verwijderen of aan de koper van een deel van zijn erf op te leggen deze uitzichten te verwijderen.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Artt. 696 en 697

C.13.0413.N 12 juni 2014 AC nr. ...

Het accessoir opstalrecht dat op het lijdend erf rust bij een erfdienstbaarheid is niet gebonden aan de maximumduur van vijftig jaar, zoals bepaald in artikel 4 van de Opstalwet, maar gaat als accessorium van de erfdienstbaarheid slechts teniet bij het verdwijnen van de erfdienstbaarheid zelf.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ERFDIENSTBAARHEID -

Artt. 696 en 702

C.01.0219.F 21 november 2002 AC nr. 618

De rechter die beslist dat een erf een bijkomende erfdienstbaarheid van doorgang geniet over een ander erf waarop ingevolge overeenkomst een erfdienstbaarheid rust ten voordele van het erf dat naast het heersend erf ligt, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht wanneer hij niet vaststelt dat het heersend erf ingesloten is of dat er op het lijdend erf een erfdienstbaarheid van doorgang bestaat ten voordele van het heersend erf (1). (1) Cass., 26 maart 1993, AR 7899, nr. 161; J. HANSENNE, Les servitudes en droit privé, nrs. 38 e.v., p. 41 tot 46; Pandectes belges, trefwoord Servitude en général, nr. 961, p. 296.

- ERFDIENSTBAARHEID -

Artt. 70 en 72bis

C.10.0397.N 13 oktober 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat krachtens de artikelen 70 en 72bis Burgerlijk Wetboek de door het artikel 70 bepaalde akte van bekendheid slechts kan worden vervangen door een beëdigde verklaring van de aanstaande echtgenoot wanneer die echtgenoot in de onmogelijkheid verkeert zich een dergelijke akte te verschaffen, houdt niet in dat de rechter, van zodra die voorwaarde is vervuld, gehouden is aan de aanstaande echtgenoot verlof te verlenen om de akte van bekendheid door een beëdigde verklaring te vervangen; de rechter behoudt een beoordelingsmarge en is naargelang de omstandigheden niet gehouden op het verzoek van de aanstaande echtgenoot in te gaan; dit kan het geval zijn wanneer de verklaringen van de aanstaande echtgenoot omtrent zijn identiteit en afkomst ongeloofwaardig zijn en het verzoek derhalve niet rechtmatig lijkt (1). (1) Tussenkomst van de Heer Woeste (Kamer - zitting van 20 nov. 1907); Senaat - sessie 1907-1908 - verslag van de Commissie van Justitie. De bepaling van het artikel 72bis Burgerlijk Wetboek werd overgenomen in artikel 5, §4, W.B.N.: zie Mieke Van de Putte & Jan Clement, Nationaliteit, in A.P.R., nr. 244.

- BURGERLIJKE STAAT -

Artt. 724 en 1122

C.96.0424.F 28 november 1997 AC nr. ...

De rechtverkrijger onder bijzondere titel geniet in de regel alle rechten en rechtsvorderingen die zijn rechtsvoorganger in het rechtstreekse belang van de overgedragen zaak had verworven, d.w.z. de rechten en rechtsvorderingen die met die zaak, als actieve kwaliteiten, zijn vereenzelvigd, of die toebehoren ervan zijn geworden.~

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Artt. 745bis en 915bis, §§ 1 en 2

C.09.0284.F 22 maart 2010 AC nr. 205

Artikel 915, § 1 en 2, B.W., beperkt het voorbehouden erfdeel van de langstlevende echtgenoot tot een gedeelte van het hem bij artikel 745bis toegekende vruchtgebruik.

- ERFENISSEN -

Artt. 745bis, 915bis en 1130

C.07.0451.N 6 maart 2009 AC nr. 178

De door de echtgenoten, die besloten zijn tot echtscheiding door onderlinge toestemming over te gaan, overeengekomen regeling met betrekking tot de uitoefening van de rechten bedoeld in de artikelen 745bis en 915bis B.W. voor het geval een van hen zou komen te overlijden voor het vonnis of arrest waarbij de echtscheiding definitief wordt uitgesproken, die is vastgesteld in de voorafgaande regelingsakte, kan geen uitwerking hebben indien de procedure tot echtscheiding door onderlinge toestemming op het ogenblik van het overlijden van een van de echtgenoten niet is ingeleid door de neerlegging van een verzoekschrift.

- ERFENISSEN -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Artt. 745bis, 915bis, §§ 1 en 2, 916 en 1094, tweede lid

C.09.0284.F 22 maart 2010 AC nr. 205

In zoverre artikel 1094, tweede lid, B.W., bepaalt dat de langstlevende echtgenoot, ingeval hij samen met legatarissen opkomt en giften in volle eigendom heeft ontvangen, hij op hetgeen van de nalatenschap en van het gedeelte van de vooroverledene in het gemeenschappelijk vermogen overblijft, de rechten behoudt die hem zijn toegekend door artikel 745bis, B.W., tenzij de schenker of erflater anders heeft bepaald, wijkt het niet af van de regels betreffende het beschikbare gedeelte en het voorbehouden erfdeel (1). (1) P. Delnoy, "Le statut patrimonial du conjoint survivant", Bruylant, Brussel, 2004, p. 240, "Le rapport des libéralités consenties au conjoint survivant et des libéralités consenties aux descendants du défunt"; R. Bourseau, "Les droits successoraux du conjoint survivant", "Quotité disponible entre époux", Brussel, Larcier, 1982, p. 284.

- ERFENISSEN -

Artt. 745quater, § 1, eerste lid en § 4, en 745sexies, § 2

C.07.0455.N 3 april 2009 AC nr. 236

De rechter die de vordering van de langstlevende echtgenoot of een van de blote eigenaars tot omzetting van het vruchtgebruik op een onroerend goed, waarvan de blote eigendom behoort aan de afstammelingen van de vooroverleden echtgenoot, zijn geadopteerde kinderen of aan de afstammelingen van deze, bij gebreke van overeenstemming, geheel of ten dele toewijst, kan de partijen naar een notaris verwijzen, om die omzetting te laten plaatshebben volgens de door de wet omschreven procedure, ongeacht of dit onroerend goed bij het openvallen van de nalatenschap het gezin tot voornaamste woning diende (1). (1) Zie H. CASMANDe omzetting van het vruchtgebruik", T.P.R., 1991, p. 809, voetnoot 18.

- ERFENISSEN -

- VRUCHTGEBRUIK, GEBRUIK EN BEWONING -

Artt. 774, 777 en 802

F.97.0045.F 13 februari 1998 AC nr. ...

De erfgenaam van een overleden belastingplichtige zet de persoon van de overledene voort en wordt aldus de rechtstreekse schuldenaar van de belasting die ten laste van zijn rechtsvoorganger is vastgesteld.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Belastingplichtige - Rijksinwoner

De erfgenaam van een overleden belastingplichtige beschikt over alle rechten en rechtsvorderingen waarover zijn rechtsvoorganger beschikte, en is dus bevoegd om alle bij de wet bepaalde beroepen tegen de ten laste van de overledene vastgestelde belastingaanslag uit te oefenen of om het geding te hervatten dat de belastingplichtige vóór zijn overlijden tegen die aanslag had ingesteld.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 774, 793 en 802

C.04.0038.N 25 maart 2005 AC nr. 191

Behalve als de wet de aanvaarding onder voorrecht van boedelbeschrijving oplegt, kan de beneficiaire erfgenaam vrijwillig afstand doen van deze aanvaarding en zuiver en eenvoudig erfgenaam worden door daden van beschikking te stellen die noodzakelijk de wil insluiten om zich te gedragen als een erfgenaam die zuiver en eenvoudig aanvaardt en om het patrimonium van de nalatenschap te vermengen met zijn persoonlijk vermogen; de rechter beoordeelt onaantastbaar in feite deze vrijwillige afstand zonder dat daarbij de wetsbepalingen inzake de zuivere aanvaarding van de nalatenschap moeten worden toegepast.

- ERFENISSEN -

De aanvaarding van de nalatenschap onder voorrecht van boedelbeschrijving is onherroepelijk (1), zodat de erfgenaam die aanvaard heeft onder voorrecht van boedelbeschrijving ze niet meer kan verwerpen.

- ERFENISSEN -

F.97.0045.F 13 februari 1998 AC nr. ...

Het aanvaarden van de nalatenschap onder voorrecht van boedelbeschrijving maakt geen einde aan de wettelijke voortzetting van het bezit van de goederen van de nalatenschap dat aan de erfgenaam was verleend.~

- ERFENISSEN -

Het aanvaarden van de nalatenschap onder voorrecht van boedelbeschrijving kan niet worden herroepen.~

- ERFENISSEN -

Artt. 785 en 1131

C.98.0335.F 21 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer afstand van een erfenis geen schenking is, blijft de latere verdwijning van de oorzaak ervan in de regel zonder gevolgen voor de geldigheid ervan.

- ERFENISSEN -

Wanneer afstand van een erfenis geen schenking is, blijft de latere verdwijning van de oorzaak ervan in de regel zonder gevolgen voor de geldigheid ervan.

- AFSTAND VAN RECHT -

Artt. 793, tweede lid, 803, 808, eerste lid

C.13.0453.N 5 september 2014 AC nr. ...

De beneficiaire aanvaarding van een erfenis doet een toestand van samenloop ontstaan en de erfgenaam is belast met de vereffening en verdeling met dien verstande dat de schuldeisers van de nalatenschap die binnen de in artikel 793, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek bedoelde termijn aangifte hebben gedaan, worden voldaan met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel en de wettelijke redenen van voorrang en de legaten pas worden uitgekeerd nadat de schulden van de nalatenschap zijn vereffend; de uitkering van legaten voordat de schulden van de nalatenschap zijn vereffend is niet tegenwerpelijk aan de schuldeisers; indien het nog niet verdeelde actief onvoldoende is om hun schuldvordering te voldoen, beschikken zij over een verhaal op de legatarissen aan wie het legaat voortijdig werd uitgekeerd (1). (1) Zie concl. OM.

- ERFENISSEN -

Artt. 794, 795, 800 en 802

C.11.0010.N 1 december 2011 AC nr. ...

De erfgenaam die een nalatenschap onder voorrecht van boedelbeschrijving aanvaardt en deze boedelbeschrijving slechts laat opmaken na de wettelijke termijn , kan maar veroordeeld worden als zuiver aanvaardende erfgenaam wanneer hij reeds een daad van erfgenaam heeft verricht of wanneer tegen hem een vonnis bestaat dat in kracht van gewijsde is gegaan en hem als zuiver erfgenaam veroordeelt (1). (1) M. Puelinckx-Coene en J. Verstraete, Overzicht van de rechtspraak, Erfenissen, 1978-1987, (907), 973, nr. 71, en 979, nr. 79.

- ERFENISSEN -

Artt. 804, eerste lid, en 809

C.11.0610.F 25 oktober 2012 AC nr. ...

Wanneer de rechter een beheerder opdraagt de nalatenschap te vereffenen in plaats van de begunstigde erfgenaam, heeft hij alleen de macht om in naam van de nalatenschap in rechte op te treden.

- ERFENISSEN -

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 811 en 813

F.09.0101.N 12 november 2010 AC nr. 670

De rechtshandelingen door de curator verricht ter zake van de onbeheerde nalatenschap, verbinden de erfgerechtigden die nadien opduiken.

- ERFENISSEN -

Artt. 813, 1101, 1108 en 1134

C.10.0206.N 15 april 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de contractpartij die het aanbod van de curator aanvaardt, die aanvaarding verkeerdelijk richt aan de niet langer bevoegde curator, belet niet dat er een overeenkomst tot stand komt met de nalatenschap indien de personen die de nalatenschap op dat moment vertegenwoordigen van de aanvaarding kennis hebben genomen of hiervan redelijkerwijze kennis had kunnen nemen.

- ERFENISSEN -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Artt. 815 en 1315

C.12.0077.N 12 oktober 2012 AC nr. ...

Degene die op grond van artikel 815 Burgerlijk Wetboek de verdeling van een onverdeeldheid vordert dient het bestaan van de onverdeeldheid te bewijzen, minstens aannemelijk te makent (1). (1) Zie W. PINTENS, C. DECLERCK, J. DU MONGH en K. VANWINCKELEN, Familiaal vermogensrecht, Antwerpen, Intersentia, 2010, nr. 2130; P. HOFSTRÖSSLER, De procedure in vereffening-verdeling: enkele aandachtspunten voor de advocaat, in C. CASTELEIN, A. VERBEKE en L. WEYTS (red.), Notariële clausules. Liber Amicorum Professor Johan Verstraete, Antwerpen, Intersentia, 2007, (22) 228; H. DE PAGE, Traité élémentaire de droit civil belge, T. IX, Brussel, Bruylant, 1974, nr. 1076.

- VERDELING -

Artt. 815 en 1446 tot 1469

C.05.0414.F 18 december 2008 AC nr. 744

De rechter die de verdeling heeft bevolen en de daartoe aangewezen notarissen dienen niet noodzakelijk kennis te nemen van alle vorderingen betreffende de eigen goederen van de van goederen gescheiden echtgenoten of ex-echtgenoten waartussen onverdeeldheid bestaat.

- VERDELING -

- NOTARIS -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- ONVERDEELDHEID -

Artt. 819 en 1430, vierde lid

C.05.0368.N 16 maart 2006 AC nr. 157

De regeling in het Burgerlijk en het Gerechtelijk Wetboek van de wijze waarop de vereffening-verdeling van een ontbonden huwelijksvermogensstelsel moet verlopen is niet van openbare orde of dwingend recht.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Allerlei

Vanaf de ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel kunnen de deelgenoten, ook in het raam van een gerechtelijke verdeling, te allen tijde overeenkomen over de wijze waarop de verdeling van de onverdeelde goederen zal geschieden (1). (1) Zie Cass., 26 nov. 2004, AR C.03.0122.N, nr 570 (nalatenschap).

- VERDELING -

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Allerlei

- ONVERDEELDHEID -

Artt. 826 en 827

C.96.0249.N 22 juni 1998 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing waarbij de openbare veiling bevolen wordt van een onroerend goed, op grond van de overweging dat geen verdeling in natura mogelijk is omdat een inbreng nog niet vaststaat, zonder evenwel uit te sluiten dat dergelijke inbreng bij de latere bewerkingen van vereffening en verdeling van de nalatenschap nog zou kunnen vaststaan en evenmin uit te sluiten dat dergelijke belangrijke inbreng de verdeling in natura kan beletten.~

- VERDELING -

Artt. 829, 843, 851, 868 en 869

C.98.0196.F 11 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer een persoon in eigen naam onroerende goederen aangekocht heeft met geld dat hem door zijn ouders is gegeven of met door hen afbetaalde leningen, hebben die giften uitsluitend dat geld of die afbetaalde bedragen en geenszins de onroerende goederen zelf tot voorwerp; daaruit volgt dat, wanneer dergelijke giften in de massa van de nalatenschap ingebracht moeten worden, enkel het geschonken geld of de door de ouders afbetaalde bedragen en geenszins de aangekochte onroerende goederen ingebracht moeten worden.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Wanneer een persoon in eigen naam onroerende goederen aangekocht heeft met geld dat hem door zijn ouders is gegeven of met door hen afbetaalde leningen, hebben die giften uitsluitend dat geld of die afbetaalde bedragen en geenszins de onroerende goederen zelf tot voorwerp; daaruit volgt dat, wanneer dergelijke giften in de massa van de nalatenschap ingebracht moeten worden, enkel het geschonken geld of de door de ouders afbetaalde bedragen en geenszins de aangekochte onroerende goederen ingebracht moeten worden.

- ERFENISSEN -

Artt. 882 en 1167

C.08.0260.F 9 oktober 2009 AC nr. 569

Artikel 882 van het Burgerlijk Wetboek dat de schuldeisers van deelgenoot toestaat, om te beletten dat de verdeling met bedrieglijke benadeling van hun rechten geschiedt, zich ertegen te verzetten dat zij buiten hun aanwezigheid gedaan wordt, geldt tevens voor de handelingen die, aangezien ze een einde maken aan een onverdeeldheid, met verdeling gelijkstaan.

- VERDELING -

C.06.0621.N 15 november 2007 AC nr. 557

Artikel 882 van het Burgerlijk Wetboek, dat het recht van verzet van de schuldeisers tegen een verdeling bepaalt, raakt de openbare orde niet en is niet van dwingend recht (1). (1) Zie Cass., 3 dec. 1999, AR C.96.0121.N, nr. 658, met concl. A.G. De Riemaecker.

- VERDELING -

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

C.96.0121.N 3 december 1999 AC nr. ...

De schuldeisers van een medegerechtigde in een nalatenschap kunnen de pauliaanse vordering bepaald in artikel 1167, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek niet uitoefenen tegen een buiten hen voltrokken verdeling, wanneer zij voordien tegen die verdeling geen verzet hebben gedaan, behalve wanneer de verdeling fictief blijkt of bedrieglijk werd voltrokken teneinde het in artikel 882 Burgerlijk Wetboek bepaalde verzet onmogelijk te maken.

- VERDELING -

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

Artt. 882 en 1430, eerste lid

C.00.0256.N 18 november 2002 AC nr. 610

Artikel 882 van het Burgerlijk Wetboek heeft niet enkel tot doel dat de schuldeisers hun schuld kunnen laten erkennen door de partijen in de verdeling, maar ook dat zij de verdeling zelf kunnen beïnvloeden om te verhinderen dat het onderpand voor hun vordering bedrieglijk zou worden aangetast; die regel geldt ook wanneer de verdeling enkel geldsommen betreft.

- VERDELING -

Een verdeling kan niet worden doorgevoerd zonder de aanwezigheid van de verzetdoende schuldeiser; de gezamenlijke uitvoering van de beslissingen eensdeels van een verdeling die de verzetdoende schuldeiser wel heeft kunnen beïnvloeden en, anderdeels, van een verdeling die die schuldeiser niet heeft kunnen beïnvloeden is materieel onmogelijk (1). (1) Zie Cass., 13 okt. 1997, A.R. nr S.95.0096.F - S.96.0048.F, nr 399; 3 dec. 1999, A.R. nr C.96.0121.N, nr 658.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

Artt. 887 tot 892, en 1079

C.05.0383.N 1 juni 2007 AC nr. 288

De vordering tot vernietiging wegens benadeling voor meer dan een vierde van de verdeling door de bloedverwant in opgaande lijn gemaakt, waarin artikel 1079 van het Burgerlijk Wetboek voorziet, staat gelijk met de in de artikelen 887 tot 892 van dat wetboek bepaalde vordering tot vernietiging van een erfrechtelijke verdeling uitgaande van een mede-erfgenaam die bewijst dat hij voor meer dan een vierde is benadeeld.

- VERDELING -

- VERDELING DOOR BLOEDVERWANTEN IN DE OPGAANDE LIJN [ZIE: 395 SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN] -

Wanneer de verdeling is gespreid over meerdere afzonderlijke akten die een geheel uitmaken en slechts één verdeling inhouden, kan de vordering tot vernietiging van deze verdeling wegens benadeling van meer dan een vierde niet gericht worden tegen slechts één van deze akten nu de grondslag van dergelijke vordering de principiële gelijkheid betreft van de kavels van de deelgenoten, zodat de vernietiging van de verdeling alleen de gehele verdeling kan betreffen.

- VERDELING -

- VERDELING DOOR BLOEDVERWANTEN IN DE OPGAANDE LIJN [ZIE: 395 SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN] -

Artt. 887, tweede lid, en 888, eerste lid

C.09.0036.N 28 januari 2010 AC nr. 67

Een mede-erfgenaam kan wegens benadeling voor meer dan een vierde opkomen tegen een dading die tot doel heeft de onverdeeldheid te doen ophouden (1). (1) Cass., 21 nov. 1946, AC, 1946, 400.

- VERDELING -

- DADING -

Artt. 895 en 909, tweede lid

C.07.0445.N 31 oktober 2008 AC nr. 601

Wanneer de afhankelijkheid waarin de testator zich bevond tegenover beheerders en personeelsleden van rustoorden, rust- en verzorgingstehuizen alsmede van om het even welke collectieve woonstructuur ook voor bejaarden, bestond op het ogenblik dat het testament werd opgemaakt, ook al was de bepaling dat deze personen geen voordeel kunnen genieten van beschikkingen die hij gedurende zijn verblijf aldaar te hunnen behoeve mocht hebben gemaakt, op dit ogenblik nog niet in werking getreden, is de legataris onbekwaam om het legaat te ontvangen wanneer deze bepaling reeds in werking was getreden op het ogenblik van het overlijden van de testator (1). (1) Art. 909, tweede lid, B.W. zoals ingevoegd bij artikel 2, 2°, W. 22 april 2003.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Artt. 895, 901 en 902

C.06.0620.N 10 januari 2008 AC nr. 17

De persoonlijke rechtshandeling van het testeren, die een beschikking uitmaakt voor na het overlijden van de testator en die hem niet benadeelt, wordt niet getroffen door onbekwaamheid, onverminderd de wettelijke mogelijkheden tot betwisting inzake de gezondheid van geest en de mogelijkheid tot het instellen van een vordering tot onbekwaamverklaring.

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Artt. 913 en 920

C.02.0103.N 13 mei 2005 AC nr. 278

Met betrekking tot het recht van de kinderen om, na het openvallen van de nalatenschap van hun ouders, de inkorting te eisen van de schenkingen die het beschikbaar gedeelte van die nalatenschap overschrijden, is het zonder belang dat deze schenkingen zijn gedaan aan een begunstigde die geen erfgenaam is (1). (1) Het O.M. concludeerde ook tot vernietiging, evenwel wegens de in het tweede onderdeel van dit middel aangevoerde schending van het recht van verdediging.

- ERFENISSEN -

Artt. 915bis, § 1, 920 en 922

C.09.0630.F 4 november 2010 AC nr. 655

Wanneer de nalatenschap rechten van blote eigendom bevat, ontstaat over die goederen waarop hij betrekking heeft, ten voordele van de langstlevende echtgenoot, binnen de perken van zijn erfrecht, een vruchtgebruik dat bij het overlijden van de huidige vruchtgebruiker uitwerking zal hebben, indien hij hem overleeft; de omstandigheid dat de blote eigendom van die goederen, ten gevolge van het overlijden, verworven wordt door hun huidige vruchtgebruiker, doet helemaal geen afbreuk aan het recht van vruchtgebruik van de langstlevende echtgenoot.

- ERFENISSEN -

Artt. 948 en 1339

C.05.0071.F 1 maart 2007 AC nr. 118

De regel dat een staat van schatting moet worden gehecht aan de minuut van de schenking van roerende goederen is een formaliteit die verband houdt met het plechtig karakter van de schenking; het verzuim van die formaliteit is een gebrek dat de schenker niet kan verhelpen door enige akte van bevestiging; het heeft tot gevolg dat de schenking, die nietig is naar de vorm, opnieuw moet worden gedaan en dat een latere akte niet kan gelden als schattingsakte (1). (1) De Page, Traité, VIII, "Les libéralités", p. 562, nr 468; Gabriel Marty en Pierre Raynaud, Droit civil, Les successions et les libéralités", p. 374, nr 485.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Artt. 953, 955 en 959

C.06.0263.N 9 februari 2007 AC nr. 78

Een schenking van toekomstige goederen dan wel van tegenwoordige en toekomstige goederen tussen echtgenoten bij huwelijkscontract gedaan kan worden herroepen wegens ondankbaarheid (1). (1) Cass., 13 juni 1912, Pas., 1912, I, 346; zie voetnoot 1 bij Cass., 11 april 1958, Arr. Verbr. 1958, 597; zie ook de rechtspraak: Cass. fr., 1 maart 1977, Bull. Civ. 1977, I, p. 84, nr 109, Journ. Not. & Avoc. 1978, 831; Brussel, 26 juni 1899, Pas., 1900, II, 53; Gent, 26 april 1918, Pas., 1925, II, 73; Luik, 10 juli 1931, Pas., 1932, II, 38; Luik, 12 feb. 1958, Rev. prat. not. b. 1958, 358; Brussel, 25 april 1972, R.W. 1973-74, 379; Bergen, 29 april 1987, Pas., 1987, II, 162; Rb. Brussel, 18 mei 1899, Pas., 1898, II, 232; Rb. Antwerpen, 26 maart 1949, Rec. gén. enr. not., 1958, nr 18.914, p. 284; Rb. Dinant, 21 okt. 1953, J.T., 1953, 637, Rec. gén. enr. not., 1958, nr 18.914, p. 284; Rb. Dinant, 21 okt. 1953, J.T., 1953, 637, Rec. Gén. Enr. not., 1958, nr 19.946, p. 192; en de rechtsleer R. BARBAIXArtikel 959 B.W.", in Comm. Erf. 2005, p. 2-3, nrs 2-3; H. CASMAN, Notarieel familierecht, Gent, Mys & Breesch, 1991, p. 450, nr 1113; Chr. CASTELEINLeidt overspel tot buitenspel? Over het verval van de contractuele erfstelling na vaststelling van overspelige afstamming", T. Not. 2006, p. 380-381, nr 10; P. DELNOYLes donations entre époux", in J.-L. Jeghers(ed.), Les contrats entre époux, Brussel, Bruylant, 1995, p. 136-138, nrs 57-59; R. DEKKERS, Handboek burgerlijk recht, III, Brussel, Bruylant, 1971, p. 569-570, nr 965 en p. 816-817, nrs 1450-1451; H. DE PAGE, Traité élémentaire de droit civil belge, VIII/I, Les libéralités - Les donations, Brussel, Bruylant, 1962, p. 768-769, nrs 662-663 en p. 835, nr 746, B; H. DE PAGE, Traité élementaire de droit civil belge, VIII/2, Les testaments, Brussel, Bruylant, 1962, p. 1788, nr 1644, sub. 9°; L. JOSSERAND, Cours de droit civil positif français, III, Parijs, Sirey, 1930, p. 843, nrs 1624-1625; A. KLUYSKENS, Beginselen van burgerlijk recht, III, De schenkingen en testamenten, Antwerpen, Standaard, 1947, p. 242-243, nr 178; J.-F. MONTREDONArticles 1091-1100 du C.c.", in Juriscl. civ., fasc. 10, 1993, p. 8-9, nrs 37-38; J. PATRIARCHEEpoux survivant héritier, donataire ou légataire - Indignité - Ingratitude - Révocabilité des donations faites par contrat de mariage", Rev. prat. not. b. 1939, 129-137; M. PLANIOL en G. RIPERT, Traité pratique de droit civil français, V, Donations et testaments, Parijs, Librairie générale de droit et de jurisprudence, 1957, p. 636-637, nr 501; M. PUELINCKX-COENE, N. GEELHAND en F. BUYSSENSOverzicht van rechtspraak (1993-1998): Giften", T.P.R. 1999, p. 971, nr 316; W. PINTENS, B. VAN DER MEERSCH en K. VANWINCKELEN, Inleiding tot het familiaal vermogensrecht, Leuven, Universitaire Pers, 2002, p. 559, nr 1184; R.P.D.B., v° Donations et testaments, p. 124, nrs 585 en 590-592; M. VAN QUICKENBORNE, Contractuele erfstelling, in A.P.R., Brussel, Story-Scientia, 1991, p. 280-281, nrs 579-581.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Artt. 962 en 986

C.09.0518.N 21 januari 2011 AC nr. ...

Er is geen enkele wettelijke bepaling die oplegt dat een deskundigenverslag "authentieke kracht" heeft, derwijze de rechter de juistheid van de technische vaststellingen niet meer zou kunnen beoordelen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de niet-ontvankelijkheid van dit onderdeel van het eerste middel (en finaliter tot de verwerping van het cassatieberoep) op grond van eerdere rechtspraak van het Hof in toepassing van artikel 1080 Ger.W. (Cass., 14 mei 2001, AR F.99.0153.F, AC, 2001, nr. 277), doordat de eiseres de schending van artikel 962 Ger.W. opwierp in de versie ervan vóór de wet van 15 mei 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het deskundigenonderzoek (B.S. 22 aug. 2007), terwijl het lid, dat de rechter niet verplicht het advies van de deskundigen te volgen indien het strijdig is met zijn overtuiging, in dat bewuste artikel van later dateert en het artikel 986 Ger.W. betreft in de versie van vóór zijn vervanging door artikel 25 van de wet van 15 mei 2007 (en artikel 36 van de wet van 12 dec. 2009 houdende diverse bepalingen betreffende Justitie, B.S. 15 jan. 2010). Nu noch het oud artikel 986 noch artikel 962 in de versie(s) na de wetswijzigingen als geschonden werden aangeduid, was het O.M. van oordeel dat de in het onderdeel aangehaalde wetsbepaling geen betrekking had op de bewijswaarde van een deskundigenverslag waarvan de miskenning werd aangevoerd.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 970 en 1322

C.98.0400.N 19 januari 2001 AC nr. ...

Een eigenhandig testament heeft slechts bewijswaarde wanneer de echtheid ervan is erkend of bewezen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Artt. 970 en 1323

C.98.0400.N 19 januari 2001 AC nr. ...

Wanneer een wettige erfgenaam een beroep doet op een eigenhandig testament waarin een vroeger authentiek testament wordt herroepen en de door het authentiek testament aangewezen algemene of bijzondere legatarissen verklaren dat zij de handtekening van hun rechtsvoorganger niet kennen, rust de bewijslast en het bewijsrisico nopens de echtheid van het eigenhandig testament op de wettige erfgenaam (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

CAO 12 mei 1997 (KB 22 sept. 1998) gesloten in het Paritair Comité voor de handel in voedingswaren betreffende de eindejaarspremie

Art. 2, § 2

S.02.0052.N 17 maart 2003 AC nr. 172

Uit de bepaling van artikel 2, §2 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst van 12 mei 1997 (K.B. 22 sept. 1998) gesloten in het Paritair Comité voor de handel in voedingswaren, betreffende de eindejaarspremie die wordt toegekend aan werklieden en werksters die niet voldoen aan de voorwaarden van paragraaf 1, maar die ten minste drie jaar ancienniteit hebben in de onderneming en de onderneming vrijwillig verlaten in de loop van het jaar, volgt dat het volstaat dat de werknemer die ten minste drie jaar ancienniteit heeft uit vrije wil de onderneming verlaat ongeacht de wijze waarop dit geschiedt.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO 14 sept. 1983

Artt. 22, 3° en 39

S.01.0182.N 17 maart 2003 AC nr. 170

Het voorwerp van de latere vordering tot verkrijging van de opzeggingsvergoeding en van de in artikel 22, 3°, van de collectieve arbeidsovereenkomst van 14 september 1983 bepaalde forfaitaire vergoeding zijn virtueel begrepen in het voorwerp van de inleidende vordering van eiseres tot verkrijging op grond van artikel 1, § 4, b) negende lid, a van de wet van 10 juni 1952 van de bijzondere ontslagvergoeding van artikel 16 en 17 van de wet van 19 maart 1991, die zowel de schade ingevolge het onregelmatig ontslag, zijnde het ontslag zonder inachtneming van de wettelijk verplichte opzeggingstermijn, als deze ingevolge de miskenning van de bijzondere bescherming van de werknemer, syndicaal afgevaardigde, vergoedt; bijgevolg stuit de dagvaarding vóór het gerecht de verjaring van de latere bij conclusie neergelegde vorderingen (1). (1) Zie Cass., 7 mei 2001, AR S.00.0047.N, nr 258.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

CAO 15 feb. 1993, gesloten in het paritair comité voor de metaal-, machine- en elektrische bouw, betreffende het protocol van nationaal akkoord 1993-1994, die bij art. 2, KB 7 mei 1996, algemeen verbindend is verklaard

Art. 2

S.01.0178.F 10 november 2003 AC nr. 564

Het beding inzake werkzekerheid als bedoeld in de collectieve arbeidsovereenkomst van 15 feb. 1993, die is gesloten in het paritair comité voor de metaal-, machine- en elektrische bouw is een individuele normatieve bepaling van die collectieve arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie de concl. O.M., in Bull. en Pas.; c.a.o. van 15 feb. 1993, B.S. 11 juni 1996, p. 15910.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO 17 mei 1995

Art. 7

S.04.0072.N 7 februari 2005 AC nr. 72

Zolang de bruggepensioneerde het brugpensioen, toegekend op grond van de collectieve arbeidsovereenkomst van 17 mei 1995, gesloten in het Paritair Comité voor voedingsnijverheid blijft genieten, blijft het sociaal fonds ertoe gehouden de wettelijk bepaalde financiële lasten te dragen van de capitatieve maandelijkse bijdragen verschuldigd ingevolge de toekenning van dit brugpensioen.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Art. 9

S.04.0072.N 7 februari 2005 AC nr. 72

Het recht op een brugpensioen dat is toegekend krachtens de collectieve arbeidsovereenkomst van 17 mei 1995, gesloten in het Paritair Comité voor voedingsnijverheid blijft ook na het verstrijken van de bepaalde duur waarvoor deze collectieve arbeidsovereenkomst is gesloten, behouden tot de bruggepensioneerde de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO 18 maart 1993, gesloten in het Paritair comité van het bouwbedrijf betreffende de arbeidsvoorwaarden algemeen verbindend verklaard bij KB 18 jan. 1995

Artt. 23 en 24

S.03.0024.N 20 oktober 2003 AC nr. 513

De bijzondere loontoeslag ingevolge werken bij de uitvoering waarvan de arbeiders gevoelens van onzekerheid, vrees, onrust kunnen ondervinden alsmede bij het uitvoeren van ongezonde werken is alleen maar verschuldigd voor de tijd waarin de bedoelde werken effectief worden uitgevoerd.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO 2 juli 2007, gesloten in de paritaire commissie voor de banken, bindend verklaard bij KB van 19 maart 2008

Art. 2, § 2

S.12.0008.F 18 november 2013 AC nr. ...

Artikel 2, §2, van de collectieve arbeidsovereenkomst van 2 juli 2007 houdende bepalingen inzake werkgelegenheid in de banksector afgesloten in de paritaire commissie voor de banken, bindend verklaard bij KB van 19 maart 2008, art. 2, §2, dat de werkzekerheid betreft van de werknemer op wie het van toepassing is, schrijft voor dat de uitnodiging van de werknemer tot het onderhoud de beslissing van de werkgever tot ontslag moet voorafgaan; het volstaat niet dat zij geschiedt vóór het ontslag aangezien zij de handeling is waardoor de werkgever aan de werknemer ter kennis brengt dat hij de arbeidsovereenkomst wil beëindigen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen

Art. 2, §§ 2 en 3

S.12.0008.F 18 november 2013 AC nr. ...

Onder het lopende loon, in de zin van artikel 2, §3, van de collectieve arbeidsovereenkomst van 2 juli 2007 die de betaling van een forfaitaire vergoeding voorschrijft bij niet-naleving, door de werkgever, van de procedure bepaald in artikel 2, §2, wordt de vergoeding verstaan die verschuldigd is als tegenprestatie voor de arbeid in uitvoering van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

CAO 20 april 1978 - KB 8 sept. 1978. P.C. Notarisbedienden - arbeids- en loonvoorwaarden

Art. 22

S.93.0091.N 5 december 1994 AC nr. ...

De notaris die wegens het hem opgelegde beroepsuitoefeningsverbod zijn gezag niet kan laten gelden betreffende de opdrachten die hij wettelijk niet verder kan aannemen of uitvoeren, behoudt niettemin zijn hoedanigheid van werkgever. ~

- NOTARIS -

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

CAO 22 juni 2005, gesloten in het Paritair Comité voor de binnenscheepvaart, tot wijziging van de CAO carenzdag en opzeggingstermijn van 23 juni 2003 algemeen verbindend verklaard bij KB 12 dec. 2005

Art. 2, eerste lid

S.11.0041.N 18 juni 2012 AC nr. ...

Uit de artikelen 29, §3, 1° en 29ter van de wet van 1 april 1936 van de Arbeidsovereenkomstenwet Binnenschippers volgt dat een beding dat de werkgever ertoe verplicht een langere opzeggingstermijn in acht te nemen dan is bepaald in artikel 29, §3 van deze wet niet in strijd is met voormelde wetsbepalingen. Artikel 3, eerste lid van de CAO van 23 juni 2003, gesloten in het paritair comité voor de binnenscheepvaart en artikel 2, eerste lid van de CAO van 22 juni 2005, gesloten in het paritair comité voor de binnenscheepvaart, die de door de werkgever in acht te nemen opzeggingstermijn verlengen, zijn aldus niet in strijd met voormelde bepalingen van de Arbeidsovereenkomstenwet Binnenschippers.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO 22 mei 1990, verbindend verklaard bij KB 21 dec. 1990

Art. 6

S.04.0138.F 23 mei 2005 AC nr. 291

In geval van afdanking na de proeftijd van een bediende die voor onbepaalde tijd is aangenomen in een onderneming die onder toepassing valt van het paritair comité voor de levensmiddelenbedrijven met talrijke bijhuizen, wordt de syndicale afvaardiging gelijktijdig met het overhandigen van het ontslag ingelicht, indien het ontslag is gegeven wegens dringende reden; het feit dat de werkgever zijn informatieplicht niet naleeft tast de regelmatigheid van de opzegging niet aan (1).
(1) K.B. van 21 dec. 1990 dat de collectieve arbeidsovereenkomst van 22 mei 1990 gesloten in het paritair comité voor de levensmiddelenbedrijven met talrijke bijhuizen, betreffende de tewerkstelling verbindend verklaart, B.S. 1 feb. 1991, p. 2046.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO 23 juni 2003, gesloten in het Paritair Comité voor de binnenscheepvaart, betreffende de carenzdag en de opzeggingstermijnen algemeen verbindend wordt verklaard bij KB 4 mei 2004

Art. 3, eerste lid

S.11.0041.N 18 juni 2012 AC nr. ...

Uit de artikelen 29, §3, 1° en 29ter van de wet van 1 april 1936 van de Arbeidsovereenkomstenwet Binnenschippers volgt dat een beding dat de werkgever ertoe verplicht een langere opzeggingstermijn in acht te nemen dan is bepaald in artikel 29, §3 van deze wet niet in strijd is met voormelde wetsbepalingen. Artikel 3, eerste lid van de CAO van 23 juni 2003, gesloten in het paritair comité voor de binnenscheepvaart en artikel 2, eerste lid van de CAO van 22 juni 2005, gesloten in het paritair comité voor de binnenscheepvaart, die de door de werkgever in acht te nemen opzeggingstermijn verlengen, zijn aldus niet in strijd met voormelde bepalingen van de Arbeidsovereenkomstenwet Binnenschippers.

- *COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST* -

CAO 28 feb. 1977, verbindend verklaard bij KB 16 nov. 1977

Artt. 1, 2 en 17.c

S.95.0138.F 2 december 1996 AC nr. ...

Het personeel van de nationale maatschappij van buurtspoorwegen viel niet onder het toepassingsgebied van de in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve arbeidsovereenkomst nr. 5 van 24 mei 1971 betreffende het statuut van de syndicale afvaardiging van het personeel der ondernemingen, en evenmin onder de in het Paritair Comité voor het vervoer gesloten collectieve arbeidsovereenkomst van 28 feb. 1977 betreffende het statuut van de vakbondsafvaardigingen in de vervoerondernemingen van openbare en speciale autobusdiensten en autocardiensten, die algemeen verbindend werd verklaard bij K.B. 16 nov. 1977.

- OPENBAAR VERVOER -

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO 30 juni 1980 - KB 3 april 1981, P.C. nr 124, Bouwbedrijf betreffende de arbeidsvoorwaarden

Art. 11

S.95.0106.N 15 april 1996 AC nr. ...

De arbeidsgerechten zijn bevoegd om, op vordering van de werknemer de wettigheid te toetsen van het beoordelingsrecht van de werkgever zoals dat is vastgelegd bij artikel 11 van de in het paritair comité voor het bouwbedrijf gesloten en bij K.B. 3 april 1981 algemeen verbindend verklaarde CAO betreffende de arbeidsvoorwaarden toepasselijk in de ondernemingen die onder dat comité ressorteren.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO 30 juni 1980, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf, betreffende het statuut van de syndicale afvaardigingen, algemeen bindend verklaard bij KB 6 okt. 1980

Art. 17

S.12.0128.F 8 april 2013 AC nr. ...

Het arrest verantwoordt zijn beslissing naar recht om zelfs bij collectief ontslag, de bepalingen van de collectieve arbeidsovereenkomst van 30 juni 1980 op de vakbondsafgevaardigden toe te passen, aangezien blijkt uit de feitelijke overwegingen, die het in aanmerking neemt, dat het risico op discriminatie door de werkgever onder de ontslagen werknemers niet is afgewend.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

- VAKBONDSAFVAARDIGING -

CAO 30 nov. 1990, gesloten in het paritair comité voor het drukkerij-, grafische kunst- en dagbladbedrijf met betrekking tot de collectieve overeenkomst en algemeen verbindend verklaard bij KB 14 sept. 1992

Artt. 2 en 12

S.03.0011.F 12 januari 2004 AC nr. 14

Onder het minimumloon waarop de werknemers van het drukkerij-, grafische kunst- en dagbladbedrijf aanspraak kunnen maken moet worden verstaan de tegenprestatie voor arbeid van zevendertig uur per week.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO 4 juli 2001, gesloten in het Paritair Comité voor het garagebedrijf, betreffende de gloegenpremie, algemeen verbindend verklaard bij KB 17 sept. 2005

Art. 3

S.11.0043.N 30 januari 2012 AC nr. ...

Met “loon” respectievelijk “basisloon” in de zin van artikel 2 CAO van 26 juli 1999 en artikel 3 CAO van 4 juli 2001 wordt, bij gebrek aan definitie, nadere precisering of tegenaanwijzing volgend uit de ontstaansgeschiedenis van die bepalingen, het loon in zijn gewone arbeidsrechtelijke betekenis bedoeld, namelijk het werkelijk betaalde loon.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

- LOON - Allerlei

CAO 6 juni 1997, KB 11 okt. 1999 P.C. nr 215

Artt. 4, 8 en 14

S.00.0174.N 2 april 2001 AC nr. ...

Artikel 8 van de C.A.O. van 6 juni 1997, P.C. nr 215, hanteert een eigen onderscheid in leeftijd van de handelsvertegenwoordigers waaruit volgt dat de schaalverhogingen in functie van de leeftijd niet gelden voor de handelsvertegenwoordigers.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO 9 nov. 1987, algemeen verbindend verklaard bij KB 30 maart 1988

Art. 4, tweede lid, 3°

S.10.0048.F 20 februari 2012 AC nr. ...

De rechter die oordeelt dat het ontslag van de werknemer gegrond is op zijn handelwijze, d.w.z. een positieve of negatieve houding die hem ten laste kan worden gelegd, zonder dat die handelwijze als foutief moet kunnen worden aangemerkt, beslist wettig dat de in artikel 4 van de collectieve arbeidsovereenkomst van 9 november 1987 bedoelde procedures en maatregelen van toepassing zijn op die werknemer.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Artt. 4 en 15

S.10.0048.F 20 februari 2012 AC nr. ...

De vergoeding voor vastheid van betrekking en de beschermingsvergoeding van de personeelsafgevaardigde en van de kandidaat-personeelsafgevaardigde kunnen worden gecumuleerd wanneer de voorwaarden voor de toekenning van elk van die vergoedingen vervuld zijn; de cumulatie van die vergoedingen vormt geen verboden voordeel in de zin van de wet van 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

CAO 9 nov. 1987, na de wijziging bij art. 6 CAO 31 mei 1989, algemeen bindend verklaard bij KB 5 okt. 1989

Art. 15

S.95.0029.N 30 juni 1997 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank die kennis neemt zowel van geschillen inzake arbeidsovereenkomsten als van de individuele geschillen betreffende de toepassing van de collectieve arbeidsovereenkomsten is bevoegd om op vordering van de werknemer die ontslagen wordt om dringende reden na te gaan of hij al dan niet recht heeft op de forfaitaire beschermingsvergoeding bepaald bij artikel 15 van de CAO van 9 nov. 1987, gesloten in het paritair comité voor het verzekeringswezen, betreffende de vastheid van betrekking en of de in artt. 4 en 5 van deze CAO bepaalde procedures zijn vervuld.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO 9 nov. 1987, Paritair comité verzekeringswezen, KB 30 maart 1988 betreffende de vastheid van betrekking

Art. 4, b, tweede lid, 3°

S.00.0037.N 22 januari 2001 AC nr. ...

Wanneer er geen syndicale of personeelsafvaardiging in de onderneming bestaat, is de werkgever niet gehouden inlichtingen te verstrekken aangaande de afdanking wegens feiten die de werknemer ten laste kunnen worden gelegd als gevolg van zijn handelswijze.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

S.95.0059.N 29 april 1996 AC nr. ...

De werkgever die het voornemen heeft een werknemer te ontslaan in een geval als bedoeld in artikel 4, b, 2e lid, 3° van de in het paritair comité voor het verzekeringswezen gesloten en bij K.B. van 30 maart 1988 algemeen verbindend verklaarde C.A.O. van 9 nov. 1987 betreffende de vastheid van betrekking, is vrijgesteld van de verplichting de syndicale afvaardiging dienaangaande in te lichten, wanneer de werknemer zich schriftelijk heeft verzet tegen het verstrekken van inlichtingen aan de syndicale afvaardiging.~

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Artt. 4 en 5

S.95.0029.N 30 juni 1997 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank die kennis neemt zowel van geschillen inzake arbeidsovereenkomsten als van de individuele geschillen betreffende de toepassing van de collectieve arbeidsovereenkomsten is bevoegd om op vordering van de werknemer die ontslagen wordt om dringende reden na te gaan of hij al dan niet recht heeft op de forfaitaire beschermingsvergoeding bepaald bij artikel 15 van de CAO van 9 nov. 1987, gesloten in het paritair comité voor het verzekeringswezen, betreffende de vastheid van betrekking en of de in artt. 4 en 5 van deze CAO bepaalde procedures zijn vervuld.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Artt. 4, b, tweede lid, 2°, en 15

S.94.0088.F 6 februari 1995 AC nr. ...

In ondernemingen die ressorteren onder het Paritair comité voor het verzekeringswezen, onderstelt de naleving van de procedure van artikel 4,b, tweede lid, 2°, C.A.O. van 9 nov. 1987 betreffende de vastheid van betrekking, die algemeen verbindend is verklaard bij K.B. van 30 maart 1988, noodzakelijk dat de twee in lid 3 en 4 van artikel 35 Arbeidsovereenkomstenwet gestelde termijnen in acht zijn genomen en, in geval van ontslag zonder dat de in voormeld artikel 4, bepaalde procedure is nageleefd, is de werkgever verplicht aan de werknemer een forfaitaire vergoeding uit te betalen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Artt. 5 en 15

S.97.0140.F 19 april 1999 AC nr. ...

De forfaitaire vergoeding van vastheid van betrekking, die de verzekeringsinstelling als boete moet betalen aan de om economische of technische redenen ontslagen werknemer, is niet verschuldigd wegens het ontbreken van economische of technische redenen, maar wel omdat de werknemer is ontslagen zonder dat de verzekeringsinstelling de voorgeschreven procedures heeft nageleefd.

CAO nr 17 van 19 dec. 1974, algemeen verbindend verklaard bij KB 16 jan. 1975

Art. 4

S.96.0089.N 12 mei 1997 AC nr. ...

Een oudere werknemer die ontslagen wordt en het brugpensioenstelsel aanvaardt, treedt tot dit stelsel toe, totdat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, zodat hij in beginsel de arbeidsmarkt definitief verlaat.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Artt. 3, 4 en 9, eerste lid

S.99.0090.F 21 oktober 2002 AC nr. 554

In geval van ontslag om een dringende reden die wordt betwist, is het niet vereist dat de rechtsvordering van de werknemer die ertoe strekt een aanvullende vergoeding te verkrijgen met toepassing van de in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve arbeidsovereenkomst nr. 17 van 19 december 1974 die algemeen verbindend verklaard is bij het koninklijk besluit van 16 januari 1975, wordt ingesteld binnen de termijn van één jaar na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie cass. 21 juni 1993, AR 8283, nr. 295.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

Wanneer een compensatoire opzeggingsvergoeding wordt toegekend aan de om een dringende reden ontslagen werknemer, ontstaat zijn recht op de aanvullende vergoeding waarvan sprake is in artikel 4 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 17 van 19 december 1974, die gesloten is in de Nationale Arbeidsraad en algemeen verbindend verklaard is bij het koninklijk besluit van 16 januari 1975, pas bij het verstrijken van de termijn die door de compensatoire vergoeding gedekt is (1). (1) Zie cass. 21 juni 1993, AR 8283, nr. 295.

- ARBEIDSVOORZIENING - Brugpensioen

CAO nr 32bis van 7 juni 1985, algemeen verbindend verklaard bij KB 25 juli 1985

Art. 7

S.10.0002.F 13 september 2010 AC nr. 515

Wanneer de overdracht betrekking heeft op een gedeelte van een onderneming, worden de rechten en verplichtingen die voor de vervreemder voortvloeien uit alle op het tijdstip van de overdracht bestaande arbeidsovereenkomsten met de werknemers die, voor het vervullen van hun taak, tewerkgesteld waren bij het overgedragen gedeelte van de onderneming, overeenkomstig artikel 3, paragraaf 1, eerste lid, van de richtlijn 2001/23/EG en artikel 7 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis, van rechtswege overgedragen aan de verkrijger, alleen op grond van de overdracht en niettegenstaande het feit dat de vervreemder of de verkrijger het anders wensen.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

S.03.0122.N 9 januari 2006 AC nr. 23

Wanneer voordeeltoekenningen bestaande uit loonbestanddelen vóór de overdracht van de onderneming of een gedeelte ervan aan een werknemer van de onderneming gebeuren - niet door de werkgever-vervreemder maar door een derde die ten aanzien van de werknemer niet de hoedanigheid heeft die de werkgever had - dient de rechter vast te stellen dat de last van het voordeel door de werkgever-vervreemder werd gedragen zij het dat de toekenning ervan door de tussenkomst van een derde gebeurde.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

S.02.0117.N 19 mei 2003 AC nr. 305

Het recht op een tijdelijke vermindering van de werkgeversbijdragen voor sociale zekerheid, dat de werkgever, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VII van de Programmawet van 30 december 1988, kan laten gelden jegens de overheid uit hoofde van de nieuwe indienstneming van een werknemer, betreft geen recht in de arbeidsrechtelijke verhouding tussen de werkgever en de werknemer, voortvloeiend uit de arbeidsovereenkomst; het recht op een tijdelijke vermindering van de werkgeversbijdragen dat de vervreemder op het ogenblik van de overdracht van de onderneming genoot gaat niet over op de verkrijger.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 1, 2 en 6

S.04.0106.N 6 december 2004 AC nr. 592

Het begrip "overgang van onderneming" dat niet nader is omschreven in artikel 21, § 10 van de wet van 20 september 1948 stemt overeen met het begrip overgang van onderneming in de CAO nr 32bis N.A.R. 7 juni 1985; voor een overgang of een gedeelte van een overgang van onderneming is vereist dat de overgang plaats vindt tussen de natuurlijke of de rechtspersoon die de vroegere werkgever was en de natuurlijke of rechtspersoon die ingevolge de overdracht de nieuwe werkgever is van de betrokken werknemers.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Artt. 1.1° en 7

S.97.0006.N 20 oktober 1997 AC nr. ...

De verplichting tot betaling van schadevergoeding, gevorderd op grond van het misdrijf "niet-betaling van het verschuldigd loon", betrekking hebbend op de periode voor de overdracht van de onderneming, maakt geen verplichting uit voortvloeiend uit de arbeidsovereenkomst of de arbeidsrelatie die op de overnemer van de onderneming overgaat.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

Artt. 11 e.v.

S.98.0076.N 22 februari 1999 AC nr. ...

Het rechtsbegrip "sluiting van onderneming" wordt niet miskend door de rechters, die beslissen dat er sluiting van onderneming was, wat de curator toeliet tot het ontslag over te gaan van de beschermde werknemers zonder voorafgaande erkenning door de arbeidsrechtbank van het bestaan van de technische of economische redenen die het ontslag van personeelsleden verantwoorden, op grond van de vaststelling dat de curator gemachtigd werd door de rechtbank van koophandel de activiteiten gedurende een bepaalde tijd verder te zetten en die vervolgens oordelen dat de overname van een deel van de activa door een derde de stopzetting van de activiteiten in de zin van artikel 1, § 2, 6° Wet 19 maart 1991 tot gevolg had, waardoor de curator verplicht werd alle werknemers af te danken, en dat het feit dat de activiteiten door een derde werden voortgezet en hierbij een groot deel van het personeel waaronder ook beschermde werknemers werden in dienst genomen hieraan gee afbreuk doet.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

---

In beginsel impliceert een vonnis tot faillietverklaring de onmiddellijke stopzetting van alle handelsverrichtingen; wanneer de rechter-commissaris op grond van artikel 477 Faillissementswet een beperkte voortzetting toelaat of de rechtbank van koophandel op grond van artikel 475 van die wet de voortzetting van de handelsactiviteit beveelt, impliceert het bereiken van het einde van de periode van de voortzetting, in beginsel meteen ook dat de activiteit van de gefailleerde wordt stopgezet en dat de curator ingevolge die rechterlijke beslissingen de nog lopende arbeidsovereenkomsten moet beëindigen; de omstandigheid dat het actief wordt verkocht aan een derde die ook een deel van de economische activiteit voortzet sluit niet uit dat de activiteit van de gefailleerde wordt stopgezet in de zin van artikel 1, § 2, van de wet van 19 maart 1991, onverminderd de rechten die de werknemer op grond van de collectieve arbeidsovereenkomst 32bis zou kunnen doen gelden.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 6 en 7

S.09.0087.F 11 oktober 2010 AC nr. 586

Krachtens artikel 3, §1, eerste lid, van de Richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan, en de artikelen 6 en 7 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis, valt het tijdstip van de overgang samen met het tijdstip waarop de hoedanigheid van het voor de overgedragen entiteit verantwoordelijke ondernemingshoofd van de vervreemder op de verkrijger overgaat; de datum waarop de verkoop van de activa, vóór een faillissement, van de vervreemder aan de verkrijger is voltrokken, is niet de datum waarop de hoedanigheid van verantwoordelijke voor de overgedragen entiteit is overgegaan.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Artt. 7 en 8

S.96.0035.F 17 februari 1997 AC nr. ...

Op zichzelf heeft de overname van de verplichting tot betaling van de opzeggingsvergoeding, krachtens de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis, gesloten op 7 juni 1985 in de Nationale Arbeidsraad,@@ CCC betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij wijziging van werkgever ingevolge de overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst en tot regeling van de rechten van de werknemers die overgenomen worden bij overname van activa na faillissement of gerechtelijk akkoord door boedelafstand, verbindend verklaard bij K.B. 25 juli 1985, niet tot gevolg dat de niet-uitvoering van die verplichting een overtreding van de C.A.O. vormt.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO nr 35 gesloten op 27 feb. 1981

Art. 1

S.98.0057.N 31 mei 1999 AC nr. ...

De deeltijdse arbeid is de arbeid die regelmatig en vrijwillig gedurende een kortere periode dan de normale periode wordt verricht en die te onderscheiden is van occasionele arbeid, seizoenarbeid en tijdelijke arbeid.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO nr 58 van 7 juli 1994 tot vervanging van de CAO nr 47 van 18 dec. 1990 betreffende de na te leven procedure en de duur van de tijdelijke arbeid, algemeen verbindend verklaard bij KB 23 sept. 1994

Art. 9

S.07.0043.N 1 december 2008 AC nr. 683

Wanneer evenwel wordt vastgesteld dat de uitzendkracht tewerkgesteld wordt voor een niet in het kader van uitzendarbeid toegelaten tijdelijke arbeid, is de overeenkomst voor uitzendarbeid overeenkomstig artikel 31,§ 2 van de Uitzendarbeidswet, die van openbare orde is, nietig vanaf de verboden terbeschikkingstelling, zodat vanaf dat ogenblik de overeenkomst tussen uitzendkracht en het uitzendbureau van rechtswege eindigt, zoals ook bepaald in artikel 9 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr.58, op 7 juli 1994 gesloten in de nationale Arbeidsraad, en vanaf dat ogenblik de gebruiker en de werkkracht overeenkomstig artikel 31,§ 3 worden beschouwd als zijnde verbonden door een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, met evenwel een mogelijkheid tot onmiddellijke beëindiging door de werkkracht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ARBEID - Algemeen

CAO nr 68 van 16 juni 1998, verbindend verklaart bij KB 20 sept. 1998

Art. 9, § 1

P.04.0603.F 9 juni 2004 AC nr. 314

De werkgever moet, voorafgaandelijk en bij het opstarten van camerabewaking op de werkplaats, de werknemers over alle aspecten van die bewaking informatie verschaffen; het gebrek aan voorafgaande mededeling leidt tot onwettigheid van de aangewende wijze van bewijsvoering (1). (1) Zie Cass., 27 feb. 2001, AR P.99.0706.N, nr 117, arrest waarnaar de andersluidende conclusie verwijst.

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

CAO nr 77bis van de Nationale Arbeidsraad 19 dec. 2001, tot vervanging van de CAO nr 77 van 14 feb. 2001 tot invoering stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking

Art. 11

S.06.0044.N 19 maart 2007 AC nr. 147

Met het commentaar bij artikel 11, C.A.O. nr 77bis geven de opstellers van de collectieve arbeidsovereenkomst aan dat de in artikel 7, 2° van deze C.A.O. vereiste tewerkstelling in een voltijdse arbeidsregeling een periode is die zich uitstrekt vóór deze van de loopbaanvermindering en die, in zoverre de periode van het ouderschapsverlof zich situeert binnen de twaalf maanden vóór de aanvang tot loopbaanvermindering, te vermeerderen is met de laatste twaalf maanden van tewerkstelling.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

Art. 20, §§ 2, 3, en 4, eerste lid

S.07.0049.N 14 januari 2008 AC nr. 25

Uit artikel 20, §§ 2, 3 en 4, eerste lid van CAO nr.77bis, volgt dat wanneer de werknemer de in artikel 20,§ 4 van deze CAO bedoelde bijzondere vergoeding vordert, de werkgever die in de periode waarin het bij artikel 20,§ 2 van voormelde CAO bedoelde ontslagverbod gold, de dienstbetrekking van de werknemer die het recht op tijdskrediet heeft uitgeoefend, eenzijdig heeft beëindigd, dient te bewijzen dat hij de arbeidsovereenkomst heeft beëindigd om een dringende reden of om een reden waarvan de aard en de oorsprong vreemd zijn aan de schorsing van de arbeidsovereenkomst wegens de uitoefening van het recht op tijdskrediet(1). (1) Artikel 20, §§ 2, 3 en 4 eerste lid van CAO nr.77bis van 19 december 2001, gesloten in de Nationale Arbeidsraad, tot vervanging van de collectieve arbeidsovereenkomst nr.77 van 14 februari 2001 tot invoering van een stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

Art. 8, tweede lid

S.06.0044.N 19 maart 2007 AC nr. 147

Artikel 8, tweede lid, C.A.O. nr 77bis houdt in dat de werknemers hun recht op een loopbaanvermindering kunnen uitoefenen gedurende vijf jaar in hun loopbaan, ongeacht de perioden van vermindering van arbeidsprestaties met minder dan een tweede ingevolge een recht op ouderschapsverlof in het kader van de onderbreking van de beroepsloopbaan; daarbij wordt geen onderscheid gemaakt naargelang het ouderschapsverlof wordt genoten tijdens een periode van loopbaanvermindering dan wel daarbuiten.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

CAO nr. 1bis gesloten op 21 dec. 1978 in de Nationale Arbeidsraad tot aanpassing van de CAO nr. 1 van 12 feb. 1970 betreffende het afwijkingsbeding van niet-mededinging van de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten

Art. 3

S.99.0149.N 3 april 2000 AC nr. ...

In de ondernemingen die een internationaal actieveld hebben of belangrijke economische of technische of financiële belangen hebben op de internationale markten of over een eigen dienst van onderzoek beschikken kunnen de modaliteiten van het afwijkingsbeding van niet mededinging tussen werkgever en werknemer bij individuele overeenkomst worden toegelaten en kan worden afgeweken van de voorwaarde dat het concurrentiebeding geografisch beperkt moet blijven tot de plaatsen waar de werkman/bediende de werkgever werkelijk concurrentie kan aandoen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

CAO nr. 32bis van 7 juni 1985, algemeen verbindend verklaard bij KB 25 juli 1985

Art. 9

S.10.0116.N 29 april 2013 AC nr. ...

Het ontslag dat gegeven wordt in strijd met het in artikel 4.1 Richtlijn 2001/23/EG en cao nr. 32bis bepaalde ontslagverbod berust niet op de noodwendigheden inzake de werking van de onderneming de instelling, of de dienst in de zin van artikel 63, eerste lid arbeidsovereenkomstenwet (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

Artikel 6, tweede lid

S.11.0132.N 28 januari 2013 AC nr. ...

Om te spreken van een overgang van onderneming, in de zin van artikel 6, tweede lid van de CAO 32bis en artikel 1.1.b) van de Richtlijn 2001/23/EG, is het niet vereist dat de overnemer de bedoeling heeft om de overgenomen economische activiteit op een duurzame wijze verder te zetten; deze vereiste zou het mogelijk maken dat, door de wil van de verkrijger, in ongunstige zin zou kunnen worden afgeweken van de bescherming die de richtlijn de werknemers biedt (1). (1) Zie conclusies O.M.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Artt. 1 en 6, § 1

S.07.0031.F 16 september 2013 AC nr. ...

Het Hof van Justitie van de Europese Unie legt artikel 1, van de richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 aldus uit dat de ontstentenis van een band door overeenkomst tussen de vervreemder en de verkrijger de hypothese van een overgang, als bedoeld in de richtlijn, niet kan uitsluiten, zodat de richtlijn toepasselijk is als een overgang plaatsvindt bij twee opeenvolgende overeenkomsten, gesloten tussen de vervreemder en de verkrijger met een andere zelfde persoon; de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis van 7 juni 1985 vat het begrip overgang krachtens overeenkomst, waarmee zij het toepassingsgebied bepaalt, niet anders op (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO nr. 62 van 6 feb. 1996

Art. 29, eerste en tweede lid

S.10.0149.N 18 juni 2012 AC nr. ...

Nu uit artikel 9 van de wet van 23 april 1998 volgt dat de bijzondere ontslagbescherming voortspruitend uit het lidmaatschap in de Europese ondernemingsraad een einde neemt op de dag waarop het mandaat een einde neemt en uit artikel 29, eerste en tweede lid CAO nr. 62 volgt dat personeelsafgevaardigden in een Europese ondernemingsraad in de regel niet worden verkozen op een lijst van kandidaten, maar aangewezen worden door en onder de werknemersvertegenwoordigers in de Belgische ondernemingsraad, is er na het einde van het mandaat als lid van de Europese ondernemingsraad, geen grond voor een verdere ontslagbescherming voortspruitend uit het lidmaatschap in de Europese ondernemingsraad, die gerechtvaardigd zou zijn door de risico's die een kandidaat bij sociale verkiezingen gedurende een bepaalde periode loopt.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 45

S.10.0149.N 18 juni 2012 AC nr. ...

Artikel 10 Richtlijn 94/45/EG en artikel 45 CAO nr. 62 hebben betrekking op de bescherming van de leden van de Europese ondernemingsraad bij het verrichten van hun taak en niet op de wijze waarop hun mandaat een einde neemt.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

CAO van 19 april 1999 betreffende het nationaal akkoord, 1999-2000, P.C. metaal-, machine-, en elektrische bouw, KB 29 jan. 2002

Artt. 2.1, 1, 2 en 5

S.03.0110.N 24 juni 2004 AC nr. 356

Een faillissementsvonnis sluit in de regel uit dat de curator zou verplicht worden ten aanzien van de werknemers specifieke bij een collectieve arbeidsovereenkomst overeengekomen maatregelen te nemen met het oog op het behoud van de werkgelegenheid en een inlichting- en overlegprocedure in dit verband na te leven die bijkomende beperkingen oplegt aan de wijze waarop de wet bepaalt dat de curator zijn opdracht moet vervullen; dergelijke maatregelen en procedure in geval van faillissement kunnen niet bijdragen tot de beoogde werkzekerheid en zijn in strijd met de dwingende wetsbepalingen die omschrijven op welke wijze de curator de boedel moet beheren.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

CAO van 26 juli 1999, gesloten in het Paritair Comité voor het garagebedrijf, betreffende de ploegenpremie, in uitvoering van artikel 4.5 van het nationaal akkoord 1999-2000 van 27 april 1999

Art. 2

S.11.0043.N 30 januari 2012 AC nr. ...

Met “loon” respectievelijk “basisloon” in de zin van artikel 2 CAO van 26 juli 1999 en artikel 3 CAO van 4 juli 2001 wordt, bij gebrek aan definitie, nadere precisering of tegenaanwijzing volgend uit de ontstaansgeschiedenis van die bepalingen, het loon in zijn gewone arbeidsrechtelijke betekenis bedoeld, namelijk het werkelijk betaalde loon.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

- LOON - Allerlei

Artt. 113, 114, 115, 116, 1e lid, en 117, 1e, 2e en 3e lid

C.12.0575.F 13 juni 2014 AC nr. ...

De huisartsenkringen ontlenen aan de reglementaire bepalingen geenszins het recht de daartoe toegetreden geneesheren te verplichten aan de wachtdiensten deel te nemen, maar treffen daarin slechts de grondslag aan voor hun eigen verplichting om wachtdiensten te organiseren onder het toezicht van de bevoegde provinciale geneeskundige commissie.

- ARTS -

Hoewel de huisartsen wettelijk verplicht zijn de continuïteit van de verzorging van hun patiënten te verzekeren, hebben zij evenwel slechts de deontologische plicht aan wachtdiensten deel te nemen, waarvoor zij aan de tuchtrechtelijke instanties verantwoording verschuldigd zijn.

- ARTS -

Communautair Douanewetboek

Art. 215

P.00.1281.N 19 februari 2002 AC nr. 118

Indien goederen die op een bepaalde plaats onder een transitregeling zijn geplaatst niet, onder voorlegging van het document T1, aan het kantoor van bestemming door overlegging van de wettelijk voorgeschreven stukken zijn aangebracht, is de niet-aanzuivering van het document bij het kantoor van uitreiking op die plaats strafbaar gesteld en ontstaat de douaneschuld tevens daar (1). (1) Artikel 215 Communautair Douanewetboek is met betrekking tot de plaats waar de douaneschuld ontstaat intussen gewijzigd bij artikel 1, 7 Verord. (EG) nr 955/1999, Pb. L 119, 7 mei 1999, in werking getreden op 10 mei 1999.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 220.2, b

F.07.0098.N 12 november 2009 AC nr. 655

Van "een vergissing van de douaneautoriteiten zelf" welke recht geeft op niet-navordering in de zin van artikel 5, tweede lid, van de E.G.-verordening nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 en van artikel 220.2, b), van het Communautair Douanewetboek, is geen sprake wanneer die autoriteiten zijn misleid met betrekking tot de oorsprong van de goederen door onjuiste verklaringen waarvan zij de geldigheid niet moeten controleren of beoordelen; enkel de vergissingen die aan een actieve gedraging van de bevoegde autoriteiten zijn toe te schrijven, kunnen recht geven op niet-navordering omdat zij in dit geval zelf een rechtmatig vertrouwen hebben gewekt; het feit dat een exporteur een onjuiste aangifte voorlegt aan de bevoegde overheid sluit weliswaar niet noodzakelijk uit dat de overheid een actieve vergissing heeft begaan, maar deze voorwaarde kan niet vervuld worden geacht en er ontstaat derhalve geen recht op niet-navordering, wanneer de bevoegde autoriteiten klaarblijkelijk niet wisten noch moesten weten dat de door de exporteur gegeven informatie onjuist was (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.; in deze zaak heeft het Hof reeds een arrest uitgesproken op 8 november 2002, AR nr. C.OO.O356.N, met concl. O.M., AC, 2002, nr. 593.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

F.07.0059.F 26 februari 2009 AC nr. 159

Er is sprake van een vergissing van de bevoegde autoriteiten in de zin van artikel 5.2 van de (EG)verordening nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979, wanneer die autoriteiten, ondanks het aantal en de omvang van de door de belastingschuldige verrichte importen, geen bezwaar hebben gemaakt tegen de tariefindeling van de betrokken goederen, ofschoon een vergelijking van de aangegeven tariefpost met de uitdrukkelijke omschrijving van de goederen volgens de specificaties van de nomenclatuur de verkeerde tariefindeling aan het licht zou hebben gebracht (1). (1) HvJ, 1 april 1993, Hewlett Packard/Directeur-generaal van de douane, C-250/91, Verz. Arr., 1993, 1-1819, de regel van artikel 5.2 van de (EG)verordening nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 inzake navordering van de rechten bij invoer of bij uitvoer die niet van de belastingschuldige zijn opgeëist voor goederen welke zijn aangegeven voor een douaneregeling waaruit de verplichting tot betaling van dergelijke rechten voortvloeide, is overgenomen in artikel 220.2,b, van het Communautair Douanewetboek.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 220.2, eerste lid, b

F.09.0027.N 10 december 2010 AC nr. 727

De belastingplichtige heeft recht op de niet-navordering van het bedrag van de rechten bij invoer of bij uitvoer mits cumulatieve vervulling van volgende drie voorwaarden: 1. de niet-heffing van de rechten moet te wijten zijn aan een vergissing die aan een actieve gedraging van de bevoegde autoriteiten zelf is toe te schrijven; 2. de belastingschuldige moet te goeder trouw hebben gehandeld en met name, ondanks zijn beroepservaring en de door hem te betrachten zorgvuldigheid, de vergissing redelijkerwijze niet heeft kunnen ontdekken, mede gelet op de aard van de vergissing; de aard van de vergissing is ervan afhankelijk hoe ingewikkeld de betrokken regeling is of, andersom, of die regeling voldoende eenvoudig is, en hoelang de autoriteiten aan hun onjuiste zienswijze zijn blijven vasthouden; 3. de belastingplichtige moet voor zijn douaneaangifte aan alle voorschriften van de geldende regelgeving hebben voldaan, hetgeen impliceert dat hij verplicht is de bevoegde douaneautoriteiten alle in de gemeenschapsregeling en in de in voorkomend geval ter aanvulling of omzetting daarvan vastgestelde nationale regeling bepaalde noodzakelijke inlichtingen te verschaffen voor de gewenste douanebehandeling van de betrokken goederen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De rechter die moet oordelen over de regelmatigheid en de gegrondheid van een boeking achteraf, moet nagaan of aan de drie door artikel 220.2, eerste lid, b, van het CDW is voldaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 221.1

F.12.0040.N 16 januari 2014 AC nr. ...

De kennisgeving van het dwangbevel kan niet worden aangezien als de mededeling op de daartoe geëigende wijze van het bedrag van de rechten aan de schuldenaar, althans niet in het kader van de invordering krachtens dit dwangbevel en de daarop geënte gerechtelijke procedure.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De mededeling van het bedrag van de rechten aan de schuldenaar van de douaneschuld moet het uitvaardigen van een dwangbevel voorafgaan zodat het in strijd hiermede uitgevaardigd dwangbevel niet als basis kan dienen voor de invordering van de douaneschuld.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

F.12.0173.N 16 januari 2014 AC nr. ...

Ook voor de in te vorderen douaneschuld die valt onder het toepassingsgebied van de Verordeningen nr. 1697/79 en nr. 1854/89, geldt de regel dat de mededeling van het bedrag aan in te vorderen rechten dient te worden voorafgegaan door de boeking van dit bedrag door de douaneautoriteiten van de lidstaat, en dat dit bedrag, wanneer het niet rechtmatig werd meegedeeld conform artikel 221.1 Communautair Douanewetboek, door deze autoriteiten niet kan worden ingevorderd (1). (1) Zie concl. O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.06.1518.N 15 december 2009 AC nr. 743

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 221.1 van het Communautair Douanewetboek alzo dient begrepen te worden dat de voorgeschreven mededeling van een douaneschuld aan de belastingplichtige slechts rechtsgeldig kan geschieden na de boeking ervan, met andere woorden, of de in artikel 221.1 van het Communautair Douanewetboek voorgeschreven mededeling van een douaneschuld aan de belastingplichtige steeds door de boeking ervan dient te zijn voorafgegaan teneinde rechtsgeldig te zijn, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. (1). (1) Cass., 26 feb. 2008, AR P.07.0747.N; zie: Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1404.N, AC, 2007, nr. ...

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 221.3

P.06.1518.N 15 december 2009 AC nr. 743

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 221.3 van het Communautair Douanewetboek, zoals van toepassing vóór de wijziging door artikel 1 van de Verordening (EEG) nr. 2700/2000, alzo dient te worden begrepen dat de mogelijkheid van de douaneautoriteiten om buiten de termijn van drie jaren te rekenen vanaf het ontstaan van de douaneschuld tot een rechtsgeldige mededeling van het geboekte bedrag te kunnen overgaan wanneer deze schuld ingevolge een strafrechtelijk vervolgbare handeling is ontstaan, slechts geldt ten aanzien van de persoon die aan deze strafrechtelijk vervolgbare handeling ten grondslag ligt, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.06.1404.N 5 juni 2007 AC nr. 304

Artikel 221.3, C.D.W. staat er niet aan in de weg dat na een regelmatige mededeling van de douaneschuld achteraf rectificaties worden verricht, onder meer betreffende de verantwoordelijke bestuurder van de belastingschuldige vennootschap of betreffende het bedrag van de ontdoken invoerheffingen (1). (1) Art. 221.3, Communautair Douanewetboek zoals van toepassing vóór de wijziging bij Verordening (E.G.) nr 2700/2000 van het Europees parlement en de Raad van 16 nov. 2000.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 217 en 221

C.07.0172.N 22 mei 2008 AC nr. 311

Wanneer voor het Hof de vragen rijzen naar wat dient te worden verstaan onder het begrip "boeking" van de douaneschuld en naar de juridische gevolgen van het niet-boeken van het bedrag aan rechten voor de mededeling ervan aan de schuldenaar, welke vragen slechts kunnen worden opgelost door een uitlegging van de artikelen 217 en 221 van het Communautair Douanewetboek, is het Hof verplicht daaromtrent prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wanneer voor het Hof de vragen rijzen naar wat dient te worden verstaan onder het begrip "boeking" van de douaneschuld en naar de juridische gevolgen van het niet-boeken van het bedrag aan rechten voor de mededeling ervan aan de schuldenaar, welke vragen slechts kunnen worden opgelost door een uitlegging van de artikelen 217 en 221 van het Communautair Douanewetboek, is het Hof verplicht daaromtrent prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Artt. 217, 218 en 221

C.07.0172.N 20 mei 2010 AC nr. 351

De douaneautoriteiten kunnen het te betalen bedrag aan rechter bij invoer of bij uitvoer enkel rechtsgeldig op een daartoe geëigende wijze aan de schuldenaar meedelen wanneer zij het bedrag van die rechten tevoren hebben geboekt; bij niet-boeking kan dit bedrag niet ingevorderd worden door deze autoriteiten (1). (1) H.vJ. E.U., 28 jan. 2010, C-264/08.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 217.1 en 217.2

F.12.0183.N 16 januari 2014 AC nr. ...

Artikel 217 van het Communautair Douanewetboek bevat geen enkele verplichting om als drager van de boeking van de douaneschuld de boekhouding te kiezen, zodat een papieren of elektronische drager volstaat, mits het exacte bedrag aan douanerechten daarin wordt opgenomen; bijgevolg kan de inschrijving op de fiche 1552B die in de eerste plaats bedoeld is voor de opname van de rechten in de boekhouding van de eigen middelen van de Gemeenschap, een boeking zijn in de zin van voormeld artikel (1). (1) Zie concl. O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

F.13.0003.N 16 januari 2014 AC nr. ...

Elke registratie op een papieren of elektronische drager die deel uitmaakt van de administratie van de douaneautoriteit, waarbij met zekerheid het exacte bedrag van de douaneschuld tegenover een douaneschuldenaar wordt vastgesteld, is te beschouwen als een boeking in de zin van artikel 217.1 Communautair Douanewetboek; geen enkele bepaling verzet zich er tegen dat de douaneautoriteit, nadat een douaneschuld globaal werd geboekt zonder dat daarbij met zekerheid het exacte bedrag van de douaneschuld tegenover een of meerdere schuldenaars kan worden bepaald, zij door middel van een boeking exact het bedrag aan verschuldigde rechten individueel tegenover de douaneschuldenaar of –schuldenaars vaststellen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 217.1 en 221.1

F.13.0003.N 16 januari 2014 AC nr. ...

De verplichting dat de door artikel 221.1 Communautair Douanewetboek bedoelde mededeling van het in te vorderen bedrag aan rechten moet zijn voorafgegaan door de boeking ervan door de douaneautoriteit, sluit niet uit dat de door artikel 217.1 Communautair Douanewetboek bedoelde boeking en deze mededeling geschieden door middel van eenzelfde drager, zoals een door artikel 211 Algemene Wet Douane en Accijnzen bedoelde beschikking waarbij een reeds eerder globaal geboekte douaneschuld individueel per douaneschuldenaar of -schuldenaars wordt bepaald.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.07.1543.N 15 december 2009 AC nr. 744

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of de artikelen 217.1 en 221.1 van het Communautair Douanewetboek alzo dienen te worden begrepen dat de voorgeschreven boeking van een douaneschuld ook rechtsgeldig kan geschieden door het bedrag op te nemen in een proces-verbaal, overeenkomstig de Algemene Wet Douane en Accijnzen opgesteld door verbalisanten en niet door personen die bevoegd zijn dergelijk bedrag op te nemen in de boekhouding, en of dergelijk proces-verbaal beschouwd kan worden als een boekhouding of iedere andere drager die als zodanig dienst doet in de zin van artikel 217.1 van het Communautair Douanewetboek, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (1). (1) Zie: Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1404.N, AC, 2077, nr....

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Artt. 217.1, 218.1, 218.3, 221.1 en 221.3

P.06.1404.N 5 juni 2007 AC nr. 304

Misdrijven, fraudes of overtredingen van de wet in verband met de rechten verschuldigd bij invoer of bij uitvoer worden vastgesteld, dit is geboekt, bij een proces-verbaal opgesteld door daartoe bevoegde personen waarvan, indien de bekeurde bij het opmaken niet aanwezig is, hem een afschrift moet worden toegestuurd met als doel zijn rechten van verdediging te waarborgen en de mededeling van de douaneschuld aan de belastingschuldige te verzekeren (1) (2). (1) Het Hof van Justitie besliste eerder dat de boeking van de douaneschuld een administratieve handeling is die niet noodzakelijk bestaat in de inschrijving in de boeken van het betrokken bedrag door de douaneautoriteit (H.v.J. 11 okt. 2001, C-30/00, Jur. H.v.J. 2001, I, 7513) en dat de lidstaten niet verplicht zijn specifieke regels vast te stellen met betrekking tot de mededeling van de douaneschuld wanneer dit kan gebeuren volgens interne procedureregels van algemene strekking die de nodige garantie bieden (H.v.J. 23 feb. 2006, C-201/04, Jur. H.v.J., 2006, I, 2049). (2) Artt. 217.1, 218.1, 218.3, 221.1 en 221.3, Communautair Douanewetboek zoals van toepassing vóór de wijziging bij Verordening (EG) nr 2700/2000 van het Europees parlement en de Raad van 16 nov. 2000.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Ofschoon misdrijven, fraudes of overtredingen van de wet in verband met de rechten verschuldigd bij invoer of bij uitvoer worden vastgesteld, dit is geboekt, met het proces-verbaal van daartoe bevoegde personen zoals bedoeld door de artikelen 267 en 268, A.W.D.A., dat aan de belastingschuldige wordt medegedeeld overeenkomstig de artikelen 267 en 268, A.W.D.A., belet geen enkele bepaling van het C.D.W. of van de A.W.D.A. dat de douaneschuld door de bevoegde ambtenaren reeds wordt geboekt en aan de belastingschuldige wordt medegedeeld bij een afzonderlijke notificatie vóór de opstelling van het proces-verbaal (1) (2). (1) Het Hof van Justitie besliste eerder dat de boeking van de douaneschuld een administratieve handeling is die niet noodzakelijk bestaat in de inschrijving in de boeken van het betrokken bedrag door de douaneautoriteit (H.v.J. 11 okt. 2001, C-30/00, Jur. H.v.J. 2001, I, 7513) en dat de lidstaten niet verplicht zijn specifieke regels vast te stellen met betrekking tot de mededeling van de douaneschuld wanneer dit kan gebeuren volgens interne procedureregels van algemene strekking die de nodige garantie bieden (H.v.J. 23 feb. 2006, C-201/04, Jur. H.v.J., 2006, I, 2049). (2) Artt. 217.1, 218.1, 218.3, 221.1 en 221.3, Communautair Douanewetboek zoals van toepassing vóór de wijziging bij Verordening (EG) nr 2700/2000 van het Europees parlement en de Raad van 16 nov. 2000.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 221, eerste lid, en 253

P.05.0698.N 24 oktober 2006 AC nr. 506

Het vroegere artikel 6, eerste lid, van de Verordening (EEG) nr 1854/89 en het thans toepasselijke artikel 221, eerste lid, Communautair Douanewetboek, zijn geen materiële bepalingen, maar procedurele bepalingen, zodat voornoemd artikel 221, eerste lid, onmiddellijk toepasbaar is op hangende rechtsgedingen (1). (1) Artikel 221, eerste lid, Communautair Douanewetboek is krachtens artikel 253 van dit wetboek in werking getreden op de derde dag volgend op die van zijn bekendmaking in het Pulicatieblad van de Europese Gemeenschappen op 19 oktober 1992 en is van toepassing met ingang van 1 januari 1994.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Congolees decreet 30 juli 1888

Art. 33

C.07.0269.F 12 januari 2009 AC nr. 21

De verschillende wijzen waarop een arbeidsovereenkomst volgens het Congolees Arbeidswetboek beëindigd kan worden, staan er niet aan in de weg dat die overeenkomst op één van de wijzen bepaald in het burgerlijk recht beëindigd kan worden (1). (1) Zie concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ, vóór Cass., 14 feb. 2005, AR S.03.0135.F, Pas., 2005, nr. 89.

- VREEMDE WET -

zoals van toepassing vóór zijn wijziging bij art. 45, 1°

P.10.0182.N 29 juni 2010 AC nr. 469

Elke ontbossing, ook wanneer zij vergunbaar is overeenkomstig artikel 90bis, § 1, Bosdecreet, vereist steeds een vooraf af te leveren stedenbouwkundige vergunning en elke niet-vergunbare dan wel vergunbare maar niet vooraf vergunde ontbossing in strijd met de bepalingen van artikel 90bis, § 1, Bosdecreet, geschiedt hoe dan ook zonder stedenbouwkundige vergunning en houdt bijgevolg een overtreding in van artikel 99, § 1, 2°, Stedenbouwdecreet 1999.

- BOSSEN -

- STEDENBOUW - Allerlei

Decr. 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

Artt. 318 en 323

C.06.0090.N 20 december 2007 AC nr. 649

Het waarborgen van ten minste het salaris dat bij de inwerkingtreding van de nieuwe regeling was toegekend, is van algemene toepassing op de personeelsleden bedoeld in artikel 318 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

- ONDERWIJS -

Decr. 14 juli 1993

zoals gewijzigd bij art. 2

C.95.0114.N 11 juni 1998 AC nr. ...

De aanduiding als beschermd duingebied of als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied houdt vanaf de publicatie op 17 september 1993 van het besluit van 15 september 1993 tot aanduiding van de beschermde gebieden een volledig bouwverbod in zodat geen gebouw mag worden opgericht, ook al werd hiertoe een bouwvergunning verleend.~

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

C.95.0073.N 5 oktober 1995 AC nr. ...

De aanduiding als beschermd duingebied of als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied houdt vanaf de publikatie van het besluit van 15 september 1993 tot aanduiding van de beschermde gebieden een volledig bouwverbod in zodat geen gebouw mag worden opgericht, ook al werd hiertoe een bouwvergunning verleend.~

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

Decr. 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

Art. 2, 1° en 5°

C.11.0005.N 22 december 2011 AC nr. ...

Bij wijziging van de bestemming van bedrijfsruimten ingevolge een stedenbouwkundige vergunning dient de aard van de leegstaande of verwaarloosde gebouwen te worden beoordeeld naar de gewijzigde bestemming (1). (1) Zie de andersluidende concl. van het OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 15, § 1, en 33

F.07.0040.N 12 september 2008 AC nr. 472

Een geschil over de registratie van een onroerend goed in de inventaris voor geheel of gedeeltelijk verlaten of verwaarloosde bedrijfsruimten, moet op het vlak van de gerechtelijke procedure aangezien worden als een geschil met betrekking tot de leegstandsheffing voor bedrijfsruimten; hieruit volgt dat voor wat deze geschillen betreft het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige niet moet worden ondertekend door een advocaat bij het Hof van Cassatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Allerlei

Artt. 5, 7, en 26, §§ 3 en 7

F.12.0093.N 17 mei 2013 AC nr. ...

De mogelijkheid de registratie van een onroerend goed in de inventaris van de leegstaande bedrijfsruimten aan te vechten op grond van artikel 7 Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek sluit uit dat wanneer de heffingsplichtige die mogelijkheid niet heeft benut of ze tevergeefs heeft uitgeput, de rechter die op grond van artikel 26, §4, Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek kennis neemt van het tegen de heffing ingediende bezwaar, nog uitspraak doet over de wettigheid van de registratie op grond waarvan de heffing is vastgesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Decr. 19 juli 1831

Art. 8, eerste lid

P.08.0324.N 7 oktober 2008 AC nr. 526

Het politiek misdrijf, beoogd in artikel 8, eerste lid, van het decreet van 19 juli 1831 is hetzelfde politiek misdrijf als dat bedoeld in artikel 150 Grondwet; in de beide gevallen kan een misdrijf slechts een politiek misdrijf zijn, hetzij indien het misdrijf uit de aard ervan noodzakelijk bestaat in een rechtstreekse aantasting van de politieke instellingen in hun bestaan, hun inrichting of hun werking, hetzij indien het gepleegd wordt met het oogmerk om zulke aantasting op de politieke instellingen te plegen en het feit, gelet op de bijzondere omstandigheden waaronder het gepleegd wordt, rechtstreeks zulke aantasting tot gevolg heeft of kan hebben (1). (1) Cass., 18 nov. 2003, AR P.03.0487.N, A.C., 2003, nr 575 met conclusie O.M.; Cass., 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, A.C., 2004, nr 539.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 150

- POLITIEK MISDRIJF -

Decr. 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik der talen voor de sociale betrekking tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de onderneming

Artt. 1 en 2

S.01.0090.N 22 april 2002 AC nr. 244

De exploitatiezetel is iedere vestiging of elk centrum met enige standvastigheid waaraan het personeelslid gehecht is en waar de sociale betrekkingen tussen de werkgever en de werknemer in principe plaatshebben: daar worden doorgaans de opdrachten en instructies aan het personeelslid gegeven, worden hem alle mededelingen gedaan en wendt hij zich tot zijn werkgever.

- TAALGEBRUIK - Sociale betrekkingen

Artt. 3 en 4

S.01.0090.N 22 april 2002 AC nr. 244

De sociale betrekkingen tussen werkgever en werknemer omvatten alle verhoudingen die plaatsvinden in het ondergeschikt verband of nog in het hiërarchisch verband tussen de werkgever of zijn aangestelden en de werknemer.

- TAALGEBRUIK - Sociale betrekkingen

Decr. 20 juli 1831

Art. 11

P.94.1092.F 4 januari 1995 AC nr. ...

Wanneer het hof van assisen uitspraak doet over een drukpersmisdrijf, vraagt de voorzitter eerst aan de jury of degene die voorgesteld wordt als de dader van het misdrijf, dat werkelijk is en daarna of het aan die persoon ten laste gelegde geschrift een misdrijf inhoudt; het antwoord van de jury op de eerste vraag houdt geen vooroordeel in over het misdadig karakter van het feit.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Art. 2

D.11.0017.F 29 november 2013 AC nr. ...

De rechtsprekende bevoegdheid die binnen de beroepsorden wordt uitgeoefend, gaat niet uit van de Natie zodat de personen ze uitoefenen, de eed waarin artikel 2 van het decreet van 20 juli 1831 voorziet, niet dienen af te leggen alvorens hun betrekking te aanvaarden.

- APOTHEKER -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ADVOCAAT -

De eedaflegging bij de aanvang van der grondwettelijke vertegenwoordigende monarchie, waarbij niet alleen gehoorzaamheid aan de wetten wordt beloofd maar die ook een belofte van getrouwheid aan de Koning inhoudt, d.w.z. aan de Staat in al zijn fundamentele organen, waarvan de Koning het symbool is, vormt een politieke waarborg voor de regelmatige werking van die organen is dus verplicht voor al degenen die door hun ambt bijdragen tot de uitoefening van de machten die uitgaan van de Natie.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- AMBTENAAR - Algemeen

- EED -

- BEWIJS - Algemeen

Hoewel de beroepsorden door de wet opgerichte publiekrechtelijke organen zijn die binnen de werkingssfeer van sommige vrije beroepen een opdracht van algemeen belang uitoefenen, oefenen ze die opdracht, zij het met bevoegdheden van een openbare overheid, slechts uit onder een stelsel van autonomie dat voortvloeit uit een eigen rechtsorde die geldt voor een deel van de samenleving, die onderscheiden is van de volledige samenleving waarvoor de Staat verantwoordelijk is.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- APOTHEKER -

- ADVOCAAT -

Art. 4

P.09.1476.F 3 februari 2010 AC nr. 80

Om te bepalen of de laster of de belediging tegen een ambtenaar of een gesteld lichaam zijn gericht, moet men zich plaatsen op het tijdstip waarop het ten laste gelegde feit is gepleegd.

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Om te bepalen of de laster of de belediging tegen een ambtenaar of een gesteld lichaam zijn gericht, moet men zich plaatsen op het tijdstip waarop het ten laste gelegde feit is gepleegd.

- LASTER EN EERROOF -

- BELEDIGING EN SMAAD -

Art. 5

P.00.1471.F 4 april 2001 AC nr. ...

De vakbondsafgevaardigde die verkozen wordt om werknemers te vertegenwoordigen is geen persoon met een openbare hoedanigheid en oefent geen functie in openbare opdracht uit, aangezien hij niet door het openbaar gezag is afgevaardigd om handelingen in zijn plaats te stellen en hij geen door het openbaar gezag toevertrouwd ambt in het algemeen belang uitoefent.

- LASTER EN EERROOF -

Artt. 4 en 12

P.11.0288.F 27 april 2011 AC nr. ...

De van het gemeen recht afwijkende verjaringstermijn van drie maanden, die toepasselijk is op de strafvordering wegens laster of belediging jegens openbare ambtenaren, is niet toepasselijk wanneer die wanbedrijven zijn gericht tegen ambtenaren wegens feiten uit hun privé-leven (1). (1) J. LECLERCQ, "Atteintes portées à l'honneur ou à la considération des personnes", Les Novelles, Droit pénal, t. IV, Brussel, Larcier, 1989, nr. 7407; A. LORENT, "Atteintes portées à l'honneur ou à la considération des personnes", in Droit pénal et procédure pénale, t. I., Brussel, 2001, nr. 231; A. DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, Waterloo, Kluwer, 2008, p. 361.

- BELEDIGING EN SMAAD -

- LASTER EN EERROOF -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

P.09.1476.F 3 februari 2010 AC nr. 80

De verkorte verjaringstermijn bedoeld in artikel 12 decr. 20 juli 1831 op de drukpers, is niet van toepassing op de laster of de belediging van iemand die minister van Staat is; een minister van Staat is geen openbaar ambtenaar in de zin van artikel 4 van het voormelde decreet.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- LASTER EN EERROOF -

- BELEDIGING EN SMAAD -

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Artt. 4, 5 en 12

P.00.1471.F 4 april 2001 AC nr. ...

De korte verjaring die artikel 12, Decr. 20 juli 1831 op de drukpers, oplegt wegens de misdrijven van laster t.a.v. ambtenaren is niet van toepassing op het misdrijf van laster t.a.v. een vakbondsafgevaardigde (1). (1) Zie cass., 23 okt. 1973 (A.C., 1974, 220).

- LASTER EN EERROOF -

Decr. 20 maart 1984 houdende oprichting van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling

Art. 23

C.98.0125.N 17 januari 2002 AC nr. 36

Een selectie is het geheel van activiteiten dat in opdracht en op kosten van een werkgever wordt uitgevoerd met het oog op het uitbrengen van een advies nopens de geschiktheid van de sollicitanten voor één of meerdere vacatures; een selectiebureau handelt niet in strijd met bepalingen van het koninklijk besluit van 28 november 1975 en van het decreet van 20 maart 1984, in zoverre het de werknemers en de werkgevers niet rechtstreeks met mekaar in contact brengt met het oog op een onmiddellijke totstandkoming van een arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSVOORZIENING - Arbeidsbemiddeling

Uit de bepalingen van het decreet van 20 maart 1984 en het koninklijk besluit van 28 november 1975 blijkt dat onder arbeidsbemiddeling tegen betaling, de handeling van een tussenpersoon, een intermediair, is bedoeld, die erop gericht is tegen betaling werknemers bij te staan bij het zoeken van een nieuwe tewerkstelling en/of werkgevers bij het zoeken van gepaste arbeidskrachten, waarbij de werkgevers en werknemers rechtstreeks met elkaar in contact worden gebracht met het oog op de totstandkoming van een arbeidsbetrekking.

- ARBEIDSVOORZIENING - Arbeidsbemiddeling

Decr. 21 okt. 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Art. 20, 2°

P.05.0970.N 20 december 2005 AC nr. 683

Voor de toepassing van artikel 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999, behoort een ontginningsgebied met nabestemming natuurgebied niet als zodanig, maar alleen na aanduiding door de Vlaamse regering als grote eenheid natuur in ontwikkeling, tot het ruimtelijk kwetsbaar gebied (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- STEDENBOUW - Sancties

Artt. 37, § 1, eerste en tweede lid, en 39

C.06.0321.N 23 april 2007 AC nr. 203

De mogelijkheid voor de Vlaamse regering om overeenkomstig het artikel 37 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu aan de Vlaamse Landmaatschappij een machtiging te verlenen om in haar naam, voor haar rekening en volgens de door haar gestelde voorwaarden het recht van voorkoop uit te oefenen en het in uitvoering daarvan genomen artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 hebben betrekking op alle wettelijke modaliteiten die met de uitoefening van het recht van voorkoop gepaard gaan, zo ook op het instellen van de vordering tot indeplaatsstelling in geval van verkoop met miskenning van het recht van voorkoop; deze mogelijkheid tot machtiging strekt zich dus ook uit tot die vordering tot indeplaatsstelling.

- MILIEURECHT -

- INDEPLAATSSTELLING -

Decr. 2-17 maart 1791

Art. 7

C.10.0148.N 17 december 2010 AC nr. 752

Uit de wettelijke bepalingen ter zake volgt dat de gemeente verantwoordelijk is voor het inzamelen en het ophalen van huishoudelijke afvalstoffen en dat zij deze ophaling kan reguleren; deze bepalingen sluiten echter niet uit dat, in zoverre de gemeente het ophalen van huishoudelijke afvalstoffen niet heeft gereglementeerd, andere personen huishoudelijke afvalstoffen mogen ophalen met inachtneming van de bepalingen van het Afvalstoffendecreet.

- MILIEURECHT -

- GEMEENTE -

- ECONOMIE -

P.97.1323.F 4 maart 1998 AC nr. ...

Noch artikel 7 van het decreet van 2-17 maart 1791 op de vrijheid van handel en nijverheid, noch artikel 26 Gw. waarborgen een onbeperkte economische vrijheid.~

- GRONDWET - Art. 26

- ECONOMIE -

P.95.0893.N 9 januari 1996 AC nr. ...

De vrijheid van uitoefening van een handel of beroep kan worden beperkt door de bevoegdheid van de gemeenteraad om, in de bij de wet bepaalde gevallen, aanvullende politieverordeningen uit te vaardigen ter verzekering van o.m. de openbare zedelijkheid en de openbare rust.~

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- GEMEENTE -

Decr. 22 feb. 1995 betreffende de bodemsanering

Art. 36

C.09.0639.N 25 maart 2011 AC nr. ...

De niet-naleving van de verplichting om de verwerver van een onroerend goed reeds in de fase van de voorafgaande onderhandelingen op de hoogte te stellen van de al dan niet verontreiniging van de gronden en om in de onderhandse akte de inhoud van het door de overdrager bij OVAM aangevraagd bodemattest op te nemen kan op vordering van de verwerver of van OVAM worden gesanctioneerd door een nietigverklaring van de overdracht; het betreft een betrekkelijke en derhalve voor uitdrukkelijke of stilzwijgende bevestiging vatbare nietigheid; een verzaking aan de nietigheidsvordering buiten de hypothese en de vorm bepaald door artikel 36, §4, Bodemsaneringsdecreet is derhalve niet uitgesloten.

- MILIEURECHT -

C.09.0065.N 24 juni 2010 AC nr. 454

De omstandigheid dat de verkoper bij de overdracht van gronden het door het Bodemsaneringsdecreet vereiste bodemattest aflevert na het ondertekenen van de onderhandse akte en voor dat de authentieke akte wordt verleden, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat de verwerver misbruik maakt van zijn recht de nietigheid te vorderen van de onderhandse overeenkomst, ook al wijst het afgeleverd attest op een afwezigheid van verontreiniging.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- MILIEURECHT -

- RECHTSMISBRUIK -

Artt. 37, §§ 1 tot 3, en 38, §§ 1 en 2

C.10.0119.N 15 april 2011 AC nr. ...

De huurder die opzegging geeft van een handelshuurovereenkomst in de gevallen van het Bodemsaneringsdecreet 1995, kan het huurgoed slechts overdragen aan de verhuurder en derhalve slechts aan de wettelijke teruggaveplicht voldoen, als hij vooraf en op zijn kosten een oriënterend bodemonderzoek heeft laten uitvoeren dat hij aan OVAM meedeelt en voor zover OVAM hierop binnen zestig dagen niet reageert door een beschrijvend bodemonderzoek te eisen; als OVAM een beschrijvend bodemonderzoek eist en hieruit of uit het register van de verontreinigde gronden blijkt dat de bodemsaneringsnormen overschreden zijn, kan de overdracht niet plaatsvinden vooraleer de overdrager ten opzichte van OVAM de verplichtingen heeft aangegaan bedoeld in artikel 38, § 2, van het Bodemsaneringsdecreet 1995 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

- MILIEURECHT -

De verhuurder en de huurder kunnen in de huurovereenkomst bedingen wie van hen uiteindelijk zal instaan voor de gevolgen van bodemverontreiniging en voor de kosten verbonden aan de saneringswerken; de kosten die verbonden zijn aan het verkrijgen van een bodemattest en, zo nodig, van het oriënterend bodemonderzoek, ten einde de huurder in staat te stellen een pand bedoeld in het Bodemsaneringsdecreet 1995 over te dragen aan de verhuurder, zijn ten laste van de huurder, tenzij blijkt dat partijen hiervan conventioneel zijn afgeweken.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Verplichtingen van partijen

- MILIEURECHT -

Decr. 23 jan. 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

Art. 2, eerste en tweede lid, 28°

P.05.0372.N 13 september 2005 AC nr. 425

Artikel, 2, tweede lid, 28°, Mestdecreet dat bepaalt dat voor de toepassing van dit decreet, dat krachtens artikel 2, eerste lid, tot doel heeft de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging als gevolg van de productie en het gebruik van meststoffen, onder producent wordt verstaan de eigenaar van het vee dat op een bedrijf wordt gehouden, heeft enkel betrekking op de vraag wie als producent van meststoffen moet worden beschouwd, maar heeft niets uitstaande met het eigendomsrecht op het vee dat die meststoffen produceert; deze bepaling sluit niet uit dat bij een verkoop van vee met eigendomsvoorbehoud van de verkoper tot de volledige betaling, de door het Mestdecreet opgelegde verplichtingen, waaronder de te vervullen aangifteformaliteiten, contractueel aan de koper worden overgedragen.

- MILIEURECHT -

- MILIEURECHT -

Decr. 24 jan. 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer

Artt. 11 en 12

P.01.1070.N 22 oktober 2002 AC nr. 557

Het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer legt geen bijzonder bewijsmiddel op om het bestaan van de daarin of in de uitvoeringsbesluiten van dat decreet omschreven misdrijven vast te stellen (1).
(1) Zie Cass., 5 okt. 1993, A.R. 6334, nr 394; 25 nov. 1997, A.R. P.96.0660.N, nr 502; 20 dec. 2000, A.R. P.00.1384.F, nr 713.

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

Decr. 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand

Artt. 17, § 2, vierde lid, en 22, 1°

P.08.0442.N 6 mei 2008 AC nr. 272

Uit artikel 22, 1° Decreet Bijzondere Jeugdbijstand, dat bepaalt dat de jeugdrechtbank kennis neemt van problematische opvoedingssituaties wanneer het openbaar ministerie een afdwingbare pedagogische maatregel noodzakelijk acht, nadat de zaak hem door de bemiddelingscommissie werd doorverwezen overeenkomstig artikel 17, § 2, vierde lid, van dit decreet, volgt dat wanneer het belang van de minderjarige dat vereist, het openbaar ministerie kan optreden van zodra een bemiddelingscommissie hem de zaak heeft doorverwezen; de regelmatigheid van het optreden van het openbaar ministerie is niet afhankelijk van de vraag of de doorverwijzende bemiddelingscommissie al dan niet territoriaal bevoegd was.

- JEUGDBESCHERMING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Allerlei

- OPENBAAR MINISTERIE -

Decr. 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid

zoals van toepassing vóór zijn wijziging bij art. 36

P.10.0182.N 29 juni 2010 AC nr. 469

Elke ontbossing, ook wanneer zij vergunbaar is overeenkomstig artikel 90bis, § 1, Bosdecreet, vereist steeds een vooraf af te leveren stedenbouwkundige vergunning en elke niet-vergunbare dan wel vergunbare maar niet vooraf vergunde ontbossing in strijd met de bepalingen van artikel 90bis, § 1, Bosdecreet, geschiedt hoe dan ook zonder stedenbouwkundige vergunning en houdt bijgevolg een overtreding in van artikel 99, § 1, 2°, Stedenbouwdecreet 1999.

- BOSSEN -

- STEDENBOUW - Allerlei

Decr. 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten

Art. 15

P.11.1088.N 13 maart 2012 AC nr. ...

De herstelmaatregel van de gemachtigde ambtenaar van het onroerend erfgoed beoogt niet zoals de schadevergoeding de vergoeding van schade aan particuliere belangen, maar strekt ertoe een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad (1). (1) Zie: Cass. 24 mei 2011, AR P.10.2052.N, AC, 2011, nr. 343.

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

Het optreden van de gemachtigde ambtenaar van het onroerend erfgoed, die een wettelijke opdracht in het algemeen belang uitoefent en geen particulier belang nastreeft, kan niet worden gelijkgesteld met het optreden van een burgerlijke partij in de zin van artikel 162bis Wetboek van Strafvordering, zodat hem geen rechtsplegingsvergoeding kan worden toegekend (1). (1) Zie: Cass. 24 mei 2011, AR P.10.2052.N, AC, 2011, nr. 343.

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 11, § 1, en 13, § 1, 3°

P.11.0419.N 25 oktober 2011 AC nr. ...

Wanneer de eigenaar of de vruchtgebruiker van een beschermd monument of van een in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed, die verzuimt door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken het monument in goede staat te behouden en niet te ontsieren, te beschadigen of te vernietigen, een rechtspersoon is, is deze krachtens artikel 5, eerste lid, Strafwetboek strafrechtelijk verantwoordelijk voor het in die bepalingen bedoeld misdrijf; deze strafrechtelijke toerekening aan de rechtspersoon doet evenwel geen afbreuk aan de toepassing van artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, zodat de rechter die de rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk stelt wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon die de fout wetens en willens heeft gepleegd, het misdrijf ook aan die natuurlijke persoon kan toerekenen en hem samen met de verantwoordelijke rechtspersoon schuldig kan verklaren (1). (1) Zie: Cass. 29 mei 2007, AR P.07.0205.N, AC, 2007, nr. 279.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

Artt. 13 en 15

P.10.0279.N 25 januari 2011 AC nr. ...

De civielrechtelijke bevoegdheid van de strafrechter, die geadieerd wordt op grond van de artikelen 13 en 15 Monumentendecreet, reikt niet verder dan het bevelen van het herstel in de oorspronkelijke toestand, gestoeld op de in artikel 13 vermelde misdrijven en overeenkomstig de modaliteiten van herstel bepaald in artikel 15, met eventuele oplegging van een dwangsom per dag vertraging in de uitvoering van de herstelmaatregel; de vordering die ertoe strekt bijkomende maatregelen op te leggen met betrekking tot het voordien bevolen herstel ten gevolge van gewijzigde omstandigheden, stoelt niet verder op de oorspronkelijke verrichte schuldbeoordeling, grondslag van de tegen de beklaagde bevolen dwangmaatregel en vergt een nieuwe beoordeling, losgekoppeld van het oorspronkelijk bewezen verklaarde misdrijf, waarvoor de strafrechter niet bevoegd is.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

Decr. 4 mei 1994

Art. 28bis, §§ 1, 3 en 4

C.09.0005.N 29 april 2010 AC nr. 294

De verkoper van gronden die volgens hun bestemming dienstig kunnen zijn voor de verwezenlijking van het maatschappelijk doel van de naamloze maatschappij van publiek recht Waterwegen en Zeekanaal moet het voorkooprecht aanbieden en de verkoop met een derde kan slechts worden gesloten onder de opschortende voorwaarde van niet-uitoefening van het recht van voorkoop; deze bepalingen staan niet eraan in de weg dat de verkoper van gronden die volgens hun bestemming slechts ten dele dienstig kunnen zijn voor de verwezenlijking van het maatschappelijk doel van die naamloze vennootschap van publiek recht, het voorkooprecht aanbiedt voor het geheel van deze gronden en de verkoop aan een derde gegadigde voor het geheel van deze gronden sluit onder de opschortende voorwaarde van niet-uitoefening van het recht van voorkoop.

- KOOP -

Decr. 8-10 juli 1791

Titel I, art. 13

C.97.0314.F 26 november 1999 AC nr. ...

Het op de bestuurslichamen rustende verbod om over de militaire posten te beschikken, is beperkt tot de behoeften betreffende de bewaring van die posten en sluit niet uit dat een door de gewestelijke wetgeving inzake stedenbouw opgelegde bouwvergunning noodzakelijk is wanneer die beperking overschreden wordt.

- LEGER -

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Titel III, art. 14

C.97.0314.F 26 november 1999 AC nr. ...

De rechter kan wettig overwegen dat een bouwwerk, dat opgetrokken is in volle stedelijke omgeving, dat in de gehele agglomeratie alom bekend is en dat herhaaldelijk besproken is met een gewestministerie, dat de plannen ervan heeft gekregen, niet tot de "louter militaire dienst" behoort.

- LEGER -

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Decr. betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 okt. 1996, zoals gewijzigd bij decr. 19 dec. 1998

Art. 29

C.10.0638.N 29 maart 2013 AC nr. ...

Wanneer de overheid overgaat tot uitvoering van de voorschriften van de streek-, gewest- of gemeentelijke plannen en zij daarvoor gronden onteigent, wordt bij het bepalen van de waarde van het onteigend perceel geen rekening gehouden met de waardevermeerdering of -vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van de plannen.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 35

C.07.0102.N 31 maart 2008 AC nr. 197

De akte deling tussen onverdeelde eigenaars is declaratief van aard en niet eigendomsoverdragend, zodat de appelrechters die voor het bepalen van de waarde van het goed op het ogenblik van de verwerving, de datum van de akte deling in aanmerking nemen, hun beslissing niet naar recht verantwoorden (1). (1) Zie conclusie O.M.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

De rente verschuldigd wegens het uitblijven van planschadevergoeding, is ten vroegste verschuldigd vanaf het ontstaan van dit recht op schadevergoeding overeenkomstig artikel 35, derde lid van het coördinatiedecreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening (1). (1) Zie conclusie O.M.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

C.04.0439.F 6 januari 2006 AC nr. 19

Anatocisme is van toepassing op de interest op de vergoeding, die verschuldigd is aan de eigenaar van een goed dat in waarde verminderd is ten gevolge van de toepassing van het Vlaamse decreet op de ruimtelijke ordening, aangezien die vergoeding wordt berekend op het tijdstip, volgens de criteria en binnen de in het decreet aangegeven perken, en de eigenaar enkel recht heeft op een geldsom die wordt berekend op de aldus in de wet bepaalde wijze (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat de omschrijving van het begrip geldschuld als de vergoeding voor schade ten gevolge van een verbintenis, zelfs van een verbintenis om te doen of niet te doen, wanneer het bedrag van de vergoeding, vooraf bij wet of bij overeenkomst tussen de partijen is vastgesteld, ofwel in de vorm van een vast bedrag ofwel op grond van een bepaalde berekeningsgrondslag, en bijgevolg niet aan het oordeel van de rechter is overgelaten (zie onder meer J.T. 2005, p. 535, nrs. 35 en 36, en de verwijzingen aldaar), niet strookt met de specifieke aard van de litigieuze vergoeding, die in casu verschuldigd was op grond van artikel 35 van het Vlaamse decreet van 22 oktober 1996. Het zesde lid van dat artikel bepaalt immers dat de vergoeding wordt verminderd of geweigerd indien eiser in dezelfde streek andere goederen bezit, die voordeel halen uit een plan of uit werken uitgevoerd door de openbare besturen. Uit dat gegeven kon dus worden afgeleid dat de rechter een - noodzakelijkerwijs vergelijkende - beoordelingsbevoegdheid bezat, zodanig dat de aard van de aldus toegekende vergoeding wellicht minder beantwoordde aan de hierboven vastgestelde criteria voor een geldschuld dan aan de criteria voor het begrip waardeschuld waarop artikel 1154 van het Burgerlijk Wetboek derhalve niet van toepassing was.

- ANATOCISME -

C.01.0349.N 3 januari 2003 AC nr. 7

Wanneer een goed wordt verworven in een nalatenschap vooraleer enig recht op planschadevergoeding is ontstaan, moet de beginwaarde van dat goed, op basis waarvan de waardevermindering die voor schadeloosstelling in aanmerking komt wordt geraamd, bepaald worden op het ogenblik van het overlijden, op grond van het bedrag dat als grondslag heeft gediend voor de heffing van de successierechten.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 35, eerste en tiende lid, 5°

C.08.0153.N 17 december 2009 AC nr. 758

Het recht op planschadevergoeding wegens niet langer verkavelbare grond is niet beperkt tot het deel van het perceel grond dat zich situeert binnen de gebruikelijke bouwdiepte; de eigenaar van een verkavelbare grond heeft niet alleen recht op planschadevergoeding voor de kavels die zouden grenzen aan een bestaande en voldoende uitgeruste weg, maar er moet ook rekening worden gehouden met alle kavels die binnen de verkaveling hadden kunnen gerealiseerd worden.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Indien een verkavelbaar perceel wordt getroffen door een bouw- of verkavelingsverbod, dient voor de planschadevergoeding slechts te worden onderzocht of het perceel gelegen is aan een bestaande en gelet op de plaatselijke toestand voldoende uitgeruste weg, zonder dat tevens moet worden nagegaan of de onderscheiden kavels aan een bestaande uitgeruste weg zouden grenzen.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 35, eerste lid

C.08.0153.N 17 december 2009 AC nr. 758

Een bouw- of verkavelingsverbod dat voortvloeit uit een definitief vastgesteld plan kan recht geven op planschadevergoeding indien het goed dat erdoor getroffen wordt op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van het plan kan worden beschouwd als een te bebouwen of te verkavelen grond, ofwel op grond van de bestaande bestemming, ofwel op grond van de normale bestemming van het terrein.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Een perceel grond heeft de normale bestemming van respectievelijk bouwgrond of verkavelingsgrond indien het ligt aan een, gelet op de plaatselijke toestand, voldoende uitgeruste weg, gelegen is in de nabijheid van andere woningen en technisch geschikt is om bebouwd of verkaveld te worden (1). (1) Zie Cass., 19 sept. 2002, AR C.01.0302.F, AC, 2002, nr 462.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 66

P.03.0328.N 17 februari 2004 AC nr. 85

Door te oordelen dat eerste eiser niet alleen aannemer is, maar dat beide eisers meerdere onroerende goederen bezitten en ook verhuren in eigen naam, waaruit zij een maandelijks inkomen halen, kunnen de appèlrechters wettig in hoofde van beide eisers het bestaan van de persoonlijke verzwarende omstandigheid in de zin van artikel 66, derde lid, Stedenbouwdecreet van 22 oktober 1996 en artikel 146, laatste lid, Stedenbouwdecreet van 18 mei 1999 vaststellen, waarin is voorzien in strafverzwaring onder meer indien de schuldigen personen zijn die wegens hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten.

- STRAF - Verzwarende omstandigheden

- MISDRIJF - Verzwarende omstandigheden

Art. 68, § 1, eerste lid

P.09.1671.N 11 mei 2010 AC nr. 327

De wettelijke bepalingen betreffende de door de rechter bevolen herstelmaatregelen inzake stedenbouw wijken niet af van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de dwangsom (1). (1) Cass., 24 dec. 2009, AR C.06.0639.N, AC, 2009, nr. 785 met conclusie advocaat-generaal Vandewal.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

Nadat de rechter met betrekking tot het stedenbouwmisdrijf de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, kan de dwangsom op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur in een latere uitspraak worden opgelegd, op voorwaarde dat de eerdere uitspraak het herstel van de plaats in de vorige staat heeft bevolen en daarbij de oplegging van een dwangsom niet heeft uitgesloten; de vaststelling dat de rechter die de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, zijn rechtsmacht over de hoofdveroordeling heeft uitgeput en niets heeft aangehouden, doet hieraan geen afbreuk.

- DWANGSOM -

Nadat de rechter met betrekking tot het stedenbouwmisdrijf de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, kan de dwangsom op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur in een latere uitspraak worden opgelegd, op voorwaarde dat de eerdere uitspraak het herstel van de plaats in de vorige staat heeft bevolen en daarbij de oplegging van een dwangsom niet heeft uitgesloten; de vaststelling dat de rechter die de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, zijn rechtsmacht over de hoofdveroordeling heeft uitgeput en niets heeft aangehouden, doet hieraan geen afbreuk.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

C.09.0029.N 14 januari 2010 AC nr. 38

De termijn die door de strafrechter in stedenbouwzaken wordt bepaald om de overtreder toe te laten de plaats in de vorige staat te herstellen, maakt geen gedwongen tenuitvoerlegging uit in de zin van artikel 1495 Ger.W., waarvoor een voorafgaande betekening in de regel vereist is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

C.06.0639.N 24 december 2009 AC nr. 785

De wettelijke bepalingen betreffende de door de rechter bevolen herstelmaatregelen inzake stedenbouw wijken niet af van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de dwangsom.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

C.08.0073.N 24 december 2009 AC nr. 786

De wettelijke bepalingen betreffende de door de rechter bevolen herstelmaatregelen inzake stedenbouw wijken niet af van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de dwangsom.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

Artt. 12, derde lid, en 42, § 1, 7°

P.00.0475.N 6 november 2001 AC nr. ...

Artikel 42, § 1, 7°, Stedenbouwdecreet, beoogt de wijzigingen van gebruik, die een belangrijke weerslag hebben op de bestemming en de ordening van het grondgebied, te onderwerpen aan een vergunning en het tweede lid van dit artikel bepaalt daartoe de criteria op grond waarvan de Vlaamse Regering de lijst opstelt van de gebruikswijzigingen die moeten worden vergund, doch de verwijzing, in deze bepaling, naar "de bestemmingen van voorlopig vastgestelde gewestplannen, van vastgestelde gewestplannen en van algemene plannen van aanleg tot stand gebracht overeenkomstig artikel 12, derde lid, van dit decreet" houdt niet in dat de bedoelde gebruikswijzigingen steeds verboden zijn of, omgekeerd, steeds toelaatbaar zijn zolang zij niet uitdrukkelijk verboden zijn krachtens de bepalingen van deze plannen of van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen; het komt aan de overheid toe, in de gevallen bepaald in het uitvoeringsbesluit van 17 juli 1984, houdende het vergunningsplichting maken van sommige gebruikswijzigingen, overeenkomstig deze bepalingen te oordelen of de voorgenomen wijziging kan worden vergund en artikel 5 van dit besluit bepaalt dat het nieuwe gebruik van een in een recreatiegebied gelegen vergund gebouw, met als hoofdfunctie diens permanente bewoning, geacht wordt een belangrijke ruimtelijke weerslag te hebben op de onmiddellijke omgeving en dat een dergelijke wijziging een voorafgaande vergunning behoeft (1) (2) (3). (1) BOES, M.Ruimtelijke ordening en stedebouw", Jaarboek Milieurecht 1998, Die Keure, p. 517. (2) Artikel 42 Stedenbouwdecreet werd opgeheven bij artikel 171, eerste lid, Decreet Vlaamse Raad van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening met inwerkingtreding op 1 mei 2000 (artikel 38 Decreet Vlaamse Raad van 26 april 2000). (3) Het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen werd opgeheven door artikel 5, § 3, van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (B.S., 18 mei 2000), in werking getreden op 1 mei 2000 (artikel 6).

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

- STEDENBOUW - Algemeen

Artt. 2, § 1, tweede en derde lid en 44, vierde lid

C.00.0633.N 11 april 2003 AC nr. 248

De enkele omstandigheid dat een B.P.A. in herziening wordt gesteld ontneemt het zijn bindende en verordenende kracht niet.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Artt. 35, eerste en derde lid, en 36, tweede lid

C.14.0028.N 7 november 2014 AC nr. 682

Een stedenbouwkundig attest is negatief en doet aldus het recht op planschadevergoeding en de eenjarige verjaring van de vordering lopen, wanneer het een bestemming vermeldt waaruit een bouw- of verkavelingsverbod blijkt.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Het recht op planschadevergoeding ontstaat slechts wanneer, binnen de tien jaar te rekenen van de datum van inwerkingtreding van het plan, een daad wordt gesteld die de minderwaarde tot uiting brengt (1) en die de eenjarige termijn om de vordering in te stellen doet lopen; het recht op schadevergoeding vervalt zodra één van beide termijnen is verstreken. (1) Cass. 6 december 2007, AR C.06.0185.N, AC 2007, nr. 620; Cass. 13 december 2002, AR C.00.0261.N, AC 2002, nr. 672, met concl. van advocaat-generaal G. DUBRULLE; Cass. 17 maart 2000 (volt. zitt.), AR C.98.0406.N, AC 2000, nr. 185, met concl. van advocaat-generaal G. BRESSELEERS.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Decr. inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 1990

Artt. 22, 23, 24, 26 en 27

P.00.1320.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

De jeugdrechter die, op het hoger beroep van een ouder van een minderjarige tegen de beslissing van de jeugdrechter die t.a.v. laatstgenoemde voorlopige bewaringsmaatregelen beveelt, in hoger beroep geen enkel bijkomend onderzoek beveelt en t.a.v. de minderjarige een voorlopige maatregel van bijzondere jeugdbijstand, onder bepaalde voorwaarden, beveelt, moet over de kosten van het hoger beroep uitspraak doen, als hij de uitspraak over geen enkel ander punt aanhoudt (1). (1) Zie Cass., 17 maart 1998, A.R. P.98.0034.N, nr. 151.

- JEUGDBESCHERMING -

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Een door de jeugdrechter in hoger beroep op tegenspraak gewezen arrest dat, zonder een onderzoek te bevelen en zonder de uitspraak over welk punt dan ook aan te houden, t.a.v. de minderjarige een voorlopige maatregel van bijzondere jeugdbijstand, onder bepaalde voorwaarden, beveelt, is een eindbeslissing die onmiddellijk vatbaar is voor cassatieberoep (1). (1) Zie Cass., 13 dec. 1978 (A.C., 1978-79, 435).

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Eindbeslissing

Artt. 22, eerste lid, 23, § 1, 24 en 26, § 1

P.00.1320.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

In problematische opvoedingssituaties kan de jeugdrechtbank slechts één van de in het decreet opgesomde afdwingbare pedagogische maatregelen nemen, zelfs als zij een dergelijke maatregel bij wege van voorlopige maatregel beveelt; de bijkomende voorwaarden die aan de minderjarigen worden opgelegd en de aan de genomen maatregel verbonden verplichtingen die opgelegd worden aan de personen die over hen het ouderlijk gezag uitoefenen of hen onder hun bewaring hebben, kunnen alleen de voorwaarden voor de tenuitvoerlegging van de bevolen maatregel nader bepalen.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 23, § 1 en 26, § 1

P.97.0565.N 27 mei 1997 AC nr. ...

De jeugdrechtbank vermag slechts op verzoek van de bij decreet bepaalde rekestranten, doch niet bij een ambtshalve genomen beschikking, een bij vonnis in een problematische opvoedingssituatie genomen maatregel door een andere te vervangen.~

- JEUGDBESCHERMING -

Decr. van de Vlaamse Gemeenschap betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psychisch-medisch sociale centra

Art. 23, § 1, eerste lid, 1° en 2°

S.98.0161.N 14 juni 1999 AC nr. ...

Het begrip "personeelsleden", in de zin van artikel 23 van het decreet rechtspositie van het gesubsidieerd onderwijs, vereist niet dat de personeelsleden in het schooljaar van hun aanvraag tot tijdelijke aanstelling bij voorrang, noodzakelijk nog in dienst moeten zijn bij de onderwijsinstelling alwaar zij op die voorrang aanspraak maken.~

- ONDERWIJS -

Artt. 21, § 1, f), 23, §§ 1 en 2, en 76, § 3

S.98.0044.N 12 april 1999 AC nr. ...

Uit het onderling verband tussen artikel 23, § 1 Decr. Vl. 27 maart 1991, dat een voorrangsregeling instelt gegrond op dienstanciënniteit en § 2 van dit decreet overeenkomstig welke de diensten waaraan een einde is gesteld door een ontslag, niet in aanmerking komen voor de dienstanciënniteit en de regeling bepaald in artikel 21, § 1, f) van hetzelfde decreet die in tijdelijke aanstellingen van telkens een schooljaar voorziet, volgt dat de diensten bedoeld in artikel 23, § 2, waaraan een einde is gemaakt door ontslag, diensten zijn die gepresteerd werden tijdens het schooljaar waarvoor de aanstelling werd gedaan, en dat die diensten niet in aanmerking komen voor de berekening van de dienstanciënniteit bepaald in artikel 23, § 1; diensten die niet tijdens dat schooljaar werden gepresteerd niet vallen onder het bepaalde van artikel 23, § 2 Dec. Vl. 27 maart 1991.~

- ONDERWIJS -

S.98.0028.N 14 december 1998 AC nr. ...

Uit het onderling verband tussen artikel 23, § 1 Decr. Vl. Gem. 27 maart 1991, dat een voorrangsregeling instelt gegrond op dienstanciënniteit en § 2 van dit decreet overeenkomstig welke de diensten waaraan een einde is gesteld door een ontslag, niet in aanmerking komen voor de dienstanciënniteit en de regeling bepaald in artikel 21, § 1, f) van hetzelfde decreet die in tijdelijke aanstellingen van telkens een schooljaar voorziet, volgt dat de diensten bedoeld in artikel 23, § 2, waaraan een einde is gemaakt door ontslag, diensten zijn die gepresteerd werden tijdens het schooljaar waarvoor de aanstelling werd gedaan, en dat die diensten niet in aanmerking komen voor de berekening van de dienstanciënniteit bepaald in artikel 23, § 1; diensten die niet tijdens dat schooljaar werden gepresteerd vallen niet onder het bepaalde van artikel 23, § 2 Dec. Vl. Gem. 27 maart 1991.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

- ONDERWIJS -

Decr. van de Vlaamse Gemeenschap van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap

Art. 2

S.98.0174.N 11 juni 2001 AC nr. ...

Het decreet van 27 juni 1990 van de Vlaamse Raad is niet toepasselijk op personen met een handicap die de volle leeftijd van vijfenzestig jaar hebben bereikt en die vóór de dag van hun vijfenzestigste verjaardag geen inschrijving hebben ingediend (1). (1) Zie arrest Grondwettelijk Hof 14 febr. 2001, nr 18/2001, B.S. 18 april 2001, p. 12680.

- MINDERJARIGHEID -

Wanneer een cassatiemiddel discriminatie aanvoert, onder meer door een decreet van de artt. 10 en 11 Gw., stelt het Hof aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag of die artikelen geschonden worden door artikel 2 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de sociale integratie van personen met een handicap, voor zover deze wetsbepaling gehandicapten die nog geen vijf en zestig jaar oud waren toen zij door een handicap werden getroffen maar vóór die leeftijd geen aanvraag tot inschrijving hebben ingediend, uitsluit van het toepassingsgebied van het decreet en het recht op bijstand, terwijl personen die in dezelfde omstandigheden wel een aanvraag tot inschrijving hebben ingediend vóór hun vijf en zestigste verjaardag wel de steun kunnen genieten.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 6

S.01.0081.N 4 februari 2002 AC nr. 82

Wanneer de persoon met een handicap zowel krachtens het decreet als krachtens een andere regelgeving aanspraak maakt op bijstand tot sociale integratie voor dezelfde behoefte, heeft de tussenkomst van het Fonds een subsidiair karakter, in die zin dat het Fonds zijn tegemoetkoming kan weigeren of verminderen; hieruit mag niet afgeleid worden dat het Fonds de kosten van de bijstand tot sociale integratie verleend aan een persoon met een handicap ten laste zou mogen nemen, telkens voor deze kosten geen bijstand wordt verleend op grond van een andere regelgeving.

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 2, § 1 en 7, § 2

S.98.0174.N 11 juni 2001 AC nr. ...

Aan de personen met een handicap die de volle leeftijd van 65 jaar hebben bereikt op het ogenblik van het indienen van een aanvraag tot materiële bijstand, kan slechts bijstand worden toegekend voor kosten die rechtstreeks voortspruiten uit een handicap die vóór deze leeftijd van 65 jaar werd vastgesteld, op voorwaarde dat aan het vereiste van de inschrijving bij het Fonds vóór de leeftijd van 65 jaar is voldaan.

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

Artt. 3, 4, 52 en 53

S.01.0081.N 4 februari 2002 AC nr. 82

Personen met een handicap hebben slechts recht op een tussenkomst van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap in de gevallen en volgens de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Regering; het decreet van 27 juni 1990 verleent derhalve geen algemeen recht op bijstand tot sociale integratie.

- MINDERJARIGHEID -

Decr. Vl. 13 april 1988

Art. 3

C.98.0102.N 1 december 2000 AC nr. ...

Nieuw, mitsdien niet ontvankelijk is het middel dat aanvoert dat de onteigening onwettig is daar de machtiging tot onteigening verleend werd door een daartoe niet bevoegde minister.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

Nieuw, mitsdien niet ontvankelijk is het middel dat aanvoert dat de onteigening onwettig is daar de machtiging tot onteigening verleend werd door een daartoe niet bevoegde minister.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.98.0345.N 8 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer de onteigening van een onroerend goed geschiedt overeenkomstig de Onteigeningswet behoort het, in de aangelegenheden die zijn overgedragen aan de Gemeenschappen of de Gewesten, aan hun respectieve regeringen om vast te stellen dat de onmiddellijke inbezitneming van dat goed ten algemenen nutte onontbeerlijk is; zij kunnen andere personen die bevoegd zijn om onroerende goederen ten algemenen nutte te onteigenen, machtigen tot onteigening in de gevallen waarin zij oordelen dat de verkrijging ervan noodzakelijk is voor het beleid inzake de stedenbouw en de ruimtelijke ordening (1). (1) Contra: cass., 20 febr. 1986, A.R. nr. 7230, nr. 402, met de conclusie van advocaat-generaal Velu in bull. en Pas. Nadien is echter het Decr. Vl 13 april 1988 uitgevaardigd (en gelijkaardige decreten wat het Waalse Gewest en de Duistalige Gemeenschap betreft, en een ordonnantie van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad). Zie Coppens, A., De onteigeningsmachtiging door de gemeenschappen en de gewesten, T.B.P. 1990, 708.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 2, 3 en 4

C.12.0143.N 27 februari 2014 AC nr. ...

De Vlaamse regering kan overgaan tot onteigeningen ten algemenen nutte inzake gewestelijke aangelegenheden mits hierbij toepassing te maken van de regels en procedures voorgeschreven bij de inzake onteigeningen geldende wetgeving; krachtens de besluiten van de Vlaamse regering is het lid van de Vlaamse regering dat bevoegd is voor de binnenlandse aangelegenheden, behoudens in de gevallen bepaald in de wet of het decreet, bevoegd om de onteigeningsmachtiging af te leveren met instemming van het functioneel bevoegd lid van de Vlaamse Regering (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.11.0750.N 14 juni 2013 AC nr. ...

De Vlaamse regering kan overgaan tot onteigeningen ten algemenen nutte inzake gewestelijke aangelegenheden mits hierbij toepassing te maken van de regels en procedures voorgeschreven bij de inzake onteigeningen geldende wetgeving; krachtens de besluiten van de Vlaamse regering is het lid van de Vlaamse regering dat bevoegd is voor de binnenlandse aangelegenheden, behoudens in de gevallen bepaald in de wet of het decreet, bevoegd om de onteigeningsmachtiging af te leveren met instemming van het functioneel bevoegd lid van de Vlaamse Regering (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Decr. Vl. Gem. 19 dec. 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999

Art. 56, eerste lid

P.04.0717.N 21 september 2004 AC nr. 424

De overschrijding van de maximale toegelaten massa's of de massa's onder de assen wordt strafbaar gesteld omwille van de beschadiging van het wegdek die ze teweegbrengt; het materiële bestanddeel van het misdrijf is bewezen wanneer de overschrijding van de maximale toegelaten massa's of de massa's onder de assen aangetoond is (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat de overschrijding van de maximaal toegelaten massa's onder de assen geen onweerlegbaar vermoeden van wegdekbeschadiging inhoudt. (Zie Grondwettelijk Hof, arrest nr 81/2003, 11 juni 2003, p. 1023).

- WEGEN -

- WEGVERKEER - Allerlei

Tegenbewijs kan niet of moet niet kunnen worden geleverd dat het wegdek niet beschadigd is, wanneer de maximale toegelaten massa's of de massa's onder de assen zoals bepaald in de artikelen 18, §§ 1, 2 of 32bis, van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen, overschreden is (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat de overschrijding van de maximaal toegelaten massa's onder de assen geen onweerlegbaar vermoeden van wegdekbeschadiging inhoudt. (Zie Grondwettelijk Hof, arrest nr 81/2003, 11 juni 2003, p. 1023).

- BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens

- WEGEN -

- WEGVERKEER - Allerlei

Art. 58, § 1

P.04.0717.N 21 september 2004 AC nr. 424

De verplichting tot betaling van een forfaitair bedrag bij wijze van bijdrage tot financiering van het Vlaams Infrastructuurfonds wegens de beschadiging van het wegdek door de overschrijding van de maximale toegelaten massa's of de massa's onder de assen, is geen straf (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat de overschrijding van de maximaal toegelaten massa's onder de assen geen onweerlegbaar vermoeden van wegdekbeschadiging inhoudt. (Zie Grondwettelijk Hof, arrest nr 81/2003, 11 juni 2003, p. 1023).

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- WEGEN -

- WEGVERKEER - Allerlei

Artt. 56, 57 en 58

P.02.0900.N 18 februari 2003 AC nr. 114

De artikelen 56, 57 en 58 van het decreet Vlaamse Gemeenschap van 19 december 1998 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999, die hen die schade aan het wegdek toebrengen door een overschrijding van de maximale toegelaten massa's en de massa's onder de assen, zoals bepaald in de artikelen 32 en 32bis van het koninklijk besluit van 15 maart 1968, houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen, bestraffen en, voor zover de inbreuk gepleegd werd op een gewestweg, verplichten tot de betaling van een bijdrage tot financiering van het Vlaams infrastructuurfonds, beogen de zorg voor de wegeninfrastructuur en vallen aldus onder de misdrijven vermeld in artikel 138, 6°, Wetboek van Strafvordering, namelijk de wegen te land.

- WEGEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- WEGVERKEER - Allerlei

Decr. Vl. Gemeenschap 7 nov. 1990

Art. 6

P.00.0763.N 5 februari 2002 AC nr. 85

Nu 11 juli een decretale maar geen wettelijke feestdag is slaat het Hof geen acht op stukken van betekening van het cassatieberoep in strafzaken die door de burgerlijke partij ter griffie van het Hof zijn neergelegd op 12 juli, d.i. na het verstrijken van de bij artikel 420bis, tweede alinea, Sv. bepaalde termijn.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Decr. Vl. Gew. 30 juni 2000

Art. 20, wat onroerende voorheffing in het Vl.Gew. betreft

C.02.0530.N 27 mei 2004 AC nr. 289

Wanneer de overdracht van een handelszaak plaatsvindt tegen een overname van schulden is het bedrag van de overgenomen schulden de maatstaf van de gehoudenheid van de overnemer voor de belastingschulden verschuldigd door de overlater.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- HANDELSZAAK -

Decr. Vl. Parlement 18 mei 1999

Art. 141

C.11.0060.N 3 november 2011 AC nr. ...

De niet-naleving van de informatieplicht bepaald in het artikel 141 Stedenbouwwet 1999, volgens hetwelk iedereen die een onderhandse akte van verkoop of van verhuring voor meer dan negen jaar van een onroerend goed, en ook van vestiging van erfpacht of opstal opmaakt, moet vermelden of er voor het onroerend goed een stedenbouwkundige vergunning is uitgereikt en de meest recente stedenbouwkundige bestemming van dit goed met benamingen gebruikt in het plannenregister moet overnemen, heeft de relatieve nietigheid van de overeenkomst tot gevolg ter bescherming van de koper of de huurder (1). (1) Zie F. Haentjens, Aan (-en ver)koopbeloften vallen niet onder toepassing van de informatieverplichtingen opgelegd in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, noot onder Hof van beroep Gent van 25 feb. 2009, R.W., 2010-2011, (746), 750-754; I. Claeys, Geen bouwvergunning, verlies van elke bescherming ?, T.B.H., 1999, 840 - 848.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 143, § 1, 2°

F.05.0008.N 19 januari 2007 AC nr. 31

Uit de bepaling in een op grond van artikel 143, § 1, 2°, van het Decr. Vl. Parl. van 18 mei 1999 getroffen gemeentelijk belastingreglement op niet-bebouwde gronden, dat de vaststelling van het aantal niet-bebouwde gronden gebeurt volgens de criteria gehanteerd door de diensten van het kadaster volgt dat een perceel dat volgens die criteria als bebouwd wordt gerekend, voor de toepassing van het belastingreglement niet als niet-bebouwd kan aangezien worden onder voorwendsel dat de opgerichte bouwwerken niet zouden beantwoorden aan de criteria vervat in een andere bepaling van dat reglement.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 146

P.08.0041.N 8 april 2008 AC nr. 211

Het misdrijf van instandhouding inzake stedenbouw bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken en alleen diegene die over het onroerend goed zeggenschap heeft, kan schuld aan dit verzuim hebben (1); de omstandigheid dat de eigenaar van de grond niet de eigenaar is van de constructie die wederrechtelijk op zijn grond is opgericht, neemt niet weg dat hij krachtens zijn recht zeggenschap heeft over de zaak en het nodige moet doen om aan de illegale toestand een einde te stellen (2). (1) Cass., 4 feb. 2003, AR P.O1.1462.N, AC, 2003, nr. 80. (2) Zie Cass., 21 feb. 2006, AR P.O5.1388.N, AC, 2006, nr. 101.

- STEDENBOUW - Sancties

- STEDENBOUW - Sancties

P.02.1621.N 13 mei 2003 AC nr. 291

Het in stand houden van onwettig opgerichte bouwwerken is een voortdurend misdrijf zodat de verjaring van de strafvordering geen aanvang neemt zolang aan de toestand die is ontstaan door de onwettig uitgevoerde werken geen einde wordt gesteld door een herstel in de oorspronkelijke toestand of door het verkrijgen van een regelmatige vergunning (1). (1) Zie Cass., 8 juni 1994, AR P.94.0281.F, nr 295.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- STEDENBOUW - Sancties

P.01.1462.N 4 februari 2003 AC nr. 80

Het misdrijf van instandhouding bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken; alleen diegene die over het onroerend goed zeggenschap heeft, kan schuld aan dit verzuim hebben (1). (1) Zie Cass., 14 nov. 1990, AR nr 8421, (AC, 1990-1991, nr 148).

- STEDENBOUW - Sancties

Het opzet om deel te nemen aan de strafbare instandhouding vloeit niet noodzakelijk voort uit het opzet om de illegale werken uit te voeren.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 146, derde lid

P.04.0358.N 15 juni 2004 AC nr. 324

Artikel 146, derde lid, van het Decreet van het Vlaams Parlement van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, krachtens hetwelk de strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in artikel 146, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, niet geldt voor zover, onder meer, de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden, maakt het voor een beklaagde mogelijk de feiten en nalatigheden te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengt (1). (1) Art. 146, derde lid, Decr.Vl.Parl. 18 mei 1999, zoals gewijzigd door artikel 7 Decr.Vl.Parl. 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003).

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 149

P.10.0369.N 25 januari 2011 AC nr. ...

Krachtens artikel 149 Stedenbouwdecreet 1999 beschikt het bevoegde bestuur met betrekking tot de herstelvordering over een beleids- en appreciatiebevoegdheid die de rechter moet eerbiedigen; de rechter die overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel dat besloten is in artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol E.V.R.M en artikel 159 Grondwet vaststelt dat het gevorderde herstel beantwoordt aan de vereiste van rechtmatig evenwicht tussen de goede ruimtelijke ordening en de eigendom van betrokkene, vermag niet op grond van artikel 6 E.V.R.M. zich te mengen in het beleid van het bestuur door diens redelijk verantwoorde herstelvordering te verwerpen, alleen omdat een andere maatregel hem meer aangepast lijkt.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.08.1817.N 21 april 2009 AC nr. 263

Het herstel in de oorspronkelijke toestand houdt niet in dat de plaats noodzakelijk moet worden hersteld in de materiële toestand die identiek is aan de toestand die vóór de bouwovertreding bestond; dit herstel kan ook inhouden dat de illegale constructie volledig of gedeeltelijk wordt afgebroken ook al stond er voor de bouwovertreding op die plaats een andere constructie (1). (1) Cass., 5 juni 2001, AR P.99.1455.N, AC, 2001, nr 331; Zie: Cass., 18 dec. 2001, AR P.99.1548.N, AC, 2001, nr 709.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.08.0883.N 25 november 2008 AC nr. 662

De appelrechter die vaststelt dat hij ten gevolge van de intrekking van de veroordeling tot straf niet langer bevoegd is om de herstelvordering te beoordelen omdat deze niet tijdig, dit is op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, bij de strafrechter aanhangig werd gemaakt, moet overeenkomstig artikel 13, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, deze vordering naar de bevoegde rechter verwijzen (1). (1) Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1545.N, A.C., 2007, nr ...

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

De omstandigheid dat ten tijde van het vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof slechts een in kracht van gewijsde gegane beslissing over de strafvordering voorhanden was en dat de herstelvordering nog hangende was voor de correctionele rechtbank, doet geen afbreuk aan de verplichting van de appelrechter, die vaststelt dat hij ten gevolge van de intrekking van de veroordeling tot straf niet langer bevoegd is om de herstelvordering te beoordelen omdat deze niet tijdig, dit is op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, bij de strafrechter aanhangig werd gemaakt, om overeenkomstig artikel 13, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof de herstelvordering naar de bevoegde rechter te verwijzen, wanneer het beroepen vonnis gelijktijdig met de intrekking van de penale veroordeling over de herstelvordering besliste en deze laatste beslissing ten gevolge van het hoger beroep voor de appelrechter nog geen kracht van gewijsde heeft (1). (1) Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1545.N, AC, 2007, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Ingevolge het hoger beroep van de stedenbouwkundige inspecteur tegen de beslissing over de herstelvordering genomen in een geding ingeleid ingevolge een verzoek tot intrekking bedoeld in de artikelen 10 en volgende, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, moet de appelrechter, ook na de definitieve beslissing van de eerste rechter tot intrekking van de veroordeling tot straf, onderzoeken of hij voor de beoordeling van de herstelvordering verder bevoegd is (1). (1) Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1545.N, AC, 2007, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Ondanks de definitieve intrekking van de beslissing op strafgebied is de strafrechter verder bevoegd om te oordelen over de herstelvordering wanneer deze tijdig, dit is op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, voor hem werd ingesteld; in voorkomend geval is de intrekking van de veroordeling tot straf zonder invloed op de beslissing tot herstel, die verworven blijft (1). (1) Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1545.N, AC, 2007, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.05.0829.N 15 november 2005 AC nr. 594

De verwijdering van de wederrechterlijk gestorte afval, als vorm van teruggave zoals bedoeld door artikel 44 Strafwetboek en artikel 161 Wetboek van Strafvordering, is een maatregel in het algemeen belang die, door het teniet doen van de materiële gevolgen van het misdrijf, ertoe strekt te verhinderen dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem begane overtreding behoudt; een reeds gedeeltelijk uitgevoerde sanering op bevel van het Bestuur kan de verdere verwijdering tot aan het volledig herstel niet verhinderen (1). (1) De verwijzing in het arrest naar de artikelen 146 en 149 Wetboek van Strafvordering in plaats van naar het artikel 161 Wetboek van Strafvordering lijkt op een materiële vergissing te berusten.

- MILIEURECHT -

C.04.0348.N 10 juni 2005 AC nr. 333

De herstelvordering is een civielrechtelijke maatregel die op zichzelf geen rechtsgevolg sorteert maar onlosmakelijk deel uitmaakt van de gerechtelijke procedure (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.05.0200.N 7 juni 2005 AC nr. 325

Door te oordelen dat uit het arrest nr. 136/2004 van het Grondwettelijk Hof van 22 juli 2004 reeds afdoende blijkt dat het onderscheid tussen al dan niet kwetsbare gebieden de Grondwet niet schendt, hebben de appèlrechters hun beslissing dat de opgeworpen prejudiciële vraag dat om reden van de onduidelijke begrenzing van de ruimtelijk kwetsbare gebieden in de nog op te stellen ruimtelijke uitvoeringsplannen, de bestraffing van het instandhouden van stedenbouwmisdrijven in deze gebieden, discriminatoir was, klaarblijkelijk negatief te beantwoorden is, naar recht verantwoord.

- STEDENBOUW - Algemeen

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.04.1469.N 26 april 2005 AC nr. 242

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of, gelet op de gegevens van de zaak, het herstelvorderende bestuur zijn vordering heeft afgewogen aan de hand van werkelijk bestaande feiten waarvan het zich een duidelijke voorstelling heeft kunnen vormen en die van zulke aard zijn dat zij de gevorderde maatregel naar recht en redelijkheid kunnen verantwoorden; het Hof van cassatie gaat alleen na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie Cass., 3 nov. 2004, AR P.04.0730.F, nr ...; 12 okt. 2004, AR P.04.0476.F, nr ...; 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.04.1029.N 25 januari 2005 AC nr. 49

Uit de vaststellingen en overwegingen die het arrest bevat hebben de appèlrechters hun beslissing dat de herstelvordering kennelijk onredelijk is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie Cass., 12 okt. 2004, AR P.04.0476.F, nr...; 3 nov. 2004, AR P.04.0930.F, nr ...

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.04.0237.N 15 juni 2004 AC nr. 323

Het behoort tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht de herstelvordering inzake stedenbouw op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust terwijl het niet aan de rechter staat de opportuniteit van die vordering te beoordelen; hierbij gaat de rechter na of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen en hij moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.04.0358.N 15 juni 2004 AC nr. 324

Het behoort tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht de herstelvordering inzake stedenbouw op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust terwijl het niet aan de rechter staat de opportuniteit van die vordering te beoordelen; hierbij gaat de rechter na of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen en hij moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1)(2). (1) Cass., 4 feb. 2003, AR P.01.1462.N, nr ... . (2) Art. 149, Decr.Vl.Parl. 18 mei 1999, zoals gewijzigd door artikel 8, 1°, Decr.Vl.Parl. 4 juni 2003.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.03.1143.N 24 februari 2004 AC nr. 96

Het ambt van de stedenbouwkundig inspecteur kan, op grond van het waarnemen van het hem wettelijk opgedragen algemeen belang, als eiser tot herstel in stedenbouw, zelfstandig cassatieberoep instellen (1). (1) Zie concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het ambt van de stedenbouwkundig inspecteur kan, op grond van het waarnemen van het hem wettelijk opgedragen algemeen belang, als eiser tot herstel in stedenbouw, zelfstandig cassatieberoep instellen (1). (1) Zie concl. van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Burgerlijke rechtsvordering - Andere partijen

P.03.0783.N 27 januari 2004 AC nr. 45

Er bestaat geen oorzakelijk verband tussen een gewestplan, waarvan de onwettigheid wordt aangevoerd, en de vordering tot herstel van de plaats in de vorige toestand en er is bijgevolg geen grond om de aangevoerde onwettigheid van het gewestplan te onderzoeken, wanneer blijkt dat ook zonder deze onwettigheid dezelfde herstelmaatregel noodzakelijk is om de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf te doen ophouden (1). (1) Zie Cass., 8 sept. 1998, AR P.97.0889.N, nr 392; 6 sept. 2000, AR P.00.0505.F, nr 444; 27 maart 2001, AR P.99.0551.N, nr 162; 5 juni 2001, AR P.99.1489.N, nr 333; 4 dec. 2001, AR P.00.0540.N, nr 664; 9 jan. 2002, AR P.00.0855.F, nr 14; 16 jan. 2002, AR P.01.1163.F, nr 31.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het noodzakelijk verband tussen een gewestplan, waarvan de onwettigheid wordt aangevoerd, en de vordering tot herstel van de plaats in de vorige toestand blijkt niet uit de enkele vaststelling dat de gevorderde maatregel in overeenstemming is met de bepalingen van dit plan.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.01.1462.N 4 februari 2003 AC nr. 80

Het behoort tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht de herstelvordering van de stedenbouwkundige inspecteur op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust, terwijl het niet aan de rechter staat de opportuniteit van de vordering te beoordelen (1); hierbij gaat de rechter na of de beslissing van de stedenbouwkundige inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen; de rechter moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten. (1) Cass., 16 jan. 2002, AR P.01.1163.F, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer blijkt dat de appèlrechters de kennelijke onredelijkheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand uitsluitend hebben afgeleid uit de omstandigheid dat het bestuur zijn oorspronkelijke vordering tot betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde heeft gewijzigd in een vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, stellen zij alleen vast dat deze meerwaardesom als een volgens hen beter alternatief naast de afbraak mogelijk blijft; mitsdien vermochten zij op die gronden alleen niet de door stedenbouwkundige inspecteur gekozen herstelmaatregel te weigeren; door dit wel te doen miskennen zij aan het bestuur de keuzemogelijkheid tot het nemen van een nieuwe herstelmaatregel en diens beleidsvrijheid.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wordt aangevochten, gaat de rechter in het bijzonder na of de vordering die moet worden beoordeeld, niet kennelijk onredelijk is; de rechter moet afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit; voor de vaststelling van die kennelijke onredelijkheid volstaat het evenwel niet vast te stellen dat op grond van dezelfde criteria ook die andere maatregel in redelijkheid toelaatbaar of zelfs beter lijkt (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 2002, AR P.01.1163.F, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 149, § 1

P.10.0369.N 25 januari 2011 AC nr. ...

De noodzaak om de goede ruimtelijke ordening te handhaven en waar nodig te herstellen biedt, wegens de aard zelf van de herstelvordering die ertoe strekt de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken, geen ruimte tot mildering van de op te leggen herstelmaatregel om redenen die enkel de persoonlijkheid van de dader betreffen en onverenigbaar zijn met de doelstellingen van de wet; de noodzaak van een passend herstel wegens de overschrijding van de redelijke termijn wordt daarenboven beïnvloed door de omstandigheid dat de betrokkene in afwachting van de uitspraak langdurig voordeel heeft kunnen halen uit de door hemzelf gecreëerde onwettige toestand (1). (1) Zie: Cass., 6 jan. 2009, AR P.08.0674.N, AC, 2009, nr. 7; Cass., 10 maart 2009, AR P.08.1739.N (onuitgegeven).

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De vaststelling dat het herstel in de oorspronkelijke staat een straf is in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M., brengt enkel mee dat de waarborgen van die bepaling moeten worden in acht genomen, waaronder de behandeling van de vordering binnen een redelijke termijn; voormelde vaststelling heeft niet tot gevolg dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht, inzonderheid wat betreft het milderen van de straf of zelfs de eenvoudige schuldigverklaring, erop toepassing moeten vinden (1). (1) Zie: Cass., 4 nov. 2008, AR P.08.0081.N, AC, 2008, nr. 608 met conclusie eerste advocaat-generaal M. De Swaef; Cass., 6 jan. 2009, AR P.08.0674.N, AC, 2009, nr. 7; Cass., 23 juni 2009, AR P.09.0276.N, AC, 2009, nr. 432.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Teneinde te voldoen aan het bepaalde in de artikelen 6.1 en 13 E.V.R.M. kan de strafrechter, binnen de bevoegdheden die artikel 149, §1, Stedenbouwdecreet 1999 hem toekent, en onverminderd de door hem te verrichten legaliteitstoets krachtens artikel 159 Grondwet, zich ertoe beperken als passend herstel enkel de overschrijding van de redelijke termijn op authentieke wijze vast te stellen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.09.0182.N 15 september 2009 AC nr. 501

De in artikel 149, § 1, Stedenbouwdecreet 1999 bedoelde herstelmaatregelen, die een civielrechtelijk karakter hebben, strekken ertoe, als bijzondere vorm van vergoeding of teruggave, een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad (1). (1) Zie: Cass., 3 april 2007, AR P.06.1610.N, AC, 2007, nr 166; Cass., 22 mei 2007, AR P.06.1692.N, AC, 2007, nr 265.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.08.0883.N 25 november 2008 AC nr. 662

De stedenbouwkundige inspecteur kan hoger beroep instellen tegen de beslissing over de herstelvordering genomen in een geding ingeleid ingevolge een verzoek tot intrekking bedoeld in de artikelen 10 en volgende, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof (1). (1) Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1545.N, AC, 2007, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.06.0100.N 2 mei 2006 AC nr. 251

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg; deze wijziging brengt evenwel niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstelvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstelvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, daardoor zijn bevoegdheid verliest (1). (1) Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, met concl. van proc.-gen. DE SWAEF.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.02.1621.N 13 mei 2003 AC nr. 291

De vordering van de bestuurlijke overheid tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is, hoewel zij tot de strafvordering behoort, van burgerlijke aard zodat deze vordering niet kan verjaren vóór de strafvordering (1). (1) Eiser voerde aan dat de verjaring van de herstelvordering uitsluitend wordt beheerst door artikel 2262bis B.W. (en meer bepaald door artikel 2262bis, § 1, eerste lid, B.W. krachtens hetwelk alle persoonlijke rechtsvorderingen verjaren door verloop van 10 jaar). Eiser voerde aan dat de herstelvordering geen "burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf" zou zijn zodat artikel 26 V.T.Sv. niet zou kunnen worden toegepast. Het middel dat aanvoert dat de verjaring van de herstelvordering alleen onderworpen is aan artikel 2262bis B.W., faalt evenwel naar recht. In de praktijk is verwarring ontstaan omtrent de verjaringsregeling die op de herstelvordering toepasselijk is. De oorzaak van die verwarring is gelegen in de onterechte verenging van het begrip "burgerlijke vordering" ("rechtsvordering tot herstel van de schade" in artikel 3 V.T.Sv. of "burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf" in artikel 26 V.T.Sv.) tot de vordering tot vergoeding van schade die een persoon die in zijn belangen werd geschaad, instelt krachtens artikel 1382 B.W. Deze opvatting heeft nog veld gewonnen na de vervanging van artikel 26 V.T.SV. bij artikel 2 van de wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring. Volgens het nieuwe artikel 26 V.T.Sv. verjaart de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf immers volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van schade. Omdat de herstelvordering niet een "rechtsvordering tot vergoeding van schade" zou zijn, zijn bepaalde auteurs van oordeel dat artikel 26 V.T.Sv. niet op de herstelvordering van toepassing is (in die zin S. DE TAEYEStedenbouwmisdrijven verjaren wel. Enkele bedenkingen bij het verjaringscontentieux in het handhavingsrecht ruimtelijke ordening", T.R.O.S. 2001, 32-34; vgl. F.M. VAN DE VELDEVerjaring inzake inbreuken op de stenbouwwetgeving", N.J.W. 2003, 158-159; anders P. VANSANTDe aansprakelijkheid van aannemers in het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en het nieuwe decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en het nieuwe decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening", T.R.O.S. 1999, 82-83; zie ook G. DEBERSAQUES, B. HUBEAU en P. LEFRANC, De sanctionering van stedenbouwmisdrijven. Handhavingsmaatregelen, Brugge, die Keure, 2001, 124-125). Dit lijkt evenwel een onjuiste gevolgtrekking op basis van een onjuist uitgangspunt te zijn. De in artikel 3 V.T.Sv. bedoelde "rechtsvordering tot herstel van de schade, door een misdrijf veroorzaakt" heeft immers een ruimer voorwerp dan de op artikel 1382 B.W. gesteunde vordering tot vergoeding van schade. Onder het begrip "burgerlijke vordering" die voor de strafrechter kan worden ingesteld, valt ook de vordering tot teruggave zoals bedoeld in artikel 44 Sw. en artikel 161 Sv. De vordering tot teruggave heeft met de vordering tot schadevergoeding gemeenschappelijk dat zij eveneens ertoe strekt de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken (meer bepaald door het herstel van de toestand in de oorspronkelijke toestand, wat in stedenbouw weliswaar niet de enige, maar wel de belangrijkste herstelmaatregel is). Zij onderscheidt zich evenwel van de vordering tot schadevergoeding doordat zij niet (zozeer) strekt tot bescherming van de belangen van een benadeelde dan wel tot handhaving van het algemeen belang. Hieruit vloeien een aantal belangrijke verschillen voor, onder meer op het vlak van de bevoegdheid van de strafrechter om zelfs ambtshalve de teruggave te bevelen en de bevoegdheid van het openbaar ministerie om de teruggave te vorderen (zie hierover o.a. BRAAS, Précis de procédure pénale, I, Brussel, 1950, nr. 277, p. 224 en nrs. 284-287, p. 228-231; P.-E. TROUSSE, Droit pénal, I/1, in Les Novelles, Brussel, 1956, nrs. 1561-1615, in het bijzonder nr. 1567 en volgende; J. CONSTANT, Traité élémentaire de Droit Pénal, Luik, 1965, II, nrs. 839 e.v.; M. FRANCHIMONT, A. JACOBS en A. MASSET, Manuel de procédure pénale, Luik, 1989, p. 104-107; zie in dezelfde zin in Frankrijk G. STEFANI, G. LEVASSEUR en B. BOULOC, Procédure pénale, Parijs, Dalloz, 2000, nr. 226, p. 183-184). Al in de 19de eeuw heeft de rechtspraak aan het begrip "teruggave" een ruime betekenis gegeven zodat de vordering die ertoe strekt een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad, eveneens valt onder de in artikel 161 Sv. bedoelde vordering tot teruggave. Die jurisprudentiële ontwikkeling heeft meegebracht dat het begrip "burgerlijke vordering" een ruimere betekenis heeft gekregen dan uit een eerste, letterlijke lezing van artikel 3 Voorafgaande Titel Sv. zou kunnen blijken. De herstelvordering, als vordering tot teruggave en dus als "burgerlijke vordering" zoals bedoeld in de artikel 3 en 26 Voorafgaande Titel Sv., is bijgevolg onderworpen aan de regels inzake verjaring van de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf. Een arrest van het Hof van 3 oktober 1910 (Pas. 1910, 432; zie in dezelfde zaak ook het arrest van 16 januari 1911, Pas. 1911, 82) is op al deze punten bijzonder duidelijk. Bij de uitwerking van de herstelvordering inzake stedenbouw bij wet van 29 maart 1962 is de herstelvordering geconcipieerd geworden als de "gemeenrechtelijke" vordering tot teruggave zoals bedoeld in artikel 161 Sv. Bij wet van 22 december 1970 werd de bevoegdheid van de rechter om een herstelmaatregel op te leggen weliswaar afhankelijk gemaakt van een daartoe strekkende vordering van de bevoegde bestuurlijke overheid. Dit houdt zonder twijfel een afwijking in op een algemene regel inzake teruggave maar wijzigt daarom niet de aard van de herstelvordering. Het Hof heeft bijgevolg terecht in een aantal arresten de herstelmaatregelen inzake stedenbouw uitdrukkelijk als een vorm van teruggave gekwalificeerd (Cass. 25 feb. 1992, AR nr 4965, nr 333; 8 sept. 1998, AR P.97.0889.N, nr 392). Samengevat : de herstelvordering die de bevoegde bestuurlijke overheid krachtens de stedenbouwwetgeving instelt is inderdaad geen vordering tot vergoeding van schade die de overheid zou lijden als gevolg van een aantasting van haar belangen. In die zin is de herstelvordering geen "burgerlijke vordering". Maar het begrip "burgerlijke vordering" is ruimer en omvat ook de vordering tot teruggave. Die vordering tot teruggave, zoals de herstelvordering inzake stedenbouw, is, in zoverre zij

steunt op een misdrijf, een "burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf", waarop artikel 26 V.T.Sv. van toepassing is.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de vordering tot herstel van de plaats in de oorpronkelijke toestand tijdig voor de strafrechter is ingesteld, loopt de verjaring ervan niet meer totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing het geding beëindigd heeft (1) (2). (1) Cass., 27 april 1993, AR nr 5310, nr 201; (2) Deze regel vloeit voort uit artikel 27, eerste lid, V.T.Sv. De wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring heeft deze bepaling opgeheven. Deze regel kan thans worden gesteund op artikel 2244 B.W.; volgens vaste rechtspraak van het Hof (o.a. Cass., 13 sept. 1993, AR nr 9610, nr 343) duurt immers, behoudens andersluidende wetsbepaling, de door een dagvaarding voor het gerecht gevormde stuiting van de verjaring van een rechtsvordering voort tijdens het gehele geding (zie hierover o.a. I. CLAEYSDe nieuwe verjaringswet; een inleidende verkenning", R.W. 1998-99, 383 en I. BOONEDe verjaring van de vordering tot schadeherstel op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid en van de burgerlijke vordering uit een misdrijf" in X (ed.), De herziening van de bevrijdende verjaring door de Wet van 10 juni 1998, De gelijkheid hersteld?, 131-132).

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.02.0791.N 8 april 2003 AC nr. 232

De regelmatig door de bevoegde bestuurlijke overheid aan de rechterlijke overheid bekendgemaakte vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat blijft gelden gedurende de volledige rechtspleging, tenzij de betrokken bestuurlijke overheid haar verzaakt of de gekozen vorm van herstel wijzigt (1); wanneer de rechter de beslissing van de bestuurlijke overheid af te zien van de oorspronkelijk ingestelde herstelvordering wegens de onwettigheid ervan buiten toepassing laat, heeft dit niet tot gevolg dat de oorspronkelijke herstelvordering bij hem nog aanhangig is aangezien de vaststelling dat de verzaking onwettig is, niet noodzakelijk meebrengt dat de begane onwettigheid alleen kan worden hersteld door het behoud van de oorspronkelijke herstelvordering zodat het alleen de bestuurlijke overheid toekomt, krachtens haar beoordelingsvrijheid en binnen de grenzen van de wettigheid, te beslissen over de herstelvordering. (1) Cass., 16 november 1999, AR P.97.1655.N, nr 608.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.02.1165.N 8 april 2003 AC nr. 233

Wanneer de rechter de beslissing van de bestuurlijke overheid af te zien van de oorspronkelijk ingestelde herstelvordering wegens de onwettigheid ervan buiten toepassing laat, heeft dit niet tot gevolg dat de oorspronkelijke herstelvordering bij hem nog aanhangig is aangezien de vaststelling dat de afstand onwettig is, niet noodzakelijk meebrengt dat de begane onwettigheid alleen kan worden hersteld door het behoud van de oorspronkelijke herstelvordering zodat het alleen de bestuurlijke overheid toekomt, krachtens haar behoordelingsvrijheid en binnen de grenzen van de wettigheid, te beslissen over de herstelvordering (1). (1) Cass., 8 april 2003, AR P.02.0791.N, nr ... .

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 149, § 1, en 198bis

P.08.0179.N 24 juni 2008 AC nr. 390

Er bestaat geen verplichting voor de rechter om het voorafgaand advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid in te winnen voor herstelvorderingen die door de Stedenbouwkundig Inspecteur werden ingesteld vooraleer de Hoge Raad voor het Herstelbeleid effectief haar bevoegdheden kon uitoefenen (1). (1) Zie: Cass., 5 sept. 2006, AR P.06.0475.N, AC, 2006, nr 387; Cass., 5 sept. 2006, AR P.06.0543.N, AC, 2006, nr 388; Cass., 5 juni 2007, AR P.06.0543.N, AC, 2007, nr ...; Gw. H., nr 71/2007, 26 april 2007, B.S., 13 juni 2006, 32.006.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 149, § 5

P.12.1253.N 3 september 2013 AC nr. ...

Uit artikel 211bis, eerste en tweede zin, Wetboek van Strafvordering volgt niet dat de appelrechters die anders dan de eerste rechter een herstelmaatregel bevelen, desgevallend onder de dreiging van een dwangsom, dit met eenparigheid moeten beslissen; de omstandigheid dat de vordering van de herstelvorderende overheid niet zonder meer gelijk te stellen is met een burgerlijke rechtsvordering en als maatregel van burgerrechtelijke aard toch onder de strafvordering valt, doet daaraan geen afbreuk (1). (1) Zie: Cass. 2 maart 2004, AR P.03.1187.N, AC 2004, nr. 112; Cass. 12 mei 2009, AR P.08.1888.N (onuitgegeven).

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.03.1187.N 2 maart 2004 AC nr. 112

De beslissing van de strafrechter waarbij de beklaagde op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur wordt veroordeeld tot een geldsom gelijk aan de meerwaarde van het onroerend goed is geen straf maar een maatregel van burgerlijke aard, waarop het voorschrift van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering niet van toepassing is (1). (1) Zie Cass., 19 mei 1999, AR P.98.1393.F, nr 292; 5 juni 2001, AR P.99.1489.N, nr 333; 14 nov. 2001, AR P.01.0393.F, nr 615; 11 dec. 2001, AR P.00.0736.N, nr 693.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 149, §§ 1 en 2

P.03.0260.N 7 oktober 2003 AC nr. 481

De omstandigheid dat de herstelvordering voor het eerst in hoger beroep bij wijze van een onregelmatige tussenkomst in het geding zou zijn gewijzigd, doet niet af aan haar rechtsgeldigheid en kan de rechter niet beletten erover uitspraak te doen.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Geen substantiële pleegvorm is opgelegd voor het kenbaar maken van de herstelvordering; de strafrechter kan die vordering toekennen mits het bestuur duidelijk zijn wil en de redenen ervan heeft te kennen gegeven en de betrokkene daarover tegenspraak heeft kunnen voeren; het middel dat alleen de regelmatigheid van de tussenkomst van het bestuur in de rechtspleging aanvecht, is aldus, bij gebrek aan belang, niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 29 okt. 1996, AR nr P.96.0336.N, nr 406.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Ongeacht de wijze van herstel, is de herstelvordering éénzelfde vordering, die ertoe strekt de gevolgen van het stedenbouwkundige misdrijf te doen ophouden, en die samen met de strafvordering voor de rechter aanhangig wordt gemaakt; deze herstelvordering bestaat zodra het bevoegde bestuur ze heeft ingesteld en blijft bestaan zolang de strafrechter daarover geen uitspraak heeft gedaan; niets staat eraan in de weg dat deze vordering in de loop van het geding wordt gewijzigd, zelfs voor het eerst in hoger beroep (1). (1) Zie Cass., 16 nov. 1999, AR nr P.97.1655.N, nr 608; 11 dec. 2001, AR nr P.00.0736.N, nr 693.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.03.0422.N 7 oktober 2003 AC nr. 482

De krenking van een belang kan enkel tot een rechtsvordering leiden als het om een rechtmatig belang gaat; hij die enkel het behoud van een toestand in strijd met de openbare orde nastreeft, heeft geen rechtmatig belang; is daartoe niet vereist dat die toestand het gevolg is van een door de belanghebbende zelf gepleegd misdrijf (1). (1) Zie Cass., 2 april 1998, AR nr C.94.0438.N, nr 188 en de concl. van adv.-gen. De swaef; zie ook Cass., 5 juni 2001, AR P.99.1489.N, nr 333.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- VORDERING IN RECHTE -

- DERDENVERZET -

Art. 149, §§ 1 en 5

P.09.0182.N 15 september 2009 AC nr. 501

De veroordeling tot betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed door het stedenbouwmisdrijf heeft verkregen, strekt tot herstel door het tenietdoen van de gevolgen van de wetsovertreding, met name de onrechtmatige verrijking; deze geldsom is niet gelijk te stellen met een geleden nadeel, maar met het geheel of een deel van de verrijking.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Enkel diegene die als gevolg van het stedenbouwmisdrijf een onrechtmatige verrijking heeft verkregen, kan veroordeeld worden tot betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 149, §§ 1, 2, 3 en 4

P.05.1574.N 28 maart 2006 AC nr. 177

Het onwettig instandhouden van de zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning uitgevoerde werken bestaat tot aan het herstel in de vorige staat of tot aan de regularisatie van de onwettige toestand conform de daartoe afgeleverde vergunning, in voorkomend geval zolang de daartoe nodige werken niet zijn uitgevoerd.

- STEDENBOUW - Algemeen

Zolang geen regularisatie van de onwettige toestand conform de daartoe afgeleverde vergunning, in voorkomend geval door het verrichten van de daartoe nodige werken, is uitgevoerd, moet de rechter, rekening houdend met de eventueel opgelegde voorwaarden, nagaan of het herstel nog moet worden bevolen en in welke mate (1). (1) Zie Cass., 23 sept. 1987, AR 5478, nr 49; Cass., 27 maart 2001, AR P.99.0551.N, nr 162.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 150

P.08.1585.N 17 februari 2009 AC nr. 130

De rechter, die, op de gegronde redenen van goede plaatselijke ruimtelijke ordening die hij vermeldt, de voorkeur geeft aan de maatregel van herstel in de oorspronkelijke staat zoals gevorderd door de burgerlijke partij, eerder dan aan de meer indringende maatregel van aanpassingswerken zoals gevorderd door het bevoegde bestuur, miskent niet het opportuniteitsoordeel van deze overheid, maar verzoent haar wil tot het doen verdwijnen van de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf met het rechtmatig belang van de burgerlijke partij tot een herstel in natura van een door haar geleden schade.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.05.1574.N 28 maart 2006 AC nr. 177

Het onwettig instandhouden van de zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning uitgevoerde werken bestaat tot aan het herstel in de vorige staat of tot aan de regularisatie van de onwettige toestand conform de daartoe afgeleverde vergunning, in voorkomend geval zolang de daartoe nodige werken niet zijn uitgevoerd.

- STEDENBOUW - Algemeen

Zolang geen regularisatie van de onwettige toestand conform de daartoe afgeleverde vergunning, in voorkomend geval door het verrichten van de daartoe nodige werken, is uitgevoerd, moet de rechter, rekening houdend met de eventueel opgelegde voorwaarden, nagaan of het herstel nog moet worden bevolen en in welke mate (1). (1) Zie Cass., 23 sept. 1987, AR 5478, nr 49; Cass., 27 maart 2001, AR P.99.0551.N, nr 162.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 154

C.11.0617.N 8 februari 2013 AC nr. ...

Het niet-vergund gebruik in strijd met de gewestplanbestemming “recreatiegebied” maakt na 1 mei 2000 een strafbare handeling uit; voor dergelijke strafbare handeling kan een stakingsbevel worden afgeleverd voor zover vaststaat dat daardoor een inbreuk op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening kan worden voorkomen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

C.10.0237.N 23 februari 2012 AC nr. ...

Het komt aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zetelend in kort geding, toe het bevel tot staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik op zijn externe en interne wettigheid te toetsen, alsmede te onderzoeken of het strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Sancties

Het stakingsbevel vormt geen juridisch beletsel voor de uitvoering van werken waarvoor na het stakingsbevel een stedenbouwkundige vergunning werd bekomen; de enkele omstandigheid dat na het stakingsbevel een stedenbouwkundige vergunning werd gekregen voor andere werken dan deze geviseerd in het stakingsbevel, volstaat niet om het wederrechtelijk karakter van de in artikel 154, eerste lid, van het Stedenbouwdecreet 1999 bedoelde werken, handelingen of gebruik weg te nemen en de toetsingsbevoegdheid aan de kortgedingrechter te ontnemen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Sancties

C.09.0392.N 1 maart 2010 AC nr. 140

Het bevel tot staking is een preventieve maatregel die niet alleen ertoe strekt de macht van de rechter om het herstel te bevelen veilig te stellen, maar ook bedoeld is om inbreuken op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening zoals bedoeld in artikel 146 van het decreet te voorkomen. Het komt aan de rechter toe het bevel tot staking op zijn externe en interne wettigheid te toetsen, alsmede te onderzoeken of het strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- STEDENBOUW - Algemeen

C.05.0056.N 3 november 2005 AC nr. 561

Wanneer overeenkomstig artikel 154, lid 5 decr. Vl. Parl. van 18 mei 1999 een eerste bevel tot staking van de werken vervalt, kan een tweede bevel worden bevolen, indien dit bevel voldoet aan de voorwaarden die in artikel 154 worden vermeld; het tweede bevel moet niet gesteund zijn op nieuwe inbreuken of omstandigheden (1). (1) Brussel, 24 januari 1996, T.R.O.S., 1996, 233, met noot A. DESMETStaking van de werken en opheffing in kort geding ex-artikel 68 van de Stedebouwwet. Verbouwen en herbouwen in het licht van de minidecreten van 28 juni 1984, 23 juni 1993 en 13 juli 1994".

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 154, eerste lid

C.11.0617.N 8 februari 2013 AC nr. ...

Het bevel tot staking is een preventieve maatregel die er niet alleen toe strekt de macht van de rechter om het herstel te bevelen veilig te stellen, maar ook bedoeld is om inbreuken op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening zoals bedoeld in artikel 146 Stedenbouwdecreet 1999 en 6.1.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te voorkomen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 154, laatste lid

C.06.0624.N 8 november 2007 AC nr. 536

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, die in kort geding uitspraak doet over een vordering tot opheffing van een stakingsbevel, beslist ten gronde.

- KORT GEDING -

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 49, § 1

P.08.0151.N 6 mei 2008 AC nr. 270

De vordering van de stedenbouwkundige inspecteur tot herstel in de vorige staat is een burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf, zodat deze vordering, overeenkomstig artikel 26 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, niet verjaart vóór de strafvordering (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, AC, 2003, nr. 291; 13 nov. 2007, AR P.07.0961.N, AC, 2007, nr. ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat voor de strafrechter tijdig is ingesteld, loopt de verjaring ervan niet meer totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing het geding beëindigd heeft (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, AC, 2003, nr. 291; 13 nov. 2007, AR P.07.0961.N, AC, 2007, nr. ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.07.0961.N 13 november 2007 AC nr. 549

De vordering van de stedenbouwkundige inspecteur tot herstel in de vorige staat is een burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf, zodat deze vordering, overeenkomstig artikel 26 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, niet verjaart vóór de strafvordering (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, nr 291.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het misdrijf van instandhouding van onwettig opgerichte bouwwerken duurt voort en de verjaring van de strafvordering neemt geen aanvang zolang aan de toestand die is ontstaan door de onwettig uitgevoerde werken, geen einde wordt gesteld onder meer door een herstel in de vorige toestand of door het verkrijgen van een regelmatige vergunning (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, nr 291.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- STEDENBOUW - Sancties

Wanneer de vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat voor de strafrechter tijdig is ingesteld, loopt de verjaring ervan niet meer totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing het geding beëindigd heeft (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, nr 291.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 146, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°

P.05.1574.N 28 maart 2006 AC nr. 177

Het onwettig instandhouden van de zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning uitgevoerde werken bestaat tot aan het herstel in de vorige staat of tot aan de regularisatie van de onwettige toestand conform de daartoe afgeleverde vergunning, in voorkomend geval zolang de daartoe nodige werken niet zijn uitgevoerd.

- STEDENBOUW - Algemeen

Artt. 149 en 150

P.01.0834.N 8 april 2003 AC nr. 472

Krachtens artikel 26, § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, wanneer een middel een vraag, als bedoeld in artikel 26, § 1, 3°, voor het Hof opwerpt, in onderhavige geval m.b.t. de schending van de in die bijzondere wet vermelde grondwettelijke bepalingen door de wettelijke regeling betreffende de bevoegdheid van de strafrechter om over de opportuniteit van de vordering tot herstel in de oorspronkelijke toestand te oordelen, is het Hof niet ontslagen van de verplichting het Grondwettelijk Hof te verzoeken over die vraag uitspraak te doen, ook al heeft het Grondwettelijk Hof, bij wijze van een prejudiciële beslissing, over een vraag met hetzelfde onderwerp reeds uitspraak gedaan (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1999, AR S.97.0056.F, nr. 186, en concl. adv.-gen. Leclercq.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Krachtens artikel 26, § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, wanneer een middel een vraag, als bedoeld in artikel 26, § 1, 3°, voor het Hof opwerpt, in onderhavige geval m.b.t. de schending van de in die bijzondere wet vermelde grondwettelijke bepalingen door de wettelijke regeling betreffende de bevoegdheid van de strafrechter om over de opportuniteit van de vordering tot herstel in de oorspronkelijke toestand te oordelen, is het Hof niet ontslagen van de verplichting het Grondwettelijk Hof te verzoeken over die vraag uitspraak te doen, ook al heeft het Grondwettelijk Hof, bij wijze van een prejudiciële beslissing, over een vraag met hetzelfde onderwerp reeds uitspraak gedaan (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1999, AR S.97.0056.F, nr. 186, en concl. adv.-gen. Leclercq.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 149, § 1, en 150

P.08.0179.N 24 juni 2008 AC nr. 390

Artikel 149, § 1, Stedenbouwdecreet 1999, houdt niet in dat aan de burgerlijke partij die het herstel in de oorspronkelijke staat ten laste van de beklaagde bekomt, geen dwangsom kan worden toegekend.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artikel 149, § 1, Stedenbouwdecreet 1999, houdt niet in dat aan de burgerlijke partij die het herstel in de oorspronkelijke staat ten laste van de beklaagde bekomt, geen dwangsom kan worden toegekend.

- DWANGSOM -

Artt. 149, §§ 1, 2, 3 en 4, en 150

P.06.0712.N 17 oktober 2006 AC nr. 491

Bij de beoordeling van de wettigheid van de herstelvordering moet de rechter onder meer rekening houden met de wijzigingen in de plaatselijke feitelijke toestand of de wijzigingen in de omstandigheden van ruimtelijke ordening, zoals de wijzigingen in plannen van aanleg.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het bevoegde bestuur kan de herstelvordering en de motieven ervan tijdens het geding aanpassen aan de gewijzigde toestand van ruimtelijke ordening, voor zover deze aanpassing uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening geschiedt en strekt tot het doen ophouden van de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf (1) (2). (1) Cass., 7 okt. 2003, AR P.03.0260.N, nr 481; Cass., 22 feb. 2005, AR P.04.1345.N, nr 108 met conclusie procureur-generaal De Swaef; Cass., 21 maart 2006, AR P.05.1517.N, nr ... (2) Zie: Cass., 16 nov. 1999, AR P.97.1655.N, nr 608; Cass., 4 feb. 2003, AR P.01.0462.N, nr 80.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 149, §§ 1, 2, 3 en 4, en 160, vijfde lid

P.06.1286.N 6 februari 2007 AC nr. 68

De omstandigheid dat de mede-eigenaar niet bij het geding over de vordering tot herstel inzake stedenbouw werd betrokken en dat de vordering hem voorafgaandelijk niet werd medegedeeld schendt op zich het door artikel 6 E.V.R.M. bepaalde recht van toegang tot een rechtbank niet; bij wijze van tijdig derdenverzet kan de mede-eigenaar tegen die vordering verweer voeren en daarbij zijn rechtmatige belangen voor de rechter doen gelden.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het zakelijk karakter van de vordering tot herstel inzake stedenbouw heeft tot gevolg dat, onverminderd de toepassing van artikel 160 Stedenbouwdecreet 1999, ook de mede-eigenaar die bij het geding over de vordering tot herstel niet werd betrokken en aan wie de herstelvordering voorafgaandelijk niet werd medegedeeld, de gevolgen dient te ondergaan die uit het vonnis voortvloeien en bijgevolg de uitvoering ervan dient te gedogen (1). (1) Zie: Cass., 22 feb. 2005, AR P.04.0998.N, nr 107.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 99, 111, § 5, 3°, 146, eerste lid, 1° en 149

De herstelvordering, gestoeld op de instandhouding van wederrechtelijk uitgevoerde werken gelegen in voorlopig of definitief beschermde stads- en dorpsgezichten of landschappen, kan alleen gemotiveerd worden op gronden die ontleend zijn aan de bescherming van het betrokken stads- of dorpsgezicht.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Decr. Vl. Parlement 22 dec. 1995

Art. 33, vierde lid

F.08.0061.N 10 juni 2010 AC nr. 413

De beslissing tot opname van het gebouw en/of de woning in de inventaris overeenkomstig artikel 33, vierde lid, van het Heffingsdecreet beoogt rechtsgevolgen vermits ze op zich reeds de materiële belastingschuld veroorzaakt, en is derhalve een bestuurshandeling die uitdrukkelijk moet worden gemotiveerd in de zin van artikel 2 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- MACHTEN - Allerlei

Art. 39

F.06.0097.N 18 oktober 2007 AC nr. 493

Het verzoekschrift waarbij cassatieberoep wordt ingesteld tegen een arrest van het hof van beroep dat uitspraak doet over een betwisting inzake de heffing ter bestrijding van de leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen, moet, op straffe van onontvankelijkheid, vooraf worden betekend aan de partij tegen wie het cassatieberoep is gericht.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Allerlei

Art. 39, § 1, vierde lid

F.05.0007.N 19 januari 2007 AC nr. 30

De verplichte vermelding van de berekeningswijze in het aanslagbiljet van de leegstandheffing is er op gericht de belastingplichtige volledig in te lichten en hem in staat te stellen zijn rechten te verdedigen door de aanslag concreet en gericht te betwisten; hieruit volgt dat het aanslagbiljet, naast onder meer de belastbare grondslag, melding moet maken van de concrete gegevens en parameters aan de hand waarvan de verschuldigde leegstandheffing in concreto werd berekend; dit impliceert dat het niet volstaat dat er in het aanslagbiljet wordt aangegeven op grond van welk kadastraal inkomen de heffing wordt opgelegd zonder vermelding hoe op grond hiervan de leegstandheffing wordt berekend.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Art. 39, § 2

F.10.0023.N 11 februari 2011 AC nr. ...

De rechter die na uitputting van het administratief beroep kennisneemt van een vordering betreffende het Leegstandsdecreet is gehouden het werkelijk verschuldigde bedrag te bepalen of te laten bepalen door het bestuur (1). (1) Zie Cass., 14 jan. 2011, AR F.10.0007.N, met concl. adv.-gen. D. Thijs, www.cass.be.

- HUISVESTING -

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

C.06.0442.N 26 september 2008 AC nr. 508

De beslissing over het beroep inzake de leegstandheffing kan gesteund zijn op bewezen "overmacht". Dat begrip dient in een van het gemeen recht afwijkende uitleg te worden begrepen waarbij als overmacht reeds kan gelden de leegstand te wijten aan redenen buiten de wil van de houder van het zakelijk recht, van wie redelijkerwijze niet kan verwacht worden dat hij een einde stelt aan de leegstand (1). (1) Art. 39, § 2, Decr. Vl. R. 22 dec. 1995, zoals vervangen bij artikel 6, Decr. Vl. Parl. 7 juli 1998; zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 26, eerste lid, 28, § 1, 32, tweede lid, en 33, 2delid

F.10.0007.N 14 januari 2011 AC nr. ...

Wanneer een heffing zowel gebaseerd is op de opname van het pand in de lijst van leegstand als in de lijst van verwaarlozing, en het pand niet regelmatig werd opgenomen in één van die lijsten, dan blijft de heffing gedeeltelijk verschuldigd in de mate dat ze betrekking heeft op de regelmatige opname van het pand op de andere lijst (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 26, eerste lid, 28, § 1, eerste lid, en 33

F.08.0061.N 10 juni 2010 AC nr. 413

In geval van een administratief beroep van de houder van het zakelijk recht tegen de vaststelling van de leegstand van het goed, moet de administratie een formele beslissing nemen over het beroep en moet zij de beslissing om het goed al dan niet op te nemen in de inventaris ter kennis brengen van de houder van het zakelijk recht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Decr. Vl. Parlement van 24 juli 1996 tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar

Art. 3

C.97.0371.N 23 maart 2001 AC nr. ...

Het verbod enige vergoeding te betalen, onder welke vorm of benaming ook, bij regelmatige beëindiging van de overeenkomst van een niet-professionele sportbeoefenaar met een sportvereniging, naar aanleiding of gekoppeld aan zijn overgang naar een andere, is slechts van toepassing in geval van zodanige beëindiging door hemzelf en na 31 december 1996.

- SPORT -

Decr. Vl. R. 13 juli 2007 inzake medisch [en ethisch] verantwoorde sportbeoefening

Artt. 34 en 35

C.10.0508.N 30 mei 2011 AC nr. ...

De decreetgever heeft niet zelf een jurisdictioneel orgaan opgericht, maar heeft wel met respect voor de vrijheid van vereniging een verplichting opgelegd aan de sportverenigingen om te voorzien in een interne tuchtprocedure die aan bepaalde wettelijke voorwaarden moet voldoen; de decreetgever had aldus de bedoeling om de procedure voor de tuchtrechtelijke bestraffing van dopingpraktijken voor elitesporters binnen de sfeer van de privaatrechtelijke betrekkingen tussen de sporter en zijn sportbond te brengen (1). (1) Zie de concl. van het O.M. Het Hof nam dezelfde dag dezelfde beslissingen in de zaak AR C.10.0509.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- SPORT -

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

Decr. Vl. R. 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen

Art. 2, 1°

P.05.0790.N 20 december 2005 AC nr. 682

De in bijlage I van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van Europa van 15 juli 1975 betreffende de afvalstoffen en in de Europese afvalstoffencatalogus vermelde lijsten van stoffen en voorwerpen die als afval kunnen worden beschouwd zijn slechts indicatief; de kwalificatie afval hangt vooral af van het gedrag van de houder, namelijk of deze zich al dan niet van de betrokken stof wil ontdoen (1). (1) H.v.J. 18 april 2002, C-9/00, Jur. J.v.J. 2000, I-3533; Cass., 12 dec. 2000, AR P.99.0052.N, nr 681 met noot M.D.S.

- MILIEURECHT -

Kunnen niet als afvalstoffen worden beschouwd de goederen, materialen of grondstoffen die vrijkomen in een productieproces dat niet in de eerste plaats op de winning daarvan is gericht, en waarvan de onderneming zich niet wil ontdoen maar in een later stadium, in voor haar gunstige omstandigheden, wil exploiteren of op de markt brengen, op voorwaarde dat het hergebruik van het goed, materiaal of grondstof niet slechts mogelijk, maar zeker is, zonder voorafgaande bewerking en als voortzetting van het productieproces (1). (1) H.v.J. 18 april 2002, C-9/00, Jur. H.v.J. 2000, I-3533; Cass., 12 dec. 2000, AR P.99.0052.N, nr 681 met noot M.D.S.

- MILIEURECHT -

Art. 3, a

P.99.0052.N 12 december 2000 AC nr. ...

Krachtens artikel 3, a, Decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen wordt onder afvalstoffen verstaan elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich wil ontdoen, zich ontdoet of zich moet ontdoen krachtens dit decreet of krachtens op grond van dit decreet vastgestelde bepalingen; met stof of voorwerp wordt bedoeld deze die de houder niet wettelijk als grondstof of als product kan aanwenden of niet wettelijk als dusdanig wil aanwenden, waarbij het wettelijk karakter van de aanwending moet worden getoetst aan elke wet, uitvoeringsbesluit of krachtens zulke wet of besluit verleende vergunning die ze toelaat, verbiedt of aan voorwaarden onderwerpt (1). (1) Deze zaak deed de vraag rijzen welke betekenis toekomt aan het wettelijk begrip "afvalstof". De zaak is in het bijzonder van belang doordat deze vraag rijst met betrekking tot het veelbesproken probleem te weten welk karakter een stof heeft wanneer éénzelfde stof, naargelang de omstandigheden, het karakter van grondstof, dan wel van afvalstof kan hebben. Art. 3 van het Afvalstoffendecreet van 2 juli 1981, vóór de wijziging ervan bij Decreet van 20 april 1994, bepaalt: "In dit decreet wordt verstaan onder: a) afvalstoffen: elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich wil ontdoen, zich ontdoet of zich moet ontdoen krachtens dit decreet of krachtens de op grond van dit decreet vastgestelde bepalingen; b) verwijdering: - het ophalen, sorteren, vervoeren en behandelen van afvalstoffen, alsmede het opslaan en storten daarvan op of in de bodem; - de verwerking noodzakelijk voor hergebruik, het terugwinnen en de recycling of het regenereren van afvalstoffen; ...". Bij de beoordeling van de vraag of een stof al dan niet een afvalstof uitmaakt, moet de rechter rekening houden met alle concrete gegevens van de zaak, zo ook de voorwaarden van de vergunning onder welke voorwaarden het afval verwerkt wordt. Het loutere feit dat door de bewerking van afval in een bedrijf dat daartoe over de vereiste vergunning beschikt een bepaald product bekomen wordt dat verhandeld wordt onder een merknaam en als brandstof gebruikt wordt, ontneemt aan dat product niet noodzakelijk de hoedanigheid van afval. Dit is des te minder het geval wanneer blijkt dat het product, anders dan de voorwaarden van de vergunning bepalen, niet als brandstof aangewend wordt. Het voorgaande vloeit voort uit -en is derhalve niet in strijd met- de in artikel 3 gegeven definitie van het begrip "afvalstof". Het woord "ontdoen" betekent niet dat voor de houder ervan de stof geen waarde heeft. De economische waarde van de stof is niet van belang. Het brengt eenvoudig tot uitdrukking dat de houder zich van de stof "ontdoet" (zo ook door het product te verkopen of te leveren aan een derde) omdat hij niet zelf overgaat tot aanwending van de stof als produkt of grondstof in zijn eigen bedrijf (vgl. Memorie van Toelichting bij het decreet van 20 april 1994, gedr. St., Vlaamse Raad, nr 485/1, p. 12-13). Het begrip recyclage komt voor in artikel 3, b), tweede streepje van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981, voordat het gewijzigd werd door het Decreet van 20 april 1994: "verwijdering" betekent onder meer "de verwerking noodzakelijk voor hergebruik, het terugwinnen en de recycling of het regenereren van afvalstoffen". In het nieuwe Afvalstoffendecreet wordt het begrip gebruikt in artikel 6 in het kader van de beleidsdoelstelling van "preventie, vermindering, hergebruik en terugwinning van afvalstoffen". Maatregelen worden genomen "ter bevordering van ... de nuttige toepassing van de afvalstoffen door recyclage, hergebruik, terugwinning of andere handelingen gericht op het verkrijgen van secundaire grondstoffen of het gebruik van afvalstoffen als energiebron". Tijdens de voorbereiding van het wijzigend decreet van 20 april 1994 werd in die context erop gewezen dat het begrip recycleren niet gedefinieerd wordt in de Europese regelgeving. De Memorie van Toelichting omschrijft dit begrip als "het terugwinnen van waardevolle grondstoffen uit afvalstoffen, afvalwater of afvalgassen" (Gedr. St., Vl. Raad, 1993-94, nr 485/1, p. 31). Het feit dat een afvalstof behandeld wordt met het oog op het bekomen van een product dat als brandstof gebruikt kan worden brengt op zichzelf niet mee dat het eindproduct geen afvalstof meer is. Dit wordt bevestigd door de rechtsleer, zowel met betrekking tot het oude als met betrekking tot het nieuwe Afvalstoffendecreet. Zie P. Morrens en P. de BruyckerAfvalstoffen in Vlaanderen", R.W. 1987-88, 767-768; Zie ook: - A. Roef en J. LangensProdukt of afval? Nog steeds de hamvraag in het Vlaams afvalstoffenrecht", T.M.R. 1997, 428; Vgl. ook: - L. LavrysenLa notion de déchets dans la législation existante", Aménagement 1990, bijzonder nummer. - L. Lavrysen, noot onder Antwerpen 23 september 1994, T.M.R. 52-54. - B. DeltourOver 'grondstoffen', 'afvalstoffen' en 'secundaire grondstoffen': a neverending story" in M. Deketelaere (ed.), Recente ontwikkelingen in het afvalstoffenrecht, 77-98. M.D.S.

- MILIEURECHT -

Art. 59

P.98.0469.N 4 mei 1999 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is het arrest dat beslist dat het ingraven van bouwafval op de werf zelf een duidelijke vorm van sluikstorten is, waarop de verwijderingsplicht bepaald in het afvalstoffendecreet van toepassing is.

- MILIEURECHT -

Artt. 14, § 2, en 15, § 1

C.10.0148.N 17 december 2010 AC nr. 752

Uit de wettelijke bepalingen ter zake volgt dat de gemeente verantwoordelijk is voor het inzamelen en het ophalen van huishoudelijke afvalstoffen en dat zij deze ophaling kan reguleren; deze bepalingen sluiten echter niet uit dat, in zoverre de gemeente het ophalen van huishoudelijke afvalstoffen niet heeft gereglementeerd, andere personen huishoudelijke afvalstoffen mogen ophalen met inachtneming van de bepalingen van het Afvalstoffendecreet.

- MILIEURECHT -

- GEMEENTE -

- ECONOMIE -

Artt. 37 en 54

P.05.0829.N 15 november 2005 AC nr. 594

De door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij bevolen saneringsmaatregelen houden geen rechterlijke beslissing in die enig gezag van gewijsde zou hebben of gelijk te stellen is met de in artikel 216bis Wetboek van Strafvordering bepaalde regeling van verval van de strafvordering mits betaling van een geldsom.

- MILIEURECHT -

Artt. 37, 54 en 59

P.05.0829.N 15 november 2005 AC nr. 594

De verwijdering van de wederrechterlijk gestorte afval, als vorm van teruggave zoals bedoeld door artikel 44 Strafwetboek en artikel 161 Wetboek van Strafvordering, is een maatregel in het algemeen belang die, door het teniet doen van de materiële gevolgen van het misdrijf, ertoe strekt te verhinderen dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem begane overtreding behoudt; een reeds gedeeltelijk uitgevoerde sanering op bevel van het Bestuur kan de verdere verwijdering tot aan het volledig herstel niet verhinderen (1). (1) De verwijzing in het arrest naar de artikelen 146 en 149 Wetboek van Strafvordering in plaats van naar het artikel 161 Wetboek van Strafvordering lijkt op een materiële vergissing te berusten.

- MILIEURECHT -

Artt. 47ter, § 1, en 47quater, § 2

P.97.1560.N 2 februari 1999 AC nr. ...

Het gebrek aan oprechtheid, dat een bestanddeel is van het misdrijf van onjuiste of onvolledige aangifte tot milieuheffing, is niet gelijk te stellen met het bedrieglijk inzicht of oogmerk om te schaden, bestanddeel van het misdrijf van valsheid in geschrifte en gebruik: de bijzondere strafbepalingen voor de onjuiste of onvolledige aangifte tot milieuheffing staan derhalve een toepassing van de artikelen 193 en volgende van het Strafwetboek niet in de weg.~

- MILIEURECHT -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- STRAF - Samenloop - Allerlei

Decr. Vl. R. 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs

Artt. 2, § 3, 43 en 44

P.05.1081.N 14 februari 2006 AC nr. 94

Het feit dat iemand zich voorbereidt op een sportmanifestatie of eraan deelneemt, kan zich uitstrekken in de tijd en zich op allerlei plaatsen voordoen, ook buiten het sportterrein of de kleedkamer (1). (1) Anders dan het Hof besliste had het O.M. geen ambtshalve middel voorgesteld en de door eiser ontwikkelde middelen ontmoet om te concluderen tot de verwerping van de voorziening. Zo was het O.M. van oordeel dat de appelrechters, op grond van de redenen en de vaststellingen die het bestreden arrest bevatte, hun beslissing naar recht verantwoorden dat eiser niet als sportbeoefenaar in de zin van artikel 2-3° van het Dopingdecreet kon beschouwd worden.

- SPORT -

Artt. 2, 3° en 6°, 21, § 2, 2°, 43, 3° en 44, eerste lid

P.07.0778.N 27 januari 2009 AC nr. ...

Wanneer een sportbeoefenaar, dit is een persoon die zich voorbereidt op of deelneemt aan een sportmanifestatie, zich schuldig maakt aan dopingpraktijken of daarmee gelijkgestelde praktijken, kan hij voor die feiten niet strafrechtelijk vervolgd worden, maar enkel disciplinair worden gestraft (1). (1) Cass., 26 juni 2007, AR P.07.0521.N, nr ...

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- SPORT -

P.07.0521.N 3 juni 2008 AC nr. 359

De in artikel 44 Dopingdecreet bepaalde verschoningsgrond kan niet worden toegepast op misdrijven strafbaar gesteld in de Drugwet; hieruit volgt dat het bezit van verboden substanties, als bedoeld in de Drugwet, door een sportbeoefenaar tijdens of bij de voorbereiding van een sportmanifestatie, steeds krachtens die wet strafbaar blijft (1). (1) Zie Cass., 26 juni 2007, AR P.07.0521.N, A.C., 2007, nr. ..., Gw. H., nr. 62/2008 van 10 april 2008, B.S. 18 juni 2008, 31414.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- SPORT -

Wanneer een sportbeoefenaar, dit is een persoon die zich voorbereidt op of deelneemt aan een sportmanifestatie, zich schuldig maakt aan dopingpraktijken of daarmee gelijkgestelde praktijken, kan hij voor die feiten niet strafrechtelijk vervolgd worden, maar enkel disciplinair worden gestraft.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- SPORT -

Artt. 20, eerste lid, 31, tweede lid, en 40, vierde lid

S.00.0124.N 11 juni 2001 AC nr. ...

De dienstbetrekking van de personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs is geregeld door algemene en onpersoonlijke bepalingen, die op die personeelsleden toepasselijk worden door een arbeidsovereenkomst en niet ingevolge een eenzijdige aanstelling (1). (1) Zie cass. 4 okt. 1993, AR S.93.0011.N, nr 393.

- ONDERWIJS -

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingssfeer

Artt. 21, § 1, 1°, en 23, §§ 1 en 2

C.10.0277.N 24 januari 2011 AC nr. ...

Artikel 23, §2, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs legt de verplichting op de beslissing tot niet-heraanstelling bij aanvang van het nieuwe schooljaar te motiveren wanneer het een personeelslid betreft dat door hetzelfde lokale bestuursorgaan of, in voorkomend geval, de centrale raad vooraf eenmaal werd aangeworven bij toepassing van artikel 21, §1, 1°, maar doet geen afbreuk aan het discretionair karakter van de bevoegdheid om al dan niet tot heraanstelling te beslissen.

- ONDERWIJS -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artikel 23, §2, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs verplicht het desbetreffende lokale bestuursorgaan of de centrale raad bij een nieuwe tijdelijke aanstelling voorrang te verlenen aan het personeelslid dat aan de gestelde voorwaarden voldoet, maar niet om dit personeelslid opnieuw aan te stellen en verleent derhalve op zich geen recht op heraanstelling.

- ONDERWIJS -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 43 en 44, eerste lid

P.07.0778.N 27 januari 2009 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie de vraag rijst of artikel 44 van het decreet van de Vlaamse Raad van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, geïnterpreteerd in die zin dat door dat artikel een strafuitsluitende verschoningsgrond wordt gecreëerd die niet enkel geldt met betrekking tot feiten die alleen strafbaar zijn op grond van artikel 43 Dopingdecreet, maar dat deze ook geldt voor wat betreft het louter bezit van verboden substanties, strafbaar gesteld door de Drugwet, de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheden van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten schendt, in zoverre de toepassing ervan de residuaire bevoegdheid van de federale wetgever in het gedrang brengt, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Cass., 26 juni 2007, AR P.07.0521.N, nr ...

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- GRONDWETTELIJK HOF -

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- SPORT -

P.07.0521.N 3 juni 2008 AC nr. 359

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 44 van het decreet van 27 maart 1991 inzake medische verantwoorde sportbeoefening, geïnterpreteerd in die zin dat door dat artikel een strafuitsluitende verschoningsgrond wordt gecreëerd die niet enkel geldt met betrekking tot feiten die alleen strafbaar zijn op grond van artikel 43 Dopingdecreet, maar dat deze ook geldt voor wat betreft het louter bezit van verboden substanties, strafbaar gesteld door de Drugwet, de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheden van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten schendt, in zoverre de toepassing ervan de residuaire bevoegdheid van de federale wetgever in het gedrang brengt, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- SPORT -

Decr. Vl. R. 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning

Art. 2, 2° en 3°

P.04.0904.N 7 december 2004 AC nr. 597

De rechter beoordeelt onaantastbaar in feite of een natuurlijk persoon of een rechtspersoon een inrichting exploiteert en, zodoende, exploitant is als bedoeld in het artikel 2, 2° en 3° van het Decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de door hem gedane vaststellingen geen gevolgen trekt die ermee onverenigbaar zijn of ermee geen verband houden (1). (1) Voor het toepassingsgebied van artikel 2, 2° en 3°, Decreet Vl. R. 28 juni 1985; Cass., 31 mei 2001, AR C.98.0198.N, nr 323.

- MILIEURECHT -

C.98.0198.N 31 mei 2001 AC nr. ...

Het Decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning is toepasselijk op gebruikers van inrichtingen.

- MILIEURECHT -

Art. 22, tweede lid

P.06.1348.N 17 juni 2008 AC nr. 164

De in artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, en in artikel 43, § 2, Vlarem I, bepaalde zorgvuldigheidsplicht wordt niet beperkt door artikel 43ter, Vlarem I, dat bepaalt dat een inrichting zo dient te worden geëxploiteerd dat alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging worden getroffen, met name door toepassing van de best beschikbare technieken.

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- MILIEURECHT -

De omvang van de in artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, en in artikel 43, § 2, Vlarem I, bepaalde zorgvuldigheidsplicht blijft niet beperkt tot het naleven van de algemene of de bijzondere voorwaarden van de vergunning en moet niet vooraf bij ministerieel besluit worden gepreciseerd; zij is algemeen en omvat elke maatregel van voorzichtigheid of voorzorg (1). (1) Cass., 4 feb. 2003, AR P.02.0615.N, AC, 2003, nr 83.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

Het algemene karakter van de zorgvuldigheidsplicht omschreven in artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, en in artikel 43, § 2, Vlarem I, en het gegeven dat ze elke maatregel van voorzichtigheid of voorzorg omvat, sluit niet uit dat wanneer abnormale hinder wordt veroorzaakt, het ter voldoening van deze verplichting noodzakelijk is andere maatregelen te nemen dan het loutere aanwenden van de best beschikbare technieken die geen overmatige kosten meebrengen.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

P.02.0615.N 4 februari 2003 AC nr. 83

De bepaling in artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet is voor al degenen op wie de wet kan toepasselijk zijn, voldoende nauwkeurig om willekeurige vervolgingen en veroordelingen te vermijden; de omvang van voormelde zorgvuldigheidsplicht blijft niet beperkt tot het naleven van de algemene of de bijzondere woorwaarden van de vergunning, noch moet worden gepreciseerd vooraf bij ministerieel besluit; zij is algemeen en omvat elke maatregel van voorzichtigheid of voorzorg.

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- MILIEURECHT -

Art. 39

P.00.0920.N 22 januari 2002 AC nr. 46

De correctionele straffen van artikel 11 van de Wet van 18 juli 1973 tot bestrijding van de geluidshinder en van artikel 39 Milieuvergunningsdecreet zijn gesteld op de daarin bepaalde misdrijven van overtreding van de vastgestelde geluidsnormen en doen geen afbreuk aan de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen zoals het artikel 561, 1°, Strafwetboek, dat het zich schuldig maken aan nachtgerucht of nachtrumoer, waardoor de rust van de inwoners kan worden verstoord, strafbaar stelt (1). (1) Cass., 30 okt. 1984, AR 8811, nr 149.

- NACHTGERUCHT OF NACHTRUMOER -

- NACHTGERUCHT OF NACHTRUMOER -

Art. 39, § 1, 2°

P.98.0110.N 9 november 1999 AC nr. ...

Voor het misdrijf bepaald in artikel 39, § 1, 2, in fine, Milieuvergunningsdecreet, is het misdrijfbestanddeel het niet naleven door de beklaagde van de voor hem bindende exploitatievoorwaarde; de rechter moet onderzoeken of deze voorwaarde als onderdeel van de overheidsbeslissing waarop de telastlegging stoelt, wettig is en, in vorkomend geval, haar niet-bindend verklaren.

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- MILIEURECHT -

- LANDBOUW -

P.96.1173.N 3 november 1998 AC nr. ...

Als een beklaagde met toepassing van het Milieuvergunningsdecreet is veroordeeld wegens het niet naleven van een vergunningsvoorwaarde, is niet ontvankelijk het cassatiemiddel dat, gestoeld op de aanvoering dat de vergunningsvoorwaarde onduidelijk is, het Hof zou verplichten tot de uitlegging van die voorwaarde.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 39, § 2

P.02.0974.N 4 maart 2003 AC nr. 147

Het in artikel 39, § 2, Milieuvergunningsdecreet omschreven verbod om een vergunningsplichtige inrichting te exploiteren gedurende de termijnen die de rechter bepaalt, heeft niet het karakter van een straf maar van een veiligheidsmaatregel die ertoe strekt de bedreiging voor de mens of het leefmilieu, die voortvloeit uit de exploitatie van een hinderlijke inrichting zonder daartoe over de vereiste vergunning te beschikken, weg te nemen; deze dreiging bestaat zolang geen vergunning verkregen is, zodat de rechter vermag de termijnen afhankelijk te stellen van het verkrijgen van een regelmatige vergunning (1). (1) zie Cass., 12 mei 1998, AR P.96.1457.N, nr 244.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

P.96.1457.N 12 mei 1998 AC nr. ...

Het door artikel 39, § 2, Milieuvergunningsdecreet bepaalde verbod om een vergunningsplichtige inrichting te exploiteren is een veiligheidsmaatregel en heeft niet het karakter van een straf.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- LANDBOUW -

Art. 39, § 3

P.01.1103.N 29 oktober 2002 AC nr. 572

Uit de bepalingen van het oorspronkelijke artikel 11, Bijzondere Wet Hervorming Instellingen, en van artikel 11, eerste lid, Bijzondere Wet Hervorming Instellingen, zoals gewijzigd door de Bijzondere Wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, volgt dat hoofdstuk VII van Boek I van het Strafwetboek, en dus artikel 66 Strafwetboek, evenals artikel 85 Strafwetboek steeds op de strafbaarstellingen en straffen in het Milieuvergunningsdecreet van toepassing is geweest en nog is (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, nr 38/92, 7 mei 1992, B.S., 7 okt. 1992; DELVA, J. en SMETS, J.De staatshervorming en het strafrecht", Liber amicorum Marc Châtel, Antwerpen, Kluwer, 1991, p. 85; VELAERS, J.De Grondwet en de Raad van State, afdeling Wetgeving", Antwerpen, Maklu, 1999, p. 829; DE NAUW, A. en VANDEBOTERMET, M.Artikel 39 Milieuvergunningsdecreet", in DEKETELAERE, M.Commentaar Milieurecht", Brugge, Die Keure, losbl., nr 23; SEUTIN, B. en VAN HAEGENDOREN, G.De nieuwe bevoegdheden van Gemeenschappen en Gewesten", Brugge, Die Keure, 1994, p. 156.

- MISDRIJF - Deelneming

- MILIEURECHT -

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Art. 4, § 1

P.96.1587.N 2 juni 1998 AC nr. ...

De eventuele onwettigheid van de overheidsbeslissing die de regularisatie weigert van de uitbreiding van een vergunde inrichting heeft niet tot gevolg dat de exploitatie zonder hiertoe over de vereiste vergunning te beschikken, als vergund mag worden aangezien.~

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- LANDBOUW -

P.96.1457.N 12 mei 1998 AC nr. ...

De eventuele onwettigheid van de overheidsbeslissing die de regularisatie weigert van de verandering van een vergunde hinderlijke inrichting heeft niet tot gevolg dat de verandering van de exploitatie zonder hiertoe over de vereiste vergunning te beschikken, als vergund mag worden aangezien.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- LANDBOUW -

Art. 40

P.01.1103.N 29 oktober 2002 AC nr. 572

De gehoudenheid van de civielrechtelijk aansprakelijke partij tot de betaling van de geldboete en van de gerechtskosten is geen straf en wijzigt derhalve de beginselen van Boek I van het Strafwetboek niet (1). (1) Zie cass., 17 juli 1854, Pas. 1854, I, 375; 8 juli 1935, R.D.P. 1935, p. 1935, p. 1156; CONSTANT, J., Traité élémentaire de Droit Pénal, II, 1956, nrs 698 ev; DUPONT, L. en VERSTRAETEN, R., Handboek Belgisch Strafrecht, Leuven, Acco, nr 659 en 1587. Eisers voerden aan dat artikel 40 Milieuvergunningsdecreet, dat bepaalt dat de werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk is voor de betaling van de geldboete waartoe zijn aangestelden of lasthebbers worden veroordeeld evenals voor de betaling van de gerechtskosten, door een andere persoon dan die welke veroordeeld werd aan te wijzen als burgerrechtelijk aansprakelijke, afwijkt van de regels vastgesteld door Boek I van het Strafwetboek. Volgens eisers werd zodoende de bevoegdheid van de decreetgever overschreden, aangezien, enerzijds, het oorspronkelijke artikel 11 Bijzondere Wet Hervorming Instellingen bepaalde dat de strafbaarstelling en de straffen in decreten diende te gebeuren "overeenkomstig Boek I van het Strafwetboek", en, anderzijds, het artikel 11, tweede lid, Bijzondere Wet Hervorming Instelling, zoals gewijzigd door de Bijzondere Wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, het eensluidend advies van de Ministerraad vereist voor iedere beraadslaging in de Gemeenschap- of Gewestregering over een voorontwerp van decreet waarin een straf of een strafbaarstelling is opgenomen waarin Boek I van het Strafwetboek niet voorziet. Zie desbetreffend Grondwettelijk Hof, nr 38/92, 7 mei 1992, B.S., 7okt. 1992; DE NAUW, A. en VANDEBOTERMET, M.Artikel 40 Milieuvergunningsdecreet" in DEKETELAERE, M.Commentaar Milieurecht", Brugge, Die Keure, losbl., nr 23.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

- STRAF - Allerlei

- MILIEURECHT -

- BURGERRECHTELIJK AANSPRAKELIJKE PARTIJ -

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Noch uit artikel 40 van het decreet 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, noch uit enige andere wetsbepaling volgt dat de werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk is voor de betaling van de bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, waartoe zijn aangestelden of lasthebbers worden veroordeeld.

- BURGERRECHTELIJK AANSPRAKELIJKE PARTIJ -

- STRAF - Allerlei

Art. 5, §§ 1 en 2

C.03.0226.N 6 oktober 2005 AC nr. 487

Wanneer voor een inrichting zowel een bouwvergunning als een milieuvergunning is vereist, is de bouwvergunning niet meer geschorst als de milieuvergunning is verleend en vangt de termijn van een jaar voor het begin van de werken aan op de dag dat de milieuvergunning wordt verleend (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Artt. 22, tweede lid, en 39

P.10.0616.N 1 februari 2011 AC nr. ...

Uit de artikelen 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, 39, §1, 2° Milieuvergunningsdecreet, in zijn versie van vóór de inwerkingtreding van het Decreet Aanvulling Milieubeleid, 39 Milieuvergunningsdecreet, zoals vervangen bij artikel 34 Decreet Aanvulling Milieubeleid, 16.6.1, §1 Decreet Milieubeleid zoals ingevoegd bij artikel 9 Decreet Aanvulling Milieubeleid en 16.6.2., §1 Decreet Milieubeleid, blijkt dat de oorspronkelijke omschrijving van de zorgvuldigheidsplicht van artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, dat bepaalt dat, ongeacht de verleende vergunning, de exploitant van een inrichting steeds de nodige maatregelen moet treffen om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen en om, bij ongeval, de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden, ook na de overheveling van de strafbaarstelling ervan naar Titel XVI Decreet Milieubeleid, verder behouden blijft en de bewoording ervan verder voldoet aan het legaliteitsbeginsel in strafzaken (1). (1) Gw.H., arrest nr. 36/2008 van 4 maart 2008, B.S., 30 april 2008, 1ste ed., 23.423: in dit arrest heeft het Grondwettelijk Hof voor recht gezegd dat de artikelen 22, tweede lid, en 39 Milieuvergunningsdecreet niet de artikelen 12 en 14 van de Grondwet, al dan niet samengelezen met artikel 7 E.V.R.M. en 15 I.V.B.P.R., schenden. Het gegeven dat de overtreding van artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet thans niet meer strafbaar wordt gesteld door artikel 39, §1, 2° Milieuvergunningsdecreet, maar door artikel 16.6.1, §1 Decreet Milieubeleid doet daaraan volgens het Hof niet af; Cass., 17 juni 2008, AR P.06.1348.N, AC, 2008, nr. 675.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

P.06.1348.N 17 juni 2008 AC nr. 164

Artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, dat bepaalt dat ongeacht de verleende vergunning, de exploitant van een inrichting steeds de nodige maatregelen moet treffen om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen, heeft een voldoende nauwkeurige normatieve inhoud om een misdrijf te kunnen definiëren. (1) (2). (1) Cass., 4 feb. 2003, AR P.02.0615.N, AC, 2003, nr 83. (2) Zie: Cass., 3 april 2007, AR P.06.1348.N, AC, 2007, nr ...; Gw. H. nr 36/2008, 4 maart 2008, B.S. 30 april 2008 (Ed. 1), 23.423.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

Wanneer voor het Hof van cassatie de vraag rijst of de artikelen 22, tweede lid en 39 van het decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, de artikelen 12 en 14 van de Grondwet schenden, dit al dan niet in samenhang gelezen met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat de omschrijving "de nodige maatregelen treffen om hinder te voorkomen" geen voldoende normatieve inhoud heeft om een misdrijf te kunnen definiëren en doordat op deze manier een niet te verantwoorden verschil in behandeling in het leven wordt geroepen tussen de rechtsonderhorigen die vervolgd worden voor andere misdrijven en diegenen die vervolgd worden wegens het niet-nakomen van de zorgvuldigheidsplicht zoals omschreven in artikel 22, tweede lid van het Milieuvergunningsdecreet, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1) (2) (3). (1) Eerder heeft het Hof beslist dat de bepaling in artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet wél voldoende nauwkeurig was om, voor al diegenen op wie de wet kan toepasselijk zijn, willekeurige vervolgingen en veroordelingen te vermijden: Cass., 4 feb. 2003, AR P.02.0615.N, nr 83. Ook voordien werd reeds geoordeeld dat de algemene zorgvuldigheidsplicht bij de uitbating van een inrichting opgenomen in een vergunning geen vage en onduidelijke libellering inhoudt die het de vergunninghouder niet mogelijk maakt op voorhand te weten welke precieze gedraging in de vergunning wordt bedoeld of welk onzorgvuldig handelen strafbaar is gesteld: Cass., 3 nov. 1998, AR P.96.1173.N, nr 474. (2) Terzake werd eiseres ook vervolgd wegens inbreuk op artikel 43, § 2, Vlarem I, waarvan aangenomen wordt dat deze bepaling de uitvoering is van de algemene norm van artikel 22, Milieuvergunningsdecreet: LARMUSEAU I.Commentaar bij artikel 22 Milieuvergunningsdecreet", in Commentaar Milieurecht Vlaams Gewest, die Keure, 1997. (3) In het kader van het Stedenbouwdecreet heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat het begrip "onaanvaardbare hinder voor de omwonenden" geen voldoende nauwkeurige normatieve inhoud heeft om een misdrijf te kunnen definiëren: Grondwettelijk Hof nr 14/2005, 14 jan. 2005 (overweging B43 tot B46).

- GRONDWETTELIJK HOF -

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 22, tweede lid, en 39, § 1, 2°

P.02.0615.N 4 februari 2003 AC nr. 83

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, moeten in strafzaken de veroordelende beslissingen opgave doen van de wetsbepalingen waarbij een straf wordt bepaald, evenals van de bepalingen waarbij de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf worden vastgesteld; de bepaling in artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet bevat alle bestanddelen van de aan eiser opgelegde verplichting; artikel 39, § 1, 2°, Milieuvergunningsdecreet bepaalt de straf bij het niet-naleven van deze decretale bepaling (1). (1) Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, nr 91.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Decr. Vl. R. 31 juli 1990 betreffende het Onderwijs - II

Art. 198

F.07.0030.N 24 april 2008 AC nr. 253

Indien de Staat, voor de overheveling van de rechten en verplichtingen ter zake van het onderwijs aan de Gemeenschappen op 1 jan. 1989, binnen de daartoe gestelde termijn van 5 jaar een verzoek tot terugbetaling heeft gericht aan een onderwijzend personeelslid dat onverschuldigd betaald loon had ontvangen, is het recht om het onverschuldigd betaalde bedrag gedurende dertig jaar te vorderen verworven door de Staat en, voorzover die dertigjarige termijn niet eerder was verstreken, als dusdanig op de bevoegde Gemeenschap overgegaan zonder dat deze eerst opnieuw de terugbetaling moest vragen; de omstandigheid dat de bevoegde Gemeenschap voor onverschuldigd loon dat vanaf 1 januari 1986 werd uitbetaald door de Staat, over de mogelijkheid beschikte om zelf de terugbetaling te vorderen, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ONDERWIJS -

Art. 198, § 1, eerste lid

C.04.0178.N 20 april 2007 AC nr. 195

De in artikel 7, § 2, van de wet van 6 februari 1970 vervatte gemeenrechtelijke regeling inzake de vormvoorschriften voor de vraag tot terugbetaling van door de Staat ten onrechte uitbetaalde sommen en de bijkomende termijn van 30 jaar voor de effectieve terugvordering ervan, blijft onverkort van toepassing op de door de Vlaamse Gemeenschap gedane terugvordering van een ten onrechte betaalde wedde aan leerkracht, ook al heeft de decreetgever in de onderwijssector de in § 1 van voormeld artikel voorziene vijfjarige verjaringstermijn voor de vraag tot terugbetaling teruggebracht tot één jaar.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei

- ONDERWIJS -

Decr. Vl. R. 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artt. 16.6.1, § 1, en 16.6.2, § 1

P.10.0616.N 1 februari 2011 AC nr. ...

Uit de artikelen 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, 39, §1, 2° Milieuvergunningsdecreet, in zijn versie van vóór de inwerkingtreding van het Decreet Aanvulling Milieubeleid, 39 Milieuvergunningsdecreet, zoals vervangen bij artikel 34 Decreet Aanvulling Milieubeleid, 16.6.1, §1 Decreet Milieubeleid zoals ingevoegd bij artikel 9 Decreet Aanvulling Milieubeleid en 16.6.2., §1 Decreet Milieubeleid, blijkt dat de oorspronkelijke omschrijving van de zorgvuldigheidsplicht van artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, dat bepaalt dat, ongeacht de verleende vergunning, de exploitant van een inrichting steeds de nodige maatregelen moet treffen om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen en om, bij ongeval, de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden, ook na de overheveling van de strafbaarstelling ervan naar Titel XVI Decreet Milieubeleid, verder behouden blijft en de bewoording ervan verder voldoet aan het legaliteitsbeginsel in strafzaken (1). (1) Gw.H., arrest nr. 36/2008 van 4 maart 2008, B.S., 30 april 2008, 1ste ed., 23.423: in dit arrest heeft het Grondwettelijk Hof voor recht gezegd dat de artikelen 22, tweede lid, en 39 Milieuvergunningsdecreet niet de artikelen 12 en 14 van de Grondwet, al dan niet samengelezen met artikel 7 E.V.R.M. en 15 I.V.B.P.R., schenden. Het gegeven dat de overtreding van artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet thans niet meer strafbaar wordt gesteld door artikel 39, §1, 2° Milieuvergunningsdecreet, maar door artikel 16.6.1, §1 Decreet Milieubeleid doet daaraan volgens het Hof niet af; Cass., 17 juni 2008, AR P.06.1348.N, AC, 2008, nr. 675.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

Decr. Vl. van 25 juni 1992

Art. 45, §§ 1 en 2

C.01.0115.N 11 september 2003 AC nr. 427

De waarden van de omzettingscoëfficiënten, op basis waarvan de vuilvracht wordt berekend en die vastgesteld zijn in de tabel in bijlage 1 aan de Oppervlaktewaterenwet, zoals vervangen, zijn toepasselijk vanaf 1 januari van het heffingsjaar voor de belastingen en heffingen verschuldigd tijdens dat heffingsjaar, uit hoofde van vervuiling veroorzaakt in een vorig aanslagjaar en hebben derhalve terugwerkende kracht.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- BELASTING -

- WATERS -

Decr. Vlaamse Raad 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten

Art. 30, § 1

C.06.0285.N 11 oktober 2007 AC nr. 476

De provinciegouverneur die in zijn opdracht van algemeen bestuurlijk toezicht op de gemeenten van het Vlaamse Gewest een fout begaat, brengt de aansprakelijkheid van de provincie niet in het gedrang (1). (1) Zie Cass., 13 feb. 1970, AC, 1970, 541.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- PROVINCIE -

De provinciegouverneur treedt in zijn opdracht van algemeen bestuurlijk toezicht op de gemeenten in het Vlaamse Gewest op als orgaan van het Vlaamse Gewest en niet als orgaan van de provincie (1). (1) Zie Cass., 13 feb. 1970, AC, 1970, 541.

- PROVINCIE -

Decr. Waals Gewestraad 20 juli 1989 houdende organisatie van het toezicht op de gemeenten, de provincies en op de intercommunales

Art. 14, eerste en tweede lid

C.01.0168.F 14 december 2001 AC nr. ...

De beslissingen waarbij het college van burgemeester en schepenen overheidsopdrachten betreffende leveringen of diensten gunnen, bedoeld in artikel 14, tweede lid, Decr.W.Gew. 20 juli 1989 houdende organisatie van het toezicht op de gemeenten, de provincies en op de intercommunales van het Waalse Gewest zijn terstond uitvoerbaar en worden niet aan het goedkeuringstoezicht , maar wel aan het vernietigingstoezicht onderworpen.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 13 tot 27

C.01.0039.F 7 juni 2002 AC nr. 347

Geen enkele wettelijke bepaling onderwerpt de verordeningen betreffende het parkeergeld voor motorrijtuigen aan het goedkeuringstoezicht; die verordeningen zijn enkel aan het algemeen vernietigings- of schorsingstoezicht onderworpen, of aan de regels inzake het toezicht na beroep.

- GEMEENTE -

Decr. Waalse Gewestraad 11 okt. 1985 houdende het herstel van schade veroorzaakt door grondwaterwinningen en pompingen

Artt. 3 en 9, § 1

C.06.0426.F 26 oktober 2007 AC nr. 508

De subrogatie door het Waalse Fonds van voorschotten voor het herstel van schade veroorzaakt door de grondwaterwinning en -oppomping is slechts onderworpen aan de voorwaarde dat de benadeelde de dagvaarding heeft ingesteld bedoeld in artikel 3 van het decreet dat die vergoeding regelt (1). (1) In zijn andersluidende conclusie hield het O.M. in hoofdzaak staande dat de omstandigheid dat de rechtsvordering, op grond waarvan het voorschot was toegekend, moest worden ingesteld zoals bepaald in artikel 3 bedoeld in artikel 9, § 1, Decr.W.Gew., 11 okt. 1985, vereiste dat het Fonds, om zich te beroepen op de subrogatie na betaling van het voorschot, dat voorschot slechts kon verlenen indien een dergelijke rechtsvordering wel degelijk werd ingesteld (door het Hof gekozen oplossing), maar bovendien dat die rechtsvordering beantwoordt aan de voorwaarden, m.n. betreffende de termijn, van voornoemd artikel 3. In deze zaak werd die rechtsvordering, in strijd met het bepaalde in artikel 3, niet ingesteld binnen de drie maanden na afgifte van de uitgifte van proces-verbaal dat het niet-akkoord vaststelt. A.H.

- WATERS -

Decr. Waalse Gewestraad 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen

Art. 58, § 3

P.05.1024.F 7 februari 2007 AC nr. 73

Het verzoek tot verwijdering van de afvalstoffen en de sanering van de site wordt regelmatig ingediend door "het Waalse Gewest, namens de Regering, ten verzoeke van de minister die bevoegd is voor het leefmilieu, vertegenwoordigd door de directeur-generaal van de algemene directie voor natuurlijke rijkdommen en leefmilieu, optredend overeenkomstig artikel 58, § 3, decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen".

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- MILIEURECHT -

Art. 7, § 2

P.08.1011.F 22 april 2009 AC nr. 269

De verplichting voor elke producent of houder van afvalstoffen, deze te beheren of te laten beheren op een wijze die de schadelijke invloed ervan op water, lucht, bodem, flora en fauna beperkt, geluids- en reukhinder voorkomt en, meer algemeen, geen schade aan het milieu noch aan de gezondheid van de mens berokkent, is zowel toepasselijk op bedrijven en vaklui die met de afvalverwerking zijn belast, als op particulieren.

- MILIEURECHT -

Art. 7, §§ 1 tot 3, en § 2, 8°

C.11.0609.F 25 oktober 2012 AC nr. ...

De artikelen 7, §§ 1 tot 3, en 2, 8°, van het Waals decreet van 27 juni 1996 zijn niet van toepassing op het achterlaten door een privépersoon van een doos met papier en reclame op de openbare weg, wat krachtens de artikelen 59 en 63 van het gemeentelijk politiereglement strafbaar is; daardoor hoeft het proces-verbaal van vaststelling van dat feit niet aan de procureur des Konings te worden toegestuurd.

- MILIEURECHT -

Artt. 7, § 1 en 51

P.02.0754.F 29 januari 2003 AC nr. 63

Uit de artt. 7, §§ 1 en 2, en 51, Decr. W. Gew. 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen, blijkt dat elke producent of houder van afvalstoffen die verzuimt te beheren of te doen beheren zonder het milieu of de gezondheid van de mens schade te berokkenen, strafbaar is, zonder dat er een onderscheid wordt gemaakt al naargelang de feiten gepleegd worden binnen of buiten een pand dat aan de pleger van het misdrijf toebehoort (1). (1) Het begrip afvalstoffenbeheer wordt gedefinieerd in artikel 2, 8°, Decr. 27 juni 1996. Uit de parlementaire voorbereiding van dat decreet blijkt dat het beheer kan worden gevoerd op de site waar de afvalstoffen worden voortgebracht (Ontwerp van decreet betreffende de afvalstoffen, Memorie van toelichting , Gedr. St. Waals Parlement, B.Z., 1995, nr. 49/1, blz. 12).

- MILIEURECHT -

Decr. Waalse Gewestraad 5 dec. 1996 betreffende de Waalse intercommunales

Art. 5, § 1

C.02.0428.F 27 maart 2003 AC nr. 212

Het geschil tussen een koopman met rechtspersoonlijkheid en een intercommunale coöperatieve elektriciteitsleverancier die onderworpen is aan Decr.W.Gew. 5 dec. 1996 betreffende de Waalse intercommunales volgens hetwelk de intercommunales ongeacht hun doel, geen handelskarakter hebben, valt onder de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg in haar hoedanigheid van appèlgerecht (1). (1) Onder vigeur van artikel 12 van het voormalige Wetboek van burgerlijke rechtspleging, heeft het Hof beslist (17 feb. 1938, AC, 1938) dat geen enkele wetsbepaling eraan in de weg staat dat een vereniging van twee gemeenten en van twee elektriciteitsondernemingen, ook als zij een openbare dienst van elektriciteitslevering betreft, daden van koophandel kan stellen. Thans kan die oplossing niet meer in aanmerking worden genomen aangezien de artt. 573, 1° en 577, tweede lid, Ger.W. voor de bevoegdheid van de rechtbank van koophandel twee vereisten stelt: het moet niet alleen gaan om geschillen betreffende handelingen die de wet als daden van koophandel aanmerkt, maar ook om geschillen tussen kooplieden. De Waalse decreetgever stelt evenwel dat de handeldrijvende intercommunales niet de hoedanigheid van kooplieden hebben.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Decr. Waalse Gewestraad 5 juli 1985 betreffende de afvalstoffen

Artt. 19, § 1, en 51, § 1, 1°

P.01.1551.F 19 november 2003 AC nr. 577

Uit de samenlezing van de artt. 19, § 1, en 51, § 1, 1°, Decr. W. Gew. 5 juli 1985 betreffende de afvalstoffen, volgt dat het voormelde artikel 51, § 1, 1°, door de strafrechtelijke sancties op te sommen die van toepassing zijn op bepaalde schendingen van artikel 19, m.n. de aanleg van een opslagplaats voor afvalstoffen zonder voorafgaande machtiging bestraft.

- MILIEURECHT -

Artt. 3, 15, 19, § 1, en 51, § 1, 1°

P.01.1551.F 19 november 2003 AC nr. 577

Het misdrijf afval zonder machtiging te hebben opgeslagen, is een voortdurend misdrijf (1). (1) Zie Cass., 2 okt. 1984, AR 8809, nr 82.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

Het misdrijf afval zonder machtiging te hebben opgeslagen, is een voortdurend misdrijf (1). (1) Zie Cass., 2 okt. 1984, AR 8809, nr 82.

- MILIEURECHT -

Decr. Waalse Gewestraad 7 okt. 1985 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen vervuiling

Art. 19

C.96.0132.F 6 maart 1997 AC nr. ...

Een decreet waarbij de verplichtingen van het Waalse Gewest inzake de handhaving van de kwaliteit van de oppervlaktewateren worden beperkt, sluit niet uit dat genoemd gewest aansprakelijk kan worden gesteld op grond van andere wettelijke bepalingen.~

- WATERS -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

Decr.D. 19 mei 2008

Artt. 17, §§ 1 en 2, en 20, § 1, 3°

P.12.1333.F 24 oktober 2012 AC nr. ...

Het arrest dat op grond van de artikelen 17, §1, 12°, en 20, § 1, 3°, van het decreet van 19 mei 2008 van het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap over de Jeugdbijstand en houdende omzetting van maatregelen inzake jeugdbescherming, de plaatsing van een kind beveelt bij externe pleegouders tot zijn meerderjarigheid, met andere woorden gedurende vijftien jaar, zonder dat de ouders gemachtigd zijn die maatregel rechtstreeks bij de jeugdrechtbank aanhangig te maken voor herziening, schendt artikel 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ….

- JEUGDBESCHERMING -

Decr.Fr. 31 maart 2004

Artt. 1, eerste lid, 6, § 1, en 46, § 2, eerste lid

S.12.0087.F 1 december 2014 AC nr. 740

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 26 mei 2002 volgt dat, voor de bepaling van het centrum dat de bijstand verleent aan de persoon die zijn studie verderzet op grond van artikel 2, §6, eerste lid, van de wet van 2 april 1965, de studies met voltijds leerplan als dusdanig beschouwd worden krachtens de wetgeving die ze inricht; uit artikel 1, §2, van de wet van 7 juli 1970 en de artikelen 1, eerste lid, 6, §1, en 46, §2, eerste lid, van het decreet van 31 maart 2004 betreffende de organisatie van het hoger onderwijs, volgt dat het onderwijs dat ingericht is overeenkomstig het decreet van 31 maart 2004 voor een volgens de regels ingeschreven student voltijds onderwijs is.

- *MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR)* -

Decr.Fr.Gem. 1 feb. 1993

Art. 31, derde lid

S.00.0127.F 7 oktober 2002 AC nr. 508

Het gesubsidieerd personeelslid van het vrij gesubsidieerd onderwijs van de Franse Gemeenschap wordt, bij ontstentenis aan een geschrift, vermoed aangeworven te zijn in het ambt, de opdracht of de betrekking die hij werkelijk bekleedt; dat vermoeden heeft evenwel niet tot gevolg dat elke arbeidsprestatie die in een inrichting voor vrij gesubsidieerd onderwijs verricht wordt, in het kader van die aanwerving wordt uitgevoerd.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

- ONDERWIJS -

Art. 32, § 1, 4°

S.00.0127.F 7 oktober 2002 AC nr. 508

De regel volgens welke een tijdelijke aanwerving, in een wervingsambt, van een gesubsidieerd personeelslid van het vrij gesubsidieerd onderwijs in de Franse Gemeenschap, van rechtswege eindigt uiterlijk de laatste dag van het schooljaar tijdens hetwelk de aanstelling gebeurde, impliceert niet dat elke arbeidsprestatie die door het betrokken personeelslid na die datum wordt verricht, in het kader van een nieuwe aanwerving voor het nieuwe schooljaar uitgevoerd wordt.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- ONDERWIJS -

Art. 36, § 1, eerste lid

S.98.0154.F 22 mei 2000 AC nr. ...

Art. 36, § 1, eerste lid, Decr.Fr.Gem. 1 feb. 1993 houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het vrij gesubsidieerd onderwijs stelt de met redenen omklede opzeggingstermijn vast waarbinnen een tijdelijk aangeworven en niet prioritair personeelslid van rechtswege kan worden ontslagen; dat artikel bepaalt het bedrag niet van de vergoeding die de inrichtende macht verschuldigd is wanneer zij een personeelslid ontslaat zonder de met redenen omklede termijn in acht te nemen (1). (1) Art. 36, § 1, eerste lid, Decr.Fr.Gem. A feb. 1993 bevat geen bepaling die vergelijkbaar is met artikel 39, § 1, Arbeidsovereenkomstenwet. Zie ontwerp van decreet houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het vrij gesubsidieerd onderwijs. Verslag ingediend door PH. CHARLIER namens de Commission de l'enseignement, de la formation et de la recherche, Gedr. St. Franse Gemeenschapsraad, zitt. 1992-1993, nr. 61/2, bijlage 3, blz. 68.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

- ONDERWIJS -

Art. 65

S.09.0047.F 28 juni 2010 AC nr. 467

Geen enkele bepaling impliceert dat de stand terbeschikkingstelling wegens ziekte slechts kan eindigen wanneer het bevoegde gezag die stand beëindigt door het personeelslid opnieuw in stand dienstactiviteit te plaatsen.

- ONDERWIJS -

Art. 8

C.09.0535.F 31 mei 2010 AC nr. 379

De rechtsvordering tot terugvordering van de door de Franse Gemeenschap aan een leerkracht onverschuldigd betaalde weddetoelagen, is geen rechtsvordering die uit de overeenkomst ontstaat in de zin van artikel 8 van het decreet van 1 februari 1993.

- ONDERWIJS -

Decr.Fr.Gem. 14 juli 1997

Artt. 8 en 9

C.99.0096.F 21 december 2000 AC nr. ...

Het beheerscontract dat ingevolge de artt. 8 en 9 Decr.Fr.Gem. 14 juli 1997 houdende het statuut van de "Radio-Télévision belge de la Communauté francaise" op 14 oktober 1997 tussen de Franse Gemeenschap en de R.T.B.F. gesloten is alsook het besluit van 14 oktober 1997 van de Regering van de Franse Gemeenschap houdende goedkeuring van dat beheerscontract zijn geen wet in de zin van artikel 608 Ger.W. (1). (1) Zie verwijzingen in concl. O.M.

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Decr.Fr.Gem. 17 juli 1987 over de audiovisuele sector

Art. 27quinquies, § 3, derde lid

C.99.0096.F 21 december 2000 AC nr. ...

Onder sequentie van een programma dat, voor de openbare radio- en televisieomroepinstelling niet door reclame mag worden onderbroken, wordt verstaan een reeks shots die zodanig gemonteerd zijn dat ze een geheel vormen; een serie die door de maker ervan zo is opgezet dat tv-zenders er reclame kunnen invoegen, kan in haar geheel niet beschouwd worden als een onderdeel van een programma dat niet door reclame zou mogen worden onderbroken.

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

Decr.Fr.Gem. 22 dec. 1994

Artt. 9 en 20

C.06.0596.F 20 december 2007 AC nr. 656

Uit de artikelen 9 en 20 van het decreet van 22 december 1994 blijkt dat de bevoegdheid van de overheid om uitspraak te doen over het verlies van het recht op de wedde een gebonden bevoegdheid is, daar de oorzaken van de onregelmatige afwezigheid alleen correct zijn bepaald wanneer die bepaling is gebeurd conform de bepalingen van het decreet die daaraan deze aard toekennen (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERWIJS -

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd

Art. 10, § 1

P.14.1021.F 8 juli 2014 AC nr. ...

De jeugdrechtbank waarbij, op vordering van het openbaar ministerie, met toepassing van artikel 60 van de wet van 8 april 1965, een verzoek tot bevestiging, intrekking of wijziging van een begeleidende maatregel van opvoedende aard aanhangig is gemaakt, kan beslissen om de begeleidende opvoedende maatregel te verlengen overeenkomstig artikel 10 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

Art. 38

P.10.1963.F 5 januari 2011 AC nr. ...

Aangezien de tenuitvoerlegging van de door de jeugdrechtbank, met toepassing van artikel 38 van het decreet van 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd bevolen maatregel tot de bevoegdheid behoort van de directeur bij de hulpverlening aan de jeugd, is de jeugdrechtbank in onderhavig geval alleen bevoegd tot de wijziging van die maatregelen, als bepaald in artikel 60 van de wet van 9 april 1965, tot hun jaarlijks hernieuwd onderzoek overeenkomstig de artikelen 10 van het decreet en 63quinquies van de wet, tot het in artikel 37 van het decreet bedoelde onderzoek van een betwisting betreffende de nadere regels voor de toepassing van de maatregelen, of tot homologatie van een andere maatregel waarover de partijen het eens zijn geraakt, als bepaald in artikel 38, §4, tweede lid, van het decreet (1). (1) Zie F. TULKENS en T. MOREAU, Droit de la jeunesse, Brussel, Larcier, 2000, p. 432.

- JEUGDBESCHERMING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.06.1089.F 17 oktober 2006 AC nr. 494

Artikel 38, Decr.Fr.Gem.R. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, zorgt voor een zodanig nauwe samenhang tussen de beoordeling van de noodzaak van dwang en die van de eventueel te nemen maatregel, dat de jeugdrechtbank niet met afzonderlijke beslissingen over het één en het ander uitspraak kan doen (1). (1) Cass., 22 feb. 2006, AR P.05.1522.F, nr ...

- JEUGDBESCHERMING -

Het arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep, dat op grond van artikel 38, Decr.Fr.Gem.R. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, vaststelt dat het noodzakelijk is dwangmaatregelen te nemen, doch zegt dat er momenteel geen uitspraak moet worden gedaan over de maatregelen die dienen genomen te worden in afwachting van het resultaat van het deskundigenonderzoek en dat de tijdelijke huisvesting van het kind handhaaft, schendt het voormelde artikel 38 (1). (1) Zie Cass., 22 feb. 2006, AR P.05.1522.F, nr ...

- JEUGDBESCHERMING -

P.05.1522.F 22 februari 2006 AC nr. 104

Art. 38 Decr.Fr.Gem.R. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd zorgt voor een zodanig nauwe samenhang tussen de beoordeling van de noodzaak van dwang en die van de eventueel te treffen maatregel, dat de jeugdrechtbank niet met afzonderlijke beslissingen over het één of het ander uitspraak kan doen.

- JEUGDBESCHERMING -

De jeugdrechtbank kan elke onderzoeksmaatregel bevelen die zij nuttig acht alvorens op grond van artikel 38, Decr.Fr.Gem. inzake hulpverlening aan de jeugd, uitspraak te doen.

- JEUGDBESCHERMING -

P.98.1066.F 13 oktober 1998 AC nr. ...

De wet verplicht niet om in de dagvaarding uitdrukkelijk melding te maken van alle gegevens waarop het verzoek van het openbaar ministerie gegrond is, dat ertoe strekt één van de ouders van een kind van minder dan twaalf jaar voor de jeugdrechtbank te laten verschijnen en een ten aanzien van dat kind getroffen hulpverlenende dwangmaatregel te hernieuwen; het is voldoende dat de dagvaarding zo gesteld is dat die ouder op afdoende wijze kan kennisnemen van het gevorderde.

- DAGVAARDING -

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 38, § 3, 2°

P.10.0409.F 28 april 2010 AC nr. 292

Uit het feit alleen dat het openbaar ministerie geen huisvestingsmaatregel buiten het familiaal leefmilieu heeft gevorderd terwijl de jeugdrechtbank een dergelijke maatregel beveelt, kan geen miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak worden afgeleid.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Het behoort tot de bevoegdheid van de jeugdrechtbanken om, in uitzonderlijke omstandigheden, te beslissen dat aan het kind, waarvan de lichamelijke of psychische integriteit thans ernstig is bedreigd en wanneer één van de personen die de ouderlijke macht uitoefenen of die het kind in rechte of in feite onder hun bewaring hebben de hulp van een adviseur weigert of die hulp niet benut, een tijdelijke huisvesting buiten zijn familiaal leefmilieu wordt verleend; tot dat milieu behoren zij die krachtens de wet met het ouderlijk gezag zijn bekleed, i.e. de vader en de moeder.

- JEUGDBESCHERMING -

P.99.0276.F 31 maart 1999 AC nr. ...

De maatregel van tijdelijke huisvesting buiten het familiaal leefmilieu kan onder meer zijn ingegeven door de zorg om het kind in staat te stellen opnieuw normale persoonlijke relaties met ieder van zijn ouders aan te knopen.

- JEUGDBESCHERMING -

De hulpverlenende dwangmaatregel die de jeugdrechter neemt overeenkomstig het decreet inzake jeugdbescherming, is geen vrijheidsberoving, aanhouding, hechtenis of veroordeling in de zin van het E.V.R.M. of van het I.V.B.P.R.

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 38, § 3, tweede lid

P.03.1562.F 14 januari 2004 AC nr. 21

Onder aanwending van de door de jeugdrechtbanken getroffen maatregelen van gedwongen hulpverlening wordt datgene verstaan wat, bij de toepassing van een door een magistraat getroffen maatregel, behoort tot de beslissingen van administratieve aard; ze valt niet samen met de tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissingen, waarmee het O.M. is belast (1). (1) Franse Gemeenschap, Ministerie van Cultuur en Sociale Zaken, omzendbrief 9 nov. 1994 betreffende de hulpverlening aan de jeugd, B.S., 1994, blz. 29023; wetsontwerp betreffende de wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, memorie van toelichting, Gedr. St., Kamer, buiteng. zitt., 1991-1992, nr 532/1, blz. 30 en 31.

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 39

P.05.1055.F 28 september 2005 AC nr. 464

Wanneer het hof van beroep kennis neemt van het beroep tegen een beschikking die de jeugdrechtbank gegeven heeft op grond van artikel 39 van het decreet van 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, moet het O.M. naar luid van artikel 63ter, derde lid, Jeugdbeschermingswet, de ouders van de minderjarige dagvaarden; die bepaling is voorgeschreven op straffe van nietigheid.

- JEUGDBESCHERMING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.02.0635.F 2 oktober 2002 AC nr. 497

Art. 369bis, tweede lid, Sv., zoals het van toepassing was vóór 27 maart 2001, heeft betrekking op de vader of moeder van de minderjarige die zich verzet tegen de uitvoering van een rechterlijke of administratieve maatregel, genomen in het kader van de Jeugdbeschermingswet, n.a.v. een rechtspleging die hetzij tegen de minderjarige zelf hetzij tegen de ouders is ingeleid (1); hoewel de wetgever, bij de uitvaardiging van die wetsbepaling, niet kon voorzien dat jongeren door een adviseur bij de hulpverlening aan de jeugd geplaatst zouden worden met toepassing van artikel 39 Decr. Fr. Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, overeenkomstig een beschikking van de jeugdrechter, die m.n. de artt. 63bis en 63ter Jeugdbeschermingswet alsook de artt. 38 en 39 van dat decreet toepast, kan de rechter wettig beslissen dat de bewoordingen van artikel 369bis, tweede lid, Sw. ruim genoeg zijn om ook de niet-naleving van dergelijke maatregelen door de ouders van die jongeren te omvatten. (1) Zie KEBERS A., Les Novelles, Droit pénal, dl. III, Les infractions, 7de dl., Crimes et délits contre l'ordre des familles et contre la moralité publique, nr. 6095 ; DE NAUW A., Droit pénal spécial, nr. 390.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Wanneer de jeugdrechtbank de adviseur bij de hulpverlening aan de jeugd de toestemming geeft een kind voorlopig te plaatsen, verleent die toestemming een dwingend karakter aan de beslissing van die adviseur (1). (1) TULKENS Fr. en MOREAU Th., Droit de la jeunesse, Larcier, 2000, blz. 437.

- JEUGDBESCHERMING -

P.00.1240.F 29 november 2000 AC nr. ...

De voorziening van de ouders van een minderjarige tegen de beslissing van de jeugdrechter in hoger beroep tot bevestiging van de beschikking van de jeugdrechter die t.a.v. die minderjarige een voorlopige maatregel van bewaring treft, is niet ontvankelijk wanneer de jeugdrechter, op het ogenblik dat het Hof uitspraak moet doen over de voorziening, een nieuwe maatregel t.a.v. die minderjarige treft (1). (1) Zie Cass., 26 nov. 1986, A.R. 5413, nr. 191 ; 19 nov. 1998, A.R. P.98.0685.F, nr. 486.

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

Artt. 10 en 38

P.00.1060.F 11 juli 2000 AC nr. ...

De jeugdrechter dient rekening te houden met de nieuwe gegevens en met de evolutie van de toestand van het kind, van zijn gezin of van zijn gezinsleden, zodat niet kan worden overwogen dat hij, bij de uitspraak over een vorering tot hernieuwing van een dwangmaatregel die hij reeds eerder had genomen, van hetzelfde geschil kennisneemt in de zin van artikel 828, 8, Ger.W. (1). (1) Zie Cass., 17 sept. 1986, A.R. 5321, nr. 32; 12 dec. 1997, A.R. C.96.0284.F-C.97.0004.F-C.97.0005.F, nrs. 552-553.

- JEUGDBESCHERMING -

- WRAKING -

Artt. 10, § 1, en 38

P.05.1522.F 22 februari 2006 AC nr. 104

Het arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep verantwoordt zijn beslissing niet naar recht wanneer het op grond van artikel 38 Decr.Fr.Gem.R. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, tot verlenging van de dwang beslist en voorlopig uitspraak doet over de maatregelen die in afwachting van de resultaten van het bevolen deskundigenonderzoek dienen te worden genomen.

- JEUGDBESCHERMING -

Zijn geen eindbeslissingen in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv., en houden geen verband met de gevallen die in het tweede lid van dat artikel zijn bepaald, de beslissingen waarbij de jeugdkamer van het hof van beroep, die uitspraak moet doen op grond van artikel 38, Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, alvorens recht te doen een deskundigenonderzoek en de heropening van het debat beveelt; het onmiddellijk cassatieberoep dat tegen die beslissingen wordt ingesteld is bijgevolg niet ontvankelijk.

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 38 en 39

P.06.1089.F 17 oktober 2006 AC nr. 494

Artikel 38, Decr.Fr.Gem.R. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, staat de jeugdrechtbank niet toe een voorlopige maatregel te bevelen, aangezien een dergelijke maatregel alleen kan genomen worden in het geval bepaald bij artikel 39 van het decreet en met naleving van de voorwaarden ervan, met name wat de duur van die maatregel betreft (1). (1) Cass., 22 feb. 2006, AR P.05.1522.F, nr ...

- JEUGDBESCHERMING -

P.05.1522.F 22 februari 2006 AC nr. 104

Art. 38 Decr.Fr.Gem.R. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd staat de jeugdrechtbank niet toe een voorlopige maatregel te bevelen, aangezien een dergelijke maatregel alleen kan worden genomen in het geval dat bij artikel 39 van het decreet is bepaald en mits de voorwaarden ervan worden nageleefd, met name wat de duur van die maatregel betreft.

- JEUGDBESCHERMING -

Decr.Fr.Gem. 5 aug. 1995

Artt. 15, 22 tot 25, 44 en 45

C.01.0294.F 21 juni 2002 AC nr. 377

De aanvraag om inschrijving op de lijst van de stagiaires vastgoedmakelaars moet vergezeld zijn van een dossier waaruit met name blijkt dat de voorwaarden bepaald in artikel 5, §1, 1°, van het koninklijk besluit van 6 september 1993 zijn vervuld, aan de hand van een eensluidend verklaard afschrift van het diploma van de kandidaat of van een evenwaardig attest dat is afgeleverd door de examenjury van de hogescholen die ingericht of gesubsidieerd zijn door de Franse Gemeenschap aan de studenten die er regelmatig zijn ingeschreven; een vrije leerling is geen regelmatig ingeschreven leerling.

- *MAKELAAR* -

Art. 10

S.09.0105.F 14 februari 2011 AC nr. ...

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Decr.Fr.Gem. 7 juni 2001

Art. 2

C.05.0321.F 7 juni 2007 AC nr. 311

Het arrest schendt artikel 2 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 7 juni 2001, wanneer het beslist dat de kosten voor bewaking en toezicht alsook de kosten voor toegang tot het zwembad die niet begrepen zijn in de exhaustieve opsomming van die wettelijke bepaling, "niettemin onder het algemene begrip "bijkomende" voordelen vallen zoals dat door het Grondwettelijk Hof is omschreven".

- ONDERWIJS -

Artt. 2 en 3

C.05.0321.F 7 juni 2007 AC nr. 311

Het arrest schendt de artikelen 2 en 3 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 7 juni 2001, wanneer het, ofschoon de extra muros activiteiten niet opgenomen zijn in de exhaustieve lijst van het decreet, beslist dat die klassen "niettemin kennelijk a priori onder het algemene begrip bijkomende voordelen vallen, zoals dat door het Grondwettelijk Hof is omschreven".

- ONDERWIJS -

Artt. 3, eerste lid, 4, eerste lid, en 33, eerste lid

C.11.0782.F 27 juni 2013 AC nr. ...

De organisatie van openluchtklassen en schoolreizen alsook het daarbij horende vervoer maken deel uit van de normale onderwijsorganisatie.

- ONDERWIJS -

De beslissing van een gemeente om een sociaal voordeel toe te kennen aan leerlingen die onderwijs volgen in de scholen die zij inricht, geeft de inrichtende macht van een school van dezelfde categorie die in dezelfde gemeente gelegen is en die tot het door de Franse Gemeenschap gesubsidieerde vrij onderwijs behoort, het recht om van die gemeente hetzelfde voordeel te verkrijgen voor de leerlingen die in die school onderwijs volgen.

- ONDERWIJS -

De sociale voordelen zijn voordelen van sociale aard die aan de kinderen worden toegekend en die niet binnen de normale onderwijsorganisatie vallen; het economische en financiële aspect van de voordelen kan het begrip normale onderwijsorganisatie niet vervangen (1). (1) Zie Cass. 7 juni 2007, AR C.05.0321.F, AC 2007, nr. 311.

- ONDERWIJS -

Decr.Fr.Gem. 9 sept. 1996

Art. 5, § 1

C.01.0294.F 21 juni 2002 AC nr. 377

De aanvraag om inschrijving op de lijst van de stagiaires vastgoedmakelaars moet vergezeld zijn van een dossier waaruit met name blijkt dat de voorwaarden bepaald in artikel 5, §1, 1°, van het koninklijk besluit van 6 september 1993 zijn vervuld, aan de hand van een eensluidend verklaard afschrift van het diploma van de kandidaat of van een evenwaardig attest dat is afgeleverd door de examenjury van de hogescholen die ingericht of gesubsidieerd zijn door de Franse Gemeenschap aan de studenten die er regelmatig zijn ingeschreven; een vrije leerling is geen regelmatig ingeschreven leerling.

- *MAKELAAR* -

Decr.W.Gew. 11 maart 1999

Art 1, 8°

P.08.1047.F 19 november 2008 AC nr. 648

Uit geen enkele wettelijke bepaling vloeit voort dat, wanneer de exploitant van een ingedeelde inrichting waarvan de exploitatie een milieuvergunning vereiste, een rechtspersoon is, de bestuurders ervan niet kunnen worden vervolgd.

- MILIEURECHT -

Art. 10

P.11.0758.F 5 oktober 2011 AC nr. ...

In het Waals Gewest kan in de regel niemand zonder milieuvergunning een inrichting van klasse 1 of 2 exploiteren; die bepaling stelt de milieuvergunning niet afhankelijk van het vereiste dat de ingedeelde inrichting beroepshalve wordt geëxploiteerd (1). (1) Art. 10, Decreet Raad Waals Gewest 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- MILIEURECHT -

Artt. 1, 3°, 10, § 1, en 58, § 1

P.08.1047.F 19 november 2008 AC nr. 648

Voor de exploitatie van voorstellingszalen en amusementslokalen met een capaciteit van meer dan 150 personen en voorzien van installaties voor het draaien van elektronisch versterkte muziek, is een milieuvergunning vereist, ook als de voormelde installaties tijdelijk of mobiel zijn.

- MILIEURECHT -

Artt. 6 en 58, § 1

P.11.0305.F 8 juni 2011 AC nr. ...

Wanneer de aan een bedrijf verleende vergunning tot het lozen van afvalwater in de riolering, als specifieke voorwaarde oplegt om in geval van accidentele lozing het bestuur in te lichten, is die waarschuwingsplicht van toepassing op alle toevallige lozingen en vereist zij niet dat de normen die de aard, de samenstelling of de hoeveelheid van de geloosde producten regelen, zijn overschreden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- MILIEURECHT -

Decr.W.Gew. 21 feb.1991 houdende oprichting van lokale adviescommissies inzake gas- en elektriciteitsafsluiting

Art. 2

C.00.0247.F 14 september 2001 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat de leverancier beschikt over een termijn van acht dagen te rekenen van de onderbreking van de toevoer, om het secretariaat van de plaatselijke adviescommissie inzake afsluiting op de hoogte te brengen, kan niet worden afgeleid dat die afsluiting, in geval van nalatigheid van de leverancier, van bij haar oorsprong niet onregelmatig is.

- ENERGIE -

Art. 5

C.00.0247.F 14 september 2001 AC nr. ...

De stroomtoevoer is niet hersteld wanneer de leverancier de door de afsluiting getroffen klant opnieuw een stroomtoevoer van 2 ampère levert, waartoe hij overeenkomstig de artt. 2 en 3 Decr.W.Gew. betreffende de levering van een minimum aan stroomtoevoer voor huishoudelijk gebruik verplicht is.

- ENERGIE -

Art. 5 Decr. W.Gew. 21 feb. 1991 wil de leverancier die de voorschriften van het decreet betreffende de afsluiting van de toevoer niet in acht neemt, ertoe verplichten de abonnee of de klant, als civiele straf, een civiele boete te betalen die los staat van de schade die door de afsluiting is ontstaan en geen vergoedend karakter heeft.

- ENERGIE -

Decr.W.Gew. 24 nov. 1994

Art. 2

C.03.0355.F 15 november 2004 AC nr. 547

Het Waals Gewest heeft de bewaring van de bevaarbare waterwegen in de zin van artikel 1384, eerste lid, B.W. (1). (1) Zie Cass., 24 jan. 1991, AR 8802, nr 276; Decr. Waalse Gewestraad houdende ontbinding van de Dienst voor de scheepvaart en oprichting van de Dienst voor de bevordering van de scheepvaartwegen; Wet 17 mei 1976 tot oprichting van een Dienst voor de Scheepvaart en een "Office de la Navigation".

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Decr.W.Gew. 27 mei 2004

Art. D164

P.11.0305.F 8 juni 2011 AC nr. ...

De gewestelijke ambtenaar die de sanctie opgelegd heeft is partij in de zaak voor de correctionele rechtbank, waar hij het standpunt van de administratie heeft verdedigd, en is dus bevoegd om cassatieberoep in te stellen tegen het vonnis dat de administratieve geldboete die een overtreder is opgelegd ongedaan maakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- MILIEURECHT -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij

Art. R 114, vierde streepje

P.14.0087.F 19 november 2014 AC nr. 706

Artikel R.114, vierde streepje, van het Waalse Milieuwetboek bepaalt de mogelijkheid een gewestelijke sanctionerende ambtenaar af te vaardigen voor de overtredingen van de Jachtwet van 28 februari 1882 (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ….

- JACHT -

- MILIEURECHT -

Artt. D 163 en D 164

P.14.0087.F 19 november 2014 AC nr. 706

De gewestelijke sanctionerende ambtenaar is partij in de zaak voor de politierechtbank (Impliciet) (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ….

- MILIEURECHT -

- JACHT -

Decr.W.Gew. 27 okt. 1988

Art. 26

C.01.0414.F 19 september 2002 AC nr. 463

Bij ontstentenis van een winningsvergunning, is de ontginning van een groeve conform de overgangsregeling, vervat in artikel 26 van het decreet van 27 oktober 1988 van de Waalse Gewestraad, gewijzigd bij het decreet van 23 december 1993 van de Waalse Gewestraad, onderworpen aan een exploitatievergunning en aan een bouwvergunning (1). (1) Decr. W. Gew. van 27 okt. 1988, artikel 26 gewijzigd bij het Decr. W. Gew. van 23 dec. 1993.

- STEDENBOUW - Allerlei

Decr.W.Gew. 30 april 1990

Art. 26

C.07.0452.F 5 februari 2009 AC nr. 94

Het Waalse decreet van 30 april 1990 tot instelling van een belasting op het lozen van industrieel en huishoudelijk afvalwater is niet van toepassing op de Waalse intercommunales, aangezien artikel 26 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales luidens hetwelk, onverminderd de bestaande wetsbepalingen, de intercommunales vrijgesteld zijn van alle belastingen ten gunste van de Staat, evenals van alle belastingen ingevoerd door de provincies, de gemeenten of enig andere publiekrechtelijke persoon, van kracht blijft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Decreet 5 feb. 1990 betreffende de schoolgebouwen van het niet-universitair onderwijs georganiseerd of gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap

Art. 7

C.06.0591.F 4 januari 2008 AC nr. 7

Het "Fonds des bâtiments scolaires de l'enseignement officiel subventionné de la Communauté française" bezit geen eigen rechtspersoonlijkheid en is niet bekwaam om in rechte op te treden, ook al wordt het vertegenwoordigd door de regering van de Franse Gemeenschap.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996

Art. 32, tweede en derde lid

F.13.0172.N 31 oktober 2014 AC nr. 655

De motivering van de administratieve akte tot vaststelling van de verwaarlozing, moet de houder van het zakelijk recht in staat stellen om met kennis van zaken, overeenkomstig artikel 32, derde lid, de administratieve akte te betwisten en aan te tonen dat het gebouw of de woning geen ernstige zichtbare en storende gebreken of tekenen van verval vertoont; om te voldoen aan deze motiveringsplicht is niet vereist dat de juiste bestemming van het pand wordt vermeld (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Art. 39, § 2

F.12.0169.N 19 juni 2014 AC nr. ...

De termijn van dertig kalenderdagen waarbinnen de belastingplichtige tegen een leegstandsheffing in beroep kan gaan bij de Vlaamse regering is een vervaltermijn die, behoudens overmacht, niet kan worden verlengd (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Overmacht, op grond waarvan een door de heffingsplichtige laattijdig ingesteld beroep tegen de leegstandsheffing ontvankelijk kan verklaard worden, kan enkel voortvloeien uit een omstandigheid buiten de wil van de heffingsplichtige, die deze gebeurtenis niet kon voorzien, noch voorkomen; een eventuele miskenning van de beginselen van behoorlijk bestuur door de administratie die voor de heffingplichtige niet heeft geleid tot een overmachtssituatie, heeft niet tot gevolg dat een door de heffingsplichtige laattijdig ingesteld beroep door de rechter ontvankelijk kan verklaard worden (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

F.11.0050.N 23 november 2012 AC nr. ...

Een bezwaarschrift tegen een leegstandsheffing, dat ingediend werd buiten de in artikel 39, § 2, van het Decr. Vl. R. van 22 december 1995, gestelde termijn van dertig kalenderdagen vanaf de verzending van de aanslag, dient niettemin als tijdig te worden beschouwd gelet op de ongrondwettelijkheid van deze bepaling en het gebrek aan enig wetgevend initiatief om hieraan te verhelpen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Art. 39, § 2, eerste en tweede lid

F.11.0169.N 15 maart 2013 AC nr. ...

De kennisgeving aan de belastingplichtige van de beslissing van de Vlaamse regering over zijn beroep tegen de leegstandsheffing, moet de wijze vermelden waarop de belastingplichtige tegen deze beslissing in beroep kan gaan bij de rechter (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 25, 26, 28, § 1, eerste lid, 42, § 2, 4°, en 43

F.11.0026.N 16 februari 2012 AC nr. ...

De houder van een zakelijk recht op een woning en/of gebouw dat, na beëindiging van de renovatiewerkzaamheden binnen de maximale schorsingsperiode, nog leegstaat kan genieten van een vrijstelling van de heffing gedurende twee jaar indien het gebouw en/of de woning alleen nog maar voorkomt op de lijst van de leegstaande woningen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Decreet houdende diverse fiscale en financiële bepalingen

vóór de wijziging bij art. 8

F.11.0050.N 23 november 2012 AC nr. ...

Een bezwaarschrift tegen een leegstandsheffing, dat ingediend werd buiten de in artikel 39, § 2, van het Decr. Vl. R. van 22 december 1995, gestelde termijn van dertig kalenderdagen vanaf de verzending van de aanslag, dient niettemin als tijdig te worden beschouwd gelet op de ongrondwettelijkheid van deze bepaling en het gebrek aan enig wetgevend initiatief om hieraan te verhelpen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Decreet II van 19 juli 1993 tot toekenning van de uitoefening van sommige bevoegdheden van de Franse Gemeenschap aan het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie

Art. 3, 6°

C.11.0261.F 16 mei 2013 AC nr. ...

Het Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie, het eerste op het grondgebied van het Franse taalgebied en de tweede op het grondgebied van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, oefenen de bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uit in het gezondheidsbeleid, met uitzondering van de universitaire ziekenhuizen; de uitzondering van de universitaire ziekenhuizen houdt in dat de Gemeenschap nog steeds volledig bevoegd is voor het gezondheidsbeleid ten aanzien van die ziekenhuizen.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Decreet Vlaams Parlement 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

Art. 20bis, § 1, eerste lid

P.12.1041.N 3 september 2013 AC nr. ...

Aangezien de door artikel 20bis Vlaamse Wooncode bedoelde herstelvordering niet strekt tot de vergoeding van schade aan particuliere belangen, maar wel tot het ongedaan maken van de gevolgen van het misdrijf in het algemeen belang, kan die herstelvordering niet overeenkomstig artikel 4, tweede en derde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering worden ingeleid (1). (1) Zie: Cass. 12 jan. 2010, AR P.09.1066.N, AC 2010, nr. 19.

- HUISVESTING -

- HUISVESTING -

De herstelvordering bedoeld in artikel 20bis, §1, eerste lid, Vlaamse Wooncode behoort tot de strafvordering in de ruime zin, maar is niettemin als bijzondere vorm van teruggave een maatregel van burgerlijke aard die bestaat van zodra ze door de bevoegde overheid is ingesteld en die blijft bestaan zolang de strafrechter er geen uitspraak heeft over gedaan; de strafrechter moet over de vordering uitspraak doen, ook als de bevoegde overheid zich niet als procespartij manifesteert en hij kan er zelfs bij afzonderlijke beslissing over oordelen nadat hij reeds over de strafvordering in strikte zin uitspraak heeft gedaan.

- HUISVESTING -

De onwettigheid van een op artikel 4, tweede en derde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering gesteund verzoek om uitspraak te doen over de door artikel 20bis Vlaamse Wooncode bedoelde herstelvordering, belet evenwel niet dat die vordering desgevallend nog bij de strafrechter aanhangig is en dat die gehouden is er uitspraak over te doen (1). (1) Anders dan het Hof oordeelde concludeerde het O.M. tot verwerping van de voorziening op grond dat het enige middel van eiser, zelfs gegrond niet tot cassatie kon leiden en dienvolgens niet ontvankelijk was. Het was van oordeel dat de omstandigheid dat de strafrechter die verkeerdelijk aanneemt dat een door artikel 20bis Vlaamse Wooncode bedoelde herstelvordering bij hem kan aanhangig worden gemaakt op grond van artikel 4, tweede en derde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, maar dit verzoek niet ontvankelijk verklaart omdat de rechter bij wie de strafvordering aanhangig was de burgerlijke belangen niet heeft aangehouden, niet tot gevolg heeft dat de strafrechter op die wijze rechtsgeldig kennis kon nemen van de nog hangende herstelvordering.

- HUISVESTING -

Art. 20bis, § 1, eerste lid en tweede lid, § 7, eerste lid

C.12.0401.N 12 december 2013 AC nr. ...

De wettelijke hypotheek die onder meer de schuldvordering van de overheid waarborgt tot betaling van de kosten die gemaakt werden in het raam van de ambtshalve uitvoering van de werken, kan worden ingeschreven van zodra die schuldvordering is ontstaan door de uitvoering van de werken (1). (1) Zie de andersl. concl. van het O.M.

- HUISVESTING -

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

Art. 20ter, zesde lid

C.12.0401.N 12 december 2013 AC nr. ...

De wettelijke hypotheek die onder meer de schuldvordering van de overheid waarborgt tot betaling van de kosten die gemaakt werden in het raam van de ambtshalve uitvoering van de werken, kan worden ingeschreven van zodra die schuldvordering is ontstaan door de uitvoering van de werken (1). (1) Zie de andersl. concl. van het O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

- HUISVESTING -

Art. 88, § 1, eerste t.e.m. vierde lid

C.11.0502.N 5 oktober 2012 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 88, § 1, eerste tot en met vierde lid, Vlaamse Wooncode volgt dat de begunstigde van het recht van voorkoop, vanaf de inwilliging van zijn vordering tot indeplaatsstelling, de rechten van de eerste koper overneemt; de indeplaatsstelling van de begunstigde in de rechten van de koper houdt niet in dat die laatste geacht wordt het goed nooit verkregen te hebben; wanneer de eerste koper het goed heeft verkocht en de betreffende notariële koopakte is overgeschreven op het hypotheekkantoor vóór de inschrijving van de vordering tot indeplaatsstelling, dan is deze overdracht tegenwerpbaar aan de begunstigde van het recht van voorkoop (1). (1) Zie over de persoonlijke subrogatie: J. MESTRE, La subrogation personnelle, Parijs, LGDJ, 1979; zie ook m.b.t. de indeplaatsstelling van de pachter bij miskenning van diens recht van voorkoop: P. DELNOY, Droit de préemption en matière de biens ruraux, RPDB, Compl. V, 1977, 496, nr. 323, en E. STASSIJNS, Pacht, in APR, 556 en 559, nrs. 532 en 534.

- *VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen*

- *KOOP -*

Decreet Vlaamse Gemeenschap 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending

Art. 16, §§ 1, 2 en 3, eerste en zevende lid

C.12.0097.N 14 juni 2013 AC nr. ...

Er kan aan de verplichting opgelegd aan de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk tot sanering van het door de exploitant aan zijn abonnees geleverde water met het oog op het behoud van de kwaliteit van het geleverde water, en waarvoor een bijdrage in de kostprijs kan worden aangerekend, worden voldaan door het afsluiten van een overeenkomst als voorzien in artikel 6bis, §§3 en 4, van het Decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.

- MILIEURECHT -

- WATERS -

Artt. 6bis, §§ 1, 2, 3 en 4, en 16bis, §§ 1, 2 en 3

C.12.0097.N 14 juni 2013 AC nr. ...

Er kan aan de verplichting opgelegd aan de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk tot sanering van het door de exploitant aan zijn abonnees geleverde water met het oog op het behoud van de kwaliteit van het geleverde water, en waarvoor een bijdrage in de kostprijs kan worden aangerekend, worden voldaan door het afsluiten van een overeenkomst als voorzien in artikel 6bis, §§3 en 4, van het Decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.

- WATERS -

- MILIEURECHT -

Decreet Vlaamse Gemeenschap 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium

Art. 4, § 2

C.10.0574.N 23 februari 2012 AC nr. ...

Artikel 4, §2, van het Archeologiedecreet legt een algemene zorgplicht op en perkt de rechten van de houder van een bouwvergunning slechts in door het bepaalde in artikel 7 en 8 van dit decreet; uit dit artikel 4, §2, van het Archeologiedecreet kan niet afgeleid worden dat de zorgplicht van de eigenaar of de gebruiker van een grond zo ver strekt dat hij op eigen kosten archeologische opgravingen moet uitvoeren alvorens hij stedenbouwkundig vergunde werken kan aanvatten indien de Vlaamse regering geen gebruik maakt van haar recht om een opgraving tot algemeen nut te verklaren (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Allerlei

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

Art. 7

C.10.0574.N 23 februari 2012 AC nr. ...

De Vlaamse regering kan een verkavelings- of bouwvergunning opschorten indien zij op grond van artikel 7 van het Archeologiedecreet het uitvoeren van een opgraving tot algemeen nut verklaart en daartoe de tijdelijke bezetting van de gronden beveelt; indien de Vlaamse regering nalaat om een opgraving tot algemeen nut te verklaren, is de eigenaar die tijdens het uitvoeren van werken of door middel van een toevalsvondst een goed vindt waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat het een archeologisch monument betreft, slechts verplicht om het gevonden archeologische monument en de vindplaats in onveranderde toestand te laten, het te beschermen tegen beschadiging of vernieling en het toegankelijk te stellen voor onderzoek, tot de tiende dag na de door hem gedane melding, tenzij deze termijn op grond van artikel 8, derde lid, Archeologiedecreet door het Instituut wordt verlengd of ingekort (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

- STEDENBOUW - Allerlei

Decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995

Art. 110, § 1, laatste lid

C.13.0090.N 27 februari 2014 AC nr. ...

De kosten van de verplaatsing van nutsleidingen kunnen in de regel slechts aan de nutsbedrijven ten laste worden gelegd, wanneer deze verplaatsing werd gelast of bekrachtigd door de overheid in wiens domein de nutsleidingen gelegen zijn en tevens werd voldaan aan één van de opgesomde voorwaarden die de noodzaak van de werken in het openbaar belang uitdrukken (1). (1) Zie Cass. 26 sept. 2013, AR C.12.0363.N, AC 2013, nr. 484.

- OPENBAAR DOMEIN -

- ENERGIE -

Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

Art. 26, § 2

P.06.0185.N 30 mei 2006 AC nr. 296

Bij toepassing van artikel 26, § 2, Dierengezondheidswet van 24 maart 1987, kan de rechter ambtshalve, zonder dat hij de beklaagde voorafgaandelijk dient te verwittigen, ten laste van de veroordeelde een tijdelijk of definitief verbod van het recht om een veebeslag te exploiteren uitspreken.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- STRAF - Andere straffen

- LANDBOUW -

- DIEREN -

De omstandigheid dat het openbaar ministerie het tijdelijk of definitief verbod van het recht om een veebeslag te exploiteren, bij toepassing van artikel 26, § 2, Dierengezondheidswet van 24 maart 1987, niet heeft gevorderd en dat die bijkomende straf slechts facultatief is, neemt niet weg dat die straf een wettelijke mogelijkheid is waarmede de beklaagde rekening moet houden om een passend verweer te voeren.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- STRAF - Andere straffen

- LANDBOUW -

- DIEREN -

Art. 32, § 2

C.96.0091.N 19 januari 2001 AC nr. ...

De wijziging van artikel 32 van de wet van 24 maart 1987 door artikel 185 van de wet van 21 december 1994, inzonderheid wat betreft de financieringsmodaliteiten van het Fonds voor de gezondheid en de produktie van de dieren, heeft een nieuwe grondslag ingevoerd voor de heffing en een nieuw stelsel van steun in de plaats gesteld.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Gevolgen van internationale normen

Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

Art. 11

P.01.1494.N 2 september 2003 AC nr. 409

Artikel 43 van de wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, dat het koninklijk besluit van 29 december 1992 met dezelfde titel bekrachtigde voor de periode dat het uitwerking had, heeft dat besluit omgevormd tot een wet; door de veroordeling van de beklaagde op dat koninklijk besluit te gronden, past de rechter geen nieuwe bepaling toe op een daarvoor reeds bestaande situatie, maar beslist hij alleen dat de bepaling van het koninklijk besluit van 29 december 1992, waarop de door de beklaagde gepleegde misdrijven berusten, door de uitwerking zelf van de wet, geacht worden vanaf die periode uit die wet voort te vloeien (1). (1) Zie Cass., 24 april 2002, AR P.02.0118.F, nr 251.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Uit het feit alleen dat een ontwerp van bekrachtigingswet niet binnen de bij artikel 11, § 2, Douane- en Accijnzenwet, bepaalde termijn bij de wetgevende Kamers is ingediend, kan niet worden afgeleid dat artikel 43 van de wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, het koninklijk besluit van 29 december 1992, genomen met toepassing van § 1 van dat artikel 11, niet geldig bekrachtigt (1). (1) Zie Cass., 24 april 2002, AR P.02.0118.F, nr 251.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.03.0460.F 25 juni 2003 AC nr. 377

Uit het feit alleen dat een ontwerp van bekrachtigingswet niet binnen de bij artikel 11, § 2, Douane- en Accijnzenwet, bepaalde grenzen bij de wetgevende kamers is ingediend, kan niet worden afgeleid dat artikel 43, W. 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, het K.B., 29 dec. 1992, genomen met toepassing van paragraaf 1 van dat artikel 11, niet geldig bevestigt (1). (1) Zie Cass., 24 april 2002, AR P.02.0118.F, nr 251.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.02.0118.F 24 april 2002 AC nr. 251

Uit het feit alleen dat een wetsontwerp tot bevestiging niet binnen de bij artikel 11, § 2, Douane- en Accijnzenwet, bepaalde termijn bij de wetgevende Kamers is ingediend, kan niet worden afgeleid dat artikel 43, Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, het K.B. van 29 dec. 1992, genomen met toepassing van § 1 van dat artikel 11, niet geldig bevestigt.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 135, tweede lid

P.01.0156.N 16 april 2002 AC nr. 232

De hoofdelijke gehoudenheid met zijn klant tot betaling van de belasting, rust op de douane-expediteur zelf en niet op de natuurlijke persoon die wordt vervolgd als strafrechtelijk verantwoordelijke voor een douane-expediteur die een rechtspersoon is (1). (1) Cass. 15 juni 1999, P.96.0593.N, Douanewijzer nr 7, 2000, 2 met bespreking J. DE BACKERZaakvoerder douane-expediteur niet persoonlijk aansprakelijk voor betaling belastingen bij fraude door een klant".

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het ontslag van rechtsvervolging van de douane-expediteur, eens de sluikerij ten laste van de klant is bewezen, dient ook te worden uitgesproken ten voordele van de natuurlijke persoon die wordt vervolgd als strafrechtelijk verantwoordelijke voor de douane-expediteur die een rechtspersoon is.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 135, tweede lid, voor zijn wijziging W. 27 dec. 1993

P.02.0013.N 16 december 2003 AC nr. 654

De in artikel 135, tweede lid, A.W.D.A., voor zijn wijziging bij wet van 27 december 1993, vermelde sluikerij betreft de fraude bij de aangifte en niet de in artikel 257, A.W.D.A. vermelde verplichting tot wederoverlegging of aanzuivering ten kantore van uitreiking van douane- of accijnsdocumenten, die slechts een gevolg is van de aangifte.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Eens dat de sluikerij ten laste van de klant bewezen is, ontslaat de rechter de douane-expediteur van strafvervolging, maar blijft deze laatste toch met de klant mede hoofdelijk gehouden tot betaling van de ontdoken rechten (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 1994, AR P.92.7205.N, nr 373.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 143

C.02.0458.F 18 november 2004 AC nr. 555

Het arrest dat op de navordering van "antidumping"rechten bij invoer of bij uitvoer van goederen, die enkel geregeld worden door de gemeenschapsverordeningen, de bepalingen toepast van de Douane en Accijnzenwet die enkel de invordering van de accijnsrechten betreffen, is niet naar recht verantwoord.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 143, § 1

C.99.0142.N 9 februari 2001 AC nr. ...

Wanneer de goederen behoorlijk zijn aangegeven, wordt de uitrekening van de verschuldigde accijnsrechten overgelaten aan de ontvanger en kan men volstaan met betaling van de rechten die door deze werden uitgerekend.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 182, § 1

P.02.1013.N 8 oktober 2002 AC nr. 517

Artikel 28, § 1, Wet Politieambt, dat betrekking heeft op door politieambtenaren verrichte veiligheidsfouilleringen, heeft niets uitstaande met de visitaties, verificaties, opnemingen of peilingen uitgevoerd door douaneambtenaren overeenkomstig artikel 182, § 1, AWDA.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

F.99.0096.N 8 september 2000 AC nr. ...

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar dat de douaneambtenaren konden vermoeden dat de eisers goederen vevoerden op grond van het bekende feit dat hun voertuig uit Luxemburg kwam (1). Het vermoeden dat aan de douaneambtenaren toelaat een controle uit te oefenen berust op de mogelijkheid dat goederen vervoerd worden zodat de geldigheid van de controle van het voertuig van eisers niet afhankelijk is van de aard van de goederen die vervolgens in dat voertuig worden aangetroffen. (1) Zie cass., 23 april 1993, A.C., 1993, A.R. F 1957 N, nr.197.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar dat de douaneambtenaren, konden vermoeden dat de eisers goederen vervoerden op grond van het bekende feit dat hun voertuig uit Luxemburg kwam (1). (1) Zie cass., 23 april 1993, AC, 1993, A.R. F 1957 N, nr. 197.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het vermoeden dat aan de douaneambtenaren toelaat een controle uit te oefenen berust op de mogelijkheid dat goederen vervoerd worden zodat de geldigheid van de controle van het voertuig van eisers niet afhankelijk is van de aard van de goederen die vervolgens in dat voertuig worden aangetroffen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

F.99.0143.N 8 september 2000 AC nr. ...

Een ambtenaar van de administratie van douane en accijnzen mag, zelfs aan de grens, slechts voertuigen controleren en personen aan den lijve onderzoeken voor zover hij vermoedt of kan vermoeden dat goederen worden vervoerd. Dit vermoeden kan ook volgen uit het feit dat voertuigen uit het buitenland komen (1). (1) Zie cass., 23 april 1993, A.C., 1993, A.R. F 1957 N, nr. 197.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 186, § 2

P.09.0488.N 16 juni 2009 AC nr. 410

Met aanwezige belanghebbenden die moeten worden uitgenodigd om tegenwoordig te zijn bij alle visitaties, verificaties, opnemingen en peilingen bedoelt de wet de personen die de verdachte goederen vervoeren of anders onder zich hebben, maar niet elke persoon waarvan achteraf zou kunnen blijken dat hij aan de eventuele fraude op enigerlei wijze zijn medewerking zou hebben verleend (1). (1) E. VAN DOOREN, Douane en accijnzen: visitatie, in Comm. Straf, Antwerpen, Kluwer, los bl.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 193

P.08.1046.F 5 november 2008 AC nr. 611

Art. 193, Algemene Wet Douane en Accijnzen, onderwerpt alle panden in welke enig bedrijf wordt uitgeoefend op wiens product een accijns is gevestigd, aan de visitatie van de ambtenaren van de administratie; onder de term "bedrijf" wordt iedere bedrijvigheid verstaan die bijdraagt tot de productie of het verkeer van rijkdommen, zoals het laden, lossen of verpakken, in een daartoe bestemde loods, van de bij wet bepaalde goederen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 202, § 1, voor de wijziging bij wet van 27 dec. 1993

P.02.0013.N 16 december 2003 AC nr. 654

Eens dat de sluikerij ten laste van de klant bewezen is, ontslaat de rechter de douane-expediteur van strafvervolging, maar blijft deze laatste toch met de klant mede hoofdelijk gehouden tot betaling van de ontdoken rechten (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 1994, AR P.92.7205.N, nr 373.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 205

P.01.1021.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

Art. 205 Douane- en Accijnzenwet verlicht, in de bijzondere materie waarop het betrekking heeft, de bewijslast die op de vervolgende partij of partijen rust, door ze in staat te stellen de niet-overeenstemming van de gegevens van de boeken, geschriften of documenten betreffende de aan- en verkoop van met rechten of met accijns belaste goederen of goederen waarvoor bedragen bij invoer of bij uitvoer kunnen worden toegekend, als bewijs van een fraude van de rechten aan te voeren ; die bepaling is alleen van toepassing op misdrijven inzake douane en accijnzen en laat het bewijs van het tegendeel toe door alle middelen rechtens, zodat zij geen aantasting vormt van het vermoeden van onschuld, zoals het besloten ligt in artikel 6.2 E.V.R.M. (1). (1) Zie Cass., 7 feb. 2001, A.R. P.00.1532.F, nr 75.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 205 Douane- en Accijnzenwet, krachtens hetwelk de discrepanties die door de ambtenaren der douane en accijnzen worden vastgesteld in de handelsboeken, handelsgeschriften of handelsdocumenten van een handelaar, ingeroepen kunnen worden als bewijs van de vaststelling van een fraude van de rechten, zolang het tegendeel niet bewezen is op de gewone, bij wet voorgeschreven wijze, legt geen wettelijk vermoeden van toerekenbaarheid van een misdrijf aan een welbepaalde persoon op.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 205, zoals gewijzigd bij art. 41 Wet 27 dec. 1993

P.00.1537.N 9 april 2002 AC nr. 217

Wanneer ambtenaren der douane en accijnzen vaststellen dat de handelsboeken, de handelsgeschriften of de handelsdocumenten van een handelaar gegevens bevatten die niet overeenstemmen wat betreft de aankoop en de verkoop van met rechten of met accijnzen belaste goederen waarvoor bedragen bij invoer of bij uitvoer kunnen worden toegekend, gelden die stukken tot bewijs van een fraude der rechten, zolang het tegendeel niet is bewezen.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 210, § 3

C.02.0631.N 17 november 2005 AC nr. 603

Een ambtenaar van de administratie van douane en accijnzen die regelmatig is belast met een controle of een onderzoek in verband met de toepassing van de douanewetgeving, is gemachtigd om naar aanleiding van een dergelijke controle of onderzoek met de onderzoeksmiddelen eigen aan de douanewetgeving inlichtingen in te zamelen die dienstig zijn voor de juiste heffing van de andere door de gecontroleerde persoon verschuldigde belastingen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 210, §§ 2 en 3

C.02.0631.N 17 november 2005 AC nr. 603

De inlichtingen en gegevens die tijdens een onderzoek door een fiscale administratie rechtmatig werden verkregen, kunnen gebruikt worden door een andere fiscale administratie met het oog op het vestigen van een andere belasting ten laste van de gecontroleerde persoon of ten laste van een andere belastingplichtige (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- BELASTING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 220

P.06.0604.N 26 september 2006 AC nr. 439

Bij het misdrijf van sluikinvoer, dat geen onachtzaamheidmisdrijf of onopzettelijk misdrijf is, moet bewezen worden dat de beklaagde wetens en willens de goederen heeft ingevoerd waarvan geen aangifte werd gedaan; wat de mededader betreft is tenminste vereist en volstaat het dat bewezen wordt dat hij wetens en willens enige door de wet bepaalde vorm van medewerking aan het misdrijf heeft verleend.

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.96.1401.N 17 februari 1998 AC nr. ...

De wetten inzake douane en accijnzen straffen in de regel de enkele overtreding van de desbetreffende voorschriften en houden geen rekening met de bedoeling van de overtreder.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.97.1077.F 19 november 1997 AC nr. ...

Ook al is de gewone schending van de reglementen inzake douane en accijnzen strafbaar, behalve in geval van overmacht of onoverkomelijke dwaling, toch moet dat misdrijf, zoals elk ander misdrijf, een moreel bestanddeel bevatten, namelijk de wetenschap dat dit misdrijf wordt gepleegd.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 220, § 1

P.98.1346.N 21 september 1999 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 220, § 1 A.W.D.A., moet, in de regel, bij elke invoer van goederen aangifte gedaan worden bij de douane, zelfs indien de goederen vrij van invoerrechten of btw kunnen worden toegelaten; deze aangifte moet de administratie toelaten te verifiëren of rechten aan de Schatkist verschuldigd zijn en het behoort de invoerder te bewijzen, bij de invoer, dat het goed aan de voorwaarden van vrijstelling voldoet.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 257, § 1

P.06.1518.N 15 december 2009 AC nr. 743

Artikel 257, § 1, Algemene Wet Douane en Accijnzen legt de titularis of de cessionaris van een douane- of accijnsdocument, waarvan de aanzuivering of de wederoverlegging ten kantore van uitreiking is voorgeschreven, de wettelijke verplichting op erop toe te zien en ervoor in te staan dat de aanzuivering of de wederoverlegging wordt verricht, zodat het feit zelf van de niet-aanzuivering of de niet-overlegging inhoudt dat de titularis of de cessionaris van het document wetens en willens aan de hem opgelegde wettelijke verplichting is tekort gekomen; hij is alleen dan niet strafbaar, wanneer hij geloofwaardig maakt dat zijn nalaten het gevolg was van overmacht of onoverwinnelijke dwaling (1). (1) Zie Cass., 19 nov. 1997, AR P.97.1077.F, AC 1997, nr. 490; Cass., 29 april 2003, AR P.02.1461.N, AC 2003, nr. 269; Cass., 7 dec. 2004, AR P.04.1154.N, AC 2004, nr. 595.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.04.1154.N 7 december 2004 AC nr. 595

De omstandigheid dat het misdrijf van niet-aanzuivering of wederoverlegging van douane- of accijnsdocumenten, bepaald in artikel 257, § 1, A.W.D.A., volgens de tekst zelf, plaatsvindt op het kantoor van uitreiking van deze documenten, doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaat, waar de onttrekking aan de doorvoer is gepleegd, om kennis te nemen van alle samenhangende misdrijven met betrekking tot dit douanevervoer (1). (1) Zie Cass., 19 feb. 2002, AR P.00.1281.N, nr 118; 29 april 2003, AR P.02.1459.N en P.02.1578.N, nr 268.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 257, § 3

P.02.1461.N 29 april 2003 AC nr. 269

Artikel 257, § 3, Douane en accijnzenwet, is geen onthoudings- of verzuimsmisdrijf, maar vereist een positieve handeling, namelijk het zonder toelating geven van een andere bestemming aan goederen en ze aldus aan de doorvoer te onttrekken (1). (1) Cass., 26 nov. 2002, AR P.01.0874.N, nr ...

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het misdrijf van artikel 257, § 3, Douane en accijnzenwet, stelt de enkele daarin omschreven overtreding strafbaar, zodat het feit van deze overtreding zelf impliceert dat de dader het wetsvoorschrift wetens en willens heeft overtreden en geen opzet moet worden bewezen; de dader is alleen dan niet strafbaar wanneer hij aantoont of geloofwaardig maakt dat hij heeft gehandeld ingevolge overmacht of onoverwinnelijke dwaling (1). (1) Cass., 19 nov. 1997, AR P.97.1077.F, nr 490; 9 nov. 2002, P.01.1502.N, nr ...

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.01.0874.N 26 november 2002 AC nr. 628

Art. 257, § 3 Douane en Accijnzenwet is geen onthoudings- of verzuimsmisdrijf, maar vereist een positieve handeling, namelijk het zonder toelating geven van een andere bestemming aan goederen en ze aldus aan de doorvoer te hebben onttrokken; strafbare deelneming aan zulk een handelingsmisdrijf is steeds strafbaar (1). (1) Zie : Cass., 17 feb. 1998, P.96.1401.N, nr. 97.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 263

C.10.0506.N 22 september 2011 AC nr. ...

Wanneer het bestuur transigeert in de door artikel 263 A.W.D.A. bepaalde omstandigheden, is deze overeenkomst een dading zoals bedoeld in artikel 2044 B.W. die, in zoverre zij rechtmatig is aangegaan, een einde stelt aan de betwisting (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DADING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 265, § 3

P.02.1459.N 29 april 2003 AC nr. 268

Artikel 265, § 3, Douane en Accijnzenwet, dat bepaalt dat de natuurlijke of de rechtspersonen burgerlijk en hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de geldboeten en de kosten, die het gevolg zijn van de veroordelingen die ingevolge de wetten inzake douane en accijnzen tegen hun gemachtigden of bestuurders, zaakvoerders of vereffenaars zijn uitgesproken wegens misdrijven die zij in die hoedanigheid hebben begaan, omvat ook de aangestelden (1). (1) R.P.D.B., v° Douanes et accises, nr 453.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 266, § 1

P.98.0284.N 25 januari 2000 AC nr. ...

Uit de bewoordingen van artikel 266, § 1, Douane en Accijnzenwet dat bepaalt dat "behoudens tegenstrijdige beschikkingen in bijzondere wetten en onverminderd de boeten en verschuldigdverklaringen ten bate van de Schatkist, de overtreders, hun medeplichtigen en de voor het misdrijf aansprakelijke personen solidair (zijn) gehouden tot betalen van de rechten en taksen welke door de fraude aan de Schatkist werden onttrokken, zomede van de eventueel verschuldigde nalatigheidsintresten" blijkt niet dat het vermelde artikel slechts toepasselijk is in geval van bewezen verklaren van een misdrijf waarvoor een bijzonder opzet vereist is.

- GEESTRIJKE DRANKEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 267

P.98.1346.N 21 september 1999 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat een proces-verbaal tot vaststelling van de overtredingen inzake douane en accijzen laattijdig werd opgesteld, houdt niet automatisch een miskenning van het recht van verdediging in; het staat aan de rechter daarover in feite te oordelen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 272

P.07.0199.F 9 mei 2007 AC nr. 236

Het proces-verbaal van de douaneambtenaren verdient volle geloof in rechte, totdat de valsheid daarvan bewezen wordt, wat de materiële vaststellingen betreft van die ambtenaren binnen de perken van hun bevoegdheid; de feitenrechter mag derhalve zijn beslissing om een beklaagde vrij te spreken niet naar recht verantwoorden alleen op de grond dat "het dossier geen betrouwbare informatie bevat, dat het oorspronkelijke proces-verbaal bijna tien maanden na de vaststelling van de feiten was opgesteld, dat de aanvullende processen-verbaal die door een daaropvolgend proces-verbaal ongedaan werden gemaakt, niet uit eigen beweging bij het dossier waren gevoegd, dat de vervolgingen pas vijf jaar na de feiten werden ingesteld en het bestuur onregelmatig is opgetreden" (1). (1) Zie Cass., 11 nov. 1872 (Bull. en Pas., 1873, I, 19, met concl. adv.-gen. M. MESDACH de ter KIELE; Cass., 29 jan. 1986, AR 4490, nr 335; G. NEVEN, Traité des douanes et accises, Brussel, Bruylant, 1933, nr 538-541.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.06.0545.F 4 oktober 2006 AC nr. 459

De bijzondere wettelijke bewijswaarde die artikel 272, Douane en Accijnzenwet, aan de processen-verbaal van de ambtenaren van dat bestuur toekent, geldt niet voor de rechtsbegrippen waarvoor gevolgtrekkingen uit feitelijke gegevens zijn vereist; zij belet niet dat, ook al moeten de verklaringen en vaststellingen waarvan de ambtenaren akte hebben genomen, tot bewijs van het tegendeel, beschouwd worden als zijnde werkelijk verricht in de door de verbalisant gestelde bewoordingen, de oprechtheid van de ene en de gevolgtrekkingen uit de andere, wat het bewijs betreft, toch onderworpen blijven aan de onaantastbare beoordeling van de bodemrechter (1). (1) Zie Cass., 28 mei 1986, AR 4852, nr 605; 14 dec. 1988, AR 6707, nr 225.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het proces-verbaal van de douaneambtenaren verdient volle geloof in rechten, tot de valsheid ervan bewezen wordt, wat de materiële vaststellingen betreft die door die ambtenaren binnen de perken van hun bevoegdheid zijn verricht, zodat de rechter een beklaagde niet mag vrijspreken louter op grond dat de telastlegging bij het voor hem gedane onderzoek niet naar eis van recht bewezen is gebleven, zonder uitdrukkelijk te constateren dat de valsheid van de vaststelling bewezen is (1). (1) Cass., 22 maart 1983, AR 7571, nr 410.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.05.1493.N 20 juni 2006 AC nr. 339

De regel van de bijzondere bewijswaarde van de processen-verbaal van de ambtenaren betreffende de materiële vaststellingen in zake douane en accijnzen belet niet dat de ambtenaren uit de vaststellingen die zij verrichten vermoedens kunnen afleiden die gelden als gewone inlichting voor de rechter (1). (1) Zie Cass., 15 april 1997, AR P.96.1399.N, nr 186.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.96.1399.N 15 april 1997 AC nr. ...

De processen-verbaal opgemaakt door ambtenaren van de administratie van douane en accijnzen wegens hun handelingen en ambtsverrichtingen, hebben wettelijke bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel voor de door die ambtenaren persoonlijk gedane materiële vaststellingen.~

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 281

P.96.1031.N 11 februari 1997 AC nr. ...

Inzake douane en accijnzen oefent de administratie van Financiën de strafvordering uit onder meer betreffende de geldboete en de verbeurdverklaring, maar niet betreffende de hoofdgevangenisstraf.~

- STRAFVORDERING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 281, § 2

P.03.0622.N 25 mei 2004 AC nr. 280

Bij ontstentenis van hoger beroep van de vervolgende partij op strafgebied tegen een vrijsprekend vonnis inzake douane en accijnzen kan de beklaagde niet in hoger beroep worden veroordeeld tot verbeurdverklaring noch tot betaling van de tegenwaarde bij niet-voortbrenging.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Inzake douane en accijnzen oefent het ministerie van Financiën de strafvordering uit onder meer betreffende de verbeurdverklaring (1). (1) Zie Cass., 11 feb. 1997, AR P.96.1031.N, nr 77.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.99.0012.F 26 mei 1999 AC nr. ...

De rechtsvorderingen wegens overtredingen, fraudes en misdrijven m.b.t. geestrijke dranken en het vergunningsrecht, worden ingesteld of vervolgd door het bestuur van Financiën of, in naam van dat bestuur, door het O.M., dat ze niet op eigen initiatief instelt, maar niettemin het recht heeft om de overtreder te vervolgen wegens gemeenrechtelijke misdrijven die met de fiscale misdrijven samenhang vertonen.~

- STRAFVORDERING -

- GEESTRIJKE DRANKEN -

P.97.0281.N 30 juni 1998 AC nr. ...

Nu alleen de administratie de strafvordering strekkende tot toepassing van boete, verbeurdverklaringen of het sluiten van fabrieken uitoefent, na de conclusies van het openbaar ministerie te hebben gehoord, vermogen de appelrechters niet, bij ontstentenis van hoger beroep door deze administratie, de ten laste van beklaagde uitgesproken verbeurdverklaring te verzwaren.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Art. 281, §§ 1 en 2

P.03.0030.N 20 mei 2003 AC nr. 306

Krachtens artikel 281, §§ 1 en 2 Douane en Accijnzenwet oefent het openbaar ministerie enkel de vordering tot het opleggen van gevangenisstraf uit, terwijl het bestuur de vorderingen tot het opleggen van geldboeten, verbeurdverklaringen of het sluiten van fabrieken of werkplaatsen uitoefent; hieruit volgt dat ook het hoger beroep van het openbaar ministerie of van het bestuur beperkt is tot de vordering welke tot hun respectieve bevoegdheid behoort (1). (1) Zie Cass., 27 mei 1986, AR 9830, nr 590; 11 feb. 1997, AR P.96.1031.N, nr 77; VANDEPLAS, A.Het openbaar ministerie en het hoger beroep in douanezaken", noot onder Cass., 28 juni 1988, R.W., 1988-89, p. 467; R.P.D.B., compl. I, v° Appel en matière répressive, nr 98.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 283

P.06.1404.N 5 juni 2007 AC nr. 304

De vordering tot schadevergoeding door de ter zake bevoegde instantie, in casu het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, wegens het niet-stellen van de zekerheid bedoeld in de Verordening (E.E.G.) nr 2828/93 van 15 oktober 1993, tegen de persoon die strafrechtelijk vervolgd wordt wegens misdrijven, fraudes of overtredingen waarvan de zekerheidstelling schadelijke gevolgen moest beperken, behoort tot de door artikel 283, A.W.D.A. bedoelde burgerlijke rechtsvordering.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het door een strafbaar feit invoeren van een door de Verordening (E.E.G.) nr 2828/93 van 15 oktober 1993 bedoeld product onder een andere GN-code, zodat de verplichte zekerheidstelling wordt ontdoken, is een door artikel 281, A.W.D.A. bedoelde fraude zodat de strafrechter die kennis neemt van dat strafbare feit ook bevoegd is kennis te nemen van de vordering in schadevergoeding wegens de daarmee verband houdende ontduiking van zekerheidstelling.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.05.0780.F 2 november 2005 AC nr. 555

Inzake douane en accijnzen vindt de rechtsvordering tot betaling van ontdoken rechten haar grondslag niet in het misdrijf maar in de wet die de betaling ervan oplegt, en de veroordeling tot betaling van die rechten is geen straf (1). (1) Cass., 23 sept. 1987, AR 5857, nr 50.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 313, § 2, tweede lid

C.00.0416.N 27 maart 2003 AC nr. 209

De douanerechten en accijnzen moeten bij voorrang worden betaald en de opbrengst van de in warrant gegeven koopwaar mag slechts aan de warranthouder toekomen nadat deze rechten betaald zijn; uit de wet kan niet afgeleid worden dat de volstrekte voorrang van het bestuur noodzakelijk alleen betrekking heeft op de douanerechten en accijnzen verschuldigd op de in warrant gegeven koopwaar die gerealiseerd is; de voorrang kan ook betrekking hebben op andere opgeslagen goederen (1). (1) Zie Pand., V° Douanes et Accises, nr 2016.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 314, § 3

C.03.0531.N 8 november 2004 AC nr. 538

Een dagvaarding houdende verzet tegen een dwangbevel inzake douane en accijnzen leidt een geding in waarbij de rechter de wettelijkheid van het dwangbevel nagaat en houdt geen verzet in tegen een verstekvonnis; uit het gebruik van de term "verzet" kan derhalve niet worden afgeleid dat deze bepaling verwijst naar het rechtsmiddel verzet zoals geregeld in de artikelen 1047 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 324

P.02.1459.N 29 april 2003 AC nr. 268

Artikel 324 Douane en accijnzenwet vereist niet dat de douaneambtenaren die exploten of justitiële verrichtingen doen, bij die gelegenheid bewijzen dat zij douaneambtenaren zijn of daartoe gemachtigd zijn en de eed hebben afgelegd.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 4

C.01.0492.N 9 februari 2006 AC nr. 85

De wijziging van artikel 4, A.W.D.A. door artikel 3 van de wet van 27 december 1993, waarbij de administratie der Douane en Accijnzen vanaf 1 januari 1994 onder meer bevoegd wordt gemaakt om de inning te verrichten van de landbouwheffingen, en de opheffing bij artikel 33 van het K.B. van 30 december 1993 van het K.B. van 25 oktober 1971, dat de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen voorheen belastte met het innen van bedoelde heffingen, hebben geen terugwerkende kracht op de voor de inwerkingtreding van het K.B. van 30 december 1993 ontstane en definitief voltrokken toestanden.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 4, gewijzigd bij art. 3, Wet 23 dec. 1993

P.03.0956.N 27 januari 2004 AC nr. 47

Artikel 4, A.W.D.A., gewijzigd bij artikel 3, Wet 23 dec. 1993, in werking getreden op 1 januari 1994, en de koninklijke besluiten betreffende de rechtsopvolgers van de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen, hebben geen terugwerkende kracht en zijn ook niet toepasbaar op de volledig onder de oude wet ontstane en definitief voltrokken toestanden; de inning in het kader van het landbouwbeleid van ontdoken rechten verschuldigd vóór 1 januari 2004 behoort aan het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (1). (1) Cass., 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 1 , 4° en 9°, 56, 220, 231,257§§1en 3,266,281,282en283

P.97.0281.N 30 juni 1998 AC nr. ...

De Minister van Economische Zaken is bevoegd om een ontdoken heffing die bij invoer verschuldigd is met toepassing van de verordeningen en richtlijnen van de EEG in te vorderen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De vordering van Minister van Economische Zaken tot betaling van ontdoken heffingen die bij invoer verschuldigd zijn met toepassing van de verordeningen en richtlijnen van de EEG is gegrond op bijzondere wetsbepalingen en is geen vordering tot vergoeding van schade.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Inzake indirecte belastingen, zoals een heffing die bij invoer verschuldigd is met toepassing van de verordeningen en richtlijnen van de EEG, is de administratie bevoegd om ontdoken belasting in te vorderen bij wijze van de burgerlijke partijstelling, wanneer de indirecte belasting werd ontdoken ten gevolge van het misdrijf waarvoor de beklaagde wordt vervolgd.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 1, 10° en 182, § 1

P.02.1013.N 8 oktober 2002 AC nr. 517

Krachtens artikel 182, § 1, AWDA zijn de douaneambtenaren ook bevoegd de bagage van de passagier van een schip, een vaartuig, een rijtuig, een voertuig, een vliegtuig of een ander middel tot vervoer te visiteren, zelfs indien deze afwezig is.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 1, 10°, 182, § 1 en 186, § 2

P.02.1013.N 8 oktober 2002 AC nr. 517

Met "alle gedragen wordende goederen" in de zin van artikel 182, § 1,AWDA worden de goederen bedoeld die een persoon bij zich heeft bij de invoer, uitvoer, doorvoer of het vervoer ervan.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 1, 10°, 182, § 1, 189 en 210, § 3

F.95.0002.F 20 oktober 1995 AC nr. ...

Een douaneambtenaar die, naar aanleiding van een controle vaststelt dat iemand poogde een pakje te verbergen, hem ervan verdenkt goederen te vervoeren en dan het pakje onderzoekt, treedt op binnen het kader van zijn opdracht als hij, nadat is gebleken dat het pakje alleen uit documenten bestond, kennis neemt van de inhoud van die documenten.~

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 1, 4° en 4

P.05.0698.N 24 oktober 2006 AC nr. 506

Artikel 4 A.W.D.A., dat in werking getreden is op 1 januari 1994, en de koninklijke besluiten betreffende de rechtsopvolgers van de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen hebben geen terugwerkende kracht en zijn niet toepasbaar op volledig onder de oude wet ontstane en definitief voltrokken toestanden, zodat de inning betreffende rechten verschuldigd vóór 1 januari 1994 nog steeds behoort aan de rechtsopvolgers van deze dienst, ook wanneer de inningshandelingen gesteld worden na deze datum (1). (1) Cass., 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr 219; 27 jan. 2004, AR P.03.0956.N, nr 47.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.02.1461.N 29 april 2003 AC nr. 269

Artikel 4 A.W.D.A. en de koninklijke besluiten betreffende de rechtsopvolgers van de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen hebben geen terugwerkende kracht en zijn ook niet toepasbaar op volledig onder de oude wet ontstane en definitief voltrokken toestanden, zodat de inning betreffende rechten verschuldigd vóór 1 januari 1994 nog steeds behoort aan de rechtsopvolgers van deze dienst (1). (1) Cass., 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr ..., inzonderheid de voetnoten.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.02.1547.N 1 april 2003 AC nr. 219

Artikel 4 AWDA en de koninklijke besluiten betreffende de rechtsopvolgers van de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen hebben geen terugwerkende kracht en zijn ook niet toepasbaar op volledig onder de oude wet ontstane en definitief voltrokken toestanden, zodat de inning betreffende rechten verschuldigd vóór 1 januari 1994 nog steeds behoort aan de rechtsopvolgers van deze dienst (1) (2). (1) DE PAGE, H., Traité élémentaire de droit civil belge, I, Brussel, Bruylant, 1962, nr 231bis, 332. (2) Artikel 4 AWDA, gewijzigd bij artikel 3 van de wet van 27 december 1993, in werking getreden op 1 januari 1994, maakt het bestuur van de douane en accijnzen bevoegd voor de inning van de heffingen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, bedoeld in artikel 1, 4°, a, 2 en 1, 4°, b, 2 AWDA. Voorheen behoorde deze bevoegdheid, krachtens artikel 1, § 1, eerste lid, koninklijk besluit van 25 oktober 1971 betreffende de toepassing van de handelingen uitgaande van de bevoegde instellingen der Europese Gemeenschappen in verband met de landbouw, dat opgeheven werd door artikel 33 van het koninklijk besluit van 30 december 1993, toe aan de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen, die later opgevolgd werd door het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 118, § 1, en 135

P.02.0013.N 16 december 2003 AC nr. 654

De douane-expediteur die een aangifte voor communautair douanevervoer heeft gedaan ten aanzien waarvan de vereiste formaliteiten zijn vervuld is, in de regel, jegens het bestuur van douane en accijnzen aansprakelijk voor het betalen van de rechten bij invoer of de accijnzen (1). (1) Zie Cass., 16 april 2002, AR P.01.0156.N, nr ....; 15 sept. 1992, AR 4298, nr 611.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 186, § 1, 188, 189, 197 en 198

P.97.1105.N 8 juni 1999 AC nr. ...

De wet verleent aan de ambtenaren van de bijzondere belastingsinspectie de machten van de ambtenaren der douane en accijnzen, onder meer deze tot het verrichten van een visitatie in de door haar bepaalde voorwaarden; de omstandigheid dat ze deze niet zelf verrichten maar hiervoor slechts bijstand verlenen aan ambtenaren van douane en accijnzen doet geen afbreuk aan hun eigen machten inzake douane en accijnzen.

- BELASTING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 193 en 197

P.08.1046.F 5 november 2008 AC nr. 611

Het visitatierecht dat is toegekend aan de ambtenaren van douane en accijnzen, van alle panden in welke enig bedrijf wordt uitgeoefend op wiens product een accijns is gevestigd, wordt beperkt door een verbod op de uitoefening ervan vóór vijf uur 's morgens en nà negen uur 's avonds, doch is niet aan een voorafgaande toestemming onderworpen; opdat, buiten de tolkring, een huiszoeking naar recht zou zijn verricht, is daarentegen niet alleen vereist dat zij tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds plaatsvindt, maar ook dat zij, enerzijds, wordt toegestaan door de politierechter van het rechtsgebied waarin het te doorzoeken gebouw gelegen is en, anderzijds, wordt verricht met bijstand van die magistraat of van een door hem gemachtigde openbare ambtenaar; deze vormvoorschriften beschermen de onschendbaarheid van de woonst doch gelden alleen voor de gebouwen of erven van particulieren, m.a.w. de bewoonde ruimten ten aanzien waarvan de gebruikers hun recht op eerbiediging van het privé-leven kunnen doen gelden (1). (1) Zie R.P.D.B., dl. IV, Brussel, 1932, V°, Douanes et accises, p. 224, nrs 501 en 502.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 202 en 281

P.00.0948.N 5 september 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat aan de oorsprong van een klacht met burgerlijke partijstelling van de benadeelde en de daaropvolgende vordering tot gerechtelijk onderzoek een invordering tot betaling van ontdoken invoerrechten van het ministerie van financiën, bestuur der douane en accijnzen, ligt, brengt niet mee dat het onderzochte misdrijf van gebruik van valse stukken, zoals bepaald in artikel 197 Strafwetboek, slechts op vordering van voormeld bestuur kan worden vervolgd.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- STRAFVORDERING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 204, § 3, en 283

P.97.1077.F 19 november 1997 AC nr. ...

Inzake douane en accijnzen is de strafrechter die de beklaagde vrijspreekt, niettemin verplicht uitspraak te doen op de burgerlijke rechtsvordering tot betaling van de ontdoken rechten.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.97.0187.F 25 juni 1997 AC nr. ...

Inzake douane en accijnzen is de strafrechter die de beklaagde vrijspreekt, niettemin verplicht uitspraak te doen op de burgerlijke rechtsvordering tot betaling van de ontdoken rechten, inz. van het invoerrecht dat de eigenaar van het ingevoerde voertuig, hoofdelijk met de invoerder ervan, moet betalen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 220 e.v.

P.06.0545.F 4 oktober 2006 AC nr. 459

Ook al is, behalve in geval van overmacht of onoverkomelijke dwaling, de gewone schending van de reglementen inzake douane en accijnzen strafbaar, ongeacht het opzet van de overtreder, toch moet dat misdrijf, zoals elk ander misdrijf, een moreel bestanddeel bevatten, namelijk de wetenschap dat het wordt gepleegd (1). (1) Cass., 19 nov. 1997, AR P.97.1077.F, nr 490.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De wetten inzake douane en accijnzen straffen in de regel de gewone schending van de voorschriften ter zake, afgezien van het opzet van de overtreder en onverminderd overmacht of onoverkomelijke dwaling (1). (1) Cass., 11 feb. 1997, AR P.96.1031.N, nr 77.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.96.1031.N 11 februari 1997 AC nr. ...

De wetten inzake douane en accijnzen straffen in de regel de enkele overtreding van de douane- of accijnsvoorschriften en houden geen rekening met de bedoeling van de overtreder, onverminderd overmacht of onoverkomelijke dwaling.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 220 en 221

P.03.1705.N 11 mei 2004 AC nr. 248

De heling omschreven in artikel 505, 1°, Strafwetboek is, als aflopend misdrijf dat bestaat uit het in het bezit nemen van een zaak waarvan men de wederrechtelijke herkomst kent, een zelfstandig misdrijf dat onderscheiden is van het accijnsmisdrijf van het vervoer en voorhanden hebben van sigaretten zonder fiscale bandjes en niet gedekt door een document (1). (1) Zie Cass., 2 aug. 1880, Pas., 1880, I, 284; 4 maart 1997, AR P.96.0149.N, nr 118; DE NAUW, A., Inleiding tot het bijzonder strafrecht, 4° ed., nr 406; zie ook Cass., 25 okt. 1988, AR 2283, nr 113, dat oordeelt dat heling een zelfstandig misdrijf is, dat onderscheiden is van de misdaad of het wanbedrijf waarin het bezit van de geheelde zaak zijn oorsprong vindt.

- HELING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.98.0368.N 21 september 1999 AC nr. ...

Het voorhanden hebben van pakjes sigaretten niet bekleed met Belgische fiscale bandjes waarop invoerrechten, accijns en bijzondere accijns verschuldigd zijn, is geen onachtzaamheids- of onopzettelijk misdrijf, maar vereist algemeen opzet, dit is het opzet om wetens en willens de strafrechtelijk verboden, respectievelijk geboden handeling te stellen of na te laten.~

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 220 en 221, § 1

P.98.1346.N 21 september 1999 AC nr. ...

De door artikel 221, § 1 A.W.A.D.A. ingestelde verbeurdverklaring heeft een zakelijk karakter, omdat de uitspraak ervan niet vereist dat de veroordeelde of ontduiker eigenaar is van de verbeurd te verklaren goederen en evenmin dat de ontduiker bekend is.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 220 tot en met 224, 227, 229, en 267 tot en met 285

P.06.1404.N 5 juni 2007 AC nr. 304

Misdrijven, fraudes of overtredingen van de wet in verband met de rechten verschuldigd bij invoer of bij uitvoer worden vastgesteld, dit is geboekt, bij een proces-verbaal opgesteld door daartoe bevoegde personen waarvan, indien de bekeurde bij het opmaken niet aanwezig is, hem een afschrift moet worden toegestuurd met als doel zijn rechten van verdediging te waarborgen en de mededeling van de douaneschuld aan de belastingschuldige te verzekeren (1) (2). (1) Het Hof van Justitie besliste eerder dat de boeking van de douaneschuld een administratieve handeling is die niet noodzakelijk bestaat in de inschrijving in de boeken van het betrokken bedrag door de douaneautoriteit (H.v.J. 11 okt. 2001, C-30/00, Jur. H.v.J. 2001, I, 7513) en dat de lidstaten niet verplicht zijn specifieke regels vast te stellen met betrekking tot de mededeling van de douaneschuld wanneer dit kan gebeuren volgens interne procedureregels van algemene strekking die de nodige garantie bieden (H.v.J. 23 feb. 2006, C-201/04, Jur. H.v.J., 2006, I, 2049). (2) Artt. 217.1, 218.1, 218.3, 221.1 en 221.3, Communautair Douanewetboek zoals van toepassing vóór de wijziging bij Verordening (EG) nr 2700/2000 van het Europees parlement en de Raad van 16 nov. 2000.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Ofschoon misdrijven, fraudes of overtredingen van de wet in verband met de rechten verschuldigd bij invoer of bij uitvoer worden vastgesteld, dit is geboekt, met het proces-verbaal van daartoe bevoegde personen zoals bedoeld door de artikelen 267 en 268, A.W.D.A., dat aan de belastingschuldige wordt medegedeeld overeenkomstig de artikelen 267 en 268, A.W.D.A., belet geen enkele bepaling van het C.D.W. of van de A.W.D.A. dat de douaneschuld door de bevoegde ambtenaren reeds wordt geboekt en aan de belastingschuldige wordt medegedeeld bij een afzonderlijke notificatie vóór de opstelling van het proces-verbaal (1) (2). (1) Het Hof van Justitie besliste eerder dat de boeking van de douaneschuld een administratieve handeling is die niet noodzakelijk bestaat in de inschrijving in de boeken van het betrokken bedrag door de douaneautoriteit (H.v.J. 11 okt. 2001, C-30/00, Jur. H.v.J. 2001, I, 7513) en dat de lidstaten niet verplicht zijn specifieke regels vast te stellen met betrekking tot de mededeling van de douaneschuld wanneer dit kan gebeuren volgens interne procedureregels van algemene strekking die de nodige garantie bieden (H.v.J. 23 feb. 2006, C-201/04, Jur. H.v.J., 2006, I, 2049). (2) Artt. 217.1, 218.1, 218.3, 221.1 en 221.3, Communautair Douanewetboek zoals van toepassing vóór de wijziging bij Verordening (EG) nr 2700/2000 van het Europees parlement en de Raad van 16 nov. 2000.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 220, 221 en 222

P.93.0803.N 22 november 1994 AC nr. ...

Van iedere ingevoerde koopwaar moet bij de douane aangifte worden gedaan, zelfs indien zij vrij van invoerrecht kan worden toegelaten, zodat de poging om bij invoer de vereiste aangiften te ontgaan en aldus de rechten van de Schatkist te ontduiken, strafbaar is gesteld.~

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 221, 222 en 223

P.02.1459.N 29 april 2003 AC nr. 268

Aangezien de verbeurdverklaring van de artikelen 221, 222 en 223, Douane en Accijnzenwet, geen schadevergoeding is, staat ze niet in de weg aan een veroordeling tot de betaling van de ontdoken taksen en heffingen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De verbeurdverklaring van de artikelen 221, 222 en 223 Douane en Accijnzenwet heeft sinds de opheffing van artikel 100, tweede lid, Strafwetboek, niet meer het gemengd karakter van een straf en een schadevergoeding, maar is alleen nog een straf met een zakelijk karakter, aangezien niet vereist is dat de veroordeelde of de ontduiker eigenaar is van de verbeurd verklaarde goederen en evenmin dat de ontduiker gekend is (1). (1) Cass., 14 juni 1989, AR 6135, nr 602, met concl. van advocaat-generaal Janssens de Bisthoven; 21 sept. 1999, AR P.98.1346.N, nr 474; zie ook AR P.02.1461.N, nr ... dd 29 april 2003.

- STRAF - Allerlei

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.02.1461.N 29 april 2003 AC nr. 269

Aangezien de verbeurdverklaring van de artikelen 221, 222 en 223, Douane en accijnzenwet, geen schadevergoeding is, staat ze niet in de weg aan een veroordeling tot de betaling van de ontdoken taksen en heffingen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De verbeurdverklaring van de artikelen 221, 222 en 223, Douane en accijnzenwet, heeft sinds de opheffing van artikel 100, tweede lid, Strafwetboek, niet meer het gemengd karakter van een straf en een schadevergoeding, maar is alleen nog een straf met een zakelijk karakter, aangezien niet vereist is dat de veroordeelde of de ontduiker eigenaar is van de verbeurd verklaarde goederen en evenmin dat de ontduiker gekend is (1). (1) Cass., 14 juni 1989, AR 6135, nr 602, met concl. van advocaat-generaal Janssens de Bisthoven; 21 sept. 1999, AR P.98.1346.N, nr 474; zie ook AR P.02.1459.N, nr ...dd 29 april 2003.

- STRAF - Allerlei

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 257, § 3 en 261, § 1

P.02.1459.N 29 april 2003 AC nr. 268

Artikel 261, § 1, Douane en Accijnzenwet, dat onder meer inbreuken op de verordeningen en beschikkingen van algemene aard van de Raad of van de Commissie van de Europese Gemeenschappen strafbaar stelt, voor zover zij niet worden beteugeld door een andere sanctie inzake douane en accijnzen, doet geen afbreuk aan het strafbaar feit omschreven in artikel 257, § 3, van deze wet (1). (1) Artikel 257, § 3, AWDA stelt het zonder voorafgaande toelating van de administratie der douane en accijnzen aan de goederen een andere bestemming geven dan uitdrukkelijk bepaald is in de douane- of accijnsdocumenten, waarop die goederen betrekking hebben, strafbaar. De feiten die aan de basis lagen van de vervolgingen en de veroordeling door het bestreden arrest, hadden betrekking op de van de in artikel 257, § 3, AWDA bedoelde inbreuk te onderscheiden telastleggingen van niet-aanbrenging van de goederen op het kantoor van bestemming en niet-aanzuivering of wederoverlegging van de documenten op het kantoor van uitreiking.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 267 e.v.

P.06.0116.N 16 mei 2006 AC nr. 275

De loutere omstandigheid dat de douaneambtenaren belast zijn met de opsporing en vaststelling van misdrijven inzake douane en accijnzen doet geen afbreuk aan het recht van verdediging van de persoon die verdacht wordt van een misdrijf ter zake douane en accijnzen (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.1021.F, nr 551.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 267 en 268

P.08.0288.F 1 oktober 2008 AC nr. 514

De omstandigheid alleen dat een proces-verbaal waarin misdrijven inzake douane en accijnzen zijn vastgesteld, laattijdig werd opgemaakt, betekent niet automatisch dat het recht van verdediging werd miskend; het staat aan de rechter om dienaangaande naar de feiten te oordelen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- RECHT VAN VERDEDIGING - Belastingzaken

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 267 en 270

P.97.0281.N 30 juni 1998 AC nr. ...

Het afschrift van het proces-verbaal, dat aan de overtreder dient te worden afgegeven, dient niet de handtekening van beide bekeurders en de ondertekening ne varietur te dragen; het volstaat dat het afschrift door een van beide bekeurders ondertekend is "voor eensluidend afschrift".

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 267 en 271

F.09.0162.N 14 januari 2011 AC nr. ...

De artikelen 267 en 271 AWDA, die toelaten een proces-verbaal op te stellen en het binnen vijf dagen ter kennis te brengen van de bekeurde, telkens wanneer misdrijven of overtredingen van de wet worden vastgesteld, bevatten geen beperking in tijd betreffende de vaststelling en laten derhalve toe de vaststelling en de daarop volgende mededeling nog te verrichten na het verstrijken van de termijn van drie jaar vermeld in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1697/79 (1) (1) Zie de concl van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 267 tot 272

P.07.1543.N 15 december 2009 AC nr. 744

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of de artikelen 217.1 en 221.1 van het Communautair Douanewetboek alzo dienen te worden begrepen dat de voorgeschreven boeking van een douaneschuld ook rechtsgeldig kan geschieden door het bedrag op te nemen in een proces-verbaal, overeenkomstig de Algemene Wet Douane en Accijnzen opgesteld door verbalisanten en niet door personen die bevoegd zijn dergelijk bedrag op te nemen in de boekhouding, en of dergelijk proces-verbaal beschouwd kan worden als een boekhouding of iedere andere drager die als zodanig dienst doet in de zin van artikel 217.1 van het Communautair Douanewetboek, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (1). (1) Zie: Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1404.N, AC, 2077, nr....

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Artt. 267 tot 285

P.01.1021.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer de beklaagde, die inzake douane en accijnzen vervolgd wordt, voor het vonnisgerecht vrij de gegevens heeft kunnen tegenspreken die door de administratie van financiën en door het openbaar ministerie tegen hem zijn aangevoerd in het kader van een gezamenlijke en gelijktijdige uitgeoefende strafvordering, kan hij niet beweren dat hij geen recht heeft gehad op een eerlijke behandeling van zijn zaak in de zin van het Verdrag of dat het beginsel van de gelijkheid der wapens is miskend (1). (1) Zie Cass., 1 okt. 1997, A.R. P.97.0555.F, nr. 379.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAFVORDERING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 267, 268, 269, 270, 271 en 272

P.06.1404.N 5 juni 2007 AC nr. 304

De artikelen 267 en 271, A.W.D.A., die toelaten telkens wanneer misdrijven of overtredingen van de wet worden vastgesteld een proces-verbaal op te stellen dat binnen vijf dagen ter kennis moet gebracht worden aan de overtreders, bevatten geen beperking in tijd (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 1984, AR 8718, nr 104.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 267, 270 en 271

P.09.1097.N 8 december 2009 AC nr. 724

De artikelen 270 en 271 A.W.D.A. eisen slechts dat de in het proces-verbaal genoemde overtreders, dit zijn de personen die geverbaliseerd worden, uitgenodigd moeten worden om bij de opstelling ervan aanwezig te zijn, het te ondertekenen en er dadelijk een afschrift van te ontvangen, en in geval van afwezigheid een afschrift bij aangetekende brief te ontvangen; ze eisen niet dat alle andere in de zaak reeds opgestelde processen-verbaal aan de bekeurde worden medegedeeld.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 279 tot 285

F.09.0162.N 14 januari 2011 AC nr. ...

In geval van een strafrechtelijk vervolgbare handeling inzake douane en accijnzen is de navordering van de verschuldigde rechten naar Belgisch recht onderworpen aan de wettelijke regeling van de verjaring in burgerlijke zaken zodat artikel 2262bis, §1, van het Burgerlijk Wetboek, dat voorziet in een tienjarige verjaringstermijn, terzake toepasselijk is; artikel 202, §1 AWDA kan niet geacht worden die termijn te regelen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Belastingzaken - Termijnen (aard, duur, aanvang, einde)

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.06.1518.N 15 december 2009 AC nr. 743

Op de navorderingen wegens overtredingen, fraudes en misdrijven inzake douane en accijnzen is de verjaringstermijn voor rechtsvorderingen van het burgerlijk recht toepasselijk, dit is de verjaringstermijn ingesteld door artikel 2262bis, §1, Burgerlijk Wetboek. (1). (1) R.P.D.B., dl. IV, Bruylant-Librairie générale de droit, Bruxelles-Paris, 1950, trefwoord 'Douanes et accises', nr. 632.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.07.1543.N 15 december 2009 AC nr. 744

Op de navorderingen wegens overtredingen, fraudes en misdrijven inzake douane en accijnzen is de verjaringstermijn voor rechtsvorderingen van het burgerlijk recht toepasselijk, dit is de verjaringstermijn ingesteld door artikel 2262bis, §1, Burgerlijk Wetboek (1). (1) R.P.D.B., dl. IV, Bruylant-Librairie générale de droit, Bruxelles-Paris, 1950, trefwoord 'Douanes et accises', nr. 632.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 281, § 1, en 283

P.06.1404.N 5 juni 2007 AC nr. 304

Het overlijden van de beklaagde in de loop van de regelmatig tegen hem ingestelde strafvervolging wegens overtredingen, fraudes of misdrijven bedoeld in artikel 281, § 1, A.W.D.A., stelt geen einde aan de bevoegdheid van de strafrechter om te oordelen over de op artikel 283, A.W.D.A. gestoelde burgerlijke rechtsvorderingen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 281, 282 en 283

P.10.0664.N 4 januari 2011 AC nr. ...

Dat de strafrechter bij toepassing van artikel 283 A.W.D.A. ook over de burgerlijke rechtsvordering van de douaneadministratie uitspraak doet, houdt niet in dat deze administratie optreedt als burgerlijke partij en als een burgerlijke partij in de zin van artikel 162bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering kan worden beschouwd; ingeval van afwijzing van die burgerlijke rechtsvordering kan de administratie niet worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding aan de beklaagde.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.02.1461.N 29 april 2003 AC nr. 269

De aan artikel 283, Douane en accijnzenwet ontleende bevoegdheid van de strafrechter om te oordelen over een burgerlijke rechtsvordering in betaling van rechten en accijnzen veronderstelt enkel, enerzijds, dat hij regelmatig geadieerd is van overtredingen, fraudes, misdrijven of misdaden, bedoeld in de artikelen 281 en 282 van die wet, en, anderzijds, dat de belastingschuldige bij het proces betrokken is; deze bevoegdheid is niet beperkt tot de persoon die wordt vervolgd wegens overtreding van de artikelen 281 en 282, Douane en accijnzenwet (1). (1) R.P.D.B., v° Douanes et accises, nr 361.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.02.1547.N 1 april 2003 AC nr. 219

De vordering van de minister van Economische Zaken en van het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau in betaling van ontdoken rechten is gegrond op artikel 283, Douane en Accijnzenwet en is geen vordering tot vergoeding van schade, gestoeld op de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Cass., 30 juni 1998, AR P.97.0281.N, nr 353.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.96.0223.N 11 maart 1997 AC nr. ...

Zowel de strafvordering wegens fraudes en misdrijven, waartegen bij de wetten inzake douane en accijnzen straffen zijn bepaald, als de burgerlijke rechtsvordering strekkende tot betaling van de rechten en accijnzen worden voor de strafrechter door de administratie van douane en accijnzen ingesteld.~

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 313, § 5, en 314

F.09.0055.N 20 mei 2010 AC nr. 356

Door de wet van 30 juni 2000, die de in artikel 313, § 5, A.W.D.A. voorziene vervaltermijn van drie jaar voor de dadelijke uitwinning door middel van een dwangbevel ophief, van bij haar inwerkingtreding toe te passen op belastingschulden waarvoor het recht van dadelijke uitwinning op grond van de opgeheven bepaling was ingetreden, maar die op dat ogenblik nog niet waren verjaard en dus nog konden worden ingevorderd middels een gerechtelijke procedure, wordt geen afbreuk gedaan aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten nu het op grond van dat artikel ingetreden verval van het recht van dadelijke uitwinning niet raakt aan het bestaan en de opeisbaarheid van de onderliggende belastingschuld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 69, § 2 en 286

C.94.0377.F 10 november 1995 AC nr. ...

Zolang de ontvanger van douane de borgtocht voor de betaling van de douanerechten op in een fictief entrepot opgeslagen goederen ontoereikend acht, is degene die de douanerechten verschuldigd is niet van die schuld bevrijd, ook al zijn die de goederen opgenomen in de door de ontvanger gehouden entrepotrekening.~

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

C.95.0014.F 10 november 1995 AC nr. ...

Zolang de ontvanger van douane de borgtocht voor de betaling van de douanerechten op in een fictief entrepot opgeslagen goederen ontoereikend acht, is degene die de douanerechten verschuldigd is niet van die schuld bevrijd, ook al zijn die de goederen opgenomen in de door de ontvanger gehouden entrepotrekening.~

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Douaneovereenkomst van 14 nov. 1975 inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR

Art. 37

F.10.0024.N 19 april 2013 AC nr. 332

De douaneautoriteiten van de lidstaat waar de overtreding of onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan, zijn bevoegd tot inning van de douaneschuld; wanneer het niet mogelijk is te bepalen op welk grondgebied de overtreding of onregelmatigheid is begaan, wordt deze geacht te zijn begaan in de lidstaat waar zij is vastgesteld; indien de organisatie die zich garant heeft gesteld erin slaagt het vermoeden van bevoegdheid van de douaneautoriteiten van de lidstaat waar een overtreding of onregelmatigheid tijdens een vervoer onder geleide van een carnet TIR is vastgesteld, te weerleggen door aan de hand van de plaats van inschrijving van het carnet TIR en de verzegeling het bewijs te leveren van de plaats waar de overtreding of onregelmatigheid daadwerkelijk is begaan, worden de douaneautoriteiten van laatstgenoemde staat bevoegd tot inning van de douaneschuld.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

F.10.0024.N 20 mei 2011 AC nr. ...

Nu voor het Hof aangevoerd wordt dat, met het oog op het bepalen van de heffingsbevoegdheid van de lidstaten, de uitdrukking "vaststellen" in de zin van artikel 37 TIR-overeenkomst en artikel 454, tweede lid, van de verordening (EEG) 2454/93 van de Commissie, niet anders kan betekenen dan dat door de douaneautoriteiten een ambtelijke vaststelling is verricht van de plaats waar de overtreding of de onregelmatigheid is begaan, en krachtens het derde lid van dit laatste artikel, bij gebrek aan dergelijke ambtelijke vaststelling, de lidstaat waar het bestaan van de overtreding of onregelmatigheid werd vastgesteld geacht wordt deze te zijn waar de overtreding of onregelmatigheid werd begaan, stelt het Hof terzake prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie met het oog op de uitlegging van voormelde artikelen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.05.1117.N 14 maart 2006 AC nr. 147

De vaststelling, door het kantoor van vertrek, dat de goederen niet aan het kantoor van doorgang werden aangeboden of de douaneregeling waaronder onder geleide van een carnet TIR vervoerde documenten werden geplaatst, niet werd gezuiverd, houdt een vaststelling van overtreding of onregelmatigheid in de zin van artikel 37, TIR-Overeenkomst en artikel 10.3 van de Verordening (E.E.G.) nr 719/91 (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Art. 8

P.05.1117.N 14 maart 2006 AC nr. 147

Artikel 8 van de TIR-Overeenkomst dat de verbintenissen en de aansprakelijkheid regelt van de organisatie die zich met betrekking tot een TIR-vervoer garant heeft gesteld, doet geen afbreuk aan de verplichting tot betaling die rust op de personen die rechtstreeks de rechten en heffingen ter zake van de invoer of uitvoer verschuldigd zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Artt. 1.b en 8.1

F.09.0114.N 20 mei 2011 AC nr. ...

Accijnzen moeten, naargelang het geval, beschouwd worden als heffingen die worden geheven bij of in verband met de invoer van goederen in de zin van de artikelen 1.b) en 8.1 van de TIR-overeenkomst (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 39 en 40

P.05.1117.N 14 maart 2006 AC nr. 147

Uit artikel 4.2 van de Verordening (E.E.G.) nr 1031/88 en de artikelen 39 en 40 van de TIR-Overeenkomst volgt dat de houder van het carnet TIR, als persoon die verantwoordelijk is voor het uitvoeren van de verplichtingen welke voor aan de rechten bij invoer onderworpen goederen voortvloeien uit de voorlopige opslag of de gebruikmaking van de douaneregeling waaronder deze goederen zijn geplaatst, één van de personen is die gehouden is tot betaling van de douaneschuld bij invoer, indien aan rechten bij de invoer onderworpen goederen aan het douanetoezicht worden onttrokken, zoal bedoeld in artikel 2.1, c, van Verordening (E.E.G.) nr 2144/87 (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Artt. 6.1 en 19

F.07.0049.N 9 januari 2009 AC nr. 20

De op het douanekantoor van het land van vertrek van goederen onder dekking van carnets TIR rustende verplichting zich te overtuigen van de juistheid van het goederenmanifest houdt in dat dit douanekantoor ten minste moet nagaan of de op het manifest vermelde gegevens betreffende de goederen overeenstemmen met de gegevens op de uitvoerdocumenten en de vervoerdocumenten of de andere handelsdocumenten die betrekking hebben op deze goederen, maar niet dat dit douanekantoor hierbij moet nagaan of de houder van het carnet TIR alle douaneformaliteiten respecteert en naleeft (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het komt aan de organisatie, die zich garant heeft gesteld, toe in het kader van het toekennen van de carnets TIR, van de houder van het carnet te eisen dat hij alle douaneformaliteiten, zoals bepaald in de TIR-overeenkomst, bij het kantoor van vertrek, van doorgang en van bestemming naleeft en na te gaan of dit ook geschiedt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 8.1 en 8.7

F.09.0114.N 20 mei 2011 AC nr. ...

De in artikel 8.7 van de TIR-overeenkomst neergelegde verplichting voor de autoriteiten om, alvorens een vordering tot betaling in te dienen bij de organisatie die zich garant heeft gesteld, voor zover mogelijk de betaling te eisen van hen die rechtstreeks deze bedragen verschuldigd zijn, is een zorgvuldigheidsverplichting, waarvan de niet-naleving van aard kan zijn de aansprakelijkheid van de autoriteiten in het gedrang te brengen, maar die het instellen van een vordering tot betaling tegen de organisatie die zich garant heeft gesteld, niet belet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

F.07.0049.N 9 januari 2009 AC nr. 20

De in het kader van de TIR-Overeenkomst op de douaneautoriteiten rustende verplichting om, alvorens een vordering tot betaling in te dienen bij de organisatie die zich garant heeft gesteld, voor zover mogelijk de betaling te eisen van hen die rechtstreeks deze bedragen verschuldigd zijn, is een zorgvuldigheidsverplichting, waarvan de niet-naleving desgevallend van aard kan zijn de aansprakelijkheid van de autoriteiten in het gedrang te brengen, maar het instellen van een vordering tot betaling tegen de organisatie die zich garant heeft gesteld, niet belet (1). (1) Zie de conclusie van het

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

E.V.R.M., 1e aanvullend protocol

Art. 1

C.07.0145.N 5 december 2008 AC nr. 701

Artikel 1, tweede lid van het Eerste Aanvullend E.V.R.M.-Protocol bevestigt het beginsel van de wettelijke beperkingen op de aanwending van de eigendom, met name in zoverre deze noodzakelijk zijn voor het algemeen belang, zoals de volksgezondheid (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 2006, AR P.06.0846.N, nr. 493.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

C.99.0355.F 10 mei 2001 AC nr. ...

Uit de, zelfs langdurige, onzekerheid over de ligging van de weg, de aanleg ervan en de noodzakelijke onteigeningen, kan niet worden afgeleid dat het doortrekken van die weg door een onroerend goed geen doel van algemeen belang nastreeft en niet zou passen binnen de perken van het billijke evenwicht dat wordt nagestreefd door de gelijkheid voor de openbare lasten en de verhouding tussen het algemeen belang en de aangewende middelen.

- STEDENBOUW - Onteigening

- STEDENBOUW - Onteigening

EEG-Richtlijn 77/249 van de Raad van 22 maart 1977

Art. 4, lid 1

C.05.0394.N 6 oktober 2006 AC nr. 465

Een Orde van advocaten kan beslissen dat de advocaten niet in dienstverband mogen staan en dat zij zonder band van ondergeschiktheid maar alleen als zelfstandigen hun hoofdberoep moeten uitoefenen.

- ADVOCAAT -

Een Orde van advocaten kan beslissen dat de advocaten niet in dienstverband mogen staan en dat zij zonder band van ondergeschiktheid maar alleen als zelfstandigen hun hoofdberoep moeten uitoefenen.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

EEG-Richtlijn 79/7 van 19 dec. 1978

Art. 4

S.96.0066.N 10 februari 1997 AC nr. ...

Het gemeenschapsrecht verzet zich niet tegen een nationale wettelijke regeling die een gezinspensioen toekent aan een werknemer wiens echtgenoot elke beroepsarbeid heeft gestaakt en geen rustpensioen of als zodanig geldend voordeel geniet, doch hem een minder voordelig pensioen toekent wanneer zijn echtgenoot een pensioen of een als zodanig geldend voordeel geniet.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

S.96.0062.N 13 januari 1997 AC nr. ...

Het gemeenschapsrecht verzet zich niet tegen een nationale wettelijke regeling die een gezinspensioen toekent aan een werknemer wiens echtgenoot elke beroepsarbeid heeft gestaakt en geen rustpensioen of als zodanig geldend voordeel geniet, doch hem een minder voordelig pensioen toekent wanneer zijn echtgenoot een pensioen of een als zodanig geldend voordeel geniet.~

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Art. 7, § 1, a

S.01.0137.F 11 oktober 2004 AC nr. 469

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap, zoals artikel 7 van de richtlijn van de Raad 79/7/EEG van 19 dec. 1978, voor het Hof van Cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen, in casu in een zaak waar de uitlegging van het begrip "pensioenleeftijd" aan de orde is, vraagt het Hof in de regel, aan het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen (1). (1) Cass., 4 nov. 1996, volt. terechtz. A.R. S.96.0028.F, nr. 412, met concl. O.M., in Bull. en Pas.,I, 1996; zie cass., 8 maart 1999, volt. terechtz., AR. S.96.0028.F, nr. 139, met concl. O.M. p. 1055; H.v.J. 22 okt. 1998 (Wolfs t. Rijksdienst der Pensioenen), c-154/96, Verz. Arr. H.v.J., I, p. 6173; 23 mei 2000 (Buchner e.a. t/ Sozialversicherungsanstalt der Bauern), c- 104/98, Verz. Arr. H.v.J., I, p. 3625; artikel 3, § 1, tweede lid, K.B. nr. 72 van 10 nov. 1967, na de wijziging ervan bij K.B. nr. 416 van 16 juli 1986.

- PENSIOEN - Zelfstandigen

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 7, eerste lid, sub a

S.95.0146.N 8 maart 1999 AC nr. ...

Art. 7, lid 1, sub a, van de richtlijn 79/7/E.G. van de Raad van 19 dec. 1978 betreffende de geleidelijke ten uitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid moet aldus worden uitgelegd, dat, wanneer een nationale regeling een verschil in pensioenleeftijd tussen mannelijke en vrouwelijke werknemers heeft gehandhaafd, de betrokken lidstaat het bedrag van het pensioen verschillend mag berekenen naar gelang van het geslacht van de werknemer; hieruit volgt dat de regeling van de Belgische wet die een verschil in pensioenleeftijd tussen man en vrouw handhaaft en hierbij aansluitend de pensioenen voor mannen anders berekent dan de pensioenen voor vrouwen, niet in strijd is met het Europese recht.

- PENSIOEN - Werknemers

S.96.0028.F 8 maart 1999 AC nr. ...

Art. 7, lid 1, sub a, van richtlijn 79/7/E.G. van de Raad van 19 dec. 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid moet aldus worden uitgelegd dat, wanneer een nationale regeling, zoals in België, een verschil in pensioenleeftijd tussen mannelijke en vrouwelijke werknemers heeft gehandhaafd, de betrokken lidstaat het bedrag van het pensioen verschillend mag berekenen naar gelang van het geslacht van de werknemer.

- PENSIOEN - Werknemers

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

S.96.0060.N 8 maart 1999 AC nr. ...

Art. 7, lid 1, sub a, van richtlijn 79/7/E.G. van de Raad van 19 dec. 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid moet aldus worden uitgelegd dat, wanneer een nationale regeling, zoals in België, een verschil in pensioenleeftijd tussen mannelijke en vrouwelijke werknemers heeft gehandhaafd, de betrokken lidstaat het bedrag van het pensioen verschillend mag berekenen naar gelang van het geslacht van de werknemer.~

- PENSIOEN - Werknemers

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Artt. 4, § 1, en 7, § 1, a

S.01.0137.F 11 oktober 2004 AC nr. 469

Art. 4, eerste paragraaf, van de richtlijn van de Raad 79/7/E.E.G., betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid, gelezen in samenhang met artikel 7, eerste lid, a, van diezelfde richtlijn, moet zo worden uitgelegd dat het een Lidstaat, die in zijn nationale regeling voor het rustpensioen een leeftijdsverschil tussen mannelijke en vrouwelijke werknemers heeft gehandhaafd waarbij de betrokken discriminatie en vermindering wegens vervroegd pensioen een noodzakelijke en objectieve band met die handhaving vertonen, niet belet het bedrag van het rustpensioen verschillend te berekenen naar gelang van het geslacht van de werknemer en de mannelijke werknemers, die als enigen het recht hebben een vervroegd rustpensioen aan te vragen binnen de vijf jaar die voorafgaan aan de normale pensioenleeftijd, een vermindering op te leggen van vijf procent per jaar vervroegd pensioen (1). (1) Beschikking H.v.J., 30 april 2004 (Bourgard en R.S.V.Z.), c-172/02, Jur. H.v.J., I, p. ... ; zie Cass., 29 april 2002, AR S.01.0137.F, nr. 260, en de vermelde verwijzingen.

- PENSIOEN - Zelfstandigen

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

EEG-Richtlijn 82/891 van 17 dec. 1982

Art. 12

C.08.0287.F 14 oktober 2011 AC nr. ...

De richtlijn 82/891/EEG van de Raad van 17 december 1982 legt de Lidstaten niet op dat zij moeten voorzien in een mechanisme van hoofdelijkheid van de verkrijgende vennootschappen voor de niet-vervallen verbintenissen van de gesplitste vennootschap; zij kan dus niet verantwoorden dat aan de bewoordingen "zekere en opeisbare" die door artikel 174/38, §3, van de Vennootschapswet worden gebruikt, een uitlegging wordt gegeven die afwijkt van het gemeen recht, meer bepaald dat ze worden begrepen in de betekenis die ze hebben in artikel 1415 van het Gerechtelijk Wetboek dat, aangezien het enkel de mogelijkheid van een bewarende maatregel biedt, een ruimere draagwijdte kan krijgen.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

De bescherming van de schuldeisers die houder zijn van een schuldvordering die bestond vóór de bekendmaking van het ontwerp van splitsing, wordt gewaarborgd, indien die schuldvordering nog niet vervallen is, door de mogelijkheid om een zekerheid te bewarende titel te verkrijgen, en, zodra zij vervallen is, door een hoofdelijkheid die de tenuitvoerlegging ervan verzekert.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Artt. 17 en 26

C.95.0079.F 2 december 1996 AC nr. ...

Bij de toepassing van artikel 1122 B.W. op de splitsing van naamloze vennootschappen, dient de rechter dat artikel uit te leggen in het licht van de tekst en het doel van artikel 17 van de zesde richtlijn 82/891 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 dec. 1982 betreffende splitsingen van naamloze vennootschappen, teneinde het in die bepaling van gemeenschapsrecht beoogde resultaat te bereiken. (Impliciet)

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Instellingen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

EEG-Richtlijn 83/189 van 28 maart 1983

Art. 1

C.97.0281.N 9 september 1999 AC nr. ...

In zoverre artikel 13 Handelspraktijkenwet 1991 de verplichting inhoudt dat de gebruiksaanwijzingen minstens moeten gesteld zijn in de taal of de talen van het gebied waar de producten op de markt worden gebracht, vormt het geen technisch voorschrift in de zin van de richtlijn 83/189/E.E.G.~

- HANDELSPRAKTIJK -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

EEG-Richtlijn 93/37 van de Raad van 14 juni 1993

Art. 24, tweede lid

C.07.0478.F 14 oktober 2011 AC nr. 58

Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale regeling waarbij de in een andere lidstaat gevestigde aannemer om een opdracht in de lidstaat van de aanbestedende dienst toegewezen te kunnen krijgen aldaar geregistreerd moet zijn als niet vallende onder de uitsluitingsgronden die zijn opgesomd in artikel 24, eerste alinea, van richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, op voorwaarde dat een dergelijke verplichting de deelneming van de aannemer aan de betrokken overheidsopdracht belemmert noch vertraagt, en evenmin buitensporige administratieve lasten meebrengt, en dat zij uitsluitend ertoe strekt na te gaan of betrokkene professioneel geschikt is in de zin van deze bepaling (1). (1) HvJ, 15 juli 2007, in de zaak C-74/09.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling op grond waarvan het onderzoek van de aan een aannemer van een andere lidstaat door de fiscale en sociale autoriteiten van die lidstaat afgegeven getuigschriften, aan een andere instantie dan de aanbestedende dienst wordt opgedragen wanneer die instantie grotendeels bestaat uit personen die worden benoemd door de werkgevers- en werknemersorganisaties uit het bouwbedrijf in de provincie waar de betrokken overheidsopdracht wordt uitgevoerd, en die bevoegdheid zich uitstrekt tot een inhoudelijke toetsing van de geldigheid van deze getuigschriften (1). (1) HvJ, 15 juli 2007, in de zaak C-74/09.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.07.0478.F 22 januari 2009 AC nr. 58

Wanneer het middel, voor het Hof, de vragen opwerpt of, enerzijds, de verplichting om geregistreerd te zijn teneinde een overheidsopdracht in België toegewezen te krijgen, niet strijdig is met het beginsel van het vrij verkeer binnen de Europese Unie en met artikel 24, tweede lid, Richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, indien die verplichting zo uitgelegd moet worden dat ze de toewijzende overheid de mogelijkheid biedt de buitenlandse inschrijver-aannemer die niet geregistreerd is maar die gelijkwaardige attesten van zijn nationale overheden voorlegt, van de opdracht uit te sluiten, en, anderzijds, of het met dat beginsel en dat artikel niet strijdig is om aan een Belgische toewijzende overheid de bevoegdheid toe te kennen de buitenlandse inschrijvers te verplichten de attesten die hen zijn overhandigd door de fiscale en sociale overheden van hun land en waaruit blijkt dat zij de fiscale en sociale verplichtingen hebben nageleefd, door een Belgische overheid - de Registratiecommissie Aannemers - te laten onderzoeken, stelt het Hof die vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

EEG-Richtlijn 93/89 van de Raad van 25 okt. 1993

Art. 2, vierde streepje

C.11.0636.N 21 september 2012 AC nr. ...

Voertuigen waarvan de algemene bestemming niet het goederenvervoer over de weg is, zijn niet onderworpen aan het eurovignet; voertuigen die te beschouwen zijn als een voertuig-werktuigmachine, zoals voertuigen waarop een hoogtewerker vast is gemonteerd, zijn bijgevolg niet aan het eurovignet onderworpen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERKEERSBELASTING OP MOTORRIJTUIGEN (MOTORRIJTUIGENBELASTING) -

F.10.0049.N 11 maart 2011 AC nr. ...

Motorrijtuigen die voldoen aan de definitie van artikel 2, vierde streepje, van richtlijn nr. 93/89/EEG, maar waarmee het goederenvervoer een andere bestemming dient dan het enkele transport van de goederen, zijn niet onderworpen aan het eurovignet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERKEERSBELASTING OP MOTORRIJTUIGEN (MOTORRIJTUIGENBELASTING) -

EEG-Verordening nr 1031/88 van 18 april 1988

Art. 4.2

P.05.1117.N 14 maart 2006 AC nr. 147

Uit artikel 4.2 van de Verordening (E.E.G.) nr 1031/88 en de artikelen 39 en 40 van de TIR-Overeenkomst volgt dat de houder van het carnet TIR, als persoon die verantwoordelijk is voor het uitvoeren van de verplichtingen welke voor aan de rechten bij invoer onderworpen goederen voortvloeien uit de voorlopige opslag of de gebruikmaking van de douaneregeling waaronder deze goederen zijn geplaatst, één van de personen is die gehouden is tot betaling van de douaneschuld bij invoer, indien aan rechten bij de invoer onderworpen goederen aan het douanetoezicht worden onttrokken, zoal bedoeld in artikel 2.1, c, van Verordening (E.E.G.) nr 2144/87 (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Artt. 1 tot 4

P.97.0281.N 30 juni 1998 AC nr. ...

De Minister van Economische Zaken is bevoegd om een ontdoken heffing die bij invoer verschuldigd is met toepassing van de verordeningen en richtlijnen van de EEG in te vorderen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De vordering van Minister van Economische Zaken tot betaling van ontdoken heffingen die bij invoer verschuldigd zijn met toepassing van de verordeningen en richtlijnen van de EEG is gegrond op bijzondere wetsbepalingen en is geen vordering tot vergoeding van schade.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Inzake indirecte belastingen, zoals een heffing die bij invoer verschuldigd is met toepassing van de verordeningen en richtlijnen van de EEG, is de administratie bevoegd om ontdoken belasting in te vorderen bij wijze van de burgerlijke partijstelling, wanneer de indirecte belasting werd ontdoken ten gevolge van het misdrijf waarvoor de beklaagde wordt vervolgd.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr 1062/87 van 27 maart 1987

Art. 11bis

P.02.0013.N 16 december 2003 AC nr. 654

Het kantoor van vertrek kan ook dan bij de aangever een douaneschuld die naar aanleiding van een overtreding of een onregelmatigheid in verband met een extern communautair douanevervoer is ontstaan, invorderen wanneer dit kantoor hem niet binnen de termijn van elf maanden na geldigmaking van de aangifte voor communautair douanevervoer heeft meegedeeld dat deze zending niet bij het kantoor van bestemming is aangebracht en dat de plaats van de overtreding of de onregelmatigheid niet kan worden vastgesteld; dit geldt ook wanneer het kantoor van vertrek een administratieve regeling betreffende het doorgeven van inlichtingen, zoals het systeem van voorafgaande kennisgeving, niet heeft toegepast, of wanneer de niet-tijdige kennisgeving aan een fout of een nalatigheid van dat kantoor te wijten is (1). (1) Zie Cass., 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr ...; 9 dec. 2003, AR P.02.0381.N, nr ...

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- EUROPESE UNIE - Algemeen

EEG-Verordening nr 123/85 van 12 dec. 1984

Art. 4, eerste lid

C.94.0379.N 19 maart 1998 AC nr. ...

Art. 4, eerste lid, van de verordening 123/85 van de Commissie van 14 december 1984 betreffende de toepassing van artikel 85, derde lid, van het E.G.-verdrag op groepen afzet- en klantenserviceovereenkomsten inzake motorvoertuigen vermeldt een aantal bedingen die wegens hun aard in beginsel niet de aard hebben van een afspraak bedoeld in artikel 85, eerste lid, van het E.G.-verdrag en geen afbreuk doen aan een vrijstelling krachtens dat artikel 85, derde lid; een beding dat afwijkt van artikel 4, eerste lid, wordt hierdoor alleen niet nietig en staat evenmin in de weg van een vrijstelling van de overeenkomst in haar geheel.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Art. 5.2.2

C.94.0457.F 6 oktober 1995 AC nr. ...

E.E.G.-Verordening nr. 123/85 van de Commissie van 12 dec. 1984 betreffende de toepassing van artikel 85, derde lid, E.E.G.-Verdrag op groepen afzet- en klantenserviceovereenkomsten inzake motorvoertuigen verbiedt de rechter niet om op grond van zijn nationale wet de billijke vergoeding vast te stellen waarop ieder van de partijen bij de voor onbepaalde tijd gesloten overeenkomst van alleenverkoop aanspraak kan maken bij eenzijdige beëindiging van die overeenkomst.~

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

- KOOP -

EEG-Verordening nr 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 inzake navordering van de rechten bij invoer of bij uitvoer

Art. 2

C.02.0458.F 18 november 2004 AC nr. 555

Het arrest dat op de navordering van "antidumping"rechten bij invoer of bij uitvoer van goederen, die enkel geregeld worden door de gemeenschapsverordeningen, de bepalingen toepast van de Douane en Accijnzenwet die enkel de invordering van de accijnsrechten betreffen, is niet naar recht verantwoord.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 2.1, eerste lid

C.07.0188.N 9 januari 2009 AC nr. 19

De bevoegde douaneautoriteiten kunnen een procedure instellen tot navordering van de niet-geheven rechten op grond van de Verordening (EG) nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 wanneer de betalingsverplichting volgt uit de niet-naleving van de voorwaarden van een bepaalde douaneregeling; de omstandigheid dat er geen aangifte zou zijn uitgereikt waaruit de verplichting tot betaling voortvloeit, is niet doorslaggevend voor de toepassing van die verordening (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 2.1, tweede lid

F.09.0162.N 14 januari 2011 AC nr. ...

De artikelen 267 en 271 AWDA, die toelaten een proces-verbaal op te stellen en het binnen vijf dagen ter kennis te brengen van de bekeurde, telkens wanneer misdrijven of overtredingen van de wet worden vastgesteld, bevatten geen beperking in tijd betreffende de vaststelling en laten derhalve toe de vaststelling en de daarop volgende mededeling nog te verrichten na het verstrijken van de termijn van drie jaar vermeld in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1697/79 (1) (1) Zie de concl van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 2.1, eerste lid, en 3

C.07.0188.N 9 januari 2009 AC nr. 19

Voor de toepassing van artikel 3 van de Verordening (EG), nr. 1679/79 van de Raad van 24 juli 1979, krachtens welke bepaling de in artikel 2 van die verordening gestelde termijn van drie jaar om de procedure tot navordering van niet-geheven rechten in te leiden niet van toepassing is in geval van strafrechtelijk vervolgbare handelingen, is niet vereist dat de autoriteiten niet in staat waren om binnen de termijn van drie jaar het juiste bedrag van de rechten bij invoer of bij uitvoer vast te stellen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr 17/62 van de Raad van 6 feb. 1962

Artt. 6, 8, 9.1 en 19.3

C.96.0081.F 20 februari 1997 AC nr. ...

De buitentoepassingverklaring van de bepalingen van artikel 85.1, E.E.G.-Verdrag, die door de Commissie wordt beslist in de vorm van een individuele beschikking op grond van de (E.E.G-) Verordening nr. 17/62 van de Raad, wordt gekenmerkt door het beperkte aantal adressaten ervan; de beschikking van de Commissie betreft een systeem van selectieve distributie, zodat zij slechts betrekking heeft op de contractuele verhoudingen tussen bepaalde leveranciers en hun erkende dealers, waar zij de voorwaarden vaststelt waaronder bepaalde overeenkomsten tussen hen geoorloofd zijn wat de door het Verdrag ingevoerde mededingingsregels betreft.

- HANDELSPRAKTIJK -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Instellingen

EEG-Verordening nr 1854/89 van de Raad van 14 juni 1989 betreffende de boeking en de betalingsvoorwaarden voor uit hoofde van een douaneschuld te vereffenen bedragen aan rechten bij in- of bij uitvoer

Art. 2.c

C.07.0172.N 22 mei 2008 AC nr. 311

Wanneer voor het Hof de vragen rijzen naar wat dient te worden verstaan onder het begrip "boeking" van de douaneschuld en naar de juridische gevolgen van het niet-boeken van het bedrag aan rechten voor de mededeling ervan aan de schuldenaar, welke vragen slechts kunnen worden opgelost door een uitlegging van de artikelen 217 en 221 van het Communautair Douanewetboek, is het Hof verplicht daaromtrent prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wanneer voor het Hof de vragen rijzen naar wat dient te worden verstaan onder het begrip "boeking" van de douaneschuld en naar de juridische gevolgen van het niet-boeken van het bedrag aan rechten voor de mededeling ervan aan de schuldenaar, welke vragen slechts kunnen worden opgelost door een uitlegging van de artikelen 217 en 221 van het Communautair Douanewetboek, is het Hof verplicht daaromtrent prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

EEG-Verordening nr 2144/87 van 13 juli 1987

Artt. 1 en 2

P.97.0281.N 30 juni 1998 AC nr. ...

De Minister van Economische Zaken is bevoegd om een ontdoken heffing die bij invoer verschuldigd is met toepassing van de verordeningen en richtlijnen van de EEG in te vorderen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De vordering van Minister van Economische Zaken tot betaling van ontdoken heffingen die bij invoer verschuldigd zijn met toepassing van de verordeningen en richtlijnen van de EEG is gegrond op bijzondere wetsbepalingen en is geen vordering tot vergoeding van schade.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Inzake indirecte belastingen, zoals een heffing die bij invoer verschuldigd is met toepassing van de verordeningen en richtlijnen van de EEG, is de administratie bevoegd om ontdoken belasting in te vorderen bij wijze van de burgerlijke partijstelling, wanneer de indirecte belasting werd ontdoken ten gevolge van het misdrijf waarvoor de beklaagde wordt vervolgd.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr 2201/2003 van de Raad van 27 nov. 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid

Artt. 1.1, 2, 2.7 en 8

P.07.1193.F 21 november 2007 AC nr. 571

De Verordening Brussel II is van toepassing in het kader van de gerechtelijke jeugdbijstand, geregeld bij Decreet van de Raad van de Duitstalige Gemeenschap van 20 maart 1995 over jeug bijstand, wanneer de getroffen maatregel erin bestaat om de jongere aan één van beide ouders toe te vertrouwen (1). (1) Zie concl. O.M.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 1.1, 2, 2.7, 8, 9 en 15

P.07.1193.F 21 november 2007 AC nr. 571

Wanneer bij een bevoegd gerecht van een lidstaat van de Europese Unie een zaak van ouderlijke verantwoordelijkheid voor een kind aanhangig is gemaakt, blijft dat gerecht bevoegd ook als het kind in de loop van de rechtspleging een gewone verblijfplaats in een andere lidstaat verkrijgt; om de zaak naar een gerecht van die andere lidstaat te verwijzen, dient het gerecht waar de zaak aanhangig is gemaakt, de samenwerkingsprocedure toe te passen die bij artikel 15 van de Verordening Brussel II is bepaald.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Allerlei

EEG-Verordening nr 2211/78 van 26 sept. 1978

Art. 1

S.00.0029.F 16 juni 2003 AC nr. 353

Artikel 41, § 1, van de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko, die op 27 april 1976 te Rabat is ondertekend en namens de Gemeenschap is goedgekeurd bij de (E.E.G) verordening nr. 2211/78 van de Raad van 26 september 1978, moet aldus worden uitgelegd dat het belet dat de ontvangende Lid-Staat weigert aan een op zijn grondgebied verblijvende werknemer van Marokkaanse nationaliteit een anciënniteitstoeslag toe te kennen bovenop het basisbedrag van de werkloosheidsuitkering, op de enkele grond dat geen enkele internationale overeenkomst bepaalt dat de door de betrokkene in een andere Lid-Staat verrichte tijdvakken van arbeid in aanmerking worden genomen, terwijl een dergelijke voorwaarde niet wordt opgelegd aan de werknemers die onderdanen zijn van de ontvangende Lid-Staat (1). (1) Beschikking H.v.J. 12 feb. 2003 (R.V.A. t/ A.), c-23/02, Verz. H.v.J., p. 1 - ...; zie Cass., 6 nov. 2000, AR S.00.0029.F, nr 603, met concl. O.M.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- WERKLOOSHEID - Bedrag

EEG-Verordening nr 222/77 van de Raad van 13 dec. 1976

Art. 36, derde lid

P.05.0698.N 24 oktober 2006 AC nr. 506

Inzake communautair douanevervoer moet het kantoor van vertrek de aangever verplicht wijzen op de termijn van drie maanden waarbinnen aan dit kantoor, ten genoegen van de bevoegde autoriteiten, de regelmatigheid van het douanevervoer kan worden bewezen of de plaats waar de overtreding of onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan, zodat de bevoegde autoriteit slechts tot inning kan overgaan nadat hij de aangever er expliciet op gewezen heeft dat hij over drie maanden beschikt om het gevraagde bewijs te leveren en wanneer dat bewijs niet binnen deze termijn geleverd is (1). (1) H.v.J., 6 april 2006, nr C-407/05, Reyniers & Sogama B.V.B.A. t./ Belgisch Interventie- en Restitutiebureau en Belgische Staat, http://curia.eu.int.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 36.1

P.04.1154.N 7 december 2004 AC nr. 595

De omstandigheid dat het misdrijf van niet-aanzuivering of wederoverlegging van douane- of accijnsdocumenten, bepaald in artikel 257, § 1, A.W.D.A., volgens de tekst zelf, plaatsvindt op het kantoor van uitreiking van deze documenten, doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaat, waar de onttrekking aan de doorvoer is gepleegd, om kennis te nemen van alle samenhangende misdrijven met betrekking tot dit douanevervoer (1). (1) Zie Cass., 19 feb. 2002, AR P.00.1281.N, nr 118; 29 april 2003, AR P.02.1459.N en P.02.1578.N, nr 268.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 11 en 13

P.02.0013.N 16 december 2003 AC nr. 654

De douane-expediteur die een aangifte voor communautair douanevervoer heeft gedaan ten aanzien waarvan de vereiste formaliteiten zijn vervuld is, in de regel, jegens het bestuur van douane en accijnzen aansprakelijk voor het betalen van de rechten bij invoer of de accijnzen (1). (1) Zie Cass., 16 april 2002, AR P.01.0156.N, nr ....; 15 sept. 1992, AR 4298, nr 611.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993

Art. 379, eerste lid

P.02.0381.N 9 december 2003 AC nr. 636

Het kantoor van vertrek kan ook dan bij de aangever een douaneschuld, die naar aanleiding van een overtreding of een onregelmatigheid in verband met een extern communautair douanevervoer is ontstaan, invorderen wanneer dit kantoor hem niet binnen de termijn van elf maanden na geldigmaking van de aangifte voor communautair douanevervoer heeft meegedeeld dat deze zending niet bij het kantoor van bestemming is aangebracht en dat de plaats van de overtreding of de onregelmatigheid niet kan worden vastgesteld; dit geldt ook wanneer het kantoor van vertrek een administratieve regeling betreffende het doorgeven van inlichtingen, zoals het systeem van voorafgaande kennisgeving, niet heeft toegepast, of wanneer de niet-tijdige kennisgeving aan een fout of een nalatigheid van dat kantoor te wijten is (1). (1) Zie Cass., 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr ...; zie ook Hof van Justitie, C-112/01, van 14 nov. 2002, inz. SPKR 4 nr 3482 ApS.

- EUROPESE UNIE - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.02.1459.N 29 april 2003 AC nr. 268

Het niet in acht nemen van de vereisten van artikel 379, eerste lid, Uitvoering Communautair Douanewetboek, gelezen in samenhang met het Communautair Douanewetboek, tast de rechtsgeldigheid van de ingeleide procedure tot navordering van de rechten bij invoer niet aan (1). (1) H.v.J., 14 nov. 2002, nr C-112/01; Cass., 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr ...

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 454, tweede en derde lid

F.10.0024.N 20 mei 2011 AC nr. ...

Nu voor het Hof aangevoerd wordt dat, met het oog op het bepalen van de heffingsbevoegdheid van de lidstaten, de uitdrukking "vaststellen" in de zin van artikel 37 TIR-overeenkomst en artikel 454, tweede lid, van de verordening (EEG) 2454/93 van de Commissie, niet anders kan betekenen dan dat door de douaneautoriteiten een ambtelijke vaststelling is verricht van de plaats waar de overtreding of de onregelmatigheid is begaan, en krachtens het derde lid van dit laatste artikel, bij gebrek aan dergelijke ambtelijke vaststelling, de lidstaat waar het bestaan van de overtreding of onregelmatigheid werd vastgesteld geacht wordt deze te zijn waar de overtreding of onregelmatigheid werd begaan, stelt het Hof terzake prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie met het oog op de uitlegging van voormelde artikelen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

EEG-Verordening nr 2730/79 van de Commissie van 29 nov. 1979 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwprodukten

Art. 9, eerste lid

C.00.0372.N 2 oktober 2003 AC nr. 468

De voorwaarde gesteld in artikel 9 van de EEG-verordening nr 2730/79 van 29 november 1979 tot het recht op restitutie, met name dat de goederen het geografisch grondgebied van de Gemeenschap moeten verlaten hebben, is niet vervuld door de goederen onder douanecontrole of onder regeling douane-entrepot te plaatsen nu de uitdrukking "geografisch grondgebied van de Gemeenschap" naar een fysiek begrip verwijst (1) (2). (1) Zie H.v.J. E.G., 22 okt. 1987, Ierland/Commissie, nr 337/85, Jurispr. blz. 4237. (2) Art. 9, lid 1, Verordening (EEG) nr 2730/79 van de Commissie van 29 nov. 1979 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 317, blz 1), zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr 3826/85 van de Commissie van 23 dec. 1985 (PB L 371, blz. 1).

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr 2807/83 van de Commissie van 22 sept. 1983

Art. 5, lid 2

P.00.1434.N 29 mei 2001 AC nr. ...

De tolerantiegrens voor ramingen inzake de hoeveelheden in kilogram aan boord gehouden vis waarvoor een TAC (Total Allowable Catches of totaal toegestane vangsten) is vastgesteld beoogt de eenvormigheid van de logboeken om alzo op het niveau van de Gemeenschap voor de naleving van de vastgestelde instandhoudingsmaatregelen zorg te dragen en bij te dragen tot een doeltreffender controle op de naleving van de geldende voorschriften zoals de toegelaten maximumvangsten en heeft geen betrekking op de opgelegde maximumvangsten zelf.

- VISSERIJ - Zeevisserij

- EUROPESE UNIE - Allerlei

EEG-Verordening nr 2828/93 van de Commissie van 15 okt. 1993

Artt. 1, 2 en 3

P.06.1404.N 5 juni 2007 AC nr. 304

De vordering tot schadevergoeding door de ter zake bevoegde instantie, in casu het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, wegens het niet-stellen van de zekerheid bedoeld in de Verordening (E.E.G.) nr 2828/93 van 15 oktober 1993, tegen de persoon die strafrechtelijk vervolgd wordt wegens misdrijven, fraudes of overtredingen waarvan de zekerheidstelling schadelijke gevolgen moest beperken, behoort tot de door artikel 283, A.W.D.A. bedoelde burgerlijke rechtsvordering.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het door een strafbaar feit invoeren van een door de Verordening (E.E.G.) nr 2828/93 van 15 oktober 1993 bedoeld product onder een andere GN-code, zodat de verplichte zekerheidstelling wordt ontdoken, is een door artikel 281, A.W.D.A. bedoelde fraude zodat de strafrechter die kennis neemt van dat strafbare feit ook bevoegd is kennis te nemen van de vordering in schadevergoeding wegens de daarmee verband houdende ontduiking van zekerheidstelling.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het strafbare feit van niet-naleving van de wettelijk verlichte zekerheidstelling, zodat geen zekerheid kan worden ingehouden wanneer de door de Verordening (E.E.G.) nr 2828/93 van 15 oktober 1993 gestelde voorwaarden daartoe vervuld zijn, kan op zich voor het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau schade veroorzaken.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr 2913/92 van de Raad van 12 okt. 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek

Art. 220, tweede lid

C.00.0356.N 8 november 2002 AC nr. 593

Artikel 5, tweede lid, van de E.G.-verordening nr 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 en artikel 220, tweede lid, van het Communautair Douanewetboek, bieden de douaneautoriteiten de mogelijkheid om niet tot navordering van het bedrag van de rechten bij invoer of bij uitvoer over te gaan, wanneer aan drie cumulatieve voorwaarden is voldaan: ten eerste moet de niet-heffing van de rechten te wijten zijn aan een vergissing van de bevoegde autoriteiten, ten tweede moet de vergissing van die aard zijn dat zij door de belastingschuldige te goeder trouw, ondanks zijn beroepservaring en de door hem betrachte zorgvuldigheid, redelijkerwijze niet kon worden ontdekt en ten derde moet de belastingschuldige voor zijn douaneaangifte aan alle voorschriften van de geldende regelgeving hebben voldaan. Hieruit volgt dat van 'een vergissing van de bevoegde autoriteiten', te dezen die van de exportstaat die de exportcertificaten afgeeft, geen sprake is wanneer die autoriteiten zijn misleid met betrekking tot de oorsprong van de goederen door onjuiste verklaringen waarvan zij de geldigheid niet moeten controleren of beoordelen. Enkel de vergissingen die aan een actieve gedraging van de bevoegde autoriteiten zijn toe te schrijven, kunnen recht geven op niet-navordering omdat zij in dit geval zelf een rechtmatig vertrouwen hebben gewekt (1). (1) Zie de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen 'Mecanarte' van 27 juni 1991 inzake C-348/89, 'Faroe Seafood Co. Ltd' van 14 mei 1996 inzake C-153/94 en C-204/94, 'Unifrigo Gadus Srl' van 9 juni 1998 inzake T-10/97 en T-11/97, 'De Haan Beheer BV' van 7 september 1999 inzake C-61/98, 'Mehibas Dordtselaan BV' van 18 januari 2000 inzake T-290/97, 'Hans Sommer GmbH & Co. KG' van 19 oktober 2000 inzake C-15/99.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr 3665/87 van de Commissie van 27 nov. 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten

Artt. 17 en 18

C.05.0248.N 16 maart 2007 AC nr. 140

Een verklaring van lossing, die overeenkomstig artikel 18, 2, c, van de Verordening (EEG) nr. 3665/87 is opgesteld door een op internationaal niveau in controle en toezicht gespecialiseerde firma die is erkend door een Lid-Staat, en waaruit blijkt dat het product het havengebied heeft verlaten of althans dat het, voor zover deze firma bekend, niet opnieuw is verladen met het oog op wederuitvoer, vormt kennelijk een weerlegbaar bewijs van het feit dat de goederen daadwerkelijk de markt van het land van bestemming hebben bereikt en aldaar in de handel zijn gebracht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr 3820/85 van de Raad van 20 dec. 1985 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer

Art. 15, eerste en tweede lid

P.04.0868.F 21 september 2005 AC nr. 446

De Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad van de Europese Gemeenschap van 20 december 1985 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer, die bepaalt dat de onderneming het werk van de bestuurders zodanig regelt dat deze de desbetreffende bepalingen van deze verordening en van de Verordening (EEG) nr. 3821/85 kunnen naleven, en dat die onderneming op gezette tijden nagaat of deze twee verordeningen zijn nageleefd en dat zij, wanneer overtredingen worden geconstateerd de nodige maatregelen neemt om herhaling daarvan te voorkomen, creëert een inspanningsverbintenis (1) zodat overmacht niet de enige omstandigheid is waaruit kan worden afgeleid dat de wanuitvoering geen fout uitmaakt. (1) H.v.J., 2 okt. 1991, nr 7/90, Jurisprudentie 1991, p. I-04371, punt 15.

- VERBINTENIS -

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Algemeen

P.95.0474.N 26 november 1996 AC nr. ...

De veroordeling van de beklaagde, wegens het niet zodanig organiseren van het werk van vrachtwagenbestuurders dat deze de bepalingen van de E.E.G.-Verordeningen kunnen naleven en het niet nemen van de nodige maatregelen om herhaling van de vastgestelde inbreuken te voorkomen is wettig gegrond op de enkele vaststelling dat hij de verantwoordelijke is voor de organisatie van de hen gegeven opdrachten, zonder dat vereist is dat bovendien wordt aangegeven in welke hoedanigheid hij die verantwoordelijkheid uitoefent.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Artt. 6, 7, 8 en 15

P.97.0128.N 12 januari 1999 AC nr. ...

De omstandigheid dat de aan de opdrachtgever verweten gedraging tevens zou kunnen wijzen op een slechte organisatie of een gebrek aan controle in de onderneming en hierdoor een overtreding op de verplichtingen hem opgelegd door artikel 15 van de E.G.-Verordening tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer zou inhouden, staat er niet aan in de weg dat hij door zijn bevel of zijn opdracht aan de bestuurder op strafbare wijze deelneemt aan de overtreding van diens verplichtingen.~

- MISDRIJF - Deelneming

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

EEG-Verordening nr 40/94 van de Raad van 20 dec. 1993 inzake het Gemeenschapsmerk

Art. 7

C.04.0063.N 22 september 2005 AC nr. 452

De weigering tot inschrijving van een teken als gemeenschapsmerk door het Bureau voor harmonisatie in de interne markt op grond van gebrek aan onderscheidend vermogen in de Gemeenschap, impliceert niet dat deze weigeringsgrond ook noodzakelijk bestaat in een bepaald land of een regio van de Gemeenschap (1). (1) Zie H.v.J., 19 sept. 2002, nr C-104/00, Jur. H.v.J. 2002, I, 7581 en 7597.

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

- MERKEN - Benelux-merk

Artt. 9.1.a) en 9.2.d)

C.04.0432.N 15 september 2011 AC nr. 91

Het begrip "gebruik" in de zin van artikel 9.1.a) en 9.2.d) van verordening (E.G.) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk heeft betrekking op een situatie waarin een handelstussenpersoon die optreedt in eigen naam maar voor rekening van de verkoper, en derhalve geen belanghebbende is bij een verkoop van waren waarin hij zelf wel verbonden partij is, in zijn stukken voor zakelijk gebruik een teken dat gelijk is aan een gemeenschapsmerk, gebruikt voor dezelfde waren of diensten als die waarvoor het merk is (1). (1) H.v.J. 29 feb. 2009, in deze zaak C-62/08, www curia.europa.eu/jurisp.

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

EEG-Verordening nr 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

Art. 22.4

C.09.0563.N 1 oktober 2010 AC nr. 570

Artikel 22.4 van de E.E.X.-verordening moet aldus worden uitgelegd dat de hierin opgestelde exclusieve bevoegdheidsregel alle geschillen over de registratie of de geldigheid van een verleend octrooi betreft, ongeacht of de kwestie bij wege van rechtsvordering dan wel exceptie wordt opgeworpen; de gerechten van de Staat waar het octrooi is verleend kunnen het best kennisnemen van gevallen waar het geschil de geldigheid van het octrooi of het bestaan van de deponering of registratie tot inzet heeft; die bepaling omvat evenwel niet de geschillen over de vraag wie als rechtmatige eigenaar recht heeft op een Europese octrooiaanvraag; die geschillen, die niet vereisen dat een rechter feitelijk nabij is en een nauwe band heeft met het octrooirecht van de betrokken lidstaat, zijn onderworpen aan de algemene bevoegdheidsbepalingen van de E.E.X.-verordening.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Art. 31

C.08.0480.N 3 september 2009 AC nr. 477

Een maatregel die tot hoofddoel heeft de aanvrager in staat te stellen zijn proceskansen in te schatten en daarenboven bewijzen in te zamelen waarvan hij niet aanvoert dat zij dreigen verloren te gaan, is kennelijk geen voorlopige of bewarende maatregel die, in de wetgeving van een lidstaat vastgesteld, bij de gerechten van die staat kan worden aangevraagd, zelfs indien een gerecht van een andere lidstaat krachtens de EEX-Verordening bevoegd is om van het bodemgeschil kennis te nemen.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Allerlei

Art. 33.1

C.10.0286.N 27 mei 2011 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of, mede in acht genomen onder meer de Europese regelgeving inzake de erkenning en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in burgerlijke en handelszaken en het in artikel 33.1 van de verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken tot uitdrukking gebrachte beginsel dat de in een lidstaat gegeven beslissingen zonder vorm van proces worden erkend in de overige lidstaten, de artikelen 1 en 17 van de verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken aldus moeten worden uitgelegd dat de rechter die een gerechtelijk deskundigenonderzoek beveelt waarvan de opdracht deels in het land van deze lidstaat waartoe de rechter behoort, maar ook deels in een andere lidstaat dient te worden uitgevoerd, voor de rechtstreekse uitvoering van dit laatste deel alleen en dus exclusief gebruik moet maken van de door laatstgenoemde verordening in het leven geroepen methode bedoeld in artikel 17, dan wel of de door dat land aangestelde gerechtsdeskundige ook buiten de bepalingen van laatstgenoemde verordening kan belast worden met een onderzoek dat gedeeltelijk in een andere lidstaat van de Europese Unie moet worden uitgevoerd, stelt het een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 4

C.08.0330.N 14 januari 2010 AC nr. 32

Om te beslissen dat een Belgische rechter geen internationale rechtsmacht kan ontlenen aan artikel 635 van het Gerechtelijk Wetboek volstaat het niet vast te stellen dat de verbintenis die ten grondslag ligt aan de vordering buiten België is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd, maar dient er bovendien te worden vastgesteld dat deze verbintenis niet in België is ontstaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 5, 1

C.08.0559.F 12 oktober 2009 AC nr. 574

De activiteit die bestaat in de verhuur van zetels in een loge van een voetbalstadium, vormt een verstrekking van diensten in de zin van artikel 5, 1), b), verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Art. 5.1, a en b

C.07.0175.N 5 december 2008 AC nr. 702

Ter bevordering van het primaire doel van eenvormigheid van de regels inzake rechterlijke bevoegdheid om redenen van voorspelbaarheid, definieert de E.E.G.-Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, de plaats van levering voor de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken, als plaats van uitvoering van de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt, op autonome wijze; de gemeenschapswetgever heeft gekozen voor een plaats die op eenvoudige wijze materieel bepaalbaar is en niet afhankelijk is van bedingen gesloten tussen partijen, namelijk de plaats waar de goederen in werkelijkheid werden geleverd of dienden geleverd te worden (1). (1) H.v.J., 3 mei 2007, Color Drack, C-386/05, Jur., 2007, I-3699.

- VERBINTENIS -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- KOOP -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Art. 71.1

C.02.0250.N 29 april 2004 AC nr. 226

Artikel 31.1 van het Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer over de weg (CMR) bevat geen bepalingen betreffende de vorm en de totstandkoming van een bevoegdheidsbeding tussen partijen waarbij alle rechtsgedingen, waartoe een aan dit verdrag onderworpen vervoer aanleiding kan geven, kunnen worden gebracht voor de gerechten van de bij dit Verdrag partij zijnde landen, zodat, mede gelet op het bepaalde in artikel 71.1 van de Verordening nr 44/2001 van de Raad van 22 december 2000, die aspecten onderworpen zijn aan het nationale recht dat de overeenkomst tussen partijen beheerst (1). (1) LOEWE, R.Commentary on the convention of May 1956", Eur. Vervoerr., 1976, 485, nr 241; LOEWE, R. "Chapitre 13 : Dispositions de la CMR relatives aux réclamations et actions", Transport International de marchandises par route, Union internationale des transports routiers, 185, nr 14.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Artt. 33.1, 34.1, 36 en 38.1

C.09.0176.N 29 april 2010 AC nr. 297

Het is de rechter van een Lid-Staat, die verzocht wordt een in een andere Lid-Staat gegeven beslissing te erkennen en ten uitvoer te leggen, verboden de juistheid van die beslissing te onderzoeken en ze te toetsen aan het gemeenschapsrecht; hij kan de erkenning en de tenuitvoerlegging ervan niet weigeren op grond van dit verboden onderzoek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- UITVOERBAARVERKLARING -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Artt. 36 en 43.1

C.06.0409.N 17 september 2009 AC nr. 507

Artikel 43.1 van de Verordening van de Raad (EG) nr. 44/2001 van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (EEX-Vo) moet aldus worden uitgelegd dat een schuldeiser van een schuldenaar geen rechtsmiddel kan instellen tegen een beslissing op een verzoek om verklaring van uitvoerbaarheid, wanneer hij niet formeel als procespartij is opgetreden in het geding waarin een andere schuldeiser van die schuldenaar om die verklaring vroeg (1). (1) HvJ (EG), (deze) zaak C-167/08, 23 april 2009, http://curia.europa.eu/jurisp.

- UITVOERBAARVERKLARING -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

EEG-Verordening nr 719/91 van de Raad van 21 maart 1991 betreffende de toepassing in de Gemeenschap van carnets TIR en van carnets ATA als doorvoerdocumenten

Art. 10.3

P.05.1117.N 14 maart 2006 AC nr. 147

De vaststelling, door het kantoor van vertrek, dat de goederen niet aan het kantoor van doorgang werden aangeboden of de douaneregeling waaronder onder geleide van een carnet TIR vervoerde documenten werden geplaatst, niet werd gezuiverd, houdt een vaststelling van overtreding of onregelmatigheid in de zin van artikel 37, TIR-Overeenkomst en artikel 10.3 van de Verordening (E.E.G.) nr 719/91 (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

EEG-Verordening nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 inzake navordering van de rechten bij invoer of bij uitvoer

Art. 2.1, eerste en tweede lid

F.11.0017.N 19 april 2012 AC nr. ...

Het uit een douaneschuld voortvloeiend bedrag aan rechten wordt geboekt in de zin van artikel 2.1, tweede lid, van de Verordening 1697/79, door de opneming van dit bedrag in het door de bevoegde douaneautoriteiten opgemaakte proces-verbaal van bevinding van een inbreuk op de toepasselijke douanewetgeving (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 2.1, tweede lid

F.11.0017.N 19 april 2012 AC nr. ...

De in artikel 2.1, tweede lid, van de Verordening 1697/79 gestelde termijn van drie jaar is een vervaltermijn binnen dewelke de douaneschuld moet meegedeeld worden aan de schuldenaar (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Op de invordering van de binnen de in artikel 2.1, tweede lid, van de Verordening 1697/79 gestelde vervaltermijn van drie jaar meegedeelde douaneschuld, is de verjaringstermijn van artikel 2262bis, § 1, van het Burgerlijk Wetboek van toepassing (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 2.2

F.11.0017.N 19 april 2012 AC nr. ...

De procedure tot navordering van de rechten bij invoer of bij uitvoer wordt ingeleid door kennisgeving aan de betrokkene van het bedrag van deze rechten dat hij verschuldigd is, zonder dat de bedoelde kennisgeving vereist dat een rechter gevat wordt van de betwisting omtrent de verschuldigdheid van de navordering (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 2.1 en 2.2

F.12.0173.N 16 januari 2014 AC nr. ...

Ook voor de in te vorderen douaneschuld die valt onder het toepassingsgebied van de Verordeningen nr. 1697/79 en nr. 1854/89, geldt de regel dat de mededeling van het bedrag aan in te vorderen rechten dient te worden voorafgegaan door de boeking van dit bedrag door de douaneautoriteiten van de lidstaat, en dat dit bedrag, wanneer het niet rechtmatig werd meegedeeld conform artikel 221.1 Communautair Douanewetboek, door deze autoriteiten niet kan worden ingevorderd (1). (1) Zie concl. O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr. 1854/89 van de Raad van 14 juni 1989 betreffende de boeking en de betalingsvoorwaarden voor uit hoofde van een douaneschuld te vereffenen bedragen aan rechten bij in- of bij uitvoer

Artt. 2.1, 6.1 en 26

F.12.0173.N 16 januari 2014 AC nr. ...

Ook voor de in te vorderen douaneschuld die valt onder het toepassingsgebied van de Verordeningen nr. 1697/79 en nr. 1854/89, geldt de regel dat de mededeling van het bedrag aan in te vorderen rechten dient te worden voorafgegaan door de boeking van dit bedrag door de douaneautoriteiten van de lidstaat, en dat dit bedrag, wanneer het niet rechtmatig werd meegedeeld conform artikel 221.1 Communautair Douanewetboek, door deze autoriteiten niet kan worden ingevorderd (1). (1) Zie concl. O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 2.1, eerste lid, 2.2, eerste lid, en 6.1

C.13.0572.N 31 oktober 2014 AC nr. 650

Een in een proces-verbaal vastgestelde douaneschuld waarbij het exacte bedrag aan rechten met zekerheid wordt vastgesteld ten aanzien van de schuldenaars, is een boeking in de zin van de artikelen 2.1, eerste lid, 2.2., eerste lid, en 6.1 Verordening (EEG) nr. 1854/89, zonder dat België uitdrukkelijk moet bepalen dat de artikelen 267 en 268 AWDA nadere regels vormen voor de praktijk van de boeking van de bedragen aan rechten overeenkomstig artikel 2.2, eerste lid, Verordening (EEG) nr. 1854/89 (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het is niet vereist dat de bevoegde regelgever van de lidstaten uitdrukkelijk en specifiek bepaalt welke de op de boeking toepasselijke voorschriften zijn; wetsbepalingen, reglementaire bepalingen of administratieve praktijken welke als gevolg hebben dat het exacte bedrag aan rechten bij invoer of bij uitvoer dat voortvloeit uit een douaneschuld door de bevoegde douaneautoriteiten in de boekhouding wordt geregistreerd of op iedere andere drager die als zodanig dienst doet, zodat met name de boeking van de betrokken bedragen met zekerheid kan worden vastgesteld, volstaan, ook als die niet specifiek met dat doel werden uitgevaardigd (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr. 222/77 van de Raad van 13 dec. 1976

Artt. 36.1 en 39.2

F.12.0008.N 25 februari 2013 AC nr. ...

De accijnzen die verschuldigd zijn in de lidstaten over wiens grondgebied de goederen worden vervoerd, kunnen niet beschouwd worden als douanerechten, kwantitatieve beperkingen en heffingen of maatregelen van gelijke werking, zoals bedoeld in de Verordening (EEG) nr. 222/77 van de Raad van 13 december 1976 betreffende communautair douanevervoer (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De termen “rechten en andere heffingen” in Verordening 222/77 van 13 december 1976 betreffende communautair douanevervoer, doelen op douanerechten, kwantitatieve beperkingen en heffingen of maatregelen van gelijke werking; een last is geen heffing van gelijke werking als een douanerecht, maar een binnenlandse belasting in de zin van artikel 110 VWEU, indien hij deel uitmaakt van een algemeen stelsel van binnenlandse belastingen waardoor groepen producten stelselmatig worden getroffen volgens objectieve, onafhankelijk van de oorsprong of de bestemming van het product toegepaste criteria; een heffing in de vorm van een binnenlandse belasting kan slechts als een heffing van gelijke werking als een douanerecht worden aangemerkt indien haar toepassingsmodaliteiten zodanig zijn, dat de last in feite uitsluitend op ingevoerde en niet op nationale producten komt te rusten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr. 259/68 van 29 feb. 1968 van de Raad

Art. 73, §§ 1 en 2, b

C.12.0148.F 7 februari 2013 AC nr. ...

Uit het arrest van 9 september 1999 van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen blijkt dat, indien de oorzaak van het ongeval te wijten is aan een aansprakelijke derde, de ambtenaar van de Europese Gemeenschappen geen aanspraak kan maken op een dubbele vergoeding van de geleden schade, waarvan een op grond van artikel 73 van het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de andere op grond van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek; die twee vergoedingsregelingen kunnen alleen gecumuleerd worden voor zover de in het statuut bepaalde vergoeding niet volstaat om de geleden schade volledig te vergoeden met toepassing van de voormelde artikelen van het Burgerlijk Wetboek.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- EUROPESE UNIE - Algemeen

EEG-Verordening nr. 2913/92 van de Raad van 12 okt. 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek

Art. 202.3, tweede streepje

P.12.2030.N 5 november 2013 AC nr. ...

Op grond van artikel 1384, derde lid, Burgerlijk Wetboek en gelet op artikel 202.3, tweede streepje, CDW, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie, kan de rechter een aansteller burgerlijk aansprakelijk verklaren voor de douaneschuld welke is ontstaan ingevolge handelingen gesteld door de aangestelde binnen het raam van zijn bediening waarbij aan invoerrechten onderworpen goederen op onregelmatige wijze in het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, mits vaststaat dat de aansteller aan het binnenbrengen van deze goederen heeft deelgenomen in de zin van artikel 202.3, tweede streepje, CDW en hij wist of redelijkerwijze had moeten weten dat zij op onregelmatige wijze werden binnengebracht (1). (1) HvJ 23 sept. 2004, zaak C-414/02 Spedition Ulustrans ea; HvJ 17 nov. 2011, zaak C-454/10 Oliver Jestel.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 217

P.13.1744.F 26 februari 2014 AC nr. ...

Uit de arresten C-264/08 en C-351/11 van het Hof van Justitie van de Europese Unie van respectievelijk 28 januari 2010 en 8 november 2012 blijkt dat de boeking van het uit een douaneschuld voortvloeiend bedrag aan rechten is voltrokken door de vermelding van dat bedrag in het proces-verbaal dat de bevoegde douaneautoriteiten opmaken met het oog op het vaststellen van een overtreding van de toepasselijke douanewetgeving, ongeacht of de Lidstaat verplicht is in zijn wetgeving de nadere voorschriften voor de boeking van de douanerechten vast te stellen (1). (1) Cass. 15 mei 2012, AR P.11.0679.F, AC 2012, nr. 303.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 220.2, b

F.10.0118.N 24 november 2011 AC nr. ...

Van “een vergissing van de douaneautoriteiten zelf” welke recht geeft op niet-navordering in de zin van artikel 5, tweede lid, van de E.G.-verordening nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 en van artikel 220.2, b), van het Communautair Douanewetboek, is geen sprake wanneer de overheden die het onjuist certificaat afleveren, misleid zijn met betrekking tot de oorsprong van de goederen door onjuiste verklaringen waarvan zij de geldigheid niet behoeven te controleren of te beoordelen; het feit dat een exporteur een onjuiste aangifte voorlegt aan de bevoegde overheid sluit weliswaar niet noodzakelijk uit dat de overheid een actieve vergissing heeft begaan, maar deze voorwaarde kan niet vervuld worden geacht en er ontstaat derhalve geen recht op niet-navordering, wanneer de bevoegde autoriteiten klaarblijkelijk niet wisten noch moesten weten dat de door de exporteur gegeven informatie onjuist was (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 233, eerste lid, d

P.11.1707.N 28 mei 2013 AC nr. ...

Een door de artikelen 47sexies en 47septies Wetboek van Strafvordering bedoelde observatiemaatregel kan niet worden beschouwd als een inbeslagneming in de zin van artikel 233, eerste lid, d, CDW, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie met het arrest van 29 april 2010; door het bevelen van een dergelijke observatiemaatregel nemen de autoriteiten niet fysiek de feitelijke macht over de geobserveerde goederen over; de goederen worden niet onttrokken aan de vrije beschikking van de eigenaar en de autoriteiten nemen de goederen niet onder zich; de mogelijkheid bestaat dat de goederen alsnog in het economisch circuit van de lidstaten komen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 253

C.13.0572.N 31 oktober 2014 AC nr. 650

De bepalingen die de wijze van boeking van de bedragen aan rechten regelen, zijn bepalingen van materieel recht; de bepalingen die gelden op het ogenblik van het ontstaan van de douaneschuld zijn van toepassing (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 454, §§ 2 en 3, eerste en tweede lid

F.10.0024.N 19 april 2013 AC nr. 332

De douaneautoriteiten van de lidstaat waar de overtreding of onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan, zijn bevoegd tot inning van de douaneschuld; wanneer het niet mogelijk is te bepalen op welk grondgebied de overtreding of onregelmatigheid is begaan, wordt deze geacht te zijn begaan in de lidstaat waar zij is vastgesteld; indien de organisatie die zich garant heeft gesteld erin slaagt het vermoeden van bevoegdheid van de douaneautoriteiten van de lidstaat waar een overtreding of onregelmatigheid tijdens een vervoer onder geleide van een carnet TIR is vastgesteld, te weerleggen door aan de hand van de plaats van inschrijving van het carnet TIR en de verzegeling het bewijs te leveren van de plaats waar de overtreding of onregelmatigheid daadwerkelijk is begaan, worden de douaneautoriteiten van laatstgenoemde staat bevoegd tot inning van de douaneschuld.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

EEG-Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

Art. 22, 1)

C.11.0172.F 13 september 2012 AC nr. ...

De exclusieve bevoegdheid van de gerechten van de Verdragsluitende lidstaat waar het pand gelegen is, betreft niet het geheel van de vorderingen die betrekking hebben op onroerende zakelijke rechten, maar alleen die welke zowel binnen het toepassingsgebied van dat verdrag vallen als die welke tot de rechtsvorderingen behoren die ertoe strekken de omvang, de hoedanigheid, de eigendom of het bezit van een onroerend goed of het bestaan van andere zakelijke rechten op dit onroerend goed vast te stellen en de rechthebbenden de bescherming van de aan hun titel verbonden bevoegdheden te verzekeren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. … .

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Een vordering tot veroordeling tot ondertekening van een akte van overdracht van onverdeelde rechten in een pand, die haar grondslag vindt in de uitvoering van een contractuele verbintenis, is geen geschil inzake onroerende goederen in de zin van artikel 22, 1, van de Verordening van de raad van 22 december 2000 (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. … .

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Art. 31

C.13.0592.N 24 oktober 2014 AC nr. 637

De vraag of de EEX-Verordening op de voorlopige of bewarende maatregelen kan worden toegepast, wordt volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie niet bepaald door de aard van die maatregelen, maar door de aard van de rechten welke erdoor worden bewaard; artikel 31 EEX-Verordening kan volgens deze rechtspraak dus niet worden ingeroepen voor de voorlopige of bewarende maatregelen inzake onderwerpen die van het toepassingsgebied van de verordening zijn uitgesloten, wanneer zij nauw samenhangen met de vermogensrechtelijke betrekkingen die rechtstreeks uit de huwelijksband voortvloeien (1). (1) Zie concl. OM.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Instellingen

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Art. 33.1

C.10.0286.N 7 november 2013 AC nr. 360

De artikelen 1, lid 1, sub b, en 17 van de verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken, moeten aldus worden uitgelegd dat het gerecht van een lidstaat dat verlangt dat de handeling tot het verkrijgen van bewijs waarmee een deskundige is belast, wordt verricht op het grondgebied van een andere lidstaat, niet noodzakelijkerwijs gehouden is de in die bepalingen neergelegde methode voor bewijsverkrijging toe te passen om die handeling te mogen gelasten (1). (1) Zie Cass. 27 mei 2011, AR C.10.0286.N, AC 2011, nr. 360.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 34.1

C.11.0394.F 24 februari 2012 AC nr. ...

Het vonnis verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de beslissing van de High Court niet strijdig is met de Belgische openbare orde en omkleedt deze regelmatig met redenen, wanneer het de naleving van het recht van verdediging van een partij in haar geheel en in het licht van alle omstandigheden van de zaak beoordeelt (1). (1) Zie HvJ, 2 april 2009, Gambazi, C-394/07.

- UITVOERBAARVERKLARING -

Art. 5.3

C.10.0094.F 29 november 2012 AC nr. ...

Artikel 5.3 van de Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken moet aldus worden uitgelegd dat in geval van een beweerde schending van de persoonlijkheidsrechten door op internet geplaatste content, de persoon die zich geschaad acht een vordering tot vergoeding van de volledige schade kan indienen, hetzij bij de gerechten van de lidstaat waar de uitgever van die content gevestigd is, hetzij bij de gerechten van de lidstaat waar zich het centrum van zijn belangen bevindt; in plaats van een vordering tot vergoeding van de volledige schade kan die persoon ook een vordering indienen bij de gerechten van elke lidstaat op het grondgebied waarvan een op internet geplaatste content toegankelijk is of is geweest; deze gerechten kunnen enkel kennisnemen van vorderingen betreffende schade die is veroorzaakt op het grondgebied van de lidstaat van het aangezochte gerecht (1). (1) Zie HvJ, arrest eDate Advertising, 25 okt. 2011, C-509/09 en C-161/10, http://curia.europa.eu en concl. O.M. in Pas. 2012, nr. … .

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Artt. 5.2 en 59.1

C.13.0592.N 24 oktober 2014 AC nr. 637

Er is geen aanleiding tot het stellen van de voorgestelde prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie wanneer het onderdeel dat ervan uitgaat dat de woonplaats een Unierechtelijke definitie heeft die overeenkomt met de bedoeling van de lidstaten faalt naar recht, aangezien de woonplaats uitsluitend wordt vastgesteld op basis van de internrechtelijke definitie van het gerecht waarvoor de vordering wordt ingesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Krachtens artikel 5.2 EEX-Verordening heeft de onderhoudsgerechtigde de keuze om een vordering in te stellen voor het gerecht van zijn woonplaats of van zijn gewone verblijfplaats; uit artikel 59.1 EEX-Verordening volgt dat het gerecht waarvoor de vordering wordt ingesteld op grond van zijn intern recht vaststelt of de onderhoudsgerechtigde woonplaats heeft op het grondgebied van de lidstaat van dat gerecht; indien een onderhoudsvordering wordt ingesteld voor de Belgische rechter, moet deze artikel 36 Gerechtelijk Wetboek toepassen aangezien dit artikel de vaststelling van de woonplaats in het procesrecht bepaalt; de woonplaats wordt aldus gedefinieerd als de plaats waar de onderhoudsgerechtigde op de bevolkingsregisters is ingeschreven als hebbende aldaar zijn hoofdverblijf (1). (1) Zie concl. OM.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Artt. 6.1 en 22

C.12.0463.N 2 januari 2014 AC nr. ...

De gedaagden die, op grond van de bepalingen van de Verordening nr. 40/94 betreffende het Gemeenschapsmerk en van de Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, voor de rechtbank voor het Gemeenschapsmerk verschijnen, kunnen de bevoegdheid, noch haar omvang overeenkomstig artikel 94 Verordening 40/94, betwisten na het tijdstip van de stellingname die naar nationaal procesrecht is te beschouwen als het eerste voor de rechter voorgedragen verweer; krachtens artikel 854 Gerechtelijk Wetboek moet de onbevoegdheid van de rechter voor wie de zaak aanhangig is, in de regel, voor alle exceptie of verweer worden voorgedragen.

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom

Art. 1, derde en vierde lid

C.06.0639.N 17 juni 2011 AC nr. 785

De respijttermijn geeft de schuldenaar nog enige tijd de veroordeling na te komen, zonder dat de niet-nakoming de dwangsom verbeurt; voor die respijttermijn geldt art. 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

De uitvoeringstermijn geeft de schuldenaar de gelegenheid de veroordeling uit te voeren; gedurende die termijn kan hij geen dwangsom verbeuren, daar de dwangsom slechts verschuldigd is indien de hoofdveroordeling niet of niet tijdig is uitgevoerd; art. 1385bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt niet de voorwaarden voor het verlenen van die uitvoeringstermijn (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

Het staat aan de rechter te bepalen of hij naast de uitvoeringstermijn ook een respijttermijn toekent (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

Wanneer de rechter enkel beslist dat de uitgesproken veroordeling moet uitgevoerd zijn binnen een bepaalde termijn, dit onder verbeurte van een dwangsom, dan verleent hij de schuldenaar uitsluitend een uitvoeringstermijn en geen respijttermijn; daaruit volgt dat na het verstrijken van de uitvoeringstermijn niet nog bijkomend eenzelfde respijttermijn begint te lopen vanaf de betekening (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

Wanneer de rechter enkel een uitvoeringstermijn verleent, kan de dwangsom verbeurd worden vanaf het verstrijken van die termijn op voorwaarde dat de uitspraak die de dwangsom bepaalt, aan de schuldenaar is betekend (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

C.08.0073.N 17 juni 2011 AC nr. 786

De respijttermijn geeft de schuldenaar nog enige tijd de veroordeling na te komen, zonder dat de niet-nakoming de dwangsom verbeurt; voor die respijttermijn geldt art. 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

De uitvoeringstermijn geeft de schuldenaar de gelegenheid de veroordeling uit te voeren; gedurende die termijn kan hij geen dwangsom verbeuren, daar de dwangsom slechts verschuldigd is indien de hoofdveroordeling niet of niet tijdig is uitgevoerd; art. 1385bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt niet de voorwaarden voor het verlenen van die uitvoeringstermijn (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

Het staat aan de rechter te bepalen of hij naast de uitvoeringstermijn ook een respijttermijn toekent (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

Wanneer de rechter enkel beslist dat de uitgesproken veroordeling moet uitgevoerd zijn binnen een bepaalde termijn, dit onder verbeurte van een dwangsom, dan verleent hij de schuldenaar uitsluitend een uitvoeringstermijn en geen respijttermijn; daaruit volgt dat na het verstrijken van de uitvoeringstermijn niet nog bijkomend eenzelfde respijttermijn begint te lopen vanaf de betekening (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

Wanneer de rechter enkel een uitvoeringstermijn verleent, kan de dwangsom verbeurd worden vanaf het verstrijken van die termijn op voorwaarde dat de uitspraak die de dwangsom bepaalt, aan de schuldenaar is betekend (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

C.06.0639.N 24 december 2009 AC nr. 785

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 1, lid 3 en lid 4, van de Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom aldus moet worden uitgelegd dat, wanneer de rechter een hoofdveroordeling uitspreekt en hiervoor een uitvoeringstermijn bepaalt vanaf het in kracht van gewijsde treden van de veroordeling en daarbij een dwangsom oplegt per dag vertraging in de uitvoering, de termijn die voor de uitvoering is toegestaan, ook geldt als termijn die door de rechter wordt toegestaan voor het verbeuren van de dwangsom en die, wat de dwangsom betreft, pas begint te lopen vanaf de betekening, zodat de rechter niet vermag te beslissen dat geen of slechts een kortere termijn voor het verbeuren van de dwangsom wordt toegestaan, dan die welke bepaald is voor de uitvoering van de hoofdveroordeling vanaf het in kracht van gewijsde treden van de veroordeling en die wat de dwangsom betreft pas begint te lopen vanaf de betekening, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Zie de grotendeels andersluidende concl. van het O.M.

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DWANGSOM -

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of, indien de rechter vermag te beslissen dat geen of slechts een kortere termijn voor het verbeuren van de dwangsom wordt toegestaan dan die welke bepaald is voor de uitvoering van de hoofdveroordeling vanaf het in kracht van gewijsde treden van de veroordeling, uit het stilzwijgen van de rechter omtrent de termijn voor het verbeuren van de dwangsom moet worden afgeleid dat de termijn die bepaald is voor de uitvoering van de hoofdveroordeling, ook geldt als termijn die wordt toegestaan voor het verbeuren van de dwangsom en die wat de dwangsom betreft pas begint te lopen vanaf de betekening, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Zie de grotendeels andersluidende concl. van het O.M.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- DWANGSOM -

C.08.0073.N 24 december 2009 AC nr. 786

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 1, lid 3 en lid 4, van de Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom aldus moet worden uitgelegd dat, wanneer de rechter een hoofdveroordeling uitspreekt en hiervoor een uitvoeringstermijn bepaalt vanaf het in kracht van gewijsde treden van de veroordeling en daarbij een dwangsom oplegt per dag vertraging in de uitvoering, de termijn die voor de uitvoering is toegestaan, ook geldt als termijn die door de rechter wordt toegestaan voor het verbeuren van de dwangsom en die, wat de dwangsom betreft, pas begint te lopen vanaf de betekening, zodat de rechter niet vermag te beslissen dat geen of slechts een kortere termijn voor het verbeuren van de dwangsom wordt toegestaan, dan die welke bepaald is voor de uitvoering van de hoofdveroordeling vanaf het in kracht van gewijsde treden van de veroordeling en die wat de dwangsom betreft pas begint te lopen vanaf de betekening, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Zie de grotendeels andersluidende concl. van het O.M.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- DWANGSOM -

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of, indien de rechter vermag te beslissen dat geen of slechts een kortere termijn voor het verbeuren van de dwangsom wordt toegestaan dan die welke bepaald is voor de uitvoering van de hoofdveroordeling vanaf het in kracht van gewijsde treden van de veroordeling, uit het stilzwijgen van de rechter omtrent de termijn voor het verbeuren van de dwangsom moet worden afgeleid dat de termijn die bepaald is voor de uitvoering van de hoofdveroordeling, ook geldt als termijn die wordt toegestaan voor het verbeuren van de dwangsom en die wat de dwangsom betreft pas begint te lopen vanaf de betekening, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Zie de grotendeels andersluidende concl. van het O.M.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- DWANGSOM -

C.99.0446.N 28 maart 2003 AC nr. 214

Wanneer de dwangsomrechter een termijn bepaalt voor de uitvoering van de hoofdveroordeling en oordeelt dat de opgelegde dwangsom eerst zal verschuldigd zijn na verloop van die termijn, dient deze termijn, wat de dwangsom betreft, beschouwd te worden als een termijn als bedoeld in artikel 1385bis, vierde lid van het Gerechtelijk Wetboek, die slechts ingaat op het moment van de betekening van de uitspraak waarbij de dwangsom is bepaald (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusies van het O.M.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

C.02.0288.N 28 maart 2003 AC nr. 216

Wanneer de dwangsomrechter een termijn bepaalt voor de uitvoering van de hoofdveroordeling en oordeelt dat de opgelegde dwangsom eerst zal verschuldigd zijn na verloop van die termijn, dient deze termijn, wat de dwangsom betreft, beschouwd te worden als een termijn als bedoeld in artikel 1385bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, die slechts ingaat op het moment van de betekening van de uitspraak waarbij de dwangsom is bepaald (1). (1) Zie Cass., 28 maart 2003, AR nr C.99.0446.N, met concl. adv.-gen. m.o. D. THIJS; Benelux Hof, 25 juni 2002, twee arresten, met concl. eerste adv.-gen. J. du JARDIN, NJW, nr 21, 19 feb. 2003, 197.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

Art. 1, vierde lid

C.06.0639.N 24 december 2009 AC nr. 785

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 1, lid 4, van de Eenvormige Wet aldus moet worden uitgelegd dat wanneer de rechter een termijn bepaalt om de hoofdveroordeling uit te voeren vanaf het ogenblik dat de hoofdveroordeling in kracht van gewijsde is getreden, dit artikel verhindert dat de rechter een langere termijn voor het verbeuren van de dwangsom toestaat berekend vanaf de betekening van de beslissing dan de termijn toegestaan voor de uitvoering, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Zie de grotendeels andersluidende concl. van het O.M.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- DWANGSOM -

C.08.0073.N 24 december 2009 AC nr. 786

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 1, lid 4, van de Eenvormige Wet aldus moet worden uitgelegd dat wanneer de rechter een termijn bepaalt om de hoofdveroordeling uit te voeren vanaf het ogenblik dat de hoofdveroordeling in kracht van gewijsde is getreden, dit artikel verhindert dat de rechter een langere termijn voor het verbeuren van de dwangsom toestaat berekend vanaf de betekening van de beslissing dan de termijn toegestaan voor de uitvoering, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Zie de grotendeels andersluidende concl. van het O.M.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- DWANGSOM -

C.02.0550.N 3 juni 2005 AC nr. 312

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel. 1, Verdrag Benelux-Gerechtshof, voor het Hof van cassatie is gerezen, zoals de vraag, m.b.t. de dwangsom, of de in artikel 1, vierde lid, van de Eenvormige Beneluxwet bedoelde termijn naar zijn aard een termijn is die moet worden aangezien als een procesrechtelijke termijn die beheerst wordt door het nationale recht van elk der lidstaten en, indien deze vraag ontkennend moet worden beantwoord, of het een termijn is die wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag, wanneer hij vervalt op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, moet het Hof die vraag aan het Benelux-Gerechtshof overleggen (1). (1) Zie Cass., 27 feb. 2003, AR C.01.0432.F, nr ... en AR C.02.0107.F, nr ...

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- DWANGSOM -

Art. 4

C.06.0070.N 17 oktober 2008 AC nr. 555

Als uitgangspunt voor de beoordeling van de onmogelijkheid tot naleving van de hoofdveroordeling, die door de veroordeelde wordt aangevoerd als grond van zijn vordering tot opheffing, opschorting of vermindering van de dwangsom, gelden de inspanningen en de zorgvuldigheid die hij sedert de uitspraak aan de dag heeft gelegd, zodat de beoordeling van die onmogelijkheid in beginsel dient te gebeuren aan de hand van feiten en omstandigheden die zich sedert de uitspraak hebben voorgedaan.

- DWANGSOM -

Ingeval de onmogelijkheid van de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen, die door deze wordt aangevoerd als grond van zijn vordering tot opheffing, opschorting of vermindering van de dwangsom, het gevolg is van door de veroordeelde voor de veroordeling gemaakte fouten, mag de rechter hiermede, zij het slechts onder bijzondere omstandigheden, rekening houden (1). (1) Benelux Hof nr A 2006/5/12, 29 april 2008, www.courbeneluxhof.info.

- DWANGSOM -

P.03.0465.N 14 oktober 2003 AC nr. 494

De onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen, waardoor de dwangsom haar zin als dwangmiddel verliest, moet worden aangenomen indien het onredelijk zou zijn meer inspanningen en zorgvuldigheid te vergen dan de veroordeelde heeft betracht (1); uit het loutere feit dat de beslissing die de uitvoering van aanpassingswerken beveelt niet tegenwerpelijk zou zijn aan derden wier eigendom door die werken zou worden aangetast, kan geen onmogelijkheid om aan de hoofdveroordeling te voldoen worden afgeleid, aangezien de aangevoerde niet-tegenwerpelijkheid geen beoordeling impliceert van de inspanningen en de zorgvuldigheid die de veroordeelde heeft betracht om aan de hoofdveroordeling te voldoen. (1) Cass., 30 mei 2002, AR C.99.0298.N, nr 329.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

C.99.0298.N 30 mei 2002 AC nr. 329

De onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen, d.i. indien de dwangsom haar zin als dwangmiddel verliest, moet worden aangenomen indien het onredelijk zou zijn meer inspanning en zorgvuldigheid te vergen dan de veroordeelde heeft betracht (1). (1) Ben. GH., 25 sept. 1986, zaak A84/5, Ben. Jur., 1986, 18, met conclusie van advocaat-generaal KRINGS.

- DWANGSOM -

Artt. 1 en 3

C.07.0423.N 17 juni 2011 AC nr. 177

Indien de rechter in hoger beroep de in eerste aanleg uitgesproken hoofdveroordeling gedeeltelijk bekrachtigt en de in eerste aanleg opgelegde dwangsom wijzigt en aldus heeft te gelden als de rechter die de dwangsom heeft opgelegd, kan een dwangsom worden verbeurd in de periode tussen de betekening van de uitvoerbare beslissing van de rechter in eerste aanleg en de betekening van de beslissing in hoger beroep, mits onmiskenbaar duidelijk is dat de rechter in hoger beroep een dwangsom in stand heeft gehouden voor dit gedeelte van de in eerste aanleg uitgesproken hoofdveroordeling (1). (1) Beneluxhof, 20 april 2010, nr. A 2009/1, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle.

- DWANGSOM -

Artt. 1.3 en 1.4

C.99.0400.N 28 maart 2003 AC nr. ...

De beslagrechter die oordeelt dat de termijn opgelegd in het arrest waarbij de beklaagde veroordeeld wordt tot het herstel der plaats in de vorige staat binnen de twee maanden te rekenen vanaf de uitspraak onder verbeurte van een dwangsom per dag vertraging, slechts begint te lopen vanaf de betekening van dat arrest, geeft geen uitlegging van dat arrest maar beslist op grond van rechtsregels dat het bevel tot betalen slechts werking kon hebben vanaf de betekening van het arrest (1). (1) Cass., 9 juni 1998, A.R. nr. P.96.0655.N, AC, 1998, nr. 294; Cass., 4 dec. 1990, A.R. nr. 3363, AC, 1990, nr. 176.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- DWANGSOM -

C.99.0446.N 28 maart 2003 AC nr. 214

De beslagrechter die oordeelt dat de termijn opgelegd in het arrest waarbij de beklaagde veroordeeld wordt tot het herstel der plaats in de vorige staat binnen het jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van de uitspraak, onder verbeurte van een dwangsom per dag vertraging, slechts begint te lopen vanaf de betekening van dat arrest, geeft geen uitlegging van dat arrest maar beslist op grond van rechtsregels dat het bevel tot betalen slechts werking kon hebben vanaf de betekening van het arrest (1). (1) Cass., 9 juni 1998, A.R. nr. P.96.0655.N, AC, 1998, nr. 294; Cass., 4 dec. 1990, A.R. nr. 3363, AC, 1990, nr. 176.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- DWANGSOM -

Eenvormige Beneluxwet op de merken

Art. 13, A

C.98.0563.F 5 april 2001 AC nr. ...

De merkhouder kan zich op grond van zijn uitsluitend recht slechts verzetten tegen het gebruik van een met zijn merk overeenstemmend teken voor de waren waarvoor het merk is ingeschreven of voor soortgelijke waren indien daardoor bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatiegevaar met het oudere merk (1) (2). (1) Zie concl. O.M. (2) Art. 13, A, Benelux-Merkenwet vóór de wijziging ervan bij het Protocol van 2 dec. 1992, goedgekeurd bij W. 11 mei 1995.

- BENELUX - Algemeen

De merkhouder kan zich op grond van zijn uitsluitend recht slechts verzetten tegen het gebruik van een met zijn merk overeenstemmend teken voor de waren waarvoor het merk is ingeschreven of voor soortgelijke waren indien daardoor bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatiegevaar met het oudere merk (1) (2). (1) Zie concl. O.M. (2) Art. 13, A, Benelux-Merkenwet vóór de wijziging ervan bij het Protocol van 2 dec. 1992, goedgekeurd bij W. 11 mei 1995.

- MERKEN - Benelux-merk

Art. 13, A, 2°

C.96.0190.F 28 november 1997 AC nr. ...

De merkhouder kan zich verzetten tegen elk gebruik, dat zonder geldige reden in het economisch verkeer van het merk of van een overeenstemmend teken wordt gemaakt, in zodanige omstandigheden dat aan de merkhouder schade kan worden toegebracht, zelfs als de schade zich niet heeft voorgedaan.~

- MERKEN - Benelux-merk

Art. 13, A, aanhef en onder 1

C.95.0148.N 9 februari 2001 AC nr. ...

Op grond van artikel 13A, aanhef en onder 1, Benelux-Merkenwet, kan de merkhouder zich slechts verzetten tegen het gebruik van een met zijn merk overeenstemmend teken indien daardoor bij het publiek verwarring kan ontstaan; gevaar voor verwarring kan niet reeds aanwezig worden geacht indien het publiek twee merken wegens hun overeenstemmende inhoud zou kunnen anssociëren (1). (1) Ben.GH. 2 okt. 2000, nr A 98/3, met concl. van de H. du Jardin, adv.-gen. bij het Ben.GH. Wat de rechtspraak betreft voorafgaand aan de interpretatie van artikel 13A (oud) conform de Richtlijn 89/104/EEG en de vervanging van dit artikel door het Protocol van 2 dec. 1992, zie ook cass., 29 sept. 1988, AR nr 7992, nr 60, en de verwijzingen in de voetnoot.

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Verdragbepalingen

Art. 13, A, eerste lid, 1°

C.94.0017.N 30 mei 1996 AC nr. ...

De grens van de beschermingsomvang van het uitsluitend recht op een merk wordt telkens in concreto bepaald door de rechter die, met toepassing van de daarvoor door het Benelux-Gerechtshof geformuleerde maatstaf, beoordeelt of het aangevallen teken al dan niet moet worden aangemerkt als een overeenstemmend teken en die aldus rekening kan houden met alle relevante bijzonderheden van het gegeven geval.~

- BENELUX - Verdragbepalingen

Art. 13.A.1°

C.95.0148.N 9 februari 2001 AC nr. ...

Van overeenstemming tussen een merk en een teken is sprake wanneer, mede gezien de bijzonderheden van het geval en met name de onderscheidende kracht van het merk en het teken, elk in zijn geheel en in onderling verband beschouwd, auditief, visueel en begripsmatig zodanige gelijkenis vertonen dat reeds daardoor de mogelijkheid bestaat dat bij iemand die met het teken is geconfronteerd, associaties tussen het teken en het merk worden gewekt; van gevaar voor associatie is sprake zo dit gevaar aanwezig kan worden geacht bij de gemiddeld geïnformeerde, omzichtige en oplettende gewone consument van de betrokken waren of diensten (1); het criterium betekenisvol deel van het publiek wijkt daarvan niet af (2). (1) Ben.GH. 2 okt. 2000, nr A 98/3, met concl. van de H. du Jardin, adv.-gen. bij het Ben.GH. Dit arrest beslist tevens dat, ook bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring van het overeenstemmend teken met het merk (zie samenvatting sub 3° en 4°), moet worden uitgegaan van de gemiddeld geïnformeerde, omzichtige en oplettende gewone consument van de betrokken waren en diensten. (2) Art. 13A voordat het werd vervangen bij het Protocol van 2 dec. 1992, in werking getreden op 1 jan. 1996; volgens het in de bovenstaande voetnoot vermelde arrest moeten de bewoordingen van artikel 13A (oud) na 31 dec. 1992 worden uitgelegd conform artikel 5 van de Eerste Richtlijn van de Raad van de E.G. van 21 dec. 1988 (89/104/EEG), zoals dit uitgelegd is o.m. door het arrest op 11 nov. 1997 gewezen door het H.v.J. (nr C-251/95, Jur. 1997, I-1691, inzake het merk Sabel).

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Verdragbepalingen

Art. 13bis

C.02.0614.N 8 september 2005 AC nr. 259

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemene rechtsregel, als bedoeld bij artikel 1 van het Verdrag Benelux-Gerechtshof voor het Hof van cassatie rijst, zoals de vraag of de merkhouder in geval van kwade trouw en bij onmogelijkheid van het opvorderen van de eigendom van de goederen, het onbeperkte recht heeft de gelden ten belope van de volledige tegenwaarde van de goederen waarmee de inbreuk op zijn merkrecht is gemaakt, op te vorderen, is het Hof verplicht die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voor te leggen (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2002, AR C.00.0472.N, nr ...

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 14, A, 1°, a

C.96.0233.F 29 mei 1997 AC nr. ...

De rechter kan het depot van een merk vernietigen op de enige grond dat het geen voldoende onderscheidend kenmerk vertoont.~

- MERKEN - Benelux-merk

Artt. 1 en 13.A.1.b

C.98.0383.F 14 april 2000 AC nr. ...

Het merk is een teken dat dient om de producten van een onderneming te onderscheiden, wat impliceert dat het teken zich ertoe moet lenen om als zodanig door het publiek waargenomen en herkend te worden (1). (1) Cass. 7 nov. 1997, A.R. C.96.408.F, nr. 461, Ben.G.H., 16 dec. 1991, Ben.Jur. 1991, p. 16, J.T. 1992, p. 617 en de noot F. De Visscher.

- MERKEN - Benelux-merk

C.96.0408.F 7 november 1997 AC nr. ...

Het onderscheidend vermogen van een merk is geen constante grootheid, maar een veranderlijke, die in twee opzichten van belang is; er moet worden bepaald, enerzijds, of het teken zich ertoe leent het in aanmerking komende publiek in staat te stellen de waar als afkomstig uit een bepaalde onderneming te herkennen, anderzijds in welke mate op het relevante tijdstip het teken die functie daadwerkelijk bij het publiek vervult.

- MERKEN - Benelux-merk

Artt. 13.A.1 en 13.A.9

C.01.0503.N 6 juni 2003 AC nr. 340

Wanneer de merkhouder zich, overeenkomstig en binnen de grenzen van artikel 13.A.1 Benelux Merkenwet, op grond van zijn uitsluitend recht verzet tegen het gebruik van het merk, draagt diegene die door de merkhouder wordt aangesproken en zich op uitputting beroept daarvan de bewijslast (1). (1) Wet 19 maart 1962, artikel 13.A.9 (oud A.8) zoals hernummerd bij artikel I, I, Prot. 7 augustus 1996, goedgekeurd bij Wet van 3 juni 1999, B.S. 26 oktober 1999.

- MERKEN - Benelux-merk

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 6bis en 6ter

C.00.0472.N 13 mei 2004 AC nr. 257

Het hof van beroep te Brussel, het Gerechtshof te 's Gravenhage of het Cour d'appel van Luxemburg mag slechts een bevel tot inschrijving van een depot geven voor bepaalde waren of diensten van een klasse in zoverre het Benelux-Merkenbureau, na onderzoek, ook een beslissing heeft genomen in verband met die bepaalde waren of diensten en niet alleen een beslissing die dezelfde volledige klasse aanbelangde (1). (1) Benelux Hof, 15 dec. 2003, nr A 2002/2, met andersluidende conclusie van de Heer J. du Jardin, eerste adv.-gen., hoofd van het parket van het Benelux Hof.

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Verdragbepalingen

Het hof van beroep te Brussel, waartoe de deposant, na de weigering van het Benelux-Merkenbureau het depot in te schrijven, zich wendt teneinde een bevel tot inschrijving van het depot te verkrijgen, kan alleen oordelen of die weigering al dan niet terecht is, wat inhoudt dat dit hof alleen maar die gegevens in aanmerking kan nemen op grond waarvan het bureau heeft beslist of had moeten beslissen en waaruit is af te leiden dat dit hof geen kennis kan nemen van aanspraken die buiten de beslissing van het bureau vallen of die niet aan het bureau zijn voorgelegd (1). (1) Benelux Hof, 15 dec. 2003, nr A 2002/2, met andersluidende conclusie van de Heer J. du Jardin, eerste adv.-gen., hoofd van het parket van het Benelux Hof.

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Verdragbepalingen

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof voor het Hof van Cassatie rijst, zoals de vraag hoever de inoudelijke toetsing van het gedeponeerde teken kan strekken en inzonderheid of de bevoegde rechter een inschrijving mag bevelen voor bepaalde waren of diensten van een klasse met uitsluiting van andere van dezelfde klasse in een geval waar, voor het Benelux-Merkenbureau, de deposant de mogelijkheid van een gedeeltelijke inschrijving niet heeft overwogen en het Benelux-Merkenbureau de gevraagde inschrijving zonder enige uitzondering heeft geweigerd voor een volledige klasse, moet het Hof in de regel die vraag aan het Benelux-Gerechtshof stellen (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 1993, A.R. 9454, nr. 48.

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof voor het Hof van Cassatie rijst, zoals de vraag of nationale procesrechtelijke regels, die opleggen, vooraleer in te gaan op een verzoek van een partij op grond van ambtshalve gegeven redenen, aan de wederpartij de mogelijkheid te bieden hiertegen verweer te voeren mede moeten betrokken worden bij de bepaling van de bevoegdheid van de nationale rechter om het gedeponeerde teken te toetsen, moet het Hof in de regel die vraag aan het Benelux-Gerechtshof stellen (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 1993, A.R. 9454, nr. 48.

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 6bis, inz. eerste lid en 6ter

C.00.0472.N 13 mei 2004 AC nr. 257

Bij de voor de weigering van inschrijving van een depot door het Benelux-Merkenbureau en het verhaal bij het bevoegde Hof daartegen voorziene procedures gaat het om een inhoudelijke toetsing van het gedeponeerde teken aan de in Benelux-Merkenwet vermelde criteria.

- MERKEN - Benelux-merk

Eerste Aanvullend Protocol van 20 maart 1952 bij het E.V.R.M.

Art. 1

C.10.0275.N 17 december 2010 AC nr. 753

Wanneer de appelrechters, bij het beoordelen van de vordering van eiseres tot het bekomen van schadevergoeding wegens foutieve aantasting van haar eigendomsrecht ten gevolge van de onttrekking van het beheer van haar vermogen, zonder hierin te worden bekritiseerd, oordelen dat aan de rechtbank geen onzorgvuldigheid kan worden verweten door eiseres failliet te verklaren, dat deze rechtbank niet heeft gehandeld op een wijze strijdig met het handelen van een normaal en omzichtig magistraat die in dezelfde omstandigheden verkeert, en dat er gedurende de periode dat de eiseres door het faillissement het beheer over haar vermogen niet kon uitoefenen geen fout van de curators in de uitoefening van hun beheer is vastgesteld, verantwoorden zij naar recht hun beslissing dat er geen schending van artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het EVRM voorhanden is (1). (1) Zie Cass., 19 dec. 1991, AR 8970, AC 1991-92, nr. 215, met concl. van procureur-generaal VELU, toen eerste advocaat-generaal, in Pas. 1992, I, nr. 215, en Cass., 5 juni 2008, AR C.07.0073.N, AC 2008, nr. 349.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

P.06.0846.N 17 oktober 2006 AC nr. 493

De naleving van de procedurele garanties die bij de inbeslagname in overeenstemming met artikel 1 Eerste Aanvullend E.V.R.M.-Protocol van 20 maart 1952 bij wet zijn bepaald, zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid noch substantieel; de niet-naleving ervan leidt alleen tot nietigheid wanneer daardoor het recht van verdediging wordt miskend (1). (1) Zie: Cass., 7 feb. 2001, AR P.01.0168.F, nr 77.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Het beslag dat in de artikelen 35 en 35ter Wetboek van Strafvordering is bepaald en waarvan de pleegvormen in artikel 37 Wetboek van Strafvordering worden uitgewerkt, voldoet aan het legaliteitsbeginsel en het rechtsbeginsel van de rechtsstaat, en is in overeenstemming met artikel 1 Eerste Aanvullend E.V.R.M.-Protocol (1). (1) Zie: Cass., 22 juni 2005, AR P.05.0664, nr 365.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BESLAG - Algemeen

- BESLAG - Algemeen

C.04.0161.N 11 februari 2005 AC nr. 87

De regeling van artikel 21 Onteigeningswet strekt ertoe een zeer lage rentevoet te bepalen voor de bedragen die de onteigende onverschuldigd heeft ontvangen en legt hem aldus niet de bewijslast op dat hij minder rente heeft gewonnen op de opgenomen bedragen dan de wettelijke rentevoet of marktrentevoet; ongeacht de duur van de herzieningsprocedure brengt ze het billijke evenwicht tussen het algemeen belang en het individueel eigendomsrecht zoals het door het (Eerste) Aanvullend Protocol wordt gevrijwaard, niet in gevaar.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen, opgemaakt te New York op 30 maart 1961 en goedgekeurd bij de wet van 20 aug. 1969.

Art. 36, § 2, a) iii

P.07.0608.F 13 juni 2007 AC nr. 324

De termijn voor herhaling na een veroordeling wegens overtreding van de Drugwet, begint te lopen vanaf de dag waarop de veroordeling die als grondslag voor de herhaling dient, in kracht van gewijsde is gegaan, zelfs al is de veroordeling in het buitenland uitgesproken.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- HERHALING -

Art. 36, 2a i) en ii)

P.05.0583.N 27 november 2007 AC nr. 583

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of aan de regel 'kan niet vervolgd worden ter zake van dezelfde feiten' uit artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, die uitleg moet gegeven worden dat wanneer onder 'dezelfde feiten' ook dienen te worden begrepen verschillende feiten die door eenheid van opzet verbonden zijn en aldus één feit opleveren, dit inhoudt dat een beklaagde voor het misdrijf van witwassen in België niet meer vervolgbaar wordt wanneer hij voor andere feiten, gepleegd met hetzelfde opzet, veroordeeld werd in Nederland, ongeacht alle andere feiten die binnen dezelfde tijdsruimte werden gepleegd, maar die pas na het onherroepelijk buitenlands vonnis in België aan het licht zullen komen en/of vervolgd worden, dan wel of in dit geval de feitenrechter deze andere feiten bijkomend kan bestraffen, rekening houdend met de reeds uitgesproken straffen, behoudens indien deze hem voor een juiste bestraffing van al de misdrijven voldoende lijken, en zonder dat het geheel van de straffen uitgesproken het maximum van de zwaarste straf mag te boven gaan, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, in samenhang gelezen met artikel 71 van deze overeenkomst, zo moet begrepen worden dat het met zich meebrengt dat strafbare feiten bestaande in het in Nederland verwerven, voorhanden hebben gehad en/of hebben overgedragen van geldsommen in buitenlandse valuta, afkomstig uit de handel in verdovende middelen, die verschillend zijn van strafbare feiten bestaande uit het in België omzetten van gelden afkomstig uit de handel in verdovende middelen, die in Nederland werden ontvangen, als "dezelfde feiten" te beschouwen zijn wanneer de rechter vaststelt dat zij door eenheid van opzet verbonden zijn en aldus juridisch één feit opleveren, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 36.2.a

P.01.1220.N 27 november 2001 AC nr. ...

De omstandigheid dat, krachtens het Schengen-verdrag, de verdragsstaten in beginsel als één juridische ruimte worden beschouwd, doet geen afbreuk aan het feit dat, ingevolge artikel 71 van dit verdrag, het artikel 36, 2, a-i van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van New-York van 30 maart 1961 van toepassing blijft; krachtens deze laatste bepaling worden de in de eerste paragraaf ervan vermelde drugsdelicten, indien ze in verschillende landen zijn begaan, als afzonderlijke strafbare feiten beschouwd (1). (1) Cass., 29 juni 1999, AR P.99.0754.N, A.C. 1999, nr 408.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

De Overeenkomst van 25 mei 1987 tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen inzake de toepassing van het beginsel "non bis in idem" doet geen afbreuk aan het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van New-York van 30 maart 1961; krachtens artikel 36, 2, a-i van dit verdrag worden de in de eerste paragraaf ervan vermelde drugsdelicten, indien ze in verschillende landen zijn begaan, als afzonderlijke strafbare feiten beschouwd, zodat de Overeenkomst van 25 mei 1987 geen toepassing vindt op deze drugsdelicten (1). (1) Cass., 29 juni 1999, AR P.99.0754.N, A.C. 1999, nr 408.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

P.00.0101.N 29 februari 2000 AC nr. ...

Art. 36.2.a van het Enkelvoudig Verdrag van New-York inzake verdovende middelen dat bepaalt dat elk van de in dit verdrag opgesomde strafbare feiten als afzonderlijk strafbaar feit wordt beschouwd indien zij in verschillende landen zijn begaan, is niet onverenigbaar met het in artikel 8 Europees Uitleveringsverdrag vervatte beginsel, naar luid waarvan een aangezochte partij kan weigeren een persoon wiens uitlevering is verzocht, uit te leveren, indien die persoon door haar wordt vervolgd ter zake van het feit of de feiten waarvoor uitlevering is verzocht.

- UITLEVERING -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

P.99.0754.N 29 juni 1999 AC nr. ...

Ongeacht het in artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 vervatte "non bis in idem"-beginsel, volgt uit de bepalingen (van artikel 71 van deze Overeenkomst) van artikel 36.2.a van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 30 maart 1961 en van artikel 22.2.a(i) van het Verdrag inzake psychotrope stoffen van 21 februari 1971 dat de op het grondgebied van verschillende Overeenkomstsluitende Partijen gepleegde strafbare feiten, wat de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen betreft, afzonderlijke misdrijven zijn die afzonderlijk worden bestraft.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.96.1683.N 24 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer een misdrijf in België wordt gepleegd, worden de in het buitenland gestelde daden van deelneming geacht in België te zijn gepleegd, zodat de vreemdeling die in het buitenland deelneemt aan een in België gepleegd misdrijf onder het toepassingsgebied van de Belgische strafwet valt.~

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- MISDRIJF - Deelneming

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.94.0503.N 28 juni 1994 AC nr. ...

De opzettelijke deelneming aan elk van de in het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen opgesomde strafbare feiten wordt beschouwd als een strafbaar feit, afzonderlijk van het in een ander land gepleegde strafbaar feit. De in België gepleegde daad van strafbare deelneming aan de vervaardiging van verdovende middelen in het buitenland wordt als een in België gepleegd misdrijf beschouwd.~

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 dec. 1957

Art. 10

P.10.1773.F 19 januari 2011 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling moet op het hoger beroep tegen het door de raadkamer bevolen exequatur, met name nagaan of, op het ogenblik van haar beslissing, het aanhoudingsbevel dat door de bevoegde buitenlandse overheid is verleend en op grond waarvan de uitlevering is gevraagd, aan de wettelijke vereisten voldoet (1); zij moet aldus nagaan of de strafvordering al dan niet verjaard is volgens de wetgeving van de verzoekende Staat (2). (1) Zie Cass., 18 feb. 2003, AR P.02.1711.N, AC, 2003, nr. 116. (2) Henri-D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitg., p. 1419 en 1425.

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 14.1

P.04.1235.F 24 november 2004 AC nr. 565

Het specialiteitsbeginsel bepaald in artikel 14, § 1, Europees Verdrag 13 december 1957 betreffende uitlevering, verzet zich ertegen dat de inverdenkinggestelde, die wordt uitgeleverd voor feiten van invoer, bezit en verkoop van verdovende middelen, met de omstandigheid dat de misdrijven met betrekking tot de handel in verdovende middelen bestaan uit daden van deelneming aan de activiteit van een vereniging van boosdoeners en van een criminele organisatie, in België kan worden vervolgd voor de telastlegging onwettig bezit van een vuurwapen dat geacht wordt een verdedigingswapen te zijn, aangezien dit niet overeenstemt met de feiten waarop zijn uitlevering is gegrond of erin zijn vervat.

- UITLEVERING -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

P.02.1308.F 9 oktober 2002 AC nr. 523

Het specialiteitsbeginsel, bepaald in artikel 14.1, Europees Verdrag 13 dec. 1957 betreffende uitlevering, staat er niet aan in de weg dat de kwalificatie die aan de feiten is gegeven op grond waarvan de uitlevering is gevraagd, in de loop van de daaropvolgende rechtspleging aangevuld wordt met de vaststelling van een nieuwe verzwarende omstandigheid, die op dezelfde feiten betrekking heeft (1). (1) Zie Cass., 11 sept. 1991, A.R. 9323, nr. 15.

- UITLEVERING -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

P.01.1289.F 30 januari 2002 AC nr. 62

De specialiteit van de uitlevering kan alleen worden toegepast op de handelingen die na de uitlevering van de verdachte worden gesteld (1). (1) Zie de tweede vordering en de concl. O.M.

- UITLEVERING -

Tenzij de uitgeleverde, vóór zijn uitlevering, uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van de specialiteit van de uitlevering, wordt die regel miskend wanneer een rechtscollege, na de uitlevering van de betrokkene, op tegenspraak uitspraak doet over andere feiten dan die waarop de uitlevering is gegrond en die daarvóór zijn gepleegd (1). (1) Zie de tweede vordering en de concl. O.M.

- UITLEVERING -

Art. 19, § 1

C.04.0505.F 15 maart 2007 AC nr. 137

De rechterlijke macht is bevoegd ter voorkoming of ter beëindiging van de onrechtmatig schijnende aantastingen die de administratie bij de uitoefening van haar discretionaire macht heeft begaan van de subjectieve rechten van de vreemdeling die opgesloten is op grond van artikel 3 van de wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Scheiding der machten

- UITLEVERING -

Art. 2.1

P.06.1119.N 23 augustus 2006 AC nr. 383

De vervolging en veroordeling in het buitenland van een minderjarige die meer dan zestien jaar oud is op het ogenblik van de feiten is niet strijdig met de Belgische internationale openbare orde, zodat niets zich verzet tegen de uitvoerbaarverkaring door de onderzoeksgerechten van een door de buitenlandse overheid verleend bevel tot aanhouding tegen de inmiddels meerderjarig geworden betrokkene, ook voor de feiten die zich situeren in die periode waarin hij minderjarig was maar boven de leeftijd van zestien jaar.

- UITLEVERING -

De vervolging en veroordeling in het buitenland van een minderjarige die meer dan zestien jaar oud is op het ogenblik van de feiten is niet strijdig met de Belgische internationale openbare orde, zodat niets zich verzet tegen de uitvoerbaarverklaring door de onderzoeksgerechten van een door de buitenlandse overheid verleend bevel tot aanhouding tegen de inmiddels meerderjarig geworden betrokkene, ook voor de feiten die zich situeren in die periode waarin hij minderjarig was maar boven de leeftijd van zestien jaar.

- JEUGDBESCHERMING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 20

P.11.0927.F 15 juni 2011 AC nr. ...

Noch artikel 20 van het Europees Verdrag betreffende uitlevering, gedaan te Parijs op 13 december 1957, noch artikel 11 van de Uitleveringswet van 15 maart 1874, verbieden een derde bij wie gestolen goederen in beslag werden genomen, zijn recht op teruggave te doen gelden, met name voor de rechter van de verzoekende Partij.

- UITLEVERING -

Art. 20.4

P.11.0927.F 15 juni 2011 AC nr. ...

Noch artikel 20.4 van het Europees Verdrag betreffende uitlevering, gedaan te Parijs op 13 december 1957, noch artikel 42, 1°, van het Strafwetboek, noch artikel 11, vierde lid, van de Uitleveringswet van 15 maart 1874, verplichten het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over een verzoek tot uitlevering van roerende zaken, om de overdracht te weigeren van de voorwerpen die alleen in beslag zijn genomen omdat een derde bezitter er belang bij heeft dat zij de grens niet overschrijden.

- UITLEVERING -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 8

P.00.0101.N 29 februari 2000 AC nr. ...

Art. 36.2.a van het Enkelvoudig Verdrag van New-York inzake verdovende middelen dat bepaalt dat elk van de in dit verdrag opgesomde strafbare feiten als afzonderlijk strafbaar feit wordt beschouwd indien zij in verschillende landen zijn begaan, is niet onverenigbaar met het in artikel 8 Europees Uitleveringsverdrag vervatte beginsel, naar luid waarvan een aangezochte partij kan weigeren een persoon wiens uitlevering is verzocht, uit te leveren, indien die persoon door haar wordt vervolgd ter zake van het feit of de feiten waarvoor uitlevering is verzocht.

- UITLEVERING -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Artt. 16.1 en 22

P.98.0874.F 3 juli 1998 AC nr. ...

De artt. 16.1 en 22 Europees Verdrag betreffende uitlevering, opgemaakt te Parijs op 13 december 1957 en goedgekeurd bij de wet van 22 april 1997, bepalen alleen welke nationale wet van toepassing is op de voorlopige aanhouding en op de uitlevering, die geschieden op grond van voornoemd verdrag; die bepalingen kennen de hoven en rechtbanken van de verzoekende Staat niet de bevoegdheid toe om de wettigheid van de akten van de autoriteiten van de aangezochte Staat te toetsen, en kennen evenmin aan de personen die aangehouden worden op het grondgebied van een door het Verdrag gebonden Staat, het recht toe zich erop te beroepen dat een contracterende Partij haar verplichtingen eventueel niet is nagekomen.

- UITLEVERING -

- UITLEVERING -

Europees Verdrag ter bescherming van het bouwkundig erfgoed van Europa opgemaakt te Granada op 3 okt. 1985

Art. 6

P.12.1424.F 23 januari 2013 AC nr. ...

Niettegenstaande de strafrechtelijke aard van die maatregel, in de zin van artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, verplicht die bepaling de nationale wetgever niet om met volle rechtsmacht toezicht uit te oefenen op het verzoek tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat; uit het enkel feit dat de gemachtigd ambtenaar alleen beslist, zonder mogelijkheid van beroep bij de administratie tegen de herstelmaatregel die hij bij de strafrechter heeft ingesteld, kan niet worden afgeleid dat de beklaagde het recht werd ontnomen om zijn verweermiddelen op dienende wijze voor dat rechtscollege aan te voeren; het gerechtelijk toezicht van de wettigheid van de herstelvordering onderwerpt de feitelijke gegevens waarop de beslissing van de administratieve overheid zijn gegrond aan een grondig onderzoek zodat dit toezicht het recht op een eerlijk proces niet miskent.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.12.1655.F 16 januari 2013 AC nr. ...

Het arrest van het hof van assisen dat, om de eiser schuldig te verklaren aan hem door het openbaar ministerie ten laste gelegde misdaden, op eensluidende getuigenverklaringen steunt die hem hetzij als opdrachtgever hetzij als uitvoerder van die misdaden aanwijzen en ook de redenen vermeldt die rechtvaardigen waarom een mogelijke verdachte van één van die misdaden buiten het geding is gesteld en de redenen verduidelijkt waarom het het alibi van de beschuldigde voor die misdaad afwijst, is niet in strijd met artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.99.1548.N 18 december 2001 AC nr. ...

De verplichtingen van artikel 6 van het Europees Verdrag ter bescherming van het bouwkundig erfgoed van Europa hebben geen rechtstreese werking in het interne recht.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Europees Verdrag ter bescherming van het bouwkundig erfgoed van Europa, opgemaakt te Granada op 3 okt. 1985

Art. 1

C.12.0091.F 13 juni 2013 AC nr. ...

Artikel 1 van de Overeenkomst van Granada van 3 oktober 1985, dat uitsluitend begripsomschrijvingen bevat, strekt niet ertoe verplichtingen of rechten vast te leggen waarop de rechtzoekenden zich zouden kunnen beroepen en heeft bijgevolg geen directe werking in het interne recht (1). (1) Zie AR RvS nr. 97.477 van 5 juli 2001.

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- STEDENBOUW - Algemeen

Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, opgemaakt te Straatsburg op 27 jan. 1977

Art. 1, e)

P.05.1491.N	27 juni 2006	AC nr. 359

Nu de strafbare feiten als bedoeld in artikel 1, e), Europees Antiterrorismeverdrag, het gebruik van vuurwapens omvatten waarmee ten minste automatisch kan worden herladen, hebben de bewoordingen "automatische vuurwapens" in voornoemd verdrag een algemene draagwijdte en maken ze geen onderscheid tussen volautomatische en semi-automatische vuurwapens (1). (1) Zie omtrent de invulling van het begrip "automatische vuurwapens" in het Europees Antiterrorismeverdrag: de memorie van toelichting bij het Wetsontwerp houdende goedkeuring van het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, opgemaakt te Straatsburg op 27 januari 1977 (Parl. St. Kamer, 1977-78, nr 486-1, p. 2) die verduidelijkt dat artikel 1 van het verdrag geen omschrijving van de terreurdaad noch van het politiek delict geeft. "Een zodanige omschrijving bleek moeilijk te geven en bovendien overbodig. Het artikel beperkt zich tot de opgaaf, naast de strafbare feiten waarin de internationale verdragen betreffende de vliegtuigkaping en de bescherming van diplomaten voorzien, van een reeks hatelijke handelingen die gevolgen hebben in het blinde weg (gebruik van bommen, bombrieven, automatische vuurwapens) of die gericht zijn tegen onschuldige personen (gijzeling)"; verder wordt bij het toelichtend verslag bij het verdrag onderstreept dat het verdrag enkel van toepassing is op bijzonder hatelijke en ernstige daden waarvan dikwijls personen het slachtoffer zijn die met de motieven van die daden geen uitstaans hebben (nr 21 van het toelichtend verslag, zoals ook gepubliceerd in Parl. St. Kamer, 1977-78, nr 486-1, p. 8); de categorie strafbare feiten bedoeld in artikel 1, e), komen -in tegenstelling tot deze in de letters a) tot en met d)- nog niet voor in internationale verdragen, maar worden zo ernstig geacht dat men het nodig heeft geoordeeld ze gelijk te stellen met de strafbare feiten van de letters a) tot en met d) (nr 35 van het toelichtend verslag); lid e heeft betrekking op de strafbare feiten gepleegd met gebruikmaking van bommen en andere tuigen die de dood tot gevolg kunnen hebben (in het Frans "... de tuer au hasard". "Het is enkel van toepassing wanneer het gebruik gevaar heeft opgeleverd voor personen d.w.z. een risico voor personen, zelfs zonder ze werkelijk te hebben gekwetst" (nr 38 van het toelichtend verslag bij het verdrag); ook bij de bespreking van de goedkeuringswet wordt onderstreept dat de grondgedachte van het verdrag is dat sommige misdaden vanwege de gebruikte middelen of wegens hun gevolgen zo hatelijk zijn dat men ze niet langer zomaar onder de categorie politieke misdrijven kan rangschikken met alle gevolgen die daaraan verbonden zijn (Parl. St. Kamer, 1981-82, nr 241-4, p. 28); er werd op gewezen dat artikel 1 van het Terrorismeverdrag betrekking heeft op handelingen die worden gekenmerkt door "le danger qu'ils constituent pour un ensemble de personnes souvent prises au hasard et sans lien direct avec les motifs de l'auteur (utilisation de bombes, armes à feu automatiques, lettres piégées, et...). Si cette seconde catégorie peut, à première vue, englober un ensemble très vaste d'actes de violence, il faut néanmoins souligner qu'ils se caractérisent tous par leur gravité, la non-discrimination en ce qui concerne les victimes et le caractère aveugle de l'effet de certains moyens utilisés. Tous les actes visés constituent un danger collectif et peuvent atteindre des innocents par des méthodes cruelles" (B. DE SCHUTTERLa Convention européenne pour la répression du terrorisme. Un (faux) pas en avant?", J.T. 1977, (217) 219); op de bepaling van artikel 1, e), van het verdrag werd ook kritiek geleverd: "Quant au e, il confine au ridicule. Qu'on nous dise quels sont les délits politiques qui restent, si on n'utilise ni bombes, ni grenades, ni armes à feu automatiques? Le hold up ou l'assassinat avec un poignard ou un fusil moser? La grenade et la mitraillette sont donc devenues des armes aveugles? Ayant des effets indiscriminés? Pourquoi diable permettre à nos gendarmes de se promener munis de pareils engins dans les rues de Bruxelles?" (J.J.A. SALMONLa Convention européenne pour la répression du terrorisme. Un vrai pas en arrière", J.T. 1977, (497) 500); du Jardin wijst erop dat de strafbare feiten van artikel 1 van het Terrorismeverdrag, met uitzondering van deze die verwijzen naar andere internationale verdragen, gekenmerkt worden door hun ernstpar le danger qu'ils constituent pour les victimes innocentes et par le caractère aveugle et odieux des moyens utilisés ou de leur effets" (J. DU JARDINDe quelques particularités de la Convention Européenne pour la répression du terrorisme, par rapport au droit extraditionnel classique", R.D.P. 1980, (15) 20); de bepaling van artikel 1, e), van het verdrag maakte het voorwerp uit van kritiek, onder meer omdat ze onvolledig zou zijn: "C'est là, manifestement, une formule qui cherche à recouvrir le plus grand nombre d'activités terroristes connues à ce jour. Mais, pour aussi large qu'elle soit, elle s'est déjà vu adresser le reproche d'être incomplète: ainsi, pourquoi ne mentionner que les armes automatiques?" (M. ROUJOU DE BOUBÉELa Convention européenne pour la répression du terrorisme et le droit de l'extradition", R.D.P. 1980, (63) 69); over artikel 1 van het Terrorismeverdrag werd nog gezegd dat het gaat om een opsomming met voor- en nadelen. "Elle permet, en comparaison d'une définition générale et abstraite, d'envisager toutes les hypothèses et de situer les actes constitutifs de l'infraction avec une certaine précision. Par contre, elle risque toujours d'être lacunaire et d'être rapidement dépassée par les événements" (G. FRAYSSE-DRUESNELa Convention européenne pour la répression du terrorisme", R.G.D.I.P. 1978, (969) 995); laatstgenoemde auteur wijst er op dat tijdens de bespreking van het verdrag in de Raadgevende Vergadering de vertegenwoordiger van het Verenigd Koninkrijk de zwakte van de bepaling van artikel 1 hekeldeen ce qu'il exclut les délits commis sans l'emploi d'armes automatiques" (G. FRAYSSE-DRUESNE, l.c., 995,

Europees verdrag van 20 april 1959 aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken

Art. 2

P.02.1146.N 10 december 2002 AC nr. 664

Het oordeel van de regelmatigheid van een verzoek tot rechtshulp op grond van het Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken komt uitsluitend toe aan de aangezochte Staat (1). (1) Zie Cass., 5 juni 2001, A.R. P.01.0274.N.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Het oordeel van de regelmatigheid van een verzoek tot rechtshulp op grond van het Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken komt uitsluitend toe aan de aangezochte Staat (1). (1) Zie Cass., 5 juni 2001, A.R. P.01.0274.N.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 23.1

P.97.0148.N 18 maart 1997 AC nr. ...

Het voorbehoud dat België bij het Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken heeft gemaakt om geen gevolg te geven aan een verzoek dat betrekking heeft op een onderzoek betreffende feiten waarvoor de verdachte in België wordt vervolgd, houdt geen verplichting in om in dat geval rechtshulp te weigeren.~

- UITLEVERING -

Art. 3.1

P.02.1146.N 10 december 2002 AC nr. 664

De regel dat de Belgische rechter moet onderzoeken of de verzochte rechtshulp in het buitenland is uitgevoerd overeenkomstig de nationale rechtspleging van de aangezochte staat, betekent niet dat de Belgische rechter moet oordelen hoe de aangezochte staat de sluiting van de uitvoering van een rogatoire commissie moet regelen en welke daarvan de gevolgen zijn voor het aanwenden van een rechtsmiddel overeenkomstig het nationale recht van de aangezochte staat (1). (1) Zie Cass., 5 juni 2001, A.R. P.01.0274.N.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Voor de uitvoering van rogatoire commissies wordt de rechtspleging bepaald door de wetgeving van de aangezochte staat, voor zover internationale verdragsbepalingen geen dwingende specifieke procedureregels opleggen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Voor de uitvoering van rogatoire commissies wordt de rechtspleging bepaald door de wetgeving van de aangezochte staat, voor zover internationale verdragsbepalingen geen dwingende specifieke procedureregels opleggen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 4

P.01.1285.F 14 november 2001 AC nr. ...

Het staat niet aan het onderzoeksgerecht, dat uitspraak moet doen over de overdracht van stukken die in beslag genomen werden tijdens een t.g.v. een ambtelijke opdracht in aanwezigheid van autoriteiten van de verzoekende staat verrichte huiszoeking, de door de aangezochte staat verleende toestemming aan de autoriteiten van de verzoekende staat om aanwezig te zijn bij de uitvoering van de ambtelijke opdracht te beoordelen (1). (1) Cass., 30 maart 1999, A.R. P.99.0284.N, nr. 191.

- UITLEVERING -

P.99.0284.N 30 maart 1999 AC nr. ...

Het staat niet aan het onderzoeksgerecht, dat uitspraak moet doen over de overdracht van stukken welke in beslag genomen werden tijdens een ingevolge een rogatoire commissie in aanwezigheid van autoriteiten van de verzoekende staat verrichte huiszoeking, de door de aangezochte staat verleende toestemming aan de autoriteiten van de verzoekende staat om aanwezig te zijn bij de uitvoering van de rogatoire commissie te beoordelen.~

- UITLEVERING -

Art. 7

P.97.1144.F 10 december 1997 AC nr. ...

Regelmatig is de in het buitenland gedane betekening van een verstekvonnis, wanneer wordt vastgesteld dat de bestemmeling daarin opmerkingen heeft gemaakt waaruit blijkt dat hij van de betekening kennisgenomen heeft, ook al heeft hij geweigerd de inhoud ervan na te gaan.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

Art. 7.1

P.10.1752.F 27 april 2011 AC nr. ...

- VERZET -

Artt. 1.1, 2, 5.1.a en 23.1

P.01.0274.N 5 juni 2001 AC nr. ...

De Belgische rechter moet waken voor de naleving van het voorbehoud dat de aangezochte Staat op grond van de artikelen 2 en 23.1 van het Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken bij de overdracht van de bewijselementen formuleert, maar de in de artikelen 1.1 en 5.1.a van het Verdrag vervatte voorwaarde van dubbele strafbaarstelling houdt niet in dat deze strafbaarheid in de verzoekende Staat en in de aangezochte Staat dezelfde moet zijn; wanneer de Belgische rechter onder meer de aard van de telastleggingen, die als voorwaarde tot de aanwending van het overgedragen bewijsmateriaal is bepaald, moet onderzoeken, geschiedt dit overeenkomstig het interne recht zonder verder onderzoek naar de strafbaarheid volgens het recht van de aangezochte Staat (1). (1) THOMAS, F., op. cit., nr 157; VAN DEN WIJNGAERT, C., Strafrecht en strafprocesrecht, 1994, dl. II, p. 831, waar dezelfde regel wordt toegepast met betrekking tot het beginsel van de dubbele incriminatie inzake uitlevering.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 3.1 en 5

P.01.1285.F 14 november 2001 AC nr. ...

De tenuitvoerlegging, in België, van de door de verzoekende staat gevorderde huiszoekingen en inbeslagnemingen, moet voldoen aan de voorwaarden van artikel 11, Uitleveringswet (1). (1) Zie Cass., 23 juni 1975 (AC, 1975, 1130).

- UITLEVERING -

Artt. 3.1 en 5.1

P.01.0274.N 5 juni 2001 AC nr. ...

De regel dat de rechter in het kader van de bewijsvoering de regelmatigheid van de in het buitenland uitgevoerde onderzoeksdaden overeenkomstig de procedureregels van de aangezochte Staat moet onderzoeken, is niet toepasselijk op het onderzoek, door de aangezochte Staat, van de ontvankelijkheid van een verzoek tot rechtshulp, aangezien uitsluitend die Staat, krachtens zijn staatssoevereiniteit en overeenkomstig artikel 3.1 van het Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken, beslist of aan de eventuele voorwaarde van strafbaarstelling, bepaald met toepassing van artikel 5.1 van het Verdrag, volgens zijn nationale recht is voldaan en of de rogatoire opdracht op zijn grondgebied mag worden uitgevoerd; de Belgische rechter gaat alleen na of die toelating op regelmatige wijze is verleend zonder op zijn beurt die toelating aan het recht van de aangezochte Staat, inzonderheid inzake wettelijke strafbaarstelling, te kunnen toetsen (1). (1) Zie cass., 26 sept. 1966, A.C., 1967, 95; 30 april 1985, AR 9447, nr 525; 3 nov. 1993, AR P.93.0503.F, nr 444; 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534; TROUSSE, P.E. & VAN HALEWIJN, J., Uitlevering en rechtshulp in strafzaken, A.P.R., 1970, nr 565 en 567: het door de auteurs geformuleerde principe dat de nakoming van de interne procedureregels van buitenlands recht enkel kan worden nagegaan door de overheid van de aangezochte Staat is evenwel, zeker wat de regelmatigheid van het bewijs betreft, voorbijgestreefd (cfr het hiervoor geciteerde arrest van 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534 en de verwijzingen in voetnoot 17). Anders is het evenwel gesteld wat de kwalificering van het misdrijf betreft: dit behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de aangezochte Staat, zie hieromtrent THOMAS, F., Internationale rechtshulp in strafzaken, A.P.R., 1998, nr 145 en 165.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 3.1, en 14.1

P.01.1285.F 14 november 2001 AC nr. ...

Het staat niet aan het onderzoeksgerecht, dat uitspraak moet doen over de overdracht van stukken die in beslag genomen werden tijdens een t.g.v. een ambtelijke opdracht verrichte huiszoeking, het bestaan te onderzoeken van de aanwijzingen van schuld die door de buitenlandse overheid aangevoerd worden tot staving van haar vordering waarbij zij die huiszoeking wil doen bevelen en de stukken in België in beslag wil laten nemen (1). (1) Zie Cass., 30 maart 1999, A.R. P.99.0284.N, nr. 191.

- UITLEVERING -

Europese Overeenkomst 16 dec. 1991

Art. 44

P.03.1430.F 25 februari 2004 AC nr. 104

Art. 44 van het Europees Akkoord van 16 dec. 1991, waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lidstaten, enerzijds, en de Republiek Polen, anderzijds, verplicht de ontvangende Staat niet het rijbewijs dat de personen, die zich blijvend in die Staat vestigen, in hun Staat van herkomst hebben verkregen, te erkennen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 30

Executieverdrag van 27 sept. 1968 tussen de Staten-leden van de EEG betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, goedgekeurd bij de wet van 13 jan. 1971

Art. 1, eerste lid

C.08.0278.F 28 mei 2010 AC nr. 370

Het begrip "in burgerlijke en handelszaken" heeft, in de bilaterale overeenkomsten die ernaar verwijzen, niet noodzakelijk dezelfde draagwijdte als in artikel 1, eerste lid, van het Verdrag tussen de Lidstaten van de Europese Economische Gemeenschap betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Brussel op 27 september 1968, aangezien die bepaling uitdrukkelijk zegt dat "het inzonderheid geen betrekking (heeft) op fiscale zaken, douanezaken of administratiefrechtelijke zaken" zodat de geschillen tussen een particulier en een overheidsinstantie die krachtens overheidsbevoegdheid heeft gehandeld, buiten de draagwijdte van dat verdrag vallen.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Art. 17

C.99.0398.F 21 juni 2001 AC nr. ...

De rechter die beslist dat het beding van keuze van een vreemd rechtscollege geldig is en daarbij uitsluit dat het element van vreemdelingenschap, op grond waarvan dat rechtscollege kan worden gekozen, geveinsd is, verantwoordt die beslissing naar recht wanneer hij oordeelt dat de maatschappelijke en exploitatiezetel, de algemene, commerciële en financiële directie van de partij die door de keuze van dat rechtscollege begunstigd wordt, zich in het land van dat aangewezen rechtscollege bevinden waar de, in België gedistribueerde, producten gefabrikeerd worden (1). (1) Over het feit dat een bedrieglijke toepassing van de wet, in internationaal privaatrecht, slechts kan voortvloeien uit de veinzing van een element van vreemdelingenschap, zie J. Sace, Chr. Storck en A. Paternoster, "la loi nationale face aux structures patrimoniales étrangères", Rev.not. b., 2000, 234, inz. p. 238-239 en de in de noten (18) tot (23) vermelde verwijzingen.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Art. 17, eerste lid, c

C.09.0275.N 7 januari 2011 AC nr. ...

Artikel 17, eerste lid, c, E.E.X.-verdrag richt zich tot de partijen die oorspronkelijk een bij uitsluiting bevoegd gerecht bij overeenkomst hebben aangewezen en bepaalt de toegelaten vormen bij het sluiten van deze overeenkomst; de toepasselijkheid van deze bepaling betreffende een exclusieve rechterlijke bevoegdheid dient derhalve ook te worden getoetst door de rechter die van het geschil kennisneemt in het licht van de verhouding tussen de bij dit geschil betrokken partijen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Art. 18

C.05.0460.F 28 april 2006 AC nr. 249

De betwisting van de internationale bevoegdheid van de aangezochte rechter kan, zo zij al niet voorafgaat aan elk verweer ten gronde, in geen geval nog plaatsvinden na het tijdstip van de stellingname die naar nationaal procesrecht als het eerste voor de aangezochte rechter voorgedragen verweer is te beschouwen (1). (1) H.v.J., Elefanten Schuh GmbH, C-150/80, 24 juni 1981, Rechtspr. H.v.J., 1981, I-1686.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Door vast te stellen dat verweerder op de rechtszitting waarop de zaak werd ingeleid, zonder de bevoegdheid van de aangezochte rechter vooraf te betwisten, mondeling geconcludeerd heeft om zijn principieel akkoord te betuigen met een deskundigenonderzoek, en door te overwegen dat verweerder een debat ten gronde is aangegaan, verantwoordt het arrest de beslissing naar recht om de uitbreiding van de internationale bevoegdheid van die rechter toe te passen.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Art. 24

C.03.0240.N 28 januari 2005 AC nr. 56

De betaling van een voorschot op een contractuele tegenprestatie kan niet worden aangemerkt als voorlopige maatregel die bij de rechterlijke autoriteit van een Verdragsluitende Staat kan worden aangevraagd, tenzij gegarandeerd is dat het toegewezen bedrag aan de verweerder wordt terugbetaald indien de eiser in het bodemgeschil in het ongelijk mocht worden gesteld, en de gevorderde maatregel slechts betrekking heeft op bepaalde vermogensbestanddelen van de verweerder die zich in de territoriale bevoegdheidssfeer van de aangezochte rechter bevinden (1). (1) H.v.J., 17 nov. 1998 in de zaak - C-391/95 - Van Uden Maritime BV, Jur., 1998, I-7091; zie ook de conclusie O.M.

- UITVOERBAARVERKLARING -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Art. 31

C.09.0150.N 1 april 2010 AC nr. 243

Uit het algemene opzet van het Executieverdrag volgt dat het begrip "uitvoerbaar" in artikel 31 van dat Verdrag enkel ziet op de formele uitvoerbaarheid van de in het buitenland gegeven beslissing en niet op de voorwaarden waaronder die beslissing in de Staat van herkomst ten uitvoer kan worden gelegd en dat de beslissing waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, niet noodzakelijk een veroordeling ten voordele van de verzoeker vereist opdat deze als een belanghebbende zou worden aangemerkt.

- UITVOERBAARVERKLARING -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

C.96.0462.N 2 maart 2000 AC nr. ...

De rechter die overeenkomstig artikel 31 Executieverdrag uitspraak doet over het verzoek tot uitvoerbaarverklaring van een in een andere verdragsluitende Staat gegeven en aldaar uitvoerbaar zijnde beslissing, mag de toedracht van de uitvoerbaar te verklaren uitspraak niet wijzigen of aanvullen; inzonderheid wanneer het verzoek tot uitvoerbaarverklaring niet gericht is tegen alle rechtsopvolgers van de veroordeelde mag hij niet beslissen in welke mate elk van de rechtsopvolgers gehouden is tot uitvoering van de veroordeling.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

De rechter die overeenkomstig artikel 31 Executieverdrag uitspraak doet over het verzoek tot uitvoerbaarverklaring van een in een andere verdragsluitende Staat gegeven en aldaar uitvoerbaar zijnde beslissing, mag de toedracht van de uitvoerbaar te verklaren uitspraak niet wijzigen of aanvullen; inzonderheid wanneer het verzoek tot uitvoerbaarverklaring niet gericht is tegen alle rechtsopvolgers van de veroordeelde mag hij niet beslissen in welke mate elk van de rechtsopvolgers gehouden is tot uitvoering van de veroordeling.

- UITVOERBAARVERKLARING -

Art. 32, laatste lid

C.09.0150.N 1 april 2010 AC nr. 243

De bevoegdheidsgrond van artikel 32, laatste lid, van het Executieverdrag dat bepaalt dat indien de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd geen woonplaats heeft in de aangezochte Staat, de bevoegdheid wordt bepaald door de plaats van tenuitvoelegging, is een subsidiair geldende bevoegdheidsgrond.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Art. 47

C.93.0494.N 23 september 1994 AC nr. ...

Krachtens artikel 47 Executieverdrag moet de partij die om de tenuitvoerlegging verzoekt, enig document overleggen waaruit kan worden vastgesteld dat de beslissing volgens de wet van de Staat van herkomst uitvoerbaar is en betekend is geworden; niet ontvankelijk is het cassatiemiddel dat niet aanwijst welke wetsbepaling van het vreemde recht zou zijn geschonden door de wijze waarop de betekening is geschied.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

- UITVOERBAARVERKLARING -

Art. 5, 1°

C.09.0611.N 7 januari 2011 AC nr. ...

De uitvoering van een vervoerovereenkomst over zee omvat een geheel van diensten die niet kunnen worden opgesplitst, zoals onder meer het laden en het stuwen van de goederen, hun vervoer tot en met de aflevering in de bestemmingshaven, zodat zowel de plaats van inlading als de plaats van lossing gelijkelijk moeten worden beschouwd als de plaatsen waar de verbintenissen die het voorwerp zijn van het zeevervoer, worden uitgevoerd; hieruit volgt dat de eiser de zeevervoerder naar zijn keuze kan oproepen voor het gerecht in het rechtsgebied waar een van die plaatsen is gelegen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M. In zijn mondelinge conclusie verwees het O.M. naar die schriftelijke conclusie, volgens welke het eerste onderdeel o.m. om cassatietechnische redenen niet kon aangenomen worden. Het voegde daaraan als zijn mening toe dat een verwerping van het onderdeel niet kon worden verantwoord door de substitutie van een motief afgeleid uit artikel 5.1 van het E.E.X.-Verdrag, zoals door de verweersters in hun memorie van antwoord voorgesteld (en hierin door het Hof dan bijgetreden), daar, zoals de eiseres in haar antwoordnota liet gelden, het hof van beroep, in het bestreden arrest, oordeelde dat de Belgische rechter geen internationale bevoegdheid uit de bepaling kon putten, terwijl het cassatieberoep tegen dit motief niet gericht was.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

C.95.0318.N 13 januari 2000 AC nr. ...

In geval van een vordering die op twee gelijkwaardige, uit eenzelfde overeenkomst voortvloeiende verbintenissen berust, is niet één rechter bevoegd om kennis te nemen van de gehele vordering, wanneer volgens de collisieregels van de Staat van die rechter een van die verbintenissen in die Staat en de andere in een andere verdragsluitende Staat moet worden uitgevoerd.

- VERBINTENIS -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

- OVEREENKOMST - Internationaal recht

Art. 5, 3°

C.05.0580.N 6 oktober 2006 AC nr. 466

Wanneer de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan, met toepassing van artikel 5, 3°, Executieverdrag moet worden begrepen als de plaats waar de schade is ingetreden, is dit de plaats waar de veroorzakende gebeurtenis rechtstreekse schadelijke gevolgen heeft gehad voor degene die hierdoor direct is gelaedeerd, en niet de plaats waar de schadelijke gevolgen voelbaar zijn van een feit dat reeds elders daadwerkelijk ingetreden schade heeft veroorzaakt of waar de eiser de vermogensrechtelijke gevolgen ondervindt van in een andere lidstaat toegebrachte lichamelijke schade (1). (1) Cass., 28 feb. 2002, AR C.98.0065.N en C.00.0013.N, nr 145 (en de verwijzingen in de voetnoot (1); H.v.J., 30 nov. 1976, C-21/76, Jur. H.v.J., 1976, 1735; 19 sept. 1995, C-364/93, Jur. H.v.J., 1995, I, 2719; 27 okt. 1998, C-51/97, Jur. H.v.J., 1998, I, 6511) en R.W., 2003-2004, 457. Vanaf 1 maart 2002 is die bevoegdheid in de eerste plaats te beoordelen op grond van de Verordening (EG) nr 44/2001 Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (EEX-Vo) (PB. L 12, 16 januari 2001, rect. PB. L307, 24 november 2001); zie B. DE GROOTE, Onrechtmatige daad § internet. Een rechtsvergelijkende analyse van artikel 5, sub 3 EEX-Verordening, Larcier, 2004, 22-36, nrs 15-37.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Art. 5, aanhef en onder lid 1

C.97.0465.N 11 mei 2001 AC nr. ...

De plaats van uitvoering van een betalingsverbintenis moet worden bepaald overeenkomstig het materiële recht dat volgens de verwijzingsregels van het aangezochte gerecht de litigieuze verbintenis beheerst (1). (1) H.v.J., 12/76, 6 oktober 1976, Tessili/Dunlop, Jur., 1976, 1473, B.R.H., 1977, 303.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Internationaal recht

In de bepaling van het Executieverdrag, krachtens welke de verweerder, die woonplaats heeft op het grondgebied van een verdragsluitende Staat, in een andere verdragsluitende Staat kan worden opgeroepen, ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst, voor het gerecht van de plaats waar de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd, wordt met verbintenis bedoeld de contractuele verbintenis die aan de vordering in rechte ten grondslag ligt (1). (1) H.v.J., 14/76, 6 oktober 1976, Ets. A. de Bloos P.V.B.A./C.V.A. Bouyer, Jur., 1976, 1497.

- VERBINTENIS -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- OVEREENKOMST - Internationaal recht

Art. 5, eerste lid

C.09.0611.N 7 januari 2011 AC nr. ...

De uitvoering van een vervoerovereenkomst over zee omvat een geheel van diensten die niet kunnen worden opgesplitst, zoals onder meer het laden en het stuwen van de goederen, hun vervoer tot en met de aflevering in de bestemmingshaven, zodat zowel de plaats van inlading als de plaats van lossing gelijkelijk moeten worden beschouwd als de plaatsen waar de verbintenissen die het voorwerp zijn van het zeevervoer, worden uitgevoerd; hieruit volgt dat de eiser de zeevervoerder naar zijn keuze kan oproepen voor het gerecht in het rechtsgebied waar een van die plaatsen is gelegen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M. In zijn mondelinge conclusie verwees het O.M. naar die schriftelijke conclusie, volgens welke het eerste onderdeel o.m. om cassatietechnische redenen niet kon aangenomen worden. Het voegde daaraan als zijn mening toe dat een verwerping van het onderdeel niet kon worden verantwoord door de substitutie van een motief afgeleid uit artikel 5.1 van het E.E.X.-Verdrag, zoals door de verweersters in hun memorie van antwoord voorgesteld (en hierin door het Hof dan bijgetreden), daar, zoals de eiseres in haar antwoordnota liet gelden, het hof van beroep, in het bestreden arrest, oordeelde dat de Belgische rechter geen internationale bevoegdheid uit de bepaling kon putten, terwijl het cassatieberoep tegen dit motief niet gericht was.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

C.97.0465.N 11 mei 2001 AC nr. ...

De Belgische rechtbanken zijn niet bevoegd om te oordelen over een betalingsverbintenis van een schuldenaar die woonplaats heeft op het grondgebied van een andere bij het Europees Executieverdrag aangesloten Staat, wanneer volgens het toepasselijk Belgisch recht de plaats van uitvoering van die verbintenis die woonplaats is. (Impliciet).

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Artt. 2 en 5.1

C.95.0318.N 13 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer, voor de beoordeling van een cassatiemiddel, de vraag rijst of de bepalingen van het Executieverdrag aldus moeten begrepen worden dat een samengestelde vordering gestoeld op verschillende verbintenissen ontstaan uit eenzelfde overeenkomst voor eenzelfde rechtbank mag worden gebracht, ook al moeten de contractuele verbintenissen waarop de vordering steunt, volgens de verwijzingsregels van de Staat van de aangezochte rechter, de ene in het land van de aangezochte rechter worden uitgevoerd, de andere in een andere EG-lidstaat, in acht genomen dat de aangezochte rechter op grond van de hem overgelegde vordering oordeelt dat de twee verbintenissen die aan de vordering ten grondslag liggen, niet aan elkaar ondergeschikt zijn, maar gelijkwaardig, is het Hof van Cassatie gehouden het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap te verzoeken over die vraag bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen.~

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Allerlei

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Artt. 2, eerste lid, en 3, eerste lid

C.00.0452.F 14 november 2002 AC nr. 604

Het arrest dat, om de toepassing van een clausule waarbij rechtsmacht wordt toegekend aan de rechtbanken te Bonn uit te sluiten, oordeelt dat (eiseres) "bij wege van een dagvaarding tot gedwongen tenuitvoerlegging en vrijwaring voor de Belgische gerechten is gebracht, wat toegestaan is bij de artt. 564, 634, 635, 3°, 6° en 9°, Ger.W.", schendt de artt. 2, eerste lid, en 3, eerste lid, Executieverdrag.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Artt. 21 en 22

C.00.0452.F 14 november 2002 AC nr. 604

De artt. 21 en 22 Executieverdrag zijn geen rechtsmachtclausules en staan niet toe dat de rechter van een verdragsluitende Staat waarbij als eerste een zaak aanhangig is gemaakt, zelf beslist over de voorwaarden betreffende het aanhangig geding of de samenhang.

- AANHANGIG GEDING -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

- SAMENHANG -

Artt. 33, 46 en 47

C.94.0058.N 20 juni 1996 AC nr. ...

Art.47, lid 1 Executieverdrag, krachtens welke de partij die om de tenuitvoerlegging van een beslissing verzoekt, enig document moet overleggen waaruit kan worden vastgesteld dat die beslissing volgens de wet van de Staat van herkomst uitvoerbaar is en betekend is geworden, moet aldus worden uitgelegd dat, wanneer de nationale procedurevoorschriften zulks mogelijk maken, het bewijs van de betekening van de beslissing na de indiening van het verzoek kan worden geleverd, met name in de loop van de naderhand, door de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, ingeleide procedure, mits deze over een redelijke termijn beschikt om vrijwillig aan het vonnis te voldoen en de partij, die om tenuitvoerlegging verzoekt, de kosten van alle onnodige procedurehandelingen draagt.

- UITVOERBAARVERKLARING -

Artt. 90, §§ 1 en 2, b) en c), 93, §§ 1 en 4, b)

C.12.0463.N 2 januari 2014 AC nr. ...

De gedaagden die, op grond van de bepalingen van de Verordening nr. 40/94 betreffende het Gemeenschapsmerk en van de Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, voor de rechtbank voor het Gemeenschapsmerk verschijnen, kunnen de bevoegdheid, noch haar omvang overeenkomstig artikel 94 Verordening 40/94, betwisten na het tijdstip van de stellingname die naar nationaal procesrecht is te beschouwen als het eerste voor de rechter voorgedragen verweer; krachtens artikel 854 Gerechtelijk Wetboek moet de onbevoegdheid van de rechter voor wie de zaak aanhangig is, in de regel, voor alle exceptie of verweer worden voorgedragen.

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

Artt. 94, § 1, en 97, §§ 2 en 3

C.12.0463.N 2 januari 2014 AC nr. ...

De gedaagden die, op grond van de bepalingen van de Verordening nr. 40/94 betreffende het Gemeenschapsmerk en van de Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, voor de rechtbank voor het Gemeenschapsmerk verschijnen, kunnen de bevoegdheid, noch haar omvang overeenkomstig artikel 94 Verordening 40/94, betwisten na het tijdstip van de stellingname die naar nationaal procesrecht is te beschouwen als het eerste voor de rechter voorgedragen verweer; krachtens artikel 854 Gerechtelijk Wetboek moet de onbevoegdheid van de rechter voor wie de zaak aanhangig is, in de regel, voor alle exceptie of verweer worden voorgedragen.

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

Frans Wetboek van Strafvordering

Art. 41-1

P.11.1767.F 21 december 2011 AC nr. ...

Een beklaagde kan op geldige wijze vervolgd worden in België wegens feiten waarvoor hem in Frankrijk de maatregel van terechtwijzing is opgelegd (1). (1) Zie Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitgave, p. 212 tot 214, en de aangehaalde rechtspraak van het H.v.J.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- STRAFVORDERING -

Artt. 6 en 41-1

P.11.1767.F 21 december 2011 AC nr. ...

De in artikel 41-1 van het Franse Wetboek van Strafvordering bepaalde maatregel van terechtwijzing, doet de strafvordering niet vervallen (1), aangezien die nog altijd kan ingesteld worden zolang één van de in artikel 6 van het Franse Wetboek van Strafvordering opgesomde wijzen van verval daaraan geen einde heeft gemaakt (2). (1) Zie Cass. Fr., 21 juni 2011, nr. 11.80.003, vermeld en van commentaar voorzien, "Forum pénal Dalloz", http://forum-pénal.dalloz.fr/2011/06. (2) Serge GUINCHARD & Jacques BUISSON, Procédure pénale, Litec, Parijs, 2000, p. 457, nr. 804.

- STRAFVORDERING -

Gecoörd. Decr. Vl. Parlement 22 okt. 1996

Art. 42, § 1

P.98.1290.N 27 juni 2000 AC nr. ...

De rechter vermag als vergunningsplichtig te beschouwen het bouwen van een constructie voor het wegverkeer of het parkeren die een verharding van de bodem kan omvatten (1). (1) zie Cass. 8 okt. 1985, AR nr. 8768, nr. 69.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 42, § 1, 1°

P.12.1389.N 11 juni 2013 AC nr. ...

De werken voor de aanleg van een openluchtpiste voor paarden is, op grond van artikel 44, §1, 1°, eerste lid, Stedenbouwwet en artikel 42, §1, 1°, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1996, vergunningsplichtig indien zij bestaan in “het oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit niet duurzame materialen, die in de grond is ingebouwd of aan de grond is bevestigd of op de grond steun vindt ten behoeve van de stabiliteit, en bestemd is om ter plaatse te blijven staan, al kan zij ook uit elkaar genomen of verplaatst worden (1). (1) Cass. 8 april 2003, AR P.02.0791.N, AC 2003, nr. 323.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

P.02.0791.N 8 april 2003 AC nr. 232

Werken voor de aanleg van een parking zijn vergunningsplichtig indien zij bestaan in het oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit niet duurzame materialen, die in de grond is ingebouwd, aan de grond is bevestigd of op de grond steun vindt ten behoeve van de stabiliteit, en bestemd is om ter plaatse te blijven staan, al kan zij ook uit elkaar genomen of verplaatst worden (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2000, AR P.98.1290.N, nr 403. Krachtens artikel 42, § 1, 1°, Stedenbouwdecreet mag niemand zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen (o.a.) "bouwen" of "een grond gebruiken voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen". Artikel 42, § 1, 1°, tweede lid, Stedenbouwdecreet verduidelijkt dat "onder bouwen en plaatsen van vaste inrichtingen wordt verstaan het oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit niet duurzame materialen, die in de grond is ingebouwd, aan de grond is bevestigd of op de grond steun vindt ten behoeve van de stabiliteit, en bestemd is om ter plaatse te blijven staan, al kan zij ook uit elkaar genomen of verplaatst worden". De vraag of de aanleg van verhardingen voor b.v. parkeerplaatsen of tennisterreinen vergunningsplichtig is, is in de rechtspraak meer dan eens aan bod gekomen. Ook het Hof heeft zich een aantal keren over deze vraag moeten buigen. Volgens een arrest van 19 september 1978 (AC 1978-79, 67) kan het "enkele aanleggen van betonstroken" niet worden beschouwd als "een grond gebruiken voor het plaatsen van vaste inrichtingen". Met verwijzing naar de wetsgeschiedenis (Parl. St., Senaat, 1969-70, nr 525, p. 23) oordeelde het Hof dat onder het laatstgenoemde begrip moet worden verstaan "het gebruiken van de grond voor het plaatsen van voorwerpen die opgesteld worden op de plaats waar ze moeten blijven, maar daar niet zijn gemaakt". Dit arrest leek nog de vraag open te laten of de aanleg van de verharding kon worden aangemerkt als "het oprichten van een gebouw of een constructie". Die vraag werd evenwel beantwoord in een arrest van 8 oktober 1985 (AR nr 8768, nr 69). Het Hof verwierp het cassatieberoep tegen de beslissing die had geoordeeld dat de werken bestaande in "het aanbrengen van een zwarte verharding uit tarmac op de fundering van een vroegere landbouwloods, het plaatsen van een afsluiting in geplastificeerde groene draad en van een tennisnet" niet vergunningsplichtig waren; het bestreden arrest had zonder schending van (destijds) artikel 44, § 1, 1°, Stedenbouwwet kunnen beslissen dat die werken niet kunnen worden ondergebracht onder de begrippen "bouwen" of "een grond gebruiken voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen". Volgens een arrest van 8 november 1988 (AR nr 1517, nr 140) kon de rechter uit de omstandigheid dat een tennisveld werd omheind met een twee meter hoge omrastering en dat naast dat veld eveneens een houten chalet en stal werden opgericht, niet afleiden dat "voor het aanleggen van een tennisveld zonder dat het reliëf van de bodem aanmerkelijk gewijzigd werd" een vergunning vereist was. Het voormelde arrest van 19 september 1978 kreeg navolging in een arrest van 13 december 1989 (AR nr 7769, nr 239). Het Hof oordeelde dat "het loutere aanbrengen, zonder aanmerkelijke wijziging van het bodemreliëf, van een met steen verharde weg en van een betonnen tegel" niet valt onder het begrip "het gebruiken van een grond voor het plaatsen van vaste inrichtingen". Het hierboven vermelde arrest van 27 juni 2000 aanvaardde evenwel, in tegenstelling tot voornoemde arresten, het vergunningsplichtige karakter van werken die de aanleg van een verharding inhouden, al leek het Hof de vergunningsplicht afhankelijk te maken van de vaststelling dat de verharding deel uitmaakt van een "constructie voor het wegverkeer of het parkeren". Het Hof overwoog immers dat artikel 42, § 1, Stedenbouwdecreet "ook het bouwen van een constructie voor het wegverkeer of het parkeren bedoelt; dat dergelijke constructie een verharding van de bodem kan omvatten" en "dat het de feitenrechter staat te oordelen of het aanleggen van een verharding deel uitmaakt van een constructie voor een weg of een parking of niet". Uit het arrest blijkt evenwel dat een verharding als zodanig een vergunningsplichtige "constructie" kan uitmaken. Het Hof oordeelde immers dat het bestreden arrest "uit de omstandigheid dat de grond over een relatief grote oppervlakte tot een halve meter diepte werd afgegraven, dat de afgegraven grond werd vervangen door steenafval en gele grond, dat over deze fundering maaskiezel werd gestort en dat daarover siergrond werd gestort, wettig vermag af te leiden dat het om een bouwwerk gaat". In tegenstelling tot 's Hofs arresten van 19 september 1978 en 13 december 1989 maakt de Raad van State geen uitdrukkelijk onderscheid tussen "bouwen" en "een grond gebruiken voor het plaatsen van een vaste inrichting". In tegenstelling tot 's Hofs arrest van 27 juni 2000 maakt de Raad evenmin een onderscheid tussen de aanleg van een verharding als zodanig en de bouw van een "constructie" waarvan die verharding deel uitmaakt. Zo beklemtoonde de Raad van state in het arrest nr 28.001 (Van Sumere) van 21 mei 1987 dat de aanleg van het tennisveld uitgevoerd zou worden "overeenkomstig de regels van vakmanschap en beantwoordend aan de eisen van weerstand en duurzaamheid met het oog op de beoefening van de tennissport d.w.z. met inbegrip van de "bouw" van een door middel van al dan niet met cementspeciën gemengde steenslag, kiezel, grind, enz. Verharde ondergrond en een uit plavuizen, tarmac, beton, gravel, enz., bestaande harde deklaag" en dat de aanleg van een dergelijk tennisveld niet kon zonder de uitvoering van vergunningsplichtige werken. De Raad van State oordeelde in soortgelijke zin in de arresten nr 34.601 (Walgraef) van 5 april 1990 (in verband met de aanleg van een parkeerplaats voor auto's en autobussen door het aanbrengen van een verharding met grind) en nr 50.965 (Gryseels) van 22 december 1994 (in verband met de aanleg van een verharding voor een stapelplaats). In dit laatste arrest overwoog de Raad, na vastgesteld te hebben dat het stapelen van zware materialen en het gebruik van vrachtwagens en ander materieel de "bouw" van een verharde ondergrond veronderstelt, dat de werken door de vergunningverlenende overheden terecht werden beschouwd als behorende tot de categorie "vaste, en dus vergunningsplichtige inrichtingen". In de thans aan het Hof voorgelegde zaak beriep eiser zich op de leer van 's Hofs arresten van 19 september 1978 en 13 december 1989. Het Hof

verwerpt het middel. Uit het antwoord van het Hof blijkt dat de rechter moet beoordelen of de werken al dan niet beantwoorden aan de in artikel 42, § 1, 1°, Stedenbouwdecreet gegeven definitie van "bouwen en plaatsen van vaste inrichtingen". Enig onderscheid tussen "bouwen" en "een grond gebruiken voor het plaatsen van een vaste inrichting" is niet van belang voor de beoordeling van het vergunningsplichtige karakter van werken die de aanleg van een verharding behelzen, net zomin als het onderscheid tussen de "verharding" en de "constructie" waarvan die verharding deel zou uitmaken. Op te merken valt dat de vraag of de aanleg van een verharding vergunningsplichtig is, niet meer rijst onder gelding van het decreet van het Vlaamse Parlement van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Artikel 99, § 1, tweede lid, vermeldt immers uitdrukkelijk dat onder "bouwen en plaatsen van vaste inrichtingen" ook wordt verstaan "het aanbrengen van verhardingen". Bovendien wordt het gewoonlijke gebruik, de aanleg of de inrichting van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens als zodanig vergunningsplichtig gemaakt (artikel 99, § 1, 5°, b). Zie en vgl. ook R. VEKEMAN, Ruimtelijke ordening en stedebouw, Antwerpen, Kluwer rechtswetenschappen, 1983, nr 117 en R. VEKEMAN, Ruimtelijke ordening in stedenbouw. Planologie, verordeningen en vergunningen, Antwerpen, Kluwer rechtswetenschappen, 1999, nrs 310 en 317.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 66

P.08.0041.N 8 april 2008 AC nr. 211

Het misdrijf van instandhouding inzake stedenbouw bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken en alleen diegene die over het onroerend goed zeggenschap heeft, kan schuld aan dit verzuim hebben (1); de omstandigheid dat de eigenaar van de grond niet de eigenaar is van de constructie die wederrechtelijk op zijn grond is opgericht, neemt niet weg dat hij krachtens zijn recht zeggenschap heeft over de zaak en het nodige moet doen om aan de illegale toestand een einde te stellen (2). (1) Cass., 4 feb. 2003, AR P.O1.1462.N, AC, 2003, nr. 80. (2) Zie Cass., 21 feb. 2006, AR P.O5.1388.N, AC, 2006, nr. 101.

- STEDENBOUW - Sancties

- STEDENBOUW - Sancties

P.02.1621.N 13 mei 2003 AC nr. 291

Het in stand houden van onwettig opgerichte bouwwerken is een voortdurend misdrijf zodat de verjaring van de strafvordering geen aanvang neemt zolang aan de toestand die is ontstaan door de onwettig uitgevoerde werken geen einde wordt gesteld door een herstel in de oorspronkelijke toestand of door het verkrijgen van een regelmatige vergunning (1). (1) Zie Cass., 8 juni 1994, AR P.94.0281.F, nr 295.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- STEDENBOUW - Sancties

P.01.1462.N 4 februari 2003 AC nr. 80

Het misdrijf van instandhouding bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken; alleen diegene die over het onroerend goed zeggenschap heeft, kan schuld aan dit verzuim hebben (1). (1) Zie Cass., 14 nov. 1990, AR nr 8421, (AC, 1990-1991, nr 148).

- STEDENBOUW - Sancties

Het opzet om deel te nemen aan de strafbare instandhouding vloeit niet noodzakelijk voort uit het opzet om de illegale werken uit te voeren.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 68

P.03.0783.N 27 januari 2004 AC nr. 45

Er bestaat geen oorzakelijk verband tussen een gewestplan, waarvan de onwettigheid wordt aangevoerd, en de vordering tot herstel van de plaats in de vorige toestand en er is bijgevolg geen grond om de aangevoerde onwettigheid van het gewestplan te onderzoeken, wanneer blijkt dat ook zonder deze onwettigheid dezelfde herstelmaatregel noodzakelijk is om de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf te doen ophouden (1). (1) Zie Cass., 8 sept. 1998, AR P.97.0889.N, nr 392; 6 sept. 2000, AR P.00.0505.F, nr 444; 27 maart 2001, AR P.99.0551.N, nr 162; 5 juni 2001, AR P.99.1489.N, nr 333; 4 dec. 2001, AR P.00.0540.N, nr 664; 9 jan. 2002, AR P.00.0855.F, nr 14; 16 jan. 2002, AR P.01.1163.F, nr 31.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het noodzakelijk verband tussen een gewestplan, waarvan de onwettigheid wordt aangevoerd, en de vordering tot herstel van de plaats in de vorige toestand blijkt niet uit de enkele vaststelling dat de gevorderde maatregel in overeenstemming is met de bepalingen van dit plan.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.01.1462.N 4 februari 2003 AC nr. 80

Het behoort tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht de herstelvordering van de stedenbouwkundige inspecteur op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust, terwijl het niet aan de rechter staat de opportuniteit van de vordering te beoordelen (1); hierbij gaat de rechter na of de beslissing van de stedenbouwkundige inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen; de rechter moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten. (1) Cass., 16 jan. 2002, AR P.01.1163.F, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer blijkt dat de appèlrechters de kennelijke onredelijkheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand uitsluitend hebben afgeleid uit de omstandigheid dat het bestuur zijn oorspronkelijke vordering tot betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde heeft gewijzigd in een vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, stellen zij alleen vast dat deze meerwaardesom als een volgens hen beter alternatief naast de afbraak mogelijk blijft; mitsdien vermochten zij op die gronden alleen niet de door stedenbouwkundige inspecteur gekozen herstelmaatregel te weigeren; door dit wel te doen miskennen zij aan het bestuur de keuzemogelijkheid tot het nemen van een nieuwe herstelmaatregel en diens beleidsvrijheid.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wordt aangevochten, gaat de rechter in het bijzonder na of de vordering die moet worden beoordeeld, niet kennelijk onredelijk is; de rechter moet afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit; voor de vaststelling van die kennelijke onredelijkheid volstaat het evenwel niet vast te stellen dat op grond van dezelfde criteria ook die andere maatregel in redelijkheid toelaatbaar of zelfs beter lijkt (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 2002, AR P.01.1163.F, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.99.0324.N 11 september 2001 AC nr. ...

Wanneer in zake stedenbouw de gemachtigde ambtenaar die aanvankelijk samen met het college van burgemeester en schepenen als herstelmaatregel een geldsom heeft gevorderd, zijn vordering wijzigt in het herstellen van de plaats in de vorige staat, moet dit herstel niet tevens gevorderd worden door het college van burgemeester en schepenen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.97.1655.N 16 november 1999 AC nr. ...

De gemachtigde ambtenaar die inzake stedenbouw het herstel van de plaats in de vorige staat vordert, moet worden aangemerkt als één der partijen op wier vordering de wederpartij tot betaling van een dwangsom kan worden veroordeeld.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

De regelmatig aan de rechterlijke overheid bekendgemaakte vordering van de bevoegde administratieve overheden in stedenbouw blijft gelden gedurende geheel het verloop van de rechtspleging, tenzij die bestuursorganen dit expliciet verzaken of de door hen gekozen vorm van herstel wijzigen; de vorderende bestuurlijke overheden zijn er niet toe gehouden in hoger beroep hun vordering te herhalen.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 68, § 1

P.08.0151.N 6 mei 2008 AC nr. 270

De vordering van de stedenbouwkundige inspecteur tot herstel in de vorige staat is een burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf, zodat deze vordering, overeenkomstig artikel 26 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, niet verjaart vóór de strafvordering (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, AC, 2003, nr. 291; 13 nov. 2007, AR P.07.0961.N, AC, 2007, nr. ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat voor de strafrechter tijdig is ingesteld, loopt de verjaring ervan niet meer totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing het geding beëindigd heeft (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, AC, 2003, nr. 291; 13 nov. 2007, AR P.07.0961.N, AC, 2007, nr. ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.07.0961.N 13 november 2007 AC nr. 549

De vordering van de stedenbouwkundige inspecteur tot herstel in de vorige staat is een burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf, zodat deze vordering, overeenkomstig artikel 26 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, niet verjaart vóór de strafvordering (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, nr 291.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het misdrijf van instandhouding van onwettig opgerichte bouwwerken duurt voort en de verjaring van de strafvordering neemt geen aanvang zolang aan de toestand die is ontstaan door de onwettig uitgevoerde werken, geen einde wordt gesteld onder meer door een herstel in de vorige toestand of door het verkrijgen van een regelmatige vergunning (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, nr 291.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- STEDENBOUW - Sancties

Wanneer de vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat voor de strafrechter tijdig is ingesteld, loopt de verjaring ervan niet meer totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing het geding beëindigd heeft (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, nr 291.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.02.1621.N 13 mei 2003 AC nr. 291

De vordering van de bestuurlijke overheid tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is, hoewel zij tot de strafvordering behoort, van burgerlijke aard zodat deze vordering niet kan verjaren vóór de strafvordering (1). (1) Eiser voerde aan dat de verjaring van de herstelvordering uitsluitend wordt beheerst door artikel 2262bis B.W. (en meer bepaald door artikel 2262bis, § 1, eerste lid, B.W. krachtens hetwelk alle persoonlijke rechtsvorderingen verjaren door verloop van 10 jaar). Eiser voerde aan dat de herstelvordering geen "burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf" zou zijn zodat artikel 26 V.T.Sv. niet zou kunnen worden toegepast. Het middel dat aanvoert dat de verjaring van de herstelvordering alleen onderworpen is aan artikel 2262bis B.W., faalt evenwel naar recht. In de praktijk is verwarring ontstaan omtrent de verjaringsregeling die op de herstelvordering toepasselijk is. De oorzaak van die verwarring is gelegen in de onterechte verenging van het begrip "burgerlijke vordering" ("rechtsvordering tot herstel van de schade" in artikel 3 V.T.Sv. of "burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf" in artikel 26 V.T.Sv.) tot de vordering tot vergoeding van schade die een persoon die in zijn belangen werd geschaad, instelt krachtens artikel 1382 B.W. Deze opvatting heeft nog veld gewonnen na de vervanging van artikel 26 V.T.SV. bij artikel 2 van de wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring. Volgens het nieuwe artikel 26 V.T.Sv. verjaart de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf immers volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van schade. Omdat de herstelvordering niet een "rechtsvordering tot vergoeding van schade" zou zijn, zijn bepaalde auteurs van oordeel dat artikel 26 V.T.Sv. niet op de herstelvordering van toepassing is (in die zin S. DE TAEYEStedenbouwmisdrijven verjaren wel. Enkele bedenkingen bij het verjaringscontentieux in het handhavingsrecht ruimtelijke ordening", T.R.O.S. 2001, 32-34; vgl. F.M. VAN DE VELDEVerjaring inzake inbreuken op de stenbouwwetgeving", N.J.W. 2003, 158-159; anders P. VANSANTDe aansprakelijkheid van aannemers in het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en het nieuwe decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en het nieuwe decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening", T.R.O.S. 1999, 82-83; zie ook G. DEBERSAQUES, B. HUBEAU en P. LEFRANC, De sanctionering van stedenbouwmisdrijven. Handhavingsmaatregelen, Brugge, die Keure, 2001, 124-125). Dit lijkt evenwel een onjuiste gevolgtrekking op basis van een onjuist uitgangspunt te zijn. De in artikel 3 V.T.Sv. bedoelde "rechtsvordering tot herstel van de schade, door een misdrijf veroorzaakt" heeft immers een ruimer voorwerp dan de op artikel 1382 B.W. gesteunde vordering tot vergoeding van schade. Onder het begrip "burgerlijke vordering" die voor de strafrechter kan worden ingesteld, valt ook de vordering tot teruggave zoals bedoeld in artikel 44 Sw. en artikel 161 Sv. De vordering tot teruggave heeft met de vordering tot schadevergoeding gemeenschappelijk dat zij eveneens ertoe strekt de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken (meer bepaald door het herstel van de toestand in de oorspronkelijke toestand, wat in stedenbouw weliswaar niet de enige, maar wel de belangrijkste herstelmaatregel is). Zij onderscheidt zich evenwel van de vordering tot schadevergoeding doordat zij niet (zozeer) strekt tot bescherming van de belangen van een benadeelde dan wel tot handhaving van het algemeen belang. Hieruit vloeien een aantal belangrijke verschillen voor, onder meer op het vlak van de bevoegdheid van de strafrechter om zelfs ambtshalve de teruggave te bevelen en de bevoegdheid van het openbaar ministerie om de teruggave te vorderen (zie hierover o.a. BRAAS, Précis de procédure pénale, I, Brussel, 1950, nr. 277, p. 224 en nrs. 284-287, p. 228-231; P.-E. TROUSSE, Droit pénal, I/1, in Les Novelles, Brussel, 1956, nrs. 1561-1615, in het bijzonder nr. 1567 en volgende; J. CONSTANT, Traité élémentaire de Droit Pénal, Luik, 1965, II, nrs. 839 e.v.; M. FRANCHIMONT, A. JACOBS en A. MASSET, Manuel de procédure pénale, Luik, 1989, p. 104-107; zie in dezelfde zin in Frankrijk G. STEFANI, G. LEVASSEUR en B. BOULOC, Procédure pénale, Parijs, Dalloz, 2000, nr. 226, p. 183-184). Al in de 19de eeuw heeft de rechtspraak aan het begrip "teruggave" een ruime betekenis gegeven zodat de vordering die ertoe strekt een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad, eveneens valt onder de in artikel 161 Sv. bedoelde vordering tot teruggave. Die jurisprudentiële ontwikkeling heeft meegebracht dat het begrip "burgerlijke vordering" een ruimere betekenis heeft gekregen dan uit een eerste, letterlijke lezing van artikel 3 Voorafgaande Titel Sv. zou kunnen blijken. De herstelvordering, als vordering tot teruggave en dus als "burgerlijke vordering" zoals bedoeld in de artikel 3 en 26 Voorafgaande Titel Sv., is bijgevolg onderworpen aan de regels inzake verjaring van de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf. Een arrest van het Hof van 3 oktober 1910 (Pas. 1910, 432; zie in dezelfde zaak ook het arrest van 16 januari 1911, Pas. 1911, 82) is op al deze punten bijzonder duidelijk. Bij de uitwerking van de herstelvordering inzake stedenbouw bij wet van 29 maart 1962 is de herstelvordering geconcipieerd geworden als de "gemeenrechtelijke" vordering tot teruggave zoals bedoeld in artikel 161 Sv. Bij wet van 22 december 1970 werd de bevoegdheid van de rechter om een herstelmaatregel op te leggen weliswaar afhankelijk gemaakt van een daartoe strekkende vordering van de bevoegde bestuurlijke overheid. Dit houdt zonder twijfel een afwijking in op een algemene regel inzake teruggave maar wijzigt daarom niet de aard van de herstelvordering. Het Hof heeft bijgevolg terecht in een aantal arresten de herstelmaatregelen inzake stedenbouw uitdrukkelijk als een vorm van teruggave gekwalificeerd (Cass. 25 feb. 1992, AR nr 4965, nr 333; 8 sept. 1998, AR P.97.0889.N, nr 392). Samengevat : de herstelvordering die de bevoegde bestuurlijke overheid krachtens de stedenbouwwetgeving instelt is inderdaad geen vordering tot vergoeding van schade die de overheid zou lijden als gevolg van een aantasting van haar belangen. In die zin is de herstelvordering geen "burgerlijke vordering". Maar het begrip "burgerlijke vordering" is ruimer en omvat ook de vordering tot teruggave. Die vordering tot teruggave, zoals de herstelvordering inzake stedenbouw, is, in zoverre zij

steunt op een misdrijf, een "burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf", waarop artikel 26 V.T.Sv. van toepassing is.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de vordering tot herstel van de plaats in de oorpronkelijke toestand tijdig voor de strafrechter is ingesteld, loopt de verjaring ervan niet meer totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing het geding beëindigd heeft (1) (2). (1) Cass., 27 april 1993, AR nr 5310, nr 201; (2) Deze regel vloeit voort uit artikel 27, eerste lid, V.T.Sv. De wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring heeft deze bepaling opgeheven. Deze regel kan thans worden gesteund op artikel 2244 B.W.; volgens vaste rechtspraak van het Hof (o.a. Cass., 13 sept. 1993, AR nr 9610, nr 343) duurt immers, behoudens andersluidende wetsbepaling, de door een dagvaarding voor het gerecht gevormde stuiting van de verjaring van een rechtsvordering voort tijdens het gehele geding (zie hierover o.a. I. CLAEYSDe nieuwe verjaringswet; een inleidende verkenning", R.W. 1998-99, 383 en I. BOONEDe verjaring van de vordering tot schadeherstel op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid en van de burgerlijke vordering uit een misdrijf" in X (ed.), De herziening van de bevrijdende verjaring door de Wet van 10 juni 1998, De gelijkheid hersteld?, 131-132).

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.02.0791.N 8 april 2003 AC nr. 232

De regelmatig door de bevoegde bestuurlijke overheid aan de rechterlijke overheid bekendgemaakte vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat blijft gelden gedurende de volledige rechtspleging, tenzij de betrokken bestuurlijke overheid haar verzaakt of de gekozen vorm van herstel wijzigt (1); wanneer de rechter de beslissing van de bestuurlijke overheid af te zien van de oorspronkelijk ingestelde herstelvordering wegens de onwettigheid ervan buiten toepassing laat, heeft dit niet tot gevolg dat de oorspronkelijke herstelvordering bij hem nog aanhangig is aangezien de vaststelling dat de verzaking onwettig is, niet noodzakelijk meebrengt dat de begane onwettigheid alleen kan worden hersteld door het behoud van de oorspronkelijke herstelvordering zodat het alleen de bestuurlijke overheid toekomt, krachtens haar beoordelingsvrijheid en binnen de grenzen van de wettigheid, te beslissen over de herstelvordering. (1) Cass., 16 november 1999, AR P.97.1655.N, nr 608.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.02.1165.N 8 april 2003 AC nr. 233

Wanneer de rechter de beslissing van de bestuurlijke overheid af te zien van de oorspronkelijk ingestelde herstelvordering wegens de onwettigheid ervan buiten toepassing laat, heeft dit niet tot gevolg dat de oorspronkelijke herstelvordering bij hem nog aanhangig is aangezien de vaststelling dat de afstand onwettig is, niet noodzakelijk meebrengt dat de begane onwettigheid alleen kan worden hersteld door het behoud van de oorspronkelijke herstelvordering zodat het alleen de bestuurlijke overheid toekomt, krachtens haar behoordelingsvrijheid en binnen de grenzen van de wettigheid, te beslissen over de herstelvordering (1). (1) Cass., 8 april 2003, AR P.02.0791.N, nr ... .

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.00.0540.N 4 december 2001 AC nr. ...

De beslissing die de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen met toepassing van artikel 68, § 1, Stedenbouwdecreet treffen, met hun gezamenlijk akkoord in de sub b en c van die wetsbepaling bedoelde gevallen, is een bestuurshandeling in de zin van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991, die uitdrukkelijk moet worden gemotiveerd. (1) (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de gemachtigde ambtenaar inzake stedenbouw de keuze voor een bepaalde herstelmaatregel afdoende motiveert, moet hij de uitsluiting van de keuze voor een andere herstelmaatregel niet negatief motiveren (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 68, § 1, a

P.99.1548.N 18 december 2001 AC nr. ...

Het herstellen in de vorige toestand houdt niet in dat de plaats moet worden hersteld in een materiële toestand die identiek is aan de toestand die voor de bouwovertreding bestond; het kan ook inhouden dat de illegale constructie volledig of gedeeltelijk wordt afgebroken, zonder dat de constructie die voor de bouwovertreding op die plaats bestond, wordt heropgericht, dat al het sloopmateriaal van het terrein wordt verwijderd en dat het maaiveld wordt hersteld (1). (1) Zie Cass. 4 april 2000, A.R. P.98.0697.N, nr. 221.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.00.0736.N 11 december 2001 AC nr. ...

Het door de rechter in toepassing van artikel 68, § 1, a, Stedenbouwdecreet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen te bevelen herstel in de vorige staat behoort weliswaar tot de strafvordering, maar is niettemin een maatregel van burgerlijke aard, zodat niets belet dat over deze vordering wordt geoordeeld bij afzonderlijke beslissing nadat voordien reeds over de schuld en de op te leggen straf werd beslist; bij hoger beroep dat enkel gericht is tegen de beslissing over de herstelvordering heeft de appèlrechter derhalve niet te oordelen over de niet-aangevochten beslissing van schuldigverklaring en bestraffing (1) (2). (1) Cass., 12 april 1994, AR P.93.0325.N, nr. 171. (2) De strafbepalingen (artt. 66-72) van het gecoördineerd decreet Vlaams Parlement 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, werden opgeheven bij artikel 171, lid 1, decreet Vlaams Parlement 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S; 8 juni 1999) met inwerkingtreding op 1 mei 2000 (artikel 204) en zij maken thans de artikelen 146-159 van laatstgenoemd decreet uit.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.99.1455.N 5 juni 2001 AC nr. ...

De herstelmaatregel bedoeld in artikel 68, § 1, a, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening houdt niet in dat de plaats moet worden hersteld in een materiële toestand die identiek is aan de toestand die vóór de bouwovertreding bestond; het herstellen van de plaats in de vorige toestand kan ook inhouden dat de illegale constructie volledig of gedeeltelijk wordt afgebroken ook al stond er vóór de bouwovertreding op die plaats een andere constructie (1). (1) Cass., 4 april 2000, AR P.98.0697.N, nr 221.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Niet ontvankelijk wegens gebrek aan belang is het middel van beklaagde dat aanvoert dat de rechter onwettig nagelaten heeft, benevens de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte bouwwerken, ook de heroprichting van de eerder op die plaats bestaande maar afgebroken gebouwen te bevelen (1) (2). (1) Zie cass. 3 maart 1988, AR 1563, nr 537. (2) De strafbepalingen (artt. 66-72) van het gecoördineerd decreet Vlaams Parlement 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, werden opgeheven bij artikel 171, lid 1, decreet Vlaams Parlement 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999) met inwerkingtreding op 1 mei 2000 (artikel 204) en zij maken thans de artikelen 146-159 van laatstgenoemd decreet uit.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.99.1489.N 5 juni 2001 AC nr. ...

Hoewel de vordering van de gemachtigde ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen tot herstel in de vorige toestand, die er toe strekt in het algemeen belang de handhaving van de stedenbouwkundige regelgeving te verzekeren door een einde te doen stellen aan de delictuele toestand die door het bouwmisdrijf is ontstaan, behoort tot de strafvordering, heeft zij niettemin een civielrechtelijk karakter (1) (2) (3). (1) Cass., 26 april 1989, AR 5930, nr 486 met concl. van advocaat-generaal Liekendael; 20 jan. 1993, 3 arresten AR 9672, 9817, 9894, nr 39, 39bis, 39ter; 21 sept. 1993, AR 6277, nr 359; 3 dec. 1996, AR P.95.0287.N, nr 474; 19 mei 1999, AR P.98.1393.F, nr 292. (2) De strafbepalingen (artt. 66-72) van het gecoördineerd decreet Vlaams Parlement 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, werden opgeheven bij artikel 171, lid 1, decreet Vlaams Parlement 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999) met inwerkingtreding op 1 mei 2000 (artikel 204) en zij maken thans de artikelen 146-159 van laatstgenoemd decreet uit. (3) Het O.M. had, in zoverre de voorziening gericht was tegen de eerste en de derde verweerder en tegen het openbaar ministerie, geconcludeerd tot de verwerping. Het verdedigde het standpunt dat het eerste onderdeel van het middel niet tot cassatie kon leiden omdat het dispositief van het bestreden arrest, dat het derdenverzet niet ontvankelijk verklaarde, op een andere rechtsgrond naar recht verantwoord was, met name omwille van het gegeven dat uit de stukken waarop het Hof vermocht acht te slaan en uit de aard van de reglementering inzake ruimtelijke ordening, die van openbare orde is (Cass., 31 mei 1990, AR 8634, nr 574), moest blijken dat eiseres, die door haar derdenverzet de vernietiging beoogde van de beslissing tot herstel van de plaats in de vorige toestand door de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte bouwwerken waarvan zij mede-eigenares was, enkel het behoud van een wederrechtelijke toestand of van een toestand in strijd met de openbare orde nastreefde, zodat het derdenverzet niet voldeed aan de vereiste van het rechtmatig belang. Bijkomend oordeelde het O.M. dat het onderzoek van het eerste onderdeel het Hof verplichtte tot een onderzoek van feiten, waarvoor het niet bevoegd is, aangezien het onderdeel weliswaar als zuiver juridische regel vooropstelde dat het feit dat de herstelmaatregel tot de strafvordering behoort, niet uitsluit dat ook de burgerlijke belangen van derden kunnen geschaad worden, maar bij het formuleren van deze regel vertrok van de zuiver feitelijke aanvoering dat aan de door artikel 1122 Ger. W. voor het derdenverzet gestelde voorwaarde voldaan was "omdat (eiseres) persoonlijk nadeel (leed) en haar burgerlijke belangen ten zeerste geschaad (werden)". Het tweede onderdeel van het middel kon volgens het O.M. niet aangenomen worden omdat de niet-ontvankelijkheid van het derdenverzet, omdat eiser niet aan alle wettelijke voorwaarden voor het instellen van dit rechtsmiddel voldeed, geen schending van de in het onderdeel aangewezen verdragsbepalingen oplevert.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de in toepassing van artikel 68, § 1, a, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening bevolen maatregel tot herstel in de vorige toestand een derde in zijn rechten krenkt, heeft deze derde een eigen belang in de zin van artikel 17 Gerechtelijk Wetboek, dat zich van het door de gemachtigde ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen beoogde belang onderscheidt; het aldus ontstane geschil tussen beide belangen is van civielrechtelijke aard en het strafgerecht, dat in dit verband een herstelmaatregel beveelt, doet uitspraak over burgerlijke belangen, zodat deze derde, wanneer hij niet behoorlijk is opgeroepen of niet in dezelfde hoedanigheid in de zaak is tussengekomen, overeenkomstig de bepalingen van artikel 1122 Gerechtelijk Wetboek derdenverzet kan doen tegen deze uitspraak die hem in zijn rechten benadeelt (1) (2) (3). (1) De strafbepalingen (artt. 66-72) van het gecoördineerd decreet Vlaams Parlement 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, werden opgeheven bij artikel 171, lid 1, decreet Vlaams Parlement 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999) met inwerkingtreding op 1 mei 2000 (artikel 204) en zij maken thans de artikelen 146-159 van laatst genoemd decreet uit. (2) Voor een andere toepassing zie cass., 9 feb. 1988, nr 352; VERSTRAETEN, R.De teruggave en het derdenverzet in strafzaken", noot onder cass., 9 feb. 1988, R.W., 1988-1989, p. 157-159. (3) Het O.M. had, in zoverre de voorziening gericht was tegen de eerste en de derde verweerder en tegen het openbaar ministerie, geconcludeerd tot de verwerping. Het verdedigde het standpunt dat het eerste onderdeel van het middel niet tot cassatie kon leiden omdat het dispositief van het bestreden arrest, dat het derdenverzet niet ontvankelijk verklaarde, op een andere rechtsgrond naar recht verantwoord was, met name omwille van het gegeven dat uit de stukken waarop het Hof vermocht acht te slaan en uit de aard van de reglementering inzake ruimtelijke ordening, die van openbare orde is (Cass., 31 mei 1990, AR 8634, nr 574), moest blijken dat eiseres, die door haar derdenverzet de vernietiging beoogde van de beslissing tot herstel van de plaats in de vorige toestand door de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte bouwwerken waarvan zij mede-eigenares was, enkel het behoud van een wederrechtelijke toestand of van een toestand in strijd met de openbare orde nastreefde, zodat het derdenverzet niet voldeed aan de vereiste van het rechtmatig belang. Bijkomend oordeelde het O.M. dat het onderzoek van het eerste onderdeel het Hof verplichtte tot een onderzoek van feiten, waarvoor het niet bevoegd is, aangezien het onderdeel weliswaar als zuiver juridische regel vooropstelde dat het feit dat de herstelmaatregel tot de strafvordering behoort, niet uitsluit dat ook de burgerlijke belangen van derden kunnen geschaad worden, maar bij het formuleren van deze regel vertrok van de zuiver feitelijke aanvoering dat aan de door artikel 1122 Ger. W. voor het derdenverzet gestelde voorwaarde voldaan was "omdat (eiseres) persoonlijk nadeel (leed) en haar burgerlijke belangen ten zeerste geschaad (werden)". Het tweede onderdeel van het middel kon volgens het O.M. niet aangenomen worden omdat de niet-ontvankelijkheid van het derdenverzet, omdat eiser niet aan alle wettelijke voorwaarden voor het instellen van dit rechtsmiddel voldeed, geen schending van de in het onderdeel aangewezen verdragsbepalingen oplevert.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DERDENVERZET -

Art. 68, § 3

P.99.1656.N 4 september 2001 AC nr. ...

Het door artikel 68, § 3, Stedenbouwdecreet bepaalde overleg impliceert, als voorwaarde tot het treffen van een vergelijk waardoor de strafvordering wegens bouwovertreding vervalt, de wilsovereenstemming van het College van Burgemeester en Schepenen en van de gemachtigde ambtenaar; bij ontstentenis van deze wilsovereenstemming bestaat geen vergelijk en kan de strafvordering niet vervallen, ongeacht, in voorkomend geval, de instemming van de beklaagde met de gedane voorstellen en de eventuele betaling van de voorgestelde transactiesom (1) (2). (1) Zie Cass., 28 april 1998, AR P.96.1030.N, nr. 216. (2) De strafbepalingen (artt. 66-72) van het gecoördineerd decreet Vlaams Parlement 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening werden opgeheven bij artikel 171, lid 1, decreet Vlaams Parlement 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999) met inwerkingtreding op 1 mei 2000 (artikel 204) en zij maken thans de artikelen 146-159 van laatstgenoemd decreet uit.

- STRAFVORDERING -

- STEDENBOUW - Sancties

- STEDENBOUW - Sancties

- STRAFVORDERING -

Artt. 42, 43 en 68

P.00.0627.N 11 december 2001 AC nr. ...

De relevantie voor de strafrechter van de, krachtens artikel 159 Grondwet, opgeworpen wettigheidsexceptie wegens het onwettig karakter van de overheidsbeslissing tot weigering van de regularisatievergunning wordt bepaald door de vraag of de tegen de beklaagde gerichte strafvordering, ingesteld wegens overtreding van de artikelen 42 en 43 Stedenbouwdecreet, op een administratieve beslissing berust waarvan de wettigheid moet worden nagegaan; dit is niet het geval wanneer de strafvervolging niet stoelt op de weigering van de overheid om een vergunning af te leveren, maar op de overtrading van het wettelijk verbod zelf (1) (2). (1) Zie Cass., 7 nov. 1995, AR P.94.1076.N, nr. 479; 12 mei 1998, AR P.96.1457.N, nr. 244; 2 juni 1998, AR P.96.1587.N, nr. 283. (2) De artikelen 42, 43 en 68 Stedenbouwdecreet werden inmiddels opgeheven bij artikel 171, eerste lid, Decreet Vlaamse Raad van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Voor het Waalse Gewest, zie de artt. 84, § 1, en 154 Waals Wetboek Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw.

- *STEDENBOUW - Sancties*

De verjaring van de strafvordering ingesteld wegens overtreding van de artikelen 42 en 43 Stedenbouwdecreet wordt niet geschorst door een voor de Raad van State hangende annulatieprocedure gericht tegen de weigering tot het verlenen van een regularisatievergunning (1) (2). (1) Cass., 4 okt. 1994, AR P.93.0723.N, nr. 416. (2) De artikelen 42, 43 en 68 Stedenbouwdecreet werden inmiddels opgeheven bij artikel 171, eerste lid, Decreet Vlaamse Raad van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Voor het Waalse Gewest, zie de artt. 84, § 1, en 154 Waals Wetboek Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw.

- *STEDENBOUW - Sancties*

Het onwettig instandhouden van de zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning uitgevoerde werken bestaat tot aan het herstel in de vorige staat of de regularisatie volgens een desbetreffende vergunning; de rechter moet met deze ondertussen verleende vergunning rekening houden (1) (2). (1) Cass., 7 nov. 1995, AR P.94.1076.N, nr. 479. (2) De artikelen 42, 43 en 68 Stedenbouwdecreet werden inmiddels opgeheven bij artikel 171, eerste lid, Decreet Vlaamse Raad van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Voor het Waalse Gewest, zie de artt. 84, § 1, en 154 Waals Wetboek Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw.

- *STEDENBOUW - Sancties*

- *STEDENBOUW - Sancties*

Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

Art. 136, § 2

C.12.0559.N 23 september 2013 AC nr. ...

De rechter kan vergoeding toekennen voor het verlies van een kans op het verwerven van een voordeel of het vermijden van een nadeel indien het verlies van deze kans te wijten is aan een fout; enkel de economische waarde van de verloren gegane kans komt voor vergoeding in aanmerking; deze waarde kan niet bestaan uit het volledige bedrag van het uiteindelijk geleden nadeel of het verloren voordeel; hieruit volgt dat het verlies van een kans op herstel van de arbeidsongeschiktheid geen schade is zoals bedoeld in artikel 136, §2, ZIV-wet.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 136, § 2, eerste en vierde lid

C.09.0546.F 8 september 2014 AC nr. ...

De schade die de rechthebbende lijdt en die bestaat uit het aandeel in de medische kosten die de wetgeving op de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen ten zijne laste laat na tussenkomst van de verzekeringsinstelling, het zogeheten "remgeld", valt niet buiten de indeplaatsstelling van die verzekeringsinstelling.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 25, derde lid

S.11.0060.F 27 mei 2013 AC nr. ...

Artikel 25, derde lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 beperkt de tussenkomst van het Bijzonder Solidariteitsfonds tot de kosten van geneeskundige verstrekkingen waarvoor, in het concrete geval, in geen tegemoetkoming voorzien is krachtens de reglementaire bepalingen van de Belgische verzekering voor geneeskundige verzorging of krachtens de wettelijke bepalingen van een buitenlandse regeling voor verplichte verzekering (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. …

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Gecoördineerde wet op de ziekenhuizen 7 aug. 1987

Art. 11

C.00.0145.N 8 april 2002 AC nr. 214

Het loutere feit dat een ziekenhuisgeneesheer de financiële verantwoordelijkheid voor zijn dienst dient te dragen, doet geen afbreuk aan de algemene en uiteindelijke verantwoordelijkheid van de beheerder voor de ziekenhuisactiviteit.

- GENEESKUNDE - Algemeen

Art. 116, 8° en 10°

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

De wettelijke bepaling op grond waarvan de honoraria kunnen worden beperkt in geval van gebruik van zware medische apparatuur of zware medisch-technische diensten zonder toestemming impliceert niet dat de inning van de honoraria in beginsel rechtmatig is noch dat de bij een vroegere wet bepaalde straffen zijn opgeheven; zij legt enkel een bijkomende straf op die bestaat in de beperking van de honoraria.~

- GENEESKUNDE - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Art. 125

C.11.0677.N 1 oktober 2012 AC nr. ...

Met een dringende reden in de zin van artikel 125 Ziekenhuiswet, dient te worden verstaan een zwaarwichtig feit dat elke verdere samenwerking tussen ziekenhuis en ziekenhuisgeneesheer onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt; de zwaarwichtigheid van een bepaald feit en de eruit voortvloeiende onmiddellijke en definitieve onmogelijkheid verder samen te werken kunnen niet worden beïnvloed door de tussenkomst van een later feit.

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Algemeen

C.08.0171.F 26 oktober 2009 AC nr. 617

Het feit dat de onmiddellijke afzetting van een ziekenhuisgeneesheer verantwoordt, is het feit vergezeld van alle omstandigheden die van dat feit een dringende reden kunnen maken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ... .

- GENEESKUNDE - Allerlei

- ARTS -

Art. 125, 4de, 5de, 6de, 7de, 8ste en 9de lid

C.04.0596.N 2 oktober 2006 AC nr. 453

De dringende reden ter verantwoording van de afzetting zonder opzegging van een ziekenhuisgeneesheer, moet in de kennisgeving derwijze worden omschreven dat de ontslagen ziekenhuisgeneesheer op de hoogte wordt gebracht van de feiten die hem ten laste worden gelegd en dat de rechter het ernstige karakter van de aangevoerde reden kan beoordelen en kan nagaan of de voor hem ingeroepen redenen dezelfde zijn als die welke medegedeeld werden aan de ontslagen geneesheer; de kennisgeving mag evenwel worden aangevuld met verwijzing naar andere gegevens, voor zover het geheel de mogelijkheid biedt met zekerheid en nauwkeurigheid de motieven die aanleiding gaven tot het ontslag te beoordelen (1). (1) Cass., 27 feb. 1987, A.C., 1978, 757, eerste zaak; Cass., 24 maart 1980, A.C., 1979-80, 912.

- GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde

Art. 125, eerste lid, 7°

C.12.0390.N 8 december 2014 AC nr. 758

De regel dat de medische raad aan de beheerder een advies verstrekt over de afzetting van ziekenhuisgeneesheren, behalve bij afzetting om dringende reden, vereist niet dat de afzetting wordt opgelegd als sanctie; hij is ook van toepassing wanneer de beheerder de overeenkomst met de ziekenhuisgeneesheer wil beëindigen door een contractueel bedongen opzegging (1). (1) Artt. 125 en 127 Ziekenhuiswet, in de versie zoals van toepassing voor de coördinatie bij KB 10 juli 2008.

- GENEESKUNDE - Algemeen

- ARTS -

C.02.0127.F 15 september 2003 AC nr. 434

De regel volgens welke de Medische Raad aan de beheerder een advies verstrekt over de afzetting van ziekenhuisgeneesheren, behalve de afzetting om dringende reden, vereist niet dat de afzetting wordt opgelegd als sanctie; zij is van toepassing in het geval dat de voor een bepaalde duur gesloten overeenkomst van een ziekenhuisgeneesheer, die door stilzwijgende verlenging kan worden vernieuwd, op de einddatum niet wordt vernieuwd ten gevolge van het feit dat de beheerder, vóór het verstrijken van die termijn, de contractueel bedongen opzegging aan die geneesheer ter kennis heeft gebracht (1). (1) Zie concl. O.M.

- GENEESKUNDE - Algemeen

- ARTS -

Art. 125, vierde lid

C.08.0547.F 14 september 2009 AC nr. 498

Wanneer het feit dat de afzetting zou rechtvaardigen in een voortdurende tekortkoming bestaat, bepaalt de beheerder het tijdstip vanaf wanneer die lopende tekortkoming elke professionele samenwerking onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt (1). (1) Zie concl. O.M.

- GENEESKUNDE - Allerlei

- ARTS -

Art. 130

C.03.0360.N 24 januari 2005 AC nr. 47

De algemene regeling betreffende de rechtsverhouding tussen het ziekenhuis en de geneesheren mag met betrekking tot de procedure tot afzetting van een ziekenhuisgeneesheer niet ten nadele van de ziekenhuisgeneesheer afwijken van de waarborgen bepaald in de artikelen 125 tot en met 128 van de Ziekenhuiswet, maar mag wel bijkomende waarborgen ten gunste van de ziekenhuisgeneesheer vaststellen.

- GENEESKUNDE - Algemeen

Art. 138

C.10.0617.N 3 juni 2011 AC nr. ...

Het verbod op ereloonsupplementen voor artsen, voor de forfaitaire honoraria per opname en/of per verpleegdag te betalen, geldt voor de verstrekkingen inzake klinische biologie, ongeacht of de tegemoetkoming geheel dan wel gedeeltelijk forfaitair wordt betaald (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Art. 138, § 1, eerste lid

C.09.0266.F 23 november 2009 AC nr. 684

De rechter mag het overeengekomen beding uit de opnameverklaring niet toepassen, dat betrekking heeft op de termijnen waarbinnen de patiënt zijn inkomen moet meedelen en dat afwijkt van de wetsbepalingen van openbare orde, die verbieden om honorariumsupplementen aan te rekenen wanneer het inkomen van de rechthebbende onder de daarin bepaalde maximumbedragen blijft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- GENEESKUNDE - Algemeen

- ARTS -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Art. 37

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

Wettig is de beslissing dat de magnetische resonantie tomograaf een zwaar medisch apparaat is, wanneer de rechter die beslissing grondt hetzij op de aankoopprijs van die tomograaf hetzij op het feit dat de bediening ervan hooggespecialiseerd personeel vergt.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- GENEESKUNDE - Allerlei

Artt. 121, 133, 136, en 140

C.11.0548.F 7 februari 2013 AC nr. ...

Wanneer een vzw is belast met de inning van de honoraria voor rekening van de ziekenhuisgeneesheren en de geïnde bedragen onder meer moet aanwenden voor de dekking van de inningskosten, kan daaruit evenwel niet worden afgeleid dat die vzw elke rechtshandeling ter uitvoering van haar opdracht stelt in naam en voor rekening van de ziekenhuisgeneesheren; geen enkele bepaling verplicht die vzw een bankrekening te openen om haar inningsopdracht te vervullen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- ARTS -

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen

- LASTGEVING -

Artt. 124, 125, eerste lid, 7°, en 126, § 1

C.07.0348.F 9 februari 2009 AC nr. 103

De beheerder moet, in het kader van het door de wet beoogde doel, het advies van de medische raad inwinnen over de afzetting van ziekenhuisgeneesheren, behalve in geval van afzetting om dringende reden; die regel is een dwingende bepaling in het voordeel van de ziekenhuisgeneesheren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- GENEESKUNDE - Algemeen

- ARTS -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Artt. 125 en 130

C.98.0176.F 22 april 1999 AC nr. ...

Het arrest dat op de beëindiging van de contractuele verhouding tussen de ziekenhuisbeheerder en een geneesheer benoemd in een van zijn diensten, de bepalingen toepast van de Ziekenhuiswet die verband houden met de algemene reglementering van de rechtsverhouding tussen het ziekenhuis en de ziekenhuisgeneesheren en niet het huishoudelijk reglement van de betrokken dienst, is naar recht verantwoord.~

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Allerlei

Artt. 125, 126, 127 en 128

C.03.0360.N 24 januari 2005 AC nr. 47

De bepalingen van de Ziekenhuiswetgeving zijn dwingend ter bescherming van de ziekenhuisgeneesheer, in zoverre zij de adviesbevoegdheid van de medische raad regelen met betrekking tot de afzetting van een ziekenhuisgeneesheer.

- GENEESKUNDE - Algemeen

Artt. 125, eerste lid, 1°, 126, 130 en 131

C.00.0145.N 8 april 2002 AC nr. 214

De algemene regeling betreffende de rechtsverhoudingen tussen het ziekenhuis en de geneesheren, waarvoor de beheerder het advies van de Medische Raad moet inwinnen, dient enkel de algemene principes te bevatten met betrekking tot de erin behandelde aangelegenheden, waaronder de financiële schikkingen met betrekking tot de medische activiteit; de verdere uitwerking van deze algemene principes ten aanzien van de individuele geneesheren, zoals de bepaling van het aandeel van iedere geneesheer in de kosten en tekorten van het ziekenhuis, moet niet het voorwerp uitmaken van de algemene regeling, zodat de Medische Raad daarover geen advies moet verlenen.

- GENEESKUNDE - Algemeen

Artt. 125, eerste lid, 7°, 127 en 128

C.03.0410.F 9 september 2004 AC nr. 398

Uit de wettelijke bepalingen volgt niet dat de medische raad de ziekenhuisgeneesheer moet horen of hem de gelegenheid moet bieden om gehoord te worden, teneinde rechtsgeldig het in artikel 125 Ziekenhuiswet bedoelde advies te verstrekken; uit de omstandigheid dat de medische raad die geneesheer niet heeft gehoord of dat hem niet is gemeld dat de medische raad om advies werd gevraagd, kan niet worden afgeleid dat zijn recht van verdediging miskend is.

- ARTS -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Allerlei

Artt. 130 en 131

C.00.0118.N 8 april 2002 AC nr. 213

Aan de ziekenhuizen wordt de verplichting opgelegd enerzijds een algemene regeling betreffende de rechtsverhoudingen tussen het ziekenhuis en de geneesheren uit te werken, anderzijds in een individuele overeenkomst de respectieve rechten en plichten van de individuele geneesheer en de beheerder schriftelijk vast te stellen; in de algemene regeling en de schriftelijke individuele regeling, die naar de algemene regeling moet verwijzen, dienen ten minste de soort gevallen waarin, de redenen waarom en de procedures volgens welke een einde kan worden gemaakt aan de rechtsverhouding behandeld te worden. De ziekenhuizen dienen aan deze bepalingen te voldoen tegen 6 mei 1988. Aan de overschrijding van de tijdslimiet wordt geen sanctie verbonden.

- GENEESKUNDE - Algemeen

De opzegging als wijze van beëindiging van de rechtsverhouding tussen de beheerder en de ziekenhuisgeneesheer wordt noch door de Ziekenhuiswet noch door enige andere wettelijke bepaling uitgesloten, noch worden de modaliteiten ervan geregeld.

- GENEESKUNDE - Algemeen

Nadat een algemene regeling betreffende de rechtsverhoudingen tussen het ziekenhuis en de geneesheren door de beheerder van het ziekenhuis is vastgesteld, dienen de bestaande individuele overeenkomsten tussen de ziekenhuisartsen en de beheerder van het ziekenhuis vervangen te worden door nieuwe overeenkomsten, waarin de respectieve rechten en verplichtingen van de individuele ziekenhuisgeneesheer en de beheerder schriftelijk worden vastgesteld, onder verwijzing naar de algemene regeling.

- GENEESKUNDE - Algemeen

Zolang tussen de beheerder en de ziekenhuisgeneesheer geen nieuwe individuele overeenkomst is gesloten, waarin verwezen wordt naar de algemene regeling, blijft de oude regeling van kracht, met inbegrip van de daarin vastgestelde wijzen van beëindiging voor zover deze op zich niet in strijd zijn met dwingende wetsbepalingen.

- GENEESKUNDE - Algemeen

Artt. 87, 89, 94 en 95

C.07.0100.F 15 september 2008 AC nr. 473

Aangezien de endoscopische kosten niet opgenomen zijn in artikel 95, Ziekenhuiswet, en niet vallen onder de verstrekkingen die in datzelfde artikel opgesomd worden, mogen zij de patiënt niet bovenop de prijs per verpleegdag aangerekend worden (1)(2). (1) Cass., 24 jan. 2005, AR C.04.0223.N, A.C., 2005, nr 48. (2) Ziekenhuiswet, zoals gecoördineerd bij K.B. 7 aug. 1987 en zoals zij van toepassing was vóór de wijziging ervan bij W. 14 jan. 2002.

- GENEESKUNDE - Algemeen

Artt. 87, eerste lid, 89, 94 en 95

C.04.0223.N 24 januari 2005 AC nr. 48

Alle kosten die verband houden met het verblijf in een kamer met meer dan twee bedden en het verstrekken van zorgen aan de patiënt in het ziekenhuis en die niet zijn opgenomen in de limitatieve opsomming van artikel 95 van de Ziekenhuiswet, zijn begrepen in de verpleegdagprijs, die de enige is die, niettegenstaande elk strijdig beding, mag worden aangerekend.

- GENEESKUNDE - Algemeen

De kosten van endoscopisch materiaal komen niet voor en zijn niet onder te brengen onder de prestaties opgesomd in artikel 95 van de Ziekenhuiswet zodat zij niet boven de verpleegdagprijs mogen worden aangerekend (1). (1) Art. 209 Programmawet I van 24 dec. 2002 heeft aan artikel 95 Ziekenhuiswet een 4° toegevoegd, dat bepaalt dat niet begrepen zijn in het budget : de kosten verbonden aan het endoscopisch materiaal en het materiaal voor viscerosynthese, wanneer deze hetzij het voorwerp uitmaken van een tegemoetkoming door de ziekte- en invaliditeitsverzekering, hetzij voorkomen op een door de minister van Sociale Zaken vast te stellen lijst, nadat er een voorstel tot opname in de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen werd geformuleerd conform artikel 35, § 2, van de Wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen. Deze nieuwe bepaling was echter niet van toepassing op deze zaak, aangezien zij pas in werking is getreden op 1 april 2003, dit is na de hospitalisatie waaruit de betwiste aanrekening van de medische kosten voortvloeide.

- GENEESKUNDE - Algemeen

Artt. 94, eerste en tweede lid, en 95

C.11.0162.N 2 februari 2012 AC nr. ...

Niet enkel de kosten van chirurgische daghospitalisatie zijn in het budget van financiële middelen opgenomen; de kosten voor andere daghospitalisaties werden door de Koning omschreven en zijn door het budget gedekt.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Gecoördineerde wetten 30 nov. 1935 op de handelsvennootschappen

Art. 147bis

C.13.0555.N 17 oktober 2014 AC nr. 620

Het laten voortbestaan van een C.V.B.A. zonder te beantwoorden aan artikel 147bis, §1, van de Vennootschappenwet is een overtreding van de Vennootschappenwet die voortduurt zolang het vaste gedeelte van het maatschappelijk kapitaal niet werd verhoogd tot het vereiste bedrag.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Coöperatieve vennootschappen

Art. 320

C.12.0288.N 24 oktober 2013 AC nr. ...

Tantièmes, ook al worden zij fiscaalrechtelijk als bezoldigingen aangezien, zijn vennootschapsrechtelijk als een variabele vergoeding in functie van de winst te beschouwen en niet als een bezoldiging.

- VENNOOTSCHAPPEN - Allerlei

Art. 320, § 1

C.12.0288.N 24 oktober 2013 AC nr. ...

Het is aan de algemene vergadering om bij de winstverdeling desgevallend tantièmes toe te kennen met inachtneming van artikel 320, §1, van de Vennootschappenwet; hierbij komt het de algemene vergadering toe om, behoudens beperking van dit recht in de statuten, de modaliteiten van deze uitkering aan de bestuurders te bepalen; het staat de algemene vergadering in principe vrij deze uitkering enkel toe te kennen aan de bestuurders die door hun prestaties hebben bijgedragen tot het resultaat van het desbetreffende boekjaar, ook al zijn deze op het ogenblik van de beslissing van de algemene vergadering geen bestuurders meer van de vennootschap.

- VENNOOTSCHAPPEN - Allerlei

Art. 510

C.12.0549.N 28 november 2013 AC nr. ...

De vraag of de beperking op een overdracht van aandelen verantwoord is op grond van het vennootschapsbelang, betreft een feitelijke beoordeling die voor het Hof niet kan worden aangevochten; het Hof gaat niettemin na of de rechter het begrip vennootschapsbelang niet miskent.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

Het belang van een vennootschap wordt bepaald door het collectief winstbelang van haar huidige en toekomstige aandeelhouders.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 55, tweede lid

C.13.0560.F 27 juni 2014 AC nr. ...

Uit de artikelen 55, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, 518, §3, van het Wetboek van Vennootschappen en 1991, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek volgt niet dat de functies van een bestuurder wiens opdracht geëindigd is, slechts zouden voortduren gedurende de tijd die de algemene vergadering redelijkerwijs nodig heeft om bijeen te komen teneinde in zijn vervanging te voorzien (1). (1) Zie Cass. 12 mei 2014, AR S.12.0092.F, AC 2014, nr. …

- LASTGEVING -

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

Art. 62

C.12.0204.F 13 december 2012 AC nr. ...

Het orgaan van een vennootschap dat in naam en voor rekening van die vennootschap optreedt, zonder dat uitdrukkelijk of stilzwijgend mede te delen, geeft in de regel te kennen dat het in eigen naam optreedt en heeft zich bijgevolg persoonlijk verbonden (1). (1) Zie Cass. 17 okt. 1958, AC 1959, 143.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

De feitenrechter beoordeelt op onaantastbare wijze, op grond van de gegevens van de zaak, of een persoon die de hoedanigheid heeft van orgaan van een vennootschap, in eigen naam dan wel in naam van die vennootschap is opgetreden en, in het laatste geval, de medecontractant daarvan op de hoogte heeft gebracht.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 636, 640, 642 en 643, telkens eerste lid

C.11.0398.N 5 oktober 2012 AC nr. ...

De waarde van de aandelen moet worden geraamd op het tijdstip waarop de rechter de overdracht ervan beveelt, aangezien het recht op betaling van de prijs van de aandelen ontstaat op het tijdstip van de eigendomsoverdracht; bij die raming moet de rechter abstractie maken van zowel de omstandigheden die geleid hebben tot de vordering tot overdracht van de aandelen als van het gedrag van de partijen ten gevolge van de vordering (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

Artt. 88, § 1, eerste t.e.m. vierde lid

C.11.0502.N 5 oktober 2012 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 88, § 1, eerste tot en met vierde lid, Vlaamse Wooncode volgt dat de begunstigde van het recht van voorkoop, vanaf de inwilliging van zijn vordering tot indeplaatsstelling, de rechten van de eerste koper overneemt; de indeplaatsstelling van de begunstigde in de rechten van de koper houdt niet in dat die laatste geacht wordt het goed nooit verkregen te hebben; wanneer de eerste koper het goed heeft verkocht en de betreffende notariële koopakte is overgeschreven op het hypotheekkantoor vóór de inschrijving van de vordering tot indeplaatsstelling, dan is deze overdracht tegenwerpbaar aan de begunstigde van het recht van voorkoop (1). (1) Zie over de persoonlijke subrogatie: J. MESTRE, La subrogation personnelle, Parijs, LGDJ, 1979; zie ook m.b.t. de indeplaatsstelling van de pachter bij miskenning van diens recht van voorkoop: P. DELNOY, Droit de préemption en matière de biens ruraux, RPDB, Compl. V, 1977, 496, nr. 323, en E. STASSIJNS, Pacht, in APR, 556 en 559, nrs. 532 en 534.

- INDEPLAATSSTELLING -

Gecoördineerde wetten van 19 dec. 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders

Art. 1, eerste lid

S.97.0091.N 5 januari 1998 AC nr. ...

Het wettelijk vermoeden, dat een op gewaarborgde kinderbijslag aanspraak makende ouder geacht wordt voor meer dan de helft bij te dragen in het onderhoud van het rechtgevend kind, indien uit de inschrijving in het bevolkingsregister blijkt dat het kind deel uitmaakt van het gezin, geldt tot het bewijs van het tegendeel dat geleverd wordt aan de hand van een vergelijking tussen de kosten van het onderhoud van het kind en de bijdrage van de betrokkene in die kosten, mede gelet op de eigen inkomsten van het kind; de aard van die inkomsten maakt daarbij geen verschil.

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Art. 42bis

S.11.0058.F 5 maart 2012 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat artikel 42bis, eerste lid, van de samengeordende wetten van 19 december 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt doordat het kinderen die zich in dezelfde situatie als de begunstigden bevinden uitsluit van het voordeel dat het verleent, kan niet worden afgeleid dat het artikel een leemte vertoont die moet verholpen worden om de ongrondwettelijkheid ervan op te heffen (1). (1) Zie de concl. van het openbaar ministerie onder Cass. 5 maart 2012, AR S.11.0057.F, Pas. 2012, nr. ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

Art. 52, eerste lid

S.04.0186.F 19 september 2005 AC nr. 441

De regel volgens welke de kinderbijslagen voor werknemers niet verschuldigd zijn voor kinderen die buiten het Rijk les volgen, is pas op 6 februari 1999 in werking getreden (1). (1) Zie Cass., 4 mei 1998, AR S.97.0100.N, nr 220; 18 nov. 2002, AR S.02.0041.N, nr 614; artikel 52, eerste lid, Kinderbijslagwet Werknemers, na zijn wijziging bij artikel 17, W. 25 jan. 1999 houdende sociale bepalingen (K.B. 6 feb. 1999).

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.02.0041.N 18 november 2002 AC nr. 614

Wettig is het arrest dat vaststelt dat de moeder het familiaal gebeuren gedurende het betrokken schooljaar volledig heeft overgebracht buiten het Rijk, dat zij aldaar voor de opvoeding van de kinderen heeft gezorgd, dat de vader alleen inkomsten verstrekte zonder voor de effectieve opvoeding in te staan en dat het gezinsleven zich buiten het Rijk afspeelde en hieruit afleidt dat de kinderen buiten het Rijk werden opgevoed (1) (2). (1) Zie Cass., 4 mei 1998 - A.R. S.97.0100.N, n° 220. (2) Art. 52, 1ste lid Kinderbijslagwet, vóór de wijziging bij wet van 25 januari 1999.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

S.97.0100.N 4 mei 1998 AC nr. ...

De kinderbijslag is niet verschuldigd ten behoeve van kinderen die buiten het Rijk worden opgevoed.~

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

Is wettig het arrest dat na te hebben vastgesteld dat rechtgevende kinderen in het buitenland onderwijs volgen maar dat niet blijkt dat de opvoedingsopdracht van de in België verblijvende ouders aldaar door iemand anders is overgenomen vervolgens oordeelt dat de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers niet gerechtigd was de gewone kinderbijslag te ontzeggen aan de rechthebbenden voor hun rechtgevende kinderen.~

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

Art. 56 quinquies, § 1, eerste en tweede lid

S.01.0007.N 12 november 2001 AC nr. ...

Met de regel dat een mindervalide gerechtigd is op kinderbijslag op voorwaarde dat het rechtgevend kind deel uitmaakt van hetzelfde gezin en hij dit recht behoudt ten behoeve van het kind dat geplaatst is door de bevoegde overheid, heeft de wetgever aangeduid dat het rechtgevend kind principieel moet "deel uitmaken van hetzelfde gezin", maar dat het recht ook bestaat als het kind geplaatst is, ongeacht of de plaatsing dateert van voor of na de datum waarop de rechthebbende aan de gestelde voorwaarden voor de toekenning van inkomensvergangende of integratie, tegemoetkoming voldoet (1). (1) Zie: K.B. nr 122 tot wijziging van de sameneordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (B.S. 12 januari 1983, 370 e.v. meer bepaald het verslag aan de Koning, punt 2; Wet 29 dec. 1990, houdende sociale bepalingen, Memorie van toelichting bij ontwerp van wet houdende sociale bepalingen, Senaat, 1990-1991, nr 1115, 1, p. 41).

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

Art. 56bis, § 2

S.97.0082.N 19 januari 1998 AC nr. ...

Het recht op verhoogde kinderbijslag wordt hersteld ten behoeve van een wees, wanneer de feitelijke scheiding van de opnieuw gehuwde overlevende ouder en zijn echtgenoot, bekrachtigd wordt door een gerechtelijke beschikking die het echtpaar een afzonderlijke verblijfplaats aanduidt.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

S.96.0071.F 5 mei 1997 AC nr. ...

Kinderbijslag voor een wees wordt tot het bedrag van de gewone bijslag verminderd, wanneer de overlevende vader of moeder een huishouden vormt; hoewel er in de regel een vermoeden is dat een huishouden wordt gevormd wanneer er samenwoning is van personen van verschillend geslacht, geldt dat wettelijk vermoeden maar als de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor werknemers het materiële feit van die samenwoning bewijst.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 56bis, § 2, tweede lid

S.97.0082.N 19 januari 1998 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het arrest dat oordeelt dat gehuwden feitelijk gescheiden leefden vanaf een bepaalde datum en dat deze feitelijke scheiding bekrachtigd werd door het vonnis waarbij de echtscheiding door onderlinge toestemming werd uitgesproken, vervolgens beslist dat het recht op verhoogde wezenbijslag wordt hersteld vanaf de eerste van de maand volgend op de wijzigende gebeurtenis, zijnde de datum van de feitelijke scheiding, zonder te hebben vastgesteld dat op de datum van de wijzigende gebeurtenis een rechtelijke beschikking was tussengekomen die de feitelijke scheiding van de gehuwde bekrachtigt.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Allerlei

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

- HUWELIJK -

Art. 62

S.12.0090.N 29 april 2013 AC nr. ...

Het arrest dat het recht op gewaarborgde kinderbijslag toekent aan de eiser voor de twee bedoelde kinderen, zonder vast te stellen dat zij vanaf 31 augustus van het kalenderjaar dat zij de leeftijd van 18 jaar bereikten zich bevonden in één van de hypotheses bepaald in artikel 62, §§2 tot 5 Kinderbijslagwet werknemers is niet naar recht verantwoord.

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

- KINDERBIJSLAG [ZIE: 173 GEZINSBIJSLAG] -

Art. 69, § 1, derde lid

S.08.0080.N 4 mei 2009 AC nr. 292

De arbeidsrechtbank beschikt bij de aanduiding van de bijslagtrekkende over een beoordelingsbevoegdheid die haar toelaat, in het belang van het kind, de andere ouder aan te duiden dan degene die uit de loutere toepassing van de voormelde wetsbepaling zou volgen.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Wanneer beide ouders niet overeenkomen met betrekking tot de verschillende hypothesen van het derde lid van artikel 69, § 1 van de Kinderbijslagwet Werknemers, kan elk van hen zich wenden tot de arbeidsrechtbank om de bijslagtrekkende te doen aanduiden in het belang van het kind.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

S.07.0048.N 25 februari 2008 AC nr. 127

Uit de samenlezing van artikel 374 B.W. en artikel 69, § 1, derde lid van de Kinderbijslagwet Werknemers volgt niet dat voor de toepassing van voormeld artikel 69, § 1, derde lid, de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag door niet samenwonende ouders in de zin van artikel 374 B.W. noodzakelijkerwijze gerechtelijk dient te zijn vastgelegd.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

- ORDONNANTIES [ZIE: 527 WETTEN. DECRETEN. ORDONNANTIES. BESLUITEN] -

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat met de in artikel 69, § 1, derde lid van de Kinderbijslagwet Werknemers bedoelde "andere bijslagtrekkende" die in de plaats van de moeder de kinderbijslag ontvangt wanneer hij het kind uitsluitend of hoofdzakelijk opvoedt, niet de vader maar een derde wordt beoogd.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

Art. 69, § 2, b)

S.09.0067.F 31 mei 2010 AC nr. 380

De omstandigheid dat het kind, dat recht geeft op kinderbijslag, een voorlopig bewindvoerder heeft, belet de toepassing van artikel 69, § 2, b), Kinderbijslagwet Werknemers, niet.

- GEZINSBIJSLAG - Algemeen

Art. 70

S.96.0008.N 9 september 1996 AC nr. ...

Een kind wordt geacht geplaatst te zijn door de bevoegde overheid, zolang de maatregel niet is ingetrokken.~

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

Artt. 47 en 63

S.00.0149.N 23 april 2001 AC nr. ...

Een gehandicapt kind van minder dan 21 jaar heeft recht op verhoogde kinderbijslag wanneer zijn ongeschiktheidsgraad van ten minste 66% wordt vastgesteld door gezamenlijke toepassing van de officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit en de lijst van aandoeningen, ofwel de schaal of de lijst afzonderlijk, naargelang de bepalingen omtrent de gebruiksvoorwaarden ervan.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

S.97.0170.N 5 oktober 1998 AC nr. ...

Een gehandicapt kind van minder dan 21 jaar heeft recht op verhoogde kinderbijslag wanneer zijn ongeschiktheidsgraad van ten minste 66% wordt vastgesteld door de Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit; de invaliditeitspercentages wegens gehoordalingen vastgesteld aan de hand van deze Schaal worden bepaald zonder dat bij de meting van de gehoordaling gebruik wordt gemaakt van correctie door middel van een hoorapparaat.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

Artt. 50bis en 56bis

P.04.0689.N 22 februari 2005 AC nr. 106

Nu de verhoogde kinderbijslag voor wezen niet strekt tot vergoeding van schade ingevolge het overlijden van de ouder moet hij niet in aanmerking worden genomen bij de berekening van de door de derde aansprakelijke verschuldigde schadevergoeding (1). (1) Zie Cass., 7 sept. 2004, AR P.04.0315.N, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Artt. 56bis en 58

S.01.0018.N 10 december 2001 AC nr. ...

De afwezigverklaring doet het recht op wezenbijslag ontstaan; de wezenbijslag wordt toegekend vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de afwezigverklaring, tenzij wanneer die afwezigverklaring zich voordoet op de eerste dag van de maand, dan vangt de toekenning aan vanaf deze eerste dag.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

De afwezigverklaring overeenkomstig de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek wordt voor de toepassing van de wezenbijslag gelijkgesteld met het overlijden van de ouder.

- AFWEZIGHEID -

Artt. 62, § 6, en 63, eerste en derde lid

S.93.0145.N 12 juni 1995 AC nr. ...

Wanneer het op kinderbijslag rechtgevende kind tijdens zijn militaire dienst ten minste 66 percent arbeidsongeschikt wordt, blijft het recht geven op kinderbijslag tot aan zijn leeftijd van 25 jaar.~

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

Gemeentedecreet 15 juli 2005

Art. 193, eerste lid

C.09.0610.N 8 november 2010 AC nr. 662

De onmiddellijke werking van artikel 193, eerste lid van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, houdt in dat het college van burgemeester en schepenen vanaf 1 januari 2006 en tot aan het sluiten van het debat kan overgaan tot de bekrachtiging van een eerder door de gemeente zonder machtiging van de gemeenteraad ingestelde vordering, zoals bepaald in artikel 270, tweede lid, van de Nieuwe Gemeentewet(1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VORDERING IN RECHTE -

C.09.0062.N 1 april 2010 AC nr. 240

Het bewijs van het cassatieberoep namens de gemeente wordt geleverd doordat ze ter griffie van het Hof een kopie van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen heeft neergelegd (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 2004, AR C.03.0579.N, A.C., 2004, nr. 617.

- GEMEENTE -

Het bewijs van het cassatieberoep namens de gemeente wordt geleverd doordat ze ter griffie van het Hof een kopie van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen heeft neergelegd (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 2004, AR C.03.0579.N, AC, 2004, nr. 617.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

Art. 194

C.11.0747.N 7 december 2012 AC nr. ...

De rechtsvordering van een of meer inwoners namens de gemeente is slechts ontvankelijk wanneer de gemeente in gebreke blijft om in rechte op te treden; of dit het geval is, wordt door de rechter beoordeeld in feite, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak (1). (1) Zie concl. O.M.

- MILIEURECHT -

- GEMEENTE -

Gemeentewet 30 maart 1836

Art. 76

C.04.0445.F 9 december 2005 AC nr. 657

De indeling van de in stedelijk gebied gelegen gemeentewegen bij de grote wegen brengt niet de overdracht van eigendom van die wegen ten voordele van de Staat met zich.

- WEGEN -

Art. 84, §2

C.10.0384.F 6 januari 2012 AC nr. ...

De gemeenteraad is bevoegd om een lid van het onderwijzend personeel van de gemeente vast te benoemen (1). (1) Zie RvS, arrest nr. 26.309, 26 maart 1986, AR RvS 1986, p. 156 ; Gemeentewet, vóór de coördinatie ervan bij het koninklijk besluit van 24 juni 1988 tot codificatie van de gemeentewet.

- ONDERWIJS -

- GEMEENTE -

Wanneer een leerkracht vast benoemd wordt met een bepaald lesrooster, breidt de gemeenteraad die hem later, zonder voorbehoud, bijkomende lesuren toekent, zijn ambtsbevoegdheden noodzakelijkerwijs definitief uit (1). (1) Zie RvS, arrest nr. 26.309, 26 maart 1986, AR RvS 1986, p. 156 ; Gemeentewet, vóór de coördinatie ervan bij het koninklijk besluit van 24 juni 1988 tot codificatie van de gemeentewet.

- ONDERWIJS -

Art. 90

C.94.0399.N 2 april 1998 AC nr. ...

De rechterlijke bevoegdheid tot sluiting van drankgelegenheden, bepaald in artikel 4, § 3, Drugwet, sluit de bevoegdheid van de burgemeester tot het uitvaardigen van politiemaatregelen niet uit.~

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- GEMEENTE -

Gerechtelijk Wetboek

Art. 1016bis

C.97.0259.N 17 december 1998 AC nr. ...

De bij artikel 1016bis Ger.W. bedoelde vaststelling van overspel is op zichzelf geen schending op eerbiediging van het privé-leven, ook niet wanneer die vaststelling betrekking heeft op het overspel van een echtgenoot met iemand van hetzelfde geslacht; dergelijke vaststelling geschiedt immers op grond van een wet en ter bescherming van de rechten van de echtgenoot.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Overspel tussen personen van hetzelfde geslacht kan met toepassing van artikel 1016bis Ger.W. worden vastgesteld.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Art. 1017

C.10.0100.N 21 januari 2011 AC nr. ...

Een schuldeiser die krachtens artikel 1166 van het Burgerlijk Wetboek in naam van de schuldenaar een zijdelingse vordering heeft ingesteld die de rechter verwerpt omdat de schuldenaar nadien zelf de rechtsvordering heeft ingesteld die hij toewijst, is geen in het ongelijk gestelde partij (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; Zie ook Cass., 26 nov. 2009, AR C.08.0377.N, A.C., 2009, nr. 700, met concl. O.M.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.10.0074.N 17 december 2010 AC nr. 750

Wanneer de Staat in de persoon van verschillende ministeriële departementen wordt gedagvaard om reden dat de eiser van oordeel is dat het geschil tot de bevoegdheid van die verschillende departementen behoort, dienen deze departementen, niettegenstaande de eenheid en ondeelbaarheid van de Staat, als te onderscheiden partijen te worden beschouwd in de zin van artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

C.08.0334.F 18 december 2009 AC nr. 763

Uit artikel 1017, eerste en vierde lid, Ger. W., volgt dat, wanneer de partijen onderscheidenlijk omtrent enig geschilpunt in het ongelijk worden gesteld, de rechter de kosten kan maar niet hoeft om te slaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- GERECHTSKOSTEN - Algemeen

C.97.0305.N 3 februari 2000 AC nr. ...

De toekenning van een rechtsplegingsvergoeding door de vrederechter wordt niet uitgesloten door de bepalingen van de Onteigeningswet van 26 juli 1962 betreffende de procedure voor de vrederechter, die ertoe strekt de inbezitstelling van het onteigende goed te benaarstigen en een provisionele vergoeding en nadien een voorlopige vergoeding te bepalen.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

C.96.0386.N 11 december 1997 AC nr. ...

Artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek, dat preciseert hoe het gerecht waarbij het bodemgeschil aanhangig is, over de kosten uitspraak moet doen, houdt geen verband met de vraag of een partij die het deskundigenonderzoek heeft gevraagd, al dan niet kan veroordeeld worden op verzoek van de gerechtsdeskundige om ereloon en kosten te betalen.~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

S.94.0010.N 30 januari 1995 AC nr. ...

Art. 68 Arbeidsongevallenwet is niet toepasselijk op het geschil tussen de ziekteverzekeraar en het Fonds voor Arbeidsongevallen over een vordering tot betaling van interest op uitgekeerde bijslagen.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Kosten

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.94.0116.N 30 januari 1995 AC nr. ...

Art. 68 Arbeidsongevallenwet is niet toepasselijk op het geschil tussen de ziekteverzekeraar en het Fonds voor Arbeidsongevallen over een vordering tot betaling van interest op uitgekeerde bijslagen.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Kosten

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 1017, derde lid

C.09.0288.N 25 maart 2010 AC nr. 218

De kosten kunnen worden omgeslagen zoals de rechter het raadzaam oordeelt, wanneer met name de partijen onderscheidenlijk omtrent enig geschilpunt in het ongelijk zijn gesteld.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 1017, eerste en vierde lid

F.11.0144.N 23 november 2012 AC nr. ...

De rechter kan de kosten omslaan wanneer de partijen over en weer in enig geschilpunt in het ongelijk worden gesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GERECHTSKOSTEN - Belastingzaken - Procedure voor de feitenrechter

C.09.0456.N 10 januari 2011 AC nr. ...

Uit het geheel van de artikelen 1017, eerste en vierde lid, 1018, eerste lid, 6° en 1022, eerste lid Ger.W. en de artikelen 1, tweede lid en 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007, volgt dat de in het gelijk gestelde partij slechts recht heeft op één rechtsplegingsvergoeding per aanleg, die berekend wordt op basis van het bedrag van de hoofdvordering.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 1017, eerste lid

S.11.0108.N 7 oktober 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 700, eerste lid en 704, §§1 en 3 Gerechtelijk Wetboek volgt dat geschillen inzake arbeidsovereenkomsten naar keuze van de eiser kunnen worden ingeleid bij dagvaarding of bij verzoekschrift op tegenspraak; hieruit volgt dat het inleiden bij dagvaarding van een dergelijk geschil op zich geen fout uitmaakt; opdat het inleiden bij dagvaarding wanneer dit ook bij verzoekschrift op tegenspraak kan geschieden, als een fout kan worden aangezien, is vereist dat een normaal voorzichtige persoon, in dezelfde omstandigheden geplaatst, redelijkerwijze anders zou hebben gehandeld.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

C.12.0202.N 25 januari 2013 AC nr. ...

De veroordeling tot de gerechtskosten onderstelt dat tussen de partijen een daadwerkelijke procesverhouding bestaat derwijze dat tussen hen een vordering werd ingesteld strekkende tot de veroordeling van de ene partij jegens de andere (1). (1) Zie de concl. van O.M.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

C.10.0151.N 21 januari 2011 AC nr. ...

Wanneer het openbaar ministerie in spoedeisend geval beslist dat een zieke persoon ter observatie zal worden opgenomen in de psychiatrische dienst die hij aanwijst, streeft hij geen gelijk na, maar de vrijwaring van de belangen van de maatschappij en van de betrokkene zelf; deze bijzondere regeling is onverenigbaar met de toepassing van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de gerechtskosten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; zie ook artikel 2 van de wet van 21 feb. 2010 (B.S. 11 maart 2010) tot wijziging van de artikelen 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en 162bis van het Wetboek van strafvordering en tot opheffing van artikel 6 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- GEESTESZIEKE -

- OPENBAAR MINISTERIE -

C.09.0248.N 1 februari 2010 AC nr. 73

Uit het feit dat de kosten van de eigen raadslieden van de schadelijder uitdrukkelijk uitgesloten werden van de regeling dat het bestuur de kosten zou dragen van de door hem gedane proceshandelingen, zelfs als het bestuur in het gelijk werd gesteld volgt dat artikel 55 van de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen een afwijking inhoudt op het beginsel dat de in het ongelijk gestelde partij in de gedingkosten wordt verwezen. De Belgische Staat kan de kosten die verband houden met de door hem gestelde proceshandelingen niet verhalen op de schadelijder, maar is niet gehouden tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding van de schadelijder die in het ongelijk is gesteld.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.04.0555.N 15 juni 2007 AC nr. 330

De overgelegde kostenstaat van een partij maakt geen gevorderde zaak of vordering in de zin van artikel 1138, 2°, Gerechtelijk Wetboek uit (1). (1) Zie Cass., 9 nov. 1979, A.C. 1979-80, nr 165; Cass., 16 dec. 2004, AR C.02.0212.N - C.02.0251.N, nr 614.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

---

C.02.0212.N 16 december 2004 AC nr. 614

De rechter die de kosten vereffent, doet geen uitspraak over een rechtsvordering.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.01.0180.N 8 januari 2004 AC nr. 5

De veroordeling in de kosten is een rechtsgevolg van de veroordeling ten gronde en moet niet bijzonder gemotiveerd worden tenzij de partijen of een van hen dienaangaande een conclusie hebben genomen (1). (1) Cass., 11 mei 1989, AR 8442, nr 518.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.99.0127.N 15 juni 2001 AC nr. ...

Wanneer het faillissement ambtshalve wordt uitgesproken en vervolgens wordt ingetrokken, komen de kosten ten last van de Staat, in zoverre de faillietverklaring geenszins aan een fout van faillietverklaarde handelaar te wijten is (1). (1) Zie de conclusie van het Openbaar Ministerie.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

---

S.00.0079.F 14 mei 2001 AC nr. ...

Hoewel een partij in beginsel alleen in de kosten kan worden veroordeeld als zij in het ongelijk gesteld is, kunnen de kosten haar ten laste worden gelegd als zij ze door haar schuld heeft veroorzaakt.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

---

C.95.0081.F 24 mei 1996 AC nr. ...

Wanneer het faillissement ambtshalve wordt uitgesproken en vervolgens wordt ingetrokken, komen de kosten ten laste van de Staat, in zoverre de faillietverklaring geenszins aan een fout van de faillietverklaarde handelaar te wijten is.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 1017, tweede lid

S.09.0064.N 1 februari 2010 AC nr. 77

Wanneer uit de stukken waarop mag acht geslaan worden blijkt dat het geding onder andere betrekking had op een vordering zoals bedoeld in artikel 1017, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek, belet het loutere feit dat de eiseres in hoger beroep afstand heeft gedaan van dit deel van de rechtsvordering niet de toepassing van artikel 1017, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 1017, vierde lid

F.10.0142.N 19 januari 2012 AC nr. ...

De gedingkosten kunnen worden omgeslagen telkens wanneer de partijen over en weer in enig standpunt worden afgewezen zonder dat vereist is dat de partijen wederzijdse vorderingen hebben ingesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GERECHTSKOSTEN - Belastingzaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 1021

C.05.0483.N 5 januari 2007 AC nr. 7

De beslissing omtrent kosten die door de partijen niet zijn vermeld in hun omstandige opgave wordt geacht te zijn aangehouden; de rechter kan in het vonnis enkel de kosten vereffenen die door de partijen in die opgave zijn vermeld (1). (1) Zie J. LAENENS, K. BROECKX en D. SCHEERS, Handboek gerechtelijk recht, Antwerpen, Intersentia, 2004, p. 435, nr 927; J. MEERTSVereffening van de kosten", in E. BREWAEYS (ed.), Bestendig handboek burgerlijk procesrecht, II, Mechelen, Kluwer, afl. 1 (juni 2000), p. IX.3-1, nr 40000.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 1022

P.14.0240.F 5 november 2014 AC nr. 663

Wanneer een partij vertegenwoordigd wordt door een gerechtsmandataris-advocaat, die op zijn beurt wordt bijgestaan door een confrater, kan de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding worden verantwoord door de bijzondere omstandigheden van de zaak; dat is het geval wanneer het specifieke karakter van de materie of van de rechtspleging bijzondere deskundigheid en, bijgevolg, een beroep op een gespecialiseerd advocaat vereisen (1). (1) F. Laune, "Indemnité de procédure et mandataires de justice", J.T., 2009, p. 550.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- ADVOCAAT -

C.13.0526.F 20 oktober 2014 AC nr. 623

Wanneer uit de vaststellingen van het bestreden arrest blijkt dat de zaken waarvan het de samenvoeging beval betrekking hadden op in eerste aanleg gewezen vonnissen van twee verschillende procedures, dus van twee afzonderlijke aanleggen, moeten de appelrechters twee rechtsplegingsvergoedingen in eerste aanleg aan de eiser toewijzen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

C.13.0017.N 15 september 2014 AC nr. 520

Artikel 1022, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, is, vanaf haar inwerkingtreding, onmiddellijk van toepassing op de hangende zaken; onder hangende zaken worden de zaken bedoeld waarover, in de betreffende aanleg, nog uitspraak moet worden gedaan bij de inwerkingtreding van de nieuwe wet; hieruit volgt dat in hoger beroep geen rechtsplegingsvergoeding overeenkomstig de nieuwe wet kan worden toegekend voor de procedure gevoerd in eerste aanleg onder de toepassing van de oude wet (1). (1) Zie concl. OM.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

- ADVOCAAT -

De rechtsplegingsvergoeding geldt enkel voor de partij die gelijk krijgt in het geschil ten gronde; gelet op de eigen aard van het cassatiegeding is hiervoor geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd en kan de rechter op verwijzing na cassatie geen rechtsplegingsvergoeding toekennen voor de procedure gevoerd voor het Hof (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

- GERECHTSKOSTEN - Algemeen

P.13.0286.N 24 juni 2014 AC nr. ...

De vernietiging van de beslissing op de burgerlijke rechtsvordering van de burgerlijke partij, brengt de vernietiging mee van de beslissing over de aan die burgerlijke partij toekomende rechtsplegingsvergoeding, die er mede het gevolg van is.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Beklaagde

---

P.12.0203.N 20 november 2012 AC nr. ...

De rechter die de gevorderde rechtsplegingsvergoeding ambtshalve herleidt en berekent a rato van het percentage van de toegekende vordering "om het doelbewust verhogen van een vordering om hogere rechtsplegingsvergoeding te bekomen tegen te gaan", zonder de partijen in de gelegenheid te stellen hieromtrent standpunt in te nemen, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie Cass. 22 april 2010, AR C.09.0270.N, AC 2010, nr. 274 en Cass. 17 nov. 2010, AR P.10.0863.F, AC 2010, nr. 681.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

---

C.10.0348.F 30 juni 2011 AC nr. ...

Het arrest is naar recht verantwoord wanneer het de vordering tot vergoeding van de voor een raadsman in eerste aanleg en in hoger beroep betaalde kosten die de eisers hebben ingesteld op grond van het gemene aansprakelijkheidsrecht in beginsel gegrond heeft verklaard, de heropening van het debat heeft bevolen en vervolgens beslist dat de vordering die de eisers hebben ingesteld bij syntheseconclusie, neergelegd na de inwerkingtreding van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, niet langer de vergoeding van het resterende bedrag van de kosten van verdediging op grond van de gemeenrechtelijke aansprakelijkheid tot voorwerp had, aangezien zij in die conclusie enkel vergoedingen voor de rechtspleging in eerste aanleg en in hoger beroep vorderden op grond van het door die wet gewijzigde artikel 1022 (1) (2). (1) Art. 1022, zoals gewijzigd bij W. 27 april 2007. (2) Zie (andersl.) concl. O.M. in Pas., 2011, AR C.10.0348.F, nr. ...

- GERECHTSKOSTEN - Algemeen

C.10.0573.F 19 mei 2011 AC nr. ...

De hangende zaken, waarop de bepalingen van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, die artikel 1022, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek wijzigt, onmiddellijk van toepassing zijn, zijn die waarover nog uitspraak moet worden gedaan bij de inwerkingtreding van die wet op 1 januari 2008 (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- ADVOCAAT -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.10.1213.N 25 januari 2011 AC nr. ...

Wanneer uit de stukken waar het Hof acht vermag op te slaan blijkt dat de burgerlijke partijen voor de appelrechters van de beklaagde betaling van een rechtsplegingsvergoeding hebben gevorderd en dat die daaromtrent geen enkel verweer heeft gevoerd, is het middel van de beklaagde dat de beslissing over de rechtsplegingsvergoeding bekritiseert, nieuw en dus niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 26 nov. 1980, A.C., 1980-1981, nr. 190.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.10.0863.F 17 november 2010 AC nr. 681

Niettegenstaande wat in het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding is bepaald, kan de rechter de rechtsplegingsvergoeding berekenen op basis van het toegekende veeleer dan op basis van het gevorderde bedrag, als laatstgenoemd bedrag volgt ofwel uit een klaarblijkelijke overwaardering die de normaal bedachtzame en zorgvuldige justitiabele niet zou hebben begaan, ofwel uit een te kwader trouw verrichte verhoging die als enig doel had op artificiële wijze het bedrag van de vordering op te trekken tot de hogere schijf.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

---

C.09.0425.N 24 juni 2010 AC nr. 458

De criteria waarmee de rechter rekening moet houden bij zijn beoordeling of hij de rechtsplegingsvergoeding kan verminderen of verhogen zijn precieze criteria die de beoordeling in goede banen moeten leiden met de bedoeling een waarborg te bieden opdat de toegang tot het gerecht behouden zou blijven en bevorderd zou worden; de proceshouding van een van de partijen in andere gedingen maakt geen deel uit van de elementen die de rechter bij de beoordeling van de hoegrootheid van de rechtsplegingsvergoeding mag betrekken, tenzij als een element van een onredelijke situatie.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

---

P.10.0158.N 1 juni 2010 AC nr. 382

Wanneer uit de stukken waar het Hof acht vermag op te slaan blijkt dat de vrijwillig tussenkomende partij van de in het ongelijk gestelde burgerlijke partij die rechtstreeks heeft gedagvaard, betaling heeft gevorderd van de rechtsplegingsvergoeding en die partij daartegen geen enkel verweer heeft gevoerd, is het middel van de in het ongelijk gestelde burgerlijke partij dat de beslissing over de rechtsplegingvergoeding bekritiseert, nieuw en dus niet ontvankelijk.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.10.0109.N 11 mei 2010 AC nr. 329

Wanneer de vordering zowel een niet in geld waardeerbare vordering bevat als een in geld waardeerbare vordering, dient de rechtsplegingsvergoeding te worden bepaald op basis van de vordering waarvoor de hoogste wettelijke rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

---

C.09.0269.N 22 april 2010 AC nr. 273

De bepaling van het K.B. van 26 oktober 2007, dat de erin vastgestelde basis-, mimimum- en maximumbedragen van de rechtsplegingsvergoeding vastgesteld worden per aanleg, verhindert niet dat, wanneer twee of meer rechtsvorderingen wegens samenhang worden gevoegd, de rechter twee of meer rechtsplegingsvergoedingen kan toekennen, indien hij oordeelt dat de samengevoegde zaken afzonderlijke geschillen uitmaken (1). (1) Zie I. SAMOY en V. SAGAERTDe wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van kosten en erelonen van een advocaat", R.W., 2007-08, (674) 685; contra J.-F. VAN DROOGHENBROECK en B. DE CONINCKLa loi du 21 avril 2007 sur la répétibilité des frais et honoraires d'avocat ", J.T., 2008, (37) 43.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

---

F.09.0006.F 12 maart 2010 AC nr. 179

De rechtsvordering die strekt tot ontheffing en tot terugbetaling van een inkomstenbelasting, heeft betrekking op een in geld waardeerbare vordering (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2010, nr ...

- GERECHTSKOSTEN - Belastingzaken - Procedure voor de feitenrechter

---

P.09.1870.F 24 februari 2010 AC nr. 122

Artikel 162bis Sv. staat niet toe dat de rechtsplegingsvergoeding ten laste wordt gelegd van de burgerlijke partij die optreedt tegen de personen tegen wie de vervolgingen door het openbaar ministerie zijn ingesteld (1). (1) Zie Cass., 11 maart 2009, AR P.08.1778.F, A.C., 2009, nr ...

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

C.08.0538.N 21 januari 2010 AC nr. 52

Wanneer een partij in conclusie aanvoert dat de rechtsplegingsvergoeding tot de minimumvergoeding moet worden herleid op grond van haar bijzonder slechte financiële situatie enerzijds en het kennelijk onredelijk karakter van de situatie afgeleid uit het grote verschil in economische toestand tussen de partijen anderzijds, kan de rechter niet weigeren dit verzoek in te willigen uitsluitend op grond dat de stukken die de partij aanbrengt om aan te tonen dat haar financiële situatie dit rechtvaardigt, niet bewijzen dat haar financiële toestand dermate precair is geworden dat het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding moet verminderd worden.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

P.09.1146.F 20 januari 2010 AC nr. 47

Niettegenstaande de bewoordingen van artikel 162bis, eerste lid, Sv., kan de vrijwillig tussengekomen verzekeraar van de beklaagde, op grond van artikel 89, § 5, Wet Landverzekeringsovereenkomst, tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding aan de burgerlijke partij worden veroordeeld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

F.08.0088.F 4 juni 2009 AC nr. 374

Het arrest dat beslist dat de verweerster de eiser terecht verwijt dat hij niet op loyale wijze heeft meegewerkt aan de bewijsvoering en dat hij voor het hof van beroep volhardt in een houding die reeds door de eerste rechter was gelaakt, verantwoordt naar recht de beslissing waarbij de eiser tot de maximale rechtsplegingsvergoeding wordt veroordeeld.

- GERECHTSKOSTEN - Belastingzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.08.1778.F 11 maart 2009 AC nr. 192

Wanneer de strafvordering enkel is ingeleid door rechtstreekse dagvaarding vanwege de in het ongelijk gestelde burgerlijke partij, veroordeelt de rechter haar tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding aan de vrijgesproken beklaagde, doch niet aan de verzekeraar van laatstgenoemde.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Wanneer de burgerlijke partij zich bij de door het openbaar ministerie ingestelde vervolgingen heeft aangesloten of optreedt tegen een beklaagde die ten gevolge van een beschikking tot verwijzing of een verwijzingsarrest naar het vonnisgerecht is verwezen, kan de rechter haar niet veroordelen tot een rechtsplegingsvergoeding aan de vrijgesproken beklaagde (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 18 dec. 2008, J.T., 2009, p. 101.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.08.1022.F 21 januari 2009 AC nr. 53

In de fase van de burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter, stelt degene die zich burgerlijke partij stelt geen vordering tot veroordeling tot schadevergoeding in; de rechtsvordering die hij instelt heeft geen betrekking op een in geld waardeerbare vordering in de zin van artikel 2, K.B. 26 oktober 2007, zelfs niet als de klacht het bedrag van de aangevoerde schade vermeldt.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.08.0482.N 2 december 2008 AC nr. 686

Wanneer de strafrechter de tussengekomen partij in solidum veroordeelt met de beklaagde om aan de burgerlijke partij de rechtsplegingsvergoeding als bedoeld in artikel 1022, van het Gerechtelijk Wetboek te betalen, vernietigt het Hof van Cassatie die veroordeling in zoverre ze de tussengekomen partij betreft, en zegt het dat er geen grond is tot verwijzing.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Tussenkomende partij

P.08.0589.N 2 december 2008 AC nr. 687

De beperking van artikel 1022, vijfde lid, Gerechtelijk Wetboek, die inhoudt dat wanneer meerdere partijen de rechtsplegingsvergoeding ten laste van dezelfde in het ongelijk gestelde partij genieten, het bedrag ervan maximum het dubbel van de maximale rechtsplegingsvergoeding bedraagt waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen, aanspraak kan maken, geldt enkel ten aanzien van de partij die in het ongelijk is gesteld; zijn meerdere partijen in het ongelijk gesteld dan geldt die beperking enkel voor elk van hen afzonderlijk.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Uit de combinatie van de artikelen 162 en 162bis, Wetboek van Strafvordering, volgt dat, niettegenstaande de partijen geen omstandige opgave hebben ingediend van hun kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding zoals bepaald in artikel 1022, Gerechtelijk Wetboek, de strafrechter die uitspraak doet over de burgerlijke rechtsvordering, die rechtsplegingsvergoeding in zijn vonnis mag begroten.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.08.0807.F 19 november 2008 AC nr. 646

De burgerlijke partij die rechtstreeks heeft gedagvaard en die in het ongelijk wordt gesteld, wordt, ook zonder vordering in die zin, ambtshalve veroordeeld tot het betalen, aan de beklaagde, van de rechtsplegingvergoeding als bedoeld in artikel 1022 Ger.W.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.08.0768.N 18 november 2008 AC nr. 642

Is nieuw, en dus niet ontvankelijk, het middel dat de veroordeling tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding bekritiseert, terwijl uit de stukken van de rechtspleging blijkt dat voor de appelrechters de veroordeling tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding werd gevorderd en de eisers in cassatie daarover geen verweer hebben gevoerd.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

C.03.0405.F 14 oktober 2004 AC nr. 481

Het arrest dat oordeelt dat "de (eisende) partijen, die allen de terugbetaling van inschrijvingsgeld hebben gevorderd en daartoe dezelfde middelen hebben aangevoerd, beschouwd moeten worden als partijen die een gemeenschappelijk belang hebben en die in dezelfde zin geconcludeerd hebben, ook al zijn de door elk van hen gevorderde bedragen niet identiek en werd de slotsom van de voor hen neergelegde conclusies telkens zo opgesteld om, student per student, de teruggevorderde bedragen te individualiseren" verantwoordt zijn beslissing naar recht dat de eisers maar één enkele rechtsplegingsvergoeding zal worden toegekend die zij onder elkaar moeten verdelen (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 1022, derde lid

C.09.0463.F 21 oktober 2011 AC nr. ...

Krachtens artikel 1022, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, kan de rechter een partij niet veroordelen om aan de tegenpartij een rechtsplegingsvergoeding te betalen die hoger is dan het door de Koning vastgestelde basisbedrag, zonder die beslissing met bijzondere redenen te omkleden, zelfs als de veroordeelde partij het door de tegenpartij gevorderde bedrag van de vergoeding niet heeft betwist en voor zichzelf een rechtsplegingsvergoeding heeft gevorderd die hoger is dan het basisbedrag (1). (1) Het O.M. had in zijn gedeeltelijke andersluidende conclusie aangevoerd dat het middel niet ontvankelijk was en baseerde zich hiervoor op het arrest van het Hof van 18 nov. 2008, AR P.08.0768.N, AC, 2008, nr. 642.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 1022, derde lid, eerste zin

C.09.0270.N 22 april 2010 AC nr. 274

De rechter kan niet ambtshalve afwijken van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, zoals bepaald in het K.B. van 26 oktober 2007, indien niet een van de partijen hierom verzoekt.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 1022, eerste lid

F.12.0004.N 15 maart 2013 AC nr. ...

Nu de rechtsplegingsvergoeding overeenkomstig artikel 1022, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij, kan een partij die niet is bijgestaan door een advocaat, geen aanspraak maken op rechtsplegingsvergoeding.

- GERECHTSKOSTEN - Belastingzaken - Algemeen

C.09.0432.F 23 december 2010 AC nr. 766

Wanneer de rechter in de zaak uitspraak heeft gedaan vóór 1 januari 2008 en zich niet heeft uitgesproken over de kosten van eerste aanleg, moet de appelrechter, die op regelmatige wijze van de zaak heeft kennisgenomen en die na 1 januari 2008 uitspraak moet doen over de kosten van de twee instanties, op grond van de nieuwe wet van 21 april 2007 uitspraak doen niet alleen om de vergoeding voor de rechtspleging in hoger beroep maar ook de vergoeding voor de rechtspleging in eerste aanleg vast te stellen (1). (1) Zie Cass., 25 maart 2010, AR C.08.0483.N, AC, 2010, nr. 216.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

C.08.0483.N 25 maart 2010 AC nr. 216

De nieuwe wet betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat is niet alleen van toepassing op de vorderingen die overeenkomstig die nieuwe wet onder de vorm van een rechtsplegingsvergoeding worden geformuleerd, maar tevens op de vorderingen strekkende tot vergoeding van die kosten en erelonen als vergoedbaar element van schade; wanneer de eerste rechter voor 1 januari 2008 uitspraak heeft gedaan over een vordering strekkende tot vergoeding van die kosten en erelonen als vergoedbaar element van schade, maar deze beslissing het voorwerp uitmaakt van een tijdig en regelmatig hoger beroep, dient de appelrechter toepassing te maken van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat in beide aanleggen, met dien verstande dat de eventueel toe te kennen rechtsplegingsvergoeding thans de aanvankelijk gevorderde schadevergoeding vervangt (1). (1) Art. 1022 Ger.W., zoals vervangen bij artikel 7 Wet 21 april 2007.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.09.0042.N 11 maart 2010 AC nr. 169

De in het gelijk gestelde procespartij heeft recht op de rechtsplegingsvergoeding indien zij zich liet bijstaan en vertegenwoordigen door een advocaat; procespartijen die in persoon verschijnen, kunnen geen rechtsplegingsvergoeding vorderen (1). (1) Zie J.-F. Van Droogenbroeck en B. De Coninck, La loi du 21 avril 2007 sur la répétibilité des frais et honoraires d'avocat, J.T., 2008, 51, nr 65; H. Lamon, Verhaalbaarheid advocatenkosten. Wet van 21 april 2007, NjW, 2007, 436, nr 8.

- ADVOCAAT -

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 1022, eerste, derde en vijfde lid

C.12.0350.N 3 mei 2013 AC nr. ...

Onverminderd de toepassing van artikel 1022, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, heeft, wanneer meerdere partijen in het gelijk zijn gesteld, ieder van hen afzonderlijk recht op een rechtsplegingsvergoeding, ongeacht of zij al dan niet samen met één of meerdere andere in het gelijkgestelde partijen worden bijgestaan door eenzelfde advocaat en ongeacht of zij al dan niet in dezelfde zin hebben geconcludeerd; het totaal van de ten laste van de in het ongelijk gestelde partij toegekende rechtsplegingsvergoedingen mag echter niet meer bedragen dan het dubbel van de maximale rechtsplegingsvergoeding waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen, aanspraak kan maken (1). (1) Zie Cass. 9 nov. 2011, AR P.11.0886.F, AC 2011, nr. 606, met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH in Pas. 2011, nr. 606.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 1022, vierde lid

C.10.0493.N 10 november 2011 AC nr. ...

Artikel 1022, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek verhindert niet dat de rechter voor de bijzondere motivering van zijn beslissing over de minimum rechtsplegingsvergoeding, verwijst naar de motivering over de veroordeling wegens tergend en roekeloos geding.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 1022, vijfde lid

P.12.0934.F 31 oktober 2012 AC nr. ...

Wanneer één en dezelfde in het ongelijk gestelde partij een rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is aan verschillende partijen, moet de rechter het hoogste bedrag bepalen dat elke schuldeiser naar recht kan eisen, het hoogste bedrag uit de aldus opgemaakte lijst met twee vermenigvuldigen en vervolgens het product van die vermenigvuldiging tussen de schuldeisers verdelen; het bedrag dat, vóór verdeling, met twee moet worden vermenigvuldigd, is niet het basisbedrag van de vergoeding maar wel degelijk het maximumbedrag (1). (1) Zie Cass. 9 nov. 2011, AR P.11.0886.F, AC 2011, nr. 606, met concl. adv.-gen. Vandermeersch, JT 2011, p. 797.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 1023

C.93.0220.N 7 april 1995 AC nr. ...

Art. 1023 Ger.W. staat eraan in de weg dat de partijen overeenkomen dat het bedrag van de schuldvordering wordt verhoogd met het ereloon dat aan een advocaat verschuldigd is voor het voeren van een rechtspleging tot invordering van het verschuldigde bedrag.~

- OVEREENKOMST - Allerlei

- ADVOCAAT -

Art. 1024

C.12.0551.F 20 september 2013 AC nr. ...

Het vonnis dat, op het hoger beroep van een persoon aan wie een stadionverbod was opgelegd, de duur van het stadionverbod dat hem bij de beroepen administratieve beslissing was opgelegd, had teruggebracht van zevenentwintig naar drie maanden, en vervolgens beslist dat de in artikel 31, §3, bedoelde betekeningskosten, aangezien aan die persoon was toegestaan binnen twee weken in dat vonnis te berusten, ten laste van de Belgische Staat, minister van Binnenlandse Zaken, zullen blijven, is niet naar recht verantwoord.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 1033

C.93.0174.N 7 september 1995 AC nr. ...

Derdenverzet kan worden gedaan tegen de beschikking van de vrederechter, die op verzoek van de ontvanger der registratie overeenkomstig artikel 192 W.Reg. de schatting van onroerende goederen beveelt en 1 of 3 deskundigen aanstelt.~

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

- DERDENVERZET -

Art. 1034ter, 6°

F.09.0159.F 21 oktober 2010 AC nr. 625

Artikel 1034ter, 6°, van het Gerechtelijk Wetboek, belet niet dat het geschil regelmatig kan worden ingeleid bij een verzoekschrift op tegenspraak, dat door een andere persoon dan de advocaat is ondertekend en die daartoe van de verzoeker een bijzondere machtiging heeft verkregen, op voorwaarde evenwel dat die persoon preciseert dat hij handelt in de hoedanigheid van lasthebber van de verzoeker en dat hij diens identiteit vermeldt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ... .

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 1039, derde lid

C.13.0414.N 26 juni 2014 AC nr. ...

De verweerder, die zijn antwoord binnen de voorgeschreven termijn heeft doen betekenen, kan krachtens artikel 1093, derde lid, Gerechtelijk Wetboek, de zaak inleiden door overlegging van het betekende verzoekschrift en kan vorderen dat de voorziening wordt afgewezen met veroordeling tot de kosten (1). (1) Zie concl. OM.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 104, derde lid

S.96.0015.N 17 juni 1996 AC nr. ...

Het Arbeidshof oordeelt wettig dat het niet dient te worden samengesteld als bepaald in artikel 104, derde lid, Ger.W. nu het vaststelt dat het beroepen vonnis niet met vier rechters in sociale zaken werd uitgesproken.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 104, tweede en zevende lid

S.02.0083.N 17 februari 2003 AC nr. 110

Wanneer de werknemer de hoedanigheid van bediende heeft en zeeman is, moet de raadsheer in sociale zaken benoemd zijn als werknemer-bediende en bovendien in de mate van het mogelijke behoren of behoord hebben tot de zeelieden.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Art. 1043

P.94.1118.F 14 december 1994 AC nr. ...

Tegen het vonnis waarbij de rechter akte neemt van de overeenkomst die de partijen gesloten hebben ter oplossing van het regelmatig bij hem aanhangig gemaakte geschil, staat geen voorziening open, zodat een vroeger gewezen voorbereidende beslissing en beslissing van onderzoek een eindbeslissing wordt bij de uitspraak van het akkoordvonnis en de termijn om zich in cassatie te voorzien tegen de voorbereidende beslissing en beslissing van onderzoek vanaf dat tijdstip begint te lopen.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Duur, begin en einde

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Art. 1043, eerste en tweede lid

C.13.0066.N 9 september 2013 AC nr. ...

Er is slechts sprake van een akkoordvonnis wanneer het vonnis de tussen de partijen gesloten overeenkomst getrouw weergeeft; het vonnis waarbij de tussen de partijen gesloten overeenkomst door de rechter wordt gewijzigd, is geen akkoordvonnis en is voor voorziening vatbaar.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 1043, eerste lid

C.98.0451.N 20 september 2001 AC nr. ...

Het akkoord van partijen om, alvorens uitspraak te horen doen ten gronde, een deskundige te laten aanstellen gelast met een door de rechter te bepalen opdracht is geen overeenkomst gesloten ter oplossing van het geschil dat bij de rechter regelmatig aanhangig is gemaakt.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Het vonnis waarbij een onderzoeksmaatregel wordt bevolen, overeenkomstig het akkoord van partijen is geen beslissing waartegen geen rechtsmiddel kan worden aangevoerd (1). (1) Zie cass., 19 okt. 1989, A.R. nr 8465, nr 103.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 1043, tweede lid

S.04.0094.N 4 oktober 2004 AC nr. 450

Het akkoord tussen de partijen over het resultaat van een door de rechter bevolen onderzoeksmaatregel houdt in de regel geen overeenkomst in ter oplossing van hun geschil, tenzij de rechter vaststelt dat dit het enige geschilpunt is dat tussen hen bestaat (1). (1) Zie Cass., 20 sept. 2001, AR C.98.0451.N, nr 478.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 1044

C.09.0390.N 1 maart 2010 AC nr. 139

De omstandigheid dat de gemachtigd ambtenaar geen hoger beroep heeft ingesteld tegen een regularisatiebeslissing van de bestendige deputatie en de termijn heeft laten verstrijken om hoger beroep in te stellen bij de Vlaamse regering, houdt nog niet noodzakelijk in dat de overheid berust heeft en een toestand die indruist tegen de openbare orde heeft aanvaard. Dit is niet anders wanneer een zekere tijd verstreken is sedert de, volgens het bestuur onwettelijke, regularisatie werd verleend (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- BERUSTING -

Art. 1044, eerste lid

C.03.0531.N 8 november 2004 AC nr. 538

De berusting in een beslissing is een handeling waarmee een procespartij afstand doet van het recht om rechtsmiddelen aan te wenden tegen een rechterlijke beslissing; een dwangbevel inzake douane en accijnzen maakt geen rechterlijke beslissing uit.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 1045

P.99.1197.F 3 mei 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat een burgerlijke partij de door de rechter aangewezen deskundige gevraagd heeft de verrichtingen van het deskundigenonderzoek te starten om de schade t.g.v. het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf te bepalen, impliceert niet dat die partij het duidelijk en ondubbelzinnig voornemen had te berusten in de beslissing, waarbij de rechter zich onbevoegd had verklaard om kennis te nemen van de vordering die zij wegens een ander, niet bewezen verklaard misdrijf had ingesteld (1). (1) Zie Cass., 29 jan. 1976 (AC, 1976, 629); 24 juni 1982, A.R. 6626 (ibid., 1981-82, nr. 641); 10 juni 1991, A.R. 7289, nr. 518.

- BERUSTING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Allerlei

P.99.0503.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Art. 1045 Ger. W. betreft de berusting in een beslissing en niet de berusting in een vordering.

- BERUSTING -

C.96.0230.N 8 januari 1998 AC nr. ...

Wanneer een arrest op grond van de feitelijke gegevens die het aangeeft, in feite oordeelt dat het standpunt van eiseres "de uitdrukking is van de wil om een conversie te doen van een nietige rechtshandeling in een geldige rechtshandeling" en dat "deze handelwijze (...) impliciet maar zeker de wil (insluit) om te verzaken aan de zware nietigheidssanctie, voorzien in de wet van 11 juni 1874", onderzoekt het arrest en stelt het aldus vast dat de bedoelde feiten voor geen andere uitlegging dan een onvoorwaardelijke verzaking vatbaar waren en heeft het uit de gebleken wil van conversie van een nietige in een geldige rechtshandeling kunnen afleiden dat eiseres de nietigheidssanctie heeft verzaakt.

- AFSTAND VAN RECHT -

Art. 1045, derde lid

C.08.0336.N 22 oktober 2009 AC nr. 602

De afstand van het recht om een rechtsmiddel in te stellen moet strikt worden uitgelegd en mag slechts worden afgeleid uit feiten die voor geen andere uitlegging vatbaar zijn (1). (1) Zie Cass., 19 juni 1989, AR 8496, AC, 1988-89, 1254.

- BERUSTING -

Het verlenen van medewerking, onder voorbehoud, aan een in een arrest van herroeping van het gewijsde bevolen instaatstelling en aan de behandeling van de zaak zelf, het enkel betekenen van het arrest over de zaak zelf en het enkel richten van een eerste cassatieberoep tegen dit laatste arrest en niet tegen het herroepingsarrest volstaat niet om een stilzwijgende berusting in dat herroepingsarrest af te leiden, zodat het later cassatieberoep tegen dat herroepingsarrest ontvankelijk is.

- BERUSTING -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Algemeen

C.00.0373.N 25 april 2002 AC nr. 252

De stilzwijgende berusting in een rechterlijke beslissing kan worden afgeleid uit de omstandigheid dat appellant in de gevoerde briefwisseling de tegen hem uitgesproken veroordeling op geen enkel punt aanvecht, enkel om gemak van betaling verzoekt en vervolgens zonder enig voorbehoud betalingen verricht tot het voldoen van de gehele schuld (1). (1) Zie ook: Cass. 29 okt. 1987, A.R. nr. 7918, AC 1987-88, nr. 128; Cass. 2 juni 1994, A.R. nr. C.93.0240.F, AC 1994, nr 283; Cass. 8 januari 1998, A.R. nr. C.96.0230.N, AC 1998, nr. 14.

- BERUSTING -

Art. 1046

C.13.0164.N 3 oktober 2014 AC nr. 574

Een beslissing die een betwiste rechtsvraag beslecht is geen maatregel van inwendige aard (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.12.1784.N 5 november 2013 AC nr. ...

De in strafzaken toepasselijke bepaling van artikel 1046 Gerechtelijk Wetboek beoogt uitsluitend beslissingen van louter administratieve aard die betrekking hebben op de werking van het rechtscollege, de samenstelling van de zetel of het verloop van de rechtszitting, maar geen beslissingen die de belangen van partijen kunnen schaden of die een beoordeling inhouden van een feitenkwestie of de oplossing van een rechtsvraag (1). (1) Zie: Cass. 22 sept. 1993, AR P.93.0420.F, AC 1993, nr. 365; Cass. 2 juni 1998, AR P.96.1587.N, AC 1998, nr. 283; Cass. 30 maart 2010, AR P.09.1592.N, AC 2010, nr. 229 met concl. O.M.; Cass. 14 dec. 2010, AR P.10.0671.N, AC 2010, nr. 741.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

De omstandigheid dat een onbepaald uitstel de uitoefening van de strafvordering in het gedrang kan brengen, heeft tot gevolg dat de beslissing van onbepaald uitstel geen maatregel van inwendige aard is in de zin van artikel 1046 Gerechtelijk Wetboek; daartoe is niet vereist dat de uitoefening van de strafvordering door de betwiste beslissing daadwerkelijk wordt geschaad (1) (2). (1) Zie: Cass. 6 sept. 2011, AR P.11.0501.N., AC 2011, nr. 452. (2) Zie: Cass. 18 maart 2003, AR P.02.1357.N, AC 2003, nr. 174.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.13.0608.F 25 september 2013 AC nr. ...

Het uitstel dat voor de burgerlijke belangen is bevolen is een maatregel van inwendige aard waartegen geen hoger beroep kan worden ingesteld; die regel geldt alleen niet wanneer de beslissing uitdrukkelijk of impliciet een betwisting voor de rechter van feitelijke of juridische aard beslecht (1). (1) Zie Cass. 9 jan. 1998, AR C.97.0153.F, AC 1998, nr. 18.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.12.1230.F 5 december 2012 AC nr. ...

Een beslissing over een geschil van feitelijke of juridische aard is geen maatregel van inwendige aard; een onderzoeksmaatregel betreffende de bewijsvoering beantwoordt aan dit geval (1). (1) Zie Cass. 30 maart 2010, AR P.09.1592.N, AC 2012, nr. 229; Georges de Leval, Eléments de procédure civile, 2de uitg., Larcier, 1995, nr. 195, p. 290-292.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Algemeen

C.09.0548.F 17 februari 2011 AC nr. ...

Artikel 1046 van het Gerechtelijk Wetboek geldt slechts voor beslissingen waarbij de rechter geen enkel feitelijk of juridisch geschilpunt beslecht of erop vooruitloopt, zodat de beslissing geen enkele partij een onmiddellijk nadeel kan berokkenen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

C.07.0088.N 29 november 2007 AC nr. 594

Beslissingen of maatregelen van inwendige aard zijn niet vatbaar voor verzet of hoger beroep, voor zover de rechter geen geschil van feitelijke of juridische aard beslecht (1); de beslissing om de vordering naar de bijzondere rol te zenden in afwachting van de uitspraak van een andere rechtbank, is een beslissing van inwendige aard, waartegen geen hoger beroep mogelijk is. (1) Cass., 26 mei 2003, AR S.02.0118.F, AC, 2003, nr. 320.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.03.1450.F 17 december 2003 AC nr. 655

Het vonnis dat uitspraak doet over de mogelijke samenhang of ondeelbaarheid tussen de feiten die bij de correctionele rechtbank aanhangig zijn gemaakt en die welke ter kennis worden gebracht van een gerecht van een ander arrondissement, doet uitspraak over een kwestie van feitelijke of juridische aard, waarover voor de correctionele rechtbank een debat is gevoerd, zodat die beslissing geen gewone maatregel van inwendige aard is en dus voor hoger beroep vatbaar is (1). (1) Zie Cass., 18 mei 2000, AR C.99.0185.N, nr 305; 20 nov. 2001, AR P.00.0548.N, nr 631.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

S.02.0118.F 26 mei 2003 AC nr. 320

Art. 1046, Ger.W. bepaalt dat beslissingen of maatregelen van inwendige aard, zoals uitstel, niet vatbaar zijn voor verzet of hoger beroep; die regel is echter alleen van toepassing op de beslissingen waarbij de rechter geen enkel geschil van feitelijke of juridische aard beslecht of niet reeds een beslissing daarover wijst, zodat de beslissing geen onmiddellijk nadeel kan berokkenen aan een van de partijen (1). (1) Cass., 3 okt. 1983, AR 6764, nr 59.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.00.0548.N 20 november 2001 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening tegen een beslissing waarbij de beklaagde uitgenodigd wordt zich te verdedigen tegen een gewijzigde kwalificatie en waarbij de zaak uitgesteld wordt om hem toe te laten te antwoorden op de conclusie van de burgerlijke partij, nu die beslissing geen geschil in feite of in rechte heeft beslecht, maar enkel een maatregel van inwendige aard is, waartegen krachtens artikel 1046 Gerechtelijk Wetboek geen cassatieberoep openstaat (1). (1) Zie Cass., 5 april 1989, AR 7449, nr 433 met noot R.D.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

De beslissing van de rechter om de beoordeling van een middel i.v.m. de toelaatbaarheid van de uitoefening van de strafvordering bij de eindbeslissing te voegen is een maatregel van inwendige aard, die niet vatbaar is voor cassatieberoep (1). (1) Cass., 18 nov. 1997, A.R. P.96.1364.N, nr. 485.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.99.0087.F 19 mei 1999 AC nr. ...

De beslissing waarbij de behandeling van de zaak wordt verdaagd zonder dat uitspraak wordt gedaan over een geschil is een maatregel van inwendige aard waartegen geen cassatieberoep openstaat.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

C.96.0433.F 30 januari 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het hoger beroep dat gericht is tegen de beslissing waarbij een vrederechter, die meent dat hij niet met de vereiste onpartijdigheid uitspraak kan doen, zich onthoudt en de zaak naar de rol verwijst.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

C.97.0153.F 9 januari 1998 AC nr. ...

Het vonnis dat beslist dat er geen grond bestaat om de aanvullende conclusie waarbij een nieuwe vordering wordt ingesteld uit de debatten te weren, en dat nieuwe termijnen voor de rechtspleging bepaalt, is een maatregel van inwendige aard in de zin van artikel 1046 Ger.W. die niet vatbaar is voor verzet of hoger beroep.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 1046 Ger.W. luidens hetwelk beslissingen of maatregelen van inwendige aard zoals uitstel niet vatbaar zijn voor verzet of hoger beroep, doelt op de beslissingen waarbij de rechter geen enkel geschil van feitelijke of juridische aard beslecht of niet reeds een beslissing daarover wijst, zodat de beslissing geen onmiddellijk nadeel kan berokkenen aan een van de partijen.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.96.1364.N 18 november 1997 AC nr. ...

De beslissing van de rechter om de beoordeling van een middel in verband met de toelaatbaarheid van de uitoefening van de strafvordering bij de eindbeslissing te voegen is een maatregel van inwendige aard, die niet vatbaar is voor cassatieberoep.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

S.96.0094.N 2 juni 1997 AC nr. ...

De beslissing waarbij de rechter geen enkel geschil van feitelijke of juridische aard beslecht of niet reeds een beslissing daarover wijst, zodat de beslissing geen onmiddellijk nadeel kan berokkenen aan één van de partijen, is een beslissing of maatregel van inwendige aard.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 1047, vierde lid

C.10.0053.F 13 januari 2011 AC nr. ...

De motivering van de akte van verzet bevat de uiteenzetting van de middelen die verantwoorden dat, volgens de eiser in verzet, het beroepen vonnis moet worden tenietgedaan; zij moet, in de regel, betrekking hebben op de vordering zelf zodat de verweerder kennis kan nemen van de bezwaren van de eiser in verzet tegen het bestreden vonnis en zijn verdediging kan voorbereiden teneinde vertragingen in de rechtspleging te voorkomen; zij mag beknopt zijn (1). (1) Zie Cass., 10 okt. 1991, AR 9124, AC, 1991, nr. 78.

- VERZET -

Art. 1050

C.13.0164.N 3 oktober 2014 AC nr. 574

Uit de wetsgeschiedenis van de wet van 3 augustus 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, waarbij artikel 1050, tweede lid, werd ingevoegd, blijkt dat een eindvonnis in de zin van de wetsbepalingen van artikel 1050, eerste en tweede lid, een vonnis is inzake de ontvankelijkheid of de gegrondheid uitgesproken door de rechter die zich bevoegd verklaart dan wel door de als bevoegd aangewezen rechter; hieruit volgt dat geen hoger beroep openstaat tegen het vonnis waarbij de rechter zich bevoegd of onbevoegd verklaart en een dergelijk hoger beroep slechts mogelijk is nadat de rechter die zich bevoegd heeft verklaard of de als bevoegd aangewezen rechter een eindvonnis heeft gewezen over de ontvankelijkheid of de gegrondheid van de vordering (1). (1) Zie concl. OM.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.12.0137.N 23 september 2013 AC nr. ...

Tegen de beslissing van een rechtscollege, in zoverre dit aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag stelt, kan geen enkel rechtsmiddel worden aangewend; dit sluit niet uit dat een rechtsmiddel wordt aangewend tegen die beslissing in zoverre erin andere geschilpunten definitief worden beslecht; de omstandigheid dat de aanwending van het rechtsmiddel ertoe kan leiden dat de prejudiciële vraag zonder voorwerp wordt, doet daaraan niet af.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

P.02.1357.N 18 maart 2003 AC nr. 174

Een vonnis alvorens recht te doen houdt noch een vrijspraak, noch een veroordeling van de beklaagde in, zodat het gerecht in hoger beroep dat de zaak met toepassing van artikel 215 Wetboek van Strafvordering aan zich trekt na het vonnis alvorens recht te doen te hebben vernietigd of hervormd, de beklaagde voor het eerst vermag te veroordelen zonder dat hierover met eenparigheid van stemmen dient te worden beslist.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 1050, eerste en tweede lid

C.13.0164.N 3 oktober 2014 AC nr. 574

De beslissing waarbij de rechter oordeelt over een verzoek tot het samenvoegen wegens samenhang van de voor hem hangende vordering met de vordering die hangende is voor een andere rechter, is geen beslissing over de bevoegdheid in de zin van artikel 1050, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Uit de wetsgeschiedenis van de wet van 3 augustus 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, waarbij artikel 1050, tweede lid, werd ingevoegd, blijkt dat een eindvonnis in de zin van de wetsbepalingen van artikel 1050, eerste en tweede lid, een vonnis is inzake de ontvankelijkheid of de gegrondheid uitgesproken door de rechter die zich bevoegd verklaart dan wel door de als bevoegd aangewezen rechter; hieruit volgt dat geen hoger beroep openstaat tegen het vonnis waarbij de rechter zich bevoegd of onbevoegd verklaart en een dergelijk hoger beroep slechts mogelijk is nadat de rechter die zich bevoegd heeft verklaard of de als bevoegd aangewezen rechter een eindvonnis heeft gewezen over de ontvankelijkheid of de gegrondheid van de vordering (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

Art. 1050, eerste lid

P.12.1645.N 3 september 2013 AC nr. ...

Een beslissing waarbij de behandeling van de herstelvordering afhankelijk wordt gemaakt van de beslechting door de Raad van State van een geschil betreffende een regularisatievergunning is geen louter administratieve beslissing, zodat overeenkomstig artikel 1050, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek daartegen hoger beroep openstaat zodra de beslissing is gewezen.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei

Art. 1050, tweede lid

C.13.0164.N 3 oktober 2014 AC nr. 574

De beslissing waarbij de rechter oordeelt over een verzoek tot het samenvoegen wegens samenhang van de voor hem hangende vordering met de vordering die hangende is voor een andere rechter, is geen beslissing over de bevoegdheid in de zin van artikel 1050, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM.

- SAMENHANG -

- SAMENLOOP VAN MISDRIJVEN [ZIE: 419/07 STRAF] -

S.05.0113.N 6 maart 2006 AC nr. 129

Hoger beroep tegen het vonnis waarbij de rechter zich bevoegd of onbevoegd verklaart, is slechts mogelijk nadat de rechter die zich bevoegd heeft verklaard of de als bevoegd aangewezen rechter een eindvonnis heeft gewezen over de ontvankelijkheid of de gegrondheid (1). (1) Cass., 13 feb. 2003, AR C.00.0411.N, nr 103; Cass., 24 juni 2005; AR S.04.0150.N, nr ...; zie ook K. Broeckx, Het recht op hoger beroep en het beginsel van de dubbele aanleg in het civiel geding, Maklu, 1995, nrs 353-357; K. Van DammeHet begrip 'eindvonnis' in artikel 1050, tweede lid, Ger. W.; één vlag, vele ladingen ...", noot onder Antwerpen, 14 juni 1999, A.J.T. 2000-01, 31.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

C.00.0441.N 13 februari 2003 AC nr. 103

Hoger beroep tegen het vonnis waarbij de geadieerde rechter zich bevoegd of onbevoegd verklaart is slechts mogelijk nadat de rechter die zich bevoegd heeft verklaard of de als bevoegd aangewezen rechter een eindvonnis heeft gewezen over de ontvankelijkheid of de gegrondheid (1) (2). (1) K. Broeckx, Het recht op hoger beroep en het beginsel van de dubbele aanleg in het civiel geding, Maklu 1995, nrs. 353 - 357; K. Van DammeHet begrip 'eindvonnis' in artikel 1050, tweede lid, Ger. W.: één vlag, vele ladingen ...", noot onder Antwerpen, 14 juni 1999, A.J.T. 2000-01,31; (2) Het openbaar ministerie was van mening dat het middel naar recht faalde; de beslissing van de oorspronkelijk aangezochte rechter die zich onbevoegd verklaart en de zaak verwijst, is immers een eindvonnis in de zin van artikel 1050 Ger. W. (P. Lemmens en A.S. Maertens in Gerechtelijk Recht. Artikelsgewijze commentaar, Kluwer, artikel 1050, 15-16).

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 1051

C.04.0501.F 7 december 2006 AC nr. 627

De appeltermijn loopt ten aanzien van de partij die het vonnis heeft doen betekenen enkel wat betreft het hoger beroep tegen de partij aan wie zij het vonnis heeft doen betekenen (1). (1) Zie Cass., 8 juni 1973 (A.C., 1973, 981).

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

C.04.0043.N 15 mei 2006 AC nr. 272

Indien de partij die een rechterlijke beslissing betekent, die betekening doet uitvoeren overeenkomstig de verschillende wijzen waartussen zij een keuze heeft, neemt, naar nationaal recht, de termijn om hoger beroep in te stellen een aanvang bij de eerste geldige betekening, en kan hoger beroep niet rechtsgeldig worden ingesteld tenzij het geschiedt binnen de termijn die eerst eindigt (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 1993, AR 9622, nr 447.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

C.98.0375.N 16 december 1999 AC nr. ...

Ook al beslist de appelrechter dat een rechtspleging in eerste aanleg werd gevoerd overeenkomstig de bepalingen betreffende het eenzijdig verzoekschrift en heeft de griffier het vonnis bij gerechtsbrief ter kennis gebracht aan de partijen, die vrijblijvende kennisgeving kan niet de aanvangsdatum zijn van de termijn om van dat vonnis in hoger beroep te komen; deze termijn kan slechts beginnen lopen vanaf de betekening van de beslissing.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

C.96.0057.F 27 februari 1997 AC nr. ...

Wanneer de partij aan wie een vonnis betekend wordt, in eerste aanleg in verschillende hoedanigheden is tussengekomen, begint de termijn van hoger beroep te lopen vanaf de dag van de betekening van het vonnis aan die partij, in eender welke van die hoedanigheden.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 1051, eerste lid

S.06.0038.F 18 december 2006 AC nr. 658

Wanneer een in artikel 11, § 1, eerste lid, Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de beschermde werknemers bedoeld vonnis niet ter kennis is gebracht overeenkomstig artikel 10, achtste lid, van dezelfde wet, bedraagt de termijn van hoger beroep die een aanvang neemt met de betekening van dit vonnis, niet de termijn van tien werkdagen bepaald in voormeld artikel 11, § 1, eerste lid, maar de termijn van een maand bepaald in artikel 1051, eerste lid, Ger. W.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

C.01.0081.N 28 februari 2002 AC nr. 148

De kennisgeving bij gerechtsbrief doet de termijn voor het instellen van hoger beroep enkel ingaan in de gevallen dat de wetgever in deze wijze van kennisgeving voorziet en op voorwaarde dat die kennisgeving de strekking heeft om de termijn voor het instellen van rechtsmiddelen te doen lopen (1). (1) zie cass. 28 feb. 2002, A.R. C.99.0097.N, nr..., met concl. O.M.; 16 dec. 1999, A.R. C.98.0375.N, nr 684.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 1053

C.12.0462.N 24 oktober 2014 AC nr. 636

De appelrechters die het hoger beroep niet toelaatbaar verklaren op grond van artikel 1053 Gerechtelijk Wetboek, hoewel uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat de partijen in de gelegenheid werden gesteld enig verweer omtrent de onsplitsbaarheid te voeren, miskennen het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.12.0026.F 8 november 2012 AC nr. ...

Artikel 56 van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen wijkt niet af van artikel 1053 van het Gerechtelijk Wetboek; wanneer het hoger beroep tegen een vonnis dat uitspraak doet over de vordering tot homologatie van een collectief akkoord wordt ingesteld door een andere partij dan de schuldenaar, moet de eiser in hoger beroep zijn hoger beroep richten tegen alle partijen wier belang strijdig is met het zijne en moet hij bovendien de andere partijen in de zaak betrekken.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

---

C.07.0416.N 26 september 2008 AC nr. 509

Uit de bepalingen van artikel 1053, van het Gerechtelijk Wetboek, volgt dat de afwezige partij in het hoger beroep moet worden betrokken en dat derhalve het tijdige initiatief hiertoe moet uitgaan van een partij die de tegenwerpelijkheid van de tussen te komen beslissing nastreeft; in de regel is dit de appellant; aan de wet is eveneens voldaan als een geïntimeerde de afwezige partij in het hoger beroep betrekt, met het oog op de tegenwerpelijkheid van de beslissing; deze partij kan er immers belang bij hebben dat het hoger beroep ontvankelijk wordt verklaard (1). (1) Het Hof, dat in dit arrest een substitutie van motieven overweegt, handelt hierbij conform de rechtspleging weerhouden in zijn Jaarverslag 2006, p. 199. Het arrest van 26 september 2008, waarbij, na herhaling van dezelfde rechtsregel, de voorgestelde redenen integraal door het Hof werden aangenomen, wordt hierna gepubliceerd, onder nr. ....

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

C.02.0268.F 24 februari 2005 AC nr. 115

De bepalingen van artikel 1053 Ger.W. zijn van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., 2005, AR C.02.0298.F - C.02.0274.F, nr ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

---

C.94.0382.F 15 december 1995 AC nr. ...

Wanneer de rechtbank van koophandel het faillissement van een vennootschap onder firma heeft uitgesproken en de vennoten persoonlijk failliet heeft verklaard, de vennootschap tegen die beslissing geen rechtsmiddel heeft aangewend en de vennoten hun rechtsmiddelen niet tegen de vennootschap hebben gericht noch tegen de beslissing tot faillietverklaring van de vennootschap, zijn de rechtsmiddelen van de vennoten tegen het vonnis van faillietverklaring niet ontvankelijk op grond dat een gelijktijdige tenuitvoerlegging van de faillietverklaring van de vennootschap en van een beslissing tot intrekking van de faillietverklaring van de vennoten onmogelijk is.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- VERZET -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 1054

P.12.1282.F 19 juni 2013 AC nr. ...

Alleen de gedaagde in hoger beroep kan incidenteel beroep instellen; een partij is slechts gedaagde in hoger beroep wanneer een principaal of incidenteel beroep tegen haar is ingesteld, wat inhoudt dat een partij in hoger beroep voor de appelrechters een vordering heeft ingesteld die haar belangen kan schaden en die geen vordering tot bindendverklaring van het arrest is (1). (1) Zie Cass. 19 feb. 2002, AR P.00.1173.N, AC 2002, nr. 116; Cass. 19 sep. 2003, AR C.02.0490.F, AC 2003, nr. 442, met concl. adv.-gen. Henkes.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Incidenteel beroep

C.11.0776.F 13 september 2012 AC nr. ...

De grief die kritiek uitoefent op het bestreden vonnis omdat het de incidentele vordering van de eiseres tegen verschillende verweersters niet-ontvankelijk had verklaard, op grond dat ze voor het eerst in hoger beroep was ingesteld en de eiseres tegen die partijen geen geding voor de eerste rechter aanhangig had gemaakt, houdt geen verband met artikel 1054 van het Gerechtelijk Wetboek.

- VORDERING IN RECHTE -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

S.10.0103.F 20 februari 2012 AC nr. ...

De hoofdappellant die de hoedanigheid van gedaagde in hoger beroep verkrijgt zodra er tegen hem incidenteel beroep wordt ingesteld, kan op zijn beurt slechts incidenteel beroep instellen tegen de beschikkingen van het beroepen vonnis waartegen zijn hoofdberoep niet gericht was (1). (1) Zie Cass. 20 feb. 2012, Pas. 2012, nr. ... .

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

C.08.0537.F 6 november 2009 AC nr. 643

Een partij is slechts gedaagde in hoger beroep in de zin van artikel 1054 van het Gerechtelijk Wetboek wanneer een principaal of incidenteel beroep tegen haar is ingesteld, wat impliceert dat een appelpartij voor de appelrechter tegen haar een vordering, die geen vordering tot bindendverklaring van het arrest is, heeft ingesteld die haar belangen kan schaden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

C.07.0496.N 3 april 2009 AC nr. 238

Het belang om incidenteel beroep in te stellen kan worden beoordeeld op basis van het risico dat de wijziging van het beroepen vonnis ingevolge het hoofdberoep zou inhouden voor degene die dat beroep instelt (1). (1) Cass., 15 sept. 1997, AR S.96.0103.F, A.C., 1997, nr 352.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Art. 1054, eerste lid

C.12.0505.N 6 februari 2014 AC nr. ...

Een partij is enkel gedaagde in hoger beroep in de zin van artikel 1054, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek wanneer een hoofd- of incidenteel beroep tegen haar wordt gericht, wat impliceert dat een partij voor de appelrechter een vordering heeft ingesteld, met uitzondering van een vordering tot bindendverklaring van het arrest, waardoor zij in haar belangen kan worden geschaad (1); geen gedaagde in hoger beroep in de zin van deze bepaling is de partij die betrokken werd in het hoger beroep en tegen wie uitsluitend een voorwaardelijk hoger of incidenteel beroep werd ingesteld, waarvan de voorwaarde niet vervuld is. (1) Cass. 6 nov. 2009, AR C.08.0537.N, AC 2009, nr. 643.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

C.11.0341.N 14 januari 2013 AC nr. ...

Vermits de gedaagde in hoger beroep te allen tijde incidenteel beroep kan instellen, kan hij dit doen tot aan het sluiten van het debat (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

C.08.0500.F 27 april 2009 AC nr. 281

De berusting, die verondersteld wordt voorwaardelijk te zijn, kan niet beletten dat de gedaagde in hoger beroep, ingeval de tegenpartij haar hoofdberoep op een later tijdstip instelt, incidenteel beroep instelt.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

C.07.0152.N 29 november 2007 AC nr. 595

De gedaagde in hoger beroep kan tegen een partij die aldaar in het geding is incidenteel beroep instellen tot aan de sluiting van het debat voor de appelrechter, zonder dat hem daarbij kan worden tegengeworpen dat zijn incidenteel beroep laattijdig is omdat de in artikel 1051, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde termijn voor het instellen van principaal beroep verstreken is, en kan aldus, zonder onderscheid en ongeacht de beperking van het principaal beroep, tegen alle beschikkingen van een beroepen vonnis die hem nadeel betrokkenen opkomen (1). (1) Cass., 10 april 2003, AR C.02.0188.F, A.C., 2003, nr. 242.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

C.02.0490.F 19 september 2003 AC nr. 442

Een partij is slechts gedaagde in hoger beroep in de zin van artikel 1054 Ger.W., wanneer een principaal of incidenteel beroep tegen haar is ingesteld, wat impliceert dat een der partijen voor de rechter in hoger beroep tegen haar een vordering, die geen vordering tot bindendverklaring van het arrest is, heeft ingesteld die haar in haar belangen kan schaden (1). (1) Zie concl. O.M.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

C.02.0188.F 10 april 2003 AC nr. 242

De gedaagde in hoger beroep kan incidenteel beroep instellen tot aan de sluiting van het debat voor de appèlrechter; daarbij kan hem niet worden tegengeworpen dat zijn vordering vervallen is omdat de in artikel 1051, eerste lid, Ger.W. bedoelde termijn verstreken is, ook al is die termijn pas ingegaan na het principaal beroep (1). (1) Zie Cass., 30 juni 2000, AR C.98.0417.N, nr 423; 4 jan. 1996, AR C.93.0377.N, nr 7.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

De gedaagde in hoger beroep kan tegen een partij die in het geding is voor de appèlrechter, bij wege van incidenteel beroep en ongeacht de beperking van het principaal beroep, opkomen tegen alle beschikkingen van het beroepen vonnis die hem nadeel berokkenen; op die regel geldt geen uitzondering wanneer het incidenteel beroep betrekking heeft op de beschikkingen van het beroepen vonnis, waartegen het hoger beroep niet opkomt en waarbij de vordering tot echtscheiding van de gedaagde tegen de appellant afgewezen wordt (1). (1) Zie Cass., 5 juni 1992, AR 7437, nr 521; 8 juni 1984, AR 3973-4005, nr 579; zie ook Cass., 3 april 1986, AR 4820, nr 473.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

C.98.0540.N 1 juni 2001 AC nr. ...

Een partij van wie door diegene die het hoger beroep heeft ingesteld niets wordt gevorderd, kan niet worden beschouwd als een gedaagde in hoger beroep die incidenteel beroep kan instellen (1). (1) Cass., 24 dec. 1990, A.R. nr 7070, nr 220.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Kan als gedaagde in hoger beroep beschouwd worden, zowel de gedaagde tegen wie een hoofdberoep is gericht als degene die gedaagd werd door een appelant op incidenteel beroep, waarbij in elk geval vereist is dat van de gedaagde in hoger beroep die incidenteel beroep instelt iets wordt gevorderd.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

C.98.0408.N 4 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer het principaal hoger beroep tijdig en rechtsgeldig is ingesteld, kan de gedaagde in hoger beroep incidenteel beroep instellen tegen alle partijen die in het geding zijn voor de rechter in hoger beroep, ook al is het principaal hoger beroep tegen een zodanige partij niet ontvankelijk bij gebrek aan belang en hoedanigheid (1). (1) Cass., 25 jan. 1991, A.R. 6760, nr 278; zie cass. 14 nov. 1991, A.R. 9183, nr 143; zie ook De Baets, C., De ontvankelijkheid van het incidenteel beroep, P. & B./R.D.J.P., 1999, 211. Zie ook de conclusie O.M. en de verwijzingen aldaar.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

C.98.0417.N 30 juni 2000 AC nr. ...

De gedaagde in hoger beroep kan incidenteel beroep instellen tot aan de sluiting van het debat door de rechter in hoger beroep en voor zover deze zijn rechtsmacht nog niet heeft uitgeput (1). (1) Cass., 18 dec. 1986, AR nr. 7572, nr. 242, en cass., 4 jan. 1996, AR nr. C.93.0377.N, nr. 7

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

C.97.0039.F 13 maart 1998 AC nr. ...

De vernietiging van de beslissing waarbij een tegen een partij gericht hoofdberoep ontvankelijk wordt verklaard, wordt niet noodzakelijk uitgebreid tot de beslissing waarbij een incidenteel beroep van een andere partij tegen eerstgenoemde partij ontvankelijk wordt verklaard~

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

S.96.0103.F 15 september 1997 AC nr. ...

Het belang om incidenteel beroep in te stellen kan worden beoordeeld op basis van het risico dat de wijziging van het bestreden vonnis zou inhouden voor degene die dat beroep instelt.~

- VORDERING IN RECHTE -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

C.93.0377.N 4 januari 1996 AC nr. ...

De gedaagde in hoger beroep kan te allen tijde incidenteel beroep instellen tegen alle partijen die in het geding zijn voor de rechter in hoger beroep, zelfs indien hij het vonnis zonder voorbehoud heeft betekend of vóór de betekening erin berust heeft.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Uit artikel 1054, eerste lid, Ger.W. volgt dat de gedaagde in hoger beroep ten aanzien van de partij die in het geding is voor de rechter in hoger beroep, de beschikking van het beroepen vonnis met betrekking tot de vordering strekkende tot weerlegging van het in artikel 306 B.W. bepaalde vermoeden van schuld, waardoor hij gegriefd wordt, ongeacht de in artikel 1051 Ger.W. bepaalde termijn mag aanvechten.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van feitelijke scheiding (van een zekere duur)

Art. 1055

C.11.0442.F 8 november 2012 AC nr. ...

De partij die incidenteel beroep instelt, kan nog principaal beroep instellen tegen een vonnis alvorens recht te doen na zijn eerste beroep, voor zover dat vonnis niet in kracht van gewijsde is gegaan (1). (1) Zie Cass. 20 sept. 2001, C.98.0451.N, AC 2001 nr. 477.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

S.05.0113.N 6 maart 2006 AC nr. 129

Hoger beroep tegen het vonnis waarbij de rechter zich bevoegd of onbevoegd verklaart, is slechts mogelijk nadat de rechter die zich bevoegd heeft verklaard of de als bevoegd aangewezen rechter een eindvonnis heeft gewezen over de ontvankelijkheid of de gegrondheid (1). (1) Cass., 13 feb. 2003, AR C.00.0411.N, nr 103; Cass., 24 juni 2005; AR S.04.0150.N, nr ...; zie ook K. Broeckx, Het recht op hoger beroep en het beginsel van de dubbele aanleg in het civiel geding, Maklu, 1995, nrs 353-357; K. Van DammeHet begrip 'eindvonnis' in artikel 1050, tweede lid, Ger. W.; één vlag, vele ladingen ...", noot onder Antwerpen, 14 juni 1999, A.J.T. 2000-01, 31.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

C.98.0451.N 20 september 2001 AC nr. ...

De verplichting tegelijkertijd hoger beroep in te stellen tegen het eindvonnis en het vonnis alvorens recht te doen slaat op diegene die een hoofdberoep instelt maar niet op wie een incidenteel beroep instelt dat noodzakelijk beperkt blijft tot de beslissing die in een hoofdberoep wordt bestreden (1). (1) Zie cass., 6 dec. 1974, A.C. 1975, 408; Van Reepinghen, Verslag over de gerechtelijke hervorming, uitgave Belgisch Staatsblad, 1964, p. 416.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Een partij die een incidenteel beroep instelt kan na dat incidenteel beroep nog hoger beroep instellen tegen een vonnis alvorens recht te doen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Art. 1056, 2°

C.97.0213.N 27 november 1997 AC nr. ...

Wanneer het hoger beroep wordt ingesteld bij verzoekschrift ingediend op de griffie van het gerecht in hoger beroep, is de onregelmatigheid in de door de griffie te verrichten kennisgeving van het verzoekschrift aan de gedaagde partij zonder gevolg voor de ontvankelijkheid van het hoger beroep.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 1056, 3°

S.97.0077.N 1 december 1997 AC nr. ...

Wanneer hoger beroep wordt ingesteld overeenkomstig artikel 1056, 3° Ger.W., bij ter post aangetekende brief die aan de griffie wordt verzonden, is de datum van het hoger beroep, de datum van toezending van de brief en niet de datum van aanbieding of van ontvangst ervan.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 1056, 4°

C.13.0228.F 17 januari 2014 AC nr. ...

Incidenteel hoger beroep is, in de regel, aan geen andere vormvereisten onderworpen dan die welke gelden voor conclusies; incidenteel beroep kan niet bij wege van pleidooien worden ingesteld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ***; zie ook Cass. 3 sept. 1996, AR S.95.0055.F, AC 1996, nr. 337.

- NIEUWE VORDERING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

C.04.0567.N 2 maart 2006 AC nr. 117

Wanneer een beperkt hoger beroep wordt ingesteld tegen een vonnis, kan er door de appellant een nakomend hoger beroep worden ingesteld bij conclusie tegen de overige beslissingen waartegen hij geen hoger beroep had ingesteld, op voorwaarde dat de termijn van hoger beroep niet verstreken is en in zoverre hij niet heeft berust in die beslissingen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

Art. 1057

C.10.0501.N 5 januari 2012 AC nr. ...

De akte van hoger beroep, bepaald in artikel 1057 van het Gerechtelijk Wetboek, moet gesteld worden in de taal van de bestreden beslissing (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

C.09.0199.N 17 juni 2010 AC nr. 434

Een akte van hoger beroep moet gesteld worden in de taal van de bestreden beslissing (1). (1) Cass., 16 nov. 2009, AR C.09.0254.N, AC, 2009, nr. 666, met concl. van advocaat-generaal Mortier.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

C.09.0254.N 16 november 2009 AC nr. 666

Een akte van rechtspleging moet worden geacht geheel in de taal van de rechtspleging te zijn gesteld wanneer alle vermeldingen vereist voor de regelmatigheid van de akte in die taal gesteld zijn.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Algemeen

Uit artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, volgt dat de akte van hoger beroep, bepaald in artikel 1057 van het Gerechtelijk Wetboek moet gesteld worden in de taal van de bestreden beslissing.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

S.97.0004.N 2 juni 1997 AC nr. ...

De beslissing om hoger beroep in te stellen moet genomen worden door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn zelf, maar niets belet dat deze beslissing de bekrachtiging kan inhouden van een hoger beroep dat voorafgaandelijk werd ingesteld.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 1057, 7°

F.10.0026.N 8 april 2011 AC nr. ...

Voor de nakoming van de door artikel 1057, 7°, Gerechtelijk Wetboek op straffe van nietigheid voorgeschreven verplichting dat de akte van hoger beroep de uiteenzetting van de grieven moet bevatten, is het noodzakelijk maar voldoende dat appellant zijn bezwaren tegen de bestreden beslissing vermeldt; die vermelding moet klaar en duidelijk genoeg zijn om de geïntimeerde in staat te stellen zijn conclusie voor te bereiden en om de appelrechter in staat te stellen de draagwijdte ervan na te gaan; die verplichting houdt niet in dat ook de middelen tot staving van de grieven moeten worden vermeld (1). (1) Cass., 7 sept. 2000, AR C.99.0171.F, AC, 2000, nr. 450; Cass., 2 mei 2005, AR S.04.0161.F, AC, 2005, nr. 255.

- HOGER BEROEP - Belastingzaken - Inkomstenbelastingen

C.09.0254.N 16 november 2009 AC nr. 666

Wanneer de akte van hoger beroep naast een uiteenzetting van de grieven tevens argumenten ter ondersteuning van de grieven bevat, behoren zij tot de grieven die in het debat worden gebracht en waarvan de geïntimeerde kennis moet kunnen nemen in de taal van de rechtspleging (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

S.04.0161.F 2 mei 2005 AC nr. 255

Met uitzondering van het geval waarin het hoger beroep bij conclusie wordt ingesteld, bevat de akte van hoger beroep, op straffe van nietigheid, de uiteenzetting van de grieven; voor de nakoming van die verplichting is het noodzakelijk maar voldoende dat appellant zijn bezwaren tegen de bestreden beslissing vermeldt; die vermelding moet klaar en duidelijk genoeg zijn om de geïntimeerde in staat te stellen zijn conclusie voor te bereiden en om de appèlrechter in staat te stellen de draagwijdte ervan na te gaan; die verplichting houdt niet in dat ook de middelen tot staving van de grieven moeten worden vermeld (1). (1) Cass., 7 sept. 2000, AR C.99.0171.F, nr 450; zie G. CLOSSET-MARCHAL, "L'acte d'appel et sa motivation", noot onder Cass., 14 dec. 2000, R.G.D.C., 2002, p. 231 e.v., inz. p. 234; zie ook Cass., 14 dec. 2000, AR C.99.0359.F, nr 692.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

C.03.0575.N 18 oktober 2004 AC nr. 487

Wanneer de akte van hoger beroep de uiteenzetting van de grieven in de taal van de rechtspleging vermeldt en de akte tevens argumenten ter ondersteuning van de grieven bevat, behoren zij tot de grieven die in het debat worden gebracht en waarvan geïntimeerde kennis moet kunnen nemen in de taal van de rechtspleging.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

C.99.0359.F 14 december 2000 AC nr. ...

Een aaneenschakeling van algemene bewoordingen in de akte van hoger beroep en de loutere verwijzing naar de appèlconclusie voldoen niet aan het vereiste van artikel 1057, 7°, Ger.W.; het arrest volgens hetwelk de verplichting om de grieven uiteen te zetten in casu de verplichting inhoudt om in de akte van hoger beroep nauwkeurig te omschrijven hoe de feiten waarop de appellant zijn aanspraken grondt een schending van W. 14 juli 1991 opleveren, voegt aan voornoemd artikel geen voorwaarde toe die het niet bevat (1). (1) Zie Cass., 7 sept. 2000, A.R. C. 99.0171.F, A.C., nr. ...; Cass., 19 maart 1999, A.R. C.96.0053.N, nr. 167.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

C.99.0171.F 7 september 2000 AC nr. ...

Met uitzondering van het geval waarin het hoger beroep bij conclusie wordt ingesteld, bevat de akte van hoger beroep, op straffe van nietigheid, de uiteenzetting van de grieven; voor de nakoming van die verplichting is het noodzakelijk maar voldoende dat appellant zijn bezwaren tegen de bestreden beslissing vermeldt; die vermelding moet klaar en duidelijk genoeg zijn om de geïntimeerde in staat te stellen zijn conclusie voor te bereiden en om de appelrechter in staat te stellen de draagwijdte ervan na te gaan; die verplichting houdt niet in dat ook de middelen tot staving van de grieven moeten worden vermeld (1). (1) Zie cass., 9 nov. 1973 (A.C., 1974, 287); A. Fettweis, Manuel de procédure civile, 1984, nr. 778, J. Van Compernolle, "l'appel" in "Le droit judiciaire rénové, premier commentaire de la loi du 3 août 1992 modifiant le Code judiciaire", p. 158 en 159; A. Khol, "L'appel en droit judiciaire privé", p. 164 en 165; J. Englebert, "La motivation de l'acte d'appel", JLMB, 1991, p. 1510; Gutt en Stranart, "Droit judiciaire, Examen de jurisprudence, RCJB, 1974, nr. 108.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

C.96.0053.N 19 maart 1999 AC nr. ...

De grieven die krachtens artikel 1057, 7° Ger.W. in de akte van hoger beroep op straffe van nietigheid dienen te worden uiteengezet, kunnen zowel de grond van de zaak als de procesvoering voor de eerste rechter betreffen.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 1057, 7°, eerste lid

C.09.0199.N 17 juni 2010 AC nr. 434

Een toelichting of illustratie van een grief onder de vorm van een citaat in een akte van hoger beroep maakt op zich geen grief uit en is derhalve geen vermelding die in de akte van hoger beroep op straffe van nietigheid in de taal van de rechtspleging dient voor te komen.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

Art. 1057, eerste lid, 3°

S.06.0047.F 18 december 2006 AC nr. 659

Hoewel artikel 1057, eerste lid, 3°, Ger. W., bepaalt dat, met uitzondering van het geval waarin het hoger beroep bij conclusie wordt ingesteld, de akte van hoger beroep, op straffe van nietigheid, de naam, de voornaam en de woonplaats of, bij gebrek aan een woonplaats, de verblijfplaats van de gedaagde in hoger beroep vermeldt, legt die wetsbepaling hiervoor geen bepaalde formulering op (1). (1) Cass., 22 dec. 1978 (A.C., 1978-79, 480); zie Cass., 4 sept. 1987, AR 5383-5399, nr 3.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

S.97.0114.N 4 mei 1998 AC nr. ...

Zo met uitzondering van het geval waarin het hoger beroep bij conclusie wordt ingesteld, de akte van hoger beroep, op straffe van nietigheid de naam, de voornaam en de woonplaats of bij gebreke van de woonplaats, de verblijfplaats van de gedaagde in hoger beroep moet vermelden, schrijft de wetgever niet voor dat de nietigheid van de akte van hoger beroep slechts mag worden uitgesproken nadat is vastgesteld dat de wederparij de eiser in hoger beroep zijn adreswijziging heeft medegedeeld.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 1060

C.96.0309.F 3 oktober 1997 AC nr. ...

In burgerlijke zaken is nietig de akte van hoger beroep die niet op de rol is ingeschreven wegens niet-betaling, ter griffie, van het rolrecht, ook al is de zaak ingeschreven op een wachtregister~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 1062

C.98.0499.F 11 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer er verscheidene partijen zijn, kan de nietigheid van het hoger beroep tegen een partij jegens wie de wettelijke verschijningstermijn niet in acht is genomen, niet leiden tot nietigheid van het hoger beroep tegen een andere partij jegens wie die termijn wel in acht is genomen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

Art. 1068

C.10.0703.N 29 september 2011 AC nr. ...

Wegens de devolutieve kracht van het hoger beroep dient de appelrechter binnen de perken van het door de partijen ingestelde hoger beroep over het geheel van de zaak te oordelen; die devolutieve kracht wordt alleen beperkt door de beslissing van de appelrechter die, zelfs gedeeltelijk, een door de eerste rechter bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt; de appelrechter dient bijgevolg, voor zover de beslissing over bepaalde punten van de vordering niet berust op de beoordeling van de resultaten van de onderzoeksmaatregel waarvan de eerste rechter kennis moet nemen, over die punten een eindbeslissing te nemen (1). (1) Cass. 11 jan. 1990, AR 8706, AC, 1989-90, nr. 293.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.06.0102.N 22 december 2006 AC nr. 675

De devolutieve kracht van het hoger beroep laat de appelrechter toe een vordering, door de eerste rechter aangehouden tot na de afhandeling van een door een vorig vonnis betreffende een andere vordering bevolen onderzoeksmaatregel, aan diens rechtsmacht te onttrekken en het geschil in zijn geheel te beoordelen, zonder te wachten op die afhandeling (1). (1) Zie Cass., 30 april 2001, AR S.99.0084.F, nr 244.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.04.0408.F 14 oktober 2005 AC nr. 513

De appèlrechter die, na het hoger beroep gegrond te hebben verklaard, het beroepen vonnis wijzigt en uitspraak doet over het geschil zelf, dient de zaak niet naar de eerste rechter te verwijzen wanneer hij zelf een onderzoeksmaatregel beveelt, ook al had het beroepen vonnis dezelfde onderzoeksmaatregel bevolen (1). (1) Zie Cass., 29 jan. 2004, AR C.01.0537.N, nr 53 en concl. adv.-gen. THIJS.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.02.0050.F 19 december 2003 AC nr. 663

De aanhangigmaking van een zaak bij de appèlrechter is beperkt tot de beschikkingen die de eerste rechter heeft genomen en waartegen een ontvankelijk hoger beroep is ingesteld; de appèlrechter kan de beschikkingen die in kracht van gewijsde zijn gegaan niet wijzigen (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., 2003, I, nr ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

---

C.01.0542.F 21 november 2002 AC nr. 619

De appèlrechter die, zelfs gedeeltelijk, een door de eerste rechter bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt, is ertoe gehouden de zaak naar die rechter te verwijzen; het is hem niet toegestaan te bevelen dat de aangestelde deskundige zijn verslag ter griffie van het hof van beroep neerlegt en de zaak naar de rol te verwijzen (1). (1) Cass, 30 jan. 1992, A.R. 9084, nr. 284; 13 jan. 1972, A.C., 1972, 468 en concl. adv.-gen E. Krings in Bull en Pass., p. 463, en RCJB, 1973, p. 473 en noot A. KOHL.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

---

S.00.0155.F 21 oktober 2002 AC nr. 555

Geen onderzoeksmaatregel in de zin van artikel 1068 van het Gerechtelijk Wetboek is de beslissing waarbij de eerste rechter een prejudiciële vraag stelt aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (1). (1) Zie cass., 3 okt. 1983, AR 3871, nr. 63; 23 okt. 1992, AR 7770, nr. 689; 30 maart 2000, AR C.97.0117.N, nr. 213.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

---

D.00.0032.N 20 december 2001 AC nr. ...

De behandeling van de zaak in hoger beroep strekt om de onwettigheden en de miskenning van het recht van verdediging, die in eerste aanleg zouden zijn begaan, te herstellen, doordat de rechter in hoger beroep de wet en het algemeen rechtbeginsel van het recht van verdediging naleeft.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

---

S.99.0084.F 30 april 2001 AC nr. ...

Wanneer de eerste rechter, die uitspraak moet doen over een vordering met verschillende punten, enkel een deskundigenonderzoek beveelt m.b.t. één punt van de vordering, en de appèlrechter uitspraak moet doen over het hoger beroep waarbij eiser vraagt dat einduitspraak zou worden gedaan over het geheel, kan die appèlrechter, wat betreft het punt van de vordering waarvoor een deskundigenonderzoek is bevolen, het beroepen vonnis waarbij dat onderzoek wordt bevolen wettig bevestigen en de zaak naar de eerste rechter verwijzen voor uitspraak ten gronde en kan hij, wat betreft de overige punten van de vordering, een eindbeslissing wijzen (1). (Impliciet). (1) Zie cass., 10 jan. 1980 (A.C., 1979-80, nr. 281).

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Door de devolutieve kracht van het hoger beroep wordt de hele zaak aanhangig gemaakt bij de appèlrechter, binnen de perken van het door de partijen ingestelde hoger beroep; die kracht wordt echter beperkt door de beslissing van de appèlrechter wanneer hij, zelfs gedeeltelijk, een door de eerste rechter bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt, en de appèlrechter kan bijgevolg zijn beslissing niet gronden op de beoordeling van de resultaten van de onderzoeksmaatregel, waarvan enkel de eerste rechter kennis dient te nemen (1). (1) Cass., 30 sept. 1996, AR S.95.0134.F, nr. 340 en de aldaar vermelde verwijzingen; zie cass., 13 jan. 1972 (A.C., 1972, 468) met concl. van de H. Krings, toen adv-gen. in Bull. en Pas. 1972, I, 463; 21 feb. 1997, AR C.95.0443.N, nr. 103.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 1068 Ger.W. wordt geschonden door het arrest dat het beroepen vonnis, dat een deskundigenonderzoek beveelt, bevestigt en daarbij gedeeltelijk op het verslag van dat deskundigenonderzoek steunt (1). (1) Cass., 30 sept. 1996, AR S.95.0134.F, nr. 340 en de aldaar vermelde verwijzingen; zie cass., 13 jan. 1972 (A.C., 1972, 468) met concl. van de H. Krings, toen adv-gen. in Bull. en Pas. 1972, I, 463; 21 feb. 1997, AR C.95.0443.N, nr. 103.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

---

C.97.0117.N 30 maart 2000 AC nr. ...

Geen onderzoeksmaatregel in de zin van artikel 1068 Ger.W. is de beslissing van de eerste rechter die de zaak onbepaald uitstelt voor afrekening tussen de partijen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Geen onderzoeksmaatregel in de zin van artikel 1068 Ger.W. is de beslissing van de eerste rechter die de zaak onbepaald uitstelt voor afrekening tussen de partijen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.96.0349.N 7 januari 2000 AC nr. ...

De appelrechter die in burgerlijke zaken een door de eerste rechter bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt, hoeft geen uitspraak te doen over de punten van de vordering die niet onafhankelijk zijn van de bevolen onderzoeksmaatregel.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

---

S.97.0063.F 17 mei 1999 AC nr. ...

Door het hoger beroep gaat het geschil op de appèlrechters over met alle feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

---

C.97.0444.F 18 maart 1999 AC nr. ...

Door het hoger beroep gaat het geschil op de appelrechters over met alle feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen; de appelrechter mag zijn beslissing niet op de mening van de eerste rechter gronden zonder zelf de gegrondheid ervan te beoordelen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

---

C.95.0303.N 26 november 1998 AC nr. ...

Krachtens artikel 1068 Ger.W. maakt het hoger beroep het geschil zelf aanhangig bij de rechter in hoger beroep; hieruit volgt echter niet dat de appelrechter voor wie het geschil in kort geding wordt gebracht en die oordeelt dat de eerste rechter in kort geding terecht beslist heeft dat de vordering de grenzen van het voorlopige overschrijdt, uitspraak moet doen over aanspraken die niet tot de bevoegdheid van de rechter in kort geding behoren.~

- KORT GEDING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

---

S.97.0149.N 18 mei 1998 AC nr. ...

Door het hoger beroep gaat het geschil op de appelrechters over met alle feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Schenden de devolutieve werking van het hoger beroep de appelrechters die, betreffende een vordering tot administratieve herziening van het recht op tegemoetkomingen, de in graad van beroep voor het eerste door de administratie aangevoerde grond van niet-ontvankelijkheid, gesteund op de onwettigheid een administratieve herziening te vorderen op medische gronden zonder hernieuwde aanvraag, deze exceptie afwijzen door ze strijdig te achten met de beginselen van behoorlijk bestuur.

- MINDERJARIGHEID -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

---

C.96.0444.F 24 oktober 1997 AC nr. ...

De vrijwillige uitvoering van een bij voorraad uitvoerbaar vonnis ontneemt het hoger beroep van de partij die tot die uitvoering is overgegaan noch het belang noch voorwerp.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

---

S.95.0134.F 30 september 1996 AC nr. ...

Door de devolutieve kracht van het hoger beroep wordt de hele zaak aanhangig gemaakt bij de appelrechter, binnen de perken van het door de partijen ingestelde hoger beroep; die kracht wordt echter beperkt door de beslissing van de appelrechter wanneer hij, zelfs gedeeltelijk, een door de eerste rechter bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt, en de appelrechter kan bijgevolg zijn beslissing niet gronden op de beoordeling van de resultaten van de onderzoeksmaatregel, waarvan enkel de eerste rechter kennis neemt.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 1068, Ger.W., wordt geschonden door het arrest dat een bestreden vonnis, dat een deskundigenonderzoek beveelt, bevestigt en daarbij gedeeltelijk op het verslag van dat deskundigenonderzoek steunt.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.91.7933.N 3 februari 1995 AC nr. ...

Het hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen maakt het geschil zelf aanhangig bij de appelrechter en dat geschil wordt niet beperkt door de juridische kwalificatie die de eerste rechter aan de betwisting heeft gegeven.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.91.7934.N 3 februari 1995 AC nr. ...

Het hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen maakt het geschil zelf aanhangig bij de appelrechter en dat geschil wordt niet beperkt door de juridische kwalificatie die de eerste rechter aan de betwisting heeft gegeven.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.92.8386.N 3 februari 1995 AC nr. ...

Het hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen maakt het geschil zelf aanhangig bij de appelrechter en dat geschil wordt niet beperkt door de juridische kwalificatie die de eerste rechter aan de betwisting heeft gegeven.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.92.8352.N 18 november 1994 AC nr. ...

Hoewel het hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen het geschil zelf bij de rechter in hoger beroep aanhangig maakt, staat het aan de partijen door het hoofdberoep en het incidenteel beroep de grenzen te bepalen waarbinnen de appelrechter over de aan de eerste rechter voorgelegde betwisting uitspraak moet doen.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 1068, eerste lid

C.14.0014.N 26 september 2014 AC nr. ...

Uit de relatieve werking van het hoger beroep volgt dat, in de regel, het door een van de partijen ingestelde hoger beroep alleen haar ten goede komt; de relatieve werking van het hoger beroep sluit nochtans niet uit dat de gevolgen van het hoger beroep ten goede komen aan een andere partij bij onsplitsbaarheid.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

C.13.0228.F 17 januari 2014 AC nr. ...

De mate waarin de zaak bij de appelrechter aanhangig is gemaakt, is beperkt tot de beschikkingen van de eerste rechter waartegen een ontvankelijk hoger beroep is ingesteld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ***; zie ook Cass. 3 sept. 1996, AR S.95.0055.F, AC 1996, nr. 337.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.10.0453.N 17 november 2011 AC nr. ...

De partijen kunnen door het hoger beroep en het incidenteel beroep de grenzen bepalen waarbinnen de appelrechter uitspraak moet doen over de betwisting die aan de eerste rechter is voorgelegd (1). (1) Zie Cass. 28 sept. 2009, AR S.09.0012.F, AC, 2009, nr. 532.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

De rechter die uitspraak moet doen over het hoger beroep tegen een vonnis dat een vordering ontvankelijk verklaart en vooraleer te oordelen over de grond het debat heropent, en die dit hoger beroep niet gegrond verklaart, moet zelf oordelen over de grond van het geschil.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Ingeval van een onbeperkt hoger beroep is de zaak in haar geheel aanhangig bij de rechter in hoger beroep; hij moet er dan ook uitspraak over doen (1). (1) Zie Cass. 10 jan. 2003, AR C.01.0546.N, AC, 2003, nr. 24.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

S.09.0012.F 28 september 2009 AC nr. 532

Hoewel, luidens artikel 1068, eerste lid, Ger. W., hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen het geschil zelf bij de rechter in hoger beroep aanhangig maakt, zijn het de partijen zelf die, door hun hoofdberoep of incidenteel beroep, de grenzen bepalen waarbinnen de rechter in hoger beroep uitspraak moet doen over de betwistingen die bij de eerste rechter aanhangig zijn gemaakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.07.0496.N 3 april 2009 AC nr. 238

Het staat aan de partijen door het hoofdberoep en het incidenteel beroep de grenzen te bepalen waarbinnen de rechter in hoger beroep uitspraak moet doen over aan de rechter voorgelegde betwistingen; uit de relatieve werking van het hoger beroep volgt, in de regel, dat het door een van de partijen ingestelde hoger beroep alleen haar ten goede komt (1). (1) Cass., 19 maart 2004, AR C.03.0386.F, A.C., 2004, nr 159.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

D.06.0016.N 13 maart 2008 AC nr. 176

Ten gevolge van de devolutieve werking van het hoger beroep mag de appelrechter de zaak aan zich houden na te hebben vastgesteld dat de eerste beslissing moet worden vernietigd; deze werking heeft niet tot gevolg dat er geen volwaardige dubbele aanleg bestaat of dat de rechtszoekende een aanleg verliest; de onwettigheden die werden begaan door de eerste rechter of die verband houden met de regelmatigheid van de in eerste aanleg gevoerde procedure, zoals met de organieke onpartijdigheid van het eerste rechtscollege, kunnen worden ongedaan gemaakt door de beslissing op het hoger beroep; hieruit volgt niet dat de procedure in eerste aanleg niet heeft bestaan.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.04.0567.N 2 maart 2006 AC nr. 117

Hoewel hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen het geschil zelf aanhangig maakt bij de rechter in hoger beroep, staat het aan de partijen door het hoofdberoep of door het incidenteel beroep de perken te bepalen waarbinnen de appèlrechter over de aan de eerste rechter voorgelegde betwistingen uitspraak moet doen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

C.05.0190.N 5 januari 2006 AC nr. 10

Noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging noch artikel 6.1, E.V.R.M. worden geschonden door de appèlrechter die op grond van de devolutieve kracht van het hoger beroep uitspraak doet over een betwisting waarvoor de eerste rechter enkel het debat had heropend.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.03.0386.F 19 maart 2004 AC nr. 159

Luidens artikel 1068, eerste lid, Ger. W. maakt hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen weliswaar het geschil zelf aanhangig bij de rechter in hoger beroep, maar uit de relatieve werking van het hoger beroep volgt dat, in de regel, het door een van de partijen ingestelde hoger beroep alleen haar ten goede komt.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

S.00.0010.F 23 oktober 2000 AC nr. ...

Hoewel luidens artikel 1068, eerste lid, Ger.W. hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen het geschil zelf aanhangig maakt bij de rechter in hoger beroep, staat het evenwel aan de partijen, door het hoofdberoep of het incidenteel beroep, de grenzen te bepalen waarbinnen de rechter in hoger beroep uitspraak moet doen over de aan de eerste rechter voorgelegde betwistingen (1). (1) Cass., 25 maart 1999, A.R. C.96.0099.N, nr 182; 28 juni 1999, A.R. S.99.0001.N, nr 405; zie Cass., 13 okt. 1966 (A.C., 1967, 201); 10 feb. 1975 (ibid., 1975, 650); 11 feb. 2000, A.R. C.98.0526.F, nr 111.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.98.0526.F 11 februari 2000 AC nr. ...

Het hof van beroep dat uitspraak doet over een geschil dat, gelet op de grenzen van het hoger beroep, niet langer bij dat hof aanhangig is, schendt artikel 1068, eerste lid, Ger.W.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

S.99.0091.N 7 februari 2000 AC nr. ...

Het hoger beroep maakt het geschil zelf aanhangig bij de appèlrechter; daardoor is, behalve de in de wet bepaalde uitzonderingen, het hoger beroep niet ongegrond omdat het in hoger beroep gevoerde verweer niet voor de eerste rechter werd gevoerd.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

S.99.0001.N 28 juni 1999 AC nr. 505

Hoewel het hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen, het geschil zelf bij de appelrechter aanhangig maakt, staat het evenwel aan de partijen, door het hoofdberoep en het incidenteel beroep, de perken te bepalen waarbinnen de rechter in hoger beroep over de aan de eerste rechter voorgelegde betwistingen uitspraak moet doen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

C.96.0099.N 25 maart 1999 AC nr. ...

Hoewel volgens artikel 1068, eerste lid, Ger.W. hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen het geschil zelf aanhangig maakt bij de rechter in hoger beroep, staat het evenwel aan de partijen, door het hoofdberoep of het incidenteel beroep, de perken te bepalen waarbinnen de rechter in hoger beroep uitspraak moet doen over de aan de rechter voorgelegde betwistingen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Wanneer een beperkt hoger beroep wordt ingesteld tegen een vonnis, kan geen nakomend hoger beroep worden ingesteld door de appellant tegen de overige beslissingen waartegen hij geen hoger beroep had ingesteld, wanneer ingevolge de betekening van het vonnis de termijn van hoger beroep vertreken is.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 1068, tweede lid

C.10.0298.F 7 oktober 2011 AC nr. ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

S.09.0102.N 10 januari 2011 AC nr. ...

De appelrechter die het hoger beroep gegrond of ten dele gegrond verklaart, het beroepen vonnis wijzigt en zelf uitspraak doet over het geschil, mag de zaak niet naar de eerste rechter verwijzen, ook al beveelt hij tevens een onderzoeksmaatregel die dezelfde of grotendeels dezelfde is als diegene bevolen door het beroepen vonnis. De appelrechter doet ook zelf uitspraak over het geschil wanneer hij een geschilpunt dat niet de grondslag vormt van de bevestigde onderzoeksmaatregel anders beoordeelt dan de eerste rechter (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.08.0463.N 18 maart 2010 AC nr. 195

Het herformuleren van een door de eerste rechter gegeven deskundigenopdracht door de appelrechters, op grond van een andere beoordeling van het aansprakelijkheidscriterium, impliceert op dit punt een hervorming van het beroepen vonnis (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Wanneer de appelrechter, na het hoger beroep (ten dele) gegrond te hebben verklaard, het beroepen vonnis wijzigt en zelf uitspraak doet over het geschil, mag hij de zaak niet naar de eerste rechter te verwijzen, wanneer hij vervolgens zelf een onderzoeksmaatregel beveelt, ook al is deze grotendeels dezelfde als diegene bevolen door het beroepen vonnis (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.09.0143.F 29 januari 2010 AC nr. 71

Het arrest, dat de zaak naar de eerste rechter verwijst maar zich niet ertoe beperkt een door die rechter bevolen onderzoeksmaatregel gedeeltelijk of geheel te bevestigen, schendt artikel 1068, tweede lid, Ger. W. (1). (1) Zie concl. O.M.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.09.0002.F 8 januari 2010 AC nr. 13

De beslissing waarbij de eerste rechter, na een van de partijen te hebben veroordeeld om het werk op straffe van een dwangsom uit te voeren binnen een welbepaalde termijn, voor recht zegt dat, bij gebrek aan een akkoord van de partijen over de effectieve einddatum van de werken, die vaststelling moet gebeuren door een gerechtsdeskundige die daartoe door de meest gerede partij zal worden aangezocht, is geen onderzoeksmaatregel.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

S.08.0139.N 22 juni 2009 AC nr. 429

Het middel dat ervan uitgaat dat de appelrechters die de beslissing van de eerste rechter over het geschil integraal bevestigen, maar ingevolge het hoger beroep van eiseres de bewoordingen van de opdracht aan de deskundige gedeeltelijk herdefiniëren overeenkomstig de rechtsopvatting waarvan de eerste rechter is uitgegaan, meer doen dan de bevolen onderzoeksmaatregel geheel of gedeeltelijk bevestigen, mist feitelijke grondslag (1). (1) Zie de andersluidende conclusie van het openbaar ministerie.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.07.0327.N 5 september 2008 AC nr. 452

Wanneer de rechter in hoger beroep, na het hoger beroep gegrond te hebben verklaard, het beroepen vonnis wijzigt en zelf uitspraak doet over het geschil, mag hij de zaak niet naar de eerste rechter verwijzen, wanneer hij vervolgens zelf een onderzoeksmaatregel beveelt, ook al is die grotendeels dezelfde als diegene bevolen door het beroepen vonnis (1). (1) Zie de concl. O.M.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

C.07.0121.N 12 juni 2008 AC nr. 366

De appelrechter die het beroepen vonnis wijzigt en bijgevolg anders dan de eerste rechter uitspraak doet over het geschil, dient de zaak niet naar de eerste rechter te verwijzen, ook al bevestigt hij de in het beroepen vonnis bevolen onderzoeksmaatregel (1). (1) Cass., 14 okt. 2005, AR C.04.0408.F, A.C., 2005, nr. 513.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.07.0268.F 25 januari 2008 AC nr. 65

De appelrechter die zich niet ertoe beperkt een door de eerste rechter bevolen onderzoeksmaatregel geheel of gedeeltelijk te bevestigen, kan de zaak niet naar die rechter verwijzen (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 2005, AR C.04.0408.F, A.C., 2005, nr 513.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.07.0234.N 14 januari 2008 AC nr. 23

De appelrechter die, na de hogere beroepen gegrond te hebben verklaard, het beroepen vonnis wijzigt en zelf uitspraak doet over het geschil, dient de zaak niet naar de eerste rechter te verwijzen wanneer hij zelf een onderzoeksmaatregel beveelt, ook al had het beroepen vonnis dezelfde onderzoeksmaatregel bevolen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.06.0077.N 26 januari 2007 AC nr. 50

Wanneer de rechter in hoger beroep, na het hoger beroep gegrond te hebben verklaard, het beroepen vonnis wijzigt en zelf uitspraak doet over het geschil, dient hij de zaak niet naar de eerste rechter te verwijzen wanneer hij vervolgens zelf een onderzoeksmaatregel beveelt, ook al is die onderzoeksmaatregel grotendeels dezelfde als diegene bevolen door het beroepen vonnis (1). (1) Cass., 29 jan. 2004, RG C.01.0537.N, nr 53, met concl. van adv.-gen. THIJS, R.W., 2004-2005, 339, met noot S. Mosselmans.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.04.0184.N 5 januari 2006 AC nr. 8

De verplichting voor de rechter in hoger beroep om de zaak naar de eerste rechter te verwijzen indien hij, zelfs gedeeltelijk een in het aangevochten vonnis bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt, belangt de gerechtelijke organisatie aan en ontsnapt aldus aan de vrije wil van de partijen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

S.05.0040.N 10 oktober 2005 AC nr. 495

De appèlrechter die zelfs gedeeltelijk een door de eerste rechter bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt is ertoe gehouden de zaak naar die rechter te verwijzen, ook wanneer de genoemde maatregel reeds werd uitgevoerd op het ogenblik van de uitspraak van de appèlrechter (1). (1) Cass., 13 jan. 1972, A.C. 1972, 468; 6 mei 1993, AR 9566, nr 224.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.01.0537.N 29 januari 2004 AC nr. 53

De appèlrechters die, na de hogere beroepen gegrond te hebben verklaard, het beroepen vonnis wijzigen en zelf uitspraak doen over het geschil, dienen de zaak niet naar de eerste rechter te verwijzen wanneer zij zelf een onderzoeksmaatregel bevelen, ook al had het beroepen vonnis dezelfde onderzoeksmaatregel bevolen (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het O.M.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.01.0546.N 10 januari 2003 AC nr. 24

Nu de opdracht die de rechter geeft aan een notaris om een inventaris van de huwelijksgemeenschap op te stellen in het kader van een gerechtelijke verdeling na echtscheiding, geen onderzoeksmaatregel uitmaakt in de zin van artikel 1068, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, mocht het hof van beroep, waarbij het geschil zelf aanhangig is door het onbeperkt hoger beroep, de zaak niet verwijzen naar de eerste rechter, na bevestiging van die beslissing (1). (1) Cass., 8 juni 2000, A.R. C.96.0168.N, A.C., 2000, nr 350; Cass., 19 dec. 1991, A.C., 1990-91, nr 216.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.01.0198.F 21 juni 2002 AC nr. 376

De appèlrechter moet de zaak naar de eerste rechter verwijzen, indien hij, zelfs gedeeltelijk, een in het aangevochten vonnis bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt (1). (1) Cass, 21 feb. 1997, A.R. C.95.0443.N. nr. 103.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.99.0440.N 20 oktober 2000 AC nr. ...

De rechter in hoger beroep die, na een door de eerste rechter bevolen onderzoeksmaatregel te hebben bevestigd, oordeelt dat een vordering reeds gegrond voorkomt voor een provisioneel bedrag neemt een beslissing die vreemd is aan die onderzoeksmaatregel (1). (1) Zie cass., 11 jan. 1990, A.R. 8706, nr 293 en 21 feb. 1997, A.R. C.95.0443.N, nr 103.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

De rechter in hoger beroep moet de zaak alleen dan naar de eerste rechter verwijzen, indien hij, zelfs gedeeltelijk, een in het aangevochten vonnis bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt; in dat geval hoeft hij geen uitspraak te doen over punten die niet onhafhankelijk zijn van de bevolen onderzoeksmaatregel (1). (1) Cass., 7 jan. 2000, A.R. C.96.0349.N, nr 15.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.96.0168.N 8 juni 2000 AC nr. ...

Nu de beslissing, waarbij de eerste rechter, in het kader van een afrekening-vereffening na echtscheiding, voorziet in de vervanging van de notaris belast met de vereffening, deze een aanvullende opdracht geeft tot het opstellen van een inventaris en een aanvullende staat van afrekening-vereffening met advies, en in afwachting hiervan zijn beslissing over de geschillen, zoals reeds opgenomen in het proces-verbaal van beweringen en zwarigheden, uitstelt, geen onderzoeksmaatregel omvat mocht het hof van beroep, waarbij het geschil zelf aanhangig is door het onbeperkt hoger beroep, de zaak niet verwijzen naar de eerste rechter, na gehele of zelfs gedeeltelijke bevestiging van die beslissing.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.95.0443.N 21 februari 1997 AC nr. ...

De rechter in hoger beroep moet de zaak naar de eerste rechter verwijzen, indien hij, zelfs gedeeltelijk, een in het aangevochten vonnis bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.93.0286.N 9 november 1995 AC nr. ...

De rechter in hoger beroep die, zelfs gedeeltelijk, een in het aangevochten vonnis bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt, moet de zaak naar de eerste rechter verwijzen; hij vermag niet te zeggen dat, na het getuigenverhoor, de verdere behandeling hem toekomt.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 1070

C.05.0317.N 20 april 2006 AC nr. 227

De wettelijke regel die bepaalt dat de rechtbank van eerste aanleg die zitting houdt in tweede aanleg, over de zaak zelf beslist en dat daartegen hoger beroep openstaat indien het geschil tot haar bevoegdheid behoorde, onderstelt dat deze rechtbank, die aldus zitting houdt, oordeelt dat zij bevoegd is om in eerste aanleg van de zaak kennis te nemen; dit is het geval wanneer ze oordeelt, hetzij dat de eerste rechter zich ten onrechte bevoegd achtte, hetzij dat de eerste rechter zich terecht onbevoegd achtte terwijl zijzelf bevoegd is (1). (1) Zie Cass., 4 dec. 1975, A.C., 1976, 422-425; Cass., 21 mei 1992, AR 9300, nr 499; Cass., 30 mei 1997, AR C.95.0337.N, nr 249.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Tegen de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg, die zitting houdend in tweede aanleg, beslist over de zaak zelf, na te hebben geoordeeld bevoegd te zijn om in eerste aanleg ervan kennis te nemen, staat hoger beroep open, ongeacht de beoordeling aangaande de bevoegdheid door het hof van beroep (1). (1) Zie Cass., 25 april 1985, AR 6859, nr 508, met noot A.B.; J.-M. POUPART, P. LEMMENS en A.-S. MAERTENSArt. 1068-1070 Ger. W.", in Gerechtelijk recht - Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, afl. 26 (november 1993), p. 15-16, nr 26.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

C.95.0337.N 30 mei 1997 AC nr. ...

Op het hoger beroep tegen een vonnis van een vrederechter die niet bevoegd is om van het geschil kennis te nemen, hoort de rechtbank van eerste aanleg, die oordeelt dat het geschil tot haar bevoegdheid behoort, ingevolge artikel 1070 Ger.W., na de onbevoegdheid van de vrederechter te hebben vastgesteld, over de zaak zelf te beslissen en daartegen staat hoger beroep open.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 1072bis

C.09.0066.N 29 april 2010 AC nr. 295

De omstandigheid dat de appelrechters een deel van de vordering van de eiser die door de vrederechter als ontoelaatbaar was afgewezen, op grond van de argumenten in hoger beroep aangehaald toelaatbaar verklaren, sluit niet uit dat zij een schadevergoeding toekennen voor tergend en roekeloos hoger beroep, als blijkt dat dit deel van de vordering in elk geval niet gegrond is (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 2002, AR C.01.0386.F, A.C., 2002, nr. 56.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

C.05.0223.F 5 mei 2008 AC nr. 264

De rechter die het principaal hoger beroep verwerpt, verkrijgt hiermee noch de hoedanigheid van partij in de zaak noch een persoonlijk en rechtstreeks belang bij die zaak, die hem beletten om uitspraak te doen over het roekeloos of tergend karakter van dat hoger beroep en over de geldboete die kan worden opgelegd wanneer deze verantwoord is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

C.04.0275.F 12 mei 2005 AC nr. 275

De appèlrechter die een van de partijen wegens lichtzinnig hoger beroep tot een geldboete veroordeelt, verantwoordt zijn beslissing naar recht door te zeggen dat de veroordeelde partij hoofdberoep heeft ingesteld tegen een bijzonder goed gemotiveerd vonnis dat geen enkele twijfel liet bestaan over de terzake toepasselijke rechtsbeginselen en over de passende analyse van de feiten, en dat heel goed antwoordde op de door die partij uiteengezette middelen, die zij in hoger beroep alleen maar herhaald heeft; zij heeft aldus gehandeld met een schuldige lichtzinnigheid op grond van een kennelijke fout in de beoordeling van de kansen op welslagen van haar hoger beroep, welke fout niet zou zijn begaan door een normaal bedachtzaam en voorzichtig rechtzoekende, die in dezelfde situatie verkeert (1). (1) Zoals het Hof was het O.M. van oordeel dat hoofdberoep tergend of roekeloos is in de zin van artikel 1072bis Ger.W. wanneer de appellant zijn recht van beroep uitoefent ofwel met het opzet om te schaden, ofwel op een wijze die de grenzen van de normale uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en zorgvuldig persoon kennelijk te buiten gaat (Cass., 31 okt. 2003, AR C.02.0602.F, www. cass.be). Anders dan het Hof echter meende het dat de rechters op grond van de hierboven weergegeven vaststellingen niet wettig hadden kunnen beslissen dat de partij tergend of roekeloos hoger beroep had ingesteld in voormelde betekenis. Om het middel te aanvaarden of te verwerpen voert het Hof immers, zelfs impliciet, een marginale toetsing uit. Dit bestaat erin dat het nagaat of de aan toezicht onderworpen rechters, voorbij de woordelijke weergave, in de vorm van een (dus op onaantastbare wijze gedane) vaststelling van de bovengenoemde omschrijving (die hierdoor een soort cliché formulering wordt) en uitgaande van de door hen vastgestelde en beschreven feiten, hebben kunnen beslissen dat de bestanddelen van voormelde definitie aanwezig waren. Volgens het O.M. is er op zich geen sprake van een misbruik van procedure, wanneer de partijen, overeenkomstig de terzake toepasselijke bepalingen van het Ger.W., aan de appèlrechter argumenten hebben willen voorleggen die de eerste rechter op grond van een nog zo volmaakte motivering meende niet te kunnen aanvaarden, zelfs als die argumenten alleen worden herhaald. In deze zaak vond het O.M. dat de in het bestreden arrest vermelde feiten voor de rechters die ze vaststelden geen reden waren om te spreken van een hoger beroep dat het bovenvermelde kader te buiten ging, daar daaruit niet bleek dat het hoger beroep was ingesteld met het opzet om te schaden of was ingesteld op een wijze die kennelijk de toegestane perken te buiten ging. Dat hoger beroep was dus noch tergend noch roekeloos.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

Art. 1072bis, eerste lid

C.01.0386.F 25 januari 2002 AC nr. 56

De appèlrechter mag alleen maar uitspraak doen over de wegens tergend of roekeloos hoger beroep gevorderde schadevergoeding, wanneer hij, in dezelfde beslissing, het hoofdberoep afwijst.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

Art. 1073

C.06.0610.N 10 maart 2008 AC nr. 165

Wanneer de betekening van het bestreden arrest gebeurt op de in de statuten vermelde maatschappelijke zetel, terwijl in alle procedurestukken uitgaande van alle procespartijen wordt aangenomen dat de maatschappelijke zetel op een ander adres is gevestigd, houdt deze betekening rechtsmisbruik in.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

C.04.0502.N 3 november 2005 AC nr. 560

De termijn om zich in cassatie te voorzien tegen het arrest waarbij het tijdstip van staking van betaling wordt vastgesteld, begint ten aanzien van de partijen in het geding niet te lopen vanaf de dag waarop het uittreksel uit het arrest is opgenomen in het Belgisch Staatsblad (1). (1) Parl. St. Kamer, B.Z. 1991-92, nr 631/1, 4 en 11; S. LOOSVELDHet toepassingsgebied van artikel 14 Faill. W." noot bij Antwerpen, 2 nov. 1998, R.W., 1998-99, 1283, nr 3; A. ZENNER, Dépistage, faillites & Concordats, Brussel, Larcier, 1998, 362, nr 499 en 500.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

C.04.0307.F 14 oktober 2005 AC nr. 512

Wanneer de betekening van een beslissing in Spanje niet geschiedt via de territoriaal bevoegde instantie, die is aangewezen met toepassing van de EG-verordening 1248(2000) van 29 mei 2000, of wanneer ze geschiedt op een verkeerd adres, is zij onregelmatig en doet ze de cassatietermijn niet ingaan (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2005, nr ...

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

D.02.0029.N 10 juni 2005 AC nr. 334

Laattijdig is het cassatieberoep dat de eiser op 24 december 2004 heeft ingesteld tegen de op 22 oktober 1990 door de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders gewezen tuchtrechtelijke beslissing waarvan hem op 12 november 1990 is kennis gegeven (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie, inz. nr. 8.

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

C.00.0190.F 29 maart 2001 AC nr. ...

Een betekening die rechtsmisbruik oplevert kan niet dienen als aanvang van de termijn waarbinnen cassatieberoep moet worden ingesteld. (Art. 1073 Ger. W.).

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Art. 1073, eerste lid

C.10.0683.N 12 januari 2012 AC nr. ...

De neerlegging van het verzoekschrift ter griffie buiten de termijn bepaald in artikel 1073, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, dient als geldig te worden beschouwd, wanneer de vertraging het gevolg is van overmacht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

C.08.0364.N 21 januari 2011 AC nr. 565

Het cassatieberoep tegen de uitspraak over de wijziging van de taal van de rechtspleging moet worden ingesteld binnen de drie maanden te rekenen vanaf die uitspraak.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Het cassatieberoep tegen de uitspraak over de wijziging van de taal van de rechtspleging moet worden ingesteld binnen de drie maanden te rekenen vanaf die uitspraak.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

C.05.0476.F 3 maart 2008 AC nr. 148

Het geschil dat betrekking heeft op een vordering van een verzorgingsinstelling tot terugbetaling van haar uitgaven in het kader van de medische hulp die zij aan een kandidaat-politiek-vluchteling heeft verstrekt, is geen aangelegenheid die geregeld is in de bepalingen van artikel 704, eerste lid, Ger. W.; de kennisgeving, bij gerechtsbrief, van de hierover genomen beslissing doet de termijn om zich in cassatie te voorzien niet ingaan; die termijn begint pas te lopen vanaf de betekening.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

C.98.0538.F 26 oktober 2000 AC nr. ...

Aangezien de artt. 1386 en 1495 Ger.W. specifiek betrekking hebben op de tenuitvoerlegging, doet de betekening van een eensluidend verklaard afschrift van de beslissing in plaats van de betekening van een afschrift van de uitgifte van de beslissing, de termijn van cassatieberoep ingaan.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Art. 1076

C.08.0270.N 12 juni 2009 AC nr. 399

Het cassatieberoep van een niet-verschenen partij tegen de verstekbeslissing is niet ontvankelijk wanneer tegen de beslissing nog verzet kan worden aangetekend; geen enkele bepaling belet evenwel dat een cassatieberoep zou worden ingesteld door een partij die nog over het buitengewoon rechtsmiddel van het derden verzet beschikt (1). (1) Zie Cass., 23 okt. 2006, AR C.05.0582.F, www.cass.be.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Voorbarig cassatieberoep

C.01.0588.N 24 juni 2004 AC nr. 351

Het cassatieberoep gericht tegen een verstekarrest is laattijdig, mitsdien niet ontvankelijk, als het meer dan drie maanden na de betekening van dat arrest is ingesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M., dat meer bepaald, met toepassing van toepassing van artikel 1097 Ger.W, van oordeel was dat het verzet tegen dat arrest niet meer toelaatbaar was door de verwerping van het cassatieberoep tegen het arrest op verzet.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Art. 1077

C.12.0295.N 24 oktober 2013 AC nr. ...

De beslissing dat de vordering in vrijwaring niet in staat van wijzen is en waarbij de heropening van het debat te dien einde wordt gelast, is een beslissing alvorens recht te doen, zodat het cassatieberoep daartegen voorbarig en mitsdien niet ontvankelijk is, vermits cassatieberoep tegen vonnissen alvorens recht te doen slechts openstaat na het eindvonnis.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

C.08.0127.F 19 februari 2010 AC nr. 112

De beschikking van een arrest die een deskundige aanstelt, is een beslissing alvorens recht te doen die slechts na de eindbeslissing vatbaar is voor cassatieberoep.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

C.05.0033.F 28 november 2005 AC nr. 632

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk, in zoverre het vóór de eindbeslissing wordt ingesteld tegen de beslissing van het arrest om het debat te heropenen teneinde de eisers in staat te stellen de ontvankelijkheid van hun hoger beroep te verklaren (1). (1) Cass., 19 nov. 2001, AR S.00.0126.F, nr 628; 4 nov. 2005, AR C.04.0074.F - C.04.0089.F, nr ...

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Voorbarig cassatieberoep

D.03.0009.N 1 april 2004 AC nr. 177

De beslissing van de raad van beroep van de Orde van Architecten over de wraking is geen beslissing alvorens recht te doen waartegen een voorziening in cassatie slechts openstaat na het eindvonnis; zij is een beslissing waardoor de rechter zijn rechtsmacht over een geschilpunt uitput (1). (1) Zie Cass., 20 dec. 2001, AR C.98.0052.N, nr 714.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

C.98.0052.N 20 december 2001 AC nr. ...

Onmiddellijk, d.i. voor de eindbeslissing, vatbaar voor cassatieberoep, is de beslissing een laattijdig overgelegde conclusie uit het debat te weren, daar ze een beslissing is waardoor de rechter zijn rechtsmacht over een geschilpunt uitput (1). (1) Zie Cass., 10 feb. 1983, A.R. 6753, AC, 1982-83, nr 333 en 22 nov. 1991, A.R. 7550, nr 156.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Beslissingen onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

C.95.0448.N 10 januari 1997 AC nr. ...

Het arrest, dat, op vordering van een partij, een getuigenverhoor beveelt, terwijl de wettigheid van deze onderzoeksmaatregel door de andere partij werd betwist op grond van de foutieve passiviteit van de verzoeker van dit getuigenverhoor in de voorafgaande procedure, is aangaande dit tussengeschil een eindbeslissing, waartegen een voorziening in cassatie openstaat.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 1078

C.94.0137.N 27 januari 1995 AC nr. ...

Om zijn toezicht op de regelmatigheid van het cassatieberoep te kunnen uitoefenen, is het Hof bevoegd feiten te onderzoeken.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Art. 1079

C.13.0288.F 2 oktober 2014 AC nr. 570

Zelfs als de onregelmatigheid van de betekening aan de gerechtsdeurwaarder van de eiser te wijten zou zijn geweest en voor laatstgenoemde een geval van overmacht zou hebben gevormd, zou die onregelmatigheid niet tot gevolg kunnen hebben dat aangenomen moet worden dat aan de bij artikel 1079 van het Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven vormvereiste is voldaan en dat de in dat artikel bepaalde termijn in acht is genomen (1). (1) Zie Cass. 9 november 2011, AR P.11.1027.F, AC 2011, nr. 607.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

De betekening aan het adres van een verweerder te Parijs is regelmatig aangezien de niet voor eensluidend gewaarmerkte fotokopie van een paspoort dat hem door de Franse autoriteiten is overhandigd en waarin een adres in Armenië wordt vermeld, de vermeende adreswijziging van die verweerder niet bewijst.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

De betekening aan een vennootschap naar Frans recht, op het adres van haar zetel te Parijs, is regelmatig wanneer, enerzijds, er geen uittreksel van de inschrijving van die vennootschap in de kruispuntbank van ondernemingen wordt overgelegd waardoor ze kan worden geïdentificeerd en, anderzijds, uit de stukken van de griffie van de rechtbank van koophandel te Parijs volgt dat er nog steeds een vennootschap met dezelfde naam gevestigd is te Parijs.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

S.04.0116.F 29 november 2004 AC nr. 576

In burgerlijke zaken moet het cassatieverzoekschrift noodzakelijkerwijs aan verweerder worden betekend vóór het op de griffie van het Hof wordt ingediend (1). (1) Cass., 28 nov. 1996, AR S.96.0057.F, nr 465, en noot 1, p. 1114; 7 april 1997, AR S.96.0183.F, nr 173.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

C.03.0011.N 26 november 2004 AC nr. 569

Met één cassatievoorziening kan in burgerlijke zaken niet worden opgekomen tegen verschillende vonnissen die door de feitenrechter in afzonderlijke zaken zijn geveld (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 1848, Pas. 1848, I, 41; 5 maart 1954, AC 1954, 456; 28 feb. 1997, AR C.94.0033.N, nr 115; Ph. Gérard en M. GrégoireIntroduction à la méthode de la Cour de cassation", Rev. Dr. U.L.B., 1999-2 (vol. 20) (101) 132.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Algemeen

S.01.0016.F 14 januari 2002 AC nr. 25

Wanneer een gedinginleidende dagvaarding tegen een coöperatieve vennootschap is ingesteld en uit de conclusies van de partijen voor de bodemrechter blijkt dat de vennootschap, sedert het inleiden van de zaak in vereffening is gesteld, wordt het later uitgesproken arrest gewezen in zake van de vennootschap in vereffening vertegenwoordigd door haar vereffenaar, ook al vermeldt het in zijn aanhef dat het gewezen is in zake van de vereffenaar die optreedt qualitate qua; het cassatieberoep dat tegen de coöperatieve vennootschap in vereffening is ingesteld is bijgevolg ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

C.98.0360.N 29 juni 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat een wederpartij instelt tegen een betrokken partij die in de loop van het geding haar activiteit geheel of gedeeltelijk heeft overgedragen, is ontvankelijk wanneer de partij tegen welke het rechtsmiddel is gericht van die overdracht geen kennis heeft gegeven aan de partij die het rechtsmiddel heeft ingesteld, ongeacht of die overdracht al dan niet in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd (1). (1) Zie cass., 1 februari 1982, AC 1981-82, nr 328; Cass., 24 december 1982, A.R. nr 3495, AC 1982-83, nr 253.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Gevolgen van niet-ontvankelijkheid t.a.v. één partij

S.99.0165.F 5 juni 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen een verweerder die geen partij is in de bestreden beslissing (1). (1) Cass., 9 sept. 1993, A.R. 9608, nr. 339; zie Cass., 28 nov. 1996, A.R. S.96.0057.F, nr. 465, en de noot 1; 22 april 1999, A.R. D.98.0012.F, nr. 235.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

S.96.0183.F 7 april 1997 AC nr. ...

In burgerlijke zaken moet het verzoekschrift tot cassatie noodzakelijk aan verweerder worden betekend voordat het ter griffie van het Hof wordt ingediend.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

S.96.0057.F 28 november 1996 AC nr. ...

In burgerlijke zaken moet het verzoekschrift tot cassatie noodzakelijk aan verweerder worden betekend voordat het ter griffie van het Hof wordt ingediend.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

C.95.0364.F 31 mei 1996 AC nr. ...

Cassatieberoep tegen een overleden verweerder is niet ontvankelijk.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Art. 1079, eerste lid

C.09.0026.F 29 januari 2009 AC nr. 77

Afgezien van het geval dat er geen tegenpartij is, moet de eiser in cassatie het verzoekschrift betekenen aan de partijen tegen wie hij zijn cassatieberoep instelt; die betekening wordt geregeld door de artikelen 32 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M., in Pas., 2009, nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

C.08.0020.F 7 maart 2008 AC nr. 162

Het cassatieberoep dat is ingesteld door een verklaring op de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen, is niet ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Algemeen

C.95.0367.N 15 januari 1998 AC nr. ...

De voorziening bij het Hof wordt ingesteld door het neerleggen van het verzoekschrift ter griffie en niet door de betekening ervan; het feit dat de verweerder later een vorig betekend verzoekschrift neerlegt tast de ontvankelijkheid van de voorziening niet aan.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 1080

S.13.0069.F 15 december 2014 AC nr. 792

Rekening houdend met de opdracht van de cassatierechter en de specificiteit van de voor hem gevoerde rechtspleging, staat artikel 6, §§1 en 3, c), van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, in tegenstelling tot wat de eiser aanvoert, de toepassing niet in de weg van een nationale wet die het alleenrecht van de vertegenwoordiging van de partijen voor het Hof van Cassatie voorbehoudt aan gespecialiseerde advocaten; de tussenkomst van die advocaten draagt trouwens bij tot de nuttige uitoefening van het recht van verdediging, en verleent het cassatieberoep een doeltreffend karakter en stelt de fundamentele waarborgen van artikel 6 van het Verdrag zeker aan de rechtzoekenden (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ADVOCAAT BIJ HET HOF VAN CASSATIE -

C.13.0547.F 22 september 2014 AC nr. ...

De grond van niet-ontvankelijkheid die door een verweerder wordt opgeworpen tegen het cassatieberoep van de eisende partij, waarvan een middel, indien één van zijn onderdelen gegrond zou zijn, als gevolg daarvan met name de vernietiging zou meebrengen van de beschikkingen van het bestreden arrest dat haar ertoe veroordeelt om die verweerder te vrijwaren van alle andere veroordelingen in de kosten die tegen hem zijn uitgesproken, kan niet worden aangenomen.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

F.12.0074.F 30 mei 2014 AC nr. ...

Die bepaling, die afwijkt van artikel 1080 van het Gerechtelijk Wetboek in zoverre laatstgenoemd artikel bepaalt dat het verzoekschrift zowel op het afschrift als op het origineel door een advocaat bij het Hof van Cassatie is ondertekend, en die trouwens het recht onverkort laat van de bevoegde ambtenaar van de administratie der directe belastingen om zelf een cassatieverzoekschrift te ondertekenen, legt op dat het verzoekschrift waarbij een belastingplichtige een inzake directe belastingen gewezen arrest aan het toezicht van het Hof onderwerpt, door een advocaat moet zijn ondertekend (1) Zie GwH, arrest nr. 161/2003 van 21 nov. 2013 (gewezen op een prejudiciële vraag die het Hof in deze zaak heeft gesteld bij arrest van 20 dec. 2013). (2) Het Hof heeft dezelfde dag vier andere, identieke arresten betreffende dezelfde partijen gewezen (AR F.12.0075.F, F.12.0076.F, F.12.0078.F, F.12.0080.F).

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

C.13.0242.F 11 oktober 2013 AC nr. ...

Het verzoekschrift moet, op straffe van nietigheid, zowel op het afschrift als op het origineel door een advocaat bij het Hof van Cassatie worden ondertekend; bij gebrek daaraan is het cassatieberoep niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013. nr. … .

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

F.12.0003.F 20 september 2013 AC nr. ...

De vordering waarover een arrest uitspraak doet die strekt tot opheffing van de door de ontvanger der directe belastingen gedane hypothecaire inschrijving op een eigen goed van de eiseres om de invordering te verzekeren van vier aanslagen in de personenbelasting ten name van de eiseres en van haar ex-echtgenoot, valt niet onder de toepassing van voornoemd artikel 378 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 zodat het cassatieverzoekschrift door een advocaat bij het Hof van Cassatie ondertekend moet zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ….

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

C.10.0384.F 6 januari 2012 AC nr. ...

Het middel, dat melding maakt van de schending van een wettelijke bepaling, voldoet aan het vereiste van artikel 1080 van het Gerechtelijk Wetboek, krachtens hetwelk het verzoekschrift de vermelding moet bevatten van de wettelijke bepalingen waarvan de schending wordt aangevoerd, op voorwaarde dat die schending kan leiden tot de vernietiging van het bestreden dictum (1). Cass., 21 dec. 2007, A.R. C.06.0155.F, A.C., 2007, nr. 660, met concl. O.M. in Pas., 2007, nr. 660.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.10.0586.N 30 mei 2011 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen een arrest van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, wanneer het verzoekschrift niet ondertekend is door een advocaat bij het Hof van Cassatie (1). (1) Zie Cass. 10 sept. 2009, AR C.08.0365.N, AC, 2009, nr. 488, met de conclusie van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

- RAAD VAN STATE -

C.10.0043.F 9 mei 2011 AC nr. ...

Het middel is niet ontvankelijk wanneer het geen melding maakt van de wettelijke bepaling die het bestreden arrest geschonden zou hebben, maar het arrest verwijt dat het zich vergist omtrent de omvang van de uitgesproken vernietiging en, derhalve, omtrent de mate waarin de zaak bij de rechter op verwijzing aanhangig is gemaakt (1). (1) Het eerste middel, dat uitsluitend de schending van artikel 1138, 3°, Ger. W., aanvoert, verwijt het arrest, dat op verwijzing uitspraak doet na cassatie, dat het geen uitspraak heeft gedaan over de incidentele vordering van de eiser tot vergoeding van de morele schade. Het Hof beslist dat het bestreden arrest niet verzuimd heeft over de incidentele vordering uitspraak te doen, daar het duidelijk vermeldt dat de rechter op verwijzing, gezien de omvang van de eerste uitgesproken vernietiging, die incidentele vordering, die was verworpen door het hof van beroep, niet meer mocht onderzoeken. In zoverre het eerste middel het bestreden arrest verwijt dat het de mate waarin de zaak aanhangig is verkeerd heeft beoordeeld, had het artikel 1110 Ger. W. moeten aanvoeren, dat betrekking heeft op de rechtsmacht van de rechter naar wie een zaak verwezen wordt (Cass., 15 maart 2007, AR C.05.0571.F, AC, 2007, nr. 139). Het middel wordt niet-ontvankelijk verklaard.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

F.10.0037.F 5 mei 2011 AC nr. ...

Het cassatieverzoekschrift gericht tegen een arrest dat een beschikking in kort geding bevestigt waarbij de belastingadministratie bevolen wordt op een aantal vragen te antwoorden, moet worden ondertekend door een advocaat bij het Hof van Cassatie, daar de afwijking van de regel dat een advocaat bij het Hof zowel het origineel als de kopie van het cassatieverzoekschrift moet ondertekenen enkel geldt als cassatieberoep is ingesteld tegen een beslissing over een geschil over een aanslag in de inkomstenbelastingen (1). (1) Zie concl. O.M., AR F.10.0037.F, Pas., 2011, nr. …

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

C.07.0191.F 4 november 2010 AC nr. 653

Het middel dat de bestreden beslissing verwijt verscheidene bepalingen van een vreemde wet te schenden en de miskenning van de toepasselijke verwijzingsregel niet aanvoert, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Het middel dat de bestreden beslissing verwijt verscheidene bepalingen van een vreemde wet te schenden en de miskenning van de toepasselijke verwijzingsregel niet aanvoert, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VREEMDE WET -

C.09.0202.N 4 maart 2010 AC nr. 150

De eiser die in het kader van een cassatiemiddel globaal de bepalingen vermeldt waarvan hij de schending aanvoert, doch nalaat voor een in een onderdeel van dit middel ontwikkelde afzonderlijke grief aan te duiden welke van de aldus als geschonden aangewezen bepalingen op die grief toepasselijk zijn, voldoet niet aan het voorschrift van artikel 1080 Ger.W. zodat dit onderdeel niet ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 26 nov. 2009, AR C.08.0619.N, AC, 2009, nr ...

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

S.09.0007.F 21 december 2009 AC nr. 774

Het middel dat de bestreden beslissing verwijt dat het de bewijskracht van beroepen vonnis miskent maar alleen artikel 149 Gw. als geschonden wetsbepaling vermeldt, is niet ontvankelijk.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.08.0448.N 29 oktober 2009 AC nr. 627

Aan de verplichting om in het verzoekschrift tot cassatie de wettelijke bepalingen te vermelden waarvan de schending wordt aangevoerd, is voldaan wanneer de als geschonden aangewezen wetsbepalingen slaan op de aangevoerde grief (1). (1) Zie Jaarverslag van het Hof van Cassatie van België, 2008, Hoofdstuk II - Belangrijke arresten van het Hof, Afdeling 6 - Uitspraken in gerechtelijk recht, § 1. Ontvankelijkheid van het cassatiemiddel, 127, B., betreffende Cass., 19 dec. 2008, voltallige zitting, AR C.07.0281.N, AC, 2008 nr. 746, met concl. O.M.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.08.0075.N 5 oktober 2009 AC nr. 554

Voor zover zij de bewijskracht van de akte niet miskent, is de uitlegging die de feitenrechter geeft van een niet algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst in cassatie onaantastbaar, zodat het middel dat zulke miskenning niet aanvoert, in zoverre niet ontvankelijk is (1). (1) Cass., 21 dec. 1981, AC, 1981-1982, nr 262.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

C.08.0421.N 7 september 2009 AC nr. 480

De schending van een omzendbrief, die niet in het Belgisch Staatsblad is gepubliceerd, levert voor de overheid die hem heeft uitgevaardigd geen grond tot cassatie op.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.08.0465.N 20 april 2009 AC nr. 259

Het middel dat enkel schending aanvoert van het vreemd recht, maar geen schending van de verwijzingsregel, is niet ontvankelijk.

- VREEMDE WET -

Het middel dat enkel schending aanvoert van het vreemd recht, maar geen schending van de verwijzingsregel, is niet ontvankelijk.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.07.0616.F 29 januari 2009 AC nr. 74

Het middel volgens hetwelk het artikel van een wet waarvan de tekst door een latere wet is gewijzigd, geschonden is doelt op dat artikel zoals het is gewijzigd.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.08.0101.N 5 januari 2009 AC nr. 6

Zelfs al raakt een middel de openbare orde of is het van dwingend recht ten voordele van de eiser in cassatie, toch is het nieuw en derhalve niet ontvankelijk wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat voor de feitenrechter enig feit is aangevoerd dat met de als geschonden aangewezen bepaling verband houdt en uit de bestreden beslissing evenmin blijkt dat die beslissing feitelijke gegevens vaststelt die hierop betrekking hebben.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

C.06.0158.F 23 oktober 2008 AC nr. 576

Het middel dat gericht is tegen een arrest dat zich uitsluitend baseert op de regels van de contractuele aansprakelijkheid is niet ontvankelijk wanneer het de schending van de artikelen 1382 en 1383 aanvoert en niet betoogt dat de appelrechters toepassing hadden moeten maken van die wetsbepalingen (1). (1) Zie Cass., 7 dec. 2001, AR C.99.0506.F, AC, 2001, nr 683.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

F.07.0040.N 12 september 2008 AC nr. 472

Een geschil over de registratie van een onroerend goed in de inventaris voor geheel of gedeeltelijk verlaten of verwaarloosde bedrijfsruimten, moet op het vlak van de gerechtelijke procedure aangezien worden als een geschil met betrekking tot de leegstandsheffing voor bedrijfsruimten; hieruit volgt dat voor wat deze geschillen betreft het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige niet moet worden ondertekend door een advocaat bij het Hof van Cassatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Allerlei

C.08.0026.N 8 september 2008 AC nr. 456

Zelfs al raakt een middel de openbare orde of is het van dwingend recht ten voordele voor de eiser in cassatie, toch is het nieuw en derhalve niet ontvankelijk wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat voor de feitenrechter enig feit is aangevoerd dat met de als geschonden aangewezen bepaling verband houdt en uit de bestreden beslissing evenmin blijkt dat die beslissing feitelijke gegevens vaststelt die hierop betrekking hebben.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

C.07.0081.N 12 juni 2008 AC nr. 365

De aanwijzing in een cassatiemiddel, van een wettelijke bepaling, zonder verdere vermeldingen, verwijst naar die bepaling zoals zij is gewijzigd of vervangen (1). (1) Cass., 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, AC, 2003, nr. 327.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Niet ontvankelijk is het middel dat de schending aanvoert van een wetsbepaling, zoals gewijzigd in een op het geschil niet toepasselijke versie (1). (1) Zie Cass., 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, AC, 2003, nr. 327.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

F.06.0088.F 30 mei 2008 AC nr. 335

Het cassatieberoep tegen een arrest inzake een btw-geschil dat vóór 6 april 1999 voor de rechtscolleges was gebracht, is niet ontvankelijk wanneer het verzoekschrift niet ondertekend is door een advocaat bij het Hof van Cassatie (1). (1) Cass., 13 juni 2002, AR C.00.0082.N, nr 357.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

F.06.0100.F 4 april 2008 AC nr. 205

Het middel is niet ontvankelijk wanneer het enkel de schending van wettelijke verdragsbepalingen aanvoert, maar niet de miskenning van het algemeen rechtsbeginsel van de voorrang van het gemeenschapsrecht op alle nationale normen (1). (1) Zie voor een tegenovergesteld geval, Cass., 3 nov. 2000, AR F.97.0024.N, AC, 2000, nr 593.

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

C.07.0102.N 31 maart 2008 AC nr. 197

Een middel dat schending aanvoert van een wetsartikel dat werd opgeheven, maar nadien terug van kracht wordt, verwijst naar de inmiddels opnieuw van kracht zijnde bepaling (1). (1) Zie conclusie O.M.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.06.0479.N 10 maart 2008 AC nr. 164

Het middel dat in het ongewisse laat of naar het oordeel van de verzoeker de beslissing omtrent de pensioenberekening van de verweerder constitutief dan wel declaratief van aard was is niet nauwkeurig, mitsdien niet ontvankelijk.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel

C.07.0189.F 7 september 2007 AC nr. 391

De niet-vermelding van de geschonden wetsbepalingen maakt niet het cassatieberoep, maar het middel niet-ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 1993, AC, 1993, nr 446.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.04.0505.F 15 maart 2007 AC nr. 137

Niet ontvankelijk is het middel dat aanvoert dat een voorziening als bedoeld in een bepaling van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, die het aanwijst, volgens de Belgische wetgever bij de kamer van inbeschuldigingstelling moet worden ingesteld en dat de rechter in kort geding niet bevoegd is om kennis te nemen van een op die bepaling gegronde voorziening zonder evenwel de schending aan te voeren van de wetsbepalingen waarbij die rechtscolleges bevoegd verklaard worden (1). (1) Voor een uiteenzetting van de uit artikel 1080 Ger.W. afgeleide regel volgens hetwelk het middel niet ontvankelijk is wegens niet-vermelding van alle wetsbepalingen die een weerslag hebben op de vernietiging van de bestreden beslissing, zie Cass., 30 nov. 1998, AR S.97.0146.N, nr 496; over de beperkingen van die regel, zie Cass., 8 feb. 1988, AR 5999, nr 344.

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

F.05.0059.F 20 november 2006 AC nr. 578

Het middel is niet ontvankelijk wanneer het, in inzake inkomstenbelastingen, verschillende grieven aanvoert maar niet voor elk van die grieven afzonderlijk aanwijst welke wetsbepalingen geschonden zijn (1). (1) Cass., 31 jan. 2000, AR F.99.0054.F, nr 80; zie Cass., 23 dec. 1999, beperkte k., AR F.96.0120.N, nr 700; zie ook Cass., 6 mei 1983, AR 3828, nr 494, redenen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

D.06.0005.F 21 september 2006 AC nr. 430

Het cassatieberoep tegen een beslissing van de raad van beroep van de Orde van Geneesheren is niet ontvankelijk wanneer het is ingesteld bij een verzoekschrift dat niet door een advocaat bij het Hof van Cassatie is ondertekend (1). (1) Cass., 10 dec. 1999, AR D.99.0009.F, nr 676.

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen

C.05.0433.F 7 september 2006 AC nr. 396

Het middel dat aanvoert dat een bepaling van de Waalse huisvestingscode is geschonden, is ontvankelijk.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel

P.06.0027.F 19 april 2006 AC nr. 222

Overeenkomstig artikel 31, Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden, zijn de bepalingen van het Ger.W. van toepassing op de buitengewone rechtsmiddelen tegen een vonnis van de politierechtbank of, indien betrokkene minderjarig is, van de jeugdrechtbank, dat in hoger beroep uitspraak doet over de administratieve beslissing die in zake van de overtreder is genomen; hieruit volgt dat het verzoekschrift tot cassatie tegen een dergelijke beslissing door een advocaat bij het Hof van Cassatie moet ondertekend zijn.

- SPORTWEDSTRIJDEN [ZIE: 733 SPORT] -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

C.04.0151.N 12 januari 2006 AC nr. 31

Niet ontvankelijk is het middel dat zich beroept op schending van de gewijzigde tekst van een wetsbepaling, terwijl de oorspronkelijke tekst van die bepaling op het geschil toepasselijk is en de wijziging invloed kan hebben op de gegrondheid van het middel (1). (1) Cass., 18 sept. 1992, AR F.1944.N, nr 622.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.04.0177.F 5 september 2005 AC nr. 407

Het middel dat de schending van een wetsbepaling aanvoert die niet van toepassing is op het geschil en die het bestreden arrest niet toepast, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 21 sept. 2001, AR C.00.0619.F, nr 484; zie Cass., 4 jan. 2002, AR F.00.0048.F, nr 9.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.02.0624.N 10 juni 2005 AC nr. 330

Het middel dat een arrest van de Raad van State verwijt onregelmatig te zijn gemotiveerd is niet ontvankelijk indien artikel 33, Wet Raad van State niet is vermeld als geschonden wettelijke bepaling.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.04.0018.F 18 april 2005 AC nr. 231

Niet ontvankelijk is het cassatiemiddel dat de bestreden beslissing verwijt verschillende bepalingen van een vreemde wet te schenden maar de schending van de toepasselijke conflictregel niet aanvoert (1). (1) Cass., 14 feb. 2005, AR S.03.0135.F, nr ..., met concl. O.M. Het O.M. concludeerde weliswaar tot verwerping maar meende enerzijds dat het enige middel feitelijke grondslag miste, in zoverre het de schending van bepalingen van het Arbeidswetboek 2002 aanvoerde, en anderzijds dat het middel voor het overige faalde naar recht of op zijn minst niet kon worden aangenomen; zie voormelde concl. O.M. en de in die concl. vermelde verwijzingen.

- VREEMDE WET -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.03.0135.F 14 februari 2005 AC nr. 89

Niet ontvankelijk is het cassatiemiddel dat de bestreden beslissing verwijt verschillende bepalingen van een vreemde wet te schenden maar de schending van de toepasselijke conflictregel niet aanvoert (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- VREEMDE WET -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.03.0498.N 26 november 2004 AC nr. 571

Niet ontvankelijk is het middel dat opkomt tegen de voorlopige beoordeling van de rechter in kort geding met betrekking tot de ogenschijnlijke rechten van de partijen, als dit middel geen schending aanvoert van artikel 584 Ger.W. (1). (1) Zie Cass., 16 nov. 1995; AR C.93.0310.N, nr 499.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.03.0023.F 11 oktober 2004 AC nr. 471

Het middel ten betoge dat het vermoeden van blootstelling aan een risico op beroepsziekten in de overheidssector, als bepaald in artikel 4, tweede lid, K.B. 5 jan. 1971, geen wettelijke grondslag vindt in artikel 1, W. 3 juli 1967, en dat het bestreden arrest bijgevolg onwettig beslist dat dit vermoeden niet is weerlegd en het slachtoffer dus lijdt aan een beroepsziekte, is niet ontvankelijk wanneer het de schending van artikel 159 Gw. [1994] niet aanvoert (1). (1) Zie concl. O.M. vóór Cass., 11 okt. 2004, in Bull. en Pas., 2004, I, nr ...

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.02.0101.F 27 oktober 2003 AC nr. 531

Niet ontvankelijk in burgerlijke zaken is het cassatieberoep tegen een rechterlijke beslissing waarop eiser geen kritiek oefent doordat hij geen middel aanvoert (1). (1) Cass., 14 april 1994, AR 9592, nr 176.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Allerlei

C.02.0283.F 17 oktober 2003 AC nr. 508

Het middel dat het bestreden arrest verwijt een niet-ingetrokken benoemingsbesluit toe te passen, ook al is het onwettig, is niet ontvankelijk als het geen schending van artikel 159 Gw. Aanvoert (1). (1) Cass., 24 nov. 1988, AR nr 8242, nr 180.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.02.0587.F 5 september 2003 AC nr. 418

De wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geestesziekte houdt geen afwijkende bepaling van artikel 1080 Ger.W. in, zodat het verzoekschrift waarbij, met toepassing van artikel 31 voormelde W. 26 juni 1990, cassatieberoep wordt ingesteld, ondertekend moet zijn door een advocaat bij het Hof van Cassatie (1). (1) Cass., 26 maart 1999, AR C.99.0067.N, nr 185.

- GEESTESZIEKE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

C.03.0177.F 19 juni 2003 AC nr. 366

Het middel dat geen enkele wettelijke bepaling vermeldt die door het bestreden vonnis zou worden geschonden, is niet-ontvankelijk.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.00.0670.N 30 mei 2003 AC nr. 327

De aanwijzing, in een cassatiemiddel, van een geschonden wetsbepaling zonder verdere vermeldingen, verwijst naar die wetsbepaling, zoals ze is gewijzigd (1). (1) Cass., 22 juni 1998, AR C.97.0355.N, nr 328.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Niet ontvankelijk is het middel dat de schending aanvoert van een wetsbepaling, zoals gewijzigd, die niet toepasselijk is op de in dat middel aangevoerde grief (1). (1) Zie Cass., 4 jan. 2002, AR F.00.0048.F, nr ...

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

F.01.0080.F 20 februari 2003 AC nr. 122

Het middel dat de schending aanvoert van een wetsartikel waarvan de tekst is gewijzigd door een latere wet, verwijst naar dat artikel zoals het is gewijzigd; niet ontvankelijk is het middel dat de schending van de laatste tekst van die wetsbepaling aanvoert terwijl die tekst geen verband houdt met de aangevoerde grief (1). (1) Cass., 9 juni 1997, AR S.96.0079.F, nr 263.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.02.0355.F 2 januari 2003 AC nr. 3

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat is ingesteld bij een aan de griffie van het Hof gericht verzoekschrift dat niet ondertekend is door een advocaat bij het Hof van cassatie (1). (1) Cass., 29 maart 1999, A.R. S.98.0080.F, nr 188.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

C.01.0493.F 24 oktober 2002 AC nr. 568

In burgerlijke zaken is het de eiser verboden een middel aan te vullen of te wijzigen in een latere procesakte (1). (1) Zie Cass., 4 april 1974, AC, 1974, 681.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Allerlei

C.01.0196.F 16 september 2002 AC nr. 450

Het cassatieberoep tegen een arrest van de R.v.St., afdeling administratie, dat ingesteld is zonder de bijstand van een advocaat bij het Hof van Cassatie, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass., Ver.K., 18 dec. 1997, A.R. C.97.0311.N, nr. 569.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

C.00.0082.N 13 juni 2002 AC nr. 357

Niet ontvankelijk is de voorziening tegen een arrest inzake een btw-geschil dat vóór 6 april 1999 voor een rechtscollege was gebracht, wanneer het verzoekschrift niet ondertekend is door een advocaat bij het Hof van Cassatie (1). (1) Cass., 4 okt. 2001, A.R. C.99.0428.N, inzake registratierechten, niet gepubliceerd.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

S.01.0022.F 25 februari 2002 AC nr. 127

Niet ontvankelijk is het middel dat opkomt tegen de beslissing van de rechter m.b.t. het bedrag van opzeggingsvergoeding die verschuldigd is in geval van beëindiging van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, als het onder de wetsbepalingen waarvan de schending wordt aangevoerd geen melding maakt van artikel 39, § 1, Arbeidsovereenkomstenwet.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.00.0345.F 15 februari 2002 AC nr. 109

Niet ontvankelijk is het middel dat is afgeleid uit de schending van de artt. 1382 en 1383 B.W. en dat kritiek oefent op de wijze waarop de rechter het begrip contractuele fout toepast (1). (1) Zie Cass., 26 okt. 1987, A.R. 7734, nr. 114.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.99.0506.F 7 december 2001 AC nr. ...

Het middel gericht tegen een arrest dat uitspraak doet over een tekortkoming van een partij aan haar contractuele verplichtingen is niet ontvankelijk als het, zonder een extracontractuele fout aan te voeren, als geschonden wetsbepalingen de artt. 1382 en 1383 BW vermeldt (1). (1) Cass., 29 maart 2001, A.R. C.99.0407.F, nr. ...

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

P.00.0792.F 16 mei 2001 AC nr. ...

Het middel dat is afgeleid uit een schending van een wettelijke bepaling die, zo het middel gegrond is, kan leiden tot vernietiging van het bestreden arrest, voldoet aan artikel 1080 Ger.W., in zoverre laatstgenoemd artikel de vermelding voorschrijft van de wettelijke bepalingen waarvan de schending wordt aangevoerd (1) (2). (1) Cass., 15 jan. 1996, A.R. S.95.0093.N, nr. 31 ; zie Cass., 8 okt. 1998, A.R. C.95.0181.N, en 30 nov. 1998, A.R. S.97.0146.N, nrs. 436 en 496. (2) Het O.M. had geconcludeerd dat het eerste onderdeel van het derde middel gegrond was. Het O.M. verwees naar de rechtspraak van het Hof, volgens welke de compensatoire interest en de aanpassing twee afzonderlijke correctieven zijn, ook al houden beide verband met een tijdsverloop (Cass., 13 okt. 1999, A.R. P.99.0861.F, nr 528).

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

F.99.0153.F 14 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer een middel de schending aanvoert van een artikel van de Grondwet of van een wet waarvan de tekst achteraf is gewijzigd, doelt het op dat artikel zoals het is gewijzigd; niet ontvankelijk is het middel dat de schending aanvoert van die grondwettelijke of wettelijke bepaling, zoals ze laatstelijk is gewijzigd, als die laatste tekst geen verband houdt met de aangevoerde grief (1). (1) Zie cass. 9 juni 1997, AR S.96.0079.F, nr. 263; zie evenwel wanneer alleen de nummering van de bepalingen is gewijzigd, cass. 9 jan. 1997, AR C.96.0066.F, nr. 20; artikel 388 W.I.B. (1992), vóór de opheffing ervan bij artikel 34 W. 15 maart 1999; zie thans artikel 378 W.I.B. (1992).

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

C.99.0407.F 29 maart 2001 AC nr. ...

Het middel gericht tegen een arrest dat uitspraak doet over een tekortkoming van een partij aan haar contractuele verplichtingen is niet ontvankelijk als het, zonder een extracontractuele fout aan te voeren, als geschonden wettelijke bepalingen enkel de artt. 1382 en 1383 B.W. vermeldt (1). (1) Cass., 9 nov. 1987, A.R., nr.151.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.00.0088.F 26 februari 2001 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat in een rechtspleging in het Frans het bestreden vonnis verwijt dat het de wettelijke Franse benaming miskent van steden in het Nederlands taalgebied waar een van de eiseressen en een van de verweersters hun zetel hebben, en de wettelijke bepalingen niet aangeeft krachtens welke de betrokken steden de wettelijke Franse naam hebben die het vermeldt in de vertaling die het daarvan geeft in die taal (1). (1) Zie cass. 14 nov. 1996, AR. C.96.0034.F, nr. 434.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

D.00.0023.F 30 november 2000 AC nr. ...

In tuchtzaken is het middel dat een schending van de artt. 10 en 11 Gw. aanvoert en niet preciseert welke normen, die in casu toepasselijk zijn en die bedoeld zijn in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, de voornoemde grondwetsregels zouden schenden, niet ontvankelijk.

- CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Onduidelijk middel

C.99.0333.N 17 maart 2000 AC nr. ...

Het middel dat aanvoert dat het gezag van gewijsde is miskend van een beslissing van de strafrechter over de voor hem ingestelde burgerlijke rechtsvordering, is niet ontvankelijk wanneer het, naast artikel 4 V.T.Sv., niet artikel 23 Ger.W. als geschonden wetsbepaling aanwijst.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

D.99.0009.F 10 december 1999 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen een beslissing van de raad van beroep van de Orde van geneesheren is niet ontvankelijk wanneer het is ingesteld bij verzoekschrift dat niet door een advocaat bij het Hof van Cassatie is ondertekend.

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen

S.99.0004.N 28 juni 1999 AC nr. ...

Het middel van niet-ontvankelijkheid van de voorziening opgeworpen door de verweerder en hieruit afgeleid dat het verzoekschrift tot cassatie niet is ondertekend door een advokaat bij het Hof van cassatie is gegrond; het verzoekschrift tot cassatie moet zijn ondertekend door een advokaat bij het Hof van cassatie.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

C.98.0362.F 10 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer een cassatiemiddel opkomt tegen de uitlegging die de feitenrechter van een ministerieel besluit geeft, zonder de schending aan te voeren van dat besluit, dat een wet is in de zin van artikel 608 Ger.W., is het niet ontvankelijk.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.98.0080.F 29 maart 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat is ingesteld bij een aan de griffie van het Hof gericht verzoekschrift dat niet ondertekend is door een advocaat bij het Hof van Cassatie.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

C.99.0067.N 26 maart 1999 AC nr. ...

De wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geestesziekte houdt geen afwijkende bepaling van artikel 1080 van het Gerechtelijk Wetboek in, zodat het verzoekschrift waarbij een voorziening in cassatie wordt ingesteld met toepassing van artikel 31 van de voormelde wet van 26 juni 1990 ondertekend moet zijn door een advocaat bij het Hof van Cassatie.

- GEESTESZIEKE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

C.95.0181.N 8 oktober 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat slechts de schending aanvoert van wettelijke bepalingen die niet volstaan om tot cassatie te leiden van de bestreden beslissing.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.97.0355.N 22 juni 1998 AC nr. ...

De verwijzing naar een wetsbepaling zonder verdere vermeldingen, verwijst naar de wetsbepaling zoals zij is gewijzigd; wanneer de wetswijziging ondermeer daarin bestaat dat een nieuwe paragraaf aan een reeds bestaand artikel wordt toegvoegd en wanneer de toevoeging de oplossing van het geschil niet kan beïnvloeden, dient de nieuwe paragraaf niet in het middel te worden aangeduid.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.93.0072.N 23 april 1998 AC nr. ...

Aan artikel 1080 Ger.W., in zoverre dit voorschrijft in het verzoekschrift tot cassatie de wettelijke bepalingen te vermelden waarvan schending wordt aangevoerd, wordt voldaan wanneer weliswaar geen schending wordt aangevoerd van de artt. 100 en 189 E.G.-verdrag, maar de aangevoerde schending van de aangehaalde bepalingen van de E.G. Richtlijn en van het W.btw volstaat om tot vernietiging te leiden van de bestreden beslissing.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

De tegen een middel opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid kan niet worden aangenomen wanneer het onderzoek ervan onafscheidbaar is van het onderzoek van het middel.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.95.0024.N 19 maart 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat schending aanvoert van het beginsel van de verbindende kracht van de overeenkomsten en van de gevolgen van de beëindiging door wederzijdse toestemming van de overeenkomst, zonder artikel 1134 B.W. als geschonden wetsbepaling aan te wijzen.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.97.0086.F 9 maart 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat de schending aanvoert van een wetsbepaling, wanneer de aangehaalde versie van die wetsbepaling niets uitstaande heeft met de aangevoerde grief.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.97.0025.F 6 februari 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat niet alle wettelijke bepalingen vermeldt die geschonden zouden zijn indien het gegrond was, wanneer de schending van de vermelde bepalingen onvoldoende is om tot vernietiging van de bestreden beslissing te leiden.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Niet ontvankelijk is het middel dat de nietigheid van het bestreden vonnis aanvoert op grond dat het in de Franse taal is gewezen, zonder de bepaling van de Taalwet Gerechtszaken te vermelden waarin de aangevoerde nietigheid is bepaald.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.96.0432.F 30 januari 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat de schending van verscheidene wettelijke bepalingen aanvoert waarvan de inhoud verschilt, zonder te preciseren in hoeverre elk van die bepalingen is geschonden.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel

C.97.0311.N 18 december 1997 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen een arrest van de Raad van State, afdeling administratie, dat is ingesteld zonder de bijstand van een advocaat bij het Hof van Cassatie, is niet ontvankelijk.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

C.97.0180.N 8 december 1997 AC nr. ...

De wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke houdt geen afwijkende bepaling van artikel 1080 Ger.W. in, zodat het verzoekschrift waarbij een voorziening in cassatie wordt ingesteld met toepassing van artikel 31 van de voormelde wet van 26 juni 1990, moet ondertekend zijn door een advocaat bij het Hof van cassatie.~

- GEESTESZIEKE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

---

S.96.0079.F 9 juni 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat de schending aanvoert van een verordenende bepaling die door een beslissing van de Raad van State is vernietigd.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Het middel dat de schending aanvoert van een wetsartikel waarvan de tekst is gewijzigd door een latere wet, verwijst naar dat artikel zoals het is gewijzigd; niet ontvankelijk is het middel dat de schending van de laatste tekst van die wetsbepaling aanvoert terwijl die tekst geen verband houdt met de aangevoerde grief.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

---

C.94.0369.N 9 mei 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het onderdeel dat een motiveringsgebrek aanvoert maar hiervoor geen wetsbepaling als geschonden aanwijst.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

---

C.95.0259.N 24 januari 1997 AC nr. ...

Het verzoekschrift houdende de voorziening in cassatie dat de uiteenzetting van de middelen van eiser niet bevat is niet ontvankelijk.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

---

C.95.0055.F 20 mei 1996 AC nr. ...

In burgerlijke zaken moet de uiteenzetting van de middelen, die het verzoekschrift tot cassatie op straffe van nietigheid moet bevatten, een precieze en volledige vermelding geven van de door de eiser tegen de bestreden beslissing aangevoerde grieven van onwettigheid; die verplichting vereist inzonderheid, op straffe van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep, dat iedere partij waartegen het is gericht, moet kunnen bepalen of het haar betreft.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

---

C.94.0210.F 13 mei 1996 AC nr. ...

Wanneer een cassatiemiddel de schending van vreemd recht aanvoert, zoals de regel van Zaïrees recht volgens welke de nieuwe Zaïrese wet onmiddellijk toepassing vindt, dient het hetzij de buitenlandse wetsbepaling, hetzij de overeenkomstige rechtsbron te vermelden.~

- VREEMDE WET -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Wanneer een cassatiemiddel de bestreden beslissing verwijt dat ze aan een akte een draagwijdte geeft die met de bewoordingen ervan onverenigbaar is, omdat die, volgens het middel, moeten worden uitgelegd in het licht van de bepalingen van een vreemde wet, levert de aldus aangeklaagde onwettigheid geen schending op van de artt. 1319, 1320 en 1322 B.W.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.95.0059.N 29 april 1996 AC nr. ...

Het middel dat schending aanvoert van een artikel van een algemeen verbindend verklaarde C.A.O. waarvan de tekst door een latere algemeen verbindend verklaarde C.A.O. is gewijzigd, verwijst naar dat artikel zoals het is gewijzigd; derhalve kan niet worden aangenomen de tegen een middel opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid die hierin bestaat dat dit uit een gewijzigd artikel van een algemeen verbindend verklaarde C.A.O. afgeleide middel geen melding maakt van de wijzigende C.A.O.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.93.0509.N 18 april 1996 AC nr. ...

Een cassatiemiddel is niet ontvankelijk in zoverre, na een cassatiearrest, de beslissing van de aangewezen rechter met dat arrest overeenstemt.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.93.0310.N 16 november 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat opkomt tegen de voorlopige beoordeling van de rechter in kort geding met betrekking tot de ogenschijnlijke rechten van partijen, als dit middel geen schending aanvoert van artikel 584 Ger.W.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.94.0218.N 16 januari 1995 AC nr. ...

Aan artikel 1080 Ger.W., in zoverre dit voorschrijft in het verzoekschrift tot cassatie de geschonden wettelijke bepalingen te vermelden, wordt niet voldaan wanneer alleen artikel 1134 B.W. als geschonden wetsbepaling wordt aangegeven, terwijl het middel het bestreden vonnis verwijt de regels van de ontbinding van de huurovereenkomst te hebben miskend.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.94.0078.F 9 januari 1995 AC nr. ...

Het middel dat de schending aanvoert van een wetsartikel waarvan de tekst is gewijzigd door een latere wet, verwijst naar dat artikel zoals het is gewijzigd; niet ontvankelijk is het middel dat de schending van de laatste tekst van die wetsbepaling aanvoert terwijl die tekst geen verband houdt met de aangevoerde grief.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Art. 1082, eerste lid

C.11.0697.F 21 januari 2013 AC nr. ...

Het middel is onduidelijk en bijgevolg niet-ontvankelijk, wanneer het de bestreden beslissing verwijt artikel 99, §1, 3° van het Wetboek van internationaal privaatrecht, met schending van de artikelen 2 van het Burgerlijk Wetboek en 127, §1, van het Wetboek van internationaal privaatrecht, toe te passen om het recht te bepalen dat van toepassing is op de gevolgen die voortvloeien uit een rechtshandeling of rechtsfeit van vóór de inwerkingtreding ervan en de punten van die beslissing, welke steunen op de toepassing van de Belgische wet die het aanvecht, niet nader bepaalt (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. …

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel

Art. 1082, tweede lid

F.01.0068.N 15 januari 2004 AC nr. 23

Buiten het toepassingsgeval van artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken en het geval van een regelmatige afstand, kan een partij zich in belastingzaken geen tweede maal tegen dezelfde beslissing in cassatie voorzien (1). (1) Cass., 10 april 2000, AR F.99.0052.F, AC 2000, nr 241 en de rechtspraak geciteerd sub voetnoot 1.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

F.99.0100.N 17 november 2000 AC nr. ...

Behoudens het geval bepaald bij artikel 40, vierde lid, van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken en het geval van de regelmatige afstand, kan een partij zich in belastingzaken geen tweede maal in cassatie voorzien tegen dezelfde beslissing, zelfs als de tweede voorziening is ingesteld voordat over de eerste uitspraak is gedaan (1). (1) Cass., 12 maart 1997, A.R. P.97.0169.F, AC, 1997, nr. 139; Cass., 7 april 1997, A.R. S.96.0183.F, AC, 1997, nr. 173; Cass., 4 juni 1997, A.R. P.97.0686.F, AC, 1997, nr. 260; Cass., 20 november 1997, A.R. F.95.0025.N-F.95.0037.N, AC, 1997, nr. 493; Cass., 16 juni 1999, A.R. P.99.0310.F, nr. 366; Cass., 10 april 2000, F.99.0052.F, nr. 241..

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

F.99.0052.F 10 april 2000 AC nr. ...

Buiten het toepassingsgeval van artikel 40, vierde lid, taalwet Gerechtszaken en het geval van regelmatige afstand, kan een partij zich in belastingzaken, geen tweede maal tegen dezelfde beslissing in cassatie voorzien, ook niet als het tweede cassatieberoep voor de verwerping van het eerste is ingesteld (1). (1) Cass., 20 nov. 1997, A.R. F.95.0025.N-F.95.0037.N, nr. 493; zie Cass. 18 juni 1975 (A.C. 1975, 1113); vgl. Cass. 12 maart 1997, A.R. P.97.0169.F, nr. 139; 7 april 1997, A.R. S.96.0183.F, nr. 173; 4 juni 1997, A.R. P.97.0686.F, nr. 260; 16 juni 1999, A.R. P.99.0310.F, nr 366.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

F.95.0025.N 20 november 1997 AC nr. ...

Buiten het toepassingsgeval van artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken en het geval van regelmatige afstand, kan een partij zich in burgerrechtelijke zaken geen tweede maal in cassatie voorzien tegen dezelfde beslissing, zelfs als dit tweede cassatieberoep voor de verwerping van het eerste is ingesteld.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

S.96.0183.F 7 april 1997 AC nr. ...

Buiten het toepassingsgeval van artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken en het geval van regelmatige afstand kan, in burgerlijke zaken, een partij zich geen tweede maal in cassatie voorzien tegen een en dezelfde beslissing, ook al is het tweede cassatieberoep ingesteld voordat het eerste was verworpen.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

Art. 1084

C.08.0585.N 18 maart 2010 AC nr. 197

Niet nauwkeurig en dus niet ontvankelijk is het middel van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep, op grond dat de eiser niet alle partijen die betrokken waren bij het bestreden arrest, in het cassatiegeding, in het onsplitsbaar geschil, betrok, als het niet preciseert welke partijen terzake niet zouden zijn betrokken, noch verklaart waarom het geschil onsplitsbaar zou zijn in de context van een cassatieberoep (1). (1) Zie Cass., 26 april 2001, AR C.00.0294.F, AC, 2001, nr. 237.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Onsplitsbare zaken

C.05.0328.F 27 juni 2008 AC nr. 416

Wanneer een cassatieberoep gericht is tegen een verweerder zoals hij in het bestreden arrest wordt aangewezen, en alleen zijn familienaam wordt verbeterd, wordt hij in de zaak betrokken voor het Hof.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Algemeen

F.95.0094.F 12 september 1996 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen een arrest van een hof van beroep waarbij uitspraak is gedaan over het beroep tegen een beslissing van de bestendige deputatie inzake gemeentebelastingen hoeft niet tegen de provincie te worden gericht, zelfs als het hof van beroep ten onrechte van oordeel was dat de bestendige deputatie partij was in de zaak.~

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Art. 1084, tweede en derde lid

C.05.0285.F 1 maart 2007 AC nr. 119

De verplichting van de eiser om, in geval van een onsplitsbaar geschil, zijn cassatieberoep, op straffe van niet-ontvankelijkheid, niet alleen te richten tegen alle bij de bestreden beslissing betrokken partijen wier belang strijdig is met het zijne, maar om bovendien de andere partijen die nog geen verweerder zijn of niet opgeroepen zijn, binnen de gewone termijnen in de zaak te betrekken, komt niet in het gedrang wanneer één van de partijen afstand beweert te doen van het recht zich daarop te beroepen (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 1976, AC, 1976, 577; A. Fettweis "L'indivisibilité du litige en droit judiciaire privé", J.T., 1971, nr 10, p. 271; E. Krings, proc.-gen., openingsrede "Het ambt van de rechter bij de leiding van het rechtsgeding", plechtige openingszitting van 1 sept. 1983, AC, 1983-84, p. 11, nr 11.

- AFSTAND VAN RECHT -

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Onsplitsbare zaken

Art. 1087

F.12.0107.F 20 december 2013 AC nr. ...

De aanvullende memorie van de eiser die, gevoegd bij het op 20 juli 2012 ter griffie neergelegde cassatieverzoekschrift, op 2 augustus 2012 is betekend aan de verweerder is niet ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

C.08.0228.N 25 februari 2010 AC nr. 126

Artikel 4 van de wet van 25 juli 2008 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek en de gecoördineerde wetten van 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit met het oog op het stuiten van de verjaring van de vordering tot schadevergoeding ten gevolge van een beroep tot vernietiging bij de Raad van State doet geen afbreuk aan de bepalingen van openbare orde die de cassatieprocedure regelen, meer bepaald deze omtrent de ontvankelijkheid van het cassatieberoep, de memories en de middelen; noch het recht van verdediging, noch dit op een eerlijk proces zoals vervat in artikel 6.1 E.V.R.M. verantwoorden een afwijking terzake; de aanvullende memorie die buiten de op straffe van verval voorgeschreven termijn ter griffie werd neergelegd kan derhalve niet in overweging worden genomen (1). (1) Zie Cass., 2 april 2009, AR C.08.0343.F, www.cass.be., met concl. advocaat-generaal m.o. de Koster.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

C.08.0343.F 2 april 2009 AC nr. 232

Aangezien de nieuwe wet op grond waarvan de eiser, in een memorie van toelichting, een aanvullend cassatiemiddel formuleert, niet afwijkt van de publiekrechtelijke regels van de rechtspleging in cassatie, is die memorie die meer dan 15 dagen na de betekening van het verzoekschrift tot cassatie is neergelegd, niet ontvankelijk (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ***

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 1088

C.96.0449.N 29 oktober 1998 AC nr. ...

Op het cassatieberoep van de procureur-generaal, ingesteld met toepassing van artikel 1088 Ger.W., vernietigt het Hof de uitspraak van de correctionele rechtbank die een beklaagde veroordeelt tot vergoeding van de schade veroorzaakt door een misdrijf waarvoor hij niet veroordeeld werd, en aldus met schending van artikel 4 V.T.Sv. uitspraak doet over een vordering tot schadevergoeding die niet gegrond is op het vervolgde misdrijf dat oorzaak is van de schade.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

P.97.0249.F 26 maart 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de vordering tot vernietiging, wegens machtsoverschrijding, van een beslissing van het openbaar ministerie waarbij de mededeling van een dossier geweigerd wordt, wanneer de voornoemde vordering niet is ingesteld door de procureur-generaal bij het Hof van cassatie.~

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

C.93.0420.F 17 november 1994 AC nr. ...

De beslissing van de minister van Justitie om al dan niet aan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie voorschriften te geven om bij dat Hof aangifte te doen van een beweerde machtsoverschrijding is geen handeling van een administratieve overheid, in de zin van artikel 14 Wet Raad van State; de Raad van State kan er dan ook geen kennis van nemen.

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

- RAAD VAN STATE -

Art. 1091

C.09.0383.F 2 oktober 2009 AC nr. 551

De procureur-generaal bij het Hof van Cassatie kan zich in het belang van de wet in cassatie voorzien tegen een vonnis op tegenspraak van de vrederechter inzake ruilverkaveling van landeigendommen, wanneer de wet in geen enkel rechtsmiddel heeft voorzien (1). (1) Zie concl. O.M.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Art. 1092

C.09.0508.F 31 maart 2011 AC nr. ...

De verweerder moet terzelfder tijd in een enkele memorie van antwoord alle opmerkingen naar voren brengen die hij zinnens is in zijn antwoord op het cassatieberoep uiteen te zetten (1). (1) Cass., 29 sept. 2003, AR. S.01.0134.F, AC, 2003, nr. 460.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

S.01.0134.F 29 september 2003 AC nr. 460

Verweerder moet tegelijkertijd in zijn enige memorie van antwoord alle overwegingen naar voren brengen die hij zinnens is uiteen te zetten in zijn antwoord op het cassatieberoep (1). (1) Cass., 18 juni 1981, AR 6327 (AC, 1980-81, nr 533).

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 1093, derde lid

C.95.0367.N 15 januari 1998 AC nr. ...

De verweerder kan de afwijzing van de voorziening niet vorderen op grond dat ze niet binnen de wettelijke termijn ter griffie van het Hof werd neergelegd als de eiser van de betekening ervan afstand heeft gedaan.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 1093, eerste lid

C.02.0177.N 6 september 2002 AC nr. ...

Het Hof kan geen acht slaan op de memorie van antwoord die buiten de termijn bepaald bij artikel 1, d, Besluit van de Regent 23 aug. 1948, ter griffie van het Hof werd neergelegd (1). (1) Zie cass. 26 juni 1997, A.R. C.96.0372.F, nr. 304.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

C.96.0372.F 9 januari 1998 AC nr. ...

Het Hof kan geen acht slaan op een memorie van antwoord die buiten de termijn bepaald in artikel 1093 Ger.W. ter griffie van het Hof werd ingediend.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

C.96.0020.F 6 februari 1997 AC nr. ...

Wanneer een memorie van antwoord nietig is doordat ze in het Nederlands is gesteld, terwijl de eerste voorzitter van het Hof van cassatie, nadat een in het Duits gesteld cassatieberoep tegen een in die taal gewezen arrest werd ingesteld, beslist heeft dat de rechtspleging in het Frans zal worden gevoerd, is een tweede in het Frans gestelde en binnen de wettelijke termijn neergelegde memorie ontvankelijk; het arrest van het Hof, waarbij de eerste memorie van antwoord niet ontvankelijk wordt verklaard, stuit die termijn op de datum van de indiening van die akte en de gevolgen van die stuiting duren voort tot op de dag van die beslissing.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Burgerlijke zaken

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 1094

C.10.0003.N 22 september 2011 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling voorziet in de mogelijkheid om in antwoord op een memorie van wederantwoord een pleitnota in te dienen; dergelijke pleitnota, waarin verder verweer wordt gevoerd over de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep, is niet ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

C.09.0494.N 17 juni 2010 AC nr. 435

In zoverre een memorie van wederantwoord van een eiser in cassatie een verweer inhoudt tegen het antwoord van de verweerder op het middel zelf, is de memorie niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1998, AR F.97.0091.F, AC, 1998, nr. 239, wat het cassatieberoep in belastingzaken betreft.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

F.93.0081.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Buiten het geval dat de verweerder in cassatie een middel van niet-ontvankelijkheid tegen de voorziening heeft opgeworpen, biedt geen wetsbepaling een eiser tot cassatie van een arrest van het hof van beroep dat inzake inkomstenbelastingen is gewezen, de mogelijkheid om te antwoorden op de memorie van antwoord die een verweerder in cassatie met toepassing van artikel 290 W.I.B. (1964) heeft ingediend.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

Art. 1095

C.04.0407.N 8 september 2005 AC nr. 418

Een incidentele eis van verweerder in cassatie die ertoe strekt een grotere draagwijdte te geven aan het cassatieberoep is niet ontvankelijk nu het Hof alleen kennis kan nemen van de punten van de beslissing die in het inleidende verzoekschrift zijn aangegeven.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 1096

C.06.0479.N 10 maart 2008 AC nr. 164

De vereiste beslissing van de Raad van het O.C.M.W. tot bekrachtiging van een voorheen, tijdig ingesteld cassatieberoep kan worden gegeven tot op het ogenblik dat de zaak in beraad wordt genomen (1). (1) Cass., 28 maart 1994, AR S.93.0081.F, A.C., 1994, nr 149.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

De vereiste beslissing van de Raad van het O.C.M.W. tot bekrachtiging van een voorheen, tijdig ingesteld cassatieberoep kan worden gegeven tot op het ogenblik dat de zaak in beraad wordt genomen (1). (1) Cass., 28 maart 1994, AR S.93.0081.F, AC, 1994, nr 149.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Art. 1097

F.06.0097.N 18 oktober 2007 AC nr. 493

Het verzoekschrift waarbij cassatieberoep wordt ingesteld tegen een arrest van het hof van beroep dat uitspraak doet over een betwisting inzake de heffing ter bestrijding van de leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen, moet, op straffe van onontvankelijkheid, vooraf worden betekend aan de partij tegen wie het cassatieberoep is gericht.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Allerlei

C.05.0582.F 23 oktober 2006 AC nr. 504

Het cassatieberoep van een niet-verschenen partij tegen de verstekbeslissing is niet ontvankelijk, wanneer tegen de beslissing nog verzet kan worden gedaan.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

C.04.0082.F 16 juni 2005 AC nr. 349

Het cassatieberoep tegen een arrest van het hof van beroep dat vernietigd is door uitbreiding van de vroegere vernietiging van een arrest van een ander hof van beroep waarvan het het vervolg was, is niet-ontvankelijk omdat het geen bestaansreden meer heeft (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 1997, tweede zaak, AR C.97.0004.F, nr 552-553.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Gemis aan belang of bestaansreden

F.99.0148.F 29 januari 2001 AC nr. ...

Art. 1097 Ger.W., gewijzigd bij de wet van 14 november 2000, is van toepassing op belastingzaken (1). (1) Zie wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 1107 en 1109 van het Gerechtelijk Wetboek en de artikelen 420bis en 420ter van het Wetboek van Strafvordering en wetsontwerp tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek m.b.t. de tussenkomst van het openbaar ministerie in de rechtspleging voor het Hof van Cassatie en, in burgerlijke zaken, voor de feitenrechter, verslag namens de Commissie voor Justitie uitgebracht door de H. Claude Desmedt en Mevr. Fauzaya Talhaoui, Gedr. St. K., zitt. 1999-2000, nr. stuk 500545/007, p. 23; over de toestand van voor de Wet 14 nov. 2000, zie cass., 9 okt. 2000, AR. F.99.0079.F, nr ...; Wet 14 nov. 2000, artikel 6, B.S. 19 dec. 2000, p. 42218.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Algemeen

F.99.0079.F 9 oktober 2000 AC nr. ...

Art. 1097 Ger.W. is niet van toepassing inzake inkomstenbelastingen (1). (1) Cass., 9 sept. 1988, A.R. F1576N, nr. 20; 20 feb. 1997, A.R. F.96.0103.F, nr. 102; 20 feb. 1998, A.R. F.96.0127.F, nr. 103, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1998,I, nr. 103; zie in dezelfde zin Cass. 29 maart 1972 (AC 1972, 727) en de noot 1 p. 727; 27 nov. 1975 (ibid. 1976, 399); 1 feb. 1999, A.R. F.98.0018.F, nr.54, met concl. O.M.; Vgl. Cass. 10 april 2000, A.R. F.98.0114.F, nr. ... Volgens een vaste rechtspraak beslist het Hof dus dat artikel 1097 Ger.W. niet van toepassing is inzake inkomstenbelastingen. Het onderhavige arrest, dat niet naar artikel 1097 Ger.W. verwijst, sluit zich bij die oplossing aan. Het voornoemde arrest van het Hof van 10 april 2000 beslist niets anders, maar het bevestigt, zelfs impliciet, de in de samenvatting vermelde regel. Het arrest van het Hof van 10 april 2000 beslist enkel dat de verzoekende partij, aangezien de grond van niet-ontvankelijkheid die ambtshalve door het O.M. tegen de voorziening was opgeworpen, niet aan die partij ter kennis was gebracht, ingevolge het algemeen beginsel van het recht van verdediging in staat moet worden gesteld om die grond van niet-ontvankelijkheid te beantwoorden, en, in voorkomend geval, de aangevoerde onregelmatigheid te herstellen; derhalve beslist genoemd arrest dat, inzake gemeentebelastingen, de machtiging van de gemeenteraad aan het college van burgemeester en schepenen ofwel om namens de gemeente cassatieberoep in te stellen, ofwel om het cassatiegeding voort te zetten dat wordt gevoerd op een door het college van burgemeester en schepenen ingestelde vordering tot bewaring van rechten, mag worden overgelegd ten bewijze dat het cassatieberoep toelaatbaar is tot aan de sluiting van het debat, dus zelfs nadat het O.M. zijn conclusie heeft genomen. Met andere woorden, het arrest van het Hof van 10 april 2000 past artikel 1097, tweede lid, Ger.W. niet toe, maar zijn beslissing is integendeel louter op het voornoemde rechtsbeginsel gegrond, precies omdat het voornoemde artikel 1097 geen toepassing vindt.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

F.98.0018.F 1 februari 1999 AC nr. ...

Het openbaar ministerie bij het Hof van Cassatie, dat ambtshalve een grond van niet-ontvankelijkheid opwerpt tegen een voorziening inzake directe gemeentebelastingen, dient daarvan niet vooraf aan de advocaten van de partijen kennis te geven bij gerechtsbrief, daar artikel 1097 Ger.W. terzake niet van toepassing is. (Impliciet).

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Algemeen

F.96.0127.F 20 februari 1998 AC nr. ...

Art. 1097 Ger.W. is niet van toepassing inzake inkomstenbelastingen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Algemeen

C.96.0284.F 12 december 1997 AC nr. ...

Het Hof, kan zonder enig ander vormvereiste, een voorziening ambtshalve niet ontvankelijk verklaren wegens gemis aan bestaansreden, wanneer, enerzijds, dat gemis aan bestaansreden hieruit volgt dat het bestreden arrest al door het Hof was vernietigd ten gevolge van de vernietiging van een vorig arrest, en wanneer anderzijds, de kosten van de niet ontvankelijk verklaarde voorziening worden aangehouden, zodat die verklaring van niet-ontvankelijkheid eiser niet kan benadelen. (Impliciet) (Tweede zaak)~@@ CCCCCCCCC

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Allerlei

F.96.0103.F 20 februari 1997 AC nr. ...

Art. 1097 Ger.W. is niet toepasselijk inzake inkomstenbelastingen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Algemeen

C.94.0398.F 15 mei 1995 AC nr. ...

Er zijn geen termen aanwezig om tegen een cassatieberoep ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid op te werpen dat overeenkomstig artikel 1097 Ger.W. ter kennis werd gebracht en hieruit is afgeleid dat uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de verweerder, wiens woonplaats in het buitenland is gevestigd, woonplaats heeft gekozen in België waar het cassatieverzoekschrift is betekend. (Impliciet).~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Art. 1097, derde lid

C.06.0545.F 12 oktober 2007 AC nr. 480

Wanneer het Hof de ontvankelijkheid van het cassatieberoep ambtshalve wil onderzoeken in zoverre het gericht is tegen de procureur-generaal bij het hof van beroep, aan wie het bestreden arrest beslist de zaak met toepassing van artikel 764 van het Gerechtelijk Wetboek mee te delen, beveelt het de verdaging van de zaak en beveelt het dat de advocaten en de partijen die zonder advocaat verschenen zijn daarvan zullen worden verwittigd (1). (1) Zie Cass., 23 juni 2005, AR C.04.0074.F - C.04.0089.F, nr 370.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Algemeen

C.04.0074.F 4 november 2005 AC nr. 562

Wanneer het Hof een tegen het cassatieberoep aangevoerde grond van niet-ontvankelijkheid, die hieruit is afgeleid dat het cassatieberoep gericht is tegen een beslissing alvorens recht te doen, ambtshalve wil onderzoeken, beveelt het de verdaging van de zaak en worden de advocaten en de partijen, die zonder advocaat verschenen zijn, daarvan verwittigd (1). (1) Zie cass., 28 feb. 1997, AR C.94.0033.N, nr 115.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Ambtshalve op te werpen middelen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Algemeen

F.02.0002.N 12 februari 2004 AC nr. 80

Wanneer het cassatieberoep neergelegd ter griffie van het appèlgerecht niet is ondertekend, stelt het Hof in een tussenarrest vast dat de vraag rijst naar de ontvankelijkheid van het cassatieberoep, en beveelt het de verdaging van de zaak naar een openbare rechtszitting waarop het openbaar ministerie zijn conclusie zal nemen en partijen zullen worden gehoord (1) (2). (1) Zie Cass., 15 feb. 1967, A.C., 1967, 759; Cass., 20 jan. 1970, A.C., 1970, 453; Cass., 19 feb. 1987, AR F.849.F, A.C., 1986-87, nr 366. (2) Art. 388 W.I.B. 1992 zoals van toepassing vooraleer het werd opgeheven bij artikel 34 wet 15 maart 1999, B.S., 27 maart 1999 met ingang vanaf 1 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

F.00.0028.N 20 december 2002 AC nr. 595

Wanneer achtereenvolgens twee voorzieningen werden ingesteld tegen eenzelfde arrest en de wijze waarop de zaken aanhangig werden gemaakt, bij het Hof ambtshalve de vraag doet rijzen naar de ontvankelijkheid van de ene en van de andere voorziening, verdaagt het de zaak teneinde aan het openbaar ministerie toe te laten een conclusie te nemen over de opgeworpen vraag en aan de partijen toe te laten hierover een standpunt in te nemen.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.94.0033.N 6 juni 1997 AC nr. ...

Indien het Hof een middel van niet-ontvankelijkheid van de voorziening ambtshalve wenst te onderzoeken, hieruit afgeleid dat de voorziening gericht is tegen arresten die in afzonderlijke zaken zijn gewezen, beveelt het de verdaging van de zaak en wordt hiervan kennis gegeven bij gerechtsbrief aan de advocaten van de partijen.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Ambtshalve op te werpen middelen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Algemeen

Art. 1098

C.11.0390.F 24 oktober 2011 AC nr. ...

Het afschrift van een zittingsblad, dat volgens het verzoekschrift wel daarbij is gevoegd en dat voorkomt in het dossier van de voor het Hof gevolgde rechtspleging, maar niet genummerd en evenmin geparafeerd is door de advocaat bij het Hof die de eiser vertegenwoordigt, kan niet gebruikt worden tijdens de rechtspleging.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

S.08.0145.N 14 december 2009 AC nr. 742

De grond van niet-ontvankelijkheid die door verweerder wordt opgeworpen en inhoudt dat eiser zijn middel laat steunen op een stuk dat niet regelmatig aan het Hof werd voorgelegd nu het niet werd genummerd, noch geparafeerd door een advocaat bij het Hof, dient verworpen te worden wanneer de stukken die bij het verzoekschrift van eiser zijn gevoegd tot staving van zijn middel door de advocaat bij het Hof die dat verzoekschrift heeft ondertekend, zijn genummerd en geparafeerd op een aan die stukken gehecht document dat er een geheel mede uitmaakt (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Te voegen stukken

S.96.0115.F 9 juni 1997 AC nr. ...

In burgerlijke zaken kan het Hof geen acht slaan op stukken die door verweerder of in zijn naam aan de griffie zijn gezonden zonder de tussenkomst van een advocaat bij het Hof van cassatie.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

S.94.0084.F 23 januari 1995 AC nr. ...

In burgerlijke zaken kan het Hof geen acht slaan op stukken die door de verweerder of in zijn naam aan de griffie zijn gezonden zonder de tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 109bis, § 1, 1°

P.99.1215.N 29 mei 2001 AC nr. ...

Artikel 109bis, § 1, 1°, Ger.W. dat bepaalt dat het hoger beroep tegen vonnissen van de rechter in de jeugdrechtbank aan een kamer met één raadsheer wordt toegewezen schendt de artikelen 10 en 11 Gw. niet (1). (1) Grondwettelijk Hof 8 november 2000, nr 112/2000, B.S. 2 februari 2001, 2864.

- JEUGDBESCHERMING -

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- HOGER BEROEP - Algemeen

Art. 11

C.10.0130.F 24 maart 2011 AC nr. ...

Uit artikel 11 van het Gerechtelijk Wetboek kan niet worden afgeleid dat de rechter, inzake beschrijvend beslag, niet wettig mag beslissen om de overlegging van alle bijlagen van een deskundigenverslag te verbieden.

- BESLAG - Allerlei

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.10.1784.F 9 februari 2011 AC nr. ...

Artikel 6 EVRM bepaalt niet dat, in de fase van het vooronderzoek of van het gerechtelijk onderzoek, het psychologisch deskundigenonderzoek van een minderjarige die door een politiedienst wordt ondervraagd, op tegenspraak moet plaatsvinden; het tegensprekelijke karakter van een rechtspleging wordt in acht genomen wanneer alle partijen de mogelijkheid krijgen om de gegevens te doen kennen die noodzakelijk zijn voor hun verdediging en om kennis te nemen van elk stuk of elke opmerking die de rechter wordt voorgelegd, en deze te betwisten (1). (1) Zie Cass., 19 feb. 2003, AR P.02.1400.F, AC, 2003, nr. 118, J.T., 2003, p. 464, en R.D.P.C., 2004, met noot A. Fettweis.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.02.1400.F 19 februari 2003 AC nr. 118

Behalve in geval van schending van artikel 11 Ger. W., kan de aan de deskundige voorgelegde vraag niet samenvallen met die welke de rechter moet beslechten (1). (1) Zie Cass., 14 sept. 1992, AR 9311, nr 605.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Behalve in geval van schending van artikel 11 Ger. W., kan de aan de deskundige voorgelegde vraag niet samenvallen met die welke de rechter moet beslechten (1). (1) Zie Cass., 14 sept. 1992, AR 9311, nr 605.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 1100

C.10.0397.N 13 oktober 2011 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op de stukken die door de verweerder per post en buiten de termijn waarover hij beschikt om zijn antwoord in te dienen naar de griffie van het Hof werden toegestuurd en die ook niet beantwoorden aan de andere stukken bedoeld in artikel 1100 van het Gerechtelijk Wetboek.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

C.09.0062.N 1 april 2010 AC nr. 240

Het bewijs van het cassatieberoep namens de gemeente wordt geleverd doordat ze ter griffie van het Hof een kopie van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen heeft neergelegd (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 2004, AR C.03.0579.N, A.C., 2004, nr. 617.

- GEMEENTE -

Het bewijs van het cassatieberoep namens de gemeente wordt geleverd doordat ze ter griffie van het Hof een kopie van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen heeft neergelegd (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 2004, AR C.03.0579.N, AC, 2004, nr. 617.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

C.08.0001.F 29 januari 2010 AC nr. 69

De door de eisende partij ingestelde vordering tot bindendverklaring van het arrest moet vervat zijn in haar verzoekschrift; het Hof kan bijgevolg geen acht slaan op de dagvaarding tot bindendverklaring van het arrest die betekend werd na de neerlegging van het verzoekschrift ter griffie.

- TUSSENKOMST -

- CASSATIE - Bindendverklaring

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

C.07.0313.N 10 december 2007 AC nr. 622

Aan de rechter die kennis neemt van een geschil op verwijzing na gedeeltelijke cassatie komt de rechtsmacht toe binnen de grenzen van de verwijzing, die in beginsel beperkt is tot de omvang van de vernietiging, met inbegrip van onafscheidbare beslissingen en beslissingen die van de vernietigde beslissingen het gevolg zijn. Het staat in die stand van de rechtspleging aan de verwijzingsrechter over die omvang te beslissen (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 1991, AR 9109, AC, 1990-1991, nr. 320.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

C.03.0579.N 16 december 2004 AC nr. 617

De beslissing van de gemeenteraad houdende de bekrachtiging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen om cassatieberoep in te stellen kan worden overgelegd tot aan de sluiting van het debat (1). (1) Zie Cass., 28 nov. 1996, AR S.96.0036.F, nr 463, 4 mei 2001, AR C.98.0199.N, nr 255, met concl. O.M. en 5 sept. 2003, AR C.02.0539.F, nr

- GEMEENTE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

S.96.0036.F 28 november 1996 AC nr. ...

De machtiging die de gemeenteraad aan het college van burgemeester en schepenen geeft om hetzij cassatieberoep in te stellen in naam van de gemeente, hetzij het cassatiegeding voort te zetten dat wordt gevoerd op een door het college van burgemeester en schepenen ingestelde vordering tot bewaring van rechten, kan worden overgelegd tot de sluiting van de debatten, ten bewijze dat het cassatieberoep toelaatbaar is.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

C.94.0477.F 10 november 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, in burgerlijke zaken, is het cassatiemiddel waarbij miskenning van de bewijskracht van overschrijvingen wordt aangevoerd, wanneer van die overschrijvingen bij het cassatieverzoekschrift enkel door de eiser zelf gewaarmerkte fotocopiën zijn gevoegd.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Te voegen stukken

Art. 1106, tweede lid

P.11.0297.F 23 februari 2011 AC nr. ...

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Art. 1107

P.12.0423.N 30 oktober 2012 AC nr. ...

Een geschrift neergelegd voor het Hof in antwoord op de conclusie van het openbaar ministerie kan geen nieuw middel noch een toelichting bevatten van het middel dat in een tijdig neergelegde memorie is aangevoerd (1). (1) Zie Cass. 21 jan. 2003, AR P.02.0273.N, AC 2003, nr. 44; Cass. 24 maart 2009, AR P.09.0091.N, AC 2009, nr. 215.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.10.0006.N 29 juni 2010 AC nr. 468

De ter zitting van het Hof in antwoord op de conclusie van het openbaar ministerie neergelegde noot moet verband houden met de in de memorie aangevoerde middelen maar kan deze niet aanvullen noch uitbreiden (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; zie Cass., 19 feb. 2008, AR P.07.1411.N, AC, 2008, nr. 121.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.09.0091.N 24 maart 2009 AC nr. 215

Artikel 1107, alinea 3, Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt dat elke partij ter zitting kan verzoeken dat de zaak wordt verdaagd om mondeling, dan wel met een noot, te antwoorden op de schriftelijke of mondelinge conclusie van het openbaar ministerie, voorziet niet in de mogelijkheid om uitstel te vragen met als doel andere middelen aan te voeren dan deze aangevoerd in de memorie (1). (1) Zie: Cass., 15 dec. 2004, AR P.04.1189.F, AC, 2004, nr 612.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.07.1411.N 19 februari 2008 AC nr. 121

Is geen nieuw cassatiemiddel, het antwoord op de schriftelijke conclusie van het openbaar ministerie waarbij ter ondersteuning van een voordien aangevoerde grief gevraagd wordt een prejudiciële vraag voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

Hoewel de partijen krachtens artikel 1107 Ger.W. waarnaar artikel 420ter Sv. verwijst, uiterlijk op de rechtszitting een noot kunnen neerleggen in antwoord op de schriftelijke conclusie van het O.M., kunnen zij daarentegen bij die gelegenheid, geen middelen voordragen die zij niet tijdig hebben aangevoerd.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.03.0009.N 12 oktober 2004 AC nr. 472

De omstandigheid dat het door eiser in zijn memorie tot staving van zijn cassatieberoep aangevoerde middel geen betrekking had op de ontvankelijkheid van dit cassatieberoep, doet geen afbreuk aan zijn recht om, in een met toepassing van artikel 1107 Ger.W. neergelegde noot, verweermiddelen aan te voeren in antwoord op het door het openbaar ministerie in conclusie opgeworpen middel van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep (impliciet) (1). (1) Het openbaar ministerie verdedigde het standpunt dat de noot, die door eiseressen met toepassing van artikel 1107 Ger.W. werd neergelegd in antwoord op de conclusie van het openbaar ministerie, enkel een aanvullend verweer met betrekking tot reeds eerder aangevoerde middelen kon inhouden. Op grond van dit standpunt oordeelde het openbaar ministerie dat de door eiseressen voorgestelde prejudiciële vraag, die geen verband hield met het in memorie aangevoerd middel, maar steunde op een niet eerder aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel door artikel 418, eerste lid, Sv, niet diende gesteld te worden.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

P.02.0273.N 21 januari 2003 AC nr. 44

Een in antwoord op de conclusie van het openbaar ministerie neergelegde noot vermag de memorie niet aan te vullen of uit te breiden.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 1107, tweede lid

P.00.0898.F 8 november 2000 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling of algemeen rechtsbeginsel verplicht het openbaar ministerie bij het Hof van Cassatie schriftelijke conclusies neer te leggen (1). (1) Cass., 1 april 1998, A.R. P.98.0278.F, nr. 185.

- OPENBAAR MINISTERIE -

Geen enkele wettelijke bepaling of algemeen rechtsbeginsel verplicht het openbaar ministerie bij het Hof van Cassatie schriftelijke conclusies neer te leggen (1). (1) Cass., 1 april 1998, A.R. P.98.0278.F, nr. 185.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

P.98.0278.F 1 april 1998 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling of algemeen rechtsbeginsel verplicht het openbaar ministerie bij het Hof van Cassatie schriftelijke conclusies op te maken.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 1110

C.14.0122.N 7 november 2014 AC nr. 683

Wanneer na een cassatieberoep de bestreden beslissing wordt vernietigd, dan worden de partijen binnen de perken ervan, voor de rechter naar wie de zaak overeenkomstig artikel 1110 Gerechtelijk Wetboek is verwezen, teruggeplaatst in dezelfde positie als waarin zij zich bevonden voor de rechter wiens beslissing werd vernietigd; de verwijzing doet geen nieuw geding ontstaan, maar is de voortzetting van het geding vóór het cassatieberoep.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

C.12.0345.F 30 september 2013 AC nr. ...

Wanneer een beslissing vernietigd werd op grond dat de conclusie van de eiser niet werd beantwoord, worden de partijen in dezelfde situatie geplaatst als die waarin zij zich bevonden voor de rechter die de vernietigde beslissing heeft gewezen; het gerecht mag zich niet beperken tot het beantwoorden van de conclusie waarop die beslissing geen acht heeft geslagen en tot de nietigverklaring of bevestiging ervan (1). (1) Zie Cass. 10 april 1981, AC 1980-81, nr. 463.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

F.12.0116.N 21 juni 2013 AC nr. ...

Wanneer het Hof, bij de behandeling van een voorziening tegen de beslissing van een gerecht waarnaar de zaak was verwezen, vaststelt dat het, met de vóór die beslissing uitgesproken algehele vernietiging, zijn volledige rechtsmacht niet had uitgeput omdat het geen uitspraak heeft gedaan over een middel dat tot een ruimere cassatie had kunnen leiden, maakt het Hof in het arrest uitdrukkelijk gewag van dat middel waarvan het nog kennis moet nemen en vernietigt het die beslissing in de mate dat de verwijzingsrechter, met miskenning van artikel 1110 van het Gerechtelijk Wetboek, uitspraak heeft gedaan over de in dat middel gestelde problematiek waartoe de eerder door het Hof uitgesproken vernietiging, spijts haar ruime formulering, zich niet kon uitstrekken, nu die vernietiging noodzakelijk was beperkt tot de draagwijdte van de middelen die daaraan ten grondslag lagen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Belastingzaken

C.07.0313.N 10 december 2007 AC nr. 622

Aan de rechter die kennis neemt van een geschil op verwijzing na gedeeltelijke cassatie komt de rechtsmacht toe binnen de grenzen van de verwijzing, die in beginsel beperkt is tot de omvang van de vernietiging, met inbegrip van onafscheidbare beslissingen en beslissingen die van de vernietigde beslissingen het gevolg zijn. Het staat in die stand van de rechtspleging aan de verwijzingsrechter over die omvang te beslissen (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 1991, AR 9109, AC, 1990-1991, nr. 320.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

Het aan het Hof gericht verzoek te beslissen dat de gedeeltelijke cassatie ook betrekking heeft op beslissingen die als gevolgbeslissingen van de vernietingsbeslissing worden beschouwd, betreft een door de verwijzingsrechter te beoordelen omvang van de cassatie (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 1991, AR 9109, AC, 1990-1991, nr. 320.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.05.0571.F 15 maart 2007 AC nr. 139

In de regel is de vernietiging beperkt tot de draagwijdte van het middel dat eraan ten grondslag ligt (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 2005, AR C.04.0280.F, nr 22.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

Het staat aan de rechter op verwijzing zelf te bepalen in hoeverre hij van de zaak kennis neemt, zulks onder toezicht van het Hof in geval van voorziening (1). (1) Cass., 14 feb. 1991, AR 9109, nr 320.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

Schending van artikel 1110 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de rechtsmacht van de rechter naar wie een zaak na cassatie wordt verwezen levert op zichzelf een voldoende grond tot vernietiging op indien het middel gegrond was in zoverre het aan het bestreden arrest verwijt dat het de draagwijdte miskent van het arrest op verwijzing en derhalve de mate waarin de zaak bij de rechter op verwijzing aanhangig is (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 2005, AR C.04.0280.F, nr 22.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.04.0454.F 13 februari 2006 AC nr. 92

Wanneer het Hof, in geval van gedeeltelijke vernietiging, de zaak binnen bepaalde grenzen verwijst, bedoelt het daarmee dat het niet bestreden of niet vernietigde dictum van de bestreden beslissing, dat zelfs t.a.v. de omvang van de cassatie onderscheiden is en waartegen dus geen cassatieberoep meer kan worden aangenomen, voor de rechter op verwijzing niet opnieuw ter discussie kan worden gesteld (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

C.04.0074.F 4 november 2005 AC nr. 562

Volgens de geest en de algemeenheid van de bewoordingen van artikel 1110, eerste lid, Ger.W., dat de verwijzing na cassatie regelt, mag het wettelijke gevolg van de verwijzing niet beperkt worden tot het onderzoek van het vernietigde dictum, maar moet het gehele proces, in zoverre het nog moet worden beslecht, voor de rechter op verwijzing komen (1). (1) Zie Cass., 27 mei 1968, AC, 1968, 1181 en de noot (3).

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

C.01.0546.N 10 januari 2003 AC nr. 24

Wanneer het Hof van cassatie het bestreden arrest van het hof van beroep vernietigt wegens schending van de devolutieve kracht van het hoger beroep, nu dat hof de zaak naar de eerste rechter had verwezen zonder een onderzoeksmaatregel te bevestigen, verwijst het de zaak naar hetzelfde hof, anders samengesteld.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

C.99.0514.F 7 september 2000 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie een vonnis vernietigt waarbij de rechtbank van eerste aanleg zich als appelrechter bevoegd verklaart, verwijst het de zaak naar een andere rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende in hoger beroep (1). (1) Cass., 15 feb. 1999, AR C.98.0055.F, nr. 85.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

C.98.0055.F 15 februari 1999 AC nr. ...

Wanneer het Hof een vonnis vernietigt waarbij de rechtbank van eerste aanleg zich als appèlrechter bevoegd verklaart, verwijst het de zaak naar een andere rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende in hoger beroep.~

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

C.96.0352.F 7 november 1997 AC nr. ...

Wanneer het Hof een vonnis vernietigt waarbij de rechtbank van koophandel zich als appelrechter bevoegd verklaart, verwijst het de zaak naar een andere rechtbank van koophandel zitting houdende in hoger beroep.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

Art. 1110, eerste lid

C.13.0506.N 8 mei 2014 AC nr. ...

Aan de rechter die kennisneemt van een geschil op verwijzing na gedeeltelijke cassatie, komt slechts rechtsmacht toe binnen de grenzen van de verwijzing; in beginsel is die verwijzing beperkt tot de omvang van de vernietiging, zij het met inbegrip van onafscheidbare beslissingen en beslissingen die van de vernietigde beslissingen het gevolg zijn (1); de omvang van de vernietiging is in de regel beperkt tot de draagwijdte van het middel dat ten grondslag ligt aan de vernietiging (2); het staat in die stand van de rechtspleging aan de verwijzingsrechter over die omvang te beslissen ongeacht de door het Hof gebruikte bewoordingen. (1). Cass. 10 dec. 2007, AR C.07.0313.N, AC 2007, nr. 622. (2) Cass. 13 jan. 2005, AR C.04.0280.F, AC 2005, nr. 22.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

C.10.0032.N 28 januari 2011 AC nr. ...

Aan de rechter die kennisneemt van een geschil op verwijzing na gedeeltelijke cassatie, komt slechts rechtsmacht toe binnen de grenzen van de verwijzing (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

De omvang van de vernietiging is in de regel beperkt tot de draagwijdte van het middel dat ten grondslag ligt aan de vernietiging; het staat in die stand van de rechtspleging aan de verwijzingsrechter over die omvang te beslissen ongeacht de door het Hof gebruikte bewoordingen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

In beginsel is de verwijzing beperkt tot de omvang van de vernietiging, zij het met inbegrip van onafscheidbare beslissingen en beslissingen die van de vernietigde beslissingen het gevolg zijn (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

C.09.0143.F 29 januari 2010 AC nr. 71

Wanneer de vernietiging niet beperkt is tot de beslissing tot verwijzing naar de eerste rechter, moet de zaak verwezen worden naar een ander hof van beroep (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

C.07.0327.N 5 september 2008 AC nr. 452

Er is geen aanleiding tot verwijzing wanneer het Hof het arrest van het hof van beroep vernietigt in zoverre het de zaak verwijst naar de eerste rechter en oordeelt dat de zaak verder kan behandeld worden door dat hof van beroep (1). (1) Zie de concl. O.M.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

C.07.0268.F 25 januari 2008 AC nr. 65

Wanneer het Hof de beslissing van de appelrechter vernietigt, op grond dat hij de zaak onwettig naar de eerste rechter verwezen heeft, verwijst het de zaak naar een ander gerecht in hoger beroep (1). (1) Zie Cass., 26 feb. 2007, AR C.06.0077.N, AC, 2007, nr ..., gewezen op de andersl. concl. O.M. Dit arrest voegt zich naar artikel 1110, eerste lid, Ger.W., en naar de beginselen die aan de grondslag van die bepaling liggen. Er is des te minder reden om hiervan af te wijken in een geschil waar de grond van de zaak nog berecht moet worden, daar de vernietiging zonder verwijzing, zoals beslist bij het arrest van 26 jan. 2007, de rechtspleging niet inkort, aangezien het gerecht in hoger beroep dat de bestreden beslissing gewezen heeft, daardoor van de zaak wordt gehaald en opnieuw aangewezen moet worden om ervan kennis te nemen.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

S.98.0048.F 6 september 1999 AC nr. ...

Wanneer het Hof, in burgerlijke zaken, het arrest vernietigt waarbij een arbeidshof heeft beslist de zaak aan zichzelf te onttrekken, inzonderheid wegens gewettigde verdenking, verwijst het de zaak naar hetzelfde hof, anders samengesteld.~

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

C.97.0220.F 7 januari 1998 AC nr. ...

Wanneer het Hof een in het Duits gewezen vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Eupen vernietigt, verwijst het de zaak naar dezelfde, anders samengestelde rechtbank.~

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

C.97.0242.F 7 januari 1998 AC nr. ...

Wanneer het Hof een vonnis vernietigt waarbij de rechtbank van koophandel zich bevoegd verklaart om in hoger beroep uitspraak te doen, verwijst het de zaak naar een andere rechtbank van koophandel, zitting houdende in hoger beroep.~

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

S.95.0110.F 10 juni 1996 AC nr. ...

Wanneer de vernietiging van een door het Arbeidshof te Luik in het Duits gewezen arrest wordt uitgesproken met verwijzing, kan die verwijzing geschieden naar het anders samengestelde Arbeidshof te Luik.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Burgerlijke zaken

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

Art. 1111

P.08.0561.N 21 oktober 2008 AC nr. 567

De bijzondere aard van het cassatieberoep sluit uit dat de kosten van het cassatieberoep ook de rechtsplegingsvergoeding, bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek, omvatten (1). (1) Zie: Cass., 27 juni 2008, AR C.05.0328.F, A.C., 2008, nr 416.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

C.06.0055.F 12 oktober 2007 AC nr. 478

Wanneer de bodemrechter geen veroordeling in de kosten uitspreekt, omdat ze onbestaande waren, houdt het Hof van cassatie, in geval van vernietiging, de kosten van de cassatierechtspleging niet aan (1). (impliciete oplossing) (1) Wanneer het Hof het bestreden arrest vernietigt, worden de kosten van het cassatiegeding in de regel aangehouden en wordt de uitspraak daaromtrent overgelaten aan de feitenrechter naar wie de zaak wordt verwezen. De vernietiging wordt vaak uitgesproken zonder dat zij te wijten is aan een fout van een partij die het proces voor de feitenrechter had gewonnen (zie FETTWEIS, A., Manuel de procédure civile, 1985, nr. 871, p. 559). Aangezien echter de eenzijdige rechtspleging, die, zoals hier, wordt ingesteld met toepassing van artikel 488bis, a) tot k), B.W., vrijgesteld is van griffierechten, bestond er geen grond om onbestaande kosten aan te houden. Daarom heeft het Hof het bestreden arrest kunnen vernietigen en de zaak naar een ander gerecht kunnen verwijzen zonder daarbij de kosten aan te houden. Ph. d. K.

- GERECHTSKOSTEN - Algemeen

C.93.0331.F 15 september 1994 AC nr. ...

Wanneer de grond van niet-ontvankelijkheid tegen een cassatieberoep in burgerlijke zaken wordt afgewezen, maar de verwerping gegrond is op redenen die de eiser niet had aangevoerd, moeten de kosten van de memorie van wederantwoord niet door die verweerder worden gedragen en worden zij door het Hof niet te zijnen laste gelegd.~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Art. 1111, derde lid

S.02.0037.F 16 juni 2003 AC nr. 354

Wanneer het Hof een beslissing over de rechten op de prestaties van de ziekte- en invaliditeitsverzekering vernietigt op het cassatieberoep van het RIZIV dat gericht is tegen de gerechtigde en zijn verzekeringsinstelling, worden de kosten van het cassatieberoep aangehouden (1). (1) Cass., 29 maart 1993, AR 8308, nr 163 en noot 1, p. 335; 21 juni 1993, AR 8291, nr 299; zie Cass., 18 mei 1998, AR S.97.0159.N, nr 262.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

S.97.0159.N 18 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer het Hof een beslissing nopens de rechten op de uitkeringsverzekering op voorziening van het Rijksinstituut voor ziekte-en invaliditeitsverzekering tegen de gerechtigde en diens verzekeringsinstelling vernietigt, om reden dat het RIZIV op onregelmatige wijze ambtshalve in het geding als partij werd betrokken, worden de kosten aangehouden.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.95.0132.F 16 september 1996 AC nr. ...

Wanneer het Hof, op het cassatieberoep van de verzekeringsinstelling tegen het RIZIV, een beslissing over het recht op de prestaties van de ziekte-en invaliditeitsverzekering vernietigt, worden de kosten van het cassatieberoep aangehouden.~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.95.0017.F 18 september 1995 AC nr. ...

Wanneer het Hof een beslissing inzake de rechten op de verstrekking van de ziektekostenverzekering, op het cassatieberoep van de verzekeringsinstelling tegen de zorgverstrekker, vernietigt, houdt het de kosten van het cassatiegeding aan.~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Art. 1111, tweede en vierde lid

D.97.0017.F 12 december 1997 AC nr. ...

Wanneer het Hof, op de voorziening van een geneesheer, de beslissing van de raad van beroep van de Orde der geneesheren vernietigt, doet het zelf uitspraak over de kosten van het cassatiegeding en veroordeelt het de Orde der geneesheren, de in het ongelijk gestelde verweerder, in die kosten.~

- GERECHTSKOSTEN - Tuchtzaken - Procedure in cassatie

D.97.0019.F 7 november 1997 AC nr. ...

Wanneer het Hof, op voorziening van een architect, de beslissing van de raad van beroep van de Orde van architecten vernietigt, doet het zelf uitspraak over de kosten van het cassatiegeding en veroordeelt het de Orde van architecten, de in het ongelijk gestelde verweerder, in die kosten.

- GERECHTSKOSTEN - Tuchtzaken - Procedure in cassatie

Art. 1111, tweede lid

D.02.0023.F 27 oktober 2003 AC nr. 529

Wanneer het Hof het cassatieberoep van eiser tegen een door een kamer van beroep van het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars gewezen beslissing verwerpt, veroordeelt het eiser in de kosten van het cassatiegeding (1). (1) Cass., 30 nov. 2000, AR D.99.0013.F, nr 658, dictum; 30 nov. 2001, AR D.00.0008.F, nr 659, dictum; zie cass., 20 okt. 1997, AR D.96.0003.N, nr 417; 3 sept. 1998, AR D.96.0017.N, nr 379.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Art. 1111, tweede, derde en vierde lid

S.97.0133.F 14 september 1998 AC nr. ...

In de regel wordt de overheid of de instelling belast met de toepassing van de wetten en verordeningen inzake werkloosheid veroordeeld in de kosten van vorderingen die ingesteld zijn door of tegen gerechtigden; een uitbetalingsinstelling van werkloosheidsuitkeringen is geen gerechtigde in de zin van die bepaling.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Art. 1111, vierde lid

D.02.0021.N 26 februari 2004 AC nr. 108

Wanneer het Hof, op het cassatieberoep van een advocaat tegen de procureur-generaal bij het hof van beroep, een beslissing van de tuchtraad van beroep van de balies vernietigt, laat het de kosten ten laste komen van de Staat (1). (1) Cass., 20 dec. 1984, AR 7202, nr 258; 1 dec. 1977, AC, 1978, 380, en de conclusie van proc.-gen. Delange in Bull. en Pas., 1978, 364.

- ADVOCAAT -

- GERECHTSKOSTEN - Tuchtzaken - Procedure in cassatie

D.96.0017.N 3 september 1998 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie, op het cassatieberoep van, o.m., het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars, een beslissing van de kamer van beroep van dit Instituut, die de verweerder machtigt om inschrijving te nemen op de lijst van de stagiairs, vernietigt, veroordeelt het dit Instituut in de kosten.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

D.94.0026.N 27 juni 1996 AC nr. ...

Wanneer het Hof, op het cassatieberoep van een advocaat of van hij die het beroep van advocaat wil uitoefenen, tegen de procureur-generaal bij het hof van beroep, een beslissing van de tuchtraad van beroep van de balies vernietigt, laat het de kosten ten laste komen van de Staat.~

- GERECHTSKOSTEN - Tuchtzaken - Procedure in cassatie

Art. 1112

C.08.0365.N 10 september 2009 AC nr. 488

In civiele zaken mag een partij met een door haar ondertekende akte, afstand doen van haar cassatieberoep; de bijstand van een advocaat bij het Hof is hiertoe niet vereist (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

In civiele zaken mag een partij met een door haar ondertekende akte, afstand doen van haar cassatieberoep; de bijstand van een advocaat bij het Hof is hiertoe niet vereist (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Afstand

Art. 1113

P.10.1742.N 21 december 2010 AC nr. 759

Het Hof kan zijn arresten enkel intrekken wanneer die vraag tot intrekking berust op een kennelijke misslag in het bedoelde arrest, maar niet op een beweerde verkeerde interpretatie van het cassatiemiddel (1). (1) Zie R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, Vijfde herwerkte editie 2010, nrs. 4346 e.v.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- CASSATIE - Arresten - vorm - Allerlei

C.09.0267.F 23 oktober 2009 AC nr. 615

Hoewel het Hof weliswaar de opdracht en de bevoegdheid heeft om, buiten het in artikel 1113 Ger. W. bedoelde geval, de intrekking van een door hem gewezen arrest te bevelen, kan het dat alleen maar doen op voorwaarde dat die beslissing uitsluitend op een verschrijving berust die niet aan de eiser kan worden verweten en waartegen laatstgenoemde geen verweer heeft kunnen voeren; uit de wettelijke opdracht van het Hof volgt niet dat het Hof de bevoegdheid en de plicht heeft zijn beslissing in te trekken in alle gevallen waarin het een fout zou hebben begaan (1). (1) Zie Cass., 8 feb. 2000, AR P.99.1805.N, AC, 2000, nr. 99.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

C.07.0143.N 6 september 2007 AC nr. 389

Het behoort tot de opdracht en de bevoegdheid van het Hof van Cassatie, buiten het geval bedoeld in artikel 1113 van het Gerechtelijk Wetboek, een arrest waarbij het Hof de zaak verwijst naar een bepaald hof, te verbeteren, indien de beslissing berust op een feitelijke vergissing die niet aan de verzoeker tot intrekking is te wijten. (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

C.05.0516.N 9 december 2005 AC nr. 658

In burgerlijke zaken behoort het tot de opdracht en de bevoegdheid van het Hof, buiten het geval bedoeld in artikel 1113 van het Gerechtelijk Wetboek, op de niet betekende vordering van zijn procureur-generaal, een arrest waarbij het Hof de zaak naar een bepaalde rechtbank verwijst in te trekken indien de beslissing berust op een vergissing (1). (1) Zie Cass., 7 juni 1988, AR 2501, nr 611 (op vordering van de procureur-generaal trekt het Hof in strafzaken een arrest in dat berust op een materiële vergissing); zie Cass., 24 jan. 1991, AR 8944 en 9164, nr 277 (het Hof werd door een partij verzocht om in tuchtzaken een arrest in te trekken); zie Cass., 21 juni 2001, AR C.01.0161.N, nr 392, met concl. adv.-gen. DUBRULLE (de verzoekschriften van een partij om in burgerlijke zaken een arrest in te trekken dan wel te verbeteren werden op grond van niet-betekening als niet ontvankelijk afgewezen); Cass., 16 juni 2003, AR S.03.0031.F, nr 355 (op de niet-betekende vordering van de procureur-generaal verbetert het Hof in burgerlijke zaken een verschrijving in het zittingsblad).

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- OPENBAAR MINISTERIE -

C.01.0161.N 21 juni 2001 AC nr. ...

Uit de wettelijke opdracht van het Hof volgt dat het bevoegd is en de verplichting heeft om, buiten het in het bij artikel 1113 Gerechtelijk Wetboek bedoelde geval, een arrest dat een voorziening niet ontvankelijk heeft verklaard in te trekken, indien de beslissing uitsluitend berust op een feitelijke vergissing die niet aan de verzoeker is te wijten en waartegen hij geen feitelijk verweer heeft kunnen voeren (1). (1) Cass., 8 feb. 2000, A.R. nr P.99.1805.N, nr 99 en 10 okt 2000, A.R. nr P.00.1267.N, nr 534.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

P.00.1267.N 10 oktober 2000 AC nr. ...

Uit de wettelijke opdracht van het Hof volgt dat het bevoegd is en de verplichting heeft om, buiten het in het bij artikel 1113 Gerechtelijk Wetboek bedoelde geval, een arrest dat een voorziening niet ontvankelijk heeft verklaard of een akte van afstand zonder berusting heeft verleend omdat de voorziening voorbarig is, in te trekken, indien de beslissing uitsluitend berust op een feitelijke vergissing die niet aan de verzoeker is te wijten en waartegen hij geen feitelijk verweer heeft kunnen voeren (1). (1) Cass., 8 feb. 2000, AR P.99.1805.N, nr. 99; SONCK, S., Cassatieberoep in strafzaken, Gent, Mys & Breesch, 1999, nr. 15.1; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 2de editie 1999 (Kluwer), p. 1051, nr. 2462.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.99.1805.N 8 februari 2000 AC nr. ...

Uit de wettelijke opdracht van het Hof volgt dat het bevoegd is en de verplichting heeft om, buiten het geval bedoeld bij artikel 1113 Ger.W., een arrest dat een voorziening niet ontvankelijk heeft verklaard, in te trekken, indien de beslissing uitsluitend berust op een feitelijke vergissing die niet aan de verzoeker tot intrekking te wijten is en waartegen deze verweer heeft kunnen voeren.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

P.98.0060.F 11 februari 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoek tot intrekking van een arrest van het Hof van Cassatie wegens verschrijving, wanneer een dergelijke verschrijving niet blijkt uit de stukken van de rechtspleging.~

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

Art. 1114

C.07.0143.N 6 september 2007 AC nr. 389

Het behoort aan de verwijzingsrechter te oordelen of de vernietiging die door het Hof van Cassatie is uitgesproken en verbeterd, als logisch gevolg heeft dat de afwijzing van de vordering van de verzoeker tot intrekking van het vernietigingsarrest, doch in werkelijkheid tot aanvulling ervan, opnieuw in het geding is; het komt het Hof niet toe om de stelling voor de verwijzingsrechter van de ene of de andere partij te ondersteunen, door een uitlegging van zijn arrest (2). (2) Zie de conclusie O.M.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

P.01.1091.N 25 september 2001 AC nr. ...

Wanneer het Hof in strafzaken, dat geen kennis had van het neerleggen van de memorie, nagelaten heeft het middel ingeroepen in de bedoelde memorie te beantwoorden, zodat eiser, door omstandigheden van zijn wil onafhankelijk, verstoken werd van zijn recht op een arrest dat op dit middel antwoordt, trekt het Hof, op vordering van de procureur-generaal, het arrest van verwerping in en doet het uitspraak over het cassatieberoep bij wege van een nieuwe beslissing (1). (1) Zie Cass., 31 oktober 1995, A.R. P.95.1126.N, nr 465; 8 februari 2000, A.R. P.99.1805.N, nr. 99; 10 oktober 2000, A.R. P.00.1267.N, nr 534.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

C.01.0161.N 21 juni 2001 AC nr. ...

De rechtspleging tot intrekking van een door het Hof gewezen arrest is bij analogie te vinden in artikel 1114 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Cass. 23 feb. 1990, A.R. nr F.1849.N, nr 387. Zie de conclusie O.M.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

Art. 1116

C.98.0392.N 29 oktober 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat de voorzitter van de rechtbank, waaraan de onttrekking wordt gevraagd de uitgifte van het arrest aan het Hof terugstuurt zonder de wettelijk opgelegde verklaring op die uitgifte te hebben gesteld, verhindert het Hof niet uitspraak te doen over het verzoek tot onttrekking.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

Art. 1119

P.08.0292.N 6 mei 2008 AC nr. 273

Wanneer het middel dat aangevoerd wordt tegen het op verwijzing gewezen vonnis, dat onverenigbaar is met het cassatiearrest, dezelfde strekking heeft als het middel dat tegen het vernietigde vonnis werd aangevoerd, moeten de verenigde kamers van het Hof het cassatieberoep beoordelen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

C.05.0481.N 10 november 2006 AC nr. 553

Het cassatiemiddel dat neerkomt op een herhaling van de stelling die zowel door 's Hofs arrest als door de beslissing van de verwijzingsrechter is verworpen, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 6 juni 2005, AR S.04.0181.F, nr 322.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

P.06.1089.F 17 oktober 2006 AC nr. 494

Het middel dat wordt aangevoerd tot staving van een cassatieberoep tegen een beslissing op verwijzing na cassatie, wordt getoetst door de verenigde kamers van het Hof, wanneer die beslissing onverenigbaar is met het cassatiearrest en het middel dezelfde strekking heeft als het door dat arrest gegrond bevonden middel (1). (1) Cass., 25 sept. 2002, AR P.02.0153.F, nr 478; Cass., 1 april 2004, AR C.01.0211.F - C.0217.F, nr 174.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

C.01.0211.F 1 april 2004 AC nr. 174

De middelen tot staving van een cassatieberoep tegen een op verwijzing na cassatie gewezen beslissing dienen door de verenigde kamers van het Hof van Cassatie te worden onderzocht, wanneer die beslissing onverenigbaar is met het cassatiearrest en het middel dezelfde strekking heeft als het middel dat door dat arrest gegrond is bevonden (1). (1) Zie concl. O.M.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

P.02.0153.F 25 september 2002 AC nr. 478

Het middel dat wordt aangevoerd tot staving van een cassatieberoep tegen een beslissing op verwijzing na cassatie, wordt getoetst door de verenigde kamers van het Hof, wanneer die beslissing onverenigbaar is met het cassatiearrest en het middel dezelfde strekking heeft als het middel dat door dat arrest werd aangenomen (1) (2). (1) Diezelfde dag heeft het Hof, in verenigde kamers, een arrest van gelijke strekking in de zaak P.02.0154.F gewezen. (2) Cass., ver. k., 25 feb. 1993, A.R. 9373, nr. 115, met concl. adv.-gen. Liekendael in Bull. en Pas., 1993, I, nr. 115; 24 nov. 1997, A.R. S.96.0027.F, nr. 499, met concl. adv.-gen. Leclercq in Bull. en Pas., 1997, I, nr. 499 ; 18 jan. 1999, A.R. F.98.0084.F, nr. 28.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

S.96.0027.F 24 november 1997 AC nr. ...

Het middel dat wordt aangevoerd tot staving van een voorziening tegen een beslissing op verwijzing na cassatie, wordt getoetst door de verenigde kamers van het Hof, wanneer die beslissing onverenigbaar is met het cassatiearrest en het middel dezelfde strekking heeft als het middel dat door dat arrest werd aangenomen. (Impliciet).

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

Art. 1119, tweede lid

C.12.0389.N 9 december 2013 AC nr. ...

Het middel dat opkomt tegen de beslissing van de appelrechters waarbij uitspraak wordt gedaan over een rechtspunt in overeenstemming met het arrest van het Hof waarbij de zaak naar de appelrechter werd verwezen is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.04.0138.F 12 oktober 2006 AC nr. 482

Het middel is niet ontvankelijk dat, na een cassatiearrest, opkomt tegen een beslissing van de rechter op verwijzing die met dat arrest overeenstemt (1). (1) Cass., 6 juni 2005, AR S.04.0181.F, nr 322, met concl. eerste adv.-gen. J.F. Leclercq.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

S.04.0181.F 6 juni 2005 AC nr. 322

Het enige cassatiemiddel is niet ontvankelijk, in zoverre de beslissing van de rechter op verwijzing, na een cassatiearrest, overeenstemt met dat arrest (1). (1) Zie concl. O.M.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 1122

C.02.0421.N 22 april 2004 AC nr. 213

Een bestuurder van een vennootschap kan enkel door derdenverzet opkomen tegen een beslissing die de rechten van de vennootschap benadeelt, in zijn hoedanigheid van bestuurder maar niet in eigen naam en voor eigen rekening.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

- DERDENVERZET -

P.01.0167.F 25 april 2001 AC nr. ...

Uit de enige omstandigheid dat de tenuitvoerlegging van een beslissing over de strafvordering een burgerlijke verbintenis ten laste van een derde tot gevolg heeft, volgt niet dat die derde derdenverzet kan doen tegen die beslissing, als zij geen uitspraak doet over de burgerlijke belangen.

- DERDENVERZET -

Het derdenverzet dat is gedaan tegen elke beslissing die gewezen is op de strafvordering en die geen verband houdt met de burgerlijke belangen, is niet ontvankelijk.

- DERDENVERZET -

De ontvankelijkheid van een derdenverzet, dat is gedaan door een persoon die niet behoorlijk is opgeroepen of niet in dezelfde hoedanigheid in de zaak is tussengekomen, is onderworpen aan de cumulatieve voorwaarden dat de beslissing zijn rechten benadeelt, enerzijds, en dat zij gewezen is door een burgerlijk gerecht of door een strafgerecht, in zover dit over burgerlijke belangen uitspraak heeft gedaan, anderzijds.

- DERDENVERZET -

Art. 1122, eerste en tweede lid, aanhef en 3°

C.09.0030.N 4 februari 2010 AC nr. 83

Een schuldeiser van een debiteur die een gerechtelijk akkoord heeft aangevraagd, kan niet opkomen bij wege van derdenverzet tegen een beslissing van een rechtbank van koophandel die een definitieve opschorting toekent, behalve wanneer de debiteur bedrog heeft gepleegd of wanneer de schuldeiser zich kan beroepen op een hypotheek, een voorrecht of enig ander recht dat buiten zijn schuldvordering ligt; zijn stemrecht kan niet als zulk recht worden beschouwd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- DERDENVERZET -

Art. 1122, eerste lid

C.05.0478.N 29 juni 2006 AC nr. 369

De rechter die kennisneemt van het derdenverzet oefent een volledige rechtsmacht uit met betrekking tot hetgeen in de bestreden beslissing werd beslist en de positie van de derde aanbelangt (1). (1) A. LE PAIGE, Handboek voor gerechtelijk recht, deel IV, Rechtsmiddelen, Antwerpen/Amsterdam, S.W.U., 1973, nr 191; H. BOULARBAH en J. ENGLEBERT, La tierce opposition contre une ordonnance rendue sur requête unilatérale introduit-elle une nouvelle instance?, J.T. 2000, p. 422, nr 14; K. WAGNER, APR, Derdenverzet, Kluwer, 2002, p. 5, nr 2 en p. 47, nr 72.

- DERDENVERZET -

Art. 1122, tweede lid, 3°

F.11.0024.N 24 november 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de Schatkist voor de invordering van de directe belastingen en van de voorheffingen slechts over een algemeen voorrecht beschikt op de inkomsten en de roerende goederen van de belastingplichtige, en aldus geen bevoorrechte schuldeiser is voor de toepassing van de Wet Continuïteit Ondernemingen, ontneemt hem niet de mogelijkheid om derdenverzet aan te tekenen tegen de beslissing waarin werd beslist over de homologatie van het reorganisatieplan in de procedure van gerechtelijke reorganisatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

De omstandigheid dat een schuldeiser slechts over een algemeen voorrecht beschikt en aldus geen bevoorrechte schuldeiser is voor de toepassing van de Wet Continuïteit Ondernemingen, ontneemt hem niet de mogelijkheid om derdenverzet aan te tekenen tegen het vonnis dat oordeelt over de homologatie van het reorganisatieplan in de procedure van gerechtelijke reorganisatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

F.06.0120.N 22 november 2007 AC nr. 579

Het algemeen voorrecht op de inkomsten en de roerende goederen van de belastingplichtige waarover de Schatkist beschikt voor de invordering van de directe belastingen en van de voorheffingen, stelt haar in de mogelijkheid om derdenverzet te doen in een procedure waarin een onroerend goed van de belastingplichtige het voorwerp van het geschil uitmaakt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 1125

C.05.0522.F 25 januari 2007 AC nr. 47

Derdenverzet ten principale is niet ontvankelijk wanneer het tegen het beroepen vonnis met dagvaarding voor de appelrechter wordt gebracht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- DERDENVERZET -

Art. 1125, eerste en derde lid

C.12.0279.F 28 februari 2013 AC nr. ...

Aangezien de gefailleerde de hoedanigheid heeft om alleen in rechte op te treden wanneer zijn belangen strijdig zijn met die van de boedel, heeft de curator niet de hoedanigheid om hem te vertegenwoordigen in een procedure die betrekking heeft op een rechtsmiddel dat is ingesteld tegen een vonnis van faillietverklaring en moet de gefailleerde persoonlijk bij de zaak betrokken worden; bijgevolg is het derdenverzet tegen een vonnis van faillietverklaring, dat niet tegen de gefailleerde gericht is, niet ontvankelijk.

- VORDERING IN RECHTE -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- DERDENVERZET -

De gefailleerde is partij bij het vonnis van faillietverklaring.

- DERDENVERZET -

De gefailleerde is partij bij het vonnis van faillietverklaring.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 1130, tweede lid

C.08.0311.F 14 mei 2009 AC nr. 317

De beslissing, die op derdenverzet een beschikking vernietigt om een schuldenaar tot de collectieve schuldenregeling toe te laten, moet die vernietiging uitspreken ten aanzien van alle partijen bij de zaak en de beslissing geldt voor alle schuldeisers van de schuldenaar.

- BESLAG - Allerlei

Art. 1133, 1°

C.14.0043.N 14 november 2014 AC nr. 695

Artikel 1133,1°, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat een verzoek tot herroeping van het gewijsde kan worden ingediend indien er persoonlijk bedrog is geweest; dit verzoek kan niet worden ingediend om redenen waarvan de partij kennis had of kon hebben vóór het vonnis waarvan de intrekking gevorderd wordt of vóór het verstrijken van de termijn van de rechtsmiddelen (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

De enkele omstandigheid dat een procespartij tekort komt aan haar verplichting tot loyale medewerking aan de bewijsvoering, ontslaat de partij die een verzoek tot herroeping van het gewijsde indient niet van zorgvuldige bewijsvoering (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

Of er een fout bestaat door onzorgvuldigheid in de bewijsvoering, waardoor de partij kennis kon hebben van de redenen waarop het verzoek tot herroeping steunt, is een feitelijke beoordeling; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de door hem gedane vastgestelde feiten en omstandigheden geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord en of hij het begrip fout niet miskent (1). (1) Zie andersluidende concl. OM.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

C.99.0351.N 11 mei 2001 AC nr. ...

Een verzoek tot herroeping van gewijsde kan worden ingediend indien er persoonlijk bedrog is geweest door de partij zelf of door de lasthebber die haar op het proces vertegenwoordigt; van bedrog in de zin van deze bepaling is sprake wanneer door een oneerlijke proceshouding wordt belet dat de wederpartij tegenspraak kan voeren of de rechter, wiens beslissing inmiddels in kracht van gewijsde is getreden, kennis kon nemen van feiten die determinerend zouden kunnen zijn voor de beslechting van het geschil (1). (1) Zie cass., 16 mei 1974, A.C., 1974, p. 1035; Pas., 1974, I, 961, met concl. proc.-gen. Ganshof van der Meersch; cass., 12 november 1980, A.C., 1980-81, nr. 866; cass., 17 februari 1981, A.C., 1980-81, nr. 357; cass., 26 mei 1995, A.C., 1995, nr. 256.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

Art. 1134

P.09.0132.N 26 mei 2009 AC nr. 346

Wanneer het Hof de beslissing die het verzoek tot herroeping van het gewijsde afwijst, vernietigt, verwijst het de zaak naar hetzelfde gerecht, anders samengesteld.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

Wanneer het Hof de beslissing die het verzoek tot herroeping van het gewijsde afwijst, vernietigt, verwijst het de zaak naar hetzelfde gerecht, anders samengesteld.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Allerlei

C.03.0368.N 27 mei 2005 AC nr. 301

De feiten die vermeld zijn in het verzoek tot herroeping van het gewijsde en hun kwalificatie onder een of meer van de in artikel 1133 Ger.W. limitatief opgesomde redenen, kunnen niet meer worden uitgebreid of gewijzigd (1). (1) Ch. Van Reepinghen, Verslag over de gerechtelijke hervorming, 1964, 442; P. DepuydtHerroeping van het gewijsde" in Comm. Ger., Kluwer, Artt. 1134-2, nr 1.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

Art. 1136

P.09.0132.N 26 mei 2009 AC nr. 346

De rechter beoordeelt onaantastbaar wanneer de verzoeker tot herroeping van het gewijsde de ingeroepen grond heeft ontdekt of kon ontdekken; het Hof gaat evenwel na of de rechter uit de vaststellingen die hij heeft gedaan, wettig heeft kunnen afleiden dat de verzoeker op een bepaald ogenblik kennis had of kon hebben van de ingeroepen grond; de enkele omstandigheid dat er tussen de partijen een geschil ontstaat wegens het door een van hen ingenomen standpunt, houdt niet in dat de andere partij reeds kennis heeft of kan hebben van enig bedrog waaraan de eerstgenoemde zich schuldig zou hebben gemaakt (1). (1) Het O.M. had geconcludeerd in de zin dat de bestreden beslissing, om de redenen erin vermeld, vermocht te oordelen dat het verzoek tot herroeping van het gewijsde laattijdig en dus niet ontvankelijk was.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

C.98.0318.F 24 juni 1999 AC nr. ...

Het verzoek tot herroeping van het gewijsde moet, op straffe van verval, ingediend worden binnen zes maanden na het ontdekken van de ingeroepen grond en niet na het kennisnemen van het feit waarvan het achteraf verkregen bewijs die ontdekking mogelijk heeft gemaakt.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

Art. 1138, 2°

C.14.0072.F 11 december 2014 AC nr. 783

De rechter kan het voorwerp van een vordering niet wijzigen, hetzij door het uit te breiden hetzij door een eis te vervangen door een andere eis (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.13.0087.F 1 december 2014 AC nr. 379

De rechter mag het voorwerp van een vordering niet wijzigen hetzij door deze uit te breiden, hetzij door een vordering in de plaats van een andere te stellen (1). (1) Cass. 28 mei 2009, AR C.06.0248.F, AC 2009, nr. 355.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.12.0237.F 18 september 2014 AC nr. 533

Het arrest, dat de eiser veroordeelt om aan de tweede en derde verweersters een rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg van 5.500 euro te betalen, terwijl zij in hun laatste conclusie zijn veroordeling vorderden tot een rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg van 5.000 euro, doet uitspraak ultra petita en miskent het algemeen rechtsbeginsel, beschikkingsbeginsel genaamd, zoals het is vastgelegd in artikel 1138, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

P.13.1380.F 8 januari 2014 AC nr. ...

De feitenrechter moet weliswaar ambtshalve de rechtsmiddelen opwerpen waarvan de toepassing geboden is door de feiten die de partijen in het bijzonder tot staving van hun vordering hebben aangevoerd, maar hij mag het voorwerp van de vordering niet wijzigen door een andere eis in te willigen dan die welke bij hem aanhangig is gemaakt (1). (1) Zie Cass. 16 feb. 2007, AR C.06.0431.F, AC 2007, nr. 98, J.T., 2008, p. 173 met commentaar J.F. van Droogenbroeck.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.12.1110.N 17 september 2013 AC nr. ...

Het rechtscollege in hoger beroep kan geen uitspraak doen over de door de burgerlijke partij tegen de beklaagde ingestelde burgerlijke rechtsvordering wanneer alleen de verzekeraar die de burgerrechtelijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen van een beklaagde dekt hoger beroep heeft ingesteld tegen de beslissing over de burgerlijke rechtsvordering die de burgerlijke partij tegen beiden heeft ingesteld (1). (1) Cass. 12 nov. 1997, AR P.97.0671.F, AC 1997, nr. 467; zie ook Cass. 5 dec. 2010, AR P.09.1576.F, AC 2010, nr. 313 .

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

P.12.1812.F 13 maart 2013 AC nr. ...

De verzekeraar die het voordeel van een in de polis op grond van artikel 8, tweede lid, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst gesteld uitsluitingsbeding aanvoert, heeft noodzakelijkerwijs het bestaan aangevoerd van een geval van grove schuld, dat op uitdrukkelijke en beperkende wijze in de overeenkomst is bepaald; uit het feit dat de bodemrechter hem tegenwerpt dat het door hem als toepasselijk aangevoerde beding, dat niet is, omdat een van de toepassingsvoorwaarden ervan niet is vervuld, kan bijgevolg geen miskenning van het beschikkingsbeginsel of van het recht van verdediging van de voormelde verzekeraar worden afgeleid.

- VERZEKERING - Landverzekering

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

De juridische argumenten die het standpunt van een partij aanvullen en die zijn afgeleid uit de aan tegenspraak onderworpen feiten en stukken, zijn redenen die de rechter ambtshalve kan aanvullen; die argumenten zijn geen afzonderlijke middelen daar zij deel uitmaken van de aanspraken van de partijen.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

C.12.0021.N 4 januari 2013 AC nr. ...

De rechter miskent het recht van verdediging, noch schendt artikel 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek, wanneer hij op een gemotiveerde wijze, op grond van de door de partijen overgelegde gegevens en binnen de grenzen van de tegenstrijdige vorderingen van de ouders een omgangsregeling oplegt in het belang van de ouders en de kinderen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de gegrondheid van het eerste en tweede onderdeel van het eerste middel en in zoverre tot vernietiging van het bestreden arrest op grond dat krachtens artikel 1138, 2° Ger.W. de rechter geen uitspraak mag doen over niet-gevorderde zaken of meer mag toekennen dan gevraagd en het beschikkingsbeginsel hem verbiedt om ambtshalve het voorwerp van de vordering te wijzigen (Cass. 26 feb. 2010, AC 2010, nr. 132; Cass. 15 mei 2009, AC 2009, nr. 319; Cass. 17 feb. 2005, AC 2005, nr. 97), en in deze geen enkele partij een speciale regeling voor het verblijf van de kinderen van de woensdagnamiddag tot de donderdag vorderde. Nu tevens uit de memorie van toelichting m.b.t. de wet van 18 juli 2006 op het verblijfsco-ouderschap blijkt dat een te grote versnippering ter zake kennelijk niet in het belang van het kind werkt en het bestreden arrest een en ander ambtshalve oplegt zonder dat partijen gelet op het verloop van het debat mochten verwachten dat de rechter dit in zijn oordeel zou betrekken (Cass. 29 sept. 2011, AC 2011, nr. 514) en zonder dat zij hierover tegenspraak hebben kunnen voeren, was het O.M. van oordeel dat het recht van verdediging van de eiser werd miskend.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

C.11.0464.N 30 november 2012 AC nr. ...

Wanneer de partijen een conclusie neerleggen waarin zij al hun middelen voordragen, dient de rechter niet te motiveren waarom hij uitspraak doet over het geheel van de voor hem gebrachte betwistingen; het behoort aan de partij die beweert dat het debat was beperkt, te bewijzen dat de rechter ultra petita heeft geoordeeld (1). (1) Zie Cass. 30 mei 1989, AR nrs. 2368, 2568bis, 2655 en 2861bis, AC 1988-89, nr. 553.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.11.1545.F 25 januari 2012 AC nr. ...

Het beschikkingsbeginsel is weliswaar toepasselijk op het gerechtelijk privaat recht, met inbegrip van de burgerlijke rechtsvordering voor de strafrechter, en onder voorbehoud van de uitzonderingen van openbare orde, maar niet op de strafrechtspleging.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

F.11.0004.F 28 oktober 2011 AC nr. ...

De appelrechter die beslist dat voor het gedeelte goodwill dat overeenkomt met de erelonen voor de voor het ministerie van Justitie verrichte prestaties de afschrijving duidelijk niet verantwoord is, terwijl uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat de belastingadministratie die in de bestreden beslissing ermee had ingestemd dat de door de geneesheer aan een vennootschap overgedragen immateriële vaste activa die bestonden in de public relations van die arts met het ministerie van Justitie en die geraamd waren op een bepaald bedrag, in aanmerking kwamen voor afschrijving, het hof van beroep enkel heeft gevraagd de duur ervan te handhaven op vijfentwintig jaar terwijl de eerste rechter de duur ervan had teruggebracht tot vijf jaar, is zijn bevoegdheid te buiten gegaan en heeft het algemeen rechtsbeginsel, beschikkingsbeginsel genaamd, miskend.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

S.10.0115.F 14 februari 2011 AC nr. ...

- OPENBARE ORDE -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.08.0519.F 25 juni 2010 AC nr. 461

Het arrest dat de eiseres veroordeelt om de verweerder een bedrag te betalen als terugbetaling van het kapitaal van de lening, terwijl bij de appelrechters geen vordering tot terugbetaling van de schuld in hoofdsom aanhangig was gemaakt, doet uitspraak over een niet-gevorderde zaak.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.09.0204.F 2 april 2010 AC nr. 246

De rechter die de door een partij ingestelde vordering tot raming verwerpt op grond dat zij oorspronkelijk voor de vordering tot koopvernietiging geopteerd had, komt zijn verplichting niet na om de juridische aard van de vorderingen die de partijen hem hadden voorgelegd, te onderzoeken.

- KOOP -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.09.0055.N 24 december 2009 AC nr. 789

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van de partijen niet miskent; het enkele feit dat de partijen de toepassing van een bepaalde wetsbepaling niet hebben opgeworpen, betekent niet dat zij die mogelijkheid bij conclusie hebben uitgesloten (1). (1) Cass., 6 dec. 2007, AR C.06.0092.N, AC, 2007, nr 619.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.09.0256.N 16 november 2009 AC nr. 667

Wanneer bij een vordering tot schadevergoeding de eisende partij aanvoert dat de tegenpartij volledig aansprakelijk is op grond van de door die partij begane fout en de tegenpartij als repliek aanvoert dat het slachtoffer zelf volledig aansprakelijk is op grond van de door haar begane fout, vermag de rechter, zonder schending van artikel 1138, 2° van het Gerechtelijk Wetboek, miskenning van het beschikkingsbeginsel of van het recht van verdediging, de beide partijen gedeeltelijk aansprakelijk te stellen op grond van respectievelijk door hen begane fouten (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VORDERING IN RECHTE -

C.04.0253.F 28 september 2009 AC nr. 529

De rechter moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten onderzoeken en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen, op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, enkel steunt op feiten die hem regelmatig zijn voorgelegd en het voorwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt; daarbij moet hij het recht van verdediging van partijen eerbiedigen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

C.08.0029.N 15 mei 2009 AC nr. 319

De rechter mag, krachtens het beschikkingsbeginsel, het voorwerp van de vordering niet ambtshalve wijzigen, hetzij, door ze uit te breiden, hetzij, door ze door een andere te vervangen (1). (1) Cass., 17 feb. 2005, AR C.03.0423.F, AC, 2005, nr 97.

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTBANKEN - Algemeen

De rechter vermag de door de partijen tot staving van hun vordering voorgedragen redenen ambtshalve aan te vullen, op voorwaarde dat hij geen geschil opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij zich enkel baseert op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd en dat hij noch het voorwerp, noch de oorzaak van de vordering wijzigt (1). (1) Cass., 16 maart 2006, AR C.04.0267.N, AC, 2006, nr 155.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.06.0405.N 26 juni 2008 AC nr. 401

Het hof van beroep dat oordeelt dat de vordering van de eiser niet verjaard is, maar desondanks de slechts in ondergeschikte orde (voor het geval zou geoordeeld worden dat ze wel verjaard is) de door de eiser gevorderde gedingbeslissende eed aan de verweerder oplegt, schendt het beschikkingsbeginsel; de omstandigheid dat de eiser pas heeft laten gelden dat het hof van beroep ultra petita had beslist nadat de eed werd afgelegd, houdt niet in dat hij instemde met de eerdere beslissing van het hof; de eiser, die zich gegriefd voelde door het beleid van zijn zaak, vermocht er de voorkeur aan te geven slechts tegen de beslissingen van het hof van beroep op te komen nadat de zaak was afgehandeld.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Eed

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- EED -

C.06.0599.F 21 maart 2008 AC nr. 196

De rechter miskent het beschikkingsbeginsel niet, wanneer hij de buitencontractuele aansprakelijkheid in aanmerking neemt en beslist om de schade te vergoeden door een schadevergoeding toe te kennen die overeenstemt met het hoofdbedrag van de factuur, vermeerderd met de compensatoire interest, aangezien, enerzijds, de compensatoire interest integraal deel uitmaakt van de schadevergoeding die toegekend wordt tot herstel van de schade, en, anderzijds, de eiser niet betoogt dat de toekenning van die interest hierop zou neerkomen dat de schade geraamd wordt op een bedrag dat hoger ligt dan de gevorderde som.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

S.07.0030.N 14 januari 2008 AC nr. 24

De rechter die van oordeel is dat hij op de hem voorgelegde feiten een andere dan de aangevoerde wettelijke bepaling niet kan toepassen, dient, bij ontstentenis van een daartoe strekkende conclusie, dit niet te vermelden.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.06.0092.N 6 december 2007 AC nr. 619

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels. Hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd,dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van de partijen niet miskent (1). Het enkele feit dat de partijen de toepassing van een bepaalde wetsbepaling niet hebben opgeworpen, betekent niet dat zij die mogelijkheid bij conclusie hebben uitgesloten. (1) Zie Cass., 24 maart 2006, AR C.05.0360.F, www.cass.be.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

C.06.0654.F 12 oktober 2007 AC nr. 479

De rechter die steunt op feiten die in het bijzonder voor hem zijn aangevoerd en het geschil beslecht overeenkomstig de rechtsregel die erop van toepassing is, wijzigt de oorzaak van de vordering niet en miskent het beschikkingsbeginsel niet (1). (1) Zie Cass., 14 april 2005, AR C.03.0148.F, nr. 225 met concl. O.M. in Pas., 2005, nr. 225.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.06.0588.F 14 mei 2007 AC nr. 245

De rechter die, rekening houdend met de wanverhouding tussen de respectieve bestaansmiddelen van de partijen, de van de vader gescheiden moeder veroordeelt om aan laatstgenoemde slechts één vijfde van de kinderbijslag terug te betalen, doet uitspraak over niet gevorderde zaken wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat, enerzijds, de moeder gevorderd had om voor recht te doen zeggen dat de kinderbijslag, ingeval hij aan haar zou worden uitgekeerd, gelijk onder de ouders zou worden verdeeld en, anderzijds, dat de vader tot de ongegrondheid van de vorderingen van de moeder geconcludeerd had (1). (1) Zie Cass., 21 sept. 2000, AR C.97.0021.N, nr 486.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.05.0505.F 26 maart 2007 AC nr. 154

Wanneer de rechter noch artikel 1138, 2° Ger. W. schendt, noch het beschikkingsbeginsel of het algemeen beginsel van het recht van verdediging miskent, kan hij oordelen dat de eisers, gelet op de concrete omstandigheden van de zaak, niet aantonen dat de opzeggingsreden ernstig is.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

S.04.0165.N 22 januari 2007 AC nr. 37

Wijzigen het voorwerp van de vordering van verweerder niet de appelrechters die oordelen dat het onvolledig of niet betalen van het overloon een misdrijf is en dat de vordering van de verweerder dient te worden aangezien als een burgerlijke vordering voortspruitend uit een misdrijf (1). (1) Cass., 23 okt. 2006, Verenigde kamers, AR S.05.0010.F, nr ..., met concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht

S.05.0070.F 22 mei 2006 AC nr. 285

De rechter aan wie een geschil wordt voorgelegd dat niet beperkt was tot de vraag of het recht op maatschappelijke hulp op een welbepaalde datum bestond maar zich uitstrekte tot de vraag of dat recht vanaf die datum bestond, en die uitspraak doet over het bestaan van dat recht na die datum, doet geen uitspraak over niet gevorderde zaken (1). (1) Zie Cass., 30 maart 1981, AR 3116, A.C., 1980-81, nr 438.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

C.04.0257.F 31 maart 2006 AC nr. 187

Door te beslissen de gevorderde bedongen interesten te verlagen tot de wettelijke rentevoet wijzigt de rechter het onderwerp van de vordering (1). (1) Zie Cass., 2 dec. 2004, AR C.03.0633.F, nr 583.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Door te beslissen de gevorderde bedongen interesten te verlagen tot de wettelijke rentevoet wijzigt de rechter het onderwerp van de vordering (1). (1) Zie Cass., 2 dec. 2004, AR C.03.0633.F, nr 583.

- VORDERING IN RECHTE -

C.05.0360.F 24 maart 2006 AC nr. 173

De rechter miskent noch het beschikkingsbeginsel noch het recht van verdediging wanneer hij de door de partijen aangevoerde redenen ambtshalve aanvult en daarbij steunt op feiten die de partijen regelmatig aan zijn beoordeling hebben voorgelegd en door hen besproken konden worden (1). (1) Zie Cass., 14 sept. 2001, AR C.99.0195.F, nr 463; 21 dec. 2001, AR C.99.0239.F, nr 718; 11 maart 2002, AR C.01.0308.F, nr 172; 14 april 2005, AR C.03.0148.F, nr ...

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.05.0987.F 22 maart 2006 AC nr. 167

Wanneer de burgerlijke partij eist dat de beklaagde zou worden veroordeeld om haar bij wijze van schadevergoeding verscheidene bedragen te betalen, vermeerderd met compensatoire en moratoire interesten tegen de wettelijke rentevoet, naargelang het geval vanaf de datum van het ongeval, vanaf een gemiddelde datum of vanaf de consolidatiedatum, en de voormelde beklaagde, in zijn conclusie, alleen aanvoert dat de interestvoet op 5% dient te worden vastgelegd werpt de rechter tussen de partijen een geschil op dat zij in hun conclusies hadden uitgesloten en schendt bijgevolg artikel 1138, 2°, Ger.W., wanneer hij de burgerlijke partij een gebrek aan benaarstiging verwijt bij het in staat stellen van de zaak en derhalve de loop van de compensatoire interest die hij toekent op het bedrag tot betaling waarvan hij de beklaagde veroordeelt, gedurende een bepaald tijdvak opschort (1). (1) Zie Cass., 28 april 1992, AR 5230, nr 452; 17 sept. 1999, AR C.98.0144.F, nr 467.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

C.04.0267.N 16 maart 2006 AC nr. 155

De rechter moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van partijen eerbiedigt (1). (1) Cass., 21 dec. 2001, AR C.99.0239.F, nr 718.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.05.0053.N 23 januari 2006 AC nr. 48

De rechter die een rechtspersoon die in vereffening is gesteld veroordeelt tot betaling van bepaalde geldsommen wanneer de partijen het erover eens zijn dat, staande de vereffening, de vereffenaar dient veroordeeld te worden om die geldsommen op te nemen in het passief van de vereffening, kent niet meer toe dan gevraagd en miskent evenmin het beschikkingsbeginsel.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

C.04.0099.F 2 juni 2005 AC nr. 309

De beslissing om toepassing te maken van artikel 877, Ger.W. miskent het beschikkingbeginsel wanneer de partijen die verzocht werden uitleg te geven over die toepassing, ze hebben uitgesloten en het debat uitdrukkelijk hebben willen beperken tot de toepassing van artikel 319bis, W.I.B. (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ..., zie Cass., 21 maart 1986, AR 4878, AC, 1985-86, nr 460.

- VORDERING IN RECHTE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.04.0174.F 18 april 2005 AC nr. 232

De rechter die ambtshalve een geschil opwerpt dat de openbare orde niet raakt en waarvan de partijen het bestaan hadden uitgesloten, miskent het beschikkingsbeginsel (1). (1) Cass., 30 nov. 2000, AR C.00.0067.F, nr 657; zie Cass., 25 juni 1990, AR 8613, nr 624, en noot 1 p. 1377.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.04.0389.F 3 maart 2005 AC nr. 134

Het beschikkingsbeginsel noch het algemeen beginsel van het recht van verdediging worden miskend wanneer de rechter de subrogatoire vordering van eiseres afwijst, indien blijkt dat verweerster in haar conclusie het bestaan van een dergelijke vordering betwistte.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.03.0423.F 17 februari 2005 AC nr. 97

Krachtens het beschikkingsbeginsel kan de rechter het onderwerp van de vordering niet ambtshalve wijzigen door het ofwel aan te vullen ofwel een eis door een andere te vervangen (1). (1) Cass., 20 feb. 2002, AR P.01.1045.F, nr 122.

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.00.0203.N 9 mei 2003 AC nr. 286

De rechter moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten onderzoeken en mag, ongeacht de beschrijving die zij daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op feiten die hem regelmatig ter beoordeling zijn overgelegd, dat hij noch het voorwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt en dat hij daarbij de rechten van de partijen eerbiedigt (1); hij vermag aldus niet de middelen en de feitelijke gegevens waarop de vordering steunt ambtshalve aan te vullen. (1) Cass., 21 dec. 2001, A.R. C.99.0239.F, nr ... .

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.01.1104.N 22 oktober 2002 AC nr. ...

Kent niet méér toe dan gevorderd, de rechter die een door kapitalisatie berekende schadevergoeding toekent die lager is dan de door de benadeelde gevorderde vergoeding, ook al heeft hij een hogere kapitalisatiecoëfficiënt toegepast dan door de benadeelde voorgesteld (1). (1) Zie Cass., 4 mei 1977 (AC, 1977, 908); 20 jan. 1988, AR 6198, nr 306; 9 juni 1989, AR 6532, nr 583; 16 juni 1997, AR S.96.0107.N, nr 274; 6 okt. 1999, AR P.98.1540.F, nr 515.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

P.01.1045.F 20 februari 2002 AC nr. 122

Krachtens het beschikkingsbeginsel kan de rechter het voorwerp van de vordering niet ambtshalve wijzigen door het ofwel aan te vullen ofwel een eis door een andere te vervangen (1); zo kan de rechter, na het voorwerp van een vordering te hebben verworpen, deze niet ambtshalve vervangen door een niet-gevorderde veroordeling (2). (1) Zie Cass., 13 juni 1994, A.R. S.93.0128.N, nr. 299 ; 19 juni 2000, A.R. S.98.0086.N, nr. 380 ; 21 sept. 2000, A.R. C.97.0021.N, nr. 486. (2) A. FETTWEIS, Manuel de procédure civile, tweede uitg., Luik, 1987, blz. 58 en 59, nr. 54.

- RECHTBANKEN - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

C.01.0128.N 17 januari 2002 AC nr. 38

De politierechtbank die overeenkomstig artikel 601ter, 3° van het Ger.W. kennis neemt van het beroep van een persoon tegen de beslissing waarbij hem een administratieve geldboete en een administratief stadionverbod werden opgelegd krachtens artikel 24 e.v. van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden, miskent het beschikkingsbeginsel wanneer zij, ongeacht de bevoegdheid daartoe, de beslissingen vernietigt welke, krachtens artikel 44 van die wet, een stadionverbod als beveiligingsmaatregel opleggen aan diezelfde persoon.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.99.0239.F 21 december 2001 AC nr. ...

De rechter moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten onderzoeken en kan, ongeacht de omschrijving die zij daaraan hebben gegeven, de voor hem aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan partijen het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op feiten die hem regelmatig ter beoordeling zijn overgelegd en dat hij noch het voorwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt; hij moet daarbij het recht van verdediging eerbiedigen (1). (1) Cass., 19 juni 1998, A.R. C.97.0161.F, nr. 326.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

C.00.0162.F 9 november 2001 AC nr. ...

Het hof van beroep dat tot staving van zijn beslissing ambtshalve het bestaan van een fout in aanmerking neemt, zonder dat middel aan de tegenspraak van de partijen voor te leggen, schendt artikel 1138, 2°, Ger.W. en miskent het algemeen beginsel van het recht van verdediging (1). (1) Cass., 30 nov. 2000, A.R.C.00.0067.F, nr 657.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

C.99.0445.F 19 oktober 2001 AC nr. ...

De rechter die geen feiten of fouten heeft in aanmerking genomen die niet door verweerster waren aangevoerd en waarover eiseres geen debat had kunnen voeren, miskent de volgende algemene rechtsbeginselen niet: de autonomie der procespartijen, het beschikkingsbeginsel, het recht op tegenspraak en dat recht van verdediging (1). (1) Zie Cass., 7 jan. 2000, A.R. C.96.0349.N, nr.15.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

C.99.0195.F 14 september 2001 AC nr. ...

De rechter moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten onderzoeken en kan, ongeacht de omschrijving die zij daaraan hebben gegeven, de voor hem aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan partijen het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op feiten die hem regelmatig ter beoordeling zijn overgelegd en dat hij noch het voorwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt; hij moet daarbij het recht van verdediging eerbiedigen (1). (1) Cass., 19 juni 1998, A.R. C.97.0161.F, nr.328 en zie Cass. 28 jan. 2001, A.R. C.98.0391.F, nr. 74.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.00.0137.N 21 juni 2001 AC nr. ...

Wanneer de vordering ertoe strekt de echtscheiding door onderlinge toestemming uit te spreken wijzigt de rechter die het huwelijk van de eisers nietig verklaart het voorwerp van die vordering en miskent hij mitsdien het algemeen rechtsbeginsel van de autonomie van de procespartijen.

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

- HUWELIJK -

C.98.0063.N 23 maart 2001 AC nr. ...

Doet geen uitspraak over een niet gevorderde zaak, werpt geen betwisting op die door het akkoord van partijen was uitgesloten en miskent het recht van verdediging niet de rechter die een handelsvennootschap veroordeelt tot betaling van een aantal bedragen maar, gelet op haar faillissement, beslist dat de schuldeisers gemachtigd worden hun schuldvordering te laten opnemen in het gewoon passief van het faillissement, daar hij hiermede niet oordeelt over het al dan niet bestaan van een voorrecht maar alleen vaststelt dat, ingevolge de samenloop, de schuldeisers enkel konden verlangen in het passief te worden opgenomen, terwijl het hen vrij stond bij hun aanvraag tot opname ook aanspraak te maken op een voorrecht.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.00.0222.F 8 februari 2001 AC nr. ...

De rechter die de ontbinding van een verkoop uitspreekt wegens een contractuele fout, hoewel de vordering gegrond is op de nietigheid van de overeenkomst, wijzigt het voorwerp en de oorzaak van de vordering en miskent bijgevolg het beschikkingsbeginsel (1). (1) I.v.m. het geval van een vordering die gegrond is op een rechtsgeldig gesloten overeenkomst waar de rechter precontractuele fouten in aanmerking neemt, zie Cass., 5 dec. 1997, A.R. C.96.0125.F, nr. 531 met concl. adv.-gen. J. SPREUTELS in Bull. en Pas.; E. KRINGS, "L'office du juge dans la direction du procès", J.T., 1983, p. 514, inz. nrs 12 tot 17; "L'office du juge. Evolution, révolution ou tradition" J.T., 1993, p. 17 e.v. inz. p. 18 en 19; J. RAUWS, "Het ambtshalve aanvullen van de rechtsgrond en de autonomie van de partijen" R.W., 1985-1986, 2215 e.v.

- VORDERING IN RECHTE -

P.00.1030.F 7 februari 2001 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling vereist dat, na wijziging van de samenstelling van het rechtscollege, uitdrukkelijk wordt vermeld dat de zaak ab initio is hervat; zulks kan blijken uit de stukken van de rechtspleging (1). (1) Cass., 30 mei 1995, A.R. P.94.0473.N, nr. 263.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

S.99.0013.F 15 januari 2001 AC nr. ...

Art. 1138, 2°, Ger.W. wordt geschonden door de rechter, die een partij veroordeelt om aan de wederpartij een bedrag te betalen dat laatstgenoemde alleen had gevorderd in een conclusie die hij uit het debat heeft geweerd (1). (1) Zie cass. 9 nov. 1987, AR 7815, nr. 151.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.97.0021.N 21 september 2000 AC nr. ...

De rechter die een hogere onderhoudsbijdrage heeft toegekend dan er gevorderd werd -de indexeringen mede in aanmerking nemend- schendt artikel 1138, 2° Ger.W. en miskent het beschikkingsbeginsel (1). (1) In voorliggende zaak kennen de appelrechters meer aan onderhoudsbijdragen toe dan wat door toepassing van de indexatie op deze bijdragen zou zijn verschuldigd en is het cassatiemiddel afgeleid uit het verbod voor de rechter om uitspraak te doen over niet gevorderde zaken bepaald bij artikel 1138, 2° Ger.W. en uit de miskenning van het beschikkingsbeginsel. Het Hof van Cassatie dat niet bevoegd is om in de beoordeling zelf van de zaak te treden en tevens geen rekening mag houden met andere feiten dan die welke werden vastgesteld in de aangevochten beslissing, kan nochtans bij uitzondering naar gelang de aard van het middel, de wettelijke en openbare documenten die de feitenrechter diende na te gaan, onderzoeken. Derhalve diende het Hof uiteraard na te gaan of het door de appelrechter toegekende bedrag de geïndexeerde onderhoudsbijdrage overtrad.(Zie: Maes B., Cassatiemiddelen naar Belgisch recht, nr 457, p. 392; Noot R.H., sub. Cass., 26 nov. 1951, Pas., 1952, 158).

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.96.0349.N 7 januari 2000 AC nr. ...

De rechter vermag weliswaar de door de partijen tot staving van hun vordering voorgedragen redenen ambtshalve aan te vullen, op voorwaarde echter dat hij geen geschil opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij zich baseert op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd en dat hij noch het voorwerp, noch de oorzaak van de vordering wijzigt.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.98.0144.F 17 september 1999 AC nr. ...

De rechter die ambtshalve een geschil opwerpt dat de openbare orde niet raakt en waarvan de partijen het bestaan hadden uitgesloten, miskent het beschikkingsbeginsel en het algemeen beginsel van het recht van verdediging.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.98.0373.F 10 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer een partij schadevergoeding vordert voor laattijdige vrijmaking van de borgtocht, doet het arrest dat de andere partij veroordeelt tot betaling van interest, berekend op grond van het M.B. 10 aug. 1977 houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten, uitspraak over een niet gevorderde zaak.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.97.0340.F 1 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer de door een onrechtmatige daad benadeelde partij interest vordert op het voor de geleden schade verschuldigde bedrag, zonder aan te geven of het gaat om compensatoire dan wel om moratoire interest, kan de rechter die de aansprakelijke dader veroordeelt, oordelen dat de gevorderde interest compensatoire interest is, zonder artikel 1138, 2°, Ger.W., te schenden noch het beschikkingsbeginsel te miskennen.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.97.0161.F 19 juni 1998 AC nr. ...

De rechter moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten onderzoeken en kan, ongeacht de omschrijving die zij daaraan hebben gegeven, de voor hem aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan partijen het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op feiten die hem regelmatig ter beoordeling zijn overgelegd en dat hij noch het voorwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt; hij moet daarbij het recht van verdediging eerbiedigen.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

C.96.0149.N 7 mei 1998 AC nr. ...

De verplichting van de rechter, die een uitkering na echtscheiding toekent, vast te stellen dat deze uitkering van rechtswege aangepast wordt aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, houdt in dat, als de eisende partij die aanpassing niet uitdrukkelijk vraagt, de rechter die de indexering toekent, hierdoor het beschikkingsbeginsel niet miskent.~

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

---

C.97.0074.F 27 februari 1998 AC nr. ...

De rechter mag ambtshalve de door de partijen voorgestelde redenen aanvullen, als hij uitsluitend steunt op regelmatig aan zijn oordeel onderworpen feiten en hij noch het onderwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.96.0373.F 30 januari 1998 AC nr. ...

De wilsuiting van een partij om in geval van niet-bevestiging van het bestreden vonnis een nieuwe conclusie neer te leggen, is geen punt van de vordering, zodat de appelrechter daarmee geen rekening dient te houden en zijn beslissing dienaangaande niet met redenen dient te omkleden.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.97.0671.F 12 november 1997 AC nr. ...

De appèlrechter kan, alleen op de hogere beroepen van het openbaar ministerie en van de verzekeraar van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de beklaagde die voor het strafgerecht vrijwillig is tussengekomen, de beslissing op de rechtsvordering van de burgerlijke partij tegen de beklaagde niet wijzigen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

P.97.0610.F 24 september 1997 AC nr. ...

Voor de strafgerechten kan de omstandigheid dat een partij akkoord gaat met de vordering van een andere partij niet worden afgeleid uit het ontbreken van een conclusie dienaangaande.~

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

S.96.0107.N 16 juni 1997 AC nr. ...

Kent meer toe dan gevorderd werd, het arrest dat bij de omschrijving van de toegekende schadevergoeding een schadepost vermeldt, die door de eiser niet gevorderd werd, zelfs al is de totale gevorderde vergoeding hoger dan de toegekende vergoeding.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.96.0093.N 10 maart 1997 AC nr. ...

De rechter moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten onderzoeken en, ongeacht de benaming die de partijen daaraan hebben gegeven, de aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn overgelegd, dat hij noch het voorwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt en dat hij daarbij de rechten van de partijen eerbiedigt.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

P.96.0493.F 23 oktober 1996 AC nr. ...

De rechter kan de door de partijen voorgedragen middelen ambtshalve aanvullen met een regelmatig in de debatten gebracht stuk waarvan eiser en zijn raadsman gebruik maken; door uit dat stuk het bestaan van een feitelijk gegeven af te leiden, ofschoon geen van de partijen dat heeft gedaan, miskent de rechter noch het beginsel van de rechtspleging op tegenspraak, noch het algemeen beginsel van het recht van de verdediging.~

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.94.1107.N 5 december 1995 AC nr. ...

De rechter die moet beslissen over een op een onrechtmatige daad gegronde civielrechtelijke vordering tot schadevergoeding mag zijn beslissing over de fout, de schade en het oorzakelijk verband tussen beide laten steunen op alle aan zijn beoordeling overgelegde feiten, voor zover hij geen niet aan de openbare orde rakende betwisting opwerpt waarvan de conlusies van de partijen het bestaan uitsluiten.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

S.95.0067.N 9 oktober 1995 AC nr. ...

Het beginsel van de autonomie van de procespartijen wordt niet miskend doordat een appelrechter oordeelt over een grief die hem tijdens het debat, maar buiten de beroepstermijn door een partij werd voorgelegd.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

P.94.0473.N 30 mei 1995 AC nr. ...

In strafzaken mag de rechter een burgerlijke rechtsvordering niet afwijzen op een ambtshalve aangevoerde grond die niet van openbare orde is en waarover de partijen geen betwisting hadden, maar hij kan, zonder miskenning van het recht van verdediging, ambtshalve de door de partijen voorgedragen redenen aanvullen wanneer hij enkel steunt op regelmatig aan zijn beoordeling overgelegde feiten of stukken en het voorwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt. ~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

C.93.0468.N 9 februari 1995 AC nr. ...

De rechter moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten onderzoeken, en mag, ongeacht de benaming die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van de partijen eerbiedigt.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

Art. 1138, 3°

C.13.0370.F 20 januari 2014 AC nr. ...

De rechter hoeft in het vonnis dat hij uitspreekt niet uitdrukkelijk akte te verlenen van een door een partij gevraagd voorbehoud in een regelmatig genomen conclusie; dat voorbehoud is geen punt van de vordering in de zin van art. 1138, 3°, Gerechtelijk Wetboek; het vonnis hoeft bijgevolg de motieven niet aan te geven waarom het dat aldus uitgedrukte voorbehoud niet vermeldt (1). (1) Cass. 4 april 1989, AC 1989, AR 2498, nr. 428; Cass. 6 okt. 2005, AR C.03.0377.N-C.03.0411.N en C.03.0623.N, AC 2005, nr. 489; vgl. Cass. 24 maart 1999, AR P.98.1147.F, AC 1999, nr.176.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.09.1623.F 17 maart 2010 AC nr. 188

Het verzoek van een partij aan de rechter om een onderzoeksmaatregel te bevelen, is geen punt van de vordering in de zin van artikel 1138, 3°, Ger.W. (1). (1) Cass., 13 sept. 2006, AR P.06.0532.F, AC, 2006, nr 411.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

P.06.0532.F 13 september 2006 AC nr. 411

Het door een partij aan de rechter gedane verzoek om een onderzoeksmaatregel te bevelen, is geen punt van de vordering, in de zin van artikel 1138, 3°, Ger.W. (1). (1) Cass., 23 dec. 1991, AR 9253, nr 221.

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.04.0076.F 3 februari 2006 AC nr. 72

Niet ontvankelijk is het middel dat de schending aanvoert van de bepaling volgens welke de rechter over alle punten van de vordering uitspraak moet doen, wanneer de grief enkel betrekking heeft op het niet onderzoeken van een van de gronden van die vordering (1). (1) Zie Cass., 4 jan. 2002, AR F.00.0048.F, nr 9.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Het middel dat aan een beslissing verwijt dat zij een van de gronden van een vordering niet heeft nagegaan, houdt geen verband met de bepaling volgens welke de rechter over alle punten van de bij hem aanhangig gemaakte vordering uitspraak moet doen (1). (1) Zie Cass., 8 juni 1979, AC, 1978-79, 1181.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.03.0148.F 14 april 2005 AC nr. 225

De rechter is gehouden de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten na te gaan en hij kan, ongeacht de omschrijving ervan door de partijen, de voor hem aangevoerde redenen ambtshalve door andere vervangen, mits hij geen geschil opwerpt waarvan het bestaan door de partijen is uitgesloten, zijn beslissing uitsluitend grondt op regelmatig aan zijn beoordeling onderworpen feiten en noch het onderwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2005, nr ...

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.01.0704.F 24 oktober 2001 AC nr. ...

Art. 1138, 3° Gerechtelijk Wetboek wordt door de rechter geschonden wanneer deze zich in strafzaken niet uitspreekt over een van de punten van de vordering van de burgerlijke partij (1). (1) Cass., 22 jan. 1986, A.R. 4527, nr. 327 ; 22 nov. 1989, A.R. 7678, nr 189.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

C.98.0536.N 18 mei 2001 AC nr. ...

Geen punt van de vordering in de zin van artikel 1138, 3° Ger.W. is het verzoek van een partij dat haar akte wordt verleend van de verwijzing en de herneming van de conclusie genomen voor de eerste rechter.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.99.0234.F 18 januari 2001 AC nr. ...

Het door een partij aan de rechter gedane verzoek om een onderzoeksmaatregel te bevelen, is geen punt van de vordering in de zin van artikel 1138, 3°, Ger.W.(1). (1) Cass. 14 feb. 2000, A.R. C.98.0543.F, nr. 113.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.96.0198.N 29 mei 2000 AC nr. ...

Geen punt van de vordering, in de zin van artikel 1138.3° Ger.W. is het verzoek van een partij om een procedure op te schorten totdat de rechter ten gronde uitspraak zal hebben gedaan (1). (1) Vgl. Cass. 3 sept. 1987, A.R. ,nr 5485, (AC 1987-88, nr 2).

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.98.0543.F 14 februari 2000 AC nr. ...

Geen punt van de vordering, in de zin van artikel 1138, 3, Ger. W., is het door een partij aan de rechter gedane verzoek om een onderzoeksmaatregel te bevelen.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.99.0077.F 6 december 1999 AC nr. ...

De rechter die nalaat uitspraak te doen over een vordering tot interest schendt artikel 1138, 3, Ger. W.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.99.0111.N 4 november 1999 AC nr. ...

Geen punt van de vordering is het feit dat een partij opwerpt dat bij de beoordeling van het geschil rekening moet worden gehouden met het belang van het kind.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.98.1447.F 24 maart 1999 AC nr. ...

De strafrechter die geen uitspraak doet over de vordering van de burgerlijke partij om haar akte te verlenen van het in haar conclusie geformuleerde voorbehoud, schendt artikel 1138, 3°, Ger. W.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

C.97.0089.F 3 april 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de vordering die ertoe strekt dat een rechter, die verzuimd heeft uitspraak te doen over een punt van de vordering, meer bepaald over gerechtelijke intrest, daarover uitspraak zou doen; het vonnis dat verzuimt over een punt van de vordering uitspraak te doen kan in de regel enkel door hoger beroep worden bestreden.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.95.0462.N 12 maart 1998 AC nr. ...

De beslissing die nalaat uitspraak te doen over de vordering van de langstlevende echtgenoot tot erkenning van zijn vruchtgebruik van en tot afgifte van waarden, indien deze, volgens die beslissing, niet hem maar de nalatenschap van de vooroverledene toebehoren, laat na over een punt van de vordering uitspraak te doen.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.93.0265.N 6 juni 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, wegens gemis aan belang voor eiser, is het middel waarbij aan het bestreden arrest verweten wordt, hoewel het overweegt dat het rekening houdt met alle elementen "ook met die welke (eiser) in zijn conclusie voor het hof opnieuw in herinnering brengt" en het door hem gevraagde voorbehoud (dus) blijkt uit een regelmatig ter rechtszitting genomen conclusie, hem van dit voorbehoud niet uitdrukkelijk akte te hebben verleend.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

Wanneer de vraag om voorbehoud te verlenen blijkt uit een voor de rechter regelmatig genomen conclusie en de rechter overweegt dat hij rekening houdt met alle elementen, ook met die welke eiser in deze conclusie vermeldt, is hij niet verplicht bovendien uitdrukkelijk akte van dit voorbehoud te verlenen (impliciet).~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.94.0022.N 9 december 1994 AC nr. ...

Het verzoek om de persoonlijke verschijning van de partijen te bevelen is geen punt van de vordering.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

Art. 1138, 4°

C.07.0619.N 7 november 2008 AC nr. 620

Een arrest bevat geen tegenstrijdige beschikkingen wanneer een van de door een cassatiemiddel geviseerde vermeldingen onmiskenbaar op een verschrijving berust (1). (1) Zie Cass., 17 nov. 2005, AR F.03.0022.N, www.cass.be.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.98.0037.N 24 november 2000 AC nr. ...

Artikel 1138, 4°, Ger.W. heeft geen betrekking op een tegenstrijdigheid tussen redenen en een beschikking van een beslissing (1). (1) Zie cass., 23 mars 1995, A.R. C.94.0368.F, nr. 164.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Algemeen

Art. 1138, tweede lid

C.04.0481.F 12 oktober 2006 AC nr. 483

Het arrest dat, door te steunen op feiten die tijdens een tegensprekelijk debat regelmatig ter beoordeling aan de appelrechter zijn voorgelegd, enkel de door de partijen aangevoerde redenen vervangt zonder enig ander geschil op te werpen waarvan de partijen het bestaan hebben uitgesloten, miskent noch het beschikkingsbeginsel, noch het recht van verdediging (1). (1) Cass., 24 maart 2006, AR C.05.0360.F, nr ...

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.00.0080.F 18 januari 2002 AC nr. 40

Het beschikkingsbeginsel en het algemeen beginsel van het recht van verdediging worden miskend door de rechter die zijn beslissing grondt op een bekentenis die door een partij niet aan de andere partij is tegengesteld of die tot staving van zijn beslissing ambtshalve het bestaan van een contractuele verplichting in aanmerking neemt waarvan de stukken niet aantonen dat een van de partijen ze aan de andere heeft tegengesteld, zonder die middelen aan de tegenspraak van de partijen voor te leggen, en aldus ambtshalve geschillen opwerpt die de openbare orde niet raken en waarvan de partijen het bestaan hadden uitgesloten (1). (1) Cass., 30 nov. 2000, A.R. C.00.0067.F, nr 657.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.00.0067.F 30 november 2000 AC nr. ...

De rechter die ambtshalve een geschil opwerpt dat de openbare orde niet raakt en waarvan de partijen het bestaan hadden uitgesloten, miskent het beschikkingsbeginsel en het algemeen beginsel van het recht van verdediging (1). (1) Cass., 27 sept. 1999, AR C.98.0144.F, nr 467.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

Art. 1140

C.02.0612.N 11 april 2003 AC nr. 249

Bedrog of list dat verhaal op de rechter wettigt, veronderstelt dat de dader zijn toevlucht neemt tot kunstgrepen of listen ofwel om het gerecht te misleiden, ofwel om een partij te bevoordelen of te benadelen, ofwel om een persoonlijk belang te dienen (1) (2). (1) Cass., 27 juni 1977, AC 1977, 1116. (2) Cass., 27 maart 1998, AR C.97.0413.F, nr 176.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Verkeerde beoordelingen in feite of in rechte door de rechter kunnen weliswaar aanleiding geven tot een rechtsmiddel maar leveren geen bedrog of list op in de zin van artikel 1140 Ger.W.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

C.97.0413.F 27 maart 1998 AC nr. ...

Bedrog of list dat verhaal op de rechter wettigt, veronderstelt dat de dader zijn toevlucht neemt tot kunstgrepen of listen ofwel om het gerecht te misleiden, ofwel om een partij te bevoordelen of te benadelen, ofwel om een persoonlijk belang te dienen.~

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Art. 1140, aanhef en 1°

C.01.0088.N 20 december 2001 AC nr. ...

Bedrog of list veronderstelt dat de dader zijn toevlucht neemt tot kunstgrepen of listen ofwel om het gerecht te misleiden, ofwel om een partij te bevoordelen of te benadelen, ofwel om een persoonlijk belang te dienen.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Een verkeerde beoordeling kan slechts aanleiding geven tot een cassatieberoep maar levert geen bedrog op.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Het louter feit dat een rechter een partij kent maakt geen list uit.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Art. 1140, eerste lid, 1°

C.08.0563.F 19 februari 2009 AC nr. 141

Wanneer geen kunstgrepen of arglistigheden worden aangetoond, kunnen verkeerde beoordeling de facto of de iure geen grond vormen voor verhaal op de rechter in de zin van artikel 1140, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Cass., 11 april 2003, AR C.02.0612.N, AC, 2003, nr. 249.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Bedrog of list op grond waarvan verhaal tegen een rechter kan worden ingesteld, impliceert kunstgrepen of arglistigheden die de dader ervan aanwendt, hetzij om het gerecht op een dwaalspoor te brengen, hetzij om een partij te bevoordelen of haar nadeel toe te brengen, hetzij om een persoonlijk belang te dienen (1). (1) Cass., 11 april 2003, AR C.02.0612.N, AC, 2003, nr. 249.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Art. 1142

C.06.0597.F 14 december 2006 AC nr. 651

De omstandigheid dat de verzoeker tot verhaal op de rechter vooraleer hij dat verhaal op de rechter instelt, uit voorzichtigheid bijkomende onderzoekingen verricht naar de stukken die hem werden bezorgd en die volgens hem de feiten leken te bewijzen, kan het tijdstip niet wijzigen waarop die verzoeker kennis heeft gekregen van de feiten die hij aanvoert om het verhaal op bedrog of list te gronden.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

C.99.0287.F 8 oktober 1999 AC nr. ...

Het verhaal op de rechter dat meer dan dertig dagen te rekenen van de feiten die tot dat verhaal aanleiding hebben gegeven wordt ingeleid door een ter griffie van het Hof van Cassatie ingediend verzoekschrift, is in de regel niet ontvankelijk.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Art. 1143

C.06.0597.F 14 december 2006 AC nr. 651

Het per fax naar de griffie van het Hof van Cassatie sturen van een verzoekschrift daags voor de neerlegging ervan, kan niet worden beschouwd als de in artikel 1143 Ger.W. bedoelde neerlegging van het verzoekschrift op de griffie van het Hof van Cassatie (1). (1) Zie Cass., 25 maart 1992, AR 9586, nr 396; Cass., 16 april 1996, AR P.96.0472.N, nr 115 en noot 1.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Art. 1166

P.08.0019.N 24 januari 2008 AC nr. 62

De memorie van de eiser in cassatie van een arrest dat uitspraak doet over zijn verzoek tot wraking van een rechter in een strafzaak, die na de inkorting van de termijn geen effectief gebruik heeft kunnen maken van de mogelijkheid om deze binnen de gewone termijnen van het Wetboek van Strafvordering neer te leggen, is ontvankelijk.

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 117

P.96.0536.F 4 september 1996 AC nr. ...

De beschikkingen van de eerste voorzitter van het hof van beroep waarbij de openingsdatum van een zitting van het hof van assisen en de openingsdatum van de debatten wordt vastgesteld houden geen verband met de debatten zelf en met de voor dat rechtscollege gevoerde rechtspleging.~

- HOF VAN ASSISEN - Allerlei

Art. 1172

C.00.0649.F 22 februari 2002 AC nr. 126

De curator van een faillissement die de ontzegeling heeft gevorderd en aanwezig is bij de boedelbeschrijving die wegens het ontbreken van vrijstelling van de voogd van een minderjarig kind en in diens belang is opgemaakt, moet het honorarium van de notaris die de boedelbeschrijving heeft opgemaakt, niet betalen.

- NOTARIS -

Art. 1175

C.08.0527.F 31 mei 2010 AC nr. 376

De erfgenaam die de goederen van een nalatenschap weggemaakt of verborgen gehouden heeft, kan de in artikel 792 B.W. bedoelde sanctie niet ontlopen, tenzij hij uiterlijk vóór het afsluiten van de in artikel 1175 Ger.W. bedoelde boedelbeschrijving uit eigen beweging op de leugenachtige verklaring is teruggekomen, zonder daartoe door de omstandigheden te zijn gedwongen (1). (1) Cass., 21 nov. 2004, AR C.02.0431.F, AC, 2004, nr. 543.

- ERFENISSEN -

P.97.0891.N 15 juni 1999 AC nr. ...

De boedelbeschrijving van de omvang van de gemeenschap van een huwelijksvermogenstelsel strekt ertoe uit te maken wat respectievelijk tot het gemeenschappelijk en tot het eigen vermogen behoort, zodat de echtgenoten verplicht zijn alles aan te geven wat van deze vermogens deel uitmaakt, en de niet-aangifte van een deel ervan een strafbare valsheid kan opleveren.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- ONVERDEELDHEID -

Art. 1183, 10°

C.08.0527.F 31 mei 2010 AC nr. 376

Hoewel artikel 1183, 10°, Ger.W., bepaalt dat de boedelbeschrijving, behalve de formaliteiten die aan alle notariële akten gemeen zijn, de waarschuwing door de notaris bevat dat de wet straffen uitvaardigt tegen hen die zich schuldig maken aan het wegmaken of helen van voorwerpen of aan meineed, geeft dat artikel niet de mogelijkheid om de in artikel 792 B.W. bepaalde sanctie te ontlopen, wanneer de heling reeds voordien, en zonder enige spontane verklaring, aan het licht is gekomen.

- ERFENISSEN -

Art. 1183, 11°

P.94.0906.N 22 oktober 1996 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing dat, bij de boedelbeschrijving die tot doel heeft alle baten en lasten van een onverdeelde nalatenschap vast te stellen, personen die in het bezit zijn van de sleutel van het sterfhuis de eed moeten afleggen dat zij niets hebben verduisterd en dat zij van zodanige verduistering geen kennis dragen.~

- MEINEED -

- ONVERDEELDHEID -

Art. 1183, aanhef, 11°

P.03.0548.N 14 oktober 2003 AC nr. 497

Geen wettelijke bepaling schrijft voor dat de eed bij boedelbeschrijving slechts geldig kan worden afgelegd in het eindproces-verbaal van die boedelbeschrijving (1). (1) Zie Cass., 8 dec. 1981, AC, 1981-82, nr 233; S. Van Overbeke, Meineed bij verzegeling of boedelbeschrijving, Strafrecht en strafvordering. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, nrs 64 e.v. Te dezen bleek uit de vaststellingen van de bestreden beslissing dat eiseres in cassatie de eed aflegde op de laatste vacatie van de boedelbeschrijving waarop zij in persoon aanwezig was en haar vertegenwoordiger op een latere vacatie geen verklaringen meer aflegde.

- EED -

- MEINEED -

Art. 119

P.11.0516.F 8 juni 2011 AC nr. ...

Wanneer het hof van assisen moet samengesteld zijn uit minstens twee magistraten die een voortgezette opleiding hebben gevolgd, omdat de beschuldigde minderjarig was op het ogenblik van het als misdaad omschreven feit en de jeugdrechtbank de zaak uit handen heeft gegeven aan de jury, is de door de eerste voorzitter van het hof van beroep genomen beschikking die de aanwijzing van de twee assessoren steunt op de noodzaak om aan het rechtscollege magistraten toe te voegen die de in artikel 119, §2, en 259sexies, §1, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde voortgezette opleiding hebben gevolgd, een voldoende bewijs dat het hof van assisen regelmatig is samengesteld, aangezien geen enkele wetsbepaling tevens de neerlegging in het dossier vereist van een getuigschrift, uitgereikt door het Instituut dat met de voorgeschreven opleiding is belast.

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

P.02.0609.N 25 juni 2002 AC nr. 380

Uit de enkele vermelding in het proces-verbaal van de rechtszitting van het hof van assisen dat dit hof onder meer is samengesteld uit een lid van het parket-generaal bij het hof van beroep, het ambt vervullend van openbaar ministerie, kan geen schending van het artikel 119 Gerechtelijk Wetboek afgeleid worden.

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Art. 1193ter

C.00.0393.N 21 juni 2001 AC nr. ...

De beschikking van de rechtbank van koophandel die, ter zake het belang van de gefailleerde boedel, verwijst naar de redenen vervat in het verzoekschrift van de curator tot machtiging om een onroerend goed dat tot die boedel behoort uit de hand te verkopen, dat zelf die redenen inhoudt, voldoet aan de bijzondere verplichting dat ze uitdrukkelijk zou bepalen waarom die verkoop dat belang dient.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 12

C.96.0364.N 25 juni 1999 AC nr. ...

Is geen vordering het officieuze onderzoek door de rechtbank van koophandel gedaan in de context van een eventueel later ambtshalve uit te spreken faillissement.

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 120

P.95.1334.F 10 januari 1996 AC nr. ...

Wanneer uit een bij het dossier van de rechtspleging voor het hof van assisen gevoegde beschikking van de eerste voorzitter van het hof van beroep blijkt dat een raadsheer van het hof van beroep is aangewezen tot voorzitter van een hof van assisen ter vervanging van de vóór hem tot voorzitter aangewezen en wettelijk verhinderde raadsheer, hoeft het proces-verbaal van de debatten geen melding te maken van die vervanging.~

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Art. 1205

C.05.0368.N 16 maart 2006 AC nr. 157

De regeling in het Burgerlijk en het Gerechtelijk Wetboek van de wijze waarop de vereffening-verdeling van een nalatenschap moet verlopen is niet van openbare orde of dwingend recht.

- ERFENISSEN -

De regeling in het Burgerlijk en het Gerechtelijk Wetboek van de wijze waarop de vereffening-verdeling van een ontbonden huwelijksvermogensstelsel moet verlopen is niet van openbare orde of dwingend recht.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Allerlei

Vanaf de ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel kunnen de deelgenoten, ook in het raam van een gerechtelijke verdeling, te allen tijde overeenkomen over de wijze waarop de verdeling van de onverdeelde goederen zal geschieden (1). (1) Zie Cass., 26 nov. 2004, AR C.03.0122.N, nr 570 (nalatenschap).

- VERDELING -

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Allerlei

- ONVERDEELDHEID -

C.03.0122.N 26 november 2004 AC nr. 570

Vanaf het openvallen van de nalatenschap kunnen de erfgenamen te allen tijde, en ook in het kader van een gerechtelijke verdeling, overeenkomen omtrent de wijze waarop tot verdeling van de onverdeelde goederen wordt gekomen; zo kunnen zij overeenkomen dat de onverdeelde goederen in nature zullen worden verdeeld, openbaar geveild of onderhands verkocht (1). (1) W. Pintens, B. Van der Meersch en K. Vanwinckelen, Inleiding tot het familiaal vermogensrecht, Universitaire Pers, 2002, 848 nr 1888; M. Puelinckx-Coene, J. Verstraete en N. GeelhandOverzicht van rechtspraak Erfenissen 1988-1995", T.P.R. 1997, (133) nr 204-205.

- ERFENISSEN -

Art. 1207

C.92.8329.N 9 september 1994 AC nr. ...

Een vordering tot vereffening en verdeling waarbij de rechten in de onverdeelde goederen van een nalatenschap niet betwist worden, doet geen betwisting in de zin van de artt. 1699 en 1700 B.W. over het recht zelf op de goederen van de onverdeeldheid ontstaan.~

- VERDELING -

- ERFENISSEN -

- KOOP -

Art. 121, eerste lid

P.97.1662.N 10 februari 1998 AC nr. ...

Art. 121 Ger.W. noch enige andere wetsbepaling schrijven voor dat de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in de zetel waarvan de assisen worden gehouden, waarbij hij twee rechters als assessoren aanwijst, dient te worden gevoegd bij het strafdossier van de zaak die voor het hof van assisen wordt behandeld.~

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

P.96.0266.F 15 mei 1996 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van de zetel waar de assisen worden gehouden niet de oudstbenoemde magistraten in zijn rechtbank als assessoren bij het hof van assisen heeft aangewezen, kan niet worden afgeleid dat de beschuldigde geen recht heeft gehad op een eerlijk proces.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in de zetel waarvan de assisen worden gehouden, oordeelt welke aanwijzingen van assessoren bij het hof van assisen, gelet op de behoeften van de dienst zowel in het hof van assisen als in de rechtbank, de rechtsbedeling het best zullen kunnen waarborgen; daaruit volgt dat de voorzitter van de rechtbank, wanneer hij niet de oudstbenoemde magistraten aanwijst, niet hoeft vast te stellen dat ze verhinderd zijn.~

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

De rechters die behoren tot de rechtbank van eerste aanleg in de zetel waarvan de assisen worden gehouden en die als assessoren zitting hebben in het hof van assisen, moeten worden geacht door de voorzitter van de vorenvermelde rechtbank te zijn aangewezen.~

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Art. 1213

C.94.0428.F 29 september 1995 AC nr. ...

Na een minnelijke verdeling door erfgenamen van een deel van de goederen der nalatenschap, moet de notaris, die door de rechter met de verdeling van de overige goederen is belast, de verdeling verrichten op basis van een boedelbeschrijving van de gezamenlijke goederen van de nalatenschap.~

- VERDELING -

Art. 1219, § 2, eerste lid

C.09.0438.N 24 juni 2010 AC nr. 459

Ingeval de partijen bij een gerechtelijke verdeling het niet eens zijn, moet de notaris ze oproepen om aanwezig te zijn bij het opstellen van het proces-verbaal van beweringen en zwarigheden en ze uitnodigen het te ondertekenen; bij hun afwezigheid dient het proces-verbaal te worden ondertekend door de notaris aangesteld om de afwezige of onwillige partijen te vertegenwoordigen (1). (1) P. WATELET, La rédaction des actes notariés, Brussel, Larcier, 1980, 676; P. WATELET, Partages et liquidations judiciaires, in Rép. Not., t. XIII, boek V, Brussel, Larcier, 1988, 73, nr. 138; J. DEMBLON, P. HARMEL, M. RENARD-DECLAIRFAYT & J.F. TAYMANS, L'acte notarié, in Rép. Not., t. XI, boek XI, Brussel, Larcier, 2002, 273, nr. 380; A. VAN DEN BOSSCHE, Proces-verbaal van beweringen en zwarigheden en afsluiting van de procedure, in Vereffening-verdeling, Kluwer, Antwerpen, 1992.

- VERDELING -

- NOTARIS -

Art. 1231-10, eerste lid, 4°

C.10.0531.F 24 maart 2011 AC nr. ...

Eenieder die op grond van artikel 1231-10, eerste lid, 4°, van het Gerechtelijk Wetboek, is opgeroepen, en die een ongunstig advies over de adoptie heeft uitgebracht en op de rechtszitting is verschenen, kan in de zaak tussenkomen bij eenvoudige akte, die opgenomen wordt in het proces-verbaal van de rechtszitting en waaruit met zekerheid blijkt dat hij in het geding heeft willen tussenkomen.

- ADOPTIE -

Art. 1231-13, eerste lid

C.11.0454.N 14 januari 2013 AC nr. ...

De rechtbank oordeelt onaantastbaar of de nadelen die de andere bij de adoptie betrokken personen zouden ondervinden, opwegen tegen de voordelen voor de adoptant en geadopteerde.

- ADOPTIE -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Art. 1231-20

C.10.0619.F 30 september 2011 AC nr. ...

In zoverre artikel 1231-20 van het Gerechtelijk Wetboek het geadopteerde kind het recht geeft de door de overleden adoptant begonnen rechtspleging voort te zetten, zelfs als de afstammelingen van die adoptant die voortzetting niet wensen, schendt dat artikel, dat het hoger belang van het geadopteerde kind als primordiaal aanziet, artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens niet (1) (2). (1) Zie gedeeltelijk gelijkluidende concl. van het O.M. in Pas., 2011, nr. ... (2) Zie Cass. 24 okt. 2008, AR C.07.0533.N, AC, 2008, nr. 580.

- ADOPTIE -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Art. 1240, derde lid

C.97.0293.N 19 januari 2001 AC nr. ...

De artikelen 458 van het Strafwetboek en 1240, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek verhinderen niet dat een doktersattest, regelmatig afgeleverd met het oog op het instellen van een vordering tot onbekwaamverklaring van de testateur, wordt overgelegd in een latere procedure tot nietigverklaring van het testament van deze testateur.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

- BEROEPSGEHEIM -

Art. 125

P.95.0064.N 22 maart 1995 AC nr. ...

Vervanging van een gezworene, die verhinderd is de debatten bij te wonen, door een plaatsvervangende gezworene volgens de orde van de uitloting, kan geschieden zolang de beraadslaging over de toepassing van de wet, die volgt op de debatten daaromtrent, niet is beëindigd.~

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Art. 125, eerste lid, in fine

P.06.1227.F 29 november 2006 AC nr. 612

Ofschoon de gezworenen een andere hoofdman kunnen kiezen dan de gezworene die het eerst wordt uitgeloot en zelfs zonder dat deze met zijn vervanging instemt, zijn het evenwel de magistraten van het hof van assisen die voor een gezworene een grond van verhindering aannemen om de debatten bij te wonen en, in dat geval, die gezworene vervangen door een plaatsvervangende gezworene volgens de orde van de uitloting; geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat, wanneer de eerste werkende gezworene verhinderd is de debatten bij te wonen, hij wordt vervangen door de tweede werkende gezworene, waarbij de eerste plaatsvervangende gezworene de plaats inneemt van de laatste werkende gezworene (1). (1) In zijn conclusie op de rechtszitting had het openbaar ministerie geoordeeld dat het middel hem nieuw en derhalve niet ontvankelijk leek vermits het voor het eerst voor het Hof, alleen kritiek oefent op de samenstelling van de assisenjury (zie Cass., 11 dec. 2002, AR P.02.1389.F, nr. 667).

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Art. 1253quater, b en d

C.10.0440.F 17 februari 2011 AC nr. ...

Artikel 1253quater, b) en d), van het Gerechtelijk Wetboek geldt, naar luid van zijn inleidende bepaling, slechts voor vorderingen van echtgenoten betreffende hun wederzijdse rechten en verplichtingen en hun huwelijksvermogensstelsel, alsook, krachtens artikel 203bis, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, voor vorderingen betreffende verplichtingen die uit het huwelijk of uit de afstamming ontstaan wanneer die schuldeiser de machtiging vordert om, met uitsluiting van de schuldenaar, de inkomsten van laatstgenoemde of iedere andere hem door een derde verschuldigde geldsom te ontvangen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

C.96.0008.F 12 december 1996 AC nr. ...

Inzake uit huwelijk of afstamming ontstane verplichtingen geeft de griffier van de beslissing kennis aan de partijen en wordt hoger beroep ingesteld binnen een maand na de kennisgeving.~

- AFSTAMMING -

- LEVENSONDERHOUD -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

- HUWELIJK -

Art. 1253quater, d)

C.11.0640.N 2 november 2012 AC nr. ...

De bijzondere regel van artikel 1253quater,d), Gerechtelijk Wetboek, waarbij de kennisgeving van de beslissing als aanvangspunt van de beroepstermijn wordt genomen, wijkt af van de algemene regel, dat de termijn van hoger beroep ingaat vanaf de dag van de betekening van de beslissing; die bijzondere regel is van toepassing op de ontvangstmachtiging bedoeld in het artikel 203ter Burgerlijk Wetboek, wanneer die als autonome vordering wordt ingesteld; wanneer de ontvangstmachtiging wordt gevorderd in het kader van een alimentatievordering, is die bijzondere regel slechts toepasselijk wanneer artikel 1253quater Gerechtelijk Wetboek krachtens het eerste lid ervan toepasselijk is op de alimentatievordering zelf; de termijn om hoger beroep in te stellen tegen een vonnis dat uitspraak doet over een volgens de gemeenrechtelijke regels in te stellen alimentatievordering en een samen daarmee gevorderde ontvangstmachtiging, loopt niet vanaf de kennisgeving van het vonnis maar vanaf de betekening ervan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Art. 1253ter, tweede lid

C.95.0431.N 23 september 1996 AC nr. ...

De vorderingen die gegrond zijn op artt. 221 en 223 B.W. worden ingesteld bij verzoekschrift op tegenspraak en vallen derhalve niet onder de regeling inzake inleiding en behandeling van de vordering op éénzijdig verzoekschrift, bedoeld bij de artt. 1025 en 1034 Ger.W.~

- VREDERECHTER -

- LEVENSONDERHOUD -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- HUWELIJK -

Art. 1268

C.00.0295.N 10 maart 2003 AC nr. 162

De mogelijkheid een tegenvordering tot echtscheiding in te stellen in hoger beroep gegrond op nieuwe feiten die niet in de oorspronkelijke tegenvordering tot echtscheiding zijn aangevoerd, blijft bestaan ook al is door degene die zulke tegenvordering instelt, alleen hoger beroep ingesteld tegen de beslissing over de hoofdvordering waarbij de echtscheiding in zijn nadeel is uitgesproken.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

Een tegenvordering tot echtscheiding op grond van andere feiten dan die waarop een vorige tegenvordering tot echtscheiding is gesteund, wordt niet als een nieuwe vordering beschouwd.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

C.99.0112.N 18 april 2002 AC nr. 234

Wanneer een vordering tot echtscheiding op grond van bepaalde feiten wordt ingesteld en deze in de loop van de procedure bij conclusie wordt omgezet in een vordering tot echtscheiding op grond van feitelijke scheiding, volstaat het dat aan de voorwaarden tot echtscheiding op grond van feitelijke scheiding is voldaan op het ogenblik dat die vordering bij conclusie wordt ingesteld (1). (1) Contra: Cass., 31 jan. 1986, A.R. nrs 4729 en 4892, nr 343 en 24 dec. 1992, A.R. nr. 9520, nr. 815. Zie ook de conclusie O.M. en de verwijzingen aldaar.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

C.96.0397.F 14 november 1997 AC nr. ...

Art. 1268 Ger.W., als gewijzigd bij de W. 30 juni 1994, is van toepassing op de sinds de inwerkingtreding van die wet lopende gedingen, zodat de aanvullende vorderingen tot echtscheiding gewoon bij conclusie kunnen worden ingesteld.~

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Art. 1274

C.08.0281.F 24 februari 2011 AC nr. 614

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

Art. 1276

C.10.0085.F 23 december 2010 AC nr. 769

De uitkering na echtscheiding begint pas te lopen nadat het echtscheidingsvonnis in kracht van gewijsde is gegaan.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Bij het vaststellen van de inkomsten en mogelijkheden van de echtgenoten en de aanzienlijke terugval van de economische situatie van de uitkeringsgerechtigde, kan de rechter die uitspraak moet doen over het verzoek tot uitkering na echtscheiding geen rekening houden met de maatregelen betreffende de goederen van de partijen, die genomen zijn door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in het kader van artikel 1280 van het Gerechtelijk Wetboek.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Art. 1278

C.06.0636.N 29 mei 2008 AC nr. 329

Het vonnis of arrest waarbij de echtscheiding wordt uitgesproken, werkt ten aanzien van de echtgenoten, wat hun goederen betreft, terug tot op de dag waarop de vordering werd ingesteld; tot dat tijdstip wordt het gemeenschappelijk vermogen door de ene of de andere echtgenoot bestuurd onder voorbehoud van ieder van hen om de bestuurshandelingen van de andere te eerbiedigen, behoudens de mogelijkheid nietigverklaring te vorderen of vergoeding ten bate van het gemeenschappelijk vermogen (1). (1) Zie Cass., 8 nov. 1990, AR 8757, AC, 1990, nr. 131; zie ook Cass., 21 dec. 1990, AR 7090, AC, 1990, nr. 217.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

C.94.0022.N 9 december 1994 AC nr. ...

De vordering tot vereffening en verdeling van de huwelijksgemeenschap verliest haar belang niet doordat de uitvoering van de beslissing over die vordering afhankelijk is van de overschrijving van de echtscheiding in de registers van de burgerlijke stand.~

- VERDELING -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Allerlei

Art. 1278, tweede en vierde lid

C.07.0211.N 6 februari 2009 AC nr. 96

De mogelijkheid voor de rechtbank om, naar billijkheid en gelet op de uitzonderlijke omstandigheden die eigen zijn aan de zaak, in het vonnis waarbij de echtscheiding wordt uitgesproken, te beslissen dat bij de vereffening van de huwelijksgemeenschap geen rekening zal worden gehouden met bepaalde goederen of schulden, betreft enkel goederen verworven na de feitelijke scheiding dan wel schulden aangegaan na de feitelijke scheiding die volgens de normale werking van het gemeenschapsstelsel gemeenschappelijk zouden zijn; bijgevolg kan de rechtbank die mogelijkheid niet toepassen, in een stelsel van gemeenschap beperkt tot de aanwinsten, op goederen die zijn verworven of schulden die zijn aangegaan voor de feitelijke scheiding en evenmin op goederen of schulden van de partijen die volgens de normale werking van het gemeenschapsstelsel eigen zijn, eventueel mits vergoeding aan het gemeenschappelijk vermogen.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Allerlei

Art. 1278, tweede lid

C.13.0015.N 14 november 2013 AC nr. ...

Tot op de dag van de vordering tot echtscheiding wordt het gemeenschappelijk vermogen door de ene of de andere echtgenoot bestuurd, onder gehoudenheid van ieder van hen om de bestuurshandelingen van de andere te eerbiedigen, behoudens de mogelijkheid nietigverklaring te vorderen of vergoeding ten bate van het gemeenschappelijk vermogen (1); elke echtgenoot moet in beginsel geen rekening en verantwoording afleggen voor zijn bestuur. (1) Cass. 29 mei 2008, AR C.06.0636.N, AC 2008, nr. 329 .

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel

C.10.0498.N 2 februari 2012 AC nr. ...

Door de ontbinding van een huwelijksvermogensstelsel met een gemeenschap van goederen, ontstaat tussen de gewezen echtgenoten een postcommunautaire onverdeeldheid, die de goederen bevat die deel uitmaakten van de gemeenschap op het ogenblik waarop de ontbinding van het huwelijk tussen de echtgenoten terugwerkt, evenals de vruchten die deze goederen nadien hebben opgebracht (1). (1) Cass. 18 mei 2009, AR C.07.0517.N, AC, 2009, nr. 325, met concl. van advocaat-generaal Mortier.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Algemeen

C.07.0517.N 18 mei 2009 AC nr. 325

De gevolgen van de krachtens artikel 223, eerste en tweede lid, B.W. toegekende maatregel van uitsluitend genot van de gezinswoning aan een van de echtgenoten, die ook blijft gelden na het inleiden van de echtscheiding tot aan de beslissing van de rechtbank of van de voorzitter van de rechtbank in kort geding en nog niet is vervallen door het verstrijken van de door de vrederechter bepaalde duur ervan, zijn verschillend naargelang die maatregel bestaat als uitvoering van de alimentatieverplichting in natura dan wel als loutere bestuursmaatregel, waarbij de aard van de maatregel evenwel niet verandert door de enkele omstandigheid van het inleiden van de eis tot echtscheiding (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Door de ontbinding van het huwelijksstelsel ontstaat tussen de partijen een postcommunautaire onverdeeldheid, die de goederen bevat die aanwezig waren op het ogenblik waarop de ontbinding van het huwelijk tussen de echtgenoten terugwerkt, evenals de vruchten die deze goederen nadien hebben opgebracht (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

C.03.0152.F 24 februari 2005 AC nr. 116

Er is meer dan één vordering wanneer twee vorderingen tot echtscheiding tegelijkertijd bestaan.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Het arrest dat eerst vaststelt dat de partijen sinds de hervatting van het samenwonen en de tegenvordering van eiseres meer dan zeven jaar hebben samengewoond en dat de echtgenoten elkaar tijdens die periode zijn blijven steunen, en op die grond de gevolgen van de echtscheiding tussen de partijen t.a.v. hun goederen laat terugwerken tot op het tijdstip van de tweede vordering tot echtscheiding, schendt artikel 1278, tweede lid, Ger.W. (1). (1) Zie Cass., 5 feb. 2004, AR C.01.0587.N, nr ... en concl. adv.-gen. THIJS, toen adv.-gen. met opdracht.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

C.01.0587.N 5 februari 2004 AC nr. 61

Wanneer de echtscheiding wordt uitgesproken nadat verschillende vorderingen in echtscheiding werden ingesteld, werkt zij ten aanzien van de echtgenoten en wat hun goederen betreft in beginsel terug tot op de dag waarop de eerste vordering is ingesteld, ongeacht op basis van welke vordering de echtscheiding uiteindelijk werd uitgesproken (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het O.M.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Art. 1280

C.12.0373.N 5 juni 2014 AC nr. ...

In geval de echtgenoten afzonderlijk wonen ingevolge een rechterlijke beslissing dan wel ingevolge een echtscheidingsprocedure die de voormelde samenwoningsverplichting automatisch opschort, moet de echtgenoot die een onderhoudsbijdrage vordert, niet bewijzen dat noch het ontstaan, noch het voortduren van de scheiding aan hem te wijten is (1); evenwel staat het in een dergelijk geval de andere echtgenoot vrij het bewijs te leveren dat het ontstaan dan wel het voortduren van de scheiding, al was het ten dele, te wijten is aan de echtgenoot die een onderhoudsbijdrage vordert. (1) Cass. 22 december 2006, AR C.06.0098.N , AC 2006, nr. 672.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- HUWELIJK -

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

---

C.08.0562.F 5 maart 2010 AC nr. 154

Het bedrag van de onderhoudsuitkering die tijdens een echtscheidingsprocedure door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg op grond van artikel 1280 Ger.W. wordt toegekend, moet worden vastgesteld met inachtneming van de behoeften en de inkomsten van elke echtgenoot en moet op zodanige wijze worden geraamd dat de uitkeringsgerechtigde echtgenoot in staat is de levensstandaard aan te houden die hij zou hebben gehad indien er geen scheiding was geweest (1). (1) Cass., 25 nov. 2005, AR C.04.0592.F, A.C., 2005, nr. 628.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

---

C.08.0108.F 15 januari 2010 AC nr. 39

De bevoegdheid van de in kort geding uitspraak doende voorzitter van de rechtbank om voorlopige maatregelen te bevelen strekt zich in de tijd uit vanaf de dagvaarding tot echtscheiding tot de datum waarop de echtscheidingsuitspraak in kracht van gewijsde is getreden (1). (1) Cass., 20 feb. 2006, AR C.04.0292.N, AC, 2006, nr 99.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Aangezien de vordering tot dringende en voorlopige maatregelen voor de vrederechter met toepassing van artikel 223 van het Burgerlijk Wetboek een ander voorwerp heeft dan de vordering tot voorlopige maatregelen voor de in kort geding uitspraak doende voorzitter van de rechtbank, heeft de beslissing van de vrederechter bijgevolg geen gezag gewijsde ten aanzien van de beslissing van de in kort geding uitspraak doende voorzitter van de rechtbank (1). (1) Zie Cass., 20 feb. 2006, AR C.04.0292.N, AC, 2006, nr 99.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

---

C.08.0266.F 15 juni 2009 AC nr. 404

Het bedrag van de onderhoudsuitkering die tijdens een echtscheidingsprocedure door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg op grond van artikel 1280 Ger.W. wordt toegekend, moet worden vastgesteld met inachtneming van de behoeften en de inkomsten van elk der echtgenoten en moet derwijze worden geraamd dat de uitkeringsgerechtigde echtgenoot in staat is de levensstandaard aan te houden die hij zou hebben gehad indien er geen scheiding was geweest (1). (1) Cass., 9 sept. 2004, AR C.03.0397.F, AC, 2004, nr. 397.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- LEVENSONDERHOUD -

C.07.0228.N 29 november 2007 AC nr. 597

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg die ten titel van voorlopige maatregel een persoonlijke onderhoudsbijdrage tussen echtgenoten begroot derwijze dat de onderhoudsgerechtigde echtgenoot in staat is de levensstandaard aan te houden als zou er geen echtscheiding zijn, moet hierbij niet alleen rekening houden met de actuele inkomsten van de onderhoudsgerechtigde, maar ook met diens mogelijkheden om inkomsten te verwerven (1); de voorzitter oordeelt daarbij evenwel in feite of de onderhoudsgerechtigde al dan niet kan verplicht worden een bestaande taak- en rolverdeling te verlaten om zijn vroegere levensstandaard te behouden. (1) Cass., 25 nov. 2005, AR C.04.0592.F, www.cass.be.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

---

C.06.0455.N 13 april 2007 AC nr. 184

Indien een definitief geworden echtscheidingsvonnis bestaat op grond van een fout, zoals het overspel, van de echtgenoot die in het raam van de procedure bedoeld in artikel 1280 van het Gerechtelijk Wetboek een onderhoudsbijdrage vordert, mag de voorzitter van de rechtbank bij het beoordelen van de onderhoudsbijdrage, rekening houden met deze fout die reeds vaststaat, en meteen ook het einde van de hulp- en bijstandsverplichting tot gevolg heeft; daarbij doet hij niet aan schuldcompensatie (1). (1) Zie Cass., 22 dec. 2006, AR C.06.0098.N, nr ...

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- LEVENSONDERHOUD -

C.06.0384.F 25 januari 2007 AC nr. 48

Het arrest dat oordeelt dat de onderhoudsuitkering die tijdens een echtscheidingsprocedure, op grond van artikel 213 B.W. wordt toegekend, de economisch zwakste echtgenoot dezelfde levensstandaard moet verzekeren als zijn echtgenoot door het eventuele evenwichtsgebrek tussen de inkomsten van de beide echtgenoten te herstellen zodat elkeen over hetzelfde bedrag beschikt, is niet naar recht verantwoord, aangezien uit de artt. 213, 217 en 221 B.W. volgt dat de bijdrage in de gezinslasten niet impliceert dat de inkomsten van de echtgenoten op gelijke wijze onder elkaar worden verdeeld (1). (1) Zie Cass., 25 nov. 2005, AR C.04.0592.F, nr 628.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- LEVENSONDERHOUD -

C.06.0098.N 22 december 2006 AC nr. 672

De rechter die krachtens artikel 1280 van het Gerechtelijk Wetboek oordeelt over een vordering tot het verkrijgen van een onderhoudsbijdrage moet rekening houden met de aangevoerde overspelige relatie van de echtgenoot die de onderhoudsbijdrage vordert en die vaststaat ingevolge een inmiddels definitieve echtscheidingsuitspraak (1). (1) Zie: Brussel, 28 nov. 2002, NjW 2003, met noot R.d.C.; Gent, 18 maart 2004, RABG, 2004, 1270 met noot M. Goovaert.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- LEVENSONDERHOUD -

Ingeval de echtgenoten afzonderlijk wonen ingevolge een rechterlijke beslissing dan wel ingevolge een echtscheidingsprocedure die de samenwoningsverplichting automatisch opschort, moet de echtgenoot die een onderhoudsbijdrage vordert, niet bewijzen dat noch het ontstaan noch het voortduren van de scheiding aan hem te wijten is (1). (1) Zie betreffende de toepassing van artikel 223 B.W.: Cass., 28 nov. 1986, AR nr 4976; Cass., 30 nov. 1995, AR C.93.0090.N, nr 518, met concl. van advocaat-generaal Dubrulle; Cass., 21 jan. 1999, AR C.97.0238.N, nr 37; K. VanledeDe onderhoudsuitkering tussen (ex-)echtgenoten tijdens en na een echtscheidingsprocedure op grond van bepaalde feiten" in Onderhoudsgelden, Leuven, Acco, 2001, nr 12-15. Betreffende de toepassing van artikel 1280 Ger.W.; Cass., 5 dec. 1969 (A.C., 1970, 336; Cass., 13 maart 1975, A.C., 1975, 785); P. Senaeve, Compendium Personen- en Familierecht, Leuven, Acco, 2000, nr 1838.

- LEVENSONDERHOUD -

- HUWELIJK -

Ingeval de echtgenoten afzonderlijk wonen ingevolge een rechterlijke beslissing dan wel ingevolge een echtscheidingsprocedure staat de echtgenoot tegen wie een vordering tot onderhoudsbijdrage wordt ingesteld vrij het bewijs te leveren dat het ontstaan dan wel het voortduren van de scheiding, al was het ten dele, te wijten is aan de echtgenoot die deze onderhoudsbijdrage vordert; bij de beoordeling van het bewijs mag niet worden vooruitgelopen op de in voorkomend geval hangende echtscheidingsprocedure en de hierbij door de echtscheidingsrechter te beoordelen fouten (1). (1) P. Senaeve en C. Aerts, Onderhoudsgeld tijdens de echtscheidingsprocedure en na echtscheiding op grond van bepaalde feiten, Antwerpen, 2006, nr 12 e.v. met de geciteerde rechtspraak; E. Van Der Velpen, noot bij Antwerpen, 5 okt. 2005 (het hier bestreden arrest), E.J., 2005, 187.

- LEVENSONDERHOUD -

- HUWELIJK -

C.04.0292.N 20 februari 2006 AC nr. 99

De voorzitter van de rechtbank zetelend in kort geding kan voorlopige maatregelen bevelen die ingaan vanaf de dagvaarding tot echtscheiding, waardoor reeds uitgevoerde maatregelen die door de vrederechter werden bevolen overeenkomstig artikel 223 van het Burgerlijk Wetboek komen te vervallen.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

De voorzitter van de rechtbank zetelend in kort geding kan voorlopige maatregelen bevelen die verschillend zijn van die welke door de vrederechter werden bevolen, zonder dat gewijzigde omstandigheden moeten bewezen zijn.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

C.04.0592.F 25 november 2005 AC nr. 628

Het bedrag van de onderhoudsuitkering die tijdens een echtscheidingsprocedure door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg op grond van artikel 1280 Ger.W. wordt toegekend, moet worden vastgesteld met inachtneming van de behoeften en de inkomsten van elk der echtgenoten en moet worden geraamd, niet in verhouding tot de levensstandaard van de echtgenoten tijdens het gemeenschappelijk leven, maar wel zodanig dat de uitkeringsgerechtigde echtgenoot in staat is de levensstandaard aan te houden die hij zou hebben gehad indien er geen scheiding was geweest (1). (1) Cass., 9 sept. 2004, AR C.03.0397.F, www.cass.be en 26 april 2004, AR C.02.0606.F, www.cass.be. De regel die het Hof vermeldt, moet worden gelezen in het licht van artikel 217 B.W., dat trouwens in deze zaak wordt geciteerd en waaruit volgt dat de bijdrage in de lasten van het huwelijk geen gelijke verdeling van de inkomsten van de gehuwden onder elkaar impliceert en dus dat de levensstandaard als koppel een ander begrip is dan de levensstandaard van elke echtgenoot afzonderlijk, ook al beïnvloeden die elkaar onderling.

- LEVENSONDERHOUD -

C.02.0606.F 26 april 2004 AC nr. 219

De uitkering die tijdens een echtscheidingsgeding aan een echtgenoot wordt toegekend, is een uitvoeringswijze van de plicht tot hulpverlening tussen echtgenoten; zij moet worden vastgesteld met inachtneming van de behoeften en de inkomsten van elk der echtgenoten (1). (1) Cass., 5 sept. 1997, AR C.96.0307.F, nr 335.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- LEVENSONDERHOUD -

- LEVENSONDERHOUD -

C.01.0375.N 20 november 2003 AC nr. 583

Wanneer de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg die uitspraak doet over voorlopige maatregelen inzake echtscheiding op grond van bepaalde feiten, de door hem opgelegde alimentatieplicht vermindert gelet op de veranderde omstandigheden, is hij niet verplicht de wijziging te doen ingaan vanaf de dag dat de inkomsten van één der partijen gewijzigd zijn (1). (1) Zie Cass., 17 juni 1999, AR C.97.0342.N, nr 371.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

---

C.99.0172.F 28 september 2000 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het vonnis waarbij de rechter beslist dat de tijdens de echtscheidingsprocedure in kort geding getroffen voorlopige maatregel geldig blijft na de overschrijving van de echtscheiding, zolang hij niet is vervangen, ofschoon het geen maatregel betreffende de kinderen is in de zin van artikel 302 B.W. (1). (1) Zie concl. O.M.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

---

C.97.0342.N 17 juni 1999 AC nr. ...

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, die in eerste aanleg uitspraak doet over de voorlopige maatregelen inzake echtscheiding op grond van bepaalde feiten, is door die beschikking gebonden en mag die derhalve niet intrekken of wijzigen, tenzij de omstandigheden veranderd zijn; in dat geval, mag de intrekking of wijziging ingaan op een tijdstip dat de vordering tot intrekking of wijziging voorafgaat.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

---

C.96.0307.F 5 september 1997 AC nr. ...

De onderhoudsbijdrage die tijdens een echtscheidingsgeding aan een echtgenoot wordt toegekend, is een uitvoeringswijze van de plicht van hulpverlening tussen echtgenoten; zij moet worden vastgesteld met inachtneming van de behoeften en de inkomsten van elk der echtgenoten, inzonderheid van de kosten voor levensonderhoud en opvoeding die de echtgenoot maakt voor de door hem erkende kinderen die geboren zijn uit zijn relatie met een andere vrouw.

- LEVENSONDERHOUD -

- LEVENSONDERHOUD -

De rechter die de door de echtgenoot tijdens een echtscheidingsgeding verschuldigde onderhoudsbijdrage vaststelt, kan de lasten die de echtgenoot heeft voor het levensonderhoud en de opvoeding van de door hem erkende kinderen die uit zijn relatie met een andere vrouw dan zijn echtgenote zijn geboren, niet weren op grond dat de behoeften van het wettige gezin primeren.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.94.0458.F 29 juni 1995 AC nr. ...

Dringende noodzaak wordt vermoed en de rechter in kort geding behoeft die dringende noodzaak niet te onderzoeken in alle gevallen waarin hij bij de wet uitdrukkelijk wordt aangewezen om kennis te nemen van problemen die zich tijdens bepaalde procedures kunnen voordoen, met name i.v.m. de voorlopige maatregelen in een echtscheidingsgeding.~

- KORT GEDING -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.94.0061.N 7 april 1995 AC nr. ...

De onderhoudsbijdrage die tijdens een geding tot echtscheiding door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg aan een echtgenoot persoonlijk wordt toegekend, is een uitvoeringswijze van de plicht van hulpverlening die is opgelegd aan ieder der echtgenoten.~

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- LEVENSONDERHOUD -

- KORT GEDING -

C.94.0036.F 13 oktober 1994 AC nr. ...

Bij het vaststellen van de tijdens het echtscheidingsgeding verschuldigde provisionele uitkering tot onderhoud, moet de rechter een vergelijkende staat van de inkomsten en uitgaven van de uitkeringsgerechtigde en de uitkeringsplichtige opmaken, daarbij rekening houdende met vergelijkbare elementen; hij mag het nettobedrag van de belastbare inkomsten van de uitkeringsplichtige en het bedrag van de werkloosheidsuitkeringen van de uitkeringsgerechtigde niet vergelijken, nu de op de inkomsten en de werkloosheidsuitkeringen toepasselijke belastingtarieven dermate verschillen dat zodanige vergelijking de beslissing niet naar recht kan verantwoorden.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Art. 1280, eerste en achtste lid

C.00.0267.F 19 april 2002 AC nr. 238

De voorzitter van de rechtbank of het hof van beroep zijn niet bevoegd om uitspraak te doen op een vordering die voor hen is ingesteld na de ontbinding van het huwelijk en die ertoe strekt voor de kinderen een onderhoudsuitkering te verkrijgen voor een periode na die ontbinding.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 1280, eerste en negende lid

C.09.0303.F 11 januari 2010 AC nr. 18

In het kader van voorlopige maatregelen betreffende de persoon, het levensonderhoud en de goederen zowel van de partijen als van de kinderen, zijn de voorzitter van de rechtbank of het hof van beroep niet bevoegd om uitspraak te doen over een vordering met betrekking tot wijzigingen in hun toestand die zich na ontbinding van het huwelijk hebben voorgedaan (1). (1) Zie Cass., 19 april 2002, AR C.00.0267.F, A.C., 2002, nr. 238; Quentin Fischer, Divorce, uitg. Kluwer, 2004, p. 58 e.v.; Cass., 9 sept. 1988, A.C., 1988-89, nr. 19; D. Pire, "L'intervention du juge des référés en matière familiale", in Le référé judiciaire, 2003, p. 286, nr. 40.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- KORT GEDING -

Art. 1280, eerste lid

C.10.0498.N 2 februari 2012 AC nr. ...

Het krachtens artikel 223, eerste en tweede lid, Burgerlijk Wetboek, of artikel 1280, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, toegekende uitsluitend genot van de gezinswoning kan, naargelang van het geval, zijn toegekend als uitvoering in natura van de hulpverplichting tussen de echtgenoten tijdens het huwelijk of als loutere bestuursmaatregel; wordt het uitsluitend genot van de gezinswoning toegekend als uitvoering in natura van de hulpverplichting tussen echtgenoten, dan is er, naargelang van hetgeen waarmee de vrederechter of de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg heeft rekening gehouden, aanleiding tot verrekening van dit genot van de echtgenoot op zijn aandeel in de inkomsten van de onverdeelde goederen en wordt, in het geval het aandeel van de onderhoudsgerechtigde echtgenoot in de onverdeelde inkomsten hoger is dan het genoten voordeel, dit genot in zoverre aangezien als een voorschot op dit aandeel (1). (1) Cass. 18 mei 2009, AR C.07.0517.N, AC, 2009, nr. 325, met concl. van advocaat-generaal Mortier.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

C.95.0414.N 31 januari 1997 AC nr. ...

De wet laat aan de rechter in kort geding een ruime feitelijke beoordelingsmacht om maatregelen te bevelen die de belangen van de echtgenoten en van hun kinderen kunnen vrijwaren.~

- KORT GEDING -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Art. 1280, negende lid

C.06.0607.F 23 mei 2008 AC nr. 313

Wanneer het hof van beroep uitspraak gedaan heeft over een vordering tot voorlopige maatregelen inzake echtscheiding op grond van bepaalde feiten en de heropening van het debat bevolen heeft alvorens uitspraak te doen over een andere vordering, kan het, bij die gelegenheid, niet kennisnemen van de vordering tot wijziging van de beslissing die het gewezen heeft, aangezien die vordering voor de voorzitter van de rechtbank moet worden gebracht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- NIEUWE VORDERING -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Art. 1287, § 4

C.03.0350.F 28 april 2005 AC nr. 249

Het akkoord dat werd gesloten binnen het kader van de beëindigde procedure tot echtscheiding door onderlinge toestemming, kan niet in aanmerking worden genomen voor de beoordeling van de levensstandaard tijdens het samenleven teneinde de uitkering na echtscheiding op grond van bepaalde feiten vast te stellen (1). (1) Zie Cass., 18 okt. 2002, AR C.00.0481.N, nr 552.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

Art. 1287, eerste lid

C.12.0051.N 9 november 2012 AC nr. ...

Een regelingsakte voorafgaand aan de echtscheiding door onderlinge toestemming blijft zoals iedere vermogensrechtelijke overeenkomst onderworpen aan de regels van het verbintenissenrecht (1); een dergelijke overeenkomst kan, ook al wordt zij gekwalificeerd als een dading, worden aangevochten op grond van gekwalificeerde benadeling, dit is de benadeling die bestaat uit een manifeste wanverhouding tussen de wederzijds bedongen prestaties en die het gevolg is van het misbruik van de ene partij van de zwakke positie van de andere (2). (1) Cass. 16 juni 2000, voltallige zitting, AR C.96.0006.N, AC 2000, nr. 374, met (andersluidende) conclusie O.M.; RW 2000-2001, 238, noot W. Pintens, De vernietiging van de overeenkomsten bij echtscheiding door onderlinge toestemming. (2) Het O.M. concludeerde dat de kwalificatie van de EOT-akte, die, volgens deze rechtspraak van het Hof inderdaad onderworpen is aan de regels van het verbintenissenrecht, dus niet zonder belang is en dat ze dus in elk geval niet zonder onderscheid tot het besluit kan leiden dat die akte door gekwalificeerde benadeling van een partij kan aangetast zijn; dat het Hof niet tot dat besluit kan komen in de plaats van de feitenrechter en dat het terugkomen op een oude EOT-akte, opgesteld door een notaris, die de partijen ook dient voor te lichten, met grote omzichtigheid dient te worden benaderd en dat het Hof zich dus ook in dezen terughoudend dient op te stellen ten aanzien van zulke nietigheidsgrond. Het O.M. was derhalve van mening dat het middel een belang vertoonde en zelfs gegrond was, in zoverre het een schending van het beschikkingsbeginsel aanvoerde, omdat zowel de verweerster als de eiser in hun appelconclusie hadden aangevoerd dat hun EOT-overeenkomst een dading is en de appelrechters oordelen dat de partijen geen dading hebben gesloten. Zie overigens de eensluidende conclusie O.M. voor het arrest in de zaak AR C.12.0146.N van dezelfde datum (infra nr. ***).

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Algemeen

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.12.0146.N 9 november 2012 AC nr. ...

De regelingsakte, dit is de akte waarbij de echtgenoten die besloten hebben tot echtscheiding door onderlinge toestemming over te gaan, hun wederzijdse rechten regelen is een familiaalrechtelijke overeenkomst van bijzondere aard die onderworpen is aan de algemene regels van het verbintenissenrecht, met dien verstande dat zij gelet op haar aard en strekking niet kan worden aangevochten wegens dwaling of benadeling aangezien de partijen geacht worden deze risico's bij het sluiten van de overeenkomst te hebben verdisconteerd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; zie ook het arrest in de zaak AR C.12.0051.N van dezelfde datum (supra, nr. *** en de voetnoot).

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

Art. 1287, vierde lid

C.09.0612.F 13 december 2010 AC nr. 731

Het overlijden van een van de echtgenoten, dat de gebeurtenis is waarvoor zij hun overeenkomsten betreffende de uitoefening van de in de artikelen 745bis en 915bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalde rechten hebben gesloten, is, ongeacht de oorzaak ervan, geen geval waarin van de procedure van echtscheiding door onderlinge toestemming afstand wordt gedaan.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

Art. 1288, 2de lid,na de wijziging ervan bij Wet 20 mei 1997

C.00.0389.F 9 december 2004 AC nr. 604

Behoudens het geval dat de respectieve bijdrage van de ouders degene die de hoede over de kinderen heeft, ongeacht de oorzaak, niet meer in staat stelt, om gelet op zijn vermogen en op die bijdrage, te zorgen voor het levensonderhoud, de opvoeding en de opleiding waarop zij recht hebben, kan die bijdrage slechts herzien worden wanneer zich nieuwe omstandigheden buiten de wil van de partijen voordoen (1). (1) Vgl. Cass., 21 maart 1997, AR C.96.0406.F, nr 158.

- LEVENSONDERHOUD -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

Wanneer voldaan is aan de voorwaarden waaronder de beschikkingen die de ouders, vóór hun echtscheiding door onderlinge toestemming, vastgelegd hebben met betrekking tot hun respectieve bijdrage in het levensonderhoud, de opvoeding en de passende opleiding van de kinderen, na de echtscheiding kunnen worden herzien door de bevoegde rechter, is deze niet verplicht die bijdrage vast te stellen naar evenredigheid van de middelen van de partijen.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

Art. 1288, 4°

C.09.0608.F 14 oktober 2010 AC nr. 603

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bedachtzaam mens; dit is inzonderheid het geval wanneer de veroorzaakte schade niet in verhouding staat tot het voordeel dat de houder van dat recht beoogt of verkregen heeft (1). (1) Zie Cass., 9 maart 2009, AR C.08.0331.N, AC, 2009, nr. 182.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSMISBRUIK -

C.03.0084.N 20 april 2006 AC nr. 226

De overeenkomst gesloten in het kader van een echtscheiding door onderlinge toestemming, waarbij de ene echtgenoot zich ertoe verbindt om de andere een uitkering tot levensonderhoud, die geen wettelijke alimentatieschuld is, te betalen, is uitsluitend onderworpen aan de regels van het verbintenissenrecht (1). (1) Zie Cass., 16 juni 2000 (voltallige zitting), AR C.96.0006.N, nr 374, met concl. van adv.-gen. DUBRULLE.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

Art. 1288, eerste lid, 3°

C.05.0513.F 7 december 2006 AC nr. 630

Indien voor de echtscheiding door onderlinge toestemming de onderhoudsbijdrage van de echtgenoten voor de kinderen bij overeenkomst is vastgesteld en deze gegrond is op de evolutie van de feitelijke toestand en er geen stukken zijn waaruit de verhoging van de kosten voor de kinderen blijkt, mag de rechter die wijze van vaststelling niet door een andere wijze van berekening - de zogenaamde "methode-Renard" - waarvan hij vaststelt dat het resultaat ervan in casu de werkelijke behoeften van de kinderen overtreft, vervangen teneinde de aldus gevraagde verhoging toe te staan.

- LEVENSONDERHOUD -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Kinderen

Art. 1288, tweede lid

C.06.0156.F 14 mei 2007 AC nr. 244

De verhoging van het inkomen van de ouder die in hoofdzaak voor de huisvesting instaat, kan een nieuwe omstandigheid vormen in de zin van artikel 1288, tweede lid, Ger. W., en derhalve een vermindering van de bijdrage van de andere ouder verantwoorden (1). (1) Zie J.L. RENCHON, "La loi du 20 mai 1997 réparatrice de la réforme des procédures en divorce", J.T., 1997, p. 764, nrs 96 en 97.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

Art. 1305, eerste lid

C.99.0309.F 21 december 2000 AC nr. ...

In de gevallen waar de echtgenoten echtscheiding op grond van bepaalde feiten kunnen vorderen, staat het hun eveneens vrij een vordering tot scheiding van tafel en bed in te stellen.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gronden

Art. 1315, eerste lid

C.01.0440.F 22 mei 2003 AC nr. 313

Het arrest dat oordeelt dat de opdrachtgever die zich heeft beroepen op het voordeel van artikel 43 M.B. 10 aug. 1977 houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten, moet bewijzen dat de voorwaarden voor de toepassing van dat artikel vervuld zijn, miskent de aard van de aangevoerde verplichting niet en verlegt evenmin de bewijslast.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 1321, § 1

C.12.0566.F 7 februari 2014 AC nr. ...

De rechter verantwoordt niet regelmatig zijn beslissing tot verwerping van de door de eiser ingestelde vordering tot schrapping van de onderhoudsbijdrage, wanneer hij oordeelt dat de kinderen even lang bij beide partijen verblijven, dat de door de eiser verschuldigde betaling van een onderhoudsbijdrage gemotiveerd werd door de ongelijkheid van inkomsten, dat, hoewel de verweerster thans weliswaar méér inkomsten geniet, die ongelijkheid blijft bestaan, dat de behoeften van de kinderen sinds de echtscheiding echter groter zijn geworden, aangezien de oudste 17 en de jongste 12 jaar oud is en dat, daarenboven, de kinderen weliswaar even lang bij beide partijen verblijven, maar dat belangrijke uitgaven, zoals kleding, eerder door de moeder dan door de vader gedragen worden.

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 1321, § 1, 1°

C.12.0108.F 25 oktober 2012 AC nr. ...

De rechter moet, bij het bepalen van de middelen van elk van de ouders rekening houden met uitzonderlijke lasten die zij dragen (1). (1) Zie Cass. 16 april 2004, AR C.02.0504.F, AC 2004, nr. 199; Cass. 5 maart 2010 AR C.08.0562.F, AC 2010, nr. 154.

- LEVENSONDERHOUD -

C.11.0674.F 8 oktober 2012 AC nr. ...

Voor de vaststelling van de middelen van elk van de ouders houdt de rechter niet alleen rekening met de voordelen uit bijkomende inkomsten maar ook met de voordelen in natura die hun lasten verlagen; daaruit volgt dat de rechter verplicht is om in zijn beslissing over de onderhoudsbijdrage de aard en het bedrag te vermelden van de voordelen in natura die hij in acht neemt en die de lasten van elk van de ouders verlagen.

- LEVENSONDERHOUD -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

De wetgever, die krachtens artikel 1321, § 1, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd bij de wet van 19 maart 2010, de rechter de verplichting oplegt om de aard en het bedrag van de middelen van elk van de ouder in acht te nemen op grond van artikel 203, § 2, van het Burgerlijk Wetboek, heeft de partijen de mogelijkheid willen bieden om de berekeningswijze van de onderhoudsbijdrage te begrijpen.

- LEVENSONDERHOUD -

Art. 1345

C.04.0594.N 6 oktober 2005 AC nr. 488

In het geval van meerdere pogingen tot verzoening heeft, wat de termijnen betreft, elk verzoek om de toekomstige verweerder tot minnelijk schikking te doen oproepen, bedoeld in artikel 1345, eerste lid, Ger.W., de gevolgen van een gerechtelijke dagvaarding, mits deze wordt uitgebracht binnen een maand na de datum van het proces-verbaal waaruit blijkt dat de partijen niet tot een minnelijke schikking zijn gekomen (1). (1) In casu had de eerste poging plaatsgevonden voor een onbevoegde vrederechter (Kapellen), de tweede voor de bevoegde vrederechter (Antwerpen, elfde kanton). Door het gebruik van de ruime bewoording "elke poging" en het specifieke geval, lost het Hof de betwisting op van de oproeping voor de bevoegde en onbevoegde vrederechter, gevolgd door een dagvaarding binnen de maand. (Zie: C. BUELENSKnelpunten bij de verplichte voorafgaande oproeping inzake pacht kritisch bekeken", T.Agr.R. 2000, p. 8082, punt 3c; R. VANCRAENENBROECKArt. 1345 Ger.W.", Comm. Ger. 1998, p. 13-14, nr 15 en de verwijzingen aldaar; P. HEURTERREDe minnelijke schikking", T.P.R. 1980, p. 213, nr 27).

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

C.99.0360.N 7 maart 2002 AC nr. 166

Noch de bepaling dat inzake recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen geen enkele rechtsvordering wordt toegelaten indien de eiser niet tevoren aan de rechter een schriftelijk of mondeling verzoek heeft gedaan om de toekomstige verweerder te doen oproepen ter minnelijke schikking, noch enige andere wettelijke bepaling schrijft voor dat, wanneer een dergelijke vordering wegens gebrek aan die voorafgaande oproeping niet ontvankelijk is, de navolgende gelijkaardige vordering met regelmatige voorafgaande zodanige oproeping over hetzelfde punt van de vordering niet ontvankelijk is, als de eiser zijn eerste vordering niet heeft laten schrappen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

- VORDERING IN RECHTE -

Wanneer inzake recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen voor bepaalde punten van de vordering tevoren wel tot minnelijke schikking werd opgeroepen en voor andere punten niet, strekt de niet-ontvankelijkheid van de vordering, op grond dat de eiser niet tevoren aan de rechter een schriftelijk of mondeling verzoek heeft gedaan om de toekomstige verweerder daartoe te doen oproepen, zich enkel uit tot die punten van de vordering die niet het voorwerp waren van de oproeping en niet tot de hele vordering.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 1345, eerste lid

C.07.0393.F 23 oktober 2008 AC nr. 578

Uit het feit alleen dat de oplossing van een geschil te vinden is in de rechtsregels inzake pacht en recht van voorkoop kan niet worden afgeleid dat artikel 1345, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing is (1). (1) Cass., 3 april 2006, AR C.04.0181.N, A.C., 2006, nr 190.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

Alleen de vordering waarvan het voorwerp betrekking heeft op de toepassing van de regels inzake pacht of recht van voorkoop dat de pachter toekomt in geval van vervreemding van een landeigendom is een rechtsvordering in de zin van artikel 1345, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Cass., 3 april 2006, AR C.04.0181.N, A.C., 2006, nr 190.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

C.04.0181.N 3 april 2006 AC nr. 190

Als een rechtsvordering inzake pacht en inzake het recht van voorkoop ten gunste van de huurders van landeigendommen moet worden aangemerkt, de vordering waarvan het voorwerp de toepassing betreft van de rechtsregels met betrekking tot de pacht dan wel het recht van voorkoop dat in geval van vervreemding van een landeigendom toekomt aan de pachter ervan.

- VORDERING IN RECHTE -

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

De enkele omstandigheid dat de oplossing van een geschil te vinden is in de rechtsregels die de pacht van voorkoop beheersen, heeft niet tot noodzakelijk gevolg dat de vordering waarin gevraagd wordt dat geschil te beslechten, moet worden aangemerkt als een rechtsvordering inzake pacht en inzake het recht van voorkoop ten gunste van de huurders van landeigendommen.

- VORDERING IN RECHTE -

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

C.02.0505.F 3 april 2003 AC nr. 224

Ingevolge artikel 1345, eerste lid, Ger. W. wordt inzake pacht geen enkele rechtsvordering toegelaten indien de eiser niet van tevoren aan de rechter een schriftelijk of mondeling verzoek heeft gedaan om de toekomstige verweerder tot minnelijke schikking op te roepen; die bepaling is niet van toepassing op een tussenvordering die bij conclusie kan worden ingesteld.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

C.98.0328.N 23 februari 2001 AC nr. ...

Ingevolge artikel 1345, eerste lid, van het Ger.W. wordt inzake pacht geen enkele rechtsvordering toegelaten indien de eiser niet tevoren aan de rechter een schriftelijk of mondeling verzoek heeft gedaan om de toekomstige verweerder ter minnelijke schikking te doen oproepen; die bepaling, welke tot doel heeft procedures te vermijden, vindt geen toepassing in de gevallen waarin de rechtsvordering bij tussenvordering wordt ingesteld nu een tussenvordering een aanhangige hoofdvordering onderstelt en in de regel bij conclusie wordt ingesteld (1). (1) Zie cass., 19 september 1991, A.R. nr 9030, A.C., 1991-92, 73; cass., 20 november 1989, A.R. nr 6630, A.C., 1989-90, 383; cass., 23 december 1988, A.R. nr 3112, A.C., 1988-89, nr 250; cass. 20 juni 1979, A.C., 1978-79, 1253.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

Art. 1369bis/1

C.10.0130.F 24 maart 2011 AC nr. ...

Artikel 962, laatste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, als ingevoegd bij de wet van 15 mei 2007, kan niet worden toegepast op de beslagprocedure inzake namaak, in het kader waarvan de deskundige, die zich moet beperken tot materiële en objectieve vaststellingen, dat wil zeggen tot een loutere beschrijving, geen enkel advies, ook geen feitelijk advies, geeft over een aspect van het geschil.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- BESLAG - Allerlei

Art. 1369bis/1, § 3

C.08.0206.N 26 november 2009 AC nr. 698

De voorwaarde dat redelijkerwijs beschikbaar bewijsmateriaal moet worden overgelegd door een rechthebbende, die de voorzitter van de rechtbank van koophandel of van de rechtbank van eerste aanleg verzoekt maatregelen te verkrijgen tot beschrijving van voorwerpen, elementen, documenten of werkwijzen die van aard zijn de beweerde namaak aan te tonen, belet een lidstaat niet die voorwaarde te preciseren en te bepalen dat, op dat verzoek, voorlopige maatregelen kunnen worden genomen als er aanwijzingen zijn dat inbreuk wordt gemaakt op het intellectueel eigendomsrecht.

- UITVINGDSOCTROOI - Europees octrooi

- BESLAG - Allerlei

Met aanwijzingen dat de inbreuk zou zijn gemaakt op het intellectueel eigendomsrecht bedoelt de wetgever dat de verzoeker gegevens moet aanreiken die aannemelijk maken dat zulke inbreuk zou kunnen worden gepleegd; de aangedragen feiten moeten van die aard zijn dat zij, bij een beoordeling op het eerste gezicht, op zich of met elkaar in verband gebracht, een vermoeden doen rijzen van een inbreuk of een dreiging van inbreuk.

- BESLAG - Allerlei

Art. 1369bis/1, § 3, eerste lid, 1

C.13.0232.N 12 september 2014 AC nr. ...

Artikel 1369bis/1, §3, eerste lid, 1), Gerechtelijk Wetboek verplicht de voorzitter om de ogenschijnlijke geldigheid van het octrooi, dat ten grondslag ligt van het beschrijvend beslag, te beoordelen, rekening houdend met alle door de partijen ingeroepen feiten en omstandigheden die verband houden met de geldigheid van dit octrooi (1). (1) Zie concl.

- UITVINGDSOCTROOI - Algemeen

- BESLAG - Allerlei

Om de ogenschijnlijke rechten van de houder van een buitenlands octrooi te beoordelen, kan de voorzitter dit octrooi, samen met de overige daartoe dienstige elementen, nog steeds in aanmerking nemen, ook al werd dit octrooi vernietigd bij een beslissing van een buitenlandse rechter, waartegen een rechtsmiddel met schorsende werking werd ingesteld, waaromtrent nog geen definitieve uitspraak werd gedaan; in geval van ernstige betwisting van het kwestieuze octrooi kan hij de ogenschijnlijke geldigheid van de titel evenwel niet aannemen door louter te verwijzen naar de schorsende werking van het rechtsmiddel dat tegen de beslissing tot vernietiging van het octrooi werd aangewend (1). (1) Zie concl. OM.

- UITVINGDSOCTROOI - Algemeen

Art. 1369bis/1, §§ 3 en 5, 2)

C.10.0559.F 25 november 2011 AC nr. ...

Wanneer het beslag op hetzelfde ogenblik als de beschrijving gevorderd wordt, onderzoekt de rechter enerzijds, met toepassing van artikel 1369bis/1, §3, van het Gerechtelijk Wetboek, of er aanwijzingen bestaan van een eventuele inbreuk op het betrokken intellectueeleigendomsrecht of dat een dergelijke inbreuk dreigt, en anderzijds, met toepassing van artikel 1369bis/1, §5, 2), of de inbreuk op het betrokken intellectueel recht niet redelijkerwijze kan worden betwist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, AR C.10.0559.F, nr. ...

- BESLAG - Allerlei

Art. 1369bis/10

C.10.0130.F 24 maart 2011 AC nr. ...

Onverminderd artikel 1369bis/10 van het Gerechtelijk Wetboek, zijn de artikelen 962 en volgende van dat wetboek, die de gemeenrechtelijke procedure van het deskundigenonderzoek regelen, slechts van toepassing op het beslag inzake namaak voor zover zij verenigbaar zijn met de bijzondere regeling van artikel 1369bis; dat geldt niet voor artikel 973, §2, van het Gerechtelijk Wetboek, zoals het van kracht was na de wijziging ervan bij de wet van 15 mei 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het deskundigenonderzoek.

- BESLAG - Allerlei

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 1369bis/3, § 2

C.13.0398.N 14 november 2014 AC nr. 693

Een vordering tot schadevergoeding dient te worden beoordeeld door de wet die van kracht is op het ogenblik dat het schadeveroorzakende feit werd gepleegd, tenzij de wet anders bepaalt; de appelrechters die op die grond oordelen dat de vordering tot schadevergoeding van de eiseres enkel kan beoordeeld worden op grond van het algemeen aansprakelijkheidsrecht zoals neergelegd in de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek en niet volgens artikel 1369bis/3, §2, Gerechtelijk Wetboek, welke bepaling slechts in werking is getreden nadat het beslag werd gelegd, verantwoorden hun beslissing naar recht (1). (1) Zie R. DEKKERS en A. WYLLEMAN, Handboek burgerlijk recht, I, Antwerpen, Intersentia, 2009, 20; zie ook P. ROUBIER, Le droit transitoire, Parijs, Editions Dalloz et Sirey, 1960, 188, nr. 42, en P. CALLENS, Gevolgen van de Handhavingsrichtlijn op de aansprakelijkheid van de uitvoerder van een beslag inzake namaak, Jaarboek Handelspraktijk en Mededinging 2009, 807, nrs. 20-21.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- BESLAG - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 1369bis/8

C.10.0130.F 24 maart 2011 AC nr. ...

De voorzitter is krachtens artikel 1369bis/8 van het Gerechtelijk Wetboek bevoegd om uitspraak te doen over alle tussengeschillen betreffende de tenuitvoerlegging van de voormelde maatregelen, met inbegrip van de tussengeschillen die n.a.v. de neerlegging van het verslag van de deskundige zijn gerezen.

- BESLAG - Allerlei

De voorzitter is krachtens artikel 1369bis/8 van het Gerechtelijk Wetboek bevoegd om uitspraak te doen over alle tussengeschillen betreffende de tenuitvoerlegging van de voormelde maatregelen, met inbegrip van de tussengeschillen die n.a.v. de neerlegging van het verslag van de deskundige zijn gerezen.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 1370

C.04.0077.F 10 maart 2005 AC nr. 147

Hoewel de omstandigheden waarin een einde wordt gemaakt aan een gedogen, zoals een uitweg op een erf, foutief kunnen zijn en het recht om zijn goed af te sluiten eveneens een misbruik kan opleveren, maakt een partij zich niet schuldig aan een dergelijke fout of een dergelijk misbruik door een einde te maken aan een gedogen van uitweg op een erf waarvan zij het bezit aantoont of door dat goed af te sluiten teneinde te beletten dat voornoemd bezit wordt aangetast (1). (1) Bij arrest van 23 feb. 1995 (AR C.94.0093.F, nr. 105 en noot H. VUYE "Een knoop doorgehakt: geen bezitsvordering voor de noodwet", Recente arresten van het Hof van cassatie, 1995, p. 209) bevestigd bij Cass., 22 maart 2002 (AR C.00.0060.F, nr. 195) heeft het Hof ontkennend geantwoord op de vraag of bezitsvorderingen inzake wettelijke erfdienstbaarheden die ingesteld worden wegens ingeslotenheid ontvankelijk zijn; aangezien de bezitsvordering niet samen met de eigendomsvordering mag worden ingesteld, impliceert het instellen van een eigendomsvordering dat afstand wordt gedaan van de bezitsvordering.

- BEZITSVORDERING [ZIE: 079 BEZIT] -

C.00.0600.F 22 maart 2002 AC nr. 195

Niet-ontvankelijk is de vordering tot herstel in het bezit, wanneer zij betrekking heeft op een wettelijke erfdienstbaarheid van uitweg (1). (1) Cass., 23 feb. 1995, A.R. C.94.0093.F, nr. 105.

- BEZIT -

C.95.0455.F 29 mei 1997 AC nr. ...

De bezitsvordering, 'reïntegrande' genaamd, kan worden ingesteld door elke houder van een onroerend goed en door elke titularis van een zakelijk onroerend recht, wiens genot door geweld of door een feitelijkheid wordt gestoord, inz. degene die een onroerend goed onder zich had dat kon worden verkregen door verjaring krachtens een regelmatige titel van houderschap, maar aan wie die titel werd ontnomen.

- BEZIT -

C.94.0093.F 23 februari 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de vordering tot herstel in het bezit, wanneer ze betrekking heeft op een wettelijke erfdienstbaarheid van uitweg.~

- BEZIT -

Art. 1371

C.94.0093.F 23 februari 1995 AC nr. ...

Aangezien de bezitsvordering niet samen met de eigendomsvordering mag worden ingesteld, impliceert het instellen van een eigendomsvordering dat afstand wordt gedaan van de bezitsvordering.~

- BEZIT -

Art. 1371, eerste lid

C.97.0240.N 20 oktober 2000 AC nr. ...

De vordering tot erkenning van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang is een eigendomsvordering in de zin van artikel 1371, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie cass., 6 dec. 1968, AC, 1969, 358 en 18 nov. 1977, ibid., 1978, 320.

- ERFDIENSTBAARHEID -

- EIGENDOM -

Het wettelijk verbod de bezitsvordering en de eigendomsvordering samen in te stellen en de eiser in het eigendomsproces toe te laten tot een bezitsvordering belet niet dat, wanneer een bezitsvordering in hoofdorde is gesteld, een eigendomsvordering in ondergeschikte orde wordt gesteld (1). (1) Zie cass., 29 nov. 1967, AC, 1967, 461 en 23 feb. 1995, A.R. C.94.0093.F, nr 105 (samenvatting).

- BEZIT -

- EIGENDOM -

Art. 138, § 1

S.09.0002.F 25 mei 2009 AC nr. 340

Buiten de in de wet bepaalde gevallen, is het openbaar ministerie, op grond van artikel 138, § 1, Ger. W., alleen bevoegd om tegen een beslissing in burgerlijke zaken, waarin het geen partij bij is, cassatieberoep in te stellen, indien de openbare orde in gevaar is gebracht door een toestand die verholpen moet worden; dit is niet het geval wanneer de rechter, na een administratieve beslissing te hebben vernietigd die de werkloze een straf van uitsluiting uit het recht op uitkering had opgelegd, ondanks die vernietiging beslist om zelf een straf van uitsluiting op te leggen (1). (1) Cass., 3 april 1995, AR S.94.0159.F, AC, 1995, nr. 183; Cass., 29 maart 1982, nr. 6435, AC, 1981-82, nr. 6435, AC, 1981-82, nr. 456.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Art. 138, tweede lid

P.99.0978.F 5 januari 2000 AC nr. ...

Het O.M. kan een ontvankelijk cassatieberoep instellen tegen een in laatste aanleg en in burgerlijke zaken gewezen beslissing, als de openbare orde in het gedrang komt door een toestand die verholpen dient te worden ; dat is niet het geval wanneer het hof van beroep, op het hoger beroep van de burgerlijke partij, de toestand van die partij verergert.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Burgerlijke rechtsvordering - Openbaar ministerie

- OPENBAAR MINISTERIE -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

S.94.0159.F 3 april 1995 AC nr. ...

Het O.M. mag, in burgerlijke zaken, cassatieberoep instellen tegen een in laatste aanleg gewezen beslissing, als de openbare orde in gevaar wordt gebracht door een toestand die verholpen moet worden; dat is niet het geval wanneer inzake aanvullende kinderbijslag voor gehandicapte kinderen, het hoger beroep van de begunstigde ten onrechte niet laattijdig zou zijn verklaard.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 1380, tweede lid

S.06.0053.F 19 november 2007 AC nr. 564

Het controleverslag dat door de federale politie is opgesteld en zonder verdere rechtspleging is verzonden naar de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, die het vervolgens aan de R.V.A. heeft medegedeeld, is geen akte van de rechtspleging wanneer op het ogenblik van die mededeling nog geen enkele rechterlijke overheid die wettelijk met de uitoefening van de strafvordering is belast, van dit verslag of van de daarin vermelde feiten kennisgenomen had (1). (1) Het arrest van het Hof doet geen uitspraak over de vraag of een dergelijk controleverslag al dan niet een akte van de rechtspleging is. M.b.t. de machtiging van de procureur-generaal bij het hof van beroep, zie Cass., 23 jan. 1991, AR 8479, nr. 272; 25 maart 2003, AR P.02.1699.N, nr. 202. Vgl. thans artikel 96, K.B. 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, B.S. 25 mei 2007, 2de Ed., p. 28209.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

- OPENBAAR MINISTERIE -

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Art. 1385bis

C.12.0524.N 14 juni 2013 AC nr. ...

Wanneer de rechter aan de nakoming van de hoofdveroordeling een dwangsom verbindt, dan dient de hoofdveroordeling voldoende nauwkeurig te worden bepaald (1). (1) Zie Cass. 28 juni 2012, AR C.11.0744.N, AC 2012, nr. 425.

- DWANGSOM -

P.12.0733.N 30 oktober 2012 AC nr. ...

Eens een partij de veroordeling tot betaling van een dwangsom heeft gevorderd, blijft die vordering gelden gedurende de gehele rechtspleging, behoudens wijziging of verzaking; de wijziging van de hoofdvordering heeft niet tot gevolg dat aan de vordering tot veroordeling tot betaling van een dwangsom, die strekt tot de uitvoering van de hoofdveroordeling, wordt verzaakt (1). (1) Cass. 16 nov. 1999, AR P.97.1655.N, AC 1999, nr. 608.

- DWANGSOM -

P.10.0279.N 25 januari 2011 AC nr. ...

De civielrechtelijke bevoegdheid van de strafrechter, die geadieerd wordt op grond van de artikelen 13 en 15 Monumentendecreet, reikt niet verder dan het bevelen van het herstel in de oorspronkelijke toestand, gestoeld op de in artikel 13 vermelde misdrijven en overeenkomstig de modaliteiten van herstel bepaald in artikel 15, met eventuele oplegging van een dwangsom per dag vertraging in de uitvoering van de herstelmaatregel; de vordering die ertoe strekt bijkomende maatregelen op te leggen met betrekking tot het voordien bevolen herstel ten gevolge van gewijzigde omstandigheden, stoelt niet verder op de oorspronkelijke verrichte schuldbeoordeling, grondslag van de tegen de beklaagde bevolen dwangmaatregel en vergt een nieuwe beoordeling, losgekoppeld van het oorspronkelijk bewezen verklaarde misdrijf, waarvoor de strafrechter niet bevoegd is.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

P.09.1671.N 11 mei 2010 AC nr. 327

De wettelijke bepalingen betreffende de door de rechter bevolen herstelmaatregelen inzake stedenbouw wijken niet af van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de dwangsom (1). (1) Cass., 24 dec. 2009, AR C.06.0639.N, AC, 2009, nr. 785 met conclusie advocaat-generaal Vandewal.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

Nadat de rechter met betrekking tot het stedenbouwmisdrijf de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, kan de dwangsom op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur in een latere uitspraak worden opgelegd, op voorwaarde dat de eerdere uitspraak het herstel van de plaats in de vorige staat heeft bevolen en daarbij de oplegging van een dwangsom niet heeft uitgesloten; de vaststelling dat de rechter die de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, zijn rechtsmacht over de hoofdveroordeling heeft uitgeput en niets heeft aangehouden, doet hieraan geen afbreuk.

- DWANGSOM -

Nadat de rechter met betrekking tot het stedenbouwmisdrijf de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, kan de dwangsom op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur in een latere uitspraak worden opgelegd, op voorwaarde dat de eerdere uitspraak het herstel van de plaats in de vorige staat heeft bevolen en daarbij de oplegging van een dwangsom niet heeft uitgesloten; de vaststelling dat de rechter die de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, zijn rechtsmacht over de hoofdveroordeling heeft uitgeput en niets heeft aangehouden, doet hieraan geen afbreuk.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.08.0179.N 24 juni 2008 AC nr. 390

Artikel 149, § 1, Stedenbouwdecreet 1999, houdt niet in dat aan de burgerlijke partij die het herstel in de oorspronkelijke staat ten laste van de beklaagde bekomt, geen dwangsom kan worden toegekend.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artikel 149, § 1, Stedenbouwdecreet 1999, houdt niet in dat aan de burgerlijke partij die het herstel in de oorspronkelijke staat ten laste van de beklaagde bekomt, geen dwangsom kan worden toegekend.

- DWANGSOM -

C.04.0027.N 7 november 2005 AC nr. 568

In geval de rechter in eerste aanleg een dwangsom heeft opgelegd en zijn vonnis op dit punt in hoger beroep wordt bevestigd, geldt de rechter in eerste aanleg als de rechter die de dwangsom heeft opgelegd; de rechter in hoger beroep als de rechter die de dwangsom heeft opgelegd dient te worden beschouwd wanneer uit het dictum van de beslissing in hoger beroep onmiskenbaar blijkt dat de appèlrechter de uitspraak van de rechter in eerste aanleg betreffende de hoofdveroordeling waaraan de veroordeling tot betaling van de dwangsom was verbonden, dan wel veroordeling tot de dwangsom, geheel of ten dele, heeft vernietigd en op een van deze punten een van de uitspraak in eerste aanleg afwijkende beslissing heeft genomen (1). (1) Zie Cass., 27 oktober 1988, AR 8236, AC 1988-89, nr 120.

- DWANGSOM -

P.02.0754.F 29 januari 2003 AC nr. 63

De strafrechter kan met toepassing van artikel 1385bis, Ger. W., een dwangsom opleggen om de uitvoering van een maatregel tot sanering van de site uit te voeren, zoals die maatregel is voorzien in artikel 58, § 3, Decr. W. Gew. 27 juni 1996 betreffende het afvalbeheer (1). (1) Zie, inzake stedenbouw, Cass., 29 okt. 1996, A.R. P.96.0336.N, nr. 406 ; 25 feb. 1997, A.R. P.96.0125.N, nr. 108; 9 juni 1998, A.R. P.96.0655.N, nr. 294; 8 sept. 1998, A.R. P.97.0889.N, nr. 392; 4 mei 1999, A.R. P.95.1323.N, nr. 258; 16 nov. 1999, A.R. P.97.1655.N, nr. 608. De dwangsom moet evenwel regelmatig zijn gevorderd, wat niet is geschied in het geval van dit arrest (Cass., 29 okt. 2002, A.R. P.01.1085.N, nr. ...)

- MILIEURECHT -

- DWANGSOM -

C.02.0171.N 6 december 2002 AC nr. 656

De rechter die, op vordering van meerdere partijen die uiteenlopende belangen en rechtsposities hebben, een wederpartij veroordeelt tot betaling van een geldsom voor het geval aan de hoofdveroordeling niet wordt voldaan, moet bepalen aan wie de dwangsom moet worden betaald indien aan de hoofdveroordeling niet wordt voldaan.

- DWANGSOM -

P.01.1085.N 29 oktober 2002 AC nr. 571

De strafrechter mag van de hem in artikel 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek gegeven bevoegdheid tot het opleggen aan de beklaagde van een dwangsom geen gebruik maken als dat niet regelmatig is gevorderd.

- DWANGSOM -

P.97.1655.N 16 november 1999 AC nr. ...

Aan de voorwaarde gesteld door artikel 1385bis Ger.W. dat een dwangsom slechts opgelegd kan worden "op vordering van één der partijen" komt geen verdere betekenis toe dan dat de rechter van de hem gegeven bevoegdheid geen gebruik kan maken als dat niet regelmatig is gevorderd.

- DWANGSOM -

P.95.1323.N 4 mei 1999 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is het arrest dat de beklaagden, die door de eerste rechter hoofdelijk veroordeeld werden tot het herstel van de plaats in de vorige staat, tot betaling van een dwangsom veroordeelt als niet aan de hoofdelijke veroordeling wordt voldaan.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

S.95.0102.N 30 november 1998 AC nr. ...

Een vordering tot afgifte van sociale bescheiden die de werkgever krachtens artikel 21 van de Arbeidsovereenkomstenwet aan de werknemer moet overhandigen bij het einde van de arbeidsovereenkomst, is geen vordering tot nakoming van de arbeidsovereenkomst als zodanig; dergelijke vordering heeft geen betrekking op verplichtingen kenmerkend voor een arbeidsovereenkomst, ook al zouden die verplichtingen zonder die arbeidsovereenkomst niet zijn ontstaan.~

- ARBEID - Sociale documenten

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Wanneer voor het Hof van Cassatie een vraag is gerezen om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof, zoals een vraag omtrent de omvang van een rechtsvordering tot nakoming van arbeidsovereenkomsten bedoeld bij artikel 3 Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom, moet het Hof in de regel die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voorleggen.

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- DWANGSOM -

P.96.0125.N 25 februari 1997 AC nr. ...

Aan de voorwaarde dat een dwangsom slechts opgelegd kan worden 'op vordering van één der partijen' komt geen verdere betekenis toe dan dat de rechter van de hem gegeven bevoegdheid geen gebruik kan maken als dat niet regelmatig is gevorderd.~

- DWANGSOM -

P.96.0336.N 29 oktober 1996 AC nr. ...

Het door de rechter inzake stedebouw aan de veroordeelde gegeven bevel om de plaats in de vorige staat te herstellen, houdt een hoofdveroordeling in als bedoeld in artikel 1385bis Ger.W., waarbij een dwangsom kan worden opgelegd.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.94.1076.N 7 november 1995 AC nr. ...

De gemachtigde ambtenaar die inzake stedebouw, het herstel van de plaats in de vorige staat vordert op grond van de bevoegdheid die hem door de wet is toegekend in het algemeen belang, moet beschouwd worden als één der partijen bedoeld in artikel 1385bis Ger.W. op wiens vordering de rechter een dwangsom kan opleggen.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het door de rechter inzake stedebouw aan de veroordeelde gegeven bevel om de plaats in de vorige staat te herstellen houdt een hoofdveroordeling in als bedoeld in artikel 1385bis Ger.W., waarbij een dwangsom kan worden opgelegd.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

C.93.0528.F 3 november 1994 AC nr. ...

Op vordering van een der partijen kan de rechter de wederpartij veroordelen tot betaling van een dwangsom, bij niet-uitvoering van de hoofdveroordeling; niet vereist is evenwel dat die niet-uitvoering te wijten is aan een weloverwogen bedoeling van de schuldenaar om aan de hoofdveroordeling niet te voldoen.~

- DWANGSOM -

Art. 1385bis, derde en vierde lid

C.06.0639.N 17 juni 2011 AC nr. 785

De respijttermijn geeft de schuldenaar nog enige tijd de veroordeling na te komen, zonder dat de niet-nakoming de dwangsom verbeurt; voor die respijttermijn geldt art. 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

De uitvoeringstermijn geeft de schuldenaar de gelegenheid de veroordeling uit te voeren; gedurende die termijn kan hij geen dwangsom verbeuren, daar de dwangsom slechts verschuldigd is indien de hoofdveroordeling niet of niet tijdig is uitgevoerd; art. 1385bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt niet de voorwaarden voor het verlenen van die uitvoeringstermijn (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

Het staat aan de rechter te bepalen of hij naast de uitvoeringstermijn ook een respijttermijn toekent (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

Wanneer de rechter enkel beslist dat de uitgesproken veroordeling moet uitgevoerd zijn binnen een bepaalde termijn, dit onder verbeurte van een dwangsom, dan verleent hij de schuldenaar uitsluitend een uitvoeringstermijn en geen respijttermijn; daaruit volgt dat na het verstrijken van de uitvoeringstermijn niet nog bijkomend eenzelfde respijttermijn begint te lopen vanaf de betekening (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

Wanneer de rechter enkel een uitvoeringstermijn verleent, kan de dwangsom verbeurd worden vanaf het verstrijken van die termijn op voorwaarde dat de uitspraak die de dwangsom bepaalt, aan de schuldenaar is betekend (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

C.08.0073.N 17 juni 2011 AC nr. 786

De respijttermijn geeft de schuldenaar nog enige tijd de veroordeling na te komen, zonder dat de niet-nakoming de dwangsom verbeurt; voor die respijttermijn geldt art. 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

De uitvoeringstermijn geeft de schuldenaar de gelegenheid de veroordeling uit te voeren; gedurende die termijn kan hij geen dwangsom verbeuren, daar de dwangsom slechts verschuldigd is indien de hoofdveroordeling niet of niet tijdig is uitgevoerd; art. 1385bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt niet de voorwaarden voor het verlenen van die uitvoeringstermijn (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

Het staat aan de rechter te bepalen of hij naast de uitvoeringstermijn ook een respijttermijn toekent (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

Wanneer de rechter enkel beslist dat de uitgesproken veroordeling moet uitgevoerd zijn binnen een bepaalde termijn, dit onder verbeurte van een dwangsom, dan verleent hij de schuldenaar uitsluitend een uitvoeringstermijn en geen respijttermijn; daaruit volgt dat na het verstrijken van de uitvoeringstermijn niet nog bijkomend eenzelfde respijttermijn begint te lopen vanaf de betekening (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

Wanneer de rechter enkel een uitvoeringstermijn verleent, kan de dwangsom verbeurd worden vanaf het verstrijken van die termijn op voorwaarde dat de uitspraak die de dwangsom bepaalt, aan de schuldenaar is betekend (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

- DWANGSOM -

C.06.0639.N 24 december 2009 AC nr. 785

De wettelijke bepalingen betreffende de door de rechter bevolen herstelmaatregelen inzake stedenbouw wijken niet af van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de dwangsom.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

C.08.0073.N 24 december 2009 AC nr. 786

De wettelijke bepalingen betreffende de door de rechter bevolen herstelmaatregelen inzake stedenbouw wijken niet af van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de dwangsom.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

C.99.0400.N 28 maart 2003 AC nr. ...

De beslagrechter die oordeelt dat de termijn opgelegd in het arrest waarbij de beklaagde veroordeeld wordt tot het herstel der plaats in de vorige staat binnen de twee maanden te rekenen vanaf de uitspraak onder verbeurte van een dwangsom per dag vertraging, slechts begint te lopen vanaf de betekening van dat arrest, geeft geen uitlegging van dat arrest maar beslist op grond van rechtsregels dat het bevel tot betalen slechts werking kon hebben vanaf de betekening van het arrest (1). (1) Cass., 9 juni 1998, A.R. nr. P.96.0655.N, AC, 1998, nr. 294; Cass., 4 dec. 1990, A.R. nr. 3363, AC, 1990, nr. 176.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- DWANGSOM -

C.99.0446.N 28 maart 2003 AC nr. 214

De beslagrechter die oordeelt dat de termijn opgelegd in het arrest waarbij de beklaagde veroordeeld wordt tot het herstel der plaats in de vorige staat binnen het jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van de uitspraak, onder verbeurte van een dwangsom per dag vertraging, slechts begint te lopen vanaf de betekening van dat arrest, geeft geen uitlegging van dat arrest maar beslist op grond van rechtsregels dat het bevel tot betalen slechts werking kon hebben vanaf de betekening van het arrest (1). (1) Cass., 9 juni 1998, A.R. nr. P.96.0655.N, AC, 1998, nr. 294; Cass., 4 dec. 1990, A.R. nr. 3363, AC, 1990, nr. 176.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- DWANGSOM -

Wanneer de dwangsomrechter een termijn bepaalt voor de uitvoering van de hoofdveroordeling en oordeelt dat de opgelegde dwangsom eerst zal verschuldigd zijn na verloop van die termijn, dient deze termijn, wat de dwangsom betreft, beschouwd te worden als een termijn als bedoeld in artikel 1385bis, vierde lid van het Gerechtelijk Wetboek, die slechts ingaat op het moment van de betekening van de uitspraak waarbij de dwangsom is bepaald (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusies van het O.M.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

C.02.0288.N 28 maart 2003 AC nr. 216

Wanneer de dwangsomrechter een termijn bepaalt voor de uitvoering van de hoofdveroordeling en oordeelt dat de opgelegde dwangsom eerst zal verschuldigd zijn na verloop van die termijn, dient deze termijn, wat de dwangsom betreft, beschouwd te worden als een termijn als bedoeld in artikel 1385bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, die slechts ingaat op het moment van de betekening van de uitspraak waarbij de dwangsom is bepaald (1). (1) Zie Cass., 28 maart 2003, AR nr C.99.0446.N, met concl. adv.-gen. m.o. D. THIJS; Benelux Hof, 25 juni 2002, twee arresten, met concl. eerste adv.-gen. J. du JARDIN, NJW, nr 21, 19 feb. 2003, 197.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

Art. 1385bis, derde lid

C.06.0279.N 24 december 2009 AC nr. 784

Indien in strafzaken een cassatieberoep is ingesteld tegen een arrest van het hof van beroep dat een dwangsom oplegt, kan de dwangsom slechts worden verbeurd vanaf de betekening aan de schuldenaar van het arrest dat het cassatieberoep verwerpt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DWANGSOM -

C.04.0027.N 7 november 2005 AC nr. 568

De betekening van de uitspraak waarbij de dwangsom is vastgesteld heeft tot doel de schuldenaar ter kennis te brengen dat de schuldeiser nakoming van de rechterlijke uitspraak verlangt (1). (1) Cass., 20 september 2002, AR C.97.0383.N, nr 466.

- DWANGSOM -

C.03.0402.N 6 mei 2005 AC nr. 266

De dwangsom wordt niet verbeurd gedurende de tijd dat wegens het instellen van een rechtsmiddel de gedwongen tenuitvoerlegging van de hoofdveroordeling is geschorst (1). (1) Cass., 28 maart 2003, AR C.02.0248.N, nr 215, en de conclusie van adv.-gen. m.o. THIJS.

- DWANGSOM -

Indien in strafzaken een cassatieberoep is ingesteld tegen een arrest van het hof van beroep dat een dwangsom oplegt, kan de dwangsom slechts worden verbeurd vanaf de betekening aan de schuldenaar van het arrest dat het cassatieberoep verwerpt (1). (1) Cass., 28 maart 2003, AR C.02.0248.N, nr 215, en de conclusie van adv.-gen. m.o. THIJS.

- DWANGSOM -

C.02.0248.N 28 maart 2003 AC nr. 215

Indien in strafzaken cassatieberoep is ingesteld tegen een arrest van het hof van beroep dat een dwangsom oplegt, hetgeen tot gevolg heeft dat de tenuitvoerlegging van dat arrest is geschorst, kan de dwangsom slechts worden verbeurd vanaf de betekening aan de schuldenaar van het arrest dat het cassatieberoep verwerpt (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusies van het O.M.

- DWANGSOM -

C.97.0383.N 20 september 2002 AC nr. 466

De regel dat de dwangsom niet kan worden verbeurd vóór de betekening van de uitspraak waarbij ze is vastgesteld geldt ook wanneer een dwangsom wordt opgelegd door een strafgerecht (1). (1) Zie Cass., 9 juni 1998, A.R. P.96.0655.N, nr. 294.

- DWANGSOM -

Art. 1385bis, eerste en derde lid

P.96.0655.N 9 juni 1998 AC nr. ...

De beslissing van de appelrechters dat de dwangsom verschuldigd is per dag vertraging bij de niet-vrijwillige uitvoering van het herstel der plaatsen in de vorige staat binnen de termijn van 8 maanden te rekenen vanaf de uitspraak, houdt niet in dat de dwangsom wordt verbeurd vóór de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

Art. 1385bis, eerste lid

C.03.0076.F 2 juni 2006 AC nr. 307

Het bevel dat een hof van beroep aan de belastingadministratie geeft om een belastingtegoed van de belasting over de toegevoegde waarde terug te betalen, is een veroordeling tot betaling van een geldsom die niet met een dwangsom gepaard kan gaan (1). (1) Benelux Hof, 24 okt. 2005, nr A/2004 en concl. adv.-gen. J.F. LECLERCQ; Cass., 2 sept. 2004, AR C.03.0076.F, nr 376.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- BENELUX - Verdragbepalingen

- DWANGSOM -

S.95.0102.N 30 november 1998 AC nr. ...

Artikel 1385bis, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek sluit enkel uit dat een dwangsom zou worden opgelegd ter nakoming van een arbeidsovereenkomst als zodanig maar verbiedt niet dat een dwangsom wordt opgelegd ten aanzien van een rechtsvordering die is ingesteld na de beëindiging van een arbeidsovereenkomst, niet ter nakoming van de arbeidsovereenkomst als zodanig doch van verplichtingen die weliswaar zonder de arbeidsovereenkomst niet zouden zijn ontstaan maar geen betrekking hebben op verplichtingen die kenmerkend zijn voor een arbeidsovereenkomst.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht

- DWANGSOM -

Art. 1385bis, tweede lid

P.12.1253.N 3 september 2013 AC nr. ...

Uit artikel 1385bis, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt dat de dwangsom ook voor het eerst in verzet of in hoger beroep kan worden gevorderd, volgt dat de rechter op verzet die anders dan de rechter op verstek veroordeelt tot een dwangsom de toestand van de betrokkene niet verzwaart.

- DWANGSOM -

Art. 1385bis, vierde lid

P.10.1282.N 15 maart 2011 AC nr. ...

De termijn die de rechter toekent voor de uitvoering van de hoofdveroordeling (uitvoeringstermijn) onder verbeurte van een dwangsom, waarbij het herstel van de plaats in de vorige staat werd bevolen, is niet een termijn waarbij de rechter met toepassing van artikel 1385bis, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek kan bepalen dat, na de betekening van de uitspraak waarbij ze is vastgesteld, de dwangsom tot zolang niet zal verbeuren (respijttermijn) (1). (1) Zie: Beneluxhof 25 juni 2002, nrs. A 2000/3 en 2000/4, Benelux Jur., 2002, afl. 23, 50 en concl. van advocaat-generaal Vandewal bij Cass., 24 december 2009, A.R. C.06.0639.N, AC, 2009, nr. 785

- DWANGSOM -

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 1385decies en 1034quinquies

F.12.0136.F 20 december 2013 AC nr. ...

Het door de belastingplichtige gedane verzet tegen dwangbevel krijgt uitwerking op het tijdstip van de neerlegging van het verzoekschrift op tegenspraak op de griffie van de rechtbank (1); op dat tijdstip verliest het voorheen door de belastingadministratie gelegde vereenvoudigd uitvoerend beslag onder derden zijn bewarende aard en wordt die administratie door de wet belet om naderhand een gemeenrechtelijk uitvoerend beslag onder derden te leggen, zelfs om de bewarende aard te verzekeren (2). (1) Zie eensluidende concl. O.M. in Pas. 2013, nr. *** (2) Zie andersluidende concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ***

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 1385decies, eerste lid

F.09.0068.N 15 april 2010 AC nr. 260

Indien de hoofdvordering bij verzoekschrift op tegenspraak voor de rechter kan worden gebracht, zoals dat het geval is inzake de geschillen betreffende de toepassing van een belastingwet, kunnen de met deze hoofdvordering samenhangende vorderingen eveneens in dit verzoekschrift voor de rechter worden gebracht, ook al diende de samenhangende vordering bij dagvaarding te worden ingesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 1385octies

C.98.0033.F 8 april 1999 AC nr. ...

Het arrest dat vaststelt dat een bevel tot betaling de verjaring van de dwangsom stuit en dat een beschikking van de beslagrechter uitspraak heeft gedaan over een exploot van een vorig uitvoerend beslag dat een onderscheiden oorzaak had, is niet naar recht verantwoord wanneer het beslist dat de verjaring opgehouden is te lopen tot de datum van de beschikking.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- DWANGSOM -

C.95.0239.N 7 december 1995 AC nr. ...

Wanneer een bevel tot betaling de verjaring van de dwangsom stuit, duren de gevolgen van de stuiting voort tijdens het gehele geding dat volgt op een verzet dat tegen dat bevel is ingesteld binnen de termijn van zes maand.~

- DWANGSOM -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Art. 1385octies, eerste lid

C.10.0614.N 3 juni 2011 AC nr. ...

Wanneer de verjaring van de dwangsommen door verloop van zes maanden na de dag waarop zij worden verbeurd, gestuit wordt door een bevel tot betalen of door een beslag en hiertegen door de schuldenaar verzet wordt gedaan binnen de termijn van zes maanden, duren de gevolgen van de stuiting weliswaar voort totdat over dit verzet definitief uitspraak is gedaan, maar enkel voor wat betreft de dwangsommen verbeurd op het ogenblik van de stuiting.

- DWANGSOM -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Art. 1385quater

C.11.0761.F 18 oktober 2012 AC nr. ...

Het middel dat opkomt tegen de schending van artikel 185quater van het Gerechtelijk Wetboek, dat noch van openbare orde noch van dwingend recht is, dat gericht is tegen een beslissing van de appelrechters, die conform de beslissing van de eerste rechter is en waarop de eiser geen kritiek heeft geuit in hoger beroep, kan niet voor het eerst voor het Hof worden aangevoerd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 18 okt. 2012, nr. ***.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

C.04.0020.N 10 november 2005 AC nr. 588

De verschuldigdheid van een dwangsom vindt haar grondslag in de rechterlijke uitspraak waarbij zij is opgelegd; op grond van die uitspraak is, wanneer na de betekening ervan aan de in de uitspraak aangegeven voorwaarden wordt voldaan, de dwangsom ten volle verschuldigd en kan zij zonder nieuwe rechterlijke uitspraak worden ten uitvoer gelegd (1). (1) Cass., 26 juni 1987, AR 5372, AC 1986-87, nr 653; 25 sept. 2000, AR C.99.0201.F, nr 490.

- DWANGSOM -

C.99.0201.F 25 september 2000 AC nr. ...

Een dwangsom is opeisbaar op grond van de rechterlijke uitspraak waarbij zij wordt opgelegd; wanneer na de betekening ervan aan de in de uitspraak aangegeven voorwaarden wordt voldaan, is de dwangsom krachtens die uitspraak ten volle verschuldigd voor de periode van het misdrijf, ook al voert degene die de dwangsom verschuldigd is achteraf de hoofdveroordeling uit (1). (1) Zie cass., 26 juni 1987, A.R. 5372, nr 653; Ben. GH., zaak A82/8, n.v. v/h Edgard Vanschoonbeek-Limbuterm t/ b.v.b.a. Gebroeders Vanschoonbeek, 14 april 1983, Ben. Jur. 1983, p. 83, concl. adv.-gen. Krings; Rép. Not., dl. XIII, boek IV/6, "Astreinte", door J. VAN COMPERNOLLE, nrs. 89, 90, 96, 97 en 101.

- DWANGSOM -

Art. 1385quinquies

C.10.0561.F 2 december 2011 AC nr. ...

De onmogelijkheid bedoeld in artikel 1385quinquies van het Gerechtelijk Wetboek is die waarvan de rechter niet op de hoogte was op het ogenblik dat hij de hoofdveroordeling uitspreekt en de dwangsom beveelt, ofwel omdat zij pas gebleken is na de uitspraak van die beslissing, ofwel omdat zij aan de rechter niet ter kennis gebracht is vooraleer hij uitspraak deed (1). (1) Schriftelijke, gedeeltelijk eensluidende concl. O.M., niet gepubliceerd.

- DWANGSOM -

P.10.0629.N 26 oktober 2010 AC nr. 633

Het beroep in cassatie van de veroordeelde tot betaling van een dwangsom, tegen een beslissing van de strafrechter zetelend in hoger beroep die uitspraak doet over zijn vordering strekkende tot opheffing of vermindering van de dwangsom, of tot opschorting van de looptijd ervan, moet worden betekend aan de partij tegen wie het gericht is (1). (1) Cass., 4 sept. 2007, AR P.07.0383.N, AC, 2007, nr. 382 met conclusie O.M.; Cass., 9 juni 2009, AR P.09.0140.N, AC, 2009, nr. 386; Cass., 30 maart 2010, AR P.09.1698.N, AC, 2010, nr. 230; Cass., 25 mei 2010, AR P.09.1761.N, AC, 2010, nr. 364.

- DWANGSOM -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Allerlei

C.05.0421.N 14 november 2008 AC nr. 273

De rechter die kennisneemt van een vordering tot opheffing, opschorting of vermindering van de dwangsom, is in zijn hoedanigheid van dwangsomrechter niet bevoegd om kennis te nemen van een vordering die strekt tot vaststelling dat de hoofdveroordeling werd nagekomen (1). (1) Benelux Hof nr A.2007/2/11, 27 juni 2008, www.courbeneluxhof.info, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle.

- BENELUX - Verdragbepalingen

- DWANGSOM -

C.06.0070.N 17 oktober 2008 AC nr. 555

Als uitgangspunt voor de beoordeling van de onmogelijkheid tot naleving van de hoofdveroordeling, die door de veroordeelde wordt aangevoerd als grond van zijn vordering tot opheffing, opschorting of vermindering van de dwangsom, gelden de inspanningen en de zorgvuldigheid die hij sedert de uitspraak aan de dag heeft gelegd, zodat de beoordeling van die onmogelijkheid in beginsel dient te gebeuren aan de hand van feiten en omstandigheden die zich sedert de uitspraak hebben voorgedaan.

- DWANGSOM -

Ingeval de onmogelijkheid van de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen, die door deze wordt aangevoerd als grond van zijn vordering tot opheffing, opschorting of vermindering van de dwangsom, het gevolg is van door de veroordeelde voor de veroordeling gemaakte fouten, mag de rechter hiermede, zij het slechts onder bijzondere omstandigheden, rekening houden (1). (1) Benelux Hof nr A 2006/5/12, 29 april 2008, www.courbeneluxhof.info.

- DWANGSOM -

F.06.0068.F 14 december 2007 AC nr. 637

De rechter die, op het hoger beroep tegen een beslissing die een hoofdveroordeling met dwangsom uitspreekt, nagaat of de dwangsom reeds van meet af aan onder de door de eerste rechter bepaalde voorwaarden en modaliteiten gerechtvaardigd was, maakt geen toepassing van artikel 1385quinquies van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass., 18 feb. 1988, AC, 1987-88, nr. 373 en concl. adv.-gen. PIRET, 15 mei 1988, AR C.97.0263.F, Pas., 1998, nr. 256, 12 nov. 1999, AR C.98.0487.F, AC, 1999, nr. 603; Ben. GH., 15 april 1992, nr. A 91/2, Jurisprudentie 1992, p. 89; O. MIGNOLET, "La révision de l'astreinte: une impossible équation", RCJB 2005, pp. 726 e.v., inz. Nr. 54, p. 772-773.

- DWANGSOM -

P.07.0383.N 4 september 2007 AC nr. 382

Het beroep in cassatie van de veroordeelde tot betaling van een dwangsom, tegen een beslissing van de strafrechter zetelend in hoger beroep die uitspraak doet over zijn vordering strekkende tot opheffing of vermindering van de dwangsom, of tot opschorting van de looptijd ervan, moet niet worden betekend aan de partij tegen wie het gericht is.

- DWANGSOM -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Allerlei

---

C.03.0454.F 14 oktober 2004 AC nr. 483

Het middel dat staande houdt dat de rechter verplicht is de opheffing van de dwangsom uit te spreken zodra de uitvoering van de hoofdverbintenis geheel onmogelijk is, zonder daarbij te moeten nagaan of die onmogelijkheid voortkomt uit een toevallig feit, ofwel ontstaan is door toedoen of door de schuld van de veroordeelde partij, faalt naar recht (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 2003, AR P.03.0465.N, nr ...

- DWANGSOM -

P.03.0465.N 14 oktober 2003 AC nr. 494

De onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen, waardoor de dwangsom haar zin als dwangmiddel verliest, moet worden aangenomen indien het onredelijk zou zijn meer inspanningen en zorgvuldigheid te vergen dan de veroordeelde heeft betracht (1); uit het loutere feit dat de beslissing die de uitvoering van aanpassingswerken beveelt niet tegenwerpelijk zou zijn aan derden wier eigendom door die werken zou worden aangetast, kan geen onmogelijkheid om aan de hoofdveroordeling te voldoen worden afgeleid, aangezien de aangevoerde niet-tegenwerpelijkheid geen beoordeling impliceert van de inspanningen en de zorgvuldigheid die de veroordeelde heeft betracht om aan de hoofdveroordeling te voldoen. (1) Cass., 30 mei 2002, AR C.99.0298.N, nr 329.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

C.01.0400.F 31 oktober 2002 AC nr. 576

Enkel wanneer de rechter vaststelt dat de schuldenaar van een dwangsom onmogelijk aan zijn hoofdveroordeling kan voldoen, kan hij die schuldenaar gedeeltelijk of volledig vrijstelling van de betaling van de dwangsom.

- DWANGSOM -

C.99.0298.N 30 mei 2002 AC nr. 329

De onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen, d.i. indien de dwangsom haar zin als dwangmiddel verliest, moet worden aangenomen indien het onredelijk zou zijn meer inspanning en zorgvuldigheid te vergen dan de veroordeelde heeft betracht (1). (1) Ben. GH., 25 sept. 1986, zaak A84/5, Ben. Jur., 1986, 18, met conclusie van advocaat-generaal KRINGS.

- DWANGSOM -

C.97.0263.F 15 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer de rechter in hoger beroep een veroordeling bevestigt waaraan een dwangsom verbonden is, kan hij zelf de opheffing niet bevelen van de in het beroepen vonnis opgelegde dwangsom.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- DWANGSOM -

C.93.0536.N 2 mei 1996 AC nr. ...

Alleen de rechter die een dwangsom heeft opgelegd, is bevoegd om, op vordering van de veroordeelde, de dwangsom op te heffen, de looptijd ervan op te schorten of het bedrag ervan te verminderen in geval van onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen; die exclusieve bevoegdheid brengt met zich mee dat in een executiegeschil betreffende de eventueel verbeurde dwangsom de rechter, die niet de dwangsomrechter is, niet vermag te beslissen dat de dwangsom wegens overmacht niet is verbeurd.~

- DWANGSOM -

Art. 1385quinquies, eerste lid

C.10.0631.N 21 maart 2011 AC nr. ...

Wanneer na de uitspraak van de dwangsomrechter komt vast te staan dat de voldoening van de hoofdveroordeling reeds voordien onmogelijk was, dan verliest de dwangsom iedere zin als prikkel om de nakoming van de hoofdveroordeling te verzekeren en strekt zij enkel tot bestraffing van de schuldenaar.

- DWANGSOM -

Art. 1385ter

P.93.1138.N 31 januari 1995 AC nr. ...

De rechter die de dwangsom vaststelt op een bedrag per tijdseenheid kan eveneens een bedrag bepalen waarboven geen dwangsom meer verbeurd wordt.~

- DWANGSOM -

Art. 1385undecies

F.09.0056.F 13 april 2012 AC nr. ...

Artikel 84, eerste en tweede lid, van het btw-wetboek organiseert geen voorafgaand administratief beroep in de zin van artikel 1385undecies van het Gerechtelijk Wetboek, aangezien het de belastingschuldige niet verplicht zich tot de Minister van Financiën te wenden alvorens op te treden en het hem geen enkel vormvereiste noch termijn oplegt om dat te doen; bijgevolg wordt een dergelijk beroep evenmin krachtens dat artikel 84 georganiseerd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012 nr. ***.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 1385undecies, eerste lid

F.06.0110.F 30 mei 2008 AC nr. 336

Inzake gemeentebelastingen vormt het bezwaarschrift, dat tegen de op naam van de belastingplichtige ingekohierde belasting ingediend wordt bij het schepencollege, het door of krachtens de wet georganiseerde administratief beroep, in de zin van artikel 1385undecies, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, dat het voorafgaande vereiste is voor de toelaatbaarheid van de bij de rechtbank van eerste aanleg ingestelde rechtsvordering.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 1387

C.95.0404.F 19 september 1996 AC nr. ...

De bepaling luidens welke geen enkele handeling van tenuitvoerlegging mag geschieden hetzij tussen negen uur 's avonds en zes uur 's morgens hetzij op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, behalve bij dringende noodzakelijkheid krachtens een verlof van de beslagrechter verleend op verzoekschrift, beoogt de vrijwaring van de persoonlijke vrijheid en de persoonlijke levenssfeer tegen ongepaste inmenging door een drager van de openbare macht. ~

- BESLAG - Algemeen

De handelingen van tenuitvoerlegging, die niet mogen geschieden hetzij tussen negen uur 's avonds en zes uur 's morgens, hetzij op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, behalve bij dringende noodzakelijkheid krachtens een verlof van de beslagrechter verleend op verzoekschrift, zijn de handelingen van tenuitvoerlegging die bij de beslagene worden betekend of gesteld.~

- BESLAG - Algemeen

Art. 1389, 3°

C.13.0564.F 6 november 2014 AC nr. 672

Artikel 1389, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek onderwerpt de vermelding, in het beslagexploot, van het gevorderde bedrag en van de titel krachtens welke het beslag wordt gedaan aan geen enkele bijzondere vorm; het is voldoende dat zij de schuldenaar en de derde-beslagene toestaat met zekerheid de titel te identificeren waarop het beslag is gebaseerd.

- BESLAG - Algemeen

Art. 138bis, § 1

C.13.0604.N 17 oktober 2014 AC nr. 621

Het openbaar ministerie kan een vordering tot ontbinding van een vennootschap instellen op grond van de artikelen 138bis, §1, van het Gerechtelijk Wetboek en 634 van het Wetboek van Vennootschappen; het openbaar ministerie streeft in dit geval geen gelijk na, maar de vrijwaring van de belangen van de maatschappij en van de economische openbare orde.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

C.13.0221.F 27 juni 2013 AC nr. ...

Wanneer de openbare orde het vereist, is de procureur des Konings, die op de zittingsbladen of de processen-verbaal van terechtzitting van de vredegerechten van zijn arrondissement de in artikel 788 van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde controle uitoefent, bevoegd om de onttrekking van een zaak aan een vrederechter van dat arrondissement te vorderen (1). (1) Zie Cass. 24 juni 1994, AR nr. C.94.0214.F, AC 1994, nr. 333; Cass. 24 okt. 1997, AR nr. C.97.0307.F, AC 1997, nr. 426; Cass. 24 feb. 1998, AR nr. C.98.0011.F, AC 1999, nr. 112.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Art. 1395

C.08.0545.F 13 november 2009 AC nr. 663

De vordering tot nietigverklaring van het aanslagbiljet waarbij werd kennisgegeven van een aanslag in de onroerende voorheffing, van het uitgevaardigde dwangbevel om de invordering van die belasting te verzekeren en van het daaropvolgende bevel tot betaling, alleen op grond dat die handelingen zijn gesteld met schending van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken, houdt geen verband met de aanslagprocedure en met de met inkohiering van de aanslag en valt bijgevolg, in haar geheel, onder de bepalingen betreffende de invordering van de belasting (1). (1) Zie Cass., 27 sept. 1961, in Bull. en Pas., 1961, I, 97.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Belastingzaken - Inkomstenbelastingen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagbiljet

S.94.0134.N 27 februari 1995 AC nr. ...

In sociale zaken is de beslagrechter bevoegd om uitspraak te doen betreffende de rechtmatigheid van de tenuitvoerlegging.~

- BESLAG - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 1395, eerste lid

C.10.0660.N 12 januari 2012 AC nr. ...

De beslagrechter die moet oordelen over de wettigheid en regelmatigheid van een bewarend beslag, vermag niet meer te beslissen dat de aan dit beslag onderliggende vordering zeker, vaststaand en opeisbaar is, wanneer deze vordering door de rechter ten gronde reeds als ongegrond werd afgewezen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BESLAG - Bewarend beslag

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.10.0683.N 12 januari 2012 AC nr. ...

De vorderingen betreffende bewarende beslagen en middelen tot tenuitvoerlegging, die overeenkomstig het artikel 1395, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek voor de beslagrechter moeten worden gebracht en die betrekking hebben op de wettigheid of de regelmatigheid van de tenuitvoerlegging en niet op de zaak zelf, zijn geen in geld waardeerbare vorderingen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

- BESLAG - Algemeen

C.94.0149.F 3 november 1994 AC nr. ...

De beslagrechter is bevoegd om vast te stellen dat de rechterlijke beslissing, waarbij een echtgenoot wordt veroordeeld om bij te dragen in de lasten van het huwelijk naar zijn vermogen, wegens de overschrijving van de echtscheiding, vervallen is.~

- BESLAG - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 1397

C.95.0468.F 10 april 1997 AC nr. ...

De schorsende werking van het hoger beroep tegen een vonnis dat de gerechtelijke ontbinding van een huurovereenkomst uitspreekt heeft niets uitstaande met de datum waarop die ontbinding uitwerking heeft.~

- OVEREENKOMST - Einde

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.95.0295.F 21 juni 1996 AC nr. ...

Wanneer de beslissing van de appelrechter geldt als authentieke koopakte en de koper van een pand pas vanaf die akte het genot van het gekochte goed krijgt, kan die koper niet vanaf een vroegere datum dan die van de beslissing worden veroordeeld tot betaling van moratoire interesten op de koopprijs.~

- INTEREST - Moratoire interest

Art. 1398

C.05.0024.N 1 juni 2006 AC nr. 304

Tenzij hierover verweer werd gevoerd, dient de rechter het toestaan van de voorlopige tenuitvoerlegging van zijn vonnis niet nader te motiveren (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; zie ook Cass., 1 juni 2006, AR C.03.0231.N, nr ..., supra.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Tenzij hierover verweer werd gevoerd, dient de rechter het toestaan van de voorlopige tenuitvoerlegging van zijn vonnis niet nader te motiveren (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; zie ook Cass., 1 juni 2006, AR C.03.0231.N, nr ..., supra.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

Art. 1398, tweede lid

C.08.0597.F 26 februari 2010 AC nr. 132

Enkel uit de omstandigheid dat een partij geweigerd heeft een voorlopig uitvoerbaar vonnis vrijwillig ten uitvoer te leggen, kan niet worden afgeleid dat zij een fout heeft begaan die de toepassing uitsluit van artikel 1398, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek ten aanzien van de partij die op eigen risico tot de gedwongen tenuitvoerlegging van dat vonnis last heeft gegeven (1). (1). Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.04.0483.N 30 maart 2007 AC nr. 160

De regel dat degene die last geeft tot tenuitvoerlegging van een vonnis, waarvan de rechter de voorlopige tenuitvoerlegging heeft toegestaan, handelt op eigen risico, onverminderd de regels inzake kantonnement, vindt geen toepassing op de betalingen die al dan niet ingevolge een gedwongen tenuitvoerlegging worden gedaan in uitvoering van een beslissing die een provisionele uitkering na echtscheiding toekent in afwachting van een latere beslissing; zulks impliceert dat door de uitkeringsgerechtigde geen moratoire interesten verschuldigd zijn op de terugvorderbare provisionele onderhoudsgelden indien zijn recht op uitkering naderhand komt te vervallen door de vaststelling van zijn schuld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INTEREST - Moratoire interest

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Allerlei

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- LEVENSONDERHOUD -

C.03.0591.N 11 maart 2005 AC nr. 153

Niet maar recht verantwoord is de beslissing die de onrechtmatigheid van het beslag louter afleidt uit het feit dat het beslag inzake namaak gelegd werd door een partij waarvan het auteursrecht door de rechter ten gronde niet werd erkend (1). (1) Zie Cass., 10 sept. 2004, AR C.03.0136.N, nr ... en de aldaar in Cass. 10 dec. 1998, AR C.95.0284.N, nr 516 aangehaalde refertes; vgl. met bewarend beslag: E. DIRIX en K. BROECKX, Beslag, A.P.R., Gent, Story-Scientia, 2001, nr 419.

- AUTEURSRECHT -

- BESLAG - Allerlei

C.02.0219.F 24 oktober 2003 AC nr. 528

In het geval van wijziging of van gehele of gedeeltelijke nietigverklaring van een vonnis waarvan de rechter in eerste aanleg de voorlopige tenuitvoerlegging heeft toegestaan, dient de partij die tot de tenuitvoerlegging ervan last heeft gegeven, naast de teruggave van hetgeen zij krachtens de gewijzigde of vernietigde beslissing heeft ontvangen, ook de schade te vergoeden die door de loutere tenuitvoerlegging is ontstaan, zonder dat daarbij vereist is dat er sprake is van kwade trouw of fout in de zin van de artt. 1382 en 1383 B.W. (1). (1) Cass., 7 april 1995, AR C.93.0182.N, nr 189.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- VERBINTENIS -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

C.99.0127.N 15 juni 2001 AC nr. ...

Art. 1398, tweede lid, Ger.W., is niet verenigbaar met de taak van de curator die het vonnis dat het faillissement uitspreekt ten uitvoer legt (1). Zie de conclusie van het Openbaar Ministerie.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 1398, tweede lid, Ger.W., is niet verenigbaar met de taak van de curator die het vonnis dat het faillissement uitspreekt ten uitvoer legt (1). Zie de conclusie van het Openbaar Ministerie.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.95.0233.N 2 oktober 1997 AC nr. ...

De voorlopige tenuitvoerlegging van een op vordering van een der schuldeisers uitgesproken faillissementsvonnis geschiedt niet in opdracht van die schuldeiser maar van de curator die voor alle schuldeisers in de boedel optreedt.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

C.95.0081.F 24 mei 1996 AC nr. ...

Wanneer het faillissement ambtshalve wordt uitgesproken en vervolgens wordt ingetrokken, komen de kosten van tenuitvoerlegging, inclusief de kosten en het salaris van de curator, ten laste van de Staat, in zoverre de faillietverklaring geenszins aan een fout van de faillietverklaarde handelaar te wijten is.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.93.0182.N 7 april 1995 AC nr. ...

De partij die een vonnis doet uitvoeren waarvan de rechter in eerste aanleg de voorlopige tenuitvoerlegging heeft toegestaan, dient, bij gehele of gedeeltelijke hervorming of vernietiging ervan in hoger beroep, boven de teruggave van hetgeen zij ingevolge de hervormde of vernietigde beslissing heeft ontvangen, de schade te vergoeden die door de enkele tenuitvoerlegging is ontstaan, zonder dat daartoe is vereist dat bij die tenuitvoerlegging enige kwade trouw of fout aanwezig was.

- VERBINTENIS -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 14

C.11.0121.N 8 maart 2012 AC nr. ...

Een tussenvordering, die door een partij in het geding tegen een andere partij in het geding bij conclusie wordt ingesteld en een veroordeling nastreeft die, hoewel zij met de hoofdvordering verband houdt, een daarvan onafhankelijk voorwerp heeft, blijft als hoofdvordering bestaan wanneer de gedinginleidende hoofdvordering niet ontvankelijk of niet gegrond wordt verklaard (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- TUSSENKOMST -

C.98.0018.N 27 januari 2000 AC nr. ...

Een akte van voorbehoud houdt enkel een vaststelling in en geen beslissing over de erkenning van een recht ten voordele van een partij en ten laste van een andere partij, en maakt geen tegenvordering in een geschil uit.

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 140

P.12.1698.F 27 februari 2013 AC nr. ...

Buiten het geval waarin een correctioneel of crimineel dossier in de loop van het gerechtelijk onderzoek is vernield of verdwenen, behoort de opdracht om het vernielde of verdwenen dossier volledig of gedeeltelijk opnieuw samen te stellen niet tot de taken van de onderzoeksrechter; aangezien het openbaar ministerie waakt over de regelmatigheid van de dienst van de hoven en rechtbanken, behoort het in de regel tot zijn opdracht om in dat geval de ontbrekende stukken te vervangen.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- OPENBAAR MINISTERIE -

C.05.0377.F 3 oktober 2005 AC nr. 473

Wanneer uit geen enkel stuk waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat de verzoeker tot onttrekking wegens wettige verdenking noch zijn advocaat door de griffier op de hoogte zijn gebracht van de datum waarop de verzoeker op de rechtszitting moet verschijnen en evenmin blijkt dat zij zijn verschenen, volgt hieruit dat het voormelde verzuim niet aan de verzoeker kan worden verweten en dat hem dus het recht is ontzegd op een arrest van het Hof, met eerbiediging van het algemeen beginsel van het recht van verdediging; bijgevolg trekt het Hof, op de vordering van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, zonder betekening, het gewezen arrest tot verwerping van de vordering tot onttrekking in en doet het over die vordering uitspraak bij wege van nieuwe beschikkingen (1). (1) Zie de verwijzingen in de vordering van de proc.-gen. die weergegeven wordt in het arrest van het Hof, en zie concl. O.M.; vgl. Cass., 12 mei 2004, AR P.04.0572.F, nr 255.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 1401

C.01.0389.N 27 november 2003 AC nr. 602

De beslissing in hoger beroep over de vordering om, alvorens het hoger beroep te behandelen, de voorlopige tenuitvoerlegging van het beroepen vonnis toe te staan, is een eindbeslissing waartegen onmiddellijk cassatieberoep openstaat (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 1992, AR 7335, nr 225 (impliciete beslissing tot ontvankelijkheid).

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Beslissingen onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Art. 1402

C.03.0231.N 1 juni 2006 AC nr. 302

Dat de appelrechter in geen geval de tenuitvoerlegging van een vonnis kan verbieden of doen schorsen, verhindert niet dat hij de door de eerste rechter toegestane voorlopige tenuitvoerlegging teniet doet wanneer de voorlopige tenuitvoerlegging niet werd gevorderd, wanneer zij niet door de wet is toegestaan of nog wanneer de beslissing is tot stand gekomen met miskenning van het recht van verdediging. Een motiveringsgebrek in de beslissing van de eerste rechter over de tenuitvoerlegging laat de appelrechter niet toe die voorlopige tenuitvoerlegging te verbieden of te schorsen (1). (1) Zie ook Cass., 1 juni 2006, AR C.05.0024.N, nr ..., infra, met concl. O.M. (inz. wat de motiveringsplicht betreft).

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

C.02.0055.N 1 april 2004 AC nr. 176

Dat de appèlrechter in geen geval de tenuitvoerlegging van een vonnis kan verbieden of doen schorsen verhindert niet dat hij de beroepen beslissing inzake de voorlopige tenuitvoerlegging teniet doet indien zij tot stand gekomen is met miskenning van het recht van verdediging.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 1404

C.00.0488.F 17 maart 2005 AC nr. 169

De appèlrechter kan voor elk ander onderzoek uitspraak doen over een vordering tot uitsluiting van het kantonnement, zelfs alvorens de exceptie van onbevoegdheid van de eerste rechter te onderzoeken (1). (1) Zie Cass., 19 sept. 2002, AR C.01.0423.F, nr 464.

- BESLAG - Algemeen

C.95.0366.F 5 september 1996 AC nr. ...

Wanneer een uitvoerbaar vonnis waartegen verzet of hoger beroep is ingesteld de schuldenaar heeft veroordeeld tot betaling van het bedrag van de schuldvordering in hoofdsom, doch de uitspraak over de interest heeft aangehouden, moet het kantonnement, om te gelden als betaling en de loop der interest te stuiten, betrekking hebben op de hoofdsom maar niet op de op de dag van het kantonnement vervallen interest.

- BESLAG - Allerlei

Art. 141

M.80.0002.F 12 februari 1996 AC nr. ...

In de mate dat het Hof van cassatie, verenigde kamers, bevoegd is om ministers en, wegens de samenhang, andere justitiabelen te berechten,kunnen deze laatsten bij rechtstreekse dagvaarding van de procureur-generaal bij het Hof van cassatie, voor elke misdaad of voor elk wanbedrijf voor het Hof van cassatie worden gedaagd, zonder voorafgaande procedure voor een onderzoeksgerecht.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging

- SAMENHANG -

- DAGVAARDING -

Art. 1410, § 1

C.96.0238.F 19 juni 1997 AC nr. ...

Om het voor beslag vatbare gedeelte van een rustpensioen te bepalen, kan het bedrag ervan niet worden samengevoegd met het bedrag van een niet door de rechter toegewezen uitkering tot levensonderhoud.

- PENSIOEN - Algemeen

- BESLAG - Algemeen

Art. 1412

S.97.0074.F 14 september 1998 AC nr. ...

Om het recht op het bestaansminimum te bepalen moet rekening worden gehouden met alle inkomsten, van welke aard en oorsprong ook, en dat vóór elk beslag dat gelegd is wegens verplichtingen tot levensonderhoud.

- BESTAANSMINIMUM -

Art. 1413

C.09.0441.F 23 december 2010 AC nr. 767

Er is sprake van spoed in de zin van artikel 1413 van het Gerechtelijk Wetboek wanneer de schuldeiser ernstige gronden heeft om te vrezen dat de inning van zijn schuldvordering in het gedrang komt omdat uit omstandigheden blijkt dat de solvabiliteit van de schuldenaar gevaar loopt.

- BESLAG - Bewarend beslag

C.03.0475.F 17 februari 2005 AC nr. 98

Een met verlof van de beslagrechter gelegd bewarend beslag is geen voorlopige tenuitvoerlegging van een vonnis in de zin van artikel 1398 Ger.W.

- BESLAG - Bewarend beslag

Art. 1419

C.98.0059.F 26 november 1999 AC nr. ...

De dagvaarding waarbij de beslagene verzet doet tegen een bewarend beslag waartoe op eenzijdig verzoekschrift toelating is verleend, moet worden gesteld in de taal die voor de gedinginleidende akte is bepaald.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Art. 143

P.97.1199.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie meent een door de verdachte neergelegd verzoek tot verwijzing van een zaak van een onderzoeksrechter naar een andere op grond van gewettigde verdenking niet op staande voet te moeten toestaan of afwijzen, kan het Hof, dat beslist het verzoekschrift en de bijlagen ervan mede te delen aan het O.M. bij de onderzoeksrechter die van het misdrijf kennisneemt, die mededeling wettelijk bevelen aan de procureur-generaal van het rechtsgebied waartoe die onderzoeksrechter behoort.~

- OPENBAAR MINISTERIE -

C.93.0194.N 18 november 1994 AC nr. ...

De vordering tot afzetting van een notaris wordt uitgeoefend in eerste aanleg door de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg en in hoger beroep door de procureur-generaal bij het hof van beroep.~

- NOTARIS -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- HOGER BEROEP - Allerlei

Art. 143 e.v.

C.11.0154.F 23 december 2011 AC nr. ...

Hoewel de onsplitsbaarheid van het openbaar ministerie hierin bestaat dat er geen enkel onderscheid en geen enkele verdeling bestaat tussen de magistraten van het openbaar ministerie die bij wet gemachtigd zijn een handeling bij een welbepaald gerecht te verrichten, volgt uit de artikelen 143 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek niettemin dat alleen de procureur-generaal bij het hof van beroep persoonlijk alle functies van het openbaar ministerie bij de hoven en rechtbanken van zijn rechtsgebied uitoefent, terwijl de magistraten die hem bijstaan, hetzij bij het hof van beroep, hetzij bij het arbeidshof, een handeling alleen maar regelmatig kunnen verrichten binnen de grenzen van hun wettelijke bevoegdheid, die in de regel bepaald wordt door de bevoegdheid van het gerecht waar zij hun ambt uitoefenen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, A.R. C.11.0154.F, nr. … .

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 1436

C.03.0394.N 6 mei 2005 AC nr. 265

De vergoedingsplicht bij de vereffening van het gemeenschappelijk vermogen ontstaat bij de ontbinding van het wettelijk stelsel, en vanaf dan is de rente verschuldigd (1). (1) Cass., 26 nov. 1993, AR C.93.0151.N, nr 488; zie de noot van J. Gerlo bij dit arrest, T.B.B.R. 1995, 387.

- INTEREST - Allerlei

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Art. 1437, eerste lid

C.98.0002.N 18 juni 1999 AC nr. ...

De schuldeiser die bewijst dat er gegronde redenen zijn om het bewarend beslag te handhaven, kan gemachtigd worden om het te vernieuwen zo aan de vereiste van de urgentie is voldaan.

- BESLAG - Bewarend beslag

Art. 1445

F.12.0072.F 25 oktober 2013 AC nr. ...

De schuldeiser die krachtens artikel 1445 van het Gerechtelijk Wetboek uitvoerend beslag legt op bedragen en effecten die een derde aan zijn schuldenaar verschuldigd is, stuit de verjaring van de schuldvordering van de beslagen schuldenaar op de beslagen derde; dat beslag stuit tevens de verjaring van de eigen schuldvordering van de beslaglegger op de beslagen schuldenaar te rekenen van de kennisgeving of van de betekening van het beslag aan de beslagen schuldenaar (1). (1) Het O.M. had geconcludeerd tot cassatie op de eerste twee onderdelen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 1445, eerste lid

C.12.0066.F 28 februari 2013 AC nr. ...

Het onderhandse stuk op grond waarvan een bewarend beslag onder derden kan worden gelegd zonder toelating van de beslagrechter, is het stuk dat de schuldeiser reeds bezit en waaruit zijn schuldvordering blijkt (1). (1) Cass. 5 april 1991, AR 7104, AC 1990-91, nr. 409.

- BESLAG - Bewarend beslag

De staat van honoraria die een advocaat aan zijn cliënt toestuurt, is op zich geen onderhands stuk.

- ADVOCAAT -

- BESLAG - Bewarend beslag

C.99.0060.F 26 oktober 2000 AC nr. ...

De beslagrechter die de vordering tot opheffing wil toewijzen, moet die opheffing uitdrukkelijk uitspreken; er bestaat in beginsel geen impliciete opheffing die de derde-beslagene het recht zou geven om opnieuw te beschikken over de schuldvordering waarop derden-beslag is gelegd.

- BESLAG - Bewarend beslag

- BESLAG - Bewarend beslag

Art. 144bis

P.01.0041.F 4 april 2001 AC nr. ...

Het arrest dat beslist dat de beklaagde recht heeft gehad op een eerlijk proces, in weerwil van het feit dat hij geen inzage heeft gekregen in drie onderzoeksdossiers die bij de nationale magistraat waren geopend, op grond, m.n., dat de door die magistraat of door zijn tussenkomst verkregen inlichtingen op een correcte wijze aan de onderzoekers zijn meegedeeld en door hun processen-verbaal bij het dossier van de rechtspleging zijn gevoegd, schendt artikel 6.1 E.V.R.M niet.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 1451

C.99.0060.F 26 oktober 2000 AC nr. ...

T.a.v. de derde-beslagene heeft het bewarend beslag onder derden tot gevolg dat hij niet meer kan beschikken over het geheel van de sommen die hij aan de beslagene verschuldigd is en dat hij geen enkele betaling meer mag verrichten (1). (1) Vgl. cass., 14 mei 1999, AR. C.95.0456.N, nr. 284.

- BESLAG - Bewarend beslag

C.95.0456.N 14 mei 1999 AC nr. ...

De derde beslagene kan slechts schuldenaar worden verklaard van de oorzaken van het beslag indien hij de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag uit handen geeft nadat hij reeds kennis had of diende te hebben van de akte van beslag onder derden.

- BESLAG - Bewarend beslag

Art. 1469, §1

C.11.0486.N 9 februari 2012 AC nr. ...

Een overdracht van een zeeschip is slechts aan de beslaglegger tegenwerpelijk wanneer hij volgens het toepasselijke recht tegenwerpelijk is aan derden.

- BESLAG - Bewarend beslag

Een overdracht van een zeeschip is slechts aan de beslaglegger tegenwerpelijk wanneer hij volgens het toepasselijke recht tegenwerpelijk is aan derden.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Wanneer het schip waarop de zeevordering betrekking heeft, wordt overgedragen nadat deze schuldvordering is ontstaan, mag een schuldeiser die niet als hypothecaire of bevoorrechte schuldeiser over een volgrecht op dat schip beschikt, op dat schip geen bewarend beslag leggen (1). (1) Cass. 27 maart 2003, AR C.02.0100.N, AC 2003, nr. 213.

- BESLAG - Bewarend beslag

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Art. 1472, derde lid

C.11.0486.N 9 februari 2012 AC nr. ...

De geldigheid van het in België gelegde bewarend beslag op een zeeschip van een vreemde nationaliteit is niet afhankelijk van de naleving van de door de betrokken vlaggenstaat voor het beslag vereiste publiciteitsvoorschriften.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

De geldigheid van het in België gelegde bewarend beslag op een zeeschip van een vreemde nationaliteit is niet afhankelijk van de naleving van de door de betrokken vlaggenstaat voor het beslag vereiste publiciteitsvoorschriften.

- BESLAG - Bewarend beslag

Art. 1481

C.04.0006.N 25 maart 2005 AC nr. 190

De beslagrechter, die oordeelt over een verzoek om toelating betreffende beslag inzake namaak van de houder van een octrooi, is in de eerste plaats verplicht na te gaan of de verzoeker, prima facie, over een beschermd recht beschikt, ongeacht of hem gevraagd wordt de beweerdelijk nagemaakte voorwerpen louter te laten beschrijven, dan wel tevens bijkomende beslagmaatregelen te bevelen.

- UITVINGDSOCTROOI - Allerlei

- BESLAG - Bewarend beslag

C.00.0012.N 3 januari 2002 AC nr. 5

De beslagrechter, verzocht om toelating te verlenen tot het leggen van een beslag inzake namaak, is bevoegd en verplicht na te gaan of, op het eerste gezicht, het intellectueel recht, de feiten en zo nodig de stukken, waarop de verzoeker zich beroept, van die aard zijn dat zij het gevraagde beslag tot bewaring van het aangevoerde recht verantwoorden.

- BESLAG - Bewarend beslag

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar wat naar redelijkheid vereist is als beslag om de rechten van de octrooihouder van een geneesmiddel te handhaven; het is aan de beslagrechter niet verboden bij die beoordeling ook de volksgezondheid in de redenering te betrekken.

- UITVINGDSOCTROOI - Allerlei

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- BESLAG - Bewarend beslag

C.98.0433.N 9 maart 2000 AC nr. ...

Met een daad van namaking in de zin van artikel 1481 Ger.W. wordt gelijkgesteld de invoer of het in voorraad hebben in België met het oog op het vervaardigen, het aanbieden, het in het verkeer bregen of het gebruik van geoctrooieerde producten zonder de toestemming van de octrooihouder.

- BESLAG - Bewarend beslag

C.96.0097.N 3 september 1999 AC nr. ...

De tekst van artikel 1481 van het Gerechtelijk Wetboek sluit niet uit dat het octrooi waarvan sprake in dit artikel een buitenlandse octrooi zou zijn.

- BESLAG - Bewarend beslag

Art. 1481, tweede lid

C.04.0006.N 25 maart 2005 AC nr. 190

De beslagrechter kan bijkemende beslagmaatregelen inzake namaak opleggen wanneer zij de bewaring van de aangevoerde rechter naar redelijkheid verantwoorden (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 2002, AR C.00.0012.N, nr 5 (inzake het verzoek van de houder van een octrooi van een geneesmiddel).

- BESLAG - Bewarend beslag

Art. 1484

C.09.0398.N 5 november 2010 AC nr. 657

De beslagrechter die de vertegenwoordiger aanduidt van een partij, aan wie hij machtiging geeft om aanwezig te zijn bij de beschrijving in het kader van beslag inzake namaak, vermag in het kader van de beoordeling van de afweging van enerzijds de belangen van de eiser die een beweerde inbreuk op zijn intellectueel eigendomsrecht moet kunnen bewijzen en anderzijds de belangen van de beweerde inbreukmaker die zijn bedrijfsgeheimen ter gelegenheid van de beschrijving moet kunnen beschermen, die vertegenwoordiger nominatim aan te duiden of minstens op een wijze die zijn identificatie mogelijk maakt (1) (2). (1) Art. 1484 Ger.W. voor de opheffing ervan bij artikel 33, 5° W. 10 mei 2007. (2) Het O.M. concludeerde eveneens tot vernietiging, doch op het tweede onderdeel van het enig cassatiemiddel.

- BESLAG - Bewarend beslag

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

Art. 1488

C.08.0064.N 1 oktober 2009 AC nr. 540

De bepaling dat de beschikking van de beslagrechter, verleend overeenkomstig artikel 1481 van het Gerechtelijk Wetboek, van rechtswege ophoudt gevolg te hebben, indien binnen een maand na de verzending van het deskundig verslag, de beschrijving niet wordt gevolgd door een dagvaarding ten gronde, houdt onder meer in dat het verslag niet kan worden ingeroepen tegen een derde, geen partij in de beslagprocedure inzake namaak, aan wie, op grond van het verslag, namaak wordt verweten, in geval die derde niet binnen de maand na de verzending van het deskundig verslag voor de rechtbank betreffende de zaak zelf wordt gedagvaard (1). (1) Art. 1488 Ger. W., voor zijn opheffing bij artikel 33 W. 10 mei 2007, toen van kracht en dat het middel dus als geschonden kon aanwijzen (zie Cass., 20 dec. 2007, AR C.06.0574.F, AC, 2007, nr. 655. Zie E. DIRIX & K. BROECKX, Beslag, A.P.R., Story-Scientia, 2001, 309, nr. 491; M.-C. JANSSENS, Drie wetten inzake handhaving van intellectuele rechten openen nieuwe horizonten in de strijd tegen namaak en piraterij, R.W., 2007-08, 930 (938).

- BESLAG - Allerlei

Art. 149

P.08.1623.N 17 maart 2009 AC nr. 201

Indien een zaak volledig wordt hernomen voor andere rechters dan deze die eerst van de zaak kennis hebben genomen, moeten in de regel de partijen hun conclusies ook hernemen voor de nieuw samengestelde zetel, maar de enige sanctie op de niet-herneming van de conclusies, is dat de nieuwe rechter die niet expliciet moet beantwoorden; de niet-herneming van conclusies is evenwel vreemd aan de bewijslevering, die niet geschiedt op grond van een conclusie maar onder meer op basis van stukken die aan de tegenspraak van de partijen zijn onderworpen (1)(2). Cass., 16 okt. 1985, AR 4221, AC, 1985-1986, nr 102; Cass., 11 feb. 1998, AR P.97.1339.F, AC, 1998, nr 83; Cass., 10 nov. 1999, AR P.99.0689.F, AC, 1999, nr 599; Cass., 8 nov. 2005, AR P.05.0976.N, AC, 2005, nr 574. (2) De eiser voerde schending aan van de artikelen 3 en 4 V.T.Sv., 1315 B.W. en 870 Ger.W. en hield voor dat het bestreden arrest van 26 september 2008 geen schadevergoeding kon toekennen aan de verweerders omdat zij hun conclusie niet hadden hernomen na de integrale herneming van de zaak in een andere zetelsamenstelling. Het Hof stelt evenwel vast dat de als geschonden aangevoerde artikelen 1315 B.W en 870 Ger. W. handelen over het bewijs en dat een onderscheid dient gemaakt te worden tussen de bewijslevering (die gesteund kan zijn op andere stavingstukken die aan de tegenspraak van de partijen werden onderworpen) en het probleem van het niet-hernemen van de conclusies bij de volledige herneming van de zaak voor een nieuwe zetel. In de bestreden beslissing oordeelden de appelrechters dat uit het feit dat de verweerders verstek lieten gaan (na het neerleggen van conclusies voor de zetel in zijn eerste samenstelling) niet kon worden afgeleid dat zij hun oorspronkelijke vordering niet langer handhaafden en dat uit het dossier kon worden opgemaakt dat zij minstens morele schade leden, die geraamd werd op 1 euro.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.09.0006.N 10 maart 2009 AC nr. 187

Artikel 149 Grondwet vereist niet dat de verklaring van de rechtsprekende jury in het veroordelend arrest wordt opgenomen (1). (1) Zoals verbeterd bij arrest P.09.0419.N van 24 maart 2009.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

Bij ontstentenis van daartoe strekkende conclusies, is het veroordelend arrest van het hof van assisen, ook wat de schuld betreft, regelmatig met redenen omkleed wanneer het, zoals hier, de vaststelling bevat dat de jury bevestigend heeft geantwoord op de vragen over de ten laste gelegde misdrijven die in de bewoordingen van de wet zijn omschreven en waarvan alle bestanddelen zijn aangegeven (1)(2)(3). (1) Cass., 27 jan. 2009, AR P.08.1677.N, AC, 2009, nr. ... (2) Zie: Cass., 31 mei 1995, AR P.95.0345.F, AC, 1995, nr. 268 (3) Cass., 30 jan. 2007, AR P.06.1390.N, AC, 2007, nr. 55.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

P.08.1677.N 27 januari 2009 AC nr. 69

Bij ontstentenis van daartoe strekkende conclusies, is het veroordelend arrest van het hof van assisen, ook wat de schuld betreft, regelmatig met redenen omkleed wanneer het, zoals hier, de vaststelling bevat dat de jury bevestigend heeft geantwoord op de vragen over de ten laste gelegde misdrijven die in de bewoordingen van de wet zijn omschreven en waarvan alle bestanddelen zijn aangegeven (1) (2). (1) Zie Cass., 31 mei 1995, AR P.95.0345.F, A.C., 1995, nr. 268. (2) Cass., 30 jan. 2007, AR P.06.1390.N, A.C., 2007, nr. 55.

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.07.1370.N 16 oktober 2007 AC nr. 487

Het bepalen van een datum waarop de veroordeelde een nieuw verzoek kan indienen of waarop de directeur een nieuw advies moet uitbrengen is een discretionaire bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechtbank, die haar beslissing ter zake niet nader hoeft te motiveren.

- STRAFUITVOERING -

P.06.0125.N 2 mei 2006 AC nr. 252

Wanneer de bestreden beslissing de beklaagde veroordeelt met de vermelding dat hij de feiten heeft gepleegd op een niet bepaald tijdstip tussen twee data, en het Hof aan de hand van de processtukken waarop het vermag acht te slaan, niet kan nagaan of de strafvordering al dan niet verjaard was, vernietigt het Hof de veroordelende beslissing met verwijzing (1). (1) Cass., 10 dec. 1997, AR P.97.0729.F, nr 546; zie Cass., 7 nov. 2000, AR P.99.0048.N, nr 604.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

- MISDRIJF - Allerlei

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

P.05.0976.N 8 november 2005 AC nr. 574

De rechter, die het debat na een tussenbeslissing, gewezen door een anders samengestelde zetel, volledig hervat, hoeft niet te antwoorden op een conclusie die vóór deze tussenbeslissing is genomen, maar nadien, bij het hernemen van de zaak, niet voor hem is hernomen (1). (1) Cass., 11 feb. 1998, AR P.97.1339.F, nr 83; 10 nov. 1999, AR P.99.0689.F, nr 599.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.05.0675.N 4 oktober 2005 AC nr. 477

De rechter die wegens het overschrijden van de redelijke termijn een straf uitspreekt die daadwerkelijk en op een meetbare wijze verminderd is ten opzichte van de straf die hij had kunnen opleggen indien de redelijke termijn niet overschreden was, is niet verplicht daarenboven te motiveren waarom hij in het bepaalde geval geen veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uitspreekt (1). (1) Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.0807.F, nr 550.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 1494

C.98.0544.N 27 april 2001 AC nr. ...

Als een vonnis een schuldenaar veroordeelt tot betaling van een geldsom en de schuldeiser nadien in een dading met de schuldenaar afstand doet van het recht tot tenuitvoerlegging van die veroordeling, kan de schuldeiser, vanaf de datum met ingang waarvan de dading gerechtelijk werd ontbonden, het veroordelend vonnis opnieuw voor het geheel uitvoeren.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

C.97.0435.N 9 december 1999 AC nr. ...

Uitvoerend beslag kan niet worden gelegd voor periodieke inkomsten die op het ogenblik van het beslag nog niet vervallen zijn.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1495, eerste en derde lid

C.09.0029.N 14 januari 2010 AC nr. 38

In civiele zaken is de betekening een vereiste voor de gedwongen tenuitvoerlegging.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

Art. 1498

C.07.0282.F 5 mei 2011 AC nr. 195

In geval van zwarigheden bij de tenuitvoerlegging van een vonnis dat een veroordeling tot een dwangsom bevat, staat het aan de beslagrechter om op grond van artikel 1498 van het Gerechtelijk Wetboek te bepalen of de voor een dwangsom gestelde voorwaarden vervuld zijn (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. …

- BESLAG - Algemeen

- DWANGSOM -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.09.0168.F 2 september 2010 AC nr. 492

De beslagrechter die, in geval van geschillen over de tenuitvoerlegging van een beslissing waarbij een dwangsom wordt opgelegd, moet uitmaken of de voorwaarden voor de opeisbaarheid ervan vervuld zijn, is niet bevoegd om de beslissing uit te leggen als die onduidelijk of dubbelzinnig is en, a fortiori, evenmin bevoegd om de inhoud ervan te wijzigen of te beslissen dat de dwangsom niet verschuldigd is op grond dat de hoofdveroordeling niet verantwoord was (1). (1) Zie concl. O.M.

- BESLAG - Algemeen

- DWANGSOM -

C.05.0361.F 22 februari 2007 AC nr. 108

De beslagrechter zal soms de draagwijdte moeten bepalen van een beslissing die een dwangsom oplegt, wanneer de bewoordingen van die beslissing een uitleggingsprobleem doen rijzen.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

De beslagrechter zal soms de draagwijdte moeten bepalen van een beslissing die een dwangsom oplegt, wanneer de bewoordingen van die beslissing een uitleggingsprobleem doen rijzen.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- DWANGSOM -

C.05.0389.F 19 mei 2006 AC nr. 282

In geval van zwarigheden bij de tenuitvoerlegging van een vonnis dat een dwangsom oplegt, behoort het de beslagrechter te bepalen of de voorwaarden voor die dwangsom vervuld zijn (1). (1) Cass., 10 nov. 2005, AR C.04.0020.N, www.cass.be

- DWANGSOM -

C.04.0020.N 10 november 2005 AC nr. 588

Behoudens in de bij de wet bepaalde gevallen kan de beslagrechter in geval van zwarigheden bij de tenuitvoerlegging van een vonnis geen uitspraak doen over de zaak zelf, noch over de rechten van de partijen die vastgelegd zijn in de titel waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevraagd (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1999, AR C.98.0509.F, nr 348.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

S.95.0062.F 22 januari 1996 AC nr. ...

De beslissing tot weigering van de tenuitvoerlegging van een dwangsom, die is uitgesproken door de rechter die deze dwangsom heeft bevolen en die hierop is gegrond dat hij oordeelt dat aan de veroordeling ten principale genoegzaam is voldaan vòòr de betekening van de beslissing die de dwangsom heeft uitgesproken, is geen beslissing over een zwarigheid bij de tenuitvoerlegging van de beslissing die de dwangsom oplegt, in de zin van artikel 1498 Ger.W.~

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- DWANGSOM -

Een beslissing over een zwarigheid bij de tenuitvoerlegging, in de zin van artikel 1498 Ger.W., is een beslissing over een zwarigheid betreffende een gedwongen tenuitvoerlegging.~

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 15

C.94.0393.F 29 juni 1995 AC nr. ...

De door de eiser in cassatie ingediende vordering tot bindendverklaring van het arrest is niet ontvankelijk wanneer die eiser niet doet blijken van enig belang om het arrest bindend te doen verklaren voor de tot tussenkomst opgeroepen partij; zulks is het geval met de verzekeraar die zijn verzekerde tot bindendverklaring van het arrest oproept, als het cassatieberoep alleen is gericht tegen het bestreden arrest, in zoverre dit de door de verzekeringsmakelaar tegen de verzekeraar ingestelde vordering tot vrijwaring gegrond verklaartikel ~

- TUSSENKOMST -

Art. 1503, eerste lid

C.05.0435.N 9 februari 2007 AC nr. 76

Het beslag dat wordt gelegd buiten de woonplaats van de schuldenaar en bij een derde, zonder voorafgaande rechterlijke machtiging, ook al maakt het een eventuele inbreuk uit op de onschendbaarheid van de woning en van het recht op privé-leven, is niet nietig maar kan enkel tot eventuele schadevergoeding aanleiding geven (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- BESLAG - Algemeen

C.03.0446.N 24 juni 2005 AC nr. 374

Een beslag gelegd op de plaats waarover de schuldenaar vrij beschikt doordat die plaats in het bezit is van een rechtspersoon die wettelijk niet onderscheiden kan worden van de schuldenaar geldt niet als een beslag op roerend goed buiten de woonplaats van de schuldenaar en bij een derde, waarvoor de toelating van de rechter vereist is; de omstandigheid evenwel dat een schuldenaar en degene bij wie formeel het beslag plaatsgrijpt hun boedels vermengen en geen respect hebben voor de wederzijdse rechtspersoonlijkheid, volstaat niet om de afzonderlijke rechtspersoonlijkheid van degene bij wie effectief beslag werd gelegd te negeren (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping daar dat dit onderdeel evenmin kon aangenomen worden, op grond dat de appèlrechters uit hun feitelijke vaststellingen en de vermenging van rechtspersoonlijkheden wel de rechtmatigheid en regelmatigheid van het beslag konden afleiden.

- BESLAG - Algemeen

- RECHTSPERSOONLIJKHEID -

Art. 151bis

P.96.0039.N 28 januari 1997 AC nr. ...

Doet geen afbreuk aan de rechtsgeldigheid van de vordering, de omstandigheid dat een substituut-procureur des Konings gespecialiseerd in fiscale aangelegenheden in het arrondissement waarin hij is benoemd een vordering opstelt wegens een overtreding van de wetten en verordeningen in fiscale aangelegenheden, gericht aan de bevoegde onderzoeksrechter van een ander arrondissement in het rechtsgebied van hetzelfde hof van beroep.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 1539

C.05.0370.N 15 juni 2006 AC nr. 333

Wanneer de beslagene de begunstigde is van een overschrijving die verloopt over verschillende banken, dan ontstaat de verplichting van de bank tot afdracht aan de rekeninghouder van de gelden die voortkomen uit deze overschrijving op het ogenblik van de verrekening tussen de betrokken banken (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen

Wordt het beslag gelegd op een bankrekening, dan is het voorwerp van het beslag al hetgeen de bank, op het tijdstip van het beslag, krachtens de rechtsverhouding tot de rekeninghouder aan deze verschuldigd is. Hieronder vallen ook de bedragen die nog niet op de rekening werden ingeschreven maar waarvoor de bank reeds ten tijde van het beslag een verplichting tot afdracht aan de rekeninghouder heeft (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen

C.95.0260.N 6 december 1996 AC nr. ...

Tenzij er sprake is van simulatie, kan uitvoerend beslag onder derden in de regel alleen ten laste van de schuldenaar en niet van een derde worden gelegd; de omstandigheid dat een derde die rechtspersoonlijkheid heeft vermogensrechtelijke banden heeft met een schuldenaar, heeft niet tot gevolg dat tegen die derde zonder een uitvoerbare titel beslag kan worden gelegd.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1540, eerste lid

C.97.0085.N 18 juni 1999 AC nr. ...

Uit de bewoordingen van artikel 1540, eerste lid, Ger.W., luidens dewelke de derde-beslagene, vanaf de ontvangst van de akte houdende derden-beslag, de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag niet meer uit handen mag geven, op straffe van gewoon schuldenaar te worden verklaard voor de oorzaken van het beslag, onverminderd schadevergoeding ten aanzien van de partij, indien daartoe grond bestaat, volgt niet dat de beslagrechter geen beoordelingsbevoegdheid heeft om de derde-beslagene al of niet tot gewoon schuldenaar te verklaren voor de oorzaken van het beslag.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 155, tweede lid

P.99.0597.F 26 mei 1999 AC nr. ...

Het staat alleen aan de procureur-generaal om de magistraat aan te wijzen die de strafvordering uitoefent overeenkomstig artikel 155, tweede lid, Ger. W.; die aanwijzing blijkt uit het optreden zelf van de magistraat van het O.M., zonder dat daarvoor een stuk moet worden voorgelegd.~

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- SAMENHANG -

- STRAFVORDERING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 1560, 1°

F.05.0105.F 15 februari 2007 AC nr. 95

De goederen die onroerend zijn door bestemming zijn enkel vatbaar voor onroerend beslag op het gehele erf voor de dienst waarvan zij worden bestemd (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- BESLAG - Algemeen

Art. 1561, eerste lid

C.02.0478.N 13 juni 2005 AC nr. 335

De beslagleggende schuldeiser die, bij toepassing van artikel 1561, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, de veiling heeft gevorderd en verkregen van een onroerend goed van de schuldenaar dat een beperkte onverdeeldheid uitmaakt, zonder dat andere deelgerechtigden om de vereffening-verdeling van de gehele onverdeeldheid hebben verzocht, kan de tenuitvoerlegging van het beslag op het onverdeelde aandeel van de schuldenaar in het onroerend goed vervolgen zonder rekening te houden met een tussen de medegerechtigden later bevolen vereffening-verdeling van de gehele onverdeeldheid.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1575

C.01.0381.F 19 juni 2003 AC nr. 363

Uit de opzet van artikel 1575 Ger.W. volgt dat de koper op gedwongen tenuitvoerlegging niet kan aangemerkt worden als "verkrijger" in de zin van artikel 12 Handelshuurwet (1). (1) Zie concl. O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Betrekkingen met derden

Uit de opzet van artikel 1575 Ger.W. volgt dat de koper op gedwongen tenuitvoerlegging niet kan aangemerkt worden als "verkrijger" in de zin van artikel 12 Handelshuurwet (1). (1) Zie concl. O.M.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1578

C.04.0230.N 7 november 2005 AC nr. 569

De persoon aan wie het goed werd overgedragen in weerwil van het overgeschreven bevel of beslag kan de uitwinning verhinderen, inzonderheid door voldoende geld in consignatie te geven, maar evenzeer tot betaling van de schuld die de oorzaak is van het beslag; aldus verkeert hij in een gelijkaardige positie als een derde-bezitter zoals bedoeld in de artikelen 96 en volgende van de Hypotheekwet, door zonder zelf persoonlijk schuldenaar te zijn van de vervolgende partij, de schuld die de oorzaak is van het beslag te voldoen met het oog op de bevrijding van het beslagen onroerend goed (1). (1) Het openbaar ministerie was van oordeel dat het middel gegrond was. De derde-bezitter bedoeld in de artikelen die het hoofdstuk VI van de wet van 16 december 1851 bevat, is de derde, die geen schuldenaar is, aan wie een onroerend goed, waarop een ingeschreven schuldeiser, hetzij een hypotheek, hetzij een voorrecht heeft, ten gevolge van een vervreemding wordt overgedragen of die een hypotheek op zijn onroerend goed toestaat tot zekerheid van de schuld van de debiteur, en die, aldus, ten aanzien van de ingeschreven schuldeiser, als eigenaar beschouwd wordt en tegen wie de schuldeiser over een volgrecht beschikt. Het bestreden arrest stelt vast dat het bevel voorafgaand aan het onroerend beslag en van het exploot van uitvoerend beslag op onroerend goed betekend door de verweerders aan de schuldenaars worden overgeschreven voor de datum van de verkoop van het onroerend goed door deze laatsten aan de eiseres. Het bestreden arrest oordeelt aldus niet wettig dat "zoals de hypotheken, deze overschrijvingen (...) een zakelijk recht (vormen) dat de goederen volgt in welke handen zij zich ook mogen bevinden", alsook dat, hoewel het niet vaststelt dat de verweerders op het onroerend goed, hetzij hypotheek, hetzij voorrecht hebben, de eiseres "in casu een derde-bezitter is" zodat zij "verplicht (is) van (dat) goed afstand te doen, ofwel alle opeisbare interesten en kapitalen te voldoen, hoe groot het bedrag daarvan ook mag zijn".

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1580bis

C.02.0256.N 19 februari 2004 AC nr. 91

In geval van uitvoerend beslag op onroerend goed mag de beslagrechter, krachtens artikel 1580bis, eerste en derde lid van het Gerechtelijk Wetboek, de verkoop uit de hand van het in beslag genomen onroerend goed in het belang van de partijen slechts bevelen, na de hypothecaire of bevoorrechte schuldeisers, degenen die een bevel of een exploot van beslaglegging hebben laten overschrijven, de beslagene en desgevallend de derde houder te hebben gehoord of bij gerechtsbrief behoorlijk te hebben opgeroepen.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1580quater

C.02.0346.F 26 september 2003 AC nr. 458

Wanneer de beslagrechter ambtshalve de verkoop uit de hand bevolen heeft in het belang van de partijen of die verkoop toegestaan heeft op verzoek van de beslagleggende schuldeiser, kan hij uitspraak doen over elke hem door één der partijen voorgelegde moeilijkheid en zulks tot het verlijden van de notariële akte; die moeilijkheid kan onder meer erin bestaan dat die akte niet is verleden binnen de door hem vastgestelde termijn omdat de vermoedelijke koper niet is komen opdagen; in dat geval kan de beslagrechter de verkoop uit de hand bevelen of toestaan onder andere voorwaarden.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1580quater, eerste lid

C.10.0413.N 6 mei 2011 AC nr. ...

Indien, in het geval dat de beslagrechter de verkoop uit de hand beveelt van een in beslag genomen onroerend goed, de zaak, bij moeilijkheden, opnieuw voor hem wordt gebracht, dienen de ingeschreven hypothecaire of bevoorrechte schuldeisers, diegenen die een bevel of een exploot van beslaglegging hebben laten overschrijven, de beslagene en desgevallend de derde houder te worden gehoord of minstens bij gerechtsbrief behoorlijk opgeroepen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1580quater, tweede lid

C.02.0346.F 26 september 2003 AC nr. 458

Met de woorden "niet plaatsvinden van (de verkoop uit de hand)" doelt artikel 1580quater, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek op het geval waarin dat soort van verkoop niet kan doorgaan (1). (1)Zie ENGELS "De verkoop uit de hand van de in uitvoerend beslag genomen onroerende goederen", R.W., 1998-1999, 1499; E. DIRICX, "Overzicht van rechtspraak beslag en collectieve schuldenregeling, T.P.R., 2000, p. 1274.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1580ter

C.99.0557.N 20 oktober 2000 AC nr. ...

De bepaling dat de beslagleggende schuldeiser aan de beslagrechter de machtiging kan vragen om het in beslag genomen onroerend goed uit de hand te verkopen staat er niet aan in de weg dat de beschikking de persoon van de verkrijger aanduidt wanneer zulks in het belang is van de schuldeisers en van de schuldenaar.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1586

C.97.0020.N 20 mei 1999 AC nr. ...

Uit de feitelijke omstandigheden die hij vaststelt mag de rechter beslissen dat de notaris die met de verkoop van een beslagen goed is belast, de verkoop verder mag zetten wanneer de schuldeiser die van de beslagrechter een beschikking heeft verkregen die de verkoop schorst, de uitvoering van die beschikking verzaakt.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 16

C.11.0121.N 8 maart 2012 AC nr. ...

De tussenvordering in gedwongen tussenkomst die een veroordeling beoogt die, hoewel zij daarmee samenhangt, niet afhangt van de veroordeling waartoe de hoofdvordering strekt, is geen ondergeschikte vordering; zij blijft als hoofdvordering bestaan wanneer de gedinginleidende hoofdvordering niet ontvankelijk of niet gegrond wordt verklaard (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- TUSSENKOMST -

Art. 1613, derde lid

C.10.0483.F 21 januari 2013 AC nr. ...

Tegen het vonnis dat uitspraak doet over een vordering tot onttrekking kan geen cassatieberoep worden ingesteld.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 1624, 2°

C.01.0025.F 25 januari 2002 AC nr. 55

De beslissing van de beslagrechter die, na de aanwijzing van de met de verkoop belaste notaris, uitspraak doet over de vordering van de notaris die ertoe strekt degene die de betaling van een provisie vordert te laten veroordelen, is geen vonnis dat uitspraak doet over een zwarigheid omtrent de tenuitvoerlegging inzake uitvoerend beslag op onroerend goed, en is bijgevolg vatbaar voor hoger beroep (1). (1) Zie cass., 8 okt. 1992, A.R. 9415, nr 657 en concl. adv.-gen. Piret.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 1624, eerste lid, 1°

C.06.0011.N 30 januari 2009 AC nr. 81

Wanneer de vordering niet gesteund is op verstandhouding of bedrog, maakt het vonnis van de beslagrechter, oordelend op het derdenverzet tegen de beslissing inzake indeplaatsstelling een vonnis uit als bedoeld in artikel 1624, eerste lid, 1° van het Gerechtelijk Wetboek, waartegen geen hoger beroep kan ingesteld worden (1). (1) Zie de (strijdige) concl. O.M.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 1624, tweede lid, 2°

C.04.0324.N 15 april 2005 AC nr. 230

Inzake uitvoerend beslag op onroerend goed is de beslissing van de beslagrechter over de geldigheid van de toewijzing van het in beslag genomen onroerend goed, die werd aangevochten op grond van beweerd ongeldige biedingen in strijd met de veilvoorwaarden, een uitspraak over zwarigheden omtrent de tenuitvoerlegging; tegen die in laatste aanleg gewezen beschikking kan cassatieberoep worden ingesteld (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Algemeen

Art. 1636

C.97.0262.N 3 september 1999 AC nr. ...

Het hof van beroep dat uitspraak doet over bezwaren tegen het ontwerp van verdeling dat door de gerechtsdeurwaarder is opgesteld dient ook de tabel van de verdeling van de gelden vast te stellen.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

Art. 1639

C.03.0332.N 13 mei 2005 AC nr. ...

Wanneer met toepassing van artikel 41, Wet Gerechtelijk Akkoord de overdracht van de onderneming of van een gedeelte ervan wordt verwezenlijkt, worden de rechten van de schuldeisers geacht over te gaan op de overnameprijs, heeft de overdracht een zuiverende werking en handelt de ter zake van de onroerende goederen aangezochte notaris overeenkomstig artikel 1639 van het Gerechtelijk Wetboek.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

Art. 1642

F.05.0050.N 17 november 2006 AC nr. 575

De fiscale notificatie van het bedrag van de belastingschuld door de ontvanger der belastingen aan de met de verkoop van een onroerend goed belaste notaris maakt een beslag onder derden uit in handen van de notaris en heeft bijgevolg niet de integrale verkoopprijs, doch slechts het eventueel batig saldo ervan tot voorwerp, dat de notaris, na de betaling van de in het proces-verbaal van rangregeling opgenomen schuldvorderingen, onder zich heeft om het door te storten aan de belastingschuldige; een dergelijke notificatie kan derhalve niet worden opgevat als een verzet op de prijs in de zin van artikel 1642 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 1643, eerste lid

C.05.0441.N 9 juni 2006 AC nr. 324

De aansprakelijkheid van de notaris komt niet in het gedrang door het louter verstrijken van de termijn van een maand om het proces-verbaal van de verdeling of rangregeling op te maken, bepaald in artikel 1643, eerste lid, Ger. W. (1). (1) Zie: E. DIRIX en K. BROECKX, A.P.R., tw. Beslag, p. 544, nr 965; G. DE LEVAL, L'ordre in Rép. Not, p. 77, nr 66.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Allerlei

- NOTARIS -

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1644

F.05.0050.N 17 november 2006 AC nr. 575

Uit de omstandigheid dat de schuldvordering van de fiscus een bevoorrecht karakter heeft op grond van de artikelen 422 en 423 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1992), kan niet worden afgeleid dat de notaris, belast met de verkoop van een onroerend goed na uitvoerend beslag, deze vordering moet toelaten tot de rangregeling.

- NOTARIS -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 1644, eerste lid

C.07.0606.N 7 november 2008 AC nr. 619

De aanmaning door de notaris, van de schuldenaar tegen wie het beslag is geschied en van de schuldeisers, inzage te nemen van het proces-verbaal van rangregeling en om, indien daartoe grond bestaat, daarop tegenspraak te doen, strekt ertoe deze procedure op een doelmatige wijze af te wikkelen; hieruit volgt dat na het verstrijken van de daarin bedoelde termijn, een tegenspraak niet ontvankelijk is, behoudens ingeval van bedrog of overmacht en behoudens de mogelijkheid om incidentele tegenspraak te voeren voor de beslagrechter (1); aldus kan een tegenspraak geen betrekking meer hebben op een in het definitief proces-verbaal opgenomen schuldvordering, ook al was die schuldvordering aanvankelijk niet batig gerangschikt. (1) Zie Cass., 13 juni 1985, AR 7214, AC, 1985, nr 623.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1644, tweede lid

F.05.0050.N 17 november 2006 AC nr. 575

Op de notaris belast met de rangregeling ingevolge de verkoop van een onroerend goed na een uitvoerend beslag, rust geen verplichting om rekening te houden met alle bestaande en door hem gekende schuldeisers, met inbegrip van deze waarvan het bestaan niet blijkt uit de raadpleging van de beslagberichten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- NOTARIS -

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1646

C.02.0478.N 13 juni 2005 AC nr. 335

De notaris die, in het geval van artikel 1561, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, met de veiling werd belast, moet overgaan tot rangregeling en dient de geschillen ter zake aan de beslagrechter voor te leggen.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 1661

C.08.0345.N 7 januari 2011 AC nr. ...

De sanctie van het verval van rechten wegens het niet verrichten, binnen drie maanden na verzending van het bericht door de vereffenaar, van de aangifte bij hem van het bedrag of van de voorlopige raming van hun schuldvordering door de schuldeisers, is verbonden aan het niet-tijdig verrichten van die aangifte, met inachtneming van de voorgeschreven inhoud daarvan, niet aan de wijze waarop zij moet gebeuren.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Art. 1675, 13, § 1, tweede gedachtenstreep

C.00.0662.N 22 juni 2001 AC nr. ...

De gerechtelijke aanzuiveringsregeling waarin artikel 1675, 13, § 1, tweede gedachtenstreep, van het Ger.W. voorziet voor het saldo nog verschuldigd na de tegeldemaking van de voor beslag vatbare goederen, betreft een pondspondsgewijze aanzuivering op voet van gelijkheid tussen alle schuldeisers waarbij geen rekening wordt gehouden met de wettige redenen van voorrang, waarvan een schuldeiser met een algemeen voorrecht geniet.

- BESLAG - Allerlei

Art. 1675/12

F.06.0076.F 14 december 2007 AC nr. 638

De gerechtelijke aanzuivering, als geregeld bij artikel 1975/12 van het Gerechtelijk Wetboek stelt geen enkele minimumduur vast.

- BESLAG - Allerlei

Art. 1675/12, § 1

C.00.0301.F 31 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer er geen minnelijke aanzuiveringsregeling wordt getroffen, kan de beslagrechter, overeenkomstig artikel 1675/12, § 1, Ger.W., met inachtneming van de gelijkheid tussen de schuldeisers, een gerechtelijke aanzuiveringsregeling opleggen die met name uitstel of herschikking van betaling van de schulden in hoofdsom, interesten en kosten kan bevatten, alsook de opschorting, voor de duur van de aanzuiveringsregeling, van de gevolgen van de zakelijke zekerheden, zonder dat die maatregel de grondslag ervan in het gedrang kan brengen; dat voorbehoud strekt enkel ertoe het gemeenschappelijk pand van de schuldeisers onaangeroerd te laten (1). (1) Zie concl. O.M.

- BESLAG - Allerlei

Art. 1675/13, § 1

C.01.0208.F 28 november 2003 AC nr. 604

De gerechtelijke aanzuiveringsregeling hoeft niet noodzakelijk te leiden tot de algehele voldoening van de schuldeisers (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., 2003, I, nr ...

- BESLAG - Allerlei

Art. 1675/13, § 1, eerste lid, eerste en tweede streepje

C.04.0595.F 4 november 2005 AC nr. 565

Bij de verdeling na de tegeldemaking op initiatief van de schuldbemiddelaar van alle goederen die voor beslag in aanmerking komen, moeten de wettelijke redenen van voorrang in acht worden genomen, terwijl voor de aanzuivering van het saldo de regel van de gelijkheid van de schuldvorderingen geldt (1). (1) Zie Cass., 22 juni 2001, AR C.00.0662.N, nr 394 en concl. adv.-gen. m.o. D. THIJS.

- BESLAG - Allerlei

Art. 1675/13, § 1, eerste lid, eerste streepje, §§ 3 en 4

S.12.0138.F 18 november 2013 AC nr. ...

Noch artikel 110 van de Grondwet, noch het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten verbieden de rechter van de collectieve schuldenregeling om aan de schuldenaar, onder de door de wet bepaalde voorwaarden, kwijtschelding te verlenen voor de schulden die het gevolg zijn van veroordelingen tot een strafrechtelijke boete wanneer die maatregel nodig is om de betrokkene en diens gezin een leven te laten leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- MACHTEN - Scheiding der machten

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 110

Art. 1675/13, § 6

S.12.0063.F 27 mei 2013 AC nr. ...

Artikel 1675/13, §6, van het Gerechtelijk Wetboek dat bepaalt dat de rechter, bij het opstellen van de regeling, moet toezien op de prioritaire betaling van de schulden, die het recht van de verzoeker en zijn gezin om een menswaardig leven te leiden in het gedrang brengen, bedoelt met laatstgenoemden niet de schuldeisers van onderhoudsgelden van de schuldenaar die niet onder hetzelfde dak wonen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. …

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Art. 1675/13bis, § 2

S.12.0138.F 18 november 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 1675/11, §1, 1675/13, §1, eerste lid, §§3 en 4, en 1675/13bis, §2, van het Gerechtelijk Wetboek volgt niet dat de rechter van de collectieve schuldenregeling geen kwijtschelding zou kunnen verlenen voor de schulden van de schuldenaar die het gevolg zijn van een veroordeling tot een strafrechtelijke boete (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Art. 1675/15

C.08.0039.F 11 december 2008 AC nr. 720

De rechter kan de herroeping van de beschikking van toelaatbaarheid of van de minnelijke of gerechtelijke aanzuiveringsregeling niet ambtshalve uitspreken (1). (1) Cass., 2 okt. 2008, AR C.07.0462.F, AC, 2008, nr ...

- BESLAG - Allerlei

C.07.0462.F 2 oktober 2008 AC nr. 522

De rechter kan de herroeping van de beschikking van toelaatbaarheid of van de minnelijke of gerechtelijke aanzuiveringsregeling niet ambtshalve uitspreken en evenmin kan hij de schuldbemiddelaar bevelen om bij hem een verzoek tot herroeping in te dienen.

- BESLAG - Allerlei

C.01.0194.N 4 september 2003 AC nr. 414

Wanneer bij een collectieve schuldenregeling hoger beroep wordt ingesteld door de schuldenaar die opkomt tegen de beslissing waarbij de herroeping van de beschikking van toelaatbaarheid wordt uitgesproken, moet de schuldbemiddelaar worden betrokken in de rechtspleging in hoger beroep (1). (1) E. DirixOverzicht van rechtspraak Beslag en collectieve schuldenregeling 1997-2001" T.P.R. 2002, (1187) nr 197; zie F. De PatoulLa rétractation et la révocation du jugement d'admissibilité" D.C.C.R. 1999, (285) 294-295.

- BESLAG - Allerlei

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

Art. 1675/16

C.11.0093.N 2 februari 2012 AC nr. ...

De termijn om cassatieberoep in te stellen tegen een uitspraak in het raam van de procedure van collectieve schuldenregeling heeft geen aanvang genomen wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing conform artikel 1675/16 Gerechtelijk Wetboek gebeurd is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

Art. 1675/19, eerste lid

C.06.0633.F 29 februari 2008 AC nr. 146

De rechter, die belast is met de begroting van het ereloon, de emolumenten en de kosten van de schuldbemiddelaar, is gehouden om, wanneer hij oordeelt dat een gedeelte van de omzendbrieven waarvoor de begroting van de kosten gevorderd wordt, niet in rechtstreeks verband staat met de schuldbemiddeling, het aantal brieven aan te geven waarvoor een begroting nodig is en daarop het forfaitair tarief toe te passen dat in artikel 4, tweede lid, van het koninklijk besluit van 18 december 1998 wordt bepaald.

- BESLAG - Allerlei

Art. 1675/2

C.06.0667.F 21 juni 2007 AC nr. 345

De rechter mag een vordering tot collectieve schuldenregeling enkel ontoelaatbaar verklaren wegens bewerken van het onvermogen wanneer de verzoeker een of meer handelingen heeft verricht met het opzet zich onvermogend te maken.

- BESLAG - Allerlei

C.99.0325.N 16 maart 2000 AC nr. ...

De wet stelt, als voorwaarde voor de toelaatbaarheid van het verzoek tot collectieve schuldenregeling, niet de eis dat de betalingsmoeilijkheden zouden bestaan ten aanzien van een veelvoud van schuldeisers; het aantal schulden is evenmin relevant.

- BESLAG - Allerlei

Art. 1675/7

C.03.0017.F 23 april 2004 AC nr. 217

De interesten, zelfs die welke door een hypotheek zijn gewaarborgd, worden louter door de uitwerking van de beschikking van toelaatbaarheid van rechtswege opgeschort en ze kunnen hun loop slechts hervatten, behalve in de gevallen die op beperkende wijze worden opgesomd in artikel 1675/7, §4, Ger.W., indien de aanzuiveringsregeling zulks bepaalt (1). (1) Zie Cass., 31 mei 2001, voltallige zitting, AR C.00.0301.F, nr 327 en concl. O.M.

- BESLAG - Allerlei

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

Art. 1675/7, § 1, tweede lid

C.11.0093.N 2 februari 2012 AC nr. ...

Artikel 1675/7, §1, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, dient aldus gelezen te worden dat de schuldvorderingen die strekken tot vergoeding van schade aan de persoon van de schuldenaar uit de boedel dienen gehouden te worden; hierbij kan geen onderscheid worden gemaakt naargelang deze schuldvorderingen betrekking hebben op schade die vóór of na de opening van de procedure van collectieve schuldenregeling wordt geleden (1). (1) Zie de conclusie van het

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Art. 1675/7, § 2, eerste, derde en vierde lid

C.10.0494.N 6 mei 2011 AC nr. ...

Uit artikel 1675/7, §2, eerste, derde en vierde leden, Gerechtelijk Wetboek kan niet afgeleid worden dat de middelen van tenuitvoerlegging ook worden geschorst ten aanzien van personen die een zakelijke zekerheid hebben gesteld om een schuld van de tot de procedure van collectieve schuldenregeling toegelaten verzoeker te waarborgen; de erin bedoelde schorsingsgronden gelden evenmin wanneer deze zakelijke zekerheidsteller tevens een persoonlijke zekerheid heeft gesteld ten behoeve van de verzoeker en de tenuitvoerlegging het goed of de goederen betreffen die het voorwerp zijn van de zakelijke zekerheid (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

- BORGTOCHT -

Art. 1675/7, § 3

C.01.0057.F 19 oktober 2001 AC nr. ...

De rechter beoordeelt in feite of de aanzuivering van de gedeelten die de bedrijfsvoorheffingen overschrijden, van de aanslagen in de personenbelasting en in de aanvullende gemeentebelasting die tijdens de uitvoering van de aanzuiveringsregeling zullen worden ingekohierd, al dan niet deel uitmaakt van het normaal vermogensbeheer.

- BESLAG - Allerlei

Art. 1675/7, §§ 1 en 3

C.01.0057.F 19 oktober 2001 AC nr. ...

De beschikking van toelaatbaarheid van een vordering tot collectieve schuldenregeling heeft de onbeschikbaarheid van het vermogen van de schuldenaar tot gevolg zodat een boedel ontstaat waartoe alle goederen van de schuldenaar op het ogenblik van de beschikking behoren, alsook de goederen die hij tijdens de uitvoering van de collectieve aanzuiveringsregeling verkrijgt; zij houdt voor de schuldenaar daarenboven het verbod in om enige daad te stellen die een normaal vermogensbeheer te buiten gaat (1). (1) Zie Cass., (voltallige rechtszitting) 31 mei 2001, A.R. C.00.0301.F, nr.... en concl. O.M.

- BESLAG - Allerlei

Art. 1675/9, § 1, 4°

C.10.0149.F 17 februari 2011 AC nr. ...

Het vermogen van de debiteur op het ogenblik dat hij tot de collectieve schuldenregeling wordt toegelaten, bestaat in een boedel waarop de uitoefening van zijn rechten wordt overgedragen aan de schuldbemiddelaar; de daden die de debiteur na dat tijdstip stelt, mogen, behoudens toestemming van de rechter, het normale beheer van zijn vermogen niet te buiten mogen gaan, een schuldenaar niet bevoordelen noch zijn onvermogen vergroten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- BESLAG - Allerlei

Art. 1675/9, § 2

C.06.0673.N 5 september 2008 AC nr. 451

Het geschrift dat strekt tot het indienen van een schuldvordering geldt slechts als een aangifte in de zin van artikel 1675/9, § 2, Ger. W., wanneer het de elementen bevat die de schuldbemiddelaar toelaten met deze schuldvordering rekening te houden in de schuldenregeling.

- BESLAG - Allerlei

Art. 1676

C.12.0133.F 13 december 2013 AC nr. ...

De opdracht die een derde op grond van artikel 1592 van het Burgerlijk Wetboek wordt gegeven om de verkoopprijs te bepalen, is geen arbitrage die onder de toepassing valt van de artikelen 1676 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2013, nr. … .

- KOOP -

- ARBITRAGE -

Art. 1676, 2.

C.95.0454.F 10 oktober 1996 AC nr. ...

Alleen de hoven en rechtbanken zijn bevoegd om kennis te nemen van geschillen waarbij een publiekrechtelijke rechtspersoon betrokken is, zelfs als die rechtspersoon de rechthebbende is van een privaatrechtelijke rechtspersoon die een overeenkomst tot arbitrage betreffende de overgedragen zaak heeft gesloten.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- ARBITRAGE -

Art. 1677

C.99.0198.N 13 december 2001 AC nr. ...

Wanneer een distributieovereenkomst, die schriftelijk werd aangegaan en een arbitragebeding bevat, krachtens artikel 3bis Alleenverkoopwet voor onbepaalde duur vernieuwd is, vermag de rechter niet te beslissen dat op de verlengde samenwerking het arbitragebeding niet van toepassing is omdat het niet vervat zou zijn in een door partijen ondertekend geschrift (1). (1) B. HanotiauArbitrage et concessions de vente" (noot bij Kh Brussel; 5 okt. 1994) J.T. 1995, 346-347.

- ARBITRAGE -

- KOOP -

C.95.0007.F 27 oktober 1995 AC nr. ...

De rechter kan als bewijs van een overeenkomst tot arbitrage een geheel van tussen de partijen uitgewisselde stukken, inclusief telexen, aannemen.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

- ARBITRAGE -

Art. 1679, eerste lid

C.94.0113.N 4 september 1997 AC nr. ...

De beslissing van de rechter dat hij ondanks het arbitragebeding rechtsmacht heeft wordt niet naar recht verantwoord door de enkele reden dat het geschil betrekking heeft op een burgerlijk recht waarvan de wet de kennisneming niet aan zijn rechtsmacht onttrekt.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- ARBITRAGE -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 1686, eerste lid

C.00.0123.N 15 december 2000 AC nr. ...

In een rechtspleging waarin de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg conservatoir gesubstitueerd wordt aan een onwillige partij om een arbiter aan te duiden, is geen ruimte om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ARBITRAGE -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Tegen de beslissing van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg tot benoeming van een arbiter op grond van artikel 1684, eerste lid, Ger.W., staat geen cassatieberoep open (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ARBITRAGE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 1698.4

C.13.0339.F 10 januari 2014 AC nr. ...

Het tenietgaan van de overeenkomst tot arbitrage t.g.v. de vernietiging van de uitspraak die na het verstrijken van de door de partijen vastgestelde termijn is gedaan, leidt op zich niet tot de nietigheid van de uitspraken die vóór het verstrijken van die termijn regelmatig zijn gedaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- ARBITRAGE -

Art. 17

C.12.0275.N 5 september 2014 AC nr. ...

De appelrechters die oordelen dat geen bewijs voorligt van een contractuele relatie tussen de eiseressen en de eerste verweerster en dat de eiseressen dus niet de vereiste hoedanigheid hebben om een vordering in te stellen ten aanzien van de eerste verweerster en de rechtsvoorgangster van de tweede verweerster, en die op grond hiervan de vordering van de eiseressen afwijzen, oordelen als naar recht, ongeacht de door hen gebruikte bewoordingen (1). (1) Zie de strijdige concl. OM.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

C.13.0166.N 28 november 2013 AC nr. ...

De krenking van een belang kan enkel tot een rechtsvordering leiden als het om een rechtmatig belang gaat; degene die het behoud van een toestand in strijd met de openbare orde of het verkrijgen van een onrechtmatig voordeel nastreeft, heeft geen rechtmatig belang (1); de omstandigheid dat de eiser zich in een onrechtmatige toestand bevindt, sluit niet uit dat hij kan bogen op de krenking van een rechtmatig belang (2). (1) Zie Cass. 2 maart 2006, AR C.05.0061.N, AC 2006, nr. 120; Cass. 2 april 1998, AR C.94.0438.N, AC 1998, nr. 188, met concl. van procureur-generaal M. DE SWAEF, toen advocaat-generaal. (2) Het OM concludeerde tot verwerping. Het ging in casu om afbraakwerken zonder vergunning. Nu de appelrechters de vordering van eiseres, de aannemer, tot betaling van haar factuur onontvankelijk verklaarden vermits geen vergoeding kan worden toegestaan voor het onwettig voordeel dat zij heeft verworven door werken die zonder de vereiste vergunningen zijn uitgevoerd, namen zij volgens het OM aan dat de vordering van eiseres strekte tot het behoud van een onrechtmatig voordeel, zodat hun beslissing naar recht verantwoord was.

- VORDERING IN RECHTE -

C.12.0274.N 10 oktober 2013 AC nr. ...

De krenking van een belang kan enkel tot een rechtsvordering leiden als het om een rechtmatig belang gaat; diegene die enkel het behoud nastreeft van een toestand in strijd met de openbare orde of van een onrechtmatig voordeel heeft geen rechtmatig belang (1). (1) Cass. 20 feb. 2009, AR C.07.0127.N, AC 2009, nr. 142.

- VORDERING IN RECHTE -

C.12.0340.F 27 juni 2013 AC nr. ...

Inzake aansprakelijkheid buiten overeenkomst kan de benadeling van een belang slechts aanleiding geven tot een herstelvordering, mits het gaat om een gewettigd belang; het gewettigde karakter van een belang wordt beoordeeld op het tijdstip waarop het schadeverwekkende feit is ontstaan (1). (1) Cass. 6 juni 2008, AR C.06.0640.F, AC 2008, nr. 351.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

De vordering die alleen strekt tot het behoud van een toestand die indruist tegen de openbare orde, m.n. van een ongeoorloofd voordeel, is niet ontvankelijk wegens gebrek aan een gewettigd belang.

- VORDERING IN RECHTE -

De vordering die alleen strekt tot het behoud van een toestand die indruist tegen de openbare orde, m.n. van een ongeoorloofd voordeel, is niet ontvankelijk wegens gebrek aan een gewettigd belang.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

S.11.0024.F 7 januari 2013 AC nr. ...

De weerslag die de wijziging van de afhankelijkheidscategorie kan hebben op het vlak van de tegemoetkoming van verzorging en bijstand in de handelingen van het dagelijks leven die het rusthuis verstrekt aan zijn rusthuisgasten, rechtvaardigt een toch alleszins moreel belang van laatstgenoemden waardoor zij in de zin van artikel 17 van het Gerechtelijk Wetboek kunnen optreden om beslissingen aan te vechten die hun afhankelijkheidscategorie wijzigen (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ..

- VORDERING IN RECHTE -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

---

C.12.0232.N 14 december 2012 AC nr. ...

Een overeenkomst die een ongeoorloofde oorzaak heeft omdat zij door de wet is verboden of strijdig is met de goede zeden of met de openbare orde, kan geen gevolg hebben; een rechtsvordering die strekt tot de uitvoering van een dergelijke overeenkomst of tot de vergoeding van de schade wegens de beëindiging ervan, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 14 mei 2003, AR P.02.1204.F, AC 2003, nr. 294, met concl. van advocaat-generaal J. SPREUTELS.

- VORDERING IN RECHTE -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak

Het belang is onrechtmatig wanneer de rechtsvordering strekt tot de instandhouding van een onrechtmatige toestand of tot het verkrijgen van een onrechtmatig voordeel (1). (1) Zie Cass. 2 maart 2006, AR C.05.0061.N, AC 2006, nr. 120; Cass. 2 april 1998, AR C.94.0438.N, AC 1998, nr. 188, met concl. van procureur-generaal M. DE SWAEF, toen advocaat-generaal.

- VORDERING IN RECHTE -

C.10.0490.F 30 juni 2011 AC nr. ...

Het arrest is niet naar recht verantwoord wanneer het heeft vastgesteld dat een gemeente het beheer van de parkeerplaatsen via parkeermeters in concessie heeft gegeven bij een overeenkomst die bepaalt dat de concessiehouder de parkeermeters beheert, het parkeergeld int en gemachtigd wordt dat parkeergeld in te vorderen, en vervolgens beslist dat de gemeente niet de hoedanigheid heeft om in rechte op te treden teneinde het onbetaalde parkeergeld in te vorderen en haar vordering niet-ontvankelijk verklaart, aangezien uit die vaststellingen niet volgt dat de concessiehouder de enige is die hoedanigheid heeft om op te treden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, AR C.10.0490.F, nr. ... .Het Hof heeft diezelfde dag een tweede arrest in die zin gewezen (AR C.10.0491.F).

- GEMEENTE -

- VORDERING IN RECHTE -

C.07.0127.N 20 februari 2009 AC nr. 142

De krenking van een belang kan enkel tot een rechtsvordering leiden als het om een rechtmatig belang gaat; hij die enkel het behoud nastreeft van een toestand in strijd met de openbare orde of van een onrechtmatig voordeel, heeft geen rechtmatig belang (1). (1) Cass., 2 maart 2006, AR C.05.0061.N, AC, 2006, nr 120.

- VORDERING IN RECHTE -

P.08.1124.N 23 december 2008 AC nr. 750

Het recht op de toegang tot de rechter is niet onbeperkt en belet niet dat die toegang afhankelijk gesteld wordt van het vereiste dat de aan de rechter voorgelegde vordering getuigt van een rechtmatig belang (1). (1) Cass., 7 okt. 2003, AR P.03.0422.N, AC, 2003, nr. 482.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

C.06.0640.F 6 juni 2008 AC nr. 351

Inzake aansprakelijkheid buiten overeenkomst, kan de benadeling van een belang slechts aanleiding geven tot een herstelvordering mits het gaat om een gewettigd belang; het gewettigde karakter van een belang wordt beoordeeld op het tijdstip waarop het schadeverwekkende feit is ontstaan (1). (1) Cass., 3 okt. 1997, AR C.96.0334.F, AC, 1997, nr. 387.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

C.06.0144.F 16 november 2007 AC nr. 558

De procespartij die voorhoudt titularis te zijn van een subjectief recht heeft, ook al wordt het betwist, belang en hoedanigheid om een vordering in rechte in te stellen; het onderzoek naar het bestaan of de draagwijdte van het ingeroepen subjectief recht betreft niet de ontvankelijkheid maar de gegrondheid van de vordering (1). (1) Cass., 26 feb. 2004, AR C.01.0402.N, nr. 106.

- VORDERING IN RECHTE -

C.05.0061.N 2 maart 2006 AC nr. 120

De krenking van een belang kan enkel tot een rechtsvordering tot vergoeding leiden als het om een rechtmatig belang gaat (1); hij die enkel het behoud van een toestand in strijd met de openbare orde nastreeft, heeft geen rechtmatig belang (2). (1) Cass., 2 april 1998, AR C.94.0438.N, nr 188, met concl. van adv.-gen. DE SWAEF; zie Cass., 7 okt. 2003, AR P.03.0422.N, nr 482. (2) Cass., 7 okt. 2003, AR P.03.0422.N, nr 482.

- VORDERING IN RECHTE -

C.04.0231.N 17 juni 2005 AC nr. 351

De omstandigheid dat, indien een vordering in vrijwaring wordt afgewezen, zulks het patrimonium van de eiser in vrijwaring beïnvloedt en dat dit ook voor de rechten van de oorspronkelijke eiser negatieve gevolgen kan hebben, verleent laatstgenoemde geen belang om tegen die beslissing, die hem vreemd is, hem niet grieft en hem niet in de kosten veroordeelt, een cassatieberoep in te stellen.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Gemis aan belang of bestaansreden

C.03.0545.N 11 februari 2005 AC nr. 86

De vraag of de eiser ook daadwerkelijk enig recht kan laten gelden met betrekking tot een bepaald goed betreft niet zijn hoedanigheid om de desbetreffende vordering in te stellen en de ontvankelijkheid van zijn vordering, maar wel de gegrondheid ervan.

- VORDERING IN RECHTE -

C.02.0524.F 14 mei 2004 AC nr. 260

Krachtens artikel 17 Ger.W. moet het belang dat vereist is om in rechte op te treden gewettigd zijn (1). (1) Zie Cass., 2 april 1998, A.R. C.94.0438.N, nr 188 met concl. adv.-gen. DE SWAEF.

- VORDERING IN RECHTE -

C.01.0461.N 8 januari 2004 AC nr. 7

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het cassatiemiddel dat de schending van de bewijskracht van een akte aanvoert, indien de rechter uitspraak doet zoals hij had moeten doen ongeacht of hij de aangevoerde miskenning van bewijskracht van akten al dan niet had begaan (1). (1) Zie cass., 28 april 1995, AR C.93.0250.N, nr 213.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

P.03.0422.N 7 oktober 2003 AC nr. 482

De krenking van een belang kan enkel tot een rechtsvordering leiden als het om een rechtmatig belang gaat; hij die enkel het behoud van een toestand in strijd met de openbare orde nastreeft, heeft geen rechtmatig belang; is daartoe niet vereist dat die toestand het gevolg is van een door de belanghebbende zelf gepleegd misdrijf (1). (1) Zie Cass., 2 april 1998, AR nr C.94.0438.N, nr 188 en de concl. van adv.-gen. De swaef; zie ook Cass., 5 juni 2001, AR P.99.1489.N, nr 333.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- VORDERING IN RECHTE -

- DERDENVERZET -

P.02.0038.N 26 maart 2002 AC nr. 205

Wanneer een partij ingevolge een misdrijf schade lijdt, kan een derde krachtens een bijzondere lastgeving de herstelling van die schade voor rekening van die partij ook voor de strafrechter vorderen; de ingestelde burgerlijke rechtsvordering is in dat geval immers deze van de schadelijder die de herstelling van zijn eigen schade vordert (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1898, Pas. 1898, I, 101; Cass., 5 okt. 1903, Pas. 1904, I, 19; RPDB, v° Mandat, nrs 117 en 121; PAULUS, C. en BOES, R., Lastgeving, A.P.R., 1978, nrs 78 en 79; TILLEMAN, B., Lastgeving, A.P.R., 1997, nr 112; DEMEUR, P. en PASSELECQ, F.De la maxime 'Nul ne plaide par procureur' et le droit d'ester en justice pour les intérêts d'autrui", R.P.S., 1924, XXIX, 194.

- LASTGEVING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.01.1414.F 20 maart 2002 AC nr. 190

De tegen het cassatieberoep opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid, afgeleid uit het gebrek aan hoedanigheid van eiser, dient te worden aangenomen, wanneer die niet de gemachtigde ambtenaar van het bestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening van het Waalse Gewest is die op het ogenblik van de verklaring van het door hem ingestelde cassatieberoep territoriaal bevoegd was (1). (1) Zie Cass., 9 feb. 2000, A.R. P.99.1495.F, nr. 101.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Tussenkomende partij

Het recht om op te treden in rechte is een persoonlijk recht, zodat het beroep van een persoon die geen hoedanigheid meer heeft om op te treden, onregelmatig is (1). (1) Zie Cass., 2 okt. 1987, A.R. 5471, nr. 72 ; 4 okt. 2000, A.R. P.00.0562.F, nr. 515.

- VORDERING IN RECHTE -

P.99.1479.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Het bij artikel 3, § 1 en 3, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen gestelde verbod om in de hoedanigheid van verzekeraar verzekeringsovereenkomsten aan te bieden, zonder vooraf door de Koning te zijn toegelaten en de nietigheid van de spijts dit verbod gesloten overeenkomst, waarvan de verzekeringsonderneming evenwel gehouden is de verplichting na te komen wanneer de verzekeringsnemer ze ter goeder trouw heeft gesloten, tasten het recht om vergoeding te vorderen van de toegebrachte schade wegens de oplichting, waartoe deze overeenkomst aanleiding gaf, niet aan.

- OPLICHTING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.99.1495.F 9 februari 2000 AC nr. ...

De tegen het cassatieberoep opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid, hieruit afgeleid dat eiser geen hoedanigheid en geen belang heeft om het cassatieberoep in te stellen, moet worden aangenomen, wanneer die eiser een handelsvennootschap is die voor de bodemrechters partij was in de zaak, maar vóór het cassatiegeding, t.g.v. een fusie, in een andere handelsvennootschap is opgenomen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Tussenkomende partij

---

C.97.0357.F 1 oktober 1998 AC nr. ...

De grond van niet-ontvankelijkheid die tegen de voorziening is aangevoerd en hieruit is afgeleid dat eiser, die zelf de voorziening heeft ingesteld noch hoedanigheid noch belang heeft, kan niet worden aangenomen wanneer, zoals blijkt uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, eiser alle activa en passiva van de onderneming heeft overgenomen van een vóór het cassatiegeding overleden partij voor de feitenrechters.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

---

P.97.0644.N 8 september 1998 AC nr. ...

Dat de aansprakelijke voor een ongeval of zijn gerechtigde een derde is ten aanzien van de beslissing tot erkenning van de invaliditeit van het slachtoffer en niet het vereiste persoonlijk belang heeft om ze voor de arbeidsrechtbank aan te vechten ontneemt hem niet het recht om voor de strafrechter, die kennis neemt van burgerlijke rechtsvordering van het slachtoffer, in het geding waarin ook diens ziekenfonds betrokken is, het verweer te voeren dat dit ziekenfonds ten onrechte uitkeringen toekende aan zijn verzekerde, dat slachtoffer.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- VORDERING IN RECHTE -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

---

C.94.0438.N 2 april 1998 AC nr. ...

De krenking van een belang kan enkel tot een rechtsvordering tot vergoeding leiden als het om een rechtmatig belang gaat.~

- VORDERING IN RECHTE -

C.97.0039.F 13 maart 1998 AC nr. ...

Het hoger beroep dat een verweerder tegen een medeverweerder instelt, is niet ontvankelijk wanneer er tussen hen geen enkel geding voor de eerste rechter is aangegaan en het geschil niet onsplitsbaar is, zelfs als de ene jegens de ander verwijten heeft geuit en hem voor schade aan een derde aansprakelijk heeft gesteld.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

---

C.93.0250.N 28 april 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het cassatiemiddel dat is afgeleid uit miskenning van de bewijskracht van de conclusie van een partij, als de rechter die conclusie beantwoord heeft zoals hij had moeten doen indien hij de aangevoerde miskenning niet had begaan.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het cassatiemiddel dat is afgeleid uit miskenning van de bewijskracht van de conclusie van een partij, als de rechter over het middel uitspraak heeft gedaan zoals hij zulks had moeten doen indien hij de aangevoerde miskenning niet had begaan.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

C.93.0124.N 17 februari 1995 AC nr. ...

De betwisting of bij vertegenwoordiging in rechte de vertegenwoordiger al dan niet de opdracht heeft en dus al dan niet de hoedanigheid heeft om de ontbinding van een overeenkomst te vorderen, raakt de openbare orde niet en moet niet ambtshalve door de rechter worden onderzocht.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

- VORDERING IN RECHTE -

- LASTGEVING -

- OPENBARE ORDE -

F.93.0096.F 15 september 1994 AC nr. ...

De belastingplichtige die van de directeur der belastingen de volledige ontheffing van de litigieuze aanslag wegens de aftrek van bedrijfsverliezen heeft verkregen, kan niettemin belang hebben bij een voorziening tegen die beslissing van de directeur; hij kan inzonderheid belang hebben bij de betwisting van het bedrag van zijn bedrijfsverliezen om, voor de volgende belastingjaren, hogere bedrijfsverliezen te kunnen aftrekken dan die welke in de beslissing van de directeur zijn vastgelegd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfsverliezen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 170

S.98.0038.N 11 januari 1999 AC nr. ...

De regel waaruit volgt dat de griffier de rechter bijstaat in alle verrichtingen van zijn ambt en dat slechts uitzondering wordt gemaakt wanneer om dringende reden zijn tegenwoordigheid niet kan worden gevorderd, ressorteert onder de rechterlijke organisatie.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Art. 1704, 2, a), i) et j)

C.10.0302.F 13 januari 2011 AC nr. ...

De rechter bij wie een vordering tot vernietiging van een arbitrale uitspraak aanhangig is gemaakt, heeft, tenzij hij moet nagaan of die uitspraak strijdig is met de openbare orde, niet tot taak de wettigheid ervan te toetsen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- ARBITRAGE -

De rechter bij wie een vordering tot vernietiging van een arbitrale uitspraak aanhangig is gemaakt, heeft, tenzij hij moet nagaan of die uitspraak strijdig is met de openbare orde, niet tot taak de wettigheid ervan te toetsen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 1704, 2, g)

C.04.0281.N 25 mei 2007 AC nr. 272

De miskenning van het recht van verdediging heeft de nietigheid van de arbitrale uitspraak tot gevolg, ongeacht of die miskenning van invloed is geweest op die uitspraak.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- ARBITRAGE -

Art. 1704, 2, j)

C.10.0302.F 13 januari 2011 AC nr. ...

Het middel dat het arrest niet verwijt de bewijskracht van de arbitrale uitspraak die het vernietigt, te miskennen, en opkomt tegen de feitelijke beoordeling van het hof van beroep volgens welke twee overwegingen van die uitspraak kennelijk tegenstrijdig zijn, is niet-ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- ARBITRAGE -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

De rechter legt een arbitrale uitspraak op onaantastbare wijze uit tenzij zijn uitlegging onverenigbaar is met de bewoordingen ervan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- ARBITRAGE -

De rechter die oordeelt dat de redenen van de arbitrale uitspraak tegenstrijdig zijn en de uitspraak vernietigt, dient daarbij niet na te gaan of zij niet om andere redenen dan die waartussen tegenstrijdigheid bestaat, gegrond blijft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- ARBITRAGE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 1704, 2°, i)

C.12.0517.N 28 november 2014 AC nr. 736

De controle van de motiveringsverplichting van een arbitrale uitspraak door de annulatierechter reikt, zoals onder gelding van artikel 149 Grondwet, niet tot de controle van de inhoudelijke waarde van de motivering ervan; de omstandigheid dat een motivering onjuist is, levert geen schending op van artikel 1704, 2°, i) Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM.

- ARBITRAGE -

C.12.0193.N 7 november 2013 AC nr. ...

De motiveringsverplichting van een arbitrale uitspraak houdt een vormvereiste in die een controle door de rechter van de inhoudelijke waarde van de motivering van de arbitrale uitspraak uitsluit; de omstandigheid dat een motivering onjuist is, levert geen schending op van artikel 1704, 2°, i), van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBITRAGE -

Art. 1704.2, d

C.95.0247.N 10 december 1998 AC nr. ...

De scheidsrechter is verplicht zich te houden aan de scheidsrechterlijke overeenkomst; hij mag evenwel oordelen over geschilpunten die de partijen hem in uitbreiding van die overeenkomst hebben overgelegd.~

- ARBITRAGE -

Art. 173, tweede lid, 4°

C.07.0149.N 10 januari 2008 AC nr. 19

De vaststelling door de griffier dat een verzoekschrift is neergelegd heeft authentieke bewijswaarde wat het feit zelf van de neerlegging betreft en de datum ervan.

- GRIFFIE - GRIFFIER -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Art. 18

S.11.0024.F 7 januari 2013 AC nr. ...

Artikel 18, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek maakt het bestaan van een reeds verkregen en dadelijk belang om in rechte op te treden niet ondergeschikt aan het niet-instellen van een vordering door een andere houder van het recht waarvan de miskenning is aangevoerd (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 19

C.13.0465.N 12 juni 2014 AC nr. ...

Er kan in de regel slechts sprake zijn van een eindvonnis in de zin van artikel 19 van het Gerechtelijk Wetboek waardoor de rechtsmacht van de rechter is uitgeput, wanneer de rechter een beslissing neemt over een geschilpunt, dit is een punt waarover tussen partijen betwisting bestond en waarover zij het debat hebben gevoerd (1). (1) Zie Cass. 8 okt. 2001, AR S.00.0113.F, AC 2001, nr. 534.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.13.1637.F 26 februari 2014 AC nr. ...

Wanneer de rechter een eindvonnis uitspreekt wordt het geschilpunt aan zijn rechtsmacht onttrokken en kan hij niet meer op zijn beslissing terugkomen, ook niet met toestemming van de partijen; de miskenning van de regel van de onttrekking komt neer op machtsoverschrijding en leidt tot cassatie omdat dit in strijd is met artikel 19 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Cass. 26 juni 1992, AR 7861, AC 1992, nr. 571.

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Een beslissing is een eindbeslissing in de zin van artikel 19, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek wanneer daarin, bij de beslechting van een geschil, een principe wordt aangenomen dat de latere beslissing over de vordering zal beïnvloeden, ook al wordt die vordering pas later in haar geheel beslecht (1). (1) Cass. 2 april 1990, AR 8545-8620, AC 1989-90, nr. 462.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

P.13.0104.F 18 december 2013 AC nr. ...

In strafzaken is de aanwijzing van een deskundige een beslissing alvorens recht te doen; daarbij wordt de rechtsmacht van de rechter over een geschilpunt niet volledig uitgeoefend en die beslissing heeft geen gezag van gewijsde; de rechter, die het verzuim van de door hem aangewezen deskundige negeert, overschrijdt zijn macht dus niet (1). (1) Zie Cass. 12 april 2000, AR P.00.0136.F, AC 2000, nr. 249; Cass. 9 okt. 2013, AR P.13.0816.F, AC 2013, nr. …

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

C.10.0132.N 29 april 2011 AC nr. ...

De rechter die uitspraak doet over een geschilpunt dat bij hem niet meer aanhangig is omdat hij vroeger in dezelfde zaak tussen dezelfde partijen daarover uitspraak heeft gedaan, miskent niet het gezag van gewijsde van het vorige vonnis, maar doet uitspraak over een geschilpunt waarover hij zijn rechtsmacht reeds volledig heeft uitgeoefend (1). (1) Cass. 16 jan. 2009, A.R. C.08.0068.N, www.cass.be.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

C.05.0453.F 7 juni 2007 AC nr. 312

Door vast te stellen dat er over een bepaald punt geen betwisting bestaat tussen de partijen, wijst het arrest over dat punt geen eindbeslissing in de zin van artikel 19 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass., 8 okt. 2001, AR S.00.0113.F, nr 534.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

D.04.0019.N 3 juni 2005 AC nr. 316

Door opnieuw te beslissen over een tenlastelegging waarvan de beoordeling hem niet werd onderworpen ingevolge de vernietiging beperkt tot de beslissing over een andere tenlastelegging overschrijdt de raad van beroep van de Orde der Geneesheren zijn rechtsmacht om kennis te nemen van het geschil binnen de grenzen waarin dit hem wordt onderworpen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

P.01.1492.F 27 februari 2002 AC nr. 136

Een vonnis is pas een eindvonnis nadat de rechter zijn rechtsmacht over een geschilpunt volledig heeft uitgeoefend.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

S.00.0066.F 28 juni 2001 AC nr. ...

Wanneer het arbeidshof de draagwijdte vaststelt van een bepaling van een tussen een organisatie van werknemers en een werkgever gesloten collectieve arbeidsovereenkomst, oefent het, in zoverre het daarover een beslissing wijst, zijn volledige rechtsmacht uit en is zijn beslissing derhalve een eindbeslissing, ook al beveelt het overigens de ambtshalve heropening van het debat (1). (1) Zie concl. O.M. Het arrest van het Hof van 15 januari 2001, dat in een noot bij die schriftelijke conclusie wordt vermeld, is intussen gepubliceerd onder het nr ....

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht

C.96.0188.N 29 mei 2000 AC nr. ...

De rechter die zonder enig voorbehoud of beperking, beslist dat de vordering ontvankelijk is en die in een verder genomen beslissing oordeelt dat hij zijn rechtsmacht over de ontvankelijkheid van de vordering heeft uitgeput, neemt over die beslissing een eindbeslissing (1). (1) Cass. 7 nov. 1994, A.R. S.94.0051.N, nr 475.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Over het geschilpunt waarover een eindbeslissing is gewezen, kan niet opnieuw uitspraak worden gedaan in het verder verloop van de procedure op grond van een nieuw middel dat de openbare orde raakt, maar zonder dat tegen de eindbeslissing een rechtsmiddel is aangewend.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.97.0138.F 6 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer een vonnis tegenstrijdige consideransen bevat waaruit de betekenis van de beslissing niet met zekerheid kan worden afgeleid, put de rechter die het gewezen heeft, zijn rechtsmacht niet volledig uit.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.94.1565.N 25 april 1996 AC nr. ...

De volledige uitoefening door de strafrechter van zijn rechtsmacht over een burgerlijke rechtsvordering vloeit voort uit hetgeen hij werkelijk heeft beslist over een geschilpunt dat hem door partijen expliciet of impliciet ter beoordeling was onderworpen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Om na tussenvonnis te beslissen dat over de burgerlijke rechtsvordering door de strafrechter, een nieuwe aanspraak kan worden ingewilligd of een nieuw verweer kan worden aangenomen moet worden onderzocht of dit kan zonder het voordeel van zijn vorige beslissing ongedaan te maken.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

C.93.0484.F 24 november 1994 AC nr. ...

Wanneer een arrest het verhaal van de arbeidsongevallenverzekeraar ontvankelijk en ten dele gegrond verklaart, na te hebben vastgesteld dat de arbeidsongevallenverzekeraar zijn vordering grondt op een ongeval van zijn verzekerde op de weg naar en van het werk, maar dat het feit dat het ongeval gebeurd is op de weg naar en van het werk niet wordt betwist, doet het arrest geen uitspraak over de vraag of het ongeval voor de getroffene een arbeidsongeval dan wel een ongeval op de weg naar en van het werk is.~

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

S.94.0051.N 7 november 1994 AC nr. ...

Een vonnis waarbij uitspraak wordt gedaan over de ontvankelijkheid van een rechtsvordering is een eindvonnis.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 19, eerste lid

C.07.0278.F 29 januari 2010 AC nr. 68

De rechter pleegt machtsoverschrijding wanneer hij uitspraak doet over een geschilpunt dat bij hem niet langer aanhangig is omdat hij reeds vroeger in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen erover definitief uitspraak heeft gedaan waardoor hij zijn rechtsmacht ten volle heeft uitgeoefend (1). (1) Cass., 19 april 2001, AR C.00.0161.F, AC, 2001, nr. 215.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

C.07.0595.F 25 juni 2009 AC nr. 439

De rechter die over een geschilpunt uitspraak doet, dat bij hem niet meer aanhangig is omdat hij hierover reeds in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen een beslissing gewezen heeft en derhalve zijn rechtsmacht daarover volledig uitgeoefend heeft, overschrijdt zijn bevoegdheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.07.0401.F 11 april 2008 AC nr. 223

Het appelvonnis dat opnieuw uitspraak doet over een geschilpunt, waartegen geen hoger beroep is ingesteld en waarover de eerste rechter, in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen, zijn rechtsmacht volledig had uitgeoefend, schendt artikel 19, eerste lid, Ger. W. (1). (1) Zie Cass., 19 april 2001, AR C.00.0161.F, AC, 2001, nr. 215; 13 okt. 2003, AR S.03.0010.F, AC, 2003, nr. 493; 23 april 2004, AR C.03.0153.F, AC, 2004, nr. 218; in strafzaken oordeelt het Hof, eveneens, dat, wanneer de rechter in dezelfde rechtspleging een eindbeslissing over de strafvordering of over een burgerrechtelijk geschil heeft gewezen, niet het gezag van het strafrechterlijk of van het burgerrechtelijk gewijsde, maar de reeds volledig uitgeoefende rechtsmacht hem belet hierover opnieuw uitspraak te doen (Cass., 25 april 1996, AR P.94.1565.N, AC, 1996, nr. 126). In een arrest van 12 december 2007, AR P.07.0979.F, www.cass.be, is het Hof, op andersluidende conclusie van het O.M., afgeweken van die rechtspraak en heeft het beslist dat, wanneer de eerste rechter, in dezelfde rechtspleging de beklaagde veroordeeld heeft wegens zware diefstal en hem veroordeeld heeft tot betaling van een voorschot aan de burgerlijke partij, en er tegen dat vonnis geen hoger beroep is ingesteld, het hof van beroep, door te oordelen dat definitief bewezen was dat de beklaagde een zware diefstal had gepleegd en dat er een noodzakelijk oorzakelijk verband bestond tussen de fout van de beklaagde en de schade van de burgerlijke partij, artikel 23 Ger.W. schendt wanneer het weigert het verweer van de beklaagde te onderzoeken volgens hetwelk hij niet aansprakelijk kon worden gesteld voor de schade voortvloeiende uit de brand van het voertuig en de schade veroorzaakt door het gebruik van een blustoestel; bij het onderhavige arrest bevestigt het Hof dat, in dezelfde burgerlijke zaak tussen dezelfde partijen, wanneer de rechter uitspraak doet in eerste aanleg of in hoger beroep, hij zijn rechtsmacht over dat punt volledig uitoefent en, bijgevolg, artikel 19, eerste lid, Ger.W. schendt wanneer hij opnieuw over de punt uitspraak doet; hetzelfde geldt voor de appelrechter die uitspraak doet over een geschilpunt dat door de eerste rechter is beslecht zonder dat er tegen die beslissing hoger beroep is ingesteld. Dit is geen theoretische kwestie aangezien, in burgerlijke zaken, het gezag van het rechterlijk gewijsde niet van openbare orde is, terwijl de rechter, op straffe van bevoegdheidsoverschrijding, ambtshalve de grenzen van de mate waarin de zaak bij hem aanhangig is,moet opwerpen, zoals die met name kunnen voortvloeien uit de toepassing van artikel 19, eerste lid, Ger.W. Th.W.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.05.0565.F 4 januari 2007 AC nr. 4

Een vonnis dat, enerzijds, over een eis uitspraak doet door deze ontvankelijk te verklaren en dat, anderzijds, de rechtbank onbevoegd verklaart om er kennis van te nemen, kan geen gezag van gewijsde hebben, daar het aldus aangetast is door een tegenstrijdigheid zodat niet met zekerheid kan worden bepaald welke betekenis aan die beslissing moet worden gegeven (1). (1) Het O.M. concludeerde eveneens tot de verwerping van het cassatieberoep. In tegenstelling tot het arrest van het Hof evenwel antwoordde het in substantie op de drie onderdelen samen van het middel dat de appelrechter, om het verschil in zienswijze te kunnen beslechten tussen, enerzijds, de eiser in cassatie die de ontvankelijkheid van zijn tegenvordering verdedigde met beroep op artikel 2246 van het Burgerlijk Wetboek volgens hetwelk ook de dagvaarding voor een onbevoegde rechter de verjaring stuit, wat te dezen het geval zou zijn geweest door bij de rechter in kort geding een eerste eis in te stellen die door hem ontvankelijk verklaard was, maar die, bij gebrek aan noodzaak tot spoedbehandeling, niet tot zijn bevoegdheid behoorde, en, anderzijds, de verweerster in cassatie volgens wie die rechtsvordering wel verjaard was op grond van artikel 2247 van het Burgerlijk Wetboek, naar luid waarvan de stuiting van de verjaring voor niet bestaande wordt gehouden indien de eis wordt afgewezen, noodzakelijkerwijze de draagwijdte - afwijzing of niet - diende na te gaan van de bovenvermelde dubbelzinnige beschikking in kort geding. Samen met de appelrechter was het O.M. van mening dat overeenkomstig de leer van het Franse Hof van Cassatie (Cass. Com. Fr., 21 april 1980, Bull., 1980, IV, nr 157, p. 22) de bovengenoemde beschikking kon worden omschreven als een afwijzing van de eis in de zin van artikel 2247 B.W., ook al had voornoemde rechter kennelijk de voorwaarden voor de ontvankelijkheid van de hem voorgelegde eis verward met de gegrondheid ervan. A.H.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

---

C.03.0153.F 23 april 2004 AC nr. 218

De rechter mag niet opnieuw uitspraak doen over een geschilpunt dat reeds definitief werd beslecht (1). (1) Cass., 19 april 2001, AR C.00.0161.F, nr 215.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.00.0113.F 8 oktober 2001 AC nr. ...

Het begrip eindbeslissing impliceert dat over het punt waarop de beslissing betrekking heeft een debat is gevoerd (1). (1) Zie cass., 10 sept. 1981, AR. 6349 (AC, 1981-82, nr. 25); 2 april 1990, AR. 8545-8620, nr. 462, met concl. O.M. in Pas, 1990, 897; 2 nov. 2000, AR. C.99.0105.F, nr 591. Krachtens artikel 24 Ger.W. heeft iedere eindbeslissing gezag van gewijsde vanaf de uitspraak.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.98.0529.N 20 september 2001 AC nr. ...

De rechter die een deskundigenonderzoek beveelt, put daardoor zijn rechtsmacht niet uit om over de zaak te oordelen en om dezelfde deskundige in een nieuw onderzoek met eenzelfde opdracht te gelasten.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.00.0161.F 19 april 2001 AC nr. ...

Machtsoverschrijding wordt door een rechter gepleegd wanneer hij uitspraak doet over een geschilpunt dat bij hem niet langer aanhangig is omdat hij reeds vroeger in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen erover definitief uitspraak heeft gedaan (1). (1) Zie Cass., 26 juni 1992, A.R. 7861, nr. 571.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

F.97.0054.F 23 februari 1998 AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen is de zaak onttrokken aan het hof van beroep dat akte van de afstand van de rechtsvordering heeft verleend.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Belastingzaken

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van rechtsvordering

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

P.96.0477.N 18 november 1997 AC nr. ...

De rechter vermag geen uitspraak te doen over een geschil dat bij hem niet aanhangig is omdat hij reeds vroeger in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen over hetzelfde geschilpunt uitspraak heeft gedaan, en aldus zijn rechtsmacht te dien aanzien geheel heeft uitgeoefend.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

C.93.0290.N 21 september 1995 AC nr. ...

De rechter die uitspraak doet over een geschilpunt dat bij hem niet meer aanhangig is omdat hij vroeger in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen erover uitspraak heeft gedaan, miskent niet het gezag van gewijsde van het vorige vonnis, maar doet uitspraak over een geschilpunt waarover hij zijn rechtsmacht al volledig heeft uitgeoefend.~

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 19, tweede lid

C.96.0168.N 8 juni 2000 AC nr. ...

De beslissing waarbij de rechter aan een notaris de opdracht geeft een aanvullende staat van "afrekening-vereffening" en een boedelbeschrijving te maken in het kader van een gerechtelijke verdeling maakt geen onderzoeksmaatregel uit, ook al wordt de behandeling van de geschilpunten door de rechtbank verdaagd tot na de opstelling van de inventaris; de notaris aan wie de zaak door de rechtbank is verzonden, treedt niet op als een deskundige doch vervult een specifieke taak die de taak van een deskundige overstijgt (1). (1) Zie Cass. 12 jan. 1979, AC 1978-79, 540; 19 dec. 1991, A.R. nr 9067, AC 1990-91, nr 216.

- VERDELING -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- NOTARIS -

Art. 195

C.97.0109.F 22 mei 1998 AC nr. ...

De eerste voorzitter van het hof van beroep mag de rechters die als enige rechter zitting zullen houden alleen kiezen uit de werkende rechters; een vonnis dat is gewezen door een plaatsvervangende rechter die alleen zitting houdt, is nietig.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

P.94.0276.N 19 april 1994 AC nr. ...

Een plaatsvervangend rechter kan niet worden aangewezen om in de rechtbank van eerste aanleg zitting te nemen als enige rechter.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

Art. 2

C.08.0589.N 16 november 2012 AC nr. ...

De bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek maken aanvullend recht uit indien bij de hoven en rechtbanken of bij andere rechtscolleges voor een bepaald aspect van een andere rechtspleging dan de burgerlijke rechtspleging, geen regeling is vastgesteld; de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek zijn evenwel niet als aanvullend recht van toepassing op procedures die beslecht worden door een orgaan van een private rechtspersoon (1). (1) Het O.M. concludeerde tot vernietiging op het eerste en derde onderdeel; het was van mening dat, gezien een eerder (niet-gepubliceerd) arrest van het Hof van Cassatie van 15 sept. 2005, gewezen in dezelfde zaak, had beslist dat artikel 780, 1°, Ger.W. van toepassing was op de litigieuze beslissing van de algemene vergadering van de betrokken VZW, daaruit volgt dat de voor deze algemene vergadering gevoerde procedure als een tuchtprocedure dient te worden beschouwd zodat ingevolge artikel 2 Ger.W. ook artikel 20 van hetzelfde wetboek daarop toepasselijk was. Het was tevens van oordeel dat de wet niet voorziet in een rechtsmiddel tegen een dergelijke beslissing van de algemene vergadering van een VZW, waarbij de rechtbank van eerste aanleg dergelijke beslissing zou kunnen vernietigen.

- RECHTBANKEN - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- EIGENLIJKE RECHTSPRAAK -

C.11.0002.F 21 april 2011 AC nr. ...

Aangezien geen enkele wettelijke bepaling wraking in strafzaken regelt, zijn de artikelen 828 tot 842 van het Gerechtelijk Wetboek, overeenkomstig artikel 2 van dat wetboek, van toepassing op die zaken in zoverre ze verenigbaar zijn met de rechtsbeginselen ter zake van wraking (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. …

- WRAKING -

F.09.0143.N 12 november 2010 AC nr. 672

De vormvoorschriften van het aan de vrederechter gericht verzoekschrift tot controleschatting worden geregeld door artikel 192 W. Reg. zodat de regels van het Ger. W. betreffende het eenzijdig verzoekschrift ter zake niet toepasselijk zijn.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

P.09.0608.F 16 september 2009 AC nr. 504

De onherroepelijke beslissingen die op de strafvordering over de grond van de zaak zijn gewezen, hebben gezag van gewijsde ten aanzien van degenen die partij waren in het strafproces; dat gezag strekt zich uit tot alle bestanddelen waartegen die partijen hun verweermiddelen hebben kunnen aanvoeren en waarover noodzakelijk en zeker door het strafgerecht uitspraak is gedaan betreffende de aan de beklaagde tenlastegelegde feiten.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

C.08.0270.N 12 juni 2009 AC nr. 399

Een in het Gerechtelijk wetboek gestelde regel is op een bepaalde rechtspleging niet van toepassing, wanneer die regel wordt tegengesproken of wanneer de rechtspleging anders geregeld wordt ofwel door een vroegere, niet uitdrukkelijk opgeheven wetsbepaling, ofwel door een latere wetsbepaling.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

C.08.0343.F 2 april 2009 AC nr. 232

De toepassing van de algemene rechtsbeginselen van het recht op rechtszekerheid en van de eerbiediging van het gewettigd vertrouwen, kan in de regel, een afwijking van de wet niet verantwoorden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ....

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.04.0573.F 30 juni 2006 AC nr. 370

Het adagium "contra non valentem agere non currit praescriptio" is geen algemeen rechtsbeginsel (1). (1) Zie Cass., 2 jan. 1969, AC, 1969, 409.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.06.0298.F 30 juni 2006 AC nr. 374

Het recht van verdediging is een algemeen rechtsbeginsel dat voor alle gerechten van toepassing is, ook al heeft de wetgever de uitoefening ervan niet of slechts ten dele geregeld; het houdt in dat de partij de mogelijkheid moet hebben om tegenspraak te voeren tegen elk feit of elk stuk dat de beslissing van de rechter kan beïnvloeden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen

C.04.0567.N 2 maart 2006 AC nr. 117

De rechter kan niet weigeren op grond van een vertrouwensbeginsel de regeling van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het hoger beroep toe te passen op de voorziening gericht tegen de beslissing van de provinciegouverneur gewezen op grond van de bepalingen van de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen.

- NATUURRAMP -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

---

C.03.0151.F 21 mei 2004 AC nr. 273

In de regel is een nieuwe wet niet alleen van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Cass., 25 mei 2000, AR F.98.0092.N, nr 325.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

C.00.0587.F 1 februari 2001 AC nr. ...

Een in het Gerechtelijk Wetboek gestelde regel is niet van toepassing op een bepaalde rechtspleging, wanneer die regel ermee in strijd is of wanneer de rechtspleging verschillend geregeld wordt, ofwel door een vroegere, niet uitdrukkelijk opgeheven wetsbepaling, ofwel door een latere wetsbepaling.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

C.97.0218.F 24 december 1999 AC nr. ...

Miskenning van het recht van verdediging kan niet worden afgeleid uit de omstandigheid dat de burgerlijke rechter, onder de gegevens die op tegenspraak aan zijn oordeel zijn voorgelegd, een niet-tegensprekelijk, op bevel van een onderzoeksrechter opgemaakt deskundigenverslag, als vermoeden in aanmerking heeft genomen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.98.0019.F 24 november 1998 AC nr. ...

De bepalingen van het Ger. W. die ofwel verwijzen naar het akkoord van de partijen, ofwel bepaalde gevolgen van hun initiatief doen afhangen, ofwel het ambt van de rechter in de leiding van het strafproces aantasten, zijn niet van toepassing op de rechtsplegingen voor de strafrechter wanneer hij uitspraak moet doen over de strafvordering.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.97.1075.F 24 juni 1998 AC nr. ...

Bepalingen van het Ger. W. die ofwel verwijzen naar het akkoord van de partijen, ofwel voor bepaalde gevolgen hun optreden vereisen, ofwel de rechter verhinderen het strafproces te leiden, mogen niet worden toegepast op de voor de strafrechter gevoerde procedures, wanneer hij uitspraak moet doen over de strafvordering.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.94.0381.F 7 september 1994 AC nr. ...

De vrijwillige of gedwongen tussenkomst van een derde voor de strafrechter is enkel ontvankelijk op voorwaarde dat een bijzondere wet zulks uitdrukkelijk bepaalt of dat de wet de rechter bij uitzondering bevoegd maakt om een veroordeling, een sanctie of enige andere maatregel uit te spreken tegen een derde die in dat geval moet worden toegelaten tot het geding of daarin kan worden opgeroepen.~

- TUSSENKOMST -

Art. 2, 409, §§ 1 en 4, 828 en 838

C.08.0237.F 27 juni 2008 AC nr. 414

Het Hof van Cassatie is bevoegd om kennis te nemen van een verzoek tot wraking van leden van de Nationale Tuchtraad (1). (1) Zie Cass., 24 feb. 2000, AR C.00.0064.F, AC, 2000, nr 141.

- WRAKING -

Het Hof van Cassatie is bevoegd om kennis te nemen van een verzoek tot wraking van leden van de Nationale Tuchtraad (1). (1) Zie Cass., 24 feb. 2000, AR C.00.0064.F, AC, 2000, nr 141.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Tuchtzaken

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Art. 217

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

Hoewel artikel 217 Ger. W., om op de lijst van de gezworenen te worden ingeschreven, alleen vereist dat de betrokkene ingeschreven is in het kiezersregister, dat hij de burgerlijke en politieke rechten geniet, dat hij volle dertig jaar en minder dan zestig jaar oud is en dat hij kan lezen en schrijven, en hoewel uit de artt. 342 tot 345 en 347 tot 351 Sv. volgt dat de gezworenen hun verklaring over de schuld opmaken zonder hierover te beraadslagen met het hof, volgt hieruit niet dat het hof van assisen geen onafhankelijke en onpartijdige, bij wet opgerichte rechterlijke instantie zou zijn, in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M., of dat het vermoeden van de onschuld van de beschuldigde er niet wettig kan worden weerlegd (1). (1) Zie Cass., 23 april 1985, AR 8581, nr 500; KUTY Franklin, J.L.M.B., Chronique de jurisprudence, "Le droit à un procès équitable au sens de la jurisprudence strasbourgeoise", 2001, p. 695 e.v., en 2004, p. 371 e.v. .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Art. 23

C.12.0322.N 8 maart 2013 AC nr. ...

Het gezag van gewijsde strekt zich uit tot wat de rechter over een geschilpunt heeft beslist, en tot wat, om reden dat het geschil dat voor hem is gebracht en waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, de noodzakelijke grondslag, al weze het impliciet, van zijn beslissing uitmaakt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Algemeen

Het gezag van gewijsde van een rechterlijke beslissing in burgerlijke zaken kan worden tegengeworpen, niet alleen door en tegen degene die als eiser of verweerder in het geding is opgetreden, maar ook door en tegen degene die in het geding is tussengekomen of tot tussenkomst is geroepen, zij het slechts tot bindendverklaring (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

P.09.0020.F 6 januari 2010 AC nr. 3

Wanneer een verzekeringsinstelling zich door tussenkomst voor het strafgerecht burgerlijke partij heeft gesteld en daar van de aansprakelijke derde de terugbetaling heeft gevorderd van de bedragen die zij in haar hoedanigheid van arbeidsongevallenverzekeraar van de werkgever van het slachtoffer had uitgekeerd, en het strafgerecht heeft beslist dat het misdrijf dat de schade van de subrogant zou hebben veroorzaakt niet bewezen is, heeft die beslissing over haar burgerlijke rechtsvordering bij ontstentenis van hoger beroep vanwege de gesubrogeerde voor haar kracht van gewijsde; de nietigverklaring naderhand van de beslissing waarbij de aansprakelijke derde buiten het geding wordt gesteld, heeft niet tot gevolg dat het geschil opnieuw bij de rechter aanhangig kan worden gemaakt; dat geschil dat tussen de aansprakelijke derde en de gesubrogeerde bestond over de burgerlijke belangen van laatstgenoemde, is immers definitief beslecht (1). (1) Zie Cass., 21 sept. 1990, AR 6996, A.C., 1990-1991, nr 35; zie ook Cass., 3 sept. 2003, AR P.03.0256.F, A.C., 2003, nr 410, waar de gesubrogeerde voor het eerst in hoger beroep tussenkwam.

- INDEPLAATSSTELLING -

Om te beslissen of een beslissing gezag van gewijsde heeft, dient met name onderzocht te worden of de nieuwe aanspraak kan worden ingewilligd zonder het voordeel van de vroegere beslissing ongedaan te maken (1). (1) Zie Cass., 27 mei 2004, AR C.03.0069.N, AC, 2004, nr 290; DE PAGE, Traité élémentaire de droit civil belge, dl. III, Brussel, p. 1008 en 1009.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

C.07.0412.F 4 december 2008 AC nr. 698

Het gezag van het rechterlijk gewijsde is beperkt tot wat de rechter heeft beslist over een punt dat in betwisting was en tot wat, om reden van het geschil dat voor de rechter was gebracht en waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, de noodzakelijke grondslag, al weze het impliciet, van de beslissing uitmaakt (1). (1) Cass., 13 juni 2002, AR C.99.0405.N, AC, 2002, nr. 355.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Algemeen

S.05.0123.N 29 oktober 2007 AC nr. 510

Een vaststelling in een rechterlijke beslissing die niet het voorwerp is geweest van een betwisting tussen partijen en waaromtrent de rechter dus geen uitspraak heeft gedaan, heeft noch gezag van gewijsde, noch wettelijke bewijswaarde ten aanzien van derden.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Het is niet tegenstrijdig te oordelen dat een vonnis niet tegenwerpelijk is gezien de voorwaarden van artikel 23 Ger. W. niet vervuld zijn en dus aan te nemen dat dit vonnis geen gezag van gewijsde heeft en anderzijds te oordelen dat ditzelfde vonnis een bewijswaarde kan hebben als vermoeden.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.04.0600.F 29 januari 2007 AC nr. 52

Het gezag van het rechterlijk gewijsde is beperkt tot wat de rechter heeft beslist over een punt dat in betwisting was en tot wat, om reden van het geschil dat voor de rechter was gebracht en waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, de noodzakelijke grondslag, al weze het impliciet, van de beslissing uitmaakt (1). (1) Cass., 13 juni 2002, AR C.99.0405.N, nr 355.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

---

C.02.0420.F 30 september 2004 AC nr. 443

Uit het feit dat het voorwerp van een rechtsvordering waarover definitief is beslist, niet hetzelfde is als dat van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, volgt niet noodzakelijk dat die identiteit niet kan bestaan t.a.v. enige aanspraak of betwisting van een partij in de ene of de andere instantie, noch dat de rechter, derhalve, een aanspraak kan aannemen, waarvan de grondslag onverenigbaar is met het vroegere gewijsde (1). (1) Cass., 27 maart 1998, AR C.97.0091.F, nr 174; 14 feb. 2002, AR C.99.0088.N, nr 105.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

---

C.03.0069.N 27 mei 2004 AC nr. 290

Om te beslissen of de exceptie van het gewijsde aanneembaar is dient met name erop te worden gelet of de nieuwe aanspraak kan worden ingewilligd zonder het voordeel van de vroegere beslissing ongedaan te maken (1). (1) Cass., 23 juni 1995, AR C.93.0185.N, nr 323.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

C.01.0418.N 10 januari 2003 AC nr. 23

Het gezag van gewijsde van het vonnis dat de voorlopige opschorting toekent op grond van artikel 15 van de Wet op het gerechtelijk akkoord op basis van een voorlopige beoordeling van de continuïteit van de onderneming, wordt niet geschonden door het vonnis waarbij nadien de voorlopige opschorting ongedaan wordt gemaakt en het faillissement wordt uitgesproken, ook al wordt in dat vonnis het tijdstip van staking van betaling bepaald op de dag dat de akkoordaanvraag werd ingediend. (Impliciet) (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het O.M.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Handelszaken

C.99.0405.N 13 juni 2002 AC nr. 355

Het gezag van het rechterlijk gewijsde is beperkt tot wat de rechter heeft beslist over een punt dat in betwisting was en tot wat, om reden van het geschil dat voor de rechter was gebracht en waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, de noodzakelijke grondslag, al weze het impliciet, van de beslissing uitmaakt (1). (1) Cass., 27 feb. 1995, A.R. S.94.0134.N, nr 116.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Algemeen

C.99.0088.N 14 februari 2002 AC nr. 105

Uit het feit dat het voorwerp en de oorzaak van een rechtsvordering waarover definitief is beslist niet dezelfde zijn als die van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, volgt niet noodzakelijk dat de rechter een aanspraak kan aannemen, waarvan de grondslag onverenigbaar is met het vroegere gewijsde (1). (1) Cass., 27 maart 1998, A.R. C.97.0091.F, nr 174.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

P.01.1011.F 31 juli 2001 AC nr. ...

Aangezien het arrest van de Raad van State de tenuitvoerlegging van de maatregel tot verwijdering van het grondgebied slechts voorlopig belet totdat uitspraak is gedaan over de vordering tot schorsing van de regularisatieweigerende beslissing, miskent de kamer van inbeschuldigingstelling het gezag van gewijsde van dat arrest niet wanneer ze de wettigheid van het koninklijk uitzettingsbesluit en het ministerieel besluit tot terbeschikkingstelling van de regering vaststelt (1). (1) Zie Cass., 8 feb. 1991, A.R. 6930, nr. 307 ; Cass., 9 jan. 1997, A.R. C.96.0066.F, nr. 20.

- RAAD VAN STATE -

- VREEMDELINGEN -

P.97.1692.F 8 april 1998 AC nr. ...

Het gezag van gewijsde in strafzaken valt niet onder toepassing van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, maar is een algemeen strafrechtelijk beginsel dat is vastgelegd in verschillende bepalingen van dat strafrecht.~

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

C.97.0091.F 27 maart 1998 AC nr. ...

Uit het feit dat het voorwerp en de oorzaak van een rechtsvordering waarover definitief is beslist niet dezelfde zijn als die van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, volgt niet noodzakelijk dat die identiteit niet kan bestaan t.a.v. enige aanspraak of betwisting van een partij in beide instanties, noch dat de rechter, derhalve, een aanspraak kan aannemen, waarvan de grondslag onverenigbaar is met het vroegere gewijsde.~

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

C.93.0183.N 20 juni 1996 AC nr. ...

Het gezag van gewijsde van een vonnis in burgerlijke zaken is relatief en vereist dat de vordering tussen dezelfde partijen bestaat.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Het vonnis dat de staat van de persoon betreft heeft ook gezag van gewijsde ten aanzien van derden, wegens de ondeelbaarheid van deze staat.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

---

C.94.0382.F 15 december 1995 AC nr. ...

Het gezag van het rechterlijk gewijsde van een beslissing houdende ontvankelijkverklaring van een hoger beroep staat niet eraan in de weg dat de appelrechter nadien datzelfde hoger beroep niet ontvankelijk verklaart, op grond van gegevens die hem niet waren overgelegd en waarvan hij geen kennis kon dragen.~

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

---

C.93.0185.N 23 juni 1995 AC nr. ...

Om te beslissen of de exceptie van het gewijsde aanneembaar is, dient met name erop te worden gelet of de nieuwe aanspraak kan worden ingewilligd zonder het voordeel van de vroegere beslissing ongedaan te maken.~

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

---

S.94.0134.N 27 februari 1995 AC nr. ...

Het gezag van het rechterlijk gewijsde is beperkt tot wat de rechter heeft beslist over een punt dat in betwisting was en tot wat, om reden van het geschil dat voor de rechter was gebracht en waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, al weze het impliciet de noodzakelijke grondslag van de beslissing uitmaakt.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Algemeen

Art. 241

P.97.1662.N 10 februari 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat niet enkel de stukken van het onderzoek bedoeld in artikel 223 Ger.W. bij het strafdossier zijn gevoegd maar ook staten van inlichtingen betreffende personen die zijn opgeroepen om de jury samen te stellen, heeft niet de nietigheid van de rechtspleging tot gevolg.~

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

P.96.0266.F 15 mei 1996 AC nr. ...

Ten minste achtenveertig uren vòòr de opening van de debatten wordt de lijst van de gezworenen door toedoen van het openbaar ministerie aan de beschuldigde ter kennis gebracht; die rechtsvorm strekt ertoe de beschuldigde de gelegenheid te geven zijn wrakingsrecht met kennis van zaken uit te oefenen en is substantieel.~

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Art. 26

C.01.0365.N 23 oktober 2003 AC nr. 523

De beslissing met betrekking tot een bepaald geschilpunt heeft geen gezag van gewijsde ten aanzien van de rechter in hoger beroep aan wie hetzelfde geschilpunt wordt voorgelegd ingevolge een regelmatig hoger beroep (1). (1) Zie Cass., 23 april 1976, 954.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Art. 27

C.93.0485.F 20 oktober 1994 AC nr. ...

In burgerlijke zaken raakt het gezag van het rechterlijk gewijsde, in de regel, de openbare orde niet.~

- OPENBARE ORDE -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Art. 28

C.05.0078.N 2 maart 2006 AC nr. 121

De kracht van het gewijsde van een rechterlijke beslissing is vreemd aan de regel dat de rechter in een procedure gebonden is door de beslissingen in een vorige procedure, waarop een partij zich beroept.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Kracht van gewijsde - Burgerlijke zaken

S.00.0065.N 27 november 2000 AC nr. ...

De bepalingen van de Arbeidsongevallenwet inzake de vaststelling van de aan de getroffene of zijn rechthebbenden verschuldigde vergoedingen zijn van openbare orde, zodat de partijen in een vonnis als bedoeld in artikel 24 van de Arbeidsongevallenwet niet kunnen berusten; hieruit volgt dat de beslissingen van zulk vonnis slechts in kracht van gewijsde kunnen gaan na betekening van het vonnis en bij ontstentenis van hoger beroep (1). (1) Zie cass., 17 oktober 1988, A.R. nr 8311, nr 91; 23 april 1990, A.R. nr 8759, nr 492; vgl. cass., 4 sept. 2000, A.R. nr S.00.0024.N, nr ... .

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

- BERUSTING -

- OPENBARE ORDE -

C.93.0122.N 14 december 1995 AC nr. ...

De kracht van gewijsde van een rechterlijke beslissing wordt niet miskend doordat in een andere, op zichzelf staande procedure, de rechter nieuwe aanspraken inwilligt die de voordelen van de eerste beslissing ongedaan maken.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Kracht van gewijsde - Burgerlijke zaken

Art. 29

C.97.0348.F 29 mei 1998 AC nr. ...

Aanhangigheid is mogelijk wanneer een zelfde voorlopige vordering voor de feitenrechter en voor de rechter in kort geding is ingesteld.~

- AANHANGIG GEDING -

Art. 292

P.12.1994.F 15 mei 2013 AC nr. ...

De omstandigheid dat een voorzitter in de kamer van inbeschuldigingstelling heeft gezeteld en vervolgens in een correctionele kamer van hetzelfde hof van beroep, kan niet als het uitoefenen van verschillende ambten in dezelfde zaak worden beschouwd, aangezien het rechterlijk ambt van de interveniënt hetzelfde is gebleven (1). (1) Zie Cass. 15 nov. 2006, AR P.06.1252.F, AC 2006, nr. 427.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- OPENBARE ORDE -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Het feit dat de voorzitter van de correctionele kamer van het hof van beroep, als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling, met toepassing van artikel 61ter van het Wetboek van Strafvordering, in dezelfde zaak uitspraak heeft gedaan over een verzoekschrift in hoger beroep tegen de beslissing van de onderzoeksrechter waarbij de inzage van het dossier van de rechtspleging wordt geweigerd, is niet van die aard dat die magistraat zich onvermijdelijk een mening over de grond van de zaak heeft moeten vormen; dergelijke omstandigheid kan dus geen objectief gewettigde twijfel doen rijzen over de onpartijdigheid van de rechter (1). (1) Zie Cass. 15 nov. 2006, AR P.06.1252.F, AC 2006, nr. 427.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.07.0294.N 5 juni 2007 AC nr. 301

Nu krachtens de artikelen 1415, 1429 en 1494, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek geen verlof om bewarend beslag op roerend en onroerend goed te leggen kan worden verleend dan wegens een schuldvordering die zeker en opeisbaar is en die vaststaande is of vatbaar voor een voorlopige raming, geeft de beslagrechter die een verzoek tot bewarend beslag tot zekerheidstelling van een vordering inzake aansprakelijkheid buiten overeenkomst, ontvankelijk en gegrond verklaart, noodzakelijkerwijze zijn mening te kennen over de door de verzoeker aangeklaagde feiten die de grondslag vormen voor die vordering; de omstandigheid dat diezelfde beslagrechter nadien, in de andere hoedanigheid van rechter-assessor, deel uitmaakt van het hof van assisen dat oordeelt over de strafvordering wegens dezelfde feiten ten laste van de beslagene, is van aard om bij de beschuldigde gewettigde twijfel te wekken betreffende de geschiktheid van die rechter-assessor om de zaak met de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid te behandelen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.06.1252.F 15 november 2006 AC nr. 565

De omstandigheid dat een voorzitter in de kamer van inbeschuldigingstelling heeft gezeteld en vervolgens in een correctionele kamer van hetzelfde hof van beroep, is geen uitoefening van verschillende ambten in dezelfde zaak, aangezien het rechterlijk ambt van de interveniënt hetzelfde is gebleven (1). (1) Zie Cass., 21 feb. 2001, AR P.01.0242.F, nr 109.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- OPENBARE ORDE -

P.06.1098.N 2 augustus 2006 AC nr. 379

Het enkel risico dat een rechter wordt bekritiseerd wegens een vorig optreden in dezelfde zaak leidt niet tot de onverenigbaarheid.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

Het enkel risico dat een rechter wordt bekritiseerd wegens een vorig optreden in dezelfde zaak leidt niet tot de onverenigbaarheid.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.04.1685.F 23 februari 2005 AC nr. 113

De onderzoeksrechter die voordien als rechter in kort geding en in correctionele zaken heeft gezeteld mag niet worden beschouwd als een rechter die opeenvolgende rechterlijke ambten in dezelfde zaak heeft uitgeoefend, wanneer de persoon waarnaar onderzoek wordt gevoerd geen partij was in de gewezen beslissingen en deze geen uitspraak deden betreffende een feit waarover onderzoek wordt gevoerd (1). (1) Zie Cass., 8 feb. 1991, AR 7369, nr 309 en de verwijzingen in de noot.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.02.1459.N 29 april 2003 AC nr. 268

De rechter die enkel zetelt op een zitting die een zaak in voortzetting stelt of uitstelt zonder enige beslissing over de zaak te nemen, neemt geen kennis van de zaak in de zin van artikel 292 Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass., 9 mei 1979, AC 1978-79, 1077; 2 okt. 2001, AR P.00.0049.N, nr 511.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.00.0049.N 2 oktober 2001 AC nr. ...

De rechter die eerder als onderzoeksrechter is opgetreden neemt geen kennis van de zaak doordat hij als feitenrechter zetelt op een zitting waarop een voordien in beraad genomen zaak wegens verder beraad voor uitspraak op een latere datum wordt uitgesteld, zodat er geen gewettigde twijfel kan bestaan omtrent de onpartijdigheid van de rechters die later over de zaak uitspraak doen (1). (1) Cass., 9 mei 1979, AC, 1978-79, 1077.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.01.0242.F 21 februari 2001 AC nr. ...

Wanneer een raadsheer deel heeft uitgemaakt van de zetel van de kamer van inbeschuldigingstelling die het arrest tot handhaving van de voorlopige hechtenis van de verdachte heeft gewezen terwijl hij daarvóór in dezelfde zaak tijdelijk was aangewezen als onderzoeksraadsheer, maar in die hoedanigheid geen enkele rechterlijke handeling of onderzoekshandeling heeft gesteld, kan die omstandigheid geen gewettigde twijfel doen ontstaan omtrent de geschiktheid van die magistraat om op onpartijdige wijze uitspraak te doen (1). (1) Zie Cass., 25 mei 1988, A.R. 6564, nr. 588; 21 juni 2000, A.R. P.99.1285.F, nr ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.00.1325.F 6 september 2000 AC nr. ...

Een zelfde magistraat kan in een zelfde strafzaak niet optreden als vervolgende partij en als rechter (1). (1) Zie Cass., 18 mei 1971 (AC, 1971, 936).

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Art. 292, tweede lid

C.13.0380.F 28 februari 2014 AC nr. ...

Het arrest dat uitgesproken is door een zetel die een welbepaalde raadsheer bevat en in hoger beroep de zaak zelf beslecht, terwijl een vorig arrest, uitgesproken door een zetel die dezelfde raadsheer bevat, in hoger beroep uitspraak heeft gedaan over de vordering tot aanstelling van een gerechtsdeskundige in die zaak, is niet uitgesproken door een rechter die, in de zin van artikel 292, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, een ander rechterlijk ambt uitoefende (1). (1) Zie concl. AG Th. Werquin voor Cass. 24 okt. 2003, AR C.01.0555.F in Pas. 2003, nr. 526 en aldaar vermelde rechtspraak. De oplossing kan eigenaardig lijken in het licht van art. 6 EVRM, maar het middel doelde slechts op de schending van art. 292 Gerechtelijk Wetboek en zoals O. Mignolet aanstipt ("Observations sur la mise en cause de l'impartialité du juge lorsque celui-ci cumule les fonctions du juge provisoire et du fond, au regard des principes et des sanctions", R.D.J.P. 2001, p. 39 e.v., inz. 46), "lorsque la Cour se prononce sur une question d'impartialité au regard d'une disposition de droit belge, elle limite son analyse aux conditions impositions imposées par ces dispositions, sans nécessairement s'assurer par ailleurs de la compabilité parfaite de la situation avec les principes généraux dégagés à Strasbourg".

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Het vonnis over de zaak zelf dat uitgesproken is door een zetel die een welbepaalde rechter bevat, terwijl een vroegere beschikking in kort geding van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg die de aanstelling van een gerechtsdeskundige in de zaak beveelt, is uitgesproken door diezelfde rechter, is niet uitgesproken door een rechter die, in de zin van artikel 292, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, een ander rechterlijk ambt uitoefende (1). (1) Zie concl. AG Th. Werquin voor Cass. 24 okt. 2003, AR C.01.0555.F in Pas. 2003, nr. 526 en aldaar vermelde rechtspraak. De oplossing kan eigenaardig lijken in het licht van art. 6 EVRM, maar het middel doelde slechts op de schending van art. 292 Gerechtelijk Wetboek en zoals O. Mignolet aanstipt ("Observations sur la mise en cause de l'impartialité du juge lorsque celui-ci cumule les fonctions du juge provisoire et du fond, au regard des principes et des sanctions", R.D.J.P. 2001, p. 39 e.v., inz. 46), "lorsque la Cour se prononce sur une question d'impartialité au regard d'une disposition de droit belge, elle limite son analyse aux conditions impositions imposées par ces dispositions, sans nécessairement s'assurer par ailleurs de la compabilité parfaite de la situation avec les principes généraux dégagés à Strasbourg".

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

C.11.0035.F 14 oktober 2011 AC nr. ...

Het verbod voor de rechter om kennis te nemen van hetzelfde geschil bij het uitoefenen van verschillende rechterlijke ambten is gebaseerd op de objectieve vereisten van de rechterlijke organisatie en is van wezenlijk belang voor de goede rechtsbedeling; het is van openbare orde en mag, bijgevolg, voor het eerst voor het Hof worden aangevoerd (1). (1) Zie Cass. 24 okt. 2003, AR nr. C.01.0555.F, AC, 2003, nr. 526 met concl. O.M. in Pas.; 9 dec. 2005, AR nr. C.05.0095.F, AC, 2005, nr. 655; 12 feb. 2009, AR nr. C.07.0518.F, AC, 2009, nr. 117.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

- OPENBARE ORDE -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Wanneer een rechter in de rechtbank van eerste aanleg heeft kennisgenomen van een door de eiseres tegen de verweerder ingestelde vordering tot schadevergoeding, die hij heeft afgewezen, is het arrest dat statueert over een nieuwe vordering tot schadevergoeding van de eiseres tegen de verweerder, dat werd gewezen door een kamer van het hof van beroep die werd voorgezeten door die rechter, die intussen raadsheer in dat hof van beroep was geworden, nietig (1). (1) Zie Cass. 24 okt. 2003, AR nr. C.01.0555.F, AC, 2003, nr. 526 met concl. O.M. in Pas.; 9 dec. 2005, AR nr. C.05.0095.F, AC, 2005, nr. 655; 12 feb. 2009, AR nr. C.07.0518.F, AC, 2009, nr. 117.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

C.07.0564.F 4 september 2008 AC nr. 447

Er is geen sprake van een ander rechterlijk ambt, en bijgevolg evenmin van een onverenigbaarheid in de zin van artikel 292, tweede lid, Ger. W., wanneer een rechter, ondervoorzitter van de rechtbank, die uitspraak moet doen in de hoedanigheid van rechter, voorzitter van een gewone kamer van voornoemde rechtbank, vroeger in dezelfde hoedanigheid van rechter, ondervoorzitter van de rechter, van de zaak heeft kennisgenomen (2). (2) Cass., 9 feb. 1990, AR 6510, AC 1989-1990, nr. 357.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

---

C.05.0095.F 9 december 2005 AC nr. 655

Wanneer een rechter in een rechtbank van eerste aanleg eerst in de hoedanigheid van alleenrechtsprekend rechter van het geschil kennis genomen heeft op een zitting van die rechtbank waarop over de zaak werd gepleit, het debat gesloten werd verklaard en de uitspraak op een latere datum werd vastgesteld, is nietig het arrest dat diezelfde magistraat in de zaak gewezen heeft op het hoger beroep tegen het door de rechtbank van eerste aanleg gewezen vonnis (1). (1) Zie Cass., 24 okt. 2003, AR C.01.0555.F, nr 526, en de concl. van het O.M., in Pas., 2005, nr ...

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.03.1485.F 26 november 2003 AC nr. 601

Wanneer een kamervoorzitter in het hof van beroep eerst van de zaak heeft kennisgenomen als voorzitter van het hof van assisen, waarbij hij een gedeelte van het debat over de grond van de zaak heeft geleid, en vervolgens, in de uitoefening van een ander rechterlijk ambt, als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling in dezelfde zaak uitspraak heeft gedaan over de handhaving van de voorlopige hechtenis van de beschuldigde, is het arrest van die kamer van inbeschuldigingstelling nietig (1). (1) Zie Cass., 19 dec. 1984, AR 3482, nr 247; 25 mei 1988, AR 6564, nr 588; 22 jan. 1991, AR 4213, nr 265; 16 juni 1999, AR P.98.0739.F, nr 362, met concl. adv.-gen. Spreutels.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

C.01.0555.F 24 oktober 2003 AC nr. 526

Wanneer een rechter in de rechtbank van eerste aanleg eerst van het geschil heeft kennisgenomen als rechter in eerste aanleg die uitspraak deed over zijn bevoegdheid en de zaak naar de politierechtbank verwees, leidt dit tot nietigheid van het vonnis dat is gewezen door dezelfde magistraat die nadien over die zaak uitspraak doet als rechter in hoger beroep tegen het door de politierechtbank gewezen vonnis (1). (1) 1 Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., I, 2003, nr. ....

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.03.1150.F 22 oktober 2003 AC nr. 521

Van de bij artikel 292, tweede lid, Ger. W., verboden cumulatie is geen sprake wanneer een magistraat, die deel uitmaakte van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak heeft gedaan over het hoger beroep van de inverdenkinggestelde tegen de verwijzingsbeschikking, vervolgens, in de hoedanigheid van lid van datzelfde rechtscollege, kennisneemt van de vorderingen van de procureur-generaal t.g.v. de vernietiging van die beschikking na regeling van rechtsgebied (1). (1) Zie concl. O.M. Cass., 16 juni 1999, AR P.98.0738.F, nr 362, blz. 876, nr 4.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Allerlei

C.02.0220.F 10 april 2003 AC nr. 243

Het arrest van een kamer van het hof van beroep, dat gewezen is in een geschil over de toepassing van artikel 1278, vierde lid, Ger.W., waarin een raadsheer zitting had, die als rechter deel uitmaakte van de rechtbank van eerste aanleg die voordien de vereffening en de verdeling had bevolen van de gemeenschap die tussen de partijen had bestaan, is gewezen door een rechter die vroeger bij de uitoefening van een ander rechterlijk ambt reeds van de zaak kennisnam.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Het verbod voor de rechter om in verschillende rechterlijke ambten kennis te nemen van hetzelfde geschil, is gegrond op objectieve vereisten van rechterlijke organisatie en is essentieel voor de rechtsbedeling, zodat het de openbare orde raakt en dus voor het eerst voor het Hof van Cassatie kan worden voorgedragen (1). (1) Cass., 10 maart 1997, AR S.96.0137.N, nr 134.

- OPENBARE ORDE -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

P.97.0644.N 8 september 1998 AC nr. ...

Door zijn loutere aanwezigheid als substituut procureur des Konings bij de uitspraak van het vonnis door de eerste rechter, dat alleen beslist op civielrechtelijk gebied, heeft de rechter, die het vonnis in hoger beroep wijst, vroeger geen kennis genomen van de zaak.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

S.96.0137.N 10 maart 1997 AC nr. ...

De nietigheid van een gerechtelijke uitspraak, volgend uit de omstandigheid dat deze uitspraak gewezen werd door een rechter die vroeger bij het uitoefenen van een ander rechterlijk ambt reeds kennis nam van de zaak, is gegrond op objectieve vereisten van rechterlijke organisatie en essentiëel voor de rechtsbedeling, zodat het de openbare orde raakt en voor het eerst voor het Hof van Cassatie kan worden voorgedragen.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

- OPENBARE ORDE -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

Het arrest, mede gewezen door een raadsheer in sociale zaken die in de hoedanigheid van sociale rechter reeds deel uitmaakte van de zetel die het bestreden vonnis had geveld, is nietig.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.95.0238.N 4 februari 1997 AC nr. ...

Gegrond is het middel hieruit afgeleid dat eiser noch het Hof, uit de stukken waarop het vermag acht te slaan, kunnen nagaan of de zetels van de vonnisgerechten regelmatig waren samengesteld en nl. alle waarborgen van objectieve onpartijdigheid boden, doordat de appelrechters niet vaststelden dat geen van de rechters de beschikking tot verwijzing, waarop de naam van de rechter niet vermeld werd, heeft gewezen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.96.0148.N 29 november 1996 AC nr. ...

Het verbod voor de rechter om kennis te nemen van een zaak waarvan hij vroeger bij het uitoefenen van een ander gerechtelijk ambt kennis heeft genomen, bepaald bij artikel 292, tweede lid van het Ger.W., is gegrond op objectieve vereisten van rechterlijke organisatie en is essentieel voor de rechtsbedeling; het raakt aldus de openbare orde.~

- OPENBARE ORDE -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Het verbod voor de rechter om kennis te nemen van een zaak waarvan hij vroeger bij het uitoefenen van een ander gerechtelijk ambt kennis heeft genomen, bepaald bij artikel 292, tweede lid van het Ger.W., kan in de regel voor het eerst in cassatie worden opgeworpen.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

Art. 297

C.04.0079.N 3 april 2006 AC nr. 189

Het vereiste van onafhankelijkheid en onpartijdigheid alsook de partijautonomie komen niet in het gedrang wanneer de rechter inzake burgerlijke aansprakelijkheid wijst op de mogelijke betrokkenheid van derden en de heropening van het debat beveelt om aan de partijen de mogelijkheid te bieden om derden in het geding te betrekken.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

D.99.0012.N 9 september 1999 AC nr. ...

Het verbod mondeling of schriftelijk de verdediging van partijen te voeren en hun consult te geven heeft tot doel de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechter te waarborgen.~

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Art. 3

C.11.0513.N 3 mei 2013 AC nr. ...

Wetten die nieuwe regels invoeren met betrekking tot de bevoegdheid en werking van een administratief rechtscollege zijn onmiddellijk van toepassing; hetzelfde geldt voor wetten die een administratieve procedure regelen die moet worden gevolgd alvorens het administratief rechtscollege kan worden gevat, voor zover de toepassing van deze wetten geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.11.0679.N 4 januari 2013 AC nr. ...

Het middel dat ervan uitgaat dat de artikelen 13 en 14 WAM 1989, die de verzekeraar bijkomende verplichtingen opleggen die verder reiken dan loutere betalingsmodaliteiten inzake zijn verplichting tot vergoeding van de benadeelde, procedureregels zijn in de zin van artikel 3 Gerechtelijk Wetboek, faalt naar recht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERZEKERING - WAM- verzekering

S.10.0154.N 12 maart 2012 AC nr. ...

De artikelen 328, 331, 332 en 333 van de Arbeidsrelatiewet bepalen de regels en de algemene criteria om het bestaan te beoordelen van een gezagsrelatie, op grond waarvan tot een arbeidsovereenkomst kan worden besloten en elke andere overeenkomst moet worden uitgesloten, en zijn dus geen wet op de rechtspleging in de zin van artikel 3 van het Gerechtelijk wetboek (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

P.09.1915.N 9 november 2010 AC nr. 664

Het "op geldige wijze aanhangig zijn" van rechtsgedingen zoals bepaald in artikel 3 Gerechtelijk Wetboek betreft onder meer het voorbrengen van de zaak voor de bevoegde rechter, die aldus wettig zijn bevoegdheid vaststelt; de uitzonderingsbepaling met betrekking tot de rechtsgedingen die geldig vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet zijn aanhangig gemaakt, beoogt de bevoegdheid van de eerste rechter, eenmaal wettig vastgesteld, definitief vast te leggen ongeacht de daaropvolgende bevoegdheidswijziging; dit hoeft niet wanneer de eerste rechter zijn onbevoegdheid vaststelt of onwettig oordeelt bevoegd te zijn; in dit geval komt het de appelrechter toe met toepassing van de nieuwe wet zijn bevoegdheid vast te stellen (1). (1) Zie Cass., 24 dec. 1973, AC, 1974, nr. 477; Cass., 14 maart 1980, AC, 1979-1980, nr. 447; Cass., 16 okt. 1985, AR 4380, AC, 1985-1986, nr. 100 en de noot 3.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

F.09.0055.N 20 mei 2010 AC nr. 356

Door de wet van 30 juni 2000, die de in artikel 313, § 5, A.W.D.A. voorziene vervaltermijn van drie jaar voor de dadelijke uitwinning door middel van een dwangbevel ophief, van bij haar inwerkingtreding toe te passen op belastingschulden waarvoor het recht van dadelijke uitwinning op grond van de opgeheven bepaling was ingetreden, maar die op dat ogenblik nog niet waren verjaard en dus nog konden worden ingevorderd middels een gerechtelijke procedure, wordt geen afbreuk gedaan aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten nu het op grond van dat artikel ingetreden verval van het recht van dadelijke uitwinning niet raakt aan het bestaan en de opeisbaarheid van de onderliggende belastingschuld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wetten die nieuwe procesrechtelijke regels invoeren hebben in beginsel onmiddellijke werking; daden van tenuitvoerlegging zijn geregeld door procesrechtelijke bepalingen en vallen bijgevolg onder de vigeur van de wet die van toepassing is op het ogenblik waarop de tenuitvoerlegging plaatsvindt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.07.1332.N 18 december 2007 AC nr. 643

De wet die vanaf een bepaald ogenblik een wettelijke onderzoeksmaatregel invoert die voordien niet bestond, en daarvoor een nieuwe rechtspleging instelt, is geen wet in de zin van artikel 3 Gerechtelijk Wetboek die onmiddellijk kan worden toegepast op nog aanhangige rechtsgedingen van vóór de nieuwe wet (1). (1) Het openbaar ministerie concludeerde niet in deze zin en ontmoette de problematiek van de werking van de strafwet in de tijd dan ook niet. Het was van oordeel dat de grieven van eiser op zich reeds konden verworpen worden door te verwijzen naar de eerdere rechtspraak van het Hof in verband met de inhoudelijke voorwaarden inzake de toepassing van de artikelen 189ter en 235ter Wetboek van Strafvordering. Zie Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0841.N, nr. ...; Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0898.N, nr. ...; Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.1016.N, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.05.0936.F 12 juli 2005 AC nr. 389

In strafzaken zijn de wetten op de rechtspleging, behoudens andersluidende bepaling, onmiddellijk van toepassing op de hangende rechtsgedingen, zodat de wet die van kracht is op de dag van de beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis het gevolg ervan in de tijd bepaalt (1). (1) Zie Cass., 6 okt. 1999, AR P.99.1274.F, nr 512; 2 feb. 2000, AR P.99.0513.F, nr 87; 15 maart 2000, AR P.99.1697.F, nr 179; artikel 30, § 4, Wet Voorlopige Hechtenis, na wijziging door artikel 12, 6°, Wet 31 mei 2005, B.S., 16 juni 2005, p. 27390. In de onderhavige zaak concludeerde het openbaar ministerie tot vernietiging. Het was immers de mening toegedaan dat het eerste, niet gepubliceerde, middel gegrond was in zoverre het de schending van artt. 23, 4°, en 30, § 4, eerste lid, eerste zin, Wet Voorlopige Hechtenis aanvoerde. In een andere zaak die het voorwerp uitmaakt van een arrest van dezelfde datum, was het openbaar ministerie het evenwel eens met de regel in de samenvatting 1° en 2°.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.1274.F 6 oktober 1999 AC nr. ...

In geval van wijziging van de wetgeving betreffende de rechtsmiddelen regelt de wet die van kracht is op de dag van de uitspraak van het vonnis, behoudens andersluidende bepaling, de rechtsmiddelen die daartegen openstaan.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.98.0549.F 10 juni 1998 AC nr. ...

In geval van wijziging van de wetgeving betreffende de rechtsmiddelen regelt de wet die van kracht is op de dag van de uitspraak van het vonnis, behoudens andersluidende bepaling, de rechtsmiddelen die daartegen openstaan.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

De onmiddellijke toepassing van een nieuwe wet, waarin de mogelijkheid wordt voorzien om ten gunste van de geïnterneerde hoger beroep in te stellen tegen de beslissingen van de commissie tot bescherming van de maatschappij, kan niet tot gevolg hebben dat die geïnterneerde onrechtstreeks het recht wordt ontzegd om cassatieberoep in te stellen, welk recht hij, krachtens de oude wet, genoot op het ogenblik dat de beslissing in laatste aanleg werd gewezen.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

Art. 30

C.02.0191.F 24 oktober 2003 AC nr. 527

De rechter verantwoordt zijn beslissing om de zaken als samenhangend te behandelen naar recht, wanneer hij, gebruikmakend van zijn beoordelingsvrijheid in dat verband, erop wijst dat de beslissing die de onteigening door een partij toestond onverenigbaar zou zijn geweest met de beslissing dat zij het onteigende goed moest ontruimen (1). (1) Zie Cass., 29 juni 1988, AR F.97.0078.F, nr 348.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- SAMENHANG -

S.00.0170.F 11 maart 2002 AC nr. ...

Het Hof voegt ambtshalve twee voorzieningen tegen onderscheiden arresten, wanneer het van oordeel is dat beide voorzieningen zo nauw verbonden zijn dat het wenselijk is ze in één en hetzelfde arrest te berechten (1). (1) Cass., 12 dec. 1997, AR C.97.0005.F-C.97.0004.F, nr. 552-553; zie cass., 22 okt. 2001, AR S.00.0118.F-S.00.0131.F, nr ...

- SAMENLOOP VAN MISDRIJVEN [ZIE: 419/07 STRAF] -

S.00.0118.F 22 oktober 2001 AC nr. ...

Het Hof voegt ambtshalve twee cassatieberoepen die tegen onderscheiden beslissingen zijn ingesteld, wanneer het oordeelt dat die beroepen onderling zo nauw verbonden zijn dat het wenselijk is ze samen te berechten bij een en hetzelfde arrest (1). (1) Zie cass., 12 dec. 1997 (twee arresten), AR. C.96.0284.F-C.97.0004.F-C.97.0005.F, nr. 552-553 (tweede zaak).

- SAMENLOOP VAN MISDRIJVEN [ZIE: 419/07 STRAF] -

C.96.0284.F 12 december 1997 AC nr. ...

Het Hof voegt ambtshalve twee voorzieningen tegen onderscheiden arresten, wanneer het van oordeel is dat beide voorzieningen zo nauw verbonden zijn dat het wenselijk is ze in één en hetzelfde arrest te berechten. (Tweede zaak)~

- SAMENLOOP VAN MISDRIJVEN [ZIE: 419/07 STRAF] -

Art. 300, derde lid

P.10.1893.F 28 december 2010 AC nr. 771

Rekening houdend met de in artikel 300, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalde uitzondering, kan de functie van gevangenisdirecteur niet als een verboden onverenigbaarheid worden aangevoerd.

- STRAFUITVOERING -

Art. 31

F.11.0018.N 19 april 2012 AC nr. ...

De vordering tot faillietverklaring van de vennootschap onder firma en die van de vennoten doet een onsplitsbaar geschil rijzen in de zin van artikel 31 van het Gerechtelijk Wetboek; dit geldt tevens voor de rechtsmiddelen tegen deze faillietverklaring.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Rechtspleging

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

C.09.0622.F 7 oktober 2010 AC nr. 584

Het geschil is enkel onsplitsbaar, in de zin van artikel 1053 van het Gerechtelijk Wetboek, wanneer de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de onderscheiden beslissingen waartoe het aanleiding geeft, materieel onmogelijk zou zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

C.98.0513.F 10 mei 2004 AC nr. 245

De bij de rechtbank van koophandel ingestelde vordering van de curator van de failliete boedel om te worden gemachtigd tot onderhandse verkoop van een onroerend goed van de gefailleerde is een onsplitsbaar geschil in de zin van artikel 31 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie cass., 6 okt. 1995, AR C.95.0030.F, nr 420.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

C.00.0256.N 18 november 2002 AC nr. 610

Artikel 882 van het Burgerlijk Wetboek heeft niet enkel tot doel dat de schuldeisers hun schuld kunnen laten erkennen door de partijen in de verdeling, maar ook dat zij de verdeling zelf kunnen beïnvloeden om te verhinderen dat het onderpand voor hun vordering bedrieglijk zou worden aangetast; die regel geldt ook wanneer de verdeling enkel geldsommen betreft.

- VERDELING -

Een verdeling kan niet worden doorgevoerd zonder de aanwezigheid van de verzetdoende schuldeiser; de gezamenlijke uitvoering van de beslissingen eensdeels van een verdeling die de verzetdoende schuldeiser wel heeft kunnen beïnvloeden en, anderdeels, van een verdeling die die schuldeiser niet heeft kunnen beïnvloeden is materieel onmogelijk (1). (1) Zie Cass., 13 okt. 1997, A.R. nr S.95.0096.F - S.96.0048.F, nr 399; 3 dec. 1999, A.R. nr C.96.0121.N, nr 658.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

C.00.0122.F 21 juni 2001 AC nr. ...

Niet onsplitsbaar in de zin van artikel 1084 Ger.W. is het geschil waarin de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de beslissing gewezen jegens een verzekeraar die tegen die beslissing geen voorziening heeft ingesteld en die noch verweerder noch in het geding opgeroepen partij was, enerzijds, en van de beslissing die door de rechter op verwijzing zou worden gewezen jegens de verzekerde die tegen de beslissing is opgekomen zonder haar voornoemde verzekeraar in het geding te betrekken, anderzijds, materieel onmogelijk is, aangezien de beslissing van de rechter op verwijzing die de organisator van het sportevenement waar het ongeval met de verzekerde als slachtoffer is gebeurd, aansprakelijk voor de schade zou verklaren, niet als gevolg zou hebben dat de verzekeraar van het slachtoffer tegen de verzekeraar van de organisator een nieuwe rechtsvordering zou kunnen instellen op grond van de subrogatie waarin de wet in zijn voordeel voorziet, daar de verzekeraar van de veroordeelde organisator tegen de verzekeraar van het slachtoffer de exceptie van het gezag van gewijsde zou kunnen tegenwerpen.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

S.99.0003.F 18 december 2000 AC nr. ...

Het geschil m.b.t. de vaststelling van het percentage blijvende arbeidsongeschiktheid is niet onsplitsbaar tussen de intercommunale die de getroffene van het arbeidsongeval tewerkstelt, haar verzekeraar, voornoemde getroffene en de geneeskundige dienst (1). (1) zie concl. O.M.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

C.95.0379.N 21 januari 1999 AC nr. ...

Niet-onplitsbaar in de zin van artikel 31 Gerechtelijk Wetboek is het geschil dat betrekking heeft op de vordering van een partij tot aanstelling van een deskundige, vordering die uitsluitend gericht is tegen een verzekeraar en niet tegen de mede-verzekeraar.~

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

S.95.0091.F 16 september 1996 AC nr. ...

Onsplitsbaar in de zin van artikel 31, Ger.W., is het geschil over het bestaan van een arbeidsovereenkomst, tussen, enerzijds, de arbeidsongevallenverzekeraar en, anderzijds, een persoon die beweert door een arbeidsongeval getroffen te zijn en de in zijn rechten gesubrogeerde verzekeringsinstelling die hem Z.I.V.-uitkeringen invaliditeitsverzekering heeft verstrekt in afwachting dat de schade krachtens een andere Belgische wetgeving effectief wordt vergoed.~

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

Art. 313, eerste lid

P.00.0718.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

Aangezien de bepaling, volgens welke de in de rechtscolleges van de rechterlijke orde gehouden ranglijsten de rang bepalen van de magistraten die in een zelfde kamer zitting houden, noch substantieel noch op straffe van nietigheid is voorgeschreven, heeft zij alleen betrekking op de voorrang tussen die magistraten en is zij geen regel waarvan zij niet kunnen afwijken.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

Art. 316

C.00.0383.F 31 mei 2001 AC nr. ...

De handeling waarbij de voorzitter van de rechtbank de dienstregeling van de rechtbank voor het gerechtelijk jaar opmaakt, is een maatregel van inwendige aard (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

Art. 32, 1°

C.03.0558.F 21 mei 2004 AC nr. 275

Luidens artikel 32,1° Ger. W. wordt onder betekening verstaan de afgifte van een afschrift van de akte bij deurwaardersexploot; de betekening strekt ertoe een akte van rechtspleging officieel ter kennis van de geadresseerde te brengen (1). (1) Zie Cass., 26 okt. 2000, AR 98.0538.F, nr 578.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

C.98.0538.F 26 oktober 2000 AC nr. ...

Onder betekening, in de zin van het Ger.W. moet worden verstaan de afgifte, bij deurwaardersexploot, van een eensluidend afschrift van de akte die de gerechtsdeurwaarder moet betekenen.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Art. 32, 2°

S.10.0005.F 14 juni 2010 AC nr. 424

De kennisgeving is, luidens artikel 32, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, de toezending van een akte van rechtspleging in origineel of in afschrift langs de postdiensten of, in de gevallen die de wet bepaalt, onder de daarin bepaalde vormen.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Artikel 32, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, impliceert dat, wanneer de kennisgeving per post moet geschieden, zij slechts uitwerking kan hebben als zij gedaan wordt aan het adres van de geadresseerde.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

C.99.0521.F 31 mei 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen een arrest van de Raad van State moet worden ingesteld binnen dertig dagen vanaf de dag waarop het arrest van de Raad van State ter kennis van de belanghebbende partijen is gebracht; het Gerechtelijk Wetboek bepaalt het tijdstip waarop de kennisgeving geacht wordt te hebben plaatsgevonden (1). (1) Zie cass., ver.k., 29 juni 1993, AR nr 8339-8399, nr 313.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

P.99.0536.F 9 juni 1999 AC nr. ...

De aan de beklaagde gedane toezending per faxpost of bij aangetekende brief van het bericht om voor de raadkamer te verschijnen voor de regeling van de rechtspleging is een mededeling die op verzoek van de griffier via de post geschiedt en moet bijgevolg worden beschouwd als de kennisgeving van een akte van rechtspleging in de zin van artikel 38, Taalwet Gerechtszaken; dat bericht moet derhalve, op straffe van nietigheid, vergezeld gaan van een vertaling, wanneer het gesteld is in de taal van een ander taalgebied dan dat waar het ter kennis moet worden gebracht.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Betekening en tenuitvoerlegging - Strafzaken

Art. 322

P.14.0818.N 20 mei 2014 AC nr. ...

Geen wetsbepaling vereist dat de ondervraging wordt uitgevoerd en het bevel tot aanhouding wordt verleend door de met het onderzoek belaste onderzoeksrechter, die zich bijgevolg kan laten vervangen; de vervanging van de onderzoeksrechter houdt in dat hij verhinderd was.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.01.0743.F 27 juni 2001 AC nr. ...

De regel volgens welke de verhinderde rechter in de rechtbank van eerste aanleg kan worden vervangen door een andere, zonder dat daarvoor een bijzondere beschikking van de voorzitter nodig is, geldt ook voor de onderzoeksrechters onderling in de rechtbanken waar er twee of meer zijn (1). (1) Cass., 19 feb. 1997, A.R. P.97.0209.F, nr. 98.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.01.0674.F 9 mei 2001 AC nr. ...

Alleen uit het feit dat de magistraat, die de wettig verhinderde onderzoeksrechter vervangt om aan de raadkamer uitsluitend verslag uit te brengen, die raadkamer daarvóór heeft voorgezeten en de voorlopige hechtenis van de verdachte heeft gehandhaafd, kan geen gebrek aan objectiviteit van dat verslag worden afgeleid.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.1287.F 22 december 1999 AC nr. ...

Om de verhinderde rechters en plaatsvervangende rechters te vervangen door een advocaat, dient de magistraat die een kamer van de rechtbank van eerste aanleg voorzit die verhindering vast te stellen, en verder dient de advocaat, die opgeroepen wordt om zitting te houden teneinde de rechtbank volledig te maken, ten minste dertig jaar oud te zijn en op het tableau van de Orde ingeschreven te zijn.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.98.0058.F 21 januari 1998 AC nr. ...

Hoewel de raadkamer, die een onderzoeksrechter, aangewezen ter vervanging van de geadieerde onderzoeksrechter in zijn mondeling verslag heeft gehoord, zonder te hebben vastgesteld of te hebben kunnen vaststellen dat de geadieerde en vervangen onderzoeksrechter wettig verhinderd was, niet regelmatig uitspraak doet over de handhaving van de voorlopige hechtenis, heeft die onregelmatigheid geen weerslag op de samenstelling van de raadkamer, daar de onderzoeksrechter daarvan geen deel uitmaakt; de onregelmatigheid heeft alleen betrekking op de voorwaarden waaronder de vervanging is geschied en niet op de hoedanigheid van onderzoeksrechter van de magistraat die verslag heeft gedaan.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

Een onderzoeksrechter mag met het oog op het mondelinge verslag voor de raadkamer, die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, door een andere onderzoeksrechter worden vervangen, zonder dat daartoe een bijzondere beschikking van de voorzitter van de rechtbank vereist is; die vervanging is evenwel alleen verantwoord als de vervangen rechter wettig verhinderd is.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSRECHTER -

De omstandigheid dat een onderzoeksrechter door een andere wordt vervangen, zonder dat wordt vastgesteld dat de geadieerde en vervangen onderzoeksrechter wettig verhinderd was, kan op zich niet de onwettigheid van de handhaving van de voorlopige hechtenis tot gevolg hebben, wanneer de wettelijke vormen voor de kamer van inbeschuldigingstelling inachtgenomen zijn.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.97.0209.F 19 februari 1997 AC nr. ...

De regel volgens welke de verhinderde rechter in de rechtbank van eerste aanleg kan worden vervangen door een andere, zonder dat daarvoor een bijzondere beschikking van de voorzitter nodig is, geldt ook voor de onderzoeksrechters onder elkaar in de rechtbanken waar er twee of meer zijn.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 322, derde lid

C.04.0530.N 23 februari 2006 AC nr. 107

De verhinderde rechter in handelszaken kan enkel vervangen worden door een plaatsvervangende rechter in handelszaken.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Enkel in het geval dat een rechter in handelszaken onvoorzien afwezig is, kan de voorzitter van de rechtbank van koophandel een op het tableau van de Orde ingeschreven advocaat die ten minste dertig jaar oud is aanwijzen om de verhinderde rechter te vervangen (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2002, AR C.00.0413.F, nr 344 (rechtbank van eerste aanleg, burgerlijke zaak) en 12 juni 2002, AR P.02.0341.F, nr 352 (id., strafzaak).

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Art. 322, eerste lid

P.98.1360.F 17 november 1998 AC nr. ...

De regel van artikel 322, eerste lid, Ger.W., luidens welke de rechters van de rechtbanken van eerste aanleg elkaar vervangen in geval van verhindering, is tevens van toepassing op de onderzoeksrechters onder elkaar in de rechtbanken waar er twee of meer zijn.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 329, vóór de wijziging ervan bij de Wet 17 feb. 1997

P.01.1017.F 28 november 2001 AC nr. ...

Wanneer uit de stukken van de voor de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg gevoerde rechtspleging blijkt dat, op de rechtszitting waar de onderzoeksrechter verslag heeft uitgebracht, het O.M. heeft gevorderd en de aanwezige verdachte is gehoord, alsook op de rechtszitting waarop de beschikking is gewezen, een persoon als griffier is toegevoegd met toepassing van artikel 329, Ger. W., maar niet blijkt dat die persoon, vóór die rechtszittingen, de eed heeft afgelegd die door die wetsbepaling was vereist vóór de wijziging ervan bij artikel 78, W. 17 feb. 1997 tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het personeel van de griffies en parketten, kan het Hof van Cassatie niet onderzoeken of de raadkamer op die rechtszittingen regelmatig was samengesteld, en vernietigt het bijgevolg de bestreden beschikking (1). (1) Zie Cass., 27 okt. 1999, A.R. P.99.0584.F, nr. 568.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Art. 33

C.07.0212.F 16 oktober 2009 AC nr. 589

De wijziging van de gerechtelijke woonplaats van een partij tijdens de rechtspleging heeft daarop geen weerslag zolang die partij nalaat de griffie en de wederpartij daarvan op de hoogte te brengen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- WOONPLAATS -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

Art. 34

C.03.0607.N 14 januari 2005 AC nr. 26

Ofschoon de vertegenwoordigingsbevoegdheid van vreemde handelsvennootschappen of handelsverenigingen in de regel wordt bepaald door het buitenlandse recht, regelt het Belgisch recht de rechtspleging voor de Belgische rechtbanken en, met betrekking tot betekeningen aan een rederij, bepaalt het onder welke voorwaarden een betekening aan de kapitein van een zeeschip geacht wordt te zijn gedaan aan de rederij (1). (1) Zie Cass., 5 april 1963, Pas. 1963, I, 855, en de noten (1), (2) en (3) ondertekend door W.G.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Art. 35

C.94.0137.N 27 januari 1995 AC nr. ...

Rechtsgeldig is de betekening die de gerechtsdeurwaarder aan de maatschappelijke of administratieve zetel van een rechtspersoon doet door het ter hand stellen van een afschrift aan diens aangestelde, nu de overgelegde stukken betreffende de hoedanigheid van deze laatste die vaststelling van de gerechtsdeurwaarder niet tegenspreken.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- GERECHTSDEURWAARDER -

Art. 36

C.13.0592.N 24 oktober 2014 AC nr. 637

Krachtens artikel 5.2 EEX-Verordening heeft de onderhoudsgerechtigde de keuze om een vordering in te stellen voor het gerecht van zijn woonplaats of van zijn gewone verblijfplaats; uit artikel 59.1 EEX-Verordening volgt dat het gerecht waarvoor de vordering wordt ingesteld op grond van zijn intern recht vaststelt of de onderhoudsgerechtigde woonplaats heeft op het grondgebied van de lidstaat van dat gerecht; indien een onderhoudsvordering wordt ingesteld voor de Belgische rechter, moet deze artikel 36 Gerechtelijk Wetboek toepassen aangezien dit artikel de vaststelling van de woonplaats in het procesrecht bepaalt; de woonplaats wordt aldus gedefinieerd als de plaats waar de onderhoudsgerechtigde op de bevolkingsregisters is ingeschreven als hebbende aldaar zijn hoofdverblijf (1). (1) Zie concl. OM.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

P.09.0972.F 4 november 2009 AC nr. 640

De rechter beoordeelt in feite waar de verblijfplaats van een partij gelegen is, onder voorbehoud van het toezicht door het Hof op de eerbiediging van het wettelijk begrip verblijfplaats (1). (1) Cass., 29 april 2009, AR P.09.0107.F, AC, 2009, nr ...

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

C.01.0218.F 19 april 2002 AC nr. 241

Het referentieadres bedoeld in artikel 1, § 2, W. 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten geldt als inschrijving in de bevolkingsregisters in de zin van artikel 36 Ger.W. (1). (1) Zie concl. O.M.

- WOONPLAATS -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

C.99.0523.N 12 mei 2000 AC nr. ...

De rechter oordeelt in feite waar de verblijfplaats is van een partij, zonder dat hij het begrip verblijfplaats mag miskennen.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Miskent het begrip verblijfplaats niet, de rechter die, in feite, vaststelt dat de wisselende adressen van eiser stroken met de informatie van het consulaat-generaal dat eiser normaal in België verblijft.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Art. 37

P.00.1606.F 14 februari 2001 AC nr. ...

De W. 11 juli 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur is niet van toepassing op het afschrift van het deurwaardersexploot waarmee een rechterlijke beslissing betekend moet worden.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Wanneer een exploot niet aan de beklaagde zelf kon worden betekend en een afschrift ervan aan het politiecommissariaat is afgegeven, schrijft geen enkele wetsbepaling voor dat dit afschrift aan de commissaris zelf moet worden overhandigd (1). (1) Zie Cass., 29 sept. 1998, A.R. P.98.0484.F, nr. 419.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

P.98.0484.F 29 september 1998 AC nr. ...

Wanneer een exploot niet aan de beklaagde in persoon kon worden betekend en deze zijn woonplaats heeft verlaten zonder zijn nieuwe verblijfplaats te hebben bekendgemaakt, kan het afschrift van het exploot afgegeven worden aan de gemeentebeambte of de politieagent die door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van de woonplaats van de beklaagde daartoe opdracht heeft.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

P.94.1220.N 25 januari 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de burgerlijke partij wanneer het aan de partijen tegen wie het is gericht, werd betekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 38 Ger.W., nu die betekening dient te worden gedaan volgens het bepaalde in artikel 37 van hetzelfde wetboek.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 37, § 4

M.94.0024.F 17 oktober 1994 AC nr. ...

De hoge militieraad, die de motieven van de beroepen beslissing niet overneemt maar zijn beslissing op eigen motieven steunt, hoeft niet te antwoorden op een conclusie waarin onregelmatigheden van de beroepen beslissing worden aangevoerd.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Dienstplichtzaken

Art. 38

P.99.0064.N 28 november 2000 AC nr. ...

Nu de uitoefening van de burgerlijke rechtsvordering voor de strafrechter beheerst wordt door de regels van het strafprocesrecht, is het cassatieberoep van de burgerlijke partij niet ontvankelijk wanneer het aan de partij tegen wie het is gericht wordt betekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 38, § 1, Ger.W., dat de betekeningen in andere dan in strafzaken betreft (1). (1) Cass., 3 dec. 1996, AR nr. P.95.1337.N, nr. 475.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

P.95.1337.N 3 december 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de burgerlijke partij, wanneer het aan de partij tegen wie het is gericht, wordt betekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 38, § 1, Ger.W., dat de betekeningen in andere dan in strafzaken betreft.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 38, § 1

C.96.0112.N 17 december 1998 AC nr. ...

Het verzenden van een aangetekende brief, voorzien bij artikel 38, § 1 Gerechtelijk Wetboek, waarbij de datum en het uur van de aanbieding, alsmede de mogelijkheid voor de geadresseerde persoonlijk, of voor een schriftelijk gevolmachtigde, een eensluidend afschrift van het exploot af te halen op het kantoor van de gerechtsdeurwaarder, is een loutere voorzorgsmaatregel die de gevolgen niet heeft van een betekening.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Art. 38, § 2, derde lid

C.13.0466.F 27 november 2014 AC nr. 732

Artikel 38, § 2, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek legt het openbaar ministerie enkel op de nodige maatregelen te nemen die het redelijkerwijs kan aanwenden om de geadresseerde van de betekende akte te lokaliseren.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Art. 39

C.05.0032.N 22 juni 2007 AC nr. 347

Een partij die weet dat een andere partij niet wenst bereikt te worden op haar woonplaats, zoals bedoeld in artikel 36, eerste lid, van het Ger. W., maar op een plaats die is gekozen kan niet zonder schending van artikel 39 van dat wetboek deze gekozen woonplaats negeren; zulks impliceert dat de betekening van een beroepen vonnis met miskenning van de door de geadresseerde gekozen woonplaats, de termijn om hoger beroep in te stellen niet kan doen lopen.

- WOONPLAATS -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

P.99.1117.N 11 april 2000 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde voor betekeningen keuze van woonplaats heeft gedaan, wordt de betekening gedaan om hem voor de strafrechter te dagvaarden, geldig op die gekozen plaats gedaan, zolang hij niet bij ter post aangetekende brief een wijzigingsbericht aan het openbaar ministerie doet geworden.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

P.99.1436.N 18 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer de geadresseerde bij een lasthebber woonplaats heeft gekozen, wordt enkel de afgifte van het afschrift van het exploot van betekening aan de lasthebber persoonlijk als betekening aan de persoon geacht.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Art. 39, eerste lid

C.10.0639.N 12 januari 2012 AC nr. ...

Artikel 39, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek legt niet de verplichting op te betekenen of de kennisgeving te laten gebeuren op de bij een lasthebber gekozen woonplaats wanneer de geadresseerde in België gedomicilieerd is (1) of, voor een rechtspersoon, er zijn maatschappelijke zetel heeft. (1) Cass. 26 feb. 2010, AR F.09.0021.N, AC, 2010, nr. 136, met concl. van advocaat-generaal Henkes in Pas.; zie Cass. 22 juni 2007, AR C.05.0032.N, AC, 2007, nr. 347.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

F.09.0021.F 26 februari 2010 AC nr. 136

Artikel 39, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek legt niet de verplichting op om de betekening te doen aan de bij een lasthebber gekozen woonplaats wanneer de geadresseerde in België is gedomicilieerd is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Art. 40

P.10.0548.N 14 december 2010 AC nr. 739

De gerechtsdeurwaarder die in strafzaken ten aanzien van hen die in België geen gekende woonplaats, verblijfplaats of gekozen woonplaats hebben, het afschrift van de te betekenen akte bij een ter post aangetekende brief, gebeurlijk met de luchtpost, stuurt aan hun woonplaats of aan hun verblijfplaats in het buitenland, betekent aldus niet aan de persoon (1). (1) Cass., 18 okt. 1994, AR P.92.6402.N en P.92.6784.N, AC, 1994, nr. 436; Cass., 16 mei 2001, AR P.01.0269.F, AC, 2001, nr. 287; Cass., 8 mei 2002, AR P.02.0364.N, AC, 2002, nr. 322; Cass., 21 okt. 2009, AR P.09.0576.F, AC, 2009, nr. 598.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

P.09.0972.F 4 november 2009 AC nr. 640

De betekening aan de procureur des Konings is ongedaan wanneer de partij op wiens verzoek zij werd verricht de woon- of verblijfplaats kende of diende te kennen van degene aan wie betekend wordt; het feit dat de eiser in een gevangenis in het buitenland werd verhoord, maakt van die inrichting niet de vermoedelijke verblijfplaats van betrokkene voor de betekening van de verdere akten van de rechtspleging (1). (1) Cass., 29 april 2009, AR P.09.0107.F, AC, 2009, nr ...

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

C.99.0518.N 2 mei 2002 AC nr. 265

De in België in burgerlijke zaken of in handelszaken opgemaakte dagvaardingen bestemd voor personen die in Duitsland verblijven, worden door de procureurs-generaal of door de procureurs des Konings rechtstreeks gezonden aan de voorzitter van het Landgericht of Amtsgericht in het rechtsgebied waarvan degene, voor wie het stuk bestemd is, zich bevindt; de betekening gebeurt pas op het ogenblik dat de voorzitter het aan de geadresseerde te overhandigen stuk ontvangt (1). (1) Cass. 27 april 1999, A.R. P.97.0214.N, nr. 240; 9 dec. 1996, A.R. S.96.0078.N, nr. 493; C. Lebon, Dagvaarding en bevrijdende verjaring: omvang van de stuiting, R. Cass. 2001, (233), nr. 11 en voetnoot 22. Thans is, sedert 31 mei 2001, de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke zaken en in handelszaken van toepassing (PB. L. 160 van 30 juni 2000, 37).

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

P.99.0956.N 27 maart 2001 AC nr. ...

De betekening van de voorziening in cassatie door de burgerlijke partij aan de verweerder die in het buitenland verblijft, kan niet gebeuren overeenkomstig het Verdrag van 15 nov. 1965 inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke zaken en in handelszaken; zij dient overeenkomstig artikel 40, Ger. W. te gebeuren(1). (1) Cass. 6 december 1989, A.R. 7452, nr. 223 en 30 juni 1992, A.R.5388 nr. 574.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

P.00.1110.F 13 december 2000 AC nr. ...

De beslissing dat de aan de procureur des Konings gedane betekening van de dagvaarding in strafzaken niet ongedaan is, is wettig, wanneer de rechter op grond van feitelijke gegevens oordeelt dat de procureur des Konings wegens de eigen nalatigheid van de verdachte diens woon- of verblijfplaats niet kende op het ogenblik van de betekening van de dagvaarding (1). (1) Cass., 3 jan. 1995, A.R. P.93.1511.N, nr. 2 en de noot MDS.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- DAGVAARDING -

P.93.1511.N 3 januari 1995 AC nr. ...

Wettig is de beslissing dat de aan de procureur des Konings gedane betekening van de dagvaarding in strafzaken niet ongedaan is, wanneer de rechter op grond van feitelijke gegevens oordeelt dat de procureur des Konings wegens het eigen toedoen van de verdachte op het ogenblik van de betekening van de dagvaarding diens woon- of verblijfplaats niet kende.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- DAGVAARDING -

Art. 40, eerste lid

P.08.0169.F 24 september 2008 AC nr. 498

Wanneer de verweerder zijn woonplaats in het buitenland heeft, wordt de betekening van het cassatieberoep door de gerechtsdeurwaarder, geacht te zijn verricht door de afgifte van de akte aan de postdienst tegen ontvangstbewijs; de volledige afgifte van de akte met de verklaring van cassatieberoep moet authentiek, bij deurwaardersexploot, worden vastgesteld.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

C.06.0155.F 21 december 2007 AC nr. 660

Wanneer een verdrag de wijze regelt waarop gerechtelijke akten worden overgezonden, is er, jegens de geadresseerde, betekening op het ogenblik dat de akte hem wordt afgegeven (1). (1) Zie (andersl.) concl. O.M. in Pas., 2007, n°.... Blijkbaar moet het arrest van het Hof in die zin begrepen worden dat de betekening van een akte aan een in het buitenland gevestigde persoon, in de zin van artikel 40, eerste lid, Ger. W., geacht wordt verricht te zijn, ingeval een internationaal verdrag, zoals het Verdrag van 's Gravenhage van 15 nov. 1965, in die wijze van overzending voorziet, op het ogenblik dat de akte aan de geadresseerde wordt afgegeven.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

P.00.0494.N 20 november 2001 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing dat het verzet door laattijdigheid niet ontvankelijk is, die gestoeld is op de vaststelling dat de betekening aan een beklaagde die in België geen gekende woonplaats, verblijfplaats of gekozen woonplaats heeft, overeenkomstig artikel 40, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, gebeurde op de datum van de toezending door een gerechtsdeurwaarder van een afschrift van het verstekvonnis bij een ter post aangetekende brief, wanneer uit geen enkel stuk waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt op welk ogenblik de beklaagde kennis heeft gekregen van de betekening, aangezien de buitengewone termijn van verzet, bedoeld in artikel 187, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, een aanvang neemt na de dag waarop hij van de betekening kennis heeft gekregen en, indien het niet blijkt dat hij daarvan kennis heeft gekregen, totdat de termijnen van verjaring van de straf verstreken zijn (1). (1) Zie Cass., 16 nov. 1976, AC, 1977, 302.

- VERZET -

P.00.1303.N 20 maart 2001 AC nr. ...

De betekening, bestemd voor de personen die in Duitsland verblijven, wordt door de procureurs-generaal of door de procureurs des Konings rechtstreeks gezonden aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg (Landgericht of Amtsgericht) in het rechtsgebied waarvan degene, voor wie het stuk is bestemd, zich bevindt; de betekening gebeurt pas op het ogenblik dat de voorzitter van het Landgericht of Amtsgericht het aan de geadresseerde te overhandigen stuk ontvangt (1). (1) Zie cass., 27 april 1999, A.R. nr P. 97.0214.N (AC 1999, nr 240); cass., 8 juni 1988, A.R. nr 6644 (AC 1987-1988, nr 615).

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de burgerlijke partij, gericht tegen een in de Bondsrepubliek Duitsland wonende verweerder, als geen stuk werd neergelegd waaruit blijkt dat de voorzitter van het Landgericht of Amtsgericht, in het rechtsgebied waarvan degene voor wie de akte van betekening is bestemd zich bevindt, de aan de geadresseerde te overhandigen akte heeft ontvangen (1). (1) Zie cass., 27 april 1999, A.R. nr P.97.0214.N (AC 1999, nr 240); cass., 8 juni 1988, A.R. nr 6644 (AC 1987-1988, nr 615).

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

P.99.0746.F 31 mei 2000 AC nr. ...

De betekening, aan een in Frankrijk wonende verweerder, van het cassatieberoep dat de burgerlijke partij heeft ingesteld tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling waarin beslist wordt om de verdachte buiten vervolging te stellen, moet worden verricht op de wijze bepaald in artikel 40, eerste lid, Ger. W.; het bewijs van de regelmatigheid van die betekening volgt uit de neerlegging, op de griffie van het Hof, van het postontvangstbewijs dat bij het exploot van betekening gevoegd werd (1). (1) Zie Cass., 6 dec. 1989, A.R. 7452, nr. 223; P. ROUARD, Traité élémentaire de droit judiciaire privé, L'introduction de la demande, d. II, Brussel, 1975, blz. 299, nr. 361; D. LEONARD, "La signification de la déclaration de pourvoi en cassation en matière répressive", J.T., 1989, blz. 194, nr. 24.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

P.99.1697.F 15 maart 2000 AC nr. ...

De betekening, bij een ter post aangetekende brief, van een dagvaarding om voor de politierechtbank te verschijnen, is een daad van vervolging die de verjaring van de strafvordering stuit.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

De betekening, bij een ter post aangetekende brief, van een dagvaarding om voor de politierechtbank te verschijnen, is een daad van vervolging die de verjaring van de strafvordering stuit.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

P.97.0156.N 25 januari 2000 AC nr. ...

Een betekening aan de procureur des Konings van het hoger beroep van het O.M. bij het gerecht dat van het beroep kennis moet nemen in het geval van een beklaagde met woonplaats in Polen is noch met toepassing van artikel 40, eerste lid, Ger.W., noch met toepassing van het Belgisch-Pools rechtshulpverdrag, rechtsgeldig.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

---

P.99.1490.F 12 januari 2000 AC nr. ...

De betekening, aan een woon- of verblijfplaats in het buitenland, door verzending door de gerechtsdeurwaarder bij ter post aangetekende brief van een afschrift van de akte is onregelmatig, wanneer degene aan wie de betekening wordt gedaan, ingeschreven is in het bevolkingsregister van een Belgische gemeente.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

P.97.0214.N 27 april 1999 AC nr. ...

De in België opgemaakte gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken, die enkel betrekking hebben op de rechtsvordering van de gedwongen tussengekomen partij en die bestemd zijn voor personen die op het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland verblijven, worden, om ze te laten betekenen, door de procureurs-generaal of door de procureurs des Konings rechtstreeks gezonden aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg (Landgericht of Amtsgericht) in het rechtsgebied waarvan degene, voor wie het stuk is bestemd, zich bevindt; de betekening gebeurt pas op het ogenblik dat de voorzitter het aan de geadresseerde te overhandigen stuk ontvangt.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de gedwongen tussengekomen partij, gericht tegen een in de Bondsrepubliek Duitsland wonende verweerder, als geen stuk werd neergelegd waaruit blijkt dat de voorzitter van het Landgericht of Amtsgericht in het rechtsgebied waarvan degene, voor wie de akte van betekening is bestemd, zich bevindt, deze aan de geadresseerde te overhandigen akte heeft ontvangen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 40, laatste lid

C.09.0144.N 6 mei 2010 AC nr. 320

De woonstkeuze en het behoud van de woonstkeuze mogen, in een geval waarin de partij die de keuze van woonplaats heeft gedaan in België maar haar woonplaats of zetel heeft in het buitenland, niet worden gedaan op een wijze die van aard is de wederpartij in het ongewisse te laten over het behoud van de woonstkeuze; wanneer een arrest waarin de woonstkeuze wordt vermeld wordt betekend door de partij die de woonstkeuze heeft gedaan en wanneer die woonstkeuze niet wordt herhaald in de akte van betekening, houdt dit in dat degene aan wie het arrest wordt betekend kan misleid worden, zodat een cassatieberoep ook kan betekend worden aan de wettelijke woonplaats of de maatschappelijke zetel (1). (1) Zie A. DECROËSL'élection de domicile et la signification des actes de procédure", T.B.B.R., 2009, (348) 352.

- WOONPLAATS -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

C.06.0139.N 29 mei 2009 AC nr. 359

De keuze van de woonplaats in de akte van betekening van een gerechtelijke beslissing geldt ten aanzien van alle proceshandelingen welke met die beslissing verband houden en onder meer ten aanzien van de rechtsmiddelen die ertegen kunnen worden aangewend (1). (1) Zie Cass., 30 mei 2003, AR C.00.670.N, AC, 2003, nr. 327, met strijdige concl. adv.-gen. Dubrulle.

- WOONPLAATS -

Wanneer de bestreden beslissing door de toekomstige verweerder in cassatie betekend is aan de toekomstige eiser in cassatie, zonder dat daarin keuze van woonplaats is gedaan, heeft de keuze van woonplaats in de vorige instantie door die toekomstige verweerder in cassatie geen gevolg meer en kan het cassatieberoep niet meer aan deze vroeger gekozen woonplaats worden betekend (1). (1) Zie Cass., 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, AC, 2003, nr. 327, met strijdige concl. adv.-gen. Dubrulle.

- WOONPLAATS -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.96.1222.N 24 september 1996 AC nr. ...

De betekening aan de procureur des Konings, omdat de verweerder "afgevoerd is van ambtswege", hoewel blijkt dat zijn verblijfplaats in het buitenland gekend is of dat hij woonstkeuze gedaan heeft bij zijn raadsman, is ongedaan.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Niet ontvankelijk is de voorziening van de procureur-generaal als de betekening ervan ongedaan is doordat ze werd gedaan aan de procureur des Konings omdat de verweerder "afgevoerd is van ambtswege", hoewel uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat zijn verblijfplaats in het buitenland gekend is of dat hij woonstkeuze gedaan heeft bij zijn raadsman.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 40, tweede en vierde lid

C.13.0058.N 7 november 2014 AC nr. 677

De betekening aan de procureur des Konings is onbestaande wanneer de partij op wiens verzoek zij werd verricht de woonplaats, de verblijfplaats of de gekozen woonplaats in België of in het buitenland van degene aan wie betekend wordt kende of had moeten kennen; de rechter gaat na in het licht van de feitelijke omstandigheden van de zaak of deze partij redelijke stappen heeft gezet om deze woon- of verblijfplaats te achterhalen (1). (1) Zie concl. OM.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

C.08.0457.N 1 april 2010 AC nr. 239

De beslissing dat de partij op wier verzoek de betekening aan de procureur des Konings is verricht de woon- of verblijfplaats van de eiser in het buitenland niet kende en ook niet moest kennen, is niet naar recht verantwoord wanneer de rechter daartoe oordeelt zonder na te gaan of een betekening aan die laatst gekende woon- of verblijfplaats onwerkdadig was dan wel of uit elementen bleek dat die woon- of verblijfplaats niet langer actueel was (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de ongegrondheid van het middel en tot verwerping van het cassatieberoep op grond van eerdere rechtspraak van het Hof dat wanneer, wegens de eigen nalatigheid van de betrokkene, diens woon- of verblijfplaats niet bekend is op het ogenblik van de betekening, de aan de procureur des Konings gedane betekening niet ongedaan is (Cass., 13 dec. 2000, AR P.00.1110.F, AC, 2000, nr. 686) en dat de loutere mogelijkheid op zich dat degene aan wie moet worden betekend op een bepaald adres in het buitenland zou kunnen worden aangetroffen, de partij op wier verzoek de betekening wordt verricht er niet toe kan verplichten in dergelijk geval opsporingen te doen naar diens juiste adres aldaar (Cass., 14 feb. 1995, AR P.93.1431.N, AC, 1995, nr. 89).

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Art. 40, tweede lid

P.98.0260.F 27 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer de beklaagde in België noch in het buitenland een gekende woonplaats, verblijfplaats noch gekozen woonplaats heeft, dan wordt het vonnis, dat hem bij verstek veroordeelt, hem op regelmatige wijze betekend, als de betekening gedaan wordt aan de procureur des Konings in wiens rechtsgebied de rechter die van de vordering kennis moet nemen of heeft genomen, zitting houdt; aangezien die betekening geldt als een betekening aan de woonplaats, is het hoger beroep dat meer dan vijftien dagen na de dag van die betekening ingesteld wordt, laattijdig en bijgevolg niet ontvankelijk.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.93.1431.N 14 februari 1995 AC nr. ...

De betekening van een dagvaarding ten verzoeke van het Openbaar Ministerie wordt regelmatig aan de procureur des Konings gedaan wanneer degene aan wie betekend wordt ambtshalve van de bevolkingsregisters is geschrapt; de mogelijkheid dat betrokkene op een bepaald adres in den vreemde zou kunnen worden aangetroffen verplicht het Openbaar Ministerie niet desomtrent opsporingen te doen.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Art. 40, vierde lid

C.13.0288.F 2 oktober 2014 AC nr. 570

De betekening aan de procureur des Konings is ongedaan wanneer de eiser, die het cassatieverzoekschrift aan het adres van de verweerders heeft doen betekenen, hun maatschappelijke zetel of woonplaats in Zwitserland kende.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

C.99.0052.F 7 september 2000 AC nr. ...

De in het buitenland gedane betekening van de bestreden beslissing is ongedaan indien de partij op wier verzoek ze verricht is, de gekozen woonplaats van degene aan wie betekend wordt in België kende; het bewijs van die kennis moet worden geleverd door de partij die zich erop beroept (1). (1) Zie cass., 15 mei 1995, AR C.94.0398.F, nr. 235 en concl. adv.-gen. J.F. Leclercq.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

C.96.0080.F 9 januari 1997 AC nr. ...

De betekening in het buitenland is ongedaan indien de partij op wier verzoek ze verricht is de in België gekozen woonplaats van degene aan wie betekend wordt, kende.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Wanneer de partij op wier verzoek een betekening verricht wordt, de gekozen woonplaats kent van degene aan wie betekend wordt, dient die partij het exploot op die plaats te doen betekenen; het betreft hier geen mogelijkheid maar een verplichting die bovendien van openbare orde is.~

- OPENBARE ORDE -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Art. 404

D.99.0022.N 2 december 1999 AC nr. ...

Onder geen enkel voorwendsel mag een rechter weigeren een beslissing te ondertekenen waarover regelmatig is beraadslaagd. Door aldus te handelen doet hij ernstig afbreuk aan de plichten van zijn ambt, wat zijn ontzetting kan verantwoorden.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.99.0012.N 9 september 1999 AC nr. ...

De rechter moet zich terughoudend opstellen en zich onthouden van elke handeling of gedraging die van aard is het vertrouwen van de rechtzoekende te beschamen of de indruk te wekken dat hij niet langer onafhankelijk en onpartijdig is.~

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Art. 405

D.09.0001.N 24 november 2009 AC nr. 686

Het evenredigheids- en proportionaliteitsbeginsel vereisen dat tussen de feiten en de opgelegde tuchtsanctie een redelijk verband van evenredigheid zou bestaan.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Art. 405bis

D.07.0008.F 6 juni 2007 AC nr. 308

Wanneer tussen tuchtrechtelijke tekortkomingen samenhang bestaat en het onderzoek van een eerste tekortkoming heeft geleid tot een verhoor door de bevoegde overheid onder gelding van de oude wet, blijft de oude procedure van toepassing op alle samenhangende feiten, zelfs op die welke dagtekenen van na de inwerkingtreding van de nieuwe wet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- RECHTERLIJKE TUCHT -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 406

D.97.0001.F 5 februari 1997 AC nr. ...

Wanneer een staatsraad wegens misdaad of wanbedrijf vervolgd wordt, is het Hof van cassatie bevoegd om hem het bevel te geven zich tijdens de vervolging van iedere dienstuitoefening te onthouden.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Tuchtzaken

- RAAD VAN STATE -

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Art. 406, § 1

D.09.0019.N 19 november 2009 AC nr. 679

Naar aanleiding van de bekrachtiging van een, ten aanzien van een wegens misdaad of wanbedrijf of tuchtrechtelijk vervolgde rechter, bij uiterst dringende omstandigheden of bij betrapping op heterdaad genomen voorlopige ordemaatregel, gaat de duur van de schorsing, die, afgezien van de mogelijkheid van verlenging van maand tot maand, maximaal een maand kan bedragen, in vanaf de uitspraak van de bekrachtigde beschikking.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Naar aanleiding van de bekrachtiging van een, ten aanzien van een wegens misdaad of wanbedrijf of tuchtrechtelijk vervolgde rechter, bij uiterst dringende omstandigheden of bij betrapping op heterdaad genomen voorlopige ordemaatregel, kan geen andere maatregel worden opgelegd dan deze van de bekrachtigde beschikking.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.09.0016.N 17 september 2009 AC nr. 509

Het aan een ordemaatregel voorafgaand verhoor van een wegens misdaad of wanbedrijf of tuchtrechtelijk vervolgde rechter impliceert het recht om een conclusie te nemen; de beschikking, houdende de ordemaatregel, die een conclusie niet ontvankelijk verklaart is nietig.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Tuchtzaken

Art. 406, § 1, eerste lid

D.09.0016.N 17 september 2009 AC nr. 509

Aangezien het nemen van de ordemaatregel van schorsing van een wegens misdaad of wanbedrijf of tuchtrechtelijk vervolgde rechter, voor de duur van de vervolging en tot de eindbeslissing is genomen op gespannen voet staat met het vermoeden van onschuld, kan hij enkel worden genomen wanneer het voorwerp van het strafrechterlijk of tuchtrechtelijk onderzoek ernstige feiten betreft en wanneer de goede werking van de dienst eraan in de weg staat dat de betrokkene nog verder zijn functie zou uitoefenen; dit moet worden afgewogen aan het vertrouwen dat de rechtzoekenden moeten kunnen hebben in diegenen die belast zijn met een rechtsprekende functie en die boven iedere verdenking horen te staan.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Art. 406, eerste en tweede lid

D.09.0001.N 24 november 2009 AC nr. 686

De schorsing bij ordemaatregel, in het belang van de dienst, van diegene tegen wie een tuchtprocedure is ingesteld, is een mogelijkheid waarvan de bevoegde tuchtoverheid kan gebruik maken; zij kan oordelen dergelijke maatregel niet te nemen, omdat ze onder meer het verdere tuchtonderzoek wil afwachten of omdat zij het niet in het belang van de dienst acht of omdat zij voorkeur geeft aan andere maatregelen, zoals een andere dienstregeling voor de betrokkene.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Art. 409

C.08.0237.F 27 juni 2008 AC nr. 414

De toezending van een brief door een lid van de Nationale Tuchtraad aan een magistraat, die bedoeld is om na te gaan in hoeverre de zaak bij de Raad aanhangig gemaakt was, levert geen daad van onderzoek op, is derhalve niet in strijd met het collegiale karakter van de rechtspleging voor die Raad en evenmin met zijn reglement van orde.

- WRAKING -

D.94.0004.N 25 maart 1994 AC nr. ...

De rechter die bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest is veroordeeld ter zake van zich als rechter te hebben laten omkopen, heeft door zijn gedrag ernstig afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt van rechter is derhalve niet meer waardig deel te nemen aan de uitoefening van de rechterlijke macht; het Hof ontzet hem derhalve uit zijn ambt.~

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Art. 411

D.09.0001.N 24 november 2009 AC nr. 686

Doordat er in een rechtscollege of korps nooit "een persoon van minstens gelijke rang" aan die van de korpschef bestaat, kan de bepaling dat ook zodanige persoon het door deze korpschef, bevoegde tuchtoverheid, met betrekking tot de feiten die in aanmerking komen om te worden gestraft met een lichte straf, te voeren tuchtonderzoek, kan voeren, enkel beogen dat dit tuchtonderzoek ook gevoerd kan worden door een persoon van minstens dezelfde rang als degene tegen wie de tuchtprocedure is ingesteld (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Art. 415

D.07.0001.N 4 oktober 2007 AC nr. 453

Nu de wetgever aan alle zittende magistraten een principieel recht heeft toegekend op een hoger beroep in volle omvang tegen de tuchtbeslissingen die hen betreffen en aan het openbaar ministerie een recht tot hoger beroep heeft toegekend ten aanzien van elke tuchtstraf, volgt hieruit dat hoger beroep openstaat in volle omvang bij de rechtsinstantie die bevoegd is de in eerste aanleg genomen beslissing te hervormen of te bevestigen, ongeacht de aard van de eindbeslissing die in eerste aanleg is genomen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Art. 417

D.03.0015.F 13 november 2003 AC nr. 572

Noch de beslissing van het hof van beroep om de betrokken magistraat tijdens de duur van de vervolgingen niet voorlopig te schorsen noch de hem toegekende opschorting van de uitspraak van de veroordeling sluiten een strenge tuchtstraf uit (1). (1) I.v.m. de invloed, op de tuchtvervolging, van feiten die als misdrijven zijn omschreven en waarvoor een beroepsmagistraat opschorting van de uitspraak van de veroordeling verkregen heeft, zie: Cass., 27 juni 2003, algemene vergadering, AR D.03.0013.F, nr ...

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.95.0024.N 23 mei 1997 AC nr. ...

Uit geen enkele wettelijke bepaling kan worden afgeleid dat de rechter verplicht is de behandeling van de zaak op te schorten tot een niet nader bepaalde instantie uitspraak zal hebben gedaan over de wettigheid van het K.B. nr 79.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 419

D.04.0004.N 6 mei 2004 AC nr. 242

De omstandigheid dat een plaatsvervangend rechter zijn ontslag heeft aangeboden belet de uitoefening van de tegen hem ingestelde tuchtvordering niet (1). (1) Cass., 7 dec. 2000, AR D.00.0010.F, nr 674; ingevolge artikel 25 van de wet van 22 dec. 2003 houdende diverse bepalingen was het nieuwe tuchtrecht nog niet toepasselijk.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.00.0010.F 7 december 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat een magistraat zijn ontslag heeft ingediend, belet de uitoefening van de tegen hem ingestelde tuchtvordering niet (1). (1) De W. 7 mei 1999 tot wijziging, wat het tuchtrecht voor de leden van de Rechterlijke Orde betreft, van het Gerechtelijk Wetboek, bepaalt dat de magistraat tegen wie een tuchtrechtelijke of een strafrechtelijke procedure loopt, het ontslag uit zijn ambt kan aanvragen en dat de inwilliging van deze aanvraag een einde aan de eventuele voorlopige schorsing en aan de tuchtrechtelijke procedure maakt. Die wet was nog niet van toepassing op het ogenblik van de desbetreffende tuchtvordering.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Art. 427quater, eerste lid

D.07.0025.N 14 februari 2008 AC nr. 114

Een verzoek tot herziening van een tuchtrechtelijke beslissing biedt aan de persoon gestraft met een tuchtstraf de mogelijkheid die beslissing aan te vechten indien hij een nieuw feit kan aanvoeren dat zich heeft voorgedaan sedert die beslissing of een omstandigheid waarvan hij toen het bestaan niet heeft kunnen aantonen en die van aard is te bewijzen dat hij zich niet schuldig heeft gemaakt aan de feiten die hem tuchtrechtelijk ten laste werden gelegd of dat hij zich slechts schuldig heeft gemaakt aan lichtere feiten; de omstandigheid dat de wet een ten tijde van de aangevochten beslissing nog niet bestaande tuchtstraf heeft ingevoerd is geen nieuw feit van die aard, zodat een daarop gesteund verzoek tot herziening niet ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 12 april 2000, AR P.00.251.F, A.C., 2000, nr 250.

- HERZIENING - Allerlei

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Art. 43, 1°

P.00.0287.F 27 september 2000 AC nr. ...

Hoewel een dagvaarding met name de datum van de betekening moet vermelden, verplicht geen enkele wettelijke bepaling de gerechtsdeurwaarder melding te maken van het uur waarop hij die betekening heeft gedaan.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- DAGVAARDING -

Art. 43, 3°

P.01.0962.N 12 november 2002 AC nr. 597

Met de in artikel 43, 3°, Ger.W. bedoelde hoedanigheid van de persoon voor wie het exploot bestemd is, wordt enkel bedoeld de vermelding of de bestemmeling in persoonlijke naam dan wel eventueel als vertegenwoordiger van een ander persoon wordt gedagvaard zodat uit die bepaling niet volgt dat het aan een beklaagde betekende gerechtsdeurwaardersexploot zou moeten vermelden dat hij wordt gedagvaard om de hem ten laste gelegde feiten te hebben gepleegd als afgevaardigd bestuurder van een vennootschap.

- DAGVAARDING -

P.00.1357.F 15 november 2000 AC nr. ...

Dwaling betreffende de identiteit van de beklaagde leidt tot nietigheid van het exploot van betekening dat erdoor is aangetast, wanneer de gedaagde t.g.v. die dwaling niet op de hoogte is gebracht van de tegen hem ingestelde vervolgingen.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Art. 432

D.94.0026.N 27 juni 1996 AC nr. ...

De raad van de orde van advocaten is meester over het tableau, maar de weigering van inschrijving moet met redenen worden omkleed, zodat de raad van de orde verplicht is de gegevens te vermelden die de beslissing schragen dat degene die om zijn inschrijving verzoekt, zich in de uitoefening van zijn beroep niet waardig zal gedragen.~

- ADVOCAAT -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Tuchtzaken

Art. 437

D.13.0012.N 26 juni 2014 AC nr. ...

De bepalingen van de artikelen 428, 432, 432bis, 435, eerste, derde en vierde lid, en 437 Gerechtelijk Wetboek geven de raad van de Orde een appreciatiebevoegdheid met betrekking tot de inschrijving op de lijst van de stagiairs, waardoor de raad van de Orde de inschrijving kan weigeren op grond van de niet-naleving van de voorwaarden inzake diploma, nationaliteit of eedaflegging vermeld in artikel 428 Gerechtelijk Wetboek, op grond van het bestaan van een onverenigbaarheid in hoofde van de aanvrager, of op grond van zijn onwaardigheid of onbekwaamheid om het beroep van advocaat uit te oefenen; de raad van de Orde kan evenwel een aanvraag tot inschrijving op de lijst van de stagiairs niet weigeren op grond van redenen die verband houden met de wijze waarop de verzoeker voornemens is de nakoming van de stageverplichtingen in de toekomst te organiseren (1). (1) Zie Cass. 19 juni 2009, AR D.07.0014.N, AC 2009, nr. 427, met concl. van advocaat-generaal Dubrulle; zie ook (m.b.t. apotheker) Cass. 13 mei 1952, AC 1952, 501.

- ADVOCAAT -

Art. 437, eerste lid, 3°

C.04.0129.N 27 oktober 2005 AC nr. 547

Het stellen van een eenmalige daad van koophandel kan niet bestempeld worden als het drijven van handel of nijverheid dat krachtens artikel 437, eerste lid, 3°, Ger. W. met het beroep van advocaat onverenigbaar is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ADVOCAAT -

Art. 437, tweede lid

D.13.0024.N 24 oktober 2014 AC nr. 638

De weglating van de lijst van stagiairs is in beginsel geen sanctie maar een loutere maatregel; dit sluit niet uit dat afhankelijk van de concrete omstandigheden deze maatregel een vermomde tuchtsanctie kan uitmaken (1) ; in zoverre het middel ervan uitgaat dat de weglating van de lijst van de stagiairs steeds een sanctie uitmaakt, faalt het naar recht. (1) Zie Cass. 19 juni 2009, voltallige zitting, AR D.07.0014.N, AC 2009, nr. 427, met concl. advocaat-generaal Dubrulle.

- ADVOCAAT -

Art. 440

P.11.0003.N 31 mei 2011 AC nr. ...

Het bevoegde bestuur kan de herstelvordering en de motieven ervan tijdens het geding aanpassen en nader toelichten tengevolge van de tegen deze vordering aangevoerde bezwaren; niets staat eraan in de weg dat deze aanpassing bij wijze van conclusie namens het bevoegde bestuur zou geschieden (1). (1) Zie Cass. 29 sept. 2008, AR P.08.0468.N, AC, 2008, nr. 496.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.99.0154.F 22 december 1999 AC nr. ...

De advocaat treedt voor alle gerechten op als gevolmachtigde zonder daartoe van enige volmacht te moeten doen blijken, behalve indien de wet een bijzondere volmacht vereist.

- ADVOCAAT -

D.95.0024.N 23 mei 1997 AC nr. ...

De bepalingen van artikel 24, § 1, K.B. nr 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der geneesheren krachtens welke de verdachte geneesheer zich mag laten bijstaan door één of meer raadslieden, heeft dezelfde draagwijdte als de regel van artikel 440 Ger.W. betreffende het monopolie van pleidooi van advocaten; de geneesheer mag zich alleen laten bijstaan door advocaten.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 440, tweede lid

P.08.0723.F 12 november 2008 AC nr. 629

Behalve indien de wet een bijzondere lastgeving vereist, wordt de advocaat die in een akte van rechtspleging voor een rechtscollege van de rechterlijke orde, verklaart op te treden in naam van een rechtspersoon die naar behoren is geïdentificeerd, wettelijk vermoed daartoe een regelmatige lastgeving van het bevoegde orgaan van die rechtspersoon te hebben gekregen, behoudens bewijs van het tegendeel door de partij die de regelmatigheid van de lastgeving betwist (1). (1) Cass., 17 april 1997, AR C.96.0051.F, AC, 1997, nr 189; Cass., 9 jan. 2007, AR P.06.1175.N, AC, 2007, nr 11.

- VORDERING IN RECHTE -

- ADVOCAAT -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

P.98.1489.N 8 december 1998 AC nr. ...

Wanneer de vreemdeling, krachtens artikel 71, eerste lid, Vreemdelingenwet, beroep instelt tegen een maatregel van vrijheidsberoving door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen, hoeft dat verzoekschrift niet verplicht ondertekend te worden door de verzoekende vreemdeling of door zijn advocaat die van een bijzondere volmacht doet blijken.

- VREEMDELINGEN -

Art. 443, eerste lid

D.06.0019.F 28 september 2007 AC nr. 442

De bestreden beslissing van de raad van beroep is naar recht verantwoord wanneer zij de uitspraak van de raad van de Orde bevestigt om de advocaat die de opgelegde bijdragen niet betaalt, van het tableau weg te laten en die feitelijke omstandigheden naar voren brengt die uitsluiten dat die maatregel, die hier van administratieve aard is, in wanverhouding zou staan met het doel van openbaar nut op grond waarvan hij is ingesteld (1). (1) Betreffende het evenredigheidsbeginsel, zie Cass., 16 jan. 2002, AR P.01.1163.F, nr. 31; Cass., 21 mei 2003, AR P.03.0439.F, nr. 310.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

De regel dat de raad van de Orde aan de op het tableau ingeschreven advocaten de betaling van door hem vastgelegde bijdragen kan opleggen en de regel, die uitgevaardigd is ter uitvoering van de vorige, dat de raad van de Orde, met inachtneming van de vastgelegde regeling, bij wege van een administratieve beslissing de weglating kan bevelen van de advocaat die verzuimt die bijdragen te betalen, zijn bepalingen die bijdragen tot goede organisatie van het beroep van advocaat en die, bijgevolg, een openbaar nut nastreven.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

Art. 446ter

C.13.0134.N 12 april 2013 AC nr. ...

Uit artikel 446ter, eerste en tweede lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de mogelijkheid om een beroep te doen op de raad van de orde van advocaten bij de controle van de erelonen, niet belet dat elk van de partijen, zich tot de burgerlijke rechter kan wenden om het geschil over het ereloon te beslechten (1). (1) Zie concl. O.M.

- ADVOCAAT -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Allerlei

Art. 456

D.08.0010.F 26 februari 2010 AC nr. 138

Artikel 456 van het Gerechtelijk Wetboek dat de raad van de Orde opdracht geeft om de eer van de Orde van advocaten op te houden, de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid te handhaven en de inbreuken daarop en de tekortkomingen tuchtrechtelijk te beteugelen of te straffen, is een wettelijke bepaling die voldoende duidelijk en toegankelijk is om elke advocaat de mogelijkheid te bieden, desnoods met bijstand van deskundige raad, om, met een in de omstandigheden van de zaak hoge graad van redelijkheid, de juridische gevolgen van zijn handelingen te voorzien (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

D.02.0022.N 24 juni 2004 AC nr. 355

De raad van de Orde van Advocaten heeft opdracht om de eer van de orde op te houden, de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep ten grondslag liggen, te handhaven, de inbreuken daarop en de tekortkomingen tuchtrechterlijk te beteugelen of te straffen, onverminderd het optreden van de rechtbanken, indien daartoe grond bestaat; de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid zijn niet beperkt uitsluitend tot de concrete kwaliteit van de dienstverlening door een advocaat.

- ADVOCAAT -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de raad van de Orde gematigd uitstel te verlenen voor de betaling van een schuld van een advocaat aan een andere schuldeiser.

- ADVOCAAT -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken

D.94.0016.F 15 december 1994 AC nr. ...

Ook al moet de advocaat die, bij de uitoefening van zijn beroep, door zijn cliënt in vertrouwen wordt genomen, in de regel, het hem toevertrouwde geheim eerbiedigen, toch kan die verplichting niet bestaan ten opzichte van de tuchtoverheid die het beroepsgeheim tegelijk moet waarborgen en eerbiedigen.~

- ADVOCAAT -

- BEROEPSGEHEIM -

Art. 456, vierde lid

D.99.0017.F 11 februari 2000 AC nr. ...

De bepaling dat iedere advocaat-stagiair die uiterlijk vijf jaar na zijn toelating niet doet blijken dat hij alle door zijn balie gestelde verplichtingen is nagekomen, uit de lijst kan worden weggelaten, betekent niet dat een stagiair die niet alle door zijn balie gestelde verplichtingen is nagekomen vijf jaar lang op die lijst ingeschreven kan blijven en die termijn kan aanwenden om te bewijzen dat hij die verplichtingen is nagekomen.

- ADVOCAAT -

Art. 457

D.02.0022.N 24 juni 2004 AC nr. 355

De raad van de Orde van Advocaten neemt door toedoen van de stafhouder kennis van de tuchtzaken, hetzij ambtshalve, hetzij op klacht, hetzij op schriftelijke aangifte door de procureur-generaal; de stafhouder treedt op als een orgaan van de Orde maar heeft als dusdanig niet de hoedanigheid van rechter.

- ADVOCAAT -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken

C.99.0091.N 21 september 2000 AC nr. ...

De raad van de Orde van advocaten wordt niet regelmatig geadieerd door een dagvaarding ondertekend door de secretaris van de orde, wanneer niet blijkt dat deze laatste op verzoek van de stafhouder is opgetreden (1). (1) Zie: Cass., 30 sept. 1994, A.R. nr D.94.0011.N

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken

De raad van de Orde van advocaten wordt niet regelmatig geadieerd door een dagvaarding ondertekend door de secretaris van de orde, wanneer niet blijkt dat deze laatste op verzoek van de stafhouder is opgetreden(1). (1) Zie: Cass., 30 sept. 1994, A.R. nr D.94.0011.N

- ADVOCAAT -

Art. 459

C.05.0218.F 9 november 2006 AC nr. 551

Om de billijke gematigdheid van het ereloon van de advocaat te beoordelen slaat de rechter acht op de belangrijkheid van de zaak en de aard van het werk van de advocaat, maar ook op diens persoonlijke autoriteit, de financiële draagkracht van de cliënt en de uitslag.

- ADVOCAAT -

Art. 459, § 1

C.08.0579.N 26 juni 2009 AC nr. 441

De wijze van oproeping van de advocaat om voor de tuchtraad te verschijnen, de bevoegde instantie, de noodzakelijke vermeldingen en te respecteren termijn, alsook de hierop toepasselijke sanctie worden specifiek geregeld voor de tuchtzaken van de balie; de vermelding van de naam, de voornaam en het kantooradres van de ondertekenende voorzitter worden niet geregeld door de artikelen 43 en 702 van het Gerechtelijk Wetboek.

- ADVOCAAT -

Art. 46, § 2

C.99.0018.F 9 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer een eiser in de loop van de rechtspleging van woonplaats is veranderd zonder de griffie en de tegenpartij daarvan op de hoogte te brengen, is de kennisgeving van het verzoekschrift in hoger beroep aan het adres dat in de processtukken is opgegeven regelmatig (1). (1) Zie Cass., 1 feb. 1982, A.R. nr. 6480 (AC, 1981-82, nr. 328).

- WOONPLAATS -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 460, laatste lid

D.10.0008.F 9 juni 2011 AC nr. ...

De veroordeling van de betrokken advocaat in de kosten van het onderzoek en van de behandeling ter terechtzitting hoeft niet te worden gevorderd door één van de partijen.

- ADVOCAAT -

De veroordeling van de betrokken advocaat in de kosten van het onderzoek en van de behandeling ter terechtzitting hoeft niet te worden gevorderd door één van de partijen.

- GERECHTSKOSTEN - Tuchtzaken - Algemeen

Art. 460, zesde lid

D.12.0017.F 3 januari 2013 AC nr. ...

De bestreden beslissing verantwoordt zijn beslissing niet naar recht om de kosten van de rechtspleging in hoger beroep, die forfaitair zijn vastgesteld op 500 euro, aan de betrokken advocaat ten laste te leggen, wanneer ze niet vaststelt dat het onderzoek en het onderzoek ter terechtzitting tot kosten in hoger beroep hebben geleid en evenmin verduidelijkt waarom de schade alleen maar naar billijkheid kan worden bepaald (1). (1) Zie Cass. 18 april 2011, AR C.10.0548.F, AC 2011, nr. 263.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- ADVOCAAT -

Art. 464

D.08.0010.F 26 februari 2010 AC nr. 138

Tegen de gegrondheid van de bewarende maatregel die de stafhouder heeft genomen op basis van artikel 464 van het Gerechtelijk Wetboek, namelijk het aan de eiser gegeven bevel om de belangen van een van zijn cliënten niet langer te verdedigen, kond een gemeenrechtelijk rechtsmiddel, desnoods een spoedprocedure, worden ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

C.00.0313.F 11 januari 2002 AC nr. 19

De stafhouder van de Orde van advocaten kan de bewarende maatregelen nemen die de voorzichtigheid gebiedt et met name beslissen dat een advocaat, door in een bepaalde zaak te pleiten, de beginselen van waardigheid en kiesheid van zijn beroep in het gedrang zou brengen, en hem om die reden dat pleitverbod opleggen; die maatregel dient niet noodzakelijk in de tijd beperkt te zijn (1). (1) Zie concl. O.M.

- ADVOCAAT -

- ADVOCAAT -

Art. 468, § 3

D.08.0009.F 14 mei 2009 AC nr. 318

De omstandigheid dat de tuchtraad van beroep van de Orde van advocaten schorsing als straf oplegt, heft de schorsende kracht van het cassatieberoep tegen die beslissing niet op.

- ADVOCAAT -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Algemeen

Art. 468, § 3, tweede lid

D.11.0016.F 25 november 2011 AC nr. ...

Het middel, dat gericht is tegen de beslissing dat het cassatieberoep de bestreden beslissing niet zal schorsen, verliest zijn reden van bestaan door de verwerping van de andere middelen, waardoor de bestreden beslissing een eindbeslissing wordt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, AR D.11.0016.F, nr. ...

- CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Belang

D.08.0009.F 14 mei 2009 AC nr. 318

Wanneer er geen conclusies zijn neergelegd, dient de tuchtraad van beroep van de Orde van advocaten de redenen niet te preciseren waarom hij beslist heeft dat de beslissing uitvoerbaar zou zijn niettegenstaande het cassatieberoep.

- ADVOCAAT -

Art. 473

D.12.0020.N 28 juni 2013 AC nr. ...

De bewarende maatregelen in artikel 473 Gerechtelijk Wetboek zijn maatregelen die de stafhouder neemt wanneer de voorzichtigheid dit eist om nadeel aan derden en aan de eer van de Orde te voorkomen wanneer “aan een advocaat feiten ten laste worden gelegd”; uit de wetsgeschiedenis van deze bepaling blijkt dat deze maatregel los van de opening van een tuchtonderzoek kan worden genomen en zonder dat een voorafgaande veroordeling hiertoe vereist is; hieruit volgt dat de aard van de opgelegde maatregel louter bewarend is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- ADVOCAAT -

Het middel dat in zijn geheel ervan uitgaat dat artikel 473 Gerechtelijk Wetboek de stafhouder niet toelaat om een advocaat de toegang tot in België gelegen strafinrichtingen te ontzeggen, faalt naar recht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ADVOCAAT -

D.05.0005.N 5 januari 2006 AC nr. 11

Uit de omstandigheid alleen dat de tuchtraad van beroep van de Orde van advocaten is samengesteld uit vier advocaten en een magistraat valt niet af te leiden dat dit rechtscollege niet onafhankelijk en onpartijdig is in de zin van artikel 6, § 1, E.V.R.M., noch dat het algemeen rechtsbeginsel van de onpartijdigheid van de rechter geschonden wordt (1). (1) Zie Cass., 30 nov. 2000, AR D.00.0023.F, nr 659.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

D.00.0023.F 30 november 2000 AC nr. ...

De samenstelling van de tuchtraad van beroep van de Orde van advocaten kan geen grond zijn om de onafhankelijkheid en onpartijdigheid ervan in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M. in twijfel te trekken (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 1984, AR. 7105, nr. 39; 15 dec. 1994, AR D.94.0016.F, nr. 560 en 10 nov. 1995, AR C.94.0477.f, nr. 487.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

D.94.0016.F 15 december 1994 AC nr. ...

Stafhouders en gewezen leden van de Raad van de Orde van Advocaten nemen in de tuchtraad van beroep niet als vertegenwoordigers van de Orde zitting, maar voor zich persoonlijk; de samenstelling van die raad kan geen twijfel doen ontstaan omtrent de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid ervan.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 477, vierde lid

D.00.0029.F 21 september 2001 AC nr. ...

Art. 477, vierde lid, Ger.W. verplicht de tuchtraad van beroep van de Orde van advocaten die zijn beslissing onmiddellijk uitvoerbaar wil verklaren, en bijgevolg aan het cassatieberoep schorsende kracht wil ontnemen, niet ertoe zulks van tevoren te melden aan de vervolgde advocaat; bij ontstentenis van een conclusie dienaangaande dient de tuchtraad van beroep de redenen niet op te geven waarom hij zegt dat zijn beslissing uitvoerbaar is niettegenstaande cassatieberoep (1). (1) Cass., 31 jan. 1980, AC 1979-80,639.

- ADVOCAAT -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Tuchtzaken

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

Art. 478

C.06.0128.F 30 juni 2006 AC nr. 373

Het verzoekschrift tot verhaal op de rechter dat niet door een advocaat bij het Hof van cassatie is ondertekend, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 28 okt. 2005, AR C.05.0068.F, nr ...

- VERHAAL OP DE RECHTER -

C.05.0068.F 28 oktober 2005 AC nr. 549

Het verzoek tot verhaal op de rechter is niet ontvankelijk wanneer het niet is ondertekend door een advocaat bij het Hof van cassatie (1). (1) Cass., 2 april 2004, AR C.04.0055.F, niet gepubliceerd; Cass., 12 feb. 1999, C.98.0545.N, nr 84.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

P.97.1254.F 5 november 1997 AC nr. ...

Het verzoek tot regeling van rechtsgebied dat uitgaat van een burgerlijke partij in een strafrechtelijke procedure, is ontvankelijk wanneer het is ingesteld bij een memorie ingediend zonder tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie (Impliciet).

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

Art. 478, 1°

C.02.0177.N 6 september 2002 AC nr. ...

De personeelsleden van het vrij gesubsidieerd onderwijs die door de inrichten macht aangesteld of benoemd zijn op de wijze gepreciseerd in het decreet Vlaamse Parlement 12 juli 1991, zijn aangesteld of benoemd bij middel van een arbeidsovereenkomst waarvan de toetsing tot de bevoegdheid van de gewone rechtbanken behoort (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 479

M.94.0010.F 20 juni 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening die niet is getekend door de dienstplichtige, maar door een advocaat zonder bijzondere volmacht die geen advocaat bij het Hof van Cassatie is.

- CASSATIEBEROEP - Diensplichtzaken - Vormen

Art. 48

S.94.0054.N 21 november 1994 AC nr. ...

De termijn, waarin het verzoekschrift moet worden neergelegd bij de voorzitter van de arbeidsrechtbank, met toepassing van artikel 4, §1, wet 19 maart 1991, is geen termijn van rechtspleging in de zin van de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Andere zaken

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 495

C.04.0421.N 22 december 2005 AC nr. 690

De Orde van Vlaamse balies vermag, in het kader van het door haar aangenomen Reglement inzake Permanente Vorming, de erkenning van een door een advocatenkantoor intern georganiseerde cursus afhankelijk te stellen van de verplichte toegankelijkheid, tegen marginale kostprijs, voor advocaten die niet tot het kantoor behoren.

- ADVOCAAT -

C.03.0139.N 25 september 2003 AC nr. 456

De deontologische verplichting die inhoudt dat de advocaat elk risico van belangenconflict moet vermijden en een strikt beroepsgeheim moet in acht nemen, heeft tot gevolg dat bepaalde vormen van samenwerking met die doelstellingen niet verenigbaar zijn; dit geldt inzonderheid voor samenwerkingsvormen waarin, gelet op de aard van het beroep van de personen met wie wordt samengewerkt en de maat van integratie van de andere beroepsbeoefenaars, het gevaar voor belangenconflicten beduidend is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ADVOCAAT -

Zijn niet aantoonbaar vereist voor de handhaving van de belangen die de wetgever aan de Orde van Vlaamse balies heeft toevertrouwd en worden derhalve vernietigd, de artikelen 2 en 3 van het Reglement inzake beroepsmatige samenwerking die een algemeen verbod inhouden van een groeps- of samenwerkingsverband zonder nadere precisering van de beroepen met wie samenwerking wordt verboden, ongeacht de vorm waarin de samenwerking zou geschieden en zonder dat een afwijking van het verbod wordt toegestaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ADVOCAAT -

Art. 5

P.10.0671.N 14 december 2010 AC nr. 741

Behoudens in de gevallen waarin de rechter zich wettelijk moet onthouden, mag hij niet weigeren recht te spreken over de geschillen die hem worden voorgelegd en mag hij evenmin de normale loop van het geding op onrechtmatige wijze onderbreken.

- RECHTSWEIGERING -

C.04.0495.N 2 februari 2006 AC nr. 67

Er is geen rechtsweigering als de rechter beslist dat hij geen rechtsmacht heeft om kennis te nemen van het bij hem aanhangig gemaakte geschil.

- RECHTSWEIGERING -

P.04.0352.F 1 juni 2005 AC nr. 306

Noch een rechtsweigering, noch een schending van de artt. 4.2, 5.1, c, en 14, Verdrag 10 dec. 1984 tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing kan worden afgeleid uit het feit alleen dat de W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht de onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht regelt, aangezien de procedure in dat geval kan worden voortgezet voor andere gerechten; het staat evenwel niet aan het Hof uitspraak te doen over de "minimale waarborgen inzake onafhankelijkheid, onpartijdigheid en organisatie" die deze gerechten zouden kunnen bieden (1). (1) Zie Cass., 13 dec. 2000, AR P.00.1678.F, nr 690.

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- RECHTSWEIGERING -

C.03.0610.N 27 mei 2005 AC nr. 302

Van rechtsweigering kan geen sprake zijn als de rechter alleen maar een middel terzijde laat of oordeelt hierop niet te moeten antwoorden.

- RECHTSWEIGERING -

C.04.0448.N 12 november 2004 AC nr. 545

Tenzij zou blijken dat precieze omstandigheden hen verhinderen om kennis te nemen van de zaak is het louter verlangen van de leden van het volgens de wet bepaalde gerecht om geen zitting te hebben in de zaak niet van aard om deze magistraten te ontslaan van hun verplichting de zaak te behandelen (1). (1) Cass., 12 aug. 2003, AR nr C.03.0269.N, nr ...; zie Cass., 11 okt. 2002, AR C.01.0235.N, nr 532.

- RECHTSWEIGERING -

P.00.1678.F 13 december 2000 AC nr. ...

Er is sprake van rechtsweigering, wanneer de rechter onder gelijk welk voorwendsel weigert recht te spreken ; daarvan kan geen sprake zijn als de rechter alleen maar een middel terzijde laat of zelfs oordeelt hierop niet te moeten antwoorden, getuigen weigert te horen, of de conclusies van een deskundigenonderzoek aanneemt of verwerpt.

- RECHTSWEIGERING -

Art. 501, § 1

C.03.0138.N 25 september 2003 AC nr. 455

Vooralsnog heeft alleen de procureur-generaal bij het Hof van cassatie het recht om bij het Hof van cassatie de in artikel 611, Ger.W. bedoelde vordering tot nietigverklaring van een reglement van de Orde van Vlaamse balies, in te stellen.

- ADVOCAAT -

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Art. 501, § 1, derde lid, en § 3, eerste lid, in fine

C.05.0401.F 10 april 2006 AC nr. 212

De tussenkomst van de Ordre des barreaux francophones et germanophone, ingesteld bij een verzoekschrift dat niet binnen twee maanden na de kennisgeving van de vordering tegen een reglement van die Ordre is neergelegd op de griffie van het Hof, is laattijdig, mitsdien niet ontvankelijk.

- ADVOCAAT -

Art. 501, § 1, eerste en derde lid

C.05.0401.F 10 april 2006 AC nr. 212

Wanneer het Grondwettelijk Hof een arrest wijst waarbij het de bewoordingen "door een advocaat bij het Hof van Cassatie", vermeld in artikel 501, § 1, derde lid, Ger. W., vernietigt, volgt uit geen enkele bepaling van de Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof betreffende de gevolgen van de arresten van vernietiging, dat dit arrest een nieuwe termijn zou doen ingaan voor de vordering tot vernietiging van een reglement van de Ordre des barreaux francophones et germanophone, die niet gegrond is op de gedeeltelijk vernietigde bepaling.

- ADVOCAAT -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 501, § 3

C.04.0421.N 22 december 2005 AC nr. 690

Voor het indienen van een verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst in de procedure tot nietigverklaring van een door de Orde van Vlaamse balies aangenomen reglement is de bijstand van een advocaat bij het Hof van cassatie niet verplicht (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof nr 99/2005, 1 juni 2005, B.S. 21 juni 2005.

- ADVOCAAT BIJ HET HOF VAN CASSATIE -

- CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging

Art. 501, § 3, eerste lid

C.04.0421.N 22 december 2005 AC nr. 690

Wanneer het Hof van cassatie krachtens artikel 611, Ger.W. kennis neemt van een vordering tot nietigverklaring van een reglement van de Orde van Vlaamse balies, kan deze Orde vrijwillig in de procedure tussenkomen. (Impliciete oplossing).

- ADVOCAAT -

- CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging

Art. 508/13, eerste en tweede lid

S.03.0064.N 19 april 2004 AC nr. 204

Voor de vaststelling van de inkomensgrens voor het genot van gedeeltelijke of volledige kosteloosheid van de juridische bijstand, dient onder het gemiddeld maandelijks netto-inkomen van het gezin te worden verstaan, het gemiddeld maandelijks netto-inkomen van alle gezinsleden samen en niet het gemiddeld maandelijks netto-inkomen van de individuele gezinsleden samen dat vervolgens gedeeld wordt door het aantal familieleden.

- ADVOCAAT -

Art. 508/14 in fine

S.10.0040.N 20 december 2010 AC nr. 756

De arbeidsrechtbank die het beroep tegen de weigeringsbeslissing van het bureau voor juridische bijstand beoordeelt en in hoger beroep het arbeidshof, dient na te gaan of de beslissing tot weigering tot de tweedelijnsbijstand, binnen de bij de wet en het E.V.R.M. gestelde perken, de effectieve toegang tot de rechtbanken voor zaken met een redelijke kans op succes niet heeft geschonden; deze kansen dienen manifest niet voorhanden te zijn, waarbij het de arbeidsrechtbank en in hoger beroep het arbeidshof niet toekomt om bij de beoordeling van de tweedelijnsbijstand zelf ten gronde in de beoordeling van de aangevoerde middelen te treden.

- RECHTSBIJSTAND -

Art. 508/8

D.11.0006.F 18 november 2011 AC nr. ...

De beslissing van de tuchtraad in beroep van de advocaten die oordeelt dat, de straf schrapping van de lijst van advocaten die wensen prestaties te verrichten in het kader van de juridische tweedelijnsbijstand, aangezien zij eenmalig, streng en facultatief is, slechts kan worden opgelegd in omstandigheden die voldoende ernstig zijn en een kennelijke inbreuk inhouden op de doelstellingen van de wetten op de juridische bijstand, schendt artikel 508/8 van het Gerechtelijk Wetboek niet.

- ADVOCAAT -

Art. 508/8, tweede lid

D.12.0017.F 3 januari 2013 AC nr. ...

Artikel 474 van het Gerechtelijk Wetboek is niet van toepassing op de procedure na afloop waarvan de raad van de orde, bij een met redenen omklede beslissing, een advocaat kan schrappen van de lijst van de advocaten die prestaties wensen te verrichten in het kader van de juridische tweedelijnsbijstand.

- ADVOCAAT -

Art. 516

C.11.0347.F 8 oktober 2012 AC nr. ...

Het arrest dat oordeelt dat de opdracht betrekking heeft op het innen van de onmiddellijk opeisbare schuldvorderingen door een intercommunale, zowel via een procedure in der minne als desnoods via een gerechtelijke procedure, en niet op de inrichting van de minnelijke en gerechtelijke inning van de schuldvorderingen van voornoemde intercommunale, doch op de inning zelf, zoals blijkt uit de aankondiging van de opdracht en de beschrijving van het voorwerp in het bestek, mag bijgevolg, zonder artikel 516 van het Gerechtelijk Wetboek te schenden, uit die overwegingen afleiden dat de gerechtelijke inning van de niet betwiste schuldvorderingen van de voornoemde intercommunale deel uitmaakt van de wettelijke opdracht van de gerechtsdeurwaarders als bepaald bij artikel 516 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr.

- GERECHTSDEURWAARDER -

Art. 516, derde lid

F.95.0094.F 12 september 1996 AC nr. ...

De gerechtsdeurwaarder die, in belastingzaken, op verzoek van de advocaat van een partij een verzoekschrift in cassatie neerlegt ter griffie van het Hof van cassatie hoeft geen volmacht te hebben.~

- GERECHTSDEURWAARDER -

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 52

P.07.1908.F 23 januari 2008 AC nr. 54

De veroordeelde die cassatieberoep wil instellen tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank inzake de toekenning, de weigering of de herroeping van de strafuitvoeringsmodaliteiten, beschikt over een termijn van vierentwintig uur, te rekenen van de dag van de kennisgeving van het vonnis bij gerechtsbrief; ten aanzien van gedetineerden wordt de kennisgeving geacht te zijn verricht, door de overhandiging van het stuk aan de betrokkene tegen bericht van ontvangst, bevestigd door de directeur van de strafinrichting of zijn gemachtigde; de dag van overhandiging is niet begrepen in de termijn om cassatieberoep in te stellen (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2007, AR P.07.0773.F, AC, 2007, nr. ...; Cass., 8 jan. 2008, AR P.07.1860.N, AC, 2008, nr. ...

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.00.0011.F 12 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer een gedetineerde hoger beroep instelt tegen een beschikking die zijn verzoek tot voorwaardelijke invrijheidstelling verwerpt, begint de termijn van vijftien dagen waarbinnen de appèlrechters uitspraak moeten doen, de dag na het indienen van de akte van beroep te lopen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 52, eerste lid

P.00.0226.F 16 februari 2000 AC nr. ...

De in artikel 30, § 3, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, bedoelde termijn van vijftien dagen, waarbinnen het hof van beroep uitspraak moet doen en die geschorst wordt tijdens de duur van het op verzoek van de verdachte of van zijn raadsman toegekende uitstel, wordt gerekend van middernacht tot middernacht, vanaf de dag na die van de verklaring van hoger beroep, en omvat alle dagen, ook de zaterdag, de zondag en de wettelijke feestdagen, ongeacht het uur waarop het hoger beroep is ingesteld en waarop het arrest is gewezen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

Art. 525, 527bis en 528

P.00.1629.N 9 januari 2001 AC nr. ...

Wanneer de correctionele rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van de strafvordering op grond dat de raadkamer een misdaad niet heeft gecorrectionaliseerd, hoewel de raadkamer had gecorrectionaliseerd met overname van de beweegredenen van de vordering van de procureur des Konings die o.m. betrekking hadden op de voor die misdaad in aanmerking te nemen verzachtende omstandigheden, vernietigt het Hof dat beslist tot regeling van rechtsgebied, het vonnis van de correctionele rechtbank en verwijst het de zaak naar dezelfde, anders samengestelde rechtbank (1). (1) Zie cass., 12 jan. 2000, A.R. nr. P.99.1392.F, nr. 24.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

Art. 53, tweede lid

C.02.0269.F 2 januari 2003 AC nr. 2

Wanneer in burgerlijke zaken de vervaldag om hoger beroep in te stellen een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, wordt de vervaldag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 53bis

D.13.0016.F 21 februari 2014 AC nr. ...

Aangezien uit het dossier van de rechtspleging niet blijkt dat de griffie, ten tijde van de eerste drie van die kennisgevingen, wist of had moeten weten dat de eiser niet langer gedomicilieerd was op het adres waarop de eerste drie aangetekende brieven werden aangeboden, heeft de omstandigheid alleen dat een vierde kennisgeving werd gedaan bij de eiser niet de gewettigde overtuiging kunnen doen ontstaan dat enkel die vierde kennisgeving de termijn om cassatieberoep in te stellen, kon doen ingaan (1). (1) Zie in andersluidende zin: Cass. 14 mei 2007, AR S.06.0070.F, AC 2007, nr. 247, met concl. PG Leclercq in Pas. 2007.

- DIERENARTS -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

Art. 53bis, 1°

D.10.0013.N 17 juni 2011 AC nr. ...

De aanvangsdatum van de termijn die begint te lopen vanaf een kennisgeving wordt berekend naargelang van de wijze waarop de kennisgeving daadwerkelijk is gebeurd en ongeacht de voorgeschreven wijze van kennisgeving; de vaststelling dat de kennisgeving bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs is gebeurd, dan wanneer enkel een kennisgeving met aangetekende brief is voorgeschreven, doet hieraan niet af.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

P.07.1860.N 8 januari 2008 AC nr. 15

De termijn van vierentwintig uur waarbinnen de veroordeelde cassatieberoep kan instellen tegen de beslissing van de Strafuitvoeringsrechtbank wordt berekend vanaf het uur nul van de eerste dag na de dag van de aanbieding van de gerechtsbrief en eindigt om 24 uur van dezelfde dag (1). (1) Contra: Cass., 27 juni 2007, AR P.07.0773.F, AC, 2007, nr ...; zie J. LAENENS, Over termijnen en verzoekschriften in het civiele geding, R.W., 2005-2006, 1401, nrs 9 e.v.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.07.0773.F 27 juni 2007 AC nr. 362

Om cassatieberoep in te stellen tegen de beslissingen van de strafuitvoeringsrechter en van de strafuitvoeringsrechtbank, beschikt de veroordeelde over een termijn van vierentwintig uur, te rekenen vanaf de dag van de kennisgeving van het vonnis bij gerechtsbrief; die termijn wordt berekend vanaf de eerste dag die volgt op deze waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats van de geadresseerde of op zijn verblijfplaats.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

Art. 55

P.10.1752.F 27 april 2011 AC nr. ...

- VERZET -

C.07.0212.F 16 oktober 2009 AC nr. 589

De appeltermijn kan niet worden verlengd met toepassing van artikel 55 van het Gerechtelijk Wetboek wanneer de kennisgeving van een beslissing die genoemde termijn doet ingaan rechtsgeldig is gedaan aan de woonplaats van een partij zoals zij blijkt uit de rechtsplegingsstukken en wanneer die woonplaats in België is gelegen, aangezien die partij dan geacht wordt, in het kader van die rechtspleging, een woonplaats in België te hebben (1). (1) Zie concl O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

P.05.1427.F 1 februari 2006 AC nr. 64

In de regel moet het hoger beroep tegen een vonnis van de politierechtbank door de partij die bij verstek is veroordeeld, uiterlijk vijftien dagen na de dag van de betekening ervan aan zijn woonplaats, worden ingesteld; die termijn wordt evenwel verlengd, voor de personen zonder gekende woonplaats, verblijfplaats of gekozen woonplaats in België met de termijn die artikel 55 Ger.W. bepaalt (1). (1) Cass., 17 dec. 2002, R.W., 2003-2004, p. 1102 en de noot van S. VAN OVERBEKE.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.02.0431.N 28 januari 2003 AC nr. 62

Noch artikel 203, § 1, Wetboek van Strafvordering, noch enige andere wet bepaalt dat de termijn waarover de op tegenspraak gevonniste partij in een strafproces beschikt om hoger beroep in te stellen, dient verlengd te worden omdat deze partij in België noch woonplaats, noch verblijfplaats, noch gekozen woonplaats heeft, zodat voor dit hoger beroep geen termijnverlenging overeenkomstig artikel 55 Gerechtelijk Wetboek is toegestaan (1). (1) Cass., 10 okt. 2001, A.R. P.01.1020.F, nr. 541.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.01.1020.F 10 oktober 2001 AC nr. ...

De termijn van vijftien dagen waarbinnen het hoger beroep tegen een op tegenspraak gewezen vonnis moet worden ingesteld, wordt niet verlengd t.a.v. de partij die noch woonplaats, noch verblijfplaats, noch gekozen woonplaats in België heeft (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 1990, A.R. 7625, nr. 262.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.01.0269.F 16 mei 2001 AC nr. ...

In strafzaken is de beslissing op verzet niet naar recht verantwoord, wanneer, in geval van een beslissing bij verstek die in het buitenland niet aan de persoon is betekend, die beslissing geen rekening houdt met de buitengewone verzettermijn waarop de verlenging van de termijnen overeenkomstig artikel 55 Ger. W. van toepassing is (1). (1) Cass., 18 okt. 1994, A.R. P.92.6402.N-.P.92.6784.N, nr. 436.

- VERZET -

F.96.0127.F 20 februari 1998 AC nr. ...

Bij ontstentenis van een bijzondere wetsbepaling, wordt de bij het W.I.B. (1992) bepaalde termijn van drie maanden om cassatieberoep in te stellen, niet verlengd wegens de afstand.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

P.95.1099.N 29 oktober 1996 AC nr. ...

De bij artikel 55 Ger.W. voorziene verlenging van termijn ten aanzien van de partij, die in België noch woonplaats, noch verblijfplaats, noch gekozen woonplaats heeft, is niet toepasselijk op de termijn waarover de burgerlijke partij in een strafproces beschikt om cassatieberoep in te stellen.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Eindbeslissing

Art. 556

S.01.0088.F 4 november 2002 AC nr. 579

De rechter moet ambtshalve zijn bevoegdheid ratione materiae nagaan (1). (1) Cass., 13 okt. 1997, AR S.96.0157.F, nr. 401.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

S.96.0157.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

De rechter moet ambtshalve zijn bevoegdheid ratione materiae nagaan; de openbare orde wordt aangetast door de rechter die uitspraak doet over een zaak die volgens de regels van de bevoegdheid ratione materiae buiten zijn bevoegdheid valt.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 556, eerste lid

S.00.0171.N 19 maart 2001 AC nr. ...

De rechter die kennis neemt van een vordering en zijn rechtsmacht afwijst moet vaststellen dat deze vordering door een wet aan zijn rechtsmacht is onttrokken.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Art. 563, derde lid

P.10.0176.N 18 mei 2010 AC nr. 342

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat de vordering wegens tergend en roekeloos cassatieberoep van de verweerder aan de eiser ter kennis is gebracht, is die vordering niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 4 feb. 2003, AR P.02.0543.N, AC, 2003, nr. 82.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

F.05.0050.N 17 november 2006 AC nr. 575

Een cassatieberoep kan niet als tergend en roekeloos beschouwd worden wanneer over de door dit cassatieberoep gestelde rechtsvragen redelijke betwisting kan rijzen.

- CASSATIEBEROEP - Algemeen - Cassatieberoep in het belang van de wet

P.02.0543.N 4 februari 2003 AC nr. 82

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat de vordering wegens tergend en roekeloos cassatieberoep van verweerder eiser ter kennis is gebracht, is die vordering niet ontvankelijk.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.02.0355.F 2 januari 2003 AC nr. 3

Wanneer het Hof heeft kennisgenomen van een tegenvordering die gegrond is op de roekeloze aard van een cassatieberoep, kan het de eiser veroordelen tot schadevergoeding (1). (1) Cass., 17 mei 2001, A.R. C.99.0271.F, nr 289.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.99.0271.F 17 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer een cassatieberoep niet ontvankelijk is, kan het Hof van Cassatie vrij oordelen of dat beroep tergend is en, desnoods, de eiser veroordelen tot schadevergoeding (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 1995, A.R. C.94.0387.F, nr. 448.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.99.0249.N 30 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer, nadat tweemaal afstand is gedaan, in een van aard dringende rechtspleging op de valreep nog een derde cassatieberoep wordt ingesteld met kennelijk ongegronde grieven, kan het Hof vrij oordelen of dat beroep misbruik van procesrecht uitmaakt en desnoods eiser veroordelen tot schadevergoeding (1). (1) Zie cass. 20 okt. 1995, A.R. C.94.0387.F, nr. 448.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.96.0433.F 30 januari 1998 AC nr. ...

Het Hof, dat kennisneemt van een tegenvordering die gegrond is op het roekeloos karakter van een cassatieberoep, kan eiser veroordelen tot schadevergoeding.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.94.0387.F 20 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer een cassatieberoep, wegens laattijdigheid, niet ontvankelijk is kan het Hof van Cassatie vrij oordelen of dat cassatieberoep tergend is en, desnoods, de eiser veroordelen tot schadevergoeding.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

S.93.0120.F 17 oktober 1994 AC nr. ...

Wanneer een voorziening wegens laattijdigheid niet ontvankelijk is, kan het Hof van Cassatie vrij oordelen of die voorziening roekeloos is en desnoods de eiser veroordelen tot schadevergoeding.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Art. 566

C.98.0463.F 11 februari 2000 AC nr. ...

Er kan geen sprake zijn van samenhang wanneer de ene vordering hangende is voor een rechtscollege dat in eerste aanleg uitspraak dient te doen en de andere voor een rechtscollege dat in hoger beroep uitspraak moet doen.

- SAMENHANG -

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 568, eerste lid

C.08.0589.N 16 november 2012 AC nr. ...

De rechtbank van eerste aanleg is, ingevolge haar volheid van bevoegdheid, bevoegd, wanneer de verweerder geen verwijzing van de zaak naar een ander bevoegd gerecht vordert; de rechtbank van eerste aanleg is, op grond van haar volheid van rechtsmacht, in beginsel, bevoegd om uitspraak te doen over de rechtsgeldigheid van een tuchtrechtelijke beslissing genomen door de algemene vergadering van een vereniging zonder winstoogmerk, die de burgerlijke rechten van de betrokkene benadeelt (1). (1) Het O.M. concludeerde tot vernietiging op het eerste en derde onderdeel; het was van mening dat, gezien een eerder (niet-gepubliceerd) arrest van het Hof van Cassatie van 15 sept. 2005, gewezen in dezelfde zaak, had beslist dat artikel 780, 1°, Ger.W. van toepassing was op de litigieuze beslissing van de algemene vergadering van de betrokken VZW, daaruit volgt dat de voor deze algemene vergadering gevoerde procedure als een tuchtprocedure dient te worden beschouwd zodat ingevolge artikel 2 Ger.W. ook artikel 20 van hetzelfde wetboek daarop toepasselijk was. Het was tevens van oordeel dat de wet niet voorziet in een rechtsmiddel tegen een dergelijke beslissing van de algemene vergadering van een VZW, waarbij de rechtbank van eerste aanleg dergelijke beslissing zou kunnen vernietigen.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 569, eerste lid, 32°

F.12.0205.N 3 april 2014 AC nr. ...

Het verzet tegen het dwangbevel door personen die niet zijn opgenomen in het kohier, doet geen geschil rijzen betreffende de toepassing van de belastingwet zoals bedoeld in artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek, maar betreft de invordering van de belastingschuld.

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

F.12.0081.F 10 januari 2014 AC nr. ...

Luidens artikel 141bis van het Wetboek van Successierechten mag, in bijzondere gevallen, de bevoegde gewestelijke directeur van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, onder door hem bepaalde voorwaarden, vrijstelling verlenen voor alle in artikel 81 bedoelde interesten of voor een deel ervan; de gewestelijk directeur die beslist over een dergelijk verzoek tot vrijstelling, moet het wettelijk begrip bijzonder geval eerbiedigen, maar beschikt, binnen die grenzen, over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. …

- SUCCESSIERECHTEN -

Artikel 569, eerste lid, 32°, van het Gerechtelijk Wetboek, volgens hetwelk de rechtbank van eerste aanleg kennisneemt van geschillen betreffende de toepassing van een belastingwet, houdt geen verband met de grief inzake het al dan niet discretionair karakter van de bevoegdheid van de gewestelijke directeur van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, inzake vrijstelling van de verwijlinteresten betreffende niet-betaalde successierechten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. …

- SUCCESSIERECHTEN -

De in artikel 569, eerste lid, 32°, van het Gerechtelijk Wetboek, bepaalde volstrekte bevoegdheid om kennis te nemen van geschillen betreffende de toepassing van artikel 141bis van het Wetboek van Successierechten, is niet van om de aard te bepalen van de bevoegdheid die de gewestelijke directeur aan die laatstgenoemde bepaling ontleent noch, bijgevolg, om de omvang van het toezicht door de rechter op de uitoefening van die bevoegdheid vast te stellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. …

- SUCCESSIERECHTEN -

F.09.0056.F 13 april 2012 AC nr. ...

Wanneer een btw-plichtige een op grond van artikel 59, § 1, van het btw wetboek door de belastingadministratie opgesteld proces-verbaal betwist, ontstaat er tussen eerstgenoemde en die administratie een geschil over de toepassing van dat wetboek; dat geschil valt onder de materiële bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg en, bijgevolg, onder de rechtsmacht van de hoven en rechtbanken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012 nr. ***.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

C.03.0030.N 1 december 2005 AC nr. 637

Geschillen met betrekking tot de invordering van de belasting zijn geen geschillen betreffende de toepassing van de belastingwet waarvan de rechtbank van eerste aanleg kennisneemt krachtens artikel 569, eerste lid, 32°, Ger.W.

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Belastingzaken - Algemeen

Art. 57

S.02.0085.F 10 maart 2003 AC nr. 161

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat is ingesteld meer dan drie maanden nadat de beslissing van het arbeidsgerecht die een dringende reden aanneemt die tot ontslag van een beschermde werknemer kan leiden, bij gerechtsbrief ter kennis van eiser is gebracht (1). (1) Cass., 28 mei 1990, AR 7079, nr 563; zie Cass. 3 sept. 1999, AR C.97.0319.N, nr 434; 12 feb. 2001, AR S.00.0089.F, nr 83 en de noot 1.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Art. 570

S.95.0014.F 11 december 1995 AC nr. ...

De regelmatig gewezen vonnissen van een buitenlandse rechtbank betreffende de staat van de personen, zelfs van Belgische nationaliteit, hebben in België gevolg, zonder enige uitvoerbaarverklaring, behalve indien men zich erop beroept voor daden van tenuitvoerlegging op de goederen of van dwang op de personen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

De vonnissen van een buitenlandse rechtbank betreffende de staat van de personen worden in België slechts voor regelmatig gewezen gehouden, indien zij voldoen aan de voorwaarden van artikel 570 Ger.W.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 570, tweede lid

C.03.0424.F 14 oktober 2004 AC nr. 482

Krachtens artikel 570, tweede lid, Ger. W., kan een beslissing van een vreemde rechter, in zoverre zij noch met de staat noch met de bekwaamheid van personen verband houdt, bij ontstentenis van een verdrag met het land waar zij gewezen is, pas in België uitvoerbaar worden verklaard nadat de Belgische rechter, enerzijds, het geschil zelf, anderzijds de onder 1° tot 5° van die wetsbepaling vermelde voorwaarden heeft onderzocht (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., 2004, nr....

- UITVOERBAARVERKLARING -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 570 Ger.W. dat de onafhankelijkheid en de soevereiniteit van de Staat betreft, is van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., 2004, nr....

- UITVOERBAARVERKLARING -

Art. 570 Ger.W. dat de onafhankelijkheid en de soevereiniteit van de Staat betreft, is van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., 2004, nr....

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

Art. 570, tweede lid, 1°

S.10.0031.F 14 februari 2011 AC nr. ...

- OPENBARE ORDE -

- HUWELIJK -

S.01.0035.F 29 april 2002 AC nr. 259

Naar recht verantwoord is het arrest dat beslist dat de echtgenoot, ingevolge de in de Marokkaanse wet bestaande verstoting, in België moet worden geacht van zijn eerste echtgenote gescheiden te zijn, wanneer het, ofschoon het toegeeft dat er in de Marokkaanse wet, in overeenstemming waarmee de huwelijksband is ontbonden, een discriminatie blijft bestaan t.a.v. de Marokkaanse echtgenote, beslist dat de rechter in concreto en niet in abstracto dient na te gaan of de beslissing tot verstoting niet in strijd is met de Belgische openbare orde, dat ten deze vaststaat dat de eerste echtgenote met de verstoting heeft ingestemd en dat niet kan worden staande gehouden dat bij de procedure tot verstoting de Belgische wet is overtreden, aangezien de echtgenoten, die van Marokkaanse nationaliteit zijn, gehuwd zijn in Marokko waar de eerste echtgenote al langer dan twintig jaar woont (1). (1) Zie concl. O.M. en de aldaar aangehaalde verwijzingen.

- OPENBARE ORDE -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Allerlei

Onder openbare orde in de zin van artikel 570, tweede lid, 1°, Ger.W. wordt de Belgische internationale openbare orde verstaan (1). (1) Zie concl. O.M. en de aldaar aangehaalde verwijzingen.

- OPENBARE ORDE -

Art. 570, tweede lid, 2°

C.03.0021.N 22 september 2005 AC nr. 451

Wanneer er tussen België en het land waar de beslissing is genomen geen verdrag bestaat, moet de bevoegde Belgische rechter nagaan of de in artikel 570, tweede lid, Ger.W. gestelde vereisten voor de uitvoerbaarverklaring van die beslissing in België zijn vervuld, inzonderheid of het recht van verdediging zoals dat in het Belgisch recht is opgevat voor het vreemde gerecht werd geëerbiedigd; zulk onderzoek valt niet samen met het toepassen van het Belgisch recht inzake het weren van conclusies voor het vreemde gerecht (1). (1) Cass., 5 jan. 1995, AC, 1995, nr 15.

- UITVOERBAARVERKLARING -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

S.01.0134.F 29 september 2003 AC nr. 460

Niet naar recht verantwoord is de beslissing dat de in Marokko gedane verstoting voldoet aan de in artikel 570, tweede lid, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalde voorwaarde van eerbiediging van het recht van verdediging wanneer het arrest zich baseert op de omstandigheid dat de verstoten echtgenote na de verstotingsprocedure achteraf ingestemd heeft met de verstoting en opgekomen is voor haar rechten als uit de echt gescheiden vrouw, en daaruit afleidt dat, ofschoon het recht van verdediging van die echtgenote nauwelijks is geëerbiedigd tijdens de verstotingsprocedue, laatstgenoemde ontegensprekelijk in de verstoting heeft berust en aldus heeft toegegeven dat zij niet in haar rechten was geschaad (1). (1) Zie cass., 11 dec. 1995, AR S.95.0014.F, nr 538; 29 april 2002, AR S.01.0035.F, nr 259, met concl. O.M., inz. nrs 5 en 6 van de concl. In de onderhavige zaak die geleid heeft tot dit arrest concludeerde het openbaar ministerie tot de verwerping. In de lijn die het Hof z.i. in de bovenvermelde arresten gevolgd had, was het, op het eerste en tweede onderdeel, van oordeel dat artikel 570, tweede lid, 1° en 2°, van het Gerechtelijk Wetboek niet wordt geschonden door het arrest dat, enerzijds, vaststelt dat de verstoten echtgenote, die, zoals haar man, van Marokkaanse nationaliteit was, naar behoren is opgeroepen voor de Marokkaanse rechter maar dat zij zich om persoonlijke en materiële redenen niet naar de rechtbank heeft kunnen begeven toen de verstoting werd uitgesproken, dat zij achteraf verklaard heeft in te stemmen met die verstoting en dat zij opgekomen is voor haar rechten als verstoten echtgenote, en dat, anderzijds, teneinde de rechten van de verstoten echtgenote op rustpensioen en op gewaarborgd inkomen voor bejaarden vast te stellen, uitwerking verleent aan de beslissing waarbij de Marokkaanse rechter de akte van verstoting bekrachtigd heeft (Art. 570, tweede lid, 1° en 2°, Ger.W.).

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Allerlei

S.95.0014.F 11 december 1995 AC nr. ...

De vonnissen van een buitenlandse rechtbank betreffende de staat van de personen, worden in België slechts voor regelmatig gewezen gehouden, indien zij voldoen aan de voorwaarden van artikel 570 Ger.W.; een van die voorwaarden is de eerbiediging van het recht van verdediging.~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 570, tweede lid, 2°, Ger.W. wordt geschonden door het arrest, dat vaststelt dat de verstoten echtgenote, die net als haar man van Marokkaanse nationaliteit is, niet opgeroepen noch gehoord werd tijdens de rechtspleging tot verstoting en dat uitwerking toekent aan de beslissing waarbij de Marokkaanse rechter bij de akte van verstoting is opgetreden.~

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Allerlei

- HUWELIJK -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.93.0287.F 5 januari 1995 AC nr. ...

Bij ontstentenis van verdrag tussen België en het land waar de beslissing is gewezen, moet de bevoegde Belgische rechter, behalve het geschil zelf, onderzoeken of alle in artikel 570, tweede lid, Ger.W. gestelde vereisten voor de uitvoerbaarverklaring van die beslissing in België zijn vervuld, inzonderheid of het recht van verdediging, zoals dat in het Belgisch recht wordt opgevat, voor het vreemde gerecht is geëerbiedigd.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- UITVOERBAARVERKLARING -

Art. 574, 1°

C.99.0227.N 25 juni 1999 AC nr. ...

Geschillen in verband met de verplichting tot volstorting van de aandelen behoren tot de geschillen terzake van een handelsvennootschap tussen vennoten waarvan, krachtens artikel 574, 1°, Ger.W., de rechtbank van koophandel kennis neemt.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 574, 2°

F.07.0080.N 13 maart 2009 AC nr. 198

De beslissing van de rechtbank van koophandel die, krachtens de Faill. W. 1851, de opneming van de aangegeven schuldvordering in het passief van het faillissement afwijst, houdt in dat de aanspraak van de schuldeiser wordt verworpen en geldt niet alleen ten aanzien van de boedel maar ook ten aanzien van de gefailleerde zelf.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Indien de curator de schuldvordering betwist, is de aangifte van schuldvordering in het faillissement een rechtsvordering die niet alleen gericht is op de opneming van de schuldvordering in het passief van het faillissement, maar ook op de gerechtelijke erkenning van de aangegeven schuldvordering.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

C.03.0577.F 16 december 2005 AC nr. 680

De rechtbank van koophandel is bij uitsluiting bevoegd om kennis te nemen van de opneming van een schuldvordering in het passief van het faillissement en van de vraag of de met die schuldvordering verbonden schuld, een schuld van, dan wel in de boedel is; de rechtbank van eerste aanleg, waarbij een geschil aanhangig is waarvan de gegevens voor de oplossing zich niet bevinden in het bijzonder recht van het stelsel van het faillissement, die uitspraak doet over het bestaan en de omvang van de schuld, is bijgevolg niet bevoegd om de curator in diens hoedanigheid tot betaling van dat bedrag aan de schuldeiser te veroordelen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

C.96.0400.F 8 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer het geschil niet behoort tot het soort geschillen die worden bedoeld in artikel 574, 2°, Ger.W. en buiten de gevallen bepaald in de artt. 445 en 446 W.Kh., is de arbitrageovereenkomst die door de gefailleerde vóór het faillissement is gesloten aan de curator tegenstelbaar wanneer de bewoordingen van de overeenkomst en de arbitragereglementen waarnaar ze verwijst voldoende gedetailleerd en volledig zijn om de curator in staat te stellen de arbitrage op gang te brengen, inzonderheid met betrekking tot het voorwerp van het geschil en de benoeming van de arbiters.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- ARBITRAGE -

C.94.0432.F 8 december 1995 AC nr. ...

Hoewel de krachtens het gemene recht materieel bevoegde rechtbank kennis neemt van het bestaan en het bedrag van de tegen een gefailleerde schuldenaar aangevoerde schuldvordering, kan alleen de rechtbank van koophandel kennis nemen van de opname van de schuldvordering in het passief van het faillissement en bepalen of de met die schuldvordering verbonden schuld, een schuld van of in de boedel is.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

C.92.8392.N 10 februari 1995 AC nr. ...

De rechtbank van koophandel is bevoegd om kennis te nemen van een geschil met betrekking tot de aansprakelijkheid van de curatoren op grond van een beheersfout in de uitoefening van hun opdracht, daar dit geschil rechtstreeks uit het faillissement ontstaat en de gegevens voor de oplossing ervan zich bevinden in het bijzonder recht dat het stelsel van het faillissement beheerst.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

- RECHTBANKEN - Allerlei

Art. 577

C.04.0287.F 24 februari 2005 AC nr. 118

De rechtbank van eerste aanleg verantwoordt zijn beslissing niet naar recht, wanneer zij zich in hoger beroep onbevoegd verklaard op grond dat de partijen vennootschappen zijn die naar vorm en doelstelling een handelskarakter hebben, waarbij een ervan met name verzekeringsverrichtingen uitvoert die als daden van koophandel worden aangemerkt, zonder na te gaan of eiseres een premieverzekeraar is (1). (1) Zie Cass., 23 april 1999, AR C.98.0024.N, nr 237.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.02.0428.F 27 maart 2003 AC nr. 212

Het geschil tussen een koopman met rechtspersoonlijkheid en een intercommunale coöperatieve elektriciteitsleverancier die onderworpen is aan Decr.W.Gew. 5 dec. 1996 betreffende de Waalse intercommunales volgens hetwelk de intercommunales ongeacht hun doel, geen handelskarakter hebben, valt onder de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg in haar hoedanigheid van appèlgerecht (1). (1) Onder vigeur van artikel 12 van het voormalige Wetboek van burgerlijke rechtspleging, heeft het Hof beslist (17 feb. 1938, AC, 1938) dat geen enkele wetsbepaling eraan in de weg staat dat een vereniging van twee gemeenten en van twee elektriciteitsondernemingen, ook als zij een openbare dienst van elektriciteitslevering betreft, daden van koophandel kan stellen. Thans kan die oplossing niet meer in aanmerking worden genomen aangezien de artt. 573, 1° en 577, tweede lid, Ger.W. voor de bevoegdheid van de rechtbank van koophandel twee vereisten stelt: het moet niet alleen gaan om geschillen betreffende handelingen die de wet als daden van koophandel aanmerkt, maar ook om geschillen tussen kooplieden. De Waalse decreetgever stelt evenwel dat de handeldrijvende intercommunales niet de hoedanigheid van kooplieden hebben.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.97.0242.F 7 januari 1998 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het vonnis van de rechtbank van koophandel waarbij in hoger beroep uitspraak wordt gedaan over een vonnis van een vrederechter, wanneer het in hoger beroep gewezen vonnis niet duidelijk maakt of het een geschil tussen kooplieden betreft.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.96.0352.F 7 november 1997 AC nr. ...

Het geschil tussen een curator over een faillissement en een koopman omtrent, enerzijds, de vordering van de curator om de koopman te doen veroordelen tot schadevergoeding wegens fouten die laatstgenoemde zou hebben begaan tijdens onderhandelingen over de overdracht van een handelshuurovereenkomst, anderzijds, de tegenvordering van die koopman die ertoe strekt de huurovereenkomst ten nadele van de curator qualitate qua ontbonden te verklaren, behoort tot de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg als appelrechter.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 578

C.94.0004.F 17 november 1994 AC nr. ...

De Raad van State is niet bevoegd om kennis te nemen van een geschil over de uitvoering van een arbeidsovereenkomst. ~

- RAAD VAN STATE -

Art. 578, 1°

C.05.0109.F 28 oktober 2005 AC nr. 551

Aangezien de Raad van State vaststelt dat eiseres, die door de Belgische Staat met een arbeidsovereenkomst is aangeworven, de schorsing vordert van de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij haar werkgever, wegens de behoeften van de dienst, geweigerd heeft haar, als deskundige, ter beschikking te stellen van de Europese Commissie, die om haar detachering verzocht, zijn het werkelijke en rechtstreekse voorwerp van het beroep van eiseres de modaliteiten van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst die de partijen bindt en behoort het, bijgevolg tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank (1). (1) Cass., 17 nov. 1994, AR C.94.0004.F, nr 495; 18 dec. 1997, AR C.97.0248.N, nr 568.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

C.97.0248.N 18 december 1997 AC nr. ...

Als een dienstbetrekking ontstaat ingevolge een arbeidsovereenkomst gesloten tussen een door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde vrije hogeschool, privaatrechtelijke instelling, en een onderwijzend personeelslid, zijn in beginsel de arbeidsgerechten en niet de Raad van State, afdeling administratie, bevoegd om kennis te nemen van de geschillen in verband met die arbeidsovereenkomst.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- RAAD VAN STATE -

Art. 578, 1° en 3°

S.95.0029.N 30 juni 1997 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank die kennis neemt zowel van geschillen inzake arbeidsovereenkomsten als van de individuele geschillen betreffende de toepassing van de collectieve arbeidsovereenkomsten is bevoegd om op vordering van de werknemer die ontslagen wordt om dringende reden na te gaan of hij al dan niet recht heeft op de forfaitaire beschermingsvergoeding bepaald bij artikel 15 van de CAO van 9 nov. 1987, gesloten in het paritair comité voor het verzekeringswezen, betreffende de vastheid van betrekking en of de in artt. 4 en 5 van deze CAO bepaalde procedures zijn vervuld.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

S.95.0106.N 15 april 1996 AC nr. ...

De arbeidsgerechten zijn bevoegd om, op vordering van de werknemer de wettigheid te toetsen van het beoordelingsrecht van de werkgever zoals dat is vastgelegd bij artikel 11 van de in het paritair comité voor het bouwbedrijf gesloten en bij K.B. 3 april 1981 algemeen verbindend verklaarde CAO betreffende de arbeidsvoorwaarden toepasselijk in de ondernemingen die onder dat comité ressorteren.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Art. 579, 1°

S.09.0083.N 29 maart 2010 AC nr. 228

Nu de aard van de ongevallen die aanleiding geven tot de vorderingen tot vergoeding van de daaruit voortvloeiende schade en de omvang van de waarborgen die door de verzekeraars moeten worden verstrekt op grond van de arbeidsongevallenwet en op grond van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988, identiek of soortgelijk zijn, dient artikel 579,1° van het Gerechtelijk Wetboek dan ook in die zin te worden begrepen dat de vorderingen betreffende de schade wegens arbeidsongevallen, wat betreft de bevoegdheid van de arbeidsgerechten om daarvan kennis te nemen, niet verschillend geregeld zijn voor de in artikel 95, § 1, van voormeld besluit van de Vlaamse Executieve bepaalde cursisten die door de V.D.A.B. moeten verzekerd zijn onder dezelfde voorwaarden als waren zij in het aangeleerd beroep als meerderjarige werknemer in loondienst tewerkgesteld, dan voor de personen waarop de arbeidsongevallenwet wel toepasselijk is of krachtens een andere wet toepasselijk is gemaakt (1). (1) Zie Cass., 30 nov. 2009, AR S.04.0134.N, AC, 2009, nr. 709 met conclusie van het openbaar ministerie; Zie Arrest nr. 94/2009 van 4 juni 2009 van het Grondwettelijk Hof.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Algemeen

Uit artikel 579,1° van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 95, § 1, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988 houdende organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding volgt dat de gemeenrechtelijke verzekering tegen ongevallen die krachtens voormeld artikel 95, § 1, is gesloten, de cursist die een beroepsopleiding volgt in een beroepsopleidingscentrum van de V.D.A.B., dezelfde waarborgen dient te verlenen als de arbeidsongevallenverzekering (1). (1) Zie Cass., 30 nov. 2009, AR S.04.0134.N, AC, 2009, nr. 709 met conclusie van het openbaar ministerie; Zie Arrest nr. 94/2009 van 4 juni 2009 van het Grondwettelijk Hof.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

S.04.0134.N 30 november 2009 AC nr. 709

Artikel 579, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek dient in die zin te worden begrepen dat de vorderingen betreffende de schade wegens arbeidsongevallen, wat betreft de bevoegdheid van de arbeidsgerechten om daarvan kennis te nemen, niet verschillend geregeld zijn voor de in artikel 126 van het besluit van de Vlaamse executieve van 21 december 1988 bepaalde cursisten die door de werkgever moeten verzekerd zijn onder dezelfde voorwaarden als waren zij in het aan te leren beroep in loondienst tewerkgesteld in de onderneming, en voor de werknemers, leerjongens of andere door de Koning gelijkgestelde personen, waarop de Arbeidsongevallenwet wel toepasselijk is of krachtens een andere wet toepasselijk is gemaakt (1) (2). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie. (2) Zie Cass., 26 juni 2008, voltallige rechtszitting, AR S.04.0134.N, AC, 2008, nr 408, met conclusie O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Algemeen

In het geval van de uitlegging van artikel 579, 1°, Ger.W., dat de in dit artikel bedoelde arbeidsongevallen die zijn, waarvoor een wettelijke verzekering krachtens de arbeidsongevallenwet of een wet die de arbeidsongevallenwet daarop toepasselijk maakt, verplicht is, rijst de vraag of het strijdig is met de artikelen 10 en 11 G.W., dat de vorderingen betreffende schade wegens arbeidsongevallen, wat betreft de bevoegdheid van de arbeidsgerechten om daarvan kennis te nemen, verschillend geregeld zijn voor de in artikel 126, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988 bepaalde cursisten die door de werkgever moeten verzekerd zijn onder dezelfde voorwaarden als waren zij in het aan te leren beroep in loondienst tewerkgesteld in de onderneming, en voor de werknemers waarop de Arbeidsongevallenwet wel toepasselijk is of krachtens een andere wet toepasselijk is gemaakt; vraag waarop het Grondwettelijk Hof overeenkomstig artikel 26, § 3, 1°, van de Bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof uitspraak doet bij wege van arrest (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Krachtens artikel 579, 1°, Ger.W., worden de geschillen inzake vergoeding van arbeidsongevallen aanhangig gemaakt bij de arbeidsgerechten wanneer deze betrekking hebben op ongevallen waarvan werknemers, leerjongens of andere door de Koning gelijkgestelde personen het slachtoffer worden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Algemeen

S.99.0122.N 7 februari 2000 AC nr. ...

De regeling tot bindende erkenning van de graad van blijvende invaliditeit van het personeelslid van de overheid dat slachtoffer werd van een arbeidsongeval of ongeval op de weg naar en van het werk, die op grond van wettelijke bepalingen is uitgewerkt in een koninklijk besluit, doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van het arbeidsgerecht om de geschillen met betrekking tot het percentage aan blijvende invaliditeit te beslechten, ook al dient het arbeidsgerecht de wettelijke regeling tot erkenning in acht te nemen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

Art. 58, tweede lid

P.98.1505.F 10 januari 2001 AC nr. ...

Art. 8, eerste lid, Besl.W. 14 sept. 1918 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de beslissingen van het Militair Gerechtshof bij meerderheid van stemmen worden genomen, zonder dat het oplegt dat zij met eenparigheid van stemmen van de leden moeten worden genomen wanneer zij een vrijspraak wijzigen of de door de krijgsraad uitgesproken straffen verzwaren (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 11 okt. 2000 (101/2000, B.S., 29 dec. 2000, blz. 43343) ; Cass., 19 jan. 2000, A.R. P.98.0094.F, nr. 43.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

P.98.0094.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Art. 8, eerste lid, Besl.W. 14 sept. 1918 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de beslissingen van het Militair Gerechtshof bij meerderheid van stemmen genomen worden, zonder dat het eenstemmigheid van de leden van dat hof vereist wanneer zij een vrijspraak wijzigen of wanneer zij de door de krijgsraad opgelegde straffen verzwaren.

- GRONDWET - Art. 10

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- GRONDWET - Art. 11

Art. 580

S.00.0012.F 17 december 2001 AC nr. ...

De rechter die beslist dat de administratieve sanctie die de directeur van het werkloosheidsbureau heeft opgelegd nietig is omdat zij niet formeel, passend en gedetailleerd is gemotiveerd, mag niet in de plaats treden van de directeur en zelf een administratieve sanctie aan de werkloze opleggen (1). (1) Zie concl. O.M.; contra: cass. 12 nov. 2001, A.R. S.01.0023.N, nt. ... Art. 154, eerste lid, Werkloosheidsbesluit 1991, vòòr de wijziging ervan bij K.B. 29 juni 2000.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- MACHTEN - Rechterlijke macht

S.95.0071.N 13 mei 1996 AC nr. ...

Art. 7, § 11 Besluitwet 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en artikel 580 Ger.W. bepalen respectievelijk dat geschillen over rechten ontstaan uit de werkloosheidsregeling tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank behoren; die rechtbank is bevoegd om de wettigheid van de beslissing tot schorsing van de directeur, ten aanzien van de wetten en de verordeningen inzake werkloosheid te toetsen en uitspraak te doen over de rechten die uit die wettelijke bepalingen voortvloeien.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

De werkloze die de beslissing tot schorsing van de directeur voor het arbeidsgerecht betwist kan zich beroepen op gronden bepaald in artikel 82 van het Werkloosheidsbesluit 1991 zoals gewijzigd bij KB 14 sept. 1991 ook al heeft hij tegen de verwittiging tot schorsing geen verplicht administratief beroep ingesteld.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 580, § 1

S.01.0147.F 27 oktober 2003 AC nr. 530

De arbeidsrechtbank is gehouden uitspraak te doen over het door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid bij dagvaarding aan haar voorgelegde geschil betreffende het al dan niet bestaan van een arbeidsovereenkomst en betreffende de betaling van de daaruit voortvloeiende sociale-zekerheidsbijdragen (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., nr ... .

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 580, 1°

C.10.0625.F 30 mei 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de aangevochten beslissing behoort tot de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid heeft geen invloed op de toewijzing van het geschil aan de hoven en rechtbanken, noch op de bevoegdheid, binnen die rechtscolleges, van de arbeidsrechtbank. De vraag naar de omvang van de controle van de rechter heeft voor het overige niets uitstaande met de vaststelling van zijn bevoegdheid (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Wanneer de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid de vermindering weigert en de werkgever die weigering betwist, dan ontstaat er tussen die laatste en de Dienst een geschil omtrent de verplichting tot het betalen van de opslagen, verwijlinterest of vaste vergoeding. Krachtens artikel 580, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek valt dat geschil onder de materiële bevoegdheid van de arbeidsrechtbank en, bijgevolg, onder de rechtsmacht van de hoven en rechtbanken (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

S.05.0006.N 12 september 2005 AC nr. 423

Wanneer aan de voorwaarden van de artikelen 28, § 2 van de wet van 27 juni 1969 en 55, § 1 van het K.B. van 28 november 1969 is voldaan, verbieden deze bepalingen de R.S.Z. niet de bijdrageopslag en verwijlsinterest te vorderen, maar laten hem alleen de mogelijkheid deze niet te vorderen; het behoort niet tot de bevoegdheid van de rechter aan de R.S.Z. een dergelijke afstand op te leggen (1). (1) Cass., 19 dec. 1973, AC 1974, p. 453.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 580, 1° en 2°

S.00.0004.N 18 september 2000 AC nr. ...

De wetgever heeft in artikel 10, achtste lid, Wet 25 april 1963 de zinsnede "voor de administratieve rechtcolleges" niet stilzwijgend gewijzigd of opgeheven in zoverre het de delegatiebevoegdheid regelt in geschillen omtrent de rechten ontstaan uit een regeling van sociale zekerheid; de vermelding "voor de administratieve rechtscolleges" is te verenigen met de wetswijzigingen inzake de bevoegde rechtsinstanties in geschillen omtrent sociale aangelegenheden in het algemeen en inzake werkloosheidsgeschillen in het bijzonder.

- VORDERING IN RECHTE -

- WERKLOOSHEID - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

S.97.0103.N 28 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer de directeur van het werkloosheidsbureau met toepassing van artikel 153, eerste lid, 2° van het Werkloosheidsbesluit van 1991, een werkloze van het genot van de werkloosheidsuitkeringen uitsluit en deze die admministratieve sanctie betwist, ontstaat er tussen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de werkloze een geschil over het recht op uitkering gedurende de periode dat hij uitgesloten is en de arbeidsrechtbank is bevoegd om over dit geschil uitspraak te doen; de arbeidsrechtbank die van een dergelijk geschil kennisneemt, bezit volheid van rechtsmacht bij de toetsing van de beslissingen van de directeur; mits eerbiediging van het recht van verdediging en binnen de grenzen van het geding, zoals die door de partijen zijn bepaald, wordt alles wat, onder de beoordelingsbevoegdheid van de directeur valt aan de controle van de rechter onderworpen.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

S.99.0001.N 28 juni 1999 AC nr. 505

De arbeidsrechtbank, die bevoegd is om kennis te nemen van een geschil nopens de weigeringsbeslissing van de werkloosheidsdirecteur om met behoud van uitkeringen een vrijwillige en gratis activiteit uit te oefenen voor rekening van een jeugdtehuis of een vereniging zonder winstoogmerk, oefent een toetsing uit met volle rechtsmacht op deze beslissing; alles wat onder de beoordelingsbevoegdheid van de directeur valt, valt onder de controle van de arbeidsrechtbank, behoudens wanneer een wetsbepaling aan de directeur een discretionaire en onaantastbare beoordelingsbevoegdheid toekent.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

S.98.0020.N 22 maart 1999 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht is noch op grond van artikel 21, § 8, van de wet van 13 juni 1966, noch op grond van artikel 580, 1° en 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, noch op grond van artikel 66 van het koninklijk besluit van 24 oktober 1967, bevoegd om een beslissing tot niet-verzaking aan terugvordering van onverschuldigd betaalde pensioenen te toetsen aan de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.~

- PENSIOEN - Werknemers

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Allerlei

Art. 580, 2°

S.10.0087.F 23 mei 2011 AC nr. ...

Wanneer de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening de werkloze uitsluit van het recht op uitkeringen en de werkloze die beslissing betwist, is de arbeidsrechtbank bevoegd om over het geschil betreffende het recht van de werkloze op de uitkeringen uitspraak te doen.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Wanneer de rechtbank kennisneemt van een geschil betreffende het recht van de werkloze op uitkeringen waarvan hij uitgesloten werd, gaat de arbeidsrechtbank de wettigheid van de uitsluitingsbeslissing na en doet zij uitspraak over de rechten van de werkloze op de uitkeringen waarvan hij uitgesloten werd.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.08.0102.F 9 februari 2009 AC nr. 107

Wanneer een begunstigde voor de arbeidsrechtbank beroep instelt tegen de beslissing van de gewestelijke commissie van de geneeskundige raad voor invaliditeit, die vanaf een bepaalde datum een einde heeft gemaakt aan zijn arbeidsongeschiktheid, omdat de bij wet bepaalde voorwaarden niet meer waren vervuld, is het aldus aan de arbeidsrechtbank voorgelegde geschil niet beperkt tot de vraag of de voorwaarden van de arbeidsongeschiktheid vervuld waren op die bepaalde datum, maar omvat het ook de vraag of de begunstigde zich sinds die datum in een toestand bevond waarin hij aan die voorwaarden voldeed (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

S.04.0147.F 14 februari 2005 AC nr. 90

De rechter die een verordenende bepaling, m.n. inzake werkloosheid, weigert toe te passen omdat ze onwettig is wegens niet-naleving van een substantiële vormvereiste, die bestaat in de vraag om advies aan de Raad van State, zonder dat de aangevoerde hoogdringendheid was verantwoord, mag het geschil beoordelen uitsluitend op grond van de verordenende bepaling zoals zij van toepassing was vóór de onwettig geachte wijziging (1). (1) Zie Cass., 13 maart 2000, AR S.98.0170.F, nr 171; 25 nov. 2002, AR S.02.0016.F, nr 627, redenen; artikel 51, § 1, K.B. 25 nov. 1991, vóór en na de wijziging ervan bij K.B. 2 okt. 1992.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

S.02.0076.F 10 mei 2004 AC nr. 246

Wanneer de directeur van het werkloosheidsbureau een werkloze van het genot van de werkloosheidsuitkeringen uitsluit met toepassing van het Werkloosheidsbesluit 1991 en de werkloze deze administratieve sanctie betwist, ontstaat er tussen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de werkloze een geschil over het recht op uitkering gedurende de periode dat hij uitgesloten is, en is de arbeidsrechtbank bevoegd om over dat geschil uitspraak te doen; wanneer de arbeidsrechtbank over een dergelijk geschil uitspraak doet, oefent ze een toetsing met volle rechtsmacht uit op de beslissingen van de directeur; mits het recht van verdediging wordt geëerbiedigd en binnen het kader van het geding, zoals dit door de partijen is bepaald, valt alles wat onder de beoordelingsbevoegdheid van de directeur valt, met inbegrip van de keuze van de administratieve sanctie, onder de controle van de rechter (1). (1) Zie concl. O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- WERKLOOSHEID - Allerlei

S.00.0012.F 17 december 2001 AC nr. ...

De rechter die beslist dat de administratieve sanctie die de directeur van het werkloosheidsbureau heeft opgelegd nietig is omdat zij niet formeel, passend en gedetailleerd is gemotiveerd, mag niet in de plaats treden van de directeur en zelf een administratieve sanctie aan de werkloze opleggen (1). (1) Zie concl. O.M.; contra: cass. 12 nov. 2001, A.R. S.01.0023.N, nr. ... Art. 154, eerste lid, Werkloosheidsbesluit 1991, vòòr de wijziging ervan bij K.B. 29 juni 2000.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

S.01.0023.N 12 november 2001 AC nr. ...

De rechter, die kennis neemt van een geschil betreffende het recht op werkloosheidsuitkeringen, kan de werkloze in het recht op werkloosheidsuitkeringen herstellen, op voorwaarde dat hij de verordenende bepalingen inzake werkloosheid naleeft (1). (1) Cass., 13 maart 2000, A.R. nr S.98.0170.F, nr 171.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Wanneer de arbeidsrechtbank de administratieve beslissing van de directeur van het werkloosheidsbureau over een sanctie vernietigt alleen wegens gebrek aan motivering, ontneemt deze nietigverklaring de rechter de bevoegdheid niet om na te gaan of die beslissing in overeenstemming is met de wetten en verordeningen inzake werkloosheid en om uitspraak te doen over de rechten die uit die wettelijke bepalingen voortvloeien (1). (1) Zie Cass. 13 maart 2000, A.R. nr S.98.0170.F, nr 171.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

S.98.0170.F 13 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer de arbeidsrechtbank de bestuurlijke beslissing nietig verklaart wegens de plaatselijke onbevoegdheid van de directeur van het werkloosheidsbureau, verliest zij de bevoegdheid niet om na te gaan of die beslissing in overeenstemming is met de wetten en verordeningen inzake werkloosheid, en om uitspraak te doen over de rechten die uit die wettelijke bepalingen voortvloeien.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- MACHTEN - Rechterlijke macht

De rechter mag de werkloze in het recht op werkloosheidsuitkering alleen herstellen met inachtneming van de reglementsbepalingen inzake werkloosheid.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.99.0057.N 24 januari 2000 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank, die kennisneemt van een geschil nopens de beslissing van de werkloosheidsdirecteur bij het bepalen van het normaal gemiddelde loon en van de cijfercode voor de werkloosheidsuitkering, oefent een toetsing uit met volle rechtsmacht op deze beslissing.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.98.0012.F 15 maart 1999 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank, die kennisneemt van een geschil nopens de beslissing van de werkloosheidsdirecteur tot uitsluiting van het genot van werkloosheidsuitkeringen van een werknemer, overeenkomstig artikel 154 Werkloosheidsbesluit 1991, bezit bij de toetsing van die beslissing volheid van rechtsmacht.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- MACHTEN - Rechterlijke macht

S.97.0099.N 2 februari 1998 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank, die bevoegd is kennis te nemen van een geschil nopens de beslissing van de werkloosheidsdirecteur tot uitsluiting van het genot van werkloosheidsuitkeringen van een werknemer, overeenkomstig artikel 154 Werkloosheidsbesluit 1991, oefent een toetsing uit met volle rechtsmacht op deze beslissing.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

De arbeidsrechtbank, die bevoegd is kennis te nemen van een geschil nopens de beslissing van de werkloosheidsdirecteur tot uitsluiting van het genot van werkloosheidsuitkeringen van een werknemer, overeenkomstig artikel 154 Werkloosheidsbesluit 1991, oefent een toetsing uit met volle rechtsmacht op deze beslissing.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.94.0163.N 15 januari 1996 AC nr. ...

De rechter dient bij de beoordeling van de "geschillen" betreffende het recht op werkloosheidsuitkeringen, onder eerbiediging van de rechten van de verdediging, op de regelmatig aan zijn beoordeling voorgedragen feiten, zonder het voorwerp noch de oorzaak van de vordering te wijzigen, de rechtsregels toe te passen op grond waarvan hij op de vordering zal ingaan of ze zal afwijzen.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Art. 580, 6°, a

C.98.0168.F 7 juni 1999 AC nr. ...

De arbeidsgerechten nemen kennis van geschillen betreffende de rechten en verplichtingen van de zelfstandigen die bij een mutualiteitsvereniging een vrije verzekering "kleine risico's" inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering hebben aangegaan.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 580, 8°

S.12.0148.F 10 juni 2013 AC nr. ...

Artikel 60, §§ 1 en 3, eerste, tweede en derde lid, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie verleent het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet het recht om te oordelen over de opportuniteit van de maatschappelijke dienstverlening, over haar vorm of over de naleving van één van de toekenningsvoorwaarden; de arbeidsrechtbank die krachtens artikel 580, 8°, d, van het Gerechtelijk Wetboek kennis neemt van de betwistingen omtrent de toekenning, de herziening of de weigering van de maatschappelijke dienstverlening, oefent met volle rechtsmacht een toezicht uit op de beslissing van het centrum; zij beoordeelt de feiten en doet uitspraak over de rechten van de sociaal verzekerde; zij is bevoegd om in de plaats van het centrum te treden (1). (1) Cass. 27 juni 2005, AR S.04.0187.F, AC 2005, nr. 376.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.04.0187.N 27 juni 2005 AC nr. 376

De arbeidsrechtbank oefent een toezicht met volle rechtsmacht uit op de beslissing van het Openbaar Centrum van Maatschappelijk Welzijn, hetgeen hem toelaat in de beoordeling van de feiten te treden en uitspraak te doen over het recht op het bestaansminimum en de maatschappelijke dienstverlening (1). (1) Zie Cass., 18 juni 2001, AR S.90.0170.F, nr 370.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

De vaststelling door de rechter van de nietigheid van de beslissing van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn wegens niet-naleving van de formele motiveringsplicht, doet niet af aan zijn bevoegdheid uitspraak te doen over de rechten die voor de aanvrager voortvloeien uit de wettelijke bepalingen inzake het bestaansminimum en de maatschappelijke dienstverlening; de rechter mag het recht op bestaansminimum of maatschappelijke dienstverlening slechts erkennen, indien hij oordeelt dat de aanvrager aan alle wettelijke vereisten voldoet om daarop recht te hebben (1). (1) Zie Cass., 12 nov. 2001, AR S.01.0023.N, n° 612; zie ook Cass., 17 dec. 2001, AR S.00.0012.F, n° 707, met concl. eerste adv.-gen. LECLERCQ in Pas.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

S.98.0138.N 27 september 1999 AC nr. ...

Wanneer het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het bestaansminimum intrekt op grond dat er voldoende inkomsten zijn wegens het samenwonen met een ascendent en de betrokkene dit betwist, ontstaat er een geschil tussen eiser en verweerder over het recht op het bestaansminimum; de berechting van dit geschil behoort tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank daar deze kennis neemt van de geschillen betreffende de toepassing van de wet tot instelling van het recht op een bestaansminimum, wat betreft de geschillen betreffende de toekenning, de herziening, de weigering en de terugbetaling door de gerechtigde van het bestaansminimum alsmede betreffende de toepassing van de administratieve sancties bepaald in de desbetreffende wetgeving.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Art. 580, 8°, a

S.04.0096.F 17 januari 2005 AC nr. 30

Wanneer de Minister van Pensioenen, op grond van de verordenende bepalingen betreffende het verblijf in het buitenland van de gerechtigde van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, beslist de betaling van dat gewaarborgd inkomen te onderbreken en de gerechtigde die beslissing betwist, ontstaat er tussen laatstgenoemde en de Rijksdienst voor Pensioenen een betwisting over het recht op betaling van het gewaarborgd inkomen en is de arbeidsrechtbank bevoegd om over die betwisting uitspraak te doen; de arbeidsrechtbank die van een dergelijke betwisting kennisneemt, oefent haar toezicht op de beslissing van de minister volledig uit; alles wat behoort tot de beoordelingsbevoegdheid van de minister wordt onderworpen aan het toezicht van de rechter, mits het recht van verdediging geëerbiedigd wordt en dat toezicht verricht wordt binnen het kader van het geding, zoals dat door de partijen is bepaald (1). (1). Zie Cass., 10 mei 2004, AR S.02.0076.F, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 2004, I, nr ...; 13 sept. 2004, AR S.03.0129.F, nr ...; artikel 1, § 2, eerste en vierde lid, W. 1 april 1969, na wijziging bij W. 20 juli 1991; artikel 63, derde lid, K.B. 29 april 1969, na wijziging bij K.B., 30 dec. 1991. Art. 63, K.B. 29 april 1969, is daarna gewijzigd bij K.B. 22 jan. 2002.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- PENSIOEN - Gewaarborgd inkomen voor bejaarden

Art. 580, 8°, b

S.06.0016.N 11 december 2006 AC nr. 637

De arbeidsrechtbank die kennis neemt van een geschil over een beslissing die de minister of zijn ambtenaar genomen heeft op grond van de hem toevertrouwde discretionaire bevoegdheid, is weliswaar bevoegd om toezicht te houden op de wettigheid van de bestreden beslissing, en na te gaan of de minister of zijn ambtenaar bij het uitoefenen van zijn bevoegdheid niet onredelijk of willekeurig heeft gehandeld, maar vermag niet aan het bestuur zijn beoordelingsbevoegdheid te ontnemen en zich aldus in de plaats van het bestuur te stellen (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 2004, AR S.03.0129.F, nr 405; Cass., 10 mei 2004, AR S.02.0076.F, nr 246, met concl. van eerste advocaat-generaal J.-F. Leclercq; 17 mei 1978, (AC, 1978, blz. 1081, met concl. van advocaat-generaal H. Lenaerts).

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

De arbeidsrechtbank is bevoegd de beslissing van de minister of zijn ambtenaar, waarbij geweigerd wordt af te wijken van de verblijfsvoorwaarde, te toetsen aan de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

Art. 580, 8°, c

S.99.0170.F 18 juni 2001 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank oefent een toezicht van volle rechtsmacht uit op de beslissing van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn waarbij aan de betrokkene die het bestaanminimum vraagt de verplichting wordt opgelegd zijn rechten te doen gelden op de personen die in de wet worden genoemd en hem onderhoudsgeld verschuldigd zijn (1). (1) Zie P. SENAEVE, D. SIMOENS en H. FUNCK, "Le droit au minimex et à l'aide sociale accordés par les C.P.A.S.", nrs. 145 tot 151, en de aangehaalde verwijzingen.

- BESTAANSMINIMUM -

Mits eerbiediging van het recht van verdediging en binnen het kader, zoals dit door de partijen is bepaald, wordt alles wat onder de beoordelingsbevoegdheid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn valt met betrekking tot de toekenning, de herziening, de weigering en de terugbetaling door de gerechtigde van het bestaansminimum alsmede betreffende de toepassing van de administratieve sancties, aan de controle van de arbeidsrechtbank onderworpen; het komt dan aan de rechter toe de aangevochten beslissing op haar wettigheid te toetsen, wat hem toelaat in de beoordeling van de feiten te treden en uitspraak te doen over het recht op het bestaansminimum; slechts wanneer een wetsbepaling aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een discretionaire en onaantastbare beoordelingsbevoegdheid toekent omtrent een te nemen beslissing, mag de rechter het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn beoordelingsvrijheid niet ontnemen en mag hij niet in zijn plaats treden (1). (1) Cass., 27 sept. 1999, AR. S.98.0138.N, nr. 486.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- BESTAANSMINIMUM -

S.98.0138.N 27 september 1999 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank oefent een toetsing met volle rechtsmacht uit op de beslissing van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn genomen in toepassing van artikel 13, § 2 K.B. 30 oktober 1974; mits eerbiediging van het recht van verdediging en binnen het kader, zoals dit door de partijen is bepaald, wordt alles wat onder de beoordelingsbevoegdheid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn valt met betrekking tot de toekenning, de herziening, de weigering en de terugbetaling door de gerechtigde van het bestaansminimum alsmede betreffende de toepassing van de administratieve sancties, aan de controle van de arbeidsrechtbank onderworpen; het komt dan aan de rechter toe de aangevochten beslissing op haar wetmatigheid te toetsen, wat hem toelaat in de beoordeling van de feiten te treden en uitspraak te doen over het recht op het bestaansminimum; slechts wanneer een wetsbepaling aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een discretionaire en onaantastbare beoordelingsbevoegheid toekent omtrent een te nemen beslissing, de rechter het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn beoordelingsvrijheid niet mag ontnemen en niet in zijn plaats mag treden.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- BESTAANSMINIMUM -

Art. 580, 8°, d

S.12.0148.F 10 juni 2013 AC nr. ...

Bij ontstentenis van een uitdrukkelijke beslissing, kan de weigering van maatschappelijke dienstverlening waartegen de sociaal verzekerde overeenkomstig artikel 71, eerste lid, bij de arbeidsrechtbank in beroep kan gaan, worden afgeleid uit andere omstandigheden dan welke beoogd in artikel 71, tweede lid; de sociaal verzekerde kan tegen dergelijke weigering beroep instellen zonder te wachten op het verstrijken van de door die bepaling ingestelde termijn en hij heeft daar een belang bij.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.11.0102.F 10 september 2012 AC nr. ...

De artikelen 17, 18, 580, 8°, d), van het Gerechtelijk Wetboek en 71, eerste en tweede lid, van de wet van 8 juli 1976 sluiten niet uit dat een weigering van maatschappelijke dienstverlening kan worden afgeleid uit andere omstandigheden dan uit die beoogd in voornoemd artikel 71, tweede lid.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.07.0069.N 17 november 2008 AC nr. 638

De rechter die, krachtens de hem bij artikel 580, 8°, d, van het Gerechtelijk Wetboek toegekende bevoegdheid, uitspraak doet over geschillen betreffende de toepassing van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, doet over die geschillen uitspraak door een toetsing met volle rechtsmacht uit te oefenen op de beslissing van het openbaar centrum, mits eerbiediging van het recht van verdediging en binnen het kader van het geding, zoals dit door de partijen regelmatig is bepaald.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 581, 1°

C.12.0408.N 8 maart 2013 AC nr. ...

De omstandigheid dat de betwiste beslissing van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen van discretionaire aard is, heeft geen invloed noch op de attributie van het geschil aan de rechtscolleges van de rechterlijke macht, noch op de bevoegdheid, binnen deze rechtscolleges, van de arbeidsrechtbank; de vraag naar de omvang van de controle die de rechter kan uitoefenen heeft geen uitstaans met de vaststelling van zijn bevoegdheid (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Wanneer de Commissie voor vrijstelling van bijdragen beslist om de gevraagde vrijstelling niet te verlenen en de zelfstandige deze beslissing betwist, dan ontstaat tussen de zelfstandige en de Belgische Staat een geschil betreffende de verplichting tot betaling van bijdragen die voortvloeit uit de wetten en de verordeningen inzake het sociaal statuut van de zelfstandigen; krachtens artikel 581, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek behoort dit geschil tot de materiële bevoegdheid van de arbeidsrechtbank en dus tot de rechtsmacht van een rechtscollege van de rechterlijke macht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Art. 581, 1° en 2°

S.98.0046.F 18 oktober 1999 AC nr. ...

De regel dat de overheid of de instelling belast met het toepassen van de wetten en verordeningen inzake het sociaal statuut van de zelfstandigen terzake van vorderingen ingesteld door of tegen gerechtigden, in de kosten wordt verwezen, is niet toepasselijk op het Rijksinstituut voor Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, wanneer de vordering is ingesteld door of tegen een zelfstandige als bijdrageplichtige en niet in diens hoedanigheid van gerechtigde.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 582, 1°

S.03.0019.N 8 september 2003 AC nr. 422

Bij het beoordelen van geschillen over de rechten ten aanzien van mindervaliden kunnen de arbeidsrechtbanken kennis nemen van aanspraken gegrond zowel op feiten die zich na de ministeriële beslissing hebben voorgedaan als op de feiten die de minister bij het nemen van een herzieningsbeslissing buiten beschouwing laat, zoals een wijziging van de gezondheidstoestand van de mindervalide (1). (1) Cass., 30 okt. 2000, AR S.00.0026.N, nr 588.

- MINDERJARIGHEID -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

S.00.0083.F 30 april 2001 AC nr. ...

Bij het beoordelen van geschillen over de rechten ten aanzien van tegemoetkomingen voor mindervaliden, die toegekend worden op aanvraag bij en beslissing van de minister, kunnen de arbeidsgerechten kennis nemen van aanspraken gegrond op feiten die zich na de beslissing hebben voorgedaan zoals een wijziging van de gezondheidstoestand van de mindervalide (1). (1) Cass. 30 okt. 2000, volt. zitting, AR S.00.0026.N, nr ...; vgl. cass. 18 okt. 1999, AR S.98.0098.F, nr. 540, en de concl. O.M. in Bull. en Pas. 1999, I, inz. p. 1338; Art. 582, 1°, Ger.W. na de wijziging ervan bij artikel 2, Wet 19 april 1999, B.S. 3 juni 1999, p. 20076.

- MINDERJARIGHEID -

S.00.0026.N 30 oktober 2000 AC nr. ...

Bij het beoordelen van geschillen over de rechten ten aanzien van tegemoetkomingen voor mindervaliden, die toegekend worden op aanvraag bij en beslissing van de minister, kunnen de arbeidsgerechten kennis nemen van aanspraken gegrond op feiten die zich na de beslissing hebben voorgedaan zoals een wijziging van de gezondheidstoestand van de mindervalide (1). (1) Het huidig geschil dat geleid heeft tot het geannoteerde arrest stelt de vraag of de wetswijziging van 19 april 1999, tot wijziging van artikel 582.1° Ger.W. tot gevolg heeft dat de arbeidsrechtbanken een ruimere bevoegdheid krijgen om geschillen te beoordelen die aanvankelijk niet werden voorgelegd aan het bestuur. De nieuwe versie van artikel 582.1° Ger.W. bepaalt: "De arbeidsrechtbank neemt kennis van 1° geschillen over de rechten ten aanzien van tegemoetkomingen van mindervaliden". De oude versie van artikel 582.1° Ger.W. luidde als volgt: "De arbeidsrechtbank neemt kennis van de beroepen tegen de beslissingen van de minister ten aanzien van de tegemoetkomingen voor mindervalide". De rechtspraak van het Hof, voor de wet van 19 april 1999 waarbij artikel 582.1° Ger.W. is gewijzigd heeft sedert 1995, bij herhaling als beginsel gesteld dat "de rechter alleen kan oordelen of de minister overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming heeft beslist; dat hij ook alleen maar die gegevens in aanmerking kan nemen op grond waarvan de minister heeft beslist of had moeten beslissen; dat hieruit volgt dat de gehandicapte zijn vordering niet kan uitbreiden tot aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen of zijn vordering wijzigen in aanspraken die aan het bestuur niet zijn voorgelegd". (Cass., 9 okt. 1995, A.R. nr. S.95.0025.N, AC 1995, nr. 421; 28 okt. 1996, A.R. nr. S.96.0007.N, nr. 404, AC 1996; 21 april 1997, A.R. nr. S.96.0045.F, nr. 191; 20 april 1998, A.R. nr. S.97.0085.N, nr. 201; 2 nov. 1998, A.R. nr. S.98.0003.N, nr. 470; 22 maart 1999, A.R. nr. S.98.0059.N, nr. 169; 18 oktober 1999, A.R. nr. S.98.0098.F, nr. 540 en conclusie advocaat-generaal Leclercq, in het bijzonder nrs 2 tot en met 5 van de conclusie). Het Hof nam in de beweegredenen van voornoemde arresten volledig de redenering over van procureur-generaal Lenaerts geformuleerd in zijn conclusie bij het arrest dd. 14 dec. 1992. (A.R. nr. 8017, AC 1992, nr. 790) waar hij het heeft over artikel 582.1° Ger.W., en er onder meer van uitgaat dat "over de toekenning van de tegemoetkoming in elk geval moet beslist worden door het bestuur, zowel na een aanvraag als ingevolge een ambtshalve herziening. Het recht ontstaat door de administratieve beslissing. Betwisting over het recht kan na de beslissing ontstaan en betrekking hebben op de wettigheid van de beslissing". Uit deze gegevens leidt de procureur-generaal af dat: "Daarom bepaalt artikel 582.1° Ger.W. dat de Arbeidsrechtbank kennis neemt, niet van geschillen over het recht op tegemoetkoming, maar "van de beroepen tegen beslissingen van de minister ten aanzien van tegemoetkomingen voor mindervaliden". De toenmalige tekst van artikel 582.1° Ger.W. was dus duidelijk de rechtsgrond waarop het Hof zich steunde. Deze rechtspraak van het Hof schonk echter geen voldoening en werd grotendeels niet gevolgd door de arbeidsgerechten. Dientengevolge werd een wetsvoorstel ingediend ingegeven door de bekommernis om aan de arbeidsgerechten een ruimere appreciatie te geven dan alleen de al of niet conforme toepassing van de administratieve beslissing waartegen beroep werd aangetekend. (Zie: Gedr. Senaat 1996-97, 1-478/1 en Parl. Hand Senaat 26 nov. 1998, p. 6481-6482). Het geannoteerde arrest wijzigt dan ook de strakke rechtspraak. Verwijzend naar de nieuwe versie van artikel 582.1° Ger.W. en artikel 19, Wet 27 febr. 1987, beslist het Hof thans dat de geschillen die krachtens die bepalingen aan de arbeidsgerechten kunnen worden voorgelegd, niet beperkt blijven tot de aanspraken op tegemoetkomingen, bedoeld in artikel 8, waarvoor de minister heeft beslist of had moeten beslissen met toepassing van artikel 10, Wet 27 febr. 1987. Het Hof benadrukt evenwel dat nu de band tussen bestuurlijke en gerechtelijke behandeling van de aanvragen om tegemoetkomingen door de wetswijziging verbroken is, dit niets afdoet aan de bestuurlijke behandeling van de aanvragen overeenkomstig de artikel 8 en 10 van Wet van 27 febr. 1987.

- MINDERJARIGHEID -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

S.99.0087.F 29 juni 2000 AC nr. ...

De minister kan alleen zijn beslissing inzake tegemoetkomingen aan gehandicapten intrekken en een nieuwe beslissing nemen, als het nieuwe feit of bewijselement de rechten van de gehandicapte zou hebben beïnvloed indien hij hiervan op het ogenblik van zijn beslissing weet had gehad (1). (1) Zie Cass., 17 mei 1999, A.R. S.98.0026.F, nr. 286 ; 18 okt. 1999, A.R. S.98.0098.F, nr. 540, met concl. O.M.; J.T.T., blz. 479 e.v., met concl. O.M.

- MINDERJARIGHEID -

S.98.0098.F 18 oktober 1999 AC nr. ...

De arbeidsgerechten die kennisnemen van een beroep tegen een beslissing van de minister inzake tegemoetkomingen voor mindervaliden, zijn alleen bevoegd om na te gaan of de ministeriële beslissing beantwoordt aan de desbetreffende wettelijke vereisten, met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen; zij kunnen bijgevolg enkel acht slaan op de gegevens, waarop de minister zijn uitspraak heeft gegrond of had moeten gronden; de omstandigheid dat de instelling van sociale zekerheid tot aan de sluiting van het debat, indien een voorziening is ingesteld, haar beslissing kan intrekken en een nieuwe beslissing kan nemen, wanneer een nieuw feit dat een terugslag heeft op de rechten van de mindervalide tijdens het geding wordt aangevoerd, wijzigt hun bevoegdheid niet.

- MINDERJARIGHEID -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

S.98.0026.F 17 mei 1999 AC nr. ...

De arbeidsgerechten die kennisnemen van een beroep tegen een beslissing van de minister inzake tegemoetkomingen voor mindervaliden, zijn alleen bevoegd om na te gaan of de ministeriële beslissing beantwoordt aan de desbetreffende wettelijke voorschriften, met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen; zij kunnen bijgevolg enkel acht slaan op de gegevens, waarop de minister zijn uitspraak heeft gegrond of had moeten gronden; de omstandigheid dat, indien een voorziening is ingesteld, de instelling van sociale zekerheid haar administratieve beslissing kan intrekken en een nieuwe kan nemen tot aan de sluiting van het debat, wanneer een nieuw feit dat een terugslag heeft op de rechten van de mindervalide, tijdens het geding wordt aangevoerd, verandert niets aan de bevoegdheden van de arbeidsgerechten.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

- MINDERJARIGHEID -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

S.98.0059.N 22 maart 1999 AC nr. ...

De minister kan bij het toekennen of verhogen van tegemoetkomingen alleen beslissen over de aanspraken en gegevens die ingevolge de aanvraag of de nieuwe aanvraag voorliggen; zo de geschillen over de rechten, ontstaan uit de wet van 27 februari 1987, tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten behoren, oefenen die gerechten hun bevoegdheid uit door kennis te nemen van de beroepen tegen beslissingen van de minister ten aanzien van de bedoelde rechten; derhalve kan het arbeidsgerecht alleen oordelen of de minister overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming heeft beslist en alleen die gegevens in aanmerking nemen op grond waarvan de minister heeft beslist of had moeten beslissen en kan het geen kennis nemen van aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen of die het bestuur niet zijn voorgelegd.

- MINDERJARIGHEID -

S.98.0003.N 2 november 1998 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht dat kennis neemt van het beroep tegen de beslissing van de minister ten aanzien van rechten die ontstaan uit de Mindervalidenwet Tegemoetkomingen kan alleen oordelen of de minister overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming heeft beslist en kan derhalve geen kennis nemen van aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen of die aan het bestuur niet zijn voorgelegd.~

- MINDERJARIGHEID -

S.97.0085.N 20 april 1998 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht dat kennis neemt van het beroep tegen de beslissing van de minister ten aanzien van rechten die ontstaan uit de Mindervalidenwet Tegemoetkomingen kan alleen oordelen of de minister overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming heeft beslist en kan derhalve geen kennis nemen van aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen of die aan het bestuur niet zijn voorgelegd.

- MINDERJARIGHEID -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.97.0005.F 22 december 1997 AC nr. ...

Inzake tegemoetkomingen voor mindervaliden, neemt het arbeidsgerecht kennis, binnen de perken van de aanhangig gemaakte vordering, van gegevens waarop de minister heeft beslist of had moeten beslissen.~

- VORDERING IN RECHTE -

- MINDERJARIGHEID -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

S.97.0034.N 17 november 1997 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht dat kennis neemt van het beroep tegen een beslissing van de minister ten aanzien van tegemoetkomingen voor mindervaliden, kan alleen oordelen of de beslissing overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming werd genomen met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen en op grond waarvan de beslissing werd genomen of moest genomen worden; het arbeidsgerecht kan geen kennis nemen van aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen of die het bestuur niet zijn voorgelegd.

- MINDERJARIGHEID -

S.97.0072.N 17 november 1997 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht dat kennis neemt van het beroep tegen een beslissing van de minister ten aanzien van tegemoetkomingen voor mindervaliden, kan alleen oordelen of de beslissing overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming werd genomen met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen en op grond waarvan de beslissing werd genomen of moest genomen worden; het arbeidsgerecht kan kennis nemen van aanspraken die aan het bestuur zijn voorgelegd en waarop de minister zijn uitspraak had moeten gronden, maar de rechter kan geen acht slaan op gegevens waarover de minister niet heeft kunnen beslissen.

- MINDERJARIGHEID -

S.96.0045.F 21 april 1997 AC nr. ...

De arbeidsgerechten die kennisnemen van een beroep tegen een beslissing van de minister inzake tegemoetkomingen voor mindervaliden, zijn alleen bevoegd om na te gaan of de ministeriële beslissing beantwoordt aan de desbetreffende wettelijke vereisten, met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen; zij kunnen bijgevolg enkel acht slaan op de gegevens, waarop de minister zijn uitspraak heeft gegrond of had moeten gronden.

- MINDERJARIGHEID -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

S.96.0117.N 24 maart 1997 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht dat kennis neemt van het beroep tegen de beslissing van de minister ten aanzien van rechten die ontstaan uit de Mindervalidenwet Tegemoetkomingen kan alleen oordelen of de minister overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming heeft beslist en kan derhalve geen kennis nemen van aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen of die aan het bestuur niet zijn voorgelegd.

- MINDERJARIGHEID -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 582, 2°

S.10.0058.N 30 mei 2011 AC nr. ...

De appelrechters die op grond van de door hen gedane vaststellingen oordelen dat verweerster 24uur op 24 permanentie nodig heeft en haar situatie sedert de vorige beslissing is verslechterd, dit noodzakelijk moet leiden tot een permanentie van categorie 3 en er geen redelijke grond aanwezig was om de categorie van permanentie te verminderen, beperken de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van eiser niet, maar geven aan dat eiser bij de uitoefening van zijn bevoegdheid dient te handelen als een redelijk oordelende overheidsinstantie, die uit de voorliggende gegevens die niet worden betwist en zich aan eenieder opdringen, slechts redelijke conclusies kan trekken.

- MINDERJARIGHEID -

De appelrechters die op grond van een analyse van alle concrete gegevens van de zaak en de overgelegde stukken tot het besluit komen dat de beslissing van eiser incoherent en kennelijk onredelijk is, oefenen een marginale toetsing uit op de beslissing van de deskundigencommissie van eiser en mochten op grond hiervan die beslissing vernietigen.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 583, eerste lid

S.03.0136.F 14 juni 2004 AC nr. 320

Artikel 583, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek vindt alleen toepassing, wanneer, enerzijds, de administratieve sancties bepaald bij de wetten en verordeningen bedoeld in de artikelen 578 tot 582 van genoemd wetboek, krachtens de voormelde wetgeving door de rechtbank worden opgelegd (1), en wanneer, anderzijds, een administratieve geldboete wordt opgelegd op grond van de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten. (1) Cass., 19 dec. 1973 (AC, 1974, 455), motivering met noot H.L.

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 584

C.10.0537.F 24 januari 2014 AC nr. ...

Wanneer de administratieve overheid een beslissing neemt op grond van haar discretionaire bevoegdheid, beschikt zij over een beoordelingsvrijheid die het haar, binnen de perken van de wet, mogelijk maakt om zelf de wijze van uitoefening van haar bevoegdheid te bepalen en de oplossing te kiezen die haar het meest geschikt voorkomt (1). (1) Zie concl OM in Pas. 2014, nr. ….

- MACHTEN - Uitvoerende macht

De rechterlijke macht is bevoegd om elke onrechtmatige aantasting van een subjectief recht waaraan de administratieve overheid zich schuldig maakt in de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid, te voorkomen of te herstellen; daarbij mag de rechterlijke macht aan de administratieve overheid haar beleidsvrijheid niet ontnemen noch zich in haar plaats stellen; binnen de perken van de wet is die bevoegdheid ook toegekend aan de rechter in kort geding (1). (1) Zie concl OM in Pas. 2014, nr. ….

- KORT GEDING -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.12.0450.F 24 juni 2013 AC nr. ...

De rechter in kort geding kan maatregelen tot vrijwaring van de rechten van de eisende partij bevelen als er een schijn van recht is die een dergelijke beslissing verantwoordt; hij overschrijdt de beperkingen van zijn bevoegdheden als hij, bij het onderzoeken van de ogenschijnlijke rechten van de partijen, steunt op rechtsregels die de door hem bevolen voorlopige maatregelen niet redelijkerwijs kunnen ondersteunen (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

- KORT GEDING -

C.10.0279.F 23 september 2011 AC nr. ...

Aangezien die rechter geen uitspraak ten gronde doet over de rechten van de partijen, schendt zijn beslissing geen enkele regel van materieel recht waarop hij zijn oordeel grondt (1). (1) Cass. 20 nov. 2003, AR C.01.0286.N, AC, 2003, nr. 582.

- KORT GEDING -

Er is sprake van spoed in de zin van artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt; bijgevolg mag het kort geding worden gehanteerd wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdspanne opgelost kan worden, wat de rechter in kort geding een ruime feitelijke beoordelingsbevoegdheid geeft (1). (1) Cass. 13 sept. 1990, AR 8533, AC, 1990-91, nr. 22; Cass. 17 maart. 1995, AR C.93.0204.N, AC, 1995, nr. 156.

- KORT GEDING -

De rechter in kort geding kan maatregelen tot bewaring van recht bevelen, indien er een schijn van rechten is die een dergelijke beslissing verantwoordt (1). (1) Cass. 6 juni 2003, AR C.01.0503.N, AC, 2003, nr. 340.

- KORT GEDING -

De rechter die zich ertoe beperkt de schijnbare rechten van de partijen te onderzoeken, zonder enige rechtsregel toe te passen die de door hem bevolen voorlopige maatregel niet redelijkerwijs kan ondersteunen, overschrijdt zijn bevoegdheid niet (1). (1) Cass. 14 jan. 2005, AR C.03.0622.N, AC, 2005, nr. 27.

- KORT GEDING -

C.10.0471.N 25 februari 2011 AC nr. ...

De rechter aan wie artikel 387ter, §3, Burgerlijk Wetboek de mogelijkheid geeft, in geval van absolute noodzaak en onverminderd de mogelijkheid een beroep te doen op artikel 584 Gerechtelijk Wetboek, bij eenzijdig verzoekschrift de toestemming te verlenen een beroep te doen op dwangmaatregelen, is daarbij niet gebonden door eerdere rechterlijke beslissingen over dwangmaatregelen voor de uitvoering van beslissingen met betrekking tot het recht op persoonlijk contact met de kinderen.

- KIND -

- DWANGSOM -

C.07.0583.F 26 maart 2009 AC nr. 218

Wanneer de administratieve overheid een beslissing neemt op grond van haar discretionaire macht, beschikt zij over een beoordelingsvrijheid die het haar binnen de perken van de wet mogelijk maakt om zelf de wijze van uitoefening van haar bevoegdheid te bepalen en de oplossing te kiezen die haar het meest geschikt voorkomt (1). (1) Cass., 24 nov. 2005, AR C.04.0317.F, A.C., 2005, nr. 625.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

De rechterlijke macht is bevoegd om elke onrechtmatige aantasting van een subjectief recht waaraan de administratieve overheid zich schuldig maakt in de uitoefening van haar discretionaire macht, te voorkomen of te herstellen; ook de rechter in kort geding is hiertoe bevoegd binnen de perken van de wet (1). (1) Cass., 24 nov. 2005, AR C.04.0317.F, A.C., 2005, nr. 625.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- KORT GEDING -

C.07.0294.N 12 juni 2008 AC nr. 368

Wanneer de kortgedingrechter een justitiële beslissing inzake internering van de hiertoe wettelijk bevoegde instantie ongedaan maakt, weze het voorlopig, is een onverenigbaarheid met de wetten en beginselen houdende regeling van de bevoegdheid van de strafgerechten voorhanden en overschrijdt hij aldus zijn beoordelingsbevoegdheid.

- KORT GEDING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

---

C.05.0569.N 12 januari 2007 AC nr. 21

Als de zaak spoedeisend is, kan de rechter in kort geding maatregelen tot bewaring van recht bevelen indien er een schijn van rechten is die het nemen van een beslissing verantwoordt; hij mag hierbij geen declaratoir van rechten doen, noch de rechtspositie van de partijen definitief regelen (1). (1) Cass., 6 dec. 2002, AR C.02.0171.N, nr 656.

- KORT GEDING -

De rechter in kort geding die zich ertoe beperkt de ogenschijnlijke rechten van de partijen na te gaan en te onderzoeken, zonder daarbij rechtsregels te betrekken die de voorlopige maatregelen die hij beveelt niet redelijk kunnen schragen, overschrijdt de grenzen van zijn bevoegdheid niet (1). (1) Cass., 14 jan. 2005, AR C.03.0622.N, nr 27.

- KORT GEDING -

Wanneer de partij een overeenkomst van onbepaalde duur eenzijdig wenst te beëindigen vermag de rechter niet, door het opleggen van een bijkomende opzeggingstermijn, in de uitvoering van de overeenkomst in te grijpen; in dergelijk geval heeft de kortgedingrechter wel de mogelijkheid om beperkte maatregelen tot bewaring van recht te treffen, en om met name een ware schadeloosstelling mogelijk te maken of nog om de handhaving van de contractuele rechten van de tegenpartij niet louter theoretisch te maken (1). (1) Zie Cass., 6 nov. 1987, AR 5397, nr 149 en T.B.H., 1988, 182, noot J.M. Nelissen Grade.

- KORT GEDING -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OVEREENKOMST - Einde

C.04.0317.N 24 november 2005 AC nr. 625

De Rechterlijke Macht is bevoegd om een door het bestuur bij de uitoefening van zijn discretionaire bevoegdheid begane onrechtmatig geachte aantasting van een subjectief recht zowel te voorkomen als te vergoeden (1); die bevoegdheid komt ook toe binnen de door de wet gestelde grenzen, aan de rechter in kort geding (2). (1) Cass., 4 maart 2004, AR C.03.0346.N, C.03.0448.N, C.03.0449.N, met conclusie O.M. (2) Zie Cass., 19 april 1991, AR 7140, nr 436 en 14 januari 1994, AR C.93.0255.N, nr 20; beide met conclusie (eerste) advocaat-generaal D'Hoore.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- KORT GEDING -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.02.0221.N 14 januari 2005 AC nr. 24

Artikel 6, E.V.R.M. is in beginsel van toepassing op de procedures die overeenkomstig artikel 584 Gerechtelijk Wetboek in kort geding door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg worden beslist.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- KORT GEDING -

Het recht van verdediging zoals dat voortvloeit uit artikel 6, E.V.R.M. staat er niet aan in de weg dat in geval van volstrekte noodzakelijkheid een procedure op eenzijdig verzoekschrift wordt ingesteld, op voorwaarde dat, enerzijds de wet in een dergelijke procedure voorziet en, anderzijds, belanghebbenden de mogelijkheid hebben om ter vrijwaring van hun rechten tegenspraak te voeren.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- KORT GEDING -

C.03.0622.N 14 januari 2005 AC nr. 27

De rechter in kort geding die maatregelen tot bewaring van recht kan bevelen overschrijdt daarbij de grenzen van zijn bevoegdheid niet wanneer hij zich ertoe beperkt de ogenschijnlijke rechten van partijen na te gaan en daarbij geen regels betrekt die de voorlopige maatregel die hij beveelt niet kunnen schragen (1). (1) Cass.,25 juni 1999, AR C.97.0372.N, nr 400.

- KORT GEDING -

C.01.0286.N 20 november 2003 AC nr. 582

De rechter in kort geding die maatregelen tot bewaring van recht kan bevelen overschrijdt de grenzen van zijn bevoegdheid niet wanneer hij zich ertoe beperkt de ogenschijnlijke rechten van de partijen na te gaan en daarbij geen rechtsregels betrekt die de voorlopige maatregel die hij beveelt niet kunnen schragen; dergelijke beslissing die zich niet ten gronde uitspreekt over de rechten van de partijen houdt geen schending in van het materiële recht dat de rechter in zijn beoordeling betrekt (1). (1) Zie Cass., 31 jan. 1997, AR C.94.0151.N, nr 56, en de concl. van adv.-gen. DE RIEMAECKER; 25 juni 1999, AR C.97.0372.N, nr 400; 5 mei 2000, AR C.99.0013.N, en de concl. van het O.M.

- KORT GEDING -

C.01.0503.N 6 juni 2003 AC nr. 340

Overschrijdt de grenzen van zijn bevoegdheid de kortgedingrechter die bij het onderzoek van de ogenschijnlijke rechten van partijen rechtsregels betrekt die de voorlopige maatregel die hij beveelt niet redelijk kunnen schragen (1) (2). (1) Zie Cass., 25 april 1996, AR C.93.0356.N, nr 135. (2) Zie Cass., 25 juni 1999, AR C.97.0372.N, nr 400.

- KORT GEDING -

C.02.0229.F 10 april 2003 AC nr. 244

Wanneer de rechter in kort geding het spoedeisend karakter van de vordering niet erkent, verklaart hij ze niet-gegrond; het middel dat uit het ontbreken van het spoedeisend karakter afleidt dat de rechter in kort geding niet bevoegd is, faalt bijgevolg naar recht (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1990, AR 6524, nr 535; 11 mei 1990, AR 7089, nr 537.

- KORT GEDING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

De rechter in kort geding bij wie een zaak aanhangig wordt gemaakt die in de gedinginleidende akte als spoedeisend wordt voorgesteld, is bevoegd om daarvan kennis te nemen (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1990, AR 6524, nr 535; 11 mei 1990, AR 7089, nr 537.

- KORT GEDING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.99.0258.N 16 maart 2000 AC nr. ...

De artikelen 6.1 en 13 E.V.R.M. staan er niet aan in de weg dat de bevoegdheid van de rechter in kort geding wordt uitgesloten, als hij niet vaststelt dat de vreemdeling, kandidaat-vluchteling, die op hem een beroep doet, enig gevaar loopt voor zijn leven, fysieke integriteit of vrijheid.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- VREEMDELINGEN -

C.97.0372.N 25 juni 1999 AC nr. ...

De rechter in kort geding die maatregelen tot bewaring van recht kan bevelen indien er een schijn van rechten is die het nemen van een beslissing verantwoordt, overschrijdt de grenzen van zijn bevoegdheid niet, wanneer hij zich ertoe beperkt de ogenschijnlijke rechten van partijen na te gaan en daarbij geen rechtsregels betrekt die de voorlopige maatregel niet redelijk kunnen schragen; dergelijke beslissing die zich ten gronde niet uitspreekt over de rechten van de partijen, houdt geen schending in van het materiële recht dat de rechter in zijn beoordeling betrekt.~

- KORT GEDING -

C.94.0151.N 31 januari 1997 AC nr. ...

De rechter in kort geding, mits hij niet onredelijk rechtsnormen betrekt of weigert te betrekken in zijn redenering, stelt onaantastbaar vast of op grond van zijn aanvankelijke beoordeling een ogenschijnlijk onrechtmatige stoornis bestaat die een maatregel kan wettigen; de voorlopige beoordeling van de appèlrechter dat de werknemers een volgens de maatschappelijke normen gekwalificeerd recht hebben te staken, is niet onredelijk.

- KORT GEDING -

- WERKSTAKING, UITSLUITING -

C.93.0310.N 16 november 1995 AC nr. ...

De rechter in kort geding die maatregelen tot bewaring van recht kan bevelen indien er een schijn van rechten is die het nemen van een beslissing verantwoordt, overschrijdt de grenzen van zijn bevoegdheid niet, wanneer hij zich ertoe beperkt de ogenschijnlijke rechten van partijen na te gaan en daarbij geen rechtsregels betrekt die de voorlopige maatregel niet redelijk kunnen schragen; dergelijke beslissing die zich ten gronde niet uitspreekt over de rechten van de partijen, houdt geen schending in van het materiële recht dat de rechter in zijn beoordeling betrekt.~

- KORT GEDING -

C.94.0361.N 9 maart 1995 AC nr. ...

De rechter in kort geding kan maatregelen tot bewaring van recht bevelen, indien er een schijn van rechten is die het nemen van een beslissing verantwoordt en hij overschrijdt zijn bevoegdheid niet wanneer hij daarbij geen rechtsregels betrekt die de voorlopige maatregel niet redelijk kunnen schragen.~

- KORT GEDING -

C.93.0128.F 26 januari 1995 AC nr. ...

De bevoegdheid van de Raad van State om in administratief kort geding de schorsing van een akte van een administratieve overheid te bevelen, doet niets af aan de bevoegdheid van de rechter in kort geding om de schorsing van een dergelijke akte te bevelen, wanneer het geschil rechtstreeks betrekking heeft op de miskenning door de administratie van het bestaan van een subjectief recht of op de vergoeding van de eventuele schade ten gevolge van de miskenning van dat recht.~

- KORT GEDING -

- RAAD VAN STATE -

Art. 584, eerste lid

C.07.0368.N 24 april 2009 AC nr. 276

Het spoedeisend karakter wordt door de kortgedingrechter beoordeeld op het ogenblik van zijn uitspraak (1). (1) Cass., 11 mei 1998, AR C.95.0068.N, A.C., 1998, nr 231.

- KORT GEDING -

Het voorlopig karakter van de maatregelen die de kortgedingrechter neemt, laat hem toe die maatregelen in te trekken of te wijzigen wanneer zich nieuwe of gewijzigde omstandigheden voordoen (1), voor zover het geschil zelf nopens de voorlopige maatregelen bij hem aanhangig is. (1) Cass., 18 april 2002, AR C.99.0114.N, A.C., 2002, nr 235.

- KORT GEDING -

C.07.0127.N 20 februari 2009 AC nr. 142

Het staat de rechter in kort geding te oordelen of de eiser, die op grond van spoed een voorlopige maatregel vraagt, een rechtmatig belang heeft om die maatregel te verkrijgen; hij geniet bij de beoordeling van de rechtmatigheid van het belang over een grote mate van vrijheid; die beoordeling blijft overeind indien hij hierbij geen normen betrekt die zijn beoordeling naar redelijkheid niet kunnen schragen (1). (1) Zie Cass., 12 jan. 2007, AR C.05.0569.N, A.C., 2007, nr 21.

- KORT GEDING -

C.06.0682.N 1 oktober 2007 AC nr. 444

De rechter in kort geding is, binnen de door de wet gestelde grenzen, bevoegd om een door het bestuur bij de uitoefening van haar discretionaire en niet-gebonden bevoegdheid begane onrechtmatig geachte aantasting van een subjectief recht zowel te voorkomen als te vergoeden, maar vermag daarbij aan het bestuur zijn beleidsvrijheid niet te ontnemen en zich niet in de plaats te stellen van het bestuur (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 2006, AR C.05.0436.N., nr...

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Rechterlijke macht

De rechter mengt zich niet in de uitoefening van de bij wet aan de administratieve overheid voorbehouden machten, wanneer hij, om de benadeelde partij in haar rechten te herstellen, aan de overheid een maatregel oplegt om een einde te maken aan de schadelijke aantasting van de rechten van de benadeelde partij.

- MACHTEN - Scheiding der machten

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.04.0505.F 15 maart 2007 AC nr. 137

De rechterlijke macht is bevoegd ter voorkoming of ter beëindiging van de onrechtmatig schijnende aantastingen die de administratie bij de uitoefening van haar discretionaire macht heeft begaan van de subjectieve rechten van de vreemdeling die opgesloten is op grond van artikel 3 van de wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Scheiding der machten

- UITLEVERING -

C.00.0578.F 12 december 2003 AC nr. 642

De rechter in kort geding die in geen enkele redengeving erop wijst dat de administratieve overheid in de uitoefening van haar discretionaire macht een fout of machtsoverschrijding heeft of zou hebben begaan, stelt zijn beoordeling van de opportuniteit in de plaats van die van de administratieve overheid en schendt bijgevolg artikel 584, eerste lid, Ger.W. en miskent het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten (1). (1) Over de noodzaak van een ogenschijnlijk onrechtmatige aantasting van subjectieve rechten door de administratie, zie m.n. Cass, 25 april 1996, AR C.94.0013.N, nr 137, 14 jan. 1994, AR C.93.0255.N, nr 20.

- KORT GEDING -

C.02.0171.N 6 december 2002 AC nr. 656

De kortgedingrechter die bij voorraad uitspraak doet in een geval dat hij spoedeisend acht en daarbij de voorlopige uitvoering van een overeenkomst beveelt, is niet verplicht die maatregel in de tijd te beperken, noch moet hij beslissen dat het bevel slechts geldt voor zover de partij die de maatregel gevraagd heeft een vordering ten gronde inleidt (1). (1) Cass., 15 nov. 1923, Bull. en Pas. 1924, 28; S. BeernaertAlgemene principes van het civiele kort geding" R.W. 2001-2002, (1341) nr 25.

- KORT GEDING -

C.99.0114.N 18 april 2002 AC nr. 235

Als nieuwe of gewijzigde omstandigheden die de kortgedingrechter toelaten eerder genomen maatregelen in te trekken of te wijzigen kunnen beschouwd worden de feitelijke omstandigheden die de partijen niet konden kennen op het ogenblik dat hij die maatregelen heeft genomen of die zich sedertdien hebben voorgedaan (1). (1) Zie Cass., 28 sept. 1978, A.C., 1978-1979, 131 en 14 dec. 1989, ibid., nr 244 (betreffende voorlopige maatregelen inzake echtscheiding op grond van bepaalde feiten), alsook de conclusie O.M. (met verwijzing naar deze arresten) Cass., 18 april 2002, A.R. nr C.99.0484.N, hierna (nr ...) gepubliceerd.

- KORT GEDING -

Het voorlopig karakter van de maatregelen die de kortgedingrechter neemt laat hem toe die maatregelen in te trekken of te wijzigen wanneer er zich nieuwe of gewijzigde omstandigheden voordoen (1). (1) Zie Cass., 28 sept. 1978, A.C., 1978-1979, 131 en 14 dec. 1989, ibid., nr 244 (betreffende voorlopige maatregelen inzake echtscheiding op grond van bepaalde feiten), alsook de conclusie O.M. (met verwijzing naar deze arresten) Cass., 18 april 2002, A.R. nr C.99.0484.N, hierna (nr ...) gepubliceerd.

- KORT GEDING -

C.95.0068.N 11 mei 1998 AC nr. ...

De rechter die in kort geding uitspraak doet, beoordeelt het spoedeisend karakter van de zaak op het ogenblik van zijn uitspraak.

- KORT GEDING -

C.93.0204.N 17 maart 1995 AC nr. ...

Betreffende de vraag of een zaak spoedeisend is beschikt de rechter in kort geding over een ruime feitelijke beoordelingsmacht en, in juiste mate, over de grootste vrijheid; hij vermag te oordelen dat een geval niet spoedeisend is indien de al dan niet rechtmatige daden van de eiser de schade of de ongemakken veroorzaken.~

- KORT GEDING -

De rechter die een vordering in kort geding afwijst wegens gebrek aan urgentie, hoeft niet nader te antwoorden op de niet dienend geworden middelen van de eiser.~

- KORT GEDING -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

Art. 584, tweede lid

C.09.0054.N 18 februari 2010 AC nr. 109

De aard van de maatregelen die de kortgedingrechter neemt, sluit niet uit dat hij voor de periode volgend op het verstrijken van de geldigheidsduur van een bij een eerdere beschikking bevolen maatregel, een nieuwe beschikking neemt die voor de toekomst zal gelden, indien de toestand na het verstrijken van de duur van de eerder bevolen maatregel zulks vergt en voor zover hij het voordeel van de vroegere beslissing niet ongedaan maakt (1). (1) Zie Cass., 18 april 2002, AR C.99.0114.N, A.C., 2002, nr 235.

- KORT GEDING -

C.08.0329.N 17 april 2009 AC nr. 255

Het gebrek aan spoedeisend karakter van de zaak op het ogenblik van de uitspraak in hoger beroep kan blijken uit het feit dat de gevorderde en door de eerste rechter opgelegde dringende en voorlopige maatregel ondertussen is uitgevoerd.

- KORT GEDING -

C.07.0294.N 12 juni 2008 AC nr. 368

Behoudens wanneer het optreden van de rechter in kort geding niet verenigbaar is met de wetten en beginselen houdende regeling van de bevoegdheid van de strafgerechten, vormt de omstandigheid dat de ogenschijnlijk onrechtmatige handeling van de overheid afhangt van een strafvordering geen beletsel voor dat optreden (1). (1) Zie Cass., 21 maart 1985, AR 7189, A.C., 1984-1985, nr. 445.

- KORT GEDING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

C.05.0344.F 23 november 2006 AC nr. 594

De vordering die ertoe strekt de kosten en erelonen van de gerechtelijk bewindvoerder ten laste te leggen van de partij die in kort geding om diens aanwijzing heeft verzocht gaat de grenzen van de uitspraak bij voorraad te buiten en behoort tot de bevoegdheid van de bodemrechter (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- KORT GEDING -

S.04.0079.F 29 november 2004 AC nr. 575

De sectie voor sociale bemiddeling van de dienst van de collectieve arbeidsbetrekkingen valt onder het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, en de sociaal bemiddelaar, personeelslid van die dienst en staatsambtenaar, valt, in de uitoefening van zijn ambt, onder de bevoegdheid van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, ongeacht of die opdracht hem al dan niet door de minister is toevertrouwd; de voorzitter van de arbeidsrechtbank is bijgevolg niet bevoegd om een sociaal bemiddelaar een bemiddelingsopdracht toe te vertrouwen, overeenkomstig het koninklijk besluit van 23 juli 1969, en hem te gelasten een verslag van zijn bemiddeling op te maken en het neer te leggen op de griffie van het rechtscollege (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1996, AR S.95.0114.F, nr 227, met concl. O.M., in Bull. en Pas, 1996, I, nr 227; 17 dec. 2001, AR S.00.0012.F, nr 707, met concl. O.M.

- MACHTEN - Scheiding der machten

- PARITAIR COMITE -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Art. 587, eerste lid, 2°

C.95.0382.N 14 februari 1997 AC nr. ...

Wettig is de beslissing van de rechter tot handhaving van een stakingsbevel op de voldoende beoordeelde gronden dat - hoewel de bouwwerken bijna voltooid waren - ze vergunningsplichtig waren en er zonder vergunning werd gebouwd.~

- KORT GEDING -

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 587, eerste lid, 5°, en tweede lid

C.97.0104.N 5 maart 1998 AC nr. ...

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg die het bestaan vaststelt van een handeling die een kennelijke inbreuk is of een ernstige bedreiging vormt voor een inbreuk op de wetten betreffende het leefmilieu, kan, ook wanneer er geen spoed of dringende reden is, de staking bevelen van handelingen waarvan de uitvoering reeds is begonnen of maatregelen opleggen ter preventie van de uitvoering ervan of ter voorkoming van schade aan het leefmilieu.~

- MILIEURECHT -

Art. 587bis, 2°

S.07.0068.N 19 mei 2008 AC nr. 302

De voorzitter van de arbeidsrechtbank die moet oordelen over een vordering van een werknemer tot staking van discriminerende verhindering door de werkgever van zowel de uitvoering van de arbeidsovereenkomst als van een syndicaal mandaat, is bevoegd te oordelen over het door de werkgever ingeroepen verweer dat de arbeidsovereenkomst beëindigd werd door voorhanden zijnde overmacht of ingevolge ontslag, als relevant gegeven bij de beoordeling van de gevorderde maatregelen om de discriminatoire handelingen te doen ophouden. (1) (2). (1) Artikel 19, § 1, van de wet van 25 feb. 2003, ter bestrijding van de discriminatie en tot wijziging van de wet van 15 feb. 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, voor de opheffing ervan bij artikel 51, van de wet van 10 mei 2007, ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie. (2) Artikel 587bis, 2°, Ger.W., zoals vervangen door artikel 28, van de Antidiscriminatiewet van 25 feb. 2003, en voor de vervanging ervan door artikel 10, van de wet van 10 mei 2007, tot aanpassing van het Gerechtelijk wetboek, aan de wetgeving ter bestrijding van discriminatie en tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

Art. 590, eerste lid

C.12.0239.N 22 februari 2013 AC nr. ...

Op grond van artikel 590, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek neemt de vrederechter kennis van alle geschillen met betrekking tot een gemeentelijke retributie indien de opgelegde heffing 1.860 euro niet te boven gaat (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Op grond van artikel 590, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek neemt de vrederechter kennis van alle geschillen met betrekking tot een gemeentelijke retributie indien de opgelegde heffing 1.860 euro niet te boven gaat (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VREDERECHTER -

- RETRIBUTIE -

Art. 591, 1°

C.12.0187.F 5 november 2012 AC nr. ...

Aangezien de vrederechter bevoegd is om uitspraak te doen over een vordering tot vergoeding wegens uitzetting overeenkomstig artikel 25, eerste lid, 3°, van de wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten, heeft de omstandigheid dat de rechter, bij de beoordeling van het verweer dat is afgeleid uit de afstand die de failliete vennootschap heeft gedaan van de vergoeding als uitgezette huurder, uitspraak moest doen over het tegenstelbaar karakter van die afstand aan de boedel, hetgeen op grond van artikel 17, 1°, van de wet van 8 augustus 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord wordt betwist, geen weerslag op de volstrekte bevoegdheid van de vrederechter.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

C.07.0255.N 20 februari 2009 AC nr. 145

De bijzondere bevoegdheid van de vrederechter betreffende de verhuring van onroerende goederen omvat de geschillen die betrekking hebben op de toepassing van de wettelijke of contractuele bepalingen die gelden in de relatie tussen de partijen bij de huurovereenkomst (1). (1) Zie Cass., 4 dec. 1975, AC, 1976, 422; zie Verslag Van Reepinghen over de Gerechtelijke Hervorming, B.S., 1964, 244.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

De kennisneming van een buitencontractuele aansprakelijkheidsvordering wegens schending van de wettelijke regels betreffende de uithuiszetting van de huurder behoort niet tot de bevoegdheid van de vrederechter betreffende de verhuring van onroerende goederen (1). (1) Zie Cass., 12 sept. 2005, AR C.03.0532.N, AC, 2005, nr 421.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.06.0061.F 18 juni 2007 AC nr. 334

De vrederechter is bevoegd om kennis te nemen van de vorderingen tot uitzetting uit plaatsen zonder recht betrokken, inclusief de onroerende goederen die tot het publiek domein behoren.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.03.0532.N 12 september 2005 AC nr. 421

De bijzondere bevoegdheid van de vrederechter inzake handelshuur omvat de geschillen die betrekking hebben op de toepassing van de wettelijke en contractuele bepalingen die gelden in de relatie tussen de partijen bij de huurovereenkomst; de kennisneming van een vordering die de huurrelatie overstijgt zoals een buitencontractuele vordering wegens derde-medeplichtigheid door de miskenning van de contractuele bepalingen van de huurovereenkomst, behoort niet tot die bevoegdheid (1). (1) Het bestreden arrest aanziet de oorspronkelijke vordering van de Brouwerij Haecht - huurder (verweerder) tegen de N.V. Rejan - derde medeplichtige aan contractuele wanprestatie (eiser) en tegen de N.V. Dabe - verhuurder (de tot bindendverklaring opgeroepen partij) als één globale vordering die volledig onder de bevoegdheid van de vrederechter ressorteert (artikel 591, 1°, Ger.W.). De appèlrechters wijzen noch op de samenhang (artikel 30, Ger.W.), noch op de onsplitsbaarheid van het geschil. De in artikel 566, Ger.W. bedoelde prorogatie heeft dus niet gespeeld. In deze optiek besluit het Hof tot vernietiging van het bestreden arrest. Door enkel de schending van artikel 591, 1°, Ger.W. aan te voeren voldoet het eerste middel om tot de vernietiging van de bestreden beslissing te leiden. Eiser voert immers in wezen aan dat de in artikel 591, 1°, Ger.W. bedoelde bijzondere bevoegdheid van een vrederechter enkel slaat op huurovereenkomst en zodoende betrekking kan hebben op geschillen (bij toepassing van wettelijke dan wel contractuele bepalingen) tussen contractpartijen. Aangezien eiser (N.V. Rejan) geen contractpartij was bij de overeenkomst en dus derde, ressorteert de vordering in zoverre gericht tegen de N.V. Rejan als vordering op buitencontractuele basis niet onder de materiële bevoegdheid van de vrederechter.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- VREDERECHTER -

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Allerlei

Art. 591, 11°

C.10.0064.F 13 juni 2013 AC nr. ...

Hoewel de vrederechter luidens artikel 591, 11°, van het Gerechtelijk Wetboek kennisneemt van geschillen inzake ruilverkaveling van landeigendommen, ongeacht het bedrag van de vordering, is die bepaling enkel van toepassing op de geschillen die uitdrukkelijk worden opgesomd in de wet van 22 juli 1970 (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- RUILVERKAVELING VAN LANDEIGENDOMMEN -

Art. 594, 1°

C.11.0526.F 20 december 2012 AC nr. ...

De vordering tot aanwijzing van een deskundige, die de vrederechter moet inlichten over de gezondheidstoestand en de bekwaamheid van een persoon om zijn wil uit te drukken en om zijn goederen te beheren, ter vervanging van de door artikel 488bis-B, §6, vereiste geneeskundige verklaring, moet, in de regel, op tegenspraak worden ingesteld; de rechter kan bijgevolg de ontvankelijkheid van een dergelijk via eenzijdig verzoekschrift ingediend verzoek doen afhangen van het bewijs van een reden die de afwijking van het beginsel van de rechtspraak op tegenspraak rechtvaardigt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 6

F.13.0143.N 19 september 2014 AC nr. ...

De omstandigheid dat de rechter de motieven van een andere rechterlijke beslissing overneemt, heeft niet tot gevolg dat hij aan deze beslissing de draagwijdte toekent van een algemene en als regel geldende beschikking (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.12.0172.F 3 januari 2013 AC nr. ...

De rechter kan geen middel verwerpen door zich uitsluitend te baseren op een vorige beslissing, waaraan hij zodoende het karakter van een algemene en als regel geldende beschikking verleent (1). (1) Zie Cass. 21 mei 2001, AR S.00.0146.N, AC 2001, nr. 297.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

D.11.0006.F 18 november 2011 AC nr. ...

De bestreden beslissing die, nadat zij heeft geoordeeld dat vier van de bezwaren bewezen zijn, beslist dat, hoewel daaruit een laakbaar tekort aan nauwkeurigheid blijkt, ze niet rechtvaardigen dat de verweerder van de voornoemde lijst wordt geschrapt, doet geen uitspraak bij wege van algemene en als regel geldende beschikking.

- ADVOCAAT -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.08.0031.F 11 september 2009 AC nr. 490

De bodemrechter kan het bedrag van de vergoeding tot herstel van de door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade ex æquo et bono ramen, mits hij de reden aangeeft waarom hij de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan aannemen en tevens vaststelt dat het niet mogelijk is om de schade, zoals hij die heeft omschreven, anders te bepalen (1). (1) Cass., 15 sept. 1999, AR P.99.1184.F, AC, 1999, nr 463; 5 dec. 2001, AR P.01.1115.F, AC, 2001, nr 674.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

P.08.0547.F 29 oktober 2008 AC nr. 594

De rechter die zijn beslissing grondt op de redengeving van een arrest van het Hof van Cassatie kent daaraan geen algemene en als regel geldende draagwijdte toe, wanneer hij de redenen aangeeft waarom hij zich daarbij aansluit en aldus een eigen overtuiging uitdrukt (1). (1) Zie Cass., 17 feb. 1997, AR S.96.0081.F, AC, 1997, nr 90; 27 sept. 2000, AR P.00.0287.F, AC, 2000, nr 495; 21 mei 2001, AR S.00.0146.N, AC, 2001, nr 297; 22 okt. 2004, AR F.03.0028.N, AC, 2004, nr 502.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.02.0522.F 6 januari 2005 AC nr. 8

Het arrest dat tot staving van de interpretatie van een wet verwijst naar een precedent in de rechtspraak met opgave van de redenen waarom het zich daarbij aansluit, verleent aan dat precedent geen algemene en als regel geldende draagwijdte (1). (1) Cass., 22 okt. 2004, AR F.03.0028.N, nr ...; Cass., 13 feb. 2004, AR C.03.0203.F, nr ...

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

F.03.0028.N 22 oktober 2004 AC nr. 502

De rechter die tot staving van zijn beslissing verwijst naar rechtspraak van het Hof van cassatie in gelijkaardige zaken, kent aan deze rechtspraak geen algemene en als regel geldende draagwijdte toe (1). (1) Zie Cass., 27 jan. 1992, AR 9242, nr 274; Cass., 12 april 1994, AR P.93.0230.N, nr 170; Cass., 17 feb. 1997, AR S.96.0081.F, nr 90; Cass., 27 sept. 2000, AR P.00.0287.F, nr 495; Cass., 9 april 2001, AR S.99.0167.F, nr 212; Cass., 21 mei 2001, AR S.00.0146.N, nr 297.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.03.0203.F 13 februari 2004 AC nr. 84

De rechter die de redenen niet vermeldt waarom hij zich bij de rechtspraak van het Hof van Cassatie aansluit, kent die rechtspraak een algemene en als regel geldende draagwijdte toe en schendt derhalve artikel 6 Ger.W. (1). (1) Zie Cass., 20 sept. 1999, AR S.98.0056.F, nr 471.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.03.0518.N 14 oktober 2003 AC nr. 496

Wanneer de rechter, na zijn beslissing met redenen te hebben omkleed, enkel melding maakt van de rechtspraak van het Hof, doet hij geen uitspraak krachtens die rechtspraak en verleent hij daaraan niet het kenmerk van een als regel geldende beschikking (1). (1) Cass., 27 sept. 2000, AR P.00.0287.F, nr 495.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.01.0883.F 26 september 2001 AC nr. ...

De rechter die het verweer van de beklaagde verwerpt op grond van zijn autonome overtuiging dat het begrip verkeersongeval in de brede zin van het woord moet worden opgevat, en die zienswijze met verwijzingen naar rechtspraak en rechtsleer staaft, hoeft de gronden voor zijn gronden niet op te geven, omkleedt zijn beslissing regelmatig met redenen en schendt artikel 6 Ger. W. niet (1). (1) Zie Cass., 27 sept. 2000, A.R. P.00.0287.F, nr. 495.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- RECHTBANKEN - Algemeen

S.00.0146.N 21 mei 2001 AC nr. ...

De rechter die zijn beslissing op vroegere arresten grondt zonder de redenen te vermelden waarom hij zich ernaar schikt, geeft aan die arresten een algemene en als regel geldende draagwijdte en schendt artikel 6, Ger.W. (1). (1) Zie cass. 24 juni 1998, A.R. nr P.98.0359.F, nr 337; 20 sept. 1999 A.R. S.98.0056.F, nr 471.

- RECHTBANKEN - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

S.99.0167.F 9 april 2001 AC nr. ...

De rechter die zijn beslissing op de rechtspraak grondt zonder de redenen te vermelden waarom hij zich ernaar schikt, geeft aan die rechtspraak een algemene en als regel geldende draagwijdte en schendt derhalve artikel 6 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Cass., 13 feb. 1984, AR 4121, nr. 321; 12 april 1994, AR. P.93.0230.N, nr. 170; 20 sept. 1999, AR S.98.0056.F, nr. 471; zie cass., 24 juni 1998, AR P.98.0359.F, nr. 337.

- RECHTBANKEN - Algemeen

P.00.0287.F 27 september 2000 AC nr. ...

Een arrest dat tot staving van een wetsuitlegging verwijst naar een precedent in de rechtspraak, geeft aan dat precedent geen algemene en als regel geldende draagwijdte (1). (1) Cass., 2 april 1998, A.R. C.95.0017.N, nr 189; zie Cass., 20 sept. 1999, A.R. S.98.0056.F, nr 471.

- RECHTBANKEN - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.99.1092.F 1 december 1999 AC nr. ...

Het arrest dat tot staving van een wetsuitlegging naar een precedent in de rechtspraak verwijst, geeft aan dat precedent geen algemene en als regel geldende draagwijdte.

- RECHTBANKEN - Algemeen

S.98.0056.F 20 september 1999 AC nr. ...

De feitenrechter die zijn beslissing op de rechtspraak grondt zonder de redenen te vermelden waarom hij zich ernaar schikt, geeft aan die rechtspraak een algemene en als regel geldende draagwijdte en schendt artikel 6 Ger.W.~

- RECHTBANKEN - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.95.0456.N 14 mei 1999 AC nr. ...

De rechter die zijn beslissing grondt op een wetsbepaling volgens de eigen ontleding die hij ervan geeft en waarbij hij aangeeft dat die aansluit bij de leer van de meeste commentatoren, geeft aan die rechtsleer geen algemene en als regel geldende draagwijdte.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- RECHTBANKEN - Algemeen

P.98.0359.F 24 juni 1998 AC nr. ...

De rechter die zijn beslissing niet op zijn eigen overtuiging grondt, maar uitsluitend op een vroeger vonnis, waaraan hij zo het karakter van een algemene en als regel geldende beschikking toekent, omkleedt zijn beslissing niet regelmatig met redenen en verantwoordt ze niet regelmatig naar recht.

- RECHTBANKEN - Algemeen

De rechter die zijn beslissing niet op zijn eigen overtuiging grondt, maar uitsluitend op een vroeger vonnis, waaraan hij zo het karakter van een algemene en als regel geldende beschikking toekent, omkleedt zijn beslissing niet regelmatig met redenen en verantwoordt ze niet regelmatig naar recht.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.95.0017.N 2 april 1998 AC nr. ...

Een arrest dat tot steun van een wetsuitlegging verwijst naar een precedent in de rechtspraak geeft aan dat precedent geen algemene en als regel geldende draagwijdte.~

- RECHTBANKEN - Algemeen

P.97.1119.F 17 december 1997 AC nr. ...

Het hof van beroep dat zijn beslissing uitsluitend grondt op een vroeger arrest van zijn rechtscollege, verleent aan dat arrest het karakter van een algemene en als regel geldende beschikking.~

- RECHTBANKEN - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

S.96.0081.F 17 februari 1997 AC nr. ...

De feitenrechter die tot staving van zijn beslissing vaste rechtspraak aanvoert, verleent aldus aan die rechtspraak niet het karakter van algemene en als regel geldende beschikking, wanneer hij de redenen aangeeft waarom hij zich bij die rechtspraak aansluit.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.94.0444.N 13 juni 1996 AC nr. ...

De rechter die een uitlegging geeft van een wetsbepaling en die bepaling toepast op het concrete geval, doet hierdoor geen uitspraak bij wege van algemene en als regel geldende beschikking.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.93.0200.N 7 april 1995 AC nr. ...

Door de werking in de tijd van artikel 8, §1 jo 14 E.V.R.M. te beoordelen volgens de interpretatie die daaraan door het Hof Mensenrechten werd gegeven in het arrest Marckx van 13 juni 1979, doen de appelrechters geen uitspraak bij wege van algemene en als regel geldende beschikking.~

- RECHTBANKEN - Algemeen

Art. 601bis

C.11.0778.F 20 januari 2014 AC nr. ...

Het verkeersongeval bedoeld in artikel 601bis van het Gerechtelijk Wetboek is het ongeval dat een verkeersrisico betreft waarin transportmiddelen, voetgangers of dieren betrokken zijn, bedoeld in het Wegverkeersreglement en dat zich voordoet op de openbare weg, op terreinen die toegankelijk zijn voor het publiek of slechts voor een zeker aantal personen die het recht hebben om er te komen (1). (1) Zie concl. in Pas. 2014, nr. … .

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Het ongeval waarbij twee skiërs bij het afdalen van een skipiste met elkaar in botsing komen maakt geen deel uit van de verkeersrisico's (1). (1) Zie concl. in Pas. 2014, nr. … .

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.09.0570.N 29 september 2011 AC nr. ...

Een ongeval dat een voetganger overkomt wanneer hij gegrepen wordt door een trein op de spoorweg, is een verkeersongeval in de zin van artikel 601bis Ger.W. (1). (1) Zie de concl. van het OM.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.09.0165.F 11 januari 2010 AC nr. 17

Het ongeval dat de passagier overkomt als hij uit een trein op het perron stapt, is een verkeersongeval waarvoor de politierechtbank bevoegd is (1). (1) Zie de schriftelijke concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.07.0341.N 6 februari 2009 AC nr. 101

Een verkeersongeval in de zin van artikel 601bis Ger.W. is elk ongeval in het wegverkeer waarbij middelen van vervoer, voetgangers of de in het Wegverkeersreglement bedoelde dieren betrokken zijn en dat verband houdt met de risico's van het wegverkeer; de enkele omstandigheid dat er contact is tussen een op de openbare weg gestationeerd voertuig en het slachtoffer volstaat niet opdat er sprake zou zijn van een verkeersongeval (1). (1) Zie Cass., 5 dec. 2003, AR C.02.0261.F, AC, 2003, nr. 626.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

P.05.0858.F 19 oktober 2005 AC nr. 520

De strafrechter is niet bevoegd om kennis te nemen van de op artikel 29bis W.A.M.-wet gegronde verplichting tot schadeloosstelling; hij kan t.a.v. de verzekeraar van de beklaagde alleen volgens de gemeenrechtelijke regels van de aansprakelijkheid uitspraak doen (1). (1) Cass., 12 dec. 2001, AR P.01.1236.F, nr 695; Cass., 29 mei 2002, AR P.02.0323.F, nr 326.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

C.02.0386.N 27 augustus 2002 AC nr. 414

Art. 601bis Ger. W. dat bepaalt dat de politierechtbank ongeacht het bedrag, kennis neemt van alle vorderingen tot vergoeding van schade ontstaan uit een verkeersongeval zelfs indien het zich heeft voorgedaan op een plaats die niet toegankelijk is voor het publiek, strekt ertoe de bevoegdheid van de politierechter te verruimen tot alle ongevallen in het wegverkeer waarbij middelen van vervoer, voetgangers of de in het Wegverkeersreglement bedoelde dieren betrokken zijn; die bepaling doelt niet op vorderingen ingesteld in verband met schade ontstaan bij verkeer in de lucht of op het water (1). (1) Het bovenstaand arrest sluit met de omschrijving van het begrip verkeersongeval in artikel 601bis Ger. W. nagenoeg aan bij de omschrijving die het Hof van datzelfde begrip in artikel 138,6 bis, Sv heeft gegeven (Cass. 20 oktober 1998, P. 97.0851.F, nr 447 en de noot; 3 november 1998, P. 96.0916.N, nr 473; 24 maart 1999, P.97.1357.F, nr 174 en 16 juni 1999, P. 98.1528.F, nr 364). Art. 601bis Ger W. noch enige andere wetsbepaling geven een definitie van wat onder verkeersongeval moet worden verstaan. De rechtspraak van de feitenrechters, alsmede de rechtsleer vormen een caleidoscoop van uiteenlopende meningen (zie o.m. E. BREWAEYS "De nieuwe wet betreffende de politierechtbanken", Verkeersrecht 1994, (255) 256; E. BREWAEYSDe nieuwe wet betreffende de politierechtbanken. Enkele kritische bedenkingen" P. & B 1996, 47. In dezelfde zin: B. CATTOIRBijzondere procesrechtelijke aspecten van procedures in verband met vergoeding van schade naar aanleiding van verkeersongevallen", T.A.V.W.. 1997,3. L. SOETEMANSBevoegdheid en werking van de politierechtbank" R.W., 1999-2000 (1209 - 1223). Wat de rechtspraak betreft: zie onder meer Vredegerecht Asse, 17 juli 1995 - Verkeersrecht 1996,75 - (schade als gevolg van het berijden van een vermeend gebrekkig wegdek) en Arrondissementsrechtbank Brussel, 16 oktober 1995 - Verkeersrecht 1996, 76, noot E. BREWAEYS - in dezelfde zaak (schade veroorzaakt aan een voertuig ingevolge losliggende kasseistenen en een wegdek in slechte toestand); Arrondissementsrechtbank Antwerpen, 12 maart 1996 - Verkeersrecht 1997, 188 (val van een voetganger over een wegspringende hond die aan de leiband was gehouden door een andere voetganger op de dijk van Duinbergen); Vredegerecht Zelzate, 20 juni 1996 - Verkeersrecht 1996, 290 - (schade aan de verf en laklaag van een voertuig als gevolg van kleine steentjes op het wegdek door werken); Arrondissementsrechtbank Brussel, 7 oktober 1996 - Verkeersrecht 1997, 22 (val van een voetganger in een park als gevolg van een opgejaagde hond); Politierechtbank Brugge, 23 december 1996 - T.A.V.W. 1997,71 -(schade veroorzaakt door een minderjarige die door een val een geparkeerde motorfiets doet omvallen); Arrondissementsrechtbank Antwerpen, 15 mei 1997 - Verkeersrecht 1997, 277, noot E. BREWAEYS - (verlies van de controle over een jetski op het kanaal); Arrondissementsrechtbank Ieper 25, september 1998 - Verkeersrecht 1999, 102 - (ongeval als gevolg van het onoordeelkundig plaatsen van remschijven door de garagist); Arrondissementsrechtbank Namen, 15 juni 1998 - Verkeersrecht 1998, 328 - (schade als gevolg van clarck die in beweging is om paletten te laden of te lossen); Arrondissementsrechtbank Aarlen, 13 oktober 1998 - Verkeersrecht 1999,170 - (val op een oprit van een warenhuis die bedekt was met ijs); Vredegerecht Beringen, 17 september 1999 - A.J.T. 1999-00, 924; Vredegerecht Westerlo, 14 februari 1997, A.J.T. 1997-98, 283, noot L. SOETEMANS; Arrondissementsrechtbank Brugge, 24 september 1999 - Verkeersrecht 2000, 16 (overvaren van een surfplank door een motorjacht in de Belgische territoriale wateren); Politierechtbank Halle, 20 april 1995 - Verkeersrecht 1996,74 - (schade als gevolg van losliggende stenen is geen verkeersongeval), Politierechtbank Charleroi, 10 september 1996 - R.G.A.R. 1999 nr 13143 - en Arrondissementsrechtbank Luik, 13 januari 2000 - Verkeersrecht 2000, 1378, noot E. BREWAEYS; Politierechtbank Dinant, 10 juni 1996 -Verkeersrecht 1997,129 - Zie ook : Pol. Nijvel, 20 april 1998, Verkeersrecht 1999, 13; Arrondissementsrechtbank Nijvel 1 september 1998, Verkeersrecht 1999, 14; Arrondissementsrechtbank Gent, 20 april 1998, T.A.V.W. 2000,86; Arrondissementsrechtbank Gent, 22 februari 1999, T.A.V.W. 2000,82; Arrondissementsrechtbank Gent, 21 februari 2000, Verkeersrecht 2000, 207; Arrondissementsrechtbank Brugge, 6 februari 1998, Verkeersrecht 1998, 166; Arrondissementsrechtbank Brugge, 26 september 1997, Verkeersrecht 1998, 89. Het ging om een ongeval tussen een werktuig en een toevallig stilstaand voertuig. Aldus ook: Pol. Brugge 26, mei 1997, Verkeersrecht 1998, 90; Pol. Mechelen, 12 mei 2000, A.J.T. 2000-01, 729 Pol Mechelen, 12 mei 2000, A.J.T. 2000-01, 728. Zij die voorstander zijn van een extensieve uitlegging van het begrip verkeer, omsluiten daarin niet alleen het wegverkeer, maar ook het luchtverkeer en het verkeer te water. Die uitbreiding vindt evenwel geen steun in de parlementaire voorbereiding van de wet van 11 juli 1994 die zowel artikel 601bis Ger. W. als artikel 138,6° bis, Sv heeft ingevoegd.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

P.02.0323.F 29 mei 2002 AC nr. 326

De strafrechter is niet bevoegd om kennis te nemen van de op artikel 29bis W.A.M.-wet gegronde rechtsvordering van de getroffenen en van de rechthebbenden; die rechter kan bijgevolg t.a.v. het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds alleen uitspraak doen volgens de gemeenrechtelijke regels van de aansprakelijkheid (1). (1) Cass. 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, nr. 206, met concl. proc.- gen. Du Jardin; 30 mei 2001, A.R. P.01.0344.F, nr. ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

De strafrechter is niet bevoegd om kennis te nemen van de op artikel 29bis W.A.M.-wet gegronde rechtsvordering van de getroffenen en van de rechthebbenden; die rechter kan bijgevolg t.a.v. het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds alleen uitspraak doen volgens de gemeenrechtelijke regels van de aansprakelijkheid (1). (1) Cass. 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, nr. 206, met concl. proc.- gen. Du Jardin; 30 mei 2001, A.R. P.01.0344.F, nr. ....

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.01.1236.F 12 december 2001 AC nr. ...

De politierechter die bevoegd is om als strafrechter kennis te nemen van de burgerlijke rechtsvorderingen die op een strafvordering zijn gestoeld, is niet bevoegd om kennis te nemen van de rechtsvordering van de getroffenen en rechthebbenden gesteund op artikel 29bis W.A.M.-Wet 1989 (1). (1) Cass., 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, nr. 206, met concl. proc.-gen. du Jardin; 30 mei 2001, A.R. P.01.0344.F, nr. ... .

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.00.0368.F 21 juni 2000 AC nr. ...

De politierechter schendt de regels betreffende de bevoegdheid van de strafgerechten, die de openbare orde raken, wanneer hij beslist dat de verzekeraar, krachtens artikel 29bis w.a.m.-wet, het slachtoffer van een wegverkeersongeval of zijn rechthebbenden volledig moet vergoeden, ongeacht de graad van aansprakelijkheid van dat slachtoffer (1). (1) Zie Cass., 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, nr ..., met concl. proc.-gen. du Jardin.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.99.0274.N 28 maart 2000 AC nr. ...

De politierechter die bevoegd is om als strafrechter kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen die op een strafvordering zijn gestoeld, is niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering van de slachtoffers en rechthebbenden gesteund op artikel 29bis W.A.M.-wet.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.96.0328.F 27 februari 1997 AC nr. ...

De politierechtbank is bij uitsluiting bevoegd om kennis te nemen van geschillen over de vergoeding van schade ontstaan uit een verkeersongeval.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.95.0394.F 5 januari 1996 AC nr. ...

De politierechtbank is bevoegd om uitspraak te doen over de regresvordering van de verzekeraar tegen zijn verzekerde, die aansprakelijk is voor een verkeersongeval.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 602, 1°

C.10.0423.N 18 maart 2011 AC nr. ...

Het hof van beroep is zowel de appelrechter van de rechtbank van eerste aanleg als van de beslagrechter in die rechtbank, zodat, zelfs indien de eerste rechter, als beslagrechter, niet bevoegd zou zijn geweest om te oordelen over de pauliaanse vordering aangezien niet werd gehandeld overeenkomstig artikel 88, §2, Gerechtelijk Wetboek, de appelrechters hun rechtsmacht niet hebben overschreden door van het hoger beroep kennis te nemen en over deze vordering uitspraak te doen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 608

C.11.0756.F 7 maart 2013 AC nr. ...

Het administratief statuut van het personeel van de gemeente Courcelles, dat door haar gemeenteraad is vastgelegd op 9 oktober 1996 en bij besluit van de bestendige deputatie van de provincie Henegouwen is goedgekeurd op 12 december 1996, met uitzondering van de artikelen 128 tot 136 van dat statuut, bevat abstracte regels met een algemeen karakter, wat kenmerkend is voor een wet; dat statuut is een wet in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Cass. 22 dec. 2000, AR C.99.0164.N, AC 2000, nr. 720.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

P.12.1188.N 12 februari 2013 AC nr. ...

Een mondelinge richtlijn die door het openbaar ministerie ter toelichting van een wetsbepaling aan de politiediensten wordt medegedeeld, is noch een bindende regel met algemene draagwijdte noch een gewoonterechtelijke regel en is bijgevolg geen wet als bedoeld in artikel 608 Gerechtelijk Wetboek, waarvan de schending aanleiding kan geven tot cassatie (1). (1) Zie P. LECROARTDe 'Wet' in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek", Verslag van het Hof van Cassatie 2006, 200-239.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

P.11.0665.F 4 mei 2011 AC nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

P.08.1818.F 25 februari 2009 AC nr. 157

Het arrest van een buitenlands opperste gerechtshof is geen wet in de zin van artikel 608 Ger.W.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

S.07.0116.N 1 december 2008 AC nr. 684

Het beginsel dat het Hof van Cassatie in de regel bij de beoordeling van de wettigheid van een rechterlijke beslissing die aan het Hof is voorgelegd, zijn toezicht slechts kan uitoefenen uitgaande van de dag waarop de beslissing is genomen, vindt evenwel geen toepassing wanneer de wetgever door een bekrachtiging terugwerkende kracht heeft willen verlenen aan een koninklijk besluit dat door de appelrechter onwettig werd bevonden(1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

F.07.0029.F 9 mei 2008 AC nr. 286

De bepalingen van het akkoord dat tussen de Belgische en de Franse administratie is gesloten op grond van artikel 24, 1, van de tussen België en Frankrijk gesloten Overeenkomst van 10 maart 1964 tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen zijn een wet in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

F.06.0089.N 18 oktober 2007 AC nr. 492

De rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is geen wet als bedoeld in artikel 608 van het Ger. W.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

D.06.0007.F 24 mei 2007 AC nr. 271

De algemene controlenormen die door het Instituut der bedrijfsrevisoren zijn goedgekeurd, zijn wetten in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek (Impliciete oplossing).

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

P.05.0627.F 15 juni 2005 AC nr. 346

Een rechtstheorie is geen wet in de zin van artikel 608 Ger.W., zodat de miskenning ervan geen aanleiding kan geven tot vernietiging.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

P.03.0040.F 2 april 2003 AC nr. 221

De beslissingen van de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de regeling van de rechtspleging, moeten gemotiveerd zijn door de vaststelling van voldoende of onvoldoende bezwaren; er bestaat, wat dat betreft, evenwel geen wettelijke bepaling die de omvang van het antwoord op conclusies regelt (1). (1) Zie Cass., 3 mei 1995, AR P.94.1431.F, nr 220.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.00.0540.N 4 december 2001 AC nr. ...

De Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens, die op 10 december 1948 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties is goedgekeurd, is niet in het Belgische recht ingevoerd en is geen wet, in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek, waarvan de schending aanleiding kan geven tot cassatie (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Gevolgen van internationale normen

- RECHTEN VAN DE MENS - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

P.00.0475.N 6 november 2001 AC nr. ...

De bepalingen van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 10 december 1948, behoren niet tot het Belgisch recht en zijn geen wet in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek, waarvan de schending aanleiding kan geven tot cassatie (1). (1) Cass., 6 jan. 1993, AR 348, nr. 9.

- RECHTEN VAN DE MENS - Algemeen

C.99.0096.F 21 december 2000 AC nr. ...

Het beheerscontract dat ingevolge de artt. 8 en 9 Decr.Fr.Gem. 14 juli 1997 houdende het statuut van de "Radio-Télévision belge de la Communauté francaise" op 14 oktober 1997 tussen de Franse Gemeenschap en de R.T.B.F. gesloten is alsook het besluit van 14 oktober 1997 van de Regering van de Franse Gemeenschap houdende goedkeuring van dat beheerscontract zijn geen wet in de zin van artikel 608 Ger.W. (1). (1) Zie verwijzingen in concl. O.M.

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

P.00.0446.F 21 juni 2000 AC nr. ...

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, aangenomen op 10 december 1948 door de algemene vergadering van de Verenigde Naties, is niet ingevoerd in het Belgische recht en is geen wet in de zin van artikel 608 Ger. W. (1). (1) Cass., 1 dec. 1983, A.R. 6950, nr. 185.

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, aangenomen op 10 december 1948 door de algemene vergadering van de Verenigde Naties, is niet ingevoerd in het Belgische recht en is geen wet in de zin van artikel 608 Ger. W. (1). (1) Cass., 1 dec. 1983, A.R. 6950, nr. 185.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Gevolgen van internationale normen

C.98.0260.F 14 januari 2000 AC nr. ...

De statuten van een intercommunale voor elektriciteitsvoorziening die bij koninklijk besluit zijn goedgekeurd, vormen een wet in de zin van artikel 608 Ger.W.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

C.98.0487.F 12 november 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen een beroepbaar vonnis dat een partij of een derde veroordeelt tot betaling van een dwangsom in geval van weigering om stukken te overleggen.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

C.98.0164.F 17 juni 1999 AC nr. ...

Een koninklijk besluit volgens hetwelk bepaalde gronden ten algemenen nutte moeten worden onteigend en de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden moet worden gehanteerd, is geen wet in de zin van artikel 608 Ger.W. ~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

C.95.0181.N 8 oktober 1998 AC nr. ...

De voorschriften vervat in het algemeen reglement voor arbeidsongevallen, de ongevallen op de weg naar of van het werk en beroepsziekten (A.R.P.S.) bundel 572 van het statuut van het personeel van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen zijn geen wet in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- OPENBAAR VERVOER -

P.98.0549.F 10 juni 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening die een geïnterneerde heeft ingesteld tegen de beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij, waarbij geen uitspraak wordt gedaan over de individuele vrijheid van de geïnterneerde, maar alleen over de uitvoeringsmodaliteiten van de internering, zoals de beslissing op het verzoek om de instelling met en zonder begeleiding te verlaten, mits naleving van bepaalde ontzeggingen.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.96.1370.N 12 mei 1998 AC nr. ...

Als een beklaagde met toepassing van artikel 39, § 1, 2°, Milieuvergunningsdecreet is veroordeeld wegens het niet naleven van een vergunningsvoorwaarde, is niet ontvankelijk het cassatiemiddel dat, gestoeld op de aanvoering dat de vergunningsvoorwaarde onduidelijk is, het Hof zou verplichten tot de uitlegging van die voorwaarde.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

C.94.0483.N 29 november 1996 AC nr. ...

De omstandigheid dat een wet, in de zin van artikel 608 Ger.W., onjuist wordt uitgelegd kan geen miskenning opleveren van de bewijskracht van die wet, in de zin van de artt. 1319, 1320 en 1322 B.W.; niet ontvankelijk is derhalve het middel dat, ter bestrijding van de uitlegging in burgerlijke zaken van een akte van reglementaire aard, enkel die artikelen van het B.W. opgeeft.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

De omstandigheid dat een wet, in de zin van artikel 608 Ger.W., onjuist wordt uitgelegd kan geen miskenning opleveren van de bewijskracht van die wet, in de zin van de artt. 1319, 1320 en 1322 B.W.; niet ontvankelijk is derhalve het middel dat, ter bestrijding van de uitlegging in burgerlijke zaken van een akte van reglementaire aard, enkel die artikelen van het B.W. opgeeft.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

S.95.0059.N 29 april 1996 AC nr. ...

De normatieve bepalingen van een bij koninklijk besluit verbindend verklaarde C.A.O. zijn een wet in de zin van artikel 608 Ger.W.~

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

De normatieve bepalingen van een bij koninklijk besluit verbindend verklaarde C.A.O. zijn een wet in de zin van artikel 608 Ger.W.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

C.93.0413.F 5 september 1994 AC nr. ...

De bepalingen van een niet algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst zijn geen wet in de zin van artikel 608 Ger.W.~

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

P.94.0458.F 11 mei 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van een geïnterneerde tegen een beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij die geen uitspraak doet over de persoonlijke vrijheid van de geïnterneerde maar enkel over de wijze van uitvoering van de internering, zoals de beslissing over een verzoek tot het verlaten van de inrichting onder toezicht.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

De beslissing waarbij de commissie tot bescherming van de maatschappij, ingesteld krachtens de Wet Bescherming van de maatschappij, ingesteld krachtens de Wet Bescherming Maatschappij, beslist dat er geen aanleiding is om een geïnterneerde in vrijheid te stellen, is vatbaar voor cassatieberoep in de bij Sv. bepaalde voorwaarden, ongeacht of die beslissing een verzoek tot definitieve invrijheidstelling dan wel een verzoek tot invrijheidstelling op proef van de geïnterneerde afwijst.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

Art. 609

P.98.0895.N 13 juli 1998 AC nr. ...

Het advies, door de kamer van inbeschuldigingstelling aan de regering gegeven inzake uitlevering, is geen beslissing waartegen cassatieberoep openstaat.~

- UITLEVERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 609, 2°

C.13.0178.N 20 maart 2014 AC nr. ...

De motivering van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, die afwijzend beschikt op een exceptie van onbevoegdheid, moet het Hof in staat stellen het bij artikel 33 Wet Raad van State aan het Hof opgedragen toezicht uit te oefenen (1). (1) Zie concl. O.M.

- RAAD VAN STATE -

Wanneer het Hof op grond van het artikel 33 Wet Raad van State en het artikel 609, 2° Ger.W. kennis neemt van een voorziening tegen een arrest waarbij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State afwijzend beschikt op een exceptie van onbevoegdheid, oefent het Hof toezicht uit op de redenen waarom de Raad van State op die exceptie afwijzend heeft beschikt of geweigerd heeft kennis ervan te nemen (1). (1) Zie concl. O.M.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

C.02.0624.N 10 juni 2005 AC nr. 330

Wanneer het Hof uitspraak doet over een cassatieberoep tegen een arrest waarbij de afdeling administratie van de Raad van State oordeelt over een exceptie van onbevoegdheid, toetst het de redenen op grond waarvan de Raad op die exceptie afwijzend heeft beschikt of geweigerd heeft van de zaak kennis te nemen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

C.03.0509.N 10 juni 2005 AC nr. 331

Als voor de Raad van State geen exceptie van onbevoegdheid is opgeworpen verklaart het arrest dat de vordering tot schorsing van een beslissing van een administratieve overheid verwerpt bij gebrek aan belang, zich niet onbevoegd om van die vordering kennis te nemen en doet het geen uitspraak over een exceptie van onbevoegdheid (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

C.04.0278.N 10 juni 2005 AC nr. 332

Wanneer de Raad van State op een exceptie van onbevoegdheid afwijzend heeft beschikt op grond van de overweging dat de vordering niet binnen de bevoegdheid van de rechterlijke overheden valt, is het Hof bevoegd om na te gaan of de eiser beslissingen kan nemen die derden kunnen binden (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

C.02.0361.F 24 juni 2004 AC nr. 353

Het arrest van de Raad van State moet de redenen bevatten op grond waarvan het uitspraak doet over de exceptie van onbevoegdheid of moet op zijn minst, de redenen overnemen van een andere, in dezelfde zaak gewezen beslissing (1). (1) Zie Cass., 24 okt. 1889 (Bull. en Pas., 1889, I, 324) met concl. adv.-gen. Mélot; 8 okt 2001, AR S.00.0008.F, nr 532, met concl. eerste adv.-gen. Leclercq.

- RAAD VAN STATE -

Wanneer het Hof ingevolge de artt. 33, Wet Raad van State en 609, 2°, Ger.W. uitspraak doet over het cassatieberoep tegen een arrest waarbij de afdeling administratie van de Raad van State afwijzend beschikt op een exceptie van onbevoegdheid, oefent het Hof toezicht uit op de redenen waarom de Raad op die exceptie afwijzend heeft beschikt of geweigerd heeft kennis ervan te nemen (1). (1) Cass., Ver. K., 5 feb. 1993, AR 8209, nr 78, met concl. adv.-gen., D'Hoore.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

C.02.0552.N 13 juni 2003 AC nr. 349

De beslissing van de Raad van State dat hij bevoegd is om van een vordering kennis te nemen, zonder dat hij zich daarbij moet uitspreken over een exceptie van onbevoegdheid, is niet voor cassatieberoep vatbaar (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

Een exceptie van onbevoegdheid die is opgeworpen in het administratief kort geding tot schorsing van de administratieve handeling geldt ook als opgeworpen in de overeenkomstig artikel 94 van het regentsbesluit van 23 augustus 1948 (I) voortgezette annulatieprocedure (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

C.98.0298.N 3 juni 1999 AC nr. ...

Is een arrest dat bij het Hof van Cassatie aanhangig kan worden gemaakt, het arrest waarbij de afdeling administratie van de Raad van State, op de vordering tot schorsing van een akte van de administratieve overheid, uitspraak doet over de grenzen van zijn bevoegdheid ten aanzien van de bevoegdheid van de rechtscolleges van de rechterlijke macht.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

Art. 616

S.02.0051.F 8 maart 2004 AC nr. 129

Hoger beroep is mogelijk tegen het vonnis dat door de arbeidsrechtbank is gewezen op een beroep, dat buiten de bij het koninklijk besluit van 25 mei 1999 vastgestelde verkiezingsprocedure is ingesteld en dat ertoe strekt de rechter te doen nagaan of twee of meer juridische entiteiten tezamen een technische bedrijfseenheid vormen (1). (1) Zie Cass., 25 nov. 1996, AR S.96.0006.N, nr 453; 12 feb. 2001, AR S.00.112.F, nr 84 en de noot 1, p. 261; 22 okt. 2001, AR S.00.0118.F - S.00.0131.F, nr 564; 27 okt. 2003, AR S.02.0101.F, nr ...; Wetsontwerp houdende sommige maatregelen inzake sociale verkiezingen, Memorie van Toelichting, Gedr. St., Kamer, gew. zitt. 1998-1999, nr 1857/1, pp. 1 tot 3; artikel 24 Bedrijfsorganisatiewet en artikel 79, Wet van 4 aug. 1996, na de wijziging ervan bij Wet van 28 feb. 1999; zie ook artikel 79, Wet van 4 aug. 1996, na de wijziging ervan bij Wet van 17 juni 2002; artt., 8 en 9, K.B. van 15 mei 2003.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

S.02.0101.F 27 oktober 2003 AC nr. 531

In zake ontslag wegens dringende reden van een personeelsafgevaardigde of een kandidaat-personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad of in het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen, kan hoger beroep worden ingesteld tegen de beschikkingen van de voorzitter van de arbeidsrechtbank die niet beperkt zijn tot de maatregelen die niet vatbaar zijn voor hoger beroep en tegen de eindvonnissen van de arbeidsrechtbank (1). (1) Zie cass., 7 nov. 1994, AR S.94.0051.N, nr 475; 24 maart 2003, AR S.02.0011.F, nr ..., en de noot 1.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.95.0131.F 6 januari 1997 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 78, 6°, K.B. 12 aug. 1994 betreffende de ondernemingsraden en de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen wordt de aanleg bepaald volgens het werkelijk voorwerp van het geschil. (Impliciet)~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei

Art. 619

C.98.0224.N 22 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer een provisioneel bedrag als schadevergoeding wordt gevorderd, en tevens een onderzoeksmaatregel om het bedrag van de schade te bepalen, ontbreekt de grondslag om de waarde van de vordering te bepalen; het vonnis dat over een dergelijke eis uitspraak doet is vatbaar voor hoger beroep.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

Art. 621

C.97.0244.F 13 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer een vordering tot vrijwillige tussenkomst betrekking heeft op een hoger bedrag dan het bedrag in laatste aanleg, is het regelmatig ingestelde hoger beroep tegen de beslissing over die vordering ontvankelijk, zelfs als de beslissing over de hoofdvordering in laatste aanleg is gewezen.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

Art. 624, 2°

S.09.0047.F 28 juni 2010 AC nr. 467

Aangezien het personeelslid, door zijn arbeid, een subjectief recht op de weddetoelagen heeft verkregen, is de verplichting van de betrokken overheid om die te betalen, ontstaan op de plaats waar die arbeid is verricht.

- ONDERWIJS -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

C.06.0286.F 25 april 2008 AC nr. 255

De plaats waar de verbintenis voortvloeiend uit een extracontractuele fout is ontstaan in de zin van artikel 624 Ger. W., is zowel de plaats waar de fout is begaan als die waar de schade is geleden (1). (1) Zie A. FETTWEIS, Eléments de la compétence civile, PULg, 1989, nr. 322.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Art. 631

C.96.0054.F 2 december 1996 AC nr. ...

Inzake faillietverklaring van een vennootschap is de territoriaal bevoegde rechtbank van koophandel die in wier rechtsgebied de maatschappelijke zetel van de vennootschap is gevestigd op het tijdstip van de staking van betaling, tenzij is aangetoond dat die maatschappelijke zetel fictief is.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

Art. 631 (oud)

C.96.0364.N 25 juni 1999 AC nr. ...

De rechter bij wie de aangifte wordt gedaan van het faillissement en die vaststelt dat de koopman in zijn rechtsgebied zijn woonplaats heeft en op het tijdstip van de aangifte opgehouden heeft te betalen, is in de regel bevoegd om de faillietverklaring uit te spreken; om over zijn bevoegdheid te beslissen is hij niet verplicht na te gaan of de koopman in de periode voor de aangifte elders een woonplaats had en opgehouden had te betalen op een ander tijdstip dan uit de aangifte blijkt.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Art. 631, eerste lid

C.96.0054.F 2 december 1996 AC nr. ...

De Belgische rechtbank van koophandel die bevoegd is om de faillietverklaring van een vennootschap uit te spreken waarvan de statutaire zetel in het buitenland is gevestigd op het tijdstip van de staking van betaling, maar waarvan is aangetoond dat die statutaire zetel fictief is, is die van de werkelijke zetel van vennootschap op het tijdstip van de staking van betaling.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Art. 632

F.07.0071.F 28 mei 2009 AC nr. 357

De beslissing om de toepassing van artikel 632, Ger. W. en van M.B. 10 juni 1985 te weigeren, het Hof van Beroep te Luik onbevoegd te verklaren en de zaak naar het Hof van Beroep te Brussel te verwijzen, is niet naar recht verantwoord, aangezien noch de artt. 13 en 156, noch de artt. 10 en 11, Gw., beletten dat bepaalde belastingplichtigen die gevestigd zijn in de provincie Waals-Brabant, onder het ontvangkantoor van de belasting over de toegevoegde waarde te Namen II vallen.

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.05.0004.F 16 december 2005 AC nr. 681

Het geschil betreffende op grond van artikel 76, § 1, derde lid, W.btw gedane inhoudingen die gelden als bewarend beslag onder derden in de zin van artikel 1445 Ger.W., behoort tot de bevoegdheid van de beslagrechter die zitting houdt ter zetel van het hof van beroep in wiens rechtsgebied het kantoor gelegen is waar de belasting is of moet worden geïnd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Geschillen betreffende op grond van artikel 76, § 1, derde lid, W.btw gedane inhoudingen die gelden als bewarend beslag onder derden in de zin van artikel 1445 Ger.W., zijn geen vorderingen inzake bewarende beslagen en middelen tot tenuitvoerlegging in de zin van artikel 633, Ger.W. (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 635

P.08.0425.F 2 april 2008 AC nr. 203

De bevoegde strafuitvoeringsrechtbank is deze van het rechtsgebied waarin de strafinrichting is gelegen waarin de gedetineerde zich bevindt op het ogenblik dat zijn verzoek tot voorwaardelijke invrijheidstelling wordt ingediend ; dat ogenblik wordt bepaald door de datum van neerlegging van het advies van de directeur van de strafinrichting op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank (1). (1) Cass., 12 maart 2008, AR P.08.0271.F., AC, 2008, nr. ...

- STRAFUITVOERING -

P.08.0271.F 12 maart 2008 AC nr. 172

Geen enkele wettelijke bepaling staat een strafuitvoeringsrechtbank die zich onbevoegd verklaart toe om de zaak naar het gerecht te verwijzen dat zij bevoegd acht.

- STRAFUITVOERING -

De bevoegde strafuitvoeringsrechtbank is deze van het rechtsgebied waarin de strafinrichting is gelegen waarin de gedetineerde zich bevindt op het ogenblik dat zijn verzoek tot voorwaardelijke invrijheidstelling wordt ingesteld; dat ogenblik wordt bepaald door de datum van neerlegging van het advies van de directeur van de strafinrichting op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank (1). (1) Met verwijzing naar de ministeriële omzendbrief nr. 1794 van 7 februari 2007, heeft het openbaar ministerie geconcludeerd dat dit ogenblik wordt bepaald door de datum van verzending van het advies van de directeur van de gevangenis naar de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank (Zie ministeriële omzendbrief nr. 1794 van 7 februari 2007, betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsrechtbanken, p. 33 en schema p. 34).

- STRAFUITVOERING -

Art. 635, 3°

C.08.0317.F 16 april 2010 AC nr. 261

De plaats waar een verbintenis uit een misdrijf of een oneigenlijk misdrijf is ontstaan is ofwel de plaats waar de schadeveroorzakende daad is verricht ofwel de plaats waar de schade zich heeft voorgedaan (1). (1) Zie concl. O.M., AR C.08.0317.F, Pas., 2010, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Allerlei (I.P.R. - Aard van de wet)

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Art. 635, 9°

C.99.0275.F 2 november 2001 AC nr. ...

Behoudens in het geval van een exclusieve internationale bevoegdheid, belet artikel 635, 9°, Ger.W. niet dat, op de exceptie van onbevoegdheid, die regelmatig door de tot tussenkomst opgeroepen partij is voorgedragen, een door die partij en de eiser tot tussenkomst overeengekomen beding waarbij de rechtbanken van een vreemde Staat bij uitsluiting bevoegd worden verklaard, uitwerking krijgt.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Art. 635, eerste lid

P.09.1539.N 17 november 2009 AC nr. 672

Behoudens de door de Koning bepaalde uitzonderingen is de strafuitvoeringsrechtbank bevoegd voor de veroordeelden die gedetineerd zijn in de strafinrichtingen in het rechtsgebied van het hof van beroep waarin hij gevestigd is, en blijft hij bevoegd voor elke beslissing tot op het ogenblik van de definitieve invrijheidstelling, wat inhoudt dat om bevoegd te blijven, de strafuitvoeringsrechtbank, overeenkomstig zijn op het ogenblik van de eerste adiëring geldende territoriale bevoegdheid, reeds uitspraak heeft gedaan over een strafuitvoeringsmodaliteit; indien dit niet het geval is, zal enkel die strafuitvoeringsrechtbank bevoegd zijn die op het ogenblik van het indienen van het verzoek van de veroordeelde of van het advies van de gevangenisdirecteur, territoriaal bevoegd is.

- STRAFUITVOERING -

Art. 638

C.09.0491.F 28 oktober 2010 AC nr. 643

Voor de toepassing van artikel 638 van het Gerechtelijk Wetboek volstaat het dat de in titel III van het derde deel van het Gerechtelijk Wetboek genoemde gronden ontoereikend zijn om de bevoegdheid van de Belgische rechtbanken te bepalen ten aanzien van vreemdelingen en dat de eiser een woon- of verblijfplaats heeft in België (1). (1) Zie concl. O.M., Cass., 28 okt. 2010, AR C.09.0491.F, Pas., 2010, nr. ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Art. 639, eerste en vierde lid

C.98.0446.N 31 mei 2001 AC nr. ...

De rechtbank van koophandel die zitting houdt in hoger beroep kan, wanneer haar bevoegdheid betwist wordt en de eiser vordert dat de zaak naar de arrondissementsrechtbank wordt verwezen voor beslissing over het middel, daarover zelf niet beslissen, daar alleen de arrondissementsrechtbank daarover kan oordelen.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid

Art. 642

C.03.0177.F 19 juni 2003 AC nr. 366

De voorziening die de procureur-generaal bij het hof van beroep krachtens artikel 642 Ger.W. instelt, valt onder dezelfde regels als de voorziening in burgerlijke zaken (Impliciete oplossing) (1). (1) In de rechtsleer bestaat onenigheid over de aard van de voorziening die artikel 642 Ger.W. aan de proc.-gen. bij het hof van beroep voorbehoudt. Volgens A. Fettweis (précis de droit judiciaire, dl. II, La compétence, Brussel, Larcier, 1971, nr 55) is die voorziening geen cassatieberoep in de welomschreven betekenis van artikel 608. Volgens mevr. Closset-Marchal ("Le tribunal d'arrondissement: saisie, pouvoir et décision" J.T., 1985, p. 22 en 23) zou de voorziening van de proc.-gen., wanneer zij opkomt tegen een beslissing van de arrondissementsrechtbank die met schending van een bevoegdheidsregel is gewezen, als hoger beroep zijn. Proc.-gen. Hayoit de Termicourt daarentegen ("Considérations sur le projet de Code judiciaire", plechtige openingsrede 1 sept. 1966, Bruylant, p. 36 tot 39) omschreef die voorziening als een "pourvoi". In het bovenstaande arrest heeft het Hof de stelling gevolgd die is afgeleid uit een arrest van 6 maart 1987 (AR 5671, nr 404) dat een voorziening heeft verworpen die de proc.-gen. op grond van artikel 642 Ger.W. had ingesteld, en het middel niet-ontvankelijk verklaard in zoverre het geen melding maakte van de wettelijke bepalingen die geschonden zouden zijn. X.D.R.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid

Art. 642, eerste lid

C.11.0154.F 23 december 2011 AC nr. ...

Het instellen van de voorziening, bepaald in artikel 642, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, tegen een beslissing van de arrondissementsrechtbank, valt niet onder de wettelijke bevoegdheid van het arbeidsauditoraat-generaal ; het cassatieberoep, dat ingesteld is bij een door een lid van dat auditoraat ondertekend verzoekschrift, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, A.R. C.11.0154.F, nr. ….

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Art. 643

C.08.0307.N 26 november 2009 AC nr. 699

Het hof van beroep te Brussel dat met betrekking tot het beroepen vonnis van de rechtbank van koophandel te Brussel, dat in het Nederlands werd opgesteld, oordeelt dat de eerste rechter territoriaal niet bevoegd is maar wel de rechtbank van koophandel te Nijvel, dient de zaak te verwijzen naar de bevoegde rechter in hoger beroep, dit is de appelrechter van de rechter die in eerste aanleg bevoegd is; dit is weliswaar het hof van beroep te Brussel maar dan wel een civiele kamer van dit hof die kennis kan nemen van franstalige zaken (1). (1) In de geannoteerde zaak heeft het O.M. tot de gegrondheid van het middel geconcludeerd en tot vernietiging van het bestreden arrest (zonder verwijzing).

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

C.01.0014.F 19 april 2002 AC nr. 242

Het hof van beroep verantwoordt zijn beslissing om zich onbevoegd te verklaren en de zaak naar de bevoegde appèlrechter te verwijzen, naar recht, wanneer het zegt dat het hof van beroep, ingeval de eerste rechter zich, ten onrechte, niet onbevoegd heeft verklaard, het middel van de onbevoegdheid van de eerste rechter ambtshalve moet opwerpen; het ingestelde hoger beroep kan voorts geen devolutieve werking hebben (1). (1) Zie de gedeeltelijk andersluidende concl. O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

De appèlrechter moet, zelfs ambtshalve, zijn volstrekte bevoegdheid nagaan zoals die is vastgelegd in de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, ook al is het hoger beroep beperkt tot de grondslag van de vorderingen die bij de eerste rechter aanhangig waren gemaakt en houdt het verder geen verband met de volstrekte bevoegdheid van laatstgenoemde (1). (1) Zie de gedeeltelijk andersluidende concl. O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 645

C.13.0614.F 7 maart 2014 AC nr. ...

Hoewel de rechtsplegingen die werden ingesteld ten gevolge van twee beslissingen van faillissementsverklaring, voor dezelfde rechtbank van koophandel worden gevoerd, wordt door het naast elkaar bestaan van die twee verschillende beslissingen die door verschillende gerechten zijn gewezen en die dezelfde vennootschap op verschillende data failliet verklaren en verschillende termijnen voor de aangifte van schuldvordering vastleggen, de rechtsgang belemmerd en moet het rechtsgebied geregeld worden (1). (1) Zie Cass. 16 nov. 1875 (Bull. en Pas., 1875, I, 28); Cass. 18 sept. 1933 (Bull. en Pas., 1933, I, 306); Cass. 11 okt. 1938 (Bull. en Pas., 1938, I, 308); Cass. 8 jan. 1982, AC 1981-1982, nr. 282 met concl. OM; cass. 14 okt. 2011, AR C.11.0600.F, AC 2011, nr 548.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Bevoegdheid

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Burgerlijke zaken

Aangezien de staat van faillissement bestond vóór de uitspraak van zijn arrest, kon het hof van beroep te Brussel het faillissement van de b.v.b.a. niet meer uitspreken maar had het, indien het van die staat weet had gehad, de vordering van de twee schuldeisers, die strekte tot de uitspraak van het faillissement van de b.v.b.a., zonder voorwerp moeten verklaren.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Bevoegdheid

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Burgerlijke zaken

C.11.0600.F 14 oktober 2011 AC nr. ...

Wanneer twee verschillende gerechten twee vonnissen hebben gewezen waarbij dezelfde vennootschap failliet verklaard is, wordt de rechtsgang belemmerd en moet het rechtsgebied geregeld worden (1). (1) Cass. 9 okt. 1992, AR nr. 7869, AC, 2003, nr. 659.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Burgerlijke zaken

C.99.0564.F 10 maart 2000 AC nr. ...

De vordering tot regeling van rechtsgebied die ertoe strekt een tegenstrijdigheid te regelen, niet tussen rechtscolleges van de Rechterlijke Orde, maar tussen een rechtbank van eerste aanleg en de Raad van State is doelloos.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Burgerlijke zaken

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Art. 648

C.05.0142.F 7 april 2005 AC nr. 210

Kennelijk niet-ontvankelijk is het verzoekschrift om aan een rechter een zaak te onttrekken, die nog niet aanhangig is gemaakt bij het verdachte rechtscollege (1). (1) Cass., 3 aug. 1998, AR C.98.0307.F, nr 363.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Onttrekking van de zaak aan de rechter is de handeling waarbij een zaak die regelmatig voor een rechter is gebracht, aan diens kennisneming wordt onttrokken teneinde te worden verwezen naar een andere door het Hof aangewezen rechter.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.02.0028.F 15 maart 2002 AC nr. 185

Uit de omstandigheid dat de leden van de raad van de Orde een brief sturen aan de voorzitter van de vaste medische commissie waarin diens aandacht wordt gevestigd op de gezondheidstoestand van een geneesheer die zijn geschiktheid om de geneeskunde te beoefenen in het gedrang lijkt te brengen, blijkt niet dat bij hen een vooroordeel bestaat waardoor hun geschiktheid om de aan die geneesheer ten laste gelegde tuchtfouten onpartijdig te beoordelen,wordt aangetast.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

De omstandigheid dat bepaalde leden van de raad van de Orde, die een geneesheer een door de raad van beroep tenietgedane tuchtstraf hebben opgelegd, moeten kennisnemen van nieuwe vervolgingen tegen die geneesheer, kan geen gewettigde verdenking doen ontstaan over de geschiktheid van dat rechtscollege om die geneesheer een eerlijk proces te verzekeren (1). (1) Zie Cass., 10 mei 1990, A.R. 8947, nr 531.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

De omstandigheden dat een lid van de raad van de Orde tegen een geneesheer klacht heeft ingediend, dat een ander lid van die raad deelgenomen heeft aan het onderzoek van de zaak en dat een derde lid is tussengekomen in een lopend gerechtelijk onderzoek dat bepaalde bindingen met de zaak vertoont, kunnen weliswaar beletten dat die leden deelnemen aan de berechting van die zaak, maar kunnen bij die geneesheer of bij derden geen gewettigde verdenking doen ontstaan over de onpartijdigheid van de raad van de Orde (1). (1) Zie Cass., 22 nov. 1990, A.R. 8699, nr 160.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

C.98.0369.F 1 oktober 1998 AC nr. ...

De onttrekking is een uitzonderlijke maatregel waarvan de toepassing niet kan worden uitgebreid, aangezien zij afwijkt van het beginsel volgens hetwelk niemand tegen zijn wil kan worden afgetrokken van de rechter die de wet hem toekent.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- GRONDWET - Art. 13

C.98.0153.F 15 mei 1998 AC nr. ...

Het Hof dat kennisneemt van een verzoek tot onttrekking van een zaak aan een rechtbank van koophandel waarbij een vennootschap aangifte van faillissement heeft gedaan, verwijst de zaak naar een andere rechtbank van koophandel, wanneer de vordering tot onttrekking gegrond is op het feit dat een van de rechters van die rechtbank samenwoont met een bestuurder van die vennootschap en dat laatstgenoemde samen met die rechter verdacht worden van valsheid en gebruik van valse stukken in een namens die vennootschap opgestelde brief.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.97.0433.F 13 maart 1998 AC nr. ...

Het Hof wijst een op gewettigde verdenking gegrond verzoek tot onttrekking van een zaak aan de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel af, wanneer het voornamelijk hierop berust dat één van de partijen die in de zaak als voorlopig bewindvoerder optreedt, advocaat en plaatsvervangend rechter in die rechtbank is.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.98.0017.F 13 maart 1998 AC nr. ...

Het Hof dat kennisneemt van een verzoek tot onttrekking van een zaak aan een rechtbank van koophandel waarbij een verzoek tot gerechtelijk akkoord van een vennootschap is ingediend, verwijst de zaak naar een andere rechtbank van koophandel, wanneer de vordering tot onttrekking gegrond is op het feit dat één van de rechters van de geadieerde rechtbank samenwoont met één van de mede-ondertekenaars van het verzoek tot gerechtelijk akkoord en laatstgenoemde tezamen met die rechter verdacht wordt van valsheid in een namens die vennootschap opgestelde brief.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

D.97.0015.N 18 december 1997 AC nr. ...

Het verzoekschrift tot onttrekking, wegens gewettigde verdenking, van een zaak aan een tuchtraad van beroep van de Orde van architecten is ontvankelijk (Impliciet).~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

C.97.0157.F 19 juni 1997 AC nr. ...

Een verzoek tot onttrekking van een zaak aan een rechtbank van eerste aanleg wegens gewettigde verdenking wordt door het Hof afgewezen wanneer uit de omstandigheden van de zaak, namelijk de oproeping tot gedwongen tussenkomst van de voorzitter van dat gerecht, bij de partijen en bij derden niet de gewettigde verdenking kan worden gewekt dat geen van de rechters, waaruit voornoemde rechtbank van eerste aanleg is samengesteld, in staat zou zijn met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak te doen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Art. 648, 2°

C.14.0053.N 20 februari 2014 AC nr. ...

De vordering tot onttrekking van de zaak aan een gerecht wegens gewettigde verdenking op grond van het artikel 648, 2°, Gerechtelijk Wetboek is slechts mogelijk wanneer alle rechters van dat gerecht niet in staat zijn op een onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak te doen of bij partijen of bij derden daarover redelijkerwijze twijfel zou kunnen ontstaan; de omstandigheid dat het openbaar ministerie bij een gerecht niet in staat zou zijn een objectief advies te verstrekken, kan op zich de onttrekking van de zaak aan dit gerecht niet wettigen.

- WRAKING -

C.13.0444.F 25 oktober 2013 AC nr. ...

De omstandigheden dat de afgevaardigd bestuurder en de financieel directeur van een vennootschap rechters in handelszaken zijn in de rechtbank van koophandel waarvoor zij een gedingpartij is, zijn niet van dien aard dat ze bij de verzoekster tot onttrekking van de zaak aan de rechter en bij derden een gewettigde verdenking zouden doen ontstaan betreffende de geschiktheid van die rechtbank om met de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de zaak kennis te nemen; die rechtbank is immers samengesteld uit een aanzienlijk aantal rechters en rechters in handelszaken, en de zaak zal worden voorgelegd aan de voorzitter van de rechtbank, alleenzetelend zoals in kort geding, aangezien zij betrekking heeft op een vordering tot staking en er wordt niet aangegeven dat de voornoemde personen een ander dan functioneel belang bij deze zaak zouden hebben.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

---

C.10.0173.N 1 april 2010 AC nr. 244

De gewettigde verdenking veronderstelt dat de ingeroepen omstandigheden van die aard zijn dat er twijfel kan ontstaan omtrent de onpartijdigheid en de objectiviteit van het betrokken rechtscollege in zijn geheel (1). (1) Zie Cass., 1 feb. 2008, AR C.08.0012.F, AC, 2008, nr. 79; zie ook Cass., 13 juli 2004, AR C.04.0258.N, AC, 2004, nr. 368.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

---

C.09.0637.N 11 februari 2010 AC nr. 100

De omstandigheid dat een aantal advocaten, die deel uitmaken van de raad van de Orde van advocaten in het kader van een procedure tot schrapping van een advocaat van de lijsten voor rechtsbijstand, zelf ook op die lijsten staan, is niet van aard te doen twijfelen aan de onpartijdigheid van de raad om over de zaak uitspraak te doen nu concurrentiële verhoudingen in verband met de rechtsbijstand in beginsel uitgesloten zijn gelet in het bijzonder op de aard zelf van de rechtsbijstand en op de plichten die in dit verband wegen op de advocaten (1). (1) Bij vergissing wordt in het arrest vermeld dat "advocaat-generaal Guy Dubrulle heeft geconcludeerd", terwijl het advocaat-generaal Dirk Thijs was die de conclusie nam.

- ADVOCAAT -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

---

C.09.0460.N 22 oktober 2009 AC nr. 607

Om na te gaan of een onttrekking vereist is, moeten alle gegevens in acht worden genomen, zoals de aard van de rechtspleging, de banden die structureel en feitelijk bestaan tussen de leden van de instelling van wie de onttrekking wordt gevraagd en de banden die bestaan tussen de partijen in het geding en de leden van de instelling.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

---

C.09.0038.N 20 maart 2009 AC nr. 210

De enkele omstandigheid dat twee van de vele rechters in sociale zaken in de arbeidsrechtbank te Antwerpen zitting hebben in de administratieve commissie bij het paritair subcomité voor de haven van Antwerpen, die ten aanzien van de eiser in het bodemgeschil een voor hem grievende beslissing heeft genomen, is niet van aard om bij derden een gewettigde verdenking van partijdigheid betreffende die rechtbank in het algemeen te doen rijzen (1). (1) Zie Cass., 1 juni 2007, AR C.07.0209.N, AC, 2007, nr. 290.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

C.08.0090.N 10 april 2008 AC nr. 218

De enkele omstandigheid dat een zaak beoordeeld wordt door personen die in het verleden met de verzoeker hebben gezeteld, is niet van aard noodzakelijk een gewettigde verdenking te doen ontstaan; om na te gaan of een onttrekking vereist is, moeten alle gegevens in acht worden genomen, zoals de aard van de rechtspleging en de banden die structureel en feitelijk bestaan tussen de leden van de instelling van wie de onttrekking wordt gevraagd.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

C.07.0209.N 1 juni 2007 AC nr. 290

De enkele omstandigheden dat een rechter in handelszaken in de rechtbank van koophandel tevens bestuurder is van een vennootschap die in het geding, dat door die rechtbank wordt behandeld, gewikkeld is en steeds aanwezig zou zijn op rechtszittingen waarop zaken die deze vennootschap aanbelangen behandeld worden, kunnen noch bij de tegenpartij noch bij derden een gewettigde verdenking doen ontstaan over de strikte onpartijdigheid van de rechters die over deze zaak uitspraak moeten doen (1). (1) Zie Cass., 5 okt. 2001, AR C.01.0282.F, nr 526; Cass., 24 okt. 2002, AR C.02.0499.F, nr 569.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.07.0095.F 22 maart 2007 AC nr. 151

Het verzoekschrift tot onttrekking van een zaak aan de provinciale raad van de Orde van geneesheren wegens gewettigde verdenking is kennelijk onontvankelijk wanneer het, enerzijds kritiek uitoefent op de instelling zelf van die raad zoals zij bij de wet is ingericht, maar geen enkel precies feit aanvoert dat een verdenking zou kunnen doen ontstaan over de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van die raad die over de zaak uitspraak moet doen, en het, anderzijds, alleen grieven bevat waarin de verzoeker de aard en de kwalificatie van de tenlasteleggingen ten gronde bekritiseert maar die geen verband houden met de geschiktheid van die raad om die grieven en de verweermiddelen daartegen op onafhankelijke en onpartijdige wijze te onderzoeken.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

C.06.0674.F 1 februari 2007 AC nr. 62

Wanneer de verdenking is geuit dat leden van de provinciale raad van de Orde van geneesheren over de eiser inlichtingen die onder het beroepsgeheim vallen aan een gedingvoerende partij hebben medegedeeld en de aard van de tegen leden van die raad geuite grieven en de betrokkenheid van die leden bij de eiser gewettigde verdenking kunnen wekken aangaande de onafhankelijkheid of de onpartijdigheid van die raad, is, ter voorkoming van die verdenking, onttrekking verantwoord.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

C.05.0009.N 4 maart 2005 AC nr. 137

Het verzoek tot onttrekking van de zaak aan de rechter wegens gewettigde verdenking wordt verworpen wanneer uit de door de verzoeker uiteengezette gegevens niet valt af te leiden dat de rechter tegenover wie de onttrekking is gevorderd niet in staat zou zijn op een onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak te doen, of indien die gegevens bij de openbare opinie geen gewettigde twijfel doen ontstaan aangaande zijn geschiktheid om de zaak te behandelen (1). (1) Zie Cass., 28 mei 2004, AR C.04.0191.F, nr ...; 23 okt. 2003, AR C.03.0470.N, nr 525.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.04.0487.N 3 december 2004 AC nr. 587

De omstandigheid dat de leden van de provinciale raad van de Orde van Architecten te kennen geven dat zij zullen weigeren in een wettelijke samenstelling de zaak te behandelen, kan bij verzoeker en bij derden een gewettigde twijfel doen ontstaan nopens de strikte onpartijdigheid en objectiviteit van de raad.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

C.04.0448.N 12 november 2004 AC nr. 545

Wanneer in een geschil dat aanhangig is bij de rechtbank, een partij ondervoorzitter is van deze rechtbank en de tegenpartij zijn echtgenote van wie hij gescheiden leeft, kan, naar de omstandigheden van het geval, bij de partijen en derden gewettigde twijfel ontstaan aangaande de vereiste onafhankelijkheid van de rechtbank (1). (1) Zie Cass., 15 maart 2001, AR C.01.0051.F, nr 183, met noot A.H.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.04.0191.F 28 mei 2004 AC nr. 293

Een verzoek tot onttrekking van een zaak aan het vredegerecht van het kanton Vorst wordt door het Hof afgewezen wanneer de omstandigheden van de zaak, namelijk dat de vrederechter op de rechtszitting van 25 november 2003 de conclusietermijnen en de rechtsdag heeft bepaald, overeenkomstig artikel 747, §2, Ger. W., dat op de rechtszitting van 6 januari 2004, de plaatsvervangende vrederechter, bij de inleiding van de dagvaarding tot gedwongen tussenkomst, de zaak verdaagd heeft tot 3 mei 2004, zonder dat verzoekster, die op de rechtszitting door haar raadsman was vertegenwoordigd, zich daartegen heeft verzet en het feit dat de gemeente Vorst op wier grondgebied het rechtscollege gevestigd is waaraan men de zaak wil doen onttrekken, bij de zaak betrokken is, bij verzoekster of bij derden geen gewettigde verdenking kunnen doen ontstaan over de onafhankelijkheid en over de onpartijdigheid van de vrederechter alsook van de plaatsvervangende vrederechters die het vredegerecht van het kanton Vorst vormen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan de rechter wegens gewettigde verdenking dat melding maakt van verwijten aan de griffie, houdt geen verband met de rechter, en is bijgevolg niet ontvankelijk.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

---

C.03.0520.F 12 december 2003 AC nr. 645

De omstandigheid dat eiser, die een geschil aanhangig heeft gemaakt bij de rechtbank van eerste aanleg, het ambt van magistraat heeft uitgeoefend bij het parket-generaal van het hof van beroep waarvan die rechtbank afhangt, kan bij de partijen evenmin als bij derden een gewettigde verdenking doen ontstaan over de strikte onpartijdigheid van de rechtbank die over dat geschil uitspraak moet doen (1). (1) Zie Cass., 5 okt. 2001, AR C.01.0282.F, nr 526; 23 okt. 2003, AR C.03.0470.N, nr ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

---

C.03.0470.N 23 oktober 2003 AC nr. 525

Wanneer het Hof van Cassatie oordeelt dat uit de door verzoeker uiteengezette gegevens niet valt af te leiden dat geen van de rechters die deel uitmaken van de rechtbank in staat zou zijn op een onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak te doen, noch dat die gegevens bij de openbare opinie gewettigde twijfel zouden doen ontstaan aangaande hun geschiktheid om de zaak te behandelen, verwerpt het het verzoek de zaak wegens wettige verdenking aan de rechter te onttrekken (1). (1) Zie Cass., 4 april 2003, AR C.03.0077.N, nr ...; 13 juni 2003, AR C.03.0201.N, nr ... . De partijen in het echtscheidingsgeding vorderden de onttrekking niet. De conclusie van de echtgenoot van de vrederechter strekte uitdrukkelijk tot afwijzing van de vordering van de procureur des Konings.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

---

C.03.0277.N 12 augustus 2003 AC nr. 400

Een vordering tot onttrekking wegens wettige verdenking moet berusten op redenen die eigen zijn aan het rechtscollege waaraan de verzoeker de zaak wil onttrekken.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

---

C.03.0201.N 13 juni 2003 AC nr. 351

De loutere hypothese dat tegen een beslissing van de vrederechter die krachtens de wet kennis moet nemen van een zaak een hoger beroep zou kunnen worden ingesteld, dat zou moeten beoordeeld worden door de rechtbank waarvan de verweerder lid is, is geen voldoende reden om te verantwoorden dat die zaak aan die vrederechter onttrokken wordt (1). (1) Zie Cass., 15 juni 2001, AR C.01.0207.N, nr 367.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

De omstandigheid dat de procedure reeds ver gevorderd is en dat er reeds meerdere beschikkingen gewezen zijn door de vrederechter, die krachtens de wet kennis moet nemen van de zaak, zonder dat de onttrekking ervan werd gevraagd, sluit uit dat die zaak aan die vrederechter onttrokken wordt.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

De omstandigheid dat de verweerder kandidaat zou zijn om de vrederechter op te volgen, die krachtens de wet kennis moet nemen van de zaak, is geen voldoende reden om te verantwoorden dat die zaak aan die vrederechter onttrokken wordt.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

---

C.03.0041.F 20 maart 2003 AC nr. 185

De omstandigheden dat de bezwaren waarop de tuchtvervolging tegen verzoekster zijn gegrond nauw verbonden zijn met een beroepspraktijk die in een nummer van het "Bulletin des médecins" van de raad van de Orde van Geneesheren van de provincie Brabant met het Frans als voertaal wordt gelaakt, en dat verzoekster plaatsvervangend lid is van die raad, kunnen bij verzoekster en bij derden gewettigde verdenking doen ontstaan over de onpartijdigheid van voornoemd college dat uitspraak moet doen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

---

C.03.0016.N 28 februari 2003 AC nr. 143

De omstandigheid dat in 1991 de tuchtvervolging tegen de verzoeker aan een provinciale raad van de Orde van architecten werd onttrokken kan geen wettige verdenking doen ontstaan in verband met de strikte onpartijdigheid van dezelfde, maar thans uit andere leden samengestelde provinciale raad bij de behandeling van de tuchtvervolging die betrekking heeft op nieuwe feiten die volledig los staan van de meer dan tien jaar geleden ingestelde tuchtvervolging (1). (1) Zie Cass., 10 mei 1990, AR 8947, nr 531; 29 okt. 1998, AR C.98.0392.N, nr 465.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Wanneer uit de voorgelegde gegevens geen bewijs van vijandschap blijkt of geen mogelijk gebrek aan objectiviteit kan worden afgeleid, kunnen zij bij de verzoeker tot onttrekking geen wettige verdenking doen ontstaan in verband met de strikte onpartijdigheid van de Raad van de Orde bij de behandeling van de zaak.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

C.02.0499.F 24 oktober 2002 AC nr. 569

De betrekkingen die hebben bestaan tussen de werkende en de plaatsvervangende rechters van de rechtbank van koophandel en de naamloze vennootschap, die het gerechtelijk akkoord heeft aangevraagd voor die rechtbank, zijn van dien aard dat ze bij de partijen en bij derden gewettigde verdenking kunnen wekken aangaande de strikte onpartijdigheid van de rechters die uitspraak moeten doen; de onttrekking van de zaak en de verwijzing ervan naar een rechtscollege van eerste aanleg van hetzelfde rechtsgebied worden verantwoord door de zorg om die gewettigde verdenking te voorkomen (1). (1) Zie Cass., 26 okt. 2001, A.R. C.01.0416.F, nr ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

---

C.01.0550.F 18 januari 2002 AC nr. 43

De gespannen verhoudingen tussen, enerzijds, de leden van een vereniging waarvan de verzoeker, alsook andere leden die in de raad zitting houden of dienen te houden, deel uitmaken en, anderzijds, tal van andere leden van de raad, kunnen bij de verzoeker en bij derden een gewettigde verdenking doen ontstaan over de strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de raad van de Orde van geneesheren die over de tuchtvervolging tegen verweerder uitspraak moet doen en verantwoorden de onttrekking van de zaak aan die raad (1). (1) Zie cass., 18 juni 2000, A.R. C.00.0216.F, nr 379.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

C.01.0416.F 26 oktober 2001 AC nr. ...

Het feit dat een rechter in handelszaken, die bestuurder is in de vennootschap waartegen een procedure loopt bij de rechtbank, betrekkingen onderhoudt met zijn ambtsgenoten van hetzelfde rechtscollege kan bij de partijen en bij derden gewettigde verdenking wekken aangaande de strikte onpartijdigheid van de rechters om uitspraak te doen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de verwerping van de vordering o.m. op grond dat de rechter in handelszaken, die bestuurder is van de failliete vennootschap waartegen de verzoekster tot onttrekking een geding had aangespannen ten einde de schuldvordering die verzoekster tegen haar beweert te hebben te doen opnemen in het passief van die vennootschap, geen partij was in de in het verzoekschrift bedoelde zaak betreffende de vordering tot opneming in het passief, en dat niet vaststond dat hij dat zou moeten worden. Anders was het in de procedure tot vaststelling van de datum waarop de failliete vennootschap had opgehouden te betalen, waarop het verzoek was gegrond. Daar was hij vrijwillig als bestuurder tussengekomen en had het Hof reeds op een vroeger verzoekschrift de onttrekking bevolen (cass., 5 okt. 2001, AR. C.01.0282.F, nr...)

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

---

C.01.0282.F 5 oktober 2001 AC nr. ...

De banden tussen een magistraat, die partij in het geding is, en zijn collega's van een zelfde gerecht, kunnen bij de partijen en bij derden een gewettigde verdenking doen ontstaan over de strikte onpartijdigheid van de rechters die over de zaak uitspraak moeten doen; de bekommernis om die gewettigde verdenking te vermijden, verantwoordt de onttrekking van de zaak en de verwijzing ervan naar een ander rechtscollege van eerste aanleg van hetzelfde rechtsgebied (1). (1) Zie Cass., 27 feb. 1998, A.R. C.98.0011.F, nr.112; 4 mei 2000, A.R. C.00.0131.N, nr.274; 15 maart 2001, A.R. C.01.0051.F, nr. ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.01.0325.F 5 oktober 2001 AC nr. ...

De banden tussen een magistraat en zijn collega's van een zelfde gerecht, kunnen bij de partijen en bij derden een gewettigde verdenking doen ontstaan over de strikte onpartijdigheid van de rechters die over de zaak uitspraak moeten doen; die gewettigde verdenking verantwoordt de onttrekking van de zaak en de verwijzing ervan naar een ander rechtscollege van eerste aanleg van een ander rechtsgebied (1). (1) Zie Cass., 27 feb. 1998, A.R. C.98.0011.F, nr.112; 15 maart 2001, A.R. C.01.0051.F, nr. ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.01.0250.N 22 juni 2001 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat de leden van de Raad van de Orde van Advocaten, voor wie verzoeker tot onttrekking van de zaak aan de rechter de rechtsgeldigheid van de door deze Raad vastgestelde baliebijdrage wenst te betwisten, aldus zouden worden geroepen om als tuchtrechter te oordelen over de wettigheid van hun eigen voordien genomen beslissing, kan in hunnen hoofde geen gewettigde verdenking opleveren.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.01.0207.N 15 juni 2001 AC nr. ...

De omstandigheid dat één van de partijen in een burgerlijk proces raadsheer is in het hof van beroep dat de appelrechter is van de rechtbank waarbij de zaak werd ingeleid, kan op zich geen gewettigde verdenking doen ontstaan aangaande de strikte onpartijdigheid van de rechtbank om over de zaak uitspraak te doen (1). (1) Zie cass., 27 feb. 1998, A.R. C.98.0011.F, nr. 112; 1 okt. 1998, A.R. C.98.0369.F, nr. 427; 3 dec. 1998, A.R. C.98.0457.N, nr. 503.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.01.0239.N 8 juni 2001 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat de leden van een tuchtcollege, wier mandaat verstreken is, in afwachting van de benoeming van hun opvolgers verder de continuïteit van de tuchtrechtspraak blijven verzorgen, kan in hunnen hoofde geen gewettigde verdenking opleveren.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.01.0190.F 10 mei 2001 AC nr. ...

Het verzoekschrift is kennelijk niet ontvankelijk wanneer het niet preciseert hoe de omstandigheid dat de tegenpartij van verzoeker in een geschil voor een rechtbank van eerste aanleg, het domein waarop de litigieuze rechten betrekking hebben, zou hebben verhuurd aan een niet nader gepreciseerde heer X., de geschiktheid van die rechtbank zou aantasten om met de vereiste onpartijdigheid van de zaak kennis te nemen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.01.0051.F 15 maart 2001 AC nr. ...

De banden tussen een magistraat en zijn collega's van een zelfde gerecht zijn een omstandigheid die bij de partijen en bij derden een gewettigde verdenking kunnen doen ontstaan over de strikte onpartijdigheid van de rechters die over de zaak uitspraak moeten doen; de opdracht van een magistraat van een ander rechtscollege is in dat verband ondoeltreffend (1). (1) Gelet op de feiten van de zaak en de antecedenten van de rechtspleging besloot het O.M. tot verwerping. Eiser tot onttrekking van de zaak had, enerzijds, bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te (X), waar hij zijn woonplaats heeft en lid is van de balie van advocaten, een vordering tot echtscheiding aanhangig gemaakt, waarna verweerster een tegenvordering tot echtscheiding had ingesteld en, anderzijds, de voorzitter van die rechtbank, op grond van artikel 1280 Ger.W., verzocht om voorlopige maatregelen te nemen. Verweerster is rechter in die rechtbank. De eerste voorzitter van het Hof van Beroep te (-) heeft de voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te (Y) opgedragen zijn ambt waar te nemen in de zetel van de rechtbank te (X). Met instemming van de partijen en op beslissing van de rechtbank waarbij de zaak aanhangig was gemaakt, enerzijds, alsook met instemming van het O.M. en op beslissing van de gedelegeerde voorzitter die in kort geding zetelde, anderzijds, werden de zaken respectievelijk verwezen naar de Rechtbank van Eerste Aanleg te (Y) en naar hemzelf in zijn hoedanigheid van voorzitter van laatstgenoemde rechtbank. De rechtbank op verwijzing te (Y) sprak de echtscheiding uit ten voordele van verweerster en hield de uitspraak op de hoofdvordering van eiser aan; de eerste voorzitter van die rechtbank, wat hem betreft, nam in een tijdspanne van zowat drie maanden, twee beschikkingen. Naderhand stelde verweerster een nieuwe vordering in kort geding in bij de rechtbank te (X). De eerste voorzitter van het Hof van Beroep te (-) gaf opnieuw opdracht aan de voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te (Y) om in die zaak zijn ambt waar te nemen in de zetel van de rechtbank te (X). Het verzoekschrift tot onttrekking was dus in die zaak tegen laatstgenoemde rechtbank gericht. In die bijzondere omstandigheden en op grond van een arrest van het Hof dat afwijzend beschikt op een verzoek tot onttrekking van een zaak aan een rechtbank van eerste aanleg wegens gewettigde verdenking dat gegrond is op de omstandigheid dat haar voorzitter bij de rechtbank een vordering tot echtscheiding aanhangig heeft gemaakt, wanneer de eerste voorzitter van het hof van beroep drie magistraten uit andere rechtbanken van het rechtsgebied van het hof van beroep heeft opgedragen hun ambt uit te oefenen bij de genoemde rechtbank en er uitsluitend kennis te nemen van de vordering tot echtscheiding en wanneer noch de verzoeker, noch derden redelijkerwijze kunnen vrezen dat de zaak niet onpartijdig zal worden behandeld (Cass., 6 feb. 1986, A.R. 7552, nr. 366), was het O.M. van mening dat eiser evenmin als de derden konden vrezen dat die zaak niet onpartijdig zou worden behandeld. (Over het begrip "gewettigde verdenking" zie proc.-gen. DELANGE, "Optreden van het Hof van Cassatie bij onttrekking van de zaak aan de rechter en verwijzing van een rechtbank naar een andere", plechtige openingsrede, 2 sept. 1974, AC 1974, p. 9; P. ROUARD, Traité élémentaire de Droit judiciaire privé, tome préliminaire, vol. II, Brussel, Bruylant, 1979, nr., 818; R.P.D.B., trefwoord Renvoi d'un tribunal à un autre, nr. 44, en de aldaar vermelde verwijzingen). Gelet op de persoonlijkheid van de partijen was het feit dat de magistraten waarbij de zaken aanhangig zijn gemaakt in de regel hun ambt waarnemen in het gelijkwaardige gerecht van het aangrenzende arrondissement waarnaar de zaken waren verwezen, immers, meer bepaald wegens de minder nauwe banden tussen de magistraten van de twee gerechten, van dien aard dat er, althans aan de zijde van de partijen, geen gewettigde verdenking van partijdigheid zou kunnen bestaan, hetgeen ook leek te blijken uit de omstandigheid dat er in de vorige geschillen, voordat verweersters oorspronkelijke tegenvordering gegrond werd verklaard, geen vorderingen tot onttrekking van de zaak waren ingesteld. Het gevaar dat er bij derden een gewettigde verdenking van partijdigheid zou kunnen ontstaan, bleek in casu niet voldoende ernstig te zijn om de onttrekking voor te stellen, die een heel erge en uitzonderlijke maatregel vormt waarvan de toepassing niet kan worden uitgebreid, aangezien zij afwijkt van het in artikel 13 Gw. vervatte beginsel dat niemand tegen zijn wil kan worden afgetrokken van de rechter die de wet hem toekent (Cass., 1 okt. 1998, A.R. C.98.0369.F, nr. 427). Wanneer echter een van de procespartijen rechter is in de rechtbank waaraan men de zaak wegens gewettigde verdenking wil doen onttrekken, wijst het Hof, volgens zijn rechtspraak, de vordering tot onttrekking toe en beveelt het de verwijzing van de zaak naar een rechtbank van eerste aanleg van een ander rechtsgebied (zie Cass., 24 juni 1994, A.R. C. 94.0214.N, nr. 333 en 17 dec. 1998, A.R. C. 98.0525.N, nr.529). Nadat het Hof heeft overwogen dat de banden tussen een magistraat en zijn collega's van een zelfde gerecht bij de partijen en bij derden gewettigde verdenking kunnen doen ontstaan over de strikte onpartijdigheid van de rechters die over de zaak uitspraak moeten doen, voegt het eraan toe - en zulks is niet onbeduidend - dat de opdracht van een magistraat van een ander rechtscollege in dat verband "ondoeltreffend" is. Zo weerlegt het de verweermiddelen van verweerster dat de zaak niet aan de rechtbank onttrokken hoeft te worden aangezien de zaak, wegens de opdracht van een magistraat van buiten het geadieerde gerecht, door geen enkel lid van rechtbank te (X) zal worden onderzocht. In zijn antwoord neemt het Hof een duidelijk standpunt in: het geven van een opdracht om te beletten dat een gerecht niet zou kunnen functioneren omdat zijn leden klaarblijkelijk geen zitting willen nemen in de zaak, is ondoeltreffend wanneer met die maatregel beoogd wordt gewettigde verdenking te vermijden. En zulks is met name het geval omdat de regeling van de "opdrachten", zoals ze wordt aangewend, betwistbaar is en derhalve die onttrekking niet kon beletten. Ingevolge artikel 98 Ger.W. is de opdracht van een rechter van een rechtbank in een andere om er tijdelijk zijn ambt waar te nemen immers alleen toegestaan wanneer een rechter wettig verhinderd is of wanneer er een plaats van een rechter openstaat. Die opdrachten zijn enkel toegestaan "pour assurer la continuité du service lorsque la éduction accidentelle de l'effectif disponible dans une juridiction y crée un risque de carence" (G. de

Leval, Institutions judiciaires, Faculté de Droit de Liège, 1992, nr. 181). Volgens Koninklijk Commissaris voor de Gerechtelijke Hervormingen Charles Van Reephingen, "gaat het (m.b.t. de ontworpen wetsbepalingen die later, o.a., artikel 98 Ger.W. zullen worden) enkel om een dienstregeling, bevolen door de rechterlijke overheid zelf, van een korte duur en van voorlopige aard, die dus geen afbreuk doet aan de onafzetbaarheid van de magistraten. Die bepalingen zullen onder meer van toepassing zijn in geval van langdurige ziekte van een lid van een rechtbank (-). Zij moeten het mogelijk maken tijdelijk de normale gang van de gerechtelijke dienst te verzekeren in de rechtbanken waar, door een geringe personeelssterkte, de langdurige afwezigheid van een magistraat ze zou kunnen in het gedrang brengen."(Verslag over de Gerechtelijke Hervorming, I, Brussel, Belgisch Staatsblad, 1964, p.175; over de draagwijdte van artikel 98, zie F. HERMANS, Rapport fait au nom de la Commission de la justice, Pasin., 1967, Code judiciaire en son annexe - Loi du 10 octobre 1967, p.916 tot 917). Overeenkomstig artikel 319 Ger.W. wordt de voorzitter van een rechtbank van eerste aanleg die verhinderd is de hem bepaaldelijk opgedragen ambtsverrichtingen te vervullen, vervangen door ondervoorzitter met de hoogste dienstanciënniteit, of, bij gebreke daarvan, door de rechter met de hoogste dienstanciënniteit; artikel 322 bepaalt dat de verhinderde rechter vervangen kan worden door een andere rechter of door een plaatsvervangend rechter. De redenen tot wraking worden op beperkende wijze opgesomd in artikel 828 Ger.W. (Cass., 24 sept. 1998, D.97.0002.N, nr. 416 en noot (2) alsook 19 nov. 1998, P.98.1420.F, nr. 488) en artikel 831 Ger.W. bepaalt dat iedere rechter die weet dat er een reden van wraking tegen hem bestaat zich van de zaak moet onthouden. De rechter die zich van de zaak onthoudt, wordt vermoed de oorzaak van de wraking in zijn hoofde te kennen (Cass., 4 maart 1991, A.R. 7157, nr. 352). Tot slot regelen de artt. 648 e.v. Ger.W. op beperkende wijze het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan de "rechter", nl. de verwijzing van een bevoegde rechtbank naar een rechtbank die niet geroepen is om ervan kennis te nemen - in tegenstelling tot de regeling van bevoegdheidsconflicten waar de zaak van de onbevoegd verklaarde rechter wordt verwezen naar de bevoegd verklaarde rechter - en, meer bepaald de onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking die beschouwd kan worden als een wraking van alle magistraten die een gerecht vormen (R.P.D.B., trefwoord Renvoi d`un tribunal à un autre, nrs. 69 en 133; Pand. Belges, trefwoord, nrs. 44 tot 46; Ontwerp van Gerechtelijk Wetboek, Verslag Van Reephingen, Gedr. St., Senaat, zitt.1963-1964, nr. 60, p.202). In de zaak die aan de toetsing van het Hof is voorgelegd, blijkt uit de stukken waarop het vermag acht te slaan dat noch de voorzitter van de rechtbank te (X), in zijn hoedanigheid van rechter in kort geding, noch de rechters van de burgerlijke rechtbank te (X) wensten zitting te nemen in de zaken betreffende een van hun collega's. In die omstandigheden schrijft het Ger.W. voor dat de dienstdoende magistraat, die wegens zijn persoonlijke toestand t.a.v. een van de partijen "ne se croit pas placé dans des conditions d'impartialité suffisantes pour rassurer sa conscience et inspirer confiance" (P. ROUARD, Traité élémentaire de droit judiciaire privé, tweede deel, vol. III, Brussel, Bruylant, 1977, nr. 420), zich met toepassing van de voornoemde artt. 828 e.v., van de zaak moet onthouden. Derhalve betreft die wrakingsgrond alle leden van de rechtbank omdat hij voortvloeit uit een vordering tot onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking (Van Reephingen, op.cit., p. 313; A. FETTWEIS, Manuel de la procédure civile, 2e uitg., Faculté de droit de Liège 1987, nr. 624). In dit geval volgt uit de samenlezing van artikel 13 Gw. en artikel 650 Ger.W. dat, behoudens de in artt. 651 en 652 Ger.W. bedoelde onderstellingen die hier niet terzake doen, het aan de partijen staat de vordering tot onttrekking van de zaak aan het Hof van Cassatie voor te leggen met inachtneming van de in artikel 653 Ger.W. voorgeschreven vormvereisten. Wanneer een gerecht dus zelf beslist een zaak aan zichzelf te onttrekken en ze ambtshalve naar een andere rechtbank te verwijzen, schendt het de voornoemde bepalingen. (Cass., 6 sept. 1999, A.R. S. 98.0048.F, nr.435). Door het verzoek tot onttrekking van de zaak aan te nemen en door te vermelden dat het aanwenden van een opdracht, om een eventuele gewettigde verdenking jegens een rechter te omzeilen, in elk geval ondoeltreffend is, plaatst het Hof enkele essentiële regels van de rechterlijke organisatie opnieuw in hun juiste context. A.H.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

---

C.00.0605.N 15 december 2000 AC nr. ...

Wanneer de op tuchtgebied vervolgde persoon door gerechtelijke procedures die hijzelf uitlokt de leden van de Raad van de Orde van architecten dwingt een standpunt in te nemen over de rechtsvragen die hij eveneens opwerpt in de tuchtprocedure, kan de Raad op die grond geen gebrek aan onpartijdigheid worden verweten (1). (1) Zie cass., 29 oktober 1998, AR C.98.0392.N, AC, 1998, nr. 465.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

C.00.0230.F 30 juni 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat geen enkele rechter van een bepaald gerecht zitting wenst te nemen in een zaak, om wat voor reden ook, kan ten aanzien van de partijen en van derden gewettigde verdenking wekken aangaande de strikte objectiviteit en de onpartijdigheid van die rechtbank (1). (1) Cass., 17 dec. 1998, A.R. C.98.0525.N, nr. 529.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.00.0216.F 19 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie beslist dat de omstandigheden die aangevoerd worden in een vordering tot onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking, nl. de ongunstige meningen die door leden van een raad van de provinciale orde zijn geuit over de meningen en de handelingen van een ander lid van dezelfde orde en die de grondslag vormen voor de tuchtrechtelijke vervolgingen, bij eiser en bij derden gewettigde verdenking kunnen wekken aangaande de strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de raad van de orde die uitspraak dient te doen, neemt het Hof de vordering tot onttrekking van de zaak aan en verwijst het de zaak naar een andere provinciale raad.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

C.00.0131.N 4 mei 2000 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie oordeelt dat de in een vordering tot onttrekking van de zaak aan een rechtbank wegens wettige verdenking aangevoerde omstandigheden, namelijk dat in twee zaken die hangende zijn voor deze rechtbank de eisende partij het ambt van rechter uitoefent in die rechtbank, bij de partijen en bij derden wettige verdenking kunnen doen ontstaan aangaande de strikte objectiviteit en onpartijdigheid van die rechtbank om over die zaken uitspraak te doen, beveelt het de onttrekking van de zaken aan de geadieerde rechtbank en verwijst ze naar een andere rechtbank van eerste aanleg van hetzelfde rechtsgebied (1). (1) Zie Cass., 9 januari 1997, A.R. nr C.96.0412.F, nr 24.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.99.0090.N 7 mei 1999 AC nr. ...

De omstandigheden dat een Orde van Advocaten een andere Orde van Advocaten in kort geding heeft gedagvaard ten einde de intrekking te horen bevelen van een beleidsnota inzake het voeren van publiciteit door advocaten en dat de secretaris en de stafhouder van eerstgenoemde Orde openlijk kritiek hadden op die beleidsnota en het gedrag van advocaten van laatstgenoemde Orde, tuchtrechtelijk vervolgd om, in strijd met de reglementen van de Nationale Orde van Advocaten, wervende en misleidende publiciteit te hebben gevoerd, kunnen bij de vervolgde advocaten, die zich op die nota beroepen, en bij derden wettige verdenking doen ontstaan aangaande de strikte objectiviteit en onpartijdigheid van de raad van eerstgenoemde Orde om over deze tuchtvervolging te oordelen.

- ADVOCAAT -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

C.98.0525.N 17 december 1998 AC nr. ...

De toestand waarbij geen enkele rechter van een bepaalde rechtsinstantie zitting wenst te nemen in een zaak, ongeacht de gegrondheid van dergelijke wens, kan bij de partijen en bij derden wettige verdenking doen ontstaan aangaande de strikte objectiviteit en onpartijdigheid van die rechtbank.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.98.0457.N 3 december 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat één van de partijen in een burgerlijk proces ondervoorzitter is geweest van en thans plaatsvervangend rechter is in de rechtbank waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat de zaak aan die rechtbank wordt onttrokken op het daartoe strekkend verzoek van de tegenpartij.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.98.0392.N 29 oktober 1998 AC nr. ...

Kan bij verzoeker gewettigde verdenking doen onstaan die de verwijzing van de beoordeling van de hem ten laste gelegde overtreding van de plichtenleer naar een andere Provinciale Raad verantwoordt, de omstandigheid dat hij procedures voert of heeft gevoerd tegen de organen van de in de tuchtzaak bevoegde Provinciale Raad.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

C.98.0011.F 27 februari 1998 AC nr. ...

Op verzoek van de procureur-generaal bij het hof van beroep dat kennisneemt van een geschil waarin een lid van voornoemd hof betrokken is, onttrekt het Hof van Cassatie de zaak aan dat hof en verwijst het de zaak naar een ander hof van beroep.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

D.97.0015.N 18 december 1997 AC nr. ...

De vaststelling en de betaling, krachtens de wettelijke opdracht van de Nationale Raad van de Orde van architecten, van vergoedingen van de leden van de raad van beroep, geput uit de bijdragen van alle leden van de Orde, volgens algemeen geldende criteria die inzonderheid niet verbonden zijn met de inhoud van de te wijzen beslissing en hierop geen invloed kunnen uitoefenen, kunnen geen wettige verdenking doen ontstaan bij de rechtsonderhorige ten aanzien van de strikte onpartijdigheid van de raad van beroep bij de beoordeling van de tegen hem ingestelde tuchtvervolging (Eerste zaak); hieraan staat niet in de weg dat de Nationale Raad ook als orgaan van de Orde in het geding optreedt. (Eerste en tweede zaak)

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.97.0307.F 24 oktober 1997 AC nr. ...

Op verzoek van de procureur-generaal bij het hof van beroep dat kennis neemt van een geschil waarin een lid van voornoemd hof betrokken is, onttrekt het Hof van Cassatie de zaak aan dat hof en verwijst het de zaak naar een ander hof van beroep.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.94.0214.N 24 juni 1994 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie oordeelt dat de in een vordering tot onttrekking van de zaak aan een rechtbank wegens wettige verdenking aangevoerde omstandigheden, met name de nauwe banden tussen een magistraat en zijn collega's van eenzelfde gerecht, bij de eiser en bij derden een wettige verdenking kunnen doen ontstaan over de strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechters die over de zaak uitspraak moeten doen, wijst het de vordering tot onttrekking toe en beveelt het de verwijzing van de zaak naar een andere rechtbank.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Art. 648, 4°

C.08.0210.N 26 juni 2008 AC nr. 405

Wanneer een vonnis werd gewezen daags na de neerlegging van het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan de rechter wegens verzuim van meer dan zes maanden om de zaak die hij in beraad heeft genomen, te berechten, is er in beginsel geen reden meer tot onttrekking; de aard van de genomen beslissing - een schijnbaar weinig ingrijpende heropening van het debat - verantwoordt nog niet dat een zo ingrijpende maatregel wordt genomen als een onttrekking van de zaak, waaromtrent het kan verwacht worden dat de rechtbank die bij voorrang zal behandelen, zodat het recht van de verzoeker op een uitspraak niet langer zal worden miskend.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

C.08.0103.N 24 april 2008 AC nr. 250

Wanneer het Hof vaststelt dat de organisatorische problemen van de rechtbank waarvan de betrokken rechter deel uitmaakt, de vertraging in het uitspreken van het vonnis kunnen uitleggen, verantwoordt zulks nog niet dat de zaak aan dezelfde rechtbank zou moeten toebedeeld blijven, zodat het Hof de zaak aan die rechtbank onttrekt om ze naar een andere rechtbank van hetzelfde ressort te verwijzen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

- RECHTBANKEN - Algemeen

Art. 65

C.96.0432.F 30 januari 1998 AC nr. ...

Nieuw en dus niet ontvankelijk is het niet voor de appelrechters aangevoerde cassatiemiddel volgens hetwelk de eerste rechter niet door de eerste voorzitter van het hof van beroep kon worden opgedragen een ambt te vervullen.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

Art. 650

C.10.0071.F 5 maart 2010 AC nr. 156

De onttrekking van de zaak aan de rechter kan op een van de in artikel 648 Ger. W. voorgeschreven gronden slechts door een partij of, in de bij wet bepaalde gevallen, door het O.M. worden gevorderd (1); de klager beschikt niet over de vereiste hoedanigheid om, op een van die gronden, een vordering tot onttrekking van de zaak aan de Raad van de Orde van geneesheren in te dienen. (1) Cass., 8 juli 2008, AR C.08.0280.F, AC, 2008, nr. 421.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

C.08.0280.F 8 juli 2008 AC nr. 421

De klager beschikt niet over de vereiste hoedanigheid om een vordering in te dienen tot onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking aan de voorzitter van de Tuchtraad voor advocaten van het rechtsgebied van het hof van beroep.

- ADVOCAAT -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

C.06.0422.F 28 september 2006 AC nr. 446

Degene die een vordering tot onttrekking van de zaak aan de rechter instelt, dient geen andere hoedanigheid te hebben dan die van partij in de zaak waarvan de verwijzing wordt gevorderd.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.06.0043.F 10 maart 2006 AC nr. 145

De omstandigheid dat een advocaat, die geen partij is in de tuchtprocedure die is ingesteld op grond van zijn verwijten aan de partij die de onttrekking vordert, in het kabinet van de stafhouder inzonderheid belast is met de deontologische kwesties en dat hij zitting heeft in de deontologische commissie, is niet van dien aard dat zij bij verzoeker of bij derden een gewettigde verdenking kan doen ontstaan over de strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de raad van de Orde die dient uitspraak te doen.

- ADVOCAAT -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

C.00.0721.F 11 januari 2001 AC nr. ...

Het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan de rechter wegens gewettigde verdenking, dat gericht is tegen het Brussels Instituut voor Milieubeheer, terwijl dit geen gerecht in de zin van de wet is wanneer het de procedure inzet om een administratieve geldboete op te leggen als bedoeld in Ord.Br.H.G. 25 maart 1999, is kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

Art. 652

C.07.0288.N 10 juli 2007 AC nr. 371

Wanneer noch de kenmerken van de zaak, noch de persoonlijke toestand van de rechter het verzuim gedurende meer dan zes maanden de zaak, die hij in beraad heeft genomen, te berechten, verantwoorden, dient de zaak aan die rechter onttrokken te worden en verwezen naar de rechtbank anders samengesteld (1). (1) Cass., 17 okt. 2006, AR C.06.0536.N, n° ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

C.06.0536.N 27 oktober 2006 AC nr. 519

De omstandigheid dat de voorzitter van de kamer het concept van vonnis niet kon krijgen van de bijzitter gelast met het opstellen ervan, kan het verzuim van die kamer gedurende meer dan zes maanden de zaak te berechten die zij in beraad heeft genomen niet rechtvaardigen en niet verhinderen dat het Hof van cassatie op verzoek van de procureur-generaal bij het hof van beroep die zaak aan die kamer zou onttrekken als daartoe grond is.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

Wanneer het Hof van cassatie op verzoek van de procureur-generaal bij het hof van beroep een zaak onttrekt aan de strafrechter die gedurende meer dan zes maanden verzuimd heeft deze zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, kan het de zaak naar een andere rechtbank verwijzen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

C.06.0240.F 9 juni 2006 AC nr. 322

De term "verzuimen" in artikel 652 van het Gerechtelijk Wetboek mag niet in een tuchtrechtelijke betekenis worden opgevat en heeft niet de connotatie van een fout; het betekent "niet voldoen aan de verplichting om uitspraak te doen" (1). (1) Zie Cass., 9 dec. 1977, AC, 1978, 437.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Algemeen

Art. 653

C.07.0500.F 26 oktober 2007 AC nr. 509

Het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan de rechter dat per post is verzonden aan de griffie van het Hof van Cassatie, is kennelijk niet-ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 15 april 1999, AR C.99.0145.F, nr 214.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.02.0125.N 21 maart 2002 AC nr. 192

Wanneer een advocaat in eigen naam en voor eigen rekening als procespartij optreedt in een burgerlijke zaak, is zijn vordering tot onttrekking van de zaak aan de rechter wegens gewettigde verdenking niet ontvankelijk als het verzoekschrift alleen door hemzelf is ondertekend (1). (1) Zie cass., 3 aug. 1998, A.R. C.98.0307.F, nr 363; 8 okt. 1998, A.R. C.98.0418.F, nr 437.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

P.01.1321.F 21 november 2001 AC nr. ...

De vordering tot onttrekking van de zaak aan het hof van beroep is niet kennelijk onontvankelijk, wanneer eiser moet verschijnen voor de kamer van inbeschuldigingstelling t.g.v. het hoger beroep tegen een beschikking tot verwijzing van de zaak, op grond van een misdrijf dat is gepleegd ten nadele van een raadsheer bij dat hof van beroep en haar echtgenoot, waarbij laatstgenoemde zich burgerlijke partij heeft gesteld (1). (1) Zie Cass., 22 nov. 2000, A.R. P.00.1355.F, nr. 638.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

C.01.0424.F 21 september 2001 AC nr. ...

De vordering tot verwijzing die steunt op de artt. 542 tot 552 Sv., die niet gelden in burgerlijke zaken waar de procedure tot onttrekking van de zaak aan de rechter geregeld wordt door de artt. 653 e.v. Ger.W, is kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 29 aug. 2001, A.R. P.01.1247.F, niet gepubliceerd.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.01.0435.F 21 september 2001 AC nr. ...

De vordering tot onttrekking van de zaak aan de rechter die ingesteld wordt bij een verzoekschrift dat niet door een advocaat is ondertekend, is kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 29 okt. 1999, A.R. C.99.0463.F, nr. 575.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

P.00.1355.F 22 november 2000 AC nr. ...

De vordering tot onttrekking van de zaak aan het hof van beroep is niet kennelijk onontvankelijk, wanneer eiser voor de kamer van inbeschuldigingstelling moet verschijnen t.g.v. zijn hoger beroep tegen een beschikking tot internering wegens een misdrijf dat is gepleegd t.a.v. de eerste voorzitter van dat hof van beroep (1). (1) Zie Cass., 22 juni 1999, A.R. P.99.0899.N, nr 385.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

C.99.0145.F 15 april 1999 AC nr. ...

Kennelijk niet ontvankelijk is de vordering tot onttrekking aan de rechter, wanneer het daartoe strekkende verzoekschrift niet is neergelegd ter griffie van het Hof van Cassatie.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.98.0418.F 8 oktober 1998 AC nr. ...

Een vordering tot onttrekking van de zaak aan de rechter wegens gewettigde verdenking is in burgerlijke zaken alleen ontvankelijk als het verzoekschrift door een advocaat is ondertekend.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.98.0307.F 31 augustus 1998 AC nr. ...

Aangezien het verzoek tot onttrekking getekend moet worden door een advocaat, is de bijstand van een advocaat bij het Hof van Cassatie niet meer vereist (Impliciet).~@@ CCCCCCCCC

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Art. 654

C.13.0639.F 31 januari 2014 AC nr. ...

Zodra de griffie van het gerecht waarvan de onttrekking van de zaak wordt gevorderd, wordt bericht dat een verzoekschrift tot onttrekking is ingediend voor het Hof, kan er geen uitspraak meer worden gedaan in de zaak die het voorwerp uitmaakt van het verzoekschrift tot onttrekking.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Art. 654, eerste lid

C.07.0009.F 8 februari 2007 AC nr. 74

Wanneer een verzoekschrift tot onttrekking van de zaak ter kennis is gebracht van een rechter, kan deze niet langer uitspraak doen in de zaak waarop dat verzoekschrift betrekking heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Art. 656

C.09.0356.F 18 augustus 2009 AC nr. 462

Het eigen karakter van de procedure tot onttrekking sluit het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding uit.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

C.09.0179.F 11 juni 2009 AC nr. 398

De omstandigheid dat het aan de verzoeker ten laste gelegde tuchtrechtelijk vergrijp betrekking heeft op zijn houding jegens de voorzitter van een raad van de Orde van geneesheren kan bij de verzoeker en derden een gewettigde verdenking doen ontstaan over de strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de raad van de Orde die over de zaak uitspraak moet doen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

C.04.0258.N 13 juli 2004 AC nr. 368

Er zijn geen redenen om de conclusie neergelegd in uitvoering van het arrest van het Hof dat het verzoek tot onttrekking niet kennelijk onontvankelijk verklaard, uit het debat te weren.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.03.0269.N 12 augustus 2003 AC nr. 371

Het louter verlangen van de leden van een rechtbank om geen zitting te hebben in een zaak ontslaat deze magistraten niet van hun verplichting deze zaak te behandelen, tenzij zou blijken dat precieze omstandigheden hen verhinderen kennis te nemen van de zaak.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.99.0447.N 6 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer het Hof, overeenkomstig artikel 656, tweede lid, 1, Ger.W., van het verzoekschrift om op grond van gewettigde verdenking de zaak aan een tuchtraad van beroep van de Orde van Architecten te onttreken, de mededeling heeft bevolen aan de voorzitter van de raad van beroep teneinde binnen de door het Hof bepaalde termijn en na overleg met de leden van de raad een verklaring te stellen onderaan op de uitgifte van het arrest, verhindert de omstandigheid dat geen rechtsgeldige verklaring is afgelegd binnen de wettelijke termijn niet dat het Hof van Cassatie uitspraak zou doen.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Wanneer het Hof, overeenkomstig artikel 656, tweede lid, 1, Ger.W., van het verzoekschrift om op grond van gewettigde verdenking de zaak aan een tuchtraad van beroep van de Orde van Architecten te onttreken, de mededeling heeft bevolen aan de voorzitter van de raad van beroep teneinde binnen de door het Hof bepaalde termijn en na overleg met de leden van de raad een verklaring te stellen onderaan op de uitgifte van het arrest, verhindert de omstandigheid dat geen rechtsgeldige verklaring is afgelegd binnen de wettelijke termijn niet dat het Hof van Cassatie uitspraak zou doen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

C.98.0306.F 31 augustus 1998 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie, op verzoek van de auditeur-generaal bij het Militair Gerechtshof om de tuchtprocedure aan de hoofdgriffier van dat hof wegens gewettigde verdenking te onttrekken, bevolen heeft dat zijn arrest, het verzoekschrift en de eraan gehechte stukken, door neerlegging ter griffie van het Militair Gerechtshof, worden medegedeeld aan de hoofdgriffier van voornoemd rechtscollege en aan de niet-verzoekende partijen, moet de hoofdgriffier, in overleg met de griffiers van zijn griffie, die hem, in voorkomend geval, moeten vervangen, de bij artikel 656, tweede lid, 1°, Ger. W. voorgeschreven verklaring doen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

C.98.0201.N 4 juni 1998 AC nr. ...

Zo het met redenen omkleed en door een advocaat ondertekend verzoekschrift tot onttrekking van een tuchtzaak aan een provinciale raad van de Orde van architecten omwille van wettige verdenking kennelijk niet onontvankelijk is, beveelt het Hof uiterlijk binnen acht dagen dat van het arrest, het verzoekschrift en de bijgevoegde stukken mededeling wordt gedaan aan de voorzitter van de provinciale raad teneinde, na overleg met de leden van de provinciale raad, de in artikel 656, 2e lid, 1°, Ger.W. bedoelde verklaring onderaan op de uitgifte van het arrest te stellen en wordt de zaak voor verschijning op een rechtszitting van het Hof uiterlijk binnen twee maanden vastgesteld.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Art. 656, eerste lid

C.00.0592.F 9 november 2000 AC nr. ...

Kennelijk niet ontvankelijk is het verzoek waarin grieven worden aangevoerd die enkel berusten op het vermoeden van partijdigheid van de rechters, zonder aan te geven in hoeverre de vermeende partijdigheid bestaat aan de zijde van alle magistraten van de rechtbank waaraan eiser de zaak wil doen onttrekken (1). (1) Cass., 18 juli 2000, AR. C.00.0333.F , nr...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.00.0333.F 18 juli 2000 AC nr. ...

Het verzoekschrift waarin grieven worden aangevoerd die alleen betrekking hebben op de veronderstelling van partijdigheid van de rechters, is kennelijk niet ontvankelijk, als het niet vermeldt in hoeverre dat vermoeden van partijdigheid bestaat t.a.v. alle magistraten waaruit de rechtbank aan wie eiser de zaak wil laten onttrekken, is samengesteld.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Art. 656, tweede lid

C.00.0229.F 30 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking niet kennelijk onontvankelijk acht, beveelt het de in artikel 656, tweede lid, Ger.W. bedoelde vormvereisten en dient het daarbij geen uitspraak te doen over de tussenvordering tot betichting van valsheid in burgerlijke zaken die geen verband houdt met de kwestie van de kennelijke onontvankelijkheid van het verzoek tot onttrekking van de zaak.

- VERDENKING (GEWETTIGDE) [ZIE: 483 VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE] -

Art. 656, tweede lid, 1°

C.00.0605.N 15 december 2000 AC nr. ...

De verklaring, overeenkomstig artikel 656, tweede lid, 1°, van het Ger.W., door het gerecht waartegen onttrekking wordt gevorderd te stellen onderaan op de uitgifte van het arrest, is aan geen vormvereiste onderworpen. Zo doet de verklaring, ondertekend voor de Orde van architecten door de voorzitter en de secretaris, die weergeeft welk het oordeel is van de Raad van de Orde van architecten, vermoeden dat zij overleg gepleegd hebben met de leden van de Raad (1). (1) Zie cass., 6 januari 2000, AR C.99.0447.N, AC, 2000, nr. 12.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

Art. 656, vierde lid, 1°, b

C.06.0422.F 28 september 2006 AC nr. 446

De bepaling volgens welke de verklaring van de voorzitter van de rechtbank waartegen de onttrekking wordt gevorderd, gesteld wordt in overleg met de leden van dat gerecht die met naam worden vermeld, vereist niet dat alle leden van voornoemd gerecht die verklaring moeten stellen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Art. 656, zoals gewijzigd door de wet van 10 juni 2001

C.01.0571.N 17 januari 2002 AC nr. 39

Voor het Hof van cassatie kan tegen de verzoekende partij geen vergoeding worden gevraagd wegens de roekeloosheid van het verzoek tot onttrekking; alleen een boete mag worden opgelegd aan de roekeloze verzoeker.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Art. 658

C.13.0639.F 31 januari 2014 AC nr. ...

Er bestaat geen grond tot nietigverklaring van het vonnis dat werd uitgesproken nadat de griffie van het rechtscollege werd bericht dat er een verzoekschrift tot onttrekking was ingediend voor het Hof, aangezien de nietigverklaring van de handelingen van de betrokken rechter, krachtens artikel 658, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, alleen kan worden uitgesproken bij onttrekking van de zaak aan die rechter (1). (1) Cass. 21 april 2006, AR C.06.0132.F, AC 2006, nr. 229.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.09.0011.F 26 februari 2009 AC nr. 160

Het verzoek tot onttrekking van de zaak aan de gewestelijke raad van de Orde der dierenartsen die het Frans als voertaal heeft is niet ontvankelijk, aangezien uit de wet blijkt dat er slechts één dergelijke raad bestaat en dat de verwijzing naar een andere gewestelijke raad die het Frans als voertaal heeft, dus wettelijk onmogelijk is en dat de onttrekking zonder verwijzing neerkomt op een rechtsweigering (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2009, nr ...

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

C.07.0009.F 8 februari 2007 AC nr. 74

Op een vordering tot onttrekking van een zaak aan de rechter kan het Hof de handelingen vernietigen die vóór de uitspraak van de beslissing zijn verricht door de rechters aan wie de zaak onttrokken is en zelfs de handelingen van een rechter aan wie de zaak niet onttrokken is, zoals een beschikking van de voorzitter van de rechtbank die een van de rechters aan wie de zaak onttrokken is, vervangt om de beslissing uit te spreken (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ... (2) Blijkbaar heeft het Hof een verruimde toepassing gemaakt van artikel 658, vierde lid, Ger.W., aangezien dat artikel slechts voorziet in de mogelijkheid, voor het Hof, om de handelingen te vernietigen die verricht zijn door de rechters aan wie de zaak onttrokken is. Overigens volgde uit de vernietiging van het vonnis dat de bewuste rechters in strijd met artikel 654, Ger.W. hadden uitgesproken dat de beschikking van de voorzitter geen voorwerp meer had.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.06.0422.F 28 september 2006 AC nr. 446

De rechtspleging tot verwijzing wegens gewettigde verdenking is niet van toepassing op het Hof van Cassatie (1). (1) Cass., 23 maart 1988, AR 6617, nr 464.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

De rechtspleging tot verwijzing wegens gewettigde verdenking is niet van toepassing op het Hof van Cassatie (1). (1) Cass., 23 maart 1988, AR 6617, nr 464.

- CASSATIE - Allerlei

C.06.0132.F 21 april 2006 AC nr. 229

Wanneer de onttrekking van een zaak aan een rechter wordt gevorderd, kan de vernietiging van een handeling van die rechter slechts worden uitgesproken indien de zaak hem onttrokken is.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Art. 659

C.07.0592.F 8 februari 2008 AC nr. 99

De betrekkingen tussen een magistraat en zijn ambtgenoten van hetzelfde gerecht zijn een omstandigheid die bij de partijen en bij derden een gewettigde verdenking kan doen ontstaan over de onpartijdigheid van de rechters die uitspraak moeten doen; de bekommernis om die verdenking te voorkomen, rechtvaardigt dat de zaak aan dat gerecht wordt onttrokken (1). (1) Zie Cass., 15 maart 2001, AR C.01.0051.F, AC, 2001, nr 138.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.08.0012.F 1 februari 2008 AC nr. 79

Het verzoek dat grieven aanvoert die enkel berusten op de veronderstelling dat de rechters partijdig zijn, is kennelijk niet ontvankelijk wanneer het niet aangeeft in hoeverre de veronderstelde partijdigheid zou bestaan ten aanzien van alle magistraten van de rechtbank waaraan de onttrekking door de eiser wordt gevorderd (1). (1) Zie Cass., 9 nov. 2000, AR C.00.0592.F, AC, 2000, nr 612.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.05.0063.F 24 februari 2005 AC nr. 117

Een nieuwe vordering tot onttrekking van de zaak aan de rechter is niet ontvankelijk wanneer zij dezelfde feiten aanvoert als de eerste (1). (1) Cass., 11 juni 1976, (AC, 1976, 1140).

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Art. 660

C.07.0341.N 6 februari 2009 AC nr. 101

Wanneer het Hof van Cassatie een beslissing vernietigt wegens schending van een regel inzake bevoegdheid, verwijst het de zaak, indien mogelijk, naar de bevoegde rechtbank (1). (1) Zie Cass., 22 sept. 2005 (voltallige zitting), AR C.03.0427.N, AC, 2005, nr. 456, met concl. van advocaat-generaal TIMPERMAN.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

F.07.0118.F 16 oktober 2008 AC nr. 553

De feitenrechter die zich onbevoegd verklaart om van een zaak kennis te nemen, is niet bevoegd om de zaak bij het Hof van Cassatie aanhangig te maken door ze naar dat hof te verwijzen.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Belastingzaken - Allerlei

C.06.0179.F 1 februari 2008 AC nr. 78

De rechter naar wie een zaak verwezen wordt bij een vonnis dat uitspraak doet over de bevoegdheid, is door die beslissing gebonden, met dien verstande dat zijn recht om over de rechtsgrond van de zaak te oordelen onverkort blijft, en hij kan niet ambtshalve een eventuele onbevoegdheid ratione materiae opwerpen (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 1988, AR 8261, AC, 1988-89, nr 88.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.03.0427.N 22 september 2005 AC nr. 456

Wanneer het Hof van Cassatie een beslissing vernietigt wegens schending van een regel inzake bevoegdheid, verwijst het de zaak zo nodig steeds naar de bevoegde rechter die het aanwijst (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid

C.99.0227.N 25 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie een vonnis van de arrondissementsrechtbank vernietigt wegens schending van een regel inzake bevoegdheid verwijst het de zaak naar de bevoegde rechter die het aanwijst.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid

Art. 660, eerste lid

C.10.0298.F 7 oktober 2011 AC nr. ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

F.00.0085.F 30 november 2001 AC nr. ...

De rechter die van de zaak heeft kennisgenomen moet uitspraak doen over zijn bevoegdheid en de zaak verwijzen naar de bevoegde rechter die hij aanwijst (1). (1) De voorziening in belastingzaken die ter griffie van het hof van beroep is neergelegd na de inwerkingtreding van de wetsbepalingen die de mogelijkheid een dergelijke voorziening bij dat hof in te stellen ophief, werd door de appèlrechters ontvankelijk verklaard en naar de bevoegde rechter verwezen. Het is immers niet omdat de appèlrechter niet langer bevoegd is om kennis te nemen van een zaak die bij hem aanhangig is gemaakt, dat hij de voorziening niet ontvankelijk zou moeten verklaren; hij is immers verplicht de zaak te verwijzen naar de rechter die hij bevoegd acht (zie Cass., 21 juni 1999, A.R F.99.0049.N, nr. 381). (Art. 660, eerste lid, Ger.W.; artikel 97, negende lid, W. 15 maart 1999; art 11, eerste lid, W. 23 maart 1999).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Belastingzaken - Inkomstenbelastingen

- HOGER BEROEP - Belastingzaken - Inkomstenbelastingen

Art. 666

G.11.0239.N 17 november 2011 AC nr. ...

Uit artikel 666 Gerechtelijk Wetboek volgt dat niet enkel de inkomsten maar ook het actief van een rechtspersoon in aanmerking moet worden genomen bij de beoordeling van de aanspraak van de rechtspersoon op rechtsbijstand.

- RECHTSBIJSTAND -

Art. 667

G.11.0094.N 26 mei 2011 AC nr. ...

Een afgifte door de griffie van het Hof van Cassatie van een attest van niet-verhaal tegen een gewezen arrest waarvoor rechtsbijstand wordt gevorderd is niet vereist voor het neerleggen van een klacht wegens familieverlating (1). (1) Zie Cass. (BRB), 17 maart 2011, G.11.0029.N, www.cass.be.

- RECHTSBIJSTAND -

G.04.0064.F 13 augustus 2004 AC nr. 372

Het bureau voor rechtsbijstand van het Hof van cassatie kan beslissen het voordeel van rechtsbijstand te verlenen, door het advies van de advocaat bij het Hof van cassatie die door de stafhouder van zijn orde is aangewezen, te verwerpen, wat de ontvankelijkheid van het middel betreft, op grond dat de verzoekers het recht hebben rechtspraak van het Hof van cassatie voor dit Hof te betwisten en dat hun uitlegging van de wet niet onredelijk lijkt.

- RECHTSBIJSTAND -

Art. 670

P.01.0609.F 12 september 2001 AC nr. ...

In burgerlijke zaken moet de partij, die een op een misdrijf gegronde vordering heeft ingesteld, bewijzen dat de verweerder schuld heeft aan het misdrijf of dat een door de verweerder aangevoerde rechtvaardigingsgrond niet bestaat, voor zover aan die bewering enig geloof kan worden gehecht (1); hoewel de eiser van de vordering moet bewijzen dat die bewering onjuist is, staat het evenwel aan de bodemrechter in feite te oordelen of dergelijke elementen al dan niet voorhanden zijn. (1) Cass., 22 dec. 1995, A.R. C.94.0484.F, nr. 564.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 670, tweede lid

C.09.0636.F 8 januari 2010 AC nr. 15

De wet voorziet in geen enkel rechtsmiddel tegen de beslissing waarbij het bureau voor rechtsbijstand van het Hof van Cassatie een aanvraag van rechtsbijstand voor het instellen van cassatieberoep afwijst.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

- RECHTSBIJSTAND -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Algemeen

G.06.0156.F 23 november 2006 AC nr. 597

Uit artikel 670, tweede lid, Ger.W., vloeit voort dat het Bureau voor rechtsbijstand van het Hof van Cassatie niet bevoegd is om kennis te nemen van een verzoek tot aanwijzing van een advocaat bij het Hof, met het oog op het instellen van een eventuele aansprakelijkheidsvordering voor de rechtbank van eerste aanleg, tegen een raadsman die de verzoeker niet heeft voorgesteld om cassatieberoep in te stellen tegen een arrest dat tegenover hem kracht van gewijsde heeft gekregen (1). (1) Naar luid van het verzoekschrift werd de vordering tot aanwijzing van een advocaat bij het Hof in het kader van de juridische tweedelijnsbijstand ingesteld (artikel 508/1, 2°, Ger.W.) en preciseerde het duidelijk dat het niet om rechtsbijstand ging maar om advies of een cassatieberoep opportuun zou zijn geweest tegen een arrest dat thans t.o.v. de verzoeker kracht van gewijsde heeft gekregen, met het oog op het instellen van een aansprakelijkheidsvordering tegen zijn toenmalige raadsman omdat die hem niet heeft voorgesteld cassatieberoep tegen dat arrest in te stellen. Voor het Bureau voor Rechtsbijstand van het Hof, na eensluidend advies van het openbaar ministerie en rekening houdende met het opzet van het stelsel van rechtsbijstand, dat verschillend is van dat van de rechtshulp, en met de regeling ervan bij artikel 670, tweede lid, met name voor het Hof, kan het Bureau geen kennis nemen van een dergelijk verzoek.

- RECHTSBIJSTAND -

Art. 671

G.14.0144.N 28 augustus 2014 AC nr. ...

Krachtens artikel 671 Gerechtelijk Wetboek wordt rechtsbijstand alleen verleend voor de proceshandelingen die moeten worden verricht en voor de gewone afschriften van of de uittreksels uit de stukken die moeten worden voorgebracht voor de rechter voor wie het geschil aanhangig is of wordt gemaakt, de betekening van de eindbeslissing daaronder begrepen; deze hypothese doet zich hier niet voor.

- RECHTSBIJSTAND -

G.11.0029.N 17 maart 2011 AC nr. ...

Uit artikel 671, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat rechtsbijstand aan het Bureau van het Hof van Cassatie alleen kan worden gevraagd wanneer het geschil voor het Hof aanhangig is of wordt gemaakt.

- RECHTSBIJSTAND -

Art. 671, eerste lid

G.11.0029.N 17 maart 2011 AC nr. ...

Een getuigschrift dat geen cassatieberoep werd ingesteld kan niet worden gevraagd aan het Bureau voor rechtsbijstand van het Hof van Cassatie; de eventuele rechtsbijstand krachtens dewelke dat stuk kosteloos kan worden afgeleverd, is deze die gebeurlijk is verleend door het gerecht dat de uit te voeren beslissing heeft gewezen.

- RECHTSBIJSTAND -

Art. 674bis

P.14.1600.F 26 november 2014 AC nr. 729

Het onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat zijn hoger beroep tegen een beschikking van de onderzoeksrechter die zijn verzoek tot het verkrijgen, met het voordeel van rechtsbijstand, van een afschrift van stukken uit het strafdossier ongegrond verklaart, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 16 februari 1999, AR P.99.0015.N, AC 1999, nr. 89.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Allerlei

G.14.0144.N 28 augustus 2014 AC nr. ...

Artikel 674bis Gerechtelijk Wetboek voorziet in de mogelijkheid in strafzaken om rechtsbijstand te verzoeken met het oog op het verkrijgen van afschriften van stukken uit het dossier; noch deze bepaling noch enige andere bepaling voorzien in deze mogelijkheid voor de voor het Hof van Cassatie aanhangige strafzaken.

- RECHTSBIJSTAND -

Art. 674bis, § 10

P.03.0441.F 16 april 2003 AC nr. 257

Het cassatieberoep tegen een beslissing over de rechtsbijstand voor het verkrijgen van afschriften van stukken uit het dossier, is niet ontvankelijk (1). (1) De kamer van inbeschuldigingstelling van het Hof van Beroep te Bergen heeft E. bij arrest van 4 feb. 2003 verwezen naar de Correctionele Rechtbank te Charleroi. Op 6 maart 2003 heeft de beklaagde een verzoekschrift neergelegd op de buitengewone rechtszitting van die rechtbank, om een gratis afschrift te verkrijgen van de stukken van een strafdossier m.b.t. een hem ten laste gelegde zaak. Bij beschikking van 6 maart 2003 heeft de raadkamer van de rechtbank het verzoek om rechtsbijstand niet-ontvankelijk verklaard. De beklaagde heeft tegen die beschikking hoger beroep ingesteld. Bij arrest van 19 maart 2003 heeft de correctionele kamer van het Hof van Beroep te Bergen, die uitspraak deed in raadkamer, het hoger beroep ontvankelijk maar niet-gegrond verklaard, op grond dat, te dezen, artikel 674bis, § 2, 1°, Ger. W. moest worden toegepast, en niet artikel 674bis, § 2, 2°, van dat wetboek, en dat alleen de kamer van inbeschuldigingstelling van het Hof van Beroep te Bergen bevoegd was om van het verzoekschrift kennis te nemen op het ogenblik van de regeling van de rechtspleging. Dit is het arrest waartegen eiser cassatieberoep heeft ingesteld.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

Art. 682, tweede lid

G.11.0226.N 28 september 2011 AC nr. ...

Een voorafgaand advies van een advocaat bij het Hof van Cassatie zoals bedoeld in artikel 682, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek is niet meer nodig, wanneer de verzoeker bij zijn verzoekschrift een omstandig advies over de slaagkansen van een cassatieberoep voegt dat op vraag van diens raadslieden door een advocaat bij het Hof van Cassatie werd verstrekt.

- RECHTSBIJSTAND -

Art. 688

P.06.0516.N 6 juni 2006 AC nr. 313

Tegen de beslissingen over rechtsbijstand voor het Hof van Cassatie, staat voor de aanvrager van de rechtsbijstand geen cassatieberoep open (1). (1) Cass., 13 okt. 1992, AR 7065, nr 664; 22 juli 2003, AR P.03.0921.F, nr 393; 2 maart 2005, AR P.04.1490.F, nr 128.

- RECHTSBIJSTAND -

- CASSATIEBEROEP - Allerlei

Art. 7

F.11.0134.F 6 september 2012 AC nr. ...

De wet die betreffende een rechtspunt waar de rechtsregel onzeker of betwist is, een oplossing vastlegt die door de rechtspraak had kunnen worden aangenomen, is een uitleggingswet; de rechters zijn gehouden zich naar de uitleggingswetten te gedragen in alle zaken waarin het rechtspunt niet definitief berecht is op het tijdstip waarop die wetten bindend worden (1). (1) Cass. 20 juni 2005, AR C.04.0457.F, AC 2005, nr. 357 en www.cassonline.be.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

F.07.0014.N 24 april 2008 AC nr. 252

Een wetsbepaling is geen interpretatieve bepaling wanneer zij geen interpretatie waartoe de rechter kon komen, bekrachtigt maar wel een leemte in de wetgeving opvult (1). (1) zie de conclusie van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

C.04.0457.F 20 juni 2005 AC nr. 357

De rechters dienen zich te gedragen naar de uitleggingswetten in alle zaken waarin het rechtspunt niet definitief is berecht op het tijdstip waarop die wetten verbindend worden; hun toepassing dringt zich op aan het Hof, ook al zijn ze pas afgekondigd tijdens het cassatiegeding (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 2000, AR F.99.0003.F, nr 145.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

F.99.0003.F 17 december 2001 AC nr. ...

In geval van een uitleggingswet, wordt de uitgelegde wet verondersteld van in den beginne de door de uitleggingswet omschreven betekenis te hebben gehad en moet ze bijgevolg als dusdanig door de hoven en de rechtbanken worden toegepast, het Hof van Cassatie moet de uitleggingswet toepassen, zelfs wanneer het bestreden arrest van voor de inwerkingtreding van die wet dateert.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

De wet hoeft niet noodzakelijk uitdrukkelijk te vermelden dat zij geheel of gedeeltelijk van interpretatieve aard is; zulks kan worden afgeleid uit de door de wetgever gebruikte bewoordingen, de context en de opzet van de wet of de parlementaire voorbereiding ervan.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

S.95.0146.N 8 maart 1999 AC nr. ...

De federale wetgever mag zijn bevoegdheid om op bindende wijze de wetten uit te leggen alleen uitoefenen met eerbiediging van de normen die een hogere hiërarchische waarde hebben dan de wet.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Wetgevende macht

- GRONDWET - Art. 84

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

De uitleggingswet vormt één geheel met de uitgelegde wet; deze laatste wordt geacht deze interpretatieve draagkracht te hebben sinds haar inwerkingtreding voor zover er niet definitief werd beslist, het Hof van Cassatie moet een uitleggingswet toepassen zelfs wanneer het bestreden arrest van vòòr de inwerkingtreding van die wet dateert.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

De wet die een rechtsvraag oplost, waarvan het antwoord onzeker of betwist was en door de rechter kon worden gevonden is een uitleggingswet.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

S.96.0028.F 8 maart 1999 AC nr. ...

Ingeval van een uitleggingswet, wordt de uitgelegde wet verondersteld van in den beginne de door de uitleggingswet omschreven betekenis te hebben gehad en moet ze bijgevolg als dusdanig door de hoven en de rechtbanken worden uitgelegd; het Hof van cassatie moet de uitleggingswet toepassen zelfs wanneer het bestreden arrest van vòòr de inwerkingtreding van die wet dateert.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

De wet waarin, i.v.m. een punt waar de rechtsregel onzeker of betwist is, een oplossing is vastgelegd die alleen de rechtspraak had kunnen aannemen, is van nature interpretatief.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

De federale wetgever mag zijn bevoegdheid om op bindende wijze de wetten uit te leggen alleen uitoefenen met eerbiediging van de normen die een hogere hiërarchische waarde hebben dan de wet.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Wetgevende macht

- GRONDWET - Art. 84

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Art. 700

C.96.0291.N 30 oktober 1997 AC nr. ...

De schending van artikel 700 Ger.W. m.b.t. de rechtsingang ressorteert onder de rechterlijke organisatie.~

- VORDERING IN RECHTE -

C.92.8404.N 9 september 1994 AC nr. ...

De rechtsvordering van een curator in een faillissement om dit faillissement met een ander samen te voegen, kan niet worden ingesteld bij eenzijdig verzoekschrift.~

- VORDERING IN RECHTE -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 701

C.07.0432.F 24 november 2008 AC nr. 658

De in artikel 701 Ger. W. vermelde procesregel raakt de openbare orde niet en kan door de rechter derhalve niet ambtshalve opgeworpen worden; die omstandigheid heeft geen weerslag op zijn bevoegdheid om, voor elke vordering die bij een zelfde akte wordt ingesteld, over zijn bevoegdheid uitspraak te doen en alle excepties van openbare orde op te werpen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- VORDERING IN RECHTE -

De in artikel 701 Ger. W. vermelde procesregel raakt de openbare orde niet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 702

P.01.0218.F 23 mei 2001 AC nr. ...

De geldigheid van de dagvaarding wordt, in strafzaken, niet geregeld door artikel 702 Ger. W., maar door de artt. 145, 182 en 211 Sv., waarin geen sprake is van nietigheid ; die nietigheid kan alleen worden uitgesproken, als een essentieel bestanddeel van die akte ontbreekt of als is aangetoond dat door die onregelmatigheid het recht van verdediging is geschonden (1). (1) Cass., 13 okt. 1988, A.R. P.98.1066.F, nr. 443 ; zie Cass., 29 maart 2000, A.R. P.99.1857.F, nr. 211.

- DAGVAARDING -

P.98.1066.F 13 oktober 1998 AC nr. ...

De geldigheid van de dagvaarding wordt, in strafzaken, niet geregeld door artikel 702 Ger.W., maar door de artt. 145, 182 en 211 Sv., waarin geen sprake is van nietigheid; die nietigheid kan alleen worden uitgesproken, als een essentieel bestanddeel van die akte ontbreekt of als is aangetoond dat door die onregelmatigheid het recht van verdediging is geschonden.

- DAGVAARDING -

Art. 702, 3°

P.99.1857.F 29 maart 2000 AC nr. ...

Aangezien de dagvaarding, in strafzaken, niet door artikel 702, 3, Ger. W., geregeld wordt, hoeft zij niet, op straffe van nietigheid, een korte samenvatting van de middelen van de vordering te bevatten; zij moet alleen op afdoende wijze melding maken van het voorwerp ervan, alsook van het feit waarop zij is gegrond, en zij mag geen onregelmatigheid bevatten die het recht van verdediging kan aantasten.

- DAGVAARDING -

Art. 703

C.13.0445.F 18 september 2014 AC nr. 536

De omstandigheid dat het orgaan dat voor de rechtspersoon optreedt niet bevoegd is, heeft een weerslag op de ontvankelijkheid van de rechtsvordering omdat het voormelde orgaan niet de vereiste hoedanigheid heeft.

- VORDERING IN RECHTE -

De omstandigheid dat het orgaan dat voor de rechtspersoon optreedt niet bevoegd is, heeft een weerslag op de ontvankelijkheid van de rechtsvordering omdat het voormelde orgaan niet de vereiste hoedanigheid heeft.

- GEMEENTE -

C.04.0042.F 4 november 2004 AC nr. 533

Het arrest dat vaststelt, enerzijds, dat de raad van bestuur van de vennootschap op 31 januari 2000 beslist had hoger beroep in te stellen, en, anderzijds, dat bij een vonnis van de rechtbank van koophandel van 26 januari 2000, dat op 3 februari 2000 definitief geworden is, de vennootschap onder een voorlopige bewindvoerder werd geplaatst en oordeelt dat de bestuurders van de vennootschap vanaf laatstgenoemde datum geen bevoegdheid hadden en dat enkel de voorlopige bewindvoerder de vennootschap ten aanzien van derden en in rechte kon vertegenwoordigen, verantwoordt zijn beslissing naar recht om het hoger beroep dat op 11 februari 2000 door de voornoemde bestuurders en niet door de voorlopige bewindvoerder werd ingesteld, niet-ontvankelijk te verklaren, aangezien de vennootschap niet door haar bevoegd orgaan was vertegenwoordigd bij het instellen van het hoger beroep (1). (1) Zie Cass., 11 juni 1998, AR C.94.0415.N, nr 301; 20 maart 2002, AR P.01.1414.F, nr 190.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.99.1549.N 26 september 2000 AC nr. ...

Krachtens artikel 703 Gerechtelijk Wetboek treden rechtspersonen in rechte op door tussenkomst van hun bevoegde organen en is het voldoende, om van hun identiteit te doen blijken in de dagvaarding en in elke akte van rechtspleging, hun benaming, hun rechtskarakter en hun maatschappelijke zetel op te geven, waarbij de partij tegen wie een zodanige akte van rechtspleging wordt ingeroepen, evenwel het recht heeft om in elke stand van het geding te eisen dat de rechtspersoon haar de identiteit meedeelt van de natuurlijke personen die zijn organen zijn, met als enige sanctie dat het vonnis over de zaak kan worden uitgesteld zolang aan deze vordering niet is voldaan; uit deze bepaling volgt dat voor de ontvankelijkheid van de vordering niet is vereist dat de identiteit van de natuurlijke personen die de organen zijn van de rechtspersoon blijkt uit de stukken die aanwezig waren op het ogenblik van de burgerlijke partijstelling (1). (1) Zie Cass., 9 feb. 1978, AC, 1978, 588.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- RECHTSPERSOONLIJKHEID -

C.98.0024.N 23 april 1999 AC nr. ...

Art. 703 Ger.W. dat een regel van burgerlijke rechtspleging inhoudt, is niet enkel toepasselijk op handelsvennootschappen, maar geldt voor alle rechtspersonen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 703, derde en vierde lid

P.08.0723.F 12 november 2008 AC nr. 629

Het ontbreken van de vermelding van de identiteit van de natuurlijke personen die de organen zijn van een rechtspersoon, levert niet het afdoende bewijs dat de akte van rechtspleging die in naam van de rechtspersoon is verricht, door hem niet was toegestaan (1). (1) Cass., 17 april 1997, AR C.96.0051.F, AC, 1997, nr 189.

- VORDERING IN RECHTE -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 703, derde lid

P.13.1636.F 5 februari 2014 AC nr. ...

Het uitstel van de berechting van de zaak zolang niet aan het verzoek van de verwerende partij is voldaan om de natuurlijke personen te identificeren die de organen zijn van de rechtspersoon die in rechte optreedt, is geen recht maar staat ter beoordeling van de rechter.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Wanneer een advocaat een rechtspersoon vertegenwoordigt, kent artikel 703, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek de verwerende partij het recht toe om te eisen dat die rechtspersoon haar de identiteit meedeelt van de natuurlijke personen die zijn organen zijn; die informatie, die beoogt te voldoen aan het rechtmatig belang van de verwerende partij, is geen voorwaarde voor de ontvankelijkheid van de rechtsvordering en is noch substantieel noch op straffe van nietigheid voorgeschreven.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 703, eerste en tweede lid

C.08.0619.N 26 november 2009 AC nr. 701

De registratiecommissie die per provincie beslist over de aanvragen tot registratie en de verzoekschriften tot schrapping van de aannemers heeft rechtspersoonlijkheid en kan alleen in rechte optreden.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 703, eerste lid

P.13.1636.F 5 februari 2014 AC nr. ...

De rechtspersonen treden in rechte op door tussenkomst van hun bevoegde organen of door een advocaat die wettelijk verondersteld wordt daartoe door hen te zijn gemachtigd.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

F.11.0164.N 23 november 2012 AC nr. ...

In fiscale geschillen, met inbegrip van geschillen inzake de invordering van belastingschulden, treedt de Staat in rechte op door de minister van Financiën, onverminderd de mogelijkheid om in die geschillen het geding te laten benaarstigen door tussenkomst van de bevoegde ontvanger; de bevoegde ontvanger die aldus in de akte van procesingang als vertegenwoordiger wordt vermeld, verkrijgt hierdoor de hoedanigheid van procespartij niet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

C.08.0202.F 9 december 2010 AC nr. 722

Aangezien de minister die bevoegd is voor de openbare werken een orgaan is van het Wegenfonds, vertegenwoordigt hij dat in rechte (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 705

F.97.0073.N 4 mei 2000 AC nr. ...

De regel van artikel 705 Ger.W. die betrekking heeft op de rechtsingang door dagvaarding, houdt geen verband met de specifieke dwingende regel van artikel 378 W.I.B. 1992 die geldt voor de betekening van de fiscale voorzieningen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

C.94.0361.N 9 maart 1995 AC nr. ...

De omstandigheid dat een minister slechts bevoegd is om de Staat te vertegenwoordigen voor de zaken van zijn departement heeft niet tot gevolg dat een voorziening gericht tegen de Staat, vertegenwoordigd door een minister wiens departement niet bevoegd is, niet ontvankelijk is.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Art. 705, eerste en tweede lid

C.97.0199.N 9 juni 2000 AC nr. ...

Art. 705, eerste en tweede lid, Ger. W., regelt uitsluitend de verhoudingen tussen de departementen van de Staat en is niet van toepassing wanneer het voorwerp van het geschil tot de bevoegdheid van een andere rechtspersoon dan de Staat behoort (1). (1) Zie cass., 16 maart 1995, C.94.0235.F, nr. 154.

- DAGVAARDING -

Art. 710, eerste lid

C.95.0367.N 15 januari 1998 AC nr. ...

Niettegenstaande de onteigeningswet zelf niet in een nietigheid voorziet als de erin bepaalde dagvaardingstermijn van ten minste acht dagen voor de verschijning van de eigenaars en de vruchtgebruikers, om ter plaatse aanwezig te zijn op dag en uur door de rechter bepaald, niet in acht werd genomen, is de toepassing van die wet nochtans verenigbaar met de toepassing van de algemene nietigheidssanctie van gemeenrecht bij zodanige miskenning.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- DAGVAARDING -

Art. 730, § 1, eerste lid

C.07.0345.N 20 februari 2009 AC nr. ...

Wegens de vernietiging van een arrest van doorhaling op de algemene rol moet de zaak verder behandeld worden door het hof van beroep en is er geen aanleiding tot verwijzing (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Algemeen

Art. 740

C.13.0063.F 7 februari 2014 AC nr. ...

Buiten het geval bepaald in artikel 735 van het Gerechtelijk Wetboek, moet de rechter, krachtens artikel 740 van dat wetboek, alle memories, nota's of stukken die niet ten laatste tegelijk met de conclusies zijn overgelegd, ambtshalve uit het debat weren, tenzij de partij tegen wie die stukken worden aangevoerd, met de neerlegging heeft ingestemd of in het geval van de toepassing van artikel 748, §2, van dat wetboek (1). (1) Cass. 12 dec. 2005, AR S.04.0128.F, AC 2005, nr. 661.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.12.0055.N 29 april 2013 AC nr. ...

De sanctie van het ambtshalve weren van stukken uit het debat betekent dat de rechter de beslissing kan nemen zonder dat hij daartoe door de partijen is gevorderd maar stelt hem niet vrij de partijen ter zake te horen; de omstandigheid dat de partijen werden gehoord met betrekking tot het weren van een laattijdig neergelegde conclusie ontslaat de rechter niet van de verplichting de partijen ook te horen over het ambtshalve weren van de laattijdig overgelegde stukken.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

S.10.0179.N 12 december 2011 AC nr. ...

Artikel 740 van het Gerechtelijk Wetboek vereist niet dat de stukken op dezelfde wijze als de conclusie worden meegedeeld, noch dat ze samen worden ontvangen. Het volstaat dat de stukken ten laatste binnen de conclusietermijn zijn toegezonden.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.04.0128.F 12 december 2005 AC nr. 661

Buiten het geval bepaald in artikel 735, Ger.W., moet de rechter alle memories, nota's of stukken die niet ten laatste tegelijk met de conclusies zijn overgelegd, ambtshalve uit het debat weren, tenzij de partij tegen wie de stukken worden aangevoerd, met die overlegging heeft ingestemd en in het geval van de toepassing van artikel 748, § 2, van dat wetboek (1). (1) Cass., 6 sept. 2002, AR C.00.0147.N, nr 420.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.00.0147.N 6 september 2002 AC nr. 420

Buiten het geval bepaald in artikel 735 Ger.W. moet de rechter alle memories, nota's of stukken die niet ten laatste tegelijk met de conclusies zijn overgelegd, ambtshalve uit het debat weren, tenzij de partij tegen wie de stukken worden ingeroepen met die overlegging heeft ingestemd en in het geval van de toepassing van artikel 748, § 2, van dit wetboek (1). (1) Zie cass., 26 nov. 1999, A.R. C.98.0341.F, nr 633. E. Brewaeys, Gerechtelijk Recht. Artikelsgewijs commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer 1995, Ger.W. artikel 740, nr. 3.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 741

C.08.0324.N 4 maart 2010 AC nr. 148

Het rechtsmisbruik dat het recht van verdediging en het recht om te concluderen aantast, kan ontstaan uit de uitoefening van die rechten zonder redelijk en afdoend belang en op een wijze die de perken van de normale uitoefening ervan door een voorzichtig en zorgvuldig persoon kennelijk te buiten gaat (1). (1) Zie Cass., 6 jan. 2006, AR C.04.0358.F, AC, 2006, nr 18.

- RECHTSMISBRUIK -

Art. 743, tweede lid

C.96.0060.N 30 oktober 1997 AC nr. ...

Artikel 743, tweede lid, Ger.W., waarbij wordt bepaald dat de inventaris van de stukken bij de conclusies wordt gevoegd, voorziet niet in enige sanctie.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.94.0147.N 4 november 1994 AC nr. ...

De rechter mag zijn beslissing gronden op elk stuk dat hem regelmatig is overgelegd, zelfs indien de partijen het in hun conclusie niet vermelden.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 745, eerste lid

S.06.0046.F 4 december 2006 AC nr. 619

Alle conclusies worden aan de tegenpartij of aan haar advocaat gezonden, terzelfdertijd als zij ter griffie worden neergelegd; die bepaling sluit niet uit dat die mededeling door toedoen van een drager geschiedt.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 747, § 2

C.09.0396.F 28 april 2011 AC nr. ...

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.09.0322.N 3 september 2010 AC nr. 497

Sinds de wetswijziging bij artikel 10 van de wet van 26 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op het bestrijden van de gerechtelijke achterstand en met uitzondering van de afwijking op grond van onderlinge overeenstemming in het tweede lid van artikel 747, §2, van voormeld wetboek, kan de rechter, ook buiten het verzoek of de aanvaarding van partijen om, een termijnregeling opleggen en rechtsdag bepalen, desgevallend deze ook verbeteren of aanvullen; de rechter kan tevens de bepaling van de rechtsdag wijzigen, desgevallend vervroegen, op voorwaarde dat de partijen behoorlijk werden verwittigd van deze wijziging (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 2002, AR C.09.0537.N, AC, 2002, nr. 534.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.07.0364.F 4 december 2008 AC nr. 697

Noch uit artikel 747, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek, noch uit het algemeen beginsel van het recht van verdediging volgt dat de conclusie die genomen is na die welke wegens laattijdigheid in de zin van die bepaling uit het debat is geweerd, in beginsel uit het debat moet worden geweerd, tenzij wordt bewezen dat de partij die het voordeel van die regel geniet daarvan gebruikt maakt om haar tegenstrever te verrassen door een houding aan te nemen die het recht van verdediging van laatstgenoemde miskent.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

De opzet van artikel 747, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek is niet dat de partij die nalaat binnen de door de rechter bepaalde termijn een conclusie te nemen, hierdoor noodzakelijk het recht verbeurt om binnen een latere termijn een conclusie te nemen; de rechter mag echter op vordering van een wederpartij een deloyale proceshouding aldus straffen en op die grond een conclusie uit het debat weren (1). (1) Cass., 27 nov. 2003, AR C.01.0438.N, AC, 2003, nr. 603.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.06.0679.N 8 november 2007 AC nr. 537

De partij die, omdat zij geen conclusies heeft neergelegd binnen de wettelijk bepaalde termijn, ter rechtszitting waarop de zaak is vastgesteld van de rechter geen toelating krijgt om te pleiten en zulks betwist, mag de mogelijkheid niet worden ontnomen om omtrent de weigering om te mogen pleiten conclusies neer te leggen (1) (2). (1) Zie Cass., 4 okt. 1996, AR C.95.0290.N, nr 357 en Cass., 27 jan. 2000, AR C.98.0364.N, C.98.0365.N, nr 73. (2) Deze problematiek is thans wettelijk geregeld: artikel 17 van de Wet van 26 april 2007 voegde een nieuw artikel 756bis in het Ger.W. in, dat stelt dat onverminderd de in artikel 735, § 3, bedoelde regels het ontbreken of het ambtshalve weren van de conclusies geen verbod tot pleiten betekent.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

C.05.0442.N 16 maart 2006 AC nr. 158

Artikel 747, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek heeft niet de strekking dat een partij die nalaat binnen de door de rechter bepaalde termijn een conclusie te nemen, hierdoor het recht verbeurt om binnen de voor haar bepaalde daaropvolgende termijn een conclusie te nemen (1). (1) Cass., 27 nov. 2003, AR C.01.0438.N, nr 603.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.03.0522.N 10 oktober 2005 AC nr. 492

De rechter die de termijnen bepaalt om conclusies te nemen legt dwingende termijnen op (1). (1) Cass., 18 mei 2000, AR C.99.0185.N, nr 305.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.01.0135.N 22 januari 2004 AC nr. 37

Alleen een na de door de rechter bepaalde termijn ter griffie neergelegde conclusie wordt uit het debat geweerd (1); dient evenwel niet uit het debat te worden geweerd zelfs al werd ze te laat ter griffie neergelegd, de conclusie die aan de tegenpartij werd meegedeeld en waarop de tegenpartij geantwoord heeft alvorens deze termijn is verlopen (2). (1) Cass., 23 maart 2001, AR C.97.0270.N, nr 158. (2) Zie de conclusie van adv.-gen. Dubrulle bij Cass., 20 dec. 2001, AR C.98.0052.N, nr 714; J.-F. Van DrooghenbroeckL'événement interruptif du délai pour conclure: le dépôt ou la communication?" (noot onder Luik, 7 okt. 2002), J.T. 2003, 751.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.01.0438.N 27 november 2003 AC nr. 603

Artikel 747, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek heeft niet de strekking dat een partij die nalaat binnen de door de rechter bepaalde termijn een conclusie te nemen hierdoor noodzakelijk het recht verbeurt om in een latere termijn een conclusie te nemen; de rechter mag echter op vordering van een wederpartij een deloyale proceshouding sanctioneren en op die grond een conclusie uit het debat weren (1). (1) Zie Cass., 14 maart 2002, AR C.00.0198.N, nr ...

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.99.0537.N 14 oktober 2002 AC nr. 534

Wanneer de op grond van artikel 747, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalde rechtsdag door de rechter wordt gewijzigd zonder dat alle partijen dit hadden gevraagd of aanvaard en wanneer een partij niet verschijnt op de gewijzigde rechtsdag, kan de rechter die de zaak op die rechtsdag behandelt geen uitspraak doen op tegenspraak met toepassing van dit artikel (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat artikel 747, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek niet bepaalt hoe de krachtens het vijfde lid ervan bepaalde rechtsdag (of de wijziging ervan) aan de partijen wordt ter kennis gebracht en allerminst, zoals het middel aanvoerde, dat dit bij gerechtsbrief zou moeten gedaan worden, zodat het middel naar recht faalde. Omdat het van mening was dat het tweede middel evenmin doel trof concludeerde het tot verwerping van de voorziening.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.00.0198.N 14 maart 2002 AC nr. 179

Wanneer de rechter krachtens artikel 747, § 2, Ger.W. termijnen bepaalt om conclusies te nemen, moet de conclusie die is overgelegd na het verstrijken van deze termijnen ambtshalve uit de debatten worden geweerd: de in de door de rechter bepaalde termijn van wederantwoord genomen conclusie mag er niet toe strekken nieuwe middelen aan te voeren waarop een andere partij niet meer kan antwoorden en mag inzonderheid geen incidenteel hoger beroep inhouden waardoor de grenzen van de debatten voor de appèlrechter worden verruimd.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.98.0405.N 1 juni 2001 AC nr. ...

De sanctie bepaald bij artikel 742, § 2, zesde lid, Ger.W., sluit niet uit dat de partijen zelf een overeenkomst kunnen sluiten betreffende de conclusietermijnen en dat de partij tegen wie wordt geconcludeerd in strijd met die conventionele regeling, het verwijderen van die conclusie uit het debat kan eisen (1). (1) Zie cass., 8 juni 1995, A.R. nr C.94.0469.F, nr 284.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

De sanctie bepaald bij artikel 742, § 2, zesde lid, Ger.W., sluit niet uit dat de partijen zelf een overeenkomst kunnen sluiten betreffende de conclusietermijnen en dat de partij tegen wie wordt geconcludeerd in strijd met die conventionele regeling, het verwijderen van die conclusie uit het debat kan eisen (1). (1) Zie cass., 8 juni 1995, A.R. nr C.94.0469.F, nr 284.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.99.0477.N 16 februari 2001 AC nr. ...

Artikel 747, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt niets omtrent de inhoud van de conclusies en sluit niet uit dat de rechter, bij de beoordeling van het bewijsaanbod dat is gedaan in een binnen de bepaalde termijn overgelegde conclusie, rekening kan houden met het feit dat een andere partij zich over dit aanbod niet meer kan uitspreken in een conclusie, ook wanneer dit aanbod wordt gedaan om tegemoet te komen aan het verweer van die andere partij dat geen stukken ter staving van de vordering zijn overgelegd.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

Het recht van verdediging wordt niet miskend door de rechter die een bewijsaanbod van een partij als ontijdig verwerpt om reden dat een andere partij daarop niet meer kan antwoorden.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

S.97.0130.F 15 juni 1998 AC nr. ...

Uit het feit dat de meest gerede partij op grond van artikel 747, § 2, Ger.W. een vonnis op tegenspraak kan vorderen volgt niet noodzakelijk dat de daaropvolgende rechtspleging in haar geheel op tegenspraak is gevoerd.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 747, § 2, eerste lid

C.99.0185.N 18 mei 2000 AC nr. ...

De rechter die termijnen om conclusie te nemen bepaalt, legt dwingende termijnen op (1). (1) Zie cass., 15 mei 1998, C.97.0260.F, nr. 225; Brewaeys, E., Een extensieve interpretatie van artikel 747, § 2 Ger.W., P.&B. 1995, 192, nr. 4; Laenens, J., en Broeckx, K., Het gerechtelijk recht in een stroomversnelling, R.W., 1992-1993, (897) nr. 151.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 747, § 2, laatste lid

C.03.0522.N 10 oktober 2005 AC nr. 492

Een partij heeft krachtens de wet belang dat een conclusie die te laat is neergelegd ambtshalve uit het debat wordt geweerd (1). (1) Zie Cass., 14 mei 1999, AR C.95.0149.N, nr 281.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.99.0185.N 18 mei 2000 AC nr. ...

Wanneer een conclusie is overgelegd na het verstrijken van de termijn die door de rechter is bepaald om conclusie te nemen, en een partij vraagt die conclusie uit het debat te weren, mag de rechter het belang van die partij niet beoordelen (1). (1) Brewaeys, E., De valkuil van artikel 745 tweede lid Ger.W., P.&B., 1998, 179, nr. 3; Englebert, J., Sanctions et pouvoirs du juge dans la mise en état des causes, T.B.B.R. 1997, 261 e.v.; de Leval, G., De wet van 3 augustus 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek (artikel 16 tot 26 en 31 tot 33): het in staat stellen der zaken, in Het vernieuwd gerechtelijk recht, Kluwer 1992, (107) 114-116; Laenens, J., en Broeckx, K., Het gerechtelijk recht in een stroomversnelling, R.W., 1992-1993, (897) nr.151.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 747, § 2, vijfde en zesde lid

C.06.0127.N 26 september 2008 AC nr. 507

De rechter die de termijnen bepaalt om conclusie te nemen, legt dwingende termijnen op (1). (1) Cass., 18 mei 2000, AR C.99.0185.N, AC, 2000, nr 305; Cass., 10 okt. 2005, AR C.03.0522.N, AC, 2005, nr 492.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Een partij heeft krachtens de wet belang dat een laattijdig toegezonden conclusie ambtshalve uit het debat wordt geweerd (1). (1) Cass., 14 mei 1999, AR C.95.0149.N, AC, 1999, nr 281; Cass., 10 okt. 2005, AR C.03.0522.N, AC, 2005, nr 492.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 747, § 2, vijfde lid

C.93.0534.N 4 november 1994 AC nr. ...

Tegen de beschikking van de voorzitter of van de door hem aangewezen rechter die, met toepassing van artikel 747, § 2, Ger. W., de termijnen om conclusie te nemen en de rechtsdag bepaalt, staat geen cassatieberoep open.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 747, § 2, zesde lid

C.10.0543.N 17 november 2011 AC nr. ...

De sanctie van het ambtshalve weren uit het debat van een conclusie die na het verstrijken van de termijnen ter griffie werd neergelegd of aan de tegenpartij gezonden, betekent dat de rechter de beslissing kan nemen zonder dat hij daartoe door partijen is gevorderd, maar stelt hem niet vrij partijen ter zake te horen.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

C.07.0465.F 12 februari 2009 AC nr. 116

Wanneer een partij de rechter vraagt om een laattijdige conclusie uit het debat te weren, mag de rechter het belang van die partij niet beoordelen (1). (1) Zie Cass., 20 april 2007, AR C.04.0393.N, AC, 2007, nr. 196.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 747, §§ 1 en 2

C.12.0032.F 16 september 2013 AC nr. ...

Hoewel de rechter, op vraag van een partij, een deloyale handelwijze die het recht van verdediging aantast, mag bestraffen en om die reden een conclusie uit het debat mag weren, handelt de partij die in de laatste conclusie van de procedurekalender een vordering instelt, overeenkomstig voornoemd artikel 747, §§ 1 en 2, niet noodzakelijk deloyaal.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

Art. 748, § 2

C.14.0012.F 6 november 2014 AC nr. 674

De beslissing waarbij de rechter uitspraak doet over een vordering die om een nieuwe conclusietermijn verzoekt, is niet vatbaar voor cassatieberoep (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

C.01.0490.F 22 mei 2003 AC nr. 314

Uit de omstandigheid dat tegen de in artikel 748, § 2, Ger.W. bedoelde beschikking geen enkel rechtsmiddel openstaat, kan niet worden afgeleid dat de rechter, voor wie een partij, in pleidooien, haar recht van verdediging aanvoert om een nieuwe regeling van de procedure te verkrijgen, uitspraak dient te doen over de wettigheid van die beschikking.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 748, § 2, eerste, vierde en vijfde lid

C.95.0259.N 24 januari 1997 AC nr. ...

Uit de wettelijke bepaling dat tegen beschikkingen van de rechter op verzoeken om een nieuwe conclusietermijn geen rechtsmiddel openstaat volgt dat geen cassatieberoep openstaat, noch tegen de beschikking die de aanvraag afwijst noch tegen de beschikking die de aanvraag inwilligt.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 751

C.01.0355.F 8 mei 2003 AC nr. 283

De partij die de toepassing van artikel 751 Ger. W. heeft gevorderd mag toestaan dat de conclusies van de tegenpartij worden neergelegd buiten de termijn waarin het derde lid van die bepaling voorziet; in dat geval past de rechter de aldaar voorgeschreven sanctie niet toe (1). (1) Zie Van Compernolle, Closset-Marchal, Van Drooghenbroeck, Decroës, Mignolet, Droit judiciaire privé, Examen de jurisprudence (1991 à 2001) R.C.J.B. 2002, nr 533.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.99.0153.N 27 september 2001 AC nr. ...

Wanneer de onwillige procespartij geconcludeerd heeft buiten de termijn van twee maanden gesteld in artikel 751, § 1, vierde lid, Ger.W., waardoor haar conclusies door de rechter uit de debatten worden geweerd, vermag die partij op de vastgestelde rechtsdag verschijnen en er pleiten over andere regelmatig neergelegde processtukken (1). (1) Zie cass., 14 mei 1999, A.R. C.95.0149.N en C.95.0275.N, AC, 1999, nr 281.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.00.0037.F 21 juni 2001 AC nr. ...

De door de griffier gedane mededeling op het enige adres van de partij dat in het dossier van de rechtspleging wordt vermeld maar waar zij niet meer woonde, is regelmatig wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat het hof van beroep van die woonplaatswijziging op de hoogte was gebracht.

- WOONPLAATS -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

C.95.0149.N 14 mei 1999 AC nr. ...

Het arrest dat de tegen een onwillige procespartij voorgeschreven termijn van 2 maanden vanaf de kennisgeving of betekening van de verwittiging om haar conclusies neer te leggen en het weren van conclusies die na die termijn zijn neergelegd, toepast op de partij die de toepassing van artikel 751 van het Ger.W. had gevraagd, schendt dit artikel.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 751, § 1, eerste en tweede lid

C.00.0665.N 14 februari 2003 AC nr. 106

In het geval dat de overeenkomstig artikel 751, §1, eerste en tweede lid, Ger.W. verwittigde partij binnen de in het vierde lid van die paragraaf bepaalde termijn heeft geconcludeerd, vindt de sanctie die in dit lid is bepaald geen toepassing op conclusies die de verwittigde partij heeft genomen na het verstrijken van de in dit lid bepaalde termijn van twee maanden, maar nadat de partij die om toepassing van die sanctie heeft verzocht zelf nog heeft geconcludeerd na de overeenkomstig artikel 751, §1, eerste lid, van dit wetboek bepaalde rechtsdag (1). (1) Zie Cass., 14 mei 1999, AR C.95.0149.N en C.95.0275.N, nr. 281.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 751, § 1, eerste lid, en § 2, vierde lid

C.03.0182.F 13 februari 2004 AC nr. 83

Het vonnis dat oordeelt dat een verdaging die toegestaan is uit overwegingen van confraterniteit tussen advocaten, de partij die daarmee heeft ingestemd het voordeel van artikel 751 Ger. W. ontzegt, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 751, § 1, tweede lid

C.99.0018.F 9 juni 2000 AC nr. ...

Om te voldoen aan het bepaalde in artikel 751, § 1, Ger.W., is in hoger beroep vereist dat de verwittiging van de plaats, het uur en de dag waarop het vonnis of arrest, dat geacht wordt op tegenspraak te zijn gewezen, zal worden gevorderd, door de griffier bij gerechtsbrief wordt afgegeven aan de woonplaats van de geadresseerde zoals zij in de processtukken is opgegeven (1). (1) Zie Cass., 14 mei 1998, A.R. nr. C.0063.N, nr. 249.

- WOONPLAATS -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

Art. 751, § 1, vierde lid

C.95.0149.N 14 mei 1999 AC nr. ...

De in artikel 751, § 1, vierde lid Ger.W. voorgeschreven termijn om conclusies ter griffie neer te leggen is uitsluitend bedoeld voor de partij tegen wie de toepassing van dat artikel is gevraagd.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 751, § 2

C.95.0149.N 14 mei 1999 AC nr. ...

De meest gerede partij die een rechtsdag doet bepalen overeenkomstig artikel 751 Ger.W. mag conclusies neerleggen, na het verstrijken van de termijn van 2 maanden vanaf de kennisgeving of de betekening van de verwittiging aan de onwillige partij.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 751, § 2, tweede lid

C.95.0095.N 18 december 1995 AC nr. ...

De rechter kan op de rechtsdag, uitspraak doende over een desbetreffend verzoek van de partij die de toepassing van artikel 751 Ger.W., heeft gevraagd, weigeren de zaak naar de rol te verwijzen, wanneer hij vaststelt dat deze partij niet uiterlijk tien dagen vòòr de rechtsdag om die verwijzing heeft verzocht.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Het recht van verdediging noch het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wordt miskend door de rechter die op de rechtsdag, uitspraak doende over een desbetreffend verzoek van de partij die de toepassing heeft gevraagd van artikel 751, Ger.W., weigert de zaak naar de rol te verwijzen, wanneer hij vaststelt dat deze partij niet uiterlijk tien dagen vòòr de rechtsdag om die verwijzing heeft verzocht.~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 757, § 2, 12°

C.11.0210.N 10 november 2011 AC nr. ...

De openbare orde vereist niet dat de gerechtelijke procedures betreffende de bescherming van het grensoverschrijdend hoederecht en bezoekrecht bedoeld in het vierde deel, boek IV, hoofdstuk XIIbis, Gerechtelijk Wetboek, zowel in eerste aanleg als in hoger beroep, wat de pleidooien en de verslagen betreft, in openbare rechtszitting worden behandeld (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- KIND -

- OPENBARE ORDE -

Art. 758, tweede lid

P.98.1004.N 21 september 1999 AC nr. ...

Uit de uitsluitende omstandigheid dat de rechter een partij bij ordemaatregel uit de zittingszaal verwijdert, waartoe hij de macht heeft, kan niet worden afgeleid dat hij hierdoor voortijdig zijn mening over de zaak geeft.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 76, tweede lid

P.13.0320.F 13 maart 2013 AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank is een afdeling van de rechtbank van eerste aanleg; wanneer zij uitspraak doet over de haar voorgelegde betwistingen, doet zij uitspraak met een vonnis dat in openbare rechtszitting moet worden uitgesproken, wat veronderstelt dat het in aanwezigheid van het openbaar ministerie op een voor het publiek toegankelijke rechtszitting wordt uitgesproken (1). (1) Zie Cass. 10 april 2007, AR P.07.0370.N, AC 2007, nr. 176; Cass. 24 juli 2007, AR P.07.0959.N, AC 2007, nr. 373, met concl. adv.-gen. Thijs; Cass. 28 nov. 2007, AR P.07.1558.F, AC 2007, nr. 590, met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas.; Jaarverslag 2007 van het Hof van Cassatie, p. 84-85.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- STRAFUITVOERING -

Art. 764

C.98.0364.N 27 januari 2000 AC nr. ...

De betwisting of stukken uit het debat moeten worden geweerd moet niet worden beoordeeld vooraleer het openbaar ministerie zijn advies heeft gegeven.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 764, 10°

S.97.0123.N 22 februari 1999 AC nr. ...

De vordering van de bediende tot betaling van vakantiegeld door zijn werkgever is geen vordering als bedoeld in de artikelen 580, 581, 582, 1° en 2°, zodat de mededeling aan het openbaar ministerie op grond van artikel 764, 10°, van het Gerechtelijk Wetboek niet vereist is.~

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 764, 6°

C.08.0336.N 22 oktober 2009 AC nr. 602

Nietig is het arrest dat recht doet op een vordering tot herroeping van het gewijsde, wanneer noch uit dat arrest, noch uit enig stuk waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat het openbaar ministerie een schriftelijk of mondeling advies heeft uitgebracht.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Kracht van gewijsde - Burgerlijke zaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 764, 8°

C.04.0531.N 15 december 2005 AC nr. 678

Wanneer de rechtbank, indien de akkoordaanvraag wordt verworpen, de schuldenaar in het bijzonder hoort over de faillissementsvoorwaarden, moet zij ook het openbaar ministerie de mogelijkheid geven over het faillissement zijn advies te verstrekken.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 764, aanhef en 1°

C.00.0092.N 30 mei 2002 AC nr. 331

Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat de vordering tot toevoeging van een voorlopige bewindvoerder over de goederen toebehorend aan een meerderjarige aan het openbaar ministerie moet worden meegedeeld (1). (1) Zie de conclusie O.M. en de aldaar aangehaalde verwijzingen.

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 764, laatste lid

F.95.0031.N 16 oktober 1997 AC nr. ...

Krachtens artikel 764 Ger.W. krijgt het openbaar ministerie mededeling van alle zaken die niet uitdrukkelijk in dit artikel worden vermeld en houdt daarin zitting wanneer het zulks dienstig acht : de rechtbank of het hof kan de mededeling ook ambtshalve bevelen.

- OPENBAAR MINISTERIE -

Krachtens artikel 764 Ger.W. krijgt het openbaar ministerie mededeling van alle zaken die niet uitdrukkelijk in dit artikel worden vermeld en houdt daarin zitting wanneer het zulks dienstig acht : de rechtbank of het hof kan de mededeling ook ambtshalve bevelen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Belastingzaken

Art. 767

S.08.0060.N 3 november 2008 AC nr. 607

Ook al bevat de conclusie van een partij over het advies van het openbaar ministerie geen andere middelen dan die partij reeds in vroegere conclusies heeft aangevoerd, dan belet dit niet dat die conclusie argumenten kan bevatten die de beslissing van de rechter kunnen beïnvloeden, zodat het niet in aanmerking nemen van haar conclusie over het advies van het openbaar ministerie de processuele situatie van die partij kan verzwakken.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.04.0009.N 20 september 2004 AC nr. 421

De rechter neemt een neergelegde conclusie inhoudende "repliek op het advies van het openbaar ministerie" alleen in aanmerking inzoverre zij antwoordt op het advies van het openbaar ministerie.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 767, § 3

S.05.0031.N 10 oktober 2005 AC nr. 494

De rechter neemt een neergelegde conclusie inhoudende "repliek op het advies van het openbaar ministerie" slechts in aanmerking in zoverre ze antwoordt op het advies van het openbaar ministerie (1). (1) Cass., 20 sept. 2004, AR S.04.0009.N, nr 421.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 769, tweede lid

C.96.0119.F 27 februari 1997 AC nr. ...

Wanneer de rechter de partijen toestaat hun dossiers ter griffie neer te leggen en één van hen daaraan een conclusie toevoegt die zij pas daags vóór de sluiting van de debatten aan de tegenpartij heeft medegedeeld, mag hij daarop geen acht slaan zonder de heropening van de debatten te bevelen.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

Art. 770

C.98.0484.N 30 juni 2000 AC nr. ...

Alleen uit de omstandigheid dat het arrest gewezen werd na negen maanden en twee dagen te rekenen vanaf het sluiten van het debat, volgt niet dat het recht van eiser op een behandeling van zijn zaak binnen een redelijk termijn en zijn recht van verdediging miskend zouden zijn, gelet op de tijd die partijen genomen hebben om de zaak voor de appelrechters in staat te stellen, de aard van de beslissing en de door partijen uitgewisselde conclusies en aangevoerde middelen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

De termijn van één maand na het sluiten van de debatten waarbinnen de rechter uitspraak moet doen, kan niet alleen verlengd worden maar daarenboven is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven; de niet-naleving van deze termijn heeft geen onwettigheid van de na de vermelde termijn gewezen beslissing tot gevolg (1). (1) Cass., 30 januari 1998, AR C.96.0432.F, nr. 55.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.96.0432.F 30 januari 1998 AC nr. ...

De termijn voor de uitspraak van de vonnissen en arresten is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Art. 770, eerste lid

C.02.0385.N 17 juni 2004 AC nr. 334

Dat de rechter, wanneer hij de zaak in beraad houdt om het vonnis uit te spreken, de dag voor die uitspraak dient te bepalen, sluit niet uit dat hij op een vroegere dan de bepaalde dag uitspraak kan doen, noch verplicht het hem de partijen vooraf van de vervroegde dag voor de uitspraak in kennis te stellen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Geen schending van het recht van verdediging of van artikel 6.1 E.V.R.M. valt af te leiden uit de enkele omstandigheid dat de rechter uitspraak doet voor de dag bepaald voor de uitspraak.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

Art. 772

C.02.0385.N 17 juni 2004 AC nr. 334

Een heropening van het debat, na ontdekking door een verschijnende partij van een nieuw stuk of feit van overwegend belang tijdens het beraad, is niet meer mogelijk nadat het vonnis is uitgesproken.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.02.1110.N 24 september 2002 AC nr. 475

De rechter oordeelt in strafzaken onaantastbaar over een door een partij gedaan verzoek tot heropening van het debat, op grond van de gegevens zoals die hem op het ogenblik van het verzoek zijn overgelegd; hetzelfde geldt wanneer het verzoek strekt tot het laten voegen bij het dossier van bepaalde stukken, die evenwel niet samen met het verzoek aan de rechter worden overgelegd; in dit geval staat geen wets- of verdragsbepaling eraan in de weg dat de rechter de heropening van het debat weigert zonder dat hij voorafgaand van die stukken kennis heeft genomen (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F, AR P.00.1353.F, nr. 91.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

S.99.0058.N 13 september 1999 AC nr. ...

Artikel 6.1 EVRM verleent aan eenieder het recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie; uit deze regel en uit het algemeen rechtsbeginsel inzake het recht van verdediging vloeit voort dat aan de procespartijen de mogelijkheid wordt geboden om tegenspraak te voeren omtrent elk stuk of elk betoog dat van aard is het oordeel van de rechter te beïnvloeden.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.98.0303.N 22 januari 1999 AC nr. ...

Schendt artikel 772 Ger.W. de rechter die oordeelt dat de aanvraag tot heropening van de debatten te laat is gedaan terwijl het verzoekschrift ter griffie is neergelegd vóór de datum waarop het vonnis werd uitgesproken.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.95.0090.N 17 december 1998 AC nr. ...

De partij die voldoet aan de vereisten van de regel van artikel 804, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek, volgens welke de rechtspleging op tegenspraak is ten aanzien van de partij die verschenen is overeenkomstig artikel 728 of 729 Ger.W. en ter griffie of ter zitting conclusies heeft neergelegd, wordt aangezien als een verschijnende partij die, zolang het vonnis niet is uitgesproken, de heropening van de debatten kan vragen wanneer zij gedurende het beraad een nieuw stuk of feit van overwegend belang ontdekt.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

De partij die voldoet aan de vereisten van de regel van artikel 804, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek, volgens welke de rechtspleging op tegenspraak is ten aanzien van de partij die verschenen is overeenkomstig artikel 728 of 729 Ger.W. en ter griffie of ter zitting conclusies heeft neergelegd, wordt aangezien als een verschijnende partij die, zolang het vonnis niet is uitgesproken, de heropening van de debatten kan vragen wanneer zij gedurende het beraad een nieuw stuk of feit van overwegend belang ontdekt.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 773

C.10.0290.N 6 oktober 2011 AC nr. ...

Het recht van verdediging van de partij die zelf geen verzoek tot heropening van het debat heeft ingediend, is niet miskend wanneer de rechter het verzoek tot heropening van het debat dat uitgaat van een andere partij, afwijst minder dan acht dagen na dit verzoek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

S.01.0161.F 13 mei 2002 AC nr. 292

Art. 773 Ger.W wordt geschonden als de rechter nalaat uitspraak te doen over een aanvraag tot heropening van de debatten (1). (1) Cass., 5 okt. 2001, AR C.00.0199.F, nr. ; zie cass. 9 nov. 1973, (AC, 1974, 285) en de noot 1, p. 285 ; 13 april 1989, AR 8284, nr. 452; concl. O.M., cass., 22 maart 1993, AR 9512, nr; 154, inz. nr. 2 van de concl. in Bull. en Pas. 1993, I.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.00.0199.F 5 oktober 2001 AC nr. ...

De rechter die geen uitspraak doet over een aanvraag tot heropening van het debat schendt artikel 773 Ger.W. (1). (1) Zie Cass., 13 april 1989, AR. 8284, nr. 452.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 773, derde lid

C.99.0515.N 16 mei 2002 AC nr. 299

Wanneer een partij de heropening van het debat vraagt wegens de ontdekking gedurende het beraad van een nieuw stuk of feit van overwegend belang, en de rechter van oordeel is hierover afwijzend te moeten beschikken, hoeft hij de verzoeker vooraf geen kennis te geven van de redenen op grond waarvan hij meent het verzoek te moeten afwijzen, zelfs niet indien de tegenpartij geen opmerkingen heeft gemaakt op het verzoek (1). (1) Zie Cass., 22 maart 1993, A.R. 9512, nr. 154 en de conclusie van advocaat-generaal Leclercq in Bull. en Pas.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 774

C.12.0305.N 30 januari 2014 AC nr. ...

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels. Hij moet de juridische aard van de door partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van partijen niet miskent (1). (1) Cass. 29 sept. 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van het OM.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

Wanneer de partijen de feiten aanvoeren waarop zij hun vordering steunen, zonder daarbij enige rechtsgrond aan te geven, miskent de rechter die op die feiten een rechtsgrond toepast zonder de partijen toe te laten daarover tegenspraak te voeren, hun recht van verdediging niet (1). (1) Het OM concludeerde tot vernietiging op het eerste onderdeel vermits het van oordeel was dat de partijen ter zake betwisting hadden gevoerd over het gebruiksrecht vanuit de optiek van de toepasselijkheid van de artikelen 625 tot 363 van het Burgerlijk Wetboek met betrekking tot het recht van bewoning. Het OM stelde dat deze wetsbepalingen weliswaar niet uitsluiten dat een gebruiksrecht ook kan worden benaderd vanuit de kwalificatie als erfdienstbaarheid en de daarop toepasselijke regels, maar dat, nu geen der partijen het bestaan van een erfdienstbaarheid had aangevoerd, de appelrechters de partijen de mogelijkheid hadden moeten bieden daaromtrent verweer te voeren, teneinde hen niet te verschalken. Nu partijen niet in de gelegenheid werden gesteld hieromtrent tegenspraak te voeren, achtte het OM het recht van verdediging miskend.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.12.0599.N 5 september 2013 AC nr. ...

De rechter is gehouden het geschil te berechten overeenkomstig de daarop toepasselijke rechtsregels; hij heeft de verplichting, mits eerbiediging van het recht van verdediging, ambtshalve de rechtsgronden op te werpen waarvan de toepassing geboden is door de feiten die door de partijen in het bijzonder worden aangevoerd tot staving van hun eisen (1); hiermee moeten worden gelijkgesteld de feiten die de rechter zelf naar voor heeft gebracht uit de elementen die hem regelmatig door de partijen werden voorgelegd. (1) Zie Cass. 14 dec. 2012, AR C.12.0018.N, AC 2012, nr. 690.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.12.0037.N 25 maart 2013 AC nr. ...

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van de partijen niet miskent (1). (1) Cass. 29 sept. 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van het OM; zie o.m. Cass. 31 jan. 2011, AR C.10.0123.F, AC 2011, nr. 88; Cass. 1 feb. 2010, AR S.09.0064.N, AC 2010, nr. 77, met concl. van advocaat-generaal R. MORTIER; Cass. 28 sept. 2009, AR C.04.0253.F, AC 2009, nr. 529, met concl. van advocaat-generaal J.-M. GENICOT in Pas. 2009, nr. 529; Cass. 28 mei 2009, AR C.06.0248.F, AC 2009, nr. 355, met conc1. van advocaat-generaal A. HENKES; Cass. 28 mei 2009, AR C.08.0066.F, AC 2009, nr. 356.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.12.0018.N 14 december 2012 AC nr. ...

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van partijen niet miskent (1). (1) Cass. 28 sept. 2012, AR C.12.0049.N, AC 2012, nr. …, met concl. van het O.M.; Cass. 29 sept. 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van het O.M.; Cass. 31 jan. 2011, AR C.10.0123.F, AC 2011, nr. 88; Cass. 1 feb. 2010, AR S.09.0064.N, AC 2010, nr. 77, met concl. van advocaat-generaal R. MORTIER; Cass. 28 sept. 2009, AR C.04.0253.F, AC 2009, nr. 529, met concl. van advocaat-generaal J.-M. GENICOT in Pas. 2009, nr. 529; Cass. 28 mei 2009, AR C.06.0248.F, AC 2009, nr. 355, met conc1. van advocaat-generaal A. HENKES; Cass. 28 mei 2009, AR C.08.0066.F, AC 2009, nr. 356.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van partijen niet miskent (1). (1) Cass. 28 sept. 2012, AR C.12.0049.N, AC 2012, nr. …, met concl. van het O.M.; Cass. 29 sept. 2011, AR C.10.0349.N, AC 2011, nr. 514, met concl. van het O.M.; Cass. 31 jan. 2011, AR C.10.0123.F, AC 2011, nr. 88; Cass. 1 feb. 2010, AR S.09.0064.N, AC 2010, nr. 77, met concl. van advocaat-generaal R. MORTIER; Cass. 28 sept. 2009, AR C.04.0253.F, AC 2009, nr. 529, met concl. van advocaat-generaal J.-M. GENICOT in Pas. 2009, nr. 529; Cass. 28 mei 2009, AR C.06.0248.F, AC 2009, nr. 355, met conc1. van advocaat-generaal A. HENKES; Cass. 28 mei 2009, AR C.08.0066.F, AC 2009, nr. 356.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.10.0349.N 29 september 2011 AC nr. ...

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van de partijen niet miskent (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

S.09.0064.N 1 februari 2010 AC nr. 77

De rechter vermag de door de partijen tot staving van hun vordering voorgedragen redenen ambtshalve aan te vullen, op voorwaarde echter dat hij geen geschil opwerpt waarvan partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij zich enkel baseert op elementen die hem regelmatig zijn overgelegd en dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en hierbij het recht van verdediging niet miskent. De rechter hoeft de heropening van de debatten niet te bevelen wanneer hij de gehele of gedeeltelijke afwijzing van de vordering laat steunen op feitelijke gegevens die aan zijn oordeel waren onderworpen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

S.98.0091.F 6 september 1999 AC nr. ...

Buiten de bepaalde gevallen, waarin de wet hem daartoe verplicht, beoordeelt de rechter in feite, en dus op onaantastbare wijze, de wenselijkheid van een ambtshalve heropening van het debat.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Art. 774, tweede lid

S.08.0123.N 21 september 2009 AC nr. 513

De appelrechters die het hoger beroep van eiser ongegrond verklaren nadat zij de appelconclusie van de eiser nietig verklaren op grond van een schending van de Taalwet Gerechtszaken, zonder het debat op dat punt te heropenen, miskennen het recht van verdediging van de partijen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

C.08.0404.N 16 maart 2009 AC nr. 200

Hoewel de rechter zo nodig de niet-ontvankelijkheid van de vordering wegens afwezigheid van de overeenkomstig artikel 3 van de Hypotheekwet vereiste kantmelding moet opwerpen, ontslaat dit hem er niet van toepassing te maken van artikel 774, tweede lid Ger.W. teneinde aldus het recht van verdediging van de partijen te vrijwaren.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.07.0571.N 2 januari 2009 AC nr. 1

De rechter moet de heropening van het debat bevelen alvorens een vordering geheel of gedeeltelijk af te wijzen op grond van een exceptie die partijen niet voor hem hadden in geroepen, zoals de miskenning van het recht van verdediging in een procedure tot het opleggen van een administratieve sanctie op grond van de Wet van 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden (1) (2). (1) Zie Cass., 26 dec. 1986, AR 5176, AC, 1986-87, nr. 258; Cass., 3 april 1998, AR C.97.0087.F, AC, 1998, nr. 191, en Cass., 17 mei 2002, AR C.01.0330.F, AC, 2002, nr. 303. (2) Art. 26, §§ 1 en 2, W. 21 dec. 1998, zoals van kracht voor de wijziging ervan bij W. 25 april 2007.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

De rechter moet de heropening van het debat bevelen alvorens een vordering geheel of gedeeltelijk af te wijzen op grond van een exceptie die partijen niet voor hem hadden ingeroepen, zoals de miskenning van het recht van verdediging in een procedure tot het opleggen van een administratieve sanctie op grond van de Wet van 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden (1) (2). (1) Zie Cass., 26 dec. 1986, AR 5176, AC, 1986-87, nr. 258; Cass., 3 april 1998, AR C.97.0087.F, AC, 1998, nr. 191, en Cass., 17 mei 2002, AR C.01.0330.F, AC, 2002, nr. 303. (2) Art. 26, §§ 1 en 2, W. 21 dec. 1998, zoals van kracht voor de wijziging ervan bij W. 25 april 2007.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- SPORT -

S.06.0021.F 6 november 2006 AC nr. 541

De mogelijkheid die de artt. 766, eerste lid, en 767, § 3, tweede lid, Ger. W., de partijen biedt om, nadat de rechter de sluiting van het debat heeft uitgesproken en het openbaar ministerie zijn advies heeft gegeven, ter griffie conclusies neer te leggen die uitsluitend betrekking hebben op de inhoud van dat advies, is helemaal geen afwijking op de toepassing, door de rechter, van artikel 774, tweede lid, van datzelfde wetboek.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.01.0330.F 17 mei 2002 AC nr. 303

De rechter moet ambtshalve de heropening van het debat bevelen alvorens de vordering geheel of gedeeltelijk af te wijzen, op grond van een exceptie die de partijen voor hem niet hadden opgeworpen (1). (1) Cass., 3 april 1998, AR C.97.0087.F, nr 191.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

De rechter moet ambtshalve de heropening van het debat bevelen alvorens de vordering geheel of gedeeltelijk af te wijzen, op grond van een exceptie die de partijen voor hem niet hadden opgeworpen (1). (1) Cass., 3 april 1998, AR C.97.0087.F, nr 191.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.98.0882.F 2 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer, in strafzaken, de rechter zowel over de burgerlijke rechtsvordering als over de strafvordering uitspraak doet, hoeft hij niet de heropening van het debat te bevelen alvorens zich ambtshalve onbevoegd te verklaren om van de burgerlijke rechtsvordering kennis te nemen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

---

P.99.0503.F 19 januari 2000 AC nr. ...

De bij artikel 774, tweede lid, Ger. W., voorgeschreven verplichting om het debat te heropenen wordt in strafzaken niet opgelegd, zelfs niet wanneer de rechter op burgerlijk gebied uitspraak doet.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

C.97.0046.N 23 april 1999 AC nr. ...

De rechter die ambtshalve in subsidiaire orde gestelde vorderingen, ongeacht de gebruikte bewoordingen, afwijst om reden van tegenstrijdigheid en onverzoenbaarheid met de in hoofdorde gestelde eis, zonder het debat te heropenen, schendt artikel 774, tweede lid, Ger.W. en miskent het recht van verdediging.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.97.0310.F 22 oktober 1998 AC nr. ...

De rechter bij wie een namens de Vlaamse Gemeenschap ingestelde vordering tot wijziging van de taal aanhangig wordt gemaakt, kan die vordering niet onontvankelijk verklaren, zonder de heropening van het debat te bevelen, op grond van de door de partijen niet aangevoerde reden dat de vordering niet is ingesteld door de minister-president van de Vlaamse regering.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

---

C.95.0223.F 7 juni 1996 AC nr. ...

Wanneer tussen twee partijen geen geding aanhangig is, kan het hoger beroep dat door de ene tegen de andere wordt ingesteld niet ontvankelijk worden verklaard, zonder dat de heropening van de debatten hoeft te worden bevolen en zelfs als de betrokkene de niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep niet heeft aangevoerd.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 775

C.05.0531.F 11 december 2009 AC nr. 738

De verwittiging per gerechtsbrief van het vonnis dat de heropening van het debat beveelt, doet de termijn voor het hoger beroep tegen dat vonnis niet ingaan (1). (1) Zie Cass., 17 maart 1997, AR S.96.0044.F, A.C., 1997, nr 146 en noot 1 p. 357.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

S.06.0038.F 18 december 2006 AC nr. 658

Een bij gerechtsbrief gegeven waarschuwing dat de rechtbank de heropening van het debat beveelt, vormt niet de kennisgeving bedoeld in artikel 10, achtste lid, Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de beschermde werknemers.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

C.98.0426.F 22 april 1999 AC nr. ...

Een vonnis is nietig wanneer het een samenstelling van de zetel vermeldt die strijdig is met het proces-verbaal van de rechtszitting, zonder dat die stukken of een beschikking van de voorzitter aantonen dat een rechter is aangewezen om een andere te vervangen die wettig verhinderd is de uitspraak bij te wonen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Art. 775, eerste en tweede lid

C.14.0129.F 6 november 2014 AC nr. 676

Uit artikel 775, eerste en tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek kan niet worden afgeleid dat, gesteld dat de daarin voorgeschreven verwittiging de vorm aanneemt van een kennisgeving van het vonnis dat de heropening van het debat beveelt, die kennisgeving, in afwijking van artikel 57, de termijn van hoger beroep tegen dat vonnis moest doen ingaan (1). (1) Cass. 11 december 2009, AR C.05.0531.F, AC 2009, nr. 738.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 775, eerste lid

C.11.0582.F 17 januari 2013 AC nr. ...

Artikel 775, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek sluit weliswaar in de regel uit dat nieuwe middelen worden aangebracht die geen verband houden met het voorwerp van de heropening van het debat, maar die bepaling staat niet eraan in de weg dat dergelijke middelen worden aangevoerd na een heropening van het debat wanneer na die heropening het debat volledig wordt hernomen omdat de samenstelling van de zetel gewijzigd was.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.06.0607.F 23 mei 2008 AC nr. 313

Wanneer het hof van beroep uitspraak gedaan heeft over een vordering tot voorlopige maatregelen inzake echtscheiding op grond van bepaalde feiten en de heropening van het debat bevolen heeft alvorens uitspraak te doen over een andere vordering, kan het, bij die gelegenheid, niet kennisnemen van de vordering tot wijziging van de beslissing die het gewezen heeft, aangezien die vordering voor de voorzitter van de rechtbank moet worden gebracht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- NIEUWE VORDERING -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

C.98.0417.N 30 juni 2000 AC nr. ...

De gedaagde in hoger beroep kan incidenteel beroep instellen wanneer de rechter in hoger beroep ambtshalve de heropening van het debat op bepaalde punten heeft bevolen en nadien het debat wegens een wijziging in de samenstelling van de zetel in zijn geheel wordt hernomen, voor zover dat incidenteel beroep geen betrekking heeft op een onderdeel van de vordering waarover de rechter in hoger beroep reeds uitspraak heeft gedaan.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Art. 775, tweede lid

C.09.0244.F 8 februari 2010 AC nr. 88

Hoewel artikel 775, eerste lid, Ger. W., in de regel, uitsluit dat een nieuwe vordering wordt ingesteld die geen verband houdt met het voorwerp van de heropening het debat, staat die bepaling evenwel niet eraan in de weg dat een dergelijke vordering ingesteld wordt na de heropening van het debat wanneer het debat, na de heropening ervan, in zijn geheel wordt hervat wegens wijziging van de samenstelling van het rechtscollege (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- NIEUWE VORDERING -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 779

C.12.0309.N 22 februari 2013 AC nr. ...

Artikel 779 Gerechtelijk Wetboek is in burgerlijke geschillen niet van openbare orde; partijen kunnen in onderling overleg afwijken van het principe dat de debatten ab initio worden hervat voor de anders samengestelde zetel en aldus afstand doen van de regel van artikel 779 Gerechtelijk Wetboek(1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

C.10.0249.N 10 juni 2011 AC nr. ...

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen en de in de zaak gewezen uitspraak dezelfde namen van raadsheren vermeldt, staat vast dat het dezelfde rechters zijn die de zaak hebben behandeld en erover hebben geoordeeld en die de beslissing hebben ondertekend; hieraan doet niet af dat het proces-verbaal van de rechtszitting waarop het arrest werd uitgesproken door een andere raadsheer zou zijn ondertekend (1). (1) Zie Cass. 5 april 2005, AR P.04.1547.N, AC, 2005, nr. 196.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.08.0141.F 7 mei 2008 AC nr. 276

In strafzaken moeten de magistraten die uitspraak doen over de ontvankelijkheid van het verzet, niet dezelfden zijn als degenen die later over de grond van de zaak beslissen (1). (1) Zie Cass., 18 sept. 2001, AR P.99.1878.N, AC, 2001, nr 469.

- VERZET -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

In strafzaken moet een vonnis of een arrest op verzet niet door hetzelfde rechtscollege worden gewezen als het rechtscollege dat bij verstek uitspraak heeft gedaan (1). (1) Cass., 27 juni 2007, AR P.07.0601.F., AC, 2007, nr ...

- VERZET -

In strafzaken moet een vonnis of een arrest op verzet niet door hetzelfde rechtscollege worden gewezen als het rechtscollege dat bij verstek uitspraak heeft gedaan (1). (1) Cass., 27 juni 2007, AR P.07.0601.F., AC, 2007, nr ...

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.07.1890.F 16 april 2008 AC nr. 227

Wanneer de behandeling van de zaak regelmatig was begonnen door de daartoe bevoegde rechters, gronden de rechters die ter vervanging van eerstgenoemden de zaak verder behandelen en berechten, hun overtuiging wettig op de geplande herkwalificatie waarvan de partijen in kennis werden gesteld door een vroeger proces-verbaal van de rechtszitting, aangezien de rechters van het nieuwe rechtscollege daarna aan heel het debat hebben deelgenomen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.07.0601.F 27 juni 2007 AC nr. 361

Het gerecht dat uitspraak doet op een verzet mag anders samengesteld zijn dan datgene dat de verstekbeslissing heeft gewezen (1). (1) Cass., 6 april 1971, AC 1971, p. 750.

- VERZET -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

D.05.0002.N 17 november 2005 AC nr. 608

De leden van de raad van beroep van de Orde van geneesheren die hebben meegewerkt aan de beslissing, moeten noodzakelijkerwijze de rechtszitting bijwonen, waarop zij is uitgesproken, tenzij toepassing is gemaakt van het tweede lid van artikel 779 Ger. W. (1). (1) Cass., 19 nov. 1992, AR 9544, nr 743.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken

De leden van de raad van beroep van de Orde van geneesheren die hebben meegewerkt aan de beslissing, moeten noodzakelijkerwijze de rechtszitting bijwonen, waarop zij is uitgesproken, tenzij toepassing is gemaakt van het tweede lid van artikel 779 Ger. W. (1). (1) Cass., 19 nov. 1992, AR 9544, nr 743.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

D.05.0004.N 22 september 2005 AC nr. 455

De aanwijzing van een andere rechter om de verhinderde rechter op het ogenblik van de uitspraak te vervangen geschiedt door de voorzitter van het gerecht, ook indien hij de zitting heeft voorgezeten (1). (1) Zie Cass., 14 juni 2004, AR S.04.0001.F, nr 322.

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

- RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.03.0285.N 15 april 2005 AC nr. 229

Uit de bepaling dat het vonnis enkel kan worden gewezen door het voorgeschreven aantal rechters die alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond volgt niet dat wanneer de rechtsmacht van een rechter over een geschilpunt is uitgeput en over dit geschilpunt dan ook een eindbeslissing is gewezen, de behandeling van de andere geschilpunten enkel door dezelfde rechters kan geschieden als die welke over het eerste geschilpunt uitspraak hebben gedaan (1) (2). (1) Zie Cass., 21 maart 2003, AR C.01.0091.N, nr 189; R.W. 2003-2004, 183 met noot B. Allemeersch "De samenstelling van de zetel na een heropening van het debat". (2) Het O.M. was met de appèlrechters van mening dat het tussenvonnis de heropening van het debat bevolen had, en concludeerde tot cassatie, nu bleek het debat alsdan over bepaalde punten werd voortgezet, zodat de latere beslissing had moeten worden gewezen door de rechters die de vorige rechtszittingen hebben bijgewoond of, zoniet, door een rechtscollege waarvoor het debat in zijn geheel is hervat, Cass., 30 maart 2000, AR C.99.0144.N, nr 215.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

C.03.0014.N 18 februari 2005 AC nr. 104

Nietig is het vonnis gewezen door niet alle rechters voor wie de zaak werd behandeld (1). (1) Cass., 22 nov. 1994, AR P.94.0735.N, nr 507.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.04.0171.F 21 oktober 2004 AC nr. 496

Uit artikel 779 Ger.W. volgt dat, wanneer een alleenrechtsprekende rechter wettig verhinderd is een vonnis uit te spreken, het vonnis dat gewezen is door de rechter die hem voor de uitspraak vervangt, nietig is wanneer niet is vastgesteld dat de wettig verhinderde alleenrechtsprekende rechter heeft beraadslaagd (1). (1) Over de toepassing van artikel 779, tweede lid, op het geval van een alleenrechtsprekende rechter die wettig verhinderd is om een vonnis uit te spreken, zie Cass., 12 okt. 2001, AR C.99.0438.N, nr 543; zie Cass., 21 dec. 1988, AR 5599bis, nr 245 en 5 jan. 1983, AR 2692, nr 261.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.04.0741.F 20 oktober 2004 AC nr. 491

Het eindvonnis moet, in beginsel, niet door dezelfde rechters worden gewezen als degenen die zitting hebben gehouden tijdens het debat dat aan het vonnis alvorens recht te doen is voorafgegaan of op het ogenblik van de uitspraak ervan (1); dit is niet het geval indien het vonnis alvorens recht te doen de heropening van het debat over een welbepaald onderwerp beveelt, in welk geval het debat wordt voortgezet maar alleen over het geschil dat door de rechter werd afgebakend; in een dergelijk geval, dient de zetel uit dezelfde rechters te zijn samengesteld, tenzij het debat volledig wordt hernomen (2). (1) Zie Cass., 9 april 1981 (AC, 1980-1981, 910). (2) Zie Cass., 31 jan. 2002, AR C.99.0332.N, nr 71.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.04.0491.N 29 juni 2004 AC nr. 366

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan vaststaat dat het bestreden vonnis is gewezen en ondertekend door de rechters die de zaak hebben behandeld en erover hebben geoordeeld, doet daaraan niet af dat het proces-verbaal van de rechtszitting, waarop het vonnis is uitgesproken, een andere samenstelling van het rechtscollege vermeldt (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1993, AR 7169, nr 524; 7 juni 1995, AR P.95.0164.F, nr 279.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.03.1427.N 3 februari 2004 AC nr. 56

Het is niet vereist dat de rechter die mede beraadslaagd heeft en die op het ogenblik van de uitspraak van het arrest wettig verhinderd is en vervangen wordt ingevolge bevelschrift van de eerste voorzitter van het hof van beroep, aanwezig is op de zittingen waarop de zaak wegens verder beraad op een latere datum wordt uitgesteld (1). (1) Cass., 18 sept. 2001, AR P.99.1878.N, nr 469; Cass., 2 okt. 2001, AR P.00.0049.N, nr 511.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.02.1311.F 9 oktober 2002 AC nr. 524

De vaststelling die de kamer van inbeschuldigingstelling, overeenkomstig artikel 779, tweede lid, Ger. W., in het bestreden arrest doet m.b.t. het feit dat een raadsheer in het hof van beroep wettig was verhinderd de uitspraak van het arrest bij te wonen waarover hij mede heeft beraadslaagd, impliceert dat die magistraat de rechtszitting heeft bijgewoond waarop de zaak is behandeld; wanneer die vermeldingen in het bestreden arrest en die in de beschikkingen van de voorzitter - neergelegd in het dossier van de rechtspleging - niet worden tegengesproken door andere, authentieke vermeldingen, of door een rechtspleging tot betichting van valsheid, bewijzen ze dat de bij artikel 779 Ger. W. opgelegde regels zijn nageleefd (1). (1) Zie Cass., 16 mei 1994, A.R. S.93.0115.F, nr. 241 ; 12 juni 2002, A.R. P.02.0391.F, nr. ....

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Allerlei

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.02.0624.F 11 september 2002 AC nr. 438

Het Hof van Cassatie vernietigt het arrest van het hof van beroep, wanneer het t.g.v. tegenstrijdigheid tussen de vermeldingen van dat arrest en van het proces-verbaal van de rechtszitting waarop het werd uitgesproken, onmogelijk kan nagaan of het arrest is gewezen door de rechters die alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond (1). (1) Cass., 20 sept. 1988, A.R. 2353, nr. 37.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.00.0049.N 2 oktober 2001 AC nr. ...

Het is niet vereist dat een raadsheer die een arrest wijst aanwezig is op een zitting waarop de zaak wordt uitgesteld op een latere datum wegens verder beraad (1). (1) Cass., 8 december 1992, A.R. nr 5908, nr 774.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.99.1878.N 18 september 2001 AC nr. ...

Artikel 779 Gerechtelijk Wetboek bepaalt niet dat de rechters die alleen beslissen over het uitstel van de behandeling van een zaak of die bij afzonderlijke beslissing uitspraak doen over de ontvankelijkheid van het hoger beroep en van de strafvordering, dezelfden moeten zijn als deze die nadien over de grond van de zaak uitspraak doen (1). (1) Zie: Cass., 20 mei 1998, AR P.97.1487.F, nr 264.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.00.1471.F 4 april 2001 AC nr. ...

Een vonnis dat in een zelfde zaak wordt uitgesproken na een vonnis alvorens recht te doen, moet, in de regel, niet worden gewezen door dezelfde rechters als die welke zitting hebben gehouden tijdens het debat dat aan het vonnis alvorens recht te doen voorafging of bij de uitspraak van dat vonnis ; zulks geldt evenwel niet na een vonnis tot heropening van het debat over een welbepaald onderwerp ; in dit geval gaat het om een voortzetting op dat punt van het eerder gevoerde debat ; wanneer, in die hypothese, het rechtscollege niet samengesteld is uit de rechters die de eerdere zittingen hebben bijgewoond, kan het vonnis alleen regelmatig worden gewezen door het rechtscollege in zijn nieuwe samenstelling als het debat opnieuw volledig is hervat voor die rechters(1).(1) Zie Cass., 22 sept. 1987, A.R. 1321, nr 46; 20 mei 1998, A.R. P.97.1487.F, nr 264.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

D.99.0013.F 30 november 2000 AC nr. ...

Een uitvoerende kamer van een beroepsinstituut dat voor dienstverlenende intellectuele beroepen is opgericht, kan slechts op geldige wijze beraadslagen indien ten minste de voorzitter of de ondervoorzitter, twee werkende of plaatsvervangende leden en de rechtskundige bijzitter of diens plaatsvervanger aanwezig zijn.

- MAKELAAR -

P.98.0353.N 30 november 1999 AC nr. ...

Artikel 779 Gerechtelijk Wetboek noch enig andere wettelijke bepaling schrijft voor dat het vonnis of arrest de wettige verhindering van een rechter om de uitspraak bij te wonen van de zaak waarover hij mede heeft beraadslaagd dient vast te stellen, wanneer die vervanging zonder tegenstrijdigheid blijkt uit andere processtukken.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

C.98.0423.F 22 oktober 1999 AC nr. ...

Na een beslissing die de heropening van het debat beveelt over een door die beslissing bepaald onderwerp, zodat het vorige debat over dat punt wordt voortgezet, moet de latere beslissing over de vordering worden gewezen door de rechters die de vorige rechtszittingen hebben bijgewoond of, zoniet, door een rechtscollege waarvoor het debat in zijn geheel is hervat.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.99.0023.F 2 juni 1999 AC nr. ...

Het rechtscollege dat uitspraak doet op een verzet, mag anders samengesteld zijn dan datgene dat de verstekbeslissing heeft gewezen.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.98.0759.F 27 januari 1999 AC nr. ...

Wanneer een rechter, die wettig verhinderd is de uitspraak bij te wonen van een vonnis waarover hij mede heeft beraadslaagd, op het ogenblik van de uitspraak door een andere rechter vervangen wordt, kan de aanwijzing van die andere rechter bewezen worden door een door de griffier eensluidend verklaard afschrift van de beschikking van de voorzitter bij het dossier te voegen.~

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Allerlei

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.97.1487.F 20 mei 1998 AC nr. ...

Een vonnis dat na een vonnis alvorens recht te doen in dezelfde zaak wordt gewezen, hoeft, in de regel, niet te worden gewezen door dezelfde rechters als diegenen die zitting hebben gehouden tijdens de debatten die het vonnis alvorens recht te doen of de uitspraak ervan zijn voorafgegaan; anders is het na een vonnis waarbij de heropening van de debatten wordt bevolen onder zodanige voorwaarden dat in feite het vroegere debat wordt voortgezet.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.97.0144.N 24 maart 1998 AC nr. ...

Zo de zetel volgens het proces-verbaal van de rechtszitting samengesteld was uit meer dan het voorgeschreven aantal rechters is het op deze zitting gehouden getuigenverhoor nietig.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

P.96.0700.F 15 januari 1997 AC nr. ...

Indien regelmatig met de behandeling van een zaak is begonnen door daartoe bevoegde rechters, gronden de rechters, die ter vervanging van de eerstgenoemden zijn aangewezen om de zaak verder te behandelen en te beslissen, hun overtuiging wettig op de reeds verrichte daden van onderzoek, als zij alle rechtszittingen hebben bijgewoond waartoe de zaak na hun aanwijzing aanleiding heeft gegeven; derhalve zijn noch het vonnis, dat recht doet op de burgerlijke rechtsvorderingen waarvan akte is genomen ter rechtszitting waarop de zaak regelmatig door de eerste rechters is begonnen en dat steunt op de verklaringen van de deskundigen die op dezelfde rechtszitting zijn opgenomen, noch het arrest dat naar de redenen van dat vonnis verwijst, nietig.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.94.1489.N 26 september 1995 AC nr. ...

Wanneer in het proces-verbaal van een rechtszitting tijdens dewelke een arrest in strafzaken is gewezen, melding wordt gemaakt van de aanwezigheid van leden van het rechtscollege die niet worden vermeld in het arrest, hun namen zijn doorgehaald en die doorhaling genummerd is, maar de ondertekende vermelding luidens welke de doorhalingen zijn goedgekeurd, het aantal doorgehaalde woorden niet preciseert, doet die onoplettendheid tussen het arrest en het proces-verbaal geen tegenstrijdigheid ontstaan waardoor het Hof zijn wettigheidstoezicht niet zou kunnen uitoefenen.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.95.0164.F 7 juni 1995 AC nr. ...

Niet nietig is het vonnis waarin wordt vastgesteld dat het is uitgesproken door de drie rechters die, blijkens de vorige processen-verbaal, alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond, ook al vermeldt het proces-verbaal van de rechtszitting waarop het vonnis is uitgesproken, ten gevolge van een klaarblijkelijke verschrijving, dat het is uitgesproken door de voorzitter, zitting houdende als alleenrechtsprekend rechter.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Art. 779, eerste lid

P.11.0113.N 29 november 2011 AC nr. ...

Het feit dat de zaak, na een wijziging in de samenstelling van het rechtscollege, in haar geheel werd hernomen, kan blijken uit de stukken van de rechtspleging (1) (Impliciet). (1) Zie de conclusies van het O.M.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

C.10.0657.F 19 mei 2011 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat de partijen opnieuw en volledig hebben geconcludeerd over de geschilpunten die het vonnis dat de heropening van het debat beval, nog niet had beslecht, blijkt dat het debat in zijn geheel werd hervat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Uit artikel 779, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de beslissing die uitspraak doet over de vordering, nadat een beslissing was gewezen tot heropening van het debat over het voorwerp dat zij bepaalt, zodat het vorige debat over dat punt wordt voortgezet, gewezen moet worden door de rechters die de vorige zittingen hebben bijgewoond, of indien dit niet mogelijk is, door de rechters voor wie het debat in zijn geheel werd hervat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.09.0543.F 28 oktober 2010 AC nr. 644

Nadat de rechtbank de heropening van het debat bevolen heeft over het door haar bepaalde onderwerp zodat het vroegere debat over dat punt voortgezet wordt, moet de beslissing waarin zij uitspraak doet over de vordering zelf, gewezen worden door de rechters die de vorige zittingen hebben bijgewoond of, bij ontstentenis van hen, door rechters voor wie het debat in zijn geheel is hervat (1). (1) Zie Cass., 31 jan. 2002, AR C.99.0332.N, AC, 2002, nr. 71.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.08.0494.F 24 september 2008 AC nr. 499

Wanneer wegens de tegenstrijdigheid tussen de vermeldingen van het proces-verbaal van de rechtszitting en deze van het arrest, het Hof niet kan nagaan of alle leden van het rechtscollege de uitspraak hebben bijgewoond van het arrest waarover zij hebben beraadslaagd, dient deze beslissing te worden vernietigd (1). (1) Cass., 15 maart 2006, AR P.05.1425.F, AC, 2006, nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

C.05.0453.F 7 juni 2007 AC nr. 312

Artikel 779, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek vereist niet dat het arrest waarbij een deskundigenonderzoek wordt bevolen en het arrest waarbij nadien over de zaak zelf uitspraak gedaan wordt, door dezelfde rechters worden gewezen, wanneer niet blijkt dat het debat dat gevoerd is na het verrichten van het gerechtelijk deskundigenonderzoek de voortzetting was van het vorig debat (1). (1) Zie Cass., 26 juni 1995, AR S.94.0165.N, nr 331.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

C.06.0481.F 19 april 2007 AC nr. 192

Na een vonnis dat enkel de heropening van het debat over een welbepaald onderwerp beveelt dat het vervolg uitmaakt van het vorige debat, moet het vonnis dat over dat voorwerp is uitgesproken, door dezelfde rechters die het vorige debat hebben bijgewoond worden uitgesproken of, bij ontstentenis daarvan, moet het debat vanaf het begin worden hernomen voor een nieuwe zetel.

- RECHTBANKEN - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

C.06.0133.N 19 januari 2007 AC nr. 34

Een eindvonnis waarin uitspraak wordt gedaan over de gegrondheid van het hoger beroep en dat niet werd gewezen door dezelfde rechters die in een tussenvonnis hebben geoordeeld over de ontvankelijkheid van het hoger beroep en het verzoek tot voorlopige tenuitvoerlegging, schendt de regel dat een vonnis enkel kan worden gewezen door het voorgeschreven aantal rechters die alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond niet, doordat het niet steunt op een voortzetting van het debat dat het tussenvonnis voorafging (1). (1) Zie Cass., 21 maart 2003, AR C.01.0091.N, nr 189, R.W., 2003-04, 183, met noot B. ALLEMEERSCHDe samenstelling van de zetel na een heropening van het debat"; Cass., 15 april 2005, AR C.03.0285.N, nr 229.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.05.1425.F 15 maart 2006 AC nr. 152

Wanneer uit de stukken van de rechtspleging niet blijkt dat de beslissing is gewezen door de rechters die alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond, dient zij te worden nietigverklaard (1). (1) Cass., 16 feb. 2000, AR P.99.1596.F, nr 128.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

C.04.0411.F 13 februari 2006 AC nr. 91

Na een beslissing die de heropening van het debat beveelt over een door die beslissing bepaald onderwerp, zodat het vorige debat over dat punt wordt voortgezet, moet de latere beslissing over de vordering worden gewezen door de rechters die de vorige rechtszittingen hebben bijgewoond of, zoniet, door een zetel waarvoor het debat in zijn geheel is hervat (1). (1) Cass., 12 okt. 1998, AR S.97.0129.F, nr 439; 31 jan. 2002, AR C.99.0332.N, nr 71; zie Cass., 22 okt. 1999, AR C.98.0423.F, nr 558.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

C.02.0415.N 27 oktober 2005 AC nr. 545

Aangaande het vereiste dat het vonnis enkel kan worden gewezen door rechters die alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond, volstaat het dat uit de stukken van de rechtspleging blijkt dat na de wijziging van de samenstelling van het rechtscollege het debat volledig werd hernomen zonder dat vereist is dat zulks zou worden vastgesteld in een proces-verbaal van de rechtszittingen of in een vonnis.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.04.0741.F 20 oktober 2004 AC nr. 491

Een heropening van het debat, die wordt bevolen teneinde een partij te dagvaarden die niet was gedagvaard, brengt geen enkele beperking met zich mee wat het onderwerp van het debat betreft, maar heeft daarentegen tot doel dat het debat volledig en op tegenspraak wordt hernomen voor een zetel waarvan artikel 779, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek niet eist dat hij, in een dergelijk geval, uit dezelfde rechters is samengesteld.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.03.0513.N 14 oktober 2003 AC nr. 495

Wordt vernietigd het arrest van veroordeling in strafzaken dat niet werd gewezen door de rechters die alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond (1). (1) Cass., 15 maart 2000, AR P.99.1724.F, nr 180; zie B. Allemeersch, De verzachting van de nietigheidssanctie in strafzaken en de regel van artikel 779 Ger. W., noot onder Cass., 21 mei 2002, RW., 2002-2003, 1178.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

C.01.0091.N 21 maart 2003 AC nr. 189

Wanneer bij tussenarrest het debat werd heropend teneinde de partijen toe te laten hun verweermiddelen voor te dragen nopens een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep die zij niet hadden ingeroepen, dient het arrest dat uitsluitend uitspraak doet over de exceptie die voor de heropening niet het voorwerp is geweest van het debat, te worden gewezen door de rechters die de rechtszitting na de heropening van het debat hebben bijgewoond (1). (1) Zie Cass., 3 juni 1985, AR 7338, nr 596; 5 mei 1988, AR 5695, nr 548, en de conclusie van procureur-generaal Krings; 13 dec. 1990, AR 8858, nr 199.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.02.0102.N 21 januari 2003 AC nr. 42

De aanwezigheid van de magistraten die een deskundigenonderzoek hebben bevolen is niet wettelijk vereist voor de beslissing na de uitvoering van de onderzoeksmaatregel (1). (1) Cass., 7 sept. 1989, AR 6367, nr. 9 en 6 okt. 1989, AR 6333, nr. 79.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

C.99.0332.N 31 januari 2002 AC nr. 71

Na een beslissing die de heropening van het debat beveelt over een door die beslissing bepaald onderwerp, zodat het vorige debat over dat punt wordt voortgezet, moet de latere beslissing over de vordering worden gewezen door de rechters die de vorige rechtszittingen hebben bijgewoond of, zo niet, door de rechters waarvoor het debat in zijn geheel is hervat (1). (1) Cass., 12 okt. 1998, A.R. S.97.0129.F, nr 439.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.99.1529.N 8 januari 2002 AC nr. 13

Uit artikel 779, eerste lid, Ger. W. volgt niet dat wanneer de rechtsmacht van de rechter over een geschilpunt is uitgeput, en over dat geschilpunt dan ook een eindbeslissing is gewezen, de behandeling van de andere geschilpunten enkel door dezelfde rechters kan geschieden als die welke over het eerste geschilpunt uitspraak hebben gedaan (1). (1) Cass., 3 juni 1985, A.R. nr 7338, nr 596; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, 1999, nr 1430.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.00.0718.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer het arrest van het hof van beroep is gewezen door de magistraten die alle rechtszittingen over de zaak hebben bijgewoond, onder het voorzitterschap van degene die, onder hen, tevens het debat heeft voorgezeten, hebben de appèlrechters het bij wet bepaalde recht van de beklaagde nageleefd om door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie te worden berecht (1). (1) Zie Cass., 22 nov. 1994, A.R. P.94.0735.N, nr. 507; 23 okt. 1996, A.R. P.96.0437.F, nr. 397.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.99.0144.N 31 maart 2000 AC nr. ...

Na een beslissing die de heropening van het debat beveelt over een door die beslissing bepaald onderwerp, zodat het vorige debat over dat punt wordt voortgezet, moet de latere beslissing over de vordering worden gewezen door de rechters die de vorige rechtszittingen hebben bijgewoond of, zoniet, door een rechtscollege waarvoor het debat in zijn geheel is hervat.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

C.99.0129.N 17 maart 2000 AC nr. ...

De beslissing die is gewezen door een rechter die niet alle zittingen van de zaak heeft bijgewoond, is nietig.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.99.1724.F 15 maart 2000 AC nr. ...

Nietig is de beslissing, uitgesproken door rechters die niet alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

De omstandigheid dat een vonnis van de correctionele rechtbank is gewezen door rechters die niet de zitting hebben bijgewoond waarop de berechte zaak is behandeld, heeft weliswaar de nietigheid van het vonnis tot gevolg, maar op zich leidt ze daarom nog niet tot de nietigheid van de op die zitting verrichte onderzoeksopdrachten.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

C.96.0391.N 28 oktober 1999 AC nr. ...

Geen wetsbepaling vereist dat, na wijziging van de samenstelling van het rechtscollege, in een proces-verbaal van de rechtszittingen zou worden vastgesteld dat het debat volledig is hernomen; zulks kan blijken uit de stukken van de rechtspleging.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

S.98.0102.N 10 mei 1999 AC nr. ...

Nietig is de beslissing uitgesproken door rechters die niet alle zittingen hebben bijgewoond.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

S.97.0129.F 12 oktober 1998 AC nr. ...

Na een beslissing die de heropening van het debat beveelt over een door die beslissing bepaald onderwerp, zodat het vorige debat over dat punt wordt voortgezet, moet de latere beslissing over de vordering worden gewezen door de rechters die de vorige rechtszittingen hebben bijgewoond of, zoniet, door een rechtscollege waarvoor het debat in zijn geheel is hervat.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.96.0764.F 4 december 1996 AC nr. ...

Wanneer de behandeling van de zaak ter zitting van de correctionele rechtbank begonnen is, onder meer door het verhoor van de beklaagden, en de behandeling, na wijziging van de samenstelling van het rechtscollege, "ab initio" is hervat voor het nieuwe rechtscollege,@@ CCCCCCCCC dan is dat college niet ertoe gehouden de reeds gehoorde beklaagden opnieuw persoonlijk te horen, en evenmin hun verklaringen die in het proces-verbaal van de rechtszitting opgetekend waren en wettig in de debatten waren toegelaten, uit de debatten te weren.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.96.0473.F 23 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer de correctionele rechtbank, rechtdoende in hoger beroep, met het onderzoek van de zaak begonnen is en, na wijziging in de samenstelling van het rechtscollege, de debatten voor dat anders samengestelde rechtscollege ab initio zijn hervat, is het aldus@@ CCCCCCCCC gewezen vonnis uitgesproken door rechters die alle rechtszittingen over de zaak hebben bijgewoond.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.96.0444.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer de behandeling van een zaak ter zitting van de correctionele rechtbank regelmatig is begonnen door een daartoe bevoegd alleenrechtsprekend rechter, grondt de rechter, die ter vervanging van de eerste rechter werd aangewezen om de zaak verder te behandelen en erover uitspraak te doen, zijn overtuiging wettig op de reeds uitgevoerde onderzoeksopdrachten, nu hij alle debatten over de zaak heeft bijgewoond.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.96.1096.F 11 september 1996 AC nr. ...

Voor het hof van assisen moeten het onderzoek en de debatten, wanneer zij eenmaal begonnen zijn, zonder onderbreking worden voortgezet tot na de verklaring van de jury; indien het proces-verbaal van de eerste rechtszitting de samenstelling van het hof van assisen op regelmatige wijze vaststelt, mogen de processen-verbaal van de daaropvolgende rechtszittingen zich bijgevolg ertoe beperken vast te stellen dat het rechtscollege niet is gewijzigd.

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.94.0473.N 30 mei 1995 AC nr. ...

Geen wetsbepaling vereist dat na wijziging in de samenstelling van het rechtscollege, uitdrukkelijk zou worden vermeld dat de zaak in haar geheel wordt hernomen; zulks kan blijken uit de stukken van de rechtspleging.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.94.0735.N 22 november 1994 AC nr. ...

Nietig is de beslissing, uitgesproken door rechters die niet alle zittingen hebben bijgewoond waarop de zaak is behandeld.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Art. 779, tweede lid

P.08.0132.F 7 mei 2008 AC nr. 274

Wanneer een rechter in een zaak waarvoor op 1 september 2007 een rechtsdag was vastgesteld, wettig verhinderd is de uitspraak bij te wonen van het vonnis waarover hij mede heeft beraadslaagd, kan de voorzitter van het gerecht een andere rechter aanwijzen om hem op het ogenblik van de uitspraak te vervangen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.04.0765.F 27 oktober 2004 AC nr. 512

De naleving van het beginsel volgens welk het vonnis enkel kan worden gewezen door de rechters die alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond vereist niet dat, na neerlegging en voorlezing van de conclusie voor een anders samengesteld rechtscollege, in het proces-verbaal van de latere rechtszitting wordt vermeld dat het debat volledig voor dat rechtscollege werd hervat, noch dat de vroeger neergelegde conclusie voor het rechtscollege is hernomen, wanneer de voormelde omstandigheden blijken uit de vermeldingen van het proces-verbaal van de rechtszitting en van het vonnis (1). (1) In zijn vroegere rechtspraak, stelde het Hof van cassatie zich veeleer strikt op bij de beoordeling van het feit of het vroegere debat volledig werd hernomen en of de eerder voor de anders samengestelde rechtbank neergelegde conclusie, voor het nieuwe rechtscollege werd ingediend. Zie Cass., 6 nov. 1985, AR 4455, nr 148; Cass., 2 sept. 1992, AR 9819, nr 584; Cass., 7 feb. 2000, AR P.99.1596.F, nr 128. Hier beslist het Hof, niettegenstaande het feit dat het zittingsblad nergens verwijst naar een eerder neergelegde conclusie, noch dat het reeds aangevatte debat volledig werd hervat, dat kon worden volstaan met de verwijzing, in het zittingsblad, naar artikel 190 Sv. en met de vermelding dat de conclusie van de partijen voor de rechtbank werd uiteengezet, aangevuld met de vermelding in het vonnis van de, inderdaad vrij gebruikelijke formule, dat de partijen in hun conclusie die door hun raadsman werd toegelicht, zijn gehoord en dat het openbaar ministerie in zijn samenvatting en zijn conclusie werd gehoord.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

C.99.0438.N 12 oktober 2001 AC nr. ...

De bepaling van artikel 779, lid 2, Ger.W. is van toepassing in geval een alleenrechtsprekende rechter wettig verhinderd is de uitspraak van het vonnis bij te wonen; de wet stelt geen nadere voorwaarden voor de aanwijzing van de rechter om de alleensprekende rechter op het ogenblik van de uitspraak te vervangen.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.98.0738.F 16 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer een raadsheer, die bij beschikking van de voorzitter is aangewezen om een andere raadsheer te vervangen die wettig verhinderd is om de uitspraak bij te wonen van het arrest van het hof van beroep waarover hij mede heeft beraadslaagd, deel heeft uitgemaakt van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak heeft gedaan over het hoger beroep van de beklaagde tegen de beschikking van de raadkamer, die hem naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, kan de loutere aanwezigheid van die magistraat ter zitting op het ogenblik van de uitspraak geen gewettigde verdenking wekken aangaande de geschiktheid van het hof van beroep om op onpartijdige wijze uitspraak te doen, aangezien hij niet heeft deelgenomen aan het beraad van het arrest; uit die omstandigheid alleen kan niet worden afgeleid dat de beklaagde geen recht heeft gehad op een eerlijk proces in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M..~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Wanneer een rechter wettig verhinderd is om de uitspraak bij te wonen van een vonnis waarover hij mede heeft beraadslaagd, hoeft de beschikking van de voorzitter, die een andere rechter aanwijst om hem op het ogenblik van de uitspraak te vervangen, geen melding te maken van de reden van die verhindering.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

P.97.0418.N 16 december 1997 AC nr. ...

Wanneer de kamervoorzitter en de twee raadsheren die de enige zitting hebben bijgewoond waarop de zaak is behandeld, over de beslissing beraadslaagd hebben overeenkomstig artikel 778 Ger.W., maar wettig verhinderd zijn de uitspraak bij te wonen, en zij op het ogenblik van de uitspraak vervangen worden door de kamervoorzitter en raadsheren daartoe aangewezen door de eerste voorzitter van het hof van beroep, is het arrest gewezen door de kamervoorzitter en raadsheren die alle zittingen hebben bijgewoond van de zaak waarover zij mede hebben beraadslaagd.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Wanneer de kamervoorzitter en de twee raadsheren die de enige zitting hebben bijgewoond waarop de zaak is behandeld, over de beslissing beraadslaagd hebben overeenkomstig artikel 778 Ger.W., maar wettig verhinderd zijn de uitspraak bij te wonen, en zij op het ogenblik van de uitspraak vervangen worden door de kamervoorzitter en raadsheren daartoe aangewezen door de eerste voorzitter van het hof van beroep, is het arrest gewezen door de kamervoorzitter en raadsheren die alle zittingen hebben bijgewoond van de zaak waarover zij mede hebben beraadslaagd.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 780

P.04.0260.F 7 april 2004 AC nr. 192

Geen enkele wettelijke bepaling vereist dat de beslissingen van de strafgerechten melding maken van de neerlegging van conclusies; uit de omstandigheid alleen dat de rechter ze niet in zijn beslissing heeft vermeld, kan niet worden afgeleid dat hij ze zou hebben genegeerd (1). (1) Zie Cass., 23 mei 1977, AC, 1977, 971; 20 feb. 2002, AR P.01.1517.F, nr 124.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.03.0446.F 2 april 2003 AC nr. 223

Noch artikel 780 Ger. W. noch enig andere bepaling verplicht de rechter in zijn beslissing te vermelden dat een conclusie is neergelegd (1). (1) Zie Cass., 28 maart 1979 (AC, 1978-79, 891); 31 mei 1989, AR 7560, nr 561; 20 feb. 2002, AR P.01.1517.F, nr ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.01.1517.F 20 februari 2002 AC nr. 124

Noch artikel 780, Ger. W., noch enig andere wettelijke bepaling verplicht de strafrechtelijke beslissing te vermelden dat een conclusie is neergelegd (1). (1) Cass., 23 mei 1977 (AC, 1977, 971).

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.01.0993.F 24 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer het proces-verbaal van een rechtszitting waarop de zaak in hoger beroep is behandeld, niet is ondertekend door de voorzitter of door de griffier, is het arrest van het hof van beroep niet nietig wanneer dat arrest of een daarvóór maar na dat proces-verbaal gewezen arrest alle vaststellingen bevat waaruit de regelmatigheid van de rechtspleging kan worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 20 april 1994, A.R. P.94.0325.F, nr. 188 ; 8 nov. 2000, A.R. P.00.0898.F, nr.607.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

C.00.0361.F 29 maart 2001 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling schrijft plaats noch vorm voor van het gedeelte van het vonnis met de beslissing van de rechter over het geschil; het dictum moet alleen die beslissing verwoorden, het doet verder weinig terzake dat het tussen de vermeldingen van het vonnis staat, in dezelfde orde als de redenen waarop het gegrond is (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 1999, A.R. P.99.1431.F, nr. 553; 28 april 1994, A.R. P.93.0245.F, nr. 206; 18 dec. 1986 A.R. 7563, nr. 240.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.00.0898.F 8 november 2000 AC nr. ...

Hoewel het proces-verbaal van de rechtszitting waarop het hof van beroep zijn arrest heeft gewezen, niet door de voorzitter of de griffier is ondertekend, is het arrest niet nietig wanneer het alle vereiste vaststellingen bevat om de regelmatigheid van de rechtspleging te bewijzen (1). (1) Zie Cass., 29 nov. 1989, A.R. 7665, nr. 201.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.97.0163.N 31 maart 1998 AC nr. ...

Het feit dat het proces-verbaal van de rechtszitting van de politierechtbank nietig zou zijn, kan niet leiden tot de nietigheid van het vonnis dat behalve de gronden en het beschikkende gedeelte alle toepasselijke, op straffe van nietigheid bij artikel 780 Ger.W. bepaalde vermeldingen bevat.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Art. 780, 1°

C.00.0142.F 7 september 2001 AC nr. ...

Hoewel niet goedgekeurde doorhalingen of verbeteringen in een vonnis of een arrest als niet bestaande worden beschouwd (1), bevat het vonnis waarop de naam van een griffier is doorgehaald en de naam van een andere griffier is toegevoegd zonder dat die doorhaling is goedgekeurd, niettemin de naam van de griffier die bij de uitspraak tegenwoordig is geweest, aangezien het Hof bij de beoordeling van een cassatiemiddel bevoegd is om na te gaan of het ontbreken van goedkeuring een verschrijving uitmaakt, die kennelijk blijkt uit het zittingsblad alsook uit het proces verbaal van de rechtszitting waarop de naam van de toegevoegde griffier vermeld staat, en die derhalve door het Hof ook mag worden verbeterd (2). (1) Cass. 19 dec. 1986, A.R. 5448, nr. 247; (2) Cass., 19 maart 1987, A.R. 7606, nr.431

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 780, 2°

P.99.0183.F 17 februari 1999 AC nr. ...

Art. 780, 2°, Ger. W., is niet van toepassing op de beslissingen van strafgerechten; in strafzaken schrijft de wet de opgave van de naam, voornaam en woonplaats niet uitdrukkelijk of op straffe van nietigheid voor; het is voldoende dat uit de aanduiding van de partijen kan worden opgemaakt op wie de beslissing van toepassing is.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Art. 780, 5°

P.12.1739.N 25 februari 2014 AC nr. ...

Het Hof vermag een verschrijving omtrent de vermelding van de datum waarop het bestreden arrest is uitgesproken recht te zetten indien de datum van de uitspraak blijkt uit het proces-verbaal van de rechtszitting (1). (1) Zie Cass. 1 feb. 2001, AR C.99.0255.F, AC 2001, nr. 63; Cass. 13 juni 2002, AR D.01.0016.N, AC 2002, nr. 358; Cass. 10 juni 2011, AR F.10.0030.N, AC 2011, nr. 398, met conclusie van advocaat-generaal D. Thijs.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

D.01.0016.N 13 juni 2002 AC nr. 358

Nietig is de beslissing van een rechtscollege wanneer ze de datum niet vermeldt waarop ze is uitgesproken en die datum evenmin kan worden afgeleid uit het proces-verbaal van de rechtszitting (1). (1) Zie cass., 8 jan. 1997, A.R. P.96.1682.F, nr 19.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.96.1682.F 8 januari 1997 AC nr. ...

Nietig is de beslissing van een rechtscollege die de datum niet vermeldt waarop ze is uitgesproken.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Art. 780, eerste lid, 1°

P.01.1110.N 22 oktober 2002 AC nr. 559

Een vonnis moet, op straffe van nietigheid, de namen bevatten van de rechters die over de zaak hebben geoordeeld en de omstandigheid dat het vonnis niet hoeft vast te stellen dat aan de vereisten van artikel 779, tweede lid, Ger.W. is voldaan doet aan die verplichting niets af (1). (1) Art. 780, eerste lid, 1°, Ger.W. verplicht het vonnis, op straffe van nietigheid, de namen te bevatten van de rechters die over de zaak hebben geoordeeld (in de Franse tekst: les noms des membres du siège). Volgens het verslag-Van Reepinghen herneemt deze bepaling de vroegere wetgeving. (Verslag over de Gerechtelijke Hervorming, p. 321). Met name verplichtte artikel 141, W. Burg. Rechtsv. het vonnis melding te maken van "le nom des juges". Het ging om de rechters bedoeld in artikel 138, W. Burg. Rechtsv., nl. degenen die aan de zitting hadden deelgenomen. De ratio legis van artikel 141, W. Burg. Rechtsv. was: te kunnen nagaan of was voldaan aan het vereiste dat de rechters die het vonnis wezen alle zittingen hadden bijgewoond waarop de zaak was behandeld. (R.P.D.B., v° Jugements et arrêts, nrs 333-334 en 143-45 en de verwijzingen; Pand.B.,v° Jugement, nrs 153-54 en 513 e.v. en Audience des Cours en Tribunaux, nrs 145 e.v. en de verwijzingen. Dit vereiste is hernomen in artikel 779, eerste lid, Ger. W. Aangezien het vonnis maar bestond door de uitspraak, en tot aan de uitspraak door de leden van de zetel moest kunnen worden herroepen, moest de uitspraak dan ook gebeuren door de rechters die alle zittingen hadden bijgewoond, of minstens door een meerderheid onder hen. Gelet op het voorgaande, lijdt het geen twijfel dat het voorschrift van artikel 780, eerste lid, 1°, Ger.W. de rechters betreft die over de zaak oordeelden, die dus beraadslaagden in de zin van artikel 778, Ger.W., en niet de rechters die het vonnis of arrest uitspraken. Zulks blijkt ten overvloede uit de parlementaire voorbereiding van artikel 779, Ger.W. Het tweede lid van die bepaling maakte geen deel uit van het ontwerp-Van Reepinghen. Vóór het Gerechtelijk Wetboek moesten immers de rechters die oordeelden principieel aanwezig zijn bij de uitspraak. De h. Defraigne heeft bij amendement voorgesteld dat slechts één van de beraadslagende rechters bij de uitspraak aanwezig zou moeten zijn. Naar luid van het voorgestelde artikel 779, Ger.W. moest "In dat geval [...] het vonnis vermelden wie erover heeft beraadslaagd", meer bepaald dat erover is beraadslaagd door alle rechters die de debatten hebben bijgewoond. (Parl. St. Kamer 1965-66, nr 59/42). Om dat laatste vereiste te waarborgen, is de tekst verder geamendeerd door Pierson (Parl. St. Kamer 1965-66, nr 59/44) en door de Commissie. (Parl. St. Kamer 1965-66, nr 52/49, p. 127-28). Bij een vervanging zou moeten worden vastgesteld dat alle leden die aan de debatten hebben deelgenomen, ook over het vonnis hebben beraadslaagd. Bovendien kan een vervanging enkel gebeuren door de voorzitter van het gerecht. De mogelijkheid van artikel 779, tweede lid, Ger.W. en de omstandigheid dat de naleving van de vereisten ervan niet uit het vonnis zelf moet blijken, doet niets af aan de verplichting van artikel 780, eerste lid, 1°, Ger.W. om te namen te vermelden van de rechters die hebben beraadslaagd. Die verplichting is ook van toepassing in strafzaken. Door de werking van artikel 782, Ger.W. dient het vonnis of arrest dus de namen te bevatten, zowel van de rechters die beraadslaagden als van zij die uitspreken.MSD.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

Een vonnis moet, op straffe van nietigheid, de namen bevatten van de rechters die over de zaak hebben geoordeeld en de omstandigheid dat het vonnis niet hoeft vast te stellen dat aan de vereisten van artikel 779, tweede lid, Ger.W. is voldaan doet aan die verplichting niets af (1). (1) Art. 780, eerste lid, 1°, Ger.W. verplicht het vonnis, op straffe van nietigheid, de namen te bevatten van de rechters die over de zaak hebben geoordeeld (in de Franse tekst: les noms des membres du siège). Volgens het verslag-Van Reepinghen herneemt deze bepaling de vroegere wetgeving. (Verslag over de Gerechtelijke Hervorming, p. 321). Met name verplichtte artikel 414, W. Burg. Rechtsv. het vonnis melding te maken van "le nom des juges". Het ging om de rechters bedoeld in artikel 138, W. Burg. Rechtsv., nl. degenen die aan de zitting hadden deelgenomen. De ratio legis van artikel 141, W. Burg. Rechtsv. was te kunnen nagaan of was voldaan aan het vereiste dat de rechters die het vonnis wezen alle zittingen hadden bijgewoond waarop de zaak was behandeld. (R.P.D.B., v° Jugements et arrêts, nrs 333-334 en 143-45 en de verwijzingen; Pand.B.v° Jugement, nrs 153-54 en 513 e.v. en Audience des Cours en Tribunaux, nrs 145 e.v. en de verwijzingen. Dit vereiste is hernomen in artikel 779, eerste lid, Ger. W. Aangezien het vonnis maar bestond door de uitspraak, en tot aan de uitspraak door de leden van de zetel moest kunnen worden herroepen, most de uitspraak dan ook gebeuren door de rechters die alle zittingen hadden bijgewoond, of minstens door een meerderheid onder hen. Gelet op het voorgaande, lijkt het geen twijfel dat het voorschrift van artikel 780, eerste lid, 1°, Ger.W. de rechters betreft die over de zaak oordeelden, die dus beraadslaagden in de zin van artikel 778, Ger.W., en niet de rechters die het vonnis of arrest uitspraken. Zulks blijkt ten overvloede uit de parlementaire voorbereiding van artikel 779, Ger.W. Het tweede lid van die bepaling maakte geen deel uit van het ontwerp-Van Reepinghen. Vóór het Gerechtelijk Wetboek moesten immers de rechters die oordeelden principieel aanwezig zijn bij de uitspraak, de h. Defraigne heeft bij amendement voorgesteld dat slechts één van de beraadslagende rechters bij de uitspraak aanwezig zou moeten zijn. Naar luid van het voorgestelde artikel 779, Ger.W. moest "In dat geval [...] het vonnis vermelden wie erover heeft beraadslaagd", meer bepaald dat erover is beraadslaagd door alle rechters die de debatten hebben bijgewoond. (Parl. St. Kamer 1965-66, nr 59/42). Om dat laatste vereiste te waarborgen, is de tekst verder geamendeerd door Pierson (Parl. St. Kamer 1965-66, nr 59/44) en door de Comissie. (Parl. St. Kamer 1965-66, nr 52/49, p. 127-28). Bij een vervanging zou moeten worden vastgesteld dat alle leden die aan de debatten hebben deelgenomen, ook over het vonnis hebben beraadslaagd. Bovendien kan een vervanging enkel gebeuren door de voorzitter van het gerecht. De mogelijkheid van artikel 779, tweede lid, Ger.W. en de omstandigheid dat de naleving van de vereisten ervan niet uit het vonnis zelf moet blijken, doet niets af aan de verplichting van artikel 780, eerste lid, 1°, Ger.W. om te namen te vermelden van de rechters die hebben beraadslaagd. Die verplichting is ook van toepassing in strafzaken. Door de werking van artikel 782, Ger.W. dient het vonnis of arrest dus de namen te bevatten, zowel van de rechters die beraadslaagden als van zij die uitspreken.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Art. 780, eerste lid, 2°

P.10.0084.F 20 oktober 2010 AC nr. 615

In de zin van artikel 780, eerste lid, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, is de woonplaats van een partij, die een rechtspersoon is, haar maatschappelijke zetel (1). (1) Cass., 29 mei 1995, AC, 1995, nr. 258.

- WOONPLAATS -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

C.94.0389.F 29 mei 1995 AC nr. ...

In de zin van artikel 780, eerste lid, 2°, Ger.W., is de woonplaats van een partij, die een rechtspersoon is, haar maatschappelijke zetel.~

- WOONPLAATS -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

In burgerlijke zaken moet het vonnis van de appelrechters in de taal van de rechtspleging het adres vermelden waar de partijen hun woonplaats of maatschappelijke zetel hebben gevestigd, wanneer die in een gemeente van de Brusselse agglomeratie gelegen is en de rechtspleging in het arrondissement Brussel wordt voortgezet.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 780, eerste lid, 5°

C.99.0255.F 1 februari 2001 AC nr. ...

Het vonnis dat geen vermelding bevat van de datum waarop het is uitgesproken, is niet nietig wanneer die datum uit het zittingsblad blijkt (1). (1) Bij de betekening van het bestreden vonnis heeft de gerechtsdeurwaarder een voor eensluidend verklaard afschrift van het proces verbaal van de zitting toegevoegd. Aldus wilde hij het ontbreken opvangen van de vermelding van de datum van de uitspraak van dat vonnis. De aan het Hof voorgelegde vraag is of het ontbreken van een vermelding in het vonnis die is voorgeschreven bij artikel 780 Ger.W. al dan niet kan worden opgevangen door een van de stukken van de rechtspleging waarop het Hof acht mag slaan. Het Hof heeft in zijn arrest van 3 februari 1997 (AR. S.95.0120.F, nr. 59) overwogen dat het, om na te gaan of het O.M. al dan niet is gehoord, de stukken van de rechtspleging en met name het zittingsblad mag nagaan. Anders dan het proces-verbaal van de zitting (artikel 721, 3°, Ger.W.) dat enkel betrekking heeft op een zaak die op de rol van de zitting is ingeschreven en alleen maar de verschillende stadia van rechtsgang van die zaak aangeeft, bevat het zittingsblad (artikel 783 Ger.W.) het authentieke relaas van alle proceshandelingen die tijdens de zitting zijn verricht. Die akte bevat tevens de minuut van de vonnissen die op die zitting zijn uitgesproken (zie: cass. 14 nov. 1979, AC 1979-80, nr.182 en de desbetreffende noot). Het arrest van 15 oktober 1999 (AR. C.98.0162.F, nr. 537 en de desbetreffende noot) waarin het Hof oordeelt dat het, om na te gaan welke personen betrokken zijn in de procedure en ter zake van wie de beslissing is gewezen, acht mag slaan op de stukken van de rechtspleging, is weinig aanwijzend aangezien het niet verduidelijkt welke de in aanmerking genomen stukken zijn.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 780bis, eerste en tweede lid

C.12.0502.N 28 juni 2013 AC nr. ...

Uit artikel 780bis, eerste en tweede lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat een procespartij die procesrechtsmisbruik pleegt zowel kan worden veroordeeld tot een geldboete als tot schadevergoeding, wanneer dit gevorderd wordt; procesrechtsmisbruik is voorhanden wanneer een procespartij procedeert zonder redelijk of afdoende belang dan wel op een wijze die kennelijk de perken van een normale uitoefening door een voorzichtige en zorgvuldige procespartij te buiten gaat, zoals bij het aanwenden van de rechtspleging voor kennelijk vertragende of onrechtmatige doeleinden, waardoor zowel het belang van de partijen als een behoorlijke en efficiënte rechtsbedeling in het gedrang komen; bij deze beoordeling moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTSMISBRUIK -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 782

P.13.0683.F 5 juni 2013 AC nr. ...

Uit het eerste en tweede lid van artikel 195bis van het Wetboek van Strafvordering blijkt dat de griffier het arrest binnen achtenveertig uren moet laten tekenen door de rechters die het hebben gewezen en dat, indien een of meer rechters zich in de onmogelijkheid bevinden om te tekenen, alleen de anderen tekenen, onder vermelding van die onmogelijkheid; die termijn van achtenveertig uren is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid, en artikel 782 van het Gerechtelijk Wetboek dat vereist dat het vonnis of arrest voor de uitspraak wordt ondertekend, is niet substantieel of voorgeschreven op straffe van nietigheid; belangrijk is alleen dat het arrest door het voorgeschreven aantal magistraten wordt gewezen, dat die alle rechtszittingen en de beraadslaging over de zaak hebben bijgewoond, dat zij hun beslissing ondertekenen of dat, wanneer ze in de onmogelijkheid verkeren om te tekenen, dit op de beslissing wordt bevestigd; de rechter wiens onmogelijkheid om te tekenen naar recht is vastgesteld, hoeft die beslissing niet te ondertekenen wanneer aan die toestand een einde is gekomen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.02.0683.F 16 oktober 2002 AC nr. 543

Wanneer de griffier een vonnis of arrest niet heeft ondertekend, leidt dit niet tot de nietigheid van die beslissing, wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting, dat regelmatig is opgemaakt bij de uitspraak, alle vereiste vaststellingen bevat om de regelmatigheid van de tijdens die uitspraak gevolgde rechtspleging aan te tonen (1). (1) Zie Cass., 17 aug. 1992, AR 6883, nr. 581 ; 8 nov. 2000, AR P.00.0898.N, nr. 607 ; 24 okt. 2001, AR P.01.0993.F, nr. ... .

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Art. 782 Ger. W., krachtens hetwelk de vonnissen en arresten ondertekend worden door de rechters die het hebben uitgesproken, en door de griffier, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 782, eerste lid

S.10.0015.N 20 september 2010 AC nr. 532

In geval niet met zekerheid blijkt op welk tijdstip alle rechters de beslissing hebben ondertekend en niet uitgesloten is dat deze ondertekening na de uitspraak op de openbare rechtszitting is gebeurd, is dit niet grievend wanneer vaststaat dat alle rechters de beslissing hebben genomen en deze ook door hen is ondertekend, zodat wanneer de beslissing vaststaat en zekerheid voorhanden is omtrent de magistraten die de beslissing hebben gewezen, de volgorde inzake ondertekening en uitspraak zonder belang is (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Art. 782bis

D.11.0006.F 18 november 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de beslissing van de tuchtraad in beroep van de advocaten niet vaststelt dat het openbaar ministerie aanwezig was bij de uitspraak is niet in strijd met de vermelding in het proces-verbaal van de terechtzitting volgens welke die uitspraak plaatsvond in tegenwoordigheid van het openbaar ministerie.

- ADVOCAAT -

Artikel 782bis van het Gerechtelijk Wetboek verbiedt niet dat de beslissing van de tuchtraad in beroep van de advocaten wordt uitgesproken door de voorzitter van de kamer die ze gewezen heeft, en de secretaris-advocaat, die samen met die voorzitter en vier assessoren de kamer vormt krachtens artikel 465, §2, van het Gerechtelijk Wetboek.

- ADVOCAAT -

P.11.0060.F 25 mei 2011 AC nr. ...

Artikel 31 van de wet van 26 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op het bestrijden van de gerechtelijke achterstand, gebiedt de toepassing van het nieuw artikel 782bis van het voormelde wetboek, dat het mogelijk maakt dat het vonnis alleen wordt uitgesproken door de voorzitter van de kamer, niet alleen in de zaken waarvoor geen rechtsdag is vastgesteld maar ook in de zaken waarvoor, ook al zijn ze vastgesteld, op 1 september 2007 geen kalender voor de rechtspleging was vastgesteld.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.09.0608.F 16 september 2009 AC nr. 504

De strafrechter, die alleen kennisneemt van de burgerlijke belangen en in afwezigheid van het openbaar ministerie zitting houdt, hoeft het vonnis niet in aanwezigheid van laatstgenoemde uit te spreken.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Art. 782bis, eerste lid

S.10.0012.F 29 november 2010 AC nr. 701

Wanneer er, inzake arbeidsongevallen, voor de zaak, zoals zij nog door het arbeidshof moest worden berecht op 1 september 2007, noch een rechtsdag noch een kalender voor de rechtspleging was vastgesteld en dat er evenmin enig verzoek tot vaststelling ervan was ingediend, moet het arrest uitgesproken worden door de voorzitter van het rechtscollege dat het gewezen heeft (1). (1) Zie Cass., 24 sept. 2008, AR P.08.0494.F, AC, 2008, nr. 499 ; Cass., 26 feb. 2010, AR F.09.0010.F, AC, 2010, nr. ..., met concl. adv.-gen. Henkes in Pas., 2010, nr. ... .

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.10.0015.N 20 september 2010 AC nr. 532

In geval niet met zekerheid blijkt op welk tijdstip alle rechters de beslissing hebben ondertekend en niet uitgesloten is dat deze ondertekening na de uitspraak op de openbare rechtszitting is gebeurd, is dit niet grievend wanneer vaststaat dat alle rechters de beslissing hebben genomen en deze ook door hen is ondertekend, zodat wanneer de beslissing vaststaat en zekerheid voorhanden is omtrent de magistraten die de beslissing hebben gewezen, de volgorde inzake ondertekening en uitspraak zonder belang is (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

P.08.1346.F 14 januari 2009 AC nr. 27

Wanneer het vonnis wordt uitgesproken door een magistraat als waarnemend voorzitter die, net zoals de verhinderde rechter die waarnemend voorzitter was op de rechtszitting waar de zaak werd behandeld, deel uitmaakte van de kamer die de beslissing, aan het beraad waarvan hij had deelgenomen, heeft gewezen, is het niet noodzakelijk om bij beschikking van de voorzitter in de vervanging te voorzien van de op de uitspraak van het voormelde vonnis verhinderde rechter. Vert HG 2e Kamer - 14 januari 2009 - A.R. P.08.1346.F 1. pagina 1 van 1

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Aangezien de assessoren niet moeten aanwezig zijn op de uitspraak van het vonnis door de voorzitter van de kamer die het heeft gewezen, kan noch de vermelding van hun aanwezigheid in het rechtscollege, noch de omstandigheid dat een andere magistraat aanwezig is die niet alle zittingen over de zaak heeft bijgewoond, tot de nietigheid van het vonnis leiden (1). (1) Zie Cass., 7 mei 2008, AR P.08.0429.F, AC, 2008, nr 278, met concl. O.M., Rev.dr.pén., 2008, p. 929, en J.T., 2008, p. 457, en noot.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.08.0429.F 7 mei 2008 AC nr. 278

De wet heeft in straf- en tuchtzaken, bij de uitspraak van het vonnis alleen de aanwezigheid willen voorschrijven, aan de zijde van de kamervoorzitter die het vonnis heeft gewezen, van het openbaar ministerie en niet die van de overige magistraten die uitspraak hebben gedaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

De vermelding, in een vonnis in straf- of tuchtzaken, dat, bij de uitspraak van het voormelde vonnis, aan de zijde van de kamervoorzitter die het vonnis heeft gewezen, andere assessoren aanwezig waren dan de magistraten die samen met de voormelde voorzitter uitspraak hebben gedaan, heeft geen gevolgen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 783

P.10.1811.F 23 februari 2011 AC nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.94.1066.F 8 augustus 1994 AC nr. ...

Het bewijs dat de wettelijke bepalingen betreffende de vormen van het onderzoek ter rechtszitting zijn in acht genomen, vloeit, in de regel, voort uit de vermeldingen van de processen-verbaal van de rechtszitting.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

Art. 785, eerste lid

P.08.0403.F 28 januari 2009 AC nr. 71

Krachtens de artt. 779 en 782, eerste lid, Ger.W., wordt het vonnis, vóór de uitspraak, ondertekend door de rechters die het hebben gewezen, nadat zij alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond, alsook door de griffier; indien de voorzitter of een van de rechters in de onmogelijkheid verkeert om het vonnis te ondertekenen, maakt de griffier daarvan melding onderaan op de akte en de beslissing is dan geldig met de handtekening van de overige rechters van de zetel die ze hebben uitgesproken.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 786, eerste en tweede lid

P.97.0163.N 31 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer de vrederechter of de rechter in de politierechtbank in de onmogelijkheid verkeert, of meent te verkeren, om het door hem gewezen vonnis te ondertekenen, vermeldt de griffier dit in een proces-verbaal dat wordt bevestigd door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg.

- VREDERECHTER -

Art. 788

P.08.1350.F 14 januari 2009 AC nr. 28

Het verzuim van de voorzitter en van de griffier om een proces-verbaal van de rechtszitting van het hof van assisen te ondertekenen, kan worden hersteld; dergelijk herstel heeft terugwerkende kracht, ook al geschiedt het nà een rechtsmiddel dat tegen het veroordelend arrest is ingesteld (1). (1) Zie Cass., 16 okt. 2002, AR P.02.0683.F, A.C., 2002, nr 543, met concl. O.M. in Pas., en 8 feb. 2005, AR P.04.1606.N, A.C., 2005, nr 79.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.04.1606.N 8 februari 2005 AC nr. 79

Het verzuim van de griffier om het proces-verbaal van samenstelling van de jury te ondertekenen kan met toepassing van artikel 788 van het Gerechtelijk Wetboek hersteld worden, ook al vindt het plaats na de neerlegging van eisers memorie in cassatie.

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Krachtens artikel 788 van het Gerechtelijk Wetboek, dat ook van toepassing is in strafzaken, kan het verzuim van de griffier om een vonnis of een proces-verbaal te ondertekenen worden hersteld (1). (1) Zie Cass., 16 okt. 2002, AR P.02.0683.F, nr 543.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Wanneer het verzuim van de griffier om een vonnis of een proces-verbaal te ondertekenen hersteld wordt overeenkomstig artikel 788 van het Gerechtelijk Wetboek heeft dit herstel terugwerkende kracht, zelfs indien het na het tegen het vonnis ingestelde rechtsmiddel is geschied (1). (1) Zie Cass., 2 maart 1972, Arr. Cass., 1971-72, 605; Cass., 15 okt. 1976, Arr. Cass. 1976-77, 200; Cass., 16 okt. 2002, AR P.02.0683.F, nr 543.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.02.0683.F 16 oktober 2002 AC nr. 543

Het verzuim van de griffier om een vonnis te ondertekenen, kan worden hersteld overeenkomstig artikel 788 Ger. W., dat van toepassing is in strafzaken (1). (1) Zie Brussel, 31 jan. 1989, Pas., 1989, II, 187 ; KOHL A., Le Code judiciaire, droit commun de la procédure, Ann. Fac. Dr. Luik, 1975, blz. 454 ; DECLERCQ R., Raakvlakken gerechtelijk privaat- strafprocesrecht, TPR 1980, blz. 50, nr. 21.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Wanneer het verzuim van de griffier om een vonnis te ondertekenen, is hersteld overeenkomstig artikel 788 Ger. W., heeft dat herstel terugwerkende kracht, ook al is het geschied na het tegen het vonnis ingesteld beroep (1). (1) Cass., 2 maart 1972 (AC, 1972, 605) en zie Cass., 15 okt. 1976 (AC, 1977, 199).

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 788, eerste lid

C.08.0218.F 11 september 2009 AC nr. 491

Het nazicht van de zittingsbladen of de processen-verbaal van de zittingen door de procureur-generaal krachtens artikel 788, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek heeft, enerzijds, betrekking op de akten met een authentieke waarde, waarvan de wet vereist dat ze worden bijgehouden met het oog op de berechting van de zaak, en wil, anderzijds, nagaan of de rechter en de griffier de wettelijke vereisten om de regelmatigheid van die akten te verzekeren, hebben vervuld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- OPENBAAR MINISTERIE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 792, tweede lid

S.99.0118.N 10 december 2001 AC nr. ...

Miskenning van het recht van verdediging kan niet worden afgeleid uit het stelsel waarbij door een gerechtsbrief van de rechterlijke beslissingen kennis wordt gegeven aan de betrokkenen die tegelijkertijd uitdrukkelijk worden ingelicht over de gevolgen van die kennisgeving en waarbij die kennisgeving de termijn doet ingaan voor de aanwending van de rechtsmiddel; dit stelsel geeft aan de bestemmelingen van de gerechtsbrief de vereiste inlichtingen en laat een voldoende termijn om hun recht van verdediging ten volle uit te oefenen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Art. 793

P.08.0779.N 14 oktober 2008 AC nr. 545

Niet ontvankelijk is het verzoek tot uitlegging van een eerder gewezen beslissing, dat in werkelijkheid op grond van nieuwe gegevens of argumenten opkomt tegen het in deze beslissing gewezen oordeel of de tenuitvoerlegging ervan wil verhinderen (1). (1) Cass., 16 mei 1989, AR 2682, AC, 1988-1989, nr. 525.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

C.01.0161.N 21 juni 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is bevoegd om zijn eigen arresten uit te leggen (1) (Impliciet). (1) Cass., 20 okt. 1999, A.R. nr P.99.0826.F, nr 550.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

P.99.0826.F 20 oktober 1999 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is bevoegd om zijn eigen arresten uit te leggen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

De rechter die een door hem gewezen beslissing moet uitleggen, mag het gezag van gewijsde van die beslissing niet aantasten; het ophelderen van een dubbelzinnigheid, uitsluitend om een uitwerking toe te lichten die van rechtswege uit de uitgelegde beslissing voortvloeit, wijzigt de daarin bevestigde rechten niet.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Algemeen

C.94.0336.N 13 september 1996 AC nr. ...

De rechter die zijn vorige beslissing, luidens welke aan een partij een bezoekrecht toekomt over een kind van de partijen maar voor het overige maatregelen bevolen worden die aansluiten bij het hoederecht dat aan diezelfde partij in vroegere beslissingen was toegekend, aldus uitlegt dat ze geen wijziging heeft gebracht aan dit hoederecht, breidt daardoor de in de uit te leggen beslissing bevestigde rechten niet uit, noch beperkt of wijzigt hij ze.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

P.96.1115.F 11 september 1996 AC nr. ...

In strafzaken moet het Hof van cassatie het arrest uitleggen, als uit de bewoordingen ervan niet kan worden opgemaakt of het Hof uitspraak heeft gedaan over de onbeperkte voorziening van de beklaagde, eiser, tegen het arrest van het hof van beroep dat, op de strafvordering, een veroordeling en een bevel tot onmiddellijke aanhouding uitspreekt, ofwel enkel over de voorziening van die beklaagde, die beperkt was tot de beschikkingen inzake de onmiddellijke aanhouding.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Het Hof van cassatie is bevoegd om zijn eigen arresten uit te leggen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Art. 794

P.12.0862.F 31 oktober 2012 AC nr. ...

Een onwettigheid die tot vernietiging kan leiden, is geen verschrijving die door de feitenrechter kan worden verbeterd.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

P.09.1228.F 25 augustus 2009 AC nr. 463

De vordering tot verbetering veronderstelt een belang, dat bij strafzaken kan liggen in de noodzaak om de moeilijkheden te voorkomen bij de tenuitvoerlegging van het vonnis; in casu is een vordering tot verbetering van schrijffouten die geen gevolg hebben voor de tenuitvoerlegging van de beslissing, zonder belang.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.09.1286.N 25 augustus 2009 AC nr. 465

De toevoeging door de strafuitvoeringsrechter in een door hem gewezen beslissing van een nieuwe voorwaarde maakt geen verbetering uit in de zin van artikel 794 van het Gerechtelijk Wetboek.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

C.03.0578.N 21 maart 2005 AC nr. 174

De rechter die een verbeterend vonnis of arrest wijst, geeft aan dat de verbeterde beslissing heeft geoordeeld zoals in het verbeterende vonnis of arrest is bepaald en aldus vormt het verbeterende vonnis of arrest één geheel met het verbeterende vonnis of arrest; hieruit volgt dat de rechter, geadieerd door een vordering tot verbetering, moet nagaan, ongeacht een eventueel akkoord daaromtrent tussen de partijen, of er redenen zijn tot verbetering van zijn beslissing en of de gevorderde verbetering de in zijn beslissing bevestigde rechten niet uitbreidt, beperkt of wijzigt (1). (1) Zie Cass., 18 okt. 1983, AR 8024, nr 90; 20 feb. 2002, AR P.01.0969.F - P.01.1356.F, nr 123; 13 dec. 2004, S.04.0114.F, nr ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

P.04.1590.F 15 december 2004 AC nr. 613

De verbeterende beslissing, die één geheel vormt met de beslissing die zij verbetert, mag niet tot gevolg hebben dat zij deze laatste uitbreidt, beperkt of wijzigt (1). (1) Zie Cass., 7 juni 1978 (AC, 1977-78, 1186); 15 jan. 2003, AR P.02.1315.F, nr 31.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

De verschrijving met betrekking tot de identiteit van de inverdenkinggestelde kan worden verbeterd volgens de procedure bepaald in artikel 794 Ger.W.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Een vordering tot verbetering van een verschrijving wordt rechtsgeldig bij de strafgerechten aanhangig gemaakt op schriftelijke vordering van het openbaar ministerie.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- OPENBAAR MINISTERIE -

S.04.0114.F 13 december 2004 AC nr. 610

De rechter wijzigt de bevestigde rechten en schendt derhalve artikel 794 Ger. W., wanneer hij de data verbetert die verband houden met een tijdvak van tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid, die als basis hebben gediend voor de berekening van de vergoeding en die voorkomen in de beslissing waarop de vordering tot verbetering van een verschrijving betrekking heeft (1). (1) Zie Cass., 18 okt. 1983, AR 8024, nr 90; 20 feb. 2002, AR P.01.0969.F - P.01.1356.F, nr 123.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.03.1688.F 17 maart 2004 AC nr. 150

Het cassatieberoep tegen een verbeterende beslissing in strafzaken, is ontvankelijk (1). (1) Cass., 15 jan. 2003, AR P.02.1315.F, nr ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

P.02.1315.F 15 januari 2003 AC nr. 31

Het cassatieberoep tegen een verbeterende beslissing in strafzaken, is ontvankelijk. (Impliciet) (1). (1) Zie, eveneens impliciet, Cass., 25 feb. 1974 (AC, 1974, 697); 3 nov. 1975 (ibid., 1976, 293); 18 okt. 1983, AR 8024, nr 90; 7 juni 2000, AR P.00.0153.F, nr 347; 20 feb. 2002, AR P.01.1356.F, nr ... ; vgl. Cass., 7 juni 1978 (AC, 1978, 1186).

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

De rechter kan de verschrijvingen in een door hem gewezen beslissing verbeteren, zonder dat de daarin vastgelegde rechten kunnen worden uitgebreid, beperkt of gewijzigd; het verbeterend vonnis vormt één geheel met het verbeterde vonnis of arrest (1); het strafgerecht dat de verschrijving in één van zijn beslissingen verbetert, doet geen uitspraak meer over de strafvordering; bijgevolg kan een verzoekschrift tot verbetering van een beslissing over de strafvordering geen nieuwe daad van vervolging zijn, aangezien het de verbeterde beslissing over de oorspronkelijke vervolgingen niet kan aantasten. (1) Zie Cass., 7 juni 1978 (AC, 1978, 1186); 7 juni 2000, AR P.00.0153.F, nr 347.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- STRAFVORDERING -

S.01.0022.F 25 februari 2002 AC nr. 127

In een rechterlijke beslissing kan worden verbeterd de misrekening die betrekking heeft op het resultaat van een rekenkundige berekening en die blijkt uit de intrinsieke bestanddelen van de genoemde beslissing (1). (1) Cass., 9 okt. 1992, AR 7836, nr. 658.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.01.0969.F 20 februari 2002 AC nr. 123

De misrekening die de verbetering van een rechterlijke beslissing mogelijk maakt, is die welke betrekking heeft op het resultaat van een rekenkundige verrichting en die uit de intrinsieke bestanddelen van die beslissing blijkt (1). (1) Cass., 9 okt. 1992, A.R. 7836, nr. 658.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Hoewel de rechter de verschrijvingen of misrekeningen kan verbeteren in een door hem gewezen beslissing, mag hij zulks alleen doen als hij de in die beslissing vastgelegde rechten niet uitbreidt, inperkt of wijzigt (1). (1) Cass., 12 maart 1992, A.R. 9228, nr. 369 ; 7 juni 2000, A.R. P.00.0153.F, nr. 347.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.00.0925.N 5 februari 2002 AC nr. 86

Middelen die misrekeningen aanvoeren met betrekking tot het resultaat van rekenkundige bewerkingen en die blijken uit de intrinsieke bestanddelen van de bestreden beslissing leveren geen ontvankelijk cassatiemiddel op (1). (1) Cijferfouten kunnen leiden tot cassatie, althans in die gevallen waar uit de bestreden beslissing niet blijkt hoe de rechter aan de cijfergegevens komt1, bijvoorbeeld waar in de motieven sprake is van 50.000 frank, maar de rechter 150.000 frank toekent in het dispositief. In dit geval is er een tegenstrijdige motivering2. De voorgaande regel geldt niet wanneer de rechter kennelijk een rekenfout maakt. Wanneer uit de intrinsieke bestanddelen van de bestreden beslissing blijkt dat het resultaat van een rekenkundige bewerking niet klopt, is er sprake van een misrekening in de zin van artikel 794 Ger.W.3 Verweerster wierp in haar memorie van antwoord op dat dergelijke misrekeningen geen aanleiding tot cassatie kunnen geven, maar enkel het voorwerp kunnen uitmaken van een verbeterend vonnis of arrest door de rechters die het hebben gewezen4. Het antwoord op zulke middelen zou dus moeten zijn dat ze geen aanleiding tot cassatie kunnen geven en dat ze niet ontvankelijk zijn5. Het Hof toetst inderdaad de toepassing van de rechtsregels, en niet die van de rekenkundige regels6. Op de voorgaande regel bestaat evenwel opnieuw een palliatief. Het Hof kan een verschrijving of misrekening in een vonnis of arrest verbeteren bij de beoordeling van een cassatiemiddel. Meestal gaat het om verbeteringen van data, aanvullingen van vergeten woorden, schrapping van overbodige woorden, of om rechtzettingen van louter materiële vergissingen zoals het nummer van een p.-v. of van een alinea of lid van een wetsbepaling. Uit de verbetering volgt doorgaans7 het antwoord dat het middel - na de verbetering - feitelijke grondslag mist8. In sommige andere gevallen oordeelde het Hof dan weer dat het middel niet kan worden aangenomen9. Er zijn twee precedenten waarin het Hof een foutieve rekenkundige bewerking van de bestreden beslissing overdoet om op grond van die verbetering, waartoe het bevoegd is, te besluiten dat het middel feitelijke grondslag mist10. In twee andere gevallen waarin per vergissing een foutief bedrag was overgenomen, besloot het Hof op grond van de verbetering dat het middel berust op een schrijffout die als zodanig geen aanleiding kan geven tot cassatie11 resp. niet ontvankelijk is12. De voorgaande oplossing is logisch. Het Hof kan maar oordelen dat een middel berust op een misrekening, als het de rekenkundige bewerking overdoet. Het lijkt aangewezen die bewerking weer te geven in het arrest, en op grond daarvan te besluiten dat het middel feitelijke grondslag mist, bijvoorbeeld in zoverre het schending aanvoert van artikel 149 Gw. en 1382-83 B.W. M.D.S. 1 F. RIGAUX, La nature du contrôle de la Cour de cassation, Brussel, Bruylant, 1966, nr. 208 p. 321. 2 Cass. 15 juni 1964, Pas. 1964, I, 1103. Andere voorbeelden : Cass. 12 mei 1959, Pas. 1959, I, 929; 2 januari 1964, ibid. 1964, I, 451. 3 Cass. 9 oktober 1992, A.R. 7836, nr. 658. 4 Artikel 795 Ger.W. Hierover Verslag Van Reepinghen, I, p. 322 e.v. Enkel B. MAES suggereert dat een verschrijving of misrekening ook kan worden verholpen door de aanwending van een rechtsmiddel. B. MAES, Overzicht van het gerechtelijk privaatrecht, Brugge, Die Keure, 1996, p. 168. 5 Bijvoorbeeld Cass. 1 juni 1964, Pas. 1964, I, 1028 (niet ontvankelijk); 8 januari 1988, A.R. 6175, nr. 281. 6 Cass. 6 december 1923, Pas. 1924, I, 60. Voorts F. RIGAUX, o.c., p. 322. 7 Soms is er gewoon een kleine rechtzetting zonder meer, bijvoorbeeld Cass. 14 september 1971, AC 1971, 51; 22 oktober 1971, ibid. 1971, 193. 8 Cass. 19 oktober 1970, AC 1971, 162; 4 januari 1979, ibid. 1978-79, 498; 18 september 1995, A.R. S.95.0013.F, nr. 386. 9 Cass. 16 november 1964, Pas. 1965, I, 266; 25 mei 1970, AC 1970, 893; 26 juni 1995, A.R. C.94.0296.N, nr. 327; 3 oktober 1996, A.R. C.95.0335.F, nr. 350. 10 Cass. 8 april 1968, AC 1968, 1029; 18 november 1974, AC 1975, 335. 11 Cass. 8 januari 1988, A.R. 6175, nr. 281. 12 Cass. 29 maart 1984, A.R. 6971, nr. 441.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

C.01.0161.N 21 juni 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is bevoegd om zijn eigen arresten te verbeteren (1) (Impliciet). (1) Zie Cass., 21 april 1994, A.R. nr C.94.0075.F, nr 191 en 24 maart 2000, A.R. nr F.00.0029.N, nr 201.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

P.00.0153.F 7 juni 2000 AC nr. ...

De rechtspleging tot verbetering van een rechterlijke beslissing kan niet ertoe leiden de door die beslissing vastgestelde rechten uit te breiden, in te perken of te wijzigen en kan, derhalve, geen nieuw rechtsmiddel tegen die beslissing doen ontstaan (1). (1) Zie Cass., 7 juni 1978, AC, 1978, blz. 1186.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

F.00.0029.N 24 maart 2000 AC nr. ...

In burgerlijke zaken verbetert het Hof, op verzoek van een partij, een verschrijving in een van zijn arresten.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

---

C.99.0118.N 30 april 1999 AC nr. ...

Het verzoek dat ertoe strekt een arrest van het Hof te verbeteren wordt verworpen wanneer uit geen enkel gegeven blijkt dat het Hof een feitelijke vergissing zou hebben begaan.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

S.95.0055.F 30 september 1996 AC nr. ...

Een verschrijving in het beschikkend gedeelte van een rechterlijke beslissing kan als zodanig geen aanleiding geven tot cassatie.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Feitelijke grondslag

P.94.1343.N 9 januari 1996 AC nr. ...

Het Hof vermag voor de beoordeling van het middel een verschrijving in de bestreden beslissing betreffende de datum der feiten, die kennelijk uit de gedingstukken blijkt, verbeteren.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Art. 796

S.08.0009.N 25 mei 2009 AC nr. 341

Artikel 796 Ger.W. sluit niet uit dat wanneer de rechter zijn rechtsmacht nog niet volledig heeft uitgeput, een vordering tot uitlegging of verbetering met betrekking tot een reeds door die rechter beoordeeld geschilpunt als tussenvordering kan worden ingesteld bij conclusie, voor zover de termijnen van hoger beroep of voorziening in cassatie tegen die beslissing verstreken zijn en waarbij de neerlegging ter griffie van de conclusie als betekening geldt, overeenkomstig artikel 746 Ger.W. (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 80

P.97.0300.F 12 maart 1997 AC nr. ...

Wanneer het mandaat van een onderzoeksrechter verstreken is, kan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, bij wijze van uitzondering en indien de behoeften van de dienst het rechtvaardigen, een werkend rechter aanwijzen om hem te vervangen, zonder dat de raadkamer de zaak aan de eerstgenoemde moet onttrekken noch laatstgenoemde uitdrukkelijk moet adiëren.~

- ONDERZOEKSRECHTER -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Art. 80, tweede lid

P.08.1391.F 5 november 2008 AC nr. 612

Art. 80, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, ontneemt niet alle geldigheid aan de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg die met terugwerkende kracht een werkend rechter aanwijst om het ambt van onderzoeksrechter te vervullen, met zodanig gevolg dat zij als een niet-bestaande akte zou moeten worden beschouwd; in de veronderstelling dat de beschikking nietig is, strekt de nietigheid zich dus niet verder uit dan tot de maatregel die de nietigheid heeft doen ontstaan.

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 802

C.12.0335.F 13 december 2012 AC nr. ...

Het verschijnen van een partij op de inleidende zitting betekent op zich niet dat de rechtspleging jegens haar op tegenspraak is gevoerd.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 804

C.09.0451.F 7 mei 2010 AC nr. 322

Dat de rechter zijn beslissing omschrijft als een vonnis of arrest op tegenspraak, als een vonnis of arrest dat geacht wordt als op tegenspraak te zijn gewezen of als een vonnis of arrest bij verstek, wijzigt de ware aard van die beslissing niet (1). (1) Cass., 15 dec. 1995, AR C.95.0108.F, AC, 1995, nr. 554.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

De onjuiste omschrijving van een vonnis of arrest dat, volgens de aard ervan, bij verstek is gewezen, heeft geen weerslag op het recht van de verstekdoende partij om hiertegen verzet te doen; het middel dat opkomt tegen de vermelding van het arrest dat het is geacht op tegenspraak te zijn gewezen, is bijgevolg zonder belang (1). (1) Cass., 5 nov. 1993, AR C.93.0049.N, AC, 1993, nr. 449.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

C.95.0108.F 15 december 1995 AC nr. ...

Dat de rechter zijn beslissing bestempelt als een vonnis of arrest op tegenspraak, als een vonnis of arrest dat geacht wordt als op tegenspraak te zijn gewezen of als een vonnis of arrest bij verstek, wijzigt niet de ware aard van die beslissing.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Art. 804, tweede lid

C.95.0090.N 17 december 1998 AC nr. ...

De partij die voldoet aan de vereisten van de regel van artikel 804, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek, volgens welke de rechtspleging op tegenspraak is ten aanzien van de partij die verschenen is overeenkomstig artikel 728 of 729 Ger.W. en ter griffie of ter zitting conclusies heeft neergelegd, wordt aangezien als een verschijnende partij die, zolang het vonnis niet is uitgesproken, de heropening van de debatten kan vragen wanneer zij gedurende het beraad een nieuw stuk of feit van overwegend belang ontdekt.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

De partij die voldoet aan de vereisten van de regel van artikel 804, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek, volgens welke de rechtspleging op tegenspraak is ten aanzien van de partij die verschenen is overeenkomstig artikel 728 of 729 Ger.W. en ter griffie of ter zitting conclusies heeft neergelegd, wordt aangezien als een verschijnende partij die, zolang het vonnis niet is uitgesproken, de heropening van de debatten kan vragen wanneer zij gedurende het beraad een nieuw stuk of feit van overwegend belang ontdekt.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.95.0108.F 15 december 1995 AC nr. ...

Wanneer in burgerlijke zaken een van de partijen overeenkomstig artikel 728 of 729 Ger.W. is verschenen en ter griffie of ter zitting conclusies heeft neergelegd, dient de rechter daarop te antwoorden, zelfs indien die partij niet verschijnt op de rechtszitting waarop de zaak is vastgesteld of verdaagd.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

Art. 806

C.06.0631.F 21 april 2008 AC nr. 234

Artikel 806 Ger. W. is niet van toepassing in strafzaken.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 807

C.10.0482.F 6 juni 2014 AC nr. ...

De eiser hoeft uit de in de dagvaarding vermelde feiten geen juridische gevolgtrekkingen te hebben gemaakt om daarna een nieuwe vordering te kunnen instellen die, zelfs gedeeltelijk, op die feiten gegrond is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- NIEUWE VORDERING -

C.11.0172.F 13 september 2012 AC nr. ...

Artikel 807 van het Gerechtelijk Wetboek is noch een bepaling van openbare orde noch een dwingende bepaling; de rechter hoeft dus niet ambtshalve na te gaan of de voorwaarden voor de toepassing ervan vervuld zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. … .

- NIEUWE VORDERING -

- OPENBARE ORDE -

P.12.1394.F 21 augustus 2012 AC nr. ...

Aangezien de toepassing van de artikelen 71, tweede lid, en 72, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet verenigbaar is met die van artikel 807 van het Gerechtelijk Wetboek, waardoor de bij de rechter aanhangige vordering uitgebreid of gewijzigd kan worden, is laatstgenoemd artikel niet toepasselijk op de procedure voor het onderzoeksgerecht dat kennisneemt van het beroep van de vreemdeling die wordt vastgehouden op een welbepaalde plaats, gesitueerd in het grensgebied (2). (2) Zie Cass. 20 okt. 2010, AR P.10.1553.F, AC 2010, nr. 618; Jaarverslag van het Hof van Cassatie 2005, "De toepassing van het gerechtelijk wetboek in strafzaken: artikelswijze bespreking van de rechtspraak van het Hof", p. 206-208.

- VREEMDELINGEN -

- VORDERING IN RECHTE -

F.09.0132.F 4 juni 2010 AC nr. 396

De belastingplichtige die een belasting betwist en die in de loop van het geding andere middelen aanvoert tot staving van zijn betwisting, grondt de uitbreiding van zijn vordering op een tijdens de inleiding van het geding aangevoerde akte (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ... .

- NIEUWE VORDERING -

- HOGER BEROEP - Belastingzaken - Andere belastingen

S.07.0028.F 8 maart 2010 AC nr. 161

Een rechtsvordering kan bij conclusie worden uitgebreid of gewijzigd wanneer die conclusie gegrond is op dezelfde feiten als die welke in de dagvaarding zijn vermeld, ook al had de eiser daaruit toen geen rechtsgevolgen met betrekking tot de gegrondheid van zijn vordering afgeleid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- NIEUWE VORDERING -

C.09.0244.F 8 februari 2010 AC nr. 88

Een nieuwe vordering die aan de in artikel 807, Ger. W., opgelegde voorwaarden voldoet, kan worden ingesteld tot aan de sluiting van het debat, voor zover zij geen betrekking heeft op een geschilpunt waarover reeds uitspraak is gedaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- NIEUWE VORDERING -

C.07.0278.F 29 januari 2010 AC nr. 68

Artikel 807 Gerechtelijk Wetboek vereist niet dat de nieuwe vordering uitsluitend gegrond is op een feit of een akte in de dagvaarding aangevoerd; wanneer die vordering daarenboven gegrond is op een ander feit of een andere akte, vereist dat artikel niet dat deze een verband vertonen met het feit of de akte in de dagvaarding aangevoerd (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1990, AR 6525, AC, 1989-90, nr. 536.

- NIEUWE VORDERING -

C.07.0121.N 12 juni 2008 AC nr. 366

De vermindering door een partij van haar oorspronkelijke vordering tot een louter provisionele veroordeling voor een deel van het oorspronkelijke bedrag, maakt geen uitbreiding of wijziging van vordering uit in de zin van artikel 807 van het Gerechtelijk Wetboek en kan dienvolgens mondeling en ook bij verstek worden geformuleerd.

- RECHTSVORDERING [ZIE: 497 VORDERING IN RECHTE] -

C.06.0328.F 18 januari 2008 AC nr. 38

De uitbreiding van een oorspronkelijke vordering op grond dat de meer nauwkeurige afbakening van de periode waarin de in die vordering beschreven feiten plaatsvonden, virtueel in de dagvaarding is inbegrepen, is ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 29 nov. 2002, AR C.00.0156.N, AC, 2002, nr 643.

- NIEUWE VORDERING -

F.05.0019.N 15 december 2006 AC nr. 655

De belastingplichtige die een aanslag betwist en die in de loop van het geding, behalve de ontheffing ook de vernietiging ervan vraagt wegens een onregelmatigheid in de vestigingsprocedure, steunt de uitbreiding van zijn vordering op een akte die bij de inleiding van het geding is aangevoerd, zodat een dergelijke eisuitbreiding toelaatbaar is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- NIEUWE VORDERING -

C.06.0274.N 10 november 2006 AC nr. 554

Art. 807 Ger.W. vereist niet dat de nieuwe vordering, wanneer zij berust op een feit of akte in de dagvaarding aangevoerd, uitsluitend op dat feit of die akte berust (1). (1) Cass., 28 juni 2001, AR C.99.0422.F, nr 406.

- NIEUWE VORDERING -

P.06.0816.N 5 september 2006 AC nr. 390

De echtgenoot die voor de uitspraak over de strafvordering enkel schadevergoeding voor het gemeenschappelijk vermogen heeft gevorderd kan, bij de verder afhandeling van de burgerlijke rechtsvordering na uitspraak over de strafvordering onder de voorwaarden van artikel 807, Gerechtelijk Wetboek dat ook in strafzaken van toepassing is, zijn schadevergoeding uitbreiden tot vergoeding van schade van zijn eigen vermogen (1) (2). (1) Zie Cass., 10 dec. 1997, AR P.97.0969.F, nr 547 (omgekeerde hypothese). (2) Wat de toepasselijkheid van artikel 807, Gerechtelijk Wetboek in strafzaken betreft: zie Jaarverslag van het Hof van cassatie 2005, p. 206 e.v.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.02.0351.F 6 juni 2005 AC nr. 317

Hoewel artikel 807 Ger. W. niet vereist dat de uitgebreide of gewijzigde vordering uitsluitend gegrond is op een feit of akte die in de gedinginleidende akte wordt aangevoerd, staat het daarentegen niet toe dat een nieuwe vordering aangenomen wordt die niet op een dergelijk feit of dergelijke akte is gegrond (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1990, AR 6525, nr 536; 19 april 2002, AR C.01.0097.F, nr 240; 26 maart 2004, AR C.03.0073.F, nr 171.

- NIEUWE VORDERING -

C.03.0073.F 26 maart 2004 AC nr. 171

De beslissing die een uitbreiding van de oorspronkelijke vordering toestaat, is niet naar recht verantwoord aangezien het feit waarop de nieuwe conclusie steunt niet in de dagvaarding was aangevoerd.

- NIEUWE VORDERING -

C.02.0126.N 11 maart 2004 AC nr. 139

Een vordering die voor de rechter aanhangig is kan uitgebreid of gewijzigd worden indien de nieuwe op tegenspraak genomen conclusies berusten op een feit of akte in de dagvaarding aangevoerd, zelfs indien hun juridische omschrijving verschillend is en de eiser uit die feiten in de dagvaarding geen gevolg heeft afgeleid nopens de gegrondheid van zijn vordering (1). (1) Zie Cass., 9 feb. 1998, AR S.96.0169.F en S.96.0170.F, nr 77; S. MosselmansCommentaar bij artikel 807 Ger.W.", in Comm. Ger., Kluwer, nr 27.

- VORDERING IN RECHTE -

C.02.0147.F 19 december 2003 AC nr. 662

Art. 807, Ger. W. is een bepaling met een algemene draagwijdte en is van toepassing op de vorderingen die voor de beslagrechter zijn ingesteld en die volgens de vormvereisten van het kort geding worden behandeld.

- NIEUWE VORDERING -

S.02.0070.N 31 maart 2003 AC nr. 217

De bepaling van artikel 807 Ger.W. luidens welke een vordering die aanhangig is kan uitgebreid worden indien de nieuwe op tegenspraak genomen conclusies berusten op een feit of akte in de dagvaarding aangevoerd, is niet van toepassing op de door verweerder ingestelde tegenvordering (1). (1) Cass., 30 maart 1979, AC 1978-1979, p. 900.

- VORDERING IN RECHTE -

S.99.0144.F 17 juni 2002 AC nr. 363

Art. 807 Ger.W. betreffende de uitbreiding of de wijziging van de vordering is niet van openbare orde of van dwingend recht (1). (1) Cass., 26 okt. 1981, AR. 6382 (A.C, 1981-82, nr. 139); 23 mei 1985, AR. 7184, nr 576; 1 okt. 1990, AR. 7069, nr. 49.

- NIEUWE VORDERING -

- OPENBARE ORDE -

C.99.0422.F 28 juni 2001 AC nr. ...

Art. 807 Ger.W. vereist niet dat de nieuwe vordering, wanneer zij berust op een feit of akte in de dagvaarding aangevoerd, uitsluitend op dat feit of op die akte berust (1). (1) Het O.M. besloot tot vernietiging op grond dat de gedinginleidende akte geen enkele toespeling bevatte op de feiten die de nieuwe vordering verantwoordden, namelijk het foutieve gedrag van de verbalisanten tijdens de vasttellingen. De feiten die in de gedinginleidende akte werden aangevoerd, betroffen enkel de wijze waarop het ongeval was gebeurd. Dat arrest wijkt blijkbaar af van de vroegere rechtspraak: zie Cass., 18 feb. 2000, A.R. C.99.0066.F, nr. 136.

- NIEUWE VORDERING -

S.98.0086.N 19 juni 2000 AC nr. ...

De rechter mag op grond van het beschikkingsbeginsel, het voorwerp van een vordering die strekt tot schadevergoeding wijzigen, ook al is de contractuele tekortkoming een misdrijf.

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Wanneer de vordering de uitvoering van een contractuele verbintenis als voorwerp heeft alhoewel ingesteld op grond van een misdrijf en vervolgens het voorwerp van die vordering werd gewijzigd in schadevergoeding buiten die verjaringstermijn, ontstaat er een nieuwe vordering die wegens verjaring is vervallen.

- VORDERING IN RECHTE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht

C.99.0066.F 18 februari 2000 AC nr. ...

Een vordering in rechte kan worden uitgebreid of gewijzigd bij conclusie, indien de feiten waarop die conclusie berust dezelfde zijn als die welke in de dagvaarding worden vermeld, ook al had de eiser daaruit toen geen gevolg afgeleid nopens de gegrondheid van zijn vordering.

- NIEUWE VORDERING -

S.96.0169.F 9 februari 1998 AC nr. ...

De werknemer die, onder aanvoering van het bestaan van de arbeidsovereenkomst tussen hem en zijn werkgever, van laatstgenoemde in zijn gedinginleidende dagvaarding loonachterstal heeft gevorderd, kan zijn vordering, in een op tegenspraak genomen conclusie, tot andere loonachterstallen uitbreiden.~

- NIEUWE VORDERING -

C.96.0230.N 8 januari 1998 AC nr. ...

Berust niet op een handeling aangevoerd in de dagvaarding, die gebaseerd was op een verzekeringsovereenkomst op grond waarvan schadeloosstelling gevorderd werd van een ongeval, de uitbreiding van de vordering strekkende tot de schadeloosstelling van een later ongeval dat geen verband hield met het eerste.~

- VORDERING IN RECHTE -

S.96.0145.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

De vordering die voor de arbeidrechtbank aanhangig is en die door een leerkracht van het vrij gesubsidieerd onderwijs is ingesteld tegen zijn werkgever, kan worden uitgebreid indien de nieuwe, op tegenspraak genomen conclusie van eiser berust op een in de dagvaarding aangevoerd feit, te dezen, het bestaan van een voltijdse onderwijsopdracht.~

- NIEUWE VORDERING -

C.93.0187.N 21 december 1995 AC nr. ...

De echtgenoot die, tijdens een op wederzijdse vordering ingesteld echtscheidingsgeding, als voorlopige maatregel een uitkering tot onderhoud heeft gevorderd van de andere echtgenoot, kan een vordering tot het verkrijgen van een voorlopige uitkering op grond van artikel 301 B.W. instellen, wanneer tijdens het geding over de voorlopige maatregelen de echtscheiding op zijn vordering definitief is geworden maar nog geen uitspraak werd gedaan op de tegeneis tot echtscheiding van de andere echtgenoot.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 808

C.13.0407.N 26 september 2014 AC nr. ...

Een aanvullende vordering zoals bedoeld in artikel 808 van het Gerechtelijk Wetboek kan worden ingesteld na verloop van de vastgestelde conclusietermijnen en zelfs na het gezamenlijk verzoek tot rechtsdagbepaling.

- VORDERING IN RECHTE -

C.97.0058.N 20 mei 1999 AC nr. ...

De appelrechter moet over de bij hem aanhangige vordering uitspraak doen met inachtneming van de feiten die zich in de loop van het geding hebben voorgedaan en een weerslag hebben op het geschil, maar mag bij het beoordelen van aanvullende vorderingen de grenzen door artikel 808 Ger.W. gesteld niet overschrijden.

- NIEUWE VORDERING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

Art. 809

P.11.1797.F 23 januari 2013 AC nr. ...

Krachtens artikel 89, §5, van de wet van 25 juni 1992, kan de verzekeraar vrijwillig tussengekomen in de zaak die tegen de verzekerde voor het strafgerecht is ingesteld, onder dezelfde voorwaarden als voor de burgerlijke rechter; aangezien hij partij is in het geding kunnen de overige partijen bij conclusies tussenvorderingen tegen hem instellen.

- VORDERING IN RECHTE -

- VERZEKERING - Landverzekering

C.06.0097.N 23 april 2007 AC nr. 202

Wanneer een partij vrijwillig is tussengekomen in het geding, conclusies neemt ten aanzien van de andere partijen en zich verdedigt ten aanzien van de andere partijen die tegen haar, nog voor zij tussenkwam in het geding, hebben geconcludeerd en vorderingen ingesteld, en de partijen vervolgens voor de rechter verschijnen om een vonnis te vragen zonder op te werpen dat de voortijdige vordering op die grond niet ontvankelijk zou zijn, vermag de rechter uitspraak te doen over die vordering (1). (1) Zie Cass., 22 okt. 2004, AR C.02.0518.N, nr 497.

- VORDERING IN RECHTE -

C.02.0518.N 22 oktober 2004 AC nr. 497

De rechter is niet zonder rechtsmacht wanneer een partij vrijwillig is tussengekomen in het geding, conclusies neemt en zich verdedigt ten aanzien van de andere partijen die tegen haar hebben geconcludeerd nog voor zij tussenkwam in het geding, en de partijen vervolgens voor de rechter verschijnen om een vonnis te vragen zonder op te werpen dat de voortijdige vordering niet ontvankelijk zou zijn (1) (2). (1) Zie P. VanlersbergheDe toelaatbaarheid van de tusseneis ingesteld bij conclusie tegen een vrijwillig tussenkomende partij", noot onder Brussel, 27 juni 2000, Verkeersrecht, 2001, (169) 170-174. (2) Het O.M. was van mening dat het instellen van een vordering door het neerleggen van een conclusie tegen een derde die (nog) geen partij is, een onregelmatige wijze van rechtsingang uitmaakt, een regel miskent die onder de rechterlijke organisatie ressorteert (Cass., 30 okt. 1997, AR C.96.0291.N, nr 437) en de ontoelaatbaarheid van de vordering tot gevolg heeft.

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 812

P.12.1454.F 28 augustus 2012 AC nr. ...

De wet voorziet niet in vrijwillige tussenkomst in het kader van een cassatiegeding in strafzaken (1). (1) R.P.D.B., Compl. XI, 2011, Pourvoi en cassation en matière civile, p. 282 en 283; Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, 6de uitg., Die Keure, 2010, p. 243.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Allerlei

- TUSSENKOMST -

C.02.0108.N 8 april 2005 AC nr. 212

De tussenkomst moet in de grenzen blijven van het debat zoals het gevoerd is voor de appèlrechter; wanneer in de loop van het geding in hoger beroep de partij bij wie de tussenkomende partij aansluit, haar vordering wijzigt omdat zij ondertussen betaling heeft verkregen, heeft dit feit niet tot gevolg dat de tussenkomst niet ontvankelijk wordt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- TUSSENKOMST -

C.02.0212.N 16 december 2004 AC nr. 614

Wanneer een partij in eerste aanleg geen vordering heeft ingesteld tegen een bepaalde partij, is het uitgesloten dat voor het eerst in hoger beroep een vordering tussen die partijen wordt ingesteld (1). (1) Zie Cass., 29 okt. 2004, AR C.02.0406.N, nr ....

- VORDERING IN RECHTE -

C.00.0139.F 16 november 2001 AC nr. ...

De vordering tot bindendverklaring van een te wijzen gerechtelijke beslissing is louter conservatoir; bij de beoordeling van die vordering staat het niet aan het Hof betwistingen te beslechten waarover partijen eventueel in een tussen hen afzonderlijk gevoerd geding debat zouden kunnen voeren, ook al zou uit de oplossing van die betwisting blijken dat eiser geen belang heeft bij de bindendverklaring van de beslissing (1). (1) Cass., 25 nov. 1996, A.R. C.94.0490.N, nr. 451.

- TUSSENKOMST -

P.99.1605.N 12 juni 2001 AC nr. ...

De tegen de verzekeraar gerichte rechtstreekse dagvaarding tot afhandeling van de burgerlijke vordering, waarin de rechtsopvolgers van de overleden verzekerden niet zijn betrokken, kan niet van ambtswege niet ontvankelijk worden verklaard als de verzekeraar, in wiens belang artikel 14, § 2, W.A.M.-wet bestaat, geen bezwaar daartegen aanvoert en ten gronde concludeert (1). (1) Zie cass. 4 januari 1984, A.R. nr 3054 (AC 1983-1984, nr 228); cass. 29 maart 1988, A.R. nr 746 (AC 1987-1988, nr 473); cass. 5 december 1990, A.R. nrs 8184 en 8374 (AC 1990-1991, nr 178); cass. 25 november 1992, A.R. nr 77 (AC 1991-1992, nr 752).

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- TUSSENKOMST -

C.00.0408.F 15 maart 2001 AC nr. ...

Een partij kan in burgerlijke zaken voor de eerste maal in hoger beroep tussenkomen als zij zich alleen aansluit bij de stelling van een andere partij en haar tussenkomst niet strekt tot het verkrijgen van een veroordeling, onverminderd de regeling van de kosten (1). (1) Cass. 5 febr. 1998, A.R. nr. C.94.0282.N, nr. 71.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

C.99.0388.F 11 januari 2001 AC nr. ...

In burgerlijke zaken kan de gedwongen tussenkomst van een partij die voor de eerste maal in hoger beroep plaatsvindt, niet strekken tot het verkrijgen van haar veroordeling (1). (1) Zie cass., 27 juni 1996, AR C.95.0360.N, nr. 265; 28 okt. 1994, AR C.93.0069.N, nr. 460.

- TUSSENKOMST -

C.94.0282.N 5 februari 1998 AC nr. ...

Een partij kan in burgerlijke zaken voor de eerste maal in hoger beroep tussenkomen als zij zich alleen aansluit bij de stelling van een andere partij en haar tussenkomst niet strekt tot het verkrijgen van een veroordeling, onverminderd de regeling van de kosten.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- TUSSENKOMST -

C.94.0490.N 25 november 1996 AC nr. ...

De vordering tot bindendverklaring van een te wijzen gerechtelijke beslissing is van loutere conservatoire aard; het behoort niet aan het Hof bij de beoordeling van deze vordering betwistingen te onderzoeken waardoor partijen eventueel in een tussen hen afzonderlijk gevoerd geding zouden kunnen debatteren, zelfs indien de oplossing van deze betwisting zou aantonen dat eiser geen belang heeft bij de eensluidend verklaring van de gerechtelijke beslissing.~

- TUSSENKOMST -

C.95.0360.N 27 juni 1996 AC nr. ...

In burgerlijke zaken kan een partij voor de eerste maal in hoger beroep tussenkomen als die tussenkomst niet strekt tot het verkrijgen van een veroordeling.

- TUSSENKOMST -

C.93.0069.N 28 oktober 1994 AC nr. ...

Een partij kan in burgerlijke zaken voor de eerste maal in hoger beroep tussenkomen als zij zich alleen aansluit bij de stelling van een andere partij en haar tussenkomst niet strekt tot het verkrijgen van een veroordeling.~

- TUSSENKOMST -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 812, tweede lid

C.12.0095.N 7 november 2013 AC nr. ...

Een partij die in eerste aanleg geen vordering heeft ingesteld tegen een bepaalde partij, kan tegen die partij niet voor het eerst in hoger beroep een vordering instellen (1). (1) Zie Cass. 16 maart 2007, AR C.06.0294.N, AC 2007, nr. 144; Cass. 5 jan. 2007, AR C.06.0026.N, AC 2007, nr. 8; Cass. 29 okt. 2004, AR C.02.0406.N, AC 2004, nr. 517 en RW 2004-05, 1618, noot S. MOSSELMANS; S. MOSSELMANS, "Tussenvorderingen in het gerechtelijk privaatrecht", RW 2004-05, (1601) 1606-1607.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

- VORDERING IN RECHTE -

C.11.0776.F 13 september 2012 AC nr. ...

Artikel 812, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek sluit uit dat een partij voor het eerst in hoger beroep een vordering tot vrijwaring instelt tegen een andere partij wanneer tussen die partijen in eerste aanleg geen vorderingen waren ingesteld (1). (1) Cass. 5 jan. 2007, AR C.06.0026.N, AC, 2007, nr. 8; Cass. 30 sept. 2009, AR P.09.0597.F, AC, 2009, nr. 536.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

- VORDERING IN RECHTE -

C.11.0026.F 20 januari 2012 AC nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

- TUSSENKOMST -

C.09.0135.N 16 november 2009 AC nr. 665

Wanneer het slachtoffer in eerste aanleg reeds zelf een vordering tot schadevergoeding heeft ingesteld tegen de aansprakelijke derde, verhindert artikel 812, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, de indeplaatsgestelde verzekeringsinstelling niet om voor het eerst in hoger beroep tussen te komen tot verkrijging van een veroordeling van de aansprakelijke derde.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.09.0597.F 30 september 2009 AC nr. 536

Wanneer tussen twee partijen geen geding is aangegaan voor de eerste rechter, kan één van hen, voor de eerste maal in hoger beroep, tegen de andere geen vordering tot vrijwaring of tot veroordeling instellen (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2001, AR C.99.0388.F, AC, 2001, nr 18; Cass., 29 okt. 2004, AR C.02.0406.N, AC, 2004, nr 517; Cass., 16 dec. 2004, AR C.02.0212.N-C.02.0251.N, AC, 2004, nr 614.

- TUSSENKOMST -

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 815

C.13.0128.F 8 november 2013 AC nr. ...

De kennisgeving van het overlijden van een partij door een erfgenaam die van de nalatenschap afstand heeft gedaan, blijft zonder gevolg voor het lopende geding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

De kennisgeving van het overlijden van een partij door een erfgenaam die van de nalatenschap afstand heeft gedaan, blijft zonder gevolg voor het lopende geding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- ERFENISSEN -

C.10.0518.N 10 november 2011 AC nr. ...

Een gedinghervatting is mogelijk in zaken waarin het debat nog niet gesloten is verklaard; dit geldt ook wanneer het debat heropend is.

- VORDERING IN RECHTE -

C.10.0407.F 26 mei 2011 AC nr. ...

De fusie van twee vennootschappen door overneming van één van beiden heeft geen invloed op het verloop van een procedure waarin de overgenomen vennootschap partij is (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 816

F.97.0045.F 13 februari 1998 AC nr. ...

De erfgenaam van een overleden belastingplichtige beschikt over alle rechten en rechtsvorderingen waarover zijn rechtsvoorganger beschikte, en is dus bevoegd om alle bij de wet bepaalde beroepen tegen de ten laste van de overledene vastgestelde belastingaanslag uit te oefenen of om het geding te hervatten dat de belastingplichtige vóór zijn overlijden tegen die aanslag had ingesteld.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 816, eerste lid

C.06.0092.N 6 december 2007 AC nr. 619

Degene die het geding namens een rechtsvoorganger hervat, moet in een neergelegde akte verklaren, dit is tot uitdrukking brengen, dat hij het geding wegens de rechtsopvolging hervat; de gedinghervatting kan aldus niet impliciet geschieden.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 821

C.97.0109.F 22 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer eiser, die zowel tegen zijn medecontractant als tegen diens derden-medeplichtigen een op contractbreuk gegronde rechtsvordering heeft ingesteld, enkel van zijn rechtsvordering tegen zijn medecontractant afstand doet, heeft die afstand, die impliceert dat eiser afziet van zijn rechten tegen de medecontractant, evenwel niet tot gevolg dat zijn rechten jegens de derden-medeplichtigen tenietgaan.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van rechtsvordering

Art. 821, eerste lid

C.11.0210.N 10 november 2011 AC nr. ...

De afstand van een verweer tegen een rechtsvordering is geen afstand van rechtsvordering in de zin van de artikelen 821, eerste lid en 823, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van rechtsvordering

De afstand van een verweer tegen een rechtsvordering is geen afstand van rechtsvordering in de zin van de artikelen 821, eerste lid en 823, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 823, eerste lid

C.11.0210.N 10 november 2011 AC nr. ...

De afstand van een verweer tegen een rechtsvordering is geen afstand van rechtsvordering in de zin van de artikelen 821, eerste lid en 823, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van rechtsvordering

De afstand van een verweer tegen een rechtsvordering is geen afstand van rechtsvordering in de zin van de artikelen 821, eerste lid en 823, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 824

C.96.0407.F 5 september 1997 AC nr. ...

De afstand van geding kan niet uitsluitend worden afgeleid uit de omstandigheid dat de partij, na een eerste vordering tot verhoging van een uitkering tot levensonderhoud, een tweede vordering met hetzelfde voorwerp heeft ingesteld zonder melding te maken van de eerste.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

Art. 824, derde lid

P.95.0114.F 31 mei 1995 AC nr. ...

Stilzwijgende afstand mag alleen worden afgeleid uit handelingen of uit bepaalde en met elkaar overeenstemmende feiten waaruit met zekerheid blijkt dat de partij afstand wil doen van het geding of van de rechtsvordering; uit de omstandigheid dat eiser een schuldvordering heeft aangegeven in het passief van het faillissement van verweerder volgt niet noodzakelijk dat hij stilzwijgend afstand heeft gedaan van de bij de strafrechter over dezelfde schuldvordering aanhangige burgerlijke rechtsvordering.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van rechtsvordering

Art. 824, eerste en derde lid

S.07.0097.N 28 januari 2008 AC nr. 67

De rechter oordeelt in feite of er stilzwijgende afstand van recht is en kan deze slechts afleiden uit feiten die voor geen andere uitleg vatbaar zijn nu stilzwijgende afstand van recht niet vermoed wordt.

- AFSTAND VAN RECHT -

Art. 824, tweede lid

C.08.0168.F 2 oktober 2009 AC nr. 548

De rechter mag niet weigeren akte te verlenen van de afstand van rechtsvordering op grond dat geen enkel processtuk is neergelegd door of namens de partij die afstand doet (1). (1) Zie Cass., 25 maart 1994, AR F.1991.F, AC, 1994, nr. 147.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van rechtsvordering

Art. 826

C.94.0355.N 23 november 1995 AC nr. ...

Wanneer een partij afstand doet van het geding maar dat geding op een later tijdstip wordt hervat door een rechtsopvolger, heeft die hervatting van geding geen invloed op de gedane afstand, als die afstand nadien wordt aangenomen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 828

P.13.0955.F 5 juni 2013 AC nr. ...

De beoordeling van het feit of het verhoor van een deskundige, van een technisch raadsman, van een getuige of van een speurder, kunnen bijdragen tot het achterhalen van de waarheid, behoort tot de bevoegdheid van de feitenrechter; de beslissing dat het verhoor het debat alleen maar nutteloos zou rekken, kan op zich niet beschouwd worden als de uiting van een vooroordeel ten gunste van een van de partijen.

- WRAKING -

De grief tot staving van een vordering tot wraking wegens gewettigde verdenking en hoge graad van vijandschap, die niet wordt gestaafd door de processtukken, kan geen grondslag vinden in de loutere bewering dat de vermeldingen in het proces-verbaal van de rechtszitting in strijd zijn met de werkelijkheid, aangezien het proces-verbaal op authentieke wijze de feiten bewijst die het dient vast te stellen.

- WRAKING -

C.10.0594.F 28 oktober 2010 AC nr. 646

Wraking is het recht dat de wet aan een partij toekent om de berechting door een of meer leden van het bevoegde gerecht te weigeren.

- WRAKING -

D.08.0025.N 1 oktober 2009 AC nr. 545

In een procedure tot wraking die in het kader van een tuchtzaak volgens de regels van de artikelen 828 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek moet verlopen, kunnen niet als partij worden beschouwd de organen die over de tuchtzaak moeten oordelen of die over de zaak krachtens de wet een advies moeten uitbrengen; dit geldt onder meer voor de rechtskundig assessor die, in het wrakingincident ingesteld door de beroepsbeoefenaar, voor de kamer van beroep (zoals deze van het Beroepsinstituut van erkende boekhouders en fiscalisten) wordt gehoord in zijn advies; het feit dat de rechtskundig assessor hoger beroep kan instellen staat hieraan niet in de weg.

- WRAKING -

- ACCOUNTANT -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

C.09.0308.N 26 juni 2009 AC nr. 442

De memorie van de eiser in cassatie van een arrest dat uitspraak doet over zijn verzoek tot wraking van een rechter in een strafzaak, die na de inkorting van de termijn geen effectief gebruik heeft kunnen maken van de mogelijkheid om deze binnen de gewone termijnen van het Wetboek van Strafvordering neer te leggen, is ontvankelijk (1) (Impliciet). (1) Cass., 24 jan. 2008, AR P.08.0019.F, AC, 2008, nr 62.

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Het cassatieberoep tegen een arrest dat uitspraak doet over het verzoek tot wraking van een rechter in een strafzaak kan worden ingesteld volgens de vormen van het Wetboek van Strafvordering, ook al wordt de behandeling ervan toevertrouwd aan de eerste kamer van het Hof (1). (1) Cass., 24 jan. 2008, AR P.08.0019.F, AC, 2008, nr 62.

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Op een verzoek tot wraking van een onderzoeksrechter, op verdenking van gebrek aan onpartijdigheid, beoordeelt het hof van beroep in concreto de wijze waarop de onderzoeksrechter zich heeft uitgedrukt en oordeelt het of de aangevoerde gegevens in hun concrete context gezien niet wijzen op zulk gebrek (1) (Impliciet). (1) Cass., 24 jan. 2008, AR P.08.0019.F, AC, 2008, nr 62; zie Cass., 23 nov. 2006, AR P.06.1367.F, AC, 2006, nr 596.

- WRAKING -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.08.0221.F 6 februari 2008 AC nr. 89

De vordering tot wraking van een lid van het Hof van Cassatie dat verklaard heeft geen deel uit te maken van de zetel die van de zaak zal kennisnemen, heeft geen bestaansreden (1). (1) Zie Cass., 5 feb. 2003, AR P.03.0125.F, AC, 2003, nr 84.

- WRAKING -

C.07.0159.N 13 april 2007 AC nr. 185

Is niet ontvankelijk het verzoekschrift tot wraking dat niet aangeeft hoe de erin aangevoerde gronden de in de bij de wet limitatief opgesomde gronden van wraking kunnen opleveren (1). (1) Zie Cass., 17 mei 2002, AR C.02.0233.F, nr 304.

- WRAKING -

D.03.0009.N 1 april 2004 AC nr. 177

Het recht tot wraking kan niet uitgeoefend worden tegen een rechtskundig bijzitter van een raad van de Orde van Architecten, die namelijk niet als rechter kan noch mag optreden (1). (1) Zie Cass., 24 dec. 1993, AR 8110, nr 550, met concl. A.-G. DE SWAEF , betreffende de wraking van de magistraat-assessor van de provinciale raad van de Orde van Geneesheren; - "Rechtspraak in tuchtzaken door de beroepsorden; toetsing van de wettelijkheid door het Hof van Cassatie", rede uitgesproken door de Heer Jean du JARDIN, Procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, op 1 sept. 2000, Verslag van het Hof van Cassatie 2000, 159-261 (247) en R.W., 2000-2001, 806.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- WRAKING -

P.04.0359.N 9 maart 2004 AC nr. 136

Noch de artikelen 3 en 6.1 EVRM noch de artikelen 7 en 14.1 IVBPR bevatten wrakingsgronden (1). (1) Cass., 24 november 1994, AR D.94.0023.F, nr 513; Cass., 19 nov. 1998, AR P.98.1420.F, nr 488.

- WRAKING -

P.03.0125.F 5 februari 2003 AC nr. 84

De vordering tot wraking van een magistraat van het Hof van Cassatie, die niet aan de behandeling van de zaak heeft deelgenomen, is doelloos (1). (1) Zie Cass., 16 mei 1980 (AC, 1979-80, nr 587); 22 mei 2002, AR P.02.0735.F, nr ...

- WRAKING -

C.03.0019.N 31 januari 2003 AC nr. 74

De wraking mag niet ertoe strekken op grond van een inhoudelijke kritiek de nietigheid te vragen van een beslissing gewezen door een rechter tegen wie gronden tot wraking zouden bestaan; het verzoek dat daartoe strekt is niet ontvankelijk.

- WRAKING -

Niet ontvankelijk is het verzoek tot wraking dat in wezen beoogt de zaak te onttrekken aan een rechtscollege als dusdanig en niet gericht is tegen wel bepaalde rechters tegen wie een specifieke reden tot wraking zou bestaan.

- WRAKING -

C.03.0020.N 31 januari 2003 AC nr. 75

Niet ontvankelijk is het verzoek tot wraking als de verzoeker door elkaar verwijten richt aan de gewraakte rechters en aan het rechtscollege in het geheel, in verband met twee procedures die voor dat rechtscollege gevoerd worden (1). (1) De verzoeker had twee identieke akten tot wraking neergelegd ter griffie van het hof van beroep, waar twee rechtsplegingen, waarin hij partij was, hangende waren: een echtscheidingsprocedure (deze zaak) en een kort geding (A.R. C.03.0019.N, supra, nr ..., arrest waarvan de toepasselijke redengeving in het geannoteerd arrest overgenomen werd en daarom alhier dus weggelaten is).

- WRAKING -

P.03.0027.F 29 januari 2003 AC nr. 66

Het cassatieberoep van de beklaagde is niet ontvankelijk, wanneer hij het instelt tegen een arrest van het hof van beroep dat zijn vordering tot wraking van een rechter van de rechtbank van eerste aanleg verwerpt, aangezien die beslissing geen eindbeslissing is (1). (1) Zie Cass., 8 dec. 1998, A.R. P.98.1312.F, nr. 512, met concl. adv.-gen. Dubrulle, in Bull. en Pas., 1998, I, nr. 512 ; 18 sept. 2002, A.R. P.98.0874.F, nr. ... ; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, tweede uitg., 1999, blz. 958, nr. 2259 ; vgl. Cass., 27 feb. 2002, A.R. P.01.1775.F, nr. ... .

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

C.02.0611.N 20 december 2002 AC nr. 686

Redenen tot wraking steunen in de regel op de persoonlijke positie van bepaalde rechters ten opzichte van de partijen. Het enkele feit dat een Orde een autonoom geding voert tegen de verzoeker tot wraking is niet van aard een wrakingsgrond op te leveren tegen bepaalde leden van die Orde die als assessor zitting houden in een tegen de verzoeker tot wraking ingestelde tuchtzaak (1). (1) Cass., 13 jan. 1986, A.R. nr 4965, AC, 1985-86, nr 308, met concl. adv.-gen. LENAERTS.

- WRAKING -

P.02.1083.F 23 juli 2002 AC nr. 404

De wrakingsgronden worden op beperkende wijze opgesomd in de wet, zodat schending van artikel 6.1 E.V.R.M. en van artikel 14.1 I.V.B.P.R., alsook miskenning van het algemeen rechtsbeginsel inzake onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter niet tot staving van wraking kunnen worden aangevoerd (1). (1) Cass., 24 nov. 1994, A.R. D.94.0023.F (wat artikel 6.1 en het algemeen beginsel betreft) en 4 feb. 2000, A.R. C.00.0051.F, nr. 93 (wat de twee internationale bepalingen betreft).

- WRAKING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.02.0735.F 22 mei 2002 AC nr. 315

Het verzoek tot wraking van de raadsheren waaruit een kamer van het hof van beroep is samengesteld, is doelloos en derhalve niet ontvankelijk, wanneer de samenstelling van die kamer voor het gerechtelijk jaar, waarin de verzoeker is opgeroepen om voor die kamer te verschijnen, nog niet bekend is (1). (1) Zie Cass., 7 nov. 1969 (AC, 1970, blz. 247) ; 16 mei 1980 (AC, 1979-80, nr. 587).

- WRAKING -

P.01.1672.N 8 januari 2002 AC nr. ...

De wraking van een rechter die niet enkel tegen de rechter die van de zaak kennisneemt is gericht, is kennelijk niet ontvankelijk; dat geldt voor de wraking gericht tegen een magistraat die in ruste is gesteld alsook tegen magistraten die geen deel uitmaken van de zetel die van eisers zaak kennisneemt.

- WRAKING -

De wraking waarvan de aangevoerde redenen niet gericht zijn tegen de magistraten die van de zaak kennis zullen nemen maar volledig opkomen tegen vroegere beslissingen van de kamer van inbeschuldiging van het Hof van Beroep, is kennelijk niet ontvankelijk.

- WRAKING -

P.01.0803.F 30 mei 2001 AC nr. ...

Aangezien de gronden tot wraking op beperkende wijze worden opgesomd door de wet, kan een miskenning van het algemeen rechtsbeginsel van de onpartijdigheid van de rechter geen grond tot wraking opleveren (1) (2). (1) Cass., 29 maart 2001, A.R. C.01.0117.F, nr. ... (2) Cass., 4 feb. 2000, A.R. C.00.0051.N, nr. 93.

- WRAKING -

C.00.0051.N 4 februari 2000 AC nr. ...

Aangezien de redenen tot wraking op beperkende wijze worden opgesomd in de wet, kan de schending van de artt. 6.1. E.V.R.M. en 14.1. I.V.B.R. geen grond tot wraking opleveren.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- WRAKING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.98.1228.F 6 oktober 1998 AC nr. ...

Aangezien de wet een limitatieve opsomming geeft van de wrakingsgronden, kan een schending van artikel 6.3 E.V.R.M. en van artikel 14.3 I.V.B.P.R. niet worden aangevoerd in een verzoek tot wraking.

- WRAKING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

D.97.0002.N 24 september 1998 AC nr. ...

De redenen tot wraking worden op beperkende wijze opgesomd in de wet, zodat de schending van artikel 6.1 E.V.R.M. niet bij wege van wraking kan worden aangevoerd.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

De redenen tot wraking worden op beperkende wijze opgesomd in de wet, zodat de schending van artikel 6.1 E.V.R.M. niet bij wege van wraking kan worden aangevoerd.~

- WRAKING -

P.96.1322.N 4 februari 1997 AC nr. ...

De redenen tot wraking worden op beperkende wijze opgesomd in de wet, zodat schending van artikel 6.1 E.V.R.M. en van het algemeen rechtsbeginsel inzake het recht van verdediging en de onpartijdigheid van de rechter niet bij wege van wraking kunnen worden aangevoerd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De redenen tot wraking worden op beperkende wijze opgesomd in de wet, zodat schending van artikel 6.1 E.V.R.M. en van het algemeen rechtsbeginsel inzake het recht van verdediging en de onpartijdigheid van de rechter niet bij wege van wraking kunnen worden aangevoerd.

- WRAKING -

P.96.1460.F 11 december 1996 AC nr. ...

Het feit dat verwijzing op grond van gewettigde verdenking en wraking verschillende procedures zijn, waarvan de ene leidt tot onttrekking van een zaak aan een volledig rechtscollege of aan een onderzoeksrechter die zijn eigen rechtsmacht uitoefent, terwijl de andere ertoe leidt dat de rechter zich van de zaak onthoudt, belet niet dat feiten die wraking kunnen wettigen ook als grondslag kunnen dienen voor een verzoek tot verwijzing.

- WRAKING -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

D.94.0023.F 24 november 1994 AC nr. ...

De redenen tot wraking worden op beperkende wijze opgesomd in de wet, zodat schending van artikel 6.1 E.V.R.M. en van het algemeen rechtsbeginsel inzake onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter niet bij wege van wraking kunnen worden aangevoerd.~

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- WRAKING -

Art. 828, § 8, eerste lid

P.99.0841.N 15 juni 1999 AC nr. ...

De beslissing waarbij de jeugdrechtbank of de jeugdrechter in hoger beroep, in het kader van de gerechtelijke jeugdbescherming, onderzoekingen doet verrichten en, in voorkomend geval, voorlopige maatregelen van bewaring beveelt, is een uitspraak alvorens recht te doen, zoals bedoeld in artikel 828, 8°, 1, Ger. Wetboek. Zodanige uitspraak levert geen reden tot wraking van de rechter op.

- WRAKING -

Art. 828, 1°

C.14.0456.F 23 oktober 2014 AC nr. 635

De omstandigheid dat de verzoekster bij het Compliance Committee van het Verdrag van Aarhus een klacht heeft ingediend tegen de veroordeling tot de kosten die jegens haar in een ander milieugeschil werd uitgesproken door een arrest van de twaalfde kamer van het hof van beroep te Luik, en dat die klacht gevolgen kan hebben, kan bij de partijen of bij derden geen gewettigde verdenking doen ontstaan omtrent de geschiktheid van de rechters die de voornoemde kamer vormen om met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak in de zaak te doen.

- WRAKING -

P.13.1454.F 4 september 2013 AC nr. ...

Uit het feit alleen dat de onderzoeksrechter tijdens zijn verslag in de raadkamer voor de regeling van de rechtspleging heeft verwezen naar de vordering van de procureur des Konings of de verklaring van een andere partij, kan niet worden afgeleid dat de onderzoeksmagistraat in zijn onpartijdigheidsplicht tekort geschoten is; om daarin een grond van gewettigde verdenking te zien moet de aangeklaagde verwijzing nog, door haar voorwerp of draagwijdte, getuigen van een vooroordeel, een vooringenomenheid of een onvermogen van de magistraat om het evenwicht tussen de beschuldiging en de verdediging te bewaren.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- WRAKING -

P.12.0593.N 10 april 2012 AC nr. ...

Gewettigde verdenking veronderstelt dat de rechter niet in staat is op een onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak te doen in de zaak of bij de openbare opinie gewettigde twijfel wekt aangaande zijn geschiktheid om op die wijze uitspraak te doen; het Hof moet nagaan of de verdenkingen die een partij zegt te koesteren, objectief gerechtvaardigd kunnen zijn (1). (1) Cass. 29 sept. 2006, AR P.06.0843.N, AC 2006, nr. 452, met concl. van advocaat-generaal met opdracht Cornelis.

- WRAKING -

C.11.0378.N 13 mei 2011 AC nr. ...

Dat de voorzitter van het hof van assisen in een vraagstelling verwijst naar het feit dat de eiser in wraking zijn echtgenote heeft gedood, is, mede gelet op de betekenis die het woord “doden“ in het gewone spraakgebruik heeft, en het feit dat hij ter rechtszitting heeft gezegd dat hij zijn vrouw een messteek heeft toegebracht niet van aard dat ze bij de verzoeker en bij derden gewettigde verdenking kunnen doen ontstaan over de geschiktheid van die magistraat om met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak te doen; die bewoordingen gaan niet de grenzen te buiten van wat toegelaten is aan de strafrechter en aan de voorzitter van een hof van assisen in het bijzonder; hij mag met het oog op de waarheidsvinding indringende vragen stellen (1) (1) Zie Cass. 28 febr. 2008, AR C.08.0086.N, AC, 2008, nr. 144.

- WRAKING -

- HOF VAN ASSISEN - Algemeen

C.10.0727.F 13 januari 2011 AC nr. ...

Wanneer een magistraat wiens wraking wordt gevorderd, beslist zich te onthouden, heeft het verzoek geen bestaansreden meer (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 2004, AR C.04.0566.F, nr. 620.

- WRAKING -

C.10.0728.F 13 januari 2011 AC nr. ...

De oproeping aan de verzoeker om te verschijnen voor de eerste kamer van het hof van beroep te Brussel waarbij de nationale tuchtraad zijn zaak aanhangig had gemaakt, kan geen grond opleveren voor een gewettigde verdenking ten aanzien van de magistraat wiens wraking wordt gevorderd, aangezien niet hij, maar wel de griffier-hoofd van dienst van het hof van beroep, de steller en de ondertekenaar ervan is.

- WRAKING -

De omstandigheid dat de burgerlijke zaak en de tuchtzaak van de algemene rol van het hof van beroep te Brussel, die beide betrekking hebben op de verzoeker, vastgesteld zijn op dezelfde rechtszitting van de eerste kamer van het hof van beroep om er tegelijkertijd te worden behandeld, en die bovendien niet impliceert dat die zaken gevoegd worden, kan geen twijfel doen ontstaan omtrent de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de magistraat wiens wraking wordt gevorderd.

- WRAKING -

Noch uit de wijziging van de samenstelling van de eerste kamer van het hof van beroep, die door de eerste voorzitter werd bevolen, noch uit de omstandigheid dat het openbaar ministerie van die wijziging op de hoogte was en evenmin uit de omstandigheid dat een van de leden van de zetel zich heeft onthouden, kan worden afgeleid dat er een gewettigde verdenking zou kunnen bestaan omtrent de geschiktheid van een raadsheer om op onpartijdige wijze kennis te nemen van de zaak die voor hem hangende is.

- WRAKING -

C.10.0738.F 13 januari 2011 AC nr. ...

Uit de enige bewezen omstandigheid dat de voorzitter van de nationale tuchtraad die door de pers was gecontacteerd, de objectieve informatie heeft verspreid dat die raad het tuchtdossier betreffende de verzoeker nog niet in zijn bezit had, kan niet worden afgeleid dat er bij de verzoeker of bij derden, een gewettigde twijfel kan bestaan omtrent de geschiktheid van die voorzitter om op onpartijdige wijze kennis te nemen van de zaak die voor hem hangende is; de omstandigheid dat een andere magistraat verklaringen aan de pers zou hebben afgelegd, heeft niets te maken met de voorzitter van de nationale tuchtraad en kan geen grond opleveren voor gewettigde verdenking jegens hem.

- WRAKING -

Noch de omstandigheid dat de voorzitter van de nationale tuchtraad wiens wraking wordt gevorderd, zich in een eerste tuchtzaak betreffende de verzoeker heeft onthouden wegens zijn professionele contacten als substituut-arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbank van hetzelfde gerechtelijk arrondissement als de rechtbank waar de verzoeker benoemd was, met een rechter, die naast een andere en de verzoeker, zitting had gehouden in de zaak die tot deze tuchtprocedure heeft geleid, noch de omstandigheid dat hij in het verleden het voornoemde ambt van substituut-arbeidsauditeur heeft bekleed, noch die dat hij recepties in gerechtelijke kringen van het kwestieuze gerechtelijk arrondissement heeft bijgewoond, kunnen twijfel doen ontstaan omtrent de onafhankelijkheid of de onpartijdigheid van die magistraat.

- WRAKING -

C.10.0710.F 16 december 2010 AC nr. 748

Wanneer de strafrechter, in een verslag dat hij op de zitting uitbrengt, de aandacht vestigt op gegevens die de verwijzing van een partij naar de correctionele rechtbank hebben gewettigd en de partijen uitnodigt "om te reageren", miskent hij het recht van verdediging niet; er bestaat geen grond tot wraking wegens gewettigde verdenking.

- WRAKING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

C.10.0391.F 28 oktober 2010 AC nr. 645

Het arrest dat, gelet op de context en de motivering van de beschikking in haar geheel, beslist dat de wil van de onderzoeksrechter om de hoedanigheid te beklemtonen waarin de personen verhoord zijn en waarin zij verklaard hebben van de feiten kennis genomen te hebben, het gebruik heeft kunnen verantwoorden van de gebruikte bewoordingen die hij in verband brengt met die van artikel 5bis van de wet van 17 april 1878, en dat hieruit afleidt dat, gelet op de toedracht van de zaak, die bewoordingen geen schijn van partijdigheid wekken of het vermoeden van onschuld miskennen, verantwoordt naar recht de beslissing waarbij de eis tot wraking van die rechter afgewezen wordt.

- WRAKING -

C.10.0580.N 15 oktober 2010 AC nr. 604

Het innemen door een rechter van een bepaald standpunt over een juridisch twistpunt door middel van wetenschappelijke publicaties of in het kader van de activiteiten binnen een redactie van een juridisch tijdschrift, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat de rechter daardoor ongeschikt wordt om kennis te nemen van een geschil waar dat rechtspunt aan de orde is; dit is evenmin het geval wanneer hij hierbij afkeuring of bijval doet blijken voor een bepaald standpunt, op voorwaarde dat dit gebeurt met de gematigdheid en genuanceerdheid die het optreden van een magistraat steeds dient te kenmerken.

- WRAKING -

C.10.0380.F 13 juli 2010 AC nr. 479

Gewettigde verdenking kan niet worden afgeleid uit het feit alleen dat een rechter de middelen van een partij niet aanneemt of haar vordering afwijst.

- WRAKING -

P.10.0031.F 31 maart 2010 AC nr. 234

Nieuw en derhalve niet ontvankelijk is het middel dat aanvoert dat de eiseres werd veroordeeld wegens smaad aan een magistraat door een rechtscollege dat door de gesmade persoon wordt voorgezeten, wanneer niet blijkt dat de eiseres om wraking van die magistraat heeft verzocht en evenmin dat zij de betwisting, die zij voor het eerst voor het Hof van Cassatie opwerpt, aanhangig heeft gemaakt bij het hof van beroep dat onverwijld over het zittingsmisdrijf uitspraak diende te doen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- rechtszittingSMISDRIJF -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

C.09.0139.F 6 april 2009 AC nr. 244

De omstandigheden dat de magistraten van de zetel, na de pleidooien, het woord aan een partij gegeven hebben, terwijl zij in persoon verscheen en door haar advocaat werd bijgestaan, en dat de andere partij door haar advocaat werd vertegenwoordigd, en dat zij het verdere debat in de zaak hebben verdaagd om laatstgenoemde partij de gelegenheid te geven haar recht van verdediging uit te oefenen, zijn niet van dien aard dat zij bij die partij en bij derden gewettigde verdenking kunnen wekken omtrent de geschiktheid van die magistraten om met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak te doen.

- WRAKING -

C.09.0037.F 12 februari 2009 AC nr. 119

Uit de omstandigheid dat een raadsheer in het hof van beroep, in de zaak die thans bij het hof aanhangig is gemaakt, geweigerd heeft om in te gaan op het verzoek van de eiser om nieuwe stukken neer te leggen, kan niet worden afgeleid dat die magistraat, wegens gewettigde verdenking, niet geschikt zou zijn om te oordelen over het geschil dat thans bij het hof van beroep aanhangig is gemaakt.

- WRAKING -

Het Hof verwerpt het verzoekschrift tot wraking van een raadsheer in het hof van beroep, dat gegrond is op de omstandigheid dat die magistraat voordien in het geschil tussen dezelfde partijen een beslissing genomen heeft, wanneer noch uit die omstandigheid, noch uit de redenen waarop die beslissing gegrond is, blijkt dat die magistraat, wegens gewettigde verdenking, niet geschikt zou zijn om te oordelen over het geschil waarvan hij thans moet kennisnemen.

- WRAKING -

C.08.0614.F 12 januari 2009 AC nr. 22

Wanneer de magistraat de vraag stelt naar de mate waarin de zaak bij hem aanhangig is en de zaak verdaagt om een partij de gelegenheid te geven hierover een advocaat te raadplegen, neemt hij geen houding aan die bij de partij of bij derden gewettigde verdenking kan wekken omtrent zijn geschiktheid om met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak te doen.

- WRAKING -

C.08.0464.N 17 oktober 2008 AC nr. 560

Het feit dat de magistraten die aan de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, in toepassing van artikel 61quinquies, Sv., meegewerkt hebben vervolgens deelnemen aan de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging, is op zich beschouwd niet van die aard dat het bij de verzoeker tot wraking en bij derden gewettigde verdenking zou kunnen doen ontstaan over de geschiktheid van die magistraten om met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak te doen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Het feit dat de magistraten die aan de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, in toepassing van artikel 61quinquies, Sv., meegewerkt hebben vervolgens deelnemen aan de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging, is op zich beschouwd niet van die aard dat het bij de verzoeker tot wraking en bij derden gewettigde verdenking zou kunnen doen ontstaan over de geschiktheid van die magistraten om met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak te doen.

- WRAKING -

C.08.0086.N 28 februari 2008 AC nr. 144

De commentaren van de voorzitter van het hof van assisen waarin hij, bij de ondervraging van de beschuldigde, uiting geeft van zijn overtuiging dat de verklaringen van de beschuldigde niet overeenstemmen met de werkelijkheid, gaan de grenzen te buiten van wat toegelaten is aan de actieve rechter en aan de voorzitter van een assisenhof in het bijzonder, en kunnen bij de beschuldigde en bij derden gewettigde verdenking doen ontstaan over de geschiktheid van die magistraat om met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak te doen, zodat er aanleiding is tot wraking.

- WRAKING -

- HOF VAN ASSISEN - Allerlei

- HOF VAN ASSISEN - Allerlei

P.06.1367.F 23 november 2006 AC nr. 596

Het arrest dat afwijzend beschikt op de vordering tot wraking van een onderzoeksrechter die de eiser van partijdigheid verdenkt omdat hij aan de procureur des Konings geschreven heeft dat de vermoedelijke dader de feiten blijft ontkennen, miskent het vermoeden van onschuld van de eiser en verantwoordt bijgevolg zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2006, nr ...

- WRAKING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

D.05.0012.N 19 januari 2006 AC nr. 45

Het enkele feit dat de voorzitter van een tuchtorgaan, die geen deel heeft genomen aan de beslissing om een persoon tuchtrechtelijk te vervolgen, de daaropvolgende brief ondertekent waarbij die persoon louter opgeroepen wordt om op een bepaalde datum voor het tuchtorgaan te verschijnen om zich met betrekking tot bepaalde feiten te komen verantwoorden, kan in zijnen hoofde geen grond tot wraking wegens wettige verdenking opleveren.

- WRAKING -

C.05.0155.N 8 april 2005 AC nr. 214

De rechter die zijn verantwoordelijkheid met betrekking tot de leiding van de zitting uitoefent op een wijze die ten overstaan van de partijen en derden de indruk wekt dat hij niet geschikt is om met de nodige sereniteit, onafhankelijkheid en onpartijdigheid te oordelen, kan wegens gewettigde verdenking worden gewraakt.

- WRAKING -

C.04.0183.F 30 april 2004 AC nr. 228

Uit de door de rechter gestelde vraag dat de aangegane verbintenis "blijkbaar geen enkele oorzaak heeft", volgt niet dat de rechter heeft laten blijken dat de zaak al berecht was "nog voor hij het antwoord op de vraag kent".

- WRAKING -

Gewettigde verdenking veronderstelt dat de rechter niet in staat is op een onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak te doen in de zaak, of bij de openbare opinie gewettigde twijfel wekt aangaande zijn geschiktheid om op die wijze uitspraak te doen (1). (1) Cass., 23 dec. 2002, AR C.02.0615.F, nr .

- WRAKING -

Miskenning van het beschikkingsbeginsel, in de veronderstelling dat ze bewezen is, vormt geen oorzaak voor gewettigde verdenking.

- WRAKING -

P.04.0359.N 9 maart 2004 AC nr. 136

Geen wettige verdenking kan worden afgeleid uit het feit dat de voorzitter van het hof van assisen de advocaten van alle partijen uitnodigt om het verloop van het proces met hen te bespreken en één partij, te dezen de beschuldigde, vrijwillig afwezig is gebleven op deze vergadering.

- WRAKING -

Geen wettige verdenking kan worden afgeleid uit het feit dat de voorzitter van het hof van assisen een vraag tot verdaging van de beschuldigde negatief heeft beoordeeld.

- WRAKING -

P.04.0119.F 28 januari 2004 AC nr. 50

Miskenning van het in artikel 6.3 E.V.R.M. gewaarborgde recht om over voldoende tijd te beschikken voor de voorbereiding van zijn verdediging, vormt op zich geen wrakingsgrond (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 1997, AR P.96.1322.N, nr 63.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- WRAKING -

De gewettigde verdenking dat de rechter de beklaagde de nodige tijd voor de voorbereiding van zijn verdediging heeft willen ontzeggen, kan niet worden afgeleid uit de omstandigheid dat deze, omdat hij de verhoopte verdaging van de zaak niet heeft verkregen, het gevoel heeft strenger te zijn behandeld in vergelijking met andere rechtzoekenden (1). (1) Zie Cass., 17 jan. 1978, AC, 1978, 601.

- *WRAKING* -

Om te bevestigen dat er een wettige reden bestaat om te vrezen voor een gebrek aan onpartijdigheid bij een rechter, moet worden nagegaan of de verdenkingen die een partij zegt te koesteren, voor objectief verantwoord kunnen doorgaan (1). (1) Zie Cass., 9 april 2003, AR P.03.0072.F, nr ... .

- *WRAKING* -

P.03.1472.F 19 november 2003 AC nr. 581

De rechter over de wraking beoordeelt op onaantastbare wijze of er grond bestaat om het getuigenbewijs van de tot staving van de vordering aangevoerde feiten te bevelen (1); uit de omstandigheid alleen dat het hof van beroep het voor de ontdekking van de waarheid niet nuttig heeft geacht een door de wrakende partij voorgedragen getuige te horen of laatstgenoemde toe te staan de onderzoeksrechter naar goeddunken te ondervragen voor het hof, kan bijgevolg niet worden afgeleid dat er bij de partijen of bij derden gewettigde twijfel zou kunnen bestaan aangaande de onpartijdigheid van de magistraat die het rechtscollege heeft voorgezeten, dat aldus uitspraak heeft gedaan (2). (1) Zie Cass., 1 dec. 1999, AR P.99.1668.F, n° 650. (2) Zie Cass., 22 maart 2002, AR C.02.0124.F, nr 196.

- *WRAKING* -

P.03.1401.F 29 oktober 2003 AC nr. 541

Elke rechter kan worden gewraakt als er gewettigde verdenking bestaat; dat is het geval wanneer de voorzitter van het hof van assisen bewoordingen heeft gebruikt die bij verzoeker, bij de partijen en bij derden gewettigde verdenking kunnen wekken aangaande de geschiktheid van die magistraat om op onpartijdige en onafhankelijke wijze uitspraak te doen (1). (1) Zie Cass., 23 juli 2002, AR P.02.1083.F, nr ...

- *WRAKING* -

C.02.0124.F 22 maart 2002 AC nr. 196

De woorden van de rechter waarin hij, bij de afroeping van de rol op de inleidende zitting, uiting geeft van zijn interpretatie van een arrest van het Grondwettelijk Hof waarvan hij oordeelt dat het de verwerping van de vordering impliceert, zijn van dien aard dat ze bij eiser en derden gewettigde verdenking kunnen doen ontstaan over de geschiktheid van die magistraat om met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak te doen (1). (1) Art. 828, 1°, Ger.W., na de wijziging ervan bij artikel 4 W. 10 juni 2001.

- *WRAKING* -

C.01.0553.N 6 december 2001 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat de leden van een tuchtcollege, wier mandaat verstreken is, in afwachting van de benoeming van hun opvolgers verder de continuïteit van de tuchtrechtspraak verzorgen, kan in hunnen hoofde geen grond tot een wraking wegens wettige verdenking opleveren (1). (1) Zie cass., 8 juni 2001, A.R. C.01.0239.N, nr ... (inzake een verzoek tot onttrekking van een zaak aan een tuchtcollege).

- *WRAKING* -

Art. 828, 1° en 12°

P.12.0593.N 10 april 2012 AC nr. ...

Het feit dat er tussen de advocaat van de verzoeker en een plaatsvervangend raadsheer, in zijn hoedanigheid van advocaat, als tegenstrevers bij de behandeling van een andere zaak dan die waarop de wraking betrekking heeft, enige spanning of “intrinsieke vijandigheid” bestond, wat in de zittingszaal tussen de leden van deze beroepsgroep wel vaker voorkomt, weze het al dan niet gemeend, heeft niet tot gevolg dat de plaatsvervangend magistraat in de te beoordelen zaak waarin zijn vroegere tegenstrever optreedt, niet meer over de vereiste onafhankelijkheid zou beschikken om in alle objectiviteit te oordelen (1). (1) Cass. 29 sept. 2006, AR P.06.0843.N, AC 2006, nr. 452, met concl. van advocaat-generaal met opdracht Cornelis.

- *WRAKING* -

Art. 828, 11°

C.00.0572.F 26 oktober 2000 AC nr. ...

De stukken waaruit blijkt dat er een zekere spanning bestaat tussen een lid van de Tuchtraad in hoger beroep en verzoekster tot wraking naar aanleiding van het in staat van wijzen stellen van een zaak waarin zij als raadsman elkaars tegenstander waren voor de rechtbank van eerste aanleg, wijzen niet op een hoge graad van vijandschap, aangezien die reeds oude incidenten, niet van dien aard schijnen te zijn dat zij het oordeel van voornoemd lid zouden kunnen beïnvloeden.

- WRAKING -

C.00.0270.F 23 juni 2000 AC nr. ...

De omstandigheden dat de voorzitter van de beroepskamer, die heeft kennisgenomen van een beroep tegen twee beslissingen van de uitvoerende kamer waarbij de wraking van bepaalde leden van die kamer worden verworpen, een verslaggever aanwijst conform de regels die in tuchtzaken gelden, en dat laatstgenoemde in zijn verslag vermeldt dat het door eiser opgegeven adres het laatst gegeven adres is, wijzen niet op een hoge graad van vijandschap (1). (1) De opgave van het adres was formeel betwist door de wrakende partij die de gewraakte partij verweet dat feit toch in aanmerking te hebben genomen.

- WRAKING -

P.98.1420.F 19 november 1998 AC nr. ...

Uit de motivering van een door een strafrechter gewezen beslissing kan niet worden afgeleid dat er tussen die rechter en de beklaagde een hoge graad van vijandschap bestaat, wanneer uit die redenen geen enkele vijandschap van de rechter ten aanzien van de beklaagde blijkt, maar wel de bezorgdheid om zijn veroordelende beslissing, na een uitgebreid onderzoek van de bewijzen à charge en à décharge, te verantwoorden met het oog op de eerbiediging van eenieders recht op een eerlijk proces.~

- WRAKING -

Art. 828, 12°

C.11.0400.N 27 mei 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de rechter in een vroegere procedure waarin de verzoeker partij was, met toepassing van artikel 462 Wetboek van Strafvordering, stukken uit het toen voorliggende dossier gelicht heeft op grond dat er mogelijk aanwijzingen waren dat deze stukken van verzoeker betreffende zijn medische toestand, zijn beweerde loopbaan in de advocatuur en andere gegevens met valsheid behept waren, betekent niet dat er tussen de rechter en de verzoeker een ernstige graad van vijandschap bestaat.

- WRAKING -

- BETICHTING VAN VALSHEID -

P.06.0843.N 29 september 2006 AC nr. 452

Een beslissing van het hof van beroep dat in een bepaalde zaak oordeelt dat een welbepaalde rechter, ten opzichte van de advocaten die de verzoeker tot wraking vertegenwoordigen of bijstaan, een houding heeft aangenomen die doet vrezen voor een serene behandeling van deze zaak, heeft niet tot gevolg dat dit oordeel kan worden doorgetrokken naar andere zaken en een wraking van die rechter van zodra hij dient te oordelen in een zaak waarin diezelfde advocaten optreden.

- WRAKING -

Een hoge graad van vijandschap kan worden afgeleid uit een geheel van omstandigheden waaruit blijkt dat een strafrechter door zijn houding jegens één van de partijen of jegens de advocaat die haar vertegenwoordigt of haar bijstaat, de sereniteit van de behandeling van de zaak in gevaar heeft gebracht of brengt (1). (1) Cass., 23 december 2002, AR C.02.0615.F, nr 687.

- WRAKING -

P.03.1472.F 19 november 2003 AC nr. 581

De redengeving van een beslissing van een strafrechter geeft niet aan dat deze een hoge graad van vijandschap tegenover de beklaagde koestert, wanneer uit die redenen geen enkele vijandschap van de rechter t.a.v. de beklaagde blijkt, doch de bekommernis om de verwerping van een voorgaande vordering tot wraking te verantwoorden door een gedetailleerd onderzoek van de grieven, met naleving van het recht van verdediging en van het recht op een eerlijk proces (1). (1) Zie Cass., 19 nov. 1998, AR P.98.1420.F, nr 488.

- WRAKING -

C.02.0615.F 23 december 2002 AC nr. 687

De hoge graad van vijandschap kan worden afgeleid uit een geheel van omstandigheden waaruit blijkt dat de rechter door zijn houding jegens één van de partijen of de advocaat die haar vertegenwoordigt of bijstaat, de sereniteit van de behandeling van de zaak in gevaar heeft gebracht of brengt.

- WRAKING -

C.02.0233.F 17 mei 2002 AC nr. 304

Het verzoekschrift tot wraking is kennelijk niet-ontvankelijk wanneer het niet preciseert hoe het aangevoerde feit één van de wrakingsgronden zou opleveren die in artikel 828 Ger. W. worden opgesomd en het voorts enkel aanvoert dat een kamervoorzitter jegens de eisers een hoge graad van vijandschap zou hebben vertoond maar daarbij de feiten waaruit de vijandschap zou moeten blijken niet nader omschrijft (1). (1) Zie cass., 1 dec. 1999, AR P.99.1668.F, nr 650.

- WRAKING -

C.02.0234.F 17 mei 2002 AC nr. 305

Het verzoekschrift tot wraking is kennelijk niet-ontvankelijk wanneer de daarin vervatte grief een andere persoon dan eiser betreft en voorts enkel aanvoert dat een kamervoorzitter jegens de eiseressen een hoge graad van vijandschap zou hebben vertoond maar daarbij de feiten waaruit de vijandschap zou moeten blijken niet nader omschrijft (1). (1) Zie cass., 1 dec. 1999, AR P.99.1668.F, nr 650.

- WRAKING -

Art. 828, 4°

C.99.0163.N 21 mei 1999 AC nr. ...

Is geen schuldeiser in de zin van artikel 828, 4°, Ger.W., het lid van de raad van beroep van de Orde van architecten aan wie een volgens algemene regels bepaalde vergoeding toekomt, die krachtens de wet door een overheid verschuldigd is om de werking van tuchtorganen te verzekeren.~

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Is geen schuldeiser in de zin van artikel 828, 4°, Ger.W., het lid van de raad van beroep van de Orde van architecten aan wie een volgens algemene regels bepaalde vergoeding toekomt, die krachtens de wet door een overheid verschuldigd is om de werking van tuchtorganen te verzekeren.~

- WRAKING -

Art. 828, 8°

C.09.0037.F 12 februari 2009 AC nr. 119

Het Hof verwerpt het verzoekschrift tot wraking van een raadsheer in het hof van beroep, dat gegrond is op de omstandigheid dat die magistraat voordien in het geschil tussen dezelfde partijen een beslissing genomen heeft, wanneer uit de aan het Hof voorgelegde stukken niet blijkt dat die beslissing uitspraak heeft gedaan over het geschil waarvan die magistraat thans moet kennisnemen (1). (1) Zie Cass., 5 april 2001, A. C.01.0130.F, AC, 2001, nr. 205.

- WRAKING -

P.01.0666.N 8 mei 2001 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de wraking van magistraten van de kamer van inbeschuldigingstelling die op grond van de artikel 136, 136bis en 235bis, Sv. de regelmatigheid van de strafprocedure hebben onderzocht en nadien uitspraak moeten doen over bijkomende onderzoekshandelingen waarvan verzoeker op grond van de artikel 127, vierde lid en 61quinquies Sv. de verrichting vraagt, nu dit onderscheiden geschillen betreft (1). (1) Luidens artikel 828, 8°, Ger.W. kan worden gewraakt de rechter die vroeger van het geschil kennis heeft genomen als rechter of als scheidsrechter, behalve indien hij o.m. in dezelfde aanleg heeft meegewerkt aan een vonnis of een uitspraak alvorens recht te doen (zie Cass., 12 dec. 1997, AR nr C.96.0284.F, nr 552). Deze grond tot wraking betreft hoofdzakelijk de rechter in hogere aanleg die tevoren kennis heeft genomen van het geschil in eerste graad van rechtsmacht (Verslag van de Koninklijke Commissaris voor de Gerechtelijke Hervorming, Belgisch Staatsblad 1964, 202). Dit geval wordt uitdrukkelijk herhaald in artikel 828, 9°, Ger.W. (P. Rouard, Traité élémentaire de Droit judiciaire privé; La procédure civile, deuxième partie, L'instruction de la demande, tome troisième, nr 437). Wraking is daarentegen uitgesloten wanneer de rechter in dezelfde aanleg op grond van de wet zelf uitspraak heeft gedaan in de loop van de opeenvolgende fasen van de zaak. Het is inderdaad in het belang van een goede rechtsbedeling dat het dezelfde rechter is die kennis neemt van de latere ontwikkeling van de zaak waarvan hij vanaf het begin kennis heeft genomen (R.P.D.B. v° Récusation, nr 50). Art. 828, 8°, 1, Ger.W. bepaalt dat dit o.m. het geval is wanneer de rechter heeft meegewerkt aan een vonnis of een uitspraak alvorens recht te doen. Deze uitzondering verwijst naar artikel 19, tweede lid, Ger.W. De beslissing van de rechter is ofwel een eindvonnis ofwel een vonnis alvorens recht te doen. Het eindvonnis put de rechtsmacht van de rechter uit en de rechter houdt op rechter te zijn nadat hij zijn beslissing heeft uitgesproken (Verslag van de Koninklijke Commissaris voor de Gerechtelijke Hervorming, o.c., 28). Het geschil is dan voor hem beëindigd en zoals in het geannoteerde arrest kan een later geschil met een ander voorwerp geen aanleiding geven tot een geldige wraking (Cass., 20 oktober 1994, AR nr C.93.0485.F, nr 444). Heeft de rechter daarentegen geen eindvonnis gewezen, dan kan hij evenmin worden gewraakt als hij in dezelfde aanleg medegewerkt heeft aan een beslissing alvorens recht te doen overeenkomstig artikel 828, 8°, 1, Ger.W. (Cass., 21 maart 2000, AR nr P.00.0457.N, nr 196; zie ook: Cass., 11 juni 1998, AR nr C.98.0235.N, nr 305; 19 nov. 1998, AR nr P.98.1420.F, nr 488 en 15 juni 1999, AR nr P.99.0841.N, nr 361). M.D.S.

- WRAKING -

C.01.0130.F 5 april 2001 AC nr. ...

Het verzoek dat ertoe strekt een kamervoorzitter in het hof van beroep te wraken op grond van de omstandigheid dat die magistraat eerder twee beslissingen gewezen heeft tussen de partijen in het geding, wordt door het Hof afgewezen wanneer uit de stukken die aan het Hof zijn voorgelegd niet blijkt dat die beslissingen gewezen zijn op het geschil waarvan die magistraat thans moet kennisnemen.

- WRAKING -

P.00.1060.F 11 juli 2000 AC nr. ...

De jeugdrechter dient rekening te houden met de nieuwe gegevens en met de evolutie van de toestand van het kind, van zijn gezin of van zijn gezinsleden, zodat niet kan worden overwogen dat hij, bij de uitspraak over een vorering tot hernieuwing van een dwangmaatregel die hij reeds eerder had genomen, van hetzelfde geschil kennisneemt in de zin van artikel 828, 8, Ger.W. (1). (1) Zie Cass., 17 sept. 1986, A.R. 5321, nr. 32; 12 dec. 1997, A.R. C.96.0284.F-C.97.0004.F-C.97.0005.F, nrs. 552-553.

- JEUGDBESCHERMING -

- WRAKING -

P.98.1420.F 19 november 1998 AC nr. ...

Aangezien de redenen tot wraking op beperkende wijze worden opgesomd in de wet, kan de schending van de artt. 6.1 E.V.R.M. en 14, §1, I.V.B.P.R., geen grond tot wraking opleveren.~

- WRAKING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Het feit dat een strafrechter op verzet kennisneemt van de strafvordering terwijl hij in dezelfde zaak, in dezelfde aanleg, bij verstek, over de strafvordering en, op tegenspraak, over de burgerlijke rechtsvordering uitspraak heeft gedaan, is geen reden tot wraking.~

- WRAKING -

C.98.0235.N 11 juni 1998 AC nr. ...

Nu een rechter vermag van dezelfde zaak kennis te nemen voor de beslissing ten gronde na van de zaak kennis te hebben genomen bij de beoordeling van een overeenkomstig artikel 27 Wet Voorlopige Hechtenis ingediend verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, kan hij daarom alleen niet worden gewraakt.~

- WRAKING -

C.96.0284.F 12 december 1997 AC nr. ...

De rechter die, nadat hij onder meer uitspraak heeft gedaan over de uitvoerbare aard van de notariële akte waarop een uitvoerend is beslag gegrond, achteraf heeft kennisgenomen van andere vorderingen betreffende dat beslag, inzonderheid van een vordering waarin de inhoud van de voornoemde notariële akte wordt bekritiseerd en van een vordering tot nietigverklaring van het aan het litigieuze uitvoerend beslag voorafgaande bevel, moet uitspraak doen over hetzelfde geschil als dat waarvan hij voorheen heeft kennisgenomen. (Eerste zaak)~

- WRAKING -

D.94.0023.F 24 november 1994 AC nr. ...

Een beslissing tot verwijzing van een geneesheer naar de provinciale raad die uitspraak moet doen over de tuchtvervolgingen, is een beslissing alvorens recht te doen, in de zin van artikel 828, 8°, Ger. W.; die wetsbepaling kan derhalve niet worden aangevoerd tot staving van een verzoek om een lid van een raad te wraken op grond dat hij voordien heeft meegewerkt aan de beslissing van verwijzing.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

- WRAKING -

Art. 828, 8°, 1

P.01.0803.F 30 mei 2001 AC nr. ...

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 61quinquies, Sv., oordeelt over het hoger beroep van één van de partijen tegen de weigering van de onderzoeksrechter om een bijkomende onderzoekshandeling te verrichten, is een uitspraak alvorens recht te doen in de zin van artikel 828, 8°, 1, Ger. W., zodat de magistraat die aan die uitspraak heeft medegewerkt, bij de regeling van de rechtspleging, in voorkomend geval kan kennisnemen van het herhaald verzoek tot het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen (1). (1) Cass., 21 maart 2000, A.R. P.00.0457.N, nr. 196.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- WRAKING -

P.00.0457.N 21 maart 2000 AC nr. ...

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 61quinquies, Sv. oordeelt over het hoger beroep van één der partijen tegen de weigering van de onderzoeksrechter tot het verrichten van een bijkomende onderzoekshandeling is een uitspraak alvorens recht te doen in de betekenis van de uitzonderingsbepaling van artikel 828, 8°, 1, Ger.W.; zodat de magistraat die aan deze uitspraak heeft medegewerkt, bij de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging kan kennisnemen van een alsdan herhaald verzoek tot het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 61quinquies, Sv. oordeelt over het hoger beroep van één der partijen tegen de weigering van de onderzoeksrechter tot het verrichten van een bijkomende onderzoekshandeling is een uitspraak alvorens recht te doen in de betekenis van de uitzonderingsbepaling van artikel 828, 8°, 1, Ger.W.; zodat de magistraat die aan deze uitspraak heeft medegewerkt, bij de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging kan kennisnemen van een alsdan herhaald verzoek tot het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen.

- WRAKING -

Art. 828, 9°

C.11.0400.N 27 mei 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de rechter gezeteld heeft in een beslissing waarbij aan de verzoeker leefloon en andere toekenningen werden geweigerd heeft niet tot gevolg dat hij dient te worden aangezien als zetelende in dezelfde zaak wanneer hij nadien in een geschil tot terugvordering van de ingevolge definitieve beslissing ten onrechte verkregen toekenningen dient te oordelen.

- WRAKING -

P.10.1893.F 28 december 2010 AC nr. 771

Het feit dat een assessor in de strafuitvoeringsrechtbank, bij de uitoefening van zijn beroep, de veroordeelde heeft ontmoet die vervolgens voor hem verschijnt, valt niet onder de in artikel 828, 9°, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalde gevallen.

- STRAFUITVOERING -

C.10.0580.N 15 oktober 2010 AC nr. 604

Het publiceren van een wetenschappelijke bijdrage over een rechtspunt kan niet beschouwd worden als het schrijven, door de rechter, over een geschil.

- WRAKING -

C.10.0303.N 10 juni 2010 AC nr. 412

Nu de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, bij wie een zaak aanhangig is in het kader van de rechtspleging van de artikelen 235ter en 235bis van het Wetboek van Strafvordering los staat van de procedure in verband met de voorlopige hechtenis, belet in beginsel niets dat een rechter in beide zaken zitting neemt; beide procedures hebben ieder een ander voorwerp.

- WRAKING -

C.08.0614.F 12 januari 2009 AC nr. 22

De magistraat wiens wraking gevorderd wordt, heeft door de vraag te stellen naar de mate waarin de zaak bij hem aanhangig is en de zaak te verdagen om de appellante de gelegenheid te geven hierover een advocaat te raadplegen, geen raad over het geschil gegeven.

- WRAKING -

P.04.0359.N 9 maart 2004 AC nr. 136

Het geschrift waarbij de voorzitter van het hof van assisen de vraag van een partij tot uitstel afwijst is geen geschrift in de zin van artikel 828, 9° Gerechtelijk Wetboek.

- WRAKING -

Art. 828, 9°, 1

C.08.0464.N 17 oktober 2008 AC nr. 560

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 61quinquies, Sv., oordeelt over het hoger beroep van de partij tegen de weigering van de onderzoeksrechter tot het verrichten van een bijkomende onderzoekshandeling, heeft niets uitstaande met de regeling van de rechtspleging en is een beslissing alvorens recht te doen in de zin van de uitzonderingsbepaling van artikel 828, 9°, 1, Ger.W., zodat de omstandigheid dat een bijkomende onderzoekshandeling daarvoor reeds werd geweigerd er niet aan in de weg staat dat de magistraat die aan deze uitspraak heeft medegewerkt, deelneemt aan de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging (1). (1) Zie Cass., 21 maart 2000, AR P.00.0457.N, AC, 2000, nr 196 en Cass., 30 mei 2001, AR P.01.0803.F, AC, 2001, nr 322.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 61quinquies, Sv., oordeelt over het hoger beroep van de partij tegen de weigering van de onderzoeksrechter tot het verrichten van een bijkomende onderzoekshandeling, heeft niets uitstaande met de regeling van de rechtspleging en is een beslissing alvorens recht te doen in de zin van de uitzonderingsbepaling van artikel 828, 9°, 1, Ger.W., zodat de omstandigheid dat een bijkomende onderzoekshandeling daarvoor reeds werd geweigerd er niet aan in de weg staat dat de magistraat die aan deze uitspraak heeft medegewerkt, deelneemt aan de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging (1). (1) Zie Cass., 21 maart 2000, AR P.00.0457.N, AC, 2000, nr 196 en Cass., 30 mei 2001, AR P.01.0803.F, AC, 2001, nr 322.

- WRAKING -

Art. 828, eerste lid en 11°

P.96.1322.N 4 februari 1997 AC nr. ...

Het bestaan van een hoge graad van vijandigheid, die als grond van wraking van de rechter wordt aangevoerd, kan worden afgeleid uit een geheel van omstandigheden waaruit blijkt dat de rechter door zijn houding ten opzichte van een partij of ten opzichte van de advocaat die deze vertegenwoordigt of bijstaat, de sereniteit van de behandeling van de zaak in gevaar heeft gebracht of brengt.

- WRAKING -

Art. 831

C.00.0270.F 23 juni 2000 AC nr. ...

De rechter is niet verplicht zich van de zaak te onthouden, wanneer uit geen enkel aan de beoordeling van het Hof van Cassatie voorgelegd stuk blijkt dat hij op de hoogte was van een tegen hem bestaande wrakingsgrond.

- WRAKING -

Art. 832

C.09.0021.F 26 januari 2009 AC nr. 63

Het verzoek tot wraking van de magistraat van het O.M., die uitspraak moet doen over het oorspronkelijke verzoekschrift van de verzoeker tot wraking van een onderzoeksrechter, is niet ontvankelijk, aangezien die magistraat van het O.M. hierin als hoofdpartij in de uitoefening van de strafvordering optreedt (1). (1) Zie Cass., 7 nov. 2003, AR C.03.0546.F, AC, 2003, nr. 562.

- WRAKING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 833

C.13.0068.N 8 maart 2013 AC nr. ...

Hij die een wraking wil voordragen moet dit doen voor de aanvang van de pleidooien tenzij de redenen van wraking later zijn ontstaan; de wraking die na de aanvang van de pleidooien wordt ingesteld, is nochtans ontvankelijk, wanneer zij gegrond is op redenen die pas nadien aan het licht kwamen; dergelijke wraking moet evenwel worden voorgedragen zodra de gronden hiertoe bekend zijn aan de partij die zich erop beroept en uiterlijk voor het einde van het beraad; een nadien ingestelde vordering tot wraking is niet ontvankelijk.

- WRAKING -

C.12.0016.N 12 januari 2012 AC nr. ...

De wraking die na de aanvang van de pleidooien wordt ingesteld, is ontvankelijk, wanneer zij gegrond is op redenen die pas aan het licht kwamen tijdens de rechtszitting waarop de pleidooien gehouden zijn (1); die uitzondering geldt niet wanneer de partij die de wraking wil voordragen, reeds vóór de aanvang van de pleidooien van de aangevoerde redenen tot wraking kennis had kunnen hebben (2). (1) Cass. 1 maart 2007, AR C.07.0051.F, AC, 2007, nr. 121. (2) Het arrest van het Hof werd niet betekend aan de gewraakte (plaatsvervangend) magistraat zelf om reden dat deze niet kan worden beschouwd als een partij in de zin van artikel 838, derde lid, Gerechtelijk Wetboek.

- WRAKING -

Met de aanvang van de pleidooien wordt bedoeld het tijdstip waarop één der partijen in de zaak begint te pleiten en niet het tijdstip waarop het pleidooi van de partij die de wraking wil voordragen, een aanvang neemt (1). (1) Zie Cass. 14 nov. 2000, AR P.00.1231.N, AC, 2000, nr. 620.

- WRAKING -

C.11.0002.F 21 april 2011 AC nr. ...

Wraking, die bestaat in het recht dat de wet aan een partij toekent om, op een van de in artikel 828 van het Gerechtelijk Wetboek vermelde gronden, te weigeren gevonnist te worden door een lid van het gerecht dat uitspraak moet doen, is in wezen verbonden met het recht van verdediging (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- WRAKING -

In het strafproces ontstaat het recht van verdediging zodra de beklaagde instemt met het mondelinge debat voor de rechtbank die met zijn vervolging is belast; daaruit volgt dat de beklaagde, teneinde zich te schikken naar artikel 833 van het Gerechtelijk Wetboek, zijn wrakingsrecht moet doen gelden vóór elk openbaar debat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- WRAKING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Hoewel artikel 833 geen uitdrukkelijke termijn oplegt waarbinnen de wraking moet worden voorgedragen die steunt op een grond die zich heeft voorgedaan na de opening van het debat, blijkt zowel uit de letter en de geest van die bepaling, als uit de welomschreven termijnen voor de wrakingsprocedure en uit de schorsing van alle vonnissen en handelingen die zij met zich meebrengt, dat een dergelijke wraking moet worden voorgedragen zodra de grond van de wraking bekend is aan de partij die zich erop beroept en, hoe dan ook, vóór de eerste rechtszitting die op dat tijdstip volgt, ook al is die zitting niet bedoeld om er pleidooien te horen, maar enkel om het onderzoek van de zaak voort te zetten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- WRAKING -

C.10.0594.F 28 oktober 2010 AC nr. 646

Wraking kan dus niet meer worden voorgedragen zodra de zaak waarvan de rechters kennisgenomen hebben niet langer bij hen aanhangig is omdat zij hun beslissing hebben gewezen.

- WRAKING -

C.10.0102.F 12 maart 2010 AC nr. 177

De wraking op grond van artikel 833 van het Gerechtelijk Wetboek moet worden voorgedragen zodra de partij die zich erop beroept ervan op de hoogte is en, in elk geval, voor de sluiting der debatten (1) (2). (1) De door het Hof vermelde regel sluit niet uit dat een wraking wordt voorgedragen na de sluiting der debatten als de partij pas na die sluiting van de wrakingsgrond kennis gekregen heeft. (2) Zie Cass., 18 nov. 1997, AR P.96.1364.N, AC, 1997, nr 485 met de conclusie van advocaat-generaal G. BRESSELEERS; zie ook noot (1), Cass., 9 feb. 1984, AR 7001, AC, nr 1983-84, nr 318.

- WRAKING -

C.09.0008.N 23 januari 2009 AC nr. 61

Een verzoek tot wraking van een magistraat dat werd ingeleid nadat partijen reeds hadden gepleit over een tussengeschil nopens de rechtspleging, terwijl de verzoeker de tegen die magistraat aangevoerde wrakingsgronden toen reeds kende, en zonder dat een nieuwe wrakingsgrond wordt aangevoerd die zou ontstaan zijn nadat de verzoeker over dit tussengeschil had gepleit, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 26 dec. 2001, AR P.01.1716.F, AC, 2001, nr. 722.

- WRAKING -

C.07.0051.F 1 maart 2007 AC nr. 121

De vordering tot wraking die na de aanvang van de pleidooien wordt ingesteld, is ontvankelijk, wanneer zij gegrond is op een gewettigde verdenking die tijdens die rechtszitting waarop de pleidooien gehouden zijn, aan het licht gekomen is (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 2005, AR C.05.0014.N, nr 46.

- WRAKING -

C.05.0014.N 21 januari 2005 AC nr. 46

Wie een rechter wil wraken, moet dit doen voor de aanvang van de pleidooien, tenzij de redenen van wraking later zijn ontstaan; het verzoekschrift tot wraking dat ter griffie van het hof van beroep wordt neergelegd en die regel niet naleeft, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 4 maart 1991, AR 7157, nr 352; Cass., 29 april 1991, AR 8957, nr 450; Cass., 18 nov. 1997, AR P.96.1364.N, nr 485, met concl. adv.-gen. BRESSELEERS; Cass., 10 mei 2000, AR P.00.0730.F, nr 284; Cass., 26 dec. 2001, AR P.01.1716.F, nr 722.

- *WRAKING* -

C.03.0019.N 31 januari 2003 AC nr. 74

Wie een wraking wil voordragen om redenen ontstaan na de aanvang van de pleidooien, moet dit onverwijld doen zodra de grond van wraking bekend is (1); niet ontvankelijk is het verzoek tot wraking wanneer uit de uiteenzetting van de grieven blijkt dat ze aldus laattijdig worden aangevoerd. (1) Zie Cass., 18 nov. 1997, A.R. P.96.1364.N, nr 485 en de conclusie van adv.-gen. BRESSELEERS.

- *WRAKING* -

P.03.0061.F 22 januari 2003 AC nr. 50

Het verzoekschrift tot wraking van een rechter is niet ontvankelijk, wanneer het neergelegd wordt na sluiting van het debat, hoewel het steunde op een wrakingsgrond waarvan de verzoeker reeds weet had bij het openen ervan (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 1997, A.R. P.96.1634.N, nr. 485.

- *WRAKING* -

P.01.1716.F 26 december 2001 AC nr. ...

Wie een rechter wil wraken, moet dit doen vóór de aanvang van de pleidooien, ook van die welke betrekking hebben op de tussengeschillen over de rechtspleging, tenzij de wrakingsgronden daarna zijn tussengekomen; het verzoekschrift tot wraking, dat op de griffie wordt neergelegd en die regel niet naleeft, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 10 mei 2000, A.R. P.00.0730.F, nr. 284.

- *WRAKING* -

P.00.1231.N 14 november 2000 AC nr. ...

De aanvang van de pleidooien, bedoeld in artikel 833 van het Gerechtelijk Wetboek, is het tijdstip waarop met pleiten wordt begonnen en niet het tijdstip van het pleidooi van de partij die de wraking wenst voor te dragen (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 1997, AR P.96.1364.N, nr 485, met conclusies van de advocaat-generaal BRESSELEERS.

- *WRAKING* -

P.00.0730.F 10 mei 2000 AC nr. ...

De regel volgens welke degene die een wraking wil voordragen, dit moet doen voor de aanvang van de pleidooien, tenzij de redenen van wraking later zijn ontstaan, is van openbare orde (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 1997, A.R. P.96.1364.N, nr. 485, met concl. adv.-gen. BRESSELEERS.

- *WRAKING* -

- *OPENBARE ORDE* -

Het verzoekschrift tot wraking dat de beklaagde na het pleidooi van de burgerlijke partij ter griffie van het hof van beroep neerlegt, is niet ontvankelijk, wanneer het steunt op een grond die de wrakende partij voor de aanvang van dat pleidooi kende (1). (1) Zie noot sub Cass., 9 feb. 1984, A.R. 7001, nr. 315; Antwerpen, 13 nov. 1991, R.W., 1994-95, 293, noot S. VAN OVERBEKE; S. DE COSTER, Gerechtelijk recht, 1997, Ger.W. artikel 833, nr. 4.

- *WRAKING* -

P.96.1364.N 18 november 1997 AC nr. ...

Wanneer de redenen van wraking van een rechter zijn ontstaan na aanvang van het geding moet de wraking worden voorgedragen op de eerstvolgende zitting na die waarop of waarna de wrakingsgrond is ontstaan.~

- *WRAKING* -

Art. 835

C.12.0557.N 30 november 2012 AC nr. ...

Ook wanneer een advocaat zelf als partij optreedt in een wrakingsprocedure, dient het verzoekschrift te worden ondertekend door een andere advocaat die meer dan tien jaar bij de balie is ingeschreven (1). (1) Zie Cass. 28 feb. 2005, AR C.05.0081.F, AC 2005, nr. 123, met concl. van eerste advocaat-generaal J.F. Leclercq.

- WRAKING -

- ADVOCAAT -

C.11.0065.N 11 februari 2011 AC nr. ...

De akte van de wraking van een lid van een uitvoerende kamer van een beroepsinstituut voor de dienstverlenende intellectuele beroepen, zoals het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars, kan bij gebrek aan een specifieke griffieorganisatie in de lokalen van het beroepsinstituut worden neergelegd, weze dit op de rechtszitting (1). (1) Zie Cass., 1 okt. 2009, AR D.08.0025.N, nr. 545.

- BEROEPSVERENIGINGEN -

- WRAKING -

C.10.0380.F 13 juli 2010 AC nr. 479

Het Hof doet alleen maar uitspraak op grond van de middelen die in de akte van wraking zijn uiteengezet en die aan de tegenspraak van de betrokken rechter zijn voorgelegd; het slaat geen acht op de aanvullende grieven die zijn aangevoerd in een geschrift dat de dag voor de rechtszitting op de griffie is neergelegd.

- WRAKING -

C.10.0253.N 20 mei 2010 AC nr. 352

De vordering tot wraking ingeleid bij een ter griffie van het Hof neergelegde akte die niet ondertekend is door een advocaat, is niet ontvankelijk; geen enkele wettelijke bepaling verplicht het Hof om een advocaat aan te wijzen teneinde het ontbreken van een regelmatige ondertekening van het verzoekschrift te verhelpen.

- WRAKING -

C.09.0527.F 12 oktober 2009 AC nr. 575

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht het Hof om een advocaat aan te wijzen teneinde het ontbreken van een regelmatige ondertekening van het verzoekschrift te verhelpen.

- WRAKING -

De op straffe van nietigheid voorgeschreven verplichting om de vordering tot wraking in te leiden bij een ter griffie neergelegde akte die de middelen bevat en ondertekend is door een advocaat die meer dan tien jaar bij de balie is ingeschreven, hindert de toegang van de verzoeker tot wraking tot de wrakingsrechter niet.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- WRAKING -

C.08.0530.F 20 november 2008 AC nr. 653

Het feit alleen dat de advocaat die de onderzoeksrechter ambtshalve heeft aangewezen om de eiser te verdedigen, geweigerd heeft om bij het Hof een verzoek tot onttrekking in te dienen levert geen geval van overmacht op dat de eiser het recht geeft om de wraking zonder advocaat te vorderen, aangezien hij de mogelijkheid behoudt om iedere andere advocaat van zijn keuze te raadplegen.

- WRAKING -

P.08.0221.F 6 februari 2008 AC nr. 89

De vordering tot wraking wordt op straffe van nietigheid ingeleid bij een ter griffie neergelegde akte die de middelen bevat en ondertekend wordt door een advocaat die meer dan tien jaar bij de balie is ingeschreven.

- WRAKING -

C.08.0021.F 25 januari 2008 AC nr. 66

Een elektronisch bericht beantwoordt aan geen van de vereisten van een vordering in rechte, en inzonderheid van een vordering tot wraking, zodat het geen enkele uitwerking heeft en geen enkel gevolg in rechte moet krijgen.

- VORDERING IN RECHTE -

Een elektronisch bericht beantwoordt aan geen van de vereisten van een vordering in rechte, en inzonderheid van een vordering tot wraking, zodat het geen enkele uitwerking heeft en geen enkel gevolg in rechte moet krijgen.

- WRAKING -

C.05.0081.F 28 februari 2005 AC nr. 123

Niet ontvankelijk is de vordering tot wraking die niet is ingeleid door een specifieke, ter griffie neergelegde akte, die de middelen bevat en ondertekend is door een advocaat die sinds ten minste tien jaar bij de balie is ingeschreven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- WRAKING -

C.04.0051.N 12 februari 2004 AC nr. 79

Niet ontvankelijk is het verzoekschrift dat alleen een zekere schijn heeft van een wraking en niet toelaat na te gaan wat de verzoeker beoogt en in het kader van welke procedure; hieraan staat niet in de weg dat het openbaar ministerie bij het Hof en de leden van het hof van beroep de zaak behandeld hebben als een wraking en dat deze leden verklaard hebben dat de zaak afgehandeld was (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat de vordering tot wraking nietig was op grond dat ze niet ondertekend was door een advocaat die meer dan tien jaar bij de balie is ingeschreven (zoals bepaald in het door artikel 375 van de Programmawet van 22 dec. 2003 [B.S., 31 dec. 2003, 62237] vervangen artikel 835 van het Gerechtelijk Wetboek), zodat de inhoud van het verzoekschrift irrelevant was.

- WRAKING -

P.03.1603.F 9 januari 2004 AC nr. 8

Het verzoekschrift dat ingediend wordt door middel van een akte die slechts in schijn een akte tot wraking is, niet de minste grief tegen de gewraakte magistraat inhoudt en geen andere bedoeling heeft dan het verloop van de door die magistraat voorgezeten procedure stil te leggen, is kennelijk niet-ontvankelijk (1). (1) Het O.M. had geconcludeerd dat het verzoekschrift tot wraking kennelijk niet-ontvankelijk was, zulks echter louter op grond dat het ingediend was door een persoon die geen partij was in het geschil waarin hij de betrokken magistraat wilde wraken. (Cass., 16 okt. 2003, AR P.03.1324.F, nr ...).

- WRAKING -

P.03.1472.F 19 november 2003 AC nr. 581

De vordering tot wraking is niet ontvankelijk, wanneer ze gegrond is op een wrakingsgrond die als bijkomende grief aangevoerd wordt in de op de rechtszitting van het Hof van cassatie neergelegde conclusie zonder vermeld te worden in het verzoekschrift, en dus zonder dat de magistraat, wiens wraking gevorderd wordt, hierover tegenspraak heeft kunnen voeren (1). (1) Zie Cass., 2 okt. 2002, AR P.02.0924.F, nr ...

- WRAKING -

P.02.0924.F 2 oktober 2002 AC nr. 416

De vordering tot wraking moet worden ingesteld bij een akte die neergelegd wordt op de griffie van het rechtscollege waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, en net bij een akte die neergelegd wordt op de rechtszitting van dat rechtscollege (1). (1) Zie Cass., 6 juni 2002, A.R. P.01.0821.F, nr...

- WRAKING -

C.02.0116.F 26 april 2002 AC nr. 197

Het verzoekschrift tot wraking waaruit niet kan worden opgemaakt of de akte door een van beide verzoekers is ondertekend, en, in voorkomend geval, door wie van beide, of door een derde, en waarbij geen bijzondere volmacht is gevoegd, is kennelijk niet-ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 21 dec. 2000, A.R. C.00.659.F, nr. 719.

- WRAKING -

P.01.0821.F 6 juni 2001 AC nr. ...

De vordering tot wraking moet worden ingesteld bij een akte die neergelegd wordt ter griffie van het rechtscollege waarbij de zaak aanhangig is gemaakt en niet ter griffie van het rechtscollege dat van de zaak moet kennisnemen (1). (1) Zie Cass., 3 nov. 1982, A.R. 2603, nr. 148 ; 24 april 1984, A.R. 8686, nr. 489 ; 11 juni 1998, A.R. C.98.0235.N, nr. 305.

- WRAKING -

C.00.0659.F 21 december 2000 AC nr. ...

De ter griffie neergelegde akte tot wraking die niet door eiser is ondertekend en waarbij de bij de wet opgelegde bijzondere volmacht niet is gevoegd, is niet ontvankelijk.

- WRAKING -

C.00.0185.F 18 mei 2000 AC nr. ...

De vordering tot wraking is niet ontvankelijk, wanneer zij geen blijk geeft van de vereiste duidelijkheid en nauwkeurigheid om de draagwijdte en de omvang van de aangevoerde grieven te bepalen (1). (1) Zie Cass., 27 april 1979 (AC, 1978-79, 1025) en 16 mei 1980 (ibid., 1979-80, nr. 587). Er moet overigens worden opgemerkt dat de akte van wraking gericht was tegen leden van het Hof van Cassatie, die zelf uitspraak dienden te doen over de door dezelfde verzoeker ingestelde vordering tot wraking van een raadsheer van een hof van beroep.

- WRAKING -

C.96.0284.F 12 december 1997 AC nr. ...

Het cassatieberoep waarbij de partij die de wraking vordert, opkomt tegen het arrest van het hof van beroep waarbij de wraking van een rechter of een magistraat van het O.M. wordt verworpen, is niet tegen die magistraten gericht; een dergelijk cassatieberoep, wanneer het in de wettelijke vormen en binnen de wettelijke termijn is ingesteld, is ontvankelijk zonder dat het aan iemand hoeft te worden betekend; het is niet ontvankelijk in zoverre het aan de gewraakte magistraten is betekend en dus tegen hen is gericht. (Eerste en tweede zaak)~

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Art. 837

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

De opschortende werking van de tegen een lid van het hof van beroep ingestelde wraking vervalt, te rekenen van de dag van de betekening aan de partijen, van het arrest van het Hof waarin zij wordt verworpen (1). (1) Cass. 21 juni 2000, AR P.00.0953.F, AC 2000, nr. 391.

- WRAKING -

C.11.0485.F 16 augustus 2011 AC nr. ...

Krachtens artikel 837, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, worden, te rekenen van de dag van de mededeling van de akte van wraking aan de rechter, alle vonnissen en verrichtingen geschorst, behalve wanneer de vordering niet uitgaat van een partij of van het openbaar ministerie; de in dat artikel bepaalde schorsende werking belet de tenuitvoerlegging niet van een onderzoekshandeling die door de onderzoeksrechter op regelmatige wijze is bevolen voordat tegen hem een vordering tot wraking wordt ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

- WRAKING -

P.05.0424.F 25 mei 2005 AC nr. 296

De neerlegging van een akte van wraking van de onderzoeksrechter doet geen enkel vermoeden van nietigheid ontstaan van de beschikkingen die deze magistraat op de dag van die neerlegging heeft gewezen (1). (1) Zie : cass., 9 juni 2004, AR P.04.0424.F, nr 313.

- ONDERZOEKSRECHTER -

De schorsende werking bepaald bij artikel 837 Ger.W. verbiedt de tenuitvoerlegging niet door de gerechtelijke politie van de beschikkingen die de onderzoeksrechter regelmatig heeft afgeleverd alvorens tegen hem een vordering tot wraking werd ingeleid.

- WRAKING -

P.00.0953.F 21 juni 2000 AC nr. ...

De opschortende werking van de tegen een lid van het hof van beroep ingestelde wraking, vervalt noodzakelijkerwijs te rekenen van de dag van de betekening, aan de partijen, van het arrest van het Hof waarin het verworpen wordt (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 1997, A.R. C.96.0284.F - C.97.0004.F - C.97.0005.F, nrs. 552-553.

- WRAKING -

P.98.1360.F 17 november 1998 AC nr. ...

De eigenschappen en de doelstellingen van de procedure inzake voorlopige hechtenis, met name de zeer korte en dwingende termijnen van de Wet Voorlopige Hechtenis, staan, overeenkomstig artikel 2 Ger.W., in de weg aan de toepassing van artikel 837 van voornoemd wetboek, wanneer een wrakingsprocedure wordt ingesteld tegen een onderzoeksrechter.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Algemeen

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- WRAKING -

Art. 837, eerste lid

C.01.0086.F 11 januari 2002 AC nr. 20

Te rekenen van de dag dat de wrakingsakte aan de rechter wordt meegedeeld, worden alle vonnissen en verrichtingen geschorst (1). (1) Zie cass. 21 juni 2000, A.R. P.00.0953.F, nr 231.

- WRAKING -

Art. 838

D.08.0025.N 1 oktober 2009 AC nr. 545

De omstandigheid dat de klagende partij die over de rechtspleging wordt ingelicht gehoord wordt door de rechter die over de wrakingvordering moet oordelen en eveneens een conclusie neerlegt, heeft niet de nietigheid van de procedure tot gevolg.

- WRAKING -

C.08.0215.N 2 juni 2008 AC nr. 337

Het Hof van Cassatie beoordeelt de wraking uitsluitend op grond van de middelen die in de akte van wraking zijn opgenomen en waarover de gewraakte rechter zich heeft kunnen uitspreken; bijkomende middelen die voor het Hof tijdens de mondelinge behandeling van de zaak zijn aangevoerd worden onbesproken gelaten.

- WRAKING -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

P.08.0019.N 24 januari 2008 AC nr. 62

Op een verzoek tot wraking van een onderzoeksrechter, op verdenking van partijdigheid, beoordeelt het hof van beroep in concreto de wijze waarop de onderzoeksrechter zich heeft uitgedrukt en oordeelt het of de aangevoerde gegevens in hun concrete context gezien niet wijzen op enige partijdigheid in zijnen hoofde (1). (1) Zie Cass., 23 nov. 2006, AR P.06.1367.F, AC, 2006, nr 596.

- WRAKING -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.02.0934.F 2 oktober 2002 AC nr. 502

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk, als eiser het vóór de eindbeslissing over de tegen hem ingeleide vervolgingen instelt tegen een arrest van het hof van beroep dat hem, met toepassing van artikel 838, derde lid, Ger. W., tot een geldboete veroordeelt t.g.v. een arrest op grond waarvan het hof van beroep zijn verzoekschrift tot wraking van een magistraat die de correctionele kamer voorzat waarvoor hij als beklaagde diende te verschijnen, kennelijk niet-ontvankelijk had verklaard (1). (1) Zie Cass., 8 dec. 1998, A.R. P.98.1312.F, nr. 512 ; BOSLY Henry-D. en VANDERMEERSCH Damien, Droit de la procédure pénale, Die Keure, blz. 790 ; SONCK Stefaan, Le pourvoi en cassation en matière pénale, Mys & Breesch, Gent, 2000, blz. 23 en 31.

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.01.1672.N 8 januari 2002 AC nr. ...

Wanneer het verzoek tot wraking kennelijk niet ontvankelijk is, kan een geldboete wegens kennelijk onontvankelijk verzoek verantwoord zijn (1). (1) Zie Cass. 21 juni 2000, A.R. P.00.973.F, n° 392.

- WRAKING -

C.00.0064.N 24 februari 2000 AC nr. ...

Ingevolge de wijziging aangebracht aan artikel 838 Ger.W. bij wet van 12 maart 1998 aan de regels over de wraking, behoort de beoordeling van wrakingsgronden niet meer aan de rechtsinstantie waarvan de leden gewraakt worden, maar aan de onmiddellijke hogere rechtsinstantie : die bepaling heeft een algemene strekking en is in beginsel toepasselijk op alle tuchtrechtsplegingen.

- WRAKING -

C.99.0163.N 21 mei 1999 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is bevoegd om kennis te nemen van een verzoek tot wraking van een lid van de raad van beroep van de Orde van architecten.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- WRAKING -

P.98.1312.F 8 december 1998 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de verdachte tegen een arrest van het hof van beroep, waarbij zijn verzoek tot wraking van een onderzoeksrechter verworpen wordt, is niet ontvankelijk, aangezien die beslissing geen eindbeslissing is.~

- WRAKING -

- ONDERZOEKSRECHTER -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

C.98.0235.N 11 juni 1998 AC nr. ...

In strafzaken is, voor een procedure betreffende de wraking van een lid van een hof van beroep, geen rolrecht verschuldigd.~

- WRAKING -

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

Art. 838, derde en vierde lid

P.03.1603.F 9 januari 2004 AC nr. 8

Na het verzoek tot wraking kennelijk niet ontvankelijk te hebben verklaard, veroordeelt het Hof eiser tot een geldboete wanneer hij van geen enkele omstandigheid doet blijken die de wraking redelijkerwijs zou kunnen verantwoorden en het verzoek de goede werking van het assisenhof ernstig in het gedrang heeft gebracht of kon brengen (1). (1) Cass., 3 jan. 2002, AR C.01.0576.F, nr 4; Cass., 26 april 2002, AR C.02.0116.F, nr 257; i.v.m. de voorgaanden van het arrest, zie Cass., 5 dec. 2003, AR P.03.1603.F, nr ...

- *WRAKING* -

P.02.1260.F 24 september 2002 AC nr. 477

Het Hof veroordeelt eiser tot wraking tot een geldboete wegens een kennelijk niet-ontvankelijk verzoekschrift, wanneer uit de bewoordingen zelf van het verzoekschrift blijkt dat eiser vertrouwd is met de wrakingsprocedure, de regels ervan kent en in zijn schriftelijke opmerkingen geen enkel doorslaggevend argument aanvoert die zijn vordering tot wraking met redenen had kunnen omkleden; een dergelijke vordering tast de goede rechtsbedeling ernstig aan (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 2002, A.R. C.01.0576.N, nr. ..., met concl. adv.-gen. Bresseleers.

- *WRAKING* -

C.02.0116.F 26 april 2002 AC nr. 197

Eiser wordt tot een geldboete veroordeeld wanneer het verzoekschrift tot wraking kennelijk niet ontvankelijk is en hij de rechtsbedeling in het gedrang brengt door te verzuimen een elementaire procedurele voorwaarde voor de ontvankelijkheid na te leven, terwijl uit de bewoordingen zelf van het verzoekschrift blijkt dat hij met die procedure vertrouwd is zodat hij de regels ervan moet kennen (1). (1) Cass. 3 jan 2002, AR C.01.0576.N, nr...; over de antecedenten van het arrest, zie cass. 22 maart 2002, AR C.02.0116.F, nr... .

- *WRAKING* -

Art. 838, derde lid

P.03.1603.F 9 januari 2004 AC nr. 8

Wanneer het verzoekschrift tot wraking kennelijk niet-ontvankelijk is, kan het gewettigd zijn de verzoeker een boete op te leggen (1). (1) Cass., 8 jan. 2002, AR P.00.0973.N, nr ... en 4 sept. 2002, AR P.02.0924.F, nr ...

- *WRAKING* -

P.03.1604.F 9 januari 2004 AC nr. 629

Wanneer het verzoekschrift tot wraking kennelijk niet-ontvankelijk is, kan het gewettigd zijn de verzoeker een boete op te leggen (1). (1) Cass., 5 dec. 2003, AR P.03.1603.F, supra.

- *WRAKING* -

P.02.0924.F 2 oktober 2002 AC nr. 416

De rechter die uitspraak doet over de wraking, kan eiser een boete opleggen, wanneer de vordering kennelijk niet-ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 8 jan. 2002, A.R. P.01.1672.N, nr...

- *WRAKING* -

C.01.0576.N 3 januari 2002 AC nr. 4

Het Hof veroordeelt de verzoeker tot wraking tot een geldboete wegens kennelijk onontvankelijk verzoek wanneer de door hem aangevoerde omstandigheden kennelijk geen enkel verband houden met de wrakingsgronden op grond waarvan een verzoeker mag verlangen dat een rechter niet over zijn zaak zou beslissen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- *WRAKING* -

Art. 838, tweede lid

C.08.0215.N 2 juni 2008 AC nr. 337

Het Hof van Cassatie dat wettelijk binnen een termijn van acht dagen uitspraak moet doen over de wraking, zou zijn opdracht de goede rechtsbedeling te handhaven miskennen door in die omstandigheden, die geen schending vertonen van een internationale norm, een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof over de onverenigbaarheid van wettelijke bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met bepalingen van de Grondwet; het Hof kan ervan uitgaan dat die wettelijke bepalingen niet in strijd zijn met de Grondwet en door het Hof niet buiten toepassing moeten worden gelaten.

- *WRAKING* -

- *GRONDWETTELIJK HOF* -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.06.0012.N 12 januari 2007 AC nr. 22

Het cassatiemiddel van de partij die een rechter wraakt, afgeleid uit de nietigheid van de procedure van wraking, omdat de tegenpartij niet werd opgeroepen om tegenspraak te voeren betreffende de gevorderde wraking, is bij gebrek aan belang bij deze kritiek niet ontvankelijk (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- WRAKING -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

C.04.0264.F 28 oktober 2005 AC nr. 548

De wrakingsprocedure is tegensprekelijk zowel ten aanzien van de partij die de wraking vordert als ten aanzien van de overige partijen in het hoofdgeding, aangezien zij op de zitting moeten worden opgeroepen en het recht hebben om aldaar mondeling of door neerlegging van een geschrift hun opmerkingen te maken over de in de wrakingsakte aangevoerde midddelen, over de antwoorden die de rehter wiens wraking wordt gevorderd, daarop onderaan die akte heeft gegeven en over de conclusie van het openbaar ministerie.

- WRAKING -

P.99.1668.F 1 december 1999 AC nr. ...

Wanneer het Hof kennisneemt van een vordering tot wraking, doet het uitspraak zonder andere partijen dan de verzoeker te dagvaarden, wanneer de akte van wraking, bij gebrek aan precisering, gegrond is op feiten die zo vaag zijn, dat niet kan worden bepaald wie de betrokken partijen zijn die krachtens de wet opgeroepen moeten worden.

- WRAKING -

P.98.1228.F 6 oktober 1998 AC nr. ...

Inzake wraking bepaalt de wet niet op welke wijze de partijen moeten worden opgeroepen.

- WRAKING -

De gewone termijnen van dagvaarding van het Ger. W. zijn niet van toepassing op de wrakingsprocedure, nu het niet gaat om het instellen van een hoofdvordering en dat over de wraking binnen acht dagen na de neerlegging van het verzoekschrift uitspraak moet worden gedaan.

- WRAKING -

Art. 839

P.13.1085.N 20 juni 2013 AC nr. ...

Wanneer de verzoeker tot wraking geen schriftelijk bewijs of geen begin van bewijs bijbrengt tot staving van de bewering dat de gewraakte magistraat de in het wrakingsverzoek beschreven uitlatingen zou hebben gedaan en het Hof het bevelen van een getuigenonderzoek niet nuttig acht voor zijn oordeelsvorming, beoordeelt het Hof het wrakingsverzoek uitgaande van de uitlatingen van de gewraakte magistraat zoals door hem beschreven in de door hem overeenkomstig artikel 836, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek afgelegde verklaring (1). (1) Cass., 24 juni 1993, AR 9672, A.C., 1993, 305.

- WRAKING -

P.13.0955.F 5 juni 2013 AC nr. ...

Indien de wrakende partij geen bewijs of geen begin van bewijs levert van de wrakingsgronden, en de voorgelegde gegevens onvoldoende grond opleveren om een getuigenbewijs daarvoor te bevelen, verwerpt het Hof haar verzoek door te verwijzen naar de verklaring van de gewraakte magistraat (1). (1) Zie Cass. 1 dec. 1999, AR P.99.1668.F, AC 1999, nr. 650; Cass. 21 juni 2000, AR P.00.0708.F, AC 2000, nr. 391; Cass. 19 nov. 2003, AR P.03.1472.F, AC 2003, nr. 581.

- WRAKING -

P.03.1472.F 19 november 2003 AC nr. 581

Het Hof verwerpt de vordering tot wraking, wanneer de wrakende partij noch een bewijs door geschrifte noch een begin van bewijs van zijn beweringen levert (1). (1) Zie Cass., 1 dec. 1999, AR P.99.1668.F, nr 650; 21 juni 2000, AR P.00.0953.F, nr 391.

- WRAKING -

P.00.0953.F 21 juni 2000 AC nr. ...

Als de wrakende partij noch een schriftelijk bewijs noch een begin van bewijs levert van de gronden van de wraking, kan zijn vordering worden afgewezen op de eenvoudige verklaring van de magistraat tegen wie de wraking is gericht (1). (1) Cass., 7 nov. 1969, AC, 1970, 247.

- WRAKING -

P.00.0973.F 21 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer de vorderingen van een eiser in cassatie, die de leden van het Hof wil wraken die zitting moeten houden in de hem betreffende zaak, uitsluitend ertoe strekken de rechtsgang te belemmeren en de belangen van de tegenpartijen te schaden, leveren zij een rechtsmisbruik op en zijn zij bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 20 feb. 1987, A.R. 5504, nr. 371; 14 feb. 1992, A.R. 7211, nr. 311.

- WRAKING -

- RECHTSMISBRUIK -

P.99.1668.F 1 december 1999 AC nr. ...

Als de wrakende partij geen schriftelijk bewijs of begin van bewijs van de wrakingsgronden levert en de voorgelegde gegevens geen voldoende grond opleveren om het bewijs door getuigen te bevelen, verwerpt het Hof de wraking op gewone verklaring van de betrokken magistraat.

- WRAKING -

Art. 841

C.11.0485.F 16 augustus 2011 AC nr. ...

Uit het feit dat een onderzoeksrechter door een partij wordt gewraakt, kan niet worden afgeleid dat de handelingen die deze magistraat vóór de vordering tot wraking heeft gesteld, onvermijdelijk dienen te worden nietig verklaard (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- WRAKING -

Uit het feit dat een onderzoeksrechter door een partij wordt gewraakt, kan niet worden afgeleid dat de handelingen die deze magistraat vóór de vordering tot wraking heeft gesteld, onvermijdelijk dienen te worden nietig verklaard (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 842

C.11.0676.F 18 november 2011 AC nr. ...

Uit artikel 842 van het Gerechtelijk Wetboek, dat geen onderscheid maakt naargelang het vorige verzoek onontvankelijk of niet-gegrond werd verklaard, volgt dat een nieuw verzoek tot wraking onontvankelijk is, als het dezelfde feiten aanvoert als het vorige (1). (1) Om de procedures tot wraking en tot onttrekking van de zaak aan de rechter te harmoniseren, werd artikel 842 Gerechtelijk Wetboek ingevoegd bij de wet van 10 juni 2001, in overeenstemming met artikel 659 van dat wetboek (Gedr.St. Kamer, zitt. 1999-2000, Doc. 0886/001, p. 13). Met betrekking tot de toepassing van dat artikel heeft het Hof, in een arrest van 24 feb. 2005 (AC, nr. 117) beslist dat uit die bepaling, die geen onderscheid maakt naargelang het vorige verzoek onontvankelijk of niet-gegrond werd verklaard, volgt dat een nieuw verzoek tot wraking onontvankelijk is, als het dezelfde feiten aanvoert als het vorige. Dat arrest vormt slechts de bevestiging van de rechtspraak van het Hof die onder meer vervat is in zijn arresten van 21 nov. 1985 (AC, 1986, nr. 197), 11 juni 1976 (AC, 1976, 1140) en 8 maart 1976 (AC, 5 maart 1976, 770).

- WRAKING -

C.11.0054.F 21 april 2011 AC nr. ...

Uit artikel 842 van het Gerechtelijk Wetboek kan niet worden afgeleid dat het, ter vrijwaring van het in artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de wrakingsrechter, nodig zou zijn om, bij de uitspraak over een eerste wrakingsvordering, middelen die niet werden aangevoerd in de akte waarbij die vordering werd ingesteld en die niet aan de tegenspraak van de gewraakte rechter werden voorgelegd, ontvankelijk te verklaren, ook al had de eiser pas na de neerlegging van de wrakingsakte kennis gekregen van de feiten waarop op die middelen gegrond waren.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- WRAKING -

P.96.1364.N 18 november 1997 AC nr. ...

Hoger beroep tegen een vonnis dat uitspraak doet over een verzoek tot wraking van een rechter van de correctionele rechtbank dient te worden ingesteld volgens de regels van het Gerechtelijk Wetboek.~

- WRAKING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei

Art. 848, eerste en derde lid

C.13.0445.F 18 september 2014 AC nr. 536

De rechtspersoon kan, vóór het verstrijken van de vastgestelde termijn of van de verjaringstermijn die van toepassing is op de rechtsvordering, het initiatief van zijn onbevoegd orgaan bekrachtigen; mits de bekrachtiging de door derden verkregen rechten niet benadeelt, heeft zij op het ogenblik van het instellen van de rechtsvordering, waardoor die ontvankelijk wordt, terugwerkende kracht.

- VORDERING IN RECHTE -

- GEMEENTE -

C.10.0331.N 28 september 2012 AC nr. ...

Een persoon kan een namens hem ingesteld cassatieberoep door het Hof van onwaarde laten verklaren; die vordering kan ook uitgaan van een andere partij bij het cassatieberoep; de verzoeker in cassatie kan het ingestelde cassatieberoep bekrachtigen of te bekwamer tijd bevestigen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- LASTGEVING -

Art. 851

C.95.0465.N 18 september 1997 AC nr. ...

Wanneer de rechter geen kosten noch schadevergoeding ten laste van een oorspronkelijk eisende vreemdeling heeft gelegd, is het cassatiemiddel gericht tegen de beslissing dat de tegen die eiser opgeworpen exceptie "judicatum solvi" afwijst bij gebrek aan belang niet ontvankelijk.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

- CAUTIO JUDICATUM SOLVI -

C.94.0227.F 15 december 1994 AC nr. ...

Als een rechter aanneemt dat een vennootschap door een vreemde Staat is erkend, mag hij haar geenszins, op grond dat zij in die Staat noch werkelijke maatschappelijke zetel, noch werkzaamheden heeft, verplichten tot borgstelling alvorens in België in rechte op te treden, wanneer tussen België en die Staat een overeenkomst is gesloten waarbij de in die Staat opgerichte en gemachtigde vennootschappen van borgstelling worden ontslagen.~

- CAUTIO JUDICATUM SOLVI -

Art. 854

C.12.0463.N 2 januari 2014 AC nr. ...

De gedaagden die, op grond van de bepalingen van de Verordening nr. 40/94 betreffende het Gemeenschapsmerk en van de Verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, voor de rechtbank voor het Gemeenschapsmerk verschijnen, kunnen de bevoegdheid, noch haar omvang overeenkomstig artikel 94 Verordening 40/94, betwisten na het tijdstip van de stellingname die naar nationaal procesrecht is te beschouwen als het eerste voor de rechter voorgedragen verweer; krachtens artikel 854 Gerechtelijk Wetboek moet de onbevoegdheid van de rechter voor wie de zaak aanhangig is, in de regel, voor alle exceptie of verweer worden voorgedragen.

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

C.08.0442.N 21 januari 2010 AC nr. 50

De partij die een exceptie opwerpt van gebrek aan rechtsmacht of van onbevoegdheid in een akte waarin ook wordt aangevoerd dat een vordering bij gebrek aan belang of rechtsband moet worden afgewezen, moet niet uitdrukkelijk vermelden dat de exceptie van gebrek aan rechtsmacht of van onbevoegdheid in eerste orde moet worden onderzocht, terwijl de exceptie van gebrek aan belang of rechtsband maar subsidiair moet worden onderzocht; de partij moet evenwel verduidelijken wat zij vordert en ageert op een tegenstrijdige wijze indien zij, zonder enige verduidelijking, vooreerst vraagt het beroepen vonnis te bevestigen in zoverre het oordeelt over een exceptie geput uit het gebrek aan belang dat de ontvankelijkheid van de vordering van een wederpartij aantast, en vervolgens ook het gebrek aan rechtsmacht aanvoert van de rechtbank om over diezelfde vordering te oordelen (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 2008, AR C.07.0550.N, AC, 2008, nr 559.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

C.07.0550.N 17 oktober 2008 AC nr. 559

Aan de verplichting om de onbevoegdheid van de rechter voor wie de zaak aanhangig is voor te dragen voor alle exceptie of verweer behalve wanneer zij van openbare orde is, is voldaan wanneer die exceptie van onbevoegdheid wordt voorgedragen in de eerste conclusie voor de eerste rechter en vooraleer het debat ten gronde wordt aangegaan; wanneer in die conclusie meerdere excepties worden voorgedragen, is het hierbij onverschillig in welke volgorde dit gebeurt (1). (1) Zie A. FETTWEIS, Manuel de procédure civile, Luik, Faculté de Droit de Liège, 1987, p. 109, nr 112; contra P. VAN ORSHOVENJe n'aime pas mon sujet. De bevoegdheid van de hoven en rechtbanken in burgerlijke zaken. Stand van zaken en actuele ontwikkelingen", T.P.R. 2004, p. 1137, nr 79.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

C.05.0460.F 28 april 2006 AC nr. 249

Door vast te stellen dat verweerder op de rechtszitting waarop de zaak werd ingeleid, zonder de bevoegdheid van de aangezochte rechter vooraf te betwisten, mondeling geconcludeerd heeft om zijn principieel akkoord te betuigen met een deskundigenonderzoek, en door te overwegen dat verweerder een debat ten gronde is aangegaan, verantwoordt het arrest de beslissing naar recht om de uitbreiding van de internationale bevoegdheid van die rechter toe te passen.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Art. 860

C.07.0315.F 27 oktober 2008 AC nr. 583

Art. 29, eerste lid, Wet van 12 april 1965, bepaalt niet dat de termijn van tien dagen waarbinnen de overdrager zich kan verzetten tegen het voornemen van de overnemer tot uitvoering van de loonoverdracht, voorgeschreven is op straffe van verval, zodat het recht van verzet van de overdrager rechtsgeldig kan worden uitgeoefend na het verstrijken van die termijn (1). (1) Cass., 22 nov. 1984, A.C., 1984-85, nr 189; zie Cass., 29 nov. 1979, A.C., 1979-80, nr 210. Zie ook M. Forges, "Le régime actuel des cessions de rémunération", in Droit de l'exécution, Luik, C.U.P., 1997, p. 202, nr 65, en "Les cessions de rémunération et les garanties personnelles", in Le crédit à la consommation, Brussel, uitg. Jeunes barreau, 1997, p. 275, nr 86; Georges de Leval, "Observations sur la procédure relative à la cession de rémunération", Jur. de Liège, 1982, p. 288-289.

- LOON - Bescherming

C.02.0192.N 30 oktober 2003 AC nr. 542

Betreffende het vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu is de verplichte verzoeningspoging voor elk debat over de grond van de zaak niet voorgeschreven op straffe van nietigheid en geeft de niet-naleving van die verplichting geen aanleiding tot nietigheid van de verdere proceshandelingen en dus evenmin van het vonnis dat gewezen werd na sluiting van het debat dat niet werd voorafgegaan door een verzoeningspoging (1). (1) Cass., 13 sept. 1974, AC 1975, 53.

- MILIEURECHT -

Art. 860, derde lid

C.96.0052.N 13 juni 1996 AC nr. ...

Er is geen sanctie van nietigheid verbonden aan de overschrijding van de termijn van 24 uur bepaald bij artt. 7, § 2 en 13 van de wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke; de gemeenrechtelijke regeling van artikel 860 derde lid is van toepassing.

- VREDERECHTER -

Noch artikel 5.1.e E.V.R.M. noch artikel 9.1 I.V.B.P.R. worden geschonden door het feit dat de beslissing van de vrederechter betreffende de persoon van de geesteszieke na het verstrijken van de termijn van 24 uur bepaald bij artt. 7, § 2, en 13, van de wet van 26 juni 1990 werd genomen, nu de internrechtelijke bepalingen geen sanctie verbinden aan de overschrijding van bedoelde termijn.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 860, tweede lid

C.13.0053.F 27 juni 2013 AC nr. ...

De termijn om hoger beroep in te stellen, die in tuchtzaken is beperkt tot vijftien dagen, is voorgeschreven op straffe van verval, dat door de rechter ambtshalve moet worden uitgesproken (1). (1) Zie Cass. 26 okt. 1978, AC 1978-79, p. 227; Cass. 12 dec. 1996, AR C.96.0008.F, AC 1996, nr. 502; Cass., 1 feb. 2001, AR C.00.0587.F, AC 2001, nr. 64, met concl. adv.-gen. De Riemaecker in Pas., 2001, nr. 64.

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Art. 861

C.12.0462.N 24 oktober 2014 AC nr. 636

Belangenschade in de zin van artikel 861 Gerechtelijk Wetboek veronderstelt dat de partij die de exceptie opwerpt, door het verzuim of de onregelmatigheid haar rechten in het geding redelijkerwijze niet of niet volledig heeft kunnen laten gelden binnen de normale procesgang.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.11.0548.F 7 februari 2013 AC nr. ...

Indien uit de omstandigheden van de zaak blijkt dat de onregelmatigheid van het exploot van het cassatieberoep, dat is overhandigd aan een persoon die noch een bediende noch een aangestelde van de verweerder was, noch speciaal gemachtigd was om de stukken in zijn naam te ontvangen, de belangen van laatstgenoemde niet heeft geschaad, kan de grond van niet-ontvankelijkheid, afgeleid uit de onregelmatigheid van die betekening, niet worden aangenomen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

C.06.0497.N 8 september 2008 AC nr. 454

Artikel 861 Ger.W. volgens hetwelk de rechter een proceshandeling alleen dan nietig kan verklaren, indien het aangeklaagde verzuim of de aangeklaagde onregelmatigheid de belangen schaadt van de partij die de exceptie opwerpt, onderstelt dat de partij die de exceptie opwerpt door het verzuim of de onregelmatigheid haar rechten in het geding redelijkerwijze niet of niet volledig heeft kunnen laten gelden binnen de normale procesgang.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

P.01.0460.N 21 mei 2002 AC nr. 310

Ook in strafzaken bestaat er, wat de burgerlijke vordering betreft, slechts nietigheid, wanneer de wet het bepaalt en voor zover de belangen van de partij die de nietigheid inroept hierdoor geschaad zijn (1). (1) Zie: Cass., 30 maart 1990, AC 1989-1990, nr 460 en voetnoot.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

P.00.0652.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

De regel volgens welke de rechter een proceshandeling alleen nietig kan verklaren, indien het aangeklaagde verzuim of de aangeklaagde onregelmatigheid de belangen schaadt van de partij die de exceptie opwerpt, is niet van toepassing op het beroep dat voor het strafgerecht wordt ingesteld door een persoon die daartoe hoedanigheid noch belang heeft.

- RECHTSVORDERING [ZIE: 497 VORDERING IN RECHTE] -

Art. 863

P.13.1528.F 25 september 2013 AC nr. ...

De wilsuiting van degene die middelen tot staving van zijn cassatieberoep wil aanvoeren, is niet vereist op de dag van de rechtzitting maar binnen de termijnen die bij artikel 420bis van het Wetboek van Strafvordering of bij een bijzondere wet zijn voorgeschreven; het feit dat op de rechtszitting een authentieke handtekening is gezet op een ongetekend stuk, maakt een geschrift dat geen enkele uitwerking kon hebben op het ogenblik dat het op de griffie werd neergelegd, niet alsnog ontvankelijk; artikel 863 van het Gerechtelijk Wetboek, waarbij het ontbreken van de handtekening kan worden geregulariseerd in alle gevallen waarin deze voor de geldigheid van een proceshandeling vereist is, kan geen kracht verlenen aan een geschrift dat niet voldoet aan de vormvereisten waarvan de vervulling vóór het verstrijken van de wettelijke termijnen moet worden vastgesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 867

C.09.0522.N 24 januari 2011 AC nr. ...

Uit het feit dat de verweerster binnen de wettelijke termijn een memorie van antwoord heeft neergelegd door tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie en geantwoord heeft op de middelen aangevoerd in het cassatieberoep volgt dat de betekening het doel dat de wet haar toeschrijft heeft bereikt, met name aan de verwerende partij een afschrift doen toekomen van het verzoekschrift en haar toelaten haar verweermiddelen uiteen te zetten, zodat het middel van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep waarin aangevoerd wordt dat de betekening gebeurde op de zetel van verweerster terwijl woonstkeuze werd gedaan op een ander adres, moet verworpen worden (1). (1) Zie Cass., 19 april 2002, AR C.01.0218.F, AC 2002, nr. 241.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

C.08.0259.N 17 november 2008 AC nr. 637

Door artikel 867, Ger.W. toe te passen op de loonoverdracht, die een overeenkomst is en geen proceshandeling, past het bestreden vonnis deze wetsbepaling toe buiten zijn toepassingsgebied (1). (1) Zie conclusie O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.05.0193.N 5 januari 2006 AC nr. 16

Niet ontvankelijk, omdat het - al zou het gegrond zijn - niet tot cassatie kan leiden, is het cassatiemiddel dat steunt op een verzuim of een onregelmatigheid van de vorm of van de vermelding van een vorm van een proceshandeling, wanneer, uit de vaststellingen van de bodemrechters blijkt dat de proceshandeling het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt, zodat dat verzuim of die onregelmatigheid niet tot nietigheid kan leiden (1). (1) Zie Cass., 18 dec. 2003, AR C.01.0150.N, nr 657.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

C.99.0496.F 7 juni 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat aan een partij in een onsplitsbaar geschil onregelmatig is betekend, is ontvankelijk wanneer die betekening het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt, te weten aan die partij het afschrift te bezorgen van het verzoekschrift tot cassatie en haar de mogelijkheid te bieden haar verweermiddelen uiteen te zetten.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Onsplitsbare zaken

P.96.1345.N 3 maart 1998 AC nr. ...

Art. 867 Ger.W., dat voorziet dat het verzuim of de onregelmatigheid van de vorm van een proceshandeling of van de vermelding van een vorm niet tot nietigheid kan leiden, wanneer uit de gedingstukken blijkt ofwel dat de handeling het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt, ofwel dat de niet-vermelde vorm werkelijk in acht is genomen, is niet van toepassing op de betekening van een dagvaarding in strafzaken.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

C.94.0484.F 22 december 1995 AC nr. ...

Wanneer het afschrift van het exploot van betekening van het cassatieberoep door de gerechtsdeurwaarder niet is ondertekend, kan zulks niet leiden tot nietigheid van de akte, als uit de gedingstukken blijkt dat de betekening van het cassatieberoep het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt, te weten het afschrift van het verzoekschrift te doen toekomen door de ambtelijke tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder, die de dagtekening ervan voor echt verklaart en het eensluidend verklaart met het origineel. Dat is het geval wanneer het origineel van het exploot van betekening en de overeenkomstig artikel 38, § 1, derde lid, Ger.W., door de gerechtsdeurwaarder gezonden aangetekende brief door laatstgenoemde zijn ondertekend.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Art. 870

S.12.0077.F 3 februari 2014 AC nr. ...

Artikel 63, tweede lid, van de Arbeidsovereenkomstenwet, dat de bewijslast van de redenen van het ontslag bij de werkgever legt, wijkt in zoverre af van de artikelen 1315 van het Burgerlijk Wetboek en 870 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. ...

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

C.10.0204.F 6 december 2013 AC nr. ...

De eiser tot herstel dient het oorzakelijk verband aan te tonen tussen de fout en de schade zoals ze is ontstaan; dat verband veronderstelt dat de schade zich zonder die fout niet op dezelfde wijze had kunnen voordoen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.10.0245.F 6 december 2013 AC nr. ...

De eiser tot herstel dient het oorzakelijk verband aan te tonen tussen de fout en de schade zoals ze zich heeft voorgedaan; dat verband veronderstelt dat de schade zich zonder die fout niet op dezelfde wijze had kunnen voordoen.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.12.0540.F 29 november 2013 AC nr. ...

De bewijslast van het feit dat de schuldenaar het voorrecht van de verjaring heeft verzaakt, berust bij de schuldeiser die zich op die verzaking beroept.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

S.12.0004.F 18 februari 2013 AC nr. ...

De aannemer die beweert vrijgesteld te zijn van de verplichting tot inhouding en storting die hem is opgelegd bij artikel 30bis, §4, tweede lid van de wet van 27 juni 1969 moet, wanneer hij een deel of het geheel van de werken betaalt aan een onderaannemer, de omstandigheden bewijzen die hem krachtens het derde lid van datzelfde artikel vrijstellen van die inhouding en storting (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. … .

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Het arrest dat de aannemer veroordeelt tot het betalen aan de RSZ van de bij artikel 30bis, §4, tweede lid, van de wet van 27 juni 1969 bedoelde bedragen, op grond dat hij werken heeft betaald aan een onderaannemer, zonder inhoudingen noch stortingen aan de RSZ te hebben gedaan en niet bewijst dat de onderaannemer op het ogenblik van de betaling geen schuldenaar van de RSZ was, legt enerzijds de bewijslast van de omstandigheden die hem kunnen vrijstellen van zijn verplichting tot inhouding en storting bij de aannemer zonder de artikelen 1315 van het Burgerlijk Wetboek en 870 van het Gerechtelijk Wetboek te schenden, en staat de RSZ anderzijds niet toe het bestaan van zijn schuldvordering ten laste van de aannemer te bewijzen met andere bewijsmiddelen dan het raadplegen van de door de wet bepaalde gegevensbank (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. … .

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

S.11.0087.F 22 oktober 2012 AC nr. ...

De partij in een arbeidsovereenkomst die beweert bevrijd te zijn van haar verplichting om die overeenkomst uit te voeren omdat de andere partij in gebreke is gebleven en aldus haar wil heeft te kennen gegeven om de overeenkomst te wijzigen en bijgevolg te beëindigen, moet, overeenkomstig het tweede lid van artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek, het bewijs leveren van die wil van de andere partij (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. …

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- OVEREENKOMST - Einde

C.12.0077.N 12 oktober 2012 AC nr. ...

Degene die op grond van artikel 815 Burgerlijk Wetboek de verdeling van een onverdeeldheid vordert dient het bestaan van de onverdeeldheid te bewijzen, minstens aannemelijk te makent (1). (1) Zie W. PINTENS, C. DECLERCK, J. DU MONGH en K. VANWINCKELEN, Familiaal vermogensrecht, Antwerpen, Intersentia, 2010, nr. 2130; P. HOFSTRÖSSLER, De procedure in vereffening-verdeling: enkele aandachtspunten voor de advocaat, in C. CASTELEIN, A. VERBEKE en L. WEYTS (red.), Notariële clausules. Liber Amicorum Professor Johan Verstraete, Antwerpen, Intersentia, 2007, (22) 228; H. DE PAGE, Traité élémentaire de droit civil belge, T. IX, Brussel, Bruylant, 1974, nr. 1076.

- VERDELING -

C.09.0521.F 18 november 2011 AC nr. ...

Wanneer de publieke rechtspersoon aan het door een arbeidsongeval getroffen personeelslid de wedde en de daarop rustende lasten heeft doorbetaald, zonder arbeidsprestaties te ontvangen die daarvoor de tegenprestatie zijn, en op grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, van de derde die aansprakelijk is voor het ongeval de terugbetaling ervan vordert, dient hij niet alleen het bedrag te bewijzen van hetgeen hij betaald heeft, maar ook dat die bedragen betaald zijn tijdens een periode waarin zijn personeelslid, door de daad van de derde, arbeidsongeschikt was terwijl hij ze hem moest doorbetalen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

C.10.0642.N 13 oktober 2011 AC nr. ...

De schuldeiser, die geopteerd heeft voor de ontbinding van de overeenkomst en die, naast het voordeel van de ontbinding, aanspraak maakt op schadevergoeding, moet het bestaan van die bijkomende schade bewijzen.

- VERBINTENIS -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

C.09.0584.N 26 november 2010 AC nr. 696

De rechter vermag te oordelen dat het bewijs van een negatief feit niet met dezelfde striktheid behoeft te worden geleverd als het bewijs van een bevestigend feit, maar vermag niet de eisende partij van dit bewijs te ontslaan (1); het volstaat derhalve niet dat een partij een door haar aangevoerd negatief feit louter aannemelijk maakt. (1) Cass. , 16 dec. 2004, AR C.03.0407.N, AC, 2004, nr. 616.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

F.09.0102.N 17 september 2010 AC nr. 529

Wanneer de belastingplichtige aanvoert dat het aanslagbiljet de beroepsmogelijkheden, de instantie bij wie het hoger beroep moet worden ingesteld en de geldende vormen en termijnen niet vermeldt, rust de bewijslast daarvan op hem nu het bestuur onmogelijk het origineel van het aanslagbiljet kan voorleggen dat aan de belastingplichtige is opgestuurd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagbiljet

C.08.0621.N 24 juni 2010 AC nr. 455

Het neerleggen van een door hem opgemaakt plan van zijn jachtterrein ontslaat de indiener ervan niet om in geval van betwisting van zijn jachtrechten voor de rechtbank, dit jachtrecht te bewijzen overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht.

- JACHT -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

C.09.0178.F 11 juni 2010 AC nr. 419

Wanneer een rechtsvordering voor de burgerlijke rechter gegrond is op een overtreding van de strafwet, staat het aan de eiser op de rechtsvordering te bewijzen dat de bestanddelen van het misdrijf verenigd zijn en dat, als de verweerder zich beroept op een rechtvaardigingsgrond die niet van alle geloofwaardigheid verstoken is, die rechtvaardigingsgrond niet bestaat (1). (1) Cass., 30 sept. 2004, AR C.03.0527.F, AC, 2004, nr. 445.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Misdrijf

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.08.0234.F 5 maart 2010 AC nr. 152

De verzekeringnemer of de verzekerde die aanvoert dat er in zijn voordeel van de verhaalsregeling van de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst is afgeweken, dient te bewijzen dat dergelijke afwijking in de verzekeringsovereenkomst bepaald is (1). (1) Cass., 9 maart 2007, AR C.06.0003.N, AC, 2007, nr. 131; Cass., 18 jan. 2010, AR C.09.0250.N, AC, 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

De W.A.M.-verzekeraar hoeft niet te bewijzen dat de verzekeringsovereenkomst een recht van verhaal voorbehoudt in de gevallen opgesomd in artikel 25 van de modelovereenkomst (1). (1) Cass., 9 maart 2007, AR C.06.0003.N, AC, 2007, nr. 131; Cass., 18 jan. 2010, AR C.09.0250.N, AC, 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.09.0250.N 18 januari 2010 AC nr. 43

De regeling dat de W.A.M.-verzekeraar dan ook niet hoeft te bewijzen dat de verzekeringsovereenkomst een recht van verhaal bedingt in de gevallen opgesomd in artikel 25 van de modelovereenkomst, maar het overeenkomstig artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek integendeel aan de verzekeringnemer of de verzekerde is die aanvoert dat in zijn voordeel van de regeling van de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst is afgeweken om te bewijzen dat dergelijke afwijking bepaald is in de verzekeringsovereenkomst, is niet in strijd met artikel 88 Wet landverzekeringsovereenkomst volgens welke de verzekeraar zich het recht van verhaal kan voorbehouden, vermits de Koning overeenkomstig artikel 19 van de wet van 9 juli 1975 gemachtigd is de algemene voorwaarden voor de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst te regelen en de bij koninklijk besluit van 14 december 1992 opgelegde modelovereenkomst niet inhoudt dat de verzekeraar steeds verplicht zou zijn een recht van verhaal op te nemen (1). (1) Zie de concl. van het openbaar ministerie.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.08.0139.F 23 oktober 2009 AC nr. 612

Wie aantoont dat hem op Belgisch grondgebied schade is toegebracht door een voertuig dat voorzien is van een kentekenplaat die is afgegeven door een andere Lidstaat, hoeft niet daarenboven aan te tonen dat het voertuig gewoonlijk is gestald in de Lidstaat die de kentekenplaat heeft afgegeven, en evenmin dat het voertuig van die kentekenplaat was voorzien toen het de grens overschreed.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.07.0120.N 24 april 2009 AC nr. 275

De partij die schadevergoeding vordert op grond van artikel 29bis WAM 1989 moet bewijzen dat het schadegeval beantwoordt aan het in dit artikel omschreven risico; het behoort derhalve aan deze partij om het bewijs te leveren dat zij een door dit artikel beschermd slachtoffer of rechthebbende is en dienvolgens dat zij niet de bestuurder was van het in het ongeval betrokken motorrijtuig, of zijn rechthebbende (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.07.0447.N 3 april 2009 AC nr. 235

Wanneer het door de eiser in vervallenverklaring aangevoerde niet-gebruik van het merk waarschijnlijk voorkomt, kan de rechter de merkhouder belasten met het leveren van een positief bewijs van gebruik (1). (1) Zie Cass., 6 juni 2003, AR C.01.0503.N, AC, 2003, nr 340.

- MERKEN - Benelux-merk

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.06.0392.F 24 november 2008 AC nr. 656

Het arrest dat, zonder rechtsgeldig bekritiseerd te worden, oordeelt dat een gebeurtenis een grond tot uitsluiting van de verzekeringsdekking vormt, keert de bewijslast niet om wanneer het beslist dat de verzekeraar het bestaan van de uitsluitingsgrond dient aan te tonen (1). (1) Zie Cass., 2 april 2004, AR C.02.0030.F, AC, 2004, nr 178, met concl. adv.-gen. De Riemaecker in Pas., 2004, nr 178.

- VERZEKERING - Algemeen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

S.06.0029.F 10 november 2008 AC nr. 625

Wanneer een partij een brief die niet voor haar bestemd was, in rechte wil voorleggen, moet zij, bij betwisting, aantonen dat zij die brief op regelmatige wijze heeft verkregen (1). (1) Zie A. FETTWEIS, Manuel de procédure civil, 2de uitg., Luik, Faculté de droit, 1987, p. 355; R. MOUGENOT, Droit des obligations, La preuve, 2de uitg., Brussel, Larcier, 1997, nr 178, p. 179; N. VERHEYDEN-JEANMART, Droit de la preuve, Brussel, Larcier, 1991, nr 631, p. 292; P. VAN OMMESLAGHE, "Examen de jurisprudence (1968-1973) - Les obligations", R.C.J.B., 1975, nr 130, p. 724.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BRIEVEN -

C.07.0481.F 23 oktober 2008 AC nr. 579

Wanneer de appelrechter op grond van de beoordeling van de bewijswaarde van het geheel van de hem voorgelegde gegevens met zekerheid heeft gesteld dat er geen andere oorzaak van het ongeval mogelijk is dan de dronkenschap van de eiser, kan hij zonder de regels betreffende de bewijslast en het wettelijk begrip vermoeden te miskennen beslissen dat het oorzakelijk verband tussen die dronkenschap en het ongeval bewezen is (1). (1) Zie Cass., 1 april 2004, AR C.01.0211.F - C.01.0217.F, AC, 2004, nr 174 en concl. O.M., in Pas., 2004, nr 174.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

C.07.0272.N 26 juni 2008 AC nr. 406

Degene die schadevergoeding vordert, moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals zij zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit oorzakelijk verband vereist dat zonder de fout de schade niet zou zijn ontstaan zoals ze zich in concreto heeft voorgedaan (1). (1) Cass., 12 okt. 2005, AR P.05.0262.F, AC, 2005, nr. 507.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

S.07.0073.N 10 maart 2008 AC nr. 166

Behoudens wanneer de wet uitdrukkelijk anders bepaalt, staat het de rechter de toelaatbaarheid van een onrechtmatig verkregen bewijs, te beoordelen in het licht van de artikelen 6, E.V.R.M. en 14, I.V.B.P.R., rekening houdende met de elementen van de zaak in haar geheel genomen, inbegrepen de wijze waarop het bewijs verkregen werd en de omstandigheden waarin die onrechtmatigheid werd begaan.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

Een onrechtmatig verkregen bewijs mag, behoudens het geval van miskenning van een op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm, alleen worden geweerd wanneer de bewijsverkrijging is aangetast door een gebrek waardoor de betrouwbaarheid ervan wegvalt of waardoor het recht op een eerlijk proces in gevaar wordt gebracht. De rechter kan bij deze afweging, onder meer, rekening houden met het zuiver formeel karakter van de onregelmatigheid, de weerslag op het recht of de vrijheid die door de overschreden norm zijn beschermd, de omstandigheid dat de overheid die met de opsporing, het onderzoek en de vervolging van misdrijven is belast, al dan niet de onrechtmatigheid opzettelijk heeft begaan, de omstandigheid dat de ernst van de inbreuk veruit de begane onrechtmatigheid overstijgt, het feit dat het onrechtmatig verkregen bewijs alleen een materieel element van het bestaan van de inbreuk betreft, het feit dat de onregelmatigheid die aan de vaststelling van de inbreuk voorafging of ermee gepaard ging, volstrekt onevenredig is met de ernst van de inbreuk.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.06.0301.N 20 december 2007 AC nr. 650

De eiser die beweert ingevolge artikel 29bis van de W.A.M.-wet aanspraak te kunnen maken op een vergoeding, moet bewijzen dat het verwezenlijkte risico binnen de omschrijving van het verzekerde risico valt; hij moet derhalve bewijzen dat hij behoort tot de door dat artikel beschermde categorie en dus niet de bestuurder was van een bij een verkeersongeval betrokken voertuig.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.07.0005.N 18 september 2007 AC nr. 412

Of de gedane uitgaven, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, al dan niet definitief voor rekening moeten blijven van diegene die ze heeft moeten doen, is geen feit dat moet bewezen worden door de partijen, maar is door de rechter te beoordelen, door middel van een uitlegging van de overeenkomst, de wet of het reglement (1). (1) Zie concl. O.M.

- BEWIJS - Algemeen

C.06.0003.N 9 maart 2007 AC nr. 131

De verzekeringnemer of de verzekerde die aanvoert dat in zijn voordeel van de verhaalsregeling van de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst is afgeweken, dient te bewijzen dat dergelijke afwijking bepaald is in de verzekeringsovereenkomst (1). (1) Zie Cass., 26 jan. 2002, AR P.01.1190.F, nr. 32, met betrekking tot de duur van de verzekeringsovereenkomst, zoals bepaald in de modelovereenkomst.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

De W.A.M.-verzekeraar, die verhaal wenst uit te oefenen, hoeft niet te bewijzen dat de verzekeringsovereenkomst een recht van verhaal voorbehoudt in de gevallen opgesomd in artikel 25 van de modelovereenkomst.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.04.0441.N 20 maart 2006 AC nr. 159

De onzekerheid of de twijfel die blijven bestaan na de bewijsvoering moeten in aanmerking worden genomen tegen degene die de bewijslast draagt; de rechter die vaststelt dat op de wetsverzekeraar de wettelijke verbintenis rustte om binnen de twee weken na de homologatie of het in kracht van gewijsde treden van de beslissing, aan het Fonds voor Arbeidsongevallen een afschrift over te maken van de gehomologeerde overeenkomst betreffende de voor het arbeidsongeval verschuldigde vergoedingen of van de in kracht van gewijsde getreden beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid, kan de bewijslast dat die verbintenis niet werd nagekomen niet bij de rechthebbende leggen en op grond van de twijfel en onzekerheid omtrent de uitvoering van deze verplichting diens vordering niet afwijzen.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

S.05.0106.N 6 maart 2006 AC nr. 128

Van zodra de partij die de dringende reden inroept het bewijs levert van feiten die kunnen worden beschouwd als een ernstige tekortkoming van de andere partij die elke professionele samenwerking tussen de partijen onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt, draagt de andere partij, wanneer die feiten aanvoert die als een exceptie in de zin van artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek kunnen worden beschouwd, de bewijslast van de door haar aangevoerde feiten.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.04.0477.N 17 november 2005 AC nr. 607

De verzekerde die jegens zijn verzekeraar een recht op betaling aanvoert, moet in de regel niet alleen het bewijs leveren van de schade maar ook van de gebeurtenis die tot die schade heeft geleid, en moet bewijzen dat het opgetreden risico in het contract was voorzien en er niet door uitgesloten was (1). (1) Cass., 25 feb. 2000, AR C.98.0511.F, nr 143.

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

P.05.0262.F 12 oktober 2005 AC nr. 507

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals zij zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade niet had kunnen ontstaan, zoals ze zich heeft voorgedaan (1). (1) Cass., 1 april 2004, C.01.0211.F-C.01.0217.F, nr 174, met concl. adv.-gen. Werquin.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

---

C.03.0483.F 20 juni 2005 AC nr. 355

Het staat aan de huurder die aanspraak maakt op de vergoeding bepaald in artikel 3, § 2, hoofdstuk II, titel III, B.W., te bewijzen dat de verhuurder het goed niet heeft betrokken onder de voorwaarden en binnen de termijnen die in dat artikel zijn bepaald.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

C.03.0103.F 19 mei 2005 AC nr. 284

De verzekeraar die beweert van dekking bevrijd te zijn, moet bewijzen dat de verzekerde de opzettelijke daad heeft begaan waardoor hij het voordeel van de verzekering heeft verloren (1). (1) Cass., 2 april 2004, AR C.02.0030.F, nr 178, en concl. adv.-gen. De Riemaecker.

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.03.0407.N 16 december 2004 AC nr. 616

Bij een civielrechtelijke betwisting inzake te vergoeden schade behoort de bewijslast van de fout, de schade en het oorzakelijk verband aan degene die vergoeding vordert voor de schade die hij heeft geleden (1); hieraan wordt geen afbreuk gedaan door de bepaling volgens welke hij die beweert bevrijd te zijn, het bewijs moet leveren van het feit dat het tenietgaan van zijn verbintenis heeft teweeggebracht. (1) Cass., 23 sept. 1997, AR P.96.0526.N, nr 364 (strafzaak).

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

De patiënt die aanvoert dat de arts niet aan zijn informatieplicht heeft voldaan, en dat hij daardoor schade heeft geleden, dient het bewijs daarvan te leveren (1). (1) Zie de conclusie O.M. voor Cass., 28 feb. 2002, AR C.98.0395.N, T. Gez., 2002-2003, 12 (15).

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.02.0109.F 28 oktober 2004 AC nr. 515

De partij die aanvoert dat het recht van uitweg over de buurtweg waarvan de bodem haar toebehoort, tenietgegaan is doordat die weg gedurende dertig jaar niet tot het openbaar nut diende, moet dat feit bewijzen.

- VERJARING - Allerlei

- BEWIJS - Allerlei

- WEGEN -

C.03.0527.F 30 september 2004 AC nr. 445

Wanneer een rechtsvordering voor de burgerlijke rechter gegrond is op een overtreding van de strafwet, moet degene die de rechtsvordering instelt, bewijzen dat de bestanddelen van het misdrijf voorhanden zijn en, indien verweerder een rechtvaardigingsgrond aanvoert die niet alle geloofwaardigheid mist, moet hij bewijzen dat die rechtvaardigingsgrond niet bestaat (1). (1) Cass., 22 dec. 1995, AR C.94.0484.F, nr 564; 14 dec. 2001, AR C.98.0469.F, nr 705 en concl. proc.-gen. du Jardin.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.04.0916.F 8 september 2004 AC nr. 394

De regel bepaald in artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek, betreffende de bewijslast, is kenmerkend voor de burgerlijke rechtspleging; zij is niet van toepassing in strafzaken (1). (1) Zie Cass., 10 dec. 1981 (Bull. en Pas., 1982, I, 496), en noot getekend E.L.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.01.0211.F 1 april 2004 AC nr. 174

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals ze zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; genoemd verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade niet had kunnen ontstaan, zoals ze zich heeft voorgedaan (1). (1) Zie concl. O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.01.0600.N 6 november 2003 AC nr. 561

De verkoper die zijn vordering tot betaling grondt op de stilzwijgende aanvaarding van facturen, voortvloeiende uit de afwezigheid van tijdig protest tegen die facturen, moet bewijzen op welke datum de facturen bij de geadresseerde toekwamen; in zoverre die datum wordt betwist, kan de rechter zijn beslissing dat de facturen werden ontvangen rond de factuurdatum niet steunen, zonder de wettelijke regels inzake de bewijslast te schenden, op de enkele grond dat geen bewijs voorligt dat de facturen niet op datum zouden verzonden zijn aan de koper (1). (1) Cass., 8 nov. 1991, AR nr 7319, A.C., 1991-92, nr 135, en de verwijzingen onder voetnoot (1).

- KOOP -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.02.0632.F 19 september 2003 AC nr. 445

De partij die betoogt dat een bestuurder op foutieve wijze links heeft gereden, moet het bestaan van een dergelijke fout aantonen (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 2001, AR C.98.0469.F, nr 705.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

De partij die betoogt dat een bestuurder op foutieve wijze links heeft gereden, moet het bestaan van een dergelijke fout aantonen (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 2001, AR C.98.0469.F, nr 705.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 9

S.02.0089.F 24 maart 2003 AC nr. 194

Het bestreden arrest schendt geen wettelijke bepaling die geen verband houdt met de bepalingen betreffende de bewijslast door de beslissing dat eiser, die de bewijslast draagt, het bewijs niet levert van het bestaan van de door hem aangevoerde arbeidsovereenkomst, te gronden op de overweging dat de aan het arbeidshof ter beoordeling onderworpen feiten niet wijzen op het bestaan van een dergelijke overeenkomst, ook al hebben die feiten geen betrekking op de bestaansvereisten van de arbeidsovereenkomst of volstaan ze niet om het bestaan ervan uit te sluiten.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

F.01.0014.N 21 februari 2003 AC nr. 126

De belastingplichtige die de onwettigheid aanvoert van een ambtshalve aanslag om reden dat hij tijdig heeft geantwoord op de hem bij toepassing van artikel 222 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) toegezonden vraag om inlichtingen, draagt de bewijslast met betrekking tot het feit dat hij aanvoert, met name dat hij tijdig die inlichtingen heeft verstrekt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

C.01.0125.F 14 november 2002 AC nr. 605

De rechter die zijn beslissing grondt op een op de algemene ervaring berustend feit schendt de artt. 1315 B.W. en 870 Ger.W. niet en miskent evenmin het algemeen beginsel van het recht van verdediging (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2001, AR C.00.0192.F, nr. 19. Het O.M. was van oordeel dat de appèlrechters, toen zij erop wezen dat "de textuur van de zijkanten (van een band van een moto) zachter is dan het loopvlak" zich gebaseerd hebben op een op de algemene ervaring berustend feit, dat aangezien het niet blijkt uit een van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, hun uit eigen wetenschap bekend was, waardoor zij het algemeen beginsel van het recht van verdediging hebben miskend.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

C.01.0401.F 14 juni 2002 AC nr. 359

Het staat aan de benadeelde en zijn verzekeraar het bewijs van het door hen aangevoerde toevallig feit te leveren, wanneer hun rechtsvorderingen niet op een overtreding van de strafwet zijn gegrond en het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds geen rechtvaardigingsgrond heeft aangevoerd (1). (1) Cass., 13 nov. 1997, A.R. C.96.0285.N, nr 475.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.01.1190.F 16 januari 2002 AC nr. 32

Wie het bestaan aanvoert van een afwijking op de duur van een jaar van de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst, moet deze bewijzen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Wie het bestaan aanvoert van een afwijking op de duur van een jaar van de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst, moet deze bewijzen.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Het eenzijdig geschrift dat opgemaakt is door de partij die het aanvoert, is geen bewijs van het bestaan van een afwijking op de duur van een jaar van de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Het eenzijdig geschrift dat opgemaakt is door de partij die het aanvoert, is geen bewijs van het bestaan van een afwijking op de duur van een jaar van de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

C.99.0211.N 26 januari 2001 AC nr. ...

Schendt de regels van de bewijslast niet, het arrest dat aan de schuldenaar die beweert bevrijd te zijn van de uitvoering van zijn verbintenis, de bewijslast oplegt van het feit dat het tenietgaan van zijn verbintenis heeft teweeggebracht (1). (1) Cass., 26 nov. 1982, AR 3489, nr 195.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.98.0400.N 19 januari 2001 AC nr. ...

Wanneer een wettige erfgenaam een beroep doet op een eigenhandig testament waarin een vroeger authentiek testament wordt herroepen en de door het authentiek testament aangewezen algemene of bijzondere legatarissen verklaren dat zij de handtekening van hun rechtsvoorganger niet kennen, rust de bewijslast en het bewijsrisico nopens de echtheid van het eigenhandig testament op de wettige erfgenaam (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

C.99.0179.F 12 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer de rechter vaststelt dat het bewijs van de door verweerder aangevoerde lening niet geleverd is, keert hij de bewijslast niet om ten voordele van de administratie die aanvoert dat er waarschijnlijk een schenking is gebeurd binnen drie jaar voor het overlijden.

- BEWIJS - Belastingzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Wanneer de rechter vaststelt dat het bewijs van de door verweerder aangevoerde lening niet geleverd is, keert hij de bewijslast niet om ten voordele van eiser.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.98.0511.F 25 februari 2000 AC nr. ...

De verzekerde die zich t.a.v. zijn verzekeraar beroept op het recht op een betaling, moet niet alleen het bewijs leveren van de schade en van de gebeurtenis die aan de basis ervan lag, maar moet ook bewijzen dat het ingetreden risico in het contract was overeengekomen en daarin niet uitgesloten was.

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

D.98.0043.F 24 september 1999 AC nr. ...

De regel van het Ger.W. dat de partij het bewijs moet leveren van de feiten die zij aanvoert, geldt in de burgerlijke rechtspleging maar niet in straf- en tuchtzaken.

- BEWIJS - Tuchtzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.96.0182.N 17 december 1998 AC nr. ...

De rechter mag de weigering van de persoon om zich te onderwerpen aan een bevolen bloedonderzoek of enig ander onderzoek volgens beproefde wetenschappelijke methodes beoordelen en mag uit de weigering zonder rechtmatige reden een feitelijk vermoeden afleiden.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

S.97.0060.F 23 maart 1998 AC nr. ...

Niet wettig verantwoord is het arrest dat beslist dat de werkgever zich alleen tijdens de periode die loopt van het begin van de schorsing van de arbeidsovereenkomst wegens arbeidsongeschiktheid tot de datum van stopzetting van de werkzaamheden van de werkgever kan beroepen op de blijvende arbeidsongeschiktheid, waardoor het de werknemer definitief onmogelijk is de bedongen arbeid te hervatten, en kan verantwoorden dat die arbeidsongeschiktheid definitief en onherroepelijk is.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

C.97.0241.F 13 maart 1998 AC nr. ...

De verzekerde die zich t.a.v. zijn verzekeraar beroept op het recht op een betaling, moet het bewijs leveren zowel van de schade als van de gebeurtenis die aan de basis ervan lag, en moet bewijzen dat het ingetreden risico in het contract was overeengekomen en daarin niet uitgesloten was.~

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

C.97.0038.F 27 februari 1998 AC nr. ...

De verzekeraar die betoogt dat, krachtens een beding van de uit de W.A.M.-wet voortvloeiende modelovereenkomst, de echtgenoot van de bestuurder van het in de polis aangewezen voertuig geen recht had op de uitkering van de verzekering, beroept zich aldus op een beding dat ertoe strekt zijn verbintenis te beperken, zodat hij het bewijs ervan moet leveren.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

P.97.1339.F 11 februari 1998 AC nr. ...

De regels inzake de bewijslast worden niet miskend door de rechter die geen enkel bewijs aan de beklaagde ten laste legt, maar zich ertoe beperkt de bewijswaarde te beoordelen van de gegevens waarover hij beschikt.~

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.96.0833.N 20 januari 1998 AC nr. ...

Bij ontstentenis van akkoord tussen haar en de beklaagde omtrent de omvang en de hoegrootheid van de door haar gevorderde schadevergoeding komt het de burgerlijke partij toe het initiatief tot bewijsinzameling te nemen door haar schade op tegensprekelijke wijze, zo nodig door een hiertoe door de rechtbank aan te stellen deskundige, te laten vaststellen.~

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.96.0477.N 18 november 1997 AC nr. ...

De beklaagde die, teneinde een verdeling van de aansprakelijkheid te bekomen, op de tegen hem ingestelde burgerlijke rechtsvordering aanvoert dat de burgerlijke partij een fout heeft begaan die heeft bijgedragen tot het ontstaan van de schade, dient het bestaan van die fout en van het oorzakelijk verband met de schade te bewijzen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

S.96.0129.N 17 november 1997 AC nr. ...

Miskennen het bij artikel 4, tweede lid, Arbeidsovereenkomstenwet gevestigde wettelijk vermoeden aangaande het bestaan van een gezagsverhouding tussen de handelsvertegenwoordiger en de werkgever, de rechters die aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid die zich op dat vermoeden beroept, het bewijs opleggen van het bestaan van een gezagsverhouding.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

C.96.0285.N 13 november 1997 AC nr. ...

De beslissing van de burgerlijke rechter die de vordering van de benadeelde tot vergoeding van zijn schade tegen het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds inwilligt op grond dat, doordat deze vordering gesteund is op een overtreding van de strafwet, de verweerder het bestaan aanvoert van een rechtvaardigingsgrond, zoals overmacht, die niet van alle waarschijnlijkheid is ontbloot en eiser het bestaan van een misdrijf en het niet bestaan van de aangevoerde rechtvaardigingsgrond moet bewijzen, terwijl de vordering daarop niet gesteund is en het fonds evenmin een rechtvaardigingsgrond aanvoert, schendt de regelen van het bewijs in burgerlijke zaken en miskent het algemeen beginsel betreffende de bewijslast in strafzaken.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.96.0526.N 23 september 1997 AC nr. ...

Bij een civielrechtelijke betwisting inzake de te vergoeden schade als gevolg van een verkeersongeval, behoort, bij de aanvoering van een eigen fout van het slachtoffer - zoals het niet dragen van de veiligheidsgordel - en het oorzakelijk verband met de schade, de bewijslast van die fout, de schade en dat oorzakelijk verband aan degene die op deze grond de gevorderde vergoeding betwist; in dit geval dient de schadevorderende partij dus niet te bewijzen dat er geen oorzakelijk verband is tussen de fout van het slachtoffer en de schade zoals deze zich in concreto heeft voorgedaan, maar heeft de in schadevergoeding aangesproken partij de bewijslast voor de feiten die naar haar bewering de schadevordering zouden aantasten - zoals voor het feit dat de gevolgen van het verkeersongeval, zonder die vastgestelde fout van het slachtoffer, minder erg zouden geweest zijn.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Bij een civielrechtelijke betwisting inzake te vergoeden schade behoort de bewijslast van fout, schade en oorzakelijk verband aan degene die vergoeding vordert.~

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Door vast te stellen dat bepaalde feiten wel en andere niet bewezen zijn legt de rechter geen bewijslast op, noch keert hij ze om.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

S.95.0086.N 15 januari 1996 AC nr. ...

De werknemer die zich als eiser beroept op een ontslag dat hem gegeven is, moet het bewijs leveren dat de werkgever eenzijdig de arbeidsovereenkomst heeft beëindigd.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Het arrest dat aan de werkgever, als verweerder, het bewijs oplegt dat er geen ontslag was maar een beëindiging van de overeenkomst met wederzijds akkoord, zonder vooraf vast te stellen dat de werknemer, als eiser, het bewijs heeft geleverd van de feiten die hij aanvoert, schendt de regelen van de bewijslast.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

C.94.0484.F 22 december 1995 AC nr. ...

In burgerlijke zaken moet de partij, die een op een misdrijf gegronde vordering heeft ingesteld, bewijzen dat de verweerder schuld heeft aan het misdrijf of dat een door de verweerder aangevoerde rechtvaardigingsgrond niet bestaat, voor zover aan die bewering enig geloof kan worden gehecht.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

S.95.0082.N 18 december 1995 AC nr. ...

De vakorganisatie die overeenkomstig artikel 9 K.B., 12 aug. 1994 beroep aantekent bij de arbeidsrechtbank tegen de beslissing betreffende de functies van de kaderleden, moet het bewijs leveren van haar bewering dat de litigieuze functies geen functies voor kaderleden zijn in de zin van artikel 14, §1, tweede lid, 3°, Bedrijfsorganisatiewet.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

C.94.0002.F 5 januari 1995 AC nr. ...

Het bewijs van de vreemde oorzaak waardoor de spoorwegvervoerder wordt vrijgesteld van zijn aansprakelijkheid voor de aan reizigers overkomen ongevallen kan onrechtstreeks blijken uit een geheel van omstandigheden die iedere mogelijke fout zijnerzijds uitsluiten.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.94.0009.F 5 januari 1995 AC nr. ...

De verzekerde die jegens zijn verzekeraar doet gelden dat hij recht heeft op een betaling, moet niet enkel de schade bewijzen, maar ook de gebeurtenis die daartoe aanleiding heeft gegeven, en aantonen dat het verzekeringscontract wel degelijk in dat schadegeval voorziet en het niet uitsluit.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 875

C.07.0268.F 25 januari 2008 AC nr. 65

Het is de rechter die een deskundigenonderzoek beveelt, niet verboden een termijn te bepalen voor het opstarten van het onderzoek door de partij die het gevorderd heeft of die bij de uitvoering ervan belang heeft.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 877

C.13.0014.F 11 september 2014 AC nr. ...

Een feit is ter zake dienend in de zin van artikel 877 van het Gerechtelijk Wetboek wanneer het verband houdt met het aan de rechter voorgelegde geschil of, in geval van een hoofdvordering tot overlegging van stukken, met het tot staving van die vordering aangevoerde feit (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

C.07.0242.F 13 november 2009 AC nr. 661

Wanneer uit de overwegingen die de rechter vermeldt valt af te leiden dat er, volgens hem, gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens bestaan dat een partij de stukken die hij nader omschrijft, in bezit heeft, verantwoordt hij naar recht zijn beslissing de overlegging ervan te bevelen.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Art. 88, § 2

C.08.0307.N 26 november 2009 AC nr. 699

De beslissing van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Brussel waarbij, na mededeling van de procedurebundel tot herverdeling, geoordeeld wordt dat er geen reden tot herverdeling is naar een kamer van dit hof die kennis neemt van de zaken in het Frans, bindt de kamer naar wie de zaak verwezen is, waardoor ze hangend blijft voor de nederlandstalige kamer voor wie ze vastgesteld is (1). (1) In de geannoteerde zaak heeft het O.M. tot de gegrondheid van het middel geconcludeerd en tot vernietiging van het bestreden arrest(zonder verwijzing).

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

C.99.0056.N 30 april 1999 AC nr. ...

Art. 88, § 2, Ger.W., krachtens hetwelk cassatieberoep van de procureur-generaal bij het hof van beroep openstaat tegen de beschikking uitgesproken door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg terzake van een incident in verband met de verdeling van de burgerlijke zaken onder afdelingen, rechters of kamers van een zelfde rechtbank, is niet toepasselijk ten aanzien van een beslissing van de voorzitter van de rechtbank van koophandel.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 880, tweede lid

C.13.0014.F 11 september 2014 AC nr. ...

Het vonnis dat uitspraak doet over een vordering tot voorlegging van stukken, die is ingesteld in de loop van een hangende rechtspleging, is niet vatbaar voor hoger beroep, aangezien artikel 880, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek geen onderscheid maakt naargelang het vonnis uitspraak doet over een vordering tot voorlegging van een stuk die als hoofdvordering dan wel als tussenvordering is ingesteld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 882

S.12.0121.N 7 april 2014 AC nr. ...

De rechter kan op grond van artikel 882 Gerechtelijk Wetboek de partij of derde die de stukken niet neerlegt waarvan de overlegging werd bevolen, niet ambtshalve tot het betalen van schadevergoeding veroordelen, maar enkel op vordering van de belanghebbende partij.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

C.07.0242.F 13 november 2009 AC nr. 661

Indien een persoon het stuk niet neerlegt waarvan de overlegging werd bevolen op grond van artikel 877 van het Gerechtelijk Wetboek, beoordeelt de rechter in feite of die persoon zich al dan niet heeft gedragen als een normaal zorgvuldige en omzichtige rechtzoekende die in dezelfde omstandigheden verkeert, vooraleer hij beslist die persoon tot schadevergoeding te veroordelen.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Art. 895

C.94.0377.F 10 november 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de valsheidsvordering bij tussengeschil betreffende een tot staving van het cassatieberoep aangevoerd middel, wanneer de vernietiging wordt uitgesproken op grond van een ander middel.~

- BETICHTING VAN VALSHEID -

C.95.0014.F 10 november 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de valsheidsvordering bij tussengeschil betreffende een tot staving van het cassatieberoep aangevoerd middel, wanneer de vernietiging wordt uitgesproken op grond van een ander middel.~

- BETICHTING VAN VALSHEID -

Art. 9

C.12.0187.F 5 november 2012 AC nr. ...

De volstrekte bevoegdheid die bepaald is naar het onderwerp van de vordering, moet worden beoordeeld op grond van de vordering zoals zij door de eiser is gesteld (1). (1) Cass. 13 oktober 1997, AR S.96.0157.F, AC 1997, nr. 401.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

S.96.0157.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

De volstrekte bevoegdheid wordt bepaald naar het onderwerp van de vordering en moet worden beoordeeld naar de vordering zoals zij door de eiser is voorgedragen.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 907

C.11.0078.N 1 december 2011 AC nr. ...

De valsheidsvordering tegen de bestreden beslissing heeft geen belang meer, wanneer de beslissing vernietigd wordt door het Hof (1). (1) Zie Cass. 26 juni 2002, AR P.02.0505.F, AC, 2002 , nr. 384.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

De valsheidsvordering tegen de bestreden beslissing heeft geen belang meer, wanneer de beslissing vernietigd wordt door het Hof (1). (1) Zie Cass. 26 juni 2002, AR P.02.0505.F, AC, 2002, nr. 384.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

C.07.0345.N 20 februari 2009 AC nr. ...

Als het cassatieberoep tegen een arrest niet is verworpen, is de valsheidsvordering tegen dit arrest zonder voorwerp (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; zie evenwel Cass., 3 nov. 2008, AR S.08.0060.N, AC, 2008, nr ...

- BETICHTING VAN VALSHEID -

P.08.0750.N 9 december 2008 AC nr. 710

Een verzoekschrift dat een naar aanleiding van een cassatieberoep ingestelde valsheidsvordering bevat, is ontvankelijk en die vordering kan worden toegelaten wanneer het tijdens het cassatiegeding van valsheid betichte stuk niet van valsheid kon worden beticht voor de feitenrechter, het verzoekschrift betrekking heeft op een wezenlijke vereiste voor de regelmatigheid van de bestreden beslissingen en het in dat verzoekschrift gestelde feit waarschijnlijk genoeg is om de bewijskracht van een authentieke akte aan te tasten (1). (1) Cass., 21 mei 2002, AR P.01.1016.N, AC, 2002, nr 311; zie: F., SWENNEN, De incidentele valsheidsvordering in strafzaken voor het Hof van Cassatie, T. Strafr., 2003, 13.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

S.08.0060.N 3 november 2008 AC nr. 607

De valsheidsvordering die ondergeschikt is ingesteld aan het aangevoerde middel, is gelet op de vernietiging op grond van dit middel, bij gebrek aan belang niet ontvankelijk.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

P.03.1472.F 19 november 2003 AC nr. 581

De n.a.v. een cassatieberoep ingestelde tussenvordering tot betichting van valsheid, die niet waarschijnlijk genoeg is om de bewijskracht van een authentieke akte in het gedrang te brengen, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 12 nov. 2003, AR P.03.1248.F, nr ...

- BETICHTING VAN VALSHEID -

Art. 907, eerste lid

P.02.0341.F 12 juni 2002 AC nr. 352

De vordering tot burgerlijk valsheidsincident, die voor het hof wordt ingesteld door een partij in het cassatiegeding, is niet ontvankelijk wegens gebrek aan belang, wanneer de daarin vervatte bewering geen weerslag heeft op de oplossing van het cassatieberoep (1). (1) Zie Cass., 21 sept. 1999, A.R. P.98.1004.N, nr. 473.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

F.01.0041.F 31 mei 2002 AC nr. 335

De valsheidsvordering die bij tussenvordering bij het Hof wordt ingediend is niet ontvankelijk wanneer blijkt uit het antwoord dat op de middelen moet worden gegeven dat de betichting tot staving van de middelen ten betoge dat de eisers in de valsheidprocedure geen dagvaarding van de griffie van het hof van beroep hebben ontvangen zonder te betwisten dat de griffie ze heeft gestuurd, geen weerslag heeft op de oplossing van de voorziening (1). (1) Cass., 21 sept. 1999, A.R. P.98.1004.N, nr. 473.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

P.98.1004.N 21 september 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de valsheidsvordering die bij tussenvordering voor het Hof wordt ingediend, wanneer de bewering die zij bevat geen invloed heeft op de oplossing van de door die partij ingestelde voorziening.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

P.94.1104.F 28 september 1994 AC nr. ...

De betichting van valsheid voor het Hof van Cassatie, die niet incidenteel in een voorziening gedaan wordt, is niet ontvankelijk.~

- BETICHTING VAN VALSHEID -

Art. 907, tweede lid

P.04.1590.F 15 december 2004 AC nr. 613

Krachtens artikel 907, tweede lid, Ger.W., dat van toepassing is in strafzaken, kunnen in het cassatiegeding alleen die stukken van valsheid worden beticht waartegen zulke betichting niet mogelijk is geweest vóór het gerecht in hoogste feitelijke aanleg (1). (1) Zie Cass., 22 okt. 1986, AR 5112-5218, nr 116; 22 sept. 1993, AR P.93.1121.F - P.93.1122.F - P.93.1123.F, nr 368-368bis-368ter; 9 sept. 1997, AR P.97.1155 - P.97.1201.N, nr 342.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

Art. 915

S.08.0143.F 11 mei 2009 AC nr. 311

Wanneer de wet dat bewijsmiddel niet verbiedt, beslist de rechter op onaantastbare wijze en in feite of het bewijs door getuigen op nuttige wijze kan worden geleverd, mits hij het recht van de partijen om een dergelijk bewijs te leveren, niet miskent (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

C.07.0332.F 10 november 2008 AC nr. 623

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of de feiten waarvan het bewijs door getuigen wordt aangeboden, voldoende nauwkeurig en voor tegenbewijs vatbaar zijn, voor zover hij het recht van een partij om te bewijzen door getuigen niet miskent (1). (1) Cass., 20 jan. 2003, AR S.02.0067.N, AC, 2003, nr 38.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

C.03.0503.N 5 november 2004 AC nr. 535

De rechter oordeelt op onaantastbare wijze of de feiten waarvan een partij het bewijs aanbiedt, op zichzelf voldoende bepaald en ter zake dienend zijn (1). (1) Cass., 7 jan. 1983, AR 3598, AC, 1982-83, nr 268.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

S.03.0120.F 28 juni 2004 AC nr. 365

De rechter wijst het aanbod van bewijs door getuigen wettig af, wanneer hij oordeelt dat het tegendeel van de feiten waarop het aanbod van bewijs betrekking heeft reeds door vermoedens vaststaat (1). (1) Cass., 18 mei 1981, AR 3180 (AC, 1980-81, nr. 530); 18 jan. 2001, AR C.99.0234.F, nr 36.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

S.02.0067.N 20 januari 2003 AC nr. 38

De rechter die uit de onder bewijsaanbod gestelde feiten afleidt dat die geen concrete gegevens uitmaken die vatbaar zijn voor het tegenbewijs, terwijl hij dit daaruit niet heeft kunnen afleiden, miskent het principieel recht om met getuigen te bewijzen.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of de feiten waarvan het bewijs door getuigen wordt aangeboden voldoende nauwkeurig en voor tegenbewijs vatbaar zijn voor zover hij het recht van een partij om te bewijzen door getuigen niet miskend (1). (1) Cass., 17 sept. 1999, A.R. C.98.0309.N, nr 467.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

C.98.0309.F 17 september 1999 AC nr. ...

Wanneer de wet die bewijsvoering niet verbiedt, beslist de rechter in feite en derhalve op onaantastbare wijze of een getuigenbewijs dienstig kan worden geleverd, mits hij het recht van de partijen om zodanig bewijs te leveren, niet miskent.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

C.97.0406.F 4 maart 1999 AC nr. ...

De rechter oordeelt in feite of een getuigenbewijs dienstig kan worden geleverd, wanneer de wet dat bewijsmiddel niet verbiedt, mits hij het principieel recht om zodanig bewijs te leveren niet miskent.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

D.97.0012.N 20 juni 1997 AC nr. ...

Wanneer de wet de bewijsvoering door getuigen niet verbiedt, oordeelt de rechter in feite en derhalve op onaantastbare wijze of een getuigenbewijs dienstig kan worden geleverd, mits hij het principieel recht om zodanig bewijs te leveren niet miskent.~

- BEWIJS - Tuchtzaken - Getuigen

S.95.0091.F 16 september 1996 AC nr. ...

Wanneer de wet de bewijsvoering niet verbiedt, oordeelt de rechter in feite en derhalve op onaantastbare wijze of een getuigenbewijs dienstig kan worden geleverd, mits hij het principieel recht om zodanig bewijs te leveren niet miskent.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

Art. 919

S.96.0044.F 17 maart 1997 AC nr. ...

De kennisgeving van het vonnis dat het getuigenverhoor heeft toegestaan of bevolen doet de appèltermijn tegen dat vonnis niet lopen.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 92, § 1, 4°

P.03.1180.F 12 augustus 2003 AC nr. 402

Ook al bepaalt artikel 92, § 1, 4°, Ger. W. dat de strafzaken betreffende misdrijven die m.n. bedoeld worden in titel VII van boek II, Sw., toegewezen moeten worden aan een kamer van de rechtbank van eerste aanleg met drie rechters, schrijft geen enkele strafbepaling voor dat de kamer die uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling, dat aan de rechtbank wordt gericht met toepassing van artikel 27, § 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, ook uit drie rechters moet bestaan, wanneer de hechtenis verantwoordt wordt door voldoende bezwaren betreffende een van de voormelde misdrijven.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 931, tweede lid

C.08.0184.N 1 oktober 2009 AC nr. 542

Het verbod om bloedverwanten in nederdalende lijn te horen in zaken waarin hun bloedverwanten in opgaande lijn tegengestelde belangen hebben steunt op de overweging dat het niet past dat bloedverwanten in nederdalende lijn stelling nemen in conflicten tussen hun ouders; dit verbod moet begrepen worden in die zin dat geen enkele verklaring van de bloedverwanten in nederdalende lijn, ongeacht de vorm waarin ze is verkregen, tijdens een geding tussen hun ouders, in rechte mag worden overgelegd, behalve de verklaringen betreffende feiten waarvan ze persoonlijk het slachtoffer zouden zijn geweest (1). (1) Cass., 27 april 1984, AR 4320, AC, 1983-84, nr. 498. Dat precedent, zoals Cass., 27 sept. 1974, AC, 1975, 127 en Cass., 11 okt. 1979, AC, 1979-80, nr. 105, waarnaar het verwijst, heeft betrekking op een echtscheidingsprocedure. Dit is thans ook het geval maar blijkt niet expliciet uit het arrest, waaraan het verzoekschrift slechts gehecht is. Het verantwoordt de publicatie ook onder het trefwoord "Echtscheiding".

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Art. 942

D.97.0012.N 20 juni 1997 AC nr. ...

Wanneer de wet de bewijsvoering door getuigen niet verbiedt kan de rechter ambtshalve of op verzoek van een partij een getuige confronteren of opnieuw horen, maar hij is hiertoe niet verplicht als een partij dit vraagt.~

- BEWIJS - Tuchtzaken - Getuigen

Art. 945

C.08.0272.N 13 februari 2009 AC nr. 125

Wanneer de appelrechter beveelt dat over bepaalde feiten, op verzoek van de meest gerede partij, getuigenverhoor zal worden gehouden door de rechter die daartoe zal worden aangesteld door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, dan vermag deze laatste, ingeval bepaalde getuigen niet werden gehoord en de aangestelde rechter het getuigenverhoor heeft gesloten en geweigerd heeft een aanvullend verhoor te houden, op verzoek van de meeste gerede partij dezelfde rechter aan te stellen om over diezelfde feiten de overige getuigen te horen (1). (1) Zie Cass., 6 oktober 1986, AR 7442, AC, 1986-1987, nr 66.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Allerlei

Art. 956, tweede lid

C.00.0459.N 13 november 2003 AC nr. 568

Doordat een onregelmatigheid van het getuigenverhoor geen nietigheid van de getuigenis zelf tot gevolg heeft belet ze niet dat de getuigenis, die niet aangetast is door een eigen gebrek, als bewijs in aanmerking kan worden genomen (1). (1) Zie Cass., 5 mei 1988, AR 5913, nr 550. Het O.M. had, in de zin van dit precedent, geconcludeerd tot niet-ontvankelijkheid van het middel, op grond dat het niet tot cassatie kon leiden omdat de op dit bewijs gesteunde eindbeslissing dus onaangetast bleef.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

Art. 962

C.08.0207.F 7 mei 2009 AC nr. 300

De rechter beoordeelt in feite de bewijswaarde van de vaststellingen van de deskundigen en de gegrondheid van de grieven van een van de partijen daartegen.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

C.06.0287.N 18 mei 2007 AC nr. 258

Uit de wettelijke bepalingen die voorzien dat de rechter deskundigen kan gelasten vaststellingen te doen of een technisch advies te geven en dat niemand de titel mag voeren van architect noch het beroep ervan mag uitoefenen indien hij niet aan de wettelijke voorwaarden voldoet, volgt niet dat de gerechtsdeskundige die door de rechter wordt aangesteld in bouwzaken noodzakelijkerwijze het beroep van architect uitoefent.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.06.0844.N 21 november 2006 AC nr. 583

Noch artikel 962 Gerechtelijk Wetboek noch enige andere wetsbepaling schrijft voor dat de rechter, ter oplossing van een voor hem gebracht geschil, geen deskundigenonderzoek kan bevelen als de persoon die door de deskundige moet worden onderzocht niet in het geding is betrokken (1). (1) Cass., 7 feb. 2000, AR S.99.0091.N, nr 95.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

S.04.0183.N 9 mei 2005 AC nr. 268

De rechter beoordeelt onaantastbaar de feitelijke gegevens op grond waarvan hij het aangewezen acht deskundigen wel dan niet aan te stellen ter oplossing van het voor hem gebracht geschil; noch de bepalingen van de samengeordende wetten van 19 december 1939 noch enige andere toepasselijke wetsbepaling wijken af van die bepaling van het Gerechtelijk Wetboek.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

S.99.0091.N 7 februari 2000 AC nr. ...

De rechter kan een deskundig onderzoek bevelen als de persoon die door de deskundige moet worden onderzocht niet in het geding is betrokken.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 963, § 2, 973, §§ 1 en 2, 1068, 1496

C.12.0554.N 30 januari 2014 AC nr. ...

In geval van hoger beroep tegen gemengde beslissingen zoals bedoeld in artikel 1068 Gerechtelijk Wetboek geldt de verplichting tot terugverwijzing bij gehele of gedeeltelijke bevestiging van de in eerste aanleg bevolen onderzoeksmaatregel niet wanneer de appelrechter het hoger beroep tegen de bestreden beslissing geheel of gedeeltelijk gegrond verklaart of de bestreden beslissing op enig punt wijzigt (1) ;uit de onderlinge samenhang tussen de artikelen 963, § 2, 973, § 1 en § 2, 1068, 1496 Gerechtelijk Wetboek volgt dat de eerste rechter rechtsmacht behoudt om het door hem bevolen deskundigenonderzoek op te volgen, de in dat kader gerezen betwistingen te beslechten en uitspraak te doen over verzoeken tot vervanging van een deskundige, zolang de appelrechter geen beslissing heeft genomen die hem verbiedt de zaak nog terug te verwijzen naar de eerste rechter. (1) Zie Cass. 29 jan. 2004, AR C.01.0537.N, AC 2004, nr. 53, met concl. van advocaat-generaal D. Thijs; Cass. 20 oktober 2000, AR C.99.0440.N, AC 2000, nr. 566; Cass. 10 jan. 2011, AR S.09.0102.N, AC 2011, nr. 23, met concl. van advocaat-generaal R. Mortier.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 966

C.03.0613.N 23 maart 2006 AC nr. 169

De rechter kan steunen op een verslag van een deskundige, waarvan hij op regelmatige wijze oordeelt dat het naar redelijkheid geen twijfel kan doen rijzen over de onpartijdigheid van de deskundige en nadat de partijen de kans hebben gehad over de beweerde partijdigheid tegenspraak te voeren.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 970

C.12.0613.N 6 maart 2014 AC nr. ...

Een partij heeft kennis van de redenen van wraking in de zin van artikel 970 Gerechtelijk Wetboek, wanneer zij omtrent deze redenen een voldoende zekerheid heeft om zich een overtuiging te kunnen vormen en ten aanzien van de te wraken deskundige, de overige partijen en het gerecht met kennis van zaken een verzoekschrift tot wraking te kunnen indienen; deze voldoende kennis is niet gelijk te stellen met de mogelijkheid het bewijs van de aangevoerde feiten te leveren (1). (1) Zie concl. O.M.

- WRAKING -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Art. 972, § 1

C.08.0586.F 15 november 2010 AC nr. 674

In het deskundigenonderzoek is de vermelding van de datum van de installatievergadering, tenzij de rechter ervan afziet met instemming van de partijen, geen vormvereiste dat substantieel of op straffe van nietigheid voorgeschreven is.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 973

C.93.0088.N 9 februari 1995 AC nr. ...

Geen wetsbepaling schrijft op straffe van nietigheid voor dat de deskundige die zich door een derde laat voorlichten, de partijen moet oproepen om aanwezig te zijn bij de verrichtingen van die derden.~

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 973, eerste lid

C.07.0368.N 24 april 2009 AC nr. 276

Wanneer de kortgedingrechter dient te oordelen nopens een incident bij de uitvoering van een door hem bevolen deskundigenonderzoek, is het geschil zelf nopens de gevorderde voorlopige maatregelen niet bij hem aanhangig; hij heeft in die omstandigheden niet te oordelen over het spoedeisend karakter van de gevorderde maatregelen.

- AANHANGIG GEDING -

- KORT GEDING -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 976, eerste lid

C.10.0130.F 24 maart 2011 AC nr. ...

De deskundige die belast is met de uitvoering van een beschrijvend beslag hoeft bij zijn verslag niet alle stukken te voegen op grond waarvan hij zijn beschrijving maakt.

- BESLAG - Allerlei

De deskundige die belast is met de uitvoering van een beschrijvend beslag hoeft bij zijn verslag niet alle stukken te voegen op grond waarvan hij zijn beschrijving maakt.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 978

C.03.0209.F 23 februari 2004 AC nr. 95

Wanneer een deskundigenonderzoek niet is geschied overeenkomstig de regels van het Gerechtelijk Wetboek die het tegensprekelijk karakter ervan waarborgen, doch die niet op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven, kan daaruit niet noodzakelijk worden afgeleid dat het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging is geschonden (1). (1) Zie Cass., 8 mei 1978 (AC, 1978, p. 1048); 22 mei 1978 (ibid., 1978, 1109).

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 978, eerste lid

C.06.0563.F 30 november 2007 AC nr. 598

Na afloop van de verrichtingen mag de gerechtsdeskundige aan de partijen een voorlopig advies geven waarin hij zijn mening te kennen geeft over het antwoord dat hij binnen het kader van zijn opdracht moet geven, zodat de partijen met nuttig gevolg hun opmerkingen kunnen maken en de deskundige hierop kan antwoorden.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 984

C.96.0386.N 11 december 1997 AC nr. ...

Het bevel tot tenuitvoerlegging van de door de rechter begrote kosten van het deskundigenonderzoek, dat gegeven wordt tegen de partij die het deskundigenonderzoek heeft gevorderd, geldt onverminderd als deze partij voorhoudt dat zij ingevolge een opvolging door een andere partij niet meer kan aangesproken worden door de eiser in het hoofdgeding ten gronde; de overname van de rechten en verplichtingen bedoeld in de Financieringswet belet niet dat, zolang de feitenrechter de betwisting daaromtrent niet heeft beslist, de Staat die een deskundig onderzoek heeft gevorderd, ook het ereloon van de deskundige moet betalen.

- STAAT -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 986

P.99.0688.F 15 december 1999 AC nr. ...

Wanneer de partijen m.b.t. een medisch deskundigenonderzoek een minnelijke schikking hebben getroffen, waarin zij overeengekomen zijn dat de beslissingen van de deskundigen vanuit een louter medisch oogpunt dezelfde waarde hebben als een gerechtelijk deskundigenonderzoek, is de strafrechter, die kennisneemt van de burgerlijke rechtsvordering, niet verplicht het advies van de deskundigen te volgen, indien het niet met zijn overtuiging strookt.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 990

C.07.0268.F 25 januari 2008 AC nr. 65

Het arrest dat beslist dat de eiseres de deskundige binnen de maand van haar vordering een voorschot moet storten, ontzegt de partijen het recht niet om het door de deskundige gevraagde voorschot te betwisten en de rechter die het deskundigenonderzoek bevolen heeft, te vorderen om het bedrag van het voorschot te bepalen na hen gehoord te hebben.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art.1056,1°,tweede lid voor de opheffing bij Wet 22maart1999

S.99.0121.N 13 november 2000 AC nr. ...

Wanneer het hoger beroep gericht tegen de gedaagde bij een verstekvonnis niet bij akte van een gerechtsdeurwaarder is geschied kan de rechter de betekening van het hoger beroep bij gerechtsdeurwaardersexploot bevelen; voor de betekening van deze regulariserende akte is de termijn om hoger beroep in te stellen niet van toepassing.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 1675, 12, § 2 en 13, § 1 en 2

C.02.0418.F 20 februari 2003 AC nr. 121

De beslissing die de termijn van de aanzuiveringsregeling verlengt van vijf naar negen jaar te rekenen van de uitspraak ervan, terwijl de wettelijke termijn van vijf jaar, die niet op straffe van verval is bepaald, overeenkomstig artikel 51 Ger.W. voor zijn vervaltijd slechts tijdens zijn verloop mag worden verlengd en niet vanaf het tijdstip waarop de rechter de duur van de aanzuiveringsregeling vastlegt, is niet naar recht verantwoord.

- BESLAG - Allerlei

Artt. 101 en 779

P.09.1552.N 9 februari 2010 AC nr. 91

Nietig is het arrest van het hof van beroep wanneer noch de processen-verbaal van de rechtszitting, noch het arrest het Hof toelaten na te gaan of de zaak behandeld werd door het door de wet voorgeschreven aantal rechters en, in voorkomend geval, of deze alle rechtszittingen over de zaak bijgewoond hebben (1). (1) Cass., 22 maart 1977, AC, 1977, 789; Cass., 20 mei 1992, AR 9611, AC, 1992, nr. 494; Cass., 24 maart 1998, AR P.97.0144.N, nr. 165.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 1017 en 1018, 4°

C.97.0330.N 30 maart 2001 AC nr. ...

Als gerechtskosten aangemerkte kosten van deskundigenonderzoek zijn slechts vanaf de veroordeling verschuldigd en kunnen als dusdanig vóór die datum geen interest opbrengen (1). (1) Cass., 24 sept. 1953, A.C. 1954, 28, met de conclusie van advocaat-generaal Mahaux in Bull. en Pas. 1954, I, 37.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 1017 en 1021

C.04.0555.N 15 juni 2007 AC nr. 330

De rechter is niet gebonden aan het door de partij begrote bedrag van elke aangegeven kost in diens uitgavenstaat en dient die te begroten op de werkelijke kosten, ook al is die begroting hoger of lager dan de vermelding van die kost in de uitgavenstaat (1). (1) Contra: J. MEERTSVereffening van de kosten", in E. BREWAEYS (ed.), Bestendig handboek burgerlijk procesrecht, II, Mechelen, Kluwer, afl. 1 (juni 2000), p. IX.3-1, nr 40000.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

De rechter kan de kosten van een partij in het vonnis slechts vereffenen indien die partij hem de in artikel 1021, eerste lid, Ger.W. bepaalde uitgavenstaat heeft overgelegd en die kost is vermeld in de omstandige opgave van de kosten (1). (1) Zie Cass., 5 jan. 2007, AR C.05.0483.N, www.cass.be; R.W. 2006-07, 1644, noot S. MOSSELMANS.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 1017 en 1111

S.95.0096.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

Art. 68 Arbeidsongevallenwet naar luid waarvan de kosten van alle vorderingen gesteund op deze wet ten laste van de verzekeraar vallen, behalve wanneer de eis roekeloos en tergend is, is niet van toepassing op de geschillen tussen de werkgever of de verzekeraar van de professionele burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de verzekeringsmakelaar van de werkgever en het Fonds voor Arbeidsongevallen betreffende de door het Fonds ingestelde rechtsvordering tot terugbetaling van de vergoedingen.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Kosten

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 1017 en 1111, derde lid

S.98.0054.F 8 november 1999 AC nr. ...

De regel dat de arbeidsongevallenverzekeraar, behalve wanneer de vordering roekeloos of tergend is, wordt verwezen in de kosten van alle vorderingen gesteund op de Arbeidsongevallenwet, vindt geen toepassing op het geschil tussen de arbeidsongevallenverzekeraar en het Fonds voor Arbeidsongevallen over de op het rentekapitaal verschuldigde interest.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Kosten

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 1017, 1018, 1022 en 508/19, § 1

C.13.0526.F 20 oktober 2014 AC nr. 623

De veroordeling in de kosten, de rechtsplegingsvergoeding inbegrepen, wordt uitgesproken ten voordele van de in het gelijk gestelde partij en niet ten voordele van haar advocaat (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- ADVOCAAT -

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 1017, eerste en derde lid, 1018, 1019 en 1022

C.02.0212.N 16 december 2004 AC nr. 614

De rechter die de kosten vereffent kan een partij niet veroordelen tot betaling van kosten aan een partij die deze kosten niet heeft gemaakt of de materiële akten niet heeft verricht waarvoor door de Koning een tarief werd vastgesteld.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 1017, eerste en tweede lid

C.99.0382.N 24 november 2000 AC nr. ...

De instelling die belast is met het toepassen van de wetten en verordeningen bedoeld in artikel 580, 2° Ger.W. wordt in de kosten veroordeeld als het geschil een vordering tot het afleveren van een medisch attest met betrekking tot de graad van invaliditeit van een partij tot voorwerp heeft, zoals vereist om sociale en fiscale voordelen te verkrijgen als vrijstelling van radio-en T.V.-taks en vrijstelling van taksen op autovoertuigen (btw., verkeer en inschrijving); een dergelijke vordering heeft een subjectief recht tot voorwerp waarvan de beslechting tot de bevoegdheid van de rechtbanken behoort (1). (1) Zie cass., 31 mai 1999, A.R. S.98.0100.N, nr 319.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 1017, eerste lid, 1018, 6° en 1022, eerste lid

C.10.0134.N 20 juni 2011 AC nr. ...

Uit de artikelen 1017, eerste lid, 1018, 6°, en 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek volgt dat de partij tegen wie meerdere partijen onderscheiden vorderingen hebben ingesteld, gerechtigd is op een rechtsplegingsvergoeding vanwege elk van de in het ongelijk gestelde partijen afzonderlijk.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 1017, eerste lid, 1018, eerste lid, en 1022,eerste lid

C.12.0036.N 12 december 2013 AC nr. ...

De rechter die de door de stedenbouwkundig inspecteur voor de burgerlijke rechter ingestelde herstelvordering afwijst als ongegrond, vermag de stedenbouwkundige inspecteur niet als in het ongelijk gestelde partij veroordelen tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding (1). (1) Zie GwH. 8 maart 2012, nr. 43/2012.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 1017, eerste lid, en 1022, eerste lid

C.13.0003.N 28 november 2013 AC nr. ...

De vordering tot herziening moet als een zelfstandige procedure worden beschouwd (1) die valt onder de kostenregeling van het Gerechtelijk Wetboek (2). (1) Zie Cass. 14 dec. 1995, AC 1995, nr. 548. (2) Zie Cass. 22 maart 2012, AR C.10.0155.N, AC 2012, nr. 191, met concl. van het OM; Cass. 4 dec. 1992, AC 1991-92, 1385.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Artt. 1017, eerste lid, en 1068, eerste lid

C.11.0511.F 16 september 2013 AC nr. ...

Aangezien de veroordeling in de kosten, krachtens artikel 1017, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, een juridisch gevolg van de veroordeling ten gronde is, staat het aan de rechter in hoger beroep, die het hoger beroep ontvankelijk en gegrond verklaart en de beslissing van de eerste rechter wijzigt, jegens de appellant en de geïntimeerde de veroordeling uit te spreken in de kosten van eerste aanleg zoals zij resulteert uit zijn beslissing ten gronde over het geschil (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 1017, tweede lid en 1111, tweede, derde en vierde lid

S.98.0046.F 18 oktober 1999 AC nr. ...

De regel dat de overheid of de instelling belast met het toepassen van de wetten en verordeningen inzake het sociaal statuut van de zelfstandigen terzake van vorderingen ingesteld door of tegen gerechtigden, in de kosten wordt verwezen, is niet toepasselijk op het Rijksinstituut voor Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, wanneer de vordering is ingesteld door of tegen een zelfstandige als bijdrageplichtige en niet in diens hoedanigheid van gerechtigde.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Artt. 1017, tweede lid en 1111, vierde lid

S.04.0019.F 13 september 2004 AC nr. 406

Wanneer het Hof een beslissing vernietigt die gewezen is in een betwisting over het recht op uitkering van de arbeidsongeschiktheidsverzekering, op het cassatieberoep dat het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering instelt tegen de rechthebbende en waarbij het de verzekeringsinstelling tot bindendverklaring van het arrest oproept, wordt het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering veroordeeld in de kosten van het cassatiegeding (1). (1) Zie Cass., 26 okt. 1992, AR 9413, nr 692, dictum; zie evenwel Cass., 29 maart 1993, AR 8308, nr 163, en de noot.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Artt. 1018, eerste lid, 6° en 1022

S.04.0019.F 13 september 2004 AC nr. 406

Het rechtsmiddel dat de rechthebbende van de arbeidsongeschiktheidsverzekering aanwendt tegen de beslissing van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, die de arbeidsongeschiktheid weigert vast te stellen, is, voor de vaststelling van het bedrag van de rechtplegingsvergoeding, geen vordering tot het betalen van een geldsom die kan leiden tot toepassing van artikel 3, tweede lid, K.B. 30 nov. 1970 (1). (1) Zie Cass., 18 feb. 1991, AR 7285, nr 327. Onderhavig arrest van het Hof is gewezen op een grotendeels eensluidende conclusie van het O.M. Enerzijds oordeelde het O.M. dat het bestreden arrest niet alleen de wettelijke bepalingen schond, maar ook de in het middel opgegeven reglementsbepalingen. Anderzijds meende het O.M. dat er grond bestond tot vernietiging van het bestreden arrest, in zoverre het het bestreden vonnis wijzigde en daarbij eiser in solidum met de tot bindendverklaring van het arrest opgeroepen partij veroordeelde tot het betalen van een verdubbelde rechtsplegingsvergoeding aan verweerder en in zoverre het uitspraak deed over de appèlkosten.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 1018, eerste lid, 6°, en 1022, eerste lid

C.09.0456.N 10 januari 2011 AC nr. ...

Uit het geheel van de artikelen 1017, eerste en vierde lid, 1018, eerste lid, 6° en 1022, eerste lid Ger.W. en de artikelen 1, tweede lid en 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007, volgt dat de in het gelijk gestelde partij slechts recht heeft op één rechtsplegingsvergoeding per aanleg, die berekend wordt op basis van het bedrag van de hoofdvordering.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 102, § 1 en 207bis, § 1, 3°

P.98.0573.N 7 maart 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat een op rust gesteld lid van het openbaar ministerie wegens zijn vroeger ambt een pensioen geniet en de eretitel van dit ambt draagt wekt geen schijn van partijdigheid in de zin van artikel 6, eerste lid, EVRM en artikel 14, eerste lid, IVBPR wanneer hij overeenkomstig artikel 102, § 1, Gerechtelijk Wetboek, als plaatsvervangend raadsheer, benoemd bij toepassing van artikel 207bis, § 1, 3, Gerechtelijk Wetboek, voor het eerst kennis neemt van de zaak.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 1022 en 1111

C.05.0328.F 27 juni 2008 AC nr. 416

De eigen kenmerken van het cassatieberoep sluiten uit dat de in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde rechtsplegingsvergoeding in die kosten zou worden begrepen, daar die vergoeding verband houdt met de aard en de omvang van het door de partijen aan de feitenrechter voorgelegde geschil en de begroting ervan, die afhangt van criteria welke verband houden met de zaak zelf, het Hof ertoe zou nopen iets te onderzoeken waarvoor het niet bevoegd is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

Artt. 1025 en 1034bis

C.98.0375.N 16 december 1999 AC nr. ...

Een rechtspleging op verzoekschrift die naar haar aard tegensprekelijk is wordt niet eenzijdig doordat de rechter de partijen op een onjuiste wijze laat oproepen, de zaak niet openbaar behandelt en de partijen van het vonnis laat kennis geven bij gerechtsbrief.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 1025 tot 1034 en 1369bis/1

C.08.0549.F 8 maart 2010 AC nr. 159

De rechter mag een vordering tot beschrijvend beslag toewijzen die bij eenzijdig verzoekschrift is ingesteld en die betrekking heeft op nieuwe feiten van namaak, of die ertoe strekt de omvang van de aangeklaagde namaak en van de daaruit voortvloeiende schade vast te stellen, wanneer de eisende partij reeds een procedure over de grond van de zaak heeft ingeleid en wanneer een vonnis, waartegen overigens hoger beroep is ingesteld, reeds het bestaan van bepaalde feiten van namaak heeft vastgesteld.

- MERKEN - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BESLAG - Bewarend beslag

Artt. 1031, 1190 en 1193ter

C.11.0175.N 9 februari 2012 AC nr. ...

De schuldeisers die overeenkomstig artikel 1193ter, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek zijn gehoord of bij gerechtsbrief behoorlijk zijn opgeroepen over de vraag van de curator van het faillissement aan rechtbank van koophandel te worden gemachtigd een onroerend goed die tot de failliete boedel behoort uit de hand te verkopen, zijn tussenkomende partijen in de zin van artikel 1031 van dit wetboek, ook al zijn zij niet tussengekomen op de in de artikelen 811 tot 814 van dit wetboek bepaalde wijze; zij kunnen derhalve overeenkomstig artikel 1193ter, vierde lid van dit wetboek hoger beroep instellen tegen de beschikking van de rechtbank; daartoe is niet vereist dat zij gevorderd hebben dat die machtiging afhankelijk wordt gesteld van bepaalde voorwaarden (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Artt. 1033 en 1122

C.08.0292.F 9 oktober 2009 AC nr. 570

Geen enkele bepaling van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 sluit het derdenverzet uit van de rechtsmiddelen die tegen de beschikkingen van de rechter-commissaris kunnen worden ingesteld of onderwerpt die rechtsmiddelen aan voorwaarden die van het gemeen recht afwijken.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Artt. 1033, 1122, 1710.1 en 1712.1

C.12.0614.F 4 oktober 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 1710.1 en 1710.2 van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat, in afwijking van de artikelen 1033 en 1122 van dat wetboek, alleen de partij tegen wie de tenuitvoerlegging is gevraagd derdenverzet kan doen tegen de beslissing die de arbitrale uitspraak uitvoerbaar verklaart (1). (1) Zie concl. O.M. dat concludeerde tot vernietiging op het derde middel, in Pas. 2013, nr. …

- ARBITRAGE -

Artt. 1033, 1131, 1580 en 1624, tweede lid, 2°

C.02.0035.N 20 oktober 2005 AC nr. 527

Een beslissing over het derdenverzet van de beslagene tegen een beschikking die overeenkomstig artikel 1580 van het Gerechtelijk Wetboek een notaris benoemt, doet geen uitspraak over een zwarigheid omtrent de tenuitvoerlegging, en is vatbaar voor hoger beroep.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 1034bis en 1034ter, 1° en 4°

C.11.0735.F 8 juni 2012 AC nr. ...

Het vonnis dat het beroep tegen de administratieve beslissing die een geldboete en een stadionverbod oplegt, ontvankelijk verklaart op grond dat het verzoekschrift noch gemotiveerd noch gedagtekend moest zijn, is onwettig.

- SPORT -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 1034bis tot 1034sexies

C.95.0431.N 23 september 1996 AC nr. ...

De vorderingen die gegrond zijn op artt. 221 en 223 B.W. worden ingesteld bij verzoekschrift op tegenspraak en vallen derhalve niet onder de regeling inzake inleiding en behandeling van de vordering op éénzijdig verzoekschrift, bedoeld bij de artt. 1025 en 1034 Ger.W.~

- VREDERECHTER -

- LEVENSONDERHOUD -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- HUWELIJK -

Artt. 1034quinquies, 1385decies, 1494, en 1539, eerste lid

F.12.0033.N 21 november 2014 AC nr. 716

Wanneer een partij zich verzet tegen een dwangbevel inzake btw en dit verweer wordt ingeleid met een verzoekschrift op tegenspraak, is de zaak bij de rechter aanhangig gemaakt op datum van de neerlegging van dit verzoekschrift en wordt de stuiting van de tenuitvoerlegging van het dwangbevel in de zin van artikel 89, tweede lid, Btw-wetboek op die datum effectief, zonder dat hiertoe de kennisgeving aan de tegenpartij van de akte houdende stuiting vereist is (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 1035 en 1040

C.94.0097.N 31 januari 1997 AC nr. ...

Inzake vorderingen in kort geding, is overeenkomstig artikel 1040 van het Gerechtelijk Wetboek de termijn betreffende de inleiding in kort geding van minstens twee dagen, bepaalt in artikel 1035 van dit wetboek, van toepassing op de termijnen voor verschijning voor het hof van beroep en voor het arbeidshof.~

- KORT GEDING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 1039, eerste lid, en 1280, eerste lid

C.12.0545.F 7 februari 2014 AC nr. ...

De rechter die uitspraak moet doen over de vordering van een uitkering tot levensonderhoud na echtscheiding, dient zich niet te houden aan het dictum of aan de redenen van de beslissing in kort geding, die het bedrag vaststelt van het levensonderhoud dat een echtgenoot tijdens het echtscheidingsgeding verschuldigd is.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Artt. 104, vierde lid, 580, 6°, 607, 779, eerste lid,en 1042

S.96.0082.N 23 december 1996 AC nr. ...

Nietig is het arrest van een arbeidshof dat niet met 2 raadsheren in sociale zaken, respectievelijk benoemd als werkgever en als werknemer, en de voorzitter, uitspraak doet over het hoger beroep tegen een vonnis gewezen in een geschil betreffende de rechten die een zelfstandige put uit de bijkomende verzekering die sommige mutualiteiten boven de wettelijke uitkeringen aanbieden.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Artt. 1042 en 1080

S.01.0022.F 25 februari 2002 AC nr. 127

Ontvankelijk is het middel dat de in hoger beroep begane schending van de regels van het geding aanvoert, ook al vermeldt het onder de geschonden wetsbepalingen enkel die welke op die regels betrekking hebben, zonder daarbij opgave te doen van artikel 1042 Ger.W. (1). (1) Cass., 26 jan. 1995, volt. terechtz., AR C.94.0103.F, nr. 45.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.94.0103.F 26 januari 1995 AC nr. ...

Ontvankelijk is het middel dat de in hoger beroep begane schending van de regels betreffende het geding aanvoert, ook al vermeldt het onder de geschonden wettelijke bepalingen enkel die welke op die regels betrekking hebben zonder daarbij opgave te doen van artikel 1O42 Ger.W.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Artt. 1044 en 1045

C.08.0333.F 18 september 2009 AC nr. 510

De stilzwijgende berusting in een rechterlijke beslissing kan alleen worden afgeleid uit bepaalde en met elkaar overeenstemmende akten of feiten waaruit blijkt dat de partij het vast en ondubbelzinnig voornemen heeft haar instemming te betuigen met de gewezen beslissing; de betekening, zelfs zonder voorbehoud, van een vonnis houdt niet in dat in dat vonnis wordt berust (1). (1) Cass., 26 okt. 1989, AR 8506, AC, 1989-90, nr 126; zie Cass., 20 dec. 2001, AR C.98.0052.N, AC, 2001, nr 714.

- BERUSTING -

C.04.0189.N 22 juni 2007 AC nr. 346

Of een partij al dan niet in een rechterlijke beslissing heeft berust, is een feitelijk gegeven waarover de rechter onaantastbaar oordeelt; het Hof gaat alleen na of de rechter uit de feiten en omstandigheden die hij vaststelt, dergelijke berusten wettig heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- BERUSTING -

C.05.0489.F 12 april 2007 AC nr. 180

De berusting in een beslissing die gegrond is op een bepaling van openbare orde is nietig (1). (1) Cass., 19 sept. 2002, AR C.01.0302.F, nr 462.

- BERUSTING -

C.01.0302.F 19 september 2002 AC nr. 462

De berusting in een beslissing die gegrond is op een wetsbepaling die de openbare orde raakt is nietig (1). (1) Cass., 6 dec. 1999, AR. S.98.0151.F, nr. 662. Het OM had geconcludeerd dat het middel (de exceptie) van niet-ontvankelijkheid diende te worden aangenomen.

- BERUSTING -

C.00.0373.N 25 april 2002 AC nr. 252

De betwisting over de invordering van een achterstallige belasting over de toegevoegde waarde raakt de openbare orde. Daarentegen verstoort een vonnis dat een tegen de belastingplichtige ingestelde vordering inwilligt de openbare orde niet, zodat berusting in dergelijk vonnis mogelijk is (1). (1) Zie ook: Cass. 12 januari 1956, Arr. Verbr. 1956, 361.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.98.0052.N 20 december 2001 AC nr. ...

Geen stilzwijgende berusting in een rechterlijke beslissing kan worden afgeleid uit de omstandigheid dat de betekening ervan met het oog op de toepassing van artikel 1154 B.W. is gedaan (1). (1) Zie Cass., 26 okt. 1989, A.R. 8506, nr 126.

- BERUSTING -

Geen stilzwijgende berusting in een rechterlijke beslissing kan worden afgeleid uit de omstandigheid dat de betekening ervan zonder voorbehoud is gedaan (1). (1) Zie Cass., 26 okt. 1989, A.R. 8506, nr 126.

- BERUSTING -

S.98.0151.F 6 december 1999 AC nr. ...

De berusting in een beslissing die gegrond is op een wetsbepaling die de openbare orde raakt, is nietig.

- BERUSTING -

C.97.0332.F 28 januari 1999 AC nr. ...

Berusting in een beslissing die verplichtingen bepaalt waarvan de last door bepalingen van openbare orde wordt geregeld, is nietig.~

- BERUSTING -

Artt. 1045, 1050 en 1055

S.02.0118.F 26 mei 2003 AC nr. 320

De appèlrechter verantwoordt zijn beslissing niet naar recht wanneer hij het hoger beroep tegen een vonnis alvorens recht te doen niet ontvankelijk verklaart, op grond dat de eerste rechter niet definitief over het geschil had beslist (1). (1) Cass., 24 juni 1982, AR 6626 (A.C., 1981-82, nr 640).

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 1046 en 1050

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

Het staat aan de rechter die kennisneemt van het hoger beroep tegen een beslissing om de zaken afzonderlijk te behandelen, om na te gaan of, op grond van zijn vaststellingen en overwegingen, het afzonderlijk onderzoek van die zaken geen onmiddellijk nadeel berokkent aan een partij; dat is het geval wanneer de afzonderlijke behandeling de uitspraak over de strafvordering belemmert, vertraagt of, anderszins in de weg staat (1). (1) Zie Cass. 3 oktober 1983, AR 6764, AC 1984-85, nr. 59; Henri-D. Bosly, Damien Vandermeersch en Marie-Aude Beernaert, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitgave, p. 1214.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Aangezien het openbaar ministerie niet langer beschikt over de strafvordering zodra deze is ingesteld, kan de vordering die het in eerste aanleg heeft genomen zijn recht om hoger beroep in te stellen niet inperken en kan het, niettegenstaande artikel 1046 van het Gerechtelijk Wetboek, hoger beroep instellen tegen elke beslissing die de uitoefening van de strafvordering belemmert (1). (1) Zie Cass. 2 juni 1998, AR P.96.1587.N, AC 1998, nr. 283; Raoul Declercq, Procéduré pénale, RPDB, tome IX, Complément, Bruylant, 2004, p. 575, nrs. 870 tot 872.

- STRAFVORDERING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.02.1357.N 18 maart 2003 AC nr. 174

De beslissing die, ondanks verzet, de behandeling van de zaak uitstelt naar een latere rechtszitting, is geen beslissing of maatregel van inwendige aard zodat hoger beroep kan worden ingesteld van zodra ze uitgesproken is.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.96.1587.N 2 juni 1998 AC nr. ...

Ongeacht de bepaling van artikel 1046 Ger.W. kan het openbaar ministerie hoger beroep instellen tegen elke beslissing die de uitoefening van de strafvordering belemmert.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 1046 en 1050, eerste lid

P.12.1645.N 3 september 2013 AC nr. ...

Het in strafzaken toepasselijk artikel 1046 Gerechtelijk Wetboek dat bepaalt dat beslissingen of maatregelen van inwendige aard zoals bepaling van de rechtsdag, uitstel, weglating van de rol en doorhaling niet vatbaar zijn voor verzet of hoger beroep, beoogt uitsluitend beslissingen van louter administratieve aard die betrekking hebben op de werking van het rechtscollege, de samenstelling van de zetel of het verloop van de rechtszitting, maar geen beslissingen die de belangen van partijen kunnen schaden of die een beoordeling inhouden van een feitenkwestie of de oplossing van een rechtsvraag; tegen die tweede categorie van beslissingen staat overeenkomstig artikel 1050, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek hoger beroep open zodra de beslissing is gewezen (1). (1) Zie: Cass. 22 sept. 1993, AR P.93.0420.F, AC 1993, nr. 365; Verslag van het Hof van Cassatie 2005, 176 e.v. (258).

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Artt. 1046 en 1073

C.99.0185.N 18 mei 2000 AC nr. ...

Een beslissing die een betwiste rechtsvraag beslecht is geen beslissing of maatregel van louter inwendige aard; tegen dergelijke beslissing staat cassatieberoep open (1). (1) Cass., 22 feb. 1990, A.R. nrs. 8713 en 8845, nr. 381; zie ook cass., 18 nov. 1997, P.97.1364.N, nr. 485, en de concl. van het O.M.; vgl. cass., 9 jan. 1998, C.97.0153.F, nr. 18, P.&B., 1998, 220 met noot Brewaeys.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 1050, 1053 en 1054

S.96.0103.F 15 september 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het hoger beroep dat door de oorspronkelijke verweerder tegen een medeverweerder is ingesteld, wanneer tussen hen geen geding aanhangig was voor de eerste rechter en het geschil niet onsplitsbaar is.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 1050, eerste en tweede lid, en 1055

C.09.0554.N 25 maart 2010 AC nr. 221

Er staat geen onmiddellijk hoger beroep open tegen het vonnis waarbij de geadieerde rechter zich bevoegd of onbevoegd verklaart; een dergelijk hoger beroep is slechts mogelijk nadat de rechter die zich bevoegd heeft verklaard of de als bevoegd aangewezen rechter een eindvonnis heeft gewezen over de ontvankelijkheid of de gegrondheid (1). (1) Cass., 13 feb. 2003, AR C.00.0441.N, AC, 2003, nr. 103, en Cass., 6 maart 2006, AR S.05.0113.N, AC, 2006, nr. 129.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 1050, eerste lid en 1068, eerste lid

C.99.0186.N 2 juni 2000 AC nr. ...

De appèlrechter die oordeelt over het hoger beroep tegen een vonnis op verzet, en dit verzet niet ontvankelijk verklaart, dient niet verder in te gaan op het geschil zelf tussen de partijen (1). (1) Over de devolutieve kracht van het hoger beroep. Zie cass., 27 mei 1994, A.R. nr 8105, AC 1994, nr 269 en de conclusie van advocaat-generaal du Jardin; BROECKX, K., Het recht op hoger beroep en het beginsel van de dubbele aanleg in het civiele geding, MAKLU, nr 304, p. 143 en noot onder cass. 27 mei 1994, R.W., 1994-1995, p. 1026; Over de voorwaarde dat de devolutieve werking van het hoger beroep vereist dat de eerste rechter regelmatig werd geadieerd, z. VAN COMPERNOLLE, J.Considérations sur l'effet dévolutif de l'appel dans le Code judiciaire", noot onder cass., 24 dec. 1987 (twee arresten) en 5 mei 1988, R.C.J.B., 1989, 523, nrs 6-7; LINSMEAU, J.Développements récents en matière de droit judiciaire", Cah.Dr.Jud., 1991, 35, nr 2; DE LEVAL, G.L'effet dévolutif de l'appel peut-il couvrir la nullité d'un acte introductif d'instance?", noot onder Brussel, 1 dec. 1988, Ann.Fac.Dr.Liège, 1989, 400; DE LEVAL, G., en DE POWER, M.F.Les effets de l'appel de droit judiciaire privé", Act.Dr., 1991 nr 31.

- VORDERING IN RECHTE -

- VERZET -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Artt. 1050, eerste lid, 1054 en 1056, 4°

C.10.0197.N 27 mei 2011 AC nr. ...

Het hof van beroep dient ambtshalve de ontvankelijkheid van de hogere beroepen te onderzoeken en met name of het als incidenteel beroep gekwalificeerde hoger beroep niet ontvankelijk is als navolgend hoofdberoep (1). (1) Cass. 2 feb. 1989, AR 6064 en 6065, AC, 1988-89, nr 324.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 1050, tweede lid en 1055

C.09.0568.N 15 maart 2010 AC nr. 184

Uit de wetsgeschiedenis van de wet van 3 augustus 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, waarbij artikel 1050, tweede lid, werd ingevoegd en artikel 1055 werd gewijzigd, blijkt dat een eindvonnis in de zin van deze wetsbepalingen een vonnis is inzake de ontvankelijkheid of de gegrondheid, uitgesproken door de rechter die zich bevoegd heeft verklaard dan wel door de als bevoegd aangewezen rechter. Hieruit volgt dat niet onmiddellijk hoger beroep open staat tegen het vonnis waarbij de geadieerde rechter zich bevoegd of onbevoegd verklaart en dat dergelijk hoger beroep slechts mogelijk is nadat de rechter die zich bevoegd heeft verklaard of de als bevoegd aangewezen rechter een eindvonnis heeft gewezen over de ontvankelijkheid of de gegrondheid (1). (1) Cass., 13 feb. 2003, AR C.00.0411.N, AC, 2003, nr 103; Cass., 24 juni 2005, AR S.04.0150.N, AC, 2005, nr 375; Cass., 6 maart 2006, AR S.05.0113.N, AC, 2006, nr 129.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 1051 en 1675/16

C.06.0168.F 1 februari 2007 AC nr. 60

De aan de partijen gedane kennisgeving van een door de beslagrechter inzake collectieve schuldenregeling gewezen vonnis strekt ertoe de termijn van hoger beroep te doen ingaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- BESLAG - Allerlei

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

De aan de partijen gedane kennisgeving van een door de beslagrechter inzake collectieve schuldenregeling gewezen vonnis strekt ertoe de termijn van hoger beroep te doen ingaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

Artt. 1064 en 747, § 2

C.98.0030.F 12 november 1998 AC nr. ...

De appelrechter mag de regels m.b.t. de neerlegging van conclusies en aanvullende conclusies door geïntimeerde en appellant zo wijzigen, dat laatstgenoemde de gelegenheid krijgt om als laatste conclusie te nemen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 1068 en 1110

C.07.0121.N 12 juni 2008 AC nr. 366

Het hof van beroep dat ten onrechte de zaak heeft verwezen naar de eerste rechter, moet de zaak verder behandelen; er is geen aanleiding tot verwijzing naar een ander hof van beroep (1). (1) Cass., 26 jan. 2007, AR C.06.0077.N, AC, 2007, nr. ... In het dictum verwijst het geannoteerde arrest de zaak evenwel "terug" naar het(zelfde) hof van beroep.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

Artt. 1068, eerste lid en 1138, 2°

C.03.0386.F 19 maart 2004 AC nr. 159

Het bestreden vonnis, dat op het hoger beroep van de partij die opgeroepen is tot bindendverklaring van het vonnis dat haar in solidum met verweerster veroordeeld had tot volledige vergoeding van de door eiser geleden schade, en bij ontstentenis van elk hoger beroep van verweerster, de veroordeling van laatstgenoemde vermindert tot de vergoeding van de helft van die schade, schendt de artt. 1068, eerste lid, en 1138, 2°, Ger. W. .

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Artt. 1070 en 1097

C.07.0460.F 7 april 2011 AC nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 1073 en 1074

C.01.0146.F 9 januari 2004 AC nr. 10

Wanneer de persoon tegen wie cassatieberoep moet worden ingesteld, overlijdt binnen de aan eiser toegekende termijn, wordt die termijn met twee maanden verlengd; het cassatieberoep dat door eiser tegen de erfopvolgers van die persoon buiten de aldus verlengde termijn wordt ingesteld, is laattijdig als eiser niet bewijst dat er een omstandigheid van overmacht bestaat die hem belet zou kunnen hebben zich van het bestaan van die persoon te vergewissen.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

C.00.0419.F 5 december 2003 AC nr. 624

De stukken die overgelegd worden om de ontvankelijkheid van het cassatieberoep te staven, kunnen worden overgelegd tot de dag van de rechtszitting; die regel geldt wanneer ter griffie van het Hof het uittreksel uit de overlijdensakte wordt neergelegd ten bewijze dat de eisers de hoedanigheid van erfgenaam bezitten.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

Artt. 1073 en 1076

S.96.0133.F 17 maart 1997 AC nr. ...

Ten aanzien van de partij die geen verstek laat gaan, loopt de termijn om cassatieberoep in te stellen vanaf de dag van de betekening van de bestreden beslissing of van de dag van de kennisgeving ervan overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid, Ger.W.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 1073 en 1081

C.04.0515.N 1 december 2005 AC nr. 640

Het gebrek aan voorafgaande registratie van het betekeningsexploot van het verzoekschrift houdende voorziening in cassatie tast de regelmatigheid van de neerlegging van dit verzoekschrift niet aan.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Registratie en zegel

Artt. 1073, 1087 en 1100

S.03.0034.F 27 september 2004 AC nr. 437

In burgerlijke zaken mag de eiser, vóór het verstrijken van de in artt. 1073 en 1087 Ger. W. vastgestelde termijnen, andere stukken neerleggen dan akten van afstand of hervatting van geding, akten van overlijden ingeval het overlijden de rechtsvordering doet vervallen, machtigingen om te pleiten en stukken die overgelegd zijn ten bewijze dat de voorziening toegelaten is (1). (1) Zie Cass., 20 jan. 1966, (Bull. en Pas., 1966, I, 649).

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 1073, eerste lid en 1078

S.04.0081.F 17 januari 2005 AC nr. 28

Het cassatieberoep is laattijdig en dus niet ontvankelijk wanneer het is ingesteld meer dan drie maanden na de kennisgeving aan eiser, bij gerechtsbrief, van de beslissing van een arbeidsgerecht in alle geschillen betreffende de rechten die voortvloeien uit de wetten en verordeningen inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering ten voordele van zelfstandigen (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 2001, AR S.00.0051.F, nr 597; 22 maart 2004, AR S.03.0115.F, nr ..., en de noot onder het arrest. Men merke tevens op dat artikel 581, 2°, Ger. W. betrekking heeft op de geschillen betreffende het onverschuldigd betaalde, omdat het onverschuldigd betaalde waarvan hier sprake is, noodzakelijkerwijs betrekking heeft op een min of meer groot aantal rechten van de zelfstandige die voortvloeien uit de wetten en verordeningen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 1073, eerste lid, 1078 en 1079

C.93.0396.N 4 oktober 1996 AC nr. ...

De in artikel 1073, eerste lid, Ger.W. bepaalde termijn om zich in cassatie te voorzien is een vervaltermijn die van openbare orde is en de partijen kunnen de gevolgen van het verstrijken ervan niet verzaken, ook niet door een nieuwe betekening van het vonnis, waarbij de eerste betekening wordt verzaakt.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Algemeen

Artt. 1073, eerste lid, 1078 en 1079, eerste lid

S.00.0051.F 5 november 2001 AC nr. ...

Laattijdig en dus niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat meer dan drie maanden na de kennisgeving van de beslissing door de griffier overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid, Ger.W. wordt ingesteld tegen een arrest inzake Z.I.V.-verzekering voor de werknemers (1). (1) Zie cass., 20 mei 1996, AR. S.95.0087.F, nr. 182; 17 maart 1997, AR. S.96.0133.F, nr. 150; zie ook cass., 30 juni 1997, AR. S.96.0177.N, nr. 311.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

S.95.0087.F 20 mei 1996 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat tegen een inzake sluiting van ondernemingen gewezen arrest wordt ingesteld meer dan drie maanden na de kennisgeving van de beslissing door de griffier overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid, Ger.W.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 1078 en 1079, eerste lid

S.96.0133.F 17 maart 1997 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat tegen een arrest inzake uitkeringen aan mindervaliden wordt ingesteld, meer dan drie maanden na de kennisgeving van de beslissing door de griffier overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid, Ger.W.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 1079 en 1080

F.10.0003.F 17 maart 2011 AC nr. ...

Het cassatieverzoekschrift is ontvankelijk wanneer het afschrift ervan de geïdentificeerde handtekening draagt van een persoon wiens hoedanigheid van advocaat bij een welbepaalde balie blijkt uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan (1). (1) Het O.M. had ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid tegen het cassatieberoep opgeworpen. Het was immers van oordeel dat artikel 1080 Ger.W. werd geschonden in onderling verband gelezen met artikel 378 WIB92 waaruit volgt dat het cassatieverzoekschrift inzake inkomstenbelastingen op straffe van nietigheid zowel op het origineel als op het afschrift ervan door een advocaat moet zijn ondertekend. In deze zaak droeg het afschrift van het cassatieverzoekschrift dat, overeenkomstig artikel 1079 Ger.W. aan de verweerder was betekend, de vermelding dat dat geschrift opgesteld was door meester W., advocaat bij de balie van B., maar was het bekleed met een onleesbare handtekening, met daarbij de naam "M... S... loco", zonder vermelding dat de ondertekenaar de hoedanigheid van advocaat bezat (vgl. Cass., 29 okt. 1999, AR F.98.0032.F, n° 576, www.cass.be). Het Hof was gevoelig voor de verdediging van de verweerders dat het onderzoek van de overige stukken van het dossier de vereiste zekerheid kon bieden dat de ondertekenaar van het afschrift de hoedanigheid van advocaat bezat, zodat het vormgebrek dat de ontvankelijkheid van het beroep aantastte, aldus ongedaan werd gemaakt.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

Artt. 1079 en 1094

C.09.0062.N 1 april 2010 AC nr. 240

In zoverre de memorie van antwoord de ontvankelijkheid van het cassatieberoep betreft, kan de eiser deze beantwoorden met een memorie van wederantwoord; dat antwoord moet vooraf aan de advocaat van de verweerder betekend worden; de voorafgaande betekening is een substantiële rechtsvorm.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 1079, 1080, 1113, tweede lid, en 1114, eerste lid

P.07.1748.F 16 januari 2008 AC nr. 29

Ook in strafzaken moet het verzoekschrift tot intrekking van een arrest van het Hof van Cassatie door een advocaat bij dat Hof ondertekend zijn, aan de partijen worden betekend door afgifte van een afschrift van het verzoekschrift bij deurwaardersexploot, en vervolgens op de griffie van het Hof worden ingediend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2008, nr ...; zie evenwel ook R. DECLERCQ, "Pourvoi en cassation en matière répressive", Bruylant, R.P.D.B., IX, nr 1237.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

Artt. 1079, 1113 en 1114, eerste lid

P.02.1572.F 8 januari 2003 AC nr. 16

Zelfs in strafzaken moet het verzoek tot intrekking van een door het Hof gewezen arrest ingesteld worden op de griffie van het Hof, en moet het vooraf worden betekend aan de partijen door overhandiging van een afschrift van het verzoekschrift bij deurwaardersexploot (1). (1) Zie Cass., 21 juni 2001, A.R. C.01.0161.N, nr. 392; SONCK S., Le pourvoi en cassation en matière pénale, Mys & Breesch, Gent, 2000, blz. 84, nr. 15.1. Te dezen had eiser klacht tegen onbekenden neergelegd wegens aangifte bij de overheid en had hij zich burgerlijke partij gesteld bij de onderzoeksrechter. De raadkamer had de buitenvervolgingstelling bevolen. Op eisers hoger beroep had de kamer van inbeschuldigingstelling de buitenvervolgingstelling bevestigd en had zij de appellant veroordeeld in de appèlkosten. Eiser heeft tegen dat arrest cassatieberoep ingesteld en had zijn cassatieberoep aan het O.M. doen betekenen. Bij arrest van 13 dec. 2000 had het Hof dat cassatieberoep verworpen, na te hebben geantwoord op de tot staving van dat cassatieberoep aangevoerde middelen. Eiser had een verzoek tot intrekking van laatstgenoemd arrest op de griffie ingediend, maar had verzuimd het aan het O.M. te doen betekenen.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

Artt. 1079, eerste lid, 1082, tweede lid, 1084 en 1095

C.12.0567.F 6 december 2013 AC nr. ...

De vernietiging van een beslissing kan alleen uitwerking hebben t.a.v. de partijen die regelmatig in de zaak voor het Hof waren betrokken, ongeacht de omvang die aan de zaak tussen die partijen moet worden toegekend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

- CASSATIE - Bindendverklaring

Artt. 1080 en 1097

S.00.0096.F 20 november 2000 AC nr. ...

De grond van niet-ontvankelijkheid die ambtshalve wordt opgeworpen tegen een voorziening in burgerlijke zaken die ingesteld is bij een verzoekschrift dat door de partij zelf en niet door een advocaat bij het Hof van Cassatie is ondertekend, dient niet voorafgaandelijk ter kennis te worden gebracht; in een dergelijk geval geldt artikel 1097 Ger.W. niet (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1972 (AC 1972, 727) en noot 1, p. 727; 23 feb. 1979 (ibid. 1978-79, 757); 30 okt. 1989, A.R. 8644, nr. 129 en noot 1, p. 289; 22 jan. 1990, A.R. 8745, nr. 318 en noot 2, p. 667; 29 maart 1999, A.R. S.98.0080.F, nr. 188; vgl. cass. 10 april 2000, A.R. F.98.0114.F, nr. 239.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Algemeen

Artt. 1080 en 1138, 4°

C.00.0208.F 18 januari 2002 AC nr. 41

Het cassatiemiddel dat, tot staving van een grief m.b.t. een tegenstrijdigheid in de consideransen van de bestreden beslissing, artikel 149 Gw. en niet artikel 1138, 4°, Ger.W. aanwijst, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 23 maart 1995, A.R. C.94.0368.F, nr. 164; Cass. 7 dec. 2001, A.R. C.99.0442.F, nr. ... en concl. O.M.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.94.0368.F 23 maart 1995 AC nr. ...

In burgerlijke zaken is niet ontvankelijk een cassatiemiddel, in zoverre daarin schending van artikel 1138, 4°, Ger.W. wordt aangevoerd tot staving van een grief betreffende een gebrek aan motivering wegens tegenstrijdigheid in de redenen van de beslissing, daar voormeld artikel 1138, 4°, alleen tegenstrijdigheid tussen de beschikkingen van een beslissing beoogt.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Artt. 1080, 1143

P.94.1352.F 4 januari 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verhaal op de rechter wanneer het verzoekschrift niet is ondertekend door een advocaat bij het Hof van Cassatie.~

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Artt. 1080, 1143 en 1145

C.98.0545.N 12 februari 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verhaal op de rechter wanneer het verzoekschrift niet is ondertekend door een advocaat bij het Hof van Cassatie.~

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Artt. 1082 en 1095

C.02.0159.F 27 maart 2003 AC nr. 210

Hoewel cassatie in de regel beperkt is tot de punten van de beslissing waartegen de voorziening gericht is, ook al is het arrest geheel nietig wegens schending van de taalwet, wordt zij evenwel uitgebreid tot de niet-bestreden beslissing omdat er tussen beide beslissingen een bewezen verband bestaat (1). (1) Zie concl. proc.-gen. Lenaerts, Cass., 20 jan. 1992, AR 7607, 7683 en 7740, nr 256 en de arresten die hij vermeldt in de noten 7 tot 10.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

C.96.0148.N 29 november 1996 AC nr. ...

Ook wanneer het arrest geheel nietig is, wordt de vernietiging, in de regel, niettemin beperkt tot de punten van de beslissing waartegen de voorziening is gericht.~

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

S.96.0053.F 7 november 1996 AC nr. ...

Ook wanneer het arrest geheel nietig is, wordt de vernietiging in de regel beperkt tot de punten van de beslissing waartegen de voorziening is gericht.~

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

Artt. 1082, eerste lid, 1095 en 1110

C.13.0141.N 6 maart 2014 AC nr. ...

In geval van vernietiging is deze in de regel, ongeacht de door het Hof gebruikte bewoordingen, beperkt tot de punten van de beslissing waartegen het cassatieberoep is gericht (1). (1) Zie concl. OM.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

C.11.0701.N 31 mei 2013 AC nr. ...

Ingeval van vernietiging zonder precisering van de omvang ervan, is deze in de regel beperkt tot de punten van de beslissing waartegen het cassatieberoep is gericht (1). (1) Zie Cass. 3 juni 2005, AR D.04.0019.N, AC 2005, nr. 316; Cass. 27 maart 2003, AR C.02.0159.F en C.02.0239.F, AC 2003, nr. 210.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

D.04.0019.N 3 juni 2005 AC nr. 316

In de regel is de vernietiging beperkt tot de punten van de beslissing waartegen het cassatieberoep gericht is (1). (1) Zie Cass., 27 maart 2003, AR C.02.0159.F en C.02.0239.F, nr ... .

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

Artt. 1082, tweede lid, 1095 en 1110

C.12.0345.F 30 september 2013 AC nr. ...

Hoewel het Hof slechts kennisneemt van de punten van de beslissing die in het inleidende verzoekschrift zijn vermeld en de omvang van de vernietiging in de regel beperkt is tot de draagwijdte van het middel waarop deze gegrond is, raakt de vernietiging van een punt van het dictum evenwel het hele dictum, ongeacht de reden voor die vernietiging (1). (1) Zie Cass. 13 jan. 2005, AR C.04.0280.F, AC 2005, nr. 22.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

C.04.0280.F 13 januari 2005 AC nr. 22

In burgerlijke zaken is, uit het oogpunt van de omvang van de vernietiging, het dictum waartegen geen enkele partij bij het cassatiegeding een ontvankelijk cassatieberoep kan instellen, niet onderscheiden van het bestreden dictum; zulks is het geval voor een dictum dat, doordat het de eisende partij in cassatie niet benadeelt, de verwerende partij in dat geding enkel zou benadelen bij vernietiging van het bestreden dictum; in een dergelijk geval hebben immers noch de eisende partij, noch de verwerende partij er belang bij op te komen tegen dat dictum, tegen hetwelk hun cassatieberoep, bijgevolg, niet-ontvankelijk zou worden verklaard (1). (1) Cass., 24 maart 1986, AR 5086, nr 464; zie Cass., 1 feb. 1991, AR 6982, nr 294.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

Hoewel uit de artt. 1082, eerste lid, en 1095 Ger.W. bepaalde regels afgeleid kunnen worden over de omvang van de vernietiging in burgerlijke zaken, kan de schending van artikel 1110 van dat wetboek, dat betrekking heeft op de rechtsmacht van de rechter naar wie een zaak na vernietiging is verwezen, volstaan om de vernietiging te verantwoorden, indien het middel gegrond was in zoverre het staande houdt dat het appèlgerecht, uitspraak doende als gerecht op verwijzing, doordat het weigert uitspraak te doen over een gevorderde zaak was die wettelijk bij dat gerecht aanhangig was gemaakt, de mate waarin de zaak aanhangig was heeft miskend (1). (1) Zie Cass., 23 juni 1988, AR 8083, nr 662; 14 dec. 1989, AR 8571, nr 245; 26 jan. 1990, AR 6880, nr 328; 1 feb. 1991, AR 6982, nr 294; 21 sept. 1992, AR 7704, nr 624; Meeùs, L'étendue de la cassation en matière civile, R.C.J.B., 1986, p. 265, nr 6.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Hoewel vernietiging, in de regel, beperkt is tot de draagwijdte van het middel dat de grondslag ervan vormt, is de rechter op verwijzing bevoegd om uitspraak te doen over een hem voorgelegd geschil, dat beslecht is door een ander dictum van de vernietigde beslissing dan het door het cassatieberoep bestredene, wanneer het, uit het oogpunt van de omvang van de vernietiging, niet onderscheiden is van het bestreden dictum (1). (1) Zie Cass., 13 april 1981, AR 3117, AC, 1980-1981, nr 467; 1 feb. 1991, AR 6982, nr 294; 21 sept. 1992, AR 7704, nr 624; Storck Chr., Le renvoi au juge du fond dans la procédure en cassation en matière civile, Imperat lex, Liber amicorum Pierre Marchal, 2003, p. 217.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

Artt. 1083 en 1084

C.07.0322.F 14 mei 2009 AC nr. 316

Wanneer twee partijen tegen dezelfde beslissing cassatieberoep instellen en het geschil onsplitsbaar is, hoeft de eiser verplicht de andere partijen die tegen dezelfde beslissing cassatieberoep hebben ingesteld, niet bij de zaak te betrekken binnen de gewone termijnen.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Artt. 1092 en 1093, eerste lid

D.94.0030.N 18 november 1994 AC nr. ...

Als de eiser voor de procedure in cassatie, bepaald in artikel 26, Artsenwet, geen andere bemoeiing doet dan een initiële aangetekende brief aan het Hof te sturen, kan de verweerder, met name de Orde van de geneesheren, na regelmatig zijn antwoord op de voorziening te hebben betekend, de zaak aanbrengen bij het Hof en, in voorkomend geval, het door eiser niet voldane rolrecht betalen.~

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Artt. 1092, 1093 en 1094

C.08.0496.N 3 november 2011 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling voorziet in de mogelijkheid in antwoord op een memorie van antwoord een "anticipatieve pleitnota" in te dienen (1). (1) Zie Cass. 22 sept. 2011, AR C.10.0003.N, nr. ..., www.cass.be .

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 1093 en 1231-20

C.07.0533.N 24 oktober 2008 AC nr. 580

Op het verzoek dat ertoe strekt de partijen akte te verlenen van de voortzetting van de procedure tot adoptie kan in het kader van de procedure voor het Hof geen acht worden geslagen wanneer het werd geformuleerd na het verstrijken van de termijn van artikel 1093 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ADOPTIE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 1094 en 1111, vierde lid

C.95.0015.F 20 oktober 1995 AC nr. ...

Bij niet aanneming van de grond van niet-ontvankelijkheid die een verweerder tegen een cassatieberoep in burgerlijke zaken heeft opgeworpen, moeten de kosten van de memorie van wederantwoord in beginsel door die verweerder worden gedragen en worden zij hem door het Hof aangerekend.~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Artt. 1094, 1099 en 1100

C.95.0364.F 31 mei 1996 AC nr. ...

In burgerlijke zaken slaat het Hof geen acht op een geschrift memorie van wederantwoord genaamd dat eerder aan de advocaat van verweerder is betekend en door toedoen van eisers advocaat op de griffie van het Hof is ingediend, wanneer verweerder geen middel van niet-ontvankelijkheid tegen het cassatieberoep heeft opgeworpen; een dergelijk stuk is niet ontvankelijk.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 1097, en 1675/14bis, § 3

S.09.0100.F 13 september 2010 AC nr. 514

Het cassatieberoep, dat gericht is tegen de beslissing van de vrederechter die, in het kader van een procedure van collectieve schuldenregeling, de instrumenterende notaris gelast de met een hypotheek of een bijzonder voorrecht op het pand verzekerde schuldvorderingen te betalen, waarvan het bedrag is vastgesteld op de datum van de toelaatbaarheid, is niet ontvankelijk, daar die beslissing niet is gewezen in laatste aanleg, zelfs al wordt het goed uit de hand verkocht.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Algemeen

Artt. 1098 en 1100

S.06.0023.F 4 februari 2008 AC nr. 83

Het exploot van betekening van de bestreden beslissing dat de verweerder voorlegt ter verantwoording van de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep, kan alleen tijdens de rechtspleging gebruikt worden, als het bij zijn memorie van antwoord is gevoegd en genummerd en geparafeerd is door de advocaat bij het Hof van Cassatie die deze partij vertegenwoordigt (1). (1) Zie Cass., 10 mei 1996, AR C.95.0330.F, AC, 1996, nr 169.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

C.95.0330.F 10 mei 1996 AC nr. ...

De bij het cassatieverzoekschrift gevoegde stukken zonder de paraaf van de advocaat bij het Hof van Cassatie die dat verzoekschrift heeft ondertekend, mogen in het proces niet worden aangewend.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

Artt. 109bis, 779 en 780

C.99.0438.N 12 oktober 2001 AC nr. ...

Uit de wil van de wetgever, uitgedrukt in de artikelen van het Ger.W. die het instituut van de alleensprekende rechter organiseren, volgt dat een beraad niet noodzakelijk gebeurt met andere rechters maar dat dit ook met zichzelf overleggen kan zijn.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Artt. 11 en 962

C.07.0527.N 27 februari 2009 AC nr. 163

Het deskundigenonderzoek mag enkel vaststellingen of een technisch advies betreffen; de rechter, die, om verdere schade aan het leefmilieu te voorkomen, beveelt dat uitgevoerde werken ongedaan worden gemaakt en de uitvoering van herstelwerken gelast, dient de desgevallend hierbij in acht te nemen richtlijnen zelf te preciseren; hij kan de door hem aangestelde deskundige niet gelasten richtlijnen uit te vaardigen die rechtstreeks bindend zijn voor de partij die tot de uitvoering van de werken gehouden is (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 1985, AR 7373, AC, 1985-86, nr. 254; Cass., 14 sept. 1992, AR 9311, AC, 1991-92, nr. 605; Cass., 3 juni 2004, AR C.03.0111.N, AC, 2004, nr. 303.

- MILIEURECHT -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

C.05.0453.F 7 juni 2007 AC nr. 312

De door de rechter aan een deskundige gegeven opdracht dient noodzakelijkerwijs beperkt te zijn tot het verzamelen van de feitelijke gegevens die nodig zijn om de rechter in staat te stellen de bedoelde rechtsregels toe te passen; de rechter kan de deskundige niet gelasten een advies te geven over de gegrondheid van de vordering (1) (Impliciete oplossing). (1) Cass., 3 juni 2004, AR C.03.0111.N, nr 303.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

C.06.0274.N 10 november 2006 AC nr. 554

Een door de rechter bevolen deskundigenonderzoek mag enkel tot doel hebben feitelijke vaststellingen te doen of technisch advies te geven, maar niet advies te geven over de gegrondheid van de vordering zelf (1). (1) Zie Cass., 3 juni 2004, AR C.03.0111.N, nr 303.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 11, eerste lid, en 962

C.08.0127.F 19 februari 2010 AC nr. 112

De aan een deskundige toegewezen opdracht moet beperkt blijven tot het verzamelen van de feitelijke gegevens die noodzakelijk zijn om de rechter in staat te stellen de pertinente rechtsregels toe te passen; de rechter mag de deskundige niet opdragen een advies te geven over de gegrondheid van de vordering (1). (1) Cass., 3 juni 2004, AR C.03.0111.N, AC, 2004, nr 303.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

C.03.0111.N 3 juni 2004 AC nr. 303

De door een rechter aan een deskundige gegeven opdracht moet zich noodzakelijkerwijze beperken tot het verzamelen van de nodige feitelijke elementen om de rechter in staat te stellen de bedoelde rechtsregels toe te passen; de rechter kan de deskundige niet gelasten een advies te geven over de gegrondheid van de vordering (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 1985, AR 7373, nr 254 en 14 sept. 1992, AR 9311, nr 605.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 11, eerste lid, en 962, eerste lid

C.12.0615.N 6 maart 2014 AC nr. ...

De rechter mag een deskundige enkel gelasten vaststellingen te doen en technisch advies te geven en niet advies te verstrekken nopens de gegrondheid van de vordering (1). (1) Zie concl. OM .

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Het deskundigenverslag dat in strijd met deze bepalingen is opgesteld , dient uit het debat te worden geweerd in de mate dat het advies verstrekt nopens de gegrondheid van de vordering; dit belet de rechter evenwel niet de door de deskundige gedane vaststellingen en uitgebrachte technische adviezen als gegevens in aanmerking te nemen en , wanneer het bewijs door vermoedens is toegelaten , hieruit desgevallend feitelijke vermoedens af te leiden (1). (1) Zie concl. OM .

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

C.11.0579.F 15 november 2012 AC nr. ...

Om na te gaan of de rechter de deskundige gelast vaststellingen te doen of een technisch advies te geven dan wel hem zijn rechtsmacht met betrekking tot de beoordeling van het geschil overdraagt, moet worden onderzocht hoe de opdracht in zijn geheel is geformuleerd en moet rekening worden gehouden met alle elementen eigen aan het deskundigenonderzoek, zoals de redenen van het vonnis dat het voormelde onderzoek beveelt, het technisch karakter van de opdracht en de context waarin de deskundige met die opdracht wordt belast; het kan voorkomen dat de vraag waarop de deskundige een antwoord van technische aard moet geven, samenvalt met de vraag waarover de rechter vanuit een juridisch oogpunt uitspraak moet doen (1). (1) Cass. 1 okt. 2010, AR C.09.0384.N, AC 2010, nr. 568.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Het door de rechter bevolen deskundigenonderzoek mag alleen ertoe strekken feitelijke vaststellingen te doen of een technisch advies te geven en de rechter draagt zijn rechtsmacht over wanneer hij de deskundige vraagt advies te geven over de gegrondheid van de vordering (1). (1) Cass. 1 okt. 2010, AR C.09.0384.N, AC 2010, nr. 568.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

C.09.0384.N 1 oktober 2010 AC nr. 568

Het door de rechter bevolen deskundigenonderzoek kan enkel feitelijke vaststellingen of technisch advies tot voorwerp hebben en de rechter draagt zijn rechtsmacht over wanneer aan de gerechtsdeskundige opdracht is gegeven een advies te geven over de gegrondheid van de vordering (1). (1) Cass., 10 nov. 2006, AR C.06.0274.N, AC, 2006, nr. 554.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Om na te gaan of de rechter de gerechtsdeskundige belast met vaststellingen te doen of technisch advies te geven, dan wel zijn rechtsmacht met betrekking tot de beoordeling van het geschil heeft overgedragen, dient de formulering van de opdracht in haar geheel nagegaan en moeten alle gegevens in acht worden genomen zoals de motieven en de context waarin de deskundige met de opdracht wordt belast (1); het enkel gebruik van de terminologie van de wet bij het formuleren van de opdracht volstaat in de regel niet om tot overdracht van de rechtsmacht te besluiten (1). (1) Cass., 10 juni 2010, AR C.09.0081.N, AC, 2010, nr. ...

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

C.09.0081.N 10 juni 2010 AC nr. 408

Om na te gaan of de rechter de gerechtsdeskundige belast met vaststellingen te doen of technisch advies te geven, dan wel zijn rechtsmacht met betrekking tot de beoordeling van het geschil heeft overgedragen, dient de formulering van de opdracht in haar geheel nagegaan en moeten alle gegevens in acht worden genomen zoals de motieven en context waarin de deskundige met de opdracht wordt belast (1). (1) Zie Cass., 7 mei 1987, AR nr. 5392, AC, 1986-1987, nr. 523.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 1105 en 1107

P.09.0079.N 3 maart 2009 AC nr. 169

Het openbaar ministerie bij het Hof is niet verplicht een schriftelijke conclusie te nemen (1). (1) Cass., 8 nov. 2000, AR P.00.0898.F, AC, 2000, nr 607.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

Het Hof van Cassatie dient te antwoorden op de middelen die een partij regelmatig heeft aangevoerd in de verklaring van voorziening, in een cassatieverzoekschrift of in een memorie en die uiteengezet zijn in een overeenkomstig artikel 1107, tweede lid, Ger.W. neergelegde noot; in de regel is het Hof niet verplicht te antwoorden op de conclusie van het O.M. die ertoe strekt het Hof voor te lichten over de verdiensten van het cassatieberoep.

- CASSATIE - Arresten - vorm - Algemeen

De conclusie van het O.M. bij het Hof van Cassatie strekt ertoe het Hof voor te lichten over de verdiensten van het cassatieberoep; het Hof is in de regel niet verplicht daarop te antwoorden.

- CASSATIE - Arresten - vorm - Algemeen

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 1105, derde lid, 1106, tweede lid, en 1107, tweede lid

P.11.1732.N 7 februari 2012 AC nr. ...

Wanneer de schriftelijke conclusie van het openbaar ministerie uiterlijk op de dag waarop de griffier aan de partijen kennis geeft van de dagbepaling wordt neergelegd ter griffie van het Hof om bij het dossier van de rechtspleging te worden gevoegd en de advocaat of de niet vertegenwoordigde partijen op dezelfde datum, dit is tijdig overeenkomstig artikel 1105, derde lid, Gerechtelijk Wetboek, in kennis worden gesteld van deze neerlegging en bij de kennisgeving een kopie van de conclusie wordt gevoegd, is er geen reden om de behandeling van de zaak uit te stellen of in voortzetting te zetten; dit houdt geen schending in van artikel 6 E.V.R.M., aangezien de partijen ten laatste op de zitting en uitsluitend in antwoord op de schriftelijke conclusie van het openbaar ministerie, een noot kunnen neerleggen waarin geen nieuwe middelen mogen worden aangebracht (1). (1) Daags vóór de zitting liet de eiser per fax aan het Hof weten dat hij om uitstel zou verzoeken om te antwoorden op de schriftelijke conclusie van het openbaar ministerie. De eiser herhaalde deze vraag op de zitting. In zijn mondelinge aanvullende conclusie betreffende dit verzoek om uitstel wees het O.M. erop dat de schriftelijke conclusie tijdig werd neergelegd en dat hiervan tijdig kennis werd gegeven aan de partijen, zodat enkel nog toepassing kon gemaakt worden van artikel 1107, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek dat toelaat "ten laatste op de zitting" een noot neer te leggen en niet van de mogelijkheid van artikel 1107, derde lid, Gerechtelijk Wetboek, dat een partij toelaat ter zitting nog een verdaging te vragen: deze laatste mogelijkheid bestaat immers enkel wanneer het O.M. ter zitting mondeling concludeert of wanneer de schriftelijke conclusie niet tijdig werd neergelegd ter griffie of, in kopie, ter kennis gebracht werd van de partijen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- OPENBAAR MINISTERIE -

- CASSATIE - Allerlei

Artt. 1106, tweede lid, 1108 en 1113

P.11.0297.F 23 februari 2011 AC nr. ...

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- VERZET -

Artt. 1110 en 1115

C.14.0122.N 7 november 2014 AC nr. 683

De tenuitvoerlegging zoals bedoeld in artikel 1115 Gerechtelijk Wetboek betreft niet de tenuitvoerlegging van een veroordeling ten laste van de andere partij, maar doelt slechts op de voortzetting van het geding voor de verwijzingsrechter.

- CASSATIE - Arresten - vorm - Allerlei

Artt. 1110, tweede lid, en 1115

C.09.0412.N 29 april 2010 AC nr. 299

De verwijzing na cassatie wordt regelmatig voor het aangewezen gerecht aanhangig gemaakt wanneer zij plaatsvindt nadat het verwijzingsarrest is betekend of gelijktijdig met die betekening.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 1113 en 1114

P.08.1785.N 20 januari 2009 AC nr. 50

Wanneer het Hof bij de behandeling van een cassatieberoep geen kennis had van het neerleggen van een verzoekschrift door de eiser in cassatie en alzo heeft nagelaten de middelen ingeroepen in dat verzoekschrift te beantwoorden zodat de eiser, door omstandigheden onafhankelijk van zijn wil, verstoken werd van het recht op een arrest dat op die middelen antwoordt, trekt het Hof zijn vorig arrest in en doet het opnieuw uitspraak over de zaak (1). (1) Zie Cass., 7 juni 1995, AR P.95.0521.F, AC, 1995, nr 282.

- CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging

Artt. 1122 en 1129

C.96.0166.N 13 januari 2000 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat een persoon geen derdenverzet heeft aangetekend, terwijl hij dat had kunnen doen, volgt niet dat hij achteraf in de rechten niet zou mogen treden van een gedingvoerende partij die een toelaatbaar hoger beroep heeft ingesteld.

- DERDENVERZET -

Artt. 1122, 1125 en 1130

C.05.0497.F 26 maart 2007 AC nr. 153

Het arrest verantwoordt zijn beslissing om het derdenverzet niet-gegrond te verklaren, niet naar recht wanneer het oordeelt dat de vordering, die ertoe strekt te doen vaststellen dat de verplichting van de echtgenoot van de eiseres een persoonlijke zekerheid is die de belangen van het gezin in gevaar brengt en derhalve nietig is, niet kan worden onderzocht in het kader van de vordering tot intrekking van het arrest van het hof van beroep, aangezien dergelijke vordering een agressieve vordering is die niet voor het eerst in hoger beroep kan worden ingesteld.

- DERDENVERZET -

Artt. 1125, 1126 en 1130

C.95.0130.N 11 juni 1998 AC nr. ...

Nu het derdenverzet een autonoom rechtsmiddel is ten behoeve van derden dat niet wordt aangetast doordat een partij in het geding hoger beroep heeft ingesteld, mag een belanghebbende derde een principaal derdenverzet instellen voor de rechter die de bestreden beslissing heeft gewezen, ook wanneer de bestreden beslissing reeds aangevochten is door een hoger beroep en daarover nog geen uitspraak is gedaan.~

- DERDENVERZET -

Artt. 1130, eerste lid, 1188 en 1369bis/1, § 7, eerste lid

C.11.0668.N 19 december 2013 AC nr. ...

Wanneer de beschikking op eenzijdig verzoekschrift waarbij beschrijvende maatregelen of beslagmaatregelen werden toegekend, wordt vernietigd op het verzet van de beslagene, geldt de beschikking op derdenverzet, ongeacht het instellen van een niet-schorsend cassatieberoep door de beslaglegger, in beginsel als titel voor de teruggave aan de beslagene van al hetgeen deze in uitvoering van de vernietigde beslissing heeft gepresteerd; dit geldt in beginsel ook wat betreft de stukken van de beslagene die ingevolge de tenuitvoerlegging van de vernietigde beschikking in handen zijn gekomen van de krachtens die beschikking aangewezen deskundige; de omstandigheid dat het cassatieberoep geen schorsende werking heeft, staat niet eraan in de weg dat, zo er te vrezen valt dat de door de beslagene gevorderde teruggave van documenten ertoe strekt het bewijs van de door hem gepleegde inbreuk definitief onmogelijk te maken, de rechter in kort geding bij spoedeisendheid maatregelen kan gelasten ter vrijwaring van de rechten van het slachtoffer van de inbreuk.

- KORT GEDING -

- DERDENVERZET -

- BESLAG - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 1131 en 1580ter

C.10.0003.N 22 september 2011 AC nr. ...

Tegen een beslissing gewezen op derdenverzet tegen een beschikking van de beslagrechter die op vraag van de beslagleggende schuldeiser machtiging verleent om uit de hand te verkopen, staat geen hoger beroep open; dergelijke beslissing is in laatste aanleg gewezen zodat het cassatieberoep daartegen ontvankelijk is (1). (1) Zie de strijdige concl. van het OM. ...

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- DERDENVERZET -

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1132 en 1133, 5°

P.08.0669.N 7 oktober 2008 AC nr. 528

Uit artikel 1133, 5°, Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt dat een verzoek tot herroeping van het gewijsde kan ingediend worden indien de beslissing berust op een vonnis of arrest in strafzaken, dat naderhand is vernietigd, volgt dat een beslissing van een strafrechter die uitspraak doet over de burgerlijke rechtsvordering die in kracht van gewijsde is gegaan, slechts kan worden herroepen voor zover het vonnis of arrest in de strafzaak, waarop die beslissing berust, is vernietigd.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

Artt. 1132, 1133 en 1136

C.93.0277.N 26 mei 1995 AC nr. ...

Een verzoek tot herroeping van het gewijsde kan niet worden ingediend om redenen waarvan de partij kennis had of kennis kon hebben vóór het verstrijken van de termijn van de rechtsmiddelen.~

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

Artt. 1134, 1136 en 700

S.02.0100.N 17 februari 2003 AC nr. 111

De in artikel 1134 Ger.W. vereiste betekening met dagvaarding, maakt de rechtsingang uit van de vordering tot herroeping van het gewijsde.

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

Artt. 1140 e.v.

C.99.0084.N 7 mei 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzet tegen een arrest van het Hof van Cassatie dat een verzoek tot verhaal op de rechter afwijst.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Niet ontvankelijk is het verzet tegen een arrest van het Hof van Cassatie dat een verzoek tot verhaal op de rechter afwijst.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Artt. 1150, 1180-1°, 1187, tweede lid, en 1206, tweede lid

P.02.1114.N 7 januari 2003 AC nr. 11

Een klacht met stelling van burgerlijke partij door de voorlopige bewindvoerder van een beschermde persoon houdt geen verband met de vertegenwoordiging in rechte van de beschermde persoon in een handeling of een rechtspleging betreffende zegellegging, opstelling van een inventaris, openbare verkoping en verdeling; voor een klacht met stelling van burgerlijke partij door de voorlopige bewindvoerder van een beschermde persoon is derhalve de door artikel 488bis, f), § 3, B.W. bedoelde bijzondere machtiging vereist.

- STRAFVORDERING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 1175 en 1183

P.11.0925.N 28 februari 2012 AC nr. ...

De partijen bij de boedelbeschrijving hebben de verplichting elk goed aan te geven waarvan het bestaan een invloed zou kunnen hebben op de samenstelling van het gemeenschappelijk vermogen; geen wetsbepaling voorziet erin dat geen aangifte moet worden gedaan van goederen waarvan andere bij de boedelbeschrijving betrokken personen reeds op de hoogte zijn (1). (1) Cass. 6 sept. 2005, AR P.05.0406.N (onuitgegeven).

- ONVERDEELDHEID -

- MEINEED -

P.03.0759.N 25 november 2003 AC nr. 597

De partijen bij een boedelbeschrijving die is opgesteld naar aanleiding van een nalatenschap zijn gehouden om melding te maken, niet alleen van de goederen die tot het vermogen in de strikte zin van de erflater behoren, maar ook van alle goederen die de erflater hen heeft geschonken, ongeacht de omstandigheid dat die schenking wel of niet voor inbreng of inkorting vatbaar was en zonder dat daarover een uitdrukkelijke vraag aan de begunstigde partij dient te worden gesteld (1). (1) Cass., 29 okt. 1973, AC, 1974, 237; 24 okt. 1989, AR 3287, nr 118 en 15 feb. 1994, R.W., 1994-1995, 122.

- ONVERDEELDHEID -

P.97.0485.N 26 januari 1999 AC nr. ...

Wanneer de boedelbeschrijving beoogt de omvang van het gemeenschappelijk vermogen vast te stellen met het oog op de vereffening-verdeling van het huwelijksstelsel, zijn de partijen gehouden alle goederen aan te geven die een invloed kunnen hebben op de samenstelling van het gemeenschappelijk vermogen.~

- ONVERDEELDHEID -

Artt. 1175 en 1184

C.02.0339.N 14 maart 2003 AC nr. 169

Artikel 1184 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de boedelbeschrijving, krachtens hetwelk dat, indien moeilijkheden rijzen of indien vorderingen worden gedaan met het oog op het beheer van het vermogen of van de onverdeelde massa of uit andere oorzaken en de partijen daaraan niet tegemoetkomen, de notaris zich wendt tot de vrederechter die zijn beschikking stelt op de minuut van het proces-verbaal, geldt enkel voor de notaris belast met een boedelbeschrijving overeenkomstig artikel 1175 van het Gerechtelijk Wetboek, en is niet van toepassing op een notaris die met een deskundigenopdracht is belast.

- NOTARIS -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 1175 en 1212

C.08.0472.N 22 oktober 2009 AC nr. 606

De door de optredende notaris, naar wie de partijen zijn verwezen door de rechtbank die uitspraak moet doen over een vordering tot verdeling, op te stellen boedelbeschrijving wordt slechts verricht indien minstens een van de partijen hem hiertoe verzoekt.

- VERDELING -

De partij die niet heeft verzaakt aan het recht een boedelbeschrijving door de optredende notaris te laten verrichten kan tegen de afwezigheid van inventaris opkomen zolang het proces-verbaal van beweringen en zwarigheden niet is afgesloten.

- VERDELING -

Krachtens het algemeen rechtsbeginsel dat de afstand van een recht door een partij strikt moet worden geïnterpreteerd en niet wordt vermoed, kan haar afstand van het recht een boedelbeschrijving door de optredende notaris te doen opstellen slechts worden afgeleid uit feiten die voor geen andere uitlegging vatbaar zijn (1). (1) Zie Cass., 20 april 1989, AR 8065, AC, 1988-89, nr 473.

- AFSTAND VAN RECHT -

- VERDELING -

Artt. 1175 en 1280

C.95.0414.N 31 januari 1997 AC nr. ...

De rechter in kort geding kan als bewarende maatregel bevelen dat een boedelbeschrijving wordt gemaakt van eigen goederen van de echtgenoten en van goederen die aan een van de echtgenoten zelfs voor het instellen van de vordering tot echtscheiding hebben toebehoord; deze bepaling wordt niet geschonden wanneer de boedelbeschrijving bevolen wordt in het vooruitzicht van een latere correcte vereffening en verdeling, zonder dat eraan de mogelijke wettelijke gevolgen gehecht worden.

- KORT GEDING -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Allerlei

Artt. 1175, 1183, 8°, en 1184

C.08.0140.N 15 mei 2009 AC nr. 324

De in een rechtspleging overeenkomstig artikel 1184 van het Gerechtelijk Wetboek, door de partijen die reeds de eed hebben afgelegd, gevoerde verweer of de door hen in die rechtspleging afgelegde verklaringen zijn geen verklaringen in de zin van artikel 1183/8° van het Gerechtelijk Wetboek; hun tussenkomst laat hen niet toe bijkomende verklaringen in verband met de boedelbeschrijving af te leggen.

- ERFENISSEN -

- ONVERDEELDHEID -

Artt. 1175, 1183, aanhef, en 11°, en 1184, eerste lid

C.08.0140.N 15 mei 2009 AC nr. 324

In het geval dat een in het artikel 1183/11° van het Gerechtelijk Wetboek bepaalde persoon weigert de eed bij de boedelbeschrijving af te leggen, wendt de notaris zich tot de vrederechter om een beschikking te verkrijgen waarbij de eedaflegging wordt opgelegd; de notaris treedt daarbij niet op in eigen belang, maar in het belang van de partijen bij een exacte samenstelling van de onverdeelde boedel (1); de bij de onverdeeldheid betrokken partijen hebben er belang bij in de procedure tussen te komen om de vordering van de notaris te ondersteunen of te bestrijden, ook al kunnen zij zelf de eedaflegging niet vorderen; artikel 1184 van het Gerechtelijk Wetboek sluit een tussenkomst in de door de notaris voor de vrederechter ingestelde procedure niet uit. (1) Zie Th. VAN SINAY, Commentaar bij artikel 1184 Ger.W., in Gerechtelijk recht; artikelsgewijze commentaar, Kluwer, 2005, randnrs 2, 6 en 9; C. ENGELS, Artikel 1184 Ger. W.; het enig geval waarin alleen de notaris bevoegd is om zich tot de vrederechter te wenden, T. Not., 1975, 4-11; Th. VAN SINAY, noot onder Vred. Brasschaat, 11 april 2006, Afsluiting van inventaris en eedaflegging, T. Not., 2007, 90, nr I.

- ERFENISSEN -

- ONVERDEELDHEID -

Artt. 1193ter, eerste, tweede en vierde lid

C.08.0032.N 4 maart 2010 AC nr. 147

In het kader van de rangregeling geopend na een verkoping uit de hand, waartoe de curators van een faillissement werden gemachtigd, is een ambtshalve doorhaling van alle bestaande inschrijvingen en overschrijvingen op overlegging van een door de notaris afgeleverd getuigschrift, slechts mogelijk zo alle personen die hetzij een inschrijving, hetzij een kantmelding hebben op het betrokken onroerend goed, in het kader van de machtigingsprocedure werden gehoord of bij gerechtsbrief werden opgeroepen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

Van een rangregeling en van een ambtshalve doorhaling van alle inschrijvingen op overlegging van het notarieel getuigschrift, dat de betaling of de bevrijdende betaling vaststelt, kan slechts sprake zijn in de mate dat er overwijzing is van de prijs ten behoeve van de ingeschreven schuldeisers; dit is niet het geval ten aanzien van de ingeschreven hypothecaire en bevoorrechte schuldeisers, die tijdens de procedure van machtiging van de curator tot verkoping uit de hand niet werden gehoord, noch behoorlijk werden opgeroepen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

Artt. 12, 700, 716 en 717

C.06.0185.N 6 december 2007 AC nr. 620

Het recht op planschadevergoeding ontstaat slechts vanaf het ogenblik dat een daad wordt gesteld die de minderwaarde tot uiting brengt en wanneer dergelijke daad niet wordt gesteld, vervalt het recht op vergoeding tien jaar na de inwerkingtreding van het plan; de datum van de betekening van de dagvaarding tot het verkrijgen van planschadevergoeding is bepalend om uit te maken of het feit dat het recht op schadevergoeding doet ontstaan , reeds voorhanden is (1). (1) Zie Cass., 16 april 1999, AR C.97.0518.N, nr. 215 en 17 maart 2000 (voltallige zitting), AR C.98.0406.N, nr.185, met concl. adv-gen. BRESSELEERS.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Wanneer in burgerlijke zaken de rechtsingang bij dagvaarding geschiedt, is de zaak bij de rechter aanhangig gemaakt op de datum van de betekening van de dagvaarding, voor zover de zaak op de algemene rol is ingeschreven voor de in de dagvaarding aangewezen datum van de zitting (1). (1) Cass., 2 mei 2002, AR C.99.0518.N, nr. 265.

- DAGVAARDING -

C.99.0518.N 2 mei 2002 AC nr. 265

Wanneer in burgerlijke zaken de rechtsingang bij dagvaarding geschiedt, is de zaak bij de rechter aanhangig gemaakt door de betekening van de dagvaarding, voor zover de zaak op de algemene rol is ingeschreven vóór de zitting die in de dagvaarding is aangegeven (1). (1) Cass. 9 dec. 1996, A.R. S.96.0078.N, nr. 493.

- VORDERING IN RECHTE -

- DAGVAARDING -

Artt. 12, tweede lid, 700, 716 en 717

C.09.0615.F 25 oktober 2010 AC nr. 626

Een dagvaarding voor het gerecht zonder inschrijving van de zaak op de algemene rol, stuit de verjaring niet die van toepassing is op de overeenkomst die valt onder de wet op de binnenbevrachting (1). (1) Zie concl. O.M. in AC, 2010, nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

- DAGVAARDING -

S.96.0078.N 9 december 1996 AC nr. ...

Wanneer in burgerlijke zaken de rechtsingang bij dagvaarding geschiedt, is de zaak bij de rechter aanhangig gemaakt door de betekening van de dagvaarding, voor zover de zaak op de algemene rol is ingeschreven voor de zitting die in de dagvaarding is aangegeven.~

- VORDERING IN RECHTE -

- DAGVAARDING -

S.94.0037.F 31 oktober 1994 AC nr. ...

Wanneer in burgerlijke zaken de rechtsingang bij dagvaarding geschiedt, is de zaak bij de rechter aanhangig gemaakt door de betekening van de dagvaarding, voor zover de zaak op de algemene rol is ingeschreven vóór de zitting die in de dagvaarding is aangegeven.~

- DAGVAARDING -

Artt. 120, derde lid, 121, derde lid, en 779, eerste lid

P.04.0952.F 6 oktober 2004 AC nr. 462

Het Hof van assisen waarvan de zetel tijdens het debat werd gewijzigd is slechts ontslagen van de verplichting het debat volledig te hervatten wanneer de magistraat die is verhinderd, wordt vervangen door een magistraat die aan het debat heeft deelgenomen in de hoedanigheid van voorzitter of daartoe afgevaardigd of aangewezen plaatsvervangend assessor.

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 1207 tot 1225

C.07.0455.N 3 april 2009 AC nr. 236

De rechter die de vordering van de langstlevende echtgenoot of een van de blote eigenaars tot omzetting van het vruchtgebruik op een onroerend goed, waarvan de blote eigendom behoort aan de afstammelingen van de vooroverleden echtgenoot, zijn geadopteerde kinderen of aan de afstammelingen van deze, bij gebreke van overeenstemming, geheel of ten dele toewijst, kan de partijen naar een notaris verwijzen, om die omzetting te laten plaatshebben volgens de door de wet omschreven procedure, ongeacht of dit onroerend goed bij het openvallen van de nalatenschap het gezin tot voornaamste woning diende (1). (1) Zie H. CASMANDe omzetting van het vruchtgebruik", T.P.R., 1991, p. 809, voetnoot 18.

- ERFENISSEN -

- VRUCHTGEBRUIK, GEBRUIK EN BEWONING -

C.05.0414.F 18 december 2008 AC nr. 744

De rechter die de verdeling heeft bevolen en de daartoe aangewezen notarissen dienen niet noodzakelijk kennis te nemen van alle vorderingen betreffende de eigen goederen van de van goederen gescheiden echtgenoten of ex-echtgenoten waartussen onverdeeldheid bestaat.

- VERDELING -

- NOTARIS -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- ONVERDEELDHEID -

Artt. 1209 tot 1223

C.11.0171.N 14 december 2012 AC nr. ...

In principe kunnen in een procedure van vereffening-verdeling voor het hof van beroep geen nieuwe betwistingen worden aangevoerd die niet werden opgenomen in het proces-verbaal van zwarigheden (1); dit sluit niet uit dat de partijen voor het hof van beroep nieuwe stukken bijbrengen tot staving van de zwarigheden die zij voor de notaris hebben aangevoerd. (1) Zie Cass. 9 mei 1997, AR C.94.0369.N, AC 1997, nr. 223.

- VORDERING IN RECHTE -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

- VERDELING -

C.94.0369.N 9 mei 1997 AC nr. ...

De artt. 1209 tot 1223 Ger.W. moeten aldus gelezen worden dat slechts de betwistingen uitgedrukt in of voortvloeiend uit de beweringen en zwarigheden opgenomen in het proces-verbaal van de boedelnotaris, door de neerlegging ter griffie van de uitgifte van dit proces-verbaal bij de rechtbank aanhangig worden gemaakt.~

- VERDELING -

Artt. 1209 tot 1224

C.12.0504.N 14 juni 2013 AC nr. ...

Door de neerlegging ter griffie van het tussentijds proces-verbaal van beweringen en zwarigheden waarin de betwisting over de al dan niet verdeelbaarheid in natura van de onroerende goederen en het standpunt van de boedelnotaris was uiteengezet, is de betwisting aanhangig bij de rechtbank en kunnen partijen hun middelen en argumenten dienaangaande laten gelden (1). (1) Zie de strijdige concl. van het O.M.

- VERDELING -

Artt. 121, tweede lid, en 779, eerste lid

P.97.0766.N 16 september 1997 AC nr. ...

Wanneer de rechter-assessor die de behandeling van de strafvordering voor het hof van assisen heeft bijgewoond, na de uitspraak over deze vordering wettig verhinderd is om deel te nemen aan de behandeling van de burgerlijke rechtsvordering, belet geen wetsbepaling dat hij wordt vervangen door een andere rechter aangewezen door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg.~

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- HOF VAN ASSISEN - Burgerlijke rechtsvordering

Artt. 1223 en 1068

C.96.0443.N 28 oktober 1999 AC nr. ...

Het arrest dat de homologatie van de staat van vereffening vernietigt en deze staat terug verwijst naar de aangewezen notaris, schendt de devolutieve werking van het hoger beroep door de zaak bovendien terug te verwijzen naar de eerste rechter, voor beslechting van eventuele bezwaren.

- VERDELING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Artt. 1223 en 1415

C.96.0327.F 5 september 1997 AC nr. ...

De tijdens een gerechtelijke verdeling bij notariële akte opgemaakte staat van vereffening kan niet aan een bewarend beslag ten grondslag liggen zolang hij niet door de deelgenoten is aanvaard of door de rechtbank gehomologeerd, nu de erin opgenomen schuldvorderingen niet zeker, vaststaand en opeisbaar zijn.

- VERDELING -

- VERBINTENIS -

- BESLAG - Bewarend beslag

Artt. 124, 243 en 248

P.03.0627.N 23 september 2003 AC nr. 449

Het arrest dat beslist over de vaststelling van de lijst van de gezworenen betreft louter administratieve handelingen waarin de beschuldigde geen recht van tussenkomst heeft en die niet aan zijn toezicht zijn onderworpen (1). (1) Cass., 22 maart 1995, AR P.95.0064.N, nr 162.

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Is niet ontvankelijk het cassatieberoep tegen het arrest dat beslist over de vaststelling van de lijst van de gezworenen, vermits dit louter administratieve handelingen betreft waarin de beschuldigde geen recht van tussenkomst heeft en die niet aan zijn toezicht zijn onderworpen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.95.0064.N 22 maart 1995 AC nr. ...

Het arrest waarbij het hof van assisen, met toepassing van artikel 243 Ger.W., beslist over vrijstellingen van opgeroepen gezworene en, met toepassing van artikel 124 Ger.W., beslist dat in het belang van een goed verloop van de debatten plaatsvervangende gezworenen zullen worden uitgeloot om de debatten te volgen, is een louter administratieve handeling waarin de beschuldigden geen recht van tussenkomst hebben en die niet aan hun toezicht is onderworpen.~

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Artt. 1253quater, 1320, 1321 en 1322

C.95.0453.N 22 november 1996 AC nr. ...

De uitspraak in beroep over een vordering tot uitkering tot levensonderhoud moet niet bij gerechtsbrief ter kennis worden gebracht; de omstandigheid dat dit toch geschiedde (met verwijzing naar artikel 1030 Ger.W.) staat er niet aan in de weg dat, wat het hoger beroep betreft, de gewone regels betreffende het geding van toepassing zijn.~

- LEVENSONDERHOUD -

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Algemeen

- HUWELIJK -

De uitspraak in beroep over een vordering tot uitkering tot levensonderhoud moet niet bij gerechtsbrief ter kennis worden gebracht; de omstandigheid dat dit toch geschiedde (met verwijzing naar artikel 1030 Ger.W.) staat er niet aan in de weg dat, wat het hoger beroep betreft, de gewone regels betreffende het geding van toepassing zijn.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Het vonnis dat in beroep uitspraak doet over een verzoek van een echtgenoot aan de vrederechter tot het bevelen van dringende voorlopige maatregelen betreffende de persoon en de goederen van de echtgenoten en de kinderen, zoals een uitkering tot levensonderhoud, moet niet bij gerechtsbrief ter kennis gebracht worden van de partijen (Impliciet).~

- LEVENSONDERHOUD -

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Algemeen

- HUWELIJK -

Artt. 1276 en 1280

C.10.0085.F 23 december 2010 AC nr. 769

De maatregelen die de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg genomen heeft overeenkomstig artikel 1280 van het Gerechtelijk Wetboek, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de persoon van de minderjarige kinderen en hun goederen, houden op uitwerking te hebben na de ontbinding van het huwelijk (1). (1) Zie Cass., 28 sept. 2000, AR C.99.0172.F, nr. 501.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Artt. 1278, tweede lid, en 1280, eerste lid

C.10.0498.N 2 februari 2012 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in zijn beschikking genomen op grond van artikel 1280 Gerechtelijk Wetboek geoordeeld heeft over de bijdrage van de partijen in de kosten voor onderhoud en opvoeding van de kinderen en over de bijdrage in de lasten met betrekking tot het woonkrediet, rekening houdend met alle gegevens waaronder de behuizing van de partijen, en het uitsluitend genot van de gezinswoning aan de verweerder toekent, houdt niet in dat de rechter, die uitspraak doet over de vereffening-verdeling, niet kan oordelen dat de echtgenoot die tijdens de echtscheidingsprocedure alleen het genot van de gezinswoning had een vergoeding verschuldigd is voor dit genot (1). (1) Cass. 18 mei 2009, AR C.07.0517.N, AC, 2009, nr. 325, met concl. van advocaat-generaal Mortier.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Artt. 1287 en 1288

C.09.0041.N 25 februari 2010 AC nr. 128

Indien tussen de echtgenoten een overeenkomst betreffende hun vermogensrechtelijke verhouding werd gesloten tijdens het huwelijk, die geen voorafgaande alomvattende regeling betreft in de procedure van echtscheiding door onderlinge toestemming, dan dient een dergelijke overeenkomst te voldoen aan de daartoe voorziene wettelijke procedure van het Burgerlijk Wetboek tot wijziging van het huwelijksvermogensstelsel.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wijziging van het huwelijksvermogensstelsel

Artt. 1287 en 1288, 3°

C.96.0406.N 21 maart 1997 AC nr. ...

Bij echtscheiding door onderlinge toestemming verbindt de tussen de echtgenoten gesloten voorafgaande overeenkomst over hun respectieve bijdrage in het onderhoud en de opvoeding van de kinderen de ouders jegens elkaar en kan niet worden gewijzigd, tenzij vaststaat dat één van de ouders, gelet op zijn vermogen en die bijdrage, in de onmogelijkheid verkeert om te zorgen voor het nodige levensonderhoud en de vereiste opvoeding van het kind dat hij onder zijn bewaring heeft; het vonnis dat dit niet vaststelt schendt artikel 1134 B.W.

- LEVENSONDERHOUD -

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

Artt. 1287, derde lid, en 1288bis

C.07.0451.N 6 maart 2009 AC nr. 178

De door de echtgenoten, die besloten zijn tot echtscheiding door onderlinge toestemming over te gaan, overeengekomen regeling met betrekking tot de uitoefening van de rechten bedoeld in de artikelen 745bis en 915bis B.W. voor het geval een van hen zou komen te overlijden voor het vonnis of arrest waarbij de echtscheiding definitief wordt uitgesproken, die is vastgesteld in de voorafgaande regelingsakte, kan geen uitwerking hebben indien de procedure tot echtscheiding door onderlinge toestemming op het ogenblik van het overlijden van een van de echtgenoten niet is ingeleid door de neerlegging van een verzoekschrift.

- ERFENISSEN -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Artt. 1287, eerste lid, 1288, aanhef en 4° en 1298

C.96.0006.N 16 juni 2000 AC nr. ...

De overeenkomst houdende de voorafgaande regeling van de wederzijdse rechten van de echtgenoten die besloten zijn tot echtscheiding door onderlinge toestemming waaromtrent zij kunnen overeenkomen is onderworpen aan de regels van het verbintenissenrecht (1); zij is een vereiste waaraan moet worden voldaan opdat de rechtbank de echtscheiding zou kunnen toestaan (2). (1) Zie Cass., 14 april 1994, A.R. 9625, nr 177, arrest dat de rechtspraak bevestigt volgens welke die overeenkomst uitsluitend onderworpen is aan de regels betreffende de overeenkomsten. (2) Zie de (strijdige) conclusie O.M.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- VERBINTENIS -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming

Artt. 1288, aanhef en 4° en 1304

C.96.0006.N 16 juni 2000 AC nr. ...

Dat de echtscheiding door onderlinge toestemming voltrokken is staat er niet aan in de weg dat een beding omtrent een uitkering tot levensonderhoud vernietigd wordt op grond van bedrog (1). (1) Zie de (strijdige) conclusie O.M.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- LEVENSONDERHOUD -

Wanneer de echtscheiding door onderlinge toestemming voltrokken is volgt uit de aard van dat instituut dat de nietigheid van een beding omtrent een uitkering tot levensonderhoud de echtscheiding zelf niet kan aantasten (1). (1) Zie de (strijdige) conclusie O.M.

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- LEVENSONDERHOUD -

Artt. 1288, eerste lid, 4°, en 1306, tweede lid

C.01.0396.F 19 december 2003 AC nr. 660

De hulpverplichting blijft bestaan in het geval van scheiding van tafel en bed door onderlinge toestemming en de in het raam van die scheiding overeengekomen onderhoudsuitkering vormt de uitvoering van die plicht (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., I, 2003, nr ...

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Bijzondere regels over de scheiding van tafel en bed

Artt. 13 en 17

C.06.0500.N 29 mei 2009 AC nr. 361

Een verzekeraar 'burgerlijke aansprakelijkheid' treedt op in een enkele hoedanigheid wanneer hij, naar aanleiding van een schadegeval, optreedt voor verschillende van zijn verzekerden.

- VERZEKERING - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 13 en 648, 2°

C.03.0277.N 12 augustus 2003 AC nr. 400

Noch de enkele omstandigheid dat een vordering voor een rechter wordt gebracht tegen een advocaat die nog voor die rechter vaak zal verschijnen als advocaat, noch een zogenaamde collusie tussen partijen, noch de wijze waarop een partij zich gedraagt, noch het gegeven dat een partij die zelf vrederechter is als partij verschijnt voor een andere vrederechter van een nabij gelegen kanton, zijn redenen om iemand te onttrekken aan de rechter die de wet hem toekent.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 13, 15 en 812, tweede lid

C.02.0406.N 29 oktober 2004 AC nr. 517

Een verweerder op hoofdvordering mag niet voor het eerst in hoger beroep een vordering tot vrijwaring instellen tegen een andere verweerder op hoofdvordering wanneer tussen deze partijen in eerste aanleg geen vorderingen waren gesteld; dit geldt ook wanneer die vordering tot vrijwaring berust op een feit of een handeling die de oorspronkelijke eiser in de dagvaarding heeft aangevoerd.

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 13, 15, 812, tweede lid, en 813, tweede lid

C.13.0141.N 6 maart 2014 AC nr. ...

De bepalingen van de artikelen 13, 15, 812, tweede lid, en 813, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek verhinderen dat een partij voor het eerst in hoger beroep een tussenvordering instelt tegen een partij in het geding met wie zij in eerste aanleg geen procesverhouding had (1). (1) Zie concl. OM.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- VORDERING IN RECHTE -

C.06.0294.N 16 maart 2007 AC nr. 144

Een partij mag niet voor het eerst in hoger beroep een vordering tot vrijwaring instellen tegen een andere partij wanneer tussen deze partijen in eerste aanleg geen vorderingen waren gesteld; dit geldt ook wanneer die vordering tot vrijwaring berust op een feit of een akte die de oorspronkelijke eiser in de dagvaarding heeft aangevoerd (1). (1) Zie Cass., 29 okt. 2004, AR C.02.0406.N, nr 517 en R.W., 2004-05, 1618, noot S. MOSSELMANS; Cass., 5 jan. 2007, AR C.06.0026.N, www.cass.be; S. MOSSELMANSTussenvorderingen in het gerechtelijk privaatrecht", R.W., 2004-05, (1601) 1606-1607.

- TUSSENKOMST -

- VORDERING IN RECHTE -

C.06.0026.N 5 januari 2007 AC nr. 8

Een partij mag niet voor het eerst in hoger beroep een vordering tot vrijwaring instellen tegen een andere partij wanneer tussen deze partijen in eerste aanleg geen vorderingen waren gesteld; dit geldt ook wanneer die vordering tot vrijwaring berust op een na het vonnis in eerste aanleg tussen deze partijen gesloten overeenkomst (1). (1) Zie Cass., 29 okt. 2004, AR C.02.0406.N, nr 517 en R.W. 2004-05, 1618, noot S. MOSSELMANS; S. MOSSELMANSTussenvorderingen in het gerechtelijk privaatrecht", R.W. 2004-05, (1601) 1606-1607.

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 1305, eerste lid, en 1307

C.07.0126.F 5 maart 2009 AC nr. 172

De beslissing over de rechtsvordering tot echtscheiding van de ene echtgenoot doet niet noodzakelijk het voorwerp van de vordering tot scheiding van tafel en bed van de andere echtgenoot wegvallen, aangezien laatstgenoemde een moreel en materieel belang kan behouden om aan de hand van die procedure het aandeel te doen vaststellen van zijn partner in de oorzaken van de breuk, met de daaruit voortvloeiende gevolgen, meer bepaald betreffende de onderhoudsuitkering (1). (1) Zie Cass., 9 juli 1936, Bull. en Pas. 1936, I, 346.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Algemeen

De rechter kan, zonder zichzelf tegen te spreken, tegelijkertijd de echtscheiding en de scheiding van tafel en bed toestaan en in dat geval krijgt de echtscheiding voorrang wat de staat van de personen betreft, zodat het huwelijk wordt ontbonden.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Algemeen

Artt. 1311 tot 1316, 1319 en 1319bis

C.98.0230.N 2 maart 2001 AC nr. ...

De formaliteiten die in acht moeten zijn genomen opdat de schuldeisers van een der echtgenoten ontvankelijk zouden zijn om op te komen tegen een vereffening, zijn slechts de door de wet betreffende een vordering tot scheiding van goederen voorgeschreven publiciteitsvoorschriften; de termijn van een maand die in acht moet worden genomen alvorens op die vordering een vonnis mag worden uitgesproken heeft op die publiciteitsvoorschriften geen betrekking (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wijziging van het huwelijksvermogensstelsel

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Gerechtelijke scheiding van goederen

Artt. 1319, 1320 en 1322

F.08.0092.F 28 mei 2009 AC nr. 358

Het middel dat is afgeleid uit de miskenning van de bewijskracht van een akte, is niet ontvankelijk wanneer de bestreden beslissing de bewoordingen van die akte niet overneemt en de eiser de akte niet regelmatig tot staving van zijn cassatieberoep overlegt (1). (1) Zie Cass., 6 nov. 2008, AR F.07.0026.F, AC, 2008, nr 617.

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

Artt. 1326, tweede lid, 1653 en 1654

C.08.0032.N 4 maart 2010 AC nr. 147

In het kader van de rangregeling geopend na een verkoping uit de hand, waartoe de curators van een faillissement werden gemachtigd, is een ambtshalve doorhaling van alle bestaande inschrijvingen en overschrijvingen op overlegging van een door de notaris afgeleverd getuigschrift, slechts mogelijk zo alle personen die hetzij een inschrijving, hetzij een kantmelding hebben op het betrokken onroerend goed, in het kader van de machtigingsprocedure werden gehoord of bij gerechtsbrief werden opgeroepen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

Van een rangregeling en van een ambtshalve doorhaling van alle inschrijvingen op overlegging van het notarieel getuigschrift, dat de betaling of de bevrijdende betaling vaststelt, kan slechts sprake zijn in de mate dat er overwijzing is van de prijs ten behoeve van de ingeschreven schuldeisers; dit is niet het geval ten aanzien van de ingeschreven hypothecaire en bevoorrechte schuldeisers, die tijdens de procedure van machtiging van de curator tot verkoping uit de hand niet werden gehoord, noch behoorlijk werden opgeroepen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

Artt. 133 en 1385quinquies

P.07.0383.N 4 september 2007 AC nr. 382

Van het beroep in cassatie van de veroordeelde tot betaling van een dwangsom, tegen een beslissing van de strafrechter zetelend in hoger beroep die uitspraak doet over zijn vordering strekkende tot opheffing of vermindering van de dwangsom, of tot opschorting van de looptijd ervan, wordt kennis genomen door de tweede kamer van het Hof van cassatie.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

Artt. 138, § 1 en 1079

C.07.0347.N 28 februari 2008 AC nr. 143

Wanneer de procureur-generaal bij een hof van beroep in burgerlijke zaken cassatieberoep instelt op grond van artikel 138bis, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek, dient dit ingesteld te worden in de vormen bepaald voor de cassatieberoepen en derhalve, om ontvankelijk te zijn, te worden betekend aan de betrokken partijen.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Artt. 138, 764 tot 768

C.97.0041.N 12 februari 1999 AC nr. ...

Wegens het beginsel van de eenheid en de ondeelbaarheid van het openbaar ministerie moet, in burgerlijke zaken, het advies van het openbaar ministerie niet gegeven worden door het lid dat het debat heeft bijgewoond.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 138, 764 tot 768, 780, 1°, en 845, derde lid

C.96.0284.F 12 december 1997 AC nr. ...

Wegens het beginsel van de eenheid en de ondeelbaarheid van het O.M., hoeft de magistraat van het O.M., die, in burgerlijke zaken, zijn advies geeft aan de feitenrechter, niet noodzakelijk diegene te zijn die de debatten heeft bijgewoond; inzonderheid in de wrakingsprocedure hoeft de magistraat van het O.M. die tegenwoordig is bij de uitspraak niet noodzakelijk diegene te zijn die in zijn conclusie is gehoord. (Tweede zaak)~

- WRAKING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 138, eerste lid, en 140

P.08.0706.N 28 oktober 2008 AC nr. 587

In strafzaken heeft het openbaar ministerie bij de rechtbanken van eerste aanleg en bij de hoven van beroep onder meer als opdracht de strafvordering in te stellen waar het behoort en erover te waken dat de rechtspleging wettelijk en regelmatig verloopt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 138, tweede lid, 648, 2°, en 656, tweede lid, 1°

C.98.0153.F 15 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer een door de procureur des Konings ingestelde vordering tot onttrekking van de zaak aan een rechtbank van koophandel op grond van gewettigde verdenking niet kennelijk onontvankelijk is, beveelt het Hof van Cassatie de mededeling, door neerlegging ter griffie van voornoemde rechtbank, van zijn arrest, van het verzoekschrift en van de daaraan gehechte stukken aan de voorzitter van die rechtbank en aan de niet-eisende partijen.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 138, tweede lid, 650 en 651

C.04.0147.F 13 april 2004 AC nr. 194

Noch het recht om hoger beroep in te stellen tegen de beslissingen van de provinciale raad van de Orde der Geneesheren, noch de andere bevoegdheden die de wet aan de bijzitter toekent, noch zijn specifiek statuut maken het mogelijk de bijzitter van die raad gelijk te stellen met het openbaar ministerie, teneinde hem, in soortgelijke gevallen, het recht toe te kennen een vordering tot onttrekking in te stellen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ARTS -

Een vordering tot onttrekking wegens gewettigde verdenking kan alleen worden ingesteld door een partij of, in de bij wet bepaalde gevallen, door het O.M. (1). (1) Zie Cass., 20 juni 2003, AR C.03.0269.N, nr ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

Een vordering tot onttrekking wegens gewettigde verdenking kan alleen worden ingesteld door een partij of, in de bij wet bepaalde gevallen, door het O.M. (1). (1) Zie Cass., 20 juni 2003, AR C.03.0269.N, nr ...

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 138, tweede lid, en 1017

C.98.0101.N 9 september 1999 AC nr. ...

Wanneer, in burgerlijke zaken, het openbaar ministerie in het ongelijk wordt gesteld op een van ambtswege ingestelde rechtsvordering, wordt de Belgische Staat in de kosten verwezen.~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Artt. 138, tweede lid, en 648, 2°

C.03.0269.N 12 augustus 2003 AC nr. 371

Het openbaar ministerie is gerechtigd een vordering tot onttrekking van een zaak aan de rechter wegens wettige verdenking in te stellen als de openbare orde in gevaar kan worden gebracht door een toestand waarin een rechtscollege kennisneemt van een geschil (1), zoals wanneer een partij een ouder is van een lid van dat rechtscollege en geen enkel lid van dat rechtscollege zitting wenst te nemen in die zaak (2). (1) Zie Cass., 24 juni 1994, AR C.94.0214.N, nr 333 en (impliciet) 27 feb. 1998, AR C.98.0011.F, nr 112 (d.i. vóór de wijziging van artikel 648 Ger.W. door de wet van 12 maart 1998 (artikel 4), die o.m. deze procedure in twee fases heeft gesplitst), alsook 5 okt. 2001, AR C.01.0325.F, nr 527 (tweede fase). (2) Zie Cass., 17 dec. 1998, AR C.98.0525.N (tweede fase).

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

Verwantschap tussen een partij en een lid van een rechtbank heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat de zaak moet onttrokken worden aan het gerecht dat volgens de wet wordt bepaald.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.01.0325.F 5 oktober 2001 AC nr. ...

Het openbaar ministerie kan, in burgerlijke zaken, ambtshalve optreden indien de openbare orde in gevaar komt door een toestand die moet worden verholpen; het openbaar ministerie kan de verwijzing van de zaak van een rechtbank naar een andere vorderen wanneer bij een rechtscollege een geschil aanhangig is waarin een magistraat van hetzelfde rechtsgebied is betrokken (1). (Impliciet) (1) Zie cass. , 27 febr. 1998, AR. C.98.0011.F, nr. 112; 17 dec. 1998, AR. C.98.0525.N, nr. 529; 4 mei 2000, AR. C.00.0131.N, nr. 274.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

C.00.0131.N 4 mei 2000 AC nr. ...

Indien de openbare orde in gevaar komt door een toestand die moet worden verholpen, kan het openbaar ministerie de vordering instellen tot onttrekking van de zaak aan de rechter wegens wettige verdenking (1). (1) Zie Cass., 24 juni 1994, A.R. nr C.94.0214.N, nr 333.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.98.0525.N 17 december 1998 AC nr. ...

Het openbaar ministerie vermag, wegens wettige verdenking, een vordering in te stellen tot onttrekking van de zaak aan het gerecht waarbij het zijn ambt uitoefent.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.98.0011.F 27 februari 1998 AC nr. ...

Het openbaar ministerie mag in burgerlijke zaken ambtshalve optreden, als de openbare orde in gevaar wordt gebracht door een toestand die verholpen moet worden; dat is het geval wanneer een rechtscollege kennisneemt van een geschil waarin één van zijn leden betrokken is (Impliciet).~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

C.94.0214.N 24 juni 1994 AC nr. ...

Het openbaar ministerie vermag, wegens wettige verdenking, een vordering in te stellen tot onttrekking van de zaak aan het gerecht waarbij het zijn ambt uitoefent.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 1384quater en 1385quinquies, eerste lid

C.07.0282.F 5 mei 2011 AC nr. 195

De artikelen 1384quater en 1385quinquies, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek die overeenstemmen met de artikelen 3 en 4, eerste lid, van de Bijlage bij het Benelux-Verdrag van 26 november 1973 houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom staan niet eraan in de weg dat de executierechter, gelet op het feit dat zich een nieuwe, geen overmacht opleverende omstandigheid heeft voorgedaan, kan toetsen of de titel waarbij de dwangsom is opgelegd, nog doeltreffend en uitvoerbaar is (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. …

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- DWANGSOM -

- BESLAG - Algemeen

- BENELUX - Verdragbepalingen

Artt. 1385bis en 1385quater

C.07.0423.N 17 juni 2011 AC nr. 177

Indien de rechter in hoger beroep de in eerste aanleg uitgesproken hoofdveroordeling gedeeltelijk bekrachtigt en de in eerste aanleg opgelegde dwangsom wijzigt en aldus heeft te gelden als de rechter die de dwangsom heeft opgelegd, kan een dwangsom worden verbeurd in de periode tussen de betekening van de uitvoerbare beslissing van de rechter in eerste aanleg en de betekening van de beslissing in hoger beroep, mits onmiskenbaar duidelijk is dat de rechter in hoger beroep een dwangsom in stand heeft gehouden voor dit gedeelte van de in eerste aanleg uitgesproken hoofdveroordeling (1). (1) Beneluxhof, 20 april 2010, nr. A 2009/1, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle.

- DWANGSOM -

C.07.0423.N 6 maart 2009 AC nr. 177

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of, indien de rechter in hoger beroep heeft te gelden als de rechter die de dwangsom heeft opgelegd, de dwangsom niet kan worden verbeurd in de periode tussen de betekening van de uitvoerbare beslissing van de rechter in eerste aanleg en de betekening van de beslissing in hoger beroep ook al heeft die dwangsom betrekking op een veroordeling die in hoger beroep wordt bevestigd, stelt het een prejudiciële vraag aan het Benelux-Gerechtshof.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DWANGSOM -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

C.07.0527.N 27 februari 2009 AC nr. 163

De veroordeling om iets doen, waaraan, voor het geval aan die hoofdveroordeling niet wordt voldaan, de verbeurte van een dwangsom wordt gekoppeld, moet door de dwangsom- rechter voldoende nauwkeurig worden geformuleerd; wanneer hij de uitvoering van herstelwerken volgens bepaalde modaliteiten gelast, dient hij de hierbij in acht te nemen richtlijnen desgevallend zelf te preciseren.

- DWANGSOM -

Artt. 1385bis en 1385quinquies

C.93.0528.F 3 november 1994 AC nr. ...

Alleen de vaststelling door de rechter van de onmogelijkheid voor de schuldenaar om aan de hoofdveroordeling te voldoen, kan de rechter in staat stellen de gehele of gedeeltelijke vrijstelling van betaling van de dwangsom toe te staan. ~

- DWANGSOM -

Artt. 1385bis, 1385quater, 1395 en 1395quinquies

S.07.0059.N 20 oktober 2008 AC nr. 561

De regeling van de dwangsom gaat uit van een strikte taakverdeling tussen de rechter die de dwangsom oplegt, de dwangsomrechter, en de rechter die moet oordelen over het al dan niet verbeurd zijn ervan, de beslagrechter, zodat deze taakverdeling eraan in de weg staat dat een andere rechter kennis neemt van de vraag of de dwangsom is verbeurd ook al gaat het daarbij om een verweer op een voor die rechter ingestelde hoofdvordering.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

Artt. 1385decies en 1385undecies

F.12.0188.N 22 mei 2014 AC nr. ...

Nu de fiscale wet de openbare orde raakt, dient de rechter, ongeacht de eventuele nietigheid waardoor de administratieve akte is aangetast, zelf in feite en in rechte te beslissen over het bestaan van de belastingschuld wanneer hij daartoe wordt uitgenodigd door de vorderingen die door de partijen worden gesteld; hieruit volgt dat wanneer de belastingplichtige niet alleen de nietigverklaring van het dwangbevel zoals bedoeld in artikel 85 Btw-wetboek vordert, maar ook de terugbetaling van de door hem betaalde sommen, de rechter moet oordelen over het bestaan van de btw-schuld en hij de terugbetaling niet kan bevelen zonder te hebben nagegaan of de belasting al dan niet verschuldigd was (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 1385quater en 1385quinquies

C.09.0531.F 2 september 2010 AC nr. 493

Wanneer de rechter die in hoger beroep uitspraak doet over het derdenverzet tegen een beschikking die, op eenzijdig verzoekschrift, een hoofdveroordeling met dwangsom uitspreekt, nagaat of die dwangsom reeds van meet af aan verantwoord was onder de voorwaarden en op de wijze als bepaald door de eerste rechter, beslist dat zij onredelijk is en haar vermindert, maakt hij geen toepassing van artikel 1385quinquies van het Gerechtelijk Wetboek en schendt hij noch die bepaling noch artikel 1385quater van dat wetboek (1). (1) Cass., 14 dec. 2007, AR F.06.0068.F, AC, 2007, nr. 637.

- DWANGSOM -

C.07.0282.F 12 maart 2009 AC nr. 195

Wanneer de beoordeling van de gegrondheid van een middel de interpretatie vereist van de artikelen 3 en 4, eerste lid, van de Bijlage bij de Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom, in zoverre zij de vraag doet rijzen of die artikelen in die zin moeten worden uitgelegd dat ze eraan in de weg staan dat de executierechter, bij het opduiken van een nieuwe gebeurtenis die geen overmacht vormt, kan nagaan of de titel waarbij de dwangsom werd bevolen werkzaam en uitvoerbaar blijft, is het Hof van Cassatie verplicht die vraag voor te leggen aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Zie Benelux Hof, 12 feb. 1996, A 94/3, Jur., 1996, 3, met concl. adv.-gen. Janssens de Bisthoven.

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DWANGSOM -

C.05.0451.F 12 mei 2006 AC nr. 271

Wanneer de rechter kennis neemt van een geschil betreffende de tenuitvoerlegging van een dwangsom, is hij niet bevoegd de onmogelijkheid vast te stellen om aan de hoofdveroordeling waarvoor een dwangsom is uitgesproken te voldoen en is hij evenmin bevoegd de dwangsom te verlagen of op te heffen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- DWANGSOM -

Artt. 1385quater en 1498

C.12.0359.F 24 januari 2014 AC nr. ...

De beslagrechter moet, in geval van moeilijkheden bij de tenuitvoerlegging van een beslissing waarbij een dwangsom wordt opgelegd, uitmaken of de voorwaarden voor de dwangsom vervuld zijn; bij die gelegenheid dient de beslagrechter eventueel de draagwijdte van de beslissing te bepalen maar hij is niet bevoegd om die uit te leggen, als zij onduidelijk of dubbelzinnig is, noch a fortiori, om de inhoud ervan te wijzigen; meer bepaald is hij niet bevoegd om te beslissen dat de dwangsom niet verschuldigd is op grond dat de hoofdveroordeling niet verantwoord was (1). (1) Cass. 2 sept. 2010, AR C.09.0168.F, AC 2010, nr. 492.

- DWANGSOM -

- BESLAG - Algemeen

C.07.0282.F 12 maart 2009 AC nr. 195

In geval van zwarigheden bij de tenuitvoerlegging van een vonnis dat een dwangsom uitspreekt, moet de beslagrechter nagaan of de voor de dwangsom gestelde vereisten al dan niet vervuld zijn; behoudens de door de wet bepaalde gevallen kan de beslagrechter geen uitspraak doen over de zaak zelf; hij mag geen uitspraak doen over de rechten van de partijen die zijn vastgesteld door een titel waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevorderd (1). (1) Zie Benelux Hof, 14 april 1983, A 82/8, Jur., 1983, 83, met concl. adv.-gen. Krings; Cass., 9 feb. 2007, AR C.05.0573.N, AC, 2007, nr 77.

- DWANGSOM -

C.05.0573.N 9 februari 2007 AC nr. 77

Om te bepalen of de voorwaarden waarbij de dwangsom verschuldigd is al dan niet vervuld zijn moet de beslagrechter, als maatstaf van de toetsing van de ter uitvoering van de veroordeling verrichte handelingen, het doel en de strekking van de veroordeling als richtsnoer nemen, met dien verstande dat de veroordeling geacht wordt niet verder te strekken dan tot het bereiken van het daarmee beoogde doel (1). (1) Cass., 10 nov. 2005, AR C.04.0020.N, nr 588.

- DWANGSOM -

C.04.0020.N 10 november 2005 AC nr. 588

In geval van zwarigheden bij de tenuitvoerlegging van een vonnis dat een veroordeling tot een dwangsom inhoudt behoort het de beslagrechter te bepalen of de voorwaarden waarbij de dwangsom verschuldigd is, al dan niet vervuld zijn (1). (1) Cass., 26 juni 1987, AR 5372, AC 1986-87, nr 653.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- DWANGSOM -

Om te bepalen of de voorwaarden waarbij de dwangsom verschuldigd is al dan niet vervuld zijn dient de beslagrechter, als maatstaf van de toetsing van de ter uitvoering van de veroordeling verrichte handelingen, het doel en de strekking van de veroordeling als richtsnoer te nemen, met dien verstande dat de veroordeling geacht wordt niet verder te strekken dan tot het bereiken van het daarmee beoogde doel (1). (1) E. Dirix en K. Broeckx, Beslag in A.P.R., 2001, 57, nr 83.

- DWANGSOM -

Artt. 1387 en 1522

C.95.0404.F 19 september 1996 AC nr. ...

De bepaling luidens welke geen enkele handeling van tenuitvoerlegging mag geschieden hetzij tussen negen uur 's avonds en zes uur 's morgens hetzij op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, behalve bij dringende noodzakelijkheid krachtens een verlof van de beslagrechter verleend op verzoekschrift, is niet van toepassing op de verkoop van het meubilair waarop uitvoerend beslag op roerend goed is gelegd; die verkoop heeft plaats in een veilingzaal van de gerechtsdeurwaarders of op een openbare markt.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1389, 2°, 1468, 1469 en 1470

C.06.0604.N 31 oktober 2008 AC nr. 600

Indien bewarend beslag op een zeeschip wordt gelegd voor een zeevordering waarvoor een derde instaat, is aan het vereiste dat het beslagexploot op straffe van nietigheid de naam, voornaam en de woonplaats van de schuldenaar tegen wie het beslag geschiedt, bevat, voldaan wanneer het, naast de beschrijving van het zeeschip, hetzij de naam en de woonplaats van de schuldenaar van de zeevordering, hetzij de naam en de woonplaats van de eigenaar van het zeeschip vermeldt.

- BESLAG - Bewarend beslag

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Artt. 138bis en 648, 2°

C.10.0719.F 10 februari 2011 AC nr. 121

De omstandigheid dat geen enkel gewoon noch plaatsvervangend lid van de Orde van geneesheren zich gerechtigd acht om van de zaak kennis te nemen wegens de nauwe band met de V.Z.W. die de klacht heeft ingeleid en waarvan de voorzitter tevens gewoon lid van die raad is, kan zowel bij de partijen als bij derden een gewettigde verdenking doen ontstaan over de strikte onpartijdigheid van de leden van die raad die uitspraak moeten doen; de bezorgdheid om die verdenking te voorkomen rechtvaardigt de onttrekking van de zaak aan die raad (1). (1) Zie het arrest van 5 maart 2010, AR C.10.0071.F, www.cass.be waarbij het Hof beslist heeft dat een vordering tot onttrekking van een zaak aan de raad van Orde van geneesheren die op 12 februari 2010 ingesteld werd door de V.W.Z. Union des omnipracticiens de l'arrondissement de Dinant kennelijk niet-ontvankelijk was omdat zij, als klager, geen partij bij de zaak was en dus niet de hoedanigheid had om een dergerlijke vordering in te stellen, en het arrest van 23 december 2010, AR C.10.0719.F, www.cass.be dat de vordering tot onttrekking van de zaak van 14 december 2010 van de proc.-gen. bij het hof van beroep te Luik in dezelfde zaak op grond van art. 138bis Ger.W. ontvankelijk had verklaard.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

C.10.0719.F 23 december 2010 AC nr. 770

Wanneer de tuchtprocedure geschorst wordt wegens een onmogelijkheid voor de raad van de Orde van geneesheren om uitspraak te doen, wat de openbare orde in het gedrang kan brengen, heeft het openbaar ministerie de hoedanigheid om de onttrekking van de zaak te vorderen wegens gewettigde verdenking van die raad (1). (1) Zie Cass., 5 maart 2010, AR C.10.0071.F, AC, 2010, nr. 156.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 138bis en 780, 4°

C.10.0249.N 10 juni 2011 AC nr. ...

De verplichting tot vermelding, in het vonnis, van het advies van het openbaar ministerie is niet van toepassing wanneer het openbaar ministerie tussenkomt bij wege van rechtsvordering.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

De verplichting tot vermelding, in het vonnis, van het advies van het openbaar ministerie is niet van toepassing wanneer het openbaar ministerie tussenkomt bij wege van rechtsvordering.

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 138bis, § 1, 1017, eerste lid, en 1022, eerste lid

C.13.0604.N 17 oktober 2014 AC nr. 621

Het openbaar ministerie dat in het algemeen belang optreedt krachtens artikel 634 van het Wetboek van Vennootschappen is onderworpen aan een bijzondere regeling die onverenigbaar is met de toepassing van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de gerechtskosten die deze kosten volledig ten laste leggen van de in het ongelijk gestelde partij (1). (1) Zie gedeeltelijk andersluidende concl. OM, dat eveneens concludeerde tot vernietiging, doch op het eerste onderdeel, wegens een motiveringsgebrek.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 1390, zesde lid, en 1627

C.95.0409.N 11 april 1997 AC nr. ...

De regel luidens dewelke de overhandiging of de verdeling van gelden waarop beslag is gelegd of die voortkomen van de verkoop van in beslag genomen roerende goederen niet kan geschieden dan overeenkomstig de bepalingen van artikel 1627 Ger.W. betreffende de evenredige verdeling, geeft aan de collectieve aard van het roerend beslag een concrete uitdrukking.~

- BESLAG - Algemeen

- BESLAG - Algemeen

Artt. 1395 en 1489

C.12.0258.N 4 januari 2013 AC nr. ...

De beslagrechter is bevoegd om te onderzoeken of de schuldvordering die uit de uitvoerbare titel blijkt, niet is tenietgegaan na het ontstaan van de titel, in welk geval deze niet meer actueel is en de tenuitvoerlegging onrechtmatig is; hij mag hierbij geen afbreuk doen aan hetgeen werd beslist door de rechter die het vonnis heeft gewezen waarvan de tenuitvoerlegging wordt nagestreefd (1). (1) Cass. 17 sept. 2010, AR C.09.0572.N, AC 2010, nr. 528.

- BESLAG - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.09.0572.N 17 september 2010 AC nr. 528

De beslagrechter is bevoegd om te onderzoeken of de schuldvordering die uit de uitvoerbare titel blijkt niet is tenietgegaan na het ontstaan van de titel, in welk geval de tenuitvoerlegging onrechtmatig zou zijn(1); de actualiteit van de uitvoerbare titel kan niet in het gedrang worden gebracht door het aanvoeren van feiten of omstandigheden die aan het oordeel van de rechter werden onderworpen die het vonnis heeft gewezen waarvan de tenuitvoerlegging wordt nagestreefd. (1) Cass., 9 mei 2003, AR C.00.0656.N, AC, 2003, nr. 287.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BESLAG - Algemeen

C.03.0069.N 27 mei 2004 AC nr. 290

Doet geen afbreuk aan artikel 1039 Ger.W. dat bepaalt dat beschikkingen in kort geding geen nadeel toebrengen aan de zaak zelf, de beslagrechter die, bij het beslechten van een executiegeschil, zich beroept op het gezag van gewijsde van een door de kort-gedingrechter ter zake van de uitvoerbaarheid van een uitvoerbare titel genomen beslissing (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1998, AR C.95.0106.N, nr 233; 9 mei 2003, AR C.00.0656.N, nr ...

- BESLAG - Algemeen

C.00.0656.N 9 mei 2003 AC nr. 287

De beslagrechter is bevoegd om te onderzoeken of de schuldvordering die uit de uitvoerbare titel blijkt niet is tenietgegaan na het ontstaan van de titel, in welk geval de tenuitvoerlegging onrechtmatig zou zijn (1); wanneer hij in het raam van dit onderzoek de tenuitvoerlegging van de uitvoerbare titel geheel of gedeeltelijk schorst in afwachting van de beslissing van de bodemrechter, raakt hij niet aan de materieelrechtelijke verhouding tussen de partijen, maar beslecht hij slechts het gerezen executiegeschil. (1) Cass., 15 jan. 1999, AR C.96.0478.F, nr 26.

- BESLAG - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.96.0478.N 15 januari 1999 AC nr. ...

De beslagrechter is bevoegd om te onderzoeken of de schuldvordering, die uit de uitvoerbare titel blijkt, is tenietgegaan na het ontstaan van de titel, geval waarin de tenuitvoerlegging onrechtmatig zou zijn.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BESLAG - Algemeen

C.93.0315.F 11 mei 1995 AC nr. ...

Hoewel uitvoerend beslag onder derden, in de regel, alleen ten laste van de schuldenaar en niet van een derde kan worden gelegd, is zulks bij simulatie niet het geval; daaruit volgt dat de schuldeiser, wanneer hij aantoont dat de werkelijke houder van een ten name van een andere rechtspersoon geopende rekening zijn schuldenaar is, bewarend beslag op die rekening kan leggen ten laste van zijn schuldenaar; in dat geval staat het aan de beslagrechter om, binnen de bij artikel 1489, tweede lid, Ger.W. opgelegde grenzen, na te gaan of de voorwaarden betreffende de toestemming tot of de handhaving van een bewarend beslag onder derden vervuld zijn.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BESLAG - Bewarend beslag

Artt. 1395 en 1494

C.99.0252.F 9 november 2000 AC nr. ...

De beslagrechter is niet bevoegd om uitspraak te doen over een geschil betreffende de rechten van de partijen dat wel verband houdt met de tenuitvoerlegging, maar dat niet gaat over de rechtmatigheid of de regelmatigheid ervan; het geschil over de vraag of de partij die veroordeeld is bij het vonnis dat aanleiding heeft gegeven tot het beslag, achterstallig onderhoudsgeld verschuldigd is gaat niet over de rechtmatigheid of de regelmatigheid van het beslag (1). (1) Cass., 27 juni 1996, AR. C.93.0427.N, nr. 264.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BESLAG - Algemeen

C.93.0427.N 27 juni 1996 AC nr. ...

De beslagrechter is niet bevoegd om uitspraak te doen over een geschil betreffende de rechten van de partijen dat wel verband houdt met de tenuitvoerlegging maar dat niet gaat over de rechtmatigheid of de regelmatigheid ervan, een geschil over de rechtsopvolging van de partij waartegen het vonnis is uitgesproken op grond waarvan beslag is gelegd betreft niet de rechtmatigheid of de regelmatigheid van het beslag.~

- BESLAG - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 1395 en 1498

C.95.0106.N 11 mei 1998 AC nr. ...

De beslagrechter, geadieerd om kennis te nemen van de middelen tot tenuitvoerlegging op de goederen van de schuldenaar, mag geen uitspraak doen over de rechten van de partijen waarover reeds is beslist in de titel op grond waarvan het betwist uitvoerend beslag is gelegd.

- BESLAG - Algemeen

Artt. 1395, 1396 en 1494

C.95.0020.F 3 november 1995 AC nr. ...

Het hof van beroep, waarbij een voorziening aanhangig is tegen de beslissing van de beslagrechter die het verzet van de belastingplichtige tegen het bevel tot betaling afwijst, is niet bevoegd om uitspraak te doen over de geldigheid van de aanslag die de grondslag heeft gevormd van het te zijnen laste uitgevaardigde dwangbevel en van het hem betekende bevel tot betaling.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

- BESLAG - Algemeen

Artt. 1395, eerste lid en 1498

C.09.0149.N 18 maart 2010 AC nr. 199

De beslagrechter die kennis neemt van een vordering betreffende de middelen tot tenuitvoerlegging beoordeelt de wettigheid en de regelmatigheid van de tenuitvoerlegging; hij is niet bevoegd om uitspraak te doen over andere geschillen betreffende de tenuitvoerlegging en kan, behoudens de uitdrukkelijk in de wet bepaalde gevallen, geen uitspraak doen over de zaak zelf (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Het staat niet aan de beslagrechter, die kennis neemt van het verzet gedaan tegen het in artikel 157, § 1 Stedenbouwdecreet bedoeld dwangbevel uitspraak te doen over de geldigheid van de bestuurshandeling die aan het dwangbevel ten grondslag ligt, noch over de geldigheid van de administratieve geldboete (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- STEDENBOUW - Sancties

C.03.0030.N 1 december 2005 AC nr. 637

De beslagrechter die kennisneemt van een vordering betreffende de middelen tot tenuitvoerlegging op de goederen van de schuldenaar, beoordeelt de wettigheid en de regelmatigheid van de tenuitvoerlegging, zonder uitspraak te kunnen doen over de zaak zelf, behoudens de uitdrukkelijk in de wet bepaalde gevallen; inzake inkomstenbelastingen is de beslagrechter, op het verzet van de belastingschuldige tegen het dwangbevel dat hem is betekend met het oog op de invordering van de belasting, niet bevoegd om uitspraak te doen over de geldigheid van de aanslag en van de titel die eraan ten grondslag ligt (1). (1) Zie Cass., 27 juni 1996, AR C.93.0427.N, A.C., 1996, nr 264; Cass., 10 juni 1999, AR C.98.0509.F, A.C., 1999, nr 348; Cass., 9 nov. 2000, AR C.99.0252.F, A.C., 2000, nr 610.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- BESLAG - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.98.0509.F 10 juni 1999 AC nr. ...

De beslagrechter die kennisneemt van een vordering inzake de middelen tot tenuitvoerlegging, oordeelt of het beslag wettig en regelmatig is, maar mag geen uitspraak doen over de rechten van de partijen die vastgelegd zijn in de titel waarvan de uitvoering wordt gevraagd.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 1398, tweede lid, en 1419, tweede lid

C.03.0136.N 10 september 2004 AC nr. 401

De bepaling krachtens welke degene die last geeft tot tenuitvoerlegging van een vonnis, waarvan de rechter de voorlopige tenuitvoerlegging heeft toegestaan, handelt op eigen risico vindt geen toepassing op de tenuitvoerlegging van een beslissing die werd ingetrokken op grond van de bepaling die de beslagene, in geval van veranderde omstandigheden, toelaat de wijziging of de intrekking van de beschikking, waarbij toelating tot beslag inzake namaak wordt verleend, te vragen (1). (1) Zie Cass., 7 april 1995, AR C.93.0182.N, nr 189 en R.W., 1995-1996, 184, met noot BROECKX K., Risicoaansprakelijkheid bij voorlopige tenuitvoerlegging (186); DIRIX E. en BROECKX K., Beslag, A.P.R., Story Scientia, 2001, 157-160, nrs 252-253 en 162-164, nrs 256-259; VAN OEVELEN A. en LINDEMANS D., Het kort geding: herstel van schade bij andersluidende beslissing van de bodemrechter, T.P.R., 1985, 1079-1080, nr 39; zie ook de conclusie van advocaat-generaal KRINGS voor Benelux-Gerechtshof, 14 april 1983, R.W., 1983-1984, 223-229.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- BESLAG - Allerlei

Artt. 14 en 17

C.05.0414.F 18 december 2008 AC nr. 744

De omstandigheid dat de eiser op de tegenvordering niet in dezelfde hoedanigheid in de zaak is betrokken als op de hoofdvordering, heeft geen invloed op de ontvankelijkheid van zijn rechtsvordering.

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 14, 1080 en 1093

S.09.0037.N 19 oktober 2009 AC nr. 594

Het verzuim de juiste rechtspleging toe te passen bij het cassatieberoep houdt niet in dat het cassatieberoep tergend en roekeloos is.

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 140, 794 en 800

S.03.0031.F 16 juni 2003 AC nr. 355

Wanneer in burgerlijke zaken een klaarblijkelijke verschrijving wordt begaan in het zittingsblad en in een arrest van het Hof, verbetert het Hof, op de niet betekende vordering van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, het zittingsblad en het arrest, en beveelt het dat van het verbeterend arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het verbeterde arrest en, indien dit een cassatiearrest is, op de kant van de vernietigde beslissing (1). (1) Zie Cass., 3 april 1990, AR 4404, nr 466; 14 juni 1990, twee zaken, AR 8938 en 8942, nr 596. Ten gevolge van een verschrijving vermeldt AC, 1989-90 dat de voormelde arresten van 14 juni 1990 van het Hof zijn gewezen door de 2e k.; die arresten zijn inderdaad uitgesproken door de 1e k.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 1403 en 1405

C.13.0379.F 18 september 2014 AC nr. 535

Wanneer geldbedragen werden gekantonneerd na een bewarend derdenbeslag en de beslagleggende schuldeiser de bevrijding van de in zijn voordeel krachtens een uitvoerbare titel gekantonneerde geldbedragen wenst, zijn de regels betreffende de omzetting van bewarend beslag in uitvoerend beslag van toepassing.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Indien het kantonnement dat plaatsvindt op bewarend beslag tot gevolg heeft dat de bezittingen waarop het beslag betrekking heeft, worden bevrijd, komen de gekantonneerde geldbedragen in de plaats van de in beslag genomen goederen; daaruit volgt dat het bewarend beslag blijft bestaan en dat de gevolgen ervan overgaan op de gekantonneerde geldbedragen; dat geldt ook voor een kantonnement dat plaatsvindt op bewarend derdenbeslag.

- BESLAG - Bewarend beslag

Artt. 1409, § 1 en 1410, § 1, 1°

C.00.0417.N 7 maart 2003 AC nr. 158

Geen schuldvergelijking kan plaatsvinden voor een schuld tot betaling van levensonderhoud die de in de wet bepaalde drempel van vatbaarheid voor beslag niet overtreft en dus in het geheel niet vatbaar is voor beslag.

- LEVENSONDERHOUD -

- SCHULDVERGELIJKING -

Artt. 143 en 145

S.96.0086.F 5 mei 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen een arrest van het arbeidshof dat gericht is tegen "de auditeur-generaal bij het arbeidshof".~

- OPENBAAR MINISTERIE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

De advocaten-generaal en de substituten-generaal die deel uitmaken van het auditoraat-generaal bij het arbeidshof oefenen het ambt van openbaar ministerie uit onder het toezicht en de leiding van de procureur-generaal bij het hof van beroep van de zetel, en, derhalve, in diens naam; het ambt van auditeur-generaal bij het arbeidshof bestaat niet.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 1445 en 1539

F.09.0043.N 20 mei 2010 AC nr. 354

De rechtstreekse vervolging door de ontvanger tegen de derde-schuldenaars van de belastingplichtige komt neer op een vereenvoudigde vorm van een beslag onder derden dat zowel de verjaring stuit van de schuldvordering die de beslagen schuldenaar op de derde-beslagene heeft, als de verjaring van de eigen schuldvordering die de beslaglegger op de beslagen schuldenaar heeft vanaf de aanzegging of betekening van het beslag aan de beslagene schuldenaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

C.07.0519.N 26 september 2008 AC nr. 510

Een schuldvordering is gelokaliseerd in de Staat waar de derde-beslagene zijn woonplaats heeft of, indien de derde-beslagene een rechtspersoon is, in de Staat waar hij zijn zetel of voornaamste vestiging heeft; schuldvorderingen die verband houden met de activiteiten van een Belgisch bijkantoor van een buitenlandse vennootschap worden geacht zich in België te bevinden. Heeft de derde-beslagene zijn woonplaats in het buitenland of is hij aldaar gevestigd dan kan bijgevolg in België geen beslag onder derden gelegd worden op de schuldvorderingen van de beslagene op de derde-beslagene. Indien de derde-beslagene een buitenlandse rechtspersoon is die in België een bijkantoor heeft, kan hier te lande onder het bijkantoor beslag gelegd worden op de schuldvorderingen die de beslagene heeft op die buitenlandse rechtspersoon wegens de activiteiten van het bijkantoor; dit beslag treft bijgevolg de andere schuldvorderingen niet die de beslagene heeft op die buitenlandse rechtspersoon.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

C.05.0370.N 15 juni 2006 AC nr. 333

Een beslag onder derden omvat ook de schuldvorderingen waarvan het ontstaan afhangt van een toekomstige gebeurtenis op voorwaarde dat zij ten tijde van het beslag hun grondslag vinden in een reeds bestaande rechtsverhouding tussen de beslagene en de derde (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BESLAG - Algemeen

Artt. 1445, eerste lid, en 1451

C.08.0322.F 13 november 2009 AC nr. 662

Uit de artikelen 1445, eerste lid, en 1451 van het Gerechtelijk Wetboek, alsook uit de collectieve aard van het beslag, volgt dat de derde-beslagene, wegens het bewarend beslag onder derden, niet meer kan beschikken over alle bedragen die hij aan de beslagene verschuldigd is en dat de rechter, behoudens het akkoord van de partijen, wanneer de voorwaarden vervuld zijn om een dergelijk beslag te leggen, de opheffing van het bewarend beslag onder derden niet mag bevelen voor het bedrag dat de schuldvordering van de beslaglegger te boven gaat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- BESLAG - Bewarend beslag

Artt. 144bis, §§ 2 en 3, 764, 7° en 838

C.10.0721.N 7 januari 2011 AC nr. ...

De bepalingen van de artikelen 144bis, §§2 en 3, 764, 7° en 838 van het Gerechtelijk Wetboek verhinderen niet dat het hof van beroep over de wraking van de rechter uitspraak doet op conclusie van een federaal magistraat.

- WRAKING -

De bepalingen van de artikelen 144bis, §§2 en 3, 764, 7° en 838 van het Gerechtelijk Wetboek verhinderen niet dat het hof van beroep over de wraking van de rechter uitspraak doet op conclusie van een federaal magistraat.

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 1451 en 1456

C.01.0253.F 26 april 2002 AC nr. 255

Uit de artt. 1451 en 1456 Ger.W. kan niet worden afgeleid dat de daarin vastgelegde sancties niet uitgesproken kunnen worden indien de beslagleggende schuldeiser, op het ogenblik dat de rechter uitspraak doet over hun toepassing, geen enkele maatregel van tenuitvoerlegging jegens de derde-beslagene heeft genomen of indien de geldigheidsduur van het bewarend beslag onder derden is verstreken (1). (1) Cass., 18 juni 1987, A.R. C.97.0085.N, nr. 374; 11 april 1997, A.R. C.94.0178.N, nr. 182; 3 dec. 1990, A.R. 8820, nr. 174.

- BESLAG - Bewarend beslag

De beslissing die enkel vermeldt dat de artt. 1451 en 1456 Ger.W. de beslagrechter niet dwingend verplichten de derde-beslagene schuldenaar te verklaren voor de oorzaken van het beslag is niet naar recht verantwoord; het is de beslagrechter immers niet toegestaan dat hij, enkel indien de omstandigheden van de zaak zulks verantwoorden, de in de voornoemde bepalingen bedoelde sancties niet toepast (1). (1) Over de regeling van de artt. 1451 en 1456 in 't algemeen, raadpleeg noot de Leval, Traité des saisies, nr. 155 e.v., p. 232 e.v., en La saisie-arrêt, nr. 123 e.v., p. 189 e.v.; Ledoux, Les dossier du J.T., nr. 190; E. Dirix, "De aard van de schuldenaarsverklaring bij derdenbeslag" R.W., 1989-1990, p. 1020 e.v.

- BESLAG - Bewarend beslag

Artt. 1451 en 1540

C.10.0135.F 20 januari 2012 AC nr. ...

- HUUR VAN DIENSTEN -

- BESLAG - Algemeen

Artt. 1452 en 1456

F.09.0043.N 20 mei 2010 AC nr. 354

De derde-houder die tot rechtstreeks schuldenaar wordt verklaard en de derde-beslagene die veroordeeld wordt tot de oorzaken en kosten van het beslag omdat zij niet voldeden aan de verplichting om de verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 1452 van het Gerechtelijk Wetboek, staan in de mate van hun veroordeling in voor de schuld van de beslagene; de derde-houder is dan met de beslagene tegenover de beslagleggende schuldeiser gehouden als in solidum gehouden schuldenaars waarop de artikelen 1206 en 2249, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 1452 en 1539, vierde lid

C.10.0482.F 6 juni 2014 AC nr. ...

De verklaring van derde-beslagene die door de administratieve overheid wordt opgemaakt krachtens de artikelen 1452 en 1539, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek en die hierin bestaat dat er een inlichting wordt medegedeeld, waartoe de overheid binnen het kader van een gerechtelijke procedure gehouden is, is geen administratieve akte waarop de bij artikel 159 van de Grondwet voorgeschreven wettigheidstoetsing moet worden uitgeoefend (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- BESLAG - Bewarend beslag

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1452 en 1542

C.05.0170.N 9 maart 2006 AC nr. 142

De toerekening krachtens artikel 87 van het W.I.B. (1992), van een gedeelte van het inkomen van de echtgenoot die als enige beroepsinkomsten heeft, aan de andere echtgenoot, doet geen schuldvordering ontstaan voor de andere echtgenoot maar is een fiscale techniek om de gevolgen van de progressiviteit van de belasting te milderen ten aanzien van ééninkomensgezinnen; in geval van beslag onder derden in handen van de echtgenoot met beroepsinkomsten ten laste van de andere echtgenoot, maakt het aan deze laatste aldus toegerekende inkomen geen voorwerp van het beslag uit.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Allerlei

- BESLAG - Algemeen

Artt. 1452, 1456, 1542 en 1543

C.05.0154.N 2 maart 2007 AC nr. 122

De derde-beslagene kan niet weigeren de verklaring te doen van de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag op grond van grieven die betrekking hebben op de rechtmatigheid van het beslag (1). (1) Zie de concl. O.M.

- BESLAG - Algemeen

Artt. 1452, 1539 en 1542

C.09.0063.N 26 november 2009 AC nr. 702

Een kredietopening verleent aan de kredietnemer een persoonlijk recht om, op zijn verzoek, gebruik te maken van de door de kredietovereenkomst toegekende kredietruimte; een dergelijke overeenkomst doet geen voor beslag vatbare schuldvordering ontstaan waarvan de kredietgever melding moet maken in zijn verklaring als derde-beslagene (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BESLAG - Bewarend beslag

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Kredietinverrichtingen

Artt. 1452, eerste lid, 1539 en 1542, tweede lid

C.07.0519.N 26 september 2008 AC nr. 510

In de verklaring door de derde-beslagene te doen binnen vijftien dagen na het derdenbeslag, dient slechts melding te worden gemaakt van de bedragen die voor een Belgische rechtbank zouden kunnen gevorderd worden.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1456 en 1542

C.10.0482.F 6 juni 2014 AC nr. ...

De rechter die, in geval van een bewarend beslag of een uitvoerend beslag onder derden, zijn matigingsbevoegdheid uitoefent door de derde-beslagene die zijn verklaring niet heeft gedaan binnen de wettelijke termijn of ze niet met nauwkeurigheid heeft gedaan, slechts ten dele schuldenaar te verklaren, kan zijn beslissing gronden op het feit dat de beslaglegger geen schade heeft geleden, aangezien de onregelmatige verklaring van de derde-beslagene geen afbreuk heeft gedaan aan de kansen van de beslaglegger om de goederen van zijn schuldenaars te vinden en daarop beslag te leggen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- BESLAG - Bewarend beslag

C.13.0420.N 15 mei 2014 AC nr. ...

De beslagrechter, die dient te oordelen of de derde-beslagene, die zijn verklaring niet doet binnen vijftien dagen na het derdenbeslag, of ze niet met nauwkeurigheid heeft gedaan, tot schuldenaar kan worden verklaard voor het geheel of voor een gedeelte van de oorzaken van het beslag, alsook voor de kosten ervan, beschikt over een beoordelings- en matigingsbevoegdheid en kan in uitzonderlijke omstandigheden beslissen, ook al heeft de derde-beslagene geen of geen tijdige verklaring afgelegd, hetzij deze sanctie niet op te leggen, hetzij deze te matigen (1). (1) Het arrest van het Hof besliste tot een beperkte vernietiging op het hier niet gepubliceerde eerste onderdeel van het tweede cassatiemiddel, dat een motiveringsgebrek aanvoerde, en dit enkel in zoverre het bestreden arrest oordeelde over de kosten. Het OM concludeerde tot een volledige vernietiging en was van oordeel dat het tweede onderdeel van het eerste middel gegrond was. Met verwijzing naar het arrest van het Hof van 26 april 2002 (Cass. 26 april 2002, AR C.01.0253.F, AC 2002, nr. 255), waarin werd geoordeeld dat de beslagrechter kan beslissen om de sancties niet op te leggen, maar alleen wanneer de omstandigheden van de zaak zulks rechtvaardigen, stelde het OM dat de beslagrechter in feite en dus onaantastbaar oordeelt of de sanctie moet worden opgelegd, en dat het Hof alsdan moet overgaan tot marginale toetsing of de rechter zijn beslissing wettig heeft kunnen gronden op zijn vaststellingen. Het OM was van mening dat dit in deze zaak niet het geval was.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- BESLAG - Bewarend beslag

C.07.0180.N 24 april 2008 AC nr. 249

De rechter die in geval van bewarend of uitvoerend derdenbeslag zijn matigingsrecht uitoefent door de derde-beslagene, die zijn verklaring niet heeft gedaan binnen de wettelijke termijn of ze niet heeft gedaan met nauwkeurigheid, slechts ten dele schuldenaar te verklaren, kan dit matigingsrecht laten steunen op de afwezigheid van schade voor de beslaglegger, doordat de onregelmatige verklaring van de derde-beslagene op generlei wijze de kansen heeft aangetast van de beslaglegger om tegoeden van zijn schuldenaars te vinden en in beslag te nemen.

- BESLAG - Bewarend beslag

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1456, 1491, eerste lid, en 1542

C.13.0011.N 28 november 2013 AC nr. ...

Wanneer een bewarend beslag in een uitvoerend beslag wordt omgezet, wordt het bedrag van de oorzaak van het uitvoerend beslag bepaald door de uitgesproken veroordeling, binnen de grenzen van het bedrag waarvoor het bewarend beslag werd gelegd; het uitvoerend beslag betreft, binnen deze grenzen, ook de bedragen die na het bewarend beslag opeisbaar zijn geworden voor zover deze betrekking hebben op schuldvorderingen waarvoor het bewarend beslag werd gelegd en die mede het voorwerp zijn van de uitgesproken veroordeling.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1468 en 1469

C.07.0036.N 27 februari 2009 AC nr. 162

Als "zeeschip", waarop het specifiek stelsel van bewarend beslag van toepassing is, moet worden beschouwd, ieder vaartuig dat geschikt is om de zee te bevaren en daartoe bestemd is, ook al wordt het niet gebruikt of is het niet bestemd tot enige winstgevende verrichting van scheepvaart op de zeewateren, zoals bedoeld in artikel 1 van de Zeewet; de in dit artikel gegeven omschrijving van het begrip zeeschip is immers niet van toepassing op de bepalingen van het Ger. W. betreffende het bewarend beslag op zeeschepen en binnenschepen; het schip, dat door beschadigingen zijn bestemming voor de zeevaart definitief heeft verloren, kan niet meer worden beschouwd als een zeeschip (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

- BESLAG - Bewarend beslag

Het specifiek stelsel van bewarend beslag op een zeeschip, waarbij, na verlof van de bevoegde rechterlijke autoriteit, op grond van de loutere allegatie van een zeevordering op een zeeschip bewarend beslag kan worden gelegd, impliceert dat het schip op ogenblik van het beslag als een zeeschip kan worden beschouwd; de omstandigheid dat het schip op het ogenblik van het ontstaan van een zeevordering een zeeschip was, belet niet dat het later definitief verlies van deze hoedanigheid, het leggen van een bewarend scheepsbeslag op dit schip in de weg staat (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BESLAG - Bewarend beslag

- SCHIP, SCHEEPVAART -

C.02.0100.N 27 maart 2003 AC nr. 213

Krachtens de artikelen 3, 1°, Verdrag Scheepsbeslag van 10 mei 1952, het daarmee overeenstemmende artikel 1469, § 1, Ger.W. en artikel 1468 Ger.W. kan er bewarend beslag gelegd worden op het schip waarop de zeevordering betrekking heeft, ongeacht of de eigenaar ervan dan wel een ander persoon instaat voor de zeeschuld (1) (2). (1) Cass., 1 okt. 1993, AR 8050, nr 391. (2) DIRIX E.Bewarend beslag op zeeschepen en op scheepsdocumenten, Actuele ontwikkelingen", in X. (ed.), De bank en de zee, Brussel, Bruylant, 1998, p. 211.

- BESLAG - Bewarend beslag

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Wanneer het schip waarop een zeevordering betrekking heeft, wordt overgedragen nadat deze schuldvordering is ontstaan, kan de schuldeiser enkel op dit schip bewarend beslag leggen wanneer hij als hypothecaire of bevoorrechte schuldeiser beschikt over een volgrecht op dat schip.

- BESLAG - Bewarend beslag

- SCHIP, SCHEEPVAART -

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

Artt. 15 en 16

C.06.0097.N 23 april 2007 AC nr. 202

Tussenkomst is een incident in een reeds aangangig geding.

- TUSSENKOMST -

S.00.0163.N 10 december 2001 AC nr. ...

Ontvankelijk is de vordering van eisers in cassatie tot bindendverklaring van het arrest wanneer eisers er belang bij hebben dat de verweerders op deze eis zich niet meer op het bestaan zouden kunnen beroepen van het bestreden arrest indien dit voor het Hof zou vernietigd worden; dit geldt ook wanneer de verweerders op deze eis reeds voor de feitenrechter tot bindendverklaring werden opgeroepen, maar die vordering tot bindendverklaring door de feitenrechter werd afgesplitst en naar de bijzondere rol verwezen en het bestreden arrest gewezen is tussen de andere partijen en buiten de tot bindendverklaring opgeroepen partijen om (1). (1) Zie Cass. 29 okt. 1987, A.R. nr. 7721-7818, AC 1987-1988, nr. 124; 15 maart 1995, A.R. nr. P.94.1403.F, nr. 148; 12 april 1995, A.R. nr. P.94.1154.F, nr. 198; 25 nov. 1996, A.R. nr. C.94.0490.N, nr. 451.

- TUSSENKOMST -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Wanneer het belang van de eisers om de bindendverklaring van het tussen te komen arrest voldoende uit de procedure blijkt, zijn de eisers niet verplicht daar nog verdere motivering voor te geven (1). (1) Zie Cass. 29 okt. 1987, A.R. nr. 7721-7818, AC 1987-1988, nr. 124; 15 maart 1995, A.R. nr. P.94.1403.F, nr. 148; 12 april 1995, A.R. nr. P.94.1154.F, nr. 198; 25 nov. 1996, A.R. nr. C.94.0490.N, nr. 451.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

---

C.00.0139.F 16 november 2001 AC nr. ...

De vordering van eiser in cassatie tot bindendverklaring van het arrest is ontvankelijk wanneer hij er belang bij heeft de te wijzen beslissing verbindend te horen verklaren voor verweerder, op die eis (1). (1) Cass., 25 nov. 1996, A.R. C.94.0490.N, nr. 451.

- TUSSENKOMST -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

---

S.99.0156.F 14 februari 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de door de eiser tot cassatie ingestelde vordering tot bindendverklaring van het arrest, wanneer niet blijkt dat die eiser enig belang erbij kan hebben dat het arrest van het Hof wordt bindend verklaard voor de daartoe in de zaak opgeroepen partijen.

- TUSSENKOMST -

- CASSATIE - Bindendverklaring

C.97.0087.F 3 april 1998 AC nr. ...

Ontvankelijk is de door eiser in cassatie ingestelde vordering tot bindendverklaring van het arrest, wanneer laatstgenoemde er belang bij heeft dat de te wijzen beslissing bindend wordt verklaard voor de daartoe in de zaak geroepen partij.~

- TUSSENKOMST -

C.94.0490.N 25 november 1996 AC nr. ...

Ontvankelijk is de vordering van eiser in cassatie tot bindendverklaring van het arrest wanneer eiser er belang bij heeft de te wijzen beslissing verbindend te horen verklaren voor verweerder, op deze eis.~

- TUSSENKOMST -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

---

C.95.0055.F 20 mei 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is een door de eiser tot cassatie ingediende vordering tot bindendverklaring van het arrest, wanneer niet blijkt dat die eiser enig belang erbij kan hebben dat het arrest van het Hof wordt bindend verklaard voor de daartoe in de zaak opgeroepen partijen.~

- TUSSENKOMST -

P.94.1154.F 12 april 1995 AC nr. ...

Ontvankelijk is de vordering tot bindendverklaring van het arrest, ingesteld door een eiser tot cassatie, wanneer die vordering voor die eiser niet van belang ontbloot lijkt te zijn.~

- TUSSENKOMST -

P.94.1403.F 15 maart 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de door eiser tot cassatie ingestelde vordering tot bindendverklaring van het arrest, wanneer die eiser niet aangeeft welk belang die bindendverklaring voor hem kan hebben.~

- TUSSENKOMST -

Artt. 15 en 16, tweede lid

C.08.0469.N 2 maart 2009 AC nr. 164

Buiten het geval van de tussenvordering tot vrijwaring, is de tussenvordering, die een veroordeling beoogt, die niet afhangt van de veroordeling waartoe de hoofdvordering strekt, hoewel zij daarmee samenhangt, geen ondergeschikte vordering, zodat zulke tussenvordering als hoofdvordering kan blijven bestaan, als de gedinginleidende hoofdvordering niet ontvankelijk of niet gegrond wordt verklaard (1). (1) Zie Cass., 11 maart 1991, AR 9001, AC, 1990-1991, nr 361.

- TUSSENKOMST -

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 15 en 812

C.00.0139.F 16 november 2001 AC nr. ...

De vordering tot bindendverklaring van een te wijzen gerechtelijke beslissing heeft alleen tot doel te beletten dat verweerder op die eis, eventueel in een ander geding met eiser, kan aanvoeren dat die beslissing tegen hem niet kan worden tegengeworpen (1). (1) Cass., 25 nov. 1996, A.R. C.94.0490.N, nr. 451.

- TUSSENKOMST -

C.94.0490.N 25 november 1996 AC nr. ...

De vordering tot bindendverklaring van een te wijzen gerechtelijke beslissing heeft alleen tot doel te beletten dat verweerder op deze eis, eventueel in een ander geding met eiser, kan aanvoeren dat deze beslissing tegen hem niet kan worden tegengeworpen.~

- TUSSENKOMST -

Artt. 15, 16 en 779, eerste lid

P.96.0444.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

De burgerlijke of tot tussenkomst gekomen partijen verliezen hun hoedanigheid niet en moeten zich niet opnieuw burgerlijke partij stellen of tussenkomen, indien het geding achteraf wordt hervat voor de anders samengestelde rechtbank.~

- TUSSENKOMST -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 15, 16, 17 en 18

C.95.0015.F 20 oktober 1995 AC nr. ...

Ontvankelijk is de vordering tot bindendverklaring van het arrest van eiser tot cassatie, wanneer hij er belang bij heeft dat het arrest van het Hof bindend wordt verklaard voor de partij die daartoe in de zaak is opgeroepen.~

- TUSSENKOMST -

P.95.0508.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

De door eiser in cassatie ingediende vordering tot bindendverklaring van het arrest is niet ontvankelijk wanneer die eiser niet doet blijken van enig belang om het arrest bindend te doen verklaren voor de gedaagde in tussenkomst.~

- TUSSENKOMST -

Artt. 15, 16, 828, 832 en 835

C.96.0284.F 12 december 1997 AC nr. ...

Uit het feit dat, in de wrakingsprocedure, de gewraakte rechter of magistraat van het O.M. geen partij in de zaak kan zijn, volgt dat het arrest voor hem niet bindend kan worden verklaard. (Tweede zaak)~

- TUSSENKOMST -

Artt. 15, 16, en 813, eerste lid

C.06.0097.N 23 april 2007 AC nr. 202

De akte waarin de vrijwillige tussenkomst geschiedt maakt geen akte van rechtsingang uit.

- TUSSENKOMST -

Het verzoekschrift waarin de vrijwillige tussenkomst geschiedt, moet niet aan dezelfde voorwaarden voldoen als een gedinginleidend verzoekschrift (1). (1) Zie S. CNUDDETussengeschillen voortvloeiend uit de wijziging van de partijen en hun aanspraken", in E. BREWAEYS (ed.), Bestendig handboek burgerlijk procesrecht, II, Mechelen, Kluwer, af. 5 (juni 2004), p. VII.3-42, nr 27030; P. THIONDe tegenvordering en de vordering tot tussenkomst", in Goed procesrecht - goed procederen, XXIXe postuniversitaire cyclus Willy Delva 2002-2003, Mechelen, Kluwer, 2004, pp. 288-289.

- TUSSENKOMST -

Artt. 15, 812 en 1042

C.12.0567.F 6 december 2013 AC nr. ...

De vernietiging van een beslissing kan alleen uitwerking hebben t.a.v. de partijen die regelmatig in de zaak voor het Hof waren betrokken, ongeacht de omvang die aan de zaak tussen die partijen moet worden toegekend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

- CASSATIE - Bindendverklaring

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Artt. 15, 812 en 813

C.94.0305.F 8 juni 1995 AC nr. ...

Geen verzoek, zelfs als het is ingesteld bij een verzoekschrift tot agressieve vrijwillige tussenkomst, strekkend tot het bepalen van het ophouden van betalen op een ander tijdstip dan datgene dat blijkt uit het vonnis van faillietverklaring of uit een later vonnis, is ontvankelijk na de dag die vastgesteld is voor het afsluiten van het proces-verbaal van verificatie van schuldvorderingen, onder voorbehoud van het rechtsmiddel van verzet dat bij artikel 473 Kh. aan de belanghebbende is toegekend.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- TUSSENKOMST -

Artt. 1540 en 1543

C.03.0133.N 24 september 2004 AC nr. 433

Wanneer de derde-beslagene de sommen waarvoor het derden-beslag werd gelegd betaalt aan de derde-beslaglegger betaalt hij onverschuldigd; het feit dat de wet voor dit geval nog een mogelijke bijkomende sanctie te zijnen laste bepaalt sluit zulks niet uit.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1543, eerste lid, en 1627

C.95.0409.N 11 april 1997 AC nr. ...

Nu de derde beslagene wiens schuld vaststaande en eisbaar is, ertoe gehouden is, overeenkomstig zijn verklaring, afgifte te doen in handen van de gerechtsdeurwaarder, van het bedrag van het beslag, is de verplichting tot afgifte uitvoerbaar op het voorwerp van de schuldvordering van de schuldenaar op de derde beslagene.~

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Wanneer een uitvoerend beslag onder derden wordt gelegd op het saldo van een bankrekening van de beslagene, is de gerechtsdeurwaarder ertoe verplicht zich te gedragen naar het bepaalde in artikel 1627 Ger.W.~

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 155 en 578, 7°

P.94.1393.N 10 januari 1995 AC nr. ...

De leden van het arbeidsauditoraat zijn bevoegd om de strafvordering uit te oefenen wegens overtreding door de werkgever of door diens aangestelde of lasthebber, van de artt. 15 E.E.G.-verordening nr. 3820/85 en 15.7 en 14.2 E.E.G.-verordening nr. 3821/85, beide van 20 dec. 1985, die betrekking hebben op arbeids- en rusttijden en derhalve de arbeidsreglementering betreffen.

- STRAFVORDERING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

Artt. 155, tweede lid, en 580, 1° en 2°

P.07.0906.N 22 januari 2008 AC nr. 45

Wanneer een inbreuk op het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betrekking heeft op subsidies, vergoedingen en toelagen die uitgekeerd zijn krachtens de in artikel 580, 1°, Gerechtelijk Wetboek, bepaalde wetten en verordeningen, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 155, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, zijn de leden van het arbeidsauditoraat bevoegd de strafvordering uit te oefenen wegens dergelijke inbreuken (1). (1) Zie concl. O.M.

- STRAFVORDERING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 1561, eerste lid, 1582, en 1639 t.e.m. 1654

C.02.0478.N 13 juni 2005 AC nr. 335

Na de veiling die een schuldeiser, bij toepassing van artikel 1561, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, heeft gevorderd met het oog op tenuitvoerlegging van het beslag op het onverdeelde aandeel van de schuldenaar in een onroerend goed, kunnen de rechten van de ingeschreven schuldeisers en de schuldeisers die op het onroerend goed beslag hebben gelegd of een bevel lieten overschrijven, enkel worden uitgeoefend op de prijs. Bijgevolg vindt de procedure van rangregeling toepassing.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1561, eerste lid, en 1639 t.e.m. 1654

C.02.0478.N 13 juni 2005 AC nr. 335

De tenuitvoerlegging van het beslag op het onverdeelde aandeel van de schuldenaar in een onroerend goed kan worden vervolgd na de veiling die de beslagleggende schuldeiser, bij toepassing van artikel 1561, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, heeft gevorderd. Bijgevolg vindt de procedure van rangregeling doorgang.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1561, eerste lid, en 1646

C.02.0478.N 13 juni 2005 AC nr. 335

Wanneer de beslagleggende schuldeiser de tenuitvoerlegging van het beslag op het onverdeelde aandeel van de schuldenaar in een onroerend goed vervolgt na de veiling die hij, bij toepassing van artikel 1561, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, heeft gevorderd en bijgevolg de procedure van rangregeling doorgang vindt, maakt de notaris, in geval van betwisting, de zaak over aan de beslagrechter, door middel van neerlegging ter griffie van het proces-verbaal van verdeling en rangregeling en het proces-verbaal van tegenspraak.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1565, 1569, eerste lid, 1575, en 1577, eerste lid

C.04.0230.N 7 november 2005 AC nr. 569

Vanaf de overschrijving van het bevel dat voorafgaat aan het uitvoerend beslag op onroerend goed of het beslagexploot kunnen de door de beslagen schuldenaar gestelde daden van beschikking niet worden tegengeworpen aan de beslagleggende schuldeiser; de niet-tegenwerpelijkheid heeft tot gevolg dat de beslagleggende schuldeiser de uitwinning kan vervolgen op het onroerend goed in handen van de persoon aan wie het goed werd overgedragen in weerwil van het overgeschreven bevel of beslag (1). (1) Het openbaar ministerie was van oordeel dat het middel gegrond was. De derde-bezitter bedoeld in de artikelen die het hoofdstuk VI van de wet van 16 december 1851 bevat, is de derde, die geen schuldenaar is, aan wie een onroerend goed, waarop een ingeschreven schuldeiser, hetzij een hypotheek, hetzij een voorrecht heeft, ten gevolge van een vervreemding wordt overgedragen of die een hypotheek op zijn onroerend goed toestaat tot zekerheid van de schuld van de debiteur, en die, aldus, ten aanzien van de ingeschreven schuldeiser, als eigenaar beschouwd wordt en tegen wie de schuldeiser over een volgrecht beschikt. Het bestreden arrest stelt vast dat het bevel voorafgaand aan het onroerend beslag en van het exploot van uitvoerend beslag op onroerend goed betekend door de verweerders aan de schuldenaars worden overgeschreven voor de datum van de verkoop van het onroerend goed door deze laatsten aan de eiseres. Het bestreden arrest oordeelt aldus niet wettig dat "zoals de hypotheken, deze overschrijvingen (...) een zakelijk recht (vormen) dat de goederen volgt in welke handen zij zich ook mogen bevinden", alsook dat, hoewel het niet vaststelt dat de verweerders op het onroerend goed, hetzij hypotheek, hetzij voorrecht hebben, de eiseres "in casu een derde-bezitter is" zodat zij "verplicht (is) van (dat) goed afstand te doen, ofwel alle opeisbare interesten en kapitalen te voldoen, hoe groot het bedrag daarvan ook mag zijn".

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1565, 1575 en 1577, eerste lid

C.11.0685.F 23 mei 2013 AC nr. ...

Uit de combinatie van de artikelen 1565, 1575 en 1577, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat onder de niet-ingeschreven schuldeisers enkel de schuldeisers die een beslag of een aan een beslag voorafgaand bevel hebben doen inschrijven op de dag van de vervreemding de niet-tegenwerpelijkheid ervan kunnen aanvoeren; daarbij is zonder belang dat het beslag het voorwerp heeft uitgemaakt van een bericht aan de beslaggriffie, of dat de hypotheekbewaarder met toepassing van artikel 1571 van het Gerechtelijk Wetboek geweigerd heeft het beslag over te schrijven, of nog dat de beslaglegger in de plaats is getreden tijdens een beslag op onroerend goed dat een eerste beslaglegger heeft ingeleid en dat werd overgeschreven vóór de vervreemding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1569, tweede lid, en 1598, vierde lid

C.97.0288.F 11 februari 1999 AC nr. ...

Bij uitvoerend beslag op onroerend goed, is de aan de hypotheekbewaarder opgelegde verplichting om op de kant van de overschrijving van het beslag te vermelden dat het in beslag genomen pand toegewezen is, niet onderworpen aan de termijn van drie jaar, te rekenen van de overschrijving, waarbinnen het onroerend goed moet worden verkocht.~

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1571, 1610 en 1612

C.06.0011.N 30 januari 2009 AC nr. 81

De indeplaatsstelling in de zin van artikel 1610 van het Gerechtelijk Wetboek kan nog worden toegestaan zolang de overschrijving van het beslag gelegd door de vervolgende schuldeiser niet is doorgehaald (1). (1) Zie de (strijdige) concl. O.M.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

- INDEPLAATSSTELLING -

Artt. 1575, 1580bis en 1580ter

C.10.0050.N 24 september 2010 AC nr. 547

De tegenwerpelijkheid aan de beslagleggende schuldeisers van door de beslagene gesloten huurovereenkomsten wordt bepaald door artikel 1575 van het Gerechtelijk Wetboek, ook al vindt de verkoop plaats overeenkomstig de artikelen 1580bis en 1580ter van het Gerechtelijk Wetboek.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- HUUR VAN GOEDEREN - Allerlei

Artt. 1580bis, derde lid, en 1580ter, tweede lid

C.10.0413.N 6 mei 2011 AC nr. ...

Indien, in het geval dat de beslagrechter de verkoop uit de hand beveelt van een in beslag genomen onroerend goed, de zaak, bij moeilijkheden, opnieuw voor hem wordt gebracht, dienen de ingeschreven hypothecaire of bevoorrechte schuldeisers, diegenen die een bevel of een exploot van beslaglegging hebben laten overschrijven, de beslagene en desgevallend de derde houder te worden gehoord of minstens bij gerechtsbrief behoorlijk opgeroepen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1582 en 1587

C.06.0254.F 1 februari 2007 AC nr. 61

De rechter kan een nieuwe termijn voor de toewijzing bepalen zodra de geschillen door de neerlegging van het proces-verbaal van de notaris ter griffie bij hem aanhangig zijn, ongeacht of de in artikel 1587 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalde oorspronkelijke termijn van zes maanden al dan niet verstreken is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1589, eerste lid, en 1592, vijfde lid

C.04.0324.N 15 april 2005 AC nr. 230

De notaris kan het bod respectievelijk het hoger bod weigeren van personen die hij niet kent of van wie de identiteit of de gegoedheid hem niet bewezen lijkt; hij hoeft dit niet noodzakelijk te doen meteen nadat zij een bod respectievelijk een hoger bod doen, maar wel bij de uiteindelijke toewijzing (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1598 en 1622, derde lid

C.09.0487.N 28 januari 2011 AC nr. ...

De vordering tot nietigverklaring van de toewijzing van het in beslag onroerend goed moet tevens gericht zijn tegen de koper van het goed.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 1634, 1635 en 1636

F.05.0036.F 5 mei 2006 AC nr. 258

De kennisgeving van het vonnis of arrest gewezen inzake evenredige verdeling, die de griffier bij gerechtsbrief aan de partijen moet doen, strekt ertoe de termijn voor alle rechtsmiddelen te doen ingaan (1). (1) Betreffende het cassatieberoep, zie Cass., 3 sept. 1999, AR C.97.0262.N, nr 434.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

Artt. 1642 en 1643

C.02.0033.F 28 mei 2004 AC nr. 291

De notaris die benoemd is om het proces-verbaal van rangregeling op te maken kan niet slechts rekening houden met de schuldeisers aan wie het beslag gemeen is geworden door de vermelding bepaald in artikel 1584 Ger. W., met de schuldeisers die een bewarend beslag op onroerend goed hebben laten overschrijven en met de schuldeisers die verzet hebben gedaan tegen de prijs ingevolge artikel 1642 van dat wetboek (1). (1) G. de Leval, "L'ordre", in Rev.Not., 1981, p. 62 en 78.

- BESLAG - Bewarend beslag

Artt. 1643, 1644, 1645 en 1650

C.13.0482.N 19 mei 2014 AC nr. ...

De betaling aan een schuldeiser heeft een geldige oorzaak en is niet onverschuldigd omdat deze betaling, die het gevolg is van de verdeling van de opbrengst van een beslag, plaatsvond met miskenning van de regels van de voorrang van schuldvorderingen; de schuldeiser mag, in beginsel, erop vertrouwen dat de verdeling correct is gebeurd; een betaling door een vereffenaar aan een schuldeiser verricht vóór het afsluiten van de verdelingsprocedure is evenwel niet definitief en is bijgevolg onverschuldigd in de mate zij het bedrag overschrijdt dat aan die schuldeiser toekomt volgens de definitieve verdeling (1). (1) Zie concl. OM.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Artt. 1675/10, §§ 2 en 4, tweede lid, en § 5, 1e en 2e lid

S.13.0035.N 8 december 2014 AC nr. 764

Wanneer de minnelijke aanzuiveringsregeling geen uitdrukkelijke regeling bevat in verband met de mogelijkheid voor de fiscale administraties om toepassing te maken van artikel 334 Programmawet, het bij betwisting hierover aan de rechter staat om via interpretatie van de minnelijke regeling te oordelen of de administratie al dan niet over deze mogelijkheid beschikt.

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Artt. 1675/10, 1675/11, 1675/12 en 1675/13

C.01.0605.N 5 februari 2004 AC nr. 62

De appèlrechter die oordeelt dat de eerste rechter ten onrechte het bestaan van een minnelijke aanzuiveringsregeling heeft aangenomen wegens het gebrek aan overeenstemming van alle belanghebbenden, kan deze regeling niet als een gerechtelijke aanzuiveringsregeling opleggen zonder dat aan de schuldenaar de mogelijkheid wordt geboden om de in artikel 1675/12 van het Ger. W. bedoelde maatregelen te vragen.

- BESLAG - Allerlei

Artt. 1675/11 en 1675/12

C.00.0301.F 31 mei 2001 AC nr. ...

De beslagrechter mag, wanneer een voorrecht aanwezig is, zoals een algemeen voorrecht op de inkomsten en de roerende goederen van allerlei aard van de schuldenaar, een aanzuiveringsregeling opleggen die voorziet in de evenredige verdeling van de beschikbare inkomsten van die schuldenaar, aangezien het erop aankomt de betaling van de schulden te verzekeren zonder dat het gemeenschappelijk pand van de schuldeisers te gelde wordt gemaakt (1). (1) Zie concl. O.M.

- BESLAG - Allerlei

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

Artt. 1675/11, § 1, 1675/13, § 1, eerste lid, §§ 3 en 4

S.12.0138.F 18 november 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 1675/11, §1, 1675/13, §1, eerste lid, §§3 en 4, en 1675/13bis, §2, van het Gerechtelijk Wetboek volgt niet dat de rechter van de collectieve schuldenregeling geen kwijtschelding zou kunnen verlenen voor de schulden van de schuldenaar die het gevolg zijn van een veroordeling tot een strafrechtelijke boete (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Artt. 1675/11, § 1, en 1675/13bis, § 2

S.12.0138.F 18 november 2013 AC nr. ...

Noch artikel 110 van de Grondwet, noch het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten verbieden de rechter van de collectieve schuldenregeling om aan de schuldenaar, onder de door de wet bepaalde voorwaarden, kwijtschelding te verlenen voor de schulden die het gevolg zijn van veroordelingen tot een strafrechtelijke boete wanneer die maatregel nodig is om de betrokkene en diens gezin een leven te laten leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 110

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- MACHTEN - Scheiding der machten

Artt. 1675/14, § 2, derde lid, en 1043, tweede lid

S.13.0035.N 8 december 2014 AC nr. 764

Wanneer de minnelijke aanzuiveringsregeling geen uitdrukkelijke regeling bevat in verband met de mogelijkheid voor de fiscale administraties om toepassing te maken van artikel 334 Programmawet, het bij betwisting hierover aan de rechter staat om via interpretatie van de minnelijke regeling te oordelen of de administratie al dan niet over deze mogelijkheid beschikt.

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Artt. 1675/16 en 1125, eerste lid

C.08.0311.F 14 mei 2009 AC nr. 317

Derdenverzet tegen een beschikking van toelaatbaarheid tot de procedure van de collectieve schuldregeling moet worden ingesteld met dagvaarding aan alle voor de rechter die genoemde beschikking heeft gewezen tegenwoordige partijen, namelijk de schuldenaar die als eisende partij optreedt en de eventuele eisende partijen, naast de schuldbemiddelaar die door die beschikking is aangewezen.

- BESLAG - Allerlei

Artt. 1675/2, § 1, eerste lid, en 1675/3, derde lid

C.02.0442.N 15 oktober 2004 AC nr. 486

Onder voorbehoud van de bepalingen van de aanzuiveringsregeling heeft de beschikking van toelaatbaarheid tot gevolg dat, voor de duur van de procedure, de rente wordt geschorst, ook al wordt zij gewaarborgd door een hypotheek (1). (1) Cass., 23 april 2004, AR C.03.0017.F, nr ...

- BESLAG - Allerlei

Artt. 1675/2, § 3, 1675/7, § 3 en 1675/13, § 3

S.12.0063.F 27 mei 2013 AC nr. ...

De gerechtelijke aanzuiveringsregeling kan de kwijtschelding van kapitaal verlenen van de schulden van onderhoudsgelden die vervallen zijn vóór de uitspraak houdende vaststelling van die regeling (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. …

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Artt. 1675/2, eerste lid, en 1675/15, § 1

S.12.0016.F 7 januari 2013 AC nr. ...

Het bewerken door de schuldenaar van zijn onvermogen kan worden afgeleid uit alle omstandigheden die zijn wil aantonen om zich onvermogend te maken; het indienen van een verzoekschrift tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling kan bijdragen als bewijs van die wil (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Artt. 1675/2, eerste lid, en 1675/3, derde lid

C.08.0349.F 15 januari 2010 AC nr. 40

De rechter mag, bij zijn beoordeling of een schuldenaar op duurzame wijze, niet in staat is om zijn schulden te betalen, rekening houden met het bestaan van onroerende activa en beslissen dat het te groot aantal schulden geen blijvend kenmerk vertoont, als hij overweegt dat de schuldenaar, door het onroerend goed te verkopen, al zijn schulden zal kunnen aanzuiveren en daarenboven hemzelf en zijn gezin een menswaardig leven zal kunnen waarborgen (1). (1) Zie Cass., 21 juni 2007, AR C.06.0667.N, AC, 2007, nr 345.

- BESLAG - Allerlei

Artt. 1675/3 en 1675/13

C.04.0288.F 9 september 2005 AC nr. 419

Naar recht verantwoord is de beslissing die, na de heropening van het debat, het verzoek tot collectieve schuldenregeling afwijst omdat het, bij ontstentenis van precieze en recente informatie, niet vaststaat dat eiser wel degelijk verkeert in een zodanige toestand dat een haast volledige kwijtschelding van zijn schulden nodig is teneinde zijn financiële toestand te herstellen en hem in staat te stellen een menswaardig leven te leiden (1). (1) Andersluidende concl. O.M. in Bull., 2005, nr ...

- BESLAG - Allerlei

Artt. 1675/3, derde lid, 1675/12, § 1 en 1675/13, § 1

C.06.0142.F 29 februari 2008 AC nr. 145

Wanneer de gerechtelijke aanzuiveringsregeling een gedeeltelijke kwijtschelding van het kapitaal van de schulden omvat, kan de rechter, als hij dat nodig oordeelt opdat de schuldenaar en zijn gezin een menswaardig leven zouden kunnen leiden, aan de verkoop van de goederen modaliteiten verbinden waardoor dat doel kan worden bereikt.

- BESLAG - Allerlei

Artt. 1675/3, derde lid, 1675/13, § 1, en 1675/14bis, § 1

S.11.0145.N 3 juni 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 1675/3, derde lid, 1675/13, §1 en 1675/14bis, §1, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de rechter bovenop de maatregelen bepaald in artikel 1675/12, §1 slechts tot enige andere kwijtschelding kan besluiten op voorwaarde dat alle goederen die voor beslag in aanmerking komen worden te gelde gemaakt; wanneer de schuldenaar eigenaar is van een onverdeeld aandeel in naakte eigendom in een onroerend goed kan de rechter hiertoe slechts beslissen op voorwaarde dat tot de verkoop van dit onverdeeld aandeel wordt overgegaan op initiatief van de schuldbemiddelaar die wat de naakte eigendom betreft de verdeling dan wel de veiling van de naakte eigendom in zijn geheel zal benaarstigen; uit dezelfde bepalingen als ook uit de wetsgeschiedenis volgt dat van deze voorwaarde slechts kan worden afgeweken wanneer de rechter dit nodig acht opdat de schuldenaar en zijn gezin een menswaardig bestaan zouden kunnen leiden of wanneer de verkoop rechtsmisbruik zou opleveren (1). (1) Cass. 29 feb. 2008, AR C.06.0142, AC 2008, nr.145.

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

- BESLAG - Allerlei

Artt. 1675/7, § 1, eerste en tweede lid, en § 3

C.10.0149.F 17 februari 2011 AC nr. ...

Het vermogen van de debiteur op het ogenblik dat hij tot de collectieve schuldenregeling wordt toegelaten, bestaat in een boedel waarop de uitoefening van zijn rechten wordt overgedragen aan de schuldbemiddelaar; de daden die de debiteur na dat tijdstip stelt, mogen, behoudens toestemming van de rechter, het normale beheer van zijn vermogen niet te buiten mogen gaan, een schuldenaar niet bevoordelen noch zijn onvermogen vergroten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- BESLAG - Allerlei

Artt. 1676.1 en 1679.1

P.97.0368.N 13 oktober 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep, ingesteld voor de eindbeslissing, tegen een beslissing nopens de toepasselijkheid van een arbitragebeding, omdat ze geen geschil inzake bevoegdheid beslecht.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

- ARBITRAGE -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Wanneer partijen overeenkomen dat elk geschil dat reeds is ontstaan of nog kan ontstaan uit een bepaalde rechtsbetrekking en waarover een dading mag worden aangegaan, aan arbitrage wordt onderworpen, volgt hieruit weliswaar dat, naar de woorden van de wet zelf en in de door haar bepaalde voorwaarden, de rechter zich, op verzoek van een partij, "onbevoegd" moet verklaren om kennis te nemen van het aan arbitrage onderworpen geschil, doch zijn beslissing dienaangaande betreft de toepasselijkheid van een arbitrage-clausule begrepen in de overeenkomst en niet een bevoegdheidsaanwijzing die een geschil van rechtsmacht kan doen ontstaan waaraan enkel door een regeling van rechtsgebied een einde kan worden gesteld.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

- ARBITRAGE -

Artt. 1679.1 en 1679.2

C.12.0405.F 22 november 2013 AC nr. ...

Het arrest dat een voorlopige koopovereenkomst nietig verklaart, maar niet vaststelt dat de in die overeenkomst vervatte arbitrage-overeenkomst niet geldig of beëindigd zou zijn en overweegt dat een partij, aangezien het geschil betrekking heeft op de geldigheid van de voorlopige koopovereenkomst en die overeenkomst vernietigd is, zich niet kan beroepen op de daarin vervatte arbitrage-overeenkomst om de hoven en rechtbanken niet-bevoegd te doen verklaren, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- ARBITRAGE -

Artt. 1698.3, 1704.2, d) en 1704.4

C.08.0028.F 5 maart 2009 AC nr. 174

Het arrest, dat de vordering tot vernietiging van de arbitrale uitspraak wegens bevoegdheidsoverschrijding, te weten het overschrijden van de uitspraaktermijn, afwijst louter op grond dat de partijen zich vóór de uitspraak niet hebben beklaagd over die overschrijding, hoewel die uitspraak is gedaan na het einde van de opdracht van de arbiters, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- ARBITRAGE -

Artt. 17 en 1122

P.99.1489.N 5 juni 2001 AC nr. ...

Wanneer de in toepassing van artikel 68, § 1, a, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening bevolen maatregel tot herstel in de vorige toestand een derde in zijn rechten krenkt, heeft deze derde een eigen belang in de zin van artikel 17 Gerechtelijk Wetboek, dat zich van het door de gemachtigde ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen beoogde belang onderscheidt; het aldus ontstane geschil tussen beide belangen is van civielrechtelijke aard en het strafgerecht, dat in dit verband een herstelmaatregel beveelt, doet uitspraak over burgerlijke belangen, zodat deze derde, wanneer hij niet behoorlijk is opgeroepen of niet in dezelfde hoedanigheid in de zaak is tussengekomen, overeenkomstig de bepalingen van artikel 1122 Gerechtelijk Wetboek derdenverzet kan doen tegen deze uitspraak die hem in zijn rechten benadeelt (1) (2) (3). (1) De strafbepalingen (artt. 66-72) van het gecoördineerd decreet Vlaams Parlement 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, werden opgeheven bij artikel 171, lid 1, decreet Vlaams Parlement 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999) met inwerkingtreding op 1 mei 2000 (artikel 204) en zij maken thans de artikelen 146-159 van laatst genoemd decreet uit. (2) Voor een andere toepassing zie cass., 9 feb. 1988, nr 352; VERSTRAETEN, R.De teruggave en het derdenverzet in strafzaken", noot onder cass., 9 feb. 1988, R.W., 1988-1989, p. 157-159. (3) Het O.M. had, in zoverre de voorziening gericht was tegen de eerste en de derde verweerder en tegen het openbaar ministerie, geconcludeerd tot de verwerping. Het verdedigde het standpunt dat het eerste onderdeel van het middel niet tot cassatie kon leiden omdat het dispositief van het bestreden arrest, dat het derdenverzet niet ontvankelijk verklaarde, op een andere rechtsgrond naar recht verantwoord was, met name omwille van het gegeven dat uit de stukken waarop het Hof vermocht acht te slaan en uit de aard van de reglementering inzake ruimtelijke ordening, die van openbare orde is (Cass., 31 mei 1990, AR 8634, nr 574), moest blijken dat eiseres, die door haar derdenverzet de vernietiging beoogde van de beslissing tot herstel van de plaats in de vorige toestand door de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte bouwwerken waarvan zij mede-eigenares was, enkel het behoud van een wederrechtelijke toestand of van een toestand in strijd met de openbare orde nastreefde, zodat het derdenverzet niet voldeed aan de vereiste van het rechtmatig belang. Bijkomend oordeelde het O.M. dat het onderzoek van het eerste onderdeel het Hof verplichtte tot een onderzoek van feiten, waarvoor het niet bevoegd is, aangezien het onderdeel weliswaar als zuiver juridische regel vooropstelde dat het feit dat de herstelmaatregel tot de strafvordering behoort, niet uitsluit dat ook de burgerlijke belangen van derden kunnen geschaad worden, maar bij het formuleren van deze regel vertrok van de zuiver feitelijke aanvoering dat aan de door artikel 1122 Ger. W. voor het derdenverzet gestelde voorwaarde voldaan was "omdat (eiseres) persoonlijk nadeel (leed) en haar burgerlijke belangen ten zeerste geschaad (werden)". Het tweede onderdeel van het middel kon volgens het O.M. niet aangenomen worden omdat de niet-ontvankelijkheid van het derdenverzet, omdat eiser niet aan alle wettelijke voorwaarden voor het instellen van dit rechtsmiddel voldeed, geen schending van de in het onderdeel aangewezen verdragsbepalingen oplevert.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DERDENVERZET -

Artt. 17 en 18

S.13.0069.F 15 december 2014 AC nr. 792

De eiser die het beroep van advocaat niet uitoefent, heeft geen belang zich te beroepen op een middel dat aanvoert dat het alleenrecht van de advocaten bij het Hof van Cassatie een uitsluitend of bijzonder recht voor die advocaten is in de zin van artikel 106, §1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en dat hun beroepsorganisatie de mededingingsregels van dat Verdrag overtreedt (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- VORDERING IN RECHTE -

C.13.0138.N 7 november 2014 AC nr. 678

Indien een particulier gerechtigd is om in eigen naam de wegruiming te vorderen van de hindernissen die op een buurtweg of op een andere openbare weg werden aangebracht, dan is een dergelijke vordering die aanleunt bij een actio popularis slechts ontvankelijk wanneer die particulier als een belanghebbende kan worden aangezien; dit houdt in dat hij niet alleen beschikt over een procesrechtelijk belang, maar ook over een materieel belang bij het instellen van die vordering (1). (1) Zie strijdige concl. OM.

- VORDERING IN RECHTE -

- WEGEN -

C.13.0026.F 4 april 2014 AC nr. ...

Het eigen belang waarvan een rechtspersoon moet doen blijken om een rechtsvordering in te stellen, omvat alleen datgene wat zijn bestaan, zijn materiële goederen en morele rechten, inzonderheid zijn eer en goede naam, raakt; noch het feit dat een rechtspersoon een soortgelijk doel als dat van een andere vereniging nastreeft, ook al is dat doel van statutaire aard, noch de omstandigheid dat hij het nettoactief van die andere vereniging kan ontvangen in geval van vereffening van laatstgenoemde, doen een eigen belang ontstaan om de ontbinding van die vereniging te vorderen (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. … .

- VORDERING IN RECHTE -

C.13.0033.N 28 november 2013 AC nr. ...

Een schuldeiser is gerechtigd het faillissement van zijn schuldenaar te vorderen wanneer de wettelijke voorwaarden zijn vervuld; een schuldeiser voldoet in die omstandigheid, in beginsel, aan de vereisten van de artikelen 17 en 18 van het Gerechtelijk Wetboek; dient een schuldeiser niet aan te tonen dat de faillissementsvordering voor hem een groter voordeel oplevert als een andere wijze van invordering van zijn schuldvordering, dan mag het instellen van deze vordering geen rechtsmisbruik uitmaken; dit laatste is het geval wanneer er een kennelijke onevenredigheid bestaat tussen het belang bij de faillissementsvordering en de belangen die door de toewijzing van de vordering worden geschaad.

- VORDERING IN RECHTE -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Begrip - Vereisten van het faillissement

- RECHTSMISBRUIK -

C.11.0761.F 18 oktober 2012 AC nr. ...

Het middel dat opkomt tegen de schending van de artikelen 17 en 18 van het Gerechtelijk Wetboek kan niet voor het eerst voor het Hof worden aangevoerd, aangezien de bodemrechters niet de verplichting maar louter de mogelijkheid hebben om ambtshalve een middel wegens gebrek aan belang op te werpen (1). (1). Zie concl. O.M. in Pas., 18 okt. 2012, nr. ***.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

F.09.0056.F 13 april 2012 AC nr. ...

De beslissing is naar recht verantwoord wanneer zij oordeelt dat een btw-plichtige die de nietigverklaring van een proces-verbaal dat geldboetes oplegt vordert zonder dat hij de betekening van een dwangbevel afwacht een reeds verkregen en dadelijk belang heeft van zodra zijn opmerkingen over dat proces-verbaal verworpen zijn en zijn dossier is overgedragen aan de chef van het controlekantoor van de btw opdat deze de verschuldigde geldboetes kan vaststellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012 nr. ***.

- VORDERING IN RECHTE -

C.11.0259.N 23 februari 2012 AC nr. ...

De procespartij die beweert houdster te zijn van een subjectief recht, heeft, ook al wordt dit recht betwist, het vereiste belang opdat haar vordering ontvankelijk kan worden verklaard; het onderzoek van het bestaan en de omvang van het subjectief recht dat die partij aanvoert, houdt geen verband met de ontvankelijkheid maar met de gegrondheid van de vordering (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VORDERING IN RECHTE -

C.09.0420.N 4 februari 2011 AC nr. ...

De vraag of de curator van een faillissement aanspraak kan maken op de vergoeding van de collectieve schade geleden door de boedel heeft betrekking op een subjectief recht; het onderzoek naar het bestaan en de draagwijdte van dit subjectief recht betreft niet de ontvankelijkheid, maar de gegrondheid van de vordering (1). (1) Zie Cass. 26 feb. 2004, AR C.01.0402.N, AC 2004, nr. 106.

- VORDERING IN RECHTE -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

C.09.0019.N 15 oktober 2009 AC nr. 584

De overheid die een individuele overheidshandeling heeft gesteld die voor de Raad van State wordt bestreden, heeft belang te horen bepalen of de kennisneming al dan niet binnen de rechtsmacht van de rechtscolleges van de rechterlijke orde valt wanneer de Raad van State de rechtsmacht verwerpt die de overheid voorstond; de overheid heeft in dergelijk geval wel een belang om te horen zeggen welke instantie het geschil moet beoordelen en blijft dat belang behouden ook wanneer de individuele maatregel voorlopig overeind blijft doordat de Raad van State zich zonder rechtsmacht heeft verklaard om erover te oordelen (1). (1) Zie Cass., 8 juni 2009, Verenigde Kamers, AR nr. S.08.029.N, met strijdige concl. van adv.-gen. MORTIER, waarop het O.M. in zijn mondelinge conclusie had gesteund om de onontvankelijkheid van het cassatieberoep op te werpen; het Hof heeft op 15 oktober 2009 in Verenigde Kamers analoge arresten uitgesproken in de zaken C.09.0015.N, C.09.0016.N, C.09.0017.N en C.09.0020.N.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Gemis aan belang of bestaansreden

S.08.0129.N 8 juni 2009 AC nr. 381

Aan de regel dat een rechtsgeldig cassatieberoep niet kan ingesteld worden indien de eiser geen belang heeft in de zin van artikel 17 en 18, Ger.W. om dit rechtsmiddel in te stellen, wordt geen afbreuk gedaan wanneer het cassatieberoep wordt ingesteld op grond van artikel 33 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat in het tweede lid bepaalt dat het cassatieberoep wordt ingesteld bij verzoekschrift van de belanghebbende partij en overeenkomstig het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Door afdelingsvoorzitter Robert Boes werd in deze zaak verslag uitgebracht op de rechtszitting van 20 april 2009, waarna een tussenarrest werd geveld op 27 april 2009 waarbij de verdaging van de zaak werd bevolen naar de rechtszitting van 18 mei 2009.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Gemis aan belang of bestaansreden

C.06.0343.N 16 januari 2009 AC nr. 37

De vennootschappen voor het beheer van de in de Auteurswet 1994 erkende rechten zijn bevoegd om in rechte te treden met het oog op de verdediging van de rechten van de bij hen aangesloten rechthebbenden voor wiens rekening en op wiens verzoek zij overeenkomstig hun statuten de rechten beheren (1), maar zijn, niettegenstaande enig andersluidend beding in de statuten, daarentegen niet bevoegd om in rechte vergoeding te vorderen voor de bij hen niet aangesloten leden (2). (1) Zie Cass., 26 april 2001, AR C.99.0116.N, AC, 2001, nr. 233. (2) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep nu het van oordeel was dat artikel 73 Auteurswet 1994 de beheersvennootschap toelaat, in zoverre dit in de statuten wordt bepaald, om in rechte op te treden niet alleen ter verdediging van de rechten van individueel aangesloten leden, maar ook voor het collectief belang voor de categorieën van rechten die ze statutair beheert; zonder nochtans de beheersvennootschap te ontslaan van haar verplichting de gegrondheid van haar aanspraak te bewijzen.

- AUTEURSRECHT -

C.05.0309.F 4 februari 2008 AC nr. 80

Het eigen belang van een rechtspersoon dat hij moet aantonen om een rechtsvordering in te stellen, omvat alleen datgene wat zijn bestaan, zijn materiële goederen en morele rechten, inzonderheid zijn vermogen, eer en goede naam, raakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- VORDERING IN RECHTE -

C.06.0075.F 21 december 2007 AC nr. 659

Wanneer het hoger beroep tegen een beslissing over een van de oorspronkelijke vorderingen niet-ontvankelijk is wegens laattijdigheid omdat zij al in kracht van gewijsde is gegaan, heeft zulks niet tot gevolg dat het vereiste belang om hoger beroep in te stellen tegen een vorige beslissing, die uitspraak doet over een andere vordering en niet in kracht van gewijsde is gegaan, teloorgaat (1). (1) Zie Cass., 19 dec. 2003, AR C.02.0050.F, A.C., 2003, nr. 663.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

---

C.06.0180.F 28 september 2007 AC nr. 441

De procespartij die beweert houder te zijn van een subjectief recht, heeft, ook al wordt het betwist, belang en hoedanigheid om een vordering in rechte in te stellen; het onderzoek naar het bestaan of de draagwijdte van het aangevoerde subjectief recht betreft niet de ontvankelijkheid maar de gegrondheid van de vordering (1). (1) Cass., 26 feb. 2004, AR C.01.0402.N, nr 106.

- VORDERING IN RECHTE -

P.05.1501.N 31 januari 2006 AC nr. 62

Rechtsgeldig cassatieberoep kan niet worden aangetekend indien de eiser geen hoedanigheid en geen belang heeft om dit rechtsmiddel in te stellen (1). (1) Zie Cass., 9 feb. 2000, AR P.99.1495.F, nr 101; 30 okt. 2002, AR P.02.0975.F, nr 575.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Algemeen

---

C.04.0336.F 4 april 2005 AC nr. 194

Tenzij de wet anders bepaalt, kan de vordering van een natuurlijke persoon of rechtspersoon niet worden toegelaten indien de eiser geen persoonlijk en rechtstreeks belang heeft, d.w.z. een eigen belang (1). (1) Zie concl O.M.

- VORDERING IN RECHTE -

C.02.0152.N 4 maart 2005 AC nr. 135

De wijze waarop een partij een verkregen veroordeling uitvoert of niet uitvoert, kan geen rechtsmisbruik of schending van het rechtmatig vertrouwen opleveren die de initiële vordering zou aantasten (1). (1) Zie Cass., 4 dec. 1989, AR 6848, nr 216; 24 april 2003, AR C.00.0567.F-C.01.0004.F, nr 261 en de conclusie van advocaat-generaal De Riemaecker.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.02.0609.N 2 april 2004 AC nr. 180

De procespartij die voorhoudt titularis te zijn van een subjectief recht, heeft hoedanigheid en belang om de vordering in te stellen, ook al wordt dit recht betwist nu het onderzoek naar het bestaan of de draagwijdte van het subjectief recht dat wordt ingeroepen, niet de ontvankelijkheid maar de gegrondheid van de vordering betreft (1). (1) Zie Cass., 14 jan. 1983, AR nr 3143, AC, 1982-83, nr 288; Cass., 5 nov. 1990, AR nr 8727, AC, 1990-91, nr 124.

- VORDERING IN RECHTE -

C.01.0402.N 26 februari 2004 AC nr. 106

De procespartij die voorhoudt titularis te zijn van een subjectief recht heeft, ook al wordt het betwist, belang en hoedanigheid om de vordering in te stellen; het onderzoek naar het bestaan of de draagwijdte van het ingeroepen subjectief recht betreft niet de ontvankelijkheid maar de gegrondheid van de vordering (1). (1) Zie Cass., 29 feb. 1996, AR C.93.0511.N, nr 90; S. BeernaertHet belang als ontvankelijkheidsvereiste bij de gewone rechter, de Raad van State en het Grondwettelijk Hof", P. & B., 2000, (155) nr 5, 7, 17.

- VORDERING IN RECHTE -

C.00.0419.F 5 december 2003 AC nr. 624

De rechtspleging die door of tegen een partij wordt ingesteld, wordt na haar overlijden, in de regel, voortgezet door haar erfgenamen die trouwens in haar rechten en verplichtingen treden.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Wanneer een bezitsvordering tot staking van de bezitstoornis van het vruchtgebruik en tot betaling van de zonder die stoornis verschuldigde opbrengst ingesteld is door de vruchtgebruiker van een goed en die vruchtgebruiker na de beslissing van de feitenrechter is overleden, kunnen de erfgenamen na het overlijden van de vruchtgebruiker cassatieberoep instellen tegen het vonnis dat diens klacht heeft afgewezen (1). (1) Zie Cass., 31 mei 1978 (AC, 1978, 1163).

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

D.02.0028.N 20 november 2003 AC nr. 585

De nationale raad van de Orde van architecten is geen vervolgende partij bij de raden van de Orde, en hoeft geen reeds verkregen en dadelijk belang te hebben om hoger beroep tegen de beslissing van de provinciale raad van de Orde te kunnen instellen (1). (1) Zie Cass., 20 nov. 1981, nr 189; 5 juni 1992, AR 7635, nr 522; 15 jan. 1998, AR D.95.0010.N, nr 28.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

C.00.0567.F 24 april 2003 AC nr. 261

Het in artt. 17 en 18 Ger.W. bedoelde belang om op te treden, wordt beoordeeld uit het oogpunt van het tijdstip waarop de vordering wordt ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M.

- VORDERING IN RECHTE -

C.99.0479.F 9 november 2001 AC nr. ...

De beslagrechter verantwoordt zijn beslissing naar recht dat de eiser, een notaris die de verkoopvoorwaarden heeft opgemaakt in het raam van een veiling op een uitvoerend beslag op onroerend goed, geen belang heeft om in de zaak tussen te komen, wanneer hij bij de uitspraak over een tegenspraak tegen de verkoopvoorwaarden erop wijst dat er tegen eiser persoonlijk geen enkele vordering is ingesteld, dat diens aansprakelijkheid niet in het gedrang komt en dat eiser zijn mening over het geschil heeft geuit in het proces-verbaal waarin die tegenspraak wordt vastgesteld (1). (1) Zie concl. O.M.

- TUSSENKOMST -

- VORDERING IN RECHTE -

- NOTARIS -

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 2, 9° van het besluit van 2 nivôse van het jaar XII, dat herzien is bij K.B. van 18 maart 1987 betreffende de instelling en de organisatie van de kamers van notarissen, luidens hetwelk de kamer van notarissen tot taak heeft de gezamenlijke notarissen van het arrondissement te vertegenwoordigen met betrekking tot hun gemeenschappelijke rechten en belangen, verleent die kamer niet het vereiste belang om tussen te komen in een zaak, enkel omdat zij de geldigheid wil bepleiten van een beding in verkoopvoorwaarden waarvan zij de invoeging in de akten wil veralgemenen (1). (1) Zie concl. O.M.

- TUSSENKOMST -

- NOTARIS -

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- VORDERING IN RECHTE -

F.99.0028.N 8 juni 2001 AC nr. ...

Eiser heeft het vereiste belang om cassatieberoep in te stellen tegen een arrest door het hof van beroep gewezen in een belastingzaak louter om reden dat de tussen te komen beslissing belang kan hebben voor de beslechting van een in bezwaar hangende betwisting tussen partijen.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Gemis aan belang of bestaansreden

C.99.0116.N 26 april 2001 AC nr. ...

Nu een vennootschap voor het beheer van de in de wet van 30 juni 1994 erkende rechten, krachtens de wet, gerechtigd is de rechten van de bij haar aangesloten rechthebbenden te innen en, bij gebreke aan betaling, in rechte betaling van deze rechten te vorderen, heeft zij aldus hoedanigheid en belang in de zin van de artt. 17 en 18 Ger.W. om een rechtsvordering in te stellen, strekkende tot betaling van de door vermelde wet erkende rechten: de omstandigheid dat zij een lasthebber opdracht heeft gegeven om deze rechten te innen, doet hieraan geen afbreuk.

- AUTEURSRECHT -

C.95.0386.F 19 september 1996 AC nr. ...

Tenzij de wet anders bepaalt, kan de rechtsvordering, ingesteld door een natuurlijke of rechtspersoon, niet worden toegelaten indien de eiser geen persoonlijk en rechtstreeks belang heeft, d.w.z. een eigen belang.~

- VORDERING IN RECHTE -

Het enkele feit dat een rechtspersoon of een natuurlijke persoon een doel, ook al is het statutair, nastreeft, doet het eigen belang waarvan die persoon moet doen blijken om een rechtsvordering in te stellen, niet ontstaan.~

- VORDERING IN RECHTE -

Het eigen belang van een rechtspersoon dat hij moet aantonen om een rechtsvordering in te stellen, omvat alleen datgene wat zijn bestaan, zijn materiële goederen en morele rechten, inzonderheid zijn vermogen, eer en goede naam, raakt.~

- VORDERING IN RECHTE -

C.93.0511.N 29 februari 1996 AC nr. ...

Het belang waarvan de ontvankelijkheid van de rechtsvordering afhangt, moet een bij de inleiding reeds verkregen en dadelijk belang zijn, wat niet vereist dat de eiser op dat tijdstip reeds schade had geleden of een schadevergoeding aan een derde had uitgekeerd.~

- VORDERING IN RECHTE -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

---

P.95.0508.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gemis aan belang, is de door de W.A.M.-verzekeraar van de beklaagde ingestelde oproeping van de beklaagde tot bindendverklaring van het arrest, wanneer die beklaagde, eiser in cassatie, het bestreden arrest waarbij hij veroordeeld wordt tot terugbetaling van de kosten van de maatschappelijke dienstverlening aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bekritiseert op grond dat de openbare centra voor maatschappelijk welzijn het eigen recht om die kosten te verhalen enkel kunnen uitoefenen tegen de "aansprakelijke" en dat derhalve die centra geen rechtsvordering tegen de verzekeraar van de "aansprakelijke" kunnen gronden op dat eigen recht; de niet-ontvankelijkheid van die rechtsvordering heeft immers geen invloed op de uitvoering van de overeenkomst tot dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen van de aansprakelijk verklaarde beklaagde.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

P.94.1154.F 12 april 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gemis aan belang, is het middel waarin de voor een arbeidsongeval aansprakelijke derde, die jegens de getroffene was veroordeeld tot vergoeding van het volledige bedrag dat hij verschuldigd was aan de getroffene en aan de tot bindendverklaring van het arrest opgeroepen arbeidsongevallenverzekeraar, de feitenrechter verwijt dat hij de rechten van de getroffene zelf en die van de arbeidsongevallenverzekeraar niet heeft gesplitst.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Allerlei

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

C.93.0375.F 15 september 1994 AC nr. ...

Hoewel de gevolgen van een echtscheiding op grond van bepaalde feiten en die van een echtscheiding wegens feitelijke scheiding van een bepaalde duur verschillend kunnen zijn en hoewel de eiser bijgevolg belang kan hebben bij het verkrijgen van de echtscheiding "op één grond eerder dan op een andere", is het voorwerp van die rechtsplegingen toch hetzelfde, te weten de ontbinding van het huwelijk; daaruit volgt dat de vordering tot echtscheiding op grond van bepaalde feiten, die is ingesteld door de eiser die reeds de echtscheiding wegens feitelijke scheiding van een zekere duur heeft verkregen, niet ontvankelijk is.

- VORDERING IN RECHTE -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van feitelijke scheiding (van een zekere duur)

Artt. 17, 1042 en 1050

C.11.0667.N 7 september 2012 AC nr. ...

Indien de schuldvordering die het voorwerp is van het vonnis van de eerste rechter werd overgedragen, kan door de schuldenaar van de overgedragen schuldvordering hoger beroep worden ingesteld hetzij tegen de oorspronkelijke schuldeiser zoals die blijkt uit het beroepen vonnis, hetzij tegen de overnemer (1). (1) Zie de (andersluidende) concl. van het O.M.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

C.99.0516.N 10 oktober 2002 AC nr. 525

Bij een eis tot vrijwaring blijft de hoofdeis weliswaar onderscheiden van de eis tot vrijwaring of tussenkomst, maar zulks belet niet dat de gedaagde in hoger beroep, hoger beroep kan instellen tegen de eiser op de hoofdeis, voor zover die gedaagde ook partij is geworden ten aanzien van de hoofdvordering, doordat een rechtsband is tot stand gekomen met de eiser; een dergelijke rechtsband ontstaat inzonderheid wanneer de opgeroepene zich rechtstreeks in een conclusie richt tegen de eiser op hoofdeis of zich aansluit bij het door verweerder op hoofdeis gevoerde verweer ter afwijzing van de aanspraken van de eiser op hoofdeis die tevens het voorwerp uitmaken van de eis tot vrijwaring (1). (1) Zie cass., 21 dec. 2000, AR C.96.0113.N, nr 714. Voor een goed begrip past het hierna de feitelijke en procedurele omstandigheden van de zaak samen te vatten. Het geschil heeft betrekking op een handelshuurovereenkomst - m.b.t. een aan eisers in cassatie toebehorende en door hen verhuurde herberg - die ze weigerden te hernieuwen. Bij dagvaarding vorderde de onderhuurster, eerste verweerster in cassatie, van de huurster, de brouwerij, tweede verweerster in cassatie, een vergoeding wegens uitzetting en een schadevergoeding, ingevolge die weigering van eisers. De brouwerij dagvaardde eisers in tussenkomst en vrijwaring en tot betaling van een uitwinningsvergoeding. De eerste rechter verklaarde de vordering van de onderhuurster gegrond, de vordering van de brouwerij tegen eisers ongegrond en haar vordering in vrijwaring gegrond (en de vordering van eisers tegen de brouwerij wegens huurachterstallen ongegrond). Het bestreden vonnis van de appèlrechters verklaart onder meer het hoofdberoep van eisers tegen de onderhuurster onontvankelijk om reden dat tussen deze partijen geen rechtsband bestaat. Het eerste middel vecht in de eerste plaats deze beslissing aan (waarop de meteen ook aangevochten beslissing om het incidenteel beroep van de brouwerij tegen de onderhuurster af te wijzen gesteund was). Het Hof oordeelt dat de appèlrechters zulks niet wettig uit de door eisers voor de eerste rechter genomen conclusies hebben kunnen afleiden (en dus evenmin wettig hebben kunnen oordelen dat bedoeld incidenteel beroep niet toelaatbaar was). Het O.M. concludeerde tot de niet-ontvankelijkheid van het middel omdat het meende dat de beslissing - dat geen rechtsband bestond - gesteund was op de niet bekritiseerde reden dat uit de processtukken voor de eerste rechter kon vastgesteld worden dat tussen die partijen niets gevorderd werd en terwijl bv. geen miskenning van de bewijskracht van die stukken door de appèlrechter door dit middel werd aangevoerd.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

C.96.0113.N 21 december 2000 AC nr. ...

Om hoger beroep in te stellen is niet vereist dat de appellant ten aanzien van de geïntimeerde door de eerste rechter zou zijn veroordeeld of dat tussen die partijen een vordering werd ingesteld (1). (1) Zie cass., 15 september 1997, AR nr. S.96.0103.F, nr. 352.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 17, 18 en 1042

C.05.0304.N 15 september 2006 AC nr. 419

In burgerlijke zaken kan een partij hoger beroep instellen indien haar belang wordt geschaad door de beroepen beslissing; een dergelijk belang is voorhanden wanneer het hoger beroep strekt tot de rechtzetting van een vergissing door een partij begaan in eerste aanleg (1). (1) Zie de conclusie van het O.M. en de daar vermelde verwijzingen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

C.00.0567.F 24 april 2003 AC nr. 261

Een partij die als eigenaar van een onroerend goed, belang had om op te treden, geeft alleen al door het feit dat een van de punten van haar vordering door de eerste rechter is afgewezen, blijk van het vereiste belang om hoger beroep in te stellen, ook al is de eigendom van dat goed vóór de uitspraak van die beslissing overgedragen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

C.96.0176.F 13 maart 1997 AC nr. ...

Het hoger beroep van een partij tegen een beslissing van de eerste rechter die conform de conclusie is die zijzelf voor hem had genomen, is zonder belang en bijgevolg niet ontvankelijk.~

- VORDERING IN RECHTE -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 17, 18 en 1050

C.95.0015.F 20 oktober 1995 AC nr. ...

De Belgische Staat, die na 1 januari 1989 door de rechtbank van eerste aanleg is veroordeeld tot uitvoering van verplichtingen welke door het Waalse Gewest van rechtswege waren overgenomen, heeft de hoedanigheid om tegen die veroordeling beroep in te stellen en heeft tevens belang bij het betwisten van de wettelijkheid ervan voor het appelgerecht.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 17, 18 en 1068

C.02.0050.F 19 december 2003 AC nr. 663

Wanneer met kracht van gewijsde is beslist dat de vordering in beginsel gegrond is, kan het hof van beroep die beslissing, die voornoemde vordering heeft aangenomen, niet wijzigen; daaruit volgt dat de appellant niet over het vereiste belang bezit om tegen laatstgenoemde beslissing hoger beroep in te stellen, zodat dit hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard dient te worden (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., 2003, I, nr ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

Artt. 17, 18 en 1073

S.00.0126.F 19 november 2001 AC nr. ...

Ontvankelijk is het cassatieberoep van eiser t.a.v. verweerder wanneer tussen de eiser in cassatie en die verweerder voor de feitenrechter een geschil aanhangig was en de bestreden beslissing daarover uitspraak doet (1). (1) Cass., 20 okt. 1995, AR. C.95.0015.F, nr. 449; 11 dec. 1997, C.96.0374.N, nr. 550.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

C.96.0374.N 11 december 1997 AC nr. ...

Ontvankelijk is het cassatieberoep ten aanzien van een verweerder, wanneer tussen de eiser en die verweerder voor de feitenrechter een geschil aanhangig was en de bestreden beslissing daarover uitspraak heeft gedaan.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

C.95.0015.F 20 oktober 1995 AC nr. ...

Ontvankelijk is het cassatieberoep t.a.v. een verweerder wanneer tussen de eiser in cassatie en die verweerder voor de feitenrechter een geschil aanhangig was en de bestreden beslissing daarover uitspraak heeft gedaan.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Ontvankelijk is het cassatieberoep waarbij de Belgische Staat, die na 1 januari 1989 door de rechtbank van eerste aanleg is veroordeeld tot uitvoering van verplichtingen welke door het Waalse Gewest van rechtswege waren overgenomen, het arrest bestrijdt dat zijn hoger beroep tegen dat veroordelend vonnis niet ontvankelijk verklaartikel ~

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Artt. 17, 18 en 1122

C.07.0071.F 16 april 2009 AC nr. 252

Een vereniging van mede-eigenaars die, overeenkomstig artikel 577-5, § 3, van het Burgerlijk Wetboek, gemachtigd is met derden te contracteren met het oog op het beheer en het behoud van het gebouw, kan de hoedanigheid en het belang hebben die vereist zijn om derdenverzet te doen tegen een beschikking die in kort geding, op eenzijdig verzoekschrift van sommige mede-eigenaars, de onderbreking van werkzaamheden betreffende de gemene delen van het gebouw beveelt.

- DERDENVERZET -

- EIGENDOM -

Artt. 17, 18 en 1138, 2°

F.05.0010.F 20 januari 2006 AC nr. 47

Het beroep van de belastingplichtige bij de rechtbank brengt de ontvankelijkheid van het door de administratieve beslissing aangenomen bezwaarschrift niet in het gedrang en legt aan het gerecht uitsluitend de vraag naar de gegrondheid van dat bezwaarschrift voor (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Artt. 17, 18, 21, 1042, 1053 en 1054

C.11.0261.F 16 mei 2013 AC nr. ...

Uit de omstandigheid alleen dat een partij de tegen haar ingestelde vordering heeft aangevochten, op grond dat die vordering uitsluitend betrekking heeft op een medeverweerder, kan niet worden afgeleid dat die partij tegen die verweerder conclusie heeft genomen en dat er tussen hen een geding aanhangig was voor de eerste rechter.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

Het hoger beroep van een oorspronkelijke verweerder tegen een medeverweerder is niet ontvankelijk wanneer tussen hen geen geding aanhangig was voor de eerste rechter en het geschil niet onsplitsbaar is (1). (1) Zie Cass. 13 maart 1998, AR C.97.0039.F, AC 1998, nr. 140.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

Artt. 17, 18, 495 en 496

C.04.0336.F 4 april 2005 AC nr. 194

De Ordre des barreaux francophones et germanophone kan geen vordering instellen om de belangen van de rechtzoekende te behartigen (1). (1) Zie concl. O.M.

- VORDERING IN RECHTE -

- ADVOCAAT -

Artt. 17, 18, 495, 496, 499, 500, 501, § 1, en 611

C.08.0384.N 5 juni 2009 AC nr. 376

De Nederlandse Orde van Advocaten bij de balie te Brussel heeft de hoedanigheid en het belang in de zin van de artikelen 17 en 18 van het Gerechtelijk Wetboek, om een vordering in te stellen tot nietigverklaring van het stagereglement van de Orde van Vlaamse Balies dat door overschrijding van bevoegdheid zou zijn aangetast, tegen de wetten zou indruisen of op onregelmatige wijze zou zijn aangenomen (1). (1) Zie Cass., 4 april 2005, AR C.04.0336.F, AC, 2005, nr 194, met concl. van eerste advocaat-generaal Leclercq, en 6 okt. 2006, AR C.05.0394.N, AC, 2006, nr 465.

- VORDERING IN RECHTE -

- ADVOCAAT -

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Artt. 17, 18, eerste lid, en 1122, eerste lid

C.00.0634.N 21 maart 2003 AC nr. 188

Wie veroordeeld is heeft belang derdenverzet in te stellen tegen de beslissing die hem veroordeelt; derdenverzet is slechts niet ontvankelijk wegens gebrek aan belang wanneer het uitgaat van een persoon wiens rechtspositie door de bestreden beslissing niet kan worden aangetast (1). (1) Zie Cass., 24 jan. 1974, 573, en de conclusie van procureur-generaal Ganshof van der Meersch in Bull. en Pas., I, 545; 4 dec. 1989, AR 6848, nr 216; 1 maart 1993, AR 9595, nr 121, en de conclusie van advocaat-generaal Leclercq in Bull. en Pas., I.

- VORDERING IN RECHTE -

- DERDENVERZET -

Artt. 17, 501 en 611

C.08.0384.N 5 juni 2009 AC nr. 376

De vordering van een op het tableau ingeschreven advocaat van de Orde van Vlaamse Balies tot nietigverklaring van een bepaling van het stagereglement van deze Orde, is niet ontvankelijk bij gebrek aan belang, indien hij niet aantoont hoe de regels betreffende de inschrijving op de lijst van de kandidaat-stagiairs hem persoonlijk en rechtstreeks kunnen raken (1). (1) Zie Cass., 6 okt. 2006, AR C.05.0394.N, AC, 2006, nr 465.

- VORDERING IN RECHTE -

- ADVOCAAT -

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Artt. 170 en 780, 1°

S.98.0038.N 11 januari 1999 AC nr. ...

Rechterlijke akten zonder bijstand van de griffier zijn nietig.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- GRIFFIE - GRIFFIER -

Artt. 1704, 2, g) en 1704, 4

C.09.0625.N 21 januari 2011 AC nr. ...

De bepalingen van artikel 1704.2.g) en 1704.4. van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 1134, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek houden niet in dat miskenning van het recht van verdediging slechts kan worden aangevoerd voor de arbiters en niet voor de rechter die over een eventuele vordering tot vernietiging of tot uitvoerbaarverklaring moet oordelen; wanneer de scheidsrechters de zaak behandelen buiten de aanwezigheid van een partij, die niet regelmatig is opgeroepen, dan mag die partij miskenning van haar recht van verdediging voor het eerst aanvoeren voor de rechter die over de vordering tot uitvoerbaarverklaring moet oordelen (1). (1) Zie Cass., 25 mei 2007, AR C.04.0281.N, AC, 2007, nr. 272; zie ook M. Piers, De vernietiging van de arbitrale uitspraak op grond van een schending van de rechten van verdediging, P.&B./R.D.J.P., 2008, 97 e.v.

- VERBINTENIS -

- ARBITRAGE -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen

Artt. 173, 790 en 791

C.01.0481.N 2 oktober 2003 AC nr. 471

Niet ontvankelijk is het middel afgeleid uit de miskenning van de bewijskracht, het gezag en de kracht van gewijsde van een akte van het gerecht als bij het cassatieberoep enkel een door een advocaat bij het Hof geparafeerd afschrift van die akte is gevoegd dat niet voor eensluidend werd verklaard door de griffier van het desbetreffende gerecht (1). (1) Cass., 11 maart 1994, AR nr 8150, AC, 1994, nr 116, met concl. adv.-gen. J. du Jardin.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Te voegen stukken

F.94.0062.N 2 mei 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel afgeleid uit de schending van het gezag van gewijsde van een rechterlijke beslissing als het bestreden arrest de volledige inhoud ervan niet weergeeft en de ter griffie van het Hof neergelegde kopie niet voor eensluidend werd verklaard door de griffier van het gerecht dat de beslissing heeft gewezen.~

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Te voegen stukken

Artt. 173, tweede lid, 4°, en 1056, 2°

C.07.0149.N 10 januari 2008 AC nr. 19

Wanneer de griffier vaststelt dat het verzoekschrift tot hoger beroep ter griffie is neergelegd op een bepaalde datum, dient de rechter aan te nemen dat het verzoekschrift op die datum ter griffie is neergelegd en aan die vastgestelde neerlegging de wettelijke gevolgen toe te kennen, ook indien het verzoekschrift met de post aan de griffie is toegezonden of door een tussenpersoon is neergelegd; de vermelding van de datum van neerlegging in de kennisgeving van het hoger beroep is daarbij niet bepalend (1). (1) Zie Cass., 27 nov. 1997, AR C.97.0213.N, nr 512.

- GRIFFIE - GRIFFIER -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 18, 21 en 1054

C.93.0504.N 24 maart 1995 AC nr. ...

Schending van de regel die vereist dat wie een incidenteel beroep instelt hiertoe ook een belang moet hebben kan niet voor het eerst voor het Hof worden aangevoerd.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

- VORDERING IN RECHTE -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Artt. 18, eerste en tweede lid, 19bis en 19ter

C.07.0294.N 12 juni 2008 AC nr. 368

In tegenstelling tot de beslissingen van de commissie tot bescherming van de maatschappij die het statuut van de geïnterneerde niet wijzigen en slechts een uitvoeringsmaatregel van de internering betreffen, maakt de bevestiging van de afwijzing van de invrijheidstelling een noodzakelijke aanvulling uit van het vonnis of arrest dat de internering voor onbepaalde tijd heeft gelast en vertoont deze beslissing het karakter van een jurisdictionele beslissing (1). (1) Zie Cass., 3 maart 1998, AR P.97.1683.N, AC, 1998, nr. 116.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

Artt. 18, tweede lid, 584 en 1039

C.03.0211.F 2 juni 2006 AC nr. 309

Aangezien de grondwettelijke en wettelijke bepalingen die de rechter in kort geding de bevoegdheid verlenen om voorlopig de maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om subjectieve rechten te vrijwaren, voldoende nauwkeurig zijn, staan ze niet in de weg aan de in artikel 10.2 E.V.R.M. bedoelde beperkingen, mits die steun vinden in de wet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- KORT GEDING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

Artt. 19 en 1077

F.07.0054.F 4 september 2008 AC nr. 450

Tegen de beslissing om de uitspraak aan te houden en de zaak naar de rol te verwijzen, die geen uitspraak doet over een geschilpunt en met betrekking waartoe de rechter bijgevolg zijn rechtsmacht niet volledig heeft uitgeoefend, kan geen onmiddellijk cassatieberoep worden ingesteld.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

C.06.0545.F 12 oktober 2007 AC nr. 480

Onmiddellijk cassatieberoep staat open tegen het arrest dat tegen de betwisting van de eiser opwerpt dat de zaak niet langer bij het hof van beroep aanhangig is ten gevolge van een vroeger eindarrest waardoor het hof zijn rechtsmacht volledig heeft uitgeoefend over het tussen de eiser en de verweerster bestaande geschil over de weerslag van dat arrest op de bevoegdheid die het hof nog had om uitspraak te doen over dat geschil (1). (1) Cass., 24 dec. 1987, AR 7539, nr 256, met concl. proc.-gen. Krings.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Beslissingen onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

C.04.0074.F 4 november 2005 AC nr. 562

De beslissing van het bestreden arrest die, enerzijds, criteria omschrijft over wier relevantie de partijen nog geen debat hebben gevoerd, en, anderzijds, het debat heropent en de zaak verdaagt om de partijen de gelegenheid te bieden te concluderen en te pleiten, is een beslissing alvorens recht te doen, zodat het cassatieberoep dat voor de eindbeslissing tegen die beslissing is ingesteld, niet ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 19 nov. 2001, AR S.00.0126.F, nr 628.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Voorbarig cassatieberoep

C.02.0309.F 20 maart 2003 AC nr. 183

De beslissing van het arrest dat de deskundigenopdracht bevestigt die de eerste rechter heeft bevolen en ze uitbreidt zonder uitspraak te doen over de aard van de door de partijen aangegane verbintenissen waarover een geschil was opgeworpen, is geen eindbeslissing.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

S.00.0126.F 19 november 2001 AC nr. ...

In zoverre het bestreden arrest zich ertoe beperkt het debat te heropenen en de zaak te verdagen teneinde de partijen de gelegenheid te geven conclusies te nemen en pleidooien te houden, is het een beslissing alvorens recht te doen en is het cassatieberoep dat tegen die beslissing wordt ingesteld vóór de eindbeslissing dus niet ontvankelijk (1). (1) Zie cass., 4 feb. 1972 (AC, 1972, 528).

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Voorbarig cassatieberoep

C.99.0105.F 2 november 2000 AC nr. ...

Het arrest dat voorziet in de vervanging van een deskundige zonder dat daartegen kritiek is geuit, is geen eindbeslissing

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

S.96.0167.N 18 mei 1998 AC nr. ...

Maakt geen beslissing alvorens recht te doen uit het arrest dat, hoewel het het debat heropent, definitief uitspraak doet over de bevoegdheid van het geadiëerde gerecht; het cassatieberoep tegen een dergelijk arrest is ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

C.95.0391.F 19 september 1996 AC nr. ...

In burgerlijke zaken is een eindbeslissing en derhalve vatbaar voor onmiddellijk cassatieberoep, de beslissing van de appelrechter over het vaststellen van een oorzakelijk verband tussen de fouten aan de zijde van een partij en de fysieke stoornissen bij een andere partij.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Beslissingen onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

C.94.0452.F 3 mei 1996 AC nr. ...

Een eindbeslissing op tussengeschil, waartegen derhalve onmiddellijk cassatieberoep openstaat, is, in burgerlijke zaken, de beslissing waarbij de appelrechter de beslissing van de eerste rechter om het debat te heropenen teneinde stukken en inlichtingen te doen overleggen, bevestigt en de uitspraak over het bodemgeschil uitstelt totdat partijen de gevraagde stukken en inlichtingen ter griffie van het hof van beroep hebben overgelegd.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Beslissingen onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 19 en 1110

S.01.0030.F 28 januari 2002 AC nr. 59

Wanneer in geval van beëindiging van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd door de werkgever de beoordeling van de passende duur van de opzeggingstermijn die in acht had moeten worden genomen indien de overeenkomst voor onbepaalde tijd was gesloten niet los staat van het middel dat geleid heeft tot de vernietiging van een vorig arrest dat in dezelfde zaak is gewezen, kan de bediende zich voor het arbeidshof waarnaar de zaak is verwezen niet beroepen op de grond van dat vorig arrest waarin de beoordeling van die duur door de werkgever wordt vastgesteld.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

Wanneer de vernietiging is uitgesproken en in zoverre zij is uitgesproken, worden de partijen voor de rechter naar wie de zaak wordt verwezen teruggeplaatst in de toestand waarin zij zich bevonden bij de rechter wiens beslissing is vernietigd (1). (1) Cass. 14 dec. 1989, AR 8571, nr 245.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

Artt. 19 en 23 tot 28

P.94.1565.N 25 april 1996 AC nr. ...

Wanneer een rechter in dezelfde rechtspleging een eindbeslissing over de strafvordering of over een civielrechtelijk geschil heeft gewezen, belet niet het gezag van het strafrechtelijk of van het civielrechtelijk gewijsde, maar de reeds volledig uitgeoefende rechtsmacht hem hierover opnieuw uitspraak te doen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

C.93.0484.F 24 november 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel met beroep op schending van de artt. 23 tot 28 Ger.W., terwijl als grief wordt aangevoerd dat het bestreden arrest uitspraak doet over een geschil waarover het hof van beroep reeds in dezelfde rechtspleging een eindbeslissing had gewezen waardoor het zijn rechtsmacht over dat geschil volledig had uitgeoefend; een dergelijke grief berust niet op het gezag van gewijsde van een vroegere eindbeslissing en houdt dus geen verband met de aangegeven wetsbepalingen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.93.0426.F 15 september 1994 AC nr. ...

Een rechter steunt niet op het gezag van gewijsde van een vroegere eindbeslissing wanneer hij oordeelt dat over het hem voorgelegde geschil reeds definitief uitspraak is gedaan, namelijk bij een beslissing waarbij de rechter zijn rechtsmacht over dat geschilpunt volledig heeft uitgeoefend.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 19 en 24

S.03.0010.F 13 oktober 2003 AC nr. 493

Wanneer de rechter uitspraak doet over een geschilpunt dat niet meer bij hem aanhangig is omdat hij daarover vroeger in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen een eindbeslissing heeft gewezen waardoor hij zijn rechtsmacht volledig heeft uitgeoefend, miskent hij het gezag van gewijsde van zijn vorige beslissing niet (1). (1) Zie Cass., 19 maart 1992, AR 9122, nr 384; 1 maart 2001, AR C.00.0155.F, nr 121; 19 april 2001, AR C.00.0161.F, nr 215.

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

P.02.0088.N 21 januari 2003 AC nr. 41

Een vonnis dat beslist dat de burgerlijke rechtsvordering ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond is en de zaak verder onbepaald uitstelt heeft ten opzichte van de ontvankelijkheid van de vordering gezag van gewijsde (1). (1) Cass., 10 sept. 1981, AC, 1981-82, nr. 25.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

C.95.0265.F 14 juni 1996 AC nr. ...

Een rechter steunt niet op het gezag van het rechterlijk gewijsde van een vroegere rechterlijke beslissing, wanneer hij oordeelt dat over het hem voorgelegde geschil reeds definitief uitspraak is gedaan, namelijk door een beslissing waarbij de rechter zijn rechtsmacht over dat geschilpunt volledig heeft uitgeoefend.~

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 19, 23 tot 27

C.04.0480.F 3 maart 2006 AC nr. 124

Niet ontvankelijk is het middel dat de miskenning van het gezag van gewijsde door een beslissing alvorens recht te doen aanvoert, aangezien de grief alleen is afgeleid uit de miskenning van het feit dat het rechtscollege zijn rechtsmacht volledig heeft uitgeoefend (1). (1) Zie de gedeeltelijk andersluidende conclusie van het O.M., in Pas., 2006, nr ..., dat op het derde middel concludeerde dat het feitelijke grondslag miste. Het Hof heeft dezelfde dag (voor de regel zie 1°) een identieke beslissing gewezen (AR. F.05.0032.F).

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

Artt. 19, eerste en tweede lid, 973, §2, eerste lid, en 1077

C.12.0213.F 24 januari 2013 AC nr. ...

Wanneer de voorafgaande maatregel om de vordering te onderzoeken die de rechter in de loop van rechtspleging heeft genomen, tot een betwisting heeft geleid die de rechter heeft moeten beslechten, waardoor hij zijn rechtsmacht daarover volledig heeft uitgeoefend, is die beslissing een eindbeslissing op tussenvordering en geen beslissing alvorens recht te doen; bijgevolg is een beschikking die een door de deskundige neergelegd verzoekschrift tot verlenging van de termijn ontvankelijk verklaart, terwijl een partij de ontvankelijkheid van dat verzoekschrift heeft betwist, geen beslissing alvorens recht te doen maar een eindbeslissing op tussenvordering (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. … .

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 19, eerste lid en 812, tweede lid

C.00.0408.F 15 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer het geding niet wordt hervat door de rechthebbenden van de appellant hebben de appèlrechters, die vaststellen dat die partij geen belang meer heeft bij het behandelen van zijn hoger beroep, hun rechtsmacht volledig uitgeoefend over het geschilpunt inzake de schuldvordering van de appellant en konden zij derhalve geen kennisnemen van het bodemgeschil, zelfs niet bij de uitspraak over de vrijwillige tussenkomst die bij hen aanhangig was.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 19, eerste lid, en 1068, eerste lid

C.93.0411.N 4 oktober 1996 AC nr. ...

Hoewel elk hoger beroep tegen een eindvonnis het geschil zelf bij de appelrechter aanhangig maakt, brengt het aan die rechter niet de beschikkingen over die vervat waren in een vroeger vonnis waartegen geen hoger beroep is ingesteld en waarbij de eerste rechter zijn rechtsmacht reeds geheel had uitgeoefend m.b.t. punten in geschil.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Artt. 19, eerste lid, en 1080

C.00.0155.F 1 maart 2001 AC nr. ...

Het middel dat miskenning van het gezag van gewijsde en niet de schending van artikel 19, eerste lid, Ger.W. aanvoert, terwijl het een hof van beroep verwijt dat het uitspraak heeft moeten doen over een geschilpunt dat niet langer meer bij dat hof aanhangig was omdat het vroeger in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen erover uitspraak had gedaan, is niet ontvankelijk(1). (1) Cass., 11 feb. 1999, A.R. C.97.0325.F, nr. 81.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.97.0324.F 11 februari 1999 AC nr. ...

Het middel dat de miskenning van het gezag van gewijsde en niet de schending van artikel 19, eerste lid, Ger.W. aanvoert, terwijl het de rechter verwijt dat hij uitspraak heeft moeten doen over een geschilpunt dat niet langer meer bij hem aanhangig was omdat hij vroeger in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen erover uitspraak had gedaan, is niet ontvankelijk.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Artt. 19, eerste lid, en 1223

C.96.0443.N 28 oktober 1999 AC nr. ...

Door het vonnis dat de staat van vereffening van de aangewezen notaris homologeert heeft de rechter zijn rechtsmacht volledig uitgeoefend, zodat zijn beslissing een eindvonnis is.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- VERDELING -

Artt. 19, tweede lid en 1077

F.93.0003.N 2 december 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voor de eindbeslissing ingestelde voorziening tegen de beslissing alvorens recht te doen die, na te hebben vastgesteld dat een overeenkomstig artikel 750 Ger.W. opgeroepen partij niet is verschenen, oordeelt dat "de zaak niet in staat voorkomt om een uitspraak bij verstek te verlenen" en de zaak naar de bijzondere rol verwijst.~

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Voorbarig cassatieberoep

Artt. 19, tweede lid, 28, 962, 1050 en 1068

S.99.0091.N 7 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer in de overheidssector, een rechtspersoon of instelling, door de eerste rechter veroordeeld wordt tot betaling van vergoedingen voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk aan eensdeels de getroffene anderdeels de verzekeringsinstelling inzake ziekte en invaliditeit, heeft het feit dat de veroordeling van de bedoelde rechtspersoon of instelling ten aanzien van de getroffene in kracht van gewijsde is gegaan, niet tot gevolg dat de zaak tussen die rechtspersoon of instelling en de verzekeringsinstelling door de appèlrechter niet meer in zijn volheid kan beoordeeld worden en dat de appèlrechter desaangaande geen deskundig onderzoek meer kan bevelen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 19, tweede lid, en 828, 8°

P.98.1420.F 19 november 1998 AC nr. ...

De beslissing waarbij alleen uitspraak gedaan wordt over een procedure-incident dat niets uitstaande heeft met de grond van de zaak, is een vonnis alvorens recht te doen.~

- WRAKING -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.98.1228.F 6 oktober 1998 AC nr. ...

De beslissing die uitsluitend uitspraak doet over een procedure-incident dat niets uitstaande heeft met de grond van de zaak, is een vonnis alvorens recht te doen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- WRAKING -

Artt. 199, 216 en 828, 1°

C.08.0215.N 2 juni 2008 AC nr. 337

De grond van wraking, blijkbaar gebaseerd op wettige verdenking ingevolge het feit dat een raadsheer in sociale zaken in het arbeidshof zetelt op voordracht van een van de drie erkende vakorganisaties en er derhalve minstens een schijn van partijdigheid wordt gewekt indien de betrokken raadsheer zou moeten oordelen in een procedure die mogelijks zeer nadelig zou kunnen zijn voor een van deze drie werknemersorganisaties, vindt geen steun in de wet aangezien deze wijze van voordracht expliciet wordt opgelegd door de artikelen 199 en 216 van het Gerechtelijk Wetboek; deze wijze van voordracht druist ook niet in tegen de eisen van onpartijdigheid opgelegd in het bijzonder door het Europees Verdrag van de rechten van de mens, onderzocht vanuit organiek en objectief oogpunt, aangezien de betrokken persoon als raadsheer zetelt in persoonlijke naam, net zoals de beroepsmagistraten; in de uitoefening van zijn rechtsprekende functie kan een raadsheer in sociale zaken niet beschouwd worden als de vertegenwoordiger van een van de betrokken vakorganisaties.

- WRAKING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Artt. 2 en 1021

P.08.0589.N 2 december 2008 AC nr. 687

Artikel 1021, Gerechtelijk Wetboek, is niet van toepassing in strafzaken (1). (1) Zie: 'De toepassing van het Gerechtelijk Wetboek in Strafzaken; artikelsgewijze bespreking van de rechtspraak van het Hof' in: Verslag van het Hof van Cassatie, 2005, 176 (254).

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 2 en 1058

S.99.0121.N 13 november 2000 AC nr. ...

Wanneer het hoger beroep gericht tegen de gedaagde bij een verstekvonnis niet bij akte van een gerechtsdeurwaarder is geschied kan de rechter de betekening van het hoger beroep bij gerechtsdeurwaardersexploot bevelen; voor de betekening van deze regulariserende akte is de termijn om hoger beroep in te stellen niet van toepassing.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 2 en 1068

D.08.0014.F 11 december 2009 AC nr. 741

De raad van beroep, als bepaald in het koninklijk besluit betreffende de Orde van apothekers verklaart zich naar recht bevoegd om bij wege van nieuwe beschikkingen uitspraak te doen, nadat zij de beroepen beslissing heeft tenietgedaan wegens het bestaan van een gewettigde verdenking nopens de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de leden van de provinciale raad die deze beslissing hebben gewezen (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 1983, AR 3621, AC, 1983, nr 294.

- APOTHEKER -

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

D.00.0032.N 20 december 2001 AC nr. ...

Artikel 1068 van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing voor de raad van beroep van de Orde der Geneesheren.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ARTS -

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

De behandeling van de zaak in hoger beroep sluit niet uit dat ze terug naar de provinciale raad van de Orde der Geneesheren moet worden verwezen.

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Artt. 2 en 1072bis

P.01.0542.N 4 september 2001 AC nr. ...

Artikel 1072bis Gerechtelijk Wetboek is niet van toepassing op de beslissingen van de strafgerechten (1). (1) VAN COMPERNOLLE, J.Het hoger beroep in het vernieuwd gerechtelijk recht. Eerste commentaar bij de wet van 3 augustus 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek", Interuniversitair Centrum voor Gerechtelijk Recht (ed.), Antwerpen, Kluwer, 1993 (3de druk), p. 174 e.v., nrs. 20 e.v.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 2 en 1119

F.98.0084.F 18 januari 1999 AC nr. ...

Het middel dat wordt aangevoerd tot staving van een voorziening tegen een beslissing op verwijzing na cassatie, wordt getoetst door de verenigde kamers van het Hof, wanneer die beslissing onverenigbaar is met het cassatiearrest en het middel dezelfde strekking heeft als het middel dat door dat arrest werd aangenomen. (Impliciet).~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

Artt. 2 en 19

F.99.0116.F 31 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer het hof van beroep in een zaak van inkomstenbelastingen beslist dat het wegens de algemene bekendheid van het feit dat een strafrechterlijk onderzoek is ingesteld naar valsheden die begaan zijn naar aanleiding van het sluiten van overeenkomsten, de uitspraak dient te verdagen en de toezending van het dossier aan de bevoegde procureur-generaal dient te bevelen, opdat laatstgenoemde zou handelen als naar recht, oefent het door die beslissing zijn rechtsmacht volledig uit over de vraag betreffende de toepassing van de regel volgens welke de strafvervolging de burgerlijke zaak schorst en is die beslissing dus een eindbeslissing.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Belastingzaken

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

F.98.0115.F 22 november 1999 AC nr. ...

In de regel is te laat ingesteld en, bijgevolg, niet ontvankelijk de voorziening gericht tegen de eindbeschikkingen van een arrest inzake directe belastingen, wanneer die voorziening meer dan drie maanden na de kennisgeving van het arrest werd ingesteld. (Impliciet).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Beslissingen onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Wanneer het hof van beroep, dat uitspraak doet inzake inkomstenbelastingen en alvorens de heropening van het debat te bevelen "om ten gronde uitspraak te doen", beslist om geen van de stukken die aan het hof zijn voorgelegd uit het debat te weren op grond dat de neerlegging ervan de belastingwet niet schendt, oefent het door die beslissing zijn volledige rechtsmacht uit over het litigieuze probleem van de ontvankelijkheid van die stukken en is die beslissing dus een eindbeslissing.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Belastingzaken

Wanneer het hof van beroep, dat uitspraak doet inzake inkomstenbelastingen en alvorens de heropening van het debat te bevelen "om ten gronde uitspraak te doen", beslist om geen van de stukken die aan het hof zijn voorgelegd uit het debat te weren op grond dat de neerlegging ervan de belastingwet niet schendt, oefent het door die beslissing zijn volledige rechtsmacht uit over het litigieuze probleem van de ontvankelijkheid van die stukken en is die beslissing dus een eindbeslissing.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

Artt. 2 en 28

P.95.1321.N 3 juni 1997 AC nr. ...

De beslissing die, op het hoger beroep van de beklaagde alleen, door de eerste rechter in solidum met zijn vrijwillig tussengekomen verzekeraar veroordeeld tot schadevergoeding aan de burgerlijke partij, deze veroordeling herleidt ten opzichte van deze verzekeraar, miskent de kracht van het gewijsde van het vonnis van de eerste rechter.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Kracht van gewijsde - Strafzaken

Artt. 2 en 3

F.97.0074.F 10 september 1998 AC nr. ...

Art. 377 W.I.B. (1992) en niet artikel 278 W.I.B. (1964) is van toepassing op de voor het hof van beroep ingestelde voorziening met ingang van het aanslagjaar 1992.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 2 en 30

F.97.0078.F 29 juni 1998 AC nr. ...

De tussen verschillende zaken bestaande samenhang in de zin van artikel 30 Ger.W., staat ter vrije beoordeling van de feitenrechter; het verzoek van een partij om verschillende zaken wegens samenhang samen te voegen, is geen vordering, verweer of exceptie waaromtrent de rechter zijn beslissing nader moet motiveren.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Belastingzaken

- SAMENHANG -

Artt. 2 en 32

F.01.0069.N 2 oktober 2003 AC nr. 473

De kennisgeving van het bestreden arrest die de bij artikel 388, tweede lid, van het W.I.B. (1992) bepaalde termijn van drie maanden voor het indienen van een cassatieberoep doet lopen, gebeurt op de datum waarop de griffie het arrest toezendt aan de woonplaats of aan de zetel van de partij waaraan de kennisgeving moet geschieden (1). (1) Cass., 20 feb. 1998, AR F.96.0127.N, A.C. 1998, nr 103; Pas., 1998, I, nr 103 met concl. Eerste adv-gen. LECLERCQ, Cass., 23 feb. 1998, AR F.97.0110.F, A.C., 1998, nr 105.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

Artt. 2 en 32, 1°

F.99.0031.F 20 september 1999 AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen wordt een voorziening voor het hof van beroep ingesteld bij wege van een verzoekschrift dat bij gerechtsdeurwaardersexploot aan de bevoegde directeur van de belastingen wordt betekend; onder betekening in de zin van die bepaling wordt verstaan de afgifte van een afschrift van het verzoekschrift.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 2 en 32, 2°

F.97.0110.F 23 februari 1998 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen een arrest van het hof van beroep dat gewezen is inzake directe gemeente- of provinciebelastingen, wanneer het meer dan drie maanden na de betekening van dat arrest is ingesteld.~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

De kennisgeving van een arrest van het hof van beroep waardoor, inzake directe gemeente- of provinciebelastingen, de termijn om cassatieberoep in te stellen begint te lopen, geschiedt op de datum waarop de griffie van dat hof een afschrift van het arrest toezendt aan de in dat arrest opgegeven woonplaats van de partij waaraan de kennisgeving moet geschieden.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

De kennisgeving van een arrest van het hof van beroep waardoor, inzake directe gemeente- of provinciebelastingen, de termijn om cassatieberoep in te stellen begint te lopen, geschiedt op de datum waarop de griffie van dat hof een afschrift van het arrest toezendt aan de in dat arrest opgegeven woonplaats van de partij waaraan de kennisgeving moet geschieden.~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

F.96.0127.F 20 februari 1998 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is de voorziening tegen een inzake inkomstenbelastingen gewezen arrest, wanneer zij meer dan drie maanden na de kennisgeving van dat arrest is ingesteld.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

De kennisgeving van het arrest waardoor, inzake inkomstenbelastingen, de termijn om cassatieberoep in te stellen begint te lopen, geschiedt op de datum waarop de griffie van het hof van beroep een afschrift van het arrest toezendt aan de in dat arrest opgegeven woonplaats of zetel van de partij waaraan de kennisgeving moet geschieden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

S.96.0056.F 17 maart 1997 AC nr. ...

De kennisgeving van een vonnis of arrest geschiedt op de datum van toezending van die rechterlijke beslissing en niet op de datum van de ontvangst ervan; die regel is toepasselijk op de kennisgevingen van vonnissen en arresten bepaald bij de wet van 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

Artt. 2 en 52

P.05.0929.N 4 oktober 2005 AC nr. 479

De termijn van hoger beroep tegen een beschikking van de raadkamer omvat niet de dag waarop de beschikking gewezen is (1). (1) Cass., 9 april 2003, AR P.03.0330.F, nr 237.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Artt. 2 en 52 tot 54

P.05.0592.F 4 mei 2005 AC nr. 263

De berekening van de termijnen voorgeschreven bij Wet Voorlopige Hechtenis, geschiedt volgens de regels die door het Ger.W. zijn opgelegd; hieruit volgt dat de termijn van een maand waarbinnen opnieuw uitspraak moet worden gedaan over de handhaving van de voorlopige hechtenis wordt gerekend vanaf de dag die volgt op de voorgaande beschikking tot de dag vóór de zoveelste (1). (1) Zie Cass., 16 juni 1993, AR P.93.0889.F, nr 290.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 2 en 772

P.12.0675.N 12 februari 2013 AC nr. ...

Artikel 772 Gerechtelijk Wetboek is niet van toepassing in strafzaken (1). (1) Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F, P.00.1353.F en P.00.1363.F, AC 2001, nr. 91; Cass., 9 dec. 2008, AR P.08.1159.N, AC 2008, nr. 712.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 2 en 775, eerste lid

P.03.0832.N 28 oktober 2003 AC nr. 536

In geval van een bevolen heropening van het debat, kan het debat enkel nog gaan over het door de rechter aangewezen onderwerp; geen nieuwe vorderingen kunnen worden gesteld; bestaande vorderingen die buiten het aangewezen onderwerp vallen kunnen niet worden uitgebreid of gewijzigd; die regels uit het Gerechtelijk Wetboek zijn niet onverenigbaar met de bepalingen van de rechtspleging in strafzaken, voor zover die betrekking hebben op de beoordeling van de rechtsvordering van een burgerlijke partij (1). (1) Zie arrest van het Grondwettelijk Hof nr 124/2003; Cass., 29 juni 1995, AR C.94.0407.F, AC 1995, nr 341, met noot (1); Zie ook Cass., 19 okt. 1977, AC 1978, p. 226, met noot; 13 dec. 1989, AC 1990, nr 238; 19 jan. 2000, AR P.99.0503.F, AC 2000, nr 45; 2 feb. 2000, AR P.98.0882.F, AC 2000, nr 86; R. Declercq, Raakvlakken gerechtelijk privaatrecht - strafprocesrecht, T.P.R., 1980-81, p. 32; L. ArnouDe heropening van het debat in strafzaken en het recht van verdediging", noot sub Antwerpen, 29 sept. 1994, R.W. 1994-1995, 1401 e.v.

- NIEUWE VORDERING -

Artt. 2 en 779, eerste lid

P.01.1053.N 8 oktober 2002 AC nr. 512

De rechter kan zijn beslissing om eiser op strafrechtelijk en civielrechtelijk gebied te veroordelen niet wettig steunen op getuigenverklaringen die werden afgelegd voor een anders samengestelde zetel en die niet in het proces-verbaal van de rechtszitting werden opgetekend (1) (1) Cass., 26 okt. 1964, Pas. 1965, 202; 9 nov. 1970, AC 1971, 227, 20 sept. 1976, AC 1977, 73, 3 mei 1978, AC 1978, 1040; 27 jan. 1982, A.R. 1990, AC 1981-82, 676.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 2 en 779, tweede lid

C.03.0342.F 16 april 2004 AC nr. 201

Art. 779, tweede lid, Ger. W. is ingevolge artikel 2 van dat wetboek van toepassing op de tuchtrechtspleging voor de raad van beroep van de Orde van architecten (1). (1) Zie Cass., 26 jan. 1971 (AC, 1971, 511) en "Rechtspraak in tuchtzaken door de beroepsorden: toetsing van de wettelijkheid door het Hof van Cassatie", plechtige openingsrede proc.-gen. J. du Jardin, 1 sept. 2000, AC, 2001, p. 45.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 2 en 812

P.06.0281.F 10 mei 2006 AC nr. 266

Behoudens afwijking op grond van een bijzondere wet zijn de bepalingen van het Ger.W. betreffende de tussenkomst niet toepasselijk voor de strafrechter; daar het Sv. en de wetten betreffende de strafrechtspleging bepalen welke partijen een vordering kunnen instellen of tegen wie voor deze rechters een vordering kan worden ingesteld, is de vrijwillige of gedwongen tussenkomst van een derde voor de strafrechter enkel ontvankelijk op voorwaarde dat een bijzondere wet zulks uitdrukkelijk bepaalt of dat de wet de strafrechter uitzonderlijk bevoegd maakt om een veroordeling, een sanctie of enige andere maatregel tegen een derde uit te spreken (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1983, AR 3142, nr 206; 31 juli 1995, AR P.95.0807.F, nr 352 en 22 jan. 2003, AR P.03.0081.F, nr 52.

- TUSSENKOMST -

P.95.0807.F 31 juli 1995 AC nr. ...

De vrijwillige of gedwongen tussenkomst van een derde voor de strafrechter is enkel ontvankelijk op voorwaarde dat een bijzondere wet zulks uitdrukkelijk bepaalt of dat de wet de rechter bij uitzondering bevoegd maakt om een veroordeling, een sanctie of enige andere maatregel uit te spreken tegen een derde die in dat geval moet worden toegelaten tot het geding of daarin kan worden opgeroepen.~

- TUSSENKOMST -

Wanneer de wet de strafrechter bij uitzondering bevoegd maakt om de verbeurdverklaring uit te spreken ten laste van een derde, is de rechtsvordering tot vrijwillige tussenkomst van die derde voor de strafrechter niet onverenigbaar met het rechtsmiddel waarover de derden beschikken die beweren recht te hebben op de verbeurdverklaarde zaak en dat is ingevoerd bij het K.B. 9 aug. 1991 tot vaststelling van de termijn waarbinnen en de wijze waarop een rechtsmiddel kan worden aangewend door derden die beweren recht te hebben op de verbeurdverklaarde zaak.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 2 en 867

F.13.0030.N 20 maart 2014 AC nr. ...

Wanneer uit het administratief dossier blijkt dat de gewestelijke directeur kennis kreeg van een kopie van de voorziening van de belastingplichtige en uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat hij in het kader van de fiscale voorziening verweer heeft kunnen voeren, kan de niet-betekening van de fiscale voorziening aan de directeur der belastingen niet voor gevolg hebben dat de fiscale voorziening onontvankelijk is (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.98.0003.F 14 januari 1999 AC nr. ...

Het ontbreken van de handtekening van de gerechtsdeurwaarder op het afschrift van het exploot waarmee inzake inkomstenbelastingen de voorziening voor het hof van beroep wordt betekend, leidt niet tot nietigheid van die voorziening van de belastingschuldige het doel bereikt heeft dat de wet ermee beoogt, namelijk de wettigheid van de aanslag verzekeren en ervoor zorgen dat de Belgische Staat, Minister van Financien, het afschrift ontvangt van het verzoekschrift waarmee de voorziening is ingesteld, dit door toedoen van een gerechtsdeurwaarder die de datum en de overeenstemming met het origineel waarmerkt; zulks is het beval wanneer het origineel van het exploot van de betekening aan de in het W.I.B. (1992) bedoelde directeur van de belastingen de handtekening van de optredende gerechtsdeurwaarder draagt.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 2 en 962

P.00.0136.F 12 april 2000 AC nr. ...

De artikelen van het Ger. W. die bepalen dat het gerechtelijk deskundigenonderzoek op tegenspraak wordt verricht, zijn niet van toepassing op het door de strafrechter bevolen deskundigenonderzoek, wanneer het dient tot berechting van de strafvordering zelf; in dat geval staat het aan de rechter om de voorwaarden ervan vast te stellen, met inachtneming van het recht van verdediging en van de behoeften van de strafvordering, en kan de deskundige het deskundigenonderzoek alleen op tegenspraak verrichten, op voorwaarde dat en voor zover de rechter hem in de omschrijving van zijn opdracht daartoe heeft verplicht.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 2, 23, 24 en 25

C.96.0066.F 9 januari 1997 AC nr. ...

Het gezag van gewijsde van een arrest van de Raad van State dat een tegen een individuele bestuurshandeling ingesteld beroep tot nietigverklaring afwijst, belet niet dat de hoven en rechtbanken recht doen op een door dezelfde vereisende partij ingestelde vordering tot vergoeding van de schade die zij beweert te hebben geleden wegens die bestuurshandeling, aangezien het voorwerp van laatstgenoemde vordering verschilde van dat van het verzoek waarover de Raad van State uitspraak heeft gedaan.

- RAAD VAN STATE -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Allerlei

Artt. 2, 32, 57 en 1073, eerste lid

S.00.0089.F 12 februari 2001 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is de voorziening die is ingesteld meer dan drie maanden nadat de beslissing van het arbeidsgerecht over een geschil betreffende verkiezingen voor de ondernemingsraden en de veiligheidscomités bij gerechtsbrief ter kennis van de eiser is gebracht (1). (1) Cass., 12 feb. 1990, AR.6866-6974, nr. 362; zie cass. 24 april 1989, AR. 8550, nr. 481; i.v.m. de datum waarop de kennisgeving van een vonnis of arrest is geschied, zie cass., 20 mei 1996, AR. S.95.0087.F, nr. 182, en noot 1, p. 473; 9 dec. 1996, volt. terechtz., AR. S.96.0098.N, nr. 494; 20 feb. 1998, AR. F.96.0127.F, nr. 103, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1998, en de aldaar aangehaalde verwijzingen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 2, 590 en 603, 1°

C.98.0152.N 10 november 2000 AC nr. ...

De hoofdvordering vanwege de verzekerde, die ertoe strekt de verzekeringsmaatschappij te horen veroordelen tot het betalen van het bedrag dat zij ten onrechte als bedrijfsvoorheffing op de uitgekeerde verzekeringsvergoeding heeft ingehouden, en vervolgens aan de fiscus heeft overgemaakt, heeft tot voorwerp de betaling van hetgeen de verzekeringsmaatschappij op grond van de polis verschuldigd is en betreft geen fiscaal geschil zodat de Vrederechter bevoegd is om er kennis van te nemen en zich dienvolgens uit te spreken over de al of niet belastbaarheid van de kwestieuze vergoeding.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Belastingzaken - Inkomstenbelastingen

Artt. 2, 648, 4° en 652

C.06.0221.N 22 juni 2006 AC nr. 349

De mogelijkheid voor een partij om de onttrekking van de zaak aan de rechter te vorderen wanneer deze gedurende meer dan zes maanden verzuimt de zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, is ook toepasselijk op de strafgerechten (1). (1) Zie de concl. O.M. Hoewel deze conclusie strekte tot de toepassing van artikel 648, 4° e.v. Ger.W. in strafzaken op procedures die uitsluitend burgerlijke belangen betreffen, breidt het Hof de toepasselijkheid van deze wetsbepalingen uit tot alle procedures voor de strafgerechten.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 2, 7 en 18

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

De Belgische Staat, Administratie der Directe Belastingen, heeft het recht om zoals iedere andere benadeelde een burgerlijke rechtsvordering in te stellen voor schade waarvoor de belastingwetgeving geen eigen mogelijkheid tot herstel biedt (1). (1) Cass., 9 dec. 1997, A.R. P.95.0610.N, nr. 540.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.95.0610.N 9 december 1997 AC nr. ...

De Belgische Staat, Administratie der Directe Belastingen, heeft het recht om zoals iedere andere benadeelde een burgerlijke rechtsvordering in te stellen voor nadeel waarvoor de belastingwetgeving geen eigen mogelijkheid tot herstel biedt.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 2, 793, 794, 795 en 1110

P.05.0828.N 4 oktober 2005 AC nr. 478

Wanneer het Hof van Cassatie een arrest van het hof van beroep vernietigt waarbij de appèlrechters uitspraak deden over een vordering tot uitlegging of verbetering, verwijst het de zaak naar een ander hof van beroep (1). (1) Zie Cass., 5 maart 1990, AC, 1989-1990, AR 8725, nr 404.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Algemeen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Artt. 2, 811 en 814

P.05.1501.N 31 januari 2006 AC nr. 62

Behoudens andersluidende bepaling van een bijzondere wet zijn de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek inzake de tussenkomst niet van toepassing op de strafgerechten, aangezien de te volgen rechtspleging bepaald wordt door de aard van het gerecht dat de zaak behandelt en het Wetboek van Strafvordering en de wetten betreffende de strafrechtspleging op limitatieve wijze de personen aanwijzen die als partij voor die gerechten mogen optreden; hieruit volgt dat het optreden van een derde als vrijwillige of gedwongen tussenkomende partij voor het strafgerecht alleen ontvankelijk is op voorwaarde dat een bijzondere wet zulks uitdrukkelijk bepaalt of de strafrechter, krachtens de wet, bij uitzondering gemachtigd is om tegen die derde een veroordeling, een sanctie of een andere maatregel uit te spreken (1). (1) Cass., 3 sept. 1998, AR A.94.0001.F, nr 378; 22 jan. 2003, AR P.03.0081.F, nr 52.

- TUSSENKOMST -

- TUSSENKOMST -

Artt. 2, 861 en 867

S.02.0011.F 24 maart 2003 AC nr. 192

Op straffe van nietigheid voorgeschreven is de verplichte vermelding van de zetel van de vennootschap in het verzoekschrift van de werkgever die, enerzijds, het voornemen heeft een personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad of het veiligheidscomité, of een kandidaat-personeelsafgevaardigde om een dringende reden te ontslaan, en die, anderzijds, de zaak aanhangig maakt bij de voorzitter van de arbeidsrechtbank; het verzuim of de onregelmatigheid van die vermelding is evenwel onderworpen aan de regels inzake de excepties van nietigheid, die zijn vastgelegd in het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass., 22 nov. 1993, AR S.93.0047.N-S.93.0048.N, nr 478; 27 feb. 1995, AR S.94.0131.N, nr 114; 17 maart 1997, AR S.96.0056.F, nr 147; vgl. artikel 1034ter Ger.W. I.v.m. de regel dat het Hof van Cassatie gebonden is door het rechterlijk gewijsde van het arrest waarbij het arbeidshof beslist dat het tegen de bestreden beschikking ingestelde hoger beroep niet ontvankelijk is op grond dat het gericht is tegen een beslissing waartegen dat rechtsmiddel volgens het arrest van het arbeidshof niet kan worden aangewend, vgl. Cass., 22 okt. 2001, AR S.00.0118.F-S.00.0131.F, nr 564.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 2, 973 en 978

P.97.0515.N 8 februari 2000 AC nr. ...

Zodra het deskundigenonderzoek, bevolen door het vonnisgerecht, strekt tot de beoordeling van de strafvordering zelf, staat het aan de rechter de modaliteiten ervan te bepalen, rekening houdend met het recht van verdediging en de vereisten van de strafvordering. De in de artikelen 973 en 978 Gerechtelijk Wetboek vermelde verplichtingen voor de deskundige om de partijen op te roepen en zijn vaststelling aan hen kenbaar te maken en hun opmerkingen aan te tekenen, zijn dan niet van toepassing en het onderzoek moet in dat geval door de deskundige slechts op tegenspraak worden uitgevoerd, voor zover en in de mate dit hem in zijn opdracht door de rechter wordt opgelegd; Wanneer evenwel een deskundigenonderzoek uitsluitend burgerlijke belangen betreft, moeten de artikelen 973 en 978 van het Gerechtelijk Wetboek worden toegepast.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 2, 978 en 979

D.94.0034.N 26 mei 1995 AC nr. ...

De artt. 978 en 979 Ger.W., in zoverre zij bepalen dat na afloop van de verrichtingen de deskundigen kennis geven van hun bevindingen aan de partijen, wier opmerkingen zij aantekenen, en dat het verslag de tegenwoordigheid van de partijen bij de verrichtingen, hun mondelinge verklaringen en hun vorderingen vermeldt, zijn niet toepasselijk op de deskundigenonderzoeken die in een tuchtzaak worden bevolen.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 2, en 53, tweede lid

C.07.0053.N 7 mei 2007 AC nr. 228

Wanneer de maatregel van opneming van een geesteszieke ter observatie in een psychiatrische dienst door de procureur des Konings bij spoedeisendheid wordt getroffen op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, kan het verzoekschrift aan de vrederechter door hem ter griffie worden neergelegd in de loop van de eerstvolgende werkdag (1). (1) Zie Parl. St. Senaat 1989-1990. nr. 733/2, p.67; M.-Th. Meulders-KleinLa protection des maladies mentaux et des personnes inaptes à gérer leurs biens après les réformes..", in Protection des maladies mentaux et incapacités des majeurs: Le droit belge après les réformes. Actes du 3e Colloque de l'Association Famille & Droit, E. Story-Scientia, 1996, p.80. Contra: M. VerryckenDe Krankzinnigenwet en haar vervanging door de Wetten van 26 juni 1990 en 18 juli 1991: parlementaire voorbereiding - krachtlijnen en eerste bilan" in Het nieuwe statuut van de (geestes)zieken, E. Story-Scientia, 2000, p. 21; M.J. Van VlasselaerProcedurale aspecten van de Wet van 26 juni 1990, m.b.t. de persoon van de geesteszieke" in Het nieuwe statuut van de (geestes)zieken, E. Story-Scientia, 2000, p. 171.

- GEESTESZIEKE -

Artt. 20, 1622, tweede lid, en 1582, derde lid

C.06.0589.N 4 oktober 2007 AC nr. 452

Artikel 1622, tweede lid, Ger.W., krachtens hetwelk de nietigheid van de handelingen verricht vóór de toewijzing, op straffe van verval, moet worden opgeworpen ten laatste binnen acht dagen na de aanmaning bedoeld in het derde lid van artikel 1582 Ger.W., beoogt enkel procedurehandelingen en geen vonnissen (1). (1) Zie Cass., 17 april 1989, AR 8325, nr 460, R.W., 1990-1991, 97, J.L.M.B., 1989, 856 en Rev.Not. (B) 1990, 546, noot J.-L. Ledoux; zie ook R.P.D.B., Compl. VIII, V° La saisie immobilière, 726, nrs 203-206, C. Engels. Het uitvoerend beslag op onroerend goed, Kluwer, 1981, 206, nr 281, G. de Leval, Droit du recouvrement. La saisi immobilière, Larcier, 1996, 245 en E. Dirix & K. Broeckx, Beslag, A.P.R., Story, 2001, 487, nr 864.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 223 en 241

P.96.0266.F 15 mei 1996 AC nr. ...

De stukken van het onderzoek die betrekking hebben op de werkende gezworenen en op de toegevoegde gezworenen die geroepen zijn om zitting te nemen, worden bij het strafdossier gevoegd en blijven daarin liggen totdat de rechtsprekende jury is samengesteld; die toevoeging is nochtans niet voorgeschreven op straffe van nietigheid.~

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Artt. 23 e.v.

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

Het gezag van gewijsde, aangaande de strafvordering, wordt niet geregeld door de artt. 23 e.v. Ger. W. (1). (1) Cass., 27 juni 1972 (AC, 1972, 1036).

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

Artt. 23 en 25

C.11.0092.F 10 februari 2012 AC nr. ...

Wanneer de schadelijder of de verzekeraar die hem heeft vergoed, het herstel vordert van een welbepaalde door die fout veroorzaakte schade, verhindert het gezag van gewijsde van het vonnis dat over die vordering uitspraak heeft gedaan, enkel ingeval dat vonnis een volledig herstel van de huidige en toekomstige schade van de schadelijder heeft willen toekennen, dat die getroffene of zijn verzekeraar een vordering instellen die ertoe strekt een andere door die fout veroorzaakte schade te herstellen.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

C.02.0465.N 18 december 2003 AC nr. 659

Wanneer het slachtoffer van een onrechtmatige daad vergoeding vordert voor bepaalde hieruit voortvloeiende schade doch niet voor andere en de rechter zich bijgevolg niet over die andere schade uitspreekt, verhindert het gezag van het rechterlijk gewijsde niet dat het slachtoffer in een andere procedure vergoeding vordert voor die andere schade tenzij wanneer de rechter door die beslissing de gehele tegenwoordige en toekomstige schade heeft willen vergoeden (1). (1) Cass., 18 okt. 1979, AC, 1979-1980, nr 119.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 23 en 660

C.05.0080.N 5 januari 2006 AC nr. 15

De redenen van een vonnis van de arrondissementsrechtbank hebben, wat de beoordeling van het geschil zelf betreft, geen gezag van gewijsde ten aanzien van de rechter naar wie de vordering wordt verwezen (1). (1) Cass., 25 juni 1990, AR 8554, nr 623; zie J. Laenens De procedure inzake bevoegdheidsincidenten voor de arrondissementsrechtbank", R.W., 1974-1975, 1537-1572.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 23 t.e.m. 28

F.10.0112.F 31 januari 2013 AC nr. ...

Uit het feit dat het voorwerp en de oorzaak van een rechtsvordering waarover definitief is beslist niet dezelfde zijn als die van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, volgt niet noodzakelijk dat geen enkele aanspraak of betwisting die een partij in een van beide instanties opwerpt identiek kan zijn en evenmin dat de rechter, derhalve, een aanspraak kan aannemen waarvan de grondslag onverenigbaar is met het vroegere gewijsde (1). (1) In zijn andersluidende schriftelijke conclusie kwam het O.M., dat van dezelfde regel uitging als het Hof, tot een tegenovergestelde beoordeling; over de regel, zie Cass. 4 dec. 2008, AR C.07.0412.F, AC 2008, nr. 698.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Belastingzaken

Artt. 23 t.e.m. 28 en 793

C.94.0336.N 13 september 1996 AC nr. ...

De rechter die zijn vorige beslissing, luidens welke aan een partij een bezoekrecht toekomt over een kind van de partijen maar voor het overige maatregelen bevolen worden die aansluiten bij het hoederecht dat aan diezelfde partij in vroegere beslissingen was toegekend, aldus uitlegt dat ze geen wijziging heeft gebracht aan dit hoederecht, schendt daardoor het gezag van het gewijsde van de uit te leggen beslissing niet.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Artt. 23 tot 27

C.12.0322.N 8 maart 2013 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat het voorwerp en de oorzaak van een definitief beslechte rechtsvordering niet dezelfde zijn als die van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, volgt niet noodzakelijk dat die overeenstemming ontbreekt voor elke aanspraak of betwisting die een partij in het ene of het andere geding aanvoert, noch, bijgevolg, dat de rechter een aanspraak kan aannemen waarvan de grondslag onverenigbaar is met wat vroeger is beslist (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

C.07.0412.F 4 december 2008 AC nr. 698

Uit de omstandigheid dat het voorwerp en de oorzaak van een definitief beslechte rechtsvordering niet dezelfde zijn als die van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, volgt niet noodzakelijkerwijs dat die gelijkheid ontbreekt voor elke aanspraak of betwisting die een partij in het ene of het andere geding aanvoert, noch, bijgevolg, dat de rechter een aanspraak kan aannemen waarvan de grondslag onverenigbaar is met wat vroeger is beslist (1). (1) Zie Cass., 20 maart 2006, AR C.04.0553.N, AC, 2006, nr. 184.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

C.04.0553.N 30 maart 2006 AC nr. 184

Uit het feit dat het voorwerp en de oorzaak van een rechtsvordering waarover definitief is beslist niet dezelfde zijn als die van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, volgt niet dat de rechter een aanspraak kan aannemen waarvan de grondslag onverenigbaar is met het vroegere gewijsde (1). (1) Cass., 14 feb. 2002, AR C.99.0088.N, nr 105.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

P.05.0829.N 15 november 2005 AC nr. 594

De door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij bevolen saneringsmaatregelen houden geen rechterlijke beslissing in die enig gezag van gewijsde zou hebben of gelijk te stellen is met de in artikel 216bis Wetboek van Strafvordering bepaalde regeling van verval van de strafvordering mits betaling van een geldsom.

- MILIEURECHT -

C.95.0168.F 1 december 1995 AC nr. ...

Het vonnis houdende vaststelling volgens het gemene recht van de datum van consolidatie van de letsels kan niet worden tegengeworpen aan de partijen noch aan de arbeidsrechtbanken die inzake arbeidsongevallen over die datum moeten beslissen; evenzo, geldt de beslissing aangaande laatstgenoemde aangelegenheid, ongeacht of zij voortvloeit uit de door het Fonds voor arbeidsongevallen bekrachtigde overeenkomst der partijen of, zonder bekrachtiging, uit het vonnis van de arbeidsrechtbank, niet voor de gerechten die volgens het gemene recht uitspraak moeten doen over de datum van consolidatie van de letsels.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- ARBEIDSONGEVAL - Schade

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 23 tot en met 27

S.08.0145.N 14 december 2009 AC nr. 742

De artikelen 23 tot en met 27 van het Gerechtelijk Wetboek houden niet in dat wanneer het voorwerp en de oorzaak van een rechtsvordering waarover definitief is beslist, niet identiek zijn aan die van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, de rechter een aanspraak kan aannemen waarvan de grondslag onverenigbaar is met het vroegere gewijsde (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 23, 24 en 26

C.10.0100.N 21 januari 2011 AC nr. ...

Hoewel het gezag van gewijsde als onweerlegbaar vermoeden betrekkelijk is, in de zin dat het slechts tussen de partijen kan worden ingeroepen, belet zulks niet dat de betrokken beslissing bewijswaarde heeft ten aanzien van derden als weerlegbaar vermoeden; dit heeft niet tot gevolg dat wanneer de beslissing wordt ingeroepen tegen een derde, deze beslissing ten aanzien van die derde een wettelijke bewijswaarde heeft die de rechter bindt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; Zie ook: Cass., 26 nov. 2009, AR C.08.0377.N, AC, 2009, nr. 700, met concl. O.M.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 23, 24, 25 en 26

S.11.0082.N 15 april 2013 AC nr. ...

Een vonnis dat is aangetast door een tegenstrijdigheid die niet toelaat met zekerheid te bepalen welke betekenis aan een bepaalde beslissing moet worden gegeven heeft met betrekking tot die beslissing geen gezag van gewijsde; de beslissing waarbij de ondergeschikte vordering van de eiser ten gronde wordt afgewezen om reden dat de rechter geen uitspraak mag doen over niet gevorderde zaken en zich aan het voorwerp van de vordering moet houden is aangetast door een tegenstrijdigheid die niet toelaat met zekerheid te bepalen welke betekenis aan die beslissing moet worden gegeven.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 24 en 26

C.12.0450.F 24 juni 2013 AC nr. ...

Zolang een beslissing geen kracht van gewijsde heeft, dat wil zeggen zolang zij vatbaar blijft voor verzet of hoger beroep, is haar gezag van gewijsde voorwaardelijk; de mogelijkheid om beroep in te stellen maakt de bestaande beslissing niet ongedaan maar stelt ze afhankelijk van een mogelijke hervorming die daarvan het gevolg kan zijn (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 24, 26 en 1397

C.12.0450.F 24 juni 2013 AC nr. ...

De rechter in kort geding, aangewezen om de handelingen van namaak voorlopig te verbieden, kan, om het bestaan van ogenschijnlijke rechten van een partij aan te tonen, redelijkerwijs rekening houden met het Europees octrooi waarvan die partij houdster is, ook al heeft een beslissing van de rechtbank van koophandel dat octrooi nietig verklaard, zolang er geen eindbeslissing is over het hoger beroep dat tegen die beslissing tot nietigverklaring werd ingesteld (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

- AUTEURSRECHT -

- UITVINGDSOCTROOI - Algemeen

Artt. 24, 26, 584, eerste lid, en 1039, eerste lid

C.11.0124.N 8 maart 2012 AC nr. ...

Zodra de bodemrechter een andersluidende beslissing omtrent de betwiste rechten heeft genomen, houdt de beslissing in kort geding van rechtswege op uitwerking te hebben; de beslissing van de kortgedingrechter heeft aldus uitwerking tot op het ogenblik van de andersluidende beslissing van de bodemrechter en zonder dat aan deze laatste beslissing in kort geding terugwerkende kracht wordt verleend (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- KORT GEDING -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 24, 584, eerste lid en 1039, eerste lid

C.12.0359.F 24 januari 2014 AC nr. ...

Zodra de bodemrechter een andersluidende beslissing omtrent de betwiste rechten heeft genomen, houdt de beslissing in kort geding van rechtswege op uitwerking te hebben; de beslissing van de bodemrechter heeft evenwel geen terugwerkende kracht op de beslissing in kort geding (1). (1) Cass. 8 maart 2012, AR C.11.0124.N, AC 2010, nr. 158.

- KORT GEDING -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 242 tot 253

P.07.0601.F 27 juni 2007 AC nr. 361

In criminele zaken brengt de beslissing om het verzet ontvankelijk te verklaren en de veroordeling te vernietigen, op straffe van nietigheid, de verplichting met zich mee om een nieuwe jury samen te stellen.

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

- VERZET -

P.96.1625.N 4 maart 1997 AC nr. ...

Zo uit de processtukken blijkt dat een gezworene zich definitief uit de jury verwijderde om daarna als hoofdman te worden aangewezen en op te treden, is het Hof niet in de mogelijkheid de regelmatigheid van de samenstelling van de jury te beoordelen en dient het arrest te worden vernietigd met verwijzing naar een hof van assisen van een andere provincie.~

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Artt. 25 en 584, eerste lid

C.01.0522.N 26 februari 2004 AC nr. 107

Wanneer de kort-gedingrechter in een geval dat hij spoedeisend acht bij voorraad uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van een uitvoerbare rechterlijke beslissing, mag hij het gezag van rechterlijk gewijsde dat aan die beslissing toekomt niet miskennen (1). (1) Zie Cass., 2 sept. 1988, AR 5785, nr 2; 23 juni 1995, AR C.93.0185.N, nr 323; 11 mei 1998, AR C.95.0106.N, nr 233.

- KORT GEDING -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 259nonies, eerste lid en 360quater, tweede lid

C.06.0345.N 6 september 2007 AC nr. 388

De definitieve evaluatiebeslissing van het college van evaluatoren, houdende de beoordeling "onvoldoende" is het gevolg van de vorige evaluatiebeslissing houdende dezelfde beoordeling; doordat laatstgenoemde beslissing door het Hof van Cassatie vernietigd werd, is het verzoek van de aldus geëvalueerde magistraat aan het Hof tot vernietiging van eerstgenoemde beslissing gegrond (1). (1) 1. Eiseres, een rechter, had op 29 september 2005 een voorziening in cassatie ingesteld tegen het arrest van het hof van beroep van 30 juni 2005 dat haar verzoek tot wraking van haar evaluatoren (wegens gebrek aan onpartijdigheid) niet toelaatbaar had verklaard. Op 10 januari 2006 stelde ze ook een "voorziening in cassatie" in tegen de evaluatiebeslissing van 7 oktober 2005, houdende de beoordeling "onvoldoende", van het college van (die) evaluatoren. Het O.M. concludeerde tot een verwerping van beide voorzieningen, de eerste o.m. op grond dat de evaluatie geen rechtspleging is in de zin van artikel 2 Ger.W., maar een door dat wetboek zelf geregelde procedure en dat de wraking van rechters slechts op hun rechtsprekende functie betrekking had. Wat de tweede betreft stelde het O.M. de vraag of, afgezien van het feit dat het niet duidelijk was welk van beide rechtsmiddelen (een verzoek tot vernietiging wegens overschrijding van bevoegdheid of een cassatieberoep) eiseres hanteerde, het verzoekschrift, in zoverre het niettemin als een cassatieberoep kon worden beschouwd, niet als onontvankelijk moet worden afgewezen, omdat de bestreden beslissing niet behoort tot de beslissingen waartegen, krachtens artikel 609 Ger.W., een voorziening in cassatie openstaat. Het stelde voor, ingeval van twijfel, artikel 1097 Ger.W. toe te passen. Het Hof heeft deze zaken gevoegd omdat ze betrekking hadden op dezelfde evaluatie, het arrest van het hof van beroep vernietigd, op grond dat de regels in zake wraking bedoeld in de artikelen 828 e.v. Ger.W. van toepassing zijn op de evaluatie van magistraten en deze vernietiging uitgebreid tot de evaluatiebeslissing, als een gevolg van het vernietigd arrest. Dit cassatiearrest werd niet gepubliceerd. 2. In de geannoteerde zaak, waarin de eiseres opkwam tegen de navolgende definitieve evaluatiebeslissing van 4 april 2006 (en waarbij de beoordeling "onvoldoende" werd aangehouden) heeft het O.M., overeenkomstig artikel 1097 Ger. W., o.m., behoudens de voormelde uit artikel 609 afgeleide grond, volgende gronden van niet-ontvankelijkheid van het "verzoekschrift" opgeworpen: (1) het verzoekschrift verduidelijkt niet welke keuze eiseres maakt tussen een cassatieberoep overeenkomstig artikel 1073 Ger. W. en een vordering tot nietigverklaring op grond van artikel 610 Ger.W.(krachtens artikel 1088 voorbehouden aan de procureur-generaal bij het Hof), noch hoe zij zou gerechtigd zijn beide rechtsmiddelen te cumuleren.; (...) (4) de voorziening tegen een beslissing die het gevolg is van een door het Hof vernietigde beslissing (zoals in het verzoekschrift voorgehouden: i.c. het gevolg van de vernietigde evaluatiebeslissing van 7 oktober 2005) heeft geen bestaansreden, omdat de vernietiging van de gevolgbeslissing van rechtswege werkt, ook al werd dit door het Hof in het vernietigingsarrest niet vastgesteld (met verwijzing naar Cass., 10 april 1981, met de conclusie, zoals in vorige voetnoot aangehaald). Aldus had eiseres geen belang. Het O.M. handhaafde dit standpunt ter zitting en concludeerde, in ondergeschikte orde, mondeling tot afwijzing van de aangevoerde middelen. Het Hof heeft het verzoek impliciet ontvankelijk verklaard en de definitieve evaluatiebeslissing (ook?) "rechtstreeks" vernietigd.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei

Artt. 26 en 27, tweede lid

C.08.0496.N 3 november 2011 AC nr. ...

Het middel dat ervan uitgaat dat het gezag van gewijsde van een rechterlijke beslissing niet enkel wordt ongedaan gemaakt door een vernietiging of hervorming van deze beslissing, maar ook door een rechtsmiddel dat ertegen werd ingesteld en dat op de rechter ambtshalve de verplichting rust om, wanneer een van de partijen melding maakt van een rechtsmiddel tegen een rechterlijke beslissing, vast te stellen of op dit rechtsmiddel een beslissing werd gewezen die de eerdere beslissing ongedaan maakt, berust op een onjuiste rechtsopvatting.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 292 tot 299

P.10.1893.F 28 december 2010 AC nr. 771

Een therapeutische relatie of deskundigenrelatie tussen een assessor en een veroordeelde die voor de strafuitvoeringsrechtbank moet verschijnen, is geen cumulatie van rechterlijke ambten en evenmin één van de in de artikelen 292 tot 299 van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde onverenigbaarheden.

- STRAFUITVOERING -

C.04.0475.F 23 september 2005 AC nr. 457

De beschikking is niet naar recht verantwoord wanneer zij aanneemt dat de artt. 292 e.v. Ger.W. niet voorzien in een onverenigbaarheid tussen het rechtsprekend ambt en de functie van voorlopige bewindvoerder van een onbekwaam persoon, en toch beslist dat het honorarium van een rechter die voornoemde functie uitoefent, om billijkheidsredenen niet mag worden begroot op grond dat een magistraat geen "geldelijk voordeel mag halen uit een activiteit die geen verband houdt" met het rechtsprekend ambt.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Artt. 292, 293, 297 en 304

C.02.0285.F 19 december 2002 AC nr. 685

Niemand kan in een zelfde zaak tegelijk rechter en partij zijn (1). (1) Zie Cass., 13 okt. 1975, AC, 1976, 191 en de door J.V. ondertekende noot.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Artt. 292, tweede lid en 779

D.97.0014.N 23 oktober 1997 AC nr. ...

Het voorschrift van artikel 292, tweede lid, Ger.W. staat er niet aan in de weg dat een rechter die tevoren, in de uitoefening van een ander rechterlijk ambt kennis heeft genomen van de zaak, bij wettige verhindering van een rechter die mede overeenkomstig artikel 779 Ger.W. over de zaak heeft beraadslaagd, door de voorzitter van het gerecht wordt aangewezen om de verhinderde rechter op het ogenblik van de uitspraak te vervangen.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 292, tweede lid en 828, 9°

C.09.0342.N 18 februari 2010 AC nr. 111

Door te beoordelen of een rechtsvordering het gezag van gewijsde miskent van een eerdere beslissing die door dezelfde rechter is gewezen, doet die rechter geen uitspraak over een zaak waarvan hij reeds vroeger kennis heeft genomen.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

Door te beoordelen of een rechtsvordering het gezag van gewijsde miskent van een eerdere beslissing die door dezelfde rechter is gewezen, doet die rechter geen uitspraak over een zaak waarvan hij reeds vroeger kennis heeft genomen.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

Artt. 3, 1073 en 1080

S.98.0098.F 18 oktober 1999 AC nr. ...

In de regel volgens welke de wetten op de bevoegdheid, onder de gestelde voorwaarden, van toepassing zijn op de hangende rechtsgedingen, wordt onder "hangende rechtsgedingen" verstaan de rechtsgedingen waarover nog uitspraak moet worden gedaan bij de inwerkingtreding van de nieuwe bepalingen; het cassatieberoep heeft niet tot gevolg dat het geding, dat beëindigd is door het arrest over de zaak zelf, hangende blijft; dat geding wordt slechts hervat als de beslissing wordt vernietigd en binnen de perken van de vernietiging.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

Artt. 3, 578, 1110, eerste lid, en 1395

C.11.0093.N 2 februari 2012 AC nr. ...

De beroepen tegen de beslissingen van beslagrechters op vorderingen betreffende de collectieve schuldenregeling, die op geldige wijze aanhangig zijn gemaakt voor de inwerkingtreding van de wet van 13 december 2005, worden na deze inwerkingtreding voor de hoven van beroep gebracht (1). (1) Zie de (andersluidende) concl. van het O.M.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Artt. 30, 562, 2° tot 5°, en 566

C.09.0131.N 1 april 2010 AC nr. 242

Aan de regel dat de te verwijzen vordering tot dezelfde aanleg dient te behoren als de vordering waarmee ze desgevallend zal worden gevoegd, wordt geen afbreuk gedaan door de loutere beslissing van de appelinstantie die de beslissing omtrent de samenhang hervormt (1). (1) Zie Cass., 11 feb. 2000, AR C.98.0463.F, AC, 2000, nr. 109.

- VORDERING IN RECHTE -

- SAMENHANG -

Artt. 30, 564 en 1679, eerste lid

C.93.0235.N 9 november 1995 AC nr. ...

Samenhang kan niet verhinderen dat een aan arbitrage onderworpen geschil dat door middel van een vordering tot vrijwaring aanhangig is gemaakt bij de rechter die van de hoofdvordering kennis neemt, aan de rechtsmacht van die rechter onttrokken is.~

- TUSSENKOMST -

- ARBITRAGE -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- SAMENHANG -

Artt. 30, 569, eerste lid, 32°, 700 en 701

F.09.0068.N 15 april 2010 AC nr. 260

Indien de hoofdvordering bij verzoekschrift op tegenspraak voor de rechter kan worden gebracht, zoals dat het geval is inzake de geschillen betreffende de toepassing van een belastingwet, kunnen de met deze hoofdvordering samenhangende vorderingen eveneens in dit verzoekschrift voor de rechter worden gebracht, ook al diende de samenhangende vordering bij dagvaarding te worden ingesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 301, 306, 307 en 307bis

C.09.0109.N 11 maart 2010 AC nr. 170

Bij het vaststellen van de provisionele uitkering tot onderhoud die tijdens het echtscheidingsgeding verschuldigd is, moet de rechter rekening houden met de inkomsten waarover de schuldeiser en de schuldenaar werkelijk kunnen beschikken na het betalen van de lasten die hen door de fiscale en sociale wetten worden opgelegd (1). (1) Cass., 16 jan. 2009, AR C.07.0525.N, niet gepubliceerd; zie ook Cass., 11 juni 1987, AR 7768, A.C., 1986-87, nr 618.

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Algemeen

Artt. 31 en 1053

C.13.0427.F 6 november 2014 AC nr. 671

Het arrest, dat oordeelt dat de oorspronkelijke twee eisers, in de motivering van de conclusie die zij voor de eerste rechter genomen hadden, de ontbinding van de overeenkomst vorderden, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing dat de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de beslissing van de eerste rechter die de vordering van de echtgenoot tot ontbinding van de verkoop tussen eiseres en de verkoper verwerpt en van de beslissing in hoger beroep die de voormelde ontbinding in het voordeel van de eiseres zou uitspreken, materieel onmogelijk zou zijn en, bijgevolg, het geschil onsplitsbaar en het hoger beroep niet ontvankelijk zijn (1). (1) Zie Cass. 11 maart 2010, AR C.09.0225.N, AC 2010, nr. 172.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

---

C.10.0185.F 2 september 2011 AC nr. ...

De door de rechtbank aangewezen vereffenaar die geen partij was in het geding voor de eerste rechter en die ten gevolge van zijn aanwijzing de ontbonden vennootschap vertegenwoordigt die gedagvaard was om te verschijnen naar aanleiding van een hoger beroep van de vennootschap, hoeft niet in het geding te worden opgeroepen (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2011, AR C.10.0185.F, nr. ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

C.09.0225.N 11 maart 2010 AC nr. 172

Wanneer een vordering tegen meerdere verweerders wordt geformuleerd strekkende tot schadevergoeding op grond van hun aansprakelijkheid, is de omstandigheid dat hoger beroep werd aangetekend tegen de beslissing waarbij deze vordering reeds gedeeltelijk gegrond werd verklaard tegen een van hen, terwijl omtrent de aansprakelijkheid van een andere nog een expertise werd bevolen, en de appelprocedure aan deze laatste enkel werd aangezegd, niet van aard de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de onderscheiden beslissingen in eerste en tweede aanleg materieel onmogelijk te maken (1). (1) Zie Cass., 1 feb. 1991, A.R. 6937, AC, 1990-91, nr 293.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

---

C.08.0189.N 27 maart 2009 AC nr. 220

De niet beroepen beslissing, waarbij de vordering in zoverre gericht tegen de gefailleerde in persoon, ingevolge zijn staat van faillissement, niet toelaatbaar werd verklaard, en de door de appelrechters in het kader van het hoofdberoep en van het incidenteel beroep te wijzen beslissing, waarbij zal worden geoordeeld over dezelfde vordering in zoverre gericht tegen de curator van het faillissement en de echtgenote van de gefailleerde, zijn geen beslissingen waarvan de gezamenlijke tenuitvoerlegging materieel onmogelijk is, zodat er in dit geval geen sprake is van een onsplitsbaar geschil.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

C.02.0268.F 24 februari 2005 AC nr. 115

Geschillen betreffende afstamming zijn onsplitsbaar in de zin van de artt. 31 en 1053 Ger.W. (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., 2005, AR C.02.0298.F - C.02.0274.F, nr ...

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

C.02.0608.F 26 januari 2004 AC nr. 43

De gezamenlijke tenuitvoerlegging van een beslissing waarbij een koopman faillietverklaard wordt en van een beslissing waarbij die faillietverklaring wordt ingetrokken zou materieel onmogelijk zijn; de omstandigheid dat, zelfs als de faillietverklaring op verzoek van de schuldeiser wordt uitgesproken, de materiële tenuitvoerlegging van het vonnis van faillietverklaring enkel mogelijk is op initiatief en op last van de curator, heeft geen invloed op de onsplitsbaarheid van het geschil betreffende de faillietverklaring (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 31 en 1053, eerste en tweede lid

S.06.0047.F 18 december 2006 AC nr. 659

Het geschil over het recht van de verzekeringsinstelling op terugbetaling door de verzekerde van Z.I.V.-uitkeringen die zij hem onrechtmatig heeft uitbetaald, is onsplitsbaar t.a.v. het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, dat in het geschil is tussengekomen (1). (1) Cass., 13 maart 1978 (AC, 1978, 810) met concl. adv.-gen. Lenaerts; zie Cass., 7 april 1983, A.R., 6673, nr 423, met concl. adv.-gen. Liekendael, inz. nrs 15 en 17 van de concl., in Bull. en Pas., 1983, I, nr 423.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

Artt. 31 en 1084

C.10.0516.N 17 november 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de eiseres en de verweerder hoofdelijk werden veroordeeld tot het vergoeden van de schade van de verweerster en tot het betalen van de kosten, heeft niet tot gevolg dat het geschil onsplitsbaar is, daar, bij behoud van de veroordeling van de ene en hervorming van de veroordeling van de andere, de gezamenlijke tenuitvoerlegging van die onderscheiden beslissingen materieel niet onmogelijk is (1). (1) Zie de concl. van het OM.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Onsplitsbare zaken

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

C.10.0012.F 27 juni 2011 AC nr. ...

Wanneer de vordering van de eiseres in cassatie die de dochter beweert te zijn van de vooroverleden oom van de verweersters in cassatie, ertoe strekt om haar rechten van erfgename met voorbehouden erfdeel te doen gelden op de nalatenschap van de grootouders aan vaderszijde van die laatsten, dan is dat geschil, dat onderstelt dat de kwestie van de afstamming van de eiseres is beslecht in haar relatie tot alle erfgenamen die op de voornoemde nalatenschap aanspraak kunnen maken, onsplitsbaar in de zin van de artikelen 31 en 1084 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

C.98.0513.F 10 mei 2004 AC nr. 245

Wanneer het geschil onsplitsbaar is, kan ieder van de partijen tegen wie het cassatieberoep moet worden ingesteld zich beroepen op de betekening, die door een van hen aan eiser is gedaan om de termijn voor cassatieberoep te doen ingaan (1). (1) Zie cass., 3 juni 1982, AR 6597-6598 (AC 1981-82, nr 590); noot R.H., cass., 18 sept. 1974 (ibid, 1947, I, 359, inz. p. 360).

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Onsplitsbare zaken

C.00.0294.F 26 april 2001 AC nr. ...

In burgerlijke zaken is het cassatieberoep in een onsplitsbaar geschil niet ontvankelijk wanneer het niet gericht is tegen alle bij de bestreden beslissing betrokken partijen wier belang strijdig is met dat van de eiser; zulks is het geval met het geschil over de vraag of bij de verdeling die vastgelegd is in de collectieve schuldenregeling van verweerster rekening moet worden gehouden met het algemeen voorrecht dat ten voordele van eiser is ingesteld (1). (1) Cass., 6 okt. 1995, A.R. C.95.0030.F, nr. 420.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Onsplitsbare zaken

C.94.0422.N 19 maart 1998 AC nr. ...

In een onsplitsbaar geschil komt het cassatieberoep dat een partij regelmatig heeft ingesteld ten goede aan de eiser wiens cassatieberoep is ingesteld na het verstrijken van de bij artikel 1073, eerste lid, Ger.W. bepaalde termijn.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Algemeen

S.95.0096.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

De beslissing waarbij de verwijzende rechter voor de getroffene van een ongeval op de weg naar en van het werk een andere graad van blijvende arbeidsongeschiktheid zou vaststellen dan de graad die is vastgesteld in het arrest waartegen de werkgever cassatieberoep heeft ingesteld, en waarbij, bijgevolg, de werkgever zou worden veroordeeld om aan het Fonds voor Arbeidsongevallen bedragen terug te betalen die niet met de door dat Fonds gedane uitkeringen overeenstemmen of waarbij hij van alle veroordelingen zou worden ontslagen, zou de gezamenlijke tenuitvoerlegging van het bestreden arrest, waarbij dat Fonds wordt veroordeeld om aan de getroffene van het ongeval naar en van het werk vergoedingen te betalen, die zijn berekend op grond van de in dat arrest vastgestelde graad, materieel niet onmogelijk maken.~

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

C.95.0030.F 6 oktober 1995 AC nr. ...

In een onsplitsbaar geschil is, in burgerlijke zaken, niet ontvankelijk het cassatieberoep dat niet is gericht tegen alle bij de bestreden beslissing betrokken partijen wier belang strijdig is met dat van de eiser.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Onsplitsbare zaken

C.93.0008.N 16 december 1994 AC nr. ...

In een onsplitsbaar geschil komt het cassatieberoep dat een partij regelmatig heeft ingesteld ten goede aan de eisers wier cassatieberoep is ingesteld na het verstrijken van de bij artikel 1073, eerste lid, Ger.W. bepaalde termijn.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Algemeen

Artt. 31 en 1193ter

C.95.0030.F 6 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer de curator aan de rechtbank van koophandel de machtiging vraagt tot verkoop uit de hand van een tot de failliete boedel behorend onroerend goed waarvoor een voorlopige verkoopovereenkomst is gesloten onder de opschortende voorwaarde dat die machtiging wordt verkregen, die vordering van de curator door de gefailleerde wordt betwist en de voorwaardelijke koper vrijwillig in de zaak tussenkomt om het verzoek van de curator te steunen, is het geschil onsplitsbaar tussen de curator over het faillissement, de gefailleerde en de voorwaardelijke koper; een gezamenlijke tenuitvoerlegging van de afzonderlijke beslissingen waartoe het geschil aanleiding zou geven, zou immers materieel onmogelijk zijn.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

Artt. 31, 1073, eerste lid en 1084

C.01.0201.N 31 januari 2002 AC nr. 73

Al zou een vordering, ingevolge de niet-ontvankelijkheid, wegens laattijdigheid, van zijn cassatieberoep, afgewezen blijven ten aanzien van een van de eisers, en, ingevolge cassatie, door de verwijzingsrechter toegewezen worden, dit heeft niet tot gevolg dat de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de onderscheiden beslissingen materieel onmogelijk zou zijn, zodat het geschil niet onsplitsbaar is en die niet-ontvankelijkheid zich daardoor niet uitstrekt tot het cassatieberoep van de andere eiser (1). (1) Zie de gedeeltelijk strijdige conclusie O.M.: zij strekte tot cassatie op grond van dezelfde beginselen, waarmede de vaststellingen en het daarop gegronde oordeel van het bestreden arrest evenwel onverenigbaar leken.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Gevolgen van niet-ontvankelijkheid t.a.v. één partij

Artt. 31, 1084 en 1675/13bis, §§ 2 en 3

S.10.0018.F 10 oktober 2011 AC nr. ...

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Artt. 31, 1122 en 1125

C.10.0544.N 15 april 2011 AC nr. ...

De vordering tot faillietverklaring van een vennootschap onder firma en van haar vennoten is een onsplitsbaar geschil; het derdenverzet tegen de faillietverklaring van de vennootschap dient derhalve gericht te zijn tegen de curator en tegen zowel de vennootschap als de vennoten (1). (1) Zie Cass. 15 dec. 1995, AR C.94.0382.F, AC 1995, nr. 552.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma

- DERDENVERZET -

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Artt. 316, 608 en 609

C.00.0383.F 31 mei 2001 AC nr. ...

De handeling waarbij de voorzitter van de rechtbank de dienstregeling voor het gerechtelijk jaar opmaakt is een maatregel van inwendige aard die niet de kenmerken vertoont van de in artt. 608 en 609, 1°, Ger.W. bedoelde beslissingen die vatbaar zijn voor cassatieberoep (1). (1) Zie concl. O.M.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 319 en 322

P.08.1797.N 24 februari 2009 AC nr. 153

Geen wettelijke bepaling vereist dat, in geval van verhindering van een rechter, uit de stukken van de rechtspleging moet blijken wie de verhinderde rechter is, noch of die wettelijk verhinderd is.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

Geen wettelijke bepaling vereist dat, in geval van verhindering van een rechter, uit de stukken van de rechtspleging moet blijken wie de verhinderde rechter is, noch of die wettelijk verhinderd is.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 319 en 779, tweede lid

S.04.0001.F 14 juni 2004 AC nr. 322

De rechter die wettig verhinderd is de uitspraak bij te wonen van een vonnis waarover hij mede heeft beraadslaagd, kan op het ogenblik van de uitspraak alleen worden vervangen door een andere rechter die de voorzitter van het gerecht heeft aangewezen (1) of diens vervanger. (1) Cass., 20 sept. 1977 (AC, 1978, 82); 13 mei 1981, AR 1692 (ibid., 1980-81, nr 521); zie Cass., 22 jan. 1991, AR 4933, nr 267.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

Artt. 32, 1° en 860, eerste lid

C.97.0120.N 15 juni 2000 AC nr. ...

De betekening van een vonnis op verzoek van een niet bestaande natuurlijke persoon of rechtspersoon heeft geen rechtsgevolg, ook al is de betekening naar de vorm niet nietig.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

De betekening van een vonnis ten verzoeke van een partij in een rechtspleging in eerste aanleg, die na de uitspraak van het beroepen vonnis door een andere vennootschap is opgeslorpt kan geen rechtsgevolg hebben; door die opslorping heeft ze de mogelijkheid verloren zelf in rechte op te treden.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

Artt. 32, 2°, 46, § 2, 792, tweede lid en 1051

S.99.0118.N 10 december 2001 AC nr. ...

De artikelen 32, 2° en 46, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek in samenhang gelezen met de artikelen 792, tweede lid en 1051 van het Gerechtelijk Wetboek, schenden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet waar zij een onderscheid maken bij de bepaling van de termijn en bij de modaliteiten van het hoger beroep, tussen de geschillen bedoeld in artikel 792, tweede lid, waarvoor de kennisgeving bij gerechtsbrief de termijn van het hoger beroep doet lopen en de geschillen waarvoor de gemeenrechtelijke regel van de betekening bij gerechtsdeurwaarderexploot toepasselijk is (1). (1) Zie cass., 21 februari 2000, A.R. S.99.0118.N, nr 139 en A.H. nr 96/2001 van 12 juli 2001.

- GRONDWET - Art. 10

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

- GRONDWET - Art. 11

Artt. 32, 2°, 580, 1° en 2°, 704, 1e lid, 792, 2e en 3e lid

S.00.0051.F 5 november 2001 AC nr. ...

Laattijdig en dus niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat meer dan drie maanden na de kennisgeving van de beslissing door de griffier overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid, Ger.W. wordt ingesteld tegen een arrest inzake Z.I.V.-verzekering voor de werknemers (1). (1) Zie cass., 20 mei 1996, AR. S.95.0087.F, nr. 182; 17 maart 1997, AR. S.96.0133.F, nr. 150; zie ook cass., 30 juni 1997, AR. S.96.0177.N, nr. 311.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 32, 2°, 582, 1°, 704, eerste lid

S.96.0133.F 17 maart 1997 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat tegen een arrest inzake uitkeringen aan mindervaliden wordt ingesteld, meer dan drie maanden na de kennisgeving van de beslissing door de griffier overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid, Ger.W.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 32, 2°, en 792, tweede en derde lid

S.96.0133.F 17 maart 1997 AC nr. ...

De kennisgeving van een vonnis of arrest geschiedt op de datum van de toezending ervan en niet op de datum van ontvangst.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

S.96.0098.N 9 december 1996 AC nr. ...

De kennisgeving van de rechterlijke beslissing geschiedt op de datum van de toezending ervan en niet op de datum van de aanbieding en ontvangst.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

S.95.0087.F 20 mei 1996 AC nr. ...

De kennisgeving van een vonnis of arrest geschiedt op de datum van toezending van die rechterlijke beslissing en niet op de datum van ontvangst.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

Artt. 32, 54 en 792, tweede en derde lid

S.03.0005.F 15 september 2003 AC nr. 436

De kennisgeving van een vonnis of arrest geschiedt op de datum van toezending van die rechterlijke beslissing en niet op de datum van de ontvangst ervan (1), en de in maanden bepaalde termijn voor de rechtsmiddelen wordt gerekend van de zoveelste tot de dag vóór de zoveelste. (1) Cass., 17 maart 1997, AR S.96.0056.F, nr 147; 17 maart 1997, AR S.96.0133.F, nr 150.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 32, tweede lid, en 477, derde lid

D.95.0021.N 17 januari 1997 AC nr. ...

De termijn van een maand binnen dewelke de advocaat de beslissing van de tuchtraad van beroep aan het Hof van Cassatie kan voorleggen in de vorm van de voorzieningen in burgerlijke zaken neemt een aanvang, wat de advocaat betreft, vanaf de kennisgeving per aangetekende brief.~

- ADVOCAAT -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

D.95.0016.N 11 oktober 1996 AC nr. ...

De termijn van een maand binnen dewelke de advocaat de beslissing van de tuchtraad van beroep aan het Hof van Cassatie kan voorleggen in de vorm van de voorzieningen in burgerlijke zaken neemt een aanvang vanaf de kennisgeving per aangetekende brief: deze kennisgeving geschiedt op de datum van de toezending van de beslissing bij ter post aangetekende brief.~

- ADVOCAAT -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

Artt. 32,2°, 1056,2°, 1040 en 1035 tweede lid

C.03.0498.N 26 november 2004 AC nr. 571

De termijn van verschijning van twee dagen die in acht dient genomen te worden wanneer betreffende een vordering in kort geding het hoger beroep wordt ingesteld bij verzoekschrift dat door de griffier aan de gedaagde partij en aan haar advocaat bij gerechtsbrief ter kennis wordt gebracht, wordt gerekend vanaf de dag na de afgifte van de gerechtsbrief aan de postdienst, en niet vanaf de dag na de ontvangst ervan (1). (1) Zie Cass., 9 dec. 1996 (voltallige rechtszitting), AR S.96.0098.N, nr 494; 20 feb. 1998, AR F.96.0127.F, nr 103, en de conclusie van advocaat-generaal J.F. Leclercq in Bull. en Pas., I.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

Artt. 32,2°, 1056,2°, 1040 en 1035, tweede lid

C.03.0498.N 26 november 2004 AC nr. 571

De termijn van verschijning van twee dagen die in acht dient genomen te worden wanneer betreffende een vordering in kort geding het hoger beroep wordt ingesteld bij verzoekschrift dat door de griffier aan de gedaagde partij en aan haar advocaat bij gerechtsbrief ter kennis wordt gebracht, wordt gerekend vanaf de dag na de afgifte van de gerechtsbrief aan de postdienst, en niet vanaf de dag na de ontvangst ervan (1). (1) Zie Cass., 9 dec. 1996 (voltallige rechtszitting), AR S.96.0098.N, nr 494; 20 feb. 1998, AR F.96.0127.F, nr 103, en de conclusie van advocaat-generaal J.F. Leclercq in Bull. en Pas., I.

- KORT GEDING -

Artt. 32,2°,581,2°,704, 1e lid,792,2e en 3e lid,1051, 1e lid

S.96.0098.N 9 december 1996 AC nr. ...

Laattijdig en niet ontvankelijk is het hoger beroep dat tegen een inzake rustpensioen aan een zelfstandige gewezen vonnis wordt ingesteld, meer dan 1 maand na de kennisgeving van de beslissing door de griffier overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid, Ger.W.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 32.1°, 1079, eerste lid en 1114, eerste lid

C.01.0161.N 21 juni 2001 AC nr. ...

Het verzoekschrift tot intrekking van een door het Hof gewezen arrest moet ingediend worden ter griffie van het Hof en vooraf betekend worden aan de partijen, dit is door de afgifte van een afschrift ervan bij deurwaardersexploot (1). (1) Zie Cass., 23 feb. 1990, A.R. nr F.1849.N, nr 387. Zie de conclusie O.M.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

Artt. 32.1°, 796, 1079, eerste lid en 1114, eerste lid

C.01.0161.N 21 juni 2001 AC nr. ...

Het verzoekschrift tot uitlegging of verbetering van een door het Hof gewezen arrest moet ingediend worden ter griffie van het Hof en vooraf betekend worden aan de partijen, dit is door de afgifte van een afschrift ervan bij deurwaardersexploot (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

Artt. 321 en 322

F.07.0009.F 15 januari 2009 AC nr. 35

Uit het verband tussen de artt. 321 en 322 Ger. W. volgt dat een sinds ten minste vijftien jaar op het tableau van de Orde ingeschreven advocaat de zetel van het hof van beroep slechts kan aanvullen in geval van verhindering, niet alleen van alle raadsheren van dat hof, maar ook van al zijn plaatsvervangende raadsheren; die verhindering moet blijken uit een stuk waarop het Hof vermag acht te slaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

C.00.0413.F 7 juni 2002 AC nr. 344

Een advocaat die sinds ten minste vijftien jaar is ingeschreven op het tableau van de orde, kan het rechtscollege van de rechtbank alleen voltallig maken als niet alleen alle raadsheren, maar ook alle plaatsvervangende rechters van die rechtbank zijn verhinderd (1). (1) Cass., 10 mei 2000, A.R. P.00.0107.F, nr. 283.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

P.00.0107.F 10 mei 2000 AC nr. ...

Een advocaat die sinds ten minste vijftien jaar is ingeschreven op het tableau van de orde, kan het rechtscollege van het hof van beroep alleen voltallig maken als niet alleen alle raadsheren, maar ook alle plaatsvervangende raadsheren van dat hof zijn verhinderd (1). (1) Zie Cass., 22 dec. 1999, A.R. P.99.1287.F, nr. ...; Verslag namens de commissie voor de Justitie uitgebracht door dhr. WECKX, Gedr. St., Senaat, 550 (1982-1983), nr. 2, blz. 19; P. MAHILLON, "La loi du 17 juillet 1984 portant certaines mesures de nature à réduire l'arriéré judiciaire", J.T., 1984, blz. 581, nr. 34; G. DE LEVAL, Institutions judiciaires, Luik, 1992, blz. 234, nr. 200.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

Artt. 322 en 779, tweede lid

P.02.0341.F 12 juni 2002 AC nr. 352

Wanneer een rechter wettig verhinderd is de uitspraak bij te wonen van een vonnis waarover hij mede heeft beraadslaagd, kan de voorzitter van het gerecht een op het tableau van de Orde ingeschreven advocaat van ten minste dertig jaar oud aanwijzen om hem te vervangen, als de effectieve en plaatsvervangende magistraten van de rechtbank verhinderd zijn (1). (1) Zie Cass., 23 okt. 1997, A.R. D.97.0014.N, nr. 424; 16 juni 1999, A.R. P.98.0738.F, nr. 362, met concl. O.M.; 10 mei 2000, A.R. P.00.0107.F, nr. 283, en G. DE LEVAL, Institutions judiciaires, Luik, 1992, blz. 233 en 268.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 33 en 40

P.01.0269.F 16 mei 2001 AC nr. ...

De gerechtsdeurwaarder die, in strafzaken, hen die in België geen gekende woonplaats, verblijfplaats of gekozen woonplaats hebben, het afschrift van de te betekenen akte bij een ter post aangetekend schrijven stuurt aan hun woonplaats of aan hun verblijfplaats in het buitenland, betekent aldus niet aan de persoon (1). (1) Cass., 18 okt. 1994, A.R. P.92.6402.N-.P.92.6784.N, nr. 436.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

P.92.6402.N 18 oktober 1994 AC nr. ...

De gerechtsdeurwaarder die in strafzaken ten aanzien van hen die in België geen gekende woonplaats, verblijfplaats of gekozen woonplaats hebben, het afschrift van de te betekenen akte bij een ter post aangetekend schrijven stuurt aan hun woonplaats of aan hun verblijfplaats in het buitenland, betekent aldus niet aan de persoon.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

Artt. 33 tot 35, en 37

P.03.1191.F 3 december 2003 AC nr. 616

Wanneer een beklaagde bij verstek is veroordeeld en de gerechtsdeurwaarder, aangezien het exploot in strafzaken niet kon worden betekend op de wijze die is voorgeschreven in de artt. 33 tot 35 Ger. W., een afschrift van het exploot op het politiecommissariaat heeft afgegeven overeenkomstig artikel 37 van dat wetboek, moet de verklaring van hoger beroep, behoudens overmacht of onoverkomelijke dwaling, worden gedaan binnen de vijftien dagen na die afgifte (1). (1) Cass. 2 mei 1995, AR P.93.0126.N, nr 217.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Artt. 33, 35, 37 en 38

P.04.1343.N 21 juni 2005 AC nr. 359

Wanneer het niet kan worden betekend aan de persoon, noch aan de woonplaats of de verblijfplaats van de betrokkene, zoals bepaald in de artikelen 33 en 35 Gerechtelijk Wetboek, wordt het verzet in strafzaken, in zoverre het betrekking heeft op de burgerlijke rechtsvordering, aan de burgerlijke partij betekend met toepassing van artikel 37 Gerechtelijk Wetboek; het verzet dat werd betekend met toepassing van artikel 38 Gerechtelijk Wetboek, dat toepassing vindt in andere dan in strafzaken, is derhalve nietig en moet als ongedaan worden beschouwd (1). (1) Zie Cass., 2 sept. 1986, AR 310, nr 2; 15 okt. 1986, AR 5141, nr 88; 29 okt. 1986, AR 5189, nr 127; 6 dec. 1989, AR 7452, nr 223; 5 mei 1993, AR P.93.0003.F, nr 217; 25 jan. 1995, AR P.94.1220.F, nr 44; 11 sept. 1996, AR P.96.0277.F, nr 302; 24 nov. 1999, AR P.99.0985.F, nr 626; DE NAUW, A. "De gevolgen van een foutieve wijze van betekening in strafzaken" (noot onder Cass., 7 juni 1994), R. Cass., 1994, 345.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 33, tweede lid, 40, eerste lid, en 55

P.09.0576.F 21 oktober 2009 AC nr. 598

De betekening die met toepassing van artikel 40, eerste lid, Ger.W., is gebeurd, wordt niet geacht aan de persoon te zijn geschied in de zin van artikel 33, tweede lid, van hetzelfde wetboek en kan bijgevolg de gewone verzettermijn niet doen ingaan; wanneer de betekening in het buitenland van het veroordelend vonnis bij verstek niet aan de beklaagde in persoon is gedaan, kan deze, wat de veroordeling tot straf betreft, in verzet komen binnen een termijn van vijftien dagen na de dag waarop hij van de betekening kennis heeft genomen, waarbij de termijn moet worden verlengd zoals bepaald in de artt. 55 Ger.W. en 3 K.B. nr 301 van 30 maart 1936 (1). (1) Zie Cass., 18 okt. 1994, AR P.92.6402.N - P.92.6784.N, AC, 1994, nr 436; Cass., 28 mei 2002, AR P.02.0364.N, AC, 2002, nr 322.

- VERZET -

Artt. 35 en 37, § 1

P.99.0383.N 24 april 2001 AC nr. ...

De vermelding op het betekeningsexploot dat het afschrift van de betekeningsakte door de instrumenterende gerechtsdeurwaarder op het politiecommissariaat van de plaats van betekening werd afgegeven, houdt in dat de gerechtsdeurwaarder in de woonplaats van de geadresseerde onder gesloten omslag een bericht heeft achtergelaten, waarin hem kennis wordt gegeven van de aanbieding van het exploot en waarin de plaats wordt opgegeven waar hij het kan afhalen; de geadresseerde had aldus de mogelijkheid om het afschrift van de betekenisakte waar het werd afgegeven af te halen en de betekening is regelmatig geschied, zodat het feit dat hij er geen kennis heeft van genomen geen overmacht oplevert (1). (1) Zie cass., 2 mei 1995, A.R. P.93.0126.N, nr 217.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

P.98.0493.N 14 maart 2000 AC nr. ...

In het geval van betekening op het politiecommissariaat, geschiedt de betekening niet op de dag van de ontvangst van de betekeningsakte door de veroordeelde, maar op de dag waarop het exploot op het politiecommissariaat is afgegeven.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 35, 36 en 39

C.05.0032.N 22 juni 2007 AC nr. 347

Artikel 39 van het Ger. W. verschaft aan een geadresseerde de mogelijkheid om woonplaats te kiezen bij een lasthebber, en daardoor te kennen te geven dat hij in geval van betekening aan woonplaats, zoals bedoeld in artikel 35 van dat wetboek, niet wenst bereikt te worden op de woonplaats, zoals bedoeld in artikel 36, maar op een woonplaats waar hij voor de behartiging van zijn belangen beter kan worden bereikt; artikel 39 heeft aldus niet tot doel aan de partij die laat betekenen, een bijkomende mogelijkheid te geven om te betekenen maar geeft aan de geadresseerde de mogelijkheid om in zijn belang een plaats van betekening te kiezen die afwijkt van deze geregeld door artikel 35.

- WOONPLAATS -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Artt. 35, eerste en tweede lid, en 867

C.01.0150.N 18 december 2003 AC nr. 657

De onregelmatigheid van de betekening van de dagvaarding aan de gedaagde kan niet tot nietigheid leiden als het doel dat de wet ermee beoogt bereikt werd, te weten aan de gedaagde de dagvaarding te bezorgen en hem te mogelijkheid te bieden zijn verweermiddelen uiteen te zetten (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2001, AR C.99.0496.F, nr 345, J.L.M.B., 2001, 1728 (betreffende de onregelmatige betekening van een cassatieberoep). Het O.M. concludeerde, met verwijzing naar Cass., 24 juni 1982, AC 1981-82, nr 642 en 20 dec. 1996, AR C.94.0443.N, nr 521, dat het middel niet kon worden aangenomen op grond dat de appèlrechters terecht artikel 861 toepasten en daarbij onaantastbaar oordeelden dat de ingeroepen belangenschade door eiser niet werd aangetoond en dit oordeel volgde uit de vaststelling dat eiser in zijn dagvaarding in verzet enkel vermeldde dat hij door omstandigheden onafhankelijk van zijn wil onmogelijk kon aanwezig zijn op de zitting waarop de zaak werd ingeleid (wat impliceerde dat hij overigens zijn belangen naar behoren kon vrijwaren). Dit arrest, dat terecht onnodig formalisme wil tegengaan, houdt nochtans een wel zeer ruime interpretatie in van het artikel 867 van het Gerechtelijk Wetboek, dat het verzuim of de onregelmatigheid van de vorm (of de vermelding ervan) verschoont.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- DAGVAARDING -

Artt. 35, eerste lid, 38, § 1, eerste lid, en 44, eerste lid

C.05.0055.N 5 januari 2006 AC nr. 14

De in artikel 38, § 1, Ger.W. bepaalde wijze van betekening is ook van toepassing wanneer de geadresseerde een rechtspersoon is.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 35, tweede lid, 43, eerste lid, 4° en 867

S.11.0014.F 3 december 2012 AC nr. ...

De loutere verschrijving in de vermelding van de hoedanigheid van de persoon aan wie het afschrift van het exploot van betekening ter hand werd gesteld en die slechts te wijten kan zijn aan de verklaring van die persoon, kan niet leiden tot de nietigheid van de betekening als vaststaat dat de handeling het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt (1). (1) Cass. 5 jan. 2006, AR C.05.0193.N, AC 2006, nr. 16; Cass. 29 nov. 2002, AR C.00.0342.N, AC 2002, nr. 644.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 35, tweede lid, en 867

C.00.0342.N 29 november 2002 AC nr. 644

De loutere verkeerde aanduiding van de hoedanigheid van de persoon aan wie het afschrift van het verzoekschrift in cassatie werd ter hand gesteld, die uitsluitend te wijten is aan de verklaring van deze persoon, leidt niet tot nietigheid wanneer blijkt dat de betekening het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt (1). (1) Zie Cass., 27 maart 1984, A.R. 7982, nr 429; 22 dec. 1995, A.R. C.94.0484.F, nr 564.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Artt. 37 en 38

P.99.0985.F 24 november 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de burgerlijke partij, wanneer het aan de partijen tegen wie het is gericht, wordt betekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 38, § 1, Ger. W., dat andere materies dan strafzaken regelt.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de burgerlijke partij, wanneer het aan de partijen tegen wie het is gericht, wordt betekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 38, § 1, Ger. W., dat andere materies dan strafzaken regelt.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

P.96.0277.F 11 september 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de burgerlijke partij, wanneer het aan de partijen tegen wie het is gericht, wordt betekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 38, § 1, Ger.W., dat andere materies dan strafzaken regelt.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Artt. 39 en 40

C.01.0113.F 8 maart 2002 AC nr. 171

De betekening aan de gekozen woonplaats is van generlei waarde als ze verricht is met miskenning van het eerlijkheidsbeginsel en van het recht van verdediging (1). (1) Zie Cass., 9 jan. 1997, AR C.96.0080.F, nr. 22; 10 dec. 1971, AC 1972, 361.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

P.98.0944.N 12 september 2000 AC nr. ...

De betekening in het buitenland of aan de procureur des Konings is ongedaan indien de partij op wier verzoek ze verricht is, de woonplaats of de verblijfplaats of de gekozen woonplaats van degene aan wie betekend wordt, in België of, in voorkomend geval, in het buitenland, kende (1). (1) Cass., 15 sept. 1993, nr. 349; contra Cass. 7 juni 1994, nr. 291; zie de kritische noot get. A. De Nauw in Recente Cassatie, 1994, nr. 10, p. 345.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Artt. 39, 40 en 440

F.12.0094.N 25 februari 2013 AC nr. ...

De omstandigheid dat de advocaat verklaart niet langer de raadsman van een partij te zijn en zijn mandaat ad litem aldus is beëindigd, maakt tevens een einde aan de keuze van woonplaats bij die advocaat, zonder dat vereist is dat die partij de keuze van woonplaats heeft herroepen of dat de bijzondere lastgeving betreffende de keuze van woonplaats werd opgezegd (1). (1) Cass. 23 dec. 2010, AR C.09.0481.F, AC 2010, nr. 768.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- ADVOCAAT -

- LASTGEVING -

- WOONPLAATS -

Een partij die, ten behoeve van een gerechtelijke procedure, woonplaats kiest in het kantoor van haar raadsman, geeft aan die advocaat een bijkomende lastgeving bovenop het mandaat ad litem bedoeld in artikel 440, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Cass. 23 dec. 2010, AR C.09.0481.F, AC 2010, nr. 768.

- ADVOCAAT -

- LASTGEVING -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- WOONPLAATS -

C.09.0481.F 23 december 2010 AC nr. 768

De omstandigheid dat de advocaat verklaart niet langer de raadsman van een partij te zijn en dat aldus zijn lastgeving ad litem is geëindigd, maakt tevens een einde aan de keuze van woonplaats van die partij in het kantoor van die advocaat, zonder dat die partij de keuze van woonplaats in het kantoor van haar gewezen raadsman hoeft te herroepen of dat laatstgenoemde hoeft te verklaren dat hij afziet van zijn bijzondere lastgeving betreffende de keuze van woonplaats.

- WOONPLAATS -

- ADVOCAAT -

- LASTGEVING -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Een partij die, ten behoeve van een gerechtelijke procedure, woonplaats in het kantoor van haar raadsman kiest, geeft aan die advocaat een bijkomende lastgeving bovenop de lastgeving ad litem bedoeld in artikel 440, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

- WOONPLAATS -

- ADVOCAAT -

- LASTGEVING -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Artt. 39, eerste lid, 40, eerste lid en 860, eerste lid

C.94.0443.N 20 december 1996 AC nr. ...

Wordt niet regelmatig aanhangig gemaakt voor de rechter en valt buiten de werkingssfeer van de excepties van nietigheid, de gedinginleidende dagvaarding die betekend werd noch aan persoon, noch aan de woonplaats, noch aan een gekozen woonplaats, maar aan de lasthebber, bij wie geen woonplaats werd gekozen.~

- DAGVAARDING -

Artt. 40, eerste lid en 43, 4°

P.02.1622.N 22 april 2003 AC nr. 259

Niet-ontvankelijk is het cassatieberoep wanneer eiser de betekening van zijn cassatieberoep aan verweerder in het buitenland heeft neergelegd zonder dat daarbij het bewijs van de aangetekende zending is gevoegd (1). (1) Cass., 31 mei 2000, AR P.99.0746.F, nr 333.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Artt. 40, eerste lid, en 1079

C.13.0288.F 2 oktober 2014 AC nr. 570

De toezending, per aangetekende brief, van een afschrift van de akten van betekening aan de verweerders, wier maatschappelijke zetel en woonplaats in Zwitserland gevestigd zijn, heeft de betekening van het cassatieverzoekschrift niet verricht, ook al zouden die stukken op die wijze hun respectieve bestemmelingen hebben bereikt (1). (1) Zie Cass. 7 juni 2001, AR C.99.0496.F, AC 2001, nr. 345; zie Cass. 24 januari 2011, AR C.09.0522.N, AC 2011, nr. 65; zie Cass. 7 februari 2013, AR C.11.0548.F-C.11.0759.F, AC 2013, met concl. OM in Pas. 2013, nr. 89.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Artt. 40, vierde lid, en 867

C.12.0370.N 9 januari 2014 AC nr. ...

De ongedaanverklaring waarvan sprake in artikel 40, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek is onderworpen aan de nietigheidsregeling van het Gerechtelijk Wetboek en kan gedekt worden overeenkomstig artikel 867 Gerechtelijk Wetboek wanneer uit de gedingstukken blijkt dat de betekening het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt (1). (1) Zie concl. O.M.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

C.01.0218.F 19 april 2002 AC nr. 241

De betekening van het cassatieberoep aan de procureur des Konings is van generlei waarde als de partij op wier verzoek zij is verricht, de woonplaats, de verblijfplaats of de gekozen woonplaats van de betekende kende; een dergelijke betekening kan evenwel, ook al is zij naar de vorm onregelmatig, geen nietigheid tot gevolg hebben, aangezien zij het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt, namelijk aan de verwerende partij een afschrift bezorgen van het verzoekschrift tot cassatie en haar de mogelijkheid geven haar verweermiddelen uiteen te zetten (1). (1) Zie concl. O.M.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Artt. 404 en 405

D.05.0013.F 12 januari 2006 AC nr. 32

De magistraat die, nu hij eraan schuldig wordt bevonden gewoonlijk, zonder opgave van redenen op het zittingsblad en zonder de eerste voorzitter van het hof van beroep op de hoogte te brengen, te verzuimen zijn beraad te beëindigen binnen de wettelijke termijnen, en bijgevolg verwarring heeft gezaaid bij heel wat rechtzoekenden, tekortgekomen is aan de vereiste collegialiteit en de werking van de rechtbank heeft verstoord, verzuimt zijn ambtsplichten, zodat tegen hem de tuchtstraf van zes maanden schorsing wordt uitgesproken (1). (1) Zie de verwijzingen in de, in het onderstaande arrest weergegeven, schriftelijke vordering van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie; artikel 404 Ger.W. vóór de wijziging ervan bij W. 7 juli 2002, en artikel 405 Ger.W. na de wijziging ervan bij W. 7 juli 2002; betreffende de toepassing van artikel 6.1, E.V.R.M., zie noot J.F.L. onder Cass., 27 juni 2003, algemene vergadering, AR D.03.0013.F, nr 382.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

De magistraat die, tijdens de tegen hem ingestelde tuchtvordering, weigert te antwoorden aan de door de eerste voorzitter van het hof van beroep aangewezen raadsheer-onderzoeker omdat hij de procedure bekritiseert, begaat geen fout en verzuimt bijgevolg zijn ambtsplichten niet (1). (1) Zie de verwijzingen in de, in het onderstaande arrest weergegeven, schriftelijke vordering van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie; artikel 404 Ger.W. vóór de wijziging ervan bij W. 7 juli 2002, en artikel 405 Ger.W. na de wijziging ervan bij W. 7 juli 2002; betreffende de toepassing van artikel 6.1, E.V.R.M., zie noot J.F.L. onder Cass., 27 juni 2003, algemene vergadering, AR D.03.0013.F, nr 382.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.00.0010.F 7 december 2000 AC nr. ...

Gewelddaden binnen het huwelijk en uitgaven die de magistraat verplichten talrijke leningen aan te gaan die zijn financiële situatie alleen maar verslechten, ondermijnen het vertrouwen van de rechtzoekende en doen bijgevolg afbreuk aan de waardigheid van zijn ambt ; de zwaarwichtigheid van dergelijke feiten verantwoorden een zware tuchtstraf, te dezen de tuchtstraf van twee maanden schorsing.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Artt. 404, 405 en 409

D.04.0011.N 22 oktober 2004 AC nr. 501

De plaatsvervangende rechter in het vredegerecht die bij een in kracht van gewijsde getreden arrest is veroordeeld wegens misbruik van vertrouwen, heeft afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt en is niet meer waardig deel te nemen aan de uitoefening van de rechterlijke macht (1). (1) Zie Cass., 6 mei 2004, AR D.04.0004.N, nr ...; 12 juni 2003, AR D.03.0010.N, nr ...; 15 nov. 2002, AR D.02.0020.N, nr 608.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.03.0015.F 13 november 2003 AC nr. 572

De rechter van de rechtbank van koophandel en voorzitter van die rechtbank tegen wie feiten die zijn aangemerkt als valsheid en gebruik van valse stukken, poging tot oplichting en poging tot vervalsing van akten van zijn ambt, bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest, bewezen zijn verklaard, heeft ernstige twijfels kunnen doen rijzen aan zijn persoonlijke integriteit en die van de hele rechterlijke macht, zijn ambtsplichten verzuimd en afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt en het Hof van cassatie legt hem derhalve bij wijze van tuchtstraf een schorsing van één jaar op.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.02.0020.N 15 november 2002 AC nr. 608

De plaatsvervangende rechter van wie bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest bewezen is verklaard dat hij als notaris belang heeft genomen in een verrichting waarover hij het beheer of het toezicht had, en hoewel hij opschorting van de uitspraak van de veroordeling heeft bekomen, heeft afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt en is niet meer waardig deel te nemen aan de uitoefening van de Rechterlijke Macht; het Hof ontzet hem derhalve uit zijn ambt (1). (1) Cass., 18 sept. 1998, A.R. D.98.0032.N, nr. 408; 29 nov. 2001, A.R. D.01.0015.N, nr 656.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Wanneer bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest is bewezen verklaard dat een plaatsvervangende rechter in het vredegerecht als notaris belang heeft genomen in een verrichting waarover hij het beheer of het toezicht had, en is gelast dat de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van vijf jaar wordt opgeschort, heeft die rechter afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt van plaatsvervangende rechter in het vredegerecht en is hij niet meer waardig om aan de uitoefening van de rechterlijke macht deel te nemen; het Hof ontzet hem derhalve uit zijn ambt (1). (1) Zie Cass., 29 nov. 2001, A.R. D.01.0015.N, nr ...; 10 feb. 2000, A.R. D.00.0004.F, nr 107.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.01.0015.N 29 november 2001 AC nr. ...

De rechter die bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest is veroordeeld wegens misbruik van vertrouwen en uitgifte van cheque zonder dekking, heeft door zijn gedrag ernstig afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt en is bijgevolg niet meer waardig om aan de uitoefening van de Rechterlijke macht deel te nemen; het Hof ontzet hem derhalve uit zijn ambt (1). (1) Cass., 17 nov. 1994, AR nr D.94.0025.N, nr 492.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.01.0010.F 28 juni 2001 AC nr. ...

De plaatsvervangende rechter die door een in kracht van gewijsde gegaan arrest is veroordeeld, m.n. wegens verduistering van gelden die hij uit kracht of uit hoofde van zijn ambt van voorlopig bewindvoerder van de goederen van de benadeelden onder zich had, heeft ernstig afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt en is niet meer waardig om nog deel te nemen aan de uitoefening van de rechterlijke macht; het Hof ontzet hem bijgevolg uit zijn ambt (1). (1) Zie cass., 10 feb. 2000, A.R. D.00.0004.F, nr 107.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.00.0004.F 10 februari 2000 AC nr. ...

De plaatsvervangende rechter die, bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest, inzonderheid is veroordeeld wegens valsheid in geschriften, gebruik van valse stukken en verduistering, ten nadele van faillissementen, van gelden die hij uit kracht of uit hoofde van zijn bediening van curator onder zich had, en het plegen, in die hoedanigheid, van daden van ontrouw, heeft afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt van plaatsvervangend rechter en is niet meer waardig om aan de uitoefening van de rechterlijke macht deel te nemen; het Hof ontzet hem derhalve uit zijn ambt.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.98.0032.N 18 september 1998 AC nr. ...

De plaatsvervangend rechter, die in zijn hoedanigheid van advocaat, bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest schuldig werd verklaard aan het misdrijf "misbruik van vertrouwen" en hoewel hij opschorting van de uitspraak van de veroordeling bekwam, heeft door zijn gedrag ernstig afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt en is mitsdien niet meer waardig deel te nemen aan de uitoefening van de rechterlijke macht; het Hof ontzet hem derhalve uit zijn ambt.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.98.0004.N 25 juni 1998 AC nr. ...

De rechter die bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest is veroordeeld wegens het opzettelijk en met voorbedachten rade toebrengen van verwondingen of slagen, en het wegbrengen van een meerderjarige met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie, heeft door zijn gedrag ernstig afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt en is derhalve niet meer waardig deel te nemen aan de uitoefening van de rechterlijke macht; het Hof ontzet hem uit zijn ambt, ook al heeft hij zijn ontslag aangeboden daar die omstandigheid niets afdoet aan de uitoefening van de disciplinaire vordering.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.95.0017.F 19 oktober 1995 AC nr. ...

De plaatsvervangend rechter die bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest onder meer is veroordeeld wegens valsheid in geschriften, gebuik van valse stukken, oplichting en verduistering van geldsommen die hij krachtens of uit hoofde van zijn notarisambt onder zich had, heeft ernstig afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt en is mitsdien niet meer waardig deel te nemen aan de uitoefening van de rechterlijke macht; het Hof ontzet hem derhalve uit zijn ambt.~

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.95.0027.F 19 oktober 1995 AC nr. ...

De plaatsvervangend rechter die bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest onder meer is veroordeeld wegens valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken, uitgifte van cheques zonder dekking en verduistering van geldsommen die hij krachtens of uit hoofde van zijn notarisambt onder zich had, heeft ernstig afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt en is mitsdien niet meer waardig deel te nemen aan de uitoefening van de rechterlijke macht; het Hof ontzet hem derhalve uit zijn ambt.~

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.94.0025.N 17 november 1994 AC nr. ...

De rechter die bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest is veroordeeld wegens heling, heeft door zijn gedrag ernstig afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt en is mitsdien niet meer waardig deel te nemen aan de uitoefening van de rechterlijke macht; het Hof ontzet hem derhalve uit zijn ambt.~

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.94.0033.N 17 november 1994 AC nr. ...

De rechter in handelszaken die belang neemt in de afhandeling van het faillissement waarvan hij als rechter-commissaris werd aangesteld, doet door zijn gedrag ernstig afbreuk aan de plichten en de waardigheid van zijn ambt en is mitsdien niet meer waardig deel te nemen aan de uitoefening van de rechterlijke macht; het Hof ontzet hem derhalve uit zijn ambt.~

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Artt. 404, 405 en 410

D.99.0012.N 9 september 1999 AC nr. ...

De kamervoorzitter in het hof van beroep die door zijn gedragingen die ruime weerklank hebben gekregen bij het publiek, ernstige twijfel heeft kunnen doen rijzen omtrent zijn persoonlijke integriteit en die van de rechterlijke macht in haar geheel, heeft zijn ambtsplichten verzuimd en door zijn gedrag afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt, en wordt door het Hof van Cassatie tot de tuchtstraf van één jaar schorsing veroordeeld.~

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Artt. 404, 405, 409 en 426

D.03.0010.N 12 juni 2003 AC nr. 345

De plaatsvervangende rechter die is veroordeeld wegens valsheid in geschrifte en gebruik, heeft door zijn gedrag afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt en is niet meer waardig deel te nemen aan de uitoefening van de Rechterlijke Macht; het Hof ontzet hem uit zijn ambt, zelfs als hij zijn ontslag heeft aangeboden, daar die omstandigheid het instellen van een tuchtvordering niet kan tegenhouden en evenmin grond kan opleveren tot opschorting van de beslissing in de zaak (1). (1) Cass., 26 juni 1985, AR 7421, nr 654 en 7 dec. 2000, AR D.00.0010.F, nr 674.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Artt. 404, 405, 409, 417 tot 420, en 422 tot 426

D.04.0004.N 6 mei 2004 AC nr. 242

Het gedrag van de magistraat die anderen moet berechten, moet boven elke verdenking verheven zijn; door een gedrag dat het vertrouwen van de rechtzoekende heeft aangetast doet de magistraat afbreuk aan de waardigheid van zijn ambt en is hij niet meer waardig deel te nemen aan de uitoefening van de rechterlijke macht (1); om die reden ontzet het Hof uit zijn ambt een plaatsvervangend rechter die veroordeeld werd om (als dader) een aanranding van de eerbaarheid zonder geweld of bedreiging te hebben gepleegd op de persoon of met behulp van de persoon van een kind van het mannelijk of het vrouwelijk geslacht beneden de volle leeftijd van zestien jaar op het ogenblik van de feiten. (1) Cass., 10 oktober 2002, AR D.02.0013.N, nr ... .

- RECHTERLIJKE TUCHT -

D.03.0013.F 27 juni 2003 AC nr. 382

De rechter die, door een in kracht van gewijsde gegaan arrest, schuldig is verklaard aan feiten van misbruik van vertrouwen en daden van ontrouw in het beheer van faillissementen, alsook aan overtredingen van de vennootschappenwetgeving, maar de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling heeft genoten, heeft door zijn gedrag afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt en is bijgevolg niet meer waardig om deel te nemen aan de uitoefening van de rechterlijke macht; het Hof ontzet hem bijgevolg uit zijn ambt (1). (1) Zie Cass., 18 sept. 1998, alg. verg., AR D.98.0032.N, nr 408; 10 okt. 2002, alg. verg., AR D.02.0013.N, nr ...; 15 nov. 2002, alg. verg., AR D.02.0020.N, nr ...; "Plichten en dienstbaarheden van de leden van de rechterlijke macht", rede uitgesproken door proc.-gen. E. KRINGS op de plechtige openingszitting van het Hof van Cassatie op 1 sept. 1988, AC, 1988-89, blz. 21, nr 21; J.T., 1988, blz. 493, nr 21. Men merke op dat de procureur-generaal bij het Hof, in zijn schriftelijke vordering, had verwezen naar artikel 6.1 E.V.R.M. (zie Cass., 28 juni 2001, alg. verg., AR D.01.0010.F, nr 411; 29 nov. 2001, alg. verg., AR D.01.0015.N, nr 656; B. LOMBAERT, "La Convention européenne des droits de l'homme dans le contentieux de la fonction publique belge", Collection Droit et Justice, 132, Nemesis - Bruylant, 2001, blz. 47, nr. 28). Bovenstaand arrest van het Hof vermeldt bovenvermeld artikel 6.1 niet. Hieruit kan nochtans niet worden afgeleid dat het Hof zich aansluit bij het functioneel criterium waaraan het Europees Hof voor de mensenrechten voorrang geeft, op grond van de aard van de functies en verantwoordelijkheden van de ambtenaar, en op grond waarvan dat Europees Hof beslist dat alle geschillen tussen het bestuur en ambtenaren die ambten vervullen waarbij zij deelnemen aan de uitoefening van de openbare macht, niet vallen binnen het toepassingsgebied van artikel 6.1 (Hof Mensenrechten, arrest PELLEGRIN, 8 dec. 1999, Rev. trim. D.H., 2000, blz. 819 e.v., inz. blz. 824, nrs 19 tot 22, en opm. P. WACHSMANN). Bovenstaand arrest van het Hof van Cassatie is immers bij verstek gewezen en het Hof van Cassatie heeft dus, te dezen, in werkelijkheid geen uitspraak moeten doen over de vraag of artikel 6.1 E.V.R.M. al dan niet moest worden toegepast. De opgeroepen rechter is niet in persoon verschenen, hij was evenmin vertegenwoordigd door een advocaat en heeft zich dus niet beroepen op het voordeel van die bepaling van internationaal recht. De vraag of artikel 6.1 al dan niet moet worden toegepast, is inzake rechterlijke tucht een delicate kwestie. Onverminderd de eerbied die aan de rechtspraak van het Europees Hof voor de mensenrechten verschuldigd is, is de pertinentie van het functioneel criterium inderdaad bedenkelijk. Bruno LOMBAERT schrijft (op. cit.): "En quoi le lien spécial qui peut être requis entre les fonctionnaires d'autorité et l'Etat justifierait-il que ces fonctionnaires soient privés d'un procès équitable en cas de contestation avec leur employeur public? Le critère est ainsi générateur d'une discrimination criante entre deux catégories d'agents publics: les agents de gestion qui sont admis à se prévaloir des garanties du procès équitable et les fonctionnaires d'autorité qui n'ont pas droit à un tel procès. Une telle différence de traitement, qui ne peut se revendiquer d'aucune justification objective et raisonnable, est difficilement compatible avec l'objet et les buts de la Convention européenne des droits de l'homme". Ter staving van dat standpunt merke men op dat de artt. 1 en 6.1 E.V.R.M., volgens hun eigen bewoordingen, van toepassing zijn op "eenieder". J.F.L.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Artt. 406, § 1 en 415, § 3 en § 13

D.09.0019.N 19 november 2009 AC nr. 679

Ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep tegen de beschikking, houdende een ordemaatregel van een wegens misdaad of wanbedrijf of tuchtrechtelijk vervolgde rechter dient het Hof, nadat het deze beschikking heeft vernietigd wegens een andere onregelmatigheid dan het niet voorafgaand horen van de betrokkene, hetgeen het nemen van een ordemaatregel in de weg staat, zelf te oordelen over de grond van de zaak (1). (1) Zie Cass., 17 sept. 2009, AR D.09.0016.N, supra, nr. ...

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Wanneer het Hof, dat, ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep ten aanzien van een wegens misdaad of wanbedrijf of tuchtrechtelijk vervolgde rechter genomen ordemaatregel, zelf dient te oordelen over de grond van de zaak, doch in het ongewisse blijft met betrekking tot de strafvervolging en/of het tuchtonderzoek, kan het geen nieuwe ordemaatregel in het belang van de dienst nemen.

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Artt. 406, § 1 en 423, tweede lid

D.09.0019.N 19 november 2009 AC nr. 679

De beschikking tot bekrachtiging van een, ten aanzien van een wegens misdaad of wanbedrijf of tuchtrechtelijk vervolgde rechter, bij uiterst dringende omstandigheden of bij betrapping op heterdaad genomen voorlopige ordemaatregel, die bovendien een inhouding van de wedde oplegt, zonder dat deze facultatieve maatregel op enigerlei wijze werd gemotiveerd, zodat het recht van verdediging van de betrokkene werd miskend, is onregelmatig en dus nietig (1). (1) Zie Cass., 15 okt. 2009, AR D.09.0017.N, supra, nr. ... (naar aanleiding van de verlenging van de schorsing)

- RECHTERLIJKE TUCHT -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Tuchtzaken

De beschikking tot bekrachtiging van een, ten aanzien van een wegens misdaad of wanbedrijf of tuchtrechtelijk vervolgde rechter, bij uiterst dringende omstandigheden of bij betrapping op heterdaad genomen voorlopige ordemaatregel, die werd genomen op grond van feiten, die niet werden vermeld in de oproeping om na het toepassen van deze ordemaatregel onverwijld gehoord te worden, waaromtrent niet blijkt dat de rechter werd gehoord, zodat zijn recht van verdediging werd miskend, is onregelmatig en dus nietig.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Artt. 406, § 1, en 415, §§ 3 en 13

D.09.0016.N 17 september 2009 AC nr. 509

Ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep tegen de beschikking, houdende een ordemaatregel van een wegens misdaad of wanbedrijf of tuchtrechtelijk vervolgde rechter dient het Hof, nadat het deze beschikking heeft vernietigd, zelf te oordelen over de grond van de zaak.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Artt. 406, § 1, en 423, tweede lid

D.09.0018.N 22 oktober 2009 AC nr. 609

Omdat een in het belang van de dienst genomen ordemaatregel van schorsing van een rechter uit zijn ambt, ingeval hij wegens een misdaad of een wanbedrijf of tuchtrechtelijk wordt vervolgd, een uitzonderlijk karakter vertoont en de wetgever de bevoegde overheid heeft willen verplichten de toestand van maand tot maand opnieuw te evalueren, moet de betrokkene, tot waarborg van het recht van verdediging, worden gehoord telkens wanneer een verlenging van de schorsing wordt overwogen en dient de oproeping hiertoe de redenen te vermelden die aanleiding geven tot de maatregel tot verlenging.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Artt. 406, 410, 411, 412, en 648, § 2

C.05.0445.F 4 november 2005 AC nr. 566

Het in opspraak brengen door de rechter tegen wie een tuchtvervolging is ingesteld van drie rechters van de rechtbank is een omstandigheid die bij de eerstgenoemde rechter, die wordt vervolgd door een rechter die daartoe door de verhinderde korpschef is aangewezen, en bij derden een gewettigde verdenking kan doen ontstaan omtrent de strikte onpartijdigheid van de rechters die uitspraak moeten doen; om die gewettigde verdenking te vermijden, moet de zaak aan die rechters worden onttrokken en naar een ander rechtscollege van een ander rechtsgebied worden verwezen (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M. in Pas., 2005, nr ... (2) Luidens artikel 658, Ger.W. gebeurt de verwijzing naar een andere rechtbank van hetzelfde rechtsgebied. Het openbaar ministerie bij het Hof van cassatie heeft in zijn voorstellen de lege ferenda, gesuggereerd om die wetsbepaling te wijzigen in de zin van hetgeen het arrest thans vooropstelt (Verslag van het Hof van cassatie, 2003, p. 264).

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 406, eerste lid, en 410, derde lid

D.96.0012.N 13 december 1996 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie kan aan een voorzitter van een hof van beroep, die wegens misdaad of wanbedrijf wordt vervolgd, het bevel geven zich tijdens de vervolging voorlopig van iedere dienstuitoefening te onthouden.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

Artt. 410, § 1, 1°, 411, § 2, 648, 2°, en 658

C.06.0312.F 11 juli 2006 AC nr. 375

Wanneer het Hof van Cassatie de onttrekking beveelt, van een tuchtprocedure die door de voorzitter van de rechtbank tegen een rechter van dit rechtscollege is ingesteld wegens gewettigde verdenking, aan een rechtbank van eerste aanleg, en de zaak verwijst naar een andere rechtbank van eerste aanleg, vernietigt het de beslissing van de voorzitter die, in de overtuiging dat een zware tuchtstraf gerechtvaardigd kan zijn, de zaak bij de Nationale Tuchtraad aanhangig maakt. Het gerecht op verwijzing moet immers over de volle bevoegdheid beschikken om een onderzoek in te stellen naar de feiten en inzonderheid de bevoegdheid om na afloop van zijn onderzoek het gevolg te beoordelen dat daaraan moet worden gegeven.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Artt. 414 en 415, §§ 2 en 4

D.07.0001.N 4 oktober 2007 AC nr. 453

Wanneer de eerste kamer van het hof van beroep moet oordelen over een verzoek een zware tuchtstraf uit te spreken ten aanzien van een plaatsvervangende vrederechter, maar oordeelt dat slechts een lichte straf moet worden uitgesproken, kan zij een lichte straf opleggen en is zij niet verplicht de zaak te verwijzen naar de tuchtoverheid die bevoegd is om een lichte straf op te leggen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Artt. 42, 1° en 705

C.06.0214.N 13 december 2007 AC nr. 630

Indien het voorwerp van het geschil behoort tot de bevoegdheid van de Kamer van volksvertegenwoordigers of de Senaat worden de betekeningen aan de Staat gedaan aan de griffie van de betrokken vergadering; met dergelijke geschillen worden enkel geschillen beoogd waarvan het voorwerp tot de zelfstandige bevoegdheid van deze instellingen behoort en met name niet de aansprakelijkheidsgeschillen wegens foutieve wetgeving.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Artt. 42, 5° en 1073, eerste lid

F.05.0057.N 25 mei 2007 AC nr. 277

De betekening van de bestreden beslissing aan de eiser in cassatie op een achterhaald adres, terwijl uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat de verweerder het juiste adres van de eiser kende, kan niet dienen als aanvang van de termijn van drie maanden waarbinnen het cassatieberoep moet worden ingesteld.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 42, eerste lid, 1° en 705

C.96.0389.N 29 mei 2000 AC nr. ...

De betekening van een vonnis aan de Belgische Staat op het kabinet van een onbevoegd minister, gebeurt niet rechtsgeldig (1). (1) Vgl. Cass. 9 maart 1995, R.G. C.94.0361.N (AC 1995, nr 152).

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- STAAT -

Artt. 428, 432, 432bis, 435, eerste, derde en vierde lid

D.13.0012.N 26 juni 2014 AC nr. ...

De bepalingen van de artikelen 428, 432, 432bis, 435, eerste, derde en vierde lid, en 437 Gerechtelijk Wetboek geven de raad van de Orde een appreciatiebevoegdheid met betrekking tot de inschrijving op de lijst van de stagiairs, waardoor de raad van de Orde de inschrijving kan weigeren op grond van de niet-naleving van de voorwaarden inzake diploma, nationaliteit of eedaflegging vermeld in artikel 428 Gerechtelijk Wetboek, op grond van het bestaan van een onverenigbaarheid in hoofde van de aanvrager, of op grond van zijn onwaardigheid of onbekwaamheid om het beroep van advocaat uit te oefenen; de raad van de Orde kan evenwel een aanvraag tot inschrijving op de lijst van de stagiairs niet weigeren op grond van redenen die verband houden met de wijze waarop de verzoeker voornemens is de nakoming van de stageverplichtingen in de toekomst te organiseren (1). (1) Zie Cass. 19 juni 2009, AR D.07.0014.N, AC 2009, nr. 427, met concl. van advocaat-generaal Dubrulle; zie ook (m.b.t. apotheker) Cass. 13 mei 1952, AC 1952, 501.

- ADVOCAAT -

Artt. 43, 1° en 3°, 862, § 1, 9°

S.96.0191.N 12 mei 1997 AC nr. ...

De miskenning van de bepalingen van artikel 43, 1° en 3° Ger.W., krachtens welke het exploot van betekening op straffe van nietigheid moet vermelden, de plaats van de betekening en de naam, de voornaam en de woonplaats van de geadresseerde, valt niet onder de toepassing van artikel 862, § 1, 9°, Ger.W., luidens welke de regel van artikel 861 Ger.W. niet geldt voor een verzuim of een onregelmatigheid betreffende de vermelding dat de exploten en akten van tenuitvoerlegging betekend zijn aan de persoon of op de plaats die de wet bepaalt.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 43, 2°, 861 en 862

P.95.1476.N 21 januari 1997 AC nr. ...

De grond van niet-ontvankelijkheid van de voorziening wegens een onjuiste vermelding van de woonplaats van eiser in de akte van betekening van de voorziening kan niet aangenomen worden indien geen belangenschade wordt aangevoerd.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

De grond van niet-ontvankelijkheid van de voorziening wegens ontstentenis van vermelding van de inschrijving van eiser in het handelsregister in de akte van betekening van de voorziening kan niet aangenomen worden indien geen belangenschade wordt aangevoerd.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 43, 3° en 4°, en 175

C.05.0193.N 5 januari 2006 AC nr. 16

Wanneer een beslag tot terugvordering wordt gelegd ter griffie van een bepaald gerecht, geldt de hoofdgriffier als bestemmeling van het beslagexploot en dient dit exploot aan hem betekend te worden.

- GRIFFIE - GRIFFIER -

- BESLAG - Algemeen

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 43, 3° en 4°, en 867

C.05.0193.N 5 januari 2006 AC nr. 16

De onregelmatigheid van de betekening doordat de identiteit en de hoedanigheid van de persoon voor wie het exploot bestemd is niet vermeld werd, kan niet tot nietigheid leiden als het doel dat de wet ermee beoogt bereikt werd, te weten als het afschrift van het exploot aan die persoon kon ter hand gesteld worden (1). (1) Zie Cass., 18 dec. 2003, AR C.01.0150.N, nr 657.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 43, en 702, 2°

C.04.0290.N 29 juni 2006 AC nr. 366

Wanneer een exploot van dagvaarding weliswaar de vermeldingen bevat als voorzien in de artikelen 43 en 702, 2° van het Gerechtelijk Wetboek, maar deze betrekking hebben op een andere persoon dan diegene die de eiser had dienen te dagvaarden, brengt dit de niet-ontvankelijkheid van de aldus ingeleide vordering met zich mee. Dergelijke onregelmatigheid valt buiten de werkingssfeer van de nietigheidsregeling van de artikelen 860 tot 867 van dat wetboek, en geeft dienvolgens geen aanleiding tot beoordeling van belangenschade (1). (1) Zie Cass., 20 dec. 1996, AR C.94.0443.N, AC, 1996, nr 521.

- DAGVAARDING -

Artt. 430, 432, eerste lid, 435 en 437

D.07.0014.N 19 juni 2009 AC nr. 427

De raad van een Orde van advocaten kan niet ambtshalve tot de administratieve handeling van weglating van een advocaat, van de lijst van stagiairs of van het tableau van de Orde, overgaan op grond dat deze zijn bijdragen niet betaalt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ADVOCAAT -

Artt. 430.1, 1e lid, 432, 435, 1e, 2e, 3e en 4e lid

D.13.0024.N 24 oktober 2014 AC nr. 638

De weglating van de lijst van stagiairs is in beginsel geen sanctie maar een loutere maatregel; dit sluit niet uit dat afhankelijk van de concrete omstandigheden deze maatregel een vermomde tuchtsanctie kan uitmaken (1) ; in zoverre het middel ervan uitgaat dat de weglating van de lijst van de stagiairs steeds een sanctie uitmaakt, faalt het naar recht. (1) Zie Cass. 19 juni 2009, voltallige zitting, AR D.07.0014.N, AC 2009, nr. 427, met concl. advocaat-generaal Dubrulle.

- ADVOCAAT -

Artt. 435, 1e lid, 495, 1e lid, 496, 1e lid, 498, 499 en 500

D.13.0003.F 15 november 2013 AC nr. ...

De stageverplichtingen in artikel 435, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, worden vastgesteld door de reglementen van de communautaire ordes en, aanvullend, door die van de balies.

- ADVOCAAT -

Artt. 435, eerste, derde en vierde lid, 495, eerste lid

D.13.0003.F 15 november 2013 AC nr. ...

Krachtens artikel 435 van het Gerechtelijk Wetboek moet de raad van de Orde van Advocaten erover waken dat de advocaten-stagiairs de hun opgelegde stageverplichtingen nakomen, niet alleen op grond van de reglementen van de balie maar ook op grond van die van de betrokken communautaire orde, en degene die niet aantoont dat hij alle voormelde verplichtingen is nagekomen, van de lijst van stagiairs weglaten.

- ADVOCAAT -

Artt. 437, 4° en 491

C.10.0329.F 19 mei 2011 AC nr. ...

Het op 18 januari 2010 op de algemene vergadering van de Ordre des barreaux francophones et germanophone goedgekeurde reglement, dat een onderscheid invoert waarvoor geen objectieve en redelijke verantwoording bestaat, tussen advocaten die een niet-gerechtelijk bestuurs-, beleids- en toezichtsmandaat uitoefenen in een privaatrechtelijke rechtspersoon en advocaten die een identiek mandaat uitoefenen in een publiekrechtelijke rechtspersoon, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- GRONDWET - Art. 11

- ADVOCAAT -

- GRONDWET - Art. 10

Artt. 437, eerste lid, 4° en 477ter, § 3

C.05.0394.N 6 oktober 2006 AC nr. 465

Een Orde van advocaten kan beslissen dat de advocaten niet in dienstverband mogen staan en dat zij zonder band van ondergeschiktheid maar alleen als zelfstandigen hun hoofdberoep moeten uitoefenen.

- ADVOCAAT -

Een Orde van advocaten kan beslissen dat de advocaten niet in dienstverband mogen staan en dat zij zonder band van ondergeschiktheid maar alleen als zelfstandigen hun hoofdberoep moeten uitoefenen.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Artt. 437, eerste lid, 4°, 495, eerste lid, en 496

C.04.0383.F 24 maart 2005 AC nr. 186

Door de advocaten toe te staan het syndicusschap van onroerende goederen in mede-eigendom uit te oefenen, heeft de Orde van de Franstalige en Duitstalige balies, die hoort te beoordelen of en in hoeverre die activiteit verenigbaar is met het beroep van advocaat, alleen maar haar opdracht uitgeoefend om te waken over de beroepsbelangen van die balies.

- ADVOCAAT -

Artt. 440, tweede lid, en 703

P.06.1175.N 9 januari 2007 AC nr. 11

Behalve indien de wet een bijzondere lastgeving vereist, wordt de advocaat die voor een rechtscollege van de rechterlijke orde een akte van rechtspleging verricht en zich ertoe beperkt te verklaren dat hij optreedt in naam van een rechtspersoon die genoegzaam geïdentificeerd is door de opgave van zijn benaming, zijn rechtskarakter en zijn maatschappelijke zetel, wettelijk vermoed daartoe een regelmatige lastgeving van het bevoegde orgaan van die rechtspersoon te hebben verkregen; dit vermoeden is weerlegbaar, zodat een partij gerechtigd is op te werpen dat de beslissing om een akte van rechtspleging te verrichten, niet is goedgekeurd door de organen van de rechtspersoon en niet van hem uitgaat, maar de bewijslast rust op de partij die zulks betwist (1). (1) Cass., 9 feb. 1978, AC, 1978, 688; Cass., 17 april 1997, AR C.96.0051.F, nr 189.

- ADVOCAAT -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

- RECHTSPERSOONLIJKHEID -

C.96.0051.F 17 april 1997 AC nr. ...

Behalve indien de wet een bijzondere lastgeving vereist, wordt de advocaat die in een akte van rechtspleging verklaart op te treden in naam van een rechtspersoon die genoegzaam is geïdentificeerd, wettelijk vermoed daartoe een regelmatige lastgeving van een bevoegd orgaan van die rechtspersoon te hebben gekregen, tenzij de partij die de regelmatigheid van die lastgeving betwist, het tegendeel bewijst.~

- ADVOCAAT -

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Artt. 443 en 456

D.02.0022.N 24 juni 2004 AC nr. 355

De tuchtraad van beroep die met inachtneming van de eisen van de Mededingingswet en van de regels van de deontologie het verplicht aansluiten op de collectieve polissen betreffende beroepsaansprakelijkheid en de ziekte- en ongevallenverzekering beoordeelt, kan de handhaving van een zekere solidariteit tussen advocaten en de verplichte aansluiting bij groepspolissen beschouwen als behorende tot de opdrachten die de wetgever limitatief aan de Orde heeft toevertrouwd.

- ADVOCAAT -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken

Artt. 456 en 457

D.04.0007.N 10 december 2004 AC nr. 607

Indien de stafhouder van de Nederlandstalige Orde van advocaten bij de balie te Brussel oordeelt dat een tuchtzaak een onderzoek vergt, mag hij, indien hij de tuchtzaak niet zelf onderzoekt, enkel een lid van de raad van de Orde aanstellen om de tuchtzaak te onderzoeken; als het aangestelde lid geen deel meer uitmaakt van de raad van de Orde mag de stafhouder hem niet gelasten het onderzoek voort te zetten (1) (2). (1) Zie Cass., 7 juni 1996, AR D.95.0028.F. (2) Het openbaar ministerie was van mening dat bedoeld artikel 331 niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven (zie Cass., 17 maart 1988, AR 7994, nr 447) en het cassatiemiddel dus geen doel kon treffen.

- ADVOCAAT -

Artt. 457, 828, 6°, en 831

D.00.0029.F 21 september 2001 AC nr. ...

De in het Ger.W. vastgelegde regeling volgens welke tuchtzaken bij de raad van de Orde door toedoen van de stafhouder aanhangig worden gemaakt is een regel van wezenlijk belang voor de goede rechtsbedeling en raakt de openbare orde (1); de bepalingen van het Ger.W. betreffende de wraking van een rechter zijn niet van toepassing op de stafhouder die in een geding is betrokken met de vervolgde advocaat die hij voor die raad heeft gedagvaard, aangezien de stafhouder niet heeft deelgenomen aan het debat voor de raad van de Orde evenmin als aan zijn beraadslaging (2). (1) Cass., 18 feb. 1994, A.R. D.93.0022.N, nr. 82. (2) Zie Cass., 27 jan. 1994, A.R. D.93.0021.F, nr. 52.

- ADVOCAAT -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken

- WRAKING -

Artt. 459, § 2 en 467

D.08.0023.N 26 juni 2009 AC nr. 443

De openbare orde vereist niet dat de opgeroepen onderzoeker zou aanwezig zijn bij de behandeling van de zaak, wanneer de vervolgde advocaat niet vraagt dat de onderzoeker zou worden gehoord.

- ADVOCAAT -

Artt. 459, § 2, 465 en 467

D.10.0008.F 9 juni 2011 AC nr. ...

De artikelen 459, §2, 465 en 467 van het Gerechtelijk Wetboek sluiten niet uit dat de advocaat die de zaak in eerste aanleg behandeld heeft de zitting in hoger beroep bijwoont en er wordt gehoord.

- ADVOCAAT -

Artt. 460, eerste en tweede lid, en 464

D.13.0029.F 30 mei 2014 AC nr. ...

Het Hof is bevoegd om na te gaan of uit de vermeldingen van de bestreden beslissing blijkt dat de tuchtraad van beroep een kennelijk onevenredige tuchtstraf heeft uitgesproken, met schending van de artikelen 460, eerste en tweede lid, en 464 van het Gerechtelijk Wetboek.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- ADVOCAAT -

Artt. 463, vierde lid, en 1068

D.08.0009.F 14 mei 2009 AC nr. 318

Het staat het aan de procureur-generaal, de stafhouder en de betrokken advocaat om in het hoofdberoep of het tegenberoep de grenzen te bepalen waarbinnen de tuchtraad van beroep van de Orde van advocaten uitspraak moet doen over de betwistingen die aan de tuchtraad zijn voorgelegd.

- ADVOCAAT -

Artt. 465, § 2, en 779

D.10.0008.F 9 juni 2011 AC nr. ...

De onderzoeker maakt geen deel uit van de tuchtraad van beroep en noch hij noch de secretaris nemen deel aan het beraad.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken

De onderzoeker maakt geen deel uit van de tuchtraad van beroep en noch hij noch de secretaris nemen deel aan het beraad.

- ADVOCAAT -

Artt. 478 en 1080

D.08.0019.N 17 april 2009 AC nr. 256

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van een arts dat wordt ingesteld zonder de tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie tegen een beslissing van de raad van beroep van de Orde der geneesheren, die aan de arts een tuchtstraf oplegt.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen

C.00.0467.F 15 maart 2002 AC nr. 182

De tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie is vereist in een voorziening tegen een arrest dat uitspraak doet over een op 2 augustus 1995 ingediend verzoekschrift in hoger beroep betreffende een aanslag die de btw-administratie heeft vastgesteld, aangezien uit artikel 11, eerste lid, W. 23 maart 1999 betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale geschillen volgt dat de gedingen die op de dag van de inwerkingtreding van de wet, dat is 6 april 1999, hangende zijn bij de hoven, rechtbanken en andere instanties, met inbegrip van de rechtsmiddelen die tegen hun beslissingen kunnen worden aangewend, vervolgd en afgehandeld worden met toepassing van de vóór 1 maart 1999 geldende regels (1); inzake btw wijken die vroegere regels niet af van het gemeen recht van het Ger.W. volgens welke het optreden van een advocaat bij het Hof van Cassatie vereist is (2). (1) Cass., 22 mei 2000, A.R. F.99.0082.F, nr. 309. (2) E. KRINGS, "De toepassing van het Gerechtelijk Wetboek in fiscale geschillen" in Actuele problemen van fiscaal recht, Kluwer, 1989, p. 199, nr. 41; MAGREMANNE e.a., Le contentieux de l'impôt sur les revenus, Kluwer 2002, p. 708.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

Artt. 478, 1080, 1140 tot 1147

C.00.0029.N 23 maart 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verhaal op de rechter wanneer het verzoekschrift niet is ondertekend door een advocaat bij het Hof van Cassatie.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Artt. 478, 1080, 1143, 1144, tweede lid, en 1145

C.99.0475.F 29 oktober 1999 AC nr. ...

Wanneer het verzoekschrift waarbij verhaal op de rechter wordt ingeleid, niet ontvankelijk is omdat het niet door een advocaat bij het Hof van Cassatie is ondertekend, doet het Hof onmiddellijk uitspraak zonder te wachten tot de in de regel bepaalde termijn van vijftien dagen verstreken is.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Artt. 478, eerste lid, en 1080

S.13.0069.F 15 december 2014 AC nr. 792

Uit arrest nr. 160/2012 van 20 december 2012 van het Grondwettelijk Hof kan worden afgeleid dat de artikelen 478, eerste lid, en 1080 van het Gerechtelijk Wetboek de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schenden wanneer ze de partij die een beslissing tot verwerping van haar beroep tegen een administratieve geldboete in sociale zaken naar het Hof wil verwijzen, verplichten zich door een advocaat bij het Hof van Cassatie te laten vertegenwoordigen/bijstaan (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- GRONDWET - Art. 10

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- ADVOCAAT BIJ HET HOF VAN CASSATIE -

D.11.0014.F 28 maart 2013 AC nr. 693

Krachtens artikel 9, §7, vierde lid, van de kaderwet betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen, gecodificeerd bij het koninklijk besluit van 3 augustus 2007, moet het verzoekschrift waarmee het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een tuchtrechtelijke beslissing van een kamer van beroep van een beroepsinstituut dat onder die wet valt, overeenkomstig de artikelen 478, eerste lid, en 1080 van het Gerechtelijk Wetboek, ondertekend worden door een advocaat bij het Hof van Cassatie; dat artikel 9, §7, vierde lid schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, in zoverre het het optreden van een advocaat bij het Hof van Cassatie oplegt (1). (1) Zie Cass. 16 dec. 2011, AR D.11.0014.F, AC 2011, en concl. O.M. in Pas., 2011, nr. 693; GwH, arrest 160/2012 van 20 dec. 2012.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- GRONDWET - Art. 10

- ADVOCAAT BIJ HET HOF VAN CASSATIE -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen

Artt. 48 en 53

C.07.0236.N 12 juni 2008 AC nr. 367

De neerlegging van de conclusie ter griffie en de gelijktijdige toezending ervan aan de tegenpartij zijn proceshandelingen in de zin van artikel 48 van het Gerechtelijk Wetboek, zodat de door de rechter bepaalde termijn om conclusie te nemen, die verstrijkt op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, overeenkomstig artikel 53 van dit Wetboek wordt verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.97.0357.F 1 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer de termijn waarin de artt. 20, 5° Hypotheekwet en 546 Faillissementswet voorzien m.b.t. het voorrecht van de verkoper van machines, op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag verstrijkt, wordt de vervaldag niet verplaatst op de eerstvolgende werkdag, aangezien de neerlegging van de factuur geen proceshandeling is in de zin van artikel 48 Ger.W.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Artt. 495 en 496

C.08.0384.N 5 juni 2009 AC nr. 376

De door het stagereglement van de Orde van Vlaamse Balies opgelegde verplichting aan de kandidaat-stagiair om bij zijn verzoek tot inschrijving op de lijst van de stagiairs, een schriftelijke verklaring over te leggen aan de stafhouder in verband met de tegen hem lopende straf- of tuchtonderzoeken, kan geen onaanvaardbare inmenging in het privé-leven van de betrokkene inhouden (1). (1) Het Reglement van de Orde van de Vlaamse Balies betreffende de stage werd op 7 mei 2008 goedgekeurd door de algemene vergadering van de Orde van Vlaamse Balies en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 28 mei 2008 (p. 27285). Zie Cass., 9 sept. 1999, AR D.98.0005.N, AC, 1999, nr 450 (architecten) en 20 maart 2009, AR C.07.0237.N, AC, 2009, nr ..., Grondwettelijk Hof, 28 jan. 2003, nr 16/2003, B.6.2.2 en B.7.1, 28 juni 2006, nr 108/2006, B.9.1 - B.9.2 en Grondwettelijk Hof, 27 nov. 2008, nr 170/2008, B.9.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Artt. 495, 496 en 501, § 1

C.07.0237.N 20 februari 2009 AC nr. 143

De aan de advocaat in zijn hoedanigheid van advocaat in het Reglement van de Orde van Vlaamse Balies opgelegde voorwaarde van toelating van zijn stafhouder om een rechtsvordering in te leiden, een strafklacht in te dienen of gerechtelijke bewarende maatregelen te nemen tegen een confrater, om de procedure verder te zetten namens een procespartij, die zonder advocaat reeds een klacht heeft ingediend of een rechtsvordering heeft ingeleid tegen een advocaat, of om een rechtsvordering in te leiden of een procedure verder te zetten tegen een advocaat in zijn hoedanigheid van gerechtelijk mandataris, waarbij diens aansprakelijkheid in het gedrang wordt gebracht, kan stuiten op een weigering van de stafhouder de procedure te laten inleiden of verder te zetten door de gekozen advocaat, beperkt de toegang tot het gerecht, is kennelijk onevenredig met de bevoegdheid van die Orde om de eer, de rechten en de gemeenschappelijke beroepsbelangen van haar leden te bewaken en derhalve niet verantwoord voor de handhaving van deze belangen (1). (1) Zie Cass., 25 sept. 2003, AR C.03.0139.N, AC, 2003, nr 456, met concl. van advocaat-generaal Bresseleers en Cass., 22 dec. 2005, AR C.04.0421.N en C.04.0434.N, AC, 2005, nrs 690 en 691; zie ook: P. Lambert, Règles et usages de la profession d'avocat du barreau de Bruxelles, Bruylant, 1994, p. 578 - 579; voor de reden van deze regeling, zie: Ph. De JaegereCommentaar bij het reglement betreffende de aan procedures verbonden regels van confraterniteit", Ad Rem, 2007, p. 28.

- ADVOCAAT -

De verplichting van de advocaat die namens een cliënt een vordering tegen een ander advocaat heeft ingesteld en van de betrokken advocaat om hun respectievelijke stafhouders op de hoogte te brengen van de uitspraak en van de gedwongen uitvoering, geldt enkel voor advocaten, gebonden door het beroepsgeheim en is enkel bestemd voor de stafhouder die, eveneens gebonden door het beroepsgeheim, de gegevens die hij aldus verneemt uitsluitend mag aanwenden om zijn tuchtrechtelijke opdracht uit te voeren; deze verplichting houdt derhalve geen onaanvaardbare inmenging in het privé-leven van de betrokkene in.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

De verplichting van de advocaat die namens een cliënt een vordering tegen een ander advocaat heeft ingesteld en van de betrokken advocaat om hun respectievelijke stafhouders op de hoogte te brengen van de uitspraak en van de gedwongen uitvoering, laat toe dat de stafhouder op de hoogte wordt gebracht van veroordelingen van advocaten van zijn balie en van gedwongen uitvoeringen tegen hen; deze feiten kunnen een aanwijzing bevatten over of een invloed hebben op het functioneren van de advocaat en de meldingsplicht ervan laat de stafhouder toe zijn tuchtrechtelijke opdracht uit te voeren; het staat derhalve niet vast dat die verplichting niet strekt tot handhaving van de belangen die de wetgever aan de Orde van Vlaamse Balies heeft toevertrouwd.

- ADVOCAAT -

Artt. 495, 501 en 611

C.04.0434.N 22 december 2005 AC nr. 691

Bij de uitoefening van hun bevoegdheid te waken over de bijscholing van de advocaten hebben de Orde van Vlaamse balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone, elk voor de balies die er deel van uitmaken, een zekere mate van vrijheid bij de beoordeling van de vorm van de opleiding; de appreciatie van wat nuttig is en passend wordt door het Hof getoetst op zijn redelijkheid.

- ADVOCAAT -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Artt. 496, eerste lid, 498, 499 en 500

D.13.0003.F 15 november 2013 AC nr. ...

Krachtens artikel 435 van het Gerechtelijk Wetboek moet de raad van de Orde van Advocaten erover waken dat de advocaten-stagiairs de hun opgelegde stageverplichtingen nakomen, niet alleen op grond van de reglementen van de balie maar ook op grond van die van de betrokken communautaire orde, en degene die niet aantoont dat hij alle voormelde verplichtingen is nagekomen, van de lijst van stagiairs weglaten.

- ADVOCAAT -

Artt. 5 en 11

C.01.0235.N 11 oktober 2002 AC nr. 532

Behoudens in de gevallen waarin de rechter zich wettelijk moet onthouden, mag de rechter niet weigeren recht te spreken over de geschillen die hem worden voorgelegd.

- RECHTSWEIGERING -

Artt. 5 en 1140, 4°

C.01.0540.N 28 februari 2002 AC nr. 149

Van rechtsweigering, waarop verhaal op de rechter kan worden gestoeld, is er sprake wanneer de rechter onder gelijk welk voorwendsel weigert recht te spreken; de loutere omstandigheid dat de rechter voor de behandeling van een zaak ten gronde geen snellere behandeling voorziet dan voor andere zaken die hij behandelt maakt geen rechtsweigering uit (1). (1) Zie cass., 13 dec. 2000, A.R. P.00.1678.F, nr 690; M. De SwaefOver rechtsweigering" (noot onder Antwerpen, 16 januari 1986) R.W. 1986-87, 951.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

- RECHTSWEIGERING -

Artt. 5, 774, 870 en 1138, 3°

C.06.0666.F 11 september 2008 AC nr. 461

Wanneer de betwisting betrekking heeft op het bewijs van een feit en de eisers een bewijsmiddel hanteren, beslecht de rechter die betwisting door toepassing te maken van de rechtsregels die op dat bewijsmiddel van toepassing zijn; daarbij dient hij niet na te gaan of een ander bewijsmiddel dat de eisers niet hebben gehanteerd, het door hen aangevoerde feit zou bewijzen (1). (1) Zie Cass., 14 april 2005, AR C.03.0148.F, AC, 2005, nr 225.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 501 en 611

C.05.0394.N 6 oktober 2006 AC nr. 465

De omstandigheid dat een advocaat na het instellen van een vordering tot nietigverklaring van een reglement van de Orde van Vlaamse balies niet langer deel uitmaakt van die Orde, ontneemt hem het vereiste belang niet om die vernietiging te vragen.

- ADVOCAAT -

Artt. 501, §§ 1 en 3, en 611

C.07.0237.N 20 februari 2009 AC nr. 143

Waar de tussenkomst van een advocaat bij het Hof niet verplicht is gesteld door een uitdrukkelijke bepaling legt het Hof de bijstand niet op in civiele zaken, andere dan cassatieberoepen; de vordering van een advocaat van de Orde van Vlaamse Balies tot nietigverklaring van een reglement van deze Orde, alsook de vrijwillige tussenkomst van de Orde, zonder die daarvoor niet verplichte bijstand, zijn derhalve ontvankelijk (1). (1) Het Reglement van de Orde van de Vlaamse Balies betreffende de aan procedures verbonden regels van confraterniteit werd op 31 jan. 2007 goedgekeurd door de algemene vergadering van de Orde van Vlaamse Balies en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 21 feb. 2007. Zie Cass., 10 april 2006, AR C.05.0401.F, AC, 2006, nr 212, met verwijzing naar de vernietiging, door het toenmalig Grondwettelijk Hof, bij arrest van 1 juni 2005, van de woorden "door een advocaat bij het Hof van Cassatie", in artikel 501 Ger.W.: zie ook Cass., 6 okt. 2006, AR C.05.0394.N, ibid., nr 465.

- ADVOCAAT -

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Artt. 508/1 e.v., 664 en 1022, vierde lid

C.11.0456.N 10 november 2011 AC nr. ...

Uit de afzonderlijke regelingen en de onderscheiden aard van de kosten waarvoor tweedelijns juridische bijstand en rechtsbijstand wordt verleend, volgt dat de afwijkende regeling van artikel 1022, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek niet van toepassing is op de in het ongelijk gestelde partij die enkel rechtsbijstand geniet.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTSBIJSTAND -

Artt. 508/7, 508/13 t.e.m. 508/16

S.03.0064.N 19 april 2004 AC nr. 204

Het bureau voor juridische bijstand heeft geen rechtspersoonlijkheid en kan bij gebreke aan enige wettelijke bepaling niet in rechte worden vervolgd.

- ADVOCAAT -

Artt. 51, 1580, 1587, 1623 en 1624, tweede lid, 2°

C.02.0035.N 20 oktober 2005 AC nr. 527

Een betwisting over de verlenging van de termijn van toewijzing maakt geen zwarigheid uit met betrekking tot de tenuitvoerlegging van het uitvoerend beslag op onroerend goed.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 52 en 53

P.09.1615.F 2 december 2009 AC nr. 716

De termijn van vijftien dagen waarin de veroordeelde cassatieberoep moet instellen tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank, is geen vrije termijn, hij wordt gerekend vanaf de dag na die van de akte die hem doet ingaan en de vervaldag is daarin begrepen.

- STRAFUITVOERING -

De termijn van vijftien dagen waarin de veroordeelde cassatieberoep moet instellen tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank, is geen vrije termijn, hij wordt gerekend vanaf de dag na die van de akte die hem doet ingaan en de vervaldag is daarin begrepen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Allerlei

Artt. 52 en 54

P.99.1685.N 25 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer een veroordeelde die voorwaardelijk vrij is, voorlopig aangehouden wordt en de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling een schorsing heeft gelast, wordt de termijn waarbinnen de commissie een definitieve beslissing moet nemen gerekend vanaf de dag na die van de gebeurtenis welke hem doet ingaan, d.i. de uitvoering van het bevel tot voorlopige aanhouding, en van de zoveelste tot de dag vóór de zoveelste.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Artt. 52, 53, 53bis, 1°, 54, 580, 1° en 2°, 704

S.06.0070.F 14 mei 2007 AC nr. 247

Het cassatieberoep dat meer dan drie maanden na het verrichten, door de griffier, van een eerste regelmatige kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid, Ger. W., ingesteld wordt tegen een arrest inzake kinderbijslag voor werknemers, is niet laattijdig en is derhalve ontvankelijk, wanneer de griffier een tweede kennisgeving gericht had aan de eiseres, die niet op de hoogte was van de eerste kennisgeving, waarnaar in de tweede kennisgeving helemaal niet verwezen werd, en de tweede kennisgeving de eiseres in haar wettige overtuiging had kunnen sterken dat alleen die kennisgeving haar termijn om cassatieberoep in te stellen kon doen ingaan en het cassatieberoep minder dan drie maanden na het verrichten van de tweede kennisgeving is ingesteld (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 52, 53, 53bis, 1°, 54, 580, 1° en 2°, 704, eerste lid

S.12.0065.F 6 mei 2013 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat meer dan drie maanden na het verrichten, door de griffier, van een eerste regelmatige kennisgeving van de beslissing ingesteld wordt tegen een arrest inzake het leefloon, is ontvankelijk, wanneer een tweede kennisgeving, die de griffier na een telefonische oproep van de eiser aan de eiser heeft gericht omdat die niet op de hoogte was gesteld van de eerste kennisgeving door bpost, artikel 792, tweede en derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek beoogt en vermeldt dat "deze kennisgeving" de termijnen om beroep in te stellen doet lopen en dat de gewone termijn om cassatieberoep in te stellen drie maanden bedraagt te rekenen vanaf die kennisgeving; de tweede kennisgeving heeft bij de eiser de terechte overtuiging kunnen wekken dat alleen die kennisgeving zijn termijn om cassatieberoep in te stellen kon doen ingaan aangezien het cassatieberoep minder dan drie maanden na het verrichten van de tweede kennisgeving werd ingesteld (1). (1) Cass. 14 mei 2007, AR S.06.0070.F, AC 2007, nr. 247.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 52, 53bis, 54 en 860, tweede lid

D.10.0006.N 25 maart 2011 AC nr. ...

Niet ontvankelijk wegens laattijdigheid is het cassatieberoep van de arts tegen een beslissing van de raad van beroep van de Orde der geneesheren, ter griffie van de raad van beroep ingediend na het verstrijken van de termijn van een maand, die een aanvang heeft genomen na de dag waarop de aangetekende brief waarbij de bestreden beslissing aan de eiser ter kennis werd gebracht op zijn woonplaats werd aangeboden.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ARTS -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

Artt. 524 en 1016bis

C.03.0214.N 4 februari 2005 AC nr. 69

De verhindering van de gerechtsdeurwaarder die door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg is aangesteld om inzake overspel de nodige vaststellingen te doen, kan niet berusten op redenen van persoonlijk comfort of de wens de werkbelasting te verlagen (1). (1) Zie Parl. St., Senaat, 1988-89, nr 489/1, 8; K. Tobback en A. De WolfDe vaststelling van overspel door gerechtsdeurwaarder : de juiste man op de verkeerde plaats?", E.J., 1996, (66) 69-70, nrs 17 en 18; P. SennaeveCommentaar bij artikel 1016bis Ger.W." in Comm. Pers. 1993, 15 nr 43.

- GERECHTSDEURWAARDER -

Artt. 53 en 1385bis, vierde lid

C.02.0550.N 3 juni 2005 AC nr. 312

De in artikel 1, vierde lid, van de Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom bedoelde termijn is naar zijn aard geen termijn die moet worden beschouwd als een procesrechtelijke termijn die beheerst wordt door het nationale recht van elk der lidstaten; hij wordt niet zonder meer verlengd tot de eerstvolgende werkdag wanneer hij vervalt op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag (1). (1) Benelux Hof, 16 dec. 2004, A 2004/1/11, Jur., ...

- BENELUX - Verdragbepalingen

- DWANGSOM -

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel. 1, Verdrag Benelux-Gerechtshof, voor het Hof van cassatie is gerezen, zoals de vraag, m.b.t. de dwangsom, of de in artikel 1, vierde lid, van de Eenvormige Beneluxwet bedoelde termijn naar zijn aard een termijn is die moet worden aangezien als een procesrechtelijke termijn die beheerst wordt door het nationale recht van elk der lidstaten en, indien deze vraag ontkennend moet worden beantwoord, of het een termijn is die wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag, wanneer hij vervalt op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, moet het Hof die vraag aan het Benelux-Gerechtshof overleggen (1). (1) Zie Cass., 27 feb. 2003, AR C.01.0432.F, nr ... en AR C.02.0107.F, nr ...

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- DWANGSOM -

Artt. 53, en 747, § 2

C.06.0489.F 5 mei 2008 AC nr. 267

Indien de vervaldag van een termijn voor het verrichten van een proceshandeling een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag; die bepaling is van toepassing op de termijnen die door de voorzitter of door de rechter die deze heeft aangewezen, bepaald worden om conclusie te nemen.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 531bis en 838

C.99.0299.N 5 november 1999 AC nr. ...

Uitspraak over een vordering tot wraking van leden van een raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders in een tuchtrechtspleging wordt gedaan door de Raad van Beroep voor Gerechtsdeurwaarders.

- WRAKING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Tuchtzaken

- GERECHTSDEURWAARDER -

Artt. 53bis, 2°, 54 en 1079, eerste lid

D.08.0007.N 30 januari 2009 AC nr. 83

Wanneer de kennisgeving van de bestreden beslissing is gebeurd bij aangetekende brief die aan de postdiensten overhandigd werd op een donderdag, is de derde werkdag die op deze gebeurtenis volgt en waarop de termijn begint te lopen om zich tegen deze beslissing in cassatie te voorzien de volgende dinsdag, doordat de zaterdag geen werkdag is (1). (Impliciete beslissing) (1) Zie de concl. van het O.M. Het Hof geeft blijkbaar meteen impliciet te kennen dat de termijnberekening van artikel 52, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek - de termijn "wordt gerekend vanaf de dag na die van de akte of van de gebeurtenis 'die' (zoals gewijzigd bij artikel 9 van de wet van 5 augustus 2006) (hem) doet ingaan, en omvat alle dagen, ook de zaterdag, de zondag en de wettelijke feestdagen" - reeds bevat is in de termijnberekening van het nieuwe artikel 53bis, dat de relevante gebeurtenis omschrijft. Dit oordeel spoort trouwens met de voorbereiding van de nieuwe wet, waarbij geen probleem van onverenigbaarheid tussen beide artikelen werd gezien (Parl. St. Kamer, 2004-2005, 51, 1309/012, 38), en met de commentaar in de rechtsleer (J. LaenensOver termijnen en verzoekschriften in het civiele geding", R. W., 2005-06, (1040) 1405, nr 19; A. Fry, Délais et requêtes contradictoires. La loi du 13 décembre 2005, J.T., 2006, (669), 671, nr 9).

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 53bis, 2°, en 1385undecies

F.13.0122.N 12 december 2014 AC nr. 785

Voor de berekening van de vervaltermijn van 3 maanden waarover de belastingplichtige beschikt om een vordering in rechte in te stellen, wordt, behoudens bewijs van het tegendeel, de belastingplichtige vermoed kennis te hebben gekregen van de beslissing van de directeur der belastingen of de gedelegeerd ambtenaar over zijn bezwaren vanaf de derde werkdag die volgt op de overhandiging aan de postdiensten van de aangetekende brief waarbij deze beslissing hem ter kennis wordt gebracht; een effectieve kennis van de beslissing is niet vereist (1). (1) Zie de concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Artt. 54, 57, eerste lid, 1073, eerste lid, en 1078

S.94.0153.F 4 september 1995 AC nr. ...

Een in maanden bepaalde termijn wordt gerekend van de zoveelste tot de dag vóór de zoveelste; wanneer de maand, waarin de termijn vervalt om cassatieberoep in te stellen, niet voldoende dagen bevat om die regel toe te passen, eindigt de termijn op de laatste dag van die maand.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 542 en 545

P.98.1571.F 22 december 1998 AC nr. ...

Het verzoek tot onttrekking van een zaak aan een rechtbank van eerste aanleg, dat geen betrekking heeft op het geheel van de magistraten waaruit die rechtbank is samengesteld, is kennelijk niet ontvankelijk, nu uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat onderscheiden en verschillende bezwaren zijn aangevoerd tegen het openbaar ministerie, de voorzitter en de rechters-assessoren van een correctionele kamer, alsook tegen een onderzoeksrechter en een magistraat die een buitenvervolgingstelling in een andere zaak heeft bevolen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 542, 543 en 547

P.00.0887.F 6 september 2000 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de syndicus om in de briefwisseling die hij, in naam van de raad van de arrondissementskamer van de gerechtsdeurwaarders, aan de gerechtelijke overheid toezendt in antwoord op de door die overheid bij hem aanhangig gemaakte vordering, te vermelden dat de bij artikel 547 Ger. W. voorgeschreven vormvereisten zijn vervuld; het niet-vermelden in die briefwisseling dat de voormelde vormvereisten zijn vervuld, volstaat niet om daaruit af te leiden dat de syndicus niet in de uitoefening van zijn functies zou hebben gehandeld toen hij kennisnam van de aangeklaagde onregelmatigheden, en evenmin dat de mededeling ervan het beroepsgeheim schendt.

- BEROEPSGEHEIM -

- GERECHTSDEURWAARDER -

Artt. 549 e.v.

C.09.0102.N 10 september 2009 AC nr. 489

De wetgever heeft het beroep van gerechtsdeurwaarder betrokken bij de openbare dienst van de rechtsbedeling en de organen die het korps besturen, zoals de Nationale Kamer, zijn in die hoedanigheid verbonden met de rechterlijke orde en kunnen niet louter op grond van hun aard en wijze van oprichting beschouwd worden als administratieve overheden in de zin van het artikel 14, Wet Raad van State; de omstandigheid dat de gerechtsdeurwaarders overwegend en dus niet uitsluitend betrokken zijn bij de dienst van de rechtsbedeling, belet niet dat de Nationale Kamer specifieke opdrachten zou krijgen van overheidswege die volledig los staan van haar gewone opdrachten en dat zij in die mate kan beschouwd worden als een administratieve overheid in de uitoefening van die specifieke opdrachten; de Nationale Kamer kan aldus beschouwd worden als een administratieve overheid in de voormelde zin wanneer zij bepaalde gezagsfuncties opneemt die haar door een regering zijn toevertrouwd en in zoverre die taken geen verband houden met de opdrachten die de wetgever haar heeft toevertrouwd om de goede werking van het gerecht te verzekeren; dit geldt in het bijzonder wanneer de Nationale Kamer bepaalde gezagstaken op zich neemt die tot de bevoegdheid van een regering behoren en haar door een regering zijn gedelegeerd en zij haar plaats die taken daadwerkelijk uitoefent, zoals de opdracht aan een of meer leden van de kamers heffingen in te vorderen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- GERECHTSDEURWAARDER -

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Artt. 55 en 1051, derde lid

C.05.0073.N 30 maart 2007 AC nr. 161

Wanneer degene aan wie betekend wordt, verblijft op het Europese continent maar in een land dat ook deel uitmaakt van een ander werelddeel, dient de verlenging van de termijn van hoger beroep te gebeuren aan de hand van de door artikel 55 Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven langste termijn (1). (1) Het O.M. concludeerde tot gegrondheid van het middel, dat terecht stelde dat doorslaggevend is niet waar eventueel een centrale Autoriteit, die een rol speelt bij de wijze van betekening, gevestigd is, dan wel waar de partij aan wie betekend wordt verblijft, zodat het bestreden arrest de toepasselijke termijn van dertig dagen (artikel 55, 2°, Ger. W.) had moeten in acht nemen. Het O.M. nam aan dat de tekst van dit artikel - dat het onderhavig geval niet heeft voorzien - voor die partij weliswaar verschillende effecten kan sorteren, zoals voor verweerster, die voorheen niet "in een ander land van Europa" te verblijven, terwijl de centrale Autoriteit van haar land nog verder en alleszins in een ander werelddeel gevestigd is. Deze situatie was voor haar inderdaad ongunstig: de beroepstermijn van een maand, verlengd met dertig dagen, was grotendeels verlopen vooraleer het stuk op verzoek van die centrale Autoriteit haar ter hand werd gesteld. De door het bestreden arrest aangehouden interpretatie kan nochtans ook het omgekeerde effect hebben: uit de in de toelichting van de voorziening gegeven voorbeelden ter ondersteuning van het "geografisch criterium" blijkt inderdaad dat de centrale Autoriteit heel wat dichter bij België kan gevestigd zijn en de verblijfplaats van de partij aan wie betekend moet worden veel verder afgelegen (Canarische Eilanden, Cyprus, Malta), in welke gevallen de "kortere" verlenging van de beroepstermijn (dertig dagen) niet zou kunnen verantwoord worden. Het O.M. besloot dat het Haags Verdrag van 15 november 1965, volgens hetwelk betekend werd, het recht van verdediging waarborgt van de bij verstek veroordeelde verweerder, voor wie de termijn om een rechtsmiddel aan te wenden verstreek, door, in artikel 16, mits voldaan is aan de erin gestelde voorwaarden, de rechter toe te laten, hem een nieuwe termijn te verlenen om dit alsnog te doen. Het verdrag voorziet geen bijzondere bescherming van andere gedaagden en is uiteraard gestoeld op het vertrouwen in diligente centrale Aurotiteiten. De appelrechters vermochten dus niet deze waarborg uit te breiden tot een rechtsmiddel tegen een - als terzake - op tegenspraak gewezen vonnis. Het Hof verwerpt het middel overigens niet als ongegrond, doch acht de bestreden beslissing niet onwettig, op grond van een in de plaats gestelde reden, gefundeerd op het normdoel van de wet, tot vrijwaring van het recht van verdediging, zodat het middel, ook al zou het gegrond zijn, niet tot cassatie kan leiden en dus niet ontvankelijk is.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 55, 3°, 707, eerste lid, 709, 710, eerste lid, en 867

S.09.0062.F 29 november 2010 AC nr. 698

Wanneer het bestreden arrest vaststelt dat er, ondanks de niet-naleving van de termijn van dagvaarding, die op straffe van nietigheid is voorgeschreven bij de artikelen 55, 3°, en 707, eerste lid, 709 en 710, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, tegen de gedaagde partij een veroordelend verstekvonnis is gewezen en de gedaagde partij tegen dat vonnis verzet heeft gedaan, kan het het vonnis dat, op dat verzet, de oorspronkelijke dagvaarding nietig heeft verklaard, niet wettig wijzigen op grond dat die dagvaarding het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt, te weten de gedaagde partij voor de rechtbank te brengen teneinde voor dat rechtscollege een rechtspleging op tegenspraak te voeren die het recht van verdediging eerbiedigt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ... ; artikel 867, Ger. W., zoals het van kracht was vóór de wijziging ervan bij de W. 26 april 2007.

- DAGVAARDING -

Artt. 557 en 1022

S.99.0058.N 13 september 1999 AC nr. ...

Het beroep van een werkloze tegen de beslissing van de R.V.A. waarbij hij werd uitgesloten van het recht op werkloosheidsuitkering en waarbij de onrechtmatige ontvangen uitkering werd teruggevorderd, komt voor de vaststelling van het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding neer op een vordering tot betaling van een geldsom, die kan leiden tot de toepassing van artikel 3, eerste lid, KB 30 november 1970.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 557 en 618

C.02.0208.N 19 februari 2004 AC nr. 89

Indien de vordering, waarvan de waarde moet worden bepaald met uitsluiting van de gerechtelijke interesten en van alle gerechtskosten alsook van de dwangsommen, in de loop van het geding is gewijzigd, wordt de aanleg bepaald door de som die in de laatste conclusie wordt gevorderd.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

C.94.0475.F 2 oktober 1995 AC nr. ...

Onder gerechtelijke interest, in de zin van artt. 557 en 618 Ger.W., wordt zowel de compensatoire interest als de moratoire interest, na de inleidende akte, bedoeld.~

- INTEREST - Gerechtelijke interest

- INTEREST - Compensatoire interest

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

Artt. 557 tot 562, 618, eerste lid, 619 en 1131

C.04.0079.N 3 april 2006 AC nr. 189

De waarde van het geschil na derdenvezet wordt gemeten aan het nadeel dat de verzetdoende partij beweert te hebben geleden ingevolge de bestreden beslissing; de geldelijke waardering van dit nadeel biedt de grondslag voor het bepalen van de aanleg.

- DERDENVERZET -

De waarde van het geschil na derdenvezet wordt gemeten aan het nadeel dat de verzetdoende partij beweert te hebben geleden ingevolge de bestreden beslissing; de geldelijke waardering van dit nadeel biedt de grondslag voor het bepalen van de aanleg.

- HOGER BEROEP - Allerlei

Artt. 557, 618, 1017,eerste lid, 1018,eerste lid, 6° en 1022

C.10.0497.N 17 november 2011 AC nr. ...

Ingeval van wijziging van de vordering in de loop van het geding wordt het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding bepaald door het bedrag van de vordering zoals dit in de laatste conclusie in die aanleg wordt gevorderd.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 559 en 618

C.01.0223.N 13 november 2003 AC nr. 570

De aanleg dient niet enkel te worden bepaald op grond van het in de laatste conclusie gevorderd provisioneel bedrag maar tevens door het hoger bedrag van de schuldvordering waarvan eerst vermeld bedrag deel uitmaakt (1). (1) Zie Cass., 22 juni 2000, AR C.98.0224.N, nr 394.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

Artt. 564 en 1679, eerste lid

C.93.0235.N 9 november 1995 AC nr. ...

De rechtbank waarbij een vordering aanhangig is gemaakt, is bevoegd om kennis te nemen van de vordering tot tussenkomst; hieraan staat niet in de weg dat tussen de partij die tot tussenkomst oproept en de partij die tot gedwongen tussenkomst is opgeroepen, een geldige overeenkomst tot arbitrage bestaat.~

- ARBITRAGE -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- TUSSENKOMST -

Artt. 564 en 634

C.99.0275.F 2 november 2001 AC nr. ...

De in de artt. 564 en 634 Ger.W. vastgestelde regels inzake uitbreiding van bevoegdheid kunnen pas worden toegepast nadat de internationale bevoegdheid van de Belgische rechtbanken is nagegaan.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Artt. 565, tweede lid, 2° tot 5°, en 566

C.04.0418.N 7 februari 2008 AC nr. 90

Vermits artikel 566 van het Gerechtelijk Wetboek voor de samenhang van vorderingen enkel verwijst naar de voorrangsregels bepaald in artikel 565, tweede lid, 2° tot 5°, van het Gerechtelijk Wetboek en niet naar het derde lid van artikel 565 van dit wetboek, kunnen verschillende vorderingen of verschillende punten van een vordering tussen twee of meer partijen, welke, afzonderlijk ingesteld, voor verschillende rechtbanken zouden moeten worden gebracht, indien zij samenhangend zijn, voor éénzelfde rechtbank worden samengevoegd volgens de voorrangsregels die zijn bepaald in artikel 565, tweede lid, 2° tot 5°, van het Gerechtelijk Wetboek en niet voor de rechtbank die voor één van die vorderingen of punten van de vordering uitsluitend bevoegd is als niet is voldaan aan de voorrangsregels die zijn bepaald in artikel 565, tweede lid, 2° tot 5°, van dit wetboek (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1979, AC, 1978-79, 1084.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Allerlei

- SAMENLOOP VAN MISDRIJVEN [ZIE: 419/07 STRAF] -

- VORDERING IN RECHTE -

- SAMENHANG -

Artt. 565, tweede lid, 5°, en 566

C.04.0418.N 7 februari 2008 AC nr. 90

Artikel 565, tweede lid, 5°, van het Gerechtelijk Wetboek, waarnaar artikel 566 van dit wetboek verwijst, en dat voorziet dat de rechtbank waartoe men zich eerst wendt voorrang heeft boven die waarvoor de zaak later wordt aangebracht, betreft het geval dat vorderingen of punten van de vordering behoren tot de bevoegdheid van rechtbanken van dezelfde rang; deze voorrangsregel kan niet toegepast worden wanneer de vorderingen behoren tot de bevoegdheid van verschillende rechtbanken.

- AANHANGIG GEDING -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Allerlei

- SAMENLOOP VAN MISDRIJVEN [ZIE: 419/07 STRAF] -

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 566, eerste lid en 634

C.03.0318.N 25 maart 2005 AC nr. 188

De omstandigheid dat de rechter zijn territoriale bevoegdheid ontleent aan een bevoegdheidsbeding sluit de toepassing van de regels inzake samenhang niet uit.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

- SAMENHANG -

Artt. 569, eerste lid, 32° en 1385undecies

F.10.0023.N 11 februari 2011 AC nr. ...

De rechter die na uitputting van het administratief beroep kennisneemt van een vordering betreffende het Leegstandsdecreet is gehouden het werkelijk verschuldigde bedrag te bepalen of te laten bepalen door het bestuur (1). (1) Zie Cass., 14 jan. 2011, AR F.10.0007.N, met concl. adv.-gen. D. Thijs, www.cass.be.

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

- HUISVESTING -

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 569, eerste lid, 32°, 1068, eerste lid, en 1138, 3°

F.12.0188.N 22 mei 2014 AC nr. ...

Nu de fiscale wet de openbare orde raakt, dient de rechter, ongeacht de eventuele nietigheid waardoor de administratieve akte is aangetast, zelf in feite en in rechte te beslissen over het bestaan van de belastingschuld wanneer hij daartoe wordt uitgenodigd door de vorderingen die door de partijen worden gesteld; hieruit volgt dat wanneer de belastingplichtige niet alleen de nietigverklaring van het dwangbevel zoals bedoeld in artikel 85 Btw-wetboek vordert, maar ook de terugbetaling van de door hem betaalde sommen, de rechter moet oordelen over het bestaan van de btw-schuld en hij de terugbetaling niet kan bevelen zonder te hebben nagegaan of de belasting al dan niet verschuldigd was (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 569, eerste lid, 32°, 1385decies en 1385undecies

F.12.0009.N 21 juni 2013 AC nr. ...

De rechter die moet oordelen over een door de belastingplichtige betwiste aanslag, kan niet bij wege van algemene maatregel uitspraak doen over de situatie van personen die niet in de procedure zijn betrokken, zodat hij niet dient na te gaan of andere personen die zich, naar wordt beweerd, in een gelijkaardige situatie bevinden, op dezelfde manier werden behandeld door de belastingdiensten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

Artt. 569, eerste lid, 32°, en 1385undecies, eerste lid

F.12.0093.N 17 mei 2013 AC nr. ...

De mogelijkheid de registratie van een onroerend goed in de inventaris van de leegstaande bedrijfsruimten aan te vechten op grond van artikel 7 Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek sluit uit dat wanneer de heffingsplichtige die mogelijkheid niet heeft benut of ze tevergeefs heeft uitgeput, de rechter die op grond van artikel 26, §4, Leegstandsdecreet Bedrijfsruimten en artikel 569, eerste lid, 32°, Gerechtelijk Wetboek kennis neemt van het tegen de heffing ingediende bezwaar, nog uitspraak doet over de wettigheid van de registratie op grond waarvan de heffing is vastgesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

F.08.0061.N 10 juni 2010 AC nr. 413

Een vordering inzake een geschil betreffende de toepassing van een belastingwet door de belastingplichtige kan slechts op ontvankelijke wijze worden aanhangig gemaakt bij de rechtbank van eerste aanleg indien hij vooraf het door of krachtens de wet georganiseerd administratief beroep heeft ingesteld; deze vereiste van de uitputting van het administratief beroep vervat in artikel 1385undecies, eerste lid, van het Ger. W., is slechts van toepassing op geschillen met betrekking tot de toepassing van een belastingwet die worden ingeleid voor de rechtbank van eerste aanleg vanaf 6 april 1999 en waarvoor de termijn voor het indienen van het administratief beroep op die datum niet reeds is verstreken (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING -

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 57 en 1073, eerste lid

S.03.0115.F 22 maart 2004 AC nr. 162

Het cassatieberoep is te laat en derhalve niet ontvankelijk wanneer het is ingesteld meer dan drie maanden na de aan eiser bij gerechtsbrief gedane kennisgeving van de beslissing, die door een arbeidsgerecht is gewezen in elk geschil waarop de artikelen 11, § 3, vierde lid, en 16 van de Wet van 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden van toepassing zijn (1). (1) Zie Cass., 12 feb. 2001, AR S.00.0089.F, nr 83; 10 maart 2003, AR S.02.0085.F, nr ... Enerzijds valt op dat, naar luid van artikel 11, § 3, vierde lid, van de Wet van 19 maart 1991, alle over het geschil gewezen arresten aan de partijen bij gerechtsbrief ter kennis worden gebracht. Anderzijds is het uitgesloten dat in hetzelfde geschil, twee betwistingen waarvan de tweede nauw samenhangt met de eerste, aan verschillende procedureregels onderworpen zouden zijn.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 57, 1073, 1078, 1634, 1635 en 1636

C.97.0262.N 3 september 1999 AC nr. ...

In burgerlijke zaken is het cassatieberoep tegen een arrest dat uitspraak doet in een geschil van evenredige verdeling te laat ingesteld, wanneer het is ingesteld meer dan drie maanden na de kennisgeving van de beslissing door de griffier bij gerechtsbrief.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Allerlei

Artt. 57, 1073, 1078, 1648, 1649 en 1650

C.99.0097.N 28 februari 2002 AC nr. 146

In burgerlijke zaken is het cassatieberoep tegen een arrest ter zake van rangregeling te laat ingesteld, wanneer het is ingesteld meer dan drie maanden na de kennisgeving van de beslissing door de griffier bij gerechtsbrief (1). (1) Zie de conclusie van het Openbaar Ministerie.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Allerlei

Artt. 57, 1073, eerste lid, 1253quater, 1320, 1321 en 1322

C.95.0453.N 22 november 1996 AC nr. ...

Het middel van niet-ontvankelijkheid van de voorziening tegen een vonnis dat in beroep uitspraak doet over een verzoek van een echtgenoot aan de vrederechter tot het bevelen van dringende voorlopige maatregelen, zoals een uitkering tot levensonderhoud, omdat ze niet binnen de wettelijke termijn, nl. meer dan drie maanden na een kennisgeving overeenkomstig artikel 1030 Ger.W., is ingesteld, is ongegrond.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 573, 1°, en 577, tweede lid

C.07.0295.N 10 januari 2008 AC nr. 20

Voor het vaststellen van de bevoegdheid van de rechtbank van koophandel om kennis te nemen van een geschil over een tekortkoming aan contractuele verbintenissen, dient te worden bepaald of op het ogenblik van de tekortkoming, de partijen kooplieden waren en de contractuele verbintenis een daad van koophandel was (1). (1) Zie Cass., 18 mei 1984, AR 4410, A.C., 1983-84, nr 533.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 577, tweede lid en 591

C.03.0427.N 22 september 2005 AC nr. 456

Het hoger beroep tegen de beslissingen door de vrederechter in eerste aanleg gewezen inzake geschillen tussen kooplieden betreffende handelingen die de wet als daden van koophandel aanmerkt of inzake geschillen betreffende wisselbrieven, worden voor de rechtbank van koophandel gebracht, ook als die geschillen tot de bijzondere bevoegdheid van de vrederechter behoorden (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 577, tweede lid en 660

C.03.0427.N 22 september 2005 AC nr. 456

Wanneer het Hof van Cassatie de beslissing vernietigt van de rechtbank van eerste aanleg die zich ten onrechte bevoegd verklaarde om kennis te nemen van het hoger beroep tegen een vonnis van de vrederechter dat uitspraak doet over een geschil tussen kooplieden betreffende handelingen die de wet als daden van koophandel aanmerkt, verwijst het de zaak naar een rechtbank van koophandel (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

Artt. 578, 1° en 580, 2°

S.97.0123.N 22 februari 1999 AC nr. ...

Het geschil tussen de bediende en zijn werkgever over het recht op vakantiegeld is een geschil inzake arbeidsovereenkomsten, waarvan de arbeidsrechtbank kennis neemt met toepassing van artikel 578, 1° en niet van artikel 580, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek.~

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 578, 5°, en 579, 1°

S.00.0035.F 5 november 2001 AC nr. ...

De vordering tot vergoeding van de door een arbeidsongeval veroorzaakte schade, gegrond op een verzekeringspolis naar gemeen recht, die door de R.V.A. wordt gesloten ten einde aan de stagiairs in beroepsopleiding dezelfde voordelen te waarborgen als die welke ingevolge de Arbeidsongevallenwet ten laste van de verzekeraar worden gelegd, is geen geschil betreffende de overeenkomst voor versnelde beroepsopleiding en evenmin een vordering tot vergoeding van de door een arbeidsongeval veroorzaakte schade; de arbeidsrechtbank is niet bevoegd om ervan kennis te nemen (1). (1) Zie concl. O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 579, 580, 581, 582 en 583

S.00.0004.N 18 september 2000 AC nr. ...

De wetgever heeft in artikel 10, achtste lid, Wet 25 april 1963 de zinsnede "voor de administratieve rechtcolleges" niet stilzwijgend gewijzigd of opgeheven in zoverre het de delegatiebevoegdheid regelt in geschillen omtrent de rechten ontstaan uit een regeling van sociale zekerheid; de vermelding "voor de administratieve rechtscolleges" is te verenigen met de wetswijzigingen inzake de bevoegde rechtsinstanties in geschillen omtrent sociale aangelegenheden in het algemeen en inzake werkloosheidsgeschillen in het bijzonder.

- VORDERING IN RECHTE -

- WERKLOOSHEID - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 579, 6°, 580, 581, 582, 1° en 2° en 1017, 1e en 2e lid

S.13.0018.N 8 december 2014 AC nr. 763

De uitzonderingsregel inzake de gerechtskosten van het tweede lid van artikel 1017 Gerechtelijk Wetboek geldt bij vorderingen ingesteld door een sociaal verzekerde in de zin van de Wet Handvest Sociaal Verzekerde in een procedure zoals bedoeld in artikel 580, 2°, Gerechtelijk Wetboek; de appelrechters stellen vast dat de vordering van de verweerder ertoe strekt te horen zeggen dat hij in de periode vanaf 1 januari tot en met 30 november 2007 als werknemer van een vennootschap diende te worden beschouwd; zij oordelen dat de RSZ te dezen geen instelling is zoals bedoeld in artikel 2, 2°, Wet Handvest Sociaal Verzekerde omdat hij geen prestaties van sociale zekerheid toekent en de verweerder in de relatie met de eiser daarom ook geen natuurlijke persoon is die recht heeft op sociale prestaties in de zin van artikel 2, 7°, van het voormelde Handvest; de appelrechters die aldus oordelen en de rechtsplegingsvergoeding op grond hiervan bepalen volgens artikel 3 Tarief Rechtsplegingsvergoeding, verantwoorden hun beslissing niet naar recht (1). (1) Het Hof vernietigt de bestreden beslissing in zoverre het eiser veroordeelt tot een rechtsplegingsvergoeding die de bedragen van artikel 4 Tarief Rechtsplegingsvergoeding overtreft. Het oordeelt dat er geen aanleiding tot verwijzing is. In deze zaak maakt het Hof toepassing van artikel 1111, laatste lid Gerechtelijk Wetboek.

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 580, 1° en 2°, 1017, tweede lid

S.97.0133.F 14 september 1998 AC nr. ...

In de regel wordt de overheid of de instelling belast met de toepassing van de wetten en verordeningen inzake werkloosheid veroordeeld in de kosten van vorderingen die ingesteld zijn door of tegen gerechtigden; een uitbetalingsinstelling van werkloosheidsuitkeringen is geen gerechtigde in de zin van die bepaling.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

S.97.0096.F 12 januari 1998 AC nr. ...

De werkgever die verplicht is sociale-zekerheidsbijdragen te betalen is geen gerechtigde in de zin van artikel 1017, tweede lid, Ger.W.~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 580, 1° en 2°, 1017, tweede lid, en 1111, tweede lid

S.98.0080.F 29 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer het Hof beslist dat het cassatieberoep van een werknemer die een aanvraag voor een werknemerspensioen indient, roekeloos is, veroordeelt het hem in de kosten van het cassatiegeding.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 580, 1° en 2°, 1017, tweede lid, en 1111, vierde lid

S.97.0083.F 25 mei 1998 AC nr. ...

De veroordeling in de kosten wordt in de regel altijd ten laste van de Rijksdienst voor sociale zekerheid uitgesproken bij een betwisting over het subjectieve recht van de werknemer om onderworpen te zijn aan de wetgeving inzake sociale zekerheid voor loontrekkenden.~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

S.97.0096.F 12 januari 1998 AC nr. ...

In de regel wordt de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, bij een betwisting over het subjectieve recht van de werknemer om onderworpen te zijn aan de wetgeving inzake sociale zekerheid voor loontrekkenden steeds in de kosten verwezen.~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Artt. 580, 1° en 574, 2°

S.05.0132.F 6 november 2006 AC nr. 538

De arbeidsrechtbank neemt kennis van de geschillen betreffende de verplichtingen van de werkgevers die opgelegd worden door de socialezekerheidswetgeving, wanneer uit de vaststellingen van de bestreden beslissing volgt dat de rechtsvordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid betrekking heeft op de betaling van achterstallige, door de werkgever verschuldigde socialezekerheidsbijdragen.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 580, 1°, 704,eerste lid,792,2e en 3e lid, 1073, 1e lid

S.98.0144.F 8 mei 2000 AC nr. ...

De termijn om zich in cassatie te voorzien in een geschil betreffende een in artikel 580, 1, Ger.W. genoemde zaak, begint te lopen bij de betekening van de bestreden beslissing en niet vanaf de kennisgeving van die beslissing per gerechtsbrief aan de partijen (1). (1) Zie concl. O.M.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 580, 12°, 1017, tweede lid, en 1111, derde lid

S.94.0111.F 6 maart 1995 AC nr. ...

Wanneer het Hof, nadat het een cassatieberoep van de R.V.A. ontvankelijk heeft verklaard, een beslissing vernietigt op een betwisting inzake de duur van de verjaringstermijn van de rechtsvordering van die instelling tot betaling van de bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid inzake werkloosheidsverzekering, houdt het de kosten aan totdat hierover door de feitenrechter is beslist.~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Artt. 580, 2° en 581, 2°

S.03.0129.F 13 september 2004 AC nr. 405

Wanneer het college van geneesheren-directeurs de tegemoetkoming van het bijzonder solidariteitsfonds van de ziektekostenverzekering in de kosten van een farmaceutisch product weigert en de begunstigde die weigering betwist, ontstaat er tussen het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering en de rechthebbende een betwisting over het recht op die tegemoetkoming, en is de arbeidsrechtbank bevoegd om hierover uitspraak te doen; de arbeidsrechtbank die van een dergelijke betwisting kennisneemt, oefent van rechtswege een volledig toezicht uit op de beslissing van het college van geneesheren-directeurs; mits de rechter het recht van verdediging eerbiedigt en uitspraak doet binnen de grenzen van de zaak zoals deze door de partijen zijn vastgelegd, houdt hij toezicht op alles wat onder de beoordelingsbevoegdheid van het college van geneesheren-directeurs valt (1). (1) Zie Cass., 10 mei 2004, AR S.02.0076.F, nr ..., met concl. O.M.; artikel 25, § 2, gecoörd. W. 14 juli 1994, vóór de wijziging ervan bij de W. 25 jan. 1999.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Artt. 580, 2° en 764, eerste lid, 10°

S.08.0048.F 15 september 2008 AC nr. 475

De betwistingen betreffende de beslissingen van de R.S.Z. tot weigering van onderwerping aan de algemene socialezekerheidsregeling voor werknemers, zijn betwistingen die, op straffe van nietigheid, aan het openbaar ministerie meegedeeld moeten worden (1). (1) Zie Cass., 22 feb. 1989, AR S.97.0123.N, AC, 1999, nr 99.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 580, 2°, 1017, tweede lid, en 1111, tweede lid

S.00.0096.F 20 november 2000 AC nr. ...

Wanneer het Hof de voorziening verwerpt, zelfs wegens niet-ontvankelijkheid ervan, die door een rechthebbende is ingesteld tegen een beslissing op een vordering die gegrond is op de wettelijke regeling inzake werkloosheid en gericht is tegen de R.V.A., veroordeelt het verweerder in de kosten van het cassatiegeding (2). (2) Zie Cass., 1 dec. 1976 (A.C. 1977, 378); vgl. cass. 29 maart 1999, A.R. S.98.0080.F, nr. 188. Laatstgenoemd arrest van 1999 lijkt thans een geïsoleerd geval te zijn.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Artt. 580, 2°, 628, 14°, en 630, eerste lid

S.09.0108.F 27 september 2010 AC nr. 552

De regel van plaatselijke bevoegdheid, volgens welke de rechter van de woonplaats van de verzekerde kennisneemt van de betwisting betreffende de rechten en verplichtingen van een werknemer inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, is een dwingende bepaling en geen bepaling van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

Artt. 580, 2°, 704, § 2, 792, tweede lid, en 1073, eerste li

S.13.0096.F 3 maart 2014 AC nr. ...

Wanneer het arrest uitspraak doet over een betwisting die onder het toepassingsveld valt van de artikelen 792, tweede lid, en 704, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek, met inbegrip van de betwistingen bedoeld bij artikel 580, 2°, van hetzelfde wetboek, dan heeft de omstandigheid dat het uitspraak doet over andere betwistingen die geen verband houden met de in artikel 704 van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde materies, geen invloed op de uitwerking van de kennisgeving op het begin van de beroepstermijn.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 580, 4°, 704, § 2, en 1073

S.13.0115.F 1 december 2014 AC nr. 741

Wanneer in een geschil waarin een betwisting bestaat tussen instellingen belast met de toepassing van de wetten en verordeningen inzake de ziekte- en invaliditeitsverzekering, betreffende de rechten en plichten die daaruit voor hen voortvloeien, namelijk een materie die geregeld wordt door artikel 580, 4°, van het Gerechtelijk Wetboek en niet door de bepalingen bedoeld in artikel 704, §2, van dat wetboek, de griffier aan de partijen kennis geeft van de beslissing bij gerechtsbrief, doet die kennisgeving de termijn om cassatieberoep in te stellen niet ingaan; in dat geval begint de termijn pas te lopen vanaf de betekening van de beslissing.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

Artt. 580, 581, 582, 1° en 2°, en 1017, tweede lid

S.99.0056.N 6 maart 2000 AC nr. ...

De Rijksdienst voor Pensioenen is als instelling belast met de toepassing van de wetten en verordeningen inzake rust- en overlevingspensioenen der werknemers en dient verwezen in de kosten van de onderscheiden procedures gevoerd naar aanleiding van het vaststellen van de arbeidsongeschiktheid en het pensioenrecht van de langstlevende echtgenoot die de leeftijd van 45 jaar nog niet heeft bereikt en dit pensioen slechts kan bekomen indien hij een arbeidsongeschiktheid bewijst van minstens 66%, die moet vastgesteld worden door de Geneeskundige Raad van invaliditeit, ingesteld bij de wetgeving inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering en die met dit onderzoek is belast krachtens artikel 46, § 1 van het K.B. van 21 dec. 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 580, 8°, d, 1017, tweede lid, en 1111, vierde lid

S.95.0023.F 13 november 1995 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie, op het cassatieberoep van de Belgische Staat, minister van Sociale Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, een beslissing vernietigt op een vordering inzake het recht op dienstverlening, ingesteld door een vreemdeling die zich als vluchteling heeft opgegeven en aan wie een definitief bevel om het land te verlaten is betekend, veroordeelt het Hof het O.C.M.W. in de kosten van het cassatiegeding.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.94.0133.F 4 september 1995 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie, op het cassatieberoep van de Belgische Staat, minister van Sociale Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, een beslissing vernietigt op een vordering inzake het recht op dienstverlening, ingesteld door een vreemdeling die zich als vluchteling heeft opgegeven en aan wie een definitief bevel om het land te verlaten is betekend, veroordeelt het Hof het O.C.M.W. in de kosten van het cassatiegeding.~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 581, 2°, 704, eerste lid, 792, tweede en derde lid

S.04.0081.F 17 januari 2005 AC nr. 28

Het cassatieberoep is laattijdig en dus niet ontvankelijk wanneer het is ingesteld meer dan drie maanden na de kennisgeving aan eiser, bij gerechtsbrief, van de beslissing van een arbeidsgerecht in alle geschillen betreffende de rechten die voortvloeien uit de wetten en verordeningen inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering ten voordele van zelfstandigen (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 2001, AR S.00.0051.F, nr 597; 22 maart 2004, AR S.03.0115.F, nr ..., en de noot onder het arrest. Men merke tevens op dat artikel 581, 2°, Ger. W. betrekking heeft op de geschillen betreffende het onverschuldigd betaalde, omdat het onverschuldigd betaalde waarvan hier sprake is, noodzakelijkerwijs betrekking heeft op een min of meer groot aantal rechten van de zelfstandige die voortvloeien uit de wetten en verordeningen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 582 en 1038

S.96.0030.N 25 november 1996 AC nr. ...

De rechter in kort geding die er zich toe beperkt de ogenschijnlijke rechten van partijen na te gaan en te onderzoeken, zonder daarbij rechtsregels te betrekken die de voorlopige maatregelen die hij beveelt niet redelijk kunnen schragen, overschrijdt de grenzen van zijn bevoegdheid niet.~

- KORT GEDING -

Artt. 582, 1°, 807 en 1042

S.95.0025.N 9 oktober 1995 AC nr. ...

De gehandicapte kan zijn vordering tot integratietegemoetkoming voor de rechter niet uitbreiden tot aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen noch zijn vordering wijzigen in aanspraken die aan het bestuur niet zijn overgelegd.~

- MINDERJARIGHEID -

- NIEUWE VORDERING -

Artt. 582, 3° en 4°, en 627, 9°

S.95.0069.F 27 november 1995 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank van de plaats van het werk is, in de regel, bevoegd om uitspraak te doen over de erkenning van technische bedrijfseenheden en over de instelling van ondernemingsraden en veiligheidscomités.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Artt. 582, 5°, en 1017, tweede lid

S.99.0052.F 22 november 1999 AC nr. ...

De regel dat de instelling terzake van vorderingen ingesteld door of tegen gerechtigden in de kosten wordt verwezen, geldt niet voor de geschillen over loopbaanonderbrekingsuitkeringen.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

C.11.0089.F 2 maart 2012 AC nr. ...

Als de zaak spoedeisend is, kan de rechter in kort geding maatregelen tot bewaring van recht bevelen, indien er een schijn van rechten is die het nemen van een dergelijke beslissing verantwoordt; hij mag hierbij geen declaratoir van rechten doen, noch de rechtspositie van de partijen definitief regelen (1). (1) Cass. 8 sept. 2008, AR C.07.0263.F, AC, 2008, nr. 455.

- KORT GEDING -

C.07.0263.N 8 september 2008 AC nr. 455

Als de zaak spoedeisend is kan de rechter in kort geding maatregelen tot bewaring van recht bevelen, indien er een schijn van rechten is die het nemen van een beslissing verantwoordt, maar hij mag hierbij geen declaratoir van rechten doen, noch de rechtspositie van partijen definitief regelen (1). (1) Cass., 12 jan. 2007, AR C.05.0569.N, A.C., 2007, nr ...

- KORT GEDING -

De rechter in kort geding beoordeelt onaantastbaar, binnen de grenzen van de redelijkheid, of de schijn van rechten voldoende is om zijn beslissing te verantwoorden (1). (1) Zie Cass., 12 jan. 2007, AR C.05.0569.N, A.C., 2007, nr ...

- KORT GEDING -

C.01.0503.N 6 juni 2003 AC nr. 340

De rechter in kortgeding kan maatregelen tot bewaring van recht bevelen, indien er een schijn van rechten is die het nemen van een beslissing verantwoordt (1). (1) Zie Cass., 25 april 1996, AR C.93.0356.N, nr 135.

- KORT GEDING -

C.98.0530.F 29 juni 2000 AC nr. ...

Wettelijke beperkingen van de vrijheid van meningsuiting geven de rechter, mits ze duidelijk genoeg omschreven zijn, het recht om in kort geding een uitgever die inbreuk schijnt te plegen op het privé-leven en het recht van verdediging van een persoon, het bevel te geven de verspreiding van de schadeveroorzakende tekst te doen ophouden (3). (3) Zie cass., 14 mei 1987, AR. 7639, AC 1986-87, nr 538, in Bull. en Pas. 1987, I, nr 538 en concl. adv.-gen. J. Velu; cass., 13 sept. 1991, AR. 7332, nr. 25; J. Velu en R. Ergec, La Convention européenne des droits de l'homme, R.C.J.B., Aanv. VII, p. 339.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

C.94.0151.N 31 januari 1997 AC nr. ...

De rechter in kort geding mag de rechten van de partijen onderzoeken, op voorwaarden dat hij geen maatregelen beveelt waardoor zij op een definitieve en onherroepelijke wijze worden aangetast; hij mag nagaan of het bestaan van een recht voldoende waarschijnlijk is om het nemen van een maatregel tot bewaring van recht te bevelen; hij kan weigeren de gevorderde maatregel te nemen indien de schijn van recht van de eiser of de door hem geleden schade bij het uitblijven van een maatregel niet voldoende vaststaat.

- KORT GEDING -

S.96.0030.N 25 november 1996 AC nr. ...

De rechter in kort geding kan maatregelen bevelen tot bewaring van recht indien er een schijn van rechten is die het nemen van een beslissing verantwoordt; hij mag geen rechtsverklarende uitspraak doen noch de rechtspositie van partijen definitief regelen.~

- KORT GEDING -

C.93.0356.N 25 april 1996 AC nr. ...

De rechter in kort geding die, om een maatregel tot bewaring van recht te bevelen, zich ertoe beperkt de ogenschijnlijke rechten van partijen te onderzoeken spreekt zich ten gronde niet uit over de rechten van partijen en schendt derhalve het materiële recht niet dat hij in zijn beoordeling betrekt.~

- KORT GEDING -

De rechter in kort geding die, om een maatregel tot bewaring van recht te bevelen, zich ertoe beperkt de ogenschijnlijke rechten van de partijen na te gaan en te onderzoeken, zonder daarbij rechtsregels te betrekken die deze maatregel niet redelijk kunnen schragen, overschrijdt de grenzen van zijn bevoegdheid niet.~

- KORT GEDING -

De rechter in kort geding kan maatregelen tot bewaring van recht bevelen indien er een schijn van rechten is die het nemen van een beslissing verantwoordt.~

- KORT GEDING -

Om, als rechter in kort geding, een maatregel tot bewaring van recht te bevelen en daartoe de ogenschijnlijke rechten van de partijen te onderzoeken, is het niet onredelijk daarbij de rechtsregels betreffende de duur, de termijnen en de gevolgen van overeenkomsten en de rechtsregels betreffende de opzegging van overeenkomsten van onbepaalde duur onderling met elkaar in verband te brengen.~

- KORT GEDING -

- OVEREENKOMST - Uitlegging

C.94.0013.N 25 april 1996 AC nr. ...

De rechter in kort geding is bevoegd om dringende en voorlopige maatregelen te bevelen als de aantasting van burgerlijke subjectieve rechten het gevolg is van het gebruik, door de dader, van een ogenschijnlijk onrechtmatig door het bestuur gegeven toelating.~

- KORT GEDING -

C.92.8294.N 23 december 1994 AC nr. ...

De rechter in kort geding, die maatregelen tot bewaring van recht kan bevelen indien er een schijn van rechten is die het nemen van een beslissing verantwoordt, overschrijdt de grenzen van zijn bevoegdheid niet, wanneer hij zich ertoe beperkt de ogenschijnlijke rechten van de partijen na te gaan, en daarbij geen rechtsregels betrekt die de door hem bevolen voorlopige maatregel niet redelijk kunnen schragen; dergelijke beslissing, die zich ten gronde niet uitspreekt over de rechten van de partijen, houdt geen schending in van het materiële recht dat de rechter in zijn beoordeling betrekt.~

- KORT GEDING -

Artt. 584 en 1068

C.01.0527.F 19 september 2002 AC nr. 465

Wanneer een verweerder in kort geding hoger beroep instelt tegen een voorlopige maatregel die hem werd opgelegd, dient de appèlrechter over de gevorderde en bevolen maatregel geen uitspraak te doen op grond van de ogenschijnlijke rechten van de partijen, maar kan hij volstaan met de vaststelling dat die maatregel ten gevolge van de beslissing van de bodemrechter geen bestaansreden meer heeft (1). (1) Zie Cass., 9 juni 2000, AR. C.97.0188.N, nr. 352 en 6 mei 1991, AR 7363, nr. 460. Het O.M. heeft eveneens tot verwerping geconcludeerd, maar met name op grond dat het middel wegens de onduidelijkheid ervan niet ontvankelijk was; eiser gaf immers niet aan waarom en hoe het bestreden arrest de wetsbepalingen en het rechtsbeginsel die waren geschonden zou hebben miskend.

- KORT GEDING -

C.97.0198.N 9 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer een verweerder in kort geding hoger beroep instelt tegen een voorlopige maatregel die hem werd opgelegd, moet de appèlrechter over de gevorderde en toegekende maatregel geen uitspraak doen op grond van de ogenschijnlijke rechten van de partijen, maar kan hij zich ertoe beperken te oordelen op grond van het spoedeisend karakter van de zaak (1). (1) Zie cass., 4 nov. 1976, A.C. 1977, 262; 11 mei 1990 , A.R. nr. 7089, nr. 537; 6 mei 1991, A.R. nr. 7363, nr. 460.

- KORT GEDING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Artt. 584 en 1068, eerste lid

C.04.0544.N 19 januari 2006 AC nr. 44

Wanneer de appèlrechter van oordeel is dat de zaak niet langer een spoedeisend karakter vertoont, brengt zulks noodzakelijk mee dat de door de eerste rechter bevolen voorlopige maatregel vervalt vanaf de uitspraak in hoger beroep.

- KORT GEDING -

Wanneer de appèlrechter van oordeel is dat de zaak niet langer een spoedeisend karakter vertoont, brengt zulks noodzakelijk mee dat de door de eerste rechter bevolen voorlopige maatregel vervalt vanaf de uitspraak in hoger beroep.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Wanneer een verweerder in kort geding hoger beroep instelt tegen de beschikking waarbij hem een voorlopige maatregel werd opgelegd, moet de appèlrechter geen uitspraak doen over de gevorderde en toegekende maatregel op grond van de ogenschijnlijke rechten van partijen, maar kan hij zich ertoe beperken te oordelen op grond van het spoedeisend karakter van de zaak (1); hij plaatst zich hierbij op het ogenblik van zijn uitspraak en houdt rekening met wat zich sinds de uitspraak van de beroepen beslissing heeft voorgedaan (2). (1) Cass., 9 juni 2000, AR C.97.0198.N, nr 352. (2) Het O.M. was van oordeel dat, gelet op het beschikkingsbeginsel en het recht van verdediging, meer bepaald het ogenblik van de sluiting van het debat diende te gelden.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

- KORT GEDING -

Artt. 584 en 1395

C.01.0286.N 20 november 2003 AC nr. 582

De rechter die kennis neemt van een hoger beroep tegen een beschikking in kort geding en als voorlopige maatregel beveelt een lijst van voor beslag vatbare goederen over te leggen met het oog op een beslag, schendt het materiële recht vervat in artikel 1395, Ger.W. niet (1). (1) Zie Cass., 31 jan. 1997, AR C.94.0151.N, nr 56, en de concl. van adv.-gen. DE RIEMAECKER; 25 juni 1999, AR C.97.0372.N, nr 400; 5 mei 2000, AR C.99.0013.N, en de concl. van het O.M.

- BESLAG - Algemeen

- KORT GEDING -

Artt. 584 en 870

C.03.0622.N 14 januari 2005 AC nr. 27

Eens vaststaat dat preventieve maatregelen in verband met betogingen en demonstraties in beginsel toelaatbaar zijn en dat een preventieve maatregel mogelijk is, blijft het binnen de beoordelingsruimte van de rechter in kort geding voorlopig te beslissen dat wie een betoging houdt en hierdoor schade toebrengt aan een derde, het bewijs moet leveren dat hij het nodige verlof had gekregen om te betogen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 11

- GRONDWET - Art. 26

Artt. 584, 1025 en 1026

C.96.0409.N 25 februari 1999 AC nr. ...

Een eenzijdig verzoekschrift dat een zaak bij volstrekte noodzakelijkheid voor de voorzitter van de rechtbank aanhangig maakt, moet niet, in de regel, een tegenpartij vermelden of gericht zijn tegen een reeds geïdentificeerde partij.

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 584, 1039 en 1080

C.01.0181.F 5 juni 2003 AC nr. 338

Het middel dat de schending aanvoert van de artt. 1349, 1353, 1382 en 1383 B.W en daarbij niet staande houdt dat de appèlrechters, die in kort geding uitspraak deden, toepassing hebben gemaakt van die bepalingen die redelijkerwijs hun weigering om de beroepen beslissing teniet te doen niet kon staven, kan niet tot cassatie leiden (1). (1) Cass., 17 okt. 2002, AR C.01.0268.F, nr 551.

- KORT GEDING -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.01.0268.F 17 oktober 2002 AC nr. 551

Het middel dat een schending van de artt. 60 en 60bis Vennootschappenwet opwerpt, maar niet aanvoert dat de appèlrechters die uitspraak doen in kort geding, van die bepalingen een toepassing gemaakt hebben die hun weigering om de door de eerste rechter bevolen maatregelen te bevestigen niet redelijkerwijs kunnen staven, kan niet tot cassatie leiden (1). (1) Zie Cass, 5 mei 2000, A.R. C.99.0013.N, nr. 275 met concl. adv.-gen. Bresseleers.

- KORT GEDING -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.99.0013.N 5 mei 2000 AC nr. ...

Kan niet tot cassatie leiden het middel dat opwerpt dat de rechter in kort geding het materiële recht schendt, maar niet aanvoert dat hij, bij de beoordeling dat de ingeroepen subjectieve rechten waarschijnlijk genoeg zijn om een voorlopige maatregel te staven, rechtsregels betrekt die de bevolen maatregel in redelijkheid niet zouden kunnen schragen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Artt. 584, eerste en vierde lid, 1033, en 1034,

C.11.0668.N 19 december 2013 AC nr. ...

Wanneer de beschikking op eenzijdig verzoekschrift waarbij beschrijvende maatregelen of beslagmaatregelen werden toegekend, wordt vernietigd op het verzet van de beslagene, geldt de beschikking op derdenverzet, ongeacht het instellen van een niet-schorsend cassatieberoep door de beslaglegger, in beginsel als titel voor de teruggave aan de beslagene van al hetgeen deze in uitvoering van de vernietigde beslissing heeft gepresteerd; dit geldt in beginsel ook wat betreft de stukken van de beslagene die ingevolge de tenuitvoerlegging van de vernietigde beschikking in handen zijn gekomen van de krachtens die beschikking aangewezen deskundige; de omstandigheid dat het cassatieberoep geen schorsende werking heeft, staat niet eraan in de weg dat, zo er te vrezen valt dat de door de beslagene gevorderde teruggave van documenten ertoe strekt het bewijs van de door hem gepleegde inbreuk definitief onmogelijk te maken, de rechter in kort geding bij spoedeisendheid maatregelen kan gelasten ter vrijwaring van de rechten van het slachtoffer van de inbreuk.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Algemeen

- KORT GEDING -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- DERDENVERZET -

- BESLAG - Algemeen

Artt. 584, eerste lid en 1039, eerste lid

C.13.0336.N 26 juni 2014 AC nr. ...

Uit de artikelen 584, eerste lid, en 1039, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de beslissing van de kortgedingrechter ophoudt uitwerking te hebben vanaf een andersluidende beslissing van de bodemrechter, ook al is deze beslissing niet uitvoerbaar bij voorraad en werd tegen deze beslissing een rechtsmiddel aangewend (1). (1) Zie concl. OM.

- KORT GEDING -

Uit het geheel van de bepalingen van de artikelen 584, eerste lid, en 1039, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek en 51 Octrooiwet volgt dat, niettegenstaande het bepaalde in dit laatste artikel, de kortgedingrechter niet kan beslissen dat de door hem genomen maatregelen nopens betwiste octrooirechten uitwerking zullen hebben totdat de beslissing van de bodemrechter tot vernietiging van het octrooi in kracht van gewijsde is getreden; dit sluit niet uit dat de kortgedingrechter bij de beoordeling van de ogenschijnlijke rechten van de octrooihouder, niettegenstaande de vernietigingsbeslissing, bewarende maatregelen treft indien de octrooihouder voldoende aannemelijk maakt dat zijn rechtsmiddel tegen deze beslissing succesvol zal zijn en dergelijke maatregelen geboden zijn gelet op de omstandigheden van de zaak zoals de duur van de procedure en de omvang van de mogelijke schade (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Kracht van gewijsde - Burgerlijke zaken

- UITVINGDSOCTROOI - Europees octrooi

- KORT GEDING -

C.11.0124.N 8 maart 2012 AC nr. ...

De niet-naleving van de beslissing in kort geding tot aan de andersluidende beslissing van de bodemrechter kan aanleiding geven tot schadevergoeding, in de mate dat de schade het specifieke gevolg is van de niet-uitvoering van de rechterlijke beslissing in kort geding als dusdanig en niet van de niet-eerbiediging van de voorgehouden rechten van de eiser in kort geding, waarvan de aanspraken door de bodemrechter ongegrond werden bevonden (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- KORT GEDING -

Waar de beschikkingen in kort geding geen nadeel toebrengen aan de zaak zelf, belet de omstandigheid dat in kort geding provisies werden toegekend wegens het niet-naleven van de eveneens in kort geding bevolen verderzetting van de concessieovereenkomst, niet dat de bodemrechter de terugbetaling van de aldus toegekende provisies beveelt, wanneer hij, zoals te dezen, oordeelt dat de beweerde schade het gevolg is van de wijze van uitvoering van de concessieovereenkomst na de datum waarop ze rechtsgeldig werd beëindigd en niet van de niet-uitvoering van de beslissing in kort geding als dusdanig (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- KORT GEDING -

C.09.0360.N 28 januari 2011 AC nr. ...

Zodra de bodemrechter een andersluidende beslissing omtrent de betwiste rechten heeft genomen, houdt de beslissing in kort geding van rechtswege op uitwerking te hebben, dit ongeacht wat de kortgedingrechter heeft beslist omtrent de looptijd van de door hem bevolen maatregel.

- KORT GEDING -

Artt. 584, eerste lid, en 1068, eerste lid

C.10.0459.N 4 februari 2011 AC nr. ...

Uit de devolutieve werking van het hoger beroep volgt dat de rechter die in hoger beroep kennisneemt van het hoger beroep tegen een beslissing die de maatregelen in kort geding heeft gewezen, de wettigheid van de beroepen kortgedingmaatregelen moet onderzoeken (1) (2). (1) Zie Cass. 17 april 2009, AR C.08.0329.N, AC 2009, nr. 255. (2) Het O.M. concludeerde tot verwerping; het was o.m. van mening dat het eerste onderdeel niet ontvankelijk was nu het ter zake ging om een beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zetelend in kort geding, en artikel 584, eerste lid, Ger.W. niet als geschonden was aangewezen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

- KORT GEDING -

Artt. 584, tweede lid, en 1068, eerste lid

C.08.0329.N 17 april 2009 AC nr. 255

Uit de devolutieve kracht van het hoger beroep volgt dat de rechter, die van het hoger beroep tegen een vonnis dat betreffende voorlopige maatregelen in kort geding is gewezen kennis neemt, niet oordeelt als een cassatierechter van die uitspraak en dat het voorwerp van het hoger beroep aldus niet de wettigheid van die uitspraak is maar de zaak zelf.

- KORT GEDING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Wanneer een verweerder in kort geding hoger beroep instelt tegen de beschikking waarbij hem een voorlopige maatregel werd opgelegd, moet de appelrechter geen uitspraak doen over de gevorderde en toegekende maatregel op grond van de ogenschijnlijke rechten van partijen, maar kan hij zich ertoe beperken te oordelen op grond van het spoedeisend karakter van de zaak, dat immers moet worden beoordeeld op het ogenblik van die uitspraak (1). (1) Cass., 19 jan. 2006, AR C.04.0544.N, A.C., 2006, nr. 44; zie Cass., 19 sept. 2002, AR C.01.0527.F, A.C., 2002, nr. 465.

- KORT GEDING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Artt. 591, 1°, 593 en 643

C.06.0061.F 18 juni 2007 AC nr. 334

De appelrechter verantwoordt zijn beslissing naar recht dat de vrederechter bevoegd is om in eerste aanleg van de vordering kennis te nemen, wanneer hij de overeenkomst tussen de partijen, "huurovereenkomst voor een rusthuis" genaamd, niet als een huurovereenkomst analyseert maar als een overeenkomst sui generis die in het kader van een concessie van een openbare dienst is gesloten.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 591, 3°, en 593

C.97.0156.F 19 juni 1998 AC nr. ...

De vrederechter neemt kennis van de geschillen over de titel, die in ondergeschikt verband staan met de vorderingen die op geldige wijze voor hem aanhangig zijn; het woord "titel" moet in zijn ruime betekenis van "rechtsbron" worden uitgelegd; de vrederechters waarbij een rechtsvordering tot afpaling aanhangig is gemaakt, zijn bevoegd om daarvan kennis te nemen als de vraag naar de eigendom van de af te palen erven rijst als een tussengeschil van de rechtsvordering zelf.

- AFPALING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

De vrederechter neemt kennis van de geschillen over de titel, die in ondergeschikt verband staan met de vorderingen die op geldige wijze voor hem aanhangig zijn; het woord "titel" moet in zijn ruime betekenis van "rechtsbron" worden uitgelegd; de vrederechters waarbij een rechtsvordering tot afpaling aanhangig is gemaakt, zijn bevoegd om daarvan kennis te nemen als de vraag naar de eigendom van de af te palen erven rijst als een tussengeschil van de rechtsvordering zelf.

- VREDERECHTER -

De vrederechter neemt kennis van de geschillen over de titel, die in ondergeschikt verband staan met een rechtsvordering tot afpaling.

- AFPALING -

- VREDERECHTER -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

De vrederechter waarbij een rechtsvordering tot afpaling aanhangig is en die moet oordelen over een tussengeschil tijdens die rechtsvordering inzake de eigendom van de af te palen erven, kan de "theorie van de schijn" hanteren en bijgevolg zijn beslissing over de afpaling steunen op de schijn van eigendom die door een van de partijen is gewekt.

- AFPALING -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Artt. 591, 7°, en 1280, eerste en achtste lid

C.05.0273.N 15 september 2006 AC nr. 418

Alleen de vrederechter is bevoegd om, na de ontbinding van het huwelijk door een in kracht van gewijsde getreden vonnis dat de echtscheiding uitspreekt op vordering van een van de echtgenoten, kennis te nemen van een vordering tot het verkrijgen van een provisionele uitkering overeenkomstig artikel 301 van het Burgerlijk Wetboek of de afschaffing of wijziging van een reeds voordien toegekende provisionele uitkering als voorlopige maatregel, ook al is de vordering tot echtscheiding van de andere echtgenoot hangende (1). (1) P. SENAEVEDe aanpassing van de wet tot hervorming van de echtscheidingsprocedures", E.J., 1997, p. 70, nr 14; J. GERLOEchtscheiding - voorlopige maatregelen" in Commentaar personen- en familierecht, Antwerpen, Kluwer, 2000 artikel 1280, Ger.W.-13, nrs 9 en 12; K. UYTTERHOEVENBevoegdheid en rechtspleging inzake onderhoudsgelden", in Onderhoudsgelden, P. SENAEVE, Acco, 2001, nrs 308-310.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- VREDERECHTER -

Artt. 597, 1148, 1151 en 1167

C.04.0495.N 2 februari 2006 AC nr. 67

De vrederechter is enkel bevoegd om tot ontzegeling over te gaan in de gevallen dat hij bevoegd is om tot verzegeling over te gaan.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- VREDERECHTER -

Artt. 6 , 1110 en 1120

S.95.0099.F 30 september 1996 AC nr. ...

De feitenrechter die tot staving van zijn beslissing een arrest van het Hof van Cassatie aanvoert, kent aan dat arrest, met schending van artikel 6, Ger.W., niet het karakter toe van een algemene en als regel geldende beschikking, wanneer uit de redenen van het aangenomen vonnis blijkt dat hij zich uit eigen overtuiging bij de rechtsleer van dat arrest aansluit.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- RECHTBANKEN - Algemeen

Artt. 6 en 1131

C.13.0233.N 28 november 2013 AC nr. ...

De geoorloofdheid van de oorzaak en het voorwerp van een overeenkomst dienen beoordeeld te worden naar het tijdstip van het sluiten ervan (1). (1) Het OM concludeerde tot verwerping aangezien het van oordeel was dat de litigieuze overeenkomst het oprichten van een bouwwerk in strijd met de stedenbouwkundige normen, die de openbare orde raken, tot voorwerp had en dat zij aldus een ongeoorloofd voorwerp had bij het afsluiten ervan, zodat de appelrechters hun beslissing om op die grond de overeenkomst nietig te verklaren naar recht hadden verantwoord.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak

Artt. 6, 11 en 23

P.00.1691.N 19 december 2000 AC nr. ...

Het verbindend karakter van de door de kamer van inbeschuldigingstelling verrichte zuivering vloeit voort uit het artikel 235bis Wetboek van Strafvordering, dat een wettelijke regeling invoert die niets uitstaande heeft met het algemeen beginsel van het gezag van gewijsde in strafzaken of met de artikelen 6, 11 en 23 Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie cass., 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

Artt. 601bis en 660

C.07.0341.N 6 februari 2009 AC nr. 101

Wanneer het Hof van Cassatie een beslissing van de rechtbank van eerste aanleg, in hoger beroep, vernietigt op grond dat deze rechtbank, met miskenning van het begrip verkeersongeval, oordeelt dat de politierechtbank bevoegd was om in eerste aanleg kennis te nemen van de vordering tot vergoeding van schade ontstaan uit een verkeersongeval, verwijst het de zaak naar dezelfde rechtbank, anders samengesteld, om er kennis van te nemen en te oordelen in een beslissing waartegen hoger beroep openstaat.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 601ter, 3°, 616, en 1050

C.04.0347.N 23 april 2007 AC nr. 201

De mogelijkheid om tegen de beslissing van de bevoegde ambtenaar tot het opleggen van een administratieve sanctie wegens inbreuken op de veiligheid bij voetbalwedstrijden beroep in te stellen bij de politierechter, staat niet gelijk met een beroep in de zin van de artikelen 616 en 1050 van het Gerechtelijk Wetboek.

- SPORT -

- SPORT -

Artt. 601ter, 3°, en 812

C.04.0347.N 23 april 2007 AC nr. 201

De bepaling dat tussenkomst tot het verkrijgen van een veroordeling niet voor de eerste maal kan plaatsvinden in hoger beroep, is niet toepasselijk in het raam van het beroep ingesteld bij de politierechtbank tegen de beslissing van de bevoegde ambtenaar tot het opleggen van een administratie sanctie wegens inbreuken op de veiligheid bij voetbalwedstrijden; de politierechter kan vorderingen tot tussenkomst en vrijwaring die voor de eerste maal voor hem worden gesteld niet als ontoelaatbaar afwijzen.

- TUSSENKOMST -

- SPORT -

- SPORT -

Artt. 606, 1582 et 1624, tweede lid, 2°

C.13.0472.F 21 maart 2014 AC nr. ...

Het vonnis dat uitspraak doet over een vordering tot nietigverklaring van de toewijzing van drie onroerende goederen die ingesteld is op grond van artikel 1622 van het Gerechtelijk Wetboek en steunt op de in artikel 1582 van dat wetboek bedoelde nietigheid doet geen uitspraak over een zwarigheid omtrent de tenuitvoerlegging in de zin van artikel 1624, tweede lid, 2° ervan en is bijgevolg vatbaar voor hoger beroep.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 606, 1623 en 1624, tweede lid, 2°

C.13.0472.F 21 maart 2014 AC nr. ...

Hoger beroep kan niet worden ingesteld tegen vonnissen en beschikkingen, voor zover ze uitspraak doen over de zwarigheden omtrent de tenuitvoerlegging; zwarigheden omtrent de tenuitvoerlegging zijn die welke ontstaan na de aanstelling van de notaris en die, aangezien ze betrekking hebben op de regelmatigheid van het verloop en niet op de wettigheid ervan, geen betrekking hebben op het voorwerp van het beslag, noch op de uitvoerbare titel, noch op de nietigheid van de akten betreffende de toewijzing (1). (1) Zie Cass. 4 feb. 1988, AR 5639, AC 1987-88, nr. 337.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 607, 616 en 1046

S.96.0094.N 2 juni 1997 AC nr. ...

De beslissing waarbij een zaak op de algemene rol wordt doorgehaald is een beslissing of maatregel van inwendige aard en is derhalve niet vatbaar voor hoger beroep wanneer daarin geen feitelijk geschilpunt of rechtspunt wordt beslecht of daarover niet reeds een beslissing werd gewezen.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 608 en 1080

F.06.0089.N 18 oktober 2007 AC nr. 492

Niet-ontvankelijk is het middel dat de appelrechters louter verwijt te hebben gehandeld in strijd met de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof.

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

C.02.0544.F 29 november 2004 AC nr. 573

Het algemeen en geneeskundig reglement van de burgerlijke ziekenhuizen van een gemeente, dat door de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is aangenomen, is geen wet in de zin van de artikelen 608 en 1080 Ger.W. (1). (1) Zie Cass., 27 sept. 2004, AR C.00.0136.F, nr ..., en noot 1 p. ...; artikel 130, § 1, eerste lid, Ziekenhuiswet, luidens hetwelk "in elk ziekenhuis" een algemene regeling wordt vastgesteld betreffende de rechtsverhoudingen "tussen het ziekenhuis en de geneesheren", bewoordingen die regels met een voor de wet kenmerkend algemeen karakter uitsluiten, ook al hangen verschillende ziekenhuizen af van één enkel openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

C.00.0136.F 27 september 2004 AC nr. 436

De beslissing van een commissie van openbare onderstand, zoals die tot invoering van een reglement betreffende het sanitair personeel van de openbare onderstand, is geen wet in de zin van de artt. 608 en 1080 Ger. W. (1). (1) Zie Cass., 21 dec. 2000, AR C.99.0006.F, nr 716, met concl. adv.-gen. Werquin, inz. concl. p. 2069; 22 dec. 2000, AR C.99.0164.N, nr 720, met noot 1, p. 2089. De beslissing van een commissie van openbare onderstand, zoals die tot invoering van een reglement betreffende het sanitair personeel van de openbare onderstand, bevat geen regel met een voor de wet kenmerkend algemeen karakter.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

C.99.0164.N 22 december 2000 AC nr. ...

De in het Staatsblad bekendgemaakte omzendbrief van 7 oktober 1992 betreffende het houden van de bevolkingsregisters en vreemdelingenregister, bevat abstracte regels die het karakter van algemeenheid vertonen dat kenmerkend is van een wet (1). (1) Over het begrip "wet", zie "Propos sur le texte de la loi et les principes généraux du droit", redevoering uitgesproken door procureur-generaal M.W.J. Ganshof van der Meersch op de plechtige openingszitting van het Hof van cassatie op 3 sept. 1970 (AC, 1980, 1 e.v.); Cass. 3 maart 1977, 720 en conclusie adv.-gen. Velu in Bull. en Pas., 1977, I, 712; zie ook F. DumonLa mission attribuée à la Cour de cassation par l'article 95 de la Constitution. La notion de 'loi' dont la violation donne ouverture à un pourvoi devant la Cour", in Mélanges offerts à Jacques Velu, t. II, pp. 885 e.s.; Ph. Gérard et M. GrégoireIntroduction à la méthode de la Cour de cassation", Rev.Dr.ULB - 20, 1999, p. 140, notes 162 à 164.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

C.99.0096.F 21 december 2000 AC nr. ...

Een cassatiemiddel dat de miskenning aanvoert van, enerzijds, het beheerscontract van 14 okt.1997 tussen de Franse Gemeenschap en de R.T.B.F., en anderzijds, de schending van het besluit van 14 okt. 1997 van de Regering van de Franse Gemeenschap houdende goedkeuring van dat beheerscontract is niet ontvankelijk, aangezien die teksten geen wet zijn in de zin van artikel 608 Ger.W. (1). (1) Zie verwijzingen in concl. O.M.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

C.94.0204.F 23 maart 1995 AC nr. ...

Nu een koninklijk besluit tot bescherming van een landschap, dat werd genomen ter uitvoering van de wet van 7 aug. 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, geen wet is in de zin van artikel 608 Ger.W., is een cassatiemiddel niet ontvankelijk, in zoverre daarin schending van zodanig besluit wordt aangevoerd.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Artt. 608 en 609

C.08.0589.N 16 november 2012 AC nr. ...

Een beslissing die werd genomen door de algemene vergadering van een vereniging zonder winstoogmerk, handelend als tuchtcommissie, is geen voor cassatieberoep vatbare beslissing (1). (1) Het O.M. concludeerde tot vernietiging op het eerste en derde onderdeel; het was van mening dat, gezien een eerder (niet-gepubliceerd) arrest van het Hof van Cassatie van 15 sept. 2005, gewezen in dezelfde zaak, had beslist dat artikel 780, 1°, Ger.W. van toepassing was op de litigieuze beslissing van de algemene vergadering van de betrokken VZW, daaruit volgt dat de voor deze algemene vergadering gevoerde procedure als een tuchtprocedure dient te worden beschouwd zodat ingevolge artikel 2 Ger.W. ook artikel 20 van hetzelfde wetboek daarop toepasselijk was. Het was tevens van oordeel dat de wet niet voorziet in een rechtsmiddel tegen een dergelijke beslissing van de algemene vergadering van een VZW, waarbij de rechtbank van eerste aanleg dergelijke beslissing zou kunnen vernietigen.

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.07.0214.N 3 april 2007 AC nr. 170

Het Hof van cassatie neemt enkel kennis van de beslissingen in laatste aanleg die voor het Hof worden gebracht wegens overtreding van de wet of wegens schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen (1). (1) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nrs 2662 en 2670. Over de "wet" in de zin van artikel 608, Ger.W.: zie "Jaarverslag van het Hof van cassatie 2006 van België, p. 198 e.v.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

Artt. 608 tot 610

C.98.0559.F 3 juni 1999 AC nr. ...

Niet het Hof van Cassatie maar de Raad van State is bevoegd om uitspraak te doen over de beroepen tegen de tuchtmaatregelen, die de minister van Justitie als bestuurlijke overheid treft t.a.v. een magistraat.~

- RAAD VAN STATE -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Tuchtzaken

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Artt. 608, 824, 827, 1080, 1111, vierde lid, en 1112

C.03.0025.F 2 april 2004 AC nr. 179

In burgerlijke zaken veroordeelt het Hof van Cassatie in de regel eiser in de kosten van het cassatiegeding, wanneer het akte verleent van de door een advocaat bij het Hof van Cassatie gedane afstand van cassatieberoep; zulks is niet het geval wanneer het vaststelt dat, volgens de akte van afstand, elk van de partijen haar eigen kosten zal dragen (1). (1) Dat arrest wijkt blijkbaar af van de voorgaande rechtspraak van het Hof; zie daaromtrent Cass. 15 jan. 2001, AR S.99.0107.F, nr. 25, met concl. eerste adv.-gen. J.F. Leclercq.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Afstand

S.99.0107.F 15 januari 2001 AC nr. ...

In burgerlijke zaken veroordeelt het Hof van Cassatie in de regel eiser in de kosten van het cassatiegeding, wanneer het akte verleent van de door een advocaat bij het Hof gedane afstand van cassatieberoep (1). (1) Zie concl. O.M.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Artt. 610 en 1088, eerste lid

P.05.1262.F 14 december 2005 AC nr. 675

Geen enkele wetsbepaling voorziet in een andere vordering tot nietigverklaring van de handelingen waarbij de rechters en de ambtenaren van het openbaar ministerie, alsmede de tuchtoverheid van de openbare en ministeriële ambtenaren en van de balie hun bevoegdheid zouden hebben overschreden, dan die waarbij die handelingen door de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, op voorschrift van de minister van Justitie, bij dat Hof worden aangebracht (1). (1) Cass., 31 mei 2001, AR C.00.0383.F, nr 328.

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

C.00.0383.F 31 mei 2001 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling voorziet in een andere vordering tot nietigverklaring van de handelingen waarbij de rechters en de ambtenaren van het openbaar ministerie, alsmede de tuchtoverheid van de openbare en ministeriële ambtenaren of van de balie hun bevoegdheid zouden hebben overschreden, dan die waarbij die handelingen door de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, op voorschrift van de Minister van Justitie, aangebracht worden bij dat Hof (1). (1) Zie concl. O.M.

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

Artt. 612 en 941

S.95.0136.N 13 januari 1997 AC nr. ...

Niet-ontvankelijk is de vóór de eindbeslissing ingestelde voorziening tegen een beslissing ook al zou zij onregelmatig zijn, waarbij een rechter tijdens het getuigenverhoor ingaat op het verzoek van een partij, een andere getuige voor te brengen.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 616 en 1072bis, eerste lid

S.05.0091.F 22 mei 2006 AC nr. 286

Het hoger beroep is niet roekeloos of tergend, alleen omdat het gericht is tegen een goed gemotiveerd vonnis van de eerste rechter en de appellerende partij geen enkel nieuw stuk voorlegt (1). (1) Vgl. Cass., 12 mei 2005, AR C.04.0275.F, nr ..., en de noot ... p. ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

Artt. 616 en 880, tweede lid

C.98.0487.F 12 november 1999 AC nr. ...

Het hoger beroep tegen een beslissing waarbij een partij of een derde wordt veroordeeld tot betaling van een dwangsom in geval van weigering om stukken te overleggen, is ontvankelijk.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Het hoger beroep tegen een beslissing waarbij een partij of een derde wordt veroordeeld tot betaling van een dwangsom in geval van weigering om stukken te overleggen, is ontvankelijk.

- DWANGSOM -

Artt. 616, 617, eerste lid en 1131

C.04.0079.N 3 april 2006 AC nr. 189

Het op derdenverzet gewezen vonnis waarbij de politierechtbank uitspraak doet over een vordering waarvan het bedrag 1240,00 euro niet overschrijdt, wordt in laatste aanleg gewezen.

- DERDENVERZET -

Het op derdenverzet gewezen vonnis waarbij de politierechtbank uitspraak doet over een vordering waarvan het bedrag 1240,00 euro niet overschrijdt, wordt in laatste aanleg gewezen.

- HOGER BEROEP - Allerlei

Artt. 617 en 620

C.01.0453.N 8 januari 2004 AC nr. 6

Wanneer, ingevolge de samenvoeging van het bedrag van de hoofdvordering en het bedrag van de tegenvordering wegens roekeloze en tergende vordering, de appèlrechter uitspraak moet doen op het hoger beroep van de partij die de tegenvordering had ingesteld, mag hij oordelen dat de tegenvordering uitsluitend was ingegeven door de wil de regels van de aanleg te omzeilen en kan hij, op grond van het aldus onrechtmatig vervolgd belang, het hoger beroep niet ontvankelijk verklaren (1). (1) Zie M. StormeOver het tergend geding voor een roekeloze vriendschap" in Liber amicorum J. Ronse, Kluwer 1986, 84, nr 37.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

Artt. 617, 618, eerste lid, en 619

C.09.0512.N 1 oktober 2010 AC nr. 569

De waarde van het geschil betreffende de nietigverklaring van een fiscale aanslag wordt bepaald door het bedrag van deze aanslag (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

Artt. 619, 1050, 1134 en 1139

C.99.0504.F 7 juni 2001 AC nr. ...

De vordering tot herroeping van het gewijsde tegen een vonnis van faillietverklaring dat niet ambtshalve maar op dagvaarding van een schuldeiser is uitgesproken en waarin de gefailleerden werden vertegenwoordigd voor de rechtbank van koophandel, is ontvankelijk in hoger beroep (1). (1) Cass., 14 dec. 1992, A.R. 8065, nr.791

- HERROEPING VAN HET GEWIJSDE -

Artt. 624, 2° en 635, 3°

C.08.0330.N 14 januari 2010 AC nr. 32

Om te beslissen dat een Belgische rechter geen internationale rechtsmacht kan ontlenen aan artikel 635 van het Gerechtelijk Wetboek volstaat het niet vast te stellen dat de verbintenis die ten grondslag ligt aan de vordering buiten België is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd, maar dient er bovendien te worden vastgesteld dat deze verbintenis niet in België is ontstaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 631, § 1, eerste lid, en 647

C.11.0600.F 9 december 2011 AC nr. ...

Wanneer de zetel van een rechtspersoon wordt verplaatst binnen een termijn van één jaar voorafgaand aan de faillissementsvordering en twee gelijkelijk bevoegde rechtbanken van koophandel het faillissement van die rechtspersoon hebben uitgesproken, heeft de rechtbank waarbij de zaak eerst aanhangig wordt gemaakt, voorrang op die waarvoor zij later wordt aangebracht.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Burgerlijke zaken

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Artt. 636 en 638

C.09.0491.F 28 oktober 2010 AC nr. 643

De omstandigheid dat artikel 636 van het Gerechtelijk Wetboek niet kan worden toegepast op een verweerder zonder nationaliteit, sluit de toepassing van artikel 638 niet uit, daar de voorwaarden voor de toepassing van dat artikel vervuld zijn (1) . (1) Zie concl. O.M., Cass., 28 okt. 2010, AR C.09.0491.F, Pas., 2010, nr. ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

De buitenlandse verweerder kan, in geval van toepassing van artikel 638, de rechtsmacht van de Belgische rechtbanken afwijzen op voorwaarde dat blijkt dat ook de Belg dat recht heeft in het land waarvan die buitenlandse verweerder de nationaliteit bezit (1). (1) Zie concl. O.M., Cass., 28 okt. 2010, AR C.09.0491.F, Pas., 2010, nr. ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Artt. 639, derde lid, en 660

C.05.0476.F 3 maart 2008 AC nr. 148

Wanneer geen hoger beroep is ingesteld tegen het vonnis waarin de rechtbank van eerste aanleg, krachtens de artikelen 639, derde lid, en 660, Ger. W., over haar bevoegdheid uitspraak heft gedaan en de zaak naar de arbeidsrechtbank van hetzelfde arrondissement verwezen heeft, kan het arrest van het arbeidshof dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beslissing van laatstgenoemde rechtbank, niet wettig beslissen dat de arbeidsgerechten niet bevoegd waren om kennis te nemen van het geschil en evenmin dat de zaak verwezen moet worden naar het Hof van Beroep te Brussel (1). (1) Cass., 13 feb. 2003, AR C.00.0441.N, nr. 103; opm. Georges de Leval onder het arrest van 13 feb. 2003, "L'appel d'une décision sur la compétence", J.L.M.B., 2003, p. 1570.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 639, eerste en vierde lid, en 1110

C.98.0446.N 31 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie een vonnis vernietigt waarbij de rechtbank van koophandel, die zitting houdt in hoger beroep, zelf oordeelt over het voor haar opgeworpen geschil over haar bevoegdheid, terwijl alleen de arrondissementsrechtbank daarover kan oordelen, verwijst het de zaak naar dezelfde de rechtbank, anders samengesteld (1). (1) Het O.M. concludeerde ook tot vernietiging en onderzocht verder, in de volgende termen, de vraag naar welke rechtbank de zaak alsdan moest verwezen worden. Aangezien het middel gegrond moet verklaard worden omdat de rechtbank van koophandel het bevoegdheidsgeschil niet verwees naar de arrondissementsrechtbank kan van de rechter op verwijzing slechts verwacht worden dat hij dit thans wel doet. Volgens artikel 1110 Ger.W., heeft de verwijzing plaats naar het gerecht in hoogste feitelijke aanleg van dezelfde rang als datgene dat de bestreden beslissing bewezen heeft. Dit is te dezen dus een andere rechtbank van koophandel. Het probleem hierbij is dat deze, volgens de regelen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de geschillen van bevoegdheid, niet kan verwijzen naar de arrondissementsrechtbank van een ander gerechtelijk arrondissement, in dezen dit waarin het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen gevestigd is, in casu Gent. De vraag rijst dan of - om deze moelijkheid uit de weg te gaan - het niet aangewezen is de zaak te verwijzen naar de rechtbank van koophandel te Gent, anders samengesteld. Hoewel deze oplossing niet onverenigbaar lijkt met de geest van voormeld artikel 1110 wendde het Hof ze, tot dusver, uitsluitend aan voor gevallen waar het, om bijzondere redenen, niet anders kan: verwijzing naar een anders samengestelde zetel van de kamer van ingeschuldigingstelling bij het hof van beroep, meer bepaald in zake voorlopige hechtenis, van de rechtbanken, zitting houdend in hoger beroep, van het arrondissement Eupen, van sommige tuchtrechtcolleges, zitting houdend in hoger beroep, die enig zijn in een van de landstalen. Er kan te dezen aan deze uitzonderingsregeling geen proceseconomische reden toegevoegd worden: een rechtbank moet in elk geval naar de arrondissementsrechtbank verwijzen. De gangbare oplossing lijkt dus de voorkeur te verdienen: van de verwijzingsrechter in een ander arrondissement wordt alleen verwacht dat hij doet wat de rechter in de te vernietigen beslissing had moeten doen: verwijzen naar de arrondissementsrechtbank van "diens" arrondissement. Het Hof koos de eerst voorgestelde oplossing, zodat een "andere" rechter voormeld probleem niet heeft.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

Artt. 642 en 660, eerste lid

C.01.0320.N 13 juni 2003 AC nr. 348

Wanneer de vrederechter een regelmatig bij hem aanhangig gemaakte zaak naar de arrondissementsrechtbank heeft verwezen, die rechtbank de zaak naar de rechtbank van eerste aanleg heeft verwezen en de procureur-generaal bij het hof van beroep tegen de beslissing van de arrondissementsrechtbank cassatieberoep heeft ingesteld, vernietigt het Hof van Cassatie, wanneer het vaststelt dat de vordering tot de bevoegdheid van de vrederechter behoort, de bestreden beslissing en verwijst de zaak naar de bevoegde vrederechter (Impliciet) (1). (1) Cass., 27 maart 1981, nr 433, en de noot get. E.L., op p. 843.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid

Artt. 643 en 1068

C.95.0375.F 26 september 1996 AC nr. ...

Wanneer een hof van beroep zich ratione loci niet bevoegd verklaart om@@ IIIIIIIIIII uitspraak te doen over het hoger beroep tegen een vonnis van de rechtbank van koophandel die een faillietverklaring heeft uitgesproken zonder zelf ratione loci bevoegd te zijn, en de zaak verwijst naar het@@ IIIIIIIIIII bevoegde hof van beroep, doet laatstgenoemd hof wettig uitspraak over de omstandigheden van het faillissement, het tijdstip waarop werd opgehouden te betalen en het vervullen van de wettelijke formaliteiten.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 643 en 660, eerste lid

C.08.0050.F 4 december 2008 AC nr. 699

De appelrechter die de beslissing, ook al is die impliciet, van de eerste rechter die zich bevoegd verklaart, tenietdoet, moet de bevoegde appelrechter aanwijzen, en als hij die rechter niet is, de zaak naar de bevoegde appelrechter verwijzen; in geen geval mag de appelrechter een vordering niet-ontvankelijk verklaren op grond dat de eerste rechter niet bevoegd was om ervan kennis te nemen (1). (1) Zie Cass., 30 nov. 2001, AR F.08.0085.F, A.C., 2001, nr. 658.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

Artt. 643, 660 en 1068

S.96.0034.N 21 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer de tegenpartij voor de eerste rechter de volstrekte bevoegdheid van de geadieerde rechter heeft betwist, maar eiser de verwijzing van de zaak naar de arrondissementsrechtbank niet heeft gevorderd, al kan hij dat op grond van artikel 639 Ger.W. doen, moet de appelrechter die op zijn beurt van de exceptie van onbevoegdheid kennis neemt, zijn rechtsmacht bepalen naar het onderwerp van het geschil, zoals dat door eiser is omschreven.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Artt. 644 en 660

S.96.0034.N 21 oktober 1996 AC nr. ...

De verwijzingsbeslissing wegens samenhang bindt de rechter, naar wie de zaak is verwezen niet betreffende de bevoegdheid; de geadieerde rechter kan bevoegdheidsincidenten regelen.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- SAMENHANG -

Artt. 648 e.v.

C.98.0307.F 31 augustus 1998 AC nr. ...

Kennelijk niet ontvankelijk is het verzoek om aan een vrederechter een of meerdere zaken te onttrekken, die nog niet aanhangig zijn gemaakt bij het verdachte rechtscollege.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

S.96.0175.N 23 december 1996 AC nr. ...

Het Hof wijst een in ondergeschikte orde geformuleerd verzoek tot onttrekking van de zaak tevens ten aanzien van de Arbeidsrechtbank als dusdanig af wanneer dit verzoek in werkelijkheid alleen de modaliteiten betreft van de gevorderde onttrekking van de zaak aan de voorzitter van de Arbeidsrechtbank.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 648 e.v. en 828

S.96.0175.N 23 december 1996 AC nr. ...

Het Hof wijst het verzoek tot onttrekking op grond van gewettigde verdenking af, wanneer uit de bewoordingen van het verzoek blijkt dat de verdenking enkel betrekking heeft op de voorzitter van de Arbeidsrechtbank en niet op enige andere rechter van deze rechtbank; gesteld dat de aangevoerde motieven één of meer gronden tot wraking zouden opleveren ten aanzien van de voorzitter van de Arbeidsrechtbank staat het niet aan het Hof daarvan kennis te nemen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- WRAKING -

Artt. 648 e.v. en 828 e.v.

C.99.0197.F 20 mei 1999 AC nr. ...

Het Hof wijst het verzoek tot onttrekking van de zaak op grond van gewettigde verdenking van een vredegerecht af, wanneer uit de bewoordingen van het verzoek blijkt dat de verdenking enkel betrekking heeft op de vrederechter en niet op de rechters-plaatsvervangers in dat gerecht; gesteld dat de aangevoerde motieven een of meer gronden tot wraking zouden opleveren t.a.v. de vrederechter, staat het niet aan het Hof daarvan kennis te nemen.

- WRAKING -

C.95.0358.F 5 januari 1996 AC nr. ...

Het Hof wijst het verzoek tot onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking van een rechtbank van koophandel af, wanneer de verdenking alleen tegen de voorzitter van die rechtbank is gericht en daaruit niet valt af te leiden dat geen van de rechters in die rechtbank in staat zou zijn over de zaak uitspraak te doen op een onafhankelijke en onpartijdige wijze of dat bij de openbare opinie gewettigde twijfel zou worden gewekt aangaande de geschiktheid van die rechters om de zaak op zodanige wijze te behandelen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.95.0369.F 5 januari 1996 AC nr. ...

Het Hof wijst het verzoek tot onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking van een rechtbank van koophandel af, wanneer de verdenking alleen tegen de voorzitter van die rechtbank is gericht en daaruit niet valt af te leiden dat geen van de rechters in die rechtbank in staat zou zijn over de zaak uitspraak te doen op een onafhankelijke en onpartijdige wijze of dat bij de openbare opinie gewettigde twijfel zou worden gewekt aangaande de geschiktheid van die rechters om de zaak op zodanige wijze te behandelen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 648 en 650

C.10.0177.F 28 mei 2010 AC nr. 374

De omstandigheden dat de verzoekster werd gedagvaard voor de rechtbank van koophandel te Nijvel, die op een vroegere datum op verzoek van een derde vennootschap, haar faillissement had uitgesproken, dat het hof van beroep te Brussel dat faillissement heeft herroepen, en dat de verzoekster, die van oordeel was dat de rechtbank van koophandel te Nijvel een fout had begaan door het faillissement uit te spreken, een aansprakelijkheidsvordering tegen de Belgische Staat aanhangig gemaakt heeft bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, kunnen, gelet op de beperkte omvang van de rechtbank van koophandel te Nijvel, bij de partijen en bij derden gewettigde verdenking doen ontstaan over de strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechters die uitspraak moeten doen over de nieuwe vordering tot faillietverklaring.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.04.0258.N 13 juli 2004 AC nr. 368

De door de verzoekers aangevoerde feitelijke elementen die "in hun samenhang en in hun geheel genomen" zouden moeten aantonen dat de voorzitter van de rechtbank van koophandel niet alleen zelf niet kan of niet wil zetelen in de hangende procedure, maar tevens door zijn tussenkomsten blijk zou hebben gegeven van een gebrek aan onpartijdigheid en onafhankelijkheid, mochten zij bewezen zijn, sluiten geenszins uit dat de andere magistraten van de rechtbank van koophandel kennis kunnen nemen van de zaak (1). (1) Zie Cass., 5 jan. 1996, AR nrs C.95.0358.F en C.95.0369.F, nr 10.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

De door de verzoekers aangevoerde grieven tegen bepaalde rechters van de rechtbank van koophandel ten persoonlijken titel strekken zich niet zonder meer tot de andere rechters van dat rechtscollege uit (1). (1) Zie Cass., 9 nov. 2000, AR C.00.0592.F, nr 612.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Het verzoek tot onttrekking dient als ongegrond te worden afgewezen wanneer de verzoekers niet aantonen dat het vermeende gebrek aan onpartijdigheid en onafhankelijkheid bestaat in hoofde van alle rechters van de rechtbank waaraan de verzoekers de zaak willen doen onttrekken (1). (1) Zie Cass., 12 aug. 2003, AR C.03.0277.N, nr ... .

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Noch uit de omstandigheid dat de rechtbank van koophandel de conclusietermijnen niet zou hebben vastgesteld overeenkomstig de termijnen die door partijen zouden zijn voorgesteld in onderling akkoord, noch uit de context waarin dit volgens de eisers gebeurde, kan afgeleid worden dat de andere magistraten van de rechtbank niet langer met de nodige onpartijdigheid en onafhankelijkheid kennis kunnen nemen van en oordelen in de hangende procedure (1). (1) Zie Cass., 28 mei 2004, AR C.04.0191.F, nr ... .

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Uit de omstandigheid dat het hof van beroep een vonnis waarbij, in het kader van de vordering van de procureur des Konings tot faillietverklaring van een N.V., ambtshalve de heropening der debatten wordt bevolen ten einde deze laatste toe te laten bepaalde informatie en stukken over te leggen, teniet heeft gedaan, kan niet afgeleid worden dat, noch de magistraten die kennis hebben genomen van voormelde zaak, noch de andere magistraten van de rechtbank van koophandel niet met de nodige onafhankelijkheid en onpartijdigheid kennis zouden kunnen nemen en oordelen in een zaak met een ander voorwerp en een andere oorzaak waarbij de voormelde N.V. eveneens partij is.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.01.0235.N 11 oktober 2002 AC nr. 532

Een partij die enige reden heeft tot wettige verdenking in een geval waarin alle rechters van de rechtbank zich niet moeten onthouden, moet de onttrekking vragen aan de rechter op grond van artikel 650 Ger.W.; wanneer die partij geen onttrekking heeft gevraagd waar hij het had kunnen doen, kan hij niet voor het eerst voor het Hof een gewettigde verdenking aanvoeren (1). (1) Zie cass., 13 okt. 1975, Pas., 1976, I, 181, met noot J.V.

- VERDENKING (GEWETTIGDE) [ZIE: 483 VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE] -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

C.00.0280.N 14 augustus 2000 AC nr. ...

De persoonlijke aanvallen die een justitiabele richt tegen de voorzitter van een rechtbank zijn als dusdanig niet voldoende om bij de partijen en bij derden een wettige verdenking te doen ontstaan aangaande de strikte objectiviteit en onpartijdigheid van die rechtbank.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.00.0230.F 30 juni 2000 AC nr. ...

De procureur des Konings kan wegens gewettigde verdenking de onttrekking vragen van een zaak die ingeschreven is op de rol van de rechtbank van eerste aanleg waarbij hij zijn ambt uitoefent en die betrekking heeft op een verzoekschrift van een bediende bij zijn parket dat strekt tot een collectieve vereffening van schulden.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 648 en 656

D.97.0015.N 18 december 1997 AC nr. ...

Wanneer het Hof, waarbij een vordering aanhangig is tot onttrekking, wegens gewettigde verdenking, van een zaak aan een raad van beroep van de Orde van architecten, de vordering niet terstond aanneemt of afwijst, beveelt het de mededeling aan de leden van de raad van beroep tegen wie onttrekking wordt gevorderd, een aan de Nationale Raad van de Orde van architecten, en bepaalt het de datum waarop verslag zal worden gedaan door een van de raadsheren die in het arrest wordt aangewezen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 648 tot 659

C.09.0637.N 11 februari 2010 AC nr. 100

De procedure van onttrekking van de zaak aan de rechter zoals bepaald in de artikelen 648 tot 659 van het Gerechtelijk Wetboek laat niet toe dat een verzoeker naast zijn verzoekschrift, dat al zijn grieven moet inhouden, een conclusie neerlegt, zodat het Hof geen acht kan slaan op die conclusie; enkel de niet-verzoekende partijen en eventueel het openbaar ministerie kunnen een conclusie respectievelijk een advies neerleggen (1). (1) Bij vergissing wordt in het arrest vermeld dat "advocaat-generaal Guy Dubrulle heeft geconcludeerd", terwijl het advocaat-generaal Dirk Thijs was die de conclusie nam.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 648, 1° en 649, 1°

C.14.0053.N 20 februari 2014 AC nr. ...

De vordering tot onttrekking van de zaak aan de rechter op grond van bloed- of aanverwantschap is beperkt tot gevallen waarin een van de partijen in het geding bloed- of aanverwanten heeft onder de rechters in het gerecht alwaar de zaak aanhangig is en strekt zich niet uit tot gevallen waarin een van de partijen in het geding bloed- of aanverwanten heeft onder de leden van het openbaar ministerie bij dit gerecht.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 648, 1° tot en met 3°, en 658

C.13.0170.N 14 juni 2013 AC nr. ...

Het verzoek tot onttrekking van de zaak aan de Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars die het Nederlands als voertaal heeft, dient te worden afgewezen aangezien uit de wet blijkt dat het instituut slechts één uitvoerende kamer en één kamer van beroep, die het Nederlands als voertaal hebben, omvat, zodat de verwijzing naar een instantie van dezelfde rang in die omstandigheden niet mogelijk is en niet verenigbaar met de organisatie en de werking van de Uitvoerende Kamer van dit Beroepsinstituut (1). (1) Zie Cass. 26 feb. 2009, AR C.09.0011.F, AC 2009, nr. 160, waarin het verzoek tot onttrekking echter om dezelfde reden “onontvankelijk” werd verklaard.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

Artt. 648, 1°, 649, 2°, en 656, tweede lid

C.98.0369.F 1 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer het door een advocaat met redenen omklede en ondertekende verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan de vrederechter wegens bloed- of aanverwantschap niet kennelijk onontvankelijk is, beveelt het Hof dat uiterlijk binnen acht dagen de bij de wet bepaalde mededelingen worden gedaan en dat de partijen uiterlijk binnen twee maanden worden opgeroepen om op een rechtszitting van het Hof te verschijnen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 648, 1°, en 649, 2°

C.98.0369.F 1 oktober 1998 AC nr. ...

De vordering tot onttrekking van een zaak aan de vrederechter, die uitgaat van een meerderjarige jegens wie een bij artikel 488bis A, B.W., bedoelde beschermingsmaatregel is genomen, en die alleen gegrond is op de omstandigheid dat de partij die de voorlopige bewindvoerder van zijn goederen is, plaatsvervangend rechter van het kanton is, kan worden verworpen wanneer zij een misbruik van de procedure blijkt te zijn.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

De onttrekking van een zaak aan de vrederechter kan door een partij worden gevorderd, inzonderheid wanneer een andere partij plaatsvervangend vrederechter van het kanton is; een dergelijke vordering kan worden verworpen, wanneer zij een misbruik van de procedure blijkt te zijn.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 648, 2° en 650

C.10.0714.F 16 december 2010 AC nr. 749

Verwijten aan het adres van het openbaar ministerie of van voorlopige bewindvoerders van een naamloze vennootschap kunnen geen grond opleveren voor een gewettigde verdenking van een rechtbank.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Het Hof van Cassatie is niet bevoegd om naar aanleiding van een vordering tot verwijzing van de ene rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking, te oordelen over de wettigheid van de beslissingen van het gerecht waaraan men de zaken wil doen onttrekken.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Wanneer uit de door de verzoekers aangevoerde verklaringen, ook al kon de nauwkeurigheid ervan worden nagegaan en ook al hadden ze de draagwijdte die zij eraan toekennen, niet kan worden afgeleid dat alle rechters die samen die rechtbank van koophandel vormen niet in staat zouden zijn om op onafhankelijke en onpartijdige wijze in de zaak uitspraak te doen of dat zij bij de publieke opinie een gewettigde twijfel zouden doen ontstaan over hun geschiktheid om op die wijze uitspraak te doen, verwerpt het Hof als kennelijk niet ontvankelijk het verzoek tot onttrekking van een zaak wegens gewettigde verdenking (1). (1) Zie Cass., 20 mei 1999, AR C.99.0197.F, AC, 1999, nr. 300.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.01.0571.N 17 januari 2002 AC nr. 39

Kan bij de verzoeker wettige verdenking doen ontstaan de omstandigheid dat de voorzitter van het gerecht waartegen onttrekking wordt gevorderd tegen hem een klacht heeft ingediend op grond van smaad, laster en eerroof, en dit gerecht in de door artikel 656, 4° lid, 1°, b, Ger.W. bedoelde verklaring laat gelden dat het niet mogelijk lijkt een kamer samen te stellen die met de nodige sereniteit en onpartijdigheid uitspraak zou kunnen doen (1). (1) Zie cass., 30 juni 2000, A.R. C.00.0230.F, nr 422; 14 aug. 2000, A.R. C.00.0280.N, nr 433; 15 maart 2001, A.R. C.01.0051.F, nr ... met noot A.H.; in strafzaken: 27 juli 1999, A.R. P.99.0899.N, nr 420; 22 nov. 2000, A.R. P.00.1355.F, nr 638.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.01.0467.F 8 oktober 2001 AC nr. ...

In tuchtzaken heeft het verzoek tot onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking en tot verwijzing van een rechtbank naar een andere geen bestaansreden en is het dus kennelijk niet ontvankelijk, wanneer het rechtscollege waartegen het verzoek tot onttrekking gericht is al een tuchtsanctie heeft opgelegd op de dag waarop het Hof van Cassatie over dat verzoek uitspraak doet en de zaak derhalve niet langer bij dat rechtscollege aanhangig is (1). (1) Zie cass., 15 april 1992, AR. 9737, nr. 440; 4 jan. 1995, AR. P.94.1349.F - P.94.1352.F, nr. 7.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

Artt. 648, 2° en 656, eerste lid

C.01.0239.N 8 juni 2001 AC nr. ...

Het verzoek tot onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking is kennelijk onontvankelijk wanneer het grieven aanvoert die geen verband houden met verwijten van partijdigheid of afhankelijkheid.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 648, 2° en 670, tweede lid

C.09.0636.F 8 januari 2010 AC nr. 15

Geen enkele wetsbepaling biedt de mogelijkheid om de procedure tot verwijzing wegens gewettigde verdenking toe te passen op het Hof van Cassatie of op het bij dat Hof opgerichte bureau voor rechtsbijstand (1). (1) Zie Cass., 23 maart 1988, AR 6617, AC, 1987-88, nr. 464.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTSBIJSTAND -

Artt. 648, 2°, 650 en 653

C.01.0468.F 8 oktober 2001 AC nr. ...

Kennelijk niet ontvankelijk is het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking, wanneer het niet is ondertekend door een advocaat (1). (1) Zie cass., 29 okt. 1999, AR. C.99.0463.F, nr. 574.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.99.0463.F 29 oktober 1999 AC nr. ...

Het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan de rechter wegens gewettigde verdenking moet door een advocaat worden ondertekend; het verzoekschrift dat vermeldt dat het door een advocaat is opgesteld en een leesbare handtekening draagt, gevolgd door de term "loco" en de naam van voornoemd advocaat, maar zonder vermelding van de hoedanigheid van de ondertekenaar, is kennelijk niet ontvankelijk.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.96.0412.F 9 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer het Hof van cassatie beslist dat de omstandigheid, die is aangevoerd in een verzoek tot onttrekking van de zaak aan een rechtbank van eerste aanleg wegens gewettigde verdenking, namelijk dat de tegenpartij het ambt van hoofdgriffier uitoefent bij de rechtbank waarbij de zaak aanhangig gemaakt is, bij de verzoeker en bij derden gewettigde verdenking kan doen ontstaan over de strikte onpartijdigheid van die rechtbank om over die zaak uitspraak te doen, beveelt het de onttrekking van de zaak aan de geadieerde rechtbank en verwijst het ze naar een andere rechtbank van eerste aanleg.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.96.0001.N 20 juni 1996 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie oordeelt dat de omstandigheden aangevoerd door eiser, griffiebeambte bij een vredegerecht, die het voorwerp is van een tuchtvervolging, bij hem en bij derden een gewettigde verdenking kunnen doen ontstaan nopens de strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de hoofdgriffier van dit vredegerecht die over de tegen eiser ingestelde tuchtzaak uitspraak zou moeten doen, zal het Hof het verzoek tot onttrekking inwilligen en de verwijzing van de zaak naar de hoofdgriffier van een ander vredegerecht bevelen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Allerlei

Artt. 648, 2°, 650 en 658

C.09.0591.N 14 januari 2010 AC nr. 34

De banden die bestaan tussen een rechter en zijn collega's van een zelfde gerecht kunnen bij de partijen en bij derden een wettige verdenking doen ontstaan over de strikte onpartijdigheid van de rechters die over de zaak uitspraak moeten doen, wanneer een van de betrokken partijen zelf rechter is in de rechtbank die uitspraak moet doen; wanneer de betrokken rechter ook benoemd is in de andere rechtbanken van hetzelfde rechtsgebied, verwijst het Hof de zaak naar een rechtbank van een ander rechtsgebied (1). (1) Zie Cass., 4 april 2003, AR C.03.0077.N, AC, 2003, nr. 228; Cass., 28 sept. 2006, AR C.06.0422.F, www.cass.be.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.03.0077.N 4 april 2003 AC nr. 228

De mogelijkheid dat in een zaak de partijen of derden de indruk zouden kunnen hebben dat de rechtbank hetzij te streng hetzij te welwillend zou optreden ten aanzien van een collega-rechter, kan een gewettigde verdenking doen ontstaan aangaande de strikte onpartijdigheid van de rechters die uitspraak moeten doen, zodat het Hof de zaak aan die rechtbank onttrekt en verwijst naar een rechtscollege van hetzelfde rechtsgebied (1). (1) Cass., 4 mei 2000, AR C.00.0131.N, nr 274.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.01.0517.F 3 december 2001 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie oordeelt dat de omstandigheden, die zijn aangevoerd in een verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan een hof van beroep wegens gewettigde verdenking, met name dat een van de partijen raadsheer is in dat hof, bij de partijen en bij derden een gewettigde verdenking kunnen doen ontstaan omtrent de onpartijdigheid van de te wijzen beslissing, beveelt het de verwijzing van de zaak naar een ander hof van beroep (1). (1) Cass., 17 jan. 1991, AR 9148, nr. 257; zie cass., 27 feb. 1998, AR C.98.0011.F, nr. 112.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.98.0306.F 31 augustus 1998 AC nr. ...

Wanneer het Hof van cassatie vaststelt dat de omstandigheden die aangevoerd worden in het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak, op grond van gewettigde verdenking, aan de hoofdgriffier van het Militair Gerechtshof, die uitspraak moet doen als tuchtrechter, en het feit dat geen enkele andere griffier hem, te dezen, kan vervangen, bij de partijen en bij derden gewettigde verdenking kunnen wekken omtrent zijn strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid, beveelt het de onttrekking van de zaak en verwijst het de zaak naar de hoofdgriffier van een hof van beroep.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

D.94.0005.F 5 mei 1994 AC nr. ...

Wanneer een apotheker voor een provinciale raad van de orde van apothekers dient te verschijnen wegens de telastlegging: de eer en de bescheidenheid van het beroep in het gedrang te hebben gebracht door het toepassen, in de apotheek waarvan hij titularis is, van een directe en systematische korting, en de raad zijn mening over zijn houding voordien reeds kenbaar heeft gemaakt door, na onderzoek van een proces-verbaal van verhoor, te oordelen dat hij het ten laste gelegde feit heeft erkend, doet laatstgenoemde omstandigheid bij de apotheker en bij derden een wettige verdenking ontstaan nopens de strikte objectiviteit en onpartijdigheid van die raad; het Hof onttrekt de zaak bijgevolg aan die raad en beveelt de verwijzing van die zaak naar een raad van een andere provincie.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

Artt. 648, 2°, en 658

C.06.0312.F 11 juli 2006 AC nr. 375

Wanneer het Hof van Cassatie oordeelt dat de door de verzoeker aangevoerde omstandigheden in zijn vordering tot onttrekking van een tuchtrechtelijke procedure die tegen een rechter van dit rechtscollege is ingesteld, wegens gewettigde verdenking, aan een rechtbank van eerste aanleg, met name de omstandigheid dat de rechter, waartegen die tuchtrechtelijke vervolging loopt, voor het hof van beroep van het rechtsgebied waaronder de rechtbank ressorteert, verschillende collega's van de zetel als getuige heeft gedagvaard in het kader van een tegen hem gevoerde strafrechtelijke procedure, en het onbehagen bij de leden van de rechtbank na een eerdere tuchtrechtelijke procedure tegen die rechter, waarbij het Hof van Cassatie de onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking heeft bevolen en de verwijzing van de zaak naar een rechtscollege van een ander rechtsgebied, bij de partij en bij derden een gewettigde verdenking kunnen doen ontstaan omtrent de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechters die kennis moeten nemen van de maatregelen waartoe de tuchtrechtelijke procedure aanleiding kan geven, beveelt het de onttrekking van de zaak aan de rechtbank van eerste aanleg en verwijst het die naar een rechtbank van eerste aanleg van een ander rechtsgebied (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 2005, AR C.05.0445.F, nr ... en de (andersluidende) conclusie van adv.-gen. HENKES in Pas., 2005, nr ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Artt. 648, 4°, 652 en 655

C.07.0009.F 8 februari 2007 AC nr. 74

Op een vordering tot onttrekking van een zaak aan een rechter die gedurende meer dan zes maanden verzuimd heeft de zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, neemt het Hof alle omstandigheden van de zaak in aanmerking om te beoordelen of het belang van een goede rechtsbedeling die onttrekking rechtvaardigt, met name de opmerkingen en bewijsstukken die neergelegd zijn door de rechter aan wie men de zaak wil onttrekken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Algemeen

Artt. 648, 4°, 652 en 656, tweede lid

C.02.0390.N 27 augustus 2002 AC nr. 407

Wanneer het verzoek van de procureur-generaal bij het hof van beroep tot onttrekking van de zaak aan de rechter die ze in beraad heeft genomen en meer dan zes maanden verzuimt ze te berechten niet kennelijk onontvankelijk is, beveelt het Hof dat uiterlijk binnen acht dagen de bij de wet bepaalde mededelingen worden gedaan en dat de partijen uiterlijk binnen twee maanden worden opgeroepen om op een rechtszitting voor het Hof te verschijnen (1) (1) Cass., 23 okt. 2000, A.R. C.00.0493.F, nr. 568, met conclusie van eerste advocaat-generaal J.-F. Leclercq en 7 maart 2002, A.R. C.02.0066.N. Uit dit arrest (en negen andere gelijkaardige arresten, betreffende dezelfde raadsheer) blijkt dat het Hof ook dringende civiele zaken in een vakantiekamer behandelt.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.02.0066.N 4 april 2002 AC nr. 168

Wanneer het verzoek van de procureur-generaal bij het hof van beroep tot onttrekking van de zaak aan de rechter die ze in beraad heeft genomen en meer dan zes maanden verzuimt ze te berechten niet kennelijk onontvankelijk is, beveelt het Hof dat uiterlijk binnen acht dagen de bij de wet bepaalde mededelingen worden gedaan en dat de partijen uiterlijk binnen twee maanden worden opgeroepen om op een rechtszitting voor het Hof te verschijnen (1). (1) Cass., 23 okt. 2000, A.R. C.00.0493.F, nr 568, met conclusie van eerste advocaat-generaal J.-F. Leclercq.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.00.0493.F 4 december 2000 AC nr. ...

Wanneer het verzoekschrift van de procureur-generaal bij het hof van beroep tot onttrekking van de zaak aan een rechter die meer dan zes maanden verzuimt een zaak te berechten die hij in overweging had genomen, niet kennelijk onontvankelijk is, beveelt het Hof dat uiterlijk binnen acht dagen de bij de wet bepaalde mededelingen worden gedaan en dat de partijen uiterlijk binnen twee maanden worden opgeroepen om op een rechtszitting van het Hof te verschijnen (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Algemeen

Artt. 648, 4°, 652 en 658

C.06.0557.F 9 november 2006 AC nr. 552

Op een verzoek tot onttrekking van een zaak aan een rechter die gedurende meer dan zes maanden verzuimt een door hem in beraad genomen zaak betreffende een vordering tot gedwongen tussenkomst te berechten, mag het Hof alle omstandigheden van de zaak in aanmerking nemen om te oordelen of die onttrekking in het belang van een goede rechtsbedeling verantwoord is (1) (2). (1) Zie Cass., 9 juni 2006, AR C.06.0240.F, nr ... (2) Het O.M. heeft geconcludeerd dat het belang van een goede rechtsbedeling niet de onttrekking gebood van een rechtspleging die ertoe strekte de gedwongen tussenkomst van een aannemer te bevelen in een bij een eerste vonnis bevolen deskundigenonderzoek. De onttrekking van de zaak aan de rechter die uitspraak moest doen over de incidentele vordering had immers ook noodzakelijkerwijs geleid tot de onttrekking van de hoofdvordering aan die rechter, terwijl de eiser tot onttrekking geen enkele grief had aangevoerd tegen het verloop van de rechtspleging betreffende de hoofdvordering.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.06.0240.F 9 juni 2006 AC nr. 322

Wanneer het Hof kennis neemt van een verzoek dat ertoe strekt een zaak die een rechter in beraad genomen had aan hem te onttrekken omdat hij gedurende meer dan zes maanden verzuimt haar te berechten, kan het Hof alle omstandigheden van de zaak in aanmerking nemen om te oordelen of die onttrekking het belang van een goede rechtsbedeling dient.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.06.0132.F 21 april 2006 AC nr. 229

Op een vordering tot onttrekking van een zaak aan een rechter die gedurende meer dan zes maanden verzuimd heeft de zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, kan het Hof alle omstandigheden van de zaak in aanmerking nemen om te beoordelen of het belang van een goede rechtsbedeling die onttrekking rechtvaardigt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.05.0541.F 27 januari 2006 AC nr. 59

Wanneer een rechter gedurende meer dan zes maanden verzuimt de zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, kan het Hof, als het dit verzuim vaststelt en oordeelt dat de beslissing over het geschil in het belang van een goede rechtsbedeling niet langer mag uitblijven, hem de zaak onttrekken en ze verwijzen naar hetzelfde, anders samengestelde, rechtscollege (1). (1) Cass., 30 juli 2002, AR C.02.0315.N, nr 406.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Algemeen

Artt. 648, 4°, 652 en 658, eerste en derde lid

C.02.0315.N 30 juli 2002 AC nr. 406

Wanneer een rechter gedurende meer dan zes maanden verzuimt de zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, kan het Hof, als het dit verzuim vaststelt en oordeelt dat de beslissing over het geschil in het belang van een goede rechtsbedeling niet langer mag uitblijven, hem de zaak onttrekken en ze verwijzen naar hetzelfde rechtscollege, anders samengesteld (1) (1) Cass., 4 dec. 2000, A.R. C.00.0494.F, nr.666 en 4 april 2002, A.R. C.02.066.N, supra, nr. ... Uit dit arrest (en drieëntwintig andere gelijkaardige arresten, betreffende dezelfde rechters) blijkt dat het Hof ook dergelijke dringende civiele zaken in een vakantiekamer behandelt.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Wanneer een rechter gedurende meer dan zes maanden verzuimt de zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, kan het Hof, als het dit verzuim vaststelt en oordeelt dat de beslissing over het geschil in het belang van een goede rechtspleging niet langer mag uitblijven, hem de zaak onttrekken en ze verwijzen naar hetzelfde rechtscollege, anders samengesteld (1) (1) Cass., 4 dec. 2000, A.R. C.00.0494.F, nr.666 en 4 april 2002, A.R. C.02.0066.N, supra, nr. ... . Uit dit arrest (en drieëntwintig andere gelijkaardige arresten, betreffende dezelfde rechters) blijkt dat het Hof ook dergelijke dringende civiele zaken in een vakantiekamer behandelt.

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.02.0066.N 4 april 2002 AC nr. 168

Wanneer een rechter gedurende meer dan zes maanden verzuimt de zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, kan het Hof hem de zaak onttrekken en ze verwijzen naar hetzelfde rechtscollege, anders samengesteld (1). (1) Cass. 4 dec. 2000, A.R. C.00.0494.F, nr 666.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Algemeen

Artt. 648, 4°, 652 tot 655, 658

C.95.0387.F 5 januari 1996 AC nr. ...

Wanneer een rechter meer dan zes maanden verzuimt de zaak te berechten die hij in beraad had genomen, kan het Hof, zonder de in artikel 656 Ger.W. bedoelde mededeling te bevelen, de zaak aan die rechter onttrekken en ze naar hetzelfde gerecht, anders samengesteld, of naar een ander gerecht verwijzen.~

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.94.0383.F 22 december 1994 AC nr. ...

Wanneer een rechter meer dan zes maanden verzuimt de zaak te berechten die hij in beraad had genomen, kan het Hof, zonder de in artikel 656 Ger.W. bedoelde mededeling te bevelen, de zaak aan die rechter onttrekken en ze naar hetzelfde gerecht, anders samengesteld, of naar een ander gerecht verwijzen.~

- RECHTBANKEN - Algemeen

Artt. 648, 4°, 652, 655 en 658

S.95.0031.F 24 april 1995 AC nr. ...

Wanneer de rechter gedurende meer dan zes maanden verzuimt een zaak te berechten die hij in beraad had genomen, kan het Hof hem de zaak onttrekken zonder de in artikel 656 Ger. W. voorgeschreven mededeling te bevelen en kan het de zaak naar hetzelfde rechtscollege, anders samengesteld, of naar een ander rechtscollege verwijzen.~

- RECHTBANKEN - Algemeen

Artt. 648, 4°, en 652

C.08.0019.N 7 februari 2008 AC nr. 95

De termijn van zes maanden gedurende dewelke de rechter verzuimt de zaak te berechten, die dient verstreken te zijn alvorens de procureur-generaal bij het hof van beroep kan vorderen dat de zaak hem wordt onttrokken, wordt niet geschorst tijdens het gerechtelijk verlof (1). (1) Cass., 17 jan. 2008, AR C.O7.O631.N, www.cass.be.

- RECHTBANKEN - Algemeen

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

Op verzoek van de procureur-generaal bij het hof van beroep onttrekt het Hof van Cassatie de zaak aan de rechter in het belang van een goede rechtsbedeling, wanneer het vaststelt dat uit de verklaring van de voorzitter van de rechtbank blijkt dat de betrokken magistraat ontlast werd van de meeste van de normale opdrachten die op een magistraat rusten maar er desondanks niet in slaagt projecten af te leveren binnen de normale tijdsgrenzen, en de rechter zelf geen uitlegging geeft aan de vertraging die zou kunnen wettigen dat hij de zaak meer dan zes maand in beraad hield (1). (1) Cass., 17 jan. 2008, AR C.O7.O631.N, www.cass.be.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.07.0631.N 17 januari 2008 AC nr. 32

De termijn van zes maanden gedurende dewelke de rechter verzuimt de zaak te berechten, die dient verstreken te zijn alvorens de procureur-generaal bij het hof van beroep kan vorderen dat de zaak hem wordt onttrokken, wordt niet geschorst tijdens het gerechtelijk verlof.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

- RECHTBANKEN - Algemeen

Het Hof van Cassatie verwerpt het verzoek tot onttrekking van de zaak uitgaande van de procureur-generaal bij het hof van beroep in het belang van een goede rechtsbedeling wanneer het vaststelt dat de rechter die reeds meer dan zes maanden verzuimd heeft de zaak te berechten die hij in beraad genomen heeft, waarschijnlijk de beslissing zal wijzen op korte termijn.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.07.0265.N 22 juni 2007 AC nr. 348

De mogelijkheid voor een partij of voor de Procureur-generaal bij het hof van beroep om de onttrekking van de zaak aan de rechter te vorderen wanneer deze gedurende meer dan zes maanden verzuimt de zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, is ook toepasselijk in strafzaken (1). (1) Zie Cass., 22 juni 2006, AR nr C.06.0221.N, www.cass.be

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Wanneer het Hof ingevolge een verzoek tot onttrekking vaststelt dat de rechter reeds meer dan zes maanden verzuimd heeft de zaak te berechten die hij in beraad genomen heeft, terwijl de zaak zelf geen bijzondere kenmerken vertoont die zouden kunnen verantwoorden dat de zaak zo lang in beraad werd gehouden, en de persoonlijke toestand van de betrokkene die van zittingen ontlast werd, evenmin dit uitstel kan verantwoorden, onttrekt het de zaak aan de rechter en verwijst het de zaak naar dezelfde rechtbank, anders samengesteld, nu de beslissing over het geschil in het belang van een goede rechtsbedeling niet langer mag uitblijven.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

C.07.0162.N 4 mei 2007 AC nr. 225

Wanneer een kamer van een rechtscollege gedurende meer dan zes maand verzuimt de zaak te berechten die zij in beraad heeft genomen en de voorzitter van die kamer dit verzuim wijt aan zijn falende gezondheidstoestand, kan die gezondheidstoestand de vertraging uitleggen, maar dit verantwoordt niet dat de zaak aan dezelfde kamer zou moeten toebedeeld blijven; wanneer de zaak zelf geen bijzondere kenmerken vertoont die zouden kunnen verantwoorden dat de zaak zo lang in beraad wordt gehouden, kan het Hof in het belang van een goede rechtsbedeling, op verzoek van een partij, de zaak aan die kamer onttrekken en de zaak verwijzen naar hetzelfde, doch anders samengestelde rechtscollege.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Wanneer een kamer van een rechtscollege gedurende meer dan zes maand verzuimt de zaak te berechten die zij in beraad heeft genomen en de voorzitter van die kamer dit verzuim wijt aan zijn falende gezonheidstoestand, kan die gezondheidstoestand de vertraging uitleggen, maar dit verantwoordt niet dat de zaak aan dezelfde kamer zou moeten toebedeeld blijven; wanneer de zaak zelf geen bijzondere kenmerken vertoont die zouden kunnen verantwoorden dat de zaak zo lang in beraad wordt gehouden, kan het Hof in het belang van een goede rechtsbedeling, op verzoek van een partij, de zaak aan die kamer onttrekken en de zaak verwijzen naar hetzelfde, doch anders samengestelde rechtscollege.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.06.0029.N 9 februari 2006 AC nr. 87

Het Hof van cassatie willigt het verzoek tot onttrekking van de zaak uitgaande van één der partijen in het belang van een goede rechtsbedeling in wanneer het vaststelt dat de rechter reeds meer dan zes maanden verzuimd heeft de zaak te berechten die hij in beraad genomen heeft, en de zaak zelf geen bijzondere kenmerken vertoont die zouden kunnen verantwoorden dat de zaak zo lang in beraad werd gehouden.

- RECHTBANKEN - Algemeen

Wanneer het Hof van cassatie op verzoek van één der partijen een zaak onttrekt aan de rechter die gedurende meer dan zes maanden verzuimd heeft de zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, wijst het de rechter aan naar wie het de zaak verwijst; het kan de zaak verwijzen naar hetzelfde gerecht, anders samengesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

C.00.0493.F 4 december 2000 AC nr. ...

Wanneer de rechter gedurende meer dan zes maanden verzuimt een door hem in beraad genomen zaak te berechten, kan het Hof de zaak aan hem onttrekken en ze naar hetzelfde, doch anders samengestelde rechtscollege of naar een ander rechtscollege verwijzen (1) (2). (1) I.v.m. de antecedenten van de rechtspleging in de eerste zaak, die geregeld wordt volgens het nieuwe artikel 656 Ger.W., dat is ingevoerd bij de wet van 12 maart 1998 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek en het Wetboek van Strafvordering inzake de procedure tot onttrekking van de zaak aan de rechter, zie cass., 23 okt. 2000, A.R. C.00.0493, nr ... en concl. J.F. LECLERCQ, eerste adv.-gen. (2) Voor gevallen waarin de regel wordt toegepast volgens de procedure, die bestond vóór de bij de wet van 12 maart 2000 aangebrachte wijzigingen, zie cass., 24 april 1995, A.R. S.95.0031.F, nr. 209 en 5 jan. 1996, A.R. C.95.0387.F, nr. 11

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Algemeen

Artt. 648, 652 en 658

C.13.0639.F 31 januari 2014 AC nr. ...

Het Hof, dat kennisneemt van een verzoek tot onttrekking van de zaak aan een rechter die gedurende meer dan zes maanden verzuimd heeft een zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, houdt bij zijn uitspraak rekening met het belang van een goede rechtsbedeling; bij zijn uitspraak over de vraag of de zaak al dan niet aan de rechter moet worden onttrokken, kan het Hof alle omstandigheden van de zaak in aanmerking nemen (1). (1) Cass. 21 april 2006, AR C.06.0132.F, AC 2006, nr. 229.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 648, 653 en 1080

C.96.0308.N 4 oktober 1996 AC nr. ...

Het verzoek tot onttrekking van een zaak aan de rechter is een burgerlijke procedure, zodat, overeenkomstig artikel 1080 Ger.W., de bijstand van een advocaat bij het Hof van Cassatie vereist is.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Het verzoekschrift tot onttrekking van een zaak aan de rechter dat niet ondertekend werd door een advocaat bij het Hof van Cassatie is niet ontvankelijk.~

- CASSATIE - Allerlei

Artt. 650, 656, eerste lid, 828 en 838

C.00.0610.F 20 november 2000 AC nr. ...

Het Hof wijst het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak op grond van gewettigde verdenking van een vredegerecht af, wanneer uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat de verdenking enkel betrekking heeft op de vrederechter en op een rechter-plaatsvervanger, maar niet op de overige rechters in dat gerecht; gesteld dat de aangevoerde motieven een of meer gronden tot wraking zouden opleveren t.a.v. de beide betrokken magistraten, staat het niet aan het Hof daarvan kennis te nemen (1). (1) Zie Cass., 3 juni 1993, A.R. C.93.0096.F, nr. 267; 20 mei 1999, A.R. C.99.0197.F, nr. 300.

- WRAKING -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 652 en 656, eerste lid

C.02.0101.N 7 maart 2002 AC nr. 169

Daar alleen de procureur-generaal bij het hof van beroep kan vorderen dat de zaak wordt onttrokken aan de rechter die ze in beraad heeft genomen, wanneer hij meer dan zes maanden verzuimt ze te berechten, is dergelijk verzoek van een partij kennelijk onontvankelijk.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Algemeen

Artt. 652, 779, tweede lid, en 1088

C.03.0123.F 20 maart 2003 AC nr. 186

De rechter die een rechtscollege leidt en een beschikking wijst waarin hij een andere rechter aanwijst om op een rechtszitting een rechter te vervangen die gedurende meer dan zes maanden verzuimd heeft uitspraak te doen over de zaken die hij in beraad heeft genomen, teneinde de heropening van het debat te bevelen en de zaken die ab initio teruggenomen zullen moeten worden naar de algemene rol te verwijzen, overschrijdt zijn bevoegdheid.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

Artt. 660, eerste lid, en 1110

C.99.0514.F 7 september 2000 AC nr. ...

Buiten het geval waarin het voorwerp van de vordering niet tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht behoort, verwijst elke beslissing inzake bevoegdheid in voorkomend geval de zaak naar de bevoegde rechter die zij aanwijst; die bepaling is evenwel niet van toepassing op het Hof van Cassatie, wanneer het, wegens schending van een bevoegdheidsregel, een beslissing van een ander rechtscollege dan de arrondissementsrechtbank vernietigt (1) (Impliciet). (1) Cass., 15 feb. 1999, AR C.98.0055.F, nr. 85.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid

C.98.0055.F 15 februari 1999 AC nr. ...

Buiten het geval waarin het voorwerp van de vordering niet tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht behoort, verwijst elke beslissing inzake bevoegdheid in voorkomend geval de zaak naar de bevoegde rechter die zij aanwijst; die bepaling is evenwel niet van toepassing op het Hof van Cassatie, wanneer het, wegens schending van een bevoegdheidsregel, een beslissing van een ander rechtscollege dan van de arrondissementsrechtbank vernietigt (Impliciet).~@@ CCCCCCCCC

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid

Artt. 660, tweede lid, 1050, tweede lid en 1055

C.09.0568.N 15 maart 2010 AC nr. 184

Uit de artikelen 660, tweede lid, 1050, tweede lid, 1055 van het Gerechtelijk wetboek volgt dat de redenen die de beslissing schragen van de rechter, die zich onbevoegd verklaart, niet bindend zijn voor de rechter naar wie de zaak wordt verwezen en dan ook niet kunnen worden aangezien als eindbeslissingen in de zin van de artikelen 1050, tweede lid en 1055 van het Gerechtelijk wetboek.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Artt. 664 en 1115

G.14.0086.F 5 juni 2014 AC nr. ...

De beschikking van de eerste voorzitter van het Hof die zonder voorbehoud rechtsbijstand heeft toegekend teneinde cassatieberoep in te stellen, dekt alle prestaties die nodig zijn om die procedure te doorlopen; de betekening aan de partij bij een cassatiearrest, zoals bepaald in artikel 1115 van het Gerechtelijk Wetboek, maakt de laatste fase van de cassatieprocedure uit en wordt dus gedekt door die beschikking; het nieuwe verzoek tot rechtsbijstand is derhalve zonder belang.

- RECHTSBIJSTAND -

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Artt. 667 en 682

G.04.0064.F 13 augustus 2004 AC nr. 372

Het bureau voor rechtsbijstand van het Hof van cassatie kan een advocaat bij het Hof aanwijzen om gratis zijn diensten te verlenen, wanneer het van oordeel is dat het advies van de advocaat bij het Hof die door de stafhouder van zijn orde is aangewezen, niet lijkt te moeten worden gevolgd en dat de verzoeker met een redelijke kans op slagen cassatieberoep kan instellen.

- RECHTSBIJSTAND -

Artt. 667 en 682, tweede lid

G.04.0161.F 24 maart 2005 AC nr. 187

Niet ontvankelijk is het verzoek tot rechtsbijstand waarvoor verzoeker niet de stukken heeft voorgelegd die noodzakelijk zijn om een advocaat bij het Hof van cassatie en het Bureau in staat te stellen te onderzoeken of hij een cassatieberoep kan instellen met een redelijke kans op slagen (1). (1) Cass., 9 juni 1998, P.D. nr 239, nr 616 en verwijzingen.

- RECHTSBIJSTAND -

Artt. 667, 670, tweede lid, en 907

C.09.0636.F 8 januari 2010 AC nr. 15

Aangezien geen cassatiegeding hangende is, kan de verzoeker het advies van de advocaat bij het Hof van Cassatie op grond waarvan het bureau voor rechtsbijstand geoordeeld heeft dat zijn aanspraak om zich in cassatie te voorzien niet rechtmatig leek, niet van valsheid betichten.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

- RECHTSBIJSTAND -

Artt. 667, 675, 676, 677 en 682

G.09.0137.N 22 juli 2009 AC nr. 458

Vermits inzake de vestiging en invordering van de provincie- en gemeentebelastingen het verzoekschrift houdende voorziening in cassatie en het antwoord op de voorziening door een advocaat mogen worden ondertekend en dienvolgens voor het instellen van het cassatieberoep in dit geschil de tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie niet vereist is (1), verwerpt het Bureau voor rechtsbijstand van het Hof het verzoek tot rechtsbijstand, in zoverre het strekt tot de aanwijzing van een advocaat bij het Hof van Cassatie (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2008, AR F.07.0035.N, AC, 2008, nr. 727, met concl. van advocaat-generaal Thijs.

- RECHTSBIJSTAND -

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 673, 688 en 690

P.04.1490.F 2 maart 2005 AC nr. 128

Alleen de procureur-generaal bij het hof van beroep kan cassatieberoep instellen tegen de beslissingen inzake rechtsbijstand (1), inbegrepen tegen de beslissingen gegrond op artikel 673 Ger.W., die in hoger beroep zijn gewezen (2), doch uitsluitend wegens overtreding van de wet. (1) Zie Cass., 10 jan. 1990, AR 7927, nr 289 en 13 okt. 1992, AR 7065, nr 664. (2) Contra SNOECK M., L'assistance judiciaire: généralités et aspects procéduraux, in Le coût de la justice, Ed. Jeune Barreau de Liège, 1998, p. 363 en VAN CAENEGEM P., Art. 688 Ger.W., in Gerechtelijk recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, 1997, p. 5.

- RECHTSBIJSTAND -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen

Artt. 688 en 690

P.07.0661.N 29 mei 2007 AC nr. 280

Uit de artikelen 688 en 690 Gerechtelijk Wetboek betreffende de rechtsmiddelen tegen de beslissingen inzake rechtsbijstand volgt dat alleen de procureur-generaal bij het hof van beroep in die zaken cassatieberoep kan instellen en zulks uitsluitend in het bij de wet bepaalde geval (1). (1) Cass., 18 dec. 1985, AR 4715, nr. 270; Cass., 10 jan. 1990, AR 7927, nr. 289; Cass., 13 okt. 1992, AR 7065, nr. 664.

- RECHTSBIJSTAND -

- CASSATIEBEROEP - Allerlei

P.03.0921.F 22 juli 2003 AC nr. 393

Alleen de procureur-generaal bij het hof van beroep is bevoegd om, in de bij de wet bepaalde gevallen, cassatieberoep in te stellen tegen de beslissingen over een verzoek om rechtsbijstand (1). (1) Cass., 18 dec. 1985, AR 4715, nr 270; 20 jan. 1990, AR 7927, nr 289; 13 okt. 1992, AR 7065, nr 664.

- RECHTSBIJSTAND -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen

Artt. 700 en 1034bis

C.01.0180.N 8 januari 2004 AC nr. 5

Wanneer op grond van een daartoe strekkende bepaling een rechtsgeding regelmatig wordt ingeleid bij een verzoekschrift op tegenspraak, kan de eiser, voor het geval deze hoofdvordering niet zou worden ingewilligd, in deze akte van rechtsingang tevens een subsidiaire vordering instellen, ook al diende zij als hoofdvordering bij dagvaarding te worden ingesteld (1). (1) Er is geen reden om de gevallen waarin de wetgever heeft bepaald dat de rechtsingang bij verzoekschrift op tegenspraak geschiedt, restrictief te interpreteren; deze procedure is goedkoper en wordt als minder agressief ervaren, wat de kans op het totstandkomen van een minnelijke regeling in de hand werkt. Vergelijk ook met de toepassing van artikel 662 Ger.W. in het geval dat een zaak naar de rechtbank van eerste aanleg verwezen is nadat de vrederechter of de arbeidsrechtbank zich ratione materiae onbevoegd verklaarde ten aanzien van de rechtsgeldig bij verzoekschrift op tegenspraak ingeleide vordering. En tussenvorderingen kunnen onder de voorwaarden vermeld in de artt. 807 tot 809 van het Ger. W. zelfs bij conclusie ingesteld worden.

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 700, 862, § 1 en 864, eerste lid

C.12.0195.F 23 mei 2013 AC nr. ...

Aangezien de instelling van een hoofdvordering bij verzoekschrift op tegenspraak geen verzuim of onregelmatigheid is in de zin van artikel 862, §1, van dat wetboek, wordt de niet-naleving van artikel 700 gestraft door een nietigheid als bepaald in artikel 864, eerste lid, van dat wetboek; de rechter kan die nietigheid bijgevolg niet ambtshalve opwerpen en zij is gedekt indien zij niet tegelijk en vóór enig ander middel wordt voorgedragen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- DAGVAARDING -

- DAGVAARDING -

Artt. 701, 1017, eerste lid, 1018, 6°, en 1022

S.12.0029.N 8 december 2014 AC nr. 761

De veroordeling tot de gerechtskosten onderstelt dat tussen de partijen een daadwerkelijke procesverhouding bestaat; wanneer meerdere eisers bij eenzelfde akte onderscheiden vorderingen op een zelfde grondslag instellen tegen een of meer verweerders, zonder dat de afsplitsing van de zaken wordt gevorderd en gelast, dient de rechter, vooraleer meerdere rechtsplegingsvergoedingen toe te kennen en ook al doet iedere vordering in beginsel een afzonderlijke procesverhouding ontstaan, na te gaan of de samengevoegde zaken, gelet op de concrete elementen ervan, in hun geheel beschouwd niet eenzelfde geschil uitmaken, maar wel afzonderlijke geschillen.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

Artt. 702 en 703

D.11.0020.N 14 juni 2012 AC nr. ...

De voorzitter van de Nationale Raad en een rechtskundig assessor treden op als vertegenwoordiger van het beroepsinstituut om de eindbeslissing van de Kamer van Beroep van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars voor het Hof van Cassatie te brengen.

- MAKELAAR -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

De voorzitter van de Nationale Raad en een rechtskundig assessor treden op als vertegenwoordiger van het beroepsinstituut om de eindbeslissing van de Kamer van Beroep van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars voor het Hof van Cassatie te brengen.

- BEROEPSVERENIGINGEN -

C.97.0349.N 9 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer het Vlaams Gewest gedagvaard wordt, verplicht geen wettelijke bepaling tot het vermelden in de dagvaarding van de bevoegde procesvertegenwoordiger of van het orgaan dat bevoegd is om in rechte op te treden.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

C.94.0415.N 11 juni 1998 AC nr. ...

Het cassatieberoep, ingesteld door een coöperatieve vennootschap in vereffening die niet vertegenwoordigd was door het bevoegde orgaan, is niet ontvankelijk en dit gebrek kan nadien niet worden opgeheven.~

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Coöperatieve vennootschappen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Artt. 702, 5°, en 864, eerste lid

C.04.0460.N 1 juni 2007 AC nr. 287

Wanneer het exploot van dagvaarding nietig is omdat het niet de dag van de rechtszitting vermeldt, doch deze nietigheid niet wordt ingeroepen in de akte van verzet, is de nietigheid gedekt en kan zij derhalve niet voor het eerst worden voorgedragen in een latere conclusie.

- VERZET -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- DAGVAARDING -

Artt. 702, 807 en 1138, 2°

C.96.0013.F 31 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer een vordering in rechte gegrond is op de bepalingen van een verzekeringspolis die, enerzijds een geval van verval bepalen en niet van nietigheid van de verzekeringsovereenkomst, als bepaald in de wettelijke bepalingen, en, anderzijds, de sanctie van dat verval niet doen afhangen van de in de wettelijke bepalingen opgelegde voorwaarden, kan de rechter die vordering niet onderzoeken in het licht van de wettelijke bepalingen.~

- VERZEKERING - Allerlei

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 703, eerste lid, en 1084

F.06.0133.F 4 september 2008 AC nr. 449

Het cassatieberoep, dat ingesteld is tegen een arrest dat uitspraak doet over de toepassing van de bepalingen van een ordonnantie van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad betreffende een gewestelijke belasting en op verzoek van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door zijn regering, betekend is ten verzoeke van de minister-president, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 8 juni 1984, AR 3973 en 4005, AC, 1983-84, nr. 579 en 31 mei 1995, AR P.94.1458.F, AC, 1995, nr. 270.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Artt. 703, eerste lid, en 728, § 1

S.99.0097.F 17 januari 2000 AC nr. ...

Het personeelslid dat door de administrateur-generaal met instemming van het beheerscomité van de R.V.P. is gedelegeerd om die openbare instelling voor het gerecht te vertegenwoordigen, is geen orgaan van die publiekrechterlijke rechtspersoon; dat personeelslid treedt dus niet geldig in rechte op voor de R.V.P. die daar enkel in de persoon van zijn administrateur-generaal of bij advocaat kan verschijnen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 703, tweede lid, 861, 867 en 1057, eerste lid, 3°

C.12.0627.F 27 september 2013 AC nr. ...

De onregelmatigheid van een handeling in hoger beroep ten gevolge van een foutieve vermelding in de identiteit van de gedaagde in hoger beroep, zonder dwaling omtrent zijn persoon, wordt gestraft met een nietigheid waarop de artikelen 861 en 867 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing zijn; de nietigheid kan bijgevolg slechts worden uitgesproken indien de onregelmatigheid de belangen schaadt van de partij die de exceptie opwerpt en wanneer uit de gedingstukken niet blijkt dat de handeling het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 704, 811, 813, tweede lid en 1057, eerste lid, 3°

S.97.0159.N 18 mei 1998 AC nr. ...

Een appelrechter mag niet oordelen dat iemand die geen appellant is, niet vrijwillig in het geding in hoger beroep is tussengekomen en niet door een reeds in zake zijnde partij tot tussenkomst is gedwongen, toch partij is in het geding in hoger beroep en mag niet bevelen hem in het geding te betrekken.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 704, eerste lid en 792, tweede en derde lid

C.05.0476.F 3 maart 2008 AC nr. 148

Het geschil dat betrekking heeft op een vordering van een verzorgingsinstelling tot terugbetaling van haar uitgaven in het kader van de medische hulp die zij aan een kandidaat-politiek-vluchteling heeft verstrekt, is geen aangelegenheid die geregeld is in de bepalingen van artikel 704, eerste lid, Ger. W.; de kennisgeving, bij gerechtsbrief, van de hierover genomen beslissing doet de termijn om zich in cassatie te voorzien niet ingaan; die termijn begint pas te lopen vanaf de betekening.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 704, eerste lid, 792, tweede lid, en 1051

S.05.0102.N 22 september 2008 AC nr. 126

De termijn om hoger beroep aan te tekenen in een geschil tot terugvordering, krachtens artikel 164, Z.I.V.-wet 1994, neemt geen aanvang op het tijdstip van de kennisgeving van de bestreden beslissing bij gerechtsbrief aan partijen, doch wel bij de betekening van deze beslissing.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

Artt. 710, 862, 1042, 1062

C.95.0101.F 5 januari 1996 AC nr. ...

De termijn om in hoger beroep te verschijnen is voorgeschreven op straffe van nietigheid; die nietigheid wordt door de rechter, zelfs ambtshalve, uitgesproken, ook al zou de akte van hoger beroep het doel hebben bereikt dat de wet ermee beoogt, daar artikel 867 Ger.W. niet van toepassing is als de op straffe van verval of nietigheid voorgeschreven termijnen niet in acht genomen zijn.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 710, 862, 867, 1042 en 1062

C.03.0147.F 19 maart 2004 AC nr. 158

De akte van hoger beroep die buiten de termijn van verschijning in hoger beroep betekend is aan een tot bindendverklaring van het arrest opgeroepen partij is niet nietig aangezien de akte van hoger beroep ten aanzien van die partij het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt (1). (1) Zie Cass., 5 jan. 1996, AR C.95.01.0101.F, nr 9; 7 juni 2001, AR C.99.0496.F, nr 345.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 721, 3° en 788, eerste lid

C.08.0218.F 11 september 2009 AC nr. 491

Aangezien noch artikel 788 van het Gerechtelijk Wetboek, noch enige andere wetsbepaling de procureur-generaal de mogelijkheid bieden om de magistraten van het hof van beroep te verzoeken het proces-verbaal van een zitting, dat is opgemaakt ter uitvoering van artikel 721, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek, aan te vullen, worden de handgeschreven vermeldingen die naderhand aan het proces-verbaal zijn toegevoegd naar aanleiding van dat verzoek van de procureur-generaal geacht onbestaande te zijn; het middel, dat op die vermeldingen steunt, kan niet worden aangenomen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 721, 3°, 783 en 788, eerste lid

C.08.0218.F 11 september 2009 AC nr. 491

Het nazicht door de procureur-generaal krachtens artikel 788, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, dat betrekking heeft op de authentieke akten, zijnde het in artikel 783 van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde zittingsblad en het in artikel 190ter van het Wetboek van Strafvordering bedoelde proces-verbaal, strekt zich niet uit tot het proces-verbaal waarvan sprake is in artikel 721, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek, dat uitsluitend betrekking heeft op één zaak, dat in het rechtsplegingsdossier moet worden geklasseerd en louter de waarde van een inlichting heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- OPENBAAR MINISTERIE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 721,1ste l.,3°,764,1ste l.,780,1ste l.,4°,783 en 1100

S.96.0068.F 3 februari 1997 AC nr. ...

Het arrest dat geen vermelding bevat van het advies van het openbaar ministerie in een zaak die hem moet worden medegedeeld, is niet nietig wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, zoals het zittingsblad en het proces-verbaal van de zitting, blijkt dat het advies is gegeven.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 728, 729 en 804

D.06.0002.N 9 februari 2007 AC nr. 79

Wanneer een partij op de inleiding is verschenen of een schriftelijke verklaring van verschijning heeft gedaan en vervolgens conclusies heeft neergelegd, hetzij ter griffie, hetzij ter zitting, is de rechtspleging op tegenspraak, ook wanneer zij niet verschijnt op een latere zitting waarop de zaak is bepaald of waartoe zij is verdaagd en dient de rechter op die conclusies te antwoorden (1); dit is ook het geval wanneer die latere zitting is bepaald in een tussenvonnis waarbij de heropening van het debat wordt bevolen, zelfs teneinde het in zijn geheel te hernemen voor een anders samengestelde zetel. (1) Zie Cass., 15 maart 2001, AR C.00.0366.F, nr 136.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

Artt. 728, 729 en 804, tweede lid

C.09.0340.F 21 mei 2010 AC nr. 362

Wanneer een van de partijen is verschenen op de gedinginleidende zitting of een schriftelijke verklaring van verschijning heeft afgelegd en nadien een conclusie op de griffie of ter zitting heeft neergelegd, wordt de rechtspleging op tegenspraak gevoerd, ook al verschijnt die partij niet op de latere zitting waarop de zaak werd vastgesteld of verdaagd, en is de rechter verplicht te antwoorden op de conclusie (1). (1) Cass., 9 feb. 2007, AR D.06.0002.N, AC, 2007, nr. 79.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.00.0366.F 15 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer in burgerlijke zaken een van de partijen overeenkomstig artt. 728 of 729 Ger.W. is verschenen en ter griffie of ter zitting conclusies heeft neergelegd, dient de rechter daarop te antwoorden, zelfs indien die partij niet verschijnt op de rechtszitting waarop de zaak is vastgesteld of verdaagd (1). (1) Cass. 15 dec. 1995, A.R. nr. C.95.0108.F, nr. 554.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

Artt. 730, § 1, eerste lid, en 1046

C.07.0345.N 20 februari 2009 AC nr. ...

Is ontvankelijk het cassatieberoep tegen het arrest van het hof van beroep waarbij tot de doorhaling van een zaak beslist wordt, in strijd met de vermeldingen van het zittingsblad, zodat het Hof in de onmogelijkheid verkeert de wettigheid van die beslissing na te gaan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Algemeen

Artt. 735, § 3, eerste lid, 802 en 804, tweede lid

C.12.0335.F 13 december 2012 AC nr. ...

Wanneer een partij op de inleidende zitting is verschenen zonder een conclusie neer te leggen of over de zaak te pleiten tijdens een kort debat, is de rechtspleging jegens haar niet op tegenspraak gevoerd en kan, bijgevolg, geen enkel op tegenspraak gewezen vonnis jegens haar worden uitgesproken.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 735, 737, 740, 747, § 2, zesde lid, en 748, §§ 1 en 2

S.13.0032.F 12 mei 2014 AC nr. ...

De stukken moeten aan de tegenpartij worden meegedeeld binnen de termijn die is vastgesteld voor het neerleggen van de conclusies en ten laatste tegelijk met de overlegging ervan; daaruit volgt niet dat het ontbreken van de overlegging van conclusies, of de laattijdige overlegging ervan, tot gevolg heeft dat de stukken worden geweerd die regelmatig aan de tegenpartij werden meegedeeld binnen de termijn die is vastgesteld voor het neerleggen van de conclusie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 736, 740, 743 en 747, § 2

C.01.0511.F 3 oktober 2002 AC nr. 506

De partijen moeten hun stukken tegelijk met hun conclusies overleggen; van die regel wordt niet afgeweken wanneer de rechter termijnen heeft bepaald om te concluderen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

De partijen moeten hun stukken tegelijk met hun conclusies overleggen; van die regel wordt niet afgeweken wanneer de rechter termijnen heeft bepaald om te concluderen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 740 en 747

C.98.0341.F 26 november 1999 AC nr. ...

Het is een partij die niet binnen de door de rechter bepaalde termijn een hoofdconclusie heeft overgelegd, niet noodzakelijk verboden naderhand een aanvullende conclusie en stukken over te leggen binnen de daartoe bepaalde termijn.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 740 en 747, § 2

C.99.0293.F 22 maart 2001 AC nr. ...

Het vonnis dat de aanvullende conclusie van de eisers waarin zij hun gehele argumentatie uiteenzetten uit het debat weert, nadat het eerst had vastgesteld dat hun zogenaamde, binnen de toegestane termijn neergelegde, hoofdconclusie geen enkel middel bevat waarop de verweersters een wederantwoord hadden kunnen geven en waarop zij een aanvullende conclusie hadden kunnen neerleggen, past artikel 747, § 2, Ger.W. correct toe (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 740 en 748, § 2

C.12.0133.F 13 december 2013 AC nr. ...

In zoverre een partij niet meer het recht heeft conclusie te nemen, mag zij, behoudens uitdrukkelijke instemming van de andere partijen, geen nieuwe stukken meer neerleggen zonder dat zij daartoe van de rechter op grond van artikel 748, § 2, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, een nieuwe termijn heeft verkregen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2013, nr. …

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Artt. 740, 747, § 2, 1042, 1064, eerste lid, en 1066

C.94.0469.F 8 juni 1995 AC nr. ...

Het feit dat de partijen, op grond van de artt. 747, §2, 1042 en 1064, eerste lid, Ger.W., samen een aanpassing van de termijnen om conclusie te nemen hebben gevraagd en verkregen, impliceert in de regel dat zij het eens waren om af te zien van de toepassing van de artt. 1066, inzonderheid tweede lid, 1°, en 740 in fine van hetzelfde wetboek.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 741 en 780, eerste lid, 3°

S.08.0081.N 1 december 2008 AC nr. 685

Artikel 149 G.W. en de artikelen 741 en 780, eerste lid,3° Ger.W. sluiten niet uit dat de rechter zijn oordeel laat steunen op feiten die voor de eerste rechter zijn aangevoerd en waarnaar niet is verwezen in de appelconclusie en daarin niet zijn bevestigd, overgenomen of herhaald.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Artt. 741 tot 744 en 1042

C.01.0372.N 5 februari 2004 AC nr. 59

Een vordering die is opgenomen in de motieven van een conclusie, is regelmatig aan de rechter voorgelegd, zelfs wanneer zij niet herhaald wordt in het dictum van deze conclusie (1). (1) Cass., 26 sept. 1958, AC, 1959, 84; Cass., 30 sept. 1996, AR nr S.95.0055.F, AC, 1996, nr 337.

- VORDERING IN RECHTE -

S.95.0055.F 30 september 1996 AC nr. ...

Een vordering, die ingelast is in de motieven van een besluitschrift, is regelmatig aan de rechter voorgelegd, zelfs als zij niet herhaald is in het laatste gedeelte van het geschrift.~

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 741 tot 744, 1042, 1054 en 1056, 4°

C.01.0372.N 5 februari 2004 AC nr. 59

Het incidenteel beroep is, in beginsel, aan geen andere vormvereisten onderworpen dan die welke gelden voor de conclusie (1); een partij kan incidenteel beroep instellen door een beslissing aan te vechten en de hervorming van het bestreden vonnis te vragen in de motieven van haar conclusie voor de rechter in hoger beroep, ook al wordt in het dictum van deze conclusie geen hervorming van het bestreden vonnis gevraagd. (1) Cass., 30 sept. 1996, AR nr S.95.0055.F, A.C., 1996, nr 337; Cass., 25 mei 1998, AR nr S.97.0081.F, nr 269.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

S.95.0055.F 30 september 1996 AC nr. ...

Het incidenteel beroep is, in de regel, aan geen andere vormvereisten onderworpen dan die, welke gelden voor de conclusies.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Artt. 742, 745, 746 en 747, § 2

C.97.0270.N 23 maart 2001 AC nr. ...

Alleen een na de door de rechter bepaalde termijn ter griffie neergelegde conclusie wordt ambtshalve uit het debat geweerd (1). (1) Zie cass., 15 mei 1998, A.R. C.97.0260.F, nr 255.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Alleen een na de door de rechter bepaalde termijn ter griffie neergelegde conclusie wordt ambtshalve uit het debat geweerd (1). (1) Zie cass., 15 mei 1998, A.R. C.97.0260.F, nr 255.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 744 en 756bis

C.10.0382.N 18 maart 2011 AC nr. ...

Het is de rechter niet verboden de argumenten die de procespartijen voor het eerst in pleidooien aanvoeren, in zijn beoordeling te betrekken, mits hij het recht van verdediging niet miskent.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

Artt. 745 en 747

C.97.0260.F 15 mei 1998 AC nr. ...

Conclusies die buiten de wettelijke termijn ter griffie zijn neergelegd, worden door de rechter ambtshalve uit het debat geweerd wanneer niet blijkt dat zij vòòr het verstrijken van die termijn aan de tegenpartij zijn overgelegd.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 745 en 747, § 2, vijfde en zesde lid

C.06.0127.N 26 september 2008 AC nr. 507

Wanneer de rechter termijnen bepaalt om conclusie te nemen, moeten telkens zowel de neerlegging van de conclusie ter griffie als de gelijktijdige toezending ervan aan de tegenpartij binnen de bepaalde termijn plaatsvinden; de enkele neerlegging van de conclusie ter griffie zonder gelijktijdige toezending aan de tegenpartij voldoet niet aan het wettelijke vereiste; in voorkomend geval moet de rechter de laattijdig toegezonden conclusie uit het debat weren, ook al is ze tijdig neergelegd ter griffie (1). (1) Cass., volt. terechtz., 9 dec. 2005, AR C.04.0135.F, AC, 2005, nr 654, met concl. van advocaat-generaal Werquin, in Pas.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 745, eerste lid en 747, § 2, eerste en vijfde lid

C.98.0052.N 20 december 2001 AC nr. ...

Wanneer de voorzitter of de door hem aangewezen rechter de termijn bepaalt om conclusie te nemen moeten de neerlegging ter griffie en de gelijktijdige toezending aan de tegenpartij binnen die termijn worden gedaan (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 745, eerste lid, en 747, § 2, vijfde en zesde lid

C.07.0236.N 12 juni 2008 AC nr. 367

Wanneer de rechter termijnen bepaalt om conclusie te nemen, moeten telkens zowel de neerlegging van de conclusie ter griffie als de gelijktijdige toezending ervan aan de tegenpartij binnen de bepaalde termijn plaatsvinden (1). (1) Cass., 9 dec. 2005, voltallige zitting, AR C.04.0135.F, AC, 2005, nr. 654, met concl. adv.-gen. WERQUIN in Pas.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.04.0135.F 9 december 2005 AC nr. 654

De neerlegging van de conclusies ter griffie alleen zonder gelijktijdige toezending ervan aan de tegenpartij, voldoet niet aan de vereisten van de wet; in een dergelijk geval dient de rechter de conclusies uit de debatten te weren, ook al zijn ze binnen de termijn op de griffie neergelegd (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2005, nr ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Wanneer de voorzitter of de door hem aangewezen rechter de termijnen bepaalt om conclusie te nemen, dienen de neerlegging van die conclusies ter griffie en de gelijktijdige toezending ervan aan de tegenpartij te gebeuren binnen de vastgestelde termijn (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2005, nr ...

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 745, tweede lid en 747, § 2, eerste en vijfde lid

C.98.0052.N 20 december 2001 AC nr. ...

De conclusie moet niet vijf dagen voor het verstrijken van de termijn aan de tegenpartij worden toegezonden om geacht te worden binnen de door de voorzitter of de door hem aangewezen rechter bepaalde termijn te zijn genomen (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Het vermoeden dat de overlegging van de conclusie wordt geacht te zijn verricht vijf dagen na de toezending heeft tot strekking de aanvangsdatum van de termijn voor het nemen van een antwoordconclusie te bepalen vanaf de overlegging van de conclusie van de tegenpartij (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 745, tweede lid,en747, §2,eerste,vijfde en zesde lid

C.98.0052.N 20 december 2001 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing een conclusie wegens overlegging na het verstrijken van de door de voorzitter of de door hem aangewezen rechter bepaalde termijn uit de debatten te weren op grond dat ze geacht wordt te zijn overgelegd vijf dagen na haar neerlegging ter griffie en toezending aan de tegenpartij, hoewel vastgesteld wordt dat zulks binnen deze termijn geschiedde (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 747, § 2 en 748, § 1

C.02.0281.N 14 maart 2003 AC nr. 168

Ofschoon de termijnen opgelegd door de rechter om conclusies te nemen dwingende termijnen zijn, mag een conclusie die met instemming van de andere partij buiten die termijn is neergelegd, niet ambtshalve geweerd worden.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 747, § 2, 748, § 2, 750, § 2, 754 en 804, tweede lid

C.07.0458.N 19 september 2008 AC nr. 488

Een procespartij die aan de vereisten van artikel 804, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek voldoet, wordt voor de rechtspleging aangezien als een verschijnende partij en dient dienvolgens op overeenkomstige wijze van eventuele uitstellen van behandeling te worden verwittigd (1); de rechtspleging verloopt ten aanzien van deze partij verder op tegenspraak, ook wanneer ze op de rechtsdag na tussenarrest of op meerdere navolgende rechtsdagen niet meer verschijnt, voor zover ze regelmatig verwittigd werd van deze rechtsdagen (2). (1) Zie Cass., 17 dec. 1998, AR C.95.0090.N, AC, 1998, nr. 524. (2) Zie Cass., 15 juni 1998, AR S.97.0130.F, AC, 1998, nr. 311; zie ook Cass., 14 okt. 2002, AR C.99.0537.N, AC, 2002, nr. 534.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 747, § 2, laatste lid en 867

C.04.0393.N 20 april 2007 AC nr. 196

Het weren van conclusies uit het debat maakt een autonome sanctie uit die van toepassing is als een partij de haar door de rechter opgelegde dwingende termijn niet naleeft, zodat die sanctie niet ongedaan kan worden gemaakt op grond van artikel 867 van het Ger. W. dat terzake niet toepasselijk is.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 748, § 1, eerste lid en 750, § 2

C.98.0358.N 6 april 2001 AC nr. ...

De conclusies die na bepaling van de rechtsdag overeenkomstig artikel 750, § 2, laatste lid Ger. W. zijn neergelegd, worden niet ambtshalve uit de debatten geweerd, wanneer het gaat om conclusies die zijn neergelegd met instemming van de andere partij; die instemming moet niet uitdrukkelijk worden gegeven.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 748bis en 780, eerste lid, 3°

C.11.0477.N 8 maart 2013 AC nr. ...

Uit de bepalingen van de artikelen 748bis en 780, eerste lid, 3°, Gerechtelijk Wetboek volgt dat het onderwerp van de vordering uitsluitend wordt bepaald door de syntheseconclusie en de rechter geen uitspraak vermag te doen over een punt van de vordering dat niet wordt herhaald in de syntheseconclusie; dit houdt ook in dat de partij die in haar syntheseconclusie de in een eerdere conclusie of de gedinginleidende akte geformuleerde vordering niet herneemt, wordt geacht van deze vordering afstand te doen (1). (1) Cass. 29 maart 2012, AR C.11.0472.N, AC 2012, nr. 208; zie ook G. De Leval, Conclusions de synthèse et motivation de la décision, in JLMB 2009, 1667-1668.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.12.0018.N 14 december 2012 AC nr. ...

Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusie (1); de rechter is niet gehouden uitspraak te doen over een punt van de vordering dat niet wordt herhaald in de syntheseconclusie. (1) Cass. 29 maart 2012, AR C.11.0472.N, AC 2012, nr. 208.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 750 en 751

C.05.0204.N 17 november 2006 AC nr. 572

Wanneer na dagstelling overeenkomstig artikel 751 van het Gerechtelijk Wetboek er buiten de in die dagstelling verleende termijn een conclusie werd neergelegd, dient de rechter die nadien op grond van een dagstelling overeenkomstig artikel 750 van het Gerechtelijk Wetboek kennis van de zaak neemt, die buiten de termijn van de dagstelling overeenkomstig artikel 751 neergelegde conclusie, niet ambtshalve uit het debat te weren (1). (1) In die zin: Rb. Brussel 29 juni 1995, J.L.M.B., 1996, 304.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 751, § 1, tweede lid, en 753

C.95.0063.N 14 mei 1998 AC nr. ...

Voor de geldigheid van artikel 753 Ger.W. waarbij artikel 751, § 1, 2e lid, wordt toegepast, is in hoger beroep vereist dat de kennisgeving van plaats, dag en uur waarop het vonnis of arrest zal worden gevorderd dat geacht wordt op tegenspraak te zijn gewezen, bij gerechtsbrief aan de woonplaats van de geadresseerde is afgegeven, zoals deze in de gedingstukken is opgegeven.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

Voor de geldigheid van artikel 753 Ger.W. waarbij artikel 751, § 1, 2e lid, wordt toegepast, is in hoger beroep vereist dat de kennisgeving van plaats, dag en uur waarop het vonnis of arrest zal worden gevorderd dat geacht wordt op tegenspraak te zijn gewezen, bij gerechtsbrief aan de woonplaats van de geadresseerde is afgegeven, zoals deze in de gedingstukken is opgegeven.

- WOONPLAATS -

Artt. 751, § 2, derde en vierde lid, en 753

C.99.0029.F 9 juni 2000 AC nr. ...

Ingevolge artikel 751, § 2, derde en vierde lid, Ger.W., dat toepasselijk is in geval van rechtsdagbepaling op grond van artikel 753, kan de partij die de rechtsdagbepaling heeft gevorderd uiterlijk op de bepaalde of verdaagde rechtsdag een conclusie neerleggen en kan de andere partij, wanneer een dergelijke conclusie wordt neergelegd, om verwijzing van de zaak naar de rol of om verdaging ervan naar een nabije datum verzoeken; die mogelijkheid om een conclusie neer te leggen, is niet afhankelijk van de ontdekking van een nieuw en terzake dienend stuk of feit (1). (1) Zie Cass., 14 mei 1999, A.R. nr. C.95.0149.N-C.95.0275.N, nr. 281. Zie Gedr. St. Senaat, nr. 1198-1 1990/1991, p. 11: "de verwijzing naar de rol en het uitstel hebben een verschillend gevolg. Bij verwijzing naar de rol houdt het effect van artikel 751 op; bij uitstel wordt het voordeel van de toepassing van deze bepaling aangehouden".

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 76, vijfde lid, en 92, § 1, 7°

P.09.1711.N 16 februari 2010 AC nr. 103

Wanneer de raadkamer door het openbaar ministerie gevorderd wordt om de procedure te regelen met betrekking tot een zaak die overeenkomstig de Jeugdbeschermingswet uit handen werd gegeven, moet de raadkamer, indien de betrokkene ervan verdacht wordt een correctionaliseerbare misdaad of wanbedrijf te hebben gepleegd, de zaak verwijzen naar een bijzondere kamer binnen de jeugdrechtbank als daartoe grond bestaat (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 76, zesde lid, 78, eerste en vijfde lid

P.07.0958.N 18 december 2007 AC nr. 642

Wanneer de correctionele kamer in de rechtbank van eerste aanleg zetelt in hoger beroep tegen een vonnis van de politierechtbank en daarbij kennis neemt van de overtredingen van de wetten en verordeningen over een van de aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten, en, in geval van samenloop of samenhang, van genoemde overtredingen samen met een of meer overtredingen die niet behoren tot de bevoegdheden van de arbeidsgerechten, moet zij samengesteld zijn uit twee rechters van de rechtbank van eerste aanleg en een rechter in de arbeidsrechtbank.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 76, zesde lid, en 78, vijfde lid

P.08.0720.F 8 oktober 2008 AC nr. 533

Wanneer de correctionele kamer van de rechtbank van eerste aanleg in hoger beroep uitspraak doet en kennis neemt van een overtreding van de wetten en verordeningen over één van de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten behoren, moet zij zijn samengesteld uit twee rechters van de rechtbank van eerste aanleg en een rechter in de arbeidsrechtbank (1). (1) Zie Cass., 18 dec. 2007, AR P.07.0958.N., AC, 2007, nr. ..., Rev.dr.pén., 2008, p. 673, met noot getekend J. HUBIN.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 764, 7° en 971, tweede lid

C.97.0381.F 22 oktober 1998 AC nr. ...

De vordering tot wraking van een deskundige hoeft niet te worden medegedeeld aan het O.M.

- WRAKING -

Artt. 764, eerste lid, 6°, 780, eerste lid, 1° en 4°

C.06.0233.F 5 oktober 2007 AC nr. 454

Het vonnis dat de naam van de magistraat van het openbaar ministerie die zijn advies over de vordering zou hebben gegeven en dit advies niet vermeldt, terwijl uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat het openbaar ministerie zijn advies heeft gegeven, is nietig wanneer de vordering op straffe van nietigheid aan het openbaar ministerie moest worden meegedeeld (1). (1) Cass., 19 april 1999, AR S.98.0022.F, nr.221.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 764, eerste lid, 6°, 780, eerste lid, 1° en 4°,en 1100

S.98.0022.F 19 april 1999 AC nr. ...

Het arrest dat de naam van de magistraat van het openbaar ministerie die zijn advies over de vordering zou hebben gegeven en dit advies niet vermeldt, terwijl uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat het O.M. zijn advies heeft gegeven, is nietig wanneer de vordering op straffe van nietigheid aan het O.M. moest worden meegedeeld.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 766 en 845, derde lid

C.96.0284.F 12 december 1997 AC nr. ...

De wetsbepaling volgens welke, in de wrakingsprocedure, het O.M. in zijn conclusie wordt gehoord, wordt niet geschonden door het feit alleen dat het advies schriftelijk werd gegeven. (Tweede zaak)~

- WRAKING -

Artt. 77 en 121, eerste lid

P.98.1624.N 16 februari 1999 AC nr. ...

De assessoren worden voor iedere zaak door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in de zetel, waarvan de assisen worden gehouden, aangewezen onder de oudstbenoemde ondervoorzitters en rechters in die rechtbank: onder die rechters worden begrepen de toegevoegde rechters van het rechtsgebied, welke werden aangewezen om hun ambt tijdelijk uit te oefenen in de rechtbank van eerste aanleg in de zetel waarvan de assisen worden gehouden.~

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Artt. 771, 772 en 774

P.05.0263.F 13 april 2005 AC nr. 221

De bepalingen van het Ger.W. betreffende de heropening van het debat zijn, als dusdanig, niet van toepassing in strafzaken (1). (1) Cass., 16 jan. 2002, AR P.01.0948.F, nr 30 en 9 okt. 2002, AR P.02.1183.F, nr 522.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.01.0948.F 16 januari 2002 AC nr. 30

De bepalingen van het Ger. W. betreffende de heropening van het debat zijn als dusdanig niet van toepassing op strafzaken, aangezien de desbetreffende verplichtingen van de strafrechter door de aard van het strafproces, de opdracht en de bevoegdheid van de rechter bepaald worden (1). (1) Zie Cass., 20 juli 1982 (Cass., 1981-82, nr. 664) ; DECLERCQ R., Beginselen van strafrechtspleging, uitg. 1994, nr. 967.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Artt. 772 en 773

P.07.1117.N 27 november 2007 AC nr. 584

De bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de heropening van het debat zijn niet van toepassing in strafzaken (1) (2). (1) Zie: Cass., 20 juli 1982, AC, 1981-1982, nr 664; Cass., 16 jan. 2002, AR P.01.0948.F, nr 30; Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F, P.00.1353.F, P.00.1363.F, nr 91; Cass., 13 april 2005, AR P.05.0263.F, nr 221. (2) Zie: "Verslag van het Hof van Cassatie 2005", blz. 188.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

C.04.0154.N 10 september 2004 AC nr. 402

De wet vereist dat de inhoud van het verzoekschrift tot heropening van het debat en de samen ermee neergelegde stukken de rechter de mogelijkheid bieden de invloed van het nieuw stuk of feit op het geschil te beoordelen, meer bepaald of deze van overwegend belang zijn, maar niet dat de vermelde gegevens zouden geïnventariseerd worden, dat uitdrukkelijk zou worden gesteld dat ze van overwegend belang zouden zijn en dat daarover geen uitgebreid commentaar zou worden gegeven (1). (1) Zie Cass., 12 juni 1980, AC, 1979-1980, nr 640.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

De bepalingen van het Ger.W. betreffende de heropening van het debat zijn als dusdanig niet van toepassing in strafzaken (1). (1) Cass., 20 juli 1982 (AC, 1981-82, nr. 664).

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Artt. 772 en 774

P.02.1183.F 9 oktober 2002 AC nr. 522

De bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de heropening van het debat zijn, als dusdanig, niet van toepassing in strafzaken, aangezien de desbetreffende verplichtingen van de strafrechter bepaald worden door de aard van het strafgeding, de opdracht en bevoegdheid van de rechter (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 2000, A.R. P.99.0503.F, nr. 45; 21 feb. 2001, A.R. P.00.1350.F-P.00.1353.F-P.00.1363.F, nr. 91; 16 jan. 2002, A.R. P.01.0948.F, nr. ... .

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Artt. 772 en 779

P.00.0256.N 16 mei 2000 AC nr. ...

Het neerleggen van een verzoekschrift tot heropening van het debat maakt geen deel uit van de kennisneming van de zaak, zodat van die neerlegging akte kan worden gegeven door een anders samengestelde zetel (1). (1) Zie Cass., 20 mei 1998, A.R. nr. P.97.1487.F, nr. 264.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 774 en 802

C.93.0294.N 23 juni 1995 AC nr. ...

Wanneer de rechter bij verstek van de gedaagde een zaak behandelt en uitspraak doet enkel op grond van de gegevens die aan zijn oordeel zijn onderworpen, is hij niet verplicht ambtshalve de heropening van het debat te bevelen vooraleer hij de vordering afwijst.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 774, tweede lid, 1042 en 1138, 2°

S.96.0177.N 30 juni 1997 AC nr. ...

Zo meerdere verzekeringsinstellingen gezamenlijk een zorgenverstrekker dagvaarden in terugbetaling van ten onrechte uitgekeerde prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging en in graad van beroep het eerste vonnis aanvechten omdat dit de zorgenverstrekker veroordeeld had zonder te bepalen in het voordeel van welke eiser die veroordeling werd uitgesproken en zij aan de beroepsrechter bij wijze van "algemene recapitulatie" het bedrag preciseren dat ieder van hen terugvorderde, dan werpt het arrest dat nagaat of elk van de beweerd ten onrechte verleende prestaties wel degelijk betaald werden door de respectieve eisende partijen en of deze wel per prestatie de vereiste overtuigingsstukken voorleggen geen betwisting op die door partijen was uitgesloten.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Artt. 774, tweede lid, en 1042

C.98.0124.F 29 april 1999 AC nr. ...

De appelrechter moet de heropening van het debat bevelen, alvorens de vordering geheel of gedeeltelijk af te wijzen op grond van een exceptie van onbevoegdheid, nietigheid, verjaring, verval of niet-ontvankelijkheid of van elke andere exceptie die de partijen voor hem niet hadden ingeroepen; artikel 774, tweede lid, Ger.W. wordt geschonden door het arrest dat zonder de heropening van het debat te bevelen, de vordering verwerpt op grond van de niet door de partijen opgeworpen exceptie dat geen hoger beroep is ingesteld tegen een vonnis van de eerste rechter dat aan het beroepen vonnis voorafgaat en waardoor die rechter zijn rechtsmacht over dat geschil volledig heeft uitgeoefend.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.97.0087.F 3 april 1998 AC nr. ...

De rechter moet ambtshalve de heropening van het debat bevelen, alvorens de vordering geheel of gedeeltelijk af te wijzen, op grond van een exceptie, zoals een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het incidenteel hoger beroep, die de partijen voor hem niet hadden opgeworpen; die verplichting strekt ertoe de eerbiediging van het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging te waarborgen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

S.96.0009.F 30 september 1996 AC nr. ...

De appelrechter is krachtens de artt. 774, tweede lid, en 1042 Ger.W. verplicht de heropening van de debatten te bevelen, alvorens de vordering geheel of gedeeltelijk af te wijzen, op grond van een exceptie van onbevoegdheid, nietigheid, verjaring, verval of niet-ontvankelijkheid, of van enige andere exceptie die de partijen voor hem niet hadden ingeroepen; voornoemd artikel 774, tweede lid, wordt geschonden door het arrest dat de vordering verwerpt zonder de heropening van de debatten te hebben bevolen en daarbij steunt op de door de partijen niet aangevoerde exceptie dat geen hoger beroep is ingesteld tegen een vonnis van de eerste rechter, dat aan het bestreden vonnis voorafgaat en waarbij die rechter zijn rechtsmacht over de litigieuze zaak geheel uitoefent.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 774, tweede lid, en 1138, 2°

C.08.0205.N 3 april 2009 AC nr. 241

De rechter die de vordering van de eiser afwijst op grond van een verval van recht waarover de partijen zich niet hebben kunnen uitspreken, miskent het recht van verdediging van de partijen (1). (1) Zie Cass., 26 dec. 1986, AR 5176, AC, 1987, nr 258.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

Artt. 775 en 1582

C.00.0244.N 3 januari 2003 AC nr. 5

De procesregel neergelegd in artikel 775 van het Gerechtelijk Wetboek omtrent de wijze waarop de partijen en hun advocaten bij gerechtsbrief worden verwittigd indien de heropening van het debat wordt bevolen, welke regel de rechterlijke organisatie aangelangt, is toepaselijk in het kader van een voor de beslagrechter gevoerde procedure van berechting van geschillen als bedoeld in artikel 1582 van dat wetboek.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

Artt. 775 en 807

S.09.0039.N 20 september 2010 AC nr. 530

Uit de artikelen 775 en 807 Ger.W. volgt dat uitbreidingen of wijzigingen van vordering, na de heropening van het debat, enkel kunnen worden geformuleerd wanneer ze verband houden met het voorwerp van de heropening van het debat (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Wanneer het debat wordt heropend met betrekking tot een ambtshalve ingeroepen middel tot afwijzing van de vorderingen omdat de laatste appelconclusie van eiser niet uitdrukkelijk diens eisen uiteenzet, houdt de precisering van die vorderingen in de conclusie na heropening van het debat verband met die heropening van het debat (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 775, 807 tot 810

S.12.0045.N 13 mei 2013 AC nr. ...

Uit artikel 775, eerste lid Ger. W. volgt dat na een bevolen heropening van het debat dit enkel nog kan gaan over het door de rechter aangewezen onderwerp; geen enkele nieuwe vordering kan worden gesteld en bestaande vorderingen die buiten het door de rechter bepaalde onderwerp vallen kunnen niet worden uitgebreid of gewijzigd tenzij het debat na de heropening ervan in zijn geheel wordt hernomen wegens wijziging van de samenstelling van het rechtscollege.

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 775, eerste lid en 779, eerste lid

C.08.0087.N 12 december 2008 AC nr. 725

Wanneer de heropening van het debat wordt bevolen over een bepaald onderwerp, zodat het vorige debat over dat punt wordt voortgezet, moet de latere beslissing over de vordering worden gewezen door de rechters die de vorige rechtszittingen hebben bijgewoond of, zo niet, door de rechters voor wie het debat is hervat (1); indien echter op de zitting waarop de heropening van het debat is vastgesteld, het debat door de partijen ab initio is hernomen, is dit debat hierdoor niet langer beperkt tot de in de beslissing tot heropening aangewezen punten. (1) Cass., 19 april 2007, AR C.06.0481.N, AC, 2007, nr 192.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Artt. 775, eerste lid, 779 en 1042

C.12.0309.N 22 februari 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 779 en 1042 Gerechtelijk Wetboek volgt dat, wanneer de heropening van het debat over een bepaald onderwerp wordt bevolen krachtens artikel 775,eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, zodat het vorig debat over dat punt wordt voortgezet, de latere beslissing over de vordering moet worden gewezen door de rechters die de vorige terechtzittingen hebben bijgewoond of, zo niet, door de rechters waarvoor het debat is hervat (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Artt. 775, eerste lid, en 807

C.94.0407.F 29 juni 1995 AC nr. ...

Na heropening van het debat is een nieuwe vordering niet ontvankelijk, indien zij buiten het onderwerp valt van de heropening, zoals dit door de rechter werd bepaald.~

- NIEUWE VORDERING -

Artt. 778 en 779, tweede lid

P.07.0978.F 26 september 2007 AC nr. 438

Wanneer een rechter, die wettig verhinderd is de uitspraak bij te wonen van het vonnis waarover hij mede heeft beraadslaagd overeenkomstig artikel 778, Ger.W., bij de uitspraak door een andere rechter wordt vervangen, kan het feit dat die andere rechter door de voorzitter van het gerecht, overeenkomstig van artikel 779, tweede lid, van hetzelfde wetboek, is aangewezen, worden bewezen door de authentieke vaststellingen van het vonnis die niet van valsheid zijn beticht; de beschikking van de voorzitter tot aanwijzing hoeft in dergelijk geval niet bij het dossier te worden gevoegd (1). (1) Cass., 12 juni 2002, AR P.02.0391.F, AC, 2002, nr 354.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.02.0391.F 12 juni 2002 AC nr. 354

Wanneer een rechter, die wettig verhinderd is de uitspraak bij te wonen van het vonnis waarover hij mede heeft beraadslaagd overeenkomstig artikel 778 Ger.W., op het ogenblik van de uitspraak door een andere rechter wordt vervangen, kan het feit dat die andere rechter door de voorzitter van het gerecht, overeenkomstig van artikel 779, tweede lid, van hetzelfde wetboek, is aangewezen, worden bewezen door de authentieke vaststellingen van het vonnis die niet van valsheid zijn beticht; de beschikking van de voorzitter tot aanwijzing van de vervanger hoeft niet bij het dossier te worden gevoegd (1). (1) Cass., 12 april 1984, A.R. 7014, nr. 465. In het geval waarin dit arrest uitspraak heeft gedaan, bleek de wettige verhindering van de rechter om de uitspraak van het vonnis bij te wonen, impliciet uit de vermelding van het vonnis, krachtens welke de vervangende rechter is aangewezen door de beschikking van de voorzitter overeenkomstig artikel 779 Ger. W.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 779 en 1042

P.08.0750.N 9 december 2008 AC nr. 710

De omstandigheden dat het hof van beroep in een eerste samenstelling de zaak in beraad genomen heeft en geen arrest heeft kunnen uitspreken, en vervolgens in een gewijzigde samenstelling het debat heeft heropend om op dezelfde rechtszitting de behandeling van de zaak volledig te hernemen en een arrest uit te spreken, zijn geen voldoende gegevens die de materiële onmogelijkheid voor het lid van de zetel die vóór de heropening van het debat de zittingen van de zaak niet heeft bijgewoond, deel te nemen aan het beraad voldoende aannemelijk maakt.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 779 en 780, 1°

C.09.0522.N 24 januari 2011 AC nr. ...

Wanneer uit de stukken van de rechtspleging niet blijkt dat het arrest werd gewezen door de rechters die alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond, is dit arrest nietig.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Wanneer uit de stukken van de rechtspleging niet blijkt dat het arrest werd gewezen door de rechters die alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond, is dit arrest nietig.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 779 en 782

C.09.0453.F 5 mei 2011 AC nr. ...

Wanneer onder de gelding van de vroegere artikelen 779 en 782 van het Gerechtelijk Wetboek een vonnis werd ondertekend door de drie rechters die het regelmatig hebben gewezen en dat vonnis op de openbare rechtszitting werd uitgesproken door de voorzitter, bijgestaan door de griffier, maakt het feit alleen dat de twee andere rechters die het hebben gewezen de uitspraak niet hebben bijgewoond dat vonnis niet onwettig (1) (2). (1) Art. 779, tweede lid, Ger.W., voor de opheffing ervan door de wet van 26 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op het bestrijden van de gerechtelijke achterstand en 782, voor de vervanging ervan door dezelfde wet. (2) Zie concl. O.M., AR. C.09.0453.F, Pas., 2011, nr.…

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 779, 780, 1°, en 782

P.11.1876.F 29 februari 2012 AC nr. ...

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting waarop de zaak behandeld werd en in beraad genomen, alsook de gewezen beslissing, de namen van dezelfde rechters vermelden, is het bewezen dat zij de zaak hebben behandeld, de beslissing hebben gewezen en ze hebben ondertekend; aangezien de regelmatigheid van de rechtspleging aldus is vastgesteld, blijft het feit dat het proces-verbaal van de rechtszitting waarop het arrest werd uitgesproken, door een andere magistraat zou getekend zijn, zonder gevolg (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ……

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.04.1547.N 5 april 2005 AC nr. 196

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan vaststaat dat de bestreden beslissing is gewezen en ondertekend door dezelfde rechters die de zaak hebben behandeld en erover hebben geoordeeld, doet daaraan niets af dat het proces-verbaal van de rechtszitting waarop deze beslissing werd uitgesproken, een andere samenstelling van het rechtscollege vermeldt (1). (1) Cass., 18 feb. 2004, AR P.03.1454.F, nr 86; 29 juni 2004, AR P.04.0491.N, nr ...

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.00.1423.N 9 april 2002 AC nr. 216

Niet nietig is het arrest dat is ondertekend door de drie raadsheren die, blijkens het vorige proces-verbaal, de zitting over de zaak hebben bijgewoond, ook al vermeldt het proces-verbaal van de rechtszitting waarop het arrest is uitgesproken een andere zetelsamenstelling (1). (1) Naar luid van artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek kan een vonnis enkel worden gewezen door het voorgeschreven aantal rechters die alle zittingen over de zaak moeten hebben bijgewoond, een en ander op straffe van nietigheid. Dit beginsel is ook van toepassing op beslissingen in strafzaken (R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Antwerpen, Kluwer, 1999, nr 1419). Soms kan het Hof de naleving van het beginsel niet nagaan wegens een tegenstrijdigheid in de vermeldingen over de samenstelling van de zetel in het arrest en in het proces-verbaal van de rechtszitting of in verschillende processen-verbaal. De sanctie is dan, volgens vaste rechtspraak, de nietigheid van de bestreden beslissing (R. DECLERCQ, o.c., nr 1420 en de daar aangehaalde rechtspraak van het Hof; R. VERSTRAETEN, Handboek strafvordering, Antwerpen, Maklu, 1999, nr 1651 en de daar aangehaalde rechtspraak van het Hof. Voorts de conclusie van adv.-gen. DE SWAEF onder cass. 4 dec. 2001, A.R. nr P.00.0570.N). Dit is zo omdat de samenstelling van de zetel zowel in het process-verbaal van de rechtszitting als in de beslissing moet worden vastgesteld. Een beroep op de "variabele functionele hiërarchie" tussen die akten is niet mogelijk, zodat men de vermeldingen uit één ervan niet als subsidiair kan afdoen. Tegenstrijdige vermeldingen zouden elkaar wederzijds opheffen, zodat de samenstelling van de zetel niet kan worden nagegaan (hierover R. DECLERCQOude recepten en nieuw recht. Drie jaar cassatierechtspraak over strafrechtspleging", in Liber amicorum MARC CHATEL, Antwerpen, Kluwer, 1991, 55, 79; J. LAENENSTegenstrijdigheden tussen het vonnis, de zittingsbladen en het proces-verbaal van de zitting in de burgerlijke rechtspleging", R.W. 1977-78, 2505, nr 7). Er is maar nietigheid wanneer het Hof, door de tegenstrijdige vermeldingen, de naleving van artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek niet kan toetsen. Omgekeerd zou er dus geen nietigheid zijn wanneer het Hof de mogelijkheid daartoe wel heeft, aan de hand van de - andere - stukken waarop het acht vermag te slaan. De tegenstrijdige vermeldingen kunnen in dat geval worden afgedaan als materiële vergissingen of verschrijvingen. Dat is bijvoorbeeld zo wanneer uit overeenstemmende vermeldingen in de beslissing en in de processen-verbaal van de rechtszittingen waarop de zaak is behandeld, blijkt dat in het proces-verbaal van de rechtszitting waarop uitspraak is gedaan, ten onrechte sprake is van een alleenzetelende rechter (cass., 7 juni 1995, A.R., P.95.0164.F, nr 279), wanneer de naam van een rechter per vergissing tweemaal is vermeld terwijl de derde rechter daardoor niet werd vermeld (cass. 2 sept. 1986, A.R. 329, nr 3) of wanneer de tegenstrijdigheid is ontstaan door niet goedgekeurde doorhalingen (bijvoorbeeld cass. 26 sept. 1995, A.R. P.94.1489.N, nr 401). Dezelfde redeneerwijze is ook mogelijk wanneer er geen sprake is van een klaarblijkelijke verschrijving of vergissing, maar wanneer in het proces-verbaal van de rechtszitting van de uitspraak en het vonnis zelf zonder meer een andere samenstelling van de zetel wordt vermeld. Artikel 782 van het Gerechtelijk Wetboek vormt dan de grondslag voor de redenering. Het vonnis wordt ondertekend door de rechters die het hebben uitgesproken. Als de rechters die de beslissing hebben ondertekend, overeenstemmen met degenen die blijkens de processen-verbaal van de rechtszittingen de behandeling van de zaak hebben bijgewoond, kan het Hof de naleving van artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek vaststellen, zelfs al vermeldt het proces-verbaal van de rechtszitting van de uitspraak een andere samenstelling, Die vermelding is dan een vergissing. Deze oplossing is verregaand (zie ook in die zin conclusie adv.-gen. DE SWAEF onder cass., 4 dec. 2001, gecit. In die zaak rees eenzelfde probleem als ten deze, maar werd gecasseerd op een ander onderdeel). De tegenstrijdige vermeldingen van de samenstelling van de zetel in het proces-verbaal van de rechtszitting en de beslissing (artikel 780, 1°, Ger.W.) zouden elkaar immers wederzijds moeten opheffen. Toch kiest het Hof hier niet voor een functionele hiërarchie van het vonnis ten opzichte van het proces-verbaal. Het is niet de vermelding van de samenstelling van de zetel in de beslissing, maar de ondertekening ervan door met naam genoemde rechters, die hier aan de basis ligt van de controle van de naleving van artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 779, 782, 782bis en 785

P.14.1383.F 5 november 2014 AC nr. 670

De bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek die van toepassing zijn in strafzaken, maken een onderscheid tussen het wijzen, het ondertekenen en het uitspreken van een vonnis; het feit dat het vonnis of het arrest kan worden uitgesproken door de voorzitter van de kamer die het heeft gewezen, in afwezigheid van de overige magistraten van het rechtscollege, hoewel een van hen in de onmogelijkheid verkeerde om het vóór de uitspraak te ondertekenen, maakt geen schending uit van artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek, volgens hetwelk de beslissing op straffe van nietigheid moet worden gewezen door alle magistraten van het rechtscollege die alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Artt. 779, 782, eerste lid, 782bis en 785, eerste lid

C.11.0602.F 16 april 2012 AC nr. ...

Wanneer een beslissing, die gewezen is door een collegiale kamer, slechts is ondertekend door twee van de rechters die het hebben gewezen en door de griffier, en is uitgesproken door één van die rechters krachtens een beschikking tot vervanging van de eerste voorzitter, waarin vastgesteld wordt dat de kamervoorzitter wettig verhinderd was de beslissing uit te spreken, maar waarin de onmogelijkheid voor laatstgenoemde om het arrest te ondertekenen evenwel niet is verantwoord overeenkomstig artikel 785, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, leidt het ontbreken van de handtekening van die magistraat, met toepassing van artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek, tot de nietigheid van het arrest.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 779, 782, eerste lid, en 785, eerste lid

C.13.0140.F 4 april 2014 AC nr. ...

Wanneer een vonnis, dat is gewezen door een collegiale kamer van de rechtbank van eerste aanleg, is ondertekend door slechts twee van de rechters die het hebben gewezen en door de griffier, zonder dat wordt vastgesteld dat de derde rechter in de onmogelijkheid zou hebben verkeerd dat vonnis te ondertekenen overeenkomstig artikel 785 van het Gerechtelijk Wetboek, leidt de niet-ondertekening door die rechter tot de nietigheid van dat vonnis (1). (1) Zie Cass. 5 feb. 2010, AR C.09.0377.F, AC 2010, nr. 85, met concl. AG met opdracht de Koster, in Pas. 2010.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 779, eerste lid, en 782

S.09.0049.N 20 september 2010 AC nr. 531

De uitspraakregeling zoals van toepassing vóór de wijziging bij wet van 26 april 2007, was het gevolg van de vaststelling dat zolang de beslissing niet is uitgesproken, de rechters die eraan hebben meegewerkt haar kunnen intrekken, wijzigen, op hun standpunt terugkomen of een nieuwe beslissing uitlokken en in die gevallen niet is uitgesloten dat bij een nieuwe stemming een meerderheid een andere beslissing uitspreekt. De uitspraak door de voorzitter alleen biedt evenwel dezelfde waarborg wanneer de beslissing vaststaat (1). (1) Zie conclusie van het openbaar ministerie.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Wanneer vaststaat dat het bestreden arrest regelmatig werd gewezen en ondertekend en aldus vaststond en in openbare rechtszitting werd uitgesproken, kan het middel dat in die omstandigheden de vernietiging van de uitspraak beoogt op de enkele grond dat twee raadsheren-bijzitters niet aanwezig waren bij de uitspraak, niet aangenomen worden (1). (1) Zie conclusie van het openbaar ministerie.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.03.1454.F 18 februari 2004 AC nr. 86

Wanneer de rechters die de beslissing hebben ondertekend diegenen zijn die, bij de lezing van de processen-verbaal van de rechtszittingen, het onderzoek van de zaak hebben bijgewoond, kan het Hof de eerbiediging van artikel 779, eerste lid, Ger. W., vaststellen, ook al vermeldt het proces-verbaal van de rechtszitting waarop de beslissing is uitgesproken, door een verschrijving, een andere samenstelling van de zetel (1). (1) Zie Cass., 2 april 2003, AR P.03.0040.F, nr ... .

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.03.0040.F 2 april 2003 AC nr. 221

Wanneer uit de lezing van de processen-verbaal van de rechtszittingen blijkt dat de rechters die de beslissing hebben ondertekend, tevens de behandeling van de zaak hebben bijgewoond, kan het Hof vaststellen dat artikel 779, Ger. W. is nageleefd, al vermeldt het proces-verbaal van de rechtszitting van de uitspraak een andere samenstelling van het rechtscollege (1). (1) Zie Cass., 9 april 2002, AR P.00.1423.N, nr ...

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 779, eerste lid, en 828

P.03.1472.F 19 november 2003 AC nr. 581

Aangezien de wrakingsgronden limitatief worden opgesomd in de wet (1), kan een wraking niet gegrond worden op een schending van artikel 779, eerste lid, Ger. W. (1) Cass., 23 juli 2002, AR P.02.1083.F, nr ...

- WRAKING -

Artt. 779, tweede lid, en 778

C.03.0342.F 16 april 2004 AC nr. 201

De voorzitter van het tuchtgerecht en niet de voorzitter van de raad van de Orde dient de in artikel 779, tweede lid, Ger.W. bedoelde aanwijzing te doen.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

P.02.1387.N 25 maart 2003 AC nr. 201

De omstandigheid dat een vonnis mede is uitgesproken door een rechter die, met toepassing van artikel 779, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, is aangewezen om een andere rechter die wettig verhinderd is om de uitspraak van dat vonnis waarover hij overeenkomstig artikel 778 van hetzelfde wetboek heeft beraadslaagd bij te wonen, bij die uitspraak te vervangen, belet niet dat het vonnis door de rechters die over de zaak beraadslaagd hebben met eenparigheid gewezen wordt en dat deze eenparigheid rechtsgeldig wordt vastgesteld.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 779, tweede lid, en 828, 8°

P.98.1228.F 6 oktober 1998 AC nr. ...

De rechter die krachtens artikel 779, tweede lid, Ger. W., is aangewezen ter vervanging van een andere rechter die wettig verhinderd is de uitspraak bij te wonen van de beslissing waarover hij mede heeft beraadslaagd, heeft aan die beslissing niet deelgenomen.

- WRAKING -

Artt. 78, tweede lid, en 322, vierde lid

P.11.1538.F 21 september 2011 AC nr. ...

Ofschoon de strafuitvoeringsrechtbank samengesteld moet zijn uit een rechter die optreedt als voorzitter en twee assessoren in strafuitvoeringszaken, de ene gespecialiseerd in penitentaire zaken en de andere in sociale reïntegratie, kan de rechter, bij onvoorziene afwezigheid van een assessor, een andere assessor in strafuitvoeringszaken, een rechter, een toegevoegd of een plaatsvervangend rechter of een op het tableau van de Orde ingeschreven advocaat die ten minste dertig jaar oud is, aanwijzen om de verhinderde assessor te vervangen; in dat geval kan de strafuitvoeringsrechtbank samengesteld zijn uit assessoren in strafuitvoeringszaken met dezelfde specialisatie.

- STRAFUITVOERING -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 780 en 815

F.06.0066.F 4 januari 2008 AC nr. 9

De beslissing, die de identiteit en de maatschappelijke zetel niet vermeldt van de vennootschap die, na de algemeenheid te hebben ontvangen van de vennootschap in naam waarvan de rechterlijke procedure voordien was gevoerd, het geding heeft hervat en voortgezet, schendt artikel 780 van het Gerechtelijk Wetboek, aangezien die verrichting niet de ontbinding van de inbrengende vennootschap uitlokt en een wijziging van hoedanigheid teweegbrengt waardoor het geding moet worden hervat door de verkrijgende vennootschap.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Artt. 780, 2° en 1042

C.06.0292.F 1 maart 2007 AC nr. 120

Het vormvereiste volgens hetwelk het vonnis of arrest, op straffe van nietigheid, de naam, de voornaam en de woonplaats moet bevatten die de partijen bij hun verschijning en hun conclusies hebben opgegeven, is bedoeld om de rechter in staat te stellen na te gaan welke personen partij zijn in de rechtspleging en in de zaak waarin de beslissing wordt gewezen; de hoedanigheid waarin de partij verschenen is kan ook blijken uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan (1). (1) Zie cass., 16 mei 2003, AR F.01.0001.N, nr 303.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

F.01.0001.N 16 mei 2003 AC nr. 303

Het vormvereiste neergelegd in de artikelen 780, 2° en 1042 van het Ger.W., krachtens hetwelk het vonnis of arrest, op straffe van nietigheid, de naam, de voornaam en de woonplaats moet bevatten die de partijen bij hun verschijning en hun conclusies hebben opgegeven, moet het mogelijk maken na te gaan welke personen betrokken zijn in de procedure en ter zake van wie de beslissing is gewezen; dat is het geval wanneer de aanwijzing van de woonplaats van de verweerder blijkt uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan (1). (1) Zie Cass., 15 okt. 1999, AR C.98.0162.F, AC, 1999, nr 537.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 780, 3°, en 1138, 2°

S.08.0015.N 20 april 2009 AC nr. 260

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels. Hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van partijen niet miskent. Het enkele feit dat de partijen de toepassing van een bepaalde wetsbepaling niet hebben opgeworpen, betekent niet dat zij die mogelijkheid bij conclusie hebben uitgesloten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 780, 4° en 1042

C.97.0361.N 24 september 1998 AC nr. ...

Aan de wettelijke vereiste het advies van het openbaar ministerie in het vonnis of arrest te vermelden is voldaan, als uit het vonnis of arrest blijkt dat de magistraat van het openbaar ministerie zijn advies heeft uitgebracht, zonder dat het moet vermelden dat het advies eensluidend of afwijkend is.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 780, 5° en 1042

F.10.0030.N 10 juni 2011 AC nr. ...

Het arrest van het hof van beroep dat niet de datum vermeldt waarop het is uitgesproken, terwijl deze datum ook niet kan worden afgeleid uit het proces-verbaal van de rechtszitting, is nietig (1). (1) Cass. 27 mei 1992, AR 9726, AC, 1991-92, nr. 507; Cass. 8 jan. 1997, AR P.96.1682.F, AC, 1997, nr. 19.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Artt. 780, eerste lid, 1°, en 1042

C.04.0582.F 4 december 2008 AC nr. 650

De appelrechters voldoen aan de, op straffe van nietigheid voorgeschreven, verplichting om de naam, de voornaam en de woonplaats te vermelden waaronder de partijen verschenen zijn en geconcludeerd hebben, wanneer het beroepen vonnis een lijst bevat waarop de partijen correct zijn geïdentificeerd en waarnaar die rechters hebben verwezen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 780, eerste lid, 1°, en 782, eerste lid

P.09.0037.F 22 april 2009 AC nr. 270

Geen enkele wettelijke bepaling vereist dat de uitspraak van het vonnis of arrest door de voorzitter in het vonnis wordt vermeld; de naleving van die vormvereiste kan ook uit het proces-verbaal van de zitting blijken.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Artt. 780, eerste lid, 2° en 1042

C.05.0498.F 21 september 2007 AC nr. 424

Aan het eentalig karakter van het arrest wordt geen afbreuk gedaan wanneer in een in het Frans gevoerde rechtspleging de woonplaats van één van de partijen in het Nederlands wordt vermeld, terwijl die woonplaats in een gemeente van de Brusselse agglomeratie gelegen is (1). (1) Zie Cass., 29 mei 1995, AR C.94.0389.F, nr 258; Cass., 7 juni 2007, AR C.06.0380.F, nr ...

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Aan het eentalig karakter van het arrest wordt geen afbreuk gedaan wanneer in een in het Frans gevoerde rechtspleging de woonplaats van één van de partijen in het Nederlands wordt vermeld, terwijl die woonplaats in een gemeente van de Brusselse agglomeratie gelegen is (1). (1) Zie Cass., 29 mei 1995, AR C.94.0389.F, nr 258; Cass., 7 juni 2007, AR C.06.0380.F, nr ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

C.98.0162.F 15 oktober 1999 AC nr. ...

Het vormvereiste van artikel 780, eerste lid, 2°, Ger.W. moet het mogelijk maken na te gaan welke personen betrokken zijn in de procedure en ter zake van wie de beslissing is gewezen; dat is het geval wanneer de aanwijzing van de zetel van eiseres blijkt uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.96.0482.F 23 januari 1998 AC nr. ...

Nietig is het vonnis of arrest dat de naam, de voornaam en de woonplaats niet vermeldt die sommige van de gedingvoerende partijen bij hun verschijning en in hun conclusies hebben opgegeven.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.96.0034.F 14 november 1996 AC nr. ...

Wanneer partijen, die rechtspersonen zijn waarvan de maatschappelijke zetel, enerzijds, in de provincie Limburg (Tongeren), anderzijds, in de provincie Antwerpen (Mortsel) gevestigd is, bij hun verschijning en hun conclusies in een in het Frans gevoerde rechtspleging, hun adressen in het Nederlands hebben opgegeven, is wettig het vonnis of het arrest dat die adressen overneemt zoals die partijen ze hebben opgegeven, namelijk in het Nederlands.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

Artt. 780, eerste lid, 2°, en 703, tweede lid

C.10.0407.F 26 mei 2011 AC nr. ...

Het arrest is verantwoord naar recht wanneer het dezelfde identiteitsgegevens bevat als die waaronder een door fusie overgenomen vennootschap is verschenen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 782 en 782bis

F.09.0010.F 26 februari 2010 AC nr. 135

Het bestreden arrest is niet regelmatig gewezen wanneer noch uit dat arrest, noch uit het zittingsblad, noch uit het proces-verbaal van de rechtszitting van dezelfde dag blijkt dat het tevens gewezen is door de twee plaatsvervangende raadsheren die de voorzitter bijstonden die het door hem gewezen en door hem en de griffier ondertekende arrest heeft uitgesproken, en voor welke plaatsvervangende raadsheren de zaak is gepleit en vervolgens in beraad is genomen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Uit artikel 31 van de wet van 26 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op het bestrijden van de gerechtelijke achterstand volgt dat die wet van toepassing is op de zaken waarin na 31 augustus 2007 een vonnis of arrest is gewezen dat de heropening van het debat beveelt; een dergelijke beslissing impliceert een nieuwe rechtsdagbepaling na die datum, zodat artikel 782 van het Gerechtelijk Wetboek, na de vervanging ervan bij de voornoemde wet van 26 april 2007, en artikel 782bis van dat wetboek, vóór de vervanging ervan bij de wet van 8 juni 2008, van toepassing zijn op een arrest dat is uitgesproken nadat op 21 november 2007 een arrest was gewezen dat de heropening van het debat beval (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 782 en 786

P.97.0444.F 7 mei 1997 AC nr. ...

Nietig is de beslissing van een commissie tot bescherming van de maatschappij, wanneer zij enkel door de secretaris van de commissie is ondertekend maar niet door de commissieleden, door wie zij is gewezen, en niet is vastgesteld dat de leden in de onmogelijkheid verkeerden zulks te doen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

Artt. 782, eerste lid, 782bis en 785, eerste lid

C.10.0538.N 6 mei 2011 AC nr. ...

Wanneer een vonnis, dat gewezen is door een meervoudige kamer van de rechtbank van eerste aanleg, enkel is ondertekend door de voorzitter en de griffier, zonder dat de onmogelijkheid waarin één van de rechters zou hebben verkeerd om het vonnis te ondertekenen, verantwoord is overeenkomstig artikel 785 van het Gerechtelijk Wetboek, heeft het ontbreken van de handtekening van die rechter de nietigheid van dat vonnis tot gevolg (1). (1) Cass., 5 feb. 2010, AR C.09.0377.F, met conclusie van advocaat-generaal met opdracht de Koster in Pas., 2010, nr. 85.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 782, eerste lid, 782bis, eerste lid, 785, eerste lid

C.13.0608.N 7 november 2014 AC nr. 680

Een vonnis gewezen door een meervoudige kamer dient te worden ondertekend door de leden van de kamer na de beëindiging van het beraad en uiterlijk op de dag van de uitspraak (1). (1) Zie concl. OM.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 782, eerste lid, 785, eerste lid en 782bis

C.11.0078.N 1 december 2011 AC nr. ...

Wanneer een vonnis gewezen is door een collegiale kamer van de rechtbank van eerste aanleg , en de handtekeningen boven twee van de namen identiek zijn , is het niet ondertekend door alle rechters , zonder dat de onmogelijkheid waarin één van de rechters zou hebben verkeerd om het vonnis te onderteken , verantwoord is overeenkomstig artikel 785 Gerechtelijk Wetboek ; het ontbreken van de handtekening van één van de rechters heeft de nietigheid van het vonnis tot gevolg (1). (1) Cass. 28 jan. 2009, AR P.08.0403.F, AC, 2009, nr. 71; Cass. 5 febr. 2010, AR C.09.0377.F, AC, 2010, nr. 85.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 782, eerste lid, en 785, eerste lid

C.09.0377.F 5 februari 2010 AC nr. 85

Wanneer een vonnis, dat gewezen is door een collegiale kamer van de rechtbank van eerste aanleg, enkel is ondertekend door de voorzitter en de griffier, zonder dat de onmogelijkheid waarin twee van de rechters zouden hebben verkeerd om het vonnis te ondertekenen verantwoord is overeenkomstig artikel 785 van het Gerechtelijk Wetboek, heeft het ontbreken van de handtekening van die twee rechters de nietigheid van dat vonnis tot gevolg (1). (1) Zie concl. O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Artt. 783 en 784

C.06.0496.N 3 januari 2008 AC nr. 5

Het zittingsblad maakt geen deel uit van het dossier van de rechtspleging van een bepaalde zaak.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 792, tweede en derde lid, 1073, eerste lid

S.96.0133.F 17 maart 1997 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat tegen een arrest inzake uitkeringen aan mindervaliden wordt ingesteld, meer dan drie maanden na de kennisgeving van de beslissing door de griffier overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid, Ger.W.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 792, tweede en derde lid, 1073,1e lid,1078,1079,1e lid

S.12.0065.F 6 mei 2013 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat meer dan drie maanden na het verrichten, door de griffier, van een eerste regelmatige kennisgeving van de beslissing ingesteld wordt tegen een arrest inzake het leefloon, is ontvankelijk, wanneer een tweede kennisgeving, die de griffier na een telefonische oproep van de eiser aan de eiser heeft gericht omdat die niet op de hoogte was gesteld van de eerste kennisgeving door bpost, artikel 792, tweede en derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek beoogt en vermeldt dat "deze kennisgeving" de termijnen om beroep in te stellen doet lopen en dat de gewone termijn om cassatieberoep in te stellen drie maanden bedraagt te rekenen vanaf die kennisgeving; de tweede kennisgeving heeft bij de eiser de terechte overtuiging kunnen wekken dat alleen die kennisgeving zijn termijn om cassatieberoep in te stellen kon doen ingaan aangezien het cassatieberoep minder dan drie maanden na het verrichten van de tweede kennisgeving werd ingesteld (1). (1) Cass. 14 mei 2007, AR S.06.0070.F, AC 2007, nr. 247.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

S.06.0070.F 14 mei 2007 AC nr. 247

Het cassatieberoep dat meer dan drie maanden na het verrichten, door de griffier, van een eerste regelmatige kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid, Ger. W., ingesteld wordt tegen een arrest inzake kinderbijslag voor werknemers, is niet laattijdig en is derhalve ontvankelijk, wanneer de griffier een tweede kennisgeving gericht had aan de eiseres, die niet op de hoogte was van de eerste kennisgeving, waarnaar in de tweede kennisgeving helemaal niet verwezen werd, en de tweede kennisgeving de eiseres in haar wettige overtuiging had kunnen sterken dat alleen die kennisgeving haar termijn om cassatieberoep in te stellen kon doen ingaan en het cassatieberoep minder dan drie maanden na het verrichten van de tweede kennisgeving is ingesteld (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 793 e.v.

P.13.1793.F 5 maart 2014 AC nr. ...

Wanneer het openbaar ministerie, inzake een beklaagde die is veroordeeld onder een identiteit die niet de zijne is, bij de rechtbank een toepassingsvonnis had gevorderd, welke rechtspleging gegrond is op artikel 518 van het Wetboek van Strafvordering, heeft die rechtbank geen uitspraak gedaan over een vordering tot verbetering die door het openbaar ministerie met toepassing van de artikelen 793 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek wordt ingesteld; uit het feit dat het openbaar ministerie het toepassingsvonnis een "verbeterend" vonnis heeft genoemd, volgt niet dat de zaak bij de rechtbank aanhangig is gemaakt op grond van artikel 794 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 15 dec. 2004, AR P.04.1590.F, AC 2004, nr. 613.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- VASTSTELLING VAN DE IDENTITEIT VAN EEN VROEGER VER -

Artt. 793 en 1489, tweede lid

C.11.0157.N 16 februari 2012 AC nr. ...

De beslissingen van de beslagrechter nopens de uitvoerbaarheid van een rechterlijke beslissing die wordt ten uitvoer gelegd, brengen geen nadeel toe aan de zaak zelf; zij laten de bevoegdheid van de rechter die kennisneemt van een vordering tot uitlegging of verbetering van deze beslissing onverlet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BESLAG - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Allerlei

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Artt. 793 en 794

P.05.0441.N 5 april 2005 AC nr. 200

Niet ontvankelijk is het verzoek tot uitlegging of verbetering van een eerder arrest van het Hof, dat in werkelijkheid opkomt tegen het oordeel van het Hof en een nieuw oordeel op basis van een nieuw rechtsmiddel beoogt.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.03.0164.F 5 juni 2003 AC nr. 339

Wanneer het Hof, op grond van een van de twee middelen die ingesteld zijn tegen het dictum van het bestreden arrest, de vernietiging heeft uitgesproken zonder deze te beperken, bestaat er noch grond tot uitlegging noch tot verbetering (1). (1) Zie Cass., 30 april 1999, AR C.99.0118.N, nr 253; 20 okt. 1999, AR P.99.0826.F, nr 550.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

S.97.0062.N 17 november 1997 AC nr. ...

Het verbod om hetgeen werkelijk is beslist te wijzigen, aan te vullen of er vaststellingen aan toe te voegen, en het verbod om bevestigde rechten uit te breiden, te beperken of te wijzigen gelden ook indien hetgeen werkelijk is beslist of indien die bevestigde rechten onwettig zouden zijn.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.94.0075.F 21 april 1994 AC nr. ...

Hoewel het Hof bevoegd is zijn beslissing uit te leggen of te verbeteren, kan het de daarin vastgestelde rechten niet uitbreiden, beperken of wijzigen; zo kan het, op een verzoek tot verbetering, geen uitspraak doen over een door het Hof niet onderzochte vordering tot bindendverklaring van het arrest.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 793, 794 en 1385octies

C.07.0057.N 5 december 2008 AC nr. 700

Het instellen van een vordering tot uitlegging of verbetering van een vonnis heeft niet tot gevolg dat de uitvoerbare kracht ervan geschorst wordt; dit is evenmin het geval voor de tenuitvoerlegging van de aan het uit te leggen of te verbeteren vonnis verbonden dwangsom (1). (1) Zie de concl. O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DWANGSOM -

Artt. 794 en 799

P.08.0801.F 25 juni 2008 AC nr. 398

Artikel 799 Ger.W., dat de verbetering van een beslissing doet afhangen van de voorwaarde dat daartegen geen rechtsmiddel hangende is, geldt niet voor de daaropvolgende beschikking waarbij de raadkamer, door het herstel van een verzuim om uitspraak te doen van haar eerste beslissing, haar rechtsmacht volledig uitoefent met betrekking tot de regeling van de rechtspleging; een dergelijk verzuim is immers geen verschrijving in de zin van artikel 794 van het voormelde wetboek.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 794 tot 797

C.94.0075.F 21 april 1994 AC nr. ...

In burgerlijke zaken verbetert het Hof, op verzoek van een partij, een verschrijving in een van zijn arresten.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Artt. 794, 798 en 799

P.03.0373.N 23 september 2003 AC nr. 448

Wanneer geen hoger beroep is ingesteld tegen een vonnis dat een verschrijving of misrekening inhoudt, bezit de appèlrechter, bij wie een hoger beroep tegen een ander vonnis in dezelfde zaak aanhangig is gemaakt, geen rechtsmacht om in het niet bestreden vonnis verschrijvingen of misrekeningen te verbeteren.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Artt. 8 en 9

C.01.0320.N 13 juni 2003 AC nr. 348

De arrondissementsrechtbank dient de bevoegdheid van de rechter die van de vordering kennis moet nemen, te bepalen naar het onderwerp van de vordering zoals dit in de dagvaarding is omschreven (1). (1) Cass., 6 maart 1987, AR 5671, nr 404.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid

Artt. 80 en 195, eerste lid

P.98.0207.F 22 april 1998 AC nr. ...

De voorwaarde van anciënniteit, waaraan een rechter, die als enige rechter zitting houdt, moet voldoen, is niet van toepassing op de vervanging van een onderzoeksrechter.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 80 en 259sexies, § 1, 1°

P.03.1249.F 17 september 2003 AC nr. 439

De toegevoegd rechter is een werkend rechter in de zin van artikel 80, Ger. W.; om bij wijze van uitzondering aangewezen te kunnen worden door de voorzitter van de rechtbank, die handelt met toepassing van het tweede lid van dat artikel 80, moet de werkend rechter een gespecialiseerde opleiding hebben gevolgd die georganiseerd is in het kader van de opleiding van magistraten, maar moet hij niet daarenboven gedurende ten minste een jaar het ambt van rechter in de rechtbank van eerste aanleg hebben uitgeoefend, aangezien die voorwaarde, die bepaald is in artikel 259sexies, § 1, 1°, Ger. W., betrekking heeft op de aanwijzing door de Koning.

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 803 en 810

C.02.0447.N 12 november 2004 AC nr. 544

Wanneer van het beheer der nalatenschap overeenkomstig artikel 1358, tweede lid, Ger.W. ten overstaan van een deskundige rekening en verantwoording moet worden gedaan, komt diens ereloon ten laste van de nalatenschap (1). (1) Zie Cass., 30 dec. 1875, Pas. 1876, I, 47.

- REKENING EN VERANTWOORDING -

Artt. 807 en 1042

C.14.0201.N 26 december 2014 AC nr. 815

Uit de artikelen 807 en 1042 Gerechtelijk Wetboek volgt dat een vordering kan worden uitgebreid wanneer zij steunt op een akte die de dagvaarding vermeldt (1). (1) Cass. 8 maart 2010 , AR S.07.0028.F, AC 2010, nr. 161.

- NIEUWE VORDERING -

C.13.0210.F 17 november 2014 AC nr. 698

Het arrest, dat de nieuwe vordering van de eiseres niet ontvankelijk verklaart louter op grond dat de artikelen 807 en 1042 van het Gerechtelijk Wetboek "niet toelaten de hoedanigheid van de oorspronkelijke eiser te wijzigen; zij inzonderheid niet toelaten dat de schuldeiser voor het eerst in hoger beroep zijn eigen vordering in de plaats stelt van de vordering van zijn schuldenaar", schendt die wetsbepalingen.

- NIEUWE VORDERING -

C.09.0067.N 21 juni 2010 AC nr. 441

Voor zover de akte van rechtsingang niet nietig moet verklaard worden en de rechter voor wie de zaak wordt ingeleid bevoegd was om van de aanvankelijke vordering kennis te nemen, dient de rechter voor wie een gewijzigde of uitgebreide eis aanhangig is, zich over die eis uit te spreken, zonder te moeten nagaan of de aanvankelijke vordering ontvankelijk en gegrond was.

- VORDERING IN RECHTE -

C.08.0583.N 18 februari 2010 AC nr. 107

De rechter moet weliswaar over de bij hem aanhangige vordering uitspraak doen met inachtneming van de feiten die zich in de loop van het geding hebben voorgedaan en een weerslag hebben op het geschil, maar mag bij de beoordeling van nieuwe vorderingen de grenzen bepaald door artikel 807 van het Gerechtelijk Wetboek niet overschrijden (1). (1) Zie Cass., 20 mei 1999, AR C.97.0058.N, AC, 1999, nr 296.

- NIEUWE VORDERING -

Ook in hoger beroep laat artikel 807 van het Gerechtelijk Wetboek geen andere uitbreidingen of wijzigingen van de vordering toe dan deze die aan de voorwaarden van dit artikel voldoen.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Ook in hoger beroep laat artikel 807 van het Gerechtelijk Wetboek geen andere uitbreidingen of wijzigingen van de vordering toe dan deze die aan de voorwaarden van dit artikel voldoen.

- NIEUWE VORDERING -

C.07.0301.N 28 november 2008 AC nr. 679

Uit de artikelen 807 en 1042 van het Gerechtelijk Wetboek volgt niet dat de uitbreiding van de vordering in hoger beroep aan bijkomende voorwaarden, zoals het formuleren van incidenteel beroep, onderworpen is.

- VORDERING IN RECHTE -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

---

P.06.1343.F 24 januari 2007 AC nr. 44

De burgerlijke partij waaraan de eerste rechter het gevorderde heeft toegewezen, behoudt een belang om een hoofdberoep in te stellen met het oog op de uitbreiding of wijziging van de vordering die zij bij het strafgerecht aanhangig heeft gemaakt, voor zover de uitbreiding of de wijziging gegrond blijft op het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf (1). (1) Zie Cass., 16 okt. 2001, AR P.00.0207.N, nr 548; Cass., 2 nov. 2005, AR P.05.1013.F, nr 557.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

C.04.0380.N 27 oktober 2006 AC nr. 522

Een binnen de tienjarige termijn ingestelde aansprakelijkheidsvordering tegen de aannemer en de architect onttrekt aan het verval ook de vordering ingesteld op grond van nieuwe gevolgen, voor een bepaald bouwwerk, van eenzelfde gebrek en van eenzelfde contractuele tekortkoming in de conceptie of uitvoering, mits uit de tijdig ingestelde vordering blijkt wat zij omvat (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1984, AR 6971, nr 441.

- VORDERING IN RECHTE -

- NIEUWE VORDERING -

- HUUR VAN DIENSTEN -

Het Hof vermag na te gaan of de appelrechters, op grond van de feitelijke elementen die zij aangeven, wettig hebben kunnen afleiden dat een vordering in conclusie geformuleerd "virtueel" niet begrepen is in de oorspronkelijk in de dagvaarding gestelde vordering.

- NIEUWE VORDERING -

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

---

P.05.1013.F 2 november 2005 AC nr. 557

De burgerlijke partij kan haar vordering die gegrond is op het aan de beklaagde ten laste gelegd misdrijf uitbreiden of wijzigen, zodat zij een hoofdberoep of een incidenteel beroep kan instellen teneinde haar oorspronkelijke vordering uit te breiden, ook als de eerste rechter haar het gevraagde heeft toegewezen (1). (1) Cass., 7 april 1987, AR 561, nr 470.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

C.00.0156.N 29 november 2002 AC nr. 643

De toepassing van artikel 807 Ger.W. vereist, ook in hoger beroep, enkel dat de uitbreiding of wijziging van de vordering berust op een feit of akte in de dagvaarding aangevoerd; niet vereist is dat de uitbreiding of wijziging van de vordering tegen dezelfde partij waartegen de vordering was gesteld reeds bij de eerste rechter aanhangig was, noch dat zij reeds impliciet in het voorwerp van de oorspronkelijke vordering begrepen was (1). (1) Cass., 29 nov. 2002, A.R. C.00.0729.N, nr. , met concl. advocaat-generaal m.o. Thijs.

- NIEUWE VORDERING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

C.00.0729.N 29 november 2002 AC nr. 645

De toepassing van artikel 807 van het Ger. W. vereist, ook in hoger beroep, enkel dat de uitbreiding of wijziging van de vordering berust op een feit of akte in de dagvaarding aangevoerd. Het is ter zake niet vereist dat de uitbreiding of wijziging van de vordering tegen dezelfde partij waartegen de vordering was gesteld, reeds bij de eerste rechter aanhangig was, noch reeds impliciet in het voorwerp van oorspronkelijke vordering begrepen was (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie en de verwijzingen aldaar.

- NIEUWE VORDERING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

C.01.0097.F 19 april 2002 AC nr. 240

Het arrest dat oordeelt dat de nieuwe vordering tot betaling van de bodemsaneringskosten ontvankelijk is, op grond dat zij berust op het feit van de onteigening waarmee zij nauw verbonden is, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht wanneer een vordering tot herziening van de toegekende voorlopige vergoeding in de dagvaarding op de betwisting van de schatting van het onteigende goed berustte (1). (1) Zie Cass., 11 feb. 1999, A.R. nr. C.97.0324.F-C.97.0325.F, nr. 81.

- NIEUWE VORDERING -

C.00.0626.N 31 januari 2002 AC nr. 72

De regel dat een nieuwe vordering niet voor het eerst in hoger beroep mag worden ingesteld strekt tot bescherming van het recht van verdediging van de partijen; die regel raakt de openbare orde niet en is niet van dwingend recht (1). (1) Zie cass. 28 maart 1968, Bull. en Pas. 1968, I, 923; 20 sept. 1995, A.R. P.95.0272.N, nr 390.

- VORDERING IN RECHTE -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

P.00.0207.N 16 oktober 2001 AC nr. ...

De burgerlijke partij kan, overeenkomstig de artikelen 807 en 1042 van het Gerechtelijk Wetboek, zelfs in hoger beroep, de vordering die met toepassing van de artikelen 3 en 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering voor de strafrechter aanhangig is, uitbreiden of wijzigen, mits de uitbreiding of de wijziging blijft berusten op het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf (1). (1) Cass., 13 dec. 1989, A.R. 7756, AC 1989-90, nr 238; 23 dec. 1992, A.R. 44, AC 1991-92, nr 813.

- NIEUWE VORDERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

C.98.0428.N 18 mei 2000 AC nr. ...

Een pauliaanse rechtsvordering kan niet beschouwd worden als een vordering die virtueel begrepen is in een vordering strekkende tot de veroordeling van de debiteur tot de betaling van een geldschuld; voor het eerst in hoger beroep bij tussenvordering ingesteld, is zij niet toelaatbaar (1). (1) Zie cass., 17 feb. 1989, A.R. nr. 6124, nr. 341.

- NIEUWE VORDERING -

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

Artt. 807 en 1138, 2°

C.03.0633.F 2 december 2004 AC nr. 583

Het arrest dat erkent dat een partij schade heeft geleden die door haar niet werd aangevoerd, wijzigt het voorwerp van de vordering en miskent bijgevolg het beschikkingsbeginsel (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 2004, AR C.04.0062.F, www.cass.be.

- VORDERING IN RECHTE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.04.0062.F 18 november 2004 AC nr. 556

Het arrest dat steunt op de onoprechte houding van de verwerende partij in de schadevergoedingsvordering na de eenzijdige beëindiging van de overeenkomst om de vordering tot schadevergoeding wegens onrechtmatige beëindiging van die concessie-overeenkomst in te willigen, wijzigt het voorwerp van de vordering en miskent het beschikkingsbeginsel wanneer die onoprechte houding niet door de partijen was aangevoerd (1). (1) Zie Cass., 5 dec. 1997, AR C.96.0125.F, nr 531 en concl. adv.-gen. Spreutels in Bull. en Pas., I, 1997, nr 531.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.96.0270.N 22 januari 1998 AC nr. ...

De rechter die oordeelt dat de door een partij aangevoerde feiten een misdrijf uitmaken terwijl zij beweerde haar vordering te laten steunen op een oneigenlijk midrijf, wijzigt het voorwerp en de oorzaak van de vordering niet voor zover hij zijn beslissing niet grondt op andere feitelijke gegevens dan die waarop de vordering was gegrond.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.96.0125.F 5 december 1997 AC nr. ...

Wanneer de partijen hun vorderingen gronden op het bestaan van een rechtsgeldig gesloten contract, wijzigt de rechter de oorzaak van die vorderingen wanneer hij precontractuele fouten, als bedoeld in artikel 1382 B.W., tegen de partijen in aanmerking neemt.

- VORDERING IN RECHTE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 807 en 808

S.07.0069.N 17 november 2008 AC nr. 638

De rechter kan hierbij kennis nemen van aanspraken, gegrond op feiten die zich na de beslissing van het OCMW hebben voorgedaan, maar hieruit volgt niet dat de rechter ook kennis kan nemen van nieuwe of bijkomende aanspraken, buiten de voorwaarden bepaald bij de artikelen 807 en 808, van het Gerechtelijk Wetboek, of, indien deze aanspraken het voorwerp zijn van een nieuwe beslissing van het OCMW, zonder dat die beslissing regelmatig is aangevochten overeenkomstig artikel 71, van de OCMW-wet.

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 807, 808, 809, 810 en 1042

C.04.0048.N 23 februari 2006 AC nr. 106

Tegenvorderingen kunnen voor het eerst in hoger beroep ingesteld worden indien zij berusten op een feit of op een handeling in de dagvaarding aangevoerd of een verweer op de hoofdvordering uitmaken of tot compensatie strekken (1). (1) Cass., 22 jan. 2004, AR C.02.0506.N, nr 39; zie Jaarverslag Hof van cassatie 2002, p. 483.

- NIEUWE VORDERING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

C.04.0408.F 14 oktober 2005 AC nr. 513

Een tegenvordering kan voor de eerste maal in hoger beroep worden ingesteld, indien zij berust op een feit of akte in de dagvaarding aangevoerd of wanneer zij een verweer vormt op de hoofdvordering of strekt tot schuldvergelijking (1). (1) Zie Cass., 22 jan. 2004, AR C.02.0506.N, nr 39.

- NIEUWE VORDERING -

C.02.0506.N 22 januari 2004 AC nr. 39

Krachtens de artikelen 807 tot 810 en 1042 van het Gerechtelijk Wetboek kunnen tegenvorderingen voor het eerst in hoger beroep worden ingesteld indien zij berusten op een feit of handeling in de dagvaarding aangevoerd of een verweer op de hoofdvordering uitmaken of tot compensatie strekken (1) (2). (1) Cass., 18 jan. 1991, AR 7125, nr 259. (2) Jaarverslag Hof van Cassatie, 2002, p. 483.

- NIEUWE VORDERING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis

Artt. 807, 820, eerste lid, en 826, eerste lid

C.09.0534.F 26 maart 2010 AC nr. 224

Wanneer de rechter akte verleent van de afstand van geding van een partij, mag hij niet langer uitspraak doen over de grond van de door die partij ingestelde vorderingen, daarbij inbegrepen de grond van een uitgebreide en gewijzigde vordering die, zelfs na de afstand, werd ingesteld op basis van artikel 807 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass., 25 maart 1994, AR F.1991.N, AC, 1994, nr. 147; Cass., 23 nov. 1995, AR C.94.0355.N, AC, 1995, nr. 505, redenen.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

Artt. 809, 1042, 1054 en 1056, 4°

S.97.0081.F 25 mei 1998 AC nr. ...

Het incidenteel beroep is, in de regel, aan geen andere vormvereisten onderworpen dan die welke gelden voor de conclusies. het Gerechtelijk Wetboek kent evenwel geen mondelinge conclusie. (Impliciet).~@@ CCCCCCCCC

- NIEUWE VORDERING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Het incidenteel beroep is, in de regel, aan geen andere vormvereisten onderworpen dan die welke gelden voor de conclusies. het Gerechtelijk Wetboek kent evenwel geen mondelinge conclusie. (Impliciet).~@@ CCCCCCCCC

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 81, 101, tweede lid, 200 en 216

S.04.0150.N 24 juni 2005 AC nr. 375

De artikelen 200 juncto 216, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek bieden de mogelijkheid om openstaande plaatsen van werkend of plaatsvervangend raadsheer in sociale zaken voorlopig te bezetten, en dit, gebeurlijk zonder inachtneming van de bijzondere samenstelling van de kamers, zoals bepaald in artikel 104 van hetzelfde wetboek. Aldus is het mogelijk een raadsheer in sociale zaken benoemd als zelfstandige aan te wijzen om zitting te houden in de plaats van een raadsheer in sociale zaken benoemd als werkgever (1). (1) Wat het eerste onderdeel van het eerste middel betreft, was het openbaar ministerie van oordeel dat de rechter die de vordering zonder meer "ontvangt" doch geen enkele beslissing neemt behoudens de onbevoegdheidverklaring en de verwijzing naar de als bevoegd aangewezen rechter, zich wel beperkt tot een beslissing over zijn bevoegdheid. De rechter die zich onbevoegd verklaart kan immers bezwaarlijk enige andere beslissing nemen, ook niet over de ontvankelijkheid van de vordering.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Artt. 811 tot 814

P.03.0081.F 22 januari 2003 AC nr. 52

De vrijwillige of gedwongen tussenkomst van een derde voor het strafgerecht is alleen ontvankelijk, op voorwaarde dat een bijzondere wet zulks uitdrukkelijk bepaalt of de strafrechter, krachtens de wet, bij uitzondering gemachtigd is om tegen een derde een veroordeling, een sanctie of een maatregel uit te spreken (1). (1) Cass., 3 sept. 1998, A.R. A.94.0001.F, nr 378.

- TUSSENKOMST -

Behoudens andersluidende bepaling van een bijzondere wet, zijn de bepalingen van het Ger. W. inzake tussenkomst niet van toepassing op de strafgerechten, aangezien de te volgen procedure bepaald wordt door de aard van het rechtscollege dat de zaak onderzoekt (1). (1) Cass., 3 sept. 1998, A.R. A.94.0001.F, nr 378.

- TUSSENKOMST -

M.81.0001.F 3 september 1998 AC nr. ...

De vrijwillige of gedwongen tussenkomst van een derde voor het strafgerecht is alleen ontvankelijk, op voorwaarde dat een bijzondere wet zulks uitdrukkelijk bepaalt of de strafrechter bij uitzondering machtigt om tegen een derde een veroordeling, een sanctie of een andere maatregel uit te spreken.~

- TUSSENKOMST -

Behoudens andersluidende bepaling van een bijzondere wet zijn de bepalingen van het Ger. W. inzake tussenkomst niet van toepassing op de strafgerechten, nu de te volgen procedure bepaald wordt door de aard van het rechtscollege dat de zaak onderzoekt.~

- TUSSENKOMST -

P.96.1466.F 23 april 1997 AC nr. ...

Artt. 811 tot 814 Ger.W. betreffende de vrijwillige of gedwongen tussenkomst zijn in de regel niet van toepassing in de strafrechtspleging.~

- TUSSENKOMST -

- TUSSENKOMST -

Artt. 812 tot 814

S.12.0027.N 15 april 2013 AC nr. ...

Een belanghebbende die tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie is tussengekomen overeenkomstig de artikelen 812 tot 814 Gerechtelijk Wetboek heeft voor de gehele duur van deze procedure de hoedanigheid van partij en vermag in de regel tegen de beslissingen van de rechtbank de rechtsmiddelen aan te wenden volgens de in het Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven regels en termijnen.

- TUSSENKOMST -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord

- ECONOMIE -

Artt. 813, 1031 en 1033

C.04.0201.F 27 januari 2006 AC nr. 57

De tussenkomende partij die geen verzoekschrift heeft ingediend maar wel een conclusie heeft neergelegd met daarin haar middelen, waarover de partijen uitleg hebben gegeven, is partij in het geding geworden en kan op eenzijdig verzoekschrift hoger beroep instellen tegen de beschikking.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

De tussenkomende partij die geen verzoekschrift heeft ingediend maar wel een conclusie heeft neergelegd met daarin haar middelen, waarover de partijen uitleg hebben gegeven, is partij in het geding geworden en kan op eenzijdig verzoekschrift hoger beroep instellen tegen de beschikking.

- TUSSENKOMST -

Artt. 813, 882 en 1017

S.98.0124.N 29 november 1999 AC nr. ...

Degene die tussenkomt in een geding om het vonnis bindend te horen verklaren dient zelf de kosten te dragen van zijn tussenkomst; op dergelijke vrijwillige tussenkomst vindt artikel 28 van het K.B. van 24 jan. 1969 geen toepassing

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 815 en 1053

C.02.0268.F 24 februari 2005 AC nr. 115

De personen die, in hun hoedanigheid van erfgenamen, verklaard hebben het appèlgeding te hervatten dat tegen hun rechtsvoorganger was ingesteld, worden in het geschil betreffende de afstamming partijen waarvan het belang tegengesteld is aan dat van de appellant (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., 2005, AR C.02.0298.F - C.02.0274.F, nr ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Het nieuwe appèlverzoekschrift kan niet worden toegelaten, wanneer het niet gericht is tegen alle personen die, als erfgenamen, verklaard hebben het appèlgeding te hervatten dat tegen hun rechtsvoorganger was ingesteld en niet afgesloten was (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., 2005, AR C.02.0298.F - C.02.0274.F, nr ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 820, 1044 en 1045

C.09.0347.N 11 maart 2010 AC nr. 173

Wanneer een partij afziet van een geding in hoger beroep geeft zij het recht zelf om opnieuw hoger beroep in te stellen niet prijs, zodat een afstand van het geding in hoger beroep niet noodzakelijk impliceert dat de partij het vaste voornemen heeft haar instemming te betuigen met de beslissing.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

- BERUSTING -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 820, 821, 824, 1044 en 1045

C.93.0331.F 15 september 1994 AC nr. ...

De curator over een faillissement is niet bevoegd om afstand te doen van de rechtsvordering of af te zien van een geding, zonder de vormvereisten na te leven die hem zijn opgelegd bij artikel 492 van boek III Kh.; dezelfde vormvereisten moeten door de curator worden nageleefd om geldig in een rechterlijke beslissing te kunnen berusten.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van rechtsvordering

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

- BERUSTING -

Artt. 820, eerste lid, en 1280, eerste lid

C.95.0199.N 4 januari 1996 AC nr. ...

Als een partij twee vorderingen tot echtscheiding instelt en zij afstand van geding doet wat betreft de eerste vordering, nadat zij de tweede heeft ingesteld, heeft die afstand niet tot gevolg dat de voorlopige maatregelen bevolen tijdens de echtscheidingsprocedure waarvan afstand is gedaan, geen uitwerking meer hebben.~

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

Artt. 824 en 1112

C.03.0025.F 2 april 2004 AC nr. 179

In burgerlijke zaken verleent het Hof akte van de door een advocaat bij het Hof van Cassatie gedane afstand van cassatieberoep.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Afstand

S.99.0107.F 15 januari 2001 AC nr. ...

In burgerlijke zaken verleent het Hof akte van de door een advocaat bij het Hof van Cassatie gedane afstand van cassatieberoep (1). (1) Zie concl. O.M.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Afstand

S.96.0166.F 17 maart 1997 AC nr. ...

In burgerlijke zaken verleent het Hof akte van de door een advocaat bij het Hof van cassatie gedane afstand van het cassatieberoep.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Afstand

Wanneer het Hof, inzake arbeidsongevallen, akte verleent van de door een advocaat bij het Hof van Cassatie gedane afstand van het cassatieberoep, veroordeelt het in de regel de arbeidsongevallenverzekeraar in de kosten van het cassatiegeding.~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Kosten

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 825, eerste lid, 826, eerste lid, en 1054, eerste lid

C.11.0341.N 14 januari 2013 AC nr. ...

Wanneer de eiser in hoger beroep afstand van geding doet, is het incidenteel beroep van de gedaagde in hoger beroep alleen dan niet ontvankelijk, wanneer hij de afstand van geding heeft aangenomen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep

Artt. 828 e.v.

P.03.1636.F 14 januari 2004 AC nr. 638

De vordering die uitgaat van een persoon die geen partij is in de zaak, en waarin hij voorhoudt een rechter te willen wraken, vormt geen verzoek tot wraking en is om die reden ontdaan van elke opschortende werking.

- WRAKING -

Wraking is het recht dat bij wet wordt toegekend aan een partij om te weigeren berecht te worden door een van de leden van het rechtscollege waarbij de zaak aanhangig is gemaakt (1). (1) Pandectes belges, dl. XXIV, Brussel, Larcier, 1905, blz. 792, nr 2.

- WRAKING -

Het verzoek dat uitgaat van een persoon die geen partij is in de zaak, en waarin hij voorhoudt een rechter te willen wraken, is geen verzoek tot wraking en is kennelijk niet-ontvankelijk.

- WRAKING -

P.95.1237.F 13 december 1995 AC nr. ...

Een verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan een rechter in de jeugdrechtbank is, ook al wordt het "verzoekschrift tot onttrekking wegens gewettigde verdenking" genoemd, geen vordering tot verwijzing van een jeugdrechtbank naar een andere jeugdrechtbank; het kan eventueel een grond tot wraking opleveren.~

- WRAKING -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 828 en 832

C.03.0546.F 7 november 2003 AC nr. 562

Het verzoekschrift tot wraking dat ingediend is tegen een magistraat van het openbaar ministerie die als hoofdpartij optreedt is niet ontvankelijk; de omstandigheid dat verzoeker tot wraking bij de federale procureur een klacht tegen dezelfde magistraat heeft neergelegd, is geen wettelijke wrakingsgrond (1). (1) Het verzoekschrift tot wraking van de proc.-gen bij het hof van beroep betrof een aantal dossiers. Deze waren niet neergelegd in het dossier bij het Hof. Bij het nader bekijken van de stukken die aan het Hof waren voorgelegd, bleek het O.-M. waarvan de wraking werd gevorderd, in nagenoeg alle betrokken dossiers, als hoofdpartij op te treden. In die omstandigheden beslist het arrest, zonder verder in te gaan op de precieze aard van het optreden van de proc.-gen. in alle betrokken dossiers noch op de door verzoeker neergelegde stukken en aangiften van een misdaad, dat het verzoekschrift dat ingediend is tegen een magistraat van het O.-M. die "met name" als hoofdpartij optreedt, niet ontvankelijk is.

- WRAKING -

Artt. 828 en 835

P.03.1604.F 9 januari 2004 AC nr. 629

Het verzoekschrift dat niet nader omschrijft m.b.t. welke rechtspleging verzoeker wraking aanvoert, is kennelijk niet-ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 10 mei 2000, AR C.00.0185.F, nr 285.

- WRAKING -

Artt. 828 en 838

C.01.0117.F 29 maart 2001 AC nr. ...

Het verzoekschrift dat geen opgave doet van de identiteit van de partijen in het geschil in het kader waarvan wegens gewettigde verdenking om wraking wordt verzocht en evenmin aangeeft waarom de aangevoerde omstandigheid een van de in de wet limitatief opgesomde gronden tot wraking kan opleveren, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 1 dec. 1999, A.R. P.99.1668.F, nr. 650.

- WRAKING -

Artt. 828 en 841

P.96.1460.F 11 december 1996 AC nr. ...

Wanneer een verzoek tot verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere of van een onderzoeksrechter naar een andere bij het Hof van cassatie is aanhangig gemaakt op grond van gewettigde verdenking, kan het Hof niet redelijkerwijs aannemen dat die verdenking met name niet kan worden gegrond op de feiten die, indien ze tot staving van een wrakingsprocedure waren aangevoerd en bewezen, het rechtscollege dat bevoegd is om over die wraking uitspraak te doen geen enkele beoordelingsvrijheid zou gelaten hebben; het rechtscollege is in dat geval verplicht om de gewraakte rechter te bevelen zich van de zaak te onthouden.

- WRAKING -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 828 en 966

C.01.0126.F 9 januari 2004 AC nr. 9

Deskundigen kunnen worden gewraakt om dezelfde redenen als rechters; die redenen worden limitatief opgesomd in artikel 828, Ger. W. dat, in de versie die aan de wijziging ervan bij de Wet van 10 juni 2001 voorafgaat, nergens het gebrek aan onpartijdigheid als wrakingsgrond vermeldt (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 2000, AR C.00.0051.N, nr 93.

- WRAKING -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 828 en 969 e.v.

C.03.0019.N 31 januari 2003 AC nr. 74

Niet ontvankelijk is de autonoom gevorderde wraking van een gerechtsdeskundige zonder dat de hiertoe in het Gerechtelijk Wetboek bepaalde vormen werden nageleefd.

- WRAKING -

Artt. 828 t.e.m. 842, en 1080

C.03.0274.N 5 maart 2004 AC nr. 126

De bepalingen van het Ger.W. betreffende de wraking van rechters houden geen van artikel 1080 van het Ger.W. afwijkende bepaling in, zodat het verzoekschrift waarbij een voorziening in cassatie wordt ingesteld tegen een beslissing die een vordering tot wraking van een rechter verwerpt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, moet ondertekend zijn door een advocaat bij het Hof van cassatie (1). (1) Zie Cass., 26 maart 1999, AR C.96.00067.N, AC, 1999, nr 185.

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 828 tot 842, en 1107

P.08.0221.F 6 februari 2008 AC nr. 89

Art. 1107, Ger.W., dat elke partij in staat stelt om ter zitting te verzoeken dat de zaak wordt verdaagd om mondeling, dan wel met een noot, te antwoorden op de schriftelijke of mondelinge conclusie van het openbaar ministerie, is niet toepasselijk op de wrakingsprocedure.

- WRAKING -

Artt. 828, 1° en 836

C.10.0352.F 13 juli 2010 AC nr. 478

Wanneer de eiser gewag maakt van het contact dat de tegenpartij eenzijdig heeft opgenomen met de zetel van een kamer van het hof van beroep, en de kamervoorzitter, alleen, het initiatief heeft genomen om daarop te antwoorden en er geen enkel bewijs wordt geleverd van de bewering dat twee andere magistraten van de kamer betrokken waren bij het initiatief waarop kritiek wordt uitgeoefend, is hun wraking niet gegrond (1). (1) Zie Cass., 6 april 2009, AR C.09.0139.F, AC, 2009, nr. 244.

- WRAKING -

Wanneer de rechter verklaard heeft dat hij in de wraking berust, heeft die wraking geen bestaansreden meer (1). (1) Het Hof heeft in dezelfde zin uitspraak gedaan in vijfentwintig andere zaken van dezelfde eiseres tegen andere partijen.

- WRAKING -

C.09.0119.N 26 juni 2009 AC nr. 444

Uit de enkele omstandigheid dat de gewraakte rechter zich bij het formuleren van zijn antwoord op de middelen van wraking overeenkomstig artikel 836 van het Gerechtelijk Wetboek, in bewoordingen die niet wijzen op een gebrek aan objectiviteit, uitspreekt over wat volgens hem de daadwerkelijke reden is van het wrakingsverzoek, kan geen wettige verdenking worden afgeleid

- WRAKING -

Artt. 828, 1°, 832 en 835

P.03.1324.F 16 oktober 2003 AC nr. 503

De vordering tot wraking die wordt ingesteld door een verzoeker die geen partij is bij het geschil in het raam waarvan hij de wraking nastreeft van de betrokken magistraten, nl. de rechter of het openbaar ministerie, is niet-ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 22 maart 2002, AR C.02.0116.F, nr 197. In de bovenstaande zaak was het O.M. van oordeel dat de vordering kennelijk niet-ontvankelijk was, enerzijds, wegens die redenen die vermeld zijn in het besproken arrest van het Hof, anderzijds, omdat de wrakingsgrond hier niet van toepassing was op het betrokken openbaar ministerie (artt. 828, 1°, en 832 Ger.W.). Het O.M. suggereerde ook dat het Hof toepassing zou maken van artikel 838, derde lid, Ger.W.

- WRAKING -

Artt. 828, 829 en 831

S.10.0019.F 3 december 2012 AC nr. ...

Een middel dat steunt op een wrakingsgrond die niet voor de feitenrechter werd aangevoerd, hoewel dat mogelijk was, kan enkel aan het Hof worden voorgelegd als de deelname van de rechter aan de bestreden beslissing een regel schendt die de objectieve vereisten van de rechterlijke organisatie betreft en dus essentieel is voor de rechtsbedeling.

- WRAKING -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

Artt. 828, 832 en 835

C.96.0284.F 12 december 1997 AC nr. ...

De akte van wraking van een rechter of van een magistraat van het O.M. leidt een eenzijdige procedure in, die incidenteel is t.o.v. het hoofdgeschil, en waarin er geen verweerder is. (Eerste en tweede zaak)~

- WRAKING -

Artt. 832 en 837

C.96.0284.F 12 december 1997 AC nr. ...

Te rekenen van de dag van de mededeling van de wrakingsakte aan de gewraakte rechter of magistraat van het O.M. worden alle vonnissen en verrichtingen geschorst. (Tweede zaak)~

- WRAKING -

Artt. 833 en 835

D.08.0025.N 1 oktober 2009 AC nr. 545

De akte van de wraking van een lid van een uitvoerende kamer van een beroepsinstituut voor de dienstverlenende intellectuele beroepen, zoals het Beroepsinstituut van erkende boekhouders en fiscalisten, kan, bij gebrek aan specifieke griffie-organisatie, in de lokalen van het instituut worden neergelegd, weze dit op de zitting.

- WRAKING -

- ACCOUNTANT -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

Artt. 833 en 842

C.08.0285.N 8 juli 2008 AC nr. 422

Alle redenen tot wraking die op een bepaald ogenblik bestaan en de eiser tot wraking dan bekend zijn, moeten tezelfdertijd worden voorgedragen; de eiser is niet ontvankelijk een tweede wraking voor te dragen om feiten die hem bekend waren toen hij de eerste wraking voordroeg.

- WRAKING -

Artt. 833, 835, 836 en 838

C.11.0065.N 11 februari 2011 AC nr. ...

Wanneer het Hof vaststelt dat het wrakingsverzoek van leden van de kamer van beroep van het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars voldoet aan de vereisten van de artikelen 833 en 835 van het Ger. W., doch uit de stukken waarop het vermag acht te slaan, niet blijkt dat de secretaris van de kamer van beroep de formaliteiten van artikel 836 van het Ger. W. heeft nageleefd, verwijst het de zaak terug naar de kamer van beroep, alvorens het kennis zal kunnen nemen van het wrakingsverzoek.

- BEROEPSVERENIGINGEN -

- WRAKING -

Artt. 833, 835, 836, 837, eerste lid, en 838

P.02.0386.N 17 september 2002 AC nr. 454

Uit het geheel van de in artikelen 833, 835, 836, 837, eerste lid, en 838 Gerechtelijk Wetboek bepaalde regeling en de daarbij voorgeschreven termijnen voor het voordragen van de wraking van een rechter volgt dat de termijn van acht dagen binnen dewelke uitspraak moet gedaan worden over de wraking, een aanvang neemt vanaf de datum van de rechtszitting waarop de zaak voor behandeling is vastgesteld, nadat de partijen behoorlijk zijn opgeroepen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- WRAKING -

P.96.1364.N 18 november 1997 AC nr. ...

T.a.v. een verzoek tot wraking van een rechter in strafzaken is de regeling wat de vormvoorschriften betreft substantieel en van openbare orde; dit geldt ook zowel wat het tijdstip betreft waarop de wraking moet worden voorgedragen als wat de termijnen betreft binnen dewelke uitspraak moet worden gedaan.~

- WRAKING -

- OPENBARE ORDE -

Artt. 835 en 1111, derde lid

C.96.0284.F 12 december 1997 AC nr. ...

Wanneer een partij, die een vordering tot wraking van een rechter of magistraat van het O.M. heeft ingesteld, zich in cassatie voorziet tegen de beslissing waarbij die vordering is verworpen, houdt het Hof, wanneer zij de voorziening aanneemt, in de regel, de kosten van het cassatiegeding aan. (Tweede zaak)~

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Artt. 835 en 838

C.98.0235.N 11 juni 1998 AC nr. ...

De procedure van wraking van een lid van een hof van beroep wordt ingeleid door de neerlegging van een verzoekschrift ter griffie van het hof van beroep en de zaak wordt op de zitting van het Hof van Cassatie gebracht door het openbaar ministerie bij dit Hof.~

- WRAKING -

- CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging

Artt. 835, 836 en 838, tweede lid

C.11.0054.F 21 april 2011 AC nr. ...

De wrakingsrechter kan slechts uitspraak doen op grond van de middelen die in de wrakingsakte zijn vervat en aan de tegenspraak van de gewraakte rechter zijn voorgelegd zodat aanvullende wrakingsmiddelen die zijn aangevoerd in een conclusie die ter zitting of met het oog daarop is neergelegd niet ontvankelijk zijn (1). (1) Cass., 19 nov. 2003, A.R. P.03.1472.F, AC, 2003, nr.581; 13 juli 2010, A.R. C.10.0380.N, AC, 2010, nr...

- WRAKING -

Alle wrakingsgronden die op een bepaald ogenblik voorhanden zijn en waarvan de eiser op dat ogenblik kennis draagt, moeten tegelijkertijd worden voorgedragen met dien verstande dat zijn nieuwe vordering tot wraking niet ontvankelijk is indien zij steunt op feiten waarvan hij reeds kennis droeg toen hij zijn vorige vordering instelde (1). (1) Cass., 8 juli 2008, A.R. C.08.0285.N, AC, 2008, nr.422

- WRAKING -

Artt. 836 en 838, eerste lid

P.04.0792.F	19 mei 2004	AC nr. 272

Wanneer de gewraakte magistraat, in zijn verklaring onderaan de wrakingsakte, verklaart zich van de zaak te onthouden, wordt de vordering tot wraking doelloos; er is bijgevolg geen grond om ze naar het Hof van Cassatie te verwijzen (1). (1) Onder vigeur van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering werd wraking geregeld door de artt. 44 tot 47, wat betreft de vrederechter en de politierechter, en door de artt. 378 tot 396 wat betreft de andere rechters (Concl. adv.-gen. Janssens de Bisthoven Cass., 3 jan. 1990, in Bull. en Pas., 1990, I, nr. 266). M.b.t. de vrederechter en de politierechter werd krachtens de artt. 45 en 46 (thans artikel 836 Ger. W., dat van toepassing is op elke gewraakte rechter), een afschrift van de akte van wraking door de griffier medegedeeld aan de rechter, die binnen een termijn van twee dagen onderaan dat afschrift zijn schriftelijke verklaring moest stellen, luidens welke hij in de wraking berustte of weigerde zich van de zaak te onthouden, samen met zijn antwoorden op de wrakingsmiddelen (R.P.D.B., Wraking, dl IX, nr. 173). Luidens artikel 47 wordt een uitgifte van de wrakingsakte en van de verklaring van de rechter, als die voorhanden is, binnen de drie dagen van het antwoord van de rechter die weigert zich van de zaak te onthouden, of bij gebrek aan antwoord zijnerzijds, door de griffier, op vordering van de meest gerede partij, verstuurd naar de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied waarin het gerecht zich bevindt: de wraking zal er in laatste aanleg berecht worden binnen de acht dagen, op conclusie van de procureur des Konings, zonder dat de partijen opgeroepen moeten worden (R.P.D.B., op. cit., nr. 175). De berusting van de rechter in de wraking wordt als definitief aangemerkt en hij kan deze niet intrekken (Carré en Chauveau, Lois de procédure civile, 1846-1851, dl I, vraag 198). De tegenpartij van de wrakende partij kan evenmin verzet doen tegen de berusting en, ondanks de instemming van de rechter, de verzending van de akte van wraking naar de procureur des Konings en een definitief vonnis van de rechtbank van eerste aanleg over de wraking vorderen (Carré en Chauveau, op. cit., vraag 201). In een arrest van 28 nov. 1887 (Bull., 1888, 28) heeft het Hof beslist dat wanneer de gewraakte vrederechter in de wraking berust, het tussengeschil definitief moet worden geacht te zijn beslecht in het voordeel van de partij en de wrakingsgronden dus niet meer aan de rechtbank kunnen worden voorgelegd. Het Hof heeft, in een arrest van 4 maart 1991 m.b.t. de uitlegging van artikel 831 Ger. W. (Bull, nr. 352), dat betrekking heeft op de onthouding van de rechter die, vóór een vordering tot wraking, verklaart zich van de zaak te onthouden, overigens beslist dat die verklaring het wettelijk vermoeden van een wrakingsgrond jegens hem inhoudt en dat hij daarna niet meer van de zaak kan kennisnemen. Wat de andere rechters betreft, bepalen de artt. 384 en 385 dat, op de verzending van de akte van wraking, die voorgesteld wordt in een akte die neergelegd wordt op de griffie van het rechtscollege waarin de gewraakte rechter zitting houdt en waarbij de zaak aanhangig is gemaakt waarvoor de wraking is ingesteld, en binnen de vierentwintig uur door de griffier is overhandigd aan de voorzitter van het rechtscollege, op het verslag van de voorzitter en op de conclusie van het O.M. een vonnis wordt gewezen dat de wraking zal verwerpen als ze niet kan worden toegelaten, en, als ze wel kan worden toegelaten, het volgende zal bevelen: 1°) mededeling aan de gewraakte rechter, zodat hij in precieze bewoordingen uitleg kan verschaffen over de bestaande feiten die de wraking staven, binnen de bij het vonnis vastgestelde termijn; 2°) mededeling aan het O.M., en vermelding van de dag waarop verslag zal worden uitgebracht door een van de rechters die in dat vonnis bij name worden aangeduid. Uit artikel 385 volgt dat zodra een wraking voorgesteld wordt, eerst uitspraak wordt gedaan over de toelaatbaarheid ervan (R.P.D.B., op. cit., nrs. 80, 83 en 84). Als de wraking kan worden toegelaten, luidens artikel 388, thans artikel 841 Ger. W., als de gewraakte rechter de feiten erkent waarop zijn wraking gegrond is of als de feiten bewezen worden, dan wordt hem bevel gegeven zich van de zaak te onthouden. De gewraakte rechter zal op de griffie dus een schriftelijke verklaring doen t.g.v. de minuten van de wrakingsakte, waarin hij uitleg geeft over de wrakingsgronden, hetzij door ze toe te geven, hetzij door ze te betwisten, hetzij, ten slotte, door hierover alle inlichtingen te verstrekken die het gerecht waarbij de wraking aanhangig is gemaakt, in staat zullen stellen met kennis van zaken uitspraak te doen (Carré et Chauveau, op. cit., dl III, vraag 1401). Dit waren de bevoegdheids- en rechtsplegingsregels die vóór het Ger. W. van toepassing waren. Luidens het Verslag Van Reepinghen over de gerechtelijke hervorming, "de bepalingen van het Wetboek van burgerlijke rechtspleging over de wraking werden ingevoegd in het ontworpen wetboek nadat ze enkele wijzigingen hadden ondergaan die niet enkel gerechtvaardigd werden door de harmonisering van die teksten met het geheel van het ontwerp, maar ook door de zorg om modernisering van een rechtspleging die te log is en weinig overeenstemt met de behoeften van de praktijk" (Verslag Van Reepinghen over de Gerechtelijke Hervorming, p. 340), m.n. door de vereenvoudiging van de procedure door de schrapping van de twee stadia waardoor ze voorheen gekenmerkt werd. Zoals Fettweis schrijft: "Au total, le Code judiciaire n'a pas fondamentalement modifié le système de récusation adopté par le code de 1806. La procédure de récusation, dans un esprit de simplification, est inspiré de celle prévue par le Code de procédure civile pour le juge de paix" (Fettweis, Manuel de procédure civile, 1987, nr. 604, noot 4). Bijgevolg lijken de artt. 836, 838 en 841 Ger. W. als volgt te kunnen worden uitgelegd: 1°) de wrakingsakte wordt eerst door de griffier overhandigd aan de gewraakte rechter; 2°) als de gewraakte rechter, in zijn schriftelijke verklaring, berust in de wraking, zal de griffier de wrakingsakte en de verklaring van de rechter niet versturen naar het O.M. bij het bevoegde gerecht om uitspraak te doen over de grondslag van de wraking; 3°) als de gewraakte rechter weigert zich van de zaak te onthouden, maar de feiten erkent waarop de wraking steunt, of beslist dat die feiten niet bewezen zijn, zullen de wrakingsakte en de verklaring van de rechter door de griffier verstuurd worden naar het O.M. bij het bevoegd gerecht, dat uitspraak zal doen over de grondslag van de wraking door, in voorkomend geval, de rechter te bevelen zich van de zaak te onthouden; 4°) hetzelfde

zal geschieden als de gewraakte rechter de voorgeschreven verklaring niet binnen de wettelijke termijn doet.

- WRAKING -

Artt. 836, 837, eerste lid, en 838

C.11.0253.F 23 mei 2011 AC nr. ...

Een vordering tot schorsing van de rechtspleging die alleen ertoe strekt de rechtsgang te belemmeren, moet worden verworpen; daarenboven moet het Hof zeer snel uitspraak doen over een vordering tot wraking.

- WRAKING -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Artt. 848 en 849

C.02.0114.F 6 maart 2003 AC nr. 155

De in een dagvaarding gedane woonplaatskeuze kan het voorwerp uitmaken van een procedure tot ontkentenis (1). (1) Zie concl. O.M.

- LASTGEVING -

- GERECHTSDEURWAARDER -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DAGVAARDING -

Artt. 848 tot 850

P.04.1590.F 15 december 2004 AC nr. 613

De bepalingen van de artt. 848 tot 850 Ger.W., betreffende de ontkentenis van proceshandelingen zijn niet van toepassing in strafzaken (1). (1) Zie Cass., 11 feb. 1986, AR 8815, nr 373 en de noot getekend R.D.; 19 jan 2000, AR P.99.0503.F, nr 45.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

P.99.0503.F 19 januari 2000 AC nr. ...

De bepalingen van de artt. 848 tot 850 Ger. W., die betrekking hebben op de ontkentenis, zijn niet van toepassing voor de strafgerechten, zelfs als deze zich ertoe beperken uitspraak te doen over de burgerlijke rechtsvordering.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Artt. 860, 1144 en 1145

C.02.0612.N 11 april 2003 AC nr. 249

Uit de samenhang van de bepalingen van de artikelen 1144 en 1145 Ger.W. volgt dat het de wil is van de wetgever dat de termijnen in de rechtspleging van verhaal op de rechter strikt zouden worden nageleefd opdat aan de verstoring van de openbare orde zo snel mogelijk een einde zou worden gesteld, zodat de termijn, binnen dewelke de rechter op wie verhaal wordt genomen een memorie van antwoord kan indienen, op straffe van verval is voorgeschreven.

- VERHAAL OP DE RECHTER -

Artt. 860, 861 en 1057, 7°

C.99.0359.F 14 december 2000 AC nr. ...

Het ontbreken van motivering in de akte van hoger beroep belet het goede verloop van de rechtspleging en leidt bijgevolg tot nietigheid van die akte, aangezien de belangen van de gedaagde worden geschaad doordat de oplossing van het geschil aanzienlijk wordt vertraagd; de omstandigheid dat er geen schade is omdat het beroepen vonnis bij voorraad ten uitvoer kan worden gelegd, heeft daarmee niets uit te staan.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 860, 862 en 867

S.11.0123.N 28 januari 2013 AC nr. ...

Krachtens artikelen 860, 861 en 867 Gerechtelijk Wetboek geldt de aldaar uitgewerkte nietigheidsregeling voor proceshandelingen; de in artikel 4, §1 Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden bepaalde kennisgeving, die voor het ontslag van een personeelsafgevaardigde of een kandidaat-personeelsafgevaardigde in de plaats komt van de in artikel 35, vierde lid, Arbeidsovereenkomstenwet bepaalde kennisgeving, is geen proceshandeling in de zin van de voormelde bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie conclusies O.M.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 860, eerste lid, 861 en 867

C.08.0221.N 7 september 2009 AC nr. 479

De Verordening 1348/2000 houdt geen expliciete sanctie in, in geval een betekening niet zou beantwoorden aan alle formele vereisten die in de verordening bepaald zijn en de verweerder niettemin verschijnt. In dit geval zijn de sancties die dergelijke onvolmaaktheden betreffen, de sancties van het nationale recht van de Staat waarvoor de zaak is gebracht. De sancties moeten beantwoorden aan de doelstellingen van de verordening, met name de verzending van stukken te verbeteren en te versnellen, zonder afbreuk te doen aan het recht van verdediging. De miskenning van een vorm van de proceshandeling voorgeschreven door Verordening 1348/2000 brengt niet noodzakelijk de onregelmatigheid van de betekening mee wanneer het doel van de betekening werd bereikt en het nationale recht belangenschade vooropstelt.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

Artt. 860, tweede lid, 862, § 1, 1°, en § 2, 865 en 1051

C.96.0008.F 12 december 1996 AC nr. ...

De termijnen om een rechtsmiddel aan te wenden zijn op straffe van verval voorgeschreven; het verval wegens de laattijdigheid van het hoger beroep moet door de rechter ambtshalve worden uitgesproken.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 861 en 1057, 7°

D.11.0002.F 23 maart 2012 AC nr. ...

De niet-naleving van de verplichting om in de akte van hoger beroep de grieven te vermelden, leidt alleen tot nietigheid van de akte indien zij de belangen schaadt van de partij die de exceptie opwerpt.

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Artt. 861, 862, § 1, 4°, en 1115

C.09.0413.N 29 april 2010 AC nr. 300

De bepaling dat de regel dat de rechter een proceshandeling alleen dan nietig kan verklaren, indien het aangeklaagde verzuim of de aangeklaagde onregelmatigheid de belangen schaadt van de partij die de exceptie opwerpt, niet geldt voor een verzuim of een onregelmatigheid betreffende de aanwijzing van de rechter die van de zaak kennis moet nemen, is niet van toepassing op het verzuim van het vereiste van betekening van het cassatiearrest, voor tenuitvoerlegging.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Artt. 867 en 1079

F.09.0014.N 10 juni 2010 AC nr. 415

Uit het gegeven dat de verweerder binnen de wettelijke termijn een memorie van antwoord heeft neergelegd door tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie en geantwoord heeft op de middelen ingeroepen in het cassatieberoep, volgt dat de betekening, ook al zou zij onregelmatig zijn, het doel dat de wet haar toeschrijft heeft bereikt, met name aan de verwerende partij een afschrift doen toekomen en haar toelaten haar verweermiddelen uiteen te zetten; in dat geval heeft de onregelmatigheid in de betekening van het cassatieberoep niet de onontvankelijkheid ervan tot gevolg (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Artt. 870 e.v.

C.11.0103.F 25 april 2013 AC nr. ...

Een gerecht van een lidstaat mag een in een andere lidstaat verblijvende partij veroordelen om, overeenkomstig zijn nationale wet, hem een stuk over te leggen (1). (1) Cass. 4 nov. 2010, AR C.07.0191.F, AC 2010, nr. 653.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Artt. 870 en 871

D.01.0009.N 20 december 2001 AC nr. ...

De regelen van het Ger.W. dat de partij het bewijs moet leveren van de feiten die zij aanvoert en dat de rechter niettemin aan iedere gedingvoerende partij kan bevelen het bewijsmateriaal dat zij bezit over te leggen zijn eigen aan de burgerlijke rechtspleging ; zij kunnen niet in tuchtzaken worden toegepast (1). (1) Cass., 24 sept. 1999, A.R. D.98.0043.F, nr 483 (wat artikel 870 Ger.W. betreft).

- BEWIJS - Tuchtzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 870, 871, 877, 1042, 1385quater en 1498

C.99.0201.F 25 september 2000 AC nr. ...

Het bewijs dat de voorwaarden voor de dwangsom vervuld zijn moet weliswaar worden geleverd door de partij die de tenuitvoerlegging van de dwangsom vordert, maar geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat de beslagrechter, als hij de door die partij gevorderde onderzoeksmaatregel beveelt, de op voornoemde partij rustende bewijslast omkeert (1). (1) Zie cass., 26 juni 1987, A.R. 5372, nr 653; Ben. GH., zaak A82/8, n.v. v/h Edgard Vanschoonbeek-Limbuterm t/ b.v.b.a. Gebroeders Vanschoonbeek, 14 april 1983, Ben. Jur. 1983, p. 83, concl. adv.-gen. Krings; Rép. Not., dl. XIII, boek IV/6, "Astreinte", door J. VAN COMPERNOLLE, nrs. 89, 90, 96, 97 en 101.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- DWANGSOM -

Artt. 871 en 877

C.10.0608.N 28 juni 2012 AC nr. ...

De rechter is niet verplicht de overlegging van stukken te bevelen.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.02.0503.N 17 juni 2004 AC nr. 337

De rechter heeft de mogelijkheid maar niet de verplichting de overlegging van een stuk te bevelen (1). (1) Cass., 14 dec. 1995, AR C.93.0383.N, nr 551.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Artt. 88, § 2, en 109

P.09.0205.F 22 april 2009 AC nr. 271

Het tussengeschil over de toewijzing van een zaak binnen een hof van beroep, moet vóór ieder ander middel worden opgeworpen; het kan niet voor het eerst voor het Hof worden opgeworpen (1). (1) Cass., 23 feb. 1990, AR 6308, AC, 1990, n° 382.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Artt. 88, § 2, en 109, tweede lid

P.10.0602.F 12 mei 2010 AC nr. 334

Het incident in verband met de verdeling van de zaken onder de kamers van een zelfde hof van beroep, kan niet voor het eerst voor het Hof van Cassatie worden opgeworpen (1). (1) Zie Cass., 25 okt. 1990, AR 8687, AC, 1990-1991, nr. 105.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Ingeval van moeilijkheden in verband met de verdeling van de zaken onder de kamers van een zelfde hof van beroep, is artikel 88, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek, van toepassing (1). (1) Franchimont, Jacobs & Masset, Manuel de procédure pénale, 2de uitg., Larcier, 2006, p. 779.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

C.09.0357.F 5 maart 2010 AC nr. 155

Het incident betreffende de verdeling van de burgerlijke zaken onder de kamers van een zelfde hof van beroep, kan niet voor het eerst worden opgeworpen voor het Hof van Cassatie (1); het middel dat op een dergelijk incident steunt, is niet ontvankelijk wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de eiser dat incident heeft opgeworpen en evenmin dat dit hof dat incident ambtshalve heeft opgeworpen (1). (1) Cass., 1 juni 1990, volt. zitt., AR 6748, AC, 1989-90, met concl. adv.-gen. Declercq.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

Artt. 88, § 2, en 642

C.99.0056.N 30 april 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de memorie die door een partij is ingediend buiten de termijn van 8 dagen te rekenen vanaf de dag dat haar overeenkomstig artikel 642 Ger.W. kennis is gegeven van het afschrift van het door de procureur-generaal bij het hof van beroep ingestelde cassatieberoep.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 88, § 2, en 642, tweede en derde lid

C.11.0779.N 8 maart 2012 AC nr. ...

Onverminderd de mogelijkheid geboden door artikel 1089 Gerechtelijk Wetboek, kan de procureur-generaal bij het hof van beroep tegen de beschikking gewezen door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg overeenkomstig artikel 88, §2, Gerechtelijk Wetboek, een schorsend cassatieberoep instellen wanneer hij van oordeel is dat de regels inzake de verdeling van de burgerlijke zaken onder de afdelingen, kamers of rechters van eenzelfde rechtbank van eerste aanleg werden geschonden; het middel dat niet aanvoert dat verdelingsregels werden geschonden, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Artt. 883 e.v.

C.99.0205.N 7 maart 2002 AC nr. 162

De rechter vermag, zonder dat een schriftonderzoek is bevolen, te beslissen over de echtheid van het geschrift dat is ontkend door degene tegen wie het is ingeroepen, op grond dat hij daartoe voldoende zekerheid heeft door de overgelegde feitelijke gegevens en hun bewijswaarde.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Artt. 884 en 886

C.12.0348.N 22 maart 2013 AC nr. ...

Alhoewel artikel 884 Gerechtelijk Wetboek de persoonlijke verschijning van de partijen oplegt, blijkt uit de wetsgeschiedenis, meer bepaald uit de continuïteit tussen artikel 194 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en artikel 886 Gerechtelijk Wetboek, dat laatstgenoemde bepaling slechts toelaat het geschrift voor erkend te houden wanneer de verweerder op het schriftonderzoek op de zitting bepaald voor de persoonlijke verschijning, noch in persoon verschijnt, noch door een advocaat vertegenwoordigd is (1). (1) Zie P. LemmensDe niet-verschijning van de verweerder inzake schriftonderzoek", Proces & Bewijs 1993, 46-47; zie ook J. Laenens, K. Broeckx, D. Scheers en P. Thiriar, Handboek gerechtelijk recht, Antwerpen, Intersentia, 2012, 564-565, nr. 1379.

- VORDERING IN RECHTE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Allerlei

Artt. 9 en 579, 3°

S.01.0104.F 9 december 2002 AC nr. 658

De arbeidshoven en -rechtbanken zijn niet bevoegd om kennis te nemen van een op de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek gegronde hoofdvordering die strekt tot vergoeding, door het Fonds voor arbeidsongevallen, van de schade die de getroffene van een arbeidsongeval beweert te hebben geleden ten gevolge van het niet ontvangen van de aanpassingsbijslagen (1). (1) Zie concl. O.M.; Cass., 25 nov. 2002, AR. S.00.0036.F, nr..., met concl. O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 9 en 589

C.94.0024.N 30 mei 1996 AC nr. ...

De aard van het verweer tegen een vordering die stoelt op het verbod om een met de eerlijke handelsgebruiken strijdige daad te stellen determineert noch wijzigt de aard van die vordering.~

- HANDELSPRAKTIJK -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 9, 556, 578 tot 583, 607 en 643

S.96.0157.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

De arbeidshoven en -rechtbanken zijn niet bevoegd om kennis te nemen van een door een statutaire beambte van een gemeente tegen die gemeente ingestelde rechtsvordering, die ertoe strekt de door een fout van een lid van het gemeentebestuur veroorzaakte schade te herstellen.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- GEMEENTE -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 9, 577, tweede lid, en 591, 1°

C.98.0055.F 15 februari 1999 AC nr. ...

Een geschil tussen kooplieden over de verplichtingen die voortvloeien uit de tussen hen gesloten handelshuurovereenkomst, behoort tot de bevoegdheid van de rechtbank van koophandel als appèlrechter.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 9, 577, tweede lid, en 591, 11°

C.99.0514.F 7 september 2000 AC nr. ...

Een geschil tussen kooplieden over de verplichtingen die voortvloeien uit hun handelshuurovereenkomst, behoort tot de bevoegdheid van de rechtbank van koophandel als appelrechter (1). (1) Cass., 15 feb. 1999, AR C.98.0055.F, nr. 85.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Een geschil tussen kooplieden over de verplichtingen die voortvloeien uit hun handelshuurovereenkomst, behoort tot de bevoegdheid van de rechtbank van koophandel als appelrechter (1). (1) Cass., 15 feb. 1999, AR C.98.0055.F, nr. 85.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 9, 601bis, 602, eerste lid, 643, en 1068, eerste lid

C.12.0534.F 2 mei 2013 AC nr. ...

Aangezien geen enkel hoger beroep is ingesteld tegen de beslissing van de rechter over zijn eigen volstrekte bevoegdheid, diende de appelrechter geen uitspraak te doen over de bevoegdheid van de eerste rechter (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Hoewel, luidens artikel 1068, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen het geschil zelf bij de rechter in hoger beroep aanhangig maakt, stellen de partijen zelf, door het principaal of incidenteel beroep, de grenzen vast waarbinnen de rechter in hoger beroep uitspraak moet doen over de geschillen die bij de eerste rechter aanhangig zijn gemaakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 9, 613, 1°, 648, 2°, 650 en 653

S.98.0048.F 6 september 1999 AC nr. ...

In burgerlijke zaken kan de rechtbank niet beslissen om de zaak aan zichzelf te onttrekken, inzonderheid wegens gewettigde verdenking, en ambtshalve naar een andere rechtbank te verwijzen.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Artt. 9, tweede lid, 556, tweede lid, en 579, 1°

S.05.0028.F 8 mei 2006 AC nr. 261

De arbeidsrechtbank neemt geen kennis van de geschillen die geen betrekking hebben op de toepassing van de wet betreffende de preventie aan of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk in de overheidssector, maar die betrekking hebben op de toepassing van de bepalingen die het statuut van de getroffene van een van de voormelde ongevallen regelt (1). (1) Cass., 13 dec. 2004, AR S.03.0071.F, nr. 608.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.03.0071.F 13 december 2004 AC nr. 608

De arbeidsrechtbank neemt geen kennis van de geschillen die geen betrekking hebben op de toepassing van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, maar die betrekking hebben op de toepassing van de bepalingen die het statuut van het slachtoffer van een van de voormelde ongevallen regelt (1). (1) Zie Cass., 13 maart 1978 (AC,1978,816), met concl. adv.-gen. Lenaerts p. 816.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 909 en 910

C.95.0373.N 10 december 1998 AC nr. ...

Wanneer de verweerder in de valsheidsprocedure voor het Hof verklaard heeft zich niet van het van valsheid betichte stuk te willen bedienen, geeft het Hof hem daarvan akte, beveelt het dat dit stuk uit het geding wordt gehouden en veroordeelt het de verweerder in de kosten van de tussenvordering (en van de memorie van wederantwoord).~

- BETICHTING VAN VALSHEID -

Artt. 915 e.v.

C.04.0393.N 20 april 2007 AC nr. 196

De op de rechter rustende verplichting niet ten gronde te beslissen vooraleer het door hem bevolen getuigenverhoor wordt gehouden, houdt op wanneer de partij aan wie de mogelijkheid is gegeven getuigen te horen, aanhoudend en foutief nalaat dit te doen, zodat de rechter die een dergelijke fout vaststelt het recht van verdediging en de wettelijke bepalingen over het getuigenverhoor niet miskent als hij op grond van die fout de onzorgvuldige partij vervallen verklaart van haar recht de getuigen te doen horen (1). (1) Cass., 24 jan. 1980, AC, 1979-80, nr 310; Cass., 1 okt. 1982, AR, nr 3460, AC, 1982-83, nr 81; Cass., 12 feb. 1999, AR nr C.97.0010.N, nr 82.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

Artt. 915 en 1042

C.99.0234.F 18 januari 2001 AC nr. ...

De rechter wijst het aanbod van bewijs door getuigen wettig af, wanneer hij oordeelt dat het tegendeel van de te bewijzen feiten reeds door vermoedens vaststaat (1). (1) Cass. 18 mei 1981, A.R. 3180 (AC, 1980-81 nr. 530).

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

Artt. 915, 934, 935, 939, 948, 949 en 950

P.09.0663.N 17 november 2009 AC nr. 669

De valse verklaring, afgelegd door een particulier, op schrift gesteld door de rechter en zijn griffier en vervolgens door de particulier ondertekend, kan een valsheid in een authentiek geschrift opleveren in de zin van artikel 196 Strafwetboek; het feit dat het genoteerde overeenstemt met het verklaarde, doet hieraan geen afbreuk, net zo min als het feit dat het loutere afleggen van een valse verklaring strafbaar wordt gesteld door een specifiek wetsartikel.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VALSE NAAM -

Artt. 92, § 1, 3° en 578, 7°

P.07.0958.N 18 december 2007 AC nr. 642

Wanneer de correctionele kamer in de rechtbank van eerste aanleg zetelt in hoger beroep tegen een vonnis van de politierechtbank en daarbij kennis neemt van de overtredingen van de wetten en verordeningen over een van de aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten, en, in geval van samenloop of samenhang, van genoemde overtredingen samen met een of meer overtredingen die niet behoren tot de bevoegdheden van de arbeidsgerechten, moet zij samengesteld zijn uit twee rechters van de rechtbank van eerste aanleg en een rechter in de arbeidsrechtbank.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 92, § 1, 4°, en 94

P.98.1182.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Het Ger. W. heeft de wettelijke bepaling niet opgeheven, volgens welke de raadkamer samengesteld is uit één rechter die uitspraak doet over het verslag van de onderzoeksrechter, zelfs wanneer die raadkamer uitspraak doet over de internering van een persoon die vervolgd wordt wegens een misdrijf tegen de orde der familie en tegen de openbare zedelijkheid.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 92, 3° en 779

P.96.0523.F 30 oktober 1996 AC nr. ...

Nietig is het niet door drie rechters gewezen vonnis van de correctionele rechtbank dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen een vonnis van de politierechtbank, zelfs als een derde rechter zitting heeft gehouden op de rechtszittingen waarop de zaak is behandeld.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 939, 992 en 1000

P.04.0069.F 21 januari 2004 AC nr. 36

De bepaling van artikel 1000, Ger. W., die o.m. met verwijzing naar artikel 939 van datzelfde wetboek, voorschrijft dat de verklaringen die de partijen afleggen tijdens hun met toepassing van artikel 992 van dat wetboek bevolen persoonlijke verschijning op schrift worden gesteld, houdt geen verband met de rechtspleging die voor de strafgerechten gevolgd wordt.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

Artt. 962 en 963

C.93.0250.N 28 april 1995 AC nr. ...

Het enkele feit dat de rechter in burgerlijke zaken zijn beslissing steunt op het advies van een deskundige, waarvan de opdracht geheel of ten dele samenvalt met de opdracht die hem reeds in een andere zaak was gegeven, houdt geen miskenning in van het recht van verdediging van de partij die bij het andere deskundigenonderzoek niet was betrokken, noch schending van de artikelen 812, 965, 972, 973, 978 en 979 Ger. W., ook niet wanneer de deskundige ingevolge die eerste opdracht reeds advies heeft uitgebracht.~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 962 en 973

C.95.0414.N 31 januari 1997 AC nr. ...

De opdracht aan een bedrijfsrevisor gegeven de notaris bij te staan bij het opmaken van een boedelbeschrijving is voldoende bepaald en binnen de wettelijke grenzen.~

- BEDRIJFSREVISOR -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 963, 976 en 1495

C.07.0268.F 25 januari 2008 AC nr. 65

De rechter die een deskundigenonderzoek beveelt en een termijn voor het indienen van het verslag bepaalt, kan ook een termijn bepalen waarbinnen de meest gerede partij het deskundigenonderzoek moet opstarten; de beslissing om een dergelijke termijn te bepalen, vormt geen veroordelende beslissing.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 972bis, § 1, eerste lid, en 973, § 1, eerste lid

C.11.0018.N 2 november 2012 AC nr. ...

Uit artikel 6.1 EVRM vloeit voort dat aan de procespartijen de mogelijkheid wordt geboden om tegenspraak te voeren omtrent elk stuk of elk betoog dat van aard is het oordeel van de rechter te beïnvloeden; het beginsel van de tegenspraak, zoals gewaarborgd door deze verdragsbepaling, heeft betrekking op het geding voor de rechtbank en niet op het door de rechter bevolen deskundigenonderzoek; het deskundigenonderzoek moet evenwel op zulke wijze verlopen dat de partijen de mogelijkheid hebben voor de rechter op doeltreffende wijze hun opmerkingen te formuleren op het deskundigenverslag dat door de rechter als een essentieel bewijselement wordt aangemerkt; dit impliceert, mede in acht genomen de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek die de tegensprekelijkheid van het gerechtelijk deskundigenonderzoek waarborgen, alsmede deze inzake de mededeling van de stukken, dat de partijen de stukken die zij in het kader van het deskundigenonderzoek willen aanwenden in de regel aan elkaar moeten overleggen en dat zij niet alleen het recht hebben inzage ervan te nemen, maar ook het recht deze af te schrijven of nog afschrift ervan te nemen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 972bis, § 1, eerste lid, en 975, § 1, eerste lid

C.11.0018.N 2 november 2012 AC nr. ...

De bescherming van het zakengeheim van een partij is een belang dat de rechter in aanmerking kan nemen om te oordelen dat niet ieder stuk waarmee de deskundige heeft rekening gehouden wordt meegedeeld aan de tegenpartij; een dergelijke beoordeling houdt geen schending in van artikel 6 EVRM; of bij het afwegen van de respectieve belangen de tegensprekelijkheid van het deskundigenonderzoek niet zodanig wordt beperkt dat daaruit een schending van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak voortvloeit, moet in concreto en in het licht van de zaak in haar geheel worden beoordeeld (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 984 en 990, eerste, derde en vierde lid

C.06.0410.N 25 oktober 2007 AC nr. 506

De mogelijkheid voor de deskundigen de vervulling van hun opdracht uit te stellen totdat de meest gerede partij op de griffie een voorschot in consignatie heeft gegeven, is - in tegenstelling tot de regeling van de bepaling van het bedrag van hun ereloon en kosten na de inlevering van hun verslag - toepasselijk op de voorschotten die vereist zijn tijdens het deskundigenonderzoek, en het opleggen van betaling ervan aan de deskundige is niet noodzakelijk beperkt tot de partij die het deskundigenonderzoek heeft gevorderd (1). (1) De wet van 15 mei 2007 "tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het deskundigenonderzoek (...) (B.S. 22 aug. 2007) voert een andere regeling in.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt.32,2°,580,1°en2°,704,eerste lid,792,tweede en derde lid

S.95.0087.F 20 mei 1996 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat tegen een inzake sluiting van ondernemingen gewezen arrest wordt ingesteld meer dan drie maanden na de kennisgeving van de beslissing door de griffier overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid, Ger.W.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

thans art. 589, eerste lid

C.94.0024.N 30 mei 1996 AC nr. ...

De aard van het verweer tegen een vordering die stoelt op het verbod om een met de eerlijke handelsgebruiken strijdige daad te stellen determineert noch wijzigt de aard van die vordering.~

- HANDELSPRAKTIJK -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Vijfde deel, eerste titel, hfdst. V, inz. art. 1408, § 1

C.96.0390.F 7 november 1997 AC nr. ...

De rechten van een beslagleggende schuldeiser m.b.t. de grondslag van het beslag, zijn onherroepelijk vastgelegd op de dag van het regelmatig uitgevoerde beslag.

- BESLAG - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Gewone wet 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur

Art. 398bis

P.13.1491.F 29 januari 2014 AC nr. ...

In geval van overtreding tegen de verpakkingsheffing, moet op de overtreder, in de regel, een geldboete van vijf- tot tienmaal de ontdoken rechten worden toegepast; het arrest, dat de beklaagde veroordeelt tot een geldboete gelijk aan vijfmaal de ontdoken accijnsrechten, wegens overtredingen inzake douane en accijnzen en inzake de verpakkingsheffing, en dat daarbij nalaat rekening te houden met de verpakkingsheffingen bij de berekening van de ontdoken rechten waardoor de verschuldigde geldboete met toepassing van een vermenigvuldigingsfactor kan worden vastgesteld, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Raoul Declercq, Cassation en matière répressive, Bruylant, 2006, n° 946. Het Hof is weliswaar van die regel afgeweken wat de fiscale geldboete betreft, maar enkel als die onwettig bij de gemeenrechtelijke sanctie is gevoegd. (Ibidem, n° 955, p. 551). Zie ook Cass. 21 juni 2005, AR P.05.0247.N, AC 2005, nr. 361, waar het Hof het bestreden arrest heeft vernietigd, maar alleen in zoverre dat arrest het bedrag van de toepasselijke, enige, geldboete bepaalt. Het onderhavige arrest is geen wijziging van de rechtspraak aangezien in de zaak uit 2005 de geldboete een vast bedrag was, terwijl in deze zaak de bodemrechter het bedrag diende vast te stellen met toepassing van een vermenigvuldigingsfactor in verhouding tot de ontdoken rechten.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Grondwet 1831

Art. 107

C.96.0066.F 9 januari 1997 AC nr. ...

De grondwettelijke regel luidens welke de hoven en rechtbanken de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toepassen in zover zij met de wetten overeenstemmen, maakt geen onderscheid tussen de handelingen die hij beoogt en is dus van toepassing op de zelfs niet-verordenende beslissingen van de administratieve overheid en op de bestuurshandelingen, zelfs al zij van individuele aard; een beroep tot nietigverklaring voor de Raad van State doet geen afbreuk aan die regel.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- RAAD VAN STATE -

Het gezag van gewijsde van een arrest van de Raad van State dat een tegen een individuele bestuurshandeling ingesteld beroep tot nietigverklaring afwijst, belet niet dat de hoven en rechtbanken recht doen op een door dezelfde vereisende partij ingestelde vordering tot vergoeding van de schade die zij beweert te hebben geleden wegens die bestuurshandeling, aangezien het voorwerp van laatstgenoemde vordering verschilde van dat van het verzoek waarover de Raad van State uitspraak heeft gedaan.

- RAAD VAN STATE -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Allerlei

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

Het staat niet aan de hoven en de rechtbanken om in de plaats van de uitvoerende macht te treden ter beoordeling van de opportuniteit van een maatregel die tot de bevoegdheid van laatstgenoemde macht behoort.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTBANKEN - Algemeen

De hoven en rechtbanken zijn niet bevoegd om de wetten aan de Grondwet te toetsen.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTBANKEN - Algemeen

Art. 108, vierde lid

C.00.0363.N 14 oktober 2002 AC nr. 536

Met "wet" in de zin van artikel 108, vierde lid, van de Grondwet 1831 wordt bedoeld een wet, die specifiek de wijze regelt waarop het de gemeenten toegelaten wordt zich te verenigen; de gemeenten mogen zich niet verenigen tenzij op de wijze die door of krachtens een wet met die strekking wordt bepaald (1). (1) Zie R.v.St., DRIESSENS, nr 40.314, 15 september 1992, Arr. R.v.St., 1992, z.p.9 e.v.; thans artikel 162, vierde lid gecoörd. Gw.

- GRONDWET - GRONDWET 1831 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 108 (oud)

Art. 11

C.97.0305.N 3 februari 2000 AC nr. ...

Voor het bepalen van de waarde van een perceel dat onteigend wordt ter verwezenlijking van een voorlopig goedgekeurd ontwerp van gewestplan waarvan de voorschriften afwijken van die van een gemeentelijk plan van aanleg dat het schorst, moet met de voorschriften van dit geschorste plan van aanleg rekening worden gehouden.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.93.0122.N 14 december 1995 AC nr. ...

Niet in strijd met het beginsel dat de onteigenaar voorafgaandelijk schadeloosstelling moet betalen, is de regel dat, als de provisionele vergoeding meer bedraagt dan de werkelijk geleden schade, de onteigenaar de te veel gestorte bedragen kan terugvorderen.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.94.0032.F 24 november 1994 AC nr. ...

De rechter die wijst op de bijzondere toestand waarin een aangelande bij de uitvoering van openbare werken heeft verkeerd, en oordeelt dat die aangelande niet kan worden gelijkgesteld met een gewone aangelande wiens toegang tot zijn woning door die werken werd belemmerd, zo niet verhinderd, beslist wettig dat de door die aangelande wegens de werken geleden hinder de normale ongemakken overschrijdt die een particulier in het algemeen belang dragen moet en dat die hinder moet worden schadeloos gesteld door toekenning van een naar billijkheid vastgestelde vergoeding.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

Art. 11 oud, thans 16

C.93.0148.N 7 december 1995 AC nr. ...

Onverminderd het recht van de onteigende op vergoeding van het gemene recht, geeft de schade aan de niet onteigende percelen die voortvloeit uit het gebruik waartoe de onteigenaar de onteigende grond bestemt, geen aanleiding tot vergoeding wegens onteigening ten algemenen nutte.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 147

P.94.1079.N 27 september 1994 AC nr. ...

Wanneer voor het onderzoeksgerecht dat het door de buitenlandse overheid verleende bevel tot aanhouding uitvoerbaar verklaarde, niet is aangevoerd dat het aan het uitleveringsverzoek ten grondslag liggende misdrijf buiten het grondgebied van de verzoekende partij werd begaan, is het middel dat op deze aanvoering steunt niet ontvankelijk; het zou het Hof verplichten tot een onderzoek van feiten waarvoor het niet bevoegd is.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Art. 15

P.05.1275.N 15 november 2005 AC nr. 597

Een bevel tot huiszoeking is geen daad van jurisdictie maar beoogt enkel de uitvoering van de beslissing tot huiszoeking zodat de rechter de akte waarbij een huiszoekingsbevel wordt verleend kan uitleggen en verbeteren.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Een bevel tot huiszoeking is geen daad van jurisdictie maar beoogt enkel de uitvoering van de beslissing tot huiszoeking zodat de rechter de akte waarbij een huiszoekingsbevel wordt verleend kan uitleggen en verbeteren.

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.99.0847.F 1 december 1999 AC nr. ...

Het is de bevoegde agenten, die een proces-verbaal opmaken wegens schending van de Wet 12 juli 1973 op het natuurbehoud, niet verboden om bij de uitoefening van hun ambt de hulp van een derde in te roepen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- MILIEURECHT -

P.96.1470.N 21 april 1998 AC nr. ...

Nu geen wetsbepaling militairen of anderen het recht verleent om in een kazerne of een ander militair kwartier, ook niet in de slaapkamers, hun woning in de zin van artikel 15 Grondwet te vestigen, levert het toezicht op deze kamers door de ter zake bevoegde verantwoordelijken dan ook geen schending op van de door artikel 15 Grondwet gewaarborgde onschendbaarheid van de woning.~

- MILITAIR -

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 15 (oud)

Onder het woord 'woning', in de zin van artikel 15 Grondwet, moet worden verstaan de plaats, met inbegrip van de erdoor omsloten eigen aanhorigheden, die een persoon bewoont om er zijn verblijf of zijn werkelijke verblijfplaats te vestigen en waar hij uit dien hoofde recht heeft op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer, zijn rust en meer in het algemeen zijn privé-leven.~

- WOONPLAATS -

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 15 (oud)

Art. 16

C.10.0638.N 29 maart 2013 AC nr. ...

Ingeval de onteigening niet geschiedt ter verwezenlijking van een streek-, gewest- of gemeentelijk plan, verbiedt geen enkel wettelijk voorschrift dat bij het bepalen van de waarde van het onteigende perceel rekening wordt gehouden met de waardevermeerdering of -vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van zodanig plan; in dit geval is de rechter bij het bepalen van de billijke vergoeding die krachtens artikel 16 van de Grondwet aan de onteigende verschuldigd is, verplicht met zodanige waardevermeerdering of -vermindering rekening te houden.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Wanneer de overheid overgaat tot uitvoering van de voorschriften van de streek-, gewest- of gemeentelijke plannen en zij daarvoor gronden onteigent, wordt bij het bepalen van de waarde van het onteigend perceel geen rekening gehouden met de waardevermeerdering of -vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van de plannen.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.94.0018.F 27 oktober 1994 AC nr. ...

In geval van onteigening via de spoedprocedure, moet de rechter, bij de beoordeling van het door de onteigende geleden nadeel, rekening houden met de waarde van het goed op de dag van het vonnis houdende vaststelling van de door de onteigenaar verschuldigde provisionele vergoeding.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 17

C.93.0343.N 27 juni 1997 AC nr. ...

Art. 38 wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen schendt noch de artt. 10 en 11 Gw. (1994), noch artikel 17 Gw. (1831) zoals dit luidde vóór 1 jan. 1989, noch artikel 24, inzonderheid § 4, Gw. (1994), in zoverre de erin bedoelde jaarlijkse toelage ten gunste van de vermelde vrije instellingen wordt aangewend voor de dienst der pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel van die instellingen, die vóór 1 juli 1971 in ruste zijn gesteld, met uitsluiting van de dienst der overlevingsrenten, terwijl, voor de rijksuniversiteiten, de Staat die overlevingspensioenen voor zijn rekening neemt.

- ONDERWIJS -

- GRONDWET - Art. 24

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- PENSIOEN - Allerlei

Art. 38 wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen schendt noch de artt. 10 en 11 Gw. (1994), noch artikel 17 Gw. (1831) zoals dit luidde vóór 1 jan. 1989, noch artikel 24, inzonderheid § 4, Gw. (1994), in zoverre de erin bedoelde jaarlijkse toelage ten gunste van de vermelde vrije instellingen wordt aangewend voor de dienst der pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel van die instellingen, die vóór 1 juli 1971 in ruste zijn gesteld, met uitsluiting van de dienst der overlevingsrenten, terwijl, voor de rijksuniversiteiten, de Staat die overlevingspensioenen voor zijn rekening neemt.

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 17 (oud)

C.93.0493.F 19 april 1996 AC nr. ...

Art. 38 wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen schendt noch de artt. 10 en 11 Gw. (1994), noch artikel 17 Gw. (1831) zoals dit luidde vóór 1 jan. 1989, noch artikel 24, inzonderheid § 4, Gw. (1994), in zoverre de erin bedoelde jaarlijkse toelage ten gunste van de vermelde vrije instellingen wordt aangewend voor de dienst der pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel van die instellingen, die vóór 1 juli 1971 in ruste zijn gesteld, met uitsluiting van de dienst der overlevingsrenten, terwijl, voor de rijksuniversiteiten, de Staat die overlevingspensioenen voor zijn rekening neemt.

- GRONDWET - Art. 24

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 17 (oud)

- GRONDWET - Art. 10

- ONDERWIJS -

Art. 4, eerste en vierde lid

C.10.0394.F 21 april 2011 AC nr. ...

Indien de Kongolezen, na de annexatie van Kongo bij België, de Belgische nationaliteit hebben verkregen, dan is dat niet gebeurd krachtens de nationaliteitswetten van het moederland, maar wel krachtens soortgelijke regels vervat in titel I van het boek I van het Kongolese Burgerlijk Wetboek en die, aangezien ze niet strijdig waren met de openbare orde, effect zijn blijven sorteren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ***.

- NATIONALITEIT -

Art. 6

S.98.0005.N 31 mei 1999 AC nr. ...

Luidens de bewoordingen van artikel 5, eerste en derde lid, K.B. 20 aug. 1986 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen, heeft de term "kan" dezelfde betekenis en dient te worden begrepen dat de inspecteur in beginsel de betaling van de forfaitaire compensatoire vergoeding dient op te leggen en daartoe de macht bezit, zoals de aangewezen ambtenaar overeenkomstig de artikelen 1, 1bis en 4 van de wet van 30 juni 1971 een administratieve geldboete kan opleggen; het derde lid van artikel 5 dienvolgens, ook al wordt "kan" gebruikt, geen willekeurige beslissing van de inspecteur toelaat, wat niet uitsluit dat hij in redelijkheid de forfaitaire compensatoire vergoeding niet oplegt.

- WERKLOOSHEID - Algemeen

Art. 64

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

Een koninklijk besluit, dat wordt ondertekend door de Koning en een minister, die beiden optreden in de uitoefening van hun ambt, is een authentieke akte die, zolang hij niet van valsheid wordt beticht, het bewijs oplevert dat de erin vastgestelde rechtsvormen, zoals die m.b.t. het advies van de Raad van State, in acht genomen zijn.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Art. 68, tweede lid

C.99.0518.N 2 mei 2002 AC nr. 265

De voorafgaande instemming van de Kamers met een overeenkomst ter uitvoering van een basisverdrag kan resulteren uit de bepalingen zelf van het basisverdrag dat het voorwerp heeft uitgemaakt van een parlementaire goedkeuring, voor zover de overeenkomst de grenzen bepaald door het basisverdrag niet overschrijdt (1). (1) P. F. Smet, Les traités internationaux, Bruylant 1966, 43, nr. 69-71. Zie Cass. 19 maart 1981, AC 1980-81, nr. 417.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Art. 95, tweede lid

C.94.0387.F 20 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer een cassatieberoep, wegens laattijdigheid, niet ontvankelijk is kan het Hof van Cassatie vrij oordelen of dat cassatieberoep tergend is en, desnoods, de eiser veroordelen tot schadevergoeding.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

S.93.0120.F 17 oktober 1994 AC nr. ...

Wanneer een voorziening wegens laattijdigheid niet ontvankelijk is, kan het Hof van Cassatie vrij oordelen of die voorziening roekeloos is en desnoods de eiser veroordelen tot schadevergoeding.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Art. 97

P.04.1647.F 28 december 2004 AC nr. 628

Artikel 97 G.W. 1831 is niet van toepassing op de motivering van de beslissingen van de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de voorlopige hechtenis.

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 97 (oud)

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

Met redenen omkleed is de veroordelende beslissing die oordeelt dat de bestanddelen van het misdrijf verenigd zijn, doch een vergissing bevat in de aanwijzing van de toepasselijke wettekst.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.95.0506.F 8 november 1995 AC nr. ...

Het middel, dat in strafzaken de bestreden beslissing verwijt dat ze niet passend heeft geantwoord op de conclusie van eiser, faalt naar recht in zoverre het de schending van artikel 149 Gw. aanvoert, nu die grief geen verband houdt met het vormvoorschrift vervat in de vermelde bepaling van de Grondwet.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

C.93.0488.F 8 december 1994 AC nr. ...

De rechter behoeft niet te antwoorden op een beschouwing waaruit de conclusienemer geen rechtsgevolg afleidt.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

Artt. 10 en 11

S.12.0123.F 2 december 2013 AC nr. ...

Ten aanzien van de datum waarop de beslissing tot ambtshalve herziening haar uitwerking heeft, bevinden de personen met een handicap zich in wezenlijk verschillende toestanden, al naargelang die beslissing een vermindering of integendeel een verhoging van het bedrag van de tegemoetkomingen oplevert, aangezien de niet-terugwerkende kracht van de beslissing in het eerste geval in hun voordeel is, terwijl zij voor hen in het tweede geval ongunstig is; de mogelijkheid die een persoon met een handicap heeft om een nieuwe aanvraag in te dienen, zonder te wachten op de ambtshalve herziening, en zo hogere tegemoetkomingen te verkrijgen vanaf het tijdstip van die aanvraag of vanaf een vroeger tijdstip, verantwoordt naar recht de eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht bepaald bij artikel 23, §2, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 22 mei 2003 in geval van ambtshalve herziening (1). (1) Het openbaar ministerie was van oordeel dat de terugwerkende kracht, bij herziening, de regel is en de niet-terugwerkende kracht de uitzondering. Maar in het licht van een geplande medische herziening heeft de regelgeving de uitzondering (de niet-terugwerkende kracht) uitgebreid tot beide categorieën van personen met een handicap. Een dergelijke eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht van een ambtshalve herziening steunt niet op een objectief en pertinent onderscheidingscriterium in het licht van de door de wetgever nagestreefde doelstelling. Overigens oordeelde het openbaar ministerie dat de mogelijkheid die de persoon met een handicap heeft om een nieuwe aanvraag tot tegemoetkoming in te dienen met uitwerking op de eerste dag volgend op de dag van de nieuwe aanvraag overeenkomstig artikel 17, §3, van het koninklijk besluit van 22 mei 2003, de eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht bepaald bij artikel 23, §2, vijfde lid, van het voornoemde koninklijk besluit niet redelijk verantwoordt. Het openbaar ministerie besloot tot verwerping van het cassatieberoep.

- GRONDWET - Art. 10

D.11.0014.F 28 maart 2013 AC nr. 693

Krachtens artikel 9, §7, vierde lid, van de kaderwet betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen, gecodificeerd bij het koninklijk besluit van 3 augustus 2007, moet het verzoekschrift waarmee het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een tuchtrechtelijke beslissing van een kamer van beroep van een beroepsinstituut dat onder die wet valt, overeenkomstig de artikelen 478, eerste lid, en 1080 van het Gerechtelijk Wetboek, ondertekend worden door een advocaat bij het Hof van Cassatie; dat artikel 9, §7, vierde lid schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, in zoverre het het optreden van een advocaat bij het Hof van Cassatie oplegt (1). (1) Zie Cass. 16 dec. 2011, AR D.11.0014.F, AC 2011, en concl. O.M. in Pas., 2011, nr. 693; GwH, arrest 160/2012 van 20 dec. 2012.

- ADVOCAAT BIJ HET HOF VAN CASSATIE -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen

- GRONDWET - Art. 10

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.98.0019.F 24 november 1998 AC nr. ...

Gelet op het belang en op de complexiteit van het strafproces, op de noodzakelijke spoed waarmee de waarheid moet worden achterhaald en op de noodwendigheden van de beveiliging van de samenleving tegen de misdaad, worden de grondwettelijke regels van de gelijkheid van de Belgen voor de wet en van niet-discriminatie, niet geschonden door de strafrechter die over een strafvordering uitspraak moet doen en op niet tegensprekelijke wijze een maatregel van medisch deskundigenonderzoek beveelt.~

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 10 (oud)

Artt. 59 en 120

P.13.0118.N 11 juni 2013 AC nr. ...

Het openbaar ministerie kan een parlementslid alleen vervolgen op grond van ontdekking op heterdaad wanneer het misdrijf nog actueel is; dit houdt in dat de akte van vervolging enkel van het misdrijf en de eventueel terstond daarop uitgevoerde onderzoekshandelingen mag gescheiden zijn door de tijd die materieel noodzakelijk is om tot de vervolging over te gaan; een vervolging die is ingesteld na een onderbreking die niet materieel noodzakelijk is om tot haar uitvoering over te gaan, heeft geen betrekking op een actueel misdrijf en is zonder het verlof van de parlementaire vergadering waarvan het parlementslid deel uitmaakt, niet ontvankelijk; de rechter beoordeelt onaantastbaar in feite of op het ogenblik van de vervolging, het misdrijf dat het voorwerp van de heterdaad uitmaakt, nog actueel is in de zin zoals hiervoor bepaald; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten en omstandigheden geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- GRONDWET - Art. 59

- IMMUNITEIT -

P.98.0936.F 28 april 1999 AC nr. ...

Vóór de grondwetsherziening van 5 mei 1993, die op 8 mei 1993 in werking is getreden, genoten de leden van de Vlaamse en Franse Gemeenschapsraden alsook van de Vlaamse en Waalse Gewestraden onschendbaarheid, in zoverre zij lid waren van één van beide nationale vergaderingen. Om een lid van één van die Raden strafrechtelijk te vervolgen of aan te houden, was het voldoende zijn onschendbaarheid te doen opheffen door de Kamer waarvan hij deel uitmaakte.

- IMMUNITEIT -

Artt. 59sexies en 95, tweede lid

P.96.0561.F 26 juni 1996 AC nr. ...

De bevoegdheid om de leden van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen te berechten, die door de respectieve Gemeenschaps- of Gewestraad in beschuldiging worden gesteld, wordt niet aan het Hof van cassatie toegekend door artikel 95 (oud), tweede lid, Gw., dat de opdracht van het Hof omschrijft, maar wel door artikel 59sexies (oud), dat bij de@@ CCCCCC wijziging van 5 mei 1993 in de Grondwet is ingevoegd.~

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 95 (oud)

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 59 (oud) - Artikel 59sexies

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Artt. 6 en 6bis

C.96.0216.F 8 oktober 1999 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag betreffende schending, onder meer door een wet, van de artt. 10 en 11 Gw. is opgeworpen, moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.94.0101.F 24 april 1995 AC nr. ...

Art. 37, §1, K.B. 19 dec. 1967 houdende algemeen reglement ter uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967, houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, in zijn versie na het K.B. van 20 juli 1981, schendt de artt. 6 en 6bis Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat gehuwde vrouwen en weduwen, die onder toepassing vallen van het K.B. nr. 38 gelijkstelling kunnen vragen met de personen die, buiten de activiteit waardoor zij onder toepassing vallen van het K.B. nr. 38, gewoonlijk en in hoofdzaak een andere beroepsactiviteit uitoefenen, terwijl het niet dezelfde mogelijkheid verleent aan gehuwde mannen en weduwnaars, die overigens voor de jaren 1981 tot 1984 dezelfde voorwaarden vervullen.

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 6 (oud) - Art. 6bis (oud)

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 6 (oud) - Art. 6bis (oud)

De regel dat de Belgen gelijk zijn voor de wet, die vervat is in artikel 6 Gw. 7 feb. 1831 en in artikel 10 Gw. 17 feb. 1994, en die van niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden, die vervat is in artikel 6bis Gw. 7 feb. 1831 en artikel 11 Gw. 17 feb. 1994, impliceren dat een ieder die zich in dezelfde toestand bevindt op dezelfde wijze wordt behandeld, maar sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover voor het criterium van dat onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat; het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de genomen maatregel; het gelijkheidsbeginsel is ook geschonden wanneer vaststaat dat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel geen redelijk verband van evenredigheid bestaat.

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 6 (oud) - Art. 6bis (oud)

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 6 (oud) - Art. 6bis (oud)

Artt. 6, 6bis en 17

C.93.0343.N 27 juni 1997 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag betreffende schending, onder meer door een wet, van de artt. 6, 6bis en 17 Gw. 1831 is opgeworpen, moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.93.0493.F 19 april 1996 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag betreffende schending, onder meer door een wet, van de artt. 6, 6bis en 17 Gw. 1831 is opgeworpen, moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artt. 92 en 107

C.96.0066.F 9 januari 1997 AC nr. ...

Zonder belang en dus niet ontvankelijk is het middel dat het hof van beroep verwijt grondwettelijke of wettelijke bepalingen te hebben toegepast die niet meer van kracht waren op de datum van het arrest, wanneer enkel de nummering van die bepalingen is gewijzigd en de onder de nieuwe nummering vigerende tekst dezelfde is als de onder de oude nummering vigerende tekst; niet ontvankelijk is derhalve het middel dat een arrest dat gewezen is onder vigeur van de op 17 februari 1994 gecoördineerde Grondwet, verwijt zijn beslissing te gronden op de artikelen 92 en 107 van de Grondwet van 1831, in plaats van op de artikelen 144 en 159 van de gecoördineerde Grondwet van 1994.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

Artt. 92 en 93

C.96.0211.N 14 februari 1997 AC nr. ...

De Raad van State, Afdeling administratie, is niet bevoegd om te oordelen over een vordering tot nietigverklaring van de beslissing van de raad van bestuur van een naamloze vennootschap die - ook al is ze opgericht door een administratieve overheid en onderworpen aan een verregaande controle van de overheid en al wordt haar een taak van algemeen belang toevertrouwd - geen beslissingen kan nemen die derden kunnen binden en dus haar privaatrechtelijk karakter niet verliest.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- RAAD VAN STATE -

C.96.0066.F 9 januari 1997 AC nr. ...

Noch de beoordeling van een fout noch de beoordeling van de uit die fout ontstane schade ontsnappen aan de bevoegdheid van de rechterlijke macht ingeval de miskenning van het aangevoerde recht zou kunnen te wijten zijn aan de handeling van een administratieve overheid, zelfs indien het beroep tot nietigverklaring van de handeling door de Raad van State is verworpen.

- RAAD VAN STATE -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Een geschil over het herstel van een miskenning van een recht behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de rechtbanken; zulks is het geval voor een geschil over de vergoeding van de schade die een vennootschap beweert te hebben geleden wegens de onregelmatige aanbesteding van werken aan een andere inschrijver.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.93.0128.F 26 januari 1995 AC nr. ...

De bevoegdheid van de Raad van State om in administratief kort geding de schorsing van een akte van een administratieve overheid te bevelen, doet niets af aan de bevoegdheid van de rechter in kort geding om de schorsing van een dergelijke akte te bevelen, wanneer het geschil rechtstreeks betrekking heeft op de miskenning door de administratie van het bestaan van een subjectief recht of op de vergoeding van de eventuele schade ten gevolge van de miskenning van dat recht.~

- KORT GEDING -

- RAAD VAN STATE -

C.93.0052.F 17 november 1994 AC nr. ...

De bevoegdheid van de Raad van State om in administratief kort geding de schorsing van een akte of reglement van een administratieve overheid te bevelen doet niets af van de bevoegdheid van de rechtbanken van de rechterlijke orde om uitspraak te doen over geschillen i.v.m. subjectieve rechten.~

- RAAD VAN STATE -

C.94.0004.F 17 november 1994 AC nr. ...

De Raad van State is niet bevoegd om kennis te nemen van een geschil over de uitvoering van een arbeidsovereenkomst. ~

- RAAD VAN STATE -

Grondwet 1994

Art. 10

S.02.0029.F 24 maart 2003 AC nr. 193

De schorsing van het recht op werkloosheidsuitkeringen wegens langdurige werkloosheid heeft pas uitwerking twaalf maanden na het einde van de door de werkloze gevolgde cursus sociale promotie, wanneer met name gelijktijdig is voldaan aan de voorwaarde dat de werkloze de lessen gedurende ten minste negen maanden regelmatig heeft bijgewoond en aan de voorwaarde dat de cursus met succes werd beëindigd of stopgezet om een reden onafhankelijk van de wil van de werkloze of ten gevolge van een tewerkstelling; die regel is niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel.

- GRONDWET - Art. 10

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

P.93.1379.N 11 september 2001 AC nr. ...

De uitzondering voor de verkooppunten gelegen op het domein der autowegen op de wekelijkse rustdag die verplicht is gesteld in een bepaalde tak van handel of ambacht houdt geen schending in van het in de Grondwet neergelegde gelijkheidsbeginsel (1). (1) Grondwettelijk Hof, 22 juni 1995, nr 52/95, B.S., 26 augustus 1995, 24542.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- HANDELSPRAKTIJK -

P.95.0603.N 8 oktober 1996 AC nr. ...

De rechter oordeelt op onaantastbare wijze, binnen de perken van de wet, of aan bepaalde beklaagden uitstel moet worden verleend voor de tenuitvoerlegging van de veroordeling en of dat uitstel voor andere beklaagden moet worden geweigerd, zelfs als ze zich in een gelijkaardige toestand bevinden.~

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- GRONDWET - Art. 10

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- STRAF - Allerlei

Art. 103

P.99.1050.N 9 januari 2001 AC nr. ...

Artikel 103, laatste lid, Grondwet, en artikel 6 van de wet van 25 juni 1998 laten de benadeelde toe zich voor het hof van beroep dat door het bevoegde openbaar ministerie van de strafvordering jegens een minister aangesproken wordt, burgerlijke partij te stellen of, na daartoe het verlof te hebben gekregen van de kamer van volksvertegenwoordigers, voor het bevoegde hof van beroep zelf een burgerlijke rechtsvordering aanhangig te maken (1). (1) Zie: R. Delange. Overwegingen over de strafrechterlijke verantwoordelijkheid en de burgerlijke aansprakelijkheid van de ministers en staatssecretarissen, rede uitgesproken door de procureur-generaal op de plechtige zitting van het Hof van cassatie op 1 september 1976, A.C., 1976, nr. 46; B. Van Den Broeck, De ontwikkeling van het stelsel der strafrechtelijke ministeriële verantwoordelijkheid in België, C.D.P.K., 1999, 236 [252]; K. Audenaert, Een overzicht van 170 jaar strafrechtelijke aansprakelijkheid van ministers, T.B.P., 2000, 357.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.00.0992.N 9 januari 2001 AC nr. ...

De uitstelling van een burgerlijke rechtsvordering jegens een minister door een benadeelde wegens een door artikel 103 Grondwet bedoeld misdrijf kan niet bij wege van een burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter (1). (1) Zie cass., 9 jan. 2001, A.R. nr. P.99.1050.N, nr.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

Alleen uit de omstandigheid dat de hoofddader van het feit waarvoor een beklaagde als mededader wordt vervolgd, een minister zou zijn die door de Kamer van volksvertegenwoordigers buiten vervolging is gesteld en niet voor het Hof van cassatie is gedaagd, kan niet worden afgeleid dat die beklaagde zijn recht op een eerlijk proces verloren heeft.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- MACHTEN - Wetgevende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- MACHTEN - Uitvoerende macht

Bij samenhang tussen strafbare feiten ten laste van een minister en feiten ten laste van andere justitiabelen, kan het Hof van cassatie, in verenigde kamers, zich bevoegd verklaren om kennis te nemen van de tegen laatstgenoemden ingestelde strafvordering.~

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

- SAMENHANG -

M.80.0002.F 12 februari 1996 AC nr. ...

In de mate dat het Hof van cassatie, verenigde kamers, bevoegd is om ministers en, wegens de samenhang, andere justitiabelen te berechten,kunnen deze laatsten bij rechtstreekse dagvaarding van de procureur-generaal bij het Hof van cassatie, voor elke misdaad of voor elk wanbedrijf voor het Hof van cassatie worden gedaagd, zonder voorafgaande procedure voor een onderzoeksgerecht.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging

- SAMENHANG -

- DAGVAARDING -

Wanneer het Hof van cassatie in verenigde kamers een minister moet berechten die in beschuldiging is gesteld en voor het Hof is gebracht ingevolge een beslissing van de Kamer van volksvertegenwoordigers, staat het beginsel van de scheiding der machten eraan in de weg dat het over de regelmatigheid van de wijze van optreden van die vergadering oordeelt; in voorkomend geval stelt het vast dat, zelfs in de onderstelling dat de grieven van de minister nopens een eventuele miskenning van het recht van verdediging door die vergadering of haar bijzondere commissie die miskenning de procedure niet dermate onherstelbaar ondeugdelijk maakt dat de vervolgingen niet ontvankelijk worden.

- MACHTEN - Wetgevende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- MACHTEN - Scheiding der machten

- MACHTEN - Uitvoerende macht

Wanneer er samenhang bestaat tussen strafbare feiten die aan een minister worden verweten en feiten die ten laste worden gelegd aan andere justitiabelen, heeft de bevoegdheid die de Gw. toekent aan het Hof van cassatie, verenigde kamers, tot gevolg dat alle vervolgingen worden gebracht voor dit hoogste rechterlijk orgaan.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

- SAMENHANG -

Wanneer een minister die in beschuldiging is gesteld en voor het Hof is gebracht ingevolge een beslissing van de Kamer van volksvertegenwoordigers, kritiek heeft op het gebruik van het bijwoord "inzonderheid" in de verwoording van de telastleggingen in de dagvaarding, gaat het Hof na of het gebruik van die term de beschuldigde belet kennis te nemen van de door de Kamer van volksvertegenwoordigers bij het Hof aanhangig gemaakte telastleggingen, en zijn verdediging te voeren; in ontkennend geval beslist het Hof dat het gebruik van dat woord de aanhangigmaking niet ongeldig maakt.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- DAGVAARDING -

M.80.0001.F 6 februari 1996 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde, die door de procureur-generaal bij het Hof van cassatie is gedagvaard om te verschijnen op een zitting van het Hof in verenigde kamers wegens feiten die samenhangen met die waarvoor een minister in beschuldiging is gesteld en door een beslissing van de Kamer van volksvertegenwoordigers voor het Hof is gebracht, in limine litis vraagt om de zaak te verdagen onder aanvoering van het feit dat hij, gelet op de omvang van het dossier, op de bijzondere omstandigheden waarop het voor het Hof wordt behandeld en op de complexiciteit van de zaak, niet voldoende tijd heeft gekregen om zijn verdediging voor te bereiden, beoordeelt het Hof, in het licht van de gegevens die het aanwijst en rekening houdend met het feit dat alle bewijsmiddelen tijdens het proces worden overgelegd en onderzocht, of de beklaagde en zijn raadsman over voldoende tijd en faciliteiten hebben beschikt welke nodig zijn voor de voorbereiding van zijn verdediging; zo ja, zegt het Hof dat de zaak niet dient te worden verdaagd.~

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

- CASSATIE - Arresten - vorm - Vorm

- CASSATIE - Arresten - vorm - Vorm

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 103, overgangsbepaling

M.80.0002.F 12 februari 1996 AC nr. ...

De grondwetswijziging van 5 mei 1993 heeft, inzake de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de ministers, het Hof van cassatie, verenigde kamers, de bevoegdheid ontnomen die het was toegekend door het oude artikel 134 Gw. om zelf het misdrijf te omschrijven en de straf te bepalen, maar ze heeft voor het overige het stelsel van die verantwoordelijkheid onveranderd gelaten.~

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

Wanneer het Hof een minister moet berechten, gedraagt het Hof van cassatie, verenigde kamers, zich, wat de rechtspleging betreft, naar de bepalingen met directe werking in de nationale rechtsorde, die vervat zijn in het E.V.R.M. en in het I.V.B.P.R., naar de Gw., de regels van het Ger.W., de gemeenschappelijke bepalingen die van toepassing zijn op alle strafrechtsplegingen, alsook naar de algemene rechtsbeginselen, en past het de vormen bepaald in boek II, eerste titel, hoofdstuk II, Sv. met als opschrift "correctionele rechtbanken" toe voor zover zij verenigbaar zijn met de bepalingen die de rechtspleging regelen voor het Hof, zitting houdende met verenigde kamers; die wettelijke, toegankelijke en voorzienbare regels waarborgen de volledige uitoefening van het recht van verdediging en waarborgen een eerlijk proces.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging

Wanneer het Hof van cassatie, verenigde kamers, een minister moet berechten, treedt het niet als wetgever op door toepassing te maken van de bestaande regels betreffende de wijze van optreden.~

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging

Wanneer het Hof van cassatie, verenigde kamers, een minister moet berechten, treedt het niet als wetgever op door toepassing te maken van de bestaande regels betreffende de wijze van optreden.~

- MACHTEN - Uitvoerende macht

Ook al heeft het Hof van cassatie, verenigde kamers, voor de handelingen en verzuimen van de ministers die in de de strafwetten als misdaden en wanbedrijven worden omschreven en voor de toepassing van de in die artt. bepaalde straffen, een discretionaire macht om ze te berechten, is die macht slechts discretionair in de mate dat zij het Hof ertoe verplicht de normen te erkennen volgens welke de rechtspleging moet worden gevoerd.~

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging

Art. 106

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

Een koninklijk besluit, dat wordt ondertekend door de Koning en een minister, die beiden optreden in de uitoefening van hun ambt, is een authentieke akte die, zolang hij niet van valsheid wordt beticht, het bewijs oplevert dat de erin vastgestelde rechtsvormen, zoals die m.b.t. het advies van de Raad van State, in acht genomen zijn.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Art. 108

F.09.0076.N 20 mei 2010 AC nr. 358

Door de invoering van artikel 35 K.B./W.I.B.(1992) heeft de Koning, op grond van de hem door artikel 59 W.I.B.(1992) verleende machtiging, voor de aftrekbaarheid van de werkgeversbijdragen voor aanvullende verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood een onderscheid gemaakt tussen de jaren gepresteerd in en deze buiten de onderneming, en hiermee een voorwaarde voor de aftrekbaarheid bepaald binnen de aan de Koning verleende bevoegdheid (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

P.99.1580.N 4 september 2001 AC nr. ...

De in de besluitwet van 22 januari 1945 aan bepaalde ministers verleende bijzondere machtiging tot reglementering staan eraan niet in de weg dat de Koning krachtens de macht hem verleend door artikel 108 van de Grondwet bij wijze van reglementen en besluiten de uitvoering van deze besluitwet verzekert, op voorwaarde dat Hij de draagwijdte ervan niet uitbreidt of beperkt en ze noch aanvult of wijzigt (1). (1) Zie Cass., 16 september 1966, AC, 1967, 70.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 108

C.97.0164.F 20 maart 1998 AC nr. ...

De besluiten die de Koning neemt ter uitvoering van zijn reglementaire bevoegdheid om de inrichting te bepalen van de onderscheiden procedures voor het gunnen van de opdrachten als bepaald bij de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, moeten worden overlegd in de Ministerraad, hetgeen niet is vereist voor de besluiten die de Koning neemt ter uitoefening van zijn reglementaire uitvoeringsbevoegdheid van die wet.~

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 11

C.04.0582.F 4 december 2008 AC nr. 650

Artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek verplicht degene die hinder veroorzaakt die de grens van de normale ongemakken van nabuurschap overschrijdt, het verbroken evenwicht te vergoeden; wanneer een overheid de dader is, moet de rechter, in zijn beoordeling van de omvang van die hinder, rekening houden met de lasten die een particulier in het openbaar belang dragen moet (1). (1) Cass., 23 nov. 2000, AR C.99.0104.F, AC, 2000, nr 639.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

Art. 110

S.12.0138.F 18 november 2013 AC nr. ...

Noch artikel 110 van de Grondwet, noch het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten verbieden de rechter van de collectieve schuldenregeling om aan de schuldenaar, onder de door de wet bepaalde voorwaarden, kwijtschelding te verlenen voor de schulden die het gevolg zijn van veroordelingen tot een strafrechtelijke boete wanneer die maatregel nodig is om de betrokkene en diens gezin een leven te laten leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 110

- MACHTEN - Scheiding der machten

Art. 12

P.12.0604.F 10 april 2012 AC nr. ...

De artikelen 12 van de Grondwet en 5 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden verplichten de politie niet om een verdachte van zijn vrijheid te beroven die reeds om andere redenen wordt vastgehouden; overeenkomstig die bepalingen is een bevel tot aanhouding dat meer dan vierentwintig uur later wordt verleend niet nietig.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.10.1514.F 13 oktober 2010 AC nr. 598

Artikel 12 van de Grondwet is niet van toepassing op de administratieve vrijheidsberoving van een vreemdeling die met toepassing van artikel 54, §2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, ter beschikking van de regering wordt gesteld, aangezien de wetgever met die bepaling uitdrukkelijk is afgeweken van de regel van de verplichte tussenkomst van de rechter.

- GRONDWET - Art. 12

- VREEMDELINGEN -

P.05.1275.N 15 november 2005 AC nr. 597

Artikel 12, tweede lid, Grondwet sluit niet uit dat de rechter, in geval van niet-naleving van een wettelijk voorgeschreven vormvereiste van een huiszoekingsbevel, kan oordelen of het uit de huiszoeking verkregen bewijs al dan niet rechtsgeldig is (1). (1) Cass., 14 okt. 2003, AR P.03.0762.N, nr 499 met conclusie van advocaat-generaal De Swaef.

- GRONDWET - Art. 12

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.04.0363.F 31 maart 2004 AC nr. 173

Het middel dat de schending van artikel 12, Gw. aanvoert zonder te verduidelijken in hoeverre die bepaling zou zijn geschonden, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 8 aug. 2000, AR P.00.1210.F, nr 432.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onduidelijk middel

Het middel dat de schending van artikel 12, Gw. aanvoert zonder te verduidelijken in hoeverre die bepaling zou zijn geschonden, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 8 aug. 2000, AR P.00.1210.F, nr 432.

- GRONDWET - Art. 12

P.01.1121.N 21 januari 2003 AC nr. 40

Een gerechtelijk onderzoek is niet nietig en de vervolging die erop gesteund is is niet onontvankelijk als strijdig met de artt. 6.1, 6.2, 6.3.d E.V.R.M., 14.1, 14.2, 14.3.e I.V.B.P.R. en 12 Grondwet of met het recht van verdediging op de enkele grond dat het onderzoek aangevat is ingevolge een anonieme aangifte (1). (1) Zie Cass., 4 april 2001, AR P.01.0041.F, nr. 201.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GRONDWET - Art. 12

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

Art. 12, derde lid

P.11.1536.N 6 september 2011 AC nr. ...

De ondervraging van de verdachte door de onderzoeksrechter, voorafgaand aan het verlenen van het bevel tot aanhouding en de betekening ervan, zijn substantiële vormvereisten die verband houden met het recht van verdediging en het recht op persoonlijke vrijheid; het bevel tot aanhouding is evenwel regelmatig verleend wanneer de wettelijke verplichting van het voorafgaand verhoor niet kan worden nagekomen wegens overmacht (1). (1) Cass. 3 juni 2008, AR P.08.0828.N, AC, 2008, nr. 342.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

De onmogelijkheid van een voorafgaand verhoor wegens overmacht ontslaat de onderzoeksrechter ervan niet om binnen vierentwintig uren na de effectieve vrijheidsbeneming te beslissen over het verlenen van een bevel tot aanhouding en dit bevel te laten betekenen overeenkomstig artikel 18, §1, tweede en derde lid, Voorlopige Hechteniswet.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.02.0054.F 23 januari 2002 AC nr. 49

Art. 12 Gw. regelt de titel op grond waarvan een persoon kan worden aangehouden buiten het geval van ontdekking op heterdaad, doch niet de rechterlijke beslissingen krachtens welke de wettelijk verrichte aanhouding achteraf wordt gehandhaafd (1). (1) Cass., 4 maart 1992, A.R. 9770, nr. 352.

- GRONDWET - Art. 12

De termijnen die bepaald worden in artikel 12, § 1, vijfde lid, W. 22 maart 1996 betreffende de erkenning van en de samenwerking met het Tribunaal voor voormalig Joegoslavië en het Internationaal Tribunaal voor Ruanda - bepaling krachtens hetwelk de kamer van inbeschuldigingstelling de betrokkene hoort binnen vier dagen te rekenen van zijn hoger beroep en uiterlijk binnen acht dagen uitspraak doet - houden geen verband met de in artikel 12, Gw., bedoelde termijn, en zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid, zodat de niet-naleving ervan alleen weerslag kan hebben op de geldigheid van de rechtspleging als zij het recht van verdediging schendt (1). (1) Hoewel uit de parlementaire voorbereiding van de W. 22 maart 1996 betreffende de erkenning van en de samenwerking met het Tribunaal voor voormalig Joegoslavië en het Internationaal Tribunaal voor Ruanda blijkt dat de termijnen waarbinnen de kamer van inbeschuldigingstelling de betrokkene moet horen (vier dagen) en uitspraak moet doen (acht dagen) niet kunnen worden gecumuleerd (Verslag, Gedr. St. Kamer, 1995-1996, nr. 247/3, blz. 75), wordt de niet-naleving ervan niet bestraft. De opzet van de twee paragrafen van artikel 12 van die wet verschilt. Een sanctie wordt uitsluitend voorzien in het geval van § 2 (vordering tot voorlopige aanhouding), in geval van overschrijding van de termijn van drie maanden waarbinnen het door het Internationaal Tribunaal uitgevaardigde aanhoudingsbevel moet worden betekend. Zie Verslag, Gedr. St., Kamer, 1995-1996, nr. 359/7, blz. 10.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- GRONDWET - Art. 12

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.97.1581.F 17 december 1997 AC nr. ...

Het bevel tot medebrenging, waarin het misdrijf wordt vermeld waarvoor het is uitgevaardigd, en dat binnen de vierentwintig uur na de vrijheidsbeneming is betekend, is een met redenen omklede beschikking van de rechter in de zin van artikel 12, derde lid, Gw.~

- GRONDWET - Art. 12

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

Art. 12, tweede lid

P.10.1472.N 31 augustus 2010 AC nr. 491

Artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, dat bepaalt dat de vrijheidsbeneming niet langer mag duren dan vierentwintig uren, wanneer de aanhouding heeft plaatsgevonden bij een op heterdaad ontdekte misdaad of wanbedrijf, is een regel met een algemene draagwijdte en is dus van toepassing op de minderjarigen (1). (1) Cass., 15 mei 2002, AR P.02.0507.F, A.C., 2002, nr. 296.

- GRONDWET - Art. 12

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- MINDER-VALIDEN -

- JEUGDBESCHERMING -

P.04.0358.N 15 juni 2004 AC nr. 324

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter (1). (1) Cass., 25 november 1997, AR P.96.1187.N, nr 504.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.02.0507.F 15 mei 2002 AC nr. 296

Art. 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, dat bepaalt dat de vrijheidsbeneming niet langer mag duren dan vierentwintig uren, wanneer de aanhouding heeft plaatsgevonden bij een op heterdaad ontdekte misdaad of wanbedrijf, is een regel met een algemene draagwijdte en is dus van toepassing op de minderjarige (1). (1) Zie J. VELU, Notes de droit public, tweede dl., Le statut des gouvernés, tweede uitg., Brussel, 1977-78, blz. 819 en 820, nr. 1330, M. VERDUSSEN, Contours du droit constitutionnel pénal, Brussel, 1995, blz. 386, Novelles, Protection de la jeunesse, Brussel, 1978, blz. 395, nr. 1168, R. LOOP, opm. sub Brussel (jeugdkamer), 4 mei 1992, Rev. dr. pén., 1992, blz. 887, C. DE VALKENEER en A. WINANTS, "Les régimes particuliers de détention", in B. DEJEMEPPE, La détention préventive, Brussel, 1992, blz. 361, nr. 55.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- JEUGDBESCHERMING -

- MINDER-VALIDEN -

- GRONDWET - Art. 12

P.96.1187.N 25 november 1997 AC nr. ...

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende preciese wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is - waarbij rekening mag worden gehouden met de bijzondere hoedanigheid of functie van deze personen - mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende preciese wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is - waarbij rekening mag worden gehouden met de bijzondere hoedanigheid of functie van deze personen - mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Art. 125

P.14.0248.F 7 mei 2014 AC nr. ...

Artikel 125 van de Grondwet en de artikelen 2 en 3 van de bijzondere wet van 25 juni 1998 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van leden van een Gemeenschaps- of Gewestregering, maken een onderscheid tussen misdrijven die in dan wel buiten de uitoefening van hun ambt zijn gepleegd; de Grondwetgever en de wetgever hebben niet de persoon van de minister maar het ministerieel ambt willen beschermen en, meer nog dan het ambt, de gehele regering, als instelling; aangezien het in het gedrang brengen van de ministeriële verantwoordelijkheid is onderworpen aan voorwaarden die rechtstreeks met die doelstelling verband houden, zoals voor elke van het gemeen recht afwijkende regeling, dienen die voorwaarden beperkend te worden uitgelegd (1). (1) Eliane Liekendael, "Contribution mineure à une réflexion sur un problème majeur : la responsabilité pénale des ministres fédéraux", rede uitgesproken door de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie op de plechtige openingszitting van 1 september 1998, Brussel, Bruylant, 1998, p. 5, en R.D.P.C., 1998, p. 940-941.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 125

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Art. 127, § 1, 1°

C.10.0293.F 3 januari 2014 AC nr. ...

De federale Staat is bevoegd om een recht voor controle en toezicht op te leggen voor het gebruik van een telecommunicatienet dat de punt-tot-puntverbinding verzekert tussen een studio waar radio-uitzendingen worden gemaakt en een zendinstallatie, die tot doel heeft die uitzendingen die uiteindelijk voor het publiek bestemd zijn, over te brengen (1). (1) Art. 11, Wet 30 juli 1979, vervangen door art. 338 van de programmawet van 22 dec. 1989 en gewijzigd door art. 3, KB 15 maart 1994.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 127

Art. 127, § 1, eerste lid, 2°

F.07.0030.N 24 april 2008 AC nr. 253

Indien de Staat, voor de overheveling van de rechten en verplichtingen ter zake van het onderwijs aan de Gemeenschappen op 1 jan. 1989, binnen de daartoe gestelde termijn van 5 jaar een verzoek tot terugbetaling heeft gericht aan een onderwijzend personeelslid dat onverschuldigd betaald loon had ontvangen, is het recht om het onverschuldigd betaalde bedrag gedurende dertig jaar te vorderen verworven door de Staat en, voorzover die dertigjarige termijn niet eerder was verstreken, als dusdanig op de bevoegde Gemeenschap overgegaan zonder dat deze eerst opnieuw de terugbetaling moest vragen; de omstandigheid dat de bevoegde Gemeenschap voor onverschuldigd loon dat vanaf 1 januari 1986 werd uitbetaald door de Staat, over de mogelijkheid beschikte om zelf de terugbetaling te vorderen, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ONDERWIJS -

Art. 127, § 1, eerste lid, 2°, c

C.03.0264.F 28 februari 2005 AC nr. 122

De toelage, bepaald in artikel 38, Wet 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen, is niet verbonden aan het pensioenstelsel dat artikel 127, eerste lid, 2°, c, van de gecoördineerde Grondwet uitsluit van de onderwijsmaterie, welke het toekent aan de Gemeenschappen (1). (1) Zie Cass., 24 sept. 1992, AR 9418, nr 629.

- ONDERWIJS -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 127

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 13

P.07.0894.N 4 september 2007 AC nr. 385

De beklaagde die na overdracht van strafvervolging terecht staat voor de naar de vreemde wet daarvoor bevoegde rechter, wordt niet onttrokken aan de rechter die de wet hem toekent.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De beklaagde die na overdracht van strafvervolging terecht staat voor de naar de vreemde wet daarvoor bevoegde rechter, wordt niet onttrokken aan de rechter die de wet hem toekent.

- GRONDWET - Art. 13

S.98.0048.F 6 september 1999 AC nr. ...

In burgerlijke zaken kan de rechtbank niet beslissen om de zaak aan zichzelf te onttrekken, inzonderheid wegens gewettigde verdenking, en ambtshalve naar een andere rechtbank te verwijzen.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

C.98.0369.F 1 oktober 1998 AC nr. ...

De onttrekking is een uitzonderlijke maatregel waarvan de toepassing niet kan worden uitgebreid, aangezien zij afwijkt van het beginsel volgens hetwelk niemand tegen zijn wil kan worden afgetrokken van de rechter die de wet hem toekent.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- GRONDWET - Art. 13

P.96.0678.N 7 januari 1997 AC nr. ...

Het door artikel 13 Gw. (1994) gewaarborgde recht dat niemand tegen zijn wil kan worden afgetrokken van de rechter die de wet hem toekent, betekent alleen dat een ieder moet worden gevonnist volgens objectief vastgestelde bevoegdheids- en procedureregelen en niet mag worden gedaagd voor een ander dan het door de wet aangewezen rechtscollege; deze grondwetsbepaling houdt niet in dat de samenstelling van het door de wet als bevoegd aangewezen rechtscollege niet mag worden gewijzigd.

- GRONDWET - Art. 13

Art. 134

P.04.1196.N 7 december 2004 AC nr. 598

Het Hof stelt geen opgeworpen prejudiciële vraag aan het Arbitragehof wanneer die vraag niet preciseert welke bij artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Arbitragehof bedoelde wet, decreet of in artikel 134 van de Grondwet bedoelde regel aan de Grondwet getoetst dient te worden (1). (1) Zie Cass., 1 dec. 1999, AR P.99.0847.F en AR P.99.0966.F, nrs 645 en 647.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 14

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Aan het vereiste dat een misdrijf duidelijk bij wet moet zijn omschreven, is voldaan wanneer de rechtzoekende uit de formulering van de relevante bepaling, eventueel in combinatie gelezen met de regels waarnaar zij verwijst, kan opmaken welke handelingen of nalatigheden zijn strafrechtelijke verantwoordelijkheid in het gedrang brengen (1). (1) Zie Cass. 24 aug. 1998, AR P.98.1006.N, AC 1998, nr. 370.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- GRONDWET - Art. 14

De rechter kan geen straf uitspreken die niet bij wet is gesteld (1). (1) Françoise Tulkens en Michel van de Kerchove, Introduction au droit pénal, Kluwer, 2007, p. 221.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- GRONDWET - Art. 14

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Het legaliteitsbeginsel in strafzaken strekt niet zover dat het de wetgever verplicht om zelf ieder aspect van de strafbaarstelling te omschrijven; wanneer de wet een verplichting oplegt van toezicht, voorzichtigheid of voorzorg en het niet-nakomen ervan strafrechtelijk strafbaar stelt, is niet vereist dat zij, opdat de regel aan het legaliteitsbeginsel zou beantwoorden, uitvoerig de maatregelen omschrijft bij ontstentenis waarvan de verplichting als miskend wordt beschouwd (1). (1). Zie Arbitragehof, 10 mei 2006, nr. 71/2006, § B.16; GwH, 20 okt. 2011, nr. 158/2011, § B.3.3.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- GRONDWET - Art. 14

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Noch de artikelen 418 tot 420 van het Strafwetboek, noch artikel 19 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen, staan toe de straf van bekendmaking van de beslissing op te leggen aan een rechtspersoon die de in die bepalingen bedoelde wanbedrijven heeft gepleegd.

- STRAF - Andere straffen

- ENERGIE -

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

---

P.09.0071.N 2 juni 2009 AC nr. 366

Het wettigheidbeginsel in strafzaken, dat vereist dat de strafwet wordt geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is, wordt niet miskend enkel doordat op het ogenblik van de uitspraak een latere wet de strafwet onnauwkeurig heeft geherformuleerd (1). (1) Zie: Cass., 25 nov. 1997, AR P.96.1187.N, AC, 1997, nr 504; Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0358.N, AC, 2004, nr 324; Cass., 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, AC, 2004, nr 539.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- GRONDWET - Art. 14

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.05.0745.F 12 juli 2005 AC nr. 388

Het arrest dat, als politie- of veiligheidsmaatregel, de verbeurdverklaring van inbeslaggenomen voorwerpen beveelt ofschoon geen enkele wettelijke bepaling in die verbeurdverklaring voorziet, is onwettig (1). (1) Zie Cass., 23 feb. 1959, A.C., 1959, 484; J. CONSTANT, Manuel de droit pénal, première partie, Les principes généraux, 4de uitg., Luik, 1948, p. 229 en de aldaar vermelde verwijzingen.

- GRONDWET - Art. 14

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.02.1670.F 12 maart 2003 AC nr. 163

Het eerste lid van artikel 2 Sw. onderwerpt de terugwerkende kracht van de voor de inverdenkinggestelde gunstige strafwet niet aan de voorwaarde dat de mildere straf die zij oplegt, moet hebben bestaan ten tijde van het misdrijf (1). (1) Cass., 8 jan. 2003, AR P.02.1314.F, nr ... .

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

Art. 2 Sw. verbiedt om aan de strafwet terugwerkende kracht te verlenen ten nadele van de inverdenkinggestelde, maar legt integendeel de toepassing op van de wet die na het plegen van het misdrijf in werking is getreden en dat misdrijf minder zwaar bestraft (1). (1) Cass., 8 jan. 2003, AR P.02.1314.F, nr ... .

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

P.02.1314.F 8 januari 2003 AC nr. 14

Het eerste lid van artikel 2 Sw. onderwerpt de terugwerkende kracht van de voor de inverdenkinggestelde gunstige strafwet niet aan de voorwaarde dat de mildere straf die zij oplegt, moet hebben bestaan ten tijde van het misdrijf (1). (1) DEPELCHIN L., Considérations sur l'article 2 du code pénal, rede uitgesproken op de plechtige openingszitting van het Hof van Cassatie van 1 sept. 1965, J.T., 1965, blz. 478 ; HAUS J.J., Principes généraux du droit pénal, dl. 1, Gent, 1879, blz. 122, noot 4.

- STRAF - Zwaarste straf

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 2 Sw. verbiedt om aan de strafwet terugwerkende kracht te verlenen ten nadele van de inverdenkinggestelde, maar legt integendeel de toepassing op van de wet die na het plegen van het misdrijf in werking is getreden en dat misdrijf minder zwaar bestraft (1). (1) DEPELCHIN L., Considérations sur l'article 2 du code pénal, rede uitgesproken op de plechtige openingszitting van het Hof van Cassatie van 1 sept. 1965, J.T., 1965, blz. 478 ; HAUS J.J., Principes généraux du droit pénal, dl. 1, Gent, 1879, blz. 122, noot 4.

- STRAF - Zwaarste straf

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.98.1006.N 24 augustus 1998 AC nr. ...

Aan de vereiste dat een strafbepaling de strafbaar gestelde gedraging op voldoende precieze wijze omschrijft is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving ervan wordt overgelaten aan de rechter.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- GRONDWET - Art. 14

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

P.98.0805.F 20 juli 1998 AC nr. ...

Wanneer het hof van assisen alleen straffen van 10 jaar opsluiting oplegt, kan het de aanplakking van zijn arrest niet bevelen.~

- STRAF - Andere straffen

P.94.0385.F 16 november 1994 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling verbiedt om in een strafbepaling de bestanddelen van het misdrijf te omschrijven door naar een andere wettelijke of verordenende tekst te verwijzen.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 144

C.14.0120.N 26 december 2014 AC nr. 813

De rechterlijke macht is bevoegd om een door het bestuur bij de uitoefening van zijn niet-gebonden bevoegdheid begane onrechtmatige aantasting van een subjectief recht zowel te voorkomen als te herstellen; krachtens het algemeen beginsel van de scheiding der machten vermag de rechter daarbij aan het bestuur zijn beleidsvrijheid niet te ontnemen en zich in de plaats van het bestuur te stellen (1). (1) Zie concl. OM.

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Het bestuur dat op grond van zijn discretionaire bevoegdheid een beslissing neemt, beschikt over een beoordelingsvrijheid die het de mogelijkheid biedt zelf te oordelen over de wijze waarop het zijn bevoegdheid uitoefent en de meest geschikt lijkende oplossing te kiezen binnen de door de wet gestelde grenzen (1). (1) Zie concl. OM.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

C.12.0575.F 13 juni 2014 AC nr. ...

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Cass. 15 november 2013, AR C.12.0291.F, AC 2013, nr. 606.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

Het bestaan van een subjectief recht veronderstelt dat de eiser zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de nakoming waarvan die partij belang heeft (1). (1) Cass. 15 november 2013, AR C.12.0291.F, AC 2013, nr. 606.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.10.0450.F 24 januari 2014 AC nr. ...

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt bepaald door het werkelijke en rechtstreekse voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …; het Hof heeft dezelfde dag een tweede arrest in dezelfde zin gewezen: Cass. 24 jan. 2014, AR C.10.0481.F.

- RAAD VAN STATE -

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …; het Hof heeft dezelfde dag een tweede arrest in dezelfde zin gewezen: Cass. 24 jan. 2014, AR C.10.0481.F.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …; het Hof heeft dezelfde dag een tweede arrest in dezelfde zin gewezen: Cass. 24 jan. 2014, AR C.10.0481.F.

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

Het bestaan van een dergelijk recht veronderstelt dat de eiser zich kan beroepen op een welbepaalde juridische verplichting die een objectieve rechtsregel rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de uitvoering waarvan die partij belang heeft (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …; het Hof heeft dezelfde dag een tweede arrest in dezelfde zin gewezen: Cass. 24 jan. 2014, AR C.10.0481.F.

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Een partij kan zich ten aanzien van een administratieve overheid enkel op een dergelijk recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …; het Hof heeft dezelfde dag een tweede arrest in dezelfde zin gewezen: Cass. 24 jan. 2014, AR C.10.0481.F.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.10.0537.F 24 januari 2014 AC nr. ...

Wanneer de administratieve overheid een beslissing neemt op grond van haar discretionaire bevoegdheid, beschikt zij over een beoordelingsvrijheid die het haar, binnen de perken van de wet, mogelijk maakt om zelf de wijze van uitoefening van haar bevoegdheid te bepalen en de oplossing te kiezen die haar het meest geschikt voorkomt (1). (1) Zie concl OM in Pas. 2014, nr. ….

- MACHTEN - Uitvoerende macht

De rechterlijke macht is bevoegd om elke onrechtmatige aantasting van een subjectief recht waaraan de administratieve overheid zich schuldig maakt in de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid, te voorkomen of te herstellen; daarbij mag de rechterlijke macht aan de administratieve overheid haar beleidsvrijheid niet ontnemen noch zich in haar plaats stellen; binnen de perken van de wet is die bevoegdheid ook toegekend aan de rechter in kort geding (1). (1) Zie concl OM in Pas. 2014, nr. ….

- KORT GEDING -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Zie concl OM in Pas. 2014, nr. ….

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Zie concl OM in Pas. 2014, nr. ….

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

Het bestaan van een dergelijk recht veronderstelt dat de eiser zich kan beroepen op een welbepaalde juridische verplichting die een objectieve rechtsregel rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de uitvoering waarvan die partij belang heeft (1). (1) Zie concl OM in Pas. 2014, nr. ….

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

Een partij kan zich ten aanzien van een administratieve overheid enkel op een dergelijk recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl OM in Pas. 2014, nr. ….

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Een partij kan zich ten aanzien van een administratieve overheid enkel op een dergelijk recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl OM in Pas. 2014, nr. ….

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.12.0291.F 15 november 2013 AC nr. ...

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Het bestaan van een subjectief recht veronderstelt dat de eiser zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de nakoming waarvan die partij belang heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Een partij kan zich t.a.v. de bestuurlijke overheid enkel op een subjectief recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Een partij kan zich t.a.v. de bestuurlijke overheid enkel op een subjectief recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.10.0064.F 13 juni 2013 AC nr. ...

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt bepaald door het werkelijke en rechtstreekse voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas, 2013, nr. …

- RAAD VAN STATE -

C.12.0399.N 31 mei 2013 AC nr. ...

De rechter mag het bestuur veroordelen tot vergoeding van de schade die een derde lijdt ingevolge zijn fout, zonder daarbij evenwel aan het bestuur zijn beleidsvrijheid te ontnemen en zonder zich in zijn plaats te stellen (1). (1) Cass. 9 nov. 2012, AR C.11.0563.N, AC 2012, nr. 604, met concl. van advocaat-generaal G. DUBRULLE.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.12.0424.F 8 maart 2013 AC nr. ...

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt bepaald door het werkelijke en rechtstreekse voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- RAAD VAN STATE -

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die gegrond is op een subjectief recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

Het bestaan van een dergelijk recht veronderstelt dat de eiser zich kan beroepen op een welbepaalde juridische verplichting die een objectieve rechtsregel rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de uitvoering waarvan die partij belang heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

Een partij kan zich ten aanzien van de administratieve overheid enkel op een dergelijk recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.08.0589.N 16 november 2012 AC nr. ...

Een betwisting over de rechtsgeldigheid van een beslissing van een algemene vergadering van een vereniging zonder winstoogmerk, waarbij tuchtsancties worden opgelegd, is een geschil over een burgerlijk recht, dat bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de justitiële rechter behoort (1). (1) Het O.M. concludeerde tot vernietiging op het eerste en derde onderdeel; het was van mening dat, gezien een eerder (niet-gepubliceerd) arrest van het Hof van Cassatie van 15 sept. 2005, gewezen in dezelfde zaak, had beslist dat artikel 780, 1°, Ger.W. van toepassing was op de litigieuze beslissing van de algemene vergadering van de betrokken VZW, daaruit volgt dat de voor deze algemene vergadering gevoerde procedure als een tuchtprocedure dient te worden beschouwd zodat ingevolge artikel 2 Ger.W. ook artikel 20 van hetzelfde wetboek daarop toepasselijk was. Het was tevens van oordeel dat de wet niet voorziet in een rechtsmiddel tegen een dergelijke beslissing van de algemene vergadering van een VZW, waarbij de rechtbank van eerste aanleg dergelijke beslissing zou kunnen vernietigen.

- RECHTBANKEN - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- EIGENLIJKE RECHTSPRAAK -

C.11.0563.N 9 november 2012 AC nr. ...

De rechter mag het bestuur veroordelen tot vergoeding van de schade die een derde lijdt ingevolge zijn fout, zonder daarbij evenwel aan het bestuur zijn beleidsvrijheid te ontnemen en zonder zich in zijn plaats te stellen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.10.0279.F 23 september 2011 AC nr. ...

De rechterlijke macht kan een onregelmatige aantasting, door de administratie, van een subjectief recht zowel voorkomen als vergoeden (1). (1) Cass. 24 sept. 2010, AR C.08.0429.N, met concl. adv.-gen. Vandewal.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- KORT GEDING -

C.08.0429.N 24 september 2010 AC nr. 546

De rechtbanken nemen kennis van de door een partij ingestelde vorderingen die gegrond zijn op een precieze juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij wier uitvoering hij belang heeft (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

De rechterlijke macht is bevoegd om de door het bestuur bij de uitoefening van zijn discretionaire bevoegdheid begane onrechtmatigheid vast te stellen, of, in kort geding, hierover een voorlopige appreciatie te doen en de gepaste maatregelen te nemen om schade te voorkomen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- KORT GEDING -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Opdat een partij zich ten aanzien van de bestuurlijke overheid op een subjectief recht zou kunnen beroepen, is het vereist dat de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.09.0074.F 11 juni 2010 AC nr. 417

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State die bij wijze van arresten uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M., AR C.09.0074.F, Pas., 2010, nr. ...

- RAAD VAN STATE -

C.09.0336.F 11 juni 2010 AC nr. 418

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State die, bij wijze van arresten, uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M., AR C.09.0336.F, in Bull., 2010, nr. ...

- RAAD VAN STATE -

Het beroep tot nietigverklaring van de besluiten van de regering van de Franse Gemeenschap die, na de besluiten te hebben ingetrokken waarbij een vrouwelijke leerkracht voor welbepaalde periodes wegens een bijzondere opdracht ter beschikking gesteld was met wachtgeld, haar gedurende dezelfde periodes ter beschikking stelt wegens bijzondere opdracht maar zonder wachtgeld, heeft de nietigverklaring van besluiten die de administratieve stand van de leerkracht wijzigen als werkelijk en rechtstreeks voorwerp en het strekt tot herstel van de stand waarin de door de aangevochten handelingen ingetrokken besluiten haar hadden geplaatst, zodat de Raad van State bevoegd is (1). (1) Zie concl. O.M., AR C.09.0336.F, in Bull., 2010, nr. ...

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- ONDERWIJS -

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Ongeacht de grondslag van de leer van de intrekking van de administratieve akten, is de omstandigheid dat de ingetrokken besluiten een situatie zouden hebben teweeggebracht die een weerslag heeft op het subjectieve recht op het rustpensioen niet van die aard dat daardoor een subjectief recht op het behoud van die besluiten wordt toegekend noch dat de bevoegdheid van de Raad van State wordt uitgesloten (1). (1) Zie concl. O.M., AR C.09.0336.F, in Bull., 2010, nr. ...

- ONDERWIJS -

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

C.07.0583.F 26 maart 2009 AC nr. 218

Wanneer de administratieve overheid een beslissing neemt op grond van haar discretionaire macht, beschikt zij over een beoordelingsvrijheid die het haar binnen de perken van de wet mogelijk maakt om zelf de wijze van uitoefening van haar bevoegdheid te bepalen en de oplossing te kiezen die haar het meest geschikt voorkomt (1). (1) Cass., 24 nov. 2005, AR C.04.0317.F, A.C., 2005, nr. 625.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

De rechterlijke macht is bevoegd om elke onrechtmatige aantasting van een subjectief recht waaraan de administratieve overheid zich schuldig maakt in de uitoefening van haar discretionaire macht, te voorkomen of te herstellen; ook de rechter in kort geding is hiertoe bevoegd binnen de perken van de wet (1). (1) Cass., 24 nov. 2005, AR C.04.0317.F, A.C., 2005, nr. 625.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- KORT GEDING -

C.06.0322.N 3 januari 2008 AC nr. 4

De Rechterlijke Macht is bevoegd om een door het bestuur bij de uitoefening van zijn niet-gebonden bevoegdheid begane onrechtmatige aantasting van een subjectief recht zowel te voorkomen als te vergoeden, maar vermag daarbij aan het bestuur zijn beleidsvrijheid niet te ontnemen en vermag niet zich in de plaats van het bestuur te stellen; de rechter in kort geding mag dit evenmin doen (1). (1) Cass., 4 maart 2004, AR C.03.0346.N - C.03.0448.N - C.03.0449.N, A.C., 2004, nr 124, met concl. O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- KORT GEDING -

C.06.0574.F 20 december 2007 AC nr. 655

De bevoegdheid van de afdeling administratie van de Raad van State die, bij wijze van arresten, uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden, wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M.

- RAAD VAN STATE -

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die op een subjectief recht gegrond is (1). (1) Zie concl. O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

Het bestaan van een subjectief recht veronderstelt dat de eiser zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de nakoming waarvan die partij belang heeft (1). (1) Zie concl. O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

Opdat een partij zich ten aanzien van een administratieve overheid op een subjectief recht zou kunnen beroepen is het vereist dat de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.06.0596.F 20 december 2007 AC nr. 656

De bevoegdheid van de afdeling administratie van de Raad van State, die, bij wijze van arresten, uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden, wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M.

- RAAD VAN STATE -

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de vordering van een partij die op een subjectief recht gegrond is (1). (1) Zie concl. O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

Het bestaan van een subjectief recht veronderstelt dat de eiser zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de nakoming waarvan die partij belang heeft (1). (1) Zie concl. O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

Opdat een partij zich ten aanzien van de administratieve overheid op een subjectief recht zou kunnen beroepen, is het vereist dat de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.03.0584.N 27 oktober 2006 AC nr. 518

De rechterlijke macht is bevoegd om het bestuur te veroordelen tot vergoeding van de schade die een derde lijdt ingevolge zijn onzorgvuldig optreden, zonder daarbij evenwel aan het bestuur zijn beleidsvrijheid te ontnemen en zich in zijn plaats te stellen; aldus moet zij de beoordelingsvrijheid eerbiedigen die het bestuur de mogelijkheid biedt zelf te oordelen over de wijze waarop het zijn bevoegdheid uitoefent en de meest geschikt lijkende oplossing te kiezen binnen de door de wet gestelde grenzen (1). (1) Zie Cass., 4 maart 2004, AR C.03.0346.N, C.03.0448.N en C.03.0449.N, nr 124, met concl. O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.03.0211.F 2 juni 2006 AC nr. 309

Aangezien de grondwettelijke en wettelijke bepalingen die de rechter in kort geding de bevoegdheid verlenen om voorlopig de maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om subjectieve rechten te vrijwaren, voldoende nauwkeurig zijn, staan ze niet in de weg aan de in artikel 10.2 E.V.R.M. bedoelde beperkingen, mits die steun vinden in de wet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- KORT GEDING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

C.04.0317.N 24 november 2005 AC nr. 625

De Rechterlijke Macht is bevoegd om een door het bestuur bij de uitoefening van zijn discretionaire bevoegdheid begane onrechtmatig geachte aantasting van een subjectief recht zowel te voorkomen als te vergoeden (1); die bevoegdheid komt ook toe binnen de door de wet gestelde grenzen, aan de rechter in kort geding (2). (1) Cass., 4 maart 2004, AR C.03.0346.N, C.03.0448.N, C.03.0449.N, met conclusie O.M. (2) Zie Cass., 19 april 1991, AR 7140, nr 436 en 14 januari 1994, AR C.93.0255.N, nr 20; beide met conclusie (eerste) advocaat-generaal D'Hoore.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- KORT GEDING -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.03.0346.N 4 maart 2004 AC nr. 124

De rechterlijke macht is bevoegd om een door het bestuur bij de uitoefening van zijn niet-gebonden bevoegdheid begane onrechtmatige aantasting van een subjectief recht zowel te voorkomen als te vergoeden, maar vermag daarbij aan het bestuur zijn beleidsvrijheid niet te ontnemen en vermag niet zich in de plaats van het bestuur te stellen; de rechter in kort geding mag dit evenmin doen (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- KORT GEDING -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.99.0383.N 13 december 2001 AC nr. ...

De rechtbanken nemen kennis van de door een partij ingestelde vorderingen die gegrond zijn op een precieze juridische verplichting welke door een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde wordt opgelegd en bij wier uitvoering eiser een eigen belang heeft (1). (1) Cass., 31 mei 1999, S.98.0100.N, nr 319.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.99.0382.N 24 november 2000 AC nr. ...

De instelling die belast is met het toepassen van de wetten en verordeningen bedoeld in artikel 580, 2° Ger.W. wordt in de kosten veroordeeld als het geschil een vordering tot het afleveren van een medisch attest met betrekking tot de graad van invaliditeit van een partij tot voorwerp heeft, zoals vereist om sociale en fiscale voordelen te verkrijgen als vrijstelling van radio-en T.V.-taks en vrijstelling van taksen op autovoertuigen (btw., verkeer en inschrijving); een dergelijke vordering heeft een subjectief recht tot voorwerp waarvan de beslechting tot de bevoegdheid van de rechtbanken behoort (1). (1) Zie cass., 31 mai 1999, A.R. S.98.0100.N, nr 319.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.98.0530.F 29 juni 2000 AC nr. ...

Wettelijke beperkingen van de vrijheid van meningsuiting geven de rechter, mits ze duidelijk genoeg omschreven zijn, het recht om in kort geding een uitgever die inbreuk schijnt te plegen op het privé-leven en het recht van verdediging van een persoon, het bevel te geven de verspreiding van de schadeveroorzakende tekst te doen ophouden (3). (3) Zie cass., 14 mei 1987, AR. 7639, AC 1986-87, nr 538, in Bull. en Pas. 1987, I, nr 538 en concl. adv.-gen. J. Velu; cass., 13 sept. 1991, AR. 7332, nr. 25; J. Velu en R. Ergec, La Convention européenne des droits de l'homme, R.C.J.B., Aanv. VII, p. 339.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

C.99.0013.N 5 mei 2000 AC nr. ...

De aan de Raad van State toegekende bevoegdheid om onder bepaalde voorwaarden de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van een akte of een reglement van een administratieve overheid houdt geen beperking in van de bevoegdheid van de voorzitter in kort geding om bij voorraad uitspraak te doen betreffende burgerlijke subjectieve rechten (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- KORT GEDING -

Art. 144 - oud 92 -

S.98.0100.N 31 mei 1999 AC nr. ...

De rechtbanken nemen kennis van de door een partij ingestelde vorderingen, die gegrond zijn op een precieze juridische verplichting, welke door een regel van het objectief recht rechtstreeks aan een derde wordt opgelegd en bij wier uitvoering eiser een eigen belang heeft.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.94.0013.N 25 april 1996 AC nr. ...

De aan de Raad van State toegekende bevoegdheid om onder bepaalde voorwaarden de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van een akte of een reglement van een administratieve overheid houdt geen beperking in van de bevoegdheid van de voorzitter in kort geding om uitspraak te doen bij voorraad betreffende subjectieve burgerlijke rechten.~

- KORT GEDING -

- RAAD VAN STATE -

De rechtbanken nemen kennis van de door een partij ingestelde vorderingen, die gegrond zijn op een precieze juridische verplichting, welke door een regel van het objectief recht rechtstreeks aan een derde wordt opgelegd en bij wier uitvoering eiser een eigen belang heeft.~

- GRONDWET - Algemeen (oud)

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

De rechter in kort geding die vaststelt dat de vordering betrekking heeft op subjectieve burgerlijke rechten en dat die rechten aangetast worden door het gebruik, aan de zijde van de aanvrager, van een schijnbaar onregelmatige bouwvergunning, is bevoegd om maatregelen te nemen om dat gebruik te doen ophouden.~

- KORT GEDING -

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

De rechter in kort geding is bevoegd om dringende en voorlopige maatregelen te bevelen als de aantasting van burgerlijke subjectieve rechten het gevolg is van het gebruik, door de dader, van een ogenschijnlijk onrechtmatig door het bestuur gegeven toelating.~

- KORT GEDING -

De rechterlijke macht is bevoegd om een door het bestuur bij de uitoefening van zijn discretionaire bevoegdheid begane onrechtmatigheid vast te stellen.~

- GRONDWET - Algemeen (oud)

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Art. 145

C.99.0258.N 16 maart 2000 AC nr. ...

Het geschil over een door een vreemdeling, kandidaat-vluchteling, ingeroepen recht om het grondgebied niet te moeten verlaten, hangende zijn beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State tegen de beslissing van de Vaste Beroepscommissie, is een geschil over politiek recht (Impliciet).

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 145

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

Art. 146

C.08.0589.N 16 november 2012 AC nr. ...

Elk met eigenlijke rechtspraak belast orgaan moet bij of minstens krachtens een beslissing van de wetgever worden opgericht; de wetgever kan bijgevolg de Koning uitdrukkelijk machtigen om een met eigenlijke rechtspraak belast orgaan in te stellen.

- MACHTEN - Wetgevende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 146

- EIGENLIJKE RECHTSPRAAK -

Art. 147

P.13.1738.F 13 november 2013 AC nr. ...

Artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden staat het Hof van Cassatie niet toe de constitutionele grenzen van zijn opdracht te overschrijden; het werd opgericht om de regelmatigheid en wettigheid te onderzoeken van de vonnissen en arresten die aan zijn toezicht worden voorgelegd; het mag de beslissing van de feitenrechter dus niet toetsen op grond van stukken die deze niet zijn voorgelegd en het mag evenmin in diens plaats een geschil beslechten dat feit en recht vermengt.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 147

C.09.0202.N 4 maart 2010 AC nr. 150

Een cassatiemiddel dat in wezen louter aanvoert dat de tuchtstraf te streng was gelet op het tuchtrechtelijk verleden van de eiser, komt op tegen een beoordeling van feiten, waarvoor het Hof niet bevoegd is, en is derhalve niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 5 sept. 2008, AR D.07.0016.N, AC, 2008, nr 453.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

P.96.1322.N 4 februari 1997 AC nr. ...

Al staat het aan de bodemrechter de feiten vast te stellen waarop hij zijn beslissing inzake wraking grondt, toch behoort het tot de wettigheidscontrole van het Hof na te gaan of de rechter uit de door hem vastgestelde feitelijke gegevens wettelijk de door hem in rechte gemaakte gevolgtrekking kon afleiden.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 147

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Art. 147, tweede lid

C.10.0279.F 23 september 2011 AC nr. ...

Het middel, dat het Hof verplicht feitelijke gegevens te onderzoeken, waartoe het niet bevoegd is, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 23 juni 1997, AR F.97.0029.F, AC, 1997, nr. 293.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

P.10.0176.N 18 mei 2010 AC nr. 342

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat de vordering wegens tergend en roekeloos cassatieberoep van de verweerder aan de eiser ter kennis is gebracht, is die vordering niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 4 feb. 2003, AR P.02.0543.N, AC, 2003, nr. 82.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

C.09.0118.F 19 februari 2010 AC nr. 114

Het behoort niet tot de bevoegdheid van het Hof van Cassatie om op het ogenblik van zijn uitspraak na te gaan of de voorwaarde van de dringende noodzakelijkheid inzake kort geding nog bestaat; de omstandigheid dat de door de rechter in kort geding bevolen voorlopige maatregelen uitgevoerd zijn of dat de geldigheidsdatum ervan verstreken is alvorens het cassatieberoep werd ingesteld, heeft niet tot gevolg dat het niet-ontvankelijk wordt wegens gebrek aan voorwerp (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- KORT GEDING -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.04.0040.F 19 september 2005 AC nr. 440

Het Hof is niet bevoegd om de wil van de partijen of van hun rechtsvoorgangers vast te stellen en zelf een overeenkomst uit te leggen (1). (1) Cass., 17 nov. 1986, AR 7549, nr 167; zie Cass., 13 mei 1996, AR C.94.0210.F, nr 170.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

P.02.0543.N 4 februari 2003 AC nr. 82

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat de vordering wegens tergend en roekeloos cassatieberoep van verweerder eiser ter kennis is gebracht, is die vordering niet ontvankelijk.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.99.0271.F 17 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer een cassatieberoep niet ontvankelijk is, kan het Hof van Cassatie vrij oordelen of dat beroep tergend is en, desnoods, de eiser veroordelen tot schadevergoeding (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 1995, A.R. C.94.0387.F, nr. 448.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.99.0249.N 30 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer, nadat tweemaal afstand is gedaan, in een van aard dringende rechtspleging op de valreep nog een derde cassatieberoep wordt ingesteld met kennelijk ongegronde grieven, kan het Hof vrij oordelen of dat beroep misbruik van procesrecht uitmaakt en desnoods eiser veroordelen tot schadevergoeding (1). (1) Zie cass. 20 okt. 1995, A.R. C.94.0387.F, nr. 448.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.99.0142.N 9 februari 2001 AC nr. ...

Al staat het aan de feitenrechter onaantastbaar en in feite vast te stellen wanneer een aangifte van goederen met het oog op de uitrekening van de accijnsrechten onbehoorlijk is, kan het Hof evenwel toetsen of de feitenrechter uit de door hem vermelde gegevens vermocht af te leiden dat de aangifte onbehoorlijk is (1). (1) Zie cass., 23 mei 1990, AR 8033, nr 556 en cass. 30 sept 1993, AR 9673, nr 387.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

P.96.1173.N 3 november 1998 AC nr. ...

Als een beklaagde met toepassing van het Milieuvergunningsdecreet is veroordeeld wegens het niet naleven van een vergunningsvoorwaarde, is niet ontvankelijk het cassatiemiddel dat, gestoeld op de aanvoering dat de vergunningsvoorwaarde onduidelijk is, het Hof zou verplichten tot de uitlegging van die voorwaarde.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

P.96.1370.N 12 mei 1998 AC nr. ...

Als een beklaagde met toepassing van artikel 39, § 1, 2°, Milieuvergunningsdecreet is veroordeeld wegens het niet naleven van een vergunningsvoorwaarde, is niet ontvankelijk het cassatiemiddel dat, gestoeld op de aanvoering dat de vergunningsvoorwaarde onduidelijk is, het Hof zou verplichten tot de uitlegging van die voorwaarde.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

F.97.0029.F 23 juni 1997 AC nr. ...

Het Hof is niet bevoegd om feitelijke gegevens te onderzoeken waarop een middel is gegrond dat tot staving van een voorziening wordt aangevoerd.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.94.0210.F 13 mei 1996 AC nr. ...

Het staat aan de feitenrechter en niet aan het Hof van Cassatie de akten tot vaststelling van een overeenkomst uit te leggen.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.95.0156.F 12 januari 1996 AC nr. ...

Op basis van een feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak heeft de rechter naar recht kunnen beslissen dat er, in het geval van een onbeheerde nalatenschap, nauwe samenhang bestaat op grond waarvan schuldvergelijking is toegestaan tussen de schuld en de schuldvordering van de beheerder van de mede-eigendom van een flatgebouw, q.q., als die rechter oordeelt, enerzijds, dat die beheerder schuldenaar is van het bedrag van de huren betreffende de appartementen waarvan de overledene in het flatgebouw eigenares was, welke huren hij, na het overlijden, verschuldigde lasten van mede-eigendom, maar tevens schuldeiser is van het volledig bedrag van die onbetaalde lasten, en anderzijds, dat de wederzijdse schulden van partijen verband hielden met de niet-betaling door de overledene van vorenbedoelde lasten.

- SCHULDVERGELIJKING -

Het Hof onderzoekt of de toepassingssfeer van de schuldvergelijking is inachtgenomen; de beoordeling van de nauwe samenhang op grond waarvan schuldvergelijking tussen de wederzijdse schulden is toegestaan, ongeacht de samenloop van de schuldeisers, is echter een tot de rechter behorende feitelijke beoordeling.~

- SCHULDVERGELIJKING -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.94.0387.F 20 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer een cassatieberoep, wegens laattijdigheid, niet ontvankelijk is kan het Hof van Cassatie vrij oordelen of dat cassatieberoep tergend is en, desnoods, de eiser veroordelen tot schadevergoeding.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

S.95.0002.F 18 september 1995 AC nr. ...

Nieuw en derhalve niet ontvankelijk is het middel dat, ook al is het gegrond op een wetsbepaling die de openbare orde raakt, niet aan de feitenrechter is voorgelegd en waarover deze evenmin op eigen initiatief heeft beslist, wanneer de feitelijke gegevens die voor de beoordeling ervan noodzakelijk zijn, niet blijken uit de bestreden beslissing of uit stukken waarop het Hof vermag acht te slaan.~

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

C.94.0398.F 15 mei 1995 AC nr. ...

Wanneer de bestreden beslissing zich ertoe beperkt te zeggen dat een fout een onvoorzichtigheid oplevert, kan het Hof niet beslissen dat die onvoorzichtigheid een overtreding van de strafwet uitmaakt, zonder in de plaats van de bodemrechter te treden.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

---

S.93.0120.F 17 oktober 1994 AC nr. ...

Wanneer een voorziening wegens laattijdigheid niet ontvankelijk is, kan het Hof van Cassatie vrij oordelen of die voorziening roekeloos is en desnoods de eiser veroordelen tot schadevergoeding.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Art. 148

P.09.0842.N 13 oktober 2009 AC nr. 578

Volgens een algemeen aanvaard gebruik mogen advocaten, die door het beroepsgeheim zijn gehouden, het debat van een zaak waarvoor de behandeling met gesloten deuren is bevolen, bijwonen; de voorzitter die de politie van de rechtszitting uitoefent, kan evenwel steeds alle personen die de orde verstoren, uit de zittingszaal laten verwijderen (1). (1) M. MAHIEU en J. BAUDREZ, De Belgische advocatuur, Kuurne, Leieland 1980, nrs. 2660 e.v.; P. LAMBERT, Règles et usages de la profession d'avocat du barreau de Bruxelles, Nemesis, Bruylant, 1991 (3e édition), 375; R.P.D.B., dl. 1, Ve Avocat, nrs. 171 en 172 en Compl., VI, nrs. 229 en 230; Pand., dl. 11, Ve Avocat près les cours d'appel, nr. 88.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 148

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

D.07.0018.F 13 juni 2008 AC nr. 370

De tuchtrechtelijke beslissing die de straf schrapping uitspreekt en de gestrafte het recht ontneemt het beroep van vastgoedmakelaar uit te oefenen, is niet naar recht verantwoord wanneer noch uit die beslissing, noch uit enig ander stuk van de rechtspleging blijkt dat zijn zaak in openbare zitting is behandeld (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 1997, AR D.96.0003.N, AC, 1997, nr. 417.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

Het hof van assisen beoordeelt op onaantastbare wijze of er, om een van de in artt. 148 Gw. of 6.1 E.V.R.M., bepaalde redenen, grond bestaat om een uitzondering te maken op de regel volgens welke de zaak in openbare rechtszitting moet worden behandeld (1). (1) Zie Cass., 23 sept. 1986, AR 690, nr 43; SASSERATH Simon, Les Novelles, Procédure pénale, dl. II, vol. I, La cour d'assises, p. 178 en 179.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Het sluiten van de deuren dat door het hof van assisen kan worden uitgesproken, beperkt alleen de waarborgen die de openbaarheid van het debat aan de beschuldigde biedt, zodat deze geen belang heeft om te klagen over het feit dat het sluiten van de deuren niet is bevolen (1). (1) Zie Cass., 29 okt. 1973 (A.C., 1974, 245).

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Hoewel de openbaarheid van de rechtszitting de regel is en het sluiten van de deuren de uitzondering, verbieden noch artikel 148 Gw., noch artikel 6.1 E.V.R.M., noch de artt. 190 en 310 Sv. het hof van assisen, dat het sluiten van de deuren regelmatig bevolen heeft om een getuige te verhoren, het debat pas opnieuw openbaar te maken nadat de partijen hun opmerkingen hebben gegeven over de verklaringen van die getuige.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.99.0379.N 18 januari 2000 AC nr. ...

Uit de vermeldingen van de processen-verbaal van de rechtszittingen of van de veroordelende beslissing moet zonder tegenstrijdigheid blijken dat de rechtbank, gelast met vervolgingen gegrond op de artikelen 372 tot 378 van het Strafwetboek, de sluiting der deuren heeft bevolen met het oog op de bescherming van de persoonlijke levensfeer en op verzoek van een van de partijen of van het slachtoffer.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

P.99.0438.F 28 april 1999 AC nr. ...

Wanneer het arrest, dat regelmatig met redenen is omkleed door de overweging dat de openbaarheid van de rechtszitting gevaren inhoudt voor de orde of de zeden, het sluiten van de deuren beveelt, moet het niet, op straffe van nietigheid, melding maken van de tekst van de Grondwet waarin dat recht van het vonnisgerecht is vastgelegd.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 148, eerste lid

P.01.0050.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Ofschoon de beslissing van de rechter in strafzaken, dat het onderzoek en de behandeling van een zaak tot de uitspraak van het arrest zal geschieden met gesloten deuren, geldt voor alle rechtszittingen waarop de zaak behandeld wordt, is de rechtspleging niet door nietigheid aangetast wanneer de behandeling van de zaak op één van de opeenvolgende rechtszittingen toch gebeurt in het openbaar en niet blijkt dat één van de partijen zich hiertegen heeft verzet, nu de behandeling van de zaak in openbare rechtszitting de regel is en de behandeling met gesloten deuren de uitzondering.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.94.1377.F 21 december 1994 AC nr. ...

Wanneer het hof van assisen bevolen heeft dat de zaak met gesloten deuren zou worden behandeld tot de sluiting der debatten, moet, nadat de voorzitter overeenkomstig artikel 335 Sv. de debatten gesloten heeft verklaard, de rechtszitting in het openbaar worden voortgezet.~

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 148

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Wanneer het Hof van Cassatie, op het cassatieberoep van de beschuldigde, het veroordelend arrest van het hof van assisen vernietigt op grond dat het hof van assisen, na de sluiting van de debatten, de substantiële rechtsvorm van de openbaarheid van de rechtszitting niet in acht genomen heeft, vernietigt het de verklaring van de jury en derhalve de debatten, alsook het op de burgerlijke belangen gewezen arrest dat het gevolg is van het op de strafvordering gewezen vernietigde arrest.~

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Beklaagde

Art. 149

P.13.1715.N 25 november 2014 AC nr. 723

Uit de omstandigheid dat de rechter geen rekening houdt met het niet-bindend advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, kan geen miskenning van de op hem rustende motiveringsverplichting worden afgeleid.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.14.0857.F 5 november 2014 AC nr. 665

De redenen van de vonnissen en arresten moeten het Hof in staat stellen het hem opgedragen wettigheidstoezicht uit te oefenen (1). (1) Zie Cass. 19 oktober 2000, AR C.00.0164.F, AC 2000, nr. 562, R.C.J.B. 2001, p. 5, met noot A. Meeùs.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

Wanneer de redenen van het bestreden vonnis het Hof niet in staat stellen de redenen te kennen op grond waarvan de rechtbank heeft besloten dat de vervolging niet gegrond was, is het voor het Hof niet mogelijk het hem opgedragen wettigheidstoezicht uit te oefenen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Wanneer de redenen van het bestreden vonnis het Hof niet in staat stellen de redenen te kennen op grond waarvan de rechtbank heeft besloten dat de vervolging niet gegrond was, is het voor het Hof niet mogelijk het hem opgedragen wettigheidstoezicht uit te oefenen.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

C.14.0004.F 16 oktober 2014 AC nr. 616

Een beslissing is gegrond op dubbelzinnige redenen wanneer die redenen op verschillende wijzen kunnen worden uitgelegd en wanneer zij volgens een of meer van die uitleggingen naar recht is verantwoord maar volgens een of meer andere niet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.13.0496.F 22 september 2014 AC nr. ...

Aangezien de appelrechters beslissen dat elk recht op een vergoeding vervalt als gevolg van de dertigjarige verjaring, hoeven ze niet meer te antwoorden op de conclusie die aanvoert dat, wanneer de vergoeding wordt toegekend onder de vorm van een jaarlijks huurgeld, de vijfjarige verjaring van toepassing is, vermits dat middel wegens hun beslissing dan niet relevant meer is (1). (1) Zie de concl. OM. in Pas. nr. …

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.13.0198.F 4 september 2014 AC nr. ...

Wanneer het tot staving van het cassatieberoep voorgestelde middel enkel de schending van artikel 149 van de Grondwet aanvoert, bestaat er, alvorens het cassatieberoep te verwerpen, geen grond om aan het Grondwettelijk Hof de door de eiser voorgestelde vraag te stellen, die ertoe strekt zich ervan te vergewissen dat de redenen van de bestreden beslissing, hoewel ze op de conclusie van de eiser antwoorden, niet strijdig zouden zijn met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.13.1319.N 1 april 2014 AC nr. ...

Artikel 149 Grondwet is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die de rechtspleging regelen; hun beslissingen zijn immers geen vonnissen in de zin van dat artikel.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Artikel 149 Grondwet is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die de rechtspleging regelen; hun beslissingen zijn immers geen vonnissen in de zin van dat artikel.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Een beslissing op de strafvordering, met inbegrip van de beslissing die daaraan een einde stelt op het ogenblik van de rechtspleging, dient de voornaamste redenen tot staving van die beslissing te vermelden, ook bij afwezigheid van conclusie; een verwijzingsbeschikking is geen eindbeslissing op de strafvordering; het onderzoeksgerecht dat besluit tot verwijzing naar de feitenrechter, kan volstaan met de enkele onaantastbare vaststelling dat er voldoende bezwaren voorhanden zijn.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Het onderzoeksgerecht oordeelt in geweten of er al dan niet voldoende bezwaren zijn om, hetzij de inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht te verwijzen, hetzij een beslissing tot buitenvervolgingstelling te verantwoorden; geen enkele wetsbepaling schrijft voor dat de bezwaren in geval van verwijzing gepreciseerd moeten worden; onafgezien of er al dan niet een conclusie werd neergelegd waarin betwisting gevoerd wordt over het bestaan van voldoende bezwaren, motiveert het onderzoeksgerecht zijn verwijzingsbeslissing naar recht door zijn onaantastbare vaststelling dat die bezwaren bestaan.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.13.1793.F 5 maart 2014 AC nr. ...

Noch artikel 149 van de Grondwet, noch artikel 195 van het Wetboek van Strafvordering, noch enige andere bepaling verplichten de strafrechter de wetsbepalingen te vermelden die betrekking hebben op de rechtspleging (1). (1) Zie Cass. 16 juni 2004, AR P.04.0671.F, AC 2004, nr. 332.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

C.10.0252.F 24 januari 2014 AC nr. ...

Artikel 149 van de Grondwet legt de rechter enkel de naleving op van een vormvereiste dat niets te maken heeft met de waarde van de redenen van de vonnissen en arresten.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

Een beslissing is met redenen omkleed wanneer tegen de reden van de beslissing een middel afgeleid uit de miskenning van een grondregel kan worden aangevoerd, en wanneer het Hof van Cassatie de wettigheid kan toetsen (1). (1) “Des motifs des jugements et des arrêts”, rede van eerste advocaat-generaal Gesché, uitgesproken op de plechtige openingszitting van het Hof van Cassatie van 15 september 1934.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

---

C.12.0112.F 6 december 2013 AC nr. ...

Wanneer het onderzoek van de aangeklaagde tegenstrijdigheid de uitlegging veronderstelt van de wettelijke bepalingen die door het arrest worden toegepast, houdt die grief, die niet gelijkstaat met een gebrek aan redenen, geen verband met artikel 149 van de Grondwet (1). (1) Cass. 2 april 2009, AR C.08.0343.F, AC 2009, nr. 232.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

P.13.1073.F 20 november 2013 AC nr. ...

Artikel 149 van de Grondwet vereist niet dat de kamer van inbeschuldigingstelling haar beslissing waarin ze het bestaan van voldoende aanwijzingen van schuld vaststelt, met redenen omkleedt; hoewel artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden inhoudt dat de beslissing op de strafvordering, met inbegrip van die welke door de regeling van de rechtspleging daaraan een einde stelt, de voornaamste redenen vermeldt waarop ze steunt, is die bepaling niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die, wanneer ze uitspraak doen over de regeling van de rechtspleging en de vervolgde persoon naar het vonnisgerecht verwijzen, slechts een niet-definitieve beslissing wijzen die voor de feitenrechter de uitoefening van het recht van verdediging, waaronder het recht op een eerlijke behandeling van de zaak, vrijwaart.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

C.12.0288.N 24 oktober 2013 AC nr. ...

Artikel 149 van de Grondwet is vreemd aan de grief waarin een tegenstrijdigheid wordt aangevoerd die van juridische aard is (1). (1) Zie Cass. 28 sept. 2001, AR F.99.0010.N, AC 2001, nr. 503; Cass. 20 jan. 2000, AR F.96.0084.N, AC 2000, nr. 50.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

S.12.0142.F 30 september 2013 AC nr. ...

De door het middel aangevoerde tegenstrijdigheid die de uitlegging veronderstelt van de wettelijke bepalingen die het arrest toepast, staat niet gelijk met het ontbreken van motieven en heeft geen betrekking op het vormvoorschrift van artikel 149 van de Grondwet (1). (1) Cass. 13 okt. 2008, AR S.08.0017.F, AC 2008, nr. 543.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

---

P.13.0583.F 18 september 2013 AC nr. ...

De appelrechter die oordeelt dat de eerste rechter goed gevonnist heeft, neemt de redenen van de beroepen beslissing niet over (1). (1) Zie Cass. 6 okt. 1997, AR S.97.0007.N, AC 1997, nr. 390. Het arrest van het Hof vernietigt gedeeltelijk het bestreden arrest en verwerpt het cassatieberoep voor het overige. Het openbaar ministerie concludeerde tot verwerping. Het was met name van mening dat het hof van beroep aan zijn motiveringsplicht had voldaan.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.13.1522.N 17 september 2013 AC nr. ...

Artikel 149 Grondwet is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten over de handhaving van de maatregel van vrijheidsberoving, genomen bij toepassing van artikel 72 Vreemdelingenwet (1). (1) Cass. 5 maart 2008, AR P.08.0235.F, AC 2008, nr. 157.

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

Het onderzoeksgerecht vermag zijn beslissing met redenen te omkleden door verwijzing naar en overname van de redenen, opgenomen in een voor de partijen beschikbaar stuk van de rechtspleging , zoals het advies van het openbaar ministerie of de opmerkingen die de verweerder heeft gemaakt op het verzoekschrift tot invrijheidstelling van de eiser en die door de verweerder aan het administratief dossier werden toegevoegd; dit houdt geen miskenning in van het recht van verdediging (1). (1) Cass. 11 feb. 2004, AR P.03.1661.F, AC 2004, nr. 73.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Het onderzoeksgerecht vermag zijn beslissing met redenen te omkleden door verwijzing naar en overname van de redenen, opgenomen in een voor de partijen beschikbaar stuk van de rechtspleging, zoals het advies van het openbaar ministerie of de opmerkingen die de verweerder heeft gemaakt op het verzoekschrift tot invrijheidstelling van de eiser en die door de verweerder aan het administratief dossier werden toegevoegd; dit houdt geen miskenning in van het recht van verdediging (1). (1) Cass. 11 feb. 2004, AR P.03.1661.F, AC 2004, nr. 73.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VREEMDELINGEN -

D.12.0021.N 29 maart 2013 AC nr. ...

Wanneer, in burgerlijke zaken, een middel is afgeleid uit het gebrek aan antwoord op de conclusie en de bestreden beslissing vaststelt dat de advocaten van een partij een conclusie hebben neergelegd, doch die conclusie niet voorkomt onder de processtukken, en de bewoordingen ervan noch in de bestreden beslissing noch in enig ander stuk waarop het Hof acht vermag te slaan zijn weergegeven, kan het Hof niet nagaan of op de bedoelde conclusie is geantwoord (1). (1) Zie de concl. van het OM.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.12.1012.N 19 maart 2013 AC nr. ...

Wanneer een conclusie betwist dat er voldoende bezwaren bestaan, beantwoordt het onderzoeksgerecht dit verweer door de onaantastbare vaststelling dat die bezwaren al dan niet bestaan; geen enkele wetsbepaling schrijft voor dat het de redenen moet vermelden waarom de bezwaren toereikend worden geacht.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.13.0320.F 13 maart 2013 AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank is een afdeling van de rechtbank van eerste aanleg; wanneer zij uitspraak doet over de haar voorgelegde betwistingen, doet zij uitspraak met een vonnis dat in openbare rechtszitting moet worden uitgesproken, wat veronderstelt dat het in aanwezigheid van het openbaar ministerie op een voor het publiek toegankelijke rechtszitting wordt uitgesproken (1). (1) Zie Cass. 10 april 2007, AR P.07.0370.N, AC 2007, nr. 176; Cass. 24 juli 2007, AR P.07.0959.N, AC 2007, nr. 373, met concl. adv.-gen. Thijs; Cass. 28 nov. 2007, AR P.07.1558.F, AC 2007, nr. 590, met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas.; Jaarverslag 2007 van het Hof van Cassatie, p. 84-85.

- STRAFUITVOERING -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

Wanneer de strafuitvoeringsrechtbank kennisneemt van een verzoek om penitentiair verlof, ingediend door de ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank gestelde veroordeelde, kan die rechtbank de door de veroordeelde gevraagde zitting organiseren, maar is zij daartoe niet verplicht; buiten het geval waarin dergelijke zitting wordt georganiseerd waarop, uitzonderlijk, de ter beschikking gestelde veroordeelde, zijn raadsman, de directeur en het openbaar ministerie met name worden gehoord, doet de rechtbank rechtstreeks uitspraak over het verzoek om penitentiair verlof, binnen veertien dagen na de ontvangst van het advies van de directeur, nadat de veroordeelde eerst een afschrift van dat advies en van het daaropvolgende advies van het openbaar ministerie heeft ontvangen; het feit dat de aldus gewezen beslissing schriftelijk ter kennis moet worden gebracht van het openbaar ministerie, belet niet dat zij een vonnis en geen beschikking is, dat in openbare rechtszitting moet worden uitgesproken (1). (1) Zie Frédéric CLOSE en Gian-Franco RANERI, "Un an de jurisprudence de la Cour de cassation relative au tribunal de l'application des peines", L'exécution des condamnations pénales, C.U.P., dl. 101 (2008), p. 127, nr. 39.

- STRAFUITVOERING -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.12.1655.F 16 januari 2013 AC nr. ...

Het feit dat de rechter de draagwijdte van een getuigenverklaring verschillend beoordeelt naargelang de daarin bedoelde persoon, kan niet als een krachtens artikel 149 van de Grondwet bestrafte tegenstrijdigheid worden beschouwd.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

P.11.1809.F 22 februari 2012 AC nr. ...

Het feit dat een wet anders wordt uitgelegd dan door het Grondwettelijk Hof, is geen gebrek aan reden in de zin van artikel 149 van de Grondwet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.10.0408.F 9 december 2011 AC nr. ...

Wanneer de eiser in zijn syntheseconclusie in hoger beroep op ondubbelzinnige wijze afstand heeft gedaan van elk middel dat vervat is in zijn vorige conclusie en niet wordt herhaald, is de appelrechter niet verplicht te antwoorden op eisers appelconclusie (1). (1) Zie Cass., 28 sept. 1987, A.R. 7872, AC, 1988, nr. 64.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

P.11.0182.N 20 september 2011 AC nr. ...

Wanneer de vaststelling van de staat van dronkenschap plaatsvindt nadat de bestuurder een voertuig heeft bestuurd, is het noodzakelijk maar voldoende dat de rechter op grond van de hem regelmatig voorgelegde gegevens, waaronder de vaststellingen van de verbalisanten, vaststelt dat de beklaagde op een openbare plaats een voertuig of een rijdier heeft bestuurd terwijl hij in een staat van dronkenschap verkeerde of in een soortgelijke staat (1). (1) Zie: Cass. 5 okt. 1970, AC, 1971, 115.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

C.10.0324.N 10 juni 2011 AC nr. ...

Wanneer het bestreden vonnis niet vaststelt en uit geen enkel stuk waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat het beraad zou zijn beëindigd alvorens de benoeming tot een ander ambt van een tot dat rechtscollege behorende magistraat in werking trad, maakt het niet mogelijk de regelmatige samenstelling te toetsen van de zetel die over de zaak beraadslaagd heeft en schendt het derhalve artikel 149 Grondwet (1). (1) Cass. 15 feb. 2007, AR C.06.0020.F, AC, 2007 , nr. 93.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

P.10.1931.N 31 mei 2011 AC nr. ...

De weigering om een nader onderzoek te bevelen is regelmatig met redenen omkleed als het onderzoeksgerecht op grond van de gegevens die het preciseert, oordeelt dat de gevraagde onderzoeksverrichtingen niet dienstig zijn om de waarheid aan het licht te brengen en dat er een reden bestaat om te besluiten tot het verval van de strafvordering (1). (1) Zie Cass. 20 okt. 2004, AR P.04.0742.F, AC, 2004, nr. 492, en Cass. 11 mei 2004, AR P 04.0247.N, AC, 2004, nr. 250.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.10.1046.F 8 december 2010 AC nr. 720

De rechter hoeft niet te antwoorden op een overweging waaruit de conclusienemer geen juridische gevolgtrekkingen maakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De beslissing die verklaart dat de werkzaamheden van de gerechtelijke deskundigen betrouwbaar zijn en tegelijkertijd afwijkt van een besluit van één van hen, is niet tegenstrijdig (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.09.0291.F 9 september 2010 AC nr. 506

Hoewel artikel 149 van de Grondwet vereist dat de beslissing van de feitenrechter redenen bevat die het Hof van Cassatie in staat moeten stellen zijn wettigheidstoetsing uit te oefenen, kan die toetsing enkel betrekking hebben op vragen die aan de feitenrechter werden voorgelegd.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.09.0427.F 21 mei 2010 AC nr. 363

Het arrest dat de redenen van het beroepen vonnis overneemt en in het ongewisse laat of het elke fout uitsluit door zich te baseren op het begrip fout, zijnde het enig wettelijke, dat door het beroepen vonnis in aanmerking is genomen, dan wel op dat waarnaar het in zijn eigen redenen verwijst, is dubbelzinnig en niet regelmatig met redenen omkleed.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

S.09.0048.F 10 mei 2010 AC nr. 326

Inzake arbeidsongevallen moet de aangevoerde plotselinge gebeurtenis vaststaan; een val en draaibewegingen van de romp vóór de val zijn verschillende feiten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

C.09.0485.F 26 april 2010 AC nr. 282

Het arrest, dat vaststelt dat de vordering van de eiser ertoe strekt te horen zeggen "dat hij steeds vruchtgebruiker is gebleven" en die vordering niet-gegrond verklaart, maar beslist dat de eiser, na het overlijden van de schenkster, het door haar aan hem geschonken vruchtgebruik niet heeft aanvaard, is tegenstrijdig.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.09.1692.F 10 maart 2010 AC nr. 167

De vermelding van de wettelijke bepalingen die in de verhoging van de opdeciemen voorzien is niet vereist door artikel 149 G.W. en evenmin door artikel 195, eerste lid, Sv., aangezien die verhoging, die met een economisch oogmerk is ingevoerd, niet de aard van de straf wijzigt en geen verband houdt met de mate waarin de vervolgde persoon schuldig is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

C.08.0324.N 4 maart 2010 AC nr. 148

Wanneer de rechter vaststelt dat een partij haar recht om conclusie te nemen uitoefent zonder redelijk en afdoend belang en op een wijze die de perken van de normale uitoefening ervan door een voorzichtig en zorgvuldig persoon kennelijk te buiten gaat, staat de omstandigheid dat die conclusie middelen bevat het weren van die conclusie uit het debat niet in de weg: de rechter die een conclusie wegens rechtsmisbruik uit het debat weert, is er niet toe gehouden de erin opgenomen middelen te beantwoorden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Algemeen

- RECHTSMISBRUIK -

C.08.0611.N 7 januari 2010 AC nr. 10

Wanneer de rechter ambtshalve een wettelijke bepaling toepasselijk verklaart op de voorgelegde betwisting moet hij de gegevens vermelden waarop die beoordeling berust, zodat het Hof zijn wettigheidstoetsing kan doen.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

S.09.0005.N 4 januari 2010 AC nr. 1

Bij ontstentenis van een daartoe strekkende conclusie, dient de rechter niet alle feitelijke gegevens te vermelden die zijn beslissing naar recht verantwoorden, zodat uit het enkel feit dat een gegeven niet in een vonnis is vermeld niet volgt dat de rechter dit niet heeft onderzocht.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.08.0570.N 24 december 2009 AC nr. 787

De reden van de rechters die, na een eigen redenering te hebben ontwikkeld, oordelen dat zij " in die omstandigheden de oordeelkundige redenering van de eerste rechter bijtreden " kan, gelet op de vaagheid van die formule, niet gelden als een reden van de bestreden beslissing en levert als dusdanig ook geen element van tegenstrijdigheid op.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.09.0332.F 11 december 2009 AC nr. 740

De burgerlijke rechter dient, bij gebrek aan conclusie, niet alle gegevens te vermelden die zijn antwoord naar recht verantwoorden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.08.0219.N 17 september 2009 AC nr. 508

De beslissing zonder enige motivering op een bepaald punt maakt de controle op de wettigheid van het bestreden arrest onmogelijk, zodat dit arrest in zoverre dient te worden vernietigd (1). (1) Zie Cass., 8 dec. 1952, Pas., en 7 dec. 2001 (voltallige zitting), AR C.99.0442.F, A.C., 2001, nr. 681, met concl. van P.G. du Jardin.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.09.1130.N 4 augustus 2009 AC nr. 460

Artikel 6.1 E.V.R.M., noch de artikelen 148 en 149 Grondwet zijn van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een ten aanzien van een vreemdeling genomen bestuurlijke maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 10 april 2002, AR P.02.0365.F, AC, 2002, nr 220; 28 jan. 1992, AR 6302, AC, 1991-1992, nr 278.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artikel 6.1 E.V.R.M., noch de artikelen 148 en 149 Grondwet zijn van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een ten aanzien van een vreemdeling genomen bestuurlijke maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 10 april 2002, AR P.02.0365.F, AC, 2002, nr 220; 28 jan. 1992, AR 6302, AC, 1991-1992, nr 278.

- VREEMDELINGEN -

P.09.0498.N 23 juni 2009 AC nr. 433

Waar in toepassing van artikel 351 Wetboek van Strafvordering, indien de beschuldigde slechts bij eenvoudige meerderheid aan het hoofdfeit schuldig wordt verklaard, de rechters onder elkaar beraadslagen over hetzelfde punt en de beschuldigde wordt vrijgesproken indien de meerderheid van het hof zich niet met de meerderheid van de jury verenigt, voldoet de schuldigverklaring die in toepassing van voormelde wetsbepaling tot stand komt, aan de vereisten van artikel 6 E.V.R.M. en aan de verplichting voor de rechter zijn beslissing te motiveren, indien het voor de beschuldigde duidelijk is op grond van welke motieven en redenen deze met toepassing van artikel 351 Wetboek van Strafvordering tot stand gekomen schuldigverklaring, is gesteund.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

P.08.1732.F 3 juni 2009 AC nr. 370

Ofschoon het tegenstrijdig is om tegelijkertijd dezelfde feiten bewezen te verklaren onder de ene strafrechtelijke omschrijving en niet bewezen onder een andere, kan de grief inzake tegenstrijdigheid worden afgewezen wanneer de redengeving van de beslissing geen enkele twijfel laat bestaan over de wil van de rechter om de vervolgde persoon uitsluitend voor één kwalificatie te veroordelen, zodat de anders omschreven feiten op kennelijk overtollige wijze niet bewezen worden verklaard.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.09.0212.F 3 juni 2009 AC nr. 371

Wanneer de strafrechter alleen nog over de burgerlijke rechtsvordering uitspraak moet doen, beslist hij regelmatig over de aansprakelijkheid van de beklaagde, wanneer hij artikel 1382 B.W. vermeldt en de bestanddelen van het misdrijf waaruit hij voor de beklaagde de fout afleidt die de schade, waarvan het herstel wordt gevorderd, heeft veroorzaakt (1). (1) Zie Cass., 21 okt. 1992, AR 9783, AC, 1991-1992, nr 677; Zie Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.0807.F, AC, 2001, nr 550; Zie Cass., 23 mei 2007, AR P.07.0405.F, AC, 2007, nr 268.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

C.08.0051.F 26 maart 2009 AC nr. 219

Een wetsbepaling wordt niet geschonden wanneer de rechter die ze toepast, niet vaststelt dat alle voorwaarden voor de toepassing ervan vervuld zijn (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2009, nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.08.1623.N 17 maart 2009 AC nr. 201

Indien een zaak volledig wordt hernomen voor andere rechters dan deze die eerst van de zaak kennis hebben genomen, moeten in de regel de partijen hun conclusies ook hernemen voor de nieuw samengestelde zetel, maar de enige sanctie op de niet-herneming van de conclusies, is dat de nieuwe rechter die niet expliciet moet beantwoorden; de niet-herneming van conclusies is evenwel vreemd aan de bewijslevering, die niet geschiedt op grond van een conclusie maar onder meer op basis van stukken die aan de tegenspraak van de partijen zijn onderworpen (1)(2). Cass., 16 okt. 1985, AR 4221, AC, 1985-1986, nr 102; Cass., 11 feb. 1998, AR P.97.1339.F, AC, 1998, nr 83; Cass., 10 nov. 1999, AR P.99.0689.F, AC, 1999, nr 599; Cass., 8 nov. 2005, AR P.05.0976.N, AC, 2005, nr 574. (2) De eiser voerde schending aan van de artikelen 3 en 4 V.T.Sv., 1315 B.W. en 870 Ger.W. en hield voor dat het bestreden arrest van 26 september 2008 geen schadevergoeding kon toekennen aan de verweerders omdat zij hun conclusie niet hadden hernomen na de integrale herneming van de zaak in een andere zetelsamenstelling. Het Hof stelt evenwel vast dat de als geschonden aangevoerde artikelen 1315 B.W en 870 Ger. W. handelen over het bewijs en dat een onderscheid dient gemaakt te worden tussen de bewijslevering (die gesteund kan zijn op andere stavingstukken die aan de tegenspraak van de partijen werden onderworpen) en het probleem van het niet-hernemen van de conclusies bij de volledige herneming van de zaak voor een nieuwe zetel. In de bestreden beslissing oordeelden de appelrechters dat uit het feit dat de verweerders verstek lieten gaan (na het neerleggen van conclusies voor de zetel in zijn eerste samenstelling) niet kon worden afgeleid dat zij hun oorspronkelijke vordering niet langer handhaafden en dat uit het dossier kon worden opgemaakt dat zij minstens morele schade leden, die geraamd werd op 1 euro.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.09.0006.N 10 maart 2009 AC nr. 187

Artikel 149 Grondwet vereist niet dat de verklaring van de rechtsprekende jury in het veroordelend arrest wordt opgenomen (1). (1) Zoals verbeterd arrest P.09.0419.N van 24 maart 2009.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.08.1398.F 14 januari 2009 AC nr. 29

Om regelmatig met redenen te zijn omkleed, moet het vonnis dat de bestuurder van een voertuig veroordeelt wegens rijden op de openbare weg niettegenstaande vervallenverklaring van het recht tot sturen, het bestaan vaststellen van een in kracht van gewijsde gegane gerechtelijke beslissing tot vervallenverklaring en moet het de duur ervan vermelden, alsook de dag van de kennisgeving die bij artikel 40 Wegverkeerswet is bepaald (1); wanneer het vonnis die datum niet vermeldt, vermag het Hof van Cassatie acht te slaan op het uittreksel van de veroordeling waarnaar dat vonnis verwijst en dat bij het dossier is gevoegd dat aan de correctionele rechtbank is voorgelegd, om de wettigheid van de uitgesproken veroordeling te toetsen (2). (1) Cass., 25 jan. 1984, AR 3302, AC, 1983-1984, nr 278. (2) Zie Cass., 12 juni 1973, AC, 1973, p. 985.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 48

P.08.1023.N 6 januari 2009 AC nr. 9

De onderzoeksgerechten die de opschorting van de uitspraak gelasten en vervolgens oordelen over de burgerlijke rechtsvordering, doen uitspraak als vonnisgerechten en spreken aldus een vonnis of arrest uit als bedoeld in artikel 149 Grondwet, wat moet plaatsvinden in openbare rechtszitting (1). (1) Wat het principe betreft dat het onderzoeksgerecht dat de opschorting gelast uitspraak moet doen over de burgerlijke vordering: Cass., 18 sept. 1990, AR 3385, A.C., 1990-1991, nr 30.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.04.0582.F 4 december 2008 AC nr. 650

Het bestreden arrest dat niet verduidelijkt op welk tijdstip de overheid zich heeft gemengd in de uitoefening van het recht van een ieder op de eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling, verhindert het Hof de wettigheid te toetsen van de beslissing dat die bepaling niet is geschonden en is dus niet regelmatig met redenen omkleed.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

S.08.0081.N 1 december 2008 AC nr. 685

Artikel 149 G.W. en de artikelen 741 en 780, eerste lid,3° Ger.W. sluiten niet uit dat de rechter zijn oordeel laat steunen op feiten die voor de eerste rechter zijn aangevoerd en waarnaar niet is verwezen in de appelconclusie en daarin niet zijn bevestigd, overgenomen of herhaald.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

---

C.07.0315.F 27 oktober 2008 AC nr. 583

Het bestreden vonnis, dat vermeldt dat artikel 29, eerste lid, Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers de termijn van tien dagen, waarbinnen de overdrager het verzet ter kennis moet brengen, niet op straffe van verval heeft voorgeschreven, beantwoordt door ze tegen te spreken de conclusie van de eisers volgens welke het verzet van de verweerder doelloos verklaard moest worden, daar het was gedaan gedurende de fase van feitelijke uitvoering van de overdracht.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.08.0026.N 8 september 2008 AC nr. 456

Bij gebrek aan een daartoe strekkende conclusie dient de rechter niet alle gegevens te vermelden waarop hij zijn beslissing laat steunen, zodat uit het enkele feit dat een gegeven in een vonnis niet is vermeld niet volgt dat de rechter dit niet heeft onderzocht.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Algemeen

---

P.08.0176.F 7 mei 2008 AC nr. 277

Wanneer het aan de beklaagde ten laste gelegde feit strafbaar is gesteld bij een ten tijde van de uitspraak opgeheven wet, kan de rechter het misdrijf alleen bewezen verklaren indien hij vaststelt dat het feit, dat strafbaar was onder de oude wet, het met toepassing van de nieuwe wet nog steeds is (1). (1) Zie Cass., 26 jan. 1988, AR 781, AC, 1988, nr 319.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet de veroordelende beslissing op de strafvordering niet alleen de wetsbepaling vermelden die een straf oplegt voor het als misdrijf omschreven feit, maar ook deze die het feit strafbaar stelt (1). Zie Cass., 25 sept. 2007, AR P.07.0420.N., AC, 2007, nr ..., met concl. adv.-gen. M. Timperman.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.07.1824.N 1 april 2008 AC nr. 199

Om wettig met redenen omkleed te zijn moet een beslissing van verplichte verbeurdverklaring de overtreding vaststellen, de goederen aanduiden waarop de verbeurdverklaring betrekking heeft en de toegepaste wetsartikelen vermelden.

- STRAF - Andere straffen

Om wettig met redenen omkleed te zijn moet een beslissing van verplichte verbeurdverklaring de overtreding vaststellen, de goederen aanduiden waarop de verbeurdverklaring betrekking heeft en de toegepaste wetsartikelen vermelden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.08.0235.F 5 maart 2008 AC nr. 157

Artikel 149 G.W. is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten over de handhaving van de maatregel van vrijheidsberoving die met toepassing van artikel 72 Vreemdelingenwet is genomen (1). (1) Cass., 11 feb. 2004, AR P.03.1161.F, A.C. 2004, nr. 73; zie Cass., 24 mei 2006, AR P.06.0593.F, A.C. 2006, nr. ...

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.07.1497.F 6 februari 2008 AC nr. 87

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de rechter ertoe om zijn weigering om een gewone schuldigverklaring uit te spreken, bijzonder met redenen te omkleden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

C.06.0236.F 4 februari 2008 AC nr. 81

Het middel mist feitelijke grondslag, wanneer het op onjuiste wijze beweert dat de redenen waarop de beslissingen van het bestreden vonnis gegrond zijn, niet kunnen worden achterhaald.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.06.0595.F 25 januari 2008 AC nr. 63

De door een middel aangevoerde grief van tegenstrijdigheid, waarvan het onderzoek de uitlegging veronderstelt van de wettelijke bepalingen die het bestreden vonnis toepast, staat niet gelijk met een gebrek aan redenen en houdt geen verband met het vormvereiste van artikel 149 van de Grondwet; het middel dat de schending van die bepaling aanvoert, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 28 sept. 2001, AR F.99.0010.F, AC, 2001, nr 503.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.07.1437.F 23 januari 2008 AC nr. 53

De rechter moet niet antwoorden op een middel dat geen verband houdt met de betwisting die bij hem aanhangig is gemaakt of op de vermelding van een feit dat voor de oplossing van het geschil zonder belang is.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.07.1069.N 22 januari 2008 AC nr. 46

Het deskundigenverslag dat neergelegd is behoort tot het debat en de rechter beoordeelt vrij en onaantastbaar de feitelijke bewijswaarde ervan; hij is niet door de vaststellingen of adviezen van de deskundige gebonden en om ervan af te wijken hoeft hij, behoudens als er conclusies zijn, geen uitleg te geven en het debat niet te heropenen (1) (2). (1) Zie: Cass., 16 dec. 1975, AC, 1976, 466; Cass., 20 sept. 1977, AC, 1978, 78; Cass., 17 maart 1987, AR 1187, AC, 1986-1987, nr 427. (2) R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2007, nr 1847.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

S.07.0030.N 14 januari 2008 AC nr. 24

De rechter die van oordeel is dat hij op de hem voorgelegde feiten een andere dan de aangevoerde wettelijke bepaling niet kan toepassen, dient, bij ontstentenis van een daartoe strekkende conclusie, dit niet te vermelden.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.06.0205.F 16 november 2007 AC nr. 559

De rechter hoeft niet te antwoorden op het argument dat tot staving van een verweermiddel wordt aangevoerd maar dat geen afzonderlijk middel vormt (1). (1) Cass., 7 sept. 2004, AR P.03.0986.N, nr. 385.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.06.0055.F 12 oktober 2007 AC nr. 478

Wanneer de rechter alleen verwijst naar de redenen van een beschikking die geen verband houdt met de zaak zonder opgave van de gronden ervan, stelt hij het Hof niet in staat de wettigheidstoetsing uit te oefenen en leeft hij bijgevolg de motiveringsplicht niet na (1). (1) Zie Cass., 8 okt. 2001, AR S.00.0008.F, nr. 532.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.07.0420.N 25 september 2007 AC nr. 430

De veroordelende beslissing voor een fiscale valsheid of gebruik moet de bepalingen van het Wetboek van Inkomstenbelastingen of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten vermelden die de dader heeft overtreden of heeft willen overtreden (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

In strafzaken moet ieder veroordelend vonnis, om naar het voorschrift van artikel 149 Grondwet en van de artikelen 163, eerste lid, 195, eerste lid, of 371 Wetboek van Strafvordering, met redenen te zijn omkleed, niet alleen opgave doen van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald maar ook van de wetsbepalingen die de bestanddelen omschrijven van het misdrijf waaraan de beschuldigde schuldig wordt verklaard (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.07.0959.N 24 juli 2007 AC nr. 373

Telkens als de strafuitvoeringsrechtbank uitspraak doet over de haar voorgelegde betwistingen, spreekt zij een vonnis uit als bedoeld in artikel 149 van de Grondwet, zodat het in openbare rechtszitting moet worden uitgesproken nu de Wet Strafuitvoering niet in een uitzondering op die regel voorziet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

P.06.1655.N 5 juni 2007 AC nr. 306

De omstandigheid dat een rechter bepaalde feiten vaststelt en op deze door hem vastgestelde feiten een onwettige wetstoepassing maakt, is geen motiveringsgebrek in de zin van artikel 149 Grondwet maar een onwettigheid (1). (1) Over het onderscheid tussen een motiveringsgebrek en een onwettigheid: zie conclusie proc.-gen. du JARDIN bij Cass., 7 dec. 2001, voltallige zitting, AR C.99.0442.F, nr 681.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

P.07.0405.F 23 mei 2007 AC nr. 268

Wanneer het aan de beklaagde ten laste gelegde feit gekwalificeerd wordt volgens de omschrijving van de nieuwe wet terwijl het onder vigeur van de oude wet werd gepleegd, kan de rechter dat misdrijf alleen bewezen verklaren indien hij vaststelt dat het feit ook strafbaar was op het ogenblik dat het werd gepleegd; deze vaststelling vereist dat hij de bepalingen van de oude wet vermeldt welke de bestanddelen van het misdrijf omschrijven en welke de straf bepalen (1). (1) Zie Cass., 26 jan. 1988, AR 781, AC, 1987-1988, nr 319.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Ieder veroordelend vonnis vermeldt de toegepaste wetsbepaling; om naar recht met redenen te zijn omkleed moet het dus niet alleen opgave doen van de wettelijke bepaling die een straf stelt op het als misdrijf omschreven feit maar ook van deze welke dat feit strafbaar stelt (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, AC, 2001, nr 91; Cass., 5 maart 2002, AR P.01.1431.N, AC, 2002, nr 158; Cass., 4 juni 2002, AR P.01.0706.N, AC, 2002, nr 339.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.07.0370.N 10 april 2007 AC nr. 176

Schendt artikel 149 Grondwet het vonnis dat zegt dat "de beslissing is genomen te (stad) op 13 maart 2007" nu voornoemd artikel o.m. bepaalt dat elk vonnis in openbare rechtszitting wordt uitgesproken en noch uit de weergegeven vermelding, noch uit enig ander stuk waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat het vonnis is uitgesproken in openbare rechtszitting (1). (1) Zie Cass. 11 sept. 2005, AR P.05.1184.F, www.cass.be; vgl. artikel 780, 5°, B.W. De bestreden beslissing vermeldt het advies van het O.M., maar niet zijn aanwezigheid tijdens een al dan niet openbare uitspraak; over dit punt zie Cass., 11 dec. 1990, AR 3466, nr. 187; R.P.D.B., v° "Ministère public", p. 207, nr. 430; Philippe HANSEDe la présence du ministère public lors de la prononciation d'une décision en matière répressive", in Liber amicorum Marc Châtel, Antwerpen, 1991, p. 290-291.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

S.04.0162.F 12 maart 2007 AC nr. 132

Het bestreden arrest is niet regelmatig met redenen omkleed wanneer het, zonder uitspraak te doen over het bestaan of de zwaarwichtigheid van het feit dat aangevoerd wordt tot staving van een ontslag om een dringende reden die de arbeidsovereenkomst beëindigt, beslist dat een van de door de werkgever aan de werknemer verweten feiten binnen de wettelijke termijn van drie dagen vóór de beëindiging is gepleegd, maar verzuimt te vermelden dat, volgens het arbeidshof, hetzij de werkgever pas binnen de drie dagen vóór het ontslag om dringende redenen voldoende kennis verworven heeft over de feiten die dat ontslag verantwoorden, hetzij een van de feiten, die het arbeidshof dient op te geven, zich binnen die termijn heeft voorgedaan (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 2003, AR S.01.0179.F, nr 28.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.06.0020.F 15 februari 2007 AC nr. 93

Artikel 149 van de Grondwet wordt geschonden door het arrest dat het Hof niet in staat stelt de regelmatige samenstelling te toetsen van de zetel die over de zaak heeft beraadslaagd, aangezien het niet vaststelt en uit geen enkel stuk waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat het beraad zou zijn beëindigd alvorens een van de magistraten de uitoefening van zijn ambt heeft beëindigd omdat hij de leeftijdsgrens heeft bereikt (1) (2) (3). (1) Het eerste middel verweet het bestreden arrest dat erover was beraadslaagd door een zetel waarvan een lid de leeftijdsgrens voor het uitoefenen van zijn ambt had overschreden en voor de uitspraak ervan was vervangen. In zijn andersluidende conclusie was het O.M. van oordeel dat het middel, inclusief de grief afgeleid uit de schending van artikel 149 Gw., volledig berustte op de bewering dat het arrest de artt. 101, 102, 383, 778 en 779 Ger. W. schond doordat het niet aangaf op welke datum het beraad was gehouden en beëindigd. Het O.M. was echter van mening dat noch uit de voormelde artt. 778 en 779, noch uit de door het middel aangewezen wetsbepalingen, noch uit de combinatie ervan, noch uit enige andere wettelijke bepaling volgt dat de regelmatigheid van de zetel die beraadslaagt en een rechterlijke beslissing wijst, afhangt van de vermelding in die beslissing van de datum waarop het beraad is gehouden en beëindigd. Bijgevolg is het arrest dat vaststelt dat een magistraat wettig verhinderd is om de uitspraak van het arrest bij te wonen en daarbij verwijst naar de beschikking van de eerste voorzitter van het betrokken hof, die niet van valsheid wordt beticht en die genomen is met toepassing van voornoemd artikel 779, naar recht verantwoord en motiveert het regelmatig de samenstelling van de zetel dat erover heeft beraadslaagd. (2) Over de ontvankelijkheid van het cassatiemiddel dat aanvoert dat de motieven van de bestreden beslissing het Hof niet in staat stellen de beslissing te toetsen op grond van de schending van artikel 149 Gw. Zie A. Meeùs, noot onder Cass., 19 okt. 2000, R.C.J.B., 2001, p. 12 ev. (3) Over de regelmatigheid van de samenstelling van de zetel, van de vervanging van een lid ervan en van de duur van het beraad, zie Cass., 2 maart 1971, A.C., 1971, 633; Cass., 9 sept. 1981, A.C., 1981-82, nr 18; Cass., 9 sept. 2001, AR P.99.0313.N, www.cass.be; Cass., 15 feb. 2005, AR P.04.1475.N, www.cass.be.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.06.1200.F 23 augustus 2006 AC nr. 382

Art. 149 G.W. is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten inzake voorlopige hechtenis (1). (1) Cass., 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, nr 618; zie Cass., 10 mei 2006, AR P.06.0644.F, www.cass.be.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

Art. 149 G.W. is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten inzake voorlopige hechtenis (1). (1) Cass., 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, nr 618; zie Cass., 10 mei 2006, AR P.06.0644.F, www.cass.be.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.06.0233.N 20 juni 2006 AC nr. 343

De vermelding van de toepasselijke wetsbepalingen, betreffende zowel de bestanddelen van het misdrijf als de erop gestelde straf, die elk veroordelend vonnis in strafzaken moet bevatten, is een substantieel of essentieel vormvoorschrift (1) (2) (3). (1) Zie: Cass., 3 mei 2000, AR P.99.1197.F, nr 268. (2) J. DU JARDINMotivering van vonnissen en arresten in strafzaken", in Comm. Strafr., Afl. 32, p. 24 e.v. (3) Het O.M. had in deze zaak geconcludeerd tot verwerping van de voorziening op grond van de hierna volgende argumentatie. Het bestreden arrest, naar de grond van de zaak toe uitvoerig gemotiveerd en goed onderbouwd, bevat alleszins de wetsbepalingen die omschrijven welke gedraging de wet in het voorliggend geval van de rechtsonderhorige verlangt. Alleen verzuimen de appelrechters expliciet te verwijzen naar het wetsartikel dat bepaalt tot welke geldboeten men wordt veroordeeld bij het niet naleven van die wél vermelde bepalingen. Zij oordelen dat de schuld van eiser vaststaat, onder andere, op grond van de stukken van het dossier. Dit oordeel houdt in dat het voorgelegde feitenmateriaal wordt getoetst aan de delictsomschrijving en dat het misdrijf wordt toegerekend aan de dader. Die delictsomschrijving wordt in casu teruggevonden in het eerste stuk van het dossier, namelijk het exploot van rechtsingang uitgestuurd op initiatief van de Federale Overheidsdienst Financiën (Administratie van de Bijzondere Belastingsinspectie, cel douane en Accijnzen). Hierin worden de toepasselijke wetsbepalingen in extenso uitgeschreven met inbegrip van artikel 395 van de gewone wet van 16 juli 1993 betreffende de vervollediging van de federale staatsstructuur, de ter zake toepasselijke strafbepaling. Ondergeschikt, maar onderliggend, aan de problematiek van de omissie van de formele vermelding van of verwijzing naar de penaliserende wetsbepaling moet vastgesteld worden dat het bewuste artikel 395 van de wet van 16 juli 1993 zowel aan eiseres als aan eiser genoegzaam bekend was vermits zij er in hun appelconclusie expliciet gewag van maken. Aldus kan niet voorgehouden worden dat zij op het punt van de straf werden verschalkt of dat hun rechten van verdediging op dat punt

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De vermelding van de toepasselijke wetsbepalingen, betreffende zowel de bestanddelen van het misdrijf als de erop gestelde straf, die elk veroordelend vonnis in strafzaken moet bevatten, kan worden gedaan in het vonnis zelf of door verwijzing in dat vonnis naar de vermelding van de toepasselijke wetsartikelen in een andere akte van de rechtspleging (1) (2). (1) Zie: Cass., 20 dec. 2000, AR P.00.1384.F, nr 713; Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F, nr 91; Cass., 4 juni 2002, AR P.01.0706.N, nr 339; Cass., 18 juni 2003, AR P.03.0269.F, nr 358. (2) Het O.M. had in deze zaak geconcludeerd tot verwerping van de voorziening op grond van de hierna volgende argumentatie. Het bestreden arrest, naar de grond van de zaak toe uitvoerig gemotiveerd en goed onderbouwd, bevat alleszins de wetsbepalingen die omschrijven welke gedraging de wet in het voorliggend geval van de rechtsonderhorige verlangt. Alleen verzuimen de appelrechters expliciet te verwijzen naar het wetsartikel dat bepaalt tot welke geldboeten men wordt veroordeeld bij het niet naleven van die wél vermelde bepalingen. Zij oordelen dat de schuld van eiser vaststaat, onder andere, op grond van de stukken van het dossier. Dit oordeel houdt in dat het voorgelegde feitenmateriaal wordt getoetst aan de delictsomschrijving en dat het misdrijf wordt toegerekend aan de dader. Die delictsomschrijving wordt in casu teruggevonden in het eerste stuk van het dossier, namelijk het exploot van rechtsingang uitgestuurd op initiatief van de Federale Overheidsdienst Financiën (Administratie van de Bijzondere Belastingsinspectie, cel douane en Accijnzen). Hierin worden de toepasselijke wetsbepalingen in extenso uitgeschreven met inbegrip van artikel 395 van de gewone wet van 16 juli 1993 betreffende de vervollediging van de federale staatsstructuur, de ter zake toepasselijke strafbepaling. Ondergeschikt, maar onderliggend, aan de problematiek van de omissie van de formele vermelding van of verwijzing naar de penaliserende wetsbepaling moet vastgesteld worden dat het bewuste artikel 395 van de wet van 16 juli 1993 zowel aan eiseres als aan eiser genoegzaam bekend was vermits zij er in hun appelconclusie expliciet gewag van maken. Aldus kan niet voorgehouden worden dat zij op het punt van de straf werden verschalkt of dat hun rechten van verdediging op dat punt werden geschonden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

C.05.0024.N 1 juni 2006 AC nr. 304

Tenzij hierover verweer werd gevoerd, dient de rechter het toestaan van de voorlopige tenuitvoerlegging van zijn vonnis niet nader te motiveren (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; zie ook Cass., 1 juni 2006, AR C.03.0231.N, nr ..., supra.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Tenzij hierover verweer werd gevoerd, dient de rechter het toestaan van de voorlopige tenuitvoerlegging van zijn vonnis niet nader te motiveren (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; zie ook Cass., 1 juni 2006, AR C.03.0231.N, nr ..., supra.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.05.1564.F 24 mei 2006 AC nr. 288

Het vonnis in hoger beroep dat volgens de ene interpretatie naar recht verantwoord is doch niet volgens de andere, is door dubbelzinnigheid aangetast en schendt bijgevolg artikel 149 G.W. (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Het vonnis in hoger beroep dat volgens de ene interpretatie naar recht verantwoord is doch niet volgens de andere, is door dubbelzinnigheid aangetast en schendt bijgevolg artikel 149 G.W. (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

Het vonnis in hoger beroep is niet regelmatig met redenen omkleed wanneer het in het ongewisse laat of het beslist dat het uittreksel uit het strafregister in het dossier de erin vermelde veroordelingen waarvan de eerste rechter gewag heeft gemaakt niet bewijst, dan wel of het beslist dat die veroordelingen bestaan zoals in bovenvermeld stuk en in de beroepen beslissing vermeld, doch dat ermee geen rekening hoeft te worden gehouden wegens de persoonlijke en sociale omstandigheden die de appelrechters aanwijzen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.06.0593.F 24 mei 2006 AC nr. 289

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van de administratieve maatregel van vrijheidsberoving die tegen een vreemdeling is genomen (1). (1) Zie Cass., 11 feb. 2004, AR P.03.1661.F, nr. 73, en Rev.dr.pén., 2004, p. 719 e.v., met noot get. Gian-Franco RANERI.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

P.05.1118.N 17 januari 2006 AC nr. 38

Bij gebrek aan daartoe strekkende conclusie moet de rechter de veroordeling in de kosten niet motiveren (1). (1) Zie Cass., 1 dec. 1999, AR P.99.1092.F, nr 649.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Bij gebrek aan daartoe strekkende conclusie moet de rechter de veroordeling in de kosten niet motiveren (1). (1) Zie Cass., 1 dec. 1999, AR P.99.1092.F, nr 649.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.05.0185.F 14 december 2005 AC nr. 674

Art. 149 G.W. is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die de rechtspleging regelen (1). (1) Cass., 26 maart 2003, AR P.03.0136.F, nr 206.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

P.05.1122.F 23 november 2005 AC nr. 620

De verplichting om de vonnissen en arresten met redenen te omkleden is een vormvoorschrift; de omstandigheid dat het antwoord van de appelrechters onvolledig zou zijn is geen miskenning van dat vormvoorschrift, dat geen verband houdt met de waarde van het antwoord op de conclusie (1). (1) Zie Cass., 6 okt. 2004, AR P.04.0665.F, nr 458.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

P.05.1257.F 16 november 2005 AC nr. 601

De regel betreffende de uitspraak van de vonnissen in openbare rechtszitting is alleen van toepassing op de vonnisgerechten van de Rechterlijke Orde en geen enkele wettelijke bepaling schrijft de aanwezigheid van het O.M. voor op het ogenblik dat de beslissingen van de Commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling worden gewezen.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.05.0675.N 4 oktober 2005 AC nr. 477

De rechter die wegens het overschrijden van de redelijke termijn een straf uitspreekt die daadwerkelijk en op een meetbare wijze verminderd is ten opzichte van de straf die hij had kunnen opleggen indien de redelijke termijn niet overschreden was, is niet verplicht daarenboven te motiveren waarom hij in het bepaalde geval geen veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uitspreekt (1). (1) Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.0807.F, nr 550.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

S.05.0044.F 3 oktober 2005 AC nr. 475

Het middel dat de bestreden beslissing, op grond van een onbestaande of onjuiste regel, verwijt onregelmatig met redenen te zijn omkleed zodat het Hof de wettigheid ervan niet kan nagaan, faalt naar recht.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

P.05.0896.N 5 juli 2005 AC nr. 387

Artikel 149, Grondwet is niet van toepassing voor de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie concl. O.M.

- UITLEVERING -

C.03.0555.F 21 april 2005 AC nr. 236

Elke beslissing van een rechter over een geschil is een dictum, ongeacht de plaats van die beslissing in de tekst van het vonnis of arrest en ongeacht de vorm waarin zij is gesteld (1). (1) Cass., 28 april 1994, AR C.93.0245.F, nr 206; zie ook Cass., 10 nov. 1997, AR S.97.0050.F, nr 465.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.04.1457.N 15 februari 2005 AC nr. 92

Wanneer de appèlrechters bij tussenarrest het hoger beroep ontvankelijk verklaren en, vooraleer verder recht te spreken, het debat heropenen, zijn zij ertoe niet gehouden reeds in dat tussenarrest te antwoorden op een verweer dat vreemd is aan de ontvankelijkheid van het hoger beroep en aan de opportuniteit van die heropening.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.04.1453.N 11 januari 2005 AC nr. 16

Wanneer de beklaagde in conclusie enkel aanvoert dat er voor het misdrijf bepaald in artikel 77bis, § 1, Vreemdelingenwet geen objectieve elementen zijn waaruit het misbruik van de kwetsbare positie van een vreemdeling kan worden afgeleid, omkleedt de rechter de beslissing regelmatig met redenen door dit misbruik onaantastbaar vast te stellen; hij hoeft daartoe niet te preciseren welke de omstandigheden zijn waaruit hij dit misbruik afleidt.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VREEMDELINGEN -

P.04.1665.F 28 december 2004 AC nr. 629

Artikel 149 G.W. is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Cass., 26 mei 2004, AR P.04.0779.F, nr ...

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Bij ontstentenis van daartoe strekkende conclusie moet de rechter niet alle feitelijke elementen vermelden waarop hij zijn beslissing steunt.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

C.03.0616.F 28 oktober 2004 AC nr. 516

Een wettelijke bepaling wordt niet geschonden door het feit alleen dat de rechter die deze bepaling toepasselijk verklaart, niet vaststelt dat alle toepassingsvoorwaarden vervuld zijn, onverminderd de verplichting voor de rechter om de conclusie te beantwoorden (1). (1) Cass., 6 maart 1997, AR C.96.0170.F, nr 129. Het O.M. concludeerde ook tot verwerping maar het was van oordeel dat het enige middel feitelijke grondslag miste. Het wees op het volgende. Het bestreden arrest vermeldde dat eiseres "beweert op te treden op grond van een handelsactiviteit die regelmatig is en overeengekomen is in een samenwerkingsovereenkomst die als commercieel afgevaardigde gesloten is". Het bestreden arrest vermeldde dus niet dat eiseres beweert op te treden op grond van een vroegere handelsactiviteit. Volgens het O.M. volgde dus uit de voornoemde vermelding van het bestreden arrest dat, in tegenstelling tot hetgeen het middel aanvoerde, het bestreden arrest vaststelde dat eiseres, bij het instellen van de rechtsvordering, de handelsactiviteit uitoefende die de oorzaak van haar rechtsvordering vormde.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.04.0665.F 6 oktober 2004 AC nr. 458

De verplichting om de vonnissen en de arresten met redenen te omkleden is een vormvoorschrift; de omstandigheid dat die redengeving een verkeerde toepassing van de wet aan het licht zou brengen, maakt geen schending uit van artikel 149 van de Grondwet (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.1021.F, nr 551.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

S.04.0009.N 20 september 2004 AC nr. 421

De rechter neemt een neergelegde conclusie inhoudende "repliek op het advies van het openbaar ministerie" alleen in aanmerking inzoverre zij antwoordt op het advies van het openbaar ministerie.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.03.0986.N 7 september 2004 AC nr. 385

De rechter moet niet elk argument dat ter staving van een verweermiddel wordt ingeroepen maar geen afzonderlijk middel is, beantwoorden (1). (1) Cass., 1 dec. 1999, AR P.99.1092.F, nr 649.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.04.0360.N 22 juni 2004 AC nr. 346

Zo de veroordeling voor een bepaald feit omschreven onder een bepaalde telastlegging en de vrijspraak voor dat feit onder een andere telastlegging zonder motivering tegenstrijdig is, is dit niet het geval wanneer de rechter oordeelt dat het feit slechts onder de telastlegging valt waaraan hij de beklaagde schuldig verklaart (1). (1) Zie Cass., 3 dec. 1991, AR 4814, nr 177; 17 nov. 1992, AR 6444, nr 735; 25 nov. 1997, AR P.95.1350.N, nr 500; 15 feb. 2000, AR P.98.0270.N, nr 120, waar het Hof telkens beslist dat de strafrechter eenzelfde feit dat onder verschillende misdrijfomschrijvingen ten laste van een beklaagde is gelegd, niet tegelijk bewezen mag verklaren onder één strafrechtelijke kwalificatie en niet bewezen onder een andere kwalificatie: een dergelijke dubbele beslissing omtrent een zelfde feit is immers door tegenstrijdigheid aangetast en schendt artikel 149 van de Grondwet. Het geannoteerde arrest bevestigt deze rechtspraak, maar nuanceert ze tegelijkertijd door te preciseren dat er niet langer sprake is van tegenstrijdigheid, wanneer de redengeving niet toelaat te twijfelen dat de beklaagde, ondanks de overbodige vrijspraak voor het feit zoals omschreven onder één kwalificatie, schuldig geacht wordt aan de feiten zoals omschreven onder de andere kwalificatie.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

De tegenstrijdigheid die krachtens artikel 149 Gw. aanleiding geeft tot cassatie, is die welke bestaat hetzij tussen de redenen, hetzij tussen de redenen en het dictum van een zelfde beslissing, en niet de tegenstrijdigheid die zou kunnen bestaan tussen twee tussenarresten die opeenvolgend in dezelfde zaak zijn gewezen (1). (1) Zie Cass., 22 okt. 1986, AR 5114, nr 117.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.04.0671.F 16 juni 2004 AC nr. 332

Noch artikel 149 Gw., noch artikel 195 Sv. verplichten de strafrechter de wettelijke bepalingen m.b.t. de procedure te vermelden (1). (1) Zie Cass., 16 mei 2000, AR P.00.0256.N, nr 296.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.04.0363.F 31 maart 2004 AC nr. 173

Art. 149 Gw. is niet toepasselijk op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een t.a.v. de vreemdeling genomen bestuurlijke maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 10 april 2002, AR P.02.0365.F, nr 220.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

Art. 149 Gw. is niet toepasselijk op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een t.a.v. de vreemdeling genomen bestuurlijke maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 10 april 2002, AR P.02.0365.F, nr 220.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

C.03.0109.F 22 maart 2004 AC nr. 161

De rechter kan zijn beslissing motiveren door te verwijzen naar de conclusies van de partijen, op voorwaarde dat hij nauwkeurig het middel aanwijst waarop die conclusies volgens hem antwoorden (1). (1) Cass., 7 sept. 2000, AR C.99.0178.F, nr 451; zie concl. O.M., Cass., 8 okt. 2001, AR S.00.0008.F, nr 532.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.03.1430.F 25 februari 2004 AC nr. 104

De rechter hoeft niet te antwoorden op een conclusie waarin slechts een veronderstelling vooropgesteld wordt (1). (1) Cass., 20 feb. 2002, AR P.01.1045.F, nr 122.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Algemeen

P.03.1514.F 25 februari 2004 AC nr. 105

Het arrest schendt artikel 149 Gw., wanneer het in het midden laat of het beslist dat het dossier een advies van een gespecialiseerde dienst over de vordering tot herstel in eer en rechten bevat, zodat de voorschriften van artikel 629, laatste lid, Sv., zijn nageleefd, dan wel dat de aanwezigheid van een dergelijk advies geen voorwaarde is waaraan de wet het herstel in eer en rechten van de veroordeelde onderwerpt (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 1998, AR P.97.1363.F, nr 63 en AR P.97.1364.F, nr 64; 7 dec. 2001, volt. terechtz., AR C.99.0442.F, nr 681, met concl. proc.-gen. J. du Jardin; 13 jan. 2003, AR S.01.0179.F, nr ... .

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.03.1661.F 11 februari 2004 AC nr. 73

Art. 149, Gw. is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten over de handhaving van de met toepassing van artikel 72, Vreemdelingenwet, genomen maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Zie Cass., 14 april 1999, AR P.99.0318.F, nr 206; 10 april 2002, AR P.02.0365.F, nr 220.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

S.03.0036.F 9 februari 2004 AC nr. 70

Wanneer in burgerlijke zaken, na de neerlegging van een conclusie, het debat ab initio is hervat en die conclusie niet uitdrukkelijk opnieuw is neergelegd bij de anders samengestelde rechtbank, blijft deze gehouden erop te antwoorden (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping. Op het eerste onderdeel met name was het van oordeel dat, wanneer, zoals te dezen, na de neerlegging van een conclusie, het debat ab initio is hervat en die conclusie niet opnieuw is neergelegd bij de anders samengestelde rechtbank, deze niet gehouden is erop te antwoorden (Art. 149 gecoörd. Gw. [1994]; zie cass., 16 okt. 1985, AR 4221, AC, 1985-86, nr 102; 11 feb. 1998, AR P.97.1339.F, nr 83; 10 nov. 1999, AR P.99.0689.F, nr 599). Het Hof wijkt van die opvatting af in burgerlijke zaken. Ofschoon de verantwoording van de beslissing van het Hof niet uitdrukkelijk vermeld staat in het geannoteerde arrest, lijkt ze de volgende te zijn: als men het erover eens is, enerzijds, dat de burgerlijke rechtspleging een hoofdzakelijk schriftelijk karakter heeft en, anderzijds, dat de conclusies in het verloop van die rechtspleging een voorname rol spelen, kan de zienswijze volgens welke de conclusies in de loop van een en hetzelfde geding vervallen bij verandering van de samenstelling van het rechtscollege, niet worden gevolgd.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.03.1522.F 21 januari 2004 AC nr. 35

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moeten de veroordelende beslissingen op de strafvordering melding maken van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf bepalen en van die welke de straf bepalen (1); het arrest dat de beklaagde veroordeelt wegens diefstal door middel van geweld of bedreiging, met verzwarende omstandigheden, is regelmatig met redenen omkleed en naar recht verantwoord, wanneer het melding maakt van de artt. 461, 471 en 472 Sw., waarbij de artt. 471 en 472 verwijzen naar artikel 468 van datzelfde wetboek (2). (1) Cass., 4 feb. 2003, AR P.02.0615.N, nr ...; 18 juni 2003, AR P.03.0269.F, nr ... . (2) Zie Cass., 9 feb. 1982, AR 7045 (AC, 1981-82, nr 347).

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

C.01.0180.N 8 januari 2004 AC nr. 5

De veroordeling in de kosten is een rechtsgevolg van de veroordeling ten gronde en moet niet bijzonder gemotiveerd worden tenzij de partijen of een van hen dienaangaande een conclusie hebben genomen (1). (1) Cass., 11 mei 1989, AR 8442, nr 518.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.03.1092.F 7 januari 2004 AC nr. 4

Art. 149 Gw. legt alleen de eerbiediging van een vormvereiste op en houdt bijgevolg geen verband met de pertinentie van het antwoord op de conclusie (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.1021.F, nr 551; 23 okt. 2002, AR P.02.0958.F, nr ...

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Algemeen

---

P.03.0922.N 6 januari 2004 AC nr. 3

De appèlrechter hoeft niet te antwoorden op een voor de eerste rechter genomen conclusie en de omstandigheid dat de appèlrechter de beroepen beslissing tenietdoet en met toepassing van artikel 215 Wetboek van Strafvordering mede over de zaak zelf beslist, doet daaraan niet af (1). (1) Zie Cass., 16 mei 2001, AR P.01.0305.F, nr 288.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.03.1545.F 3 december 2003 AC nr. 618

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten inzake voorlopige hechtenis (1). (1) Cass., 14 mei 2003, AR P.03.0672.F, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten inzake voorlopige hechtenis (1). (1) Cass., 14 mei 2003, AR P.03.0672.F, nr ...

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

D.02.0008.N 9 oktober 2003 AC nr. 485

Een louter gebrek aan antwoord op een verweer maakt geen schending uit van het recht van verdediging noch van artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (1). (1) Cass., 11 okt. 1999, AR S.99.0047.N, nr 523.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Algemeen

---

P.03.0269.F 18 juni 2003 AC nr. 358

Om regelmatig met redenen te zijn omkleed, moet de veroordelende beslissing over de strafvordering de wettelijke bepalingen vermelden die de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf bepalen, alsook die welke de straf opleggen; het arrest dat de beklaagde veroordeelt wegens opzettelijke slagen of verwondingen met blijvende arbeidsongeschiktheid en de artt. 398 en 400 Sw. vermeldt, maar verzuimt melding te maken van artikel 392 van dat wetboek, dat het moreel bestanddeel van het misdrijf definieert, is niet regelmatig met redenen omkleedt (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 1983, AR 7474, nr 275; 26 jan. 1988, AR 781, nr 319; 21 okt. 1992, AR 9783, nr 677; 18 jan. 1994, AR 6894, nr 26; 3 mei 2000, AR P.99.1197.F, nr 268; 27 sept. 2000, AR P.00.0639.F, nr 496; 17 jan. 2001, AR P.00.1656.F, nr 33; 4 juni 2002, AR P.01.0706.N, nr 339; 10 sept. 2002, AR P.01.0669.N, nr 432.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.03.0672.F 14 mei 2003 AC nr. 295

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten inzake voorlopige hechtenis (1). (1) Cass., 18 feb. 1998, AR P.98.0201.F, nr 100.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

C.01.0029.N 9 mei 2003 AC nr. 289

De rechter die in een redengeving van zijn beslissing verwijst naar de stelling van een partij dient niet aan te duiden of deze stelling mondeling is voorgedragen dan wel of zij blijkt uit een schriftelijke conclusie en desgevallend uit welke conclusie; de afwezigheid van een dergelijke verwijzing heeft niet tot gevolg dat de motivering onduidelijk of onregelmatig is.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.03.0136.F 26 maart 2003 AC nr. 206

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de regeling van de rechtspleging (1). (1) Cass., 25 sept. 2002, AR P.02.0954.F, nr ..., met concl. O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

C.02.0142.N 14 maart 2003 AC nr. 167

De omstandigheid dat een reden van een arrest niet in strijd is met het dictum van dat arrest, heft de eventuele tegenstrijdigheid tussen een andere reden van het arrest en dat dictum niet op.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.02.0615.N 4 februari 2003 AC nr. 83

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, moeten in strafzaken de veroordelende beslissingen opgave doen van de wetsbepalingen waarbij een straf wordt bepaald, evenals van de bepalingen waarbij de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf worden vastgesteld; de bepaling in artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet bevat alle bestanddelen van de aan eiser opgelegde verplichting; artikel 39, § 1, 2°, Milieuvergunningsdecreet bepaalt de straf bij het niet-naleven van deze decretale bepaling (1). (1) Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, nr 91.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.02.1315.F 15 januari 2003 AC nr. 31

De rechter hoeft niet te antwoorden op een conclusie die niet meer ter zake dienend is wegens zijn beslissing (1). (1) Cass., 3 april 1985, AR 4021, nr 471; 3 dec. 2001, AR S.01.0029.F, nr ... .

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

S.01.0179.F 13 januari 2003 AC nr. 28

Niet regelmatig met redenen omkleed is het bestreden arrest dat het Hof van Cassatie niet in staat stelt na te gaan of het arbeidshof artikel 1138, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, waarin het beschikkingsbeginsel is neergelegd, in acht genomen heeft (1). (1) Zie Cass., 20 feb. 1995, AR C.94.0122.F, nr 99; 7 dec. 2001, volt. terechtz., AR C.99.0442.F, nr...., met concl. proc-gen. du Jardin; J.F. LECLERCQ, "Le moyen de cassation en matière sociale", Liber Amicorum Lucien SIMONT, Brussel, Bruylant 2002, nr 3, pp. 144 en 145, en de aldaar vermelde verwijzingen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.02.0180.N 17 december 2002 AC nr. 678

Niet met redenen omkleed is de veroordelende beslissing op de strafvordering waarin het artikel 562, tweede lid, Strafwetboek dat de straf bepaalt in geval van bijzondere herhaling, niet wordt vermeld (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 2001, A.R. P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, nr 91. Het O.M. was in zijn tegenstrijdig advies van oordeel dat de grief feitelijke grondslag miste aangezien het bestreden vonnis artikel 561, 1°, Sw., dat een straf (geldboete) bepaalt voor het feit van nachtgerucht of nachtrumoer, vermeldt en eiser o.a. tot een gevangenisstraf verantwoord door een andere wettelijke bepaling (artikel 562 Sw.) veroordeelt; de bij artikel 149 van de Grondwet opgelegde motiveringsverplichting is van louter formele aard (Cass., 25 juni 1997, A.R. P.96.0780.F, nr 299); er is voldaan aan dit artikel wanneer de veroordelende beslissing een wettelijke bepaling vermeldt die een straf vaststelt, zelfs wanneer die verschilt van de straf die wettelijk toepasbaar is op het in aanmerking genomen feit (noot van de procureur-generaal Hayoit de Termicourt onder Cass., 7 okt. 1946, Bull. en Pas., 1946, I, 356; noot J.V. onder Cass., 21 maart 1977, AC, 1977, 782).

- NACHTGERUCHT OF NACHTRUMOER -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

C.02.0171.N 6 december 2002 AC nr. 656

Met betrekking tot een punt dat in zijn redenering geen belang vertoont kan aan de rechter geen gebrek in de motivering worden verweten (1). (1) Zie Cass., 17 maart 1995, A.R. C.93.0204.N, nr 156; 4 febr. 2000, A.R. C.98.0522.N, nr 92.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.02.0958.F 23 oktober 2002 AC nr. 561

Art. 149 Gw. houdt geen verband met de waarde van de redenen van de vonnissen en arresten (1). (1) Zie Cass., 16 mei 2001, A.R. P.01.0305.F, nr. 288; 17 okt. 2001, A.R. P.01.1021.F, nr. ...

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.02.1088.F 23 oktober 2002 AC nr. 562

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die inzake regeling van de rechtspleging uitspraak doen (1). (1) Cass., 25 sept. 2002, A.R. P.02.0954.F, nr. ..., en de concl. O.M., nr. 3.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

S.99.0090.F 21 oktober 2002 AC nr. 554

Niet ontvankelijk is het middel dat gericht is tegen redenen van de bestreden beslissing waartussen er volgens het middel een tegenstrijdigheid bestaat maar die ten overvloede gegeven zijn.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

Niet ontvankelijk is het middel dat gericht is tegen redenen van de bestreden beslissing waartussen er volgens het middel een tegenstrijdigheid bestaat maar die ten overvloede gegeven zijn.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.02.0922.F 16 oktober 2002 AC nr. 545

Wanneer, in strafzaken, een middel aanvoert dat een conclusie niet is beantwoord, en de bestreden beslissing vaststelt dat de beklaagde een conclusie heeft neergelegd, maar dat die niet in het dossier aanwezig is en dat de bewoordingen ervan niet in de bestreden beslissing zijn opgenomen noch in andere stukken van de rechtspleging waarop het Hof vermag acht te slaan, kan het Hof onmogelijk nagaan of de rechters die conclusie hebben beantwoord (1). (1) Zie Cass., 19 okt. 1992, A.R. 7969, nr 672.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.02.1008.F 9 oktober 2002 AC nr. 521

De commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling dient niet te antwoorden op de door de veroordeelde neergelegde stukken (1). (1) Zie Cass., 31 okt. 2001, A.R. P.01.1384.F, nr. ... .

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

S.02.0020.N 30 september 2002 AC nr. 489

De rechter dient bij ontstentenis van een daartoe strekkende conclusie, niet alle feitelijke gegevens te vermelden die zijn beslissing naar recht verantwoorden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.02.0954.F 25 september 2002 AC nr. 479

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

P.01.1583.F 11 september 2002 AC nr. 437

Hoewel de rechter niet alle vorderingen van de beklaagde teneinde een getuige te verhoren, moet aannemen, moet hij daarentegen antwoorden op een dergelijke vordering en beslissen of dat verhoor noodzakelijk is om de waarheid aan het licht te brengen (1). (1) Een uitdrukkelijk antwoord is vereist. Zie Cass., 27 april 1999, A.R. P.97.0860.N, nr. 241; 22 juni 1999, A.R. P.99.0716.N, nr. 384; 5 mei 1999, A.R. P.99.0481.F, nr. 263; 5 jan. 2000, A.R. P.99.1085.F, nr. 7; 3 okt. 2000, A.R. P.98.1074.N, nr. 505, alsook Hof Mensenrechten, 22 april 1992, Vidal t. België, nr. 14/1991/266/337, Rev. dr. pén., 1993, blz. 554.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.01.0669.N 10 september 2002 AC nr. 432

De beslissing van veroordeling wegens lasterlijke aangifte die artikel 445 Sw. aanhaalt, dat dit feit omschrijft en strafbaar stelt, hoeft geen melding te maken van artikel 443 Sw.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- LASTER EN EERROOF -

P.02.0311.N 11 juni 2002 AC nr. 351

De beslissingen die de voorzitter krachtens zijn discretionnaire macht neemt, dienen niet gemotiveerd te worden (1). (1) Zie cass., 16 feb. 1999, A.R. P.98.1624.N, nr 90.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

De beslissingen die de voorzitter krachtens zijn discretionnaire macht neemt, dienen niet gemotiveerd te worden (1). (1) Zie cass., 16 feb. 1999, A.R. P.98.1624.N, nr 90.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Het verzet van een partij tegen de voorlezing door de voorzitter van de verklaringen van een afwezige getuige, waarvan akte wordt gevraagd, staat niet gelijk met een conclusie waarbij een betwisting voor het hof van assisen aanhangig wordt gemaakt; bij afwezigheid van dergelijke conclusie, heeft het hof van assisen over die betwisting niet te beoordelen (1). (1) Zie cass., 28 maart 2001, A.R. P.00.1756.F, nr ...; 29 maart 2000, A.R. P.99.1857.N, nr 211.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.01.0706.N 4 juni 2002 AC nr. 339

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet de op de strafvordering gewezen veroordelende beslissing opgave doen van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf omschrijven en van die waarbij de straf wordt bepaald (1). (1) Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F en P.00.1353.F, nr. 91.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet, bij een veroordeling wegens overtreding van de bepalingen van de E.E.G.-Verordening nr. 3820/85, het veroordelend vonnis melding maken van artikel 3 van het K.B. van 13 mei 1987, dat bepaalt dat artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg van toepassing is bij overtreding van de bepalingen van voormelde verordening en van dat besluit (1). (1) Cass., 16 feb. 1993, AR 6635, nr. 98. Zie ook Cass., 27 okt. 1992, AR 3177, nr. 697, waar het Hof oordeelde dat op de overtredingen van de E.E.G-Verordening nr. 3820/85 die werden gepleegd vóór de inwerkingtreding van het artikel 3 van het K.B. van 13 mei 1987 geen straffen zijn gesteld. Het Hof bevestigde hierdoor de stelling dat de strafrechtelijke handhaving van de voorschriften van de E.E.G.-Verordening nr. 3120/85 het uitvaardigen van een koninklijk besluit vereist, aangezien de "blanco-strafbaarheid" van artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 enkel de overtreding van een uitvoeringsbesluit incrimineert en niet rechtstreeks het overtreden van E.E.G.-Verordening (SPRIET, B. en VERSTRAETEN, R. "Tijdelijk ontbreken van rechtsgrond tot bestraffing van overtreding van het Europees transportrecht", noot onder Cass. 27 okt. 1992, R.W. 1994-95, p. 221). Dit betekent dat de strafbaarstelling pas ontstond bij de inwerkingtreding van voormeld koninklijk besluit. Het artikel 3 van het K.B. van 13 mei 1987 maakt derhalve een bestanddeel van het misdrijf uit, zodat dit artikel dient vermeld te worden in het veroordelend vonnis.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet, bij een veroordeling wegens overtreding van de bepalingen van de E.E.G.-Verordening nr. 3821/85, het veroordelend vonnis melding maken van artikel 10 van het K.B. van 13 juli 1984, dat bepaalt dat artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg van toepassing is bij overtreding van de bepalingen van voormelde verordening en van dat besluit (1). (1) Cass., 16 feb. 1993, AR 6635, nr. 98. Zie ook Cass., 27 okt. 1992, AR 3177, nr. 697, waar het Hof oordeelde dat op de overtredingen van de E.E.G-Verordening nr. 3821/85 die werden gepleegd vóór de inwerkingtreding van het K.B. van 13 juli 1984 geen straffen zijn gesteld. Het Hof bevestigde hierdoor de stelling dat de strafrechtelijke handhaving van de voorschriften van de E.E.G.-Verordening nr. 3121/85 het uitvaardigen van een koninklijk besluit vereist, aangezien de "blanco-strafbaarheid" van artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 enkel de overtreding van een uitvoeringsbesluit incrimineert en niet rechtstreeks het overtreden van E.E.G.-Verordening (SPRIET, B. en VERSTRAETEN, R. "Tijdelijk ontbreken van rechtsgrond tot bestraffing van overtreding van het Europees transportrecht", noot onder Cass. 27 okt. 1992, R.W. 1994-95, p. 221). Dit betekent dat de strafbaarstelling pas ontstond bij de inwerkingtreding van voormeld koninklijk besluit. Het artikel 10 van het K.B. van 13 juli 1984 maakt derhalve een bestanddeel van het misdrijf uit, zodat dit artikel dient vermeld te worden in het veroordelend vonnis.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

C.00.0628.F 19 april 2002 AC nr. 239

De rechter dient niet te antwoorden op een conclusie die geen verband houdt met het voorwerp van een heropening van het debat (1). (1) Zie cass., 11 feb. 1999, AR nr C.97.0324.F-C.97.0325.F, nr 81.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

S.01.0017.F 15 april 2002 AC nr. 227

Een partij mag een gebrek aan antwoord op de conclusie van een andere partij aanvoeren indien de berechting van de door die conclusie opgeworpen betwisting belang heeft voor het geschil tussen haarzelf en de andere partijen; het middel afgeleid uit dat gebrek aan antwoord wordt evenwel niet aangenomen indien het Hof vaststelt dat voor de berechting van het geschil dat belang heeft voor de partij die de genoemde conclusie heeft genomen, de rechter wegens zijn beslissing die conclusie niet meer behoefde te beantwoorden (1). (1) Cass., 13 dec. 1984, AR 6927-7047, nr. 235.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.01.0085.F 15 april 2002 AC nr. 229

De rechter voldoet aan de motiveringsplicht, wanneer hij tegenover een middel van een partij zijn tegengestelde beoordeling van de feitelijke gegevens van de zaak stelt, zonder dat hij daarenboven hoeft te antwoorden op alle argumenten die de voormelde partij tot staving van dat verweer aanvoert en die geen afzonderlijke middelen zijn (1). (1) Cass., 3 mei 2000, AR P.99.1197.F, nr. 268; zie cass., 14 jan. 1998, AR P.97.0988.F, nr. 24.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.02.0365.F 10 april 2002 AC nr. 220

Art. 149 Gw. is niet toepasselijk op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een t.a.v. de vreemdeling genomen bestuurlijke maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 4 feb. 1998, A.R. P.98.0074.F, nr. 66.

- VREEMDELINGEN -

Art. 149 Gw. is niet toepasselijk op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een t.a.v. de vreemdeling genomen bestuurlijke maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 4 feb. 1998, A.R. P.98.0074.F, nr. 66.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.01.1431.N 5 maart 2002 AC nr. 158

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, moet de op de strafvordering gewezen veroordelende beslissing niet alleen opgave doen van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald, maar ook van de wetsbepalingen die de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf omschrijven (1). (1) Cass., 15 april 1997, AR P.96.1158.N, nr. 185; 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F en P.00.1353.F, nr 91.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Voor het bestaan van het misdrijf valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken inzake belasting over de toegevoegde waarde is onder meer de vermelding vereist van de bepalingen van het btw-wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, die de dader heeft overtreden of heeft willen overtreden (1). (1) Cass., 15 april 1997, AR P.96.1158.N, nr 185; 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F en P.00.1353.F, nr 91.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.02.0164.F 27 februari 2002 AC nr. 144

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de door de jeugdrechter genomen beslissingen tot voorlopige bewaring.

- JEUGDBESCHERMING -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

P.01.1045.F 20 februari 2002 AC nr. 122

De rechter hoeft niet te antwoorden op een conclusie waarin slechts een veronderstelling vooropgesteld wordt (1). (1) Cass., 25 okt. 1972 (AC, 1972, 206).

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Algemeen

---

C.00.0345.F 15 februari 2002 AC nr. 109

Een beslissing is op dubbelzinnige redenen gegrond, wanneer die voor verschillende uitleggingen vatbaar zijn en de beslissing, in één of meer uitleggingen, onwettig is, terwijl dit in ten minste één of meer overige uitleggingen niet het geval is (1). (1) Cass., 27 juni 1997, A.R. C.94.0112.N, nr. 306.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.00.0757.N 5 februari 2002 AC nr. 84

Om naar recht met redenen omkleed te zijn moet de veroordelende beslissing op de strafvordering opgave doen van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf vaststellen alsook van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald; dat is het geval voor artikel 29ter Wegverkeerswet, dat het verzuim van de in artikel 67ter van die wet bedoelde verplichtingen strafbaar stelt (1). (1) Cass., 27 sept. 2000, AR P.00.0639.F, nr 496.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

C.00.0208.F 18 januari 2002 AC nr. 41

Het cassatiemiddel dat, tot staving van een grief m.b.t. een tegenstrijdigheid in de consideransen van de bestreden beslissing, artikel 149 Gw. en niet artikel 1138, 4°, Ger.W. aanwijst, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 23 maart 1995, A.R. C.94.0368.F, nr. 164; Cass. 7 dec. 2001, A.R. C.99.0442.F, nr. ... en concl. O.M.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

---

D.01.0009.N 20 december 2001 AC nr. ...

De grief dat de rechter de verenigbaarheid van een interne norm met een verdragrechtelijke norm niet heeft geverifieerd houdt geen verband met de grondwettelijke motiveringsplicht.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Algemeen

---

C.99.0442.F 7 december 2001 AC nr. ...

Het middel, dat de bestreden beslissing verwijt niet de feitelijke vaststellingen te bevatten op grond waarvan het Hof het wettigheidstoezicht waarmee het belast is, kan uitoefenen, voert geen andere onwettigheid aan dan de schending van artikel 149 Gw. (1). (1) Zie de verwijzingen naar de rechtspraak van het Hof en naar de rechtsleer in concl. O.M. dat van oordeel was dat een beslissing, waarvan de redenen het Hof niet in staat stellen zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen, niet voldoet aan de motiveringsverplichting. Een cassatiemiddel dat die grief oppert, behoeft enkel de schending van artikel 149 Gw. aan te voeren.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

C.99.0506.F 7 december 2001 AC nr. ...

Een beslissing is op dubbelzinnige redenen gegrond wanneer zij voor verschillende uitleggingen vatbaar is en, in één of meer uitleggingen, onwettig is, terwijl dit in ten minste één van de in aanmerking genomen uitleggingen niet het geval is (1). (1) Cass., 27 juni 1997, A.R. C.94.0112.N, nr. 306.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

S.01.0029.F 3 december 2001 AC nr. ...

De rechter behoeft niet te antwoorden op een conclusie die wegens de door hem genomen beslissing niet meer terzake dienend is (1). (1) Cass., 30 sept. 1996, AR S.95.0055.F, nr 337.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

D.99.0007.N 22 november 2001 AC nr. ...

De appèlrechter, aan wie geen partijdigheid wordt verweten, neemt, wanneer hij redenen overneemt van de eerste rechter, van wie wordt voorgehouden dat hij partijdig is, en een eigen oordeel vormt, hierdoor de partijdigheid van de eerste rechter niet over (1). (1) Zie cass., 7 mei 1999, A.R. D.98.0044.N, nr 271 en 21 mei 2001, A.R. S.00.0146.N, nr ...

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Algemeen

---

P.01.0267.F 31 oktober 2001 AC nr. ...

Het vonnis is dubbelzinnig en schendt bijgevolg artikel 149 Gw., wanneer het het herstel van het recht tot sturen afhankelijk stelt van het slagen voor de in het vonnis bedoelde onderzoeken, maar niet duidelijk maakt of de rechters hebben willen beslissen dat het jegens de beklaagde uitgesproken verval van het recht tot sturen een krachtens artikel 38 Wegverkeerswet uitgesproken straf is, in welk geval het herstel in het recht tot sturen afhankelijk kan worden gesteld van het slagen voor de in het vonnis bedoelde onderzoeken, dan wel of dat verval een veiligheidsmaatregel is in de zin van artikel 42 van die wet, in welk geval de rechter het herstel in het recht tot sturen niet afhankelijk mag stellen van die zelfde voorwaarde (1). (1) Zie Cass., 12 juni 1979 (AC, 1978-79, 1213).

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

C.00.0212.F 26 oktober 2001 AC nr. ...

Het Hof kan het hem opgedragen wettigheidstoezicht niet uitoefenen wanneer de redactie van de beslissing zo slordig is dat de motivering erdoor onbegrijpelijk wordt (1). (1) Cass., 19 okt. 2000, AR. C.00.0164.F, nr. 562, en noot van emeritus afdelingsvoorzitter A. Meeus in R.C.J.B., 2001, pp. 12 e.v.; cass. 30 okt. 1990, AR. 4947, nr. 118.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.00.0304.N 23 oktober 2001 AC nr. ...

Geen wetsbepaling legt de strafrechter de verplichting op om de wetsbepalingen aan te duiden die de bestanddelen van het misdrijf inhouden dat een beklaagde ten laste is gelegd maar waarvoor hij niet veroordeeld wordt (1). (1) Zie Cass., 28 maart 1979, AC, 1978-79, 890.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

S.99.0206.F 22 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer een der partijen in haar conclusie de bewijswaarde van een getuigenis op grond van een omstandig verweer heeft betwist, is niet regelmatig met redenen omkleed de beslissing die enkel op het getuigenis steunt en dit verweer niet beantwoordt (1). (1) Zie cass., 6 dec. 1976 (AC, 1977, 389); 30 jan. 1980 (ibid., 1979-80, nr. 328); 7 jan. 1998, AR. C.97.0220.F, nr. 10.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.01.0807.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

Bij ontstentenis van betwisting omtrent de wetsbepaling tot strafbaarstelling van het feit waarop de burgerlijke rechtsvordering is gegrond, behoeft de rechter die alleen over de burgerlijke belangen beslist, die wetsbepaling niet te vermelden (1). (1) Cass., 9 okt. 1991, A.R. 9083, nr. 75.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Hoewel de rechter zich niet ervan kan onthouden de door hem vastgestelde overschrijding van de redelijke termijn te bestraffen, verplicht geen enkele wetsbepaling hem om, wanneer hij de straf op die grond vermindert, daarenboven de straf te bepalen die hij bij ontstentenis van een dergelijke overschrijding zou hebben opgelegd (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 2000, A.R. P.98.0284.N, nr. 64 ; 22 maart 2000, A.R. P.99.1758.N, nr. 197 ; 14 feb. 2001, P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, nr. 91.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.01.1021.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

Art. 149 Gw. legt de rechter een formele motiveringsplicht op; zelfs een niet passende motivering vervult de in dat artikel van de Gw. vermelde vormvereiste (1). (1) Zie Cass., 2 feb. 1999, A.R. P.98.1366.N, nr. 581 ; 2 mei 2001, A.R. P.01.0175.F, nr....

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

S.00.0008.F 8 oktober 2001 AC nr. ...

Door alleen te verwijzen naar het advies van het O.M. zonder opgave van de gronden ervan, komt de rechter de hem bij artikel 149 van de gecoördineerde Grondwet (1994) opgelegde motiveringsplicht niet na (1). (1) Zie concl. O.M.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Ieder vonnis moet in de tekst de redenen vermelden die de rechter tot zijn overtuiging hebben gebracht (1). (1) Zie concl. O.M.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.00.0088.F 28 september 2001 AC nr. ...

De rechter hoeft niet te antwoorden op een bewering die, gelet op de algemeenheid en de vaagheid ervan, niet kon worden weerlegd (1). (1) Zie Cass., 23 nov. 2000, A.R. C.99.0535.F, nr.640.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

F.99.0010.N 28 september 2001 AC nr. ...

Een juridische tegenstrijdigheid die slechts kan beoordeeld worden op grond van een uitlegging van een wetsbepaling, houdt geen verband met de motiveringsplicht (1). (1) Cass. 9 dec. 1993, A.R. 9660, nr 512 en cass. 20 jan. 2000, A.R. F.96.0084.N, nr 50.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Belastingzaken

---

P.01.0883.F 26 september 2001 AC nr. ...

De rechter die het verweer van de beklaagde verwerpt op grond van zijn autonome overtuiging dat het begrip verkeersongeval in de brede zin van het woord moet worden opgevat, en die zienswijze met verwijzingen naar rechtspraak en rechtsleer staaft, hoeft de gronden voor zijn gronden niet op te geven, omkleedt zijn beslissing regelmatig met redenen en schendt artikel 6 Ger. W. niet (1). (1) Zie Cass., 27 sept. 2000, A.R. P.00.0287.F, nr. 495.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- RECHTBANKEN - Algemeen

De rechter die tegenover een middel van een partij zijn tegengestelde beoordeling stelt, voldoet aan de motiveringsverplichting, zonder dat hij daarenboven hoeft te antwoorden op alle argumenten die die partij tot staving van dat verweer aanvoert en die geen afzonderlijke middelen zijn (1). (1) Zie Cass., 3 mei 2000, A.R. P.99.1197.F, nr. 268.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.99.1827.N 4 september 2001 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dat, in geval van buitenvervolgingstelling van een inverdenkinggestelde, de burgerlijke partij veroordeelt in de kosten van de openbare vordering neemt geen voorlopige of voorbereidende beslissing, maar spreekt een vonnis uit waarop artikel 149 Grondwet van toepassing is, zodat op de desbetreffende conclusie van de burgerlijke partij dient geantwoord te worden (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1964, Pas. 1964, I, 961; 26 november 1980, A.C., 1980-81, nr. 190; VERSTRAETE, R.De burgerlijke partij en het gerechtelijk onderzoek", ed. 1990, p. 235, nr. 327, en "Handboek Strafvordering, ed. 1994, p. 247, nr. 717.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.01.0963.F 24 juli 2001 AC nr. ...

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de beslissingen van de militaire gerechten die inzake voorlopige hechtenis uitspraak doen; het algemeen beginsel van het recht van verdediging impliceert dat de verdachte, voor het militair rechtscollege dat de wettigheid van een vrijheidsberoving moet nagaan alvorens recht te doen, het recht heeft conclusie te nemen en dat het voormelde rechtscollege hierover bijgevolg uitspraak moet doen (1). (1) Zie concl. O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- MILITAIR -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Militaire rechtspleging

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.01.0305.F 16 mei 2001 AC nr. ...

Het middel is niet ontvankelijk, wegens onduidelijkheid, wanneer het de bestreden beslissing verwijt dat het een conclusie niet beantwoordt, zonder dat daarbij wordt aangegeven welke vordering, welk verweer of welke exceptie niet zou zijn beantwoord (1). (1) Cass., 20 sept. 2000, A.R. P.00.1185.F, nr. 485.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onduidelijk middel

De appèlrechters hoeven niet te antwoorden op conclusies die voor de eerste rechter werden neergelegd maar voor hen niet worden weergegeven (1). (1) Cass., 8 mei 2000, A.R. S.98.0144.F, nr. 276.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De bij artikel 149 Gw. voorgeschreven motiveringsplicht is een vormvereiste (1), die vreemd is aan de pertinentie of volledigheid van het antwoord op de conclusie. (1) Cass., 14 juni 2000, A.R. P.00.0513.F, nr. 365.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.01.0175.F 2 mei 2001 AC nr. ...

Het middel dat eigenlijk kritiek oefent op ofwel de wettigheid van de bestreden beslissing ofwel de pertinentie of ontoereikendheid van een reden maar niet op het gebrek aan motivering, houdt geen verband met artikel 149 Gw. en faalt bijgevolg naar recht.

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

Het middel dat eigenlijk kritiek oefent op ofwel de wettigheid van de bestreden beslissing ofwel de pertinentie of ontoereikendheid van een reden maar niet op het gebrek aan motivering, houdt geen verband met artikel 149 Gw. en faalt bijgevolg naar recht.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Aangezien de verplichting om de vonnissen en arresten met redenen te omkleden een vormvereiste is (1), is een vonnis of arrest met redenen omkleed wanneer de rechter duidelijk en ondubbelzinnig de redenen opgeeft, ook al zijn die onjuist of onwettig, op grond waarvan hij een dergelijke uitspraak heeft gedaan. (1) Cass., 14 juni 2000, A.R. P.00.0513.F, nr. 365 .

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.00.1718.F 14 maart 2001 AC nr. ...

Het arrest is niet regelmatig met redenen omkleed, wanneer het geen duidelijkheid verschaft over de vraag of het hof van assisen heeft willen beslissen dat het bestaan van verzachtende omstandigheden ten voordele van de dader van een misdaad geen invloed kan hebben op de straf die de wet op die misdaad stelt, dan wel of het in feite heeft geoordeeld dat de in het arrest in aanmerking genomen omstandigheden geen verzachtende omstandigheden zijn, aangezien die dubbelzinnigheid het toezicht van het Hof van Cassatie onmogelijk maakt (1). (1) Zie Cass., 22 juli 1988, A.R. 6919, nr. 685, met concl. adv.-gen. Declercq in Bull. en Pas., 1987-88, I, nr. 685.

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

C.00.0155.F 1 maart 2001 AC nr. ...

Tegenstrijdigheid in de redengeving kan niet worden afgeleid uit tegenstrijdigheid tussen de redengeving van twee arresten die achtereenvolgens in dezelfde zaak zijn gewezen(1). (1) Cass., 30 maart 1987, A.R. 5558, nr. 453.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, moet de op de strafvordering gewezen veroordelende beslissing opgave doen van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald alsook van de wetsbepalingen waarbij de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf worden vastgesteld (1). (1) Cass., 15 april 1997, A.R. P.96.1158.N, nr. 158; zie 27 sept. 2000, A.R. P.00.0639.F, nr ...

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.00.1532.F 7 februari 2001 AC nr. ...

Art. 149 Gw. houdt geen verband met de pertinentie van het antwoord op de conclusie (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 1995, A.R. P.93.1560.N, nr. 3.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.00.1656.F 17 januari 2001 AC nr. ...

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moet de veroordeling op de strafvordering opgave doen van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het bewezen verklaarde misdrijf vaststellen en van die waarbij de straf wordt bepaald (1). (1) Zie Cass., 27 sept. 2000 en 10 okt. 2000, A.R. P.00.0639.F en P.00.0723.N, nrs. ... .

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.00.1384.F 20 december 2000 AC nr. ...

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moet een veroordeling op de strafvordering, ofwel in de eigen redengeving, ofwel door verwijzing naar de beroepen beslissing, m.n. opgave doen van de wetsbepalingen waarin de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf zijn omschreven en van die welke een straf opleggen (1). (1) Cass., 16 sept. 1992, A.R. 150, nr. 618.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

C.99.0535.F 23 november 2000 AC nr. ...

De rechter is niet verplicht een onduidelijke conclusie te beantwoorden (1). (1) Cass., 12 dec. 1994, AR. C.94.0161.F, nr. 548.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.00.0952.F 15 november 2000 AC nr. ...

Bij gebrek aan conclusie die het bestaan van een eenheid van misdadig opzet betwist, hoeft de bodemrechter zijn beslissing dat de verschillende, bij hem aanhangig gemaakte misdrijven uit een dergelijk opzet voortvloeien, niet met bijzondere redenen te omkleden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Om de beslissing over het verband waarop het collectief misdrijf gegrond is, met redenen te omkleden, hoeft de bodemrechter niet te antwoorden op de conclusie die opkomt tegen het bestaan van het moreel bestanddeel, dat eigen is aan de overtredingen die een dergelijk misdrijf opleveren.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.00.1373.F 15 november 2000 AC nr. ...

De bodemrechter hoeft niet te antwoorden op een op de rechtszitting neergelegd stuk, dat geen schriftelijke conclusie vormt (1). (1) Zie Cass., 7 dec. 1999, A.R. P.98.0076.N, nr. 665 en 16 feb. 2000, A.R. P.99.1826.F, nr. 129 ; in het geval van onderhavig arrest had de advocaat van de geïnterneerde stukken neergelegd m.b.t. diens recht op een rustpensioen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

C.00.0164.F 19 oktober 2000 AC nr. ...

Ook al is de verplichting om de vonnissen met redenen te omkleden een vormvereiste dat geen verband houdt met de inhoud van de motivering, toch moet de motivering het Hof in staat stellen het aan het Hof opgedragen wettigheidstoezicht uit te oefenen (1). (1) Zie cass., 23 juni 1997, AR. S.96.0140.F, nr. 295; 20 feb. 1995, AR. C.94.0122.F, nr. 99; rede "De motivering van de vonnissen en arresten en de bewijskracht van de akten", door F. Dumon, toen eerste adv-gen., uitgesproken op de plechtige openingszitting van het Hof op 1 september 1978, AC, 1978-79, nrs. 2 en 5; noot P.L. onder cass., 11 dec. 1930, Pas., 1931, I, p. 11. Andersluidende concl. (1) Het O.M. sloot zich aan bij het antwoord van het Hof op het middel van niet-ontvankelijkheid, maar overwoog dat het bestreden vonnis te dezen regelmatig met redenen was omkleed, daar de rechter op grond van de in de beslissing vermelde gegevens kon beslissen dat het door het vonnis vastgestelde bedrag van het onderhoudsgeld het derde van de inkomsten van eiser niet te boven ging.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.00.0723.N 10 oktober 2000 AC nr. ...

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet een veroordelend strafvonnis het bestaan van de bestanddelen van het misdrijf vaststellen en de wettelijke bepalingen vermelden die het misdrijf omschrijven en strafbaar stellen (1) (2). (1) Zie cass., 18 mei 1999, AR P.97.1252.N, nr. 287; 23 juni 1999, AR P.99.0354.F, nr. 389; du Jardin, J.Motivering van vonnissen en arresten in strafzaken", B 4, p. 16, in "Strafrecht en Strafvordering, commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer" (Kluwer). (2) In het arrest past het Hof deze regel toe op het specifieke probleem van de overschrijding van het maximale toegelaten gewicht door te oordelen dat de beslissing die een beklaagde veroordeelt om, in overtreding van artikel 18, § 1 van het koninklijk besluit van 15 maart 1968, houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen, een voertuig op de openbare weg in het verkeer te hebben gebracht waarvan het gewicht in beladen toestand meer bedroeg dan het maximale toegelaten gewicht, niet regelmatig met redenen omkleed is wanneer niet vastgesteld wordt dat het voertuig reed onder dekking van een Belgische nummerplaat en wanneer de beslissing evenmin het artikel 2, § 1, het vroegere artikel 26, § 1, het huidige artikel 26 en artikel 81 van het genoemde reglement vermeldt, waar deze artikelen betrekking hebben op de toepassingssfeer van dit algemeen reglement, op de bestanddelen en de omschrijving van het misdrijf en op de strafbaarstelling ervan. Er weze opgemerkt dat het op het ogenblik van de feiten toepasselijke artikel 26 § 1 K.B. 15 maart 1968, met ingang van 1 januari 1999, vervangen werd bij artikel 19 K.B. 15 december 1998. Zie ook cass., 12 september 1995, AR P.95.0223.N, nr. 377; 18 feb. 1997, AR P.96.0269.N, nr. 92, wat de aan te halen artikelen betreft.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.00.0639.F 27 september 2000 AC nr. ...

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moet de veroordelende beslissing op de strafvordering opgave doen van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf vaststellen alsook van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald (1); dat is het geval voor artikel 29ter Wegverkeerswet, dat het verzuim van de in artikel 67ter van die wet bedoelde verplichtingen strafbaar stelt. (1) Cass., 3 mei 2000, A.R. P.99.1197.F, nr. - .

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 29

C.99.0178.F 7 september 2000 AC nr. ...

De rechter kan zijn beslissing motiveren door te verwijzen naar de conclusies van de partijen, op voorwaarde dat hij nauwkeurig het middel aanwijst waarop die conclusies volgens hem antwoorden; hij is niet verplicht te preciseren naar welke conclusie of naar welk gedeelte van de conclusie hij verwijst.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.00.0310.F 6 september 2000 AC nr. ...

Wanneer de bestreden beslissing de beklaagde veroordeelt zonder opgave van de datum van het misdrijf of van het tijdvak waarbinnen het werd gepleegd, en het Hof op grond van de processtukken waarop het vermag acht te slaan, onmogelijk kan nagaan of de strafvordering al dan niet was verjaard, vernietigt het Hof de veroordelende beslissing met verwijzing (1). (1) Zie Cass., 19 nov. 1985, A.R. 9613, nr. 187, en 3 jan. 1995, A.R. P.94.0987.F, nr. 4.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

C.98.0512.F 29 juni 2000 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is de beslissing die niet antwoordt op een nauwkeurig en omstandig verweer waarin verfieerbare objectieve gegevens worden aangevoerd (1). (1) Cass. 24 jan. 1994, A.R. S.93.0101.N, nr 45.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.99.1886.F 28 juni 2000 AC nr. ...

De beslissing is tegenstrijdig, wanneer zij, enerzijds, op de strafvordering, de beklaagde veroordeelt wegens gewone opzettelijke slagen en verwondingen, en, anderzijds, op de burgerlijke rechtsvordering, een deskundige aanstelt wiens opdracht erin bestaat de aanhoudende psychotrauma's te beschrijven waaronder het slachtoffer nog steeds te lijden heeft en die een in het Sw. bepaald gevolg opleveren, terwijl het bewezen verklaarde misdrijf een dergelijk gevolg uitsluit (1). (1) Zie Cass., 30 maart 1994, A.R. P.93.1596.F, nr 155.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

---

P.00.0513.F 14 juni 2000 AC nr. ...

De bij artikel 4, § 4, vierde lid, van de W. 5 maart 1998 voorgeschreven motiveringsverplichting is, net als die voorgeschreven bij artikel 149 Gw., een vormvereiste (1). (1) Cass., 21 dec. 1999, A.R. P.99.1552.N, nr. 693.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

S.98.0144.F 8 mei 2000 AC nr. ...

De appelrechter dient niet te antwoorden op een voor de eerste rechter genomen conclusie, als een partij zich ertoe beperkt vagelijk naar die conclusie te verwijzen, zonder dat zij deze voor het appelgerecht overneemt (1). (1) Zie concl. O.M.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.99.1197.F 3 mei 2000 AC nr. ...

Het arrest is tegenstrijdig, wanneer het beslist, enerzijds, dat de burgerlijke partijen, op grond van de telastleggingen valsheid en gebruik van valse stukken, zoals zij zijn gepleegd in de jaarrekening van een verzekeringsonderneming, geen vergoeding kunnen vorderen voor de schade die zij beweren geleden te hebben wegens de steun die voornoemde onderneming aan een verwante onderneming heeft verleend, en, anderzijds, dat de schade die zij door die telastleggingen hebben geleden, m.n. hierin bestaat dat de dividenden van de aandeelhouders werden ondergewaardeerd en de participatie in de winst van de levensverzekerden kunstmatig werd verminderd, terwijl uit de vaststellingen van het arrest blijkt dat die onderwaardering van de dividenden en die kunstmatige vermindering van de winstparticipatie alleen kan volgen uit de vermindering van de resultaten t.g.v. die steun.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Steun die een verzekeringsonderneming, op geoorloofde wijze, aan een verwante vennootschap verleent aan de hand van gelden die haar toebehoren, in het belang van de groep waartoe beide vennootschappen behoren, is geen verduistering of verspilling, d.i. het materieel bestanddeel van het misdrijf misbruik van vertrouwen.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

De rechter voldoet aan de motiveringsplicht, wanneer hij tegenover een middel van een partij zijn tegengestelde beoordeling van de feitelijke gegevens van de zaak stelt, zonder dat hij daarenboven hoeft te antwoorden op alle argumenten die de voormelde partij tot staving van dat verweer aanvoert en die geen afzonderlijke middelen zijn (1). (1) Zie Cass., 14 jan. 1998, A.R. P.97.0988.F, nr. 24; 4 maart 1998, A.R. P.97.1498.F, nr. 118; 5 juni 1998, A.R. C.97.0186.F, nr. 290; 24 aug. 1998, A.R. P.98.1008.N, nr. 372.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.99.1857.F 29 maart 2000 AC nr. ...

De strafrechter hoeft niet te antwoorden op argumenten die niet zijn opgenomen in een op de rechtszitting, tijdens het debat genomen schriftelijke conclusie of in een tijdens het debat mondeling genomen en regelmatig vastgestelde conclusie.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.97.0409.F 10 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer een conclusie het bestaan betwist van de voorwaarden die vereist zijn voor de kapitalisatie van interest, zoals de wettelijk vereiste aanmaning, antwoordt de rechter er regelmatig op en is zijn beslissing om die kapitalisatie toe te staan naar recht verantwoord, wanneer hij vaststelt dat de conclusie van de schuldeiser als aanmaning geldt en dat er geen feitelijk of juridisch beletsel is om artikel 1154 B.W. toe te passen.

- ANATOCISME -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.99.1583.F 8 maart 2000 AC nr. ...

Bij gebrek aan desbetreffende conclusies, hoeft de rechter zijn onaantastbare beslissing, volgens welke verschillende misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van hetzelfde misdadig opzet zijn, niet met redenen te omkleden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

C.98.0468.F 25 februari 2000 AC nr. ...

De verplichting om de vonnissen en arresten met redenen te omkleden en te antwoorden op de regelmatig voorgedragen middelen houdt niet de verplichting in om te antwoorden op de argumenten welke tot staving van die middelen zijn aangevoerd en geen afzonderlijke middelen vormen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.99.1826.F 16 februari 2000 AC nr. ...

De rechter hoeft niet te antwoorden op de op de rechtszitting neergelegde stukken, als niet blijkt dat de inhoud ervan is opgenomen in een regelmatige conclusie.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

S.98.0052.F 14 februari 2000 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is het arrest dat in het ongewisse laat om welke reden het een door een partij bij conclusie voorgedragen middel verwerpt.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

S.99.0156.F 14 februari 2000 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is de beslissing waarbij een vordering wordt aangenomen, zonder dat wordt geantwoordt op een regelmatig bij conclusie voorgedragen verweer van de tegenpartij.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.99.1689.F 9 februari 2000 AC nr. ...

Een beslissing is tegenstrijdig, wanneer zij, enerzijds, de beklaagde tot één enkele straf veroordeelt wegens heling van twee verweerwapens, en daarbij de daardoor getroffen personen identificeert, en wegens het onwettig houden van de voormelde wapens, en, anderzijds, de bijzondere verbeurdverklaring van die wapens beveelt door erop te wijzen dat zij aan de beklaagde toebehoren.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

C.98.0522.N 4 februari 2000 AC nr. ...

De rechter in kort geding, die vaststelt dat de zaak urgent is en oordeelt dat voor de eiser in kort geding onmiddellijke schade dreigt indien een bepaalde bewarende maatregel niet wordt genomen, is niet verplicht nader in te gaan op het verweer van degene tegen wie de maatregel wordt gevraagd en dat gebaseerd is op het materiële recht.

- KORT GEDING -

P.97.1438.N 25 januari 2000 AC nr. ...

Onwettig is de veroordeling tot een geldboete zoveel maal als er werknemers bij het sociaalrechtelijk misdrijf betrokken zijn, zonder vermelding van de wetsbepaling die toelaat de geldboete te vermenigvuldigen met het aantal werknemers.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

F.96.0084.N 20 januari 2000 AC nr. ...

Een juridische tegenstrijdigheid die slechts kan worden beoordeeld op grond van de uitlegging van wetsbepalingen, houdt geen verband met de motiveringsplicht.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Belastingzaken

C.99.0031.F 14 januari 2000 AC nr. ...

Het vonnis, dat beslist dat de door de verpachter wegens persoonlijke exploitatie gedane opzegging geldig is, is niet regelmatig met redenen omkleed noch naar recht verantwoord, wanneer het in het ongewisse laat of uit de gegevens van het deskundigenonderzoek die het vermeldt met zekerheid blijkt dat de landbouwexploitatie het overwegend deel van de beroepsactiviteit van de aanstaande exploitant zal zijn, dan wel of ze dat alleen maar waarschijnlijk maken.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

S.98.0151.F 6 december 1999 AC nr. ...

De verplichting vonnissen en arresten met redenen te omkleden is een vormvereiste.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.99.1092.F 1 december 1999 AC nr. ...

Bij gebrek aan een desbetreffende conclusie van de beklaagde hoeven de appèlrechters zijn veroordeling in de appèlkosten, die een rechtsgevolg is van hun beslissing, niet speciaal met redenen te omkleden.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De verplichting om vonnissen en arresten met redenen te omkleden en te antwoorden op regelmatig voorgedragen middelen, houdt niet de verplichting in om te antwoorden op de argumenten die tot staving van die middelen zijn aangevoerd en die geen afzonderlijke middelen vormen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.99.0985.F 24 november 1999 AC nr. ...

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moet een veroordelende beslissing op de strafvordering, hetzij in haar eigen redenen, hetzij met verwijzing naar de beroepen beslissing, melding maken van de wettelijke bepalingen die het aan de beklaagde ten laste gelegde feit strafbaar stellen en van die welke een straf opleggen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.99.0089.F 10 november 1999 AC nr. ...

De rechter die, met toepassing van artikel 16, Wet 29 juni 1975, de sluiting van een handelsvestiging beveelt, en daarbij niet antwoordt op de conclusie van de beklaagde, ten betoge dat er geen grond bestaat tot sluiting van het geheel van de gebouwen, maar alleen van de handelsvestiging als dusdanig, voldoet niet aan de motiveringsplicht.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

C.99.0111.N 4 november 1999 AC nr. ...

Tot staving van haar cassatieberoep mag een partij een gebrek aan antwoord op een conclusie van een andere partij slechts aanvoeren indien de berechting van de door die conclusie opgeworpen betwisting hetzelfde belang heeft voor het geschil tussen de eiser in cassatie en de verweerder.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.99.0047.N 11 oktober 1999 AC nr. ...

Een louter gebrek aan antwoord op een verweer maakt geen schending uit op het recht van verdediging.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

Voldoet aan de motiveringsverplichting de rechterlijke beslissing die verwijst naar de elementen uit de conclusie van een gedingvoerende partij en deze elementen overneemt.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.99.1274.F 6 oktober 1999 AC nr. ...

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten die de rechtspleging regelen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

C.98.0384.F 4 oktober 1999 AC nr. ...

Het vonnis van de rechtbank van koophandel dat in hoger beroep uitspraak doet over een vonnis van de vrederechter, is niet regelmatig met redenen omkleed wanneer het vonnis in hoger beroep in het ongewisse laat of het om een geschil tussen kooplieden gaat.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

F.98.0098.F 4 oktober 1999 AC nr. ...

Het ontbreken in een rechterlijke beslissing van enige considerans die in verband kan worden gebracht met de in de conclusie van een partij vervatte grief, maakt in se geen gebrek aan redengeving uit.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Belastingzaken

P.99.1151.F 15 september 1999 AC nr. ...

De commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling moet haar beslissingen regelmatig met redenen omkleden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.99.1184.F 15 september 1999 AC nr. ...

De bodemrechter beoordeelt in feite het bestaan van de door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade en het bedrag van de vergoeding voor het volledig herstel ervan; hij kan de schade ex aequo et bono ramen, mits hij de reden aangeeft waarom de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan worden aangenomen en tevens vaststelt dat het niet mogelijk is om de schade, zoals hij die heeft omschreven, anders te bepalen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

P.99.1329.F 8 september 1999 AC nr. ...

Art. 149 Gw. is, in zoverre het betrekking heeft op de motivering van de beslissing, niet van toepassing op de vonnisgerechten die uitspraak doen over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.99.0354.F 23 juni 1999 AC nr. ...

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moet een veroordelende beslissing op de strafvordering, hetzij in haar eigen redenen, hetzij met verwijzing naar de beroepen beslissing, melding maken van de wettelijke bepalingen die het aan de beklaagde ten laste gelegde feit strafbaar stellen en van die welke een straf opleggen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.98.1363.F 16 juni 1999 AC nr. ...

Het exploot van verzet is een proceshandeling waarbij de verzetdoende partij, enerzijds, haar verzet ter kennis brengt van de tegenpartij en, anderzijds, de zaak bij de rechtbank aanhangig maakt, maar is geen conclusie die voor de feitenrechter genomen wordt; laatstgenoemde hoeft bijgevolg niet te antwoorden op verweermiddelen die alleen in het exploot van verzet worden aangevoerd.~

- VERZET -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.97.1252.N 18 mei 1999 AC nr. ...

Niet wettig met redenen omkleed is de beslissing die nalaat alle bestanddelen van het bewezen verklaarde misdrijf vast te stellen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.98.1545.F 21 april 1999 AC nr. ...

De rechter kan het bedrag tot vergoeding van door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade naar billijkheid ramen, mits hij de reden aangeeft waarom de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan worden aangenomen en tevens vaststelt dat het niet mogelijk is om de schade, zoals hij die heeft omschreven, anders te bepalen.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

---

P.98.1589.F 21 april 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk wegens onduidelijkheid is het middel dat de schending van artikel 149 Gw. aanvoert, zonder de vordering, het verweer of de exceptie te preciseren waarop het bestreden vonnis niet zou hebben geantwoord.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onduidelijk middel

F.98.0080.F 19 april 1999 AC nr. ...

Wanneer het rechtscollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest uitspraak doet over een bezwaarschrift van een belastingplichtige tegen een aanslag inzake directe gemeentebelastingen, moet het zijn beslissing met redenen omkleden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Belastingzaken

Wanneer het rechtscollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest uitspraak doet over een bezwaarschrift van een belastingplichtige tegen een aanslag inzake directe gemeentebelastingen, moet het zijn beslissing met redenen omkleden.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

---

S.97.0140.F 19 april 1999 AC nr. ...

Een tegenstrijdigheid in de motivering waarvan het onderzoek noopt tot toetsing van de toepassing van wettelijke bepalingen, komt niet neer op een gebrek aan motivering en is dus geen schending van artikel 149 gecoörd. Gw (1994).

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.98.0427.F 15 april 1999 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is het arrest dat, zonder opgave van de redenen van zijn beslissing, een verzoek tot heropening van de debatten verwerpt die een partij na de sluiting ervan heeft gedaan.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.98.1127.F 24 maart 1999 AC nr. ...

De rechter die, bij ontstentenis van conclusie over dat punt, de beklaagde veroordeelt omdat hij geen beroep heeft gedaan op de medewerking van een architect voor het opmaken van de plannen en de controle op de uitvoering van de werken, voor welke door de wetten, besluiten en reglementen een voorafgaande toelating tot bouwen is opgelegd, en daartoe het bewezen verklaarde misdrijf omschrijft in de bewoordingen van de artt. 4 en 10 W. 20 feb. 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, verantwoordt regelmatig zijn beslissing, ook al maakt hij daarenboven geen melding van de wettelijke of reglementsbepalingen krachtens welke het litigieuze werk niet zonder de voorafgaande afgifte van een bouwvergunning mocht worden aangevat.~

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, moet de veroordelende beslissing opgave doen van de wettelijke bepalingen waarbij de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf worden vastgesteld alsook van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.97.1384.F 3 maart 1999 AC nr. ...

Het is niet tegenstrijdig om, enerzijds, te beslissen dat het college van burgemeester en schepenen een beraadslagend orgaan is, waarvan de leden, in de regel, elk afzonderlijk geen enkele beslissingsbevoegdheid hebben, en, anderzijds, vast te stellen dat de beslissing van dat college eenstemmig is genomen door al zijn leden, zodat, in voorkomend geval, ieder persoonlijk kan worden aangesproken.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

- GEMEENTE -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.98.0142.N 26 februari 1999 AC nr. ...

De rechter is niet verplicht in te gaan op een mondeling verweer van een partij en moet dergelijk verweer niet beantwoorden, hoewel van dit verweer melding is gemaakt in de conclusie of pleitnota van een andere partij.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.97.0324.F 11 februari 1999 AC nr. ...

De rechter behoeft niet te antwoorden op een conclusie die wegens een niet door het cassatiemiddel bekritiseerde beslissing doelloos is geworden.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.98.0980.F 3 februari 1999 AC nr. ...

Het appelgerecht dat de conclusie van de beklaagde, die ertoe strekt een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, beantwoordt door de door die vraag opgeworpen grondwettigheidstoetsing zelf te verrichten, omkleedt zijn beslissing regelmatig naar recht.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

C.97.0195.N 29 januari 1999 AC nr. ...

Bij ontstentenis van daartoe strekkende conclusies moet de burgerlijke rechter niet alle elementen vermelden die de toepassing van een wetsbepaling verantwoorden.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.98.0732.F 13 januari 1999 AC nr. ...

De feitenrechter beoordeelt ten gronde het bestaan van de door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade en het bedrag van de vergoeding voor het volledig herstel ervan; hij kan de schade ex aequo et bono ramen, mits hij de reden aangeeft waarom de door de getroffene voorgestelde berekeningswijze niet kan worden aangenomen en tevens vaststelt dat het niet mogelijk is om de schade, zoals hij die heeft omschreven, anders te bepalen.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

S.97.0155.F 12 oktober 1998 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is de beslissing waarbij een vordering wordt aangenomen zonder te antwoorden op een in de conclusie van de tegenpartij regelmatig voorgedragen verweer.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

S.98.0032.N 5 oktober 1998 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is het arrest dat zich ertoe beperkt de redengeving van in andere zaken gewezen arresten waarvan niet vaststaat dat eiser er partij was, over te nemen zonder haar weer te geven.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.98.1008.N 24 augustus 1998 AC nr. ...

De rechter vervult zijn motiveringsplicht als hij het verweer van de beklaagde weerlegt door de feitelijke gegevens van de zaak op tegenovergestelde wijze te beoordelen, zonder dat hij daarenboven moet antwoorden op elk van de argumenten die de beklaagde tot staving van dat verweer aanvoert en die geen afzonderlijk middel vormen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

F.97.0078.F 29 juni 1998 AC nr. ...

De tussen verschillende zaken bestaande samenhang in de zin van artikel 30 Ger.W., staat ter vrije beoordeling van de feitenrechter; het verzoek van een partij om verschillende zaken wegens samenhang samen te voegen, is geen vordering, verweer of exceptie waaromtrent de rechter zijn beslissing nader moet motiveren.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Belastingzaken

- SAMENHANG -

C.97.0186.F 5 juni 1998 AC nr. ...

De verplichting om de vonnissen en arresten met redenen te omkleden en te antwoorden op de regelmatig voorgedragen middelen houdt niet de verplichting in om te antwoorden op de argumenten die tot staving van die middelen zijn aangevoerd en geen afzonderlijke middelen vormen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

F.97.0089.F 11 mei 1998 AC nr. ...

Het hof van beroep doet uitspraak over een voorziening tegen de beslissing van de directeur van de directe belastingen, hoeft, bij ontstentenis van conclusie dienaangaande, niet uitdrukkelijk de wetsbepaling die het toepast aan te wijzen, noch uitdrukkelijk vast te stellen dat alle vereisten voor de toepassing van die bepaling aanwezig zijn.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Belastingzaken

P.97.1701.F 1 april 1998 AC nr. ...

Om in rechte met redenen omkleed te zijn, moet de beslissing van een jeugdgerecht waarbij feiten die als misdrijf zijn omschreven, bewezen worden verklaard, hetzij in de eigen redenen hetzij met verwijzing naar de beroepen beslissing, inzonderheid de wettelijke bepalingen aangeven waarin de bestanddelen van dat misdrijf worden omschreven.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- JEUGDBESCHERMING -

P.97.1498.F 4 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer de beklaagde een persoonlijke verschijning of het verhoor van getuigen vraagt, motiveert de feitenrechter regelmatig, door zijn beslissing zelf waarbij hij de telastleggingen bewezen verklaart op grond van feiten die hij aangeeft en waarop hij zijn overtuiging grondt, de afwijzing van het verzoek door impliciet te oordelen dat het nutteloos is om de waarheid te achterhalen.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Regelmatig met redenen omkleed is de beslissing van de rechter die, op grond van bepaalde feitelijke gegevens andere of daarmee strijdige feitelijke gegevens van de conclusie van de beklaagde verwerpt.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.98.0201.F 18 februari 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, wegens vaagheid, is het middel waarin de tegenstrijdigheid van de gronden wordt aangevoerd, zonder te preciseren waarin die tegenstrijdigheid zou kunnen bestaan.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onduidelijk middel

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten inzake voorlopige hechtenis.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.97.1339.F 11 februari 1998 AC nr. ...

Wanneer, na het neerleggen van conclusies, de debatten "ab initio" zijn hervat en voornoemde conclusies niet zijn hervat voor de anders samengestelde rechtbank, is zij niet gehouden daarop te antwoorden.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.97.1363.F 4 februari 1998 AC nr. ...

Het arrest van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, dat de verwerping van een aanvraag tot herstel in eer en rechten enkel grondt op de vermelding dat de voorwaarden voor het herstel in eer en rechten niet vervuld zijn, is niet met redenen omkleed en stelt het Hof niet in staat de beslissing te toetsen.~

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.97.1364.F 4 februari 1998 AC nr. ...

Het arrest van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, dat de verwerping van een aanvraag tot herstel in eer en rechten enkel grondt op de vermelding dat de voorwaarden voor het herstel in eer en rechten niet vervuld zijn en dat de aanvraag voorbarig is, is niet met redenen omkleed en stelt het Hof niet in staat de beslissing te toetsen.~

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.98.0074.F 4 februari 1998 AC nr. ...

Art. 149 Gw. is niet toepasselijk op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een ten aanzien van de vreemdeling genomen bestuurlijke maatregel van vrijheidsberoving.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Vereiste vermeldingen

C.96.0373.F 30 januari 1998 AC nr. ...

De wilsuiting van een partij om in geval van niet-bevestiging van het bestreden vonnis een nieuwe conclusie neer te leggen, is geen punt van de vordering, zodat de appelrechter daarmee geen rekening dient te houden en zijn beslissing dienaangaande niet met redenen dient te omkleden.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.97.0988.F 14 januari 1998 AC nr. ...

De rechter vervult zijn motiveringsplicht als hij het verweer van de beklaagde weerlegt door de feitelijke gegevens van de zaak op tegenovergestelde wijze te beoordelen, zonder dat hij daarenboven moet antwoorden op elk van de argumenten die de beklaagde tot staving van dat verweer heeft aangevoerd en die geen afzonderlijke middelen vormen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

S.97.0096.F 12 januari 1998 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is de beslissing waarbij een vordering wordt aangenomen, zonder dat wordt geantwoord op een in de conclusie van de tegenpartij regelmatig voorgedragen verweer.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.96.0467.F 9 januari 1998 AC nr. ...

De verplichting om de vonnissen en arresten met redenen te omkleden en te antwoorden op de regelmatig voorgedragen middelen houdt niet de verplichting in om te antwoorden op de argumenten welke tot staving van die middelen zijn aangevoerd en geen afzonderlijke middelen vormen.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.97.0220.F 7 januari 1998 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is het vonnis dat steunt op een deskundigenverslag zonder te antwoorden op een conclusie die dat verslag bekritiseert.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.97.1650.F 30 december 1997 AC nr. ...

Art. 149 Gw. is niet toepasselijk op de beslissingen van de onderzoeksgerechten inzake voorlopige hechtenis.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

S.96.0168.F 8 december 1997 AC nr. ...

Als het arrest van het arbeidshof waarin wordt vermeld dat dit hof uit de uitvoeringsmodaliteiten van de overeenkomst tussen de partijen meent te mogen besluiten dat de contractuele betrekkingen onder de toepassing van de Arbeidsovereenkomstenwet zijn blijven vallen, zonder aan te geven op welke gegevens het steunt, kan het Hof van Cassatie de wettigheid niet nagaan van de beslissing dat de partijen door een arbeidsovereenkomst waren verbonden; dat arrest is derhalve niet regelmatig met redenen omkleed.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.97.0019.N 2 december 1997 AC nr. ...

De rechter hoeft niet te antwoorden op ter rechtszitting neergelegde stukken - ook al is de neerlegging ervan vastgesteld in het proces-verbaal van de rechtszitting - waarvan niet blijkt dat het verweer dat beklaagde er wil uit afleiden in regelmatige conclusies werd aangevoerd.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.97.1027.F 26 november 1997 AC nr. ...

De beslissing van de appèlrechters over de straf is regelmatig met redenen omkleed en naar recht verantwoord, en miskent het recht van verdediging niet, wanneer zij steunt op de noodzaak om de beklaagde aan te sporen tot zin voor verantwoordelijkheid, gelet op zijn uitgesproken gebrek aan bereidheid om zich te beteren, alsook op andere gegevens, zoals de zwaarwichtigheid van de feiten en de noodzaak de herhaling ervan te voorkomen, maar niet verwijst naar de wijze waarop eiser zijn onschuld heeft willen staande houden, zelfs als het arrest verwijst naar de ontkenningen van de beklaagde om er feitelijke gegevens tegenover te stellen waaruit het afleidt dat de tenlasteleggingen bewezen zijn.

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.97.1078.F 26 november 1997 AC nr. ...

Tegenstrijdig is het vonnis dat aan de moeder als voogdes, enerzijds, een bedrag toekent tot vergoeding van het verlies van de inkomsten voor het minderjarig kind, ten gevolge van het overlijden van zijn vader, en aan de moeder, in haar eigen naam, anderzijds, een bedrag toekent tot vergoeding van het verlies van haar eigen inkomsten, zonder daarbij rekening te houden met de kosten voor het onderhoud van het kind, die gedurende een bepaalde tijd een deel van het gezinsinkomen opslorpen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.95.1350.N 25 november 1997 AC nr. ...

Wanneer uit de beslissing van de appelrechters niet kan worden afgeleid of ze een van de vervolging onderscheiden feit weerhouden, in welk geval ze de beklaagde veroordelen wegens een bij hen niet aanhangig feit, dan wel of dit feit hetzelfde is, in welk geval ze de beklaagde voor hetzelfde feit tegelijkertijd vrijspreken en veroordelen, is hun beslissing niet regelmatig met redenen omkleed.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

S.97.0050.F 10 november 1997 AC nr. ...

De tegenstrijdigheid, waarvan het onderzoek niet noopt tot toetsing aan wettelijke bepalingen, tussen de redenen en het dictum van een arrest levert een schending op van artikel 149 Gw. (1994).~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Ook al kunnen de in een cassatiemiddel bekritiseerde redenen van een arrest van de feitenrechter, ongeacht de plaats waar ze in de tekst van het arrest staan en ongeacht de vorm waarin ze worden uitgedrukt, beschouwd worden als dicta, in zoverre zij de beslissing van de appèlrechter over een betwist punt bevatten, toch kunnen zij ook, naargelang van de context van het arrest, ten grondslag liggen aan de beslissing van die rechter om het hem voorgelegde vonnis al dan niet te bevestigen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.96.0408.F 7 november 1997 AC nr. ...

Een tegenstrijdigheid in de motivering waarvan het onderzoek noopt tot toetsing aan wettelijke bepalingen, komt niet neer op een gebrek aan redenen en is dus geen schending van artikel 149 Gw.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.97.0085.F 5 november 1997 AC nr. ...

Art. 149 Gw. heeft betrekking op de motivering van de beslissingen van de vonnisgerechten van de gerechtelijke orde en is niet toepasselijk op de dagvaardingen, noch op de vorderingen van het O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moet een veroordelende beslissing op de strafvordering melding maken van de bestanddelen van het misdrijf en van de wettelijke bepalingen waarin zij worden vermeld, ongeacht het feit dat het beroepen vonnis artikel 149 Gw. niet zou naleven.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

C.96.0109.N 20 oktober 1997 AC nr. ...

Een beslissing van de strafrechter is tegenstrijdig, niet alleen wanneer de redenen van de beslissing op de strafvordering elkaar tegenspreken, maar ook wanneer deze redenen strijdig zijn met deze van de beslissing op de burgerlijke rechtsvordering.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de burgerlijke rechter, die over een eis tot schadevergoeding oordeelt dat de beslissing van de strafrechter, die, enerzijds, onder verwijzing naar verschillende misdrijven afzonderlijke straffen uitsprak en aldus besliste dat het sturen in staat van alcoholintoxicatie geen oorzaak was van de schade voortvloeiend uit de onopzettelijke slagen en verwondingen, en, anderzijds, oordeelde dat de burgerlijke partij door plaats te nemen in de wagen van de beklaagde een bepaald risico had genomen en derhalve moest instaan voor een gedeelte van zijn schade, niet door tegenstrijdigheid is aangetast.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.97.0399.F 15 oktober 1997 AC nr. ...

Tegenstrijdig is de beslissing die, enerzijds, vermeldt dat het beroepen vonnis de beklaagde veroordeelt tot een straf en, anderzijds, beslist dat het hoger beroep van beklaagde, wegens zijn vrijspraak door de eerste rechter, alleen wat de burgerlijke beschikkingen van het bestreden vonnis betreft, ontvankelijk is.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.96.0489.N 30 september 1997 AC nr. ...

Niet tegenstrijdig is de beslissing die de beklaagde, in zijn hoedanigheid van afgevaardigde bestuurder van twee onderscheiden vennootschappen, schuldig verklaart aan bedrieglijke, respectievelijk eenvoudige bankbreuk en in het dictum van de beslissing beklaagde vervolgens enkel eenvoudig bankroetier verklaart, wat een overtollige vermelding uitmaakt.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

F.96.0096.F 29 september 1997 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is het arrest dat niet antwoordt op een in de conclusie voorgedragen verweer.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Belastingzaken

P.97.0480.F 17 september 1997 AC nr. ...

Het Hof kan onmogelijk de wettelijkheid toetsen van de beslissing om aan de getroffene van een arbeidsongeval een bij kapitalisatie berekende vergoeding toe te kennen voor zijn toekomstige materiële schade, en derhalve is het arrest, waarin de grondslagen niet worden aangegeven die het hof van beroep in aanmerking heeft genomen voor de kapitalisatie en waarin evenmin wordt aangegeven in hoeverre het rekening heeft gehouden met een hogere dan de door de gerechtsdeskundige in aanmerking genomen economische weerslag, niet regelmatig met redenen omkleed.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.97.1124.N 16 september 1997 AC nr. ...

Een tegenstrijdigheid tussen de motieven van een eerdere beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij met de bestreden beslissing van dezelfde commissie levert geen schending op van de wet en tast de wettigheid van deze bestreden beslissing niet aan.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Allerlei

- CASSATIEMIDDELEN - Allerlei

S.96.0172.N 30 juni 1997 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is het vonnis dat zich ertoe beperkt de redengeving van een in een andere zaak gewezen vonnis, waarin eiser geen partij was, over te nemen zonder haar weer te geven.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

S.96.0140.F 23 juni 1997 AC nr. ...

Het arrest dat oordeelt dat uit de gegevens eigen aan de zaak blijkt dat twee werknemers zelfstandigen waren, maar enkel die gegevens vermeldt welke het als veelbetekenend bestempelt en die het bestaan van een gezagsverhouding niet uitsluiten, stelt het Hof van cassatie niet in staat de wettigheid na te gaan van de beslissing dat de verwerende onderneming, in feite, haar gezag niet kon uitoefenen over de handelingen van die beide werknemers en dat zij derhalve geen werknemers waren; dat arrest is derhalve niet regelmatig met redenen omkleed.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

D.97.0012.N 20 juni 1997 AC nr. ...

Is niet tegenstrijdig het arrest dat zegt, enerzijds dat alle dienende vragen konden gesteld worden door betrokkene tijdens het door het hof van beroep gehouden verhoor, anderzijds dat het overbodig was bepaalde personen als getuige op te roepen.~

- CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Feitelijke grondslag

C.95.0328.N 16 mei 1997 AC nr. ...

De burgerlijke rechter dient, bij gebrek aan conclusie, niet alle gegevens te vermelden die zijn beslissing naar recht verantwoorden; het enkele feit dat de redenen van een beslissing de wettigheidscontrole van het Hof onmogelijk zouden maken, levert geen schending op van artikel 149 van de Gw.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

S.96.0148.N 28 april 1997 AC nr. ...

Is niet tegenstrijdig het arrest dat enerzijds als redelijk aanvaardt, de overweging van de werkgever dat de feiten die hij zijn werknemer ten laste legt, van dien aard zijn dat de beëindiging van de arbeidsovereenkomst wenselijk was en anderzijds stelt dat die tekortkoming niet voldoende ernstig is om een verder zetten van de arbeidsrelatie onmiddellijk en definitief onmogelijk te maken.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Feitelijke grondslag

F.94.0067.N 25 april 1997 AC nr. ...

De verplichting om de vonnissen en arresten met redenen te omkleden en te antwoorden op de aangevoerde middelen houdt niet de verplichting in om te antwoorden op een argument dat tot staving van een middel wordt aangevoerd en geen zelfstandige grief inhoudt.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Belastingzaken

P.97.0372.F 23 april 1997 AC nr. ...

Regelmatig met redenen omkleed is de beslissing dat de omstandigheden die een beklaagde aanvoert om zijn vrijspraak te bekomen, geen enkel gegeven bevatten dat hen geloofwaardig maakt, wanneer de rechter de door die beklaagde aangevoerde feitelijke gegevens door andere of daarmee strijdige gegevens weerlegt.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.97.0378.F 26 maart 1997 AC nr. ...

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten inzake voorlopige hechtenis.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Vereiste vermeldingen

P.95.0389.N 11 maart 1997 AC nr. ...

Naar recht met redenen omkleed is de veroordeling wegens aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd op de persoon van een minderjarige, geen volle zestien jaar oud, die met betrekking tot de bestanddelen van het misdrijf de artikelen 373, derde lid, en 374 Sw. aanwijst, nu voormeld artikel 373, derde lid, verwijst naar het eerste lid van hetzelfde artikel dat dit misdrijf omvat.~

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

C.96.0170.F 6 maart 1997 AC nr. ...

Een wettelijke bepaling wordt niet geschonden door het feit alleen dat de rechter die deze wettelijke bepaling toepasselijk verklaart, niet vaststelt dat alle voorwaarden voor de toepassing ervan vervuld zijn, onverminderd de verplichting voor de rechter op de conclusie te antwoorden~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.96.0927.F 5 februari 1997 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het arrest dat niet antwoordt op het verweermiddel, dat afgeleid is uit het feit dat een valse factuur het in artikel 196 Sw. bedoelde misdrijf kan opleveren, wanneer die vervalste facturen aan derden worden overgelegd, maar niet wanneer zij, zoals in casu, gericht worden aan de klant, die de juistheid ervan kan nagaan.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.94.1284.N 15 oktober 1996 AC nr. ...

Schendt noch artikel 149 Gw. noch enige bepaling van het Sv., de beslissing van de rechter die ten laste van de beklaagde een overtreding vaststelt van zowel het 1° als het 3° van artikel 10.1 van het wegverkeersregelement, waarnaar in de beslissing verwezen wordt en waarvan de tekst wordt aangehaald, en de tenlastelegging waar deze overtredingen zijn samengebracht bewezen verklaartikel ~

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Schendt noch artikel 149 Gw. noch enige bepaling van het Sv., de beslissing van de rechter die ten laste van de beklaagde een overtreding vaststelt van zowel het 1° als het 3° van artikel 10.1 van het wegverkeersregelement, waarnaar in de beslissing verwezen wordt en waarvan de tekst wordt aangehaald, en de tenlastelegging waar deze overtredingen zijn samengebracht bewezen verklaartikel ~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 10

P.96.0467.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

Door tegenstrijdigheid aangetast is de rechterlijke beslissing waarbij de rechter uitspraak doet over de strafmaat en de opschorting van de uitspraak van de veroordeling beveelt.~

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Allerlei

P.96.1000.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer het internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat de zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, hoeft het Hof van Cassatie, binnen het strikte kader van de bepalingen van het nationale recht, niet te antwoorden op de door de verdediging van de betrokken persoon neergelegde conclusie, als deze niets uit te staan heeft met die bepalingen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.96.1270.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

Artikel 149 Gw. is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen inzake voorlopige hechtenis.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Vereiste vermeldingen

C.95.0335.F 3 oktober 1996 AC nr. ...

Een beslissing is gegrond op dubbelzinnige redenen, wanneer die redenen op verscheidene wijzen kunnen worden uitgelegd en wanneer zij volgens een of meer van die uitleggingen naar recht is verantwoord maar volgens een of meer andere niet.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

S.95.0055.F 30 september 1996 AC nr. ...

De rechter behoeft niet te antwoorden op een conclusie die wegens de door hem genomen beslissing niet meer ter zake dienend is.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.94.0024.N 30 mei 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatiemiddel dat aanvoert dat de bestreden beslissing onvoldoende antwoordt op eisers verweer zonder aan te geven hoe daaruit een schending van artikel 97 Gw. (1831) voortvloeit.~

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 97 (oud)

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel

C.95.0016.F 3 mei 1996 AC nr. ...

Een beslissing is gegrond op dubbelzinnige redenen, wanneer die redenen op verscheidene wijzen kunnen worden uitgelegd en wanneer zij volgens een of meer van die uitleggingen naar recht is verantwoord maar volgens een of meer andere niet; zulks is het geval wanneer het hof van beroep in het ongewisse heeft gelaten of het de partijen hoofdelijk heeft veroordeeld op grond van een zakelijke vordering of op grond van contractuele aansprakelijkheid of aansprakelijkheid buiten overeenkomst.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.93.0317.N 25 april 1996 AC nr. ...

Geen gebrek aan antwoord kan worden afgeleid uit de omstandigheid dat de feitenrechter de stelling van één partij aanneemt en de stelling van de andere verwerpt.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

Het middel dat de rechter aanwrijft de stelling van de verweerder niet te hebben onderzocht voert geen gebrek aan antwoord aan.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.93.0493.F 19 april 1996 AC nr. ...

De rechter behoeft niet te antwoorden op een beschouwing waaruit de conclusienemer geen rechtsgevolg afleidt.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.95.1105.F 27 maart 1996 AC nr. ...

Om naar recht met redenen omkleed te zijn moet de beslissing waarbij op de strafvordering een veroordeling wordt uitgesproken, de bestanddelen van het misdrijf en de desbetreffende wetsbepalingen vermelden.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.95.0805.N 27 februari 1996 AC nr. ...

Tegenstrijdig is de redengeving die enerzijds vaststelt dat een proces-verbaal, opgesteld door de verbalisanten, niet de bijzondere bewijswaarde geniet, als bedoeld in artikel 62 Wegverkeerswet, doch anderzijds oordeelt dat bedoeld proces-verbaal bewijswaarde heeft tot bewijs van het tegendeel voor wat betreft de door de verbalisanten verrichte materiële vaststellingen.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

Met redenen omkleed is de veroordelende beslissing die oordeelt dat de bestanddelen van het misdrijf verenigd zijn, doch een vergissing bevat in de aanwijzing van de toepasselijke wettekst.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

S.95.0080.F 22 januari 1996 AC nr. ...

De rechter behoeft niet te antwoorden op een conclusie die wegens de door hem genomen beslissing niet meer ter zake dienend is.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.95.1236.F 13 december 1995 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is het arrest dat, bij de uitspraak na correctionalisering door de raadkamer, enerzijds, de in de dagvaarding bedoelde telastlegging van zware diefstal gepleegd door middel van geweld of bedreiging, met een blijvende fysische of psychische ongeschiktheid tot gevolg, bewezen verklaart, anderzijds, de keuze van de straf verantwoordt door de omstandigheid dat het slachtoffer ten gevolge van de geweldpleging een blijvende ongeschiktheid en een zware verminking heeft opgelopen, maar aldus in het ongewisse laat of de appelrechters beslissen dat het geweld of de bedreiging voor het slachtoffer geen andere gevolgen heeft gehad dan een blijvende fysische of psychische ongeschiktheid dan wel of dat geweld of die bedreiging bovendien een zware verminking ten gevolge heeft gehad, in welk geval verwijzing naar de correctionele rechtbank wegens verzachtende omstandigheden uitgesloten is.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.95.0506.F 8 november 1995 AC nr. ...

Het middel, dat in strafzaken de bestreden beslissing verwijt dat ze niet passend heeft geantwoord op de conclusie van eiser, faalt naar recht in zoverre het de schending van artikel 149 Gw. aanvoert, nu die grief geen verband houdt met het vormvoorschrift vervat in de vermelde bepaling van de Grondwet.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

P.94.1399.N 10 oktober 1995 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is de beslissing waarbij de beklaagde tot effectieve straf wordt veroordeeld, terwijl de rechters vaststellen dat de wettelijke vereisten om uitstel van strafuitvoering te verlenen zijn vervuld en uitstel verantwoord is.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.95.0864.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

De beslissing waarbij een onderzoeksgerecht uitspraak doet over de uitvoerbaarverklaring van het door de buitenlandse overheid verleende bevel tot aanhouding is geen vonnis in de zin van artikel 149 Gw.; zodanige beslissing kan derhalve die bepaling niet schenden. (Tweede zaak).~

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.95.1027.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

De beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij die, enerzijds, volgt op de vordering van de procureur des Konings tot wederopneming van de geïnterneerde in een psychiatrische afdeling en op een vroegere beslissing waarbij de commissie zich ertoe beperkte een instelling aan te wijzen voor de voorlopige opneming van de geïnterneerde en die, anderzijds, een instelling aanwijst voor de verdere tenuitvoerlegging van de ingevolge de invrijheidstelling op proef opgeschorte internering staat gelijk met een beslissing waarbij de wederopneming in een door de commissie aangewezen instelling wordt gelast; aangezien die beslissing aldus uitspraak doet over de persoonlijke vrijheid, is zij vatbaar voor het cassatieberoep van de geïnterneerde.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

Wanneer een op proef in vrijheid gestelde geïnterneerde, op vordering van de procureur des Konings, opnieuw opgenomen is in een psychiatrische afdeling, kan de commissie tot bescherming van de maatschappij de wederopneming van de betrokkene in een door haar aangewezen instelling slechts gelasten, als zij in haar beslissing vaststelt dat de voorwaarden voor de wederopneming vervuld zijn.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Bevoegdheid

---

P.95.1062.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

De beslissing waarbij een onderzoeksgerecht uitspraak doet over de uitvoerbaarverklaring van het door de buitenlandse overheid verleende bevel tot aanhouding is geen vonnis in de zin van artikel 149 Gw.; zodanige beslissing kan derhalve die bepaling niet schenden. (Tweede zaak).~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- UITLEVERING -

C.94.0473.F 19 juni 1995 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is het vonnis waarin het door de eiser bij conclusie gedane bewijsaanbod wordt afgewezen, zonder dat in enige overweging daartoe een reden wordt opgegeven.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.95.0628.N 13 juni 1995 AC nr. ...

De commissie tot bescherming van de maatschappij treedt op als eigenlijk gerecht wanneer zij uitspraak doet over het verzoek tot invrijheidstelling en zij is verplicht haar beslissing desbetreffend regelmatig met redenen te omkleden.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

P.95.0345.F 31 mei 1995 AC nr. ...

Wanneer de beschuldigde geen conclusie heeft ingediend i.v.m. de gevolgen van de overschrijding van de redelijke termijn, is het hof van assisen niet ertoe gehouden de beslissing dat die termijn niet is overschreden afzonderlijk te motiveren.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Regelmatig met redenen omkleed is de beslissing van het hof van assisen over de schuld van de beschuldigde, wanneer ze de vaststelling bevat dat de jury bevestigend geantwoord heeft op de vragen over misdrijven waarvan alle bestanddelen nader werden omschreven.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

P.94.1562.F 17 mei 1995 AC nr. ...

Wanneer de beklaagde een conclusie heeft ingediend met een aanvraag tot uitstel, beantwoordt de appelrechter die conclusie regelmatig door een straf op te leggen met opgave van gronden.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Allerlei

C.93.0204.N 17 maart 1995 AC nr. ...

De rechter die een vordering in kort geding afwijst wegens gebrek aan urgentie, hoeft niet nader te antwoorden op de niet dienend geworden middelen van de eiser.~

- KORT GEDING -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.94.0122.F 20 februari 1995 AC nr. ...

Als het vonnis een beslissing wijst zonder uitspraak te doen over het bedrag van de hoofdsom en de interest van de schuld van verweerder, kan het Hof de wettigheid niet nagaan van de beslissing waarbij aan verweerder uitstel van betaling wordt verleend; het is derhalve niet regelmatig met redenen omkleed.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

D.94.0024.F 16 februari 1995 AC nr. ...

Het voorschrift uit artikel 149 Gw. 1994, volgens hetwelk de vonnissen in openbare rechtszitting worden uitgesproken, is alleen rechtens toepasselijk op de rechtbanken, in de zin die aan dat woord is gegeven in de artt. 144 en 145, d.i.op de rechtbanken van de rechterlijke macht; het is op een tuchtgerecht enkel toepasselijk als een bijzondere bepaling zulks voorschrijft, wat niet het geval is met de raden van beroep van de Orde der geneesheren.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- EIGENLIJKE RECHTSPRAAK -

F.93.0117.N 10 februari 1995 AC nr. ...

De rechter is niet verplicht te antwoorden op een impliciete aanvoering van een conclusie.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Belastingzaken

Er kan slechts tegenstrijdigheid bestaan tussen redenen, welke in de bestreden beslissing worden aangehaald.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

C.93.0070.N 16 december 1994 AC nr. ...

De appelrechter hoeft niet te antwoorden op een voor de eerste rechter genomen conclusie waarnaar een partij in het algemeen verwijst doch die voor hem niet opnieuw is overgenomen.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

C.94.0161.F 12 december 1994 AC nr. ...

De rechter is niet verplicht een onduidelijke conclusie te beantwoorden.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

Art. 149 - oud 97 -

P.94.0606.F 2 november 1994 AC nr. ...

Door tegenstrijdigheid aangetast is de beslissing waarbij de beklaagde, bestuurder van een motorvoertuig, op de strafvordering, tot onderscheiden straffen wordt veroordeeld, enerzijds, wegens het door gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg onopzettelijk toebrengen van verwondingen aan zijn inzittende, anderzijds, wegens het sturen in staat van dronkenschap en alcoholintoxicatie, op grond dat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen de staat van dronkenschap van de beklaagde en het ongeval, en, op de burgerlijke rechtsvordering, beslist dat de inzittende een gedeelte van zijn schade moet dragen omdat hij zo onvoorzichtig is geweest zich te laten terugvoeren door een bestuurder van wiens staat van dronkenschap hij op de hoogte was.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 15

P.12.1540.F 12 september 2012 AC nr. ...

De hulpofficieren van gerechtelijke politie van de procureur des Konings kunnen, in geval van ontdekking op heterdaad, een huiszoeking verrichten in de woning van de inverdenkinggestelde; wanneer in een gemeenschappelijke verblijfplaats een huiszoeking wordt verricht nadat bij een samenwonende een misdrijf op heterdaad is vastgesteld, is de toestemming van de ander niet vereist.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- WOONPLAATS -

- GRONDWET - Art. 15

P.04.1129.N 26 oktober 2004 AC nr. 509

Onder het begrip woning in de zin van artikel 15 Grondwet moet worden verstaan de plaats die een persoon bewoont om er zijn verblijf of zijn werkelijke verblijfplaats te vestigen en waar hij uit dien hoofde recht heeft op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer, zijn rust en meer in het algemeen zijn privé-leven (1). (1) Cass., 20 dec. 2000, AR P.00.1384.F, nr 713.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.04.0466.F 8 september 2004 AC nr. 391

Onder de term woning, in de zin van artikel 15 van de Grondwet, moet worden verstaan de plaats, met inbegrip van de erdoor omsloten eigen aanhorigheden, die een persoon bewoont om er zijn verblijf of zijn werkelijke verblijfplaats te vestigen en waar hij uit dien hoofde recht heeft op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer, zijn rust en meer in het algemeen zijn privé-leven (1). (1) Cass., 23 juni 1993, AR P.93.0374.F, nr 303; 21 april 1998, AR P.96.1470.N, nr 204 en zie Cass., 20 dec. 2000, AR P.00.1384.F, nr 713.

- GRONDWET - Art. 15

- WOONPLAATS -

P.03.1378.N 9 maart 2004 AC nr. 132

De rechter in de politierechtbank oordeelt onaantastbaar en zonder mogelijkheid tot verhaal of hij de toestemming geeft of weigert aan de sociale inspecteurs om toegang te hebben tot de bewoonde lokalen waarvan zij redelijkerwijze kunnen vermoeden dat daar personen tewerkgesteld zijn die onderworpen zijn aan de bepalingen van de wetgevingen waarop zij toezicht uitoefenen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

De strafrechter vermag niet na te gaan of de sociale inspecteur zich voor de politierechter op gegronde vermoedens van sociaalrechtelijke inbreuk heeft beroepen en dat de betreding van bewoonde lokalen noodzakelijk was voor het vaststellen van die inbreuk.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De stukken die de politierechter hebben toegelaten de aanvraag, uitgaande van de sociale inspecteur en strekkende tot het bekomen van machtiging tot betreding van bewoonde lokalen op basis van gegronde vermoedens van sociaalrechtelijke inbreuk, te beoordelen, moeten zich niet in het strafdossier bevinden.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.03.0412.F 26 maart 2003 AC nr. 208

De onschendbaarheid van de woonplaats wordt niet miskend door het afluisteren, kennisnemen of opnemen van gesprekken van twee of meer personen in een woonplaats, zonder ze te betreden of door middel van een technisch middel van buiten uit (1). (1) Zie Cass., 10 jan. 1995, AR P.94.1030.N, ,nr 18.

- WOONPLAATS -

- GRONDWET - Art. 15

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.00.1384.F 20 december 2000 AC nr. ...

Onder het begrip "woning" in de zin van de artt. 15 Gw. en 87 Sv. moet de plaats worden verstaan die een persoon bewoont om er zijn verblijf of zijn werkelijke verblijfplaats te vestigen en waar hij uit dien hoofde recht heeft op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer, zijn rust en meer in het algemeen zijn privé-leven (1). (1) Cass., 23 juni 1993, A.R. P.93.0374.F, nr. 303; 21 april 1998, A.R. P.96.1470.N, nr. 204.

- WOONPLAATS -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- GRONDWET - Art. 15

Art. 150

P.08.0324.N 7 oktober 2008 AC nr. 526

Het politiek misdrijf, beoogd in artikel 8, eerste lid, van het decreet van 19 juli 1831 is hetzelfde politiek misdrijf als dat bedoeld in artikel 150 Grondwet; in de beide gevallen kan een misdrijf slechts een politiek misdrijf zijn, hetzij indien het misdrijf uit de aard ervan noodzakelijk bestaat in een rechtstreekse aantasting van de politieke instellingen in hun bestaan, hun inrichting of hun werking, hetzij indien het gepleegd wordt met het oogmerk om zulke aantasting op de politieke instellingen te plegen en het feit, gelet op de bijzondere omstandigheden waaronder het gepleegd wordt, rechtstreeks zulke aantasting tot gevolg heeft of kan hebben (1). (1) Cass., 18 nov. 2003, AR P.03.0487.N, A.C., 2003, nr 575 met conclusie O.M.; Cass., 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, A.C., 2004, nr 539.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 150

- POLITIEK MISDRIJF -

P.06.0759.F 4 oktober 2006 AC nr. 460

Een misdrijf kan slechts een politiek misdrijf zijn, hetzij indien het uit de aard van het misdrijf zelf noodzakelijk bestaat in een rechtstreekse aantasting van de politieke instellingen in hun bestaan, hun inrichting of hun werking, hetzij indien het werd gepleegd met het oogmerk om zulke aantasting op de politieke instellingen te plegen en het feit, gelet op de bijzondere omstandigheden waaronder het gepleegd wordt, rechtstreeks zulk een aantasting tot gevolg heeft of kan hebben (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 2003, AR P.03.0487.N, nr 575; 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, nr 539.

- MISDRIJF - Soorten - Algemeen

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 150

- POLITIEK MISDRIJF -

P.04.1006.N 7 december 2004 AC nr. 594

Een drukpersmisdrijf is het misdrijf gepleegd door misbruik van een meningsuiting door middel van gedrukte en ruchtbaar gemaakte geschriften; de beoordeling van dergelijk misdrijf vereist derhalve de beoordeling van de geuite mening (1). (1) Cass., 11 dec. 1979, AC, 1979-1980, 452; 21 okt. 1981, AR 1902, AC, 1981-1982, 271; 9 okt. 1985, AR 4319, nr 77; 17 jan. 1990, AR 7768, nr 306; DUPONT, L. en VERSTRAETEN, R., Handboek Belgisch Strafrecht, 1990, p. 177 e.v., nr 277-287; HANOTIAU, M.Le délit de presse: insolite, arbitraire et fragile", Journ. procès, 1990, nr 169; p. 35-38; LEMMENS, K., La presse et la protection juridique de l'individu. Attention aux chiens de garde, Bruxelles, Larcier, 2004, p. 349, nr 480.

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Misbruik van door inzage in het strafdossier verkregen inlichtingen, zelfs door middel van gedrukte en ruchtbaar gemaakte geschriften, vereist geen beoordeling van een mening en is derhalve geen drukpersmisdrijf, zodat de beoordeling van dat wanbedrijf toekomt aan de correctionele rechtbank.

- MISDRIJF - Soorten - Allerlei

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Een misdrijf kan slechts een politiek misdrijf zijn, hetzij indien het uit de aard van het misdrijf zelf noodzakelijk bestaat in een rechtstreekse aantasting van de politieke instellingen in hun bestaan, hun inrichting of hun werking, hetzij indien het werd gepleegd met het oogmerk om zulke aantasting op de politieke instellingen te plegen en het feit, gelet op de bijzondere omstandigheden waaronder het gepleegd wordt, rechtstreeks zulk een aantasting tot gevolg heeft of kan hebben (1). (1) Cass., 18 nov. 2003, AR P.03.0487.N, nr ...

- MISDRIJF - Soorten - Algemeen

- POLITIEK MISDRIJF -

Om uit te maken of een misdrijf een politiek misdrijf is, dient er een rechtstreekse band te bestaan tussen het ten laste gelegde misdrijf zelf en de eventuele aantasting van de politieke instellingen.

- MISDRIJF - Soorten - Algemeen

- POLITIEK MISDRIJF -

Om uit te maken of het misdrijf van artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, een politiek misdrijf is, dient niet te worden uitgemaakt of de door de groep of vereniging verkondigde discriminatie of segregatie een rechtstreekse aantasting van de politieke instellingen tot gevolg heeft of kan hebben, maar of het strafbare behoren tot of medewerken aan zodanige groep of vereniging dit gevolg heeft of kan hebben.

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- POLITIEK MISDRIJF -

P.03.0487.N 18 november 2003 AC nr. 575

Een misdrijf kan slechts een politiek misdrijf zijn, hetzij indien het uit de aard van het misdrijf zelf noodzakelijk bestaat in een rechtstreekse aantasting van de politieke instellingen in hun bestaan, hun inrichting of hun werking, hetzij indien het werd gepleegd met het oogmerk om zulke aantasting op de politieke instellingen te plegen en het feit, gelet op de bijzondere omstandigheden waaronder het gepleegd wordt, rechtstreeks zulk een aantasting tot gevolg heeft of kan hebben (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- POLITIEK MISDRIJF -

Een misdrijf naar gemeen recht wordt een politiek misdrijf indien het werd gepleegd met het oogmerk om een aantasting op de politieke instellingen te plegen en het feit, gelet op de bijzondere omstandigheden waaronder het gepleegd wordt, rechtstreeks zulk een aantasting tot gevolg heeft of kan hebben (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- POLITIEK MISDRIJF -

P.93.1260.N 7 februari 1995 AC nr. ...

Laster verspreid door middel van een gedrukt geschrift kan een drukpersmisdrijf zijn, dat tot de bevoegdheid van het hof van assisen behoort.~

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

- LASTER EN EERROOF -

Art. 151

C.06.0100.F 3 mei 2007 AC nr. 221

De rechter is bevoegd om de wettigheid en de regelmatigheid van de handelingen van het openbaar ministerie alsook de gegrondheid van zijn aanspraken te beoordelen in een proces waar het partij is. Zodoende moeit hij zich niet met de functies van het openbaar ministerie en miskent hij evenmin het beginsel van de onafhankelijkheid van het openbaar ministerie (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.02.0054.F 23 januari 2002 AC nr. 49

Het middel dat de schending aanvoert van artikel 151 Gw. kan niet worden aangenomen, wanneer uit de stukken waarop het Hof van Cassatie vermag acht te slaan, niet blijkt dat de rechter zijn rechtsprekende bevoegdheid niet onafhankelijk heeft uitgeoefend.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 151

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Art. 151, § 1

P.11.1750.N 13 maart 2012 AC nr. ...

De rechter is onafhankelijk in de uitoefening van zijn rechtsprekende functie zodat magistraten van een rechtscollege in de uitoefening ervan dan ook niet zijn onderworpen aan het hiërarchisch gezag van hun korpschef.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

De rechter is onafhankelijk in de uitoefening van zijn rechtsprekende functie zodat magistraten van een rechtscollege in de uitoefening ervan dan ook niet zijn onderworpen aan het hiërarchisch gezag van hun korpschef.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 151

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De rechter wordt tot bewijs van het tegendeel vermoed onpartijdig, onafhankelijk en onbevangen te oordelen (1). (1) Zie: Cass. 10 dec. 1996, AR P.96.0925.N, AC, 1996, nr. 496; Cass. 24 dec. 1999, AR P.99.1839.F, AC, 1999, nr. 705; Cass. 24 april 2001, AR P.96.1117.N, AC, 2001, nr. 222; Cass. 9 mei 2001, AR P.01.0674.F, AC, 2001, nr. 269; Cass. 22 jan. 2003, AR P.03.0081.F, AC, 2003, nr. 52; Cass. 19 april 2007, AR P.06.1605.N, AC, 2007, nr. 194.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 151

De vereisten van onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter zijn nauw met elkaar verbonden zodat bij de beoordeling van de objectieve onpartijdigheid van de rechter de waarborgen van diens individuele onafhankelijkheid in aanmerking kunnen worden genomen.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 151

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 152

D.08.0002.F 7 mei 2009 AC nr. 301

De magistraat van de rechterlijke orde die in ruste wordt gesteld omdat hij de daartoe bij de wet bepaalde leeftijd heeft bereikt, blijft bekleed met zijn ambt ook al oefent hij het niet langer daadwerkelijk uit (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- MACHTEN - Rechterlijke macht

De magistraat van de rechterlijke orde die in ruste wordt gesteld omdat hij de daartoe bij de wet bepaalde leeftijd heeft bereikt, blijft bekleed met zijn ambt ook al oefent hij het niet langer daadwerkelijk uit (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 152

D.99.0022.N 2 december 1999 AC nr. ...

Onder geen enkel voorwendsel mag een rechter weigeren een beslissing te ondertekenen waarover regelmatig is beraadslaagd. Door aldus te handelen doet hij ernstig afbreuk aan de plichten van zijn ambt, wat zijn ontzetting kan verantwoorden.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Art. 152, tweede lid

D.03.0013.F 27 juni 2003 AC nr. 382

De rechter die, door een in kracht van gewijsde gegaan arrest, schuldig is verklaard aan feiten van misbruik van vertrouwen en daden van ontrouw in het beheer van faillissementen, alsook aan overtredingen van de vennootschappenwetgeving, maar de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling heeft genoten, heeft door zijn gedrag afbreuk gedaan aan de waardigheid van zijn ambt en is bijgevolg niet meer waardig om deel te nemen aan de uitoefening van de rechterlijke macht; het Hof ontzet hem bijgevolg uit zijn ambt (1). (1) Zie Cass., 18 sept. 1998, alg. verg., AR D.98.0032.N, nr 408; 10 okt. 2002, alg. verg., AR D.02.0013.N, nr ...; 15 nov. 2002, alg. verg., AR D.02.0020.N, nr ...; "Plichten en dienstbaarheden van de leden van de rechterlijke macht", rede uitgesproken door proc.-gen. E. KRINGS op de plechtige openingszitting van het Hof van Cassatie op 1 sept. 1988, AC, 1988-89, blz. 21, nr 21; J.T., 1988, blz. 493, nr 21. Men merke op dat de procureur-generaal bij het Hof, in zijn schriftelijke vordering, had verwezen naar artikel 6.1 E.V.R.M. (zie Cass., 28 juni 2001, alg. verg., AR D.01.0010.F, nr 411; 29 nov. 2001, alg. verg., AR D.01.0015.N, nr 656; B. LOMBAERT, "La Convention européenne des droits de l'homme dans le contentieux de la fonction publique belge", Collection Droit et Justice, 132, Nemesis - Bruylant, 2001, blz. 47, nr. 28). Bovenstaand arrest van het Hof vermeldt bovenvermeld artikel 6.1 niet. Hieruit kan nochtans niet worden afgeleid dat het Hof zich aansluit bij het functioneel criterium waaraan het Europees Hof voor de mensenrechten voorrang geeft, op grond van de aard van de functies en verantwoordelijkheden van de ambtenaar, en op grond waarvan dat Europees Hof beslist dat alle geschillen tussen het bestuur en ambtenaren die ambten vervullen waarbij zij deelnemen aan de uitoefening van de openbare macht, niet vallen binnen het toepassingsgebied van artikel 6.1 (Hof Mensenrechten, arrest PELLEGRIN, 8 dec. 1999, Rev. trim. D.H., 2000, blz. 819 e.v., inz. blz. 824, nrs 19 tot 22, en opm. P. WACHSMANN). Bovenstaand arrest van het Hof van Cassatie is immers bij verstek gewezen en het Hof van Cassatie heeft dus, te dezen, in werkelijkheid geen uitspraak moeten doen over de vraag of artikel 6.1 E.V.R.M. al dan niet moest worden toegepast. De opgeroepen rechter is niet in persoon verschenen, hij was evenmin vertegenwoordigd door een advocaat en heeft zich dus niet beroepen op het voordeel van die bepaling van internationaal recht. De vraag of artikel 6.1 al dan niet moet worden toegepast, is inzake rechterlijke tucht een delicate kwestie. Onverminderd de eerbied die aan de rechtspraak van het Europees Hof voor de mensenrechten verschuldigd is, is de pertinentie van het functioneel criterium inderdaad bedenkelijk. Bruno LOMBAERT schrijft (op. cit.): "En quoi le lien spécial qui peut être requis entre les fonctionnaires d'autorité et l'Etat justifierait-il que ces fonctionnaires soient privés d'un procès équitable en cas de contestation avec leur employeur public? Le critère est ainsi générateur d'une discrimination criante entre deux catégories d'agents publics: les agents de gestion qui sont admis à se prévaloir des garanties du procès équitable et les fonctionnaires d'autorité qui n'ont pas droit à un tel procès. Une telle différence de traitement, qui ne peut se revendiquer d'aucune justification objective et raisonnable, est difficilement compatible avec l'objet et les buts de la Convention européenne des droits de l'homme". Ter staving van dat standpunt merke men op dat de artt. 1 en 6.1 E.V.R.M., volgens hun eigen bewoordingen, van toepassing zijn op "eenieder". J.F.L.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Art. 158

C.09.0019.N 15 oktober 2009 AC nr. 584

De overheid die een individuele overheidshandeling heeft gesteld die voor de Raad van State wordt bestreden, heeft belang te horen bepalen of de kennisneming al dan niet binnen de rechtsmacht van de rechtscolleges van de rechterlijke orde valt wanneer de Raad van State de rechtsmacht verwerpt die de overheid voorstond; de overheid heeft in dergelijk geval wel een belang om te horen zeggen welke instantie het geschil moet beoordelen en blijft dat belang behouden ook wanneer de individuele maatregel voorlopig overeind blijft doordat de Raad van State zich zonder rechtsmacht heeft verklaard om erover te oordelen (1). (1) Zie Cass., 8 juni 2009, Verenigde Kamers, AR nr. S.08.029.N, met strijdige concl. van adv.-gen. MORTIER, waarop het O.M. in zijn mondelinge conclusie had gesteund om de onontvankelijkheid van het cassatieberoep op te werpen; het Hof heeft op 15 oktober 2009 in Verenigde Kamers analoge arresten uitgesproken in de zaken C.09.0015.N, C.09.0016.N, C.09.0017.N en C.09.0020.N.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Gemis aan belang of bestaansreden

Het Hof van Cassatie moet als enige in de Belgische rechtsorde beslissen over conflicten van attributie; die grondwettelijke opdracht houdt in dat het een regulerende opdracht heeft in verband met de respectieve opdrachten van de rechterlijke orde en van de Raad van State; beslissingen waarin de Raad van State uitspraak doet over de grenzen van zijn bevoegdheid ten aanzien van de bevoegdheid van de rechtscolleges van de rechterlijke orde, moeten in de regel door het Hof van Cassatie op dat vlak kunnen worden getoetst.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 158

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Art. 159

P.14.0394.F 25 juni 2014 AC nr. ...

De kennelijk onredelijke aard van de vordering van de gemachtigd ambtenaar tot herstel van de plaats in de vorige staat of van een welbepaalde herstelmaatregel kan worden beoordeeld rekening houdend met het eventuele bestaan van een andere maatregel die noodzakelijk kan blijken, gelet op de aard van de overtreding, de omvang van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor die ordening voortvloeit uit het herstel van de plaats in de vorige staat, tegenover de last die eruit zou voortvloeien voor de overtreder; daaruit volgt dat bij de beoordeling van de onredelijke aard van de gevorderde herstelmaatregel niet noodzakelijkerwijs moet worden onderzocht welke last de maatregel de overtreder zou berokkenen (1). (1) Zie Cass. 11 januari 2012, AR P.11.1332.F, AC 2012, nr. 23.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De rechterlijke macht is bevoegd om te onderzoeken of de keuze, door de gemachtigd ambtenaar, voor het herstel van de plaats in de vorige staat dan wel voor een welbepaalde herstelmaatregel, alleen was ingegeven door het belang van een goede ruimtelijke ordening; de rechter is bevoegd om een vordering niet in te willigen als die kennelijk onredelijk is of gebaseerd is op gronden die met het voormelde doel geen verband houden (1). (1) Cass. 11 januari 2012, AR P.11.1332.F, AC 2012, nr. 23.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

C.12.0239.N 22 februari 2013 AC nr. ...

De vrederechter, die in het raam van de wettigheidscontrole van artikel 159 Grondwet, oordeelt dat de vordering op basis van het retributiereglement onwettig is en de vordering als ongegrond afwijst, doet geen uitspraak over een geschil betreffende de toepassing van een gemeentelijke belasting en schendt de overige in het onderdeel aangewezen wetsbepalingen niet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- RETRIBUTIE -

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

P.12.0489.N 6 november 2012 AC nr. ...

Krachtens artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM en artikel 159 Grondwet moet de rechter nagaan of de beslissing van de herstelvorderende overheid om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen; hij moet de vordering die is gestoeld op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1). (1) Zie: Cass. 10 feb. 2009, AR P.08.1163.N, AC 2009, nr. 108; Cass. 24 nov. 2009, AR P.09.0278.N, AC 2009, nr. 689; Cass. 25 maart 2011, AR C.10.0016.N, AC 2011, nr. 225.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

C.11.0620.F 4 oktober 2012 AC nr. ...

Elk rechtsprekend orgaan heeft de bevoegdheid en de plicht om na te gaan of de beslissingen waarvan de toepassing betwist wordt, overeenstemmen met de wet.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

C.11.0027.N 8 maart 2012 AC nr. ...

Artikel 159 Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en rechtbanken de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toepassen in zoverre zij met de wetten overeenstemmen, is in algemene bewoordingen gesteld en maakt geen onderscheid naargelang de aard van de wetten waarmee de daarin bedoelde besluiten en verordeningen moeten overeenstemmen; hieruit volgt dat de rechter de besluiten en verordeningen die niet met wilsaanvullende wetsbepalingen overeenstemmen, evenmin mag toepassen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

P.11.1332.F 11 januari 2012 AC nr. ...

De rechter kan bij zijn beoordeling van de kennelijk onredelijke aard van de vordering van de gemachtigd ambtenaar tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of van een welbepaalde herstelmaatregel, rekening houden met het bestaan van een eventuele andere maatregel die noodzakelijk kan blijken, rekening houdend met de aard van de overtreding, de omvang van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor die ordening voortvloeit uit het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, tegenover de last die eruit zou voortvloeien voor de overtreder (1). (1) Zie Cass. 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De rechterlijke macht is bevoegd om te onderzoeken of de keuze, door de gemachtigd ambtenaar, voor het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of voor een welbepaalde herstelmaatregel, alleen ingegeven was door het belang van een goede ruimtelijke ordening ; de rechter is bevoegd om een vordering niet in te willigen als die kennelijk onredelijk is of steunt op gronden die met het voormelde doel geen verband houden (1). (1) Zie Cass. 4 feb. 2003, AR P.01.1462.N, AC, 2003, nr. 80 ; Cass. 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

C.09.0130.F 4 november 2011 AC nr. ...

Ieder met de eigenlijke rechtspraak belast rechtscollege heeft de bevoegdheid en de plicht om de interne en externe wettigheid te onderzoeken van elke bestuurshandeling waarop een aanspraak, een verweer of een exceptie gegrond is; die wettigheidstoetsing blijft niet beperkt tot de eventuele kennelijke onregelmatigheden van die handeling (1). (1) Cass. 4 dec. 2006, AR S.06.0066.F, AC, 2006, nr. 620.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

S.10.0112.F 10 oktober 2011 AC nr. ...

De rechter kan geen beslissing tot uitsluiting van het voordeel van de wachtuitkeringen bevestigen, wanneer die beslissing genomen is op grond van een koninklijk besluit waarvan hij vaststelt dat het ongrondwettig is.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

De met eigenlijke rechtspraak belaste organen kunnen en moeten de interne en externe wettigheid van elke administratieve handeling onderzoeken waarop een vordering, eis of verweer gegrond is.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.08.0452.F 21 april 2011 AC nr. ...

Krachtens het legaliteitsbeginsel en het algemeen rechtsbeginsel van de normenhiërarchie, die grondwettelijke waarde hebben en waarvan artikel 159 een bijzondere verwoording vormt, dienen de hoven en rechtbanken de toepassing te weren van de artikelen 471 tot 474 van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium in zoverre ze met schending van de artikelen 68 en 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, de bevoegdheid inzake stadsheropleving toevertrouwen aan de minister van het Waalse Gewest die bevoegd is voor de ruimtelijke ordening (1). (1) Zie concl. o.m. in Pas., 2011, nr. ...

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

C.10.0016.N 25 maart 2011 AC nr. ...

Artikel 149, §1, eerste lid, van het Stedenbouwdecreet 1999 laat niet toe dat de rechter op grond van de enkele vaststelling dat de gevorderde maatregel leidt tot een onevenredige last voor de overtreder in vergelijking tot het voordeel voor de ruimtelijke ordening, oordeelt dat geen herstel van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening noodzakelijk is; om het gevorderde herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te kunnen afwijzen, moet de rechter vaststellen dat ook met een minder ingrijpende maatregel de goede ruimtelijke ordening kan worden hersteld (1). (1) Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- MACHTEN - Rechterlijke macht

De rechter gaat na of de beslissing om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen; hij moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1). (1) Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het behoort de rechter de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust, zonder dat hij hierbij vermag de opportuniteit van de vordering te beoordelen (1). (1) Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, AC, 2004, nr. 323, met concl. van advocaat-generaal DE SWAEF.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wordt aangevochten, gaat de rechter niet alleen na of de beslissing van de stedenbouwkundig inspecteur om die bepaalde herstelmaatregelen te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen, maar gaat hij bovendien en in het bijzonder na of deze vordering niet kennelijk onredelijk is; hij moet afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit (1). (1) Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- MACHTEN - Rechterlijke macht

F.08.0035.F 21 oktober 2010 AC nr. 623

Het middel is niet ontvankelijk, wanneer het het arrest verwijt dat het beslist dat de belastingverordening op grond waarvan de litigieuze aanslag is gevestigd, artikel 464, eerste lid, 1°, W.I.B. 1992 niet schendt en het aldus verwijt dat het een onwettige verordenende bepaling toepast, zonder dat het de schending van artikel 159 van de Grondwet aanvoert (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ... .

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

C.08.0424.F 23 september 2010 AC nr. 543

De hoven en rechtbanken moeten nagaan of de ministers, door het advies van de Raad van State niet in te winnen, hun bevoegdheid niet hebben overschreden of afgewend door het wettelijk begrip dringende noodzakelijkheid te miskennen (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 2008, AR S.07.0025.F, A.C., 2008, nr. 41, met concl. adv.-gen. Genicot, in Pas., 2008, nr. ...

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RAAD VAN STATE -

C.08.0582.N 3 juni 2010 AC nr. 391

Het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten belet de rechter de opportuniteit van een retributie, verschuldigd krachtens een niet onwettig bevonden gemeentelijk retributiereglement, te beoordelen en in te grijpen in de tariefstructuur van dit reglement (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1994, A.C., 1994, nr. 572; Cass., 10 nov. 1994, A.C., 1994, nr. 928; Cass., 24 jan. 1996, A.C., 1996, nr. 50; Cass., 10 juni 1996, A.C., 1996, nr. 227; Cass., 12 dec. 2003, A.C., 2003, nr. 2287; Cass., 16 juni 2006, AR C.O5.O287.F., A.C., 2006, nr. 334.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten belet de rechter die de strijdigheid van een plaatselijk besluit met de wetten niet vaststelt, dit besluit geheel of ten dele buiten toepassing te laten (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1994, A.C., 1994, nr. 572; Cass., 10 nov. 1994, A.C., 1994, nr. 928; Cass., 24 jan. 1996, A.C., 1996, nr. 50; Cass., 10 juni 1996, A.C., 1996, nr. 227; Cass., 12 dec. 2003, A.C., 2003, nr. 2287; Cass., 16 juni 2006, AR C.O5.O287.F., A.C., 2006, nr. 334.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

Het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten belet de rechter die de strijdigheid van een plaatselijk besluit met de wetten niet vaststelt, dit besluit geheel of ten dele buiten toepassing te laten (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1994, AC, 1994, nr. 572; Cass., 10 nov. 1994, AC, 1994, nr. 928; Cass., 24 jan. 1996, AC, 1996, nr. 50; Cass., 10 juni 1996, AC, 1996, nr. 227; Cass., 12 dec. 2003, AC, 2003, nr. 2287; Cass., 16 juni 2006, AR C.O5.O287.F., AC, 2006, nr. 334.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.08.1163.N 10 februari 2009 AC nr. 108

De rechter gaat na of de beslissing van de stedenbouwkundige inspecteur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen; hij moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1). (1) Zie Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, AC, 2004, nr. 323 met conclusie advocaat-generaal De Swaef; Cass., 12 okt. 2004, AR P.04.0476.N, AC, 2004, nr. 473; Cass., 3 nov. 2004, AR P.04.0730.F, AC, 2004, nr. 526; Cass., 3 juni 2005, AR C.04.0029.N, AC, 2005, nr. 313; Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Ook wanneer wederrechtelijke constructies in strijd zijn met de planologische bestemming van het gebied kan de rechter, afhankelijk van de concrete omstandigheden van de zaak, oordelen dat een herstelvordering die alleen op grond van de planologische bestemming is gesteund, kennelijk onredelijk is en niet noodzakelijk is om de ruimtelijke ordening te vrijwaren.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat wordt aangevochten, gaat de rechter in het bijzonder na of deze vordering niet kennelijk onredelijk is: hij moet afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit (1). (1) Zie Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, AC, 2004, nr. 323 met conclusie advocaat-generaal De Swaef; Cass, 12 okt. 2004, AR P.04.0476.N, AC, 2004, nr. 473; Cass., 3 nov. 2004, AR P.04.0730.F, AC, 2004, nr. 526; Cass., 3 juni 2005, AR C.04.0029.N, AC, 2005, nr. 313; Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

S.07.0116.N 1 december 2008 AC nr. 684

Het beginsel dat het Hof van Cassatie in de regel bij de beoordeling van de wettigheid van een rechterlijke beslissing die aan het Hof is voorgelegd, zijn toezicht slechts kan uitoefenen uitgaande van de dag waarop de beslissing is genomen, vindt evenwel geen toepassing wanneer de wetgever door een bekrachtiging terugwerkende kracht heeft willen verlenen aan een koninklijk besluit dat door de appelrechter onwettig werd bevonden(1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

S.08.0017.F 13 oktober 2008 AC nr. 543

Het besluit van de minister tot goedkeuring van de beslissing van de leidend ambtenaar van de dienst voor geneeskundige verzorging om hoger beroep in te stellen, vormt een besluit in de zin van artikel 159 Gw. (1). (1) Cass., 9 jan. 2002, A.C., 2002, nr. 14; 12 sept. 1997, A.C., 1997, nr. 329.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

---

P.07.1509.N 18 maart 2008 AC nr. 187

Artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999 laat niet toe dat de rechter op grond van de enkele vaststelling, dat de gevorderde maatregel van herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand leidt tot een onevenredige last voor de overtreder in vergelijking tot het voordeel voor de ruimtelijke ordening, zou oordelen dat geen herstel van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening noodzakelijk is; om het gevorderde herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te kunnen afwijzen moet de rechter vaststellen dat ook met een minder ingrijpende maatregel de goede ruimtelijke ordening kan worden hersteld.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De rechter gaat na of de beslissing van de stedenbouwkundig inspecteur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen; hij moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1). (1) Zie Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, AC, 2004, nr. 323 met conclusie adv.-gen. DE SWAEF; Cass., 12 okt. 2004, AR P.04.0476.N, AC, 2004, nr. 473; Cass., 3 nov. 2004, AR P.04.0730.F, AC, 2004, nr. 526; Cass., 3 juni 2005, AR C.04.0029.N, AC, 2005, nr. 313.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wordt aangevochten, gaat de rechter niet alleen na of de beslissing van de stedenbouwkundig inspecteur om die bepaalde herstelmaatregel te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen, hij moet bovendien in het bijzonder nagaan of deze vordering niet kennelijk onredelijk is en hij moet afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 2003, AR P.01.1462.N, AC, 2003, nr. 80.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

S.07.0025.F 21 januari 2008 AC nr. 41

Bij het verrichten van hun opdracht van wettigheidstoetsing, moeten de rechters, uitsluitend op grond van de redenen die vermeld worden in de akte die zij willen toepassen, nagaan of de minister, door het advies van de Raad van State niet in te winnen, zijn bevoegdheid niet heeft overschreden of deze zelfs heeft afgewend door het wettelijk begrip dringende noodzakelijkheid te miskennen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RAAD VAN STATE -

S.07.0003.F 10 september 2007 AC nr. 394

De interne en externe toetsing van de wettigheid van een administratieve handeling, die de met eigenlijke rechtspraak belaste organen kunnen en moeten verrichten, wordt niet beperkt door de omstandigheid dat tegen de administratieve handeling voor de Raad van State een vordering tot schorsing is ingesteld die werd verworpen, en een beroep tot nietigverklaring dat geleid heeft tot een arrest dat de afstand van geding heeft vastgesteld (1). (1) Cass., 9 jan. 1997, AR C.96.0066.F, nr 20.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

C.06.0071.F 15 februari 2007 AC nr. 94

In de regel staat het aan de ministers om, onder voorbehoud van hun politieke verantwoordelijkheid, te oordelen of de hoogdringendheid voorhanden is die hen ontslaat van de verplichting om de tekst van de ontwerpen van reglementaire besluiten te onderwerpen aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State; de rechters zijn evenwel verplicht na te gaan of de minister, door het advies van de Raad van State niet in te winnen, zijn bevoegdheid niet heeft overschreden of zelfs heeft afgewend, door het wettelijk begrip hoogdringendheid te miskennen (1). (1) Cass., 9 sept. 2002, S.00.0125.F, nr 426.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- RAAD VAN STATE -

S.06.0032.F 18 december 2006 AC nr. 657

De socialezekerheidsinstellingen en de diensten belast met de betaling van sociale prestaties zijn gehouden de belanghebbenden, uiterlijk op het moment van de uitvoering, in kennis te stellen van iedere hen betreffende gemotiveerde individuele beslissing; de kennisgeving moet bovendien de bestaande mogelijkheden tot beroep vermelden, alsmede de vormen en termijnen die ter zake moeten worden nageleefd, en de Koning bepaalt hoe en wanneer de kennisgeving gebeurt, alsook de gevallen waarin de kennisgeving niet hoeft plaats te vinden of waarin ze op het ogenblik van de uitvoering gebeurt; de Koning bezit op grond van die wetsbepaling echter geen verordenende bevoegdheid om de wettelijke termijnen waarbinnen de beroepen tegen de beslissingen van de socialezekerheidsinstellingen die bevoegd zijn voor de toekenning, betaling of terugvordering van prestaties, op straffe van verval ingesteld moeten worden, te wijzigen, zelfs niet om ze te verlengen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

S.06.0066.F 4 december 2006 AC nr. 620

Elk met eigenlijke rechtspraak belast orgaan kan en moet nagaan of de besluiten en verordeningen waarop een vordering, verweer of exceptie is gegrond, met de wet overeenstemmen (1); dit wettigheidstoezicht met het oog op de mogelijke weigering van de toepassing van administratieve akten, betreft zowel de externe of formele wettigheid van die akten als hun interne wettigheid (2). (1) Cass., 22 maart 1993, AR 9512, nr 154, met concl. O.M. in Bull en Pas., 1993, I, inz. nr 14 van de concl; Cass., 20 juni 1997, AR D.96.0005.N, nr 290; Cass., 12 sept. 1997, AR C.96.0340.F, nr 349. (2) Zie Cass., 10 juni 1996, AR S.95.0114.F, nr 227, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1996, I, inz. nr 6 van de concl; Cass., 31 mei 2001, AR C.98.0198.N, nr 323; Cass., 23 okt. 2006, AR S.05.0042.F, nr ..., redenen.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

P.06.1173.F 22 november 2006 AC nr. 591

De gerechten kunnen en moeten zelfs weigeren om de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen toe te passen, met inbegrip van de niet verordenende bepalingen die op dergelijke akten steunen, met name als ze in strijd zijn met de Grondwet (1). (1) Zie Cass., 22 maart 1993, AR 9512, nr 154; Cass., 8 april 2003, AR P.02.1165.N, nr 233; Marc UYTTENDAELE, Precis de droit constitutionnel belge, Brussel, Bruylant, 2001, p. 132, nr 124.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

Ofschoon het toezicht, mits opwerpen van een exceptie, dat door artikel 159, Grondwet is ingesteld, het mogelijk maakt om een akte niet toe te passen, laat dit geen bestraffing toe wegens het niet bestaan ervan.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

S.05.0042.F 23 oktober 2006 AC nr. 502

Artikel 159, Gw., luidens hetwelk de hoven en rechtbanken de besluiten en verordeningen alleen toepassen in zover zij met de wetten overeenstemmen, is in algemene bewoordingen gesteld en maakt geen onderscheid tussen de erin bedoelde administratieve handelingen; die bepaling is ook toepasselijk op de niet verordenende beslissingen van het bestuur en op de administratieve handelingen, zelfs al zijn deze van individuele aard (1). (1) Cass., 24 nov. 1988, AR 8242, nr 180, en noot 1, p. 365; 22 maart 1993, AR 9512, nr 154, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1996, I, nr 154, inz. nr 14 van de concl.; 9 jan. 1997, AR C.96.0066.F, nr 20; 2 dec. 2000, AR C.98.0460.N, nr 646; zie Cass., 10 juni 1996, AR S.95.0114.F, nr 227, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1996, I, nr 227, inz. nr 6 van de concl.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

C.05.0287.F 16 juni 2006 AC nr. 334

Het staat de hoven en rechtbanken niet de opportuniteit te beoordelen van een administratieve handeling waarop een vordering, een verweer of een exceptie berust, maar ze hebben daarentegen de bevoegdheid en de plicht de interne en externe wettigheid ervan te toetsen alvorens eraan uitwerking te verlenen (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1996, AR S.95.0114.F, nr 227 met concl. adv.-gen. LECLERCQ in Bull. en Pas., 1996, I, nr 227 en 31 mei 2001, AR C.98.0198.N, nr 323.

- MACHTEN - Scheiding der machten

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.05.0013.F 28 november 2005 AC nr. 631

Art. 6, K.B. 10 aug. 1998, dat de afzonderlijke honoraria uitsluitend bepaalt op grond van een vergoeding die evenredig is met de te gelde gemaakte activa, schendt artikel 33, Faillissementswet, niet.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

P.05.0369.N 13 september 2005 AC nr. 424

De rechtskracht van een regularisatievergunning wordt bepaald door haar wettigheid, los van elke bestraffing; de eventuele niet verdere strafbaarstelling van de uitvoering of instandhouding van werken, waarvan alleen de strafrechter de onwettigheid van de vergunning vaststelt, brengt niet mee dat een door de strafrechter onwettig bevonden regularisatievergunning, bij afwezigheid van vernietiging of schorsing, de voordien uit een gepleegd bouwmisdrijf ontstane onwettige toestand doet ophouden.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Waar artikel 159, Grondwet de rechter verbod oplegt om toepassing te maken van een door hem onwettig bevonden regularisatievergunning en, bijgevolg, het voordeel toe te kennen van een regularisatie welke deze vergunning ten onrechte verleent, staat het aan hem het gevorderde herstel te bevelen na daartoe vooraf het standpunt van de stedenbouwkundige inspecteur te hebben ingewonnen.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

F.04.0023.F 17 februari 2005 AC nr. 101

Voor de regelmatigheid van een belastingverordening is het niet vereist dat zij zelf de motivering bevat waarom zij door de gemeenteoverheid is goedgekeurd, maar het is noodzakelijk en voldoende dat die motivering kan worden afgeleid uit het administratief dossier van de gemeente (1). (1) J.P. MAGREMANNE en F. VAN DE GEJUCHTE, "La procédure en matière de taxe local: établissement et contentieux du règlement-taxe et de la taxe", Larcier, 2004, p. 30; P. LEWALLE, Contentieux administratif, 2e ed. Brussel, Larcier, 2002, p. 150; P. BOUVIER, "La motivation des actes administratifs", R.R.D., 1994, p. 164.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

C.03.0117.F 7 oktober 2004 AC nr. 465

Het niet naleven van de substantiële vormvereiste, zijnde de vraag om advies aan de Raad van State, zonder aanvoering van de met bijzondere redenen omklede hoogdringendheid, leidt tot de onwettigheid van het K.B. van 8 aug. 1984 (1). (2). (3). (1) Andersl. concl. O.M. (2) Cass. 9 sept. 2002, AR S.00.0125.F, www.cass.be. (3) Bij arrest van 29 juni 2000, C.98.0217.F, nr 217, had het Hof het cassatieberoep aangenomen dat gericht was tegen de beslissing waarbij dezelfde partijen betrokken waren en volgens welke het begrip ambt met volledige prestaties in het hoger muziekonderwijs niet zou zijn omschreven.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- ONDERWIJS -

P.04.0237.N 15 juni 2004 AC nr. 323

Het behoort tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht de herstelvordering inzake stedenbouw op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust terwijl het niet aan de rechter staat de opportuniteit van die vordering te beoordelen; hierbij gaat de rechter na of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen en hij moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.04.0358.N 15 juni 2004 AC nr. 324

Het behoort tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht de herstelvordering inzake stedenbouw op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust terwijl het niet aan de rechter staat de opportuniteit van die vordering te beoordelen; hierbij gaat de rechter na of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen en hij moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1)(2). (1) Cass., 4 feb. 2003, AR P.01.1462.N, nr ... . (2) Art. 149, Decr.Vl.Parl. 18 mei 1999, zoals gewijzigd door artikel 8, 1°, Decr.Vl.Parl. 4 juni 2003.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

F.01.0029.N 16 oktober 2003 AC nr. 506

De machtiging aan de Koning verleend om de voorwaarden en de toepassingsmodaliteiten vast te stellen van de in artikel 5, § 1, 8°, W.I.G.B. voorziene vrijstelling van verkeersbelasting voor de autovoertuigen die uitsluitend aangewend worden tot verhuring met bestuurder, houdt voor de Koning niet de macht in om de toepassing van deze vrijstelling te beperken tot verhuringen met het oog op het vervoer van personen ter gelegenheid van plechtigheden (1). (1) Zie Cass., 5 sept. 1996, AR nr F.96.0003.F, A.C., 1996, nr 294.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

P.02.1165.N 8 april 2003 AC nr. 233

Krachtens het algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk de rechter geen toepassing mag maken van een beslissing waarbij een hogere bepaling wordt geschonden, waarvan artikel 159 Gw. 1994 een bijzondere toepassing vormt, mag de rechter geen toepassing maken van een besluit dat een algemeen rechtsbeginsel, zoals het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, schendt (1). (1) Zie Cass., 4 september 1995, AR C.94.0417.F, nr 360 en noot F.D. bij Cass., 26 maart 1980, A.C. 1980, nr 473: krachtens dit algemeen beginsel, waarvan artikel 159 Gw. 1994 een bijzonder toepassing is, kunnen de hoven en rechtbanken geen toepassing maken van, onder andere, een administratieve beslissing waarbij een algemeen rechtsbeginsel wordt geschonden. Zie ook F. DUMON, La cour de Justice Benelux, Brussel, Bruylant, 1980, p. 273.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

S.02.0022.N 17 maart 2003 AC nr. 171

De niet-toepassing van een bestuurshandeling op grond van artikel 159 van de Grondwet brengt slechts mee dat zij voor de betrokkenen rechten noch verplichtingen oplevert (1). (1) Cass., 29 juni 1999, RG P.98.0109.N, n° 407.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

De omstandigheid dat de Koning het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel schendt bij de uitoefening van zijn bevoegdheid vrijstellingen toe te kennen van de verplichting de loonmatigingsbijdrage te betalen, heeft niet tot gevolg dat de rechter, bij toepassing van de exceptie van onwettigheid van artikel 159 van de Grondwet, zelf bevoegd wordt het voordeel van de vrijstelling te verlenen aan een categorie van personen aan wie de Koning geen vrijstelling heeft toegekend (1). (1) Cass., 27 juni 2002, RG C.99.553.N, n°... .

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

P.02.1403.N 10 december 2002 AC nr. 661

De hoven en rechtbanken zijn niet bevoegd om de wetten aan de Grondwet te toetsen (1). (1) Cass., 24 jan. 1996, AR P.95.0190.F, nr 50.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

De hoven en rechtbanken zijn niet bevoegd om de wetten aan de Grondwet te toetsen (1). (1) Cass., 24 jan. 1996, AR P.95.0190.F, nr 50.

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.98.0460.N 2 december 2002 AC nr. ...

Artikel 159 van de Grondwet, luidens hetwelk de hoven en rechtbanken de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toepassen voor zover zij met de wetten overeenstemmen, is in algemene bewoordingen gesteld en maakt geen onderscheid naargelang van de administratieve handelingen die daarin worden bedoeld; dit artikel is van toepassing op de zelfs niet-reglementaire beslissingen van het bestuur en op de administratieve handelingen, ook al zijn ze van individuele aard. De regel geldt ook wanneer de onwettigheid van de beslissing te wijten is aan de overheid (1). (1) Cass., 22 maart 1993, A.R. 9512, A.C., 1993, nr 154 met concl. adv.-gen. Leclercq in Pas. 1993; Cass., 10 nov. 1992, A.R. 4655, nr 725.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

S.00.0125.F 9 september 2002 AC nr. 426

In de regel staat het aan de ministers om, onder voorbehoud van hun politieke verantwoordelijkheid, te oordelen of de dringende noodzakelijkheid voorhanden is die hen ontslaat van de verplichting om de tekst van de ontwerpen van reglementaire besluiten te onderwerpen aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State; de rechters zijn evenwel verplicht na te gaan of de minister, door het advies van de Raad van State niet in te winnen, zijn bevoegdheid niet heeft overschreden of zelfs heeft afgewend door het wettelijk begrip dringende noodzakelijkheid te miskennen (1). (1) Zie Cass., 17 sept. 2001, A.R. S.99.2198.N, nr..

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RAAD VAN STATE -

C.99.0553.N 27 juni 2002 AC nr. 390

Wanneer een kamer van beroep van het Beroepsinstituut van Boekhouders en Fiscalisten kennis neemt van een verzoek tot eerherstel treedt zij op al een met eigenlijke rechtspraak belast orgaan en past ze de besluiten en de verordeningen alleen toe in zoverre zij met de wetten overeenstemmen (1). (1) Cass. 12 sept. 1997, A.R. C.96.0340.F, nr. 349 (wat de grondwettelijke regel betreft); zie Cass., 20 juni 1997, A.R. D.96.0005.N, nr. 290 (toegepast op een tuchtcollege).

- ACCOUNTANT -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MACHTEN - Rechterlijke macht

P.00.0855.F 9 januari 2002 AC nr. 14

De beslissing van de bestuurlijke overheid die, met het oog op de toepassing van artikel 155, § 2, W.W.R.O.S.P., de keuze van de wijze van herstel bepaalt, is geen besluit of verordening in de zin van artikel 159 Gw. (1). (1) Zie concl. O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.00.0627.N 11 december 2001 AC nr. ...

De relevantie voor de strafrechter van de, krachtens artikel 159 Grondwet, opgeworpen wettigheidsexceptie wegens het onwettig karakter van de overheidsbeslissing tot weigering van de regularisatievergunning wordt bepaald door de vraag of de tegen de beklaagde gerichte strafvordering, ingesteld wegens overtreding van de artikelen 42 en 43 Stedenbouwdecreet, op een administratieve beslissing berust waarvan de wettigheid moet worden nagegaan; dit is niet het geval wanneer de strafvervolging niet stoelt op de weigering van de overheid om een vergunning af te leveren, maar op de overtrading van het wettelijk verbod zelf (1) (2). (1) Zie Cass., 7 nov. 1995, AR P.94.1076.N, nr. 479; 12 mei 1998, AR P.96.1457.N, nr. 244; 2 juni 1998, AR P.96.1587.N, nr. 283. (2) De artikelen 42, 43 en 68 Stedenbouwdecreet werden inmiddels opgeheven bij artikel 171, eerste lid, Decreet Vlaamse Raad van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Voor het Waalse Gewest, zie de artt. 84, § 1, en 154 Waals Wetboek Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw.

- STEDENBOUW - Sancties

S.99.0198.N 17 september 2001 AC nr. ...

Onverminderd hun politieke verantwoordelijkheid staat het in de regel aan de ministers de hoogdringendheid te beoordelen op grond waarvan zij aan de Raad van State, afdeling wetgeving, geen beredeneerd advies behoeven te vragen over de tekst, onder meer van ontwerpen van reglementaire besluiten; evenwel hebben de hoven en rechtbanken de macht en de plicht de wettigheid te toetsen van de besluiten die zij toepassen (1). (1) Zie concl. O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- RAAD VAN STATE -

F.00.0024.F 28 juni 2001 AC nr. ...

Wanneer een bepaling van een gemeentelijke verordening niet conform de wetten is, mag de rechter niet weigeren de andere bepalingen van die verordening toe te passen (1). (1) Zie cass., 4 juni 1996, AR. P.95.0497.N, nr. 207.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

P.96.1117.N 24 april 2001 AC nr. ...

Is niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, het middel afgeleid uit de schending van artikel 159 Gw. door het Militair gerechtshof, nu zelfs zo de weigering door de militaire overheid van beklaagdes aanvraag tot het verkrijgen van een tijdelijke ambtsontheffing onwettig zou zijn, dit niet tot gevolg heeft dat beklaagde hierdoor op het ogenblik van de hem ten laste gelegde feiten geen militair meer was (1). (1) Zie cass. 31 mei 2000, A.R. P.00.0339.F, AC, nr....

- MILITAIR -

- DESERTIE -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.98.1591.N 10 oktober 2000 AC nr. ...

Rechtdoende op de voorziening van de procureur-generaal vernietigt het Hof, in het belang van de wet, en derhalve zonder verwijzing, de veroordelende beslissing over de strafvordering wegens overtreding van een sinds het plegen van de feiten door de Raad van State nietig verklaard besluit van de Vlaamse Regering (1). (1) Cass., 22 oktober 1973, AC, 1974, 214.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

---

P.00.0339.F 31 mei 2000 AC nr. ...

Het Militair Gerechtshof schendt artikel 159 Gw. niet, wanneer het beslist dat een wegens insubordinatie en desertie vervolgde militair, volgens de beslissingen van de militaire overheid, een officier in werkelijke dienst is, als die beslissingen, op het tijdstip van de feiten, niet zijn vernietigd, opgeheven of opgeschort, en de beklaagde zich niet met feitelijkheden hiertegen vermag te verzetten door het recht in eigen handen te nemen.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MILITAIR -

- DESERTIE -

P.00.0024.F 12 januari 2000 AC nr. ...

Miskenning van een ministeriële omzendbrief geeft geen aanleiding tot cassatie.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

P.98.0110.N 9 november 1999 AC nr. ...

Voor het misdrijf bepaald in artikel 39, § 1, 2, in fine, Milieuvergunningsdecreet, is het misdrijfbestanddeel het niet naleven door de beklaagde van de voor hem bindende exploitatievoorwaarde; de rechter moet onderzoeken of deze voorwaarde als onderdeel van de overheidsbeslissing waarop de telastlegging stoelt, wettig is en, in vorkomend geval, haar niet-bindend verklaren.

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- MILIEURECHT -

- LANDBOUW -

P.98.0109.N 29 juni 1999 AC nr. ...

Het niet-bindend verklaren van een overheidsbeslissing bij toepassing van artikel 159 Grondwet brengt slechts mee dat zij voor de betrokkenen rechten noch verplichtingen oplevert. De onwettige beslissing blijft voorbestaan zolang zij niet ingevolge een annulatieberoep wordt vernietigd.~

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

P.99.0117.F 9 juni 1999 AC nr. ...

De hoven en rechtbanken zijn niet bevoegd om na te gaan of de wetten in overeenstemming zijn met de Grondwet.~

- RECHTBANKEN - Algemeen

- MACHTEN - Rechterlijke macht

P.97.1323.F 4 maart 1998 AC nr. ...

De rechterlijke macht mag de opportuniteit van een bepaling van een gemeentelijke politieverordening niet beoordelen. ~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- GEMEENTE -

C.96.0340.F 12 september 1997 AC nr. ...

Art. 159 Gw. luidens hetwelk de hoven en rechtbanken de besluiten en verordeningen alleen toepassen in zover zij met de wetten overeenstemmen, is in algemene bewoordingen gesteld en maakt geen onderscheid tussen de handelingen die het beoogt; het is toepasselijk zelfs op de niet verordenende beslissingen van het bestuur en op de bestuurshandelingen, ook al zijn deze van individuele aard.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

Ieder met eigenlijke rechtspraak belast orgaan kan en moet nagaan of de besluiten en verordeningen waarop een vordering, verweer of exceptie gegrond zijn, met de wet overeenstemmen.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

D.96.0005.N 20 juni 1997 AC nr. ...

Ieder met eigenlijke rechtspraak belast orgaan kan en moet nagaan of de besluiten en verordeningen waarop een vordering, verweer of exceptie is gegrond, met de wet overeenstemmen.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

F.96.0112.F 10 april 1997 AC nr. ...

De bestendige deputatie van een provincieraad waarbij een bezwaar tegen een directe gemeentebelasting aanhangig is gemaakt, oefent eigenlijke rechtspraak uit en heeft, in die hoedanigheid, het recht en de plicht na te gaan of de besluiten of verordeningen die zij moet toepassen, met de wet overeenstemmen.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- BESTENDIGE DEPUTATIE -

De bestendige deputatie van een provincieraad die als een met eigenlijke rechtspraak belast rechtscollege uitspraak doet over het bezwaar van een belastingplichtige tegen de te zijnen name ingekohierde aanslag, is bevoegd om kennis te nemen van de grieven tegen het principe van een belastingsverordening inzake de huisvuilophaling en tegen het bedrag van de vastgestelde gemeentebelasting.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- BESTENDIGE DEPUTATIE -

S.96.0119.F 17 maart 1997 AC nr. ...

De artt. 6 en 7 K.B. 4 juni 1987 tot vaststelling van de regelen inzake het bijhouden van een verstrekkingenregister door de kinesitherapeuten en de verpleegkundigen en tot bepaling van de administratieve geldboeten in geval van inbreuk op deze voorschriften, voeren, volgens de regels die zij bepalen, administratieve geldboeten in ten laste van de zorgverstrekkers, in casu, kinesitherapeuten en verpleegkundigen, in wier hoofde een overtreding van de bepalingen van dat koninklijk besluit werd vastgesteld; beide verordenende bepalingen zijn conform de artt. 37ter en 101 Z.I.V.-wet en kunnen derhalve door de hoven en rechtbanken worden toegepast.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

---

S.96.0100.N 10 februari 1997 AC nr. ...

Bij de vaststelling na 1 juli 1992, zijnde de datum van de inwerkingtreding van het K.B. van 22 juni 1992, van het langdurig karakter van de werkloosheid, dienen de periodes van werkloosheid gelegen voor deze datum mee in rekening gebracht te worden om uit te maken of het dubbele van de gewestelijke gemiddelde werkloosheidsduur werd bereikt.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

C.96.0066.F 9 januari 1997 AC nr. ...

De grondwettelijke regel luidens welke de hoven en rechtbanken de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toepassen in zover zij met de wetten overeenstemmen, maakt geen onderscheid tussen de handelingen die hij beoogt en is dus van toepassing op de zelfs niet-verordenende beslissingen van de administratieve overheid en op de bestuurshandelingen, zelfs al zij van individuele aard; een beroep tot nietigverklaring voor de Raad van State doet geen afbreuk aan die regel.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- RAAD VAN STATE -

Het gezag van gewijsde van een arrest van de Raad van State dat een tegen een individuele bestuurshandeling ingesteld beroep tot nietigverklaring afwijst, belet niet dat de hoven en rechtbanken recht doen op een door dezelfde vereisende partij ingestelde vordering tot vergoeding van de schade die zij beweert te hebben geleden wegens die bestuurshandeling, aangezien het voorwerp van laatstgenoemde vordering verschilde van dat van het verzoek waarover de Raad van State uitspraak heeft gedaan.

- RAAD VAN STATE -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Allerlei

F.96.0003.F 5 september 1996 AC nr. ...

De Koning heeft, bij het K.B. van 8 juli 1970 houdende algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, inzonderheid artikel 15, § 1, 2°, b, de vrijstelling van de verkeersbelasting op de autovoertuigen niet kunnen beperken tot de personenauto's, in de strikte betekenis van het woord, die als persoonlijk vervoermiddel worden gebruikt door gebrekkigen; hij heeft derhalve de voor hetzelfde doel gebruikte minibussen niet van die vrijstelling kunnen uitsluiten en aldus de draagwijdte beperken van artikel 5, § 1, eerste lid, 3°, van het W.I.G.B., welke bepaling kracht van wet heeft.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

Het staat niet aan de hoven en de rechtbanken om in de plaats van de uitvoerende macht te treden ter beoordeling van de opportuniteit van een maatregel die tot de bevoegdheid van laatstgenoemde macht behoort.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTBANKEN - Algemeen

De hoven en rechtbanken zijn niet bevoegd om de wetten aan de Grondwet te toetsen.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTBANKEN - Algemeen

P.95.0893.N 9 januari 1996 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de strafrechter die zich niet beperkt tot het toezicht op de overeenstemming met de wet van een aanvullende gemeenteverordening op de uitoefening van de prostitutie, maar de gepastheid en de doelmatigheid ervan beoordeelt.~

- GEMEENTE -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MACHTEN - Rechterlijke macht

P.94.0802.N 16 mei 1995 AC nr. ...

Inzake stedebouw behoort het tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht de vordering van de gemachtigde ambtenaar tot herstel van de plaats in de vorige staat op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust, terwijl het niet aan de rechter staat de opportuniteit van die vordering te beoordelen.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 16

C.12.0143.N 27 februari 2014 AC nr. ...

De Vlaamse regering kan overgaan tot onteigeningen ten algemenen nutte inzake gewestelijke aangelegenheden mits hierbij toepassing te maken van de regels en procedures voorgeschreven bij de inzake onteigeningen geldende wetgeving; krachtens de besluiten van de Vlaamse regering is het lid van de Vlaamse regering dat bevoegd is voor de binnenlandse aangelegenheden, behoudens in de gevallen bepaald in de wet of het decreet, bevoegd om de onteigeningsmachtiging af te leveren met instemming van het functioneel bevoegd lid van de Vlaamse Regering (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.13.0003.N 28 november 2013 AC nr. ...

De vordering tot herziening moet als een zelfstandige procedure worden beschouwd (1) die valt onder de kostenregeling van het Gerechtelijk Wetboek (2). (1) Zie Cass. 14 dec. 1995, AC 1995, nr. 548. (2) Zie Cass. 22 maart 2012, AR C.10.0155.N, AC 2012, nr. 191, met concl. van het OM; Cass. 4 dec. 1992, AC 1991-92, 1385.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.11.0750.N 14 juni 2013 AC nr. ...

De Vlaamse regering kan overgaan tot onteigeningen ten algemenen nutte inzake gewestelijke aangelegenheden mits hierbij toepassing te maken van de regels en procedures voorgeschreven bij de inzake onteigeningen geldende wetgeving; krachtens de besluiten van de Vlaamse regering is het lid van de Vlaamse regering dat bevoegd is voor de binnenlandse aangelegenheden, behoudens in de gevallen bepaald in de wet of het decreet, bevoegd om de onteigeningsmachtiging af te leveren met instemming van het functioneel bevoegd lid van de Vlaamse Regering (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.12.0091.F 13 juni 2013 AC nr. ...

Artikel 16 van de Grondwet is van toepassing in geval van onteigening ten algemenen nutte, die een gedwongen eigendomsoverdracht onderstelt waaruit een eigendomsverlies, en bijgevolg een daadwerkelijke beroving van een goed voortvloeit (1). (1) Cass. 4 dec. 2008, AR C.04.0582.F-C.05.0129.F-C.05.0130.F-C.05.0131.F-C.05.0132.F-C.05.0133.F-C.05.0134.F-C.05.0135.F-C.05.0136.F-C.05.0222.F-C.05.0224.F, AC 2008, nr. 696.

- GRONDWET - Art. 16

C.06.0415.N 24 juni 2010 AC nr. 453

Krachtens het algemeen rechtsbeginsel van de gelijkheid van de burgers voor de openbare lasten, dat onder meer is neergelegd in artikel 16 van de Grondwet, kan de overheid niet zonder vergoeding lasten opleggen die groter zijn dan die welke een particulier in het gemeenschappelijk belang moet dragen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GRONDWET - Art. 16

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.09.0196.F 8 februari 2010 AC nr. 87

Het bestreden vonnis, dat de kap beveelt van bomen die schade veroorzaken waardoor het evenwicht tussen naburige eigendommen verbroken wordt, maar hun eigenaar niet het recht ontzegt om op zijn erf beplantingen te hebben die aan de naburige eigenaars geen stoornis opleggen die de maat van de gewone ongemakken van nabuurschap overstijgt, schendt de artikelen 544 B.W. en 16 Gw. niet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder

- GRONDWET - Art. 16

C.08.0436.N 29 oktober 2009 AC nr. 626

Om billijk te zijn, moet de onteigeningsvergoeding even groot zijn als het bedrag dat moet betaald worden om zich een onroerend goed aan te schaffen van dezelfde waarde als het goed waarvan de onteigende werd ontzet (1); de veschuldigde belasting op de onteigeningsvergoeding staat in oorzakelijk verband met de onteigening (2); indien de onteigeningsvergoeding als gedwongen meerwaarde in hoofde van de onteigende wordt belast, moet die vergoeding worden verhoogd met de erop verschuldigde belasting teneinde de onteigende toe te laten een gelijkwaardig goed aan te kopen (1). (1) Cass., 24 april 1980, A.C., 1979-80, nr. 541; (2) Zie Cass., 31 jan. 2008, AR C.06.0250.N, A.C., 2008, nr. 76

- GRONDWET - Art. 16

- BELASTING -

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.04.0582.F 4 december 2008 AC nr. 650

Artikel 16 van de Grondwet is van toepassing bij onteigening te algemenen nutte, die een overdracht van eigendom met eigendomsverlies inhoudt en bijgevolg een werkelijke ontzetting van bezit vormt; dat artikel is niet van toepassing bij geluidsoverlast, die weliswaar het eigendomsrecht van de buurtbewoners kan beperken maar hen niet werkelijk uit het bezit van hun goederen ontzet.

- GRONDWET - Art. 16

C.06.0250.N 31 januari 2008 AC nr. 76

Vermits de schadeloosstelling in geval van onteigening alle schadeposten moet omvatten die de onteigende heeft geleden en die in oorzakelijk verband staan met de onteigening, zijn de door de onteigende gemaakte kosten van juridische bijstand, die in oorzakelijk verband staan met de onteigening, een bestanddeel van die billijke schadevergoeding (1). (1) Zie, voor de kosten van technische bijstand: Cass., 5 mei 2006, AR C.03.0068.F, A.C., 2006, nr 257.

- GRONDWET - Art. 16

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.05.0448.F 21 september 2006 AC nr. 429

Om billijk te zijn dient de schadeloosstelling, die aan de onteigende verschuldigd is wegens ontzetting uit zijn onroerend goed, gelijk te zijn aan maar niet meer te bedragen dan het bedrag dat moet worden betaald om zich een onroerend goed aan te schaffen van dezelfde waarde.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.03.0068.F 5 mei 2006 AC nr. 257

Het arrest dat de kosten van een technisch raadsman niet beschouwt als gerechtskosten en het noodzakelijke oorzakelijk verband vaststelt tussen de onteigening ten algemenen nutte en de voornoemde kosten die door de onteigende zijn gemaakt, verantwoordt zijn beslissing naar recht dat die kosten opgenomen moeten worden in de billijke schadeloosstelling die aan de onteigende wordt toegekend (1) (2) (3). (1) Zie Cass., 2 sept. 2004, AR C.01.0186.F, nr 375 met concl. O.M. in Pas., 2004. (2) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ... (3) Het niet-gepubliceerde deel van de aanvullende conclusie omvat een verklarende inleiding over de opportuniteit ervan en hun plan. Voor de volledige - Franse - tekst, zie J.T. 2006, p. 339 e.v.

- GERECHTSKOSTEN - Algemeen

- GRONDWET - Art. 16

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

P.06.0220.F 3 mei 2006 AC nr. 254

De verbeurdverklaring is een straf en geen maatregel van onteigening ten algemenen nutte; zij treft de veroordeelde zonder schadeloosstelling.

- STRAF - Andere straffen

- GRONDWET - Art. 16

C.04.0422.F 9 december 2005 AC nr. 656

Het arrest dat, zonder het bestaan van een specifieke omstandigheid van de zaak aan te wijzen, oordeelt dat de vergoeding voor afsluiting en de vergoeding voor wederafsluiting twee onderscheiden schadegevallen betreffen en een dubbele vergoeding toekent, kent aan de onteigende een vergoeding toe die de schade te boven gaat.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.04.0161.N 11 februari 2005 AC nr. 87

De voorafgaande schadeloosstelling is vreemd aan de veroordeling tot terugbetaling van het bedrag dat de onteigende teveel heeft ontvangen doordat in de herzieningsprocedure bij rechterlijke uitspraak de onteigeningsvergoeding wordt verminderd (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1995, AR C.93.0122.N, nr 548.

- GRONDWET - Art. 16

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.98.0345.N 8 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer de onteigening van een onroerend goed geschiedt overeenkomstig de Onteigeningswet behoort het, in de aangelegenheden die zijn overgedragen aan de Gemeenschappen of de Gewesten, aan hun respectieve regeringen om vast te stellen dat de onmiddellijke inbezitneming van dat goed ten algemenen nutte onontbeerlijk is; zij kunnen andere personen die bevoegd zijn om onroerende goederen ten algemenen nutte te onteigenen, machtigen tot onteigening in de gevallen waarin zij oordelen dat de verkrijging ervan noodzakelijk is voor het beleid inzake de stedenbouw en de ruimtelijke ordening (1). (1) Contra: cass., 20 febr. 1986, A.R. nr. 7230, nr. 402, met de conclusie van advocaat-generaal Velu in bull. en Pas. Nadien is echter het Decr. Vl 13 april 1988 uitgevaardigd (en gelijkaardige decreten wat het Waalse Gewest en de Duistalige Gemeenschap betreft, en een ordonnantie van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad). Zie Coppens, A., De onteigeningsmachtiging door de gemeenschappen en de gewesten, T.B.P. 1990, 708.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.96.0015.N 18 juni 1998 AC nr. ...

De schadeloosstelling die toekomt aan iemand die ten algemenen nutte uit zijn eigendom wordt ontzet moet de volledige schade vergoeden; het verlies van een onwettig voordeel is geen vergoedbare schade; daaruit volgt dat geen onteigeningsvergoeding kan worden toegestaan voor een onwettig voordeel dat is verworven door werken die zonder de vereiste vergunning zijn uitgevoerd.~

- GRONDWET - Art. 16

- STEDENBOUW - Algemeen

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.96.0030.F 19 december 1996 AC nr. ...

Om het bedrag te bepalen van de billijke vergoeding waarop de onteigende recht heeft, moet de rechter, om op het ogenblik van zijn beslissing het eventueel verschuldigde aanvullend bedrag te begroten, slechts rekening houden met de vermindering van de koopkracht van de munt of de stijging van de immobiliënmarkt, wanneer hij vaststelt dat het bedrag, dat de onteigenaar voordien ter beschikking van de onteigende had gesteld, niet toereikend was.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.92.8408.N 21 april 1995 AC nr. ...

De schade bestaande in de waardevermindering van een niet-onteigend perceel, die niet te wijten is aan de ontzetting van de eigendom van de in te nemen grond, maar wel aan het gebruik waartoe de onteigenaar de onteigende grond bestemt, geeft geen recht op schadeloosstelling wegens onteigening ten algemene nutte.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.94.0108.F 10 november 1994 AC nr. ...

Wanneer de onteigenaar, in de loop van een onteigening ten algemenen nutte via de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden, aan de Deposito- en Consignatiekas voorlopige vergoedingen heeft betaald waarvan het bedrag dat van de definitieve vergoedingen te boven gaat, mag hij niet bovendien worden veroordeeld om op laatstgenoemde vergoedingen wettelijke interest te betalen voor de periode vóór de beslissing tot vaststelling ervan; anderzijds, is de enkele overweging dat de onteigenden in de toestand van een accipiens te goeder trouw verkeren, geen verantwoording voor de beslissing dat de interest die aan de onteigenaar op het aan de onteigende te veel betaalde is verschuldigd, pas begint te lopen vanaf de beslissing tot vaststelling van de definitieve vergoeding.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- INTEREST - Moratoire interest

Art. 161

C.11.0513.N 3 mei 2013 AC nr. ...

Het behoort in beginsel tot de bevoegdheid van de wetgever om administratieve rechtscolleges op te richten; minstens moet de wetgever de Koning machtigen om een administratief rechtscollege in te stellen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- MACHTEN - Wetgevende macht

Het behoort in beginsel tot de bevoegdheid van de wetgever om administratieve rechtscolleges op te richten; minstens moet de wetgever de Koning machtigen om een administratief rechtscollege in te stellen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 161

Art. 167

C.04.0043.N 15 mei 2006 AC nr. 272

Het cassatiemiddel dat schending aanvoert van de artt. 10 en 11 van de Grondwet doordat de rechter een discriminerende uitlegging zou gegeven hebben van de Verordening (EG) nr 1384/2000 van de Raad van 29 mei 2000 is niet ontvankelijk (1). (1) Zie J. Velu, Toetsing van de grondwettigheid en toetsing van de verenigbaarheid met verdragen, Belgisch Staatsblad 1992, nr 88; P. PopelierOngrondwettige verdragen: de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof geplaatst in een monistisch tijdsperspectief", R.W. 1994-1995, 1076 - 1079; A. Alen en F. MeersschautDe Prejudiciële Vraagstelling aan het Grondwettelijk Hof" in De nieuwe wet op het Grondwettelijk Hof - Documentatiemap CBR Universiteit Antwerpen 2003, nr 4.

- EUROPESE UNIE - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

S.99.0103.F 12 maart 2001 AC nr. ...

Ook al is een verdrag ten aanzien van België van kracht in de internationale rechtsorde, toch heeft het bij ontstentenis van instemming van de Kamers en/of, in voorkomend geval, van de bevoegde Gewest- of Gemeenschapsraden, geen verbindende kracht in de interne rechtsorde; de rechtbanken mogen het niet toepassen (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 167

Art. 170

F.98.0072.N 3 november 2000 AC nr. ...

Het recht op rechtszekerheid van een individuele belastingplichtige is geen onbeperkt recht en moet onder omstandigheden wijken voor het legaliteitsbeginsel dat de rechtszekerheid en gelijkheid verzekert ten bate van alle belastingplichtigen; dat recht houdt inzonderheid niet in dat een belastingplichtige, die met een ambtenaar een akkoord heeft gesloten waarbij hem in strijd met uitdrukkelijke wetsbepalingen bepaalde voordelen werden verleend, aanspraak zou kunnen maken op de toepassing van dat akkoord dat in zijnen hoofde geen gerechtvaardigde verwachtingen kan scheppen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 170

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

F.96.0028.N 23 september 1999 AC nr. ...

Uit artikel 170 Gw., volgens welk geen belasting kan worden ingevoerd dan door een wet en uit het aan artikel 211, § 2, van het W.I.B. onderliggend beginsel volgt dat de Belgische Staat die voorafbetalingen heeft ontvangen die niet kunnen verrekend worden met enige belasting, tot terugbetaling ervan moet worden veroordeeld.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

F.93.0021.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Uit artikel 170 van de Grondwet, volgens welk geen belasting kan worden ingevoerd dan door een wet en uit het aan artikel 211, §2, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) onderliggende beginsel volgt dat de Belgische Staat die bedrijfsvoorheffing heeft ontvangen die niet kan worden verrekend met enige belasting, tot terruggave ervan moet worden veroordeeld.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

F.93.0033.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Uit artikel 170 van de Grondwet, volgens welk geen belasting kan worden ingevoerd dan door een wet en uit het aan artikel 211, §2, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) onderliggende beginsel volgt dat de Belgische Staat die bedrijfsvoorheffing heeft ontvangen die niet kan worden verrekend met enige belasting, tot teruggave ervan moet worden veroordeeld.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

Art. 170, § 1

P.14.0057.F 14 mei 2014 AC nr. ...

Door te bepalen dat de dader van of de medeplichtige aan de fraude, hoofdelijk gehouden is tot betaling van de ontdoken belasting, voert artikel 458 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 geen belasting in, in de zin van artikel 170, § 1, van de Grondwet.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 170

Door te bepalen dat de dader van of de medeplichtige aan de fraude, hoofdelijk gehouden is tot betaling van de ontdoken belasting, voert artikel 458 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 geen belasting in, in de zin van artikel 170, § 1, van de Grondwet.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- MISDRIJF - Deelneming

Art. 172

F.07.0014.N 24 april 2008 AC nr. 252

Als er geen wettelijke grondslag bestaat om een natuurlijke of een rechtspersoon als schuldenaar van een belasting aan te wijzen, kan er ten aanzien van deze natuurlijke of rechtspersoon geen sprake zijn van vrijstelling of vermindering van die belasting.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

Art. 172, tweede lid

F.08.0010.N 14 januari 2010 AC nr. 35

Het bepalen van de draagwijdte van een btw-vrijstelling in een ministeriële omzendbrief is niet verzoenbaar met artikel 172, tweede lid, van de Grondwet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 173

C.01.0034.F 10 mei 2002 AC nr. 285

De retributie is in essentie de vergoeding die de overheid van bepaalde belastingplichtigen vordert als tegenprestatie voor een bijzondere dienst die zij in hun persoonlijk belang heeft geleverd of voor een rechtstreeks en bijzonder voordeel dat zij hun heeft toegestaan; het bedrag ervan moet in een redelijke verhouding staan tot het belang van de verstrekte dienst, anders moet zij als een belasting worden beschouwd (1). (1) Cass., 10 dec. 1998, AR C.97.0290.F, nr 397.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Andere plaatselijke belastingen

- RETRIBUTIE -

C.97.0290.F 10 september 1998 AC nr. ...

De retributie is in essentie de vergoeding die de overheid van bepaalde belastingplichtigen vordert als tegenprestatie voor een bijzondere dienst die zij in hun persoonlijk belang heeft geleverd of voor een rechtstreeks en bijzonder voordeel dat zij hun heeft toegestaan; het bedrag ervan moet in een redelijke verhouding staan tot het belang van de verstrekte dienst.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 173

- RETRIBUTIE -

Art. 180, tweede lid

F.11.0023.N 21 september 2012 AC nr. ...

Nu de rekenplicht die aan de inning van rijksgelden is verbonden, niet uitsluitend het beheer van rijksgelden omvat, maar ook betrekking heeft op het stellen van invorderingsdaden om de rechten van de Schatkist te vrijwaren, is in de regel elke rekenplichtige, die belast is met het beheer van de financiën van de Staat en die instaat voor de inning van rijksgelden en/of voor de invordering van fiscale schulden, onderworpen aan de rechtsmacht van het Rekenhof dat uitspraak doet over de geldelijke aansprakelijkheid van een rekenplichtige tegenover de Staatskas (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.: in hoofdorde had het O.M. geconcludeerd tot de verwerping van de voorziening omdat eisers vordering lastens de betrokken BTW-ontvanger sedert 19 oktober 2010, zijnde vijf jaar na het neerleggen van zijn ambt op 19 oktober 2005, hoe dan ook verjaard is omdat er in casu vóór die datum geen arrest tot veroordeling werd gewezen. Het O.M. steunde daarbij op artikel 8, laatste lid, van de Wet op het Rekenhof van 29 oktober 1846 dat bepaalt dat een rekenplichtige vijf jaar na het neerleggen van zijn ambt definitief kwijting bekomt indien binnen die termijn geen arrest tot veroordeling werd gewezen. Het arrest laat dit door het O.M. opgeworpen middel van onontvankelijkheid van de voorziening onbeantwoord.

- REKENHOF -

Art. 19

C.03.0211.F 2 juni 2006 AC nr. 309

De rechter die, om de rechten van een derde daadwerkelijk te beschermen, in kort geding de uitzending van een tv-programma voorlopig schorst, miskent de vrijheid van meningsuiting niet (1). (1) Zie gedeeltelijk andersl. concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- GRONDWET - Art. 19

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Art. 190

C.08.0340.F 14 september 2009 AC nr. 497

De in artikel 112, Nieuwe Gemeentewet, bedoelde reglementen worden verbindend de vijfde dag volgend op de dag van bekendmaking door aanplakbrief, behalve wanneer zij het anders bepalen (1). (1) Zie concl. O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Art. 191

S.05.0042.F 23 oktober 2006 AC nr. 502

De vreemdeling die een regularisatieaanvraag op grond van de wet van 22 december 1999 indient, mag krachtens de wet op het grondgebied van het Koninkrijk verblijven; wat de hem te verlenen steun betreft, kan hij, zolang over zijn aanvraag niet is beslist, dus niet beschouwd worden als een persoon die illegaal in het Rijk verblijft in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2004, volt. terechtz., AR S.03.0008.N, nr 307, met concl. adv.-gen. DE RAEVE; artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet, in zijn versie na de wet van 16 juli 1996.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.03.0008.N 7 juni 2004 AC nr. 307

De vreemdeling die een regularisatieaanvraag heeft ingediend op grond van de wet van 22 december 1999, wordt door de wet gemachtigd om op het grondgebied van het Rijk te verblijven; mitsdien kan hij tot zolang over zijn aanvraag niet is beslist niet beschouwd worden, wat de hem te verlenen steun betreft, als een persoon die illegaal in het Rijk verblijft in de zin van artikel 57, § 2, OCMW-wet (1). (1) Cass., 17 juni 2002, AR S.01.0148.F, nr 365, met concl. eerste advocaat-generaal Leclercq. Zie ook concl. O.M.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.01.0091.F 25 maart 2002 AC nr. 199

Artikel 7, § 1, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders wijkt niet af van het grondwettelijk beginsel van de gelijkstelling van Belgen en vreemdelingen en machtigt de Koning niet om daarvan af te wijken (1). (1) Zie de grotendeels eensluidende concl. van het O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Artikel 191

- WERKLOOSHEID - Algemeen

Iedere vreemdeling die zich op het grondgebied van België bevindt, geniet de bescherming verleend aan personen en aan goederen, behoudens de bij wet gestelde uitzonderingen; in de zin van die grondwetsbepaling moet de wet worden opgevat als de akte die uitgaat van de wetgevende macht (1). (1) Zie de grotendeels eensluidende concl. van het O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Artikel 191

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- VREEMDELINGEN -

Art. 21

C.98.0081.F 3 juni 1999 AC nr. ...

Uit het in artikel 21 Gw. neergelegde beginsel dat elke godsdienst vrij haar eigen organisatie inricht, valt af te leiden, enerzijds, dat de benoeming en de afzetting van bedienaren van een eredienst alleen maar door de bevoegde geestelijke overheid kunnen geschieden, overeenkomstig de regels van de eredienst, en anderzijds, dat de godsdienstige discipline en rechtsmacht op die bedienaars van de eredienst alleen door dezelfde overheid en overeenkomstig dezelfde regels kunnen worden uitgeoefend.~

- GRONDWET - Art. 21

- EREDIENST -

Wanneer de geestelijke overheid een bedienaar van de eredienst zijn taak heeft ontnomen, is de rechter niet, zelfs niet in kort geding, bevoegd om op grond van de rechten van de mens of het recht van verdediging te bevelen dat de betrokkene zijn pastorale taak verder zou vervullen.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

Art. 22

P.10.1545.F 20 oktober 2010 AC nr. 617

Het bij de artikelen 22 van de Grondwet en 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven, is niet absoluut (1); die bepalingen verbieden niet dat de wet de toegang tot het grondgebied afhankelijk maakt van de verplichting om over een paspoort met visum te beschikken, en evenmin dat zij in de nodige maatregelen voorziet om de eerbiediging daarvan te verzekeren. (1) Zie Cass., 29 jan. 1999, A.C., 1999, nr. 53.

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- VREEMDELINGEN -

C.08.0384.N 5 juni 2009 AC nr. 376

De door het stagereglement van de Orde van Vlaamse Balies opgelegde verplichting aan de kandidaat-stagiair om bij zijn verzoek tot inschrijving op de lijst van de stagiairs, een schriftelijke verklaring over te leggen aan de stafhouder in verband met de tegen hem lopende straf- of tuchtonderzoeken, kan geen onaanvaardbare inmenging in het privé-leven van de betrokkene inhouden (1). (1) Het Reglement van de Orde van de Vlaamse Balies betreffende de stage werd op 7 mei 2008 goedgekeurd door de algemene vergadering van de Orde van Vlaamse Balies en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 28 mei 2008 (p. 27285). Zie Cass., 9 sept. 1999, AR D.98.0005.N, AC, 1999, nr 450 (architecten) en 20 maart 2009, AR C.07.0237.N, AC, 2009, nr ..., Grondwettelijk Hof, 28 jan. 2003, nr 16/2003, B.6.2.2 en B.7.1, 28 juni 2006, nr 108/2006, B.9.1 - B.9.2 en Grondwettelijk Hof, 27 nov. 2008, nr 170/2008, B.9.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.08.0136.N 24 april 2009 AC nr. 279

De omstandigheid dat, wanneer hij die het levensonderhoud verstrekt tot zodanige staat komt dat hij het geheel of gedeeltelijk niet meer kan verschaffen, hetzij voor het geheel, hetzij voor een gedeelte, ontheffing of vermindering ervan gevorderd kan worden, sluit de toepassing niet uit van de algemene regel, volgens welke de uitkeringsplichtige zich niet vrijwillig in een situatie mag stellen die het hem mogelijk maakt aan zijn wettelijke verplichting te ontsnappen (1); die regel moet gelezen worden in samenhang met het recht van eenieder op eerbiediging van zijn privé-leven en zijn gezinsleven. (1) Zie Cass., 17 okt. 2005, AR C.04.0057.F, A.C., 2005, nr 515.

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- LEVENSONDERHOUD -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

Art. 22bis

P.13.0708.F 18 december 2013 AC nr. ...

De bepalingen die de inenting tegen poliomyelitis verplicht stellen, doen enigszins afbreuk aan de beginselen van onschendbaarheid en integriteit van het menselijk lichaam; ze worden alleen aangewend ter bescherming van de gezondheid en staan in verhouding tot hun doel.

- RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culture rechten

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

Art. 22bis, vierde lid

C.10.0685.F 27 september 2013 AC nr. ...

Door te bepalen dat de rechtbank de vordering tot betwisting van vaderschap slechts afwijst indien de vaststelling van de afstamming “kennelijk strijdig is met de belangen van het kind”, schendt artikel 332quinquies, §2, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, in die zin geïnterpreteerd dat het de rechter slechts een marginale toetsing van het belang van het kind toestaat, artikel 22bis, vierde lid, van de Grondwet.

- AFSTAMMING -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 23

S.14.0011.F 15 december 2014 AC nr. 793

Het arrest schendt artikel 23 van de Grondwet door te oordelen dat, om het 'agence wallonne pour l'intégration des personnes handicapées' uit te nodigen uitleg te verschaffen "over de aangevoerde redenen om de tot stand gekomen wijziging te verantwoorden", de administratieve praktijken opgenomen moeten zijn "in de normen die een recht tot standstill kunnen doen ontstaan" en door de administratie bijgevolg een verplichting op te leggen die deze grondwettelijke bepaling het niet toewijst" (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- MINDERJARIGHEID -

- GRONDWET - Art. 23

S.12.0031.F 22 oktober 2012 AC nr. ...

Noch uit artikel 9bis, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat bepaalt dat de machtiging tot verblijf in buitengewone omstandigheden kan worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar de vreemdeling verblijft en die machtiging desgevallend, als ze toegekend wordt, in België zal worden afgegeven, noch uit enige andere wettelijke bepaling waarvan het middel de schending aanvoert blijkt dat de uitvoering van een maatregel tot verwijdering, die gerechtvaardigd zou zijn door de toestand van een vreemdeling, gedurende het onderzoek van die aanvraag verboden is.

- VREEMDELINGEN -

S.00.0165.F 7 oktober 2002 AC nr. 509

De beperking van het recht op maatschappelijke dienstverlening als bedoeld in artikel 57, § 1, eerste lid, O.C.M.W.-wet geldt niet voor een vreemdeling tegen wie er niet feitelijk kan worden overgegaan tot verwijdering van het grondgebied krachtens artikel 14 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (1). (1) Zie concl. O.M.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.01.0148.F 17 juni 2002 AC nr. 365

De beperking van het recht op maatschappelijke dienstverlening, als bedoeld in artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.- wet geldt niet voor de vreemdeling die niet materieel van het grondgebied kan worden verwijderd krachtens artikel 14 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (1). (1) Zie concl. O.M.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Art. 25

C.03.0211.F 2 juni 2006 AC nr. 309

Art. 25 Gw. vindt geen toepassing op tv-uitzendingen, aangezien ze geen vorm zijn van meningsuiting door middel van gedrukte geschriften (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- GRONDWET - Art. 25

C.98.0530.F 29 juni 2000 AC nr. ...

Art. 25 Gw. dat slechts het uitvloeisel is van artikel 19, waarborgt de vrijheid van meningsuiting, met name door te bepalen dat, wanneer de schrijver bekend is en zijn woonplaats in België heeft, de uitgever, de drukker of de verspreider niet kan worden vervolgd (1).(1) Zie cass., 31 mei 1996, AR. C.95.0377.F, nr. 202 en concl. adv.-gen. J.F. Leclercq, alsook de noot van M. Hanotiau onder dat arrest in R.C.J.B., 1998, p. 378 en de noot 80.

- GRONDWET - Art. 25

De rechter die in kort geding beveelt dat een reeds gedrukt en te koop aangeboden tijdschrift uit de handel moet worden genomen, voert geen censuur in.

- GRONDWET - Art. 25

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

De openbaarheid en de berichtgeving over een zaak in de media is verbonden met de vrijheid van meningsuiting en communicatie.~

- GRONDWET - Art. 25

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Art. 25, tweede lid

C.95.0377.F 31 mei 1996 AC nr. ...

Art. 25, tweede lid, Gw. (1994) verleent aan de uitgevers, drukkers en verspreiders het voorrecht zich aan elke, zo strafrechtelijke als burgerrechtelijke, aansprakelijkheid te kunnen onttrekken wanneer de schrijver bekend is en zijn woonplaats in België heeft; in die mate beperkt het de mogelijke toepassing van de artt. 1382 en 1383 B.W.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

- GRONDWET - Art. 25

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Art. 26

P.97.1323.F 4 maart 1998 AC nr. ...

Noch artikel 7 van het decreet van 2-17 maart 1791 op de vrijheid van handel en nijverheid, noch artikel 26 Gw. waarborgen een onbeperkte economische vrijheid.~

- GRONDWET - Art. 26

- ECONOMIE -

Art. 29

P.12.0641.F 26 september 2012 AC nr. ...

Het briefgeheim dat door de artikelen 29 van de Grondwet en 460 van het Strafwetboek wordt beschermd, dekt de aan een postoperator toevertrouwde brieven die de geadresseerde nog niet hebben bereikt.

- BRIEVEN -

- GRONDWET - Art. 29

C.10.0265.N 1 april 2011 AC nr. ...

Noch artikel 16.1 van het Verdrag voor de Rechten van het Kind, noch artikel 8 EVRM, noch artikel 29 van de Grondwet verbieden dat de regelmatige bezitter van brieven of e-mails die brieven en e-mails gebruikt als bewijsmiddel in het geding dat strekt tot voorlopige maatregelen tijdens het echtscheidingsgeding (1). (1) Het middel stelde dat hof van beroep zijn beslissing niet mocht steunen op de persoonlijke e-mailcommunicatie tussen de eiser en zijn kinderen. Zie Cass. 27 jan. 2000, A.R. C.98.0364.N & C.98.0365.N, AC 2000, nr.73.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- BRIEVEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- GRONDWET - Art. 29

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- KIND -

P.09.0766.F 21 oktober 2009 AC nr. 599

De Grondwet waarborgt alleen het geheim van de aan de post toevertrouwde brieven; het gebruik van de brief, na ontvangst door de geadresseerde, valt niet onder deze grondwettelijke regel.

- GRONDWET - Art. 29

- BRIEVEN -

P.99.1082.N 27 juli 1999 AC nr. ...

De bescherming van het briefgeheim strekt zich niet uit tot een postpakket enkel doordat het ter verzending onder gesloten omslag of verpakking aan een private firma wordt aangeboden met vermelding van afzender en bestemmeling. ~

- GRONDWET - Art. 29

- BRIEVEN -

Art. 31

P.06.0427.F 28 juni 2006 AC nr. 362

De artikelen 479 e.v., Sv., bepalen de procedure- en bevoegdheidsregels voor de vervolgingen tegen een persoon die voorrecht van rechtsmacht geniet en voeren geen stelsel van voorafgaand verlof in.

- GRONDWET - Art. 31

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Art. 33, tweede lid

S.04.0079.F 29 november 2004 AC nr. 575

De sectie voor sociale bemiddeling van de dienst van de collectieve arbeidsbetrekkingen valt onder het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, en de sociaal bemiddelaar, personeelslid van die dienst en staatsambtenaar, valt, in de uitoefening van zijn ambt, onder de bevoegdheid van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, ongeacht of die opdracht hem al dan niet door de minister is toevertrouwd; de voorzitter van de arbeidsrechtbank is bijgevolg niet bevoegd om een sociaal bemiddelaar een bemiddelingsopdracht toe te vertrouwen, overeenkomstig het koninklijk besluit van 23 juli 1969, en hem te gelasten een verslag van zijn bemiddeling op te maken en het neer te leggen op de griffie van het rechtscollege (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1996, AR S.95.0114.F, nr 227, met concl. O.M., in Bull. en Pas, 1996, I, nr 227; 17 dec. 2001, AR S.00.0012.F, nr 707, met concl. O.M.

- MACHTEN - Scheiding der machten

- PARITAIR COMITE -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

S.98.0036.N 14 december 1998 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank die bevoegd is kennis te nemen van een geschil nopens de beslissing van de werkloosheidsdirecteur tot uitsluiting van het genot van werkloosheidsuitkeringen van een werknemer, overeenkomstig artikel 154 werkloosheidsbesluit 1991, oefent een toetsing uit met volle rechtsmacht op deze beslissing; alles wat onder de beoordelingsbevoegdheid van de directeur valt, valt onder de controle van de arbeidsrechtbank, behoudens wanneer een wetsbepaling aan de directeur een discretionaire en onaantastbare beoordelingsbevoegdheid toekent.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Wanneer geen bijzondere wetsbepaling uitdrukkelijk aan de directeur een discretionaire bevoegdheid toekent, mag de rechter zonder het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding van de machten te schenden de door de reglementering op te leggen sanctiemaatregel, binnen de door de wet gestelde grenzen, verminderen.~

- MACHTEN - Scheiding der machten

S.97.0099.N 2 februari 1998 AC nr. ...

De rechter kan de werkloosheidsdirecteur zijn beoordelingsvrijheid ontnemen en in zijn plaats treden wanneer geen bijzondere wetsbepaling uitdrukkelijk aan de directeur een discretionaire bevoegdheid toekent omtrent een te nemen beslissing.~

- MACHTEN - Scheiding der machten

S.95.0114.F 10 juni 1996 AC nr. ...

Ofschoon het beginsel van de scheiding der machten in geen enkele bepaling van de Gw. vermeld wordt, volgt de toepassing ervan uit de Gw. in haar geheel beschouwd. (Algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten).~

- GRONDWET - Art. 33

- MACHTEN - Scheiding der machten

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Als het werkloosheidsbureau van de onjuiste verklaring van de werkloze kennis krijgt ingevolge diens spontane verbeterende aangifte, kan de directeur van het werkloosheidsbureau de daaraan verbonden administratieve sanctie al dan niet opleggen en de rechterlijke macht kan de directeur zijn beoordelingsvrijheid niet ontnemen of zijn discretionaire macht aldus in zijn plaats uitoefenen. (Algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten).~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- MACHTEN - Scheiding der machten

Art. 37

P.13.2055.N 6 mei 2014 AC nr. ...

Uit de tekst van artikel 6, §2, Diergeneeskundewet, de wetsgeschiedenis ervan en de doelstellingen van de wetgever volgt dat de Koning op grond van het voormelde artikel 6, §2, met artikel 3, §1, derde lid, KB Diergeneeskundige Bedrijfsbegeleiding, kon bepalen dat indien de verantwoordelijke een geschreven overeenkomst wil sluiten met een erkende dierenarts met het oog op diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding en hij reeds een overeenkomst heeft gesloten met een door hem zelf vrij gekozen erkende dierenarts die als bedrijfsdierenarts zal meewerken aan de epidemiologische bewaking en de preventie van aangifteplichtige ziekten, de diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding ook door deze laatste erkende dierenarts moet worden verzekerd.

- DIERENARTS -

- MACHTEN - Uitvoerende macht

C.94.0417.F 4 september 1995 AC nr. ...

Behoudens machtiging door de Koning en voor zover het enkel om minder belangrijke aangelegenheden of detailkwesties gaat, mag een minister niet afwijken van een koninklijk besluit.~

- MACHTEN - Machtsoverdracht

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

Art. 40

P.99.1478.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer de rechter gelast dat de tenuitvoerlegging hetzij van het vonnis of het arrest, hetzij van de hoofdstraffen of vervangende straffen, dan wel van een gedeelte ervan wordt uitgesteld, beslist hij over een modaliteit van het aan de veroordeling te verbinden gevolg, waartoe de wet hem de vrije beoordeling overlaat, zonder in te grijpen in de uitvoering van vonnissen of arresten zoals bedoeld in artikel 40 Grondwet, noch in de uitvoering van de veroordeling zoals bedoeld in artikel 376 Wetboek van Strafvordering.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

Art. 48

E.95.0003.F 18 oktober 1995 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet bevoegd om uitspraak te doen over een verzoek betreffende de geldigheid van wetgevende verkiezingen.~

- VERKIEZINGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Art. 59

P.06.1173.F 22 november 2006 AC nr. 591

Artikel 59, Grondwet kent het slachtoffer van de misdrijven waarvan het de vervolging regelt, het recht niet toe om zelf de strafvervolging op gang te brengen tegen degene die hij beschuldigt.

- STRAFVORDERING -

- GRONDWET - Art. 59

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- IMMUNITEIT -

P.05.1343.F 23 november 2005 AC nr. ...

Door de vervolging in strafzaken van een lid van een van beide Kamers, tijdens de zitting, aan de ambtenaren van het openbaar ministerie en de bevoegde ambtenaren voor te behouden, belet artikel 59, vierde lid, G.W., dat de strafvordering door een burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter wordt ingezet; die regel belet de procureur des Konings niet te vorderen dat de onderzoeksrechter een onderzoek instelt, waarbij hij met name rekening houdt met artikel 59 G.W. en waardoor de strafvordering aldus regelmatig wordt ingezet.

- STRAFVORDERING -

- GRONDWET - Art. 59

Art. 59, eerste lid

P.06.0759.F 4 oktober 2006 AC nr. 460

Vooraleer het werd gewijzigd bij de herziening van 28 februari 1997, verbood artikel 59 G.W. de vervolging of aanhouding van de leden van een van beide kamers tijdens de zitting, zonder verlof van de betrokken kamer; de onschendbaarheid stond dus de uitoefening van de strafvordering in de weg; het huidige artikel 59, eerste lid, G.W., verbiedt alleen, behoudens de uitzonderingen die het bepaalt, de verwijzing of de rechtstreekse dagvaarding voor een hof of een rechtbank; bijgevolg is het op gang brengen van de strafvordering voor het vonnisgerecht volgens één van de twee voormelde wijzen, en niet de voortzetting van het reeds aangevatte geding, aan het vereiste verlof onderworpen (1). (1) Parlementaire voorbereiding van de grondwetsherziening van 28 feb. 1997, Pasin., 1997, I, p. 494-496 en 502; Marc UYTTENDAELE, Précis de droit constitutionnel, Brussel, Bruylant, 2001, p. 228.

- GRONDWET - Art. 59

- IMMUNITEIT -

Het verlof van een parlement om de strafvordering voor het vonnisgerecht tegen één van zijn leden op gang te brengen, doet de onschendbaarheid die is verkregen door de latere verkiezing van dat lid in een ander parlement, niet verdwijnen; zelf geldt die onschendbaarheid echter alleen voor de verwijzing naar of de rechtstreekse dagvaarding voor een hof of een rechtbank, en niet voor de voortzetting van het reeds aangevatte geding.

- GRONDWET - Art. 59

- IMMUNITEIT -

Art. 84

F.07.0014.N 24 april 2008 AC nr. 252

Een wetsbepaling is geen interpretatieve bepaling wanneer zij geen interpretatie waartoe de rechter kon komen, bekrachtigt maar wel een leemte in de wetgeving opvult (1). (1) zie de conclusie van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

C.04.0457.F 20 juni 2005 AC nr. 357

De wet die betreffende een rechtspunt waar de rechtsregel onzeker of betwist is, een oplossing vastlegt die door de rechtspraak alleen had kunnen worden aangenomen, is een uitleggingswet (1). (1) Zie Cass., 17 feb. 2000, AR F.96.0090.F, nr 134.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

F.99.0003.F 17 december 2001 AC nr. ...

In geval van een uitleggingswet, wordt de uitgelegde wet verondersteld van in den beginne de door de uitleggingswet omschreven betekenis te hebben gehad en moet ze bijgevolg als dusdanig door de hoven en de rechtbanken worden toegepast, het Hof van Cassatie moet de uitleggingswet toepassen, zelfs wanneer het bestreden arrest van voor de inwerkingtreding van die wet dateert.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

De wet hoeft niet noodzakelijk uitdrukkelijk te vermelden dat zij geheel of gedeeltelijk van interpretatieve aard is; zulks kan worden afgeleid uit de door de wetgever gebruikte bewoordingen, de context en de opzet van de wet of de parlementaire voorbereiding ervan.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

F.96.0090.N 17 februari 2000 AC nr. ...

De wet die betreffende een punt waar de rechtsregel onzeker of betwist is, een oplossing geeft die door de rechtspraak had kunnen worden aangenomen, is een uitleggingswet.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Is geen interpretatieve wet het artikel 38 van de wet van 7 dec. 1988 houdende hervorming van de inkomstenbelasting en wijziging van de met het zegel gelijkgestelde taksen, dat de toepassing van de bijzondere heffing uitbreidt tot het geval waarin artikel 220bis W.I.B. wordt toegepast, nu dergelijke uitbreiding door de rechtspraak niet had kunnen aangenomen worden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen

S.95.0146.N 8 maart 1999 AC nr. ...

De federale wetgever mag zijn bevoegdheid om op bindende wijze de wetten uit te leggen alleen uitoefenen met eerbiediging van de normen die een hogere hiërarchische waarde hebben dan de wet.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Wetgevende macht

- GRONDWET - Art. 84

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

De uitleggingswet vormt één geheel met de uitgelegde wet; deze laatste wordt geacht deze interpretatieve draagkracht te hebben sinds haar inwerkingtreding voor zover er niet definitief werd beslist, het Hof van Cassatie moet een uitleggingswet toepassen zelfs wanneer het bestreden arrest van vòòr de inwerkingtreding van die wet dateert.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

De wet die een rechtsvraag oplost, waarvan het antwoord onzeker of betwist was en door de rechter kon worden gevonden is een uitleggingswet.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

S.96.0028.F 8 maart 1999 AC nr. ...

Ingeval van een uitleggingswet, wordt de uitgelegde wet verondersteld van in den beginne de door de uitleggingswet omschreven betekenis te hebben gehad en moet ze bijgevolg als dusdanig door de hoven en de rechtbanken worden uitgelegd; het Hof van cassatie moet de uitleggingswet toepassen zelfs wanneer het bestreden arrest van vòòr de inwerkingtreding van die wet dateert.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

De wet waarin, i.v.m. een punt waar de rechtsregel onzeker of betwist is, een oplossing is vastgelegd die alleen de rechtspraak had kunnen aannemen, is van nature interpretatief.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

De federale wetgever mag zijn bevoegdheid om op bindende wijze de wetten uit te leggen alleen uitoefenen met eerbiediging van de normen die een hogere hiërarchische waarde hebben dan de wet.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Wetgevende macht

- GRONDWET - Art. 84

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Artt. 40 en 151, § 1

P.03.0292.F 7 mei 2003 AC nr. 277

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de jeugdrechter in hoger beroep niet met de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid uitspraak heeft gedaan, en evenmin dat hij niet de objectieve, afdoende waarborgen heeft geboden om elke gewettigde twijfel over zijn onafhankelijkheid en onpartijdigheid uit te sluiten, kan uit de omstandigheid alleen dat het arrest van die appèlrechter de beroepen beslissing wijzigt door niet alleen de feiten van de telastlegging A maar ook die van de telastlegging B bewezen te verklaren, waarbij hij de bewaring van de jongere beveelt en zijn behoud in zijn milieu beveelt, op voorwaarde dat deze een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard levert, terwijl de eerste rechter de feiten van de telastlegging B niet bewezen had verklaard en een maatregel van berisping had bevolen wegens de in de telastlegging A bedoelde feiten, niet worden afgeleid dat de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van die magistraat wettig in twijfel kunnen worden getrokken, en evenmin dat hij het vermoeden van onschuld heeft miskend, ongeacht de verklaringen die de Minister van Justitie over die zaak heeft gedaan en de weerslag ervan in de media.

- JEUGDBESCHERMING -

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

Artt. 10 en 11

S.13.0069.F 15 december 2014 AC nr. 792

Uit arrest nr. 160/2012 van 20 december 2012 van het Grondwettelijk Hof kan worden afgeleid dat de artikelen 478, eerste lid, en 1080 van het Gerechtelijk Wetboek de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schenden wanneer ze de partij die een beslissing tot verwerping van haar beroep tegen een administratieve geldboete in sociale zaken naar het Hof wil verwijzen, verplichten zich door een advocaat bij het Hof van Cassatie te laten vertegenwoordigen/bijstaan (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- ADVOCAAT BIJ HET HOF VAN CASSATIE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- GRONDWET - Art. 10

C.12.0036.N 12 december 2013 AC nr. ...

De rechter die de door de stedenbouwkundig inspecteur voor de burgerlijke rechter ingestelde herstelvordering afwijst als ongegrond, vermag de stedenbouwkundige inspecteur niet als in het ongelijk gestelde partij veroordelen tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding (1). (1) Zie GwH. 8 maart 2012, nr. 43/2012.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

S.12.0123.F 2 december 2013 AC nr. ...

Ten aanzien van de datum waarop de beslissing tot ambtshalve herziening haar uitwerking heeft, bevinden de personen met een handicap zich in wezenlijk verschillende toestanden, al naargelang die beslissing een vermindering of integendeel een verhoging van het bedrag van de tegemoetkomingen oplevert, aangezien de niet-terugwerkende kracht van de beslissing in het eerste geval in hun voordeel is, terwijl zij voor hen in het tweede geval ongunstig is; de mogelijkheid die een persoon met een handicap heeft om een nieuwe aanvraag in te dienen, zonder te wachten op de ambtshalve herziening, en zo hogere tegemoetkomingen te verkrijgen vanaf het tijdstip van die aanvraag of vanaf een vroeger tijdstip, verantwoordt naar recht de eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht bepaald bij artikel 23, §2, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 22 mei 2003 in geval van ambtshalve herziening (1). (1) Het openbaar ministerie was van oordeel dat de terugwerkende kracht, bij herziening, de regel is en de niet-terugwerkende kracht de uitzondering. Maar in het licht van een geplande medische herziening heeft de regelgeving de uitzondering (de niet-terugwerkende kracht) uitgebreid tot beide categorieën van personen met een handicap. Een dergelijke eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht van een ambtshalve herziening steunt niet op een objectief en pertinent onderscheidingscriterium in het licht van de door de wetgever nagestreefde doelstelling. Overigens oordeelde het openbaar ministerie dat de mogelijkheid die de persoon met een handicap heeft om een nieuwe aanvraag tot tegemoetkoming in te dienen met uitwerking op de eerste dag volgend op de dag van de nieuwe aanvraag overeenkomstig artikel 17, §3, van het koninklijk besluit van 22 mei 2003, de eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht bepaald bij artikel 23, §2, vijfde lid, van het voornoemde koninklijk besluit niet redelijk verantwoordt. Het openbaar ministerie besloot tot verwerping van het cassatieberoep.

- GRONDWET - Art. 11

De regels van gelijkheid en niet discriminatie vastgelegd in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1994) staan eraan in de weg dat categorieën van personen die zich zonder redelijke verantwoording ten aanzien van de beschouwde maatregel in wezenlijk verschillende toestanden bevinden, op identieke wijze worden behandeld; het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld in het licht van de doelstelling en de gevolgen van de overwogen maatregel; het gelijkheidsbeginsel wordt miskend als is aangetoond dat er geen redelijke proportionaliteit bestaat tussen de aangewende middelen en het nagestreefde doel.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

P.13.0214.F 13 maart 2013 AC nr. ...

In zoverre artikel 37, §3, tweede lid, 2°, van de wet van 8 april 1965, de jongere die op het ogenblik van de feiten ouder is dan zestien jaar maar jonger dan zeventien jaar en ten aanzien van wie ten minste drie maanden vóór zijn meerderjarigheid geen eerder vonnis werd uitgesproken, het voordeel ontzegt van alle beschermende maatregelen bedoeld in dat artikel, schendt het de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) GwH, arrest nr. 60/2012 van 3 mei 2012. Sedert 1 januari 2013 luidt de tekst, ingevolge artikel 3 van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen (II) als volgt: "2° deze maatregelen kunnen bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van drieëntwintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zestien jaar een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd".

- JEUGDBESCHERMING -

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

S.12.0020.F 5 november 2012 AC nr. ...

Het Grondwettelijk Hof heeft beslist dat, wanneer de staatloze deze hoedanigheid heeft verkregen omdat hij buiten zijn wil zijn nationaliteit heeft verloren en aantoont dat hij geen wettige en duurzame verblijfstitel kan verkrijgen in een andere Staat waarmee hij banden zou hebben, de situatie waarin hij zich bevindt op discriminerende wijze afbreuk kan doen aan zijn grondrechten, zodat het verschil in behandeling tussen die staatloze en de erkende vluchteling niet redelijk verantwoord is; het middel, dat betoogt dat de Grondwet geschonden wordt wanneer niet aan elke staatloze het aan zijn hoedanigheid verbonden recht van verblijf wordt toegekend, faalt naar recht.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

- GRONDWET - Art. 10

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

S.11.0150.F 8 oktober 2012 AC nr. ...

Artikel 59quinquies, § 6, eerste lid, en tweede lid, 1°, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 dat een zwaardere sanctie bepaalt voor diegene die wachtuitkeringen geniet, maakt een onderscheid dat objectief en redelijk kan worden gerechtvaardigd tussen de jonge werknemer die wachtuitkeringen geniet en de werkloze die werkloosheidsuitkeringen geniet.

- GRONDWET - Art. 10

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- GRONDWET - Art. 11

S.11.0058.F 5 maart 2012 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat artikel 42bis, eerste lid, van de samengeordende wetten van 19 december 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt doordat het kinderen die zich in dezelfde situatie als de begunstigden bevinden uitsluit van het voordeel dat het verleent, kan niet worden afgeleid dat het artikel een leemte vertoont die moet verholpen worden om de ongrondwettelijkheid ervan op te heffen (1). (1) Zie de concl. van het openbaar ministerie onder Cass. 5 maart 2012, AR S.11.0057.F, Pas. 2012, nr. ...

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

F.09.0018.F 16 december 2011 AC nr. 338

Artikel 3, §1, c), van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 23 juli 1992 betreffende de gewestbelasting ten laste van bezetters van bebouwde eigendommen en houders van een zakelijk recht op sommige onroerende goederen, vóór de wijziging ervan bij artikel 2 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 1 maart 2007, in samenhang gelezen met artikel 3, §1, a), van dezelfde ordonnantie en, voor zover nodig, voornoemd artikel 3, §1, a), schenden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in de interpretatie volgens welke zij, enerzijds, van de toepassingssfeer van de in die ordonnantie bedoelde belasting de eigenaars uitsluiten van een op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gelegen bebouwde eigendom of de houders van zakelijke rechten op een dergelijk goed die dat goed bestemmen voor een gebouw van collectief wonen dat afzonderlijke flats bevat die ieder door een gezin worden betrokken, zoals een seniorenresidentie, maar, anderzijds, die belasting ten laste leggen van de eigenaars of de houders van zakelijke rechten die dat goed bestemmen voor de collectieve huisvesting van bejaarden, terwijl zowel eerstgenoemden als laatstgenoemden houders zijn van een eigendomsrecht of van andere zakelijke rechten op een gebouw dat bestemd is voor bewoning en dus voor een residentiële bestemming (1). (1) Zie Cass. 14 mei 2010, AR F.09.0018.F, nr. 338.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Andere plaatselijke belastingen

---

F.10.0080.N 24 november 2011 AC nr. ...

De regeling vervat in de artikelen 10, tweede lid, en 12 van het K.B. nr. 15 van 3 juni 1970 volgens dewelke de rechter de waarde-bepaling van de deskundige niet kan herzien en enkel een nieuwe schatting kan bevelen indien de wet is overtreden, een materiële vergissing is begaan of een hoofdzakelijk vormvoorschrift is miskend, is in strijd met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, zodat de rechter deze bepalingen buiten toepassing moet laten op grond van artikel 159 van de Grondwet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GRONDWET - Art. 11

De regeling vervat in de artikelen 10, tweede lid, en 12 van het K.B. nr. 15 van 3 juni 1970 volgens dewelke de rechter de waardebepaling van de deskundige niet kan herzien en enkel een nieuwe schatting kan bevelen indien de wet is overtreden, een materiële vergissing is begaan of een hoofdzakelijk vormvoorschrift is miskend, is in strijd met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, zodat de rechter deze bepalingen buiten toepassing moet laten op grond van artikel 159 van de Grondwet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- GRONDWET - Art. 10

S.09.0111.F 26 september 2011 AC nr. 733

De rechter die de verjaringstermijn van 5 jaar toepast op de vordering tot terugbetaling van de uitkeringen die het O.C.M.W. onverschuldigd heeft betaald, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet.

- GRONDWET - Art. 10

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWETTELIJK HOF -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.10.0329.F 19 mei 2011 AC nr. ...

De regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet die vervat is in artikel 10 van de Grondwet en die van de niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen erkende rechten en vrijheden die vervat is in artikel 11 van de Grondwet, impliceren dat eenieder die in dezelfde toestand verkeert op dezelfde wijze wordt behandeld maar sluiten niet uit dat een onderscheid wordt gemaakt tussen verschillende categorieën van personen, voor zover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat; het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de maatregel (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

Het op 18 januari 2010 op de algemene vergadering van de Ordre des barreaux francophones et germanophone goedgekeurde reglement, dat een onderscheid invoert waarvoor geen objectieve en redelijke verantwoording bestaat, tussen advocaten die een niet-gerechtelijk bestuurs-, beleids- en toezichtsmandaat uitoefenen in een privaatrechtelijke rechtspersoon en advocaten die een identiek mandaat uitoefenen in een publiekrechtelijke rechtspersoon, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- GRONDWET - Art. 11

- ADVOCAAT -

- GRONDWET - Art. 10

C.08.0364.N 21 januari 2011 AC nr. 565

Wanneer de vraag rijst voor het Hof van Cassatie of de regeling van artikel 4, § 2, en 6, § 2, van de Taalwet gerechtszaken de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt doordat zij de termijn voor het instellen van een cassatieberoep doet ingaan vanaf het ogenblik van de uitspraak, zelfs in afwezigheid van de partijen, terwijl in civiele procedures de termijn van het cassatieberoep in de regel ingaat vanaf de betekening of de kennisgeving van de beslissing, stelt het Hof die vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) In de geannoteerde zaak, waarin eiseres opkwam tegen de afwijzing van haar verzoek tot taalwijziging door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, heeft het O.M. overeenkomstig artikel 1097 Ger.W. ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid opgeworpen wegens laattijdigheid van het cassatieberoep op grond van artikel 1073 Ger.W.. Waar m.b.t. de vraag om de rechtspleging in een andere taal voort te zetten de artikelen 4, § 2, en 6, § 2, van de taalwet gerechtszaken bepalen dat de rechter daaromtrent op staande voet uitspraak doet en dat de uitspraak van de beslissing, zelfs in afwezigheid van de partijen, geldt als betekening, dateerde het bestreden vonnis in deze van 28 april 2008, terwijl de voorziening in cassatie werd neergelegd ter griffie op 12 augustus 2008 (met betekening aan de andere partijen op 31 juli 2008). In haar memorie van wederantwoord voerde eiseres hiertegen aan dat voormelde bepalingen van de taalwet gerechtszaken afwijken van het gemeen recht, zodat ze op beperkende wijze moeten worden uitgelegd, waarbij een onderscheid dient te worden gemaakt naargelang de grond van de weigering tot taalwijziging, meer bepaald op basis van de al dan niet voldoende of toereikende kennis van de taal door verweerders. In zover dit niet het geval zou zijn, wierp eiseres op dat deze wetsbepalingen (juncto artikel 1073 Ger.W.) leiden tot discriminatie doordat ze, bij de bepaling van de cassatietermijn, het gelijkheidsbeginsel evenals de rechten van verdediging schenden, waarbij de betekening (bij deurwaardersexploot) of de kennisgeving (bij gerechtsbrief) onmiskenbaar een informatiewaarborg en een rechtswaarborg bieden die niet bestaat bij de gewone uitspraak van de beslissing. Vanuit voormelde benadering, hierin ondersteund door het standpunt en de conclusie ter zitting van het O.M., heeft het Hof, alvorens recht te doen, geoordeeld een prejudiciële vraag hierover aan het Grondwettelijk Hof te moeten overleggen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

S.09.0111.F 13 december 2010 AC nr. 733

Wanneer de beoordeling van de gegrondheid van een middel leidt tot de vraag of artikel 29, §1, van de wet van 26 mei 2002 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre die bepaling voor de terugvordering van het leefloon dat ten onrechte werd uitbetaald aan sociaal verzekerden die geen bedrog hebben gepleegd, een langere termijn bepaalt dan die van artikel 30, §1, Algemene Beginselenwet Sociale Zekerheid, voor de terugvordering van de sociale prestaties voor werknemers die in dezelfde omstandigheden worden uitbetaald, stelt het Hof van Cassatie de vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

C.08.0429.N 24 september 2010 AC nr. 546

De administratieve overheid die op grond van haar discretionaire bevoegdheid een beslissing neemt, beschikt over een beoordelingsvrijheid die haar de mogelijkheid biedt zelf te oordelen over de wijze waarop zij haar bevoegdheid uitoefent en de haar meest geschikt lijkende oplossing te kiezen binnen de door de wet gestelde grenzen; de wijze waarop het bestuur de gelijkheid van de burgers moet waarborgen wordt concreet ingevuld door het bestuur dat daarvoor over een zekere mate van beoordelingsvrijheid beschikt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

De overheid is ertoe gebonden eenieder gelijk en op niet-discriminatoire wijze te behandelen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GRONDWET - Art. 11

De overheid is ertoe gebonden eenieder gelijk en op niet-discriminatoire wijze te behandelen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GRONDWET - Art. 10

Uit het recht op gelijke behandeling alleen, terwijl geen andere wettelijke bepaling dit oplegt, kan niet noodzakelijk worden afgeleid dat publieke kabelmaatschappijen, die hun activiteiten overdragen, bij die overdracht de plicht hebben een marktbevraging te organiseren (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GRONDWET - Art. 11

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

- GRONDWET - Art. 10

S.08.0147.N 29 maart 2010 AC nr. 227

Het gelijkheidsbeginsel neergelegd in artikel 10 van de Grondwet en het beginsel van niet-discriminatie neergelegd in artikel 11 van de Grondwet richten zich tot de overheid in haar publiekrechtelijke relatie tot de burgers. Zij houden geen rechtstreekse verplichtingen in voor de burgers onderling en gelden niet rechtstreeks in de arbeidsverhouding tussen een openbare instelling en haar werknemers.

- GRONDWET - Art. 10

C.08.0032.N 4 maart 2010 AC nr. 147

De omstandigheid dat de nieuwe bezitter enkel het voordeel van de zuivering behoudt voor het geval dat het niet horen of oproepen van de ingeschreven hypothecaire of bevoorrechte schuldeisers het gevolg is van een nalatigheid van de hypotheekbewaarder bij het uitreiken van het getuigschrift en niet wanneer dit het gevolg is van de fout van een van de andere personen betrokken bij de procedure van machtiging van de curator tot verkoping uit de hand, volgt uit het feit dat artikel 129 van de Hypotheekwet niet in andere uitzonderingen voorziet; aan dergelijke leemte in de wetgeving kan enkel de wetgevende macht verhelpen zodat er geen aanleiding bestaat om een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.08.0514.N 17 december 2009 AC nr. 762

Het beginsel van de gelijke behandeling van de inschrijvers, dat mede gegrond is op het gelijkheidsbeginsel zoals dit voortvloeit uit de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, is inherent aan de reglementering betreffende de gunning van overheidsopdrachten en staat in het kader van een gunning ingevolge openbare aanbesteding een vrije invulling van de opdracht door de inschrijvers in de weg (1). (1) Zie Cass., 19 nov. 1970, A.C., 1970, 256.

- GRONDWET - Art. 10

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.08.0332.F 20 november 2009 AC nr. 680

Wanneer, bij de beoordeling van de gegrondheid van een middel, de vraag rijst of de artikelen 6 en 14, derde lid, Handelshuurwet, aldus uitgelegd dat de huur in het geval van een huurovereenkomst van onbepaalde tijd niet kan worden hernieuwd, zodat de partijen die een nieuwe huurovereenkomst gesloten hebben, niet over die mogelijkheid zouden beschikken, de artikelen 10 en 11, Gw., schenden, doordat ze de handelshuurder wiens huur stilzwijgend is verlengd, anders behandelen dan de handelshuurder wiens huur niet stilzwijgend is verlengd en die dus wel over de mogelijkheid beschikt om een herziening van de huur te vragen, stelt het Hof van Cassatie de vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

S.08.0120.F 9 november 2009 AC nr. 648

Hoewel het Werkloosheidsbesluit in verschillende voorwaarden voorziet waaronder voltijdse werknemers op werkloosheidsuitkeringen en jonge werknemers op wachtuitkeringen recht hebben, wordt elke vergelijking tussen die twee categorieën van werknemers niet uitgesloten door het onderscheid dat in die bepalingen wordt gemaakt, wanneer het de bedoeling is om de gevolgen van de niet-naleving van de in een activeringscontract aangegane verbintenissen te onderzoeken (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

P.07.1823.N 2 juni 2009 AC nr. 250

Artikel 479, van het Wetboek van Strafvordering schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, in zoverre het de raadsheer in sociale zaken niet beoogt (1). (1) Gw. H., nr 44/2009, 11 maart 2009, B.S., 27.04.2009, kolom 33148; Zie: Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1823.N, AC, 2008, nr 188.

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 479 Wetboek van Strafvordering de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt, in zoverre het de raadsheer in sociale zaken niet begrijpt onder de magistraten en ambtsdragers welke, voor de misdaden en wanbedrijven door hen gepleegd buiten hun ambt, slechts op vordering van de procureur-generaal bij het hof van beroep kunnen worden gedagvaard voor het hof van beroep, terwijl de raadsheer in sociale zaken toch overeenkomstig artikel 103 Gerechtelijk Wetboek deel uitmaakt van het arbeidshof en overeenkomstig artikel 104 Gerechtelijk Wetboek samen met een raadsheer in het arbeidshof mede kennisneemt van zaken die tot de bevoegdheid van dit hof behoren, en voor hem dezelfde waarborgen als voor de raadsheer in het arbeidshof verantwoord kunnen lijken, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 1975, AC, 1976, nr. 203; DE CODT, J.De vervolging van magistraten" in X.(ed.), Statuut en deontologie van de magistraat, Brugge, Die Keure, 2000, p. 154, nr. 5.

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.08.0093.N 25 mei 2009 AC nr. 342

Het feit dat artikel 29 van de Herstelwet van 31 juli 1984 het koninklijk besluit van 12 februari 1981 bekrachtigt in zoverre dit laatste alleen voor de bij contract aangeworven personeelsleden die zijn tewerkgesteld in de instellingen van openbaar nut bedoeld bij artikel 1, A en B, van de wet van 16 maart 1954 een uitzondering maakt op de bij de Herstelwet van 10 februari 1981 bepaalde solidariteitsbijdrage, maar niet voor de bij contract aangeworven personeelsleden die zijn tewerkgesteld in de andere instellingen naar openbaar nut, doet de vraag rijzen naar de bestaanbaarheid van artikel 29, § 1 en § 2, van de Herstelwet van 31 juli 1984, juncto artikel 1, c) van het in Ministerrraad overlegd koninklijk besluit van 12 februari 1981, met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, zodat het Hof overeenkomstig het bepaalde in artikel 26, § 1,3° en § 2 van de Bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof verplicht is de vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.06.0590.N 20 april 2009 AC nr. 258

Krachtens artikel 26, § 2, van de Bijzondere Wet van 6 januari 1989, is het Hof van Cassatie verplicht aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen omtrent een in een middel aangevoerde schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door artikel 2277bis van het Burgerlijk Wetboek, nu het in die zin moet worden begrepen dat de erin bedoelde verzorgingsverstrekkers de beoefenaars van de geneeskunde op menselijke wezens omvat en niet de dierenartsen, zodat op de vorderingen van de beoefenaars van de geneeskunde ten aanzien van menselijke wezens met betrekking tot de door hen geleverde prestaties de in artikel 2277bis B.W., bepaalde verjaringstermijn van 2 jaar van toepassing is, en op de vorderingen van de door dierenartsen geleverde prestaties niet.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.07.0013.N 3 november 2008 AC nr. 604

Wanneer het Grondwettelijk Hof vaststelt dat een wetsbepaling een leemte bevat waardoor de artikelen 10 en 11, van de Grondwet worden geschonden, moet de rechter zo mogelijk deze leemte opvullen. Indien aan de ongrondwettigheid zonder meer een einde kan gesteld worden door die wetsbepaling, binnen het kader van de bestaande wettelijke regeling, aan te vullen, dermate dat ze niet meer strijdig is met de artikelen 10 en 11, van de Grondwet, kan en moet de rechter dit doen. Indien evenwel de leemte van die aard is dat zij noodzakelijk vereist dat een andere regeling wordt ingevoerd, die een hernieuwde maatschappelijke afweging van belangen door de wetgever of een aanpassing van een of meer andere wettelijke bepalingen vereist, kan de rechter zich daarvoor niet in de plaats van de wetgever stellen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWETTELIJK HOF -

S.08.0008.N 20 oktober 2008 AC nr. 563

De grondwettelijke regels van de gelijkheid der Belgen voor de wet en van de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover voor het criterium van dat onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat, die moet worden beoordeeld met inachtneming van het doel en de gevolgen van de ter beoordeling staande maatregel, zodat wanneer vaststaat dat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel geen redelijk verband van evenredigheid bestaat, het gelijkheidsbeginsel is geschonden.

- GRONDWET - Art. 10

De omstandigheid dat de RSZ bij het invorderen van socialezekerheidsbijdragen voor gewone werknemers het bewijs moet leveren van een gezagsverhouding en dat hij voor de huisarbeiders bedoeld in artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969, slechts moet bewijzen dat die huisarbeiders in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst werken, houdt op zich geen verboden ongelijke behandeling of discriminatie van hun opdrachtgevers in, vermits de bedoelde werknemers en huisarbeiders zich niet in dezelfde situatie bevinden en het onderscheid in behandeling gelet op het beoogde doel van het verlenen van dezelfde sociale bescherming ook objectief en redelijk verantwoord is.

- GRONDWET - Art. 10

S.07.0103.N 22 september 2008 AC nr. 493

Het in de artikelen 10 en 11, van de Grondwet neergelegde gelijkheidsbeginsel houdt niet in dat uit de enkele omstandigheid dat een overheidsinstelling in bepaalde gevallen en zonder verantwoording nalaat aan het niet vervullen van een door de wet voorziene formaliteit de door deze wet voorziene gevolgen te verbinden, rechten kunnen worden geput door een derde, die heeft nagelaten dezelfde formaliteit te vervullen.

- GRONDWET - Art. 10

C.07.0232.N 8 mei 2008 AC nr. 281

De vraag of de wetgever al dan niet terecht nagelaten heeft een overgangsmaatregel aan een bepaalde wet toe te voegen is vreemd aan een gebeurlijke schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

P.07.0978.F 26 september 2007 AC nr. 438

Het Hof van Cassatie is niet ertoe gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, wanneer de voorgestelde vraag niet preciseert welke norm een schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet oplevert (1). (1) Zie Cass., 2 feb. 2000, AR P.98.0882.RF, AC, 2000, nr 86.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.06.1390.N 30 januari 2007 AC nr. 55

Er is geen aanleiding om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer de vraag verschillende procedures vergelijkt en dus geen onderscheid betreft tussen personen of partijen die zich in eenzelfde rechtstoestand bevinden, maar wel tussen personen in dezelfde hoedanigheid die zich in verschillende rechtstoestanden bevinden die zonder onderscheid voor alle partijen gelden (1). (1) Zie Cass., 8 sept. 1998, AR P.98.1060.N, nr 393; Cass., 19 mei 2004, AR P.04.0548.F, nr 268.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.05.1528.F 21 juni 2006 AC nr. 344

Er is grond om, overeenkomstig artikel 26, § 1, 3°, en § 2, Wet Grondwettelijk Hof, de prejudiciële vraag te stellen of artikel 4, § 2, tweede lid, Probatiewet de artt. 10 en 11 Gw. schendt in zoverre dit artikel het hoger beroep van de procureur des Konings tegen de beschikking van de raadkamer waarbij de opschorting wordt uitgesproken, van een termijn van vierentwintig uur doet afhangen, terwijl de burgerlijke partij krachtens de artt. 6, vierde lid, van de voormelde wet en 203, § 1, Sv., over een termijn van vijftien dagen beschikt om hoger beroep in te stellen tegen die beschikking in zoverre zij over haar belangen uitspraak doet.

- GRONDWETTELIJK HOF -

De procureur des Konings beschikt over vierentwintig uur om hoger beroep in te stellen tegen een beschikking van de raadkamer die de opschorting van de veroordeling toekent, terwijl de burgerlijke partij over vijftien dagen beschikt om hoger beroep in te stellen tegen de beschikking van de raadkamer die tegelijkertijd kennis heeft genomen van de burgerrechtelijke vordering en de burgerlijke belangen regelt; dit verschil in termijnen is niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 10 mei 2006, nr 76/2006.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

---

P.05.0097.N 4 april 2006 AC nr. 192

Het Hof stelt ambtshalve een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof wanneer het onderzoek van het cassatiemiddel twijfel doet ontstaan omtrent de mogelijke schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet door artikel 9 Drugwet, in die zin uitgelegd dat alleen een beklaagde die voor een drugmisdrijf wordt vervolgd onder de in dat artikel bepaalde voorwaarden in aanmerking kan komen voor de toepassing van de Probatiewet, zelfs indien hij niet voldoet aan de bij de artikelen 3 en 8 van deze laatste wet gestelde voorwaarden, en niet een beklaagde die niet voor een dergelijk drugmisdrijf wordt vervolgd, maar waarvan de rechter vaststelt dat, mocht hij in de omstandigheden waarin hij het hem ten laste gelegde misdrijf heeft gepleegd, eveneens zijn vervolgd wegens een drugmisdrijf, de rechter hem dan bij toepassing van artikel 9 Drugwet die gunst zou hebben toegestaan.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.03.0389.F 23 juni 2005 AC nr. 366

Het Hof van cassatie is niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer de aangevoerde discriminatie niet berust op een onderscheid tussen personen die in dezelfde juridische situatie verkeren en op wie verschillende regels van toepassing zijn, maar op een onderscheid tussen personen met verschillende hoedanigheden, die in verschillende juridische situaties verkeren (1). (1) Zie Cass., 10 maart 2003, AR S.02.0085.F, nr ...

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.04.0092.N 7 juni 2005 AC nr. 324

Artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003, dat het artikel 5.2 van de wet van 16 juli 2002 tot wijziging van verschillende bepalingen teneinde inzonderheid de verjaringstermijnen voor de niet correctionaliseerbare misdaden te verlengen, aanvult derwijze dat het artikel 3 van laatstgenoemde wet, dat het stelsel van de wet van 11 december 1998 van schorsing van de verjaring vanaf de inleidende zitting afschaft, alleen op de misdrijven gepleegd nà 1 september 2003 toepasselijk is, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet.

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.04.1402.N 8 maart 2005 AC nr. 140

In zoverre zij van toepassing zijn op vóór 1 maart 2004 gepleegde misdrijven, schenden de artikelen 35 en 38, § 4, vierde lid, Wegverkeerswet, zoals gewijzigd bij de wet van 7 februari 2003, de artikelen 10 en 11 Grondwet (1). (1) Zie Cass., 27 okt. 2004, AR P.04.0695.F, nr ...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

F.02.0010.F 11 juni 2004 AC nr. 318

Art. 309, eerste lid, 2°, W.I.B. (1964), thans artikel 419, eerste lid, 3°, W.I.B. (1992), vóór de wijziging ervan bij artikel 44 van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, schendt de artt. 10 en 11 Gw. in zoverre het van toepassing is op een ambtshalve ontheffing verleend door de gewestelijk directeur der belastingen (1). (1) Grondwettelijk Hof, 4 feb. 2004, nr. 23/2004, B.S. 30 april 2004 (2de uitg.).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

- GRONDWET - Art. 10

P.04.0374.F 9 juni 2004 AC nr. 311

Wanneer het Hof van Cassatie vaststelt dat het bestreden arrest misdrijven bewezen verklaart die geen verband houden met artikel 411 Sw., beslist het dat aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vragen betreffende de verenigbaarheid van dat artikel met de artt. 10 en 11 Gw. hoeven te worden gesteld, aangezien het aangeklaagde onderscheid niet voortvloeit uit artikel 411, maar, enerzijds, uit artikel 78 Sw., luidens hetwelk geen misdaad of wanbedrijf verschoonbaar is dan in de gevallen bij de wet bepaald, en, anderzijds, uit het feit dat de wetgever voor de t.a.v. eiser in aanmerking genomen misdrijven geen soortgelijke verschoningsmogelijkheden heeft voorzien als voor het doden en voor het toebrengen van slagen en verwondingen (1). (1) Zie Cass., 31 mei 2001, AR C.00.0383.F, nr 328; 17 okt. 2001, AR P.01.1056.F, nr 554; 19 maart 2002, AR P.00.1603.N, nr 189; 17 dec. 2003, AR P.03.1517.F, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.02.0828.F 3 december 2003 AC nr. 613

Het Hof van Cassatie stelt een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, wanneer verweerder aanvoert dat artikel 211bis Sv. de artt. 10 en 11 Gw. schendt, als dat artikel 211bis zo wordt geïnterpreteerd dat het de appèlrechters, waarbij alleen het hoger beroep van een burgerlijke partij aanhangig is gemaakt, verplicht met eenparigheid van stemmen uitspraak te doen wanneer zij de beslissing wijzigen van de eerste rechter, die zich onbevoegd had verklaard om, wegens de vrijspraak van de beklaagde, kennis te nemen van de rechtsvordering van die burgerlijke partij, en zij die rechtsvordering geheel of gedeeltelijk gegrond verklaren, aangezien die eenstemmigheid niet is vereist ingeval de vordering van de getroffene om de vergoeding van dezelfde schade voor het burgerlijk rechtscollege te verkrijgen, in eerste aanleg verworpen werd, en die getroffene in hoger beroep een wijziging van het vonnis heeft verkregen waarbij zijn vordering geheel of gedeeltelijk wordt toegewezen (1). (1) Zie Cass., 7 sept. 1999, A.R. P.98.1282.F, nr. 439.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

Art. 211bis Sv. schendt de artt. 10 en 11 Gw., wanneer het zo geïnterpreteerd wordt dat het de appèlrechters, op het hoger beroep van de burgerlijke partij alleen, verplicht eenstemmig uitspraak te doen wanneer ze de beslissing van de eerste rechter wijzigen die zich onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van de rechtsvordering van die burgerlijke partij wegens de vrijspraak van de beklaagde, en die rechtsvordering daarbij geheel of gedeeltelijk gegrond verklaren (1) (2) (3). (1) Zie Cass., 7 sept. 1999, AR P.98.1282.F, nr 439. (2) Cass., 9 okt. 2002, AR P.02.0828.F, nr ... (3) A.A., 24 sept. 2003, nr 124/2003, B.S., 26 nov. 2003, blz. 56813.

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.03.1104.F 3 december 2003 AC nr. 615

Het Hof van cassatie hoeft aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen, die niet de schending, door de wet, van grondwettelijke regels van gelijkheid en niet-discriminatie aanvoert, maar zich ertoe beperkt het aan de beklaagde verweten misdrijf te vergelijken met een misdrijf dat hij niet heeft gepleegd.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.02.0555.N 22 mei 2003 AC nr. 315

Een op grond van een door de wetgever, na arrest van het Grondwettelijk Hof, wegens schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, ongrondwettig bevonden wetsbepaling gewezen en regelmatig bestreden rechterlijke beslissing, kan niet in de rechtsorde gehandhaafd blijven, ook al is de nieuwe wet slechts na de bestreden beslissing in werking getreden (1). (1) Cass., 29 sept. 2000, AR C.97.0154.N, nr 502.

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

Een rechterlijke beslissing gewezen op grond van een wetsbepaling, waaromtrent het Grondwettelijk Hof nadien heeft geoordeeld dat ze de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, kan niet in de rechtsorde gehandhaafd blijven wanneer ze regelmatig werd bestreden op grond van een nieuwe wet die slechts nadien in werking is getreden.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.02.1357.N 18 maart 2003 AC nr. 174

Houdt geen verband met het gelijkheidsbeginsel het middel dat alleen een ongelijke behandeling van niet-gelijke toestanden aanvoert.

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

F.01.0014.N 21 februari 2003 AC nr. 126

De vordering die ertoe strekt de vraag te doen stellen aan het Grondwettelijk Hof of de artikelen die het procesrecht in fiscale zaken regelen en betrekking hebben op het indienen van nieuwe grieven voor het hof van beroep, voor hun vervanging bij de wetten van 15 en van 23 maart 1999, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schenden, valt niet onder toepassing van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, nu zij geen onderscheid betreft tussen personen of partijen die zich in een zelfde rechtstoestand bevinden, maar betrekking heeft op een onderscheid dat geldt voor alle partijen, en noodzakelijk voortvloeit uit elke toepassing van de wet in de tijd (1). (1) Cass., 5 april 1996, AR nr A.94.0002.F, nr 111; Cass., 18 mei 2001, AR nr F.00.0009.N, nr 294.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

P.02.0431.N 28 januari 2003 AC nr. 62

De voorgestelde aan het Grondwettelijk Hof te stellen vraag die geen onderscheid betreft tussen personen of partijen, zoals verdachten, burgerlijke partijen en openbaar ministerie, die zich in een zelfde rechtstoestand bevinden, maar wel tussen personen in dezelfde hoedanigheid die zich in verschillende rechtstoestanden bevinden of tussen personen in verschillende hoedanigheid, die zich bovendien in een verschillende situatie bevinden, valt niet onder toepassing van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof en dient derhalve door het Hof niet te worden gesteld (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 1996, A.R. P.95.1428.N, nr. 417 met concl. van advocaat-generaal Dubrulle; 11 april 2000, A.R. P.99.1117.N, nr. 245; 10 dec. 2002, A.R. P.01.1090.N, nr. ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

F.99.0131.F 13 januari 2003 AC nr. 26

De artikelen 377, tweede lid, 378, tweede lid, en 381 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 schenden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, daar de rechtzoekende op grond van die artikelen voor het hof van beroep enkel een nieuw bezwaar in de zin van die artikelen kan aanvoeren onder de aldaar bepaalde beperkende voorwaarden (1). (1) Grondwettelijk Hof 10 juli 2002, nr 127/2002, B.S. 13 nov. 2002, p. 51008; W.I.B. (1992) voor de wijziging ervan bij de Wet van 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

S.01.0130.F 23 december 2002 AC nr. 690

Wanneer de werkloze, op vordering van een daartoe bevoegd persoon, zijn controlekaart een dag tijdens de periode gedurende welke hij elke dag van de maand in het bezit van die kaart dient te zijn om voor die periode werkloosheidsuitkeringen te kunnen genieten, niet kan voorleggen, kan hij voor die maand geen aanspraak maken op uitkeringen (1); die regel is niet in strijd met de regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet en evenmin met de regel van de non-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden (2). (1) Cass., 11 maart 2002, AR S.01.0140.F, nr .... (2) Zie Cass., 12 jan. 1998, AR F.96.0097.F, nr 19; 6 mei 1999, AR F.98.0088.F, nr 265.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WERKLOOSHEID - Allerlei

P.01.1090.N 10 december 2002 AC nr. 660

De miskenning van het gelijkheidsbeginsel, vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, houdt in dat gelijke toestanden ongelijk worden behandeld of ongelijke toestanden gelijk worden behandeld; wanneer de aangevoerde discriminatie betrekking heeft op ongelijke toestanden die ook verschillend worden behandeld is er geen miskenning van het gelijkheidsbeginsel en is er geen reden om het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Cass., 11 april 2000, AR P.99.1117.N, nr 245.

- GRONDWETTELIJK HOF -

S.00.0165.F 7 oktober 2002 AC nr. 509

Wanneer de vraag rijst of artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet dat van toepassing is op vreemdelingen die, krachtens artikel 14 W. 22 dec. 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk niet van het Belgisch grondgebied kunnen worden verwijderd, de grondwettelijke beginselen inzake gelijkheid en non-discriminatie miskent, moet het Hof van Cassatie in beginsel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (1). (1) Zie cass., 29 maart 2001, AR. F.99.0077.F, nr. -; artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet, na de wijziging ervan bij de W. 15 juli 1996.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- VREEMDELINGEN -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

F.99.0140.F 3 oktober 2002 AC nr. 507

De artikelen 278 tot 286 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) schenden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, in zoverre zij niet voorzien in een rechtspraak in twee instanties (1). (1) Grondwettelijk Hof, 28 maart 2002, nr 61/2002, B.S. 18 juni 2002, p. 27789; artt. 377 tot 385 W.I.B. (1992) vóór de wijziging ervan bij de W. van 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

---

F.98.0053.F 11 februari 2002 AC nr. 93

Art. 309, eerste lid, 2° W.I.B. (1964) schendt de artt. 10 en 11 Gw. indien het in die zin wordt geïnterpreteerd dat het de toekenning van moratoriumintresten aan de belastingplichtige uitsluit wanneer de roerende voorheffing niet op de belasting kon worden aangerekend vanwege het verstrijken van de wettelijke aanslagtermijn (1). (1) Grondwettelijk Hof 20 sept. 2001, nr. 113/2001, B.S. 20 nov. 2001, p. 39334; W.I.B. [1992] voor de wijziging ervan bij W. 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, B.S. 27 maart 1999, p. 9882.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

S.99.0118.N 10 december 2001 AC nr. ...

De artikelen 32, 2° en 46, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek in samenhang gelezen met de artikelen 792, tweede lid en 1051 van het Gerechtelijk Wetboek, schenden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet waar zij een onderscheid maken bij de bepaling van de termijn en bij de modaliteiten van het hoger beroep, tussen de geschillen bedoeld in artikel 792, tweede lid, waarvoor de kennisgeving bij gerechtsbrief de termijn van het hoger beroep doet lopen en de geschillen waarvoor de gemeenrechtelijke regel van de betekening bij gerechtsdeurwaarderexploot toepasselijk is (1). (1) Zie cass., 21 februari 2000, A.R. S.99.0118.N, nr 139 en A.H. nr 96/2001 van 12 juli 2001.

- GRONDWET - Art. 10

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

- GRONDWET - Art. 11

C.99.0216.F 22 oktober 2001 AC nr. ...

De artikelen. 34 en 97, negende lid, van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen en artikel 11, eerste lid, van de wet van 23 maart 1999 betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale zaken, in hun uitlegging dat, zelfs na 6 april 1999, voorzieningen in cassatie tegen arresten die uitspraak doen op beroepen inzake inkomstenbelastingen die voor 1 maart 1999 bij de hoven van beroep zijn ingesteld, zijn onderworpen aan de regels van de artikelen 386 tot 391 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, brengen de rechtszekerheid niet in het gedrang en schenden de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet 1994 niet (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

C.99.0568.F 28 september 2001 AC nr. ...

Het verschil in behandeling hierop gesteund dat een rechtspersoon die geen winstoogmerk beoogt, om in rechte op te treden blijk moeten geven van een ander belang dan de loutere aantasting van zijn maatschappelijk doel, terwijl een rechtspersoon die wel winst beoogt louter door het bewijs dat dit doel geschaad is, wel blijk zou geven van het door de wet vereiste belang, wijst op een onderscheid dat in beginsel berust op de aard van de doelstellingen waarvoor rechtspersonen kunnen worden opgericht en een houdt geen verband met een onderscheid tussen verschillende rechtsonderhorigen die in een zelfde juridische toestand verkeren, maar met een onderscheid tussen rechtsonderhorigen die in een verschillende juridische toestand verkeren; het gelaakte onderscheid valt dus niet onder de toepassing van artikel 26 Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof zodat het Hof niet verplicht is de daarmee verband houdende prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Zie Cass., 8 sept. 1998, A.R. P.98.1060.N, nr. 393.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.98.0174.N 11 juni 2001 AC nr. ...

Wanneer een cassatiemiddel discriminatie aanvoert, onder meer door een decreet van de artt. 10 en 11 Gw., stelt het Hof aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag of die artikelen geschonden worden door artikel 2 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de sociale integratie van personen met een handicap, voor zover deze wetsbepaling gehandicapten die nog geen vijf en zestig jaar oud waren toen zij door een handicap werden getroffen maar vóór die leeftijd geen aanvraag tot inschrijving hebben ingediend, uitsluit van het toepassingsgebied van het decreet en het recht op bijstand, terwijl personen die in dezelfde omstandigheden wel een aanvraag tot inschrijving hebben ingediend vóór hun vijf en zestigste verjaardag wel de steun kunnen genieten.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.01.0167.F 25 april 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie dient aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen die betrekking heeft op de mogelijke schending van de artt. 10 en 11 Gw. wanneer die schending niet gebeurt door een wet, een decreet of een in artikel 134 Gw. bedoelde regel, maar door een rechterlijke beslissing (1). (1) Zie Cass., 12 feb. 1996, A.R. A.94.0002.F, nr. 75 ; 3 feb. 1999, A.R. P.98.0980.F, nr. 63.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.96.1117.N 24 april 2001 AC nr. ...

Art. 8, eerste lid, Besl. W. 14 september 1918 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de beslissingen van het Militair gerechtshof bij meerderheid van stemmen worden genomen, zonder dat het oplegt dat zij met eenparigheid van stemmen van de leden moeten worden genomen wanneer zij een vrijspraak wijzigen of de door de krijgsraad uitgesproken straffen verzwaren (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 11 oktober 2000 (101/2000, B.S. 29 december 2000, blz. 43347); cass., 10 januari 2001, A.R. P.98.1505.F, A.C., nr...

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- MILITAIR -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.01.0042.F 4 april 2001 AC nr. ...

De rechtscolleges wier beslissing vatbaar is voor cassatieberoep, hoeven het Grondwettelijk Hof, niet te vragen om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over een vraag betreffende de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door, m.n., een wet, wanneer zij oordelen dat het antwoord op de prejudiciële vraag niet onontbeerlijk is voor hun beslissing (1). (1) Zie cass., 24 jan. 1996, A.R. P.95.0190.F, nr. 50.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.00.1606.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie stelt geen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, die erop neerkomt het Grondwettelijk Hof te gelasten een onderzoek in te stellen naar de overeenstemming van een rechterlijke beslissing met de artt. 10 en 11 Gw.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Het Hof van Cassatie stelt geen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, die erop neerkomt het Grondwettelijk Hof te gelasten een onderzoek in te stellen naar de overeenstemming van een rechterlijke beslissing met de artt. 10 en 11 Gw.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

De regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet en die van de niet-discriminatie in het genot van aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden impliceert dat allen die zich in dezelfde toestand bevinden, gelijkelijk worden behandeld (1). (1) Cass., 4 okt. 1999, A.R. S.97.0112.F, nr. 500.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

P.98.1505.F 10 januari 2001 AC nr. ...

Art. 8, eerste lid, Besl.W. 14 sept. 1918 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de beslissingen van het Militair Gerechtshof bij meerderheid van stemmen worden genomen, zonder dat het oplegt dat zij met eenparigheid van stemmen van de leden moeten worden genomen wanneer zij een vrijspraak wijzigen of de door de krijgsraad uitgesproken straffen verzwaren (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 11 okt. 2000 (101/2000, B.S., 29 dec. 2000, blz. 43343) ; Cass., 19 jan. 2000, A.R. P.98.0094.F, nr. 43.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

De artt. 10 en 11 Gw. worden niet geschonden door artikel 10bis V.T.Sv., in zoverre het bepaalt dat de personen die, in welke hoedanigheid ook, aan een legerfractie in het buitenland verbonden zijn of zij die de machtiging verkregen een troepenkorps te volgen dat er deel van uitmaakt, en die enig misdrijf hebben gepleegd op het grondgebied van een vreemde Staat, in België zullen kunnen worden vervolgd, noch door artikel 19, tweede lid, Mil.Sv., in zoverre het bepaalt dat dezelfde personen die, buiten oorlogstijd, beoordeeld worden door militaire rechtscolleges voor alle in buitenlands gebied gepleegde misdrijven (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 11 okt. 2000 (101/2000, B.S., 29 dec. 2000, blz. 43343) ; Cass., 19 jan. 2000, A.R. P.98.0094.F, nr. 43.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

C.97.0151.F 9 november 2000 AC nr. ...

Ook al is de vordering tot vergoeding van schade die is veroorzaakt door een fout, ware het een misdrijf, en gegrond op de aansprakelijkheid van de geneesheer en ook al is er sprake van aantasting van de lichamelijke integriteit, dan nog is de in artikel 26 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn daarop niet van toepassing, daar die bepaling een bij de artt. 10 en 11 Gw. verboden discriminatie invoert (1). (1) Vgl. cass., 9 jan. 1998, AR. C.96.0372.F, nr. 15.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.99.0196.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

De vrijstelling van bijzondere motiveringsverplichting van andere straffen dan die van het verval van het recht tot sturen, ingesteld ten behoeve van de politierechtbanken en correctionele rechtbanken in hoger beroep, schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

C.97.0154.N 29 september 2000 AC nr. ...

Een op grond van een door de wetgever, wegens schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, ongrondwettig bevonden wetsbepaling gewezen en regelmatig bestreden rechterlijke beslissing kan niet in de rechtsorde gehandhaafd blijven, ook al is de nieuwe wet slechts na het regelmatig cassatieberoep in werking getreden (1). (1) Zie Cass., 19 mei 1994, A.R. 9459, nr 250.

- GRONDWET - Art. 10

- CASSATIEBEROEP - Algemeen - Cassatieberoep in het belang van de wet

- GRONDWET - Art. 11

- CASSATIE - Allerlei

P.00.0339.F 31 mei 2000 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die betrekking heeft op de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door bepalingen waarop het bestreden arrest niet is gegrond (1). (1) Cass., 14 jan. 1998, A.R. P.97.0988.F, nr. 24, en 1 dec. 1999, A.R. P.99.1092.F, nr. 649.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

De rechtscolleges waarvan de beslissing vatbaar is voor cassatieberoep zijn niet verplicht het Grondwettelijk Hof te vragen om bij wege van een prejudiciële beslissing uitspraak te doen over een vraag betreffende de schending, o.m. door een wet, van de artt. 10 en 11 Gw., wanneer zij van oordeel zijn dat die wet die grondwetsbepalingen kennelijk niet schendt (1); de voormelde rechtscolleges die om die reden weigeren een dergelijke vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, schenden artikel 6 E.V.R.M. niet en miskennen evenmin het algemeen rechtsbeginsel betreffende de onpartijdigheid van de rechter. (1) Cass., 19 mei 1999, A.R. P.98.1546.F, nr. 293, en 1 dec. 1999, A.R. P.99.1092.F, nr. 649.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

De rechtscolleges waarvan de beslissing vatbaar is voor cassatieberoep, zijn niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die betrekking heeft op de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door bepalingen waarop hun beslissing niet is gegrond.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.99.1117.N 11 april 2000 AC nr. ...

De beëindiging van de schorsing van de verjaring van de strafvordering bij uitsluitend hoger beroep van het openbaar ministerie strekt tot voor- als nadeel van de beklaagde; die ongelijkheid heeft geen betrekking op gelijke toestanden, er is aldus geen miskenning van het gelijkheidsbeginsel en mitsdien reden om het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.98.0882.F 2 februari 2000 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet verplicht een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, wanneer die vraag de norm niet vermeldt die de artt. 10 en 11 Gw. zou schenden, maar gegrond is op de bewering dat 'het stelsel dat in strafzaken de voorkeur geniet' niet in overeenstemming is met die grondwetsbepalingen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.98.0094.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Art. 8, eerste lid, Besl.W. 14 sept. 1918 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de beslissingen van het Militair Gerechtshof bij meerderheid van stemmen genomen worden, zonder dat het eenstemmigheid van de leden van dat hof vereist wanneer zij een vrijspraak wijzigen of wanneer zij de door de krijgsraad opgelegde straffen verzwaren.

- GRONDWET - Art. 10

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- GRONDWET - Art. 11

Art. 10bis V.T.Sv. schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de personen die in welke hoedanigheid ook verbonden zijn aan een onderdeel van het leger dat zich op buitenlands grondgebied bevindt, of die gemachtigd zijn om een troepenkorps dat van dit leger deel uitmaakt, te volgen, en die enig misdrijf hebben gepleegd op het grondgebied van een vreemde Staat, in België kunnen worden vervolgd; ook artikel 19, tweede lid, Mil. Sv., schendt de artikel 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de voormelde personen, buiten de tijd van oorlog, geoordeeld worden door de militaire rechtscolleges voor alle door hen in het buitenlands gebied gepleegde misdrijven.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- GRONDWET - Art. 10

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- GRONDWET - Art. 11

P.98.1182.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Het enige artikel, § XV, W. 25 okt. 1919 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de bevoegdheden van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg in strafzaken worden opgedragen aan een kamer met één rechter, inclusief de bevoegdheid om de internering te bevelen wegens een als misdaad of wanbedrijf omschreven feit, inz. een misdrijf tegen de orde der familie en tegen de openbare zedelijkheid.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

P.99.1092.F 1 december 1999 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie hoeft het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen, als die betrekking heeft op de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door bepalingen waarop het bestreden arrest niet is gegrond.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Het Hof van Cassatie hoeft het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag te stellen, als die betrekking heeft op de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door bepalingen waarop het bestreden arrest niet is gegrond.

- GRONDWETTELIJK HOF -

De rechtscolleges waarvan de beslissing vatbaar is voor cassatieberoep, zijn niet verplicht het Grondwettelijk Hof te vragen om bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over een vraag betreffende de schending, o.m. door een wet, van de artt. 10 en 11 Gw., wanneer zij van oordeel zijn dat die wet die grondwetsbepalingen kennelijk niet schendt.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.96.0216.F 8 oktober 1999 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag betreffende schending, onder meer door een wet, van de artt. 10 en 11 Gw. is opgeworpen, moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

De beslissing tot verwerping van een vordering, ingesteld door onderdanen van vreemde landen waarmee geen wederkerigheidsakkoord is gesloten tot indexering van ouderdomsrenten, verzekerd door de bijdragen aan de Pensioens- en Gezinstoelagenkas voor de werknemers van Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi, gestort voor dienstperioden die aan 1 juli 1960 voorafgaan, schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- SOCIALE ZEKERHEID - Overzeese sociale zekerheid

S.97.0112.F 4 oktober 1999 AC nr. ...

De in artikel 10 Gw. (1994) vervatte regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet en de in artikel 11 Gw. (1994) neergelegde regel van non-discriminatie in het genot van de aan de Belgen erkende rechten en vrijheden, impliceren dat allen die zich in dezelfde toestand bevinden, gelijkelijk worden behandeld, maar beletten niet dat onderscheid tussen verschillende categorieën van personen wordt gemaakt, voor zover het criterium van onderscheid op objectieve en redelijke wijze kan worden verantwoord; zodanige verantwoording moet worden beoordeeld m.b.t. het doel en de gevolgen van de getroffen maatregel; het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden, wanneer vaststaat dat de aangewende middelen niet redelijkerwijze in verhouding staan tot het beoogde doel; de omstandigheid dat de gegevens waarop de rechter acht slaat, bestonden vóór de wijziging van het reglement waarover een partij zich beklaagt, sluit niet uit dat zij in aanmerking kunnen worden genomen om te beoordelen of een onderscheid dat voordien niet bestond, in overeenstemming is met de voornoemde grondwettelijke regels.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

P.97.0081.N 8 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer de eiser, ongeacht de formulering van de door hem voorgestelde aan het Grondwettelijk Hof te stellen vraag, in een middel een dubbele grond van ongrondwettigheid van het taalkeuzestelsel van de wet betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken aanvoert, wegens schending van het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel, doordat ze, eendeels, bepaalt dat de taalkeuze voor de politierechtbank en de correctionele rechtbank alleen bestaat voor een beklaagde die alleen de gevraagde taal kent of zich beter in die taal uitdrukt, anderdeels bepaalt dat de rechtbank wegens de omstandigheden van de zaak kan beslissen niet op de aanvraag van de beklaagde te kunnen ingaan, welke vereiste en mogelijkheid niet bestaan voor de verzoeker uit een gemeente met een bijzonder taalstatuut, waarbij de weigering alleen mogelijk is voor het geval de verzoeker de taal, waarvan hij het gebruik voor de rechtspleging vraagt, niet verstaat, is het Hof ertoe gehouden de prejudiciële vraag naar de grondwettigheid van die wetsbepalingen aan het Grondwettelijk Hof te stellen.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.98.1060.N 8 september 1998 AC nr. ...

De vraag "of het artikel 421 van het Wetboek van Strafvordering al dan niet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt" is geen vraag die het onderscheid betreft tussen personen of partijen, zoals verdachten, burgerlijke partijen en openbaar ministerie, die zich in eenzelfde rechtstoestand bevinden, maar wel tussen personen in dezelfde hoedanigheid, te dezen beklaagden, die zich in verschillende rechtstoestanden bevinden die zonder onderscheid voor alle beklaagden gelden en dus geen vraag die onder toepassing valt van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, zodat ze door het Hof niet dient te worden gesteld.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.98.0567.F 17 juni 1998 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet gehouden een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, wanneer die vraag geen betrekking heeft op de rechtsregel waarvan de schending wordt aangevoerd, ook al wordt die rechtsregel in de uiteenzetting van de vraag vermeld.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer de prejudiciële vraag berust op een onjuiste bewering, op grond dat eiser zich niet in de door hem beschreven toestand bevindt, is de prejudiciële vraag niet ontvankelijk.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.97.0988.F 14 januari 1998 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die betrekking heeft op de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door bepalingen waarop het bestreden arrest niet is gegrond.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.96.0372.F 9 januari 1998 AC nr. ...

De vordering tot herstel van schade die is veroorzaakt door een fout, ook al maakt zij een misdrijf uit, is niet onderworpen aan de bij artikel 26 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn, aangezien die bepaling een bij de artt. 10 en 11 Gw. verboden discriminatie invoert.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.95.0004.F 5 september 1997 AC nr. ...

Strijdig met de artt. 10 en 11 Gw. is de wettelijke bepaling die de Koning machtigt te bepalen dat de derde-schuldenaar van een belastingschuldige van inkomstenbelastingen, automatisch rechtstreekse schuldenaar voor het totaalbedrag van de door die belastingschuldige verschuldigde belastingen wordt, in alle gevallen waarin de derde niet heeft voldaan aan de verplichtingen om een verklaring te doen die hem worden opgelegd in het kader van de tegen de belastingschuldige ingestelde invorderingsprocedures.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

---

P.97.0970.N 5 augustus 1997 AC nr. ...

Wanneer de door eiser aangeklaagde ongelijke behandeling niet voortvloeit uit artikel 416 Sv., noch uit enige andere wetsbepaling die samen met dat artikel wordt gelezen, is het Hof niet verplicht de door eiser gestelde vraag te stellen betreffende de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door voornoemd artikel.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

D.96.0005.N 20 juni 1997 AC nr. ...

De regel dat de Belgen gelijk zijn voor de wet, die vervat is in artikel 10 gec. Gw. 17 feb. 1994, en diegene van de niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden, die vervat is in artikel 11 gec. Gw. 17 feb. 1994, impliceren dat een ieder die zich in dezelfde toestand bevindt op dezelfde wijze wordt behandeld, maar sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover voor het criterium van dat onderscheid en objectieve en redelijke verantwoording bestaat; het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de genomen maatregel; het gelijkheidsbeginsel is ook geschonden wanneer vaststaat dat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel geen redelijke verband van evenredigheid bestaat.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

P.95.0666.N 22 april 1997 AC nr. ...

Wanneer de ongelijke behandeling waarover eiser zich beklaagt niet voortvloeit uit artikel 416 Sv., noch uit enige andere wetsbepaling gelezen in samenhang met dit artikel, dient het Hof de door eiser opgeworpen vraag omtrent de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door de artt. 416 en 539 Sv., niet te stellen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.95.1428.N 5 november 1996 AC nr. ...

De voorgestelde aan het Grondwettelijk Hof te stellen vraag die geen onderscheid betreft tussen personen of partijen, zoals verdachten, burgerlijke partijen en openbaar ministerie, die zich in een zelfde rechtstoestand bevinden, maar wel tussen personen in dezelfde hoedanigheid, zoals verdachten, die zich in een verschillende rechtstoestand bevinden die zonder onderscheid voor alle partijen gelden, valt niet onder toepassing van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof en dient derhalve door het Hof niet te worden gesteld.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

De vraag of "de artikelen 416 en 539 van het Wetboek van Strafvordering de regels (schenden) die zijn vastgesteld bij de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre zij de verdachte die een kwestie opwerpt - andere dan een exceptie van onbevoegdheid - die van aard is om daadwerkelijk een einde te maken aan de strafvordering, en die door de kamer van inbeschuldigingstelling wordt afgewezen, niet toelaten om na deze beslissing van de Kamer van Inbeschuldigingstelling binnen 15 dagen een voorziening in cassatie aan te tekenen, terwijl de verdachte die een exceptie van onbevoegdheid heeft opgeworpen die door de Kamer van Inbeschuldigingstelling werd afgewezen, wel binnen de 15 dagen na het arrest van de Kamer van Inbeschuldigingstelling een voorziening in cassatie kan aantekenen" is geen vraag die een onderscheid betreft tussen personen of partijen, zoals verdachten, burgerlijke partijen en openbaar ministerie, die zich in een zelfde rechtstoestand bevinden, maar wel tussen personen in dezelfde hoedanigheid, zoals verdachten, die zich in verschillende rechtstoestanden bevinden die zonder onderscheid voor alle partijen gelden en dus geen vraag die onder toepassing valt van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, zodat ze door het Hof niet dient te worden gesteld.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

---

P.96.1278.F 16 oktober 1996 AC nr. ...

Tussen het O.M. en de verdachte bestaat een fundamenteel verschil, dat verantwoord is, aangezien het op een objectief criterium berust, nl. dat eerstgenoemde in het belang van de maatschappij een openbare dienst vervult die verband houdt met de opsporing en de vervolging van strafbare feiten en de strafvordering instelt, terwijl laatstgenoemde zijn persoonlijk belang verdedigt.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.95.1017.N 4 juni 1996 AC nr. ...

Het enkele feit dat de procureur des Konings het in de artikelen 10 en 11 Gw. neergelegde gelijkheidsbeginsel zou hebben miskend door een bepaald persoon te vervolgen en niet een ander waarvan wordt beweerd dat hij zich in dezelfde toestand zou bevinden, neemt de strafbaarheid van het door de beklaagde gepleegde misdrijf niet weg, en heeft het verval van de strafvordering niet tot gevolg.~

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- OPENBAAR MINISTERIE -

Het enkele feit dat de procureur des Konings het in de artikelen 10 en 11 Gw. neergelegde gelijkheidsbeginsel zou hebben miskend door een bepaald persoon te vervolgen en niet een ander waarvan wordt beweerd dat hij zich in dezelfde toestand zou bevinden, neemt de strafbaarheid van het door de beklaagde gepleegde misdrijf niet weg, en heeft het verval van de strafvordering niet tot gevolg.~

- STRAFVORDERING -

S.94.0101.F 24 april 1995 AC nr. ...

De regel dat de Belgen gelijk zijn voor de wet, die vervat is in artikel 6 Gw. 7 feb. 1831 en in artikel 10 Gw. 17 feb. 1994, en die van niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden, die vervat is in artikel 6bis Gw. 7 feb. 1831 en artikel 11 Gw. 17 feb. 1994, impliceren dat een ieder die zich in dezelfde toestand bevindt op dezelfde wijze wordt behandeld, maar sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover voor het criterium van dat onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat; het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de genomen maatregel; het gelijkheidsbeginsel is ook geschonden wanneer vaststaat dat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel geen redelijk verband van evenredigheid bestaat.

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 6 (oud) - Art. 6bis (oud)

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 6 (oud) - Art. 6bis (oud)

Artt. 10, 11 en 159

F.10.0045.N 8 april 2011 AC nr. ...

De belastingplichtige die aanvoert dat een gemeentelijk belastingsreglement de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, omdat het een categorie van personen, waarvan hij deel uitmaakt, op discriminerende wijze belast en zonder redelijke verantwoording een andere categorie niet belast, heeft belang aan te voeren dat het belastingreglement ongrondwettelijk is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

S.05.0094.N 25 juni 2007 AC nr. 352

Het arrest dat oordeelt dat de bewegingsvrijheid van de conventioneel bruggepensioneerden door de verblijfsvoorwaarde op belangrijke wijze wordt beperkt in vergelijking tot de rechthebbenden tussen de 60 en 65 jaar die een rustpensioen genieten, terwijl niet blijkt dat dit nodig zou zijn voor het naast elkaar in stand houden van de stelsels van het conventioneel brugpensioen en van het rustpensioen en op die gronden, wegens schending van het beginsel van gelijke behandeling en niet-discriminatie, de toepassing van de verblijfsvoorwaarde terzijde schuift, schendt de artikelen 10, 11 en 159 van de Grondwet en artikel 66, eerste lid, van het Werkloosheidsbesluit 1991 (1). (1) K.B. van 25 nov. 1991, vóór de wijziging ervan bij K.B. van 6 feb. 2003.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- GRONDWET - Art. 11

- ARBEIDSVOORZIENING - Brugpensioen

F.02.0006.N 15 januari 2004 AC nr. 24

De grondwettelijke regels inzake de gelijkheid van de Belgen en de niet-discriminatie inzake belastingen staan er niet aan in de weg dat een verschillende fiscale behandeling wordt ingesteld ten aanzien van bepaalde categorieën van personen, voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat; de al of niet aanwezigheid van zodanige verantwoording moet worden getoetst aan het doel en de gevolgen van de ingestelde belasting en aan de redelijkheid van de verhouding tussen de aangewende middelen en het beoogde doel. De progressiviteit van een gemeentebelasting leidt op zichzelf niet tot ongelijkheid, voor zover het onderscheid aan voormelde voorwaarden voldoet (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het O.M.

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- BELASTING -

- BELASTING -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

S.97.0112.F 4 oktober 1999 AC nr. ...

De regel volgens welke de studieperioden van het vliegend personeel van de burgerluchtvaart in aanmerking worden genomen voor de arbeidsprestaties waarin hun bijzondere pensioenregeling voorziet, in zoverre zij uit hoofde van de beroepsactiviteit die zij in de eerste plaats na hun studies hebben verricht, aan die regeling zijn onderworpen, is in overeenstemming met de artt. 10 en 11 Gw. [1994] en moet derhalve toegepast worden.

- PENSIOEN - Werknemers

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- LUCHTVAART -

D.96.0005.N 20 juni 1997 AC nr. ...

Schendt artikelen 10, 11 en 159 van de Grondwet de beslissing van de raad van beroep waarbij voor de geneesheer een kortere termijn voor het hoger beroep wordt toegepast dan die welke geldt voor andere personen die hoger beroep kunnen instellen.~

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Artt. 10, 11 en 172

F.13.0112.F 28 februari 2014 AC nr. ...

Het arrest dat vermeldt dat de redenen om een gemeentebelasting te heffen hoofdzakelijk, ja zelfs uitsluitend, financieel zijn en overweegt, zonder daarop te worden bekritiseerd, dat, hoewel het belangrijkste doel van elke gemeentebelasting van budgettaire aard is, niets de gemeenteoverheid belet bijkomende, niet-financiële stimulerings- of ontradingsdoelen na te streven, maar daaraan toevoegt dat het niet aan het hof van beroep staat het bestaan van dergelijke doelen te achterhalen wanneer het budgettaire doel, dat als enige in het litigieuze belastingreglement wordt vermeld, voldoende is om de goedkeuring van dat belastingreglement te verantwoorden, en tevens overweegt dat, in het licht van het doel en het gevolg van de belasting, degenen die instaan voor de bedeling van geadresseerd of betalend reclamedrukwerk dat niet systematisch in alle brievenbussen van de gemeente wordt bezorgd of voor de huis-aan-huisbedeling van niet-publicitair drukwerk, niet dezelfde categorie belastingplichtigen vormen als de overige categorieën bedelers van drukwerk, en detailleert in welk opzicht die categorieën objectief verschillen naargelang van de ontvangers van de betrokken drukwerken, en, desgevallend, van het door de bedeling ervan beoogde doel, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing dat een belastingreglement niet strijdig is met de artikelen 10, 11 en 172 van de Grondwet, aangezien uit de vermeldingen van het arrest niet blijkt dat het onderscheidingscriterium tussen, enerzijds, degenen die instaan voor de huis-aan-huisbedeling van niet-geadresseerd gratis reclamedrukwerk, die aan de belasting onderworpen zijn, en, anderzijds degenen die instaan voor de huis-aan-huisbedeling van geadresseerd gratis reclamedrukwerk, die niet aan de belasting onderworpen zijn, redelijk verantwoord is in het licht van het financiële doel van de ingevoerde belasting en van de gevolgen ervan.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

---

F.13.0073.N 13 februari 2014 AC nr. ...

De grondwettelijke regels inzake de gelijkheid van de Belgen en de niet-discriminatie inzake belastingen staan niet eraan in de weg dat eenzelfde fiscale behandeling wordt ingesteld ten aanzien van categorieën van personen die zich in een verschillende situatie bevinden, voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat: het voorhanden zijn van dergelijke verantwoording moet worden getoetst aan het doel en de gevolgen van de ingestelde belasting en aan de redelijkheid van de verhouding tussen de aangewende middelen en het beoogde doel; in het licht van de doelstellingen van het belastingreglement op de onbewoonbare en leegstaande woningen, is het niet onredelijk om slechts een enkel basistarief van 1.000 euro per belastbare woning in te stellen, zonder dat daarbij een onderscheid wordt gemaakt naargelang de waarde, de omvang, de oppervlakte of de ligging van de woning (1). (1) Cass. 5 oktober 1990, AR F.1818.N, AC, 1990-91, nr. 61; Cass. 29 maart 2001, AR F.99.0077.F, AFT, 11.2001, 440, noot J. ASTAES; Cass. 15 januari 2004, AR F.02.0006.N, AC 2004, nr.24; Cass. 8 juni 2006, AR F.04.0050.N, AC 2006, nr. 319

- GRONDWET - Art. 10

- BELASTING -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- GRONDWET - Art. 11

C.12.0117.F 21 februari 2013 AC nr. ...

Hoewel de objectieve en redelijke verantwoording voor het criterium op grond waarvan een onderscheid tussen verschillende categorieën van personen wordt gemaakt niet onmiddellijk uit de bestreden verordening zelf hoeft te blijken, moet in dergelijk geval de doelstelling die het daaruit voortvloeiende verschil in behandeling redelijkerwijs kan verantwoorden, vooralsnog blijken uit het dossier dat tijdens de behandeling ervan is samengesteld of moet zij kunnen worden afgeleid uit het administratief dossier dat door de auteur ervan is samengesteld.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

---

F.09.0076.N 20 mei 2010 AC nr. 358

De verschillende behandeling van de aftrekbaarheid van werkgeversbijdragen voor aanvullende verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood voor prestaties buiten de onderneming ten opzichte van deze binnen de onderneming die de bijdragen heeft gestort ten behoeve van zijn werknemers, is objectief en redelijk verantwoord; er bestaat immers in de context van artikel 49 W.I.B.(1992) een objectief en redelijk verband tussen, eendeels, de graad van aftrekbaarheid van de werkgeversbijdrage, en, anderdeels, het aantal jaren beroepswerkzaamheid bij de onderneming: de vereiste band met de uitoefening van de beroepswerkzaamheid is niet aanwezig voor de periode waarin de betrokken werknemer een beroepswerkzaamheid heeft uitgeoefend bij andere ondernemingen dan degene die aanspraak maakt op het recht op aftrek (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

---

F.08.0020.N 10 december 2009 AC nr. 735

Een belastingreglement dat bepaalt dat de belasting berekend wordt in de mate waarin een bepaalde variabele voorhanden is, zonder dat de verschuldigde belasting minder mag bedragen dan een bepaald minimumbedrag, schendt op zichzelf het gelijkheidsbeginsel niet; wanneer de belastingschuldigen die de minimumbelasting verschuldigd zijn, voldoende vergelijkbaar zijn in het licht van de aard en het doel van het belastingreglement, is er geen sprake van ongelijke behandeling; indien de toepassing van de minimumbelasting leidt tot de gelijke behandeling van belastingschuldigen die zich niet in een vergelijkbare toestand bevinden, is het gelijkheidsbeginsel niet geschonden indien de gelijke behandeling berust op een objectief criterium en redelijk verantwoord is (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- BELASTING -

F.08.0066.F 30 oktober 2009 AC nr. 632

Krachtens artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 is het Hof ertoe verplicht het Grondwettelijk Hof de vraag te stellen of artikel 62, eerste lid, van het Wetboek van registratie-, hypotheek- en griffierechten, in samenhang met artikel 44 van dat wetboek, indien het aldus wordt uitgelegd dat het uitsluitend van toepassing is op de bij authentieke akte gedane verkopen, de artikelen 10, 11 en 172 van de Grondwet schendt door een onderscheid in behandeling te maken tussen de personen die beroepshalve onroerende goederen kopen om ze te verkopen, naargelang de onderhandse akte waarbij zij een onroerend goed kopen al dan niet ter registratie wordt aangeboden voor het verlijden van de authentieke koopakte (1). (1) Concl. adv.-gen., Pas., 2009, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

F.05.0103.F 30 november 2006 AC nr. 616

De regels van de gelijkheid van de Belgen voor de wet, van de niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden alsook van de gelijkheid voor de belasting, staan er niet aan in de weg dat een onderscheid wordt gemaakt tussen categorieën van personen, voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat; de al of niet aanwezigheid van zodanige verantwoording moet worden getoetst aan het doel en de gevolgen van de getroffen maatregel of van de ingestelde belasting en aan de redelijkheid van de verhouding tussen de aangewende middelen en het beoogde doel (1) (2). Over de vereisten die voornoemde regels opleggen aan het ambt van de rechter, zie concl. O.M in Pas., 2006. (2) Cass., 15 jan. 2004, AR F.02.0006.N, nr 24 en concl. A.G. Thijs.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

- GRONDWET - Art. 11

F.04.0015.N 17 november 2006 AC nr. 574

De grondwettelijke regels inzake de gelijkheid van de Belgen en de niet-discriminatie op het stuk van de belastingen staan er niet aan in de weg dat een verschillende fiscale behandeling wordt ingesteld ten aanzien van bepaalde categorieën van personen, voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat; de al of niet aanwezigheid van zodanige verantwoording moet worden getoetst aan het doel en de gevolgen van de ingestelde belasting en aan de redelijkheid van de verhouding tussen de aangewende middelen en het beoogde doel (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GRONDWET - Art. 10

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- GRONDWET - Art. 11

- BELASTING -

- BELASTING -

F.04.0050.N 8 juni 2006 AC nr. 319

De grondwettelijke regels inzake de gelijkheid van de Belgen en de niet-discriminatie inzake belastingen staan er niet aan in de weg dat een verschillende fiscale behandeling wordt ingesteld ten aanzien van bepaalde categorieën van personen, voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. De al of niet aanwezigheid van zodanige verantwoording moet worden getoetst aan het doel en de gevolgen van de ingestelde belasting en aan de redelijkheid van de verhouding tussen de aangewende middelen en het beoogde doel. Die grondwettelijke regels worden niet geschonden door het loutere feit dat de belasting slechts één enkele belastingplichtige treft (1). (1) Zie Cass., 15 jan. 2004, AR F.02.0006.N, nr 24, met concl. O.M., www.cass.be.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- BELASTING -

F.00.0081.F 4 januari 2002 AC nr. 10

De in art .10 Gw. (1994) vervatte regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet, de in artikel 11 Gw. (1994) neergelegde regel van non-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden alsmede de regel van artikel 172 Gw. (1994) inzake de gelijkheid voor de belastingen impliceren dat allen die zich in dezelfde toestand bevinden, gelijkelijk worden behandeld, maar beletten niet dat onderscheid tussen verschillende categorieën van personen wordt gemaakt, voor zover het criterium van onderscheid op objectieve en redelijke wijze kan worden verantwoord; zodanige verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de getroffen maatregel of de ingevoerde belasting; het gelijkheidsbeginsel wordt miskend, wanneer vaststaat dat de aangewende middelen niet redelijkerwijze in verhouding staan tot het beoogde doel; het criterium van onderscheid tussen belastingplichtigen dat berust op de omstandigheid of deze al dan niet in de bevolkingsregisters van de gemeente zijn ingeschreven vormt een criterium dat op objectieve en redelijke wijze kan worden verantwoord in verhouding tot het aanzienlijk verlies van verschuldigde inkomsten m.b.t. de personenbelasting, tot het verlies van opcentiemen op de personenbelasting en op de giften van het Gemeentefonds (1). (1) Zie Cass., 28 juni 2001, A.R. F.00.0024.F, nr...

- GRONDWET - Art. 10

F.00.0024.F 28 juni 2001 AC nr. ...

De in art .10 Gw. (1994) vervatte regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet, de in artikel 11 Gw. (1994) neergelegde regel van non-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden alsmede de regel van artikel 172 Gw. (1994) inzake de gelijkheid voor de belastingen impliceren dat allen die zich in dezelfde toestand bevinden, gelijkelijk worden behandeld, maar beletten niet dat onderscheid tussen verschillende categorieën van personen wordt gemaakt, voor zover het criterium van onderscheid op objectieve en redelijke wijze kan worden verantwoord; zodanige verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de getroffen maatregel of de ingevoerde belasting; het gelijkheidsbeginsel wordt miskend, wanneer vaststaat dat de aangewende middelen niet redelijkerwijze in verhouding staan tot het beoogde doel; wanneer een norm die een belasting invoert, belastingplichtigen beoogt met verschillende toestanden, moet hij die verscheidenheid noodzakelijkerwijs opvangen in vereenvoudigende categorieën en de voornoemde regels vereisen niet dat de norm de belasting aanpast naar gelang van de eigenheid van elk geval; dat is het geval van de belastingverordening op de gratis thuisbedeling van reclamedrukwerk die bepaalt dat op het bedelen van reclamedrukwerk waarin niet eenieders reclame kan worden opgenomen belasting is verschuldigd, ongeacht het percentage artikelen van dat drukwerk zonder publicitair karakter (1). (1) Zie cass., 6 mei 1999, AR. F.98.0088.F, nr. 265.

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- GRONDWET - Art. 10

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

---

F.99.0077.F 29 maart 2001 AC nr. ...

De in de artt. 10, 11 en 172 Gw. (1994) vastgelegde regels inzake gelijkheid en non-discriminatie verbieden dat categorieën van personen die in situaties verkeren welke, vanuit het oogpunt van de bedoelde maatregel, wezenlijk van elkaar verschillen, op dezelfde wijze worden behandeld zonder dat daarvoor een redelijke grond voorhanden is.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

F.99.0156.N 17 november 2000 AC nr. ...

De grondwettelijke regels inzake de gelijkheid van de Belgen en de niet-discriminatie op het stuk van de belastingen, staan er niet aan in de weg dat een verschillende fiscale behandeling wordt ingesteld ten aanzien van bepaalde categorieën van personen voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat, hetgeen dient te worden getoetst aan het doel en de gevolgen van de ingestelde belasting en aan de redelijkheid van de verhouding tussen de aangewende middelen en het beoogde doel. Maakt geen dergelijke verantwoording uit, de loutere omstandigheid dat de inning van een belasting zou vereenvoudigd worden door een categorie belastingplichtigen te creëren van wie verwacht wordt dat zij de belasting zullen doorrekenen aan degene die de overheid in werkelijkheid wil treffen.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- GRONDWET - Art. 11

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

---

F.98.0088.F 6 mei 1999 AC nr. ...

De in artikel 10 Gw. (1994) vervatte regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet, de in artikel 11 Gw. (1994) neergelegde regel van non-discriminatie in het genot van de aan de Belgen erkende rechten en vrijheden alsmede de regel van artikel 172 Gw. (1994) inzake de gelijkheid voor de belastingen impliceren niet dat de gemeentebelasting op de afvalophaling, die door de campingexploitanten verschuldigd is, vastgesteld wordt volgens de effectieve bezetting van de standplaatsen op de camping; door rekening te houden met het aantal toegestane standplaatsen op de camping, ongeacht of ze bezet zijn, en ongeacht het aantal geproduceerd afval, terwijl voor de hotels, de belasting berekend wordt volgens het aantal opgehaalde afvalcontainers, hanteert de gemeentelijke belastingverordening een redelijk criterium van het op te halen afval en de daartoe vereiste inspanning.~

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- GRONDWET - Art. 11

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- GRONDWET - Art. 11

- BELASTING -

F.96.0097.F 12 januari 1998 AC nr. ...

De in artikel 10 Gw. (1994) vervatte regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet, de in artikel 11 Gw. (1994) neergelegde regel van non-discriminatie in het genot van de aan de Belgen erkende rechten en vrijheden alsmede de regel van artikel 172 Gw. (1994) inzake de gelijkheid voor de belastingen impliceren dat allen die zich in dezelfde toestand bevinden, gelijkelijk worden behandeld, maar beletten niet dat onderscheid tussen verschillende categorieën van personen wordt gemaakt, voor zover het criterium van onderscheid op objectieve en redelijke wijze kan worden verantwoord; zodanige verantwoording moet worden beoordeeld m.b.t. het doel en de gevolgen van de getroffen maatregel of de ingevoerde belasting; het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden, wanneer vaststaat dat de aangewende middelen niet redelijkerwijze in verhouding staan tot het beoogde doel. Een provinciebelasting die geheven wordt op de waterwinning, en niet op de toevallige aanvoer van bemalingswater, welke aanvoer een verschillende feitelijke toestand is, is in se niet ongelijk; die belasting behandelt allen die opzettelijk natuurlijke rijkdommen ontginnen op gelijke wijze.~

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- GRONDWET - Art. 11

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

- BELASTING -

F.95.0086.F 3 oktober 1996 AC nr. ...

De in artikel 10 Gw. (1994) vervatte regel van gelijkheid van de Belgen voor de wet, de in artikel 11 Gw. (1994) neergelegde regel van non-discriminatie in het genot van de aan Belgen toegekende rechten en vrijheden, alsmede de regel van artikel 172 Gw. (1994) inzake gelijkheid voor de belastingen impliceren dat allen die zich in dezelfde toestand bevinden, gelijkelijk worden behandeld, maar beletten niet dat onderscheid tussen verschillende categorieën van personen wordt gemaakt, voor zover het criterium van onderscheid op objectieve en redelijke wijze te verantwoorden is; zodanige verantwoording moet worden beoordeeld m.b.t. het doel en de gevolgen van de getroffen maatregel of de ingevoerde belasting; het gelijkheidsbeginsel wordt ook geschonden wanneer vaststaat dat de aangewende middelen niet redelijkerwijze in verhouding staan tot het beoogde doel. Een gemeentebelasting die de door de gemeente gedane kosten voor wegenis- en netbouwwerken enkel ten laste legt van de personen aan wie ze speciaal ten goede komen, is bijgevolg niet ongelijk, als ze die voorwaarden vervult.

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- GRONDWET - Art. 10

- BELASTING -

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Artt. 10, 11 en 191

P.07.0867.F 27 juni 2007 AC nr. 363

Aangezien het verzoek tot overlevering van een gezocht persoon krachtens een Europees aanhoudingsbevel spoedeisend is en de uitspraak van de kamer van inbeschuldigingstelling over hem slechts een voorlopig karakter heeft, is het Hof van Cassatie niet ertoe gehouden het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die geen enkele ernstige twijfel laat over de verenigbaarheid van artikel 44, § 1, van de Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel met de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet (1). (1) Zie Cass., 16 maart 2005, AR P.05.0323.F, AC 2005, nr. 168.

- UITLEVERING -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 10, 11 en 24

C.93.0343.N 27 juni 1997 AC nr. ...

Art. 38 wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen schendt noch de artt. 10 en 11 Gw. (1994), noch artikel 17 Gw. (1831) zoals dit luidde vóór 1 jan. 1989, noch artikel 24, inzonderheid § 4, Gw. (1994), in zoverre de erin bedoelde jaarlijkse toelage ten gunste van de vermelde vrije instellingen wordt aangewend voor de dienst der pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel van die instellingen, die vóór 1 juli 1971 in ruste zijn gesteld, met uitsluiting van de dienst der overlevingsrenten, terwijl, voor de rijksuniversiteiten, de Staat die overlevingspensioenen voor zijn rekening neemt.

- ONDERWIJS -

- GRONDWET - Art. 24

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- PENSIOEN - Allerlei

Art. 38 wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen schendt noch de artt. 10 en 11 Gw. (1994), noch artikel 17 Gw. (1831) zoals dit luidde vóór 1 jan. 1989, noch artikel 24, inzonderheid § 4, Gw. (1994), in zoverre de erin bedoelde jaarlijkse toelage ten gunste van de vermelde vrije instellingen wordt aangewend voor de dienst der pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel van die instellingen, die vóór 1 juli 1971 in ruste zijn gesteld, met uitsluiting van de dienst der overlevingsrenten, terwijl, voor de rijksuniversiteiten, de Staat die overlevingspensioenen voor zijn rekening neemt.

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 17 (oud)

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag betreffende schending, onder meer door een wet, van de artt. 6, 6bis en 17 Gw. 1831 is opgeworpen, moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.93.0493.F 19 april 1996 AC nr. ...

Art. 38 wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen schendt noch de artt. 10 en 11 Gw. (1994), noch artikel 17 Gw. (1831) zoals dit luidde vóór 1 jan. 1989, noch artikel 24, inzonderheid § 4, Gw. (1994), in zoverre de erin bedoelde jaarlijkse toelage ten gunste van de vermelde vrije instellingen wordt aangewend voor de dienst der pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel van die instellingen, die vóór 1 juli 1971 in ruste zijn gesteld, met uitsluiting van de dienst der overlevingsrenten, terwijl, voor de rijksuniversiteiten, de Staat die overlevingspensioenen voor zijn rekening neemt.

- GRONDWET - Art. 24

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 17 (oud)

- GRONDWET - Art. 10

- ONDERWIJS -

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag betreffende schending, onder meer door een wet, van de artt. 6, 6bis en 17 Gw. 1831 is opgeworpen, moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artt. 10, 11, 12 en 14

P.06.1348.N 17 juni 2008 AC nr. 164

Wanneer voor het Hof van cassatie de vraag rijst of de artikelen 22, tweede lid en 39 van het decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, de artikelen 12 en 14 van de Grondwet schenden, dit al dan niet in samenhang gelezen met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat de omschrijving "de nodige maatregelen treffen om hinder te voorkomen" geen voldoende normatieve inhoud heeft om een misdrijf te kunnen definiëren en doordat op deze manier een niet te verantwoorden verschil in behandeling in het leven wordt geroepen tussen de rechtsonderhorigen die vervolgd worden voor andere misdrijven en diegenen die vervolgd worden wegens het niet-nakomen van de zorgvuldigheidsplicht zoals omschreven in artikel 22, tweede lid van het Milieuvergunningsdecreet, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1) (2) (3). (1) Eerder heeft het Hof beslist dat de bepaling in artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet wél voldoende nauwkeurig was om, voor al diegenen op wie de wet kan toepasselijk zijn, willekeurige vervolgingen en veroordelingen te vermijden: Cass., 4 feb. 2003, AR P.02.0615.N, nr 83. Ook voordien werd reeds geoordeeld dat de algemene zorgvuldigheidsplicht bij de uitbating van een inrichting opgenomen in een vergunning geen vage en onduidelijke libellering inhoudt die het de vergunninghouder niet mogelijk maakt op voorhand te weten welke precieze gedraging in de vergunning wordt bedoeld of welk onzorgvuldig handelen strafbaar is gesteld: Cass., 3 nov. 1998, AR P.96.1173.N, nr 474. (2) Terzake werd eiseres ook vervolgd wegens inbreuk op artikel 43, § 2, Vlarem I, waarvan aangenomen wordt dat deze bepaling de uitvoering is van de algemene norm van artikel 22, Milieuvergunningsdecreet: LARMUSEAU I.Commentaar bij artikel 22 Milieuvergunningsdecreet", in Commentaar Milieurecht Vlaams Gewest, die Keure, 1997. (3) In het kader van het Stedenbouwdecreet heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat het begrip "onaanvaardbare hinder voor de omwonenden" geen voldoende nauwkeurige normatieve inhoud heeft om een misdrijf te kunnen definiëren: Grondwettelijk Hof nr 14/2005, 14 jan. 2005 (overweging B43 tot B46).

- GRONDWETTELIJK HOF -

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.04.1096.F 17 november 2004 AC nr. 553

Wanneer de appèlrechters weigeren aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de discriminatie die artikel 442bis van het Strafwetboek dat de ongewenste intimiteiten straft zou inhouden, omdat dat artikel het principe van de wettigheid van de aantijgingen zou miskennen, en wanneer zij enerzijds, uiteenzetten dat het antwoord op die vraag niet noodzakelijk was om hun beslissing te wijzen en zij zich uitspreken over de wettigheid van de bedoelde aantijging, terwijl zij echter uitgebreid de bestanddelen van die telastlegging preciseren door op zoek te gaan naar de bedoeling van de wetgever in het licht van de parlementaire voorbereiding, zodat daaruit blijkt dat zij het antwoord op die vraag noodzakelijk achten om hun beslissing te wijzen, en wanneer anderzijds, het arrest niet vaststelt dat de wettelijke bepaling die ongewenste intimiteiten strafbaar stelt de Grondwet niet kennelijk schendt, schenden de appèlrechters de artikelen 10, 11, 12 en 14 van de Grondwet en artikel 26, § 2, van de Bijzondere Wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 10, 11, 159 en 172

F.05.0072.F 16 november 2006 AC nr. 570

De ongrondwettigheid van één van de artikelen van een belastingverordening maakt de gehele belastingverordening nietig, wanneer de bepalingen ervan een onsplitsbaar geheel vormen, daar zij alle betrekking hebben op een belasting die in strijd met het gelijkheidsbeginsel is ingevoerd (1) (1) Zie de andersluidende concl. O.M., Pas., 2006, nr ...; zie Cass., 18 nov. 2005, AR F.04.0053.F, en noot 1, www.cass.be; vgl. Cass., 25 okt. 1985, AR F.85.1202.N, nr 126.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

F.04.0053.F 18 november 2005 AC nr. 609

Het gebrek van ongrondwettigheid waardoor een van de artikelen van een belastingverordening is aangetast, maakt die verordening in haar geheel nietig wanneer de bepalingen ervan een ondeelbaar geheel vormen (1). (1) In zijn andersluidende conclusie verdedigde het openbaar ministerie de stelling van het cassatieberoep volgens hetwelk een vernietiging wegens schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet tot die vrijstelling kan worden beperkt indien het geen twijfel lijdt dat de steller van de belastingverordening, zoals in casu die verordening ook zou hebben goedgekeurd zonder de bekritiseerde vrijstelling. Zie P. GLINEUR en S. WILMET, "Propos sur l'efficacité en matière d'impôt des principes constitutionnels d'égalité et de non discrimination", in Mélanges Kirkpatrick, nr 16; pp. 358 en 359. Vgl. Cass., 25 okt. 1985, AR F.1202.N, nr 126.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Algemeen

F.99.0077.F 29 maart 2001 AC nr. ...

De gemeentelijke belastingverordening waarbij één enkele forfaitaire aanslagvoet in de jaarlijkse belasting wordt vastgesteld op elk niet gebouwd perceel, dat gelegen is in een niet vervallen verkaveling, zonder derhalve rekening te houden met objectieve gegevens, zoals de waarde, de oppervlakte of de ligging van dat perceel, is in strijd met de in artikel 10 Gw. (1994) vervatte regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet, met de in artikel 11 Gw. (1994) vastgelegde regel volgens welke de Belgen het genot van de hun toegekende rechten en vrijheden zonder onderscheid verzekerd wordt en ook met de in artikel 172 Gw. (1994) vervatte regel van de gelijkheid inzake belastingen (1). (1) Zie cass., 30 juni 1988, AR. F.973.F, nr. 680; 6 mei 1999, AR. F.98.0088.F, nr. 265.

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172

- GRONDWET - Art. 10

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

F.00.0057.F 22 maart 2001 AC nr. ...

De rechter die nagaat of een gemeentelijke belastingverordening in overeenstemming is met de artikelen 10, 11 en 172 Gw. (1994) maakt geen inbreuk op de bevoegdheden van de gemeente (1). (1) Cass., 19 dec. 1997, A.R. F.97.0010.F, nr. 573.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

De rechter die nagaat of een gemeentelijke belastingverordening in overeenstemming is met de artikelen 10, 11 en 172 Gw. (1994) maakt geen inbreuk op de bevoegdheden van de gemeente (1). (1) Cass., 19 dec. 1997, A.R. F.97.0010.F, nr. 573.

- MACHTEN - Scheiding der machten

Artt. 10, 11, 23, en 191

S.05.0090.F 23 oktober 2006 AC nr. 503

De vernietiging van het woord "uitvoerbaar" in het derde en vierde lid van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, in zijn versie na de wet van 15 juli 1996, heeft tot gevolg dat die bepaling zo moet worden uitgelegd dat ze niet van toepassing is op de vreemdeling die gevraagd heeft om als vluchteling te worden erkend, wiens aanvraag is afgewezen en die het bevel ontvangen heeft om het grondgebied te verlaten, zolang de beroepen die hij voor de Raad van State heeft ingesteld tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of tegen de beslissing van de vaste beroepscommissie voor vluchtelingen niet zijn berecht; in die niet-toepassing is de reglementaire termijn inbegrepen waarover de vreemdeling beschikt om die beroepen voor de Raad van State in te stellen (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1999, S.97.0056.F, nr 186, met concl. O.M.; Grondwettelijk Hof, 22 april 1998, nr 43/98, B.S. 29 april 1998, tweede uitg., p. 13340; artikel 20, K.B. 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 10, 159 en 172

F.97.0010.F 19 december 1997 AC nr. ...

De rechter die nagaat of een gemeentelijke belastingverordening in overeenstemming is met de artikelen 10 en 172 Gw. (1994) maakt geen inbreuk op de bevoegdheden van de gemeente.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Scheiding der machten

Artt. 103 en 104

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

De discretionaire beslissing van de Kamer van volksvertegenwoordigers om een minister of een staatssecretaris niet in beschuldiging te stellen en niet voor het Hof van cassatie te brengen, betreft alleen de betrokken minister of staatssecretaris; zij kan niet beletten dat het Hof van cassatie oordeelt over andere justitiabelen jegens welke die vergadering niet bevoegd is.

- MACHTEN - Wetgevende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 104

- MACHTEN - Uitvoerende macht

De discretionaire beslissing van de Kamer van volksvertegenwoordigers om een minister of een staatssecretaris niet in beschuldiging te stellen en niet voor het Hof van cassatie te brengen, betreft alleen de betrokken minister of staatssecretaris; zij kan niet beletten dat het Hof van cassatie oordeelt over andere justitiabelen jegens welke die vergadering niet bevoegd is.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

Artt. 103 en 125

P.12.1293.N 14 augustus 2012 AC nr. ...

De door het Hof van Cassatie gewezen arresten zijn niet voor cassatieberoep vatbaar wegens de aard van het rechtscollege dat de beslissing heeft gewezen; zulks geldt ook voor de arresten die door het Hof, rechtdoende over een vordering tot wraking van een lid van een hof van beroep, van een arbeidshof of van het Hof zelf, als bodemrechter worden gewezen (1). (1) Zie Cass. 20 apr. 1993, P.93.0531.N, AC 1993, nr. 191; Cass. 26 okt. 1999, P.99.1351.N, AC 1999, nr. 566; Cass. 1 dec. 1999, P.99.0014.F, AC 1999, n° 639 tot 643.

- WRAKING -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Algemeen - Cassatieberoep in het belang van de wet

P.98.1626.F 1 december 1999 AC nr. ...

De Grondwetgever heeft, vóór de herziening van de artt. 103 en 125 Gw., het Hof, als hoogste orgaan van de rechterlijke macht, de bevoegdheid willen verlenen om ministers te berechten en heeft het Hof, te dien einde, alle bevoegdheden van de bodemrechter verleend, zonder, evenwel, rechtsmiddelen open te stellen tegen de arresten die het Hof in die hoedanigheid gewezen heeft, zoals het dat m.b.t. de beslissingen van andere rechtscolleges heeft gedaan.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 125

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

De arresten van het Hof van Cassatie zijn niet vatbaar voor cassatieberoep wegens de aard van het rechtscollege dat de beslissing heeft gewezen; dat is het geval voor de arresten die door het Hof, in verenigde kamers en als bodemgerecht, ten aanzien van ministers zijn gewezen.

- CASSATIEBEROEP - Algemeen - Cassatieberoep in het belang van de wet

Artt. 103 en 146

P.98.0084.F 4 februari 1998 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling schrijft voor dat een kamer van het Hof van Cassatie moet beslissen over de regeling van de rechtspleging terzake van personen die worden vervolgd als mededaders of medeplichtigen van een minister die voor dat Hof in beschuldiging is gesteld; het Hof is niet bevoegd om de rechterlijke organisatie te wijzigen, en bijgevolg ook niet om een onderzoeksgerecht in te stellen dat zou werken met de bevoegdheden en volgens de regels van een kamer van inbeschuldigingstelling.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 105 en 108

P.99.1860.N 18 september 2001 AC nr. ...

Wanneer een wet voorziet dat de Koning voor haar uitvoering de bijzondere modaliteiten van het overleg tussen de bevoegde gerechtelijk politionele en administratieve overheden bepaalt, blijkt dat de Koning beschikt, niet over een volstrekte verordenende bevoegdheid in de zin van artikel 105 Grondwet, maar enkel over een loutere uitvoerende verordenende bevoegdheid als bedoeld in artikel 108 Grondwet (1). (1) Zie de verwijzing in de conclusie van de procureur-generaal.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 108

S.97.0032.F 8 december 1997 AC nr. ...

De solidariteitsbijdrage, bedoeld in de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, vóór de wijziging ervan bij de wet van 21 dec. 1994, moet, overeenkomstig de door de Koning bepaalde nadere regelen, worden afgehouden bij iedere betaling van de pensioenen of andere, wettelijk omschreven voordelen, door de schuldenaar die daarvoor burgerlijk aansprakelijk is; de Koning bezit op grond van die bepaling geen volstrekte verordenende bevoegdheid maar een gewone uitvoerende verordenende bevoegdheid.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 105

- PENSIOEN - Werknemers

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 108

Artt. 105, 108 en 159

P.02.0118.F 24 april 2002 AC nr. 251

Art. 43, Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, dat het K.B. 22 dec. 1992 bevestigde voor de periode dat het uitwerking had, heeft dat besluit omgevormd tot een wet; door de veroordeling van de beklaagde op dat koninklijk besluit te gronden, past de rechter geen nieuwe bepaling op een daarvoor reeds bestaande situatie toe, maar beslist hij alleen dat de bepalingen van dat besluit, door de uitwerking zelf van de wet, verondersteld worden vanaf die periode uit die wet voort te vloeien, zodat de bij de Wet 10 juni 1997 verrichte omvorming geen aanleiding geeft tot het bij artikel 159 Gw. bedoelde toezicht en sluit het de toepassing van de artt. 105 en 108 Gw. uit (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1986, A.R. F.1235.N, nr 416.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 108

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 105

Artt. 108 en 159

C.10.0667.F 20 december 2012 AC nr. ...

Het arrest dat toepassing maakt van een reglementair koninklijk besluit betreffende een weddeschaal in het onderwijs, dat goedgekeurd is zonder voorafgaande raadpleging van de afdeling wetgeving van de Raad van State, schendt artikel 3, § 1, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, alsook de artikelen 108 en 159 van de Grondwet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 158

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 108

- ONDERWIJS -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

C.02.0293.F 27 maart 2003 AC nr. 211

De omstandigheid dat de uitvoerende macht geen verordening uitvaardigt, ook al schrijft geen enkele wetsbepaling hem daartoe een termijn voor, kan een fout zijn in de zin van de artt. 1382 en 1383 B.W. (1). (1) Over de fout, in de zin van de artt. 1382 en 1383 B.W. van de uitvoerende macht die geen verordeningen heeft uitgevaardigd, zie Cass., 23 april 1971, AC, 1971, 786 en F. Delpérée, Opmerkingen onder dat arrest, R.C.J.B., 1975, p. 30 e.v., alsook Ph. Maystadt, noot onder voornoemd arrest, J.T., 1972 p. 691.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

Artt. 12 en 14

P.10.0616.N 1 februari 2011 AC nr. ...

Uit de artikelen 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, 39, §1, 2° Milieuvergunningsdecreet, in zijn versie van vóór de inwerkingtreding van het Decreet Aanvulling Milieubeleid, 39 Milieuvergunningsdecreet, zoals vervangen bij artikel 34 Decreet Aanvulling Milieubeleid, 16.6.1, §1 Decreet Milieubeleid zoals ingevoegd bij artikel 9 Decreet Aanvulling Milieubeleid en 16.6.2., §1 Decreet Milieubeleid, blijkt dat de oorspronkelijke omschrijving van de zorgvuldigheidsplicht van artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, dat bepaalt dat, ongeacht de verleende vergunning, de exploitant van een inrichting steeds de nodige maatregelen moet treffen om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen en om, bij ongeval, de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden, ook na de overheveling van de strafbaarstelling ervan naar Titel XVI Decreet Milieubeleid, verder behouden blijft en de bewoording ervan verder voldoet aan het legaliteitsbeginsel in strafzaken (1). (1) Gw.H., arrest nr. 36/2008 van 4 maart 2008, B.S., 30 april 2008, 1ste ed., 23.423: in dit arrest heeft het Grondwettelijk Hof voor recht gezegd dat de artikelen 22, tweede lid, en 39 Milieuvergunningsdecreet niet de artikelen 12 en 14 van de Grondwet, al dan niet samengelezen met artikel 7 E.V.R.M. en 15 I.V.B.P.R., schenden. Het gegeven dat de overtreding van artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet thans niet meer strafbaar wordt gesteld door artikel 39, §1, 2° Milieuvergunningsdecreet, maar door artikel 16.6.1, §1 Decreet Milieubeleid doet daaraan volgens het Hof niet af; Cass., 17 juni 2008, AR P.06.1348.N, AC, 2008, nr. 675.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

P.00.1656.F 17 januari 2001 AC nr. ...

Uit artikel 380bis Sw. volgt dat de aanwerving van een minderjarige van meer dan zestien jaar met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie, teneinde eens anders driften te voldoen, niet als dusdanig bij wet wordt gestraft (1). (1) Zie Vandemeulebroucke, O. en Gazan, F., Rev.dr.pén., 1995, blz. 999. De W. 26 okt. 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen (B.S. 17 maart 2001, blz. 8495 tot 8510) heeft de leemte aangevuld die door bovenstaand arrest aan het licht was gebracht. Art. 14 van die wet bepaalt immers dat in artikel 380bis Sw., dat door de W. 13 april 1995 vervangen wordt en artikel 380 van dat wetboek wordt, de woorden "onder de zestien jaar" in § 4, 1° en 4°, geschrapt worden.

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

Artt. 12 en 191

P.05.1268.N 11 oktober 2005 AC nr. 502

Artikel 12 Grondwet is niet van toepassing op de bestuurlijke vrijheidsberoving van een vreemdeling met het oog op zijn uitwijzing, aangezien de wetgever door artikel 74/6, § 1, Vreeemdelingenwet, dat bepaalt dat, in de gevallen die het vermeldt, de vreemdeling in een welbepaalde plaats kan worden vastgehouden in afwachting van de toelating om in het Rijk te verblijven of van zijn verwijdering van het grondgebied zo de minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft, of diens gemachtigde, deze vasthouding nodig acht om de effectieve verwijdering van het grondgebied te waarborgen in geval de beslissing bedoeld in artikel 52 uitvoerbaar wordt, uitdrukkelijk afwijkt van de regel van de verplichte tussenkomst van de rechter in geval van vrijheidsberoving, in de zin zoals bedoeld door artikel 191 Grondwet (1). (1) VANHEULE, D., Vrijheidsberoving in het vreemdelingenrecht, Rec.Cass., 1993, p. 203.

- GRONDWET - Art. 12

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Artikel 191

- VREEMDELINGEN -

Artt. 12, tweede lid, en 14

C.09.0104.N 21 februari 2011 AC nr. 664

Het Hof is krachtens artikel 26, § 2, van de Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof gehouden de opgeworpen prejudiciële vraag te stellen wanneer aangevoerd wordt dat het legaliteitsbeginsel vervat in de artikelen 12, tweede lid en 14, Gw. en artikel 7, E.V.R.M. zou miskend zijn nu nergens in de Voetbalwet of in enige andere wettelijke bepaling nader wordt gepreciseerd wat dient begrepen te worden onder de in artikel 23 van de Voetbalwet vermelde "verstoring van een voetbalwedstrijd" en "aanzetting tot slagen en verwondingen, haat of woede", terwijl de legaliteit van een strafbepaling vereist dat zij op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.04.0482.F 29 juni 2005 AC nr. 381

Art. 29, § 3, tweede lid, W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht is een regel van materieel strafrecht omdat het met name tot doel heeft te beletten, onder de voorwaarden die het preciseert, dat sommige ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht ophouden strafbaar te zijn in België (1); daarom geldt voor de voormelde bepaling het beginsel van de wettigheid van de aantijgingen, vastgelegd in de artt. 7.1 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. (2). (1) Zie Cass., 12 okt. 1964 (Bull. en Pas., 1965, I, 155); A.A., arrest nr. 73/2005 van 20 april 2005, J.T., 2005, p. 337; R. DECLERCQ, Rapport belge au VIIIe congrès de l'Association internationale de droit pénal, Rev.int.Dr.pén., 1960, p. 439 e.v., inz. p. 442 in fine; RUBBRECHT, Inleiding tot het Belgisch Strafrecht, Wouters, 1958, p. 59; P.E. TROUSSE, "La compétence extraterritoriale des juridictions répressives belges", in Rapports belges aux VIIe congrès international de droit comparé à Uppsala, Bruxelles, 1966, p. 511 e.v., inz. p. 521; Fr. TULKENS en M. van de KERCHOVE, Introduction au droit pénal, Story Scientia, 5de uitg., p. 176 en 177; zie ook contra, E. DAVID, "La compétence universelle en droit belge", in La compétence universelle, Annales de Droit de Louvain et Revue de Droit de l'ULB, Bruylant, 2004, p. 120, nr. 60, en p. 121, nr. 62; H.-D. BOSLY, "Procédure pénale", in La compétence universelle, Annales de droit de Louvain et Revue de Droit de l'ULB, Bruylant, 2004, p. 267 tot 269; Ordonnance du 6 novembre 1998 du juge d'instruction D. Vandermeersch, Rev.dr.pén., 1999, p. 278 e.v. (2) BRAAS, Précis de procédure pénale, nr 15; RUBBRECHT, op. cit., p. 58; P.E. TROUSSE, op. cit., p. 520; Fr. TULKENS en M. van de KERCKHOVE, Introduction au droit pénal, Story Scientia, 5de uitg., p. 189.

- GRONDWET - Art. 12

- GRONDWET - Art. 14

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

P.04.0900.F 11 mei 2005 AC nr. 272

In antwoord op de prejudiciële vraag die door het Hof van Cassatie is gesteld, zegt het Grondwettelijk Hof voor recht dat artikel 29, § 1, van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 16 maart 1968, vervangen bij artikel 6 van de wet van 7 februari 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid, de artikelen 12, tweede lid, en 14 van de Grondwet niet schendt (1). (1) Zie Cass., 13 okt. 2004, AR P.04.0900.F, nr ...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 29

Artt. 125 en 147, tweede lid

P.96.0561.F 26 juni 1996 AC nr. ...

De bevoegdheid om de leden van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen te berechten, die door de respectieve Gemeenschaps- of Gewestraad in beschuldiging worden gesteld, wordt niet aan het Hof van cassatie toegekend door artikel 95 (oud), tweede lid, Gw., dat de opdracht van het Hof omschrijft, maar wel door artikel 59sexies (oud), dat bij de@@ CCCCCC wijziging van 5 mei 1993 in de Grondwet is ingevoegd.~

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 95 (oud)

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 59 (oud) - Artikel 59sexies

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Artt. 13 en 103

M.80.0002.F 12 februari 1996 AC nr. ...

De macht die het Hof heeft om de ministers te berechten sluit, gelet op de samenhang, ook de macht in om andere justitiabelen te berechten voor wie het Hof in dat geval en met uitsluiting van alle andere de rechter is die de wet hen toekent.~

- GRONDWET - Art. 13

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

Artt. 144 en 145

C.12.0408.N 8 maart 2013 AC nr. ...

De omstandigheid dat de betwiste beslissing van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen van discretionaire aard is, heeft geen invloed noch op de attributie van het geschil aan de rechtscolleges van de rechterlijke macht, noch op de bevoegdheid, binnen deze rechtscolleges, van de arbeidsrechtbank; de vraag naar de omvang van de controle die de rechter kan uitoefenen heeft geen uitstaans met de vaststelling van zijn bevoegdheid (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

De Raad van State is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring van een administratieve beslissing, in zoverre de wet de kennisname van het geschil aan de rechtscolleges van de rechterlijke macht heeft toegewezen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RAAD VAN STATE -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.10.0625.F 30 mei 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de aangevochten beslissing behoort tot de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid heeft geen invloed op de toewijzing van het geschil aan de hoven en rechtbanken, noch op de bevoegdheid, binnen die rechtscolleges, van de arbeidsrechtbank. De vraag naar de omvang van de controle van de rechter heeft voor het overige niets uitstaande met de vaststelling van zijn bevoegdheid (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- RAAD VAN STATE -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.08.0429.N 24 september 2010 AC nr. 546

De bevoegdheid van de rechtbanken inzake burgerlijke en politieke rechten wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het geschil (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 145

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.09.0102.N 10 september 2009 AC nr. 489

De wetgever heeft het beroep van gerechtsdeurwaarder betrokken bij de openbare dienst van de rechtsbedeling en de organen die het korps besturen, zoals de Nationale Kamer, zijn in die hoedanigheid verbonden met de rechterlijke orde en kunnen niet louter op grond van hun aard en wijze van oprichting beschouwd worden als administratieve overheden in de zin van het artikel 14, Wet Raad van State; de omstandigheid dat de gerechtsdeurwaarders overwegend en dus niet uitsluitend betrokken zijn bij de dienst van de rechtsbedeling, belet niet dat de Nationale Kamer specifieke opdrachten zou krijgen van overheidswege die volledig los staan van haar gewone opdrachten en dat zij in die mate kan beschouwd worden als een administratieve overheid in de uitoefening van die specifieke opdrachten; de Nationale Kamer kan aldus beschouwd worden als een administratieve overheid in de voormelde zin wanneer zij bepaalde gezagsfuncties opneemt die haar door een regering zijn toevertrouwd en in zoverre die taken geen verband houden met de opdrachten die de wetgever haar heeft toevertrouwd om de goede werking van het gerecht te verzekeren; dit geldt in het bijzonder wanneer de Nationale Kamer bepaalde gezagstaken op zich neemt die tot de bevoegdheid van een regering behoren en haar door een regering zijn gedelegeerd en zij haar plaats die taken daadwerkelijk uitoefent, zoals de opdracht aan een of meer leden van de kamers heffingen in te vorderen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- GERECHTSDEURWAARDER -

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

C.05.0238.F 18 december 2008 AC nr. 739

Opdat een partij zich ten aanzien van het bestuur op een subjectief recht zou kunnen beroepen, dient de bevoegdheid van dat bestuur volledig gebonden te zijn (1). (1) Cass., 16 jan. 2006, AR C.05.0057.F, A.C., 2006, nr 37; zie Cass., ver.k., AR C.06.0574.F, A.C., 2007, nr ... met concl. adv.-gen. Werquin.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.05.0057.F 16 januari 2006 AC nr. 37

Opdat een partij zich t.a.v. de administratieve overheid kan beroepen op een subjectief recht, moet de bevoegdheid van die overheid volledig gebonden zijn (1). (1) Zie concl. de H. Velu, toen adv.-gen., Cass., 10 april 1987, Ver. K., AR 5590-5619, nr 477, inz. p. 1068; zie ook Cass., 22 dec. 2000, AR C.99.0164.N, nr 720.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.02.0177.N 6 september 2002 AC nr. ...

De personeelsleden van het vrij gesubsidieerd onderwijs die door de inrichten macht aangesteld of benoemd zijn op de wijze gepreciseerd in het decreet Vlaamse Parlement 12 juli 1991, zijn aangesteld of benoemd bij middel van een arbeidsovereenkomst waarvan de toetsing tot de bevoegdheid van de gewone rechtbanken behoort (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

C.99.0164.N 22 december 2000 AC nr. ...

De hoven en rechtbanken nemen kennis van de door een partij ingestelde vorderingen, die gegrond zijn op een preciese juridische verplichting welke door een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde wordt opgelegd en bij wier uitvoering de eiser belang heeft (1). (1) Cass., 25 april 1996, A.R. C.94.0013.N, nr 137 met conclusie adv.-gen. Dubrulle.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - Algemeen (oud)

- GRONDWET - Algemeen (oud)

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.97.0248.N 18 december 1997 AC nr. ...

Als een dienstbetrekking ontstaat ingevolge een arbeidsovereenkomst gesloten tussen een door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde vrije hogeschool, privaatrechtelijke instelling, en een onderwijzend personeelslid, zijn in beginsel de arbeidsgerechten en niet de Raad van State, afdeling administratie, bevoegd om kennis te nemen van de geschillen in verband met die arbeidsovereenkomst.

- RAAD VAN STATE -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

C.96.0211.N 14 februari 1997 AC nr. ...

De Raad van State, Afdeling administratie, is niet bevoegd om te oordelen over een vordering tot nietigverklaring van de beslissing van de raad van bestuur van een naamloze vennootschap die - ook al is ze opgericht door een administratieve overheid en onderworpen aan een verregaande controle van de overheid en al wordt haar een taak van algemeen belang toevertrouwd - geen beslissingen kan nemen die derden kunnen binden en dus haar privaatrechtelijk karakter niet verliest.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- RAAD VAN STATE -

C.96.0066.F 9 januari 1997 AC nr. ...

Noch de beoordeling van een fout noch de beoordeling van de uit die fout ontstane schade ontsnappen aan de bevoegdheid van de rechterlijke macht ingeval de miskenning van het aangevoerde recht zou kunnen te wijten zijn aan de handeling van een administratieve overheid, zelfs indien het beroep tot nietigverklaring van de handeling door de Raad van State is verworpen.

- RAAD VAN STATE -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Een geschil over het herstel van een miskenning van een recht behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de rechtbanken; zulks is het geval voor een geschil over de vergoeding van de schade die een vennootschap beweert te hebben geleden wegens de onregelmatige aanbesteding van werken aan een andere inschrijver.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.93.0086.N 17 november 1994 AC nr. ...

De vordering tot vergoeding van de materiële en morele schade ten gevolge van schending of miskenning van een recht, weze het een politiek recht, ressorteert onder de bevoegdheid van de rechterlijke macht; daaraan doet geen afbreuk de omstandigheid dat de schending of de miskenning van het aangevoerde recht haar oorsprong vindt of zou kunnen vinden in overschrijding of afwending van macht door een administratieve overheid.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Artt. 144 en 159

C.96.0066.F 9 januari 1997 AC nr. ...

Zonder belang en dus niet ontvankelijk is het middel dat het hof van beroep verwijt grondwettelijke of wettelijke bepalingen te hebben toegepast die niet meer van kracht waren op de datum van het arrest, wanneer enkel de nummering van die bepalingen is gewijzigd en de onder de nieuwe nummering vigerende tekst dezelfde is als de onder de oude nummering vigerende tekst; niet ontvankelijk is derhalve het middel dat een arrest dat gewezen is onder vigeur van de op 17 februari 1994 gecoördineerde Grondwet, verwijt zijn beslissing te gronden op de artikelen 92 en 107 van de Grondwet van 1831, in plaats van op de artikelen 144 en 159 van de gecoördineerde Grondwet van 1994.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

Artt. 146 en 161

C.11.0513.N 3 mei 2013 AC nr. ...

De Commissie voor Gerechtskosten, die werd opgericht bij koninklijk besluit, beslecht betwistingen over de taxatie van honoraria van deskundigen als administratieve overheid en niet als administratief rechtscollege (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

De Commissie voor Gerechtskosten, die werd opgericht bij koninklijk besluit, beslecht betwistingen over de taxatie van honoraria van deskundigen als administratieve overheid en niet als administratief rechtscollege (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 148 en 149

P.02.0857.F 9 juli 2002 AC nr. 397

De kamer van inbeschuldigingstelling die de internering van een abnormale beveelt, moet haar arrest in openbare rechtszitting uitspreken, maar het onderzoek van de zaak ter rechtszitting en het debat dat eraan voorafgaat, zijn slechts openbaar indien de verdachte zulks vraagt (1). (1) Cass., 11 dec. 1973 (AC, 1974, 417); 5 nov. 1974 (ibid., 1975, 304); zie Cass., 15 feb. 1984, A.R. 3444, nr. 333. Het O.M. merkte tevens op dat het tweede middel niet ontvankelijk is, in zoverre het de schending van artikel 96 Gw. aanvoerde, aangezien die bepaling immers geen verband met de grief hield. Het O.M. voegde hieraan toe dat het evenwel veronderstelde dat het tweede middel had bedoeld de schending van artikel 148, eerste lid, Gw. betreffende de openbaarheid van de rechtszittingen aan te voeren.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

Artt. 149 en 159

C.09.0390.N 1 maart 2010 AC nr. 139

Bij het onderzoek naar de actualiteit van de titel waarop het bestuur steunt om een veroordeling uit te voeren, kan de beslagrechter op grond van de rechtszekerheid een later tussengekomen regularisatiebesluit dat nog niet vernietigd is, in zijn beoordeling betrekken. Dit laat hem evenwel niet toe om zonder meer de door het bestuur opgeworpen exceptie van onwettigheid van het regularisatiebesluit te verwerpen. De vraag naar de wettigheid van een regularisatiebesluit kan determinerend zijn voor de rechtszekerheid en voor de redelijke verwachtingen van de rechtszoekende (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BESLAG - Algemeen

Wanneer het bestuur de onwettigheid opwerpt van een besluit waarop de rechtszoekende steunt tot staving van de door hem ingeroepen rechtszekerheid, moet de rechter nagaan in welke mate dit besluit redelijke verwachtingen heeft gecreëerd. De wettigheid van het betrokken besluit moet hij hierbij in zijn beoordeling betrekken (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 15 en 22

P.10.1154.N 6 juli 2010 AC nr. 476

Op grond van de vaststellingen dat op een bepaald adres niemand ingeschreven staat, uit de informatie van de politie blijkt dat het pand onbewoond was en dat er op die plaats van de huiszoeking een totale afwezigheid aan meubels, kleding of huisraad was, kan de rechter wettig oordelen dat de plaats van de zoeking zonder mandaat of toestemming niet gedekt was door het recht op onschendbaarheid van het privé-leven (1). (1) Uit die informatie bleek dat de politie getipt werd over het bestaan van een cannabisplantage in het pand. Het bestreden arrest oordeelde "ten overvloede" dat, volgens die informatie, de zoeking conform artikel 6bis Drugwet toegelaten was. Deze bepaling werd in het middel niet als geschonden aangewezen.

- GRONDWET - Art. 15

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 16 en 144

C.94.0479.F 12 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer ten gevolge van een besluit tot onteigening ten algemenen nutte, bij de vrederechter een vordering tot inbezitneming van de onteigenen goederen aanhangig wordt gemaakt, is de Raad van State niet bevoegd om uitspraak te doen over de beroepen tot nietigverklaring die de eigenaar van de goederen tegen het onteigeningsbesluit heeft ingesteld.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- RAAD VAN STATE -

Artt. 170, § 4, en 173

C.08.0608.N 29 oktober 2009 AC nr. 628

Uit de bepalingen van de artikelen 170, § 4, en 173 van de Grondwet volgt dat een door de gemeente opgelegde heffing die niet als een retributie kan worden beschouwd, als een belasting moet worden aangemerkt en dus ook overeenkomstig de vormen bepaald voor de invorderingen van belastingen moet geïnd worden; uit die bepalingen volgt daarentegen niet dat de door de gemeente opgelegde heffing die als retributie kan worden beschouwd, moet worden geïnd overeenkomstig de vormen bepaald voor de invordering van belastingen.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 173

- RETRIBUTIE -

Artt. 19 en 25

C.02.0412.F 28 juni 2004 AC nr. 362

Een foto, zelfs als ze is verschenen in de pers in de ruimste betekenis van het woord, is slechts de voorstelling van een materieel voorwerp en niet de rechtstreekse uiting van een gedachte of mening in de betekenis die de artikelen 19 en, derhalve, 25 van de gecoördineerde Grondwet aan die uitdrukking hechten (1). (1) Zie Cass., 2 maart 1964 (Bull. en Pas., 1964, I, 697); 31 mei 1996, AR C.95.0377.F, nr 202, met concl. O.M., in Bull. 1996; R.C.J.B. 1998, pp. 357 en vlg. en de noot "La responsabilité en cascade en matière civile" van de h. HANOTIAU, inz. pp. 378 tot 380; 29 juni 2000, AR C.98.0530.F, nr 420.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dader (voor eigen daad)

- GRONDWET - Art. 25

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

P.03.0139.N 27 mei 2003 AC nr. 322

Het louter onderwerpen aan een voorafgaandelijke machtiging van de verkoop van abonnementen op tijdschriften van deur tot deur, op de openbare weg of een openbare markt, die voor het overige vrij te koop kunnen worden aangeboden en gekocht, maakt geen inbreuk op artikel 19, juncto 25 Grondwet uit.

- GRONDWET - Art. 19

- GRONDWET - Art. 25

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Artt. 33, tweede lid, en 159

C.98.0198.N 31 mei 2001 AC nr. ...

Het behoort tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht de externe en interne wettigheid van het handelen of niet handelen van de overheid te toetsen en te onderzoeken of het strookt met de wet, dan wel op machtoverschrijding of machtsafwending berust (1); het behoort haar niet de opportuniteit van dit handelen of niet handelen te beoordelen (2). (1) Zie Cass., 16 mei 1995, A.R. P;94.0802.N, nr 238, 18 oktober 1995, A.R. P.95.0414.F, nr 442, 6 sept. 2000, A.R. P.2000.505.F, nr 444 (stedenbouwzaken). (2) Zie Cass., 10 juni 1996, A.R. S.95.0114.F, nr 227, met concl. adv.-gen. Leclercq in Pas. (sociale zaak).

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Scheiding der machten

S.95.0114.F 10 juni 1996 AC nr. ...

Het staat niet aan de rechterlijke macht de opportuniteit van een administratieve rechtshandeling te beoordelen. (Algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten).~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Scheiding der machten

Artt. 36, 37, 142 en 159

S.04.0149.F 28 februari 2005 AC nr. 125

Art. 5, § 9, K.B. 23 dec. 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17, Wet 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen, is bekrachtigd door artikel 5, § 1, Wet 13 juni 1997 tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, en Wet 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels; die bepaling heeft bijgevolg kracht van wet (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1986, AR F.1253.N, nr 416; artikel 5, § 9, K.B. 23 dec. 1996, vóór de wijziging ervan bij K.B. 11 dec. 2001.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 37 en 107, tweede lid

C.94.0417.F 4 september 1995 AC nr. ...

In beginsel bevat een ministeriële circulaire geen dwingende regels voor de burgers; zij kan niet voorgaan boven een K.B., o.m. inzake het geldelijk statuut in het onderwijs.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 107

- ONDERWIJS -

Artt. 97 -oud- en 149

C.94.0112.N 27 juni 1997 AC nr. ...

Een beslissing is op dubbelzinnige redenen gegrond, wanneer ze voor verschillende uitleggingen vatbaar is en, in één of meer uitleggingen, onwettig is, terwijl dit in ten minste één van de in aanmerking genomen uitleggingen niet het geval is. ~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

thans art. 167, § 2

C.99.0518.N 2 mei 2002 AC nr. 265

De voorafgaande instemming van de Kamers met een overeenkomst ter uitvoering van een basisverdrag kan resulteren uit de bepalingen zelf van het basisverdrag dat het voorwerp heeft uitgemaakt van een parlementaire goedkeuring, voor zover de overeenkomst de grenzen bepaald door het basisverdrag niet overschrijdt (1). (1) P. F. Smet, Les traités internationaux, Bruylant 1966, 43, nr. 69-71. Zie Cass. 19 maart 1981, AC 1980-81, nr. 417.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 12 december 2007

Artt. 41 en 51

P.14.1399.F 15 oktober 2014 AC nr. ...

Eenieder heeft het recht dat zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen, organen en organismen van de Unie worden behandeld; dit recht behelst het recht van eenieder om te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen; het recht om te worden gehoord maakt deel uit van het recht op behoorlijk bestuur en is niet bedoeld om op de Lidstaten te worden toegepast maar alleen op de instellingen, organen en organismen van de Unie (1). (1) Zie HvJ, Aff. C-482/10 van 21 december 2011, Cicala, § 28 en HvJ, Gevoegde zaken C-141/12 en C-372/12 van 17 juli 2014, Ys e.a., § 67.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Herstelwet 10 feb. 1981 tot invoering van een solidariteitsbijdrage ten laste van de personen rechtstreeks of onrechtstreeks bezoldigd door de openbare sector

Art. 1, § 3

S.08.0093.N 25 mei 2009 AC nr. 342

De Herstelwet van 10 februari 1981 bevat geen opsomming van instellingen die voor de toepassing van deze wet beschouwd moeten worden als instellingen van openbaar nut of openbare instellingen, evenmin verwijst deze wet naar regelgeving waarin een dergelijke opsomming is opgenomen, zodat de omstandigheid dat een organisme niet voorkomt in een lijst vermeld in artikel 1, A en B van de wet van 16 maart 1954, betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, niet uitsluit dat zij voor de toepassing van de Herstelwet als een instelling van openbaar nut of openbare instelling kan worden beschouwd.

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

S.05.0039.N 9 januari 2006 AC nr. 24

De personeelsleden van de in artikel 1, § 3 van de Herstelwet van 10 februari 1981 opgesomde overheden en diensten, zijn personeelsleden of titularissen van politieke of openbare mandaten, rechtstreeks of onrechtstreeks bezoldigd ten laste van de Rijksbegroting of van een publiekrechtelijk persoon op wie de bepalingen van de voormelde wet toepasselijk zijn.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 1, § 3, c

S.08.0093.N 25 mei 2009 AC nr. 342

Een organisme opgericht als privaatrechtelijke vennootschap kan als een instelling van openbaar nut of openbare instelling worden beschouwd in de zin van artikel 1, § 3, c, van de Herstelwet van 10 februari 1981 wanneer, ondanks haar private rechtsvorm, aan voldoende criteria is voldaan om haar als zodanig te beschouwen; daaronder kunnen onder meer in acht genomen worden de uitdrukkelijke kwalificatie door de regelgever, de nagestreefde doelstelling van algemeen belang, de oprichting of erkenning door de overheid, de eenzijdig verbindende beslissingsbevoegdheid en het voorhanden zijn van een geëigende vorm van toezicht door de overheid, zonder dat aan al deze criteria dient voldaan te zijn.

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

Art. 1, §§ 1, 2 en 3

S.05.0039.N 9 januari 2006 AC nr. 24

Opdat de solidariteitsbijdrage zou verschuldigd zijn, is niet vereist dat door de R.S.Z. ook het bewijs wordt geleverd dat de bezoldiging van de personeelsleden bedoeld in artikel 1, § 3 van de Herstelwet van 10 februari 1981, ten laste is van de Rijksbegroting of van een publiekrechtelijk rechtspersoon.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Herstelwet 22 jan. 1985

Art. 101, zesde lid

S.04.0143.N 11 december 2006 AC nr. 635

Voor wat betreft het vaststellen van de forfaitaire vergoeding bepaald in artikel 101, zesde lid, Herstelwet 22 jan. 1985 dient die vergoeding berekend met inachtneming van het loon waarop die werknemer effectief recht heeft op het tijdstip van de kennisgeving van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Art. 103

S.07.0027.N 15 februari 2010 AC nr. 102

De bepaling van artikel 103 van de Herstelwet van 22 januari 1985 dient aldus te worden uitgelegd dat, hoewel geen uitdrukkelijke afwijking is bepaald, de opzeggingsvergoeding ten gunste van de werknemer in dat geval ook dient te worden berekend met inachtneming van het loon alsof de werknemer voltijds zou zijn tewerkgesteld op het ogenblik van de kennisgeving van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Art. 103ter

S.09.0079.N 7 juni 2010 AC nr. 399

Uit artikel 103ter van de Herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, kan niet afgeleid worden dat artikel 101bis, dat vóór zijn opheffing door de wet van 9 juli 2004 bepaalde dat bij opzegging gegeven door de werkgever, de opzeggingstermijn niet loopt gedurende de bij de artikelen 100 en 100bis van die wet bedoelde onderbreking van de arbeidsovereenkomst, van toepassing was op werknemers die vallen onder de toepassing van de C.A.O. nr. 77bis van 19 december 2001 gesloten in de Nationale arbeidsraad tot invoering van een stelsel van tijdskrediet, loopbaanonderbreking en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

Artt. 101 en 107bis

S.07.0027.N 15 februari 2010 AC nr. 102

Het arrest dat te kennen geeft dat het ontslag van de werknemer mede is ingegeven door het recht dat hij krachtens artikel 107bis van de Herstelwet van 22 januari 1985 ontleent aan de uitoefening van het ouderschapsverlof, oordeelt niet wettig dat het ontslag gegeven is om redenen die vreemd zijn aan de vermindering van de arbeidsprestatie van de werknemer ingevolge de uitoefening van het recht op ouderschapsverlof.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Artt. 101, eerste lid, 102, § 1, eerste lid en 103

S.07.0027.N 25 februari 2008 AC nr. 102

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 2 van het KB van 29 oktober 1997, artikel 39 van de Arbeidsovereenkomstenwet, artikelen 101, eerste lid, 102, § 1, eerste lid en 103 van de Herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, volgt dat een werknemer die tewerkgesteld is onder een stelsel van verminderde arbeidsprestaties, in geval van eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever, aanspraak kan maken op een opzeggingstermijn waarvan de duur wordt berekend alsof de werknemer zijn arbeidsprestaties niet had verminderd (1). (1) Zie Cass., 11 dec. 2006, AR S.04.0143.N, AC 2006, nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Voor het vaststellen van het bedrag van de vergoeding bepaald in artikel 39, § 1 van de Arbeidsovereenkomstenwet, is daarentegen geen afwijking bepaald, zodat die opzeggingsvergoeding ten gunste van een werknemer die zijn arbeidsprestaties heeft verminderd in geval van eenzijdige beëindiging door de werkgever zou dienen berekend te worden met inachtneming van het loon waarop die werknemer effectief recht heeft op het tijdstip van de kennisgeving van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie Cass., 11 dec. 2006, AR S.04.0143.N, AC 2006, nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Artt. 101, eerste lid, 102, eerste lid, en 103

S.04.0143.N 11 december 2006 AC nr. 635

De opzeggingsvergoeding ten gunste van een werknemer tewerkgesteld onder het stelsel van de verminderde arbeidsprestaties, in geval van eenzijdige beëindiging door de werkgever dient berekend met inachtneming van het loon waarop die werknemer effectief recht heeft op het tijdstip van de kennisgeving van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst; de omstandigheid dat de werknemer na het einde van de verminderde arbeidsprestaties in beginsel de mogelijkheid heeft om het werk te hervatten met volledige arbeidsprestaties en hij ingevolge de eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever die mogelijkheid verliest, doet daaraan geen afbreuk (1). (1) Cass., 6 nov. 1989, AR 6699, nr 141.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

zoals gewijzigd bij art. 96

C.97.0181.N 17 april 2000 AC nr. ...

In geval van samenloop van het voorrecht van het sluitingsfonds voor zijn schuldvorderingen gegrond op artikel 8, eerste lid Wet 30 juni 1967 met het voorrecht van de werknemer voor de hem door zijn werkgever verschuldigde lonen en vergoedingen, moet de evenredigheidsregel op hun respectievelijke schuldvorderingen worden toegepast.

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen voorrecht

- INDEPLAATSSTELLING -

Herstelwet 31 juli 1984

Art. 29

S.08.0093.N 25 mei 2009 AC nr. 342

Het feit dat artikel 29 van de Herstelwet van 31 juli 1984 het koninklijk besluit van 12 februari 1981 bekrachtigt in zoverre dit laatste alleen voor de bij contract aangeworven personeelsleden die zijn tewerkgesteld in de instellingen van openbaar nut bedoeld bij artikel 1, A en B, van de wet van 16 maart 1954 een uitzondering maakt op de bij de Herstelwet van 10 februari 1981 bepaalde solidariteitsbijdrage, maar niet voor de bij contract aangeworven personeelsleden die zijn tewerkgesteld in de andere instellingen naar openbaar nut, doet de vraag rijzen naar de bestaanbaarheid van artikel 29, § 1 en § 2, van de Herstelwet van 31 juli 1984, juncto artikel 1, c) van het in Ministerrraad overlegd koninklijk besluit van 12 februari 1981, met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, zodat het Hof overeenkomstig het bepaalde in artikel 26, § 1,3° en § 2 van de Bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof verplicht is de vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Hormonenwet 15 juli 1985

Art. 10, § 4

P.98.1008.N 24 augustus 1998 AC nr. ...

Het middel ten betoge dat de rechter ten onrechte heeft rekening gehouden met herhaling leidt, als het gegrond is, tot vernietigig van de veroordeling als blijkt dat de rechter bij het bepalen van de strafmaat ook heeft rekening gehouden met de door hem vastgestelde staat van wettelijke herhaling.

- HERHALING -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Art. 5

C.95.0205.N 10 december 1998 AC nr. ...

Een wegens inspuiting met hormonen afgekeurde stier is niet in de handel.~

- KOOP -

- DIEREN -

Art. 6

P.02.1643.N 18 maart 2003 AC nr. 176

Uit artikel 6 van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, anti-hormonale, beta-adrenergische of productiestimulerende werking volgt dat de door de Koning aangewezen ambtenaren of de dierenartsen aangewezen door de minister die de volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, altijd zonder voorafgaand huiszoekingsbevel iedere plaats waar dieren zich kunnen bevinden mogen betreden, behoudens de plaatsen die tot woning dienen, en er tevens alle nuttige vaststellingen kunnen doen met inbegrip van een zoeking in alles wat zich in die plaatsen bevindt (1) (2) (3). (1) W. 15 juli 1985, artikel 6, zoals gewijzigd bij W. 11 juli 1994, artikel 8 en bij W. 17 maart 1997, artikel 6, 1° en 2°. (2) K.B. 6 dec. 1991, artt. 1 en 2 zoals gewijzigd bij K.B. 6 april 1995, artikel 1. (3) Zie Cass., 12 feb. 2002, AR P.01.1534.N, nr ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- DIEREN -

Artt. 6 en 8

P.94.1281.N 12 maart 1996 AC nr. ...

Artikel 6 Hormonenwet van 15 juli 1985 machtigt de bevoegde personen, ter efficiënte uitvoering van hun dubbele opdracht, tot monsterneming die blijkbaar, gezien de verdedigde belangen, aan geen voorwaarden is gebonden en, in tegenstelling tot de bij het artikel 8 van de wet als administratieve maatregel bepaalde inbeslagneming, geen aanwijzingen vereist dat dergelijke stoffen werden toegediend met overtreding van gezegde wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- DIEREN -

Huishoudelijk reglement

Art. 331

D.04.0007.N 10 december 2004 AC nr. 607

Indien de stafhouder van de Nederlandstalige Orde van advocaten bij de balie te Brussel oordeelt dat een tuchtzaak een onderzoek vergt, mag hij, indien hij de tuchtzaak niet zelf onderzoekt, enkel een lid van de raad van de Orde aanstellen om de tuchtzaak te onderzoeken; als het aangestelde lid geen deel meer uitmaakt van de raad van de Orde mag de stafhouder hem niet gelasten het onderzoek voort te zetten (1) (2). (1) Zie Cass., 7 juni 1996, AR D.95.0028.F. (2) Het openbaar ministerie was van mening dat bedoeld artikel 331 niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven (zie Cass., 17 maart 1988, AR 7994, nr 447) en het cassatiemiddel dus geen doel kon treffen.

- ADVOCAAT -

Hypotheekwet van 16 dec. 1851

Art. 1

C.01.0450.N 13 november 2003 AC nr. 571

Als zodanig oefent de huurder geen vervolging tegen zijn schuldenaar uit op diens goederen en is hij evenmin bezitter van een zakelijk recht op het verhuurde goed; de rechtsverhoudingen die uit een huurcontract volgen, zijn van persoonlijke aard en de huurder is enkel gerechtigd op het gebruik en het genot dat de huurovereenkomst hem verleent; hij kan het gebrek aan overschrijving van een overdracht van eigendom door de verhuurder niet aanvoeren om de gevolgen van die overdracht tussen de voormalige verhuurder en de nieuwe eigenaar in de weg te staan (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

De akten onder levenden tot overdracht of aanwijzing van onroerende zakelijke rechten, andere dan voorrechten en hypotheken, kunnen, bij gebrek aan overschrijving in het daartoe bestemde register op het kantoor van bewaring der hypotheken, niet worden tegengeworpen aan derden die zonder bedrog hebben gecontracteerd in de mate dat zij kunnen schaden hetzij aan de zakelijke rechten welke die derden bezitten op de goederen waarop bedoelde akten betrekking hebben, hetzij aan de rechten welke die derden op de goederen hebben vervolgd tegen hun schuldenaar (1). (1) Zie de conclusie O.M..

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

C.99.0485.N 13 december 2002 AC nr. 671

Een derde die kennis heeft van het bestaan van een zichtbare erfdienstbaarheid op het ogenblik dat hij zijn recht verkrijgt kan zich niet beroepen op de niet overschrijving ervan in het daartoe bestemd register in het hypotheekkantoor (1). (1) Zie DE PAGE, H., Traité, T. VII, 1957, 972, nr 1081; KOKELENBERG, J., De privaatrechtelijke erfdienstbaarheden, T.P.R., 1983, 113, nr 10; DERINE, R., VAN NESTE, F. & VANDENBERGHE, H., Zakenrecht, V, IIB, 1984, 681, nr 947.

- ERFDIENSTBAARHEID -

P.97.1459.N 16 juni 1998 AC nr. ...

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat de in het hypotheekkantoor overgeschreven dagvaarding van de procureur des Konings, naast de kadastrale omschrijving van het onroerend goed, voorwerp van het bouwmisdrijf, en de identiteit van de eigenaars ervan, tevens de vermelding bevat van alle feiten, ten laste gelegd aan alle beklaagden, is de beoogde openbaarmaking ten behoeve van derden van alle hangende strafvervolgingen met betrekking tot het in dagvaarding bepaalde onroerende goed geschied.

- STEDENBOUW - Allerlei

Art. 1, eerste en tweede lid

C.07.0217.N 31 januari 2008 AC nr. 77

De koopovereenkomst van een onroerend goed houdt voor de partijen de verplichting in om mee te werken aan het verlijden van de authentieke akte, en dit mede met het oog op overschrijving ervan in het daartoe bestemde register op het hypotheekkantoor; weigert een der partijen deze medewerking dan kan de andere partij aan de rechter een vonnis vragen dat zal gelden als titel van overdracht en dit mede met het oog op overschrijving ervan in het bedoeld register; de omstandigheid dat de verkoper, na het sluiten van een eerste koopovereenkomst, met een derde een tweede koopovereenkomst heeft gesloten met betrekking tot hetzelfde onroerend goed waarvan de akte inmiddels werd overgeschreven,staat de inwilliging van een dergelijke vordering niet in de weg.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 1, eerste lid

C.10.0698.N 5 januari 2012 AC nr. ...

De basisakte en het reglement van mede-eigendom, die samen de statuten vormen van een gebouw of een groep van gebouwen, moeten overgeschreven worden in het register van het bevoegde hypotheekkantoor (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- EIGENDOM -

De basisakte en het reglement van mede-eigendom, die samen de statuten vormen van een gebouw of een groep van gebouwen, moeten overgeschreven worden in het register van het bevoegde hypotheekkantoor (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

C.09.0022.N 25 februari 2010 AC nr. 127

Een akte die een erfdienstbaarheid vestigt en in het daartoe bestemd register op het kantoor van bewaring der hypotheken is overgeschreven, is tegenwerpelijk aan derden; hieruit volgt dat de latere verkrijger van een onroerend goed ten gunste waarvan in een voorheen op het hypotheekkantoor overgeschreven akte een erfdienstbaarheid is gevestigd, zich kan beroepen op die erfdienstbaarheid, ook al is in zijn akte van verkrijging die erfdienstbaarheid niet vermeld of vermeldt die akte van verkrijging slechts in het algemeen een recht op alle voordelige en nadelige erfdienstbaarheden.

- ERFDIENSTBAARHEID -

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

Art. 103

C.99.0007.N 15 juni 2001 AC nr. ...

Kan niet worden beschouwd als derde-bezitter in de zin van artikel 103 Hyp.W., degene aan wie de grondeigenaar op een later tijdstip een recht van opstal heeft verleend (1). (1) Zie cass., 15 juli 1886, Pas. 1886, I, 304, en de conclusie van eerste advocaat-generaal Mesdach de ter Kiele; Bonquet, J., Art. 103 Hyp. W., in Commentaar Voorrechten en Hypotheken, nr 8.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

Art. 129

C.08.0032.N 4 maart 2010 AC nr. 147

De omstandigheid dat de nieuwe bezitter enkel het voordeel van de zuivering behoudt voor het geval dat het niet horen of oproepen van de ingeschreven hypothecaire of bevoorrechte schuldeisers het gevolg is van een nalatigheid van de hypotheekbewaarder bij het uitreiken van het getuigschrift en niet wanneer dit het gevolg is van de fout van een van de andere personen betrokken bij de procedure van machtiging van de curator tot verkoping uit de hand, volgt uit het feit dat artikel 129 van de Hypotheekwet niet in andere uitzonderingen voorziet; aan dergelijke leemte in de wetgeving kan enkel de wetgevende macht verhelpen zodat er geen aanleiding bestaat om een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 19, 4°ter

S.02.0075.N 20 januari 2003 AC nr. 39

Het in artikel 19, 4°ter Hypotheekwet neergelegd algemeen voorrecht op roerende goederen waarover de R.S.Z. beschikt, betreft het bevoorrecht karakter van de schuldvordering gedurende de termijn die het bepaalt.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

C.99.0408.F 4 januari 2001 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing die weigert de schuldvordering van de R.S.Z. in het bevoorrecht passief van het faillissement van een handelsvennootschap op te nemen op grond dat de R.S.Z. tijdens de periode waarin de vennootschap in vereffening was, middelen van tenuitvoerlegging had kunnen en moeten hanteren om verval van zijn voorrecht te voorkomen. (Impliciet).

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen voorrecht

De invereffeningstelling van een handelsvennootschap impliceert niet dat een schuldeiser, die een algemeen voorrecht heeft, geen individueel middel van tenuitvoerlegging op de goederen van de schuldenaar mag hanteren (1). (1) Over het feit dat het beginsel van de gelijkheid tussen de schuldeisers dat is vervat in artikel 184 Handelsvennootschappenwet, eraan in de weg staat dat schuldeisers die geen bijzonder voorrecht noch een zakelijke zekerheid hebben, individueel daden van tenuitvoerlegging stellen waardoor de rechten van de andere schuldeisers worden geschaad, zie cass. 23 jan. 1992, A.R. 9044, nr 268, met concl. adv.-gen. Janssens de Bisthoven in Bull. en Pas. 1992.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 19, 4°ter, derde lid

S.02.0075.N 20 januari 2003 AC nr. 39

De schorsingsgrond, voorzien voor het algemeen voorrecht op roerende goederen waarover de R.Z.S. beschikt, heeft betrekking op de termijn van het voorrecht mede de schorsing van deze termijn en is niet toepasselijk op de verjaringstermijn van de schuldvordering tot inning van de sociale zekerheidsbijdragen.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

- VERJARING - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 19, eerste lid, 3°bis

C.94.0434.F 6 oktober 1995 AC nr. ...

Noch artikel 8, eerste lid, Sluitingsfondswet, noch artikel 19, eerste lid, 3°bis, Hypotheekwet kennen aan het Fonds tot vergoeding van de ingeval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers een voorrecht toe die de werknemer, in wiens rechten en vorderingen dat Fonds is getreden, niet geniet.~

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen voorrecht

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 19, in fine

F.06.0120.N 22 november 2007 AC nr. 579

Het algemeen voorrecht op de inkomsten en de roerende goederen van de belastingplichtige waarover de Schatkist beschikt voor de invordering van de directe belastingen en van de voorheffingen, stelt haar in de mogelijkheid om derdenverzet te doen in een procedure waarin een onroerend goed van de belastingplichtige het voorwerp van het geschil uitmaakt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 20, 1°

C.02.0174.N 4 december 2003 AC nr. 621

Het voorrecht dat de verhuurder van een onroerend goed kan uitoefenen op de waarde van al hetgeen het verhuurde huis of de hoeve stoffeert omvat ook de goederen die aan derden toebehoren, op voorwaarde van zijn goede trouw die moet beoordeeld worden op het tijdstip waarop de goederen het onroerend goed worden binnengebracht.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

Art. 20, 12°

C.00.0402.F 22 maart 2002 AC nr. 194

De schuldvordering van de onderaannemer tegen zijn medecontractant-aannemer die bevoorrecht is voor het werk dat hij heeft uitgevoerd of laten uitvoeren aan het gebouw van de opdrachtgever, beoogt zowel de prijs van dat werk als de bijzaken van die prijs (1). (1) Zie concl. O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

Art. 20, 4°

C.07.0491.F 18 december 2008 AC nr. 743

Kosten die niet zijn gemaakt tot behoud van bepaalde en in het patrimonium van de schuldenaar identificeerbare roerende goederen, zijn geen kosten tot behoud van de zaak (1). (1) Cass., 24 april 1986, AR 7350, AC, 1986, nr 523.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

De schuldeisers van de boedel van het faillissement kunnen enkel aanspraak maken op rechten op de goederen waarop een bijzonder voorrecht rust en die zich niet in de boedel bevinden, als zij aantonen dat hun schuldvordering betrekking heeft op kosten die tot behoud of tegeldemaking van het met een voorrecht belaste goed zijn gemaakt.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

Art. 20, 5°

C.09.0317.F 7 mei 2010 AC nr. 321

Na het inleiden van een procedure van collectieve schuldenregeling kan de verkoper geen aanspraak meer maken op het voordeel van een beslag tot terugvordering van de met een beding van eigendomsbehoud verkochte zaak (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- KOOP -

- BESLAG - Allerlei

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Het beding waarbij de partijen overeenkomen om de eigendomsoverdracht van een roerend goed uit te stellen, is geoorloofd; dat beding, dat tussen de partijen geldige gevolgen teweegbrengt, geldt echter niet t.a.v. de schuldeisers van de koper in geval van samenloop met de verkoper, wanneer de verkochte zaak in het bezit van de koper is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- KOOP -

Indien de verkochte zaak in het bezit van de schuldenaar is, beschikt de verkoper van roerende goederen, die zijn betaling niet heeft ontvangen maar in samenloop met de andere schuldeisers is, slechts over een voorrecht op de prijs (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- KOOP -

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

C.97.0357.F 1 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer de termijn waarin de artt. 20, 5° Hypotheekwet en 546 Faillissementswet voorzien m.b.t. het voorrecht van de verkoper van machines, op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag verstrijkt, wordt de vervaldag niet verplaatst op de eerstvolgende werkdag, aangezien de neerlegging van de factuur geen proceshandeling is in de zin van artikel 48 Ger.W.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Art. 20, 9°

C.98.0506.F 28 september 2000 AC nr. ...

Het in artikel 20, 9°, Hypotheekwet overgenomen artikel 1 Wet 24 mei 1937 kent aan het slachtoffer van het ongeval dat door de schuld van de verzekerde is veroorzaakt het recht toe om van de verzekeraar op het bedrag dat deze aan de verzekerde verschuldigd is, de betaling van zijn eigen schuldvordering op de verzekerde te vorderen, binnen de perken zowel van de door de verzekerde opgelopen aansprakelijkheid als van de voorwaarden waaronder de verzekeringsovereenkomst aan de verzekeraar de verplichting oplegt de aansprakelijkheid van de verzekerde te dekken (1). (1) Zie de verwijzingen in concl. O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

- VERZEKERING - Landverzekering

De verzekeraar kan weliswaar aan het slachtoffer dat het hem bij artikel 1 Wet 24 mei 1937 toegekende en in artikel 20, 9° Hypotheekwet opgenomen vorderingsrecht tegen de verzekeraar uitoefent, excepties tegenwerpen die hem het recht geven zijn dekking te weigeren aan de verzekerde, maar hij kan tegen hem geen exceptie aanvoeren die gegrond is op een in de verzekeringsovereenkomst opgenomen compromissoir beding dat geen verband houdt met de dekking van de verzekering (1). (1) Zie de verwijzingen in concl. O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

Art. 3

C.99.0038.N 25 oktober 2001 AC nr. ...

De pauliaanse vordering die strekt tot de niet-tegenwerpelijkheid van rechten die voortvloeien uit akten onderworpen aan overschrijving, kan in beginsel geen nadeel toebrengen aan beschikkinshandelingen van de medeplichtige derde, die aan de kantmelding voorafgaan (1). (1) E. DirixBewarend beslag en kantmelding van de pauliaanse vordering" (noot onder Antwerpen, 4 jan. 1993), R.W. 1993-94, 199-201; C. Van Heuverswyn, ibid. In de voorliggende zaak had de medeplichtige derde op het door hem aangekochte onroerend goed een hypotheek verleend.

- PAULIAANSE RECHTSVORDERING -

C.99.0130.N 20 april 2001 AC nr. ...

De rechter, voor wie een eis strekkende tot vernietiging of tot herroeping van rechten voortvloeiende uit akten, aan overschrijving onderworpen, aanhangig is, moet nagaan of de eis waarover hij te oordelen heeft, ingeschreven is op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging. Het volstaat terzake niet dat een eis met hetzelfde voorwerp en dezelfde oorzaak in een andere rechtspleging wel gekantmeld werd (1). (1) Zie Cass., 17 februari 1984, AC, 1983-84, nr. 342; Cass., 13 november 1981, AC, 1981-82, nr. 175; Cass., 13 maart 1884, Pas., 1884, I, 82.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

Art. 3, eerste lid

C.14.0196.N 5 december 2014 AC nr. 756

De miskenning van het voorschrift van artikel 3, eerste lid, Hypotheekwet heeft tot gevolg dat over de rechtsvordering geen uitspraak kan worden gedaan zolang de bedoelde kantmelding niet is verricht (1) ; de beslissing van de rechter dat de rechtsvordering wegens gebrek aan kantmelding niet kan worden toegelaten, staat niet eraan in de weg dat de eiser na kantmelding dezelfde rechtsvordering opnieuw instelt (2). (1) Cass. 17 februari 1984, AR nr. 3954, AC 1983-84, nr. 342. (2) De sanctie van artikel 3 Hypotheekwet wordt in de oude rechtsleer niet bestempeld als " une fin de non-recevoir ", maar als " une fin de non-procéder " (zie Laurent, T. 29, 258, nr. 225; Beltjens, Code civil, Art. 3 L. hyp., nr. 50; zie ook RPDB, Comp. VII, tw. Hypothèques, nr. 526). Artikel 3 Hypotheekwet geldt dan ook als poortwachter: de procedure wordt gewoon niet aangevat. Er is dus geen beoordeling van de vordering en dus geen gezag van gewijsde.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

C.10.0698.N 5 januari 2012 AC nr. ...

Aangezien de exceptie van niet-kantmelding van de inschrijving van de vordering op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging de openbare orde raakt, kan de partij die zich verweert tegen de aan de kantmelding onderworpen eis deze exceptie inroepen in elke stand van het geding tot aan de sluiting van het debat; indien de partij waarvan de eis aan kantmelding onderworpen is , na kennisname van de door de tegenpartij opgeworpen exceptie van niet-kantmelding, niet overgaat tot regularisatie door middel van het alsnog kantmelden van de eis, moet de rechter bij wie de zaak aanhangig is, de eis in de regel afwijzen als niet ontvankelijk; dit belet niet dat bij betwisting over de noodzaak van kantmelding, de rechter die oordeelt dat kantmelding vereist is, aan de eiser de mogelijkheid moet bieden om alsnog aan die verplichting te voldoen (1) Zie de concl. van het O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

De inschrijving van de vordering op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging , voorgeschreven bij artikel 3 , eerste lid , Hypotheekwet beoogt derden de mogelijkheid te geven zich te informeren over de mogelijke vernietiging van bepaalde rechten die voortkomen uit de betrokken akten; de miskenning van het voorschrift kan voor de ingestelde rechtsvordering alleen tot gevolg hebben dat daarover geen uitspraak mag worden gedaan zolang de inschrijving op de kant van de overschrijving van de akte niet is verricht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

Zowel de verhouding van de aandelen in de gemeenschappelijke delen als de ermee verband houdende verdeling van de lasten raakt aan het zakenrechtelijk statuut van de mede-eigendom ; aangezien de eis tot wijziging van de verdeling van de lasten die werd opgenomen in de statuten , strekt tot wijziging van het zakenrechtelijk statuut van de mede-eigendom , dient deze eis te worden gekantmeld in de rand van de overschrijving van de statuten van de mede-eigendom (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

- EIGENDOM -

Art. 45

C.99.0007.N 15 juni 2001 AC nr. ...

Zakelijke rechten die door de grondeigenaar worden verleend na de hypotheekvestiging en die afbreuk doen aan de rechten van de hypothecaire schuldeiser zijn aan deze niet tegenwerpelijk; de verkregen hypotheek strekt zich uit tot de verbeteringen die aan het met hypotheek bezwaard onroerend goed worden aangebracht, ook indien deze zijn aangebracht door de houder van een recht van opstal dat door de grondeigenaar op een later tijdstip is verleend (1). (1) Bonquet, J., Art. 103 Hyp.W., in Commentaar Voorrechten en Hypotheken, nr. 8; De Page, H., Traité VII, Bruylant 1957, nr. 522 en 580.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

- OPSTAL (RECHT VAN) -

Art. 8

C.05.0382.F 14 juni 2007 AC nr. 326

De vereffening van de bouwondernemingsvennootschap belet vanaf dat ogenblik dat een onderaannemer de in artikel 1798 B.W. bedoelde rechtstreekse vordering tegen de opdrachtgever instelt (1). (1) Zie Cass., 27 mei 2004, AR C.02.0435.N, nr 288 en Cass., 23 sept. 2004, AR C.02.0469.F, nr 429.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- HUUR VAN DIENSTEN -

Art. 87

C.04.0319.N 24 november 2005 AC nr. 626

De beperking van het recht van de bevoorrechte of hypothecaire schuldeiser die ingeschreven is voor een kapitaal dat interesten of rentetermijnen opbrengt, om ten hoogste voor drie jaren in dezelfde rang te worden geplaatst als voor zijn kapitaal, geldt slechts voor de rente die verschuldigd is tot aan het tijdstip van de verkoop van de goederen; de rente die aan de hypothecaire schuldeiser verschuldigd is en die vervalt na het tijdstip van de verkoop, kan onbeperkt worden verhaald op de verkoopprijs van de gehypothekeerde goederen (1). (1) Zie Cass., 9 dec. 1892; Pas., 1893, I, 51; zie ook M. MARTOU, Privilèges et hypothèques, III, 1857, 197-198, nr 1125; LAURENT, Principes de droit civil, XXXI, 1878, 63, nr 73; H. DE PAGE, Traité, VII, 1957, 423-424, nr 504.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

Artt. 13 en 20, 3° en 12°

C.03.0378.N 25 maart 2005 AC nr. 189

De bepaling krachtens welke de rangorde tussen bevoorrechte schuldeisers wordt geregeld naar de verschillende aard van de voorrechten is ook van toepassing op het conflict tussen het pandrecht op de handelszaak en het voorrecht van de onderaannemer (1). (1) Zie Cass., 11 juni 1982, AC, 1981-1982, nr 605 en T.B.H., 1983, 339, met noot J. VERBIST, 343 (conflict tussen de pandhouder en de verhuurder) en Cass., 19 nov. 1992, AR 9217, nr 742 (conflict tussen de pandhouder en de warranthouder) waarbij telkens de anterioriteitsregel (waarvoor de regel van artikel 13, Hypotheekwet dient te wijken) gehanteerd werd: de oudste zekerheid heeft voorrang. Wat betreft de onderliggende reden, namelijk dat, nu ook de rechtstreekse vordering door de onderaannemer niet meer kan worden ingesteld nadat het faillissement is uitgesproken, zodat zijn bescherming volledig zou verdwijnen: Cass., 27 mei 2004, AR C.02.0435.N, nr ... en 23 sept. 2004, AR C.02.0469.F, nr ...; zie ook Cass., 23 sept. 2004, AR C.02.0424.F en C.02.0425.F, nr ... (i.g.v. vereffening). Zie, in de rechtsleer, in het voordeel van de onderaannemer, 1. op grond van de ratio legis: E. DIRIX, Voorrechten en hypotheken. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van de rechtspraak en rechtsleer, Kluwer Rechtswettenschappen België, losbl., Hyp.W. Art. 20, 12°, p. 4, nr 6 (met verwijzing naar de verslaggever in de Kamer (Parl. Hand., Kamer, vergadering van 30 maart 1983, 2099); E. DIRIX, Het voorrecht en de directe vordering van de onderaannemer, R.W. 1989-1990, 1233, nr 3; E. DIRIX, Voorrechten en hypotheken. Overzicht van rechtspraak (1991-1997), T.P.R., 1998, 578-579; A. VERBEKE en I. PEETERS, Vijf jaar voorrechten, hypotheken en andere zekerheden 1991-1995, Gent, Mys & Breesch, 1997, 275, nr 406; A. ZENNER, Dépistage, Faillites & Concordats, Brussel, Larcier, 1998, 724, nr 1019; C. BIQUET-MATHIEU, Actualités en matière de gage sur fonds de commerce, in: H. COUSY, B. TILLEMAN en A. BENOIT-MOURY (ed.), De handelszaak - Le fonds de commerce, Brugge, Die Keure, 2001, 121-122; G. BAERT, Aanneming van werk, in: A.P.R., Gent, Story-Scientia, 2001, 627, nr 1907; 2. op grond van het argument dat de vordering van de hoofdaannemer op de bouwheer als reeds bezwaard met het voorrecht van de onderaannemer in de verpande handelszaak komt: J. CAEYMAEX, Les créances des sous-traitants, in "Le point sur le droit des sûretés", Reeks Formation Permanente CUP, nr 41, Luik, 2000, 261-262; J. CAEYMAEX, Manuel des sûretés mobilières, Eds. du Jeune Barreau de Liège, losbl., Hfdst. 80/7; C. JASSOGNEAction directe et privilège du sous-traitant", R.R.D. 1991, 126; P. COOPENS, en F. T'KINT, Les faillites, les concordats et les privilèges. Examen de jurisprudence (1991-1996), R.C.J.B., 1997, 422-424, nr 117; T'KINT, Sûretés et principes généraux du droit de poursuite des créanciers, Brussel, Larcier, 1997, 266-267, nr 518; A. DELVAUX en D. DESSARD, Le contrat d'entreprise de construction, in: Répertoire notarial, T. IX, Livre VIII - Contrats divers, Brussel, Larcier, 1997, 111, nr 93. Anders: CATTARUZZA, J., Le gage sur fonds de commerce, Diegem, Kluwer, 1997, nr 94; BRULS, J.P., Le droit du sous-traitant au paiement du prix dans le droit privé, Act. Dr., 1992, 236, nr 12; CUYPERS, A., De rechtstreekse vordering en het voorrecht van de onderaannemer, Overeenkomstenrecht 1999-2000, XXXVIste Postuniversitaire cyclus Willy Delva, Kluwer, Antwerpen, 491, nr 605.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

- PAND -

De onderaannemer kan zijn bijzonder voorrecht laten gelden bij voorrang op de houder van het pand op de handelszaak die zijn pand voor het ontstaan van de vordering van de onderaannemer heeft laten inschrijven (1). (1) Zie Cass., 11 juni 1982, AC, 1981-1982, nr 605 en T.B.H., 1983, 339, met noot J. VERBIST, 343 (conflict tussen de pandhouder en de verhuurder) en Cass., 19 nov. 1992, AR 9217, nr 742 (conflict tussen de pandhouder en de warranthouder) waarbij telkens de anterioriteitsregel (waarvoor de regel van artikel 13, Hypotheekwet dient te wijken) gehanteerd werd: de oudste zekerheid heeft voorrang. Wat betreft de onderliggende reden, namelijk dat, nu ook de rechtstreekse vordering door de onderaannemer niet meer kan worden ingesteld nadat het faillissement is uitgesproken, zodat zijn bescherming volledig zou verdwijnen: Cass., 27 mei 2004, AR C.02.0435.N, nr ... en 23 sept. 2004, AR C.02.0469.F, nr ...; zie ook Cass., 23 sept. 2004, AR C.02.0424.F en C.02.0425.F, nr ... (i.g.v. vereffening). Zie, in de rechtsleer, in het voordeel van de onderaannemer, 1. op grond van de ratio legis: E. DIRIX, Voorrechten en hypotheken. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van de rechtspraak en rechtsleer, Kluwer Rechtswettenschappen België, losbl., Hyp.W. Art. 20, 12°, p. 4, nr 6 (met verwijzing naar de verslaggever in de Kamer (Parl. Hand., Kamer, vergadering van 30 maart 1983, 2099); E. DIRIX, Het voorrecht en de directe vordering van de onderaannemer, R.W. 1989-1990, 1233, nr 3; E. DIRIX, Voorrechten en hypotheken. Overzicht van rechtspraak (1991-1997), T.P.R., 1998, 578-579; A. VERBEKE en I. PEETERS, Vijf jaar voorrechten, hypotheken en andere zekerheden 1991-1995, Gent, Mys & Breesch, 1997, 275, nr 406; A. ZENNER, Dépistage, Faillites & Concordats, Brussel, Larcier, 1998, 724, nr 1019; C. BIQUET-MATHIEU, Actualités en matière de gage sur fonds de commerce, in: H. COUSY, B. TILLEMAN en A. BENOIT-MOURY (ed.), De handelszaak - Le fonds de commerce, Brugge, Die Keure, 2001, 121-122; G. BAERT, Aanneming van werk, in: A.P.R., Gent, Story-Scientia, 2001, 627, nr 1907; 2. op grond van het argument dat de vordering van de hoofdaannemer op de bouwheer als reeds bezwaard met het voorrecht van de onderaannemer in de verpande handelszaak komt: J. CAEYMAEX, Les créances des sous-traitants, in "Le point sur le droit des sûretés", Reeks Formation Permanente CUP, nr 41, Luik, 2000, 261-262; J. CAEYMAEX, Manuel des sûretés mobilières, Eds. du Jeune Barreau de Liège, losbl., Hfdst. 80/7; C. JASSOGNEAction directe et privilège du sous-traitant", R.R.D. 1991, 126; P. COOPENS, en F. T'KINT, Les faillites, les concordats et les privilèges. Examen de jurisprudence (1991-1996), R.C.J.B., 1997, 422-424, nr 117; T'KINT, Sûretés et principes généraux du droit de poursuite des créanciers, Brussel, Larcier, 1997, 266-267, nr 518; A. DELVAUX en D. DESSARD, Le contrat d'entreprise de construction, in: Répertoire notarial, T. IX, Livre VIII - Contrats divers, Brussel, Larcier, 1997, 111, nr 93. Anders: CATTARUZZA, J., Le gage sur fonds de commerce, Diegem, Kluwer, 1997, nr 94; BRULS, J.P., Le droit du sous-traitant au paiement du prix dans le droit privé, Act. Dr., 1992, 236, nr 12; CUYPERS, A., De rechtstreekse vordering en het voorrecht van de onderaannemer, Overeenkomstenrecht 1999-2000, XXXVIste Postuniversitaire cyclus Willy Delva, Kluwer, Antwerpen, 491, nr 605.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

- PAND -

Artt. 14 en 19, eerste lid, 3bis

C.97.0181.N 17 april 2000 AC nr. ...

In geval van samenloop van het voorrecht van het sluitingsfonds voor zijn schuldvorderingen gegrond op artikel 8, eerste lid Wet 30 juni 1967 met het voorrecht van de werknemer voor de hem door zijn werkgever verschuldigde lonen en vergoedingen, moet de evenredigheidsregel op hun respectievelijke schuldvorderingen worden toegepast.

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen voorrecht

- INDEPLAATSSTELLING -

Artt. 7 en 8

C.13.0288.F 2 oktober 2014 AC nr. 570

De curator, die de vergoeding vordert van de schade die is veroorzaakt door de fout van het orgaan van een vennootschap waardoor het passief van het faillissement is vermeerderd of het actief ervan is verminderd, oefent niet de individuele rechten uit van de schuldeisers die met die vennootschap een overeenkomst hebben gesloten en vordert de vergoeding niet van de schade die voor die schuldeisers voortvloeit uit de wanuitvoering van de overeenkomst.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Rechtspleging

C.09.0459.N 3 december 2010 AC nr. 712

Een overeenkomst waarbij een schuldvordering tot zekerheid wordt overgedragen kan ten aanzien van de schuldeisers in de samenloop nooit meer opleveren dan een pandrecht op deze schuldvordering zodat de overnemer van de schuldvordering niet meer rechten kan uitoefenen dan deze waarover een pandhouder beschikt (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het O.M.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

Het beginsel van de gelijkheid van de schuldeisers en de artikelen 7 en 8 van de Hypotheekwet wijken noodzakelijkerwijze af van de artikelen 1165, 1134 en 1135 van het Burgerlijk Wetboek, zodat een niet bij de wet bepaald zakelijk zekerheidsrecht niet aan de schuldeisers in de samenloop kan worden tegengeworpen (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het O.M.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

C.03.0244.N 20 oktober 2005 AC nr. 528

Het beginsel van gelijkheid tussen schuldeisers raakt de openbare niet; een schuldeiser kan immers afstand doen van de rang die de wet hem toekent (1). (1) Zie Cass., 9 maart 2000, AR C.98.0338.N, nr 164.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

Het beginsel van gelijkheid tussen schuldeisers raakt de openbare niet; een schuldeiser kan immers afstand doen van de rang die de wet hem toekent (1). (1) Zie Cass., 9 maart 2000, AR C.98.0338.N, nr 164.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

C.00.0301.F 31 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer er geen minnelijke aanzuiveringsregeling wordt getroffen, kan de beslagrechter, overeenkomstig artikel 1675/12, § 1, Ger.W., met inachtneming van de gelijkheid tussen de schuldeisers, een gerechtelijke aanzuiveringsregeling opleggen die met name uitstel of herschikking van betaling van de schulden in hoofdsom, interesten en kosten kan bevatten, alsook de opschorting, voor de duur van de aanzuiveringsregeling, van de gevolgen van de zakelijke zekerheden, zonder dat die maatregel de grondslag ervan in het gedrang kan brengen; dat voorbehoud strekt enkel ertoe het gemeenschappelijk pand van de schuldeisers onaangeroerd te laten (1). (1) Zie concl. O.M.

- BESLAG - Allerlei

Artt. 7, 8 en 9

C.05.0487.F 25 september 2006 AC nr. 433

Het arrest dat beslist dat de schuldvergelijking tussen de schuldvordering, waarvan het arrest vaststelt dat zij een schuld van de boedel van de vereffening vormt, en de schuldvordering van de vennootschap niet vóór het faillissement van die vennootschap heeft kunnen plaatsvinden, en dat gegrond is op het risico van een samenloop tussen de boedelschuldeisers of tussen die schuldeisers en de schuldeisers die houder van een bijzonder voorrecht of van een zakelijke zekerheid zijn, maar niet vaststelt dat die samenloop heeft plaatsgevonden, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- SCHULDVERGELIJKING -

C.98.0162.F 15 oktober 1999 AC nr. ...

Bij de vereffening van een vereniging zonder winstoogmerk ontstaat een toestand van samenloop onder de schuldeisers; de bepalingen betreffende het toekennen van subsidies door de Staat, verplichten de gesubsidieerde ertoe de subsidies aan te wenden voor de doeleinden waarvoor ze verleend werden, maar doen geen voorkeurrecht ontstaan waardoor de schuldvordering van de eindbestemmeling van de subsidies ontsnapt aan de samenloop ten gevolge van de vereffening van de gesubsidieerde.

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

C.94.0421.F 17 oktober 1996 AC nr. ...

Het beginsel van de gelijkheid van de schuldeisers staat eraan in de weg dat, na de ontbinding van een vereniging zonder winstoogmerk, een overdracht van schuldvordering die zij eerder heeft gedaan als waarborg voor een kredietopening gevolgen heeft, in zoverre die overdracht de overige schuldeisers van de vereniging benadeelt.~

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

Artt. 8 en 9

F.10.0027.N 20 mei 2011 AC nr. ...

Een schuld kan alleen dan een boedelschuld zijn, wanneer de curator verbintenissen heeft aangegaan met het oog op het beheer van de boedel, onder meer door de handelsactiviteit van de gefailleerde voort te zetten, de door laatstgenoemde gesloten overeenkomsten uit te voeren of nog door de roerende of onroerende goederen te gebruiken met het oog op het passend beheer van de failliete boedel (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

C.00.0187.N 7 maart 2002 AC nr. 167

Een schuld komt ten laste van de faillissementsboedel wanneer ze na het faillissement is ontstaan en door de curator werd aangegaan als beheerder van die boedel, dit is ook wanneer ze ontstaat door handelingen die hij voor dit beheer dient te stellen maar niet stelt; hieruit volgt dat wanneer reglementaire bepalingen of door de overheid krachtens deze bepalingen genomen individuele beslissingen hem opleggen na het faillissement bepaalde handelingen te stellen of zich daarvan te onthouden en hij dit niet doet, zodat voor hem een vergoedings- of teruggaveplicht ontstaat, de aldus ontstane schuld een schuld van de boedel is (1). (1) Zie Cass., 16 juni 1988 (voltallige zitting, drie arresten), A.R. 8075, 8136 en 8209, nr 642, 27 april 1992, A.R. 9291, nr 451, 20 jan. 1994, A.R. C.93.0184.F, nr 37, met de concl. proc.-gen. Piret, toenmalig adv.-gen., in Pas., 30 maart 1995, A.R. C.94.0223.F, nr 178 en 2 mei 1997, A.R. C.96.0271.N, nr 213; zie ook VEROUGSTRAETE, I., Manuel du curateur de faillite, 1987, nr 691 en COPPENS, P. en T'KINT, F. Examen de jurisprudence (1991 à 1996), Les faillites, les concordats et les privilèges, R.C.J.B., 1997, 187, nr 19.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

C.99.0324.F 26 oktober 2000 AC nr. ...

De verplichting om de verkeersbelasting te betalen voor een voertuig dat tot de failliete vennootschap behoort, is een schuld van de boedel, aangezien het voertuig waarvan de gefailleerde eigenaar was door de belastingwet vermoed wordt in gebruik gebleven te zijn, zolang de inschrijving ervan bij de Dienst van het Wegverkeer niet was geschrapt (1). (1) Het tevergeefs bestreden arrest beslist dat de belastingschuld van de failliete vennootschap, bestaande in de over twee aanslagjaren verschuldigde verkeersbelasting voor een tot die failliete vennootschap behorend voertuig, een schuld van de boedel (die door de curator aan de schuldeisers moet worden betaald voor elke verdeling), en geen schuld in de boedel is (die aan de wet van de pondspondsgewijze verdeling onderworpen is); i.v.m. het begrip schuld van de boedel, zie cass., 16 juni 1988, AR. 8075-8136-8209, nr. 642, en 30 maart 1995, AR. C.94.0223.F, nr. 178; i.v.m. het onweerlegbaar vermoeden van gebruik van een voertuig dat ingeschreven is gebleven bij de Dienst van het Wegverkeer, zie cass., 21 nov. 1997, AR. F.96.0129.F, nr. 495).

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

C.94.0223.F 30 maart 1995 AC nr. ...

Geen schuld van de boedel is de schuld die niet voortvloeit uit een door de curator voor het beheer van de boedel aangegane verbintenis, maar uit de toepassing van de artt. 477 of 528 W.Kh. m.b.t. de tegeldemaking van de activa van de gefailleerde en van artikel 10, eerste lid, 4°, K.B. nr. 3 van 10 dec. 1969, krachtens hetwelk de herziening van de aftrek van de belasting op een bedrijfsmiddel moet worden verricht wanneer het ophoudt in de onderneming te

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Artt. 84, 141 en 143

P.09.0201.N 9 juni 2009 AC nr. 387

Daar de sanctie voor de niet-vermelding van de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van het stedenbouwmisdrijf of van de identificatie van de eigenaar ervan, alleen de mogelijkheid is voor de hypotheekbewaarder om de overschrijving te weigeren, zijn er geen redenen de strafvordering niet ontvankelijk te verklaren, als de overschrijving eenmaal heeft plaatsgehad; hetzelfde geldt wanneer de vermelding in de dagvaarding van de kadastrale omschrijving of van de eigenaar verkeerd zou zijn (1). (1) Zie Cass., 13 mei 1986, AR 18, AC, 1985-86, 1236 en R.W., 1987-88, p. 673, met noot VANDEPLAS A.Bouwovertredingen en overschrijving van de dagvaarding"; Cass., 5 okt. 1999, AR P.97.0897.N, AC, 1999, nr. 503.

- STEDENBOUW - Algemeen

- DAGVAARDING -

Artt. 90 en 92

C.93.0070.N 16 december 1994 AC nr. ...

De omstandigheid dat de eerst ingeschreven hypothecaire schuldeiser werd betaald impliceert niet dat zijn inschrijving is doorgehaald of vervallen.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Artt. 92 en 93

C.04.0388.N 30 maart 2006 AC nr. 182

De last tot doorhaling of vermindering van een hypothecaire inschrijving moet eenduidig blijken uit de tekst van de voorgelegde akte of het vonnis zonder dat de hypotheekbewaarder gehouden is tot enige interpretatie of tot de beoordeling van de vervulling van de voorwaarde waaraan de doorhaling of vermindering is verbonden; een vonnis moet derhalve uitdrukkelijk de doorhaling van de inschrijving bevelen (1). (1) R.P.D.B., VI, v° Hypothèques et privilèges immobiliers, nr 2177; Rép. Not., X-I, Traité des hypothèques et de la transcription, nr 2177.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

Internationaal Verdr. 19 dec. 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten

Art. 17

C.08.0136.N 24 april 2009 AC nr. 279

De omstandigheid dat, wanneer hij die het levensonderhoud verstrekt tot zodanige staat komt dat hij het geheel of gedeeltelijk niet meer kan verschaffen, hetzij voor het geheel, hetzij voor een gedeelte, ontheffing of vermindering ervan gevorderd kan worden, sluit de toepassing niet uit van de algemene regel, volgens welke de uitkeringsplichtige zich niet vrijwillig in een situatie mag stellen die het hem mogelijk maakt aan zijn wettelijke verplichting te ontsnappen (1); die regel moet gelezen worden in samenhang met het recht van eenieder op eerbiediging van zijn privé-leven en zijn gezinsleven. (1) Zie Cass., 17 okt. 2005, AR C.04.0057.F, A.C., 2005, nr 515.

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- LEVENSONDERHOUD -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

Internationaal Verdrag 12 okt. 1929 tot het brengen van eenheid in enige bepalinge inzake het internationaal luchtvervoer, getekend te Warschau

Art. 18

C.07.0074.N 10 april 2008 AC nr. 217

Onder verlies van bagage wordt begrepen het verdwijnen van de goederen of de afgifte ervan aan een andere persoon dan diegene die gerechtigd is op de afgifte.

- VERVOER - Goederenvervoer - Luchtvervoer

Artt. 1 en 2

C.10.0516.N 17 november 2011 AC nr. ...

Een vervoer tegen betaling van personen met luchtvaartuigen op het Belgisch grondgebied valt onder de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Warschau ongeacht wanneer de passagier het luchtvaartuig verlaat (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het OM.

- VERVOER - Personenvervoer

Internationaal Verdrag 29 nov. 1969 inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie

Art. I, eerste lid, en II

C.11.0538.N 14 juni 2012 AC nr. ...

Uit de bedoeling van de wetgever om ook aan de eigenaren van binnenschepen de mogelijkheid te bieden hun aansprakelijkheid te beperken overeenkomstig de regels van het LLMC-verdrag en deze bescherming niet te onthouden voor vorderingen wegens schade door olieverontreiniging, zoals ook blijkt uit het ontbreken van een verwijzing in artikel 273 Zeewet naar het bepaalde in artikel 47 Zeewet, volgt dat de beperking van de aansprakelijkheid van de eigenaren van binnenschepen ter zake van olieverontreiniging eveneens onderworpen is aan de regels van het LLMC-verdrag, voor zover de bedoelde verontreiniging niet valt onder het materiële toepassingsgebied van het CLC-verdrag (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Internationaal Verdrag C.I.V., opgemaakt te Bern op 7 feb. 1970

Art. 1

C.96.0048.F 6 februari 1997 AC nr. ...

Het Internationaal Verdrag betreffende het vervoer van reizigers en bagages per spoorweg (C.I.V.), opgemaakt te Bern op 7 feb. 1970, is van toepassing op alle vervoer van reizigers en bagage met internationale vervoersdocumenten opgesteld voor trajecten gelegen op het grondgebied van ten minste twee der Verdragsluitende Staten.

- VERVOER - Personenvervoer

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- VERVOER - Goederenvervoer - Spoorvervoer

Artt. 1, § 1, 4 en 38

C.96.0048.F 6 februari 1997 AC nr. ...

In de zin van de artt. 1, § 1, en 38 van het Internationaal Verdrag betreffende het vervoer van reizigers en bagages per spoorweg (C.I.V.), opgemaakt te Bern op 7 feb. 1970, moet een kosteloze vrijkaart gelijkgesteld worden met een internationaal vervoersdocument.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- VERVOER - Goederenvervoer - Spoorvervoer

- VERVOER - Personenvervoer

Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

Art. 14

S.07.0073.N 10 maart 2008 AC nr. 166

Behoudens wanneer de wet uitdrukkelijk anders bepaalt, staat het de rechter de toelaatbaarheid van een onrechtmatig verkregen bewijs, te beoordelen in het licht van de artikelen 6, E.V.R.M. en 14, I.V.B.P.R., rekening houdende met de elementen van de zaak in haar geheel genomen, inbegrepen de wijze waarop het bewijs verkregen werd en de omstandigheden waarin die onrechtmatigheid werd begaan.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

Een onrechtmatig verkregen bewijs mag, behoudens het geval van miskenning van een op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm, alleen worden geweerd wanneer de bewijsverkrijging is aangetast door een gebrek waardoor de betrouwbaarheid ervan wegvalt of waardoor het recht op een eerlijk proces in gevaar wordt gebracht. De rechter kan bij deze afweging, onder meer, rekening houden met het zuiver formeel karakter van de onregelmatigheid, de weerslag op het recht of de vrijheid die door de overschreden norm zijn beschermd, de omstandigheid dat de overheid die met de opsporing, het onderzoek en de vervolging van misdrijven is belast, al dan niet de onrechtmatigheid opzettelijk heeft begaan, de omstandigheid dat de ernst van de inbreuk veruit de begane onrechtmatigheid overstijgt, het feit dat het onrechtmatig verkregen bewijs alleen een materieel element van het bestaan van de inbreuk betreft, het feit dat de onregelmatigheid die aan de vaststelling van de inbreuk voorafging of ermee gepaard ging, volstrekt onevenredig is met de ernst van de inbreuk.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.06.1334.N 13 maart 2007 AC nr. 134

Het recht van verdediging en het recht van eenieder op een eerlijke behandeling van zijn zaak door een onpartijdige rechter, waarbij het vermoeden van onschuld als uitgangspunt geldt, worden miskend door de rechter die de wijze waarop de beklaagde zich verdedigt tegen de tenlastelegging beoordeelt of de schijn verwekt dat elke verdediging zinloos is (1). (1) Zie Cass., 24 aug. 1998, AR P.98.1007.N, nr 371; Cass., 9 okt. 2003, AR D.02.0008.N, nr 485.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.05.0278.F 15 juni 2005 AC nr. 344

Een eerlijk proces vereist niet dat tegen alle personen die mogelijk in de zaak betrokken zijn vervolgingen zijn ingesteld (1). (1) Zie Cass., 4 maart 1986, AR 9724, nr 424 en 13 juni 2001, AR P.01.0407.F, nr 354, met concl. du Jardin, toen adv.-gen.; DECLERCQ R., Procédure pénale, R.P.D.B., compl. T. IX, Bruylant, 2004, p. 677, n° 1591.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.04.1317.N 8 februari 2005 AC nr. 77

De redelijke termijn in strafzaken begint te lopen vanaf het ogenblik waarop een persoon wordt beschuldigd; een persoon is beschuldigd wanneer hij hetzij formeel door de onderzoeksrechter in verdenking wordt gesteld, hetzij door een beroepshalve bij het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek betrokken persoon als verdachte wordt ondervraagd of tegen zijn persoon, zijn huis of zijn goederen een bij de wet bepaalde dwangmaatregel wordt genomen die inhoudt dat tegen hem verdenking is gerezen (1). (1) Zie Cass., 20 maart 2000, AR S.99.0163.N, nr 191.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De redelijke termijn zoals bepaald bij de artikelen 6.1 E.V.R.M. en 14.3.c I.V.B.P.R., moet worden beoordeeld in het licht van de omstandigheden van de zaak en met inachtneming van de complexiteit ervan, het gedrag van de beklaagde en van de gerechtelijke overheden; de te beoordelen duur van de strafprocedure omvat zowel deze van het vooronderzoek als van de behandeling van de zaak voor de vonnisrechter (1). (1) Hof Mensenrechten, arrest Faivre t. Frankrijk van 17 december 2002, nr 46215/99; Hof Mensenrechten, arrest Stratecom t. Belgium van 15 juli 2002, J.L.M.B., 2002, 1407.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De vonnisrechter die in het licht van de omstandigheden van de zaak en met inachtneming van de complexiteit ervan, het gedrag van de beklaagde en van de gerechtelijke overheden, oordeelt dat de redelijke termijn van de strafprocedure tijdens de onderscheiden fasen daarvan niet is overschreden, oordeelt meteen dat die redelijke termijn ook niet is overschreven door het loutere tijdsverloop van de strafprocedure in haar geheel.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

F.01.0014.N 21 februari 2003 AC nr. 126

Artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966 is niet van toepassing op de geschillen over rechten en verplichtingen in belastingzaken, tenzij een rechtspleging in belastingzaken leidt of kan leiden tot een naar aanleiding van strafvordering uitgesproken straf in de zin van die bepaling (1). (1) Cass., 23 jan. 1992, AR nr F.1125.F, AC, 1991-92, nr 269.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.02.1156.F 11 december 2002 AC nr. 666

Art. 14 I.V.B.P.R. houdt geen verband met de regel van de terugwerkende kracht van de mildste strafwet.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.01.1670.N 26 november 2002 AC nr. 630

De feitenrechter die vaststelt dat misdrijven die reeds het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde gegane beslissing en andere feiten die bij hem aanhangig zijn en aan die beslissing voorafgaan, samen met de eerste misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, en bij de straftoemeting rekening houdt met de reeds uitgesproken straffen, berecht of bestraft de beklaagde geen tweede keer voor feiten waarvoor deze laatste reeds is veroordeeld of vrijgesproken. Hij spreekt een straf uit enkel voor de feiten die bij hem aanhangig zijn en waarvan zijn voorganger geen kennis had, indien hij oordeelt dat de aanvankelijke bestraffing voor het geheel van de gepleegde feiten niet streng genoeg is.

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

P.02.1008.F 9 oktober 2002 AC nr. 521

De commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling zijn geen rechtbanken die bij wet zijn opgericht om uitspraak te doen over hetzij rechten en verplichtingen van burgerrechtelijke aard, hetzij de gegrondheid van een beschuldiging in strafzaken, zodat artikel 6 E.V.R.M. en artikel 14 I.V.B.P.R. op hen niet van toepassing zijn (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 2000, A.R. P.99.1685.N, nr. 65; 7 maart 2000, A.R. P.99.1894.N, nr. 159; 5 april 2000, A.R. P.00.0206.F, nr. 227.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.02.0058.F 10 april 2002 AC nr. 219

De onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de regeling van de rechtspleging zijn, in de regel, niet onderworpen aan de voorschriften van artikel 6.1 E.V.R.M. en van artikel 14 I.V.B.P.R., tenzij de niet-inachtneming ervan het eerlijk karakter van het proces ernstig in het gedrang dreigt te brengen (1). (1) Cass., 6 okt. 1999, A.R. P.99.1274.F, nr. 512.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

F.99.0142.F 17 december 2001 AC nr. ...

Om te beslissen of een administratieve sanctie inzake belastingen een strafsanctie is in de zin van artikel 14 I.V.B.P.R., moet nagegaan worden of ze zonder onderscheid elke belastingplichtige en niet slechts een bepaalde groep met een particulier statuut betreft, een bepaald gedrag voorschrijft en op de naleving ervan een sanctie stelt, niet alleen maar een vergoeding in geld van een schade betreft, maar essentieel ertoe strekt te straffen om de herhaling van soortgelijke handelingen te voorkomen, op een norm met een algemeen karakter is gegrond, waarvan het oogmerk tezelfdertijd preventief en repressief is en of ze zeer zwaar is gelet op het bedrag; als na onderzoek van al die gegevens blijkt dat de repressieve aspecten overheersen, moet de administratieve sanctie in belastingzaken aangemerkt worden als een strafsanctie in de zin van de voormelde internationale rechtsregel (1). (Impliciet). (1) Cass., 25 mei 1999, A.R. P.99.0517.N, nr. 307; zie Cass., 29 sept. 1997, A.R. F.96.0082.F, nr. 371, met concl. O.M., in Bull. en Pas., 1997, I, nr. 371, inz. blz. 907 en 908; 5 feb. 1997, A.R. C.97.0441.N, nr. 67 met concl. adv.-gen. Goeminne in Bull. en Pas., 1997, I, nr. 67; 5 feb. 1999, A.R. C.98.0398.N, nr. 68; zie ook Cass., 21 feb. 1990, A.R. 7667, nr. 374; 5 april 1996, ver. k., A.R. A.94.0002.F, nr. 111. Uit de rechtsleer van voormeld arrest van 25 mei 1999 van het Hof volgt dat het al dan niet als een strafsanctie kwalificeren m.n. afhangt van feitelijke gegevens, zoals de zwaarwichtigheid van de sanctie t.o.v. het bedrag ervan. Daar eiser dat geschil niet voor de bodemrechter had opgeworpen, verplichtte het vierde onderdeel van het tweede middel het Hof om zelf die feitelijke gegevens na te gaan, Waarvoor het niet bevoegd was, ook al raakt artikel 14.5, I.V.B.P.R., binnen de grenzen van het door België hieromtrent gemaakte voorbehoud, de openbare orde. Het tweede middel was derhalve in zoverre niet ontvankelijk. Om aldus te beslissen, diende het Hof in zijn denkwijze uiteraard impliciet van de in de samenvatting vervatte regel uit te gaan.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.01.1535.N 11 december 2001 AC nr. ...

De artikelen 6 EVRM en 14 IVBPR verbieden niet dat, krachtens een regeling van intern recht, een partij die geen deel genomen heeft aan een procedure met betrekking tot de zuivering van nietigheden, daarover geen betwisting meer kan voeren, mits de nietigverklaarde stukken niet tegen haar worden aangewend (1). (1) Zie Cass., 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208; 19 dec. 2000, AR P.00.1691.N, nr. 709.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.01.0392.N 8 mei 2001 AC nr. ...

De artikelen 6 EVRM en 14 IVBPR hebben geen betrekking op het recht van verdediging voor de onderzoeksgerechten wanneer deze uitspraak doen over de uitvoerbaarverklaring van een door een buitenlandse overheid verleend aanhoudingsbevel (1). (1) Cass., 3 maart 1992, AR nr 6291, nr 349.

- UITLEVERING -

- UITVOERBAARVERKLARING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Noch artikel 6.1 E.V.R.M, noch artikel 14 I.V.B.P.R., noch enig andere bepaling van die verdragen of van een nationale wet duiden de gevolgen aan die de feitenrechter aan een door hem vastgestelde overschrijding van de redelijke termijn moet verbinden; zo staat het aan de feitenrechter om, wanneer hij beslist een strafvermindering toe te kennen omdat de redelijke termijn is overschreden, in feite en met inaanmerkingneming van de concrete gegevens van de zaak, te oordelen in welke mate en onder welke voorwaarden die vermindering kan worden toegekend, op voorwaarde dat die vermindering reëel en meetbaar is (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 2000, A.R. P.98.0284.N, nr. 64; 22 maart 2000, A.R. P.99.1758.F, nr. 197; KUTY F., "Dépassement du délai raisonnable, peine inférieure au minimum légal et irrecevabilité des poursuites", J.T. 2001, blz. 41 tot 46.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.99.1894.N 7 maart 2000 AC nr. ...

De beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, uitspraak doende op een verzoek tot invrijheidstelling van de veroordeelde, heeft niet het kenmerk van een beslissing op een vordering tot het vaststellen van burgerlijke of politieke rechten en verplichtingen en evenmin van een beslissing op een strafvervolging. De artikelen 6 EVRM en 14 IVBPR zijn niet toepasselijk op de rechtspleging voor de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.99.0517.N 25 mei 1999 AC nr. ...

Om uit te maken of een administratieve sanctie inzake belastingen een strafsanctie is in de zin van artikel 6 EVRM en 14 IVBPR moet nagegaan worden of ze zonder onderscheid elke belastingplichtige en niet slechts een bepaalde groep met een particulier statuut betreft, een bepaald gedrag voorschrijft en op de naleving ervan een sanctie stelt, niet alleen maar een vergoeding in geld van een schade betreft, maar essentieel ertoe strekt te straffen om de herhaling van gelijkaardige handelingen te voorkomen, stoelt op een norm met een algemeen karakter, waarvan het oogmerk terzelfdertijd preventief en repressief is en of ze zeer zwaar is gelet op het bedrag ervan.~ Indien na afweging van al deze elementen blijkt dat de strafrechtelijke aspecten de doorslag geven moet de administratieve sanctie inzake belastingen beschouwd worden als een strafsanctie in de zin van de vermelde verdragsbepalingen.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 14, §§ 1 en 3

P.99.0481.F 5 mei 1999 AC nr. ...

De bodemrechter oordeelt in feite of het noodzakelijk of opportuun is om een getuige op de rechtszitting te horen; noch de artt. 6.1 en 6.3.d E.V.R.M., noch artikel 14.1 I.V.B.P.R., noch het algemeen beginsel van het recht van verdediging leggen de strafrechter de dwingende verplichting op om een getuige à décharge onder eed te horen.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 14, derde lid, b

P.02.0763.F 29 mei 2002 AC nr. 327

Art. 14.3.b, I.V.B.P.R., heeft betrekking op de uitoefening van het recht van verdediging voor de vonnisgerechten en niet op de rechtspleging voor de onderzoeksgerechten, behalve wanneer deze uitspraak doen over de gegrondheid van de tenlastelegging of op een geschil betreffende rechten of verplichtingen van burgerlijke aard; artikel 14.3.b heeft bijgevolg geen betrekking op de rechtspleging inzake voorlopige hechtenis (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1999, A.R. P.99.1585.F, nr. 678; zie, m.b.t. artikel 6.3 E.V.R.M., 23 juli 1996, A.R. P.96.1024.N, nr. 277; 16 okt. 1996, A.R. P.96.1278.F, nr. 385; 28 april 1999, A.R. P.99.0315.F, nr. 246; vgl. Cass., 29 sept. 1999, A.R. P.99.1228.F, nr. 494 (samenvatting); 17 okt. 2001, A.R. P.01.1333.F, nr. .... (redenen).

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 14.3.b, I.V.B.P.R., heeft betrekking op de uitoefening van het recht van verdediging voor de vonnisgerechten en niet op de rechtspleging voor de onderzoeksgerechten, behalve wanneer deze uitspraak doen over de gegrondheid van de tenlastelegging of op een geschil betreffende rechten of verplichtingen van burgerlijke aard; artikel 14.3.b heeft bijgevolg geen betrekking op de rechtspleging inzake voorlopige hechtenis (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1999, A.R. P.99.1585.F, nr. 678; zie, m.b.t. artikel 6.3 E.V.R.M., 23 juli 1996, A.R. P.96.1024.N, nr. 277; 16 okt. 1996, A.R. P.96.1278.F, nr. 385; 28 april 1999, A.R. P.99.0315.F, nr. 246; vgl. Cass., 29 sept. 1999, A.R. P.99.1228.F, nr. 494 (samenvatting); 17 okt. 2001, A.R. P.01.1333.F, nr. .... (redenen).

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.01.0638.F 27 juni 2001 AC nr. ...

Art. 14, derde lid, b, I.V.B.P.R. is niet van toepassing op de beslissingen van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij(1). (1) Cass., 19 jan. 1993, A.R. 7255, nr. 37.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 14, derde lid, b, I.V.B.P.R. is niet van toepassing op de beslissingen van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij (1). (1) Cass., 19 jan. 1993, A.R. 7255, nr. 37.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

Art. 14.1

P.10.1893.F 28 december 2010 AC nr. 771

De artikelen 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, en 14.1 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten, zijn alleen van toepassing op het onderzoek van hetzij betwistingen over burgerlijke rechten en verplichtingen, hetzij de gegrondheid van de ingestelde strafvordering; die bepalingen zijn bijgevolg niet van toepassing op de strafuitvoeringsrechtbank die kennis neemt van een verzoek tot toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit (1). (1) Cass., 20 nov. 2007, AR P.07.1528.N, AC, 2007, nr. 569 en noot 1.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- STRAFUITVOERING -

C.08.0471.N 18 januari 2010 AC nr. 42

De rechter die zijn beslissing steunt op niet algemeen bekende stukken waarnaar een partij in besluiten verwijst, maar die noch door haar, noch door enige andere partij aan hem werden overgelegd, terwijl de tegenpartij in conclusies, ter betwisting van de aanvoering van de eerste partij, uitdrukkelijk aanvoerde dat deze stukken niet werden meegedeeld, stoelt zijn beslissing op de inhoud van stukken, waaromtrent de partijen geen tegenspraak hebben kunnen voeren en miskent zodoende het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging en schendt de artikelen 6.1 E.V.R.M. en 14.1 I.V.B.P.R.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen

P.09.0006.N 10 maart 2009 AC nr. 187

Het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging zijn gewaarborgd wanneer de beschuldigde tijdens de procedure voor het hof van assisen de mogelijkheid heeft gehad al zijn verweermiddelen te laten gelden (1)(2). (1) Cass., 27 jan. 2009, AR P.08.1677.N, AC, 2009, nr. ... (2) Cass., 30 jan. 2007, AR P.06.1390.N, AC, 2007, nr. 55.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.08.1677.N 27 januari 2009 AC nr. 69

Het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging zijn gewaarborgd wanneer de beschuldigde tijdens de procedure voor het hof van assisen de mogelijkheid heeft gehad al zijn verweermiddelen te laten gelden (1). (1) Cass., 30 jan. 2007, AR P.06.1390.N, AC, 2007, nr. 55.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.07.1648.N 19 februari 2008 AC nr. 122

De onpartijdigheid waarvan de rechter blijk moet geven, is in de regel bereikt door de houding van die rechter bij de behandeling van de zaak; meer bepaald moet de rechter vooraleer hij bij vonnis over de zaak uitspraak doet, erover waken dat hij geen standpunten inneemt waardoor hij laat verstaan dat hij reeds een mening heeft over de hem voorgelegde geschilpunten; dat berichtgeving in de pers ook de rechter en de jury van het hof van assisen kan bereiken, houdt niet in dat daardoor een schijn van partijdigheid ontstaat (1). (1) Cass., 15 dec. 2004, AR P.04.1189.F, A.C., 2004; nr. 612 met concl. adv.-gen. LOOP.

- HOF VAN ASSISEN - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

D.05.0015.N 18 mei 2006 AC nr. 281

De enkele omstandigheid dat een lid van de tuchtraad van beroep van een balie in zijn hoedanigheid van stafhouder aanwezig was bij een huiszoeking door een onderzoeksrechter in het kantoor van een advocaat, tijdens een gerechtelijk onderzoek, dat geleid heeft tot diens strafrechtelijke veroordeling, die ook de grondslag was van zijn tuchtvervolging, heeft niet tot gevolg dat dit lid daarbij een betrokken overheid was die kennis nam van dat onderzoek of aldus een standpunt innam over de grond van die strafvervolging, zodat daaruit niet kan worden afgeleid dat de aldus samengestelde tuchtraad van beroep niet meer met de vereiste objectieve onpartijdigheid over die tuchtvervolging kan oordelen (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

Aangezien de beschuldigde voor het hof van assisen de door het O.M. en de burgerlijke partijen tegen hem ingebrachte gegevens vrij heeft kunnen betwisten, de mogelijkheid gekregen heeft om in een akte van verdediging te antwoorden op de akte van beschuldiging, vragen te stellen aan de getuigen en opmerkingen te maken over hun verklaringen, zelf andere getuigen aan te brengen, te antwoorden en vervolgens te repliceren, vooreerst op de in de vorderingen van het O.M. en de pleidooien van de burgerlijke partijen aangevoerde middelen, en daarna op de vorderingen met het oog op de straftoemeting, waarbij hij altijd het laatste woord gekregen heeft, kan hij niet beweren dat hij geen recht heeft gehad op een eerlijk proces.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

---

Een miskenning van het algemeen beginsel van het recht op een eerlijk proces kan niet worden afgeleid uit het feit alleen dat de magistraten van het O.M., die in het belang van de maatschappij een openbare dienst vervullen, die verband houdt met de opsporing van strafbare feiten en met de instelling van de strafvordering, door de Staat worden bezoldigd, terwijl de raadslieden van de beschuldigde "voor de opdrachten verbonden aan de studie van het dossier voor de rechtszittingen geen specifieke vergoeding hebben ontvangen in het kader van de wet op de kosteloze rechtsbijstand".

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- OPENBAAR MINISTERIE -

De eerbiediging van het algemeen beginsel van het recht op een eerlijk proces, dat is vastgelegd in de artt. 6.1 E.V.R.M. en 14.1 I.V.B.P.R. wordt beoordeeld met inachtneming van de rechtspleging in haar geheel (1). (1) Zie Cass., 1 okt. 1997, P.97.0555.F, nr 379; 16 mei 2001, AR P.01.0305.F, nr 288; Verslag van het Hof van cassatie 2002, p. 452.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.04.1115.F 13 oktober 2004 AC nr. 479

Uit de technische bijstand die ambtenaren van de Franse Gemeenschap, die optreedt als burgerlijke partij tegen de inverdenkinggestelde, in het kader van een gerechtelijk onderzoek hebben verleend, kan niet worden afgeleid dat laatstgenoemde in de onderzoeksfase geen recht op een eerlijk proces heeft gehad.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.03.0072.F 9 april 2003 AC nr. 236

Om te stellen dat er een wettige reden bestaat om te vrezen dat de rechter niet onpartijdig is, moeten de vermoedens die een beklaagde zegt te hebben in aanmerking worden genomen, zonder dat zij evenwel een exclusief criterium mogen vormen; er moet immers worden onderzocht of de vrees van de betrokkene objectief verantwoord kan zijn (1); dat is niet het geval wanneer de beklaagde alleen een klacht vermeldt die hij zelf tegen die rechter heeft neergelegd, zonder enig verifieerbaar gegeven aan te voeren dat de vrees die hij zegt te hebben ervaren, objectief kan staven. (1) Zie concl. O.M. Cass., 16 juni 1999, volt. terechtz., AR P.98.0738.F, nr 362, inz. blz. 884 en 885, nr 11, en de vermelde verwijzingen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

S.02.0061.F 17 februari 2003 AC nr. 109

De rechter die zich reeds voor de opening van het debat over de oplossing van het geschil heeft uitgesproken, is niet meer gerechtigd om de zaak te beslissen (1). (1) Cass., 1 juni 1999, AR P.99.0547.N, nr 323.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De rechter die zich reeds voor de opening van het debat over de oplossing van het geschil heeft uitgesproken, is niet meer gerechtigd om de zaak te beslissen (1). (1) Cass., 1 juni 1999, AR P.99.0547.N, nr 323.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.02.1083.F 23 juli 2002 AC nr. 404

De wrakingsgronden worden op beperkende wijze opgesomd in de wet, zodat schending van artikel 6.1 E.V.R.M. en van artikel 14.1 I.V.B.P.R., alsook miskenning van het algemeen rechtsbeginsel inzake onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter niet tot staving van wraking kunnen worden aangevoerd (1). (1) Cass., 24 nov. 1994, A.R. D.94.0023.F (wat artikel 6.1 en het algemeen beginsel betreft) en 4 feb. 2000, A.R. C.00.0051.F, nr. 93 (wat de twee internationale bepalingen betreft).

- WRAKING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.02.0105.F 24 april 2002 AC nr. 250

De veroordelende beslissing van een strafgerecht, waarin, m.n., een magistraat zitting houdt die reeds als voorzitter van de raadkamer kennisgenomen heeft van de zaak, toen hij de beklaagde naar het vonnisgerecht had verwezen, schendt de artt. 6.1 E.V.R.M. en 14.1 I.V.B.P.R., die het recht op een onpartijdige rechterlijke instantie waarborgen (1). (1) Zie Cass., 2 okt. 1985, A.R. 4426, nr. 58; 27 mei 1986, A.R. 9836, nr. 591; 4 feb. 1997, A.R. P.95.0238.N, en de concl. O.M. vóór Cass., 16 juni 1999, A.R. P.98.0738.F, volt. terechtz., nr. 362, inz. blz. 849, nr. 7.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

S.99.0118.N 10 december 2001 AC nr. ...

Miskenning van het recht van verdediging kan niet worden afgeleid uit het stelsel waarbij door een gerechtsbrief van de rechterlijke beslissingen kennis wordt gegeven aan de betrokkenen die tegelijkertijd uitdrukkelijk worden ingelicht over de gevolgen van die kennisgeving en waarbij die kennisgeving de termijn doet ingaan voor de aanwending van de rechtsmiddel; dit stelsel geeft aan de bestemmelingen van de gerechtsbrief de vereiste inlichtingen en laat een voldoende termijn om hun recht van verdediging ten volle uit te oefenen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

D.00.0022.F 17 mei 2001 AC nr. ...

De niet-ontvankelijkheid van de tegen eiser ingestelde vervolgingen kan niet worden afgeleid uit het gebrek aan onafhankelijkheid of onpartijdigheid van de provinciale raad van de Orde van apothekers, die optreedt als vonnisgerecht.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De niet-ontvankelijkheid van de tegen eiser ingestelde vervolgingen kan niet worden afgeleid uit het gebrek aan onafhankelijkheid of onpartijdigheid van de provinciale raad van de Orde van apothekers, die optreedt als vonnisgerecht.

- APOTHEKER -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.98.0573.N 7 maart 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat een op rust gesteld lid van het openbaar ministerie wegens zijn vroeger ambt een pensioen geniet en de eretitel van dit ambt draagt wekt geen schijn van partijdigheid in de zin van artikel 6, eerste lid, EVRM en artikel 14, eerste lid, IVBPR wanneer hij overeenkomstig artikel 102, § 1, Gerechtelijk Wetboek, als plaatsvervangend raadsheer, benoemd bij toepassing van artikel 207bis, § 1, 3, Gerechtelijk Wetboek, voor het eerst kennis neemt van de zaak.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.00.0226.F 16 februari 2000 AC nr. ...

De artt. 6.1 E.V.R.M. en 14.1 I.V.B.P.R. zijn niet van toepassing op de vonnisgerechten die uitspraak doen over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.00.0051.N 4 februari 2000 AC nr. ...

Aangezien de redenen tot wraking op beperkende wijze worden opgesomd in de wet, kan de schending van de artt. 6.1. E.V.R.M. en 14.1. I.V.B.R. geen grond tot wraking opleveren.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- WRAKING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.97.0510.N 14 december 1999 AC nr. ...

Wanneer het Grondwettelijk Hof een arrest heeft gewezen op een door het Hof van Cassatie gestelde prejudiciële vraag, vereist de eerbiediging van het recht op een eerlijke en openbare behandeling van de zaak dat de partijen in de cassatieprocedure de gelegenheid wordt gegeven om, schriftelijk voor de rechtszitting of mondeling ter rechtszitting, hun standpunt te doen kennen omtrent de betekenis van het antwoord van het Grondwettelijk Hof en over de weerslag ervan op de tijdig aangevoerde middelen; niet ontvankelijk is echter de pleitnota waarin een nieuw middel wordt aangevoerd, wanneer die is ingediend buiten de door artikel 420bis Sv. bepaalde termijn.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

---

P.99.0663.F 23 juni 1999 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat het O.M. verzuimd zou hebben de verdediging ervan op de hoogte te brengen dat de beklaagde door buitenlandse overheden was verhoord en dat er van dergelijke verhoren geen melding is gemaakt, kan niet worden afgeleid dat de beklaagde geen recht heeft gehad op een eerlijk proces of dat haar recht van verdediging is miskend, aangezien zij, voor de vonnisgerechten, de mogelijkheid heeft gehad om vrij tegenspraak te voeren over alle door het O.M. tegen haar ingebrachte gegevens.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.99.0547.N 1 juni 1999 AC nr. ...

De rechter die zich reeds voor de opening van het debat over de oplossing van het geschil heeft uitgesproken is niet meer gerechtigd om de zaak te beslissen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.99.0481.F 5 mei 1999 AC nr. ...

Uit de omstandigheid alleen dat het vonnis op verzet van de beklaagde door dezelfde rechters is gewezen als het verstekvonnis, valt niet af te leiden dat het op verzet gewezen vonnis niet is geveld door een onafhankelijke en opartijdige rechterlijke instantie.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VERZET -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.98.1420.F 19 november 1998 AC nr. ...

Aangezien de redenen tot wraking op beperkende wijze worden opgesomd in de wet, kan de schending van de artt. 6.1 E.V.R.M. en 14, §1, I.V.B.P.R., geen grond tot wraking opleveren.~

- WRAKING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.97.0644.N 8 september 1998 AC nr. ...

Door zijn loutere aanwezigheid als substituut procureur des Konings bij de uitspraak van het vonnis door de eerste rechter, dat alleen beslist op civielrechtelijk gebied, heeft de rechter, die het vonnis in hoger beroep wijst, vroeger geen kennis genomen van de zaak.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

C.96.0142.N 20 juni 1997 AC nr. ...

De afkeuring in een uitspraak in hoger beroep, van een redenering gevolgd door de eerste rechter in een beroepen vonnis, is in beginsel geen blijk van vooringenomenheid of partijdigheid, tenzij uit de redenen van de appelrechter zou blijken dat hij vooringenomen of partijdig was bij het beoordelen van de zaak of althans de indruk kan wekken.~

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.97.0294.F 23 april 1997 AC nr. ...

Noch een miskenning van het recht van verdediging, noch een miskenning van het beginsel van het recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak kunnen worden afgeleid uit het feit dat het dossier, dat gerechtelijk de feiten vaststelt waarop de veroordeling van een in eer en rechten herstelde persoon gegrond was, samengevoegd werd met het dossier van de latere vervolging, nu die persoon de mogelijkheid heeft gekregen om alle door het openbaar ministerie tegen hem aangevoerde gegevens ongehinderd tegen te spreken.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.95.1000.N 18 juni 1996 AC nr. ...

Door de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het verzet van de beklaagde op de eerste of op een latere rechtszitting te onderzoeken en erover door eenzelfde beslissing uitspraak te doen, doet de rechter geen afbreuk aan de eisen van een eerlijk proces.~

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- VERZET -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

Alleen uit de omstandigheid dat de hoofddader van het feit waarvoor een beklaagde als mededader wordt vervolgd, een minister zou zijn die door de Kamer van volksvertegenwoordigers buiten vervolging is gesteld en niet voor het Hof van cassatie is gedaagd, kan niet worden afgeleid dat die beklaagde zijn recht op een eerlijk proces verloren heeft.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- MACHTEN - Wetgevende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- MACHTEN - Uitvoerende macht

P.92.6736.N 31 oktober 1995 AC nr. ...

De op de kamer van inbeschuldigingstelling rustende verplichting om een burgerlijke partij die op haar verzet tegen een beschikking van buitenvervolgingstelling in het ongelijk wordt gesteld, te veroordelen tot een schadevergoeding jegens de verdachte, is niet strijdig met haar recht op een eerlijk proces.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 14.2

P.10.1635.N 15 maart 2011 AC nr. ...

Het vermoeden van onschuld heeft betrekking op de houding van de rechter die kennis moet nemen van een strafrechtelijke vervolging; de omschrijving in de door het openbaar ministerie uitgebrachte dagvaarding, die tot doel heeft de beklaagde te verwittigen van de plaats en het tijdstip waarop de rechter van de zaak kennis zal nemen en hem in te lichten omtrent de hem verweten feiten, zodat hij zich kan verdedigen, houdt niet in dat daardoor voor de rechter de schuld van de beklaagde al vastlag (1). (1) Cass., 7 maart 2007, A.R. P.07.0259.F, AC, 2007, nr. 129

- OPENBAAR MINISTERIE -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- DAGVAARDING -

P.08.0687.F 4 juni 2008 AC nr. 344

Wanneer de rechter vóór het onderzoek van de gegrondheid van de beschuldiging uitspraak moet doen over zijn bevoegdheid, kan hij niet zonder het vermoeden van onschuld te miskennen, van zijn overtuiging doen blijken volgens welke de vervolgde persoon schuldig is aan de hem ten laste gelegde feiten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.07.1131.N 27 november 2007 AC nr. 585

Ingevolge de bewijslast in strafzaken, moet het openbaar ministerie bewijzen dat de beklaagde die wordt vervolgd wegens de misdrijven van de artikelen 418 tot 420 Strafwetboek, een fout heeft begaan waardoor iemand werd gedood of waardoor iemand letsels heeft opgelopen; in voorkomend geval moet de burgerlijke partij die op grond van de artikelen 1382 en 1383, Burgerlijk Wetboek, schadevergoeding vordert, bewijzen dat de beklaagde een fout heeft begaan en dat tussen de fout en de schade een oorzakelijk verband bestaat.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.06.0927.N 31 oktober 2006 AC nr. 530

De omstandigheid dat de rechter, in een fiscale strafzaak, vermoedens van feitelijke aard put uit het verslag van de gerechtsdeskundige die een tekort aan aangegeven inkomsten afleidt uit een vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen zoals dat in het fiscaal recht bestaat, is geen miskenning van het vermoeden van onschuld van de beklaagde.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.05.0697.F 29 juni 2005 AC nr. 382

Het verzoek om internationale rechtshulp dat door een onderzoeksrechter aan een vreemde overheid is gericht, mag niet steunen op gronden die het vermoeden van onschuld van de inverdenkinggestelde miskennen (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 1997, AR P.96.1027.N, nr 62 en 18 juni 2003, AR P.03.0542.F, nr 360.

- UITLEVERING -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

De eerbiediging van het algemeen rechtsbeginsel inzake het vermoeden van onschuld, dat is vastgelegd in de artt. 6.2 E.V.R.M. en 14.2 I.V.B.P.R. is een plicht voor de rechters die uitspraak moeten doen over de gegrondheid van de beschuldiging en wordt beoordeeld met inachtneming van de rechtspleging in haar geheel (1). (1) Zie Cass., ver. K., 14 okt. 1998, J.L.M.B., 1999, p. 233.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

De omstandigheid dat het vermoeden van onschuld in de publieke opinie is miskend, heeft niet tot gevolg dat de rechter de artt. 6.2 E.V.R.M. en 14.2 I.V.B.P.R. en het algemeen beginsel van het recht van verdediging heeft geschonden; noch uit het feit dat een mediacampagne zonder voorgaanden is gevoerd noch uit de duur van de voorlopige hechtenis, noch uit de verklaringen van overheidsinstanties, noch uit de weergave in de pers van bepaalde passages uit het strafdossier of van een opiniepeiling kan worden afgeleid dat de jury of de magistraten waaruit het hof van assisen bestaat niet onpartijdig zijn geweest of het vermoeden van onschuld hebben miskend (1). (1) Zie Cass., 15 okt. 2001, AR P.01.1333.F, nr 553 en verslag van het Hof van cassatie 2002, p. 448.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.04.0069.F 21 januari 2004 AC nr. 36

De onderzoeksgerechten die de wettigheid van het aanhoudingsbevel moeten nagaan, zijn bevoegd om de redenen ervan te verbeteren, hetzij door een onjuiste reden door een juiste te vervangen, hetzij door de mogelijke fouten in dat bevel te verbeteren, zelfs als de onderzoeksrechter het vermoeden van onschuld miskend heeft, aangezien die miskenning geen onherstelbaar gebrek is (1); de feitelijke omstandigheden van de zaak en die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de inverdenkinggestelde, die in het aanhoudingsbevel worden omschreven als gronden die de handhaving van de voorlopige hechtenis verantwoorden, houden niet op te bestaan, alleen op grond dat hun formulering door een dergelijk gebrek zou zijn aangetast (2). (1) Cass., 5 nov. 1997, AR P.97.1344.F, nr 453, met concl. O.M. (2) Zie Cass., 23 juni 1994, AR P.94.0808.N, nr 331.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.97.1344.F 5 november 1997 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten die de wettigheid van het aanhoudingsbevel moeten nagaan, zijn bevoegd om de redenen ervan te verbeteren, hetzij door een onjuiste reden door een juiste te vervangen, hetzij door de mogelijke fouten in dat bevel te verbeteren, zelfs als de onderzoeksrechter het vermoeden van onschuld miskend heeft, nu die miskenning geen onherstelbaar gebrek is.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.97.0330.F 19 maart 1997 AC nr. ...

Het in de artt. 6.2, E.V.R.M., en 14.2, I.V.B.P.R., vastgelegde vermoeden van onschuld wordt miskend door het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling waaraan het bevel tot eerste verschijning, dat volgt op het bevelt tot aanhouding, voorgelegd wordt en dat, met verwijzing naar de reden van het bevel tot aanhouding, uitspraak doet over de schuld van de beklaagde.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.95.1000.N 18 juni 1996 AC nr. ...

De rechter miskent het vermoeden van onschuld van een beklaagde niet in zoverre hij beslist dat hij op een latere rechtszitting bij eenzelfde beslissing de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het verzet zal beoordelen en spreekt zich, door deze beslissing alleen, niet over de schuld van de beklaagde uit.~

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 14.3

P.06.0607.F 3 mei 2006 AC nr. 256

De artt. 6.1, E.V.R.M. en 14.3, I.V.B.P.R. zijn niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling (1). (1) Zie Cass., 28 jan. 1992, AR 6302, nr 278; Cass., 20 juli 1992, AR 131, nr 577; Cass., 16 okt. 1996, AR P.96.1278.F, nr 385; Cass., 23 maart 2005, AR P.05.0332.F, nr 182.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht

D.00.0029.F 21 september 2001 AC nr. ...

Artt. 6.3 a) en b) E.V.R.M. en 14.3 a) en b) I.V.B.P.R. zijn, in beginsel, niet toepasselijk op een tuchtprocedure die ingesteld is op grond van aangevoerde inbreuken op de regels van de plichtenleer en die kan leiden tot een schorsing van het recht om het beroep uit te oefenen (1). (1) Cass., 7 mei 1999, A.R. D.98.0044.N, nr. 271; zie Cass., 23 mei 1997, A.R. D.95.0024.N, nr. 237, dat uitspraak doet over een middel dat afgeleid is uit, onder meer, de schending van artikel 6.3 c).

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.99.1478.N 15 mei 2001 AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of de redelijke termijn binnen dewelke de zaak behandeld moet worden overschreden is en welke de hieraan te verbinden gevolgen zijn; geen wettelijke bepaling verplicht de rechter in hoger beroep de door de eerste rechter opgelegde straf te verminderen of belet hem deze straf te verhogen (1) (2). (1) Zie cass., 9 dec. 1997, A.R. P.96.0448.N, nr. 543 met conclusies van advocaat-generaal Bresseleers; 25 jan. 2000, A.R. P.98.0284.N, nr. 64; 22 maart 2000, P.99.1758.F, nr. 197; 20 juni 2000, A.R. P.00.0654.N, nr. 385. (2) De onder (1) geciteerde rechtspraak van het Hof gaf inmiddels aanleiding tot een tussenkomst van de wetgever, wat resulteerde in de invoeging in de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering van een nieuw artikel 21ter (W. 30 juni 2000, B.S., 2 december 2000, p. 40488).

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.00.1532.F 7 februari 2001 AC nr. ...

Het verbod voor de rechter om het stilzwijgen van de beklaagde te bestraffen door hem schuldig te verklaren op de enige grond dat hij geweigerd heeft vragen te beantwoorden, verbiedt de wetgever niet het bewijsrecht in te richten op een wijze die verenigbaar is met de eerbiediging van het beginsel van het vermoeden van onschuld.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.98.1228.F 6 oktober 1998 AC nr. ...

Aangezien de wet een limitatieve opsomming geeft van de wrakingsgronden, kan een schending van artikel 6.3 E.V.R.M. en van artikel 14.3 I.V.B.P.R. niet worden aangevoerd in een verzoek tot wraking.

- WRAKING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.98.1133.F 29 september 1998 AC nr. ...

Alleen uit de vaststelling dat de beklaagde geen bijstand van een tolk heeft gekregen voor de onderzoeksrechter, waaraan hij dat niet formeel had gevraagd, ook al had hij dat wel gedaan tijdens een verhoor door de politie, kan niet worden afgeleid dat zijn recht van verdediging of zijn rechten van de mens zijn geschonden, nu hij zowel voor de eerste rechter als voor het hof van beroep een dergelijke bijstand heeft genoten.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Art. 14.3, a

P.03.1153.N 14 oktober 2003 AC nr. 500

De onderzoeksgerechten die uitspraak moeten doen over een vordering tot internering, dus over de grond van de strafvordering, treden enerzijds op als vonnisgerecht en dienen anderzijds te oordelen of de in de vordering tot internering van het openbaar ministerie gegeven omschrijving van de ten laste gelegde feiten voldoende gedetailleerd is opdat de inverdenkinggestelde zijn recht van verdediging doelmatig zou kunnen uitoefenen (1). (1) Zie Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0218.F, nr 306; 13 feb. 2002, AR P.01.1540.F, nr 102.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.02.0615.N 4 februari 2003 AC nr. 83

In strafzaken moet de dagvaarding derwijze zijn opgesteld dat zij aan de beklaagde de mogelijkheid biedt het voorwerp van de telastlegging voldoende te kennen en te bepalen welke feitelijke gedragingen hem ten laste worden gelegd; er is voldaan aan de verplichting om de beklaagde in de bijzonderheden op de hoogte te stellen van de aard en van de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging, wanneer hij derwijze is verwittigd dat hij zijn recht van verdediging naar behoren heeft kunnen uitoefenen (1). (1) Zie Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0218.F, nr 306.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- DAGVAARDING -

Art. 14.3, a en f

P.97.0749.N 8 juli 1997 AC nr. ...

Geen wetsbepaling schrijft voor de arresten ter rechtszitting te vertalen ten behoeve van de beklaagden die de taal van de rechtspleging niet spreken; het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging en de artikelen 6, 3, a en e, E.V.R.M. en 14, 3, a en f, I.V.B.P.R. hebben betrekking op de debatten voor de vonnisgerechten en niet op de uitspraak van het vonnis of van het arrest.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 14.3, aanhef en onder c

P.96.0448.N 9 december 1997 AC nr. ...

Wanneer de feitenrechter vaststelt dat de verdachte niet is berecht zonder onredelijke vertraging, zoals vereist door artikel 14.3, aanhef en c, I.V.B.P.R., of dat de in artikel 6.1 E.V.R.M. bedoelde redelijke termijn is overschreden, mag hij de strafvordering op deze grond niet onontvankelijk of vervallen verklaren; wanneer hij regelmatig vaststelt dat de schending van de verdragsbepalingen zo buitensporig is dat ook de minimumstraf zelfs met uitstel geen passend herstel zou vormen, kan hij volstaan met een schuldigverklaring.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Wanneer de feitenrechter vaststelt dat de verdachte niet is berecht zonder onredelijke vertraging, zoals vereist door artikel 14.3, aanhef en c, I.V.B.P.R., of dat de in artikel 6.1 E.V.R.M. bedoelde redelijke termijn is overschreden, mag hij de strafvordering op deze grond niet onontvankelijk of vervallen verklaren; wanneer hij regelmatig vaststelt dat de schending van de verdragsbepalingen zo buitensporig is dat ook de minimumstraf zelfs met uitstel geen passend herstel zou vormen, kan hij volstaan met een schuldigverklaring.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Art. 14.3, b

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

Om te bepalen of de beschuldigde of zijn raadsman wel het recht en de faciliteiten hebben gekregen die zij nodig hebben ter voorbereiding van hun verdediging, moet rekening worden gehouden met de tijd en de faciliteiten die hun werden gegeven zowel voor als tijdens de rechtszittingen, maar ook met de omvang en de complexiteit van de zaak (1). (1) Zie Cass., ver. K., 5 april 1996, A.94.0002.F, nr 111.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

Om te bepalen of de beklaagde en zijn raadsman over voldoende tijd en faciliteiten hebben beschikt die zij nodig hebben ter voorbereiding van hun verdediging, moet rekening worden gehouden met de tijd en de faciliteiten die hen werden gegeven zowel vóór als tijdens de rechtszittingen, en inzonderheid met het feit dat de overtuigingsstukken in de zittingszaal zijn neergelegd, dat de deskundige de opdracht heeft gekregen om de door de verdediging gezochte overtuigingsstukken terug te vinden en dat de getuigen zijn gehoord waarvan het verhoor door de verdediging was gevraagd.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

M.80.0001.F 6 februari 1996 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde, die door de procureur-generaal bij het Hof van cassatie is gedagvaard om te verschijnen op een zitting van het Hof in verenigde kamers wegens feiten die samenhangen met die waarvoor een minister in beschuldiging is gesteld en door een beslissing van de Kamer van volksvertegenwoordigers voor het Hof is gebracht, in limine litis vraagt om de zaak te verdagen onder aanvoering van het feit dat hij, gelet op de omvang van het dossier, op de bijzondere omstandigheden waarop het voor het Hof wordt behandeld en op de complexiciteit van de zaak, niet voldoende tijd heeft gekregen om zijn verdediging voor te bereiden, beoordeelt het Hof, in het licht van de gegevens die het aanwijst en rekening houdend met het feit dat alle bewijsmiddelen tijdens het proces worden overgelegd en onderzocht, of de beklaagde en zijn raadsman over voldoende tijd en faciliteiten hebben beschikt welke nodig zijn voor de voorbereiding van zijn verdediging; zo ja, zegt het Hof dat de zaak niet dient te worden verdaagd.~

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- CASSATIE - Arresten - vorm - Vorm

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 14.3, b en d

P.99.1585.N 14 december 1999 AC nr. ...

Het recht van eenieder zich, bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvordering, te verstaan met een door hemzelf gekozen raadsman, de bijstand te hebben van een raadsman naar eigen keuze en rechtsbijstand toegewezen te krijgen, indien het belang van de rechtspraak dit eist, bepaald bij artikel 14, lid 3, b en d I.V.B.P.R. en het recht van eenieder zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman naar zijn keuze of, indien hij niet over voldoende middelen beschikt, om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een toegevoegd advocaat te kunnen worden bijgestaan, bepaald bij artikel 6, lid 3, c, E.V.R.M., zijn van toepassing voor de rechter die moet oordelen over de gegrondheid van de strafvordering. Het middel dat ervan uitgaat dat deze bepalingen eveneens van toepassing zijn wanneer een persoon tijdens een vooronderzoek wordt verhoord, faalt naar recht.

- ADVOCAAT -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

Art. 14.3.d

P.97.1104.N 8 juni 1999 AC nr. ...

Het recht van een beklaagde om zich, op verzet, te verdedigen met de bijstand van een raadsman naar zijn keuze, houdt in dat de strafrechter, niettegenstaande de aan de beklaagde opgelegde verplichting om persoonlijk te verschijnen, de raadsman moet toelaten zijn cliënt te vertegenwoordigen, ook al toont deze niet aan dat het hem onmogelijk is persoonlijk te verschijnen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- VERZET -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 14.3.e

P.10.1029.N 26 oktober 2010 AC nr. 637

Het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces van de beklaagde worden niet miskend door de omstandigheid dat hij wegens het vooraf overlijden van het slachtoffer deze niet zelf kan ondervragen of laten ondervragen; deze beperking van het recht van verdediging van de beklaagde betreft wel een feitelijk gegeven waarmee de rechter bij het vormen van zijn overtuiging rekening moet houden en dat hij zal afwegen tegenover de andere hem overgelegde gegevens zoals de verklaringen van het slachtoffer of van de medebeklaagden, de uitleg van de beklaagde zelf alsook de overige objectieve en materiele gegevens eigen aan de zaak (1). (1) Zie: Cass., 27 april 1999, AR P.97.0860.N, AC, 1999, nr. 241.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Noch de artikelen 6.1 en 6.3.d E.V.R.M. en 14.3.e I.V.B.P.R., noch het algemeen rechtsbeginsel houdende het recht van verdediging vereisen dat het hoe dan ook voor de beklaagde mogelijk moet zijn door persoonlijke ondervraging van de getuige of klagende partij een bezwarende verklaring tegen te spreken (1). (1) Zie: Cass., 27 april 1999, AR P.97.0860.N, AC, 1999, nr. 241.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 14.3.g

P.11.0095.N 24 mei 2011 AC nr. ...

Het is niet verboden zichzelf te incrimineren; wat is verboden, is de dwang om zichzelf te incrimineren.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.10.0872.N 22 juni 2010 AC nr. 445

Artikel 47bis, 1, c, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat ieder verhoor begint met de mededeling aan de ondervraagde persoon dat zijn verklaringen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt, houdt geen verband met de wijze van beoordeling van de bewijzen door de strafrechter maar doet de ondervraagde er enkel op wijzen dat alle verklaringen die hij in zijn nadeel aflegt, ook tegen hem kunnen worden gebruikt en dat hij aldus mag weigeren om tegen zichzelf belastende verklaringen af te leggen; dit is geenszins strijdig met de door artikel 6.2 E.V.R.M. en artikel 14.3.g I.V.B.P.R. gewaarborgde rechten.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

P.04.0982.F 20 oktober 2004 AC nr. 493

De eerbiediging van het recht op stilzwijgen bindt de rechter slechts in zoverre hij uitspraak doet over de gegrondheid van de beschuldiging; de rechter mag, na de beklaagde schuldig te hebben verklaard, waarna hij de aard en de maat van de straf met redenen moet omkleden, zonder dat hij dit recht van verdediging van beklaagde schendt, alle gegevens eigen aan diens persoon in aanmerking mag nemen, met name het ontbreken van spijt, op voorwaarde dat hij niet de wijze bestraft waarop beklaagde zich heeft verdedigd (1). (1) Zie Cass., 16 nov. 1993, AR 5223, nr 463 en 19 mei 1999, AR P.99.0087.F, nr 294.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.00.1532.F 7 februari 2001 AC nr. ...

Het verbod voor de rechter om het stilzwijgen van de beklaagde te bestraffen door hem schuldig te verklaren op de enige grond dat hij geweigerd heeft vragen te beantwoorden, verbiedt de wetgever niet het bewijsrecht in te richten op een wijze die verenigbaar is met de eerbiediging van het beginsel van het vermoeden van onschuld.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.99.1585.N 14 december 1999 AC nr. ...

De rechter oordeelt in feite, mitsdien onaantastbaar, of een door een beklaagde eigenhandig geschreven verklaring wel dan niet een onverbrekelijke of intellectuele eenheid uitmaakt met de vroeger of later door hem onder eed afgelegde verklaringen en niet onder dwang werd opgesteld en overhandigd.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Algemeen

- BEWIJS - Strafzaken - Eed

P.98.0412.F 13 januari 1999 AC nr. ...

Voor de rechtsvordering tot invordering van de ontdoken rechten mag het bestuur geen voordeel halen uit inlichtingen die, naar aanleiding van een onderzoek dat tot strafvervolgingen geleid heeft, zijn verkregen met miskenning van het recht van verdediging, en meer bepaald van het recht om te zwijgen en om niet mee te werken aan de eigen inverdenkingstelling.~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

M.80.0004.F 16 februari 1996 AC nr. ...

Een ieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd heeft het recht, in volle gelijkheid, niet te worden gedwongen tegen zichzelf te getuigen of een bekentenis af te leggen; de strafrechter mag bijgevolg, in de bij hem aanhangig gemaakte zaak, geen persoon onder eed als getuige verhoren waartegen in een andere zaak die een nauw verband vertoont met de eerste een gerechtelijk onderzoek loopt, noch een persoon die zou hebben deelgenomen aan het plegen van het misdrijf waarop dat onderzoek betrekking heeft, zonder vooraf die personen te waarschuwen dat zij niet gedwongen zijn tegen zichzelf te getuigen of een bekentenis af te leggen.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 14.5

F.08.0001.N 15 oktober 2009 AC nr. 585

Artikel 14.5, I.V.B.P.R. kan van toepassing zijn op geschillen over rechten en verplichtingen in belastingzaken op voorwaarde dat de rechtspleging in belastingzaken leidt of kan leiden tot een naar aanleiding van een strafvordering uitgesproken straf in de zin van die verdragsbepaling (1). (1) Zie Cass., 23 jan. 1992, AR F.1125.F, AC, 1991-92, nr 269; Cass., 20 april 1990, AR F.1163.N, AC, 1989-90, nr 490.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.03.1450.F 17 december 2003 AC nr. 655

Schending van artikel 14.5 I.V.B.P.R. valt niet af te leiden uit de omstandigheid alleen dat het appèlgerecht de beslissing van de eerste rechter teniet doet en over de zaak zelf uitspraak doet bij wege van een nieuwe beslissing (1). (1) Cass., 22 sept. 1993, AR P.93.0420.F, nr 365; 7 mei 2003, AR P.03.0122.F, nr ..., met concl. adv.-gen. R. LOOP.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.03.0122.F 7 mei 2003 AC nr. 276

Art. 14.5 I.V.B.P.R. geeft eenieder die wegens een strafbaar feit is veroordeeld "het recht zijn veroordeling en vonnis opnieuw te doen beoordelen door een hoger rechtscollege overeenkomstig de wet"; die bepaling is echter niet van toepassing op de personen die, krachtens de Belgische wetgeving, rechtstreeks zijn verwezen naar een hoger rechtscollege zoals het hof van beroep; dat is het geval wanneer de appèlrechter de bij hem aanhangig gemaakte zaak aan zich trekt (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.96.0131.N 24 juni 1997 AC nr. ...

De door de strafrechter met toepassing van artikel 16 Wet 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen bevolen intrekking of opschorting van de toelating ofwel de sluiting van de handelsvestiging is geen veroordeling tot straf, maar een maatregel van burgerlijke aard waarop artikel 14.5 I.V.B.P.R. geen betrekking heeft.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 14.7

P.08.1742.N 3 februari 2009 AC nr. 90

Het komt de rechter toe in feite te oordelen of een beklaagde wordt vervolgd voor een strafbaar feit waarvoor hij vroeger reeds bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis is veroordeeld of vrijgesproken; zijn oordeel daaromtrent is, in beginsel, onaantastbaar en het Hof toetst alleen of de maatstaven die de rechter bij zijn beoordeling in aanmerking neemt, zijn beslissing wettig kunnen verantwoorden.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Met hetzelfde strafbaar feit wordt niet enkel de wettelijke telastlegging maar ook de erdoor beoogde werkelijke feitelijke gedraging en zijn omstandigheden bedoeld (1). (1) DECLERCQ R., Beginselen van Strafrechtspleging, 4de ed. 2007, p. 159, nr. 264.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.03.1705.N 11 mei 2004 AC nr. 248

Krachtens het algemeen rechtsbeginsel van het gezag van gewijsde in strafzaken kan niemand een tweede keer voor hetzelfde materiële feit worden veroordeeld, ongeacht de wetsomschrijving die men aan dat feit geeft en het opzet van de dader (1). (1) Zie Cass., 5 mei 1992, AR 6440, nr 464; 14 april 1999, A.R. P.99.0318.F, nr 206; VAN DEN WYNGAERT, C.Strafrecht, Strafprocesrecht en Internationaal Strafrecht", 2003, 698.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.02.0372.F 22 mei 2002 AC nr. 314

De herroeping van een maatregel van voorwaardelijke invrijheidstelling, die is bevolen op grond dat de begunstigde van die maatregel een misdaad of wanbedrijf heeft begaan vóór het verstrijken van de proeftermijn, is geen tweede veroordeling voor eenzelfde feit, zoals dat bij artikel 14.7 I.V.B.P.R. verboden wordt.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

D.99.0014.N 12 januari 2001 AC nr. ...

Niemand mag voor een tweede keer worden berecht of gestraft voor een strafbaar feit waarvoor hij reeds overeenkomstig de wet en het procesrecht van elk land bij einduitspraak is veroordeeld of waarvan hij is vrijgesproken: zulks belet niet dat de Belgische overheid sancties van uiteenlopende aard mag bepalen voor dezelfde feiten die overtredingen uitmaken, de ene onderworpen aan het stelsel van het tuchtrecht, de andere onderworpen aan het stelsel van de administratieve sanctie, ook al zouden beide sancties een strafrechterlijke aard hebben in de zin van artikel 14.7 van het internationaal verdrag van 19 december 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten (1). (1) Zie Cass. 5 feb. 1999, AR C.98.0398.N, nr 68 en de conclusie van het openbaar ministerie; Zie ook: du Jardin J.Rechtspraak in tuchtzaken door de beroepsorden: toetsing van de wettelijkheid door het Hof van Cassatie", rede uitgesproken door de Procureur-generaal, op de plechtige openingszitting van het Hof van Cassatie, op 1 september 2000, p. 23.

- APOTHEKER -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.99.0481.F 5 mei 1999 AC nr. ...

Art. 14.7 I.V.B.P.R. heeft geen ander doel dan te verbieden dat, na een definitieve vrijspraak of veroordeling, in een zelfde land opnieuw vervolgingen worden ingesteld voor hetzelfde misdrijf.~

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

C.98.0398.N 5 februari 1999 AC nr. ...

Niemand mag voor een tweede keer worden berecht of gestraft voor een strafbaar feit waarvoor hij reeds overeenkomstig de wet en procesrecht van elk land bij einduitspraak is veroordeeld of waarvan hij is vrijgesproken; zulks belet niet dat de Belgische overheid sancties van uiteenlopende aard mag bepalen voor eenzelfde inbreuk, de ene onderworpen aan het nationale strafrechtstelsel, de andere onderworpen aan het stelsel van de administratieve sanctie, ook al zou die administratieve sanctie een strafrechtelijke aard hebben in de zin van artikel 6 EVRM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 15

P.10.0616.N 1 februari 2011 AC nr. ...

Uit de artikelen 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, 39, §1, 2° Milieuvergunningsdecreet, in zijn versie van vóór de inwerkingtreding van het Decreet Aanvulling Milieubeleid, 39 Milieuvergunningsdecreet, zoals vervangen bij artikel 34 Decreet Aanvulling Milieubeleid, 16.6.1, §1 Decreet Milieubeleid zoals ingevoegd bij artikel 9 Decreet Aanvulling Milieubeleid en 16.6.2., §1 Decreet Milieubeleid, blijkt dat de oorspronkelijke omschrijving van de zorgvuldigheidsplicht van artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, dat bepaalt dat, ongeacht de verleende vergunning, de exploitant van een inrichting steeds de nodige maatregelen moet treffen om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen en om, bij ongeval, de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden, ook na de overheveling van de strafbaarstelling ervan naar Titel XVI Decreet Milieubeleid, verder behouden blijft en de bewoording ervan verder voldoet aan het legaliteitsbeginsel in strafzaken (1). (1) Gw.H., arrest nr. 36/2008 van 4 maart 2008, B.S., 30 april 2008, 1ste ed., 23.423: in dit arrest heeft het Grondwettelijk Hof voor recht gezegd dat de artikelen 22, tweede lid, en 39 Milieuvergunningsdecreet niet de artikelen 12 en 14 van de Grondwet, al dan niet samengelezen met artikel 7 E.V.R.M. en 15 I.V.B.P.R., schenden. Het gegeven dat de overtreding van artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet thans niet meer strafbaar wordt gesteld door artikel 39, §1, 2° Milieuvergunningsdecreet, maar door artikel 16.6.1, §1 Decreet Milieubeleid doet daaraan volgens het Hof niet af; Cass., 17 juni 2008, AR P.06.1348.N, AC, 2008, nr. 675.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

P.06.0965.F 24 oktober 2007 AC nr. 499

Wanneer een nieuwe wet de vorige opheft, zonder aan het doel ervan te verzaken of wanneer zij een feit strafbaar stelt onder dezelfde voorwaarden als de opgeheven wet, kan zij wettig worden toegepast op de feiten die onder de vorige wet zijn gepleegd; indien de nieuwe wet niet afziet van het doel van de opgeheven wet, maar aan de strafbaarstelling van het feit andere voorwaarden verbindt, kan zij op de feiten die onder de vorige wet zijn gepleegd alleen onder de voor de beklaagde meest gunstige voorwaarden worden toegepast (1). (1) Zie Cass., 15 dec. 2004, AR P.04.1189.F, nr 612, met concl. O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

De rechter mag geen veroordeling uitspreken voor een misdrijf dat niet meer bestaat op de dag van de veroordeling; wanneer evenwel het feit dat in de opgeheven wet strafbaar is gesteld ook in de nieuwe wet, maar onder een andere omschrijving, strafbaar wordt gesteld en elk van die wetten dezelfde straf oplegt voor dat feit, en wanneer de wetgever niet de wil te kennen gegeven heeft om voor het verleden of voor de toekomst af te zien van bestraffing, legt de rechter die straf wettig op op het onder de gelding van de vroegere wet gepleegde feit mits hij de gunstigste omschrijving toepast (1). (1) Zie concl. O.M.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Aan de legaliteit van een strafbepaling is voldaan, zoals vereist door artikel 7, E.V.R.M. en artikel 15, I.V.B.P.R., wanneer deze bepaling, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft (1). (1) Cass., 25 nov. 1997, AR P.96.1187.N, nr 504.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Wanneer het voor hen op wie een strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke verantwoordelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter, is voldaan aan de legaliteit van die strafbepaling zoals vereist door artikel 7, E.V.R.M. en artikel 15, I.V.B.P.R. (1). (1) Cass., 25 nov. 1997, AR P.96.1187.N, nr 504.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

P.04.0358.N 15 juni 2004 AC nr. 324

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter (1). (1) Cass., 25 november 1997, AR P.96.1187.N, nr 504.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.02.0615.N 4 februari 2003 AC nr. 83

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter (1). (1) Cass., 24 aug. 1998, AR P.02.0615.N, nr 370.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

S.01.0052.N 6 mei 2002 AC nr. 275

De administratieve sanctie wegens het door de kinesitherapeuten en de verpleegkundigen niet-bijhouden van het verstrekkingenregister is geen strafsanctie (1). (1) Zie de (strijdige) conclusie van het O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

Om uit te maken of een administratieve sanctie een strafsanctie is in de zin van artikel 15 I.V.B.P.R., moet nagegaan worden of ze niet slechts een bepaalde groep met een particulier statuut betreft, een bepaald gedrag voorschrijft en op de niet-naleving ervan een sanctie stelt, niet alleen een vergoeding van schade betreft, maar essentieel ertoe strekt te straffen om herhaling van gelijkaardige handelingen te voorkomen, stoelt op een norm met een algemeen karakter, waarvan het oogmerk tezelfdertijd preventief en repressief is en of ze zeer zwaar is gelet op het bedrag ervan; indien na afweging van deze elementen blijkt dat de strafrechtelijke aspecten doorslag geven, moet de administratieve sanctie beschouwd worden als een strafsanctie in de zin van de aangewezen verdragsbepaling (1). (1) Zie de (strijdige) conclusie van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.00.0377.N 23 mei 2000 AC nr. ...

Een wet die de verjaring van de strafvordering verlengt, is wellicht ongunstig voor een beklaagde ter zake van zijn vervolgbaarheid, maar is niet in strijd met artikel 7 E.V.R.M. dat enkel de bestraffing betreft.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

S.98.0084.F 6 december 1999 AC nr. ...

De hoofdaannemer die niet op elke bouwplaats een dagelijkse lijst bijhoudt van alle werknemers die er tewerkgesteld zijn, die nalaat een werknemer daarop te vermelden of die onjuiste vermeldingen aanbrengt, is aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid het bij de wet bepaalde bedrag verschuldigd; dat bedrag is geen administratieve sanctie noch straf maar een forfaitaire herstelvergoeding waarop de regels niet van toepassing zijn volgens welke, enerzijds, geen misdrijf kan worden gestraft met straffen die bij de wet niet waren ingesteld voordat het misdrijf werd gepleegd, en, anderzijds, de minst zware straf wordt toegepast indien de ten tijde van het vonnis bepaalde straf verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- STRAF - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

P.96.1187.N 25 november 1997 AC nr. ...

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende preciese wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is - waarbij rekening mag worden gehouden met de bijzondere hoedanigheid of functie van deze personen - mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende preciese wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is - waarbij rekening mag worden gehouden met de bijzondere hoedanigheid of functie van deze personen - mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Art. 15.1

P.11.0593.N 14 juni 2011 AC nr. ...

Aangezien een inbreuk op artikel 474 Strafwetboek niet correctionaliseerbaar was vóór de wijziging van artikel 2, derde lid, 9°, Wet Verzachtende Omstandigheden door artikel 230 van de wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen, in werking getreden op 1 mei 2010, en bestraft werd met twintig tot dertig jaar opsluiting of, zo bij toepassing van de artikelen 79 en 80, tweede lid, Strafwetboek, verzachtende omstandigheden werden aangenomen, door opsluiting van vijftien tot twintig jaar of door een kortere termijn of door een gevangenisstraf van drie jaar, is de gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaar die door artikel 25, vijfde lid, Strafwetboek, zoals gewijzigd door artikel 2 van voormelde wet van 21 december 2009, in werking getreden op 21 januari 2010, op een dergelijke thans wel correctionaliseerbare en effectief gecorrectionaliseerde inbreuk is gesteld niet strenger dan de vóór deze wetswijzigingen bepaalde straf, zodat de thans bepaalde straf ook kan worden toegepast op feiten gepleegd vóór deze wetswijzigingen (1). (1) Zie concl. O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

S.08.0003.N 26 april 2010 AC nr. 283

De retroactiviteitsregel zoals bedoeld in artikel 15.1 van het I.V.B.P.R. en artikel 2, tweede lid van het Strafwetboek, heeft enkel tot gevolg dat de beklaagde retroactief aanspraak kan maken op een gunstiger regime dan datgene dat van toepassing was ten tijde van het plegen van het ten laste gelegde feit, wanneer uit de nieuwe regeling blijkt dat het inzicht van de wetgever omtrent de strafwaardigheid van dat feit is gewijzigd (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.09.0264.N 26 januari 2010 AC nr. 60

De ambtshalve veroordeling van de werkgever tot betaling, aan de inningorganismen van de sociale zekerheidsbijdragen, van een vergoeding gelijk aan het drievoud van de ontdoken bijdragen, opgelegd bij niet-onderwerping van één of meer personen aan de toepassing van de R.S.Z.-wet, valt weliswaar onder de toepassing van de strafvordering maar is geen straf in de zin van de artikelen 7 tot 43quater Strafwetboek; zij ontleent echter aan de strafrechtelijke sanctie die zij vervolledigt, een repressief en afschrikwekkend karakter dat vooral tot uiting komt in het bedrag ervan, waardoor ze het karakter vertoont van een strafrechtelijke sanctie in de zin van de artikelen 7.1 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. (1). (1) Zie: Cass., 12 sept. 2007, AR P.07.0373.F, AC, 2007, nr 401; Cass., 26 feb. 2008, AR P.07.0033.N (onuitgegeven).

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.09.0071.N 2 juni 2009 AC nr. 366

Het wettigheidbeginsel in strafzaken, dat vereist dat de strafwet wordt geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is, wordt niet miskend enkel doordat op het ogenblik van de uitspraak een latere wet de strafwet onnauwkeurig heeft geherformuleerd (1). (1) Zie: Cass., 25 nov. 1997, AR P.96.1187.N, AC, 1997, nr 504; Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0358.N, AC, 2004, nr 324; Cass., 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, AC, 2004, nr 539.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- GRONDWET - Art. 14

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.07.1782.N 4 maart 2008 AC nr. 154

Het verbod om bepaalde functies, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen, bepaald bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934, was vroeger een ontzetting bij wijze van veiligheidsmaatregel, maar is thans, sinds de wijziging bij wet van 2 juni 1998, een ontzetting bij wijze van bijkomende straf en kan derhalve enkel worden opgelegd voor feiten gepleegd na de inwerkingtreding van voornoemde wet (1). (1) Cass., 17 mei 2005, AR P.04.1571.N, AC, 2005, nr 282 met concl. van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.05.0915.N 8 november 2005 AC nr. 572

Wanneer bij de opeenvolging van drie strafwetten in de tijd, de straf gesteld door de eerste wet, die van kracht was op het ogenblik van het plegen van het misdrijf, zwaarder is dan de straf gesteld door de derde wet, die van kracht is op het ogenblik van de uitspraak, maar deze straf, op haar beurt, strenger is dan de straf die op het misdrijf was gesteld tussen het ogenblik van het plegen ervan en de uitspraak, dient de straf te worden toegepast, die op het misdrijf was gesteld door de minst zware tweede tussenliggende wet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

P.04.0482.F 29 juni 2005 AC nr. 381

Art. 29, § 3, tweede lid, W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht is een regel van materieel strafrecht omdat het met name tot doel heeft te beletten, onder de voorwaarden die het preciseert, dat sommige ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht ophouden strafbaar te zijn in België (1); daarom geldt voor de voormelde bepaling het beginsel van de wettigheid van de aantijgingen, vastgelegd in de artt. 7.1 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. (2). (1) Zie Cass., 12 okt. 1964 (Bull. en Pas., 1965, I, 155); A.A., arrest nr. 73/2005 van 20 april 2005, J.T., 2005, p. 337; R. DECLERCQ, Rapport belge au VIIIe congrès de l'Association internationale de droit pénal, Rev.int.Dr.pén., 1960, p. 439 e.v., inz. p. 442 in fine; RUBBRECHT, Inleiding tot het Belgisch Strafrecht, Wouters, 1958, p. 59; P.E. TROUSSE, "La compétence extraterritoriale des juridictions répressives belges", in Rapports belges aux VIIe congrès international de droit comparé à Uppsala, Bruxelles, 1966, p. 511 e.v., inz. p. 521; Fr. TULKENS en M. van de KERCHOVE, Introduction au droit pénal, Story Scientia, 5de uitg., p. 176 en 177; zie ook contra, E. DAVID, "La compétence universelle en droit belge", in La compétence universelle, Annales de Droit de Louvain et Revue de Droit de l'ULB, Bruylant, 2004, p. 120, nr. 60, en p. 121, nr. 62; H.-D. BOSLY, "Procédure pénale", in La compétence universelle, Annales de droit de Louvain et Revue de Droit de l'ULB, Bruylant, 2004, p. 267 tot 269; Ordonnance du 6 novembre 1998 du juge d'instruction D. Vandermeersch, Rev.dr.pén., 1999, p. 278 e.v. (2) BRAAS, Précis de procédure pénale, nr 15; RUBBRECHT, op. cit., p. 58; P.E. TROUSSE, op. cit., p. 520; Fr. TULKENS en M. van de KERCKHOVE, Introduction au droit pénal, Story Scientia, 5de uitg., p. 189.

- GRONDWET - Art. 14

- GRONDWET - Art. 12

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

P.04.1571.N 17 mei 2005 AC nr. 282

Het verbod om bepaalde functies, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen, bepaald bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr 22 van 24 oktober 1934, was vroeger een ontzetting bij wijze van veiligheidsmaatregel, maar is thans, sinds de wijziging bij wet van 2 juni 1998, een ontzetting bij wijze van bijkomende straf en kan derhalve enkel worden opgelegd voor feiten gepleegd na de inwerkingtreding van voornoemde wet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.04.1697.F 6 april 2005 AC nr. 201

De geldboete die verbonden is aan een misdrijf dat gepleegd is vóór de inwerkingtreding, op 1 januari 2002, van de Wet 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet, maar opgelegd wordt na de inwerkingtreding ervan, moet worden verhoogd overeenkomstig de oude wet die gunstiger is, waarbij het bedrag in Belgische frank wordt omgezet in euro door het te delen door 40,3399 (1); de toepassing, ter bestraffing van misdrijven gepleegd vóór de inwerkingtreding van voormelde wet van 26 juni 2000, van een deler die lager is dan de wettelijke omrekeningskoers van de nieuwe munt heeft tot gevolg dat het bedrag van de geldboeten op het hogere tiental wordt afgerond en, bijgevolg, dat zwaardere straffen worden opgelegd dan deze bepaald bij de van kracht zijnde wet op het ogenblik waarop de bewezen verklaarde feiten werden gepleegd. (1) Cass., 16 okt. 2002, AR P.02.0916.F, nr 544.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.03.0460.F 25 juni 2003 AC nr. 377

Art. 43, W. 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, dat het K.B. 22 dec. 1992 bekrachtigde voor de periode dat het uitwerking had, heeft dat besluit omgevormd tot een wet; door de veroordeling van de beklaagde op dat koninklijk besluit te gronden, past de rechter geen nieuwe bepaling op een daarvoor reeds bestaande situatie toe, maar beslist hij alleen dat de bepalingen van dat besluit, door de uitwerking zelf van de wet, verondersteld worden vanaf die periode uit die wet voort te vloeien, zodat uit de bij de W. 10 juni 1997 verrichte omvorming geen schending van artikel 7.1 E.V.R.M. of van artikel 15.1 I.V.B.P.R. kan worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 24 april 2002, AR P.02.0118.F, nr 251.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.02.1156.F 11 december 2002 AC nr. 666

Een feit houdt met toepassing van de artt. 2, tweede lid, Sw., en 15.1, I.V.B.P.R., op strafbaar te zijn, op voorwaarde dat de wetgever de ondubbelzinnige wil heeft geuit om af te zien van elke bestraffing, zowel in het verleden als in de toekomst (1). (1) Zie Cass., 12 jan. 1922 (Bull. en Pas., 1922, I, 204).

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.02.0916.F 16 oktober 2002 AC nr. 544

De geldboete die verbonden is aan een misdrijf dat gepleegd is vóór de inwerkingtreding, op 1 januari 2002 van de wet van 26 juni 2000 tot invoering, van de euro in de wetgeving, inzake de in artikel 78 Gw. bedoelde materies, maar opgelegd wordt na de inwerkingtreding ervan, moet worden verhoogd overeenkomstig de oude wet die gunstiger is, waarbij het bedrag van de boete in Belgische frank wordt omgezet in euro door het te delen door 40,3399.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

S.01.0138.N 18 februari 2002 AC nr. 115

De uitsluiting van de werknemer die werkloos is of wordt ingevolge een ontslag dat het redelijke gevolg is van een foutieve houding van de werknemer, is geen sanctie maar een maatregel die genomen wordt ten aanzien van een werknemer die aan de voorwaarde van toekenning van werkloosheidsuitkeringen, namelijk onvrijwillig zonder arbeid en zonder loon zijn, niet voldoet en mitsdien geen recht op uitkeringen heeft; het algemeen rechtsbeginsel van de toepassing van de mildere straf geldt niet voor dergelijke maatregel (1). (1) Zie concl. adv.-gen. LENAERTS cass., 18 juni 1984, AR nr 4365 p.1369, AC 1983-84, nr 596; 13 feb. 1995, AR S.94.0056.N, 1995 nr 86; 5 feb. 1999, AR C.98.0398.N, 1999, nr 68.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.99.0195.N 5 december 2000 AC nr. ...

Nu de regels van de verjaring niet behoren tot de bepaling van het strafbaar feit of de straf bedoeld in de artikelen 7.1 EVRM en 15.1 IVBPR impliceren deze artikelen niet dat een beklaagde niet zou kunnen worden veroordeeld op grond van een nieuwe verjaringswet, zodat deze nieuwe verjaringswet kan worden toegepast voor zover op het ogenblik dat ze in werking trad, nog geen verjaring was bereikt onder de vroegere wet (1). (1) Cass., 5 april 1996, AR A.94.0002.F, nr. 111; 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr. 534; 2 feb. 2000, AR P.99.0513.F, nr. 87; 8 maart 2000, Ar P.99.1583.F, nr. 161; 11 april 2000, AR P.99.1117.N en P.00.0062.N, nr. 245.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- STRAFVORDERING -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

Art. 17

P.08.0276.N 9 september 2008 AC nr. 459

Ofschoon de verdragsrechtelijke bescherming van de persoonlijke levenssfeer ook betrekking heeft op privé-communicaties en de deelnemers daaraan elkaars privé-leven moeten respecteren, is het louter opnemen van een dergelijk gesprek waaraan men zelf deelneemt, niet ongeoorloofd ook al geschiedt dit zonder medeweten van de andere deelnemers (1). (1) Zie conclusie openbaar ministerie.

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.04.1305.F 1 december 2004 AC nr. 581

Een huiszoeking blijkt niet onregelmatig te zijn en is niet in strijd met de artt. 8 E.V.R.M. en 17 I.V.B.P.R., alleen omdat zij betrekking heeft op een beroepsjournalist, in zoverre het onderzoek is geopend wegens miskenning van het beroepsgeheim en omkoping en in zoverre de rechters hebben vastgesteld dat die journalist bij de zaak is betrokken als dader of mededader.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.01.1642.N 26 maart 2002 AC nr. 204

De afwezigheid van uitdrukkelijke vermelding van het misdrijf op het huiszoekingsbevel tast op zich niet de regelmatigheid van de delegatie tot huiszoeking aan en levert geen schending van artikel 8 EVRM en 17 IVBPR, noch een miskenning van het recht van verdediging op, aangezien deze afwezigheid niet eraan in de weg staat dat de feitenrechter, op grond van alle gegevens waarover de partijen tegenspraak kunnen voeren, de regelmatigheid van het huiszoekingsbevel en van zijn uitvoeringonderzoekt inzonderheid in de context van de vermelde saisine en van de delegatie en dat partijen hieromtrent verweer voeren.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.01.1534.N 12 februari 2002 AC nr. 99

Een huiszoeking is niet onregelmatig en niet strijdig met artikel 8 EVRM en artikel 17 IVBPR op de enige grond dat zij het gevolg is van inlichtingen die door anonieme getuigenissen zijn verkregen (1). (1) Cass., 4 april 2001, AR P.01.0041.F, nr ....

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Een huiszoeking is niet onregelmatig en niet strijdig met artikel 8 EVRM en artikel 17 IVBPR op de enige grond dat zij het gevolg is van inlichtingen die door anonieme getuigenissen zijn verkregen (1). (1) Cass., 4 april 2001, AR P.01.0041.F, nr ....

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Art. 17.1

C.08.0384.N 5 juni 2009 AC nr. 376

De door het stagereglement van de Orde van Vlaamse Balies opgelegde verplichting aan de kandidaat-stagiair om bij zijn verzoek tot inschrijving op de lijst van de stagiairs, een schriftelijke verklaring over te leggen aan de stafhouder in verband met de tegen hem lopende straf- of tuchtonderzoeken, kan geen onaanvaardbare inmenging in het privé-leven van de betrokkene inhouden (1). (1) Het Reglement van de Orde van de Vlaamse Balies betreffende de stage werd op 7 mei 2008 goedgekeurd door de algemene vergadering van de Orde van Vlaamse Balies en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 28 mei 2008 (p. 27285). Zie Cass., 9 sept. 1999, AR D.98.0005.N, AC, 1999, nr 450 (architecten) en 20 maart 2009, AR C.07.0237.N, AC, 2009, nr ..., Grondwettelijk Hof, 28 jan. 2003, nr 16/2003, B.6.2.2 en B.7.1, 28 juni 2006, nr 108/2006, B.9.1 - B.9.2 en Grondwettelijk Hof, 27 nov. 2008, nr 170/2008, B.9.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.99.0235.N 9 januari 2001 AC nr. ...

Hij die een telefoongesprek voert kan het recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling niet inroepen t.a.v. de deelnemer aan dit gesprek, daar hijzelf deze deelnemer deelachtig maakt aan het voorwerp van dat recht (1). (1) Zie cass., 10 april 1990, A.R. nr. 4346, nr. 479; 30 mei 1995, A.R. nr. P.94.0126.N, nr. 262; E.H.R.M., 12 juli 1988, Schenk t/ Zwitserland, A140.

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 19.3

C.98.0530.F 29 juni 2000 AC nr. ...

Art. 19.3 I.V.B.P. is enkel van toepassing binnen de context van de bepalingen of beperkingen die vermeld of toegestaan worden in artikel 10 E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

Art. 2

P.00.0243.F 28 juni 2000 AC nr. ...

Uit de omstandigheid alleen dat een arrest vermeldt dat het uiterlijk van de beklaagde overeenkomt met de informatie verstrekt door een niet geïdentificeerde getuige, die erop gewezen heeft dat de daders van het misdrijf Maghrebijnen waren, kan geen schending van artikel 2 I.V.B.P.R worden afgeleid op grond van discriminatie van de beklaagde (1). (1) Het tweede middel voerde de schending van die internationale rechtsregel aan. Zie Cass., 25 april 1990, A.R. 8240, nr. 499, en J. VELU, Les effets directs des instruments internationaux en matière de droits de l'homme, Brussel, 1981, blz. 33 tot 53. Wat artikel 14 E.V.R.M. betreft, zie Cass., 17 sept. 1980, A.R. 1326 (AC, 1980-81, nr. 41).

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 26

S.95.0118.N 13 mei 1996 AC nr. ...

Art. 26 van het verdrag van 19 december 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten, sluit niet uit dat de nationale wetgever een verschil in behandeling tussen categorieën van personen instelt, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en redelijk verantwoord is.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

S.95.0119.N 13 mei 1996 AC nr. ...

Art. 26 van het verdrag van 19 december 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten, sluit niet uit dat de nationale wetgever een verschil in behandeling tussen categorieën van personen instelt, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en redelijk verantwoord is.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Artt. 14 en 15

S.01.0140.F 11 maart 2002 AC nr. 174

Om te beslissen of een administratieve sanctie inzake werkloosheid een strafsanctie is in de zin van de artt. 14 en 15 I.V.B.P.R., moet worden nagegaan of ze zonder onderscheid elke werkloze en niet slechts een bepaalde groep met een particulier statuut betreft, een bepaald gedrag voorschrijft en op de naleving ervan een sanctie stelt, niet alleen maar een vergoeding in geld van een schade betreft, maar essentieel ertoe strekt te straffen om de herhaling van soortgelijke handelingen te voorkomen, op een norm met een algemeen karakter is gegrond, waarvan het oogmerk tezelfdertijd preventief en repressief is en of ze zeer zwaar is gelet op het bedrag; als na onderzoek van al die gegevens blijkt dat de repressieve aspecten overheersen, moet de administratieve sanctie inzake werkloosheid aangemerkt worden als een strafsanctie in de zin van de voormelde internationale rechtsregels (1). (1) Zie cass., 26 juni 2000, AR F.99.0142.F, nr. 401 en noot 1, AC 2000, p. 1200.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Artt. 14.1 en 14.3, a en b

P.97.0890.F 5 november 1997 AC nr. ...

Noch het recht van verdediging, noch de artt. 6.1 en 6.3, a en b, E.V.R.M. en de artt. 14.1 en 14.3, a en b, I.V.B.P.R. worden geschonden door het arrest dat, zonder de beklaagde op de hoogte te brengen, één of meer overtredingen van het Wegverkeersreglement aanmerkt als een bestanddeel van het misdrijf onopzettelijke slagen en verwondingen, ofschoon die in de dagvaarding niet worden vermeld maar uit hoofde waarvan dat arrest geen enkele veroordeling uitspreekt.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 14.1 en 14.3, b

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

Gelet op het fundamentele verschil tussen, enerzijds, het O.M. dat, in het belang van de maatschappij, een openbare dienst vervult die verband houdt met de opsporing van strafbare feiten en met het instellen van de strafvordering en, anderzijds, de vervolgde persoon die zijn persoonlijk belang verdedigt, houdt de omstandigheid dat het O.M. tijdens het onderzoek meer tijd heeft gekregen dan de beschuldigde om inzage te nemen van het strafdossier geen schending in van het algemeen beginsel van het recht op een eerlijk proces (1). (1) Zie Cass., ver. K. 6 feb. 1996, AR A.94.0002.F, nr 74; Cass., 16 okt. 1996, AR P.96.1278.F, nr 385.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.99.1857.F 29 maart 2000 AC nr. ...

Uit het feit alleen dat het O.M.,voor de aanvang van het debat voor de strafrechter, de partijen geen kennis heeft gegeven van de middelen en van de argumenten die het tijdens dat debat mondeling heeft aangevoerd, kan noch een schending van de artt. 6.1 en 6.3.b E.V.R.M. of van de artt. 14.1 en 14.3.b I.V.B.P.R., noch een miskenning van het algemeen beginsel van het recht van verdediging worden afgeleid.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

M.80.0001.F 6 februari 1996 AC nr. ...

De omstandigheid alleen dat het openbaar ministerie voor het opstellen van zijn vordering meer tijd zou hebben gehad dan de beklaagde en zijn raadsman nodig hadden voor de voorbereiding van de verdediging, ontneemt de beklaagde niet de waarborg op een eerlijk proces.~

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 14.1, 14.2, 14.3.e

P.01.1121.N 21 januari 2003 AC nr. 40

Een gerechtelijk onderzoek is niet nietig en de vervolging die erop gesteund is is niet onontvankelijk als strijdig met de artt. 6.1, 6.2, 6.3.d E.V.R.M., 14.1, 14.2, 14.3.e I.V.B.P.R. en 12 Grondwet of met het recht van verdediging op de enkele grond dat het onderzoek aangevat is ingevolge een anonieme aangifte (1). (1) Zie Cass., 4 april 2001, AR P.01.0041.F, nr. 201.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GRONDWET - Art. 12

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

Artt. 14.7 en 15.1

P.07.0031.F 28 maart 2007 AC nr. 157

De artikelen 7.1, E.V.R.M., 14.7 en 15.1, I.V.B.P.R., verbieden dat de procedure van intrekking wordt gebruikt om handelingen in België vervolgbaar te stellen welke het niet meer waren op het ogenblik dat een gerechtelijke beslissing een einde heeft gemaakt aan de uitoefening van de strafvordering met toepassing van de ten tijde van de uitspraak vigerende wetten.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Artt. 7 en 14.1

P.04.0359.N 9 maart 2004 AC nr. 136

Noch de artikelen 3 en 6.1 EVRM noch de artikelen 7 en 14.1 IVBPR bevatten wrakingsgronden (1). (1) Cass., 24 november 1994, AR D.94.0023.F, nr 513; Cass., 19 nov. 1998, AR P.98.1420.F, nr 488.

- WRAKING -

Artt. 9, 10 en 14.1

P.04.0210.F 17 maart 2004 AC nr. 151

De artt. 9, 10 en 14.1, I.V.B.P.R. zijn niet van toepassing inzake voorwaardelijke invrijheidstelling (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 2002, AR P.02.1008.F, nr ...

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

De artt. 9, 10 en 14.1, I.V.B.P.R. zijn niet van toepassing inzake voorwaardelijke invrijheidstelling (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 2002, AR P.02.1008.F, nr ...

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

j° artt. 14.1 en 14.3.c

P.94.0619.N 21 november 1995 AC nr. ...

De bij artt. 6.1. E.V.R.M. en 14 I.V.B.P.R. beoogde redelijke termijn is die waarbinnen een tegen iemand ingestelde strafvordering behandeld en gevonnist dient te worden.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

De door de artikelen 6.1 E.V.R.M. en 14 I.V.B.P.R. beoogde redelijke termijn gaat in op het ogenblik dat de betrokkene "beschuldigd" is ten aanzien van de strafbare feiten waarop de strafvordering betrekking heeft en kan zodoende geen aanvang nemen vóór de datum van het oudste feit dat voorwerp is van deze strafvordering.~

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

Art. 14

P.11.1952.N 20 maart 2012 AC nr. ...

Het niet-vermelden van de aanwijzingen dat de inbeslaggenomen goederen door artikel 42, 3°, Strafwetboek bedoelde voorwerpen zijn, houdt op zich geen schending in van artikel 6.2 E.V.R.M. en artikel 14.2 I.V.B.P.R. of een miskenning van het in die bepalingen vervatte vermoeden van onschuld.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BESLAG - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 14.3.g

P.12.1150.F 19 juni 2013 AC nr. ...

Het zwijgrecht, dat besloten ligt in het recht op een eerlijke behandeling van de zaak, houdt niet alleen het recht in om niet tegen zichzelf te getuigen maar ook het recht van iedere inverdenkinggestelde om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Aangezien de verdachte niet kan worden gedwongen om mee te werken aan het bewijs van de gegrondheid van de beschuldiging die tegen hem zal worden ingebracht, kan hij niet gestraft worden voor het niet-meedelen van gegevens die hem zullen ontmaskeren; daaruit volgt dat de rechter die uitspraak moet doen over een strafvervolging, het bewijs moet weren dat ontleend is aan gegevens die van de verdachte onder bedreiging van een sanctie zijn verkregen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

D.11.0016.F 25 november 2011 AC nr. ...

Het algemeen beginsel van het recht van verdediging en de artikelen 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten zijn in beginsel van toepassing in tuchtzaken, zelfs als de beroepsbeoefenaar trouw, oprechtheid en eerbied aan de tuchtrechtelijke overheid verschuldigd is; zij impliceren derhalve echter niet dat de verklaring die een advocaat in het kader van een tuchtonderzoek vrij heeft afgelegd t.o.v. de tuchtrechtelijke overheid van de balie, hem niet ten laste kan worden gelegd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, AR D.11.0016.F, nr. ...

- ADVOCAAT -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Het algemeen beginsel van het recht van verdediging, de artikelen 6.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en 14.3, g), van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten impliceren met name dat de beklaagde of de vervolgde het recht heeft niet aan de bewijsvoering van de hem ten laste gelegde feiten te moeten meewerken en niet aan zijn veroordeling te moeten bijdragen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, AR D.11.0016.F, nr. ...

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 14.5

P.12.1784.N 5 november 2013 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat een vonnis de beslissing van de eerste rechter vernietigt, de zaak tot zich trekt en erover zelf uitspraak doet bij wege van een nieuwe beslissing, kan geen schending van artikel 14.5 IVBPR en artikel 2 Zevende Aanvullend Protocol EVRM, noch een miskenning van het recht van verdediging worden afgeleid (1). (1) Zie: Cass. 7 mei 2003, AR P.03.0122.F, AC 2003, nr. 276; Cass. 2 sept. 2003, AR P.01.0980.N, AC 2003, nr. 408; Cass. 3 sept. 2013, AR P.12.1645.N, AC 2013, nr. 416.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.12.1645.N 3 september 2013 AC nr. ...

Artikel 14.5 IVBPR dat bepaalt dat eenieder die wegens een strafbaar feit is veroordeeld het recht heeft zijn veroordeling en vonnis opnieuw te doen beoordelen door een hoger rechtscollege overeenkomstig de wet, is niet van toepassing op personen die krachtens de Belgische wetgeving rechtstreeks zijn verwezen naar een hoger rechtscollege zoals het hof van beroep; dat is het geval wanneer appelrechters met toepassing van artikel 215 Wetboek van Strafvordering de bij hen aanhangig gemaakte zaak aan zich trekken (1). (1) Zie Cass. 7 mei 2003, AR P.03.1022.F, AC 2003, nr. 276; Zie: Cass. 5 april 1996, AR P.94.0002.F, AC 1996, nr. 111.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 14.7

P.13.1747.N 24 juni 2014 AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar of de feiten die het voorwerp uitmaken van de vervolgingen identiek of substantieel dezelfde zijn; het Hof gaat evenwel na of de rechter uit de vastgestelde feiten geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass. 20 mei 2014, AR P.13.0026.N, AC 2014, nr….

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.13.0026.N 20 mei 2014 AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar of de feiten voorwerp van een tweede strafvervolging identiek of substantieel dezelfde zijn als die welke voorwerp waren van een eerste strafvervolging die met een onherroepelijke beslissing van vrijspraak of veroordeling is beëindigd.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

P.13.1916.F 9 april 2014 AC nr. ...

Het staat aan de rechter om in het licht van de gegevens van de zaak te beoordelen welke feiten bij hem aanhangig zijn gemaakt en eveneens of die feiten dezelfde zijn als die waarvoor de beklaagde werd vrijgesproken bij een beslissing met kracht van gewijsde; zijn beoordeling van de aldus beslechte feiten is niet gebonden door de omschrijving waarvoor de vrijspraak werd beslist, aangezien de rechter acht moet slaan op de feitelijke gedraging en de werkelijk bedoelde omstandigheden waartegen de eerste strafvordering is gericht; dat dubbel onderzoek, van de hem voorgelegde en van de eerder berechte feiten, maakt deel uit van de onaantastbare beoordeling van de feitenrechter; het Hof gaat alleen na of de door de rechter in aanmerking genomen criteria zijn beslissing al dan niet naar recht hebben kunnen verantwoorden (1). (1) Zie Cass. 3 feb. 2009, AR P.08.1742.N, AC 2009, nr. 90.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

P.13.1409.N 25 februari 2014 AC nr. ...

Artikel 14.7 IVBPR en artikel 4.1 Zevende aanvullende Protocol EVRM, noch het algemene rechtsbeginsel “non bis in idem” dat dezelfde draagwijdte heeft, beletten een strafvervolging en een veroordeling na een tuchtprocedure waarin een einduitspraak is gewezen, wanneer die tuchtprocedure niet de kenmerken van een strafvervolging vertoont; de omstandigheid dat de opgelegde tuchtstraf, in voorkomend geval, als een straf moet worden beschouwd in de zin van artikel 6 EVRM, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie Cass. 24 nov. 2009, AR P.09.0965.N, AC 2009, nr. 692.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- STRAF - Allerlei

D.12.0018.N 6 februari 2014 AC nr. ...

Het algemeen rechtsbeginsel non bis in idem en artikel 14, §7, IVBPR zijn niet dienend wanneer een persoon voor hetzelfde feit, enerzijds, het voorwerp uitmaakt van een tuchtprocedure, en, anderzijds, strafrechtelijk is vervolgd; de omstandigheid dat de opgelegde tuchtstraf, in voorkomend geval, als een 'straf' moet worden beschouwd in de zin van artikel 6 EVRM of in de zin van artikel 14, §7, IVBPR, doet eraan niet af (1). (1) Cass. 24 nov. 2009, A.R. P.09.0965.N, AC 2009, nr. 692.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Allerlei

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.12.1945.F 27 maart 2013 AC nr. ...

Het in het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten vervatte algemeen rechtsbeginsel non bis in idem, verzet zich ertegen dat iemand strafrechtelijk wordt vervolgd nadat hij een administratieve geldboete heeft betaald van strafrechtelijke aard, wanneer de tekst waarbij de geldboete is bepaald en die betreffende het strafbaar feit, in vergelijkbare bewoordingen, dezelfde gedraging bestraffen en de bestanddelen van beide misdrijven identiek zijn (1). (1) GwH, 26 april 2007, nr. 67/2007, overweging B.10; EG 9 dec. 2009, arrest Carly, nr. 198.730.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.11.1867.F 11 januari 2012 AC nr. ...

Het algemeen rechtsbeginsel non bis in idem dat in artikel 14.7 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten is vastgelegd, strekt ertoe te vermijden dat één en dezelfde persoon twee straffen van dezelfde aard krijgt voor dezelfde gedraging ; wanneer de tuchtstraf van een gedetineerde alleen betrekking heeft op de uitvoeringsmodaliteiten van een door de rechter opgelegde straf, zonder dat zij de duur verlengt van de opsluiting die de veroordeelde dient te ondergaan, kan dergelijke maatregel, in de regel, niet als een strafrechtelijke maatregel worden aangemerkt (1). (1) Zie Cass. 24 nov. 2009, AR P.09.0965.N, AC, 2009, nr. 692; Marie-Aude BEERNAERT, "Le cumul des sanctions disciplinaires et pénales à l'aune du principe non bis in idem", opm. onder Corr. Verviers, 7 dec. 2009, J.L.M.B., 2010, p. 481.

- STRAF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.11.1349.F 21 december 2011 AC nr. ...

De regel non bis in idem strekt ertoe te vermijden dat één en dezelfde persoon twee gelijksoortige straffen krijgt voor eenzelfde gedraging (1). (1) Zie Jaarverslag van het Hof van Cassatie, 2003, Algemene rechtsbeginselen, p. 128-130.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Het arrest van het hof van beroep dat heeft aangenomen dat de feiten gebruik van onjuiste stukken om zich te kwader trouw onverschuldigde uitkeringen te doen toekennen, waarvoor aan de eiser een definitieve administratieve sanctie van strafrechtelijke aard was opgelegd, overeenstemmen met de feiten gebruik van een valsheid in geschrifte en van een vals stuk met het oog op het behoud van het recht op werkloosheidsuitkering, en dat op grond daarvan oordeelt dat het algemeen rechtsbeginsel non bis in idem niet inhield dat de vervolging wegens die feiten niet ontvankelijk was, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie Cass. 12 jan. 2001, AR D.99.0014.N, AC, 2001, nr. 21.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 15

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

De rechter kan geen straf uitspreken die niet bij wet is gesteld (1). (1) Françoise Tulkens en Michel van de Kerchove, Introduction au droit pénal, Kluwer, 2007, p. 221.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- GRONDWET - Art. 14

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

Noch de artikelen 418 tot 420 van het Strafwetboek, noch artikel 19 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen, staan toe de straf van bekendmaking van de beslissing op te leggen aan een rechtspersoon die de in die bepalingen bedoelde wanbedrijven heeft gepleegd.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

- ENERGIE -

- STRAF - Andere straffen

Art. 15.1

P.12.1739.N 25 februari 2014 AC nr. ...

Uit artikel 15.1 IVBPR en artikel 2 Sw. volgt dat wanneer een nieuwe strafwet dezelfde aangelegenheid regelt als een wet die zij opheft, het feit gepleegd onder gelding van de opgeheven wet strafbaar blijft, voor zover dit feit ook door de nieuwe wet als misdrijf wordt aangemerkt en strafbaar gesteld is (1). (1) Zie Cass. 30 jan. 2002, AR P.01.1440.F, AC 2002, nr. 64; Cass. 9 feb. 2011, AR P.10.1344.F, AC 2011, nr. 113.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.11.1732.N 7 februari 2012 AC nr. ...

Aangezien een poging tot moord niet correctionaliseerbaar was vóór de wijziging van artikel 2, derde lid, 9°, Wet Verzachtende Omstandigheden door artikel 230 van de wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen, in werking getreden op 1 mei 2010, en bestraft werd met twintig tot dertig jaar opsluiting of, zo bij toepassing van de artikelen 79 en 80, tweede lid, Strafwetboek, verzachtende omstandigheden werden aangenomen, door opsluiting van vijftien tot twintig jaar of door een kortere termijn of door een gevangenisstraf van drie jaar, is de gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaar die door artikel 25, vijfde lid, Strafwetboek, zoals gewijzigd door artikel 2 van voormelde wet van 21 december 2009, in werking getreden op 21 januari 2010, op een dergelijke thans wel correctionaliseerbare en effectief gecorrectionaliseerde inbreuk is gesteld niet strenger dan de vóór deze wetswijzigingen bepaalde straf, zodat de thans bepaalde straf ook kan worden toegepast op feiten gepleegd vóór deze wetswijzigingen (1). (1) Zie concl. O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

S.10.0119.N 5 september 2011 AC nr. ...

De artikelen 7.1. E.V.R.M. en 15.1. I.V.B.P.R. bepalen dat geen zwaardere straf mag opgelegd worden dan die welke ten tijde van het begaan van het strafbaar feit van toepassing was, wat impliceert dat geen bijkomende straf mag opgelegd worden, die niet voorzien was ten tijde van het begaan van het strafbaar feit, zodat het, met toepassing van die artikelen, de rechter niet is toegelaten de hoofdaannemer die de door artikel 30ter, §5 van de R.S.Z.-wet voorgeschreven meldingsplicht niet heeft nageleefd, te veroordelen tot betaling van een verwijlintrest op de som die hij krachtens artikel 30ter, §6, B van de R.S.Z.-wet verschuldigd is, nu de R.S.Z.-wet niet in een nalatigheidsintrest voorzag.

- *STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid*

De omstandigheid dat de maatregel bepaald in artikel 30ter, §6, B, eerste lid, R.S.Z.-wet, een strafrechtelijke sanctie was in de zin van de artikelen 7 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. brengt mee dat de waarborgen van de bepalingen van het E.V.R.M. en het I.V.B.P.R. moeten in acht genomen worden.

- *SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers*

- *STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid*

De sanctie voorzien in artikel 30ter, §6, B, eerste lid R.S.Z.-wet kon tot aanzienlijke bedragen oplopen, waarvan de vaststelling, binnen de in de wet bepaalde perken, werd overgelaten aan de overheid die het bedrag moest moduleren, niet met de bedoeling om, al was het maar forfaitair, een geleden nadeel te vergoeden, maar door rekening te houden met de ernst van de tekortkoming. Die maatregel had een overwegend repressief karakter en kan niet als een louter burgerlijke sanctie worden beschouwd. Aldus vertoonde deze maatregel het karakter van een strafrechtelijke sanctie in de zin van de artikelen 7.1. E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R.

- *SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers*

Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 nov. 1989

Art. 16.1

C.10.0265.N 1 april 2011 AC nr. ...

Noch artikel 16.1 van het Verdrag voor de Rechten van het Kind, noch artikel 8 EVRM, noch artikel 29 van de Grondwet verbieden dat de regelmatige bezitter van brieven of e-mails die brieven en e-mails gebruikt als bewijsmiddel in het geding dat strekt tot voorlopige maatregelen tijdens het echtscheidingsgeding (1). (1) Het middel stelde dat hof van beroep zijn beslissing niet mocht steunen op de persoonlijke e-mailcommunicatie tussen de eiser en zijn kinderen. Zie Cass. 27 jan. 2000, A.R. C.98.0364.N & C.98.0365.N, AC 2000, nr.73.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- BRIEVEN -

- KIND -

- GRONDWET - Art. 29

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Art. 29

P.99.0276.F 31 maart 1999 AC nr. ...

De maatregel van tijdelijke huisvesting buiten het familiaal leefmilieu kan onder meer zijn ingegeven door de zorg om het kind in staat te stellen opnieuw normale persoonlijke relaties met ieder van zijn ouders aan te knopen.

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 3.1

C.07.0563.N 16 januari 2009 AC nr. 41

Als blijkt dat de verzoeker tot toekenning van het recht op persoonlijk contact met het kind een bijzondere affectieve band heeft met het kind maar dat een affectieve band van het kind met de verzoeker niet of niet meer bestaat, komt het aan de jeugdrechtbank toe na te gaan of de toekenning van een persoonlijk contact in het belang is van het kind.

- KIND -

C.99.0048.N 4 november 1999 AC nr. ...

Bij afwezigheid van directe werking van artikel 3.1 van het Verdrag inzake de rechten van het kind in de nationale Belgische rechtsorde, komt het aan de rechter niet toe de bescherming van de belangen van het kind die door de wetgever is geboden bij erkenning van vaderschap, terzijde te schuiven ten voordele van een eigen appreciatie die de rechter meer gepast vindt.

- AFSTAMMING -

C.99.0111.N 4 november 1999 AC nr. ...

Artikel 3.1 van het Verdrag inzake de rechten van het kind, heeft geen directe werking in de Belgische nationale rechtsorde; het komt aan de wetgever toe het belang van het kind te beoordelen; de artikelen 330, § 2 en 332 B.W. voorzien in een regeling waarbij de belangen van het kind worden beschermd.

- AFSTAMMING -

De bepalingen van de artikelen 3.1 en 3.2 van het Verdrag van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, ook al kunnen zij nuttig zijn bij de interpretatie van teksten, zijn op zichzelf niet voldoende nauwkeurig en volledig om directe werking te hebben; zij laten verscheidene mogelijkheden aan de Staat om aan de vereisten van het belang van het kind te voldoen, maar zij kunnen niet gelden als bron van subjectieve rechten en van verplichtingen voor particulieren; zij laten inzonderheid de mogelijkheid open voor de verbonden Staten en overheden te bepalen hoe de belangen van het kind het best worden beschermd in verband met de wijze waarop de biologische afstamming wordt vastgesteld. De artikelen 330, § 2, en 332 van het Burgerlijk Wetboek voorzien in een regeling waarbij de belangen van het kind worden beschermd.

- AFSTAMMING -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Art. 40, lid 2.b(v)

P.06.0890.N 31 oktober 2006 AC nr. 529

Artikel 40, lid 2.b(v) van het Verdrag inzake de rechten van het kind, dat het recht toekent om het oordeel over het strafbaar feit gepleegd door een minderjarige opnieuw te doen beoordelen door een hoger rechtscollege is, ingevolge de interpretatieve verklaring die België bij de neerlegging van de bekrachtigingoorkonde heeft afgelegd, niet toepasselijk op de personen die krachtens de Belgische wet rechtstreeks naar het hof van assisen worden verwezen, ook al zijn zij jonger dan achttien jaar.

- JEUGDBESCHERMING -

- HOF VAN ASSISEN - Allerlei

Art. 7.1

C.09.0236.F 11 juni 2010 AC nr. 420

Aangezien artikel 7.1 van het Verdrag inzake de rechten van het kind geen directe werking heeft in de Belgische nationale rechtsorde, staat het niet aan de rechter een persoonlijke beoordeling die hij als meer aangewezen beschouwt, te laten voorgaan boven de door de wetgever opgelegde bescherming van de rechten van het kind (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 1999, AR C.99.0048.N, AC, 1999, nr. 588.

- AFSTAMMING -

Artt. 3.1 en 3.2

C.99.0048.N 4 november 1999 AC nr. ...

De bepalingen van de artikelen 3.1 en 3.2 van het Verdrag van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, ook al kunnen zij nuttig zijn bij de interpretatie van teksten, zijn op zichzelf niet voldoende nauwkeurig en volledig om directe werking te hebben, omdat zij verscheidene mogelijkheden aan de Staat laten om aan de vereisten van het belang van het kind te voldoen; zij kunnen niet gelden als bron van subjectieve rechten en van verplichtingen voor particulieren, zij laten inzonderheid de mogelijkheid open voor de verbonden Staten en overheden te bepalen hoe de belangen van het kind het best worden beschermd in verband met de wijze waarop de biologische afstamming wordt vastgesteld.

- AFSTAMMING -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Artt. 4 en 25

P.99.0276.F 31 maart 1999 AC nr. ...

De artikelen van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind, die alleen verplichtingen opleggen aan de verdragsluitende Staten, kunnen niet rechtstreeks worden aangevoerd voor de nationale rechter.

- KIND -

Internationaal verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie, gedaan te New York op 7 maart 1966

Art. 1.2

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

De bepaling van artikel 1.2 van het Verdrag van New York van 7 maart 1966 die inhoudt dat dit verdrag niet van toepassing is op vormen van onderscheid, uitsluiting, beperking of voorkeur die door een Staat die partij is bij dit verdrag in acht worden genomen tussen onderdanen en niet-onderdanen, laat particulieren niet toe een dergelijk onderscheid, uitsluiting, beperking of voorkeur te maken.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Art. 4, a)

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Artikel 4, a), van het Verdrag van 7 maart 1966 inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie, waardoor alle Staten die partij zijn bij dit verdrag zich ertoe verbinden bij wet strafbaar te verklaren het verspreiden, op welke wijze ook, van denkbeelden die gegrond zijn op rassuperioriteit of rassenhaat, aanzetting tot rassendiscriminatie, zomede alle daden van geweld of aanzetting daartoe, die zijn gericht tegen een ras of een groep van personen van een andere huidskleur of etnische afstamming, alsook het verlenen van steun aan tegen bepaalde rassen gerichte activiteiten, waaronder inbegrepen de financiering ervan, heeft geen rechtstreekse werking in de Belgische rechtsorde.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Onder meer artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, zet artikel 4, a), van het Verdrag van 7 maart 1966 inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie om in de Belgische rechtsorde.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten

Art. 12

P.13.0708.F 18 december 2013 AC nr. ...

De bepalingen die de inenting tegen poliomyelitis verplicht stellen, doen enigszins afbreuk aan de beginselen van onschendbaarheid en integriteit van het menselijk lichaam; ze worden alleen aangewend ter bescherming van de gezondheid en staan in verhouding tot hun doel.

- RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culture rechten

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- GRONDWET - Art. 22

Art. 2.1

C.03.0026.N 25 september 2003 AC nr. 454

Art. 15 van het Internationaal Verdrag Economische, Sociale en Culturele Rechten heeft geen onmiddellijke gevolgen en doet bij de justiciabelen geen individuele rechten ontstaan die de nationale rechterlijke instanties moeten vrijwaren (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culture rechten

Internationaal Verdrag nopens het wegverkeer van 19 sept. 1949

Artt. 1, 2, 4 en 24

P.95.0169.N 2 februari 1999 AC nr. ...

De bepalingen van de artikelen 1.2, 4 en 24 van het Internationaal Verdrag nopens het wegverkeer, ondertekend te Genève op 19 september 1949 hebben alleen betrekking op bestuurders in het internationaal wegverkeer, en niet op vreemdelingen die normaal verblijven in de Staat waarin zij zich bevinden: de alhier gevestigde bestuurder moet derhalve houder en in het bezit zijn van een regelmatig in België afgegeven rijbewijs, geldig voor de categorie waartoe het voertuig behoort, vooraleer hij een motorvoertuig op de openbare weg mag besturen.~

- WEGVERKEER - Allerlei

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Internationaal Verdrag van 10 mei 1952 tot het brengen van eenheid in sommige bepalingen inzake conservatoir beslag op zeeschepen ondertekend te Brussel en goedgekeurd bij wet 24 maart 1961

Art. 3

C.02.0100.N 27 maart 2003 AC nr. 213

Krachtens de artikelen 3, 1°, Verdrag Scheepsbeslag van 10 mei 1952, het daarmee overeenstemmende artikel 1469, § 1, Ger.W. en artikel 1468 Ger.W. kan er bewarend beslag gelegd worden op het schip waarop de zeevordering betrekking heeft, ongeacht of de eigenaar ervan dan wel een ander persoon instaat voor de zeeschuld (1) (2). (1) Cass., 1 okt. 1993, AR 8050, nr 391. (2) DIRIX E.Bewarend beslag op zeeschepen en op scheepsdocumenten, Actuele ontwikkelingen", in X. (ed.), De bank en de zee, Brussel, Bruylant, 1998, p. 211.

- BESLAG - Bewarend beslag

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Art. 3.1°

C.11.0486.N 9 februari 2012 AC nr. ...

Een overdracht van een zeeschip is slechts aan de beslaglegger tegenwerpelijk wanneer hij volgens het toepasselijke recht tegenwerpelijk is aan derden.

- BESLAG - Bewarend beslag

Een overdracht van een zeeschip is slechts aan de beslaglegger tegenwerpelijk wanneer hij volgens het toepasselijke recht tegenwerpelijk is aan derden.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Wanneer het schip waarop de zeevordering betrekking heeft, wordt overgedragen nadat deze schuldvordering is ontstaan, mag een schuldeiser die niet als hypothecaire of bevoorrechte schuldeiser over een volgrecht op dat schip beschikt, op dat schip geen bewarend beslag leggen (1). (1) Cass. 27 maart 2003, AR C.02.0100.N, AC 2003, nr. 213.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

- SCHIP, SCHEEPVAART -

- BESLAG - Bewarend beslag

Art. 6, tweede lid

C.11.0486.N 9 februari 2012 AC nr. ...

De geldigheid van het in België gelegde bewarend beslag op een zeeschip van een vreemde nationaliteit is niet afhankelijk van de naleving van de door de betrokken vlaggenstaat voor het beslag vereiste publiciteitsvoorschriften.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

De geldigheid van het in België gelegde bewarend beslag op een zeeschip van een vreemde nationaliteit is niet afhankelijk van de naleving van de door de betrokken vlaggenstaat voor het beslag vereiste publiciteitsvoorschriften.

- BESLAG - Bewarend beslag

Art. 9

C.02.0100.N 27 maart 2003 AC nr. 213

Geen enkele bepaling van het Verdrag Scheepsbeslag van 10 mei 1952 roept persoonlijke vorderingsrechten in het leven of creëert enig volgrecht op een zeeschip.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Artt. 1, 2, 3 (1), 8 (2), en 9

C.07.0036.N 27 februari 2009 AC nr. 162

Als "zeeschip", waarop het specifiek stelsel van bewarend beslag van toepassing is, moet worden beschouwd, ieder vaartuig dat geschikt is om de zee te bevaren en daartoe bestemd is, ook al wordt het niet gebruikt of is het niet bestemd tot enige winstgevende verrichting van scheepvaart op de zeewateren, zoals bedoeld in artikel 1 van de Zeewet; de in dit artikel gegeven omschrijving van het begrip zeeschip is immers niet van toepassing op de bepalingen van het Ger. W. betreffende het bewarend beslag op zeeschepen en binnenschepen; het schip, dat door beschadigingen zijn bestemming voor de zeevaart definitief heeft verloren, kan niet meer worden beschouwd als een zeeschip (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

- BESLAG - Bewarend beslag

Het specifiek stelsel van bewarend beslag op een zeeschip, waarbij, na verlof van de bevoegde rechterlijke autoriteit, op grond van de loutere allegatie van een zeevordering op een zeeschip bewarend beslag kan worden gelegd, impliceert dat het schip op ogenblik van het beslag als een zeeschip kan worden beschouwd; de omstandigheid dat het schip op het ogenblik van het ontstaan van een zeevordering een zeeschip was, belet niet dat het later definitief verlies van deze hoedanigheid, het leggen van een bewarend scheepsbeslag op dit schip in de weg staat (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BESLAG - Bewarend beslag

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Artt. 3 en 9

C.02.0100.N 27 maart 2003 AC nr. 213

Wanneer het schip waarop een zeevordering betrekking heeft, wordt overgedragen nadat deze schuldvordering is ontstaan, kan de schuldeiser enkel op dit schip bewarend beslag leggen wanneer hij als hypothecaire of bevoorrechte schuldeiser beschikt over een volgrecht op dat schip.

- BESLAG - Bewarend beslag

- SCHIP, SCHEEPVAART -

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

Interpretatief protocol 5 okt. 1973

Art. 1

C.10.0462.F 3 februari 2012 AC nr. ...

Namaak vereist niet dat de uitvinding volledig wordt overgenomen; het is vereist maar voldoende dat de wezenlijke kenmerken van de uitvinding waarop het octrooi betrekking heeft terug te vinden zijn in de werkwijze of het voortbrengsel van de derde; bijkomstige of oppervlakkige verschillen sluiten namaak niet noodzakelijk uit; deze regels gelden eveneens als de conclusies van het octrooi bestaan in een of meer rekenkundige grootheden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi

Om het verschil tussen het technisch kenmerk dat bestaat in een of meer rekenkundige grootheden van het van namaak betichte voorwerp, enerzijds, en het technisch kenmerk dat de uitvinding vertoont, anderzijds, als bijkomstig of oppervlakkig aan te merken, hoeft de rechter niet na te gaan of dat technisch kenmerk in concreto een gelijkaardige uitwerking heeft als het technisch kenmerk van de uitvinding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi

Jachtdecreet Vlaamse Raad 24 juli 1991

Art. 24, eerste lid

C.03.0372.N 20 september 2004 AC nr. 420

Het voorbehoud voor de bewijsregels voor de konijnenschade heeft geen betrekking op datgene wat moet worden bewezen, maar heeft betrekking op de procedure van vaststelling van dergelijke schade zoals die is bepaald in artikel 7bis, Jachtwet van 28 februari 1882 - met uitzondering van het bij artikel 41.1, Jachtdecreet Vlaams Gewest opgeheven eerste lid van dit artikel.

- JACHT -

Art. 7

C.08.0621.N 24 juni 2010 AC nr. 455

Het neerleggen van een door hem opgemaakt plan van zijn jachtterrein ontslaat de indiener ervan niet om in geval van betwisting van zijn jachtrechten voor de rechtbank, dit jachtrecht te bewijzen overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht.

- JACHT -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Artt. 22 en 24

C.03.0372.N 20 september 2004 AC nr. 420

Het volstaat niet dat opdat de houder van het jachtrecht aansprakelijk is voor door wilde konijnen aangebrachte wildschade én verplicht is ze te vergoeden dat er "belangrijke wildschade" vaststaat; de schadelijder dient daartoe deze te bewijzen dat die wildschade veroorzaakt is door overpopulatie van wild op het jachtgebied (1). (1) Zie Cass., 2 maart 1922, Pas. 1922, p. 583; 9 maart 1939, Pas. 1939, p. 122.

- JACHT -

Ten laste van de houder van het jachtrecht, die de plicht heeft de overtollige konijnen op zijn jachtgebied te verdelgen, bestaat er geen vermoeden van fout en geen vermoeden van oorzakelijk verband op grond waarvan hij gehouden is de wildschade door konijnen aan de gewassen te vergoeden; de fout, de schade en het oorzakelijk verband zoals bepaald in artikel 1382 B.W. moet door de schadelijder bewezen worden (1). (1) Zie Cass., 2 maart 1922, Pas. 1922, p. 583; 9 maart 1939, Pas. 1939, p. 122.

- JACHT -

K.B 13 jan. 1983

Art. 2

S.05.0033.F 27 februari 2006 AC nr. 113

De niet-naleving van de substantiële vormvereiste om het advies van de Raad van State in te winnen, zonder dat de aangevoerde dringende noodzakelijkheid verantwoord is, leidt tot de onwettigheid van het K.B. 13 jan. 1983 tot uitvoering van artikel 66 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970 (1). (1) Zie Cass., 9 sept. 2002, AR S.00.0125.F, nr 426; 25 nov. 2002, AR S.02.0016.F, nr 627; zie ook Cass., 17 sept. 2001, AR S.99.0198.N, nr 465, met concl. adv.-gen. WERQUIN; 7 okt. 2004, AR C.03.0117.F, nr 465 met concl. adv.-gen. HENKES.

- BEROEPSZIEKTE -

Art. 4

P.93.1493.F 2 november 1994 AC nr. ...

De omstandigheid dat het overlevingspensioen van de weduwe van de getroffene van een dodelijk arbeidsongeval afgetrokken wordt van de wettelijke vergoedingen en dat derhalve de weduwe slechts een verminderde rente krijgt doet geen afbreuk, enerzijds, aan het verbod tot cumulatie van de volgens het gemeen recht berekende vergoedingen en die wettelijke vergoedingen, in zoverre beide soorten van vergoedingen dezelfde schade dekken, anderzijds, aan het aan de arbeidsongevallenverzekeraar toegekende recht om tegen de aansprakelijke derde een vordering tot terugbetaling in te stellen binnen de perken van de door hem volgens het gemeen recht en voor diezelfde schade verschuldigde vergoeding.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

K.B 20 juni 1983

Artt. 1, 6, 12, 20, 21, § 1, 22, § 2, en 23

C.06.0610.N 10 maart 2008 AC nr. 165

De samenwerking onder vorm van een overleg, dat tussen de Minister die de verpleegdagprijs van de ziekenhuizen onder zijn bevoegdheid heeft en de Executieve wordt georganiseerd indien de Minister niet kan instemmen met het door de Executieve vastgesteld bedrag van de schadeloosstelling, strekt ertoe in onderling akkoord het bedrag vast te stellen dat ter beschikking van de Gemeenschap zal gesteld worden en wijst op een verdeling van de beslissingsmacht wat de vaststelling betreft van het bedrag van de schadeloosstelling, maar verleent aan de betrokken uitbater van het ziekenhuis geen subjectief recht in betaling van de schadeloosstelling ten aanzien van de Gemeenschap.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- VORDERING IN RECHTE -

De uitbater van een algemeen ziekenhuis, aan wie een schadeloosstelling toekomt voor de kosten die gepaard gaan met het sluiten van het ziekenhuis of een gedeelte ervan, beschikt ten aanzien van de Gemeenschap over een vordering tot uitbetaling van de, met het oog op de uitbetaling van schadeloosstelling, door de Belgische Staat aan de Gemeenschap ter beschikking gestelde bedragen.

- VORDERING IN RECHTE -

Niettegenstaande de in het Koninklijk Besluit van 20 juni 1983 opgelegde samenwerking van Belgische Staat en Gemeenschap, rust de gehoudenheid de uitbater van een algemeen ziekenhuis schadeloos te stellen voor de kosten die gepaard gaan met het sluiten van het ziekenhuis of een gedeelte ervan enkel op de Belgische Staat.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Wanneer de betrokken instelling onder de Gemeenschap ressorteert, heeft de Executieve mede beslissingsmacht voor wat betreft het bepalen van het bedrag van de schadeloosstelling, maar komt de uiteindelijke beslissing nopens het al dan niet toekennen van een schadeloosstelling, afhankelijk van het antwoord op de vraag of aan alle voorwaarden van het Koninklijk besluit van 20 juni 1983 is voldaan, toe aan de Minister die de verpleegdagprijs voor ziekenhuizen onder zijn bevoegdheid heeft.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

K.B. 14 dec. 2006

Artt. 90, eerste lid, 3) en tweede lid, en 94

C.09.0264.F 13 december 2010 AC nr. 730

Noch artikel 90, eerste lid, 3), en tweede lid, van het koninklijk besluit van 14 december 2006 betreffende geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik, noch artikel 94 van dat koninklijk besluit, noch enige andere bepaling staan eraan in de weg dat een vergunninghouder een principeakkoord van bevoorrading sluit met een derde die nog geen vergunning voor de groothandel verkregen heeft.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

K.B. 23 dec. 1994

Art. 2

S.10.0053.F 13 december 2010 AC nr. 738

De beslissing volgens welke artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 leidt tot een ongerechtvaardigde verschillende behandeling tussen de werkgevers die de banenkaart naar het werkloosheidsbureau binnen de zestig dagen na de aanwerving van de werknemer versturen en de werkgevers die deze verplichting niet nakomen, is naar recht verantwoord wanneer zij rekening houdt met de algemene doelstelling van de verordenende bepaling.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

K.B. 6 dec. 1978

Art. 23, § 3

C.09.0230.F 20 januari 2011 AC nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- GEZONDHEIDSPOLITIE - Over dieren

Kaderbesluit van de Raad van de E.U. van 13 juni 2002

Art. 32

P.07.0867.F 27 juni 2007 AC nr. 363

Aangezien het verzoek tot overlevering van een gezocht persoon krachtens een Europees aanhoudingsbevel spoedeisend is en de uitspraak van de kamer van inbeschuldigingstelling slechts een voorlopig karakter heeft, is het Hof van Cassatie niet ertoe gehouden het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen een prejudiciële vraag te stellen die geen enkele ernstige twijfel laat over de verenigbaarheid van artikel 32 van het Kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de overleveringsprocedures tussen de Lidstaten, met artikel 34.2.b van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

- UITLEVERING -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 27, 2 en 3, c

P.08.1789.N 21 april 2009 AC nr. 262

Een persoon die overgeleverd is op grond van een Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd door een Belgische rechterlijke autoriteit en die geen afstand deed van het specialiteitsbeginsel, kan toch worden vervolgd en berecht voor "enig ander feit" dan dat welk de reden tot zijn overlevering is geweest en dat strafbaar is gesteld met een vrijheidsstraf of met een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel, zonder dat de toestemmingsprocedure hoeft te worden gevolgd, op voorwaarde dat tijdens de strafvervolging geen vrijheidsbeperkende maatregel wordt opgelegd; indien de persoon echter wordt veroordeeld tot een vrijheidsbeperkende straf of maatregel, kan die straf pas worden uitgevoerd indien toestemming is verleend (1). (1) HvJ C-388/08, Leymann en Pustovarov, (1 dec. 2008), voorlopig enkel te consulteren op www.curia.eu; Cass., 24 maart 2009, AR P.08.1881.N, AC, 2009, nr ...

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.08.1881.N 24 maart 2009 AC nr. 214

Een persoon die overgeleverd is op grond van een Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd door een Belgische rechterlijke autoriteit en die geen afstand deed van het specialiteitsbeginsel, kan toch worden vervolgd en berecht voor "enig ander feit" dan dat welk de reden tot zijn overlevering is geweest en dat strafbaar is gesteld met een vrijheidsstraf of met een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel, zonder dat de toestemmingsprocedure hoeft te worden gevolgd, op voorwaarde dat tijdens de strafvervolging geen vrijheidsbeperkende maatregel wordt opgelegd; indien de persoon echter wordt veroordeeld tot een vrijheidsbeperkende straf of maatregel, kan die straf pas worden uitgevoerd indien toestemming is verleend (1). (1) HvJ C-388/08, Leymann en Pustovarov, (1 dec. 2008), voorlopig enkel te consulteren op www.curia.eu

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Kaderwet 3 aug. 2007

Art. 9, §§ 4 en 7

D.07.0021.N 24 april 2009 AC nr. 280

Met het recht op een eerlijk proces is niet bestaanbaar de bevoorrechte processuele positie van diegene die als partij cassatieberoep instelt samen met de voorzitter van de Nationale Raad van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars tegen de uitspraak, van de Kamer van Beroep, wanneer diezelfde persoon in dezelfde zaak als rechtskundig assessor de uitvoerende kamer bijstond bij de rechtsprekende beslissing in eerste aanleg, ook al heeft hij aan het beraad zelf niet deelgenomen en is hij geen lid in de enge zin van dit rechtsplegend orgaan (1). (1) Het O.M. handhaafde zijn conclusie dat de voorziening niet onontvankelijk was om de reden vermeld voor het (hiervoor, onder nr ..., gepubliceerd) tussenarrest van 30 januari 2009 (zie de voetnoot 1 aldaar). Door het Hof bij dit tussenarrest uitgenodigd om hun standpunt kenbaar te maken betreffende die ontvankelijkheid, stelden de eisers in een nota dat - anders dan wat het geval was in het precedent van 22 december 2005, betreffende de Orde van architecten (AR D.04.0021.N, AC, 2005, nr 692, gewezen op strijdige conclusie van advocaat-generaal m.o. Cornelis) - de rechtskundig assessor geen (beraadslagend) lid is van de uitvoerende kamer (waarin hij slechts wordt uitgenodigd), noch van de kamer van beroep, zodat deze toestand wel degelijk bestaanbaar is met een eerlijk proces.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- MAKELAAR -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

Wanneer de vraag rijst in welke mate het met het recht op een eerlijk proces bestaanbaar is dat degene die als partij cassatieberoep instelt samen met de voorzitter van de Nationale Raad van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars tegen de uitspraak van de kamer van beroep, in dezelfde zaak voorheen als rechtskundig assessor de uitvoerende kamer bijstond bij de rechtsprekende beslissing in eerste aanleg, stelt het Hof de zaak uit op een latere datum teneinde partijen toe te laten omtrent deze vraag standpunt in te nemen (1). (1) Het O.M. had geen middel van niet-ontvankelijkheid van de voorziening (overeenkomstig artikel 1097 van het Gerechtelijk Wetboek) opgeworpen, daar de bestreden beslissing genomen werd door de kamer van beroep, niet bijgestaan door een rechtskundig assessor, met volle rechtsmacht en de verweerster, hoewel daartoe gerechtigd, geen memorie van antwoord (houdend zodanig middel) had ingediend. Het nam wel aan dat andere standpunten ter zake konden bestaan en de partijen dan inderdaad de gelegenheid kon geboden worden deze voor het Hof in te nemen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- MAKELAAR -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

Kaderwet 3 aug. 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen

Art. 4

C.11.0762.N 13 mei 2013 AC nr. ...

Uit artikel 4, derde en vierde lid van de Kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen volgt dat de aandeelhouder of vennoot die persoonlijk de gereglementeerde activiteit uitoefent of die de daadwerkelijke leiding waarneemt van de diensten waar het beroep wordt uitgeoefend voor de toepassing van titel II "bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen" onweerlegbaar wordt vermoed deze werkzaamheden als zelfstandige uit te oefenen in de zin van artikel 4 tweede lid van voormelde kaderwet; de appelrechter die oordeelt dat de tweede verweerder niet als een "werkend vennoot" kan worden aangezien louter omdat hij als werknemer onder het gezag, de leiding en het toezicht werkt van de zaakvoerder van eerste verweerster en het tegendeel door eiseres niet wordt bewezen miskent het onweerlegbaar vermoeden van artikel 4, derde lid (1). (1) Zie conclusie O.M.

- MAKELAAR -

Uit de tekst en de doelstelling van artikel 4 van de Kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen blijkt niet dat de wetgever de inschrijvingsplicht heeft willen beperken tot de beherende vennoten van bepaalde vennootschapsvormen; werkend vennoot in de zin van artikel 4, tweede lid van voormelde Kaderwet is de aandeelhouder of vennoot die persoonlijk de gereglementeerde activiteit uitoefent of die de daadwerkelijke leiding waarneemt van de diensten waar het beroep wordt uitgeoefend (1). (1) Zie conclusie O.M.

- MAKELAAR -

Art. 7, § 3

C.13.0170.N 14 juni 2013 AC nr. ...

Het verzoek tot onttrekking van de zaak aan de Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars die het Nederlands als voertaal heeft, dient te worden afgewezen aangezien uit de wet blijkt dat het instituut slechts één uitvoerende kamer en één kamer van beroep, die het Nederlands als voertaal hebben, omvat, zodat de verwijzing naar een instantie van dezelfde rang in die omstandigheden niet mogelijk is en niet verenigbaar met de organisatie en de werking van de Uitvoerende Kamer van dit Beroepsinstituut (1). (1) Zie Cass. 26 feb. 2009, AR C.09.0011.F, AC 2009, nr. 160, waarin het verzoek tot onttrekking echter om dezelfde reden "onontvankelijk" werd verklaard.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

Art. 9, § 7, eerste lid

D.11.0020.N 14 juni 2012 AC nr. ...

De voorzitter van de Nationale Raad en een rechtskundig assessor treden op als vertegenwoordiger van het beroepsinstituut om de eindbeslissing van de Kamer van Beroep van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars voor het Hof van Cassatie te brengen.

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

- MAKELAAR -

De voorzitter van de Nationale Raad en een rechtskundig assessor treden op als vertegenwoordiger van het beroepsinstituut om de eindbeslissing van de Kamer van Beroep van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars voor het Hof van Cassatie te brengen.

- BEROEPSVERENIGINGEN -

Het recht op een eerlijk proces wordt niet geschonden noch komt de onpartijdigheid en de onafhankelijkheid van de kamer van beroep van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars in het gedrang doordat het beroepsinstituut opkomt tegen beslissingen die door een van zijn kamers van beroep zijn gewezen.

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

- BEROEPSVERENIGINGEN -

- MAKELAAR -

Art. 9, § 7, vierde lid

D.11.0014.F 28 maart 2013 AC nr. 693

Krachtens artikel 9, §7, vierde lid, van de kaderwet betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen, gecodificeerd bij het koninklijk besluit van 3 augustus 2007, moet het verzoekschrift waarmee het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een tuchtrechtelijke beslissing van een kamer van beroep van een beroepsinstituut dat onder die wet valt, overeenkomstig de artikelen 478, eerste lid, en 1080 van het Gerechtelijk Wetboek, ondertekend worden door een advocaat bij het Hof van Cassatie; dat artikel 9, §7, vierde lid schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, in zoverre het het optreden van een advocaat bij het Hof van Cassatie oplegt (1). (1) Zie Cass. 16 dec. 2011, AR D.11.0014.F, AC 2011, en concl. O.M. in Pas., 2011, nr. 693; GwH, arrest 160/2012 van 20 dec. 2012.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- ADVOCAAT BIJ HET HOF VAN CASSATIE -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen

- GRONDWET - Art. 10

KB 1 juni 1934

Art. 3

P.09.1696.N 22 juni 2010 AC nr. 444

De bleking van tanden kan een tandheelkundige bewerking zijn die tot doel heeft het behoud, de genezing of herstel van een gebit te verwezenlijken.

- GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde

KB 1 juni 1964

Art. 17

P.13.0727.F 23 oktober 2013 AC nr. ...

Uit de regel volgens welke de overheid aan een van haar personeelsleden, wiens afwezigheid te wijten is aan de fout van een derde, diens activiteitswedde betaalt als voorschot op de door de derde verschuldigde vergoeding, kan worden afgeleid dat de last van die uitgaven niet definitief voor rekening van de overheid komt; het eigen verhaalsrecht van de tewerkstellende overheid is onvermijdelijk op een andere schade gericht dan die welke de getroffene van het ongeval rechtstreeks heeft geleden (1). (1) Zie Cass. 19 feb. 2001, AR C.99.0014.N, AC 2001, nr. 97.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.99.0014.N 19 februari 2001 AC nr. ...

De omvang van de indeplaatsstelling van de overheid in de rechten van de getroffen ambtenaar, is zonder belang voor de vordering van de overheid op grond van de artt. 1382 en 1383 B.W. (1). (1) Art. 17 van het K.B. van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven toegestaan aan personeelsleden van de Rijksbesturen en betreffende de afwezigheden wegens persoonlijke aangelegenheden, is opgeheven door artikel 14 van het K.B. van 17 maart 1995 houdende diverse wijzigingen aan de regelgeving toepasselijk op de ambtenaren in de Rijksbesturen (B.S., 29 maart 1995). Deze bepaling was overbodig geworden ten gevolge van de invoering van een algemene wettelijke surrogatie ten voordele van de federale overheidsdiensten door artikel 160 van de Wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen (B.S., 23 december 1994).

- INDEPLAATSSTELLING -

Uit de regel krachtens dewelke de overheid aan de ambtenaar, wiens afwezigheid te wijten is aan de schuld van een derde, de activiteitswedde enkel betaalt als voorschot op de door de derde verschuldigde vergoeding, kan afgeleid worden dat de last van deze uitgaven niet definitief voor rekening moet blijven van de overheid (1). (1) Art. 17 van het K.B. van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven toegestaan aan personeelsleden van de rijksbesturen en betreffende de afwezigheden wegens persoonlijke aangelegenheden, is opgeheven door artikel 14 van het K.B. van 17 maart 1995 houdende diverse wijzigingen aan de regelgeving toepasselijk op de ambtenaren in de Rijksbesturen (B.S., 29 maart 1995). Deze bepaling was overbodig geworden ten gevolge van de invoering van een algemene wettelijke subrogatie ten voordele van de federale overheidsdiensten door artikel 160 van de Wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen (B.S., 23 december 1994).

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

KB 10 april 2000 houdende bepalingen betreffende de diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding

Art. 3, § 1, eerste, tweede en derde lid

P.13.2055.N 6 mei 2014 AC nr. ...

Uit de tekst van artikel 6, §1, Diergeneeskundewet en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat de verantwoordelijke per diersoort vrij de erkende dierenarts kiest met wie hij een geschreven overeenkomst wenst te sluiten voor diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding; aan dit recht van vrije keuze zowel wat betreft het sluiten van een overeenkomst voor diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding als wat betreft de erkende dierenarts wordt geen afbreuk gedaan door wat is bepaald in artikel 3, §1, derde lid, KB Diergeneeskundige Bedrijfsbegeleiding omdat de verantwoordelijke immers ook de vrije keuze heeft van een bedrijfsdierenarts met wie een geschreven overeenkomst met het oog op de epidemiologische bewaking en de preventie van aangifteplichtige ziekten wordt gesloten.

- DIERENARTS -

Uit de tekst van artikel 6, §2, Diergeneeskundewet, de wetsgeschiedenis ervan en de doelstellingen van de wetgever volgt dat de Koning op grond van het voormelde artikel 6, §2, met artikel 3, §1, derde lid, KB Diergeneeskundige Bedrijfsbegeleiding, kon bepalen dat indien de verantwoordelijke een geschreven overeenkomst wil sluiten met een erkende dierenarts met het oog op diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding en hij reeds een overeenkomst heeft gesloten met een door hem zelf vrij gekozen erkende dierenarts die als bedrijfsdierenarts zal meewerken aan de epidemiologische bewaking en de preventie van aangifteplichtige ziekten, de diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding ook door deze laatste erkende dierenarts moet worden verzekerd.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- DIERENARTS -

KB 10 aug. 1998

Art. 6

C.05.0013.F 28 november 2005 AC nr. 631

Het middel faalt naar recht, wanneer het betoogt dat, als een geheel van onroerende goederen, dat ondeelbaar bezwaard is met hypotheken of onroerende voorrechten, in verschillende loten verkocht moet worden, een bijzonder barema volgens een degressief percentage op opeenvolgende schijven moet worden toegepast op de opbrengst van het geheel van die verkopen en niet op de opbrengst van elke verkoop afzonderlijk.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Art. 6, K.B. 10 aug. 1998, dat de afzonderlijke honoraria uitsluitend bepaalt op grond van een vergoeding die evenredig is met de te gelde gemaakte activa, schendt artikel 33, Faillissementswet, niet.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

KB 10 aug. 2001

Art. 1

C.07.0053.N 7 mei 2007 AC nr. 228

Wanneer de maatregel van opneming van een geesteszieke ter observatie in een psychiatrische dienst door de procureur des Konings bij spoedeisendheid wordt getroffen op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, kan het verzoekschrift aan de vrederechter door hem ter griffie worden neergelegd in de loop van de eerstvolgende werkdag (1). (1) Zie Parl. St. Senaat 1989-1990. nr. 733/2, p.67; M.-Th. Meulders-KleinLa protection des maladies mentaux et des personnes inaptes à gérer leurs biens après les réformes..", in Protection des maladies mentaux et incapacités des majeurs: Le droit belge après les réformes. Actes du 3e Colloque de l'Association Famille & Droit, E. Story-Scientia, 1996, p.80. Contra: M. VerryckenDe Krankzinnigenwet en haar vervanging door de Wetten van 26 juni 1990 en 18 juli 1991: parlementaire voorbereiding - krachtlijnen en eerste bilan" in Het nieuwe statuut van de (geestes)zieken, E. Story-Scientia, 2000, p. 21; M.J. Van VlasselaerProcedurale aspecten van de Wet van 26 juni 1990, m.b.t. de persoon van de geesteszieke" in Het nieuwe statuut van de (geestes)zieken, E. Story-Scientia, 2000, p. 171.

- GEESTESZIEKE -

KB 10 dec. 1868 houdende algemeen reglement op Rijkscomptabiliteit

Artt. 68 en 100

C.13.0434.N 5 juni 2014 AC nr. ...

Uit de bepalingen van het koninklijk besluit van 10 december 1868 houdende het algemeen reglement op de rijkscomptabiliteit, inzonderheid de artikelen 68 en 100, volgt dat voor andere schuldvorderingen dan die welke voor de Staat een vaste uitgave uitmaken, de belanghebbende, om de betaling van de vordering te verkrijgen,een aangifte, staat of rekening dient over te leggen; hieruit volgt dat, behoudens andersluidende wettelijke bepalingen, de verjaringstermijn van vijf jaar bedoeld in artikel 100, 1°, Wet Rijkscomptabiliteit, in de regel geldt voor alle schuldvorderingen ten laste van de Staat die geen vaste uitgaven zijn.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.10.0307.F 9 juni 2011 AC nr. ...

Bij overheidsopdrachten volstaat de indiening van de regelmatig opgemaakte factuur die geldt als verklaring van schuldvordering voor de betaling van intrest om de termijn voor de verjaring van voornoemde schuldvordering te doen ingaan (1). (1) Artt. 68 en 100 K.B. 10 dec. 1868, zowel vóór als na de wijziging ervan bij het K.B. 19 maart 2003; art. 15, § 4, eerste lid, M.B. 10 aug. 1977, gewijzigd bij het M.B. 23 april 1991.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.09.0386.N 3 juni 2010 AC nr. 394

Op het vlak van de verjaring van de schuldvorderingen ten laste van de Staat heeft de wetgever een onderscheid willen invoeren naargelang de betaling van de schuldvordering al dan niet afhankelijk is van een overlegging door de belanghebbende; voor andere schuldvorderingen dan die welke voor de Staat een vaste uitgave zijn, zoals bezoldigingen, pensioenen, uitkeringen en toelagen, dienen de belanghebbenden om de betaling van hun vorderingen te verkrijgen, een aangifte, staat of rekening over te leggen (1). (1) Zie Cass., 25 maart 2004, AR C.01.0597.N, AC, 2004, nr. 167; zie Verslag namens de Commissie voor financiën (wet van 6 februari 1970), Pas., 1970, 158; P.-J. DEFOORTHet toepassingsgebied van de vijfjarige verjaringstermijn van schuldvorderingen ten laste van de staat m.b.t. schuldvorderingen op grond van artikel 1382 B.W.", P & B, 1995, 32, nr. 8.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

KB 10 dec. 1987 [III]

Art. 9

S.05.0005.F 8 mei 2006 AC nr. 259

De latere vordering om een bijslag wegens verergering te verkrijgen, is niet virtueel begrepen in de gedinginleidende vordering op grond waarvan de getroffene van een arbeidsongeval het Fonds voor Arbeidsongevallen wil doen veroordelen tot het ten laste nemen van de terugbetaling van de dagelijkse kinesitherapiebehandelingen die hij wegens de verergering van zijn gezondheidstoestand moet volgen; bijgevolg stuit de dagvaarding de verjaring voor een dergelijke vordering tot toekenning van een bijslag wegens verergering niet (1). (1) Zie Cass., 3 juni 1991, AR 9090, nr. 510, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1990, I, nr. 510; artikel 7, K.B. 21 dec. 1971 betreffende de bijslagen en de sociale bijstand verleend door het Fonds voor arbeidsongevallen; artikel 9, K.B. 10 dec. 1987 betreffende de bijslagen verleend in het kader van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

Artt. 9, eerste lid, en 15, eerste lid

S.04.0166.F 12 december 2005 AC nr. 662

De regel volgens welke de rechtsvordering tot betaling van de arbeidsongevallenvergoedingen na drie jaar verjaart, is van toepassing op de bijslag wegens verergering, die door het Fonds voor Arbeidsongevallen wordt toegekend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

KB 10 feb. 1965

Art. 1

S.06.0015.N 21 mei 2007 AC nr. 264

Het begrip "particuliere sector" van 's lands bedrijfsleven is in artikel 1 van het koninklijk besluit van 10 februari 1965 tot aanwijzing van de personen die met een leidende functie of met een vertrouwenspost zijn bekleed in de particuliere sector van 's lands bedrijfsleven, voor de toepassing van de wet betreffende de arbeidsduur, niet beperkt tot de handels- of nijverheidsondernemingen.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

KB 10 feb. 1999

Art. 4, § 3

P.04.0210.F 17 maart 2004 AC nr. 151

De termijn, bepaald in artikel 3, § 4, Wet van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling en tot wijziging van de Wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, vervangen door de Wet van 1 juli 1964, en de periodiciteit van de vergadering van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, bedoeld in artikel 4, § 3, K.B. van 10 feb. 1999 houdende uitvoeringsmaatregelen inzake de voorwaardelijke invrijheidstelling, zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid (1). (1) Zie Cass., 14 juni 2000, AR P.00.0513.F, nr 365; 10 dec. 2003, AR P.03.1395.F, nr ...

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 6, tweede lid

P.99.1826.F 16 februari 2000 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat de secretaris van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling een beslissing van die commissie ondertekend heeft overeenkomstig de hem bij wet opgelegde verplichting, kan niet worden afgeleid dat hij aan de beraadslaging heeft deelgenomen.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 7, § 3

P.00.1156.F 20 september 2000 AC nr. ...

Het proces-verbaal van de rechtszitting van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, dat door de secretaris per behandelde zaak wordt opgemaakt, moet zowel door de voorzitter als door de secretaris ondertekend worden; voormeld vormvereiste, dat voorgeschreven is om authenticiteit te verlenen aan het proces-verbaal dat die vermeldingen bevat, is substantieel (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 1999, A.R. P.99.0408.F, nr. 548.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 8

P.04.0005.N 9 maart 2004 AC nr. 134

Het cassatieberoep tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden ingesteld door een verklaring die hetzij door de veroordeelde hetzij door zijn raadsman op het secretariaat van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt gedaan, hetzij door de veroordeelde op de griffie van de strafinrichting waar hij is opgesloten (1). (1) Cass., 29 maart 2000, AR P.00.0236.F, nr 212; Cass., 14 nov. 2001, AR P.01.1312.F, nr 618; Cass., 8 mei 2002, AR P.02.0388.N, nr 283; Cass., 11 sept. 2002, AR P.02.1041.F, nr ...; zie Cass., 9 febr. 2000, AR P.99.1809.F, nr 104; noot J.C. onder Cass., 5 april 2000, AR P.00.0206.F, Rev.dr.pén. 2000, 963

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 6, § 1 en 7, § 3

P.00.1156.F 20 september 2000 AC nr. ...

De beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling is nietig, wanneer, bij gebrek aan ondertekening van het proces-verbaal van de zitting door de voorzitter en de secretaris, niet kan worden nagegaan of de leden van de commissie die over de zaak hebben beraadslaagd en uitspraak gedaan, aan alle zittingen hebben deelgenomen waarop die zaak is behandeld (1). (1) Zie Cass., 7 juni 1989, A.R. 7321, nr. 573; 19 okt. 1990, A.R. 3815, nr. 71; 14 dec. 1993, A.R. 7169, nr. 524.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

KB 10 jan. 1994 betreffende de plichten van bedrijfsrevisoren

Art. 4

D.03.0018.F 27 februari 2004 AC nr. 109

Het verbod voor bedrijfsrevisoren om deel te nemen aan het bestuur van een handelsvennootschap of van een vennootschap die de rechtsvorm van een handelsvennootschap heeft aangenomen, tenzij het gaat om professionele vennootschappen of interprofessionele vennootschappen die door het Instituut zijn toegelaten, slaat niet alleen op het professioneel beheer (1). (1) In zijn gedeeltelijk gelijkluidende conclusie had de advocaat-generaal eveneens geconcludeerd tot verwerping van het cassatieberoep, maar wel omdat hij de grond van niet-ontvankelijkheid die verweerder tegen het middel had opgeworpen en hierop gegrond was dat de bestreden straf naar recht verantwoord bleef door de overige tekortkomingen die ten laste van de revisor bewezen waren verklaard en waartegen het middel niet was opgekomen, gegrond had bevonden; over de zogenaamde theorie "van de naar recht verantwoorde straf" zoals die door het Hof wordt toegepast, zie m.n. Cass., 30 nov. 2000, AR D.00.0023.F. nr 659.

- BEDRIJFSREVISOR -

KB 10 juni 1959

Art. 10

P.00.0104.N 9 oktober 2001 AC nr. ...

Het feit dat een proces-verbaal van de rechtszitting waarop de appèlrechters de zaak hebben onderzocht, niet is ondertekend door de voorzitter en derhalve nietig is, kan niet leiden tot de nietigheid van de bestreden beslissing, wanneer uit de vermeldingen van de andere processtukken voldoende blijkt dat de rechtspleging regelmatig is verlopen (1). (1) Cass., 16 juni 1998, AR P.97.0588.N, nr 315; 31 maart 1999, AR P.98.0913.F, nr 194.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.94.0315.N 26 september 1995 AC nr. ...

Wanneer de aan een bloedproef onderworpen persoon om een tweede analyse van het bloed verzoekt en deze niet binnen de reglementaire termijn wordt verricht, kan de betrokkene zich enkel met goed gevolg op de schending van het recht van verdediging beroepen als hij de nodige stappen heeft gedaan opdat die analyse tijdig zou geschieden.~

- BLOEDPROEF -

Art. 10, eerste en derde lid

C.10.0328.F 17 februari 2012 AC nr. ...

De termijnen m.b.t. bloedanalyses zijn voorgeschreven om te beletten dat de bewijzen teloorgaan en om de analyse met wetenschappelijke waarborgen te omkleden zodat de uitslagen ervan geloofwaardig blijven (1). (1) Cass. 9 sept. 1963, in Bull. en Pas., 1964, I, 29; Cass.(volt. zitt.) 26 jan. 1994, AR P.93.0988.F, AC, 1994, nr. 51, met concl. adv.-gen. Liekendael in Bull. en Pas., 1994, I, nr. 51.

- BLOEDPROEF -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

De uitslagen van de analyse van het bloed dat van een persoon is afgenomen, hebben slechts wettelijke bewijswaarde als alle bij het koninklijk besluit van 10 juni 1959 voorgeschreven vormvereisten in acht genomen zijn vóór het verstrijken van de termijn van drie maanden van de afneming, tijdens welke het staal in het laboratorium bewaard moet worden (1). (1) Cass. 9 sept. 1963, in Bull. en Pas., 1964, I, 29; Cass.(volt. zitt.) 26 jan. 1994, AR P.93.0988.F, AC, 1994, nr. 51, met concl. adv.-gen. Liekendael in Bull. en Pas., 1994, I, nr. 51.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- BLOEDPROEF -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 3

P.00.1161.F 20 december 2000 AC nr. ...

Wanneer de op vordering van een gerechtelijke overheid met het oog op het bepalen van het alcoholgehalte verrichte bloedafname niet is geschied op de in de vigerende reglementsbepalingen bepaalde wijze, heeft de analyse van het aldus afgenomen bloed geen wettelijke bewijswaarde (1). (1) Zie Cass., 10 mei 1965 (Bull. en Pas., I, 952); 12 mei 1969 (AC, 1969, 836); 23 jan. 1990, A.R. 3195, nr. 320; 18 nov. 1992, A.R. 90, nr. 739; 26 jan. 1994, A.R. P.93.0988.F, nr. 51.

- BLOEDPROEF -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 9

P.99.0682.F 16 juni 1999 AC nr. ...

De kennisgeving van de uitslagen van de bloedproef aan de persoon van wie bloed werd afgenomen, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid; wanneer die kennisgeving niet is geschied, verliest het deskundigenverslag zijn wettelijke bewijswaarde niet, mits het recht van verdediging geeerbiedigd werd.~

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- BLOEDPROEF -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 9, derde lid

P.09.1116.F 9 december 2009 AC nr. 731

De verplichting om de persoon van wie het bloed werd afgenomen, kennis te geven van zijn recht om een tweede analyse te laten verrichten, dient niet op het ogenblik van de bloedproef te gebeuren, maar wel bij de kennisgeving achteraf van de uitslagen van de analyse.

- BLOEDPROEF -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63

Artt. 6, 7, eerste en derde lid, 9, eerste en derde lid

C.10.0328.F 17 februari 2012 AC nr. ...

De termijnen m.b.t. bloedanalyses zijn voorgeschreven om te beletten dat de bewijzen teloorgaan en om de analyse met wetenschappelijke waarborgen te omkleden zodat de uitslagen ervan geloofwaardig blijven (1). (1) Cass. 9 sept. 1963, in Bull. en Pas., 1964, I, 29; Cass.(volt. zitt.) 26 jan. 1994, AR P.93.0988.F, AC, 1994, nr. 51, met concl. adv.-gen. Liekendael in Bull. en Pas., 1994, I, nr. 51.

- BLOEDPROEF -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

De uitslagen van de analyse van het bloed dat van een persoon is afgenomen, hebben slechts wettelijke bewijswaarde als alle bij het koninklijk besluit van 10 juni 1959 voorgeschreven vormvereisten in acht genomen zijn vóór het verstrijken van de termijn van drie maanden van de afneming, tijdens welke het staal in het laboratorium bewaard moet worden (1). (1) Cass. 9 sept. 1963, in Bull. en Pas., 1964, I, 29; Cass.(volt. zitt.) 26 jan. 1994, AR P.93.0988.F, AC, 1994, nr. 51, met concl. adv.-gen. Liekendael in Bull. en Pas., 1994, I, nr. 51.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- BLOEDPROEF -

Artt. 7 en 9

P.96.0789.N 21 april 1998 AC nr. ...

De beklaagde die een beroep doet op het recht om een tweede analyse een van hem genomen bloedstaal te laten verrichten kan slechts dan de onmogelijkheid van aanwending van het resultaat ervan als een miskenning van zijn recht van verdediging inroepen, nadat hijzelf alle vereiste maatregelen heeft genomen om de concrete aanwendbaarheid ervan te benaarstigen door onder meer deze analyse tijdig aan te vragen en op te volgen.~

- BLOEDPROEF -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.97.1236.F 21 januari 1998 AC nr. ...

De termijnen die de wet bepaalt, enerzijds, voor de toezending door de deskundige van zijn analyseverslag van een bloedproef, anderzijds, voor de kennisgeving van de uitslagen van de analyse aan de betrokkene, zijn niet op straffe van nietigheid voorgeschreven; de niet-inachtneming van die termijnen tast de wettelijke bewijswaarde van het regelmatig bij het rechtsplegingsdossier gevoegde deskundigenverslag niet aan, mits het recht van verdediging wordt geëerbiedigd.
~

- BLOEDPROEF -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

KB 10 juni 2001 tot eenvormige definiëring van begrippen met betrekking tot arbeidstijdgegevens ten behoeve van de sociale zekerheid, met toep. art. 39 wet 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring wettelijk pensioenlft

Artt. 9, 1°, en 10

S.12.0094.N 10 maart 2014 AC nr. ...

Voor de toepassing van de Arbeidsongevallenwet moet een werknemer als voltijdse werknemer worden beschouwd indien hij op de dag van het ongeval verbonden is door een dagcontract, waarbij de contractuele arbeidsduur is bepaald op acht uren (1). (1) Zie concl. OM.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

KB 10 maart 1981

Art. 1/187

C.98.0006.F 7 januari 1999 AC nr. ...

De aanleg van een ondergrondse hoogspanningskabel op een onvoldoende diepte kan de aansprakelijkheid van de installateur in het gedrang brengen, zelfs als hij de minimale reglementaire diepte in acht heeft genomen.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- ENERGIE -

Art. 2/192

C.98.0006.F 7 januari 1999 AC nr. ...

De verplichting om tijdens grondwerken in de nabijheid van een ondergrondse elektrische kabel vooraf de eigenaar van de kabel te raadplegen, geldt vóór het begin van ieder werk in de grond waarin die kabels ingegraven zijn.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- ENERGIE -

KB 10 okt. 1974 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de bromfietsen, de motorfietsen en hun aanhangwagens moeten voldoen

Artt. 1, 2, en 13.6, § 2

P.09.0728.N 20 oktober 2009 AC nr. 595

Een quad moet voorzien zijn van richtingsaanwijzers.

- WEGVERKEER - Allerlei

Artt. 3, § 1, en 4, § 6, tweede lid

P.97.0094.N 8 september 1998 AC nr. ...

De door de Minister van Verkeerswezen of zijn gemachtigde verleende goedkeuring per type voertuigen, bestemd om vast te stellen of het voertuig voldoet aan de voorwaarden van het algemeen reglement op de technische eisen waaraan die voertuigen moeten voldoen, omvat slechts de technische eisen die erdoor zijn opgelegd; een verbouwing van een voertuig is slechts voor deze technische eisen aan die voorwaarden onderworpen.

- WEGVERKEER - Allerlei

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter die de beklaagde vrijspreekt van de telastlegging een voertuig op de openbare weg in omloop te hebben gebracht waarvan de nummerplaat zich niet in een nagenoeg vertikaal plan, te lood op het plan van de symmetrie van het voertuig stond, op grond dat hij niet het recht heeft iets aan de structuur van zijn voertuig , waarvoor een gelijkvormigheidsattest is afgeleverd, te wijzigen, zoals aan de wijze van bevestiging van de nummerplaat, zonder na te gaan of deze wijze wordt bepaald door technische eisen, waarvan de naleving door het algemeen reglement op de technische eisen aan de goedkeuring, per type, van de Minister of zijn gemachtigde is onderworpen, noch of die wijziging de verleende goedkeuring met betrekking tot andere door dit reglement opgelegde technische eisen aantast.

- WEGVERKEER - Allerlei

- WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen

KB 11 dec. 1995

Artt. 1, 3, en 4

P.03.0956.N 27 januari 2004 AC nr. 47

Artikel 4, A.W.D.A., gewijzigd bij artikel 3, Wet 23 dec. 1993, in werking getreden op 1 januari 1994, en de koninklijke besluiten betreffende de rechtsopvolgers van de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen, hebben geen terugwerkende kracht en zijn ook niet toepasbaar op de volledig onder de oude wet ontstane en definitief voltrokken toestanden; de inning in het kader van het landbouwbeleid van ontdoken rechten verschuldigd vóór 1 januari 2004 behoort aan het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (1). (1) Cass., 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

KB 11 juli 2002

Art. 2

S.12.0020.F 5 november 2012 AC nr. ...

Het Grondwettelijk Hof heeft beslist dat, wanneer de staatloze deze hoedanigheid heeft verkregen omdat hij buiten zijn wil zijn nationaliteit heeft verloren en aantoont dat hij geen wettige en duurzame verblijfstitel kan verkrijgen in een andere Staat waarmee hij banden zou hebben, de situatie waarin hij zich bevindt op discriminerende wijze afbreuk kan doen aan zijn grondrechten, zodat het verschil in behandeling tussen die staatloze en de erkende vluchteling niet redelijk verantwoord is; het middel, dat betoogt dat de Grondwet geschonden wordt wanneer niet aan elke staatloze het aan zijn hoedanigheid verbonden recht van verblijf wordt toegekend, faalt naar recht.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

- GRONDWET - Art. 10

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Art. 34, § 4

S.10.0030.F 31 januari 2011 AC nr. ...

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 13 en 14

S.12.0110.F 3 maart 2014 AC nr. ...

De bescherming van de werknemer vangt aan op het tijdstip waarop de werkgever op de hoogte wordt gesteld van de indiening van de met redenen omklede klacht bij de preventieadviseur (1) (2). (1) Zie concl. OM in Pas. 2013 nr. ... (2) Art. 32tredecies van de Wet Welzijn Werknemers, in de versie ingevoerd bij de wet van 11 juni 2002 betreffende de bescherming tegen geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk en vóór de wijziging ervan bij de wet van 10 januari 2007; de artikelen 12 tot 14 van het koninklijk besluit betreffende de bescherming tegen geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk, vóór de opheffing ervan bij het KB van 17 mei 2007.

- ARBEID - Arbeidsbescherming

KB 11 juli 2002 houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie

Artt. 22, § 1, b, en 34, § 2

S.12.0053.N 24 november 2014 AC nr. 721

De gezinsbijslag die een ouder van de aanvrager van het leefloon ontvangt ten voordele van de aanvrager kan niet worden beschouwd als bestaansmiddel van de aanvrager in de zin van artikel 16, § 1, Leefloonwet.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

KB 11 okt. 1971

Art. 3

P.99.1580.N 4 september 2001 AC nr. ...

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 11 oktober 1971 verplicht hij die de binnenlandse markt met aardolieproducten bevoorraadt, tot de aanleg van voorraden naar verhouding van de door hem toegeleverde hoeveelheden, zonder onderscheid tussen de importeur en de Belgische raffinadeur en de betrokken regeling geldt aldus, zonder onderscheid naar de herkomst van de producten, voor alle betrokken marktdeelnemers, zodat hierdoor de verhandeling van producten uit andere Lid-Staten niet anders dan die van nationale producten wordt getroffen

- ENERGIE -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- ECONOMIE -

KB 11 okt. 1985

Art. 4, §§ 1 en 4

S.08.0138.F 22 februari 2010 AC nr. 116

De termijn van 45 dagen die bepaald wordt in artikel 4, § 1, K.B. 11 oktober 1985, is een ordetermijn (1) (1) Zie concl O.M. in Pas., 2010, nr. ....

- OPENBARE INSTELLING -

- STAAT -

KB 11 okt. 1991 tot gelijkstelling van sommige periodes met periodes van arbeid met het oog op de verlenging van de periode van arbeidsonderbreking na de achtste week na de bevalling

Art. 1, 4°

S.97.0135.F 15 maart 1999 AC nr. ...

De periode tijdens welke de uitvoering van de arbeidsovereenkomst van de werkneemster wegens arbeidsongeschiktheid is geschorst, wordt niet gelijkgesteld met een periode van arbeid met het oog op de verlenging van de periode van arbeidsonderbreking na de achtste week na de bevalling.~

- ARBEID - Vrouwen

KB 11 okt. 1997 betreffende de goedkeuring en homologatie van de automatisch werkende toestellen gebruikt om toezicht te houden op de naleving van de wet betreffende de politie over het wegverkeer en haar uitvoeringsbesluiten

Art. 2.4.6

P.04.0716.N 28 september 2004 AC nr. 439

Artikel 2.4.6 van het koninklijk besluit van 11 oktober 1997 betreffende de goedkeuring en homologatie van de automatisch werkende toestellen gebruikt om toezicht te houden op de naleving van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer en haar uitvoeringsbesluiten houdt niet in dat het bewijs dat een toestel de vereiste aanvaardingsmerken heeft, niet door elk feitelijk regelmatig aan de rechter overgelegd en aan de tegenspraak van de partijen onderworpen gegeven, zoals foto's van het toestel met zijn aanvaardingsmerken, mag worden geleverd (1). (1) Zie Cass., 12 maart 2002, AR P.00.1500.N, nr 175 en 3 juni 2003, AR P.03.0153.N, nr ... .

- *WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62*

Bijlage 2, art. 4

P.05.1642.F 5 april 2006 AC nr. 201

De bijzondere wettelijke bewijswaarde, zolang het tegendeel niet is bewezen, die de wet toekent aan de vaststellingen die, met betrekking tot overtredingen van de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten, gesteund zijn op materiële bewijsmiddelen die door bemande automatisch werkende toestellen worden opgeleverd, is niet afhankelijk van de voorwaarde dat de door de voormelde bevoegde persoon gevolgde opleiding werd verstrekt door de afdeling Metrologie van de federale overheidsdienst Economie.

- *WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62*

KB 12 april 1965

Art. 1

P.07.0631.N 8 april 2008 AC nr. 208

De opdrachtgever die personen onder zijn juridisch gezag arbeidsprestaties laat verrichten is werkgever van de betrokken personen.

- ARBEID - Allerlei

P.04.1617.N 17 mei 2005 AC nr. 283

Het feit dat een beroepsjournalist in het bezit is van identificatiedocumenten en -kentekens, die alleen dienen om de identificatie van de journalisten bij het uitoefenen van hun beroep te vergemakkelijken en om de openbare overheid in staat te stellen de vertegenwoordigers van de pers alle medewerking te verlenen die met de omstandigheden overeen te brengen is, verleent hem geen strafrechtelijke immuniteit voor het plegen van verkeersinbreuken.

- IMMUNITEIT -

KB 12 april 1974 betreffende sommige verrichtingen in verband met stoffen met hormonale, anti-hormonale, anabole, anti-infectueuze, anti-parasitaire en anti-inflammatoire werking

Art. 7

P.00.0806.N 15 januari 2002 AC nr. 27

Wanneer een dierenarts geneesmiddelen verschaft teneinde gebruik bij dieren van stoffen met hormonale en anti-hormonale werking zonder dat deze geneesmiddelen geregistreerd zijn en zonder dat zij bij een apotheker worden aangekocht, handelt hij niet binnen de perken van zijn wettelijke bevoegdheid en geniet hij geen vrijstelling van de vereiste ministeriële algemene vergunning.

- DIERENARTS -

- DIEREN -

Artt. 1, §§ 1 en 2, en 8

P.07.0521.N 3 juni 2008 AC nr. 359

De in artikel 44 Dopingdecreet bepaalde verschoningsgrond kan niet worden toegepast op misdrijven strafbaar gesteld in de Drugwet; hieruit volgt dat het bezit van verboden substanties, als bedoeld in de Drugwet, door een sportbeoefenaar tijdens of bij de voorbereiding van een sportmanifestatie, steeds krachtens die wet strafbaar blijft (1). (1) Zie Cass., 26 juni 2007, AR P.07.0521.N, A.C., 2007, nr. ..., Gw. H., nr. 62/2008 van 10 april 2008, B.S. 18 juni 2008, 31414.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- SPORT -

KB 12 april 1984

Art. 6

S.98.0054.F 8 november 1999 AC nr. ...

De in artikel 6, tweede lid, K.B. 12 april 1984 tot uitvoering van artikel 59quinquies van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 bedoelde regel, krachtens welke interest op het rentekapitaal is verschuldigd na verloop van drie maand te rekenen vanaf het overlijden van de getroffene, geldt enkel wanneer de getroffene door een arbeidsongeval overlijdt nadat hij de leeftijd van vijfentwintig jaar heeft bereikt.

- INTEREST - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

KB 12 aug. 1985 tot uitvoering van art. 62, § 6, van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders

Artt. 1 en 4, § 1, eerste en tweede lid

S.93.0145.N 12 juni 1995 AC nr. ...

Wanneer het op kinderbijslag rechtgevende kind tijdens zijn militaire dienst ten minste 66 percent arbeidsongeschikt wordt, blijft het recht geven op kinderbijslag tot aan zijn leeftijd van 25 jaar.~

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

KB 12 aug. 1991

Art. 10, eerste lid

S.99.0052.F 22 november 1999 AC nr. ...

Het personeelslid van het onderwijs of van een psycho-medisch-sociaal centrum, dat een loopbaanonderbrekingsuitkering geniet, mag zich naar het buitenland begeven op voorwaarde dat hij zijn woonplaats in België behoudt, d.w.z. dat hij daar zijn hoofdverblijfplaats behoudt.

- WOONPLAATS -

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- ONDERWIJS -

Art. 7, eerste en tweede lid

S.96.0087.N 27 januari 1997 AC nr. ...

De sanctie van terugvordering van betaalde onderbrekingsuitkeringen voor de werknemer die meer dan 2 jaar zelfstandige activiteit telt, zonder hiervan de inspecteur vooraf op de hoogte te hebben gebracht, is enkel van toepassing bij volledige loopbaanonderbreking.~

- ONDERWIJS -

Artt. 6, § 1, tweede lid, en 7, eerste lid

S.96.0087.N 27 januari 1997 AC nr. ...

Bij deeltijdse loopbaanonderbreking van personeelsleden van het onderwijs en psycho-medische sociale centra is de cumulatie van de onderbrekingsuitkeringen met een zelfstandige activiteit verboden ongeacht het aantal jaren gepresteerde zelfstandige activiteit.~

- ONDERWIJS -

KB 12 aug. 1994

Art. 36

S.99.0194.N 15 mei 2000 AC nr. ...

Hoewel de in de wet van 19 maart 1991 bepaalde bescherming van de personeelsafgevaardigden van openbare orde is, staat zulks geenszins het sluiten van een dading in de weg, waarbij de werknemer zijn kandidatuur intrekt.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 78, 6°

S.95.0131.F 6 januari 1997 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 78, 6°, K.B. 12 aug. 1994 betreffende de ondernemingsraden en de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen wordt de aanleg bepaald volgens het werkelijk voorwerp van het geschil. (Impliciet)~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei

S.96.0006.N 25 november 1996 AC nr. ...

Het vonnis gewezen in het kader van een geschil in verband met het instellen van overlegorganen en het houden van sociale verkiezingen, is vatbaar voor hoger beroep wanneer de werkgever de aan de verkiezingsprocedure voorafgaande handelingen van informatie- en consultatieplicht niet heeft verricht.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

Artt. 27, eerste lid, en 29, eerste lid

S.95.0131.F 6 januari 1997 AC nr. ...

De opsomming van de voorwaarden en gronden voor het indienen van een bezwaar, als bepaald bij artikel 27, eerste lid, K.B. 12 aug. 1994 betreffende de ondernemingsraden en de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen en, derhalve, van de voorwaarden en gronden voor beroep dat is ingesteld op grond van artikel 29, eerste lid, van voornoemd K.B. is limitatief.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Artt. 35 en 37

S.99.0194.N 15 mei 2000 AC nr. ...

Slechts de kandidaat-personeelsafgevaardigden die vermeld zijn op de definitieve kandidatenlijst voor de verkiezingen van de vertegenwoordigers van het personeel voor de raden en voor de comités, genieten van het voordeel van de ontslagbescherming(1).(1) Voor de opheffing bij KB 25 mei 1999.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 8 en 9

S.95.0069.F 27 november 1995 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank van de plaats van het werk is, in de regel, bevoegd om uitspraak te doen over de erkenning van technische bedrijfseenheden en over de instelling van ondernemingsraden en veiligheidscomités.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

KB 12 dec. 1996

ingevoegd bij art. 6

C.02.0530.N 27 mei 2004 AC nr. 289

Wanneer de overdracht van een handelszaak plaatsvindt tegen een overname van schulden is het bedrag van de overgenomen schulden de maatstaf van de gehoudenheid van de overnemer voor de belastingschulden verschuldigd door de overlater.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- HANDELSZAAK -

KB 12 feb. 1936

Art. 2

C.04.0613.F 23 december 2005 AC nr. 694

Een handelszaak kan niet in pand worden gegeven als zekerheid voor een borgtocht die aan een bank is verleend voor het door haar aan een derde verstrekte krediet.

- PAND -

KB 12 jan. 1970

Art. 126, eerste lid

C.93.0424.N 25 januari 1996 AC nr. ...

Wanneer een gestolen postcheque met de bijhorende waarborgkaart ter betaling wordt aangeboden in de door artikel 142ter, § 1, M.B. 12 jan. 1970 bepaalde voorwaarden, is de aansprakelijkheid van de Post bij uitbetaling na verzet specifiek geregeld en niet onderworpen aan de gemeenrechtelijke voorzichtigheidsplicht.~

- HANDELSPAPIER -

- BETALING -

- POSTERIJEN -

Art. 43

C.04.0436.N 5 januari 2007 AC nr. 6

Wanneer een comité tot aankoop, optredend als de in artikel 48.1 Pachtwet bepaalde notaris, bij verkoop van het in pacht gegeven goed aan de pachter de kennisgeving doet van de inhoud van de akte die is opgesteld onder de opschortende voorwaarde van niet-uitoefening van het recht van voorkoop en waarbij enkel de identiteit van de koper opengelaten wordt, teneinde de pachter de gelegenheid te geven om zijn recht van voorkoop uit te oefenen, is de "ter post aangetekende brief", deze bepaald in artikel 71 van het M.B. van 12 januari 1970 en die aan de geadresseerde wordt afgegeven na de vaststelling van zijn identiteit.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

KB 12 jan. 1973

Artt. 10 en 11

S.95.0080.F 22 januari 1996 AC nr. ...

De geneeskundige dienst kan, vòòr de kennisgeving aan de overheid van zijn met redenen omklede beslissing omtrent de vaststelling van het invaliditeitspercentage ten gevolge van de beroepsziekte, aan de overheid en aan de getroffene zijn beslissing meedelen over de erkenning van de aangegeven ziekte als beroepsziekte; die mededeling kan gebeuren door een brief waarin de vaststellingen van het Fonds voor de Beroepsziekten worden overgenomen.~

- BEROEPSZIEKTE -

Artt. 10, 11 en 16

S.95.0080.F 22 januari 1996 AC nr. ...

Alleen de geneeskundige dienst is bevoegd om de aangegeven ziekte als beroepsziekte te erkennen, om het invaliditeitspercentage vast te stellen of te wijzigen en om de datum te bepalen waarop de ongeschiktheid een blijvend karakter vertoont; de beslissingen van die dienst over die medische aspecten zijn bindend voor de overheid.~

- BEROEPSZIEKTE -

KB 12 jan. 1976

Art. 1, §§ 1 en 2

S.09.0023.N 1 februari 2010 AC nr. 76

Het begrip "distibutie" in artikel 1, § 2 van de koninklijke besluiten van 28 maart 1975 en 12 januari 1976 die de bevoegdheid van de paritaire comités nr 117 en nr 211 bepalen, stelt geen bijkomende vereisten aan de aard van de bedrijvigheden bedoeld in artikel 1, § 1 waaronder het vervoer van petroleumproducten, zodat een onderneming die het louter vervoer verzorgt van petroleumproducten of -derivaten aan de in artikel 1, § 2 bepaalde kwantitatieve maatstaven inzake de distributie van deze producten kan beantwoorden en derhalve tot de paritaire comités nrs 117 en 211 kan behoren.

- PARITAIR COMITE -

KB 12 jan. 1984

Art. 1

C.12.0360.F 6 september 2013 AC nr. ...

Het arrest is naar recht verantwoord, wanneer het beslist dat uit artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 januari 1984 tot vaststelling van de minimumgarantievoorwaarden van de verzekeringsovereenkomsten tot dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst met betrekking tot het privéleven volgt dat het verzekerde risico bestaat in de mogelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst van de verzekerde buiten de uitoefening van zijn beroepsactiviteit en dat het privéleven, dat in ruime zin moet worden verstaan, binnen het eigenlijke kader van de beroepsactiviteiten kan passen, aangezien de onderzochte feiten niet voortvloeien uit de eigenlijke beroepsactiviteit; het feit dat een gebouw met lucifers en papier in brand wordt gestoken, kan niet worden beschouwd als een feit dat voortvloeit uit de beroepsactiviteit (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. … .

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 6, 6°

P.02.1097.N 25 maart 2003 AC nr. 199

Art. 6, 6°, K.B. tot vaststelling van de minimumgarantievoorwaarden van de verzekeringsovereenkomsten tot dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst m.b.t. het privé-leven maakt de uitsluiting van de dekking niet mogelijk voor de opzettelijke fout van een persoon waarvoor de verzekerde civielrechtelijk aansprakelijk is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

KB 12 maart 1976

Art. 21

C.96.0296.F 5 september 1997 AC nr. ...

Vóór de inwerkingtreding van de Verzekeringswet kon de verzekeringsovereenkomst zonder de gelijkwaardigheid tussen de verbintenissen van de verzekeraar en die van de verzekeringnemer aan te tasten, bepalen dat de verzekeraar een regresvordering kon instellen, wanneer het verzekerde motorrijtuig op het ogenblik van het ongeval bestuurd werd door een persoon die niet voldeed aan de wettelijke voorwaarden, bijvoorbeeld een minderjarige die een duorijder vervoerde op een bromfiets.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

KB 12 maart 1990

Art. 1

S.98.0084.F 6 december 1999 AC nr. ...

Iedere hoofdaannemer heeft de verplichting op elke bouwplaats een dagelijkse lijst bij te houden van alle werknemers die er tewerkgesteld zijn; die dagelijkse lijst moet tijdig opgemaakt zijn opdat de bevoegde ambtenaren op elk ogenblik van de dag kunnen nagaan of die lijst overeenstemt met de toestand die ze op de bouwplaats vaststellen; om geldig te zijn moet ook die lijst alle reglementaire vereisten in acht nemen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

KB 12 nov. 1979

Art. 3

P.99.1197.F 3 mei 2000 AC nr. ...

Wanneer een verzekeringsonderneming verzuimt de financiële steun, die zij aan een verwante onderneming heeft verleend, in haar resultatenrekening op te nemen, met het bedrieglijk opzet de werkelijke toestand van de boekhouding en van het vermogen van beide vennootschappen voor derden verborgen te houden, is dat verzuim een verdraaiing van de waarheid die een valsheid oplevert in de zin van de artt. 207 e.v., Vennootschappenwet, aangezien de jaarrekening, voor het afgesloten boekjaar, de aard en het bedrag van de kosten van de onderneming getrouw en stelselmatig moet weergeven (1). (1) Art. 3, eerste lid, K.B. 12 nov. 1979, betreffende de jaarrekening van verzekeringsondernemingen die zijn toegelaten bij toepassing van de wetgeving betreffende de controle der verzekeringsondernemingen (B.S., 20 nov. 1979, p. 13227), bepaalt dat "de jaarrekening duidelijk moet worden opgesteld, ze moet getrouw en stelselmatig weergeven, enerzijds, op de dag waarop het boekjaar wordt afgesloten, de aard en het bedrag van de tegoeden en van de rechten van de onderneming, van haar schulden, van haar verplichtingen en verbintenissen evenals van haar eigen middelen, anderzijds, voor het op die dag afgesloten boekjaar, de aard en het bedrag van haar kosten en haar opbrengsten". Die bepaling neemt de tekst over van artikel 3, K.B. 8 okt. 1976, met betrekking tot de jaarrekening van de ondernemingen (B.S., 19 okt. 1976, p. 13470), genomen ter uitvoering van de W. 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding en de jaarrekeningen van de ondernemingen. Zowel uit de parlementaire voorbereiding van de voormelde wet (Ontwerp van wet met betrekking tot de boekhouding en de jaarrekeningen van de ondernemingen, memorie van toelichting, Gedr. St. Senaat, 436 (1974-75), nr. 1, p. 3, 4 en 7; verslag namens de verenigde commissies voor de economische zaken en de justitie uitgebracht door de h. Fallon, idem, 436 (1974-75), nr. 2, p. 22 en 23), als uit het verslag aan de Koning, voor het K.B., 8 okt 1976 (B.S., 19 okt. 1976, p. 13460, 13461, 13463 en 13664), blijkt dat die bepaling rechtstreeks in ingegeven door het voorstel van de Commissie van de E.G. voor een vierde richtlijn op grondslag van artikel 54, § 3, g, (van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap), strekkende tot het coördineren van de waarborgen welke in de Lidstaten worden verlangd van de vennootschappen om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden met betrekking tot de indeling en de inhoud van de jaarrekening en het jaaroverzicht, de waarderingsmethode alsmede de openbaarmaking van deze stukken (PB. C. nr. è, 28 jan. 1972, p. 11), inz. door artikel 2.2, als gewijzigd na advies van het Europees Parlement (PB.C. nr. 129, 11 dec. 1972, p. 38) en van het Economisch en sociaal Comité (PB. C. nr. 39, 7 juni 1973, p., 31), en dat artikel 2.3 zou worden van de Vierde Richtlijn van de Raad van 25 juli 1978 op grondslag van artikel 54, § 3, g, van het Verdrag, betreffende de jaarrekeningen van bepaalde vennootschapsvormen (PB. L., nr. 222, 14 aug. 1978, p. 11: "de jaarrekening moet een getrouw beeld geven van het vermogen, de financiële positie en het resultaat van de vennootschap"). Die invloed wordt nog bevestigd door het verslag aan de Koning voor het K.B. 12 sept. 1983, tot wijziging van het K.B. 8 okt. 1976, met betrekking tot de jaarrekening van de ondernemingen (B.S., 29 sept. 1983, p. 11893 en 11895; advies van de Raad van Staten p. 11910 en 11911). Het K.B. 12 nov. 1979, betreffende de jaarrekening van verzekeringsondernemingen die zijn toegelaten bij toepassing van de wetgeving betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, is opgeheven door het K.B. 17 nov. 1994 betreffende de jaarrekening van verzekeringsondernemingen (B.S., 21 dec. 1994, p. 31367). Art. 3, eerste lid, van dat K.B. neemt het begrip getrouw beeld over..

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- VERZEKERING - Algemeen

- BOEKHOUDRECHT -

KB 12 nov. 1998

Art. 3 en bijlage 1 sub IN 2002

P.02.1349.N 25 maart 2003 AC nr. 200

Een verzender van gevaarlijke goederen voldoet niet aan de verplichting zich ervan te vergewissen of het vervoerdocument beantwoordt aan de eisen van randnummer 2002(3) van het ADR die onder meer inhouden dat de totale hoeveelheid gevaarlijke goederen moet worden vermeld, wanneer, nadat op het vervoerdocument de vermelding "leeg tankvoertuig 3,71°, ADR" is aangebracht, datzelfde vervoerdocument na een nieuwe lading wordt gebruikt,ook al vermeldt dit document de totale hoeveelheid gevaarlijke goederen na die nieuwe lading, indien de gestempelde vermelding "leeg tankvoertuig 3,71°, ADR", met de lay-out die het vervoerdocument heeft, de indruk wekt dat er zich geen gevaarlijke goederen meer in de transporteenheid bevinden (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

KB 13 april 1977

Art. 1

F.95.0031.N 16 oktober 1997 AC nr. ...

Bij overdracht van een voor het publiek opengestelde apotheek mag de effectief gevraagde tegenprestatie niet meer bedragen dan de waarde bedoeld in artikel 1 van het K.B. 13 april 1977 tot vaststelling van de regels die toelaten de waarde van de overdracht der apotheken vast te stellen en toezicht uit te oefenen op deze overdracht.

- APOTHEKER -

KB 13 feb. 1991 houdende de inwerkingtreding W.A.M.-wet

Art. 1, a)

C.08.0139.F 23 oktober 2009 AC nr. 612

Wie aantoont dat hem op Belgisch grondgebied schade is toegebracht door een voertuig dat voorzien is van een kentekenplaat die is afgegeven door een andere Lidstaat, hoeft niet daarenboven aan te tonen dat het voertuig gewoonlijk is gestald in de Lidstaat die de kentekenplaat heeft afgegeven, en evenmin dat het voertuig van die kentekenplaat was voorzien toen het de grens overschreed.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.96.0461.F 31 oktober 1997 AC nr. ...

Wanneer in België een ongeval wordt veroorzaakt door een gestolen voertuig dat gewoonlijk op het grondgebied van een andere Lid-Staat van de Europese Unie is gestald, is het Belgisch bureau van de autoverzekeraars, evenmin als enige andere verzekeraar, verplicht de schade te vergoeden.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Art. 5

P.01.1190.F 16 januari 2002 AC nr. 32

De "groene kaart" schept t.a.v. de verzekeraar alleen het vermoeden van het bestaan van een verzekeringsovereenkomst voor een daarin bepaalde duur en ontslaat de verzekeraar niet van de verplichting om het bewijs te leveren van zijn bewering dat er is afgeweken van de duur van een jaar van de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst (1). (1) Zie Cass., 18 jan. 2000, A.R. P.97.1241.N, nr. 37.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.97.1241.N 18 januari 2000 AC nr. ...

De in het internationaal verzekeringsbewijs (de zg. 'groene kaart') vermelde geldigheidsduur doet geen afbreuk aan de wettelijk op één jaar bepaalde duur van de verzekeringsovereenkomst, behoudens andersluidende overeenkomst tussen partijen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

KB 13 feb. 1991 houdende de inwerkingtreding WAM-wet

Art. 1, a) en 2, tweede lid

C.12.0329.F 13 september 2013 AC nr. ...

Wanneer is aangetoond dat het voertuig dat de schade heeft veroorzaakt in een van de in artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 13 februari 1991 vermelde Staten is gestald, maar een voertuig betreft waarvoor de Staat van oorsprong heeft afgeweken van de verplichting tot verzekering van de burgerlijke aansprakelijkheid, dient het Belgisch bureau van de autoverzekeraars de benadeelde te vergoeden, behalve wanneer de Staat die dat voertuig van een kentekenplaat heeft voorzien, in België een autoriteit of een instelling heeft aangewezen die met die vergoeding is belast (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. … .

- VERZEKERING - WAM- verzekering

KB 13 juli 1970

Art. 11

S.98.0013.F 1 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer een lid van het gemeentepersoneel getroffen is door een arbeidsongeval, is de aanvraag tot herziening van de rente maar ontvankelijk ingeval een beslissing van het college van burgemeester en schepenen is genomen die met inachtneming van de voorziene reglementaire bepalingen ter kennis is gebracht of ingeval over de aanvraag tot vergoeding van de getroffene een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing is gewezen die het percentage van de blijvende invaliditeit heeft vastgesteld.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

S.94.0047.F 23 januari 1995 AC nr. ...

Art. 69 Arbeidsongevallenwet inzake de rechtsvordering tot betaling van de vergoedingen heeft geen betrekking op de eis tot herziening van de vergoedingen of een aanvraag tot herziening van de rente op grond van artikel 11 K.B. van 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van sommige personeelsleden van gemeenten, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen overkomen op de weg naar en van het werk.~

- VERJARING - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

Art. 12

S.95.0011.F 22 januari 1996 AC nr. ...

Het algemeen rechtsbeginsel dat verordeningsbesluiten geen terugwerkende kracht hebben wordt door de rechter geschonden, wanneer hij op een toestand die tussen de gemeente en een personeelslid vòòr 1 maart 1988 is voldongen, toepassing maakt van artikel 12, § 2, K.B. van 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van sommige personeelsleden van gemeenten, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen overkomen op de weg naar en van het werk. (Algemeen rechtsbeginsel dat verordeningsbesluiten geen terugwerkende kracht hebben).~

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 21

S.05.0121.F 12 februari 2007 AC nr. 80

De koppeling van de rente aan een spilindex heeft geen invloed op de voorafgaande bepaling van de jaarlijkse bezoldiging van een door een arbeidsongeval getroffen lid van het overheidspersoneel (1). (1) Het O.M. oordeelde dat het tweede onderdeel van het enige middel niet ontvankelijk was; volgens het O.M. verplichtte het het Hof tot een onderzoek van feiten, waarvoor het niet bevoegd is.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 22

S.98.0040.F 29 maart 1999 AC nr. ...

In geval van gerechtelijke betwisting kan de rente die verschuldigd in krachtens artikel 22 K.B. 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige personeelsleden van gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, niet worden geëist vanaf de eerste dag van da maand die overeenstemt met die van de consolidatie; de rente is immers niet opeisbaar zolang de rechter de vordering tot betaling van die rente niet heeft toegewezen bij wege van een uitvoerbaar geworden beslissing.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.97.0164.N 2 november 1998 AC nr. ...

In geval van gerechtelijke betwisting kan de rente die verschuldigd is krachtens artikel 22, K.B. 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige personeelsleden van openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen overkomen op de weg naar en van het werk, niet worden geëist vanaf de eerste dag van de maand die overeenstemt met die van de consolidatie of het overlijden; de rente is immers niet opeisbaar zolang de rechter de vordering tot betaling van die rente niet heeft toegewezen bij wege van een uitvoerbaar geworden beslissing.~

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.96.0036.F 28 november 1996 AC nr. ...

In geval van gerechterlijke betwisting kan de rente die verschuldigd is krachtens artikel 22, K.B. 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige personeelsleden van gemeenten, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen overkomen op de weg naar en van het werk, niet worden geëist vanaf de eerste dag van de maand die overeenstemt met die van de consolidatie; de rente is immers niet opeisbaar zolang de rechter de vordering tot betaling van die rente niet heeft toegewezen bij wege van een uitvoerbaar geworden beslissing.~

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 27

C.08.0303.F 17 januari 2011 AC nr. ...

Uit artikel 41, eerste lid, van de wet van 25 juni op de landverzekering, volgt dat de subrogatie van de verzekeraar met wie de gemeente een verzekeringsovereenkomst is aangegaan krachtens artikel 27 van het koninklijk besluit van 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige personeelsleden van provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare centra voor maatschappelijk welzijn, diensten, instellingen en verenigingen voor maatschappelijk welzijn, diensten van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en diensten van het College van de Franse Gemeenschapscommissie en openbare kassen van lening, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, niet beperkt is tot de subrogatoire vordering die de gemeente is toegekend bij artikel 14, §3, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, maar zich uitstrekt tot de andere rechten en rechtsvorderingen van de gemeente tegen de schadeveroorzaker.

- VERZEKERING - Landverzekering

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Artt. 11 en 12

S.94.0047.F 23 januari 1995 AC nr. ...

Van de in artikel 72 Arbeidsongevallenwet bepaalde termijn om een eis tot herziening van de arbeidsongevallenvergoedingen in te stellen is geen sprake in artikel 20 Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel.~

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- VERJARING - Algemeen

Artt. 3, 3°, 8 en 9

S.99.0122.N 7 februari 2000 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank die oordeelt over een geschil met betrekking tot het percentage aan blijvende invaliditeit van een personeelslid van een gemeente, zoals bedoeld in a rtikel 19 van de wet van 3 juli 1967, kan geen lager percentage van blijvende invaliditeit toekennen dan datgene dat door de geneeskundige dienst is erkend.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

De beslissing van de geneeskundige dienst, die het percentage vaststelt van de blijvende invaliditeit van het personeelslid van de overheid, slachtoffer van een arbeidsongeval of ongeval op de weg van en naar het werk, is bindend voor de overheid inzoverre deze dienst een blijvende invaliditeit erkent, welk percentage door de overheid alleen kan worden verhoogd.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Artt. 6, 7 en 12

S.94.0047.F 23 januari 1995 AC nr. ...

Ook al blijkt later dat de gebeurtenis, die de getroffene als arbeidsongeval bestempelt, een verergering is van de bij een vorig arbeidsongeval opgelopen letstels, staat de omstandigheid dat de getroffene de dienst of de bevoegde ambtenaar op de hoogte had gebracht door middel van het in artikel 7 K.B. van 13 juli 1970 bedoelde formulier "aangifte van ongeval", er niet aan in de weg dat de bestuursoverheid en , in geval van betwisting, de rechterlijke overheid oordeelt dat de nieuwe aanvraag van de getroffene in werkelijkheid een aanvraag tot herziening is van de beslissing over het oorspronkelijke ongeval.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Artt. 8 en 9

S.99.0122.N 7 februari 2000 AC nr. ...

De regeling tot bindende erkenning van de graad van blijvende invaliditeit van het personeelslid van de overheid dat slachtoffer werd van een arbeidsongeval of ongeval op de weg naar en van het werk, die op grond van wettelijke bepalingen is uitgewerkt in een koninklijk besluit, doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van het arbeidsgerecht om de geschillen met betrekking tot het percentage aan blijvende invaliditeit te beslechten, ook al dient het arbeidsgerecht de wettelijke regeling tot erkenning in acht te nemen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

Artt. 8, 9 en 10

S.06.0082.F 4 juni 2007 AC nr. 293

De administratieve rechtshandeling waarvan de kennisgeving de in artikel 20, eerste lid, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, bepaalde verjaring doet ingaan, is niet uitsluitend de beslissing van de overheid die bedoeld wordt in artikel 10, K.B. 13 juli 1970, betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige personeelsleden van provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten, verenigingen van gemeenten, voor arbeidsongevallen, maar kan, indien de vordering tot betaling van de vergoedingen vóór het nemen van die beslissing ingesteld wordt, ook het in de artikelen 8 en 9 van datzelfde besluit bedoelde voorstel van de geneeskundige dienst zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Artt. 9, 10 en 11

S.98.0013.F 1 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer het college van burgemeester en schepenen het door een arbeidsongeval getroffen lid van het gemeentepersoneel geen voorstel heeft gedaan of wanneer dat college geen beslissing heeft genomen waarin dat voorstel is overgenomen, kan dat personeelslid zijn vordering tot schadeloosstelling voorleggen aan de bevoegde rechterlijke overheid ten einde een in kracht van gewijsde gegane beslissing te verkrijgen die de termijn voor herziening van de rente doet ingaan.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

KB 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van sommige personeelsleden van overheidsdiensten of overheids- stellingen van de lokale sector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk

Art. 11

S.12.0001.N 10 maart 2014 AC nr. ...

Bij een tijdelijke verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid na de consolidatiedatum waardoor het door een arbeidsongeval getroffen contractueel personeelslid van een gemeente zijn betrekking tijdelijk niet meer kan uitoefenen, heeft die getroffene, staande de arbeidsovereenkomst, op grond van een meer gunstige bepaling van het personeelsstatuut, gedurende de periode van tijdelijke verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid recht op vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid, ongeacht de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid; indien de periode van tijdelijke verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid voortduurt nadat de arbeidsovereenkomst een einde heeft genomen, blijft die getroffene verder recht hebben op een dagelijkse vergoeding gelijk aan 90 pct. van het gemiddeld dagbedrag, dit op voorwaarde dat hij een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 10 pct. heeft zo de tijdelijke verergeringstoestand zich heeft voorgedaan na de bij artikel 11 van het KB van 13 juli 1970 bepaalde herzieningstermijn (1). (1) Zie concl. OM.

- AMBTENAAR - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

KB 13 juli 1984

Art. 10

P.01.0706.N 4 juni 2002 AC nr. 339

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet, bij een veroordeling wegens overtreding van de bepalingen van de E.E.G.-Verordening nr. 3821/85, het veroordelend vonnis melding maken van artikel 10 van het K.B. van 13 juli 1984, dat bepaalt dat artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg van toepassing is bij overtreding van de bepalingen van voormelde verordening en van dat besluit (1). (1) Cass., 16 feb. 1993, AR 6635, nr. 98. Zie ook Cass., 27 okt. 1992, AR 3177, nr. 697, waar het Hof oordeelde dat op de overtredingen van de E.E.G-Verordening nr. 3821/85 die werden gepleegd vóór de inwerkingtreding van het K.B. van 13 juli 1984 geen straffen zijn gesteld. Het Hof bevestigde hierdoor de stelling dat de strafrechtelijke handhaving van de voorschriften van de E.E.G.-Verordening nr. 3121/85 het uitvaardigen van een koninklijk besluit vereist, aangezien de "blanco-strafbaarheid" van artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 enkel de overtreding van een uitvoeringsbesluit incrimineert en niet rechtstreeks het overtreden van E.E.G.-Verordening (SPRIET, B. en VERSTRAETEN, R. "Tijdelijk ontbreken van rechtsgrond tot bestraffing van overtreding van het Europees transportrecht", noot onder Cass. 27 okt. 1992, R.W. 1994-95, p. 221). Dit betekent dat de strafbaarstelling pas ontstond bij de inwerkingtreding van voormeld koninklijk besluit. Het artikel 10 van het K.B. van 13 juli 1984 maakt derhalve een bestanddeel van het misdrijf uit, zodat dit artikel dient vermeld te worden in het veroordelend vonnis.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Bijlage B

P.04.0806.N 19 oktober 2004 AC nr. 489

De uitbating van een vervoerbedrijf dat voornamelijk vervoer voor landbouwbedrijven verricht maar zelf geen landbouw-, tuinbouw-, bosbouw- of visserijbedrijf is, valt niet onder de afwijkingen toegestaan krachtens artikel 13.1, c van de Verordening EG nr 3820/85 van de Raad van 20 december 1985 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer (1). (1) Zie Cass., 13 okt. 1993, AR P.93.0389.F, nr 407.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

KB 13 juni 1984 tot bepaling van de voorwaarden tot uitoefening van de beroepswerkzaamheid van restaurateur of van traiteur-banketaannemer

Art. 12, § 2

P.97.1284.N 27 april 1999 AC nr. ...

De term "vol-au-vent" heeft in het K.B. van 3 maart 1995 geen ruimere betekenis dan de gebruikelijke.

- HANDELSPRAKTIJK -

KB 13 maart 1985

Artt. 1, tweede lid, 4, a, 6°, en tweede lid, 4, e

S.10.0042.F 23 mei 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat een in België of in het buitenland gevestigde onderneming geen arbeiders tewerkstelt met wie zij een arbeidsovereenkomst heeft gesloten, sluit niet uit dat die onderneming zelf een groothandel in voorwerpen in metaal drijft (1). (1) Zie concl. O.M.; K.B. 13 maart 1985 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van paritaire subcomités voor de sectors die aan de metaal-, machine- en elektrische bouw verwant zijn en tot vaststelling van het aantal leden ervan, na de wijziging ervan bij K.B. 27 april 2000.

- PARITAIR COMITE -

KB 13 maart 1991

Art. 20, §§ 1 en 2

C.96.0413.N 18 november 1999 AC nr. ...

De opvolging door het Vlaams Gewest, wat de contractuele verbintenissen van het Wegenfonds betreft, wordt in beginsel geregeld door artikel 61, § 1, 3e en 4e lid, Financieringswet 1989.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

KB 13 mei 1987 houdende uitvoering van EEG-Verordening 3820/85 van de Raad van de Europese Gemeenschappen tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer

Art. 2

P.93.0604.N 27 september 1994 AC nr. ...

Luidens artikel 6.1, eerste lid, van de E.E.G.-Verordening 3820/85 van de Raad van 20 dec. 1985 is de dagelijkse rijtijd de totale rijtijd tussen twee dagelijkse rusttijden of tussen een dagelijkse rusttijd en een wekelijkse rusttijd als bedoeld in artt. 8.1, en 3 van voormelde verordening.~

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

Art. 3

P.01.0706.N 4 juni 2002 AC nr. 339

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet, bij een veroordeling wegens overtreding van de bepalingen van de E.E.G.-Verordening nr. 3820/85, het veroordelend vonnis melding maken van artikel 3 van het K.B. van 13 mei 1987, dat bepaalt dat artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg van toepassing is bij overtreding van de bepalingen van voormelde verordening en van dat besluit (1). (1) Cass., 16 feb. 1993, AR 6635, nr. 98. Zie ook Cass., 27 okt. 1992, AR 3177, nr. 697, waar het Hof oordeelde dat op de overtredingen van de E.E.G-Verordening nr. 3820/85 die werden gepleegd vóór de inwerkingtreding van het artikel 3 van het K.B. van 13 mei 1987 geen straffen zijn gesteld. Het Hof bevestigde hierdoor de stelling dat de strafrechtelijke handhaving van de voorschriften van de E.E.G.-Verordening nr. 3120/85 het uitvaardigen van een koninklijk besluit vereist, aangezien de "blanco-strafbaarheid" van artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 enkel de overtreding van een uitvoeringsbesluit incrimineert en niet rechtstreeks het overtreden van E.E.G.-Verordening (SPRIET, B. en VERSTRAETEN, R. "Tijdelijk ontbreken van rechtsgrond tot bestraffing van overtreding van het Europees transportrecht", noot onder Cass. 27 okt. 1992, R.W. 1994-95, p. 221). Dit betekent dat de strafbaarstelling pas ontstond bij de inwerkingtreding van voormeld koninklijk besluit. Het artikel 3 van het K.B. van 13 mei 1987 maakt derhalve een bestanddeel van het misdrijf uit, zodat dit artikel dient vermeld te worden in het veroordelend vonnis.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

KB 14 april 1993

Art. 1

S.96.0097.F 3 maart 1997 AC nr. ...

De wetgeving en reglementen inzake de tegemoetkomingen aan mindervaliden raken de openbare orde en de rechter is verplicht de door artikel 50, W. 30 dec. 1992, in artikel 13, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, aangebrachte wijziging toe te passen, zelfs als de Belgische Staat, Staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie, geen melding heeft gemaakt van een nieuwe wetgeving.~

- MINDERJARIGHEID -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

De wijziging van artikel 13, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, bij artikel 50, W. 30 dec. 1992, die op 1 juli 1993 in werking is getreden, kan de afschaffing of vermindering van de tegemoetkoming aan de mindervalide tot gevolg hebben, inzonderheid door voor de toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming het door laatstgenoemde genoten pensioen in aanmerking te nemen; die wijziging verantwoordt bijgevolg een ambtshalve herziening van het recht op de inkomensvervangende tegemoetkoming.

- MINDERJARIGHEID -

S.96.0110.F 3 maart 1997 AC nr. ...

De wijziging van artikel 13, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, bij artikel 50, W. 30 dec. 1992, die op 1 juli 1993 in werking is getreden, kan de afschaffing of vermindering van de tegemoetkoming aan de mindervalide tot gevolg hebben, inzonderheid door voor de toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming het door laatstgenoemde genoten pensioen in aanmerking te nemen.~

- MINDERJARIGHEID -

Het feit dat een administratieve beslissing moet worden genomen na de inwerkingtreding van nieuwe wettelijke of verordenende bepalingen, zoals die inzake tegemoetkomingen aan gehandicapten, heeft in de regel tot gevolg dat die beslissing toepassing moet maken van de nieuwe wettelijke of verordenende bepalingen voor de periode die volgt op de inwerkingtreding van die nieuwe bepalingen en op de opheffing van de oude.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MINDERJARIGHEID -

Art. 18

S.98.0132.N 27 september 1999 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 13, Gehandicaptenwet tegemoetkomingen, gewijzigd bij artikel 50 van de wet van 30 december 1992 en artikel 30 KB 6 juli 1987, zoals gewijzigd bij KB van 14 april 1993, beide bepalingen in werking getreden op 1 juli 1993, kan de inkomensvervangende tegemoetkoming aan de gehandicapte geweigerd of verminderd worden wanneer de gehandicapte aanspraak heeft op uitkeringen die hun grond vinden in een beperking van het verdienvermogen of op sociale uikeringen betreffende de ziekte en invaliditeit, de werkloosheid, de arbeidsongevallen, de beroepsziekten, de gezinsbijslagen, de rust- en overlevingspensioenen en het gewaarborgd inkomen voor bejaarden; dergelijke uitkeringen worden aangerekend zoals wettelijk bepaald en met inachtname van een tabel; deze bepalingen moeten in hun nieuwe vorm onmiddellijk vanaf de inwerkingtreding ervan worden toegepast.

- MINDERJARIGHEID -

KB 14 aug. 1989

Art. 4, derde lid

P.98.0902.N 16 mei 2000 AC nr. ...

Het verbod in een rond de vismijn een kist of ben met zeevisserijproducten te koop te stellen, te verkopen, te laden, te vervoeren of af te leveren zonder de vermelding van letter en nummer van het vissersvaartuig dat de zeevisserijproducten heeft aangevoerd betreft niet uitsluitend de rechtstreeks per schip aangevoerde zeevisserijproducten en is niet specifiek tot de eigenaar van het vissersvaartuig of zijn afgevaardigde gericht, maar bedoelt ook de vervoerde producten die voor het eerst op enige andere plaats dan de aanvoerplaats in België op de markt worden gebracht.

- VISSERIJ - Zeevisserij

KB 14 dec. 1959

Art. 1

P.08.0881.N 25 november 2008 AC nr. 661

Een onachtzaamheidsmisdrijf is het misdrijf dat erin bestaat dat de dader vrijwillig een handeling stelt waardoor een ongewild gevolg intreedt; het misdrijf dat erin bestaat aanplakbrieven te hebben aangebracht of behouden of enig ander visueel reclame- of publiciteitsmiddel te hebben gebruikt kan uit zijn aard zelf slechts het gewild gevolg zijn van een vrijwillig gestelde handeling en is dus geen onachtzaamheidsmisdrijf, zodat de regels inzake strafbare deelneming toepasselijk zijn (1). (1) Zie Cass., 15 okt. 1986, AR 5275, AC, 1986-87, nr 90; D'HAENENS, J., Strafbare deelneming, A.P.R., nr 91.

- AANPLAKBILJETTEN -

- MISDRIJF - Deelneming

- MISDRIJF - Soorten - Algemeen

- MISDRIJF - Allerlei

KB 14 dec. 1992 betreffende de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Art. 1

C.10.0457.N 7 februari 2011 AC nr. ...

Een beding dat aan de verzekeringsmaatschappij een recht van verhaal verleent voor bedragen waarvoor de verzekerde niet aansprakelijk is, wijkt af van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 ten nadele van de verzekeringnemer en is bijgevolg op grond van artikel 1 van dit besluit niet toegelaten.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 88, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst, Artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 december 1992, de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992, en artikel 29 bis,§1, eerste en laatste lid WAM 1989, volgt dat het de verzekeringsmaatschappij die de slachtoffers van een verkeersongeval heeft vergoed op grond van artikel 29bis WAM 1989, is toegelaten een contractueel recht van verhaal uit te oefenen op de verzekerde of de verzekeringnemer, zij het beperkt tot het bedrag waartoe de verzekeraar op grond van de aansprakelijkheid van zijn verzekerde zou zijn gehouden (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2010, AR C.09.0352.N, AC 2010; nr….

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.09.0250.N 18 januari 2010 AC nr. 43

De regeling dat de W.A.M.-verzekeraar dan ook niet hoeft te bewijzen dat de verzekeringsovereenkomst een recht van verhaal bedingt in de gevallen opgesomd in artikel 25 van de modelovereenkomst, maar het overeenkomstig artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek integendeel aan de verzekeringnemer of de verzekerde is die aanvoert dat in zijn voordeel van de regeling van de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst is afgeweken om te bewijzen dat dergelijke afwijking bepaald is in de verzekeringsovereenkomst, is niet in strijd met artikel 88 Wet landverzekeringsovereenkomst volgens welke de verzekeraar zich het recht van verhaal kan voorbehouden, vermits de Koning overeenkomstig artikel 19 van de wet van 9 juli 1975 gemachtigd is de algemene voorwaarden voor de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst te regelen en de bij koninklijk besluit van 14 december 1992 opgelegde modelovereenkomst niet inhoudt dat de verzekeraar steeds verplicht zou zijn een recht van verhaal op te nemen (1). (1) Zie de concl. van het openbaar ministerie.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Uit artikel 88 Wet Landverzekeringsovereenkomst, artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 december 1992 en de artikelen 24, 25 en 25, 3°, b van de modelovereenkomst gevoegd bij dit koninklijk besluit, volgt dat de W.A.M.-verzekeraar, behoudens afwijkende overeenkomst ten gunste van de verzekeringnemer, de verzekerde of derden, over een recht van verhaal beschikt zoals bepaald in de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst. Voor zover zij er niet contractueel van zijn afgeweken, hetgeen alleen toegelaten is in het voordeel van de verzekerde, de verzekeringnemer of derden, worden de partijen bij een W.A.M.-verzekeringsovereenkomst immers geacht de toepassing van de bepalingen van de modelovereenkomst, waaronder deze met betrekking tot het verhaal van de verzekeraar op hun overeenkomst te hebben aanvaard (1). (1) Zie de concl. van het openbaar ministerie.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.06.0003.N 9 maart 2007 AC nr. 131

Voor zover zij er niet contractueel zijn van afgeweken, worden de partijen bij de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst geacht de toepassing van de bepalingen van de modelovereenkomst, waaronder deze met betrekking tot het verhaal van de verzekeraar, op hun overeenkomst te hebben aanvaard.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 1, eerste lid

C.12.0338.N 26 april 2013 AC nr. ...

Het vooraf gepland besturen van een aan derden toebehorend motorrijtuig maakt in de regel geen toevallig besturen uit zoals bedoeld in artikel 4 van de modelovereenkomst; de omstandigheid dat de verzekeringnemer een aan derden toebehorend motorrijtuig niet frequent bestuurt, houdt niet noodzakelijk in dat hij dit motorrijtuig toevallig zou besturen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

P.06.1585.F 28 maart 2007 AC nr. 155

Het vonnis dat na vermelding van het feit dat gebleken is dat de aangetekende brief waarbij de verzekeringsnemer van de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen door de verzekeringsmaatschappij kennis wordt gegeven van de opzegging van de overeenkomst, naar een gedeeltelijk verkeerd adres was verstuurd, is niet naar recht verantwoord wanneer het de telastlegging van gebrek aan verzekering tegen die verzekeringsnemer bewezen verklaart, louter op grond dat hij geopteerd had voor de halfjaarlijkse betaling van de premie en dat hij geen bewijs van betaling van de premies sinds enige tijd levert.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 25

C.08.0234.F 5 maart 2010 AC nr. 152

De W.A.M.-verzekeraar hoeft niet te bewijzen dat de verzekeringsovereenkomst een recht van verhaal voorbehoudt in de gevallen opgesomd in artikel 25 van de modelovereenkomst (1). (1) Cass., 9 maart 2007, AR C.06.0003.N, AC, 2007, nr. 131; Cass., 18 jan. 2010, AR C.09.0250.N, AC, 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.06.0003.N 9 maart 2007 AC nr. 131

De W.A.M.-verzekeraar, die verhaal wenst uit te oefenen, hoeft niet te bewijzen dat de verzekeringsovereenkomst een recht van verhaal voorbehoudt in de gevallen opgesomd in artikel 25 van de modelovereenkomst.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 25, 3°, b

C.09.0352.N 7 juni 2010 AC nr. 397

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 88, eerste lid Wet Landverzekeringsovereenkomst, artikel 25, 3° ,b) van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 en artikel 29bis, § 1 van de W.A.M. 1989 volgt dat het de verzekeringsmaatschappij die de slachtoffers van een verkeersongeval heeft vergoed op grond van artikel 29bis W.A.M. 1989, is toegelaten een contractueel recht van verhaal uit te oefenen op de verzekerde of de verzekeringnemer, zij het beperkt tot het bedrag waartoe de verzekeraar op grond van de aansprakelijkheid van zijn verzekerde zou zijn gehouden. Dit geldt ook wanneer de verzekeringsmaatschappij verhaal uitoefent op de verzekeringnemer voor de schadevergoeding die zij als W.A.M.-verzekeraar op grond van voormeld artikel 29bis aan de verzekeringnemer als passagier en slachtoffer betaalde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.08.0362.N 19 juni 2009 AC nr. 425

De verzekeraar die in de polis een beding als bedoeld in artikel 25.3, b), van de Modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverekering inzake motorvoertuigen opneemt, beschikt op contractuele grondslag over een recht van verhaal wanneer de voorwaarden hiertoe vervuld zijn, zonder dat vereist is dat er een oorzakelijk verband wordt aangetoond tussen het ongeval en het verzuim om te voldoen aan de Belgische wet en reglementen om een motorrijtuig te besturen; hieraan wordt geen afbreuk gedaan door artikel 11 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst krachtens hetwelk in de verzekeringsovereenkomst geen geheel of gedeeltelijk verval van het recht op de verzekeringstussenkomst mag bedongen worden wegens niet nakoming van een bepaalde in de overeenkomst opgelegde verplichting, nu het verhaal van artikel 25.3, b), van de Modelovereenkomst niet steunt op een door de verzekeringsovereenkomst opgelegde verplichting,maar op de miskenning van een wettelijke verplichting (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.00.0159.N 8 november 2002 AC nr. 592

Art. 25, 3°, b van de modelovereenkomst verleent de verzekeringsmaatschappij geen recht op verhaal tegen de bestuurder die in het buitenland een verkeersongeval veroorzaakt en voldoet aan de door de plaatselijke wet en reglementen opgelegde voorwaarden, ook al beschikt hij niet over een in België geldend rijbewijs; dit recht van verhaal kan wel worden uitgeoefend wanneer de bestuurder in België een verkeersongeval veroorzaakt zonder te voldoen aan de voorwaarden die de Belgische wet en reglementen opleggen om een voertuig te mogen besturen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 25, 3°, eerste lid, b)

C.11.0751.F 13 september 2012 AC nr. ...

Artikel 11 van de wet van 25 juni 1992, krachtens hetwelk in de verzekeringsovereenkomst geen geheel of gedeeltelijk verval van het recht op de verzekeringstussenkomst mag bedongen worden dan wegens niet-nakoming van een bepaalde in de overeenkomst opgelegde verplichting, heeft geen weerslag op die regel, aangezien het verhaal van artikel 25, 3°, eerste lid, b), van de modelovereenkomst niet gegrond is op een door de verzekeringsovereenkomst opgelegde verplichting maar op de schending van een wettelijke bepaling (1). (1) Cass. 19 juni 2009, AR C.08.0362.N, AC, 2009, nr. 425.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 3, 1°, laatste lid, en 4

P.02.0875.F 27 november 2002 AC nr. 633

Een gestolen voertuig kan geen voertuig zijn dat ter vervanging van het verzekerde voertuig dient en dat onder de dekking zou vallen van de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen (1). (1) FICHIER A., Police-type d'assurance automobile, Article 4, fiche nr. 3 van 30 juni 1998; zie Cass., 6 nov. 1976 (AC, 1976, 308); 24 jan. 1980 (AC, 1979-80, nr. 313); 25 jan. 1984, A.R. 2077, nr. 275.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 33

C.07.0042.F 19 februari 2009 AC nr. 138

De verzekerde die beweert dat het ongeval beantwoordt aan het in de overeenkomst omschreven risico moet bewijzen dat de eigendom van het in de overeenkomst omschreven voertuig overgedragen is vóór het ongeval en dat genoemd ongeval gebeurd is binnen een termijn van zestien dagen te rekenen van de overdracht van de eigendom van het omschreven voertuig.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 33, 1°, eerste lid, van de bijlage van het

C.03.0189.F 20 januari 2005 AC nr. 42

De dekking van de verzekeringsovereenkomst betreffende het in die overeenkomst omschreven voertuig waarvan de eigendom wordt overgedragen, blijft overeenkomstig artikel 33, 1°, eerste lid, van de modelverzekeringsovereenkomst verworven aan de verzekerde, wanneer het uitgesloten is dat het in de verzekeringsovereenkomst omschreven voertuig en het nieuwe voertuig onder dekking van één en dezelfde polis in het verkeer worden gebracht (1). (1) Zie Cass., 7 okt. 1986, AR 7355, nr 67.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 4

P.11.0024.N 21 juni 2011 AC nr. ...

Het besturen van een vervangingsvoertuig of het toevallig besturen van een voertuig staat er niet aan in de weg dat de bestuurder van dat voertuig een motorrijtuig bestuurt waarvan de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe het aanleiding kan geven, niet gedekt is overeenkomstig WAM (1989) (1). (1) Het is niet omdat de bestuurder ten overstaan van de benadeelde een beroep kan doen op de WAM-verzekering van zijn eigen voertuig, hij geen voertuig zonder verzekering zou kunnen besturen; in het kader van artikel 22 WAM moet nagegaan worden of voor het vervangingsvoertuig zelf een verzekering werd afgesloten.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 4, 1°

P.00.0606.F 20 december 2000 AC nr. ...

Het verschil in behandeling tussen de bestuurders van een vervangingsvoertuig dat toebehoort aan een van de in artikel 4, 1°, b, in fine, K.B. 14 dec. 1992, bedoelde personen, en de bestuurders van een vervangingsvoertuig dat aan een derde toebehoort, en dat erin bestaat dat de laatstgenoemden onmiddellijk dekking genieten zonder dat een aangifte bij de verzekeringsonderneming vereist is, terwijl de eerstgenoemden de verzekeraar op de hoogte moeten brengen van de wijziging van het verzekerd risico teneinde de burgerrechtelijke aansprakelijkheid te dekken waartoe het gebruik van het vervangingsvoertuig aanleiding kan geven, is niet discriminatoir.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 4, 1°, b

P.10.1269.F 15 december 2010 AC nr. 744

Uit artikel 4, 1°, b, van de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, die als bijlage gehecht is aan het koninklijk besluit van 14 december 1992, volgt niet dat de uitbreiding van de daarin bepaalde dekking uitgesloten is wanneer het rijtuig van de derde niet is ingeschreven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.06.0646.F 2 november 2007 AC nr. 526

De uitbreiding van de dekking, bepaald in de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, tot de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de verzekeringnemer ingeval hij een aan een derde toebehorend motorrijtuig toevallig bestuurt, is niet uitgesloten wanneer dat voertuig zelf niet door een verzekering is gedekt wegens niet-betaling van de premie.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 4, 1°, b), van de bijlage van het

C.12.0338.N 26 april 2013 AC nr. ...

Het vooraf gepland besturen van een aan derden toebehorend motorrijtuig maakt in de regel geen toevallig besturen uit zoals bedoeld in artikel 4 van de modelovereenkomst; de omstandigheid dat de verzekeringnemer een aan derden toebehorend motorrijtuig niet frequent bestuurt, houdt niet noodzakelijk in dat hij dit motorrijtuig toevallig zou besturen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 7, b

C.10.0514.F 5 november 2012 AC nr. ...

De brandverzekeraar die de echtgenoten heeft vergoed die onverdeelde eigenaars zijn van een gebouw dat vernield werd door het vuur veroorzaakt door een gebrek aan het motorvoertuig waarvan slechts één der echtgenoten eigenaar en bewaarder was, treedt ten aanzien van de verzekeraar van de verplichte aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen van het voertuig in de rechten die de niet-aansprakelijke echtgenoot heeft uit de door de andere echtgenoot gesloten overeenkomst (1). (1) Art. 41 van de wet van 25 juni 1992, zoals van kracht vóór de aanvulling ervan in het derde lid, bij de wet van 28 juli 2006.

- VERZEKERING - Landverzekering

- INDEPLAATSSTELLING -

Artt. 1 en 26

P.01.1190.F 16 januari 2002 AC nr. 32

Wie het bestaan aanvoert van een afwijking op de duur van een jaar van de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst, moet deze bewijzen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Wie het bestaan aanvoert van een afwijking op de duur van een jaar van de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst, moet deze bewijzen.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

De "groene kaart" schept t.a.v. de verzekeraar alleen het vermoeden van het bestaan van een verzekeringsovereenkomst voor een daarin bepaalde duur en ontslaat de verzekeraar niet van de verplichting om het bewijs te leveren van zijn bewering dat er is afgeweken van de duur van een jaar van de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst (1). (1) Zie Cass., 18 jan. 2000, A.R. P.97.1241.N, nr. 37.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Het eenzijdig geschrift dat opgemaakt is door de partij die het aanvoert, is geen bewijs van het bestaan van een afwijking op de duur van een jaar van de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Het eenzijdig geschrift dat opgemaakt is door de partij die het aanvoert, is geen bewijs van het bestaan van een afwijking op de duur van een jaar van de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

Behoudens afwijkende bepalingen ten voordele van bepaalde personen, bedraagt de duur van de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst een jaar.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.97.1241.N 18 januari 2000 AC nr. ...

De in het internationaal verzekeringsbewijs (de zg. 'groene kaart') vermelde geldigheidsduur doet geen afbreuk aan de wettelijk op één jaar bepaalde duur van de verzekeringsovereenkomst, behoudens andersluidende overeenkomst tussen partijen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 1 en 4, 1°, b)

C.08.0084.F 28 juni 2010 AC nr. 464

Wanneer een van de personen bedoeld in artikel 4, 1°, b), van de bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 gevoegde modelovereenkomst, toevallig een voertuig bestuurt dat aan een derde toebehoort, moet de maatschappij die, krachtens die bepaling, zijn burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekt, in geval van een wegverkeersongeval waarin dat voertuig betrokken is, de in artikel 29bis, §1, eerste lid, bedoelde schade van elk slachtoffer van het ongeval of van zijn rechthebbenden vergoeden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 1, 24 en 25

C.08.0234.F 5 maart 2010 AC nr. 152

De W.A.M.-verzekeraar beschikt, behoudens afwijkende overeenkomst ten gunste van de verzekeringnemer of de verzekerde, over een recht van verhaal zoals bepaald in de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst; de partijen worden bij de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst immers geacht de toepassing van de bepalingen van de modelovereenkomst, waaronder deze met betrekking tot het verhaal van de verzekeraar, op hun overeenkomst te hebben aanvaard, voor zover zij er niet contractueel zijn van afgeweken (1). (1) Cass., 9 maart 2007, AR C.06.0003.N, AC, 2007, nr. 131; Cass., 18 jan. 2010, AR C.09.0250.N, AC, 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 1, 4, 1°, b) en 4, 3°

C.08.0084.F 28 juni 2010 AC nr. 464

Artikel 4, 3°, van de bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 gevoegde modelovereenkomst heeft tot doel te preciseren dat een uitbreiding van de dekking, zoals bepaald in artikel 4, 1°, b), van toepassing blijft op de gevallen die het opsomt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 13, eerste en tweede lid, en 26, 4°, van de bijlage vh

P.06.1585.F 28 maart 2007 AC nr. 155

Het vonnis dat na vermelding van het feit dat gebleken is dat de aangetekende brief waarbij de verzekeringsnemer van de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen door de verzekeringsmaatschappij kennis wordt gegeven van de opzegging van de overeenkomst, naar een gedeeltelijk verkeerd adres was verstuurd, is niet naar recht verantwoord wanneer het de telastlegging van gebrek aan verzekering tegen die verzekeringsnemer bewezen verklaart, louter op grond dat hij geopteerd had voor de halfjaarlijkse betaling van de premie en dat hij geen bewijs van betaling van de premies sinds enige tijd levert.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 24 en 25

C.10.0457.N 7 februari 2011 AC nr. ...

Een beding dat aan de verzekeringsmaatschappij een recht van verhaal verleent voor bedragen waarvoor de verzekerde niet aansprakelijk is, wijkt af van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 ten nadele van de verzekeringnemer en is bijgevolg op grond van artikel 1 van dit besluit niet toegelaten.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 88, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst, Artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 december 1992, de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992, en artikel 29 bis,§1, eerste en laatste lid WAM 1989, volgt dat het de verzekeringsmaatschappij die de slachtoffers van een verkeersongeval heeft vergoed op grond van artikel 29bis WAM 1989, is toegelaten een contractueel recht van verhaal uit te oefenen op de verzekerde of de verzekeringnemer, zij het beperkt tot het bedrag waartoe de verzekeraar op grond van de aansprakelijkheid van zijn verzekerde zou zijn gehouden (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2010, AR C.09.0352.N, AC 2010; nr….

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.08.0234.F 5 maart 2010 AC nr. 152

De verzekeringnemer of de verzekerde die aanvoert dat er in zijn voordeel van de verhaalsregeling van de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst is afgeweken, dient te bewijzen dat dergelijke afwijking in de verzekeringsovereenkomst bepaald is (1). (1) Cass., 9 maart 2007, AR C.06.0003.N, AC, 2007, nr. 131; Cass., 18 jan. 2010, AR C.09.0250.N, AC, 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.06.0656.F 19 februari 2009 AC nr. 137

Het verhaal van de verzekeraar tegen de verzekerde wordt niet afhankelijk gemaakt van de voorwaarde dat laatstgenoemde aansprakelijk is voor het ongeval noch van de voorwaarde dat de niet-naleving van de wet, van de verordeningen of van de overeenkomst in oorzakelijk verband staat met het ongeval.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.06.0003.N 9 maart 2007 AC nr. 131

De verzekeringnemer of de verzekerde die aanvoert dat in zijn voordeel van de verhaalsregeling van de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst is afgeweken, dient te bewijzen dat dergelijke afwijking bepaald is in de verzekeringsovereenkomst (1). (1) Zie Cass., 26 jan. 2002, AR P.01.1190.F, nr. 32, met betrekking tot de duur van de verzekeringsovereenkomst, zoals bepaald in de modelovereenkomst.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

De W.A.M.-verzekeraar beschikt, behoudens afwijkende overeenkomst ten gunste van de verzekeringnemer of de verzekerde, over een recht van verhaal zoals bepaald in de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 24 en 25, 3°, a

C.08.0269.N 3 april 2009 AC nr. 242

Voor de toepassing van de bepaling van de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen overeenkomstig welke de verzekeraar een recht van verhaal heeft op de verzekeringnemer en, indien daartoe grond bestaat, op de verzekerde die niet de verzekeringnemer is, wanneer het schadegeval zich voordoet tijdens een deelname aan een snelheids-, regelmatigheids- of behendigheidsrit of wedstrijd, waartoe van overheidswege geen verlof is verleend, speelt het al dan niet toevallige karakter van deze ritten of wedstrijden geen rol.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 24 en 25, 3°, eerste lid, b), van de bijlave van het

C.11.0751.F 13 september 2012 AC nr. ...

Aangezien de artikelen 24 en 25, 3°, eerste lid, b), van de bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 gevoegde modelovereenkomst geen andere toepassingsvoorwaarde dan de niet-naleving van de wet of van de reglementen bevat, is het verhaal van de verzekeraar tegen de verzekerde niet afhankelijk van de voorwaarde dat de niet-naleving van de wet of van de reglementen een oorzakelijk verband met het ongeval vertoont (1). (1) Zie Cass. 19 feb. 2009, AR C.06.0656.F, AC, 2009, nr. 137.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Artt. 24, 25 en 25, 3°, b

C.09.0250.N 18 januari 2010 AC nr. 43

De regeling dat de W.A.M.-verzekeraar dan ook niet hoeft te bewijzen dat de verzekeringsovereenkomst een recht van verhaal bedingt in de gevallen opgesomd in artikel 25 van de modelovereenkomst, maar het overeenkomstig artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek integendeel aan de verzekeringnemer of de verzekerde is die aanvoert dat in zijn voordeel van de regeling van de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst is afgeweken om te bewijzen dat dergelijke afwijking bepaald is in de verzekeringsovereenkomst, is niet in strijd met artikel 88 Wet landverzekeringsovereenkomst volgens welke de verzekeraar zich het recht van verhaal kan voorbehouden, vermits de Koning overeenkomstig artikel 19 van de wet van 9 juli 1975 gemachtigd is de algemene voorwaarden voor de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst te regelen en de bij koninklijk besluit van 14 december 1992 opgelegde modelovereenkomst niet inhoudt dat de verzekeraar steeds verplicht zou zijn een recht van verhaal op te nemen (1). (1) Zie de concl. van het openbaar ministerie.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Uit artikel 88 Wet Landverzekeringsovereenkomst, artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 december 1992 en de artikelen 24, 25 en 25, 3°, b van de modelovereenkomst gevoegd bij dit koninklijk besluit, volgt dat de W.A.M.-verzekeraar, behoudens afwijkende overeenkomst ten gunste van de verzekeringnemer, de verzekerde of derden, over een recht van verhaal beschikt zoals bepaald in de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst. Voor zover zij er niet contractueel van zijn afgeweken, hetgeen alleen toegelaten is in het voordeel van de verzekerde, de verzekeringnemer of derden, worden de partijen bij een W.A.M.-verzekeringsovereenkomst immers geacht de toepassing van de bepalingen van de modelovereenkomst, waaronder deze met betrekking tot het verhaal van de verzekeraar op hun overeenkomst te hebben aanvaard (1). (1) Zie de concl. van het openbaar ministerie.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 4, 1°, b, en 8, 1°

C.01.0236.N 15 april 2004 AC nr. 196

Overeenkomstig artikel 8, 1° modelovereenkomst 1992 is de schade aan het "verzekerd rijtuig" van de verzekering uitgesloten; onder "verzekerd rijtuig" in deze bepaling wordt niet alleen het in de bijzondere voorwaarden omschreven voertuig verstaan, maar ook het aan een derde toebehorend motorrijtuig dat toevallig wordt bestuurd, dat eveneens een verzekerd voertuig is wanneer het bestuurd wordt in de bij artikel 4, 1°, aanhef en b, van de modelpolis omschreven voorwaarden.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

en van de bij dat K.B. gevoegde modelovereenkomst

C.08.0084.F 28 juni 2010 AC nr. 464

Artikel 4, 3°, van de bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 gevoegde modelovereenkomst heeft tot doel te preciseren dat een uitbreiding van de dekking, zoals bepaald in artikel 4, 1°, b), van toepassing blijft op de gevallen die het opsomt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Wanneer een van de personen bedoeld in artikel 4, 1°, b), van de bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 gevoegde modelovereenkomst, toevallig een voertuig bestuurt dat aan een derde toebehoort, moet de maatschappij die, krachtens die bepaling, zijn burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekt, in geval van een wegverkeersongeval waarin dat voertuig betrokken is, de in artikel 29bis, §1, eerste lid, bedoelde schade van elk slachtoffer van het ongeval of van zijn rechthebbenden vergoeden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

KB 14 feb. 2008 op de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen

Artt. 11 en 12, § 1, tweede lid

C.13.0246.F 21 februari 2014 AC nr. ...

De kennisgeving van de verklaring van een partij bij het aangevoerde akkoord van onderling overleg, die individueel is gedaan of zonder alle partijen bij dat akkoord te betrekken, doet de termijn van vijftien dagen ingaan waarbinnen de vordering tot opschorting tegen alle partijen bij dat akkoord op straffe van nietigheid moet worden ingesteld.

- *VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen*

De rechter als in kort geding kan de uitoefening van het aan de betrokken effecten verbonden stemrecht opschorten, wanneer de vereiste verklaringen niet volgens de voorgeschreven modaliteiten en binnen de voorgeschreven termijnen zijn afgelegd.

- *VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen*

- *VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen*

De personen, die partij zijn bij een akkoord van onderling overleg, die de vereiste verklaringen moeten afleggen wanneer het percentage stemrechten waarop het bereikte akkoord slaat, de bepaalde drempelwaarden bereikt, over- of onderschrijdt, moeten één gemeenschappelijke kennisgeving doen, en geen individuele kennisgevingen.

- *VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen*

KB 14 juli 1994 houdende coördinatie van de Wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

Art. 100

C.97.0163.F 12 november 1998 AC nr. ...

Alleen de arbeidsrechtbank is bevoegd om het geschil te beslechten over de beslissingen van de adviserend geneesheer of van de geneeskundige raad voor de invaliditeit die de graad van de primaire arbeidsongeschiktheid vastleggen of de invaliditeit aannemen, en niet het gerecht dat volgens het gemeen recht kennisneemt van de vordering tot indeplaatsstelling van de verzekeringsinstelling tegen de derde aansprakelijke. (Impliciet).

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.96.0167.N 18 mei 1998 AC nr. ...

De op grond van artikel 1382 B.W. ingestelde vordering tot terugbetaling van langs het stelsel van de betalende derde ten onrechte uitgekeerde prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging houdt een betwisting in in verband met de rechten en plichten voortvloeiend uit de wetgeving en reglementering betreffende de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, zodat de arbeidsgerechten bevoegd zijn om uitspraak te doen over dergelijke vordering.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 100, § 1, eerste en derde lid

S.99.0148.N 7 februari 2000 AC nr. ...

Over de eerste zes maanden van primaire arbeidsongeschiktheid kan een werknemer ten laste blijven van zijn verzekeringsinstelling, op voorwaarde dat de bij de wet bepaalde vermindering van het vermogen tot verdienen gewaardeerd wordt ten aanzien van het gewone beroep van de betrokkene, althans indien de oorzakelijke aandoening voor een gunstig verloop of genezing vatbaar is binnen een tamelijk korte tijdspanne.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 106

S.99.0083.N 15 november 1999 AC nr. ...

De verjaringstermijn ten aanzien van de vordering tot het verkrijgen van prestaties van de verzekeringsinstelling begint te lopen, op het ogenblik waarop het cumulatieverbod is uitgesloten.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

De Z.I.V.-wet voert een verjaringsstelsel in, waarop, behoudens uitdrukkelijke afwijking, de gemeenrechtelijke bepalingen toepasselijk zijn.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 106, § 1, 1e lid, 3°, 2e lid en 3e lid, 2e zin

S.95.0017.F 18 september 1995 AC nr. ...

De bepaling inzake verjaring van de rechtsvordering tot betaling van verstrekkingen van de ziektekostenverzekering raakt de openbare orde.~

- OPENBARE ORDE -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Art. 136, § 2

P.03.0256.F 3 september 2003 AC nr. 410

Wanneer een verzekeringsinstelling het strafgerecht verzoekt de voor de schade aansprakelijke derde te veroordelen om haar de bedragen van de door haar voor die schade toegekende prestaties terug te betalen, oefent ze geen andere burgerlijke rechtsvordering uit dan die van de getroffene, maar oefent ze door een afzonderlijke vordering de rechtsvordering van de getroffene zelf uit, in wiens rechten ze van rechtswege is getreden; wanneer bijgevolg de indeplaatssteller voor dat rechtscollege de burgerlijke rechtsvordering regelmatig heeft ingesteld, heeft de indeplaatsgestelde het recht om, aangezien hij die rechtsvordering van de indeplaatssteller zelf uitoefent, als dusdanig voor het eerst in hoger beroep op te treden (1). (1) Zie Cass., 28 nov. 1984, AR 3862, nr. 202; 22 juni 1988, AR 6270, nr. 652; 29 jan. 1992, AR 9330, nr. 279; 28 mei 1996, AR P.95.1378.N, nr. 193; 20 okt. 1999, AR P.99.0408.F, nr. 548.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- INDEPLAATSSTELLING -

S.01.0189.F 27 januari 2003 AC nr. 60

Inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering dient de houder van de verzekering alleen een aangifte van ongeval in te dienen, indien de schade kan worden vergoed volgens het gemeen recht of krachtens een andere wetgeving.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 136, § 2, achtste lid

C.08.0117.N 17 november 2008 AC nr. 636

Uit de artikelen 80, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen, artikel 17, § 1, 5°, van het koninklijk besluit van 16 december 1981 en artikel 136, § 2, achtste lid, van de ZIV - wet volgt dat de verzekeringsinstelling alleen over een eigen recht van terugvordering beschikt in de gevallen en in dezelfde mate als de benadeelde recht zou hebben op vergoeding ten laste van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, zodat de omstandigheid dat de verzekeringsinstelling van haar eigen recht gebruik maakt, de verplichtingen van het Fonds niet kan verzwaren in vergelijking met de verplichtingen die het zou hebben indien de benadeelde zelf vergoeding van zijn schade zou vorderen (1). (1) Zie conclusie O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- VERZEKERING - Algemeen

Wanneer de benadeelde uitgesloten is van het recht van vergoeding ten laste van het Fonds op grond van artikel 17, § 1, van het koninklijk besluit van 16 december 1981, kan het Fonds niet gehouden zijn tot terugbetaling aan de verzekeringsinstelling van de prestaties die deze heeft verleend aan de benadeelde (1). (1) Zie conclusie O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- VERZEKERING - Algemeen

Art. 25, § 12, tweede lid

S.03.0021.N 3 november 2003 AC nr. 547

Uit artikel 153decies, §§ 2 en 3, K.B. van 4 nov. 1963 volgt dat de toekenning van de dagelijkse tegemoetkoming, die alle in § 2 bedoelde verstrekkingen omvat, de toekenning van elke bijzondere tegemoetkoming verhindert zoals bepaald bij artikel 25, § 12, tweede lid, Wet van 9 aug. 1963; uit deze bepalingen vloeit het omgekeerde niet voort namelijk dat wanneer de dagelijkse tegemoetkoming waarin de verzorging verleend door verpleegkundigen is begrepen, niet wordt toegekend, toch verzekeringstegemoetkoming voor verzorging door een verpleegkundige verschuldigd is in een niet-geregistreerde tijdelijke of definitieve gemeenschappelijke woon- of verblijfplaats voor bejaarden.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Art. 25, § 2

S.04.0023.N 6 september 2004 AC nr. 382

De geneeskundige verstrekkingen die niet uitzonderlijk zijn, maar gewone verstrekkingen ook al worden zij verstrekt voor complexe toestanden, komen niet in aanmerking voor tegemoetkoming door het bijzonder solidariteitsfonds.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Art. 35, tweede lid

P.08.0314.F 11 februari 2009 AC nr. 112

Alleen de verstrekkingen door een erkend bandagist om de rechthebbenden van de verzekering de bandages te leveren die, in de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen, tot de bevoegdheid van de bandagisten behoren, worden terugbetaald.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Art. 48, tweede lid

S.12.0032.F 16 december 2013 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 59 van het Arbeidsongeschiktheidsbesluit Zelfstandigen blijkt dat de adviserende geneesheer van de verzekeringsinstelling van de zelfstandige werknemer beslist over de staat van primaire arbeidsongeschiktheid met uitzondering van de gevallen bepaald bij artikel 48, tweede lid, van de ZIV-wet 1963, zodat het RIZIV niet het recht heeft de staat van arbeidsongeschiktheid te erkennen of de duur ervan vast te stellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 49

S.96.0135.N 24 maart 1997 AC nr. ...

De carentievergoeding die de werkgever krachtens een collectieve arbeidsovereenkomst betaalt aan zijn werknemer, bij ontstentenis van enige wettelijke vergoeding voor het inkomstenverlies op de eerste werkdag van een primaire arbeidsongeschiktheid, zijnde de carensdag, moet beschouwd worden als een aanvulling van het gewaarborgd loon dat na de eerste dag van werkongeschiktheid moet worden uitgekeerd en niet als een aanvulling van een voordeel toegekend door een der takken van de sociale zekerheid; op de carentievergoeding moeten sociale zekerheidsbijdragen worden betaald.

- LOON - Allerlei

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 56

C.97.0170.N 11 oktober 1999 AC nr. ...

De krachtens de Z.I.V.-wet van 9 augustus 1963 verleende arbeidsongeschiktheidsuitkeringen dekken de schade die bestaat in het verlies of de vermindering van het vermogen om, door het verrichten van arbeid, inkomsten te verwerven die tot het levensonderhoud kunnen bijdragen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 56, § 1

S.96.0193.N 8 september 1997 AC nr. ...

De regel van de Z.I.V.-wet van 9 aug. 1963, die een cumulatieverbod huldigt inzake het genieten van de verzekeringsprestaties en schadeloosstelling naar gemeen recht of krachtens een andere wetgeving voor zover bedoelde prestaties en vergoedingen betrekking hebben op dezelfde schade of hetzelfde gedeelte van de schade, bedoelt met schade wat betreft de invaliditeitsprestaties, de schade die bestaat in de vermindering ingevolge letsels of functionele stoornissen bij de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken, van zijn vermogen tot verdienen tot een derde of minder dan een derde, volgens de criteria bepaald bij artikel 56, § 1 van de Z.I.V.-wet.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

C.94.0073.N 21 november 1994 AC nr. ...

De krachtens de Z.I.V.-wet verleende arbeidsongeschiktheidsuitkeringen dekken de schade die bestaat in het verlies of de vermindering van het vermogen om door het verrichten van arbeid inkomsten te verwerven die tot het levensonderhoud kunnen bijdragen; dit geldt ook t.a.v. de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen waarop de werkloze recht heeft wanneer hij, ten gevolge van zijn arbeidsongeschiktheid, zijn aanspraak op werkloosheidsuitkering verliest.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 57, § 1, 2°

S.95.0143.F 28 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer, inzake arbeidsongeschiktheidsverzekering, de gerechtigde wegens arbeidsongeschiktheid zijn vakantiedagen niet kan opnemen vòòr het einde van het jaar, worden die vakantiedagen, bij ontstentenis van een regelmatige schriftelijke aanvraag van de gerechtigde, volgens de bij de verordeningen bepaalde modaliteiten, aangerekend op het eerste semester van het jaar dat volgt op het vakantiejaar.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 57, §§ 1, 3°, en 2, eerste lid

S.98.0073.N 25 januari 1999 AC nr. ...

De arbeidsongeschiktheidsuitkeringen uitbetaald aan de werknemer zijn niet verschuldigd en kunnen volledig van de werknemer worden teruggevorderd als hij zijn verzekeringsinstelling niet inlicht inzonderheid over elke ingestelde procedure ter verkrijging van een voordeel.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 70, § 2

C.97.0170.N 11 oktober 1999 AC nr. ...

Het recht waarover de verzekeringsinstelling krachtens artikel 70, § 2, van de Z.I.V.-wet van 9 augustus 1963, tegen de aansprakelijke derde beschikt, is beperkt, enerzijds, tot het bedrag van de door de verzekeringsinstelling aan de benadeelde verleende prestaties, anderzijds, tot het maximumbedrag van de schadeloosstelling waartoe de derde, die de schade heeft veroorzaakt, jegens het slachtoffer gehouden is inzake vergoeding wegens het verlies of de vermindering van het vermogen om, door het verrichten van arbeid, inkomsten te verwerven.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

S.96.0193.N 8 september 1997 AC nr. ...

De regel van de Z.I.V.-wet van 9 aug. 1963, die een cumulatieverbod huldigt inzake het genieten van de verzekeringsprestaties en schadeloosstelling naar gemeen recht of krachtens een andere wetgeving voor zover bedoelde prestaties en vergoedingen betrekking hebben op dezelfde schade of hetzelfde gedeelte van de schade, bedoelt met schade wat betreft de invaliditeitsprestaties, de schade die bestaat in de vermindering ingevolge letsels of functionele stoornissen bij de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken, van zijn vermogen tot verdienen tot een derde of minder dan een derde, volgens de criteria bepaald bij artikel 56, § 1 van de Z.I.V.-wet.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

De schadeloosstelling voor beroepsziekten die wegens arbeidsongeschiktheid verschuldigd is, heeft betrekking op een vermindering van het vermogen tot verdienen; zij dekt evenwel niet noodzakelijk het verlies van hetzelfde gedeelte van dit vermogen als wat door de verzekeringsprestaties wordt vergoed.~

- BEROEPSZIEKTE -

Het forfaitair karakter van de verzekeringsprestaties die in de regel, een onvermogen tot verdienen van 66 percent tot 100 percent dekken, belet niet dat de feitenrechter, op grond van de gegevens eigen aan de zaak die hij beslecht in feite vaststelt dat bedoelde prestaties te dezen een welbepaald onvermogen tot verdienen dekken voor zover dit onvermogen meer dan 66 percent bedraagt.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Het samen genieten van verzekeringsprestaties en de schadeloosstelling naar gemeen recht of krachtens een andere wetgeving is verboden, wanneer bedoelde prestaties en vergoedingen betrekking hebben op dezelfde schade of hetzelfde gedeelte van de schade.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 70, § 2, (oud) thans 76quater

P.94.0587.F 19 oktober 1994 AC nr. ...

De rechten van de verzekeraar van de geneeskundige verzorging kunnen niet bepaald worden op grond van de rechten die zonder diens instemming aan de getroffene naar gemeen recht zijn toegekend op basis van een verslag van deskundigen, welke in der minne zijn aangewezen bij een overeenkomst tussen de getroffene en de verzekeraar van de aansprakelijke derde.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 70, § 2, derde lid

C.97.0170.N 11 oktober 1999 AC nr. ...

De verzekeringsinstelling die prestaties heeft verleend aan de persoon die schade geleden heeft waarvoor een derde aansprakelijk is, treedt in de plaats van die rechthebbende tot beloop van het geheel van die prestaties; die vordering kan slechts worden uitgeoefend tot beloop van de bedragen die krachtens het gemeen recht aan de getroffene verschuldigd zijn ter vergoeding van dezelfde schade.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

S.95.0113.F 6 mei 1996 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 118 Werkloosheidsbesluit 1963 worden met arbeidsdagen gelijkgesteld de dagen die aanleiding hebben gegeven tot betaling van een uitkering bij toepassing van artikel 70, § 2, derde lid, Z.I.V.-wet.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 70, § 2, vierde lid

C.97.0163.F 12 november 1998 AC nr. ...

Alleen op grond van de omstandigheid dat de door de verzekeringsinstelling in aanmerking genomen graad van arbeidsongeschiktheid voor de toekenning aan de begunstigde van de ziekte- en invaliditeitsverzekering van de bij die wet bepaalde uitkeringen, verschilde van de in het gemeen recht aangenomen graad, kunnen de appelrechters, die aannemen dat de door de verzekeringsinstelling betaalde uitkeringen de schade vergoeden die bestaat in een vermindering van het vermogen tot verdienen ten gevolge van het ongeval en ingevolge het stelsel van ziekte- en invaliditeitsverzekering verschuldigd waren, niet afwijzend beschikken op haar vordering en haar recht om in de plaats van de begunstigde te treden tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die met name krachtens het gemeen recht verschuldigd zijn en dezelfde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden.

- INDEPLAATSSTELLING -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 70, § 3, in fine

S.08.0119.N 2 maart 2009 AC nr. 165

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de wetgever in het kader van artikel 70, § 3, in fine van de Z.I.V.-wet en artikel 27, b) van het koninklijk besluit van 20 juli 1971, heeft bedoeld dat de arbeidsongeschiktheid door een opzettelijke fout is veroorzaakt, wanneer de gerechtigde die fout willens heeft begaan, ook al heeft hij de gevolgen ervan niet gewild, wat inhoudt dat wanneer de arbeidsongeschiktheid het gevolg is van letsels opgelopen bij een verkeersongeval, de uitkeringen moeten geweigerd worden wanneer het ongeval door de gerechtigde willens werd veroorzaakt, ook al heeft hij de gevolgen ervan niet gewild (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 1990, AR 8951, AC, 1990-1991, nr 127.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 76, § 2

S.97.0148.N 8 februari 1999 AC nr. ...

De arbeidsongevallenverzekeraar is slechts bedrijfsvoorheffing verschuldigd wanneer hij vergoedingen aan de getroffene betaalt; hij kan zich niet op een verplichting tot inhouding van bedrijfsvoorheffing beroepen tegen de ziekteverzekeraar die krachtens zijn wettelijke indeplaatsstelling de uitkeringen en de bedrijfsvoorheffing, die hij heeft betaald, terugvordert.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

Art. 76, § 2, vierde en vijfde lid

C.98.0421.N 11 oktober 1999 AC nr. ...

De dadingsovereenkomst die tot stand is gekomen tussen de rechthebbende en de aansprakelijkheidsverzekeraar kan niet tegen de verzekeringsinstelling, die rechtens in de plaats treedt van de rechthebbende op de toegekende prestaties van ziekte- en invaliditeitsverzekering, worden aangevoerd zonder haar instemming.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 76quater, § 2

S.98.0027.F 6 december 1999 AC nr. ...

Indien voor de schade krachtens het gemeen recht of krachtens een andere wetgeving werkelijk schadeloosstelling is verleend, heeft de rechthebbende geen recht meer op de prestaties van de ziekte- en invaliditeitsverzekering voor zover hem, rekening houdend met hun waarde, schadeloosstelling is toegekend.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

S.99.0083.N 15 november 1999 AC nr. ...

De verjaringstermijn ten aanzien van de vordering tot het verkrijgen van prestaties van de verzekeringsinstelling begint te lopen, op het ogenblik waarop het cumulatieverbod is uitgesloten.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 76quater, § 2, tweede en vierde lid

S.97.0148.N 8 februari 1999 AC nr. ...

De quasi-subrogatoire vordering waarover de ziekteverzekeraar tegen de arbeidsongevallenverzekeraar beschikt om terugbetaling te verkrijgen van de aan de getroffene betaalde uitkeringen, strekt zich ook uit tot de door de ziekteverzekeraar op de aan de getroffene uitgekeerde bedragen ingehouden bedrijfsvoorheffing.

- INDEPLAATSSTELLING -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 76quater, § 2, vierde lid

C.02.0582.N 20 oktober 2003 AC nr. 511

De verzekeringsinstelling die op grond van de Z.I.V.-wet ongeschiktheidsuitkeringen heeft toegekend, is voor het gehele bedrag ervan in de plaats gesteld van haar rechthebbende, ten aanzien van diegene die, op grond van het gemene recht, voor de ongeschiktheid aansprakelijk is, met deze beperking dat het bedrag van de vordering van de verzekeringsinstelling niet hoger kan zijn dan het bedrag dat de rechthebbende in het gemene recht zou toekomen voor de veroorzaakte ongeschiktheid.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

C.00.0140.N 6 januari 2003 AC nr. 8

De beslissing van de ziekteverzekeraar die de staat van arbeidsongeschiktheid of invaliditeit vaststelt, kan niet worden bekritiseerd voor de rechter die uitspraak doet over de rechtsvordering van de indeplaatsgestelde verzekeraar tegen de voor het ongeval aansprakelijke derde (1). (1) Cass., 11 okt. 1999, AR C.97.0201.N, nr 524.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

De verzekeringsinstelling die aan de rechthebbende op de ziekte- en invaliditeitsverzekering bepaalde prestaties heeft toegekend, treedt rechtens in de plaats van de rechthebbende tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die onder meer krachtens het gemeen recht verschuldigd zijn en die dezelfde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden (1)(2). (1) Cass., 11 okt. 1999 AR C.97.0201.N, nr 524. (2) Thans artikel 136, § 2, vierde lid, gecoörd. wet 14 juli 1994.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

De voorwaarden tot toekenning van de door de verzekeringsinstelling verleende prestaties waarvoor de verzekeringsinstelling over het wettelijk subrogatierecht beschikt, evenals het bedrag van deze prestaties, worden geregeld door de wetgeving inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering; het bedrag van de vordering van de verzekeringsinstelling kan niet hoger zijn dan het geheel van de sommen die krachtens het gemeen recht verschuldigd zijn; de bedoelde vergoedingen moeten dezelfde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

C.97.0201.N 11 oktober 1999 AC nr. ...

De beslissing van de ziekteverzekeraar die de staat van arbeidsongeschiktheid of invaliditeit vaststelt, kan niet worden bekritiseerd voor de rechter die uitspraak doet over de rechtsvordering van de indeplaatsgestelde verzekeraar tegen de voor het ongeval aansprakelijke derde.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

De verzekeringsinstelling die aan de rechthebbende op de ziekte- en invaliditeitsverzekering, bepaalde prestaties heeft toegekend, treedt rechtens in de plaats van de rechthebende tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die onder meer krachtens het gemeen recht verschuldigd zijn en die dezelfde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

De voorwaarden tot toekenning van de door de verzekeringsinstelling verleende prestaties waarvoor de verzekeringsinstelling over het wettelijk subrogatierecht beschikt, evenals het bedrag van deze prestaties, worden geregeld door de wetgeving inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering; het bedrag van de vordering van de verzekeringsinstelling kan niet hoger zijn dan het geheel van de sommen die krachtens het gemeen recht verschuldigd zijn; de bedoelde vergoedingen moeten dezelfde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

S.97.0148.N 8 februari 1999 AC nr. ...

Krachtens artikel 76quater, § 2, vierde lid, Z.I.V.-wet 1963, treedt de verzekeringsinstelling die aan de rechthebbende op de ziekte- en invaliditeitsverzekering, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden, de bij die wet bepaalde prestaties heeft toegekend, rechtens in de plaats van de rechthebbende tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die onder meer krachtens de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 verschuldigd zijn en die de bedoelde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden; zo ingevolge die indeplaatsstelling alle excepties tegen de indeplaatssteller die voor de indeplaatsstelling zijn ontstaan, verder tegen de in de plaats gestelde kunnen worden aangevoerd zulks evenwel niet geldt voor de excepties die door de betaling die de schuldvordering doet overgaan, doelloos zijn geworden.

- INDEPLAATSSTELLING -

Krachtens artikel 76quater, § 2, vierde lid, Z.I.V.-wet 1963, treedt de verzekeringsinstelling die aan de rechthebbende op de ziekte- en invaliditeitsverzekering, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden, de bij die wet bepaalde prestaties heeft toegekend, rechtens in de plaats van de rechthebbende tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die onder meer krachtens de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 verschuldigd zijn en die de bedoelde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden; zo ingevolge die indeplaatsstelling alle excepties tegen de indeplaatssteller die voor de indeplaatsstelling zijn ontstaan, verder tegen de in de plaats gestelde kunnen worden aangevoerd zulks evenwel niet geldt voor de excepties die door de betaling die de schuldvordering doet overgaan, doelloos zijn geworden.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

S.94.0010.N 30 januari 1995 AC nr. ...

Art. 68 Arbeidsongevallenwet is niet toepasselijk op het geschil tussen de ziekteverzekeraar en het Fonds voor Arbeidsongevallen over een vordering tot betaling van interest op uitgekeerde bijslagen.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Kosten

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.94.0116.N 30 januari 1995 AC nr. ...

Art. 68 Arbeidsongevallenwet is niet toepasselijk op het geschil tussen de ziekteverzekeraar en het Fonds voor Arbeidsongevallen over een vordering tot betaling van interest op uitgekeerde bijslagen.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Kosten

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 76quater, § 2, vijfde lid

C.04.0306.F 27 februari 2006 AC nr. 110

De overeenkomst die tot stand gekomen is tussen de getroffene door een ongeval en de derde aansprakelijke kan alleen tegen de ziekte- en invaliditeitsverzekeraar worden aangevoerd als hij daarmee instemt (1). (1) Zie Cass., 12 juni 1986, AR 7414, nr 642; 8 feb. 1990, AR 8522, nr 354; 11 okt. 1999, AR C.98.0421.N, nr 522.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 76quater, § 2, voorheen art. 70, § 2

C.97.0051.F 20 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer een verzekeringsinstelling bij de wet bepaalde prestaties heeft toegekend voor schade ten gevolge van ziekte, letsels, functionele stoornissen of overlijden, treedt zij, tot beloop van die prestaties, in de rechten van de rechthebbende voor de bedragen die aan laatstgenoemde krachtens het gemeen recht of een andere wetgeving ter vergoeding van dezelfde schade verschuldigd zijn.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 90bis (thans art. 157)

P.01.1115.F 5 december 2001 AC nr. ...

De maatregel die getroffen wordt door de bij de geneeskundige dienst ingestelde controlecommissies, waarbij zij de uitgaven m.b.t. de prestaties die door de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen ten laste werden genomen, geheel of gedeeltelijk terugvorderen van de geneesheren die onnodig dure of overbodige onderzoeken en behandelingen voorschrijven, is geen straf maar een wijze van herstel van schade die dat herstel door andere rechtsmiddelen niet uitsluit (1); in geval van een slechts gedeeltelijke terugvordering, verliest de verzekeringsinstelling het recht niet om voor het strafgerecht het verschil tussen het totaalbedrag van de overbodige prestaties en het teruggevorderde bedrag terug te vorderen, aangezien de uitoefening van de beoordelingsbevoegdheid, die de wet aan de controlecommissies toekent, het oorzakelijk verband niet verbreekt tussen de fout van de zorgverlener en de schade die de verzekeringsinstelling, zonder die fout, niet zou hebben geleden (2). (1) Zie Cass., 18 mei 1998, A.R. S.98.0167.N, nr. 258; 14 feb. 2001, A.R. P.00.1350.F, nr. 91. (2) Zie Cass., 8 sept. 1999, A.R. P.99.0360.F, nr. 441.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Algemeen

- STRAF - Allerlei

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 97

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Hoewel artikel 97 Z.I.V.-wet de verzekeringsinstellingen, en alleen hen, de verplichting oplegt de prestaties terug te vorderen die zij in het kader van die verzekering ten onrechte betaald hebben, belet die bepaling de verzekeringsinstellingen niet om, in geval van strafvervolgingen, voor de strafgerechten een burgerlijke rechtsvordering in te stellen op grond van artikel 1382 B.W., wanneer de voorwaarden voor de toepassing van dat artikel vervuld zijn (1); een van die voorwaarden vereist het bestaan van schade, die, in dat geval, evenwel niet is beperkt tot de eigen schade van de verzekeringsinstellingen, maar ook betrekking heeft op schade t.g.v. uitgaven waarvan het bedrag overeenstemt met de ten onrechte uitgekeerde prestaties die ten laste genomen worden door het verzekeringsstelsel dat de voor die prestaties bestemde fondsen heeft geleverd. (1) Zie Cass., 6 dec. 1989, A.R. 6711, nr. 144.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

Art. 97, eerste lid

S.01.0034.F 9 september 2002 AC nr. 427

In geval van vergissing of bedrog doet de door de verzekeringsinstelling gedane betaling op zich het recht op terugbetaling van de prestaties ontstaan; wanneer de vergissing of het bedrog betrekking heeft op de werkelijke stopzetting van de taken die verband houden met de beroepsbezigheden van de zelfstandige voor de aanvang van zijn arbeidsongeschiktheid, is het recht om het onverschuldigd betaalde terug te vorderen niet onderworpen aan de voorwaarde dat een beslissing is getroffen tot verbetering, intrekking of nietigverklaring van de beslissing waarbij de staat van arbeidsongeschiktheid is erkend (1). (1) Zie Cass., 16 sept. 1996, A.R. S.95.0132.F, nr. 313.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

S.95.0132.F 16 september 1996 AC nr. ...

Degene die ten gevolge van een vergissing of bedrog ten onrechte prestaties heeft ontvangen van de verzekering voor geneeskundige verzorging of van de uitkeringsverzekering is weliswaar verplicht de waarde ervan te vergoeden aan de verzekeringsinstelling die ze heeft verleend, maar die verplichting slaat alleen op de ten onrechte betaalde prestaties, dit wil zeggen enkel in zoverre de betaling ervan op een vergissing of bedrog berust.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 97, tweede lid

S.96.0167.N 18 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer in het stelsel van de betalende derde ten onrechte betaalde prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging moeten worden terugbetaald door de verstrekker van de verzorging of door de natuurlijke of rechtspersoon die deze vergoedingen voor eigen rekening heeft geïnd, kan de verzekeringsinstelling de terugbetaling ook op grond van de gemeenrechtelijke aansprakelijkheidsregeling van artikel 1382 B.W. van deze personen vorderen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 99

S.97.0001.N 6 oktober 1997 AC nr. ...

De artikelen 99 ZIV-Wet en 254, 4° K.B. van 4 nov. 1963 welke de straffen bepalen die toepasselijk zijn op de verzekeringsinstellingen en die door het Comité van de dienst voor administratieve controle onder bepaalde voorwaarden, worden uitgesproken houden niet in dat het niet opstellen van een aan de opgelegde vormvereisten beantwoordend en op de lijst van het comité voorkomend document slechts kan worden gesanctioneerd, wanneer het opstellen van het document door een wets- of verordeningsbepaling wordt opgelegd.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

Is naar recht verantwoord het arrest dat oordeelt dat telkens een nieuw sanctioneerbaar feit uitmaakt, ongeacht de datum van vaststelling, het telkens laten verlopen van 1 maand door de verzekeringsinstelling om verplichte documenten bij het administratief dossier te voegen, na het verloop van de termijnen die door het comité van de Dienst voor administratieve controle zijn vastgesteld in artikel 254, 4° K.B. 4 nov. 1963.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

Artt. 12, 4°, 16, 18 en 24bis

S.96.0163.F 7 april 1997 AC nr. ...

De omstandigheid dat er geen technische raad voor kinesitherapeuten en verpleegkundigen bestaat en dat die bij K.B. kan worden ingesteld, op voorstel van het beheerscomité van de Dienst voor geneeskundige verzorging van het RIZIV, heeft niet tot gevolg dat het comité de bevoegdheid verliest om de voorwaarden vast te stellen waaronder de geneeskundige verstrekkingen worden vergoed.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Artt. 2, j en k, 32, 17°, en 136, § 2, vierde lid

C.03.0327.F 12 januari 2004 AC nr. 13

Wanneer een verzekeringsinstelling geneeskundige verstrekkingen heeft verleend aan een kind dat, enerzijds, ten laste is van zijn vader, die bij de verzekeringsinstelling is aangesloten en gerechtigd is op de verstrekkingen, en dat, anderzijds, het slachtoffer is van een verkeersongeval, kan het aan de verzekeringsinstelling toegekende subrogatoire verhaal worden uitgeoefend tegen de persoon die krachtens het gemeen recht aansprakelijk is voor de schade, zelfs als die persoon de vader is van het op de verstrekkingen recht hebbende kind, en de hoedanigheid van gerechtigde bezit, en derhalve, tegen de W.A.M.-verzekeraar van de gerechtigde vader (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2003, nr. ...; artikel 2, f, Z.I.V.-wet, na de wijziging ervan bij Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969, artikel 21, 10°, Z.I.V.-wet, na de wijziging ervan bij Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969, en artikel 76quater, § 2, vierde lid, na de wijziging bij K.B. nr. 19, 4 dec. 1978 en bij Wet 30 dec. 1988.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- INDEPLAATSSTELLING -

Artt. 3, 70, § 2, 91 en 95

S.98.0077.F 17 juni 2002 AC nr. 362

Ook al kent artikel 70, § 2, Z.I.V.-wet, dat niet onttrokken is aan de bepalingen waarvan de inachtneming door de dienst voor administratieve controle moet worden nagegaan, aan de verzekeringsinstellingen de bevoegdheid toe om dadingen aan te gaan over de aan hen toegekende subrogatoire vordering, toch sluit genoemd artikel niet uit dat die dienst nagaat of de met dat doel gesloten overeenkomsten in overeenstemming zijn met die bepalingen (1). (1) Zie concl. O.M.; Z.I.V.-wet, voor de wijziging ervan bij de Wet van 30 dec. 1988.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

S.00.0033.F 3 december 2001 AC nr. ...

Zolang de schade van degene die ziekte- en invaliditeitsuitkeringen ontvangt niet effectief is vergoed krachtens een andere wet of het gemeen recht, kan het RIZIV de verzekeringsinstelling niet verwijten dat ze haar subrogatoire vordering niet heeft ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M.; Z.I.V.-wet, vóór de wijziging ervan bij W. 30 dec. 1988.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Artt. 37ter en 101

S.01.0052.N 6 mei 2002 AC nr. 275

De administratieve geldboetes bepaald bij de artt. 6 en 7 K.B. 4 juni 1987 en 25 november 1996 tot vaststelling van de regelen inzake het bijhouden van een verstrekkingenregister door de kinesitherapeuten en de verpleegkundigen en tot betaling van de administratieve geldboetes in geval van inbreuk op deze voorschriften zijn administratieve sancties in de zin van artt. 101 Z.I.V.-wet en 168 van de gecoörd. Z.I.V.-wet 14 juli 1994 (1). (1) Zie de (strijdige) conclusie van het O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

S.96.0119.F 17 maart 1997 AC nr. ...

De administratieve geldboeten bepaald bij de artt. 6 en 7 K.B. 4 juni 1987 tot vaststelling van de regelen inzake het bijhouden van een verstrekkingenregister door de kinesitherapeuten en de verpleegkundigen en tot bepaling van de administratieve geldboetes in geval van inbreuk op deze voorschriften, zijn administratieve sancties in de zin van artikel 101 Z.I.V.-wet.

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

De artt. 6 en 7 K.B. 4 juni 1987 tot vaststelling van de regelen inzake het bijhouden van een verstrekkingenregister door de kinesitherapeuten en de verpleegkundigen en tot bepaling van de administratieve geldboeten in geval van inbreuk op deze voorschriften, voeren, volgens de regels die zij bepalen, administratieve geldboeten in ten laste van de zorgverstrekkers, in casu, kinesitherapeuten en verpleegkundigen, in wier hoofde een overtreding van de bepalingen van dat koninklijk besluit werd vastgesteld; beide verordenende bepalingen zijn conform de artt. 37ter en 101 Z.I.V.-wet en kunnen derhalve door de hoven en rechtbanken worden toegepast.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Artt. 46, eerste lid, 48, eerste lid, 56, § 1, eerste lid

C.01.0127.F 9 februari 2004 AC nr. 68

Alleen op grond van de omstandigheid dat de door de verzekeringsinstelling in aanmerking genomen graad van arbeidsongeschiktheid voor de toekenning aan de begunstigde van de ziekte- en invaliditeitsverzekering van de bij die wet bepaalde uitkeringen, verschilde van de in het gemeen recht aangenomen graad, kunnen de appèlrechters, die aannemen dat de door de verzekeringsinstelling betaalde uitkeringen de schade vergoeden die bestaat in een vermindering van het vermogen tot verdienen ten gevolge van het ongeval en ingevolge het stelsel van ziekte- en invaliditeitsverzekering verschuldigd waren, niet afwijzend beschikken op haar vordering en haar recht om in de plaats van de begunstigde te treden tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die met name krachtens het gemeen recht verschuldigd zijn en dezelfde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden (1). (1) Cass., 12 nov. 1998, AR C.97.0163.F, nr 482; zie Cass., 9 mei 1990, AR 7956, AC, 1989-90, nr 526; 11 okt. 1999, volt. terechtz., AR C.97.0201.N, nr 524; 6 jan. 2003, AR C.00.0140.N, nr ...; Z.I.V.-wet, zoals ze van toepassing was in 1991; zie thans artt. 87, eerste lid, 90, eerste lid, 100, § 1, eerste lid, 136, § 2, vierde lid, en 153, laatste lid, Z.I.V.-wet 1994.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- INDEPLAATSSTELLING -

Artt. 51 en 56, § 2

S.99.0171.N 30 oktober 2000 AC nr. ...

De arbeidsongeschikte uitkeringsgerechtigde die een niet-toegelaten arbeid aanvat en daardoor een einde maakt aan de erkenning van zijn arbeidsongeschiktheid, kan slechts opnieuw rechtmatige uitkeringen genieten door een nieuwe aangifte en erkenning van arbeidsongeschiktheid.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Artt. 76quater, § 2, vierde lid en 87, vierde lid

C.01.0127.F 9 februari 2004 AC nr. 68

Alleen op grond van de omstandigheid dat de door de verzekeringsinstelling in aanmerking genomen graad van arbeidsongeschiktheid voor de toekenning aan de begunstigde van de ziekte- en invaliditeitsverzekering van de bij die wet bepaalde uitkeringen, verschilde van de in het gemeen recht aangenomen graad, kunnen de appèlrechters, die aannemen dat de door de verzekeringsinstelling betaalde uitkeringen de schade vergoeden die bestaat in een vermindering van het vermogen tot verdienen ten gevolge van het ongeval en ingevolge het stelsel van ziekte- en invaliditeitsverzekering verschuldigd waren, niet afwijzend beschikken op haar vordering en haar recht om in de plaats van de begunstigde te treden tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die met name krachtens het gemeen recht verschuldigd zijn en dezelfde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden (1). (1) Cass., 12 nov. 1998, AR C.97.0163.F, nr 482; zie Cass., 9 mei 1990, AR 7956, AC, 1989-90, nr 526; 11 okt. 1999, volt. terechtz., AR C.97.0201.N, nr 524; 6 jan. 2003, AR C.00.0140.N, nr ...; Z.I.V.-wet, zoals ze van toepassing was in 1991; zie thans artt. 87, eerste lid, 90, eerste lid, 100, § 1, eerste lid, 136, § 2, vierde lid, en 153, laatste lid, Z.I.V.-wet 1994.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- INDEPLAATSSTELLING -

Artt. 99 en 106, § 1, eerste lid, 8°

S.96.0075.F 17 maart 1997 AC nr. ...

Art. 262, eerste lid, K.B. 4 nov. 1963 ter uitvoering van Z.I.V.-wet bepaalt dat bij afloop van de termijnen bepaald in artikel 261 van hetzelfde K.B. de ten onrechte betaalde prestaties, die nog niet teruggevorderd zijn, afgeschreven worden door ze te doen boeken als administratiekosten door de verzekeringsinstelling; de overtreding van die bepaling, in de zin van de wetgeving en van de reglementering inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering, is voltrokken alleen door het niet boeken als administratiekosten op het tijdstip waarop die boeking diende te gebeuren, te dezen bij het verstrijken van de in voornoemd artikel 261 bedoelde termijn van twee jaar.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

KB 14 juli 2005 houdende uitvoering van de verordening (EEG) nr. 3821/85 van 20 december 1985 betreffende het controleapparaat in het wegvervoer

Artt. 2 en 18, § 1

P.13.1473.N 11 februari 2014 AC nr. ...

De vrijstelling van de algemene verplichting motorvoertuigen welke op de weg worden gebruikt voor personen- of goederenvervoer, uit te rusten met een controleapparaat geldt enkel voor voertuigen die uitsluitend en op het ogenblik van de vaststellingen worden gebruikt in verband met de rioleringsdienst, diensten ter bescherming tegen overstromingen en het onderhoud van en het toezicht op wegen.

- VERVOER - Allerlei

KB 14 maart 1997 houdende specifieke tewerkstellingsbevorderende maatregelen voor de kleine en middelgrote ondernemingen met toepassing van art. 7, §2 van de wet 26 juli 1996

Art. 5

S.09.0107.N 7 juni 2010 AC nr. 400

Zowel voor artikel 117, § 2 van de Programmawet van 30 december 1988 als voor artikel 5 van het koninklijk besluit van 14 maart 1997 geeft een nieuwe indienstneming geen recht op de bedoelde bijdragevermindering wanneer zij niet gepaard gaat met enige reële werkgelegenheidsschepping in dezelfde technische bedrijfseenheid.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.09.0017.N 1 februari 2010 AC nr. 75

Uit artikel 117, § 2, van de Programmawet van 30 december 1988 en artikel 5 van het Koninklijk Besluit van 14 maart 1997 volgt dat een nieuwe indienstneming geen recht geeft op bedoelde bijdrageverminderingen wanneer zij niet gepaard gaat met enige reële werkgelegenheidsschepping in dezelfde technische bedrijfseenheid (1). (1) Zie Cass., 30 okt. 2006, AR S.05.0085.N, Pas., 2006/9-10, N° 524.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Voor de toepassing van artikel 117, § 2, van de Programmawet van 30 december 1988 en artikel 5 van het Koninklijk Besluit van 14 maart 1997 dient het bestaan van een technische bedrijfseenheid bepaald te worden op grond van sociale en economische criteria, wat betekent dat nagegaan moet worden of de entiteit waarin de nieuw in dienst genomen werknemer wordt tewerkgesteld sociaal en economisch verweven is met de entiteit waarin, in de loop van de 12 maanden voorafgaand aan zijn indienstneming, een werknemer werkzaam is geweest die hij vervangt (1). (1) Zie Cass., 30 okt. 2006, AR S.05.0085.N, Pas., 2006/9-10, N° 524; en Cass., 10 dec. 2007, AR S.07.0036.N, AC, 2007, Nr 623.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

KB 14 okt. 1964 betreffende het sluiten van overeenkomsten voor rekening van de Staat

Art. 52

C.99.0051.N 27 mei 2002 AC nr. 318

Na het gunnen van de opdracht kan van de essentiële bepalingen en voorwaarden van een overeenkomst, gesloten voor rekening van de Staat, slechts worden afgeweken door een met redenen omklede beslissing van de bevoegde minister; een eenzijdige wilsuiting van de minister kan de administratie jegens de aannemer verbinden (1) (2). (1) Zie Cass., 9 mei 1980 (twee arresten), AC, 1979-80, nrs 576 en 577; 7 mei 1982, AC, 1981-82, nr 529. (2) K.B. 14 okt. 1964, artikel 52, zoals vervangen door K.B. 22 april 1977, artikel 54.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

KB 14 okt. 1983

Art. 2, § 2, a

S.98.0009.F 14 februari 2000 AC nr. ...

Voor de vaststelling van de in voormeld artikel 10bis, eerste en tweede lid, Pensioenwet Werknemers beoogde breuken worden de tijdvakken die dubbel geteld worden in de regeling voor het varend personeel van de luchtvaart, vervat in de artt. 4, derde lid, en 51, derde lid, samengeordende wetten op de militaire pensioenen 11 aug. 1923, beschouwd als dubbele en niet als enkelvoudige tijdvakken.

- PENSIOEN - Militair pensioen

- LUCHTVAART -

- PENSIOEN - Werknemers

S.97.0059.N 19 januari 1998 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is het arrest dat in toepassing van het beginsel van eenheid van loopbaan oordeelt dat de dienstjarentoeslag die wordt verleend aan de militairen die tot het varend personeel van de luchtmacht hebben behoord, voor het vaststellen van de rechten op pensioen, niet om vaderlandslievende redenen wordt toegekend en beslist dat de dubbelgetelde jaren in de belangrijkheidsbreuk van het militair pensioen dient opgenomen.

- PENSIOEN - Werknemers

KB 14 sept. 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering

Art. 7, § 9 van de bijlage

S.08.0003.N 26 april 2010 AC nr. 283

Nu uit de wetsgeschiedenis van de wet van 7 december 2005 blijkt dat de afschaffing van de verplichting om een verstrekkingenregister bij te houden is ingegeven door het streven naar administratieve vereenvoudiging, maar het vervallen van de verplichting een verstrekkingenregister bij te houden en van de sancties die worden opgelegd zo dat register niet wordt bijgehouden, evenwel meebrengt dat het onvolledig bijhouden van het individueel kinesitherapiedossier voortaan tot gevolg heeft dat het volledig bedrag van de verzekeringstegemoetkoming met betrekking tot de prestaties waarvoor het dossier foutief is bijgehouden, zal worden gerecupereerd, hetgeen een zwaardere sanctie is dan de administratieve geldboete opgelegd krachtens het koninklijk besluit van 25 november 1996, blijkt aldus dat het inzicht van de wetgever omtrent de strafwaardigheid van het ten laste gelegde feit niet is gewijzigd (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

Art. 8, § 2, derde lid, d) van bijlage bij

S.03.0021.N 3 november 2003 AC nr. 547

De bepaling van artikel 8, § 2, derde lid, d) van de bijlage bij het K.B. van 14 sept. 1984 is algemeen en heeft betrekking op de aard van de woon- of verblijfplaats voor bejaarden waar de verstrekkingen worden verleend; zij verwijst niet naar instellingen bedoeld in artikel 23, 13°, wet van 9 aug. 1963 die aan de door de Koning bepaalde voorwaarden beantwoorden noch naar de bepalingen van het K.B. van 4 nov. 1963 tot uitvoering van voormelde wet.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Artt. 27, §§ 1 en 16

P.08.0314.F 11 februari 2009 AC nr. 112

Alleen de verstrekkingen door een erkend bandagist om de rechthebbenden van de verzekering de bandages te leveren die, in de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen, tot de bevoegdheid van de bandagisten behoren, worden terugbetaald.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

KB 15 april 1958

Art. 1

P.09.1696.N 22 juni 2010 AC nr. 444

De wet van 15 april 1958 betreffende de publiciteit van tandverzorging beoogt ook de tandverzorging van een tandverkleuring waarvoor de tussenkomst van een tandarts nodig is.

- GENEESKUNDE - Allerlei

Art. 5

C.09.0422.F 14 maart 2011 AC nr. ...

Artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 april 1958, zoals het van kracht was vóór de wijziging ervan bij het besluit van 2 juni 1995 van de Regering van de Franse Gemeenschap, sluit de inkomsten uit de uitoefening van een mandaat van schepen niet uit om te bepalen of een personeelslid van het onderwijs van de Franse Gemeenschap een ambt in bijberoep heeft uitgeoefend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ... .

- GEMEENTE -

- ONDERWIJS -

- PENSIOEN - Burgerlijk pensioen

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 16, §§ 1 en 2, en 26, § 1

C.08.0451.F 14 oktober 2010 AC nr. 600

De eerste twee jaren waarin de leerkracht zich in een administratieve stand terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking bevindt, kunnen, wegens die stand, niet meetellen voor de berekening van zijn wachtgeldtoelage (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ONDERWIJS -

Artt. 5, c, en 44bis

C.94.0417.F 4 september 1995 AC nr. ...

In beginsel bevat een ministeriële circulaire geen dwingende regels voor de burgers; zij kan niet voorgaan boven een K.B., o.m. inzake het geldelijk statuut in het onderwijs.~

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 107

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

- ONDERWIJS -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- MACHTEN - Uitvoerende macht

KB 15 feb. 1974

Bijlage 1, Kenletter A, I, B, 2

C.96.0235.F 19 juni 1997 AC nr. ...

In een dienst neuro-psychiatrie voor observatie en behandeling van volwassen patiënten zijn de keukenramen niet voor patiënten bestemd en hoeven ze niet te zijn voorzien van veiligheidsinrichtingen die ervoor zorgen dat de opening van de ramen kan beperkt worden.

- GENEESKUNDE - Allerlei

KB 15 jan. 1938

Art. 2

C.94.0173.F 1 december 1994 AC nr. ...

Het terugvorderen van de door de verordeningen van de Europese Gemeenschap in de sector melk en zuivelprodukten opgelegde heffingen behoort tot de bevoegdheid van de Nationale Zuiveldienst.~

- OPENBARE INSTELLING -

KB 15 jan. 1974

Art. 18

C.98.0270.N 10 december 2001 AC nr. ...

De omvang van de indeplaatsstelling van de overheid in de rechten van het getroffen personeelslid, is zonder belang voor de vordering van de overheid op grond van de artt. 1382 en 1383 B.W. (1). (1) Cass., 19 februari 2001, A.R. nr C.99.0014.N (A.C., 2001, nr 97).

- INDEPLAATSSTELLING -

Uit de regel krachtens dewelke het personeelslid, wiens afwezigheid te wijten is aan een ongeval veroorzaakt door de schuld van een derde, zijn activiteitswedde ontvangt op voorwaarde dat hij de Staat, bij iedere betaling in zijn rechten doet treden tegen hem die het ongeval heeft veroorzaakt, kan worden afgeleid dat het niet de bedoeling van de wetgever was dat de last van de prestatie definitief voor rekening van de overheid komt (1). (1) Cass., 19 februari 2001, A.R. nr C.99.0014.N (AC, 2001, nr 97).

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

C.95.0059.N 19 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer een personeelslid van het gesubsidieerd onderwijs, die getroffen is door een ongeval veroorzaakt door de schuld van een derde, de overheid niet in zijn rechten heeft doen treden tegen hem die het ongeval heeft veroorzaakt, kan de overheid de wettelijke indeplaatsstelling niet aanvoeren om van de verzekeraar van degene die het ongeval heeft veroorzaakt de terugbetaling te verkrijgen van de weddetoelagen die, ingevolge een statutaire verplichting, voor de aan het ongeval te wijten periodes van afwezigheid aan de getroffene zijn betaald.~

- ONDERWIJS -

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 18, eerste lid

C.13.0199.N 7 november 2014 AC nr. 679

Als een vast benoemd personeelslid van een onderwijsinstelling van de Vlaamse Gemeenschap ten gevolge van een ongeval, veroorzaakt door de schuld van een derde, afwezig is, ontvangt dit personeelslid zijn activiteitswedde op voorwaarde dat hij de Staat, bij iedere betaling, ten bedrage van de door de Staat gestorte som in zijn rechten doet treden tegen hem die het ongeval heeft veroorzaakt (1). (1) Zie concl. OM.

- INDEPLAATSSTELLING -

- ONDERWIJS -

Artt. 14, eerste lid, en 15, eerste lid, a), b) en c)

C.06.0574.F 20 december 2007 AC nr. 655

De bevoegdheid van de administratie om uitspraak te doen over het vervuld zijn van de in artikel 9 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 bepaalde voorwaarden is een gebonden bevoegdheid, daar de oorzaken van de afwezigheden van het personeelslid alleen correct zijn bepaald, wanneer die bepaling is geschied conform de wettelijke en verordenende bepalingen die de aard ervan omschrijven (1). (1) Zie concl. O.M.

- RAAD VAN STATE -

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Terwijl de vervulling van de in artikel 9 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 bepaalde voorwaarden van rechtswege de terbeschikkingstelling van het personeelslid tot gevolg heeft, vereist de wijziging van zijn administratieve stand een administratieve beslissing (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERWIJS -

KB 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen

Art. 2, § 3bis, tweede lid

P.09.0728.N 20 oktober 2009 AC nr. 595

Een quad moet voorzien zijn van richtingsaanwijzers.

- WEGVERKEER - Allerlei

Art. 26, § 1

P.97.0347.N 28 september 1999 AC nr. ...

Het wettelijk begrip een voertuig bezigen op de openbare weg betekent niet alleen het besturen van een voertuig maar eveneens het gebruik van een voertuig tot economische doeleinden door de eigenaar, de huurder of de gebruiker ervan.

- WEGVERKEER - Allerlei

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

P.96.0269.N 18 februari 1997 AC nr. ...

Strafrechtelijk verantwoordelijk voor het bezigen op de openbare weg van een voertuig dat niet voldoet aan de bepalingen van het reglement is zowel de bestuurder als diegene die het voertuig economisch gebruikt.

- WEGVERKEER - Allerlei

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

P.95.0223.N 12 september 1995 AC nr. ...

Strafrechtelijk verantwoordelijk voor het bezigen van een voertuig op de openbare weg dat niet voldoet aan de bepalingen van het reglement is zowel de bestuurder als diegene die het voertuig economisch gebruikt.~

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

- WEGVERKEER - Allerlei

P.93.0747.N 3 januari 1995 AC nr. ...

Wettig is de beslissing waarbij strafrechtelijk verantwoordelijk wordt geacht voor het bezigen van een voertuig op de openbare weg zowel de bestuurder als diegene die het voertuig economisch gebruikt.~

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

- WEGVERKEER - Allerlei

Art. 55, § 1, vijfde lid

P.12.1683.N 26 november 2013 AC nr. ...

Verantwoordt zijn beslissing niet naar recht, de rechter die de beklaagde schuldig verklaart en tot straf veroordeelt om bij inbreuk op artikel 55, §1, vijfde lid, KB Technische Eisen Voertuigen onder dekking van een Belgische inschrijvingsplaat, een voertuig in het verkeer op de openbare weg te hebben gebezigd, waarbij de schokbreker niet zo dicht mogelijk bij de achterkant van het voertuig was aangebracht en meer dan 60 cm voor het achterste punt van het voertuig was gelegen, op grond van de reden dat de lading niet bestaat uit de opzetcontainer, maar wel uit de goederen die in deze container vervoerd worden, waarbij de container eerder beschouwd kan worden als een element om de lading vast te zetten en dus een onderdeel is van het voertuig (1) (2). (1) Art. 55, §1, vijfde lid, KB Technische Eisen Voertuigen zoals gewijzigd door art. 2, 2° KB 28 april 2009. (2) Het Hof geeft daarmee te kennen dat een container de lading uitmaakt. Het O.M., dat weliswaar concludeerde tot vernietiging van het bestreden vonnis, ging evenwel niet zo ver: het was van oordeel dat in de voorliggende casus de feitenrechter niet wettig kon veroordelen voor een inbreuk op de technische eisen met betrekking tot de constructie van het voertuig op grond van redenen die enkel betrekking hebben op de lading.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- WEGVERKEER - Allerlei

Artt. 16, § 1, zesde lid en 81

P.99.0527.N 6 februari 2001 AC nr. ...

Met het strafbaar inslaan van een chassisnummer op een voertuig door eenieder die geen constructeur, mandataris of een door hen behoorlijk gemachtigde persoon is, dient te worden gelijkgesteld het overplaatsen van een schutbord met daarop een chassisnummer van een voertuig naar een ander voertuig.

- WEGVERKEER - Allerlei

Artt. 32 en 32bis

P.02.0900.N 18 februari 2003 AC nr. 114

De artikelen 56, 57 en 58 van het decreet Vlaamse Gemeenschap van 19 december 1998 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999, die hen die schade aan het wegdek toebrengen door een overschrijding van de maximale toegelaten massa's en de massa's onder de assen, zoals bepaald in de artikelen 32 en 32bis van het koninklijk besluit van 15 maart 1968, houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen, bestraffen en, voor zover de inbreuk gepleegd werd op een gewestweg, verplichten tot de betaling van een bijdrage tot financiering van het Vlaams infrastructuurfonds, beogen de zorg voor de wegeninfrastructuur en vallen aldus onder de misdrijven vermeld in artikel 138, 6°, Wetboek van Strafvordering, namelijk de wegen te land.

- WEGEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- WEGVERKEER - Allerlei

KB 15 mei 2003 betreffende de ondernemingsraden en de comités voor preventie en bescherming op het werk

Art. 76, eerste lid

S.10.0068.N 4 april 2011 AC nr. ...

Uit de artikelen 56.2 van de wet van 4 augustus 1996, artikel 76, eerste lid van het koninklijk besluit van 25 mei 1999 en artikel 76, eerste lid van het koninklijk besluit van 15 mei 2003 volgt dat in geval bij de sociale verkiezingen voor het comité voor preventie en bescherming op het werk slechts één kandidatenlijst is ingediend, waarop slechts één kandidaat voorkomt, de verkiezingsprocedure wordt stopgezet; gezien het aantal voorgedragen kandidaten lager ligt dan het minimaal vereiste aantal gewone afgevaardigden nodig om een comité te kunnen samenstellen, kan de enige kandidaat niet geacht worden te zijn verkozen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Art. 9

S.04.0189.N 5 december 2005 AC nr. 642

Een vordering die ertoe strekt te horen zeggen dat verscheidene juridische entiteiten, waarvan minstens één ervan een aanvang heeft genomen met de verkiezingsprocedure, één technische bedrijfseenheid vormen, is ten aanzien van al die juridische entiteiten een beroep inzake sociale verkiezingen en de procedure hieromtrent, waarover de arbeidsrechtbank in laatste aanleg oordeelt (1). (1) Zie Cass., 8 maart 2004, AR S.02.0051.F, nr 129.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Artt. 8 en 9, eerste lid en eerste lid, 2°

S.04.0189.N 5 december 2005 AC nr. 642

Het beroep tegen de beslissing van de werkgever of tegen de afwezigheid ervan, moet worden ingesteld ten aanzien van alle juridische entiteiten waarvan de insteller van het beroep meent dat zij een technische bedrijfseenheid vormen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

KB 15 sept. 1976 houdende politiereglement op het personenvervoer

Art. 27, § 2, eerste en tweede lid

C.12.0385.F 3 januari 2014 AC nr. ...

De rechter verantwoordt naar recht zijn beslissing dat enkel de fout van de trambestuurder is aangetoond en dat het ongeval zich zonder die fout niet zou hebben voorgedaan, wanneer hij uit zijn vaststellingen afleidt dat de trambestuurder, gelet op het beperkte zicht waarover hij beschikte en het risico op een verkeersopstopping op dat tijdstip en op die plaats alsook de specifieke remafstand van trams, had moeten anticiperen op het feit dat er een voertuig uit een van de zijstraten kon opduiken en dat het voertuig, a fortiori gezien de aanwezigheid van een zebrapad, zou moeten remmen, en dat de trambestuurder aldus, door zijn onvoorzichtig rijgedrag, artikel 27 van het koninklijk besluit van 15 september 1976 heeft geschonden (1). (1) Zie Cass. 14 maart 2012, AR P.11.1966.F, AC 2012, nr. 168.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.1

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

KB 16 april 1987

Artt. 2, 3 en 10

F.97.0019.N 25 mei 2000 AC nr. ...

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening is vrijgesteld van elke belasting ten behoeve van de Staat, zomede van elke provincie- en gemeentebelasting, wegens de voor het oprichten of exploiteren van watervoorzieningsdiensten bestemde immobiliën, voorwerpen en personeel. Om terzake van de onroerende voorheffing te kunnen worden vrijgesteld, is het niet vereist dat zowel de bovengrond als de ondergrond van een onroerend goed uitsluitend voor watervoorziening moeten bestemd zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

KB 16 dec. 1981 houdende inwerkingstelling en uitvoering van de artt. 49 en 50 Wet 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen

Art. 17

P.00.1267.N 10 oktober 2000 AC nr. ...

De Z.I.V.-instelling heeft, krachtens artikel 76quater Z.I.V.-wet, tegenover het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, een eigen recht van terugvordering van de verleende prestaties, in dezelfde gevallen en in dezelfde mate als de benadeelde een recht van vergoeding ten laste van dit fonds heeft (1) (2). (1) Zie cass., 29 sept. 1995, AR C.95.0003.F, nr. 408. (2) Art. 76 quater, § 2, laatste lid, van de Z.I.V.-wet van 9 augustus 1963 is vervangen door artikel 136, § 2, achtste lid, Z.I.V.-wet, zoals bekrachtigd bij wet van 9 jan. 1995; de artikel 49 en 50 van de wet van 9 juli 1975 zijn vervangen door de artikelen 79 en 80, ingevolge het K.B. van 12 augustus 1994.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

De Z.I.V.-instelling heeft, krachtens artikel 76quater Z.I.V.-wet, tegenover het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, een eigen recht van terugvordering van de verleende prestaties, in dezelfde gevallen en in dezelfde mate als de benadeelde een recht van vergoeding ten laste van dit fonds heeft (1) (2). (1) Zie cass., 29 sept. 1995, AR C.95.0003.F, nr. 408. (2) Art. 76 quater, § 2, laatste lid, van de Z.I.V.-wet van 9 augustus 1963 is vervangen door artikel 136, § 2, achtste lid, Z.I.V.-wet, zoals bekrachtigd bij wet van 9 jan. 1995; de artikel 49 en 50 van de wet van 9 juli 1975 zijn vervangen door de artikelen 79 en 80, ingevolge het K.B. van 12 augustus 1994.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 17, § 1

C.05.0198.N 13 oktober 2006 AC nr. 488

De verzekeraar die de aansprakelijkheid dekt van de eigenaar, de bestuurder of de houder van een motorrijtuig dat bij een verkeersongeval is betrokken en schade heeft veroorzaakt, is niet tot vergoeding gehouden van een benadeelde die medeplichtig is aan de diefstal of de heling van dat motorrijtuig (1). (1) Contra: C. VAN SCHOUBROECKDe hernieuwde vergoedingsregeling inzake verkeersongevallen met motorrijtuigen en recente rechtspraak betreffende de bepalingen inzake aansprakelijkheidsverzekering in de wet landverzekeringsovereenkomst", C.B.R. Jaarboek 2000-2001, Antwerpen, Maklu, p. 325; J. VAN ROSSUMDe schadeloosstelling van de zwakke slachtoffers van een verkeersongeval. De wet van 13 april 1995 tot wijziging van deze van 31 maart 1994", V.K.J. 1996, p. 265; B. TUERLINCKXArtikel 29bis W.A.M.-Wet: toepassing in de praktijk na de wetswijziging van 13 april 1995", T.P.R. 1996, p. 41, nrs 64-66.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 17, § 1, 3°

C.07.0357.N 19 september 2008 AC nr. 487

De rechthebbenden van de eigenaar van een niet verzekerd motorvoertuig dat de schade heeft veroorzaakt, die, als gevolg van de in artikel 29bis, §1, van de W.A.M.-wet bedoelde schade van deze eigenaar, eigen schade lijden omwille van hun band met hem (1) kunnen, zoals de eigenaar zelf, van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds geen vergoeding van hun in artikel 29bis, §1, van de W.A.M.-wet bedoelde schade verkrijgen. (1) Zie Cass., 14 april 1981, AC, 1980-1981, 942; zie ook Cass., 10 april 2003, AR C.01.0165.N, AC, 2003, nr. 238.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.02.0533.F 4 november 2004 AC nr. 530

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds dat beweert van dekking jegens de houder van het voertuig bevrijd te zijn, moet bewijzen dat laatstgenoemde wist dat de burgerlijke aansprakelijkheid waartoe het voertuig aanleiding kan geven, niet regelmatig gedekt was (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2001, AR C.98.0478.F - C.98.0492.F, nr 344; 18 jan. 2002, AR C.00.0260.F, nr 42; 2 april 2004, AR C.02.0030.F, nr ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 17, § 1, 5°

C.08.0117.N 17 november 2008 AC nr. 636

Uit de artikelen 80, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen, artikel 17, § 1, 5°, van het koninklijk besluit van 16 december 1981 en artikel 136, § 2, achtste lid, van de ZIV - wet volgt dat de verzekeringsinstelling alleen over een eigen recht van terugvordering beschikt in de gevallen en in dezelfde mate als de benadeelde recht zou hebben op vergoeding ten laste van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, zodat de omstandigheid dat de verzekeringsinstelling van haar eigen recht gebruik maakt, de verplichtingen van het Fonds niet kan verzwaren in vergelijking met de verplichtingen die het zou hebben indien de benadeelde zelf vergoeding van zijn schade zou vorderen (1). (1) Zie conclusie O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- VERZEKERING - Algemeen

Wanneer de benadeelde uitgesloten is van het recht van vergoeding ten laste van het Fonds op grond van artikel 17, § 1, van het koninklijk besluit van 16 december 1981, kan het Fonds niet gehouden zijn tot terugbetaling aan de verzekeringsinstelling van de prestaties die deze heeft verleend aan de benadeelde (1). (1) Zie conclusie O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- VERZEKERING - Algemeen

Art. 19

C.97.0318.F 8 mei 1998 AC nr. ...

De verplichting van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds om materiële schade te vergoeden, vereist, in de hypothese van een toevallig feit, dat precies "om reden" van dat toevallig feit geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is; zulks is niet het geval wanneer geen verzekeringsonderneming tot vergoeding is gehouden omdat de identiteit van de veroorzaker van het ongeval niet is vastgesteld.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 19, § 1

C.03.0248.F 9 januari 2004 AC nr. 12

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is niet gehouden tot vergoeding van de materiële schade, aangezien niet het feit dat de verzekeringsplicht niet nageleefd werd de reden is waarom geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is, maar wel het feit dat het motorrijtuig dat het ongeval heeft veroorzaakt, niet geïdentificeerd is (1). (1) Cass., 29 maart 2001, AR C.99.0404.F, nr 178.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.99.0487.F 12 december 2003 AC nr. 641

De beslissing die het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds veroordeelt tot herstel van de materiële schade van de bestuurder van een motorrijtuig die tegen een voertuig op sleep dat hem de weg afsneed is aangereden, en gegrond is op de overweging dat de bestuurder van het takelvoertuig niet verzekerd was voor het risico "takelen en slepen", schendt de wettelijke bepalingen betreffende de W.A.M.-verzekering (1). (1) Aangezien de verzekeringsplicht in de zin van artikel 2 W.A.M.-wet de bestuurder van een motorrijtuig dat een ander sleept niet dekt voor de risico's van dat takelen en slepen, berust de bestreden beslissing, die uit het feit dat de W.A.M.-verzekeraar niet tot dekking verplicht is - d. i. een voorwaarde voor de tegemoetkoming door het Fonds - afleidt dat het Motorwaarborgfonds wel tot dekking gehouden is, omdat de veroorzaker van het ongeval, die een voertuig sleept, zich niet tegen het voornoemde risico heeft verzekerd, impliciet op de onderstelling dat de verzekeringsplicht in de zin van de wet zich tevens uitstrekt tot dat bijzondere risico. Dat is een schending van de desbetreffende wettelijke bepalingen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.02.0255.F 6 maart 2003 AC nr. 157

Het toevallig feit op grond waarvan het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds tot vergoeding verplicht is, onderstelt een omstandigheid of gebeurtenis die voor de bestuurder van het voertuig die het ongeval heeft veroorzaakt een geval van overmacht vormt, zodat zij hem niet kan worden toegerekend; dergelijke omstandigheid of gebeurtenis hoeft niet noodzakelijk onafhankelijk van elke menselijke wil te zijn ontstaan; de feitenrechter beoordeelt op onaantastbare wijze of de ongelukkige omstandigheden die hij vaststelt, voor die bestuurder een toevallig feit vormen waardoor geen enkele verzekeringsonderneming verplicht is de materiële schade die hij heeft veroorzaakt te vergoeden (1). (1) zie Cass., 19 april 1990, AR 8483, nr 485; 13 nov. 1997, AR C.96.0285.F, nr 475.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

C.00.0060.N 13 juni 2002 AC nr. 356

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is verplicht de door een motorrijtuig veroorzaakte stoffelijke schade te vergoeden, wanneer geen enkele erkende verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is om reden van een toevallig feit waardoor de bestuurder van het voertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt, vrijuit gaat; tot het bestaan van dit toevallig feit kan niet worden besloten wanneer de rechter heeft vastgesteld dat het ongeval veroorzaakt werd door een motorrijtuig waarvan de identiteit niet is vastgesteld (1). (1) Zie Cass., 30 nov. 1995, A.R. C.93.0372.N, nr 519; 2 jan. 1996, A.R. nr P.94.1296.N, nr 1; 5 nov. 1997, A.R. P.97.1014.F, nr 451.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.99.0404.F 29 maart 2001 AC nr. ...

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is niet gehouden tot vergoeding van de materiële schade, aangezien niet het feit dat de verzekeringsplicht niet werd nagekomen de reden is waarom geen enkele verzekeringsonderneming verplicht is tot vergoeding van die schade, maar wel het feit dat de identiteit van de veroorzaker van het ongeval niet is vastgesteld (1). (1) Zie cass., 8 mei 1998, AR. C.97.0318.F, nr. 230; cass., 5 nov. 1997, AR. P.97.1014.F, nr. 451.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is niet ertoe gehouden de materiële schade te vergoeden die door een motorrijtuig is veroorzaakt, wanneer de verzekering de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de door het voertuig veroorzaakte schade, van de personen die zich van het voertuig meester hebben gemaakt door diefstal of geweldpleging of ten gevolge van heling, van dekking uitsluit, wanneer uit de vermeldingen van het bestreden vonnis niet blijkt dat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe het voertuig, dat de schade had veroorzaakt, aanleiding kon geven, niet verzekerd was wegens diefstal van dat voertuig overeenkomstig de wettelijk bepaalde uitsluiting (1). (1) Cass., 15 okt. 1997, A.R. P.97.0899.F, nr. 407.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.94.1296.N 2 januari 1996 AC nr. ...

Elke benadeelde kan van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds vergoeding verkrijgen van de stoffelijke schade die door een motorrijtuig is veroorzaakt, wanneer geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is om reden van een toevallig feit waardoor de bestuurder van het voertuig dat het ongeval veroorzaakte vrijuit gaat; de rechter die enerzijds vaststelt dat de identiteit van het betrokken motorrijtuig niet is vastgesteld, en anderzijds dat de bestuurder van dit niet geïdentificeerd motorrijtuig uitsluitend en alleen aansprakelijk is voor het desbetreffend verkeersongeval, sluit zodoende het bestaan uit van zodanig toevallig feit waardoor de onbekend gebleven bestuurder vrijuit gaat en geen enkele verzekeringsonderneming tot vergoeding van stoffelijke schade verplicht is.

- VERZEKERING - Allerlei

C.93.0372.N 30 november 1995 AC nr. ...

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is verplicht de door een motorrijtuig veroorzaakte materiële schade te vergoeden, wanneer geen enkele erkende verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is om reden van een toevallig feit waardoor de bestuurder van het voertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt, vrijuit gaat; het toevallig feit moet worden beoordeeld aan de zijde van de bestuurder van het voertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 19, § 1, oud

P.97.0899.F 15 oktober 1997 AC nr. ...

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is ertoe gehouden de stoffelijke schade te vergoeden die door een motorrijtuig is veroorzaakt, wanneer de verzekering de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de door het voertuig veroorzaakte schade, van de personen die zich van dat voertuig meester hebben gemaakt door diefstal of geweldpleging of ten gevolge van heling, van de dekking uitsluit.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 14 en 16

C.07.0432.F 24 november 2008 AC nr. 658

De verzekeraar van de schade die vergoed kan worden volgens de regels van de aquiliaanse aansprakelijkheid en die gesubrogeerd wordt in de rechten van het slachtoffer van een wegverkeersongeval, beschikt t.a.v. het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds niet over een subrogatoir verhaal tot terugbetaling van de bedragen die hij t.g.v. het ongeval heeft uitgekeerd (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ... (2) Artt. 79 en 80 W.A.M.-wet, vóór de opheffing ervan bij de W. 22 aug. 2002.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 14 en 19

P.03.0049.F 9 april 2003 AC nr. 235

Wie een ander schade berokkent, dient die schade volledig te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde in de staat moet worden hersteld waarin hij zich zou hebben bevonden wanneer de daad waarover hij zich beklaagt, niet zou zijn gesteld (1); die verplichting geldt ook voor het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, dat tussenkomt teneinde de schade te vergoeden uit lichamelijke letsels die veroorzaakt zijn door een motorrijtuig, alsook de materiële schade die door een dergelijk voertuig is veroorzaakt, wanneer geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is omdat de verzekeringsplicht niet werd nageleefd. (1) Zie Cass., 21 dec. 2001, AR C.99.0439.N, nr... .

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Elke benadeelde kan van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds de vergoeding verkrijgen van de schade uit lichamelijke letsels die door een motorrijtuig zijn veroorzaakt, en ook de door dat voertuig veroorzaakte materiële schade, wanneer geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is omdat de verzekeringsplicht niet werd nageleefd (1). (1) Zie Cass., 15 mei 1990, AR 3628, nr 543.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 17, § 1 en 19, § 1

C.97.0069.N 4 november 1999 AC nr. ...

De verplichting van het motorwaarborgfonds de stoffelijke schade van de eigenaar of bestuurder van het voertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt te vergoeden hangt niet af van de enkele omstandigheid dat zich een toevallig feit heeft voorgedaan waardoor de laatstgenoemde bestuurder vrijuit gaat, maar bovendien is vereist dat de bedoelde stoffelijke schade waarvan de vergoeding wordt gevorderd om reden van dat "toevallig feit" door geen enkele toegelaten verzekeringsonderneming gedekt wordt.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 17, § 1, 1°, en § 2 en 19

C.97.0389.N 28 mei 1999 AC nr. ...

In de regel kan de eigenaar van een motorrijtuig dat de schade heeft veroorzaakt geen recht doen gelden tegen het gemeenschappelijk waarborgfonds; de verplichting van het Fonds de eigenaar toch te vergoeden hangt niet af van de enkele omstandigheid dat zich een toevallig feit voordoet waardoor de bestuurder van het voertuig vrijuit gaat, bovendien is vereist dat de schade werd veroorzaakt door een bestuurder die zich op een toevallig feit kon beroepen om ten aanzien van een derde benadeelde van zijn civielrechtelijke aansprakelijkheid te worden ontslagen; het recht op vergoeding voor stoffelijke schade wordt onderworpen aan dezelfde voorwaarden met dien verstande dat daarbij nog wordt uitgesloten dat het ongeval veroorzaakt zou zijn door een onbekend gebleven bestuurder.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 17, § 1, 2° en § 2 en 19

C.00.0448.F 5 april 2002 AC nr. 211

In het geval van een toevallig feit is het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds alleen verplicht om de materiële schade te vergoeden als dat toevallig feit de reden is waarom geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding gehouden is; dat is niet het geval wanneer de W.A.M.-verzekering de materiële schade van de eigenaar van het beschadigde voertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt niet dekt (1). (1) Cass., 30 nov. 2001, AR C.00.0104.F, nr ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.00.0104.F 30 november 2001 AC nr. ...

In het geval van een toevallig feit is het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds alleen verplicht om de materiële schade te vergoeden als dat toevallig feit de reden is waarom geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding gehouden is; dat is niet het geval wanneer geen enkele verzekeringsonderneming tot vergoeding gehouden is omdat de W.A.M.-verzekering de eigen schade van de aansprakelijke bestuurder niet dekt (1). (1) Cass., 17 sept. 1999, A.R. C.99.0037.F, nr. 469.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.99.0037.F 17 september 1999 AC nr. ...

In het geval van een toevallig feit is het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds alleen verplicht om de materiële schade te vergoeden als dat toevallig feit de reden is waarom geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding gehouden is; dat is niet het geval wanneer geen enkele verzekeringsonderneming tot vergoeding gehouden is omdat de W.A.M.-verzekering de eigen schade van de aansprakelijke bestuurder niet dekt.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 18, b en 22, 2°

C.06.0398.N 15 november 2007 AC nr. 555

De bepalingen krachtens welke het Fonds tegenover de benadeelden niet gehouden is tot vergoeding indien zij hun vordering tegen een der aansprakelijken hebben laten verjaren maken geen onderscheid naargelang de benadeelde een vordering tegen het Fonds instelt vooraleer of nadat zijn vordering tegen een van de aansprakelijke daders is verjaard (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 2001, AR C.99.0103.N, nr. 461 (en de verwijzing in de voetnoot 1).

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

KB 16 dec. 1981 houdende inwerkingstelling en uitvoering van de artt. 79 (oud 49) en 80 (oud 50) Wet 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen

Art. 17, § 1, 5°

C.12.0344.F 30 mei 2013 AC nr. ...

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is niet tot vergoeding gehouden tegenover de persoon die zich van het motorrijtuig dat de schade veroorzaakt heeft, meester heeft gemaakt door diefstal, en evenmin tegenover de mededader of de medeplichtige van de diefstal (1). (1) Art. 17, §1, 5°, KB 16 dec. 1981, van kracht vóór de opheffing ervan bij KB 11 juli 2003.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

De nabestaanden van een getroffene die geen recht heeft op vergoeding, hebben evenmin vanwege het Gemeenschappelijk Waarborgfonds recht op de vergoeding van de gevolgschade door de letsels of het overlijden van de getroffene, aangezien de oorzaak van die schade ligt in hun familie- en genegenheidsbanden met de getroffene (1). (1) Zie Cass. 2 maart 1995, AR C.94.0209.F, AC 1995, nr. 128; Cass. 28 juni 2006, AR P.05.1141.F, AC 2006, nr. 361; Cass. 26 juni 2008, AR C.07.0794.N, AC 2008, nr. 407; Cass. 16 feb. 2011, AR P.10.1232.F, AC 2011, nr. 137, met concl. AG Vandermeersch, in Pas. 2011.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Allerlei

KB 16 dec. 1987

Art. 1

S.02.0119.F 24 mei 2004 AC nr. 276

Artikel 24, eerste lid, Arbeidsongevallenwet, na de wijziging ervan bij de wet van 1 augustus 1985, bepaalt dat de verzekeringsonderneming, indien zij de getroffene genezen verklaart zonder blijvende arbeidsongeschiktheid, hem van deze beslissing kennis geeft volgens de modaliteiten bepaald door de Koning; artikel 1 van het koninklijk besluit van 16 december 1987 tot uitvoering van die wetsbepaling kan derhalve niet tot gevolg hebben dat, wanneer de tijdelijke arbeidsongeschiktheid zeven dagen niet overschrijdt, geen kennisgeving van de beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid zou dienen te geschieden aan de getroffene en dat de rechtsvordering tegen die beslissing van de arbeidsongevallenverzekeraar niet binnen drie jaar na de kennisgeving van die beslissing zou moeten worden ingesteld (1). (1) Zie Cass., 30 sept. 1996, AR S.95.0055.F, nr 337; 17 dec. 2001, AR S.00.0048.F, nr 708; 13 mei 2002, AR S.01.0145.F, nr 291; artt. 24, eerste lid, en 72, tweede lid, Arbeidsongevallenwet, na de wijziging ervan bij de artt. 91 en 111 W. 1 aug. 1985; vgl. artikel 24, eerste lid, Arbeidsongevallenwet, na de wijziging ervan bij artikel 135 programmawet (I) 24 dec. 2002; K.B. 9 okt. 2003 tot uitvoering van artikel 24, eerste lid, Arbeidsongevallenwet.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

Art. 2, tweede lid

S.00.0048.F 17 december 2001 AC nr. ...

De getroffene door een arbeidsongeval die meer dan zeven dagen tijdelijk arbeidsongeschikt is, kan een rechtsvordering instellen tegen de beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid, binnen de drie jaar die volgen op de dag van de kennisgeving van die beslissing door de arbeidsongevallenverzekeraar; de datum van die kennisgeving is de datum die voorkomt op de brief van de arbeidsongevallenverzekeraar.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Allerlei

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

KB 16 feb. 1970

Art. 18, eerste, derde en zevende lid

D.99.0006.F 19 mei 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat berust op de bewering dat niet blijkt dat de geneesheer, lid van de raad van beroep, die, ter vervanging van een vast lid, zitting heeft gehouden bij de uitspraak van de beslissing van de raad van beroep en ze ondertekend heeft, behoort tot de geneesheren, plaatsvervangende leden, van de raad van beroep, terwijl uit de vermeldingen van die beslissing volgt dat de geneesheer, vast lid, vervangen is door een geneesheer, plaatsvervangend lid, en dat het Hof verplicht tot een onderzoek van feiten waarvoor het niet bevoegd is (1). (1) Zie Cass., 16 mei 1997, A.R. nr. D.96.0004.N, nr. 234; doordat de samenstelling van de provinciale raden en van de raden van beroep van de Orde van geneesheren niet wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en dat het administratief jaarboek waarnaar eiser verwees een privé-publicatie is die uit zichzelf geen enkel officieel karakter heeft en geen stuk is waarop het Hof vermag acht te slaan, kan het Hof, bij gebreke van een officiële publicatie, zijn toetsing niet uitoefenen.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken

- CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Algemeen

KB 16 maart 1957 tot vaststelling van het tuchtreglement van het Instituut der Bedrijfsrevisoren

Art. 2

F.97.0019.N 25 mei 2000 AC nr. ...

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening is vrijgesteld van elke belasting ten behoeve van de Staat, zomede van elke provincie- en gemeentebelasting, wegens de voor het oprichten of exploiteren van watervoorzieningsdiensten bestemde immobiliën, voorwerpen en personeel. Om terzake van de onroerende voorheffing te kunnen worden vrijgesteld, is het niet vereist dat zowel de bovengrond als de ondergrond van een onroerend goed uitsluitend voor watervoorziening moeten bestemd zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

KB 16 nov. 1973

Artt. 10, § 1, en 20, § 2, bijlage bij

S.06.0086.F 13 oktober 2008 AC nr. 542

De verstrekkingen van een als specialist erkend geneesheer die door de verzekering ten laste genomen worden, zijn die welke tot zijn eigen specialisme behoren, alsook die welke verwant zijn met de uitoefening van dat specialisme. Die verwantschap kan alleen bestaan indien er ook een verstrekking verricht wordt die tot het specialisme van de erkend geneesheer behoort. Artikel 20, § 2, van de bijlage bij K.B., 16 nov. 1973, wijkt van dat beginsel niet af, daar het alleen de verstrekkingen vermeldt die wel tot een ander specialisme behoren, maar waarvan nog steeds erkend wordt dat zij verwant zijn met de verstrekkingen die de geneesheer in het kader van zijn specialisme verricht.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

KB 17 feb. 1994

Art. III

P.96.0561.F 26 juni 1996 AC nr. ...

De bevoegdheid om de leden van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen te berechten, die door de respectieve Gemeenschaps- of Gewestraad in beschuldiging worden gesteld, wordt niet aan het Hof van cassatie toegekend door artikel 95 (oud), tweede lid, Gw., dat de opdracht van het Hof omschrijft, maar wel door artikel 59sexies (oud), dat bij de@@ CCCCCC wijziging van 5 mei 1993 in de Grondwet is ingevoegd.~

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 95 (oud)

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 59 (oud) - Artikel 59sexies

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

KB 17 juli 1967

Artt. 55 en 57, eerste lid

C.98.0162.F 15 oktober 1999 AC nr. ...

Bij de vereffening van een vereniging zonder winstoogmerk ontstaat een toestand van samenloop onder de schuldeisers; de bepalingen betreffende het toekennen van subsidies door de Staat, verplichten de gesubsidieerde ertoe de subsidies aan te wenden voor de doeleinden waarvoor ze verleend werden, maar doen geen voorkeurrecht ontstaan waardoor de schuldvordering van de eindbestemmeling van de subsidies ontsnapt aan de samenloop ten gevolge van de vereffening van de gesubsidieerde.

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

KB 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit

Art. 100

C.99.0327.F 9 september 2002 AC nr. 424

Artikel 100 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 17 juli 1991, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet in zoverre het in een vijfjarige verjaringstermijn voorziet voor vorderingen tot schadevergoeding op grond van de buitencontractuele aansprakelijkheid van de overheid wanneer het nadeel en de identiteit van de daarvoor aansprakelijke onmiddellijk kunnen worden vastgesteld (1). (1) Zie voor de te dezen gestelde prejudiciële vraag, Cass., 26 maart 2001, AR. C. 99.0327.F, nr. 161.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.95.0155.F 7 juni 1996 AC nr. ...

Artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten maakt het geheel van de bepalingen inzake de Rijkscomptabiliteit van toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten, met inbegrip van die van de wet van 15 mei 1846 gewijzigd bij de wet van 6 februari 1970, zodat de rechtsvorderingen tot betaling van bepaalde schuldvorderingen ten laste van gemeenschappen en gewesten verjaren door verloop van vijf jaar.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 100, 1°

C.13.0434.N 5 juni 2014 AC nr. ...

Uit de bepalingen van het koninklijk besluit van 10 december 1868 houdende het algemeen reglement op de rijkscomptabiliteit, inzonderheid de artikelen 68 en 100, volgt dat voor andere schuldvorderingen dan die welke voor de Staat een vaste uitgave uitmaken, de belanghebbende, om de betaling van de vordering te verkrijgen,een aangifte, staat of rekening dient over te leggen; hieruit volgt dat, behoudens andersluidende wettelijke bepalingen, de verjaringstermijn van vijf jaar bedoeld in artikel 100, 1°, Wet Rijkscomptabiliteit, in de regel geldt voor alle schuldvorderingen ten laste van de Staat die geen vaste uitgaven zijn.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 100, eerste lid

C.08.0444.F 6 april 2009 AC nr. 243

Het onmiddellijk vaststellen van de identiteit van de aansprakelijke vereist niet dat zijn hoedanigheid van bewaarder van de zaak reeds op dat ogenblik is aangetoond.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.05.0022.N 16 februari 2006 AC nr. 98

Behoudens andersluidende wettelijke bepalingen, geldt de vijfjarige verjaringstermijn in de regel voor alle schuldvorderingen ten laste van de Staat (1). (1) Cass., 14 april 2003, AR C.00.0167.N, nr 250; R.A.B.G., 2003, 837, noot I. Claeys en R.W., 2003-2004, 460, noot D. Mertens.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

In geval van een onrechtmatige overheidsdaad, komt de schuldvordering tot stand op het ogenblik waarop de schade ontstaat of waarop haar toekomstige verwezenlijking, naar redelijke verwachting vaststaat (1); de omstandigheid dat de omvang van de schade op dat tijdstip nog niet precies vaststaat, doet hieraan geen afbreuk. (1) Zie Cass., 13 jan. 1994, AR 9627, nr 16; Cass., 9 sept. 2002, AR C.99.0327.F, nr 424; Cass., 13 juni 2003, R.W., 2004-2005, 384, noot S. Van der Jeught.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

C.95.0289.F 12 juni 1998 AC nr. ...

De verjaringstermijn van vijf jaar die van toepassing is op de schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën en de termijn voor het indienen van de vordering tot terugbetaling van de aannemer van een overheidsopdracht dienen gezamenlijk toegepast te worden.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 100, eerste lid, 1°

C.10.0289.N 3 november 2011 AC nr. ...

De verjaringstermijn van artikel 100, eerste lid, 1°, Wet Rijkscomptabiliteit geldt voor alle schuldvorderingen die voor de Staat geen vaste uitgaven uitmaken, tenzij het gaat om vorderingen die door een afwijkende wetsbepaling aan een andere, bijzondere verjaringstermijn zijn onderworpen; dit artikel sluit de toepassing uit van de gemeenschappelijke verjaringstermijnen, waaronder deze van artikel 2262bis, §1, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 3 sept. 2010, AR C.09.0339.N, AC, 2010, nr. 498, met concl. O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.10.0074.N 17 december 2010 AC nr. 750

De rechter die vaststelt dat een vordering tot schadevergoeding tegen de Belgische Staat op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid werd ingesteld bij dagvaarding meer dan vijf jaar na de eerste januari van het begrotingsjaar in de loop waarvan de schade is ontstaan, dat de eiser voor het verstrijken van die termijn kennis had van de identiteit van de aansprakelijke, en, op grond van deze vaststellingen en redenen oordeelt dat de vordering verjaard is, verantwoordt zijn beslissing naar recht (1). (1) Zie GwH 14 feb. 2008, nr. 17/2008, AGwH 2008, p. 241.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

F.09.0063.N 10 september 2010 AC nr. 510

De terugbetaling van een in strijd met artikel 295, §1, tweede lid, W.I.B. (1964) en artikel 394, §1, tweede lid, W.I.B. (1992) geïnd bedrag, maakt voor de Belgische Staat geen vaste uitgave uit, zodat de vordering tot terugbetaling ervan onder toepassing valt van de vijfjarige verjaringstermijn van artikel 100, eerste lid, 1°, van het K.B. van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit.

- VERJARING - Belastingzaken - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

De verjaringstermijn van artikel 100, eerste lid, 1°, van het K.B. van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, geldt voor alle schuldvorderingen die voor de Staat geen vaste uitgaven uitmaken, tenzij het gaat om vorderingen die door een afwijkende wetsbepaling aan een andere, bijzondere verjaringstermijn zijn onderworpen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.09.0339.N 3 september 2010 AC nr. 498

Behoudens andersluidende wettelijke bepalingen, geldt de vijfjarige verjaringstermijn in de regel voor alle schuldvorderingen ten laste van de Staat, de Gemeenschappen of de Gewesten, ook voor de vorderingen ontstaan uit een onrechtmatige overheidsdaad (1) . (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

Behoudens andersluidende wettelijke bepalingen, geldt de vijfjarige verjaringstermijn in de regel voor alle schuldvorderingen ten laste van de Staat, de Gemeenschappen of de Gewesten, ook voor de vorderingen ontstaan uit een onrechtmatige overheidsdaad (1) . (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.09.0386.N 3 juni 2010 AC nr. 394

Op het vlak van de verjaring van de schuldvorderingen ten laste van de Staat heeft de wetgever een onderscheid willen invoeren naargelang de betaling van de schuldvordering al dan niet afhankelijk is van een overlegging door de belanghebbende; voor andere schuldvorderingen dan die welke voor de Staat een vaste uitgave zijn, zoals bezoldigingen, pensioenen, uitkeringen en toelagen, dienen de belanghebbenden om de betaling van hun vorderingen te verkrijgen, een aangifte, staat of rekening over te leggen (1). (1) Zie Cass., 25 maart 2004, AR C.01.0597.N, AC, 2004, nr. 167; zie Verslag namens de Commissie voor financiën (wet van 6 februari 1970), Pas., 1970, 158; P.-J. DEFOORTHet toepassingsgebied van de vijfjarige verjaringstermijn van schuldvorderingen ten laste van de staat m.b.t. schuldvorderingen op grond van artikel 1382 B.W.", P & B, 1995, 32, nr. 8.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.06.0385.N 20 december 2007 AC nr. 651

Ingeval van een onrechtmatige overheidsdaad komt in de regel de schuldvordering ten laste van de Staat tot stand op het ogenblik waarop de schade ontstaat of waarop haar toekomstige verwezenlijking naar redelijke verwachting vaststaat; de omstandigheid dat de omvang van de schade op dat tijdstip nog niet precies vaststaat, doet hieraan geen afbreuk (1); wanneer er ingevolge eenzelfde onrechtmatige overheidsdaad nieuwe schadegevolgen optreden waarvan de toekomstige verwezenlijking bij het ontstaan van de eerste schade niet naar redelijke verwachting vaststaat, neemt de verjaringstermijn slechts een aanvang op de eerste januari van het begrotingsjaar waarin deze bijkomende schuldvordering voor de nieuwe schadegevolgen is ontstaan. (1) Cass., 16 feb. 2006, AR C.05.0022.N, AC, 2006, nr. 98.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

C.00.0167.N 14 april 2003 AC nr. 250

De verjaringstermijn van 5 jaar geldt in de regel voor alle schuldvorderingen ten laste van de Staat, behoudens andersluidende wettelijke bepalingen (1). (1) Zie: Cass., 31 maart 1955, AC, 1955, 656, Pas., 1955, I, 848, R.J.D.A., 1955, 225 met conclusie van procureur-generaal R. HAYOIT de TERMICOURT, noot H. MATTON; Anders Cass., 24 mei 1860, Pas., 1860, 234, met conclusie van advocaat-generaal CLOQUETTE; Cass., 21 april 1994, AR C.93.0329.F, AC, 1994, nr 190; Cass., 2 nov. 1995, AR C.94.0186.N, AC, 1995, nr 469; Cass., 10 okt. 1996, AC, 1996, nr 372; Cass., 9 sept. 2002, AR C.02.9911.F, nr ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 100, eerste lid, 1° en 2°

C.95.0289.F 12 juni 1998 AC nr. ...

Een vordering van contractuele aansprakelijkheid tegen de Staat verjaart na verloop van vijf jaar en het staat aan de schuldenaar een dergelijke schuldvordering al dan niet te ordonnanceren, wat gevolgen heeft voor de verjaring ervan.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 100, eerste lid, 2°

C.06.0103.F 12 april 2007 AC nr. 181

De omstandigheid, enerzijds, dat de nominale bedragen van de staten van de werken, die door de aannemer tijdig en overeenkomstig de voorgeschreven vormen zijn gevorderd, met vertraging zijn betaald waardoor hij recht kreeg op verwijlintrest, en anderzijds, dat de betalingen bij voorrang zijn toegerekend op die intrest, heeft niet tot gevolg dat de verjaringstermijn van de rechtsvordering van de aannemer tot betaling van zijn schuldvordering pas begint te lopen op het ogenblik waarop de toerekening uiteindelijk kan worden berekend, namelijk op de datum van de laatste betaling (1). (1) Art. 15, § 4, M.B. van 10 aug. 1977, nadat het is gewijzigd bij het M.B. van 8 okt. 1985.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 100, tweede lid

C.05.0489.F 12 april 2007 AC nr. 180

Artikel 100, tweede lid, van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit dat de verjaringstermijn vaststelt van de rechtsvorderingen tot betaling van de schuldvorderingen op de Staat, de gemeenschappen en de gewesten, regelt de wezenlijke belangen van die overheidsinstanties en raakt derhalve de openbare orde.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 101

C.05.0022.N 16 februari 2006 AC nr. 98

Een voor het gerecht bij dagvaarding ingestelde vordering gegrond op een schuldvordering ten laste van de Staat, stuit de verjaring en schorst deze totdat een definitieve beslissing is gewezen (1). (1) Zie P.-J. DefoortHet toepassingsgebied van de vijfjarige verjaringstermijn van schuldvorderingen ten laste van de Staat m.b.t. schuldvorderingen op grond van artikel 1382 B.W.", P. & B., 1995, 34.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

Art. 101, eerste lid

C.08.0343.F 2 april 2009 AC nr. 232

Uit artikel 101, eerste lid, van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 17 juli 1991, dat de toepassing van artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek uitsluit, volgt dat, hoewel de bij een dagvaarding bij een rechtbank van de rechterlijke orde ingestelde aansprakelijkheidsvordering tegen de Staat de verjaring stuit, het beroep voor de Raad van State tot nietigverklaring van een administratieve handeling waarvan de onwettigheid de aansprakelijkheid van de Staat in het gedrang zou brengen, die uitwerking niet heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ....

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

Art. 59

F.12.0090.N 20 maart 2014 AC nr. ...

De motivering van het dwangbevel moet “afdoende” zijn, hetgeen impliceert dat de beslissing voldoende door de motivering moet worden gedragen; de feitelijke gegevens van het administratief onderzoek waaruit blijkt op welke wijze het bestuur in kennis werd gesteld van het belastbare feit en zodus over welke bewijsmiddelen het beschikt, behoren niet tot het gebied van de motivering van het dwangbevel, zijnde de juridische en feitelijke overwegingen die ten grondslag liggen aan de belastingschuld, maar tot de bewijsvoering van de fiscale schuld (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De Wet motivering bestuurshandelingen, noch enige andere wettelijke bepaling staan eraan in de weg dat na het opstellen van een dwangbevel met betrekking tot een bepaalde belastingschuld, het bestuur nieuwe juridische argumenten en feitelijke gegevens aanvoert ter ondersteuning van hetgeen in het dwangbevel reeds is vastgesteld en vermeld met betrekking tot diezelfde belastingschuld (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het is noodzakelijk dat het proces-verbaal, als bijlage waarnaar het dwangbevel verwijst, mee betekend wordt om de belastingplichtige in de mogelijkheid te stellen zich rekenschap te geven van het voorwerp en de oorzaak van de vordering van de administratie; geen enkele wettelijke bepaling voorziet evenwel dat de stukken waarnaar in het proces-verbaal wordt verwezen, mee moeten betekend worden met het dwangbevel (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Inzake invoerrechten is het dwangbevel een bestuurshandeling waarop de Wet motivering bestuurshandelingen van toepassing is, zodat het bestuur de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan de belastingschuld waarvoor het dwangbevel werd uitgevaardigd; het dwangbevel is enerzijds een taxatietitel waarin de belastingschuld geconcretiseerd wordt bij gebrek aan spontane en onvoorwaardelijke betaling van de verschuldigde belasting en anderzijds een akte die geldt als uitvoerbare titel met het oog op de invordering van die belastingschuld; dat het dwangbevel de belastingschuld concretiseert, impliceert dat het belastbare feit, het bedrag en de hoedanigheid van de schuldenaar duidelijk worden gemaakt (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

C.00.0620.N 20 juni 2002 AC nr. 371

De ontvanger, die een rekenplichtige ambtenaar is in de administratie bevoegd voor de invordering van de boete, is in beginsel bevoegd voor de invordering op grond van de wettelijke titel die de boete heeft opgelegd, dit is de uitgesproken beslissing: de omstandigheid dat bij de invordering niet uitdrukkelijk vermeld wordt dat de vervolgingen geschieden in naam van de procureur des Konings, is zonder invloed op de geldigheid van die vervolgingen (1). (1) Zie Ber. Gent 29 juni 1962, Pas. 1963, II, 208.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 100, eerste lid, 1° en 101, eerste lid

C.05.0524.F 2 oktober 2008 AC nr. 519

Een dagvaarding in rechte stuit slechts de verjaring van een schuldvordering ten laste van de Staat indien zij is betekend aan de schuldenaar die men wil beletten de verjaring te verkrijgen (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M. in Pas., 2008, nr ... Het O.M. had met name op grond van een substitutie van motieven als antwoord op het eerste onderdeel geconcludeerd tot verwerping.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Artt. 59, 60, tweede lid, en 66

F.11.0023.N 21 september 2012 AC nr. ...

Nu de rekenplicht die aan de inning van rijksgelden is verbonden, niet uitsluitend het beheer van rijksgelden omvat, maar ook betrekking heeft op het stellen van invorderingsdaden om de rechten van de Schatkist te vrijwaren, is in de regel elke rekenplichtige, die belast is met het beheer van de financiën van de Staat en die instaat voor de inning van rijksgelden en/of voor de invordering van fiscale schulden, onderworpen aan de rechtsmacht van het Rekenhof dat uitspraak doet over de geldelijke aansprakelijkheid van een rekenplichtige tegenover de Staatskas (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.: in hoofdorde had het O.M. geconcludeerd tot de verwerping van de voorziening omdat eisers vordering lastens de betrokken BTW-ontvanger sedert 19 oktober 2010, zijnde vijf jaar na het neerleggen van zijn ambt op 19 oktober 2005, hoe dan ook verjaard is omdat er in casu vóór die datum geen arrest tot veroordeling werd gewezen. Het O.M. steunde daarbij op artikel 8, laatste lid, van de Wet op het Rekenhof van 29 oktober 1846 dat bepaalt dat een rekenplichtige vijf jaar na het neerleggen van zijn ambt definitief kwijting bekomt indien binnen die termijn geen arrest tot veroordeling werd gewezen. Het arrest laat dit door het O.M. opgeworpen middel van onontvankelijkheid van de voorziening onbeantwoord.

- REKENHOF -

Artt. 96 tot 99

C.99.0567.F 1 maart 2002 AC nr. 153

Het voorrecht dat bij artt. 1 en 3 W. 3 jan. 1958 wordt verleend aan de onderaannemers van de aannemer aan wie de werken voor rekening van de Staat zijn gegund voor hetgeen door de Staat, opdrachtgever, verschuldigd is, geldt voor de onderaannemers van werken die voor rekening van een Gewest worden uitgevoerd (1). (1) Zie Cass., 7 juni 1996, A.R. C.95.0155.F, nr. 223.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

thans art. 100

C.94.0186.N 2 november 1995 AC nr. ...

Verjaard en voorgoed vervallen ten voordele van de Staat zijn de schuldvorderingen waarvan de op wettelijke of reglementaire wijze bepaalde overlegging niet is geschied binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de eerste januari van het begrotingsjaar in de loop waarvan zij zijn ontstaan; nu voor andere schuldvorderingen dan die welke voor de Staat een vaste uitgave uitmaken, de belanghebbende, om de betaling van de vordering te verkrijgen, een aangifte, staat of rekening dient over te leggen, is de vordering tot teruggave van rechten die geïnd werden in strijd met een rechtstreeks werkende bepaling van het E.G.-Verdrag, geen vaste uitgave in de zin van de artikel 68 en 100 van het Algemeen reglement op de Rijkscomptabiliteit.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

thans art. 100, 1°

C.01.0597.N 25 maart 2004 AC nr. 167

Om betaling te verkrijgen van een schuldvordering ten laste van de Staat die gegrond is op artikel 1382 B.W. dient de belanghebbende een aangifte, staat of rekening over te leggen; wanneer de overlegging niet geschiedt binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de eerste januari van het begrotingsjaar in de loop waarvan zij is ontstaan, is de schuldvordering verjaard (1). (1) Zie Cass., 21 april 1994, AR C.93.0329.F, nr 190; 2 nov. 1995, AR C.94.0186.N, nr 469; 10 okt. 1996, AR C.95.0289.F, nr 372; P.-J. DefoortHet toepassingsgebied van de vijfjarige termijn van schulvorderingen ten laste van de staat m.b.t. schuldvorderingen op grond van artikel 1382 B.W.", P & B, 1995, (29) nr 7 tot 9.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

KB 17 maart 1997

Artt. 10, 11, 12 en 13

C.08.0261.F 8 maart 2010 AC nr. 157

Zelfs als een eigendomsberovende maatregel een gewettigd doel van openbaar belang beoogt, moet een billijk evenwicht gevrijwaard worden tussen de vereisten van het algemeen belang van de gemeenschap en de noodzaak om de fundamentele rechten van het individu te beschermen, waarbij dat evenwicht verbroken wordt wanneer de betrokkene een bijzondere en buitensporige last dient te ondergaan; er moet derhalve een (redelijke verhouding van) evenredigheid tussen de aangewende middelen en het beoogde doel bestaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- EIGENDOM -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- DIEREN -

KB 17 nov. 1994

Art. 13

F.07.0096.F 19 maart 2009 AC nr. 209

Het arrest is naar recht verantwoord, wanneer het beslist dat de voorziening voor levensverzekering die samengesteld wordt, enerzijds, om het specifieke risico van de levensverzekeringen het hoofd te bieden, m.n. het vaste rendement dat op zeer lange termijn aan de verzekerden beloofd wordt als tegenprestatie voor nog te storten premies en, anderzijds, om te voldoen aan de onherroepelijke verbintenis om het beheer van de polissen en van de representatieve activa te verzekeren, zelfs zonder daadwerkelijk betaalde tegenwaarde, vrijgesteld is van belasting, aangezien het arrest, na analyse van de bijzondere risico's van de levensverzekeringen, beslist dat de verliezen of lasten die gedekt worden door de aanvullende provisie, scherp omschreven zijn en volgens de aan de gang zijnde gebeurtenissen waarschijnlijk zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

KB 17 sept. 1987 betreffende de procedure voor de bestendige deputatie in de gevallen waarin deze een rechtsprekende taak vervult

Art. 5

F.00.0100.N 11 april 2002 AC nr. 222

Is nietig de beslissing van de Bestendige Deputatie van de provincieraad, die uitspraak doet op het bezwaar tegen een aanslag in de provinciebelasting zonder dat door de provinciegriffier aan de bezwaarindiener kennis is gegeven van de dagen en uren waarop hij inzage kan nemen van het dossier, noch kennis is gegeven van de datum van de openbare rechtszitting (1). (1) Cass., 14 sept. 1998, AR F.98.0007.F, A.C. nr 93; cass., 20 jan. 2000, AR F.97.0004.N, A.C. nr 52.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

F.97.0004.N 20 januari 2000 AC nr. ...

Het recht van verdediging wordt miskend wanneer de Bestendige Deputatie van de provincieraad uitspraak deed op het bezwaar tegen een aanslag in de provinciebelasting zonder dat door de provinciegriffier aan de bezwaarindiener kennis is gegevens van de datum van de rechtszitting noch kennis is gegeven van de memorie die door de provincie was neergelegd.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Belastingzaken

Is nietig de beslissing van de Bestendige Deputatie van de provincieraad, die uitspraak doet op het bezwaar tegen een aanslag in de provinciebelasting zonder dat door de provinciegriffier aan de bezwaarindiener kennis is gegeven van de datum van de rechtszitting noch kennis is gegeven van de memorie die door de provincie was neergelegd.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Art. 5, derde lid

F.98.0007.F 14 september 1998 AC nr. ...

Nietig is de door een bestendige deputatie gewezen beslissing inzake verhaal tegen een aanslag in de directe gemeentebelastingen, wanneer uit de rechtsplegingstukken niet blijkt dat de provinciegriffier de datum van de rechtszitting waarop de zaken zouden berecht worden ter kennis van de partijen of van een onder hen heeft gebracht.

- EIGENLIJKE RECHTSPRAAK -

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- BESTENDIGE DEPUTATIE -

KB 18 april 1974

Art. 1

P.00.0763.N 5 februari 2002 AC nr. 85

Nu 11 juli een decretale maar geen wettelijke feestdag is slaat het Hof geen acht op stukken van betekening van het cassatieberoep in strafzaken die door de burgerlijke partij ter griffie van het Hof zijn neergelegd op 12 juli, d.i. na het verstrijken van de bij artikel 420bis, tweede alinea, Sv. bepaalde termijn.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 14, eerste lid, 2°

S.06.0078.F 15 januari 2007 AC nr. 24

De periode van dertig dagen tijdens welke het recht op loon voor feestdagen behouden blijft, gaat voor werknemers die door een arbeidsovereenkomst gebonden zijn, in op het ogenblik waarop de overeenkomst beëindigd wordt en voor personen die arbeidsprestaties onder het gezag van een andere persoon leveren op een andere wijze dan bij arbeidsovereenkomst, op het ogenblik waarop die prestaties gestaakt worden.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

Art. 2, derde lid

S.94.0049.F 20 maart 1995 AC nr. ...

Voor de berekening van het normaal gemiddeld maandloon, bedoeld in artikel 171ter, § 4, Werkloosheidsbesluit 1963, ingevoegd bij artikel 12 K.B. van 28 mei 1986, komen niet in aanmerking de voordelen die niet maandelijks, maar jaarlijks worden uitgekeerd, zoals de eindejaarspremies.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 8

S.98.0139.N 25 oktober 1999 AC nr. ...

Artikel 14 van de Feestdagenwet, overeenkomstig welk de werknemer recht heeft op loon voor elke feestdag tijdens welke hij niet is tewerkgesteld en artikel 8 KB van 18 april 1974 dat de berekening van het feestdagenloon van de bedienden regelt wiens loon geheel of gedeeltelijk veranderlijk is en die voor de feestdagen recht hebben op hun eventueel gewoon vast loon en op het dagelijks gemiddelde van het veranderlijk loon dat zij verdiend hebben bij de werkgever die het feestdagenloon moet betalen, zijn dwingende wettelijke bepalingen ten voordele van de werknemer.

- LOON - Recht op loon

Het feestdagenloon van de bediende wiens loon geheel of gedeeltelijk veranderlijk is moet volgens de in artikel 8 KB van 18 april 1974 bepaalde modaliteiten worden berekend op het in de bepaling aangewezen loon; dit feestdagenloon mag niet in de veranderlijke wedde worden begrepen en de partijen kunnen ook niet geldig bedingen dat zulks het geval zal zijn.

- LOON - Recht op loon

S.97.0068.F 1 maart 1999 AC nr. ...

De bediende die geheel of gedeeltelijk met commissieloon wordt betaald heeft voor de feestdag onder meer recht op het dagelijks gemiddelde van het veranderlijk loon dat hij heeft verdiend bij de werkgever die het loon voor die feestdag moet betalen; dat recht hangt niet af van de voorwaarde dat die feestdag het loon van de bediende beïnvloedt.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- LOON - Recht op loon

KB 18 april 1985 tot goedkeuring van het door de Nationale Raad van de Orde der Architecten vastgestelde Reglement van beroepsplichten van 16 dec. 1983

Art. 10, 1°

D.11.0021.N 16 november 2012 AC nr. ...

De in het belang van zowel het beroep van architect als van de opdrachtgevers ingestelde onverenigbaarheid met dat van aannemer van openbare of private werken, moet, zoals elke bepaling die de vrijheid van nijverheid en arbeid inperkt, op beperkende wijze worden uitgelegd; dit belet evenwel niet dat het verbod beide beroepen te cumuleren algemeen is en niet beperkt tot de cumulatie van de functies van aannemer en architect in het kader van eenzelfde concreet bouwproject (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

KB 18 aug. 1976

Art. 5

C.09.0069.N 1 februari 2010 AC nr. 72

De door artikel 5, § 2 van het koninklijk besluit van 18 augustus 1976 aan de belanghebbende geboden mogelijkheid om de aanvraag tot tegemoetkoming nog in te dienen buiten de termijn van artikel 5, § 1, bepaald op straf van uitsluiting, geldt alleen voor de door de belanghebbende ingediende enige aanvraag tot tegemoetkoming voor het geheel van zijn geteisterde goederen. Deze mogelijkheid tot aanvraag buiten termijn geldt niet indien de aanvraag tot tegemoetkoming reeds door de gouverneur werd afgewezen. Tegen die beslissing moet de belanghebbende op grond van artikel 21 van de wet van 12 juli 1976 voorziening instellen bij het hof van beroep.

- NATUURRAMP -

Artt. 4 en 5

C.94.0224.F 19 januari 1995 AC nr. ...

Door de voorziening voor het hof van beroep wordt de beslissing van de provinciegouverneur, waarbij de aanvraag tot financiële tegemoetkoming voor door natuurrampen aan private goederen veroorzaakte schade niet-ontvankelijk werd verklaard wegens niet-overlegging van bepaalde bewijsstukken, opnieuw in het geding gebracht; wanneer het hof van beroep vaststelt dat die stukken intussen zijn overgelegd, kan het de oorspronkelijke aavraag, die is ingediend vóór het verstrijken van de op straffe van uitsluiting voorgeschreven termijn, ontvankelijk verklaren.~

- NATUURRAMP -

KB 18 dec. 1998

Art. 4, eerste lid

C.06.0633.F 29 februari 2008 AC nr. 146

De rechter, die belast is met de begroting van het ereloon, de emolumenten en de kosten van de schuldbemiddelaar, is gehouden om, wanneer hij oordeelt dat een gedeelte van de omzendbrieven waarvoor de begroting van de kosten gevorderd wordt, niet in rechtstreeks verband staat met de schuldbemiddeling, het aantal brieven aan te geven waarvoor een begroting nodig is en daarop het forfaitair tarief toe te passen dat in artikel 4, tweede lid, van het koninklijk besluit van 18 december 1998 wordt bepaald.

- BESLAG - Allerlei

KB 18 feb. 1991 betreffende de analysetoestellen voor de meting van alcoholconcentratie in de uitgeademde alveolaire lucht

Art. 3.6 van bijlage 1

P.06.0720.N 10 oktober 2006 AC nr. 474

De bij wijze van een adem- of bloedanalyse te verrichten meting betreft de alcoholconcentratie, niet het tijdstip waarop deze meting geschiedt; een materiële vergissing op het analyseformulier wat de datum en het uur betreft kan met een proces-verbaal worden verbeterd.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- BLOEDPROEF -

Art. 7

P.01.1747.N 26 november 2002 AC nr. 632

Het feit en de inhoud van de op grond van artikel 7, vijfde lid KB van 18 februari 1991 gedane verwittiging kunnen niet enkel blijken uit de zending aan de overtreder van een afschrift van het proces-verbaal van vaststelling binnen een termijn van acht dagen van de vaststelling, maar ook uit andere regelmatig aangevoerde inlichtingen waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, zoals een getuigenverklaring door de verbalisanten onder eed afgelegd aan de rechter bij de behandeling van de zaak (1). (1) Cass., 17 september 2002, P.01.0818.N, n° ...

- BLOEDPROEF -

Het feit en de inhoud van de op grond van artikel 7, vijfde lid KB van 18 februari 1991 gedane verwittiging kunnen niet enkel blijken uit de zending aan de overtreder van een afschrift van het proces-verbaal van vaststelling binnen een termijn van acht dagen van de vaststelling, maar ook uit andere regelmatig aangevoerde inlichtingen waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, zoals een getuigenverklaring door de verbalisanten onder eed afgelegd aan de rechter bij de behandeling van de zaak (1). (1) Cass., 17 september 2002, P.01.0818.N, n° ...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

P.01.1064.N 8 oktober 2002 AC nr. 513

Het artikel 7 van het koninklijk besluit van 18 februari 1991 betreffende de analysetoestellen voor de meting van de alcoholconcentratie in de uitgeademde alveolaire lucht, dat de regels voorschrijft voor het afnemen van een ademanalyse, omvat geen verhoor van de persoon die de ademanalyse moet ondergaan, zodat de voorschriften van de artikelen 28quinquies, § 2 en 47bis, Wetboek van Strafvordering, die betrekking hebben op het verhoor van personen, hierop niet toepasselijk zijn.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BLOEDPROEF -

Art. 7, vierde lid

P.01.0818.N 17 september 2002 AC nr. 451

De wet schrijft geen bijzonder bewijsmiddel voor met betrekking tot het bewijs dat is voldaan aan de voorschriften van artikel 7, vierde lid, van het koninklijk besluit van 18 februari 1991 betreffende de analysetoestellen voor de meting van de alcoholconcentratie in de uitgeademde alveolaire lucht, dat bepaalt dat aan de betrokkene moet uitgelegd worden dat hij een tweede ademanalyse mag vragen, dat bij een eventueel verschil tussen de twee resultaten van meer dan de in bijlage 1 bepaalde nauwkeurigheidsvoorschriften een derde ademanalyse wordt uitgevoerd, en dat indien de drie verschillen tussen die drie resultaten groter zijn dan de voormelde nauwkeurigheidsvoorschriften, een bloedproef wordt uitgevoerd, zodat de rechter onaantastbaar de bewijswaarde beoordeelt van de hem regelmatig overgelegde feitelijke gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- BLOEDPROEF -

P.98.0999.F 10 februari 1999 AC nr. ...

Het cassatiemiddel ten betoge dat de beslissing niet nagegaan heeft of de verbalisanten aan de beklaagde de uitleg hebben gegeven, zoals die voorgeschreven en vereist is bij de wettelijke bepalingen betreffende de ademanalysetoestellen voor de meting van het alcoholgehalte in het bloed, is niet ontvankelijk, als het een onderzoek in feite vereist.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 7, zesde lid

P.99.1221.N 27 maart 2001 AC nr. ...

Zowel het recht van de betrokkene op het laten nemen van een bloedmonster als zijn recht om van die mogelijkheid te worden verwittigd, zijn afhankelijk van het resultaat van de tweede of, in voorkomend geval, derde ademanalyse die overeenkomstig artikel 59, § 3, Wegverkeerswet op zijn verzoek worden uitgevoerd; alleen een met toepassing van dit artikel vastgestelde alcoholconcentratie van ten minste 0,35 milligram per liter uitgeademde alveolaire lucht, verplicht tot een verwittiging van de betrokkene (1). (1) Cass., 7 maart 2000, P.99.0781.N, nr 157.

- BLOEDPROEF -

P.99.0320.N 9 januari 2001 AC nr. ...

De opgelegde verplichting om de betrokkene te verwittigen van zijn recht op een tegenexpertise door middel van een bloedproef bestaat slechts wanneer de verkregen alcoholconcentratie van ten minste 0,35 milligram per liter uitgeademde alveolaire lucht het resultaat is van een tweede of eventuele derde ademanalyse die door de betrokkene zelf werd aangevraagd (1). (1) Zie cass., 7 maart 2000, A.R. nr. P.99.0781.N, nr. 157.

- BLOEDPROEF -

P.00.0649.F 25 oktober 2000 AC nr. ...

Bij de vaststelling van een alcoholconcentratie van ten minste 0,35 milligram per liter uitgeademde alveolaire lucht, moet de betrokkene op een duidelijke en uitdrukkelijke manier worden verwittigd van zijn recht op een tegenexpertise, zonder dat daartoe de tekst van de reglementsbepalingen die het voormelde vormvereiste voorschrijven, volledig moet worden overgeschreven in het proces-verbaal, waarin vastgesteld wordt dat die expertise is uitgevoerd (1). (1) Zie Cass., 10 feb. 1999, A.R. P.98.0999.F, nr. 76.

- WEGVERKEER - Allerlei

P.98.0247.N 2 mei 2000 AC nr. ...

Krachtens artikel 63, § 2, Wegverkeerswet moet aan een verzoek om bloedproef slechts gevolg worden gegeven wanneer de ademanalyse werd uitgevoerd overeenkomstig artikel 59, § 3, van dezelfde wet, dat het verzoek om een tweede en eventueel een derde ademanalyse regelt. Wanneer van deze wetsbepaling geen toepassing is gemaakt doordat om geen tweede ademanalyse werd verzocht is artikel 7, laatste lid, van het koninklijk besluit van 18 februari 1991 betreffende de analysetoestellen voor de meting van de alcoholconcentratie in de uitgeademde alveolaire lucht niet toepasselijk. (1) (1) Cass., 7 maart 2000, A.R. P.99.0781.N, nr...

- BLOEDPROEF -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63

P.99.0781.N 7 maart 2000 AC nr. ...

Artikel 63, § 2, Wegverkeerswet, laat de overheidsagenten slechts toe op verzoek van de betrokkene bij wijze van tegenexpertise een bloedmonster op zijn persoon door een daartoe opgevorderde geneesheer te laten nemen wanneer de bekomen alcoholconcentratie van ten minste 0,35 milligram per liter uitgeademde alveolaire lucht het resultaat is van de overeenkomstig artikel 59, § 3 bepaalde procedure, dit is als resultaat van een tweede of eventuele derde ademanalyse, die door de betrokkene zelf is gevraagd. Wanneer de betrokkene afstand doet van dit recht op een tweede ademanalyse, impliceert dit de afstand van het recht op een eventuele bloedanalyse zodat in dergelijk geval de verwittiging door de verbalisant, zoals voorgeschreven door artikel 7, zesde lid, van het K.B. van 18 februari 1991 betreffende de analysetoestellen voor de meting van de alcoholconcentratie in de uitgeademde lucht, overbodig is.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63

- BLOEDPROEF -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

Artt. 2 en 4

P.06.1688.N 8 mei 2007 AC nr. 230

De onregelmatigheid van het model van het voor het overige rechtsgeldig verleende en op het analysetoestel voor de meting van de alcoholconcentratie in de uitgeademde alveolaire lucht aangebrachte aanvaardingsmerk, tast de regelmatigheid van de met dat toestel verrichte meting niet aan.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Het koninklijk besluit van 18 februari 1991 betreffende de analysetoestellen voor de meting van de alcoholconcentratie in de uitgeademde alveolaire lucht schrijft niet voor dat de verplichte ijking van de toestellen moet gebeuren door het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid. De onregelmatigheid van het model van het voor het overige rechtsgeldig verleende en op het analysetoestel voor de meting van de alcoholconcentratie in de uitgeademde alveolaire lucht aangebrachte aanvaardingsmerk, tast de regelmatigheid van de met dat toestel verrichte meting niet aan.

- WEGVERKEER - Allerlei

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

KB 18 jan. 1974

Art. 1

C.08.0451.F 14 oktober 2010 AC nr. 600

Wanneer de betrekking, die bekleed wordt of geacht wordt bekleed te zijn door een personeelslid, wordt geschrapt, wordt het betrokken personeelslid ter beschikking gesteld; het middel dat staande houdt dat de eiser niet ter beschikking mocht worden gesteld wegens ontstentenis van betrekking omdat hij zijn betrekking niet daadwerkelijk bekleedde wegens een arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een arbeidsongeval faalt naar recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ONDERWIJS -

Art. 9

C.06.0574.F 20 december 2007 AC nr. 655

De bevoegdheid van de administratie om uitspraak te doen over het vervuld zijn van de in artikel 9 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 bepaalde voorwaarden is een gebonden bevoegdheid, daar de oorzaken van de afwezigheden van het personeelslid alleen correct zijn bepaald, wanneer die bepaling is geschied conform de wettelijke en verordenende bepalingen die de aard ervan omschrijven (1). (1) Zie concl. O.M.

- RAAD VAN STATE -

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Terwijl de vervulling van de in artikel 9 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 bepaalde voorwaarden van rechtswege de terbeschikkingstelling van het personeelslid tot gevolg heeft, vereist de wijziging van zijn administratieve stand een administratieve beslissing (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERWIJS -

Artt. 2 en 3

C.08.0451.F 14 oktober 2010 AC nr. 600

De eerste twee jaren waarin de leerkracht zich in een administratieve stand terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking bevindt, kunnen, wegens die stand, niet meetellen voor de berekening van zijn wachtgeldtoelage (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ONDERWIJS -

KB 18 juli 1975

Art. 5, § 5, tweede lid

C.04.0015.N 24 november 2005 AC nr. 624

Aan de voorwaarde dat de borgtocht van de vervoercommissionair alleen kan worden aangesproken na overlegging, bij ter post aangetekende brief, van de uitdrukkelijke instemming van de vergunninghouder met betrekking tot het bestaan en de opeisbaarheid van de aangebrachte schuldvordering, ofwel van een ten laste van de vergunninghouder in België uitvoerbare rechterlijke beslissing, is voldaan wanneer in een aangetekende brief aan de borg wordt verwezen naar die instemming of naar die beslissing, die wordt meegedeeld met een andere aangetekende brief (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

C.96.0393.F 5 december 1997 AC nr. ...

Art. 5, § 5, tweede lid, K.B. 18 juli 1975 tot instelling van de vergunning van vervoercommissionair, gewijzigd bij K.B. van 16 nov. 1990, bepaalt dat de borgtocht door de houders van schuldvorderingen bedoeld in het eerste lid van dat artikel kan worden aangesproken na overlegging, bij ter post aangetekende brief, van een ten laste van de vergunninghouder in België uitvoerbare rechterlijke beslissing; het arrest dat de borg tot betaling van de borgtocht veroordeelt, kan niet de uitvoerbare titel vormen die bij ter post aangetekende brief moest worden overgelegd op het ogenblik dat de houder van de schuldvordering de borgtocht aansprak.

- VERVOER - Allerlei

- BORGTOCHT -

- COMMISSIE -

Art. 5, § 5, tweede lid, K.B. 18 juli 1975 tot instelling van de vergunning van vervoercommissionair, gewijzigd bij K.B. van 16 nov. 1990, dat bepaalt dat de borgtocht door de houders van schuldvorderingen bedoeld in het eerste lid van dat artikel kan worden aangesproken na overlegging, bij ter post aangetekende brief, van de uitdrukkelijke instemming van de vergunninghouder met betrekking tot het bestaan en de opeisbaarheid van de aangebrachte schuldvordering, vereist dat die instemming uit een geschrift volgt.

- VERVOER - Allerlei

- BORGTOCHT -

- COMMISSIE -

KB 18 maart 1991

Art. 21

C.06.0353.N 24 april 2008 AC nr. 248

Onder de door een onderneming van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg uitgeoefende werkzaamheden waaruit schulden voortspruiten die door de borgtocht gewaarborgd zijn, wordt elk vervoer van zaken voor rekening van derden tegen vergoeding bedoeld; de verbintenis van de vervoerder jegens de ondervervoerder op wie hij beroep doet is niet het gevolg van een door de vervoerder verricht vervoer (1) (2). (1) Cass., 27 april 2007, AR C.06.0363.N, AC, 2007, nr. ... . (2) Het K.B. van 18 maart 1991 werd opgeheven bij artikel 68, 4° van het K.B. van 7 mei 2002 (B.S., 30 mei 2002).

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

C.06.0363.N 27 april 2007 AC nr. 213

Onder de door een onderneming van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg uitgeoefende werkzaamheden waaruit schulden voortspruiten die door de borgtocht gewaarborgd zijn, wordt elk vervoer van zaken voor rekening van derden tegen vergoeding bedoeld; de verbintenis van de vervoerder jegens de ondervervoerder op wie hij beroep doet zijn niet het gevolg van een door de vervoerder verricht vervoer (1). (1) Cass., 24 nov. 2005, AR C.04.0015, www.cass.be, met concl. O.M. Het K.B. van 18 maart 1991 werd opgeheven bij artikel 68, 4° van het K.B. van 7 mei 2002 (B.S., 30 mei 2002).

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Artt. 21 en 22

C.04.0015.N 24 november 2005 AC nr. 624

Onder de door een onderneming van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg uitgeoefende werkzaamheden waaruit schulden voortspruiten die door de borgtocht gewaarborgd zijn, wordt elk vervoer van zaken voor rekening van derden tegen vergoeding bedoeld; de verbintenissen van de vervoerder jegens de ondervervoerder op wie hij een beroep doet zijn niet het gevolg van een door de vervoerder verricht vervoer (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

C.99.0544.F 29 maart 2001 AC nr. ...

De schuldvordering die ontstaat uit werkzaamheden die de schuldeiser als garagehouder heeft uitgevoerd, is niet gewaarborgd door de borgtocht die van de vervoerondernemingen wordt geëist als zekerheid voor de schuldvorderingen die rechtstreeks uit de uitoefening van een bezoldigd vervoer van zaken ontstaan (1). (1) M.b.t. gevallen die uitgesloten worden onder vigeur van artikel 38 K.B. 5 sept. 1978 tot vaststelling van de voorwaarden inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg, opgegeven bij de i.c.geldende bepalingen, zie Cass., 28 april 1995, A.R. 94.0388.N, nr. 215 (brandstoflevering) en 18 sept. 1997, A.R. C.96.0171.N, nr. 361 (huur van trailers).

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

KB 18 maart 2004 houdende, voor wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, uitstel van de inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de

Art. 1

C.13.0434.N 5 juni 2014 AC nr. ...

Inzake de verjaring van de vorderingen tegen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waren tot 1 januari 2006 de bepalingen van de Wet Rijkscomptabiliteit van toepassing en zijn pas vanaf 1 januari 2006 de gemeenrechtelijke termijnen van toepassing.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

KB 19 dec. 1967

Art. 2

S.02.0026.N 30 september 2002 AC nr. 490

De hoedanigheid van bestuurder van een handelsvennootschap waarin de werkloze, zelfs onbezoldigd, houder is van dat mandaat, moet worden beschouwd als arbeid die de werkloze voor zichzelf verricht gedurende zijn werkloosheid, die kan worden ingeschakeld in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van eigen bezit (1). (1) Cass., 18 juni 2001, A.R. nr. S.99.0203.F, nr... met concl. van eerste advocaat-generaal J.F. Leclercq.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.98.0167.N 21 februari 2000 AC nr. ...

Handelingen of verrichtingen betreffende het dagelijks bestuur van de vennotschap, in de zin van artikel 63 van het Wetboek van Koophandel, zijn die welke door het dagelijks leven van de vennootschap worden vereist of die welke zowel wegens hun gering belang als wegens de noodzakelijkheid van een snelle oplossing de tussenkomst van de raad van bestuur zelf niet rechtvaardigen; deze taken kunnen ook door de raad van bestuur worden vervuld en zijn in beginsel rechtshandelingen waarbij het orgaan dat met het dagelijks bestuur is belast, ook de vennootschap kan vertegenwoordigen, zij zijn niet te vereenzelvigen met materiële uitvoerende handelingen zoals verkoop, herstelling of onderhoud van de producten.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 20

S.00.0135.F 28 mei 2001 AC nr. ...

Ook al heeft de minister tot wiens bevoegdheid de tewerkstelling behoort bij wege van ministeriële besluiten de bevoegdheden uitgeoefend die hem zijn toegekend bij de artikelen 8 van het koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967 en 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 6 november 1967, is er geen enkele reden om aan te nemen dat hij die bevoegdheden heeft uitgeput en dat de gevallen waarin een vreemde werknemer voorlopig arbeid mag verrichten in die ministeriële besluiten op beperkende wijze zijn opgesomd; die minister kan ook optreden door middel van een dienstnota die niet in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt (1) (2). (1) Zie S. MOSSELMANS, "Hoofddoekaffaire beslecht? Ja, maar.... Commentaar bij het eerste cassatiearrest dat zich ten gronde buigt over de aangevoerde schending van een ministeriële omzendbrief", A.J.T., 2000-2001, p. 592, noot 23. (2) Het O.M. concludeerde tot cassatie. Volgens het O.M. volgde uit de leer van de arresten van het Hof blijkbaar dat 1) de vreemde of staatloze werkloze slechts toegelaten wordt tot het recht op werkloosheidsuitkeringen en die uitkeringen slechts krijgt, als hij o.m. voldoet aan de wetten betreffende de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten (Artt. 43 en 69 Werkloosheidsbesluit 1991); 2) de regelgeving betreffende de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten weliswaar bepaalt dat, onder de daarin bepaalde voorwaarden, de vreemde werknemer een voorlopige arbeidskaart kan krijgen en voorlopig kan worden tewerkgesteld alvorens in het bezit te zijn van een arbeidskaart, maar voorziet niet in de mogelijkheid om aan een vreemde of staatloze werknemer een voorlopige arbeidsvergunning toe te kennen op grond van een niet in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakte ministeriële dienstnota (Artt. 7 en 8 K.B. nr. 34 van 20 juli 1967; artikel 12 K.B. 6 nov. 1967; artikel 20 M.B. 19 dec. 1967). Derhalve had, volgens het O.M., het arbeidshof, door te beslissen dat de dagen waarop de werknemer arbeid had verricht onder dekking van bovengenoemde voorlopige arbeidsvergunning, voldoen aan de voorwaarden die zijn bepaald in de wetten op de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten, de in het middel vermelde bepalingen geschonden. Het enige middel was dus volgens het O.M. gegrond. I.v.m. de bovengenoemde leer van de arresten van het Hof, zie cass., 16 sept. 1996, AR S.95.0121.F, nr. 312; 24 feb. 1997, AR S.96.0099.N, nr. 106 en noot 1, p. 277; zie ook M.-A. FLAMME, "Droit administratif", I, Brussel, 1989, pp. 361 en 362; C. HOREVOETS, "Les principes qui régissent la promulgation et la publication des lois, arrêtés et règlements, et leurs effets", C.D.P.K., 1998, p. 412; P. LEWALLE, "Contribution à l'étude de l'application des actes administratifs unilatéraux dans le temps", Luik, 1975, p. 64; J. MASQUELIN, opm. onder Brussel 1 juli 1952, J.T., 1953, pp. 40 en 41.

- ARBEIDSVOORZIENING - Allerlei

- ARBEID - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

S.96.0099.N 24 februari 1997 AC nr. ...

De reglementering betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit voorziet onder de voorwaarden die zij vaststelt in de aflevering van een arbeidskaart en in de voorlopige tewerkstelling vóór het verkrijgen van een arbeidskaart; ze voorziet daarentegen niet in de mogelijkheid om aan een vreemde of staatloze werknemer een voorlopige toelating tot tewerkstelling te verlenen op grond van een feitelijke maatregel genomen door de bevoegde gewestminister.~

- VREEMDELINGEN -

Art. 33

S.09.0082.F 29 november 2010 AC nr. 699

De beroepsinkomsten waarop de bijdragen van de verzekeringsplichtige zelfstandigen berekend worden, zijn krachtens de geldende wettelijke en reglementaire bepalingen met name samengesteld uit de beroepsinkomsten die door de administratie der directe belastingen zijn meegedeeld; het arbeidsgerecht kan het bedrag van die aldus meegedeelde beroepsinkomsten niet betwisten, evenmin als de omschrijving van die inkomsten op grond waarvan de belasting ten kohiere is gebracht (1). (1) Cass., 22 okt. 2007, AR S.06.0005.F, AC, 2007, nr. 498.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

S.06.0005.F 22 oktober 2007 AC nr. 498

De beroepsinkomsten waarop de bijdragen van de verzekeringsplichtige zelfstandigen berekend worden, zijn krachtens de geldende wettelijke en reglementaire bepalingen m.n. samengesteld uit de beroepsinkomsten die door de administratie der directe belastingen zijn meegedeeld; het arbeidsgerecht kan het bedrag van die aldus meegedeelde beroepsinkomsten niet betwisten, evenmin als de omschrijving van die inkomsten op grond waarvan de belasting ten kohiere is gebracht (1). (1) Zie Cass., 14 jan. 2002, AR S.01.0009.F, nr 23.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 33, 1°

S.01.0009.F 14 januari 2002 AC nr. 23

De beroepsinkomsten waarop de bijdragen van de onderworpenen aan het sociaal statuut van de zelfstandigen worden berekend bestaan, onder de in de wet en de verordeningen bepaalde voorwaarden, met name uit de beroepsinkomsten die de administratie der directe belastingen heeft medegedeeld; het arbeidsgerecht mag het bedrag van die aldus medegedeelde beroepsinkomsten niet in vraag stellen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 35, § 1er, a

S.10.0174.F 5 december 2011 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 35, § 1, a), van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr 38 van 27 juli 1967, houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, worden alleen de activiteiten die op Belgisch grondgebied worden uitgeoefend, beschouwd als activiteiten in hoofdberoep op grond waarvan bepaald wordt of de werknemer zijn zelfstandige activiteit in bijberoep uitoefent ; de rechter die om die reden beslist dat de werknemer beschouwd moet worden als een zelfstandige die zijn activiteit in bijberoep uitoefent, op grond dat hij in de Verenigde Staten als werknemer werkt, schendt het voormelde artikel.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 37, § 1

S.94.0101.F 24 april 1995 AC nr. ...

Art. 37, §1, K.B. 19 dec. 1967 houdende algemeen reglement ter uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967, houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, in zijn versie na het K.B. van 20 juli 1981, schendt de artt. 6 en 6bis Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat gehuwde vrouwen en weduwen, die onder toepassing vallen van het K.B. nr. 38 gelijkstelling kunnen vragen met de personen die, buiten de activiteit waardoor zij onder toepassing vallen van het K.B. nr. 38, gewoonlijk en in hoofdzaak een andere beroepsactiviteit uitoefenen, terwijl het niet dezelfde mogelijkheid verleent aan gehuwde mannen en weduwnaars, die overigens voor de jaren 1981 tot 1984 dezelfde voorwaarden vervullen.

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 6 (oud) - Art. 6bis (oud)

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 6 (oud) - Art. 6bis (oud)

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 38, § 1, 1°

S.98.0046.F 18 oktober 1999 AC nr. ...

In de zin van de sociale-zekerheidsregeling voor zelfstandigen maakt de militaire dienst in de regel een einde aan de beroepsbezigheid; de hervatting van de bezigheid als zelfstandige na de periode van oproeping onder de wapens is derhalve een hervatting van beroepsbezigheid in de zin van voornoemde regeling.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 4, eerste lid

S.01.0194.F 26 mei 2003 AC nr. 319

De journalisten, perscorrespondenten en personen die auteursrechten genieten zijn niet aan het sociaal statuut der zelfstandigen onderworpen, indien ze reeds, in welke hoedanigheid ook, genieten van een sociaal statuut dat minstens gelijkwaardig is; onder een sociaal statuut dat minstens gelijkwaardig is aan het sociaal statuut der zelfstandigen moet worden verstaan een sociaal statuut waarvan de toepassing onderworpen is aan de uitoefening van een persoonlijke beroepsbezigheid (1). (1) Zie Cass., 2 okt. 1989, AR 8560, nr 68; verslag aan de Koning, voorafgaand aan de Sociale-Zekerheidswet Zelfstandigen, Pasin. 1967, p. 1002.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 46

S.09.0031.N 3 mei 2010 AC nr. 304

De verplichting voor de sociale verzekeringskassen om alvorens tot gerechtelijke invordering van bijdragen over te gaan, de onderworpene een laatste herinnering bij ter post aangetekend schrijven toe te sturen, is er op gericht een gerechtelijke invordering en de daarmee gepaard gaande kosten te vermijden. Deze bepaling, waarop door de wet geen specifieke sanctie is gesteld, houdt voor de sociale verzekeringskas een zorgvuldigheidsverplichting in ten aanzien van de onderworpene, waarvan de niet-naleving door de rechter kan worden gesanctioneerd, maar belet niet dat de sociale verzekeringskas tot de gerechtelijke invordering van de verschuldigde bijdragen kan overgaan.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 91, § 4, eerste lid

S.08.0091.N 2 februari 2009 AC nr. 85

Uit artikel 91, § 4, eerste lid van het koninklijk besluit van 19 december 1967, volgt dat de enkele omstandigheid dat de aanvraag tot vrijstelling slechts de op het ogenblik van de aanvraag vervallen bijdragen uitdrukkelijk viseert, niet inhoudt dat de Commissie voor vrijstelling van bijdragen niet rechtsgeldig vrijstelling zou kunnen verlenen voor de bijdragen die vervallen zijn tussen het ogenblik van de aanvraag en het ogenblik waarop zij haar beslissing neemt.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Artt. 38 en 41, § 1, eerste en tweede lid

S.95.0142.N 25 november 1996 AC nr. ...

De berekening van de bijdrage, verschuldigd voor een bepaald jaar op basis van de bedrijfsinkomsten die betrekking hebben op het aanslagjaar waarvan het jaartal verwijst naar het 2e kalenderjaar dat onmiddellijk datgene voorafgaat waarvoor de bijdragen verschuldigd zijn, moet als onmogelijk worden beschouwd wanneer ingevolge aanvang of hervatting van beroepsbezigheid er geen beroepsbezigheid is geweest als zelfstandige over een volledig kalenderjaar; de bijdragen worden geïnd op voorlopige basis zolang geen refertejaar is, dat vier kwartalen onderwerping bevat sedert het begin van de activiteit.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Artt. 41, §§ 1 en 2, en 49

S.00.0098.N 6 mei 2002 AC nr. 271

De verjaringstermijn van de betaling van de inzake sociale zekerheid der zelfstandigen verschuldigde regularisatiebijdragen die ingaat vanaf de 1ste januari van het derde jaar volgend op dat waarin de beroepsbezigheid van de zelfstandige een aanvang nam, geldt zonder onderscheid voor elke regularisatiebijdrage; ook indien geen voorlopige bijdragen werden opgevorderd of betaald (1). (1) Zie cass., 10 dec. 1979, AC 1979-80, nr 231. Het O.M. had geconcludeerd tot de verwerping van de voorziening; het was van oordeel dat de verjaring diende geregeld krachtens artikel 16, § 2 van het K.B. nr 38 en niet door artikel 49 van het K.B. van 19 december 1967. Immers bijdragen worden geïnd op definitieve basis van zodra men het refertejaar kent. Terzake waren op het ogenblik van de ambtshalve aansluiting de inkomsten van 1982 bekend en worden bijgevolg geen regularisatiebijdragen geheven maar gewone bijdragen zoals bedoeld bij artikel 11, § 2 van het K.B. nr 38. Regularisatiebijdragen veronderstelt immers dat er minstens vastgestelde voorlopige bijdragen werden bepaald.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

KB 19 mei 2000

Artt. 2 en 3

S.10.0032.N 30 januari 2012 AC nr. ...

Buiten het geval bedoeld in artikel 25ter Arbeidsongevallenwet en de artikelen 2 en 3 van het koninklijk besluit van 19 mei 2000, heeft de werkgever van een werknemer die getroffen is door een arbeidsongeval, ten aanzien van de arbeidsongevallenverzekeraar geen enkele aanspraak op welke vergoeding ook, noch op grond van de Arbeidsongevallenwet, noch op grond van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

KB 19 nov. 1986

Art. 14

C.08.0565.F 28 juni 2010 AC nr. 466

Volgens artikel 14 van de statuten van de Waarborgkas van de wisselagenten, aangenomen bij koninklijk besluit van 19 november 1986, is het waarborgfonds bestemd voor het aanzuiveren van de beroepsverbintenissen van de leden voor zover deze verbintenissen betrekking hebben op de roerende waarden; wie een beroep wil doen op de interventie van dat waarborgfonds, moet aantonen dat de voorwaarden voor een dergelijke interventie vervuld zijn.

- BEURS -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

KB 2 april 1973

Art. 1

S.03.0060.F 22 december 2003 AC nr. 666

Een inrichting of een dienst waarvan de hoofdactiviteit bestaat in de exploitatie van een kinderdagkribbe, ook al is ze niet erkend, ressorteert onder het paritair comité voor de gezondheidsdiensten (1). (1) Art. 1, K.B. 2 april 1973, na de wijziging ervan bij artikel 1, K.B. 3 juli 1990 (B.S. 12 juli 1990, p. 13888). Een inrichting of een dienst waarvan de hoofdactiviteit bestaat in de exploitatie van een niet erkende kinderkribbe, ressorteert eveneens onder het paritair comité voor de gezondheidsdiensten; het betreft hier een inrichting die sociale gezondheidszorg verleent in de zin van artikel 1 van voormeld K.B. 2 april 1973.

- PARITAIR COMITE -

KB 2 jan. 1991

Artt. 15, eerste lid, 29 en 30

S.96.0039.F 28 november 1996 AC nr. ...

Krachtens artikel 4, K.B. 4 aug. 1986, opgeheven bij K.B. van 2 jan. 1991, heeft de werknemer geen enkel onherroepelijk vastgesteld recht op het verlengen van het genot van de loopbaanonderbrekingsuitkeringen.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WERKLOOSHEID - Allerlei

KB 2 juni 2010 betreffende het wegverkeer van uitzonderlijke voertuigen

Artt. 2, § 1, 10°, 27, eerste en tweede lid, en 28, 1°

P.11.1552.N 20 maart 2012 AC nr. ...

Wanneer het eerste voertuig van een konvooi, dit is het geheel van het uitzonderlijk vervoer en de begeleidings- of ondersteuningsvoertuigen, door het groene verkeerslicht rijdt, hebben alle voertuigen van het konvooi het recht dit te volgen en het kruispunt te ontruimen, op voorwaarde dat het overige verkeer dat door een rood licht werd stil gelegd, blijvend staande wordt gehouden door de verkeerscoördinator of begeleider.

- WEGVERKEER - Allerlei

KB 2 maart 1989

Art. 8, § 3

P.01.0577.N 10 september 2002 AC nr. 431

De tijdelijke schrapping in het register van de externe accountants voor de duur van de schorsing heeft het verlies van hoedanigheid van accountant en als gevolg daarvan het verlies van het recht de titel van accountant te mogen voeren tot gevolg (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ACCOUNTANT -

KB 2 okt. 1937 houdende statuut van het Rijkspersoneel

Art. 5, eerste lid

C.05.0439.N 2 oktober 2006 AC nr. 454

De toepasselijkheid van artikel 5, eerste lid van het K.B. van 2 oktober 1937, naar luid waarvan rijksambtenaren van niveau 1 door de Koning worden benoemd, wordt uitgesloten op de ambtenaren van de instellingen bedoeld in artikel 1, § 1, I, van het Koninklijk Besluit van 8 januari 1973 (1) (2). (1) Art. 1, § 1, I, 10°, K.B. 8 jan. 1973, zoals van toepassing vóór zijn opheffing bij K.B. 5 sept. 2002. (2) Art. 5, eerste lid, K.B. 2 okt. 1937, zoals van toepassing vóór zijn wijziging bij K.B. van 15 maart 1993.

- AMBTENAAR - Algemeen

KB 2 sept. 1980

Art. 1 en bijlage, I, hoofdstuk IV-B, § 142

S.03.0138.F 14 juni 2004 AC nr. 321

Het geneesmiddel Fosamax wordt slechts vergoed als is aangetoond dat het is voorgeschreven voor de behandeling van osteoporose bij een gemenopauzeerde patiënte; niet het loutere feit dat de lijder aan osteoporose een vrouw is, maar wel dat zij in de menopauze is vormt dus de maatstaf voor de toepassing van die regel (1). (1) K.B. 23 sept. 1980 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering tegemoetkomt in de kosten van de farmaceutische specialiteiten en daarmee gelijkgestelde producten, B.S. 30 sept. 1980, B.S. 10 juli 1991,p. 15446, en na de wijziging van dat K.B. bij het K.B. 7 jan. 1998, B.S. 20 jan. 1998, pp. 1241 e.vlg., inz. pp. 1243 en 1244; zie later K.B. 21 dec. 2001 tot vaststelling van de procedures, termijnen en voorwaarden inzake de tegemoetkoming van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen in de kosten van farmaceutische specialiteiten, artt. 103 en 105, B.S. 29 dec. 2001, Ed. 3, pp. 45584 e.vlg., inz. p. 45609, en M.B. 19 aug. 2002 tot wijziging van de lijst gevoegd bij het koninklijk besluit van voormeld K.B. 21 dec. 2001, B.S. 21 aug. 2002, pp. 35848 e. vlg., inz. p. 35858.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

KB 20 april 1990 betreffende de stage van de kandidaat-accountants

Art. 13, §§ 2 en 3

D.96.0017.N 3 september 1998 AC nr. ...

Niet een Belgisch universitair diploma als zodanig verleent toegang tot het beroep van accountant, maar het diploma dat de vakken vermeldt die moeten aantonen dat de kandidaat de vereiste theoretische kennis heeft voor het verkrijgen van de vrijstelling van het examen; de houder van een diploma dat niet aan deze voorwaarden voldoet kan niet gemachtigd worden om inschrijving te nemen op de lijst van de stagiairs-vastgoedmakelaars.

- ACCOUNTANT -

- MAKELAAR -

KB 20 april 1990 houdende vaststelling van het programma en de voorwaarden voor het bekwaamheidsexamen van accountant

Art. 2

D.96.0017.N 3 september 1998 AC nr. ...

Niet een Belgisch universitair diploma als zodanig verleent toegang tot het beroep van accountant, maar het diploma dat de vakken vermeldt die moeten aantonen dat de kandidaat de vereiste theoretische kennis heeft voor het verkrijgen van de vrijstelling van het examen; de houder van een diploma dat niet aan deze voorwaarden voldoet kan niet gemachtigd worden om inschrijving te nemen op de lijst van de stagiairs-vastgoedmakelaars.

- ACCOUNTANT -

- MAKELAAR -

KB 20 aug. 1986 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen

Art. 2, § 1, eerste lid

S.96.0089.N 12 mei 1997 AC nr. ...

De conventioneel bruggepensioneerde wordt niet meer als werkzoekende beschouwd tot aan de pensioengerechtigde leeftijd en dient niet te voldoen aan alle voorwaarden die gelden voor gewone werklozen om in aanmerking te komen voor werkloosheidsuitkeringen; hij kan niet na een nieuwe tewerkstelling als werkloze in het gewone stelsel van het werkloosheidsbesluit van 25 nov. 1991 worden aanvaard.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Art. 5, eerste en derde lid

S.98.0005.N 31 mei 1999 AC nr. ...

Luidens de bewoordingen van artikel 5, eerste en derde lid, K.B. 20 aug. 1986 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen, heeft de term "kan" dezelfde betekenis en dient te worden begrepen dat de inspecteur in beginsel de betaling van de forfaitaire compensatoire vergoeding dient op te leggen en daartoe de macht bezit, zoals de aangewezen ambtenaar overeenkomstig de artikelen 1, 1bis en 4 van de wet van 30 juni 1971 een administratieve geldboete kan opleggen; het derde lid van artikel 5 dienvolgens, ook al wordt "kan" gebruikt, geen willekeurige beslissing van de inspecteur toelaat, wat niet uitsluit dat hij in redelijkheid de forfaitaire compensatoire vergoeding niet oplegt.

- WERKLOOSHEID - Algemeen

Artt. 2, §1, 1ste lid, 3, §1, 1ste lid, 5, 7de lid, 12 en 13

S.96.0089.N 12 mei 1997 AC nr. ...

Een oudere werknemer die ontslagen wordt en het brugpensioenstelsel aanvaardt, treedt tot dit stelsel toe, totdat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, zodat hij in beginsel de arbeidsmarkt definitief verlaat.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

KB 20 dec. 1963 betreffende de arbiedsvoorziening en werkloosheid

Art. 123, § 5

S.96.0089.N 12 mei 1997 AC nr. ...

Een oudere werknemer die ontslagen wordt en het brugpensioenstelsel aanvaardt, treedt tot dit stelsel toe, totdat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, zodat hij in beginsel de arbeidsmarkt definitief verlaat.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Art. 124, 1ste lid, 1°

S.95.0090.F 24 juni 1996 AC nr. ...

In de zin van artikel 124, 1ste lid, 1°, Werkloosheidsbesluit 1963 en van artikel 1, K.B. 8 aug. 1986 betreffende de toekenning van wachtuitkeringen aan jonge werknemers die hun studies beëindigd hebben, wordt verstaan onder studies met een volledig leerplan van de secundaire cyclus, de studies die gevolgd werden in het secundair onderwijs met volledig leerplan dat gedurende veertig weken per jaar naar rato van ten minste achtentwintig wekelijkse lesuren en oefeningen van vijftig minuten aan regelmatige leerlingen wordt verstrekt; die studies omvatten geen buiten de onderwijsinstelling bij particulieren gevolgde stages.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- ONDERWIJS -

Art. 126

S.02.0120.F 5 april 2004 AC nr. 182

De vergoeding die door de rechter naar billijkheid wordt vastgesteld in geval van overlijden van de werkgever dat het einde tot gevolg heeft van de activiteit of van de persoonlijke medewerking van de werknemer, is geen loon in de zin van het Werkloosheidsbesluit (1). (1) Werkloosheidsbesluit 1963, artikel 126, eerste lid en tweede lid, dat het derde lid geworden is na de wijziging bij het Werkloosheidsbesluit 1991. Het openbaar ministerie concludeerde tot vernietiging. Het was van mening dat het enige middel gegrond was, in zoverre het de schending aanvoerde van artikel 126, eerste en tweede lid, Werkloosheidsbesluit 1963, zoals dat artikel van toepassing was op de zaak. Volgens het openbaar ministerie was de vergoeding die door de rechter naar billijkheid was vastgesteld in geval van overlijden van de werkgever dat het einde tot gevolg had van de activiteit of van de persoonlijke medewerking van de werknemer, een loon in de zin van de werkloosheidsreglementering (Art. 33 Arbeidsovereenkomstenwet; artikel 126 Werkloosheidsbesluit 1963; artt. 44 en 46, § 1, Werkloosheidsbesluit 1991). Het openbaar ministerie merkte op dat, zoals de tekst van voormeld artikel 126, tweede lid, bepaalt, de aangegeven opsomming niet beperkend is. De bewoordingen "worden inzonderheid als loon aangemerkt" zijn essentieel en de in artikel 33 Arbeidsovereenkomstenwet bepaalde vergoeding is enerzijds het gevolg van het einde van de activiteit of van de persoonlijke medewerking van de werknemer en is anderzijds verantwoord door het verlies van het loon dat voor de werknemer tot dat ogenblik voortvloeide uit de arbeidsovereenkomst.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 126, eerste en tweede lid

S.94.0069.F 6 februari 1995 AC nr. ...

Bij gedeeltelijke betaling aan de werkloze van de hem verschuldigde opzeggingsvergoeding, heeft deze geen aanspraak op werkloosheidsuitkeringen, zelfs niet naar evenredigheid met het gedeelte van de opzeggingstermijn dat overeenstemt met het gedeelte van de opzeggingsvergoeding dat niet werd uitbetaald.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Het enkel bestaan van het recht op een opzeggingsvergoeding staat in de weg aan enige toekenning van een recht op werkloosheidsuitkeringen; doch, wanneer de werknemer de opzeggingsvergoeding waarop hij eventueel aanspraak kan maken, niet of slechts gedeeltelijk heeft ontvangen, kan hij voorlopig, gedurende de overeenstemmende periode, uitkeringen genieten, indien hij voldoet aan de vereiste wettelijke en reglementaire voorwaarden.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 126, eerste lid, 2, b

S.99.0203.F 18 juni 2001 AC nr. ...

De hoedanigheid van bestuurder van een handelsvennootschap waarin de werkloze, zelfs onbezoldigd, houder is van dat mandaat, moet worden beschouwd als arbeid die de werkloze voor zichzelf verricht gedurende zijn werkloosheid, die kan worden ingeschakeld in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van eigen bezit (1). (1) Zie concl. O.M.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.94.0108.F 29 mei 1995 AC nr. ...

De werkloze die omvangrijke voltooiingswerken aan de eigen woning uitvoert om ze voor zichzelf bewoonbaar te maken, verricht geen arbeid die ingeschakeld kan worden in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van eigen bezit; door het uitvoeren van die werken gedurende zijn werkloosheid verliest hij zijn aanspraak op werkloosheidsuitkering niet.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 128, § 1, eerste lid, 1°

S.97.0101.N 22 juni 1998 AC nr. ...

Wanneer een werkloze samenwoont met een zelfstandige die hij aanmerkelijk kan helpen moet hij aangifte doen van dit samenwonen; het feit dat die samenwoning aan de Rijksdienst reeds bekend is uit een dossier van degene waarmee de werkloze samenwoont, kan de verplichting tot aangifte niet opheffen.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.95.0078.F 6 mei 1996 AC nr. ...

Wanneer een werkloze niet in staat is de zelfstandige met wie hij samenwoont aanmerkelijk te helpen, geeft het feit dat hij van dat samenwonen geen aangifte doet geen aanleiding tot uitsluiting, sanctie en terugvordering; de werkloze kan die uitzondering enkel inroepen wanneer hij in de onmogelijkheid verkeert de zelfstandige aanmerkelijk te helpen en de werkloze kan derhalve niet volstaan met te bewijzen dat hij een dergelijke hulp in feite niet verleent.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.94.0127.F 29 mei 1995 AC nr. ...

De door de werkloze op zijn controlekaarten aangebrachte vermeldingen zijn geen aangifte van samenwoning met een zelfstandige, in de zin van artikel 128, §1, eerste lid, 1°, Werkloosheidsbesluit.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 130, § 1, tweede en derde lid

S.94.0042.F 20 februari 1995 AC nr. ...

Art. 130,§ 1,tweede en derde lid, Werkloosheidsbesluit, zoals het luidde na het K.B. van 22 maart 1982 en vóór het K.B. van 3 juli 1985, wordt geschonden door de beslissing dat de arbeidsbetrekking wordt geacht voltijds te zijn, wanneer de werknemer gedurende vierentwintig uren per week is tewerkgesteld.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 133, vierde lid

S.94.0097.F 15 mei 1995 AC nr. ...

Onbeschikbaar voor de algemene arbeidsmarkt is de werkloze die voor de hervatting van de arbeid zodanig voorbehoud maakt dat hij maar voor een deel van passende dienstbetrekkingen beschikbaar is.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 143

S.97.0063.F 17 mei 1999 AC nr. ...

Uit de overweging dat de werkloze misleid kan zijn geweest omtrent zijn werkelijk statuut en, bijgevolg, omtrent de aard van zijn verplichtingen, doordat de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening hem in september 1991 een formulier ter ondertekening heeft voorgelegd dat hem kon doen geloven dat hij vrijgesteld bleef van artikel 143 Werkloosheidsbesluit 1963, kan de rechter niet wettig afleiden dat, met toepassing van de beginselen van vertrouwen en zekerheid, voornoemd artikel 143 geen toepassing kan vinden.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 143, § 4, vijfde lid

S.94.0063.F 3 april 1995 AC nr. ...

Inzake langdurige werkloosheid staat het vaststellen van een termijn voor de nationale administratieve commissie om haar verplichte bevoegdheid uit te oefenen, niet eraan in de weg dat die commissie haar bevoegdheid na het verstrijken van die termijn uitoefent.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 143, §§ 1, 3, 4 en 5

C.99.0363.N 17 april 2000 AC nr. ...

De beslissingen van verwerping genomen door de werkloosheidsinspecteur zelf en/of door de Nationale administratieve Commissie ten gevolge van het administratief beroep van een langdurige werkloze, binden de werkloosheidsinspecteur niet bij zijn latere beoordeling; de inspecteur dient derhalve bij het nemen van zijn beslissing tot schorsing de door de werkloze als verweer ingeroepen objectieve en subjectieve gegevens te beoordelen en dit verweer te beantwoorden.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Art. 151, eerste lid, aanhef en sub 2°

S.96.0004.N 7 oktober 1996 AC nr. ...

De onderwijsinstelling waar de werknemer krachtens een arbeidsovereenkomst is tewerkgesteld, is een onderneming in de zin van artikel 151, eerste lid, aanhef en sub 2°.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Met de termen "ingevolge de gebruiken" bedoelt artikel 151, eerste lid, aanhef en sub 2°, Werkloosheidsbesluit 20 dec. 1963, de gebruikelijke werkonderbreking, ook al is die het gevolg van een reglementering of van wettelijke bepaling.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Voor de toepassing van artikel 151, eerste lid, aanhef en sub 2°, is niet vereist dat het gebruik geldt voor de gehele onderneming.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 160, §§ 1 en 2, eerste lid, 2°

S.97.0042.F 26 januari 1998 AC nr. ...

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening kan aan de werkloze alleen een hoger dagelijks basisbedrag van de werkloosheidsuitkeringen toekennen, als bepaald in artikel 160, §2, eerste lid, 2°, Werkloosheidsbesluit 1963, als de werkloze aantoont dat hij samenwoont met een echtgenoot die noch over beroepsinkomens noch over vervangingsinkomens beschikt.~

- WERKLOOSHEID - Bedrag

Art. 160, §§ 1 en 2, eerste lid, 3°, a

S.97.0132.F 14 september 1998 AC nr. ...

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening kan de toeslag bij het dagelijks basisbedrag van de werkloosheidsuitkeringen, voorgeschreven bij artikel 160, § 2, eerste lid, 3°, a, Werkloosheidsbesluit 1963, aan de werkloze slechts toekennen, als de werkloze bewijst dat hij uitsluitend met één of meerdere kinderen samenwoont, die aan de voorgeschreven reglementsbepalingen voldoen.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- WERKLOOSHEID - Bedrag

Art. 171octies, § 1, 1°, c

S.94.0114.F 6 maart 1995 AC nr. ...

Wanneer een werknemer tewerkgesteld in een deeltijdse arbeidsregeling, die aanvaard werd om aan de werkloosheid te ontsnappen, samen met zijn aanvraag om werkloosheidsuitkeringen, de in artikel 171 octies, § 1, 1°, c, Werkloosheidsbesluit bedoelde en door zijn werkgever ondertekende verklaring bij zijn uitbetalingsinstelling heeft ingediend, moet hij, in de regel, de voltijdse betrekking aanvaarden, die hij bij voorrang moet verkrijgen krachtens artikel 4 van de in die bepaling bedoelde C.A.O. nr. 35, ook al had de werknemer hem die betrekking alleen aangeboden om zich te gedragen naar voormelde C.A.O..~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 171ter, § 4

S.94.0049.F 20 maart 1995 AC nr. ...

Voor de berekening van het normaal gemiddeld maandloon, bedoeld in artikel 171ter, § 4, Werkloosheidsbesluit 1963, ingevoegd bij artikel 12 K.B. van 28 mei 1986, komen niet in aanmerking de voordelen die niet maandelijks, maar jaarlijks worden uitgekeerd, zoals de eindejaarspremies.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 173

S.94.0135.F 19 juni 1995 AC nr. ...

De in artikel 26, derde lid, wet van 14 feb. 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel bedoelde nietigheid heeft alleen betrekking op de processen-verbaal tot vaststelling van overtredingen van de strafbepalingen betreffende de toekenning van de werkloosheidsuitkeringen.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Art. 210

S.94.0076.N 30 januari 1995 AC nr. ...

Door uitdrukkelijk de periode waarop de terugvordering betrekking had in zijn beslissing te bepalen, spreekt de directeur zich in die beslissing uit over de goede trouw van de werkloze overeenkomstig artikel 210 Werkloosheidsbesluit 1963 (thans artikel 169, Werkloosheidsbesluit).~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 261, 6°

P.97.0037.N 20 april 1999 AC nr. ...

Art. 261, 6°, Werkloosheidsbesluit 1963 dat bepaalt dat strafbaar is de werkgever die arbeid doet of laat verrichten door een werknemer die, bij de controle, niet in het personeelsregister is ingeschreven en die wegens deze werkzaamheid geen recht heeft op de werkloosheidsuitkeringen die hij ontvangt, vereist dat de werkgever weet dat de aldus door hem tewerkgestelde werknemer onrechtmatig werkloosheidsuitkeringen ontvangt.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Artt. 118 en 122, eerste lid, 1°

S.95.0113.F 6 mei 1996 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 118 Werkloosheidsbesluit 1963 worden met arbeidsdagen gelijkgesteld de dagen die aanleiding hebben gegeven tot betaling van een uitkering bij toepassing van artikel 70, § 2, derde lid, Z.I.V.-wet.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 124, 186, eerste en tweede lid, en 189, tweede lid

S.94.0121.F 30 oktober 1995 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het arrest waarin wordt beslist dat de jonge werknemer, gezinshoofd, op werkloosheidsuitkering gerechtigd is, op grond van de enkele vaststellingen dat die jonge werknemer een diploma heeft overgelegd van licentiaat in de Germaanse filologie en dat hij voldoet aan de andere vereisten van artikel 124 Werkloosheidsbesluit 1963 dan die van het diploma.~

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Alleen de in de artt. 124, 186, eerste en tweede lid, en 189, tweede lid, Werkloosheidsbesluit 1963 bedoelde en overeenkomstig die bepalingen overgelegde stukken hebben de gevolgen waarvan in die artikelen sprake is.~

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 126, eerste en tweede lid en 214, 5°

S.94.0069.F 6 februari 1995 AC nr. ...

De erkenning door de rechter van het recht van de werknemer op een opzeggingsvergoeding is voldoende om de voorlopige betaling van werkloosheidsuitkeringen als onverschuldigd te beschouwen; het beheerscomité van de R.V.A. kan echter van de terugvordering van de betaalde uitkeringen afzien, wanneer de werknemer, wegens de toestand van zijn werkgever, het vonnis houdende veroordeling van laatstgenoemde tot betaling van de opzeggingsvergoeding, niet kan doen uitvoeren.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Artt. 126, eerste lid, 1° en 129, eerste lid

S.95.0022.N 25 september 1995 AC nr. ...

Het beheerscomité van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening beslist overeenkomstig artikel 129, eerste lid, Werkloosheidsbesluit 20 dec. 1963 in het raam van artikel 126, eerste lid, 1°, van hetzelfde besluit, over de toekenning van werkloosheidsuitkering aan alle werknemers wier werkloosheid het rechtstreeks of indirect gevolg is van een werkstaking, ongeacht of zij vóór of tijdens de staking verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst met de werkgever van het bedrijf waar gestaakt wordt.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 133 en 134

S.95.0110.F 10 juni 1996 AC nr. ...

Lichamelijke ongeschiktheid is alleen een wettige reden voor werkverlating als ze wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 38 M.B. 4 juni 1964.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.94.0114.F 6 maart 1995 AC nr. ...

De lichamelijke ongeschiktheid is geen reden om te weigeren een passende dienstbetrekking te aanvaarden, tenzij de ongeschiktheid is vastgesteld overeenkomstig artikel 38 M.B. van 4 juni 1964.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 143, § 2, tweede lid, en § 7, en 155ter

S.97.0063.F 17 mei 1999 AC nr. ...

Sinds 1 augustus 1989 kan het recht op werkloosheidsuitkeringen van de in artt. 155ter en 143, § 2, tweede lid, Werkloosheidsbesluit 1963 bedoelde werkloze worden geschorst als de duur van zijn werkloosheid het dubbel overschrijdt van de gemiddelde werkloosheidsduur in het ambtsgebied van het gewestelijk bureau waarvan hij afhangt en voor de leeftijdscategorie en het geslacht waartoe hij behoort; die schorsing gaat in ten vroegste op de eerste dag van de derde maand die volgt op het einde van de vrijstelling en, voor de berekening van de in artikel 143 Werkloosheidsbesluit 1963 bedoelde werkloosheidsduur, wordt rekening gehouden met alle dagen van volledige werkloosheid, ook al vielen die dagen vóór 1 augustus 1989; daaruit volgt evenwel niet dat die werkloze, om in voorkomend geval te ontsnappen aan de schorsing van zijn werkloosheidsuitkeringen, zou moeten aantonen dat hij uitzonderlijke en ononderbroken inspanningen heeft verricht om werk te vinden gedurende de periode waarin hij voornoemde vrijstelling genoot.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.94.0064.F 9 januari 1995 AC nr. ...

Sinds 1 aug. 1989 kan het recht op werkloosheidsuitkeringen van de in de artt. 155ter en 143, § 2, tweede lid, Werkloosheidsbesluit bedoelde werkloze worden geschorst, als de duur van zijn werkloosheid het dubbel overschrijdt van de gemiddelde werkloosheidsduur in het ambtsgebied van het gewestelijk bureau waarvan hij afhangt, en voor de leeftijdscategorie en het geslacht waartoe hij behoort; die schorsing gaat ten vroegste in op de eerste dag van de derde maand die volgt op het einde van de vrijstelling en, voor de berekening van de in artikel 143 van voormeld koninklijk besluit bedoelde werkloosheidsduur, wordt rekening gehouden met alle dagen van volledige werkloosheid, ook al vielen die dagen vòòr 1 aug. 1989.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 153, § 4, en 195, eerste en derde lid

S.94.0156.F 19 juni 1995 AC nr. ...

De werkloze die, zij het zelfs één enkele dag, de bepalingen van artikel 153, §4, Werkloosheidsbesluit niet in acht heeft genomen, wordt van het recht op werkloosheidsuitkeringen uitgesloten voor een periode van 4 tot 26 weken.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Artt. 161 en 169

S.98.0120.N 15 november 1999 AC nr. ...

De tewerkgestelde werklozen die luidens artikel 169 Wekloosheidsbesluit 1963, ten laste van de RVA dezelfde voordelen genieten als die welke aan de werknemers worden toegekend bij toepassing van de wetgeving op de arbeidsongevallen en de ongevallen op de weg naar en van het werk, kunnen aanspraak maken op de verplichte homologatie van de overeenkomst betreffende de ingevolge het arbeidsongeval verschuldigde vergoedingen, alsmede op de regeling dat de termijn van herziening slechts vanaf de homologatie of bekrachtiging van de homologatie van de overeenkomst begint te lopen.

- ARBEIDSVOORZIENING - Allerlei

Artt. 165, derde lid, 166 en 170

C.93.0467.N 12 september 1994 AC nr. ...

Het bestuur of de instelling die een tewerkgestelde werkloze in dienst neemt, is niet de werkgever van die werkloze in de zin van artikel 46, §1, Arbeidsongevallenwet, ook al verricht die werkloze arbeid onder zijn gezag.~

- ARBEIDSONGEVAL - Toepassingssfeer - Personen

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 171octies en 148

S.94.0026.N 5 december 1994 AC nr. ...

Een werkloze die een deeltijdse arbeidsregeling heeft aanvaard om aan de werkloosheid te ontsnappen en in het kader van die deeltijdse arbeidsregeling zijn arbeid thuis verricht, moet niet voldoen aan de voorwaarden bepaald bij artikel 148 Werkloosheidsbesluit van 20 dec. 1963, zo hij vóór zijn aanvraag tot uitkering geen thuisarbeid verrichtte.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 173, 195 en 210

S.94.0156.F 19 juni 1995 AC nr. ...

De in artikel 9 wet van 16 nov. 1972 betreffende de arbeidsinspectie bedoelde processen-verbaal van de ambtenaren van de R.V.A zijn alleen maar bestemd om de overtredingen van de strafbepalingen betreffende de toekenning van de werkloosheidsuitkeringen vast te stellen met het oog op bestraffing ervan; ze hebben geen bewijskracht tot het tegendeel bewezen is tenzij in het belang van de strafvordering en van de rechtsvordering tot vergoeding van de schade ten gevolge van de overtredingen die erin zijn vastgesteld, en het gezag dat artikel 9 eraan toekent, kan niet worden aangevoerd in een bij het arbeidsgerecht aanhangig gemaakt geschil betreffende een administratieve beslissing waarbij de maatregelen van de artt. 195 en 210 Werkloosheidsbesluit worden toegepast.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Artt. 86 en 133, eerste en derde lid

S.95.0010.F 20 mei 1996 AC nr. ...

De artt. 86 en 133, eerste lid, Werkloosheidsbesluit 1963 impliceren dat de toepassing van voormeld artikel 133, derde lid, en derhalve van de artt. 37 en 38 M.B. van 4 juni 1964 inzake werkloosheid wordt uitgebreid tot de uitkeringsgerechtigde werklozen die hun beroepsopleiding stopzetten.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De werkloze moet, om te voldoen aan de hem bij artikel 37 M.B. van 4 juni 1964 inzake werkloosheid opgelegde verplichting, verklaren van oordeel te zijn dat hij lichamelijk niet geschikt is om de stopgezette opleiding te volgen; hij kan niet volstaan met de verklaring dat hij met die opleiding gestopt is omdat hij psychisch volledig aan de grond zat; laatstgenoemde verklaring verplicht derhalve de R.V.A. niet ertoe de uitkeringsgerechtigde werkloze te onderwerpen aan het bij artikel 38 van hetzelfde M.B. voorgeschreven medisch onderzoek.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

KB 20 dec. 1999

Art. 2, § 3, 2°

S.03.0064.N 19 april 2004 AC nr. 204

Voor de vaststelling van de inkomensgrens voor het genot van gedeeltelijke of volledige kosteloosheid van de juridische bijstand, dient onder het gemiddeld maandelijks netto-inkomen van het gezin te worden verstaan, het gemiddeld maandelijks netto-inkomen van alle gezinsleden samen en niet het gemiddeld maandelijks netto-inkomen van de individuele gezinsleden samen dat vervolgens gedeeld wordt door het aantal familieleden.

- ADVOCAAT -

KB 20 juli 2001

Art. 2, § 1

P.04.0176.F 20 september 2006 AC nr. 426

De artikelen 49 tot en met 55, E.G.-Verdrag verzetten zich niet tegen een nationale regelgeving van een eerste lidstaat, die een in die Staat woonachtige en werkzame persoon verbiedt, op het grondgebied van die Staat een voertuig te gebruiken dat hij heeft gehuurd van een in een andere lidstaat gevestigde leasemaatschappij, wanneer dat voertuig niet in eerstgenoemde Staat is geregistreerd en het voornamelijk bestemd is om aldaar permanent te worden gebruikt dan wel in feite aldus wordt gebruikt (1). (1) Zie Cass., 6 okt. 2004, AR P.04.0176.F, nr 457; Europees Hof, 30 mei 2006, Leroy, prejudiciële beslissing C-435/04, EG-Publicatieblad, 29 juli 2006, C 178/12.

- WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap of van een handeling verricht door de instellingen van de Europese Gemeenschap, zoals de artikelen 49 tot 55 van voormeld verdrag, noodzakelijk is opdat het Hof van cassatie zijn arrest zou kunnen wijzen, te dezen, in een zaak waar de vraag wordt gesteld of voormelde verdragsartikelen aan een nationale regelgeving van een eerste lidstaat in de weg staan, waarbij het aan iemand die in die Staat zijn verblijfplaats heeft en er werkt verboden wordt om op het grondgebied van die Staat een voertuig te gebruiken dat aan een leasingmaatschappij toebehoort die in een tweede lidstaat is gevestigd, wanneer dat voertuig niet in de eerste Staat werd ingeschreven, ook al is dit in de tweede lidstaat gebeurd, vraagt het Hof van cassatie aan het Hof van Justitie om uitspraak te doen bij wijze van prejudiciële beslissing.

- WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

KB 20 nov. 1963

Art. 12

P.03.0622.N 25 mei 2004 AC nr. 280

De verbeurdverklaring van de producten waarop accijns is verschuldigd, is een straf (1). (1) Zie Cass., 29 april 2003, AR P.02.1459.N en P.02.1578.N, nr ...

- STRAF - Allerlei

KB 21 april 2007

Art. 17

P.10.0384.F 9 juni 2010 AC nr. 404

Aangezien het ter hand stellen van de gebruiksaanwijzing van het analysetoestel van de alcoholconcentratie, aan het orgaan dat met de controle is belast, niet noodzakelijk is om het in staat te stellen een ijking uit te voeren in overeenstemming met de voorschriften van de fabrikant, kan de rechter de bewijswaarde niet ontzeggen aan de resultaten van de analyse, op grond dat zij door een toestel zijn geleverd waar er, toen het werd geijkt en goedgekeurd, geen gebruiksaanwijzing bij zat.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 9

P.10.0226.F 22 september 2010 AC nr. 538

Het feit alleen dat de exploitatiezetel van het organisme dat met het nazicht van het toestel is belast en het hoofdkantoor van de fabrikant of van de invoerder, hetzelfde adres hebben, is geen afdoende reden om de geldigheid te betwisten van de door de overheid afgegeven accreditatie.

- WEGVERKEER - Wegverkeerswet - Algemeen

Artt. 20 en 21

P.10.0226.F 22 september 2010 AC nr. 538

De appelrechters omkleden hun beslissing regelmatig met redenen en verantwoorden haar naar recht, door te vermelden dat het gecombineerde toestel dat tegelijkertijd dienst doet als alcoholtest en alcoholmeter, overeenkomstig de voorschriften was nagezien en geijkt, zoals blijkt uit het door het openbaar ministerie neergelegde attest, en, na erop gewezen te hebben dat de reglementaire voorschriften strenger zijn ten aanzien van het ademanalysetoestel dan ten aanzien van het testtoestel, met de vaststelling dat het attest van periodiek nazicht vermeldt dat het litigieuze toestel was gecontroleerd als analysetoestel dat voor de ademtest kan worden gebruikt.

- WEGVERKEER - Wegverkeerswet - Algemeen

Artt. 26 en 28

P.10.0226.F 22 september 2010 AC nr. 538

De rechter miskent noch de regels betreffende de bewijsvoering noch het recht van verdediging, wanneer hij geloof hecht aan een verklaring, zelfs aan een voorgedrukte verklaring, in een proces-verbaal dat regelmatig bij het dossier was gevoegd en dat de partijen vrij hebben kunnen tegenspreken.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- WEGVERKEER - Wegverkeerswet - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

KB 21 april 2007 betreffende de ademtesttoestellen en de ademanalysetoestellen

Art. 24

P.12.1630.N 8 april 2014 AC nr. ...

Rijden in staat van alcoholintoxicatie is een wanbedrijf waarvan het bewijs bijzonder bij wet is geregeld zodat wanneer de rechter zijn beslissing grondt op de resultaten van een meting van de alcoholconcentratie per liter uitgeademde alveolaire lucht of per liter bloed, hij, in de regel, gebonden is door de bepalingen die de bijzondere gebruiksmodaliteiten van de gebruikte toestellen vaststellen; de niet-naleving van dergelijke bepalingen kan slechts worden gesanctioneerd door het verkregen resultaat niet in aanmerking te nemen, indien de naleving van de bepalingen op straffe van nietigheid is voorgeschreven, de niet-naleving ervan de betrouwbaarheid van het verkregen resultaat aantast of indien het gebruik van het verkregen resultaat strijdig is met het recht op een eerlijk proces (1). (1) Zie Cass. 26 november 2008, AR P.08.1293.F, AC 2008, nr. 672; Cass. 9 juni 2010, AR P.10.0384.F, AC 2010, nr. 404.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Artt. 23 tot 28

P.13.0651.F 25 september 2013 AC nr. ...

De geldigheid van de informatie, de uitleg en de waarschuwingen die de overheidsagent aan de verdachte bestuurder moet verschaffen alsook de bewijswaarde van de ademanalyse, hangen niet af van de voorwaarde dat de bestuurder zijn daden bestendig onder controle heeft; het feit dat de overheidsagenten de bestuurder over zijn rechten hebben geïnformeerd, sluit zijn staat van dronkenschap dus niet uit.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

Artt. 24, en 3.2.2 van de bijlage 2 ervan

P.12.0467.N 11 december 2012 AC nr. ...

Het verzuim van gelijk welke vormvereiste, die voorgeschreven wordt door de bepalingen die de bijzondere gebruiksmodaliteiten van de gebruikte ademanalyse- of bloedproeftoestellen vaststellen, is op zich niet noodzakelijk een afdoende reden om geen wettelijke bewijswaarde te hechten aan de analyse; opdat het verzuim aldus zou kunnen gesanctioneerd worden is immers tevens vereist dat het niet-nageleefde voorschrift tot doel heeft de kwaliteit van de intrinsieke waarde van het bijzonder bij wet geregelde bewijs te waarborgen (1). (1) Cass. 26 nov. 2008, AR P.08.1293.F, AC 2008, nr. 672 met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Cass. 9 juni 2010, AR P.10.0384.F, AC 2010, nr. 404.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

Artt. 3.2.1 en 3.2.2, bijlage 2

P.12.1630.N 8 april 2014 AC nr. ...

Rijden in staat van alcoholintoxicatie is een wanbedrijf waarvan het bewijs bijzonder bij wet is geregeld zodat wanneer de rechter zijn beslissing grondt op de resultaten van een meting van de alcoholconcentratie per liter uitgeademde alveolaire lucht of per liter bloed, hij, in de regel, gebonden is door de bepalingen die de bijzondere gebruiksmodaliteiten van de gebruikte toestellen vaststellen; de niet-naleving van dergelijke bepalingen kan slechts worden gesanctioneerd door het verkregen resultaat niet in aanmerking te nemen, indien de naleving van de bepalingen op straffe van nietigheid is voorgeschreven, de niet-naleving ervan de betrouwbaarheid van het verkregen resultaat aantast of indien het gebruik van het verkregen resultaat strijdig is met het recht op een eerlijk proces (1). (1) Zie Cass. 26 november 2008, AR P.08.1293.F, AC 2008, nr. 672; Cass. 9 juni 2010, AR P.10.0384.F, AC 2010, nr. 404.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

KB 21 dec. 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers

Art. 32, § 1, a

S.97.0052.F 12 januari 1998 AC nr. ...

Art. 113, Wet 20 dec. 1995 houdende sociale bepalingen, dat een artikel 3bis invoegt in het K.B. nr. 50 van 24 okt. 1967 en in werking is getreden op 1 jan. 1996, kan geen afbreuk doen aan een recht dat, volgens de niet-bekritiseerde overwegingen van het bestreden arrest, voorheen onherroepelijk ten gunste van de werknemer is vastgesteld, doordat zijn rustpensioen is ingegaan onder vigeur van de vroegere wetgeving en reglementering, ofschoon dat pensioen niet onmiddellijk werd uitbetaald.

- PENSIOEN - Werknemers

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 32, § 1, b

S.08.0128.F 9 november 2009 AC nr. 649

Voor de periode na 31 dec. 1945 levert de overlegging van een document ten bewijze van de inhouding van bijdragen in een andere sector, te dezen die van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, niet het vereiste en afdoende bewijs van de inhouding van pensioenbijdragen om een tewerkstelling aan te tonen die het recht op het rustpensioen voor werknemers opent (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 35, § 1, A, eerste en tweede lid

S.08.0005.N 21 september 2009 AC nr. 512

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 2, § 1, § 2, eerste lid, 1° en 2°, en tweede lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996; artikel 35, § 1, A, eerste en tweede lid en 35, § 3, eerste lid, van het Algemeen Reglement Werknemerspensioenen, en uit de aard van de regeling volgt dat de omstandigheid of het pensioen van de werknemer die als mijnwerker was tewerkgesteld en dit werk heeft stopgezet wegens het stilleggen van de opdelving, al dan niet berekend wordt volgens de bijzondere regels voor de mijnwerkers, bedoeld bij de artikelen 9 en 9bis van het koninklijk besluit nr. 50 en bij de artikelen 2 en 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996, onherroepelijk is vastgesteld uiterlijk 3 maanden nadat hij het voornoemde werk heeft stopgezet.

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 35, § 3, eerste lid

S.08.0005.N 21 september 2009 AC nr. 512

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 2, § 1, § 2, eerste lid, 1° en 2°, en tweede lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996; artikel 35, § 1, A, eerste en tweede lid en 35, § 3, eerste lid, van het Algemeen Reglement Werknemerspensioenen, en uit de aard van de regeling volgt dat de omstandigheid of het pensioen van de werknemer die als mijnwerker was tewerkgesteld en dit werk heeft stopgezet wegens het stilleggen van de opdelving, al dan niet berekend wordt volgens de bijzondere regels voor de mijnwerkers, bedoeld bij de artikelen 9 en 9bis van het koninklijk besluit nr. 50 en bij de artikelen 2 en 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996, onherroepelijk is vastgesteld uiterlijk 3 maanden nadat hij het voornoemde werk heeft stopgezet.

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 52

S.02.0103.F 27 oktober 2003 AC nr. 532

Art. 20 Pensioenwet Werknemers en artikel 52 K.B. 21 dec. 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers bevatten geen enkele bepaling die de rechthebbende op een overlevingspensioen van werknemer de verplichting oplegt om een verklaring over te leggen volgens welke hij een rustpensioen van de overheidssector geniet (1). (1) Zie cass., 11 dec. 1995, AR S.95.0070.F, nr 540, en noot 1 p. 1143; 29 sept. 2003, AR S.03.0003.F, nr ..., en noot 1 p. ...; zie thans ook artikel 21quater K.B. 21 dec. 1967, dat is ingevoegd bij K.B. 8 aug. 1997 en derhalve niet van toepassing is op de feiten van de zaak. Vgl. artikel 38 Pensioenwet Werknemers en artikel 2, eerste lid K.B. 31 mei 1933 zoals het bestond vóór de Wet 7 juni 1994.

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 64

S.95.0070.F 11 december 1995 AC nr. ...

De verplichting voor de gepensioneerde om bij de Rijksdienst voor Pensioenen een verklaring te doen dat het bedrag van zijn beroepsinkomen het bedrag overschrijdt, dat is toegestaan bij artikel 64 K.B. van 21 dec. 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust-en overlevingspensioen voor werknemers, vloeit niet voort uit §2, eerste lid, van die bepaling en evenmin uit artikel 25 Pensioenwet Werknemers.~

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 29 en 35, § 1, A, tweede lid, 2°

S.08.0005.N 21 september 2009 AC nr. 512

Om te bepalen of de werknemer die zijn tewerkstelling als mijnwerker heeft stopgezet ingevolge de sluiting van de Kempense steenkoolmijnen die in de periode van 1987 tot 1989 werd afgewikkeld, bij de stopzetting ten minste tien jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in de steenkoolmijnen bewijst zoals bedoeld bij artikel 35, § 1, A, tweede lid, 2°, van het Algemeen Reglement Werknemerspensioenen, kan er geen toepassing gemaakt worden van artikel 29, § 1, 3°, van het Algemeen Reglement Werknemerspensioenen, zoals gewijzigd bij artikel 50 van het koninklijk besluit van 10 juni 2001, ook al zou het pensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2005 ingaan. Of de bedoelde werknemer bij de stopzetting ten minste tien jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling bewijst, moet integendeel worden bepaald met toepassing van artikel 29 van het Algemeen Reglement Werknemerspensioenen zoals van kracht vóór zijn wijziging bij artikel 50 van voormeld koninklijk besluit.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 46, § 1 en 47, § 2

S.99.0056.N 6 maart 2000 AC nr. ...

De Rijksdienst voor Pensioenen is als instelling belast met de toepassing van de wetten en verordeningen inzake rust- en overlevingspensioenen der werknemers en dient verwezen in de kosten van de onderscheiden procedures gevoerd naar aanleiding van het vaststellen van de arbeidsongeschiktheid en het pensioenrecht van de langstlevende echtgenoot die de leeftijd van 45 jaar nog niet heeft bereikt en dit pensioen slechts kan bekomen indien hij een arbeidsongeschiktheid bewijst van minstens 66%, die moet vastgesteld worden door de Geneeskundige Raad van invaliditeit, ingesteld bij de wetgeving inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering en die met dit onderzoek is belast krachtens artikel 46, § 1 van het K.B. van 21 dec. 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 74, § 1, 4°, a, § 2, en § 8, 75, 76, 77, 78 en 79

S.05.0086.F 12 juni 2006 AC nr. 326

Wanneer de rechter oordeelt dat de verstoting tussen echtgenoten van Marokkaanse nationaliteit tot ontbinding van de huwelijksband leidt, heeft de verstoten echtgenoot, die aldus geacht wordt echtgescheiden te zijn en die niet hertrouwd is met een werknemer, recht op een rustpensioen en niet, zoals de van tafel en bed gescheiden of de feitelijk gescheiden echtgenoot, op het voordeel van de betaling van een gedeelte van het rustpensioen van zijn echtgenoot (1). (1) Zie Cass., 29 april 2002, AR S.01.0035.F, nr 259, met concl. O.M. In deze zaak concludeerde het O.M., van zijn kant enerzijds dat er grond bestond om akte te verlenen van de afstand van het derde onderdeel en, anderzijds, zoals bovenstaand arrest van het Hof beslist, dat het bestreden arrest vernietigd moest worden op grond van het eerste onderdeel van het enige middel. Over de afstand van een middel, zie Cass., 3 juni 2002, AR F.01.0044.F, nr 337, met concl. O.M.

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 75 tot en met 79

S.99.0079.N 6 maart 2000 AC nr. ...

De rechten die voortvloeien uit de pensioenregeling voor werknemers ingesteld bij KB nr 50 van 24 okt. 1967 en worden overgedragen krachtens de wet van 21 mei 1991 aan instellingen van internationaal publiek recht door een ambtenaar, komen niet meer in aanmerking voor de toekenning of berekening van een ander rustpensioen; deze regeling geldt uitsluitend voor de overdrager en niet voor de toekenning van het rustpensioen van de niet hertrouwde uit de echt gescheiden echtgenote van die ambtenaar. De ambtenaar kan slechts de tegenwaarde van zijn eigen rechten op pensioen overdragen maar niet de tegenwaarde van het rustpensioen waarop zijn gewezen echtgenote persoonlijk gerechtigd is.

- PENSIOEN - Werknemers

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

KB 21 dec. 1971

Art. 35

S.08.0139.N 22 juni 2009 AC nr. 429

Voor de toepassing van artikel 28 van de arbeidsongevallenwet en van artikel 35 van het koninklijk besluit van 21 december 1971 hebben prothesen en orthopedische toestellen de betekenis van kunst- en hulpmiddelen die een valide persoon niet behoeft en die als gevolg van het arbeidsongeval nodig zijn om aangetaste of verzwakte lichaamsdelen te steunen of te vervangen dan wel het gebruik of de functies ervan te bevorderen; de bouw van een aangepaste badkamer kan in bepaalde omstandigheden een hulpmiddel zijn dat nodig is om het gebruik of de functies van de aangetaste of verzwakte lichaamsdelen van het slachtoffer van een arbeidsongeval te bevorderen, zodat het middel dat er van uitgaat dat de aanpassing van de inrichting van een badkamer aan de invaliditeit van de getroffene in geen geval kan beschouwd worden als prothese, faalt naar recht (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

Art. 35bis

S.01.0087.N 7 januari 2002 AC nr. 12

De rechter kan de arbeidsongevallenverzekeraar, voor de ongevallen overkomen vóór 1 januari 1988, niet veroordelen tot betaling aan het Fonds van Arbeidsongevallen van de bijkomende vergoeding die overeenstemt met de waarschijnlijke kosten voor vernieuwing en herstelling van de prothesen en orthopedische toestellen, zolang het bedrag van die vergoeding niet is vastgesteld bij overeenkomst of bij een rechterlijke beslissing (1). (1) Art. 28bis Arbeidsongevallenwet zoals ingevoegd bij K.B. van 10 december 1987; Art. 35bis K.B. 21 december 1971 zoals ingevoegd bij K.B. van 10 december 1987 en vóór zijn wijziging bij K.B. van 22 september 1993.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei

Art. 42

S.02.0065.N 16 december 2002 AC nr. 674

De in artikel 39 Arbeidsongevallenwet bedoelde loongrens is gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen zoals deze jaarlijks worden gepubliceerd in het Staatsblad; de rechter moet derhalve ambtshalve rekening houden voor het berekenen van de vergoedingen met de ten tijde van het ongeval van kracht zijnde begrenzing van het jaarloon.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Basisloon

Art. 6

S.01.0104.F 9 december 2002 AC nr. 658

De regel volgens welke de rechtsvordering tot betaling van de inzake arbeidsongevallen verschuldigde vergoedingen verjaart na verloop van drie jaar is van toepassing op de aanpassingsbijslagen (1). (1) Zie concl. O.M.; Cass., 25 nov. 2002, AR. S.00.0036.F, nr..., met concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

Art. 7

S.05.0005.F 8 mei 2006 AC nr. 259

De latere vordering om een bijslag wegens verergering te verkrijgen, is niet virtueel begrepen in de gedinginleidende vordering op grond waarvan de getroffene van een arbeidsongeval het Fonds voor Arbeidsongevallen wil doen veroordelen tot het ten laste nemen van de terugbetaling van de dagelijkse kinesitherapiebehandelingen die hij wegens de verergering van zijn gezondheidstoestand moet volgen; bijgevolg stuit de dagvaarding de verjaring voor een dergelijke vordering tot toekenning van een bijslag wegens verergering niet (1). (1) Zie Cass., 3 juni 1991, AR 9090, nr. 510, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1990, I, nr. 510; artikel 7, K.B. 21 dec. 1971 betreffende de bijslagen en de sociale bijstand verleend door het Fonds voor arbeidsongevallen; artikel 9, K.B. 10 dec. 1987 betreffende de bijslagen verleend in het kader van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

- *VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting*

- *ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring*

KB 21 mei 1991 tot vaststelling van de berekenings- en betalingsmodaliteiten van de bijkomende vergoeding verschuldigd aan de (kandidaat) personeelsafgevaardigde in het kader van de procedure tot erkenning van een dringende reden

Art. 1

S.06.0030.N 5 februari 2007 AC nr. 67

De wetgever beoogt de afgevaardigde of de kandidaat-afgevaardigde tijdens de schorsing van de arbeidsovereenkomst een inkomen te waarborgen doordat hij naast de werkloosheidsuitrusting een bijkomende vergoeding ontvangt, betaald door de werkgever, die samen gelijk zijn aan het voorheen verdiende nettoloon; met nettoloon wordt niet bedoeld het fiscaal netto-inkomen, te weten na aftrek van de belastingen, gezien de belastingen afhankelijk zijn van een aantal factoren die vreemd zijn aan de dienstbetrekking.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

KB 22 april 1977

Art. 15, § 7, vóór de wijziging ervan bij K.B. 29 jan. 1997

C.07.0478.F 14 oktober 2011 AC nr. 58

Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale regeling waarbij de in een andere lidstaat gevestigde aannemer om een opdracht in de lidstaat van de aanbestedende dienst toegewezen te kunnen krijgen aldaar geregistreerd moet zijn als niet vallende onder de uitsluitingsgronden die zijn opgesomd in artikel 24, eerste alinea, van richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, op voorwaarde dat een dergelijke verplichting de deelneming van de aannemer aan de betrokken overheidsopdracht belemmert noch vertraagt, en evenmin buitensporige administratieve lasten meebrengt, en dat zij uitsluitend ertoe strekt na te gaan of betrokkene professioneel geschikt is in de zin van deze bepaling (1). (1) HvJ, 15 juli 2007, in de zaak C-74/09.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling op grond waarvan het onderzoek van de aan een aannemer van een andere lidstaat door de fiscale en sociale autoriteiten van die lidstaat afgegeven getuigschriften, aan een andere instantie dan de aanbestedende dienst wordt opgedragen wanneer die instantie grotendeels bestaat uit personen die worden benoemd door de werkgevers- en werknemersorganisaties uit het bouwbedrijf in de provincie waar de betrokken overheidsopdracht wordt uitgevoerd, en die bevoegdheid zich uitstrekt tot een inhoudelijke toetsing van de geldigheid van deze getuigschriften (1). (1) HvJ, 15 juli 2007, in de zaak C-74/09.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.07.0478.F 22 januari 2009 AC nr. 58

Wanneer het middel, voor het Hof, de vragen opwerpt of, enerzijds, de verplichting om geregistreerd te zijn teneinde een overheidsopdracht in België toegewezen te krijgen, niet strijdig is met het beginsel van het vrij verkeer binnen de Europese Unie en met artikel 24, tweede lid, Richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, indien die verplichting zo uitgelegd moet worden dat ze de toewijzende overheid de mogelijkheid biedt de buitenlandse inschrijver-aannemer die niet geregistreerd is maar die gelijkwaardige attesten van zijn nationale overheden voorlegt, van de opdracht uit te sluiten, en, anderzijds, of het met dat beginsel en dat artikel niet strijdig is om aan een Belgische toewijzende overheid de bevoegdheid toe te kennen de buitenlandse inschrijvers te verplichten de attesten die hen zijn overhandigd door de fiscale en sociale overheden van hun land en waaruit blijkt dat zij de fiscale en sociale verplichtingen hebben nageleefd, door een Belgische overheid - de Registratiecommissie Aannemers - te laten onderzoeken, stelt het Hof die vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 25, §§ 1 en 2

C.06.0046.N 23 februari 2007 AC nr. 110

Indien het bestuur bij de gunning van een overheidsopdracht voor aanneming van werken, leveringen en diensten, de inschrijvers er niet in kennis van stelt dat het hun prijzen, na verantwoording ervan, als abnormaal beschouwt, is hieraan toe te schrijven dat het de prijzen niet langer als abnormaal beschouwt en dat de inschrijving regelmatig is (1). (1) Het O.M. concludeerde tot vernietiging op grond van het tweede onderdeel van het eerste middel wegens miskenning van het algemeen rechtsbeginsel dat afstand van recht strikt dient te worden geïnterpreteerd en enkel kan worden afgeleid uit feiten die niet voor een andere uitlegging vatbaar zijn. (Zie Cass., 13 sept. 2004, AR C.03.0540.N, nr 404).

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 25, §§ 2 en 3, gew. KB 19/08/85, voor oph. KB 29/01/97

C.03.0200.N 15 april 2005 AC nr. 228

De kennisgeving door het bestuur aan de inschrijver dat het zijn inschrijving afwijst wegens klaarblijkelijk abnormale prijzen, is een substantieel vormvoorschrift; het overleggen van stukken in de gerechtelijke procedure kan niet met die kennisgeving gelijkgesteld worden (1). (1) Zie D. D'Hooghe, De gunning van overheidscontracten en overheidsopdrachten, Die Keure 1997, nr 1395; M. Flamme, P. Matheï, P. Flamme, A. Delvaux en C. Dardenne, Praktische commentaar bij de reglementering van de overheidsopdrachten, dl IA, 6de uitgave, 1087.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 25, tweede lid

C.96.0278.N 15 juni 2000 AC nr. ...

De verplichting van het bestuur een inschrijver te verzoeken de nodige verantwoordingen te verstrekken vooraleer het zijn inschrijving wegens haar blijkbaar abnormaal hoge of abnormaal lage eenheidsprijzen of totale prijzen afwijst geldt niet in het geval dat andere onregelmatigheden worden vastgesteld (1). (1) Zie het verslag aan de Koning, voorafgaand aan het K.B. van 22 april 1977 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, betreffende het artikel 25, tweede lid (B.S., 26 juli 1977, 9546); zie ook DEVREUX, R., La passation des marchés publics, Rev. Comm., 1985, 99 en DHOOGHE, D., De gunning van overheidscontracten en overheidsopdrachten en het toezicht door de Raad van State en de gewone rechtbanken, Die Keure, 1993, 391, nr. 806.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 28, tweede lid, aanhef en 3°

C.95.0407.N 30 april 1999 AC nr. ...

De overtreding van de regel, die verbiedt dat een inschrijving wordt aanvaard nadat de voorzitter de zitting voor geopend heeft verklaard tast de geldigheid van de late inschrijving niet noodzakelijk aan indien uit de aard van de overtreding in concreto niet blijkt dat de mededinging onder de mededingers minder reëel, hun kansen ongelijker en de onderlinge vergelijking van hun aanbiedingen minder doelmatig worden of nog dat die onregelmatigheid de manipulatie van de inschrijvingen door het bestuur of willekeur van het bestuur in de hand heeft gewerkt.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Vanaf het ogenblik dat de voorzitter de zitting voor geopend heeft verklaard mag geen inschrijving meer worden neergelegd; van die regel, die steunt op de noodzaak de gelijkheid onder de inschrijvers in acht te nemen en onder meer mogelijke misbruiken, afspraken, manipulaties te vermijden, mag alleen worden afgeweken in de gevallen bepaald in artikel 26, § 3 en daarenboven volgens de procedure vastgesteld in artikel 30.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 3, § 2, 1°

C.07.0361.F 2 april 2009 AC nr. 229

De afwijkingen van de algemene aannemingsvoorwaarden wegens de bijzondere eisen van de bewuste opdracht, moeten met redenen omkleed zijn, in die zin dat ze moeten berusten op juiste, relevante en aanvaardbare feiten.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 33

C.04.0086.N 29 september 2005 AC nr. 468

Wanneer, bij een overheidsopdracht waarvan bepaalde posten volgens prijslijst zijn, in de inschrijving het product van de eenheidsprijs en de vermoedelijke hoeveelheid verkeerd was, wordt, door de in de inschrijving vermelde eenheidsprijs toe te passen op de uiteindelijk verwerkte hoeveelheden, het bindend forfaitair gedeelte van de overeenkomst in de regel niet gewijzigd (1). (1) M.A. Flamme, noot bij Luik, 10 juli 1957, J.T. 1958, (435) 438,VII.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 36, eerste lid

C.10.0211.N 15 april 2011 AC nr. ...

De overeenkomst tussen de aanbestedende overheid en de aannemer komt tot stand op het tijdstip van de kennisgeving van de goedkeuring van de inschrijving; de inschrijver op een aanbesteding moet pas op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomst beschikken over de door de Besluitwet van 3 februari 1947 vereiste erkenning (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Het bestuur kan de opdracht gunnen aan de inschrijver die de laatste regelmatige inschrijving heeft ingediend, maar op datum van de beslissing tot gunning nog niet beschikt over de vereiste erkenning, mits de gunning geschiedt onder de voorwaarde dat de gekozen inschrijver aan de erkenningsvoorwaarden voldoet op het ogenblik van de kennisgeving van de goedkeuring van de inschrijving; deze mogelijkheid houdt niet in dat het bestuur, na te hebben beslist de opdracht te gunnen aan de inschrijver die, op datum van de gunning, de laagste regelmatige inschrijving uitgaande van een erkende aannemer heeft ingediend, gehouden is op die beslissing terug te komen, wanneer het op het ogenblik van de kennisgeving van de goedkeuring kennis ervan heeft dat een andere inschrijver inmiddels aan de erkenningsvoorwaarden voldoet en de offerte van die andere inschrijver gunstiger is1 ?? ?? ?? ??

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 42, § 6

C.07.0516.F 2 april 2009 AC nr. 230

De wet sluit niet dat ingeval, in het raam van een overheidsopdracht van werken, leveringen en diensten, de werkelijk uitgevoerde hoeveelheden van een post volgens prijslijst het drievoudige overtreffen of minder bedragen dan de helft van de vermoedelijke hoeveelheden, de herziening van de prijzen het resultaat kan zijn van een berekening conform de reële kostprijs of van de toepassing van een methode gebaseerd op de eenheidsprijzen bij de inschrijving die geraamd zijn na het opstellen van de offerte.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 14, eerste en tweede lid, en 25, §§ 1 en 2

C.08.0124.N 1 oktober 2009 AC nr. 541

Wanneer de inschrijving wegens afwijking van de essentiële besteksbepalingen, zoals prijzen, termijnen en technische specificaties, nietig is, moet het bestuur die inschrijving als onregelmatig en derhalve als niet bestaande beschouwen en is het, slechts bij afwijzing van de inschrijving wegens het blijkbaar abnormaal karakter van de prijs, ertoe gehouden, vooraleer hiertoe over te gaan, de inschrijver te verzoeken een verantwoording te verstrekken en de aldus gegeven uitleg te onderzoeken.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 15, § 2, en 25, § 1

C.94.0233.N 3 januari 1997 AC nr. ...

De onregelmatigheid van de inschrijving wegens het niet voegen bij de inschrijving van de door de besteksbepalingen vereiste bescheiden levert in beginsel een relatieve nietigheid op, die echter onder omstandigheden een inbreuk kan uitmaken op essentiële besteksbepalingen; bij toetsing of de verwerping van een inschrijving wegens onregelmatigheid door het bestuur wettig is, moet de rechter, aan de hand van de concrete gegevens van het beschouwde geval, onderzoeken of de onregelmatigheid al dan niet een inbreuk is op essentiële besteksbepalingen, zonder daarbij het recht van de overheid te miskennen om de inhoud van de bestekken te bepalen en te kwalificeren.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

KB 22 dec. 1967

Art. 107

S.97.0098.F 30 april 2001 AC nr. ...

De stopzetting van elke beroepsbezigheid buiten die bepaald in artikel 107 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen is geen voorwaarde voor de toekenning van het pensioen maar een voorwaarde voor de betaling ervan (1). (1) I.v.m. het begrip rustpensioen van een zelfstandige, zie concl. O.M. Het in die conclusie vermelde arrest van 12 april 2000, P.00.0136.F is intussen gepubliceerd in AC, 2000, nr. 249.

- PENSIOEN - Zelfstandigen

Artt. 28, § 2, 4e lid, § 3, 1e lid, en 31, § 1, 1e lid, 1°

S.98.0046.F 18 oktober 1999 AC nr. ...

In de zin van de sociale-zekerheidsregeling voor zelfstandigen maakt de militaire dienst in de regel een einde aan de beroepsbezigheid; de hervatting van de bezigheid als zelfstandige na de periode van oproeping onder de wapens is derhalve een hervatting van beroepsbezigheid in de zin van voornoemde regeling.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

KB 22 dec. 2003

Art. 2

P.05.1556.F 8 maart 2006 AC nr. 135

De bepalingen van de artt. 29, § 1, derde lid, Wegverkeerswet en 2, K.B. 22 dec. 2003 voorzien in geen verschillende behandeling van de rechtzoekenden.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 29

KB 22 feb. 2001 houdende organisatie van de controles die worden verricht door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen

Art. 3, § 4

P.12.0330.N 30 oktober 2012 AC nr. ...

Wanneer ambtenaren van het FAVV bijstand verlenen aan officieren van gerechtelijke politie die in het kader van een gerechtelijk onderzoek in uitvoering van een door de onderzoeksrechter uitgevaardigde huiszoekingsbevel een huiszoeking verrichten kunnen zij krachtens hun autonome bevoegdheid de inbreuken op de wetgeving die binnen de perken van hun bevoegdheid vallen bij die gelegenheid vaststellen en daarvan een aanvankelijk proces-verbaal opstellen.

- VOEDINGSMIDDELEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

KB 22 jan. 1998

Artt. 3, § 1, en 45

P.07.0521.N 3 juni 2008 AC nr. 359

De in artikel 44 Dopingdecreet bepaalde verschoningsgrond kan niet worden toegepast op misdrijven strafbaar gesteld in de Drugwet; hieruit volgt dat het bezit van verboden substanties, als bedoeld in de Drugwet, door een sportbeoefenaar tijdens of bij de voorbereiding van een sportmanifestatie, steeds krachtens die wet strafbaar blijft (1). (1) Zie Cass., 26 juni 2007, AR P.07.0521.N, A.C., 2007, nr. ..., Gw. H., nr. 62/2008 van 10 april 2008, B.S. 18 juni 2008, 31414.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- SPORT -

KB 22 juli 1969

Artt. 1, 2, 2bis, 2ter en 3

C.09.0074.F 11 juni 2010 AC nr. 417

Noch uit artikel 25, eerste lid, van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 noch uit het bepaalde in het koninklijk besluit van 22 juli 1969 volgt dat de minister, door een kandidaat die gerangschikt is overeenkomstig de voorwaarden en op de wijze als bepaald in het reglement aan te stellen in een welbepaalde onderwijsinrichting, een gebonden bevoegdheid zou uitoefenen zodat die kandidaat zich zou kunnen beroepen op een subjectief recht op aanstelling in die inrichting (1). (1) Zie concl. O.M., AR C.09.0074.F, Pas., 2010, nr. ...

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- ONDERWIJS -

- RAAD VAN STATE -

KB 22 juni 2003 waarbij algemeen bindend wordt verklaard de collectieve arbeidsovereenkomst van 19 sept. 2001, gesloten in het P.C. voor de maatschappijen voor hypothecaire leningen, sparen en kapitalisatie, betr. het conventioneel brugpensioen

Art. 4, tweede lid

S.06.0085.N 29 oktober 2007 AC nr. 512

De omstandigheid dat de opzeggingstermijn die de werkgever heeft betekend aan de bediende, de wettelijke minimumtermijn zoals geregeld door artikel 82, § 2, van de Arbeidsovereenkomstenwet, overschrijdt, doet er niet aan af dat de termijn werd berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 82, § 2, van de Arbeidsovereenkomstenwet (1). (1) Art. 4, tweede lid, C.A.O. van 19 sept. 2001, gesloten in het Paritair Comité voor de maatschappijen voor hypothecaire leningen, sparen en kapitalisatie, betreffende het conventioneel brugpensioen, algemeen verbindend verklaard bij K.B. van 22 juni 2003.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Artt. 2, eerste lid, 4, eerste lid, en 6, eerste lid

S.06.0085.N 29 oktober 2007 AC nr. 512

Indien een bepaling in een collectieve arbeidsovereenkomst als voorwaarde om aanspraak te kunnen maken op de daarin bepaalde aanvullende vergoeding, stelt dat het brugpensioen ingaat na het bereiken van de leeftijd van 58 jaar, zonder daarbij als vereiste te stellen dat het ingaat voor het bereiken van de leeftijd van 60 jaar, voldoet een werknemer van wie het brugpensioen ingaat op de leeftijd van 60 jaar aan de in de C.A.O. bedoelde leeftijdsvoorwaarde (1). (1) Artt. 2, eerste lid, 4, eerste lid, en 6, eerste lid, van de C.A.O. van 19 sept. 2001, gesloten in het Paritair Comité voor de maatschappijen voor hypothecaire leningen, sparen en kapitalisatie, betreffende het conventioneel brugpensioen, algemeen verbindend verklaard bij K.B. van 22 juni 2003.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- PENSIOEN - Werknemers

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

KB 22 maart 1969

Art. 25, eerste lid

C.09.0074.F 11 juni 2010 AC nr. 417

Noch uit artikel 25, eerste lid, van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 noch uit het bepaalde in het koninklijk besluit van 22 juli 1969 volgt dat de minister, door een kandidaat die gerangschikt is overeenkomstig de voorwaarden en op de wijze als bepaald in het reglement aan te stellen in een welbepaalde onderwijsinrichting, een gebonden bevoegdheid zou uitoefenen zodat die kandidaat zich zou kunnen beroepen op een subjectief recht op aanstelling in die inrichting (1). (1) Zie concl. O.M., AR C.09.0074.F, Pas., 2010, nr. ...

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- ONDERWIJS -

- RAAD VAN STATE -

Artt. 158, a), b) en c), en 159

C.06.0574.F 20 december 2007 AC nr. 655

De bevoegdheid van de administratie om uitspraak te doen over het vervuld zijn van de in artikel 9 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 bepaalde voorwaarden is een gebonden bevoegdheid, daar de oorzaken van de afwezigheden van het personeelslid alleen correct zijn bepaald, wanneer die bepaling is geschied conform de wettelijke en verordenende bepalingen die de aard ervan omschrijven (1). (1) Zie concl. O.M.

- RAAD VAN STATE -

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Terwijl de vervulling van de in artikel 9 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 bepaalde voorwaarden van rechtswege de terbeschikkingstelling van het personeelslid tot gevolg heeft, vereist de wijziging van zijn administratieve stand een administratieve beslissing (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERWIJS -

KB 22 mei 2003

Art. 17, § 1, eerste lid, en § 3, eerste lid

S.06.0042.F 20 november 2006 AC nr. 580

De ingangsdatum van de nieuwe beslissing over de integratietegemoetkoming hangt af van de omstandigheid of die beslissing ambtshalve dan wel op een nieuwe aanvraag is genomen; dit criterium wordt niet beïnvloed door het feit dat het onderzoek van de nieuwe aanvraag die ingediend kan worden wanneer zich volgens de aanvrager van de tegemoetkoming wijzigingen hebben voorgedaan die de toekenning of de verhoging van de tegemoetkomingen rechtvaardigen, de vermindering van de integratietegemoetkoming tot gevolg heeft.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 23, § 1bis, 3°

S.12.0043.F 2 december 2013 AC nr. ...

De bedragen tot beloop waarvan sommige gedeelten van de inkomens worden vrijgesteld voor de berekening van de integratietegemoetkoming, zijn de bedragen die gelden op de datum van uitwerking van de beslissing tot ambtshalve herziening, namelijk de eerste dag van de maand volgend op de kennisgeving van de beslissing tot ambtshalve herziening en niet het bedrag bij de aanvang van de procedure van de ambtshalve herziening.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 23, § 1er, 6°, en § 2, vierde lid

S.06.0042.F 20 november 2006 AC nr. 580

De ingangsdatum van de nieuwe beslissing over de integratietegemoetkoming hangt af van de omstandigheid of die beslissing ambtshalve dan wel op een nieuwe aanvraag is genomen; dit criterium wordt niet beïnvloed door het feit dat het onderzoek van de nieuwe aanvraag die ingediend kan worden wanneer zich volgens de aanvrager van de tegemoetkoming wijzigingen hebben voorgedaan die de toekenning of de verhoging van de tegemoetkomingen rechtvaardigen, de vermindering van de integratietegemoetkoming tot gevolg heeft.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 23, § 2, vijfde lid

S.12.0123.F 2 december 2013 AC nr. ...

Ten aanzien van de datum waarop de beslissing tot ambtshalve herziening haar uitwerking heeft, bevinden de personen met een handicap zich in wezenlijk verschillende toestanden, al naargelang die beslissing een vermindering of integendeel een verhoging van het bedrag van de tegemoetkomingen oplevert, aangezien de niet-terugwerkende kracht van de beslissing in het eerste geval in hun voordeel is, terwijl zij voor hen in het tweede geval ongunstig is; de mogelijkheid die een persoon met een handicap heeft om een nieuwe aanvraag in te dienen, zonder te wachten op de ambtshalve herziening, en zo hogere tegemoetkomingen te verkrijgen vanaf het tijdstip van die aanvraag of vanaf een vroeger tijdstip, verantwoordt naar recht de eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht bepaald bij artikel 23, §2, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 22 mei 2003 in geval van ambtshalve herziening (1). (1) Het openbaar ministerie was van oordeel dat de terugwerkende kracht, bij herziening, de regel is en de niet-terugwerkende kracht de uitzondering. Maar in het licht van een geplande medische herziening heeft de regelgeving de uitzondering (de niet-terugwerkende kracht) uitgebreid tot beide categorieën van personen met een handicap. Een dergelijke eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht van een ambtshalve herziening steunt niet op een objectief en pertinent onderscheidingscriterium in het licht van de door de wetgever nagestreefde doelstelling. Overigens oordeelde het openbaar ministerie dat de mogelijkheid die de persoon met een handicap heeft om een nieuwe aanvraag tot tegemoetkoming in te dienen met uitwerking op de eerste dag volgend op de dag van de nieuwe aanvraag overeenkomstig artikel 17, §3, van het koninklijk besluit van 22 mei 2003, de eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht bepaald bij artikel 23, §2, vijfde lid, van het voornoemde koninklijk besluit niet redelijk verantwoordt. Het openbaar ministerie besloot tot verwerping van het cassatieberoep.

- GRONDWET - Art. 11

- MINDERJARIGHEID -

- GRONDWET - Art. 10

KB 22 nov. 1990 betreffende de diploma's van de kandidaat-accountants

Art. 2

D.96.0017.N 3 september 1998 AC nr. ...

Niet een Belgisch universitair diploma als zodanig verleent toegang tot het beroep van accountant, maar het diploma dat de vakken vermeldt die moeten aantonen dat de kandidaat de vereiste theoretische kennis heeft voor het verkrijgen van de vrijstelling van het examen; de houder van een diploma dat niet aan deze voorwaarden voldoet kan niet gemachtigd worden om inschrijving te nemen op de lijst van de stagiairs-vastgoedmakelaars.

- ACCOUNTANT -

- MAKELAAR -

KB 22 sept. 1823

Art. 2

P.98.0306.N 15 juni 1999 AC nr. ...

Onder collecten ter leniging van rampen en ongelukken moeten worden begrepen de liefdadigheidscollecten, te weten de collecten die het medelijden aanspreken om giften te ontvangen met het oog op het lenigen van ongeluk of tegenslag.

- MISDRIJF - Allerlei

KB 22 sept. 1989 tot bevordering van de tewerkstelling in de non-profitsector

Artt. 2 en 4

S.04.0089.N 6 februari 2006 AC nr. 76

De aanvraag van de instelling tot het verkrijgen van een tegemoetkoming in mindering te brengen van de werkgeversbijdragen voor de rijksdienst voor sociale zekerheid, welke aanvraag moet vergezeld zijn van een getuigschrift van de minister van Tewerkstelling en Arbeid waaruit blijkt dat de werkgever de collectieve arbeidsovereenkomst bedoeld in artikel 2, K.B. van 22 sept. 1989 het hele jaar heeft nageleefd of in voorkomend geval voor welke maanden en in welke mate de collectieve arbeidsovereenkomst niet werd nageleefd, moet in beginsel worden ingediend binnen het jaar na verloop van het jaar waarin de bedoelde arbeidsovereenkomst werd nageleefd.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

De omstandigheid dat de aanvraag tot tegemoetkoming door de instelling vergezeld moet zijn van een getuigschrift afgeleverd door de minister van Tewerkstelling en Arbeid brengt mede dat de loop van de termijn van een jaar, na verloop van het jaar waarin de collectieve arbeidsovereenkomst werd nageleefd, slechts zal aanvangen wanneer de bedoelde werkgever in de mogelijkheid is een aanvraag in te dienen, derhalve wanneer hij in het bezit is gesteld van dit getuigschrift, in zoverre de werkgever hierbij geen verzuim kan worden aangerekend, gelet op de verplichting, bepaald in artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 sept. 1989, elk jaar nadat de bedoelde collectieve arbeidsovereenkomst is nageleefd een verslag daaromtrent aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over te maken.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

KB 23 dec. 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen

Art. 5, § 1, eerste lid en § 8

S.08.0055.N 19 oktober 2009 AC nr. 593

Er bestaat een benadeling van de communautaire werknemer die hem ervan kan weerhouden zijn recht op vrij verkeer uit te oefenen wanneer die werknemer een minder voordelig alleenstaandenpensioen ontvangt en geen gezinspensioen, enkel en alleen doordat rekening wordt gehouden met het krachtens de wetgeving van een ander land van de Europese Gemeenschap aan zijn echtgenoot toegekende pensioen, hoewel die laatste uitkering verlaagd werd met het bedrag van het eigen pensioen dat aan die werknemer krachtens de wetgeving van diezelfde staat is toegekend (1). (1) Zie de deels strijdige conclusie van het openbaar ministerie.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 5, § 9

S.04.0149.F 28 februari 2005 AC nr. 125

Art. 5, § 9, K.B. 23 dec. 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17, Wet 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen, is bekrachtigd door artikel 5, § 1, Wet 13 juni 1997 tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, en Wet 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels; die bepaling heeft bijgevolg kracht van wet (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1986, AR F.1253.N, nr 416; artikel 5, § 9, K.B. 23 dec. 1996, vóór de wijziging ervan bij K.B. 11 dec. 2001.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 2, §§ 1 en 2, eerste lid, 1° en 2°, en tweede lid

S.08.0005.N 21 september 2009 AC nr. 512

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 2, § 1, § 2, eerste lid, 1° en 2°, en tweede lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996; artikel 35, § 1, A, eerste en tweede lid en 35, § 3, eerste lid, van het Algemeen Reglement Werknemerspensioenen, en uit de aard van de regeling volgt dat de omstandigheid of het pensioen van de werknemer die als mijnwerker was tewerkgesteld en dit werk heeft stopgezet wegens het stilleggen van de opdelving, al dan niet berekend wordt volgens de bijzondere regels voor de mijnwerkers, bedoeld bij de artikelen 9 en 9bis van het koninklijk besluit nr. 50 en bij de artikelen 2 en 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996, onherroepelijk is vastgesteld uiterlijk 3 maanden nadat hij het voornoemde werk heeft stopgezet.

- PENSIOEN - Werknemers

KB 23 jan. 1951

Artt. 1, 2, 3, 5 en 11

C.95.0335.F 3 oktober 1996 AC nr. ...

De artt. 1, 2, 3, 5, en 11 K.B. 23 jan. 1951 betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, gewijzigd bij K.B. 2 maart 1956, vereisen weliswaar dat de financiële steun, die is toegekend ingevolge dat besluit zoals het is gewijzigd, volledig wordt besteed aan de daarin beschreven sociale doeleinden, maar verbieden niet noodzakelijk dat de instellingen voor arbeidersvakantie of volkstoerisme bovendien in de met die toelagen opgetrokken en ingerichte installaties en gebouwen een ander cliënteel ontvangen dan de werknemers en hun gezin die hun jaarlijkse wettelijke vakantie nemen.

- TESTAMENT [ZIE: 395 SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN] -

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

C.94.0408.F 15 september 1995 AC nr. ...

De artt. 1, 2, 3, 5 en 11 K.B. van 23 jan. 1951 betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, gew. bij het K.B. van 2 maart 1956, vereisen weliswaar dat de financiële steun, die is toegekend ingevolge dat besluit zoals het is gewijzigd, volledig wordt besteed aan de daarin beschreven sociale doeleinden, maar verbieden niet noodzakelijk dat de instellingen voor arbeidersvakantie of volkstoerisme bovendien in de met die toelagen opgetrokken en ingerichte installaties en gebouwen een ander cliënteel ontvangen dan de loonarbeiders en hun gezin die hun jaarlijkse wettelijke vakantie nemen.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

- TESTAMENT [ZIE: 395 SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN] -

KB 23 maart 1998

Art. 2, § 1

P.05.0462.N 6 september 2005 AC nr. 409

Wanneer op het enkel hoger beroep van de beklaagde, de appèlrechters het door het beroepen vonnis voor een bewezen verklaarde telastlegging opgelegde verval van het recht tot sturen van alle motorvoertuigen van de categorie B uitbreiden tot alle categorieën van voertuigen zoals bepaald in artikel 2, §1, van het koninklijk besluit van 23 maart 1998, en aldus ten onrechte de toestand van de beklaagde hebben verzwaard, vernietigt het Hof de bestreden beslissing in zoverre deze voor die telastlegging een straf oplegt en verwijst het de zaak naar een vonnisgerecht zitting houdend in hoger beroep (1). (1) Cass., 15 maart 2000, AR P.99.1419.F, nr 178; Cass., 21 maart 2000, AR P.98.0605.N, nr 192.

- STRAF - Andere straffen

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Art. 3

P.03.1430.F 25 februari 2004 AC nr. 104

Art. 3, K.B. 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs, krachtens hetwelk de personen die ingeschreven zijn in het bevolkingsregister, in het vreemdelingenregister of in het wachtregister van een Belgische gemeente, in België slechts een motorvoertuig mogen besturen op basis van een Belgisch of Europees rijbewijs, is niet strijdig met artikel 21, Wegverkeerswet, aangezien laatstgenoemde bepaling de in een Belgische gemeente ingeschreven personen niet het recht geven een voertuig te besturen op basis van een buitenlands rijbewijs (1). (1) Zie Cass., 23 mei 1995, AR P.94.0892.N, nr 253.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 21

Art. 44 van het Europees Akkoord van 16 dec. 1991, waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lidstaten, enerzijds, en de Republiek Polen, anderzijds, verplicht de ontvangende Staat niet het rijbewijs dat de personen, die zich blijvend in die Staat vestigen, in hun Staat van herkomst hebben verkregen, te erkennen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 30

KB 23 sept. 1958

Art. 263, tweede lid

P.00.0407.N 11 april 2000 AC nr. ...

Het tekortschieten aan de verplichting tot het houden van een bijzonder register maakt een afzonderlijk misdrijf uit en heeft geen uitstaans en is niet cumulatief met de overtreding van andere bepalingen van het koninklijk besluit van 23 september 1958.

- SPRINGSTOFFEN -

KB 23 sept. 1992 houdende scheepvaartreglement voor het kanaal van Gent naar Terneuzen

Art. 19

P.97.0049.N 23 februari 1999 AC nr. ...

In zoverre het varen aan een aan de omstandigheden aangepaste snelheid een bestanddeel kan zijn van de wettelijke verplichting voor elk schip om een veilige vaart aan te houden, betreft "vaart" in deze betekenis de handeling van het varen met een schip in het algemeen en de hierbij gevolgde koers en niet de door het schip gevoerde snelheid alleen.~

- SCHIP, SCHEEPVAART -

KB 24 aug. 1992 tot vaststelling van de datum van de inwerkingtreding van de bepalingen van de Wet 25 juni 1992 op landverzekeringsovereenkomst

Art. 3

C.10.0472.F 10 maart 2011 AC nr. ...

De wijze waarop de in de Wet Landverzekeringsovereenkomst bedoelde regresvordering wordt uitgeoefend is slechts van toepassing op de datum waarop de rechtsvordering is ontstaan, mits die wetsbepalingen op die datum van kracht zijn (1). (1) Cass., 2 sept. 2005, A.R. C.04.0143.F, AC, 2005, nr. 405, met concl. adv.-gen. m.o. Ph. de Koster, in Pas. 2005

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

KB 24 dec. 1963

Art. 7ter

S.96.0163.F 7 april 1997 AC nr. ...

De omstandigheid dat er geen technische raad voor kinesitherapeuten en verpleegkundigen bestaat en dat die bij K.B. kan worden ingesteld, op voorstel van het beheerscomité van de Dienst voor geneeskundige verzorging van het RIZIV, heeft niet tot gevolg dat het comité de bevoegdheid verliest om de voorwaarden vast te stellen waaronder de geneeskundige verstrekkingen worden vergoed.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

KB 24 dec. 1987 betreffende de koopvernietigende gebreken bij de verkoop of ruiling van huisdieren

Art. 1

C.13.0022.N 8 mei 2014 AC nr. ...

De bepaling dat een gebrek dat niet als koopvernietigend gebrek is opgenomen in artikel 1 van het koninklijk besluit van 24 december 1987 geen aanleiding kan geven tot een vordering tot vrijwaring op grond van artikel 1641 Burgerlijk Wetboek, staat niet eraan in de weg dat zulk gebrek aanleiding geeft tot een vordering tot vernietiging van de koopovereenkomst wegens een bedrieglijke verzwijging van dit gebrek op grond van artikel 1116 Burgerlijk Wetboek (1).
(1) Zie concl. OM.

- KOOP -

- BEDROG OMTRENT DE VERKOCHTE ZAAK -

KB 24 dec. 1992 tot uitvoering van de Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Art. 3, § 2, eerste en derde lid

C.05.0519.N 3 november 2006 AC nr. 537

Bij de verzekering van een woning, kan de verzekeraar zich slechts beroepen op onderverzekering en vermag hij de evenredigheidsregel toe te passen, wanneer hij het bewijs levert dat hij aan de verzekeringnemer een stelsel heeft voorgesteld dat de afschaffing van de evenredigheidsregel tot gevolg heeft en dat de verzekeringnemer zulks heeft geweigerd; hij kan dit bewijs leveren met alle middelen van recht, vermoedens inbegrepen.

- VERZEKERING - Landverzekering

KB 24 dec. 1999

Art. 10

C.12.0203.N 26 december 2014 AC nr. 812

De verzaking aan elke vordering tegen de Staat omwille van schade geleden ten gevolge van de dioxinecrisis, waarvan sprake in artikel 10 van de wet van 3 december 1999 en artikel 10 van het koninklijk besluit van 24 december 1999, brengt ook mee dat de aanvrager het bedrag van de steun die hem door de Staat werd aangeboden niet meer kan betwisten (1). (1) Zie de concl. OM.

- LANDBOUW -

KB 24 feb. 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen

Art. 3

P.12.0538.N 11 december 2012 AC nr. ...

De wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder bepaalt geen uitzonderingen wat de personen betreft die als dader of mededader kunnen vervolgd worden voor een inbreuk op de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen en sluit de aansprakelijkheid van occasionele gebruikers van de inrichting die geluidshinder in het milieu inbrengt niet uit.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- MISDRIJF - Deelneming

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

KB 24 jan. 1969

Art. 14, § 2

S.09.0099.F 14 maart 2011 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen in de overheidssector moet de jaarlijkse bezoldiging op grond waarvan de rente wegens blijvende arbeidsongeschiktheid berekend wordt, wanneer zij is aangepast aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen, gedeeld worden door de coëfficiënt die de rang van de laatste spilindex vóór het ongeval vertegenwoordigt(1) (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ... . 1 Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ... .

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 19

S.94.0125.N 13 maart 1995 AC nr. ...

Geen wetsbepaling schrijft de indexering voor van de jaarlijkse bezoldiging van de getroffene van een arbeidsongeval, op grond waarvan de rente wegens blijvende invaliditeit wordt vastgesteld; enkel de uit te betalen rente is vatbaar voor indexering.~

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 25

S.07.0096.F 9 februari 2009 AC nr. 104

Inzake het arbeidsongeval van een personeelslid van een gesubsidieerde instelling staat het niet aan de Franse Gemeenschap om het bedrag te bepalen van de vergoeding voor de medische en farmaceutische kosten waarop de getroffene recht heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 28

S.98.0124.N 29 november 1999 AC nr. ...

Degene die tussenkomt in een geding om het vonnis bindend te horen verklaren dient zelf de kosten te dragen van zijn tussenkomst; op dergelijke vrijwillige tussenkomst vindt artikel 28 van het K.B. van 24 jan. 1969 geen toepassing

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 32

S.00.0178.F 24 september 2001 AC nr. ...

Een en hetzelfde tijdvak van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van hetzelfde arbeidsongeval in de overheidssector kan niet tegelijkertijd tijdelijk en blijvend zijn; onwettig is derhalve het arrest dat voor dat tijdvak aan de getroffene vergoedingen toekent zowel op grond van de bepalingen inzake tijdelijke arbeidsongeschiktheid als op grond van de bepalingen inzake blijvende arbeidsongeschiktheid (1). (1) Zie concl. O.M. (AC, 2001, nr ...).

- ARBEIDSONGEVAL - Schade

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Art. 8

C.09.0499.N 30 mei 2011 AC nr. ...

Het optreden van de Administratieve Gezondheidsdienst is enkel bedoeld om de verplichtingen te bepalen die overeenkomstig de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel aan de werkgever zijn opgelegd, zodat in een geschil tussen de werkgever en de verzekeraar van de voor het ongeval aansprakelijke persoon over de eigen schade van de werkgever, de vaststellingen van deze dienst aangevoerd kunnen worden als een feitelijk vermoeden waarvan de beoordeling aan de rechter is overgelaten (1). (1) Zie de (deels andersluidende) conclusie van het openbaar ministerie

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

Art. 9, derde lid

S.98.0147.F 8 mei 2000 AC nr. ...

Art. 9, derde lid, K.B. 24 jan. 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van de personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk betreft het akkoord van de partijen over het bedrag van de rente waarop de getroffene recht heeft; onder voorbehoud van de toepassing van artikel 17, § 2, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, laat het voornoemd artikel 9, derde lid, de partijen volledig vrij om al dan niet met het voorstel in te stemmen, met name betreffende de vaststelling, binnen de perken van de beslissing van de administratieve gezondheidsdienst, van het percentage van blijvende arbeidsongeschiktheid (1). (1) Zie concl. O.M. Vgl. evenwel het arrest van het Hof en die conclusie m.b.t. de omvang van de cassatie.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Artt. 1, 2° en 3, eerste lid, 2°, e

S.98.0124.N 29 november 1999 AC nr. ...

In een geschil over een tijdelijke arbeidsongeschiktheid van een lid van het onderwijzendpersoneel in inrichtingen van onderwijs, die zijn georganiseerd namens en door de gemeenschappen moet de Executieve van de betrokken gemeenschap in de kosten worden veroordeeld.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Artt. 24 en 28

S.98.0124.N 29 november 1999 AC nr. ...

Het lid van het onderwijzend personeel in inrichtingen van onderwijs die zijn georganiseerd namens en door de gemeenschappen, en dat slachtoffer is van een arbeidsongeval moet ook niet zijn vordering tot toekenning van vergoedingen, renten en gerechtskosten instellen tegen de Belgische Staat die uiteindelijk de last van de vergoedingen en rente evenals de gerechtskosten moet dragen.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Artt. 24, 28 en 3, 2°, e

S.06.0011.N 27 november 2006 AC nr. 601

In een geschil over de toekenning van vergoedingen wegens een opgelopen arbeidsongeval, ten gunste van een lid van het personeel van besturen, diensten of instellingen die zijn georganiseerd namens en door de gemeenschappen dient de betrokken gemeenschap in de gerechtskosten te worden veroordeeld (1). (1) Cass., 29 nov. 1999, AR S.98.0124.N, nr 638.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Artt. 7, 8, 9 en 32bis

P.13.0727.F 23 oktober 2013 AC nr. ...

De specifieke schade van de tewerkstellende overheid is het brutoloon dat zij heeft moeten doorbetalen aan haar personeelslid dat het slachtoffer is van een ongeval dat aan de fout van een derde is te wijten; die schade kan worden bepaald door de beslissing van de administratieve gezondheidsdienst, die bindend is voor de werkgever, waaruit blijkt dat de getroffene geen toestemming werd verleend om gedurende een bepaalde periode het werk te hervatten, ongeacht de eventueel afnemende graad van arbeidsongeschiktheid in de loop van die periode (1). (1) Zie Cass. 30 mei 2011, AR C.09.0499.N, AC 2011, nr. 361 en Cass. 18 nov. 2011, AR C.09.0521.F, AC 2011, nr. 625, met concl. adv.-gen. Werquin. Het openbaar ministerie heeft te dezen geconcludeerd dat het eerste onderdeel gegrond was omdat de twee bestreden vonnissen zich voor de raming van de schade van de verweerster alleen baseerden op de verslagen van de Administratieve gezondheidsdienst en oordeelden dat het Waalse Gewest rekening diende te houden met die verslagen en dat de afnemende graad van tijdelijke arbeidsongeschiktheid die de gerechtsdeskundige in aanmerking heeft genomen, haar niet konden worden tegengeworpen, daar waar het verslag van de Administratieve gezondheidsdienst zowel de derde aansprakelijke als de tewerkstellende overheid kon worden tegengeworpen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

C.09.0521.F 18 november 2011 AC nr. ...

De administratieve gezondheidsdienst doet uitspraak over de toepassing van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector op het door een ongeval getroffen personeelslid, over het percentage en de duur van de tijdelijke arbeidsongeschiktheid, over de consolidatiedatum, het bestaan van blijvende letsels en over het percentage van blijvende ongeschiktheid dat eruit voortvloeit (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

De beslissingen van de administratieve gezondheidsdienst zijn bindend voor de werkgever in de overheidssector en het door het ongeval getroffen personeelslid dat echter tegen die beslissing beroep kan instellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

De beslissingen van de administratieve gezondheidsdienst zijn bindend voor de werkgever in de overheidssector en het door het ongeval getroffen personeelslid dat echter tegen die beslissing beroep kan instellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Artt. 8 en 9

S.95.0100.F 18 november 1996 AC nr. ...

De verjaring van de rechtsvordering tot betaling van de ten gevolge van een arbeidsongeval of een arbeidsongeval in de overheidssector verschuldigde vergoedingen kan worden gestuit door een ter post aangetekende brief aan de schuldenaar van die vergoedingen; een aangetekende brief aan de Administratieve Gezondheidsdienst die geen schuldenaar van die vergoedingen is, kan de verjaring van de rechtsvordering tot betaling ervan bijgevolg niet stuiten.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Het medisch onderzoek van de getroffene van een arbeidsongeval in de overheidssector dat door de Administratieve Gezondheidsdienst, zelfs zonder voorbehoud, is verricht, maakt geen erkenning door de minister uit van het recht van de getroffene op de in geval van blijvende arbeidsongeschiktheid wettelijk verschuldigde vergoedingen en stuit, derhalve, de verjaring niet van de rechtsvordering tot betaling van die vergoedingen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.94.0085.F 13 november 1995 AC nr. ...

Het medisch onderzoek van de getroffene van een arbeidsongeval in de overheidssector dat door de Administratieve Gezondheidsdienst, zelfs zonder voorbehoud, is verricht, maakt geen erkenning, door de minister, uit van het recht van de getroffene op de in geval van blijvende invaliditeit wettelijk verschuldigde vergoedingen en stuit, derhalve, niet de verjaring van de vordering tot betaling van die vergoedingen.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.95.0009.F 13 november 1995 AC nr. ...

Het medisch onderzoek van de getroffene van een arbeidsongeval in de overheidssector dat door de Administratieve Gezondheidsdienst, zelfs zonder voorbehoud, is verricht, maakt geen erkenning, door de minister, uit van het recht van de getroffene op de in geval van blijvende invaliditeit wettelijk verschuldigde vergoedingen en stuit, derhalve, niet de verjaring van de vordering tot betaling van die vergoedingen.~

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Artt. 8, 9 en 32

S.98.0129.F 27 maart 2000 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen in de overheidssector, kan de erkenning van het recht van de getroffene tegen wie de verjaring loopt ten voordele van de bestuurlijke overheid, geenszins worden afgeleid uit het feit dat de bezoldiging werd doorbetaald tijdens de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

S.96.0109.F 20 januari 1997 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen in de overheidssector, kan de erkenning van het recht van de getroffene tegen wie de verjaring loopt ten voordele van de bestuurlijke overheid, geenszins worden afgeleid uit het feit dat de bezoldiging werd doorbetaald tijdens de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid.~

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

KB 24 juni 1987

Art. 1

D.97.0011.F 16 januari 1998 AC nr. ...

Krachtens de overgangsregeling, vervat in het K.B. van 24 juni 1987 tot uitvoering van artikel 17 van de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen, zijn alleen de raden van erkenning bevoegd om kennis te nemen van de aanvragen van personen die, wegens overmacht of buitengewone omstandigheden buiten hun wil, hun aanvraag om inschrijving op de gemeentelijke lijst niet tijdig hadden kunnen indienen; zodra de overgangsregeling verstreken is, is de uitoefening van het beroep van vastgoedmakelaar onderworpen aan de overlegging van één van de in het K.B. van 6 sept. 1993 opgesomde diploma's of titels.

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen*

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte*

KB 24 juni 2004

Artt. 3 en 4

S.11.0076.F 22 oktober 2012 AC nr. ...

Uit de artikelen 3 en 4 van het koninklijk besluit van 24 juni 2004 volgt dat het sociaal onderzoek moet gebeuren vóór het beginselakkoord van de aanvrager van maatschappelijke hulp voor huisvesting in een opvangcentrum (1) (2). (1) KB 24 juni 2004, vóór de wijziging ervan bij het KB van 1 juli 2006. (2) Zie Cass. 15 juni 2009, AR S.08.0057.F, AC 2009, nr. 407.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 4, tweede lid, en 7

S.08.0057.F 15 juni 2009 AC nr. 407

Alleen het federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers heeft tot opdracht materiële hulp, met inbegrip van huisvesting, te verstrekken en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn moet het Agentschap pas op de hoogte brengen dat de aanvrager die hulp kan genieten indien deze zich ertoe verbonden heeft de huisvesting in een federaal opvangcentrum te aanvaarden (1). (1) Artikel 57, § 2, eerste en tweede lid, O.C.M.W.-wet, zoals het te dezen van toepassing is; artikel 4, tweede lid, K.B. 24 juni 2004, zoals het van toepassing was vóór en na de wijziging ervan bij K.B. 1 juli 2006; artikel 7, K.B. 24 juni 2004, zoals het van toepassing was vóór de wijziging ervan bij K.B. 1 juli 2006.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

KB 25 feb. 1994

Art. 42bis, § 1, 2°

S.11.0057.F 5 maart 2012 AC nr. ...

Het bestreden arrest, dat beslist dat het herstel van de gelijke behandeling, die werd verbroken in het nadeel van het kind van de verweerster, een volledig niet uitkeringsgerechtigde werkloze, vraagt dat er in de tekst van artikel 42bis, §1, 2°, van het koninklijk besluit van 25 februari 1994 tot bepaling van de toekenningsvoorwaarden van de gezinsbijslag in hoofde van de werklozen, geen rekening wordt gehouden met het woord "uitkeringsgerechtigd", dat geleid heeft tot de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde discriminatie, schendt geen van de grondwettelijke en wettelijke bepalingen en miskent evenmin het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

- GRONDWETTELIJK HOF -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

KB 25 jan. 1952

Artt. 18, 21, 32, 33 en 60

C.96.0216.F 8 oktober 1999 AC nr. ...

De rechter verantwoordt naar recht zijn beslissing dat het recht op ouderdoms- en weduwenrenten van de bedienden van Belgisch Congo en Ruanda-Urundi een "eigendom" is, in de zin van artikel 1 van het aanvullend Protocol van 20 maart 1952 bij het E.V.R.M., terwijl het recht op de verhogingen van die renten geen "eigendom" is in de zin van voormeld artikel 1, als hij overweegt dat er bij de verhogingen, in tegenstelling tot de renten, geen enkel verband bestaat tussen het bedrag van de betaalde bijdragen en dat van het ontvangen pensioen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- GOEDEREN -

- SOCIALE ZEKERHEID - Overzeese sociale zekerheid

KB 25 jan. 2000 tot instelling van een vergoedingsregeling naar aanleiding van de dioxinecrisis voor sommige voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong

Art. 7, eerste lid

C.08.0489.N 15 mei 2009 AC nr. 322

De Dioxinewet en de uitvoeringsbesluiten moeten gekaderd worden in het door de Europese Commissie opgelegde verbod van overcompensatie en de budgettaire mogelijkheden van de Belgische Staat; het feit dat slechts bepaalde schade van de ondernemingen wordt vergoed, sluit aldus niet uit dat de vergoeding afhankelijk wordt gesteld van verzaking aan alle schade die van de Belgische Staat zou kunnen gevorderd worden.

- LANDBOUW -

De Koning, die de bevoegdheid heeft zelf de modaliteiten van de mogelijke vergoeding te regelen, kan ook voor de van de landbouwbedrijven onderscheiden ondernemingen, rekening houdende met de budgettaire gevolgen en het vermijden van de door de Europese Commissie verboden overcompensatie, en voor het toekennen van de vergoeding aan ondernemingen wier producten van dierlijke oorsprong zijn vernietigd, in beslag genomen of uit de handel genomen ingevolge maatregelen die de Belgische overheid heeft genomen in het kader van de dioxinecrisis, de voorwaarde opleggen van een onherroepelijke verzaking zonder voorbehoud aan elk recht en aan elke vordering tegen de Staat wegens de door de dioxinecrisis geleden schade.

- LANDBOUW -

KB 25 jan. 2000 tot instelling van een vergoedingsregeling voor sommige voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong die zich op het Belgisch grondgebied bevinden

Art. 5, vierde lid

C.08.0489.N 15 mei 2009 AC nr. 322

De Dioxinewet en de uitvoeringsbesluiten moeten gekaderd worden in het door de Europese Commissie opgelegde verbod van overcompensatie en de budgettaire mogelijkheden van de Belgische Staat; het feit dat slechts bepaalde schade van de ondernemingen wordt vergoed, sluit aldus niet uit dat de vergoeding afhankelijk wordt gesteld van verzaking aan alle schade die van de Belgische Staat zou kunnen gevorderd worden.

- LANDBOUW -

De Koning, die de bevoegdheid heeft zelf de modaliteiten van de mogelijke vergoeding te regelen, kan ook voor de van de landbouwbedrijven onderscheiden ondernemingen, rekening houdende met de budgettaire gevolgen en het vermijden van de door de Europese Commissie verboden overcompensatie, en voor het toekennen van de vergoeding aan ondernemingen wier producten van dierlijke oorsprong zijn vernietigd, in beslag genomen of uit de handel genomen ingevolge maatregelen die de Belgische overheid heeft genomen in het kader van de dioxinecrisis, de voorwaarde opleggen van een onherroepelijke verzaking zonder voorbehoud aan elk recht en aan elke vordering tegen de Staat wegens de door de dioxinecrisis geleden schade.

- LANDBOUW -

KB 25 jan. 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen

Art. 17, § 2, 2° en 3°

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Door te bepalen dat het aan de opdrachtgever staat om de veiligheids- en gezondheidscoördinator de gegevens te bezorgen waardoor hij zijn opdracht kan vervullen, overschrijdt de Koning de hem bij wet toegekende machtiging niet om de nodige middelen te bepalen om die coördinatie daadwerkelijk te waarborgen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- ARBEID - Bijzondere regelingen(bouw, diamant, havens, ambachten en nerigen)

De verplichting die rust op de opdrachtgever die de coördinator-verwezenlijking heeft aangesteld, om erop toe te zien dat laatstgenoemde bij alle stadia van de verwezenlijking van het bouwwerk wordt betrokken en alle informatie krijgt die nodig is voor de uitvoering van zijn opdrachten, met inbegrip van alle door de bouwdirecties uitgevoerde studies, is niet in dermate onnauwkeurige bewoordingen gesteld dat het voor een normaal en zorgvuldig opdrachtgever onmogelijk wordt te vatten dat het zijn taak is om informatie te verspreiden waarbij de veiligheidsvoorwaarden van de werf worden gewijzigd.

- ARBEID - Bijzondere regelingen(bouw, diamant, havens, ambachten en nerigen)

Artt. 11 en 12

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Tot de verplichtingen die de veiligheidscoördinator zijn opgelegd en op de uitvoering waarvan de opdrachtgever moet toezien, behoren het opstellen en aanpassen van het veiligheids- en gezondheidsplan, de verplichting om de verschillende elementen ervan te doen toekomen aan de betrokken partijen en de samenwerking en de coördinatie te organiseren van de aannemers, met het oog op wederzijdse informatie en de preventie van ongevallen.

- ARBEID - Bijzondere regelingen(bouw, diamant, havens, ambachten en nerigen)

Artt. 11 en 22

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Het toezicht dat de opdrachtgever dient te houden op de uitvoering van de verplichtingen waarmee de veiligheidscoördinator is belast, verbiedt hem ervan uit te gaan dat, zodra de coördinator is aangesteld, hij zijn opdracht volledig aan hem kan overlaten, met name wat de doorstroming van de informatie betreft die voor een effectieve risicopreventie zijn vereist.

- ARBEID - Bijzondere regelingen(bouw, diamant, havens, ambachten en nerigen)

KB 25 juni 1997

Artt. 1, 4 en 5

S.99.0197.N 27 november 2000 AC nr. ...

Het koninklijk besluit van 25 juni 1997 tot vaststelling van het tarief van de erelonen en kosten voor de deskundigen aangewezen door de arbeidsgerechten inzake de geschillen betreffende de regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, is van toepassing op geschillen over de toepassing van de uitkeringsverzekering voor werknemers en voor zelfstandigen waarin een medisch expert wordt aangewezen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

KB 25 mei 1982

Artt. 8, a en 10, tweede lid

C.98.0226.N 16 februari 2001 AC nr. ...

Er is slechts exploitatie van een kerninstallatie, die aanleiding geeft tot de heffing van een jaarlijkse retributie, wanneer de vergunde kernreactoren gebruikt worden voor de productie van elektrische energie met een mogelijkheid tot aanbod aan de afnemers; daartoe volstaat niet dat slechts een technisch proces is opgestartikel

- ENERGIE -

- RETRIBUTIE -

KB 25 mei 1999 betreffende de ondernemingsraden en de comités voor preventie en bescherming op het werk

Art. 1, tweede lid

P.09.0869.F 21 oktober 2009 AC nr. 600

De aanstelling van een curator ad hoc om activa te gelde te maken die in natura zijn opgedoken nà het vonnis dat de sluiting van het faillissement wegens ontoereikend actief uitspreekt ten aanzien van de niet verschoonbaar verklaarde gefailleerde, heeft niet tot gevolg dat de activa van de door de vereffening ontbonden vennootschap in juridisch opzicht verder blijven bestaan.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

De activa die in natura opduiken nà het vonnis dat de sluiting van het faillissement wegens ontoereikend actief uitspreekt ten aanzien van de niet verschoonbaar verklaarde gefailleerde, kunnen door een door de rechtbank van koophandel aangestelde curator ad hoc te gelde worden gemaakt; onder tegeldemaking van activa die in natura opduiken, wordt de verkoop verstaan van bezittingen en niet de rechtsvordering tot inning van een schuldvordering.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 76, eerste lid

S.10.0068.N 4 april 2011 AC nr. ...

Uit de artikelen 56.2 van de wet van 4 augustus 1996, artikel 76, eerste lid van het koninklijk besluit van 25 mei 1999 en artikel 76, eerste lid van het koninklijk besluit van 15 mei 2003 volgt dat in geval bij de sociale verkiezingen voor het comité voor preventie en bescherming op het werk slechts één kandidatenlijst is ingediend, waarop slechts één kandidaat voorkomt, de verkiezingsprocedure wordt stopgezet; gezien het aantal voorgedragen kandidaten lager ligt dan het minimaal vereiste aantal gewone afgevaardigden nodig om een comité te kunnen samenstellen, kan de enige kandidaat niet geacht worden te zijn verkozen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Artt. 15, eerste lid, 27 en 29

S.00.0105.N 8 januari 2001 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank kan binnen het kader van de bijzondere procedure inzake sociale verkiezingen niet oordelen of een kiezer die volgens de aangifte aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid arbeider is, in werkelijkheid een bediende is en op de lijst van de kiezers in de categorie bedienden moet worden geplaatst.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Artt. 25 en 44

S.00.0114.F 12 februari 2001 AC nr. ...

Voor de verdeling van de mandaten van de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad en het comité voor preventie en bescherming op het werk moet rekening worden gehouden met het aantal personeelsleden van de verschillende categorieën in dienst van de onderneming op de dag van de aanplakking van het bericht waarbij de datum der verkiezingen wordt aangekondigd, en niet op een andere dag.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Artt. 6, 7, 8 en 9

S.00.0118.F 22 oktober 2001 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat, om te kunnen oordelen of twee of meer juridische entiteiten verzuimd hebben sociale verkiezingen te houden, ofschoon zij daartoe gehouden waren, vooraf moet worden nagaan of zij tezamen een technische bedrijfseenheid vormen, kan niet worden afgeleid dat de rechtsvordering tot organisatie van die verkiezingen het in artikel 9 van het K.B. van 25 mei 1999 bedoelde beroep is en dus binnen de bij die bepaling voorgeschreven termijn moet worden ingesteld (1). (1) Cass., 12 feb. 2001, AR. S.00.0112.F, nr 84.

- *ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting*

- *ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen*

S.00.0112.F 12 februari 2001 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat de rechter, om te kunnen oordelen of twee of meer juridische entiteiten verzuimd hebben sociale verkiezingen te houden, ofschoon zij daartoe gehouden waren, vooraf moet nagaan of zij tezamen een technische bedrijfseenheid vormen, kan niet worden afgeleid dat de rechtsvordering tot organisatie van die verkiezingen het in artikel 9 van het K.B. van 25 mei 1999 bedoelde beroep is en dus binnen de bij die bepaling voorgeschreven termijn moet worden ingesteld (1). (1) De grondslag van de in dit arrest vervatte regel, die in de samenvatting wordt weergegeven, is de volgende: de tekst van artikel 9 van het K.B. 25 mei 1999, waarin wordt bepaald dat de betrokken werknemers of representatieve organisaties beroep kunnen instellen, impliceert dat de werkgever zich vooraf zelf in het toepassingsgebied van de artt. 6, 7 of 8 van dat koninklijk besluit heeft gebracht, wat niet noodzakelijk het geval is. Te dezen trouwens bleek uit de overwegingen van het bestreden vonnis waartegen het eerste, niet gepubliceerde middel vergeefs was opgekomen, dat zulks niet het geval was geweest. Zie cass. 28 nov. 1983, AR. 6947, nr. 170; 30 juni 1986, AR. 5198, nr.681, met concl. van de Heer Lenaerts, toen adv.-gen, in 9 okt. 1989, AR. 6569, nr. 81; 25 nov. 1996, AR. S.96.0006.N, nr. 453; zie evenwel cass., 21 maart 1988, AR. 6107, nr. 454.

- *ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting*

- *ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen*

Artt. 8 en 9

S.02.0051.F 8 maart 2004 AC nr. 129

Uit de omstandigheid dat het arbeidsgerecht dient uit te maken of twee of meer juridische entiteiten tezamen één technische bedrijfseenheid vormen volgt niet dat de daartoe strekkende rechtsvordering samenvalt met het beroep bedoeld in artikel 9 van het koninklijk besluit van 25 mei 1999 (1). (1) Zie Cass., 25 nov. 1996, AR S.96.0006.N, nr 453; 12 feb. 2001, AR S.00.112.F, nr 84 en de noot 1, p. 261; 22 okt. 2001, AR S.00.0118.F - S.00.0131.F, nr 564; 27 okt. 2003, AR S.02.0101.F, nr ...; Wetsontwerp houdende sommige maatregelen inzake sociale verkiezingen, Memorie van Toelichting, Gedr. St., Kamer, gew. zitt. 1998-1999, nr 1857/1, pp. 1 tot 3; artikel 24 Bedrijfsorganisatiewet en artikel 79, Wet van 4 aug. 1996, na de wijziging ervan bij Wet van 28 feb. 1999; zie ook artikel 79, Wet van 4 aug. 1996, na de wijziging ervan bij Wet van 17 juni 2002; artt., 8 en 9, K.B. van 15 mei 2003.

- *ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting*

KB 25 mei 1999 tot uitvoering van de artikelen 73 en 83 van de faillissementswet van 8 aug. 1997

Art. 1

F.10.0124.N 20 oktober 2011 AC nr. ...

Wanneer na de sluiting van het faillissement wegens ontoereikend actief activa opduiken, worden zij te gelde gemaakt door een door de rechtbank aangestelde curator ad hoc die uitsluitend bevoegd is ter zake van deze na de sluiting van het faillissement opgedoken activa, zonder dat met betrekking tot deze activa nog een rol is weggelegd voor de vereffenaars van de vennootschap, weze het in het raam van het passief voortbestaan van de vennootschap na de vereffening.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

Art 153, eerste lid, 2°

S.97.0103.N 28 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer de directeur van het werkloosheidsbureau met toepassing van artikel 153, eerste lid, 2° van het Werkloosheidsbesluit van 1991, een werkloze van het genot van de werkloosheidsuitkeringen uitsluit en deze die admministratieve sanctie betwist, ontstaat er tussen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de werkloze een geschil over het recht op uitkering gedurende de periode dat hij uitgesloten is en de arbeidsrechtbank is bevoegd om over dit geschil uitspraak te doen; de arbeidsrechtbank die van een dergelijk geschil kennisneemt, bezit volheid van rechtsmacht bij de toetsing van de beslissingen van de directeur; mits eerbiediging van het recht van verdediging en binnen de grenzen van het geding, zoals die door de partijen zijn bepaald, wordt alles wat, onder de beoordelingsbevoegdheid van de directeur valt aan de controle van de rechter onderworpen.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Art. 110, § 1

C.06.0290.N 21 mei 2007 AC nr. 263

Uit artikel 229 van het Burgerlijk Wetboek en de Werkloosheidsreglementering volgt dat het begrip samenwonen in deze reglementering enkel betekent dat de betrokkene samenleeft met één of meer andere personen waarmee hij zijn huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelt; de vaststelling in het kader van die reglementering, dat een werknemer samenwoont, houdt derhalve op zich niet in dat de betrokkene in overspel samenwoont (1). (1) Zie Cass. 17 dec. 1998, AR C.97.0259.N, nr. 527; uit de overwegingen waarop het oordeel van het Hof berust dat overspel tussen personen van hetzelfde geslacht mogelijk is, blijkt dat overspel in de zin van artikel 229 B.W. vereist dat een gehuwde persoon seksuele betrekkingen heeft met een persoon (al dan niet van een andere geslacht) die niet zijn echtgeno(o)t(e) is. Voor het begrip "samenwonen" in de zin van de werkloosheidsreglementering (K.B. 25 nov. 1991, artikel 110 en M.B. 26 nov. 1991, artikel 59), zie Cass., 7 okt. 2002, AR 01.0109.F, nr. 510, en de conclusie van eerste advocaat-generaal Leclercq.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gronden

Art. 110, § 1, 1e lid, 1°, en 2e lid, en § 4, 1e lid

S.04.0156.F 14 maart 2005 AC nr. 157

De werkloze die beweert een werknemer met gezinslast te zijn, moet dat bewijzen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- WERKLOOSHEID - Bedrag

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 110, § 1, 2°, a

S.01.0109.F 7 oktober 2002 AC nr. 510

Voor de toepassing van artikel 110, § 1, 2°, a van het Werkloosheidsbesluit 1991 en van artikel 59, eerste lid, van het ministerieel besluit van 26 november 1991, die bepaalde categorieën van werknemers met gezinslast opsommen, vereist het samenwonen dat twee of meer personen geregeld onder hetzelfde dak samenleven maar niet dat zij daar zonder onderbreking zijn; dat samenwonen veronderstelt een feitelijke situatie (1). (1) Zie concl. O.M.

- WERKLOOSHEID - Bedrag

Art. 110, § 1, eerste lid, 1° en tweede lid, en 149

S.98.0008.N 7 september 1998 AC nr. ...

De echtgenoot of echtgenote, van de werknemer die aanspraak maakt op werkloosheidsuitkeringen als werknemer met gezinslast, en die op een vervangingsinkomen gerechtigd is, dient vanaf die gerechtigheid beschouwd te worden als over een vervangingsinkomen beschikkend, ongeacht de omstandigheid dat dit vervangingsinkomen op een later tijdstip met terugwerkende kracht wordt uitbetaald.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 110, § 1, eerste lid, 3°

S.04.0182.F 31 oktober 2005 AC nr. 552

Onder werknemer met gezinslast wordt met name de werknemer verstaan die alleen woont en een onderhoudsuitkering verschuldigd is waartoe hij door een rechterlijke beslissing is veroordeeld (1). (1) Zie B. GRAULICH en P. PALSTERMAN, Les droits et obligations du chômeur, Etudes pratiques de droit social/14, Brussel, 2003, nrs 569 en 572; artikel 110, § 1, eerste lid, 3°, Werkloosheidsbesluit, zoals het van toepassing was op 1 jan. 1998; vgl. artikel 110, § 1, eerste lid, 3°, a, Werkloosheidsbesluit, na de wijziging ervan bij K.B. 24 jan. 2002.

- WERKLOOSHEID - Bedrag

Art. 110, §§ 2 en 4

S.97.0161.F 14 september 1998 AC nr. ...

De werkloze die beweert een alleenwonende werknemer te zijn, moet daarvan het bewijs leveren.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- WERKLOOSHEID - Bedrag

Art. 114, §§ 1 en 4

S.04.0144.N 7 februari 2005 AC nr. 75

De samenwonende werknemer die een blijvende graad van arbeidsongeschiktheid van ten minste 33 percent heeft, kan slechts dan aanspraak blijven maken op het basisbedrag vastgesteld op een percentage van het gemiddeld dagloon, als zijn graad van arbeidsongeschiktheid reeds bestond vóór het einde van de eerste vijftien maanden van werkloosheid eventueel verlengd met drie maanden per jaar beroepsverleden als loontrekkende.

- WERKLOOSHEID - Bedrag

Art. 119

S.99.0057.N 24 januari 2000 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank, die kennisneemt van een geschil nopens de beslissing van de werkloosheidsdirecteur bij het bepalen van het normaal gemiddelde loon en van de cijfercode voor de werkloosheidsuitkering, oefent een toetsing uit met volle rechtsmacht op deze beslissing.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De regel dat het loon dat als berekeningsbasis voor de werkloosheidsuitkering voor de volledige werkloze geldt, het gemiddelde loon is waarop hij normaal recht had voor de recentste ononderbroken periode van ten minste vier weken tijdens dewelke hij in dienst was van dezelfde werkgever, met uitsluiting van het loon dat betrekking heeft op overwerk zoals bepaald in artikel 29 van de Arbeidswet sluit uit dat een kortere periode dan vier weken in aanmerking wordt genomen voor het bepalen van de cijfercode en legt op dat de uitkering moet worden berekend op het normaal gemiddelde loon over de meest recente ononderbroken periode van vier weken dat de werknemer in dienst is van dezelfde werkgever.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 130, § 2, eerste lid

S.11.0093.N 11 maart 2013 AC nr. ...

Artikel 130, §2, derde lid Werkloosheidsbesluit maakt geen onderscheid naargelang de aard van de inkomsten die voortvloeien uit de activiteit als loontrekkende zodat ook de auteurs- en exploitatierechten ontvangen voor een in uitvoering van de arbeidsovereenkomst verrichte artistieke activiteit niet in aanmerking wordt genomen voor de toepassing van artikel 130, §2, eerste lid, Werkloosheidsbesluit.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De inkomsten die voorvloeien uit een scheppende of vertolkende artistieke activiteit als loontrekkende die heeft geleid tot het verlies van uitkeringen in de periode waarin de activiteit werd uitgeoefend worden niet in aanmerking genomen voor de toepassing van artikel 130, §2, eerste lid, Werkloosheidsbesluit.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 130, §§1, 6° en 2

S.11.0061.N 15 oktober 2012 AC nr. ...

Artikel 130, §2, derde lid, Werkloosheidsbesluit maakt geen onderscheid naargelang de aard van de inkomsten die voortvloeien uit de activiteit als loontrekkende, zodat ook een krachtens de arbeidsovereenkomst genoten vergoeding voor de overdracht van naburige rechten niet in aanmerking wordt genomen voor de toepassing van artikel 130, §2, eerste lid, Werkloosheidsbesluit.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 144, § 2, eerste lid, 2°

S.07.0076.F 26 mei 2008 AC nr. 315

De vrijstelling van oproeping van de werkloze om gehoord te worden vooraleer een beslissing wordt genomen inzake ontzegging van het recht op uitkeringen indien hij niet voldoet aan de toelaatbaarheidsvoorwaarden vermeld in de artikelen 30 tot 43, Werkloosheidsbesluit 1991, mag niet worden toegepast wanneer de werknemer niet voldoet aan de in artikel 36, § 2, eerste lid, 2°, van dat artikel bedoelde toelaatbaarheidsvoorwaarde, omdat hij ambtshalve door de gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling werd geschrapt van de lijst van werkzoekenden krachtens artikel 58, § 1, van dat besluit, omdat hij zich niet op de gemeentelijke controle had gemeld.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 146, vierde lid

S.98.0170.F 13 maart 2000 AC nr. ...

Noch uit artikel 7, § 11, tweede lid, Besl. W. 28 dec. 1944, noch uit artikel 146, vierde lid, Werkloosheidsbesluit 1991, blijkt dat de datum waarop de bestuurlijke beslissing van de directeur van het werkloosheidsbureau wordt genomen, overeenstemt met de datum die in de ter kennis gebrachte beslissing vermeld wordt.

- WERKLOOSHEID - Algemeen

Art. 149, 2°

S.98.0019.N 7 september 1998 AC nr. ...

Een feit dat door de werkloze kon worden aangevoerd tijdens de termijn voor het instellen van hoger beroep bij de bevoegde rechtsmacht tegen de betwiste beslissing van de werkloosheidsdirecteur, laat staan voordat de betwiste beslissing werd genomen, kan geen nieuw feit uitmaken dat kan dienen voor een herzieningsprocedure.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 149, 3°

S.99.0010.F 13 maart 2000 AC nr. ...

Zodra blijkt dat de werkloze onjuiste verklaringen heeft afgelegd, en ongeacht het tijdstip waarop zulks is gebeurd, kan de directeur van het werkloosheidsbureau een definitieve administratieve beslissing herzien met terugwerkende kracht tot de datum van de verkeerde of onrechtmatige toekenning van de werkloosheidsuitkeringen.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 149, 3° en 5°

S.99.0010.F 13 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer het niet bewezen is dat de werkloze onjuiste verklaringen heeft afgelegd, begaat het werkloosheidsbureau geen vergissing in de zin van de bepalingen betreffende de procedure tot herziening van een definitieve administratieve beslissing over het recht op werkloosheidsuitkeringen, als het die uitkeringen ten onrechte toekent aan die werkloze.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 149, 5°

S.96.0087.N 27 januari 1997 AC nr. ...

Het werkloosheidsbesluit 1991, dat voorziet in de wijziging van de beslissing inzake het recht op uitkeringen die ten onrechte werden toegekend door een vergissing van het werkloosheidsbureau is niet toepasselijk op de beslissingen waarbij in het kader van het K.B. van 12 augustus 1991, aan personeelsleden van het onderwijs die hun beroepsloopbaan hebben onderbroken en die dus niet werkloos zijn, onterecht onderbrekingsuitkeringen werden toegekend.~

- ONDERWIJS -

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 153

S.97.0093.N 16 maart 1998 AC nr. ...

Kan als herhaling beschouwd worden, een nieuwe inbreuk op het eerste lid, 1° of 2°, van artikel 153 Werkloosheidsbesluit 1991, wegens 1° het afleggen door de werkloze van een onjuiste of onvolledige verklaring of 2° het niet of te laat afleggen van een verklaring, dit alles binnen de voorwaarden van artikel 157, zonder dat vereist is dat beide inbreuken dezelfde zijn.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 153, eerste en vierde lid

S.01.0003.F 17 juni 2002 AC nr. 364

In de gevallen, bepaald in artikel 153, vierde lid, Werkloosheidsbesluit 1991, moet de bestuurshandeling waarbij de werkloze van het genot van de werkloosheidsuitkeringen wordt uitgesloten, vermelden om welke redenen de directeur gekozen heeft om de in het eerste lid bepaalde sanctie wel toe te passen in plaats van niet (1). (1) Zie concl. O.M.; artikel 153 Werkloosheidsbesluit 1991, voor de wijziging ervan bij het K.B. van 29 juni 2000.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Art. 153, eerste, tweede en vierde lid

S.95.0114.F 10 juni 1996 AC nr. ...

Als het werkloosheidsbureau van de onjuiste verklaring van de werkloze kennis krijgt ingevolge diens spontane verbeterende aangifte, kan de directeur van het werkloosheidsbureau de daaraan verbonden administratieve sanctie al dan niet opleggen en de rechterlijke macht kan de directeur zijn beoordelingsvrijheid niet ontnemen of zijn discretionaire macht aldus in zijn plaats uitoefenen. (Algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten).~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- MACHTEN - Scheiding der machten

Art. 154

S.98.0012.F 15 maart 1999 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank, die kennisneemt van een geschil nopens de beslissing van de werkloosheidsdirecteur tot uitsluiting van het genot van werkloosheidsuitkeringen van een werknemer, overeenkomstig artikel 154 Werkloosheidsbesluit 1991, bezit bij de toetsing van die beslissing volheid van rechtsmacht.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- MACHTEN - Rechterlijke macht

S.97.0099.N 2 februari 1998 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank, die bevoegd is kennis te nemen van een geschil nopens de beslissing van de werkloosheidsdirecteur tot uitsluiting van het genot van werkloosheidsuitkeringen van een werknemer, overeenkomstig artikel 154 Werkloosheidsbesluit 1991, oefent een toetsing uit met volle rechtsmacht op deze beslissing.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

De arbeidsrechtbank, die bevoegd is kennis te nemen van een geschil nopens de beslissing van de werkloosheidsdirecteur tot uitsluiting van het genot van werkloosheidsuitkeringen van een werknemer, overeenkomstig artikel 154 Werkloosheidsbesluit 1991, oefent een toetsing uit met volle rechtsmacht op deze beslissing.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 154, eerste lid

S.03.0061.F 14 maart 2005 AC nr. 156

Het algemeen rechtsbeginsel van de toepassing van de mildere nieuwe wet is van toepassing op de administratieve sancties inzake werkloosheid (1). (1) Zie Cass., 27 jan. 1938, Bull. en Pas., 1938, I, 23; 22 jan. 1996, AR S.95.0011.F, nr 44, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1996, I, nr 44; 18 feb. 2002, AR S.01.0138.N, nr 115; H. DE PAGE, Traité élémentaire de droit civil belge, eerste deel, 3de uitg., Brussel, Bruylant, 1962, nr 231bis, p. 334 en 335, en noot 1 p. 335; G. VAN HAEGENBORGH en I. BOONE, "De administratieve sancties", Jaarverslag 2004 van het Hof van cassatie van België, nr 7; K.B. 25 nov. 1991, artikel 154, eerste lid, vóór en na de wijziging ervan bij K.B. 29 juni 2000; K.B. 29 juni 2000 tot wijziging van K.B. 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering in het kader van de hervorming van de administratieve sancties, B.S. 13 juli 2000, p. 24567 e.v.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- WERKLOOSHEID - Allerlei

S.00.0012.F 17 december 2001 AC nr. ...

De rechter die beslist dat de administratieve sanctie die de directeur van het werkloosheidsbureau heeft opgelegd nietig is omdat zij niet formeel, passend en gedetailleerd is gemotiveerd, mag niet in de plaats treden van de directeur en zelf een administratieve sanctie aan de werkloze opleggen (1). (1) Zie concl. O.M.; contra: cass. 12 nov. 2001, A.R. S.01.0023.N, nr. ... Art. 154, eerste lid, Werkloosheidsbesluit 1991, vòòr de wijziging ervan bij K.B. 29 juni 2000.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Art. 154, eerste lid, 1° en 2°

S.98.0036.N 14 december 1998 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank die bevoegd is kennis te nemen van een geschil nopens de beslissing van de werkloosheidsdirecteur tot uitsluiting van het genot van werkloosheidsuitkeringen van een werknemer, overeenkomstig artikel 154 werkloosheidsbesluit 1991, oefent een toetsing uit met volle rechtsmacht op deze beslissing; alles wat onder de beoordelingsbevoegdheid van de directeur valt, valt onder de controle van de arbeidsrechtbank, behoudens wanneer een wetsbepaling aan de directeur een discretionaire en onaantastbare beoordelingsbevoegdheid toekent.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Wanneer geen bijzondere wetsbepaling uitdrukkelijk aan de directeur een discretionaire bevoegdheid toekent, mag de rechter zonder het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding van de machten te schenden de door de reglementering op te leggen sanctiemaatregel, binnen de door de wet gestelde grenzen, verminderen.~

- MACHTEN - Scheiding der machten

Art. 154, eerste lid, 2°

S.07.0040.F 19 november 2007 AC nr. 566

Om werkloosheidsuitkering te kunnen genieten moet de werknemer m.n. in het bezit zijn van een controlekaart vanaf de eerste effectieve werkloosheidsdag van de maand tot de laatste dag van de maand en moet hij deze bij zich bewaren vóór de aanvang van de activiteit waarvoor hij enig loon of materieel voordeel ontvangt dat tot zijn levensonderhoud of dat van zijn gezin kan bijdragen; tevens moet hij hiervan op zijn controlekaart melding maken met onuitwisbare inkt en moet hij, op straffe van administratieve sanctie, die kaart onmiddellijk voorleggen bij elke vordering door een daartoe bevoegd persoon; die verplichtingen van de werknemer zijn van persoonlijke aard (1). (1) Cass., 13 maart 2000, AR S.99.0051.F, nr. 174; zie Cass., 23 dec. 2002, AR S.01.0130.F, nr. 690; Werkloosheidsbesluit 1991, in de versie vóór K.B. 29 juni 2000.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Art. 167, § 1, eerste lid, 4°

S.09.0055.F 27 september 2010 AC nr. 548

De verwerping van een uitgave is, in de zin van artikel 167, eerste lid, 4°, Werkloosheidsbesluit, uitsluitend te wijten aan een fout of een nalatigheid van de uitbetalingsinstelling, wanneer het recht van de werknemer op de werkloosheidsuitkeringen, waarmee die uitgave overeenstemt, los van die fout of van die nalatigheid bestaat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.07.0113.F 9 juni 2008 AC nr. 359

In de zin van artikel 167, § 1, eerste lid, 4°, Werkloosheidsbesluit 1991, wordt de uitgave die het gevolg is van een fout of een nalatigheid die uitsluitend aan de uitbetalingsinstelling te wijten is, verworpen zonder mogelijkheid tot terugvordering van de ten onrechte betaalde bedragen.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 169

S.97.0137.N 16 februari 1998 AC nr. ...

De rechter kan bij de beoordeling van de goede trouw van de werkloze die de terugvordering van onrechtmatig ontvangen sommen wil doen beperken tot de laatste 150 dagen rekening houden met de bedoeling en het inzicht van de werkloze.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Het niet naleven van de zorgvuldigheidsnorm sluit de goede trouw niet uit.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 169, eerste en tweede lid

S.97.0137.N 16 februari 1998 AC nr. ...

In de gevallen waarin het bewijs door vermoedens wettelijk is toegelaten, beoordeelt de rechter de bewijswaarde van de vermoedens waarop hij zijn beslissing grondt in feite; het Hof gaat enkel na of de rechter het begrip "feitelijk vermoeden" niet heeft miskend en meer bepaald of hij uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolg trekt dat daarmee geen enkel verband houdt.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Art. 169, eerste, tweede en vijfde lid

S.11.0039.F 24 oktober 2011 AC nr. ...

Wanneer de werkloze overeenkomstig het vijfde lid van artikel 169 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering bewijst dat hij te goeder trouw uitkeringen heeft ontvangen waarop hij geen recht had, kan het bedrag van de terugvordering, in afwijking van de vorige leden van dat artikel, beperkt worden tot het brutobedrag van de inkomsten die hij genoten heeft en die niet cumuleerbaar waren met de uitkeringen; de rechter die op die grond het bedrag van de terugvordering van de onrechtmatig ontvangen werkloosheidsuitkeringen beperkt tot de bruto-inkomsten die de verweerder ontvangen heeft gedurende de laatste honderd vijftig dagen van onverschuldigde toekenning, schendt het voormelde artikel.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 30, derde lid, 1°

S.00.0016.N 18 september 2000 AC nr. ...

Werkverhindering wegens overmacht in de zin van artikel 30, derde lid, 1° van het werkloosheidsbesluit is de verhindering om te werken in het algemeen.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Art. 36, § 1, 2°, a, 3° en 4°

S.99.0164.F 10 april 2000 AC nr. ...

De wachttijd die de jonge werknemer onmiddellijk voor de aanvraag voor toelating tot het recht op wachtuitkeringen moet doorlopen, begint pas te lopen nadat hij hogere studies met een volledig leerplan heeft stopgezet en, in voorkomend geval, een eindwerk heeft neergelegd, als dergelijke studies werden aangevat na studies met een volledig leerplan van de hogere secundaire cyclus (1). (1) Vgl. Cass., 14 jan. 1991, A.R. 8974, nr. 245; zie M. BAUKENS, La nouvelle réglementation du chomage, J.T.T. 1992, p. 234; Guide social permanent - Sécurité sociale: commentaires, aanv. 638 (15 okt. 1996), p. 298, nr. 630.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Art. 36, § 1, 2°, j

S.10.0057.F 27 juni 2011 AC nr. ...

De burgers van de Europese Unie worden beschermd tegen discriminatie op grond van nationaliteit in de uitoefening van hun vrijheden om zich binnen de Unie te verplaatsen en te verblijven, zelfs wat betreft de sociale prestaties die niet worden toegekend door de wetgeving van de Staat waarvan zij onderdaan zijn ; het arrest dat oordeelt dat de eiseres geen enkel recht op de wachtuitkeringen verliest en dat zij zich niet in een minder gunstige positie bevindt omdat zij gebruik heeft gemaakt van haar recht op vrij verkeer door Frankrijk te verlaten en zich in België te vestigen, verantwoordt de beslissing niet naar recht dat het beginsel van het vrij verkeer van de burgers binnen de Unie niet is miskend en de eiseres niet tot de wachtuitkeringen kan worden toegelaten.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De burgers van de Europese Unie die niet de hoedanigheid van werknemer hebben in de zin van artikel 39 van het Verdrag, worden beschermd tegen discriminatie op grond van nationaliteit in de uitoefening van hun vrijheden om zich binnen de Unie te verplaatsen en er te verblijven ; het arrest dat beslist dat de eiseres geen werkneemster is in de zin van artikel 39 van het Verdrag, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing dat zij, overeenkomstig artikel 36, § 1, 2°, j), Werkloosheidsbesluit, niet tot de wachtuitkeringen kan worden toegelaten.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Wanneer voor het Hof van Cassatie de vraag wordt gesteld of de artikelen 12, 17, 18 en 39 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de te Amsterdam op 2 oktober 1997 geconsolideerde versie, zich verzetten tegen een bepaling van nationaal recht die, zoals artikel 36, § 1, 2°, j) Werkloosheidsbesluit, het recht op wachtuitkeringen van een jongere, afkomstig uit de Europese Unie die geen werknemer is in de zin van artikel 39 van het Verdrag, die middelbare school in de Europese Unie heeft gevolgd maar niet in een onderwijsinstelling opgericht, gesubsidieerd of erkend door één van de Gemeenschappen van België en die ofwel een bewijsstuk verkregen heeft afgeleverd door één van die Gemeenschappen dat de gelijkwaardigheid vaststelt met het getuigschrift, afgegeven door de bevoegde examencommissie van een van die Gemeenschappen voor de opleiding die gevolgd werd in die Belgische onderwijsinstellingen, ofwel een toelatingsbewijs dat toegang geeft tot het hoger onderwijs, afhankelijk maakt van de voorwaarde dat die jongere eerst zes jaar onderwijs heeft gevolgd in een onderwijsinstelling opgericht, gesubsidieerd of erkend door één van de Gemeenschappen van België, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer voor het Hof van Cassatie de vraag wordt gesteld of, in zoverre een nationale bepaling het recht op wachtuitkeringen van een jongere niet afhankelijk mag maken van de voorwaarde dat die jongere onderwijs heeft gevolgd in een Belgische onderwijsinstelling, de omstandigheden dat de jongere in België verblijft met zijn Belgische echtgenoot en als werkzoekende is ingeschreven bij een Belgische dienst voor arbeidsvoorziening, elementen zijn waarmee rekening moet worden gehouden bij het beoordelen van de band tussen de jongere en de Belgische arbeidsmarkt in het licht van de artikelen 12, 17, 18 en, in voorkomend geval, 39 van het Verdrag, en in welke mate hierbij rekening moet worden gehouden met de duur van die perioden van verblijf, huwelijk en inschrijving als werkzoekende, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (1). (1) Het O.M. meende dat er geen grond bestond om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie, maar dat de andere onderdelen van het middel gegrond waren.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 42, § 1, 1°

S.96.0089.N 12 mei 1997 AC nr. ...

De conventioneel bruggepensioneerde wordt niet meer als werkzoekende beschouwd tot aan de pensioengerechtigde leeftijd en dient niet te voldoen aan alle voorwaarden die gelden voor gewone werklozen om in aanmerking te komen voor werkloosheidsuitkeringen; hij kan niet na een nieuwe tewerkstelling als werkloze in het gewone stelsel van het werkloosheidsbesluit van 25 nov. 1991 worden aanvaard.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Art. 43, § 1

S.95.0145.N 17 juni 1996 AC nr. ...

De gelijkheid van behandeling inzake werkloosheid van vreemde of staatloze werknemers en van Belgische onderdanen geldt slechts, eventueel met terugwerkende kracht, voor de persoon die de hoedanigheid van vluchteling bezit en als dusdanig is erkend krachtens de toepasselijke verdrags- en wetsbepalingen.~

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- VREEMDELINGEN -

De vreemde arbeider, kandidaat-politiek vluchteling, in het bezit van een voorlopige toelating tot tewerkstelling voldoet niet aan de in artikel 43 van het Werkloosheidsbesluit van 25 nov. 1991, om toegelaten te worden tot het recht op werkloosheidsuitkeringen, indien hij niet voldoet aan de wetgeving met betrekking op de vreemdelingen en op deze die betrekking heeft op de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.95.0043.N 25 september 1995 AC nr. ...

De gelijkheid van behandeling inzake werkloosheid van vreemde of staatloze werknemers en van Belgische onderdanen geldt slechts, eventueel met terugwerkende kracht, voor de persoon die de hoedanigheid van vluchteling bezit en als dusdanig is erkend krachtens de toepasselijke verdrags- en wetsbepalingen.~

- VREEMDELINGEN -

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Art. 44

S.95.0049.N 4 december 1995 AC nr. ...

De werknemer die verlof zonder wedde opneemt en een andere dienstbetrekking uitoefent, doet geen afstand van arbeid of loon.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 45, derde lid

S.03.0047.F 22 december 2003 AC nr. 664

Noch uit artikel 45, derde lid, Werkloosheidsbesluit 1991, zoals het bestond na het koninklijk besluit van 31 december 1992, noch uit artikel 18 van het ministerieel besluit van 26 november 1991, zoals het bestond na het ministerieel besluit van 4 januari 1993 blijkt dat het voor het behoud van het recht op werkloosheidsuitkeringen vereist is dat de werkloze die een vrijwillige en gratis activiteit uitoefent voor een derde daartoe het voorafgaand akkoord heeft gekregen van de directeur van het werkloosheidsbureau (1). (1) Zie evenwel Cass., 25 nov. 2002, AR S.02.0016.F, nr ..., redenen.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.99.0001.N 28 juni 1999 AC nr. 505

De arbeidsrechtbank, die bevoegd is om kennis te nemen van een geschil nopens de weigeringsbeslissing van de werkloosheidsdirecteur om met behoud van uitkeringen een vrijwillige en gratis activiteit uit te oefenen voor rekening van een jeugdtehuis of een vereniging zonder winstoogmerk, oefent een toetsing uit met volle rechtsmacht op deze beslissing; alles wat onder de beoordelingsbevoegdheid van de directeur valt, valt onder de controle van de arbeidsrechtbank, behoudens wanneer een wetsbepaling aan de directeur een discretionaire en onaantastbare beoordelingsbevoegdheid toekent.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Art. 45, eerste lid, 1°

S.00.0108.F 22 oktober 2001 AC nr. ...

De hoedanigheid van afgevaardigd bestuurder of van vereffenaar van een handelsvennootschap waarin de werkloze, dat mandaat, zelfs onbezoldigd, vervult moet worden beschouwd als een werkzaamheid die de werkloze voor eigen rekening verricht gedurende zijn werkloosheid, die kan worden ingeschakeld in het economische ruilverkeer van goederen en diensten en niet beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit (1). (1) Zie cass., 18 juni 2001, AR. S.99.0203.F, nr... met concl. O.M.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 45, eerste lid, 1°, en laatste lid, 1°

S.04.0091.F 3 januari 2005 AC nr. 1

De hoedanigheid van bestuurder van een handelsvennootschap waarin de werkloze houder is van dat mandaat, moet worden aangemerkt als een activiteit die deze werkloze tijdens zijn werkloosheid voor zichzelf uitoefent en die ingeschakeld kan worden in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit, al betreft het een onbezoldigd mandaat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, I, nr. ...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 45, eerste lid, 2°

S.02.0026.N 30 september 2002 AC nr. 490

De hoedanigheid van bestuurder van een handelsvennootschap waarin de werkloze, zelfs onbezoldigd, houder is van dat mandaat, moet worden beschouwd als arbeid die de werkloze voor zichzelf verricht gedurende zijn werkloosheid, die kan worden ingeschakeld in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van eigen bezit (1). (1) Cass., 18 juni 2001, A.R. nr. S.99.0203.F, nr... met concl. van eerste advocaat-generaal J.F. Leclercq.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 46

S.10.0020.N 20 september 2010 AC nr. 533

Artikel 12, eerste lid van het koninklijk besluit van 7 december 1992 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen laat ondernemingen in moeilijkheden die herstructureren toe oudere werknemers met het oog op brugpensioen te ontslaan met een verkorte opzeggingstermijn, waarbij die werknemers voor de toepassing van artikel 46 van het Werkloosheidsbesluit niet worden geacht te verzaken aan een deel van de opzeggingstermijn waarop zij normaal recht hebben krachtens artikel 82 van de Arbeidsovereenkomstenwet. Deze werknemers worden aldus niet geacht vrijwillig zonder loon te zijn voor de duur waarmee de normale opzeggingstermijn werd ingekort.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 46, § 1, eerste lid, 5°

S.03.0034.F 27 september 2004 AC nr. 437

Inzake werkloosheid wordt de aanvulling van de werkloosheidsuitkering, die onderscheiden is van de opzeggingsvergoeding, die betaald wordt vanaf het einde van de periode die gedekt wordt door de opzeggingsvergoeding voor zover de bediende werkloosheidsuitkeringen geniet en die de bediende, indien hij een nieuwe betrekking had gevonden, niet meer zou hebben ontvangen zolang hij die betrekking zou hebben uitgeoefend, niet beschouwd als vergoeding of schadevergoeding waarop de werknemer aanspraak kan maken uit hoofde van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst en dus ook niet als loon (1). (1) Art. 46, § 1, eerste lid, 5°, Werkloosheidsbesluit 1991, vóór de wijziging ervan bij K.B. 9 maart 1999.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 46, § 1, vierde lid

S.03.0034.F 27 september 2004 AC nr. 437

De in artikel 46, § 1, vierde lid, Werkloosheidsbesluit 1991 bedoelde normale ontslagregeling voor bedienden is die waarin artikel 82 Arbeidsovereenkomstenwet voorziet; voor de bedienden van wie het loon het in voormeld artikel 82, § 3, eerste lid, vastgestelde bedrag overschrijdt, betreft het bijgevolg de regeling die de werkgever en de bediende zijn overeengekomen, behoudens de verplichting om de minimale opzeggingstermijn na te komen en behoudens de voorwaarde betreffende het ogenblik waarop de overeenkomst wordt gesloten (1). (1) Cass., 24 mei 2004, S.03.0130.F, nr....

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.03.0130.F 24 mei 2004 AC nr. 278

De in artikel 46, § 1, vierde lid, Werkloosheidsbesluit 1991 bedoelde normale ontslagregeling voor bedienden is die waarin artikel 82 Arbeidsovereenkomstenwet voorziet ; voor de bedienden van wie het loon het in voormeld artikel 82, § 3, eerste lid, vastgestelde bedrag overschrijdt, betreft het bijgevolg de regeling die de werkgever en de bediende zijn overeengekomen, behoudens de verplichting om de minimale opzeggingstermijn na te komen en behoudens de voorwaarde betreffende het ogenblik waarop de overeenkomst wordt gesloten.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 48, § 1, 2°

S.03.0038.F 24 november 2003 AC nr. 592

De werkloze die op bijkomstige wijze een activiteit uitoefent kan slechts werkloosheidsuitkeringen genieten op voorwaarde dat hij die activiteit reeds uitoefende terwijl hij tewerkgesteld was als werknemer, en dit ten minste gedurende de drie maanden voorafgaand aan de uitkeringsaanvraag; die bepaling strekt ertoe de werkloze de mogelijkheid te bieden, onder de voorwaarde die zij vermeldt, uitkeringen te genieten terwijl hij op bijkomstige wijze een activiteit uitoefent die met toepassing van de werkloosheidsreglementering nochtans als arbeid wordt beschouwd (1). (1) zie Cass., 6 mei 1996, AR S.95.0041.F, nr 147; artikel 48, § 1, 2°, K.B. 25 nov. 1991, voor de wijziging ervan bij het K.B. 23 nov. 2000.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 48, § 4

S.99.0089.N 20 maart 2000 AC nr. ...

Uit de bewoordingen van artikel 48, § 4 Werkloosheidsbesluit 1991 krachtens welke het recht op uitkeringen mag worden ontzegd, zelfs voor dagen waarop de werkloze geen activiteit verricht, indien de activiteit ingevolge het aantal arbeidsuren of het bedrag van de inkomsten, niet of niet langer het karakter heeft van een bijkomstige activiteit, volgt dat het bedrag van de inkomsten van deze activiteit op zich in dit verband als criterium geldt en niet het inkomen dat de werkloze van dit bedrag van inkomsten voor zichzelf ontvangt.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 49

S.07.0009.F 10 september 2007 AC nr. 395

Alleen de inkomsten die voortkomen uit de uitoefening van een mandaat als O.C.M.W.-lid, kunnen met een werkloosheidsuitkering gecumuleerd worden.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 50

P.00.1144.N 26 februari 2002 AC nr. 131

De verplichting om aangifte te doen van de samenwoonst met een zelfstandige op het ogenblik van de uitkeringsaanvraag of bij de aanvang van het samenwonen, houdt in aangifte te doen van zulk samenwonen wanneer het bestaat bij de uitkeringsaanvraag of, wanneer zulks niet het geval is, bij de aanvang van zulk samenwonen (1). (1) Naar luid van artikel 50, lid 1, Werkloosheidsbesluit 1991, kan de werkloze die met een zelfstandige samenwoont slechts uitkeringen genieten indien hij hiervan aangifte doet op het tijdstip van de uitkeringsaanvraag of bij de aanvang van het samenwonen. Deze aangifte is niet vereist wanneer de werkloze niet in staat is de zelfstandige met wie hij samenwoont aanmerkelijk te helpen. Artikel 133, § 2, Werkloosheidsbesluit bepaalt de gevallen waarin een aangifte van de familiale toestand in het dossier met de uitkeringsaanvraag verplicht is. Artikel 134, § 2, 3°, Werkloosheidsbesluit 1991 maakt de indiening van een nieuw dossier met aangifte van de familiale toestand verplicht, met name wanneer er zich een wijzigende toestand in die toestand heeft voorgedaan die van invloed is op (de nature à influencer) het recht op uitkeringen of het bedrag ervan. Indien de persoon waarmee de werkloze samenwoont op het ogenblik van de uitkeringsaanvraag of bij de aanvang van de samenwoning geen zelfstandige was maar dat nadien wordt, moet de werkloze daarvan daarom ook aangifte doen. (Cass. 4 maart 1981, AC 1980-1981, 744. Zie ook L. VAN ROMPAEY, A. UYTTENHOVE en D. SIMOENS, Sancties in de werkloosheid, Gent, Mys & Breesch, 1999, p. 10, voetnoot 23 en de verwijzingen naar ongepubliceerde rechtspraak; De Werkloosheidsgids, Focus, s.l., s.d., 2.3, p. 39 en 40).

- *WERKLOOSHEID - Recht op uitkering*

Art. 50, eerste lid

S.04.0142.F 27 februari 2006 AC nr. 111

Wanneer de werkloze niet in staat is de zelfstandige met wie hij samenwoont aanmerkelijk te helpen, geeft zijn aangifteverzuim geen aanleiding tot uitsluiting, sanctie en terugvordering; die uitzondering kan door de werkloze niet worden aangevoerd alleen op grond dat hij slechts manuele hulp aan de zelfstandige verleent en dat deze bijgevolg niet kan worden gelijkgesteld met de door de zelfstandige uitgeoefende functie, die een intellectuele bagage impliceert (1). (1) Zie Cass., 6 mei 1996, AR S.95.0078.F, nr. 149, met concl. O.M.; 5 nov. 2001, AR S.00.0082.F, nr. 598; artikel 50, eerste lid, Werkloosheidsbesluit, vóór de opheffing ervan bij K.B. 27 april 2001. Het O.M. concludeerde tot vernietiging van het bestreden arrest, behalve in zoverre het het hoger beroep ontvankelijk verklaartikel Het was de mening toegedaan dat het derde onderdeel van het eerste middel en het tweede middel gegrond waren. Het meende evenwel dat het geen belang had het eerste, tweede en vierde onderdeel van het eerste middel en het derde middel te onderzoeken die, volgens het O.M., niet tot ruimere cassatie hadden kunnen leiden.

- *WERKLOOSHEID - Recht op uitkering*

S.02.0056.F 30 juni 2003 AC nr. 386

De werkloze die met een zelfstandige samenwoont en deze helpt zonder hiervan aangifte te doen verliest in de regel zijn aanspraak op werkloosheidsuitkering vanaf de aanvraag om uitkering of vanaf de aanvang van het samenwonen (1). (1) Cass., 9 april 1990, twee arresten, AR 6970-7021, nr 476, en de verwijzingen in noot 1, p. 1045; zie Cass., 22 maart 1999, AR S.98.0079.N, nr 170; artikel 50 Werkloosheidsbesluit 1991 vóór de opheffing ervan bij het K.B. van 27 april 2001 op 1 april 2001.

- *WERKLOOSHEID - Recht op uitkering*

S.00.0082.F 5 november 2001 AC nr. ...

De aangifte die vereist is als voorwaarde voor het behoud van de aanspraak op werkloosheidsuitkering door de werkloze die met een zelfstandige samenwoont, heeft tot doel het de R.V.A. mogelijk te maken na te gaan of de werkloze de zelfstandige niet in die mate helpt dat hij niet meer als werkloze kan worden aangezien (1). (1) Cass., 18 maart 1985, AR 4657, nr. 434, redengeving; 14 okt. 1991, AR 7543, nr. 87, redengeving; concl. O.M., cass., 6 mei 1996, AR S.95.0078.F, nr. 149, inz. nr. 2 van de concl.

- *WERKLOOSHEID - Recht op uitkering*

Art. 51, § 1, derde lid

S.04.0077.N 22 november 2004 AC nr. 560

Uit de omstandigheid dat een werknemer tijdelijk arbeidsongeschikt was, kan niet worden afgeleid dat hij zich in een situatie van overmacht bevond met betrekking tot de in artikel 51, § 1, derde lid, 1°, van het Werkloosheidsbesluit vereiste uitoefening van een nieuwe dienstbetrekking gedurende ten minste vier weken, voorafgaand aan de uitkeringsaanvraag (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de verwerping van de voorziening. Met betrekking tot het eerste onderdeel was het van oordeel dat niettegenstaande het feit dat artikel 51 Werkloosheidsbesluit valt onder de "Toekenningsvoorwaarden" (hoofdstuk III, Werkloosheidsbesluit), het betwiste punt 1° van artikel 51, § 1, derde lid, in se specifieke toelaatbaarheidsvoorwaarden inhoudt: er wordt namelijk een wachttijd opgelegd, een aantal arbeidsdagen moeten bewezen worden binnen een bepaalde referteperiode. Hieruit leidde het O.M. af dat terzake de in Hoofdstuk II van het werkloosheidsbesluit bepaalde "Toelaatbaarheidsvoorwaarden" tot het recht op uitkeringen toepassing vinden en derhalve artikel 38 Werkloosheidsbesluit dat onder meer de dagen die aanleiding geven tot een betaling van een uitkering bij toepassing van de wetgeving op de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering en de schadeloosstelling voor arbeidsongevallen gelijkstelt met arbeidsdagen, ook geldt voor de toepassing van artikel 51, § 1, derde lid, punt 1°, Werkloosheidsbesluit. Het O.M. merkte trouwens op dat hoewel artikel 51 Werkloosheidsbesluit kadert in de "toekenningsvoorwaarden", de wetgever verwijst naar artikel 30, derde lid, punten 1° en 3° van de in het Hoofdstuk II bepaalde "Toelaatbaarheidsvoorwaarden" die de betrokkene ook toelaat onder bepaalde voorwaarden niet uitgesloten te worden bij werkverlating en ontslag. Aldus concludeerde het O.M. dat zo het Werkloosheidsbesluit een onderscheid maakt tussen de "Toelaatbaarheids- en toekenningsvoorwaarden" de toepassing van de ene voorwaarde de andere niet uitsluit. Wat het tweede onderdeel betreft, concludeerde het O.M. dat "werkverhindering wegens overmacht" kan worden ingeroepen overeenkomstig artikel 30, derde lid, 1°, van het Werkloosheidsbesluit en deze werkverhindering de verhindering is om te werken in het algemeen (Cass., 18 sept. 2000, AR S.00.0016.N, nr 476). Volgens het O.M. heeft een tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid tot gevolg dat het de werknemer onmogelijk is om te werken en deze toestand in de betrokken periode een toestand van overmacht uitmaakt.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Art. 51, § 1, tweede lid, 1°, en vierde lid

S.04.0147.F 14 februari 2005 AC nr. 90

De rechter die een verordenende bepaling, m.n. inzake werkloosheid, weigert toe te passen omdat ze onwettig is wegens niet-naleving van een substantiële vormvereiste, die bestaat in de vraag om advies aan de Raad van State, zonder dat de aangevoerde hoogdringendheid was verantwoord, mag het geschil beoordelen uitsluitend op grond van de verordenende bepaling zoals zij van toepassing was vóór de onwettig geachte wijziging (1). (1) Zie Cass., 13 maart 2000, AR S.98.0170.F, nr 171; 25 nov. 2002, AR S.02.0016.F, nr 627, redenen; artikel 51, § 1, K.B. 25 nov. 1991, vóór en na de wijziging ervan bij K.B. 2 okt. 1992.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Art. 52, § 1, 2°

S.01.0138.N 18 februari 2002 AC nr. 115

De uitsluiting van de werknemer die werkloos is of wordt ingevolge een ontslag dat het redelijke gevolg is van een foutieve houding van de werknemer, is geen sanctie maar een maatregel die genomen wordt ten aanzien van een werknemer die aan de voorwaarde van toekenning van werkloosheidsuitkeringen, namelijk onvrijwillig zonder arbeid en zonder loon zijn, niet voldoet en mitsdien geen recht op uitkeringen heeft; het algemeen rechtsbeginsel van de toepassing van de mildere straf geldt niet voor dergelijke maatregel (1). (1) Zie concl. adv.-gen. LENAERTS cass., 18 juni 1984, AR nr 4365 p.1369, AC 1983-84, nr 596; 13 feb. 1995, AR S.94.0056.N, 1995 nr 86; 5 feb. 1999, AR C.98.0398.N, 1999, nr 68.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 54, eerste lid

S.07.0037.N 10 december 2007 AC nr. 624

Om een werknemer op grond van artikel 54, eerste lid van het Werkloosheidsbesluit 1991 uitkeringen te kunnen weigeren is in de eerste plaats vereist dat de dienstbetrekking die hij heeft verlaten een passende dienstbetrekking was.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 56, §§ 1 en 2

S.98.0090.F 3 mei 1999 AC nr. ...

Het algemeen rechtsbeginsel "non bis in idem" geldt niet voor de maatregel genomen ingevolge artikel 56, § 1 en 2, Werkloosheidsbesluit 1991.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Het ontzeggen van het recht op werkloosheidsuitkeringen wegens het niet beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt, ingevolge artikel 56, § 1 en 2, Werkloosheidsbesluit 1991, is geen sanctie maar een maatregel die genomen wordt t.a.v. de werknemer die aan de voorwaarden van toekenning van werkloosheidsuitkering niet voldoet en mitsdien geen recht op die uitkeringen heeft.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 58, § 1, eerste lid en derde lid, 3°

S.04.0188.F 31 oktober 2005 AC nr. 553

De volledig werkloze kan niet langer genieten van uitkeringen vanaf de dag waarop zijn inschrijving als werkzoekende ambtshalve werd geschrapt door de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling, t.g.v. van het feit dat hij die dienst niet op de hoogte heeft gesteld van zijn adresverandering; de werkloze moet bewijzen dat hij de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling van zijn adresverandering op de hoogte heeft gesteld (1). (1) Cass., 14 dec. 1998, AR S.97.0133.F, nr 403; artikel 58, § 1, Werkloosheidsbesluit, vóór de wijziging ervan op 1 jan. 1995; vgl. datzelfde artikel na K.B. 4 juli 2004 (B.S., 9 juli 2004, tweede uitg., p. 54777).

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

S.97.0133.F 14 september 1998 AC nr. ...

De volledig werkloze kan niet langer uitkeringen genieten vanaf de dag waarop zijn inschrijving als werkzoekende ambtshalve werd geschrapt door de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling, ten gevolge van het feit dat hij die dienst niet op de hoogte heeft gesteld van zijn adresverandering; de werkloze moet bewijzen dat hij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling van zijn adresverandering op de hoogte heeft gesteld.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 59quater, § 5, eerste en tweede lid

S.07.0082.F 9 juni 2008 AC nr. 357

De werkloze die, in het kader van een procedure van opvolging van het actieve zoekgedrag naar werk, een overeenkomst ondertekend heeft en zich ertoe verbonden heeft deze na te leven, kan niet meer beweren dat hij voldoende inspanningen heeft gedaan om zich in de arbeidsmarkt te integreren of dat de in de overeenkomst voorgestelde engagementen niet geschikt noch aangepast zijn.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 59quinquies

S.10.0112.F 10 oktober 2011 AC nr. ...

De rechter kan geen beslissing tot uitsluiting van het voordeel van de wachtuitkeringen bevestigen, wanneer die beslissing genomen is op grond van een koninklijk besluit waarvan hij vaststelt dat het ongrondwettig is.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Art. 59quinquies, § 5, vijfde lid, en § 6

S.10.0097.F 5 november 2012 AC nr. ...

Artikel 6.3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is niet van toepassing op een dergelijke uitsluitingsmaatregel.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

De uitsluiting van de jonge werknemer die de verbintenis die hij is aangegaan in de overeenkomst, waarin hij zich ertoe verbindt werk te zoeken, bedoeld in artikel 59quinquies, §5, vijfde lid, en §6 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, niet heeft nageleefd, is geen sanctie maar een maatregel ten aanzien van een jonge werknemer die niet voldoet aan de voorwaarden voor toekenning van wachtuitkeringen, meer bepaald actief werk zoeken en, bijgevolg, wegens omstandigheden buiten zijn wil zonder arbeid en zonder loon zijn, en die bijgevolg geen recht heeft op die uitkeringen.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 59sexies, § 1, vierde lid

S.10.0087.F 23 mei 2011 AC nr. ...

Het gevolg dat de werkloze geeft aan de tweede uitnodiging van de directeur voor het evaluatiegesprek, is geen voorwaarde voor het recht op uitkeringen die losstaat van de voorwaarde om werk te zoeken, in voorkomend geval, overeenkomstig de verbintenis die hij in de geschreven overeenkomst is aangegaan.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 65, § 3, 110, § 1, eerste lid, 2°, c, en 114, § 3

S.01.0141.F 24 februari 2003 AC nr. 129

De werkloze die bloed- of aanverwanten in de rechtopgaande lijn ten laste genomen heeft wordt beschouwd als een werknemer met gezinslast in de zin van artikel 110, § 1, eerste lid, 2°, c, van het koninklijk besluit van 25 november 1991, wanneer de samengevoegde bruto bedragen van de pensioenen en voordelen waarop al die personen ten laste aanspraak kunnen maken niet één van de twee maximumbedragen te boven gaan die bij artikel 62, derde lid, van het ministerieel besluit van 26 november 1991 zijn vastgesteld volgens hun graad van zelfredzaamheid.

- WERKLOOSHEID - Bedrag

Art. 66, eerste lid

S.05.0094.N 25 juni 2007 AC nr. 352

De verblijfsvoorwaarde vermeld in artikel 66, eerste lid, van het Werkloosheidsbesluit 1991, beoogt een doeltreffende controle op de naleving van de werkloosheidsreglementering, waaraan bruggepensioneerden onderworpen blijven, mogelijk te maken; de specificiteit van het toezicht inzake werkloosheidsuitkeringen rechtvaardigt de invoering van meer beperkende maatregelen dan bij de controle inzake andere uitkeringen zoals een rustpension (1). (1) K.B. van 25 nov. 1991, vóór de wijziging ervan bij K.B. van 6 feb. 2003.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Het arrest dat oordeelt dat de bewegingsvrijheid van de conventioneel bruggepensioneerden door de verblijfsvoorwaarde op belangrijke wijze wordt beperkt in vergelijking tot de rechthebbenden tussen de 60 en 65 jaar die een rustpensioen genieten, terwijl niet blijkt dat dit nodig zou zijn voor het naast elkaar in stand houden van de stelsels van het conventioneel brugpensioen en van het rustpensioen en op die gronden, wegens schending van het beginsel van gelijke behandeling en niet-discriminatie, de toepassing van de verblijfsvoorwaarde terzijde schuift, schendt de artikelen 10, 11 en 159 van de Grondwet en artikel 66, eerste lid, van het Werkloosheidsbesluit 1991 (1). (1) K.B. van 25 nov. 1991, vóór de wijziging ervan bij K.B. van 6 feb. 2003.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- GRONDWET - Art. 11

- ARBEIDSVOORZIENING - Brugpensioen

Art. 71

S.00.0134.N 21 mei 2001 AC nr. ...

De verplichting, voor de aanvang van een activiteit, hiervan met onuitwisbare inkt melding te maken op zijn controlekaart, waarvan de werknemer vanaf de eerste werkloosheidsdag van de maand tot de laatste dag van de maand in het bezit moet zijn en bij zich moet bewaren, geldt tevens voor de vrijwillig deeltijdse werknemer die een zelfstandig bijberoep uitoefent en hiertoe de nodige aangiften heeft gedaan.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.97.0105.N 16 maart 1998 AC nr. ...

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een van de menselijke wil onafhankelijke gebeurtenis die de mens niet heeft kunnen voorzien of voorkomen; maakt derhalve geen overmacht uit de omstandigheid waaruit blijkt dat het naleven van een verplichting door de werkloze, die diende in het bezit te zijn van zijn controlekaart, niet volstrekt onmogelijk is.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Art. 71, eerste lid, 1° en 5°

S.01.0130.F 23 december 2002 AC nr. 690

Wanneer de werkloze, op vordering van een daartoe bevoegd persoon, zijn controlekaart een dag tijdens de periode gedurende welke hij elke dag van de maand in het bezit van die kaart dient te zijn om voor die periode werkloosheidsuitkeringen te kunnen genieten, niet kan voorleggen, kan hij voor die maand geen aanspraak maken op uitkeringen (1); die regel is niet in strijd met de regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet en evenmin met de regel van de non-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden (2). (1) Cass., 11 maart 2002, AR S.01.0140.F, nr .... (2) Zie Cass., 12 jan. 1998, AR F.96.0097.F, nr 19; 6 mei 1999, AR F.98.0088.F, nr 265.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WERKLOOSHEID - Allerlei

S.01.0140.F 11 maart 2002 AC nr. 174

De werkloze die in de loop van één dag, gedurende de periode waarin hij elke dag van de maand in het bezit moet zijn van de controlekaart om voor die maand uitkeringen te genieten, zijn controlekaart niet kan voorleggen wanneer dit door een daartoe bevoegd persoon wordt gevorderd, geniet in die maand geen uitkeringen (1). (1) Cass., 14 dec. 1998, AR S.98.0036.N , nr. 520.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.98.0036.N 14 december 1998 AC nr. ...

De werkloze die in de loop van één dag, tijdens de periode waarin hij elke dag van de maand in het bezit moet zijn van de controlekaart om voor die maand uitkeringen te genieten, zijn controlekaart niet kan voorleggen wanneer dit door een daartoe bevoegd persoon wordt gevorderd, geniet in die maand geen uitkeringen.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Art. 80, 3°

S.02.0033.F 28 april 2003 AC nr. 267

De schorsing van het recht op werkloosheidsuitkeringen wegens langdurige werkloosheid is van toepassing op de werkloze die gelijktijdig de in het Werkloosheidsbesluit bepaalde voorwaarden vervult, o.m. de voorwaarde dat hij op de dag van de ontvangst van de hem door de directeur van het werkloosheidsbureau ter kennis gebrachte verwittiging niet sinds ten minste zes maanden zonder onderbreking tewerkgesteld is als voltijdse werknemer (1). (1) Cass., 13 maart 2000, AR S.99.0050.F, nr 173 en de noot onder de samenvatting; artikel 80, 3°, Werkloosheidsbesluit 1991, na de wijziging ervan bij K.B. 22 nov. 1995.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.99.0050.F 13 maart 2000 AC nr. ...

De schorsing van het recht op werkloosheidsuitkeringen wegens langdurige werkloosheid is van toepassing op de werkloze die gelijktijdig de in het Werkloosheidsbesluit bepaalde voorwaarden vervult, o.m. de voorwaarde dat hij op de dag van de ontvangst van de hem door de directeur van het werkloosheidsbureau ter kennis gebrachte verwittiging, niet sinds ten minste zes maanden zonder onderbreking tewerkgesteld is als voltijdse werknemer.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 82, § 1, eerste lid, 3°, en tweede lid

S.97.0046.N 1 december 1997 AC nr. ...

De directeur van het werkloosheidsbureau mag door alle middelen van recht het bewijs leveren dat de reële inkomsten van de werkloze in de twaalf kalendermaanden die voorafgaan aan de maand tijdens dewelke de in artikel 81, eerste lid, bedoelde verwittiging werd ontvangen, hoger zijn dan het inkomen van de laatst belastbare periode vóór deze verwittiging waarop de belastingen werden geheven.~

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Art. 82, § 1, tweede lid

S.00.0145.F 5 november 2001 AC nr. ...

Zelfs voor de inkomsten die niet in België belastbaar zijn verwijst artikel 82, § 1, tweede lid, Werkloosheidsbesluit 1991 naar het begrip belastbaar netto-inkomen zoals het is vastgesteld in de Belgische belastingwetten en -verordeningen (1). (1) Art. 82, § 1, tweede lid, Werkloosheidsbesluit 1991, vóór de wijziging ervan bij K.B. 22 nov. 1995.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 82, § 2

S.94.0163.N 15 januari 1996 AC nr. ...

De nationale administratieve commissie, die kennis neemt van de administratieve beroepen bedoeld in artikel 82, §2 Werkloosheidsbesluit 1991, is geen administratief rechtscollege maar een bestuurlijke overheid die bepaalde individuele, al dan niet bindende beslissingen kan nemen.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.95.0074.N 4 december 1995 AC nr. ...

De onvrijwillig deeltijdse werknemer die de drie voorwaarden van artikel 82, §2, vijfde lid, Werkloosheidsbesluit 1991, vervult, dient niet het bewijs te leveren dat hij uitzonderlijke en ononderbroken inspanningen heeft geleverd om werk te vinden gedurende de ganse duur van de werkloosheid in de zin van artikel 82, §2, eerste lid, 1°, Werkloosheidsbesluit 1991.~

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Art. 82, § 2, eerste lid, 1°

S.96.0100.N 10 februari 1997 AC nr. ...

Het arrest dat, zo de vaststelling van het langdurig karakter van de werkloosheid geschiedde na 1 juli 1992, zijnde de datum van inwerkingtreding van het K.B. van 22 juni 1992, de ganse periode van werkloosheid in aanmerking neemt, met inbegrip van de periodes gelegen voor voormelde datum doch met uitsluiting van de periodes dat de werkloze niet beschikbaar moest zijn voor de arbeidsmarkt, verantwoordt wettig zijn beslissing.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Art. 82, § 2, vijfde lid, 2°

S.95.0152.N 7 oktober 1996 AC nr. ...

De onvrijwillige deeltijdse werknemer vervult slechts de voorwaarden gesteld bij artikel 82, § 2, vijfde lid, 2° Werkloosheidsbesluit 25 nov. 1991, indien blijkt dat hij gedurende het volledig jaar voorafgaande aan de dag van de ontvangst van de verwittiging effectief tewerkgesteld was op dagen en uren die van week tot week verschillen.~

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Art. 82, § 2, vijfde lid, 3°

S.95.0013.F 18 september 1995 AC nr. ...

De scholing, in de zin van artikel 82, §2, vijfde lid, 3°, Werkloosheidsbesluit 1991, kan worden beoordeeld inzonderheid op grond van de normale mogelijkheden om werk te vinden op de arbeidsmarkt.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 82, §§ 1 en 2

S.95.0071.N 13 mei 1996 AC nr. ...

De bepalingen van artikel 82, § 1 en 2 van het Werkloosheidsbesluit 1991 (gewijzigd KB 14 sept. 1992) hebben enkel betrekking op het administratief beroep wegens bepaalde gronden tegen de verwittiging tot schorsing.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De werkloze die de beslissing tot schorsing van de directeur voor het arbeidsgerecht betwist kan zich beroepen op gronden bepaald in artikel 82 van het Werkloosheidsbesluit 1991 zoals gewijzigd bij KB 14 sept. 1991 ook al heeft hij tegen de verwittiging tot schorsing geen verplicht administratief beroep ingesteld.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 83

S.94.0163.N 15 januari 1996 AC nr. ...

De beslissing tot schorsing van de directeur van het werkloosheidsbureau overeenkomstig artikel 83 Werkloosheidsbesluit 1991, is een bestuurshandeling die dient gemotiveerd te worden.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 83, § 6, derde lid

S.02.0029.F 24 maart 2003 AC nr. 193

De schorsing van het recht op werkloosheidsuitkeringen wegens langdurige werkloosheid heeft pas uitwerking twaalf maanden na het einde van de door de werkloze gevolgde cursus sociale promotie, wanneer met name gelijktijdig is voldaan aan de voorwaarde dat de werkloze de lessen gedurende ten minste negen maanden regelmatig heeft bijgewoond en aan de voorwaarde dat de cursus met succes werd beëindigd of stopgezet om een reden onafhankelijk van de wil van de werkloze of ten gevolge van een tewerkstelling; die regel is niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel.

- GRONDWET - Art. 10

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 108 en 109, §2, 2°

S.00.0134.N 21 mei 2001 AC nr. ...

Elke gewone dag van inactiviteit in de zin van artikel 109, § 2, 2° van het Werkloosheidsbesluit is de dag waarop de deeltijdse werknemer volgens zijn gewoon werkschema niet tewerkgesteld wordt.

- WERKLOOSHEID - Bedrag

Artt. 126, 5°, en 133, § 1

S.09.0057.F 25 oktober 2010 AC nr. 629

De uitbetalingsinstellingen hebben de opdracht om het dossier van de werknemer bij het werkloosheidsbureau in te dienen overeenkomstig de reglementsbepalingen, en indien het dossier onvolledig is, zendt het werkloosheidsbureau het naar de uitbetalingsinstelling terug, vergezeld van een formulier dat alle ontbrekende stukken en inlichtingen vermeldt; het dossier is pas volledig en biedt pas de mogelijkheid om het bedrag van de werkloosheidsuitkering te bepalen, als het precieze beroepsverleden van de werknemer aan de hand daarvan kan worden beoordeeld (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 137, § 1, 2°, en § 2, 154, en 175, eerste lid, 1°, a

S.99.0051.F 13 maart 2000 AC nr. ...

Om werkloosheidsuitkeringen te kunnen genieten, moet de werknemer o.m. in het bezit zijn van een controlekaart vanaf de eerste effectieve werkloosheidsdag van de maand tot de laatste dag van de maand en hij moet deze bij zich bewaren voor de aanvang van de activiteit, waarvoor hij enig loon of materieel voordeel ontvangt dat tot zijn levensonderhoud of dat van zijn gezin kan bijdragen; tevens moet hij hiervan op zijn controlekaart melding maken met onuitwisbare inkt en hij moet die kaart onmiddellijk voorleggen bij elke vordering door een daartoe bevoegd persoon; die verplichtingen van de werknemer zijn van persoonlijke aard.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Artt. 142, 144, § 1, eerste lid, en 149

S.10.0078.F 9 mei 2011 AC nr. ...

Vooraleer een beslissing genomen wordt inzake ontzegging, uitsluiting of schorsing van het recht op uitkeringen, wordt de werknemer opgeroepen om gehoord te worden omtrent zijn verweermiddelen en omtrent de feitelijke grondslag van de beslissing; bij gebrek aan het voorafgaand verhoor wordt de administratieve beslissing nietig verklaard (1), zonder dat die nietigheid zich uitstrekt tot de stukken van het administratief dossier dat de eiser reeds had aangelegd. (1) Zie Cass. 7 feb. 1983, AR 3731, AC, 1982-83, nr. 322.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 153 en 157bis

S.02.0076.F 10 mei 2004 AC nr. 246

Wanneer de directeur van het werkloosheidsbureau een werkloze van het genot van de werkloosheidsuitkeringen uitsluit met toepassing van het Werkloosheidsbesluit 1991 en de werkloze deze administratieve sanctie betwist, ontstaat er tussen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de werkloze een geschil over het recht op uitkering gedurende de periode dat hij uitgesloten is, en is de arbeidsrechtbank bevoegd om over dat geschil uitspraak te doen; wanneer de arbeidsrechtbank over een dergelijk geschil uitspraak doet, oefent ze een toetsing met volle rechtsmacht uit op de beslissingen van de directeur; mits het recht van verdediging wordt geëerbiedigd en binnen het kader van het geding, zoals dit door de partijen is bepaald, valt alles wat onder de beoordelingsbevoegdheid van de directeur valt, met inbegrip van de keuze van de administratieve sanctie, onder de controle van de rechter (1). (1) Zie concl. O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Artt. 154, eerste lid, 1° en 175, eerste lid, 1°, e

P.11.0199.F 25 mei 2011 AC nr. ...

De bestraffing van het in artikel 175 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 bedoelde bedrieglijk opzet behoort bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht waarmee een bestuurlijke overheid zich niet mag bemoeien; het staat niet aan de directeur van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening om het voormelde opzet te straffen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MISDRIJF - Allerlei

Het algemeen rechtsbeginsel non bis in idem wordt niet geschonden wanneer de bestanddelen van twee misdrijven in wezen niet dezelfde zijn; dat is het geval wanneer het strafbaar gestelde moreel bestanddeel van beide misdrijven verschillend is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

Artt. 169, eerste lid, en 170, eerste lid

S.04.0118.F 3 januari 2005 AC nr. 3

Het recht op terugbetaling van elke onrechtmatig ontvangen som is ondergeschikt aan een uitdrukkelijke beslissing van de directeur van het gewestelijk werkloosheidsbureau of van de bevoegde rechtsmacht, die de terugvordering van de onrechtmatig betaalde sommen beveelt.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Het recht op terugbetaling van elke onrechtmatig ontvangen som is ondergeschikt aan een uitdrukkelijke beslissing van de directeur van het gewestelijk werkloosheidsbureau of van de bevoegde rechtsmacht, die de terugvordering van de onrechtmatig betaalde sommen beveelt.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Artt. 27, 10°, 74bis, §3 en 130, §§ 1, 6° en 2

S.11.0061.N 15 oktober 2012 AC nr. ...

De inkomsten die voortvloeien uit een vertolkende artistieke activiteit als loontrekkende die heeft geleid tot het verlies van uitkeringen in de periode waarin de activiteit werd uitgeoefend, niet in aanmerking worden genomen voor de toepassing van artikel 130, §2, eerste lid, Werkloosheidsbesluit.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 27, 2°, a, 44, 60 en 61, § 1

S.05.0064.F 12 juni 2006 AC nr. 325

De onmogelijkheid voor de werknemer om zijn werk te verrichten t.g.v. een ongeval of een ziekte, die de uitvoering van de arbeidsovereenkomst schorst en gewaardeerd wordt t.a.v. de overeengekomen arbeid, kan niet worden gelijkgesteld met primaire arbeidsongeschiktheid in de zin van de verplichte ziekte- en invaliditeitswetgeving, aangezien het gewone beroep van de betrokkene ten aanzien waarvan de vermindering van het vermogen tot verdienen in de regel moet worden gewaardeerd tijdens de eerste zes maanden van die primaire arbeidsongeschiktheid, niet noodzakelijkerwijs het beroep is dat de werknemer het laatst heeft uitgeoefend; die werknemer is bijgevolg niet verplicht uitgesloten van het voordeel van de tijdelijke werkloosheidsuitkeringen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 27, 5°, 36, § 1, 4° en § 2 en 58, § 1, derde lid

S.07.0076.F 26 mei 2008 AC nr. 315

De schrapping van ambtswege, door de gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling, van de inschrijving als werkzoekende van een werknemer, bindt de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling niet die, bij een uitkeringsaanvraag, moet nagaan of de voorwaarden tot toekenning van de uitkeringen vervuld zijn en, bijgevolg, de gegrondheid van de schrapping moet nagaan van de werknemer die het gerechtvaardigd karakter voor hem kan betwisten.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 27, 7° en 8°, en 80, 2° en 3°

S.97.0127.F 27 april 1998 AC nr. ...

Het recht op werkloosheidsuitkering kan worden geschorst, indien de werkloze de in artikel 80, 1° tot 3°, Werkloosheidsbesluit 1991 bepaalde voorwaarden vervult, en die schorsing is mogelijk voor iedere werkloze die werkloosheidsverzekering kan genieten omdat hij de toelaatbaarheidsvoorwaarden vervult en die, derhalve, aanspraak kan maken op de uitkeringen, zelfs als hij ze niet effectief kan ontvangen omdat hij niet voldoet aan de toekenningsvoorwaarden.~

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 30, 36 en 59quinquies, § 6, eerste en tweede lid

S.08.0120.F 9 november 2009 AC nr. 648

Hoewel het Werkloosheidsbesluit in verschillende voorwaarden voorziet waaronder voltijdse werknemers op werkloosheidsuitkeringen en jonge werknemers op wachtuitkeringen recht hebben, wordt elke vergelijking tussen die twee categorieën van werknemers niet uitgesloten door het onderscheid dat in die bepalingen wordt gemaakt, wanneer het de bedoeling is om de gevolgen van de niet-naleving van de in een activeringscontract aangegane verbintenissen te onderzoeken (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 30, 40 en 42

S.96.0128.N 10 maart 1997 AC nr. ...

Zo de jonge werknemer werkloosheidsuitkeringen aanvraagt en hij bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening onder het "stelsel volgens hetwelk hij laatst vergoed werd" geregistreerd staat onder het stelsel van de wachtuitkeringen, kunnen voor de berekening van zijn wachttijd de dagen, welke vergoed werden in toepassing van de wetgeving op de ziekte- en invaliditeitsverzekering, niet in aanmerking genomen worden.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 30, eerste en derde lid, 7°, en 38, § 1, 1°

S.96.0089.N 12 mei 1997 AC nr. ...

Een oudere werknemer die ontslagen wordt en het brugpensioenstelsel aanvaardt, treedt tot dit stelsel toe, totdat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, zodat hij in beginsel de arbeidsmarkt definitief verlaat.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Artt. 36 en 43, § 1, derde lid

S.01.0091.F 25 maart 2002 AC nr. 199

Artikel 7, § 1, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders wijkt niet af van het grondwettelijk beginsel van de gelijkstelling van Belgen en vreemdelingen en machtigt de Koning niet om daarvan af te wijken (1). (1) Zie de grotendeels eensluidende concl. van het O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Artikel 191

- WERKLOOSHEID - Algemeen

Artt. 36, 59quinquies, § 6, eerste en tweede lid

S.11.0150.F 8 oktober 2012 AC nr. ...

Artikel 59quinquies, § 6, eerste lid, en tweede lid, 1°, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 dat een zwaardere sanctie bepaalt voor diegene die wachtuitkeringen geniet, maakt een onderscheid dat objectief en redelijk kan worden gerechtvaardigd tussen de jonge werknemer die wachtuitkeringen geniet en de werkloze die werkloosheidsuitkeringen geniet.

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 38, § 1, 1°, a), en 51, § 1, derde lid

S.04.0077.N 22 november 2004 AC nr. 560

Er is geen wettelijke bepaling die stelt dat voor de toepassing van artikel 51, § 1, derde lid, 1°, Werkloosheidsbesluit met het uitoefenen van een dienstbetrekking gelijkgesteld kan worden het aantal dagen dat men een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid heeft ontvangen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de verwerping van de voorziening. Met betrekking tot het eerste onderdeel was het van oordeel dat niettegenstaande het feit dat artikel 51 Werkloosheidsbesluit valt onder de "Toekenningsvoorwaarden" (hoofdstuk III, Werkloosheidsbesluit), het betwiste punt 1° van artikel 51, § 1, derde lid, in se specifieke toelaatbaarheidsvoorwaarden inhoudt: er wordt namelijk een wachttijd opgelegd, een aantal arbeidsdagen moeten bewezen worden binnen een bepaalde referteperiode. Hieruit leidde het O.M. af dat terzake de in Hoofdstuk II van het werkloosheidsbesluit bepaalde "Toelaatbaarheidsvoorwaarden" tot het recht op uitkeringen toepassing vinden en derhalve artikel 38 Werkloosheidsbesluit dat onder meer de dagen die aanleiding geven tot een betaling van een uitkering bij toepassing van de wetgeving op de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering en de schadeloosstelling voor arbeidsongevallen gelijkstelt met arbeidsdagen, ook geldt voor de toepassing van artikel 51, § 1, derde lid, punt 1°, Werkloosheidsbesluit. Het O.M. merkte trouwens op dat hoewel artikel 51 Werkloosheidsbesluit kadert in de "toekenningsvoorwaarden", de wetgever verwijst naar artikel 30, derde lid, punten 1° en 3° van de in het Hoofdstuk II bepaalde "Toelaatbaarheidsvoorwaarden" die de betrokkene ook toelaat onder bepaalde voorwaarden niet uitgesloten te worden bij werkverlating en ontslag. Aldus concludeerde het O.M. dat zo het Werkloosheidsbesluit een onderscheid maakt tussen de "Toelaatbaarheids- en toekenningsvoorwaarden" de toepassing van de ene voorwaarde de andere niet uitsluit. Wat het tweede onderdeel betreft, concludeerde het O.M. dat "werkverhindering wegens overmacht" kan worden ingeroepen overeenkomstig artikel 30, derde lid, 1°, van het Werkloosheidsbesluit en deze werkverhindering de verhindering is om te werken in het algemeen (Cass., 18 sept. 2000, AR S.00.0016.N, nr 476). Volgens het O.M. heeft een tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid tot gevolg dat het de werknemer onmogelijk is om te werken en deze toestand in de betrokken periode een toestand van overmacht uitmaakt.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Artt. 38, § 1, eerste lid, 1° en 48, § 1, 2°

S.95.0041.F 6 mei 1996 AC nr. ...

De werknemer die op bijkomstige wijze een activiteit uitoefent heeft geen recht op werkloosheidsuitkering dan indien hij die activiteit reeds uitgeoefend heeft terwijl hij tewerkgesteld was als werknemer, en wel ten minste gedurende de drie maanden voorafgaand aan de uitkeringsaanvraag; de dagen jaarlijkse vakantie na het einde van de arbeidsovereenkomst zijn geen dagen van tewerkstelling als werknemer in de zin van die bepaling.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 43 en 69

S.95.0121.F 16 september 1996 AC nr. ...

Om toegelaten te worden tot het recht op werkloosheidsuitkeringen en om die uitkeringen te genieten moet de vreemde of staatloze werknemer inzonderheid voldoen aan de wetgeving die betrekking heeft op de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten.~

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- VREEMDELINGEN -

Artt. 44 en 45

S.97.0076.N 2 maart 1998 AC nr. ...

Onwettig is het arrest dat om te beslissen dat een werkloze zonder arbeid was, de activiteit uitgeoefend door deze werkloze voor zichzelf als bestuurder van een vennootschap waarin hij als vennoot was met de helft van de aandelen, toetst aan het criterium van artikel 45, 2° Werkloosheidsbesluit dat alleen toepasselijk is op de activiteit verricht voor een derde.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 44 en 45, eerste lid, 1°

S.97.0076.N 2 maart 1998 AC nr. ...

Als arbeid, waardoor het genieten van werkloosheidsuitkeringen wordt uitgesloten, wordt beschouwd: de activiteit verricht voor zichzelf die ingeschakeld kan worden in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en niet beperkt is tot het gewone beheer van eigen bezit.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 44 en 45, eerste lid, 1° en 2°

S.04.0099.N 4 oktober 2004 AC nr. 451

De werkloze moet om uitkeringen te kunnen genieten, wegens omstandigheden onafhankelijk van zijn wil zonder arbeid en zonder loon zijn; de vereiste "zonder loon" is enkel gesteld in geval van een activiteit voor een derde, waarvoor de werknemer enig loon of materieel voordeel ontvangt dat tot zijn levensonderhoud of dat van zijn gezin kan bijdragen, maar is niet bedoeld voor de activiteit verricht voor zichzelf die ingeschakeld kan worden in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 44 en 46, § 1

S.02.0120.F 5 april 2004 AC nr. 182

De vergoeding die door de rechter naar billijkheid wordt vastgesteld in geval van overlijden van de werkgever dat het einde tot gevolg heeft van de activiteit of van de persoonlijke medewerking van de werknemer, is geen loon in de zin van het Werkloosheidsbesluit (1). (1) Werkloosheidsbesluit 1963, artikel 126, eerste lid en tweede lid, dat het derde lid geworden is na de wijziging bij het Werkloosheidsbesluit 1991. Het openbaar ministerie concludeerde tot vernietiging. Het was van mening dat het enige middel gegrond was, in zoverre het de schending aanvoerde van artikel 126, eerste en tweede lid, Werkloosheidsbesluit 1963, zoals dat artikel van toepassing was op de zaak. Volgens het openbaar ministerie was de vergoeding die door de rechter naar billijkheid was vastgesteld in geval van overlijden van de werkgever dat het einde tot gevolg had van de activiteit of van de persoonlijke medewerking van de werknemer, een loon in de zin van de werkloosheidsreglementering (Art. 33 Arbeidsovereenkomstenwet; artikel 126 Werkloosheidsbesluit 1963; artt. 44 en 46, § 1, Werkloosheidsbesluit 1991). Het openbaar ministerie merkte op dat, zoals de tekst van voormeld artikel 126, tweede lid, bepaalt, de aangegeven opsomming niet beperkend is. De bewoordingen "worden inzonderheid als loon aangemerkt" zijn essentieel en de in artikel 33 Arbeidsovereenkomstenwet bepaalde vergoeding is enerzijds het gevolg van het einde van de activiteit of van de persoonlijke medewerking van de werknemer en is anderzijds verantwoord door het verlies van het loon dat voor de werknemer tot dat ogenblik voortvloeide uit de arbeidsovereenkomst.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 44 en 46, § 1, 4°

S.97.0094.N 2 maart 1998 AC nr. ...

De uitgestelde bezoldiging die tijdens de schoolvakantieperiode betaalbaar is aan het onderwijzend tijdelijk personeel in toepassing van het K.B. nr 63 van 20 juli 1982, is loon in de zin van artikel 46, § 1, 4° Werkloosheidsbesluit 1991 en sluit het genieten van werkloosheidsuitkeringen uit.

- ONDERWIJS -

De uitgestelde bezoldiging die tijdens de schoolvakantieperiode betaalbaar is aan het onderwijzend tijdelijk personeel in toepassing van het K.B. nr 63 van 20 juli 1982, is loon in de zin van artikel 46, § 1, 4° Werkloosheidsbesluit 1991 en sluit het genieten van werkloosheidsuitkeringen uit.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 44 en 46, § 1, eerste lid en tweede lid, 1°

S.10.0020.N 20 september 2010 AC nr. 533

Uit de samenhang van de artikelen 44, 46, § 1, eerste lid en tweede lid, 1° van het Werkloosheidsbesluit, artikel 20, eerste lid van het Uitvoeringsbesluit Werkloosheid en artikel 46, eerste en tweede lid van het Uitvoeringsbesluit Vakantiewet volgt dat zowel de opzeggingsvergoeding als het bij artikel 46 van het Uitvoeringsbesluit Vakantiewet bedoelde vakantiegeld bij uitdiensttreding als loon moet worden aangezien voor de toepassing van artikel 44 van het Werkloosheidsbesluit, zodat de werkloze geen werkloosheidsuitkeringen kan genieten voor de periodes waarop die vergoedingen betrekking hebben, en dat de beide vergoedingen voor de toepassing van de werkloosheidsreglementering niet kunnen geacht worden eenzelfde kalenderperiode te dekken. Aldus kan de ontslagen bediende die van zijn werkgever zowel opzeggingsvergoeding als vakantiegeld bij uitdiensttreding ontvangt, slechts werkloosheidsuitkeringen genieten na het verstrijken van de door de opzeggingsvergoeding gedekte periode, verlengd met de niet opgenomen vakantiedagen, gedekt door het vakantiegeld bij uitdiensttreding.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 44 en 51, § 1, eerste en tweede lid, 1°, en § 2, 2°

S.99.0137.F 20 november 2000 AC nr. ...

De wettige grond waardoor het verlaten van een dienstbetrekking verantwoord is, die gegrond is op de lichamelijke of mentale ongeschiktheid van de werknemer om die dienstbetrekking uit te oefenen, hangt af van de vaststelling van die ongeschiktheid en niet van de overtuiging van de werknemer, ook al is ze terecht, dat hij ongeschikt is.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 44 en 73, tweede en derde lid

S.97.0040.F 26 januari 1998 AC nr. ...

Het recht op werkloosheidsuitkeringen van werknemers wier werkloosheid het rechtstreeks of indirect gevolg is van een werkstaking, is onderworpen aan een toelating die door het beheerscomité volgens bepaalde wettelijke criteria wordt verleend; deze specifieke regeling wordt miskend door het arrest dat de werkloosheidsuitkeringen louter op grond van onvrijwillige werkloosheid toekent.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WERKSTAKING, UITSLUITING -

S.96.0052.N 25 november 1996 AC nr. ...

Het recht op werkloosheidsuitkeringen van werknemers wier werkloosheid het rechtstreeks of onrechtstreeks gevolg is van een staking, is onderworpen aan een toelating welke volgens bepaalde wettelijke criteria door het Beheerscomité wordt verleend; miskent deze specifieke regeling het arrest dat de werkloosheidsuitkeringen toekent louter op grond van onvrijwillig werkloos zijn.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 44, 45 en 169, eerste lid

S.09.0089.F 14 maart 2011 AC nr. ...

Wanneer de onverschuldigde betaling voortvloeit uit een door de sociaal verzekerde uitgeoefende activiteit die door de artikelen 44 en 45, eerste lid, 1°, Werkloosheidsbesluit, verboden is, hangt het recht van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening om de terugbetaling van de ten onrechte betaalde werkloosheidsuitkeringen te bevelen, niet af van de voorwaarde dat de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening de inkomsten uit die activiteit vaststelt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ... . 1 Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ... .

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 44, 45, 48, 132, 142 en 147

S.98.0030.N 7 september 1998 AC nr. ...

Voor de bepaling van de ingangsdatum van de ontzegging van het recht op werkloosheidsuitkering om reden dat niet voldaan is aan de toekenningsvoorwaarden van onvrijwillig zonder arbeid en zonder loon zijn in de zin van de artikelen 44, 45 en 48 van het werkloosheidsbesluit 1991, behoudens de datum van de aanvraag tot uitkering, is enkel bepalend het ogenblik waarop de werkloze niet voldoet aan de voorwaarden voor het recht op uitkeringen, ongeacht wanneer deze laatste vaststelling kan worden gedaan.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 45, eerste lid, 2°, en 71, eerste lid, 1°, 4° en 5°

S.99.0051.F 13 maart 2000 AC nr. ...

Om werkloosheidsuitkeringen te kunnen genieten, moet de werknemer o.m. in het bezit zijn van een controlekaart vanaf de eerste effectieve werkloosheidsdag van de maand tot de laatste dag van de maand en hij moet deze bij zich bewaren voor de aanvang van de activiteit, waarvoor hij enig loon of materieel voordeel ontvangt dat tot zijn levensonderhoud of dat van zijn gezin kan bijdragen; tevens moet hij hiervan op zijn controlekaart melding maken met onuitwisbare inkt en hij moet die kaart onmiddellijk voorleggen bij elke vordering door een daartoe bevoegd persoon; die verplichtingen van de werknemer zijn van persoonlijke aard.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Artt. 45, eerste lid, 2°, en 71, eerste lid, 5°

S.07.0040.F 19 november 2007 AC nr. 566

Om werkloosheidsuitkering te kunnen genieten moet de werknemer m.n. in het bezit zijn van een controlekaart vanaf de eerste effectieve werkloosheidsdag van de maand tot de laatste dag van de maand en moet hij deze bij zich bewaren vóór de aanvang van de activiteit waarvoor hij enig loon of materieel voordeel ontvangt dat tot zijn levensonderhoud of dat van zijn gezin kan bijdragen; tevens moet hij hiervan op zijn controlekaart melding maken met onuitwisbare inkt en moet hij, op straffe van administratieve sanctie, die kaart onmiddellijk voorleggen bij elke vordering door een daartoe bevoegd persoon; die verplichtingen van de werknemer zijn van persoonlijke aard (1). (1) Cass., 13 maart 2000, AR S.99.0051.F, nr. 174; zie Cass., 23 dec. 2002, AR S.01.0130.F, nr. 690; Werkloosheidsbesluit 1991, in de versie vóór K.B. 29 juni 2000.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Artt. 48, 50 en 169, eerste en derde lid

S.04.0117.F 3 januari 2005 AC nr. 2

De werkloze die de verplichting van juiste aangifte van bijkomstige activiteit of de verplichting van juiste aangifte van samenwoning met een zelfstandige niet naleeft, dient te bewijzen dat hij alleen arbeid heeft verricht of een zelfstandige heeft geholpen op bepaalde dagen of gedurende bepaalde periodes, om de terugvordering van de uitkeringen tot die dagen of die periodes te beperken (1). (1) Zie Cass., 7 feb. 1983, AR 3748, nr 325; 26 april 1983, AR 7869, nr 471; 9 april 1990, twee arresten, AR 6970 en 7021, nr 476; 6 mei 1996, AR S.95.0078.F, nr 149, met concl. O.M.; 22 maart 1999, AR S.98.0079.N, nr 170; 5 nov. 2001, AR S.00.0082.F, nr 598; 30 juni 2003, AR S.02.0056.F, nr ...; Werkloosheidsbesluit, zoals het van toepassing was van 1993 tot 1996.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 50 en 169, derde lid

S.98.0079.N 22 maart 1999 AC nr. ...

Het incidenteel hoger beroep van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening volstaat om de werkloze te verplichten het in het artikel 169, derde lid, Werkloosheidsbesluit 1991 bepaalde bewijs te leveren dat slechts op welbepaalde dagen of perioden hulp was geboden en geeft hem daarom de gelegenheid daartoe.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 50 en 169, eerste lid

S.98.0079.N 22 maart 1999 AC nr. ...

De aangifteverplichting van de werkloze slaat niet alleen op de samenwoonst met een zelfstandige, doch tevens op de hulp die de werkloze aan deze zelfstandige verleent.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 50, 169, derde lid, en 170

C.98.0543.F 14 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer de werkloze niet binnen de daartoe bepaalde termijn beroep heeft ingesteld tegen de beslissing waarbij hij vanaf een welbepaalde datum uitgesloten wordt van werkloosheidsuitkering op grond dat hij geen aangifte gedaan heeft van het feit dat hij met een zelfstandige damenwoonde, en waarbij de terugvordering van de onregelmatigheid

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 51, § 1, eerste en tweede lid, 4°, en 52bis, § 1, 3°

S.03.0040.F 14 maart 2005 AC nr. 155

Art. 52bis, § 1, 3°, Werkloosheidsbesluit 1991, zoals het is gewijzigd bij K.B. 29 juni 2000, bepaalt dat de werknemer uitgesloten kan worden van het genot van de uitkeringen gedurende ten minste 4 weken en ten hoogste 52 weken indien hij werkloos is of wordt t.g.v. het zich niet aanmelden bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling of beroepsopleiding; die regel is niet van toepassing op de feiten die zijn gepleegd vóór 1 aug. 2000, datum waarop het voormelde K.B. 29 juni 2000 in werking is getreden (1). (1) Cass., 22 jan. 1996, AR S.95.0011.F, nr 44, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1996, I, nr 44; zie Cass., 2 mei 1994, AR M.94.0003.F, nr 212; 28 nov. 1996, AR S.96.0039.F, nr 464; 24 mei 2002, AR F.00.0103.F, nr 316.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Artt. 55, 4° en 29, § 2, 1°, a)

S.08.0105.F 23 februari 2009 AC nr. 150

Artikel 55, 4°, Werkloosheidsbesluit, legt een uitsluitingsmaatregel op aan de werknemer die de voorwaarden tot toekenning van de werkloosheidsuitkeringen niet vervult, maar vormt geen voorwaarde tot toekenning van die uitkeringen in de zin van artikel 29, § 2, 1°, a), van datzelfde koninklijk besluit.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 58, § 1, eerste lid, en 139, derde lid

S.04.0076.F 12 december 2005 AC nr. 660

Het bewijs dat de volledig werkloze is ingeschreven als werkzoekende, moet niet noodzakelijkerwijs blijken uit het dossier dat zijn betalingsinstelling doorstuurt naar de directeur van het werkloosheidsbureau om hem in staat te stellen uitspraak te doen over het recht op uitkering, maar kan later worden geleverd door het aanbrengen van een vermelding op de controlekaartikel

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Artt. 59quater, §§ 4 en 5, 59quinquies, §5,en 155, 1e lid,1°

S.11.0104.F 19 november 2012 AC nr. ...

De werkloze die valse attesten van het zoeken naar werk voorlegt, bij een eerste gesprek na afloop waarvan hij niet kan worden uitgesloten van het genot van uitkeringen, maakt geen gebruik van onjuiste stukken teneinde te kwader trouw uitkeringen te verkrijgen waarop hij geen recht heeft (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. ...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 61, § 1, eerste lid, en 79, § 10, derde lid

S.08.0122.F 23 maart 2009 AC nr. 212

De werkzoekende, die tewerkgesteld wordt door een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap en die getroffen wordt door een arbeidsongeval, heeft geen recht op de prestaties van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, maar wel op die van de verzekeringsmaatschappij, die dezelfde bescherming als die van de Arbeidsongevallenwet waarborgt.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De verzekeringsinstelling die aan de door een arbeidsongeval getroffen werknemer van een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap verzekeringsprestaties heeft toegekend, terwijl deze hierop geen recht had, wordt niet in de plaats van de getroffene gesteld om die prestaties terug te vorderen van de verzekeringsmaatschappij, die dezelfde bescherming als die van de Arbeidsongevallenwet waarborgt.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Artt. 71 en 154

S.99.0007.N 29 november 1999 AC nr. ...

Overmacht, die de administratieve sanctie opgelegd, door de werkloosheidsdirecteur uitsluit, kan enkel voorvloeien uit een van de menselijke wil onafhankelijke gebeurtenis die de mens niet heeft kunnen voorzien of voorkomen.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 71, 4° en 154

S.00.0134.N 21 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer wordt vastgesteld dat de werknemer de verplichting voorzien in artikel 71, 4° van het Werkloosheidsbesluit van 1991 niet heeft nageleefd, dient het bewijs niet geleverd te worden dat hij gehandeld heeft tegen de instructies in die zijn uitbetalingsorganisme hem zou gegeven hebben.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 71, eerste lid, 4°, en 154, eerste lid, 1°

S.97.0087.F 9 maart 1998 AC nr. ...

Van het genot van de werkloosheidsuitkeringen wordt uitgesloten gedurende de periode die reglementair is bepaald, de werkloze die deze ten onrechte kan ontvangen doordat hij, al was het om zijn werkgever niet voor het hoofd te stoten, vóór de aanvang van een bezoldigde activiteit hiervan geen melding heeft gemaakt op zijn controlekaart met onuitwisbare inkt.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Artt. 71, eerste lid, 5°, en 154, eerste lid, 2°

S.98.0007.F 15 februari 1999 AC nr. ...

Van het genot van de werkloosheidsuitkeringen wordt uitgesloten gedurende de periode die reglementair is bepaald, de werkloze die deze ten onrechte kan ontvangen doordat hij zijn bezoldigde activiteit uitoefent zonder zijn controlekaart onmiddellijk te kunnen voorleggen aan de daartoe bevoegde persoon; de administratieve beslissing tot uitsluiting is een bestuurshandeling die uitdrukkelijk, afdoende en uitvoerig gemotiveerd moet worden.~

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- WERKLOOSHEID - Allerlei

S.97.0065.F 9 maart 1998 AC nr. ...

Van het genot van de werkloosheidsuitkeringen wordt uitgesloten gedurende de periode die reglementair is bepaald, de werkloze die deze ten onrechte kan ontvangen doordat hij, al was het om zijn werkgever niet voor het hoofd te stoten, zijn bezoldigde activiteit uitoefent zonder zijn controlekaart onmiddellijk te kunnen voorleggen aan de daartoe bevoegde persoon.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Artt. 80, 81, 82 en 83

S.96.0100.N 10 februari 1997 AC nr. ...

Bij de vaststelling na 1 juli 1992, zijnde de datum van de inwerkingtreding van het K.B. van 22 juni 1992, van het langdurig karakter van de werkloosheid, dienen de periodes van werkloosheid gelegen voor deze datum mee in rekening gebracht te worden om uit te maken of het dubbele van de gewestelijke gemiddelde werkloosheidsduur werd bereikt.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 81 en 82, § 2

S.98.0140.F 22 november 1999 AC nr. ...

Door de beslissing van de nationale administratieve commissie die het beroep van een werkloze gegrond verklaart, wordt de werkloosheidsduur op grond waarvan een verwittiging kan worden gegeven niet onderbroken; de langdurige werkloosheid die de nieuwe verwittiging verantwoordt waarvan kennis wordt gegeven na het verstrijken van de reglementair bepaalde termijn van twee jaar, omvat derhalve de werkloosheidsduur die de eerste verwittiging wettigde.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 82 en 83

S.94.0163.N 15 januari 1996 AC nr. ...

De beslissing genomen door de nationale administratieve commissie die een administratief beroep van een werkloze verwerpt, is blijkens de artt. 82 en 83 van het Werkloosheidsbesluit 1991, niet bindend voor de directeur en valt mitsdien niet in het toepassingsgebied van de Wet Motivering Bestuurshandeling van 29 juli 1991.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 82 en 87

S.98.0119.N 14 juni 1999 AC nr. ...

Voor het begrip gezin wordt enkel rekening gehouden met de gezinsleden waarvan het samenwonen met de werkloze invloed heeft op het bedrag van zijn uitkeringen.~

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Artt. 82, § 1, eerste lid, 3° en tweede lid, en 87

S.98.0119.N 14 juni 1999 AC nr. ...

Voor de bepaling van het gezinsinkomen op het moment van de verwittiging tot schorsing wegens langdurige werkloosheid, moet rekening worden gehouden met de gezinstoestand van de werkloze in de periodes bedoeld in artikel 82, § 1, tweede lid, van het Werkloosheidsbesluit 1991; wanneer de werkloze slechts gedurende een gedeelte van die periodes met een gezinslid, bedoeld in voormeld artikel 87, samenwoont, komt het inkomen van dit gezinslid slechts voor dat gedeelte van die periodes mede in aanmerking voor het bepalen van het in artikel 82, § 1, eerste lid, 3°, bedoelde gezinsinkomen.

- WERKLOOSHEID - Bedrag

Artt. 82, § 1, eerste lid, 3°, en tweede lid, 87 en 110, § 1

S.05.0013.F 27 februari 2006 AC nr. 112

Inzake langdurige werkloosheid wordt het begrip persoon ten laste gedefinieerd aan de hand van het begrip werknemer met gezinslast en bepaalt de reglementering niet dat een kind dat een persoon ten laste vormt, voor twee personen moet worden gerekend indien het gehandicapt is (1). (1) Werkloosheidsbesluit na wijziging bij K.B. 27 april 2001.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 82, § 2, en 83

S.94.0163.N 15 januari 1996 AC nr. ...

Uit de bij de artt. 82, §2, en 83 Werkloosheidsbesluit 1991 bepaalde procedure inzake langdurige werkloosheid blijkt dat de beslissingen van de nationale administratieve commissie en van de directeur van het werkloosheidsbureau afzonderlijke beslissingen zijn; de nietigheid van de beslissing van de directeur heeft niet de ongeldigheid of het niet-voorhanden zijn van de beslissing van de nationale administratieve commissie tot gevolg, ook al verwijst de schorsingsbeslissing naar de beslissing inzake het administratief beroep.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

thans art. 169

S.94.0076.N 30 januari 1995 AC nr. ...

Door uitdrukkelijk de periode waarop de terugvordering betrekking had in zijn beslissing te bepalen, spreekt de directeur zich in die beslissing uit over de goede trouw van de werkloze overeenkomstig artikel 210 Werkloosheidsbesluit 1963 (thans artikel 169, Werkloosheidsbesluit).~

- *WERKLOOSHEID - Recht op uitkering*

thans art. 175, 2°

P.97.0037.N 20 april 1999 AC nr. ...

Art. 261, 6°, Werkloosheidsbesluit 1963 dat bepaalt dat strafbaar is de werkgever die arbeid doet of laat verrichten door een werknemer die, bij de controle, niet in het personeelsregister is ingeschreven en die wegens deze werkzaamheid geen recht heeft op de werkloosheidsuitkeringen die hij ontvangt, vereist dat de werkgever weet dat de aldus door hem tewerkgestelde werknemer onrechtmatig werkloosheidsuitkeringen ontvangt.

- *WERKLOOSHEID - Allerlei*

KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

Art. 36, § 1, eerste lid, 2°, j)

S.10.0057.F 8 april 2013 AC nr. 429

De jongere, die op de datum van de indiening van zijn verzoek om deze uitkeringen, staatsburger was van een lidstaat en, na zijn studie te hebben voleindigd, op zoek was naar een dienstbetrekking in België, kan op goede gronden met een beroep op artikel 39 EG staande houden dat hij met betrekking tot de toekenning van wachtuitkeringen niet mag worden gediscrimineerd op grond van nationaliteit.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- EUROPESE UNIE - Algemeen

Artikel 39 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap verzet zich tegen een nationale bepaling, zoals artikel 36, §1, eerste lid, 2°, j) van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, die het recht op wachtuitkeringen voor jongeren die op zoek zijn naar hun eerste dienstbetrekking afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de betrokkene voorafgaand ten minste zes jaar onderwijs heeft gevolgd aan een onderwijsinstelling van de ontvangende lidstaat, voor zover deze voorwaarde belet dat rekening wordt gehouden met andere representatieve factoren die het bestaan kunnen aantonen van een werkelijke band tussen de aanvrager van wachtuitkeringen en de betrokken geografische arbeidsmarkt, en daardoor verder gaat dan nodig voor de verwezenlijking van de door die bepaling nagestreefde doelstelling, te weten het bestaan van een dergelijke band te waarborgen.

- EUROPESE UNIE - Algemeen

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De wachtuitkeringen waarin de nationale regeling voorziet, zijn sociale uitkeringen om de overgang van studie naar beroepsleven voor jongeren te vergemakkelijken.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 134, § 1 en 2, 138, § 1, 4°, 139, 140 en 167, § 4

S.12.0086.F 24 juni 2013 AC nr. ...

Wanneer de werkloze een aangifte van de persoonlijke en familiale toestand C 1 bij zijn uitbetalingsinstelling indient en daarin vermeldt dat hij door zijn verhuizing onder een ander werkloosheidsbureau ressorteert maar de uitbetalingsinstelling nalaat het dossier met die verklaring over te zenden naar dat bureau, is de oproeping, bepaald bij artikel 140 van het koninklijk besluit, verstuurd door de Rijkdienst voor arbeidsvoorziening naar het adres vermeld op de laatste C 1-aangifte die hij ontvangen heeft, regelmatig, ongeacht de verplichting van de uitbetalingsinstelling om de uitkeringen te betalen die aan de werkloze niet konden worden uitbetaald wegens de nalatigheid of de fout van die instelling.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 17, § 2, 70, eerste lid, 92, § 1, en 133, §§ 1 en 2

S.12.0086.F 24 juni 2013 AC nr. ...

Wanneer de werkloze een aangifte van de persoonlijke en familiale toestand C 1 bij zijn uitbetalingsinstelling indient en daarin vermeldt dat hij door zijn verhuizing onder een ander werkloosheidsbureau ressorteert maar de uitbetalingsinstelling nalaat het dossier met die verklaring over te zenden naar dat bureau, is de oproeping, bepaald bij artikel 140 van het koninklijk besluit, verstuurd door de Rijkdienst voor arbeidsvoorziening naar het adres vermeld op de laatste C 1-aangifte die hij ontvangen heeft, regelmatig, ongeacht de verplichting van de uitbetalingsinstelling om de uitkeringen te betalen die aan de werkloze niet konden worden uitbetaald wegens de nalatigheid of de fout van die instelling.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

KB 25 okt. 1971

Art. 1, § 1, eerste lid

P.03.0956.N 27 januari 2004 AC nr. 47

Artikel 4, A.W.D.A., gewijzigd bij artikel 3, Wet 23 dec. 1993, in werking getreden op 1 januari 1994, en de koninklijke besluiten betreffende de rechtsopvolgers van de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen, hebben geen terugwerkende kracht en zijn ook niet toepasbaar op de volledig onder de oude wet ontstane en definitief voltrokken toestanden; de inning in het kader van het landbouwbeleid van ontdoken rechten verschuldigd vóór 1 januari 2004 behoort aan het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (1). (1) Cass., 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 2, eerste lid

S.97.0091.N 5 januari 1998 AC nr. ...

Het wettelijk vermoeden, dat een op gewaarborgde kinderbijslag aanspraak makende ouder geacht wordt voor meer dan de helft bij te dragen in het onderhoud van het rechtgevend kind, indien uit de inschrijving in het bevolkingsregister blijkt dat het kind deel uitmaakt van het gezin, geldt tot het bewijs van het tegendeel dat geleverd wordt aan de hand van een vergelijking tussen de kosten van het onderhoud van het kind en de bijdrage van de betrokkene in die kosten, mede gelet op de eigen inkomsten van het kind; de aard van die inkomsten maakt daarbij geen verschil.

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Art. 6, eerste lid

S.10.0088.F 10 oktober 2011 AC nr. ...

Om de bestaansmiddelen te bepalen waarover de persoon met het kind ten laste beschikt gedurende het kalenderkwartaal waarin de maand valt vanaf wanneer de gezinsbijslag kan worden verleend, kan uit de overweging dat een vereniging een bedrag van 500 euro per maand of 6.000 euro voor twaalf maanden ter beschikking wilde stellen van die persoon, worden afgeleid dat hij over 6.000 euro beschikte voor de periode van twaalf maanden waartoe die vereniging ze had bestemd, d.w.z. 500 euro per maand of 1.500 euro per kwartaal en niet 6.000 euro voor het enige kwartaal gedurende hetwelk ze werden uitbetaald (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ... .

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

Art. 8, §§ 1 en 1bis

S.09.0007.F 21 december 2009 AC nr. 774

Wanneer de Koning bepaalt dat wanneer het kind reeds recht heeft op gezinsbijslag krachtens een Belgische, buitenlandse of internationale regeling, de maandelijkse bedragen van de gewaarborgde gezinsbijslag overeenstemmen met het bedrag dat vastgesteld is door de regeling van de gezinsbijslag voor zelfstandigen, slaat Hij alleen acht op het criterium volgens hetwelk het kind recht heeft op gezinsbijslag in een andere regeling, zonder een onderscheid tussen de kinderen te maken naar gelang van hun feitelijke situatie; dit criterium behoudt het residuaal karakter van de regeling van de gewaarborgde gezinsbijslag en is relevant voor het doel dat de genomen maatregel nastreeft, zonder dat die maatregel het grondwettelijk beginsel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet en de niet-discriminatie t.a.v. de hen erkende rechten aantast (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

- GRONDWET - Art. 10

De bepalingen die de gewaarborgde gezinsbijslag invoeren, leggen het residuaal karakter van de regeling van de gewaarborgde gezinsbijslag t.a.v. de andere gezinsbijslagen vast (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

KB 25 okt. 1971 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag

Art. 4

S.12.0090.N 29 april 2013 AC nr. ...

Het arrest dat het recht op gewaarborgde kinderbijslag toekent aan de eiser voor de twee bedoelde kinderen, zonder vast te stellen dat zij vanaf 31 augustus van het kalenderjaar dat zij de leeftijd van 18 jaar bereikten zich bevonden in één van de hypotheses bepaald in artikel 62, §§2 tot 5 Kinderbijslagwet werknemers is niet naar recht verantwoord.

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

- KINDERBIJSLAG [ZIE: 173 GEZINSBIJSLAG] -

KB 26 april 1968

Art. 2

P.97.0469.N 15 april 1997 AC nr. ...

Personeelsleden van de Dienst Enquêtes van het Hoog Comité van Toezicht die hoedanigheid hebben van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, behouden onverminderd deze hoedanigheid bij de uitvoering van gerechtelijke opdrachten ter controle op de toekenning en op de aanwending van toelagen verleend door de Staat, ongeacht of de naar aanleiding van dergelijke controle vastgestelde inbreuken gepleegd zijn door aangestelden van de administratie of door derden.

- POLITIE -

KB 26 dec. 1938

Art. 19

C.94.0135.F 6 februari 1995 AC nr. ...

Art. 19 K.B. betreffende de pensioenregeling van het gemeentepersoneel is impliciet opgeheven.~

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Gemeenten en provincies)

- PENSIOEN - Burgerlijk pensioen

- GEMEENTE -

KB 26 dec. 1998

Art. 12, § 5

C.08.0619.N 26 november 2009 AC nr. 701

De registratiecommissie die per provincie beslist over de aanvragen tot registratie en de verzoekschriften tot schrapping van de aannemers heeft rechtspersoonlijkheid en kan alleen in rechte optreden.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30bis

S.09.0106.F 15 november 2010 AC nr. 676

Een nieuwe wet die de oude wet wel opheft maar nog steeds hetzelfde doel nastreeft of een feit onder dezelfde voorwaarden als de oude wet strafbaar stelt, kan worden toegepast op de feiten die onder vigeur van de oude wet zijn gepleegd; indien de nieuwe wet nog steeds hetzelfde doel als de opgeheven wet nastreeft maar het feit onder andere voorwaarden dan die wet strafbaar stelt, kan zij evenwel slechts worden toegepast op de feiten die onder vigeur van de oude wet zijn gepleegd, als dat onder de voor de rechtszoekende meest gunstige voorwaarden geschiedt.

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

Artt. 2, § 1, en 9, § 1, 4°

C.10.0432.F 6 februari 2012 AC nr. ...

De schrapping van de registratie als aannemer, bepaald in artikel 9, §1, 4°, van het koninklijk besluit van 26 december 1998, zoals het van toepassing was op de feiten, is geen straf maar het gevolg van de verdwijning van een van de toekenningsvoorwaarden van die registratie; die schrapping is een maatregel die is genomen om het oorspronkelijke doel van preventie en openbare veiligheid te blijven verwezenlijken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

KB 26 maart 1965

Art. 5

S.96.0115.F 9 juni 1997 AC nr. ...

In geval van onderbreking van de ambtsuitoefening, is de toelage die aan een personeelslid der ministeries wordt verleend en die kan worden toegekend voor het verrichten van prestaties welke niet als normaal kunnen worden beschouwd, in de regel alleen verschuldigd als die onderbreking niet langer duurt dan dertig werkdagen en voor de ambtenaar geen verlies van zijn recht op wedde meebrengt; de duur van die onderbreking moet worden berekend rekening houdend met de oorzaak van de onderbreking, die dezelfde moet zijn, maar niet op grond van het al dan niet doorlopend karakter van de onderbreking, nu zij niet noodzakelijk doorlopend moet zijn.

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Rijk)

KB 26 okt. 2007

Art. 1, eerste en tweede lid

F.10.0142.N 19 januari 2012 AC nr. ...

De bepaling van het K.B. van 26 oktober 2007, dat de erin vastgestelde basis-, mimimum- en maximumbedragen van de rechtsplegingsvergoeding vastgesteld worden per aanleg, verhindert niet dat, wanneer twee of meer rechtsvorderingen wegens samenhang worden gevoegd, de rechter twee of meer rechtsplegingsvergoedingen kan toekennen, indien hij oordeelt dat de samengevoegde zaken afzonderlijke geschillen uitmaken; wanneer de rechter oordeelt dat de samengevoegde zaken geen afzonderlijke geschillen zijn, dan is slechts een rechtsplegingsvergoeding verschuldigd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GERECHTSKOSTEN - Belastingzaken - Procedure voor de feitenrechter

C.09.0269.N 22 april 2010 AC nr. 273

De bepaling van het K.B. van 26 oktober 2007, dat de erin vastgestelde basis-, mimimum- en maximumbedragen van de rechtsplegingsvergoeding vastgesteld worden per aanleg, verhindert niet dat, wanneer twee of meer rechtsvorderingen wegens samenhang worden gevoegd, de rechter twee of meer rechtsplegingsvergoedingen kan toekennen, indien hij oordeelt dat de samengevoegde zaken afzonderlijke geschillen uitmaken (1). (1) Zie I. SAMOY en V. SAGAERTDe wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van kosten en erelonen van een advocaat", R.W., 2007-08, (674) 685; contra J.-F. VAN DROOGHENBROECK en B. DE CONINCKLa loi du 21 avril 2007 sur la répétibilité des frais et honoraires d'avocat ", J.T., 2008, (37) 43.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 10

C.10.0573.F 19 mei 2011 AC nr. ...

De hangende zaken, waarop de bepalingen van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, die artikel 1022, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek wijzigt, onmiddellijk van toepassing zijn, zijn die waarover nog uitspraak moet worden gedaan bij de inwerkingtreding van die wet op 1 januari 2008 (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ADVOCAAT -

C.08.0483.N 25 maart 2010 AC nr. 216

De nieuwe wet betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat is niet alleen van toepassing op de vorderingen die overeenkomstig die nieuwe wet onder de vorm van een rechtsplegingsvergoeding worden geformuleerd, maar tevens op de vorderingen strekkende tot vergoeding van die kosten en erelonen als vergoedbaar element van schade; wanneer de eerste rechter voor 1 januari 2008 uitspraak heeft gedaan over een vordering strekkende tot vergoeding van die kosten en erelonen als vergoedbaar element van schade, maar deze beslissing het voorwerp uitmaakt van een tijdig en regelmatig hoger beroep, dient de appelrechter toepassing te maken van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat in beide aanleggen, met dien verstande dat de eventueel toe te kennen rechtsplegingsvergoeding thans de aanvankelijk gevorderde schadevergoeding vervangt (1). (1) Art. 1022 Ger.W., zoals vervangen bij artikel 7 Wet 21 april 2007.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 2

C.09.0463.F 21 oktober 2011 AC nr. ...

Krachtens artikel 1022, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, kan de rechter een partij niet veroordelen om aan de tegenpartij een rechtsplegingsvergoeding te betalen die hoger is dan het door de Koning vastgestelde basisbedrag, zonder die beslissing met bijzondere redenen te omkleden, zelfs als de veroordeelde partij het door de tegenpartij gevorderde bedrag van de vergoeding niet heeft betwist en voor zichzelf een rechtsplegingsvergoeding heeft gevorderd die hoger is dan het basisbedrag (1). (1) Het O.M. had in zijn gedeeltelijke andersluidende conclusie aangevoerd dat het middel niet ontvankelijk was en baseerde zich hiervoor op het arrest van het Hof van 18 nov. 2008, AR P.08.0768.N, AC, 2008, nr. 642.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 2, eerste lid

P.10.0109.N 11 mei 2010 AC nr. 329

Wanneer de vordering zowel een niet in geld waardeerbare vordering bevat als een in geld waardeerbare vordering, dient de rechtsplegingsvergoeding te worden bepaald op basis van de vordering waarvoor de hoogste wettelijke rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 3

C.09.0270.N 22 april 2010 AC nr. 274

De rechter kan niet ambtshalve afwijken van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, zoals bepaald in het K.B. van 26 oktober 2007, indien niet een van de partijen hierom verzoekt.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 1, tweede lid, en 2, eerste en tweede lid

C.10.0497.N 17 november 2011 AC nr. ...

Ingeval van wijziging van de vordering in de loop van het geding wordt het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding bepaald door het bedrag van de vordering zoals dit in de laatste conclusie in die aanleg wordt gevorderd.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 1, tweede lid, en 2, tweede lid

C.09.0456.N 10 januari 2011 AC nr. ...

Uit het geheel van de artikelen 1017, eerste en vierde lid, 1018, eerste lid, 6° en 1022, eerste lid Ger.W. en de artikelen 1, tweede lid en 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007, volgt dat de in het gelijk gestelde partij slechts recht heeft op één rechtsplegingsvergoeding per aanleg, die berekend wordt op basis van het bedrag van de hoofdvordering.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

KB 26 okt. 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in art. 1022 Ger.Wb. en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artt. 1 tot 13 W. 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de

Art. 1, eerste en tweede lid

S.12.0029.N 8 december 2014 AC nr. 761

De veroordeling tot de gerechtskosten onderstelt dat tussen de partijen een daadwerkelijke procesverhouding bestaat; wanneer meerdere eisers bij eenzelfde akte onderscheiden vorderingen op een zelfde grondslag instellen tegen een of meer verweerders, zonder dat de afsplitsing van de zaken wordt gevorderd en gelast, dient de rechter, vooraleer meerdere rechtsplegingsvergoedingen toe te kennen en ook al doet iedere vordering in beginsel een afzonderlijke procesverhouding ontstaan, na te gaan of de samengevoegde zaken, gelet op de concrete elementen ervan, in hun geheel beschouwd niet eenzelfde geschil uitmaken, maar wel afzonderlijke geschillen.

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 10

C.13.0017.N 15 september 2014 AC nr. 520

Artikel 1022, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, is, vanaf haar inwerkingtreding, onmiddellijk van toepassing op de hangende zaken; onder hangende zaken worden de zaken bedoeld waarover, in de betreffende aanleg, nog uitspraak moet worden gedaan bij de inwerkingtreding van de nieuwe wet; hieruit volgt dat in hoger beroep geen rechtsplegingsvergoeding overeenkomstig de nieuwe wet kan worden toegekend voor de procedure gevoerd in eerste aanleg onder de toepassing van de oude wet (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ADVOCAAT -

Artt. 2, 3 en 4

S.13.0018.N 8 december 2014 AC nr. 763

De uitzonderingsregel inzake de gerechtskosten van het tweede lid van artikel 1017 Gerechtelijk Wetboek geldt bij vorderingen ingesteld door een sociaal verzekerde in de zin van de Wet Handvest Sociaal Verzekerde in een procedure zoals bedoeld in artikel 580, 2°, Gerechtelijk Wetboek; de appelrechters stellen vast dat de vordering van de verweerder ertoe strekt te horen zeggen dat hij in de periode vanaf 1 januari tot en met 30 november 2007 als werknemer van een vennootschap diende te worden beschouwd; zij oordelen dat de RSZ te dezen geen instelling is zoals bedoeld in artikel 2, 2°, Wet Handvest Sociaal Verzekerde omdat hij geen prestaties van sociale zekerheid toekent en de verweerder in de relatie met de eiser daarom ook geen natuurlijke persoon is die recht heeft op sociale prestaties in de zin van artikel 2, 7°, van het voormelde Handvest; de appelrechters die aldus oordelen en de rechtsplegingsvergoeding op grond hiervan bepalen volgens artikel 3 Tarief Rechtsplegingsvergoeding, verantwoorden hun beslissing niet naar recht (1). (1) Het Hof vernietigt de bestreden beslissing in zoverre het eiser veroordeelt tot een rechtsplegingsvergoeding die de bedragen van artikel 4 Tarief Rechtsplegingsvergoeding overtreft. Het oordeelt dat er geen aanleiding tot verwijzing is. In deze zaak maakt het Hof toepassing van artikel 1111, laatste lid Gerechtelijk Wetboek.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

KB 26 sept. 1996

Art. 13, § 1, bijlage bij

C.08.0198.N 15 mei 2009 AC nr. 320

De wettelijke bepaling krachtens welke "voor de opdrachten voor aanneming van werken de opdracht in de modaliteiten voorziet voor een prijsherziening", stelt de modaliteiten van de herziening vast, voor zover de aanbestedende overheid deze herziening toelaat; zij verleent aan de aanbestedende overheid de mogelijkheid om een herzieningsbepaling in de opdracht op te nemen, zonder echter aan de aannemer een recht op prijsherziening te verlenen, wanneer daar niet in het bestek of de overeenkomst is in voorzien.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 16, § 3, 1e, 2e en 4e lid, en § 4, 1e lid, bijlage bij

C.10.0088.N 25 maart 2011 AC nr. ...

De op straffe van verval voorgeschreven termijn van dertig dagen geldt enkel voor de verplichting van de aannemer om de feiten en omstandigheden die de gang van het werk verstoren aan de aanbestedende overheid bekend te maken en niet voor de bondige beschrijving van de invloed die deze feiten en omstandigheden hebben of zouden kunnen hebben op de opdracht en de kosten van de aanneming (1), noch voor het indienen van een behoorlijk becijferd verzoek. (1) Cass., 21 sept. 2007, AR C.05.0590.F, AC, 2007, nr. 425.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 20, § 6, 1°

C.07.0218.N 19 september 2008 AC nr. 485

De uitsluiting van iedere boete wegens laattijdige uitvoering op het deel waarop het van ambtswege eenzijdig verbreken van de opdracht door de aanbestedende overheid slaat strekt zich niet uit tot de periode voorafgaand aan de verbreking.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 3, § 1

C.07.0404.N 15 mei 2008 AC nr. 299

Afgezien van het weren van de afwijkingen die onregelmatig zijn bij gebrek aan verplichte motivering, dient de rechter die, inzake een overheidsopdracht met een geraamd bedrag, zonder btw, gelijk aan of hoger dan 800.000 frank, te oordelen heeft over de regelmatigheid van een in het bestek bepaalde afwijking van de algemene aannemingsvoorwaarden, na te gaan of de bijzondere eisen van de beschouwde opdracht deze afwijking noodzakelijk maken; hierbij gaat hij op grond van een onaantastbare beoordeling van de gegevens van de zaak na of het bestuur in staat is van die bijzondere eisen te doen blijken en vermag hij ook andere door de partijen aangebrachte elementen in aanmerking te nemen, dan deze waarvan door het bestuur verplicht of facultatief gewag werd gemaakt in het bestek (1). (1) Zie Cass., 26 april 1990, AR 8603, AC, 1989-90, nr 504.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

De afwijkingen van de artikelen 5, 6, 7, 10, § 2, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 30, § 2, 36 en 41 van de algemene aannemingsvoorwaarden voor de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en voor de concessies voor openbare werken, toepasselijk op alle overheidsopdrachten met een geraamd bedrag, zonder btw, gelijk aan of hoger dan 800.000 frank, die niet gemotiveerd worden in het bestek, zijn niet regelmatig; de omstandigheid dat afwijkingen in het bestek van de andere artikelen van die algemene aannemingsvoorwaarden niet moeten gemotiveerd worden, belet het bestuur niet toch een motivering in het bestek op te nemen, maar de afwezigheid van motivering kan in dit geval niet leiden tot de onregelmatigheid van de afwijking.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 44, § 2, bijlage bij

C.10.0552.N 27 oktober 2011 AC nr. ...

Met betekening in de zin van artikel 44, §2, van de algemene aannemingsvoorwaarden voor overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en voor de concessies voor openbare werken, moet worden verstaan de loutere mededeling aan de aannemer van het proces-verbaal van voorlopige oplevering (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 6, § 2

C.05.0289.N 8 september 2006 AC nr. 398

De straf die de aanbestedende overheid van rechtswege en zonder ingebrekestelling toepast indien de aannemer niet binnen dertig kalenderdagen volgend op de dag van de gunning van het bewijs van het stellen van de borgtocht overlegt bedraagt 0,07 pct. die wordt berekend op de oorspronkelijke aannemingssom per kalenderdag vertraging, met een maximum van 2 pct. van die som (1). (1) De toepasselijke en betwiste § 2 van de algemene aannemingsvoorwaarden, die de bijlage vormen van het K.B. van 26 september 1996 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten en van de concessies voor openbare werken werd gewijzigd bij artikel 3 van het K.B. van 29 april 1999 (B.S. 19 mei 1999). Dit gewijzigd artikel bepaalt (ook in zijn latere versie) uitdrukkelijk dat de straf 0,02 percent van de oorspronkelijke aannemingssom bedraagt.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 20, § 6, en 48, § 1, bijlage bij

C.10.0388.N 27 oktober 2011 AC nr. ...

Indien de rechter de eenzijdige verbreking van de opdracht door de aanbestedende overheid niet rechtsgeldig verklaart, dan staat niets eraan in de weg dat de aanbestedende overheid alsnog de gerechtelijke ontbinding van de overeenkomst vordert krachtens artikel 1184 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M. ...

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

KB 26 sept. 1996 Regie der Gebouwen. _ Onteigening

Art. 16, § 3, eerste en vierde lid, bijlage aan

C.11.0396.N 29 maart 2013 AC nr. ...

De op straffe van verval voorgeschreven termijn van dertig dagen geldt enkel voor de verplichting van de aannemer om de feiten en omstandigheden die de gang van het werk verstoren bekend te maken aan de aanbestedende overheid en niet voor de bondige beschrijving van de invloed die deze feiten en omstandigheden hebben of zouden kunnen hebben op de opdracht en de kosten van de aanneming (1). (1) Cass. 25 maart 2011, AR C.10.0088.N, AC 2011, nr. 226; Cass 21 sept. 2007, AR C.05.0590.F, AC 2007, nr. 425.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 16, § 3, eerste lid, bijlage aan

C.11.0396.N 29 maart 2013 AC nr. ...

De bekendmaking waartoe de aannemer jegens de aanbestedende overheid gehouden is omtrent de feiten en omstandigheden die de uitvoering van het werk verstoren, dient schriftelijk te geschieden; de wet vereist evenwel voor dit geschrift geen enkele vorm of voorwaarde; die bekendmaking kan dus gebeuren in de processen-verbaal van de werfvergadering of in het dagboek (1). (1) Cass. 21 sept. 2007, AR C.05.0590.F, AC 2007, nr. 425.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

KB 26 sept. 2000

Art. 24

P.03.1577.N 23 maart 2004 AC nr. 164

De opheffing van artikel 6 van het ministerieel besluit van 19 oktober 1999 betreffende de private radioverbindingen, door artikel 24 van het koninklijk besluit van 26 september 2000 betreffende radio- en eindapparatuur en de erkenning van hun conformiteit, dat in werking trad op 10 november 2000, had alleen maar tot gevolg dat vanaf deze datum geen toestellen voor radioverbindingen of eindapparatuur voor telecommunicatie, goedgekeurd op basis van de oude bijlagen, meer in de handel mogen worden gebracht, maar niet dat voordien regelmatig in de handel gebrachte toestellen of eindapparatuur niet meer mogen worden gebruikt (1). (1) Artikel 6 van het ministerieel besluit van 19 oktober 1999 betreffende de private radioverbindingen bepaalde dat het in de handel brengen van toestellen voor radioverbindingen of eindapparatuur voor telecommunicatie, goedgekeurd op basis van de oude bijlagen van het ministerieel besluit van 19 oktober 1979, toegelaten was tot 7 april 2001. Eiser voerde een schending aan van artikel 121 van de Wet van 21 maart 1991 houdende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven en van het ministerieel besluit van 19 oktober 1999 omdat het toestel "Multanova" uitzond op een frequentie, die door het ministerieel besluit van 19 oktober 1999 werd geschrapt, zodat de vaststelling van de snelheidsovertreding volgens eiser onwettig was.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

KB 27 april 2007

Art. 77, tweede lid

P.08.0719.F 8 oktober 2008 AC nr. 532

De vergoeding die de rechter aan iedere veroordeelde ten gunste van de Staat oplegt, is geen straf.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

KB 27 dec. 2007

Art. 36

C.08.0619.N 26 november 2009 AC nr. 701

De registratiecommissies ingesteld op basis van artikel 10 van het koninklijk besluit van 26 december 1998 tot uitvoering van de artikelen 400, 401, 403, 404 en 406 van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992 en van artikel 30bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, blijven, minstens voor de afhandeling van de aanvragen tot registratie en de verzoekschriften tot schrapping, waarover op 1 januari 2008 nog niet definitief is beslist, na die datum voortbestaan en kunnen ook verder in rechte optreden.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

KB 27 maart 1987

Art. 1, 3°

S.95.0119.N 13 mei 1996 AC nr. ...

De gelijkheid van behandeling inzake ondersteuning en bijstand van overheidswege ter voorziening van levensonderhoud, van de regelmatig op het grondgebied verblijvende vluchtelingen en van Belgische onderdanen geldt slechts, eventueel met terugwerkende kracht, voor de persoon die krachtens de toepasselijke wetgeving de hoedanigheid van vluchteling bezit en als dusdanig is erkend.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- BESTAANSMINIMUM -

- VREEMDELINGEN -

KB 27 nov. 1985

Art. 50, § 4

D.07.0018.F 13 juni 2008 AC nr. 370

De tuchtrechtelijke beslissing die de straf schrapping uitspreekt en de gestrafte het recht ontneemt het beroep van vastgoedmakelaar uit te oefenen, is niet naar recht verantwoord wanneer noch uit die beslissing, noch uit enig ander stuk van de rechtspleging blijkt dat zijn zaak in openbare zitting is behandeld (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 1997, AR D.96.0003.N, AC, 1997, nr. 417.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 52

D.08.0011.F 8 januari 2009 AC nr. 18

Artikel 52 van het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstituten die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn opgericht, vereist niet dat in de beslissingen van de Kamers van beroep vermeld wordt dat zij bij meerderheid zijn gewezen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

Artt. 51 en 53, tweede lid

D.05.0027.N 12 januari 2007 AC nr. 23

De kennisgeving van een beslissing in tuchtzaken van de uitvoerende kamer van een beroepsinstituut voor dienstverlenende intellectuele beroepen, zoals dat van vastgoedmakelaars, gebeurt op het ogenblik dat de aangetekende brief op het adres van de bestemmeling wordt aangeboden (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- MAKELAAR -

Met betekening van een beslissing in tuchtzaken van de uitvoerende kamer van een beroepsinstituut voor dienstverlenende intellectuele beroepen, zoals dat van vastgoedmakelaars, wordt een kennisgeving bedoeld (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- MAKELAAR -

Artt. 59 en 66

D.08.0025.N 1 oktober 2009 AC nr. 545

In een procedure tot wraking die in het kader van een tuchtzaak volgens de regels van de artikelen 828 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek moet verlopen, kunnen niet als partij worden beschouwd de organen die over de tuchtzaak moeten oordelen of die over de zaak krachtens de wet een advies moeten uitbrengen; dit geldt onder meer voor de rechtskundig assessor die, in het wrakingincident ingesteld door de beroepsbeoefenaar, voor de kamer van beroep (zoals deze van het Beroepsinstituut van erkende boekhouders en fiscalisten) wordt gehoord in zijn advies; het feit dat de rechtskundig assessor hoger beroep kan instellen staat hieraan niet in de weg.

- WRAKING -

- ACCOUNTANT -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

Artt. 63, 65 en 66

D.08.0025.N 1 oktober 2009 AC nr. 545

De akte van de wraking van een lid van een uitvoerende kamer van een beroepsinstituut voor de dienstverlenende intellectuele beroepen, zoals het Beroepsinstituut van erkende boekhouders en fiscalisten, kan, bij gebrek aan specifieke griffie-organisatie, in de lokalen van het instituut worden neergelegd, weze dit op de zitting.

- WRAKING -

- ACCOUNTANT -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

Artt. 65 en 66

C.11.0065.N 11 februari 2011 AC nr. ...

De akte van de wraking van een lid van een uitvoerende kamer van een beroepsinstituut voor de dienstverlenende intellectuele beroepen, zoals het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars, kan bij gebrek aan een specifieke griffieorganisatie in de lokalen van het beroepsinstituut worden neergelegd, weze dit op de rechtszitting (1). (1) Zie Cass., 1 okt. 2009, AR D.08.0025.N, nr. 545.

- WRAKING -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

Wanneer het Hof vaststelt dat het wrakingsverzoek van leden van de kamer van beroep van het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars voldoet aan de vereisten van de artikelen 833 en 835 van het Ger. W., doch uit de stukken waarop het vermag acht te slaan, niet blijkt dat de secretaris van de kamer van beroep de formaliteiten van artikel 836 van het Ger. W. heeft nageleefd, verwijst het de zaak terug naar de kamer van beroep, alvorens het kennis zal kunnen nemen van het wrakingsverzoek.

- WRAKING -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

Artt. 7, § 1 en 44

D.99.0013.F 30 november 2000 AC nr. ...

Een uitvoerende kamer van een beroepsinstituut dat voor dienstverlenende intellectuele beroepen is opgericht, kan slechts op geldige wijze beraadslagen indien ten minste de voorzitter of de ondervoorzitter, twee werkende of plaatsvervangende leden en de rechtskundige bijzitter of diens plaatsvervanger aanwezig zijn.

- MAKELAAR -

KB 28 dec. 1950

Art. 108

P.09.1105.F 9 december 2009 AC nr. 730

De nalatigheid van de klager om te voldoen aan de verplichting tot voorafgaande consignatie van de kosten, heeft geen invloed op de rechtspleging wanneer zij door de vordering van het openbaar ministerie is gedekt, wat aan de vervolging haar wettelijke basis verleent en wettigt dat de kosten ervan door de Schatkist worden voorgeschoten; daaruit volgt dat deze nalatigheid niet belet dat uitspraak wordt gedaan over de strafvordering die met een burgerlijke partijstelling is ingesteld, waarna een vordering tot onderzoek is ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- STRAFVORDERING -

Het openbaar ministerie of de beklaagde kunnen, zelfs voor het eerst in hoger beroep, aan de rechtstreeks dagende partij een grond tegenwerpen om niet te procederen, namelijk haar verzuim om de sommen te betalen die zij in consignatie moet geven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- STRAFVORDERING -

Art. 11

P.95.0474.N 26 november 1996 AC nr. ...

Niet wettig is de veroordeling van de beklaagde in de kosten van meer dan één origineel van de dagvaardingen hem op dezelfde datum betekend door dezelfde gerechtsdeurwaarder om in meer dan één zaak te verschijnen op dezelfde rechtszitting.~

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- DAGVAARDING -

Art. 124

P.96.1256.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Een verdachte, wiens voorlopige hechtenis door de kamer van inbeschuldigingstelling is gehandhaafd, kan noch de schending van artikel 5 E.V.R.M., noch de schending van zijn recht van verdediging of van het beginsel van de rechtspleging op tegenspraak afleiden uit het feit dat vijf processen-verbaal ontbreken in het ter inzage van de verdachte en diens raadslieden gelegde dossier wanneer, enerzijds, uit de regelmatig opgemaakte en niet van valsheid betichte inventaris van het dossier blijkt dat drie van die processen-verbaal in het dossier zaten ten tijde van de verschijning van de verdachte voor de raadkamer, en wanneer, anderzijds, de raadslieden van die verdachte van de twee overige processen-verbaal inzage hebben gekregen ten tijde van hun verschijning voor de kamer van inbeschuldigingstelling, en, ten slotte, de raadslieden elke verdaging van de zaak naar een latere datum met het oog op de vervollediging van het dossier hebben geweigerd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 125

S.06.0053.F 19 november 2007 AC nr. 564

Het controleverslag dat door de federale politie is opgesteld en zonder verdere rechtspleging is verzonden naar de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, die het vervolgens aan de R.V.A. heeft medegedeeld, is geen akte van de rechtspleging wanneer op het ogenblik van die mededeling nog geen enkele rechterlijke overheid die wettelijk met de uitoefening van de strafvordering is belast, van dit verslag of van de daarin vermelde feiten kennisgenomen had (1). (1) Het arrest van het Hof doet geen uitspraak over de vraag of een dergelijk controleverslag al dan niet een akte van de rechtspleging is. M.b.t. de machtiging van de procureur-generaal bij het hof van beroep, zie Cass., 23 jan. 1991, AR 8479, nr. 272; 25 maart 2003, AR P.02.1699.N, nr. 202. Vgl. thans artikel 96, K.B. 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, B.S. 25 mei 2007, 2de Ed., p. 28209.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

- OPENBAAR MINISTERIE -

- WERKLOOSHEID - Allerlei

S.06.0091.N 29 oktober 2007 AC nr. 513

Wanneer een akte van onderzoek en rechtspleging wordt meegedeeld door een sociale inspectiedienst aan de instellingen van sociale zekerheid, de sociale inspecteurs van de andere inspectiediensten of aan ambtenaren belast met het toezicht op andere wetgevingen, wordt deze mededeling specifiek geregeld door artikel 5, van de Arbeidsinspectiewet en niet door het voorschrift van artikel 125, van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950.

- GERECHTSKOSTEN - Algemeen

P.05.1182.F 19 oktober 2005 AC nr. 524

De onderzoeksrechter moet, in het kader van onderzoeken die hij doet uitvoeren, geen machtiging van de procureur-generaal bij het hof van beroep krijgen, om processen-verbaal mede te delen aan inspecteurs van het RIZIV die aan het onderzoek deelnemen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 91

P.94.0656.F 9 november 1994 AC nr. ...

De veroordeling tot betaling van de vaste vergoeding bedoeld in artikel 11 Wet 1 juni 1849 tot herziening van de tarieven in strafzaken, moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezenverklaarde feiten, in het bijzonder ongeacht de omstandigheid dat de feiten dagtekenen van vòòr de inwerkingtreding van de wetsbepalingen die het bedrag van die vergoeding verhogen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 97

P.06.0185.N 30 mei 2006 AC nr. 296

Artikel 97 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de kosten in strafzaken bepaalt niet dat de erin bedoelde staat van kosten door de griffier moet worden opgesteld.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Algemeen

Artt. 1, 2 en 78

C.11.0513.N 3 mei 2013 AC nr. ...

De bevoegdheid van de Commissie voor de Gerechtskosten is beperkt tot het beslechten van geschillen over de taxatie van honoraria van deskundigen; zij heeft geen rechtsmacht om te oordelen over de toekenning van verwijlintresten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

- INTEREST - Moratoire interest

De Commissie voor Gerechtskosten, die werd opgericht bij koninklijk besluit, beslecht betwistingen over de taxatie van honoraria van deskundigen als administratieve overheid en niet als administratief rechtscollege (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

De Commissie voor Gerechtskosten, die werd opgericht bij koninklijk besluit, beslecht betwistingen over de taxatie van honoraria van deskundigen als administratieve overheid en niet als administratief rechtscollege (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

De verbintenis inzake de betaling van de honoraria van deskundigen heeft de betaling van een geldsom tot voorwerp (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

De verbintenis inzake de betaling van de honoraria van deskundigen heeft de betaling van een geldsom tot voorwerp (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INTEREST - Moratoire interest

- VERBINTENIS -

KB 28 dec. 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen

Art. 11.4.1.

C.12.0371.N 10 mei 2013 AC nr. ...

Bosaanplanting in de volgens het gewestplan voor de landbouw bestemde gedeelten van het grondgebied is wettelijk niet uitgesloten op voorwaarde dat een afstand van zes meter gelaten wordt tot de scheidingslijn tussen twee erven en dat het college van burgemeester en schepenen vergunning verleent (1). (1) Zie concl. O.M.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

- BOSSEN -

- LANDBOUW -

Art. 16.5.0

C.01.0508.N 24 juni 2002 AC nr. 379

Krachtens artikel 16.5.0 van het K.B. 28 december 1972 zijn recreatiegebieden bestemd voor het aanbrengen van recreatieve en toeristische accommodatie, al dan niet met inbegrip van verblijfsaccommodatie; in deze gebieden kunnen de handelingen en werken aan beperkingen worden onderworpen ten einde het recreatief karakter van de gebieden te bewaren.

- STEDENBOUW - Algemeen

Art. 26

D.03.0023.F 23 september 2004 AC nr. 432

Het bezwaarschrift van een kiezer tegen de uitslag van de verkiezingen van de leden van de provinciale raden, de raden van beroep en de nationale raad van de Orde der geneesheren wordt bij een ter post aangetekende brief gestuurd aan de voorzitter van de raad van beroep die dezelfde taal als voertaal heeft als de provinciale raad waarvan de reclamant afhangt; de brief waarbij dat bezwaarschrift wordt ingediend, is slechts geldig als hij ondertekend is (1). (1) Zie Cass., 6 okt. 2000, AR F.97.0038.N, nr 526.

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Artt. 1, § 1, tweede lid, 2 en 14.4.4

C.01.0023.N 27 juni 2003 AC nr. 383

De bestemming parkgebied die door een plan van aanleg aan een grond in private eigendom wordt gegeven, moet niet noodzakelijk tot onteigening leiden, inzonderheid wanneer het parkgebied niet toegankelijk wordt gemaakt voor het publiek zodat het op grond van die bestemming ingeroepen verbod te bouwen of te verkavelen niet het gevolg is van een in uitzicht gestelde onteigening in de zin van artikel 37, zesde lid, 1, van de Stedenbouwwet.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Artt. 1, 2 en 16

P.00.0475.N 6 november 2001 AC nr. ...

Artikel 42, § 1, 7°, Stedenbouwdecreet, beoogt de wijzigingen van gebruik, die een belangrijke weerslag hebben op de bestemming en de ordening van het grondgebied, te onderwerpen aan een vergunning en het tweede lid van dit artikel bepaalt daartoe de criteria op grond waarvan de Vlaamse Regering de lijst opstelt van de gebruikswijzigingen die moeten worden vergund, doch de verwijzing, in deze bepaling, naar "de bestemmingen van voorlopig vastgestelde gewestplannen, van vastgestelde gewestplannen en van algemene plannen van aanleg tot stand gebracht overeenkomstig artikel 12, derde lid, van dit decreet" houdt niet in dat de bedoelde gebruikswijzigingen steeds verboden zijn of, omgekeerd, steeds toelaatbaar zijn zolang zij niet uitdrukkelijk verboden zijn krachtens de bepalingen van deze plannen of van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen; het komt aan de overheid toe, in de gevallen bepaald in het uitvoeringsbesluit van 17 juli 1984, houdende het vergunningsplichting maken van sommige gebruikswijzigingen, overeenkomstig deze bepalingen te oordelen of de voorgenomen wijziging kan worden vergund en artikel 5 van dit besluit bepaalt dat het nieuwe gebruik van een in een recreatiegebied gelegen vergund gebouw, met als hoofdfunctie diens permanente bewoning, geacht wordt een belangrijke ruimtelijke weerslag te hebben op de onmiddellijke omgeving en dat een dergelijke wijziging een voorafgaande vergunning behoeft (1) (2) (3). (1) BOES, M.Ruimtelijke ordening en stedebouw", Jaarboek Milieurecht 1998, Die Keure, p. 517. (2) Artikel 42 Stedenbouwdecreet werd opgeheven bij artikel 171, eerste lid, Decreet Vlaamse Raad van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening met inwerkingtreding op 1 mei 2000 (artikel 38 Decreet Vlaamse Raad van 26 april 2000). (3) Het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen werd opgeheven door artikel 5, § 3, van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (B.S., 18 mei 2000), in werking getreden op 1 mei 2000 (artikel 6).

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

- STEDENBOUW - Algemeen

Artt. 7 en 8

C.10.0638.N 29 maart 2013 AC nr. ...

Het begrip “industrie of industriële bedrijven” in de zin van de artikelen 7 en 8 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 verwijst naar bedrijven die grondstoffen verwerken of naar productief-technische bedrijven; louter commerciële of dienstverlenende bedrijven, zoals winkels, warenhuizen of veilingen zijn geen industrie of industriële bedrijven in de zin van die bepalingen; een tuinbouwveiling beantwoordt niet aan de definitie van het wettelijk begrip milieubelastende industrie (1). (1) Het OM concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep; het was van oordeel dat het tweede middel niet ontvankelijk was gezien het antwoord op de vraag of een bepaalde bedrijvigheid hetzij een industrieel of ambachtelijk bedrijf is, of een complementair dienstverlenend bedrijf ten behoeve van andere industriële bedrijven, hetzij milieubelastend is, noopt tot een onderzoek van feiten, waarvoor het Hof niet bevoegd is.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

KB 28 feb. 1963

Art. 15, derde tot vijfde lid

C.98.0226.N 16 februari 2001 AC nr. ...

Er is slechts exploitatie van een kerninstallatie, die aanleiding geeft tot de heffing van een jaarlijkse retributie, wanneer de vergunde kernreactoren gebruikt worden voor de productie van elektrische energie met een mogelijkheid tot aanbod aan de afnemers; daartoe volstaat niet dat slechts een technisch proces is opgestartikel

- ENERGIE -

- RETRIBUTIE -

KB 28 feb. 1999 houdende bijzondere maatregelen van <epidemiologisch> toezicht op en preventie van aangifteplichtige runderziekten

Artt. 1, 1° en 2°, en 2, § 1, eerste lid

P.13.2055.N 6 mei 2014 AC nr. ...

Uit de tekst van artikel 6, §1, Diergeneeskundewet en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat de verantwoordelijke per diersoort vrij de erkende dierenarts kiest met wie hij een geschreven overeenkomst wenst te sluiten voor diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding; aan dit recht van vrije keuze zowel wat betreft het sluiten van een overeenkomst voor diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding als wat betreft de erkende dierenarts wordt geen afbreuk gedaan door wat is bepaald in artikel 3, §1, derde lid, KB Diergeneeskundige Bedrijfsbegeleiding omdat de verantwoordelijke immers ook de vrije keuze heeft van een bedrijfsdierenarts met wie een geschreven overeenkomst met het oog op de epidemiologische bewaking en de preventie van aangifteplichtige ziekten wordt gesloten.

- DIERENARTS -

Uit de tekst van artikel 6, §2, Diergeneeskundewet, de wetsgeschiedenis ervan en de doelstellingen van de wetgever volgt dat de Koning op grond van het voormelde artikel 6, §2, met artikel 3, §1, derde lid, KB Diergeneeskundige Bedrijfsbegeleiding, kon bepalen dat indien de verantwoordelijke een geschreven overeenkomst wil sluiten met een erkende dierenarts met het oog op diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding en hij reeds een overeenkomst heeft gesloten met een door hem zelf vrij gekozen erkende dierenarts die als bedrijfsdierenarts zal meewerken aan de epidemiologische bewaking en de preventie van aangifteplichtige ziekten, de diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding ook door deze laatste erkende dierenarts moet worden verzekerd.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- DIERENARTS -

KB 28 juni 1969

Art. 3, eerste lid

S.99.0123.F 8 december 2003 AC nr. 632

Bij ontstentenis van de verklaring die de nog niet beschermde persoon dient te overhandigen ter gelegenheid van zijn aansluiting bij een ziekenfonds of zijn inschrijving bij een gewestelijke dienst van de hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, kan de wachttijd van zes maanden die hij moet volbrengen om recht op verstrekkingen te verkrijgen, niet ingaan (1). (1) Zie Cass., 1 maart 1993, AR 9595, nr 121, met concl. O.M., in Bull. en Pas., I, 1993, nr 121; K.B. 28 juni 1969 vóór de wijziging ervan bij K.B. 4 april 1985.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

KB 28 maart 1975

Art. 1, §§ 1 en 2

S.09.0023.N 1 februari 2010 AC nr. 76

Het begrip "distibutie" in artikel 1, § 2 van de koninklijke besluiten van 28 maart 1975 en 12 januari 1976 die de bevoegdheid van de paritaire comités nr 117 en nr 211 bepalen, stelt geen bijkomende vereisten aan de aard van de bedrijvigheden bedoeld in artikel 1, § 1 waaronder het vervoer van petroleumproducten, zodat een onderneming die het louter vervoer verzorgt van petroleumproducten of -derivaten aan de in artikel 1, § 2 bepaalde kwantitatieve maatstaven inzake de distributie van deze producten kan beantwoorden en derhalve tot de paritaire comités nrs 117 en 211 kan behoren.

- PARITAIR COMITE -

KB 28 maart 1996

Artt. 1, 11°, 12° en 13°, 3, § 1 en 3

C.11.0572.F 4 oktober 2012 AC nr. ...

De vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik is verschuldigd door de intracommunautaire aankoper die noch exclusief noch groothandelaar is, zelfs als zijn hoofdactiviteit niet erin bestaat de litigieuze apparaten of dragers ter beschikking te stellen van particulieren.

- AUTEURSRECHT -

KB 28 nov. 1969

Art. 17bis

S.01.0105.N 10 december 2001 AC nr. ...

Wanneer in het kader van tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers verschillende overeenkomsten van bepaalde duur voor tewerkstelling van studenten worden aangegaan, blijft de vrijstelling van de toepassing van de sociale zekerheid behouden voor zover de som van de kalenderdagen waarop de student in de maanden juli, augustus en september krachtens deze overeenkomsten tewerkgesteld werd, niet groter is dan 31; de omstandigheid dat opeenvolgende overeenkomsten voor bepaalde duur werden gesloten, aanvang nemend op maandag en eindigend op vrijdag, telkens onderbroken gedurende de zaterdag en zondag doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Art. 17bis, inzonderheid het eerste lid, na zijn vervanging bij K.B. van 24 juni 1991 en vóór zijn wijziging bij K.B. van 8 augustus 1997, 24, 1°, K.B. van 28 november 1969.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

- ARBEID - Tijdelijke arbeid

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.00.0043.N 2 april 2001 AC nr. ...

Wanneer aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 17bis van het K.B. van 28 november 1969 is voldaan, is de mondelinge overeenkomst tot tewerkstelling van studenten onttrokken aan de toepassing van de R.S.Z.-wet (1). (1) Zie cass. 29 juni 2000, A.R. nr S.98.0145.F (AC 2000, nr 416) en de noot getekend J.F.L.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Vorm

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 17bis, eerste lid

S.98.0145.F 29 juni 2000 AC nr. ...

De overeenkomst voor tewerkstelling van studenten die schriftelijk is vastgesteld en uitgevoerd overeenkomstig de voorgeschreven wettelijke en verordenende bepalingen, is een overeenkomst voor een tewerkstelling van studenten, zelfs als er geen afschrift van de overeenkomst door de werkgever aan de door de Koning aangewezen ambtenaar is meegedeeld; de student kan die overeenkomst evenwel op elk ogenblik zonder opzeggingstermijn en zonder vergoeding beëindigen (1). (1) Vgl. L. VAN HOESTENBERGHE, De tewerkstelling van studenten, Oriëntatie 5 mei 1990, blz. 116 en 122. Het is interessant om de oorsprong van artikel 126, Arbeidsovereenkomstenwet, op te sporen om de draagwijdte ervan te verduidelijken. Die bepaling, waarover de parlementaire voorbereiding van de voormelde wet geen duidelijkheid verschaft, vloeit voort uit artikel 5, Wet 9 juni 1970 betreffende de tewerkstelling van studenten. De parlementaire voorbereiding van de laatstgenoemde wet geeft de bekommernis van de wetgever weer om de belangen van de tewerkgestelde student te beschermen. Het voorstel van wet bepaalde oorspronkelijk dat de student, bij ontstentenis van een geschrift, de overeenkomst te allen tijde kon beëindigen zonder naleving van een opzeggingstermijn en zonder vergoeding (artikel 6). Waarom? "Dit artikel heeft een dubbel doel. Wanneer geen geschrift bestaat, wordt een arbeidsovereenkomt geacht gesloten te zijn voor onbepaalde tijd. Dit zou eventueel tot gevolg hebben dat de student, op het ogenblik dat hij meent dat de abeidsovereenkomst een einde neemt, moet vaststellen dat hij geen opzeggingstermijn heeft betekend, en zijn overeenkomst moet verlengen wil hij niet gehouden zijn tot de plaatsvervangende vergoeding. Dit bezwaar bestaat evenwel niet voor de arbeidsovereenkomsten voor werklieden wanneer het gebruik of het paritair comité het afsluiten van mondelinge overeenkomsten van bepaalde tijd toestaan. Vervolgens is het artikel bedoeld als burgerlijke sanctie ten overstaan van de werkgever. De werkgever zal er aldus toe aangezet worden een schriftelijke overeenkomst op te stellen, wil hij niet in de onzekerheid zijn op ieder ogenblik zijn hulp in het bedrijf te verliezen op een ogenblik dat deze in het bedrijf het meest nodig is" (Gedr. St. Senaat, zitting 1968-1969, nr. 190, blz. 4). In zijn advies nr. 313 heeft de Nationale Arbeidsraad geoordeeld dat de overeenkomst, bij ontstentenis van een geschrift, moest beantwoorden aan de voorwaarden van de voor onbepaalde tijd aangegane verbintenissen en voorgesteld om artikel 6 te schrappen, zonder dat hieraan evenwel gevolg is gegeven (Gedr. St. Senaat, zitting 1969-1970, nr. 279, blz. 23). In artikel 6 bepaalde het voorstel reeds dat een afschrift van de overeenkomst aan de arbeidsinspectie moest worden medegedeeld op straffe van de in artikel 19 bedoelde strafsancties. In voornoemd advies heeft de Nationale Arbeidsraad, deze keer met succes, gepleit om van dergelijke sancties af te zien (id., blz. 25). De wetgever heeft de burgerlijke sanctie in geval van het ontbreken van een geschrift, ook in geval van niet-mededeling van de overeenkomst aan de arbeidsinspectie opgelegd : "Het is inderdaad overdreven in een zwaardere sanctie te voorzien bij gebrek aan mededeling dan bij gebrek aan geschrift" (id., blz. 11). De wetgever heeft in dit geval blijkbaar alleen kunnen verwijzen naar de tweede doelstelling die hij aan artikel 6 van het voorstel had gegeven, nl. een middel om de werkgever onder druk te zetten. De doelstelling die erin bestond de student te beschermen door hem de mogelijkheid te geven te ontkomen aan de gevolgen van een heromschrijving van de overeenkomst, had immers geen enkel nut als de werkgever alleen maar verzuimd had de overeenkomst aan de sociale inspectie mee te delen. Alvorens de W. 21 maart 1995 betreffende de studentenarbeid te wijzigen, werd de Nationale Arbeidsraad verzocht een nieuw advies uit te brengen (advies nr. 1011 van 29 okt. 1991), waarin hij opnieuw vaststelde dat de sanctie, bij ontstentenis van geschrift, erin bestond dat de arbeidsovereenkomst een overeenkomst voor onbepaalde tijd werd ingevolge artikel 9, Arbeidsovereenkomstenwet. Daar artikel 126 zo algemeen was gesteld dat de daarin voorgeschreven sanctie zelfs kon worden opgelegd als die heromschrijving geen bestaansreden had, stelde de Raad de zachtere maatregelen voor die in het tweede en derde lid van het huidige artikel 126 zijn opgenomen. Uit de parlementaire voorbereiding van de W. 21 maart 1995 blijkt dat de wetgever zelfs overwogen heeft de student nog meer te beschermen door te bepalen dat de werkgever tot het betalen van een schadevergoeding zou worden veroordeeld (Pasin., 1995, 439). Niemand heeft echter nog de draagwijdte in vraag gesteld van de sanctie die opgelegd wordt in geval van niet-mededeling van de overeenkomst aan de arbeidsinspectie.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Vorm

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 18

S.09.0102.N 10 januari 2011 AC nr. ...

Het inwonen in de zin van artikel 18 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 veronderstelt niet noodzakelijk dat de dienstbode in dezelfde woning als zijn werkgever leeft (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 19, § 1

S.05.0052.F 29 juni 2009 AC nr. 448

Het enkele vakantiegeld dat verdiend werd gedurende de twaalf maanden die voorafgaan aan de maand waarin de vakantie wordt genomen, kan niet worden uitgesloten uit de berekening van het enkele en het dubbele vakantiegeld van de bediende wiens loon veranderlijk is (1). (1) Cass., 15 jan. 1996, AR S.95.0093.N, A.C., 1996, nr 31.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

S.95.0093.N 15 januari 1996 AC nr. ...

Het gedeelte van het vakantiegeld dat overeenstemt met het normaal loon voor de vakantiedagen, wordt als loon beschermd voor de sociale zekerheid en komt in aanmerking voor de berekening van de sociale bijdragen overeenkomstig artikel 19, §1, K.B. 28 nov. 1969.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 19, § 1, eerste en vierde lid

S.02.0043.N 2 december 2002 AC nr. 648

Zo in beginsel elke aanvullende betaling van vakantiegeld, boven het wettelijk verschuldigd vakantiegeld, als loon wordt beschouwd voor de berekening van sociale zekerheidsbijdragen en in die zin afwijkt van artikel 2, derde lid, 1° Loonbeschermingswet, moet evenwel niet als aanvullend vakantiegeld worden aangezien maar als een vakantiegeld, de betaling van bedragen ingevolge een wettelijke bepaling om voor de werknemer hetzelfde voordeel te behouden als in een vorige regeling van het vakantiegeld (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 1989, A.R. nr 6384, nr 287.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 19, § 2, 1°

S.04.0139.N 7 februari 2005 AC nr. 74

De regel krachtens welke de vergoedingen toegekend in geval van sluiting van ondernemingen niet als loon worden aangemerkt voor de heffing van sociale zekerheidsbijdragen betreft niet uitsluitend de sluitingsvergoeding bedoeld in artikel 6, Sluitingswet maar alle vergoedingen die uitgekeerd worden als schadeloosstelling van zulke ontslagen werknemers bij de sluiting van een onderneming zoals bedoeld in de Sluitingswet (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de vernietiging op grond van het eerste onderdeel. Het oordeelde dat artikel 19, § 2, 1° van het uitvoeringsbesluit enkel de wettelijke sluitingsvergoeding bedoeld in artikel 6, Sluitingswet 1966 op het oog heeft zodat conventionele of bovenwettelijke sluitingsvergoedingen onder het loonbegrip vallen en bijgevolg niet vrijgesteld zijn van bijdrageheffing.

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

De regel krachtens welke de vergoedingen toegekend in geval van sluiting van ondernemingen niet als loon worden aangemerkt voor de heffing van sociale zekerheidsbijdragen betreft niet uitsluitend de sluitingsvergoeding bedoeld in artikel 6, Sluitingswet maar alle vergoedingen die uitgekeerd worden als schadeloosstelling van zulke ontslagen werknemers bij de sluiting van een onderneming zoals bedoeld in de Sluitingswet (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de vernietiging op grond van het eerste onderdeel. Het oordeelde dat artikel 19, § 2, 1° van het uitvoeringsbesluit enkel de wettelijke sluitingsvergoeding bedoeld in artikel 6, Sluitingswet 1966 op het oog heeft zodat conventionele of bovenwettelijke sluitingsvergoedingen onder het loonbegrip vallen en bijgevolg niet vrijgesteld zijn van bijdrageheffing.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Voor de toepassing van artikel 19, § 2, 1°, K.B. 28 nov. 1969 dient te worden voldaan aan de vereisten van sluiting van onderneming in de zin van de Sluitingswet en van gerechtigde op de toekenning van de in artikel 6, Sluitingswet bedoelde sluitingsvergoeding; werknemers die zelf ontslag nemen voldoen niet aan deze vereisten (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de vernietiging op grond van het eerste onderdeel. Het oordeelde dat artikel 19, § 2, 1° van het uitvoeringsbesluit enkel de wettelijke sluitingsvergoeding bedoeld in artikel 6, Sluitingswet 1966 op het oog heeft zodat conventionele of bovenwettelijke sluitingsvergoedingen onder het loonbegrip vallen en bijgevolg niet vrijgesteld zijn van bijdrageheffing.

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

Voor de toepassing van artikel 19, § 2, 1°, K.B. 28 nov. 1969 dient te worden voldaan aan de vereisten van sluiting van onderneming in de zin van de Sluitingswet en van gerechtigde op de toekenning van de in artikel 6, Sluitingswet bedoelde sluitingsvergoeding; werknemers die zelf ontslag nemen voldoen niet aan deze vereisten (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de vernietiging op grond van het eerste onderdeel. Het oordeelde dat artikel 19, § 2, 1° van het uitvoeringsbesluit enkel de wettelijke sluitingsvergoeding bedoeld in artikel 6, Sluitingswet 1966 op het oog heeft zodat conventionele of bovenwettelijke sluitingsvergoedingen onder het loonbegrip vallen en bijgevolg niet vrijgesteld zijn van bijdrageheffing.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 19, § 2, 14°

S.03.0051.N 17 november 2003 AC nr. 574

De geschenkencheques die niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 19, § 2, 14°, K.B. 28 november 1969, maken loon uit voor het volledig bedrag van de cheques en niet alleen ten belope van het bedrag dat het maximumbedrag van 1000 BEF overschrijdt (1). (1) Cass., 6 mei 2002, AR S.01.0174.N, nr 273.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 19, § 2, 4°, eerste lid

S.00.0193.F 14 januari 2002 AC nr. 22

Wanneer wordt betwist dat bedragen die aan een werknemer worden betaald als terugbetaling voor de kosten die door de werkgever moeten worden gedragen, het karakter van loon hebben, dient de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, die belast is met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen, aan te tonen dat die bedragen geen terugbetaling van dergelijke kosten zijn (1). (1) Zie concl. O.M. Het arrest van het Hof van 15 jan. 2001, A.R. S.99.0074.F, vermeld in de concl. van het O.M., werd intussen gepubliceerd in AC 2001, nr 23.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.99.0074.F 15 januari 2001 AC nr. ...

De sociale-zekerheidsbijdragen zijn niet verschuldigd op de werkelijke meerkosten die de werkgever moet dragen ingevolge de tewerkstelling van een werknemer, zonder dat die kosten inherent zijn aan de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, ongeacht de bron van die verbintenis en de wijze waarop ze moet worden nagekomen (1). (1) Zie concl. O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.99.0135.F 6 november 2000 AC nr. ...

Geen enkele socialezekerheidsbijdrage is verschuldigd op de bedragen die de werkgever aan een werknemer dient terug te betalen, ongeacht de wijze waarop hij daartoe verbonden is, als vergoeding voor de reële kosten die die werknemer wegens zijn tewerkstelling heeft gemaakt, zonder dat die kosten onlosmakelijk deel uitmaken van de uitvoering van de arbeids-overeenkomst (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 1985, A.R. 4794, nr. 90; 9 okt. 1989, A.R. 6654, nr. 83; 17 mei 1993, A.R. 8322, nr. 239, met concl. adv.-gen. Bresseleers; 29 nov. 1993, A.R. S.93.0036.F, nr. 491 en 14 feb. 2000, A.R. S.98.0106.F, nr. 116.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.98.0106.F 14 februari 2000 AC nr. ...

Geen enkele sociale-zekerheidsbijdrage is verschuldigd op de bedragen die de werkgever aan een werknemer moet terugbetalen ter vergoeding van de werkelijke kosten die laatstgenoemde betaald heeft ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 19bis, § 1, tweede lid en § 2

S.01.0174.N 6 mei 2002 AC nr. 273

Een maaltijdcheque die werd of wordt verleend ter vervanging of omzetting van loon, premies, voordelen in natura of enig ander voordeel of een aanvulling hierbij, wordt voor het volledig bedrag als loon beschouwd waarop sociale bijdragen verschuldigd zijn en niet enkel ten belope van het bedrag dat het vervangen of omgezette loon, premie of voordeel of aanvulling hierbij te boven gaat.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 3, 4°

S.08.0103.N 15 december 2008 AC nr. 732

Onder gedeeltelijk afgewerkte producten in de zin van artikel 3, 4° van het koninklijk besluit van 28 november 1969, waarbij de toepassing van de RSZ-wet van 27 juni 1969 wordt verruimd, moeten de producten worden begrepen die nog niet klaar zijn om aan de consument te worden aangeboden en die nog een bepaalde bewerking vereisen alvorens ze verkoopbaar zijn, zodat het voorzien van een product van een aangepaste verpakking, van een laatste verpakking of van een aangepast etiket een bewerking is van een gedeeltelijk afgewerkt product in de zin van de genoemde wettelijke bepaling.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.08.0008.N 20 oktober 2008 AC nr. 563

De uitbreiding van het toepassingsgebied van de RSZ-wet van 27 juni 1969 heeft tot doel deze personen, die in sociaal-economisch opzicht in een zelfde toestand verkeren als de werknemers, dezelfde sociale bescherming te verlenen zodat artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 er aldus toe strekt de huisarbeiders die niet onder het gezag van een werkgever werken in omstandigheden die gelijkaardig zijn aan die van een arbeidsovereenkomst in de zin van artikel 119.1, van de Arbeidsovereenkomstenwet, dezelfde sociale bescherming te verlenen als de huisarbeiders die wel door een arbeidsovereenkomst verbonden zijn. Deze gelijkstelling met werknemers, die beperkt is tot de sociale zekerheidswetgeving en niet raakt aan de bestaande rechtsverhouding tussen partijen, is geen maatregel die ertoe strekt de bewijslast van de RSZ bij "de aanpak van schijnzelfstandigheid" te verlichten.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Uit artikel 119.1, van de Arbeidsovereenkomstenwet en artikel 2, § 1, van de RSZ-wet van 27 juni 1969 volgt dat de verruiming van de toepassing van de wet van 27 juni 1969 bij artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot de personen die op een door hen gekozen plaats, in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst grondstoffen of gedeeltelijk afgewerkte producten bewerken die één of verschillende handelaars hun hebben toevertrouwd en die alleen werken of gewoonlijk ten hoogste vier helpers tewerkstellen, alsmede tot die handelaars, van toepassing is op personen die niet onder het gezag van een werkgever arbeid verrichten (1). (1) Zie Cass., 19 juni 2006, AR S.04.0154.N, AC, 2006, nr 336.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.07.0075.N 11 februari 2008 AC nr. 101

Bij de verruiming van de toepassing van de RSZ wet, zoals bepaald in artikel 3,4° van het Koninklijk besluit van 28 november 1969, dient bij ontstentenis van nadere precisering van wat in dit geval als basis moet dienen voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen, uitsluitend als loon te worden beschouwd datgene wat als tegenprestatie van de arbeid betaald wordt.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

In een overeenkomst voor zelfstandige arbeid komt het gedeelte van de vergoeding die door de opdrachtgever aan de zelfstandige arbeider wordt betaald en die er toe strekt de zelfstandige arbeider toe te laten zelf zijn bijdragen voor het sociaal statuut der zelfstandigen en de bijkomende kosten met betrekking tot de arbeid te betalen, niet in aanmerking als loon voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen voor werknemers.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

In geval de rechter aanneemt dat de overeenkomst voor zelfstandige arbeid onder toepassing valt van artikel 3,4° K.B. van 28 november 1969, stemt de in de overeenkomst voor zelfstandige arbeid bedongen en door de opdrachtgever te betalen vergoeding niet noodzakelijk overeen met het loon op basis waarvan de door de bedoelde bewerkers van grondstoffen of gedeeltelijk afgewerkte producten te betalen socialezekerheidsbijdragen dienen te worden berekend.

- LOON - Algemeen

S.04.0154.N 19 juni 2006 AC nr. 336

De personen bedoeld in artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 zijn niet de huisarbeiders omschreven in artikel 119.1 van de Arbeidsovereenkomstenwet, bijgevolg moet bij de beoordeling van gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst in het kader van artikel 3, 4°, van het voormeld uitvoeringsbesluit geen rekening worden gehouden met het gezagselement, zoals dit besloten ligt in artikel 119.1 van de Arbeidsovereenkomstenwet.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

De verruiming van de toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot de personen bedoeld in artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969, is van toepassing op personen die niet onder het gezag van een werkgever arbeid verrichten (1). (1) Cass., 8 maart 2004, AR S.02.0116.F, nr 130; 4 okt. 2004, AR S.04.0007.N, nr 449.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.04.0007.N 4 oktober 2004 AC nr. 449

De arbeidsgerechten mogen bij hun oordeel of de voorgelegde feitelijke gegevens in hun geheel en in hun onderling verband genomen bewijzen dat de thuiswerkers arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst, geen rekening houden met gegevens die vreemd zijn aan de voorwaarden en omstandigheden waarin de arbeid wordt verricht; zij mogen daarbij evenmin gegevens die niet vreemd zijn aan die voorwaarden en omstandigheden, buiten beschouwing laten (1). (1) Cass., 8 maart 2004, AR S.02.0116.F, nr ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

S.02.0116.F 8 maart 2004 AC nr. 130

Personen tot wie de sociale zekerheid voor werknemers kan worden uitgebreid omdat zij arbeid verrichten onder gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst zijn niet degenen die, al dan niet ingevolge een arbeidsovereenkomst, onder gezag of in een verhouding van ondergeschiktheid arbeiden, maar degenen die arbeiden in omstandigheden welke gelijkenis vertonen met die waaronder arbeid in een verhouding van ondergeschiktheid wordt verricht (1). (1) Cass., 9 april 1979, (AC, 1978-79, 944).

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.95.0063.F 8 januari 1996 AC nr. ...

Om te oordelen of thuiswerkers arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst en derhalve onder de sociale zekerheid vallen, mag de rechter geen rekening houden met gegevens die niets te maken hebben met de voorwaarden en omstandigheden waarin de arbeid wordt verricht.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 3, 5°

S.03.0137.F 23 mei 2005 AC nr. 289

Art. 3, 5°, K.B. 28 nov. 1969, bepaalt de voorwaarden waaronder de vervoerders van goederen onderworpen zijn aan de sociale zekerheid van de werknemers; een blote eigenaar is een eigenaar in de zin van die bepaling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ... .

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.02.0094.N 3 februari 2003 AC nr. 79

Artikel 3, 5° van het koninklijk besluit van 28 november 1969 verruimt de toepassing van de R.S.Z.-wet alleen tot de personen die in de omschreven omstandigheden het bedoelde vervoer verrichten. Die verruiming is beperkt tot het bedoelde vervoer en is niet van toepassing voor andere taken die geen rechtstreeks verband houden met het verrichten van vervoer en die door de betrokkene voor de ondernemer worden uitgevoerd (1). (1) Zie Cass., 29 nov. 1999, A.R. S.99.0048.N, nr 637.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.01.0096.F 9 december 2002 AC nr. 657

Artikel 3, 5° van het koninklijk besluit van 28 november 1969 stelt de voorwaarden vast waaronder de vervoerders van goederen onderworpen zijn aan de sociale zekerheid voor werknemers; één van die voorwaarden in dat artikel is dat het vervoer moet opgedragen zijn aan de personen die het verrichten (1). (1) Zie concl. O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

P.94.0134.F 5 april 1995 AC nr. ...

De Koning is met artikel 3, 5°, K.B. 28 nov. 1969 tot uitvoering van de Sociale-Zekerheidswet dat, onder bepaalde voorwaarden, de toepassing van voormelde wet uitbreidt tot de personen die vervoer van goederen verrichten dat hun door een onderneming opgedragen wordt, de bevoegdheden niet te buiten gegaan die hem zijn toegekend bij artikel 2, § 1, 1° van die wet.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Art. 3, 5°bis

S.96.0180.N 17 november 1997 AC nr. ...

De uitbreiding van artikel 3, 5°bis, K.B. 28 november 1969 vindt geen toepassing op personen die personenvervoer verrichten, wanneer de taken die zij verrichten erop gericht zijn het vervoer op doeltreffende wijze te doen verrichten en niet in het verrichten van vervoer zijn begrepen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Het verrichten van personenvervoer in de omstandigheden omschreven door artikel 3, 5°bis K.B. 28 november 1969 tot uitbreiding van de R.S.Z. Wet 27 juni 1969, kan andere taken behelzen dan het besturen van een voertuig.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 3, enig lid, 5°

S.99.0048.N 29 november 1999 AC nr. ...

Voor de toepassing van de R.S.Z.-wet, op grond van artikel 3, enig lid, 5 K.B. 28 nov. 1969 is niet vereist dat het verrichten van het vervoer de hoofdactiviteit is van de door de ondernemer gegeven opdracht.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30

S.01.0036.N 10 december 2001 AC nr. ...

Aan personen die in de openbare sector tewerkgesteld en die uitsluitend bijdrageplichtig zijn voor de regeling inzake de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit, sector geneeskundige verzorging, kunnen toelagen en vergoedingen worden toegekend wegens het verrichten van prestaties die niet als normaal kunnen beschouwd worden en om lasten te dragen die niet als normaal en aan de functie onafscheidelijk verbonden kunnen worden beschouwd; toelagen en vergoedingen kunnen ook verstrekt worden in het raam van een algemeen sociaal beleid (1). (1) Artikel 30 K.B. van 28 november 1969 werd met ingang van 1 januari 1991 vervangen bij artikel 1 K.B. van 19 november 1990, B.S. 30 november 1990. In de huidige versie stelt artikel 30, § 1, K.B. van 28 november 1969 dat voor de berekening van de bijdragen mede rekening gehouden wordt met om het even welke toelage, premies en vergoedingen waarop de belanghebbenden gerechtigd zijn. Artikel 30, § 2, K.B. van 28 november 1969 duidt evenwel de categorieën aan van vergoedingen en toelagen die uitgesloten zijn voor de berekening van de bijdragen.

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Gemeenten en provincies)

De eindejaarstoelage, bestaande uit een forfaitair gedeelte en een veranderlijk gedeelte, is een toelage of vergoeding, alhoewel deze niet aan extra-prestaties of lasten beantwoordt, en is derhalve uitgesloten uit de berekeningsbasis van de bijdragen voor de personeelsleden die in de openbare sector zijn tewerkgesteld en die enkel bijdrageplichtig zijn voor de regeling inzake de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit, sector geneeskundige verzorging (1). (1) Artikel 30 K.B. van 28 november 1969 werd met ingang van 1 januari 1991 vervangen bij artikel 1 K.B. van 19 november 1990, B.S. 30 november 1990. In de huidige versie stelt artikel 30, § 1, K.B. van 28 november 1969 dat voor de berekening van de bijdragen mede rekening gehouden wordt met om het even welke toelage, premies en vergoedingen waarop de belanghebbenden gerechtigd zijn. Artikel 30, § 2, K.B. van 28 november 1969 duidt evenwel de categorieën aan van vergoedingen en toelagen die uitgesloten zijn voor de berekening van de bijdragen.

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Gemeenten en provincies)

De termen "om het even welke toelage of vergoeding" in de zin van artikel 30 K.B. van 28 november 1969 omvatten alle bedragen die regelmatig aan het personeel worden toegekend bovenop de wedde en die geen wezenlijk bestanddeel van de wedde uitmaken (1). (1) Artikel 30 K.B. van 28 november 1969 werd met ingang van 1 januari 1991 vervangen bij artikel 1 K.B. van 19 november 1990, B.S. 30 november 1990. In de huidige versie stelt artikel 30, § 1, K.B. van 28 november 1969 dat voor de berekening van de bijdragen mede rekening gehouden wordt met om het even welke toelage, premies en vergoedingen waarop de belanghebbenden gerechtigd zijn. Artikel 30, § 2, K.B. van 28 november 1969 duidt evenwel de categorieën aan van vergoedingen en toelagen die uitgesloten zijn voor de berekening van de bijdragen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

S.97.0097.N 16 maart 1998 AC nr. ...

De bijzondere toelagen en jaarvergoedingen worden uitgesloten van de berekeningsbasis van de sociale zekerheidsbijdragen van de vastbenoemde personeelsleden uit de openbare sector die uitsluitend bijdrageplichtig zijn voor de regeling inzake de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit, sector geneeskundige verzorging.

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

- OPENBARE DIENST -

Art. 34

S.02.0006.N 18 november 2002 AC nr. 611

Het feit dat een werknemer, nadat het loon hem effectief verschuldigd is ingevolge het verrichten van de overeengekomen arbeidsprestaties, niet verder aanspraak maakt op dat loon of met de werkgever overeenkomt dat dit loon verminderd wordt of niet wordt betaald, verhindert niet dat sociale-zekerheidsbijdragen op dat loon verschuldigd zijn (1). (1) Zie Cass., 16 sept. 1985, A.R. nr 4745, nr 28.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Het verschuldigd zijn van de sociale-zekerheidsbijdragen is in de regel niet afhankelijk gesteld van de uitbetaling van het loon waarop de werknemer aanspraak heeft, maar wel van het verschuldigd zijn van dit loon.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 34, eerste en voorlaatste lid

S.07.0103.N 22 september 2008 AC nr. 493

Uit artikel 42, eerste lid, van de Sociale Zekerheidswet Werknemers 1969 en artikel 34, eerste en voorlaatste lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 volgt dat het recht van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid om een vordering in te stellen tot betaling van de bijdragen voor het verstreken kwartaal, slechts ontstaat na het verstrijken van de in het voorlaatste lid van het artikel 34 bepaalde termijn en dat de verjaringstermijn derhalve slechts op dat ogenblik ingaat.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Art. 34, eerste, tweede en vijfde lid

S.05.0062.F 9 oktober 2006 AC nr. 468

Het bedrag van de kwartaalbijdragen die de werkgever aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid verschuldigd is, is pas op de vier, bij koninklijk besluit voorgeschreven data van elk jaar opeisbaar, en de werkgever die voor de 5de van elke maand bijdragevoorschotten stort, lost zijn bijdrageschuld ten vroegste op één van die vier data af en niet, geheel of gedeeltelijk, op de datum van elke voorlopige betaling.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 36

S.00.0142.N 18 februari 2002 AC nr. 112

Het arrest dat oordeelt dat het als loon beschouwde voordeel bestaat in de financiering door de werkgever door een continuïteitsbijdrage van de aandelen van zijn werknemers in de personeelscoöperatie en dat de betaling van dit voordeel plaatsvindt op het ogenblik van de betaling van de continuïteitsbijdrage door de werkgever aan de personeelscoöperatie en niet op het ogenblik van de toekenning van de aandelen aan de werknemers door de personeelscoöperatie, beslist wettig dat de personeelscoöperatie geen derde is die tussenkomt in de betaling van het als loon beschouwde voordeel.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Wanneer de betaling van loon dat verschuldigd is door de werkgever, door een derde gebeurt, wordt deze derde als werkgever beschouwd voor de inning en invordering van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen en treedt hij in de plaats van de werkgever voor de vervulling van alle verplichtingen betreffende dit loon.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 55, § 1

S.05.0006.N 12 september 2005 AC nr. 423

Wanneer aan de voorwaarden van de artikelen 28, § 2 van de wet van 27 juni 1969 en 55, § 1 van het K.B. van 28 november 1969 is voldaan, verbieden deze bepalingen de R.S.Z. niet de bijdrageopslag en verwijlsinterest te vorderen, maar laten hem alleen de mogelijkheid deze niet te vorderen; het behoort niet tot de bevoegdheid van de rechter aan de R.S.Z. een dergelijke afstand op te leggen (1). (1) Cass., 19 dec. 1973, AC 1974, p. 453.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 55, § 2

C.10.0625.F 30 mei 2011 AC nr. ...

Wanneer de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid de vermindering weigert en de werkgever die weigering betwist, dan ontstaat er tussen die laatste en de Dienst een geschil omtrent de verplichting tot het betalen van de opslagen, verwijlinterest of vaste vergoeding. Krachtens artikel 580, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek valt dat geschil onder de materiële bevoegdheid van de arbeidsrechtbank en, bijgevolg, onder de rechtsmacht van de hoven en rechtbanken (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Art. 9, § 2

S.98.0116.F 6 november 2000 AC nr. ...

De regeling betreffende de jaarlijkse vakantie voor werknemers geldt niet voor personen die door de Staat krachtens een arbeidsovereenkomst in dienst genomen worden. Andersl. concl. (1) (1) Het O.M. besloot tot verwerping. Het was van oordeel dat het enige middel feitelijke grondslag miste. Het vond dat het arbeidshof geenszins besliste dat het personeel van de Nationale Loterij "onderworpen was aan de regeling van de arbeidsovereenkomst en ook aan de statutaire bepalingen die van toepassing zijn op het Rijkspersoneel", maar vaststelde dat het personeel van de Nationale Loterij, dat alle rechten genoot die verbonden zijn aan het werknemersstatuut, bij beslissing van de minister van Financiën, op advies van het beheersorgaan, "onderworpen kon zijn" aan de statutaire bepalingen die eigen zijn aan het Rijkspersoneel. Aangezien het beheersorgaan van de Nationale Loterij geen enkel advies had gegeven en de Minister van Financiën geen beslissing had genomen, viel het personeel van de Nationale Loterij dus niet onder de statutaire bepalingen die gelden voor het Rijkspersoneel. Het cassatiemiddel beruste dus op een foutieve premisse.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Artt. 34, tweede lid en 54bis

S.06.0084.N 17 september 2007 AC nr. 410

Wanneer de werkgever gebruik maakt van de hem in artikel 34, tweede lid, geboden mogelijkheid om als voorschot een lager bedrag te betalen dan het bedrag van 30 procent van de bijdragen verschuldigd voor het voorlaatste vervallen kwartaal, en een voorschot betaalt gelijk aan 30 procent van de vermoedelijke bijdragen van het lopende kwartaal en nadien blijkt dat het door de werkgever betaalde voorschot minder bedraagt dan 30 procent van de effectief verschuldigde bijdragen van het lopende kwartaal, en aldus ontoereikend is, houdt dit in dat de werkgever zijn verplichtingen niet is nagekomen in de zin van artikel 54bis Uitvoeringsbesluit R.S.Z.-wet 1969 (1). (1) Art. 34, tweede lid van het K.B. van 28 november 1969, vóór de wijziging ervan bij K.B. van 14 oktober 2005.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

KB 28 nov. 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Art. 19, § 2, 2°

S.11.0103.F 3 februari 2014 AC nr. ...

De preventieadviseur mag niet op de ondernemingsraad verkozen worden; hij mag niet genieten van de bescherming bepaald bij de artikelen 14 tot 19 van de Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden; de door de werkgever betaalde vergoeding op grond van artikel 10 van de wet van 20 december 2002 betreffende de bescherming van de preventieadviseurs, wanneer de werkgever de krachtens deze wet voorgeschreven procedures niet heeft gevolgd, is geen vergoeding die verschuldigd is wegens de eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst van personeelsafgevaardigden.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Op de vergoeding die wordt uitbetaald ter bescherming van het ambt van preventieadviseur zijn geen sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 20, §§ 1 en 2, 2°

S.13.0099.N 8 december 2014 AC nr. 765

Wanneer de werkgever aan de werknemer een persoonlijke computer gratis ter beschikking stelt om voor persoonlijke doeleinden te gebruiken, dit is om thuis vrij te gebruiken, wordt de werknemer geacht een voordeel in natura te genieten ter waarde van het in artikel 18, §3, 10°, KB/WIB92 bepaalde forfait; het arrest dat onbetwist ervan uitgaat dat de verweerster aan haar werknemers een persoonlijke computer gratis ter beschikking stelt voor persoonlijk gebruik, maar oordeelt dat dit geen voordeel in natura oplevert omdat de eiser niet bewijst dat de werknemers privaat gebruik maken van de hun ter beschikking gestelde persoonlijke computer, verantwoordt zijn beslissing dat de verweerster de gevorderde bijdragen op voordelen in natura niet verschuldigd is, niet naar recht.

- LOON - Bescherming

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

KB 28 nov. 1975 betreffende de exploitatie van een bureau voor arbeidsbemiddeling tegen betaling

Artt. 1 en 2

C.98.0125.N 17 januari 2002 AC nr. 36

Een selectie is het geheel van activiteiten dat in opdracht en op kosten van een werkgever wordt uitgevoerd met het oog op het uitbrengen van een advies nopens de geschiktheid van de sollicitanten voor één of meerdere vacatures; een selectiebureau handelt niet in strijd met bepalingen van het koninklijk besluit van 28 november 1975 en van het decreet van 20 maart 1984, in zoverre het de werknemers en de werkgevers niet rechtstreeks met mekaar in contact brengt met het oog op een onmiddellijke totstandkoming van een arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSVOORZIENING - Arbeidsbemiddeling

Uit de bepalingen van het decreet van 20 maart 1984 en het koninklijk besluit van 28 november 1975 blijkt dat onder arbeidsbemiddeling tegen betaling, de handeling van een tussenpersoon, een intermediair, is bedoeld, die erop gericht is tegen betaling werknemers bij te staan bij het zoeken van een nieuwe tewerkstelling en/of werkgevers bij het zoeken van gepaste arbeidskrachten, waarbij de werkgevers en werknemers rechtstreeks met elkaar in contact worden gebracht met het oog op de totstandkoming van een arbeidsbetrekking.

- ARBEIDSVOORZIENING - Arbeidsbemiddeling

KB 28 nov. 1991

Art. 2, §§ 1 en 2

C.96.0413.N 18 november 1999 AC nr. ...

De opvolging door het Vlaams Gewest, wat de contractuele verbintenissen van het Wegenfonds betreft, wordt in beginsel geregeld door artikel 61, § 1, 3e en 4e lid, Financieringswet 1989.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

KB 28 okt. 1993 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de socio-culturele sector

Artt. 1 en 2.1°

S.08.0150.N 18 januari 2010 AC nr. 44

Het artikel 2.1° van het koninklijk besluit van 28 oktober 1993 tot oprichting en vaststelling van de benaming en de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de socio-culturele sector houdt in dat de in artikel 1 van dit koninklijk besluit bedoelde werkgevers, van zodra zij werknemers tewerkstellen aan activiteiten die onder de bevoegdheidsomschrijving van het Paritair Comité voor het hotelbedrijf vallen, onder dit laatste paritair comité ressorteren, dit evenwel uitsluitend ten aanzien van de bedoelde werknemers.

- PARITAIR COMITE -

KB 29 april 1969

Art. 63, derde lid

S.04.0096.F 17 januari 2005 AC nr. 30

Wanneer de Minister van Pensioenen, op grond van de verordenende bepalingen betreffende het verblijf in het buitenland van de gerechtigde van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, beslist de betaling van dat gewaarborgd inkomen te onderbreken en de gerechtigde die beslissing betwist, ontstaat er tussen laatstgenoemde en de Rijksdienst voor Pensioenen een betwisting over het recht op betaling van het gewaarborgd inkomen en is de arbeidsrechtbank bevoegd om over die betwisting uitspraak te doen; de arbeidsrechtbank die van een dergelijke betwisting kennisneemt, oefent haar toezicht op de beslissing van de minister volledig uit; alles wat behoort tot de beoordelingsbevoegdheid van de minister wordt onderworpen aan het toezicht van de rechter, mits het recht van verdediging geëerbiedigd wordt en dat toezicht verricht wordt binnen het kader van het geding, zoals dat door de partijen is bepaald (1). (1). Zie Cass., 10 mei 2004, AR S.02.0076.F, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 2004, I, nr ...; 13 sept. 2004, AR S.03.0129.F, nr ...; artikel 1, § 2, eerste en vierde lid, W. 1 april 1969, na wijziging bij W. 20 juli 1991; artikel 63, derde lid, K.B. 29 april 1969, na wijziging bij K.B., 30 dec. 1991. Art. 63, K.B. 29 april 1969, is daarna gewijzigd bij K.B. 22 jan. 2002.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- PENSIOEN - Gewaarborgd inkomen voor bejaarden

Artt. 20 en 26

S.02.0047.F 29 september 2003 AC nr. 461

De verjaringstermijn van vijf jaar die is voorgeschreven voor de terugvordering van de uitkeringen die ten onrechte zijn betaald als gewaarborgd inkomen voor bejaarden is van toepassing telkens als de onverschuldigde betaling plaatsvindt voor de overlegging van de verklaring waartoe de schuldenaar verplicht is, en de gegevens van die verklaring de Rijksdienst voor Pensioenen de mogelijkheid zouden hebben geboden die onverschuldigde betaling niet te doen (1). (1) Zie Cass., 25 april 1994, AR S.93.0095.N, nr 195; 29 sept. 2003, AR S.03.0003.F, infra, nr

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- PENSIOEN - Gewaarborgd inkomen voor bejaarden

KB 29 dec. 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

Art. 22, §§ 1 en 2

F.05.0020.N 25 mei 2007 AC nr. 276

De nationale regeling van teruggaaf van accijns in het bijzondere geval waarin de vernietiging van de fiscale kentekens geconstateerd wordt door de belastingautoriteiten van de lidstaat die ze heeft afgegeven, moet van die aard zijn dat zij misbruik en fraude niet in de hand mag werken en de teruggaaf niet mag uitsluiten in gevallen waar dergelijke uitsluiting onevenredig zou zijn met het gestelde doel; een verplichte constatatie door de belastingautoriteiten, vooraleer de goederen tot het verbruik worden uitgeslagen, is van aard alle misbruiken te vermijden en is evenredig met het gestelde doel (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 5

F.12.0044.N 16 januari 2014 AC nr. ...

De BTW-administratie is gerechtigd het recht op aftrek te verwerpen met betrekking tot de facturen waarop de leveringsdatum niet is vermeld, nu de vermelding op de factuur van de datum van levering van de goederen nodig is om de inning van de belasting en de controle daarop door de administratie mogelijk te maken (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het komt aan de nationale rechter toe om te oordelen of de door de lidstaten opgelegde verplichte vermeldingen op de factuur nodig zijn om de inning van de BTW en de controle daarvan door de belastingadministratie te verzekeren, en voldoen aan de vereiste dat die vermeldingen niet zo talrijk of technisch mogen zijn dat zij de uitoefening van het recht op aftrek nagenoeg onmogelijk of overdreven moeilijk maken (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.12.0129.N 16 januari 2014 AC nr. ...

Om de termijn om een jurisdictioneel beroep in te stellen te doen ingaan, moet de kennisgeving van de beslissing van de Vlaamse regering over het administratief beroep van de belastingplichtige tegen de leegstandheffing, het bestaan vermelden van een jurisdictioneel beroep bij de rechter en de modaliteiten ervan (1). (1) Zie concl. O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

P.03.0802.N 20 april 2004 AC nr. 207

Aangezien een onttrekking, ook op onregelmatige wijze, aan een schorsingsregeling is gelijkgesteld met uitslag tot verbruik, leidt alle productie, verwerking, voorhanden hebben of verkeer buiten een schorsingsregeling tot de verschuldigdheid van de accijns (1) (2). (1) Zie H.v.J. EG, 5 april 2001, Jur. 2001, I-2729 (van de Water, C-325/99). (2) Thans artikel 6 van de wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 12, § 1, 15, § 1, en 18

P.03.0802.N 20 april 2004 AC nr. 207

Het geleidedocument waarvan elk accijnsproduct dat zich onder de schorsingsregeling in het verkeer tussen de Lid-Staten bevindt, vergezeld gaat, heeft alleen betrekking op het verkeer van accijnsproducten onder de schorsingsregeling zodat het feit dat accijnsproducten worden voorhanden gehouden met een geleidedocument, niet meebrengt dat zij vallen onder de schorsingsregeling voor het voorhanden hebben van accijnsproducten (1). (1) Thans artt. 12, 15, § 1, en 23 van de wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daaarop.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 3, § 1, 1), 4 en 5

F.09.0114.N 20 mei 2011 AC nr. ...

Accijnzen moeten, naargelang het geval, beschouwd worden als heffingen die worden geheven bij of in verband met de invoer van goederen in de zin van de artikelen 1.b) en 8.1 van de TIR-overeenkomst (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 3, sub h en k, 5, 12, § 1, en 15, § 1

P.03.0802.N 20 april 2004 AC nr. 207

Een accijnsgoed dat buiten een schorsingsregeling voorhanden wordt gehouden, is ooit, op welke wijze dan ook, uitgeslagen tot verbruik (1) (2). (1) Zie H.v.J. EG, 5 april 2001, Jur. 2001, I-2729 (van de Water, C-325/99). (2) De thans toepasselijke bepalingen zijn artt. 4, § 1, sub 8° en 11°, 6, 12 en 15, § 1, van de wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

KB 29 dec. 1992 betreffende de structuur en de accijnstarieven inzake minerale olie

Artt. 13, § 2 en 14

P.98.1232.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

Nu de aard van de werkzaamheid en niet de aard van het voertuig bepalend is voor het genieten van vrijstelling van accijns op minerale oliën, genieten de tractoren gebruikt bij de exploitatie van landbouwbedrijven alleen van deze vrijstelling wanneer zij gebruikt worden voor landbouwwerkzaamheden (1). (1) Het K.B. van 29 dec. 1992 is niet meer van toepassing sinds de inwerkingtreding van de wet van 22 oktober 1997 betreffende de structuur en de accijnstarieven inzake minerale olie. Art. 28, 1° van voornoemde wet bekrachtigt voor de periode waarin het van kracht is geweest het K.B. van 29 dec. 1992.

- LANDBOUW -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

KB 29 dec. 1992 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak

Artt. 9, 11 en 12

P.98.0368.N 21 september 1999 AC nr. ...

Het voorhanden hebben van pakjes sigaretten niet bekleed met Belgische fiscale bandjes waarop invoerrechten, accijns en bijzondere accijns verschuldigd zijn, is geen onachtzaamheids- of onopzettelijk misdrijf, maar vereist algemeen opzet, dit is het opzet om wetens en willens de strafrechtelijk verboden, respectievelijk geboden handeling te stellen of na te laten.~

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

KB 29 jan. 1979

Artt. 9 en 10

C.94.0377.F 10 november 1995 AC nr. ...

Zolang de ontvanger van douane de borgtocht voor de betaling van de douanerechten op in een fictief entrepot opgeslagen goederen ontoereikend acht, is degene die de douanerechten verschuldigd is niet van die schuld bevrijd, ook al zijn die de goederen opgenomen in de door de ontvanger gehouden entrepotrekening.~

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

C.95.0014.F 10 november 1995 AC nr. ...

Zolang de ontvanger van douane de borgtocht voor de betaling van de douanerechten op in een fictief entrepot opgeslagen goederen ontoereikend acht, is degene die de douanerechten verschuldigd is niet van die schuld bevrijd, ook al zijn die de goederen opgenomen in de door de ontvanger gehouden entrepotrekening.~

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

KB 29 juli 1992

Art. 1

P.94.0656.F 9 november 1994 AC nr. ...

De veroordeling tot betaling van de vaste vergoeding bedoeld in artikel 11 Wet 1 juni 1849 tot herziening van de tarieven in strafzaken, moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezenverklaarde feiten, in het bijzonder ongeacht de omstandigheid dat de feiten dagtekenen van vòòr de inwerkingtreding van de wetsbepalingen die het bedrag van die vergoeding verhogen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

KB 29 juni 1984

Art. 1

S.95.0090.F 24 juni 1996 AC nr. ...

In de zin van artikel 124, 1ste lid, 1°, Werkloosheidsbesluit 1963 en van artikel 1, K.B. 8 aug. 1986 betreffende de toekenning van wachtuitkeringen aan jonge werknemers die hun studies beëindigd hebben, wordt verstaan onder studies met een volledig leerplan van de secundaire cyclus, de studies die gevolgd werden in het secundair onderwijs met volledig leerplan dat gedurende veertig weken per jaar naar rato van ten minste achtentwintig wekelijkse lesuren en oefeningen van vijftig minuten aan regelmatige leerlingen wordt verstrekt; die studies omvatten geen buiten de onderwijsinstelling bij particulieren gevolgde stages.

- *WERKLOOSHEID - Gerechtigde*

- *ONDERWIJS -*

KB 29 juni 2000

Art. 13

S.03.0040.F 14 maart 2005 AC nr. 155

Art. 52bis, § 1, 3°, Werkloosheidsbesluit 1991, zoals het is gewijzigd bij K.B. 29 juni 2000, bepaalt dat de werknemer uitgesloten kan worden van het genot van de uitkeringen gedurende ten minste 4 weken en ten hoogste 52 weken indien hij werkloos is of wordt t.g.v. het zich niet aanmelden bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling of beroepsopleiding; die regel is niet van toepassing op de feiten die zijn gepleegd vóór 1 aug. 2000, datum waarop het voormelde K.B. 29 juni 2000 in werking is getreden (1). (1) Cass., 22 jan. 1996, AR S.95.0011.F, nr 44, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1996, I, nr 44; zie Cass., 2 mei 1994, AR M.94.0003.F, nr 212; 28 nov. 1996, AR S.96.0039.F, nr 464; 24 mei 2002, AR F.00.0103.F, nr 316.

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte*

- *WERKLOOSHEID - Allerlei*

S.03.0061.F 14 maart 2005 AC nr. 156

Het algemeen rechtsbeginsel van de toepassing van de mildere nieuwe wet is van toepassing op de administratieve sancties inzake werkloosheid (1). (1) Zie Cass., 27 jan. 1938, Bull. en Pas., 1938, I, 23; 22 jan. 1996, AR S.95.0011.F, nr 44, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1996, I, nr 44; 18 feb. 2002, AR S.01.0138.N, nr 115; H. DE PAGE, Traité élémentaire de droit civil belge, eerste deel, 3de uitg., Brussel, Bruylant, 1962, nr 231bis, p. 334 en 335, en noot 1 p. 335; G. VAN HAEGENBORGH en I. BOONE, "De administratieve sancties", Jaarverslag 2004 van het Hof van cassatie van België, nr 7; K.B. 25 nov. 1991, artikel 154, eerste lid, vóór en na de wijziging ervan bij K.B. 29 juni 2000; K.B. 29 juni 2000 tot wijziging van K.B. 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering in het kader van de hervorming van de administratieve sancties, B.S. 13 juli 2000, p. 24567 e.v.

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte*

- *RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -*

- *WERKLOOSHEID - Allerlei*

KB 29 mei 1970

Art. 20, derde lid

D.94.0015.N 25 januari 1996 AC nr. ...

De beslissing van de provinciale raad van de Orde der apothekers dat de apotheker in een tuchtzaak voor de raad moet verschijnen is een beslissing van jurisdictionele aard, waarop de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing is.~

- APOTHEKER -

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Artt. 20 en 27

D.07.0023.F 12 maart 2009 AC nr. 197

De wet sluit niet uit dat de persoon die bij de provinciale raad verslag uitbrengt, de apotheker-onderzoeker is.

- APOTHEKER -

KB 29 mei 1970 tot regeling van de organisatie en de werking der raden van de Orde der apothekers

Art. 27, derde lid

D.12.0023.F 30 mei 2014 AC nr. ...

De beslissing om de apotheker te doen verschijnen maakt de tuchtrechtelijke vervolgingen aanhangig bij de provinciale raad (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. .

- APOTHEKER -

KB 29 okt. 1971

Art. 2, 2°

F.11.0175.N 21 november 2013 AC nr. ...

De BBI-inspecties waarvan de zetel in Brussel is gevestigd, zijn steeds gemachtigd op te treden in het Nederlandse taalgebied nu de bevoegdheid van de directies Brussel A en Brussel B zich uitstrekt tot Brussel-Hoofdstad en tot het Nederlandse en het Franse taalgebied.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

KB 29 okt. 1997 tot invoering van een recht op ouderschapsverlof in het kader van de onderbreking van de beroepsloopbaan

Art. 2

S.07.0027.N 25 februari 2008 AC nr. 102

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 2 van het KB van 29 oktober 1997, artikel 39 van de Arbeidsovereenkomstenwet, artikelen 101, eerste lid, 102, § 1, eerste lid en 103 van de Herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, volgt dat een werknemer die tewerkgesteld is onder een stelsel van verminderde arbeidsprestaties, in geval van eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever, aanspraak kan maken op een opzeggingstermijn waarvan de duur wordt berekend alsof de werknemer zijn arbeidsprestaties niet had verminderd (1). (1) Zie Cass., 11 dec. 2006, AR S.04.0143.N, AC 2006, nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Voor het vaststellen van het bedrag van de vergoeding bepaald in artikel 39, § 1 van de Arbeidsovereenkomstenwet, is daarentegen geen afwijking bepaald, zodat die opzeggingsvergoeding ten gunste van een werknemer die zijn arbeidsprestaties heeft verminderd in geval van eenzijdige beëindiging door de werkgever zou dienen berekend te worden met inachtneming van het loon waarop die werknemer effectief recht heeft op het tijdstip van de kennisgeving van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie Cass., 11 dec. 2006, AR S.04.0143.N, AC 2006, nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Wanneer de werknemer gebruik maakt van zijn recht om de arbeidsprestaties deeltijds verder te zetten in de vorm van een vermindering van de arbeidsprestaties om voor zijn kind te zorgen, is de uitvoering van de arbeidsovereenkomst tijdens de periode van vermindering niet volledig geschorst en heeft de werknemer recht op een overeenkomstig loon van zijn werkgever.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

- LOON - Recht op loon

- LOON - Recht op loon

Art. 2, § 1

S.10.0050.F 13 december 2010 AC nr. 737

De beslissing volgens welke de verschillende behandeling tussen de begunstigden van ouderschapsverlofuitkeringen en de begunstigden van andere socialezekerheidsuitkeringen verantwoord is, in zoverre de R.V.A. in het eerste geval kan afzien van de terugvordering van de betaalde uitkeringen wanneer de begunstigden zich kunnen beroepen op overmacht, terwijl de R.V.A. in het tweede geval van de terugvordering kan afzien, niet alleen bij overmacht maar ook in behartigenswaardige gevallen indien de schuldenaar te goeder trouw is, is naar recht verantwoord wanneer zij overweegt dat de R.V.A. geen enkel argument voordraagt waaruit zou blijken dat het behartigenswaardig geval geen reden vormt om af te zien van de terugvordering van een ouderschapsverlofuitkering en de rechter niet inziet welk argument omtrent de specificiteit van die uitkeringen zulks zou rechtvaardigen.

- WERKLOOSHEID - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

KB 3 aug. 1976 Algemeen Lozingsreglement

Art. 10

P.93.0263.N 27 maart 1995 AC nr. ...

De door de overheid verleende lozingsvergunning die voorwaarden oplegt met het oog op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, is niet onwettig doordat aan die voorwaarden ingevolge andere wettelijke bepalingen, namelijk inzake stedebouw en onbevaarbare waterlopen, niet zou kunnen worden voldaan, wat enkel gevolgen heeft voor de uitvoering van de verleende vergunning.

- MILIEURECHT -

Geen bepaling van het KB van 3 aug. 1976, houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater vereist dat de door de bevoegde overheid in aanmerking genomen plaatselijke omstandigheden expressis verbis in de lozingsvergunning zelf worden vermeld.

- MILIEURECHT -

Artt. 4bis, 9 en 20

P.96.0584.N 12 mei 1998 AC nr. ...

De bepaling van artikel 4bis K.B. 3 aug. 1976 luidens dewelke de overeenkomstig de artt. 9 en 20 van dit besluit bepaalde algemene en sectoriële voorwaarden maximale waarden zijn die op elk ogenblik dienen te worden nagekomen, tenzij zij in de lozingsvergunning werden omgezet in gemiddelde waarden voor een periode van 24 uur, geldt ook voor de voorwaarden die, overeenkomstig de artt. 9, § 5, a, en 20, § 5, a, van hetzelfde besluit zijn gekoppeld aan een sectoriëel referentievolume of die op grond hiervan, met toepassing van het voorlaatste lid van de vermelde paragrafen, vanuit het specifiek lozingsvolume van de onderneming worden berekend.

- WATERS -

KB 3 feb. 1992

Art. 12, § 3

P.00.0202.F 20 september 2000 AC nr. ...

Uit het bestaan van een voorlopige dekking inzake W.A.M.-verzekering, die een verzekeringsovereenkomst van korte duur vormt, kan de rechter niet afleiden dat de voornoemde overeenkomst na de einddatum ervan stilzwijgend is verlengd (1). (1) Zie Cass., 18 jan. 2000, A.R. P.97.1241.N, nr 37.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

KB 3 juli 1969 betreffende de registratie van geneesmiddelen

Artt. 2, 13°, 6bis, § 2, a, en 6 quater , § 1

C.00.0197.N 20 september 2002 AC nr. 467

Onverminderd het recht van de minister om maatregelen te nemen met inbegrip het verzoek monsters neer te leggen indien hij meent dat de volksgezondheid dit vereist, moeten de artikelen 6 bis en 6quater K.B. 3 juli 1969 in die zin worden begrepen dat, wanneer een registratie van een geneesmiddel in de referentiestaat werd verkregen, die aan de vereisten van dat land en aan de implementatie door dat land gegeven aan de richtlijn beantwoordt, de minister niet verplicht is een aanvraag gebaseerd op een gelijk dossier te weigeren ook al ontbreken er monsters bij de navolgende aanvraag in België.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

KB 3 juli 1996

Art. 177, § 1, 1°, en § 2

S.08.0095.F 11 mei 2009 AC nr. 308

De beslissing van de geneeskundige raad voor invaliditeit, die de staat van invaliditeit van een zelfstandige niet erkent, kan geen uitwerking hebben vanaf het einde van de periode van vergoedbare primaire ongeschiktheid, wanneer de beslissing is genomen na het verstrijken van die periode (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 225, § 1, eerste lid, 1°, en § 3, eerste en tweede lid

S.01.0129.F 27 januari 2003 AC nr. 59

Als werknemer met persoon ten laste in de zin van de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt onder meer verstaan de gerechtigde die met zijn echtgenoot samenwoont; de controle op de hoedanigheid van werknemer met persoon ten laste geschiedt in de regel op grond van het maandinkomen van de echtgenoot en niet op grond van diens jaarinkomen, gedeeld door twaalf.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 245 octies

S.06.0032.F 18 december 2006 AC nr. 657

De socialezekerheidsinstellingen en de diensten belast met de betaling van sociale prestaties zijn gehouden de belanghebbenden, uiterlijk op het moment van de uitvoering, in kennis te stellen van iedere hen betreffende gemotiveerde individuele beslissing; de kennisgeving moet bovendien de bestaande mogelijkheden tot beroep vermelden, alsmede de vormen en termijnen die ter zake moeten worden nageleefd, en de Koning bepaalt hoe en wanneer de kennisgeving gebeurt, alsook de gevallen waarin de kennisgeving niet hoeft plaats te vinden of waarin ze op het ogenblik van de uitvoering gebeurt; de Koning bezit op grond van die wetsbepaling echter geen verordenende bevoegdheid om de wettelijke termijnen waarbinnen de beroepen tegen de beslissingen van de socialezekerheidsinstellingen die bevoegd zijn voor de toekenning, betaling of terugvordering van prestaties, op straffe van verval ingesteld moeten worden, te wijzigen, zelfs niet om ze te verlengen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Art. 295, §§ 1 en 2

S.01.0189.F 27 januari 2003 AC nr. 60

Inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering dient de houder van de verzekering alleen een aangifte van ongeval in te dienen, indien de schade kan worden vergoed volgens het gemeen recht of krachtens een andere wetgeving.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 326

S.05.0015.F 8 mei 2006 AC nr. 260

De ten onrechte uitbetaalde uitkeringen wordt door de Z.I.V.-verzekeringsinstelling teruggevorderd binnen een termijn van twee jaar, maar die termijn kan worden verlengd door een akkoord tussen die verzekeringsinstelling en de schuldenaar; dat akkoord moet goedgekeurd worden door de dienst voor uitkeringen, die belast is met de administratie van de arbeidsongeschiktheidsverzekering wanneer het ten onrechte betaalde uitkeringen betreft, maar die goedkeuring hoeft niet binnen de voormelde termijn van twee jaar gegeven te worden (1). (1) Art. 326, K.B. 3 juli 1996, vóór de wijziging ervan bij K.B. 7 mei 1999.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

Art. 327

S.08.0059.F 22 december 2008 AC nr. 749

De verplichting van de verzekeringsinstelling om haar uitgaven als administratiekosten te boeken, is niet van toepassing op de betalingen die geen onverschuldigde betaling vormen die van de begunstigde van die prestaties teruggevorderd kan worden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

S.07.0083.F 26 mei 2008 AC nr. 316

Het gebrek aan benaarstiging door de verzekeringsinstelling om het onverschuldigd betaalde terug te vorderen, verhindert de toekenning van de vrijstelling alleen in zoverre dat gebrek die terugvordering heeft kunnen beïnvloeden (1). (1) Zie gelijkl. Concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

S.06.0097.F 7 januari 2008 AC nr. 13

De vrijstelling van boeking als administratiekosten van een door de uitbetalingsinstelling niet teruggevorderd onverschuldigd betaald bedrag vóór het einde van de termijn van drie maanden na het verstrijken van de termijn van twee jaar waarbinnen, in de regel, het onverschuldigd betaald bedrag teruggevorderd moet worden, kan niet worden toegekend indien de aanvraag ingediend wordt na het verstrijken van die termijn, die de wetgever als een vervaltermijn heeft bedoeld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- BETALING -

Art. 94

P.08.0314.F 11 februari 2009 AC nr. 112

Alleen de verstrekkingen door een erkend bandagist om de rechthebbenden van de verzekering de bandages te leveren die, in de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen, tot de bevoegdheid van de bandagisten behoren, worden terugbetaald.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Artt. 123.1.b, 225, § 1, eerste lid, 5°, en 225, § 4, 1e l.

S.04.0135.F 17 januari 2005 AC nr. 32

De feitelijk gescheiden echtgenoot valt ten laste van de gerechtigde van de invaliditeitsuitkering wanneer hij bij rechterlijke beslissing een uitkering tot levensonderhoud heeft verkregen; hoewel het bewijs van die toestand geleverd moet worden met een officieel getuigschrift dat in het dossier van de gerechtigde voorkomt, bij de uitbetaling van de invaliditeitsuitkeringen als gerechtigde met persoon ten laste, bepaalt die regel evenwel niet dat de laattijdige overlegging van het bewijs tot verlies van het recht op de uitkeringen leidt (1). (1) Zie Cass., 6 mei 1985, AR 4732, nr 534; artikel 225, § 1, eerste lid, 5°, K.B. 3 juli 1996, na de wijziging ervan bij K.B. 5 juli 1998.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Artt. 147, § 3, 150, 152, § 3 en 153, § 2

S.11.0024.F 7 januari 2013 AC nr. ...

De weerslag die de wijziging van de afhankelijkheidscategorie kan hebben op het vlak van de tegemoetkoming van verzorging en bijstand in de handelingen van het dagelijks leven die het rusthuis verstrekt aan zijn rusthuisgasten, rechtvaardigt een toch alleszins moreel belang van laatstgenoemden waardoor zij in de zin van artikel 17 van het Gerechtelijk Wetboek kunnen optreden om beslissingen aan te vechten die hun afhankelijkheidscategorie wijzigen (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ..

- VORDERING IN RECHTE -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Artt. 188, 189, 190

P.97.0644.N 8 september 1998 AC nr. ...

Dat de aansprakelijke voor een ongeval of zijn gerechtigde een derde is ten aanzien van de beslissing tot erkenning van de invaliditeit van het slachtoffer en niet het vereiste persoonlijk belang heeft om ze voor de arbeidsrechtbank aan te vechten ontneemt hem niet het recht om voor de strafrechter, die kennis neemt van burgerlijke rechtsvordering van het slachtoffer, in het geding waarin ook diens ziekenfonds betrokken is, het verweer te voeren dat dit ziekenfonds ten onrechte uitkeringen toekende aan zijn verzekerde, dat slachtoffer.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- VORDERING IN RECHTE -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Artt. 326 en 327

S.07.0083.F 26 mei 2008 AC nr. 316

Aangezien het recht van de verzekeringsinstelling op de vrijstelling van boeking als administratiekosten van de niet teruggevorderde prestaties is ontstaan na het verstrijken van de termijn van twee jaar waarbinnen zij die prestaties had moeten terugvorderen, is de nieuwe versie van artikel 327, K.B. 3 juli 1996, die pas na het ontstaan van dat recht in werking is getreden en de daarvóór bepaalde voorwaarden voor vrijstelling niet versoepeld heeft, niet van toepassing op de aanvraag tot vrijstelling van de verzekeringsinstelling (1). (1) Zie gelijkl. concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 6 en 7

S.04.0025.F 13 december 2004 AC nr. 609

Wanneer de leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige verzorging, in geval van dringende noodzakelijkheid, beslist tegen een vonnis hoger beroep in te stellen, moet dat hoger beroep, met naleving van de voorgeschreven reglementaire vormvereisten, ter goedkeuring aan de Algemene raad van de verzekering voor geneeskundige verzorging worden voorgelegd op zijn eerstvolgende vergadering (1). (1) Zie concl. O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

KB 3 juli 2005 betreffende de inwerkingtreding van de artt. 81 en 82 van de wet 26 juni 2002 betreffende de sluiting van ondernemingen

Artt. 1 en 2

S.07.0116.N 1 december 2008 AC nr. 684

De bekrachtiging van het koninklijk besluit van 3 juli 2005 door artikel 69 van de wet van 8 juni 2008, met uitwerking krachtens artikel 70 op 1 juli 2005, heeft tot gevolg dat de bepalingen van dit koninklijk besluit kracht van wet hebben vanaf 1 juli 2005 en door het Hof dienen te worden toegepast (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

KB 3 juni 1999

Art. 18

C.04.0103.F 3 maart 2005 AC nr. 131

Het overzicht van de toegangsbewijzen dat de organisator van een voetbalmatch permanent dient te kunnen overleggen, hoeft noch de nominatieve gegevens noch de supporterskeuze te bevatten van de houders van een toegangsbewijs.

- SPORT -

KB 3 juni 2007

Art. 4

D.11.0001.N 10 november 2011 AC nr. ...

Wanneer geen onder artikel 5, § 1, 1°, a) van het KB van 6 september 1993 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van vastgoedmakelaar vermeld diploma voorhanden is dient de kamer van beroep de gelijkwaardigheid van een getuigschrift, diploma of opleidingstitel te toetsen aan een onder a) vermeld diploma of aan de voorwaarden vermeld onder c), d) en e) van voormeld artikel.

- MAKELAAR -

KB 3 mei 1991

Art. 2

S.97.0170.N 5 oktober 1998 AC nr. ...

Een gehandicapt kind van minder dan 21 jaar heeft recht op verhoogde kinderbijslag wanneer zijn ongeschiktheidsgraad van ten minste 66% wordt vastgesteld door de Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit; de invaliditeitspercentages wegens gehoordalingen vastgesteld aan de hand van deze Schaal worden bepaald zonder dat bij de meting van de gehoordaling gebruik wordt gemaakt van correctie door middel van een hoorapparaat.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

Art. 2, § 1

S.00.0149.N 23 april 2001 AC nr. ...

Een gehandicapt kind van minder dan 21 jaar heeft recht op verhoogde kinderbijslag wanneer zijn ongeschiktheidsgraad van ten minste 66% wordt vastgesteld door gezamenlijke toepassing van de officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit en de lijst van aandoeningen, ofwel de schaal of de lijst afzonderlijk, naargelang de bepalingen omtrent de gebruiksvoorwaarden ervan.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

Art. 2, § 1, 2°

S.00.0149.N 23 april 2001 AC nr. ...

De woorden "en/of" vermeld in artikel 2, § 1, 2° K.B. 3 mei 1991 betekenen niet dat de rechthebbende op verhoogde kinderbijslag de keuze heeft de lichamelijke of geestelijke arbeidsongeschiktheid te laten vaststellen ofwel aan de hand van de officiële Belgische Invaliditeit ofwel aan de hand van de lijst kinderziekten en -aandoeningen.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

KB 3 nov. 1960

Artt. 1 en 3 tot 7

C.02.0137.F 23 april 2004 AC nr. 216

De comités tot aankoop van onroerende goederen, ingesteld bij K.B. 30 nov. 1960, zijn niet bevoegd om namens de Staat het bedrag of zelfs het beginsel te erkennen van een vergoeding die op een andere grond dan de aankoop van een onroerend goed of een onteigeningsprocedure van de Staat wordt geëist; ze zijn evenmin bevoegd om daarover namens de Staat een overeenkomst te sluiten of om af te zien van de verjaring van een dergelijke vergoeding.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

KB 3 nov. 1969

Art. 16, § 1, 1°

S.97.0112.F 4 oktober 1999 AC nr. ...

De regel volgens welke de studieperioden van het vliegend personeel van de burgerluchtvaart in aanmerking worden genomen voor de arbeidsprestaties waarin hun bijzondere pensioenregeling voorziet, in zoverre zij uit hoofde van de beroepsactiviteit die zij in de eerste plaats na hun studies hebben verricht, aan die regeling zijn onderworpen, is in overeenstemming met de artt. 10 en 11 Gw. [1994] en moet derhalve toegepast worden.

- PENSIOEN - Werknemers

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- LUCHTVAART -

KB 30 dec. 1993

Art. 32, eerste lid

C.01.0492.N 9 februari 2006 AC nr. 85

De wijziging van artikel 4, A.W.D.A. door artikel 3 van de wet van 27 december 1993, waarbij de administratie der Douane en Accijnzen vanaf 1 januari 1994 onder meer bevoegd wordt gemaakt om de inning te verrichten van de landbouwheffingen, en de opheffing bij artikel 33 van het K.B. van 30 december 1993 van het K.B. van 25 oktober 1971, dat de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen voorheen belastte met het innen van bedoelde heffingen, hebben geen terugwerkende kracht op de voor de inwerkingtreding van het K.B. van 30 december 1993 ontstane en definitief voltrokken toestanden.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

opgeheven door art. 33

P.03.0956.N 27 januari 2004 AC nr. 47

Artikel 4, A.W.D.A., gewijzigd bij artikel 3, Wet 23 dec. 1993, in werking getreden op 1 januari 1994, en de koninklijke besluiten betreffende de rechtsopvolgers van de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen, hebben geen terugwerkende kracht en zijn ook niet toepasbaar op de volledig onder de oude wet ontstane en definitief voltrokken toestanden; de inning in het kader van het landbouwbeleid van ontdoken rechten verschuldigd vóór 1 januari 2004 behoort aan het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (1). (1) Cass., 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

KB 30 jan. 1979

Art. 1

S.98.0116.F 6 november 2000 AC nr. ...

De regeling betreffende de jaarlijkse vakantie voor werknemers geldt niet voor personen die door de Staat krachtens een arbeidsovereenkomst in dienst genomen worden. Andersl. concl. (1) (1) Het O.M. besloot tot verwerping. Het was van oordeel dat het enige middel feitelijke grondslag miste. Het vond dat het arbeidshof geenszins besliste dat het personeel van de Nationale Loterij "onderworpen was aan de regeling van de arbeidsovereenkomst en ook aan de statutaire bepalingen die van toepassing zijn op het Rijkspersoneel", maar vaststelde dat het personeel van de Nationale Loterij, dat alle rechten genoot die verbonden zijn aan het werknemersstatuut, bij beslissing van de minister van Financiën, op advies van het beheersorgaan, "onderworpen kon zijn" aan de statutaire bepalingen die eigen zijn aan het Rijkspersoneel. Aangezien het beheersorgaan van de Nationale Loterij geen enkel advies had gegeven en de Minister van Financiën geen beslissing had genomen, viel het personeel van de Nationale Loterij dus niet onder de statutaire bepalingen die gelden voor het Rijkspersoneel. Het cassatiemiddel beruste dus op een foutieve premisse.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Artt. 1, 3 en 4

C.95.0420.F 26 juni 1997 AC nr. ...

De gemeentelijke agenten genieten jaarlijks, onder dezelfde voorwaarden als het personeel van de ministeries, van vakantiegeld dat bestaat uit een forfaitair gedeelte en een wijzigbaar gedeelte, dat 1 pct. bedraagt van de jaarlijkse wedde zoals die gekoppeld is aan de index van de consumptieprijzen.~

- GEMEENTE -

KB 30 jan. 1997 betreffende het pensioenstelsel der zelfstandigen

Art. 16, eerste lid

S.01.0187.N 14 april 2003 AC nr. 252

Aan de vrouwen, zoals aan de mannen wordt de mogelijkheid verschaft arbeidsongeschiktheidsuitkeringen te genieten tot wanneer zij de leeftijd bereiken die vereist is om recht te hebben op een niet vervroegd pensioen, zijnde voor mannen, de leeftijd van 65 jaar, en voor vrouwen, gedurende de overgangsperiode van 1 juli 1997 tot 1 december 2008 de pensioenleeftijd van 61 jaar wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 1 december 1999 ingaat; de omstandigheid dat een vrouwelijke zelfstandige bij het bereiken in die periode van 61 jaar nog geen pensioen heeft aangevraagd en wiens rustpensioen dientegevolge nog niet daadwerkelijk is ingegaan, heeft niet tot gevolg dat zij gerechtigd blijft op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 3, § 1 en 16, eerste lid

S.01.0187.N 14 april 2003 AC nr. 252

In de pensioenregeling is het bereiken van de pensioenleeftijd een voorwaarde om recht te hebben op een niet vervroegd rustpensioen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

KB 30 juli 1964

Art. 1, tweede lid, 3° en 4°

S.98.0042.N 14 juni 1999 AC nr. ...

Met verblijf, in de zin van de uitbreiding van de tussenkomst der verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering ten laste van de zelfstandigen tot enerzijds de opneming in een ziekenhuis ter observatie en behandeling en anderzijds de tijdens een verblijf in deze inrichting afgeleverde geneesmiddelen, wordt bedoeld een hospitalisatie die noodzakelijk is omdat het niet mogelijk is op ambulante wijze de vereiste behandeling door te voeren of de gepaste diagnose te stellen.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Om te oordelen of er al dan niet een verblijf is, in de zin van artikel 1, tweede lid, 3° en 4°, K.B. 30 juli 1964, is onverschillig of in bepaalde omstandigheden krachtens een nationale overeenkomst tussen de verpleeginrichtingen en de verzekeringsinstellingen al dan niet een forfaitair bedrag in rekening wordt gebracht voor het verblijf; inzonderheid houdt de omstandigheid dat daghospitalisatie forfaitair onder bepaalde voorwaarden in rekening kan worden gebracht, geen verband met het begrip verblijf waarbij geneesmiddelen in rekening kunnen worden gebracht.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

KB 30 juli 1987

Art. 14, § 1, 1°

M.94.0013.F 20 juni 1994 AC nr. ...

Wil men weten of de wet aan de ingeschrevene het recht verleent om uitstel te vragen, dan moet rekening worden gehouden met zijn leeftijd en de lichting waartoe hij behoort; de ingeschrevene aan wie de wet zodanig recht verleent, kan daarop echter alleen aanspraak maken indien hij aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden voldoet.~

- DIENSTPLICHT - Uitstel en vrijlating van dienst op morele grond

Art. 20

M.94.0006.F 2 mei 1994 AC nr. ...

De uitgifte van de beslissing van het militierechtscollege, die uitsluitend het werk is van de secretaris-verslaggever, kan niet opwegen tegen het vermoeden van regelmatigheid van de minuut van de beslissing, die het werk is van het militierechtscollege.~

- DIENSTPLICHT - Militierechtscolleges - Vorm van de beslissingen

KB 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie

Art. 38, 2°

S.04.0163.N 26 september 2005 AC nr. 458

Alleen de loonbestanddelen die deel uitmaken van de wedde van de maand waarin de vakantie ingaat komen in aanmerking voor de berekening van het dubbel vakantiegeld.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Art. 39

S.09.0068.N 18 januari 2010 AC nr. 45

Voor de toepassing van artikel 39 van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 moet loon als veranderlijk worden beschouwd wanneer de toekenning ervan als loon, dit is als tegenprestatie van de in de arbeidsovereenkomst bedongen arbeid, afhankelijk is van criteria die de betaling van het loon onzeker en wisselend maken. Wanneer de betaling van het loonvoordeel niet onzeker is, maar alleen het bedrag ervan wisselend is, betreft het geen veranderlijk loon (1). (1) Cass., 11 feb. 2008, AR S.07.0085.N, A.C., 2008, nr 102.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

S.07.0085.N 11 februari 2008 AC nr. 102

Op grond van de toelichting in de aanhef van het Koninklijk Besluit van 28 april 1999, kan niet besloten worden dat voor de periode vóór 1 december 1998 geen vakantiegeld verschuldigd is op jaarlijks toegekende bonussen of premies, zodat ook voor de periode vóór 1 december1998 de jaarlijks betaalde premies of bonussen onder bepaalde voorwaarden als variabel loon in de zin van artikel 39, eerste lid van het K.B. van 30 maart 1967 kunnen beschouwd worden (1) (2). (1) Art. 39 van KB van 30 maart 1967 vóór de toevoeging van een zesde alinea bij Koninklijke besluiten van 1 maart 1999 en 28 april 1999; (2) Cass., 18 sept. 2006, AR S.05.0020.N, A.C., 2006, nr. 422.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Voor de toepassing van artikel 39 van het K.B. van 30 maart 1967 moet loon als veranderlijk beschouwd worden wanneer de toekenning ervan als loon, dit is als tegenprestatie van de in de arbeidsovereenkomst bedongen arbeid, afhankelijk is van criteria die de betaling ervan onzeker en wisselend maken; Wanneer de betaling van het loonvoordeel niet onzeker is, maar alleen het bedrag ervan wisselend is, betreft het geen veranderlijk loon (1). (1) Zie Cass., 18 sept. 2006, AR S.05.00520.N, A.C., 2006, nr. 422 waarin werd geoordeeld dat wanneer de toekenning van het loonvoordeel vaststaat, maar alleen het bedrag ervan wisselend is, het geen veranderlijk loon betreft.

- LOON - Algemeen

S.95.0093.N 15 januari 1996 AC nr. ...

Voor de berekening van het enkel en het dubbel vakantiegeld van de bediende wiens loon veranderlijk is, komt het enkel vakantiegeld van het vorig jaar in aanmerking.~

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Art. 39, eerste lid

S.05.0020.N 18 september 2006 AC nr. 422

De jaarlijkse betaalde premies of bonussen kunnen onder bepaalde voorwaarden als veranderlijke wedde worden beschouwd (1) (2). (1) Cass., 22 sept. 1980, A.C., 1980-81, nr 51; Cass., 1 juni 1987, AR 5633, A.C., 1986-87, nr 591. (2) Vóór de invoering van de koninklijke besluiten van 1 maart 1999 en 28 april 1999 tot invoeging van een zesde alinea in artikel 39 van het K.B. van 30 maart 1967, met uitwerking op 1 december 1998.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Loon moet als veranderlijk worden beschouwd wanneer de toekenning ervan als loon, dit is als tegenprestatie van de in de arbeidsovereenkomst bedongen arbeid, afhankelijk is van criteria die de betaling ervan onzeker en wisselend maken; wanneer de toekenning van het loonvoordeel vaststaat, maar alleen het bedrag ervan wisselend is, betreft het geen veranderlijk loon (1). (1) Vóór de invoering van de koninklijke besluiten van 1 maart 1999 en 28 april 1999 tot invoeging van een zesde alinea in artikel 39 van het K.B. van 30 maart 1967, met uitwerking op 1 december 1998.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Art. 46

S.04.0163.N 26 september 2005 AC nr. 458

Om te worden opgenomen in de berekeningsbasis van het vakantiegeld dat de werkgever moet betalen aan de bediende wiens contract een einde neemt, is niet vereist dat een voordeel zich uitstrekt over de vakantieperiode.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

S.01.0103.N 4 februari 2002 AC nr. 83

De bijdragen of premies die de werkgever in uitvoering van een reglement dat deel uitmaakt van de arbeidsovereenkomst betaalde voor een groepsverzekering, bestemd om een pensioenfonds te spijzen, maken een in geld waardeerbaar voordeel uit, toegekend als tegenprestatie voor de in het kader van de arbeidsovereenkomst verrichte arbeid, en dienen in aanmerking te worden genomen voor de berekening van het vakantiegeld-einde-dienst (1). (1) Het O.M. concludeerde in de zin dat, aangezien het loonbegrip in artikel 46 Jaarlijkse Vakantiebesluit wordt omschreven als "de verdiende brutowedden", de werkgeversbijdragen in de groepsverzekering uit de berekeningsbasis moeten worden gehaald; het zijn immers aanvullende voordelen op sociale zekerheid. Ze zijn weliswaar verworven krachtens de arbeidsovereenkomst, maar ze maken geen deel uit van de brutowedde aangezien het ook geen loon is waarop socialezekerheidsbijdragen moeten worden betaald. Derhalve maken ze ook geen deel uit van de brutowedde waarop het vertrekvakantiegeld dient te worden berekend. Artikel 46 van het Uitvoeringsbesluit van de Jaarlijkse Vakantiewet kan geen afbreuk doen aan de wettelijke bepaling van het loonbegrip zoals bedoeld in de Jaarlijkse Vakantiewet. Een uitvoeringskoninklijk besluit kan op zich nooit de tekst van de wet zelf wijzigen. Aangezien het wettelijk rustpensioen voor werknemers uitdrukkelijk als een regeling voor Sociale Zekerheid wordt aangemerkt, kan de bijdrage die door de werkgever wordt betaald ter aanvulling van het wettelijk pensioen niet als loon worden beschouwd in de zin van artikel 2 van de Loonbeschermingswet en derhalve krachtens artikel 9, eerste lid van de Vakantiewet, niet in aanmerking worden genomen als berekeningsbasis voor het vakantiegeld.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Het vakantiegeld van de bediende wiens arbeidsovereenkomst een einde neemt wordt berekend aan de hand van de brutowedde die bij de werkgever is verdiend tijdens het lopende vakantiedienstjaar; met de term "brutowedde" is bedoeld: elk voordeel in geld of in geld waardeerbaar, toegekend door de werkgever als tegenprestatie voor de in het kader van de arbeidsovereenkomst verrichte arbeid.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

S.97.0123.N 22 februari 1999 AC nr. ...

Het vakantiegeld van de bediende wiens arbeidsovereenkomst een einde neemt wordt berekend aan de hand van het brutoloon dat bij de werkgever is verdiend tijdens het lopende vakantiedienstjaar; deze bepaling is van dwingend recht ten voordele van de werknemer.~

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Art. 46, eerste en tweede lid

S.10.0020.N 20 september 2010 AC nr. 533

Uit de samenhang van de artikelen 44, 46, § 1, eerste lid en tweede lid, 1° van het Werkloosheidsbesluit, artikel 20, eerste lid van het Uitvoeringsbesluit Werkloosheid en artikel 46, eerste en tweede lid van het Uitvoeringsbesluit Vakantiewet volgt dat zowel de opzeggingsvergoeding als het bij artikel 46 van het Uitvoeringsbesluit Vakantiewet bedoelde vakantiegeld bij uitdiensttreding als loon moet worden aangezien voor de toepassing van artikel 44 van het Werkloosheidsbesluit, zodat de werkloze geen werkloosheidsuitkeringen kan genieten voor de periodes waarop die vergoedingen betrekking hebben, en dat de beide vergoedingen voor de toepassing van de werkloosheidsreglementering niet kunnen geacht worden eenzelfde kalenderperiode te dekken. Aldus kan de ontslagen bediende die van zijn werkgever zowel opzeggingsvergoeding als vakantiegeld bij uitdiensttreding ontvangt, slechts werkloosheidsuitkeringen genieten na het verstrijken van de door de opzeggingsvergoeding gedekte periode, verlengd met de niet opgenomen vakantiedagen, gedekt door het vakantiegeld bij uitdiensttreding.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 50, eerste lid

S.00.0003.N 4 september 2000 AC nr. ...

Voor de toekenning van het aanvullend vakantiegeld voor de jeugdige bedienden mag de periode van eerste tewerkstelling reeds vóór het einde van de studies of leertijd aanvangen.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Artt. 16.6 en 20.e iuncto art. 21, § 3

S.04.0013.N 20 september 2004 AC nr. 422

De vakantiewetgeving bedoelt met gelijkgestelde dagen van economische werkloosheid, die dagen waarvan de beoordeling uitsluitend aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening is opgedragen.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Artt. 38, 2°, 38bis en 46

S.04.0163.N 26 september 2005 AC nr. 458

Met de term "brutowedde" in de artikelen 38, 2°, en 46, van het Uitvoeringsbesluit Jaarlijkse Vakantie is bedoeld : elk voordeel toegekend door de werkgever als tegenprestatie voor de arbeid verricht ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst, behoudens indien dit voordeel niet in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de sociale zekerheidsbijdragen (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 2002, AR S.01.0103.N, nr 83.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Artt. 38, 39 en 46

S.98.0139.N 25 oktober 1999 AC nr. ...

De bepalingen van de artikelen 38, 39 en 46 van het Vakantiebesluit zijn dwingend ten voordele van de bediende.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Het vakantiegeld van de bediende wiens loon gedeeltelijk veranderlijk is, en volgens de in de artikelen 38, 39 en 46 van het Vakantiebesluit bepaalde modaliteiten moet worden berekend op het in die bepalingen aangewezen loon, mag niet in de verdiende veranderlijke wedde worden begrepen en de partijen kunnen bij de arbeidsovereenkomst niet geldig bedingen dat zulks wel geval zal zijn.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

S.95.0072.N 29 januari 1996 AC nr. ...

Artt. 38, 39 en 46 K.B. 30 maart 1967, die de berekening van het vakantiegeld van de bedienden regelen, zijn bepalingen van dwingend recht.~

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Voor de berekening van het vakantiegeld voor bedienden moet worden rekening gehouden met de werkelijke waarde van de voordelen in natura en niet met hun conventioneel vastgestelde waarde.~

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Artt. 38, 41, 43, 1°, a)

C.07.0511.F 9 maart 2009 AC nr. 181

De verplichting om het vakantiegeld te betalen aan een bediende die tijdelijk volledig arbeidsongeschikt is t.g.v. een arbeidsongeval, houdt geen verband met de in de Arbeidsongevallenwet bepaalde schadevergoeding; die verplichting rust op de werkgever.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Artt. 39, 41 en 42

S.05.0052.F 29 juni 2009 AC nr. 448

Het enkele vakantiegeld dat verdiend werd gedurende de twaalf maanden die voorafgaan aan de maand waarin de vakantie wordt genomen, kan niet worden uitgesloten uit de berekening van het enkele en het dubbele vakantiegeld van de bediende wiens loon veranderlijk is (1). (1) Cass., 15 jan. 1996, AR S.95.0093.N, A.C., 1996, nr 31.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

KB 30 nov. 1970

Art. 1, tweede lid

C.03.0405.F 14 oktober 2004 AC nr. 481

Het arrest dat oordeelt dat "de (eisende) partijen, die allen de terugbetaling van inschrijvingsgeld hebben gevorderd en daartoe dezelfde middelen hebben aangevoerd, beschouwd moeten worden als partijen die een gemeenschappelijk belang hebben en die in dezelfde zin geconcludeerd hebben, ook al zijn de door elk van hen gevorderde bedragen niet identiek en werd de slotsom van de voor hen neergelegde conclusies telkens zo opgesteld om, student per student, de teruggevorderde bedragen te individualiseren" verantwoordt zijn beslissing naar recht dat de eisers maar één enkele rechtsplegingsvergoeding zal worden toegekend die zij onder elkaar moeten verdelen (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 3

S.05.0031.N 10 oktober 2005 AC nr. 494

De vaste rechtsplegingsvergoeding wordt begroot voor elke aanleg en wordt verdubbeld wanneer de ingestelde eis er toe strekt een veroordeling van meer dan 2500 EUR te doen uitspreken; als ingestelde eis moet worden begrepen de eis zoals hij gesteld is in de inleidende akte of in laatste conclusie genomen in de aanleg waarvan een rechtspleginsvergoeding wordt gevraagd.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 3, eerste lid

S.99.0058.N 13 september 1999 AC nr. ...

Het beroep van een werkloze tegen de beslissing van de R.V.A. waarbij hij werd uitgesloten van het recht op werkloosheidsuitkering en waarbij de onrechtmatige ontvangen uitkering werd teruggevorderd, komt voor de vaststelling van het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding neer op een vordering tot betaling van een geldsom, die kan leiden tot de toepassing van artikel 3, eerste lid, KB 30 november 1970.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 2 en 3, tweede lid

S.04.0019.F 13 september 2004 AC nr. 406

Het rechtsmiddel dat de rechthebbende van de arbeidsongeschiktheidsverzekering aanwendt tegen de beslissing van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, die de arbeidsongeschiktheid weigert vast te stellen, is, voor de vaststelling van het bedrag van de rechtplegingsvergoeding, geen vordering tot het betalen van een geldsom die kan leiden tot toepassing van artikel 3, tweede lid, K.B. 30 nov. 1970 (1). (1) Zie Cass., 18 feb. 1991, AR 7285, nr 327. Onderhavig arrest van het Hof is gewezen op een grotendeels eensluidende conclusie van het O.M. Enerzijds oordeelde het O.M. dat het bestreden arrest niet alleen de wettelijke bepalingen schond, maar ook de in het middel opgegeven reglementsbepalingen. Anderzijds meende het O.M. dat er grond bestond tot vernietiging van het bestreden arrest, in zoverre het het bestreden vonnis wijzigde en daarbij eiser in solidum met de tot bindendverklaring van het arrest opgeroepen partij veroordeelde tot het betalen van een verdubbelde rechtsplegingsvergoeding aan verweerder en in zoverre het uitspraak deed over de appèlkosten.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

KB 30 okt. 1974

Art. 13, § 2

S.98.0138.N 27 september 1999 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank oefent een toetsing met volle rechtsmacht uit op de beslissing van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn genomen in toepassing van artikel 13, § 2 K.B. 30 oktober 1974; mits eerbiediging van het recht van verdediging en binnen het kader, zoals dit door de partijen is bepaald, wordt alles wat onder de beoordelingsbevoegdheid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn valt met betrekking tot de toekenning, de herziening, de weigering en de terugbetaling door de gerechtigde van het bestaansminimum alsmede betreffende de toepassing van de administratieve sancties, aan de controle van de arbeidsrechtbank onderworpen; het komt dan aan de rechter toe de aangevochten beslissing op haar wetmatigheid te toetsen, wat hem toelaat in de beoordeling van de feiten te treden en uitspraak te doen over het recht op het bestaansminimum; slechts wanneer een wetsbepaling aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een discretionaire en onaantastbare beoordelingsbevoegheid toekent omtrent een te nemen beslissing, de rechter het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn beoordelingsvrijheid niet mag ontnemen en niet in zijn plaats mag treden.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- BESTAANSMINIMUM -

Wanneer het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het bestaansminimum intrekt op grond dat er voldoende inkomsten zijn wegens het samenwonen met een ascendent en de betrokkene dit betwist, ontstaat er een geschil tussen eiser en verweerder over het recht op het bestaansminimum; de berechting van dit geschil behoort tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank daar deze kennis neemt van de geschillen betreffende de toepassing van de wet tot instelling van het recht op een bestaansminimum, wat betreft de geschillen betreffende de toekenning, de herziening, de weigering en de terugbetaling door de gerechtigde van het bestaansminimum alsmede betreffende de toepassing van de administratieve sancties bepaald in de desbetreffende wetgeving.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Artt. 12 e.v.

S.97.0074.F 14 september 1998 AC nr. ...

Om het recht op het bestaansminimum te bepalen moet rekening worden gehouden met alle inkomsten, van welke aard en oorsprong ook, en dat vóór elk beslag dat gelegd is wegens verplichtingen tot levensonderhoud.

- BESTAANSMINIMUM -

KB 31 dec. 1930

Art. 11

P.01.1526.F 28 november 2001 AC nr. ...

Het bezit van verdovende middelen zonder voorafgaande machtiging is een misdrijf dat blijft voortduren zolang geen ander feit of omstandigheid bewijst dat het niet langer gepleegd wordt; het stopzetten van de verkoop of het te koop aanbieden van verdovende middelen maakt niet noodzakelijkerwijs een einde aan het bezit van die producten, noch aan de deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, waartoe een dergelijk bezit aanleiding kan geven.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Artt. 11, § 1, en 28

P.07.0521.N 3 juni 2008 AC nr. 359

De in artikel 44 Dopingdecreet bepaalde verschoningsgrond kan niet worden toegepast op misdrijven strafbaar gesteld in de Drugwet; hieruit volgt dat het bezit van verboden substanties, als bedoeld in de Drugwet, door een sportbeoefenaar tijdens of bij de voorbereiding van een sportmanifestatie, steeds krachtens die wet strafbaar blijft (1). (1) Zie Cass., 26 juni 2007, AR P.07.0521.N, A.C., 2007, nr. ..., Gw. H., nr. 62/2008 van 10 april 2008, B.S. 18 juni 2008, 31414.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- SPORT -

Artt. 26bis, 2°, 3°, 4° en 28

P.10.1428.N 23 november 2010 AC nr. 690

De artikelen 26bis, 2° en 28 van het koninklijk besluit van 31 december 1930, die een mindere zware straf stellen op de invoer, vervaardiging, vervoer, aanschaf en bezit van slaap- en verdovende middelen die betrekking hebben op cannabis alsmede op de teelt van cannabisplanten voor persoonlijk gebruik, doen geen afbreuk aan de strafbaarheid van andere dan voor persoonlijk gebruik gepleegde misdrijven met betrekking tot cannabis (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Allerlei

P.05.0812.N 10 januari 2006 AC nr. 25

De artikelen 26bis, 2° en 28 van het koninklijk besluit van 31 december 1930 die een minder zware straf stellen op de invoer, vervaardiging, vervoer, aanschaf en bezit van slaap- en verdovende middelen die betrekking hebben op cannabis alsmede op de teelt van cannabisplanten voor persoonlijk gebruik, doen geen afbreuk aan de strafbaarheid van andere dan voor persoonlijk gebruik gepleegde misdrijven met betrekking tot cannabis (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Allerlei

De bestraffingschaal van de artikelen 26bis, 2°, 3°, en 4° van het koninklijk besluit van 31 december 1930 doet geen afbreuk aan de strafbaarheid van misdrijven met betrekking tot cannabis (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Allerlei

Artt. 26bis, 4° en 28

P.05.0812.N 10 januari 2006 AC nr. 25

De teelt van cannabis voor verkoop en de teelt van cannabis voor andermans gebruik is strafbaar op grond van artikel 2bis Drugswet en artikel 26bis, 4° van het koninklijk besluit van 31 december 1930 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

De teelt van cannabis voor verkoop en de teelt van cannabis voor andermans gebruik is strafbaar op grond van artikel 2bis Drugswet en artikel 26bis, 4° van het koninklijk besluit van 31 december 1930 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- MISDRIJF - Allerlei

KB 31 dec. 1953

Art. 20

P.97.0094.N 8 september 1998 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter die de beklaagde vrijspreekt van de telastlegging een voertuig op de openbare weg in omloop te hebben gebracht waarvan de nummerplaat zich niet in een nagenoeg vertikaal plan, te lood op het plan van de symmetrie van het voertuig stond, op grond dat hij niet het recht heeft iets aan de structuur van zijn voertuig , waarvoor een gelijkvormigheidsattest is afgeleverd, te wijzigen, zoals aan de wijze van bevestiging van de nummerplaat, zonder na te gaan of deze wijze wordt bepaald door technische eisen, waarvan de naleving door het algemeen reglement op de technische eisen aan de goedkeuring, per type, van de Minister of zijn gemachtigde is onderworpen, noch of die wijziging de verleende goedkeuring met betrekking tot andere door dit reglement opgelegde technische eisen aantast.

- WEGVERKEER - Allerlei

- WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen

Art. 25bis

C.95.0041.N 6 november 1995 AC nr. ...

De verzekeraar die op een aanvraag om inschrijving van een motorvoertuig zijn zegel en handtekening aanbrengt en die aanvraag naar de Dienst voor de Inschrijving van de voertuigen zendt, gaat tegenover derden de verbintenis aan de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe het betreffende voertuig aanleiding kan geven te dekken vanaf de datum waarop hij die aanvraag naar voornoemde dienst verzendt, ongeacht het feit dat de verzekeraar en de verzekerde onderling overeenkomen dat de verzekeringsovereenkomst op een latere datum uitwerking zal hebben.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 3

F.99.0035.F 11 september 2000 AC nr. ...

De motorrijtuigenbelasting op ingeschreven motorrijtuigen is, in de regel verschuldigd door de natuurlijke of rechtspersoon die op het inschrijvingsbewijs is vermeld, dus de eigenaar van het voertuig, en niet door de persoon die het voertuig gebruikt; in beginsel dienen de motorrijtuigen en de aanhangwagens die voorzien zijn van een buitenlandse nummerplaat en die gedurende korte tijd in België in omloop zijn zonder dat ze ingevoerd zijn door de personen die er wonen, niet in België ingeschreven te zijn (1). (1) Artt. 36bis en 36ter vóór hun wijziging bij W. 25 jan. 1999.

- VERKEERSBELASTING OP MOTORRIJTUIGEN (MOTORRIJTUIGENBELASTING) -

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

Art. 3, § 1

P.02.0153.F 25 september 2002 AC nr. 478

Alleen de motorvoertuigen en de aanhangwagens die kortstondig in België rijden zonder dat zij werden ingevoerd door er verblijvende personen, en die voorzien zijn van een inschrijvingsteken dat werd toegekend door de autoriteiten van een ander land dan België, bedoeld in artikel 3, § 1, tweede lid, K.B. 31 dec. 1953, en van het overeenstemmende kenteken, zijn zonder voorafgaande inschrijving toegelaten tot het verkeer in België (1). (1) Zie concl. O.M.

- WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen

P.00.0781.F 11 oktober 2000 AC nr. ...

Tot het verkeer in België zonder voorafgaande inschrijving worden alleen toegelaten de motorvoertuigen en de aanhangwagens die korte tijd in België rijden, zonder te zijn ingevoerd door er verblijvende personen en die voorzien zijn van een inschrijvingsteken, dat werd uitgereikt door de overheid van een bij artikel 3, § 1, tweede lid, K.B. 31 december 1953 aangewezen ander land dan België, alsmede van het daarmee overeenkomend kenteken (1). (1) Cass., 19 mei 1999, A.R. P.98.0970.F, nr. 291.

- WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen

P.99.0966.F 1 december 1999 AC nr. ...

Het misdrijf dat erin bestaat een niet vooraf ingeschreven voertuig op de openbare weg te hebben toegelaten, vereist niet dat de dader de verkeersbelasting moest betalen of de eigenaar van het voertuig moest zijn.

- WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen

P.98.0970.F 19 mei 1999 AC nr. ...

Tot het verkeer in België zonder voorafgaande inschrijving worden alleen toegelaten de motorvoertuigen en de aanhangwagens die korte tijd in België rijden, zonder te zijn ingevoerd door er verblijvende personen en die voorzien zijn van een inschrijvingsteken, dat werd uitgereikt door de autoriteiten van een bij artikel 3, § 1, tweede lid, K.B. 31 dec. 1953 aangewezen ander land dan België, alsmede van het daarmee overeenkomend kenteken.

- WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen

KB 31 dec. 1963

Art. 1

S.96.0135.N 24 maart 1997 AC nr. ...

De carentievergoeding die de werkgever krachtens een collectieve arbeidsovereenkomst betaalt aan zijn werknemer, bij ontstentenis van enige wettelijke vergoeding voor het inkomstenverlies op de eerste werkdag van een primaire arbeidsongeschiktheid, zijnde de carensdag, moet beschouwd worden als een aanvulling van het gewaarborgd loon dat na de eerste dag van werkongeschiktheid moet worden uitgekeerd en niet als een aanvulling van een voordeel toegekend door een der takken van de sociale zekerheid; op de carentievergoeding moeten sociale zekerheidsbijdragen worden betaald.

- LOON - Allerlei

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 38

S.95.0132.F 16 september 1996 AC nr. ...

Het inlichtingsblad is enkel bestemd om de berekening van het bedrag van de uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid mogelijk te maken; de overlegging ervan is geen voorwaarde tot toekenning van de prestaties van de uitkeringsverzekering.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

KB 31 mei 1885

Art. 26bis

D.07.0003.N 10 april 2008 AC nr. 219

De bepaling krachtens welke het aan een apotheker verboden is om een geneesmiddel door toedoen van een gemachtigde te overhandigen aan personen die in gemeenschap leven, indien deze gemeenschap zich niet bevindt in de gemeente waar de apotheek is gevestigd of in een aangrenzende gemeente ervan, is in dezelfde mate van toepassing op de categorie van apothekers die vergunningen hebben voor meerdere officina's als op de categorie van apothekers die een vergunning hebben voor een enkele officina, waarvan ze zelf de titularis zijn.

- APOTHEKER -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Art. 26bis, § 1, vierde lid

D.07.0003.N 10 april 2008 AC nr. 219

De vrije keuze van de patiënt van de beroepsbeoefenaar is niet absoluut en kan, krachtens de wet, worden beperkt in het belang van de volksgezondheid; dit is ook het geval met betrekking tot de overhandiging, door een apotheker, van geneesmiddelen aan personen die in gemeenschap leven (1). (1) Art. 6, § 1, van de wet van 25 maart 1964, zoals gewijzigd bij wet van 20 okt. 1998 en voor de wijziging bij wet van 1 mei 2006.

- APOTHEKER -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde

KB 31 mei 1933

Art. 1, tweede lid

S.04.0172.F 12 december 2005 AC nr. 663

Hij die weet of moest weten dat hij geen recht meer had op het gehele bedrag van een subsidie, vergoeding of toelage ten laste van de Staat, is verplicht dit te verklaren; de toepassing van die bepaling vereist dat aangetoond kan worden dat de persoon die de uitkering geniet, weet dat hij niet meer voldoet aan de toekenningsvoorwaarden ervan (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping. Het meende m.n. dat het eerste onderdeel van het eerste middel feitelijke grondslag miste.

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 3

P.08.1639.N 27 januari 2009 AC nr. 68

De strafrechter die, vooraleer de verjaring ervan was ingetreden, regelmatig gevat werd van de strafvordering wegens een inbreuk op het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, en daarbij vaststelt dat ten onrechte een subsidie, vergoeding of toelage, werd verkregen, behouden of aangewend voor andere doeleinden dan waarvoor ze werd verkregen, moet ambtshalve de teruggave ervan uitspreken, zonder dat deze in natura, versta als dusdanig, in het vermogen van de ontvanger ervan worden teruggevonden (1). (1) Anders dan het Hof oordeelde was het Openbaar Ministerie op grond van deze regel juist van oordeel dat het middel van eiser op dit punt gegrond was: de door artikel 3 van het KB van 31 mei 1933 bedoelde teruggave is een civielrechtelijke herstelmaatregel; aldus zal de strafrechter die gevat werd van een strafvordering wegens inbreuk op dit KB, vooraleer deze strafvordering was verjaard, ingevolge die dwingende bepaling ambtshalve de teruggave moeten uitspreken tegen diegene die de subsidie heef genoten, of die nu in zake is of niet, als hij vaststelt dat ten onrechte een subsidie, toelage of vergoeding werd verkregen, behouden of aangewend voor andere doeleinden.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

Art. 4

P.08.1821.N 13 oktober 2009 AC nr. 576

Uit het verslag aan de Koning bij het K.B. van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen blijkt dat artikel 85 Strafwetboek toepassing kan vinden op de inbreuken beoogd in dit besluit (1). (1) Verslag aan de Koning bij het K.B. van 31 mei 1933, Pasin., 1933, 141; zie Cass., 24 februari 1981, AC, 1980-81, nr. 375.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

Artt. 1, en 2, § 1

P.07.0906.N 22 januari 2008 AC nr. 45

Wanneer een inbreuk op het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betrekking heeft op subsidies, vergoedingen en toelagen die uitgekeerd zijn krachtens de in artikel 580, 1°, Gerechtelijk Wetboek, bepaalde wetten en verordeningen, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 155, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, zijn de leden van het arbeidsauditoraat bevoegd de strafvordering uit te oefenen wegens dergelijke inbreuken (1). (1) Zie concl. O.M.

- STRAFVORDERING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 2 en 3

P.08.1639.N 27 januari 2009 AC nr. 68

De door artikel 3 van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, bedoelde teruggave van de ten onrechte betaalde sommen is een bijzondere civielrechtelijke herstelmaatregel.

- *MISDRIJF - Allerlei*

KB 31 mei 1985

Art. 26ter

C.07.0363.F 7 maart 2008 AC nr. 161

Het verbod om rechtstreeks of indirect geneesmiddelenvoorschriften of -bestellingen op te vragen of in te zamelen geldt enkel voor de officina-apothekers, maar niet voor hun aangestelden, makelaars, bezorgers of andere tussenpersonen.

- APOTHEKER -

KB 4 april 1895

Artt. 3 en 10

P.02.0524.F 14 mei 2003 AC nr. 292

Het strafbaar stellen van spoorvervoer zonder geldig plaatsbewijs miskent de gemeenschapsrechtelijke regel niet, die verbiedt een mededingingsvoordeel aan een spoorwegmaatschappij te verlenen.

- VERVOER - Personenvervoer

Het strafbaar stellen van spoorvervoer zonder geldig plaatsbewijs miskent de gemeenschapsrechtelijke regel niet, die verbiedt een mededingingsvoordeel aan een spoorwegmaatschappij te verlenen.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

KB 4 april 2001

Art. 4, §§ 1, 1° en 4, tweede lid

C.07.0107.F 11 januari 2008 AC nr. 22

Onder het begrip "energie afgenomen door een netgebruiker" moet niet worden verstaan de energie die van dat net wordt afgenomen, maar wel de totaliteit van de energie die voornoemde gebruiker heeft verbruikt, wanneer hij zich ook ten dele bij een lokale productie-eenheid bevoorraadt; het tarief dat in functie van de afgenomen energie wordt vastgelegd, hoeft niet rechtstreeks van die energiestroom af te hangen, noch ermee in verhouding te staan.

- ENERGIE -

Artikel 4, § 3, K.B. 4 april 2001, dat verwijst naar één enkel tarief voor het bijkomend vermogen, sluit niet uit dat voornoemd tarief verscheidene samenlopende berekeningswijzen van dat bijkomend vermogen inhoudt.

- ENERGIE -

Art. 5, §§ 1, 1°, 4° en 5°, 2, 2e lid, 5, 2e lid en 6,2e lid

C.07.0107.F 11 januari 2008 AC nr. 22

Onder het begrip "energie afgenomen door een netgebruiker" moet niet worden verstaan de energie die van dat net wordt afgenomen, maar wel de totaliteit van de energie die voornoemde gebruiker heeft verbruikt, wanneer hij zich ook ten dele bij een lokale productie-eenheid bevoorraadt; het tarief dat in functie van de afgenomen energie wordt vastgelegd, hoeft niet rechtstreeks van die energiestroom af te hangen, noch ermee in verhouding te staan.

- ENERGIE -

Artikel 4, § 3, K.B. 4 april 2001, dat verwijst naar één enkel tarief voor het bijkomend vermogen, sluit niet uit dat voornoemd tarief verscheidene samenlopende berekeningswijzen van dat bijkomend vermogen inhoudt.

- ENERGIE -

KB 4 april 2003

zoals van toepassing voor de wijziging bij

C.08.0437.N 8 juni 2009 AC nr. 378

Uit de artikelen 1 en 7.1 van het Wegverkeersreglement volgt dat het bij artikel 7.1 van het Wegverkeersreglement opgelegde verbod om het verkeer te hinderen of onveilig te maken, van toepassing is op alle gebruikers van de openbare weg, en alleen op hen (1). (1) Zie Cass., 1 april 1987, AR 5576, AC, 1986-87, II, nr.457.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 7

KB 4 dec. 1990

Art. 50, § 2, 1°

S.97.0052.F 12 januari 1998 AC nr. ...

Art. 113, Wet 20 dec. 1995 houdende sociale bepalingen, dat een artikel 3bis invoegt in het K.B. nr. 50 van 24 okt. 1967 en in werking is getreden op 1 jan. 1996, kan geen afbreuk doen aan een recht dat, volgens de niet-bekritiseerde overwegingen van het bestreden arrest, voorheen onherroepelijk ten gunste van de werknemer is vastgesteld, doordat zijn rustpensioen is ingegaan onder vigeur van de vroegere wetgeving en reglementering, ofschoon dat pensioen niet onmiddellijk werd uitbetaald.

- PENSIOEN - Werknemers

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

vóór en na de wijziging ervan bij art. 18

S.97.0052.F 12 januari 1998 AC nr. ...

Art. 113, Wet 20 dec. 1995 houdende sociale bepalingen, dat een artikel 3bis invoegt in het K.B. nr. 50 van 24 okt. 1967 en in werking is getreden op 1 jan. 1996, kan geen afbreuk doen aan een recht dat, volgens de niet-bekritiseerde overwegingen van het bestreden arrest, voorheen onherroepelijk ten gunste van de werknemer is vastgesteld, doordat zijn rustpensioen is ingegaan onder vigeur van de vroegere wetgeving en reglementering, ofschoon dat pensioen niet onmiddellijk werd uitbetaald.

- PENSIOEN - Werknemers

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

KB 4 juli 1975, getroffen in uitvoering van art. 2 van de Wet 12 mei 1975

Art. 8, B, 3°

S.98.0072.N 14 juni 1999 AC nr. ...

Het sluitingsfonds treedt niet alleen van rechtswege in de rechten en vorderingen van de werknemer tegenover de werkgever-schuldenaar voor de inning bij deze laatste van de lonen, vergoedingen en voordelen die het bij toepassing van artikel 2 van de Sluitingsfondswet heeft betaald, doch eveneens voor de inning van de aanvullende brugpensioenvergoedingen die het in uitvoering van artikel 1 van de wet van 12 mei 1975 heeft betaald.~

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

Hoewel het Sluitingsfonds ingevolge een eigen bij de wet opgelegde verplichting de aan de werknemers verschuldigde aanvullende brugpensioenvergoedingen betaalt, draagt de in artikel 8 van de Sluitingsfondswet van 30 juni 1967 bepaalde indeplaatsstelling de schuldvordering van de werknemer met al haar bestanddelen en toebehoren aan het Sluitingsfonds over, daarin begrepen de rechten en vorderingen die de werknemer kan doen gelden ten aanzien van wie zich voor de werkgever borg heeft gesteld voor aanvullende brugpensioenvergoedingen.

- BORGTOCHT -

- INDEPLAATSSTELLING -

KB 4 juli 1984 tot uitvoering van het hoofdstuk III "Bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid" van de Wet van 28 dec. 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen

Art. 2

S.10.0016.F 27 juni 2011 AC nr. ...

De verjaring van de vordering tot de invordering van de bijzondere sociale zekerheidsbijdrage gaat in op de laatste dag van de maand volgend op die van de toezending van het berekeningsblad aan de onderworpene (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Art. 3

S.10.0006.N 4 oktober 2010 AC nr. 574

Uit artikel 3 van het koninklijk besluit van 4 juli 1984 volgt dat de R.V.A. niet kan overgaan tot de invordering van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid zolang de fiscale schuld door de bijdrageplichtige wordt betwist en niet definitief vaststaat.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

KB 4 juli 2004

zoals van toepassing vóór de wijziging door

S.07.0076.F 26 mei 2008 AC nr. 315

De schrapping van ambtswege, door de gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling, van de inschrijving als werkzoekende van een werknemer, bindt de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling niet die, bij een uitkeringsaanvraag, moet nagaan of de voorwaarden tot toekenning van de uitkeringen vervuld zijn en, bijgevolg, de gegrondheid van de schrapping moet nagaan van de werknemer die het gerechtvaardigd karakter voor hem kan betwisten.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

KB 4 juni 1987

Artt. 6 en 7

S.96.0119.F 17 maart 1997 AC nr. ...

De administratieve geldboeten bepaald bij de artt. 6 en 7 K.B. 4 juni 1987 tot vaststelling van de regelen inzake het bijhouden van een verstrekkingenregister door de kinesitherapeuten en de verpleegkundigen en tot bepaling van de administratieve geldboetes in geval van inbreuk op deze voorschriften, zijn administratieve sancties in de zin van artikel 101 Z.I.V.-wet.

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

De artt. 6 en 7 K.B. 4 juni 1987 tot vaststelling van de regelen inzake het bijhouden van een verstrekkingenregister door de kinesitherapeuten en de verpleegkundigen en tot bepaling van de administratieve geldboeten in geval van inbreuk op deze voorschriften, voeren, volgens de regels die zij bepalen, administratieve geldboeten in ten laste van de zorgverstrekkers, in casu, kinesitherapeuten en verpleegkundigen, in wier hoofde een overtreding van de bepalingen van dat koninklijk besluit werd vastgesteld; beide verordenende bepalingen zijn conform de artt. 37ter en 101 Z.I.V.-wet en kunnen derhalve door de hoven en rechtbanken worden toegepast.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

KB 4 juni 1987 en 25 nov. 1996

Art. 6

S.01.0052.N 6 mei 2002 AC nr. 275

De administratieve sanctie wegens het door de kinesitherapeuten en de verpleegkundigen niet-bijhouden van het verstrekkingenregister is geen strafsanctie (1). (1) Zie de (strijdige) conclusie van het O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

Artt. 6 en 7

S.01.0052.N 6 mei 2002 AC nr. 275

De administratieve geldboetes bepaald bij de artt. 6 en 7 K.B. 4 juni 1987 en 25 november 1996 tot vaststelling van de regelen inzake het bijhouden van een verstrekkingenregister door de kinesitherapeuten en de verpleegkundigen en tot betaling van de administratieve geldboetes in geval van inbreuk op deze voorschriften zijn administratieve sancties in de zin van artt. 101 Z.I.V.-wet en 168 van de gecoörd. Z.I.V.-wet 14 juli 1994 (1). (1) Zie de (strijdige) conclusie van het O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

KB 4 maart 1965

Artt. 165, 167, § 1, 3°, a, en 168, 1°

F.95.0097.F 20 februari 1997 AC nr. ...

Wanneer een vennootschap anders dan per kalenderjaar boekhoudt en het belastbare tijdperk derhalve samenvalt met het boekjaar afgesloten in het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd, wordt de voor dat aanslagjaar verschuldigde belasting vastgesteld op grond van de winsten die voortkomen uit alle gedane verrichtingen, die verwezenlijkt of verkregen zijn tijdens het tijdperk van het voornoemde boekjaar, zoals ze uit de boekhouding blijken en vastgesteld worden overeenkomstig de regels van het boekhoudrecht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Belastbaar netto-inkomen van personenvennootschappen onderworpen aan vennootschapsbelasting

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

KB 4 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het bouwbedrijf en tot vaststelling van het aantal leden ervan

Art. 1, eerste lid, a)

S.10.0146.N 3 juni 2013 AC nr. ...

Een groothandel in bouwmaterialen ressorteert niet onder het paritair comité voor het bouwbedrijf wanneer uit de bevoegdheidsomschrijving van een ander paritair comité volgt dat de onderneming onder dat ander paritair comité valt omwille van de specifieke aard van de verhandelde bouwmaterialen zoals de grondstof waaruit zij zijn vervaardigd; de bijzondere karakteristieken van de verhandelde bouwmaterialen en niet de door de werknemers verrichte werkzaamheden zijn aldus bepalend om na te gaan of de betrokken onderneming toch niet onder een ander paritair comité valt.

- PARITAIR COMITE -

KB 4 nov. 1963

Art. 153decies, §§ 2 en 3

S.03.0021.N 3 november 2003 AC nr. 547

Uit artikel 153decies, §§ 2 en 3, K.B. van 4 nov. 1963 volgt dat de toekenning van de dagelijkse tegemoetkoming, die alle in § 2 bedoelde verstrekkingen omvat, de toekenning van elke bijzondere tegemoetkoming verhindert zoals bepaald bij artikel 25, § 12, tweede lid, Wet van 9 aug. 1963; uit deze bepalingen vloeit het omgekeerde niet voort namelijk dat wanneer de dagelijkse tegemoetkoming waarin de verzorging verleend door verpleegkundigen is begrepen, niet wordt toegekend, toch verzekeringstegemoetkoming voor verzorging door een verpleegkundige verschuldigd is in een niet-geregistreerde tijdelijke of definitieve gemeenschappelijke woon- of verblijfplaats voor bejaarden.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Art. 230, eerste lid, 2°, en derde lid

S.95.0143.F 28 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer, inzake arbeidsongeschiktheidsverzekering, de gerechtigde wegens arbeidsongeschiktheid zijn vakantiedagen niet kan opnemen vòòr het einde van het jaar, worden die vakantiedagen, bij ontstentenis van een regelmatige schriftelijke aanvraag van de gerechtigde, volgens de bij de verordeningen bepaalde modaliteiten, aangerekend op het eerste semester van het jaar dat volgt op het vakantiejaar.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 240bis

S.98.0073.N 25 januari 1999 AC nr. ...

De arbeidsongeschiktheidsuitkeringen uitbetaald aan de werknemer zijn niet verschuldigd en kunnen volledig van de werknemer worden teruggevorderd als hij zijn verzekeringsinstelling niet inlicht inzonderheid over elke ingestelde procedure ter verkrijging van een voordeel.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 241, § 1

S.95.0113.F 6 mei 1996 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 118 Werkloosheidsbesluit 1963 worden met arbeidsdagen gelijkgesteld de dagen die aanleiding hebben gegeven tot betaling van een uitkering bij toepassing van artikel 70, § 2, derde lid, Z.I.V.-wet.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

C.93.0063.N 9 december 1994 AC nr. ...

De nietigheid van een vonnis wegens schending van de Taalwet Gerechtszaken is gedekt door het op tegenspraak gewezen en niet louter voorbereidend arrest, als bedoelde nietigheid in hoger beroep niet werd opgeworpen en het arrest, al neemt het de redenen van het beroepen vonnis over, zelf niet aan een andere nietigheid lijdt dan die van het beroepen vonnis.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Burgerlijke zaken

Art. 241, §§ 1 en 2

S.01.0189.F 27 januari 2003 AC nr. 60

Inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering dient de houder van de verzekering alleen een aangifte van ongeval in te dienen, indien de schade kan worden vergoed volgens het gemeen recht of krachtens een andere wetgeving.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 254, 4°

S.97.0001.N 6 oktober 1997 AC nr. ...

De artikelen 99 ZIV-Wet en 254, 4° K.B. van 4 nov. 1963 welke de straffen bepalen die toepasselijk zijn op de verzekeringsinstellingen en die door het Comité van de dienst voor administratieve controle onder bepaalde voorwaarden, worden uitgesproken houden niet in dat het niet opstellen van een aan de opgelegde vormvereisten beantwoordend en op de lijst van het comité voorkomend document slechts kan worden gesanctioneerd, wanneer het opstellen van het document door een wets- of verordeningsbepaling wordt opgelegd.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

Art. 254, 4° en 5°

S.97.0001.N 6 oktober 1997 AC nr. ...

De overeenkomstig artikel 254, 5° K.B. 4 nov. 1963 ten laste van de verzekeringsinstelling toegepaste sanctie voor elke maand vertraging bij het opstellen, het overmaken of het verzamelen van de bescheiden of stukken bedoeld in artikel 254, 4° heeft geen betrekking op termijnen voor regularisatie maar beoogt de termijnen die door het comité van de Dienst voor administratieve controle zijn vastgesteld bij het opmaken van de lijst bedoeld in artikel 254, 4° K.B. 4 nov. 1963.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

Art. 254, 5°

S.97.0001.N 6 oktober 1997 AC nr. ...

Is naar recht verantwoord het arrest dat oordeelt dat telkens een nieuw sanctioneerbaar feit uitmaakt, ongeacht de datum van vaststelling, het telkens laten verlopen van 1 maand door de verzekeringsinstelling om verplichte documenten bij het administratief dossier te voegen, na het verloop van de termijnen die door het comité van de Dienst voor administratieve controle zijn vastgesteld in artikel 254, 4° K.B. 4 nov. 1963.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

Art. 327

C.01.0291.F 26 januari 2004 AC nr. 42

De beslissingen tot verbod van verzekeringstegemoetkoming in de kosten van de geneeskundige verstrekkingen zijn definitief wanneer daartegen alleen nog beroep bij de Raad van State mogelijk is (1). (1) Zie R.v.St.b. (3e k.), 26 juni 1973, S. t/RIZIV, nr 15.942, Verz. Arr.R.v.St., blz. 581; zie ook thans artikel 311, KB 3 juli 1996.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Artt. 254,18°, 260,b, 261, eerste lid, b, en 262, eerste lid

S.96.0075.F 17 maart 1997 AC nr. ...

Art. 262, eerste lid, K.B. 4 nov. 1963 ter uitvoering van Z.I.V.-wet bepaalt dat bij afloop van de termijnen bepaald in artikel 261 van hetzelfde K.B. de ten onrechte betaalde prestaties, die nog niet teruggevorderd zijn, afgeschreven worden door ze te doen boeken als administratiekosten door de verzekeringsinstelling; de overtreding van die bepaling, in de zin van de wetgeving en van de reglementering inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering, is voltrokken alleen door het niet boeken als administratiekosten op het tijdstip waarop die boeking diende te gebeuren, te dezen bij het verstrijken van de in voornoemd artikel 261 bedoelde termijn van twee jaar.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

KB 5 aug. 1970

Art. 5

C.96.0334.F 3 oktober 1997 AC nr. ...

Op onbevaarbare waterlopen mogen kunstwerken maar voorlopig blijven bestaan wanneer de overheid op de hoogte was van het bestaan ervan en voor zover ze als ongevaarlijk en onschadelijk zijn erkend.~

- WATERS -

KB 5 aug. 1991 over het vermogensbeheer en het beleggingsadvies

Artt. 8, § 1, 2° en 4°, en 19

C.09.0092.F 24 februari 2011 AC nr. ...

Het arrest, dat erop wijst dat de overeenkomst volgens de eiser niet voldoet aan de essentiële verplichtingen, met name de vermelding van de beheersdoelstelling van de cliënt, en dat hij de bank verwijt dat de overeenkomst, onder de titel "Beheersdoelstelling van de cliënt" slechts "aandelen" vermeldt, zonder meer, en vervolgens beslist dat er geen enkele wettelijke omschrijving bestaat van het begrip doelstelling van de cliënt en dat het gaat om de keuze van de cliënt betreffende het risico dat hij bereid is te nemen, miskent het onder - scheid tussen de begrippen "doelstelling van de cliënt" en "financieel risico". (Artt. 8, §1, 2° en 4°, en 19, KB 5 aug. 1991)

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen

KB 5 aug. 1991 tot uitvoering van art. 127bis van de Programmawet 30 dec. 1988

Art. 1, eerste lid

S.07.0103.N 22 september 2008 AC nr. 493

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 127bis, eerste en tweede lid van de Programmawet van 30 december 1988, en artikel 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 5 augustus 1991 tot uitvoering van artikel 127bis, van de Programmawet van 30 december 1988 volgt dat de werkgever, die nalaat binnen de termijn bepaald in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 5 augustus 1991 voor de werknemers bedoeld in de artikelen 118, § 1, 1°, 2°, 3° en 6°, en 119, a en c, van de Programmawet van 30 december 1988 bij het bevoegde gewestelijk bureau het in dit artikel bedoeld getuigschrift aan te vragen, het recht verliest om het voordeel van Hoofdstuk VII van zelfde wet te genieten.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Art. 8, § 2, tweede lid, 2°

C.09.0468.F 23 juni 2011 AC nr. ...

Het arrest dat oordeelt dat de doelstelling van de cliënt bestaat in de keuze van het financiële risico dat hij wil dragen, dat de doelstelling inzake het beleggingsadvies, zoals die in de overeenkomst is vermeld, bestaat in het verkrijgen van advies met betrekking tot een voor honderd percent uit aandelen samengestelde portefeuille, wat een zeer hoog risico oplevert, en dat de cliënt, door de keuze van de samenstelling van de portefeuille, een adviesdoelstelling heeft omschreven in het kader van erg risicovolle beleggingen, zonder dat enige bijzondere wens betreffende het soort beheer of bewarende maatregelen werd geuit, verwart het begrip doelstellingen van de cliënt inzake het advies met dat van de beleggingsinstrumenten die hij kiest en het financiële risico dat hij wil dragen (1). (1) Zie Cass. 24 feb. 2011, AR C.09.0092.F, AC, 2011, nr. ...

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen

KB 5 jan. 1971

Art. 4, tweede lid

S.97.0168.F 9 november 1998 AC nr. ...

De reglementering betreffende de vergoeding voor schade ten gevolge van beroepsziekten in de overheidssector voert, behoudens tegenbewijs, ten voordele van de persoon die getroffen is door een als dusdanig erkende beroepsziekte het vermoeden in dat hij blootgesteld is geweest aan het beroepsrisico; de beslissing dat de getroffene lijdt aan een beroepsziekte die aanleiding geeft tot vergoeding is naar recht verantwoord, wanneer het arrest erop wijst dat de rechtspersoon naar publiek recht die de getroffene tewerkstelde dat tegenbewijs niet levert.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- BEROEPSZIEKTE -

Artt. 10 en 11

S.95.0144.F 17 maart 1997 AC nr. ...

De geneeskundige dienst maakt zijn met redenen omklede beslissing omtrent de vaststelling van het percentage blijvende invaliditeit die het gevolg is van een beroepsziekte bekend aan de overheid; de overheid is gebonden door die beslissing welke ertoe strekt de omvang van haar verplichtingen vast te stellen.

- BEROEPSZIEKTE -

Bij de vaststelling van de blijvende invaliditeit die het gevolg is van een beroepsziekte en die krachtens de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel recht geeft op een rente, houdt de geneeskundige dienst o.m. rekening met de vermindering van de waarde van de getroffene op de algemene arbeidsmarkt.

- BEROEPSZIEKTE -

Artt. 3, 1° en 4

S.97.0168.F 9 november 1998 AC nr. ...

De vergoeding voor schade ten gevolge van beroepsziekten in de overheidssector wordt toegekend op voorwaarde dat, enerzijds, een als dusdanig ter uitvoering van de Beroepsziektenwet erkende beroepsziekte wordt vastgesteld, anderzijds de getroffene door die ziekte onder de reglementair voorgeschreven voorwaarden blootgesteld is geweest aan het beroepsrisico van die ziekte.~

- BEROEPSZIEKTE -

S.97.0079.F 12 januari 1998 AC nr. ...

De vergoeding voor schade ten gevolge van beroepsziekten in de overheidssector wordt toegekend op voorwaarde dat, enerzijds, een als dusdanig ter uitvoering van de Beroepsziektenwet erkende beroepsziekte wordt vastgesteld, anderzijds de getroffene door die ziekte onder de reglementair voorgeschreven voorwaarden blootgesteld is geweest aan het beroepsrisico van die ziekte.~

- BEROEPSZIEKTE -

KB 5 juli 1978

Artt. 1, § 1, 2 en § 2, 2

S.00.0053.F 24 september 2001 AC nr. ...

Wettig is het arrest dat beslist dat de onderneming die zorgt voor de bewerking van synthetische producten niet ressorteert onder het paritair comité voor de werklieden van de scheikundige nijverheid en evenmin onder het paritair comité voor de bedienden van de scheikundige nijverheid, wanneer voor de bewerking van die producten een aan een andere bedrijfstak eigen techniek of vakkundigheid noodzakelijk is, en dat derhalve, op grond van een feitelijke beoordeling, beslist dat de onderneming die zorgt voor het snijden en lassen van plastic kokers om er verpakkingszakken van te maken niet onder de bovenvermelde paritaire comités ressorteert wanneer het snijden en lassen vakkundige kennis vereisen van procédés, die, ook al zijn ze uiterst eenvoudig en verspreid, eigen zijn aan andere bedrijfstakken dan die van de scheikundige nijverheid (1). (1) Zie cass., 4 okt. 1971 (AC, 1972, 129); i.v.m. de beoordelingsvrijheid van de bodemrechter, zie cass. 3 april 1919 (Bull. et Pas., 1919, I, 120); i.v.m. de verordenende bepaling die door het bestreden arrest wordt toegepast, zie artikel 1, § 1,2 en § 2, 2 K.B. 5 juli 1978, na de wijziging ervan bij artt. 1, 2 en 4 K.B. 5 juni 1981, Pasin. 1978, p. 917 en Pasin. 1981, p. 761.

- PARITAIR COMITE -

KB 5 juni 2007 houdende diverse bepalingen inzake arbeidsongevallen

vóór zijn wijziging bij

S.08.0139.N 22 juni 2009 AC nr. 429

Voor de toepassing van artikel 28 van de arbeidsongevallenwet en van artikel 35 van het koninklijk besluit van 21 december 1971 hebben prothesen en orthopedische toestellen de betekenis van kunst- en hulpmiddelen die een valide persoon niet behoeft en die als gevolg van het arbeidsongeval nodig zijn om aangetaste of verzwakte lichaamsdelen te steunen of te vervangen dan wel het gebruik of de functies ervan te bevorderen; de bouw van een aangepaste badkamer kan in bepaalde omstandigheden een hulpmiddel zijn dat nodig is om het gebruik of de functies van de aangetaste of verzwakte lichaamsdelen van het slachtoffer van een arbeidsongeval te bevorderen, zodat het middel dat er van uitgaat dat de aanpassing van de inrichting van een badkamer aan de invaliditeit van de getroffene in geen geval kan beschouwd worden als prothese, faalt naar recht (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

KB 5 maart 1990 betreffende de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden

Art. 35ter, 2

S.99.0087.F 29 juni 2000 AC nr. ...

De minister kan alleen zijn beslissing inzake tegemoetkomingen aan gehandicapten intrekken en een nieuwe beslissing nemen, als het nieuwe feit of bewijselement de rechten van de gehandicapte zou hebben beïnvloed indien hij hiervan op het ogenblik van zijn beslissing weet had gehad (1). (1) Zie Cass., 17 mei 1999, A.R. S.98.0026.F, nr. 286 ; 18 okt. 1999, A.R. S.98.0098.F, nr. 540, met concl. O.M.; J.T.T., blz. 479 e.v., met concl. O.M.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 4, § 1

S.95.0073.F 11 december 1995 AC nr. ...

Iedere gerechtigde op een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden behoort noodzakelijk tot de categorie waarvan hij de voorwaarden vervult; de gerechtigde kan niet in een andere categorie worden opgenomen, ongeacht trouwens de omstandigheden die hem brachten in de toestand van de categorie waartoe hij overeenkomstig de omschrijving behoort. ~

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 26 tot 28 en 33

S.97.0072.N 17 november 1997 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht dat kennis neemt van het beroep tegen een beslissing van de minister ten aanzien van tegemoetkomingen voor mindervaliden, kan alleen oordelen of de beslissing overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming werd genomen met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen en op grond waarvan de beslissing werd genomen of moest genomen worden; het arbeidsgerecht kan kennis nemen van aanspraken die aan het bestuur zijn voorgelegd en waarop de minister zijn uitspraak had moeten gronden, maar de rechter kan geen acht slaan op gegevens waarover de minister niet heeft kunnen beslissen.

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 6, 17 en 18

S.98.0049.N 22 februari 1999 AC nr. ...

Ten aanzien van de alleenstaande gerechtigde, wiens inkomen alleen krachtens artikel 6 van het koninklijk besluit van 5 maart 1990 moet worden onderzocht voor de toekenning van de tegemoetkoming, wordt de verkoopwaarde van de afgestane goederen op het tijdstip van de afstand vermenigvuldigd met de breuk die de belangrijkheid van de rechten van de gerechtigde alleen in de afgestane goederen uitdrukt.~

- MINDERJARIGHEID -

KB 5 mei 1952

Art. 2

C.01.0476.N 4 maart 2004 AC nr. 122

Het aanleggen van een ondergrondse parkeerplaats onder een plein of openbare weg is een aanverwant werk, althans in zoverre het gaat om ruwbouw en specifieke verhardingswerken.

- OPENBARE DIENST -

Artt. 2 en 4

C.01.0476.N 4 maart 2004 AC nr. 122

Grondwerken worden eveneens als aanverwante werken beschouwd behorend tot de werkzaamheden van de aannemers die onder het "Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw" ressorteren er waarvoor zij aan dat centrum een bijdrage verschuldigd zijn (1). (1) Zie Cass., 1 maart 1990, AR 6966, nr 396; zie ook Flamme M.-A. en Flamme Ph.Les centres de recherches routières principalement dans l'industrie de la construction", Tijdschrift voor Aannemingsrecht, 1980, 135 e.v., (165) nrs 30 (en de voetnoot 2) en 32. Het O.M. deelde de genuanceerde opvatting in het bestreden arrest dat, na te hebben aanvaard dat een deel van de grondwerken verband hield met de wegenwerken, oordeelde dat eiseres niet bewees gerechtigd te zijn op het aanrekenen van bijdragen, berekend op de totaliteit van die werken. Het meende dat het onderdeel uitging van een onjuiste premisse, namelijk dat de aanleg van die parking op zichzelf een grondwerk was, zonder dat zijn noodzakelijk verband met de aanleg van het plein (als daarmee verwant werk) gelegd werd.

- OPENBARE DIENST -

KB 5 nov. 1971

Art. 1

M.94.0008.F 6 juni 1994 AC nr. ...

Wanneer een aandoening, krachtens de tabel bij K.B. 5 nov. 1971, enkel bij een bepaalde graad of ernst ongeschiktheid voor de militaire dienst tot gevolg heeft, beoordeelt de herkeuringsraad zulks in feite en derhalve op onaantastbare wijze.~

- DIENSTPLICHT - Vrijstelling en voorlopige afkeuring op lichamelijke grond

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

KB 5 nov. 1990

Artt. 1 en 2

S.08.0061.F 10 mei 2010 AC nr. 323

Het koninklijk besluit van 5 november 1990, dat, voor sommige ziekten, de voordelen beperkt die verleend worden door de gecoördineerde wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, wat betreft de getroffenen die aan het beroepsrisico van die ziekten waren blootgesteld gedurende een periode in de loop waarvan zij niet onder toepassing van de gecoördineerde wetten vielen, is niet van toepassing op een aanvraag die op 9 juni 1986 aan het Fonds van Beroepsziekten is gericht en waarop dat Fonds op 23 februari 1988 geweigerd heeft in te gaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- BEROEPSZIEKTE -

KB 5 nov. 2002

Art. 12bis, § 1, 1°

P.10.1294.N 3 januari 2012 AC nr. ...

Bij samenloop van misdrijven die strafbaar zijn met een geldboete die zoveel maal wordt toegepast als er werknemers bij het misdrijf betrokken zijn, wordt de geldboete zoveel maal toegepast als het totaal aantal werknemers dat bij die misdrijven betrokken is; deze regel kan alleen maar worden toegepast voor zover de onderscheiden feiten gelijkaardig zijn, met dezelfde misdrijfomschrijving, en alle strafbaar zijn gesteld door dezelfde wettelijke bepaling (1). (1) Zie Cass. 8 april 2008, AR P.07.0631.N, AC, 2008, nr. 208.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

P.10.0399.N 8 november 2011 AC nr. ...

Wanneer misdrijven met dezelfde maximumgevangenisstraffen worden bestraft, is de hoogste maximumgeldboete beslissend voor het bepalen van de zwaarste straf; zo een misdrijf strafbaar is gesteld met een geldboete die zoveel keer moet worden toegepast als er werknemers zijn ten aanzien van wie de overtreding werd begaan, wordt de maximumgeldboete voor dat misdrijf vastgesteld rekening houdend met het aantal in de telastlegging betrokken werknemers (1). (1) Cass. 5 juni 1979, AR 5287, AC, 1978-79, 1159; Cass. 3 okt. 1990, AR 8261, AC, 1990-91, 119.

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

- STRAF - Zwaarste straf

KB 5 okt. 1978

Art. 1

F.93.0119.N 31 maart 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat alleen artikel 299bis W.I.B. (1964) als geschonden wetsbepaling aanduidt en niet artikel 1 K.B. 5 okt. 1978 tot uitvoering van de artt. 299bis en 299ter, §6, 2°, W.I.B. (1964) en van de artt. 30bis en 30ter, §9, 2° van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, dat bepaalt op welke werkzaamheden artikel 299bis W.I.B. (1964) van toepassing is.

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

Art. 1, 1°

S.05.0099.F 9 oktober 2006 AC nr. 469

Artikel 1, 1°, K.B. 28 dec. 1978 tot uitvoering van de artikelen 299bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en 30bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, heeft betrekking op alle reinigingswerken, zonder onderscheid volgens de aard of het belang van die werken; alleen de reiniging van bestaande individuele woongelegenheden is uitgesloten (1). (1) Zie Cass., 25 okt. 1999, A.R. S.99.0006.N, nr 562.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 23

C.98.0143.F 21 juni 1999 AC nr. ...

Art. 403, eerste en tweede lid, W.I.B. (1992) en artikel 23 K.B. 5 okt. 1978 zijn onbeperkt van toepassing op elk bedrag dat de opdrachtgever aan de ontvanger heeft betaald na de vereffening van de niet geregistreerde vennootschap.~

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Allerlei

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

KB 5 sept. 1978

Art. 38, § 1

C.96.0171.N 18 september 1997 AC nr. ...

De borgtocht, krachtens artikel 37 K.B. 5 sept. 1978 gesteld door een ondernemer van goederenvervoer over de weg, dient niet tot waarborg van alle vorderingen van derden tegen die vervoerondernemer, maar enkel van de schuldvorderingen die in rechtstreeks verband staan met een vervoer van zaken verricht hetzij voor een tegenprestatie, hetzij met een verhuurd voertuig; de rechter mag bijgevolg oordelen dat de schuldvordering die niet ontstaat uit de uitvoering van een vervoerovereenkomst, maar uit het in huur nemen van een voertuig, niet door de borgtocht wordt gewaarborgd.

- BORGTOCHT -

De borgtocht, krachtens artikel 37 K.B. 5 sept. 1978 gesteld door een ondernemer van goederenvervoer over de weg, dient niet tot waarborg van alle vorderingen van derden tegen die vervoerondernemer, maar enkel van de schuldvorderingen die in rechtstreeks verband staan met een vervoer van zaken verricht hetzij voor een tegenprestatie, hetzij met een verhuurd voertuig; de rechter mag bijgevolg oordelen dat de schuldvordering die niet ontstaat uit de uitvoering van een vervoerovereenkomst, maar uit het in huur nemen van een voertuig, niet door de borgtocht wordt gewaarborgd.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

C.97.0131.N 18 september 1997 AC nr. ...

De borgtocht, krachtens artikel 37 K.B. 5 sept. 1978 gesteld door een ondernemer van goederenvervoer over de weg, dient niet tot waarborg van alle vorderingen van derden tegen die vervoerondernemer, maar enkel van de schuldvorderingen die in rechtstreeks verband staan met een vervoer van zaken verricht hetzij voor een tegenprestatie, hetzij met een verhuurd voertuig; het louter in huur nemen van een voertuig voldoet niet aan deze voorwaarden zodat de rechter niet mag beslissen dat de schuldvordering die betrekking heeft op het verhuur van "containerchassis" aan de vervoerder en de herstelling ervan, door de borgtocht wordt gewaarborgd.

- BORGTOCHT -

De borgtocht, krachtens artikel 37 K.B. 5 sept. 1978 gesteld door een ondernemer van goederenvervoer over de weg, dient niet tot waarborg van alle vorderingen van derden tegen die vervoerondernemer, maar enkel van de schuldvorderingen die in rechtstreeks verband staan met een vervoer van zaken verricht hetzij voor een tegenprestatie, hetzij met een verhuurd voertuig; het louter in huur nemen van een voertuig voldoet niet aan deze voorwaarden zodat de rechter niet mag beslissen dat de schuldvordering die betrekking heeft op het verhuur van "containerchassis" aan de vervoerder en de herstelling ervan, door de borgtocht wordt gewaarborgd.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

C.94.0388.N 28 april 1995 AC nr. ...

De borgtocht, krachtens artikel 37 K.B. 5 sept. 1978 gesteld door een ondernemer van goederenvervoer over de weg, dient niet tot waarborg van alle vorderingen van derden tegen die vervoerondernemer, maar enkel van de schuldvorderingen die in rechtstreeks verband staan met een vervoer van zaken verricht hetzij voor een tegenprestatie, hetzij met een verhuurd voertuig; de rechter mag bijgevolg oordelen dat de levering van brandstof aan de vervoerder geen dergelijke schuldvordering doet ontstaan.~

- BORGTOCHT -

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

KB 6 april 1995

Art. 1, § 1, 1, en § 2, punt 18

S.10.0042.F 23 mei 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat een onderneming slechts een gedeelte van de activiteiten van het stouwen en de goederenbehandeling alsook het opslaan, de herverpakking, het verzenden en de distributie van goederen in het algemeen uitoefent, volstaat niet om die onderneming uit te sluiten uit de bedrijfstakken van de met de bedrijfstakken van de internationale handel, het vervoer voor rekening van derden en de tussenpersonen in het vervoer aanverwante dienstverlening (1). (1) Zie concl. O.M.; K.B. 6 april 1995 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en de bevoegdheid van het paritair comité voor de bedienden uit de internationale handel, het vervoer en de logistiek, vóór de wijziging ervan bij K.B. 7 mei 2007.

- PARITAIR COMITE -

KB 6 aug. 1990 algemeen verbindend verklaarde CAO van 29 mei 1989

Art. 4, § 1

S.01.0193.N 18 november 2002 AC nr. 613

De bedienden die behoren tot één van de beroepen - categorieën omschreven in artikel 4, § 1 Collectieve Arbeidsovereenkomst 29 mei 1989, algemeen bindend verklaard bij K.B. 6 augustus 1990 en die met een volledig of gedeeltelijk variabel loon worden betaald, hebben maandelijks recht op een loon dat minstens het voor hun leeftijd en categorie vastgestelde minimumloon bedraagt; hieraan doet geen afbreuk de omstandigheid dat krachtens artikel 11 van de voormelde collectieve arbeidsovereenkomst, aan de bedienden bedoeld in artikel 10, een in artikel 14 bepaald gemiddeld minimum maandinkomen, krachtens artikel 14 onderscheiden van het in artikel 4 bepaald minimum maandloon, gewaarborgd wordt over een periode van twaalf maanden (1). (1) Art. 4, § 1, Collectieve Arbeidsovereenkomst 29 mei 198, algemeen bindend verklaard bij K.B. 6 aug. 1990, zoals gewijzigd bij collectieve arbeidsovereenkomst van 14 maart 1991 (algemeen bindend verklaard bij K.B. van 14 nov. 1991, B.S. 20 dec. 1991, 28.984) en bij collectieve arbeidsovereenkomst van 26 feb. 1992 (algemeen bindend verklaard bij K.B. van 30 maart 1993, B.S. 24 juni 1993, 15.347) en vóór dit artikel 4 werd gewijzigd bij artikel 20 van de collectieve arbeidsovereenkomst van 12 mei 1997 (algemeen bindend verklaard bij K.B. van 7 jan. 1998, B.S. 10 maart 1998, 6342), van artikel 1 van de voornoemde algemeen verbindend verklarende Koninklijke Besluiten.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Art. 5

S.98.0139.N 25 oktober 1999 AC nr. ...

De bepaling van artikel 5 van de algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst van 29 mei 1989, krachtens welke de handelsvertegenwoordiger in beginsel recht heeft op een premie berekend op het maandgemiddelde van het vast en veranderlijk loon van de twaalf laatste maanden, begrensd op het hoogste bedrag van de 4e categorie van de loonschaal, is van dwingend recht ten voordele van de bediende handelsvertegenwoordiger.

- LOON - Recht op loon

De eindejaarspremie, die moet berekend worden volgens artikel 5 van de algemeen verbindend verklaarde Collectieve Arbeidsovereenkomst van 25 mei 1989 op het vast en variable loon, mag niet in de jaarlijkse verdiende veranderlijke wedde worden begrepen en de partijen kunnen hiervan niet afwijken.

- LOON - Recht op loon

KB 6 dec. 1991

Artt. 1 en 2

P.02.1643.N 18 maart 2003 AC nr. 176

Uit artikel 6 van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, anti-hormonale, beta-adrenergische of productiestimulerende werking volgt dat de door de Koning aangewezen ambtenaren of de dierenartsen aangewezen door de minister die de volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, altijd zonder voorafgaand huiszoekingsbevel iedere plaats waar dieren zich kunnen bevinden mogen betreden, behoudens de plaatsen die tot woning dienen, en er tevens alle nuttige vaststellingen kunnen doen met inbegrip van een zoeking in alles wat zich in die plaatsen bevindt (1) (2) (3). (1) W. 15 juli 1985, artikel 6, zoals gewijzigd bij W. 11 juli 1994, artikel 8 en bij W. 17 maart 1997, artikel 6, 1° en 2°. (2) K.B. 6 dec. 1991, artt. 1 en 2 zoals gewijzigd bij K.B. 6 april 1995, artikel 1. (3) Zie Cass., 12 feb. 2002, AR P.01.1534.N, nr ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- DIEREN -

KB 6 feb. 1970 tot regeling van de organisatie en de werking der raden van de orde der geneesheren

Art. 1, eerste lid

C.94.0186.N 2 november 1995 AC nr. ...

Verjaard en voorgoed vervallen ten voordele van de Staat zijn de schuldvorderingen waarvan de op wettelijke of reglementaire wijze bepaalde overlegging niet is geschied binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de eerste januari van het begrotingsjaar in de loop waarvan zij zijn ontstaan; nu voor andere schuldvorderingen dan die welke voor de Staat een vaste uitgave uitmaken, de belanghebbende, om de betaling van de vordering te verkrijgen, een aangifte, staat of rekening dient over te leggen, is de vordering tot teruggave van rechten die geïnd werden in strijd met een rechtstreeks werkende bepaling van het E.G.-Verdrag, geen vaste uitgave in de zin van de artikel 68 en 100 van het Algemeen reglement op de Rijkscomptabiliteit.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 24

D.01.0009.N 20 december 2001 AC nr. ...

De beslissing van de provinciale raad van de Orde der Geneesheren dat een arts voor de raad moet verschijnen op grond dat de beraadslaging over het rapport van de verslaggever heeft geleid tot het besluit dat een tegensprekelijk debat over de zaak aangewezen is voldoet aan de wettelijke motiveringsvereiste.

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Tuchtzaken

Noch de artt. 20, 21 en 25 Artsenwet en 24 K.B. 6 februari 1970, noch het algemeen rechtsbeginsel inzake het recht van verdediging vereisen dat de beslissing van de provinciale raad van de Orde der Geneesheren tot tuchtrechtelijke vervolging van een arts of zijn oproeping om voor de raad te verschijnen een concrete inhoudelijke precisering van de erin omschreven telastleggingen bevatten (1). (1) Zie Cass., 24 dec. 1993, A.R. 8059, nr 549 en (wat een architect betreft) 25 nov. 1994, A.R. D.93.0019.N, nr. 516. Zie ook de rede uitgesproken door de procureur-generaal J. du Jardin op de plechtige openingszitting van het Hof op 1 sept. 2000: Rechtspraak in tuchtzaken door de beroepsorden: toetsing van de wettelijkheid door het Hof van Cassatie, rubriek "Recht van verdediging", AC, 2000.

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken

D.95.0020.F 21 juni 1996 AC nr. ...

De provinciale raad van de Orde van geneesheren waarbij een klacht is ingediend tegen een geneesheer die op zijn lijst is ingeschreven, is bevoegd om de klacht te behandelen en daarover uitspraak te doen, zelfs als de geneesheer vervolgens wordt ingeschreven op de lijst van een andere provinciale raad.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Tuchtzaken

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 29

D.98.0012.F 22 april 1999 AC nr. ...

Het naleven van de regel volgens welke het beroep tegen een beslissing van de provinciale raad van de Orde van geneesheren bij aangetekende brief wordt gestuurd aan de voorzitter van de provinciale orde die de beslissing heeft gewezen, is een voorwaarde voor de ontvankelijkheid van het beroep; het beroep dat bij aangetekende brief aan de raad van beroep wordt gestuurd is bijgevolg niet ontvankelijk.~

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Art. 32, tweede lid

D.97.0017.F 12 december 1997 AC nr. ...

De wettige uitspraak van een schorsing van meer dan één jaar door een provinciale raad of door een raad van beroep van de Orde der geneesheren vereist een tweederde meerderheid.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Artt. 26, tweede lid, en 32, eerste en tweede lid

D.12.0011.N 21 december 2012 AC nr. ...

De beslissing van de raad van beroep van de Orde der geneesheren, waarbij aan een geneesheer een schorsing wordt opgelegd voor langer dan één jaar, die vermeldt dat ze werd gewezen met de "vereiste meerderheid van stemmen", laat niet toe uit te maken of de beslissing werd genomen bij gewone meerderheid van stemmen dan wel bij de door artikel 32, tweede lid, van het KB van 6 februari 1970, vereiste meerderheid van minstens twee derde der stemmen, zodat het Hof zijn wettigheidstoezicht niet kan uitoefenen.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Artt. 40 en 41

D.94.0023.F 24 november 1994 AC nr. ...

Een beslissing tot verwijzing van een geneesheer naar de provinciale raad die uitspraak moet doen over de tuchtvervolgingen, is een beslissing alvorens recht te doen, in de zin van artikel 828, 8°, Ger. W.; die wetsbepaling kan derhalve niet worden aangevoerd tot staving van een verzoek om een lid van een raad te wraken op grond dat hij voordien heeft meegewerkt aan de beslissing van verwijzing.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- WRAKING -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

Artt. 8 en 10

D.94.0020.N 21 september 1995 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat alleen de voorzitter en de secretaris een beslissing van de provinciale raad van de orde der geneesheren hebben ondertekend, volgt niet dat die beslissing nietig is.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

KB 6 juli 1967

Art. 7

S.94.0043.F 28 november 1994 AC nr. ...

Uit de artt. 2, §1, en 6, vijfde lid, Sluitingsfondswet en 7, K.B. van 6 juli 1967 volgt niet dat het Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting der ondernemingen ontslagen werknemers aan de werknemer alleen een tegemoetkoming moet toekennen, voor zover het door de werkgever aan de werknemer betaalde bedrag het bij die bepalingen vastgestelde maximumbedrag niet bereikt; dat maximumbedrag geldt alleen voor het door voormeld Fonds betaalde bedrag en de tegemoetkoming van de werkgever komt alleen in aanmerking om het door het Fonds verschuldigde bedrag te verminderen, voor zover, ingeval van samenvoeging van de tegemoetkoming met laatstbedoeld bedrag, het totaal hiervan groter zou zijn dan de schuldvordering van de werknemer op zijn werkgever.~

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

KB 6 juli 1987

Art. 16

S.98.0003.N 2 november 1998 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht dat kennis neemt van het beroep tegen de beslissing van de minister ten aanzien van rechten die ontstaan uit de Mindervalidenwet Tegemoetkomingen kan alleen oordelen of de minister overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming heeft beslist en kan derhalve geen kennis nemen van aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen of die aan het bestuur niet zijn voorgelegd.~

- MINDERJARIGHEID -

S.97.0034.N 17 november 1997 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht dat kennis neemt van het beroep tegen een beslissing van de minister ten aanzien van tegemoetkomingen voor mindervaliden, kan alleen oordelen of de beslissing overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming werd genomen met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen en op grond waarvan de beslissing werd genomen of moest genomen worden; het arbeidsgerecht kan geen kennis nemen van aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen of die het bestuur niet zijn voorgelegd.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 20

S.97.0149.N 18 mei 1998 AC nr. ...

Schenden de devolutieve werking van het hoger beroep de appelrechters die, betreffende een vordering tot administratieve herziening van het recht op tegemoetkomingen, de in graad van beroep voor het eerste door de administratie aangevoerde grond van niet-ontvankelijkheid, gesteund op de onwettigheid een administratieve herziening te vorderen op medische gronden zonder hernieuwde aanvraag, deze exceptie afwijzen door ze strijdig te achten met de beginselen van behoorlijk bestuur.

- MINDERJARIGHEID -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Art. 21, eerste lid, 1°

S.96.0097.F 3 maart 1997 AC nr. ...

De wetgeving en reglementen inzake de tegemoetkomingen aan mindervaliden raken de openbare orde en de rechter is verplicht de door artikel 50, W. 30 dec. 1992, in artikel 13, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, aangebrachte wijziging toe te passen, zelfs als de Belgische Staat, Staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie, geen melding heeft gemaakt van een nieuwe wetgeving.~

- MINDERJARIGHEID -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

De wijziging van artikel 13, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, bij artikel 50, W. 30 dec. 1992, die op 1 juli 1993 in werking is getreden, kan de afschaffing of vermindering van de tegemoetkoming aan de mindervalide tot gevolg hebben, inzonderheid door voor de toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming het door laatstgenoemde genoten pensioen in aanmerking te nemen; die wijziging verantwoordt bijgevolg een ambtshalve herziening van het recht op de inkomensvervangende tegemoetkoming.

- MINDERJARIGHEID -

S.96.0110.F 3 maart 1997 AC nr. ...

De wijziging van artikel 13, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, bij artikel 50, W. 30 dec. 1992, die op 1 juli 1993 in werking is getreden, kan de afschaffing of vermindering van de tegemoetkoming aan de mindervalide tot gevolg hebben, inzonderheid door voor de toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming het door laatstgenoemde genoten pensioen in aanmerking te nemen.~

- MINDERJARIGHEID -

Art. 21, eerste lid, 6°

S.01.0098.F 4 november 2002 AC nr. 580

De regel volgens welke het recht van de gehandicapte op tegemoetkoming ambtshalve wordt herzien vijf jaar na de eerste ingangsdatum van de laatste beslissing waarbij een tegemoetkoming werd toegekend, is opgeheven tussen 1 januari 1997 en 31 januari 1999 (1). (1) Art. 21, eerste lid, 6°, K.B. van 6 juli 1987, na de wijziging ervan bij artikel 1 K.B. van 26 sept. 1995; artikel 1 K.B. van 26 sept. 1995, B.S. van 10 nov. 1995, p. 31078; artt. 9 en 10 K.B. van 5 juli 1998 houdende uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 11 april 1995 tot invoering van "het handvest" van de sociaal verzekerde, wat de tegemoetkomingen aan gehandicapten betreft, B.S. van 12 aug. 1998, p. 25793; artt. 9 en 21 K.B. van 15 jan. 1999, B.S. van 28 jan. 1999, p 2445. Zie ook thans artikel 21, 9°, K.B. van 6 juli 1987.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MINDERJARIGHEID -

Art. 30

S.98.0132.N 27 september 1999 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 13, Gehandicaptenwet tegemoetkomingen, gewijzigd bij artikel 50 van de wet van 30 december 1992 en artikel 30 KB 6 juli 1987, zoals gewijzigd bij KB van 14 april 1993, beide bepalingen in werking getreden op 1 juli 1993, kan de inkomensvervangende tegemoetkoming aan de gehandicapte geweigerd of verminderd worden wanneer de gehandicapte aanspraak heeft op uitkeringen die hun grond vinden in een beperking van het verdienvermogen of op sociale uikeringen betreffende de ziekte en invaliditeit, de werkloosheid, de arbeidsongevallen, de beroepsziekten, de gezinsbijslagen, de rust- en overlevingspensioenen en het gewaarborgd inkomen voor bejaarden; dergelijke uitkeringen worden aangerekend zoals wettelijk bepaald en met inachtname van een tabel; deze bepalingen moeten in hun nieuwe vorm onmiddellijk vanaf de inwerkingtreding ervan worden toegepast.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 30, § 1

S.96.0007.F 28 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer de minder-valide een administratieve aanvraag voor een inkomensvervangende tegemoetkoming indient, kan de rechter, voor de toepassing van artikel 13, § 1, Wet 27 feb. 1987, enkel de uitkeringen in aanmerking nemen waarop de minder-valide recht heeft op de eerste dag van de maand die volgt op de maand in de loop waarvan de voornoemde aanvraag is ingediend; de rechter kan dus niet de uitkeringen in aanmerking nemen waarop de minder-valide na die datum recht heeft, inzonderheid na zijn beroep bij de arbeidsrechtbank tegen de administratieve beslissing van de minister op de administratieve aanvraag tot uitkering; de gegevens tot verantwoording van de toekenning of de stijging van de uitkering, die aldus niet voor het eerst aan de arbeidsrechtbank kunnen worden voorgelegd, kunnen evenwel leiden tot een nieuwe administratieve aanvraag.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 30, § 2

S.04.0130.F 6 juni 2005 AC nr. 320

Het bedrag van de inkomensvervangende tegemoetkoming dat toegekend wordt aan een mindervalide, wordt niet in mindering gebracht van het bedrag van de in een rente omgezette hulp van de Staat aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, dat aan de mindervalide is toegekend (1). (1) Zie Cass., 26 april 1993, AR 9646, nr 200; artikel 13, § 1, eerste lid, 1°, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, vóór de opheffing ervan bij de programmawet van 24 dec. 2002 (I); artikel 30, § 2, K.B. 6 juli 1987, vóór de opheffing ervan bij het K.B. 22 mei 2003 ; artt. 31, § 1, en 32, § 1, W. 1 aug. 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, vóór de wijziging ervan bij W. 26 maart 2003.

- *MINDERJARIGHEID* -

Art. 4

S.01.0136.N 18 maart 2002 AC nr. 186

De voor het samenwonen vereiste duurzaamheid moet alleszins vermoed worden te bestaan zodra de samenwonenden zich op dezelfde hoofdverblijfplaats hebben ingeschreven.

- *MINDERJARIGHEID* -

Het begrip "samenwonen" en ook het begrip "een huishouden vormen" houden in se een zekere duurzaamheid in.

- *MINDERJARIGHEID* -

Art. 4, eerste lid

S.12.0070.F 18 november 2013 AC nr. ...

De rechter, die vaststelt dat een persoon met een handicap zijn hoofdverblijfplaats heeft op hetzelfde adres als een derde persoon die geen bloed- of aanverwant is in de eerste, tweede of derde graad, schendt artikel 7, §3, tweede lid, van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, wanneer hij beslist dat die persoon met een handicap geen huishouden vormt in de zin van de artikelen 4, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 6 juli 1987, en 7, §1, van de voornoemde wet, op grond dat hij daarvan geen bewijs levert (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- *MINDERJARIGHEID* -

Art. 4, tweede lid, 2°

S.01.0132.F 24 februari 2003 AC nr. 128

Voor inkomensvervangende tegemoetkomingen aan gehandicapten moet als een alleenstaande worden beschouwd de gerechtigde die alleen woont, dat is de gerechtigde die niet met een of meer personen onder hetzelfde dak leeft met wie hij een huishouden vormt, en die geen kind ten laste heeft (1). (1) Zie Cass., 10 mei 1993, AR. 9647, nr. 227, en de verwijzingen in noot 3, p. 480.

- *MINDERJARIGHEID* -

Art. 8, § 1, eerste lid

S.03.0046.F 31 januari 2005 AC nr. 62

Inzake inkomensvervangende tegemoetkoming en integratietegemoetkoming aan gehandicapten, zijn de bedragen die in aanmerking moeten worden genomen bij de bepaling van het inkomen die welke voorkomen op het aanslagbiljet als gezamenlijk belastbaar inkomen en als afzonderlijk belastbaar inkomen; derhalve is het bedrag van het Spaanse rustpensioen van de echtgenoot van de gehandicapte dat in België vrijgesteld is van inkomstenbelasting en dat niet voorkomt op het aanslagbiljet, geen bedrag dat daartoe in aanmerking dient te worden genomen (1). (1) Art. 7, § 1, eerste lid, en § 2, eerste lid, Wet 27 feb. 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, zoals het oorspronkelijk van toepassing was; artikel 8, § 1, eerste lid, K.B. 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming, zoals het oorspronkelijk van toepassing was; Wet 14 aug. 1972 houdende goedkeuring van de Overeenkomst van 24 sept. 1970 tussen België en Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en van het aanvullend protocol, ondertekend te Brussel op 24 sept. 1980, B.S. 4 okt. 1972, p. 10859.

- *MINDERJARIGHEID* -

Art. 9ter, § 7, tweede lid

S.12.0043.F 2 december 2013 AC nr. ...

De bedragen tot beloop waarvan sommige gedeelten van de inkomens worden vrijgesteld voor de berekening van de integratietegemoetkoming, zijn de bedragen die gelden op de datum van uitwerking van de beslissing tot ambtshalve herziening, namelijk de eerste dag van de maand volgend op de kennisgeving van de beslissing tot ambtshalve herziening en niet het bedrag bij de aanvang van de procedure van de ambtshalve herziening.

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 10, derde lid, en 23, § 2, 1°, c

S.01.0135.F 7 april 2003 AC nr. 230

De regel volgens welke voor de toepassing van de gepreciseerde verordenende bepalingen met de feitelijke scheiding van de echtgenoten of met het einde van de samenwoning van de personen die een huishouden hebben gevormd enkel rekening wordt gehouden in zoverre die toestanden sedert ten minste een jaar duren is vastgesteld ter uitvoering van artikel 10, vierde lid, van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten en niet ter uitvoering van artikel 7 van die wet (1). (1) Zie concl. O.M.

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 30, § 1, eerste lid, 30, § 2, eerste lid

S.02.0124.N 5 mei 2003 AC nr. 274

Wanneer vaststaat dat aan de gehandicapte op de datum van uitwerking van de aanvraag tot tegemoetkoming of op de eerste dag van de maand die volgt op de ambtshalve herziening, een vergoeding onder de vorm van een ineens uitgekeerd kapitaal voor tijdelijke en blijvende arbeidsongeschiktheid werd uitgekeerd en dat een bepaald bedrag van het ineens uitgekeerde kapitaal betrekking heeft op een vergoeding wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid voor een periode voorafgaand aan de ingangsdatum van het recht op tegemoetkoming, is dit bedrag geen uitkering die moet worden in aanmerking genomen om de tegenwaarde in periodieke uitkering te bepalen.

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 4, 6 en 21, 1°

S.94.0053.F 9 januari 1995 AC nr. ...

De beslissing waarbij, krachtens de Minder-validenwet Tegemoetkomingen 1969, aan de minder-valide een tegemoetkoming is toegekend die na 31 december 1974, doch vòòr 1 juni 1987 is ingegaan, kan ambtshalve worden herzien, wanneer bij de gerechtigde een wijziging wordt vastgesteld die de afschaffing, vermindering of niet-betaling van de tegemoetkoming kan tot gevolg hebben, wat op zich niet het geval is wanneer de minder-valide van de categorie "samenwonende" naar die van "allenstaande" overgaat.~

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 8, § 1, tweede lid, en 9, eerste lid

S.94.0157.N 26 juni 1995 AC nr. ...

Voor de vaststelling van het bedrag van de tegemoetkoming aan gehandicapten wordt slechts rekening gehouden met een wijziging van het inkomen van de gehandicapte in zoverre die wijziging is ingetreden vòòr de datum waarop de administratieve beslissing over de aanvraag ingaat.~

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 8, §§ 1, 9 en 10, en 9, § 1, eerste en tweede lid, § 3

S.12.0060.F 16 december 2013 AC nr. ...

Artikel 9, §3, van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming wijkt niet af van de regels in de artikelen 8, §1, en 9, §1, van dat besluit inzake de referentieperiode die in aanmerking moeten worden genomen, maar bepaalt dat de door de nieuwe toestand gerechtvaardigde aanpassingen moeten worden toegepast op de berekening van die inkomens (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- *MINDERJARIGHEID* -

Artt. 8, 21, eerste lid, 4°, en 22

S.94.0093.F 6 maart 1995 AC nr. ...

De ambtshalve herziening van het recht op inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming wordt onderzocht met inaanmerkingneming, inzake inkomen, van de gegevens die betrekking hebben op het tweede jaar voorafgaand aan dat in de loop waarvan ambtshalve tot herziening wordt overgegaan.~

- *MINDERJARIGHEID* -

Artt. 8, 9 en 20

S.94.0066.N 19 december 1994 AC nr. ...

Voor de vaststelling van het bedrag van de tegemoetkoming aan gehandicapten moet het bestuur beslissen op grond van de gegevens die het bij het nemen van zijn beslissing kent en in aanmerking mag nemen, zonder dat daartoe een nieuwe aanvraag moet worden ingediend wanneer de gegevens zijn gewijzigd vòòr de ingangsdatum van de tegemoetkoming.~

- *MINDERJARIGHEID* -

Artt. 9, § 2, 21, 2°, en 23, § 2, 1°

S.03.0052.F 15 november 2004 AC nr. 548

Wanneer de gegevens inzake burgerlijke staat die als grondslag hebben gediend voor de vaststelling van het bedrag van het inkomen dat voorkomt op het aanslagbiljet, worden gewijzigd, wordt rekening gehouden met de nieuwe toestand; om in die nieuwe toestand het bedrag van het inkomen van de mindervalide te bepalen dat afgetrokken wordt van de integratietegemoetkoming, moet men zich plaatsen op de eerste dag van de maand die volgt op deze waarin de begunstigde zich in de toestand bevindt die een wijziging van zijn burgerlijke staat vormt (1). (1) Zie concl.O.M. in Bull., 2004, I, nr ... .

- *MINDERJARIGHEID* -

KB 6 mei 1988, Recht tot sturen

Art. 2, § 1, 1°, en § 2, eerste en tweede lid

P.94.0892.N 23 mei 1995 AC nr. ...

De personen die in het vreemdelingenregister van een Belgische gemeente zijn ingeschreven en houder zijn van een bewijs van deze inschrijving mogen in België slechts onder dekking van een Belgisch rijbewijs een motorrijtuig besturen, behoudens dat zij, gedurende een termijn van een jaar, te rekenen vanaf de dag van voormelde inschrijving, een motorrijtuig mogen besturen onder dekking van een geldig buitenlands nationaal rijbewijs dat uitgereikt werd door een van de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap.~

- WEGVERKEER - Allerlei

Art. 2, § 2

P.95.0169.N 2 februari 1999 AC nr. ...

De bepalingen van de artikelen 1.2, 4 en 24 van het Internationaal Verdrag nopens het wegverkeer, ondertekend te Genève op 19 september 1949 hebben alleen betrekking op bestuurders in het internationaal wegverkeer, en niet op vreemdelingen die normaal verblijven in de Staat waarin zij zich bevinden: de alhier gevestigde bestuurder moet derhalve houder en in het bezit zijn van een regelmatig in België afgegeven rijbewijs, geldig voor de categorie waartoe het voertuig behoort, vooraleer hij een motorvoertuig op de openbare weg mag besturen.~

- WEGVERKEER - Allerlei

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

P.95.1105.F 27 maart 1996 AC nr. ...

De beslissing waarbij een persoon die houder is van een in een Lid-Staat van de Europese Unie uitgereikt rijbewijs veroordeeld wordt op grond dat hij zonder rijbewijs een motorrijtuig heeft bestuurd, moet o.m. artikel 21 Wegverkeerswet vermelden en vaststellen dat de betrokkene al meer dan één jaar ingeschreven was in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister van een Belgische gemeente.~

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 21

Art. 2, § 2, tweede lid

P.95.0169.N 2 februari 1999 AC nr. ...

De verplichting opgelegd aan een onderdaan van een derde land die houder is van een door een Lid-Staat afgegeven geldig rijbewijs om na verloop van een termijn van een jaar, te rekenen vanaf de dag van zijn inschrijving in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister, een Belgisch rijbewijs te bekomen en de beteugeling van niet-naleving van deze verplichting zijn niet in strijd met het gemeenschapsrecht.~

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 21

KB 6 nov. 1967

Art. 12

S.95.0121.F 16 september 1996 AC nr. ...

De reglementering betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit voorziet weliswaar, onder de voorwaarden die zij vaststelt, in de aflevering van een arbeidskaart en in de voorlopige tewerkstelling vóór het verkrijgen van een arbeidskaart; ze voorziet daarentegen niet in de mogelijkheid om aan een vreemde of staatloze werknemer een voorlopige arbeidskaart toe te kennen.~

- ARBEID - Allerlei

- ARBEIDSVOORZIENING - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

Art. 5, tweede lid

S.00.0135.F 28 mei 2001 AC nr. ...

Ook al heeft de minister tot wiens bevoegdheid de tewerkstelling behoort bij wege van ministeriële besluiten de bevoegdheden uitgeoefend die hem zijn toegekend bij de artikelen 8 van het koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967 en 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 6 november 1967, is er geen enkele reden om aan te nemen dat hij die bevoegdheden heeft uitgeput en dat de gevallen waarin een vreemde werknemer voorlopig arbeid mag verrichten in die ministeriële besluiten op beperkende wijze zijn opgesomd; die minister kan ook optreden door middel van een dienstnota die niet in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt (1) (2). (1) Zie S. MOSSELMANS, "Hoofddoekaffaire beslecht? Ja, maar.... Commentaar bij het eerste cassatiearrest dat zich ten gronde buigt over de aangevoerde schending van een ministeriële omzendbrief", A.J.T., 2000-2001, p. 592, noot 23. (2) Het O.M. concludeerde tot cassatie. Volgens het O.M. volgde uit de leer van de arresten van het Hof blijkbaar dat 1) de vreemde of staatloze werkloze slechts toegelaten wordt tot het recht op werkloosheidsuitkeringen en die uitkeringen slechts krijgt, als hij o.m. voldoet aan de wetten betreffende de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten (Artt. 43 en 69 Werkloosheidsbesluit 1991); 2) de regelgeving betreffende de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten weliswaar bepaalt dat, onder de daarin bepaalde voorwaarden, de vreemde werknemer een voorlopige arbeidskaart kan krijgen en voorlopig kan worden tewerkgesteld alvorens in het bezit te zijn van een arbeidskaart, maar voorziet niet in de mogelijkheid om aan een vreemde of staatloze werknemer een voorlopige arbeidsvergunning toe te kennen op grond van een niet in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakte ministeriële dienstnota (Artt. 7 en 8 K.B. nr. 34 van 20 juli 1967; artikel 12 K.B. 6 nov. 1967; artikel 20 M.B. 19 dec. 1967). Derhalve had, volgens het O.M., het arbeidshof, door te beslissen dat de dagen waarop de werknemer arbeid had verricht onder dekking van bovengenoemde voorlopige arbeidsvergunning, voldoen aan de voorwaarden die zijn bepaald in de wetten op de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten, de in het middel vermelde bepalingen geschonden. Het enige middel was dus volgens het O.M. gegrond. I.v.m. de bovengenoemde leer van de arresten van het Hof, zie cass., 16 sept. 1996, AR S.95.0121.F, nr. 312; 24 feb. 1997, AR S.96.0099.N, nr. 106 en noot 1, p. 277; zie ook M.-A. FLAMME, "Droit administratif", I, Brussel, 1989, pp. 361 en 362; C. HOREVOETS, "Les principes qui régissent la promulgation et la publication des lois, arrêtés et règlements, et leurs effets", C.D.P.K., 1998, p. 412; P. LEWALLE, "Contribution à l'étude de l'application des actes administratifs unilatéraux dans le temps", Luik, 1975, p. 64; J. MASQUELIN, opm. onder Brussel 1 juli 1952, J.T., 1953, pp. 40 en 41.

- ARBEID - Allerlei

- ARBEIDSVOORZIENING - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

KB 6 nov. 1979

Art. 3.4, lid 3, bijlage 1

C.00.0086.N 26 september 2002 AC nr. 482

Het verbod op draaibomen of draaideuren aan de uitgangen van ziekenhuizen, waarin artikel 3.4, lid 3, van de bijlage van het Koninklijk Besluit van 6 november 1979 tot vastlegging van de normen inzake beveiliging tegen brand en paniek in ziekenhuizen, voorziet, heeft een algemene draagwijdte en geldt ook voor draaideuren met een blokkeringssysteem, uitgerust met tussenschotten die te allen tijde naar voor kunnen worden geduwd in de evacuatierichting. De aanwezigheid van dergelijke draaideuren aan bedoelde uitgangen maakt een fout uit in de zin van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

KB 6 sept. 1993

Art. 1

C.11.0065.N 11 februari 2011 AC nr. ...

De akte van de wraking van een lid van een uitvoerende kamer van een beroepsinstituut voor de dienstverlenende intellectuele beroepen, zoals het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars, kan bij gebrek aan een specifieke griffieorganisatie in de lokalen van het beroepsinstituut worden neergelegd, weze dit op de rechtszitting (1). (1) Zie Cass., 1 okt. 2009, AR D.08.0025.N, nr. 545.

- WRAKING -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

Wanneer het Hof vaststelt dat het wrakingsverzoek van leden van de kamer van beroep van het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars voldoet aan de vereisten van de artikelen 833 en 835 van het Ger. W., doch uit de stukken waarop het vermag acht te slaan, niet blijkt dat de secretaris van de kamer van beroep de formaliteiten van artikel 836 van het Ger. W. heeft nageleefd, verwijst het de zaak terug naar de kamer van beroep, alvorens het kennis zal kunnen nemen van het wrakingsverzoek.

- WRAKING -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

D.07.0021.N 24 april 2009 AC nr. 280

Met het recht op een eerlijk proces is niet bestaanbaar de bevoorrechte processuele positie van diegene die als partij cassatieberoep instelt samen met de voorzitter van de Nationale Raad van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars tegen de uitspraak, van de Kamer van Beroep, wanneer diezelfde persoon in dezelfde zaak als rechtskundig assessor de uitvoerende kamer bijstond bij de rechtsprekende beslissing in eerste aanleg, ook al heeft hij aan het beraad zelf niet deelgenomen en is hij geen lid in de enge zin van dit rechtsplegend orgaan (1). (1) Het O.M. handhaafde zijn conclusie dat de voorziening niet onontvankelijk was om de reden vermeld voor het (hiervoor, onder nr ..., gepubliceerd) tussenarrest van 30 januari 2009 (zie de voetnoot 1 aldaar). Door het Hof bij dit tussenarrest uitgenodigd om hun standpunt kenbaar te maken betreffende die ontvankelijkheid, stelden de eisers in een nota dat - anders dan wat het geval was in het precedent van 22 december 2005, betreffende de Orde van architecten (AR D.04.0021.N, AC, 2005, nr 692, gewezen op strijdige conclusie van advocaat-generaal m.o. Cornelis) - de rechtskundig assessor geen (beraadslagend) lid is van de uitvoerende kamer (waarin hij slechts wordt uitgenodigd), noch van de kamer van beroep, zodat deze toestand wel degelijk bestaanbaar is met een eerlijk proces.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- MAKELAAR -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

Art. 2

C.07.0173.N 29 november 2007 AC nr. 596

De bepalingen die ertoe strekken de toegang tot de markt te regelen met het oog op de kwaliteit van de dienstverlening ter bescherming van het publiek betreffen de grondslagen van de maatschappij en raken bijgevolg de openbare orde; de vastgoedmakelaarsovereenkomst die ten grondslag ligt van de door deze bepalingen verboden prestaties is nietig wegens strijdigheid met de openbare orde.

- MAKELAAR -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

Art. 4, 1°

C.09.0525.F 11 juni 2010 AC nr. 421

Ook al zijn de makelaarsactiviteiten die bedoeld zijn om kopers op te sporen daden van koophandel, toch zijn ze in de regel niet verboden voor de notaris wiens taak erin bestaat de authentieke koopakte te verlijden; de notaris die genoemde activiteiten verricht, is niet onderworpen aan de verplichtingen van het koninklijk besluit van 6 september 1993 (1). (1) Zie concl. O.M., in Bull., 2010, AR C.09.0526, nr. ...

- NOTARIS -

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

Art. 4, aanhef en 1°

C.01.0201.N 31 januari 2002 AC nr. 73

Het feit dat een toegelaten vastgoedbemiddeling gecentraliseerd wordt uitgeoefend door een aparte rechtspersoon voor rekening van een aantal notarissen-vennoten wijzigt de aard van die activiteit niet en verschilt in wezen niet van die welke een notaris deontologisch mag doen; deze rechtspersoon draagt aldus niet bij tot een miskenning van een deontologisch verbod en stelt mitsdien zelf geen daad die in strijd is met de eerlijke gebruiken, nu, wat hem betreft geen inschrijving voor die activiteit wordt vereist (1). (1) Zie de gedeeltelijk strijdige conclusie O.M.: zij strekte tot cassatie op grond van dezelfde beginselen, waarmede de vaststellingen en het daarop gegronde oordeel van het bestreden arrest evenwel onverenigbaar leken.

- HANDELSPRAKTIJK -

- NOTARIS -

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

Vaste beroepsgebruiken die in strijd zouden zijn met de wet, ongeacht de controle die hierop wordt uitgeoefend door een erkende beroepsinstantie, kunnen niet tot gevolg hebben dat een persoon van de voor een vastgoedmakelaar vereiste inschrijving wordt vrijgesteld voor de uitoefening van activiteiten van vastgoedbemiddeling (1). (1) Zie de gedeeltelijk strijdige conclusie O.M.: zij strekte tot cassatie op grond van dezelfde beginselen, waarmede de vaststellingen en het daarop gegronde oordeel van het bestreden arrest evenwel onverenigbaar leken.

- MAKELAAR -

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

Art. 4, eerste lid, 1°

C.04.0383.F 24 maart 2005 AC nr. 186

Art. 4, eerste lid, 1°, K.B., 6 sept. 1993, dat de persoon die één van de in artikel 3 bedoelde activiteiten uitoefent op grond van, onder meer, wettelijke of reglementaire bepalingen, uitsluit uit het toepassingsgebied van dat besluit, verstaat onder reglementaire bepaling elke regel die binnen zijn bevoegdheid vastgesteld is door een publiekrechtelijk rechtspersoon met een reglementaire bevoegdheid.

- ADVOCAAT -

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

Art. 5

D.97.0011.F 16 januari 1998 AC nr. ...

Krachtens de overgangsregeling, vervat in het K.B. van 24 juni 1987 tot uitvoering van artikel 17 van de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen, zijn alleen de raden van erkenning bevoegd om kennis te nemen van de aanvragen van personen die, wegens overmacht of buitengewone omstandigheden buiten hun wil, hun aanvraag om inschrijving op de gemeentelijke lijst niet tijdig hadden kunnen indienen; zodra de overgangsregeling verstreken is, is de uitoefening van het beroep van vastgoedmakelaar onderworpen aan de overlegging van één van de in het K.B. van 6 sept. 1993 opgesomde diploma's of titels.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 5, § 1, 1°

D.11.0001.N 10 november 2011 AC nr. ...

Wanneer geen onder artikel 5, § 1, 1°, a) van het KB van 6 september 1993 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van vastgoedmakelaar vermeld diploma voorhanden is dient de kamer van beroep de gelijkwaardigheid van een getuigschrift, diploma of opleidingstitel te toetsen aan een onder a) vermeld diploma of aan de voorwaarden vermeld onder c), d) en e) van voormeld artikel.

- MAKELAAR -

C.01.0294.F 21 juni 2002 AC nr. 377

De aanvraag om inschrijving op de lijst van de stagiaires vastgoedmakelaars moet vergezeld zijn van een dossier waaruit met name blijkt dat de voorwaarden bepaald in artikel 5, §1, 1°, van het koninklijk besluit van 6 september 1993 zijn vervuld, aan de hand van een eensluidend verklaard afschrift van het diploma van de kandidaat of van een evenwaardig attest dat is afgeleverd door de examenjury van de hogescholen die ingericht of gesubsidieerd zijn door de Franse Gemeenschap aan de studenten die er regelmatig zijn ingeschreven; een vrije leerling is geen regelmatig ingeschreven leerling.

- MAKELAAR -

Art. 5, § 1, 1°, a)

D.96.0017.N 3 september 1998 AC nr. ...

Niet een Belgisch universitair diploma als zodanig verleent toegang tot het beroep van accountant, maar het diploma dat de vakken vermeldt die moeten aantonen dat de kandidaat de vereiste theoretische kennis heeft voor het verkrijgen van de vrijstelling van het examen; de houder van een diploma dat niet aan deze voorwaarden voldoet kan niet gemachtigd worden om inschrijving te nemen op de lijst van de stagiairs-vastgoedmakelaars.

- ACCOUNTANT -

- MAKELAAR -

Art. 5, § 1, 1°, b)

C.11.0709.N 14 juni 2012 AC nr. ...

Het behoort de kamer van beroep van het beroepsinstituut van vastgoedmakelaars om nauwgezet in feite de gelijkwaardigheid van de diploma's te onderzoeken en te beoordelen; het Hof gaat alleen na of de kamer van beroep uit de feiten en omstandigheden die zij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

- MAKELAAR -

Artt. 2 en 5, §§ 1, 1°, e), en 2

C.01.0350.N 11 oktober 2002 AC nr. 533

De beoordeling die de bevoegde organen mogen doen bij het verlenen of weigeren van de toestemming aan iemand die in het buitenland is gevestigd om als zelfstandige in hoofd- of bijberoep het beroep van vastgoedmakelaar uit te oefenen, zoals voorzien in artikel 2 van het koninklijk besluit van 6 september 1993 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van vastgoedmakelaar, is onderworpen aan de bepalingen die het vrij verrichten van diensten waarborgen in de Europese Gemeenschap. Indien maatregelen die de vrijheid van diensten beperken niet kunnen worden gerechtvaardigd door economische doeleinden, zoals de bescherming van nationale ondernemingen, verhindert niets de Lidstaten aan buitenlandse leveranciers van diensten, binnen de grenzen van de richtlijnen die de equivalentie erkennen van diploma's en beroepsopleidingen, minimumeisen te stellen wat de vorming betreft die ook aan nationale operatoren worden gesteld. Het doet niet ter zake dat de aan in het buitenland gevestigde ondernemingen gestelde voorwaarden dezelfde zouden zijn bij een aanvraag tot vestiging of bij een aanvraag occasioneel makelaarsdiensten te mogen leveren, nu de beperkingen die in dit laatste geval worden opgelegd niet tot gevolg kunnen hebben dat de noodzakelijke vrijheid van diensten anders wordt ingeperkt dan de toepasselijke richtlijnen het opleggen (1) (2). (1) Zie Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten, P.B.L. 19, 24 januari 1989, 16; Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG, P.B.L. 209, 24 juli 1992, 25; Richtlijn 1999/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 juni 1999 betreffende de invoering van een regeling voor de erkenning van diploma's betreffende de beroepswerkzaamheden die binnen de werkingssfeer van de liberaliseringsrichtlijnen en van de richtlijnen houdende overgangsmaatregelen vallen en tot aanvulling van het algemene stelstel van erkenning van diploma's, P.B.L. 201, 31 juli 1999, 77. (2) Zie H.v.J. E.G. 5 juni 1997, C-398/95, SETTG, Jur. 1997, I-3091; H.v.J. E.G. 7 mei 1992, C-104/91, Aguirre Borrell, Jur. 1992, I-3003.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Artt. 2, eerste lid, en 3, eerste lid, 1°

C.13.0599.F 20 november 2014 AC nr. 713

Een overeenkomst van vastgoedmakelaardij kan worden gesloten door toedoen van een aangestelde van een rechtspersoon die het beroep van vastgoedmakelaar uitoefent, voor zover, ofwel, zijn bestuurders, zaakvoerders of werkende vennoten, die de werkelijke leiding hebben over de diensten waar het gereglementeerde beroep wordt uitgeoefend, ofwel, een van de daartoe aangeduide personen, de houder zijn van de BIV-erkenning.

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

- MAKELAAR -

- HUUR VAN DIENSTEN -

KB 7 april 1976

Art. 1

P.99.1697.F 15 maart 2000 AC nr. ...

De strafvordering wegens een zware overtreding van het Wegverkeersreglement, welk wanbedrijf gecontraventionaliseerd wordt na aanneming van verzachtende omstandigheden, verjaart, bij gebrek aan enige grond tot schorsing van de verjaring, na één jaar te rekenen van de laatste daad van onderzoek of van vervolging, die is verricht binnen het jaar na de dag waarop de overtreding is begaan.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 68

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.99.1526.F 16 februari 2000 AC nr. ...

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, moet de veroordelende beslissing op de strafvordering opgave doen van de wettelijke bepalingen waarbij de bestanddelen van het bewezen verklaarde misdrijf worden vastgesteld alsook van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald; wanneer de veroordeling wordt uitgesproken wegens een zware overtreding van het Wegverkeersreglement, moet de rechter niet bovendien de bepaling vermelden van het K.B. 7 april 1976, waarbij de genoemde overtreding als een zware overtreding wordt aangewezen, in de zin van artikel 29 Wegverkeerswet.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 29

KB 7 april 1995

Art. 5, § 6

C.04.0227.F 3 maart 2005 AC nr. 132

De feitenrechter beoordeelt op onaantastbare wijze en in feite het gebruikelijk karakter van het toegelaten communicatiemiddel dat wordt aangewend voor reclame voor geneesmiddelen.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

KB 7 aug. 1995

Art. 3, § 3

P.03.0956.N 27 januari 2004 AC nr. 47

Artikel 4, A.W.D.A., gewijzigd bij artikel 3, Wet 23 dec. 1993, in werking getreden op 1 januari 1994, en de koninklijke besluiten betreffende de rechtsopvolgers van de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen, hebben geen terugwerkende kracht en zijn ook niet toepasbaar op de volledig onder de oude wet ontstane en definitief voltrokken toestanden; de inning in het kader van het landbouwbeleid van ontdoken rechten verschuldigd vóór 1 januari 2004 behoort aan het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (1). (1) Cass., 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

KB 7 dec. 1992 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen

Art. 12, eerste lid

S.10.0020.N 20 september 2010 AC nr. 533

Artikel 12, eerste lid van het koninklijk besluit van 7 december 1992 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen laat ondernemingen in moeilijkheden die herstructureren toe oudere werknemers met het oog op brugpensioen te ontslaan met een verkorte opzeggingstermijn, waarbij die werknemers voor de toepassing van artikel 46 van het Werkloosheidsbesluit niet worden geacht te verzaken aan een deel van de opzeggingstermijn waarop zij normaal recht hebben krachtens artikel 82 van de Arbeidsovereenkomstenwet. Deze werknemers worden aldus niet geacht vrijwillig zonder loon te zijn voor de duur waarmee de normale opzeggingstermijn werd ingekort.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 12, laatste lid

S.10.0020.N 20 september 2010 AC nr. 533

Artikel 12, laatste lid van het koninklijk besluit van 7 december 1992 houdt in dat de door de werkgever met toepassing van dit artikel 12 gegeven verkorte opzeggingstermijn niet geschorst wordt, onder meer tijdens de periode waarin de onderneming wegens jaarlijkse vakantie is gesloten of de dagen waarop de werknemer buiten die periode jaarlijkse vakantie neemt.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artikel 12, laatste lid van het koninklijk besluit van 7 december 1992 vindt alleen toepassing wanneer tijdens de verkorte opzeggingstermijn verder arbeid wordt verricht en heeft dus geen betrekking op het geval waarin de werkgever de arbeidsovereenkomst onmiddellijk beëindigt mits betaling van een opzeggingsvergoeding die overeenstemt met de duur van de verkorte opzeggingstermijn. Die bepaling ontslaat de werkgever die de arbeidsovereenkomst onmiddellijk beëindigt mits betaling van een opzeggingsvergoeding die een verkorte opzeggingstermijn dekt niet van de verplichting het bij artikel 46 van het Uitvoeringsbesluit Vakantiewet bepaalde vakantiegeld bij uitdiensttreding te betalen.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 6, eerste en derde lid

S.98.0134.N 10 juni 2002 AC nr. 349

Luidens de bewoordingen van artikel 6, eerste en derde lid, K.B. 7 dec. 1992 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen, heeft de term "kan" dezelfde betekenis en dient te worden begrepen dat de inspecteur in beginsel de betaling van de forfaitaire compensatoire vergoeding dient op te leggen en daartoe de macht bezit, zoals de aangewezen ambtenaar overeenkomstig de artikelen 1, 1bis en 4 van de wet van 30 juni 1971 een administratieve geldboete kan opleggen; het derde lid van artikel 6 dienvolgens, ook al wordt "kan" gebruikt, geen willekeurige beslissing van de inspecteur toelaat, wat niet uitsluit dat hij in redelijkheid de forfaitaire compensatoire vergoeding niet oplegt (1) (2) (3). (1) Art. 6 K.B. 7 dec. 1992 vóór de wijziging bij K.B. van 21 maart 1997. (2) Cass. 31 mei 1999, A.R. S.98.0005.N, nr. 317 met noot. (3) Het O.M. concludeerde tot cassatie op grond van het tweede onderdeel van het enig middel ingevolge schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De appelrechters oordeelden dat de administratieve beslissing genomen door de directeur van de R.V.A. overeenkomstig art 6 lid 3 K.B. 7 dec. 1992 betreffende de toekenning van werkloosheidsvergoedingen in geval van conventioneel brugpensioen (zoals van kracht vóór de wijziging bij K.B. 21 maart 1997) voldoende gemotiveerd was onder de loutere verwijzing dat eiseres in cassatie niet overging tot rechtsgeldige vervanging van haar bruggepensioneerde en de werkloosheidsdirecteur niet met redenen diende aan te geven waarom hij van zijn beoordelingsvrijheid gebruikt maakte. Het O.M. benadrukte dat krachtens het ten deze toepasselijke artikel 6 K.B. 7 dec. 1992 de werkloosheidsdirecteur van de werkgever die geen gevolg geeft aan zijn wettelijke verplichting tot vervanging van een werknemer die met brugpensioen gaat een forfaitaire compensatoire vergoeding kan eisen en aldus de bevoegdheid van de werkloosheidsdirecteur een discretionair karakter heeft. Dit aspect wordt trouwens door partijen niet betwitst. Volgens het O.M. is deze bevoegdheid derhalve "facultatief", de regelgever hanteert immers het woord "KAN" en er zijn verder geen tegenindicaties om een rechtsplicht aan te nemen (contra cass. 31 mei 1999, A.R. nr S.98.000 5N op tegenstrijdige conclusie O.M.). Dat aldus wanneer de toepasselijke regelgeving aan het bestuur de vrijheid laat tussen verschillende mogelijke oplossingen, is het bestuur verplicht zijn keuze te verantwoorden (zie o.m. I. Opdebeek en A. Coolsaet, Formele Motivering van bestuurshandelingen in "Administratieve rechtsbibliotheek", p. 149, nr 185; P. Van Orshoven. De uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, R.W. 1991-92 (488), 194; J. Put Administratieve sancties in het Sociaal Zekerheidsrecht, Die Keure, 1998, p. 343 nr 396). De administratieve beslissing moet derhalve tevens de redenen vermelden waarom de directeur het nodig achtte een forfaitaire compensatoire vergoeding op te leggen. In deze zin Cass, 15 febr. 1999, A.R. nr 98.007, nr 88. In de litigieuze beslissing is omtrent de motivering niets terug te vinden.

- *WERKLOOSHEID - Algemeen*

KB 7 jan. 2001 tot vaststelling van de procedure tot aanwijzing van de ambtenaar en tot inning van de boetes in uitvoering van de wet van 13 mei 1999 betreffende de invoering van gemeentelijke administratieve sancties

Art. 1

C.13.0412.N 27 maart 2014 AC nr. ...

Wanneer bij beslissing van de gemeenteraad de gemeentesecretaris wordt aangewezen als ambtenaar belast met het opleggen van een administratieve geldboete, en een besluit van de gemeenteraad de ambtenaar belast met het opleggen van administratieve geldboetes of zijn vervanger bevoegd verklaart om van de administratieve geldboetes aan de overtreder kennis te geven, volgt daaruit dat de gemeentesecretaris bevoegd is om de administratieve geldboetes ter kennis te brengen van de overtreder, en dat de gemeentesecretaris bijgevolg alleen de brieven kan ondertekenen waarbij deze kennisgeving gebeurt, zonder dat deze brieven ook moeten worden ondertekend door de burgemeester (1). (1) Zie concl. O.M.

- GEMEENTE -

KB 7 mei 1999

vóór de vervanging ervan door art. 3

S.07.0083.F 26 mei 2008 AC nr. 316

Aangezien het recht van de verzekeringsinstelling op de vrijstelling van boeking als administratiekosten van de niet teruggevorderde prestaties is ontstaan na het verstrijken van de termijn van twee jaar waarbinnen zij die prestaties had moeten terugvorderen, is de nieuwe versie van artikel 327, K.B. 3 juli 1996, die pas na het ontstaan van dat recht in werking is getreden en de daarvóór bepaalde voorwaarden voor vrijstelling niet versoepeld heeft, niet van toepassing op de aanvraag tot vrijstelling van de verzekeringsinstelling (1). (1) Zie gelijkl. concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Het gebrek aan benaarstiging door de verzekeringsinstelling om het onverschuldigd betaalde terug te vorderen, verhindert de toekenning van de vrijstelling alleen in zoverre dat gebrek die terugvordering heeft kunnen beïnvloeden (1). (1) Zie gelijkl. Concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

KB 7 mei 2002

Art. 17, § 1

C.10.0641.N 13 oktober 2011 AC nr. ...

Om de garantie van de borgtocht van de vervoerder te genieten moeten de schulden niet alleen dienstig zijn voor één van de in artikel 3, 1° en 2°, Wet goederenvervoer over de weg bedoelde werkzaamheden, maar moeten ze ook voortvloeien uit één van de in dit artikel opgesomde leveringen van goederen en diensten; deze lijst van goederen en diensten dient als restrictief en volledig te worden aangezien; de levering van brandstof, ook al is die onontbeerlijk voor de uitvoering van de bedoelde werkzaamheden, is niet opgenomen in deze lijst, zodat de eruit voortvloeiende schuld niet de garantie van de borgtocht geniet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 17, § 1, 2°

C.06.0353.N 24 april 2008 AC nr. 248

Met het K.B. van 7 mei 2002 betreffende het vervoer van zaken over de weg wordt een nieuwe regeling uitgewerkt, die bepaalt welke vervoerovereenkomsten, gesloten door een onderneming van vervoer van zaken over de weg, waaruit schulden voortvloeien die door de borgtocht gewaarborgd zijn, bedoeld worden: zowel de hoofdovereenkomsten als de overeenkomsten van wettelijke onderaanneming (1). (1) Cass., 27 april 2007, AR C.06.363.N, AC, 2007, nr. ... .

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

C.06.0363.N 27 april 2007 AC nr. 213

Met het K.B. van 7 mei 2002 betreffende het vervoer van zaken over de weg wordt een nieuwe regeling uitgewerkt, die bepaalt welke vervoerovereenkomsten, gesloten door een onderneming van vervoer van zaken over de weg, waaruit schulden voortvloeien die door de borgtocht gewaarborgd zijn, bedoeld worden: zowel de hoofdovereenkomsten als de overeenkomsten van wettelijke onderaanneming (1). (1) Cass., 24 nov. 2005, AR C.04.0015.N, www.cass.be, met concl. O.M. Het K.B. van 18 maart 1991 werd opgeheven bij artikel 68, 4° van het K.B. van 7 mei 2002 (B.S., 30 mei 2002). Zoals blijkt uit het verslag aan de Koning is het doel de onderaannemers te beschermen.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 17, § 1, eerste lid, § 2, eerste, tweede en derde lid

C.10.0503.N 13 oktober 2011 AC nr. ...

De datum van opeisbaarheid van de schuldvordering ten aanzien van de onderneming is bepalend om de naleving van de termijn van 365 dagen, binnen welke de aanspraak van de schuldeiser op de door vervoeronderneming gestelde borgtocht moet worden gemaakt, te beoordelen.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 17, § 1, eerste lid, 2°

C.10.0180.F 16 september 2011 AC nr. ...

Het koninklijk besluit van 7 mei 2002 betreffende het vervoer van zaken over de weg voert een nieuwe regeling in die de vervoersovereenkomsten bepaalt die gesloten zijn door een onderneming voor vervoer van zaken over de weg waaruit gewaarborgde schulden ontstaan, waarop zij van toepassing is: zowel de hoofdovereenkomsten als de overeenkomsten van wettelijke onderaanneming; bijgevolg wordt de schuld van de vervoerder ten aanzien van de vervoerder in onderaanneming op wie hij een beroep heeft gedaan, door de borgtocht gewaarborgd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011 nr. ...

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 18, § 1

De datum van opeisbaarheid van de schuldvordering ten aanzien van de onderneming is bepalend om de naleving van de termijn van 365 dagen, binnen welke de aanspraak van de schuldeiser op de door vervoeronderneming gestelde borgtocht moet worden gemaakt, te beoordelen.

- *VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer*

KB 8 april 1976

Art. 17

S.09.0007.F 21 december 2009 AC nr. 774

Wanneer de Koning bepaalt dat wanneer het kind reeds recht heeft op gezinsbijslag krachtens een Belgische, buitenlandse of internationale regeling, de maandelijkse bedragen van de gewaarborgde gezinsbijslag overeenstemmen met het bedrag dat vastgesteld is door de regeling van de gezinsbijslag voor zelfstandigen, slaat Hij alleen acht op het criterium volgens hetwelk het kind recht heeft op gezinsbijslag in een andere regeling, zonder een onderscheid tussen de kinderen te maken naar gelang van hun feitelijke situatie; dit criterium behoudt het residuaal karakter van de regeling van de gewaarborgde gezinsbijslag en is relevant voor het doel dat de genomen maatregel nastreeft, zonder dat die maatregel het grondwettelijk beginsel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet en de niet-discriminatie t.a.v. de hen erkende rechten aantast (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

- GRONDWET - Art. 10

Art. 9, § 1, eerste lid

S.06.0105.F 26 mei 2008 AC nr. 314

De hoedanigheid van rechthebbende op gezinsbijslag wordt in de regeling voor zelfstandigen alleen toegekend aan de wees van wie één van de ouders, op het ogenblik van het overlijden en niet daarna, voldeed aan de voorwaarden om zelf rechthebbende te zijn tijdens de daarin omschreven periode.

- GEZINSBIJSLAG - Zelfstandigen

KB 8 aug. 1984

Art. 1

C.98.0217.F 29 juni 2000 AC nr. ...

De beslissing dat het begrip ambt met volledige prestaties niet omschreven is in het hoger muziekonderwijs en dat niet wordt gepreciseerd bij welk aantal uren de bijkomende uren kunnen worden gevoegd, is niet naar recht verantwoord aangezien uit de toepasselijke wetgeving blijkt dat een volledig uurrooster in het hoger kunstonderwijs 12 lesuren per week telt en dat de maximum 6 bijkomende uren die tegen 50 pct. worden betaald, die zijn welke daarbij kunnen worden gevoegd (1).

- ONDERWIJS -

- ONDERWIJS -

KB 8 aug. 1986

Artt. 1 en 2

S.95.0090.F 24 juni 1996 AC nr. ...

In de zin van artikel 124, 1ste lid, 1°, Werkloosheidsbesluit 1963 en van artikel 1, K.B. 8 aug. 1986 betreffende de toekenning van wachtuitkeringen aan jonge werknemers die hun studies beëindigd hebben, wordt verstaan onder studies met een volledig leerplan van de secundaire cyclus, de studies die gevolgd werden in het secundair onderwijs met volledig leerplan dat gedurende veertig weken per jaar naar rato van ten minste achtentwintig wekelijkse lesuren en oefeningen van vijftig minuten aan regelmatige leerlingen wordt verstrekt; die studies omvatten geen buiten de onderwijsinstelling bij particulieren gevolgde stages.

- *WERKLOOSHEID - Gerechtigde*

- *ONDERWIJS -*

KB 8 feb. 1993

Artt. 2, § 1, en 5

S.99.0140.F 15 januari 2001 AC nr. ...

Het personeelslid van de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap in de Bondsrepubliek Duitsland heeft geen recht op een afdankingsvergoeding, wanneer hij aanspraak kan maken op pensioenrechten op de pensioengerechtigde leeftijd, die in de regel 60 jaar voor de vrouwen en 65 jaar voor de mannen blijft (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- PENSIOEN - Werknemers

KB 8 jan. 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut

Artt. 1, § 1, I, 10°, 3, § 1, eerste lid, 6, en 7

C.05.0439.N 2 oktober 2006 AC nr. 454

De toepasselijkheid van artikel 5, eerste lid van het K.B. van 2 oktober 1937, naar luid waarvan rijksambtenaren van niveau 1 door de Koning worden benoemd, wordt uitgesloten op de ambtenaren van de instellingen bedoeld in artikel 1, § 1, I, van het Koninklijk Besluit van 8 januari 1973 (1) (2). (1) Art. 1, § 1, I, 10°, K.B. 8 jan. 1973, zoals van toepassing vóór zijn opheffing bij K.B. 5 sept. 2002. (2) Art. 5, eerste lid, K.B. 2 okt. 1937, zoals van toepassing vóór zijn wijziging bij K.B. van 15 maart 1993.

- *AMBTENAAR - Algemeen*

KB 8 jan. 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken

Art. 110, § 4, eerste en derde lid

C.10.0533.N 26 oktober 2012 AC nr. ...

In het geval van een overheidsopdracht voor aanneming van werken, gegund bij openbare of beperkte aanbesteding en voor zover minstens vier offertes werden ingediend, wordt elke offerte die minstens vijftien procent lager ligt dan het gemiddelde van de ingediende offertes beschouwd als een offerte waarvan het eventueel abnormale karakter van de prijs moet worden nagezien door de aanbestedende overheid; in dergelijk geval is de aanbestedende overheid niet noodzakelijk gehouden de inschrijver vooraf te verzoeken de nodige rechtvaardigingen te bezorgen, maar kan zij onmiddellijk beslissen de opdracht aan deze inschrijver toe te wijzen, mits formeel te motiveren waarom het bezwaar tegen het schijnbaar abnormale bedrag van de offerte wordt verworpen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 111, eerste lid

C.05.0346.N 30 maart 2006 AC nr. 185

De werkelijke bedoeling van een inschrijver die een kennelijk materiële vergissing maakt in zijn offerte kan ook blijken uit de toelichting die door de aanbestedende overheid aan de inschrijver wordt gevraagd.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 112, § 2, 1°, eerste en tweede lid

C.12.0295.N 24 oktober 2013 AC nr. ...

De aanbestedende overheid dient rekening te houden met de door de inschrijver doorgevoerde aanvulling van een leemte in de opmetingsstaat, wanneer deze aanvulling na onderzoek door de overheid gegrond wordt bevonden en dat, teneinde een gelijke behandeling van de inschrijvers te waarborgen, de offertes van de andere inschrijvers die geen prijzen voor de ontbrekende posten hebben voorgesteld in dat geval dienen te worden aangepast.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

De overheid die na onderzoek van oordeel is dat de opmetingsstaat geen leemte vertoont, dient in beginsel met de door de inschrijver doorgevoerde aanvulling geen rekening meer te houden.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Wanneer de door de overheid geweerde aanvulling in werkelijkheid betrekking heeft op een specifiek onderdeel van een in de opmetingsstaat reeds voorziene post, waarvoor de inschrijver per vergissing geen prijs heeft ingediend, dient, teneinde de gelijkheid tussen de inschrijvers bij de rangschikking van de offertes te waarborgen, deze offerte te worden verbeterd en rekening te worden gehouden met de door de inschrijver voor de geweerde aanvulling ingediende prijs, conform de werkelijke bedoeling van deze laatste.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 106 en 107

C.06.0581.N 18 mei 2007 AC nr. 261

Zo vaststaat dat een korting is opgenomen in een regelmatig en tijdig ingediende offerte en geen fraude is vastgesteld, is de loutere omstandigheid dat de voorzitter van de zitting waarop de offertes worden geopend, nalaat deze korting bekend te maken en op te nemen in het proces-verbaal, niet van aard de regelmatigheid van de gunningsprocedure aan te tasten en de regelmatigheid van de offerte, met inbegrip van de erin opgenomen korting, in het gedrang te brengen (1). (1) Art. 106, K.B. 8 jan. 1996, zoals van toepassing vóór de wijziging ervan door het K.B. van 18 feb. 2004.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 96, § 2, eerste lid, 111, eerste en tweede lid

C.12.0295.N 24 oktober 2013 AC nr. ...

De aanbestedende overheid dient rekening te houden met de door de inschrijver doorgevoerde aanvulling van een leemte in de opmetingsstaat, wanneer deze aanvulling na onderzoek door de overheid gegrond wordt bevonden en dat, teneinde een gelijke behandeling van de inschrijvers te waarborgen, de offertes van de andere inschrijvers die geen prijzen voor de ontbrekende posten hebben voorgesteld in dat geval dienen te worden aangepast.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

De overheid die na onderzoek van oordeel is dat de opmetingsstaat geen leemte vertoont, dient in beginsel met de door de inschrijver doorgevoerde aanvulling geen rekening meer te houden.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Wanneer de door de overheid geweerde aanvulling in werkelijkheid betrekking heeft op een specifiek onderdeel van een in de opmetingsstaat reeds voorziene post, waarvoor de inschrijver per vergissing geen prijs heeft ingediend, dient, teneinde de gelijkheid tussen de inschrijvers bij de rangschikking van de offertes te waarborgen, deze offerte te worden verbeterd en rekening te worden gehouden met de door de inschrijver voor de geweerde aanvulling ingediende prijs, conform de werkelijke bedoeling van deze laatste.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

thans art. 99

C.04.0086.N 29 september 2005 AC nr. 468

Wanneer, bij een overheidsopdracht waarvan bepaalde posten volgens prijslijst zijn, in de inschrijving het product van de eenheidsprijs en de vermoedelijke hoeveelheid verkeerd was, wordt, door de in de inschrijving vermelde eenheidsprijs toe te passen op de uiteindelijk verwerkte hoeveelheden, het bindend forfaitair gedeelte van de overeenkomst in de regel niet gewijzigd (1). (1) M.A. Flamme, noot bij Luik, 10 juli 1957, J.T. 1958, (435) 438,VII.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

KB 8 juli 1970

Art. 14

P.04.0397.N 22 juni 2004 AC nr. 347

De opsporingsbevoegdheid van de in artikel 14 van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen vermelde douaneambtenaren is niet afhankelijk van de omstandigheid dat enig vermoeden bestaat van een inbreuk inzake douane en accijnzen, maar deze ambtenaren hebben deze opsporingsbevoegdheid telkens wanneer het vermoeden rijst van een inbreuk op het W.I.G.B. of zijn uitvoeringsbesluiten.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 15, § 1, 2°, b

F.96.0003.F 5 september 1996 AC nr. ...

De Koning heeft, bij het K.B. van 8 juli 1970 houdende algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, inzonderheid artikel 15, § 1, 2°, b, de vrijstelling van de verkeersbelasting op de autovoertuigen niet kunnen beperken tot de personenauto's, in de strikte betekenis van het woord, die als persoonlijk vervoermiddel worden gebruikt door gebrekkigen; hij heeft derhalve de voor hetzelfde doel gebruikte minibussen niet van die vrijstelling kunnen uitsluiten en aldus de draagwijdte beperken van artikel 5, § 1, eerste lid, 3°, van het W.I.G.B., welke bepaling kracht van wet heeft.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

Art. 15, § 2, 2°

F.01.0029.N 16 oktober 2003 AC nr. 506

De machtiging aan de Koning verleend om de voorwaarden en de toepassingsmodaliteiten vast te stellen van de in artikel 5, § 1, 8°, W.I.G.B. voorziene vrijstelling van verkeersbelasting voor de autovoertuigen die uitsluitend aangewend worden tot verhuring met bestuurder, houdt voor de Koning niet de macht in om de toepassing van deze vrijstelling te beperken tot verhuringen met het oog op het vervoer van personen ter gelegenheid van plechtigheden (1). (1) Zie Cass., 5 sept. 1996, AR nr F.96.0003.F, A.C., 1996, nr 294.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

KB 8 juli 1976

Art. 7

C.93.0493.F 19 april 1996 AC nr. ...

Art. 7 K.B. van 8 april 1976 tot vaststelling van de samenstellende elementen van de ontvangsten en uitgaven van het patrimonium van de universitaire instellingen is onwettig, in zoverre daarin, enerzijds, een toelage bestemd voor het ten laste nemen van de overlevingspensioenen van de leden van het onderwijzend personeel die vóór 1 juli 1971 in ruste zijn gesteld, als een ontvangst van publieke oorsprong (post 111), en, anderzijds, die overlevingspensioenen, als aanwending van ontvangsten van publieke oorsprong (post 211), worden opgegeven.

- ONDERWIJS -

KB 8 juli 2002 tot vaststelling van de opdrachten verleend aan huisartsenkringen

Art. 4

C.12.0575.F 13 juni 2014 AC nr. ...

De huisartsenkringen ontlenen aan de reglementaire bepalingen geenszins het recht de daartoe toegetreden geneesheren te verplichten aan de wachtdiensten deel te nemen, maar treffen daarin slechts de grondslag aan voor hun eigen verplichting om wachtdiensten te organiseren onder het toezicht van de bevoegde provinciale geneeskundige commissie.

- ARTS -

Hoewel de huisartsen wettelijk verplicht zijn de continuïteit van de verzorging van hun patiënten te verzekeren, hebben zij evenwel slechts de deontologische plicht aan wachtdiensten deel te nemen, waarvoor zij aan de tuchtrechtelijke instanties verantwoording verschuldigd zijn.

- ARTS -

KB 8 juni 2009 tot wijziging van het KB 2 aug. 2002

Artt. 1 en 4

P.09.1235.F 25 augustus 2009 AC nr. 464

Uit de artikelen 1 en 4 K.B. 2 augustus 2002, gewijzigd door dat van 8 juni 2009, blijkt dat de centra, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken en ingericht voor de opvang van de personen tegen wie een vrijheidsberovende maatregel is uitgevaardigd, plaatsen zijn in het Rijk die met welbepaalde aan de grens gelegen plaatsen werden gelijkgesteld.

- *VREEMDELINGEN* -

KB 8 nov. 1989 op de openbare overnameaanbiedingen en de wijzigingen in de controle op vennootschappen

Art. 1, § 2

C.00.0351.N 22 november 2002 AC nr. 621

De Belgische rechter kan de toepassing uitsluiten van het K.B. van 8 november 1989 ten aanzien van de natuurlijke of rechtspersoon die anders dan via een openbaar overnamebod uitgebracht overeenkomstig dit besluit effecten heeft verworven van een buitenlandse vennootschap die een openbaar beroep doet of gedaan heeft op het spaarwezen, wanneer het werkelijk doelwit van de verwerving de controle is over een vennootschap naar buitenlands recht waarvan de effectieve leiding vanuit het buitenland wordt gevoerd en slechts als gevolg hiervan de controle verkregen wordt van een Belgische vennootschap (1). (1) Zie E. WYMEERSCHCession de controle et offres publiques obligatoires", Rev. prat. Soc., 1991, nr 6575, 183.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 57

C.09.0290.F 27 juni 2011 AC nr. ...

Hoewel de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen inzake ter beurze genoteerde vennootschappen, reglementering van de openbare overnameaanbiedingen en wijzigingen in de controle op vennootschappen niet zelf de prijs van het uitkoopbod mag bepalen, onderzoekt zij niettemin of de door de bieder geboden prijs de belangen van de effectenhouders veiligstelt.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

KB 8 okt. 1976

Art. 13

F.07.0096.F 19 maart 2009 AC nr. 209

Het arrest is naar recht verantwoord, wanneer het beslist dat de voorziening voor levensverzekering die samengesteld wordt, enerzijds, om het specifieke risico van de levensverzekeringen het hoofd te bieden, m.n. het vaste rendement dat op zeer lange termijn aan de verzekerden beloofd wordt als tegenprestatie voor nog te storten premies en, anderzijds, om te voldoen aan de onherroepelijke verbintenis om het beheer van de polissen en van de representatieve activa te verzekeren, zelfs zonder daadwerkelijk betaalde tegenwaarde, vrijgesteld is van belasting, aangezien het arrest, na analyse van de bijzondere risico's van de levensverzekeringen, beslist dat de verliezen of lasten die gedekt worden door de aanvullende provisie, scherp omschreven zijn en volgens de aan de gang zijnde gebeurtenissen waarschijnlijk zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 19, vierde lid

F.95.0097.F 20 februari 1997 AC nr. ...

Wanneer een vennootschap anders dan per kalenderjaar boekhoudt en het belastbare tijdperk derhalve samenvalt met het boekjaar afgesloten in het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd, wordt de voor dat aanslagjaar verschuldigde belasting vastgesteld op grond van de winsten die voortkomen uit alle gedane verrichtingen, die verwezenlijkt of verkregen zijn tijdens het tijdperk van het voornoemde boekjaar, zoals ze uit de boekhouding blijken en vastgesteld worden overeenkomstig de regels van het boekhoudrecht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Belastbaar netto-inkomen van personenvennootschappen onderworpen aan vennootschapsbelasting

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

Artt. 12, tweede lid, 20, 21, 28, § 3

F.99.0141.N 22 juni 2000 AC nr. ...

Om de belastbare winst van de ondernemingen vast te stellen, kan, inzake gronden, een correctie op de aanschaffingsprijs in aanmerking worden genomen; een correctie, die hierin bestaat dat de kosten die gepaard gaan met de aankoop van gronden en in de aanschaffingsprijs begrepen zijn, in mindering worden gebracht van de aanschaffingsprijs waartegen de gronden gewaardeerd werden, strijdt niet met de boekhoudkundige regels vastgesteld in de artt. 20, 21, 28, § 3 en 12, tweede lid, K.B. 8 okt. 1976 met betrekking tot de jaarrekening van de ondernemingen, voor zover die kosten bij het afsluiten van het boekjaar geen waarde meer vertegenwoordigen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Artt. 20 en 21

F.02.0001.F 12 juni 2003 AC nr. 346

Voor belastingplichtigen die niet onderworpen zijn aan K.B. 8 okt. 1976 m.b.t. de jaarrekening van de ondernemingen, zijn de bijkomende kosten betreffende het aanschaffen van een perceel dat dient voor hun exploitatie en gedragen zijn om belastbare inkomsten te verkrijgen, die geen enkele tegenwaarde in hun vermogen hebben verkregen en die niet afgeschreven kunnen worden, aftrekbare beroepskosten (1). (1) Cass., 22 juni 2000, AR F.99.0141.N, nr 393; AR F.99.0136.N en F.99.0027.N, niet gepubliceerd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Artt. 9, eerste lid, 12, tweede lid, 20, 21, en 28, § 3

F.01.0084.N 2 oktober 2003 AC nr. 474

Om de belastbare winst van de ondernemingen vast te stellen, kan, inzake gronden, een correctie op de aanschaffingsprijs in aanmerking worden genomen; een correctie, die hierin bestaat dat de kosten die gepaard gaan met de aankoop van gronden en in de aanschaffingsprijs begrepen zijn, in mindering worden gebracht van de aanschaffingsprijs waartegen de gronden gewaardeerd werden, strijdt niet met de boekhoudkundige regels vastgesteld in de artt. 9, eerste lid, 12, tweede lid, 20, 21, en 28, § 3, K.B. 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekening van de ondernemingen, voor zover die kosten bij het afsluiten van het boekjaar geen waarde meer vertegenwoordigen; uit die regels volgt niet noodzakelijk dat de ontwaarding het gevolg moet zijn van een gebeurtenis die na de aankoop en de boeking van de grond voor zijn totale boekhoudwaarde plaatsvindt (1). (1) Cass., 22 juni 2000, AR F.99.0141.N, A.C., 2000, nr 393.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

KB 8 okt. 1981

Art. 113, eerste en tweede lid

C.07.0641.N 20 februari 2009 AC nr. 148

Een vreemdeling die een dringend beroep heeft ingesteld tegen een bevel om het land te verlaten en die ingevolge de schorsing van dit bevel over een bijzonder verblijfsdocument beschikt, is het toegelaten voorlopig in het land te verblijven; zijn hoofdverblijf in België is aldus gedekt door een wettelijk verblijf.

- VREEMDELINGEN -

Art. 75, § 2

P.96.0144.N 20 februari 1996 AC nr. ...

Bij het nemen van de beslissing tot weigering van verblijf en van de "beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats", met toepassing van de artt. 52 en 74.6, § 1, Vreemdelingenwet en 75, § 2, van het K.B. van 8 okt. 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, treedt de minister van Binnenlandse Zaken op krachtens de wet en niet door of namens de Koning; geen wettelijke bepaling vereist dat de minister of zijn gemachtigde hierbij verwijst naar de Koning.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- VREEMDELINGEN -

Art. 77, tweede lid

S.08.0114.F 29 juni 2009 AC nr. 449

De schorsende werking van de beroepen bedoeld in de artt. 63/3, eerste lid, en 57/11, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet, zoals die artikelen door het arbeidshof zijn toegepast, op de maatregelen tot verwijdering van het grondgebied, die t.a.v. de vreemdeling zijn genomen op grond van de feiten die tot de betwiste beslissing hebben geleid, impliceert niet dat het bevel om het grondgebied te verlaten, dat samen met een dergelijke beslissing is gegeven, alleen al door de verwerping van het beroep opnieuw uitwerking krijgt. Het nieuwe bevel om het grondgebied te verlaten, dat na de beslissing tot verwerping van het beroep ter kennis wordt gebracht, vervangt, t.g.v. dat nieuwe onderzoek, het bevel om het grondgebied te verlaten dat samen met de betwiste beslissing werd gegeven en dat deze beslissing niet zomaar bevestigt (1). (1) Vóór de opheffing ervan bij W. 27 dec. 2006.

- VREEMDELINGEN -

KB 8 oktober 1981

Art. 98, eerste lid

S.12.0020.F 5 november 2012 AC nr. ...

Het Grondwettelijk Hof heeft beslist dat, wanneer de staatloze deze hoedanigheid heeft verkregen omdat hij buiten zijn wil zijn nationaliteit heeft verloren en aantoont dat hij geen wettige en duurzame verblijfstitel kan verkrijgen in een andere Staat waarmee hij banden zou hebben, de situatie waarin hij zich bevindt op discriminerende wijze afbreuk kan doen aan zijn grondrechten, zodat het verschil in behandeling tussen die staatloze en de erkende vluchteling niet redelijk verantwoord is; het middel, dat betoogt dat de Grondwet geschonden wordt wanneer niet aan elke staatloze het aan zijn hoedanigheid verbonden recht van verblijf wordt toegekend, faalt naar recht.

- GRONDWET - Art. 10

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

KB 9 april 1965 betreffende de Pool van de Zeelieden ter Koopvaardij

Art. 14, § 1

S.03.0030.N 3 november 2003 AC nr. 548

De ambtshalve intrekking van de inschrijving in de Pool der zeelieden, van de zeeman die zich bij het verstrijken van de schorsingstermijn niet bij de Pool aanbiedt, geschiedt door de directeur zonder enige beleidsruimte ingevolge een gebonden bevoegdheid en is gegrond op een objectief feit dat niet gekwalificeerd wordt als een foutieve handeling of nalatigheid van de betrokkene; de intrekking is aan geen andere vereiste onderworpen dan de loutere vaststelling te weten: het niet aanbieden bij het verstrijken van de schorsingstermijn.

- ARBEIDSVOORZIENING - Allerlei

KB 9 april 2007 houdende uitvoering van de verordening (EG) nr. 561/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer

Art. 6.f)

P.13.1473.N 11 februari 2014 AC nr. ...

De vrijstelling van de algemene verplichting motorvoertuigen welke op de weg worden gebruikt voor personen- of goederenvervoer, uit te rusten met een controleapparaat geldt enkel voor voertuigen die uitsluitend en op het ogenblik van de vaststellingen worden gebruikt in verband met de rioleringsdienst, diensten ter bescherming tegen overstromingen en het onderhoud van en het toezicht op wegen.

- *VERVOER - Allerlei*

KB 9 aug. 1991 tot vaststelling van de termijn waarbinnen en de wijze waarop een rechtsmiddel kan worden aangewend door derden die beweren recht te hebben op een verbeurdverklaarde zaak

Art. 3

P.97.1348.N 22 september 1998 AC nr. ...

De derde die beweert recht te hebben op een krachtens artikel 42, 3°, Sw. verbeurdverklaard en overeenkomstig artikel 43bis, derde lid Sw. aan de burgerlijke partij toegewezen vermogensvoordeel, kan, nadat de veroordeling tot verbeurdverklaring in kracht van gewijsde is gegaan, zijn rechten alleen laten gelden door hiertoe, krachtens het gemeen recht, een vordering in te stellen voor de burgerlijke rechter.

- STRAF - Andere straffen

KB 9 februari 1971 ot oprichting van sommige paritaire comités en tot vaststelling van hun benaming en bevoegdheid

Art. 1, § 1, vijfde lid

S.12.0113.N 2 juni 2014 AC nr. ...

De werkgever in de zin van de CAO-wet is in de regel alleen de persoon die minstens een persoon met een arbeidsovereenkomst tewerkstelt; de collectieve arbeidsovereenkomst kan naast verplichtingen voor de contracterende partijen alleen rechten en verplichtingen voor werknemers en werkgevers bevatten; de algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst kan alleen verbindend zijn voor de werkgevers en werknemers die behoren tot het ressort van het paritair orgaan (1). (1) Bij een geschil inzake overgang van onderneming in de zin van cao 32bis, wat in casu niet het geval was, zou een richtlijn conforme interpretatie van de bepalingen van deze cao tot gevolg kunnen hebben dat het standpunt dat verwoord wordt in huidig arrest niet gehandhaafd kan worden.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

KB 9 juli 1990

Art. 1

S.94.0156.F 19 juni 1995 AC nr. ...

De in artikel 9 wet van 16 nov. 1972 betreffende de arbeidsinspectie bedoelde processen-verbaal van de ambtenaren van de R.V.A zijn alleen maar bestemd om de overtredingen van de strafbepalingen betreffende de toekenning van de werkloosheidsuitkeringen vast te stellen met het oog op bestraffing ervan; ze hebben geen bewijskracht tot het tegendeel bewezen is tenzij in het belang van de strafvordering en van de rechtsvordering tot vergoeding van de schade ten gevolge van de overtredingen die erin zijn vastgesteld, en het gezag dat artikel 9 eraan toekent, kan niet worden aangevoerd in een bij het arbeidsgerecht aanhangig gemaakt geschil betreffende een administratieve beslissing waarbij de maatregelen van de artt. 195 en 210 Werkloosheidsbesluit worden toegepast.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

- WERKLOOSHEID - Allerlei

KB 9 juli 2000

Art. 20

S.05.0090.F 23 oktober 2006 AC nr. 503

De vernietiging van het woord "uitvoerbaar" in het derde en vierde lid van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, in zijn versie na de wet van 15 juli 1996, heeft tot gevolg dat die bepaling zo moet worden uitgelegd dat ze niet van toepassing is op de vreemdeling die gevraagd heeft om als vluchteling te worden erkend, wiens aanvraag is afgewezen en die het bevel ontvangen heeft om het grondgebied te verlaten, zolang de beroepen die hij voor de Raad van State heeft ingesteld tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of tegen de beslissing van de vaste beroepscommissie voor vluchtelingen niet zijn berecht; in die niet-toepassing is de reglementaire termijn inbegrepen waarover de vreemdeling beschikt om die beroepen voor de Raad van State in te stellen (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1999, S.97.0056.F, nr 186, met concl. O.M.; Grondwettelijk Hof, 22 april 1998, nr 43/98, B.S. 29 april 1998, tweede uitg., p. 13340; artikel 20, K.B. 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Art. 5

C.09.0273.N 26 november 2010 AC nr. 694

Artikel 5 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 betreffende de vermelding van de essentiële gegevens van de algemene verkoopsvoorwaarden op de bestelbon voor nieuwe autovoertuigen legt ter bescherming van de koper een relatieve nietigheid op wegens de niet-naleving van de bepalingen van dat koninklijk besluit, waarbij de koper die deze nietigheid wenst in te roepen, dient aan te tonen dat door de toevoeging of wijziging aan de bepalingen van het koninklijk besluit, de rechten die hij haalt uit wettelijke bepalingen, rechtstreeks of onrechtstreeks worden opgeheven of beperkt (1). (1) Zie Cass. , 26 mei 2006, AR C.05.0378.F, A.C., 2006, nr. 293, (contract tot reisorganisatie).

- KOOP -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

KB 9 juni 1999 houdende uitvoering wet 30 april 1999, gewijzigd bij KB 6 feb. 2003

Art. 2, 3°, b)

P.06.0583.F 13 september 2006 AC nr. 412

De buitenlandse onderdanen die gemachtigd of toegelaten werden om onbeperkt te verblijven met toepassing van de Vreemdelingenwet of van de Regularisatiewet, zijn vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart; uit de loutere vermelding op de keerzijde van het inschrijvingsbewijs in het vreemdelingenregister, dat dit stuk geen uitoefening van een winstgevende activiteit toestaat, kan niet worden afgeleid dat de vreemdeling die de drager ervan is, niet is vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaartikel

- ARBEID - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

KB 9 maart 1965

Art. 1

S.07.0112.F 11 mei 2009 AC nr. 307

Wanneer een aanvraag tot tijdelijke stopzetting van de activiteiten tijdens de zwangerschap van de werkneemster ingediend wordt, heeft de zwangerschap tot gevolg dat het recht op de vergoedingen tijdens die zwangerschap beperkt wordt tot de periode die valt tussen het begin ervan en het begin van de zeven weken die voorafgaan aan de vermoedelijke datum van de bevalling; zelfs bij gebrek aan hernieuwing van de aanvraag na de bevalling, leidt die aanvraag, in voorkomend geval, tot de betaling van de vergoedingen voor tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid na de voormelde periode van het zwangerschapsverlof (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...; artikel 37, zoals het van toepassing was na de W. 20 juli 1991, Beroepsziektenwet.

- BEROEPSZIEKTE -

KB 9 mei 1984

Art. 13, eerste lid

C.06.0587.F 19 november 2007 AC nr. 563

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn moet, in de regel, vooraleer een rechtsvordering in te stellen om van de onderhoudsplichtige de voorgeschoten hospitalisatiekosten terug te vorderen, een sociaal onderzoek instellen naar het familiale aspect van de zaak (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007; artikel 13, K.B. 9 mei 1984, na de wijziging ervan bij K.B. 8 april 1987.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 20

C.95.0135.N 9 oktober 1997 AC nr. ...

De verhaalsvorderingen, die vóór 3 juni 1984, datum van de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 9 mei 1984, bij de rechtbanken zijn ingeleid, blijven onderworpen aan de bepalingen die ten tijde van de inleiding van toepassing waren.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

KB nr 1 van 23 juli 1969

Art. 2

C.95.0383.F 19 september 1996 AC nr. ...

Om zijn recht op aftrek van de btw geheven van het aan hem geleverde goed of verleende dienst te kunnen uitoefenen, moet de belastingplichtige in het bezit zijn van een regelmatige factuur; het arrest dat, enerzijds, vaststelt dat de litigieuze facturen verschillende onregelmatigheden vertonen t.a.v. de vermeldingen die verplicht erop moeten voorkomen en waaruit, anderzijds, niet volgt dat die vermeldingen geen nut hadden voor de inning van de btw en voor de controle erop door de administratie, beslist derhalve niet naar recht dat de belastingplichtige de btw betreffende de voornoemde facturen mocht aftrekken.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 2, 3°

C.95.0111.F 7 juni 1996 AC nr. ...

Om zijn recht op aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde, geheven van een aan hem geleverd goed of verleende dienst, te kunnen uitoefenen, moet de belastingplichtige in het bezit zijn van een factuur die inzonderheid de datum van de levering van het goed vermeldt.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 8

C.02.0245.F 21 november 2003 AC nr. 587

Als kennelijk bestemd voor handelsgebruik of beroepsgebruik, in de zin van artikel 8, tweede lid, 6°, K.B. 23 juli 1969, moeten worden aangemerkt die goederen die alleen of in hoofdzaak voor gebruik of verhandeling in een handel of bedrijf in aanmerking komen of waarvan de wijze van aanbieding, zoals verpakking, gebruiksaanwijzing, hoeveelheden, expliciet of impliciet op zodanig gebruik of zodanige verhandeling is ingericht; die goederen zijn door hun aard of wijze van aanbieding alleen dan niet meer kennelijk voor handelsgebruik of beroepsgebruik bestemd, wanneer ze in zulke mate ook door particulieren worden gekocht dat bij het publiek, wanneer het met die goederen of die wijze van aanbieding wordt geconfronteerd, geen spontane associatie met handelsgebruik of beroepsgebruik wordt gewekt (1). (1) Cass., 8 sept. 1989, AR 6215, nr 12.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 1, 2, 2°, 3, 5, 8 en 19, eerste lid

S.04.0079.F 29 november 2004 AC nr. 575

De sectie voor sociale bemiddeling van de dienst van de collectieve arbeidsbetrekkingen valt onder het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, en de sociaal bemiddelaar, personeelslid van die dienst en staatsambtenaar, valt, in de uitoefening van zijn ambt, onder de bevoegdheid van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, ongeacht of die opdracht hem al dan niet door de minister is toevertrouwd; de voorzitter van de arbeidsrechtbank is bijgevolg niet bevoegd om een sociaal bemiddelaar een bemiddelingsopdracht toe te vertrouwen, overeenkomstig het koninklijk besluit van 23 juli 1969, en hem te gelasten een verslag van zijn bemiddeling op te maken en het neer te leggen op de griffie van het rechtscollege (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1996, AR S.95.0114.F, nr 227, met concl. O.M., in Bull. en Pas, 1996, I, nr 227; 17 dec. 2001, AR S.00.0012.F, nr 707, met concl. O.M.

- MACHTEN - Scheiding der machten

- PARITAIR COMITE -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

KB nr 110 van 13 dec. 1982

Art. 2, 1°

C.95.0420.F 26 juni 1997 AC nr. ...

Het K.B. nr. 110 van 13 dec. 1982 waarbij het begrotingsevenwicht wordt opgelegd aan de provincies, aan de gemeenten en aan de agglomeraties en federaties van gemeenten, geeft de gemeenten niet het recht om aan hun personeel vakantiegeld te betalen onder andere voorwaarden dan die welke gelden voor het personeel van de ministeries.~

- GEMEENTE -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

KB nr 15 van 9 maart 1982

Art. 2, § 4, 1°

F.03.0059.F 17 maart 2005 AC nr. 172

De aandelen die door een vennootschap worden uitgegeven enkele ogenblikken nadat zij is opgericht na de splitsing van het vermogen van een ontbonden vennootschap en naar aanleiding van de verhoging van haar kapitaal waarop een andere, eveneens ter gelegenheid van die splitsing opgerichte vennootschap volledig heeft ingeschreven door de inbreng van kapitaal dat zij enkele ogenblikken tevoren van de ontbonden vennootschap ontvangen heeft, zijn aandelen die een inbreng vertegenwoordigen die is gedaan ter gelegenheid van de splitsing in de zin van artikel 2, § 4, 1°, K.B. nr. 15 van 9 maart 1982 en die niet in aanmerking komen voor de bij dat koninklijk besluit toegekende belastingvoordelen (1). (1) Het O.M. was in zijn andersluidende conclusie van oordeel dat het arrest moest worden vernietigd op grond dat artikel 123, § 1, W.I.B. (1964) ten tijde van de feiten de "splitsing" omschreef als de verrichtingen waarbij vennootschappen "zich splitsen bij wege van inbreng van al hun activa of passiva in meerdere andere, bestaande of nieuwe, vennootschappen", en dat de term "splitsing" in artikel 2, § 4, 1°, K.B. nr. 15 van 9 maart 1982, krachtens hetwelk "effecten ter vertegenwoordiging van inbrengen gedaan ter gelegenheid (...) van splitsing" waren uitgesloten van de fiscale gunstregeling van artikel 2, § 1, van dat K.B., noodzakelijkerwijs op grond van die definitie diende te worden verstaan. Te dezen evenwel werd de inbreng, die de vennootschap, eiseres in cassatie, ontving in de vorm van de aandelen die laatstgenoemde uitgaf, gedaan door de vennootschap die had ingeschreven op de gehele kapitaalverhoging van de vennootschap, eiseres in cassatie. Die effecten waren evenwel geen "effecten ter vertegenwoordiging van inbrengen gedaan ter gelegenheid (...) van splitsing" in de zin van voormeld artikel 2, § 4, 1°. Dat waren volgens het O.M. alleen de inbrengen die de gesplitste vennootschap had gedaan in de nieuwe vennootschappen, waaronder de vennootschap, eiseres in cassatie, en de vennootschap die op de kapitaalverhoging had ingeschreven, omdat bovenvermeld artikel 2, § 4, 1°, met de termen "effecten ter vertegenwoordiging van inbrengen gedaan ter gelegenheid van splitsing", doelde op de aandelen of deelbewijzen die ten voordele van de gesplitste vennootschap waren uitgegeven in ruil voor de door haar gedane inbreng van haar vermogen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Fusie, splitsing, opslorping

Art. 2, § 9, eerste lid, 2°

F.96.0084.N 20 januari 2000 AC nr. ...

Nu het begrip "thesauriebeleggingen" in het K.B. nr 15 van 9 maart 1982 niet nader wordt gedefinieerd of gepreciseerd, heeft het de draagwijdte die het in het in gemeen burgerlijk recht heeft, te dezen de algemene beginselen van het boekhoudrecht, zoals vervat in het K.B. van 8 oktober 1976.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Algemeen

KB nr 17 van 20 juli 1970

Art. 4, § 2

C.95.0383.F 19 september 1996 AC nr. ...

Om zijn recht op aftrek van de btw geheven van het aan hem geleverde goed of verleende dienst te kunnen uitoefenen, moet de belastingplichtige in het bezit zijn van een regelmatige factuur; het arrest dat, enerzijds, vaststelt dat de litigieuze facturen verschillende onregelmatigheden vertonen t.a.v. de vermeldingen die verplicht erop moeten voorkomen en waaruit, anderzijds, niet volgt dat die vermeldingen geen nut hadden voor de inning van de btw en voor de controle erop door de administratie, beslist derhalve niet naar recht dat de belastingplichtige de btw betreffende de voornoemde facturen mocht aftrekken.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr 187 van 30 dec. 1982 betreffende de oprichting van coördinatiecentra

Art. 5, § 1, eerste en tweede lid

F.04.0055.N 16 maart 2007 AC nr. 141

De minimum belastbare grondslag van de coördinatiecentra omvat niet de vennootschapsbelasting of de belasting van niet-inwoners/vennootschappen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei

KB nr 19 van 4 dec. 1978

vóór de wijziging ervan bij

C.02.0223.N 3 mei 2004 AC nr. 231

Uit de bepaling dat de in de plaats gestelde verzekeringsinstelling slechts de rechten van de sociaal verzekerde kan uitoefenen, volgt niet dat het terugvorderingsrecht van de verzekeringsinstelling, gesubrogeerd in de rechten van zijn sociaal verzekerde, beperkt was tot het gedeelte van de uitkering dat evenredig is met het deel van de aansprakelijkheid van de derde-aansprakelijke (1). (1) Zie Cass., 11 juni 1974, (AC, 1974, p. 1119) met concl. advocaat-generaal Lenaerts, en de kritische noot van V. Lumay (R.W. 1974-75, 1312).

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Wanneer de vordering in gemeen recht van de sociaal gerechtigde tegen de derde-aansprakelijke beperkt is tot de helft van de schade, dient de vordering van de gesubrogeerde verzekeringsinstelling, die de gehele vordering van de sociaal verzekerde overneemt, niet te worden verminderd tot de helft van het bedrag van de uitkeringen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

KB nr 20 van 20 juli 1970

Art. 1

C.03.0222.N 13 mei 2005 AC nr. 280

De administratie die de toepassing vordert van het tarief bepaald bij artikel 1, 4° van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 in een geval waarin de belastingplichtige het tarief van artikel 1, 1° van datzelfde koninklijk besluit had toegepast, heeft de bewijslast dat dit laatste tarief niet toepasselijk is (1). (1) T. AFSCHIRFT, Bewijs in het fiscaal recht, Brussel, Larcier, 2002, p. 117-118, nr. 119 contra P. WILLE e.a., Fiscale rechtspraakoverzichten. btw 1971-98, Brussel, Larcier, 2000, nr. 200.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het tarief bepaald bij artikel 1, 4° van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 is geen algemeen tarief op welke de tarieven van artikel 1, 1° tot 3° van datzelfde koninklijk besluit een uitzondering zouden vormen, maar een tarief dat slechts toegepast wordt wanneer bewezen is dat de goederen of diensten waar belasting wordt op geheven niet in de tabellen A, B of C van de bijlage bij dat besluit worden aangewezen (1). (1) T. AFSCHRIFT, Bewijs in het fiscaal recht, Brussel, Larcier, 2002, p. 117-118, nr. 119 contra P. WILLE e.a., Fiscale rechtspraakoverzichten. btw 1971-98, Brussel, Larcier, 2000, nr. 200.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 1, 1°, Tabel A, rubriek XXXI, § 1, 4°

C.99.0273.N 26 januari 2001 AC nr. ...

De belasting over de toegevoegde waarde wordt geheven tegen het tarief van 6% voor werk in onroerende staat met betrekking tot privé-woningen voor zover de door de dienstverrichter uitgereikte factuur en het dubbel dat hij bewaart, op basis van een duidelijk en nauwkeurig attest van de afnemer, melding maken van de elementen die de toepassing van het verlaagd tarief rechtvaardigen: wanneer de afnemer derhalve niet kenbaar maakt dat hij kan genieten van het verlaagd tarief, wordt bij de facturatie het normaal btw-tarief toegepast.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 1, eerste lid, 3°

C.99.0036.N 15 november 2001 AC nr. ...

Over een voertuig bestemd voor personenvervoer langs de weg dat op het ogenblik van de verkoop op niet-onomkeerbare wijze werd omgebouwd tot een voertuig dat voor goederenvervoer kan dienen, wordt de btw geheven tegen het tarief van 25 pct.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.96.0539.N 13 mei 1997 AC nr. ...

De door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade moet in beginsel begroot worden naar het tijdstip dat dit van het effectieve herstel ervan zo dicht mogelijk benadert. Hieruit volgt dat wanneer een voertuig in een ongeval is vernield en de benadeelde die geen btw-plichtige is recht heeft op een schadevergoeding welke de btw op de aankoopprijs van een gelijkaardige zaak, ten deze een voertuig, omvat, voormelde btw berekend moet worden aan het tarief dat van toepassing is op het ogenblik van de uitspraak.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 1, eerste lid, 3° en tabel C

C.99.0036.N 15 november 2001 AC nr. ...

Over een voertuig bestemd voor personenvervoer langs de weg dat op het ogenblik van de verkoop op niet-onomkeerbare wijze werd omgebouwd tot een voertuig dat voor goederenvervoer kan dienen, wordt de btw geheven tegen het tarief van 25 pct.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Bijlage, Tabel A, Rubriek XXIII, punt 2

C.04.0071.N 14 februari 2008 AC nr. 108

De Belgische wetgever is krachtens artikel 12 van de Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 bevoegd afwijkingen toe te staan op het normaal btw-tarief voor bepaalde categorieën van producten die in de richtlijn worden omschreven; wanneer een ruime categorie van producten vermeld wordt die kunnen worden uitgesloten, heeft hij het recht slechts een deel van die producten van die categorie te doen genieten van die afwijking op het normaal tarief; de wetgever die slechts in beperkte mate toepassing maakt van de mogelijkheid een verlaagd tarief te bepalen voor een categorie van goederen of diensten, bevordert hierdoor de gewenste uniformiteit van de tarieven; eens dat hij een verlaagd tarief toekent is hij evenwel verplicht gelijke verrichtingen ook gelijk te behandelen gelet op de door het Hof van Justitie vereiste neutraliteit van de belasting.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr 22 van 24 okt. 1934

Art. 1

P.10.0457.N 1 juni 2010 AC nr. 383

Het misdrijf van artikel 499 Strafwetboek behoort noch tot de misdrijven opgesomd in artikel 1, f), van het KB nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen, noch tot de misdrijven vermeld onder de andere littera van deze bepaling.

- MISDRIJF - Allerlei

- STRAF - Andere straffen

P.07.0880.N 16 oktober 2007 AC nr. 483

De Drugwet voorziet niet in een beroepsverbod als bijkomende straf, in de zin van artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 okt. 1934, en het vermelde koninklijk besluit verwijst niet naar de inbreuken op de Drugwet als strafbare feiten waarvoor de in artikel 1 van datzelfde besluit bedoelde verbodbepalingen kunnen worden uitgesproken (1). (1) Omtrent de aard van het beroepsverbod in de zin van artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 okt. 1934: Cass., 2 juni 1999, AR P.99.0192.F, nr. 326 en Cass., 17 mei 2005, AR P.04.1571, nr. 282 met conclusie Advocaat-generaal Duinslaeger.

- STRAF - Andere straffen

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

P.02.0261.N 14 mei 2002 AC nr. 294

Bij wet van 2 juni 1998 werd het beroepsverbod van artikel 1 van het koninklijk besluit nr 22 van 24 oktober 1934, dat vóór deze wet van rechtswege gold, vervangen door een facultatief verbod, na een debat op tegenspraak, waarbij de strafrechter geval per geval zal uitmaken of de veroordeelde in de toekomst nog kan worden toegelaten tot het bestuur of het toezicht op vennootschappen, en zo neen, gedurende welke termijn; aldus wordt, ongeacht de aard van dit facultatief verbod, door het opleggen ervan voor feiten die vóór de wetswijziging zijn gepleegd, overeenkomstig artikel 2, tweede lid, Strafwetboek, slechts een voor de beklaagde meer gunstige nieuwe bepaling met betrekking tot een op het ogenblik van de feiten reeds bestaande maatregel of straf toegepast (1). (1) Contra Cass., 2 juni 1999, AR P.99.0192.F, nr 326

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Art. 3

P.02.0778.F 2 oktober 2002 AC nr. 500

De rechter die uitspraak doet na inwerkingtreding, op 1 sept. 1998, van de W. 2 juni 1998, kan de persoon die vóór die inwerkingtreding failliet is verklaard en niet in ere is hersteld, ook veroordelen tot de in artikel 4, K.B. 24 okt. 1934, bedoelde straffen, wegens overtreding van het bij het oude artikel 1 van dat besluit opgelegde verbod van rechtswege, dat, hoewel burgerrechtelijk van aard, op dergelijke gefailleerde van toepassing is en een overgangsbepaling is die uitwerking heeft totdat de termijn van tien jaar is verstreken (1). (1) Zie Cass., 18 mei 1999, A.R. P.98.1515.N, nr. 290.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 1 en 4

P.98.1515.N 18 mei 1999 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter, die uitspraak doende na de inwerkingtreding van de wet van 2 juni 1998 tot wijziging van het K.B. van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken, met toepassing van de overgangsbepaling van voormelde wet van 2 juni 1998, de beklaagde tot straf veroordeelt wegens overtreding van het bij artikel 1 K.B. nr 22 van 24 okt. 1934 gestelde beroepsverbod, wanneer deze beklaagde het bedoelde niet rechterlijk opgelegde maar nog steeds geldend verbod van rechtswege overtrad voordat 10 jaar verstreken zijn sedert de datum van de veroordeling die tot het verbod aanleiding heeft gegeven.

- STRAF - Andere straffen

KB nr 225 van 7 jan. 1936 tot reglementering van de hypothecaire leningen en tot inrichting van de controle op de ondernemingen van hypothecaire leningen

Art. 28

C.93.0066.N 17 maart 1995 AC nr. ...

De betaling of storting die krachtens artikel 28 K.B. nr. 225 van 7 jan. 1936, aan de tussenkomende partij of aan de reconstituerende derde dient te worden gedaan en, niettegenstaande elke andersluidende overeenkomst, als bevrijdend geldt voor de schuldenaar tegenover de schuldeiser, strekt ertoe de lener te beschermen en belet dat de geldschieter de bevrijdende werking van betalingen aan de rechtsgeldig aangestelde tussenkomende partij om welke reden ook zou betwisten.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Kredietinverrichtingen

KB nr 23 van 27 nov. 1978

Art. 16

C.93.0493.F 19 april 1996 AC nr. ...

Art. 37 Wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen heeft betrekking op de rust- en overlevingspensioenen van de professoren, die vanaf 1 juli 1971 zijn benoemd; het beoogt geenszins de pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel die vóór die datum in ruste zijn gesteld, welke pensioenen worden geregeld bij artikel 38 van die wet.~

- ONDERWIJS -

- ONDERWIJS -

KB nr 236 van 20 jan. 1936

Art. 1

P.07.1908.F 23 januari 2008 AC nr. 54

De veroordeelde die cassatieberoep wil instellen tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank inzake de toekenning, de weigering of de herroeping van de strafuitvoeringsmodaliteiten, beschikt over een termijn van vierentwintig uur, te rekenen van de dag van de kennisgeving van het vonnis bij gerechtsbrief; ten aanzien van gedetineerden wordt de kennisgeving geacht te zijn verricht, door de overhandiging van het stuk aan de betrokkene tegen bericht van ontvangst, bevestigd door de directeur van de strafinrichting of zijn gemachtigde; de dag van overhandiging is niet begrepen in de termijn om cassatieberoep in te stellen (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2007, AR P.07.0773.F, AC, 2007, nr. ...; Cass., 8 jan. 2008, AR P.07.1860.N, AC, 2008, nr. ...

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

Art. 2

P.09.1230.F 21 oktober 2009 AC nr. 601

Wanneer hij die verzet doet, zich in hechtenis bevindt en het vereiste bedrag niet in zijn bezit heeft om de kosten van de akte van de gerechtsdeurwaarder te dekken, kan het verzet tegen de veroordelingen in strafzaken, uitgesproken door de hoven van beroep, de correctionele rechtbanken en de politierechtbanken, gedaan worden door middel van een verklaring aan de attaché-gevangenisdirecteur/adviseur-gevangenisdirecteur van de strafinrichting of aan zijn gemachtigde; het feit dat de gedetineerde die verzet doet niet het recht heeft om in de gevangenis contant geld in zijn bezit te hebben, betekent in de regel niet dat hij daarover niet kan beschikken op zijn individuele lopende rekening (1). (1) Zie Cass., 3 maart 1982, AR 2040, AC, 1981-1982, nr 796.

- VERZET -

P.98.0569.N 14 september 1999 AC nr. ...

De wettelijke bepaling die de beklaagde, wanneer hij zich in hechtenis bevindt en het vereiste bedrag niet in zijn bezit heeft om de kosten van de akte van gerechtsdeurwaarder te dekken, toelaat tegen zijn veroordeling verzet te doen door middel van een verklaring aan de bestuurder van de strafinrichting of aan zijn gemachtigde, maakt geen onderscheid naargelang de strafvordering aanhangig wordt gemaakt door het openbaar ministerie dan wel door de bevoegde administratie, zoals het Ministerie van Financiën.~

- VERZET -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.98.1510.F 6 januari 1999 AC nr. ...

De beklaagde kan verzet doen tegen het veroordelend arrest door een deurwaardersexploot aan de tegenpartij te doen betekenen binnen vijftien dagen na de aan hem in persoon gedane betekening van dat arrest; alleen degene die in het Koninkrijk opgesloten is en niet over het vereiste bedrag beschikt om de kosten van de deurwaardersakte te dekken, kan verzet doen tegen zijn strafrechterlijke veroordeling door binnen dezelfde termijn een verklaring af te leggen voor de bestuurder van de strafinrichting of diens gemachtigde.~

- VERZET -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

KB nr 260 van 24 maart 1936

Art. 5

P.99.0842.F 6 oktober 1999 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat op grond van artikel 5, K.B. nr. 260, 24 maart 1936, op de bewaring, ter griffie, en de procedure tot teruggave van de in strafzaken in beslag genomen zaken, is ingesteld tegen de beslissing van het O.M. tot bevestiging van de schorsing van de teruggave van een in beslag genomen zaak, is niet ontvankelijk wegens de aard van de beslissing, die noch een vonnis noch een arrest is.~

- BESLAG - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 1 en 2

P.07.0210.F 10 oktober 2007 AC nr. 469

Na de opheffing van het beslag door de gerechtelijke overheid, geeft de griffier de in beslag genomen zaken terug aan de persoon in wiens handen beslag was gelegd, tenzij de rechter daar anders over beslist (1). (1) Zie concl. O.M.

- TERUGGAVE VAN OVERTUIGINGSSTUKKEN -

Artt. 1 tot 5

P.01.0541.F 13 juni 2001 AC nr. ...

Het K.B. nr. 260, 24 maart 1936, regelt, naast de bewaring op de griffie van de in beslag genomen en aldaar neergelegde zaken, alleen de rechtspleging tot teruggave van een zaak na de opheffing van het beslag, en geenszins de handhaving ervan.

- TERUGGAVE VAN OVERTUIGINGSSTUKKEN -

Wanneer de opheffing van het beslag van een zaak bevolen wordt, wordt de teruggave van die zaak geschorst totdat een uitvoerbare beschikking is verleend over de rechtsvordering die voor de bevoegde rechter is gebracht door een persoon die op de oorspronkelijk in beslag genomen zaak recht beweert te hebben.

- TERUGGAVE VAN OVERTUIGINGSSTUKKEN -

Wanneer de opheffing van het beslag van een zaak bevolen wordt, is de procureur-generaal bij het hof van beroep niet bevoegd om de rechtsgeschillen te berechten waartoe de zaak aanleiding heeft gegeven ; die geschillen moeten worden berecht door hetzij het rechtscollege dat van de strafvervolgingen kennisneemt, hetzij door de rechter in burgerlijke, handels- of sociale zaken.

- TERUGGAVE VAN OVERTUIGINGSSTUKKEN -

KB nr 261 van 24 maart 1936

Art. 1

C.00.0587.F 1 februari 2001 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het door eiser meer dan vijftien dagen na de betekening van het bestreden vonnis ingestelde hoger beroep, dat in tuchtzaken is gewezen met toepassing van artikel 110 van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt, die is aangevuld bij de wet van 4 mei 1999 (1). (1) Zie de verwijzingen in concl. O.M. en Cass., 18 feb. 1991, AR. 7311, nr 328.

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

KB nr 289 van 31 maart 1984

Artt. 2, 3 en 4

S.01.0110.F 9 december 2002 AC nr. 659

De nalatigheidsinteresten op de bijdragen inzake matiging der inkomsten van de zelfstandigen zijn aan dezelfde verjaringsregels onderworpen als die welke van toepassing zijn op die bijdragen (1). (1) Zie Cass., 15 sept. 1980 (twee arresten), AR 6010 en 5863 (AC, 1980-81, nr 33), tweede zaak.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- INTEREST - Moratoire interest

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

KB nr 297 van 31 maart 1984

Art. 10bis

S.06.0060.F 8 oktober 2007 AC nr. 460

De onderwijzer die getroffen wordt door een arbeidsongeval, dat aan de oorsprong ligt van zijn gedeeltelijke blijvende arbeidsongeschiktheid, en die vervolgens ter beschikking wordt gesteld om persoonlijke redenen vóór het rustpensioen, bevindt zich niet in de situatie van de getroffene van een arbeidsongeval die in de zin van artikel 6, § 1, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, de uitoefening van zijn ambt behoudt, aangezien de terbeschikkingstelling tot gevolg heeft dat zijn ambt vrijgemaakt wordt en hij niet langer gemachtigd is het uit te oefenen.

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Gemeenschappen en gewesten)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

KB nr 3 van 10 dec. 1969

Art. 3, § 1

C.95.0111.F 7 juni 1996 AC nr. ...

Om zijn recht op aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde, geheven van een aan hem geleverd goed of verleende dienst, te kunnen uitoefenen, moet de belastingplichtige in het bezit zijn van een factuur die inzonderheid de datum van de levering van het goed vermeldt.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 3, § 1, 1°

C.98.0402.N 13 oktober 2000 AC nr. ...

Om zijn recht op aftrek te kunnen uitoefenen ten aanzien van de belasting geheven op de aan hem geleverde goederen en verleende diensten, moet de belastingplichtige in het bezit zijn van een factuur opgemaakt overeenkomstig artikel 2 K.B. nr 1 van 23 juli 1969: uit die bepaling volgt dat de belastingplichtige niet de mogelijkheid heeft ontbrekende, wezenlijke vermeldingen op de factuur op grond van andere documenten aan te vullen om alzo zijn recht op aftrek te kunne gronden (1). (1) Cass. 4 dec. 1989, AR 6631, AC nr 214; Cass. 7 juni 1996, AR C.95.0111.F, nr 222; Cass. 19 sept. 1996, AR C.95.0383.F, nr 318.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.95.0383.F 19 september 1996 AC nr. ...

Om zijn recht op aftrek van de btw geheven van het aan hem geleverde goed of verleende dienst te kunnen uitoefenen, moet de belastingplichtige in het bezit zijn van een regelmatige factuur; het arrest dat, enerzijds, vaststelt dat de litigieuze facturen verschillende onregelmatigheden vertonen t.a.v. de vermeldingen die verplicht erop moeten voorkomen en waaruit, anderzijds, niet volgt dat die vermeldingen geen nut hadden voor de inning van de btw en voor de controle erop door de administratie, beslist derhalve niet naar recht dat de belastingplichtige de btw betreffende de voornoemde facturen mocht aftrekken.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 6, § 2

C.01.0103.N 11 oktober 2002 AC nr. 531

Een onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van een vruchtgebruik wordt niet in hoofde van de naakte eigenaar, doch wel in hoofde van de vruchtgebruiker als een bedrijfsmiddel beschouwd voor de toepassing van artikel 48, § 2, van het Btw-wetboek dat voorziet in een stelsel van herziening van de aftrek van de belasting geheven op bedrijfsmiddelen. Hieruit volgt dat de vervreemding van de naakte eigendom van een onroerend goed tijdens de herzieningsperiode, in beginsel geen aanleiding kan geven tot herziening van de aftrek van btw op eerdere verbouwings- en uitrustingsuitgaven, voor zover de vruchtgebruiker het bedrijfsmiddel verder blijft aanwenden ter verwezenlijking van belastbare handelingen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 1 en 2

C.93.0072.N 23 april 1998 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van cassatie een vraag rijst in verband met de uitlegging van een bepaling van een Richtlijn van de Raad, met name de vraag naar de draagwijdte van artikel 17.2 van de Zesde Richtlijn 77/388 E.G. Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting (Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag), verzoekt het Hof, in de regel, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen daarover bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr 33 van 30 maart 1982

Art. 1, eerste lid, 3°

S.08.0130.F 15 juni 2009 AC nr. 408

Het arrest schendt artikel 1, eerste lid, 3°, K.B. nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, wanneer het beslist dat die inhoudingen niet kunnen worden gedaan op de aanvullende voordelen m.b.t. een overeengekomen brugpensioen die zijn toegekend door een ondernemingsC.A.O., die zelf voordeliger is dan de aanvullende vergoeding die toegekend is op grond van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 17, en die in beginsel moeten worden toegevoegd aan het bedrag dat als grondslag voor de berekening van de bij dat K.B. bepaalde inhoudingen diende, omdat zij zijn opgeslorpt door een nog voordeliger individueel akkoord tussen de verweerder en zijn werkgever.

- ARBEIDSVOORZIENING - Brugpensioen

- PENSIOEN - Werknemers

S.01.0127.F 10 maart 2003 AC nr. 159

De aanvullende vergoeding in de zin van artikel 1, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, is de vergoeding bedoeld in de op 19 december 1974 in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve arbeidsovereenkomst nr. 17 tot invoering van een regeling van aanvullende vergoeding ten gunste van sommige bejaarde werknemers indien zij worden ontslagen, die algemeen verbindend is verklaard bij het koninklijk besluit van 16 januari 1975, of de vergoeding bedoeld ofwel in een collectieve arbeidsovereenkomst ofwel in een door de Minister voor Arbeidsvoorziening en Tewerkstelling goedgekeurd collectief akkoord, voor zover zij voordelen toekennen die op zijn minst gelijkwaardig zijn aan die bepaald in de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 17.

- ARBEIDSVOORZIENING - Brugpensioen

KB nr 34 van 20 juli 1967

Art. 8

S.00.0135.F 28 mei 2001 AC nr. ...

Ook al heeft de minister tot wiens bevoegdheid de tewerkstelling behoort bij wege van ministeriële besluiten de bevoegdheden uitgeoefend die hem zijn toegekend bij de artikelen 8 van het koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967 en 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 6 november 1967, is er geen enkele reden om aan te nemen dat hij die bevoegdheden heeft uitgeput en dat de gevallen waarin een vreemde werknemer voorlopig arbeid mag verrichten in die ministeriële besluiten op beperkende wijze zijn opgesomd; die minister kan ook optreden door middel van een dienstnota die niet in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt (1) (2). (1) Zie S. MOSSELMANS, "Hoofddoekaffaire beslecht? Ja, maar.... Commentaar bij het eerste cassatiearrest dat zich ten gronde buigt over de aangevoerde schending van een ministeriële omzendbrief", A.J.T., 2000-2001, p. 592, noot 23. (2) Het O.M. concludeerde tot cassatie. Volgens het O.M. volgde uit de leer van de arresten van het Hof blijkbaar dat 1) de vreemde of staatloze werkloze slechts toegelaten wordt tot het recht op werkloosheidsuitkeringen en die uitkeringen slechts krijgt, als hij o.m. voldoet aan de wetten betreffende de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten (Artt. 43 en 69 Werkloosheidsbesluit 1991); 2) de regelgeving betreffende de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten weliswaar bepaalt dat, onder de daarin bepaalde voorwaarden, de vreemde werknemer een voorlopige arbeidskaart kan krijgen en voorlopig kan worden tewerkgesteld alvorens in het bezit te zijn van een arbeidskaart, maar voorziet niet in de mogelijkheid om aan een vreemde of staatloze werknemer een voorlopige arbeidsvergunning toe te kennen op grond van een niet in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakte ministeriële dienstnota (Artt. 7 en 8 K.B. nr. 34 van 20 juli 1967; artikel 12 K.B. 6 nov. 1967; artikel 20 M.B. 19 dec. 1967). Derhalve had, volgens het O.M., het arbeidshof, door te beslissen dat de dagen waarop de werknemer arbeid had verricht onder dekking van bovengenoemde voorlopige arbeidsvergunning, voldoen aan de voorwaarden die zijn bepaald in de wetten op de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten, de in het middel vermelde bepalingen geschonden. Het enige middel was dus volgens het O.M. gegrond. I.v.m. de bovengenoemde leer van de arresten van het Hof, zie cass., 16 sept. 1996, AR S.95.0121.F, nr. 312; 24 feb. 1997, AR S.96.0099.N, nr. 106 en noot 1, p. 277; zie ook M.-A. FLAMME, "Droit administratif", I, Brussel, 1989, pp. 361 en 362; C. HOREVOETS, "Les principes qui régissent la promulgation et la publication des lois, arrêtés et règlements, et leurs effets", C.D.P.K., 1998, p. 412; P. LEWALLE, "Contribution à l'étude de l'application des actes administratifs unilatéraux dans le temps", Luik, 1975, p. 64; J. MASQUELIN, opm. onder Brussel 1 juli 1952, J.T., 1953, pp. 40 en 41.

- ARBEIDSVOORZIENING - Allerlei

- ARBEID - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

Artt. 2, 27, 2°, a, 28, 29 en 31

P.98.0405.N 30 mei 2000 AC nr. ...

Artikel 2 van het koninklijk besluit nr 34 van 20 juli 1967 betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit levert, in zijn versie vóór de wijziging bij koninklijk besluit van 19 mei 1995, in de zin dat het een arbeidskaart of -document oplegde aan vreemde werknemers die met een Belg gehuwd zijn, een door artikel 39, tweede lid E.E.G.-Verdrag verboden discriminatie tussen de werknemers van de lidstaten ter zake van werkgelegenheid op. Deze verdragsbepaling, die elke discriminatie op grond van nationaliteit tussen de werknemers van de lidstaten, wat betreft de werkgelegenheid, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden afschaft, heeft directe werking binnen de Belgische rechtsorde en gebiedt de Belgische rechter een daarmee strijdige regel van het nationale recht buiten toepassing te laten (1). (1) Zie H.v.Just., 15 jan. 1998, nr C-15/96 (Kalliopa Schöning - Kougebetopoulou - Freie und Hansestadt Hamburg), J.T.T., 1998, p 132, LOUIS J.-V., De rechtsorde van de Gemeenschap, p 80 e.v. en 94 e.v.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Gevolgen van internationale normen

- ARBEID - Sociale documenten

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- VREEMDELINGEN -

Artt. 27, 1° en 31

S.99.0154.N 3 april 2000 AC nr. ...

Wanneer de wetgever de aanneming van verzachtende omstandigheden en de daaruit volgende vermindering van geldboeten verhinderde zowel door de strafrechter als door de in de Wet Administratieve Geldboeten aangewezen amtenaar en het arbeidsgerecht, bestond er geen ongelijkheid tussen de behandeling van de persoon die voor de strafgerechten verschijnt en de persoon die voor de arbeidsgerechten verschijnt.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

Artt. 7 en 8

S.96.0099.N 24 februari 1997 AC nr. ...

De reglementering betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit voorziet onder de voorwaarden die zij vaststelt in de aflevering van een arbeidskaart en in de voorlopige tewerkstelling vóór het verkrijgen van een arbeidskaart; ze voorziet daarentegen niet in de mogelijkheid om aan een vreemde of staatloze werknemer een voorlopige toelating tot tewerkstelling te verlenen op grond van een feitelijke maatregel genomen door de bevoegde gewestminister.~

- VREEMDELINGEN -

S.95.0121.F 16 september 1996 AC nr. ...

De reglementering betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit voorziet weliswaar, onder de voorwaarden die zij vaststelt, in de aflevering van een arbeidskaart en in de voorlopige tewerkstelling vóór het verkrijgen van een arbeidskaart; ze voorziet daarentegen niet in de mogelijkheid om aan een vreemde of staatloze werknemer een voorlopige arbeidskaart toe te kennen.~

- ARBEID - Allerlei

- ARBEIDSVOORZIENING - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

S.95.0145.N 17 juni 1996 AC nr. ...

De vreemde arbeider, kandidaat-politiek vluchteling, in het bezit van een voorlopige toelating tot tewerkstelling voldoet niet aan de in artikel 43 van het Werkloosheidsbesluit van 25 nov. 1991, om toegelaten te worden tot het recht op werkloosheidsuitkeringen, indien hij niet voldoet aan de wetgeving met betrekking op de vreemdelingen en op deze die betrekking heeft op de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

KB nr 35 van 20 juli 1967

Artt. 30 t.e.m. 33

S.04.0175.N 24 oktober 2005 AC nr. 532

De bijzondere ontslagbescherming ten behoeve van de adviserend geneesheren strekt ertoe in het belang van de organisatie van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, hun onafhankelijkheid te waarborgen ten opzichte van de verzekeringsinstelling die hen in dienst heeft genomen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

De wettelijke ontslagbescherming die toekomt aan de geneesheren die erkend en beëdigd zijn als adviserend geneesheer, wordt niet beperkt tot de erkende adviserende geneesheren die de taak van adviserend geneesheer op bestendige of ononderbroken wijze uitoefenen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Artt. 31, 2°, en 35, vijfde lid

S.04.0175.N 24 oktober 2005 AC nr. 532

Het voorkeurrecht van de adviserend geneesheer is uitdrukkelijk beperkt tot het ontslag nopens ambtsopheffing en geldt derhalve niet in andere gevallen van ontslag.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

KB nr 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

Art. 11, § 2, tweede en derde lid

S.00.0028.F 10 september 2001 AC nr. ...

Op de winsten of baten die verband houden met een voorheen door de rechthebbende uitgeoefende zelfstandige beroepsbezigheid, waartoe de meerwaarden behoren bij volledige en definitieve stopzetting, gedurende de uitoefening van de beroepswerkzaamheid, van een of meer takken ervan, dienen de in het sociaal statuut der zelfstandigen bepaalde bijdragen te worden geheven (1). (1) zie cass., 25 maart 1991, AR. 8935, nr. 393; 9 juni 1997, AR. S.97.0002.F, nr. 268; 10 april 2000, AR. S.98.0156.F, nr. 242; K.B. nr. 38 van 27 juli 1967, artikel 11, § 2, tweede en derde lid, na de wijziging ervan bij de W. 26 juni 1992; zie ook K.B. nr. 38 van 27 juli 1967, artikel 11, § 2, tweede en derde lid, na de wijziging ervan bij de W. 26 juni 1992 en 30 maart 1994; artt. 23, § 1, 3°, en 28, eerste lid, 1° en tweede lid, W.I.B. (1992).

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 11, § 2, tweede lid

S.01.0111.F 27 januari 2003 AC nr. 58

De wijziging die in artikel 11, § 2, tweede lid, van de Sociale-Zekerheidswet Zelfstandigen is aangebracht door artikel 114 van de wet van 30 maart 1994 betekent niet dat de winsten en baten, om tot de beroepsinkomsten te worden gerekend, noodzakelijkerwijze moeten belast zijn met toepassing van het W.I.B. 1992 en dat voornoemd artikel 11, § 2, tweede lid, zoals het van toepassing was voor die wijziging en na de wijziging ervan bij de wet van 26 juni 1992, niet van toepassing is op de winsten en baten die dienen tot grondslag voor de berekening van de voor het tweede, derde en vierde kwartaal van het kalenderjaar 1992 verschuldigde bijdragen (1). (1) Zie Cass., 10 sept. 2001, AR S.00.0028.F, nr 451.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 11, § 4

S.98.0046.F 18 oktober 1999 AC nr. ...

In de zin van de sociale-zekerheidsregeling voor zelfstandigen maakt de militaire dienst in de regel een einde aan de beroepsbezigheid; de hervatting van de bezigheid als zelfstandige na de periode van oproeping onder de wapens is derhalve een hervatting van beroepsbezigheid in de zin van voornoemde regeling.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 11, §§ 1 en 2, eerste en zesde lid

S.09.0082.F 29 november 2010 AC nr. 699

De beroepsinkomsten waarop de bijdragen van de verzekeringsplichtige zelfstandigen berekend worden, zijn krachtens de geldende wettelijke en reglementaire bepalingen met name samengesteld uit de beroepsinkomsten die door de administratie der directe belastingen zijn meegedeeld; het arbeidsgerecht kan het bedrag van die aldus meegedeelde beroepsinkomsten niet betwisten, evenmin als de omschrijving van die inkomsten op grond waarvan de belasting ten kohiere is gebracht (1). (1) Cass., 22 okt. 2007, AR S.06.0005.F, AC, 2007, nr. 498.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

S.06.0005.F 22 oktober 2007 AC nr. 498

De beroepsinkomsten waarop de bijdragen van de verzekeringsplichtige zelfstandigen berekend worden, zijn krachtens de geldende wettelijke en reglementaire bepalingen m.n. samengesteld uit de beroepsinkomsten die door de administratie der directe belastingen zijn meegedeeld; het arbeidsgerecht kan het bedrag van die aldus meegedeelde beroepsinkomsten niet betwisten, evenmin als de omschrijving van die inkomsten op grond waarvan de belasting ten kohiere is gebracht (1). (1) Zie Cass., 14 jan. 2002, AR S.01.0009.F, nr 23.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

S.01.0009.F 14 januari 2002 AC nr. 23

De beroepsinkomsten waarop de bijdragen van de onderworpenen aan het sociaal statuut van de zelfstandigen worden berekend bestaan, onder de in de wet en de verordeningen bepaalde voorwaarden, met name uit de beroepsinkomsten die de administratie der directe belastingen heeft medegedeeld; het arbeidsgerecht mag het bedrag van die aldus medegedeelde beroepsinkomsten niet in vraag stellen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 11, §§ 2 en 4

S.00.0098.N 6 mei 2002 AC nr. 271

De verjaringstermijn van de betaling van de inzake sociale zekerheid der zelfstandigen verschuldigde regularisatiebijdragen die ingaat vanaf de 1ste januari van het derde jaar volgend op dat waarin de beroepsbezigheid van de zelfstandige een aanvang nam, geldt zonder onderscheid voor elke regularisatiebijdrage; ook indien geen voorlopige bijdragen werden opgevorderd of betaald (1). (1) Zie cass., 10 dec. 1979, AC 1979-80, nr 231. Het O.M. had geconcludeerd tot de verwerping van de voorziening; het was van oordeel dat de verjaring diende geregeld krachtens artikel 16, § 2 van het K.B. nr 38 en niet door artikel 49 van het K.B. van 19 december 1967. Immers bijdragen worden geïnd op definitieve basis van zodra men het refertejaar kent. Terzake waren op het ogenblik van de ambtshalve aansluiting de inkomsten van 1982 bekend en worden bijgevolg geen regularisatiebijdragen geheven maar gewone bijdragen zoals bedoeld bij artikel 11, § 2 van het K.B. nr 38. Regularisatiebijdragen veronderstelt immers dat er minstens vastgestelde voorlopige bijdragen werden bepaald.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 12, § 2

S.94.0101.F 24 april 1995 AC nr. ...

Art. 37, §1, K.B. 19 dec. 1967 houdende algemeen reglement ter uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967, houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, in zijn versie na het K.B. van 20 juli 1981, schendt de artt. 6 en 6bis Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat gehuwde vrouwen en weduwen, die onder toepassing vallen van het K.B. nr. 38 gelijkstelling kunnen vragen met de personen die, buiten de activiteit waardoor zij onder toepassing vallen van het K.B. nr. 38, gewoonlijk en in hoofdzaak een andere beroepsactiviteit uitoefenen, terwijl het niet dezelfde mogelijkheid verleent aan gehuwde mannen en weduwnaars, die overigens voor de jaren 1981 tot 1984 dezelfde voorwaarden vervullen.

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 6 (oud) - Art. 6bis (oud)

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 6 (oud) - Art. 6bis (oud)

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 15, § 2, tweede lid, 1°

S.94.0065.F 12 december 1994 AC nr. ...

Geen bezigheid die normaal het volgend jaar niet wordt hernomen, als bedoeld in de bepalingen houdende het sociaal statuut der zelfstandigen, is de bezigheid van een zelfstandige die een maand per jaar wordt uitgeoefend, zonder dat zij aan een bepaalde periode van het jaar is gebonden en die eventueel het volgend jaar niet meer wordt uitgeoefend.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 16, §§ 2 en 3

S.94.0095.N 27 februari 1995 AC nr. ...

De verjaringstermijn bepaald in artikel 16, §§2 en 3, Sociale-Zekerheidswet zelfstandigen is niet van toepassing op de vordering tot betaling van de bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid bedoeld in artikel 60 wet 28 dec. 1983 houdende fiscale- en begrotingsbepalingen.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 2

S.95.0130.N 23 september 1996 AC nr. ...

De bewijslast van de toepassingsvoorwaarden van het vermoeden van artikel 2, K.B. nr 38 van 27 juli 1967, inzonderheid de uitoefening van een mandaat in een vennootschap die zich met de exploitatie of met verrichtingen van winstgevende aard bezighoudt rust op het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 3, § 1

S.98.0167.N 21 februari 2000 AC nr. ...

Handelingen of verrichtingen betreffende het dagelijks bestuur van de vennotschap, in de zin van artikel 63 van het Wetboek van Koophandel, zijn die welke door het dagelijks leven van de vennootschap worden vereist of die welke zowel wegens hun gering belang als wegens de noodzakelijkheid van een snelle oplossing de tussenkomst van de raad van bestuur zelf niet rechtvaardigen; deze taken kunnen ook door de raad van bestuur worden vervuld en zijn in beginsel rechtshandelingen waarbij het orgaan dat met het dagelijks bestuur is belast, ook de vennootschap kan vertegenwoordigen, zij zijn niet te vereenzelvigen met materiële uitvoerende handelingen zoals verkoop, herstelling of onderhoud van de producten.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 3, § 1, vierde lid

S.04.0091.F 3 januari 2005 AC nr. 1

De hoedanigheid van bestuurder van een handelsvennootschap waarin de werkloze houder is van dat mandaat, moet worden aangemerkt als een activiteit die deze werkloze tijdens zijn werkloosheid voor zichzelf uitoefent en die ingeschakeld kan worden in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit, al betreft het een onbezoldigd mandaat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, I, nr. ...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 5

S.01.0194.F 26 mei 2003 AC nr. 319

De journalisten, perscorrespondenten en personen die auteursrechten genieten zijn niet aan het sociaal statuut der zelfstandigen onderworpen, indien ze reeds, in welke hoedanigheid ook, genieten van een sociaal statuut dat minstens gelijkwaardig is; onder een sociaal statuut dat minstens gelijkwaardig is aan het sociaal statuut der zelfstandigen moet worden verstaan een sociaal statuut waarvan de toepassing onderworpen is aan de uitoefening van een persoonlijke beroepsbezigheid (1). (1) Zie Cass., 2 okt. 1989, AR 8560, nr 68; verslag aan de Koning, voorafgaand aan de Sociale-Zekerheidswet Zelfstandigen, Pasin. 1967, p. 1002.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 6

S.94.0007.F 14 november 1994 AC nr. ...

Hij die jegens een ander in een verhouding van ondergeschiktheid staat, is geen helper van een zelfstandige werknemer, maar een werknemer, die door een arbeidsovereenkomst is gebonden.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingssfeer

Artt. 11, § 2, tweede lid, en § 4

S.95.0142.N 25 november 1996 AC nr. ...

De berekening van de bijdrage, verschuldigd voor een bepaald jaar op basis van de bedrijfsinkomsten die betrekking hebben op het aanslagjaar waarvan het jaartal verwijst naar het 2e kalenderjaar dat onmiddellijk datgene voorafgaat waarvoor de bijdragen verschuldigd zijn, moet als onmogelijk worden beschouwd wanneer ingevolge aanvang of hervatting van beroepsbezigheid er geen beroepsbezigheid is geweest als zelfstandige over een volledig kalenderjaar; de bijdragen worden geïnd op voorlopige basis zolang geen refertejaar is, dat vier kwartalen onderwerping bevat sedert het begin van de activiteit.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Artt. 15, § 1, derde lid en 16, § 2, tweede lid, 3°

S.01.0012.F 14 januari 2002 AC nr. 24

De verjaring die van toepassing is op de inning bij de rechtspersonen van de bijdragen die verschuldigd zijn door hun vennoten of mandatarissen, wordt gestuit met een aangetekende brief door het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen verzonden in het raam van de aan dat Instituut toevertrouwde opdracht na te gaan of de personen, die onderworpen zijn aan het sociaal statuut van zelfstandigen, bij een sociale verzekeringskas aangesloten zijn en waarbij de voornoemde vennoten of mandatarissen aangemaand worden aan te sluiten bij een sociaal-verzekeringsfonds (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Artt. 15, § 1, derde lid, en 16, §2, tweede lid

S.10.0039.F 28 maart 2011 AC nr. ...

Inzake de betaling van de bijdragen, die opgelegd wordt door het sociaal statuut voor zelfstandigen, stuit de aangetekende brief waarbij het met de invordering belaste organisme de bijdragen vordert van de vennoot of van de mandataris van die rechtspersoon, de verjaring t.a.v. de rechtspersoon.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Inzake de betaling van de bijdragen, die opgelegd wordt door het sociaal statuut voor zelfstandigen zijn de rechtspersonen, samen met hun vennoten of mandatarissen, hoofdelijk gehouden tot betaling van dezelfde schuld; de verjaring wordt gestuit t.a.v. alle personen die tot de betaling van diezelfde schuld gehouden zijn.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Artt. 3, § 1, eerste en tweede lid, en 11, §§ 1 en 2

S.98.0156.F 10 april 2000 AC nr. ...

De winsten of baten die betrekking hebben op een zelfstandige beroepswerkzaamheid die voorheen door de genieter werd uitgeoefend, onder meer de inkomsten die worden behaald of vastgesteld na de volledige en definitieve stopzetting van die werkzaamheid, zoals achterstallig honorarium, zijn niet onderworpen aan de bijdragen waarvan sprake is in het sociaal statuut van de zelfstandigen (1). (1) Cass., 9 juni 1997, A.R. S.97.0002.F, nr. 268.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

S.97.0002.F 9 juni 1997 AC nr. ...

De winsten of baten die betrekking hebben op een zelfstandige beroepswerkzaamheid die voorheen werd uitgeoefend door de genieter, onder meer de inkomsten die worden behaald of vastgesteld na de volledige en definitieve stopzetting van die werkzaamheid, zoals achterstallig honorarium, zijn niet onderworpen aan de bijdragen waarvan sprake is in het sociaal statuut van de zelfstandigen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Artt. 3, § 1, vierde lid en 13, § 3

S.02.0026.N 30 september 2002 AC nr. 490

De hoedanigheid van bestuurder van een handelsvennootschap waarin de werkloze, zelfs onbezoldigd, houder is van dat mandaat, moet worden beschouwd als arbeid die de werkloze voor zichzelf verricht gedurende zijn werkloosheid, die kan worden ingeschakeld in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van eigen bezit (1). (1) Cass., 18 juni 2001, A.R. nr. S.99.0203.F, nr... met concl. van eerste advocaat-generaal J.F. Leclercq.

- *WERKLOOSHEID - Recht op uitkering*

Artt. 5 en 11

S.01.0094.F 25 november 2002 AC nr. 625

Artikel 5 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen sluit weliswaar de journalisten, de perscorrespondenten en de personen die auteursrechten genieten uit van dat sociaal statuut, voor zover zij een op zijn minst gelijkwaardig sociaal statuut genieten, maar het heeft geen betrekking op de vaststelling van de inkomsten die als grondslag dienen voor de berekening van de sociale zekerheidsbijdragen (1). (1) Zie Cass., 8 okt. 1979, AC, 1979-80, p. 88; 2 okt. 1989, AR 8560, nr 68; 14 jan. 2002, AR S.01.0009.F, nr ...

- *SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen*

- *SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen*

KB nr 4 van 22 aug. 1934

Art. 11

F.95.0103.F 16 januari 1997 AC nr. ...

De aanslagbiljetten moeten worden verzonden bij een ter post aangetekend schrijven, wanneer zij belastingen betreffen die minstens 1.000 fr. in hoofdsom bereiken, exclusief de bij wijze van straf gevorderde geldboeten en verhogingen; wanneer de verzending van het aanslagbiljet bij gewone brief is gedaan of wanneer het bestuur niet aantoont dat zij bij aangetekend schrijven is gedaan en de belastingplichtige aanvoert dat hij het aanslagbiljet niet heeft ontvangen, kan dat bezwaar alleen laattijdig worden verklaard als het bestuur aantoont dat de belastingplichtige een aanslagbiljet heeft ontvangen; de belastingplichtige die erkent dat hij het aanslagbiljet heeft ontvangen, zij het op een tijdstip dat zo lang na de op dat stuk vermelde verzendingsdatum lag dat zijn recht om bezwaar in te dienen niet binnen de bij de wet bepaalde termijn kon worden uitgeoefend, en de administratie het tegendeel niet bewijst, heeft recht op een verlenging van die termijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

KB nr 4 van 29 dec. 1969 met betrekking tot de teruggaven inzake belasting over de toegevoegde waarde, zoals gewijzigd door art. 8 KB 29 dec. 1992 en vervangen door art. 7 KB 4 april 1993

Art. 8.1, § 3

C.00.0144.N 6 november 2003 AC nr. 559

In het kader van het jurisdictioneel toezicht over de regelmatigheid en de rechtmatigheid van de inhouding van btw-tegoeden, behoort het tot de taak van de beslagrechter te toetsen of de schuldvordering van de Administratie, hoewel betwist, prima facie een zekere en vaststaande vordering uitmaakt in de zin van artikel 1415 van het Gerechtelijk Wetboek, en inzonderheid of de bewijselementen of aanwijzingen van fraude aangevoerd in de processen-verbaal van de btw-administratie de inhoudingsmaatregel kunnen rechtvaardigen, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, de noodzaak om de belangen van de Schatkist te beschermen en de noodzakelijke proportionaliteit tussen de aangewende middelen en het nagestreefde doel (1). (1) Cass., 3 jan. 2003, AR nr C.00.0116.N, met concl. O.M..

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Uit artikel 76, § 1, derde lid Btw-wetboek, dat aan de Koning opdracht heeft gegeven in een aan eigen regelen beantwoordende wijze van inhouding van btw-tegoeden te voorzien, volgt dat de inhouding dezelfde gevolgen heeft als een bewarend beslag onder derden, inzonderheid wat betreft het recht van de belastingplichtige de geldigheid van de inhouding te laten toetsen door de rechter; uit die wetsbepaling volgt niet dat de inhouding alleen mag worden gedaan wanneer aan alle voorwaarden van het Gerechtelijk Wetboek voor het leggen van een beslag onder derden is voldaan (1). (1)Cass., 3 jan. 2003, AR nr C.00.0116.N, met concl. O.M..

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.00.0116.N 3 januari 2003 AC nr. 4

In het kader van het jurisdictioneel toezicht over de regelmatigheid en de rechtmatigheid van de inhouding van btw-tegoeden, behoort het tot de taak van de beslagrechter te toetsen of de schuldvordering van de Administratie, hoewel betwist, prima facie een zekere en vaststaande vordering uitmaakt in de zin van artikel 1415 van het Gerechtelijk Wetboek, en inzonderheid of de bewijselementen of aanwijzingen van fraude aangevoerd in de processen-verbaal van de btw-administratie de inhoudingsmaatregel kunnen rechtvaardigen, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, de noodzaak om de belangen van de Schatkist te beschermen en de noodzakelijke proportionaliteit tussen de aangewende middelen en het nagestreefde doel (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het O.M. dat, wat betreft de in het eerste onderdeel van het middel gestelde rechtsvragen, eenzelfde standpunt innam als het Hof, doch uiteindelijk tot de vernietiging van het bestreden arrest besloot om cassatietechnische redenen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Uit artikel 76, § 1, derde lid Btw-wetboek, dat aan de Koning opdracht heeft gegeven in een aan eigen regelen beantwoordende wijze van inhouding van btw-tegoeden te voorzien, volgt dat de inhouding dezelfde gevolgen heeft als een bewarend beslag onder derden, inzonderheid wat betreft het recht van de belastingplichtige de geldigheid van de inhouding te laten toetsen door de rechter. De hoven en de rechtbanken mogen de aspecten van de regeling vervat in artikel 8.1, § 3, van het K.B. nr 4 van 29 december 1969 die een daadwerkelijk rechterlijk toezicht in de weg staan overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet niet toepassen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr 43 van 5 juli 1991

Artt. 2 en 44

F.07.0070.F 2 april 2009 AC nr. 234

Door in artikel 2, 1°, van het koninklijk besluit nr. 43 van 5 juli 1991 met betrekking tot de vrijstelling op het stuk van de belasting over de toegevoegde waarde ten aanzien van de door zelfstandige groeperingen van personen aan hun leden verleende diensten, te vermelden dat de in artikel 44, § 2, 1°bis, van voornoemd wetboek bedoelde vrijstelling geldt ingeval de werkzaamheden van de groepering uitsluitend bestaan in het verrichten van diensten rechtstreeks in het belang van de leden zelf, heeft de Koning zich ertoe beperkt, zonder zijn bevoegdheid te overschrijden, een toepassingsvoorwaarde van die vrijstelling te regelen, aangezien uit die bepaling, en inzonderheid uit de daarin vervatte voorwaarde dat de betrokken groeperingen van hun leden enkel de exacte terugbetaling vorderen van hun aandeel in de gezamenlijke uitgaven, volgt dat zij uitsluit dat de dienstverlening waarop zij doelt door die groeperingen ook wordt verstrekt aan personen die geen lid zijn.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr 464 van 25 sept. 1986 tot consolidering van de maatregelen inzake matiging van de inkomsten van de zelfstandigen

Art. 11, § 1

S.03.0014.N 22 september 2003 AC nr. 446

De verjaringstermijn van de rechtsvordering tot invordering van consolideringsbijdragen wordt rechtsgeldig gestuit door een aangetekend schrijven van het Rijksinstituut waarbij de door de betrokkene verschuldigde bijdragen worden gevraagd, dat dient ondertekend te zijn door een hiertoe bevoegd persoon, ongeacht het feit dat blijkt dat het organisme of het instituut de afzender is.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

KB nr 483 van 22 dec. 1986

Artt. 2, eerste lid, en 3

S.96.0012.N 9 september 1996 AC nr. ...

De vermindering van werkgeversbijdragen voor sociale zekerheid is beperkt tot de indienstneming van één dienstbode en kan slechts ten aanzien van een tweede werknemer van toepassing zijn als de tewerkstelling van de eerste werknemer beëindigd is en indien de tweede werknemer binnen de 3 maanden na de voormelde beëindiging in dienst werd genomen.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

KB nr 5 van 18 april 1967

Art. 2

P.97.0469.N 15 april 1997 AC nr. ...

Personeelsleden van de Dienst Enquêtes van het Hoog Comité van Toezicht die hoedanigheid hebben van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, behouden onverminderd deze hoedanigheid bij de uitvoering van gerechtelijke opdrachten ter controle op de toekenning en op de aanwending van toelagen verleend door de Staat, ongeacht of de naar aanleiding van dergelijke controle vastgestelde inbreuken gepleegd zijn door aangestelden van de administratie of door derden.

- POLITIE -

Artt. 1, eerste lid, en 3, eerste lid, 1° en 2°

C.98.0162.F 15 oktober 1999 AC nr. ...

Bij de vereffening van een vereniging zonder winstoogmerk ontstaat een toestand van samenloop onder de schuldeisers; de bepalingen betreffende het toekennen van subsidies door de Staat, verplichten de gesubsidieerde ertoe de subsidies aan te wenden voor de doeleinden waarvoor ze verleend werden, maar doen geen voorkeurrecht ontstaan waardoor de schuldvordering van de eindbestemmeling van de subsidies ontsnapt aan de samenloop ten gevolge van de vereffening van de gesubsidieerde.

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

KB nr 5 van 23 okt. 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten

Art. 1

P.07.0631.N 8 april 2008 AC nr. 208

De opdrachtgever die personen onder zijn juridisch gezag arbeidsprestaties laat verrichten is werkgever van de betrokken personen.

- ARBEID - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Art. 11, 1°

P.94.0044.F 16 november 1994 AC nr. ...

De strafbepalingen i.v.m. de betaling van het vakantiegeld en het bijhouden van de sociale documenten zijn wetten van politie en veiligheid, die van toepassing zijn op de in België gepleegde feiten, zelfs als ze strekken tot bescherming van werknemers die ten minste gedeeltelijk hun werkzaamheden in het buitenland uitoefenen.~

- ARBEID - Sociale documenten

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Art. 11bis

C.08.0600.N 29 maart 2010 AC nr. 226

De tenuitvoerlegging van de ambtshalve veroordeling die geen straf is in de zin van het Strafwetboek, maar een maatregel van burgerlijke aard, verjaart overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Niettemin ontlenen deze ambtshalve veroordelingen aan de strafrechtelijke sanctie die zij vervolledigen, een repressief en afschrikwekkend karakter dat vooral tot uiting komt in het bedrag ervan, vastgesteld op het drievoud van de bedoelde bijdragen. Deze maatregelen beogen aldus niet enkel het herstel van de schade die de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid door het misdrijf werkelijk heeft geleden maar vertonen hierdoor ook het karakter van een strafrechtelijke sanctie in de zin van artikel 7.1 E.V.R.M., wat enkel meebrengt dat de waarborgen van de bepalingen van het E.V.R.M. moeten in acht genomen worden, maar niet tot gevolg heeft dat die maatregelen van strafrechtelijke aard zijn in de zin van het Belgisch Strafwetboek zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht erop toepassing moeten vinden (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Uit het feit dat de veroordelingen waarvan sprake in artikel 35, vierde lid R.S.Z.-wet, artikel 172, tweede lid, van de programmawet van 22 december 1989 en artikel 11bis van het koninklijk besluit nr 5 van 23 oktober 1978, worden gekwalificeerd als "vergoeding" en ze bestemd zijn voor de inningsinstelling van de socialezekerheidsbijdragen, blijkt dat de wetgever hiermee een bijzondere vorm van herstel of teruggave heeft willen instellen, teneinde, ten behoeve van de financiering van de sociale zekerheid, de door het misdrijf verstoorde wettelijke orde te herstellen. De ambtshalve veroordelingen tot betaling van deze vergoeding zijn bijgevolg geen straf in de zin van de artikelen 7 tot 43quater van het Strafwetboek, ook al vallen zij onder de uitoefening van de strafvordering (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

P.01.1090.N 10 december 2002 AC nr. 660

De veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring, in toepassing van artikel 21ter Wetboek van Strafvordering, staat niet in de weg aan veroordelingen die geen straf uitmaken, zoals de veroordeling tot betaling van de in het artikel 11bis Sociale Documentenwet bedoelde vergoeding (1). (1) Het geannoteerde arrest had betrekking op het artikel 11bis Sociale Documentenwet in de versie zoals het bestond na de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen en vóór de opheffing ervan bij de wet van 23 maart 1994 houdende bepaalde maatregelen op arbeidsrechtelijk vlak tegen het zwartwerk. Het artikel 11bis Sociale Documentenweg bleef krachtens artikel 29, § 2 van de wet van 23 maart 1994 van toepassing op feiten gepleegd vóór 1 april 1994.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

De veroordeling tot de vergoeding bedoeld in artikel 11bis Sociale Documentenwet, is geen straf, maar een door de strafrechter, wanneer hij de feiten bewezen acht, uit te spreken forfaitaire herstelvergoeding, die ertoe strekt de nadelige gevolgen van de bedoelde feiten te vergoeden ten aanzien van Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, die een openbare dienst is en waarvan de financiering in het gedrang komt door de niet-betaling van de sociale-zekerheidsbijdragen (1) (2). (1) Het geannoteerde arrest had betrekking op het artikel 11bis Sociale Documentenwet in de versie zoals het bestond na de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen en vóór de opheffing ervan bij de wet van 23 maart 1994 houdende bepaalde maatregelen op arbeidsrechtelijk vlak tegen het zwartwerk. Het artikel 11bis Sociale Documentenwet bleef krachtens artikel 29, § 2 van de wet van 23 maart 1994 van toepassing op feiten gepleegd vóór 1 april 1994. (2) Cass., 16 feb. 1993, AR 6631, nr 97; 25 jan. 1994, AR 7126, nr 47; 15 maart 1994, AR 7260, nr 123; 30 mei 2000, AR P.98.0405.N, nr 329; DE SWAEF, M. "Het wel en wee van artikel 11bis Sociale Documentenwet", R.W. 1993-94, p. 1393.

- ARBEID - Sociale documenten

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Veroordelingen die geen straf uitmaken, zoals de veroordeling tot betaling van de in het artikel 11bis Sociale Documentenwet bedoelde vergoeding, vallen buiten het toepassingsgebied van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen, zoals geregeld door artikel 8, § 1, Probatiewet (1) (2). (1) Het geannoteerde arrest had betrekking op het artikel 11bis Sociale Documentenwet in de versie zoals het bestond na de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen en vóór de opheffing ervan bij de wet van 23 maart 1994 houdende bepaalde maatregelen op arbeidsrechtelijk vlak tegen het zwartwerk. Het artikel 11bis Sociale Documentenwet bleef krachtens artikel 29, § 2 van de wet van 23 maart 1994 van toepassing op feiten gepleegd vóór 1 april 1994. (2) Zie, voor wat de opschorting van de veroordeling betreft, Cass., 16 feb. 1993, AR 6624, Soc. Kron., 1994, 198.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Zowel artikel 11bis, Sociale Documentenwet, als artikel 35, tweede lid, Sociale Zekerheidswet Werknemers 1969, leggen een bijzondere herstelwijze op in het algemeen belang van de financiering van de sociale zekerheid (1) (2). (1) Het geannoteerde arrest had betrekking op het artikel 11bis Sociale Documentenwet in de versie zoals het bestond na de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen en vóór de opheffing ervan bij de wet van 23 maart 1994 houdende bepaalde maatregelen op arbeidsrechtelijk vlak tegen het zwartwerk. Het artikel 11bis Sociale Documentenwet bleef krachtens artikel 29, § 2 van de wet van 23 maart 1994 van toepassing op feiten gepleegd vóór 1 april 1994. (2) Cass., 16 feb. 1993, AR 6631, nr 97; 25 jan. 1994, AR 7126, nr 47; 15 maart 1994, AR 7260, nr 123; 30 mei 2000, AR P.98.0405.N, nr 329; DE SWAEF, M.Het wel en wee van artikel 11bis Sociale Documentenwet", R.W. 1993-94, p. 1393. Zie ook Cass., 8 sept. 1999, AR P.99.0360.F, nr 441; 21 feb. 2000, AR S.98.0097.N, nr 137; WERQUIN, Th.La condamnation au paiement à l'O.N.S.S. d'une indemnité égale au triple des cotisations", R.D.P. 1993, p. 541.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 11bis en 15ter

P.98.0405.N	30 mei 2000	AC nr. ...

De veroordeling tot het betalen van een vergoeding aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid in toepassing van de artikelen 11bis en 15ter van het koninklijk besluit nr 5 Sociale-Documentenwet is geen straf, zodat artikel 2, tweede lid, Strafwetboek geen toepassing vindt (1). (1) De artt. 11bis en 15ter van het K.B. nr 5 van 23 okt. 1978 werden opgeheven bij wet van 23 maart 1994, maar bleven krachtens artikel 29, § 2 van dezelfde wet van toepassing op de feiten gepleegd vóór 1 april 1994.

- *SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers*

- *SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers*

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte*

- *STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid*

KB nr 50 van 24 okt. 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers

Art. 10, §§ 1 en 4

S.03.0009.N 6 oktober 2003 AC nr. 480

De uitoefening van het recht van vrij verkeer binnen de Gemeenschap kan worden belemmerd, indien een sociaal voordeel dat een werknemer geniet, teloorgaat of wordt verminderd enkel en alleen doordat rekening gehouden wordt met de krachtens de wetgeving van een andere lidstaat aan zijn echtgenoot toegekende soortgelijke uitkering, hoewel de toekenning van laatstgenoemde uitkering, enerzijds, niet tot een verhoging van het gezinsinkomen heeft geleid en, anderzijds, gepaard ging met een verlaging van hetzelfde bedrag van het eigen pensioen dat de werknemer krachtens de wetgeving van diezelfde lidstaat ontvangt (1). (1) H.v.J. Engelbrecht, zaak C-262/97, 26 sept. 2000, Jur. H.v.J. 2000, I-7321.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

De verplichting van de lidstaten alle maatregelen te treffen om de nakoming van het gemeenschapsrecht te verzekeren brengt mee dat, wanneer een nationale bepaling op zichzelf beschouwd niet strijdig is met het gemeenschapsrecht, maar de toepassing daarvan in het betrokken geval tot een met het gemeenschapsrecht strijdig resultaat zou leiden, de rechter zo nodig deze bepaling buiten toepassing moet laten, teneinde de door het gemeenschapsrecht aan particulieren toegekende rechten te beschermen (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 1997, AC, 1997, nr 28; Cass., 10 feb. 1997, AC, 1997, nr 83.

- PENSIOEN - Werknemers

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Art. 10bis

S.01.0099.F 25 oktober 2004 AC nr. 506

Art. 10bis, Pensioenwet Werknemers, heeft alleen betrekking op de in aanmerking te nemen beroepsloopbaan en niet op de verschillende pensioenen waarop de werknemer recht heef (1). (1) Zie Cass., 20 mei 1996, AR S.95.0052.F, nr 181, met concl. O.M.

- PENSIOEN - Werknemers

S.97.0059.N 19 januari 1998 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is het arrest dat in toepassing van het beginsel van eenheid van loopbaan oordeelt dat de dienstjarentoeslag die wordt verleend aan de militairen die tot het varend personeel van de luchtmacht hebben behoord, voor het vaststellen van de rechten op pensioen, niet om vaderlandslievende redenen wordt toegekend en beslist dat de dubbelgetelde jaren in de belangrijkheidsbreuk van het militair pensioen dient opgenomen.

- PENSIOEN - Werknemers

S.95.0039.F 11 december 1995 AC nr. ...

Het beginsel van de eenheid van loopbaan wordt met name toegepast wanneer de werknemer aanspraak kan maken op een rustpensioen krachtens de Pensioenwet Werknemers en op een ruspensioen als gemeentemandataris.~

- PENSIOEN - Allerlei

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 10bis, eerste, tweede en vijfde lid, 3°

S.98.0009.F 14 februari 2000 AC nr. ...

Voor de vaststelling van de in voormeld artikel 10bis, eerste en tweede lid, Pensioenwet Werknemers beoogde breuken worden de tijdvakken die dubbel geteld worden in de regeling voor het varend personeel van de luchtvaart, vervat in de artt. 4, derde lid, en 51, derde lid, samengeordende wetten op de militaire pensioenen 11 aug. 1923, beschouwd als dubbele en niet als enkelvoudige tijdvakken.

- PENSIOEN - Militair pensioen

- LUCHTVAART -

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 10bis, tweede lid

S.95.0052.F 20 mei 1996 AC nr. ...

Er mag geen rekening worden gehouden met het bedrag van het toegekende pensioen bij de vaststelling van de teller van de breuk bepaald bij artikel 10 bis, tweede lid, Pensioenwet Werknemers.~

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 16, § 1, eerste lid

S.94.0058.F 28 november 1994 AC nr. ...

Inzake overlevingspensioen van werknemers en zelfstandigen staat het vonnis van verklaring van afwezigheid gelijk met overlijden.~

- AFWEZIGHEID -

- PENSIOEN - Werknemers

- PENSIOEN - Zelfstandigen

Art. 16, § 1, tweede lid

S.99.0056.N 6 maart 2000 AC nr. ...

De Rijksdienst voor Pensioenen is als instelling belast met de toepassing van de wetten en verordeningen inzake rust- en overlevingspensioenen der werknemers en dient verwezen in de kosten van de onderscheiden procedures gevoerd naar aanleiding van het vaststellen van de arbeidsongeschiktheid en het pensioenrecht van de langstlevende echtgenoot die de leeftijd van 45 jaar nog niet heeft bereikt en dit pensioen slechts kan bekomen indien hij een arbeidsongeschiktheid bewijst van minstens 66%, die moet vastgesteld worden door de Geneeskundige Raad van invaliditeit, ingesteld bij de wetgeving inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering en die met dit onderzoek is belast krachtens artikel 46, § 1 van het K.B. van 21 dec. 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 25

S.95.0070.F 11 december 1995 AC nr. ...

De verplichting voor de gepensioneerde om bij de Rijksdienst voor Pensioenen een verklaring te doen dat het bedrag van zijn beroepsinkomen het bedrag overschrijdt, dat is toegestaan bij artikel 64 K.B. van 21 dec. 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust-en overlevingspensioen voor werknemers, vloeit niet voort uit §2, eerste lid, van die bepaling en evenmin uit artikel 25 Pensioenwet Werknemers.~

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 4

S.99.0140.F 15 januari 2001 AC nr. ...

Het personeelslid van de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap in de Bondsrepubliek Duitsland heeft geen recht op een afdankingsvergoeding, wanneer hij aanspraak kan maken op pensioenrechten op de pensioengerechtigde leeftijd, die in de regel 60 jaar voor de vrouwen en 65 jaar voor de mannen blijft (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- PENSIOEN - Werknemers

S.95.0146.N 8 maart 1999 AC nr. ...

Uit de uitleggingswet van 19 juni 1996 volgt dat de wet van 20 juli 1990 het verschil in pensioenleeftijd tussen de mannelijke en de vrouwelijke werknemers dat in Pensioenwet Werknemers bestond, niet heeft opgeheven; de pensioenleeftijd blijft in de regel vastgesteld op 60 jaar voor vrouwen en op 65 jaar voor mannen.~

- PENSIOEN - Werknemers

Uit de uitleggingswet van 19 juni 1996 volgt dat de wet van 20 juli 1990 het verschil in pensioenleeftijd tussen de mannelijke en de vrouwelijke werknemers dat in Pensioenwet Werknemers bestond, niet heeft opgeheven; de pensioenleeftijd blijft in de regel vastgesteld op 60 jaar voor vrouwen en op 65 jaar voor mannen.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

S.96.0028.F 8 maart 1999 AC nr. ...

Uit de uitleggingswet van 19 juni 1996 volgt dat de wet van 20 juli 1990 het verschil in pensioenleeftijd tussen de mannelijke en de vrouwelijke werknemers dat in Pensioenwet Werknemers bestond, niet heeft opgeheven; de pensioenleeftijd blijft in de regel vastgesteld op 60 jaar voor vrouwen en op 65 jaar voor mannen.~

- PENSIOEN - Werknemers

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Art. 49

S.99.0097.F 17 januari 2000 AC nr. ...

Het personeelslid dat door de administrateur-generaal met instemming van het beheerscomité van de R.V.P. is gedelegeerd om die openbare instelling voor het gerecht te vertegenwoordigen, is geen orgaan van die publiekrechterlijke rechtspersoon; dat personeelslid treedt dus niet geldig in rechte op voor de R.V.P. die daar enkel in de persoon van zijn administrateur-generaal of bij advocaat kan verschijnen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 66

S.98.0020.N 22 maart 1999 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht is noch op grond van artikel 21, § 8, van de wet van 13 juni 1966, noch op grond van artikel 580, 1° en 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, noch op grond van artikel 66 van het koninklijk besluit van 24 oktober 1967, bevoegd om een beslissing tot niet-verzaking aan terugvordering van onverschuldigd betaalde pensioenen te toetsen aan de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.~

- PENSIOEN - Werknemers

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Allerlei

Artt. 10bis, eerste lid, en 2

S.10.0029.F 13 december 2010 AC nr. 734

Wanneer een militair die deel heeft uitgemaakt van het kader van het varend personeel van de luchtvaart, de toepassing van artikel 51 van de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen geniet, is de noemer die zijn loopbaan in die pensioenregeling uitdrukt, gelijk aan vierenvijftig, wat overeenkomt met negen tiende van zestig (1). (1) Cass., 17 jan. 2005, AR S.04.0084.F, A.C., 2005, nr. 25, met concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ, in Pas., 2005, nr. 29.

- LUCHTVAART -

- PENSIOEN - Werknemers

- PENSIOEN - Militair pensioen

S.04.0084.F 17 januari 2005 AC nr. 29

Wanneer een militair die deel heeft uitgemaakt van het varend personeel van de luchtmacht, het voordeel geniet van de toepassing van artikel 51, gecoördineerde wetten op het militair pensioen, heeft de breuk die overeenstemt met zijn loopbaan in die pensioenregeling, als noemer het getal vierenvijftig, wat overeenkomt met negen tiende van zestig (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2005, nr. ... .

- LUCHTVAART -

- PENSIOEN - Militair pensioen

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 20 en 34

S.02.0103.F 27 oktober 2003 AC nr. 532

Art. 20 Pensioenwet Werknemers en artikel 52 K.B. 21 dec. 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers bevatten geen enkele bepaling die de rechthebbende op een overlevingspensioen van werknemer de verplichting oplegt om een verklaring over te leggen volgens welke hij een rustpensioen van de overheidssector geniet (1). (1) Zie cass., 11 dec. 1995, AR S.95.0070.F, nr 540, en noot 1 p. 1143; 29 sept. 2003, AR S.03.0003.F, nr ..., en noot 1 p. ...; zie thans ook artikel 21quater K.B. 21 dec. 1967, dat is ingevoegd bij K.B. 8 aug. 1997 en derhalve niet van toepassing is op de feiten van de zaak. Vgl. artikel 38 Pensioenwet Werknemers en artikel 2, eerste lid K.B. 31 mei 1933 zoals het bestond vóór de Wet 7 juni 1994.

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 3, 6° en 4, 1°

S.98.0062.N 10 mei 1999 AC nr. ...

Is wettelijk gerechtvaardigd het arrest dat oordeelt dat de verkorte opzeggingstermijn van zes maanden gegeven aan de bediende op het tijdstip waarop hij de normale leeftijd bereikt voor het volledig wettelijk pensioen overeenkomstig artikel 83, voor de wijziging door de wet van 20 juli 1990, van de Arbeidsovereenkomstenwet, toepasselijk is en zijn beslissing grondt op het oordeel dat de Koning, krachtens artikel 3, 6°, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967, speciale toepassingsmodaliteiten van dat besluit bepaalt, inzonderheid bijzondere regelen kan stellen wat betreft het ingaan van het recht op pensioen, in afwijking van artikel 4, 1°, dat het recht op een rustpensioen doet ingaan op 65 jaar voor een man en op 60 jaar voor een vrouw, en het arrest daarbij vaststelt dat de normale leeftijd voor het pensioen van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, overeenkomstig artikel 3 van het krachtens voornoemd artikel 3, 6°, genomen koninklijk besluit van 3 november 1969die is waarop de belanghebbende een zeker aantal dienstjaren vervuld heeft en ten laatste op de eerste dag van de maand volgend op die tijdens dewelke de werknemer de leeftijd van 55 jaar heeft bereikt".

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Artt. 3bis en 25

S.97.0052.F 12 januari 1998 AC nr. ...

Art. 113, Wet 20 dec. 1995 houdende sociale bepalingen, dat een artikel 3bis invoegt in het K.B. nr. 50 van 24 okt. 1967 en in werking is getreden op 1 jan. 1996, kan geen afbreuk doen aan een recht dat, volgens de niet-bekritiseerde overwegingen van het bestreden arrest, voorheen onherroepelijk ten gunste van de werknemer is vastgesteld, doordat zijn rustpensioen is ingegaan onder vigeur van de vroegere wetgeving en reglementering, ofschoon dat pensioen niet onmiddellijk werd uitbetaald.

- PENSIOEN - Werknemers

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

KB nr 529 van 31 maart 1987

Art. 2

S.95.0012.F 4 september 1995 AC nr. ...

Ingeval de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid stijgt, is voor de toepassing van artikel 35bis, eerste lid, Beroepsziektenwet, vereist, enerzijds, dat die stijging is vastgesteld door een geneeskundig onderzoek dat is gedaan door de diensten van het Fonds voor Beroepsziekten of door een door de echter aangestelde deskundige terwijl de getroffene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt en, anderzijds, dat die stijging is begonnen nadat de getroffene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.~

- BEROEPSZIEKTE -

KB nr 55 van 10 nov. 1967 tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur

Art. 1

C.00.0374.N 8 november 2002 AC nr. 594

Het is niet strijdig met de aard van een leasingovereenkomst in de zin van het Koninklijk Besluit nr 55 van 10 november 1967, dat de rechter die de overeenkomst ontbonden verklaart, de opbrengst van de geleasde zaak toerekent op de contractueel bedongen vergoedingen die aan de leasinggever toekomen en op de door de leasingnemer verschuldigde achterstallen.

- OVEREENKOMST - Allerlei

F.99.0075.F 20 december 1999 AC nr. ...

Er is geen sprake van verboden veinzing t.a.v. de fiscus en dus evenmin van belastingontduiking, als de partijen de vrijheid van overeenkomst benutten om een voordeliger belastingregeling te genieten, zonder evenwel enige wettelijke verplichting te miskennen, en daarbij handelingen verrichten waarvan zij alle gevolgen aanvaarden, ook al worden die enkel en alleen verricht om de belastingdruk te verminderen; het arrest is niet naar recht verantwoord wanneer het oordeelt dat een verrichting "sale and lease back" veinzing oplevert, hoewel het aanneemt dat de partijen voornoemde regel in acht hebben genomen, en die beslissing steunt op de overweging dat de verrichting "sale and lease back" berust op de geraamde, betwistbare, gebruikswaarde van het materiaal en niet op de vereffeningswaarde ervan.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

KB nr 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beper

Art. 10, § 2, 2°

C.01.0582.F 31 oktober 2002 AC nr. 577

De bepaling van het K.B. nr. 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan, beogen een cumulatie van ambten binnen het land (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het tweede onderdeel van het tweede middel. Het baseerde zich hiervoor op de specifieke doelstelling van de machtigingswet van 2 feb. 1982 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning, met name de vermindering van de openbare last van de Belgische Staat door een beperking van cumulatie van bijbetrekkingen met hoofdambten. Om het toepassingsgebied van het K.B. te omschrijven, kwam het dus erop aan te bepalen waar de bijbetrekking werd uitgeoefend. Wanneer dus het K.B. toegepast wordt op de cumulatie van een in het buitenland uitgeoefend hoofdambt en een in België uitgeoefende bijbetrekking, werd de voornoemde doelstelling gerespecteerd.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Art. 7, § 1, 3°

S.97.0094.N 2 maart 1998 AC nr. ...

De uitgestelde bezoldiging die tijdens de schoolvakantieperiode betaalbaar is aan het onderwijzend tijdelijk personeel in toepassing van het K.B. nr 63 van 20 juli 1982, is loon in de zin van artikel 46, § 1, 4° Werkloosheidsbesluit 1991 en sluit het genieten van werkloosheidsuitkeringen uit.

- ONDERWIJS -

De uitgestelde bezoldiging die tijdens de schoolvakantieperiode betaalbaar is aan het onderwijzend tijdelijk personeel in toepassing van het K.B. nr 63 van 20 juli 1982, is loon in de zin van artikel 46, § 1, 4° Werkloosheidsbesluit 1991 en sluit het genieten van werkloosheidsuitkeringen uit.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 2 en 10

C.07.0426.F 18 september 2008 AC nr. 484

De in het K.B. nr 63, 20 juli 1982, bedoelde anticumulatieregeling is niet van toepassing op degene die een niet-uitsluitend ambt uitoefent; dat is het geval voor een begeleidster in het conservatorium die ook nog andere opdrachten in andere instellingen vervult (1). (1) Cass., 2 sept. 2005, AR C.04.0437.F, AC, 2005, nr 405.

- ONDERWIJS -

KB nr 72 van 10 nov. 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen

Art. 14, § 1

S.98.0046.F 18 oktober 1999 AC nr. ...

In de zin van de sociale-zekerheidsregeling voor zelfstandigen maakt de militaire dienst in de regel een einde aan de beroepsbezigheid; de hervatting van de bezigheid als zelfstandige na de periode van oproeping onder de wapens is derhalve een hervatting van beroepsbezigheid in de zin van voornoemde regeling.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 3, § 1, tweede lid

S.01.0137.F 11 oktober 2004 AC nr. 469

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap, zoals artikel 7 van de richtlijn van de Raad 79/7/EEG van 19 dec. 1978, voor het Hof van Cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen, in casu in een zaak waar de uitlegging van het begrip "pensioenleeftijd" aan de orde is, vraagt het Hof in de regel, aan het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen (1). (1) Cass., 4 nov. 1996, volt. terechtz. A.R. S.96.0028.F, nr. 412, met concl. O.M., in Bull. en Pas.,I, 1996; zie cass., 8 maart 1999, volt. terechtz., AR. S.96.0028.F, nr. 139, met concl. O.M. p. 1055; H.v.J. 22 okt. 1998 (Wolfs t. Rijksdienst der Pensioenen), c-154/96, Verz. Arr. H.v.J., I, p. 6173; 23 mei 2000 (Buchner e.a. t/ Sozialversicherungsanstalt der Bauern), c- 104/98, Verz. Arr. H.v.J., I, p. 3625; artikel 3, § 1, tweede lid, K.B. nr. 72 van 10 nov. 1967, na de wijziging ervan bij K.B. nr. 416 van 16 juli 1986.

- PENSIOEN - Zelfstandigen

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 30bis

S.97.0098.F 30 april 2001 AC nr. ...

De stopzetting van elke beroepsbezigheid buiten die bepaald in artikel 107 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen is geen voorwaarde voor de toekenning van het pensioen maar een voorwaarde voor de betaling ervan (1). (1) I.v.m. het begrip rustpensioen van een zelfstandige, zie concl. O.M. Het in die conclusie vermelde arrest van 12 april 2000, P.00.0136.F is intussen gepubliceerd in AC, 2000, nr. 249.

- PENSIOEN - Zelfstandigen

Art. 4, § 2

S.94.0058.F 28 november 1994 AC nr. ...

Inzake overlevingspensioen van werknemers en zelfstandigen staat het vonnis van verklaring van afwezigheid gelijk met overlijden.~

- AFWEZIGHEID -

- PENSIOEN - Werknemers

- PENSIOEN - Zelfstandigen

KB nr 78 van 10 nov. 1967 betreffende de uitoefening van de

Art. 3, tweede lid

P.09.1696.N 22 juni 2010 AC nr. 444

De bleking van tanden kan een tandheelkundige bewerking zijn die tot doel heeft het behoud, de genezing of herstel van een gebit te verwezenlijken.

- GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde

Art. 4, § 2, 5°

P.00.0806.N 15 januari 2002 AC nr. 27

Wanneer een dierenarts geneesmiddelen verschaft teneinde gebruik bij dieren van stoffen met hormonale en anti-hormonale werking zonder dat deze geneesmiddelen geregistreerd zijn en zonder dat zij bij een apotheker worden aangekocht, handelt hij niet binnen de perken van zijn wettelijke bevoegdheid en geniet hij geen vrijstelling van de vereiste ministeriële algemene vergunning.

- DIERENARTS -

- DIEREN -

Art. 9, § 1

D.94.0015.N 25 januari 1996 AC nr. ...

De apotheker die behoort tot een groepering van apothekers die een eigen wachtdienst inrichten en niet heeft ingestemd met de door een andere beroepsgroepering goedgekeurde overeenkomst over een wachtdienst, de sluitingsuren van de officina en de vakantieperioden, kan toch de regels van de plichtenleer overtreden wanneer hij, zonder wettige reden en met misbruik van zijn recht om zijn beroep vrij uit te oefenen, de toepassing van zodanige overeenkomst bemoeilijkt door zich stelselmatig te onthouden van de noodzakelijke confraternele medewerking.~

- APOTHEKER -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

KB nr 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

Art. 12, § 1

D.99.0006.F 19 mei 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat berust op de bewering dat niet blijkt dat de geneesheer, lid van de raad van beroep, die, ter vervanging van een vast lid, zitting heeft gehouden bij de uitspraak van de beslissing van de raad van beroep en ze ondertekend heeft, behoort tot de geneesheren, plaatsvervangende leden, van de raad van beroep, terwijl uit de vermeldingen van die beslissing volgt dat de geneesheer, vast lid, vervangen is door een geneesheer, plaatsvervangend lid, en dat het Hof verplicht tot een onderzoek van feiten waarvoor het niet bevoegd is (1). (1) Zie Cass., 16 mei 1997, A.R. nr. D.96.0004.N, nr. 234; doordat de samenstelling van de provinciale raden en van de raden van beroep van de Orde van geneesheren niet wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en dat het administratief jaarboek waarnaar eiser verwees een privé-publicatie is die uit zichzelf geen enkel officieel karakter heeft en geen stuk is waarop het Hof vermag acht te slaan, kan het Hof, bij gebreke van een officiële publicatie, zijn toetsing niet uitoefenen.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken

- CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Algemeen

Art. 12, § 1, 2°

D.08.0002.F 7 mei 2009 AC nr. 301

Aangezien artikel 12, § 1, 2°, van het koninklijk besluit nr 79 van 10 november 1967 de benoeming van magistraten als leden van de raden van beroep niet beperkt tot magistraten in actieve dienst of tot het emeritaat toegelaten magistraten krachtens artikel 391 van het Gerechtelijk Wetboek, kan ieder lid van het hof van beroep dat in ruste is gesteld omdat hij de leeftijdsgrens heeft bereikt, in die hoedanigheid worden benoemd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 12, § 2

D.95.0025.N 9 mei 1996 AC nr. ...

De aanstelling door de raad van beroep in een bepaalde zaak van een plaatsvervangend lid van de raad van beroep, die raadsheer is in het hof van beroep maar niet benoemd is als verslaggever, heeft niet de nietigheid van de procedure tot gevolg.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 15

D.01.0011.N 2 mei 2002 AC nr. 267

De beslissing die een tuchtstraf grondt op een algemeen verbod van reclame zonder in concreto na te gaan of zij verzoenbaar is met de eisen van de Mededingingswet en met de eisen van de volksgezondheid, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie cass. 25 feb. 2000, A.R. D.98.0041.F, nr. 144; 7 mei 1999, A.R. D.98.0013.N, nr. 270 met de conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

- HANDELSPRAKTIJK -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ARTS -

Art. 16

D.93.0025.N 25 november 1994 AC nr. ...

Geen wetsbepaling verschaft aan de tuchtrechtscolleges van de orde der geneesheren de mogelijkheid om een tuchtstraf met uitstel of een voorwaardelijke tuchtstraf op te leggen.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 20, § 1

D.01.0009.N 20 december 2001 AC nr. ...

De bepaling dat de provinciale raad van de Orde der Geneesheren optreedt onder meer op klacht van een derde, beperkt het begrip derde niet.

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

D.94.0008.N 9 september 1994 AC nr. ...

De bepaling dat het bureau van de provinciale raad van de Orde der geneesheren de tuchtzaak ten laste van een arts in onderzoek stelt (Art. 20, § 1, Artsenwet), en niet de provinciale raad, is niet van dwingend recht en raakt evenmin de openbare orde.~

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 20, § 1, derde lid

D.97.0028.N 3 september 1998 AC nr. ...

De poging tot verzoening van de partijen, in geval van klacht, door het bureau van de provinciale raad van de Orde der geneesheren is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven; het ontbreken van dergelijke poging heeft niet tot gevolg dat de rechtspleging en de eruit volgende veroordeling nietig is.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 20, § 2

D.95.0024.N 23 mei 1997 AC nr. ...

De aanstelling door de Raad van beroep in een bepaalde zaak van een plaatsvervangend lid van de Raad van beroep, die raadsheer is in het hof van beroep maar niet benoemd is als verslaggever, heeft niet de nietigheid van de procedure tot gevolg.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 21

C.04.0147.F 13 april 2004 AC nr. 194

Noch het recht om hoger beroep in te stellen tegen de beslissingen van de provinciale raad van de Orde der Geneesheren, noch de andere bevoegdheden die de wet aan de bijzitter toekent, noch zijn specifiek statuut maken het mogelijk de bijzitter van die raad gelijk te stellen met het openbaar ministerie, teneinde hem, in soortgelijke gevallen, het recht toe te kennen een vordering tot onttrekking in te stellen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ARTS -

Art. 23, vierde lid

D.04.0019.N 3 juni 2005 AC nr. 316

Wanneer de raad van beroep van de Orde der Geneesheren waarnaar de zaak zou moeten verwezen worden zich zou moeten voegen naar het arrest van het Hof wat de rechtsvraag betreft waarover het Hof uitspraak heeft gedaan en de uitgesproken cassatie niets meer te vonnissen overlaat, is er geen grond tot verwijzing (1). (1) Zie Cass., 2 feb. 1978, AC, 1978, 658, met concl. P.G. Delange in Bull., 1978, 638 (inzake Orde der dierenartsen).

- VERWIJZING NA CASSATIE - Tuchtzaken

Art. 24, § 1

D.95.0024.N 23 mei 1997 AC nr. ...

De bepalingen van artikel 24, § 1, K.B. nr 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der geneesheren krachtens welke de verdachte geneesheer zich mag laten bijstaan door één of meer raadslieden, heeft dezelfde draagwijdte als de regel van artikel 440 Ger.W. betreffende het monopolie van pleidooi van advocaten; de geneesheer mag zich alleen laten bijstaan door advocaten.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 24, § 1, derde lid

D.94.0020.N 21 september 1995 AC nr. ...

Van de regel van de openbaarheid van de behandeling en van de uitspraak door de raad van beroep van de orde der geneesheren kan worden afgeweken indien dit de wil is van de arts en wanneer deze vrijwillig en ondubbelzinnig van die openbaarheid afziet en zulks verenigbaar is met het nationale recht.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

D.94.0024.F 16 februari 1995 AC nr. ...

De beslissing van de raad van beroep van de Orde der geneesheren wordt met gesloten deuren uitgesproken, wanneer de verdachte geneesheer uitdrukkelijk de openbaarheid verzaakt heeft.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

Het voorschrift uit artikel 149 Gw. 1994, volgens hetwelk de vonnissen in openbare rechtszitting worden uitgesproken, is alleen rechtens toepasselijk op de rechtbanken, in de zin die aan dat woord is gegeven in de artt. 144 en 145, d.i.op de rechtbanken van de rechterlijke macht; het is op een tuchtgerecht enkel toepasselijk als een bijzondere bepaling zulks voorschrijft, wat niet het geval is met de raden van beroep van de Orde der geneesheren.

- EIGENLIJKE RECHTSPRAAK -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Van de regel van de openbaarheid van de behandeling en van de uitspraak zoals die is vastgesteld bij artikel 6.1 E.V.R.M. kan worden afgeweken, als zulks de wil is van de betrokkene en wanneer deze vrijwillig en ondubbelzinnig van die openbaarheid afziet en zulks verenigbaar is met het nationale recht; dat geval doet zich voor wanneer de verdachte geneesheer verschijnt voor de raad van beroep van de Orde der geneesheren.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 25, § 4

D.00.0032.N 20 december 2001 AC nr. ...

Artikel 1068 van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing voor de raad van beroep van de Orde der Geneesheren.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ARTS -

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Art. 26

D.08.0019.N 17 april 2009 AC nr. 256

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van een arts dat wordt ingesteld zonder de tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie tegen een beslissing van de raad van beroep van de Orde der geneesheren, die aan de arts een tuchtstraf oplegt.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen

D.06.0005.F 21 september 2006 AC nr. 430

Het cassatieberoep tegen een beslissing van de raad van beroep van de Orde van Geneesheren is niet ontvankelijk wanneer het is ingesteld bij een verzoekschrift dat niet door een advocaat bij het Hof van Cassatie is ondertekend (1). (1) Cass., 10 dec. 1999, AR D.99.0009.F, nr 676.

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen

D.99.0009.F 10 december 1999 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen een beslissing van de raad van beroep van de Orde van geneesheren is niet ontvankelijk wanneer het is ingesteld bij verzoekschrift dat niet door een advocaat bij het Hof van Cassatie is ondertekend.

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen

D.94.0030.N 18 november 1994 AC nr. ...

Als de eiser voor de procedure in cassatie, bepaald in artikel 26, Artsenwet, geen andere bemoeiing doet dan een initiële aangetekende brief aan het Hof te sturen, kan de verweerder, met name de Orde van de geneesheren, na regelmatig zijn antwoord op de voorziening te hebben betekend, de zaak aanbrengen bij het Hof en, in voorkomend geval, het door eiser niet voldane rolrecht betalen.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen

Art. 26, § 1, 1°

D.10.0006.N 25 maart 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de bepalingen van de Artsenwet niet voorzien in de verplichting dat de kennisgeving van de beslissing van de raad van beroep de informatie moet bevatten omtrent de mogelijke rechtsmiddelen, de instanties waar ze aanhangig moeten worden gemaakt en de vormen en termijnen die daarbij in acht dienen te worden genomen, houdt geen onevenredige beperking in van de rechten van de eiser die het voorwerp uitmaakt van een tuchtprocedure waarop voormelde Artsenwet van toepassing is, die, enkel wat de termijn betreft om cassatieberoep in te stellen afwijkt van het gemene recht; dit is het geval zowel in vergelijking met een sociaal verzekerde bedoeld in artikel 704, § 2, Gerechtelijk Wetboek als met de ambtenaar die tegen de veroordeling tot een tuchtstraf enkel kan opkomen door een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State (1). (1) GwH, arresten van 1 okt. 2003 in de zaak 128/2003, 13 dec. 2006 in de zaak 197/2006 en 11 maart 2009 in de zaak 51/2009.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

- ARTS -

Niet ontvankelijk wegens laattijdigheid is het cassatieberoep van de arts tegen een beslissing van de raad van beroep van de Orde der geneesheren, ter griffie van de raad van beroep ingediend na het verstrijken van de termijn van een maand, die een aanvang heeft genomen na de dag waarop de aangetekende brief waarbij de bestreden beslissing aan de eiser ter kennis werd gebracht op zijn woonplaats werd aangeboden.

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

Art. 27, § 2

D.10.0006.N 25 maart 2011 AC nr. ...

Die vermelding op de kennisgeving aan de arts van de beslissing van de raad van beroep van de Orde der geneesheren dat "behoudens voorziening in cassatie, de tenuitvoerlegging van de tuchtstraf (zal) ingaan na het verstrijken van de termijn van dertig vrije dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing" heeft enkel tot doel, overeenkomstig artikel 27, § 2, Artsenwet, aan te geven wanneer de tenuitvoerlegging van de opgelegde tuchtstraf een aanvang neemt in het geval geen cassatieberoep is ingesteld, hetgeen te dezen belangrijk is omdat het invloed heeft op de uitoefening van het beroep.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

- ARTS -

Art. 28, § 1

D.97.0017.F 12 december 1997 AC nr. ...

De wettige uitspraak van een schorsing van meer dan één jaar door een provinciale raad of door een raad van beroep van de Orde der geneesheren vereist een tweederde meerderheid.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 6

D.04.0005.F 12 mei 2005 AC nr. 276

Het feit alleen dat handelsreclame wordt gemaakt is op zich niet in strijd met de regels van de medische plichtenleer, indien niet gelijktijdig handelingen worden verricht die de regels van die plichtenleer kunnen miskennen of afbreuk kunnen doen aan de eer, de bescheidenheid, de eerlijkheid of de waardigheid van de geneesheren (1). (1) Zie Cass., 2 mei 2002, AR D.01.0011.N, nr 267; 25 feb. 2000, AR D.98.0041.F, nr 144; 7 mei 1999, AR D.98.0013.N, nr 270 en concl. adv.-gen. DUBRULLE.

- ARTS -

Art. 6, enig lid, 2° en 13

D.08.0008.N 30 januari 2009 AC nr. 84

Ook feiten die buiten de uitoefening van het beroep zijn gepleegd kunnen in aanmerking komen voor het onderzoek en de beoordeling door de tuchtinstantie naar hun bestaanbaarheid met de regelen van de medische plichtenleer en de handhaving van de eer, de bescheidenheid, de eerlijkheid en de waardigheid van het beroep.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ARTS -

Art. 6, enig lid, 2° en 16

D.10.0012.N 1 april 2011 AC nr. ...

Een arts mag zijn medische activiteiten kenbaar maken aan het publiek; hij moet daarbij bepaalde richtlijnen in acht nemen; de verstrekte informatie moet waarheidsgetrouw, objectief, relevant, verifieerbaar, discreet en duidelijk zijn; de publiciteit mag niet aanzetten tot overbodige onderzoeken of behandelingen; ronselen van patiënten is niet toegelaten; deze eisen gelden ook voor de verslaggeving in de media, wanneer een journalist de arts contacteert en de arts instemt met een interview; de arts moet tijdens die contacten en in interviews dus ook het deontologische vereiste van discretie over zijn medische activiteit in acht blijven nemen (1). (1) Zie Cass. 12 mei 2005, AR D.04.0005.F, AC 2005, nr. 276

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 7, § 1, 2°

D.93.0030.N 9 december 1994 AC nr. ...

Het beginsel van de onpartijdigheid van de tuchtrechter is niet geschonden wanneer de magistraat-assessor bij de provinciale raad van de Orde der geneesheren zowel tijdens het onderzoek als tijdens de behandeling en de beraadslaging aanwezig is geweest, maar niet heeft deelgenomen aan de stemming.~

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Artt. 2, 5, eerste lid en 6,2°

D.03.0001.N 30 oktober 2003 AC nr. 544

De bevoegdheid van de provinciale raad van de Orde der geneesheren om zich uit te spreken over handelingen gesteld door een op haar lijst ingeschreven arts buiten de provincie waarin hij is ingeschreven wordt niet aangetast en blijft onverminderd gelden in het geval de arts zijn woonplaats buiten de provincie waar hij is ingeschreven verplaatst zonder hiervoor de nodige regularisatie van inschrijving te hebben aangevraagd en verkregen.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ARTS -

Artt. 20, 21 en 25

D.01.0009.N 20 december 2001 AC nr. ...

Noch de artt. 20, 21 en 25 Artsenwet en 24 K.B. 6 februari 1970, noch het algemeen rechtsbeginsel inzake het recht van verdediging vereisen dat de beslissing van de provinciale raad van de Orde der Geneesheren tot tuchtrechtelijke vervolging van een arts of zijn oproeping om voor de raad te verschijnen een concrete inhoudelijke precisering van de erin omschreven telastleggingen bevatten (1). (1) Zie Cass., 24 dec. 1993, A.R. 8059, nr 549 en (wat een architect betreft) 25 nov. 1994, A.R. D.93.0019.N, nr. 516. Zie ook de rede uitgesproken door de procureur-generaal J. du Jardin op de plechtige openingszitting van het Hof op 1 sept. 2000: Rechtspraak in tuchtzaken door de beroepsorden: toetsing van de wettelijkheid door het Hof van Cassatie, rubriek "Recht van verdediging", AC, 2000.

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken

Artt. 20, 24, § 1, en 25, § 4

D.94.0034.N 26 mei 1995 AC nr. ...

De artt. 978 en 979 Ger.W., in zoverre zij bepalen dat na afloop van de verrichtingen de deskundigen kennis geven van hun bevindingen aan de partijen, wier opmerkingen zij aantekenen, en dat het verslag de tegenwoordigheid van de partijen bij de verrichtingen, hun mondelinge verklaringen en hun vorderingen vermeldt, zijn niet toepasselijk op de deskundigenonderzoeken die in een tuchtzaak worden bevolen.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Een in een tuchtzaak bevolen, niet contradictoir deskundigenonderzoek schendt noch artikel 6.1 E.V.R.M. noch het recht van verdediging wanneer blijkt dat de betrokken geneesheer ter rechtszitting van de raad van beroep van de Orde der geneesheren het deskundigenverslag heeft kunnen bespreken en tegenspreken.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Artt. 5 en 6

D.95.0020.F 21 juni 1996 AC nr. ...

De provinciale raad van de Orde van geneesheren waarbij een klacht is ingediend tegen een geneesheer die op zijn lijst is ingeschreven, is bevoegd om de klacht te behandelen en daarover uitspraak te doen, zelfs als de geneesheer vervolgens wordt ingeschreven op de lijst van een andere provinciale raad.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Tuchtzaken

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

D.94.0003.F 27 oktober 1994 AC nr. ...

De provinciale raad van de Orde van geneesheren op wiens lijst een geneesheer is ingeschreven, is, in de regel, bevoegd om tegen hem tuchtvervolgingen in te stellen en de vervolgde geneesheer kan zich, gedurende de procedure, niet aan dat rechtscollege onttrekken, tenzij om taalkundige redenen en binnen de grenzen van de artt. 36 en 38 K.B. van 6 feb. 1970.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Artt. 6, 2° en 13, eerste lid

D.00.0021.N 25 mei 2001 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de raad van beroep van de Orde der Geneesheren die niet nader omschrijft op welke grond de spreiding van de medische activiteiten van een arts zou kunnen leiden tot enige overtreding van de plichtenleer (1). (1) Cass., 18 jan. 1996, A.R. D.95.0013.N, nr 40.

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

D.95.0013.N 18 januari 1996 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de raad van beroep van de Orde van Geneesheren die niet nader omschrijft op welke grond de spreiding van de medische activiteiten van een arts zou kunnen leiden tot enige overtreding van de plichtenleer.~

- GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde

- ARTS -

KB nr 80 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der apothekers

Art. 15

D.99.0019.N 8 november 2001 AC nr. ...

Het verlenen van kortingen door een apotheker aan zijn klanten betreft op zich uitsluitend materiële belangen en is als dusdanig niet met de plichtenleer strijdig, tenzij de omvang van die kortingen en de wijze waarop zij worden toegekend van die aard zijn dat zij strijdig worden met de algemene beginselen en de code van de farmaceutische plichtenleer (1).
(1) Zie cass., 24 oktober 1997, A.R. D.97.0006.F, nr 428.

- APOTHEKER -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

D.98.0041.F 25 februari 2000 AC nr. ...

De beslissing die een tuchtstraf grondt op een algemeen en volstrekt verbod op iedere vorm van reclame en op de veroordeling van elke mededinging op de farmaceutische markt, is niet naar recht verantwoord.

- APOTHEKER -

De beslissing die een tuchtstraf grondt op een algemeen en volstrekt verbod op iedere vorm van reclame en op de veroordeling van elke mededinging op de farmaceutische markt, is niet naar recht verantwoord.

- HANDELSPRAKTIJK -

D.97.0006.F 24 oktober 1997 AC nr. ...

De kortingen die een apotheker aan zijn klanten verleent, tasten weliswaar uitsluitend materiële belangen aan en zijn in se niet strijdig met de plichtenleer, maar dat is alleen het geval wanneer zij niet gepaard gaan met handelingen die de zedelijkheid, de eer, de bescheidenheid, de eerlijkheid, de waardigheid en de toewijding die onontbeerlijk zijn voor de uitoefening van het beroep, aantasten.

- APOTHEKER -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 15, § 1

D.04.0020.N 2 februari 2006 AC nr. 71

De overheid heeft aan de Orde der apothekers bepaalde taken opgedragen, inzonderheid toe te zien op het eerbiedigen van de deontologie en de handhaving van de eer, de bescheidenheid, de eerlijkheid en de waardigheid van zijn leden; de Orde streeft hierbij geen economisch doel na maar vervult die wettelijke taak waarvoor zij overigens van die overheid een regulerende bevoegdheid heeft gekregen; dit belet evenwel niet dat zij een ondernemingsvereniging is, in de zin van artikel 2, § 1, van de Mededingingswet, waarvan de besluiten, in de mate zij ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging wordt aangetast, door de tuchtorganen van de Orde getoetst moeten worden aan de eisen van die wet (1).
(1) Cass., 7 mei 1999, AR D.98.0013.N, nr 270; met concl. O.M.; Cass., 3 jan. 2002, AR D.00.0024.N, nr 6; zie Cass., 2 mei 2002, AR D.01.0011.N, nr 267 (arts).

- APOTHEKER -

D.98.0013.N 7 mei 1999 AC nr. ...

De overheid heeft aan de Orde van apothekers bepaalde taken opgedragen, inzonderheid toe te zien op het eerbiedigen van de deontologie en de handhaving van de eer, de bescheidenheid, de eerlijkheid en de waardigheid van zijn leden; de Orde streeft hierbij geen economisch doel na maar vervult die wettelijke taken waarvoor zij overigens van die overheid een regulerende bevoegdheid heeft gekregen; dit belet evenwel niet dat zij een ondernemingsvereniging is, in de zin van artikel 2, § 1, van de Mededingingswet, waarvan de besluiten, in de mate zij ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging wordt aangetast, door de tuchtorganen van de Orde getoetst moeten worden aan de eisen van die wet.

- APOTHEKER -

Art. 2

D.04.0020.N 2 februari 2006 AC nr. 71

De Orde der apothekers is een beroepsvereniging waarbij alle beroepsoefenaars wettelijk moeten aansluiten (1). (1) Cass., 7 mei 1999, AR D.98.0013.N, nr 270; met concl. O.M.; Cass., 3 jan. 2002, AR D.00.0024.N, nr 6; zie Cass., 2 mei 2002, AR D.01.0011.N, nr 267 (arts).

- APOTHEKER -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

D.98.0013.N 7 mei 1999 AC nr. ...

De Orde van apothekers is een beroepsvereniging waarbij alle beroepsbeoefenaars wettelijk moeten aansluiten.

- APOTHEKER -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

Art. 20, § 1

D.09.0002.F 26 maart 2010 AC nr. 225

Het verslag aan de provinciale raad van de Orde van apothekers mag worden uitgebracht door de apotheker die de zaak heeft onderzocht en de apotheker-onderzoeker mag, bij die gelegenheid, de stukken van het onderzoeksdossier aan de raad voorleggen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping maar het was van oordeel dat het tweede onderdeel van het eerste middel niet aangenomen kon worden en dat het derde (niet-gepubliceerde) onderdeel van het eerste middel feitelijke grondslag miste.

- APOTHEKER -

Art. 20, § 1, laatste lid

D.94.0015.N 25 januari 1996 AC nr. ...

De beslissing van de provinciale raad van de Orde der apothekers dat de apotheker in een tuchtzaak voor de raad moet verschijnen is een beslissing van jurisdictionele aard, waarop de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing is.~

- APOTHEKER -

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 21

D.09.0002.F 26 maart 2010 AC nr. 225

Het recht van de voorzitter van de nationale raad van de Orde van apothekers om, samen met de bijzitter, hoger beroep in te stellen tegen een in tuchtzaken gewezen beslissing van provinciale raad is een bevoegdheid die eigen is aan de voorzitter en aan de bijzitter en die niet onder de nationale raad valt; die raad is dus geen partij in de zaak voor de raad van beroep.

- APOTHEKER -

Art. 23, eerste lid

D.08.0014.F 11 december 2009 AC nr. 741

Het cassatieberoep tegen een beslissing van de raad van beroep van de Orde van apothekers dat is ingesteld tegen de voorzitter van de nationale raad van de Orde van apothekers en tegen de magistraat-bijzitter van die nationale raad is ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 15 jan. 1998, AR D.95.0010.N, AC, 1998, nr 28.

- APOTHEKER -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

Art. 24

D.97.0006.F 24 oktober 1997 AC nr. ...

Het verzoek om de beslissing van de provinciale raad van de Orde van apothekers met gesloten deuren of in openbare rechtszitting te wijzen, hangt van de beoordeling van de vervolgde apotheker af en is geen substantiële rechtsvorm; nieuw en derhalve niet ontvankelijk is het cassatiemiddel waarin de provincieraad verweten wordt in openbare rechtszitting uitspraak te hebben gedaan, als niet blijkt dat de apotheker dat bezwaar voor de raad van beroep heeft aangevoerd

- APOTHEKER -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Nieuw middel

Art. 25, § 4

D.09.0010.F 18 juni 2010 AC nr. 438

De raad van beroep, zoals bepaald in de wettelijke regels betreffende de Orde van apothekers, verklaart zich wettig bevoegd om bij wege van nieuwe beschikkingen uitspraak te doen over de aan de apotheker ten laste gelegde feiten, na de beroepen beslissing te hebben vernietigd wegens een vormgebrek van het onderzoek door de provinciale raad.

- APOTHEKER -

D.08.0014.F 11 december 2009 AC nr. 741

De raad van beroep, als bepaald in het koninklijk besluit betreffende de Orde van apothekers verklaart zich naar recht bevoegd om bij wege van nieuwe beschikkingen uitspraak te doen, nadat zij de beroepen beslissing heeft tenietgedaan wegens het bestaan van een gewettigde verdenking nopens de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de leden van de provinciale raad die deze beslissing hebben gewezen (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 1983, AR 3621, AC, 1983, nr 294.

- APOTHEKER -

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Art. 26, 2°

D.09.0008.F 28 mei 2010 AC nr. 375

De kennisgevingen bij aangetekende brief van het cassatieberoep van een apotheker tegen een beslissing van de raad van beroep, aan de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, aan de voorzitter van de nationale raad en aan de bijzitter van die raad zijn voorwaarden voor de ontvankelijkheid van dat beroep (1). (1) Cass., 26 nov. 1981, AR 6387, AC, 1981-1982, nr. 205.

- APOTHEKER -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Algemeen

D.98.0041.F 25 februari 2000 AC nr. ...

Kennisgeving van het cassatieberoep aan de bijzitter van de nationale Orde van apothekers met de vermelding dat hij bijzitter is van de raad van beroep van die Orde is een verschrijving die de ontvankelijkheid van het cassatieberoep niet aantast.

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen

C.92.8313.N 2 september 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen een beslissing van de raad van beroep van de Orde van apothekers wanneer het buiten de bij artikel 26, 2°, Apothekerswet bepaalde termijn ter kennis werd gebracht van de bijzitter in de nationale raad.~

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

Artt. 6, 2°, 13, 15 en 16

D.99.0005.F 9 november 2000 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing dat een akkoord over de organisatie van een wachtdienst niet van dien aard is dat het de vrije mededinging op een wezenlijk deel van de betrokken Belgische markt verhindert, beperkt of vervalst, wanneer de tuchtraad in hoger beroep van de Orde van apothekers beslist dat zulks het geval is met het akkoord dat enkel slaat op een wachtdienst die beperkt is tot één enkele gemeente en dat dit beperkte grondgebied niet afzonderlijk kan worden beschouwd (1). (1) In het arrest van 7 mei 1999 (AR. D.98.0013.N, nr. 270) heeft het Hof beslist dat apothekers, ook al zijn zij geen kooplieden in de zin van artikel 2 W. Kh, wel degelijk ondernemingen zijn in de zin van de Belgische wet op de economische mededinging. De beperking van de mededinging ten gevolge van akkoorden of onderling afgestemde feitelijke gedragingen, als bedoeld in artikel 2 W. 5 aug. 1991 op de bescherming van de economische mededinging, is daarop dus van toepassing. De wetgever heeft het begrip "betrokken markt" niet omschreven. Hij heeft evenwel uitdrukkelijk overwogen dat voornoemd begrip moet worden uitgelegd in het licht van het gemeenschapsrecht inzake mededinging (zie Gedr.St., Senaat, 1990-91, nr. 1289/2, p. 27), teneinde het te doen samenvallen met het begrip "betrokken" markt, als bedoeld o.m. in het arrest Hoffman-Laroche (zaak 85/76, rechtspraak, 1979, p. 461). Volgens dat arrest wordt de betrokken markt gedefinieerd door twee factoren: hij moet enerzijds worden onderzocht vanuit het oogpunt van de betrokken producten en, anderzijds, vanuit geografisch oogpunt. In een arrest van 9 juni 2000 (C.9800458.F) heeft het Hof reeds de tweeledigheid van dat begrip betrokken markt in aanmerking genomen. Toen het enkel uitspraak moest doen over het begrip "markt", heeft het Hof verwezen naar het Michelin-arrest van 9 november 1983 van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (322/81) en besliste het op grond daarvan dat de markt "alle producten" omvat "die door hun eigenschappen bijzonder geschikt zijn om in een constante behoefte te voorzien, en die slechts in geringe mate door andere producten kunnen worden vervangen". In het geannoteerde arrest zoekt het middel het Hof aan na te gaan of door de motivering van de bestreden beslissing voldaan is aan het vereiste dat de geografische markt in concreto moet worden onderzocht. Het geannoteerde arrest hanteert wat dat betreft dezelfde definitie van geografische markt als de Europese Commissie (J.O., 1997, C 372, p. 5, punt 8), namelijk de markt die "het grondgebied dekt waarbinnen de betrokken ondernemingen een rol spelen in de vraag naar en het aanbod van goederen of diensten, waarbinnen de concurrentievoorwaarden voldoende homogeen zijn en dat van aangrenzende gebieden kan worden onderscheiden doordat daar duidelijk afwijkende concurrentievoorwaarden heersen".

- APOTHEKER -

- ONGEOORLOOFDE MEDEDINGING [ZIE: 728 HANDELSPRAKTIJKEN] -

Artt. 6, 2°, 13, eerste lid en 15, § 1, eerste en tweede lid

D.04.0009.F 19 mei 2005 AC nr. 286

Aangezien de Koning aan de zevende plichtenleerregel geen bindende kracht heeft verleend door een in ministerraad overlegd K.B., wordt artikel 15, eerste lid, K.B. nr 80 10 nov. 1967 betreffende de Orde der apothekers, geschonden door de beslissing die de bepalingen van die deontologische norm als dusdanig toepast (1). (1) Zie Cass., 2 dec. 1993, AR D.93.0020.F, nr 500.

- APOTHEKER -

KB nr 87 van 10 aug. 1987

Art. 1, 2°

C.00.0118.N 8 april 2002 AC nr. 213

Aan de ziekenhuizen wordt de verplichting opgelegd enerzijds een algemene regeling betreffende de rechtsverhoudingen tussen het ziekenhuis en de geneesheren uit te werken, anderzijds in een individuele overeenkomst de respectieve rechten en plichten van de individuele geneesheer en de beheerder schriftelijk vast te stellen; in de algemene regeling en de schriftelijke individuele regeling, die naar de algemene regeling moet verwijzen, dienen ten minste de soort gevallen waarin, de redenen waarom en de procedures volgens welke een einde kan worden gemaakt aan de rechtsverhouding behandeld te worden. De ziekenhuizen dienen aan deze bepalingen te voldoen tegen 6 mei 1988. Aan de overschrijding van de tijdslimiet wordt geen sanctie verbonden.

- GENEESKUNDE - Algemeen

Art. 29, derde lid

C.03.0360.N 24 januari 2005 AC nr. 47

De medische raad kan slechts een gunstig advies geven met een volstrekte meerderheid van de aanwezige leden; een lid dat zich bij de stemming onthoudt, is niettemin een aanwezig lid en moet als dusdanig in aanmerking worden genomen voor het bepalen van het aantal aanwezigen en van de volstrekte meerderheid van de aanwezige leden.

- GENEESKUNDE - Algemeen

Art. 32, § 2, 7°

C.03.0410.F 9 september 2004 AC nr. 398

Uit de wettelijke bepalingen volgt niet dat de medische raad de ziekenhuisgeneesheer moet horen of hem de gelegenheid moet bieden om gehoord te worden, teneinde rechtsgeldig het in artikel 125 Ziekenhuiswet bedoelde advies te verstrekken; uit de omstandigheid dat de medische raad die geneesheer niet heeft gehoord of dat hem niet is gemeld dat de medische raad om advies werd gevraagd, kan niet worden afgeleid dat zijn recht van verdediging miskend is.

- ARTS -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Allerlei

KB nr. 1 van 29 dec. 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde

Art. 5

F.12.0044.N 16 januari 2014 AC nr. ...

In het kader van de aftrekregeling van de BTW, kan het recht op aftrek ook geweigerd worden als de BTW-plichtige te goeder trouw is nu de desbetreffende bepalingen geen onderscheid maken naargelang de BTW-plichtige te goeder trouw is of niet (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 10 van 15 okt. 1934

Artt. 4 en 6, eerste lid, zoals het te dezen van toep. is

C.11.0107.F 5 maart 2012 AC nr. ...

Luidens artikel 6, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 10 van 15 oktober 1934 betreffende de termijnhandel in de ter beurs genoteerde effecten, zoals het te dezen van toepassing is, is tot het instellen van een rechtsvordering niet toegelaten de lasthebber die van de ordergever de wettelijke dekking niet heeft geëist of die zich niet heeft gedragen naar de bepalingen van artikel 4; die grond van niet-ontvankelijkheid, die wordt opgelegd om de privébelangen van de ordergever te vrijwaren, is niet van openbare orde; hieruit volgt dat die grond alleen door de ordergever kan worden opgeworpen en dat hij door hem kan worden gedekt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- BEURS -

- WISSELAGENT [ZIE: 703 BEURS] -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

KB nr. 14 van 3 juni 1970

Art. 4

F.11.0067.N 21 december 2012 AC nr. ...

De toevallige belastingplichtige die een zakelijk recht op een nieuw opgericht gebouw vestigt, kan in de regel de BTW die hij voor de oprichting of de aankoop van het gebouw betaald heeft, in aftrek brengen; indien de verkoopprijs niet overeenstemt met de oprichtings- of aankoopprijs van het goed omwille van het feit dat slechts het vruchtgebruik van het onroerend goed wordt verkocht, dan is de aftrek van de betaalde BTW beperkt volgens de verhouding van de prijs van het vruchtgebruik tot de aankoop- of de oprichtingsprijs van het gebouw in volle eigendom (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 15 van 3 juni 1970

Artt. 10, tweede lid, en 12

F.10.0080.N 24 november 2011 AC nr. ...

De rechter die ten gronde uitspraak doet over de geldigheid van het dwangbevel dat de verschuldigde BTW vordert, kan de normale waarde van de goederen en diensten die de deskundige heeft bepaald op zijn juistheid toetsen; bij die toetsing mag hij ook rekening houden met stukken die niet aan de deskundige zijn overgelegd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime voor titels en effecten

Artt. 26, 27, 29 en 29ter

C.10.0183.N 29 april 2011 AC nr. ...

De nietigheidssanctie wegens schending van een bepaling van openbare orde vermag niet slechts aangewend te worden jegens degene die die bepaling geschonden heeft.

- OPENBARE ORDE -

Titel II

C.10.0183.N 29 april 2011 AC nr. ...

De in de bepalingen van titel II van het K.B. nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime voor titels en effecten uitgedrukte wil van de wetgever om de informatieverstrekking en de belangen van de potentiële verwervers van effecten veilig te stellen, strekken eveneens ertoe om de goede werking van de markt te verzekeren en te bevorderen en hangen nauw samen met een organisatie van de effectenmarkt die het vertrouwen van spaarders wekt; aldus betreffen zij de economische grondslagen van de maatschappij en raken zij de openbare orde (1). (1) Zie Cass. 10 maart 1994, A.R. nr. 9669, AC , 1994, nr. 114.

- OPENBARE ORDE -

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen

KB nr. 20 van 20 juli 1970

Art. 1

F.10.0110.N 24 november 2011 AC nr. ...

Artikel 9, § 1, derde en vierde lid, van het Mestdecreet sluit niet uit dat een transactie, bestaande uit verschillende handelingen, vanuit BTW-oogpunt als één overeenkomst kan worden beschouwd, waarbij het uitspreiden van de mest de hoofdverrichting is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 22 van 24 okt. 1934

Art. 1

P.12.1918.F 15 mei 2013 AC nr. ...

Zelfs indien het openbaar ministerie het beroepsverbod niet uitdrukkelijk heeft gevorderd en ook al is het slechts facultatief, dan nog maakt het deel uit van de wettelijke bepalingen waarmee een beklaagde die wegens heling wordt vervolgd rekening dient te houden wanneer hij zijn verweer voert (1). (1) Zie Cass. 17 mei 2005, AR P.04.1571.N, AC 2005, nr. 282, met concl. P. Duinslaeger, toen adv.-gen.; Cass. 16 juni 2009, AR P.09.0038.N, AC 2009, nr. 409.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Zelfs indien het openbaar ministerie het beroepsverbod niet uitdrukkelijk heeft gevorderd en ook al is het slechts facultatief, dan nog maakt het deel uit van de wettelijke bepalingen waarmee een beklaagde die wegens heling wordt vervolgd rekening dient te houden wanneer hij zijn verweer voert (1). (1) Zie Cass. 17 mei 2005, AR P.04.1571.N, AC 2005, nr. 282, met concl. P. Duinslaeger, toen adv.-gen.; Cass. 16 juni 2009, AR P.09.0038.N, AC 2009, nr. 409.

- STRAF - Andere straffen

KB nr. 24 van 29 dec. 1992

Art. 8, § 1, eerste lid

F.09.0047.N 20 mei 2010 AC nr. 355

De kennisgeving van de beslissing van de Minister van Financiën tot opening van een bijzondere rekening voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde bij aangetekende brief is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid; de vorm van kennisgeving is evenmin een substantiële vormvereiste die zou moeten worden nageleefd om een belastingschuld te doen ontstaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 261 van 24 maart 1936

Art. 1

C.13.0053.F 27 juni 2013 AC nr. ...

De termijn om hoger beroep in te stellen, die in tuchtzaken is beperkt tot vijftien dagen, is voorgeschreven op straffe van verval, dat door de rechter ambtshalve moet worden uitgesproken (1). (1) Zie Cass. 26 okt. 1978, AC 1978-79, p. 227; Cass. 12 dec. 1996, AR C.96.0008.F, AC 1996, nr. 502; Cass., 1 feb. 2001, AR C.00.0587.F, AC 2001, nr. 64, met concl. adv.-gen. De Riemaecker in Pas., 2001, nr. 64.

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

KB nr. 3 van 10 dec. 1969

Art. 1

F.12.0082.N 19 juni 2014 AC nr. ...

Bij een gedeeltelijke belastingplichtige, die zowel economische activiteiten als niet-economische activiteiten verricht, is de belasting over de toegevoegde waarde verbonden aan zijn activiteiten slechts aftrekbaar voor zover deze kosten kunnen worden toegerekend aan de economische activiteit van de belastingplichtige (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

De aftrek van de voorbelasting door een gedeeltelijke belastingplichtige die subsidies ontvangt voor activiteiten die niet belastbaar zijn op grond van het Btw-wetboek en die volledig bekostigd worden door de subsidies, kan worden bepaald aan de hand van een verdeelsleutel waarbij in de teller de totale ontvangsten zijn opgenomen die aan de btw onderworpen zijn en waarbij in de noemer de totale omzet is opgenomen, inclusief de subsidies (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 3, § 1

F.12.0044.N 16 januari 2014 AC nr. ...

De BTW-administratie is gerechtigd het recht op aftrek te verwerpen met betrekking tot de facturen waarop de leveringsdatum niet is vermeld, nu de vermelding op de factuur van de datum van levering van de goederen nodig is om de inning van de belasting en de controle daarop door de administratie mogelijk te maken (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het komt aan de nationale rechter toe om te oordelen of de door de lidstaten opgelegde verplichte vermeldingen op de factuur nodig zijn om de inning van de BTW en de controle daarvan door de belastingadministratie te verzekeren, en voldoen aan de vereiste dat die vermeldingen niet zo talrijk of technisch mogen zijn dat zij de uitoefening van het recht op aftrek nagenoeg onmogelijk of overdreven moeilijk maken (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

In het kader van de aftrekregeling van de BTW, kan het recht op aftrek ook geweigerd worden als de BTW-plichtige te goeder trouw is nu de desbetreffende bepalingen geen onderscheid maken naargelang de BTW-plichtige te goeder trouw is of niet (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.12.0129.N 16 januari 2014 AC nr. ...

Om de termijn om een jurisdictioneel beroep in te stellen te doen ingaan, moet de kennisgeving van de beslissing van de Vlaamse regering over het administratief beroep van de belastingplichtige tegen de leegstandheffing, het bestaan vermelden van een jurisdictioneel beroep bij de rechter en de modaliteiten ervan (1). (1) Zie concl. O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Art. 4, eerste lid

F.12.0007.N 21 juni 2013 AC nr. ...

De laattijdige betaling van de belasting geeft aanleiding tot het opleggen van een geldboete, berekend op basis van de verschuldigde belasting, zonder dat van die verschuldigde belasting de voorbelasting die ingevolge de afwezigheid van aangifte niet werd afgetrokken, in mindering mag worden gebracht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 301 van 30 maart 1936

Art. 3

P.10.1752.F 27 april 2011 AC nr. ...

- VERZET -

P.09.0576.F 21 oktober 2009 AC nr. 598

De betekening die met toepassing van artikel 40, eerste lid, Ger.W., is gebeurd, wordt niet geacht aan de persoon te zijn geschied in de zin van artikel 33, tweede lid, van hetzelfde wetboek en kan bijgevolg de gewone verzettermijn niet doen ingaan; wanneer de betekening in het buitenland van het veroordelend vonnis bij verstek niet aan de beklaagde in persoon is gedaan, kan deze, wat de veroordeling tot straf betreft, in verzet komen binnen een termijn van vijftien dagen na de dag waarop hij van de betekening kennis heeft genomen, waarbij de termijn moet worden verlengd zoals bepaald in de artt. 55 Ger.W. en 3 K.B. nr 301 van 30 maart 1936 (1). (1) Zie Cass., 18 okt. 1994, AR P.92.6402.N - P.92.6784.N, AC, 1994, nr 436; Cass., 28 mei 2002, AR P.02.0364.N, AC, 2002, nr 322.

- VERZET -

P.05.1427.F 1 februari 2006 AC nr. 64

In de regel moet het hoger beroep tegen een vonnis van de politierechtbank door de partij die bij verstek is veroordeeld, uiterlijk vijftien dagen na de dag van de betekening ervan aan zijn woonplaats, worden ingesteld; die termijn wordt evenwel verlengd, voor de personen zonder gekende woonplaats, verblijfplaats of gekozen woonplaats in België met de termijn die artikel 55 Ger.W. bepaalt (1). (1) Cass., 17 dec. 2002, R.W., 2003-2004, p. 1102 en de noot van S. VAN OVERBEKE.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.02.0431.N 28 januari 2003 AC nr. 62

Noch artikel 203, § 1, Wetboek van Strafvordering, noch enige andere wet bepaalt dat de termijn waarover de op tegenspraak gevonniste partij in een strafproces beschikt om hoger beroep in te stellen, dient verlengd te worden omdat deze partij in België noch woonplaats, noch verblijfplaats, noch gekozen woonplaats heeft, zodat voor dit hoger beroep geen termijnverlenging overeenkomstig artikel 55 Gerechtelijk Wetboek is toegestaan (1). (1) Cass., 10 okt. 2001, A.R. P.01.1020.F, nr. 541.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.01.1020.F 10 oktober 2001 AC nr. ...

De termijn van vijftien dagen waarbinnen het hoger beroep tegen een op tegenspraak gewezen vonnis moet worden ingesteld, wordt niet verlengd t.a.v. de partij die noch woonplaats, noch verblijfplaats, noch gekozen woonplaats in België heeft (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 1990, A.R. 7625, nr. 262.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

KB nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

Art. 3, § 1, vierde lid

S.12.0092.F 12 mei 2014 AC nr. ...

Uit artikel 3, §1, vierde lid, van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967, houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen volgt dat personen benoemd tot mandataris in een aan de Belgische vennootschapsbelasting of belasting der niet-inwoners onderworpen vennootschap of vereniging en in die hoedanigheid vermoed worden in België een zelfstandige beroepsbezigheid uit te oefenen, onderworpen blijven aan dat vermoeden zolang zij de functies uitoefenen waartoe zij werden aangewezen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 5bis

S.12.0021.F 22 oktober 2012 AC nr. ...

In zijn andersluidende conclusie, oordeelde het openbaar ministerie dat de door de stad Brussel aangewezen ambtenaar omwille van de functie die hij bij laatstgenoemde uitoefende om haar te vertegenwoordigen bij een private instelling onderworpen moest zijn aan het sociaal statuut van zelfstandigen aangezien zijn opdracht geen mandaat was.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Artt. 12, 13, 15, 17, eerste lid, 22, eerste en tweede lid

C.12.0408.N 8 maart 2013 AC nr. ...

Wanneer de Commissie voor vrijstelling van bijdragen beslist om de gevraagde vrijstelling niet te verlenen en de zelfstandige deze beslissing betwist, dan ontstaat tussen de zelfstandige en de Belgische Staat een geschil betreffende de verplichting tot betaling van bijdragen die voortvloeit uit de wetten en de verordeningen inzake het sociaal statuut van de zelfstandigen; krachtens artikel 581, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek behoort dit geschil tot de materiële bevoegdheid van de arbeidsrechtbank en dus tot de rechtsmacht van een rechtscollege van de rechterlijke macht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Artt. 15, § 1, derde lid, en 16, § 2, tweede lid

S.12.0010.N 4 november 2013 AC nr. ...

Door de hoofdelijkheid zijn de rechtspersonen gehouden tot de betaling van dezelfde schuld als hun vennoten of mandatarissen; de verjaring wordt gestuit ten aanzien van alle personen die tot betaling van diezelfde schuld gehouden zijn.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

KB nr. 4 van 29 dec. 1969 met betrekking tot de teruggaven inzake belasting over de toegevoegde waarde

Art. 14

F.11.0173.N 23 november 2012 AC nr. ...

De driejarige verjaringstermijn van de vordering tot teruggave van de btw, boeten en intresten neemt een aanvang, hetzij op het ogenblik van kennisgeving van de beslissing waarbij de aanvraag tot teruggave werd verworpen, hetzij vanaf het ogenblik waarop de betaling van de btw, boeten en interesten plaatsvond op verzoek van het bestuur; de datum van de eventuele inhouding van btw-tegoeden, kan niet als vertrekpunt worden beschouwd voor deze verjaringstermijn, omdat deze inhouding niet geldt als een betaling van de belastingschuld, maar slechts een bewarende maatregel is die het bestuur moet toelaten om tot verrekening over te gaan eens de belastingschuld vaststaat (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 4, § 1, eerste lid

F.13.0031.N 31 oktober 2014 AC nr. 652

Het geheel van de in het kader van een vordering tot teruggaaf door de BTW-wetgeving gestelde formaliteiten en voorwaarden bij facturatie aan btw-belastingplichtigen strekt tot de eerbiediging van het neutraliteitsbeginsel; de gestelde formaliteiten en voorwaarden gaan mitsdien niet verder dan ter bereiking van de doelstellingen van de wet (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 81, § 3, achtste lid

F.12.0072.F 25 oktober 2013 AC nr. ...

Om de verjaring te stuiten, hoeft de aanzegging van de inhouding aan de belastingplichtige niet altijd met een deurwaardersexploot te gebeuren, aangezien volgens artikel 81, §3, achtste lid, van het koninklijk besluit nr. 4 van 29 december 1969 met betrekking tot de teruggaven inzake belasting over de toegevoegde waarde, de kennisgeving van de inhouding en haar aanzegging aan de belastingplichtige binnen de termijn bepaald in artikel 1457 van het Gerechtelijk Wetboek, gebeuren bij een ter post aangetekende brief; de afgifte van het stuk ter post geldt als kennisgeving vanaf de daaropvolgende dag (1). (1) Het O.M. had geconcludeerd tot cassatie op de eerste twee onderdelen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 5, § 1, en 7

F.13.0031.N 31 oktober 2014 AC nr. 652

Het bedrag van de ten onrechte uitgeoefende teruggave moet beschouwd worden als belasting die op onrechtmatige wijze in aftrek werd gebracht in de zin van artikel 70, § 1bis, BTW-Wetboek (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 41 van 30 jan. 1987 tot vaststelling van het bedrag van de proportionele fiscale geldboeten op het stuk van de B.T.W.

Art. 1

F.05.0086.F 30 november 2006 AC nr. 615

Het staat aan de rechter te beoordelen of een administratieve sanctie met repressief karakter in de zin van artikel 6 E.V.R.M. niet onevenredig is met de inbreuk en te onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid een administratieve sanctie van zodanige omvang mocht opleggen; hij kan echter niet om loutere redenen van opportuniteit of tegen wettelijke regels in, boeten kwijtschelden of verminderen (1). (1) Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, www.cass.be. en concl. adv.-gen. Thijs in AC, 2005.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.05.0102.F 30 november 2006 AC nr. ...

Het staat aan de rechter te beoordelen of een administratieve sanctie met repressief karakter in de zin van artikel 6 E.V.R.M. niet onevenredig is met de inbreuk en te onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid een administratieve sanctie van zodanige omvang mocht opleggen; hij kan echter niet om loutere redenen van opportuniteit of tegen wettelijke regels in, boeten kwijtschelden of verminderen (1). (1) Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, www.cass.be. en concl. adv.-gen. Thijs in AC, 2005.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 1, laatste lid

F.10.0074.N 20 mei 2011 AC nr. ...

De beslissing van de rechter die op grond van artikel 6 E.V.R.M. een administratieve geldboete van 200% van de ontdoken belasting, opgelegd in toepassing van artikel 70, §2, W.B.T.W, vermindert op grond van het proportionaliteitsbeginsel, impliceert niet dat hij oordeelt dat het K.B. nr. 41 van 30 januari 1987 onwettig is, noch dat de rechter afwijkt van de schalen opgelegd door dit K.B. (Impliciet).

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.10.0033.N 8 april 2011 AC nr. ...

De rechter die, in een geval waarin de minimum geldboete van 10% werd opgelegd wegens laattijdige betaling van de btw, vaststelt dat het de eerste overtreding is van de belastingplichtige, de belastingplichtige niet gehandeld heeft met het oog op het behalen van een persoonlijk voordeel, het concurrentieverstorend gevolg van de overtreding niet bewezen is, en de administratie vergoed wordt voor het financiële nadeel doordat de belastingplichtige verplicht is intrest te betalen op het niet tijdig betaalde bedrag, heeft op grond van die gegevens niet wettig kunnen oordelen dat er een onevenredigheid bestaat tussen de vastgestelde inbreuk en de opgelegde minimumboete.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de administratieve geldboete niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete met zodanige omvang.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.10.0020.N 11 maart 2011 AC nr. ...

De rechter beoordeelt onaantastbaar de feitelijke gegevens op grond waarvan hij oordeelt of de opgelegde sanctie verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van de algemene rechtsbeginselen; het Hof van Cassatie gaat enkel na of de rechter uit de feiten en omstandigheden die hij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

De rechter die, in een geval waarin de voorwaarden om te facturen met toepassing van artikel 20 van het K.B. nr. 1 niet vervuld waren, vaststelt dat de belastingplichtige volledig te goeder trouw was, door haar medecontractant misleid werd aangaande haar hoedanigheid van btw-plichtige, zodat de belastingplichtige uiteindelijk slechts heeft gedaan wat zij dacht dat ze verplicht was te doen en de inbreuk dus louter formeel was, zonder enige intentie of opzet gepleegd, heeft op grond van die gegevens wettig kunnen oordelen dat de opgelegde administratieve geldboete onevenredig is met de gepleegde inbreuk en moest worden kwijtgescholden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

F.10.0069.N 11 maart 2011 AC nr. ...

De rechter die vaststelt dat de overtreding van de belastingplichtige erin bestaat dat zij door het niet uitreiken van facturen onder druk van de concurrentie eventuele fraude door haar klanten heeft vergemakkelijkt zonder zelf de btw te ontduiken, heeft op grond van die gegevens, waaruit blijkt dat de belastingplichtige de fraude van haar klanten heeft vergemakkelijkt en door haar verzuim heeft bijgedragen tot een ontwrichting van het btw-stelsel, niet wettig kunnen oordelen dat de opgelegde boeten van 60% voor het niet-uitreiken van facturen onevenredig zijn met de gepleegde inbreuk en moesten verminderd worden.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de administratieve geldboete niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete met zodanige omvang.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.09.0146.N 12 november 2010 AC nr. 673

De rechter die vaststelt dat "wanneer de boete van 200 % wordt opgelegd in geval van inbreuken die betrekking hebben op een groot bedrag aan btw (...) dit leidt tot een enorme administratieve geldboete (...) die zelfs voor een groot bedrijf een buitensporige last uitmaakt", en dat "een dergelijke aanslag op de financiële toestand van het bedrijf tot gevolg heeft dat dit het verder bestaan van de meeste bedrijven in het gedrang kan brengen", en vervolgens oordeelt dat de opgelegde geldboete dient te worden verminderd tot 100%, oefent zijn evenredigheidstoetsing uit op grond van ter zake pertinente elementen (1). (1) Het O.M. concludeerde in andersluidende zin, stellende dat het bestreden arrest er zonder meer van uitgaat dat, wanneer de inbreuken betrekking hebben op een groot bedrag aan btw, de boeten van 200% "het verder bestaan van de meeste bedrijven in het gedrang kan brengen", zonder evenwel in concreto te onderzoeken of het bedrijf van verweerster al dan niet over de financiële mogelijkheid beschikte om de opgelegde boete van 200% te dragen; zie Cass., 11 maart 2010, AR C.09.0096.N, www.cass.be, met conclusie van het O.M.; Cass., 15 okt. 2010, AR F.O9.OO81.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de administratieve geldboete niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete met zodanige omvang (1). (1) Het O.M. concludeerde in andersluidende zin, stellende dat het bestreden arrest er zonder meer van uitgaat dat, wanneer de inbreuken betrekking hebben op een groot bedrag aan btw, de boeten van 200% "het verder bestaan van de meeste bedrijven in het gedrang kan brengen", zonder evenwel in concreto te onderzoeken of het bedrijf van verweerster al dan niet over de financiële mogelijkheid beschikte om de opgelegde boete van 200% te dragen; zie Cass., 11 maart 2010, AR C.09.0096.N, www.cass.be, met conclusie van het O.M.; Cass., 15 okt. 2010, AR F.O9.OO81.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.09.0081.N 15 oktober 2010 AC nr. 606

De rechter die vaststelt dat de belastingplichtige, als voortbrengers- of grossierbedrijf, inbreuken heeft begaan op de verplichting facturen uit te reiken aan particulieren, en vervolgens oordeelt dat de opgelegde geldboete dient te worden kwijtgescholden omdat de belastingplichtige op geen enkele wijze belastingen heeft ontdoken, de "btw over zijn verrichtingen tot de laatste frank heeft afgedragen", zijn werkwijze na de controle onmiddellijk heeft aangepast en de opgelegde boete op geen enkele wijze wordt gemotiveerd, oefent zijn evenredigheidstoetsing uit op grond van ter zake pertinente elementen (1). (1) Zie Cass., 11 maart 2010, AR C.09.0096.N, www.cass.be., met conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de administratieve geldboete niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete met zodanige omvang (1). (1) Zie Cass., 11 maart 2010, AR C.09.0096.N, www.cass.be, met conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.09.0096.N 11 maart 2010 AC nr. 174

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen; de rechter die in zijn beoordeling expliciet wijst op het feit dat de belastingplichtige de btw wetens en willens niet heeft gefactureerd en doorgestort, vaststelt dat de afgevaardigd bestuurder strafrechtelijk werd veroordeeld en dat in de omstandigheden zoals deze blijken uit een proces-verbaal en de gevoerde onderhandelingen, het opleggen van een geldboete van 20 percent verantwoord is, en vervolgens de opgelegde geldboete van 2OO procent van de ontdoken belasting vermindert om de enkele reden dat die boete onevenredig is, geeft niet aan waarin de onevenredigheid zou bestaan, laat na te onderzoeken in welke mate het bestuur zelf gebonden was door een sanctie en preciseert niet op welke gronden het bestuur van de vaste schalen had moeten afwijken (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.07.0507.N 13 februari 2009 AC nr. 121

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen; de rechter die in zijn beoordeling expliciet wijst op het feit dat de belastingplichtige bewust heeft meegewerkt aan een fraudesysteem, en vervolgens de opgelegde geldboete van 200 procent van de ontdoken belasting vermindert om de enkele reden dat die boete onevenredig is, geeft niet aan waarin de onevenredigheid zou bestaan, laat na te onderzoeken in welke mate het bestuur zelf gebonden was door een sanctie en preciseert niet op welke gronden het bestuur van de vaste schalen had moeten afwijken (1) (1) Zie de conclusie van het O.M.; Zie tevens Cass., 12 dec. 2008, AR nr. F.06.0111.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0106.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0107.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0108.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.06.0106.N 13 februari 2009 AC nr. 122

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen; de rechter die aanneemt dat de door de belastingplichtige gepleegde inbreuken op de btw-wetgeving zwaar zijn en dat het meewerken aan een door de leverancier opgezet fraudesysteem wijst op een bijzonder opzet, en vervolgens de opgelegde geldboete van 200 procent van de ontdoken belasting vermindert om de enkele reden dat die boete onevenredig is, zonder enige nadere motivering waaruit zou kunnen blijken dat de sanctie in strijd zou zijn met dwingende rechtsregels van het internationale recht of fundamentele algemene rechtsbeginselen, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2008, AR nr. F.06.0111.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. C.07.0507.N, www.cass.be, met conclusie van het O.M.; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0107.N, www.cass.be.; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0108.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.06.0108.N 13 februari 2009 AC nr. 124

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen; de rechter die aanneemt dat de belastingplichtige opzettelijk heeft gehandeld bij het plegen van de vastgestelde inbreuken op de btw-wetgeving, bestaande in het uitreiken van facturen op naam van niet-bestaande klanten en op niet bestaande adressen, en vervolgens oordeelt dat de sanctie onevenredig is omdat de overtreding begaan werd onder druk van zijn concurrenten die op een vergelijkbare manier te werk gingen, omdat hij geen fiscaal voordeel genoot en omdat hij en zijn bestuurders strafrechtelijk veroordeeld waren zodat herhaling in de toekomst moeilijk lijkt, verantwoordt zijn beslissing naar recht (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2008, AR nr. F.06.0111.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. C.07.0507.N, www.cass.be, met conclusie van het O.M.; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0106.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0107.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.06.0111.N 12 december 2008 AC nr. 726

De belastingplichtige kan door de rechter laten nagaan of er omstandigheden bestaan die verantwoorden dat de administratieve geldboete wordt verminderd tot onder het door de wet bepaalde tarief; de rechter aan wie gevraagd wordt een opgelegde administratieve sanctie met een repressief karakter te toetsen, heeft de volle rechtsmacht om na te gaan of die beslissing in feite en in rechte verantwoord is en of zij alle beginselen naleeft die de administratie in acht moet nemen, waaronder het evenredigheidsbeginsel (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, www.cass.be, met concl. O.M.; Cass., 16 feb. 2007, AR F.05.0015.N, www.cass.be; Cass., 16 feb. 2007, AR C.04.0390.N, www.cass.be; Cass., 16 feb. 2007, AR F.06.0032.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.04.0390.N 16 februari 2007 AC nr. 99

De rechter aan wie gevraagd wordt de sanctie opgelegd op grond van artikel 70 van het Btw-wetboek te toetsen, mag de wettelijkheid van die sanctie onderzoeken en mag in het bijzonder nagaan of die sanctie verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van de algemene rechtsbeginselen; dit toetsingsrecht moet in het bijzonder toelaten na te gaan of de straf niet onevenredig is met de inbreuk, zodat hij mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete van zodanige omvang; de rechter mag hierbij inzonderheid acht slaan op de zwaarte van de inbreuk, de hoogte van reeds opgelegde sancties en de wijze waarop in gelijkaardige zaken werd geoordeeld, maar moet hierbij in acht nemen in welke mate het bestuur zelf gebonden was in verband met de sanctie; hieruit volgt dat de rechter, die in feite en in rechte alle pertinente omstandigheden moet kunnen beoordelen, en al wat onder de beoordeling van het bestuur valt moet kunnen controleren, hieruit niet de bevoegdheid put om een sanctie louter op grond van opportuniteit en tegen wettelijke regels in te verminderen of kwijt te schelden (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, nr 43, met concl. O.M. en Cass., 16 feb. 2007, AR F.05.0015.N, www.cass.be; Cass., 16 feb. 2007, AR F.06.0032.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.05.0015.N 16 februari 2007 AC nr. 100

De rechter aan wie gevraagd wordt een administratieve sanctie te toetsen die een repressief karakter heeft in de zin van artikel 6 E.V.R.M., mag de wettelijkheid van die sanctie onderzoeken en mag in het bijzonder nagaan of die sanctie verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van de algemene rechtsbeginselen; dit toetsingsrecht moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de straf niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete van zodanige omvang; de rechter mag hierbij in het bijzonder acht slaan op de zwaarte van de inbreuk, de hoogte van reeds opgelegde sancties en de wijze waarop in gelijkaardige zaken werd geoordeeld, maar moet hierbij in acht nemen in welke mate het bestuur zelf gebonden was in verband met de sanctie; dit toetsingsrecht houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, nr 43, met concl. O.M.; Cass., 16 feb. 2007, AR C.04.0390.N, www.cass.be; Cass., 16 feb. 2007, AR F.06.0032.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.06.0032.N 16 februari 2007 AC nr. 102

De rechter aan wie gevraagd wordt de sanctie opgelegd op grond van artikel 70 van het Btw-wetboek te toetsen, mag de wettelijkheid daarvan onderzoeken en in het bijzonder nagaan of die sanctie verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van de algemene rechtsbeginselen; dit toetsingsrecht moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de straf niet onevenredig is met de inbreuk, zodat hij mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete van zodanige omvang; de rechter mag hierbij inzonderheid acht slaan op de zwaarte van de inbreuk, de hoogte van reeds opgelegde sancties en de wijze waarop in gelijkaardige zaken werd geoordeeld, maar moet hierbij in acht nemen in welke mate het bestuur zelf gebonden was in verband met de sanctie; dit toetsingsrecht houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van verzachtende omstandigheden eigen aan de persoon van de belastingschuldige of om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen; de rechter die in zijn beoordeling expliciet wijst op het bewust karakter van de inbreuken, en vervolgens de opgelegde geldboete van 200 procent van de ontdoken belasting vermindert om de enkele reden dat die boete onevenredig is, mag niet nalaten te onderzoeken in welke mate het bestuur zelf gebonden was door een sanctie en op welke gronden het bestuur van de vaste schalen had moeten afwijken (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, nr 43 met concl. O.M.; Cass., 16 feb. 2007, AR F.05.0015.N, www.cass.be; Cass., 16 feb. 2007, AR nr C.04.0390.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 2

C.00.0464.N 25 april 2002 AC nr. 253

De verhoging van de geldboete met 50 pct. in geval van betekening van een dwangbevel tot invordering van de verschuldigde btw, waarin artikel 2 van het K.B. nr. 41 van 30 januari 1987 voorziet, strekt ertoe, in het algemeen belang, procedures te vermijden vanwege belastingplichtigen die geen voldoende redenen hebben om niet vrijwillig de belastingschuld te betalen. De rechter vermag dit laatste na te gaan en te beoordelen en kan terzake tot de bevinding komen dat de verhoging met 50 pct. niet kan opgelegd worden louter omwille van de noodzaak een dwangbevel uit te vaandigen (1). (1) In zijn tegenstrijdige schriftelijke conclusie had het O.M. Voorgehouden dat uit de tekst van artikel 2 K.B. nr. 41 van 30 januari 1987 blijkt dat de verhoging van de geldboete met 50 pct. van rechtswege verschuldigd is in geval van kennisgeving of betekening van een dwangbevel, zonder dat de administratie terzake enige mogelijkheid tot appreciatie wordt verleend. Door de verhoging met 50 % van de fiscale geldboete af te wijzen op grond dat "te dezen (eiser) geen gegronde redenen heeft aangetoond waarom de aanvankelijk opgelegde geldboete ontoereikend is enkel omwille van het feit dat (verweerster) zich niet akkoord verklaarde zodat een dwangbevel diende uitgevaardigd", onderwerpen de appelrechters, in de stelling van het O.M., de wettelijke regeling aan voorwaarden die met de wettekst onverenigbaar zijn.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 3

F.09.0047.N 20 mei 2010 AC nr. 355

De gedeeltelijke vrijwillige betaling van een openstaande belastingschuld maakt geen spontane rechtzetting uit van de toestand van de schuldenaar met het oog op de volledige kwijtschelding van de geldboete opgelegd op het vlak van de belasting over de toegevoegde waarde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 41 van 30 jan. 1987 tot vaststelling van het bedrag van de proportionele fiscale geldboeten op het stuk van de BTW

Art. 1, eerste lid, 2°

F.11.0155.N 17 mei 2013 AC nr. ...

De rechter die, in een geval waarin een B.T.W.-boete van 10% werd opgelegd wegens het onrechtmatig in aftrek brengen van B.T.W. op kosten die betrekking hadden op de verkoop van gronden, en bijgevolg niet op de belastbare activiteit van de belastingplichtige, vaststelt dat de ganse betwisting draait rond de interpretatie van een wetsbepaling, heeft op die grond wettig kunnen oordelen dat de opgelegde boete onevenredig is en dient te worden kwijtgescholden (1). (1) In zijn andersluidende schriftelijke conclusie had het O.M. onder meer geargumenteerd dat het bestreden arrest op dit punt tegenstrijdig was gemotiveerd, nu uit de vaststellingen van dat arrest blijkt dat de toepassing van artikel 45, §1, btw-wetboek op de litigieuze handelingen voor de hand ligt nu deze bepaling, volgens de appelrechters duidelijk vooropstelt dat de aftrek van btw enkel mogelijk is ten voordele van de eigen belaste handelingen (bestreden arrest, folio 2116, vierde alinea), zodat deze bepaling m.a.w. niet voor principiële betwisting vatbaar was.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 1.1°

F.12.0007.N 21 juni 2013 AC nr. ...

De laattijdige betaling van de belasting geeft aanleiding tot het opleggen van een geldboete, berekend op basis van de verschuldigde belasting, zonder dat van die verschuldigde belasting de voorbelasting die ingevolge de afwezigheid van aangifte niet werd afgetrokken, in mindering mag worden gebracht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 50 van 24 okt. 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers

Art. 27

S.12.0081.F 15 december 2014 AC nr. 789

De wil uitgedrukt in de parlementaire voorbereiding van artikel 27 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967, om alle Staten ertoe aan te zetten met België wederkerigheidsakkoorden te sluiten vormt geen zeer sterke overweging die de opschorting rechtvaardigt van de uitbetaling van het rustpensioen van vreemde werknemers die op het grondgebied verblijven van een Staat waarmee België geen dergelijke overeenkomst gesloten heeft (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- PENSIOEN - Werknemers

KB nr. 52 van 29 dec. 1992

Art. 3

C.04.0367.F 4 november 2005 AC nr. 563

De opsomming in artikel 3, K.B. nr 52 van 29 dec. 1992 van de noodzakelijke bewijskrachtige documenten waaruit de echtheid van de verzending of het vervoer van de goederen blijkt, dient slechts als voorbeeld zodat andere documenten niet uitgesloten zijn voor zover ze te allen tijde in het bezit van de verkoper zijn en aan de bevoegde ambtenaar kunnen worden getoond.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 3, eerste lid

F.08.0088.F 4 juni 2009 AC nr. 374

Het arrest dat beslist dat het inschrijvingsbewijs dat de verkoopfactuur en de stukken betreffende de identiteit van de koper van het voertuig vervolledigt, samen met die stukken een geheel van met elkaar overeenstemmende documenten vormt waaruit ontegensprekelijk blijkt dat het litigieuze voertuig buiten België is vervoerd naar een land van de Gemeenschap, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de belastingplichtige het bewijs levert dat bij artikel 3, eerste lid, van het koninklijk besluit nr 52 van 29 december 1992 vereist is opdat hij in aanmerking zou kunnen komen voor de vrijstelling, bedoeld in artikel 39bis, eerste lid, 1°, btw.-wetboek

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 1 en 3

F.10.0063.N 20 oktober 2011 AC nr. ...

De in het koninklijk besluit nr. 52 bepaalde voorschriften om vrijstelling van B.T.W. te kunnen verkrijgen voor intracommunautaire leveringen van goederen, dragen bij aan de voorkoming van belastingfraude, de bepaling van de juiste belastingheffing en de correcte en eenvoudige toepassing van de vrijstellingsgronden; zij reiken niet verder dan voor die doelstellingen noodzakelijk is.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

De in het koninklijk besluit nr. 52 bepaalde voorschriften om vrijstelling van B.T.W. te kunnen verkrijgen voor intracommunautaire leveringen van goederen, vermelden de noodzakelijke documenten als voorbeeld en sluiten niet uit dat de verkoper de echtheid van de verzending of het vervoer aantoont aan de hand van andere documenten dan die welke daar zijn vermeld; art. 59, §1, eerste lid, W.B.T.W., heeft geen betrekking op het overeenkomstig het K.B. nr. 52 te leveren bewijs dat de goederen verzonden of vervoerd zijn buiten België maar binnen de Europese Unie, om vrijstelling van B.T.W. te kunnen verkrijgen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 1 tot 3

F.08.0009.F 25 september 2009 AC nr. 527

Het bestreden arrest is niet naar recht verantwoord, wanneer het weigert om een belastingplichtige vrij te stellen van de belasting over de toegevoegde waarde, op grond dat de administratie, op het tijdstip van de controle die aanleiding gaf tot het proces-verbaal en tot de litigieuze dwangsom, niet in het bezit was van een geheel van stukken waaruit bleek dat de belastingplichtige kon worden vrijgesteld van belasting op de litigieuze verkopen, aangezien hij pas heel wat later het initiatief heeft genomen om die bewijzen te verzamelen en deze aan de administratie te overhandigen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

KB nr. 53 van 23 dec. 1994 met betrekking tot de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge voor gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten

Art. 3

F.13.0026.N 10 oktober 2014 AC nr. 595

De bijzondere regeling van de belastingheffing over de winstmarge maakt het mogelijk om de maatstaf van de heffing te berekenen per levering of per belastingtijdvak of kwartaal en dat indien de winstmarge wordt bepaald per levering en die levering een negatieve marge oplevert, deze negatieve marge niet kan worden overgedragen naar een andere levering met een positieve marge (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 7 van 29 dec. 1992

Art. 1

F.09.0122.N 14 januari 2011 AC nr. ...

Voor elk goed dat uit een derde land afkomstig is en België binnenkomt, gelden voor de toepassing van de btw dezelfde bepalingen en formaliteiten als deze bepaald inzake douane, zelfs al zijn die goederen niet ingevoerd in de zin van artikel 23 van het Wbtw, en ook al hebben die goederen voor de toepassing van de btw de status van "goederen in tijdelijke opslag" ingevolge de summiere aangifte ervan bij de douane (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 8

F.09.0122.N 14 januari 2011 AC nr. ...

"De aangever" zoals bedoeld in artikel 8 van het K.B. nr. 7 van 29 december 1992 is diegene die het goed bij opheffing van de tijdelijke opslag bestemt voor verbruik; diegene die voor de douaneregeling de goederen aanmeldt via de summiere aangifte, is in die hoedanigheid niet 'de aangever' voor de toepassing van de btw (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

KB nr. 78 van 10 nov. 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen

Art. 4, § 2ter, eerste en tweede lid

D.12.0005.N 2 januari 2014 AC nr. ...

Artikel 4, §2ter, tweede lid, KB nr. 78 legt aan de apotheker-titularis een tuchtrechtelijke verplichting op inzake de uitvoering en het toezicht met betrekking tot de farmaceutische handelingen en het toepassen van de wetgeving, waaronder de bepalingen inzake goede farmaceutische praktijken in de apotheek; de apotheker-titularis is zodoende tuchtrechtelijk aansprakelijk wanneer in de apotheek onwettige farmaceutische handelingen worden gesteld, tenzij hij er naar het oordeel van de rechter ten gronde in slaagt omstandigheden te bewijzen waaruit blijkt dat hem geen schuld treft (1). (1) Zie concl. O.M.

- APOTHEKER -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen

Artt. 2, § 1, en 5, § 1

S.11.0051.F 4 februari 2013 AC nr. ...

De artikelen 2, §1, en 5, §1, van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen en het koninklijk besluit van 2 juni 1993 betreffende het beroep van medisch laboratorium technoloog, tot uitvoering van artikel 5, §1, van het koninklijk besluit nr. 78, die de voorwaarden opleggen voor de uitoefening van de geneeskunde en inzonderheid van de paramedische beroepen, betreffen niet de reglementering van de arbeidsverhoudingen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

Artt. 36, § 1, en 37, § 1, 2°, d)

C.12.0575.F 13 juni 2014 AC nr. ...

De huisartsenkringen ontlenen aan de reglementaire bepalingen geenszins het recht de daartoe toegetreden geneesheren te verplichten aan de wachtdiensten deel te nemen, maar treffen daarin slechts de grondslag aan voor hun eigen verplichting om wachtdiensten te organiseren onder het toezicht van de bevoegde provinciale geneeskundige commissie.

- ARTS -

Hoewel de huisartsen wettelijk verplicht zijn de continuïteit van de verzorging van hun patiënten te verzekeren, hebben zij evenwel slechts de deontologische plicht aan wachtdiensten deel te nemen, waarvoor zij aan de tuchtrechtelijke instanties verantwoording verschuldigd zijn.

- ARTS -

Artt. 8, § 1, 1e en 3e lid, 9, § 1, 2e lid, en § 2, 1e lid

C.12.0575.F 13 juni 2014 AC nr. ...

De huisartsenkringen ontlenen aan de reglementaire bepalingen geenszins het recht de daartoe toegetreden geneesheren te verplichten aan de wachtdiensten deel te nemen, maar treffen daarin slechts de grondslag aan voor hun eigen verplichting om wachtdiensten te organiseren onder het toezicht van de bevoegde provinciale geneeskundige commissie.

- ARTS -

Hoewel de huisartsen wettelijk verplicht zijn de continuïteit van de verzorging van hun patiënten te verzekeren, hebben zij evenwel slechts de deontologische plicht aan wachtdiensten deel te nemen, waarvoor zij aan de tuchtrechtelijke instanties verantwoording verschuldigd zijn.

- ARTS -

KB nr. 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

Art. 16

D.14.0002.N 5 december 2014 AC nr. 757

Geen van de sancties van artikel 16 van het koninklijk besluit nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der geneesheren, ook al moeten ze op hun evenredigheid kunnen worden getoetst, zijn te aanzien als behandelingen of straffen in de zin van artikel 3 EVRM (1). (1) Cass. 22 februari 2013, AR D. 12.0009.N, AC 2013, nr. 127.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- ARTS -

Art. 2, § 1

F.10.0094.N 19 januari 2012 AC nr. ...

Gelet op het wettelijk verbod de geneeskunde uit te oefenen zonder het wettelijk diploma te bezitten van doctor in de genees-, heel- en verloskunde, is het verhuren van het recht op uitbating van het cliënteel door een geneesheer-huisarts aan een door hem opgerichte B.V.B.A. fictief en gesimuleerd, en is het niet die vennootschap maar wel de geneesheer-huisarts, die, ook na de litigieuze overeenkomst, in werkelijkheid de geneesheer is die de geneeskunde beoefent, zodat de zogenaamd wegens het verhuren van het recht op uitbating van het cliënteel aan de geneesheer betaalde vergoeding, in werkelijkheid moet beschouwd worden als bezoldigingen van bedrijfsleiders in de zin van de artikelen 30, 2° en 32 W.I.B. (1992) (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Art. 24, § 1, derde lid

D.12.0002.N 9 november 2012 AC nr. ...

De openbaarheid van de behandeling en de uitspraak in de raad van beroep van de Orde der geneesheren is de regel; de raad van beroep heeft niet de verplichting om de betrokken geneesheer te wijzen op de mogelijkheid van een niet-openbare behandeling van de zaak en van de uitspraak.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ARTS -

Art. 26, 2°

D.12.0011.N 21 december 2012 AC nr. ...

Het verzuim de door artikel 26, 2°, van het KB nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der geneesheren voorgeschreven kennisgevingen van het cassatieberoep te verrichten, kan worden geregulariseerd voor het Hof, ook nadat het openbaar ministerie terzake een middel van onontvankelijkheid van het cassatieberoep heeft opgeworpen overeenkomstig artikel 1097 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 21 sept. 1970, AC 1971, 62; Cass. 21 feb. 1975, AC 1975, 700).

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen

Artt. 6, 2° en 15, § 1

C.12.0575.F 13 juni 2014 AC nr. ...

Hoewel de huisartsen wettelijk verplicht zijn de continuïteit van de verzorging van hun patiënten te verzekeren, hebben zij evenwel slechts de deontologische plicht aan wachtdiensten deel te nemen, waarvoor zij aan de tuchtrechtelijke instanties verantwoording verschuldigd zijn.

- ARTS -

C.12.0575.F 13 juni 2014 AC nr. ...

De huisartsenkringen ontlenen aan de reglementaire bepalingen geenszins het recht de daartoe toegetreden geneesheren te verplichten aan de wachtdiensten deel te nemen, maar treffen daarin slechts de grondslag aan voor hun eigen verplichting om wachtdiensten te organiseren onder het toezicht van de bevoegde provinciale geneeskundige commissie.

- ARTS -

KB nr. 80 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der apothekers

Art. 16

D.12.0009.N 22 februari 2013 AC nr. ...

Geen van de sancties die krachtens artikel 16 van het koninklijk besluit nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers door de provinciale raad kunnen opgelegd worden , ook al moeten ze op hun evenredigheid kunnen worden getoetst , zijn te aanzien als behandelingen of straffen in de zin van artikel 3 EVRM (1). (1) Zie Cass. 17 dec. 2009, AR D.09.0004.N, AC 2009 , nr. 761.

- APOTHEKER -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

Art. 20

D.12.0023.F 30 mei 2014 AC nr. ...

De beslissing om de apotheker te doen verschijnen maakt de tuchtrechtelijke vervolgingen aanhangig bij de provinciale raad (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. .

- APOTHEKER -

KB nr. 91 29 jan. 1935, goedgekeurd bij Wet 4 mei 1936

Art. 2

C.03.0151.F 21 mei 2004 AC nr. 273

Betreffende kunstzinnige tekeningen en modellen heeft de wetgever niet van de regel afgeweken dat, wanneer de wet de auteursrechterlijke beschermingsduur van een werk beperkt, de nieuwe termijn geldt voor werken die vóór de inwerkingtreding van de wet ontworpen zijn en die, aangezien ze nog niet tot het openbaar domein behoorden, die bescherming genoten op de dag van die inwerkingtreding, en zulks met ingang van die inwerkingtreding.

- TEKENINGEN EN MODELLEN -

KB van 1 dec. 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer

Art. 1

C.04.0382.F 9 september 2005 AC nr. 420

De middenbermen die verschillende rijbanen van een voor het openbaar verkeer in het algemeen openstaande weg van elkaar scheiden, maken deel uit van de openbare weg (1). (1) Zie Cass., 6 jan. 1993, AR 231, nr 8.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 1

P.04.1480.F 9 maart 2005 AC nr. 143

Uit de vaststelling dat eiser hout verbrandde in een vuur dat zich vrijwel aan de kant van de weg bevond, kan niet worden afgeleid dat beklaagde een gebruiker van de openbare weg was.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 1

Art. 10.1, 1° en 3°

P.94.1284.N 15 oktober 1996 AC nr. ...

Schendt noch artikel 149 Gw. noch enige bepaling van het Sv., de beslissing van de rechter die ten laste van de beklaagde een overtreding vaststelt van zowel het 1° als het 3° van artikel 10.1 van het wegverkeersregelement, waarnaar in de beslissing verwezen wordt en waarvan de tekst wordt aangehaald, en de tenlastelegging waar deze overtredingen zijn samengebracht bewezen verklaartikel ~

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Schendt noch artikel 149 Gw. noch enige bepaling van het Sv., de beslissing van de rechter die ten laste van de beklaagde een overtreding vaststelt van zowel het 1° als het 3° van artikel 10.1 van het wegverkeersregelement, waarnaar in de beslissing verwezen wordt en waarvan de tekst wordt aangehaald, en de tenlastelegging waar deze overtredingen zijn samengebracht bewezen verklaartikel ~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 10

Art. 11

P.08.0218.N 13 mei 2008 AC nr. 288

Een snelheidsovertreding moet niet noodzakelijk vastgesteld zijn door een geijkte snelheidsmeter (1). (1) Zie Cass., 15 jan. 1992, AR nr. 9140, AC, 1991-1992, nr. 246; Cass., 6 juni 2000, AR P.98.0461.N, AC, 2000, nr. 343.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 11

Art. 11.3.2°

P.98.0461.N 6 juni 2000 AC nr. ...

Geen wetsbepaling verbiedt de strafrechter de snelheid van een voertuig af te leiden uit een tachograafschijf (1). (1) Zie Cass., 15 jan. 1992, A.R. nr. 9140, nr. 246.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 11

Geen wetsbepaling verbiedt de strafrechter de snelheid van een voertuig af te leiden uit een tachograafschijf (1). (1) Zie Cass., 15 jan. 1992, A.R. nr. 9140, nr. 246.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 12

P.11.1966.F 14 maart 2012 AC nr. ...

Wanneer de bestuurder die voorrang dient te verlenen aan de persoon die op de ingeslagen weg rijdt, door de plaatsgesteldheid zich alleen kan vergewissen van de aanwezigheid van een bestuurder op die weg door zich daarop te begeven, kan hij die weg oprijden in zoverre dit strikt noodzakelijk is en met de vereiste voorzichtigheid om dit zonder gevaar voor een ongeval te kunnen doen, met inachtneming van het voorspelbaar gedrag van een eventuele voorranghebbende bestuurder; de voorrangsplichtige bestuurder begaat alleen een fout wanneer hij zich verder op de voorrangsweg begeeft dan strikt noodzakelijk om zich van de aanwezigheid van een bestuurder op die weg te vergewissen.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.1

Art. 12.1

C.12.0385.F 3 januari 2014 AC nr. ...

De rechter verantwoordt naar recht zijn beslissing dat enkel de fout van de trambestuurder is aangetoond en dat het ongeval zich zonder die fout niet zou hebben voorgedaan, wanneer hij uit zijn vaststellingen afleidt dat de trambestuurder, gelet op het beperkte zicht waarover hij beschikte en het risico op een verkeersopstopping op dat tijdstip en op die plaats alsook de specifieke remafstand van trams, had moeten anticiperen op het feit dat er een voertuig uit een van de zijstraten kon opduiken en dat het voertuig, a fortiori gezien de aanwezigheid van een zebrapad, zou moeten remmen, en dat de trambestuurder aldus, door zijn onvoorzichtig rijgedrag, artikel 27 van het koninklijk besluit van 15 september 1976 heeft geschonden (1). (1) Zie Cass. 14 maart 2012, AR P.11.1966.F, AC 2012, nr. 168.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.1

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

Art. 12.3.1

P.00.0541.F 29 november 2000 AC nr. ...

De voorrangplichtige bestuurder die een verkeersvrije voorrangsweg oprijdt, voldoet aan zijn voorrangsplicht als hij, zodra hij een voorranghebbende weggebruiker opmerkt, zijn manoeuvre onmiddellijk staakt zonder de volledige rijbaan te versperren, zodat de andere bestuurder hem kan voorbijrijden of nog tijdig kan stoppen (1). (1) Zie Cass., 13 mei 1992, A.R. 9693, nr. 473.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.3

Art. 12.3.1, eerste lid

P.05.1629.N 7 maart 2006 AC nr. 130

Een bestuurder komt slechts regelmatig van rechts wanneer hij bij het oprijden van het kruispunt waarop hij normaal voorrang heeft, geen enkele inbreuk op de bestaande regelgeving maakt.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.3

Art. 12.4

C.07.0362.F 10 november 2008 AC nr. 624

De verplichting van artikel 12.4, Wegverkeersreglement, voor de bestuurder die een manoeuvre wil uitvoeren, om de andere weggebruikers te laten voorgaan, heeft een algemene strekking en houdt geen verband met de inachtneming van de verkeersregels door de andere weggebruikers, op voorwaarde evenwel dat hun komst niet onvoorzienbaar is, zodat de rechter de voorrangsplichtige bestuurder alleen van alle aansprakelijkheid kan ontslaan door vast te stellen dat de gedragingen van de voorranghebbende bestuurder de voorrangsplichtige in zijn gerechtvaardigde verwachtingen hebben bedrogen; die regel heeft alleen betrekking op de beoordeling van de fout van de voorrangsplichtige bestuurder en niet op de fout van de voorranghebbende bestuurder (1). (1) Cass., 28 mei 2002, AR P.01.0611.N, AC, 2002, nr 321.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

C.07.0486.F 27 juni 2008 AC nr. 413

Een rijbeweging die het verkeer kan hinderen en gepaard gaat met een aanzienlijke verandering in de gevolgde rijrichting wordt als een manoeuvre beschouwd (1). (1) Cass., 27 sept. 1976, AC, 1977, 105.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

Het bestreden vonnis dat vaststelt dat de verweerder, die met de motor reed op een rijbaan zonder rijstrook, een rij stilstaande voertuigen voorbijreed waar hij omheen gereden was, heeft daaruit niet wettig kunnen afleiden dat hij geen manoeuvre uitvoerde (1). (1) Zie Cass., 21 april 2006, AR C.05.0503.N, AC, 2006, nr 231.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

P.07.0770.N 18 september 2007 AC nr. 418

De verplichting bij het uitvoeren van een manœuvre voorrang te verlenen aan de andere weggebruikers bestaat niet enkel op het ogenblik waarop de bestuurder het manœuvre wil uitvoeren, maar duurt voort totdat de manoeuvrerende bestuurder zijn normale plaats in het verkeer heeft ingenomen (1). (1) Cass., 24 juni 1998, AR P.98.0020.F, nr 334.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

C.06.0357.F 19 april 2007 AC nr. 191

De beweging van een voertuig dat, om een voor hem stilstaand voertuig voorbij te rijden, zich volledig of gedeeltelijk naar de linkerrijstrook begeeft of van file verandert, is een verandering van rijstrook of van file en dus een manoeuvre (1). (1) Cass., 21 nov. 2001, AR P.01.0711.F, nr 634; zie Cass., 23 feb. 1999, AR P.97.0166.N, nr 105; contra: Cass., 28 jan. 1992, AR 4700, nr 276.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

C.05.0303.N 21 april 2006 AC nr. 231

Het voorschrift volgens welk de bestuurder die een manoeuvre wil uitvoeren voorrang moet verlenen aan de andere weggebruikers, geldt enkel ten opzichte van andere weggebruikers die zelf die zelf geen manoeuvre uitvoeren, onverschillig wie het eerst met de uitvoering van zijn manoeuvre begon (1). (1) Cass., 4 okt. 1984, AR 4333, nr 94; Cass., 15 sept. 1987, AR 1336, nr 31; R.W. 1987-88, 1345, noot.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

C.01.0477.F 20 februari 2003 AC nr. ...

Art. 12.4 Wegverkeersreglement geldt enkel ten opzichte van de weggebruikers die zelf geen manoeuvre uitvoeren (1). (1) Zie Cass., 15 sept. 1987, AR 1336 nr 31.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

P.01.0293.N 14 mei 2002 AC nr. 293

De bestuurder die bij het uitvoeren van een manœuvre dit manœuvre onderbreekt, kan nog een manoeuvrerende weggebruiker zijn die aan andere weggebruikers nog voorrang verschuldigd is; het staat aan de rechter daarover in feite te oordelen (1). (1) Zie Cass., 24 juni 1998, AR P.98.0020.F, nr. 334.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

P.99.1576.F 8 maart 2000 AC nr. ...

De weggebruiker die een manoeuvre heeft uitgevoerd, neemt zijn normale plaats in het verkeer pas in wanneer hij, na beëindiging van die manoeuvre, een zodanige afstand heeft afgelegd, dat hij geen hinder meer veroorzaakt voor de bestuurders die naderden op het ogenblik dat de manoeuvre werd uitgevoerd; die bestuurders moeten immers de mogelijkheid hebben om, als dat nodig mocht blijken, zonder risico te vertragen, en hun beginsnelheid aan te passen.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

P.97.0166.N 23 februari 1999 AC nr. ...

Wanneer een voertuig uit stilstand vertrekt op de rechterrijstrook van een rijbaan met dubbele rijstrook en omwille van de aanwezigheid op deze rijstrook van een stilstaand of geparkeerd voertuig verplicht is zich geheel of gedeeltelijk op de linkerrijstrook te begeven om het stilstaande of geparkeerde voertuig voorbij te rijden, genieten de bestuurders op de linkerrijstrook voorrang van doorgang en in die feitelijke omstandigheden maakt het uitwijken naar links van het uit stilstand vertrokken voertuig een verandering van rijstrook en een maneuver uit.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

P.98.0020.F 24 juni 1998 AC nr. ...

Een bestuurder die een maneuver wil uitvoeren, moet de verplichting om voorrang te verlenen aan de andere weggebruikers niet alleen bij het begin van het maneuver, maar ook tijdens de uitvoering ervan nakomen.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

Art. 12.4, eerste lid

P.97.1330.N 6 oktober 1998 AC nr. ...

Artikel 12.4, eerste lid, Wegverkeersreglement vindt alleen toepassing op een als maneuver te kwalificeren rijbeweging die het verkeer hindert; het vindt geen toepassing op een rijbeweging waarbij een bestuurder een voertuig aanrijdt dat deels op privé-eigendom en deels op het voetpad staat te wachten om de rijbaan op te rijden.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

Art. 15.2, eerste lid

C.97.0229.N 29 september 2000 AC nr. ...

De inbreuk op artikel 15 van het Wegverkeersreglement kan afgeleid worden uit de vaststelling dat een bestuurder de bestaande mogelijkheid tot invoegen tussen geparkeerde wagens negeerde.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 15

De krachtens artikel 15.2, tweede lid, van het Wegverkeersreglement opgelegde verplichting te vertragen en, zo nodig, te stoppen om de tegemoetkomende weggebruikers doorgang te verlenen, blijft bestaan zelfs als er theoretisch voldoende ruimte is om te kruisen (1). (1) Cass., 16 juni 1993, A.R. P.93.0220.F, nr 288.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 15

De toepassing van artikel 15.2, eerste lid, van het Wegverkeersreglement sluit niet uit dat een tegenliggende bestuurder die de rijbaan volgt krachtens artikel 9.3 van dit reglement zo dicht mogelijk bij de rechterrand van de rijbaan moet blijven (1). (1) Cass., 29 sept. 1982, A.R. 2330, AC, 1982-83, nr 72.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 15

Art. 16.3

C.11.0058.F 24 februari 2012 AC nr. ...

Er is slechts sprake van inhalen in de zin van artikel 16 van het Wegverkeersreglement wanneer een voertuig een andere inhaalt op hetzelfde gedeelte van de openbare wet; een motorfiets die op een fietspad voertuigen voorbijrijdt die op de rijbaan in dezelfde richting rijden, voert bijgevolg geen inhaalmanoeuvre uit in de zin van artikel 16.3 van het Wegverkeersreglement.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 16 - Art. 16.3

C.98.0409.F 28 januari 2000 AC nr. ...

Het arrest dat vaststelt dat een bestuurder zich naar de witte middenstreep heeft begeven en overweegt dat niet bewezen is dat hij verzuimd heeft zijn linkerrichtingaanwijzer voldoende tijdig te laten werken, is niet naar recht verantwoord wanneer het beslist dat een tweede bestuurder links kon inhalen.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 16 - Art. 16.3

P.99.0941.F 17 november 1999 AC nr. ...

Inhalen geschiedt rechts, wanneer de in te halen bestuurder te kennen heeft gegeven dat hij voornemens is links af te slaan en zich daarenboven naar links heeft begeven om die beweging uit te voeren.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 16 - Art. 16.3

P.98.0013.F 3 juni 1998 AC nr. ...

Inhalen geschiedt links, zelfs als de ingehaalde bestuurder te kennen heeft gegeven dat hij voornemens is links af te slaan, maar zich niet naar links heeft begeven om die beweging uit te voeren.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 16 - Art. 16.3

Art. 16.4.1

P.96.0375.F 4 september 1996 AC nr. ...

Op een voorrangsweg houdt alleen de lage snelheid waarmee een voertuig een kruispunt nadert voor de achterligger niet de verplichting in om, alvorens hem links in te halen, zich ervan te vergewissen dat eerstgenoemd voertuig niet van richting gaat veranderen.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 16 - Art. 16.4

Art. 16.7

P.00.1522.F 7 februari 2001 AC nr. ...

Elke bestuurder die op het punt staat links ingehaald te worden, moet aan twee verschillende verplichtingen voldoen, m.n. zo ver mogelijk naar rechts uitwijken en zijn snelheid niet opvoeren.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 16 - Art. 16.7

Art. 17.2.2°, a

C.03.0586.N 25 april 2005 AC nr. 240

Uit de regel dat het links inhalen van een voertuig met meer dan twee wielen verboden is op de kruispunten waar de voorrang van rechts geldt, volgt dat de vaststelling van een overtreding van deze verbodsbepaling onder meer noodzakelijk vereist dat blijkt dat een inhaalmanoeuvre is uitgevoerd op een kruispunt; zulks is niet het geval wanneer een eerste voertuig het kruispunt volledig heeft verlaten op het ogenblik dat een tweede voertuig dit kruispunt oprijdt, zelfs al begeeft het eerste voertuig zich na dit oprijden opnieuw op het kruispunt (1). (1) Zie Cass., 22 nov. 1977, AC 1978, p. 339.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 17 - Art. 17.2

Art. 17.2.5°

P.04.1651.F 14 december 2005 AC nr. 673

Krachtens artikel 17.2.5°, Wegverkeersreglement, is het links inhalen van een voertuig met meer dan twee wielen verboden wanneer de in te halen bestuurder stopt voor een oversteekplaats voor voetgangers op plaatsen waar het verkeer niet geregeld wordt door een bevoegd persoon of door verkeerslichten; die bepaling verbiedt niet dat een voertuig dat reeds gestopt is voor een oversteekplaats voor voetgangers wordt ontweken.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 17 - Art. 17.2

Art. 19

P.95.0642.F 29 november 1995 AC nr. ...

De bestuurder verandert niet van richting, wanneer hij zijn weg vervolgt op een verkeersplein waarvan hij de kromming volgt; het bepaalde in artikel 19 Wegverkeersreglement is niet op hem van toepassing.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.3

Art. 19, § 3

C.98.0409.F 28 januari 2000 AC nr. ...

De beslissing dat de bestuurder het Wegverkeersreglement niet in acht genomen heeft, is niet naar recht verantwoord als ze gegrond is op de overweging dat het feit dat hij zich naar de witte middenstreep heeft begeven onvoldoende lijkt, aangezien het Wegverkeersreglement de bestuurder die naar links afslaat de verplichting oplegt zich naar links en niet alleen naar het midden van de rijbaan te begeven.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.3

Art. 19, § 3, 3°

P.04.1730.F 11 mei 2005 AC nr. 273

Wanneer een bestuurder links afslaat heeft de bestuurder die uit tegengestelde richting komt voorrang; bij een aanrijding kan die bestuurder evenwel gedeeltelijk aansprakelijk worden gesteld voor het ongeval wegens fouten die door hem zijn begaan, ook als de rechter vaststelt dat het opduiken van diens voertuig op het kruispunt voor de bestuurder van het voorrangsplichtige voertuig niet onvoorzienbaar was.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.3

Art. 19, § 4

P.01.1051.F 31 oktober 2001 AC nr. ...

De bestuurder die van richting verandert moet voorrang verlenen aan de weggebruikers die de andere delen van dezelfde openbare weg volgen ; de rechter verantwoordt zijn beslissing niet naar recht, wanneer hij de bestuurder van een voertuig vrijspreekt die rechts afslaat, op grond dat hij zijn manoeuvre aangekondigd heeft met zijn rechter richtingaanwijzers, dat hij heeft moeten stoppen om voetgangers door te laten, dat de aanwezigheid van zijn voertuig een hindernis was geworden die voorzien kon worden door de bestuurster van de bromfiets, die langs de rechterkant reed van de rijbaan die het voertuig wou verlaten, en dat de plaatsgesteldheid haar toeliet rond de hindernis te rijden, zodat zij deze had moeten vermijden, zonder vast te stellen dat het gedrag van de voorranggerechtigde bestuurster van de bromfiets de voorrangplichtige bestuurder in zijn normale verwachtingen heeft bedrogen, zodat dit gedrag voor laatstgenoemde een geval van overmacht was die hem ontsloeg van zijn verplichting om voorrang te verlenen.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.4

Art. 19.1

P.08.1520.F 11 maart 2009 AC nr. 189

De bestuurder die naar links wil afslaan, die zijn voornemen duidelijk en tijdig genoeg kenbaar heeft gemaakt en zich naar links heeft begeven, moet niet meer, alvorens de beweging met matige snelheid uit te voeren, zich ervan vergewissen of een bestuurder hem links poogt in te halen (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 1997, AR P.96.1266.N, AC, 1997, nr. 403.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.1

P.04.1615.F 20 april 2005 AC nr. 234

De bestuurder die naar links wil afslaan om de rijbaan te verlaten moet zich vooraf ervan vergewissen of hij dit kan doen zonder gevaar voor de andere weggebruikers, in het bijzonder rekening houdende met de vertragingsmogelijkheden van de achterliggers; die verplichting houdt op als de bestuurder, na zijn voornemen tijdig genoeg kenbaar te hebben gemaakt, zich daadwerkelijk naar links heeft begeven (1). (1) Zie Cass., 14 maart 2001, AR P.00.1737.F, nr 132.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.1

P.00.1737.F 14 maart 2001 AC nr. ...

De bestuurder die naar links wil afslaan om de rijbaan te verlaten moet zich vooraf ervan vergewissen of hij dit kan doen zonder gevaar, rekening houdende met de vertragingsmogelijkheden van de achterliggers ; die verplichting houdt op als de bestuurder, na zijn voornemen om links af te slaan tijdig genoeg kenbaar te hebben gemaakt, zich daadwerkelijk naar links heeft begeven (1). (1) Cass., 14 okt. 1997, A.R. P.96.1266.N, nr. 403 ; 27 mei 1998, A.R. P.97.1712.F, nr. 275.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.1

P.97.1712.F 27 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer de bestuurder, die naar links wil afslaan, zich ervan vergewist heeft dat hij dit kan doen zonder gevaar voor de achterliggende weggebruikers en zich naar links heeft begeven na voldoende tijdig kenbaar te hebben gemaakt dat hij naar links zou afslaan, hoeft niet verder naar links uit te wijken om zijn voornemen duidelijk te laten blijken aan de automobilisten die nog achter hem kunnen opduiken.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.1

Art. 19.2.2°

P.07.1583.N 26 februari 2008 AC nr. 132

De verplichtingen van de bestuurder die rechts afslaat en die zich in de uitzonderlijke gevallen, wegens de plaatsgesteldheid en de afmetingen van het voertuig of de lading ervan naar links mag begeven, gelden uitsluitend voor die verplaatsing naar links en niet voor de daarop volgende zwenking naar rechts (1) (2). (1) Cass., 25 jan. 1984, AR 3278, AC 1983-1984, nr. 277; Cass., 15 jan. 1990, AR 7682, AC, 1989-1990, nr. 301. (2) Zie: Cass., 8 maart 1983, AR 7653, AC, 1982-1983, nr. 374: in deze zaak had het Hof beslist dat "(...) op grond van artikel 19.2.2°, tweede en derde lid van het Wegverkeerreglement, de bestuurder zich slechts moet vergewissen of er geen achterligger reeds begonnen is in te halen vooraleer hij zich naar links begeeft; dat de in die bepalingen vermelde verplichting de andere bestuurders die op normale wijze rijden op de openbare weg die hij gaat verlaten, niet in gevaar te brengen, niet beperkt is tot het ogenblik waarop die bestuurder zich naar links begeeft maar voortduurt terwijl hij vervolgens naar rechts afslaat; (...)".

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.2

C.03.0488.F 21 oktober 2004 AC nr. 495

Het vonnis dat oordeelt dat het voertuig dat een ander rechts inhaalt voorrang heeft, zonder vast te stellen dat genoemd voertuig zich in de in het Wegverkeersreglement omschreven omstandigheden bevindt om rechts te mogen inhalen en, bijgevolg, zonder vast te stellen dat dit voertuig op normale wijze rijdt op de openbare weg in de zin van artikel 19.2.2°, derde lid, Wegverkeersreglement, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.2

Art. 2, § 47

P.06.1178.F 31 januari 2007 AC nr. 58

Een plaatselijke bediening is een openbare weg.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 2 - Art. 2.47

Art. 2.17

C.01.0165.N 10 april 2003 AC nr. 238

De bestuurder van een bromfiets klasse A die het slachtoffer is van een verkeersongeval en zijn rechthebbenden kunnen zich niet beroepen op artikel 29bis W.A.M.-wet 1989 teneinde van de verzekeraar die de aansprakelijkheid dekt van de eigenaar, de bestuurder of de houder van een ander motorrijtuig dat betrokken is bij het verkeersongeval, vergoeding te verkrijgen voor de schade voortvloeiend uit lichamelijke letsels of het overlijden van de bestuurder van de bromfiets.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 2.5

P.97.1007.N 9 juni 1998 AC nr. ...

De rechter oordeelt op onaantastbare wijze of de openbare weg, waaruit de beklaagde gereden kwam, een pad is.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 2 - Art. 2.5

Art. 2.6

P.95.0770.F 20 december 1995 AC nr. ...

Nu een weg kan openstaan voor het verkeer van het publiek zonder daarom voor het voertuigenverkeer in het algemeen te zijn ingericht, is niet tegenstrijdig de beslissing dat een aardeweg, hoewel hij niet is ingericht voor het voertuigenverkeer in het algemeen, toch een openbare weg is; geen enkele wettelijke bepaling stelt de criteria vast aan de hand waarvan zou kunnen worden uitgemaakt of een openbare weg al dan niet voor het voertuigenverkeer in het algemeen is ingericht.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 2 - Art. 2.6

Art. 2.9

C.03.0586.N 25 april 2005 AC nr. 240

Onder het wettelijk begrip "kruispunt" wordt de ruimte aangeduid die, over de gehele breedte van de betrokken samenlopende wegen, wordt begrensd door de denkbeeldige verlengden van de gevels of afsluitingen van de gebouwen of van de gronden die langs de openbare wegen zijn gelegen op de plaats waar deze samenkomen of in elkaar overgaan (1). (1) Cass., 14 maart 1989, AC 1988-89, AR nr 2578, nr 396.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 2 - Art. 2.9

Art. 24

P.97.0654.N 8 september 1998 AC nr. ...

De aanhef van artikel 24 Wegverkeersreglement en de daarna opgesomde gevallen maken geen cumulatieve voorwaarden van strafbaarheid uit; integendeel, de aanhef legt in algemene bewoordingen een stilstand- en parkeerverbod op en het artikel somt vervolgens, bij wijze van voorbeeld, een aantal gevallen op waarin de voorwaarden van de verbodsbepaling als vervuld worden beschouwd.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 24

Art. 25.1, 3°

P.96.0259.N 5 mei 1998 AC nr. ...

Het recht van de bestuurder van het voertuig, waarvan het inschrijvingsteken op de inrij van een eigendom is aangebracht, om vóór die inrij te parkeren verleent hem niet het recht voor onbeperkte duur voor deze inrij te parkeren, wat ook andere verkeersregels mogen bepalen.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 25

Art. 27, § 3

P.97.0722.F 19 november 1997 AC nr. ...

Het bewijs van een overtreding van de regels betreffende het parkeren op plaatsen met parkeermeters of parkeerautomaten vereist geen verzending van een deurwaardersexploot of een aangetekende brief, evenmin als het bewijs van de ontvangst door de overtreder van een ingebrekestelling.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 27 - Art. 27ter

Art. 27.3.1.1°

P.04.0212.F 9 juni 2004 AC nr. 310

De correctionele rechtbank beslist wettig dat zij bevoegd is om kennis te nemen van de strafvordering die ingesteld wordt op grond dat de bestuurder van een voertuig op de openbare weg dat voertuig geparkeerd heeft op een plaats met parkeermeters of parkeerautomaten, zonder de op die toestellen vermelde modaliteiten en voorwaarden na te leven, en dat de telastlegging bewezen is, wanneer ze, in hoger beroep, erop wijst dat de politie vastgesteld heeft dat de bestuurder van een voertuig dat voertuig geparkeerd heeft zonder de op die plaats bestaande parkeermeter te gebruiken, dat de politie, overeenkomstig het gemeentelijk betalingsreglement betreffende het betalend parkeren, een fiscaal parkeervignet op het voertuig heeft aangebracht, waaruit blijkt dat een bedrag binnen de vijf werkdagen moest worden betaald bij de gemeenteontvanger, dat is vastgesteld dat dit bedrag niet binnen die termijn is betaald, dat die bestuurder elke regeling heeft geweigerd, dat hij niet betwist kennis te hebben genomen van het vignet dat op de voorruit van zijn voertuig was aangebracht, en dat hij niet betwist zijn voertuig op een betalende plaats te hebben geparkeerd zonder het vereiste bedrag te hebben betaald (1). (1) Zie Cass., 6 sept. 1994, AR P.93.1537.N, nr 358; 31 okt. 1995, AR P.95.0309.N, nr 464; 19 nov. 1997, AR P.97.0722.F, nr 487.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 27 - Art. 27ter

Art. 3

P.13.1405.F 21 mei 2014 AC nr. ...

Inzake wegverkeer zegt geen enkele wetsbepaling dat alle bevoegde personen die de vaststellingen hebben verricht, de processen-verbaal moeten ondertekenen waarin ze zijn opgetekend (1). (1) Zie Cass. 25 mei 1994, AR P.94.0106.F, AC 1994, nr. 263; Cass. 17 okt. 2006, AR P.06.0829.N, AC 2006, nr. 492.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 3

P.94.0106.F 25 mei 1994 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de in artikel 3 Wegverkeersreglement opgesomde bevoegde personen om de processen-verbaal, die hun vaststellingen bevatten, zelf op te maken en te ondertekenen.~

- WEGVERKEER - Allerlei

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Allerlei

Art. 3 Wegverkeersreglement is niet van toepassing op de opmaak van processen-verbaal.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 3

Art. 35.1

P.94.1179.N 7 februari 1995 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter die oordeelt dat de passagier in een auto op een plaats die met een veiligheidsgordel is uitgerust, geen liggende houding mag aannemen indien het daardoor niet mogelijk is de veiligheidsgordel om te doen.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 35

Art. 38

P.98.0444.F 29 september 1998 AC nr. ...

Hoewel de voorrang die aan een bestuurder van een ziekenwagen toegekend wordt, niet afhangt van diens rijwijze, mag die bestuurder de redelijke verwachtingen van de voorrangschuldige weggebruiker evenwel niet in de war sturen en aldus evenmin een onoverkomelijke dwaling veroorzaken.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 38

Art. 40ter, tweede lid

C.95.0405.N 11 april 1997 AC nr. ...

In de gevallen waarin het bewijs door vermoedens wettelijk is toegelaten, beoordeelt de rechter de bewijswaarde van de vermoedens waarop hij zijn beslissing grondt in feite; het Hof gaat enkel na of de rechter het begrip "feitelijk vermoeden" niet heeft miskend en meer bepaald of hij uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolg trekt dat daarmee geen enkel verband houdt.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

In de gevallen waarin het bewijs door vermoedens wettelijk is toegelaten, beoordeelt de recter de bewijswaarde van de vermoedens waarop hij zijn beslissing grondt in feite; het Hof gaat enkel na o f de rechter het begrip "feitelijk vermoeden" niet heeft miskend en meer bepaald of hij uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolg trekt dat daarmee geen enkel verband houd

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 40 - Art. 40ter

Art. 42.2.2, 1°

C.01.0478.N 4 maart 2004 AC nr. 123

De verplichting voor de voetganger die het fietspad volgt voorrang te verlenen aan de fietsers en de bromfietsers is ook van toepassing wanneer hij zich op het fietspad begeeft om dit in dwarsrichting te volgen of het te dwarsen (1). (1) Zie conclusie O.M.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 42

Art. 5

P.99.0441.N 16 januari 2001 AC nr. ...

De verplichting van artikel 5 Wegverkeersreglement, dat bepaalt dat de weggebruikers de verkeerslichten, verkeersborden en wegmarkeringen in acht moeten nemen wanneer deze regelmatig zijn naar de vorm, voldoende zichtbaar en overeenkomstig de voorschriften van dit reglement zijn aangebracht, geldt onafhankelijk van de vraag of de verkeersborden door de bevoegde overheid geplaatst zijn (1). (1) Cass., 29 juni 1994, A.R. P.94.0337.F, nr 338.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 5

P.94.0337.F 29 juni 1994 AC nr. ...

De aan de weggebruikers opgelegde verplichting om de verkeersborden in acht te nemen, wanneer die regelmatig zijn naar de vorm en voldoende zichtbaar en overeenkomstig de voorschriften van het Wegverkeersreglement zijn aangebracht, is niet afhankelijk van de vraag of de verkeersborden door de bevoegde overheid geplaatst zijn.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 5

Art. 59.10

P.96.1167.F 12 maart 1997 AC nr. ...

De met een opdracht van politie belaste ambtenaren die op een autosnelweg een strafbaar feit, zoals overdreven snelheid, onmogelijk kunnen vaststellen vanaf een toegestane parkeerstrook, stellen dat feit regelmatig vast buiten een dergelijke strook.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 59

Art. 59.13

P.03.1723.F 16 juni 2004 AC nr. 327

Krachtens artikel 59.13 Wegverkeersreglement zijn de bepalingen van artikel 11 van dat reglement niet alleen niet van toepassing op de prioritaire voertuigen, maar ook op de voertuigen die door de bevoegde agenten worden gebruikt in de gevallen die verantwoord worden door de dringende noodzakelijkheid van hun opdracht.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 59

Art. 6.2

P.93.1558.N 18 oktober 1994 AC nr. ...

Uit de regel dat de verkeerstekens, met inbegrip van het verkeerslicht, boven de verkeersregels gaan, valt enkel af te leiden dat op een kruispunt uitgerust met verkeerslichten de stand van die verkeerslichten de voorrangsregeling beïnvloedt, en niet dat dit kruispunt te beschouwen is alsof er op deze plaats geen kruisende wegen zijn.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 6

Art. 65, § 2

P.09.0854.F 10 juni 2009 AC nr. 395

De betaling door de overtreder van de som die met toepassing van artikel 65, § 1, Wegverkeerswet, wordt geïnd, doet de strafvordering vervallen, tenzij het openbaar ministerie binnen de maand, te rekenen vanaf de dag van betaling, de betrokkene kennis geeft van zijn voornemen die vordering in te stellen.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 65

Art. 7.1

P.04.1480.F 9 maart 2005 AC nr. 143

Het verbod het verkeer te hinderen of onveilig te maken, onder meer door rook te verspreiden, geldt voor alle gebruikers van de openbare weg, maar enkel voor hen (1). (1) Cass., 1 april 1987, AR 5576, nr 457.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 7

Art. 76.1

C.96.0460.F 23 januari 1998 AC nr. ...

Een stopstreep gevormd door een witte doorlopende streep, haaks op de rand van de rijbaan aangebracht, duidt de plaats aan waar de bestuurders moeten stoppen ingevolge een verkeersbord B 5; daaruit volgt dat bij ontstentenis van dat verkeersbord, alleen de aanwezigheid van een doorlopende witte streep op de rijbaan en van de vermelding STOP op de grond, de weggebruiker die op deze weg rijdt niet verplicht voorrang te verlenen aan de bestuurder die rijdt op de openbare weg die hij gaat oprijden.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 76

Art. 77.8

P.11.1966.F 14 maart 2012 AC nr. ...

Het verbod om stil te houden op de in artikel 77.8 van het Wegverkeersreglement bedoelde dambordmarkering, geldt niet voor het voertuig dat daar alleen tot stilstand is gekomen omdat het dubbel voorzichtig is geweest, zoals vereist wegens zowel het knipperlicht als de beperkte zichtbaarheid; dat verbod kan de overgang niet beletten of kan de bestuurder die in een dergelijke situatie verkeert niet ertoe verplichten om de sporen in één ruk over te rijden.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 77

Art. 8.2, 3°

C.94.0107.N 13 juni 1997 AC nr. ...

De rechter die vaststelt dat de verzekerde niet in het bezit was van het vereiste attest voor het besturen van een bromfiets en niet de vereiste leeftijd van achttien jaar had bereikt voor het vervoeren van een duozitter en niettemin oordeelt dat het feit dat een duozitter plaats had genomen op zijn voertuig niet medebrengt dat een regresvordering toegelaten zou zijn, miskent de verbindende kracht van de tussen partijen gesloten verzekeringsovereenkomst (artikel 25, 6° van het modelcontract), die de verzekeraar een recht van verhaal verleent op de verzekerdewanneer het motorrijtuig op het ogenblik van het ongeval bestuurd wordt door een persoon die niet voldoet aan de voorwaarden door de Belgische wet en reglementen voorgeschreven om dat motorrijtuig te mogen besturen", nu dit beding geen enkele andere toepassingsvoorwaarde stelt.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 8

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

Art. 8.3

P.05.1069.F 9 november 2005 AC nr. 581

In tegenstelling tot dronkenschap, bewijst alcoholintoxicatie als dusdanig niet dat een bestuurder volledig of gedeeltelijk artikel 8.3 Wegverkeersreglement overtreedt, volgens hetwelk elke bestuurder van een voertuig in staat moet zijn te sturen, de vereiste lichaamsgeschiktheid en de nodige kennis en rijvaardigheid moet bezitten, steeds in staat moet zijn alle nodige rijbewegingen uit te voeren en zijn voertuig voortdurend in de hand moet hebben (1). (1) Daniel de Calataÿ, Circulation routière, Chronique de jurisprudence 1989-1996, Les dossiers du journal des tribunaux, nr. 16, Larcier, p. 58.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 8

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

P.97.0359.N 16 november 1999 AC nr. ...

De overtreding bepaald bij artikel 8.3, eerste lid, Wegverkeersreglement wordt gepleegd zolang iemand als weggebruiker of bestuurder van een voertuig op de openbare weg deelneemt aan het verkeer zonder de vereiste lichaamsgeschiktheid en de nodige kennis en rijvaardigheid; deze overtreding kan voortduren over verschillende plaatsen.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 8

Art. 8.3, tweede lid

P.12.2057.F 6 november 2013 AC nr. ...

Het feit dat een bestuurder zijn voertuig niet voortdurend onder controle heeft, is als dusdanig een fout, zonder dat de feitenrechter daarenboven de handeling of de vergissing moet omschrijven waardoor de controle over het voertuig werd kwijtgeraakt (1). (1) Zie Cass. 6 juli 1936, AR P.94.1294.F, Pas. 1936, I, p. 333.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 8

P.03.1124.F 19 november 2003 AC nr. 580

De verplichting om een voertuig voortdurend goed in de hand te hebben, geldt alleen voor zover de bestuurder niet geconfronteerd wordt met een onvoorzienbare hindernis, die hem ertoe dwingt plots te remmen of uit te wijken; uit de omstandigheid alleen dat het voertuig uitwijkt wegens een plots remmanoeuvre, dat is uitgevoerd om veiligheidsredenen, kan bijgevolg niet worden afgeleid dat de bestuurder zijn voertuig niet in de hand had (1). (1) Cass., 1 okt. 1990, AR 7049, nr 48.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 8

Art. 9.3

C.02.0632.F 19 september 2003 AC nr. 445

Alleen uit de omstandigheid dat een bestuurder op de linkerrijstrook van de rijbaan heeft gereden volgt niet dat hij artikel 9.3, Wegverkeersreglement heeft overtreden; een dergelijk rijgedrag overtreedt die bepaling alleen als is aangetoond dat de bestuurder, in de gegeven omstandigheden, niet op de linkerrijstrook mocht rijden en een fout heeft begaan door dat te doen (1). (1) Cass., 4 juni 1991, AR 4180, nr 513.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 9

C.93.0351.N 9 november 1995 AC nr. ...

De verplichting voor de bestuurder die de rijbaan volgt om zo dicht mogelijk bij de rand van die baan te blijven, houdt op te bestaan om de aanwijzingen van de verkeersborden F13 en F15 te volgen; uit de bepaling dat hij zijn plaats rechts opnieuw moet innemen zodra de omstandigheden het toelaten, volgt niet dat hij verplicht is om zo dicht mogelijk bij de rechterrand te rijden van de met witte voorsorteringspijlen aangeduide rijstrook.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 9

Artt. 1 en 7.1

C.08.0437.N 8 juni 2009 AC nr. 378

Uit de artikelen 1 en 7.1 van het Wegverkeersreglement volgt dat het bij artikel 7.1 van het Wegverkeersreglement opgelegde verbod om het verkeer te hinderen of onveilig te maken, van toepassing is op alle gebruikers van de openbare weg, en alleen op hen (1). (1) Zie Cass., 1 april 1987, AR 5576, AC, 1986-87, II, nr.457.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 7

Artt. 10.1, 1° en 3°, 12.2 en 61.1, 2°

C.13.0635.N 7 november 2014 AC nr. 681

De in fine van artikel 61.1, 2°, van het Wegverkeersreglement voorziene uitzondering geldt niet voor de bestuurder die nalaat zijn snelheid te regelen, zoals vereist door de artikelen 10.1, 1° en 3°, van het Wegverkeersreglement en die zodoende, bij het oprijden van een kruispunt waarbij het licht is geplaatst, mede artikel 12.2 van dit reglement overtreedt (1). (1) Cass. 7 mei 1985, AR 9018, AC 1984-85, nr. 535.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 61

Artt. 10.1.1°, 10.1.3° en 40.2

C.94.0351.N 13 juni 1996 AC nr. ...

Het rijgedrag van een kind kan een onvoorzienbare hindernis vormen voor een volwassen weggebruiker, die tot de dubbele voorzichtigheid verplicht is tegenover een kind.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

Artt. 12, § 3 en 4

C.06.0595.F 25 januari 2008 AC nr. 63

Wanneer twee bestuurders gelijktijdig een manoeuvre uitvoeren, heeft de bestuurder die rechts rijdt voorrang.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.3

Wanneer twee bestuurders gelijktijdig een manoeuvre uitvoeren, heeft de bestuurder die rechts rijdt voorrang.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

Artt. 12.2 en 12.3.1, eerste lid

P.05.1629.N 7 maart 2006 AC nr. 130

Het onregelmatige rijgedrag van de voorranghebbende bestuurder ontslaat de voorrangplichtige geenszins van zijn verplichting dubbel voorzichtig een kruispunt op te rijden (1). (1) Zie Cass., 23 juni 2000, AR C.99.0421.F, nr 398.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.2

Artt. 12.3.1 en 12.4

P.01.1058.N 22 oktober 2002 AC nr. 556

Wanneer, omwille van de aanwezigheid van witte rijstrookverminderingspijlen als bepaald in artikel 77.2, tweede lid, Wegverkeersreglement, de rechterrijstrook van de in dezelfde rijrichting bestaande rijstroken wegvalt en de in deze rijstrook rijdende bestuurder ingevolge de aangebrachte wegmarkeringen verplicht is zich met zijn voertuig in de voor hem links gelegen rijstrook te begeven, geniet deze rechtsrijdende bestuurder overeenkomstig artikel 12.3.1 Wegverkeersreglement voorrang van doorgang: in die omstandigheden maakt het uitwijken naar links, dat hij uitvoert door overeenkomstig de rijstrookverminderingspijlen steeds zijn rijrichting te volgen, geen verandering van rijstrook of manoeuvre uit in de zin van artikel 12.4 Wegverkeersreglement (1). (1) Zie Cass., 28 jan. 1992, AR 4700, nr 276 en 24 nov. 2000, AR C.99.0341.N, nr 642.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.3

C.99.0341.N 24 november 2000 AC nr. ...

De meest rechts rijdende bestuurder, die ingevolge de aangebrachte signalisatie verplicht is zich met zijn voertuig van de wegvallende rechterrijstrook in de voor hem links gelegen rijstrook te bewegen, geniet voorrang door doorgang; in die omstandigheden maakt het uitwijken naar links van deze bestuurder, die in die rijbeweging steeds zo dicht mogelijk bij de rechterrand van de rijbaan blijft, geen verandering van rijstrook of maneuver uit (1). (1) Zie cass., 28 jan. 1992, A.R. 4700, nr. 276.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.3

Artt. 12.4 en 13

P.01.0711.F 21 november 2001 AC nr. ...

De bewegingen die het voertuig moet uitvoeren wegens de aanwezigheid van een ander, stilstaand voertuig op de door hem gebruikte rijstrook, en die erin bestaan, enerzijds, zich volledig of gedeeltelijk op de linkerrijstrook te begeven om dat voertuig voorbij te rijden en, anderzijds, zijn plaats vervolgens op de rechterrijstrook terug in te nemen, zijn wijzigingen van rijstrook en, bijgevolg, manœuvres (1). (1) Zie Cass., 18 jan. 1971 (AC, 1971, 473) ; 23 feb. 1999, A.R. P.97.0166.N, nr. 105.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

Artt. 12.4 en 72.5

C.03.0082.N 19 maart 2004 AC nr. 160

Een voertuig dat gerechtigd is de overeenkomstig artikel 72.5 Wegverkeersreglement afgebakende rijstrook te berijden en op die rijstrook zijn weg vervolgt, voert geen manoeuvre uit in de zin van artikel 12.4 Wegverkeersreglement (1). (1) Zie Cass., 2 dec. 1968, AC, 1969, 346; Cass., 11 juni 1987, AR nr P.98.1039.N, AC, 1987-88, nr 505; Cass. 5 okt. 1999, AR nr P.99.0695.N, AC, 1999, nr 507.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

Artt. 12.4, 12.5 en 14.1

P.03.0782.F 1 oktober 2003 AC nr. 466

Art. 14.1 Wegverkeersreglement, volgens hetwelk de bestuurder die een kruispunt is opgereden waar het verkeer geregeld wordt door verkeerslichten, dit kruispunt mag vrijmaken zonder te wachten tot het verkeer opengesteld is in de richting die hij gaat nemen, behalve indien op de weg die hij gaat volgen een aan zijn rechterzijde geplaatst rood licht hem zulks verbiedt, ontslaat de bestuurder niet van de verplichting zich te gedragen naar de overige bepalingen van het Wegverkeersreglement en, m.n., voorrang te verlenen aan de overige bestuurders als hij op het kruispunt een manoeuvre uitvoert (1). (1) Cass., 10 juni 1987, AR 5737, nr 611.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 14

Artt. 12.4, eerste lid, en 12.5

P.03.0782.F 1 oktober 2003 AC nr. 466

De bestuurder die een manoeuvre wil uitvoeren, moet voorrang verlenen aan de andere weggebruikers, en kan alleen verder rijden in de bij artikel 12.5, Wegverkeersreglement, bepaalde voorwaarden, meer bepaald alleen als hij dat kan doen zonder gevaar voor ongevallen, gelet op de plaats van de andere weggebruikers, hun snelheid en de afstand waarop zij zich bevinden (1). (1) Zie Cass., 23 juni 1987, AR 1025, nr 646.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4

Artt. 19.1 en 19.3

P.02.0065.F 17 april 2002 AC nr. 233

Het vonnis is niet naar recht verantwoord, wanneer het zijn beslissing dat de bestuurder van het links afslaande voertuig geen enkele fout treft, uitsluitend grondt op de omstandigheden dat die bestuurder naar links is afgeslagen na zijn richtingaanwijzer te hebben aangezet en dat, op het ogenblik van de botsing, zijn "manœuvre", te weten zijn beweging om naar links af te slaan, zeker niet meer in de beginfase was (1). (1) Zie cass., 16 mei 1991, AR 8956, nr 476.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Misdrijf

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.3

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.1

Artt. 19.3.2°.a) en 19.3.3°

C.07.0626.F 12 februari 2009 AC nr. 118

Wanneer samenlopende wegen voorzien zijn van het verkeersteken B1 (omgekeerde driehoek) of B5 (Stop), bepaalt de wetgeving inzake het wegverkeer geen voorrang tussen die wegen, zodat op dat kruispunt de algemene voorrangsregels gelden (1). (1) Zie Cass., 24 mei 1994, AR P.93.0488.N, AC, 1994, nr. 257; Cass., 14 sept. 1994, AR P.94.0371.F, AC, 1994, nr. 377.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.3

Artt. 19.3.3° en 61.1.2° en 3°

C.07.0616.F 29 januari 2009 AC nr. 74

De bestuurder die op een kruispunt naar links afslaat, mag zijn voertuig in beweging brengen wanneer hij ziet dat de verkeerslichten voor de tegenliggers ofwel op rood ofwel op oranjegeel gesprongen zijn, mits de voertuigen die het kruispunt naderen op voldoende veilige wijze kunnen stoppen.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 61

Artt. 2.2 en 72.5

C.03.0082.N 19 maart 2004 AC nr. 160

De met brede onderbroken strepen afgebakende rijstrook bedoeld in artikel 72.5 Wegverkeersreglement, waarin het woord "Bus" is aangebracht, is een rijstrook in de zin van artikel 2.2 van hetzelfde reglement en maakt derhalve deel uit van de rijbaan; Dergelijke rijstrook mag slechts gevolgd worden door voertuigen van geregelde openbare diensten voor gemeenschappelijk vervoer, voertuigen bestemd voor het ophalen van leerlingen, taxi's en prioritaire voertuigen wanneer hun dringende opdracht het rechtvaardigt; Andere voertuigen mogen slechts in dergelijke rijstrook rijden om van richting te veranderen.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 72

Artt. 2.22, zoals hernummerd, en 24

C.00.0225.N 17 januari 2002 AC nr. 37

In hoofde van de bestuurder van een voertuig kan de noodgedwongen of ongewilde onderbreking van een manœuvre of een rijbeweging niet worden aangemerkt als een verboden stilstand in de zin van de artt. 2.22 en 24 van het Wegverkeersreglement (1). (1) Zie Cass., 5 november 1987, A.R. nr 5519, AC, 1987-88, nr 145.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 2 - Art. 2.22

Artt. 2.29, 27.3.1.1° en 27.3.3

P.96.1418.F 19 februari 1997 AC nr. ...

Het parkeren op plaatsen met parkeermeters of parkeerautomaten geschiedt op de wijze en onder de voorwaarden die op die toestellen zijn vermeld; het kan eveneens geschieden op andere wijzen en onder andere voorwaarden die ter plaatse ter kennis van de betrokkenen worden gebracht.~

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 2 - Art. 2.29

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 27 - Art. 27ter

Artt. 42.2.1.1° en 42.2.2.2°

C.02.0543.N 29 april 2004 AC nr. 227

Bij de beoordeling omtrent het al dan niet begaanbaar zijn van de trottoirs of bermen, mag de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak, met inbegrip van de specifieke omstandigheden die de voetganger betreffen (1). (1) Cass., 17 maart 1958, Pas. 1958, I, 777; Zie Cass., 7 okt. 1966, AC 1967, 171; POTE, R.Voetgangers in het verkeer", T.A.V.W. 2003, 3-19.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 42

Artt. 5 en 67.3

P.00.1217.N 20 maart 2001 AC nr. ...

De bij het verkeersbord B 19 opgelegde verplichting om voorrang te verlenen verbiedt de voorrangsplichtige niet om zijn weg te vervolgen, mits hij dat voorzichtig doet, maar verplicht hem wel voorrang te verlenen zodra een voorranghebbende bestuurder verschijnt; de voorrangsplichtige, die als eerste de smalle doorgang is ingereden of hierin reeds het verst gevorderd is, wordt van deze verplichting niet vrijgesteld (1). (1) Cass., 1 december 1999, A.R. nr P.99.0982.F (AC 1999, nr 648).

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 67

P.00.0674.F 13 december 2000 AC nr. ...

De bij het verkeersbord B 19 opgelegde verplichting om voorrang te verlenen, verbiedt de voorrangschuldige niet om zijn weg te vervolgen, mits hij dat voorzichtig doet, maar verplicht hem wel voorrang te verlenen zodra een voorranggerechtigde bestuurder opdaagt (1). (1) Zie Cass., 1 dec. 1999, A.R. P.99.0982.F, nr. 648.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 67

P.99.0982.F 1 december 1999 AC nr. ...

De bij het verkeersbord B 19 opgelegde verplichting om voorrang te verlenen verbiedt de voorrangschuldige niet om zijn weg te vervolgen, mits hij dat voorzichtig doet, maar verplicht hem wel voorrang te verlenen zodra een voorranggerechtigde bestuurder verschijnt.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 67

Artt. 5 en 77.1

P.00.0290.N 16 oktober 2001 AC nr. ...

De voorsorteringspijl die aangebracht is overeenkomstig artikel 77.1 Wegverkeersreglement, duidt niet alleen op de te volgen richting op een kruispunt, maar ook op de rijstrook die de bestuurder, met het oog op die bepaalde rijrichting, bij het naderen van dit kruispunt moet volgen; de voorsortering vóór het kruispunt naar die bepaalde rijstrook houdt voor de andere weggebruikers de mededeling in dat men overeenkomstig de richtingsaanwijzingen van de voorsorteringspijl op deze rijstrook zijn weg op het kruispunt zal vervolgen, en brengt het verbod mee om de daarmee niet overeenstemmende rijstroken te volgen.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 77

Artt. 5, 6.2, 11.1, 65.1, 68.3 en 71.2

P.99.1309.F 5 januari 2000 AC nr. ...

Het verkeersbord C 43, dat een lagere of hogere snelheidsbeperking oplegt of toelaat, gaat alleen boven het verkeersbord F 1, dat het begin van een bebouwde kom aangeeft, als het na dit bord is geplaatst.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 11

Artt. 5, 61.1.1° en 61.4

P.95.0211.F 14 juni 1995 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing waarbij de rechter de beklaagde veroordeelt wegens het feit dat hij, bij het uitrijden van een kruispunt de rode lichten is voorbijgereden, zonder daarbij vast te stellen dat, in afwijking van de algemene regel, de verkeerslichten bij die uitrit rechts waren aangebracht.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 61

Artt. 5, 77.1 en 77.3

P.99.0428.N 30 januari 2001 AC nr. ...

Wanneer witte opschriften de door de bij het naderen van een kruispunt aangebrachte witte sorteringspijlen aangeduide richtingen specificeren, moeten de bestuurders in de door deze witte pijlen en witte opschriften van de door hen gevolgde rijstrook gespecificeerde richting rijden.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 77

Artt. 6 en 19.3.3°

C.07.0616.F 29 januari 2009 AC nr. 74

Uit artikel 6.2 van het Wegverkeersreglement volgens hetwelk de verkeerstekens enkel boven de verkeersregels gaan wanneer het verkeer door verkeerslichten wordt geregeld, volgt dat artikel 19.3.3° en de daaruit voortvloeiende voorrang niet van toepassing is, zelfs niet wanneer er twijfel bestaat over de kleur van de lichten.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 6

Artt. 6.2 en 19.3.3°

P.01.1009.F 8 mei 2002 AC nr. 280

Wanneer het wegverkeer, op een kruispunt, geregeld wordt door verkeerslichten, zijn artikel 19.3.3°, Wegverkeersreglement, en de daaruit voortvloeiende voorrang niet van toepassing, zelfs niet wanneer er twijfel bestaat over de fase waarin de verkeerslichten zich bevonden (1). (1) Zie Cass., 10 april 1990, A.R. 3390, nr. 477 ; 31 mei 1990, A.R. 8625, nr. 573 ; 10 okt. 1990, A.R. 3282, nr. 83 ; 6 nov. 1990, A.R. 4131, nr. 128 ; 8 dec. 1993, A.R. P.93.1093.N, nr. 508 ; 11 jan. 1994, A.R. 7297, nr. 11 ; 6 okt. 1994, A.R. C.93.0518.F, nr. 418.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.3

Artt. 6.2 en 60.1

P.99.1527.N 22 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer verkeersregel en verkeerstekens tegenstrijdig zijn, gaan de verkeersborden die een categorie van verkeerstekens zijn, boven de verkeersregel (1). (1) Cass., 6 febr. 1985, A.R. 3950, AC 1984-85, nr 339; 21 okt. 1987, A.R. 5771, AC 1987-88, nr 103; zie ook Cass., 18 okt. 1994, A.R. P.98.1558.N, nr 438.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 6

Artt. 61.1.1° en 76.1

P.97.1121.F 3 december 1997 AC nr. ...

De artt. 61.1.1° en 76.1 Wegverkeersreglement verbieden niet meerdere stopstrepen aan te brengen met betrekking tot eenzelfde verkeersbord B5 of verkeerslicht, indien de plaatsgesteldheid zulks vereist; uit die bepalingen volgt dat, als meerdere stopstrepen op hetzelfde verkeerslicht betrekking hebben, de bestuurders die dat verkeerslicht naderen wanneer het op rood staat, moeten stoppen zodra zij op de door hen gevolgde rijbaan een van die stopstrepen ontmoeten.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 61

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 76

Artt. 9.3 en 15.2

P.01.1628.F 27 februari 2002 AC nr. 139

Zelfs als hij erop kan rekenen dat de weggebruiker die uit de tegenovergestelde richting komt, hem doorgang zal verlenen, kan de bestuurder van wie het doorrijden niet door een hindernis belemmerd wordt, zich niet op artikel 15.2, Wegverkeersreglement, beroepen om zich te onttrekken aan de verplichting om zo dicht mogelijk bij de rechterrand van de rijbaan te blijven (1). (1) Zie Cass., 29 sept. 1982 (AC, 1982-83, nr. 72).

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 15

Artt. 9.5 en 16.2

P.97.0036.N 28 april 1998 AC nr. ...

De rechter oordeelt op onaantastbare wijze dat, wegens de verkeersdichtheid, het verkeer in meerdere files mocht geschieden en dat er geen sprake is van het sneller rijden van de beklaagde in een rijstrook of file ten opzichte van voertuigen in een andere rijstrook of file, maar wel van het inhalen door de beklaagde van voertuigen die in dezelfde rijstrook of file als hijzelf reden.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 16 - Art. 16.2

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 9

KB van 15 jan. 1999

Artt. 9 en 21

S.01.0098.F 4 november 2002 AC nr. 580

De regel volgens welke het recht van de gehandicapte op tegemoetkoming ambtshalve wordt herzien vijf jaar na de eerste ingangsdatum van de laatste beslissing waarbij een tegemoetkoming werd toegekend, is opgeheven tussen 1 januari 1997 en 31 januari 1999 (1). (1) Art. 21, eerste lid, 6°, K.B. van 6 juli 1987, na de wijziging ervan bij artikel 1 K.B. van 26 sept. 1995; artikel 1 K.B. van 26 sept. 1995, B.S. van 10 nov. 1995, p. 31078; artt. 9 en 10 K.B. van 5 juli 1998 houdende uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 11 april 1995 tot invoering van "het handvest" van de sociaal verzekerde, wat de tegemoetkomingen aan gehandicapten betreft, B.S. van 12 aug. 1998, p. 25793; artt. 9 en 21 K.B. van 15 jan. 1999, B.S. van 28 jan. 1999, p 2445. Zie ook thans artikel 21, 9°, K.B. van 6 juli 1987.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MINDERJARIGHEID -

KB van 16 nov. 1990 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen

Artt. 4, § 5, en 6

S.97.0009.N 8 september 1997 AC nr. ...

Het bedrag van de forfaitaire compensatoire vergoeding dat verschuldigd is aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening door de werkgever die de vervangingsverplichting niet heeft nageleefd binnen de door het K.B. van 16 nov. 1990 bepaalde termijnen of binnen de termijn binnen dewelke door de Rijksdienst van Arbeidsvoorziening een regularisatie is toegestaan, kan niet worden gewijzigd ten gevolge van gebeurtenissen die na die termijn plaatshebben.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Het recht van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening op de forfaitaire compensatoire vergoeding, ingevolge de niet naleving van de vervangingsverplichting door de werkgever, ontstaat zodra de termijn voor vervanging of de toegelaten regularisatie verstreken is.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Zodra vaststaat dat de werkgever, die verplicht is de bruggepensioneerde te vervangen door een volledige uitkeringsgerechtigde binnen de termijnen van het K.B. van 16 nov. 1990 of binnen de termijnen binnen dewelke een regularisatie is toegestaan, de vervangingsverplichting niet heeft nageleefd en een forfaitaire compensatoire vergoeding moet storten aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, wordt de vergoeding bepaald in functie van de ganse periode van werkloosheid gedekt door de aanvullende vergoeding, dit is in beginsel tot op de datum dat de bruggepensioneerde de leeftijd bereikt waarop zijn rustpensioen ingaat.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

KB van 20 juli 1971 houdende instelling van een verzekering tegen arbeidsongeschiktheid ten voordele van zelfstandigen

Art. 26

S.01.0187.N 14 april 2003 AC nr. 252

Aan de vrouwen, zoals aan de mannen wordt de mogelijkheid verschaft arbeidsongeschiktheidsuitkeringen te genieten tot wanneer zij de leeftijd bereiken die vereist is om recht te hebben op een niet vervroegd pensioen, zijnde voor mannen, de leeftijd van 65 jaar, en voor vrouwen, gedurende de overgangsperiode van 1 juli 1997 tot 1 december 2008 de pensioenleeftijd van 61 jaar wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 1 december 1999 ingaat; de omstandigheid dat een vrouwelijke zelfstandige bij het bereiken in die periode van 61 jaar nog geen pensioen heeft aangevraagd en wiens rustpensioen dientegevolge nog niet daadwerkelijk is ingegaan, heeft niet tot gevolg dat zij gerechtigd blijft op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

In de pensioenregeling is het bereiken van de pensioenleeftijd een voorwaarde om recht te hebben op een niet vervroegd rustpensioen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 27, b)

S.08.0119.N 2 maart 2009 AC nr. 165

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de wetgever in het kader van artikel 70, § 3, in fine van de Z.I.V.-wet en artikel 27, b) van het koninklijk besluit van 20 juli 1971, heeft bedoeld dat de arbeidsongeschiktheid door een opzettelijke fout is veroorzaakt, wanneer de gerechtigde die fout willens heeft begaan, ook al heeft hij de gevolgen ervan niet gewild, wat inhoudt dat wanneer de arbeidsongeschiktheid het gevolg is van letsels opgelopen bij een verkeersongeval, de uitkeringen moeten geweigerd worden wanneer het ongeval door de gerechtigde willens werd veroorzaakt, ook al heeft hij de gevolgen ervan niet gewild (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 1990, AR 8951, AC, 1990-1991, nr 127.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Artt. 6, 1°, 10, § 3, 20 en 59

S.12.0032.F 16 december 2013 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 59 van het Arbeidsongeschiktheidsbesluit Zelfstandigen blijkt dat de adviserende geneesheer van de verzekeringsinstelling van de zelfstandige werknemer beslist over de staat van primaire arbeidsongeschiktheid met uitzondering van de gevallen bepaald bij artikel 48, tweede lid, van de ZIV-wet 1963, zodat het RIZIV niet het recht heeft de staat van arbeidsongeschiktheid te erkennen of de duur ervan vast te stellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Artt. 7 en 62

S.08.0095.F 11 mei 2009 AC nr. 308

De beslissing van de geneeskundige raad voor invaliditeit, die de staat van invaliditeit van een zelfstandige niet erkent, kan geen uitwerking hebben vanaf het einde van de periode van vergoedbare primaire ongeschiktheid, wanneer de beslissing is genomen na het verstrijken van die periode (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

KB van 26 sept. 1995

Art. 1

S.01.0098.F 4 november 2002 AC nr. 580

De regel volgens welke het recht van de gehandicapte op tegemoetkoming ambtshalve wordt herzien vijf jaar na de eerste ingangsdatum van de laatste beslissing waarbij een tegemoetkoming werd toegekend, is opgeheven tussen 1 januari 1997 en 31 januari 1999 (1). (1) Art. 21, eerste lid, 6°, K.B. van 6 juli 1987, na de wijziging ervan bij artikel 1 K.B. van 26 sept. 1995; artikel 1 K.B. van 26 sept. 1995, B.S. van 10 nov. 1995, p. 31078; artt. 9 en 10 K.B. van 5 juli 1998 houdende uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 11 april 1995 tot invoering van "het handvest" van de sociaal verzekerde, wat de tegemoetkomingen aan gehandicapten betreft, B.S. van 12 aug. 1998, p. 25793; artt. 9 en 21 K.B. van 15 jan. 1999, B.S. van 28 jan. 1999, p 2445. Zie ook thans artikel 21, 9°, K.B. van 6 juli 1987.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MINDERJARIGHEID -

KB van 3 april 1953 gecoördineerde wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken

Art. 15

P.95.0601.N 22 oktober 1996 AC nr. ...

Hij die een bestaande slijterij overneemt van een niet overleden exploitant kan slechts aanspraak maken op vermindering van de openingsbelasting, wanneer hij de schriftelijke afstand van de vorige exploitant overlegt bij de aangifte van de exploitatie, dat is vòòr de opening van de slijterij.~

- BELASTING OP SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN -

Art. 17, §§ 1 en 2

P.06.0788.F 15 november 2006 AC nr. 562

Een kantine die in het kader van de activiteiten van een voetbalclub wordt geëxploiteerd, waarvan gebleken is dat zij hoofdzakelijk dient om de dorst te lessen van de deelnemers aan de sportwedstrijden, - waarbij ieder van de leden van de feitelijke vereniging zijn consumpties aan inkoopprijs betaalt -, wordt gelijkgesteld met een voor het publiek toegankelijke ruimte en de verantwoordelijke met een slijter; zij is onderworpen aan een voorafgaande verklaring op het accijnskantoor en aan de daarmee samengaande openingsbelasting en is geen eigenlijke private kring waarvan de toegang gereglementeerd is en welke niet uitsluitend of hoofdzakelijk opgericht is noch bezocht wordt om sterke of gegiste dranken te gebruiken.

- GEESTRIJKE DRANKEN -

- BELASTING OP SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN -

Art. 35

P.01.1502.N 19 november 2002 AC nr. 615

Bij de overtreding van de wetsbepalingen inzake slijterijen van gegiste dranken moet geen opzet bewezen worden; het feit zelf van de overtreding impliceert dat de dader het wetsvoorschrift wetens en willens heeft overtreden, tenzij hij aantoont dat hij gehandeld heeft ingevolge overmacht of onoverkomelijke dwaling (1). (1) Cass., 19 nov. 1997, A.R. P.97.1077.F, nr 490.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- BELASTING OP SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN -

P.98.0284.N 25 januari 2000 AC nr. ...

Uit de bewoordingen van artikel 266, § 1, Douane en Accijnzenwet dat bepaalt dat "behoudens tegenstrijdige beschikkingen in bijzondere wetten en onverminderd de boeten en verschuldigdverklaringen ten bate van de Schatkist, de overtreders, hun medeplichtigen en de voor het misdrijf aansprakelijke personen solidair (zijn) gehouden tot betalen van de rechten en taksen welke door de fraude aan de Schatkist werden onttrokken, zomede van de eventueel verschuldigde nalatigheidsintresten" blijkt niet dat het vermelde artikel slechts toepasselijk is in geval van bewezen verklaren van een misdrijf waarvoor een bijzonder opzet vereist is.

- GEESTRIJKE DRANKEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 41

P.01.0814.F 26 september 2001 AC nr. ...

Art. 41, K.B. 3 april 1953 tot samenordening van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, gewijzigd bij artikel 28, W. 6 juli 1967, artikel 20, § 2, Probatiewet, en artikel 30, W. 28 dec. 1983 betreffende het verstrekken van sterke drank en betreffende het vergunningsrecht, zijn noch uitdrukkelijk noch stilzwijgend opgeheven door artikel 106, W. 4 aug. 1986 houdende fiscale bepalingen (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 1990, A.R. 7570, nr. 260 en A.R. 7571, nr. 261, Arb., 6 april 2000, nr. 40/2000, B.S., 2000, blz. 14981, 6 april 2000, nr. 41/2000, B.S. 2000, blz. 23839, en 1 maart 2001, B.S., 2001, blz. 8865.

- GEESTRIJKE DRANKEN -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het uitstel en de opschorting van de uitspraak van de veroordeling zijn niet van toepassing op de straffen die bepaald zijn in de gecoördineerde wetten betreffende de gegiste dranken, met uitzondering van de hoofdgevangenisstraf (1). (1) Cass., 3 jan. 1990, A.R. 7571, nr. 261.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 35, 42 en 43

P.03.0810.F 5 november 2003 AC nr. 556

Art. 6.1 E.V.R.M., dat m.n. het recht van toegang tot de rechtbank vastlegt, verbiedt de wetgever niet, ter bestraffing van een misdrijf dat als bijzonder schadelijk voor het algemeen belang beschouwd wordt, voor te schrijven dat de rechter de door de wet voor dat misdrijf opgelegde straf niet zal kunnen verzachten (1); dat is het geval voor de geldboete die opgelegd wordt bij artikel 35 K.B. 3 april 1953 tot samenordening van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken. (1) Zie A.N., 29 maart 2000, nr 38/2000, § B.6.2; 6 april 2000, nr 41/2000, § B.3.2; 14 feb. 2000, nr 16/2001, § B.3.5.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- BELASTING OP SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN -

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

KB van 30 april 1962 tot coördinatie der dienstplichtwetten

Art. 10, § 1, eerste en derde lid

M.94.0020.F 23 augustus 1994 AC nr. ...

De dienstplichtige kan maar als onmisbare kostwinner van zijn vader en moeder of van één van beiden worden erkend, als de vader of de moeder overleden is of de leeftijd van zestig jaar bereikt heeft; niet naar recht verantwoord is de beslissing waarbij de vrijlating geweigerd wordt op de enkele grond dat de vader weliswaar overleden was, maar dat de moeder de leeftijd van zestig jaar niet had bereikt tijdens de wettelijke referteperiode.

- DIENSTPLICHT - Uitstel en vrijlating van dienst op morele grond

Art. 10, §§ 1, 2 en 3

M.94.0013.F 20 juni 1994 AC nr. ...

Wil men weten of de wet aan de ingeschrevene het recht verleent om uitstel te vragen, dan moet rekening worden gehouden met zijn leeftijd en de lichting waartoe hij behoort; de ingeschrevene aan wie de wet zodanig recht verleent, kan daarop echter alleen aanspraak maken indien hij aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden voldoet.~

- DIENSTPLICHT - Uitstel en vrijlating van dienst op morele grond

Art. 12, § 5, 5°

M.94.0020.F 23 augustus 1994 AC nr. ...

De dienstplichtige kan maar als onmisbare kostwinner van zijn vader en moeder of van één van beiden worden erkend, als de vader of de moeder overleden is of de leeftijd van zestig jaar bereikt heeft; niet naar recht verantwoord is de beslissing waarbij de vrijlating geweigerd wordt op de enkele grond dat de vader weliswaar overleden was, maar dat de moeder de leeftijd van zestig jaar niet had bereikt tijdens de wettelijke referteperiode.

- DIENSTPLICHT - Uitstel en vrijlating van dienst op morele grond

Art. 14, § 3

M.94.0008.F 6 juni 1994 AC nr. ...

Wanneer een aandoening, krachtens de tabel bij K.B. 5 nov. 1971, enkel bij een bepaalde graad of ernst ongeschiktheid voor de militaire dienst tot gevolg heeft, beoordeelt de herkeuringsraad zulks in feite en derhalve op onaantastbare wijze.~

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- DIENSTPLICHT - Vrijstelling en voorlopige afkeuring op lichamelijke grond

Art. 20, § 5, eerste lid

M.94.0013.F 20 juni 1994 AC nr. ...

Wil men weten of de wet aan de ingeschrevene het recht verleent om uitstel te vragen, dan moet rekening worden gehouden met zijn leeftijd en de lichting waartoe hij behoort; de ingeschrevene aan wie de wet zodanig recht verleent, kan daarop echter alleen aanspraak maken indien hij aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden voldoet.~

- DIENSTPLICHT - Uitstel en vrijlating van dienst op morele grond

Art. 48

M.94.0014.N 13 juni 1994 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is de beslissing van de herkeuringsraad, die uitspraak doende op een aanvraag om vrijstelling op voorlopige afkeuring op lichamelijke grond, zich ertoe beperkt de aanvraag af te wijzen in de bewoordingen van artikel 43, 4 Dienstplichtwet, zonder daarbij de redenen van die beslissing op te geven.

- DIENSTPLICHT - Militierechtscolleges - Vorm van de beslissingen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Dienstplichtzaken

M.94.0006.F 2 mei 1994 AC nr. ...

De herkeuringsraad dient niet te antwoorden op door de dienstplichtige overgelegde medische verklaringen en verslagen.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Diensplichtzaken

- DIENSTPLICHT - Militierechtscolleges - Vorm van de beslissingen

Art. 51, § 2

M.94.0018.N 8 augustus 1994 AC nr. ...

De termijn waarbinnen het cassatieberoep van de dienstplichtige aan de griffie van het Hof moet worden gezonden, bedraagt dertig dagen.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Andere zaken

- CASSATIEBEROEP - Diensplichtzaken - Vormen

Art. 51, §§ 1 en 4

M.94.0010.F 20 juni 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening die niet is getekend door de dienstplichtige, maar door een advocaat zonder bijzondere volmacht die geen advocaat bij het Hof van Cassatie is.

- CASSATIEBEROEP - Diensplichtzaken - Vormen

Artt. 24, 28, 29, 37, 38, 43 en 48

M.94.0006.F 2 mei 1994 AC nr. ...

De uitgifte van de beslissing van het militierechtscollege, die uitsluitend het werk is van de secretaris-verslaggever, kan niet opwegen tegen het vermoeden van regelmatigheid van de minuut van de beslissing, die het werk is van het militierechtscollege.~

- DIENSTPLICHT - Militierechtscolleges - Vorm van de beslissingen

Artt. 3, § 1, eerste lid, en 10, § 5, 2°

M.94.0024.F 17 oktober 1994 AC nr. ...

De dienstplichtige kan uitstel verkrijgen indien hij, op het ogenblik dat hij in werkelijke dienst zou moeten treden, hetzij een dienstplichtige broeder van een vorige klasse onder de wapens heeft, hetzij een broeder heeft die van dezelfde lichting als de zijne deel uitmaakt; die werkelijke diensttermijn kan pas ingaan te rekenen van de 1e januari van het jaar waarnaar de klasse waartoe de dienstplichtige behoort, is genoemd.

- DIENSTPLICHT - Uitstel en vrijlating van dienst op morele grond

Artt. 37, § 1, 2°, 1, en 52

M.94.0021.N 23 augustus 1994 AC nr. ...

Het recht van verdediging wordt miskend wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de dienstplichtige kennis heeft kunnen nemen van de stukken waarop de bestreden beslissing was gesteund.~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Dienstplichtzaken

KB van 4 feb. 2002

Art. 1

P.13.1828.F 22 januari 2014 AC nr. ...

Het aanbrengen van een gerechtelijke uitsluitingsperimeter zoals bepaald in artikel 1 van het koninklijk besluit van 4 februari 2002 ter uitvoering van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken, is geen vormvereiste dat op straffe van nietigheid is voorgeschreven maar het niet-naleven ervan kan gevolgen hebben voor de betrouwbaarheid van het bewijs; in dat geval staat het aan de rechter om te oordelen in welke mate de omstandigheden waarin menselijk celmateriaal werd afgenomen op de plaats van het misdrijf of op een voorwerp dat ermee verband houdt, van aard zijn om de resultaten van het vergelijkend onderzoek onzeker te maken (1). (1) Zie Cass. 2 nov. 2005, AR P.05.1379.F, AC 2005, nr. 559.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 8, § 1

P.13.1828.F 22 januari 2014 AC nr. ...

Artikel 8, § 1, van het koninklijk besluit van 4 februari 2002, dat bepaalt dat het verslag van de deskundige met name een statistische waarschijnlijkheid bevat die aangeeft in welke mate de identificatie verschilt van een toevallige overeenkomst, maakt geen melding van een aanvullende statistische berekening wanneer de identificatie reeds mogelijk was aan de hand van een gedeeltelijk profiel.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

KB van 4 februari 2002

Artt. 13 en 14

P.05.1266.F 21 september 2005 AC nr. 449

Het gebrek aan doeltreffende waarborgen voor de wijze waarop sporen van celmateriaal worden behandeld en voor de vereisten inzake beheer van gegevensbanken, impliceert niet per se dat het bewijs uit het onderzoek van sporen van celmateriaal die in een gegevensbank worden bewaard onwettig is en belet de rechter evenmin om de regelmatigheid van het aldus verkregen bewijs te beoordelen.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 7 en 8 en bijlage

P.05.0672.F 25 mei 2005 AC nr. 297

Om een wettelijk bewijs van identificatie door DNA-onderzoek uit te maken, moeten de voorschriften betreffende de methode voor het onderzoek van celmateriaal en het opstellen van DNA-profielen worden nageleefd, evenals die inzake de vergelijking en de statistische waarschijnlijkheid die vervat liggen in de artt. 7 en 8 K.B. 4 febr. 2002, genomen in uitvoering van de W. 22 maart 1999 en die in de bijlage bij dat K.B. (1). (1) Zie Cass., 20 dec. 2000, AR P.00.1161.F, nr 711.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

KB van 5 juli 1998

Artt. 9 en 10

S.01.0098.F 4 november 2002 AC nr. 580

De regel volgens welke het recht van de gehandicapte op tegemoetkoming ambtshalve wordt herzien vijf jaar na de eerste ingangsdatum van de laatste beslissing waarbij een tegemoetkoming werd toegekend, is opgeheven tussen 1 januari 1997 en 31 januari 1999 (1). (1) Art. 21, eerste lid, 6°, K.B. van 6 juli 1987, na de wijziging ervan bij artikel 1 K.B. van 26 sept. 1995; artikel 1 K.B. van 26 sept. 1995, B.S. van 10 nov. 1995, p. 31078; artt. 9 en 10 K.B. van 5 juli 1998 houdende uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 11 april 1995 tot invoering van "het handvest" van de sociaal verzekerde, wat de tegemoetkomingen aan gehandicapten betreft, B.S. van 12 aug. 1998, p. 25793; artt. 9 en 21 K.B. van 15 jan. 1999, B.S. van 28 jan. 1999, p 2445. Zie ook thans artikel 21, 9°, K.B. van 6 juli 1987.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MINDERJARIGHEID -

Keizerlijk decreet 30 dec. 1809

Art. 3

C.93.0140.N 24 februari 1995 AC nr. ...

In artikel 3 van het keizerlijk decreet van 30 dec. 1809 op de kerkbesturen wordt met het aantal zielen bedoeld het bevolkingscijfer van de territoriale omschrijving van de parochie.~

- KERKFABRIEK -

Kieswetboek

Art. 231

E.95.0003.F 18 oktober 1995 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet bevoegd om uitspraak te doen over een verzoek betreffende de geldigheid van wetgevende verkiezingen.~

- VERKIEZINGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Art. 34

E.95.0001.N 27 juni 1995 AC nr. ...

Het arrest dat het hoger beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, waarbij een bezwaar tegen de weglating van een naam uit de kiezerslijsten wordt afgewezen,als ongegrond verwerpt, is niet vatbaar voor cassatieberoep.~

- CASSATIEBEROEP - Verkiezingszaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep

Art. 95, § 10, derde lid

P.08.0980.N 6 januari 2009 AC nr. 8

De wettige reden, als bedoeld in artikel 95, § 10, derde lid, Kieswetboek, dat strafbaar stelt de bijzitter of plaatsvervangende bijzitter die binnen de bepaalde tijd de reden van zijn verhindering niet opgeeft of die zonder wettige reden nalaat het hem opgedragen ambt te vervullen, is iedere door de wet of het recht erkende grond van rechtvaardiging, zoals noodtoestand, overmacht, dwang of onoverwinnelijke dwaling, die het betrokkene absoluut onmogelijk maakt het ambt van bijzitter of plaatsvervangende bijzitter van een stembureau uit te oefenen; een loutere inschatting van de betrokkene over het al dan niet ongrondwettig karakter van de verkiezingen kan, zelfs indien hij meent dat er redenen zijn om aan de grondwettigheid van de verkiezingen te twijfelen, geen wettige reden zijn als bedoeld in artikel 95, § 10, derde lid, Kieswetboek omdat in dat geval het bestaan van een rechtvaardigingsgrond immers niet aannemelijk wordt gemaakt.

- VERKIEZINGEN -

- MISDRIJF - Allerlei

Artt. 95, §§ 4 en 5

P.08.0324.N 7 oktober 2008 AC nr. 526

Het misdrijf van onttrekking aan de aanwijzing als lid van een stemopnemingsbureau of kiesbureau, zoals bepaald in artikel 95, § 5, Kieswetboek, voltrekt zich de dag der verkiezingen ook al heeft de dader voordien te kennen gegeven de in dat artikel bedoelde aanwijzing te weigeren.

- VERKIEZINGEN -

- MISDRIJF - Allerlei

Koninklijk besluit tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer

Art. 29

P.04.0176.F 20 september 2006 AC nr. 426

De artikelen 49 tot en met 55, E.G.-Verdrag verzetten zich niet tegen een nationale regelgeving van een eerste lidstaat, die een in die Staat woonachtige en werkzame persoon verbiedt, op het grondgebied van die Staat een voertuig te gebruiken dat hij heeft gehuurd van een in een andere lidstaat gevestigde leasemaatschappij, wanneer dat voertuig niet in eerstgenoemde Staat is geregistreerd en het voornamelijk bestemd is om aldaar permanent te worden gebruikt dan wel in feite aldus wordt gebruikt (1). (1) Zie Cass., 6 okt. 2004, AR P.04.0176.F, nr 457; Europees Hof, 30 mei 2006, Leroy, prejudiciële beslissing C-435/04, EG-Publicatieblad, 29 juli 2006, C 178/12.

- WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Artt. 2, eerste lid, en 12

C.08.0471.N 18 januari 2010 AC nr. 42

Uit de artikelen 2, eerste lid en 12 van de Wegverkeerswet volgt dat bedoelde aanvullende reglementen niet op een andere wijze moeten worden bekendgemaakt en dat deze aanvullende reglementen en de goedkeuring ervan derhalve niet behoren tot de ambtelijke kennis van de rechter.

- GEMEENTE -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 2 - Art. 2bis

Koninklijk Besluit tot uitvoering van het Wetboek van Inkomstenbelastingen

Art. 137

F.13.0053.F 11 september 2014 AC nr. ...

Noch artikel 187 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1964) noch artikel 137 van het uitvoeringsbesluit heeft tot doel alle inkomsten, of een gedeelte daarvan, die een Belgische vennootschap uit kapitalen en roerende goederen van buitenlandse oorsprong heeft verkregen, te weren uit de belastbare grondslag van de Belgische vennootschapsbelasting, op grond dat die inkomsten zouden zijn verkregen in het meer algemene kader van een verlieslatende verrichting vóór belasting (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Allerlei

Art. 146, § 1

F.04.0011.N 22 juni 2007 AC nr. 349

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemene rechtsregel, als bedoeld bij artikel 1 van het Verdrag Benelux-Gerechtshof voor het Hof van Cassatie rijst, zoals de vraag of het Belgisch fiscaal stelsel dat uitsluitend voor vreemde firma's voorziet in forfaitaire minimumwinsten verenigbaar is met het in het Benelux-Verdrag gewaarborgd beginsel inzake gelijke behandeling op het vlak van belastingen en fiscale lasten, is het Hof verplicht die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voor te leggen (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2002, AR C.00.0472.N, nr 391 en 13 mei 2004, AR C.02.0614.N, nr 259.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Wanneer in een voor een nationaal rechtscollege aanhangige zaak een vraag rijst om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemene rechtsregel, als bedoeld bij artikel 1 van het Verdrag Benelux-Gerechtshof, zoals de vraag of het Belgisch fiscaal stelsel dat uitsluitend voor vreemde firma's voorziet in forfaitaire minimumwinsten verenigbaar is met het in het Benelux-Verdrag gewaarborgd beginsel inzake gelijke behandeling op het vlak van belastingen en fiscale lasten, is dit nationaal rechtscollege niet verplicht die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voor te leggen, indien tegen zijn uitspraak beroep kan worden ingesteld krachtens het nationale recht; het cassatieberoep is kennelijk een beroep krachtens het nationale recht in de zin van die verdragsbepaling.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Art. 167, § 1, 3°, a

F.98.0064.F 4 januari 1999 AC nr. ...

Baten uit een vrij beroep zijn belastbaar op het tijdstip waarop ze worden geïnd en niet op het tijdstip waarop de prestaties worden geleverd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Baten uit vrije beroepen en winstgevende bezigheden

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Art. 167, § 1, 3°, b

F.96.0108.F 22 december 1997 AC nr. ...

De verzekeringspremies die door een vennootschap op aandelen zijn betaald met het oog op de samenstelling van een kapitaal dat moet dienen om een bestuurder van een vennootschap op aandelen een aanvullend pensioen te verzekeren, zijn voordelen van alle aard die gelijkgesteld moeten worden met een belastbare bezoldiging van de voormelde bestuurder, wanneer, enerzijds, de overeenkomst betreffende de onvoorwaardelijke belofte tot uitkering van een aanvullend pensioen tussen de vennootschap en de bestuurder en de vennootschap en de verzekeraar met veinzing zijn gesloten en, anderzijds, die voordelen tijdens het belastbare tijdperk aan de bestuurder zijn toegekend.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

F.96.0109.F 22 december 1997 AC nr. ...

Verzekeringspremies die door een werkgever worden betaald om een kapitaal samen te stellen waarmee aan zijn werknemer een aanvullend pensioen kan worden betaald, zijn voordelen van alle aard die de werknemer in dienst van een werkgever behaalt uit hoofde of ter gelegenheid van het uitoefenen van zijn beroepswerkzaamheid, wanneer de overeenkomst tussen de werkgever en de werknemer m.b.t. de belofte van een aanvullend pensioen en de verzekeringsovereenkomst tussen de werkgever en de verzekeraar met veinzing zijn gesloten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Art. 167, § 1, 4°, a

F.98.0103.F 19 april 1999 AC nr. ...

Diverse inkomsten, zoals occasionele of toevallige winsten of baten buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid, zijn belastbaar op het ogenblik dat hun bedrag daadwerkelijk wordt ontvangen en niet vanaf het ogenblik waarop de schuldvordering die eraan ten grondslag ligt zeker en vaststaand is, maar nog niet geïnd is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

F.98.0033.F 1 februari 1999 AC nr. ...

Diverse inkomsten, zoals occasionele of toevallige winsten of baten buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid, zijn belastbaar op het ogenblik dat hun bedrag daadwerkelijk wordt ontvangen en niet vanaf het ogenblik waarop de schuldvordering die eraan ten grondslag ligt zeker en vaststaand is, maar nog niet geïnd is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Art. 238bis

F.96.0082.F 29 september 1997 AC nr. ...

Het hof van beroep, dat kennisneemt van een beroep tegen de beslissing waarbij de belastingdirecteur belastingverhogingen oplegt, is alleen bevoegd om uitspraak te doen over de wettigheid van die verhogingen en over de omschrijving van de door de belastingplichtige begane overtreding; het is niet bevoegd om uitspraak te doen over de opportuniteit van die belastingverhoging en ook niet, in het belang van de belastingplichtige-eiser, over het bedrag ervan, door ter beoordeling daarvan feitelijke gegevens in aanmerking te nemen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 4, § 1, 1°

F.98.0095.F 13 mei 2002 AC nr. 290

De belastingwet wijkt uitdrukkelijk af van de regels van het boekhoudrecht, waar ze enerzijds bepaalt dat waardeverminderingen die geboekt worden op schuldvorderingen enkel mogen worden afgetrokken als de verliezen die door die verminderingen worden gecompenseerd, vaststaan, en waar ze anderzijds, in afwijking van die belastingregel, bepaalt dat de aftrek van waardeverminderingen die bedoeld zijn om waarschijnlijke verliezen te dekken, alleen toegestaan is m.b.t. de schuldvorderingen die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 4, § 1, 1°, K.B. 4 maart 1965 tot uitvoering van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1). (1) Zie cass., 21 feb. 1956 (A.C., 1956, 505) en de noot F.D.;. J. KIRKPATRICK, "Le régime fiscal des sociétés en Belgique", 2e ed, Brussel, 1995, nrs. 2.14, 2.15, 2.18, 2.31, 2.35, 2.36 en 2.39; J. KIRKPATRICK, "Convergence et divergences entre le droit comptable et le droit fiscal", in Nouvelles orientations en droit comptable, Commission droit et vie des affaires de la Faculté de droit de l'Université de Liège, Luik, 1994, pp. 115, 141 en 142.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 6

F.95.0076.N 19 november 1998 AC nr. ...

Voorzieningen voor risico's en lasten worden uit de winsten gehouden naar gelang van hun waarschijnlijkheid volgens de aan gang zijnde gebeurtenissen en voor zover zij op de uitslagen van dat tijdperk drukken.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 9

F.01.0053.F 8 mei 2003 AC nr. 282

Om het voordeel uit de toekenning van maaltijdcheques te ramen, kan geen toepassing gemaakt worden van het K.B. 28 nov. 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, dat voor dat voordeel geen vaste raming doet in de zin van de artt. 32ter W.I.B. (1964) en 9quater, § 2, K.B. 4 maart 1965 tot uitvoering van voornoemd artikel 32ter, noch van artikel 9 quater, § 2 van laatstgenoemd K.B. (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Artt. 195 en 196

C.95.0066.N 30 mei 1997 AC nr. ...

De ontvanger der directe belastingen, wiens bevoegdheid beperkt wordt door de wet tot de invordering van belastingen en aankleven, is niet bevoegd om een vordering tot schadevergoeding op grond van artikel 1382 B.W. in te stellen voor schade geleden door de Schatkist van de Belgische Staat.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 6 en 7

F.99.0141.N 22 juni 2000 AC nr. ...

Zolang hij niet de betaling van het aanvullend recht aanbiedt, wordt de verkrijger van het onroerend goed, die zijn beroep maakt van het kopen en verkopen van onroerende goederen en aldus het verminderde registratierecht bij de aankoop van een onroerend goed geniet, geacht de vervreemding van het onroerend goed na te streven op de wijze zoals bepaald in artikel 64 W.Reg., ongeacht de bestemming die hij bij de aankoop of naderhand aan het onroerend goed gegeven heeft; het aanvullende registratierecht kan bijgevolg niet geacht worden normaal te drukken op de uitslagen van het belastbaar tijdperk waarin het onroerend goed verkregen werd, noch op de uitslagen van het daarop volgende tijdperk waarin het onroerend goed voor de beroepswerkzaamheid aangewend werd, maar kan alleen geacht worden normaal te drukken op de uitslagen van het belastbaar tijdperk waarin het recht betaald wordt krachtens artikel 65 of vorderbaar wordt krachtens artikel 64 W.Reg.: pas in die mate kunnen daartoe, bij het verstrijken van het belastbaar tijdperk, aangelegde provisies aftrekbaar zijn als bedrijfsuitgaven of -lasten.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Artt. 66 en 67

F.95.0034.N 16 oktober 1997 AC nr. ...

Tenzij de wet anders bepaalt, zijn alle inkomsten van een belastingplichtige, met name de winsten van een handelsvennootschap, in België belastbaar, onverschillig of ze in België dan wel in het buitenland zijn verkregen: die regel wordt o.m. toegepast in de artt. 66 en 67 K.B. W.I.B., waarin regels worden gegeven voor de aftrek van vrijgestelde inkomsten verkregen in binnen- of buitenland.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen

Koninklijk Besluit tot uitvoering van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992

Art. 133

F.07.0099.N 12 december 2008 AC nr. 730

Het louter feit dat de overnemer van een geheel van goederen hoofdelijk gehouden is tot betaling van een belastingschuld van de overdrager impliceert nog niet dat het initieel uitvoerbaar verklaarde kohier, dat op hem geen betrekking had noch kon hebben, tegen de overnemer zonder meer ten uitvoer kan worden gelegd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Inzake inkomstenbelastingen kan het uitvoerbaar verklaarde kohier in de regel slechts ten uitvoer worden gelegd tegen de bij name in dat kohier vermelde belastingschuldige of belastingschuldigen; de tenuitvoerlegging van het kohier tegen andere personen is slechts mogelijk wanneer zulks voortvloeit uit het systeem van de wet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.06.0053.N 22 november 2007 AC nr. 577

Inzake inkomstenbelastingen kan het kohier dat enkel ten name van een vennootschap onder firma is gevestigd, ten uitvoer worden gelegd tegen de hoofdelijk aansprakelijke vennoten onder firma (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Inzake inkomstenbelastingen kan het uitvoerbaar verklaarde kohier in de regel slechts ten uitvoer worden gelegd tegen de bij name in dat kohier vermelde belastingschuldige of belastingschuldigen; de tenuitvoerlegging van het kohier tegen andere personen is slechts mogelijk wanneer zulks voortvloeit uit het systeem van de wet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Art. 133, eerste lid

F.08.0034.F 18 juni 2009 AC nr. 421

De beslissing van het arrest dat een aanslag nietig is wegens de inkohiering ten name van een onbestaande persoon, is naar recht verantwoord wanneer het arrest op grond van zijn vaststellingen oordeelt dat de aanslag werd ingekohierd ten name van een vennootschap die, ook al wordt zij in het aanslagbiljet voorgesteld als zijnde "in vereffening", van rechtswege had opgehouden te bestaan op de dag van de overneming, zonder vereffening, door een andere vennootschap, aangezien uit artikel 306 W.I.B. 1992, niet volgt dat als de voor een aanslagjaar verschuldigde belasting gevestigd wordt op de inkomsten die de belastingplichtige in het belastbare tijdperk heeft verkregen, zij kan worden ingekohierd ten name van een persoon die niet bestaat op het ogenblik van de inkohiering , en aangezien, krachtens artikel 671 van het Wetboek van Vennootschappen, fusie door overneming de rechtshandeling is waarbij het gehele vermogen van één of meer vennootschappen, zowel de rechten als de verplichtingen, als gevolg van ontbinding zonder vereffening op een andere vennootschap overgaat (1) (2). (1) Zie Cass., 22 maart 1962, Bull. en Pas., I, 1962, 807 met concl. adv.-gen. Ganshof van der Meersch. (2) In deze zaak vond de overneming plaats op 20 december 1993 onder vigueur van de wet van 29 juni 1933 die in de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen nieuwe bepalingen heeft ingevoegd m.b.t. de fusies van vennootschappen. Krachtens artikel 174/1 van de gecoördineerde wetten, thans artikel 671 van het Wetboek van vennootschappen, is fusie door overneming de rechtshandeling waarbij het gehele vermogen van één of meer vennootschappen, zowel de rechten als de verplichtingen, als gevolg van ontbinding zonder vereffening op een andere vennootschap overgaat. Krachtens artikel 174/10, § 2, 1°, van de gecoördineerde wetten, thans artikel 682 van het Wetboek van Vennootschappen, houdt de ontbonden vennootschap, ten gevolge van de overneming, van rechtswege op te bestaan. Wanneer belasting verschuldigd is op inkomsten van de verkrijgende vennootschap, moet die belasting bijgevolg worden ingekohierd ten name van de verkrijgende vennootschap waarnaar, ten gevolge van de overneming, het gehele vermogen, zowel de rechten als de verplichtingen, van de opgeslorpte vennootschap is overgegaan. Onder vigueur van de regeling vóór de wet van 29 juni 1993 was dit niet het geval.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Art. 136

F.09.0102.N 17 september 2010 AC nr. 529

Wanneer de belastingplichtige aanvoert dat het aanslagbiljet de beroepsmogelijkheden, de instantie bij wie het hoger beroep moet worden ingesteld en de geldende vormen en termijnen niet vermeldt, rust de bewijslast daarvan op hem nu het bestuur onmogelijk het origineel van het aanslagbiljet kan voorleggen dat aan de belastingplichtige is opgestuurd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagbiljet

Art. 145

F.07.0100.F 30 april 2009 AC nr. 290

De dagvaarding waarbij een door de rechter afgewezen rechtsvordering wordt ingesteld, stuit de vijfjarige verjaring van de belastingen niet, aangezien krachtens artikel 145, derde lid, van het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 tot uitvoering van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, artikel 2247 van het Burgerlijk Wetboek, krachtens hetwelk de stuiting van de verjaring voor niet bestaande wordt beschouwd indien de bij die dagvaarding ingestelde eis wordt afgewezen, van toepassing is inzake inkomstenbelastingen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 145, tweede lid

F.09.0043.N 20 mei 2010 AC nr. 354

De wilsuiting van de schuldeiser, waarop de burgerlijke stuiting van de verjaring steunt, is bij een vordering ingesteld tegen de derde, gericht tegen die derde en heeft een stuitende werking wat betreft de vordering van de beslagen schuldenaar op de derde beslagene, maar heeft geen stuitende werking wat de vordering betreft van de beslaglegger tegen de beslagen schuldenaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 149

F.05.0071.N 17 november 2006 AC nr. 577

Uit het voorschrift dat het dwangbevel een uittreksel uit het kohierartikel betreffende de belastingschuldige en een afschrift van de uitvoerbaarverklaring dient te bevatten, volgt dat dit uittreksel wordt vermoed gelijkvormig te zijn met het kohier en dat het kohier zelf niet mede dient betekend te worden met het dwangbevel (1). (1) Zie Cass., 3 sept. 1965, Pas., I, 11; Cass., 24 maart 1972, A.C., 1972, 704.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 149, eerste lid

F.07.0057.N 17 januari 2008 AC nr. 36

Een dwangbevel of bevel tot betalen dat wordt betekend voor een betwiste belastingschuld en bijgevolg geen bevel kan inhouden om de belastingschuld te betalen binnen 24 uren, maakt niettemin een geldige verjaringstuitende akte uit, zelfs als er geen onbetwistbaar verschuldigd gedeelte is als bedoeld in artikel 41O van het W.I.B. (1992) en de betekening ervan gebeurt met het oog op het stuiten van de verjaring (1). (1) Zie Cass., 10 okt. 2002, AR C.01.0067.F, AC, 2002, nr 526; Cass., 21 feb. 2003, AR F.01.0011.N, AC, 2003, nr 124; Grondwettelijk Hof, nr 177/2005, 7 dec. 2005, B.S., 28 dec. 2005 en nr 20/2006, 1 feb. 2006, B.S., 24 feb. 2006, Ed. 3.

- VERJARING - Belastingzaken - Stuiting

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 164

C.01.0070.N 12 september 2002 AC nr. 447

Na het leggen van een vereenvoudigd fiscaal derdenbeslag overeenkomstig artikel 164 van het Koninklijk Besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1992), dient de ontvanger der directe belastingen, alvorens de derden-houders van aan een belastingplichtige verschuldigde bedragen als rechtstreekse schuldenaars te kunnen vervolgen, een burgerlijke rechtsvordering in te stellen overeenkomstig de artikelen 1456 en 1542 van het gerechtelijk Wetboek, om daartoe door de beslagrechter te worden gemachtigd. Bedoelde vordering kan voor de beslagrechter worden ingesteld bij wege van een tussenvordering (1). (1) Vgl. Met Cass., 19 december 1988, A.R. nr. 8243, A.C., 1988-89, nr.238.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 164, § 1

F.09.0043.N 20 mei 2010 AC nr. 354

De rechtstreekse vervolging door de ontvanger tegen de derde-schuldenaars van de belastingplichtige komt neer op een vereenvoudigde vorm van een beslag onder derden dat zowel de verjaring stuit van de schuldvordering die de beslagen schuldenaar op de derde-beslagene heeft, als de verjaring van de eigen schuldvordering die de beslaglegger op de beslagen schuldenaar heeft vanaf de aanzegging of betekening van het beslag aan de beslagene schuldenaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 176

P.04.0397.N 22 juni 2004 AC nr. 347

De opsporingsbevoegdheid van de in artikel 14 van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen vermelde douaneambtenaren is niet afhankelijk van de omstandigheid dat enig vermoeden bestaat van een inbreuk inzake douane en accijnzen, maar deze ambtenaren hebben deze opsporingsbevoegdheid telkens wanneer het vermoeden rijst van een inbreuk op het W.I.G.B. of zijn uitvoeringsbesluiten.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 176, eerste en tweede lid

F.07.0076.N 12 november 2009 AC nr. 654

De controleambtenaren, die op grond van artikel 87 W.I.G.B. een visitatie doen in een inrichting waar automatische toestellen dienende tot ontspanning zijn opgesteld en die gemachtigd zijn tot het opsporen en het vaststellen van overtredingen in dat artikel bedoeld, kunnen tijdens die visitatie inlichtingen vragen aan de belastingplichtige en kunnen de uitleg van de belastingplichtige noteren in het proces-verbaal.

- BELASTING OP AUTOMATISCHE ONTSPANNINGSTOESTELLEN -

Art. 18, § 3, 10°

S.13.0099.N 8 december 2014 AC nr. 765

Wanneer de werkgever aan de werknemer een persoonlijke computer gratis ter beschikking stelt om voor persoonlijke doeleinden te gebruiken, dit is om thuis vrij te gebruiken, wordt de werknemer geacht een voordeel in natura te genieten ter waarde van het in artikel 18, §3, 10°, KB/WIB92 bepaalde forfait; het arrest dat onbetwist ervan uitgaat dat de verweerster aan haar werknemers een persoonlijke computer gratis ter beschikking stelt voor persoonlijk gebruik, maar oordeelt dat dit geen voordeel in natura oplevert omdat de eiser niet bewijst dat de werknemers privaat gebruik maken van de hun ter beschikking gestelde persoonlijke computer, verantwoordt zijn beslissing dat de verweerster de gevorderde bijdragen op voordelen in natura niet verschuldigd is, niet naar recht.

- LOON - Bescherming

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 18, § 3, 8

F.99.0010.N 28 september 2001 AC nr. ...

Art. 18 K.B. W.I.B. 1992 dat de forfaitaire waarde bepaalt van de anders dan in geld verkregen voordelen van alle aard en artikel 18, § 3, 8 dat meer in het bijzonder voor een hoofdmaaltijd die kosteloos wordt verstrekt de grondslag voor de raming van dit voordeel op 44 BEF per dag bepaalt, geldt voor kosteloos verstrekte maaltijden die voor de betrokken werknemers een voordeel inhouden waarvan de waarde forfaitair wordt geraamd: deze bepaling geldt daarentegen niet wanneer het toegekende voordeel bestaat uit het verstrekken van een maaltijdcheque waarvan de waarde gekend is en waarbij het voordeel in hoofde van de werknemer bestaat uit het verschil tussen de nominale waarde van de maaltijdcheque en de persoonlijke bijdrage van de werknemer.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 18, §§ 3, 6 en 8

F.00.0082.N 28 september 2001 AC nr. ...

De omvang van de sociale voordelen van de verkrijger die ingevolge artikel 38, 11° W.I.B. 1992 ten name van de verkrijger niet belastbaar zijn en evenmin door de werkgever kunnen worden afgetrokken, mag niet bepaald worden op grond van de regels van artikel 36 W.I.B. 1992, regels die verband houden met voordelen van alle aard anders dan in geld verkregen en waarvan de waarde door de Koning forfaitair kan worden geraamd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 18, §§ 3.2 en 4

F.03.0049.F 16 september 2004 AC nr. 415

Het voordeel in natura, namelijk het niet-kosteloos beschikken over een onroerend goed, heeft enkel tot gevolg dat de raming ervan wordt gewijzigd maar niet dat het niet-belastbaar wordt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

Art. 182

F.04.0045.F 14 juni 2007 AC nr. 327

Artikel 52 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 43 EG) staat in de weg aan de regeling van een Lidstaat, zoals die welke voortvloeit uit artikel 342, § 2, W.I.B. 1992 en uit artikel 182 van het K.B. W.I.B. 1992, die alleen voor niet-ingezeten belastingplichtigen voorziet in minimummaatstaven van heffing (1). (1) Cass., 7 okt. 2005, AR F.04.0045.F, nr 491.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Grondslagen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

Art. 182, § 1, en § 3, eerste lid

F.13.0111.N 22 mei 2014 AC nr. ...

Overdraagbare beroepsverliezen van vorige belastbare tijdperken waarvan het bestaan is bewezen, kunnen in mindering worden gebracht overeenkomstig artikel 342, §3, WIB92 van de volgens artikel 182 KB/WIB92 vastgestelde forfaitaire minimumwinst (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Allerlei

Art. 203

F.09.0025.N 20 mei 2010 AC nr. 353

Wanneer het verwerven van belastbare inkomsten door een niet-rijksinwoner werd beëindigd vóór 31 december, zijn de gronden van belastbaarheid vóór het einde van dat kalenderjaar weggevallen en dient het aanslagjaar naar dat jaar genoemd te worden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

Art. 204, 3°, a

F.98.0064.F 4 januari 1999 AC nr. ...

Baten uit een vrij beroep zijn belastbaar op het tijdstip waarop ze worden geïnd en niet op het tijdstip waarop de prestaties worden geleverd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Baten uit vrije beroepen en winstgevende bezigheden

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

Art. 204, 3°, b

F.96.0108.F 22 december 1997 AC nr. ...

De verzekeringspremies die door een vennootschap op aandelen zijn betaald met het oog op de samenstelling van een kapitaal dat moet dienen om een bestuurder van een vennootschap op aandelen een aanvullend pensioen te verzekeren, zijn voordelen van alle aard die gelijkgesteld moeten worden met een belastbare bezoldiging van de voormelde bestuurder, wanneer, enerzijds, de overeenkomst betreffende de onvoorwaardelijke belofte tot uitkering van een aanvullend pensioen tussen de vennootschap en de bestuurder en de vennootschap en de verzekeraar met veinzing zijn gesloten en, anderzijds, die voordelen tijdens het belastbare tijdperk aan de bestuurder zijn toegekend.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

F.96.0109.F 22 december 1997 AC nr. ...

Verzekeringspremies die door een werkgever worden betaald om een kapitaal samen te stellen waarmee aan zijn werknemer een aanvullend pensioen kan worden betaald, zijn voordelen van alle aard die de werknemer in dienst van een werkgever behaalt uit hoofde of ter gelegenheid van het uitoefenen van zijn beroepswerkzaamheid, wanneer de overeenkomst tussen de werkgever en de werknemer m.b.t. de belofte van een aanvullend pensioen en de verzekeringsovereenkomst tussen de werkgever en de verzekeraar met veinzing zijn gesloten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Art. 204, 4°, a

F.98.0103.F 19 april 1999 AC nr. ...

Diverse inkomsten, zoals occasionele of toevallige winsten of baten buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid, zijn belastbaar op het ogenblik dat hun bedrag daadwerkelijk wordt ontvangen en niet vanaf het ogenblik waarop de schuldvordering die eraan ten grondslag ligt zeker en vaststaand is, maar nog niet geïnd is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

F.98.0033.F 1 februari 1999 AC nr. ...

Diverse inkomsten, zoals occasionele of toevallige winsten of baten buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid, zijn belastbaar op het ogenblik dat hun bedrag daadwerkelijk wordt ontvangen en niet vanaf het ogenblik waarop de schuldvordering die eraan ten grondslag ligt zeker en vaststaand is, maar nog niet geïnd is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Art. 22, § 1, 1°

F.98.0095.F 13 mei 2002 AC nr. 290

De belastingwet wijkt uitdrukkelijk af van de regels van het boekhoudrecht, waar ze enerzijds bepaalt dat waardeverminderingen die geboekt worden op schuldvorderingen enkel mogen worden afgetrokken als de verliezen die door die verminderingen worden gecompenseerd, vaststaan, en waar ze anderzijds, in afwijking van die belastingregel, bepaalt dat de aftrek van waardeverminderingen die bedoeld zijn om waarschijnlijke verliezen te dekken, alleen toegestaan is m.b.t. de schuldvorderingen die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 4, § 1, 1°, K.B. 4 maart 1965 tot uitvoering van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1). (1) Zie cass., 21 feb. 1956 (A.C., 1956, 505) en de noot F.D.;. J. KIRKPATRICK, "Le régime fiscal des sociétés en Belgique", 2e ed, Brussel, 1995, nrs. 2.14, 2.15, 2.18, 2.31, 2.35, 2.36 en 2.39; J. KIRKPATRICK, "Convergence et divergences entre le droit comptable et le droit fiscal", in Nouvelles orientations en droit comptable, Commission droit et vie des affaires de la Faculté de droit de l'Université de Liège, Luik, 1994, pp. 115, 141 en 142.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 22, § 1, 2°

F.08.0094.N 22 april 2010 AC nr. 275

De fiscale bepalingen beletten de uitsluiting uit de winst van een globale, niet-geïndividualiseerde waardevermindering op schuldvorderingen, gebaseerd op statistische gegevens uit het verleden en wijken aldus uitdrukkelijk af van de boekhoudkundige normen voor de waardeverminderingen op schuldvorderingen, die wel forfaitaire waardeverminderingen toelaten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen

Art. 225

F.96.0082.F 29 september 1997 AC nr. ...

Het hof van beroep, dat kennisneemt van een beroep tegen de beslissing waarbij de belastingdirecteur belastingverhogingen oplegt, is alleen bevoegd om uitspraak te doen over de wettigheid van die verhogingen en over de omschrijving van de door de belastingplichtige begane overtreding; het is niet bevoegd om uitspraak te doen over de opportuniteit van die belastingverhoging en ook niet, in het belang van de belastingplichtige-eiser, over het bedrag ervan, door ter beoordeling daarvan feitelijke gegevens in aanmerking te nemen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 226

F.01.0079.F 19 juni 2003 AC nr. 369

Het arrest verantwoordt zijn beslissing naar recht wanneer het beslist dat de in artikel 226, C, K.B. tot uitvoering W.I.B. 1992 bedoelde belastingverhoging van 50 pct. terecht is toegepast, en daartoe vermeldt dat de belastingplichtige een gedeelte van zijn belastbare winst aan de fiscus heeft willen onttrekken en dat hij niet alleen de geest van de wet, maar ook de tekst van de belastingwet heeft miskend door onbestaande lasten af te trekken met het enige opzet belasting te ontduiken en aldus fiscale fraude heeft gepleegd (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 35

F.09.0076.N 20 mei 2010 AC nr. 358

De verschillende behandeling van de aftrekbaarheid van werkgeversbijdragen voor aanvullende verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood voor prestaties buiten de onderneming ten opzichte van deze binnen de onderneming die de bijdragen heeft gestort ten behoeve van zijn werknemers, is objectief en redelijk verantwoord; er bestaat immers in de context van artikel 49 W.I.B.(1992) een objectief en redelijk verband tussen, eendeels, de graad van aftrekbaarheid van de werkgeversbijdrage, en, anderdeels, het aantal jaren beroepswerkzaamheid bij de onderneming: de vereiste band met de uitoefening van de beroepswerkzaamheid is niet aanwezig voor de periode waarin de betrokken werknemer een beroepswerkzaamheid heeft uitgeoefend bij andere ondernemingen dan degene die aanspraak maakt op het recht op aftrek (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Door de invoering van artikel 35 K.B./W.I.B.(1992) heeft de Koning, op grond van de hem door artikel 59 W.I.B.(1992) verleende machtiging, voor de aftrekbaarheid van de werkgeversbijdragen voor aanvullende verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood een onderscheid gemaakt tussen de jaren gepresteerd in en deze buiten de onderneming, en hiermee een voorwaarde voor de aftrekbaarheid bepaald binnen de aan de Koning verleende bevoegdheid (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 35, § 2, 1°

F.00.0044.N 7 februari 2002 AC nr. 92

De werkgeversbijdragen voor aanvullende verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood worden als beroepskosten aangemerkt op voorwaarde onder meer dat de wettelijke en extra-wettelijke toekenningen naar aanleiding van de pensionering, uitgedrukt in jaarlijkse renten, niet meer bedragen dan 80 pct van de laatste normale bruto-jaarbezoldiging: hiertoe worden de gevestigde toekenningen, winstdeelnemingen inbegrepen, in aanmerking genomen. Deze over de looptijd van de polis te verwachten winstuitkeringen worden geraamd in geval van betaling van een eenmalige premie bij het aangaan van het contract.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 88 en bijlage III

C.03.0569.N 21 januari 2005 AC nr. 44

Nu in de regel het bij artikel 19, 3°bis, Hypotheekwet gevestigde voorrecht niet van toepassing is op de sociale-zekerheidsbijdragen van de werknemer en de bedrijfsvoorheffing die betrekking hebben op het loon waarop de werknemer recht had ingevolge prestaties geleverd voor het faillissement, volgt hieruit dat de curator de schuldvordering van de werknemer met betrekking tot voor het faillissement ontstane vorderingen dient te berekenen op grond van het brutoloon, verminderd met de sociale-zekerheidsbijdrage van de werknemer en met de forfaitair berekende bedrijfsvoorheffing, vastgesteld op grondslag van de bruto-inkomsten verminderd met de verplichte sociale inhoudingen, en de ingehouden bedrijfsvoorheffing doorstort aan het bestuur als de rang van de respectieve voorrechten dit toestaat (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Nu in de regel het bij artikel 19, 3°bis, Hypotheekwet gevestigde voorrecht niet van toepassing is op de sociale-zekerheidsbijdragen van de werknemer en de bedrijfsvoorheffing die betrekking hebben op het loon waarop de werknemer recht had ingevolge prestaties geleverd voor het faillissement, volgt hieruit dat de curator de schuldvordering van de werknemer met betrekking tot voor het faillissement ontstane vorderingen dient te berekenen op grond van het brutoloon, verminderd met de sociale-zekerheidsbijdrage van de werknemer en met de forfaitair berekende bedrijfsvoorheffing, vastgesteld op grondslag van de bruto-inkomsten verminderd met de verplichte sociale inhoudingen, en de ingehouden bedrijfsvoorheffing doorstort aan het bestuur als de rang van de respectieve voorrechten dit toestaat (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

C.95.0392.N 23 mei 1996 AC nr. ...

Nu in de regel het bij artikel 19, 3°bis, Hypotheekwet gevestigde voorrecht niet van toepassing is op de sociale zekerheidsbijdragen van de werknemer en de bedrijfsvoorheffing die betrekking hebben op het loon waarop de werknemer recht had ingevolge prestaties geleverd vòòr het faillissement, volgt hieruit dat de curator de schuldvordering van de werknemer met betrekking tot vòòr het faillissement ontstane vorderingen dient te berekenen op grond van het bruto-loon, verminderd met de sociale zekerheidsbijdrage van de werknemer en met de forfaitair berekende bedrijfsvoorheffing, vastgesteld op grondslag van de bruto-inkomsten verminderd met de verplichte sociale inhoudingen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Nu in de regel het bij artikel 19, 3°bis, Hypotheekwet gevestigde voorrecht niet van toepassing is op de sociale zekerheidsbijdragen van de werknemer en de bedrijfsvoorheffing die betrekking hebben op het loon waarop de werknemer recht had ingevolge prestaties geleverd vòòr het faillissement, volgt hieruit dat de curator de schuldvordering van de werknemer met betrekking tot vòòr het faillissement ontstane vorderingen dient te berekenen op grond van het bruto-loon, verminderd met de sociale zekerheidsbijdrage van de werknemer en met de forfaitair berekende bedrijfsvoorheffing, vastgesteld op grondslag van de bruto-inkomsten verminderd met de verplichte sociale inhoudingen.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

Artt. 131 en 231

F.07.0081.N 10 oktober 2008 AC nr. 540

Wanneer een enkele aanslag die betrekking heeft op directe belastingen, opcentiemen en een aanvullende gemeentebelasting, onder een verkeerde gemeente gevestigd is, is de aanslag niet rechtsgeldig gevestigd (1). (1) Zie Cass., 15 sept. 2000, AR F.98.0126.N, A.C., 2000, nr 472.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Artt. 133 en 136

F.06.0069.F 8 februari 2008 AC nr. 98

Het arrest beslist naar recht dat het aanslagbiljet dat is toegestuurd aan de belastingschuldige, die niet degene is ten name van wie de belasting verkeerdelijk werd ingekohierd, regelmatig is wanneer het op grond van zijn vaststellingen oordeelt dat het geenszins bewezen is dat de vergissing bij de inkohiering die enkel de benaming betrof de belastingschuldige zou hebben geschaad.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagbiljet

Artt. 145, tweede lid, en 164, § 4

F.09.0043.N 20 mei 2010 AC nr. 354

De derde-houder die tot rechtstreeks schuldenaar wordt verklaard en de derde-beslagene die veroordeeld wordt tot de oorzaken en kosten van het beslag omdat zij niet voldeden aan de verplichting om de verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 1452 van het Gerechtelijk Wetboek, staan in de mate van hun veroordeling in voor de schuld van de beslagene; de derde-houder is dan met de beslagene tegenover de beslagleggende schuldeiser gehouden als in solidum gehouden schuldenaars waarop de artikelen 1206 en 2249, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 147 en 164

C.94.0357.N 25 april 1997 AC nr. ...

De door het bestuur ingestelde vervolgingen en de voorafgaande beslissing van de ontvanger om op die wijze uit te voeren, zijn uitvoeringsdaden die rechtstreeks voortspruiten uit de wet en zijn geen bestuurshandelingen in de zin van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 die uitdrukkelijk dienen te worden gemotiveerd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Het bestuur dat de invordering vervolgt van de directe belastingen die niet binnen de wettelijke termijnen zijn voldaan, is niet verplicht voorafgaandelijk een aanmaning te sturen aan de belastingplichtige die niet tijdig heeft betaald.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 164, §§ 1, 3, en 4, en 165, §§ 2 en 3

C.03.0128.F 16 december 2005 AC nr. 679

Het vereenvoudigd uitvoerend beslag onder derden dat ofwel door de ontvanger, ofwel door de met de invordering belaste ambtenaar wordt gelegd, heeft niet tot gevolg dat het bedrag van het derdenbeslag definitief aan de beslagleggende schuldeiser wordt toegekend; ingeval vroeger door een schuldeiser beslag werd gelegd op het vermogen van de schuldenaar, wordt het bedrag van het derdenbeslag onderworpen aan de samenloop van diens schuldeisers (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Artt. 166, § 2 en § 3, en 143

F.07.0072.N 12 december 2008 AC nr. 729

De rechter kan, op vraag van de schuldenaar, de vrijgave van de door de ontvanger der directe belastingen op een betwiste schuld aangezuiverde som bevelen indien de betwisting hem kennelijk gegrond voorkomt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 200, a en 204, 4°, a

F.10.0050.N 6 mei 2011 AC nr. ...

Als diverse inkomsten in de zin van artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) zijn alleen belastbaar, de inkomsten die de belastingplichtige behaald of verkregen heeft of geacht wordt behaald of verkregen te hebben gedurende het belastbare tijdperk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

Artt. 88 en 90, § 1 en bijlage III

C.04.0179.N 21 januari 2005 AC nr. 45

Wanneer de curator de verdeling doet en aan de werknemers een bedrag uitbetaalt ingevolge een aangifte van schuldvordering voor de vergoeding verschuldigd ingevolge de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, moet hij zelf het deel van de verschuldigde bedrijfsvoorheffing berekenen, inhouden en in voorkomend geval aan de Staat storten, ook al heeft de Staat voor dat bedrag nog geen aangifte gedaan van schuldvordering.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

thans art. 24

F.95.0076.N 19 november 1998 AC nr. ...

Voorzieningen voor risico's en lasten worden uit de winsten gehouden naar gelang van hun waarschijnlijkheid volgens de aan gang zijnde gebeurtenissen en voor zover zij op de uitslagen van dat tijdperk drukken.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

thans artt. 146 en 147

C.95.0066.N 30 mei 1997 AC nr. ...

De ontvanger der directe belastingen, wiens bevoegdheid beperkt wordt door de wet tot de invordering van belastingen en aankleven, is niet bevoegd om een vordering tot schadevergoeding op grond van artikel 1382 B.W. in te stellen voor schade geleden door de Schatkist van de Belgische Staat.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

thans artt. 75 en 76

F.95.0034.N 16 oktober 1997 AC nr. ...

Tenzij de wet anders bepaalt, zijn alle inkomsten van een belastingplichtige, met name de winsten van een handelsvennootschap, in België belastbaar, onverschillig of ze in België dan wel in het buitenland zijn verkregen: die regel wordt o.m. toegepast in de artt. 66 en 67 K.B. W.I.B., waarin regels worden gegeven voor de aftrek van vrijgestelde inkomsten verkregen in binnen- of buitenland.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

Art. 100, § 1, derde lid

S.05.0064.F 12 juni 2006 AC nr. 325

De onmogelijkheid voor de werknemer om zijn werk te verrichten t.g.v. een ongeval of een ziekte, die de uitvoering van de arbeidsovereenkomst schorst en gewaardeerd wordt t.a.v. de overeengekomen arbeid, kan niet worden gelijkgesteld met primaire arbeidsongeschiktheid in de zin van de verplichte ziekte- en invaliditeitswetgeving, aangezien het gewone beroep van de betrokkene ten aanzien waarvan de vermindering van het vermogen tot verdienen in de regel moet worden gewaardeerd tijdens de eerste zes maanden van die primaire arbeidsongeschiktheid, niet noodzakelijkerwijs het beroep is dat de werknemer het laatst heeft uitgeoefend; die werknemer is bijgevolg niet verplicht uitgesloten van het voordeel van de tijdelijke werkloosheidsuitkeringen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 100, § 1, eerste en derde lid

S.96.0069.F 20 januari 1997 AC nr. ...

Op de verplichting van artikel 100, § 1, eerste en derde lid, Z.I.V.-wet 1994 om de vermindering van het vermogen tot verdienen van de werknemer te waarderen in vergelijking met de beroepen die de wet bepaalt, wordt geen uitzondering gemaakt voor de werknemer die enkel in een beschutte werkplaats heeft gewerkt.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Na de eerste zes maanden van primaire arbeidsongeschiktheid kan een werknemer ten laste blijven van zijn verzekeringsinstelling, op voorwaarde dat de bij de wet bepaalde vermindering van zijn vermogen tot verdienen bestaat zowel in vergelijking met hetgeen een persoon van dezelfde stand en met dezelfde opleiding kan verdienen door zijn werkzaamheid in de beroepencategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door de betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt werd als in vergelijking met wat een dergelijke persoon kan verdienen door zijn werkzaamheid in de verschillende beroepen die hij heeft uitgeoefend of zou hebben kunnen uitoefenen uit hoofde van zijn beroepsopleiding.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 136

C.06.0631.F 21 april 2008 AC nr. 234

Het bestreden arrest, dat bij het begroten van het bedrag van de uitkering dat aan de getroffene van het ongeval naar gemeen recht verschuldigd is, rekening houdt met de werkloosheidsuitkeringen die hij ontvangen heeft, maar dat, wat dat betreft, beslist dat de verzekeringsinstelling haar vordering niet correct heeft gesteld door rekening te houden met de rechten die de getroffene overeenkomstig het gemeen recht heeft, weigert niet de percentages van arbeidsongeschiktheid in aanmerking te nemen die de eiser heeft erkend voor de toekenning van de aan zijn aangeslotene gestorte uitkeringen en oefent bijgevolg geen kritiek uit op de beslissing van de verzekeringsinstelling over de staat van arbeidsongeschiktheid van die aangeslotene, zodat het zijn beslissing naar recht verantwoordt (1). (1) Zie Cass., 9 feb. 2004, AR C.01.0127.F, AC, 2004, nr. 68.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 136, § 2

C.05.0114.N 3 april 2006 AC nr. 191

Het recht waarover de verzekeringsinstelling tegen de aansprakelijke derde beschikt is beperkt enerzijds, tot het bedrag van de door de verzekeringsinstelling aan de benadeelde verleende prestatie, anderzijds, tot het maximumbedrag van de schadeloosstelling waartoe de derde, die de schade heeft veroorzaakt, in gemeen recht jegens het slachtoffer gehouden is inzake vergoeding wegens het verlies of de vermindering van het vermogen om door het verrichten van arbeid inkomsten te verwerven (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 2003, AR C.02.0582.N, nr 511.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 136, § 2, achtste lid

C.02.0582.N 20 oktober 2003 AC nr. 511

De verzekeringsinstelling die op grond van de Z.I.V.-wet ongeschiktheidsuitkeringen heeft toegekend, is voor het gehele bedrag ervan in de plaats gesteld van haar rechthebbende, ten aanzien van diegene die, op grond van het gemene recht, voor de ongeschiktheid aansprakelijk is, met deze beperking dat het bedrag van de vordering van de verzekeringsinstelling niet hoger kan zijn dan het bedrag dat de rechthebbende in het gemene recht zou toekomen voor de veroorzaakte ongeschiktheid.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 136, § 2, derde en vierde lid

C.06.0078.F 22 oktober 2007 AC nr. 497

De verzekeringsinstelling die geneeskundige verstrekkingen heeft verleend aan één van zijn verstrekkingsgerechtigde leden die door een wegverkeersongeval is getroffen, en die aldus in de plaats van die getroffene wordt gesteld, kan, net als hij, tegen de veroorzaker van de schade het vermoeden van aansprakelijkheid aanvoeren dat door artikel 1384, eerste lid, B.W., is ingevoerd, enkel en alleen ten gunste van de personen die rechtstreeks schade hebben geleden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

- INDEPLAATSSTELLING -

Wanneer een verzekeringsinstelling geneeskundige verstrekkingen heeft verleend aan één van haar verstrekkingsgerechtigde leden die door een wegverkeersongeval is getroffen, en de veroordeling vordert van de voor het ongeval aansprakelijke persoon tot terugbetaling van de verleende verstrekkingen, dan stelt zij geen andere rechtsvordering in dan die van de getroffene, maar stelt zij, bij een afzonderlijke eis, de rechtsvordering in tot betaling van de schadeloosstelling van de getroffene zelf (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Art. 136, § 2, derde lid

S.03.0103.F 8 maart 2004 AC nr. 131

De artikelen 63, § 2, Arbeidsongevallenwet en 136, § 2, derde lid, Z.I.V.-wet 1994, die voorzien in een afzonderlijke en volledige voorlopige regeling wanneer de arbeidsongevallenverzekeraar de toepassing van de Arbeidsongevallenwet op het geval betwist of weigert het geval ten laste te nemen, en artikel 66 van de Arbeidsongevallenwet dat voorziet in de mogelijkheid van de toekenning van een voorschot wanneer de toepassing van de wet niet wordt betwist, sluiten uit dat de rechter bij wie het geschil over de zaak zelf betreffende het arbeidsongeval aanhangig is gemaakt, enige andere voorlopige maatregel kan bevelen (1). (1) Zie conl. O.M. in Bull. en Pas., 2004, nr ...

- ARBEIDSONGEVAL - Schade

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Art. 136, § 2, eerste en vierde lid

C.11.0036.N 31 oktober 2011 AC nr. ...

Uit artikel 136,§2, eerste en vierde lid ZIV-wet volgt dat de in die wet bepaalde prestaties niet kunnen gecumuleerd worden met de krachtens het gemeen recht of een andere wetgeving verschuldigde vergoedingen wanneer die prestaties en vergoedingen dezelfde schade of hetzelfde gedeelte van die schade dekken(1). (1) Zie Cass. 9 februari 2004,AR C.01.0127.F, AC 2004, nr.68;

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

C.07.0531.N 22 september 2008 AC nr. 490

Het in de artikelen 136, § 2, eerste en vierde lid van de wet van 14 juli 1994, neergelegde verbod om de in de wet bedoelde prestaties te cumuleren met de vergoedingen verschuldigd krachtens het gemeen recht of krachtens een andere Belgische of buitenlandse wetgeving en de indeplaatsstelling van de verzekeringsinstelling in de rechten van de rechthebbende zijn alleen van toepassing in zoverre die prestaties en vergoedingen betrekking hebben op dezelfde schade of hetzelfde deel van de schade (1). (1) Zie Cass., 4 mei 1988, AR 6476, AC, 1987-1988, nr 547. Zie Cass., 10 feb. 1992, AR 9293, AC, 1992, nr 300. Zie Cass., 22 okt. 1993, AR 8034, AC, 1993, nr 424.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Wanneer de verzekeringsinstelling arbeidsongeschiktheidsuitkeringen heeft betaald voor een bepaalde periode, treedt zij niet in de rechten van de rechthebbende met betrekking tot de bedragen die de aansprakelijke naar gemeen recht verschuldigd is voor een daaropvolgende periode, nu de gemeenrechtelijke vergoeding in dat geval niet hetzelfde deel van de schade dekt als de door de verzekeringsinstelling betaalde arbeidsongeschiktheidsuitkeringen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

C.06.0350.F 8 oktober 2007 AC nr. 458

De verzekeringsinstelling die de getroffene prestaties heeft verleend, treedt in de rechten van de rechthebbende voor het geheel van de verleende prestaties; het bedrag van de schade van de rechthebbende, gelijk aan het gedeelte van de medische kosten dat de wetgeving betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen te zijnen laste laat, wordt niet uitgesloten van de indeplaatsstelling van de verzekeringsinstelling (1). (1) Zie Cass., 20 april 1982, AR 7059, AC, 1981-82, nr. 483; 18 nov. 1986, AR 9974, AC, 1986-87, nr. 171; 11 april 1988, AR 5851, AC, 1988-89, nr. 483; 12 nov. 1990, AR 7195, AC, 1990-91, nr. 142.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 136, § 2, eerste lid

C.06.0675.F 21 april 2008 AC nr. 235

De verzekeringsinstelling, die aan de getroffene van schade voortvloeiend uit ziekte, letsels, functionele stoornissen of overlijden, één van de bij de verplichte verzekering bepaalde prestaties heeft verleend, treedt in de rechten van de getroffene tot beloop van het bedrag van die prestatie, op het totaalbedrag van de geldsommen die de aansprakelijke derde of zijn verzekeraar, rekening houdend met de mogelijke verdeling van de aansprakelijkheid, verschuldigd zijn ter vergoeding van die schade, zonder dat vereist is dat de geldsommen waarvoor de indeplaatsstelling geldt, hetzelfde bestanddeel van de schade vergoeden als dat waarmee de toegekende prestatie overeenstemt, mits het bestanddeel van de schade die door die geldsommen vergoed wordt, de toekenning van een prestatie van de verplichte verzekering kon verantwoorden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 136, § 2, eerste, derde, vierde, zesde en zevende lid

C.09.0320.N 15 maart 2010 AC nr. 181

De omstandigheid dat het vonnis dat de vergoedingsplichtige tot schadeloosstelling veroordeelt aan de verzekeringsinstelling gemeen is verklaard, doet geen afbreuk aan de voormelde verwittigingsplicht van de vergoedingsplichtige en heeft alleen tot gevolg dat deze geen afschrift van dat vonnis moet overmaken bij de verwittiging dat hij het voornemen heeft tot schadeloosstelling over te gaan.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Uit het eerste, derde, vierde, zesde en zevende lid van artikel 136, § 2 van de Z.I.V.-wet volgt dat de omstandigheid dat een vonnis de vergoedingsplichtige veroordeelt tot schadeloosstelling ten aanzien van de rechthebbende, de verzekeringsinstelling enerzijds niet ontslaat van haar verplichting om de door de Z.I.V.-wet bepaalde prestaties uit te keren totdat het vonnis daadwerkelijk werd uitgevoerd en zij van de uitvoering, minstens van het voornemen daartoe, op de hoogte is gebracht door de vergoedingsplichtige, en anderzijds haar niet het recht ontneemt door middel van haar subrogatoir verhaalsrecht de terugbetaling te vorderen van de prestaties die zij heeft uitgekeerd totdat zij door de vergoedingsplichtige werd ingelicht overeenkomstig het zesde lid van voormeld artikel (1). (1) Zie Cass., 29 mei 2006, AR C.05.0253.N, AC, 2006, nr 294.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 136, § 2, vierde lid

C.10.0743.N 31 oktober 2011 AC nr. ...

Uit artikel 136, §2, vierde lid ZIV-wet volgt dat de verzekeringsinstelling die aan het slachtoffer van schade voortvloeiend uit ziekte, letsels, functionele stoornissen of overlijden, de bij de verplichte verzekering bepaalde prestaties heeft verleend, in de rechten van het slachtoffer treedt voor het geheel van de door haar verleende prestaties, tot beloop van het bedrag dat de aansprakelijke derde of zijn verzekeraar in gemeen recht verschuldigd is ter vergoeding van die schade(1). Zie Cass. 16 november 2009,AR C.09.0256.N, AC 2009, nr.667, met conclusie advocaat – generaal Mortier.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

C.09.0135.N 16 november 2009 AC nr. 665

Wanneer de verzekeringsinstelling van de aansprakelijke derde vergoeding vordert voor de aan het slachtoffer uitgekeerde prestaties, oefent zij krachtens de indeplaatstelling ingevolge artikel 136, § 2, vierde lid van de ZIV-wet 1994, geen andere vordering uit dan deze van het slachtoffer zelf (1). (1) Zie Cass., 3 sept. 2003, AR P.03.0256.F, AC, 2003, nr 410.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- INDEPLAATSSTELLING -

Wanneer het slachtoffer in eerste aanleg reeds zelf een vordering tot schadevergoeding heeft ingesteld tegen de aansprakelijke derde, verhindert artikel 812, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, de indeplaatsgestelde verzekeringsinstelling niet om voor het eerst in hoger beroep tussen te komen tot verkrijging van een veroordeling van de aansprakelijke derde.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

C.09.0256.N 16 november 2009 AC nr. 667

Uit artikel 136, § 2, vierde lid Z.I.V.-wet volgt dat de verzekeringsinstelling die aan het slachtoffer van schade voortvloeiend uit ziekte, letsels, functionele stoornissen of overlijden, de bij de verplichte verzekering bepaalde prestaties heeft verleend, in de rechten van het slachtoffer treedt voor het geheel van de door haar verleende prestaties, tot beloop van het totaalbedrag van de geldsommen, die de aansprakelijke derde of zijn verzekeraar, rekening houdend met de mogelijke verdeling van de aansprakelijkheid, in gemeen recht verschuldigd zijn ter vergoeding van die schade. Die subrogatie is niet beperkt tot een breukdeel van de verleende prestaties dat evenredig is aan het aandeel van de derde in de aansprakelijkheid voor de veroorzaakte schade (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- INDEPLAATSSTELLING -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

S.08.0122.F 23 maart 2009 AC nr. 212

De werkzoekende, die tewerkgesteld wordt door een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap en die getroffen wordt door een arbeidsongeval, heeft geen recht op de prestaties van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, maar wel op die van de verzekeringsmaatschappij, die dezelfde bescherming als die van de Arbeidsongevallenwet waarborgt.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De verzekeringsinstelling die aan de door een arbeidsongeval getroffen werknemer van een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap verzekeringsprestaties heeft toegekend, terwijl deze hierop geen recht had, wordt niet in de plaats van de getroffene gesteld om die prestaties terug te vorderen van de verzekeringsmaatschappij, die dezelfde bescherming als die van de Arbeidsongevallenwet waarborgt.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

P.07.1816.F 21 januari 2009 AC nr. 52

Het vonnis dat vermeldt dat de bedragen die het van de grondslag van de subrogatoire rechtsvordering van de verzekeringsinstelling uitsluit, een andere schade dekken dan die welke door de fout van de beklaagde is veroorzaakt en, bijgevolg, geen bedragen zijn die krachtens het gemeen recht zijn verschuldigd, verantwoordt zijn beslissing naar recht.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- INDEPLAATSSTELLING -

S.99.0091.N 7 februari 2000 AC nr. ...

In een geschil over de terugvordering door de verzekeringsinstelling tegen degene die voor het ongeval aansprakelijk is, van de bedragen die zij aan haar verzekerde heeft uitgekeerd, volgt niet uit het feit dat die bedragen bewezen zijn dat er een oorzakelijk verband is tussen de bedragen en het ongeval.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

P.95.0730.F 3 januari 1996 AC nr. ...

De vernietiging, op de voorziening van een burgerlijke partij aan wie een ongeval is overkomen, van de beslissing op de burgerlijke rechtsvordering van de getroffene tegen de beklaagde, heeft de vernietiging tot gevolg van de beslissing op de burgerlijke rechtsvordering, die tegen dezelfde beklaagde is ingesteld door een andere, in de plaats van eerstgenoemde getreden burgerlijke partij, met name de verzekeringsinstelling die aan de getroffene ziekte- en invaliditeitsuitkeringen heeft toegekend.~

- INDEPLAATSSTELLING -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij

P.94.1227.F 15 februari 1995 AC nr. ...

De verzekeringsinstelling die prestaties heeft verleend aan de persoon die schade heeft geleden waarvoor een derde ten dele aansprakelijk is, treedt in de plaats van de rechthebbende tot beloop van het geheel van de sommen die krachtens het gemeen recht aan de getroffene verschuldigd zijn ter vergoeding van dezelfde schade, ongeacht de mate waarin de getroffene aansprakelijk is verklaard.~

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 136, § 2, vijfde lid

C.05.0114.N 3 april 2006 AC nr. 191

De rechten van de verzekeraar van de geneeskundige verzorging kunnen niet worden bepaald op grond van de rechten die aan de getroffene naar gemeen recht worden toegekend op basis van een verslag van deskundigen welke in der minne zijn aangewezen bij een overeenkomst tussen de getroffene en de verzekeraar van de aansprakelijke derde (1). (1) Cass., 19 okt. 1994, AR P.94.0587.F, nr 441.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

C.04.0306.F 27 februari 2006 AC nr. 110

De overeenkomst die tot stand gekomen is tussen de getroffene door een ongeval en de derde aansprakelijke kan alleen tegen de ziekte- en invaliditeitsverzekeraar worden aangevoerd als hij daarmee instemt (1). (1) Zie Cass., 12 juni 1986, AR 7414, nr 642; 8 feb. 1990, AR 8522, nr 354; 11 okt. 1999, AR C.98.0421.N, nr 522.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 136, § 2, zevende lid

C.09.0320.N 15 maart 2010 AC nr. 181

De door de vergoedingsplichtige gedane betalingen aan het slachtoffer overeenkomstig artikel 136, § 2, zevende lid Z.I.V.-wet kunnen niet aan de verzekeringsinstelling worden tegengeworpen ingeval de vergoedingsplichtige zou nagelaten hebben de verzekeringsinstelling van deze betalingen te verwittigen, zodat de vordering van de verzekeringsinstelling geen onsplitsbaar geschil betreft waarbij het slachtoffer zelf had moeten betrokken worden.

- ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) -

Art. 141, § 2

D.00.0032.N 20 december 2001 AC nr. ...

Een sanctie opgelegd door de beperkte kamer van de dienst voor geneeskundige contrôle is geen strafmaatregel in de zin van het E.V.R.M. en van het I.V.B.P.R.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

- GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Art. 16, § 1, 5°

S.08.0017.F 13 oktober 2008 AC nr. 543

In geval van niet-naleving van de termijn waarbinnen de beslissing van de leidend ambtenaar om hoger beroep in te stellen, ter goedkeuring aan de algemene raad moet worden voorgelegd, verliest deze zijn bevoegdheid om op een latere dan de eerstvolgende vergadering die beslissing goed te keuren (1). (1) Cass., 13 dec. 2004, AR S.04.0025.F, AC, 2004, nr. 609, met concl. eerste adv.-gen. J.-F. Leclercq, in Pas., 2004, nr. 609.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

De goedkeuring, door de algemene raad, van de beslissing van de leidend ambtenaar van de dienst voor geneeskundige verzorging om in geval van dringende noodzakelijkheid hoger beroep in te stellen, vormt een voorwaarde voor het regelmatig instellen van dat hoger beroep.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Het besluit van de minister tot goedkeuring van de beslissing van de leidend ambtenaar van de dienst voor geneeskundige verzorging om hoger beroep in te stellen, vormt een besluit in de zin van artikel 159 Gw. (1). (1) Cass., 9 jan. 2002, A.C., 2002, nr. 14; 12 sept. 1997, A.C., 1997, nr. 329.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

De termijn waarbinnen de beslissing van de leidend ambtenaar van de dienst voor geneeskundige verzorging om in geval van dringende noodzakelijkheid hoger beroep in te stellen, ter goedkeuring aan de algemene raad van de dienst voor geneeskundige verzorging moet worden voorgelegd, is strikt van toepassing.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Wanneer de leidend ambtenaar van de dienst voor geneeskundige verzorging, met toepassing van artikel 16, § 1, 5°, gecoörd. W 14 juli 1994, beslist om hoger beroep in te stellen en die beslissing door de algemene raad goedgekeurd moet worden op zijn eerstvolgende vergadering, vormt die goedkeuring een bij de wet voorgeschreven handeling in de zin van artikel 21, eerste lid, W. 25 april 1963, dat bepaalt dat, wanneer het betrokken organisme in gebreke blijft om een maatregel te treffen of een handeling te verrichten die door de wet of de verordeningen zijn voorgeschreven, de minister van wie het organisme afhangt zich in zijn plaats kan stellen na het verzocht te hebben de maatregelen te nemen of de noodzakelijke handelingen te verrichten binnen een door hem gestelde tijd, die niet minder dan acht dagen mag bedragen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

S.04.0025.F 13 december 2004 AC nr. 609

Wanneer de leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige verzorging, in geval van dringende noodzakelijkheid, beslist tegen een vonnis hoger beroep in te stellen, moet dat hoger beroep, met naleving van de voorgeschreven reglementaire vormvereisten, ter goedkeuring aan de Algemene raad van de verzekering voor geneeskundige verzorging worden voorgelegd op zijn eerstvolgende vergadering (1). (1) Zie concl. O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 164

S.05.0102.N 22 september 2008 AC nr. 126

De termijn om hoger beroep aan te tekenen in een geschil tot terugvordering, krachtens artikel 164, Z.I.V.-wet 1994, neemt geen aanvang op het tijdstip van de kennisgeving van de bestreden beslissing bij gerechtsbrief aan partijen, doch wel bij de betekening van deze beslissing.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

Art. 167, laatste lid

S.99.0197.N 27 november 2000 AC nr. ...

Het koninklijk besluit van 25 juni 1997 tot vaststelling van het tarief van de erelonen en kosten voor de deskundigen aangewezen door de arbeidsgerechten inzake de geschillen betreffende de regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, is van toepassing op geschillen over de toepassing van de uitkeringsverzekering voor werknemers en voor zelfstandigen waarin een medisch expert wordt aangewezen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 167, tweede lid

S.06.0032.F 18 december 2006 AC nr. 657

De socialezekerheidsinstellingen en de diensten belast met de betaling van sociale prestaties zijn gehouden de belanghebbenden, uiterlijk op het moment van de uitvoering, in kennis te stellen van iedere hen betreffende gemotiveerde individuele beslissing; de kennisgeving moet bovendien de bestaande mogelijkheden tot beroep vermelden, alsmede de vormen en termijnen die ter zake moeten worden nageleefd, en de Koning bepaalt hoe en wanneer de kennisgeving gebeurt, alsook de gevallen waarin de kennisgeving niet hoeft plaats te vinden of waarin ze op het ogenblik van de uitvoering gebeurt; de Koning bezit op grond van die wetsbepaling echter geen verordenende bevoegdheid om de wettelijke termijnen waarbinnen de beroepen tegen de beslissingen van de socialezekerheidsinstellingen die bevoegd zijn voor de toekenning, betaling of terugvordering van prestaties, op straffe van verval ingesteld moeten worden, te wijzigen, zelfs niet om ze te verlengen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Art. 174, eerste lid, 1°

S.05.0136.F 6 november 2006 AC nr. 539

De omstandigheid dat de rechtsvordering tot betaling van prestaties van de uitkeringsverzekering verjaard is, sluit niet uit dat de persoon die deze prestaties had moeten ontvangen, van de Z.I.V.-verzekeringsinstelling een schadeloosstelling kan vorderen voor een bedrag gelijk aan die prestaties, op grond van de gemeenrechtelijke regeling voor aansprakelijkheid buiten overeenkomst (1). (1) Zie Cass., 25 nov. 2002, AR S.00.0036.F, nr 623, met concl. O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Nalatigheid - Onvoorzichtigheid

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Rechtspersonen

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 174, eerste lid, 5° en 6°, en derde lid

S.05.0071.F 4 december 2006 AC nr. 618

De verjaringstermijn bedraagt vijf jaar, als het ten onrechte verlenen van prestaties ten laste van de arbeidsongeschiktheidsverzekering of van de ziektekostenverzekering het gevolg is van bedrieglijke handelingen van de begunstigde; noch uit de overweging dat de rechthebbende zich op de hoogte had kunnen stellen over zijn verplichtingen t.a.v. zijn verzekeringsinstelling, noch uit de vaststelling dat de gerechtigde de voortzetting van een activiteit niet aan zijn verzekeringsinstelling had aangegeven, kan wettig het bestaan van bedrieglijke handelingen worden afgeleid die het verlenen van onverschuldigde prestaties zouden hebben veroorzaakt.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 42

C.02.0593.N 3 mei 2004 AC nr. 232

Uit de bepaling dat de financiële en administratieve betrekkingen tussen de rechthebbenden en de verzekeringsinstellingen eensdeels, en de apothekers, de verplegingsinrichtingen, de kinesitherapeuten, de logopedisten, de verstrekkers van prothesen, toestellen en implantaten en de in artikel 34, 11°, 12° en 18° van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen bedoelde diensten en inrichtingen anderdeels, normaal bij overeenkomst worden geregeld, blijkt niet dat in een overeenkomst tussen verplegingsinrichtingen en verzekeringsinstellingen geen onderscheid zou mogen worden gemaakt naargelang de belanghebbenden al dan niet effectief in het ziekenhuis zijn opgenomen.

- GENEESKUNDE - Algemeen

Art. 50, § 6, eerste en tweede lid

C.09.0266.F 23 november 2009 AC nr. 684

De rechter mag het overeengekomen beding uit de opnameverklaring niet toepassen, dat betrekking heeft op de termijnen waarbinnen de patiënt zijn inkomen moet meedelen en dat afwijkt van de wetsbepalingen van openbare orde, die verbieden om honorariumsupplementen aan te rekenen wanneer het inkomen van de rechthebbende onder de daarin bepaalde maximumbedragen blijft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- GENEESKUNDE - Algemeen

- ARTS -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Art. 57

C.10.0617.N 3 juni 2011 AC nr. ...

Het verbod op ereloonsupplementen voor artsen, voor de forfaitaire honoraria per opname en/of per verpleegdag te betalen, geldt voor de verstrekkingen inzake klinische biologie, ongeacht of de tegemoetkoming geheel dan wel gedeeltelijk forfaitair wordt betaald (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde

Art. 64, laatste lid

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

De wettelijke bepaling op grond waarvan de honoraria kunnen worden beperkt in geval van gebruik van zware medische apparatuur of zware medisch-technische diensten zonder toestemming impliceert niet dat de inning van de honoraria in beginsel rechtmatig is noch dat de bij een vroegere wet bepaalde straffen zijn opgeheven; zij legt enkel een bijkomende straf op die bestaat in de beperking van de honoraria.~

- GENEESKUNDE - Allerlei

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Art. 76quater, § 2, laatste lid

P.00.1267.N 10 oktober 2000 AC nr. ...

De Z.I.V.-instelling heeft, krachtens artikel 76quater Z.I.V.-wet, tegenover het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, een eigen recht van terugvordering van de verleende prestaties, in dezelfde gevallen en in dezelfde mate als de benadeelde een recht van vergoeding ten laste van dit fonds heeft (1) (2). (1) Zie cass., 29 sept. 1995, AR C.95.0003.F, nr. 408. (2) Art. 76 quater, § 2, laatste lid, van de Z.I.V.-wet van 9 augustus 1963 is vervangen door artikel 136, § 2, achtste lid, Z.I.V.-wet, zoals bekrachtigd bij wet van 9 jan. 1995; de artikel 49 en 50 van de wet van 9 juli 1975 zijn vervangen door de artikelen 79 en 80, ingevolge het K.B. van 12 augustus 1994.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

De Z.I.V.-instelling heeft, krachtens artikel 76quater Z.I.V.-wet, tegenover het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, een eigen recht van terugvordering van de verleende prestaties, in dezelfde gevallen en in dezelfde mate als de benadeelde een recht van vergoeding ten laste van dit fonds heeft (1) (2). (1) Zie cass., 29 sept. 1995, AR C.95.0003.F, nr. 408. (2) Art. 76 quater, § 2, laatste lid, van de Z.I.V.-wet van 9 augustus 1963 is vervangen door artikel 136, § 2, achtste lid, Z.I.V.-wet, zoals bekrachtigd bij wet van 9 jan. 1995; de artikel 49 en 50 van de wet van 9 juli 1975 zijn vervangen door de artikelen 79 en 80, ingevolge het K.B. van 12 augustus 1994.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 93

S.04.0135.F 17 januari 2005 AC nr. 32

De feitelijk gescheiden echtgenoot valt ten laste van de gerechtigde van de invaliditeitsuitkering wanneer hij bij rechterlijke beslissing een uitkering tot levensonderhoud heeft verkregen; hoewel het bewijs van die toestand geleverd moet worden met een officieel getuigschrift dat in het dossier van de gerechtigde voorkomt, bij de uitbetaling van de invaliditeitsuitkeringen als gerechtigde met persoon ten laste, bepaalt die regel evenwel niet dat de laattijdige overlegging van het bewijs tot verlies van het recht op de uitkeringen leidt (1). (1) Zie Cass., 6 mei 1985, AR 4732, nr 534; artikel 225, § 1, eerste lid, 5°, K.B. 3 juli 1996, na de wijziging ervan bij K.B. 5 juli 1998.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Artt. 100, § 1 en 167

P.97.0644.N 8 september 1998 AC nr. ...

Dat de aansprakelijke voor een ongeval of zijn gerechtigde een derde is ten aanzien van de beslissing tot erkenning van de invaliditeit van het slachtoffer en niet het vereiste persoonlijk belang heeft om ze voor de arbeidsrechtbank aan te vechten ontneemt hem niet het recht om voor de strafrechter, die kennis neemt van burgerlijke rechtsvordering van het slachtoffer, in het geding waarin ook diens ziekenfonds betrokken is, het verweer te voeren dat dit ziekenfonds ten onrechte uitkeringen toekende aan zijn verzekerde, dat slachtoffer.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- VORDERING IN RECHTE -

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Artt. 117 en 136, § 2, eerste, derde en vierde lid

S.00.0056.F 25 november 2002 AC nr. 624

Wanneer de instelling voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden, de prestaties van de uitkeringsverzekering en de prestaties van de moederschapsverzekering toekent in afwachting dat de schade werkelijk wordt vergoed krachtens de arbeidsongevallenwet, treedt zij rechtens in de plaats van de rechthebbende tot beloop van het bedrag van die prestaties, voor het geheel van de sommen die krachtens voornoemde wet verschuldigd zijn en die dezelfde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden (1). (1) Zie Cass., 19 dec. 1988, AR 6350, nr. 233; 8 feb. 1999, AR S.97.0148.N, nr. 70.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- INDEPLAATSSTELLING -

Artt. 136, § 2, vierde en zesde lid, en 170, e

C.10.0664.N 16 mei 2011 AC nr. ...

De overtreding van een wettelijke of reglementaire bepaling die een bepaald gedrag voorschrijft of verbiedt, is op zichzelf een fout die leidt tot burgerrechtelijke aansprakelijkheid van diegene die de overtreding heeft begaan wanneer die fout schade veroorzaakt, behoudens onoverwinnelijke dwaling of enige grond tot ontheffing van aansprakelijkheid, zodat de appelrechters die zonder meer oordelen dat uit de informatieplicht zoals neergelegd in artikel 136, §2, zesde lid, Z.I.V.-wet niet kan afgeleid worden dat de uitgaven waarvan de terugvordering gesteund op de subrogatie bepaald bij artikel 136, §2, vierde lid, Z.I.V.-wet reeds verjaard is, wel zouden kunnen teruggevorderd worden op grond van de artikelen 170, e, Z.I.V.-wet en artikel 1382 B.W., hun beslissing niet naar recht verantwoorden (1). (1) Zie Cass. 8 nov. 2002, AR C.00.0124.N, AC, 2002, nr. 591.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

Artt. 139, 1° (oud), 141, § 1, eerste lid, 1° (oud)

P.04.0747.N 5 oktober 2004 AC nr. 453

De geneesheren-inspecteurs van het rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering hebben de bevoegdheid om controle te verrichten op de prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging en van de uitkeringsverzekering, naar aanleiding waarvan zij processen-verbaal kunnen opstellen betreffende de overtredingen op de daartoe toepasselijke bepalingen die zij vaststellen (1) (1) Cass., 28 juni 1971, A.C. 1971, 1105; Cass., 2 feb. 1982, A.C. 1981-1982, nr. 330; Cass., 9 juni 1987, A.C. 1986-1987, nr 610.

- GENEESKUNDE - Algemeen

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Artt. 146, § 1, eerste lid (oud) en 169

P.04.0747.N 5 oktober 2004 AC nr. 453

De geneesheren-inspecteurs van het rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering hebben de bevoegdheid om controle te verrichten op de prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging en van de uitkeringsverzekering, naar aanleiding waarvan zij processen-verbaal kunnen opstellen betreffende de overtredingen op de daartoe toepasselijke bepalingen die zij vaststellen (1) (1) Cass., 28 juni 1971, A.C. 1971, 1105; Cass., 2 feb. 1982, A.C. 1981-1982, nr. 330; Cass., 9 juni 1987, A.C. 1986-1987, nr 610.

- GENEESKUNDE - Algemeen

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Artt. 153, eerste lid, en 154, eerste en tweede lid

S.04.0175.N 24 oktober 2005 AC nr. 532

De bijzondere ontslagbescherming ten behoeve van de adviserend geneesheren strekt ertoe in het belang van de organisatie van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, hun onafhankelijkheid te waarborgen ten opzichte van de verzekeringsinstelling die hen in dienst heeft genomen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

De wettelijke ontslagbescherming die toekomt aan de geneesheren die erkend en beëdigd zijn als adviserend geneesheer, wordt niet beperkt tot de erkende adviserende geneesheren die de taak van adviserend geneesheer op bestendige of ononderbroken wijze uitoefenen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Artt. 25, § 2, en 167, eerste lid

S.03.0129.F 13 september 2004 AC nr. 405

Wanneer het college van geneesheren-directeurs de tegemoetkoming van het bijzonder solidariteitsfonds van de ziektekostenverzekering in de kosten van een farmaceutisch product weigert en de begunstigde die weigering betwist, ontstaat er tussen het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering en de rechthebbende een betwisting over het recht op die tegemoetkoming, en is de arbeidsrechtbank bevoegd om hierover uitspraak te doen; de arbeidsrechtbank die van een dergelijke betwisting kennisneemt, oefent van rechtswege een volledig toezicht uit op de beslissing van het college van geneesheren-directeurs; mits de rechter het recht van verdediging eerbiedigt en uitspraak doet binnen de grenzen van de zaak zoals deze door de partijen zijn vastgelegd, houdt hij toezicht op alles wat onder de beoordelingsbevoegdheid van het college van geneesheren-directeurs valt (1). (1) Zie Cass., 10 mei 2004, AR S.02.0076.F, nr ..., met concl. O.M.; artikel 25, § 2, gecoörd. W. 14 juli 1994, vóór de wijziging ervan bij de W. 25 jan. 1999.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Artt. 25, § 2, en 35, § 1

S.03.0129.F 13 september 2004 AC nr. 405

Het college van geneesheren-directeurs kent de tegemoetkoming van het bijzonder solidariteitsfonds van de ziektekostenverzekering toe in de kosten van een farmaceutisch product dat niet terugbetaald kan worden, ongeacht of dat product al dan niet is opgenomen in de door de Koning vastgestelde nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen (1). (1) Artt. 25, § 2, en 35, § 1, gecoörd. W. 14 juli 1994, vóór de wijziging ervan bij de W. 25 jan. 1999.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Artt. 34, eerste lid, 5°, en 35, § 1, eerste en tweede lid

S.03.0138.F 14 juni 2004 AC nr. 321

Het geneesmiddel Fosamax wordt slechts vergoed als is aangetoond dat het is voorgeschreven voor de behandeling van osteoporose bij een gemenopauzeerde patiënte; niet het loutere feit dat de lijder aan osteoporose een vrouw is, maar wel dat zij in de menopauze is vormt dus de maatstaf voor de toepassing van die regel (1). (1) K.B. 23 sept. 1980 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering tegemoetkomt in de kosten van de farmaceutische specialiteiten en daarmee gelijkgestelde producten, B.S. 30 sept. 1980, B.S. 10 juli 1991,p. 15446, en na de wijziging van dat K.B. bij het K.B. 7 jan. 1998, B.S. 20 jan. 1998, pp. 1241 e.vlg., inz. pp. 1243 en 1244; zie later K.B. 21 dec. 2001 tot vaststelling van de procedures, termijnen en voorwaarden inzake de tegemoetkoming van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen in de kosten van farmaceutische specialiteiten, artt. 103 en 105, B.S. 29 dec. 2001, Ed. 3, pp. 45584 e.vlg., inz. p. 45609, en M.B. 19 aug. 2002 tot wijziging van de lijst gevoegd bij het koninklijk besluit van voormeld K.B. 21 dec. 2001, B.S. 21 aug. 2002, pp. 35848 e. vlg., inz. p. 35858.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Artt. 42, 49, § 2 en 52, § 3

S.03.0066.F 12 januari 2004 AC nr. 15

De arbeidsrechtbank en het arbeidshof zijn bevoegd voor alle betwistingen in verband met de rechten en plichten voortvloeiende uit een overeenkomst die de financiële en administratieve betrekkingen tussen de verzekeringsinstellingen en de verpleegkundigen regelt en die bindend is voor die verzekeringsinstellingen en de zorgverleners die tot die overeenkomst zijn toegetreden; de kamers van de arbeidsgerechten, die kennis nemen van die geschillen, bestaan uit één rechter in de arbeidsrechtbank of één raadsheer in het arbeidshof en elk debat wordt voorafgegaan door een poging tot verzoening (1). (1) Zie concl., O.M., in Pas., 2003, nr.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Artt. 73, tweede, derde en vierde lid en 142, § 1

D.01.0009.N 20 december 2001 AC nr. ...

Uit de bepaling dat de controlecommissie bij de dienst voor de geneeskundige controle, onverminderd de bevoegdheden van de tuchtrechtelijke organen, belast wordt met het vaststellen van tekortkomingen volgt niet dat tuchtrechtelijke sancties slechts kunnen worden opgelegd nadat die tekortkomingen door die controlecommissie werden vastgesteld.

- ARTS -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

Artt. 76 en 168

S.01.0052.N 6 mei 2002 AC nr. 275

De administratieve geldboetes bepaald bij de artt. 6 en 7 K.B. 4 juni 1987 en 25 november 1996 tot vaststelling van de regelen inzake het bijhouden van een verstrekkingenregister door de kinesitherapeuten en de verpleegkundigen en tot betaling van de administratieve geldboetes in geval van inbreuk op deze voorschriften zijn administratieve sancties in de zin van artt. 101 Z.I.V.-wet en 168 van de gecoörd. Z.I.V.-wet 14 juli 1994 (1). (1) Zie de (strijdige) conclusie van het O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

Artt. 80, 4°, en 193, § 1, tweede lid

S.04.0019.F 13 september 2004 AC nr. 406

Het Rijksinstituut voor ziekte- en invalditeitsverzekering is niet verplicht aan de rechthebbenden de uitkeringen en de moratoire interest daarop te betalen; die verplichting rust alleen op de verzekeringsinstellingen, die de schuldenaars van de verzekerden zijn (1). (1) Cass., 28 maart 1994, AR S.93.0130.F, nr 152, en de verwijzingen in noot 1.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Artt. 81 en 82

S.99.0056.N 6 maart 2000 AC nr. ...

De Rijksdienst voor Pensioenen is als instelling belast met de toepassing van de wetten en verordeningen inzake rust- en overlevingspensioenen der werknemers en dient verwezen in de kosten van de onderscheiden procedures gevoerd naar aanleiding van het vaststellen van de arbeidsongeschiktheid en het pensioenrecht van de langstlevende echtgenoot die de leeftijd van 45 jaar nog niet heeft bereikt en dit pensioen slechts kan bekomen indien hij een arbeidsongeschiktheid bewijst van minstens 66%, die moet vastgesteld worden door de Geneeskundige Raad van invaliditeit, ingesteld bij de wetgeving inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering en die met dit onderzoek is belast krachtens artikel 46, § 1 van het K.B. van 21 dec. 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 82, eerste lid, 1°, 87, eerste lid, en 90, eerste lid

S.08.0085.N 17 november 2008 AC nr. 640

Uit artikel 93, tweede lid, van de Z.I.V.-wet volgt dat de gerechtigde die na een periode van drie maanden of langer waarin hij de staat van invaliditeit niet meer bezit, opnieuw arbeidsongeschikt wordt erkend, zich alsdan bevindt in de staat van primaire arbeidsongeschiktheid bepaald bij de artikelen 87, eerste lid, en 100, van de Z.I.V.-wet.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Zoals blijkt uit artikel 90, van de Z.I.V.- wet, komt de beslissing omtrent het bestaan van de primaire arbeidsongeschiktheid, behoudens het geval bepaald in het tweede lid van dit artikel, toe aan de adviserend geneesheer van de verzekeringsinstelling van de gerechtigde, zodat zonder verslag van deze geneesheer de eiser niet vermag zodanige staat te erkennen, noch de duur ervan vast te stellen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Artt. 93, eerste en tweede lid, 94, 1e lid en 100, § 1, 1e l

S.08.0085.N 17 november 2008 AC nr. 640

Uit artikel 93, tweede lid, van de Z.I.V.-wet volgt dat de gerechtigde die na een periode van drie maanden of langer waarin hij de staat van invaliditeit niet meer bezit, opnieuw arbeidsongeschikt wordt erkend, zich alsdan bevindt in de staat van primaire arbeidsongeschiktheid bepaald bij de artikelen 87, eerste lid, en 100, van de Z.I.V.-wet.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Zoals blijkt uit artikel 90, van de Z.I.V.- wet, komt de beslissing omtrent het bestaan van de primaire arbeidsongeschiktheid, behoudens het geval bepaald in het tweede lid van dit artikel, toe aan de adviserend geneesheer van de verzekeringsinstelling van de gerechtigde, zodat zonder verslag van deze geneesheer de eiser niet vermag zodanige staat te erkennen, noch de duur ervan vast te stellen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

thans art. 100

C.97.0170.N 11 oktober 1999 AC nr. ...

De krachtens de Z.I.V.-wet van 9 augustus 1963 verleende arbeidsongeschiktheidsuitkeringen dekken de schade die bestaat in het verlies of de vermindering van het vermogen om, door het verrichten van arbeid, inkomsten te verwerven die tot het levensonderhoud kunnen bijdragen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

thans art. 100, § 1

C.94.0073.N 21 november 1994 AC nr. ...

De krachtens de Z.I.V.-wet verleende arbeidsongeschiktheidsuitkeringen dekken de schade die bestaat in het verlies of de vermindering van het vermogen om door het verrichten van arbeid inkomsten te verwerven die tot het levensonderhoud kunnen bijdragen; dit geldt ook t.a.v. de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen waarop de werkloze recht heeft wanneer hij, ten gevolge van zijn arbeidsongeschiktheid, zijn aanspraak op werkloosheidsuitkering verliest.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

thans art. 136

C.97.0170.N 11 oktober 1999 AC nr. ...

Het recht waarover de verzekeringsinstelling krachtens artikel 70, § 2, van de Z.I.V.-wet van 9 augustus 1963, tegen de aansprakelijke derde beschikt, is beperkt, enerzijds, tot het bedrag van de door de verzekeringsinstelling aan de benadeelde verleende prestaties, anderzijds, tot het maximumbedrag van de schadeloosstelling waartoe de derde, die de schade heeft veroorzaakt, jegens het slachtoffer gehouden is inzake vergoeding wegens het verlies of de vermindering van het vermogen om, door het verrichten van arbeid, inkomsten te verwerven.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

thans art. 136, § 2, vierde en vijfde lid

C.98.0421.N 11 oktober 1999 AC nr. ...

De dadingsovereenkomst die tot stand is gekomen tussen de rechthebbende en de aansprakelijkheidsverzekeraar kan niet tegen de verzekeringsinstelling, die rechtens in de plaats treedt van de rechthebbende op de toegekende prestaties van ziekte- en invaliditeitsverzekering, worden aangevoerd zonder haar instemming.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- INDEPLAATSSTELLING -

thans art. 136, § 2, vierde lid

C.97.0170.N 11 oktober 1999 AC nr. ...

De verzekeringsinstelling die prestaties heeft verleend aan de persoon die schade geleden heeft waarvoor een derde aansprakelijk is, treedt in de plaats van die rechthebbende tot beloop van het geheel van die prestaties; die vordering kan slechts worden uitgeoefend tot beloop van de bedragen die krachtens het gemeen recht aan de getroffene verschuldigd zijn ter vergoeding van dezelfde schade.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

C.97.0201.N 11 oktober 1999 AC nr. ...

De beslissing van de ziekteverzekeraar die de staat van arbeidsongeschiktheid of invaliditeit vaststelt, kan niet worden bekritiseerd voor de rechter die uitspraak doet over de rechtsvordering van de indeplaatsgestelde verzekeraar tegen de voor het ongeval aansprakelijke derde.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

De verzekeringsinstelling die aan de rechthebbende op de ziekte- en invaliditeitsverzekering, bepaalde prestaties heeft toegekend, treedt rechtens in de plaats van de rechthebende tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die onder meer krachtens het gemeen recht verschuldigd zijn en die dezelfde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

De voorwaarden tot toekenning van de door de verzekeringsinstelling verleende prestaties waarvoor de verzekeringsinstelling over het wettelijk subrogatierecht beschikt, evenals het bedrag van deze prestaties, worden geregeld door de wetgeving inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering; het bedrag van de vordering van de verzekeringsinstelling kan niet hoger zijn dan het geheel van de sommen die krachtens het gemeen recht verschuldigd zijn; de bedoelde vergoedingen moeten dezelfde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

thans art. 164, eerste lid

S.01.0034.F 9 september 2002 AC nr. 427

In geval van vergissing of bedrog doet de door de verzekeringsinstelling gedane betaling op zich het recht op terugbetaling van de prestaties ontstaan; wanneer de vergissing of het bedrog betrekking heeft op de werkelijke stopzetting van de taken die verband houden met de beroepsbezigheden van de zelfstandige voor de aanvang van zijn arbeidsongeschiktheid, is het recht om het onverschuldigd betaalde terug te vorderen niet onderworpen aan de voorwaarde dat een beslissing is getroffen tot verbetering, intrekking of nietigverklaring van de beslissing waarbij de staat van arbeidsongeschiktheid is erkend (1). (1) Zie Cass., 16 sept. 1996, A.R. S.95.0132.F, nr. 313.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

thans art. 164, tweede lid

S.96.0167.N 18 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer in het stelsel van de betalende derde ten onrechte betaalde prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging moeten worden terugbetaald door de verstrekker van de verzorging of door de natuurlijke of rechtspersoon die deze vergoedingen voor eigen rekening heeft geïnd, kan de verzekeringsinstelling de terugbetaling ook op grond van de gemeenrechtelijke aansprakelijkheidsregeling van artikel 1382 B.W. van deze personen vorderen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

thans art. 167

C.97.0163.F 12 november 1998 AC nr. ...

Alleen de arbeidsrechtbank is bevoegd om het geschil te beslechten over de beslissingen van de adviserend geneesheer of van de geneeskundige raad voor de invaliditeit die de graad van de primaire arbeidsongeschiktheid vastleggen of de invaliditeit aannemen, en niet het gerecht dat volgens het gemeen recht kennisneemt van de vordering tot indeplaatsstelling van de verzekeringsinstelling tegen de derde aansprakelijke. (Impliciet).

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.96.0167.N 18 mei 1998 AC nr. ...

De op grond van artikel 1382 B.W. ingestelde vordering tot terugbetaling van langs het stelsel van de betalende derde ten onrechte uitgekeerde prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging houdt een betwisting in in verband met de rechten en plichten voortvloeiend uit de wetgeving en reglementering betreffende de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, zodat de arbeidsgerechten bevoegd zijn om uitspraak te doen over dergelijke vordering.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

thans art. 174

S.99.0083.N 15 november 1999 AC nr. ...

De Z.I.V.-wet voert een verjaringsstelsel in, waarop, behoudens uitdrukkelijke afwijking, de gemeenrechtelijke bepalingen toepasselijk zijn.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

thans art. 174, eerste lid, 1°

S.99.0083.N 15 november 1999 AC nr. ...

De verjaringstermijn ten aanzien van de vordering tot het verkrijgen van prestaties van de verzekeringsinstelling begint te lopen, op het ogenblik waarop het cumulatieverbod is uitgesloten.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

MB 1 aug. 1994

Art. 46

F.05.0020.N 25 mei 2007 AC nr. 276

Onder kentekens die door de administratie worden teruggenomen of omgeruild omdat ze onbruikbaar zijn geworden in de zin van artikel 46 van het M.B. van 1 augustus 1994 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak, dienen de kentekens te worden verstaan die onbruikbaar werden vooraleer ze aangebracht werden op tabakswaren die voor het verbruik werden uitgeslagen; daaruit volgt dat de aangebrachte fiscale tekens op de tabakswaren, die, nadat zij tot verbruik waren uitgeslagen, zijn verbrand, niet kunnen worden omgeruild (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

MB 1 juli 2003

Artt. 14 en 16

C.10.0709.N 1 december 2011 AC nr. ...

De leidend ambtenaar die bevoegd is om in naam van het Vlaams Gewest een pachtovereenkomst op te zeggen teneinde de opgezegde percelen aan te wenden voor doeleinden van algemeen belang , kan deze bevoegdheid subdelegeren aan ambtenaren van zijn administratie tot het meest functionele niveau ; de mededeling van het subdelegatiebesluit aan het Rekenhof en aan de minister is geen voorwaarde voor de geldigheid van het besluit en strekt er enkel toe de controle op dit besluit mogelijk te maken.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Gemeenschappen en gewesten)

MB 10 aug. 1977

Art. 15, § 4

C.06.0103.F 12 april 2007 AC nr. 181

De omstandigheid, enerzijds, dat de nominale bedragen van de staten van de werken, die door de aannemer tijdig en overeenkomstig de voorgeschreven vormen zijn gevorderd, met vertraging zijn betaald waardoor hij recht kreeg op verwijlintrest, en anderzijds, dat de betalingen bij voorrang zijn toegerekend op die intrest, heeft niet tot gevolg dat de verjaringstermijn van de rechtsvordering van de aannemer tot betaling van zijn schuldvordering pas begint te lopen op het ogenblik waarop de toerekening uiteindelijk kan worden berekend, namelijk op de datum van de laatste betaling (1). (1) Art. 15, § 4, M.B. van 10 aug. 1977, nadat het is gewijzigd bij het M.B. van 8 okt. 1985.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.98.0373.F 10 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer een partij schadevergoeding vordert voor laattijdige vrijmaking van de borgtocht, doet het arrest dat de andere partij veroordeelt tot betaling van interest, berekend op grond van het M.B. 10 aug. 1977 houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten, uitspraak over een niet gevorderde zaak.~

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.97.0315.F 18 februari 1999 AC nr. ...

Recht op interest ontstaat bij elke vertraging in de betaling die het bestuur ingevolge een overheidsopdracht verschuldigd is, inclusief de laattijdige betalingen van schadevergoeding die verschuldigd is wegens de schade die een aannemer heeft geleden door een niet te voorziene onderbreking van de werken.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 15, § 4, eerste lid

C.10.0307.F 9 juni 2011 AC nr. ...

Bij overheidsopdrachten volstaat de indiening van de regelmatig opgemaakte factuur die geldt als verklaring van schuldvordering voor de betaling van intrest om de termijn voor de verjaring van voornoemde schuldvordering te doen ingaan (1). (1) Artt. 68 en 100 K.B. 10 dec. 1868, zowel vóór als na de wijziging ervan bij het K.B. 19 maart 2003; art. 15, § 4, eerste lid, M.B. 10 aug. 1977, gewijzigd bij het M.B. 23 april 1991.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.01.0216.F 12 december 2002 AC nr. 669

De rentevoet die artikel 15, § 4, eerste lid, M.B. 10 aug. 1977 vastlegt m.b.t. interesten waarop de aannemer recht heeft wanneer de betalingstermijn verstreken is, geldt voor interesten die onder de voorwaarden van artikel 1154 B.W. gekapitaliseerd zijn (1). (1) Zie Cass.,9 juni 1988, A.R. 8012, nr 618 en 28 sept. 1989, A.R. 8258, nr 62, met noot DELVAUX A. "Révision d'un marché public en cas de circonstances extraordinaires et imprévisibles: étendue et réparation du dommage résultant du retard de paiement", Tijdschrift voor Aannemingsrecht - L'Entreprise et le Droit, 1990, p. 127-137; contra Rekenhof, aangehaald door M.-A. FLAMME, Commentaire pratique des marchés publics, dl II, Brussel, C.N.C., 1996-1997, p. 285 et kritiek van J. PETIT, Interest, Antwerpen, Kluwer, 1995, p. 201, nr 216 alsook de aldaar vermelde verwijzingen.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 15, § 5

C.06.0681.N 8 mei 2008 AC nr. 280

Het recht van de aannemer om een rekening tot schadeloosstelling in te dienen voor een in gemeen overleg te betalen bedrag voor de onderbrekingen op bevel van het bestuur, die in totaal een twintigste van de uitvoeringstermijn overschrijden en tien werkdagen of vijftien kalenderdagen, naar gelang de uitvoeringstermijn uitgedrukt is in werk- of kalenderdagen, geldt slechts zo het bestuur de onderbreking beveelt en niet zo de onderbreking, buiten een door het bestuur daartoe gegeven bevel, enkel toe te schrijven is aan de schuld van het bestuur (1). (1) Zie M. SENELLEOmtrent klachten en verzoeken", T. Aann., 1985, (291) 292.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.95.0396.F 26 september 1996 AC nr. ...

De rechter die vaststelt dat het bestuur bevel heeft gegeven de uitvoering van een overheidsopdracht te onderbreken, kan de aannemer vergoeding toekennen voor de schade die hij heeft geleden, zonder dat zulks een fout van het bestuur impliceert.~

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 16, § 2

C.97.0326.F 1 oktober 1998 AC nr. ...

Art. 16, § 2, M.B. 10 aug. 1977 houdende vaststelling van de algemene betalingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten dat de aannemer onder bepaalde voorwaarden de mogelijkheid biedt om de herziening van de opdracht te vragen indien hij een belangrijk nadeel heeft geleden, strekt ertoe de overeenkomst te herzien gelet op de weerslag van niet te voorziene omstandigheden op het verloop of de kostprijs van de aanneming; de feitenrechter, die dat "belangrijk" karakter van het nadeel op onaantastbare wijze in feite beoordeelt, mag, om die weerslag te beoordelen, acht slaan op de persoonlijke toestand van de aannemer.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 16, § 3

C.07.0526.N 19 september 2008 AC nr. 489

De appelrechter die de vordering van de aannemer tot terugbetaling van de boeten wegens laattijdige uitvoering van de overheidsopdracht afwijst op grond dat de feiten en omstandigheden die de aanvraag wettigen,niet werden ter kennis gebracht van het bestuur binnen de 30 dagen nadat ze zich hebben voorgedaan , zonder na te gaan of de kennisgeving niet geschiedde binnen de dertig dagen na de datum waarop de aannemer ze normaal had moeten kennen, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht .

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 16, § 3, eerste en derde lid

C.05.0590.F 21 september 2007 AC nr. 425

De op straffe van verval voorgeschreven termijn van dertig dagen geldt enkel voor de verplichting van de aannemer om de feiten en omstandigheden die de gang van het werk verstoren aan de aanbestedende overheid bekend te maken en niet voor de bondige beschrijving van de invloed die deze feiten en omstandigheden hebben of zouden kunnen hebben op de opdracht en de kosten van de aanneming (1). (1) Zie Cass., 22 jan. 1987, AR 7465-7511, nr 299.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 16, § 3, eerste lid

C.05.0590.F 21 september 2007 AC nr. 425

De bekendmaking waartoe de aannemer jegens de aanbestedende overheid gehouden is omtrent de feiten en omstandigheden die de uitvoering van het werk verstoren, dient schriftelijk te geschieden; de wet vereist evenwel voor dit geschrift geen enkele vorm of voorwaarde; die bekendmaking mag dus gedaan worden in de processen-verbaal van de werkvergaderingen.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 16, § 4

C.96.0117.F 30 januari 1997 AC nr. ...

Art. 16, § 4, M.B. 10 aug. 1977 houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten verbiedt niet dat de rechter aan de benadeelde aannemer een schadeloosstelling toekent waarvan het bedrag hoger ligt dan het in zijn oorspronkelijke klacht of verzoek vermelde bedrag.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 18, § 2

C.06.0375.F 11 januari 2008 AC nr. 21

Het arrest dat, om de exceptie van verval van de administratie te verwerpen, de klacht van de aannemer over feiten van vóór de voorlopige oplevering en de verwerping ervan door de administratie, aanmerkt als feiten of omstandigheden die plaatsvinden gedurende de waarborgperiode, schendt artikel 18, § 2, M.B. 10 aug. 1977 (1). (1) Art. 18, § 2, M.B. 10 aug. 1977, vóór de wijziging ervan bij M.B. 8 okt.1985.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.04.0259.F 9 juni 2005 AC nr. 328

De vervaltermijn, bedoeld in artikel 18, § 2, M.B. 10 aug. 1977, is eveneens van toepassing op een rechtsvordering tot betaling van een schuldvordering die door het bestuur niet wordt betwist (1). (1) Zie Cass., 28 jan. 2000, AR C.99.0131.F, nr 77.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.03.0619.N 8 oktober 2004 AC nr. 468

Voor werken die uitgevoerd worden in opdracht van het Wegenfonds, handelende voor rekening van de Staat, wordt vereist dat de dagvaarding betekend wordt binnen de wettelijke termijn, hetzij aan de Staat, hetzij aan het Wegenfonds, maar wordt niet vereist dat de dagvaarding zou betekend worden binnen dezelfde termijn aan het Wegenfonds.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- OPENBARE WERKEN -

C.95.0289.F 12 juni 1998 AC nr. ...

De verjaringstermijn van vijf jaar die van toepassing is op de schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën en de termijn voor het indienen van de vordering tot terugbetaling van de aannemer van een overheidsopdracht dienen gezamenlijk toegepast te worden.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 18, §§ 2 en 3

C.04.0580.N 22 september 2005 AC nr. 453

Met betekening in de zin van § 3 van artikel 18, M.B. 10 aug. 1977 wordt bedoeld de kennisgeving door het bestuur van zijn beslissing aan de aannemer, die niet noodzakelijk bij aangetekend schrijven moet gebeuren.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 42, §§ 1 en 2

C.02.0121.F 13 februari 2003 AC nr. 104

De bijkomende werken waarvoor ingevolge artikel 42, § 2, M.B 10 aug. 1977 houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten de herziening van de eenheidsprijs kan worden geëist zijn die welke door het bestuur ingevolge art 42, § 1, van voornoemd besluit zijn bevolen.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 43

C.01.0440.F 22 mei 2003 AC nr. 313

Het arrest dat oordeelt dat de opdrachtgever die zich heeft beroepen op het voordeel van artikel 43 M.B. 10 aug. 1977 houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten, moet bewijzen dat de voorwaarden voor de toepassing van dat artikel vervuld zijn, miskent de aard van de aangevoerde verplichting niet en verlegt evenmin de bewijslast.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 47, eerste en tweede lid

C.08.0212.N 3 september 2009 AC nr. 474

Het rechtsgevolg dat het stilzwijgen van de aannemer na de termijn van vijftien kalenderdagen volgend op de postdatum van het toezenden van het proces-verbaal van vaststelling van niet-naleving van de bevelen van het bestuur, waarbinnen hij zijn verweermiddelen tegen de vastgestelde tekortkomingen per aangetekend schrijven aan het bestuur kan doen gelden, geldt als erkenning van de vastgestelde feiten, treedt niet in indien de aannemer alle tekortkomingen vermeld in het proces-verbaal van vaststelling heeft betwist voor de toezending van het proces-verbaal en die betwisting bekend was aan het aanbestedend bestuur (1). (1) Het O.M. concludeerde eveneens tot verwerping, doch op grond van de overweging dat naar zijn oordeel in werkelijkheid een schending van artikel 1352 BW werd aangevoerd, zonder dat dit artikel als geschonden werd aangewezen.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 47, tweede lid

C.04.0539.F 13 januari 2011 AC nr. ...

De aannemer moet beschikken over de volledige termijn van vijftien kalenderdagen volgend op de postdatum van het toezenden van een proces-verbaal dat een tekortkoming op de bepalingen van het contract vaststelt, vooraleer de administratie een of meer overeenkomsten voor rekening met andere aannemers kan aangaan; een proces-verbaal kan slechts de grondslag van die maatregel vormen, indien hij ten minste vijftien dagen na de toezending van dat proces-verbaal aan de aannemer wordt getroffen (1). (1) Art. 47, tweede lid, M.B. 10 aug. 1977 vóór de opheffing ervan bij W. 24 dec. 1993.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 15, § 4 en 18, § 2

C.03.0162.F 18 juni 2004 AC nr. 340

De termijn van een jaar waarbinnen de rechtsvordering door de aannemer moet worden ingesteld, kan, aangezien het gaat om een rechtsvordering tot betaling van verwijlinterest, ten vroegste beginnen te lopen vanaf de betaling van het saldo van de overeenkomst, wanneer die betaling na de voorlopige keuring van de gezamenlijke werken gebeurt (1). (1) Cass., 21 sept. 2001, AR C.99.0427.F, nr 179.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.99.0427.F 21 september 2001 AC nr. ...

De termijn van een jaar waarbinnen de rechtsvordering door de aannemer moet worden ingesteld, kan, aangezien het gaat om een rechtsvordering tot betaling van verwijlinterest, ten vroegste beginnen lopen vanaf de betaling van het saldo van de overeenkomst, wanneer die betaling na de voorlopige keuring van de gezamenlijke werken is gebeurd (1). (1) Het O.M. concludeerde tot vernietiging. De vraag was of de rechtsvordering inzake een geschil over een vordering tot het verkrijgen van verwijlintrest door de aannemer kon worden ingesteld na het verstrijken van de termijn die voor de rechtsvordering inzake de overeenkomst is bepaald. De moeilijkheid sproot hieruit voort dat artikel 15, §4, M.B. 10 aug. 1977 houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten, zoals het van kracht was voor zijn wijziging bij M.B. van 8 okt. 1985, de termijn voor het instellen van een schriftelijke aanvraag (bij de administratie) die als schuldvordering geldt voor de verwijlintrest op de nog verschuldigde betalingen, op negentig dagen bepaalt vanaf de betaling van het saldo van de overeenkomst, terwijl artikel 18, §2, van het hetzelfde besluit bepaalt dat iedere rechtsvordering betreffende een overeenkomst binnen een jaar moet worden ingesteld na de voorlopige keuring van de gezamenlijke werken (of leveringen). In zijn arrest van 14 febr. 1985 (AR. 7187, nr. 358) beslist het Hof van Cassatie dat "de bijzondere bepaling van artikel 15.D (in casu 15, §4) afwijkt van de in artikel 18, B, (in casu 18, §2) vervatte regel (...) zodat een aanvraag tot het bekomen van verwijlsintrest (...) geldig is ingesteld binnen de termijn van dertig dagen bepaald bij artikel 15, D, ook al is het saldo van de overeenkomst pas na het verstrijken van de in artikel 18, B, bepaalde termijn van één jaar betaald". Volgens dat arrest volgt daaruit dat de bestreden beslissing die door op grond van artikel 18 van de aannemingsvoorwaarden te beslissen dat de vordering tot betaling van verwijlintrest die niet is ingesteld binnen de termijn van één jaar na de voorlopige keuring en niet ontvankelijk is, niet naar recht is verantwoord. Het O.M. was van oordeel dat de beslissing aldus diende te worden begrepen dat de rechtsvordering tot betaling van verwijlintrest ontvankelijk was, zelfs als de rechtsvordering niet was ingesteld binnen de termijn van één jaar bepaald bij artikel 18, §2, aangezien de aanvraag die als schuldvordering geldt geldig was ingediend binnen de termijn van dertig dagen na de betaling van het saldo van de overeenkomst. De samenvatting van dat arrest die in de AC is gepubliceerd leek overigens die lezing te bevestigen. In dit geval had het hof van beroep geoordeeld dat de termijn van één jaar voor de rechtsvordering inzake verwijlintrest begon te lopen vanaf de datum van verklaring van schuldvordering van verwijlintrest en dat meer dan één jaar was verlopen sedert de verklaringen van schuldvorderingen van verwijlintrest en het instellen van de rechtsvordering, zodat de vordering tot betaling van verwijlintrest ratione temporis niet ontvankelijk was. Het O.M. was van oordeel dat die beslissing in strijd was met de voornoemde leer van het Hof. Het Hof heeft nochtans anders beslist en geoordeeld dat het vroegere arrest van het Hof niet impliceert dat het heeft beslist dat de afwijking vervat in artikel 15, §4, algemeen is en dat de termijn van verval van artikel 18, §2, niet van toepassing is op de rechtsvordering inzake de verwijlintrest.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 15, § 5 en 16, §§ 3, 4 en 5

C.96.0335.N 15 juni 2000 AC nr. ...

De rekening tot schadeloosstelling van de aannemer, voor een in overleg te bepalen bedrag voor de onderbrekingen op bevel van het bestuur moet behoorlijk gestaafd zijn en schriftelijk worden ingediend binnen de wettelijk voorziene termijn; haar ontvankelijkheid is aan geen andere voorwaarden onderworpen, meer bepaald niet aan de verplichting van de aannemer om aan het bestuur de invloed bekend te maken die het bevel van het bestuur kan hebben op de uitvoering van de opdracht en de prijs van het werk, zodra hij die invloed kent of moet kennen, verplichting die wel geldt voor de vorderingen tot schadeloosstelling waarin de aannemer feiten aanvoert ten laste van het bestuur (1). (1) Cass., 17 juni 1993, A.R. 9591, nr. 292.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 15, § 5 en 18, § 2

C.99.0131.F 28 januari 2000 AC nr. ...

Het arrest is niet naar recht verantwoord wanneer het beslist dat de in de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten bedoelde termijn van een jaar na de volledige oplevering van de gezamenlijke werken of na de volledige keuring van de gezamenlijke leveringen, waarbinnen de aannemer, op straffe van verval, elke rechtsvordering betreffende een overheidsopdracht moet indienen, niet van toepassing is op de rechtsvorderingen van de aannemer die gegrond zijn op de vordering tot vergoeding wegens onderbreking van de uitvoering van de aanneming door het bestuur.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 15, § 5, en 16

C.06.0681.N 8 mei 2008 AC nr. 280

De rekening tot schadeloosstelling van de aannemer voor een in gemeen overleg te betalen bedrag voor de onderbrekingen op bevel van het bestuur, die in totaal een twintigste van de uitvoeringstermijn overschrijden en tien werkdagen of vijftien kalenderdagen, naar gelang de uitvoeringstermijn uitgedrukt is in werk- of kalenderdagen, is onderscheiden van de klachten en verzoeken van de aannemer wegens welke feiten of omstandigheden ook.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 16, §§ 2 en 3, en 17, § 1, 1°, §§ 2 en 3

C.07.0526.N 19 september 2008 AC nr. 489

Een aanvraag tot teruggave van boeten wegens laattijdige uitvoering moet op straffe van verval worden ingediend binnen de termijn voorzien door artikel 17, §3, van het ministerieel besluit houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken,leveringen en diensten; de feiten en omstandigheden die deze aanvraag wettigen moeten ter kennis worden gebracht van het bestuur op de wijze en binnen de termijn bepaald door artikel 16, §3, en de aannemer moet bewijzen dat de vertraging geheel of gedeeltelijk te wijten is aan deze feiten en omstandigheden; de vermelding van de feiten en omstandigheden in de aanvraag tot kwijtschelding is niet op straffe van nietigheid of verval opgelegd.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 18, § 2 en 43, § 3

C.98.0547.F 24 december 1999 AC nr. ...

De beslissing van de administratie om een einde te maken aan de uitvoering van een overheidsopdra cht is geen oplevering van het werk, welke oplevering het begin is van de vervaltermijn waarna de aannemer geen rechtsvordering meer mag indienen.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 41, en 43, § 3, tweede en vijfde lid

C.05.0229.F 21 september 2007 AC nr. 422

Wanneer, enerzijds, de vordering van de aanbestedende overheid gegrond is op de tienjarige aansprakelijkheid van de aannemer en, anderzijds, het werk niet is voltooid binnen de overeengekomen termijn, valt de voorlopige goedkeuring, die de tienjarige waarborg doet ingaan, samen met de datum waarop het werk werkelijk is voltooid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 47, eerste en tweede lid, en 48, § 4

C.08.0240.N 3 september 2009 AC nr. 475

Wanneer de aannemer tijdig zijn verweermiddelen doet gelden na ontvangst van een proces-verbaal waarin zijn tekortkomingen worden vastgesteld, vervallen de vermoede erkenning van aansprakelijkheid door de aannemer en het hieruit volgend recht aan het bestuur toegekend om maatregelen van ambtswege te treffen, met dien verstande dat het verval van de ambtshalve maatregelen niet los staat van de beoordeling ten gronde van bedoeld verweer (1). (1) Zie Cass., 29 mei 2008, AR C.07.0260.N, AC, 2008, nr 331.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.07.0260.N 29 mei 2008 AC nr. 331

Wanneer de aannemer tijdig zijn verweermiddelen doet gelden na ontvangst van een proces-verbaal waarin zijn tekortkomingen worden vastgesteld, vervallen de vermoede erkenning van aansprakelijkheid door de aannemer en het hieruit volgend recht aan het bestuur toegekend om de in artikel 48, § 4 ,genoemde maatregelen van ambtswege te treffen, met dien verstande dat het verval van de ambtshalve maatregelen zich niet voltrekt, ongeacht de beoordeling ten gronde van voormeld verweer (1). (1) Zie Cass., 20 mei 1994, AR 8301, AC, 1994, nr. 256, en de noot van M.A. FLAMME onder dit arrest in T. Aann., 4-95, (372), 377.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 48, § 4, thans 20,§6, bijl. K.B. 26 sept. 1996

C.98.0013.N 6 april 2001 AC nr. ...

De aanbestedende overheid is niet meer gerechtigd de gerechtelijke ontbinding van de overeenkomst te vorderen, wanneer zij voorheen de opdracht eenzijdig heeft verbroken met toepassing van artikel 48, § 4, van het M.B. 10 aug. 1977 (1). (1) Zie Stijns, S., De gerechtelijke en buitengerechtelijke ontbinding van overeenkomsten, Maklu - 1994, nr. 112. Het bestreden arrest berust op de volgende feitelijke gegevens : - 6 januari 1989, eenzijdige verbreking van de opdracht door eiser; - 17 februari 1989, verweerster vordert schadevergoeding wegens onrechtmatige verbreking; - 11 juni 1996, eiser vordert ontbinding van de aannemingsovereenkomst wegens wanprestatie van verweerster. Zie ook Cass., 27 oktober 2011, C.10.0388.N Dit is enkel het geval wanneer de verbreking regelmatig is geschied. Is dit niet zo, dan kan nog de ontbinding gevraagd worden.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 5, § 1, 7, § 1 en 2, 48, §§ 4 en 7

C.95.0422.F 3 oktober 1996 AC nr. ...

Onder borgtocht in de zin van de artt. 5, § 1, 7, §§ 1 en 2, 48, §§ 4 en 7 M.B. 10 aug. 1977 houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten, verstaat men zowel de borgtocht waarvan het bedrag vastgesteld wordt bij § 1 van voornoemd artikel 5, als de borgtocht waarvan het bedrag vastgesteld wordt in het bestek.~

- BORGTOCHT -

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 7, § 1, en 9, § 1

C.00.0177.F 3 oktober 2002 AC nr. 505

Uit de artt. 7, § 1, en 9, 1 M.B. 10 aug. 1977 houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten en uit de artt. 1.A.2, 5.A. en 7.A. van het bijzonder typebestek 108 volgt dat, behalve ingeval ervan wordt afgeweken door de bepalingen van het bijzonder typebestek 108, de aanneming onderworpen is aan alle voorschriften van de algemene aannemingsvoorwaarden, en dat de aanvullende borgtocht, die onder dezelfde regeling valt als de gewone borgtocht, als onderpand dient voor de nakoming van de verplichtingen van de aannemer, tot de opdracht volledig en correct is uitgevoerd (1). (1) Zie cass., 3 okt. 1996, A.R. C.95.0422.F. - C.95.0423.F, nr. 352.

- BORGTOCHT -

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

vóór de wijziging ervan bij M.B. 8 okt. 1985

C.03.0162.F 18 juni 2004 AC nr. 340

De termijn van een jaar waarbinnen de rechtsvordering door de aannemer moet worden ingesteld, kan, aangezien het gaat om een rechtsvordering tot betaling van verwijlinterest, ten vroegste beginnen te lopen vanaf de betaling van het saldo van de overeenkomst, wanneer die betaling na de voorlopige keuring van de gezamenlijke werken gebeurt (1). (1) Cass., 21 sept. 2001, AR C.99.0427.F, nr 179.

MB 10 okt. 1977

Art. 3

C.09.0231.F 6 januari 2011 AC nr. ...

Voor de berekening van de bijdrage van de werkgever die de gemeente werkelijk gedragen heeft in de pensioenlast van de gewezen personeelsleden van de gewestelijke brandweerdienst, dient krachtens artikel 3 van het ministerieel besluit van 10 oktober 1977 tot vaststelling van de normen voor het bepalen van de forfaitaire en jaarlijkse bijdrage bedoeld in artikel 10 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, als algemeen criterium te worden uitgegaan van de omslag van het aandeel van de werkgever in de pensioenen dat is vastgelegd in artikel 13 van het reglement van de pensioendienst van 1 januari 1935 van de gemeente en dat bestaat in een evenredige verdeling van die last naar rato van de gestorte pensioenen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- PENSIOEN - Allerlei

MB 10 okt. 1979

Art. 1

F.11.0175.N 21 november 2013 AC nr. ...

De BBI-inspecties waarvan de zetel in Brussel is gevestigd, zijn steeds gemachtigd op te treden in het Nederlandse taalgebied nu de bevoegdheid van de directies Brussel A en Brussel B zich uitstrekt tot Brussel-Hoofdstad en tot het Nederlandse en het Franse taalgebied.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

MB 12 jan. 1970

Artt. 71 en 72

C.04.0436.N 5 januari 2007 AC nr. 6

Wanneer een comité tot aankoop, optredend als de in artikel 48.1 Pachtwet bepaalde notaris, bij verkoop van het in pacht gegeven goed aan de pachter de kennisgeving doet van de inhoud van de akte die is opgesteld onder de opschortende voorwaarde van niet-uitoefening van het recht van voorkoop en waarbij enkel de identiteit van de koper opengelaten wordt, teneinde de pachter de gelegenheid te geven om zijn recht van voorkoop uit te oefenen, is de "ter post aangetekende brief", deze bepaald in artikel 71 van het M.B. van 12 januari 1970 en die aan de geadresseerde wordt afgegeven na de vaststelling van zijn identiteit.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

MB 14 okt. 1964

Art. 15, E

C.93.0279.F 29 september 1994 AC nr. ...

De rechter, die vaststelt dat het bestuur het bevel heeft gegeven de uitvoering van een overheidsopdracht te onderbreken, hoeft niet vast te stellen dat de aannemer geen fout heeft begaan om hem een vergoeding voor de door hem geleden schade toe te kennen.~

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 16

C.96.0413.N 18 november 1999 AC nr. ...

De Staat blijft gebonden door de op 31 december 1988 bestaande verplichtingen, hetzij wanneer de betaling verschuldigd is als het gaat over vaste uitgaven of over uitgaven waarvoor geen betalingsaanvraag moet worden voorgelegd, hetzij voor de andere schulden, wanneer ze vaststaan en de betaling ervan op regelmatige wijze werd aangevraagd op dezelfde datum in overeenstemming met de geldende wetten en reglementen; als een dergelijke aanvraag kan niet beschouwd worden een overeenkomst gesloten op grond van het M.B. van 14 oktober 1964 die aan de aannemer enkel een principieel recht toekent een herziening van de prijs te vragen, noch de dagvaarding die op dergelijke aanvullende overeenkomst is gebaseerd en strekt tot vaststelling van de contractuele aansprakelijkheid.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 16, D, eerste lid, 2°

C.08.0335.N 26 november 2010 AC nr. 693

De klachten en verzoeken van de aannemer om de herziening van de overeenkomst of schadeloosstelling te verkrijgen, moeten, op straffe van verval, schriftelijk ingediend worden ten laatste zestig kalenderdagen na de voorlopige keuring van de gezamenlijke werken; dit schriftelijk indienen kan gebeuren door en op de datum van afgifte van een aangetekende brief bij de postdiensten (1). (1) Zie Cass., 10 okt. 1985, AR nr. 7277, AC, 1985-1986, nr. 82; zie ook M-A FLAMME, Praktische Commentaar bij de reglementering van de Overheidsopdrachten, Deel 2, 1996-1997, Nat. Confederatie van het Bouwbedrijf, Brussel, p. 446-447.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 15.A, 3° en 15.D

C.01.0560.N 18 maart 2004 AC nr. 153

De interest waarop de aannemer recht heeft zo de termijn vastgesteld voor de betaling van de hem verschuldigde sommen wordt overschreden, terwijl de uitvoering van de overeenkomst geen aanleiding geeft tot betwisting, wordt berekend naar rato van het aantal kalenderdagen vertraging tot de dag van de effectieve betaling en niet tot de dag waarop het bestuur het betalingsorder van die sommen aan de post- en girodienst overmaakt (1). (1) Zie (algemeen) VAN GERVEN, W., en COVEMAEKER, S., Verbintenissenrecht, Acco, Leuven, 380; STIJNS, S.Chronique de Jurisprudence, Les obligations : Le régime général de l'obligation", J.T., 1999, 836, nr 46; (bijzonder) FLAMME, M.-A, de GRANDRY, A. en MATHEÏ, Ph., Praktische Kommentaar bij de reglementering van de Overheidsovereenkomsten, derde uitgave, 428; zie ook de zesde uitgave, deel 2, 283. e.v.

- INTEREST - Moratoire interest

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- BETALING -

MB 14 okt. 1964 aangaande de administratieve en technische contractuele bepalingen die het algemeen lastenkohier van de overeenkomsten van de Staat, uitmaken

Art. 16, A

C.13.0306.N 27 februari 2014 AC nr. ...

De verbintenis om de schade te herstellen die het gevolg is van een vertraging in de uitvoering van de verbintenis van het Bestuur is een waardeschuld, aangezien het bedrag van de schadevergoeding volledig aan de beoordeling van de rechter is overgelaten; de niet-uitvoering van deze verbintenis heeft geen betrekking op de betaling van een welbepaald bedrag (1). (1) Zie Cass. 14 maart 2008, AR C.06.0657.F, AC 2008, nr. 182.

- VERBINTENIS -

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- ANATOCISME -

MB 15 juli 1969

Art. 1

S.00.0135.F 28 mei 2001 AC nr. ...

Ook al heeft de minister tot wiens bevoegdheid de tewerkstelling behoort bij wege van ministeriële besluiten de bevoegdheden uitgeoefend die hem zijn toegekend bij de artikelen 8 van het koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967 en 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 6 november 1967, is er geen enkele reden om aan te nemen dat hij die bevoegdheden heeft uitgeput en dat de gevallen waarin een vreemde werknemer voorlopig arbeid mag verrichten in die ministeriële besluiten op beperkende wijze zijn opgesomd; die minister kan ook optreden door middel van een dienstnota die niet in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt (1) (2). (1) Zie S. MOSSELMANS, "Hoofddoekaffaire beslecht? Ja, maar.... Commentaar bij het eerste cassatiearrest dat zich ten gronde buigt over de aangevoerde schending van een ministeriële omzendbrief", A.J.T., 2000-2001, p. 592, noot 23. (2) Het O.M. concludeerde tot cassatie. Volgens het O.M. volgde uit de leer van de arresten van het Hof blijkbaar dat 1) de vreemde of staatloze werkloze slechts toegelaten wordt tot het recht op werkloosheidsuitkeringen en die uitkeringen slechts krijgt, als hij o.m. voldoet aan de wetten betreffende de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten (Artt. 43 en 69 Werkloosheidsbesluit 1991); 2) de regelgeving betreffende de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten weliswaar bepaalt dat, onder de daarin bepaalde voorwaarden, de vreemde werknemer een voorlopige arbeidskaart kan krijgen en voorlopig kan worden tewerkgesteld alvorens in het bezit te zijn van een arbeidskaart, maar voorziet niet in de mogelijkheid om aan een vreemde of staatloze werknemer een voorlopige arbeidsvergunning toe te kennen op grond van een niet in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakte ministeriële dienstnota (Artt. 7 en 8 K.B. nr. 34 van 20 juli 1967; artikel 12 K.B. 6 nov. 1967; artikel 20 M.B. 19 dec. 1967). Derhalve had, volgens het O.M., het arbeidshof, door te beslissen dat de dagen waarop de werknemer arbeid had verricht onder dekking van bovengenoemde voorlopige arbeidsvergunning, voldoen aan de voorwaarden die zijn bepaald in de wetten op de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten, de in het middel vermelde bepalingen geschonden. Het enige middel was dus volgens het O.M. gegrond. I.v.m. de bovengenoemde leer van de arresten van het Hof, zie cass., 16 sept. 1996, AR S.95.0121.F, nr. 312; 24 feb. 1997, AR S.96.0099.N, nr. 106 en noot 1, p. 277; zie ook M.-A. FLAMME, "Droit administratif", I, Brussel, 1989, pp. 361 en 362; C. HOREVOETS, "Les principes qui régissent la promulgation et la publication des lois, arrêtés et règlements, et leurs effets", C.D.P.K., 1998, p. 412; P. LEWALLE, "Contribution à l'étude de l'application des actes administratifs unilatéraux dans le temps", Luik, 1975, p. 64; J. MASQUELIN, opm. onder Brussel 1 juli 1952, J.T., 1953, pp. 40 en 41.

- ARBEIDSVOORZIENING - Allerlei

- ARBEID - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

Artt. 1 en 2

S.95.0121.F 16 september 1996 AC nr. ...

De reglementering betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit voorziet weliswaar, onder de voorwaarden die zij vaststelt, in de aflevering van een arbeidskaart en in de voorlopige tewerkstelling vóór het verkrijgen van een arbeidskaart; ze voorziet daarentegen niet in de mogelijkheid om aan een vreemde of staatloze werknemer een voorlopige arbeidskaart toe te kennen.~

- ARBEID - Allerlei

- ARBEIDSVOORZIENING - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

S.95.0145.N 17 juni 1996 AC nr. ...

De vreemde arbeider, kandidaat-politiek vluchteling, in het bezit van een voorlopige toelating tot tewerkstelling voldoet niet aan de in artikel 43 van het Werkloosheidsbesluit van 25 nov. 1991, om toegelaten te worden tot het recht op werkloosheidsuitkeringen, indien hij niet voldoet aan de wetgeving met betrekking op de vreemdelingen en op deze die betrekking heeft op de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

MB 17 dec. 1991

Art. 5

S.09.0033.F 22 februari 2010 AC nr. 118

Overmacht in hoofde van de werknemer, op grond waarvan de administrateur-generaal van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening van de terugvordering van de onrechtmatig verkregen onderbrekingsuitkeringen kan afzien mits hij de desbetreffende verordenende bepalingen naleeft, kan enkel voortvloeien uit een van de menselijke wil onafhankelijke gebeurtenis die de mens niet heeft kunnen voorzien of voorkomen (1). (1) Zie concl O.M. in Pas., 2010, nr. ....

- WERKLOOSHEID - Algemeen

Art. 5, § 1

S.10.0050.F 13 december 2010 AC nr. 737

De beslissing volgens welke de verschillende behandeling tussen de begunstigden van ouderschapsverlofuitkeringen en de begunstigden van andere socialezekerheidsuitkeringen verantwoord is, in zoverre de R.V.A. in het eerste geval kan afzien van de terugvordering van de betaalde uitkeringen wanneer de begunstigden zich kunnen beroepen op overmacht, terwijl de R.V.A. in het tweede geval van de terugvordering kan afzien, niet alleen bij overmacht maar ook in behartigenswaardige gevallen indien de schuldenaar te goeder trouw is, is naar recht verantwoord wanneer zij overweegt dat de R.V.A. geen enkel argument voordraagt waaruit zou blijken dat het behartigenswaardig geval geen reden vormt om af te zien van de terugvordering van een ouderschapsverlofuitkering en de rechter niet inziet welk argument omtrent de specificiteit van die uitkeringen zulks zou rechtvaardigen.

- WERKLOOSHEID - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

MB 19 dec. 1967

Art. 20, 2°

S.95.0145.N 17 juni 1996 AC nr. ...

De vreemde arbeider, kandidaat-politiek vluchteling, in het bezit van een voorlopige toelating tot tewerkstelling voldoet niet aan de in artikel 43 van het Werkloosheidsbesluit van 25 nov. 1991, om toegelaten te worden tot het recht op werkloosheidsuitkeringen, indien hij niet voldoet aan de wetgeving met betrekking op de vreemdelingen en op deze die betrekking heeft op de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 10, 11, 12 en 20

S.95.0121.F 16 september 1996 AC nr. ...

De reglementering betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit voorziet weliswaar, onder de voorwaarden die zij vaststelt, in de aflevering van een arbeidskaart en in de voorlopige tewerkstelling vóór het verkrijgen van een arbeidskaart; ze voorziet daarentegen niet in de mogelijkheid om aan een vreemde of staatloze werknemer een voorlopige arbeidskaart toe te kennen.~

- ARBEID - Allerlei

- ARBEIDSVOORZIENING - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

MB 19 okt. 1999

Art. 6

P.03.1577.N 23 maart 2004 AC nr. 164

De opheffing van artikel 6 van het ministerieel besluit van 19 oktober 1999 betreffende de private radioverbindingen, door artikel 24 van het koninklijk besluit van 26 september 2000 betreffende radio- en eindapparatuur en de erkenning van hun conformiteit, dat in werking trad op 10 november 2000, had alleen maar tot gevolg dat vanaf deze datum geen toestellen voor radioverbindingen of eindapparatuur voor telecommunicatie, goedgekeurd op basis van de oude bijlagen, meer in de handel mogen worden gebracht, maar niet dat voordien regelmatig in de handel gebrachte toestellen of eindapparatuur niet meer mogen worden gebruikt (1). (1) Artikel 6 van het ministerieel besluit van 19 oktober 1999 betreffende de private radioverbindingen bepaalde dat het in de handel brengen van toestellen voor radioverbindingen of eindapparatuur voor telecommunicatie, goedgekeurd op basis van de oude bijlagen van het ministerieel besluit van 19 oktober 1979, toegelaten was tot 7 april 2001. Eiser voerde een schending aan van artikel 121 van de Wet van 21 maart 1991 houdende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven en van het ministerieel besluit van 19 oktober 1999 omdat het toestel "Multanova" uitzond op een frequentie, die door het ministerieel besluit van 19 oktober 1999 werd geschrapt, zodat de vaststelling van de snelheidsovertreding volgens eiser onwettig was.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

MB 23 mei 2007

Art. 10

C.08.0237.F 27 juni 2008 AC nr. 414

De toezending van een brief door een lid van de Nationale Tuchtraad aan een magistraat, die bedoeld is om na te gaan in hoeverre de zaak bij de Raad aanhangig gemaakt was, levert geen daad van onderzoek op, is derhalve niet in strijd met het collegiale karakter van de rechtspleging voor die Raad en evenmin met zijn reglement van orde.

- *WRAKING* -

MB 26 nov. 1991

Art. 18

S.03.0047.F 22 december 2003 AC nr. 664

Noch uit artikel 45, derde lid, Werkloosheidsbesluit 1991, zoals het bestond na het koninklijk besluit van 31 december 1992, noch uit artikel 18 van het ministerieel besluit van 26 november 1991, zoals het bestond na het ministerieel besluit van 4 januari 1993 blijkt dat het voor het behoud van het recht op werkloosheidsuitkeringen vereist is dat de werkloze die een vrijwillige en gratis activiteit uitoefent voor een derde daartoe het voorafgaand akkoord heeft gekregen van de directeur van het werkloosheidsbureau (1). (1) Zie evenwel Cass., 25 nov. 2002, AR S.02.0016.F, nr ..., redenen.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 18, § 5, 1°

S.02.0016.F 25 november 2002 AC nr. 627

De omstandigheid dat de substantiële rechtsvorm die de vraag om advies aan de Raad van State is, niet in acht genomen is zonder dat de aangevoerde dringende noodzakelijkheid werd verantwoord, heeft de onwettigheid tot gevolg van artikel 18, § 5, 1°, van het ministerieel besluit van 26 november 1991 houdende de toepassingsregelen van de werkloosheidsreglementering, gewijzigd bij het ministerieel besluit van 27 april 1994 (1). (1) Zie Cass., 9 sept. 2002, AR S.00.0125.F, nr...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 18, §§ 2 en 4

S.99.0001.N 28 juni 1999 AC nr. 505

De arbeidsrechtbank, die bevoegd is om kennis te nemen van een geschil nopens de weigeringsbeslissing van de werkloosheidsdirecteur om met behoud van uitkeringen een vrijwillige en gratis activiteit uit te oefenen voor rekening van een jeugdtehuis of een vereniging zonder winstoogmerk, oefent een toetsing uit met volle rechtsmacht op deze beslissing; alles wat onder de beoordelingsbevoegdheid van de directeur valt, valt onder de controle van de arbeidsrechtbank, behoudens wanneer een wetsbepaling aan de directeur een discretionaire en onaantastbare beoordelingsbevoegdheid toekent.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Art. 18, §§ 2 en 5

S.00.0125.F 9 september 2002 AC nr. 426

De dringende noodzakelijkheid die gemotiveerd is door het feit dat alle betrokken instellingen en werklozen zo snel mogelijk op de hoogte dienen te worden gebracht van de herziene verplichtingen die zij hebben tegenover de directeur van het werkloosheidsbureau in geval van vrijwillige en gratis arbeid voor een derde geeft de reden aan waarom een snelle publicatie van het nieuwe besluit nodig blijkt te zijn; die overwegingen omschrijven de bijzondere omstandigheden niet die de goedkeuring van de geplande maatregelen zo dringend maken dat het advies van de Raad van State niet kan worden ingewonnen, zelfs niet binnen een termijn van drie dagen (1). (1) Zie Cass., 17 sept. 2001, A.R. S.99.2198.N, nr..

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- RAAD VAN STATE -

Art. 20

S.10.0020.N 20 september 2010 AC nr. 533

Uit de samenhang van de artikelen 44, 46, § 1, eerste lid en tweede lid, 1° van het Werkloosheidsbesluit, artikel 20, eerste lid van het Uitvoeringsbesluit Werkloosheid en artikel 46, eerste en tweede lid van het Uitvoeringsbesluit Vakantiewet volgt dat zowel de opzeggingsvergoeding als het bij artikel 46 van het Uitvoeringsbesluit Vakantiewet bedoelde vakantiegeld bij uitdiensttreding als loon moet worden aangezien voor de toepassing van artikel 44 van het Werkloosheidsbesluit, zodat de werkloze geen werkloosheidsuitkeringen kan genieten voor de periodes waarop die vergoedingen betrekking hebben, en dat de beide vergoedingen voor de toepassing van de werkloosheidsreglementering niet kunnen geacht worden eenzelfde kalenderperiode te dekken. Aldus kan de ontslagen bediende die van zijn werkgever zowel opzeggingsvergoeding als vakantiegeld bij uitdiensttreding ontvangt, slechts werkloosheidsuitkeringen genieten na het verstrijken van de door de opzeggingsvergoeding gedekte periode, verlengd met de niet opgenomen vakantiedagen, gedekt door het vakantiegeld bij uitdiensttreding.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 26

S.01.0192.N 14 oktober 2002 AC nr. 538

Wanneer de werkloze aanvoert dat de aangeboden dienstbetrekking niet passend is omdat de nettobezoldiging, verminderd met het bedrag van de kosten ten laste van de werknemer, en in voorkomend geval vermeerderd met het bedrag van de uitkering dat de werknemer kan genieten tijdens de duur van de betrekking en van de gezinsbijslag, niet ten minste gelijk is aan het bedrag van de uitkering, na inhouding van de bedrijfsvoorheffing en in voorkomend geval vermeerderd met het bedrag van de gezinsbijslag, die de werknemer kan genieten als volledige werkloze moet de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, die de uitsluiting van het recht op uitkeringen vordert, het bewijs leveren dat het loon voor de aangeboden dienstbetrekking ten minste gelijk is aan de wettelijke minima.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 33

S.99.0137.F 20 november 2000 AC nr. ...

De wettige grond waardoor het verlaten van een dienstbetrekking verantwoord is, die gegrond is op de lichamelijke of mentale ongeschiktheid van de werknemer om die dienstbetrekking uit te oefenen, hangt af van de vaststelling van die ongeschiktheid en niet van de overtuiging van de werknemer, ook al is ze terecht, dat hij ongeschikt is.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.94.0068.N 10 oktober 1994 AC nr. ...

Art. 33, M.B. 26 nov. 1991 houdt niet in dat de werknemer die op medische gronden wordt ontslagen en nadien door de geneesheer aangewezen door het werkloosheidsbureau geschikt wordt verklaard, moet worden geacht een passende dienstbetrekking zonder wettige reden te hebben verlaten.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 33, M.B. 26 nov. 1991, vindt alleen toepassing, blijkens de bewoordingen ervan bij het verlaten of het weigeren van een dienstbetrekking.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 36, eerste en tweede lid

S.04.0076.F 12 december 2005 AC nr. 660

Het bewijs dat de volledig werkloze is ingeschreven als werkzoekende, moet niet noodzakelijkerwijs blijken uit het dossier dat zijn betalingsinstelling doorstuurt naar de directeur van het werkloosheidsbureau om hem in staat te stellen uitspraak te doen over het recht op uitkering, maar kan later worden geleverd door het aanbrengen van een vermelding op de controlekaartikel

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Art. 59

C.98.0543.F 14 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer de werkloze niet binnen de daartoe bepaalde termijn beroep heeft ingesteld tegen de beslissing waarbij hij vanaf een welbepaalde datum uitgesloten wordt van werkloosheidsuitkering op grond dat hij geen aangifte gedaan heeft van het feit dat hij met een zelfstandige damenwoonde, en waarbij de terugvordering van de onregelmatigheid

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 59, eerste lid

C.06.0290.N 21 mei 2007 AC nr. 263

Uit artikel 229 van het Burgerlijk Wetboek en de Werkloosheidsreglementering volgt dat het begrip samenwonen in deze reglementering enkel betekent dat de betrokkene samenleeft met één of meer andere personen waarmee hij zijn huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelt; de vaststelling in het kader van die reglementering, dat een werknemer samenwoont, houdt derhalve op zich niet in dat de betrokkene in overspel samenwoont (1). (1) Zie Cass. 17 dec. 1998, AR C.97.0259.N, nr. 527; uit de overwegingen waarop het oordeel van het Hof berust dat overspel tussen personen van hetzelfde geslacht mogelijk is, blijkt dat overspel in de zin van artikel 229 B.W. vereist dat een gehuwde persoon seksuele betrekkingen heeft met een persoon (al dan niet van een andere geslacht) die niet zijn echtgeno(o)t(e) is. Voor het begrip "samenwonen" in de zin van de werkloosheidsreglementering (K.B. 25 nov. 1991, artikel 110 en M.B. 26 nov. 1991, artikel 59), zie Cass., 7 okt. 2002, AR 01.0109.F, nr. 510, en de conclusie van eerste advocaat-generaal Leclercq.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gronden

S.01.0109.F 7 oktober 2002 AC nr. 510

Voor de toepassing van artikel 110, § 1, 2°, a van het Werkloosheidsbesluit 1991 en van artikel 59, eerste lid, van het ministerieel besluit van 26 november 1991, die bepaalde categorieën van werknemers met gezinslast opsommen, vereist het samenwonen dat twee of meer personen geregeld onder hetzelfde dak samenleven maar niet dat zij daar zonder onderbreking zijn; dat samenwonen veronderstelt een feitelijke situatie (1). (1) Zie concl. O.M.

- WERKLOOSHEID - Bedrag

Art. 61, tweede lid, 1°, en 62, derde lid

S.01.0141.F 24 februari 2003 AC nr. 129

De werkloze die bloed- of aanverwanten in de rechtopgaande lijn ten laste genomen heeft wordt beschouwd als een werknemer met gezinslast in de zin van artikel 110, § 1, eerste lid, 2°, c, van het koninklijk besluit van 25 november 1991, wanneer de samengevoegde bruto bedragen van de pensioenen en voordelen waarop al die personen ten laste aanspraak kunnen maken niet één van de twee maximumbedragen te boven gaan die bij artikel 62, derde lid, van het ministerieel besluit van 26 november 1991 zijn vastgesteld volgens hun graad van zelfredzaamheid.

- WERKLOOSHEID - Bedrag

Art. 65, § 1

S.99.0057.N 24 januari 2000 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank, die kennisneemt van een geschil nopens de beslissing van de werkloosheidsdirecteur bij het bepalen van het normaal gemiddelde loon en van de cijfercode voor de werkloosheidsuitkering, oefent een toetsing uit met volle rechtsmacht op deze beslissing.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 65, § 1, eerste lid

S.99.0057.N 24 januari 2000 AC nr. ...

De regel dat het loon dat als berekeningsbasis voor de werkloosheidsuitkering voor de volledige werkloze geldt, het gemiddelde loon is waarop hij normaal recht had voor de recentste ononderbroken periode van ten minste vier weken tijdens dewelke hij in dienst was van dezelfde werkgever, met uitsluiting van het loon dat betrekking heeft op overwerk zoals bepaald in artikel 29 van de Arbeidswet sluit uit dat een kortere periode dan vier weken in aanmerking wordt genomen voor het bepalen van de cijfercode en legt op dat de uitkering moet worden berekend op het normaal gemiddelde loon over de meest recente ononderbroken periode van vier weken dat de werknemer in dienst is van dezelfde werkgever.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 56 en 57

S.96.0100.N 10 februari 1997 AC nr. ...

Bij de vaststelling na 1 juli 1992, zijnde de datum van de inwerkingtreding van het K.B. van 22 juni 1992, van het langdurig karakter van de werkloosheid, dienen de periodes van werkloosheid gelegen voor deze datum mee in rekening gebracht te worden om uit te maken of het dubbele van de gewestelijke gemiddelde werkloosheidsduur werd bereikt.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 56, § 1, en 57

S.98.0140.F 22 november 1999 AC nr. ...

Door de beslissing van de nationale administratieve commissie die het beroep van een werkloze gegrond verklaart, wordt de werkloosheidsduur op grond waarvan een verwittiging kan worden gegeven niet onderbroken; de langdurige werkloosheid die de nieuwe verwittiging verantwoordt waarvan kennis wordt gegeven na het verstrijken van de reglementair bepaalde termijn van twee jaar, omvat derhalve de werkloosheidsduur die de eerste verwittiging wettigde.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 90 en 93, § 2, eerste lid

S.09.0057.F 25 oktober 2010 AC nr. 629

De uitbetalingsinstellingen hebben de opdracht om het dossier van de werknemer bij het werkloosheidsbureau in te dienen overeenkomstig de reglementsbepalingen, en indien het dossier onvolledig is, zendt het werkloosheidsbureau het naar de uitbetalingsinstelling terug, vergezeld van een formulier dat alle ontbrekende stukken en inlichtingen vermeldt; het dossier is pas volledig en biedt pas de mogelijkheid om het bedrag van de werkloosheidsuitkering te bepalen, als het precieze beroepsverleden van de werknemer aan de hand daarvan kan worden beoordeeld (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

MB 26 nov. 1991 houdende toepassingsregelen van de werkloosheidsreglementering

Art. 90, § 4

S.12.0086.F 24 juni 2013 AC nr. ...

Wanneer de werkloze een aangifte van de persoonlijke en familiale toestand C 1 bij zijn uitbetalingsinstelling indient en daarin vermeldt dat hij door zijn verhuizing onder een ander werkloosheidsbureau ressorteert maar de uitbetalingsinstelling nalaat het dossier met die verklaring over te zenden naar dat bureau, is de oproeping, bepaald bij artikel 140 van het koninklijk besluit, verstuurd door de Rijkdienst voor arbeidsvoorziening naar het adres vermeld op de laatste C 1-aangifte die hij ontvangen heeft, regelmatig, ongeacht de verplichting van de uitbetalingsinstelling om de uitkeringen te betalen die aan de werkloze niet konden worden uitbetaald wegens de nalatigheid of de fout van die instelling.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

MB 27 april 1994

zoals gewijzigd bij art. 1

S.00.0125.F 9 september 2002 AC nr. 426

De dringende noodzakelijkheid die gemotiveerd is door het feit dat alle betrokken instellingen en werklozen zo snel mogelijk op de hoogte dienen te worden gebracht van de herziene verplichtingen die zij hebben tegenover de directeur van het werkloosheidsbureau in geval van vrijwillige en gratis arbeid voor een derde geeft de reden aan waarom een snelle publicatie van het nieuwe besluit nodig blijkt te zijn; die overwegingen omschrijven de bijzondere omstandigheden niet die de goedkeuring van de geplande maatregelen zo dringend maken dat het advies van de Raad van State niet kan worden ingewonnen, zelfs niet binnen een termijn van drie dagen (1). (1) Zie Cass., 17 sept. 2001, A.R. S.99.2198.N, nr..

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- RAAD VAN STATE -

MB 28 dec. 1993 betreffende het accijnsstelsel van minerale olie

Artt. 20, 4°, en 30

P.98.1232.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

Nu de aard van de werkzaamheid en niet de aard van het voertuig bepalend is voor het genieten van vrijstelling van accijns op minerale oliën, genieten de tractoren gebruikt bij de exploitatie van landbouwbedrijven alleen van deze vrijstelling wanneer zij gebruikt worden voor landbouwwerkzaamheden (1). (1) Het K.B. van 29 dec. 1992 is niet meer van toepassing sinds de inwerkingtreding van de wet van 22 oktober 1997 betreffende de structuur en de accijnstarieven inzake minerale olie. Art. 28, 1° van voornoemde wet bekrachtigt voor de periode waarin het van kracht is geweest het K.B. van 29 dec. 1992.

- LANDBOUW -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

MB 4 juni 1964

Art. 63, § 1

S.97.0063.F 17 mei 1999 AC nr. ...

Sinds 1 augustus 1989 kan het recht op werkloosheidsuitkeringen van de in artt. 155ter en 143, § 2, tweede lid, Werkloosheidsbesluit 1963 bedoelde werkloze worden geschorst als de duur van zijn werkloosheid het dubbel overschrijdt van de gemiddelde werkloosheidsduur in het ambtsgebied van het gewestelijk bureau waarvan hij afhangt en voor de leeftijdscategorie en het geslacht waartoe hij behoort; die schorsing gaat in ten vroegste op de eerste dag van de derde maand die volgt op het einde van de vrijstelling en, voor de berekening van de in artikel 143 Werkloosheidsbesluit 1963 bedoelde werkloosheidsduur, wordt rekening gehouden met alle dagen van volledige werkloosheid, ook al vielen die dagen vóór 1 augustus 1989; daaruit volgt evenwel niet dat die werkloze, om in voorkomend geval te ontsnappen aan de schorsing van zijn werkloosheidsuitkeringen, zou moeten aantonen dat hij uitzonderlijke en ononderbroken inspanningen heeft verricht om werk te vinden gedurende de periode waarin hij voornoemde vrijstelling genoot.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.94.0064.F 9 januari 1995 AC nr. ...

Sinds 1 aug. 1989 kan het recht op werkloosheidsuitkeringen van de in de artt. 155ter en 143, § 2, tweede lid, Werkloosheidsbesluit bedoelde werkloze worden geschorst, als de duur van zijn werkloosheid het dubbel overschrijdt van de gemiddelde werkloosheidsduur in het ambtsgebied van het gewestelijk bureau waarvan hij afhangt, en voor de leeftijdscategorie en het geslacht waartoe hij behoort; die schorsing gaat ten vroegste in op de eerste dag van de derde maand die volgt op het einde van de vrijstelling en, voor de berekening van de in artikel 143 van voormeld koninklijk besluit bedoelde werkloosheidsduur, wordt rekening gehouden met alle dagen van volledige werkloosheid, ook al vielen die dagen vòòr 1 aug. 1989.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 68, § 1, eerste lid

S.94.0130.N 13 maart 1995 AC nr. ...

Met "eerstvolgende werkloosheidsdag waarop de controle georganiseerd wordt en waarvoor de werkloze geen vrijstelling van controle geniet" wordt in artikel 74, derde lid, M.B. 4 juni 1964 niet bedoeld, de eertvolgende vaste aanmeldingsdag maar de eerstvolgende werkloosheidsdag waarvoor de werkloze geen vrijstelling van controle meer geniet, met uitsluiting van de zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.~

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Art. 83quater, § 1, eerste en tweede lid

S.94.0049.F 20 maart 1995 AC nr. ...

Voor de berekening van het normaal gemiddeld maandloon, bedoeld in artikel 171ter, § 4, Werkloosheidsbesluit 1963, ingevoegd bij artikel 12 K.B. van 28 mei 1986, komen niet in aanmerking de voordelen die niet maandelijks, maar jaarlijks worden uitgekeerd, zoals de eindejaarspremies.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 93, §§ 2 en 4, tweede lid

S.98.0117.F 27 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer de rechtsvordering tot toekenning van werkloosheidsuitkeringen wordt ingesteld voordat die uitkeringen opeisbaar worden, omdat de vereiste stukken pas na het instellen van de rechtsvordering en niet binnen de bij de reglementering voorgeschreven termijn volledig zijn toegekomen bij het gewestelijk werkloosheidsbureau, kan die vordering in rechte, wat de op de uitkeringen verschuldigde moratoire interest betreft, slechts effect sorteren vanaf de dag waarop voornoemde stukken, behoorlijk en volledig ingevuld, bij het gewestelijk werkloosheidsbureau zijn toegekomen.

- VORDERING IN RECHTE -

- INTEREST - Moratoire interest

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Artt. 37 en 38

S.95.0110.F 10 juni 1996 AC nr. ...

Lichamelijke ongeschiktheid is alleen een wettige reden voor werkverlating als ze wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 38 M.B. 4 juni 1964.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.95.0010.F 20 mei 1996 AC nr. ...

De artt. 86 en 133, eerste lid, Werkloosheidsbesluit 1963 impliceren dat de toepassing van voormeld artikel 133, derde lid, en derhalve van de artt. 37 en 38 M.B. van 4 juni 1964 inzake werkloosheid wordt uitgebreid tot de uitkeringsgerechtigde werklozen die hun beroepsopleiding stopzetten.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De werkloze moet, om te voldoen aan de hem bij artikel 37 M.B. van 4 juni 1964 inzake werkloosheid opgelegde verplichting, verklaren van oordeel te zijn dat hij lichamelijk niet geschikt is om de stopgezette opleiding te volgen; hij kan niet volstaan met de verklaring dat hij met die opleiding gestopt is omdat hij psychisch volledig aan de grond zat; laatstgenoemde verklaring verplicht derhalve de R.V.A. niet ertoe de uitkeringsgerechtigde werkloze te onderwerpen aan het bij artikel 38 van hetzelfde M.B. voorgeschreven medisch onderzoek.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.94.0114.F 6 maart 1995 AC nr. ...

De lichamelijke ongeschiktheid is geen reden om te weigeren een passende dienstbetrekking te aanvaarden, tenzij de ongeschiktheid is vastgesteld overeenkomstig artikel 38 M.B. van 4 juni 1964.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

MB 8 nov. 1990

Art. 1, eerste en tweede lid

S.04.0089.N 6 februari 2006 AC nr. 76

De aanvraag van de instelling tot het verkrijgen van een tegemoetkoming in mindering te brengen van de werkgeversbijdragen voor de rijksdienst voor sociale zekerheid, welke aanvraag moet vergezeld zijn van een getuigschrift van de minister van Tewerkstelling en Arbeid waaruit blijkt dat de werkgever de collectieve arbeidsovereenkomst bedoeld in artikel 2, K.B. van 22 sept. 1989 het hele jaar heeft nageleefd of in voorkomend geval voor welke maanden en in welke mate de collectieve arbeidsovereenkomst niet werd nageleefd, moet in beginsel worden ingediend binnen het jaar na verloop van het jaar waarin de bedoelde arbeidsovereenkomst werd nageleefd.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

De omstandigheid dat de aanvraag tot tegemoetkoming door de instelling vergezeld moet zijn van een getuigschrift afgeleverd door de minister van Tewerkstelling en Arbeid brengt mede dat de loop van de termijn van een jaar, na verloop van het jaar waarin de collectieve arbeidsovereenkomst werd nageleefd, slechts zal aanvangen wanneer de bedoelde werkgever in de mogelijkheid is een aanvraag in te dienen, derhalve wanneer hij in het bezit is gesteld van dit getuigschrift, in zoverre de werkgever hierbij geen verzuim kan worden aangerekend, gelet op de verplichting, bepaald in artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 sept. 1989, elk jaar nadat de bedoelde collectieve arbeidsovereenkomst is nageleefd een verslag daaromtrent aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over te maken.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Militair Strafwetboek

Art. 28

P.00.0339.F 31 mei 2000 AC nr. ...

Het arrest verantwoordt zijn beslissing om een militair wegens insubordinatie te veroordelen naar recht, wanneer het vaststelt dat het feit dat de superieur van de beklaagde geen uniform droeg toen hij die beklaagde, die ervan verdacht werd desertie te hebben gepleegd, beval onmiddellijk naar zijn eenheid terug te keren, aangezien het bevel hem in aanwezigheid van de miltaire auditeur was gegeven en de beklaagde er bijgevolg niet aan kon twijfelen dat die superieur zijn meerdere was; het arrest kon uit die vaststelling wettig afleiden dat er geen sprake was van aanzetting tot het plegen van het misdrijf (1). (1) Zie Cass., 5 feb. 1985, A.R. 9277, nr. 337.

- MILITAIR -

- MISDRIJF - Allerlei

Art. 57bis, § 1

P.96.0287.N 28 oktober 1997 AC nr. ...

De Belgische rechter is bevoegd om kennis te nemen van de strafvordering tegen een Belgisch militair op grond van paragraaf 370 van de Abgabeordnung, nu deze bepaling, inzoverre deze het intercommunautair verkeer van goederen en het innen van de ter zake van vervoer verschuldigde belasting en het onderzoek van de toepassing ervan betreft, een douane-aangelegenheid is in de zin van artikel 57bis, § 1, Militair Strafwetboek.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- VREEMDE WET -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 8, tweede lid

P.03.0571.F 3 september 2003 AC nr. 412

De militaire gevangenisstraf heeft voor de onderofficieren, korporaals en brigadiers de beroving van hun graad tot gevolg; die bijkomende straf is verplicht maar kan gepaard gaan met een opschorting, waarvan de bodemrechter de opportuniteit, de omvang en modaliteiten beoordeelt, onder voorbehoud van de naleving van de wettelijke voorwaarden, zonder dat de opschorting van de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf zich in diezelfde mate moet uitstrekken tot de beroving van graad (1). (1) Zie Cass., 13 mei 1929 (AC, 1929, I, 188); Chron. annuelle de dr. pén. mil. (1996-1997), Rev. dr. pén., 1997, blz. 1146; Chron. annuelle de dr. pén. mil. (1997-1998), Rev. dr. pén., 1998, blz. 1144 e.v.; Chron. annuelle de dr. pén. mil. (1998-1999), Rev. dr. pén., 1999, blz. 1244; Chron. annuelle de dr. pén. mil. (1999-2000), Rev. dr. pén., 2000, blz. 1167, noot 23; Chron. annuelle de dr. pén. mil. (2000-2001), Rev. dr. pén., 2001, blz. 1052 e.v.; Chron. annuelle de dr. pén. mil. (2001-2002), Rev. dr. pén., 2002, blz. 1006 en 1007.

- MILITAIR -

Militair Wetboek voor Strafvordering

Art. 19, tweede lid

P.98.1505.F 10 januari 2001 AC nr. ...

De artt. 10 en 11 Gw. worden niet geschonden door artikel 10bis V.T.Sv., in zoverre het bepaalt dat de personen die, in welke hoedanigheid ook, aan een legerfractie in het buitenland verbonden zijn of zij die de machtiging verkregen een troepenkorps te volgen dat er deel van uitmaakt, en die enig misdrijf hebben gepleegd op het grondgebied van een vreemde Staat, in België zullen kunnen worden vervolgd, noch door artikel 19, tweede lid, Mil.Sv., in zoverre het bepaalt dat dezelfde personen die, buiten oorlogstijd, beoordeeld worden door militaire rechtscolleges voor alle in buitenlands gebied gepleegde misdrijven (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 11 okt. 2000 (101/2000, B.S., 29 dec. 2000, blz. 43343) ; Cass., 19 jan. 2000, A.R. P.98.0094.F, nr. 43.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

P.98.0094.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Art. 10bis V.T.Sv. schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de personen die in welke hoedanigheid ook verbonden zijn aan een onderdeel van het leger dat zich op buitenlands grondgebied bevindt, of die gemachtigd zijn om een troepenkorps dat van dit leger deel uitmaakt, te volgen, en die enig misdrijf hebben gepleegd op het grondgebied van een vreemde Staat, in België kunnen worden vervolgd; ook artikel 19, tweede lid, Mil. Sv., schendt de artikel 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de voormelde personen, buiten de tijd van oorlog, geoordeeld worden door de militaire rechtscolleges voor alle door hen in het buitenlands gebied gepleegde misdrijven.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- GRONDWET - Art. 10

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- GRONDWET - Art. 11

Art. 21

P.96.1293.N 3 december 1996 AC nr. ...

Wanneer een beschikking van de raadkamer de beklaagde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, het hof van beroep zich onbevoegd verklaarde omdat de beklaagde onder de bevoegdheid van de krijgsrechtsmachten ressorteerde, er tegen de beschikking van de raadkamer vooralsnog geen rechtsmiddel kan worden aangevoerd, het arrest van het hof van beroep in kracht van gewijsde is gegaan en de onbevoegdverklaring gegrond lijkt, regelt het Hof het rechtsgebied, vernietigt het de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de krijgsauditeur.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Militair

Art. 44, derde lid

P.01.0396.N 19 juni 2001 AC nr. ...

Aan de bevoegdheid van de krijgsauditeur om huiszoeking en inbeslagneming te verrichten bij de aan de militaire rechtscolleges onderhorige personen wordt geen afbreuk gedaan doordat deze personen samenwonen met personen die daaraan niet onderhorig zijn (1). (1) Zie cass., 30 sept. 1992, A.R. nr 248, nr 638.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- MILITAIR -

Artt. 35 tot 43

P.01.0396.N 19 juni 2001 AC nr. ...

Het onderzoek door een rechterlijke commissie zoals bepaald door het Wetboek van Militaire Strafvordering stelt de strafvordering niet in werking, zelfs niet wanneer deze commissie onderzoekshandelingen heeft verricht die in het gewone strafrecht tot de bevoegdheid van de onderzoeksrechter behoren (1). (1) In deze zaak diende het Hof zich uit te spreken over bepaalde strafprocedurele aspecten van de zogeheten demilitarisering van de Rijkswacht ingevolge de wet van 24 juli 1992 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de rechtstoestanden van het personeel van het actief kader van de rijkswacht (B.S., 31 juli 1992). De eisers, rijkswachters, voerden in een middel een schending aan van de artikelen 47 en 127 tot 133 Sv., nu de procureur des Konings hen, met aanneming van verzachtende omstandigheden, rechtstreeks had gedagvaard voor de correctionele rechtbank. Volgens de eisers was die rechtstreekse dagvaarding onmogelijk. Het opsporingsonderzoek was ten dezen deels gevoerd vóór 1 juli 1994, dag van inwerkingtreding van de wet van 24 juli 1992. Vóór die inwerkingtreding waren personeelsleden van de rijkswacht onderworpen aan de wet van 15 juni 1899 houdende eerste en tweede titel van het wetboek van strafrechtspleging voor het leger. Blijkens artikelen 35 tot en met 44 van dat wetboek heeft de krijgsauditeur de bevoegdheden die de procureur des Konings naar gemeen strafprocesrecht heeft. De rechterlijke commissie is, onder het voorzitterschap van de krijgsauditeur, belast met het geschreven onderzoek. De krijgsauditeur oefent wat dat betreft de jurisdictionele functie uit van een onderzoeksrechter (Cass., 22 juni 1982, AC 1981-82, 1322). Tijdens het onderzoek in deze zaak zijn verscheidene onderzoeksdaden gesteld op last van de rechterlijke commissie. Volgens de eisers was er aldus een gerechtelijk onderzoek ingesteld toen de zaak, in toepassing van de wet van 24 juli 1992, werd overgezonden naar de procureur des Konings. Wegens het bestaan van een gerechtelijk onderzoek zou deze laatste niet meer tot rechtstreekse dagvaarding hebben kunnen overgaan. Het Hof besliste dat eisers uitganspunt onjuist is. Naar gemeen strafprocesrecht is weliswaar een rechtstreekse dagvaarding onmogelijk en moet de raadkamer de rechtspleging regelen als er een onderzoeksrechter is aangesteld. Dat is in deze zaak niet gebeurd omdat het feit dat de krijgsauditeur de jurisdictionele functie van onderzoeksrechter uitoefent, niet betekent dat hij een onderzoeksrechter is. De krijgsauditeur zou trouwens voor de raadkamer geen verslag kunnen uitbrengen. Evenmin verplicht de wet van 24 juli 1992 de procureur des Konings om voor de raadkamer de regeling van de rechtspleging te verzoeken in onderzoeken die zijn overgezonden door de krijgsauditoraten en die betrekking hebben op rijkswachters. Aan eisers wordt daarmee geen rechtswaarborg ontnomen die zij wel hadden vóór de inwerkingtreding van de wet van 24 juli 1992. Ook nà de tussenkomst van de rechterlijke commissie kan de krijgsauditeur namelijk nog tot rechtstreekse dagvaarding voor de krijgsraad overgaan (J. VERNIERS, Inleiding tot het militair strafrecht en strafprocesrecht, Antwerpen, Maklu, 1992, E. 120). De rechterlijke commissie heeft niet de bevoegdheden van de raadkamer (Cass., 20 februari 1922, Pas. 1922, I, 167).

- MILITAIR -

- STRAFVORDERING -

Ministeriële omzendbrief 7 okt. 1992

Art. 15, sub a en d, B.S. 15 okt. 1992

C.99.0164.N 22 december 2000 AC nr. ...

De in het Staatsblad bekendgemaakte omzendbrief van 7 oktober 1992 betreffende het houden van de bevolkingsregisters en vreemdelingenregister, bevat abstracte regels die het karakter van algemeenheid vertonen dat kenmerkend is van een wet (1). (1) Over het begrip "wet", zie "Propos sur le texte de la loi et les principes généraux du droit", redevoering uitgesproken door procureur-generaal M.W.J. Ganshof van der Meersch op de plechtige openingszitting van het Hof van cassatie op 3 sept. 1970 (AC, 1980, 1 e.v.); Cass. 3 maart 1977, 720 en conclusie adv.-gen. Velu in Bull. en Pas., 1977, I, 712; zie ook F. DumonLa mission attribuée à la Cour de cassation par l'article 95 de la Constitution. La notion de 'loi' dont la violation donne ouverture à un pourvoi devant la Cour", in Mélanges offerts à Jacques Velu, t. II, pp. 885 e.s.; Ph. Gérard et M. GrégoireIntroduction à la méthode de la Cour de cassation", Rev.Dr.ULB - 20, 1999, p. 140, notes 162 à 164.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

Nationale overeenkomst tussen verpleeginrichtingen en de verzekeringsinstellingen

Art. 4, § 1

S.98.0042.N 14 juni 1999 AC nr. ...

Om te oordelen of er al dan niet een verblijf is, in de zin van artikel 1, tweede lid, 3° en 4°, K.B. 30 juli 1964, is onverschillig of in bepaalde omstandigheden krachtens een nationale overeenkomst tussen de verpleeginrichtingen en de verzekeringsinstellingen al dan niet een forfaitair bedrag in rekening wordt gebracht voor het verblijf; inzonderheid houdt de omstandigheid dat daghospitalisatie forfaitair onder bepaalde voorwaarden in rekening kan worden gebracht, geen verband met het begrip verblijf waarbij geneesmiddelen in rekening kunnen worden gebracht.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Nederlandse wet 31 mei 1956 inzake een algemene ouderdomsverzekering (AOW)

Artt. 2 en 6

F.08.0040.N 12 november 2009 AC nr. 659

Uitkeringen op grond van de Nederlandse algemene Ouderdomswet kunnen niet gekwalificeerd worden als een sociale maatregel die geen verband houdt met een beroepswerkzaamheid in de zin van artikel 34, § 1, 1°, van het W.I.B. (1992), nu niet iedere Nederlandse onderdaan gerechtigd is op uitkeringen op grond van die wet, ongeacht of hij ooit een beroepsactiviteit heeft uitgeoefend (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

Art. 108bis

C.03.0186.N 7 januari 2005 AC nr. 12

Uit de omstandigheid dat de notulen van de vergadering van het college van burgemeester en schepenen niet de uitslag van de stemming vermelden kan niet worden afgeleid dat het besluit niet is genomen met de wettelijk vereiste meerderheid (1). (1) Zie R.v.St., Verstrepen, nr 40.156, 27 augustus 1992.

- GEMEENTE -

Art. 112

C.01.0039.F 7 juni 2002 AC nr. 347

Behoudens vernietiging of schorsing zijn de verordeningen betreffende het parkeergeld voor motorrijtuigen in hun geheel en terstond uitvoerbaar zodra ze goedgekeurd zijn overeenkomstig artikel 112 Gemeentewet; bijgevolg dient in de bekendmaking ervan de beslissing van de toezichthoudende overheid niet te vermeld te worden.

- GEMEENTE -

Art. 119bis

C.13.0238.F 2 mei 2014 AC nr. ...

De organen die inzake administratieve sancties optreden, doen dat in naam en voor rekening van de gemeente.

- GEMEENTE -

- VORDERING IN RECHTE -

Indien de door de gemeenteraad aangewezen ambtenaar beslist geen administratieve geldboete op te leggen, kan de gemeente bij verzoekschrift hoger beroep instellen bij de politierechtbank.

- GEMEENTE -

Art. 119bis, § 2, derde en vijfde lid

C.13.0412.N 27 maart 2014 AC nr. ...

Wanneer bij beslissing van de gemeenteraad de gemeentesecretaris wordt aangewezen als ambtenaar belast met het opleggen van een administratieve geldboete, en een besluit van de gemeenteraad de ambtenaar belast met het opleggen van administratieve geldboetes of zijn vervanger bevoegd verklaart om van de administratieve geldboetes aan de overtreder kennis te geven, volgt daaruit dat de gemeentesecretaris bevoegd is om de administratieve geldboetes ter kennis te brengen van de overtreder, en dat de gemeentesecretaris bijgevolg alleen de brieven kan ondertekenen waarbij deze kennisgeving gebeurt, zonder dat deze brieven ook moeten worden ondertekend door de burgemeester (1). (1) Zie concl. O.M.

- GEMEENTE -

Art. 119bis, § 6, eerste lid

C.10.0521.N 8 december 2011 AC nr. ...

De wetgever kent aan het in artikel 119bis, §6, eerste lid, van de Nieuwe Gemeentewet bedoelde proces-verbaal geen bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel toe; de vaststellingen opgenomen in zulk proces-verbaal gelden slechts als loutere inlichting voor de rechter, zodat hij de bewijswaarde ervan vrij kan beoordelen.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- GEMEENTE -

Art. 119bis, § 8bis

C.11.0609.F 25 oktober 2012 AC nr. ...

De artikelen 7, §§ 1 tot 3, en 2, 8°, van het Waals decreet van 27 juni 1996 zijn niet van toepassing op het achterlaten door een privépersoon van een doos met papier en reclame op de openbare weg, wat krachtens de artikelen 59 en 63 van het gemeentelijk politiereglement strafbaar is; daardoor hoeft het proces-verbaal van vaststelling van dat feit niet aan de procureur des Konings te worden toegestuurd.

- MILIEURECHT -

Art. 121

P.95.0893.N 9 januari 1996 AC nr. ...

De gemeenteraden kunnen, ter aanvulling van de wet van 21 augustus 1948 tot afschaffing van de officiële reglementering van de prostitutie, verordeningen vaststellen indien deze tot doel hebben de openbare zedelijkheid en de openbare rust te verzekeren.~

- GEMEENTE -

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

P.94.0488.N 28 februari 1995 AC nr. ...

Door de gemeenteraden kunnen verordeningen tot aanvulling van de wet van 21 aug. 1948 tot afschaffing van de officiële reglementering van de prostitutie worden vastgesteld, indien zij tot doel hebben de openbare zedelijkheid en de openbare rust te verzekeren.~

- GEMEENTE -

Art. 133

P.97.1384.F 3 maart 1999 AC nr. ...

De burgemeester is in het bijzonder belast met de uitvoering van de politiewetten, de politiedecreten, de politieordonnanties, de politieverordeningen en de politiebesluiten, en is de verantwoordelijke overheid inzake de bestuurlijke politie op het grondgebied van de gemeente.~

- GEMEENTE -

Art. 135

P.97.1384.F 3 maart 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan precisering, is het cassatiemiddel ten betoge dat artikel 135 Gemeentewet is geschonden, zonder aan te geven in welk opzicht die bepaling zou zijn geschonden.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onduidelijk middel

Art. 135, § 2

C.12.0436.F 28 oktober 2013 AC nr. ...

Wanneer het slachtoffer het bewijs levert van een abnormaal gevaar op een weg in de gemeente, dient in beginsel te worden aanvaard, behoudens tegenbewijs, dat de gemeentelijke overheid die gevaarssituatie behoorde te kennen en te weten dat maatregelen vereist waren om het gevaar weg te werken; de gemeentelijke overheid kan in dat geval ontkomen aan haar aansprakelijkheid als zij het bewijs levert dat zij de gevaarssituatie niet behoorde te kennen of niet kende of nog dat zij niet tijdig de nodige maatregelen heeft kunnen treffen om het abnormaal gevaar te beoordelen (1). (1) Cass. 17 april 2008, AR C.06.0575.N, AC 2008, nr. 230.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- GEMEENTE -

- WEGEN -

C.09.0388.F 23 mei 2011 AC nr. ...

Uit de vaststellingen dat de bestuurder van een voertuig de gelijkgrondse berm heeft moeten oprijden, dat er een groot hoogteverschil tussen de rijbaan en die berm bestond en dat het ongeval zich heeft voorgedaan op het ogenblik dat die bestuurder de rijbaan opnieuw heeft willen oprijden, heeft de rechter niet wettig kunnen afleiden dat dit grote hoogteverschil niet in een oorzakelijk verband stond tot het ongeval (1). (1) Zie Cass. 9 okt. 1967, AC, 1968, 194.

- WEGEN -

- GEMEENTE -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

C.10.0148.N 17 december 2010 AC nr. 752

Uit de wettelijke bepalingen ter zake volgt dat de gemeente verantwoordelijk is voor het inzamelen en het ophalen van huishoudelijke afvalstoffen en dat zij deze ophaling kan reguleren; deze bepalingen sluiten echter niet uit dat, in zoverre de gemeente het ophalen van huishoudelijke afvalstoffen niet heeft gereglementeerd, andere personen huishoudelijke afvalstoffen mogen ophalen met inachtneming van de bepalingen van het Afvalstoffendecreet.

- MILIEURECHT -

- ECONOMIE -

- GEMEENTE -

C.08.0537.F 6 november 2009 AC nr. 643

De verplichting voor een gemeente om enkel voldoende veilige wegen voor het verkeer open te stellen en om ieder abnormaal gevaar, ongeacht of het verborgen dan wel zichtbaar is, door de passende maatregelen te voorkomen, houdt geen resultaatverbintenis in (1), zodat de rechter, bij de beoordeling van het bestaan van een fout van de gemeente, rekening moet houden met het feit dat de gemeentelijke overheid de bedoelde gevaarssituatie kon dan wel moest kennen (2). (1) (2) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- WEGEN -

- GEMEENTE -

C.06.0575.N 17 april 2008 AC nr. 230

De verplichting van de gemeentelijke overheid ieder abnormaal gevaar dat de redelijke verwachting van de weggebruikers kan beschamen, ongeacht of het verborgen dan wel zichtbaar is, door gepaste maatregelen te voorkomen houdt geen resultaatverbintenis in (2); bij de beoordeling van het bestaan van een fout van de gemeente, dient de rechter derhalve rekening te houden met het feit dat de gemeentelijke overheid de bedoelde gevaarssituatie kende dan wel behoorde te kennen. (2) Cass., 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N, AC, 2005, nr 55.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- GEMEENTE -

- WEGEN -

Ingevolge haar verplichting enkel voldoende veilige wegen voor het verkeer open te stellen, moet de gemeentelijke overheid, behoudens wanneer een vreemde oorzaak, die haar niet kan worden aangerekend, haar belet die veiligheidsverplichting na te komen, ieder abnormaal gevaar dat de redelijke verwachting van de weggebruikers kan beschamen, ongeacht of het verborgen dan wel zichtbaar is, door gepaste maatregelen voorkomen (1). (1) Cass., 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N, AC, 2005, nr 55.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- GEMEENTE -

- WEGEN -

Wanneer het slachtoffer het bewijs levert van een abnormaal gevaar op een weg in de gemeente, dient in beginsel te worden aanvaard, behoudens tegenbewijs, dat de gemeentelijke overheid die gevaarssituatie behoorde te kennen en maatregelen vereist waren om het gevaar weg te werken; om in dat geval niet aansprakelijk te worden gesteld staat het aan de gemeentelijke overheid het bewijs te leveren dat zij de gevaarssituatie niet behoorde te kennen en niet kende, ofwel gelet op het tijdsverloop in de onmogelijkheid is geweest de nodige maatregelen te treffen om het abnormaal gevaar te onderkennen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- GEMEENTE -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- WEGEN -

C.02.0272.N 28 januari 2005 AC nr. 55

De verplichting van de gemeentelijke overheid ieder abnormaal gevaar dat de redelijke verwachting van de weggebruikers kan beschamen, ongeacht of het verborgen dan wel zichtbaar is, door gepaste maatregelen te voorkomen houdt geen resultaatverbintenis in.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- GEMEENTE -

- WEGEN -

Ingevolge haar verplichting enkel voldoende veilige wegen aan te leggen en voor het verkeer open te stellen, moet de gemeentelijke overheid, behoudens wanneer een vreemde oorzaak, die haar niet kan worden aangerekend, haar belet die veiligheidsverplichting na te komen, ieder abnormaal gevaar dat de redelijke verwachting van de weggebruikers kan beschamen, ongeacht of het verborgen dan wel zichtbaar is, door gepaste maatregelen voorkomen (1). (1) Zie Cass., 12 maart 1999, AR C.98.0147.N, nr 152.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- GEMEENTE -

- WEGEN -

C.02.0279.N 24 juni 2004 AC nr. 352

De verplichting van de gemeentelijke overheden om te zorgen voor de verkeersveiligheid op de op hun grondgebied gelegen openbare wegen blijft bestaan, ondanks de onttrekking van de politie van het wegverkeer met betrekking tot blijvende of periodieke toestanden aan de autonome gemeentelijke reglementeringsbevoegdheid (Impliciet) (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE -

P.97.1323.F 4 maart 1998 AC nr. ...

Een gemeentelijke politieverordening kan een sluitingsuur bepalen voor de exploitatie van drankgelegenheden, wanneer ze beantwoordt aan de noodzaak om de rust van de inwoners te beschermen.~

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- GEMEENTE -

Art. 135, § 2, tweede lid, 1°

C.03.0574.F 3 februari 2005 AC nr. 66

De verplichting voor een gemeente om enkel voldoende veilige wegen voor het verkeer open te stellen en om ieder abnormaal gevaar, ongeacht of het verborgen dan wel zichtbaar is, te voorkomen, houdt geen resultaatverbintenis in (1). (1) Zie Cass., 3 feb. 2005, AR C.04.0007.F, niet gepubliceerd, en 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N, www.cass.be.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- GEMEENTE -

- WEGEN -

C.99.0413.N 20 april 2001 AC nr. ...

De door artikel 135, § 2, van de Nieuwe Gemeentewet aan de gemeenten opgelegde verplichting te zorgen voor de veiligheid op openbare wegen en plaatsen en in het bijzonder voor een veilig en vlot verkeer op openbare wegen, straten, kaden en pleinen, strekt zich ook uit tot de gelijkgrondse bermen (1). (1) Zie Cass., 26 mei 1994, AC, 1994, nr. 265; Cass., 21 oktober 1993, AC, 1993, nr. 421, 867; Cass. 10 oktober 1991, AC, 1991-92, nr. 79; Cass., 18 mei 1989; AC, 1988-89, nr. 535; Cass. 21 mei 1987, AC, 1986-87, nr. 564.

- WEGEN -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- GEMEENTE -

Art. 156

C.94.0135.F 6 februari 1995 AC nr. ...

Art. 19 K.B. betreffende de pensioenregeling van het gemeentepersoneel is impliciet opgeheven.~

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Gemeenten en provincies)

- GEMEENTE -

- PENSIOEN - Burgerlijk pensioen

Art. 232 e.v.

C.08.0581.N 3 juni 2010 AC nr. 390

De rechtsverhouding die ontstaat uit de door de gemeenten op grond van artikel 1 van de Wet van 22 februari 1965 ingestelde parkeerretributies met diegene die de retributie verschuldigd is, is niet van contractuele, maar van reglementaire aard, zodat artikel 1231, § 1, eerste lid, van het B.W. hierop niet toepasselijk is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.; Cass., 29 mei 2009, AR C.08.0130.N, www.cass.be, met concl. O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

C.08.0129.N 29 mei 2009 AC nr. 362

Door aan een particulier een concessie te geven voor de materiële organisatie van het betaald parkeren en hem de controle toe te vertrouwen op het naleven van het parkeerreglement, delegeert de gemeente niet haar bevoegdheid aan een derde maar beheert zij een openbare dienst op de wijze die haar het meest geschikt lijkt; de concessionaris moet de opdracht kunnen krijgen de parkeerheffingen te innen en de opbrengst hiervan te ontvangen voor rekening van de gemeente (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.; Cass., 29 mei 2009, Ar C.08.0130.N, A.C., 2009, infra, nr. ....

- GEMEENTE -

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 238

F.00.0116.N 26 september 2002 AC nr. 483

Wanneer een gemeentebelasting wordt geheven op grond van een voortdurende toestand die nog in het aanslagjaar wordt vastgesteld, wordt het beginsel van de niet-retroactiviteit niet geschonden doordat die belasting wordt geheven op wie zich zowel in het voorgaande jaar als in het nieuwe aanslagjaar in die toestand bevindt (1). (1) Zie cass., 29 jan. 1979, A.C., 1978-79, 605; Cass., 25 juni 1979, A.C., 1978-79, 1281; Cass., 9 jan. 1986, AR F.729.F, A.C., 1985-86, nr. 303; Voor een overzicht van rechtspraak inzake de gelding in de tijd van gemeente- en provinciebelastingen, zie L. VERLINDEN, Fiscale Rechtspraakoverzichten - Lokale belastingen 1975-2000, Larcier Gent, 2001, VZW Fiskofoon (Ed.), nrs. 15 en 16.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 253, 1°

C.98.0163.F 20 mei 1999 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het arrest dat beslist dat ingevolge een bepaling van de nieuwe Gemeentewet een partij zijn personeelsleden niet meer mag bezoldigen onder de weddeschaal van het personeel van de ministeries.

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Gemeenten en provincies)

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Art. 270

C.02.0539.F 5 september 2003 AC nr. 417

De machtiging van de gemeenteraad aan het college van burgemeester en schepenen om in rechte op te treden kan tot de sluiting van het debat worden gegeven (1). (1) Zie Cass., 4 mei 2001, AR C.98.0199.N, nr 255 en concl. adv.-gen. DUBRULLE.

- GEMEENTE -

- VORDERING IN RECHTE -

C.98.0199.N 4 mei 2001 AC nr. ...

De machtiging die de gemeenteraad aan het college van burgemeester en schepenen geeft om een cassatieberoep in te stellen in naam van de gemeente kan na het neerleggen van de voorziening ter griffie van het Hof neergelegd worden (1) (2). (1) Zie cass., 28 nov. 1996, A.R. nr. S.96.0036.F, nr. 463. (2) Zie de conclusie O.M.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 270, tweede lid

C.09.0610.N 8 november 2010 AC nr. 662

De door artikel 270, tweede lid van de Nieuwe Gemeentewet voorziene machtiging van het college van burgemeester en schepenen door de gemeenteraad, kon onder de vigeur van die wet tot de sluiting van het debat worden gegeven, zodat het inleiden van een vordering op het enkel initiatief van het college van burgemeester en schepenen onder vigeur van die wet niet noodzakelijk leidde tot de onontvankelijkheid van de vordering, mits nadien machtiging werd verleend door de gemeenteraad en die machtiging voor het sluiten van het debat werd overgelegd(1). (1) zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 271, § 1

C.06.0173.N 10 maart 2008 AC nr. 163

Wanneer het college van burgemeester en schepenen niet in rechte optreedt, kunnen een of meer inwoners dat namens de gemeente doen ter bescherming van haar belangen; dat kunnen ze ook doen ter bescherming van het leefmilieu, als dit college aldus niet optreedt, hoewel de gemeente daartoe, of ter voorkoming van een ernstige dreiging voor het leefmilieu op haar grondgebied, een vordering tot staking kan instellen, voor zover die bescherming van dit aspect van het leefmilieu tot haar bevoegdheid behoort en in dergelijk geval geacht wordt een belang te hebben; de vordering zal evenwel slechts ontvankelijk zijn in de mate de vordering in hoofde van de gemeente een belang vertoont (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- GEMEENTE -

- MILIEURECHT -

- VORDERING IN RECHTE -

C.99.0032.N 14 februari 2002 AC nr. 104

Wanneer een of meer inwoners namens de gemeente optreden ter bescherming van haar belangen handelen ze ut universi en kunnen ze dat niet ut singuli, in eigen naam voor een belang en voor de bescherming van een persoonlijk recht (1) (2). (1) Zie de conclusie O.M. (2) Zie cass., 31 mei 1990, A.R. 8640, nr 575.

- GEMEENTE -

- VORDERING IN RECHTE -

Wanneer het college van burgemeester en schepenen niet in rechte optreedt, kunnen een of meer inwoners dat namens de gemeente doen ter bescherming haar belangen; dat kunnen ze ook ter bescherming van het leefmilieu, als dit college aldus niet optreedt, hoewel de gemeente daartoe, of ter voorkoming van een ernstige dreiging voor het leefmilieu op haar grondgebied, een vordering tot staking kan instellen, voor zover die bescherming van dit aspect van het leefmilieu tot haar bevoegdheid behoort en in dergelijk geval geacht wordt een belang te hebben (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- GEMEENTE -

- MILIEURECHT -

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 271, § 1, eerste en tweede lid

C.08.0396.F 23 september 2010 AC nr. 542

Wanneer inwoners, bij stilzitten van het gemeentelijk college, namens hun gemeente een geding hebben ingeleid, kan de gemeente niet langer vrij beschikken over de rechten die het voorwerp van dat geding uitmaken; derhalve heeft de omstandigheid dat de gemeente, vertegenwoordigd door haar gemeentelijk college, haar recht uitoefent om aan dat geding deel te nemen, niet tot gevolg dat de inwoners niet langer het geding mogen voeren teneinde de rechten van de gemeente te doen gelden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- GEMEENTE -

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 274

C.12.0301.F 23 mei 2014 AC nr. ...

De rijkswegen die deel uitmaken van de “grote wegen”, die gelegen zijn op het grondgebied van een gewest, worden beheerd door dat gewest, dat daarop toezicht, leiding en controle uitoefent en daarvan dus, in de regel, de bewaarder is in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ….

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

- WEGEN -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 92, eerste lid, 1°

C.95.0373.N 10 december 1998 AC nr. ...

De enkele grond dat het pensioen, dat een gemeenteraadslid als oud-schepen ontvangt, op dezelfde wijze berekend wordt als het pensioen van de burgemeester, eiser in een geding tegen de gemeente betreffende het bedrag van zijn pensioen, wettigt de beslissing van de appelrechter niet dat dat gemeenteraadslid een rechtstreeks belang had bij de beslissing van de gemeenteraad al dan niet hoger beroep in te stellen tegen de beslissing van de eerste rechter over dat bedrag.~

- GEMEENTE -

Artt. 104, 105, 106, 123, 8° en 9°, en 270

F.98.0018.F 1 februari 1999 AC nr. ...

Het college van burgemeester en schepenen kan weliswaar namens de gemeenteraad een voorziening tot bewaring van recht instellen, maar de aldus ingediende voorziening moet niet-ontvankelijk worden verklaard wanneer niet regelmatig, voor het Hof, een machtiging van de gemeenteraad is overgelegd.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

S.96.0036.F 28 november 1996 AC nr. ...

Al kan het college van burgemeester en schepenen namens de gemeente een vordering tot bewaring van rechten instellen, toch moet het aldus ingestelde cassatieberoep niet ontvankelijk worden verklaard wanneer voor het Hof niet regelmatig een machtiging van de gemeenteraad wordt overgelegd.~

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Artt. 104, tweede lid, 108bis, 123, 8° en 270

C.07.0198.N 3 oktober 2008 AC nr. 525

Het instellen van hoger beroep maakt een onderdeel uit van het voeren van een rechtsgeding waarbij de gemeente als eiser, hetzij als verweerder, betrokken is, zodat het daarmee belast college van burgemeester en schepenen van de gemeente daartoe een formele beslissing moet nemen (1). (1) Zie Cass., 4 mei 2001, AR C.98.0199.N, A.C., 2001, nr. 255, met concl. OM.; R.v. St., Gemeente Watermaal-Bosvoorde, nr. 129.679, 24 maart 2004 en R.v. St., Gemeente Berlare, nr. 137.950, 2 dec. 2004; Grondwettelijk Hof, nr. 32/91, 14 nov. 1991, 3.B.1, A.A., 1991, 333; J. ASTAES, M. BAETSLE, B. BEELEN, S. BOULLART, A. COOLSEAT, P. DE SMEDT, J. DUJARDIN, J. NYCKEES, B. ROELANDTS, G. VAN HAEGENBORGH, J.P. VAN SPEYBROECK, College van burgemeester en schepenen - bevoegdheden, Die Keure, 2003, 302, nr. 488.

- GEMEENTE -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 109 en 112, eerste en tweede lid

F.13.0078.N 3 april 2014 AC nr. ...

De burgemeester wordt door de wetgever als enige belast met de bekendmaking van de reglementen van de gemeenteraad en de gemeentesecretaris dient de aanplakbrief niet te ondertekenen.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Artt. 109 en 126, 4°

F.05.0033.N 19 januari 2007 AC nr. 32

De verweerder vermag niet voor het eerst voor het Hof van cassatie te betwisten dat de door de gemeente als eiseres overgelegde kopie van een gemeentelijk belastingreglement niet regelmatig eensluidend werd verklaard wanneer uit de verklaring gevoegd bij de kopie van het belastingreglement, neergelegd ter griffie van het Hof, blijkt dat die conform is aan de aan de appelrechters voorgelegde kopie van dat reglement en uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat er tussen partijen nooit betwisting werd gevoerd omtrent de tekst van het belastingreglement.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

Artt. 112 en 114

C.08.0340.F 14 september 2009 AC nr. 497

De in artikel 112, Nieuwe Gemeentewet, bedoelde reglementen worden verbindend de vijfde dag volgend op de dag van bekendmaking door aanplakbrief, behalve wanneer zij het anders bepalen (1). (1) Zie concl. O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Artt. 112, 114 en 119

P.02.0625.N 25 februari 2003 AC nr. 131

Uit de artikelen 112, eerste lid, 114, eerste lid en 119, vierde lid, Nieuwe Gemeentewet volgt dat het verbindend karakter van de in artikel 112 bedoelde akten, m.n., de akten van de gemeenteraad, van het college van burgemeester en schepenen en van de burgemeester, enkel het gevolg is van de in artikel 112 bepaalde bekendmaking. De aantekening en de inschrijving van de akten in het register bepaald in artikel 1, K.B. 14 oktober 1991 tot invoering van artikel 114, tweede lid, Nieuwe Gemeentewet zijn geen voorwaarde voor het verbindend karakter van de bedoelde akten; zij betreffen enkel het bewijs van de bekendmaking.

- GEMEENTE -

Artt. 119 en 135, § 1

P.93.1561.N 6 december 1994 AC nr. ...

De gemeenteraad van de Gemeente Mol is de grenzen van zijn politiebevoegdheid niet te buiten gegaan door in zijn politiereglement "dierenmarkt" van 3 feb. 1992 de verhandeling op de gemeentelijke dierenmarkt van honden en katten door particulieren-gelegenheidsverkopers te verbieden (artikel 13) en door voor het aldaar te koop aanbieden van honden voorwaarden op te leggen (artikel 32).~

- DIEREN -

- GEMEENTE -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Artt. 123, 4° en 247, eerste lid

P.10.2049.F 18 mei 2011 AC nr. ...

De burgemeester, in zijn hoedanigheid van voorzitter van het college van burgemeester en schepenen, beheert de gemeentelijke uitgaven samen met de leden van dat college en in de zin van artikel 240 van het Strafwetboek, hij heeft het precair bezit van de op de begroting ingeschreven gelden van de gemeente die bestemd zijn om de lonen van de arbeiders uit te betalen.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- GEMEENTE -

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Rijk)

Artt. 123, 8° en 270

C.07.0448.N 21 november 2008 AC nr. 654

De machtiging van de gemeenteraad aan het college van burgemeester en schepenen om in rechte op te treden kan tot de sluiting van het debat worden gegeven (1). (1) Cass., 5 sept. 2003, AR C.02.0539.F, A.C., 2003, nr. 417; zie Cass., 4 mei 2001, AR C.98.0199.N, nr. 255, met concl. O.M. (hoger beroep) en 16 dec. 2004, AR C.03.0579.N, A.C., 2004, nr. 617 (cassatieberoep). De artikelen 123 en 270 Nieuwe Gemeentewet werden opgeheven bij artikel 302, 117° en 166°, Decr. Vl. Parl. 15 juli 2005, B.S., 31 aug. 2005, inwerkingtreding: 1 jan. 2007 (artikel 5 B. Vl. Reg. 24 nov. 2006, B.S., 30 nov. 2006).

- GEMEENTE -

De machtiging van de gemeenteraad aan het college van burgemeester en schepenen om in rechte op te treden kan tot de sluiting van het debat worden gegeven (1). (1) Cass., 5 sept. 2003, AR C.02.0539.F, AC, 2003, nr. 417; zie Cass., 4 mei 2001, AR C.98.0199.N, nr. 255, met concl. O.M. (hoger beroep) en 16 dec. 2004, AR C.03.0579.N, AC, 2004, nr. 617 (cassatieberoep). De artikelen 123 en 270 Nieuwe Gemeentewet werden opgeheven bij artikel 302, 117° en 166°, Decr. Vl. Parl. 15 juli 2005, B.S., 31 aug. 2005, inwerkingtreding: 1 jan. 2007 (artikel 5 B. Vl. Reg. 24 nov. 2006, B.S., 30 nov. 2006).

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 123, 8° en 270, tweede lid

C.13.0445.F 18 september 2014 AC nr. 536

De machtiging van de gemeenteraad aan het college van burgemeester en schepenen om in rechte op te treden kan tot de sluiting van het debat worden gegeven (1). (1) Cass. 5 september 2003, AR C.02.0539.F, AC 2003, nr. 417.

- VORDERING IN RECHTE -

- GEMEENTE -

C.98.0199.N 4 mei 2001 AC nr. ...

De machtiging die de gemeenteraad aan het college van burgemeester en schepenen geeft om een hoger beroep in te stellen in naam van de gemeente mag gegeven worden tot aan de sluiting van het debat voor de rechter in hoger beroep (1) (2). (1) Zie, wat een cassatieberoep betreft, cass., 23 okt. 1989, A.R. nr. 6697, nr. 111 (van een agglomeratieraad), 28 maart 1994, A.R. nr S.93.0081.F, nr 149 (van een raad voor maatschappelijk welzijn) en 28 nov. 1996; cass., 28 nov. 1996, A.R. nr S.96.0036.F, nr 463 (van een gemeenteraad). (2) Zie de conclusie O.M.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 123, 8° en 9°, en 270

P.95.0681.N 15 oktober 1996 AC nr. ...

Is niet ontvankelijk, het cassatieberoep ingesteld door het college van burgemeester en schepenen dat verklaart op te treden voor de gemeente als eiseres, wanneer de machtiging van de gemeenteraad om in naam van de gemeente cassatieberoep in te stellen niet regelmatig wordt voorgelegd.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij

Artt. 123, 8°, en 270, eerste en tweede lid

C.09.0603.N 18 februari 2011 AC nr. ...

De machtiging van de gemeenteraad aan het college van burgemeester en schepenen om in rechte op te treden, kan tot de sluiting van het debat worden gegeven (1); de ontstentenis van machtiging van de gemeenteraad heeft een betrekkelijke nietigheid tot gevolg en de rechter kan ze derhalve niet ambtshalve opwerpen (2); de omstandigheid dat de rechter, na sluiting van het debat, bij tussenvonnis ambtshalve de heropening van het debat gelast teneinde de gemeente toe te laten het bewijs bij te brengen van de machtiging van de gemeenteraad, belet dan ook niet dat de machtiging wordt gegeven na dit tussenvonnis en vooraleer het debat opnieuw wordt gesloten. (1) Cass., 21 nov. 2008, AR C.07.0448.N, AC, 2008, nr. 654. (2) Zie Cass., 28 nov. 1996, AR S.96.0036.F, AC, 1996, nr. 463.

- GEMEENTE -

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 135, § 2, tweede lid, 5° en 255, 11°

C.96.0447.N 26 maart 1999 AC nr. ...

De verplichting de passende maatregelen te nemen om brand te voorkomen, de nodige hulp te verstrekken om de brand te doen ophouden en de kosten daarvan te dragen is een eigen niet subsidiaire verplichting van de gemeenten.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Allerlei

- GEMEENTE -

Artt. 264 en 265

C.01.0039.F 7 juni 2002 AC nr. 347

Geen enkele wettelijke bepaling onderwerpt de verordeningen betreffende het parkeergeld voor motorrijtuigen aan het goedkeuringstoezicht; die verordeningen zijn enkel aan het algemeen vernietigings- of schorsingstoezicht onderworpen, of aan de regels inzake het toezicht na beroep.

- GEMEENTE -

Octrooiwet van 28 maart 1984

Art. 27

C.00.0012.N 3 januari 2002 AC nr. 5

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar wat naar redelijkheid vereist is als beslag om de rechten van de octrooihouder van een geneesmiddel te handhaven; het is aan de beslagrechter niet verboden bij die beoordeling ook de volksgezondheid in de redenering te betrekken.

- UITVINGDSOCTROOI - Allerlei

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- BESLAG - Bewarend beslag

Art. 51, § 1, eerste lid en § 2

C.12.0450.F 24 juni 2013 AC nr. ...

De rechter in kort geding, aangewezen om de handelingen van namaak voorlopig te verbieden, kan, om het bestaan van ogenschijnlijke rechten van een partij aan te tonen, redelijkerwijs rekening houden met het Europees octrooi waarvan die partij houdster is, ook al heeft een beslissing van de rechtbank van koophandel dat octrooi nietig verklaard, zolang er geen eindbeslissing is over het hoger beroep dat tegen die beslissing tot nietigverklaring werd ingesteld (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

- AUTEURSRECHT -

- UITVINGDSOCTROOI - Algemeen

Artt. 26, eerste lid, en 27, § 1

C.10.0462.F 3 februari 2012 AC nr. ...

Namaak vereist niet dat de uitvinding volledig wordt overgenomen; het is vereist maar voldoende dat de wezenlijke kenmerken van de uitvinding waarop het octrooi betrekking heeft terug te vinden zijn in de werkwijze of het voortbrengsel van de derde; bijkomstige of oppervlakkige verschillen sluiten namaak niet noodzakelijk uit; deze regels gelden eveneens als de conclusies van het octrooi bestaan in een of meer rekenkundige grootheden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi

Om het verschil tussen het technisch kenmerk dat bestaat in een of meer rekenkundige grootheden van het van namaak betichte voorwerp, enerzijds, en het technisch kenmerk dat de uitvinding vertoont, anderzijds, als bijkomstig of oppervlakkig aan te merken, hoeft de rechter niet na te gaan of dat technisch kenmerk in concreto een gelijkaardige uitwerking heeft als het technisch kenmerk van de uitvinding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi

Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van Invaliditeit

Artt. 712 en 713

S.97.0170.N 5 oktober 1998 AC nr. ...

Een gehandicapt kind van minder dan 21 jaar heeft recht op verhoogde kinderbijslag wanneer zijn ongeschiktheidsgraad van ten minste 66% wordt vastgesteld door de Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit; de invaliditeitspercentages wegens gehoordalingen vastgesteld aan de hand van deze Schaal worden bepaald zonder dat bij de meting van de gehoordaling gebruik wordt gemaakt van correctie door middel van een hoorapparaat.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

Ordonnantie Brussels hoofdstedelijk gewest van 14 mei 1998

Art. 10

S.09.0096.F 5 maart 2012 AC nr. ...

Wanneer de beslissing van het college van burgemeester en schepenen om een arbeidsovereenkomst te sluiten vernietigd wordt overeenkomstig artikel 10 van de ordonnantie van 14 mei 1998 van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest houdende regeling van het administratief toezicht op de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, verdwijnt de toestemming in de arbeidsovereenkomst met terugwerkende kracht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

- GEMEENTE -

Ordonnantie Brussels hoofdstedelijk gewest van 17 juli 1997 betreffende de strijd tegen geluidshinder in een stedelijke omgeving

Art. 9

C.05.0464.F 21 december 2006 AC nr. 669

De bevoegdheid waarover alleen de federale Staat beschikt om de uitrusting en de uitbating van de luchthaven Brussel-Nationaal te regelen sluit de bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet uit om, met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel, normen inzake leefmilieu betreffende de geluidshinder uit te vaardigen, zelfs als die zou veroorzaakt zijn door het luchtverkeer dat een gevolg is van de uitbating van die luchthaven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

De soevereiniteit van de federale Staat over het luchtruim heeft niet tot gevolg dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel, voor het aan de grond waargenomen geluid grenswaarden zou mogen vaststellen die niet mogen worden overschreden door de vliegtuigen die in het luchtruim boven dat gewest vliegen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Ordonnantie Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 22 december 1994 betreffende de onroerende voorheffing

Art. 2, 1°

F.13.0071.F 27 november 2014 AC nr. 735

Artikel 2, 1°, van de ordonnantie van de Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 22 december 1994 betreffende de onroerende voorheffing heeft betrekking op de omvang van de vrijstelling van de onroerende voorheffing en laat de voorwaarden van artikel 253, 3° van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, waaraan die vrijstelling onderworpen blijft, onverkort.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Ordonnantie Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 26 juni 2003 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt

Artt. 2.1, a), 6, § 1, en 20

C.12.0112.F 6 december 2013 AC nr. ...

De ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 26 juni 2003 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bepaalt helemaal niet dat het gebrek aan voorafgaande erkenning van een privé-tewerkstellingsagentschap leidt tot de nietigheid van de overeenkomsten die zij sluit in de uitoefening van tewerkstellingsactiviteiten.

- ARBEIDSVOORZIENING - Arbeidsbemiddeling

De omstandigheid dat de uitoefening van tewerkstellingsactiviteiten zonder voorafgaande erkenning strafrechtelijk wordt bestraft, betekent niet dat de met een niet-erkend privé-tewerkstellingsagentschap gesloten overeenkomsten volstrekt nietig zouden zijn.

- ARBEIDSVOORZIENING - Arbeidsbemiddeling

Ordonnantie Brussels hoofdstedelijk gewest van 29 april 2004 inzake hulpverlening aan jongeren

Artt. 2, 2°, 8, 10, § 1, en 11, § 2

P.13.0960.F 4 september 2013 AC nr. ...

Net als iedereen met wie de jongere een verwantschapsband heeft, heeft de grootmoeder van het kind dat aan een afdwingbare pedagogische maatregel is onderworpen, het recht om vrijwillig tussen te komen voor het jeugdgerecht dat over de maatregel, de verlenging, opheffing of vervanging ervan, uitspraak moet doen.

- JEUGDBESCHERMING -

- TUSSENKOMST -

Ordonnantie Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 29 aug. 1991 betreffende de Stedenbouw

Art. 184

C.07.0359.F 25 september 2008 AC nr. 506

De toetsing van de wettigheid van het bevel tot staking van de werken, op grond van artikel 184 van de ordonnantie van de raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg die uitspraak doet als in kort geding maar een beslissing wijst over de zaak zelf, en, na hem, door het hof van beroep, strekt zich niet uit tot andere overtredingen dan die waarvan het proces-verbaal dat aan dit bevel ten grondslag ligt, het bestaan heeft vastgesteld (1). (1) Zie Cass., 8 nov. 2007, AR C.06.0624.N, A.C., 2007, nr ...

- KORT GEDING -

- STEDENBOUW - Allerlei

Art. 189, eerste lid, 1°

P.04.1002.F 5 januari 2005 AC nr. 5

Het bevel dat de rechter moet geven teneinde, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen, de noodzakelijke werken uit te voeren om, in de mate van het mogelijke, aan de plaats zijn vroegere aanblik terug te geven, betreft het geval waarin de gevorderde werkzaamheden neerkomen op de restauratie of het terugplaatsen van de op illegale wijze afgeschafte, weggenomen, gewijzigde of vernietigde materialen of voorwerpen, en niet het geval van een herstel in de vroegere toestand dat zich beperkt tot de volledige of gedeeltelijke sloop van een gebouw dat op illegale wijze is opgetrokken of uitgebreid; de rechter die voormelde volledige of gedeeltelijke sloop beveelt moet niet vooraf vaststellen dat de gevorderde sloop mogelijk is en dat daardoor de plaats in zijn vorige staat hersteld zal worden.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 87, § 1

C.96.0318.F 3 oktober 1997 AC nr. ...

In het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest kan het verval van een met het oog op bouwwerken afgegeven bouwvergunning alleen worden voorkomen, wanneer met de ruwbouw is begonnen binnen de wettelijke termijn, maar het is niet vereist dat met de verwezenlijking van die vergunning "duidelijk" van start is gegaan.~

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 87, tweede lid

C.97.0346.F 23 oktober 1998 AC nr. ...

Het verval van een bouwvergunning in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geschiedt van rechtswege; het hangt niet af van de inachtneming van de vormvereisten voor de vaststelling ervan en voor de kennisgeving aan de vergunninghouder.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Ordonnantie Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 29 april 2004 inzake hulpverlening aan jongeren

Art. 16

P.14.1311.F 8 oktober 2014 AC nr. 586

Wanneer de jeugdrechtbank de ontzetting van het ouderlijk gezag uitspreekt, wijst zij de persoon aan die, onder haar toezicht, de rechten zal uitoefenen waarvan de ouders of een van hen zijn ontzet en die de daaruit voortvloeiende verplichtingen zal nakomen, of vertrouwt zij de minderjarige toe aan een instantie, die iemand aanwijst om de genoemde rechten uit te oefenen nadat diens aanwijzing door de jeugdrechtbank is gehomologeerd, op vordering van het openbaar ministerie; de aanwijzing van de provoogd moet in principe gebeuren in het vonnis waarbij de ontzetting van het ouderlijk gezag wordt uitgesproken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- JEUGDBESCHERMING -

Ordonnantie van de administrateur-generaal van Kongo dd. 14 mei 1886, goedgekeurd bij decreet van 12 nov. 1886, houdende de voorafgaande titel van het Zaïrese B.W.

Art. 1

C.94.0210.F 13 mei 1996 AC nr. ...

De regel dat de wet geen terugwerkende kracht heeft is een algemeen rechtsbeginsel in het Zaïrese recht.~

- VREEMDE WET -

Ordonnanties Brussels hoofdstedelijk gewest van 23 juli 1992 betreffende de gewestbelasting ten laste van bezetters van bebouwde eigendommen en houders van een zakelijk recht op sommige goederen

Art. 2bis

F.11.0073.N 21 juni 2012 AC nr. ...

Gebouwen die niet voor bewoning zijn bestemd, komen niet in aanmerking voor de kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing waarin artikel 2bis van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 23 juli 1992 voorziet.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Art. 3, § 1

C.99.0531.F 1 maart 2002 AC nr. 152

Art. 3, § 1, Ord.Br.H.G. 23 juli 1992 betreffende de gewestbelasting ten laste van bezetters van bebouwde eigendommen en houders van een zakelijk recht op sommige goederen, dat niet ertoe strekt en evenmin ten gevolge heeft dat de litigieuze belasting door de Europese Gemeenschap moet worden betaald, is niet strijdig met de belastingvrijstelling die de E.G. geniet onder de voorwaarden die artikel 3 Protocol 8 april 1965 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen bepaalt (1). (1) Zie Cass., 11 feb. 1999, A.R. C.97.0320.F, nr. 80.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Algemeen

C.97.0320.F 11 februari 1999 AC nr. ...

Ook al geniet een internationale organisatie belastingvrijstelling, zij kan aan de eigenaar van een pand dat ze huurt, de terugbetaling niet weigeren van een gewestbelasting die opgelegd is aan eigenaars van niet voor bewoning bestemde panden, wanneer de huurovereenkomst bepaalt dat de huurder alle belastingen, heffingen of aanslagen van welke aard ook betaalt die op de gehuurde ruimten rusten of zullen rusten.~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Algemeen

Art. 3, § 1, a)

F.09.0018.F 14 mei 2010 AC nr. 338

Het arrest dat eerst vermeldt dat, anders dan in een seniorie, de personen die collectief gehuisvest zijn in het gebouw van de eiseres niet als alleenstaanden leven in aparte verblijfruimtes binnen het gebouw en dat zij evenmin in gemeenschap leven in dezelfde woning onder het gezag van een gezinshoofd en dat vervolgens aldus beslist dat de personen die in dat gebouw verblijven, gelet op het collectief karakter van hun huisvesting, geen gezinnen zijn in de zin van artikel 3, § 1, a), van de ordonnantie van 23 juli 1992 van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de gewestelijke belasting ten laste van de bezetters van bebouwde eigendommen en houders van een zakelijk recht op sommige onroerende goederen is naar recht verantwoord (1). (1) Zie concl. O.M., AR F.09.0018.F, Pas., 2010, nr. ...

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Andere plaatselijke belastingen

Organieke Wet Notariaat

Art. 107

D.10.0010.N 25 maart 2011 AC nr. ...

Art.107, eerste lid, Organieke Wet Notariaat, dat bepaalt dat binnen een maand na de kennisgeving van de beslissing van de kamer beroep kan worden ingesteld bij de burgerlijke rechtbank, geeft enkel aan wie het beroep kan instellen en het rechtscollege waarbij het beroep moet worden ingesteld, echter niet de wijze waarop dit dient te gebeuren noch tegen wie het beroep moet worden gericht; het vereist dus niet dat de veroordeelde notaris zijn beroep moet betekenen bij gerechtsdeurwaardersexploot hetzij aan de kamer van notarissen, hetzij aan het genootschap van notarissen (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het O.M., ook gepubliceerd wat het eerste onderdeel betreft, waarin immers de door het middel gestelde vraag ruimer gekaderd wordt.

- NOTARIS -

Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Art. 1

C.07.0101.F 29 september 2008 AC nr. 512

Het recht op maatschappelijke dienstverlening is een recht dat uitsluitend aan de persoon verbonden is en kan derhalve niet het voorwerp van een zijdelingse vordering zijn; alleen de persoon wiens menselijke waardigheid beschermd wordt, heeft recht op maatschappelijke dienstverlening; zijn schuldeisers kunnen zijn rechten en vorderingen niet uitoefenen om die dienstverlening te verkrijgen (1). (1) Zie eensl. concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VORDERING IN RECHTE -

S.05.0090.F 23 oktober 2006 AC nr. 503

De vernietiging van het woord "uitvoerbaar" in het derde en vierde lid van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, in zijn versie na de wet van 15 juli 1996, heeft tot gevolg dat die bepaling zo moet worden uitgelegd dat ze niet van toepassing is op de vreemdeling die gevraagd heeft om als vluchteling te worden erkend, wiens aanvraag is afgewezen en die het bevel ontvangen heeft om het grondgebied te verlaten, zolang de beroepen die hij voor de Raad van State heeft ingesteld tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of tegen de beslissing van de vaste beroepscommissie voor vluchtelingen niet zijn berecht; in die niet-toepassing is de reglementaire termijn inbegrepen waarover de vreemdeling beschikt om die beroepen voor de Raad van State in te stellen (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1999, S.97.0056.F, nr 186, met concl. O.M.; Grondwettelijk Hof, 22 april 1998, nr 43/98, B.S. 29 april 1998, tweede uitg., p. 13340; artikel 20, K.B. 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.99.0112.F 26 februari 2001 AC nr. ...

Voor de toekenning en het behoud van het bestaansminimum moet de betrokkene blijk hebben gegeven van zijn bereidheid tot tewerkstelling tenzij dit om gezondheids- of billijkheidsredenen onmogelijk is; teneinde die vrijstelling om billijkheidsredenen te kunnen genieten, moet de betrokkene bewijzen dat de bijstand van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn nodig is om hem in staat te stellen een leven te leiden dat aan de menselijke waardigheid beantwoordt (1). (1) Zie cass. 28 feb. 2000, AR. S.99.0160.F, nr. 146.

- BESTAANSMINIMUM -

S.99.0044.N 10 januari 2000 AC nr. ...

Elke persoon heeft recht op maatschappelijke dienstverlening, welke tot doel heeft eenieder in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid; de aanspraak bestaat los van vergissingen, onwetendheid, nalatigheid of fout van de aanvrager.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Het O.C.M.W. dient geen steun te verlenen aan diegene die zich met bedrieglijk opzet van al zijn bestaansmiddelen ontdoet ten einde aanspraak te kunnen maken op maatschappelijke dienstverlening.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 1, eerste lid

S.08.0090.F 9 februari 2009 AC nr. 106

Wanneer een hulpverzoeker de voorwaarden voor toekenning van maatschappelijke dienstverlening vervult, hangt het recht van betaling ervan niet af van de datum waarop hij het bewijs daarvan heeft overgelegd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.07.0017.F 17 december 2007 AC nr. 641

Het recht op maatschappelijke dienstverlening ontstaat wanneer een persoon zich in een situatie bevindt die hem niet in staat stelt een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid; geen enkele wettelijke bepaling bepaalt dat de maatschappelijke dienstverlening niet aan de rechthebbende met terugwerkende kracht kan worden verleend voor de periode tussen zijn aanvraag en de rechterlijke beslissing die deze inwilligt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr. ...

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 100bis, § 2

C.04.0363.N 18 september 2006 AC nr. 421

De beslissing van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die het verzoek afwijst van de onderhoudsplichtigen om afstand te doen van het verhaal wegens de door hen aangevoerde billijkheidsredenen, dient uitdrukkelijk te worden gemotiveerd, dit wil zeggen op afdoende wijze de juridische en feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 102, eerste lid

S.11.0054.F 28 oktober 2013 AC nr. ...

Krachtens artikel 102, eerste lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verjaart de tegen de begunstigde ingestelde vordering tot terugbetaling van de maatschappelijke dienstverlening overeenkomstig artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek, namelijk door verloop van vijf jaren; die bepaling is van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

De rechter moet bij afwijking van artikel 2223 van het Burgerlijk Wetboek ambtshalve de toepassing onderzoeken van artikel 102, eerste lid, van de wet van 8 juli 1976.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.11.0098.F 19 november 2012 AC nr. ...

Artikel 102, eerste lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 volgens hetwelk de vordering tot terugbetaling door particulieren van de kosten van maatschappelijke dienstverlening door verloop van vijf jaren verjaart overeenkomstig artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek, doet geen afbreuk aan artikel 26 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering volgens hetwelk de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van schade, met dien verstande dat zij niet vóór de strafvordering kan verjaren (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 115, § 2

C.06.0479.N 10 maart 2008 AC nr. 164

De vereiste beslissing van de Raad van het O.C.M.W. tot bekrachtiging van een voorheen, tijdig ingesteld cassatieberoep kan worden gegeven tot op het ogenblik dat de zaak in beraad wordt genomen (1). (1) Cass., 28 maart 1994, AR S.93.0081.F, A.C., 1994, nr 149.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

De vereiste beslissing van de Raad van het O.C.M.W. tot bekrachtiging van een voorheen, tijdig ingesteld cassatieberoep kan worden gegeven tot op het ogenblik dat de zaak in beraad wordt genomen (1). (1) Cass., 28 maart 1994, AR S.93.0081.F, AC, 1994, nr 149.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Art. 42, zevende en achtste lid

C.09.0050.F 14 oktober 2010 AC nr. 602

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is bevoegd om zijn ziekenhuispersoneel een administratief en geldelijk statuut op te leggen dat verschilt van dat van het personeel van de gemeente waar het centrum zijn zetel heeft, ongeacht of het ziekenhuis waar dat personeel werkt al dan niet van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn afhangt.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 53

C.00.0136.F 27 september 2004 AC nr. 436

Wanneer een ambtenaar tijdelijk is benoemd in een betrekking van de personeelsformatie van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, is een uitdrukkelijke weigering tot hernieuwing noodzakelijk, gelet op het beginsel van de bestendigheid van betrekking; een dergelijke weigering moet steunen op een in feite juiste en wettelijk aanvaardbare reden en kan bijgevolg niet het gevolg zijn van de gewone beëindiging van de termijn van de tijdelijke benoeming (1); een wettelijk aanvaardbare reden tot weigering is die welke gegrond is op de noodwendigheden van de openbare dienst, aangezien ze voorrang hebben boven het persoonlijk belang van de ambtenaar (2). (1) R.v.St. (3de K.), 4 juli 1985, DUFOUR, nr 25.556, Arr. R.v.St. 1985, p. 30. (2) Zie J. SAROT e.a., Précis de fonction publique, Brussel, Bruylant, nrs 17 en 83.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 57, § 1

S.05.0042.F 23 oktober 2006 AC nr. 502

Maatschappelijke dienstverlening kan in geldelijke steun bestaan.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 57, § 2

S.97.0056.F 23 december 2002 AC nr. 688

Artikel 57, § 2, van de organieke wet van 9 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, zoals het is ingevoegd bij de wet van 30 december 1992, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet indien het in die bepaling vervatte begrip "definitief bevel om het grondgebied te verlaten", aldus wordt uitgelegd dat het bevel pas definitief is wanneer de beroepen zijn beslecht die bij de Raad van State zijn ingesteld tegen de beslissing die door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met toepassing van artikel 63/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is genomen, of tegen de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen (1). (1) Zie concl. O.M.; artikel 57, § 2, O.C.M.W. -wet, voor de wijziging ervan bij artikel 65 W. van 15 juli 1996.

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen opschortend beroep meer bij een bestuurlijke overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht; het instellen van een vordering bij de Raad van State tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft op zich geen opschortende werking.

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.97.0075.F 9 maart 1998 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet wanneer daartegen geen schorsend beroep meer kan worden ingesteld bij een administratieve overheid of bij de Raad van State; geen enkele wettekst bepaalt dat een vreemdeling aan wie kennis is gegeven van een dergelijk bevel, beroep kan instellen bij de minister van Binnenlandse zaken.~

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.96.0138.F 21 april 1997 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen schorsend beroep meer bij een administratieve overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht; de aanvraag van een buitengewone verblijfsvergunning, de aanvraag om met een vluchteling te worden gelijkgesteld en een verzoek tot naturalisatie zijn geen schorsende beroepen.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.96.0081.F 17 februari 1997 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief, in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen schorsend beroep meer bij een administratieve overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht; het instellen van een vordering bij de Raad van State tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft op zichzelf geen schorsende werking.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.96.0088.F 7 november 1996 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief, in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen schorsend beroep meer bij een administratieve overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor enig beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht; een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State werkt niet schorsend.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.96.0021.N 21 oktober 1996 AC nr. ...

Het beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State tegen het bevel om het grondgebied te verlaten heeft geen opschortende werking; het louter instellen van een vordering bij de Raad van State tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft evenmin opschortende werking.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Het beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State tegen het bevel om het grondgebied te verlaten heeft geen opschortende werking; het louter instellen van een vordering bij de Raad van State tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft evenmin opschortende werking.~

- VREEMDELINGEN -

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief wanneer het bevel niet meer vatbaar is voor enig rechtsmiddel met opschortende werking voor een administratieve overheid of voor de Raad van State.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.95.0038.N 4 december 1995 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief, in de zin van artikel 57, §2, O.C.M.W.-wet, wanneer het bevel niet meer vatbaar is voor enig beroep met schorsende werking bij een administratieve overheid of bij de Raad van State; een dergelijk beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State werkt niet schorsend.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.94.0133.F 4 september 1995 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief, in de zin van artikel 57, §2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen schorsend beroep meer bij een administratieve overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor enig beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht.~

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 57, § 2, 2°

S.11.0076.F 22 oktober 2012 AC nr. ...

Uit de artikelen 3 en 4 van het koninklijk besluit van 24 juni 2004 volgt dat het sociaal onderzoek moet gebeuren vóór het beginselakkoord van de aanvrager van maatschappelijke hulp voor huisvesting in een opvangcentrum (1) (2). (1) KB 24 juni 2004, vóór de wijziging ervan bij het KB van 1 juli 2006. (2) Zie Cass. 15 juni 2009, AR S.08.0057.F, AC 2009, nr. 407.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 57, § 2, derde en vierde lid

S.98.0010.F 18 december 2000 AC nr. ...

De beperking van de maatschappelijke dienstverlening tot maximum één maand als bepaald in artikel 57, § 2, derde en vierde lid, O.C.M.W.-wet geldt alleen voor de vreemdelingen die weigeren gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, maar niet voor degenen die om redenen, onafhankelijk van hun wil, verhinderd zijn om naar hun land van herkomst terug te keren; ten aanzien van laatstgenoemden blijft het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gehouden tot maatschappelijke dienstverlening tot het ogenblik waarop zij in staat zijn het grondgebied effectief te verlaten (1). (1) Zie wetsontwerp betreffende sommige aspecten van de toestand van de vreemdelingen en houdende invoering van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, memorie van toelichting, Gedr. St., Kamer, zitting 1983-1984, nr. 756/1, p. 10; Verslag namens de Commissie voor justitie uitgebracht door de hr. De Decker, Gedr. St., Kamer, zitting 1983-1984, nr. 756/21, p. 11; ontwerp van wet houdende sociale en diverse bepalingen (artikelen 151 tot 155), verslag namens de Commissie voor de volksgezondheid en het leefmilieu uitgebracht door de hr. Brouns, Gedr St, Kamer, gewone zitting 1992-1993, nr. 752/6, pp. 2 en 3; wetsontwerp tot wijziging van de vreemdelingenwet en van de O.C.M.W.-wet, memorie van toelichting, Gedr. St., Kamer, gewone zitting 1995-1996, nr. 364/1, p. 58; Grondwettelijk Hof 29 juni 1994, nr. 51/94, B.S van 14 juli 1994, p. 18544, inz. § A.4.5.; zie ook concl. O.M.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Art. 57, § 2, eerste en tweede lid

S.08.0057.F 15 juni 2009 AC nr. 407

Alleen het federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers heeft tot opdracht materiële hulp, met inbegrip van huisvesting, te verstrekken en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn moet het Agentschap pas op de hoogte brengen dat de aanvrager die hulp kan genieten indien deze zich ertoe verbonden heeft de huisvesting in een federaal opvangcentrum te aanvaarden (1). (1) Artikel 57, § 2, eerste en tweede lid, O.C.M.W.-wet, zoals het te dezen van toepassing is; artikel 4, tweede lid, K.B. 24 juni 2004, zoals het van toepassing was vóór en na de wijziging ervan bij K.B. 1 juli 2006; artikel 7, K.B. 24 juni 2004, zoals het van toepassing was vóór de wijziging ervan bij K.B. 1 juli 2006.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Art. 57, § 2, eerste lid

S.00.0165.F 7 oktober 2002 AC nr. 509

Wanneer de vraag rijst of artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet dat van toepassing is op vreemdelingen die, krachtens artikel 14 W. 22 dec. 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk niet van het Belgisch grondgebied kunnen worden verwijderd, de grondwettelijke beginselen inzake gelijkheid en non-discriminatie miskent, moet het Hof van Cassatie in beginsel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (1). (1) Zie cass., 29 maart 2001, AR. F.99.0077.F, nr. -; artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet, na de wijziging ervan bij de W. 15 juli 1996.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- VREEMDELINGEN -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 57, § 2, eerste lid, 1° en derde lid

S.96.0021.N 21 oktober 1996 AC nr. ...

De uitvoerbaarheid van het bevel om het grondgebied te verlaten is bepalend voor de beoordeling van het definitief karakter van het bevel, dat de beperking van het recht op maatschappelijke dienstverlening ten gevolge heeft.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Art. 57, §§ 1 en 2

S.94.0133.F 4 september 1995 AC nr. ...

Wanneer de rechter vaststelt dat een vreemdeling een verklaring heeft ondertekend dat hij weigert vrijwillig te vertrekken en dat die vreemdeling gedurende een namiddag naar een aangrenzend land is gegaan, kan hij op grond van die vaststellingen niet naar recht oordelen dat die vreemdeling het hem betekende bevel om het grondgebied te verlaten vrijwillig heeft uitgevoerd, dat bij zijn terugkeer in België, zijn verblijf op het grondgebied van het Rijk regelmatig is geworden en dat hij recht heeft op de bij artikel 57, §1, O.C.M.W.-wet bedoelde maatschappelijke dienstverlening.

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 58

C.08.0014.F 22 februari 2010 AC nr. 115

De verplichting van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om hulp te verstrekken aan de persoon wiens toestand onmiddellijke geneeskundige verzorging vereist, is wegens de dringende noodzakelijkheid niet ondergeschikt aan een aanvraag tot tussenkomst die door die persoon of door zijn gevolmachtigde moet worden gedaan (1). (1) . Zie concl O.M. in Pas., 2010, nr. ....; artikel 58 O.C.M.W.-wet, na de wijziging ervan bij W. 5 aug. 1992.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

C.07.0101.F 29 september 2008 AC nr. 512

Opdat een persoon de schade zou kunnen aanvoeren die hij geleden heeft door de fout van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, en die hierin bestaat dat het onrechtmatig geweigerd heeft hulp te verlenen aan een patiënt die onmiddellijk verzorging nodig had, is het niet vereist dat die persoon zelf recht heeft op de hulp in de zin van artikel 58, O.C.M.W.-wet (1) (2). (1).Zie eensl. concl. O.M. in Pas., 2008, nr ... (2) Art. 58, O.C.M.W.-wet, vóór de wijziging ervan bij de W. 22 feb. 1998.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is gehouden hulp te verlenen aan de persoon die onmiddellijke verzorging nodig heeft en beschikt, om die verplichting na te komen, over geen enkele bevoegdheid om de effectiviteit of het belang van zijn hulpverlening te beoordelen (1) (2). (1) Zie eensl. concl. O.M. in Pas., 2008, nr ... (2) Art. 58, O.C.M.W.-wet, vóór de wijziging ervan bij de W. 22 feb. 1998.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 58, §§ 1 en 2

S.11.0102.F 10 september 2012 AC nr. ...

Artikel 58, §§ 1 en 2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn sluit niet uit dat uit de weigering van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot inschrijving van een aanvraag voor maatschappelijk dienstverlening kan worden afgeleid dat dat centrum de gevraagde dienstverlening weigert.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

De artikelen 17, 18, 580, 8°, d), van het Gerechtelijk Wetboek en 71, eerste en tweede lid, van de wet van 8 juli 1976 sluiten niet uit dat een weigering van maatschappelijke dienstverlening kan worden afgeleid uit andere omstandigheden dan uit die beoogd in voornoemd artikel 71, tweede lid.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 60, § 3, tweede lid

S.99.0160.F 28 februari 2000 AC nr. ...

Het O.C.M.W. kan de toekenning van financiële maatschappelijke hulp koppelen aan de voorwaarde dat de persoon bewijst bereid te zijn om te werken, tenzij dat onmogelijk blijkt te zijn om gezondheidsredenen of om redenen van billijkheid.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 62bis

S.04.0187.N 27 juni 2005 AC nr. 376

De arbeidsrechtbank oefent een toezicht met volle rechtsmacht uit op de beslissing van het Openbaar Centrum van Maatschappelijk Welzijn, hetgeen hem toelaat in de beoordeling van de feiten te treden en uitspraak te doen over het recht op het bestaansminimum en de maatschappelijke dienstverlening (1). (1) Zie Cass., 18 juni 2001, AR S.90.0170.F, nr 370.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

De vaststelling door de rechter van de nietigheid van de beslissing van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn wegens niet-naleving van de formele motiveringsplicht, doet niet af aan zijn bevoegdheid uitspraak te doen over de rechten die voor de aanvrager voortvloeien uit de wettelijke bepalingen inzake het bestaansminimum en de maatschappelijke dienstverlening; de rechter mag het recht op bestaansminimum of maatschappelijke dienstverlening slechts erkennen, indien hij oordeelt dat de aanvrager aan alle wettelijke vereisten voldoet om daarop recht te hebben (1). (1) Zie Cass., 12 nov. 2001, AR S.01.0023.N, n° 612; zie ook Cass., 17 dec. 2001, AR S.00.0012.F, n° 707, met concl. eerste adv.-gen. LECLERCQ in Pas.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Art. 71

S.96.0111.F 21 april 1997 AC nr. ...

Eenieder kan bij de arbeidsrechtbank in beroep gaan tegen een beslissing inzake individuele dienstverlening te zijnen opzichte genomen door de raad van het O.C.M.W. of door één van de organen aan wie de raad bevoegdheden heeft overgedragen; niet ontvankelijk is het beroep dat gegrond is op die bepaling en niet gericht is tegen een daarin bedoelde beslissing.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 71, eerste en derde lid

S.99.0185.F 28 mei 2001 AC nr. ...

Het beroep dat de persoon bij de arbeidsrechtbank instelt tegen een beslissing inzake individuele dienstverlening te zijnen opzichte genomen door de raad van het O.C.M.W. of door één van de organen aan wie de raad bevoegdheden heeft overgedragen, kan worden ingesteld zodra de beslissing genomen is en dus voor de mededeling ervan (1). (1) Zie concl. O.M.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 71, eerste en tweede lid

S.12.0148.F 10 juni 2013 AC nr. ...

Bij ontstentenis van een uitdrukkelijke beslissing, kan de weigering van maatschappelijke dienstverlening waartegen de sociaal verzekerde overeenkomstig artikel 71, eerste lid, bij de arbeidsrechtbank in beroep kan gaan, worden afgeleid uit andere omstandigheden dan welke beoogd in artikel 71, tweede lid; de sociaal verzekerde kan tegen dergelijke weigering beroep instellen zonder te wachten op het verstrijken van de door die bepaling ingestelde termijn en hij heeft daar een belang bij.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.09.0080.F 27 september 2010 AC nr. 549

De aanvraag die ertoe strekt maatschappelijke dienstverlening gelijk aan het leefloon en de kinderbijslag te verkrijgen, die rechtstreeks en voor het eerst voor de arbeidsrechtbank wordt ingesteld, is niet ontvankelijk.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 97

C.06.0275.N 23 februari 2007 AC nr. 111

Het O.C.M.W. kan enkel aanspraak maken op de terugbetaling door particulieren van de kosten van maatschappelijke dienstverlening bedoeld in artikel 97 O.C.M.W.-Wet.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 98, § 2

P.97.1396.F 25 februari 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat de door een O.C.M.W. geholpen persoon tevens een fout in oorzakelijk verband met zijn schade heeft begaan, ontneemt de met het maatschappelijk welzijn belaste instelling niet het haar bij de wet toegekende eigen recht om al haar kosten terug te vorderen van de aansprakelijke derde of van diens verzekeraar.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Het O.C.M.W. dat tegen de verzekeraar van de aansprakelijke derde de hem bij artikel 98, § 2, O.C.M.W.-wet toegekende rechtstreekse rechtsvordering instelt voor de terugbetaling van de door hem gemaakte kosten van de maatschappelijke hulpverlening, is geen benadeelde in de zin van de artt. 1 en 12 W.A.M.-wet, en treedt evenmin in de rechten van de geholpen persoon.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.95.0508.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gemis aan belang, is de door de W.A.M.-verzekeraar van de beklaagde ingestelde oproeping van de beklaagde tot bindendverklaring van het arrest, wanneer die beklaagde, eiser in cassatie, het bestreden arrest waarbij hij veroordeeld wordt tot terugbetaling van de kosten van de maatschappelijke dienstverlening aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bekritiseert op grond dat de openbare centra voor maatschappelijk welzijn het eigen recht om die kosten te verhalen enkel kunnen uitoefenen tegen de "aansprakelijke" en dat derhalve die centra geen rechtsvordering tegen de verzekeraar van de "aansprakelijke" kunnen gronden op dat eigen recht; de niet-ontvankelijkheid van die rechtsvordering heeft immers geen invloed op de uitvoering van de overeenkomst tot dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen van de aansprakelijk verklaarde beklaagde.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Wanneer het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, krachtens een eigen recht, de kosten van de maatschappelijke dienstverlening verhaalt op "degenen die aansprakelijk zijn voor de verwonding of ziekte die het verstrekken van de hulpverlening noodzakelijk heeft gemaakt", is het geen benadeelde in de zin van artikel 1 W.A.M.-wet.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Het eigen recht van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn om de kosten van de maatschappelijke dienstverlening te verhalen op "degenen die aansprakelijk zijn voor de verwonding of de ziekte die het verstrekken van de hulpverlening noodzakelijk heeft gemaakt" wordt door de wet aan die centra enkel toegekend ten laste van degenen die "aansprakelijk" zijn; het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan derhalve geen enkele rechtsvordering tegen de verzekeraar wettelijk gronden op dat recht.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 98, § 2, eerste lid

P.95.0896.N 3 juni 1997 AC nr. ...

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan slechts zijn verhaalvordering tot terugbetaling van de kosten van de maatschappelijke dienstverlening voor de strafrechter instellen, wanneer de verwonding of ziekte, die het noodzakelijk heeft gemaakt, het gevolg is van een misdrijf dat bij het strafgerecht aanhangig is.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 99, § 2

C.05.0186.N 6 februari 2006 AC nr. 75

Van betaling van voorschotten met subrogatie kan geen sprake meer zijn nadat tot regelmatige betaling van het pensioen of de sociale uitkering werd beslist en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van die beslissing op de hoogte werd gebracht; het openbaar centrum voor maatschappelijke zekerheid wordt niet in de plaats gesteld indien het betalingen blijft verrichten aan de rechthebbende nadat het op de hoogte werd gebracht van die beslissing.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 1 en 57, § 1, eerste en derde lid, § 2, eerste lid, 1°

C.13.0117.F 14 oktober 2013 AC nr. ...

De verplichting van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om maatschappelijke dienstverlening aan de patiënt te verstrekken krachtens de artikelen 1 en 57, §1, van de wet van 8 juli 1976, onder de door die wet bepaalde voorwaarden, onder de vorm van het ten laste nemen van de hospitalisatiekosten, is niet ondergeschikt aan een vraag om tussenkomst van de patiënt of zijn mandataris, een sociaal onderzoek of een beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn die aan die zorgen zouden voorafgaan, wanneer het dringend karakter ervan een vraag, onderzoek of beslissing van die aard belet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. nr. …

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Wanneer de tussenkomst van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in een dergelijk geval gevraagd wordt nadat de dringende zorgen verstrekt zijn, gaat het centrum na of de patiënt zelf niet kan instaan voor de financiële last, zonder dat zijn menselijke waardigheid daardoor in het gedrang komt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. nr. …

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

In afwijking van de andere bepalingen van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, beperkt artikel 57, §2, eerste lid, 1°, in de regel de taak van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot het verlenen van dringende medische hulp, wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft; die bepaling verleent geen dringende medische hulp aan die vreemdeling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. nr. …

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 1 en 57, § 2, eerste lid

S.00.0165.F 7 oktober 2002 AC nr. 509

De beperking van het recht op maatschappelijke dienstverlening als bedoeld in artikel 57, § 1, eerste lid, O.C.M.W.-wet geldt niet voor een vreemdeling tegen wie er niet feitelijk kan worden overgegaan tot verwijdering van het grondgebied krachtens artikel 14 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (1). (1) Zie concl. O.M.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.01.0148.F 17 juni 2002 AC nr. 365

De beperking van het recht op maatschappelijke dienstverlening, als bedoeld in artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.- wet geldt niet voor de vreemdeling die niet materieel van het grondgebied kan worden verwijderd krachtens artikel 14 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (1). (1) Zie concl. O.M.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 1 en 57, §§ 1 en 2

S.95.0023.F 13 november 1995 AC nr. ...

Art. 57, §2, O.C.M.W.-wet houdende regeling van de maatschappelijke dienstverlening aan de daarin bedoelde vreemdelingen is niet onverenigbaar met de artt. 1 en 57, §1, van dezelfde wet, waarin het beginsel is neergelegd dat elke persoon, om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, recht heeft op maatschappelijke dienstverlening die door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn onder de in die wet bepaalde voorwaarden wordt verzekerd, en met artikel 2, §5 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de O.C.M.W.'s, waarin wordt bepaald welk maatschappelijk centrum bevoegd is om aan een politiek asielzoeker maatschappelijke dienstverlening toe te kennen.

- VREEMDELINGEN -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.94.0133.F 4 september 1995 AC nr. ...

Art. 57, §2, O.C.M.W.-wet houdende regeling van de maatschappelijke dienstverlening aan de daarin bedoelde vreemdelingen is niet onverenigbaar met de artt. 1 en 57, §1, van dezelfde wet, waarin het beginsel is neergelegd dat elke persoon, om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, recht heeft op maatschappelijke dienstverlening die door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn onder de in die wet bepaalde voorwaarden wordt verzekerd, en met artikel 2, §5 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten last nemen van de steun verleend door de O.C.M.W.'s, waarin wordt bepaald welk maatschappelijk centrum bevoegd is om aan een politiek asielzoeker maatschappelijke dienstverlening toe te kennen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 1 en 57, §§ 1 en 2, eerste lid

S.05.0042.F 23 oktober 2006 AC nr. 502

De vreemdeling die een regularisatieaanvraag op grond van de wet van 22 december 1999 indient, mag krachtens de wet op het grondgebied van het Koninkrijk verblijven; wat de hem te verlenen steun betreft, kan hij, zolang over zijn aanvraag niet is beslist, dus niet beschouwd worden als een persoon die illegaal in het Rijk verblijft in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2004, volt. terechtz., AR S.03.0008.N, nr 307, met concl. adv.-gen. DE RAEVE; artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet, in zijn versie na de wet van 16 juli 1996.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.03.0008.N 7 juni 2004 AC nr. 307

De vreemdeling die een regularisatieaanvraag heeft ingediend op grond van de wet van 22 december 1999, wordt door de wet gemachtigd om op het grondgebied van het Rijk te verblijven; mitsdien kan hij tot zolang over zijn aanvraag niet is beslist niet beschouwd worden, wat de hem te verlenen steun betreft, als een persoon die illegaal in het Rijk verblijft in de zin van artikel 57, § 2, OCMW-wet (1). (1) Cass., 17 juni 2002, AR S.01.0148.F, nr 365, met concl. eerste advocaat-generaal Leclercq. Zie ook concl. O.M.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 1, 57 en 97

C.06.0275.N 23 februari 2007 AC nr. 111

Het voorschieten van belastingen aan een verblijfhouder in een rustoord behoort niet tot de kosten van maatschappelijke dienstverlening waarvan het O.C.M.W. aanspraak kan maken op de terugbetaling door particulieren, waarbij het irrelevant is of dit voorschieten van belastingen die verblijfhouder in de mogelijkheid stelt een menswaardig bestaan te leiden.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 1, 57, § 1, en 57ter, tweede lid

S.13.0056.F 16 december 2013 AC nr. ...

De maatschappelijke dienstverlening, beoogd in artikel 57ter, tweede lid, van de OCMW-wet, die aan de asielzoeker in een opvangstructuur gegarandeerd wordt overeenkomstig de wet van 12 januari 2007, is de materiële hulp die Fedasil, het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers, rechtstreeks of door één van zijn partners verleent (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 1, eerste lid, en 57

S.12.0031.F 22 oktober 2012 AC nr. ...

Noch uit artikel 9bis, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat bepaalt dat de machtiging tot verblijf in buitengewone omstandigheden kan worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar de vreemdeling verblijft en die machtiging desgevallend, als ze toegekend wordt, in België zal worden afgegeven, noch uit enige andere wettelijke bepaling waarvan het middel de schending aanvoert blijkt dat de uitvoering van een maatregel tot verwijdering, die gerechtvaardigd zou zijn door de toestand van een vreemdeling, gedurende het onderzoek van die aanvraag verboden is.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 24, 28, § 1, vierde lid, en 115, § 2

S.08.0115.F 26 januari 2009 AC nr. 65

De beslissing van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om in rechte op te treden en hoger beroep in te stellen, wordt genomen door de raad voor maatschappelijk welzijn.

- VORDERING IN RECHTE -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.97.0004.N 2 juni 1997 AC nr. ...

De beslissing om hoger beroep in te stellen moet genomen worden door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn zelf, maar niets belet dat deze beslissing de bekrachtiging kan inhouden van een hoger beroep dat voorafgaandelijk werd ingesteld.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 57, § 2, en 58

S.96.0083.F 17 februari 1997 AC nr. ...

Onder dringende medische hulp in de zin van artikel 57, § 2, vijfde lid, O.C.M.W.-wet, wordt verstaan de hulp die wordt verstrekt aan een vreemdeling die onmiddellijke verzorging behoeft ten gevolge van een ongeval of ziekte, alsook het transport van die persoon en zijn opname in een verzorgingsinstelling.~

- GENEESKUNDE - Allerlei

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 97, eerste lid, 3°, 98, eerste lid, en 102, eerste lid

C.96.0068.N 24 januari 1997 AC nr. ...

De verjaringstermijn van twee jaar die geldt voor de rechtsvordering van een verplegings- en verzorgingsinstelling, met betrekking tot de door haar geleverde of gefaktureerde geneeskundige verstrekkingen, diensten, goederen en bijkomende kosten, is ook toepasselijk wat betreft kosten van hospitalisatie die tevens kosten van maatschappelijke dienstverlening zijn (Impliciet).~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 98 en 100bis, § 2

C.98.0245.N 17 april 2000 AC nr. ...

Het behoort niet aan de rechtelijke macht te oordelen of het O.C.M.W. om redenen van billijkheid, die bij individuele beslissing worden vermeld, kan afzien van het verhaal op onderhoudsplichtigen van de begunstigde tot beloop van het bedrag waartoe zij gehouden zijn voor de verstrekte hulp, nu deze onderhoudsplichtigen geen subjectief recht hebben te worden vrijgesteld van hun wettelijke verplichting te betalen.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 98, § 2, en 100bis

C.95.0135.N 9 oktober 1997 AC nr. ...

De verhaalsvorderingen, die vóór 3 juni 1984, datum van de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 9 mei 1984, bij de rechtbanken zijn ingeleid, blijven onderworpen aan de bepalingen die ten tijde van de inleiding van toepassing waren.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Overeenkomst 17 dec. 1987 tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken tot het vermijden van de dubbele belasting van het inkomen van het vermogen

Art. 3.1

F.09.0061.N 10 september 2010 AC nr. 509

Uit de samenlezing van artikel 3.1 van het dubbelbelastingsverdrag met de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken van 17 december 1987 en het Protocol op 10 maart 1992 afgesloten met de Republiek Oezbekistan, volgt dat de overeenkomst van 17 december 1987 gelding bleef hebben tussen België en Oezbekistan tot zolang daarvan niet was afgeweken door het sluiten van een nieuw akkoord, wat meteen inhoudt dat de staatssoevereiniteit van Oezbekistan niet werd miskend.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Overeenkomst 19 feb. 1982 over de sociale zekerheid tussen het koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika

Art. 6.2

S.10.0174.F 5 december 2011 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 6.2 van Overeenkomst over de sociale zekerheid tussen het koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika van 19 februari 1982, blijft de arbeider die gewoonlijk een beroepsactiviteit op het grondgebied van één van de overeenkomstsluitende partijen uitoefent en die een zelfstandige activiteit op het grondgebied van de andere overeenkomstsluitende partij uitvoert, onderworpen aan de wetgeving van eerstgenoemde overeenkomstsluitende partij, op voorwaarde dat de vermoedelijke duur van dat werk geen vijf jaren overschrijdt ; de rechter die om die reden beslist dat de werknemer niet onderworpen is aan de Belgische sociale wetgeving voor de zelfstandige activiteit die hij heeft uitgeoefend op Belgisch grondgebied voordat hij in de Verenigde Staten als loontrekkende is beginnen te werken, schendt het voormelde artikel.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Overeenkomst 19 juni 1975 tussen het Koninkrijk België en de Tsjechoslowaakse Socialistische Republiek

Art. 23

F.08.0100.F 22 januari 2010 AC nr. 54

Het arrest dat oordeelt dat het Belgisch recht de berekening van het forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting bepaalt op grond van de omschrijving van het inkomen overeenkomstig het Verdrag van 19 juni 1975 tussen het Koninkrijk België en de Tsjecho-Slowaakse Socialistische Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, terwijl het Verdrag verwijst naar de in het Belgisch recht vastgelegde verrekening, met inbegrip van de vaststelling van de belastbare grondslag en de berekening van het forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Overeenkomst 2 mei 1934

Artt. 3.1 en 3.3

C.08.0278.F 28 mei 2010 AC nr. 370

Gelet op de draagwijdte van het begrip "burgerlijke en handelszaken" zowel in Engels recht als in Belgisch recht, zijn de Engelse beslissingen die de door een particulier tegen een overheidsinstantie ingestelde vordering tot aansprakelijkheid buiten overeenkomst hebben verworpen, beslissingen die gewezen zijn in burgerlijke en handelszaken in de zin van de overeenkomst van 2 mei 1934.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid

Overeenkomst 27 april 1987 inzake uitlevering tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika

Art. 7.3, c

P.04.0735.F 19 mei 2004 AC nr. 271

Art. 7.3, c, Overeenkomst 27 april 1987 inzake uitlevering tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika, vereist niet dat de verzoekende Staat bij het verzoek tot uitlevering stukken voegt die de schuld van de gezochte persoon zouden aantonen en zijn veroordeling zouden waarborgen; elke inlichting die het instellen van de strafvordering tegen hem zou verantwoorden, al wordt ze vermeld in een verslag dat is opgesteld door het openbaar ministerie van de verzoekende Staat, voldoet aan de in voormeld artikel 7.3, c, bepaalde voorwaarde (1). (1) Zie Cass., 16 maart 1971 (AC, 1971, 685); 22 april 1974 (AC, 1974, 905); 29 aug. 1995, AR P.95.0864.F, nr P.95.0864.F, nr 358-358bis; 11 april 2000, AR P.00.0407.N, nr 246.

- UITLEVERING -

Overeenkomst 3 sept. 1960 betreffende de bestaanszekerheid, bekrachtigd op 27 feb. 1975

Art. 2.1.b

S.05.0077.F 11 september 2006 AC nr. 402

Het beding van bestaanszekerheid, bepaald in de overeenkomst van 3 sept. 1960, bekrachtigd op 27 feb. 1975 als collectieve arbeidsovereenkomst door het Nationaal Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en -handel, legt aardoliebedrijven het absolute verbod op het vervoer, het laden en lossen van aardolieproducten en hun derivaten uit te besteden, indien die werken te allen tijde door het personeel van de onderneming werden uitgevoerd (1). (1) Overeenkomst 3 sept. 1960, B.S. 10 mei 1975, pp. 5847 en 5848.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Overeenkomst 8 nov. 1990 inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van misdrijven

Art. 5

P.01.0013.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Geen verdrags- of wetsbepaling verleent aan de personen die worden getroffen door een voorlopige maatregel of door een inbeslagneming in toepassing van de wet van 20 mei 1997 een onmiddellijk rechtsmiddel, en met name het rechtsmiddel van hoger beroep, tegen de beschikking tot uitvoerbaarverklaring van een rechtshulpverzoek strekkende tot een dergelijke voorlopige maatregel of inbeslagneming (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Overeenkomst betreffende de postcolli tot aanvulling van de akten van de Wereldpostvereniging, herzien te Rio de Janeiro op 26 okt. 1979

Art. 39, 3°

C.94.0039.F 29 juni 1995 AC nr. ...

De Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen waaraan de uitvoering van de dienst der postcolli in internationale dienst is toevertrouwd heeft het recht zich te beroepen op de beperking van de verantwoordelijkheid van de Post in geval van verlies, beroving of beschadiging van colli.~

- *POSTERIJEN* -

Overeenkomst betreffende uitlevering en wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen België en de Bondsrepubliek Duitsland, ondert. te Brussel op 17 januari 1958

Art. 20

P.94.1005.N 23 augustus 1994 AC nr. ...

De regel volgens welke de over te leggen stukken gesteld worden in de taal van de verzoekende partij heeft enkel betrekking op de stukken waarvan de overlegging vereist is om de uitlevering toe te staan.~

- UITLEVERING -

Overeenkomst tussen België en Portugal tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Brussel op 16 juli 1969

Art. 19, § 1, eerste lid

F.12.0128.N 10 oktober 2014 AC nr. 592

Op grond van artikel 19, §1, eerste lid, van het dubbelbelastingverdrag tussen België en Portugal is de bronstaat bevoegd tot belastingheffing indien de beloningen en pensioenen worden betaald terzake van diensten bewezen aan die Staat, of aan een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap ervan; deze bepaling vereist niet dat deze diensten werden verstrekt in het raam van een formele betrekking in dienst van de voornoemde publiekrechtelijke overheden, zodat hieronder ook moeten begrepen worden de diensten verstrekt in het raam van een formele tewerkstelling bij een publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instelling die de Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan financiert of controleert, zodoende te kennen gevend dat die dienstverlening voor haar rekening wordt verricht (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Overeenkomst tussen België en Spanje van 24 sept. 1970, goedgekeurd bij Wet 14 aug. 1972

Art. 23, § 1

S.03.0046.F 31 januari 2005 AC nr. 62

Inzake inkomensvervangende tegemoetkoming en integratietegemoetkoming aan gehandicapten, zijn de bedragen die in aanmerking moeten worden genomen bij de bepaling van het inkomen die welke voorkomen op het aanslagbiljet als gezamenlijk belastbaar inkomen en als afzonderlijk belastbaar inkomen; derhalve is het bedrag van het Spaanse rustpensioen van de echtgenoot van de gehandicapte dat in België vrijgesteld is van inkomstenbelasting en dat niet voorkomt op het aanslagbiljet, geen bedrag dat daartoe in aanmerking dient te worden genomen (1). (1) Art. 7, § 1, eerste lid, en § 2, eerste lid, Wet 27 feb. 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, zoals het oorspronkelijk van toepassing was; artikel 8, § 1, eerste lid, K.B. 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming, zoals het oorspronkelijk van toepassing was; Wet 14 aug. 1972 houdende goedkeuring van de Overeenkomst van 24 sept. 1970 tussen België en Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en van het aanvullend protocol, ondertekend te Brussel op 24 sept. 1980, B.S. 4 okt. 1972, p. 10859.

- *MINDERJARIGHEID* -

Overeenkomst van 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk

Art. 11

F.94.0011.F 27 oktober 1994 AC nr. ...

In België kan geen belasting worden geheven van de in Frankrijk door een in België verblijvende arbeider ontvangen bezoldigingen, wanneer deze zijn hoedanigheid van grensarbeider niet heeft aangetoond door het overleggen van de door de bijzondere overeenkomsten tussen België en Frankrijk ingevoerde grenskaartikel ~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Art. 19, a.2

F.03.0006.F 2 december 2004 AC nr. 584

Ingevolge artikel 19.A.2. Overeenkomst 10 maart 1964 wordt de bevoegdheid om belasting te heffen op de fictieve onroerende inkomsten die bestaan uit aandelen in een burgerlijke onroerende vennootschap die in Frankrijk uitgekeerd zijn aan een Belgische verblijfhouder, uitsluitend aan Frankrijk toegekend, zodat die inkomsten in België van personenbelasting vrijgesteld zijn (1). (1) Zie F. MORTIER, noot onder Brussel, 7 nov. 2002, Courrier fiscal, 2003, p. 488; P. FAES, "Verdragsrechtelijke kwalificaties, internrechtelijke kwalificaties en het spanningsveld daartussen", T.F.R., nr 242, mei 2003, p.521.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

F.02.0042.F 5 december 2003 AC nr. 623

Wanneer de Franse Staat, aan wie de exclusieve heffingsbevoegdheid is toegekend, die bevoegdheid niet aanwendt voor het geheel of een gedeelte van een in het dubbelbelastingverdrag bedoelde inkomen, verkrijgt de Belgische Staat daarom niet de bevoegdheid dat inkomen te belasten, tenzij de overeenkomst het hem toestaat (1). (1) Zie Cass., 26 april 2001, AR F.99.0151.N, nr 234; vgl. artikel 19, a.3, Verdrag 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Art. 21, §§ 1 en 2

C.99.0313.F 18 januari 2001 AC nr. ...

Krachtens artikel 21.2 overeenkomst 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen is de appèlrechter verplicht zich ervan te vergewissen of er een officieel afschrift is overgelegd van de bescheiden op grond waarvan de vervolging is ingesteld en na te gaan of, zoals eiser aanvoerde, de buitenlandse bescheiden geen uitwerking meer hebben omdat ze volgens de voorschriften van de verzoekende Staat verjaard zijn en of ze hun executoir karakter niet verloren hebben (1). (1) F. RIGAUX, "Droit international privé", deel I, 2e uitg., 1987, p. 151, nr. 223.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Artt. 9 en 11

F.94.0056.F 19 januari 1995 AC nr. ...

De bezoldigingen die bestuurders van een vennootschap als loontrekkers ontvangen, zijn belastbaar in de Staat op het grondgebied waarvan de persoonlijke activiteit, die de bron van die inkomsten is, wordt uitgeoefend.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985

Art. 2.3

P.06.1252.F 15 november 2006 AC nr. 565

De afschaffing van de personencontroles aan de binnengrenzen van de Staten die de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Schengenakkoord van 14 juni 1985 hebben ondertekend en goedgekeurd, doet geen afbreuk, noch aan de uitoefening van de politiebevoegdheden door de daartoe bevoegde autoriteiten van een Overeenkomstsluitende partij binnen haar gehele grondgebied, noch aan krachtens de wetgeving van de Partij geldende verplichtingen houder te zijn van titels en documenten of om deze bij zich te hebben en te tonen.

- VREEMDELINGEN -

Art. 49, aanhef en d)

P.97.0214.N 27 april 1999 AC nr. ...

Als de strafrechter onherroepelijk in de strafzaak heeft beslist en het cassatieberoep uitsluitend gericht is tegen de beslissingen op de burgerlijke rechtsvordering, kan de betekening van de voorziening van de gedwongen tussengekomen partij niet geschieden op de wijze bepaald bij artikel 52.1 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, d.i. door rechtstreekse toezending van de gerechtelijke stukken over de post.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 54

P.11.1767.F 21 december 2011 AC nr. ...

Een beklaagde kan op geldige wijze vervolgd worden in België wegens feiten waarvoor hem in Frankrijk de maatregel van terechtwijzing is opgelegd (1). (1) Zie Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitgave, p. 212 tot 214, en de aangehaalde rechtspraak van het H.v.J.

- STRAFVORDERING -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.10.0753.F 20 oktober 2010 AC nr. 616

De door de bevoegde nationale gerechtelijke instantie gedane vaststelling dat aan de verschillende feiten hetzelfde strafbaar opzet ten grondslag ligt, is op zich geen voldoende reden om te besluiten dat het hier gaat om dezelfde feiten, in de zin van artikel 54 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 (1). (1) Zie Cass., 27 nov. 2007, A.C., 2007, nr. 583.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- STRAFVORDERING -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Het in artikel 54 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 vastgelegde beginsel non bis in idem is alleen toepasselijk op het geval waarin de nationale instantie, waarbij de tweede strafrechtelijke procedure aanhangig is gemaakt, vaststelt dat de materiële feiten die achtereenvolgens aan de rechters van twee overeenkomstsluitende Staten zijn voorgelegd, een onlosmakelijk geheel vormen, door samenhang in tijd, ruimte en voorwerp; een subjectieve band tussen feiten die aanleiding hebben gegeven tot strafvervolging in twee verschillende overeenkomstsluitende Staten, waarborgt niet noodzakelijk een objectief verband tussen de materiële feiten van de zaak die bijgevolg onderscheiden kunnen zijn naar tijd, ruimte en aard (1). (1) Zie Cass., 28 maart 2001, A.C., 2001, nr. 173; Cass., 27 nov. 2007, A.C., 2007, nr. 583.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- STRAFVORDERING -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

P.05.0583.N 27 november 2007 AC nr. 583

De omstandigheid dat de bevoegde nationale rechterlijke instantie vaststelt dat verschillende feiten verbonden zijn door hetzelfde misdadig opzet volstaat op zich niet om die feiten aan te merken als 'dezelfde feiten' in de zin van artikel 54 Schengenuitvoeringsovereenkomst (1). (1) H.v.J., 18 juli 2007, C-367/05, Jur. H.v.J., 2007, I, ...

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Het relevante criterium voor de toepassing van het in artikel 54 Schengenuitvoeringsovereenkomst neergelegde beginsel ne bis in idem is de gelijkheid van materiële feiten, te begrijpen als het bestaan van een geheel van feiten die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, onafhankelijk van de juridische kwalificatie van deze feiten of van het beschermde rechtsbelang (1). (1) H.v.J., 18 juli 2007, C-367/05, Jur. H.v.J., 2007, I, ...

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.04.0265.N 16 mei 2006 AC nr. 273

Wanneer voor het Hof van cassatie de vraag rijst of artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het akkoord van Schengen van 14 juni 1985 toepassing kan vinden in geval van een onherroepelijk vonnis uit een overeenkomstsluitende partij dat dateert van voor het van kracht worden van de Schengenuitvoeringsovereenkomst op die partij, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.02.1459.N 29 april 2003 AC nr. 268

Het in artikel 54 Schengenuitvoeringsovereenkomst van 19 juni 1990 neergelegde "non bis in idem"-beginsel is slechts van toepassing wanneer een beklaagde ter zake van dezelfde feiten in een andere Overeenkomstsluitende Partij bij onherroepelijk vonnis is berecht, op voorwaarde dat ingeval een straf of maatregel is opgelegd, deze reeds is ondergaan of daadwerkelijk ten uitvoer gelegd, dan wel op grond van de wetten van de veroordelende Overeenkomstsluitende Partij niet meer ten uitvoer gelegd kan worden; deze verdragsbepaling heeft niets uitstaande met de loutere mogelijkheid dat een beklaagde ter zake van dezelfde feiten in een andere Overeenkomstsluitende Partij zou kunnen worden vervolgd.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

P.01.0362.N 19 juni 2001 AC nr. ...

Onverminderd de eventuele toepassing van artikel 13 V.T.Sv. of van afwijkende internationale verdragsrechtelijke bepalingen, verbiedt niets de vervolging in België voor een feit waarvoor de beklaagde reeds in een vreemd land is vervolgd, zodat de strafrechter niet verplicht is zijn uitspraak op te schorten tot na een uitspraak in het vreemde land (1). (1) Zie cass., 23 mei 2000, AR P.00.0377.N, nr 315.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Onverminderd de eventuele toepassing van artikel 13 V.T.Sv. of van afwijkende internationale verdragsrechtelijke bepalingen, verbiedt niets de vervolging in België voor een feit waarvoor de beklaagde reeds in een vreemd land is vervolgd, zodat de strafrechter niet verplicht is zijn uitspraak op te schorten tot na een uitspraak in het vreemde land (1). (1) Zie cass., 23 mei 2000, AR P.00.0377.N, nr 315.

- STRAFVORDERING -

P.00.0377.N 23 mei 2000 AC nr. ...

Het in het buitenland gewezen verstekarrest dat nog moet worden betekend staat de vervolging van de verdachte terzake van dezelfde feiten in België niet in de weg (1). (1) Cass., 22 feb. 1994, P.84.0056.N, nr 89.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 71

P.01.1220.N 27 november 2001 AC nr. ...

De omstandigheid dat, krachtens het Schengen-verdrag, de verdragsstaten in beginsel als één juridische ruimte worden beschouwd, doet geen afbreuk aan het feit dat, ingevolge artikel 71 van dit verdrag, het artikel 36, 2, a-i van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van New-York van 30 maart 1961 van toepassing blijft; krachtens deze laatste bepaling worden de in de eerste paragraaf ervan vermelde drugsdelicten, indien ze in verschillende landen zijn begaan, als afzonderlijke strafbare feiten beschouwd (1). (1) Cass., 29 juni 1999, AR P.99.0754.N, A.C. 1999, nr 408.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Artt. 54 en 56

P.99.1759.F 28 maart 2001 AC nr. ...

Voor de toepassing van de artt. 54 en 56, Overeenkomst 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, dient het Belgisch strafgerecht alleen rekening te houden met een beslissing tot veroordeling van een beklaagde die is uitgesproken door een vreemd gerecht dat behoort tot een Overeenkomstsluitende Staat, in zoverre de bij dat Belgisch gerecht aanhangig gemaakte feiten, volgens zijn onaantastbare beoordeling, dezelfde zijn als die welke in het buitenland zijn berecht (1). (1) Zie Cass., 29 juni 1999, A.R. P.99.0754.N, nr. 408; 23 mei 2000, A.R. P.00.0377.N, nr. 315.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Artt. 54 en 71

P.05.0583.N 27 november 2007 AC nr. 583

De verwijzing in artikel 71 Schengenuitvoeringsovereenkomst naar de bestaande verdragen van de Verenigde Naties mag niet aldus worden begrepen dat zij in de weg staat aan de toepassing van het in artikel 54 Schengenuitvoeringsovereenkomst neergelegde beginsel ne bis in idem (1) (2). (1) H.v.J., 9 maart 2006, C-436/04, Jur. H.v.J., 2006, I, 2351. (2) H.v.J., 18 juli 2007, C-367/05, Jur. H.v.J., 2007, I, ...

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of aan de regel 'kan niet vervolgd worden ter zake van dezelfde feiten' uit artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, die uitleg moet gegeven worden dat wanneer onder 'dezelfde feiten' ook dienen te worden begrepen verschillende feiten die door eenheid van opzet verbonden zijn en aldus één feit opleveren, dit inhoudt dat een beklaagde voor het misdrijf van witwassen in België niet meer vervolgbaar wordt wanneer hij voor andere feiten, gepleegd met hetzelfde opzet, veroordeeld werd in Nederland, ongeacht alle andere feiten die binnen dezelfde tijdsruimte werden gepleegd, maar die pas na het onherroepelijk buitenlands vonnis in België aan het licht zullen komen en/of vervolgd worden, dan wel of in dit geval de feitenrechter deze andere feiten bijkomend kan bestraffen, rekening houdend met de reeds uitgesproken straffen, behoudens indien deze hem voor een juiste bestraffing van al de misdrijven voldoende lijken, en zonder dat het geheel van de straffen uitgesproken het maximum van de zwaarste straf mag te boven gaan, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, in samenhang gelezen met artikel 71 van deze overeenkomst, zo moet begrepen worden dat het met zich meebrengt dat strafbare feiten bestaande in het in Nederland verwerven, voorhanden hebben gehad en/of hebben overgedragen van geldsommen in buitenlandse valuta, afkomstig uit de handel in verdovende middelen, die verschillend zijn van strafbare feiten bestaande uit het in België omzetten van gelden afkomstig uit de handel in verdovende middelen, die in Nederland werden ontvangen, als "dezelfde feiten" te beschouwen zijn wanneer de rechter vaststelt dat zij door eenheid van opzet verbonden zijn en aldus juridisch één feit opleveren, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.04.0265.N 16 mei 2006 AC nr. 273

Wanneer voor het Hof van cassatie de vraag rijst of artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, in samenhang gelezen met artikel 71 van deze overeenkomst, zo moet begrepen worden dat het met zich meebrengt dat strafbare feiten van invoer en uitvoer van dezelfde verdovende middelen, indien zij in verschillende overeenkomstsluitende landen zijn begaan, als afzonderlijke strafbare feiten worden beschouwd zodat in elk van die overeenkomstsluitende landen vervolging mogelijk blijft, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese gemeenschappen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.99.0754.N 29 juni 1999 AC nr. ...

Ongeacht het in artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 vervatte "non bis in idem"-beginsel, volgt uit de bepalingen (van artikel 71 van deze Overeenkomst) van artikel 36.2.a van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 30 maart 1961 en van artikel 22.2.a(i) van het Verdrag inzake psychotrope stoffen van 21 februari 1971 dat de op het grondgebied van verschillende Overeenkomstsluitende Partijen gepleegde strafbare feiten, wat de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen betreft, afzonderlijke misdrijven zijn die afzonderlijk worden bestraft.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Overeenkomst van 19 okt. 1970 tussen België en Italië tot het vermijden van dubbele belasting

Artt. 14 en 22

F.02.0065.F 3 oktober 2003 AC nr. 479

De bezoldigingen van een werkend vennoot in de zin van de artt. 20, 2° en 27, § 2, W.I.B. 1964 die een Italiaanse verblijfhouder als meerderheidsaandeelhouder ontvangen heeft van een vennootschap naar Belgisch recht, zijn geen inkomsten uit een vrij beroep of uit andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard in de zin van artikel 14, § 1, van de op 19 okt. 1970 tussen België en Italië gesloten Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting, maar inkomsten in de zin van de artt. 20, 3°, en 20, 4° van voornoemd wetboek die onder toepassing vallen van artikel 22 van die Overeenkomst waarbij, in de regel, de bevoegdheid tot het heffen van belasting op de niet uitdrukkelijk vermelde inkomsten wordt toegekend aan de Staat van de verblijfplaats van de belastingplichtige

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Overeenkomst van 19 okt. 1970 tussen België en Nederland tot het vermijden van dubbele belasting

Art. 18

F.09.0097.N 14 januari 2011 AC nr. ...

Uit artikel 18 van het Belgisch-Nederlands Dubbelbelastingverdrag blijkt niet dat een vergoeding die verband houdt met in het verleden verstrekte dienstprestaties, maar betaald wordt vóór de dienstbetrekking volledig is beëindigd, geen pensioen kan uitmaken (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Art. 19

F.99.0151.N 26 april 2001 AC nr. ...

Krachtens artikel 19, § 1, eerste lid, van de Overeenkomst van 19 oktober 1970 gesloten tussen België en Nederland tot het vermijden van dubbele belasting, mogen beloningen, daaronder begrepen pensioenen door een van de staten of een staatkundig onderdeel daarvan betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van bewezen diensten aan die Staat of een onderdeel daarvan in die staat worden belast: in die hypothese sluit de heffingsbevoegdheid van de bronstaat de heffingsbevoegdheid van de verblijfplaats uit, ongeacht of in de bronstaat effectief een belasting wordt geheven.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Art. 19, § 1, eerste lid

F.01.0076.N 4 maart 2004 AC nr. 125

Op grond van artikel 19, § 1, eerste lid, van de Overeenkomst van 19 oktober 1970 gesloten tussen België en Nederland tot het vermijden van dubbele belasting, is de bronstaat bevoegd tot belastingheffing indien de beloningen of pensioenen worden betaald terzake van diensten die bewezen worden aan die Staat of aan een staatkundig onderdeel ervan. Deze bepaling vereist niet dat deze diensten worden verstrekt in het raam van een formele betrekking in dienst van een publiekrechtelijke overheid, zodat hieronder ook moeten begrepen worden, de diensten verstrekt in het raam van een formele tewerkstelling bij een privaatrechtelijke instelling die de Staat of een publiekrechtelijk onderdeel daarvan financiert en controleert, zodoende te kennen gevend dat die dienstverlening voor haar rekening wordt verricht (1). (1) Zie Cass., 26 april 2001, AR nr F.99.0151.N, www.cass.be.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Art. 24, § 2

F.98.0029.N 16 juni 2000 AC nr. ...

Krachtens het dubbelbelastingverdrag tussen België en Nederland wordt dubbele belasting met betrekking tot dividenden vermeden door verrekening van het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting waarin door de Belgische wetgeving is voorzien, onder de voorwaarden en volgens het tarief van die wetgeving; ingevolge deze bepaling heeft de Belgische wetgever de bevoegdheid behouden om het stelsel van verrekening dat bestond bij het sluiten van het Verdrag aan te passen of te wijzigen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Art. 27, § 1

F.01.0001.N 16 mei 2003 AC nr. 303

De uitwisseling van inlichtingen tussen de bevoegde autoriteiten op grond van artikel 27, § 1 van het dubbelbelastingverdrag tussen België en Nederland is niet beperkt tot inlichtingen die nuttig zijn om een dubbele belasting te vermijden of die betrekking hebben op dergelijke dubbele belasting.

Overeenkomst van 25 april 1959 tussen België en de Duitse Bondsrepubliek betreffende de toepassing van het Verdrag van 's-Gravenhage van 1 maart 1953 in zake burgerlijke rechtsvordering

Art. 1, 1°

P.00.1303.N 20 maart 2001 AC nr. ...

De betekening, bestemd voor de personen die in Duitsland verblijven, wordt door de procureurs-generaal of door de procureurs des Konings rechtstreeks gezonden aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg (Landgericht of Amtsgericht) in het rechtsgebied waarvan degene, voor wie het stuk is bestemd, zich bevindt; de betekening gebeurt pas op het ogenblik dat de voorzitter van het Landgericht of Amtsgericht het aan de geadresseerde te overhandigen stuk ontvangt (1). (1) Zie cass., 27 april 1999, A.R. nr P. 97.0214.N (AC 1999, nr 240); cass., 8 juni 1988, A.R. nr 6644 (AC 1987-1988, nr 615).

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

P.97.0214.N 27 april 1999 AC nr. ...

De in België opgemaakte gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken, die enkel betrekking hebben op de rechtsvordering van de gedwongen tussengekomen partij en die bestemd zijn voor personen die op het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland verblijven, worden, om ze te laten betekenen, door de procureurs-generaal of door de procureurs des Konings rechtstreeks gezonden aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg (Landgericht of Amtsgericht) in het rechtsgebied waarvan degene, voor wie het stuk is bestemd, zich bevindt; de betekening gebeurt pas op het ogenblik dat de voorzitter het aan de geadresseerde te overhandigen stuk ontvangt.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

Art. 1, eerste lid, 1°

C.99.0518.N 2 mei 2002 AC nr. 265

De in België in burgerlijke zaken of in handelszaken opgemaakte dagvaardingen bestemd voor personen die in Duitsland verblijven, worden door de procureurs-generaal of door de procureurs des Konings rechtstreeks gezonden aan de voorzitter van het Landgericht of Amtsgericht in het rechtsgebied waarvan degene, voor wie het stuk bestemd is, zich bevindt; de betekening gebeurt pas op het ogenblik dat de voorzitter het aan de geadresseerde te overhandigen stuk ontvangt (1). (1) Cass. 27 april 1999, A.R. P.97.0214.N, nr. 240; 9 dec. 1996, A.R. S.96.0078.N, nr. 493; C. Lebon, Dagvaarding en bevrijdende verjaring: omvang van de stuiting, R. Cass. 2001, (233), nr. 11 en voetnoot 22. Thans is, sedert 31 mei 2001, de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke zaken en in handelszaken van toepassing (PB. L. 160 van 30 juni 2000, 37).

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

Overeenkomst van 7 juli 1997 tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko betreffende uitlevering

Art. 7, derde lid

P.14.0557.F 7 mei 2014 AC nr. ...

De uitlevering kan worden geweigerd wanneer de gezochte persoon door de autoriteiten van een derde Staat is berecht wegens het feit of de feiten op grond waarvan de uitlevering wordt gevraagd; wanneer die facultatieve weigeringsgrond door de internationaal gezochte persoon wordt aangevoerd, dient de rechter de omstandigheden te vermelden eigen aan de zaak die, naar zijn oordeel, al dan niet verantwoorden dat het bevel tot aanhouding uitvoerbaar wordt verklaard dat met het oog op uitlevering is verleend (1). (1) Zie Cass. 15 juni 2010, AR P.10.0653.N, AC 2010, nr. 428.

- UITLEVERING -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Overeenkomst van 9 juli 1970 tussen België en de Verenigde Staten van Amerika tot het vermijden van dubbele belasting en van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen

Art. 23.3, b)

F.11.0137.N 15 maart 2013 AC nr. ...

Artikel 287, eerste lid, b), WIB92, dat de wijze bepaalt waarop het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting wordt berekend, doet geen afbreuk aan het beginsel van de vermijding van dubbele belasting vervat in artikel 23.3, b), van het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten van Amerika, maar wijzigt de concrete modaliteiten in functie van de globale schuldfinancieringsgraad van de vennootschap; deze laatste bepaling vormt derhalve geen beletsel voor de toepassing van artikel 287, eerste lid, b), WIB92. (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Allerlei

Postchequewet

Art. 9

P.97.0474.N 13 april 1999 AC nr. ...

De postassignatie is een bij wet geformaliseerde geschreven betaalopdracht en is mitsdien een geschrift dat bestemd of van aard is om ieder die er kennis van neemt te informeren over een akte of een feit met een juridische draagwijdte; aldus is het een beschermd geschrift in de zin van de artt. 196 en 197 Sw.

- POSTERIJEN -

De postassignatie is een bij wet geformaliseerde geschreven betaalopdracht en is mitsdien een geschrift dat bestemd of van aard is om ieder die er kennis van neemt te informeren over een akte of een feit met een juridische draagwijdte; aldus is het een beschermd geschrift in de zin van de artt. 196 en 197 Sw.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 15 en 17, 3°

C.93.0424.N 25 januari 1996 AC nr. ...

In de regel rust de volledige aansprakelijkheid voor de gevolgen die voortvloeien uit diefstal van een postcheque, op de houder van de postrekening.~

- HANDELSPAPIER -

- POSTERIJEN -

Probatiewet, gewijzigd bij Wet 10 feb. 1994

Art. 3, vierde lid

P.10.0586.F 2 maart 2011 AC nr. ...

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.09.0016.F 27 mei 2009 AC nr. 350

Door in concreto naar de ernst van de feiten te verwijzen en te vermelden dat de beklaagde de dood van twee personen heeft veroorzaakt door zijn onaangepaste snelheid, namelijk door te rijden tegen de maximumsnelheid die voor een vrachtwagen toegestaan is op de autosnelweg, ofschoon wegens algemene ijzel een dergelijke snelheid geenszins verantwoord was, en door daaraan toe te voegen dat een verval van het recht tot sturen de eiser het besef kan bijbrengen hoe onverantwoord een dergelijk rijgedrag wel is, beantwoorden de appelrechters de conclusie van de eiser door de redenen te vermelden waarom zij hem het voordeel van de opschorting van de uitspraak niet hebben willen toekennen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.99.0374.F 29 september 1999 AC nr. ...

De weigering van de correctionele rechtbank, die in hoger beroep uitspraak doet, om de opschorting van de uitspraak toe te staan moet met redenen omkleed worden.

- STRAF - Allerlei

P.95.0691.F 6 december 1995 AC nr. ...

De beslissing, waarbij het verzoek van de beklaagde tot opschorting van de veroordeling wordt afgewezen, moet met redenen omkleed zijn.~

- STRAF - Allerlei

Artt. 1, § 3, en 8, §§ 1 en 2

P.08.0502.N 9 september 2008 AC nr. 460

Artikel 1, § 3, Probatiewet dat bepaalt dat indien opschorting of uitstel van de tenuitvoerlegging van de gehele gevangenisstraf of werkstraf wordt gelast, de bijzondere voorwaarden onder meer kunnen bestaan in de verplichting om binnen twaalf maanden na de dag waarop het vonnis of arrest in kracht van gewijsde is gegaan, een bepaalde opleiding te volgen, belet niet dat de bedoelde probatievoorwaarde kan gekoppeld worden aan de uitvoering van de gevangenisstraf, de geldboete én het rijverbod wanneer de vrijheidsberovende straf volledig en de andere straffen slechts gedeeltelijk met uitstel worden uitgesproken.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

Artt. 3 tot 6, en 18bis

P.07.0373.F 12 september 2007 AC nr. 401

Aangezien de veroordeling van de werkgever tot betaling, aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, van een vergoeding gelijk aan het drievoud van de ontdoken bijdragen, die met toepassing van artikel 35, vierde lid, oud, R.S.Z.-Wet, ambtshalve wordt opgelegd bij niet-onderwerping van één of meer personen, het karakter heeft van een strafrechtelijke sanctie in de zin van artikel 7.1 E.V.R.M., valt zij onder de veroordelingen waarvan de uitspraak overeenkomstig de artt. 3 tot 6 en 18bis van de Probatiewet kan worden opgeschort (1). (1) Zie Cass. (volt. zitting), 27 sept. 2006, AR P.06.0393.F, AC, 2006, nr ..., met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Rev.dr.pén., 2007, p. 91.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

Programmawet (I) 24 dec. 2002

Art. 400

F.11.0134.F 6 september 2012 AC nr. ...

De in artikel 296 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1992) bedoelde bedrijfsvoorheffing is die welke ingehouden wordt met toepassing van artikel 272 van dat wetboek of die welke, aangezien zij niet werd ingehouden, daadwerkelijk aan de Schatkist is gestort (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. … .

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

Artt. 335, 342, 343 en 344

S.12.0096.N 29 april 2013 AC nr. ...

De omstandigheid dat een werknemer wiens arbeidsovereenkomst werd beëindigd door een werkgever en vervolgens na een onderbreking van enkele maanden in dienst wordt genomen door een andere werkgever belet niet dat die werknemer in aanmerking wordt genomen om na te gaan of er een sociale verwevenheid bestaat tussen de entiteiten uitgebaat door de beide werkgevers; de appelrechters die oordelen dat de omstandigheid dat een werknemer met wie de arbeidsrelatie correct werd beëindigd door een werkgever die zijn bedrijvigheid stopt na twee maanden door een andere werkgever wordt in dienst genomen geen sociale verwevenheid kan tot stand brengen verantwoorden hun beslissing niet naar recht (1). (1) Zie concl. O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Voor de toepassing van artikel 344 Programmawet (I) van 24 december 2002 dient het bestaan van een technische bedrijfseenheid bepaald te worden op grond van sociale en economische criteria; dit betekent dat nagegaan moet worden of de entiteit waarin de nieuw in dienst genomen werknemer wordt tewerkgesteld sociaal en economisch verweven is met de entiteit waarin in de loop van de twaalf maanden voorafgaand aan zijn indiensttreding een werknemer werkzaam is geweest die hij vervangt (1). (1) Zie concl. O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Programmawet 22 dec. 1989

Art. 171

S.01.0133.N 18 februari 2002 AC nr. 114

Bij ontstentenis van openbaarmaking van de werkroosters, worden de deeltijdse werknemers onweerlegbaar vermoed arbeid te hebben verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst voor voltijdse arbeid; dit vermoeden is ten behoeve van de ambtenaren en instellingen gevestigd en is niet meer dan een gegeven van bewijslevering bij overheidstoezicht en ten gerieve van dat toezicht (1). (1) Art. 171 van de Programmawet in de versie die van kracht was in de periode tussen de wijziging van die bepaling door artikel 112 Wet 20 juli 1991-(BS 1 aug. 1992)-en de nieuwe wijziging ervan door artikel 45 Wet 26 juli 1996.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

Art. 172, tweede lid

C.08.0600.N 29 maart 2010 AC nr. 226

De tenuitvoerlegging van de ambtshalve veroordeling die geen straf is in de zin van het Strafwetboek, maar een maatregel van burgerlijke aard, verjaart overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Niettemin ontlenen deze ambtshalve veroordelingen aan de strafrechtelijke sanctie die zij vervolledigen, een repressief en afschrikwekkend karakter dat vooral tot uiting komt in het bedrag ervan, vastgesteld op het drievoud van de bedoelde bijdragen. Deze maatregelen beogen aldus niet enkel het herstel van de schade die de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid door het misdrijf werkelijk heeft geleden maar vertonen hierdoor ook het karakter van een strafrechtelijke sanctie in de zin van artikel 7.1 E.V.R.M., wat enkel meebrengt dat de waarborgen van de bepalingen van het E.V.R.M. moeten in acht genomen worden, maar niet tot gevolg heeft dat die maatregelen van strafrechtelijke aard zijn in de zin van het Belgisch Strafwetboek zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht erop toepassing moeten vinden (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Uit het feit dat de veroordelingen waarvan sprake in artikel 35, vierde lid R.S.Z.-wet, artikel 172, tweede lid, van de programmawet van 22 december 1989 en artikel 11bis van het koninklijk besluit nr 5 van 23 oktober 1978, worden gekwalificeerd als "vergoeding" en ze bestemd zijn voor de inningsinstelling van de socialezekerheidsbijdragen, blijkt dat de wetgever hiermee een bijzondere vorm van herstel of teruggave heeft willen instellen, teneinde, ten behoeve van de financiering van de sociale zekerheid, de door het misdrijf verstoorde wettelijke orde te herstellen. De ambtshalve veroordelingen tot betaling van deze vergoeding zijn bijgevolg geen straf in de zin van de artikelen 7 tot 43quater van het Strafwetboek, ook al vallen zij onder de uitoefening van de strafvordering (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Art. 326

P.94.0742.N 12 december 1994 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het arrest waarbij de aan beklaagde opgelegde geldboete met 790 deciemen wordt verhoogd wegens een misdrijf dat hij heeft gepleegd vòòr 9 jan. 1990, d.i. de dag van de inwerkingtreding van de programmawet van 22 dec. 1989, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 30 dec. 1989.~

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Artt. 157 tot 159 en 171

S.96.0040.N 28 april 1997 AC nr. ...

De verplichting van de werkgever tot openbaarmaking van de arbeidsovereenkomsten voor deeltijdse arbeid met variabele werkroosters geldt eveneens voor deze overeenkomsten waarin de werkgever aan de werknemer het recht toekent zelf de werkuren te bepalen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

Artt. 157 tot 159, 170, 171, tweede lid, en 172

S.97.0153.F 4 oktober 1999 AC nr. ...

Bij ontstentenis van, in de programmawet van 22 dec. 1989 bepaalde, openbaarmaking van de werkroosters van de deeltijdse werknemers, worden de werknemers vermoed hun arbeidsprestaties voltijds te hebben verricht zonder dat het bewijs van het tegendeel kan worden aangebracht; dat vermoeden is evenwel ingesteld ten voordele van de instellingen en ambtenaren die bevoegd zijn om zwartwerk te voorkomen en te bestrijden en niet ten voordele van de werknemers.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

Artt. 157, 159 en 171

P.99.1501.N 5 juni 2001 AC nr. ...

Het verschuldigd zijn van de sociale zekerheidsbijdragen op het loon voor een voltijdse tewerkstelling ten gevolge van de toepassing van het wettelijk vermoeden bepaald in artikel 171 van de Programmawet van 22 december 1989 is geen straf (1). (1) Zie cass. 24 juni 1998, AR P.98.0227.F, nr 335; 30 mei 2000, AR P.98.0405.N, nr 329.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Artt. 157-159

S.01.0093.N 18 februari 2002 AC nr. 113

De vermoedens in artikel 22ter van de wet van 27 juni 1969, die de niet-naleving sanctioneren van de voorschriften inzake de bekendmaking van de werkroosters en inzake de vaststelling van de afwijkingen op de normale werkroosters, behoudens bewijs van het tegendeel dat door de werkgever wordt aangebracht, zijn specifiek ten gunste van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ingesteld, ten behoeve van de inning en de invordering van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

De verplichtingen opgelegd aan de werkgevers met betrekking tot de bekendmaking van de werkroosters van de deeltijdse werknemers en met betrekking tot de vaststelling van de afwijkingen op de normale werkroosters strekken ertoe een efficiënte controle mogelijk te maken op de werkelijk verrichte prestaties, met het oog op de voorkoming en de bestrijding van zwartwerk (1). (1) Cass., 4 okt. 1999, AR nr S.97.0153.F nr 501 met noot; zie ook het arrest van dezelfde datum, AR nr S.01.0133.N, nr ....

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

Het vermoeden luidens hetwelk de deeltijdse werknemers vermoed worden arbeid te hebben verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst voor voltijdse arbeid, krijgt uitwerking in alle gevallen waarin de voorschriften inzake de bekendmaking van de werkroosters niet werden nageleefd en dus ook wanneer een normaal werkrooster voor deeltijdse arbeid ontbreekt.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.01.0133.N 18 februari 2002 AC nr. 114

Bij ontstentenis van openbaarmaking van de werkroosters, worden de deeltijdse werknemers onweerlegbaar vermoed arbeid te hebben verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst voor voltijdse arbeid; dit vermoeden is ten behoeve van de ambtenaren en instellingen gevestigd en is niet meer dan een gegeven van bewijslevering bij overheidstoezicht en ten gerieve van dat toezicht (1). (1) Art. 171 van de Programmawet in de versie die van kracht was in de periode tussen de wijziging van die bepaling door artikel 112 Wet 20 juli 1991-(BS 1 aug. 1992)-en de nieuwe wijziging ervan door artikel 45 Wet 26 juli 1996.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

De vermoedens in artikel 22ter van de wet van 27 juni 1969, die de niet-naleving sanctioneren van de voorschriften inzake de bekendmaking van de werkroosters en inzake de vaststelling van de afwijkingen op de normale werkroosters, zijn specifiek ten gunste van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ingesteld, ten behoeve van de inning en de invordering van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen in de rechtsverhouding tussen de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en de werkgevers die onder de toepassing van de wet van 27 juni 1969 vallen; met betrekking tot de bijdrageplicht is enkel artikel 22ter van deze wet van toepassing.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

De verplichtingen opgelegd aan de werkgevers met betrekking tot de bekendmaking van de werkroosters van de deeltijdse werknemers en met betrekking tot de vaststelling van de afwijkingen op de normale werkroosters strekken ertoe een efficiënte controle mogelijk te maken op de werkelijk verrichte prestaties, met het oog op de voorkoming en de bestrijding van zwartwerkers (1). (1) Zie cass., 4 okt. 1999, AR nr S.97.0153.F nr 501 met noot; zie ook het arrest van dezelfde datum, AR nr S.01.0093.N, n° ....

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

Programmawet 22 dec. 2003

Art. 314

F.07.0014.N 24 april 2008 AC nr. 252

Is geen interpretatieve wet het artikel 314 van de Programmawet van 22 december 2003 dat artikel 6bis invoegt in de Wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, krachtens welke bepaling de hoedanigheid van douaneschuldenaar tevens de hoedanigheid van accijnsschuldenaar insluit (1). (1) zie de conclusie van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 320 en 324

P.06.1377.N 20 februari 2007 AC nr. 104

Wetswijzigingen betreffende de accijnsschuld hebben geen onmiddellijke werking ten aanzien van de voor de inwerkingtreding van de gewijzigde bepalingen definitief verschuldigde maar nog niet betaalde accijns; ze hebben slechts betrekking op de accijnsschuld die na de inwerkingtreding van de gewijzigde wetsbepalingen is ontstaan (1). (1) Cass., 18 april 2006, AR P.05.1561.N, nr ... met conclusie O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.05.1561.N 18 april 2006 AC nr. 215

Wetswijzigingen betreffende de accijnsschuld hebben geen onmiddellijke werking ten aanzien van de vóór de inwerkingtreding van de gewijzigde bepalingen definitief verschuldigde maar nog niet betaalde accijns.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Programmawet 27 dec. 2004

Art. 334

C.09.0365.N 24 juni 2010 AC nr. 457

Artikel 334 van de programmawet van 27 december 2004, dat de schuldvergelijking na samenloop ook mogelijk maakt tussen niet-samenhangende vorderingen, geldt alleen voor vorderingen die ontstaan zijn vóór de samenloop, te dezen, vóór de faillietverklaring; die bepaling laat derhalve geen schuldvergelijking toe tussen een fiscale schuldvordering ontstaan vóór de faillietverklaring van de belastingschuldige en fiscale tegoeden die aan de curator dienen te worden terugbetaald ingevolge de handelsverrichtingen voortgezet door hem na de faillietverklaring van de betrokken belastingplichtige (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.; Op 24 juni 2010 heeft het Hof een analoog arrest uitgesproken in de zaak F.09.0058.N.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

F.06.0076.F 14 december 2007 AC nr. 638

Uit de artikelen 1675/7, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek en 334, tweede lid, van de programmawet van 27 december 2004 kan worden afgeleid dat de in het eerste lid van die tweede bepaling vermelde regel volgens welke de bevoegde ambtenaar onder bepaalde voorwaarden het recht heeft om elk aan een belastingschuldige terug te geven of te betalen bedrag onder meer binnen het kader van wetsbepalingen inzake belastingen, aan te wenden ter betaling met name van verschillende belastingschulden, van toepassing is wanneer de belastingschuldige is toegelaten tot het voordeel van de procedure van collectieve schuldenregeling.

- BESLAG - Allerlei

Art. 334, eerste en tweede lid

S.12.0078.F 31 maart 2014 AC nr. ...

Uit de parlementaire voorbereiding van de programmawet van 27 december 2004 blijkt dat artikel 334, met het oog op het wegwerken van de fiscale achterstand, de mogelijkheden heeft willen verruimen ten voordele van de Staat door de schuldvergelijking na samenloop mogelijk te maken tussen de al dan niet samenhangende schuldvorderingen die het vaststelt; die bepaling vereist niet dat de betrokken bij het hof van beroep schuldvorderingen allebei bestaan alvorens er samenloop is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ...

- SCHULDVERGELIJKING -

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Art. 436, derde lid

P.06.1655.N 5 juni 2007 AC nr. 306

De verbeurdverklaring van artikel 436, derde lid, van de Programmawet van 27 december 2004 heeft een zakelijk karakter, dat wil zeggen dat ze het voorwerp zelf treft wie ook de eigenaar ervan is en waar het zich ook bevindt, onverminderd de mogelijkheid voor de eigenaar om eventueel aan te tonen dat hij vreemd is aan het misdrijf.

- STRAF - Allerlei

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Geen wetsbepaling of rechtsbeginsel verhindert om de verbeurdverklaring van artikel 436, derde lid, van de Programmawet van 27 december 2004 uit te spreken tegen de curator van een gefailleerde in zijn hoedanigheid van curator.

- STRAF - Allerlei

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Artt. 415, 417, 421 en 422

F.13.0101.F 11 september 2014 AC nr. ...

De accijns op de minerale oliën wordt niet in alle gevallen verschuldigd tegen het tarief dat van toepassing is op het werkelijk eindgebruik van die oliën, op de datum van hun uitslag tot verbruik in het land (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

zoals vervangen bij art. 8

S.10.0056.N 7 februari 2011 AC nr. ...

1° Artikel 22ter, tweede lid, RSZ-wet, zoals vervangen bij artikel 8 van de Programmawet van 27 december 2004, die de aard van het vermoeden niet kwalificeert, kan alleen zo worden gelezen dat het ingevoerde vermoeden dat door de deeltijdse werknemers voltijds arbeid werd verricht, wanneer geen normale werkroosters werden bekendgemaakt, niet geldt wanneer door de sociale inspectiediensten is vastgesteld dat het materieel onmogelijk is om voltijdse arbeid te verrichten (1). (1) Zie de andersluidende concl. van het O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Waar artikel 22ter, tweede lid, niet vermeldt dat het vermoeden onweerlegbaar is en de wet op grond van dit vermoeden geen bepaalde handeling nietig verklaart of een rechtsvordering ontzegt, moet dit wettelijk vermoeden als weerlegbaar beschouwd worden, ongeacht de bewoordingen van de memorie van toelichting bij het wetsontwerp, die aan deze wetsbepaling geen draagwijdte kan geven die met de wettekst zelf niet overeenstemt (2). (2) Zie de andersluidende concl. van het O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

C.08.0600.N 29 maart 2010 AC nr. 226

De in artikel 35, tweede lid van de R.S.Z.-wet, zoals van toepassing, bedoelde ambtshalve veroordeling is een burgerrechtelijke maatregel die enkel het herstel beoogt van de schade die de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid door het misdrijf heeft geleden. Deze veroordeling heeft niet het karakter van een strafrechtelijke sanctie en verjaart niet zoals de straf (1). Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

De tenuitvoerlegging van de ambtshalve veroordeling die geen straf is in de zin van het Strafwetboek, maar een maatregel van burgerlijke aard, verjaart overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Niettemin ontlenen deze ambtshalve veroordelingen aan de strafrechtelijke sanctie die zij vervolledigen, een repressief en afschrikwekkend karakter dat vooral tot uiting komt in het bedrag ervan, vastgesteld op het drievoud van de bedoelde bijdragen. Deze maatregelen beogen aldus niet enkel het herstel van de schade die de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid door het misdrijf werkelijk heeft geleden maar vertonen hierdoor ook het karakter van een strafrechtelijke sanctie in de zin van artikel 7.1 E.V.R.M., wat enkel meebrengt dat de waarborgen van de bepalingen van het E.V.R.M. moeten in acht genomen worden, maar niet tot gevolg heeft dat die maatregelen van strafrechtelijke aard zijn in de zin van het Belgisch Strafwetboek zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht erop toepassing moeten vinden (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Uit het feit dat de veroordelingen waarvan sprake in artikel 35, vierde lid R.S.Z.-wet, artikel 172, tweede lid, van de programmawet van 22 december 1989 en artikel 11bis van het koninklijk besluit nr 5 van 23 oktober 1978, worden gekwalificeerd als "vergoeding" en ze bestemd zijn voor de inningsinstelling van de socialezekerheidsbijdragen, blijkt dat de wetgever hiermee een bijzondere vorm van herstel of teruggave heeft willen instellen, teneinde, ten behoeve van de financiering van de sociale zekerheid, de door het misdrijf verstoorde wettelijke orde te herstellen. De ambtshalve veroordelingen tot betaling van deze vergoeding zijn bijgevolg geen straf in de zin van de artikelen 7 tot 43quater van het Strafwetboek, ook al vallen zij onder de uitoefening van de strafvordering (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Programmawet 27 dec. 2006

Art. 333

S.10.0073.N 6 december 2010 AC nr. 713

De gezagsrelatie op grond waarvan tot een arbeidsovereenkomst kan worden besloten en elke andere overeenkomst moet worden uitgesloten, dient te worden beoordeeld aan de hand van de criteria die thans zijn opgenomen in titel XIII van de Programmawet (I) van 27 december 2006, Arbeidsrelatiewet genoemd, in artikel 333 van die wet, zijnde de vrijheid van organisatie van het werk, de mogelijkheid een hiërarchische controle op dat werk uit te oefenen, de al dan niet bestaande vrijheid van de organisatie van de werktijd. Omtrent de gegevens die aangevoerd worden om het bestaan van een gezagsrelatie te staven, is het de taak van de rechter om na te gaan of deze gegevens een toepassing of de mogelijkheid tot toepassing van gezag op de uitvoering van de arbeid zoals in een arbeidsovereenkomst aantonen, die onverenigbaar is met de loutere uitvoering van controle en het geven van instructies in het kader van een overeenkomst voor zelfstandige arbeid.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Het door de appelrechters aangenomen feit dat de uitvoerder van het werk, bij gebrek aan beroepskennis, slechts kon functioneren wanneer de verweerder hem precieze instructies gaf aangaande de organisatie van het werk, impliceert dat de verweerder op de prestaties van de uitvoerder een controle kan uitoefenen die verder reikt dan een loutere controle van de kwaliteit van het geleverde werk en die bijgevolg onverenigbaar is met de loutere uitvoering van controle in het kader van een overeenkomst voor zelfstandige arbeid. Een gebrek aan beroepskennis in combinatie met het ontbreken van vrijheid in de organisatie van werk, is niet verzoenbaar met een zelfstandige samenwerking, zodat de appelrechters die niettegenstaande zij vaststellen dat de uitvoerder van het werk niet in staat was om zelfstandig, zonder instructies van de verweerder, zijn taak uit te voeren, oordelen dat er geen elementen zijn die de uitoefening van hiërarchisch gezag ondersteunen en dat slechts een controle wordt uitgeoefend op de kwaliteit van het werk, hun beslissing niet wettig verantwoorden.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Art. 333, § 1

S.10.0023.N 18 oktober 2010 AC nr. 610

De omstandigheid dat de uitvoerder van het werk over de vrijheid beschikt al dan niet in te gaan op een werkaanbod en desgevallend opdrachten kan weigeren verhindert niet dat, van zodra hij het werk heeft aanvaard, de werkgever kan beschikken over de arbeid van zijn werknemer en deze arbeid volgens de bepalingen van de overeenkomst kan regelen. Het loutere feit dat de uitvoerder van arbeid volstrekt vrij is om al dan niet in te gaan op het aanbod van werk, houdt niet in dat die uitvoerder van arbeid vrij is in de organisatie van zijn werktijd, eens dat hij die opdracht heeft aanvaard.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

De vrijheid van organisatie van de werktijd, krachtens artikel 333, §1, van de Arbeidsrelatiewet van 27 december 2006 een van de algemene criteria om het bestaan of de afwezigheid van de voor een arbeidsovereenkomst vereiste gezagsrelatie te beoordelen, betreft de al dan niet bestaande onafhankelijkheid qua tijdsbesteding binnen de ruimere periode waarin volgens de tussen de partijen gesloten overeenkomst arbeid dient te worden verricht of de uitvoerder van het werk ter beschikking dient te staan.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Art. 5, § 1, eerste lid

C.11.0513.N 3 mei 2013 AC nr. ...

De bevoegdheid van de Commissie voor de Gerechtskosten is beperkt tot het beslechten van geschillen over de taxatie van honoraria van deskundigen; zij heeft geen rechtsmacht om te oordelen over de toekenning van verwijlintresten (1).
(1) Zie de concl. van het O.M.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- INTEREST - Moratoire interest

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

Artt. 2 tot 5

C.11.0513.N 3 mei 2013 AC nr. ...

De verbintenis inzake de betaling van de honoraria van deskundigen heeft de betaling van een geldsom tot voorwerp (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

De verbintenis inzake de betaling van de honoraria van deskundigen heeft de betaling van een geldsom tot voorwerp (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERBINTENIS -

- INTEREST - Moratoire interest

Artt. 328, 331, 332 en 333

S.10.0154.N 12 maart 2012 AC nr. ...

De artikelen 328, 331, 332 en 333 van de Arbeidsrelatiewet bepalen de regels en de algemene criteria om het bestaan te beoordelen van een gezagsrelatie, op grond waarvan tot een arbeidsovereenkomst kan worden besloten en elke andere overeenkomst moet worden uitgesloten, en zijn dus geen wet op de rechtspleging in de zin van artikel 3 van het Gerechtelijk wetboek (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

De beoordeling na 1 januari 2007 van de aard van een arbeidsrelatie die beëindigd is voor de inwerkingtreding van de Arbeidsrelatiewet, is geen toestand ontstaan na de inwerkingtreding van de Arbeidsrelatiewet, noch een toekomstig gevolg van een onder de vroegere regeling ontstane situatie (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

De uitzonderingsregel op artikel 2 BW met betrekking tot het overgangrecht inzake overeenkomsten, in die zin dat de oude wet van toepassing blijft tenzij de nieuwe wet van openbare orde of dwingend recht is of uitdrukkelijk de toepassing ervan voorschrijft op lopende overeenkomsten, betreft enkel de rechtsgevolgen van lopende overeenkomsten, niet die van overeenkomsten die reeds voor de inwerkingtreding van de nieuwe wet zijn beëindigd, zodat de artikelen 328, 331, 332 en 333 van de Arbeidsrelatiewet niet van toepassing zijn op een arbeidsrelatie die reeds voor de datum van inwerkingtreding van deze artikelen is beëindigd (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Uit het beginsel van de niet-terugwerking van de nieuwe wet volgt dat de artikelen 328, 331, 332 en 333 van de Arbeidsrelatiewet niet van toepassing zijn op een arbeidsrelatie die reeds vóór 1 januari 2007 is beëindigd (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Programmawet 27 december 2004

Art. 334, eerste lid

S.13.0035.N 8 december 2014 AC nr. 764

Wanneer de minnelijke aanzuiveringsregeling geen uitdrukkelijke regeling bevat in verband met de mogelijkheid voor de fiscale administraties om toepassing te maken van artikel 334 Programmawet, het bij betwisting hierover aan de rechter staat om via interpretatie van de minnelijke regeling te oordelen of de administratie al dan niet over deze mogelijkheid beschikt.

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Programmawet 30 dec. 1988

Art. 117, § 2

S.09.0107.N 7 juni 2010 AC nr. 400

Zowel voor artikel 117, § 2 van de Programmawet van 30 december 1988 als voor artikel 5 van het koninklijk besluit van 14 maart 1997 geeft een nieuwe indienstneming geen recht op de bedoelde bijdragevermindering wanneer zij niet gepaard gaat met enige reële werkgelegenheidsschepping in dezelfde technische bedrijfseenheid.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.09.0017.N 1 februari 2010 AC nr. 75

Uit artikel 117, § 2, van de Programmawet van 30 december 1988 en artikel 5 van het Koninklijk Besluit van 14 maart 1997 volgt dat een nieuwe indienstneming geen recht geeft op bedoelde bijdragevermindering wanneer zij niet gepaard gaat met enige reële werkgelegenheidsschepping in dezelfde technische bedrijfseenheid (1). (1) Zie Cass., 30 okt. 2006, AR S.05.0085.N, Pas., 2006/9-10, N° 524.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Voor de toepassing van artikel 117, § 2, van de Programmawet van 30 december 1988 en artikel 5 van het Koninklijk Besluit van 14 maart 1997 dient het bestaan van een technische bedrijfseenheid bepaald te worden op grond van sociale en economische criteria, wat betekent dat nagegaan moet worden of de entiteit waarin de nieuw in dienst genomen werknemer wordt tewerkgesteld sociaal en economisch verweven is met de entiteit waarin, in de loop van de 12 maanden voorafgaand aan zijn indienstneming, een werknemer werkzaam is geweest die hij vervangt (1). (1) Zie Cass., 30 okt. 2006, AR S.05.0085.N, Pas., 2006/9-10, N° 524; en Cass., 10 dec. 2007, AR S.07.0036.N, AC, 2007, Nr 623.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.07.0036.N 10 december 2007 AC nr. 623

In acht genomen de door de wetgever beoogde reële werkgelegenheidsschepping en het feit dat deze beoordeeld wordt zonder dat hierbij een onderscheid wordt gemaakt naar gelang het statuut van de werknemers of de aard van het door hen verricht werk, is er sprake van vervanging in de zin van artikel 117, § 2 van de Programmawet van 30 december 1988, ook indien de nieuw in dienst genomen werknemer een ander statuut heeft of een werk van een andere aard verricht dan de voorheen in dezelfde technische bedrijfseenheid tewerkgestelde werknemer in wiens plaats hij komt.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.06.0108.N 12 november 2007 AC nr. 545

De omstandigheid dat de uitoefening van een zelfde economische activiteit, na de stopzetting ervan door een entiteit, slechts na onderbreking van enkele maanden door een andere entiteit wordt verder gezet, sluit het bestaan van een economische verwevenheid tussen beide entiteiten niet uit.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Uit artikel 117, § 2, van de Programmawet van 30 december 1988 volgt dat een nieuwe indienstneming geen recht geeft op de bedoelde bijdragevermindering wanneer zij niet gepaard gaat met enige reële werkgelegenheidsschepping in dezelfde technische bedrijfseenheid.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Voor de toepassing van artikel 117, § 2, van de Programmawet van 30 december 1988, volstaat niet dat wordt vastgesteld dat voldaan is aan de filosofie van dit artikel, maar dient het bestaan van een technische bedrijfseenheid bepaald te worden op grond van sociale en economische criteria en moet nagegaan worden of de entiteit waarin de nieuw in dienst genomen werknemer wordt tewerkgesteld sociaal en economisch verweven is met de entiteit waarin, in de loop van de twaalf maanden voorafgaand aan zijn indienstneming, een werknemer werkzaam is geweest die hij vervangt (1). (1) Zie Cass., 30 okt. 2006, AR S.05.0085.N.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Wanneer de enige werknemers van de entiteit, die de economische activiteit verder zet, voorheen tewerkgesteld waren bij de entiteit die deze economische activiteit aanvankelijk uitoefende, sluit de enkele omstandigheid dat er tussen de opeenvolgende tewerkstelling door de ene en de andere entiteit een tijdspanne verloopt, het bestaan van een sociale verwevenheid tussen de beide entiteiten niet uit.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.02.0117.N 19 mei 2003 AC nr. 305

Een werknemer die, ingevolge de wijziging van het juridisch statuut van zijn werkgever, in dienst treedt van een nieuwe werkgever, maar zijn bestaande tewerkstelling binnen dezelfde technische bedrijfseenheid voortzet, zodat er geen reële werkgelegenheidsschepping is, vervangt een werknemer in de zin van artikel 117, §2, van de Programmawet van 30 december 1988, zodat de nieuwe werkgever voor de indienstneming van deze werknemer niet kan genieten van de tijdelijke vermindering van de werkgeversbijdragen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 127bis, eerste en tweede lid

S.07.0103.N 22 september 2008 AC nr. 493

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 127bis, eerste en tweede lid van de Programmawet van 30 december 1988, en artikel 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 5 augustus 1991 tot uitvoering van artikel 127bis, van de Programmawet van 30 december 1988 volgt dat de werkgever, die nalaat binnen de termijn bepaald in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 5 augustus 1991 voor de werknemers bedoeld in de artikelen 118, § 1, 1°, 2°, 3° en 6°, en 119, a en c, van de Programmawet van 30 december 1988 bij het bevoegde gewestelijk bureau het in dit artikel bedoeld getuigschrift aan te vragen, het recht verliest om het voordeel van Hoofdstuk VII van zelfde wet te genieten.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Artt. 115 en 115bis

S.02.0117.N 19 mei 2003 AC nr. 305

Het recht op een tijdelijke vermindering van de werkgeversbijdragen voor sociale zekerheid, dat de werkgever, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VII van de Programmawet van 30 december 1988, kan laten gelden jegens de overheid uit hoofde van de nieuwe indienstneming van een werknemer, betreft geen recht in de arbeidsrechtelijke verhouding tussen de werkgever en de werknemer, voortvloeiend uit de arbeidsovereenkomst; het recht op een tijdelijke vermindering van de werkgeversbijdragen dat de vervreemder op het ogenblik van de overdracht van de onderneming genoot gaat niet over op de verkrijger.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 115, 115bis en 116

S.07.0036.N 10 december 2007 AC nr. 623

Uit de bepalingen van de artikelen 115, 115bis en 116 van de Programmawet van 30 december 1988 volgt dat een nieuwe indienstneming geen recht geeft op de bedoelde bijdragevermindering wanneer zij niet gepaard gaat met enige reële werkgelegenheidsschepping en dat de vereiste netto-aangroei van het personeelsbestand wordt beoordeeld aan de hand van het totaal aantal door de werkgever tewerkgestelde werknemers en de door hem aangegeven loonmassa aan 100 procent, zonder dat hierbij enig onderscheid wordt gemaakt naar gelang het statuut van de werknemers of de aard van het door hen verrichte werk (1). (1) Zie Cass., 12 nov. 2007, AR S.06.0108.N, nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 115, 115bis, 116, en 117, §§ 1 en 2

S.05.0085.N 30 oktober 2006 AC nr. 524

Voor de toepassing van artikel 117, §2, van de Programmawet van 30 december 1988 moet het bestaan van een zelfde technische bedrijfseenheid worden bepaald op grond van sociale en economische criteria; de enkele omstandigheid dat de bedrijvigheid van de ene juridische entiteit niet wordt voortgezet door de andere entiteit, belet niet van die beide entiteiten dezelfde technische bedrijfseenheid uitmaken, bepaald aan de hand van sociale en economische criteria (1).
(1) Zie Cass., 19 mei 2003, AR S.02.0117.N, nr 305.

- *SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers*

Programmawet 5 aug. 2003

Art. 29, § 3

P.13.1573.F 30 oktober 2013 AC nr. ...

Uit de opzet van de wet van 5 augustus 2003 blijkt dat onder de onderzoekshandeling die als voorwaarde geldt voor het behoud van de bevoegdheid van de Belgische rechtscolleges, elke handeling moet worden verstaan waarmee de onderzoeksrechter, in de uitoefening van zijn opdracht om de waarheid te achterhalen, de inlichtingen vergaart die relevant zijn voor de berechting van de zaak (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

De gedeeltelijke nietigverklaring van de wet van 5 augustus 2003 door het arrest van het Grondwettelijk Hof van 21 juni 2006, brengt de toepassing van de door haar ingevoerde overgangsregeling niet in het gedrang, aangezien de redenen en het dictum van de nietigverklaring geen betrekking hebben op de herstelwet van 22 mei 2006; die niet-vernietigde wet moet begrepen worden als de herinvoering van de vroegere tekst, onder voorbehoud van de wijziging die door het Grondwettelijk Hof zelf is aangegeven, zoniet is die wet zinloos (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artikel 29, §3, vijfde lid, van de wet van 5 augustus 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, bepaalt dat de Belgische rechtscolleges alleen bevoegd blijven ten aanzien van de zaken die, aangezien ze betrekking hebben op feiten zoals omschreven in boek II, titel Ibis, van het Strafwetboek, en waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt vóór de inwerkingtreding van de wet, ontsnappen aan de procedure tot onttrekking in zoverre ze beantwoorden aan de criteria van artikel 29, §3, tweede lid; de Belgische rechtscolleges blijven dus alleen bevoegd voor de in die overgangsbepaling bedoelde zaken, in zoverre daarin een onderzoeksdaad is gesteld op de datum van inwerkingtreding van de wet en zij daarenboven voldoen aan een van de in het voormelde tweede lid vermelde actieve en passieve personaliteitsvoorwaarden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

P.03.1217.F 24 september 2003 AC nr. 452

Het Hof van Cassatie, dat uitspraak moet doen met toepassing van artikel 29, § 3, Wet 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, is niet bevoegd om uitspraak te doen over de ontvankelijkheid van burgerlijke-partijstellingen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Art. 29, § 3, derde lid

P.11.1163.F 18 januari 2012 AC nr. ...

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 29, § 3, tweede lid

P.04.0482.F 29 juni 2005 AC nr. 381

Art. 16.2 van het Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen kent aan de erkende vluchteling, in de Staat waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, dezelfde behandeling toe als een onderdaan, wat betreft rechtsingang; die verdragsbepaling heeft niet tot gevolg dat het overgangsregime van artikel 29, § 3, tweede lid, W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, toepasselijk wordt wanneer een klager, die zijn gewone verblijfplaats in België heeft, aldaar het statuut van vluchteling heeft (1). (1) Zie Cass., fr., 31 jan. 2001, Bull. civ. 2001, n° 31.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

Art. 29, § 3, tweede lid, W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht is een regel van materieel strafrecht omdat het met name tot doel heeft te beletten, onder de voorwaarden die het preciseert, dat sommige ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht ophouden strafbaar te zijn in België (1); daarom geldt voor de voormelde bepaling het beginsel van de wettigheid van de aantijgingen, vastgelegd in de artt. 7.1 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. (2). (1) Zie Cass., 12 okt. 1964 (Bull. en Pas., 1965, I, 155); A.A., arrest nr. 73/2005 van 20 april 2005, J.T., 2005, p. 337; R. DECLERCQ, Rapport belge au VIIIe congrès de l'Association internationale de droit pénal, Rev.int.Dr.pén., 1960, p. 439 e.v., inz. p. 442 in fine; RUBBRECHT, Inleiding tot het Belgisch Strafrecht, Wouters, 1958, p. 59; P.E. TROUSSE, "La compétence extraterritoriale des juridictions répressives belges", in Rapports belges aux VIIe congrès international de droit comparé à Uppsala, Bruxelles, 1966, p. 511 e.v., inz. p. 521; Fr. TULKENS en M. van de KERCHOVE, Introduction au droit pénal, Story Scientia, 5de uitg., p. 176 en 177; zie ook contra, E. DAVID, "La compétence universelle en droit belge", in La compétence universelle, Annales de Droit de Louvain et Revue de Droit de l'ULB, Bruylant, 2004, p. 120, nr. 60, en p. 121, nr. 62; H.-D. BOSLY, "Procédure pénale", in La compétence universelle, Annales de droit de Louvain et Revue de Droit de l'ULB, Bruylant, 2004, p. 267 tot 269; Ordonnance du 6 novembre 1998 du juge d'instruction D. Vandermeersch, Rev.dr.pén., 1999, p. 278 e.v. (2) BRAAS, Précis de procédure pénale, nr 15; RUBBRECHT, op. cit., p. 58; P.E. TROUSSE, op. cit., p. 520; Fr. TULKENS en M. van de KERCKHOVE, Introduction au droit pénal, Story Scientia, 5de uitg., p. 189.

- GRONDWET - Art. 12

- GRONDWET - Art. 14

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

Wanneer een cassatiemiddel de schending aanvoert van de artt. 10, 11 en 191 Gw. door artikel 29, §3, tweede lid, wet 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, in zoverre die bepaling de onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht zou opleggen, ook al is ten minste één klager in België een vreemdeling die het statuut van vluchteling had op het ogenblik dat de strafvordering oorspronkelijk werd ingesteld, terwijl het die onttrekking verhindert wanneer er op datzelfde ogenblik ten minste één Belgische klager was, moet het Hof van Cassatie wat dat betreft een prejudiciële vraag stellen aan het Grondwettelijk Hof.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- GRONDWETTELIJK HOF -

Wanneer het Hof van Cassatie op vordering van de procureur-generaal, met toepassing van artikel 29, § 3, W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, wordt verzocht de onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht uit te spreken van een zaak die door de onderzoeksrechter is onderzocht, en oordeelt dat het slechts de ongrondwettelijkheid die volgens het Grondwettelijk Hof aan het voormelde artikel 29, § 3, tweede lid, kleeft, kan verhelpen, mits het die regel van materieel strafrecht naar analogie toepast in het nadeel van de vervolgde personen, stelt het Hof vast dat de handhaving van het Belgisch gerecht ten aanzien van de misdaden die door de klagers zijn aangebracht geen wettelijke basis heeft en onttrekt het deze zaak aan het Belgisch gerecht (1). (1) A.A., arrest nr. 68/2005 van 13 april 2005.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.04.0352.F 1 juni 2005 AC nr. 306

Wanneer een middel een in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, bedoelde prejudiciële vraag voor het Hof van Cassatie opwerpt, te dezen een vraag betreffende de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door artikel 29, § 3, tweede lid, W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 29, §§ 1 en 3

P.04.0352.F 1 juni 2005 AC nr. 306

Op vordering van de procureur-generaal, na de federale procureur in zijn verslag, alsook, op hun verzoek, de klagers te hebben gehoord, onttrekt het Hof van Cassatie, dat uitspraak doet op grond van de criteria bedoeld in de artt. 6, 1°bis, 10, 1°bis en 12bis V.T.Sv., een aanhangig rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt op de datum van inwerkingtreding van de W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, en dat betrekking heeft op feiten die gepleegd zijn buiten het grondgebied van het Koninkrijk, zoals bedoeld in titel Ibis, Boek II, Sw., aan de Belgische rechtscolleges, na te hebben vastgesteld dat, toen er op datum van de inwerkingtreding van die wet in die zaak een onderzoeksdaad werd gesteld, op diezelfde datum, geen enkele vermoedelijke dader zijn hoofdverblijfplaats in België had, en dat er op het ogenblik van het instellen van de strafvordering, geen enkele Belgische klager was, ook geen kandidaat vluchteling (1) (2). (1) Zie A.A., 13 april 2005, nr 68/2005, B.S., 9 mei 2005, p. 21848. (2) Zie Cass., 24 sept. 2003, AR P.03.1216.F, nr 451, met concl. adv.-gen. Spreutels; 24 sept. 2003, AR P.03.1217.F, nr 452, en 19 mei 2004, AR P.04.0352.F, nr 452.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.03.1517.F 17 december 2003 AC nr. 656

Op vordering van de procureur-generaal, na de federale procureur in zijn verslag alsook, op hun verzoek, de klagers te hebben gehoord, onttrekt het Hof van Cassatie, dat uitspraak doet op grond van de criteria bedoeld in de artt. 6, 1°bis, 10, 1°bis en 12bis V.T.Sv., het rechtsgeding, waarvoor een onderzoek loopt op de datum van inwerkingtreding van de Wet 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, en dat betrekking heeft op feiten die gepleegd zijn buiten het grondgebied van het Koninkrijk, zoals bedoeld in titel Ibis, boek II, Sw., aan het Belgisch gerecht, na te hebben vastgesteld dat, toen er bij de inwerkingtreding van die wet in die zaak een onderzoekshandeling was gesteld, geen enkele klager Belg was op het ogenblik van het instellen van de strafvordering en dat geen enkele vermoedelijke dader in België zijn hoofdverblijfplaats had op de datum van de inwerkingtreding van die wet (1). (1) Cass., 24 sept. 2003, AR P.03.1216.F, nr ..., met concl. O.M., J.T., 2003, blz. 639.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.03.1216.F 24 september 2003 AC nr. 451

Op vordering van de procureur-generaal, na de federale procureur in zijn verslag alsook, op hun verzoek, de klagers te hebben gehoord, onttrekt het Hof van Cassatie, dat uitspraak doet op grond van de criteria bedoeld in de artt. 6, 1°bis, 10, 1°bis en 12bis Sv., het aanhangige rechtsgeding, waarvoor een onderzoek loopt op de datum van inwerkingtreding van de Wet 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, en dat betrekking heeft op feiten die gepleegd zijn buiten het grondgebied van het Koninkrijk, zoals bedoeld in titel Ibis, boek II, Sw., aan het Belgisch gerecht, na te hebben vastgesteld dat, toen er bij de inwerkingtreding van die wet in die zaak een onderzoeksdaad was gesteld, geen enkele klager Belg was op het ogenblik van het instellen van de strafvordering en dat geen enkele vermoedelijke dader in België zijn hoofdverblijfplaats had op de datum van de inwerkingtreding van die wet; een feitelijke vereniging is geen Belgische klager (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., 2003, I, nr ... .

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- NATIONALITEIT -

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.03.1217.F 24 september 2003 AC nr. 452

Op vordering van de procureur-generaal, na de federale procureur in zijn verslag alsook, op hun verzoek, de klagers te hebben gehoord, onttrekt het Hof van Cassatie, dat uitspraak doet op grond van de criteria bedoeld in de artt. 6, 1°bis, 10, 1°bis en 12bis Sv., het aanhangige rechtsgeding, waarvoor een onderzoek loopt op de datum van inwerkingtreding van de Wet 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, en dat betrekking heeft op feiten die gepleegd zijn buiten het grondgebied van het Koninkrijk, zoals bedoeld in titel Ibis, boek II, Sw., aan het Belgisch gerecht, na te hebben vastgesteld dat, toen er bij de inwerkingtreding van die wet in die zaak een onderzoeksdaad was gesteld, geen enkele klager Belg was op het ogenblik van het instellen van de strafvordering en dat geen enkele vermoedelijke dader in België zijn hoofdverblijfplaats had op de datum van de inwerkingtreding van die wet; een feitelijke vereniging is geen Belgische klager(1). (1) Zie concl. O.M. vòòr het arrest P.03.1216.F hierboven

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Art. 33

P.04.0292.N 21 juni 2005 AC nr. 294

Uit de omstandigheid dat de wet de nieuwe schorsingsregeling van artikel 24 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering verbindt aan misdrijven die gepleegd zijn na de inwerkingtreding van artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003, volgt dat voor de daarvoor gepleegde misdrijven de schorsingsregeling geregeld wordt door artikel 24 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals het bestond vóór de inwerkingtreding van de wet van 16 juli 2002 (1). (1) Zie Cass., 30 maart 2004, AR P.04.0092.N, nr ..., waar een identieke prejudiciële vraag aan het Arbitragehof gesteld werd.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.03.1679.F 10 maart 2004 AC nr. 138

Art. 24, 1°, Sv., zoals het luidde vóór de wijziging ervan bij artikel 3, Wet van 16 juli 2002, die op 1 sept. 2003 in werking is getreden, blijft van toepassing op de misdrijven die ten laatste op 31 aug. 2003 zijn gepleegd (1). (1) Zie R. VERSTRAETEN en P. HELSEN, Tijdschrift voor Strafrecht, "De Vaudeville van de verjaring", Kluwer, 2003, p. 163 tot 165; contra M.-A. BEERNAERT, "La dernière modification du régime de suspension de la prescription de l'action publique: un coup dans l'eau?", in Le journal du juriste, 21 sept. 2003, nr 25, p. 4.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Programmawet 9 juli 2004

Art. 101bis, zoals van toepassing vóór zijn opheffing bij

S.09.0079.N 7 juni 2010 AC nr. 399

Uit artikel 103ter van de Herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, kan niet afgeleid worden dat artikel 101bis, dat vóór zijn opheffing door de wet van 9 juli 2004 bepaalde dat bij opzegging gegeven door de werkgever, de opzeggingstermijn niet loopt gedurende de bij de artikelen 100 en 100bis van die wet bedoelde onderbreking van de arbeidsovereenkomst, van toepassing was op werknemers die vallen onder de toepassing van de C.A.O. nr. 77bis van 19 december 2001 gesloten in de Nationale arbeidsraad tot invoering van een stelsel van tijdskrediet, loopbaanonderbreking en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

Art. 49

F.11.0175.N 21 november 2013 AC nr. ...

Artikel 49 van de Programmawet van 9 juli 2004, dat moet verhinderen dat bepaalde belastingplichtigen een door de wetgever niet-bedoeld voordeel zouden genieten en dat in overeenstemming is met het algemeen belang en noodzakelijk is om de betaling te verzekeren van belastingen waarvan de wetgever geenszins de regels van vaststelling wijzigde, is verenigbaar met artikel 1 van het eerste aanvullende Protocol EVRM (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

C.09.0512.N 1 oktober 2010 AC nr. 569

De wetsbepaling dat het dwangbevel moet worden geïnterpreteerd als een verjaringsstuitende akte in de zin van artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek, zelfs indien de belastingschuld geen zeker en vaststaand karakter heeft, moet door de rechter met terugwerkende kracht worden toegepast overeenkomstig de bedoeling van de wetgever; uit de parlementaire voorbereiding van deze wetsbepaling blijkt immers dat de wetgever de bedoeling had door middel van een maatregel met terugwerkende kracht de rechten van de Schatkist te vrijwaren in de nog hangende procedures waarin de betwiste belasting dreigde te verjaren of de verjaring reeds was ingetreden (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Belastingzaken - Stuiting

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

F.07.0057.N 17 januari 2008 AC nr. 36

Een dwangbevel of bevel tot betalen dat wordt betekend voor een betwiste belastingschuld en bijgevolg geen bevel kan inhouden om de belastingschuld te betalen binnen 24 uren, maakt niettemin een geldige verjaringstuitende akte uit, zelfs als er geen onbetwistbaar verschuldigd gedeelte is als bedoeld in artikel 41O van het W.I.B. (1992) en de betekening ervan gebeurt met het oog op het stuiten van de verjaring (1). (1) Zie Cass., 10 okt. 2002, AR C.01.0067.F, AC, 2002, nr 526; Cass., 21 feb. 2003, AR F.01.0011.N, AC, 2003, nr 124; Grondwettelijk Hof, nr 177/2005, 7 dec. 2005, B.S., 28 dec. 2005 en nr 20/2006, 1 feb. 2006, B.S., 24 feb. 2006, Ed. 3.

- VERJARING - Belastingzaken - Stuiting

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Protocol 25 feb. 2005

Artt. 1.1 en 3.1

C.08.0607.N 28 januari 2011 AC nr. ...

Wanneer in het kader van een oppositieprocedure het Benelux-Bureau voor intellectuele eigendom, dat overeenkomstig artikel 1.2.2.c van het Benelux-verdrag inzake intellectuele eigendom een orgaan is van de Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom, een beslissing neemt overeenkomstig artikel 2.16 van voormeld verdrag, kadert dergelijke beslissing in de officiële werkzaamheden van de Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom, ondermeer, de bescherming van merken en tekeningen of modellen in Benelux-landen; wanneer dergelijke beslissing het voorwerp uitmaakt van een beroep op grond van artikel 2.17 van het verdrag, geniet de Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom derhalve de in artikel 3.1 van het Protocol inzake voorrechten en immuniteiten van de Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom bepaalde immuniteit van rechtsmacht en kan zij op grond hiervan niet in de beroepsprocedure betrokken worden, in welke hoedanigheid ook (1). (1) Het O.M. had dezelfde opvatting over de immuniteit van de BOIE, doch was van mening dat het onderdeel feitelijke grondslag mistte, daar het verkeerdelijk ervan uitging dat het bestreden arrest de exceptie van de eiseres in het kader van de oppositieprocedure verwierp, terwijl het de beslissing schorst in afwachting van het antwoord van het Benelux-Gerechtshof dat inmiddels zijn (in voetnoot 1 vermeld) arrest had uitgesproken, waarbij het O.M. zich uiteraard aansloot. BenGH, 26 juni 2009, zaak A 2008/1, www.courbeneluxhof.be, met concl. van advocaat-generaal LECLERCQ.

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Verdragbepalingen

Protocol 8 april 1965

Artt. 2, 12, a, en 18

P.00.1007.F 13 september 2000 AC nr. ...

Alleen uit het feit dat het arrest, bij gebrek aan conclusie over dat punt, de verduidelijking niet bevat dat de documenten die aan de onderzoekers vrijwillig zijn overhandigd door een ambtenaar van de Europese Gemeenschappen, wiens verplichting tot beroepsgeheim was opgeheven, al dan niet archieven van de Europese Gemeenschappen vormden, kan geen schending worden afgeleid van het Protocol van 8 april 1965 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen, noch van de verordening nr. 259/68 van de Raad van 29 februari 1968 tot vaststelling van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen, alsmede van bijzondere maatregelen welke tijdelijk op de ambtenaren van de Commissie van toepassing zijn.

- BEROEPSGEHEIM -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Instellingen

Protocol betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van het Executieverdrag van 27 sept. 1968 en gemeenschappelijke verklaring, opgemaakt te Luxemburg op 3 juni 1971, en goedgekeurd bij de wet van 18 juli 1973 - B.S. 1975, p.9604.

Artt. 1 tot 3

C.94.0058.N 20 juni 1996 AC nr. ...

Wanneer in een voor het Hof van cassatie aanhangige zaak een vraag wordt opgeworpen om uitlegging van een verdragsbepaling, zoals van artikel 47, lid 1, Executieverdrag, en wanneer een beslissing betreffende die vraag noodzakelijk is voor het door het Hof te wijzen arrest, is in deze stand van de procedure alleen het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap bevoegd om bij wijze van prejudiciële beslissing over die vraag uitspraak te doen.~

- *EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen*

Protocol van Brussel van 23 feb. 1968, goedgekeurd bij wet van 28 aug. 1978

Art. 3, 4°

C.94.0091.N 18 april 1997 AC nr. ...

Het door de zeevervoerder af te leveren cognossement geldt als vermoeden, behoudens tegenbewijs, van de ontvangst door de vervoerder van de goederen zoals ze overeenkomstig de bepalingen van de wet in dat stuk beschreven zijn; dat tegenbewijs wordt niet toegelaten indien het cognossement is overgedragen geworden aan een derde persoon die er te goeder trouw houder van is, d.i. de derde persoon die op het ogenblik dat hij het cognossement ontvangt niet op de hoogte is dat de ingescheepte goederen niet overeenstemmen met de beschrijving ervan in het cognossement.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Het door de zeevervoerder af te leveren cognossement geldt als vermoeden, behoudens tegenbewijs, van de ontvangst door de vervoerder van de goederen zoals ze overeenkomstig de bepalingen van de wet in dat stuk beschreven zijn; dat tegenbewijs wordt niet toegelaten indien het cognossement is overgedragen geworden aan een derde persoon die er te goeder trouw houder van is, d.i. de derde persoon die op het ogenblik dat hij het cognossement ontvangt niet op de hoogte is dat de ingescheepte goederen niet overeenstemmen met de beschrijving ervan in het cognossement.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

Provincieraadsbeluit Provincie Oost-Vlaanderen 23 okt. 1996

Art. 18, §§ 1 en 2

F.06.0107.N 13 februari 2009 AC nr. 123

De rechter aan wie gevraagd wordt een administratieve sanctie inzake een provinciebelasting te toetsen die een repressief karakter heeft in de zin van artikel 6 EVRM, moet de wettigheid van die sanctie onderzoeken en mag in het bijzonder nagaan of die sanctie verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van algemene rechtsbeginselen; de toetsing moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de sanctie niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur in redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een sanctie van zodanige omvang, ook in gevallen waarin het bestuur terzake over geen enkele matigingsbevoegdheid beschikt (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2008, AR nr. F.06.0111.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. C.07.0507.N, met conclusie van het O.M.; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0106.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0108.N, www.cass.be.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

Provinciewet

Art. 104bis, eerste lid

F.00.0100.N 11 april 2002 AC nr. 222

Is nietig de beslissing van de Bestendige Deputatie van de provincieraad, die uitspraak doet op het bezwaar tegen een aanslag in de provinciebelasting zonder dat door de provinciegriffier aan de bezwaarindiener kennis is gegeven van de dagen en uren waarop hij inzage kan nemen van het dossier, noch kennis is gegeven van de datum van de openbare rechtszitting (1). (1) Cass., 14 sept. 1998, AR F.98.0007.F, A.C. nr 93; cass., 20 jan. 2000, AR F.97.0004.N, A.C. nr 52.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

F.97.0004.N 20 januari 2000 AC nr. ...

Het recht van verdediging wordt miskend wanneer de Bestendige Deputatie van de provincieraad uitspraak deed op het bezwaar tegen een aanslag in de provinciebelasting zonder dat door de provinciegriffier aan de bezwaarindiener kennis is gegevens van de datum van de rechtszitting noch kennis is gegeven van de memorie die door de provincie was neergelegd.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Belastingzaken

Is nietig de beslissing van de Bestendige Deputatie van de provincieraad, die uitspraak doet op het bezwaar tegen een aanslag in de provinciebelasting zonder dat door de provinciegriffier aan de bezwaarindiener kennis is gegeven van de datum van de rechtszitting noch kennis is gegeven van de memorie die door de provincie was neergelegd.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Art. 104bis, eerste lid, 3° en 6°, en derde lid

F.98.0007.F 14 september 1998 AC nr. ...

Nietig is de door een bestendige deputatie gewezen beslissing inzake verhaal tegen een aanslag in de directe gemeentebelastingen, wanneer uit de rechtsplegingstukken niet blijkt dat de provinciegriffier de datum van de rechtszitting waarop de zaken zouden berecht worden ter kennis van de partijen of van een onder hen heeft gebracht.

- EIGENLIJKE RECHTSPRAAK -

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- BESTENDIGE DEPUTATIE -

Art. 124, eerste lid

C.06.0285.N 11 oktober 2007 AC nr. 476

De provinciegouverneur die in zijn opdracht van algemeen bestuurlijk toezicht op de gemeenten van het Vlaamse Gewest een fout begaat, brengt de aansprakelijkheid van de provincie niet in het gedrang (1). (1) Zie Cass., 13 feb. 1970, AC, 1970, 541.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- PROVINCIE -

De provinciegouverneur treedt in zijn opdracht van algemeen bestuurlijk toezicht op de gemeenten in het Vlaamse Gewest op als orgaan van het Vlaamse Gewest en niet als orgaan van de provincie (1). (1) Zie Cass., 13 feb. 1970, AC, 1970, 541.

- PROVINCIE -

Artt. 74 en 106, vijfde lid

C.99.0542.F 28 september 2000 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling legt de bestendige deputatie de verplichting op om bij haar voorziening een eensluidend uittreksel te voegen uit het door haar op grond van artikel 106, vijfde lid, Provinciewet getroffen besluit om haar vordering in te stellen (1). (1) Zie cass., 1 feb. 1999, AR. F.98.0018.F, nr. 54, en concl. adv.-gen. J.-F. Leclercq.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

R.B. 18 maart 1831

Art. 9

C.02.0433.N 24 juni 2005 AC nr. 373

De gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van een belastingverhoging door de minister van Financiën is een gunstmaatregel waardoor het fiscaal bestuur afziet van de uitvoering van de opgelegde belastingverhoging en van de erop verschuldigde intresten, die evenwel niet leidt tot een vermindering van de verschuldigde inkomstenbelasting en van de erop betrekking hebbende interest.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Racismewet 30 juli 1981

Art. 1

P.00.0243.F 28 juni 2000 AC nr. ...

Uit de vermelding alleen dat het uiterlijk van de beklaagde overeenkomt met de informatie verstrekt door een niet geïdentificeerde getuige, die erop gewezen heeft dat de daders Maghrebijnen waren, kan niet worden afgeleid dat het arrest dat de beklaagde veroordeelt, artikel 1 Racismewet schendt (1). (1) Zie Cass., 23 jan. 1996, A.R. P.96.0090.N, nr. 49.

- MISDRIJF - Allerlei

Art. 1, tweede lid, 1° en 2°

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Het begrip "nationale afstamming", zoals vervat in artikel 1, tweede lid, 1° en 2° van de Wet van 30 juli 1981, dat verschillende vormen van aanzetten tot discriminatie, haat of geweld wegens ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming straft, bedoelt niet enkel de afstamming door geboorte maar ook de vreemde nationaliteit.

- MISDRIJF - Allerlei

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Art. 4

P.96.0090.N 23 januari 1996 AC nr. ...

Geen discriminatie, in de zin van de Racismewet 30 juli 1981, bedrijft de rechter die in feite vaststelt dat, onder meer, het objectief gegeven van de nationaliteit van de beklaagde mede een ernstige reden is om te vrezen dat hij zich aan het optreden van het gerecht zal onttrekken.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- MISDRIJF - Allerlei

Artt. 1, 2, 2bis en 3

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Artikel 22 van de Wet van 4 juli 1989, dat bepaalt dat elke politieke partij die voldoet aan de voorwaarden van de wet een instelling, opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk, aanwijst die de krachtens hoofdstuk III van de wet toegekende dotatie ontvangt, houdt niet in dat deze instelling zelf niet zou beschikken over het al dan niet verlenen van zijn medewerking aan een politieke partij die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt zoals omschreven in artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981.

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

- VERKIEZINGEN -

Artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, perkt de vrijheid van meningsuiting, vergadering en vereniging niet in op een wijze die strijdig is met het E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- STRAFVORDERING -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 11

- MISDRIJF - Allerlei

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISDRIJF - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

De bepaling van artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, laat toe aan de beklaagde het strafbaar "behoren tot" of "medewerking verlenen aan" op voorhand te kennen, en voldoet bijgevolg aan artikel 7 E.V.R.M. en aan het legaliteitsbeginsel.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

De strafbepaling van artikel 3 van de Wet van 30 juni 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, is toepasselijk van zodra vaststaat dat de door de groep of vereniging verkondigde discriminatie betrekking heeft op rechten van de mens en fundamentele vrijheden waarvan een burger in de Belgische rechtsorde effectief de erkenning, het genot en de uitoefening heeft.

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof die uitgaat van de onderstelling dat de daden van discriminatie zoals bedoeld in artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, voor objectieve en redelijke rechtvaardiging vatbaar zijn en bijgevolg de legitimiteits- en proportionaliteitstoets van de rechter behoeven, berust op een onjuiste uitlegging van dat artikel, zodat het Hof van cassatie de vraag niet moet stellen (1). (1) Cass., 5 juni 2001, AR P.99.1455.N, nr 331; zie Cass., 24 sept. 1997, AR P.97.0610.F, nr 366.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- MISDRIJF - Allerlei

- GRONDWETTELIJK HOF -

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Om uit te maken of het misdrijf van artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, een politiek misdrijf is, dient niet te worden uitgemaakt of de door de groep of vereniging verkondigde discriminatie of segregatie een rechtstreekse aantasting van de politieke instellingen tot gevolg heeft of kan hebben, maar of het strafbare behoren tot of medewerken aan zodanige groep of vereniging dit gevolg heeft of kan hebben.

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- POLITIEK MISDRIJF -

Onder meer artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, zet artikel 4, a), van het Verdrag van 7 maart 1966 inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie om in de Belgische rechtsorde.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Vermits het E.V.R.M. dat de vrijheid van mening, van vergadering en van vereniging waarborgt, ook beperkingen aan deze vrijheden toelaat en de Grondwet, waarop het E.V.R.M. primeert, geen verdergaande eisen stelt aan de beperking van die vrijheden dan deze gesteld door het E.V.R.M., moet het Hof van cassatie een prejudiciële vraag naar de bestaanbaarheid van de artikelen 1 en 3 van de Wet van 30 juli 1981 met de Grondwet, niet stellen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 11

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artt. 1, eerste lid, en 3

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Haat of geweld wegens ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, zijn gradaties van discriminatie of segregatie in de zin van artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent (1). (1) Zie Cass., 19 mei 1993, AR P.93.0110.F, nr 248.

- MISDRIJF - Allerlei

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

RB nr. 78 van 18 maart 1831

Art. 9

F.11.0142.F 18 april 2013 AC nr. ...

Uit artikel 9 van het organiek Regentbesluit nr. 78 van 18 maart 1831 van het bestuur van ’s lands middelen volgt niet dat de rechter, wanneer er bij de Minister van Financiën of diens afgevaardigde geen beroep is ingesteld, diens prerogatieven mag uitoefenen door louter naar opportuniteit uitspraak te doen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. …

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Rechtsplegings- en bewijsvoeringsreglement

Art. 9 (iii)

P.00.0537.F 12 april 2000 AC nr. ...

Wanneer het Internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat een zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, beslist het Hof van Cassatie, op vordering van de procureur-generaal, na de betrokkene te hebben gehoord en na te hebben nagegaan dat er geen dwaling in de persoon bestaat, tot onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht waarbij hetzelfde feit is aanhangig gemaakt; die controle houdt geen beoordeling in van de aan de betrokkene ten laste gelegde feiten, waarvoor het Hof niet bevoegd is.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.96.1000.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer het internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat een zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, beslist het Hof van Cassatie, op vordering van de procureur-generaal, na de betrokkene te hebben gehoord en na te hebben nagegaan dat er geen dwaling in de persoon bestaat, tot onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht dat kennis neemt van hetzelfde feit of van een procedure betreffende feiten of rechtspunten die een weerslag hebben op de bij het internationaal Tribunaal hangende onderzoeken of vervolgingen; het Hof gaat tevens na of het in het verzoek tot onttrekking aangegeven feit behoort tot de bevoegdheid "ratione materiae", "ratione personae", "ratione loci" en "temporis" van het internationaal Tribunaal voor Ruanda overeenkomstig, respectievelijk, de artt. 1, 5 en 7 van het statuut van dat Tribunaal.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.96.0869.F 9 juli 1996 AC nr. ...

Wanneer het internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat een zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, beslist het Hof van cassatie op vordering van de procureur-generaal en na de betrokkene te hebben gehoord, tot onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht waarbij hetzelfde feit aanhangig is gemaakt, na te hebben nagegaan of er geen dwaling in de persoon bestaat; het Hof gaat ook na of het in het verzoek tot onttrekking aangegeven feit behoort tot de bevoegdheid "ratione materiae", "ratione personae", "ratione loci" en "temporis" van het internationaal Tribunaal voor Ruanda overeenkomstig de bepalingen respectievelijk van de artt. 1, 5 en 7 van het statuut van dat tribunaal.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Rechtsplegings- en bewijsvoeringsreglement van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda van 29 juni 1995

Art. 47

P.01.1035.F 9 januari 2002 AC nr. 17

Het staat niet aan de Belgische gerechten te oordelen over de gronden van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda om de door de Procureur van dat Tribunaal opgemaakte akte van beschuldiging niet te bevestigen (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Hoewel artikel 47 van het Rechtsplegings- en bewijsvoeringsreglement van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda, aangenomen op 29 juni 1995, bindend is voor alle aangesloten Staten, kan het alleen worden toegepast op de daarin gedefinieerde veronderstelling, nl. het geval waarin de Procureur bij dat Tribunaal, die een nieuwe akte van beschuldiging opstelt na verwerping van een punt van de beschuldiging, tot staving van die nieuwe akte bijkomende bewijselementen moet aanbrengen ; de rechtspleging die voor het Internationaal Tribunaal voor Ruanda wordt gevolgd, is eigen aan dat Tribunaal en is niet van toepassing op de Belgische gerechten, wanneer de strafvordering opnieuw daarbij aanhangig wordt gemaakt t.g.v. een arrest van het Hof van Cassatie, dat is gewezen met toepassing van artikel 8, W. 22 maart 1996 (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Art. 47 (D) en (E)

P.01.1035.F 9 januari 2002 AC nr. 17

De beslissing van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda die de akte van beschuldiging van de Procureur bij dat Tribunaal niet bevestigt, is geen beslissing over de grond van de zaak en heeft bijgevolg geen gezag van gewijsde m.b.t. het al dan niet bestaan van de feiten en de kwalificatie ervan (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

Art. 59

P.02.0054.F 23 januari 2002 AC nr. 49

Art. 59 van het Rechtsplegings- en Bewijsvoeringsreglement van het Internationaal Straftribunaal voor Ruanda, heeft betrekking op de internationale verantwoordelijkheid van de Staat, maar niet op het onderzoeksgerecht dat een door een rechter in dat Tribunaal uitgevaardigd aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaartikel

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 2 en 47

P.01.1035.F 9 januari 2002 AC nr. 17

In tegenstelling tot de bepalingen van het Rechtsplegings- en bewijsvoeringsreglement van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda, die m.n. de samenwerking met de Staten regelen, zoals de rechtspleging tot onttrekking van de zaak ten voordele van het Internationaal Tribunaal, en die artikel 2, W. 22 maart 1996, van toepassing verklaart in de rechterlijke orde van het Koninkrijk, hebben de bepalingen van dat reglement betreffende de werking van dat internationaal rechtscollege geen betrekking op de rechtspleging die wordt voortgezet nadat de zaak opnieuw bij het Belgisch rechtscollege aanhangig is gemaakt, aangezien het Reglement, dat door de rechters van het Internationaal Tribunaal zelf is opgesteld, alleen de aan dat rechtscollege eigen regels m.b.t. de organisatie en rechtspleging vermeldt (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Regentsbesluit 23 aug. 1948

Art. 1

C.01.0196.F 16 september 2002 AC nr. 450

Het cassatieberoep tegen een arrest van de R.v.St., afdeling administratie, dat ingesteld is zonder de bijstand van een advocaat bij het Hof van Cassatie, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass., Ver.K., 18 dec. 1997, A.R. C.97.0311.N, nr. 569.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

C.99.0521.F 31 mei 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen een arrest van de Raad van State moet worden ingesteld binnen dertig dagen vanaf de dag waarop het arrest van de Raad van State ter kennis van de belanghebbende partijen is gebracht; het Gerechtelijk Wetboek bepaalt het tijdstip waarop de kennisgeving geacht wordt te hebben plaatsgevonden (1). (1) Zie cass., ver.k., 29 juni 1993, AR nr 8339-8399, nr 313.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

C.97.0311.N 18 december 1997 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen een arrest van de Raad van State, afdeling administratie, dat is ingesteld zonder de bijstand van een advocaat bij het Hof van Cassatie, is niet ontvankelijk.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

Art. 80, eerste en derde lid

P.94.0053.F 16 maart 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening tegen de beschikking van de voorzitter van de met de kennisneming van de zaak belaste kamer van de Raad van State waarbij uitspraak is gedaan over een "pro deo" aanvraag.

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

De beschikking van de voorzitter van de met de kennisneming van de zaak belaste kamer van de Raad van State waarbij uitspraak is gedaan over een "pro deo" aanvraag, is niet vatbaar voor beroep.

- RECHTSBIJSTAND -

- RAAD VAN STATE -

Reglement 20 mei 1843 tussen Belgie en Nederland voor de uitvoering van artikelen 9 en 10 van het verdrag van 19 april 1839, en van het Hoofdstuk II, Afdelingen I, II, III en IV van het verdrag van 15 nov. 1842

Art. 17

C.05.0422.F 21 september 2007 AC nr. 423

De loods die, krachtens artikel 5, eerste lid, van de wet van 3 november 1967, optreedt als de raadgever van de kapitein, die, naar luid van dezelfde bepaling, alleen meester is over de leiding en de manoeuvres van het vaartuig, staat niet onder diens gezag en toezicht (1). (1) Artt. 3 en 5, W. 3 nov. 1967, vóór de wijziging ervan bij W. 20 aug. 1988; zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Reglement van beroepsplichten der architecten van 16 dec. 1983, goedgekeurd bij KB 18 april 1985

Art. 13, b

D.00.0033.N 15 november 2001 AC nr. ...

Op de architect die instaat voor de controle op de uitvoering van de werken rust niet de verplichting om op de werf een bord te laten aanbrengen met de naam van de architect die met een opdracht belast is bij de uitwerking van het ontwerp (1). (1) Zie G.BaertHet nieuwe reglement op de beroepsplichten van de architect", R.W. 1985-86, kol. 1457-1462; Y. HannequartLe nouveau règlement de déontologie de l'Ordre des architectes", J.T. 1986, p. 85-87; P. Rigaux, Le droit de l'architecte, Larcier 1993, nr 102, p. 108-109.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Art. 21

D.07.0002.N 13 maart 2008 AC nr. 177

De vereiste van persoonlijke controle op de uitvoering van de werken door de architect, tenzij wanneer deze de verzekering heeft dat een andere architect hiermee wordt belast, brengt met zich mee dat deze taak in beginsel niet aan medewerkers niet-architecten mag worden gedelegeerd (1). (1) Cass., 27 okt. 2006, AR D.06.0001.N, AC, 2006, nr. 521.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

D.06.0001.N 27 oktober 2006 AC nr. 521

De controle door de architect op de uitvoering van de werken impliceert een regelmatig bezoek aan de werf die hem toelaat na te gaan of de werken effectief conform de plannen worden uitgevoerd en, gelet op zijn vakkennis, op te treden wanneer problemen bij de uitvoering rijzen en deze desgevallend op te lossen.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Art. 22

S.96.0114.F 9 juni 1997 AC nr. ...

De architect, die verplicht is de opdrachtgever advies te geven en bijstand te verlenen, moet hem deswege inlichten over de reglementering inzake registratie van aannemers en de mogelijke gevolgen daarvan, en moet de registratie van de aannemer bij het sluiten van en tijdens de overeenkomst nagaan.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- HUUR VAN DIENSTEN -

Art. 29

D.04.0016.N 3 juni 2005 AC nr. 315

De verplichting voor de vervolgde architect in een tuchtonderzoek documenten mede te delen die hij wettelijk verplicht wordt op te stellen staat niet gelijk met de verplichting bij te dragen tot zijn eigen tuchtrechtelijke veroordeling (1). (1) Zie Cass., 27 april 2001, AR D.00.0005.N, nr 241 en R.W., 2001-2002, 164, met concl. van advocaat-generaal Bresseleers.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

D.00.0005.N 27 april 2001 AC nr. ...

De tuchtoverheid die in het kader van een tuchtonderzoek aan een persoon vraagt documenten mede te delen die hij wettelijk verplicht is op te stellen, schendt het recht van verdediging noch artikel 6.1 EVRM (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 5, derde en vierde lid

C.00.0258.N 27 april 2001 AC nr. ...

Het toezicht van de raad van de Orde op de statuten of het contract van de professionele burgerlijke vennootschap in het kader waarvan een architect zijn beroep uitoefent, is niet beperkt tot vennootschappen of verenigingen bestaande uit meerdere architecten.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

D.00.0006.N 27 april 2001 AC nr. ...

Aan de raad van de Orde moeten worden voorgelegd de statuten van een vennootschap in het kader waarvan een architect zijn beroep uitoefent, ook als de vennootschap geen architectenopdrachten verricht en haar maatschappelijk doel niet het uitoefenen van het beroep van architect is, maar handelingen omvat die, alhoewel ze niet uitsluitend aan een architect zijn voorbehouden, tot zijn gereglementeerde of gebruikelijke professionele bevoegdheden behoren.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 20 en 29

D.98.0005.N 9 september 1999 AC nr. ...

Krachtens artikel 8 EVRM kan een inmenging van het openbaar gezag met betrekking tot de uitoefening van het recht op eerbiediging van de briefwisseling alleen voorzien zijn bij wet, wanneer die wet voldoende toegankelijk is voor de rechtsonderhorige, en het toepassingsgebied en de normatieve inhoud voldoende precies zijn om de gevolgen ervan met redelijke voorspelbaarheid te voorzien; de bepalingen van de artt. 20 en 29 van het reglement van beroepsplichten en de wettelijke bepalingen waarop zij zijn gebaseerd beantwoorden aan die vereisten.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Artt. 4, 7 en 19

D.93.0013.N 14 oktober 1994 AC nr. ...

De rechter die oordeelt dat de architect-bezoldigde zijn architectenberoep alleen mag uitoefenen voor een werkgever die voor zichzelf bouwt, en dit eventueel met het doel het goed te verkopen of het gebruik ervan af te staan voor een duur van meer dan negen jaar, voegt aan de wettelijke bepalingen inzake de uitoefening van het beroep van architect als architect-bezoldigde een beperking toe die de bedoelde bepalingen niet bevatten.~

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Reglement van beroepsplichten van architecten

Art. 4, eerste lid

D.11.0019.N 31 mei 2013 AC nr. ...

Het verbod het beroep van architect in welke hoedanigheid ook uit te oefenen zonder inschrijving op een van de tabellen van de orde of op een lijst van stagiairs geldt enkel ten aanzien van degene die, hetzij als zelfstandige, hetzij als ambtenaar of beambte van een openbare dienst, hetzij als bezoldigde handelingen stelt die behoren tot het monopolie van de architect (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 4, eerste lid, 5, eerste lid, en 6, eerste lid

D.11.0019.N 31 mei 2013 AC nr. ...

Het beroep van architect kan worden uitgeoefend hetzij als zelfstandige, hetzij als ambtenaar, hetzij als bezoldigde, maar de architect-ambtenaar mag, behoudens de in de wet voorziene uitzonderingsgevallen, niet optreden als zelfstandig architect en de architect-bezoldigde mag slechts optreden als zelfstandige architect mits machtiging van de raad van de Orde; uit de toepasselijk wettelijke bepalingen volgt niet dat het degene die een ander beroep dan dat van architect uitoefent in het kader van een privaatrechtelijke dienstbetrekking, verboden is het beroep van architect deeltijds als zelfstandige architect uit te oefenen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 7, eerste lid, en 8, eerste lid

D.11.0019.N 31 mei 2013 AC nr. ...

Het beroep van architect kan worden uitgeoefend hetzij als zelfstandige, hetzij als ambtenaar, hetzij als bezoldigde, maar de architect-ambtenaar mag, behoudens de in de wet voorziene uitzonderingsgevallen, niet optreden als zelfstandig architect en de architect-bezoldigde mag slechts optreden als zelfstandige architect mits machtiging van de raad van de Orde; uit de toepasselijk wettelijke bepalingen volgt niet dat het degene die een ander beroep dan dat van architect uitoefent in het kader van een privaatrechtelijke dienstbetrekking, verboden is het beroep van architect deeltijds als zelfstandige architect uit te oefenen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Reglement van de Orde van Vlaamse Balies 21 nov. 2007

Art. 1

C.09.0302.N 22 november 2010 AC nr. 686

Artikel 1 van het reglement van de Orde van Vlaamse Balies van 21 november 2007 heeft geen uitstaans met de aanstelling door de rechtbank van een advocaat als curator, maar op de op deze laatste hierbij rustende deontologische plicht.

- ADVOCAAT -

Reglement van de stad Brussel van 10 april 1989

Art. 1

F.03.0013.F 12 maart 2004 AC nr. 141

De exploitatie voor commerciële of industriële doeleinden van tanks en vergaarbakken krachtens artikel 1 van het reglement van de stad Brussel van 10 april 1989 omvat alle verrichtingen tussen de installatie en de ontmanteling van voornoemde vaststaande tanks en vergaarbakken.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Reglement van plichtenleer van het Beroepsinstituut van Boekhouders (BIB)

Art. 21, eerste lid

D.10.0007.F 4 november 2011 AC nr. ...

De bestreden beslissing die vaststelt dat de eiser de opdracht uitoefent van vaste vertegenwoordiger van een bestuurder bij een naamloze vennootschap zonder voor die opdracht een loon te ontvangen, dat hij verklaart de adviezen voor die vennootschap voor eigen rekening te factureren en daaruit een onrechtstreeks financieel voordeel haalt, maar die noch de aard van de door de eiser verstrekte consultancy, noch de voorwaarden voor de uitoefening en de verloning ervan omschrijft, stelt het Hof niet in staat de wettigheid te toetsen van de beslissing die hem een blaam oplegt wegens de niet-naleving van artikel 21, eerste lid, en is bijgevolg niet regelmatig met redenen omkleed.

- ACCOUNTANT -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Tuchtzaken

Richtlijn 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken

KB

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Ofschoon het koninklijk besluit van 11 maart 1966 betreffende de te nemen veiligheidsmaatregelen bij de oprichting en bij de exploitatie van installaties voor gasvervoer door middel van leidingen, verplichtingen van openbare orde oplegt, zonder te verduidelijken of zij een inspanningsverbintenis of een resultaatsverbintenis uitmaken, staat het aan de rechter om na te gaan in welke mate het resultaat al dan niet een normaal aleatoir karakter vertoont; hij kan oordelen dat, vermits gasvervoer een opdracht is van openbaar nut, een beveiligde installatie is vereist, dat de desbetreffende reglementaire normen erop wijzen dat de verwezenlijking, het onderhoud en het permanente toezicht van die installatie niet aan een specifiek risico kunnen worden blootgesteld en onder de volledige controle van de concessiehouder vallen en dat de plichten van de gasvervoerder bijgevolg neerkomen op een resultaatsverbintenis waarvan hij alleen maar kan worden bevrijd wanneer hij een verschoningsgrond aantoont.

- ENERGIE -

Richtlijn 1999/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 1999 betreffende radioapparatuur en telecommunuciatie-eindapparatuur en de wederzijdse erkenning van hun conformiteit

Art. 1.5

P.09.1306.N 22 december 2009 AC nr. 780

De opsporing van radardetectoren door de politiediensten middels het gebruik van een radardetector-detector is strijdig noch met Richtlijn 1999/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 1999 betreffende radioapparatuur en telecommunicatie-eindapparatuur en de wederzijdse erkenning van hun conformiteit, noch met de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- *WEGVERKEER - Allerlei*

- *WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62*

Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000

Art. 15.1

P.13.0550.N 22 oktober 2013 AC nr. ...

Het bevel dat aan een internettoegangleverancier wordt gegeven om met alle mogelijke technische middelen de toegang te blokkeren tot de inhoud die wordt gehost door een server welke is gekoppeld aan een welbepaalde hoofddomeinnaam door minstens alle domeinnamen te blokkeren die doorverwijzen naar die aan de wel bepaalde hoofddomeinnaam gekoppelde server, met bovendien de specificatie welk technisch procedé daartoe moet worden aangewend, houdt geen toezichtsverplichting in als bedoeld door artikel 15.1 Richtlijn Elektronische Handel en artikel 21, §1, Wet Elektronische Handel; van de internettoegangleverancier wordt immers niet gevraagd toe te zien op de informatie die hij doorgeeft of opslaat of om actief te zoeken naar feiten of omstandigheden die op onwettige activiteiten duiden.

- INFORMATIEMAATSCHAPPIJ -

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001

Art. 1

S.07.0031.F 16 september 2013 AC nr. ...

Het Hof van Justitie van de Europese Unie legt artikel 1, van de richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 aldus uit dat de ontstentenis van een band door overeenkomst tussen de vervreemder en de verkrijger de hypothese van een overgang, als bedoeld in de richtlijn, niet kan uitsluiten, zodat de richtlijn toepasselijk is als een overgang plaatsvindt bij twee opeenvolgende overeenkomsten, gesloten tussen de vervreemder en de verkrijger met een andere zelfde persoon; de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis van 7 juni 1985 vat het begrip overgang krachtens overeenkomst, waarmee zij het toepassingsgebied bepaalt, niet anders op (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

De uit een richtlijn voortvloeiende verplichting van de lidstaten om het resultaat ervan te bereiken en ook hun plicht om, krachtens artikel 10 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie geconsolideerd te Amsterdam op 2 oktober 1997, alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen welke geschikt zijn om de nakoming van die verplichting te verzekeren, gelden voor alle overheden van de lidstaten, met inbegrip, in het raam van hun bevoegdheden, van de rechtsprekende overheden die het nationale recht zoveel mogelijk moeten uitleggen in het licht van de tekst en het oogmerk van de richtlijn om het door haar beoogde resultaat te bereiken en zich aldus te conformeren aan artikel 249, derde lid, van het Verdrag (1)(2). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ... (2) Art. 249, derde lid, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap in de versie geconsolideerd te Amsterdam op 2 oktober 1997, te dezen van toepassing, thans artikel 288, derde lid, van het Verdrag over de werking van de Unie.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 4.1

S.10.0116.N 29 april 2013 AC nr. ...

Het ontslag dat gegeven wordt in strijd met het in artikel 4.1 Richtlijn 2001/23/EG en cao nr. 32bis bepaalde ontslagverbod berust niet op de noodwendigheden inzake de werking van de onderneming de instelling, of de dienst in de zin van artikel 63, eerste lid arbeidsovereenkomstenwet (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 nov. 2001

Art. 1.2

P.03.0467.N 16 december 2003 AC nr. 648

Artikel 1 Geneesmiddelenwet is strijdig noch met artikel 1 van de Geneesmiddelenrichtlijn, noch met de Voedingssupplementenrichtlijn (1). (1) Zie S. Callens, De definitie van het geneesmiddel in het Europees en Belgisch recht, Vl. T. Gen., 1998-99, 13-14.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002

Art. 1.2

P.03.0467.N 16 december 2003 AC nr. 648

Artikel 1 Geneesmiddelenwet is strijdig noch met artikel 1 van de Geneesmiddelenrichtlijn, noch met de Voedingssupplementenrichtlijn (1). (1) Zie S. Callens, De definitie van het geneesmiddel in het Europees en Belgisch recht, Vl. T. Gen., 1998-99, 13-14.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Richtlijn 2004/48/EEG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuelle-eigendomsrechten

Artt. 2 en 7

C.08.0206.N 26 november 2009 AC nr. 698

De voorwaarde dat redelijkerwijs beschikbaar bewijsmateriaal moet worden overgelegd door een rechthebbende, die de voorzitter van de rechtbank van koophandel of van de rechtbank van eerste aanleg verzoekt maatregelen te verkrijgen tot beschrijving van voorwerpen, elementen, documenten of werkwijzen die van aard zijn de beweerde namaak aan te tonen, belet een lidstaat niet die voorwaarde te preciseren en te bepalen dat, op dat verzoek, voorlopige maatregelen kunnen worden genomen als er aanwijzingen zijn dat inbreuk wordt gemaakt op het intellectueel eigendomsrecht.

- UITVINGDSOCTROOI - Europees octrooi

- BESLAG - Allerlei

Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 juni 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken

Artt. 1, 2, d), 3.1 en 5

C.09.0436.N 21 februari 2011 AC nr. ...

- HANDELSPRAKTIJK -

Wanneer de vraag rijst voor het Hof van Cassatie of de richtlijn 2005/29 en in het bijzonder de artikelen 1, 2-d, 3.1. en 5 ervan, aldus moet worden uitgelegd dat deze artikelen zich verzetten tegen een nationale wetgeving, zoals artikel 53, §1, eerste en derde lid, van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument, die, voor de sectoren vermeld in artikel 52, §1, van die wet, handelaars verbiedt om, gedurende de sperperiodes van 15 november tot en met 2 januari en van 15 mei tot en met 30 juni en ongeacht de plaats of de aangewende communicatiemiddelen, aankondigingen van prijsverminderingen te verrichten, evenals aankondigingen die een prijsvermindering suggereren, zoals bedoeld in artikel 42 van die wet, alsmede vóór een sperperiode aankondigingen evenals suggesties van prijsverminderingen te verrichten, die uitwerking hebben gedurende deze sperperiode, ook zo de bedoelde maatregel, ondanks de door de nationale wetgever aangevoerde dubbele doelstelling, te weten, enerzijds, de belangen van de consumenten te beschermen en, anderzijds, de concurentiële relaties tussen de handelaars te regelen, er in werkelijkheid toe strekt de concurentiële relaties tussen de handelaars te regelen en, gelet op de overige garanties door de wet geboden, niet effectief bijdraagt tot de consumentenbescherming, stelt het Hof die vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 3.1, 5.2, a) en b), 5.4, a) en b), 5.5 en considerans6

C.09.0436.N 21 februari 2011 AC nr. ...

Enkel de handelspraktijken geviseerd in artikel 5 van de richtlijn 2005/29 zijn als jegens de consument oneerlijke handelspraktijken te beschouwen; handelspraktijken ten aanzien van de consument, die enkel de economische belangen van concurrenten schaden, zijn daarentegen niet te beschouwen als oneerlijke handelspraktijken jegens de consument in de zin van de richtlijn (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HANDELSPRAKTIJK -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Considerans nr. 6

C.09.0436.N 21 februari 2011 AC nr. ...

Richtlijn 2005/29 onderscheidt zich door een bijzonder ruime materiële werkingsfeer die zich uitstrekt tot elke handelspraktijk die rechtsreeks verband houdt met de verkoopbevordering,de verkoop of de levering van een product aan consumenten; zoals blijkt uit punt 6 van de considerans van de richtlijn, zijn dus enkel nationale wetten betreffende oneerlijke handelspraktijken die "alleen" de economische belangen van concurrenten schaden of betrekking hebben op transacties tussen handelaren, van de werkingsfeer van deze richtlijn uitgesloten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HANDELSPRAKTIJK -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken

Artt. 1, 2, d), 3.1 en 5

C.09.0436.N 2 november 2012 AC nr. 151

Uit de vaststelling dat de wetgever met de invoering van artikel 53, §1, eerste lid, WHPC, mede beoogde de consument te beschermen, enerzijds, en het antwoord van het Hof van Justitie dat slechts de nationale wettelijke regelingen betreffende oneerlijke handelspraktijken die "alleen" de economische belangen van concurrenten schaden of betrekking hebben op transacties tussen handelaars uit de werkingssfeer van de richtlijn zijn gesloten, anderzijds, volgt dat voormelde bepaling onder het toepassingsveld van de richtlijn 2005/29/EG oneerlijke handelspraktijken valt (1). (1) Zie Cass. 21 feb. 2011, AR C.09.0436.N, AC 2011, nr. 151, met concl. van het O.M.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- HANDELSPRAKTIJK -

Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 nov. 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

Artt. 315 en 318

F.13.0026.N 10 oktober 2014 AC nr. 595

De bijzondere regeling van de belastingheffing over de winstmarge maakt het mogelijk om de maatstaf van de heffing te berekenen per levering of per belastingtijdvak of kwartaal en dat indien de winstmarge wordt bepaald per levering en die levering een negatieve marge oplevert, deze negatieve marge niet kan worden overgedragen naar een andere levering met een positieve marge (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

vóór de wijziging ervan bij de

F.08.0009.F 25 september 2009 AC nr. 527

Het bestreden arrest is niet naar recht verantwoord, wanneer het weigert om een belastingplichtige vrij te stellen van de belasting over de toegevoegde waarde, op grond dat de administratie, op het tijdstip van de controle die aanleiding gaf tot het proces-verbaal en tot de litigieuze dwangsom, niet in het bezit was van een geheel van stukken waaruit bleek dat de belastingplichtige kon worden vrijgesteld van belasting op de litigieuze verkopen, aangezien hij pas heel wat later het initiatief heeft genomen om die bewijzen te verzamelen en deze aan de administratie te overhandigen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Richtlijn 2006/114/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 dec. 2006

Art. 2

C.10.0198.N 8 mei 2014 AC nr. 675

Wanneer een middel, voor het Hof, de vraag opwerpt of het begrip "reclame" van artikel 2 Richtlijn 84/450/EEG van 10 september 1984 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame en van artikel 2 Richtlijn 2006/114/EG van 12 december 2006 inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame, aldus moet worden uitgelegd dat het, enerzijds, de registratie en het gebruik van een domeinnaam en, anderzijds, het gebruik van metatags in metadata van een website omvat, stelt het Hof de vraag tot uitlegging van die bepalingen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- HANDELSPRAKTIJK -

Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 dec. 2008

Art. 15.1

P.14.0005.N 21 januari 2014 AC nr. ...

Uit de artikelen 15.1, eerste lid, Terugkeerrichtlijn en 7, derde lid, Vreemdelingenwet, die een beperking van de persoonlijke vrijheid meebrengen en derhalve van strikte uitlegging zijn, blijkt dat teneinde de vreemdeling naar de grens terug te leiden, en met in achtneming van het subsidiariteitsbeginsel, hij enkel kan vastgehouden worden wanneer er een risico op onderduiken bestaat of wanneer de vreemdeling de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert.

- VREEMDELINGEN -

Art. 2.2.b

P.14.1271.F 5 november 2014 AC nr. 669

Artikel 2.2.b, van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees parlement en de Raad van 16 december 2008 bepaalt dat de Lidstaten kunnen besluiten de richtlijn niet toe te passen op onderdanen van derde landen die verplicht zijn tot terugkeer als strafrechtelijke sanctie of als gevolg van een strafrechtelijke sanctie overeenkomstig de nationale wetgeving; uit het arrest van 6 december 2011 van het Hof van Justitie van de Europese Unie blijkt dat de onderdanen van derde landen die naast het misdrijf illegaal verblijf, één of meerdere andere misdrijven hebben gepleegd, in voorkomend geval, krachtens die bepaling aan de toepassing van de richtlijn kunnen worden onttrokken (1). (1) Zie Cass. 14 december 2011, AR P.11.1623.F, AC 2011, nr. 685.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

De vreemdeling die wordt geacht door zijn gedrag de openbare orde of de nationale veiligheid in het gedrang te kunnen brengen, kan bevel worden gegeven het grondgebied te verlaten; aangezien een strafrechtelijke veroordeling wegens handel in verdovende middelen kan aangemerkt worden als feiten die de openbare orde in het gedrang kunnen brengen en die een maatregel tot terugkeer van de daartoe veroordeelde vreemdeling tot gevolg kunnen hebben, kan de rechter beslissen om de vreemdeling die onwettig het Rijk binnenkomt of er verblijft en die er wegens handel in verdovende middelen wordt veroordeeld, de gevangenisstraf op te leggen bepaald bij artikel 75, eerste lid, van de wet van 15 december 1980.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 dec. 2008

Art. 15

P.11.0609.F 20 april 2011 AC nr. ...

Artikel 15 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en van de Raad, van 16 december 2008, over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal in het land verblijven, laat de bevoegdheid bij de lidstaten om de dwangmaatregelen te beoordelen die nodig zijn voor de voorbereiding van de terugkeer of voor de verwijdering; de daarin bepaalde mogelijkheid tot bewaring geldt niet alleen voor het risico op ontvluchting of de erin vermelde belemmering van de verwijderingsprocedures.

- VREEMDELINGEN -

Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures

Artt. 1.1, 1.2, 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.7 en 8

P.14.1029.N 15 juli 2014 AC nr. ...

De artikelen 1.1, 1.2, 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.7 en 8 van de Richtlijn 2010/64/EU van 20 oktober 2010 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures die België tegen 27 oktober 2013 diende om te zetten, leggen zodanige onvoorwaardelijke en precieze verplichtingen op dat ze vanaf die datum tegen België kunnen worden ingeroepen (1). (1) Zie A. WEYENBERGH, "Les développements de l'espace européen de justice pénale depuis l'entrée en vigueur du traité de Lisbonne", in F. ROGGEN (ed.), Actualités en droit pénal, UB3, Brussel, Bruylant, 2012, 39, voetnoot (16)

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

---

Het onderzoeksgerecht oordeelt onaantastbaar in feite of een regeling van de rechtspleging met slechts een gedeeltelijke voeging of zonder voeging van de door de inverdenkinggestelde gevraagde schriftelijke vertaling van stukken de uitoefening van zijn recht van verdediging voor het onderzoeksgerecht al dan niet miskent.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

---

Ingeval van bijzondere omstandigheden zoals onder meer de hechtenistoestand van een of meerdere inverdenkinggestelden, de omvang van het strafdossier of van de stukken waarvan schriftelijke vertaling wordt gevraagd, het late tijdstip waarop een inverdenkinggestelde om schriftelijke vertaling heeft verzocht of de omstandigheid dat de goede rechtsbedeling vereist dat een strafdossier niet wordt gesplitst en desgevallend rekening houdend met de door artikel 3.7 Richtlijn 2010/64/EU bepaalde uitzondering dat in plaats van een schriftelijke vertaling een mondelinge vertaling of mondelinge samenvatting van de essentiële processtukken kan worden verstrekt voor zover dit het eerlijke verloop van de procedure onverlet laat, mag het onderzoeksgerecht evenwel de rechtspleging regelen zonder voeging van de gevraagde schriftelijke vertaling op voorwaarde dat daardoor de uitoefening van het recht van verdediging van de inverdenkinggestelde voor het onderzoeksgerecht niet wordt miskend.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

---

Uit artikel 22 Taalwet Gerechtszaken, de artikelen 1.1, 1.2, 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.7 en 8 van de Richtlijn 2010/64/EU en het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging volgt dat indien een inverdenkinggestelde ter gelegenheid van de regeling van de rechtspleging de schriftelijke vertaling heeft gevraagd van stukken van het strafdossier, het onderzoeksgerecht in de regel de rechtspleging slechts kan regelen nadat de schriftelijke vertaling van die stukken bij het dossier werd gevoegd en de inverdenkinggestelde ervan heeft kunnen kennis nemen, voor zover wordt geoordeeld dat het gaat om stukken die essentieel zijn voor de uitoefening van zijn recht van verdediging voor het onderzoeksgerecht.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

Richtlijn 2012/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures

Art. 7

P.14.0845.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Artikel 7 van de richtlijn 2012/13/EU van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures, dat bepaalt dat wanneer een persoon is aangehouden of gedetineerd, de lidstaten erop toezien dat de stukken betreffende de zaak die essentieel zijn om de rechtmatigheid van de aanhouding of de detentie overeenkomstig het nationale recht daadwerkelijk aan te vechten, ter beschikking worden gesteld van de aangehouden personen of hun advocaten, is niet bedoeld om te worden toegepast op het tijdvak dat aan het verhoor door de onderzoeksrechter en aan het eventuele verlenen van een bevel tot aanhouding voorafgaat, een fase die overeenkomt met het tijdvak bedoeld in artikel 5.3 en niet 5.4 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. ….

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972

Art. 2, tweede lid

C.11.0745.F 25 april 2013 AC nr. ...

De gelijkstelling van het Belgisch Bureau met een verzekeraar kan slechts worden aangevoerd door wie op het Belgisch grondgebied door een ongeval getroffen is dat veroorzaakt is door het verkeer van een voertuig dat gewoonlijk in het buitenland is gestald en is niet van toepassing op het verhaal van dat bureau tot teruggave van de betalingen die het heeft gedaan ten voordele van wie in een andere Staat door een ongeval is getroffen dat veroorzaakt is door een voertuig dat gewoonlijk op het Belgische grondgebied is gestald.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 2.2, 3.1, 4, a)

C.12.0329.F 13 september 2013 AC nr. ...

Wanneer is aangetoond dat het voertuig dat de schade heeft veroorzaakt in een van de in artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 13 februari 1991 vermelde Staten is gestald, maar een voertuig betreft waarvoor de Staat van oorsprong heeft afgeweken van de verplichting tot verzekering van de burgerlijke aansprakelijkheid, dient het Belgisch bureau van de autoverzekeraars de benadeelde te vergoeden, behalve wanneer de Staat die dat voertuig van een kentekenplaat heeft voorzien, in België een autoriteit of een instelling heeft aangewezen die met die vergoeding is belast (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. … .

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975

Art. 1, a, eerste lid

P.05.0790.N 20 december 2005 AC nr. 682

De in bijlage I van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van Europa van 15 juli 1975 betreffende de afvalstoffen en in de Europese afvalstoffencatalogus vermelde lijsten van stoffen en voorwerpen die als afval kunnen worden beschouwd zijn slechts indicatief; de kwalificatie afval hangt vooral af van het gedrag van de houder, namelijk of deze zich al dan niet van de betrokken stof wil ontdoen (1). (1) H.v.J. 18 april 2002, C-9/00, Jur. J.v.J. 2000, I-3533; Cass., 12 dec. 2000, AR P.99.0052.N, nr 681 met noot M.D.S.

- MILIEURECHT -

Kunnen niet als afvalstoffen worden beschouwd de goederen, materialen of grondstoffen die vrijkomen in een productieproces dat niet in de eerste plaats op de winning daarvan is gericht, en waarvan de onderneming zich niet wil ontdoen maar in een later stadium, in voor haar gunstige omstandigheden, wil exploiteren of op de markt brengen, op voorwaarde dat het hergebruik van het goed, materiaal of grondstof niet slechts mogelijk, maar zeker is, zonder voorafgaande bewerking en als voortzetting van het productieproces (1). (1) H.v.J. 18 april 2002, C-9/00, Jur. H.v.J. 2000, I-3533; Cass., 12 dec. 2000, AR P.99.0052.N, nr 681 met noot M.D.S.

- MILIEURECHT -

Richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 feb. 1977

Art. 3.1, tweede lid

S.05.0080.N 24 april 2006 AC nr. 234

De regel volgens welke de delegatie waarbij een schuldenaar aan de schuldeiser een andere schuldenaar geeft die zich tegenover de schuldeiser verbindt, geen schuldvernieuwing teweegbrengt, indien de schuldeiser niet uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij zijn schuldenaar die de delegatie gedaan heeft, van zijn verbintenis wil ontslaan, is niet van dwingend recht ten voordele van de overnemer in geval van overgang van onderneming.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- SCHULDVERNIEUWING -

Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977

Art. 12, derde lid, a)

C.04.0071.N 14 februari 2008 AC nr. 108

De Belgische wetgever is krachtens artikel 12 van de Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 bevoegd afwijkingen toe te staan op het normaal btw-tarief voor bepaalde categorieën van producten die in de richtlijn worden omschreven; wanneer een ruime categorie van producten vermeld wordt die kunnen worden uitgesloten, heeft hij het recht slechts een deel van die producten van die categorie te doen genieten van die afwijking op het normaal tarief; de wetgever die slechts in beperkte mate toepassing maakt van de mogelijkheid een verlaagd tarief te bepalen voor een categorie van goederen of diensten, bevordert hierdoor de gewenste uniformiteit van de tarieven; eens dat hij een verlaagd tarief toekent is hij evenwel verplicht gelijke verrichtingen ook gelijk te behandelen gelet op de door het Hof van Justitie vereiste neutraliteit van de belasting.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 13, A, 1, d

F.08.0013.F 18 juni 2009 AC nr. 420

Aangezien een vraag wordt opgeworpen naar de uitlegging van artikel 13, A, 1, d), van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, dient aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen de prejudiciële vraag te worden gesteld of een activiteit van vervoer van organen en monsters van menselijke oorsprong, als zelfstandige verricht voor ziekenhuizen en laboratoria, een levering van menselijke organen, menselijk bloed en moedermelk is, die door voornoemd artikel 13, A, 1, d), wordt vrijgesteld van btw.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Richtlijn 84/450/EEG van de Raad van 10 sept. 1984

Art. 2

C.10.0198.N 8 mei 2014 AC nr. 675

Wanneer een middel, voor het Hof, de vraag opwerpt of het begrip "reclame" van artikel 2 Richtlijn 84/450/EEG van 10 september 1984 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame en van artikel 2 Richtlijn 2006/114/EG van 12 december 2006 inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame, aldus moet worden uitgelegd dat het, enerzijds, de registratie en het gebruik van een domeinnaam en, anderzijds, het gebruik van metatags in metadata van een website omvat, stelt het Hof de vraag tot uitlegging van die bepalingen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HANDELSPRAKTIJK -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985

Artt. 1, 2 en 4

C.04.0582.F 4 december 2008 AC nr. 650

De bevoegde overheid moet rekening houden met de geplande toename van de activiteit van een vliegveld, wanneer zij het milieu-effect onderzoekt van de wijzigingen in zijn infrastructuur om die verhoogde activiteit te ondervangen.

- MILIEURECHT -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Artt. 1, 2, 4, bijlage II, punt 12 en bijlage I, punt 7

C.04.0582.F 4 december 2008 AC nr. 650

De aanpassingswerken aan de infrastructuur van een bestaand vliegveld, zonder verlenging van de start- of landingsbaan, vormen eveneens een project in de zin van de oorspronkelijke tekst van de richtlijn 85/337, aangezien zij met name wegens hun aard, hun omvang en hun kenmerken, als een aanpassing van het vliegveld zelf kunnen worden beschouwd; dat geldt met name voor de werken die beogen de activiteiten van het vliegveld en het luchtverkeer aanzienlijk te doen toenemen; het gerecht op verwijzing moet nagaan of de bevoegde overheid juist heeft geoordeeld of het milieu-effect van de werken die in het hoofdgeschil in het geding zijn, diende te worden onderzocht.

- MILIEURECHT -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985

Art. 11

C.10.0126.F 6 juni 2011 AC nr. ...

Door het louter opslaan in de pakhuizen van de producent met het oog op de verkoop ervan, wordt een product niet in het verkeer gebracht.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Allerlei

Door het louter opslaan in de pakhuizen van de producent met het oog op de verkoop ervan, wordt een product niet in het verkeer gebracht.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Richtlijn 90/434/EEG van de Raad van 23 juli 1990

Art. 11

F.06.0065.N 13 december 2007 AC nr. 632

In geval van splitsing komen de meerwaarden die naar aanleiding van die verrichting zijn vastgesteld, slechts voor belastingvrijstelling in aanmerking op voorwaarde, onder meer, dat de verrichting beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften. De verrichting wordt geacht op grond van zakelijke overwegingen te hebben plaatsgevonden en het staat aan de overheid het tegenovergestelde te bewijzen; zulks impliceert dat de bevoegde overheid die aanvoert dat de belastingplichtige gehandeld heeft met het doel belastingen te ontwijken en dat bewijs meent te moeten baseren op de afwezigheid van zakelijke overwegingen, die afwezigheid ook dient te bewijzen, onverminderd de plicht voor de belastingplichtige aan dat bewijs mee te werken.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Fusie, splitsing, opslorping

Richtlijn 91/308/EEG van de Raad van 10 juni 1991 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld

Artt. 1 en 6

P.06.0527.N 20 juni 2006 AC nr. 341

De autoriteiten, bedoeld in de artikelen 1 en 6 van de Witwasrichtlijn, zijn de nationale autoriteiten die in het bijzonder met de bestrijding van het witwassen van geld zijn belast; d.i. in België de Cel voor Financiële Informatieverwerking (1). (1) Zie C. VANDERKERKEN, Fiscale strafvervolging en rechtsbescherming: wapengelijkheid, zwijgrecht en bewijslastverdeling, Brussel, Larcier, 2006, nr 119; L. HUYBRECHTS, Fiscaal Strafrecht, A.P.R., Kluwer, Mechelen, 2002, nr 375; J. SPREUTELS e.a. in: J. SPREUTELS en P. DE MÛELENAERE (dir.), La cellule de traitement des informations financières et la prévention du blanchiment de capitaux en Belgique, Brussel, Bruylant, 2003, 133; A. DE NAUW "De verschillende luiken van het wettelijk systeem tot bestraffing en tot voorkoming van het witwassen van gelden en de fiscale fraude, in M. Rozie, (ed.), Fiscaal Strafrecht en Strafprocesrecht, Gent, Mys en Breesch, 1996, (219) 242-243; G. STESSENS, Meldingsplicht inzake witwassen, in Comm. Strafr., Mechelen, Kluwer, losbl., 2000, 35; A. VAN ROOSBROECK, Witwassen. Voorkoming en bestraffing van witwassen van geld en illegale vermogensvoordelen, Antwerpen, ETL, 1995, nr 390.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 feb. 1992

Art. 22, tweede lid, d

F.05.0020.N 25 mei 2007 AC nr. 276

De nationale regeling van teruggaaf van accijns in het bijzondere geval waarin de vernietiging van de fiscale kentekens geconstateerd wordt door de belastingautoriteiten van de lidstaat die ze heeft afgegeven, moet van die aard zijn dat zij misbruik en fraude niet in de hand mag werken en de teruggaaf niet mag uitsluiten in gevallen waar dergelijke uitsluiting onevenredig zou zijn met het gestelde doel; een verplichte constatatie door de belastingautoriteiten, vooraleer de goederen tot het verbruik worden uitgeslagen, is van aard alle misbruiken te vermijden en is evenredig met het gestelde doel (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 6, eerste lid

P.03.0802.N 20 april 2004 AC nr. 207

Aangezien een onttrekking, ook op onregelmatige wijze, aan een schorsingsregeling is gelijkgesteld met uitslag tot verbruik, leidt alle productie, verwerking, voorhanden hebben of verkeer buiten een schorsingsregeling tot de verschuldigdheid van de accijns (1) (2). (1) Zie H.v.J. EG, 5 april 2001, Jur. 2001, I-2729 (van de Water, C-325/99). (2) Thans artikel 6 van de wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 11, tweede lid, 15, eerste lid, en 18

P.03.0802.N 20 april 2004 AC nr. 207

Het geleidedocument waarvan elk accijnsproduct dat zich onder de schorsingsregeling in het verkeer tussen de Lid-Staten bevindt, vergezeld gaat, heeft alleen betrekking op het verkeer van accijnsproducten onder de schorsingsregeling zodat het feit dat accijnsproducten worden voorhanden gehouden met een geleidedocument, niet meebrengt dat zij vallen onder de schorsingsregeling voor het voorhanden hebben van accijnsproducten (1). (1) Thans artt. 12, 15, § 1, en 23 van de wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daaarop.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 4, sub b en c, 6, 1e lid, 11, 2e lid, 12 en 15, 1e lid

P.03.0802.N 20 april 2004 AC nr. 207

Een accijnsgoed dat buiten een schorsingsregeling voorhanden wordt gehouden, is ooit, op welke wijze dan ook, uitgeslagen tot verbruik (1) (2). (1) Zie H.v.J. EG, 5 april 2001, Jur. 2001, I-2729 (van de Water, C-325/99). (2) De thans toepasselijke bepalingen zijn artt. 4, § 1, sub 8° en 11°, 6, 12 en 15, § 1, van de wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 6, eerste lid en 7, eerste lid

F.10.0024.N 19 april 2013 AC nr. 332

De douaneautoriteiten van de lidstaat waar de goederen zijn ontdekt, in beslag genomen en verbeurd, zijn bevoegd tot inning van accijnzen, ook al zijn deze goederen in een andere lidstaat in het douanegebied van de Unie binnengebracht, voor zover deze goederen voor commerciële doeleinden voorhanden worden gehouden; indien de goederen in de lidstaat waar zij werden ontdekt en in beslag genomen, niet voor commerciële doeleinden voorhanden worden gehouden, blijven de douaneautoriteiten van de eerste lidstaat van invoer bevoegd om de accijnzen te innen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Nu voor het Hof aangevoerd wordt dat, met het oog op het bepalen van de heffingsbevoegdheid van de lidstaten, de uitdrukking "vaststellen" in de zin van artikel 37 TIR-overeenkomst en artikel 454, tweede lid, van de verordening (EEG) 2454/93 van de Commissie, niet anders kan betekenen dan dat door de douaneautoriteiten een ambtelijke vaststelling is verricht van de plaats waar de overtreding of de onregelmatigheid is begaan, en krachtens het derde lid van dit laatste artikel, bij gebrek aan dergelijke ambtelijke vaststelling, de lidstaat waar het bestaan van de overtreding of onregelmatigheid werd vastgesteld geacht wordt deze te zijn waar de overtreding of onregelmatigheid werd begaan, stelt het Hof terzake prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie met het oog op de uitlegging van voormelde artikelen.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 feb. 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

Artt. 5.1 en 6.1

P.12.2030.N 5 november 2013 AC nr. ...

Accijnsgoederen worden geacht in de Gemeenschap binnen te komen in de zin van artikel 5.1 Accijnsrichtlijn, wanneer zij de zone van het eerste douanekantoor in het douanegebied van de Gemeenschap zijn gepasseerd en het is pas vanaf dat moment dat de goederen definitief zijn binnengebracht in het gebied van de Gemeenschap en dat zij aan accijns zijn onderworpen; zolang de goederen de zone van het eerste douanekantoor in het douanegebied niet hebben verlaten, zijn zij niet aan accijns onderworpen en kan er ook geen verschuldigdheid zijn in de zin van artikel 6.1 Accijnsrichtlijn (1). (1) HvJ 29 april 2010, zaak C-230/08 (ro 72, 73, 76) Dansk Transport og Logistik.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Richtlijn 92/57/EEG van de Raad van 24 juni 1992 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheids eb gezondheid voor tijdelijke en mobiele bouwplaatsen

Artt. 5, 6 en 9

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Hoewel uit een Europese richtlijn blijkt dat de veiligheids- en gezondheidscoördinatoren hun opdracht volledig onafhankelijk van de opdrachtgever moeten uitvoeren, volgt daar niet uit dat de wetgever of de Koning laatstgenoemde niet kunnen verplichten toezicht te houden, informatie te verstrekken en samenwerking te verlenen om, zonder aan die onafhankelijkheid te raken, de coördinatieopdracht tijdens de fase van uitwerking en uitvoering van de werkzaamheden daadwerkelijk te verzekeren.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Gevolgen van internationale normen

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Richtlijn 92/61/EEG van de Raad van 30 juni 1992

Artt. 15.1 en 2, 15.5, 16 en 17

P.02.1233.N 17 december 2002 AC nr. 679

De richtlijn 92/61/EEG van de Raad van 30 juni 1992 betreffende de goedkeuring van twee- of driewielige motorvoertuigen die het in het vrije handelsverkeer in de Gemeenschap brengen van goedgekeurde bromfietsen en onderdelen ervan betreft en niet van niet-goedgekeurde, verleent de Lid-Staten de bevoegdheid om voorschriften vast te stellen zoals deze van artikel 1, § 5, van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen, zoals gewijzigd door de wet van 5 april 1995.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

- WEGVERKEER - Allerlei

Richtlijn 92/77/EEG van de Raad van 19 okt. 1992

zoals vervangen door art. 1

C.04.0071.N 14 februari 2008 AC nr. 108

De Belgische wetgever is krachtens artikel 12 van de Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 bevoegd afwijkingen toe te staan op het normaal btw-tarief voor bepaalde categorieën van producten die in de richtlijn worden omschreven; wanneer een ruime categorie van producten vermeld wordt die kunnen worden uitgesloten, heeft hij het recht slechts een deel van die producten van die categorie te doen genieten van die afwijking op het normaal tarief; de wetgever die slechts in beperkte mate toepassing maakt van de mogelijkheid een verlaagd tarief te bepalen voor een categorie van goederen of diensten, bevordert hierdoor de gewenste uniformiteit van de tarieven; eens dat hij een verlaagd tarief toekent is hij evenwel verplicht gelijke verrichtingen ook gelijk te behandelen gelet op de door het Hof van Justitie vereiste neutraliteit van de belasting.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993

Art. 6

S.10.0070.F 6 juni 2011 AC nr. ...

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- LOON - Recht op loon

Richtlijn 93/83/EEG van de Raad van 27 sept. 1993

Art. 9, § 2

C.03.0286.F 14 juni 2010 AC nr. 422

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in zijn arrest C-169/05 van 1 juni 2006 voor recht gezegd dat artikel 9, tweede paragraaf, van de richtlijn 93/83/EEG van 27 september 1993 van de Raad "aldus moet worden uitgelegd dat wanneer een maatschappij voor collectieve belangenbehartiging wordt geacht te zijn belast met het beheer van de rechten van een auteursrechthebbende of houder van naburige rechten die het beheer van zijn rechten niet aan een maatschappij voor collectieve belangenbehartiging heeft opgedragen, die maatschappij het recht van deze rechthebbende om een kabelmaatschappij de doorgifte via de kabel van een uitzending toe te staan of te verbieden, mag uitoefenen, en bijgevolg het beheer van de rechten van de rechthebbende door die maatschappij niet beperkt is tot de financiële aspecten van deze rechten" (1). (1) Zie Cass., 4 april 2005, AR C.03.0286.F, AC, 2005, nr. 193.

- AUTEURSRECHT -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

C.03.0286.F 4 april 2005 AC nr. 193

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap, zoals artikel 9, § 2, Richtlijn van de Raad 93/83/EEG van 27 sept. 1993 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel, voor het Hof van Cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen, te dezen in een zaak waarin de uitlegging van de omvang van de bevoegdheid van de vennootschap voor collectief beheer aan de orde is, vraagt het Hof in de regel het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen (1). (1) Zie Cass., 29 april 2002, AR S.01.0137.F, nr 260.

- AUTEURSRECHT -

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Richtlijn 94/45/EG van de Raad van 22 sept. 1994

Art. 10

S.10.0149.N 18 juni 2012 AC nr. ...

Artikel 10 Richtlijn 94/45/EG en artikel 45 CAO nr. 62 hebben betrekking op de bescherming van de leden van de Europese ondernemingsraad bij het verrichten van hun taak en niet op de wijze waarop hun mandaat een einde neemt.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Richtlijn 96/34/EG van 3 juni 1996 opgenomen raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof

Clausule 2, punten 4, 5, 6 en 7 van de in bijlage bij de

S.07.0027.N 25 februari 2008 AC nr. 102

Het middel dat ervan uitgaat dat de werknemer die ouderschapsverlof neemt in de vorm van een vermindering van de arbeidsprestaties, bij eenzijdige beëindiging door de werkgever tijdens die periode van ouderschapsverlof, recht heeft op een opzeggingsvergoeding berekend op basis van het loon waarop hij recht had voor voltijdse prestaties, werpt een vraag op over de uitlegging van de clausule 2, punten 4, 5, 6 en 7 van de in bijlage bij de Richtlijn 96/34/EG van 3 juni 1996 opgenomen raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof, die ingevolge de artikelen 1, 2 en 3 van deze richtlijn de Lid-staten verbinden wat het te bereiken resultaat betreft. Enkel het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is ingevolge artikel 234 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen bevoegd om daarover bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Uit het geheel van de bepalingen van de clausule 2 punten 4, 5, 6 en 7 van de in bijlage bij de Richtlijn 96/34/EG van 3 juni 1996 opgenomen raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof, volgt dat deze raamovereenkomst wil waarborgen dat de werknemer niet zou worden ontslagen om reden van het ouderschapsverlof en dat hij tijdens het ouderschapsverlof zijn vroegere rechten behoudt (1). (1) Cass., 25 feb. 2008, AR S.07.0027.N, AC, 2008, nr 126.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Richtlijn 97/81/EG van de Raad van 15 dec. 1997 betreffende de door de Unice, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid

Clausule 4

S.10.0153.N 18 juni 2012 AC nr. ...

Alleen de feitenrechter kan, uit het oogpunt van het toepasselijke nationale recht, de nodige feitelijke en juridische verificaties verrichten teneinde te beoordelen of een nationale regeling volgens welke werkgevers de arbeidsovereenkomsten en werkroosters van deeltijdwerknemers dienen te bewaren en openbaar te maken ertoe leidt dat deeltijdwerknemers minder gunstig worden behandeld dan voltijdwerknemers in een vergelijkbare situatie of, zo er sprake is van een dergelijk verschil in behandeling, indien wordt vastgesteld dat het zijn rechtvaardiging vindt in objectieve redenen en niet verder gaat dan ter bereiking van de daarmee nagestreefde doelstellingen noodzakelijk is.

- ARBEID - Allerlei

- EUROPESE UNIE - Algemeen

Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998

Artt. 8, eerste lid, en 13

P.03.1577.N 23 maart 2004 AC nr. 164

De richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften, waardoor de eerdere richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 23 maart 1983 werd ingetrokken, heeft niets uitstaande met het gebruik door de overheid, bij activiteiten die betrekking hebben op de openbare veiligheid, de defensie, de staatsveiligheid en de bestrijding van de criminaliteit, zelfs van een product waarvan, ter vrijwaring van de vrijheid van het goederenverkeer, het ontwerp voor een technisch voorschrift aan de Europese Commissie moet worden medegedeeld (1). (1) Eiser voerde een schending aan van de artikelen 28 en 30 van de geconsolideerde versie van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en van de richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 23 maart 1983 betreffende de informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften omdat de vrijstelling van vergunningsplicht bedoeld in artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 oktober 1979 betreffende de private radioverbindingen en de technische voorschriften van de bijlage aan het ministerieel besluit van 19 oktober 1979 betreffende de private radioverbindingen, niet werden medegedeeld aan de Europese Commissie.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

Richtlijn van de Raad nr 89/104/EEG van 21 dec. 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der Lid-Staten

Art. 3, derde lid

C.09.0425.N 24 juni 2010 AC nr. 458

Bij de beoordeling, door de rechter, of een merk dat voor nietigverklaring in aanmerking komt, niettemin onderscheidend vermogen gekregen heeft door het gebruik dat ervan is gemaakt, moeten alle factoren worden onderzocht waaruit kan blijken dat het merk geschikt is geworden om de betrokken waar of dienst te identificeren; daarbij kan rekening worden gehouden met, onder meer, het marktaandeel van het merk, de omvang van de investeringen die de onderneming heeft gedaan voor de promotie ervan, het aandeel van de betrokken kringen dat op basis van het merk de waar of de dienst identificeert als afkomstig van een bepaalde onderneming, alsmede de verklaringen van kamers van koophandel en industrie of van andere beroepsverenigingen (1). (1) H.v.J., 7 juli 2005, zaak Société des produits Nestlé t. Mars UK Ltd, C-353/03, Jur. I - 1635, r.o. 31 en 22 juni 2006, zaak Storck t. BHIM, C-24/05 P, Jur. 1-5677, r.o. 70 en 71.

- MERKEN - Benelux-merk

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar of er sprake is van gebruik waardoor een merk onderscheidend vermogen heeft gekregen, maar het Hof kan nagaan of de feitenrechter dit uit de door hem aangevoerde feiten heeft kunnen afleiden.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- MERKEN - Algemeen

De verduidelijking door het Hof van Justitie dat een teken door het gebruik onderscheidend vermogen kan krijgen, ook al wordt het gebruikt in combinatie met een woord- of beeldmerk, doet niets af aan zijn rechtspraak dat, wat de verkrijging van het onderscheidend vermogen door gebruik betreft, de betrokken kringen de waar of de dienst als afkomstig van een bepaalde onderneming moeten identificeren op basis van het gebruik van het teken als merk (1). (1) H.v.J., 18 juni 2002, zaak Philips, C-299/99, Jur. 1-5475, r.o. 64, zaak Société des produits Nestlé t. Mars UK Ltd, C-353/03, Jur. I - 1635, r.o. 26 en 22 juni 2006, zaak Storck t. BHIM, C-24/05 P, Jur. 1-5677, r.o. 61.

- MERKEN - Benelux-merk

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

Art. 3.1, c)

C.00.0135.N 22 december 2000 AC nr. ...

Het belang aan vrijhouding van een teken is kennelijk vreemd aan de vraag of een teken een voldoende onderscheidend vermogen heeft (1). (1) H.v.J. E.G., 4 mei 1999, Jur. 1999, I-2779 (Windsurfing Chiemsee Produktions- und VertriebsGmbH c/ Boots- und Segelzubehör W. Huber und F. Attenberger, gevoegde zaken C-108/97 en C-109/97). M.b.t. het tweede onderdeel was het O.M. van mening dat het niet ontvankelijk was, daar enkel de schending van artikel 3.1.b) EMR werd aangevoerd, terwijl het belang aan vrijhouding wordt verwoord door artikel 3.1.c) EMR. Het Hof onderzocht het wel en oordeelde dat het belang aan vrijhouding van een teken kennelijk vreemd is aan de vraag of een teken een voldoende onderscheidend vermogen heeft. Het geannoteerde arrest verwerpt ook de overige onderdelen van de voorziening, hoofdzakelijk bij gebrek aan feitelijke grondslag. Dit hoeft niet te verwonderen daar de partijen het over het juridsch kader eens waren. Dezelfde reden verantwoordt het afwijzen van het voorstel om nog prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie. Dit zou wel verwondering kunnen wekken, nu het Hof van Cassatie, op nationaal vlak, de laatste instantie is en nu het merkenrecht op Europees niveau werd geharmoniseerd ingevolge de EMR en de interpretatie van de voorwaarden van o.m. het onderscheidend vermogen van een kleur dus aan dat Hof van Justitie toekomt. Bovendien had het Haagse Hof (in de Libertel-zaak) een afwijkende interpretatie en was een voorziening tegen zijn arrest hangend voor de Hoge Raad. Het was echter niet vereist op het voorstel van eiser in te gaan omdat hij niet aanvoerde dat het door het Benelux Gerechtshof aangenomen uitgangspunt mogelijks aan te passen was aan de evolutie in de interpretatie van het merkenrecht door het Hof van Justitie. Na "gelijkluidende conclusie" (na het arrest): (1). (1) Zie evenwel, voor enige nuancering, de voetnoot (1).

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

Art. 3.1.b en c

C.08.0411.N 22 oktober 2009 AC nr. 603

De in artikel 2.11.1.b en c B.V.I.E. vermelde weigeringsgronden zijn onafhankelijk van elkaar en vereisen een afzonderlijk onderzoek, maar er bestaat een samenhang tussen hun respectieve werkingssfeer; met name om die reden mist een woordmerk dat kenmerken van waren en diensten beschrijft in de zin van artikel 2.11.1.c B.V.I.E. noodzakelijkerwijs elk onderscheidend vermogen met betrekking tot die waren of diensten in de zin van 2.11.1.b B.V.I.E. (1). (1) H.v.J., E.G., 12 feb. 2004, in de zaken C-363/99 (KPN Nederland N.V. t. Benelux-Merkenbureau, betreffende het woord "POSTKANTOOR", r.o. 67 en 85), Jur. H.v.J., 2004, p. I-1619 en C.265/00 (Campina Melkunie B.V. t. Benelux-Merkenbureau, betreffende het woord "BIOMILD", r.o.18), Jur. H.v.J., 2001, p. I-2073.

- MERKEN - Benelux-merk

Het is niet noodzakelijk, om de inschrijving van een depot te weigeren bij gebrek aan onderscheidend vermogen, dat de tekens of benamingen waaruit het merk bestaat op het moment van de inschrijvingsaanvraag, daadwerkelijk worden gebruikt voor de beschrijving van waren of diensten als die waarvoor de aanvraag wordt ingediend of van de kenmerken van deze waren of diensten; het volstaat dat die tekens en benamingen hiertoe kunnen dienen; de inschrijving van een woordteken als merk moet dan ook geweigerd worden indien het in minstens één van de potentiële betekenissen een kenmerk van de betrokken waren of diensten aanduidt (1). (1) H.v.J., E.G., 23 okt. 2003, zaak C-191-01 P, BHIM t/ Wm. Wrigley Jr. Cy, (betreffende het woord DOUBLEMINT, r.o. 32, m.b.t. artikel 4 van verordening (EG) nr 40/94 van de Raad van 20 dec. 1993 inzake het gemeenschapsmerk) en 12 feb. 2004, in de zaken C-363/99 (KPN Nederland N.V. t. Benelux-Merkenbureau, betreffende het woord "POSTKANTOOR", r.o. 97,) Jur. H.v.J., 2004, p. I-1619 en C.265/00 (Campina Melkunie B.V. t. Benelux-Merkenbureau, betreffende het woord "BIOMILD", r.o.38), Jur. H.v.J., 2001, p. I-2073; Cass., 17 april 2008, AR C.05.0491.N, AC, 2008, nr 229 (m.b.t. het toepasselijk artikel 6bis, 1, a) van de Benelux Merkenwet).

- MERKEN - Benelux-merk

Art. 5, § 1

C.04.0005.F 26 maart 2007 AC nr. 152

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.E.G.-Verdrag of van een door de instellingen van de Gemeenschap uitgevaardigde akte, zoals artikel 5, § 1, van de eerste richtlijn nr 89/104 van de Raad van 21 dec. 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der Lid-staten, noodzakelijk is opdat het Hof van cassatie zijn arrest zou kunnen wijzen, te dezen in een zaak waarin de vraag wordt opgeworpen hoe de omvang van de bescherming van een rechtsgeldig verkregen merk aan de hand van zijn onderscheidend vermogen moet worden bepaald, verzoekt het Hof van cassatie het Hof van Justitie uitspraak te doen bij wege van een prejudiciële beslissing (1). (1) Zie Cass., 29 april 2002, AR S.01.0137.F, nr 260; H.v.J., 11 nov. 1997, C-251/95, Verz. Arr. H.v.J., I, p. 6223; H.v.J., 29 sept. 1998, C-39/97, Verz. Arr. H.v.J., I, p. 5535.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

Het arrest verantwoordt zijn beslissing niet naar recht wanneer het, bij het bepalen van de omvang van de bescherming van een rechtsgeldig verkregen merk aan de hand van zijn onderscheidend vermogen, het gevaar voor verwarring tussen de litigieuze tekens op het ogenblik van zijn uitspraak beoordeelt om daaruit te concluderen dat dit gevaar niet bestaat en, bijgevolg, dat er geen enkele inbreuk op het merk is gepleegd (1). (1) Zie Cass., 17 maart 2005, nr 171.

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

- EUROPESE UNIE - Algemeen

Richtlijn van de Raad van de EEG nr 72/166 van 24 april 1972

Art. 2, tweede lid

C.03.0081.N 1 maart 2004 AC nr. 111

Wanneer op het grondgebied van een lid-staat van de EEG schade is veroorzaakt door een voertuig en vaststaat dat het schadeverwekkend voertuig in het buitenland is gestald, doch enkel de aansprakelijke bestuurder ervan is geïdentificeerd, zonder dat de persoon op wiens naam het ingeschreven staat gekend is of zonder dat de verzekeringstoestand van het voertuig kan gekend zijn, is het nationaal bureau van afwikkeling evenmin als enige verzekeraar verplicht de schade van de benadeelde persoon te vergoeden (1). (1) Cass., 13 sept. 1991, AR 7050, nr 23 met noot.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.96.0461.F 31 oktober 1997 AC nr. ...

Wanneer in België een ongeval wordt veroorzaakt door een gestolen voertuig dat gewoonlijk op het grondgebied van een andere Lid-Staat van de Europese Unie is gestald, is het Belgisch bureau van de autoverzekeraars, evenmin als enige andere verzekeraar, verplicht de schade te vergoeden.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Artt. 1.4 en 2.2

C.08.0139.F 23 oktober 2009 AC nr. 612

Wie aantoont dat hem op Belgisch grondgebied schade is toegebracht door een voertuig dat voorzien is van een kentekenplaat die is afgegeven door een andere Lidstaat, hoeft niet daarenboven aan te tonen dat het voertuig gewoonlijk is gestald in de Lidstaat die de kentekenplaat heeft afgegeven, en evenmin dat het voertuig van die kentekenplaat was voorzien toen het de grens overschreed.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Samengeordende wetten op de militaire pensioenen 11 aug. 1923

Art. 4

S.97.0059.N 19 januari 1998 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is het arrest dat in toepassing van het beginsel van eenheid van loopbaan oordeelt dat de dienstjarentoeslag die wordt verleend aan de militairen die tot het varend personeel van de luchtmacht hebben behoord, voor het vaststellen van de rechten op pensioen, niet om vaderlandslievende redenen wordt toegekend en beslist dat de dubbelgetelde jaren in de belangrijkheidsbreuk van het militair pensioen dient opgenomen.

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 4 en 51, alsook tabel I in bijlage

S.10.0029.F 13 december 2010 AC nr. 734

Wanneer een militair die deel heeft uitgemaakt van het kader van het varend personeel van de luchtvaart, de toepassing van artikel 51 van de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen geniet, is de noemer die zijn loopbaan in die pensioenregeling uitdrukt, gelijk aan vierenvijftig, wat overeenkomt met negen tiende van zestig (1). (1) Cass., 17 jan. 2005, AR S.04.0084.F, A.C., 2005, nr. 25, met concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ, in Pas., 2005, nr. 29.

- LUCHTVAART -

- PENSIOEN - Werknemers

- PENSIOEN - Militair pensioen

S.04.0084.F 17 januari 2005 AC nr. 29

Wanneer een militair die deel heeft uitgemaakt van het varend personeel van de luchtmacht, het voordeel geniet van de toepassing van artikel 51, gecoördineerde wetten op het militair pensioen, heeft de breuk die overeenstemt met zijn loopbaan in die pensioenregeling, als noemer het getal vierenvijftig, wat overeenkomt met negen tiende van zestig (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2005, nr. ... .

- LUCHTVAART -

- PENSIOEN - Werknemers

- PENSIOEN - Militair pensioen

Artt. 4, derde lid, en 51, derde lid

S.98.0009.F 14 februari 2000 AC nr. ...

Voor de vaststelling van de in voormeld artikel 10bis, eerste en tweede lid, Pensioenwet Werknemers beoogde breuken worden de tijdvakken die dubbel geteld worden in de regeling voor het varend personeel van de luchtvaart, vervat in de artt. 4, derde lid, en 51, derde lid, samengeordende wetten op de militaire pensioenen 11 aug. 1923, beschouwd als dubbele en niet als enkelvoudige tijdvakken.

- PENSIOEN - Militair pensioen

- LUCHTVAART -

- PENSIOEN - Werknemers

Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko van 27 april 1976

Art. 41, § 1

S.00.0029.F 16 juni 2003 AC nr. 353

Artikel 41, § 1, van de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko, die op 27 april 1976 te Rabat is ondertekend en namens de Gemeenschap is goedgekeurd bij de (E.E.G) verordening nr. 2211/78 van de Raad van 26 september 1978, moet aldus worden uitgelegd dat het belet dat de ontvangende Lid-Staat weigert aan een op zijn grondgebied verblijvende werknemer van Marokkaanse nationaliteit een anciënniteitstoeslag toe te kennen bovenop het basisbedrag van de werkloosheidsuitkering, op de enkele grond dat geen enkele internationale overeenkomst bepaalt dat de door de betrokkene in een andere Lid-Staat verrichte tijdvakken van arbeid in aanmerking worden genomen, terwijl een dergelijke voorwaarde niet wordt opgelegd aan de werknemers die onderdanen zijn van de ontvangende Lid-Staat (1). (1) Beschikking H.v.J. 12 feb. 2003 (R.V.A. t/ A.), c-23/02, Verz. H.v.J., p. 1 - ...; zie Cass., 6 nov. 2000, AR S.00.0029.F, nr 603, met concl. O.M.

- *EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei*

- *WERKLOOSHEID - Bedrag*

Slotakte van het congres 9 juni 1815

Art. 109

C.10.0500.N 14 juni 2012 AC nr. ...

De in artikel 109 van de Slotakte van het Congres van Wenen van 9 juni 1815 bedoelde vrijheid van commerciële scheepvaart betreft zowel personen- als goederenvervoer en omvat het recht de voor het vervoer noodzakelijke verrichtingen, zoals het laden, lossen, opslaan en overladen, uit te voeren alsook het recht vrij toegang te hebben tot de havens en haveninstallaties en er gebruik van te maken (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het O.M.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Het door de Slotakte van het Congres van Wenen beoogde regime van vrije scheepvaart is van toepassing op de Schelde als internationale rivier, maar niet op de kanalen; het recht van vrije scheepvaart op de Schelde en het in functie daarvan bestaand recht van vrije toegang tot en gebruik van de haven en de haveninstallaties van Antwerpen impliceren niet het recht van vrije doorvaart van deze haven van en naar een binnenlands kanaal via die delen van de haven die ook zelf als kanalen te beschouwen zijn (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het O.M.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Stagereglement 5 feb. 1965 door de Nationale Raad van de Orde der Architecten vastgesteld, goedgekeurd bij art. 1 KB 13 mei 1965

Art. 2, tweede lid

D.10.0009.N 25 maart 2011 AC nr. ...

Buiten het geval waarin de betrokkene voldaan heeft aan de bepalingen van artikel 8, tweede lid, van de Architectenwet, is het tijdelijk of bestendig uitoefenen van het beroep van architect in België door een persoon die niet op een tabel van de Orde is ingeschreven niet mogelijk vooraleer de betrokkene is ingeschreven op een lijst van stagiairs; de raad van de Orde kan de inschrijving op de lijst van stagiairs niet retroactief toestaan met ingang van de datum van de aanvraag tot inschrijving.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Stagereglement van het Beroepsinstituut voor vastgoedmakelaars

Artt. 3, § 4 en 16, § 4

D.02.0023.F 27 oktober 2003 AC nr. 529

Binnen dertig dagen na de ontvangst van het door de kandidaat-stagiair-vastgoedmakelaar bij aangetekend schrijven toegezonden dossier, betekent het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars hiervan ontvangst aan eiser en duidt het aan of dit dossier volledig is of vermeldt het (de) ontbrekende stuk(ken) die nog ingeleverd dienen te worden opdat het dossier als volledig beschouwd zou kunnen worden; de kandidaat beschikt over dertig dagen om de ontbrekende stukken in te dienen; uit die regel volgt evenwel niet dat, wanneer het Instituut niet binnen dertig dagen de stukken preciseert die eiser had moeten indienen opdat zijn dossier volledig zou zijn, de inschrijving of herinschrijving van laatstgenoemde op de lijst van de stagiairs noodzakelijkerwijze uitwerking krijgt.

- MAKELAAR -

Statuut Internationaal Tribunaal voor Ruanda

Art. 9.1

P.01.1035.F 9 januari 2002 AC nr. 17

Art. 9.1, Statuut van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda, gevoegd bij Resolutie 955 van 8 nov. 1994 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, heeft betrekking op de persoon die reeds is berecht door het Internationaal Tribunaal voor Ruanda en niet op de persoon t.a.v. wie dat Tribunaal zich onbevoegd heeft verklaard of, zoals te dezen, de akte van beschuldiging niet heeft bevestigd bij gebrek aan afdoende vermoedens (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

Artt. 1 t.e.m. 8, inz. 1, 5, 7 en 8.2

P.96.1000.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer het internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat een zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, beslist het Hof van Cassatie, op vordering van de procureur-generaal, na de betrokkene te hebben gehoord en na te hebben nagegaan dat er geen dwaling in de persoon bestaat, tot onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht dat kennis neemt van hetzelfde feit of van een procedure betreffende feiten of rechtspunten die een weerslag hebben op de bij het internationaal Tribunaal hangende onderzoeken of vervolgingen; het Hof gaat tevens na of het in het verzoek tot onttrekking aangegeven feit behoort tot de bevoegdheid "ratione materiae", "ratione personae", "ratione loci" en "temporis" van het internationaal Tribunaal voor Ruanda overeenkomstig, respectievelijk, de artt. 1, 5 en 7 van het statuut van dat Tribunaal.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.96.0869.F 9 juli 1996 AC nr. ...

Wanneer het internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat een zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, beslist het Hof van cassatie op vordering van de procureur-generaal en na de betrokkene te hebben gehoord, tot onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht waarbij hetzelfde feit aanhangig is gemaakt, na te hebben nagegaan of er geen dwaling in de persoon bestaat; het Hof gaat ook na of het in het verzoek tot onttrekking aangegeven feit behoort tot de bevoegdheid "ratione materiae", "ratione personae", "ratione loci" en "temporis" van het internationaal Tribunaal voor Ruanda overeenkomstig de bepalingen respectievelijk van de artt. 1, 5 en 7 van het statuut van dat tribunaal.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.96.0640.F 15 mei 1996 AC nr. ...

Wanneer het Internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat een zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, beslist het Hof van Cassatie op vordering van de procureur-generaal en na de betrokkene te hebben gehoord, tot onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht waarbij hetzelfde feit aanhangig is gemaakt, na te hebben nagegaan of er geen dwaling in de persoon bestaat; het Hof gaat ook na of het in het verzoek tot onttrekking aangegeven feit behoort tot de bevoegdheid "ratione materiae", "ratione personae", "ratione loci" en "temporis" van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda overeenkomstig, respectievelijk de artt. 1, 5 en 7 van het statuut van dat tribunaal.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Artt. 1 tot 8

P.00.0537.F 12 april 2000 AC nr. ...

Wanneer het Internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat een zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, beslist het Hof van Cassatie, op vordering van de procureur-generaal, na de betrokkene te hebben gehoord en na te hebben nagegaan dat er geen dwaling in de persoon bestaat, tot onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht waarbij hetzelfde feit is aanhangig gemaakt; die controle houdt geen beoordeling in van de aan de betrokkene ten laste gelegde feiten, waarvoor het Hof niet bevoegd is.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Statuut van de ambtenaren der Europese Gemeenschappen

Art. 85bis, § 4

C.12.0308.F 24 januari 2013 AC nr. ...

Het arrest dat oordeelt dat in deze zaak niet blijkt dat de betalingen van overlevings- en wezenpensioenen aan de rechtverkrijgenden van de getroffene, die worden gedaan krachtens het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, werden verricht als tegenprestatie voor de dienstprestaties van het personeelslid die de Europese Unie heeft moeten derven, maar dat die betalingen de tegenprestatie overstijgen, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de Europese Unie niet gerechtigd is de terugbetaling ervan te eisen via een rechtstreeks verhaal.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

Statuut van het internationaal Gerechtshof, gevoegd bij het Handvest van de Verenigde Naties

Art. 38, § 1, b

C.13.0537.F 11 december 2014 AC nr. 782

De overheidsrechter die een internationaal gebruik identificeert en uitlegt, dient in zijn beslissing niet het bestaan vast te stellen van een algemene, door een meerderheid van de Staten erkende gewoonte die aan de grondslag van dat internationaal gebruik ligt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Gevolgen van internationale normen*
- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging*
- *RECHTBANKEN - Algemeen*
- *INTERNATIONALE VERDRAGEN -*

Statuut van het Internationaal Gerechtshof, ondertekend te San Francisco op 26 juni 1945

Art. 38, 1, c

S.99.0103.F 12 maart 2001 AC nr. ...

Er bestaat geen algemeen beginsel van het internationaal publiek recht dat de immuniteit van rechtsmacht vastlegt van de internationale organisaties ten aanzien van de Staten die hen hebben opgericht of erkend (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- IMMUNITEIT -

Statuut van het personeel van de N.M.B.S.

Art. 13, eerste lid, hoofdstuk XV

S.07.0046.F 26 september 2011 AC nr. ...

De definitieve beschikbaarstelling wegens afschaffing van betrekking van een personeelslid dat in geen andere betrekking wederbenuttigd wordt, onderstelt een interne beslissing van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen.

- AMBTENAAR - Algemeen

Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

Art. 133, § 1, derde lid

C.12.0333.N 8 maart 2013 AC nr. ...

Wanneer de gemeenteraad over de wegen geen beslissing heeft moeten nemen of zich van beslissing over de zaak van de wegen heeft onthouden, en beroep is ingesteld tegen de verkavelingsvergunning, kan de overheid waarbij het beroep werd ingesteld, de gemeenteraad verzoeken te vergaderen en over de aanvraag een besluit te nemen, doch is hiertoe niet verplicht.

- STEDENBOUW - Verkaveling

Art. 141, eerste lid

C.08.0552.N 3 juni 2010 AC nr. 389

Voor de overeenkomsten gesloten voordat 31 dagen zijn verlopen na de publicatie in het Belgisch Staatsblad dat de gemeente, waar het onroerend goed gelegen is, beschikt over een goedgekeurd plannenregister en vergunningenregister, houdt de verplichting om in de akten, overeenkomsten en publiciteit, in geval van vermelding van benamingen, deze vermeld in de plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen te gebruiken, de verplichting niet in om in die akten, overeenkomsten of publiciteit te vermelden of er voor het onroerend goed een stedenbouwkundige vergunning is uitgereikt en de meest recente stedenbouwkundige bestemming van het goed met de benamingen gebruikt in het plannenregister over te nemen; wat deze overeenkomsten betreft dienen aldus de benamingen gebruikt in de genoemde plannen niet verplicht te worden vermeld.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 146

P.07.1552.N 26 februari 2008 AC nr. 131

Voor de strafbare instandhouding vereist artikel 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999 uitsluitend dat op het ogenblik van de instandhouding, de wederrechtelijke werken gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied; deze strafbepaling ontneemt aan het vóór of na de wetswijziging van 4 juni 2003 voortdurend gepleegde misdrijf van instandhouding, niet zijn strafbaar karakter, zolang deze instandhouding betrekking heeft op goederen gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied. (1) Zie: Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, AC, 2005, nr. 666, en Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0891.N, nr. 667, telkens met concl. van procureur-generaal De Swaef.

- STEDENBOUW - Algemeen

P.03.0328.N 17 februari 2004 AC nr. 85

Door te oordelen dat eerste eiser niet alleen aannemer is, maar dat beide eisers meerdere onroerende goederen bezitten en ook verhuren in eigen naam, waaruit zij een maandelijks inkomen halen, kunnen de appèlrechters wettig in hoofde van beide eisers het bestaan van de persoonlijke verzwarende omstandigheid in de zin van artikel 66, derde lid, Stedenbouwdecreet van 22 oktober 1996 en artikel 146, laatste lid, Stedenbouwdecreet van 18 mei 1999 vaststellen, waarin is voorzien in strafverzwaring onder meer indien de schuldigen personen zijn die wegens hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten.

- STRAF - Verzwarende omstandigheden

- MISDRIJF - Verzwarende omstandigheden

Art. 146, derde en vierde lid

P.05.0970.N 20 december 2005 AC nr. 683

Voor de toepassing van artikel 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999, behoort een ontginningsgebied met nabestemming natuurgebied niet als zodanig, maar alleen na aanduiding door de Vlaamse regering als grote eenheid natuur in ontwikkeling, tot het ruimtelijk kwetsbaar gebied (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 146, derde lid

C.10.0244.N 21 maart 2011 AC nr. ...

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding door artikel 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999, heeft het verval van de op het misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg, maar deze wijziging brengt evenwel niet met zich mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstelvordering voor de burgerlijke rechter.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.07.1552.N 26 februari 2008 AC nr. 131

Voor de strafbare instandhouding vereist artikel 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999 uitsluitend dat op het ogenblik van de instandhouding, de wederrechtelijke werken gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied; deze strafbepaling ontneemt aan het vóór of na de wetswijziging van 4 juni 2003 voortdurend gepleegde misdrijf van instandhouding, niet zijn strafbaar karakter, zolang deze instandhouding betrekking heeft op goederen gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied. (1) Zie: Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, AC, 2005, nr. 666, en Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0891.N, nr. 667, telkens met concl. van procureur-generaal De Swaef.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

P.06.0640.N 10 oktober 2006 AC nr. 473

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding inzake stedenbouw heeft alleen het verval van de op het misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg; deze wijziging brengt evenwel niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstelvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstelvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, daardoor zijn bevoegdheid verliest (1). (1) Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, nr 666 met concl. Procureur-generaal De Swaef; 2 mei 2006, AR P.06.0100.N, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 146, eerste en derde lid

P.05.0688.N 13 december 2005 AC nr. 665

Bij ontstentenis van een conclusie die in het bijzonder de toepassing van de strafuitsluitingsgrond bij een instandhoudingsmisdrijf inzake stedenbouw inroept, moet de strafrechter niet in het bijzonder zijn oordeel met betrekking tot de niet-toepassing van deze uitsluitingsgrond wegens het gelegen zijn van de constructie in een ruimtelijk kwetsbaar gebied motiveren (1). (1) Het in het arrest gehanteerde begrip "strafuitsluitingsgrond" moet worden verstaan als "omstandigheid waarin er geen misdrijf is".

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STEDENBOUW - Allerlei

Art. 146, eerste lid, 6°

P.11.0843.N 10 januari 2012 AC nr. ...

Anders dan het "plegen" of het "voortzetten" van de inbreuk op een bestemmingsvoorschrift door een daarmee strijdig gebruik, die het stellen van één of meerdere zowel positieve als aflopende handelingen van gebruik veronderstelt, vormt de "instandhouding" één voortdurend misdrijf van behoud van de delictuele toestand van gebruik die ten gevolge van voormelde positieve handeling(en) is ontstaan en waaraan de dader geen einde stelt; de voltooiing van het plegen of het voortzetten van het strijdige gebruik door het beëindigen van voormelde positieve handelingen sluit het voortbestaan van een met het bestemmingsvoorschrift strijdige toestand die door dit gebruik is ontstaan, niet uit.

- MISDRIJF - Allerlei

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 146, vierde lid

P.05.0970.N 20 december 2005 AC nr. 683

De uitdrukking "ermee vergelijkbare gebieden" in de zin van artikel 146, vierde lid, Stedenbouwdecreet 1999 dat een opsomming geeft van de ruimtelijk kwetsbare gebieden, zijn gebieden waarvan het bestemmingsopschrift niet overeenstemt met één van de in de opsomming uitdrukkelijk vermelde gebieden maar die op grond van de bestemmingsvoorschriften met één van de uitdrukkelijk vermelde gebieden moeten worden gelijkgesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 149

P.06.1545.N 5 juni 2007 AC nr. 305

De appelrechter die vaststelt dat hij ten gevolge van de intrekking van de veroordeling tot straf niet langer bevoegd is om de herstelvordering te beoordelen omdat deze niet tijdig, dit is op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, bij de strafrechter aanhangig werd gemaakt, moet overeenkomstig artikel 13, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, deze vordering naar de bevoegde rechter verwijzen (1). (1) Wat de bevoegdheid van de strafrechter betreft, zie Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, nr 666 met conclusie van proc.-gen. DE SWAEF; Cass., 10 okt. 2006, AR P.06.0640.N, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

De omstandigheid dat ten tijde van het vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof slechts een in kracht van gewijsde gegane beslissing over de strafvordering voorhanden was en dat de herstelvordering nog hangende was voor de correctionele rechtbank, doet geen afbreuk aan de verplichting van de appelrechter, die vaststelt dat hij ten gevolgen van de intrekking van de veroordeling tot straf niet langer bevoegd is om de herstelvordering te beoordelen omdat deze niet tijdig, dit is op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, bij de strafrechter aanhangig werd gemaakt, om overeenkomstig artikel 13, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof de herstelvordering naar de bevoegde rechter te verwijzen, wanneer het beroepen vonnis gelijktijdig met de intrekking van de penale veroordeling over de herstelvordering besliste en alleen deze laatste vordering ten gevolge van het hoger beroep voor de appelrechter wordt gebracht.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

De stedenbouwkundige inspecteur kan hoger beroep instellen tegen de beslissing over de herstelvordering genomen in een geding ingeleid ingevolge een verzoek tot intrekking bedoeld in de artikelen 10 en volgende, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Ingevolge het hoger beroep van de stedenbouwkundige inspecteur tegen de beslissing over de herstelvordering genomen in een geding ingeleid ingevolge een verzoek tot intrekking bedoeld in de artikelen 10 en volgende, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, moet de appelrechter, ook na de definitieve beslissing van de eerste rechter tot intrekking van de veroordeling tot straf, onderzoeken of hij voor de beoordeling van de herstelvordering verder bevoegd is (1). (1) Wat de bevoegdheid van de strafrechter betreft, zie Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, nr 666 met conclusie van proc.-gen. DE SWAEF; Cass., 10 okt. 2006, AR P.06.0640.N, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Ondanks de definitieve intrekking van de beslissing op strafgebied is de strafrechter verder bevoegd om te oordelen over de herstelvordering wanneer deze tijdig, dit is op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, voor hem werd ingesteld; in voorkomend geval is de intrekking van de veroordeling tot straf zonder invloed op de beslissing tot herstel, die verworven blijft (1). (1) Wat de bevoegdheid van de strafrechter betreft, zie Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, nr 666 met conclusie van proc.-gen. DE SWAEF; Cass., 10 okt. 2006, AR P.06.0640.N, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 149, § 1

P.13.1391.N 2 september 2014 AC nr. ...

De herstelmaatregel van de meerwaarde strekt ertoe de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf teniet te doen door het opleggen van de betaling van een geldsom, gelijk aan de onwettige verrijking; als een door de decreetgever bijzonder geregelde vorm van oneigenlijke teruggave neutraliseert zij om billijkheidsredenen enkel de door het stedenbouwmisdrijf veroorzaakte onrechtmatige verrijking, maar laat zij de onwettige handelingen bestaan (1). (1) Zie Cass. 15 september 2009, AR P.09.0182.N, AC 2009, nr. 501.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Uit die bijzondere aard van deze herstelmaatregel volgt dat enkel hij die als gevolg van het stedenbouwmisdrijf de onrechtmatige verrijking heeft genoten, tot betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen kan worden veroordeeld; artikel 50, eerste lid, Strafwetboek, dat bepaalt dat alle wegens eenzelfde misdrijf veroordeelde personen hoofdelijk gehouden zijn tot teruggave, is dan ook niet van toepassing op de herstelmaatregel van de meerwaarde (1). (1) Zie Cass. 15 september 2009, AR P.09.0182.N, AC 2009, nr. 501.

- HOOFDELIJKHEID -

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

C.10.0244.N 21 maart 2011 AC nr. ...

De maatregelen bepaald in artikel 149, §1, Stedenbouwdecreet 1999, hebben een civielrechtelijk karakter en strekken er als bijzondere vorm van vergoeding of teruggave toe een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De vordering van de stedenbouwkundig inspecteur tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is een burgerlijke rechtsvordering zoals bedoeld in artikel 26 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en is bijgevolg onderworpen aan de regels inzake verjaring van de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.09.0276.N 23 juni 2009 AC nr. 432

Als schuld van burgerlijke aard ontstaan uit de persoonlijke aansprakelijkheid van de misdrijfpleger, behoort de verplichting tot herstel tot het passief van diens nalatenschap dat overgaat op zijn erfopvolgers, ook al zijn zij geen eigenaar van het onroerend goed waarop het stedenbouwmisdrijf betrekking heeft.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De herstelvordering bepaald in artikel 149, § 1, Stedenbouwdecreet 1999, beoogt het doen verdwijnen van een met de strafwet strijdige toestand, meer bepaald het doen verdwijnen van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening die door het stedenbouwmisdrijf is ontstaan. (1) (1) Zie conclusie van advocaat-generaal De Swaef: Cass., 24 feb. 2004, AR P.03.1143.N, AC, 2004, nr. 96; Cass., 3 april 2007, AR P.06.1610.N, AC, 2007, nr. 166.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De vaststelling dat het herstel in de oorspronkelijke toestand een straf is in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M., brengt enkel mee dat de waarborgen van die bepaling moeten worden in acht genomen, waaronder de behandeling van de vordering binnen een redelijke termijn; voormelde vaststelling heeft niet tot gevolg dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht, inzonderheid wat betreft het persoonlijk karakter van de straf erop toepassing moeten vinden (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 2008, AR P.08.0081.N, AC, 2008, nr. 608 met conclusie van eerste advocaat-generaal De Swaef; Cass., 6 jan. 2009, AR P.08.0674.N, AC, 2009, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.08.0883.N 25 november 2008 AC nr. 662

De omstandigheid dat de herstelvordering uitgaat van het bevoegde bestuur, eerder dan van een privaatrechtelijke persoon, belet niet dat artikel 13, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof erop toepasselijk is.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De omstandigheid dat het herstel in de oorspronkelijke staat kan worden beschouwd als een straf in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M., belet niet dat dit herstel in het interne recht strekt tot het ongedaan maken van de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf, waarop artikel 13, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof toepasselijk is.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.08.0880.N 28 oktober 2008 AC nr. 590

Het beschouwen van het herstel in de oorspronkelijke staat als een straf in de zin van artikel 6 EVRM brengt enkel met zich mee dat de in die bepaling vervatte waarborgen moeten worden in acht genomen; het brengt niet met zich mee dat die maatregel van strafrechtelijke aard is zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht terzake toepassing moeten vinden (1). (1) Zie Cass., 14 juni 2006, AR P.05.1632.F, AC, 2006, nr. 329; zie ook Grondw. Hof, nr. 18/95, 2 maart 1995, overweging B.3.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Wanneer de beklaagde wegens het door hem begane bouwmisdrijf definitief tot straf werd veroordeeld, heeft de omstandigheid dat achteraf de redelijke termijn voor de beoordeling van de herstelvordering is overschreden, niet tot gevolg dat de rechter geen volledig herstel meer kan bevelen.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.07.1509.N 18 maart 2008 AC nr. 187

Artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999 laat niet toe dat de rechter op grond van de enkele vaststelling, dat de gevorderde maatregel van herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand leidt tot een onevenredige last voor de overtreder in vergelijking tot het voordeel voor de ruimtelijke ordening, zou oordelen dat geen herstel van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening noodzakelijk is; om het gevorderde herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te kunnen afwijzen moet de rechter vaststellen dat ook met een minder ingrijpende maatregel de goede ruimtelijke ordening kan worden hersteld.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.06.1610.N 3 april 2007 AC nr. 166

De in artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet bedoelde herstelmaatregelen, die een civielrechtelijk karakter hebben, strekken ertoe, als bijzondere vorm van vergoeding of teruggave, een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad; dit geldt evenzeer wanneer de herstelvordering door het openbaar ministerie wordt benaarstigd (1). (1) Zie Cass., 24 feb. 2004, AR P.03.1143.N, nr 96 met conclusie adv.-gen. DE SWAEF; Cass., 9 sept. 2004, AR C.03.0393.N, nr 400; Cass., 15 nov. 2005, AR P.05.0830.N, nr 595 en de conclusie van adv.-gen. BRESSELEERS, Cass., 10 juni 2005, AR C.04.0348.N, nr 333.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 149, § 1, derde lid

P.09.0486.N 5 januari 2010 AC nr. 2

Wanneer het bestuur bij het instellen van de herstelvordering wettelijk gebonden is het herstel in de oorspronkelijke toestand te vorderen en over geen verdere keuze beschikt, mag de strafrechter niet oordelen over de opportuniteit van de gevorderde herstelmaatregel.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 149, § 1, eerste en laatste lid

P.09.1671.N 11 mei 2010 AC nr. 327

De wettelijke bepalingen betreffende de door de rechter bevolen herstelmaatregelen inzake stedenbouw wijken niet af van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de dwangsom (1). (1) Cass., 24 dec. 2009, AR C.06.0639.N, AC, 2009, nr. 785 met conclusie advocaat-generaal Vandewal.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

Nadat de rechter met betrekking tot het stedenbouwmisdrijf de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, kan de dwangsom op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur in een latere uitspraak worden opgelegd, op voorwaarde dat de eerdere uitspraak het herstel van de plaats in de vorige staat heeft bevolen en daarbij de oplegging van een dwangsom niet heeft uitgesloten; de vaststelling dat de rechter die de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, zijn rechtsmacht over de hoofdveroordeling heeft uitgeput en niets heeft aangehouden, doet hieraan geen afbreuk.

- DWANGSOM -

Nadat de rechter met betrekking tot het stedenbouwmisdrijf de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, kan de dwangsom op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur in een latere uitspraak worden opgelegd, op voorwaarde dat de eerdere uitspraak het herstel van de plaats in de vorige staat heeft bevolen en daarbij de oplegging van een dwangsom niet heeft uitgesloten; de vaststelling dat de rechter die de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, zijn rechtsmacht over de hoofdveroordeling heeft uitgeput en niets heeft aangehouden, doet hieraan geen afbreuk.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

C.06.0639.N 24 december 2009 AC nr. 785

De wettelijke bepalingen betreffende de door de rechter bevolen herstelmaatregelen inzake stedenbouw wijken niet af van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de dwangsom.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

C.08.0073.N 24 december 2009 AC nr. 786

De wettelijke bepalingen betreffende de door de rechter bevolen herstelmaatregelen inzake stedenbouw wijken niet af van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de dwangsom.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

Art. 149, § 1, eerste lid

C.10.0016.N 25 maart 2011 AC nr. ...

Artikel 149, §1, eerste lid, van het Stedenbouwdecreet 1999 laat niet toe dat de rechter op grond van de enkele vaststelling dat de gevorderde maatregel leidt tot een onevenredige last voor de overtreder in vergelijking tot het voordeel voor de ruimtelijke ordening, oordeelt dat geen herstel van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening noodzakelijk is; om het gevorderde herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te kunnen afwijzen, moet de rechter vaststellen dat ook met een minder ingrijpende maatregel de goede ruimtelijke ordening kan worden hersteld (1). (1) Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- MACHTEN - Rechterlijke macht

P.08.1604.N 10 maart 2009 AC nr. 186

De herstelvordering, die toekomt aan het bevoegde bestuur en zonder wiens initiatief de gerechtelijke overheid noch ambtshalve het herstel kan vorderen noch ambtshalve tot herstel kan veroordelen, ligt niet virtueel besloten in de strafvordering en kan niet voor het eerst in hoger beroep worden gesteld: het devolutief principe dat bepalend is voor de aanleg in hoger beroep, sluit uit dat de rechter in hoger beroep meer zou kunnen dan de eerste rechter.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Allerlei

P.08.1587.N 17 februari 2009 AC nr. 131

De vaststelling dat het herstel in de oorspronkelijke toestand een "straf" is in de zin van artikel 6.1 EVRM, brengt enkel mee dat de waarborgen van die bepaling moeten worden in acht genomen, waaronder de behandeling van de vordering binnen een redelijke termijn; noch de artikelen 6 of 13 EVRM, noch artikel 14 IVBPR, noch enige andere bepaling van die verdragen duiden de gevolgen aan die de rechter aan een door hem vastgestelde overschrijding van de redelijke termijn moet verbinden, zodat het aan de rechter staat om, wanneer hij beslist een strafvermindering toe te kennen omdat de redelijke termijn is overschreden, in feite en op grond van de concrete gegevens van de zaak te oordelen in welke mate en onder welke voorwaarden die vermindering kan worden toegekend, op voorwaarde dat die vermindering reëel en meetbaar is (1). (1) Zie Cass., 14 juni 2006, AR P.05.1632.F, AC, 2006, nr 329; 28 okt. 2008, AR P.08.0880.N, AC, 2008, nr ...; 4 nov. 2008, AR P.08.0081.N, AC, 2008, nr ... Zie ook Grondwettelijk Hof, 2 maart 1995, nr 18/95, overweging B.3.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.06.0543.N 5 juni 2007 AC nr. 294

De vernietiging door het Grondwettelijk Hof van de woorden "vóór 1 mei 2000", die alleen betrekking hebben op de datum van de tenlasteleggingen en niet op de datum van het instellen van de herstelvordering, heeft niet tot gevolg dat artikel 149, § 1, Stedenbouwdecreet 1999 ook toepasselijk wordt op de herstelvorderingen die werden ingediend vóór de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 tot goedkeuring van het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.06.1692.N 22 mei 2007 AC nr. 265

Omwille van het civielrechtelijk karakter van de herstelmaatregelen inzake stedenbouw mag, na de uitspraak over de straf, over de herstelvordering, zelfs benaarstigd door het openbaar ministerie, afzonderlijk worden beslist (1). (1) Cass., 3 april 2007, AR P.06.1610.N, nr ...

- RECHTBANKEN - Allerlei

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.06.0100.N 2 mei 2006 AC nr. 251

De in artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999 bedoelde herstelmaatregelen hebben een civielrechtelijk karakter; als bijzondere vorm van vergoeding of teruggave strekken zij ertoe een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad (1). (1) Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, met concl. van proc.-gen. DE SWAEF.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

C.04.0029.N 3 juni 2005 AC nr. 313

De keuze van de gepaste herstelmaatregel komt aan de bevoegde overheid en niet aan de rechter toe (1). (1) Artikel 149, § 1, eerste lid, stedenbouwdecreet 1999 werd gewijzigd door artikel 8, 1° Decr. Vl. Parl. van 4 juni 2003, houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft, dat in werking trad op 22 aug. 2003 (B.S., 22 aug. 2003).

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Krachtens artikel 159 van de Grondwet behoort het tot de bevoegdheid van de rechter om de vordering, bedoeld in artikel 149 Stedenbouwdecreet 1999 op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust; de rechter moet meer bepaald nagaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen en hij moet deze vordering zonder gevolg laten wanneer mocht blijken dat deze vordering steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, doch het behoort hem niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen (1); hij is verplicht hem in te willigen indien hij met de wet strookt; de wet laat hem niet toe te onderzoeken of een andere dan de gevorderde maatregel toelaatbaar was. (1) Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, nr ..., met concl. A.G. De Swaef, 12 okt. 2004, AR P.04.0476.N, nr ... en 3 nov. 2004, AR P.04.0730.F, nr ... .

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer geen vordering betreffende de meerwaarde voor hem aanhangig is, kan de rechter die herstelmaatregel niet ambtshalve bevelen.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 149, § 1, eerste lid, en § 2

P.11.0003.N 31 mei 2011 AC nr. ...

Het bevoegde bestuur kan de herstelvordering en de motieven ervan tijdens het geding aanpassen en nader toelichten tengevolge van de tegen deze vordering aangevoerde bezwaren; niets staat eraan in de weg dat deze aanpassing bij wijze van conclusie namens het bevoegde bestuur zou geschieden (1). (1) Zie Cass. 29 sept. 2008, AR P.08.0468.N, AC, 2008, nr. 496.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 149, §§ 1 en 2

P.06.1586.N 3 april 2007 AC nr. 165

Geen enkele wettelijke bepaling vereist dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur uitdrukkelijk in de vordering tot herstel zou vermelden dat hij optreedt namens het Vlaamse Gewest.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 149, §§ 1, 2 en 4

P.12.1198.N 14 oktober 2014 AC nr. 600

Het vermelden in de herstelvordering van een omschrijving van de toestand voorafgaand aan het misdrijf is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid noch substantieel (1). (1) Zie: Cass. 3 april 2007, AR P.06.1586.N, AC 2007, nr. 165.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.06.1586.N 3 april 2007 AC nr. 165

De pleegvorm van artikel 149, § 4, eerste lid, Stedenbouwdecreet, dat onder meer bepaalt dat de herstelvordering minstens een omschrijving van de toestand voorafgaand aan het misdrijf vermeldt, en dat een recent uittreksel uit het plannenregister wordt bijgevoegd, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid noch substantieel (1). (1) In casu was weliswaar een uittreksel uit het plannenregister gevoegd, doch dit bevatte een verkeerde vermelding van de kadastrale gegevens van het betrokken onroerend goed.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 152, eerste en derde lid

C.08.0271.N 28 januari 2010 AC nr. 65

Uit de bepalingen van artikel 152, eerste en derde lid, van het decreet van het Vlaams Parlement van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening volgt niet dat het proces-verbaal van vaststelling, opgesteld na controle, ook verplicht is ingeval van niet-uitvoering of onvolledige uitvoering.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 154, eerste en zesde lid

C.06.0480.N 16 januari 2009 AC nr. 38

De rechter beslist ten gronde over de vordering tot opheffing van het bevel tot onmiddellijke staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik, bedoeld in artikel 154, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999, toetst hierbij het bevel op zijn externe en interne wettigheid, en mag hierbij nagaan of het bevel een preventieve aard heeft dan wel berust op een machtsoverschrijding.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 154, eerste lid

C.10.0585.N 8 februari 2013 AC nr. ...

Een stakingsbevel tot stopzetting van het gebruik van een gebouw dat werd opgericht zonder vergunning kan slechts worden opgelegd indien het gebruik vergunningsplichtig is (1). (1) Zie de strijdige concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Sancties

C.06.0480.N 16 januari 2009 AC nr. 38

Het bevel tot onmiddellijke staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik dat door de bevoegde ambtenaren, agenten of officieren van gerechtelijke politie mondeling ter plaatse kan worden gegeven wanneer zij vaststellen dat dit werk, deze handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen zoals bedoeld in artikel 146 Stedenbouwdecreet 1999, is een preventieve maatregel (1). (1) Cass., 18 mei 2007, AR C.06.0567.N, AC, 2007, nr. 260.

- STEDENBOUW - Sancties

C.06.0567.N 18 mei 2007 AC nr. 260

Het bevel tot onmiddellijke staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik dat door de bevoegde ambtenaren, agenten of officieren van gerechtelijke politie mondeling ter plaatse kan worden gegeven wanneer zij vaststellen dat dit werk, deze handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen zoals bedoeld in artikel 146, Stedenbouwdecreet 1999, is een preventieve maatregel; de enkele reden dat een herstel voordien met het oog op de goede ruimtelijke ordening bij vonnis werd bevolen, kan het bevelen van de staking ter uitvoering van dit vonnis niet verantwoorden.

- STEDENBOUW - Sancties

- STEDENBOUW - Sancties

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 154, eerste lid, en 155

C.10.0333.N 23 februari 2012 AC nr. ...

De maatregelen, met inbegrip van verzegeling, inbeslagname van materiaal en materieel, om het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kort geding onmiddellijk te kunnen toepassen, ontlenen hun rechtsgrond aan het stakingsbevel, zodat door de opheffing van het stakingsbevel ook de bijkomende maatregelen van rechtswege een einde nemen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 154, laatste lid

C.10.0669.N 8 februari 2013 AC nr. ...

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg beslist ten gronde over de vordering tot opheffing van het stakingsbevel; hij toetst hierbij het stakingsbevel op zijn externe en interne wettigheid, en mag hierbij nagaan of het bevel een preventieve aard heeft, dan wel berust op machtsoverschrijding (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Sancties

In het raam van de toetsing van de wettigheid van het stakingsbevel mag de rechter zich niet beperken tot een prima facie beoordeling van het bestaan van de stedenbouwkundige inbreuk, waarop het stakingsbevel berust (1). (1) Zie de op dit punt deels strijdige concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 154, vijfde lid

C.09.0293.N 27 mei 2010 AC nr. 369

De omstandigheid dat de stedenbouwkundig inspecteur die een bevel tot staking bekrachtigt hierbij een eigen beoordelingsbevoegdheid bezit en in bepaalde gevallen een vorm van administratief toezicht uitoefent, houdt niet in dat de motivering van die bekrachtiging noodzakelijkerwijze verschillend moet zijn van die opgenomen in het proces-verbaal dat naar aanleiding van het bevel tot staking werd opgesteld.

- STEDENBOUW - Sancties

De stedenbouwkundig inspecteur die een bevel tot staking bekrachtigt bezit ter zake een eigen beoordelingsbevoegdheid en oefent derhalve een vorm van administratief toezicht uit, in zoverre het bevel tot staking niet van hemzelf uitgaat; wanneer de stedenbouwkundig inspecteur een door hemzelf gegeven stakingsbevel bekrachtigt is er geen sprake van administratief toezicht, noch derhalve van een schending van het algemeen rechtsbeginsel van de onpartijdigheid.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 154, zesde lid

C.10.0585.N 8 februari 2013 AC nr. ...

De rechter beslist ten gronde over de vordering tot opheffing van het stakingsbevel en toetst hierbij het bevel op zijn interne en externe wettigheid, en mag hierbij nagaan of het bevel een preventieve aard heeft, dan wel berust op machtsoverschrijding of machtsafwending.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 156

C.06.0311.N 13 september 2007 AC nr. 404

De vermeldingen die op grond van artikel 2, §2, 3° en 4°, B. Vl. Reg. van 28 april 2000 moeten worden opgenomen in het proces-verbaal dat een inbreuk op een bekrachtigd stakingsbevel vaststelt, zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid; hun afwezigheid kan slechts tot nietigheid van dit proces-verbaal of van de daaropvolgende beslissing van de rekenplichtige tot het opleggen van een administratieve geldboete leiden indien de rechter vaststelt dat de overtreder, in wiens belang deze vormvereisten zijn voorgeschreven, in zijn belangen is geschaad.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 158

P.03.0328.N 17 februari 2004 AC nr. 85

Afgezien van de vraag of artikel 159, Grondwet toepasselijk is op de transactie bedoeld in artikel 158, Stedenbouwdecreet van 18 mei 1999, is de wettigheid ervan aan het toezicht van de rechter onderworpen; daaraan doet de omstandigheid dat de bouwovertreder door betaling van de voorgestelde som de transactie aanvaardt, niets af.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Sancties

Artikel 158, § 1, Stedenbouwdecreet van 18 mei 1999, laat de transactie niet toe voor werken, handelingen en wijzigingen die, op zich genomen, daarvoor in aanmerking komen, maar één geheel vormen met andere werken waarvoor de wet geen transactie toelaat.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 198bis

P.08.0256.N 17 juni 2008 AC nr. 376

Geen wetsbepaling vereist dat het bestuur om reden van een nadien uitgebracht andersluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, op aanvraag van de rechter met toepassing van artikel 198bis, tweede lid, Stedenbouwdecreet 1999, nogmaals zijn voordien ingestelde herstelvordering uitdrukkelijk zou motiveren.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de herstelvordering door het bevoegde bestuur werd ingediend vooraleer de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, bij gebrek aan oprichting en goedkeuring van zijn huishoudelijk reglement, advies kon verlenen, is het op vrijwillig verzoek van de rechter door de Hoge Raad voor het Herstelbeleid verleende advies niet bindend, noch voor het bestuur, noch voor de rechter, zodat het niet eensluidend dient te zijn zo het bestuur in zijn vordering wil volharden en de rechter deze vordering wil toekennen. (1). (1) Gw. H., nr 31/2008, 28 feb. 2008, B.S. 18 april 2008 (Ed. 2), overweging B.8, colom 21.038.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 199, § 2, eerste, tweede en vierde lid

C.08.0552.N 3 juni 2010 AC nr. 389

Voor de overeenkomsten gesloten voordat 31 dagen zijn verlopen na de publicatie in het Belgisch Staatsblad dat de gemeente, waar het onroerend goed gelegen is, beschikt over een goedgekeurd plannenregister en vergunningenregister, houdt de verplichting om in de akten, overeenkomsten en publiciteit, in geval van vermelding van benamingen, deze vermeld in de plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen te gebruiken, de verplichting niet in om in die akten, overeenkomsten of publiciteit te vermelden of er voor het onroerend goed een stedenbouwkundige vergunning is uitgereikt en de meest recente stedenbouwkundige bestemming van het goed met de benamingen gebruikt in het plannenregister over te nemen; wat deze overeenkomsten betreft dienen aldus de benamingen gebruikt in de genoemde plannen niet verplicht te worden vermeld.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 72, § 1, eerste lid

C.12.0053.N 7 november 2013 AC nr. ...

De wettelijke bepaling van artikel 72, §1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999, die inhoudt dat, wanneer de onteigening wordt gevorderd voor de verwezenlijking van een ruimtelijk uitvoeringsplan, bij het bepalen van de waarde van het onteigende perceel geen rekening wordt gehouden met de waardevermeerdering of –vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van dat ruimtelijk uitvoeringsplan, vertolkt een algemeen beginsel dat van toepassing is ongeacht de rechtsgrond van de onteigening (1). (1) Cass. 31 mei 2013, AR C.11.0749.N, AC 2013, nr. 332.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.11.0749.N 31 mei 2013 AC nr. ...

De wettelijke bepaling van artikel 72, §1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999, die inhoudt dat, wanneer de onteigening wordt gevorderd voor de verwezenlijking van een ruimtelijk uitvoeringsplan, bij het bepalen van de waarde van het onteigende perceel geen rekening wordt gehouden met de waardevermeerdering of –vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van dat ruimtelijk uitvoeringsplan, vertolkt een algemeen beginsel dat van toepassing is ongeacht de rechtsgrond van de onteigening (1). (1) Het O.M. concludeerde eveneens tot verwerping van het cassatieberoep maar was van oordeel dat het eerste middel niet ontvankelijk was bij gebrek aan belang nu eisers in hun appelconclusie zelf hadden besloten tot de toepasselijkheid van het principe van de planologische neutraliteit.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 72, § 2

C.09.0123.N 1 april 2010 AC nr. 241

De verplichting om zich in geval van achtereenvolgende onteigeningen voor de waardebepaling van het geheel van de te onteigen goederen te plaatsen op de datum van het eerste onteigeningsbesluit, geldt van zodra de opeenvolgende onteigeningen de verwezenlijking van een zelfde doel beogen (1). (1) Zie Cass., 6 jan. 1995, AR C.93.0075.N, AC, 1995, nr. 12.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 96, § 4, tweede lid

C.06.0624.N 8 november 2007 AC nr. 536

Het in het vergunningenregister te vermelden vermoeden dat constructies, waarvan door enig bewijsmateriaal wordt aangetoond dat ze gebouwd zijn na de inwerkingtreding van de Stedenbouwwet maar die dateren van voor de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, als vergund moeten worden beschouwd, indien de overheid niet kan aantonen door enig bewijsmateriaal, behoudens getuigenverklaringen, zoals door middel van een goedgekeurd bouwplan, een proces-verbaal of een bezwaarschrift, dat de constructie in overtreding werd opgericht, is een weerlegbaar vermoeden van vergunning, met mogelijkheid van tegenbewijs door de overheid, die hiertoe alle middelen, behoudens getuigenbewijs, kan aanwenden.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Uit de wettelijke bepaling die voorziet dat constructies, waarvan door enig bewijsmateriaal wordt aangetoond dat ze gebouwd zijn na de inwerkingtreding van de Stedenbouwwet maar die dateren van voor de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, in het vergunningenregister de vermelding krijgen dat er een vermoeden bestaat dat de constructie als vergund moet worden beschouwd, indien de overheid niet kan aantonen door enig bewijsmateriaal, behoudens getuigenverklaringen, zoals door middel van een goedgekeurd bouwplan, een proces-verbaal of een bezwaarschrift, dat de constructie in overtreding werd opgericht, volgt niet dat de afwezigheid van vermelding in het gemeentelijk register van bouwaanvragen en bouwvergunningen daterend van voor het vergunningenregister ingevoerd door artikel 96, § 1, van het Stedenbouwdecreet 1999 in geen geval als bewijs in aanmerking kan worden genomen.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 99, § 1, 2°

P.10.0182.N 29 juni 2010 AC nr. 469

Elke ontbossing, ook wanneer zij vergunbaar is overeenkomstig artikel 90bis, § 1, Bosdecreet, vereist steeds een vooraf af te leveren stedenbouwkundige vergunning en elke niet-vergunbare dan wel vergunbare maar niet vooraf vergunde ontbossing in strijd met de bepalingen van artikel 90bis, § 1, Bosdecreet, geschiedt hoe dan ook zonder stedenbouwkundige vergunning en houdt bijgevolg een overtreding in van artikel 99, § 1, 2°, Stedenbouwdecreet 1999.

- BOSSEN -

- STEDENBOUW - Allerlei

P.09.0402.N 8 september 2009 AC nr. 484

Artikel 87, vijfde lid, Bosdecreet dat als uitzondering op de vergunningsplicht van artikel 99 Stedenbouwdecreet 1999, een enkele meldingsplicht oplegt voor de rooiing binnen een termijn van 12 jaar na de aanplanting of de laatste exploitatie van houtachtige gewassen of van spontane bebossing, is niet toepasselijk in geval van ontbossing.

- BOSSEN -

Artt. 145bis en 146

P.09.0182.N 15 september 2009 AC nr. 501

De omstandigheid dat handelingen, werken of wijzigingen in ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146, vierde lid, Stedenbouwdecreet 1999 overeenkomstig artikel 145bis vergunbaar zijn, belet niet dat zolang er geen vergunning is, de instandhouding van deze handelingen, werken of wijzigingen strafbaar is; de inzichten van de overheid over het verlenen van een vergunning zijn derhalve irrelevant en wijzigen niets aan de voorspelbaarheid van het strafbare karakter van niet-vergunde handelingen, werken of wijzigingen.

- MISDRIJF - Allerlei

- STEDENBOUW - Allerlei

Artt. 145bis, § 1, 1° en 146

P.05.0369.N 13 september 2005 AC nr. 424

De rechtskracht van een regularisatievergunning wordt bepaald door haar wettigheid, los van elke bestraffing; de eventuele niet verdere strafbaarstelling van de uitvoering of instandhouding van werken, waarvan alleen de strafrechter de onwettigheid van de vergunning vaststelt, brengt niet mee dat een door de strafrechter onwettig bevonden regularisatievergunning, bij afwezigheid van vernietiging of schorsing, de voordien uit een gepleegd bouwmisdrijf ontstane onwettige toestand doet ophouden.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Waar artikel 159, Grondwet de rechter verbod oplegt om toepassing te maken van een door hem onwettig bevonden regularisatievergunning en, bijgevolg, het voordeel toe te kennen van een regularisatie welke deze vergunning ten onrechte verleent, staat het aan hem het gevorderde herstel te bevelen na daartoe vooraf het standpunt van de stedenbouwkundige inspecteur te hebben ingewonnen.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 145bis, § 1, vierde lid, en 146, vierde lid

P.05.1649.N 2 mei 2006 AC nr. 250

De wijziging van artikel 145bis, § 1, vierde lid, Stedenbouwdecreet 1999, door het decreet van 22 april 2005, waarbij de "agrarische gebieden met bijzondere waarde" werden geschrapt uit de lijst van de in deze bepaling gegeven opsomming van ruimtelijk kwetsbare gebieden, is niet relevant voor het gelijkluidend begrip in artikel 146, vierde lid, Stedenbouwdecreet 1999; een "landschappelijk waardevol agrarisch gebied" blijft dus ook na deze wijziging een "agrarisch gebied met bijzondere waarde" in de zin van artikel 146, vierde lid, Stedenbouwdecreet 1999 (1). (1) Zie Cass., 22 feb. 2005, AR P.04.1346.N, nr 109, met concl. van proc.-gen. DE SWAEF; Cass., 13 sept. 2005, AR P.05.0479.N, nr ...

- STEDENBOUW - Sancties

Artt. 146 en 149

P.08.0468.N 23 september 2008 AC nr. 496

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding inzake stedenbouw heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg; bij ontstentenis van andersluidende bepaling brengt deze wijziging niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstelvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstelvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, zijn bevoegdheid verliest nog verder de herstelvordering te beoordelen (1). (1) Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, AC, 2005, nr. 666, met concl. O.M.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 146 en 149, § 1

P.06.0475.N 5 september 2006 AC nr. 387

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding inzake stedenbouw heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg; bij ontstentenis van andersluidende bepaling brengt deze wijziging niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstelvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstelvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, zijn bevoegdheid verliest nog verder de herstelvordering te beoordelen (1). (1) Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, nr ... met conclusie van procureur-generaal DE SWAEF.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 146, 149 en 151

C.06.0436.N 13 september 2007 AC nr. 405

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding inzake stedenbouw heeft alleen het verval van de op het misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg; deze wijziging brengt evenwel niet met zich mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstelvordering voor de burgerlijke rechter (1). (1) Zie Cass. 10 okt. 2006, AR P.06.0640.N, nr ..., over dezelfde problematiek, evenwel met betrekking tot de herstelvordering ingesteld voor de strafrechter.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 146, 149, § 1, 150, 151 en 160

P.09.0201.N 9 juni 2009 AC nr. 387

Daar de sanctie voor de niet-vermelding van de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van het stedenbouwmisdrijf of van de identificatie van de eigenaar ervan, alleen de mogelijkheid is voor de hypotheekbewaarder om de overschrijving te weigeren, zijn er geen redenen de strafvordering niet ontvankelijk te verklaren, als de overschrijving eenmaal heeft plaatsgehad; hetzelfde geldt wanneer de vermelding in de dagvaarding van de kadastrale omschrijving of van de eigenaar verkeerd zou zijn (1). (1) Zie Cass., 13 mei 1986, AR 18, AC, 1985-86, 1236 en R.W., 1987-88, p. 673, met noot VANDEPLAS A.Bouwovertredingen en overschrijving van de dagvaarding"; Cass., 5 okt. 1999, AR P.97.0897.N, AC, 1999, nr. 503.

- STEDENBOUW - Algemeen

- DAGVAARDING -

Artt. 146, derde lid, en 149, § 1, eerste lid

P.05.0693.N 13 december 2005 AC nr. 666

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding inzake stedenbouw heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg; bij ontstentenis van anders luidende bepaling brengt deze wijziging niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstelvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstelvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, daardoor zijn bevoegdheid verliest (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 146, eerste lid, 1° en 7°, en 154

C.08.0151.N 3 september 2009 AC nr. 473

Het voortzetten van werken of verdere aanpassingen aan werken waarvan de strijdigheid met een bouwvergunning werd vastgesteld, weze dit met afwijzing van de gevorderde herstelmaatregel, ressorteert onder de strafsancties voorzien voor de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kort geding; de afwijzing van de gevorderde herstelmaatregel, die de vastgestelde strijdigheid of afwezigheid van bouwvergunning niet opheft, impliceert een gedogen van de alsdan bestaande toestand, maar dit gedogen strekt zich niet uit tot bijkomende aanpassingswerken.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 148, eerste, tweede en vierde lid, en 154, eerste lid

C.09.0293.N 27 mei 2010 AC nr. 369

De stedenbouwkundige inspecteurs hebben de bevoegdheid om ter plaatse de onmiddellijke staking van het werk te bevelen indien zij vaststellen dat het werk een inbreuk vormt zoals bedoeld in artikel 146 van het Stedenbouwdecreet 1999 of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van artikel 114, § 2, van dit decreet.

- STEDENBOUW - Sancties

Artt. 149 en 150

P.08.0674.N 6 januari 2009 AC nr. 7

Artikel 13 E.V.R.M. houdt niet in dat wanneer de rechter vaststelt dat de in artikel 6.1 E.V.R.M. bedoelde redelijke termijn is overschreden, het herstel waarop de strafrechtelijk vervolgde beklaagde recht heeft, noodzakelijk bestaat in het verval van de vordering tot herstel in de oorspronkelijke staat.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De vaststelling dat inzake stedenbouw een herstel in de oorspronkelijke staat een straf is in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M, brengt enkel met zich mee dat de waarborgen van die bepaling moeten worden in acht genomen; het blijft voor de strafrechter mogelijk, ook wanneer hij vaststelt dat de redelijke termijn is overschreden, dit herstel te bevelen teneinde de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf te doen ophouden en te voorkomen dat de beklaagde het voordeel uit het door hem gepleegde misdrijf behoudt (1). (1) Zie Cass., 28 okt. 2008, AR P.08.0880.N, AC, 2008, nr 509; Cass., 4 nov. 2008, AR P.08.0081.N, AC, 2008, nr 608 met conclusie eerste advocaat-generaal DE SWAEF.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 149 en 153

P.00.1489.N 20 februari 2001 AC nr. ...

Geen wetsbepaling stelt in zake stedenbouw het uitvoeren door de burgerlijke partij van het herstel van de plaats in de vorige toestand afhankelijk van het stilzitten van het bestuur om diezelfde herstelmaatregel in werking te stellen (1). (1) Zie cass., 18 jan. 1994, A.R. nr 7204, nr 28.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 149, § 1, 153, en 198bis

P.08.1817.N 21 april 2009 AC nr. 263

Wanneer de herstelvordering door het bevoegde bestuur werd ingediend vooraleer de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, bij gebrek aan oprichting ervan en goedkeuring van zijn huishoudelijk reglement, advies kon verlenen, is het op vrijwillig verzoek van de rechter door de Hoge Raad voor het Herstelbeleid verleende advies niet bindend, noch voor het bestuur, noch voor de rechter, zodat het niet eensluidend dient te zijn zo het bestuur in zijn vordering wil volharden en de rechter deze vordering wil toekennen (1). (1) Cass., 17 juni 2008, AR P.08.0256.N, AC, 2008, nr 376.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.06.0475.N 5 september 2006 AC nr. 387

Uit de artikelen 149, § 1, 153 en 198bis, Stedenbouwdecreet 1999 volgt niet dat de rechter de ingediende herstelvorderingen voor inbreuken, die dateren van vóór 1 mei 2000 en die nog niet voor eensluidend advies werden voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, alsnog voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid moet voorleggen (1). (1) Bij arrest nr 14/2005 van 19 jan. 2005 van het Grondwettelijk Hof werden de woorden "vóór 1 mei 2000" in artikel 149, § 1, eerste en derde lid, Stedenbouwdecreet 1999, vernietigd.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 149, § 1, 153, en 198bis, tweede lid

P.06.0543.N 5 juni 2007 AC nr. 294

Uit de artikelen 149, § 1, en 198bis, tweede lid, Stedenbouwdecreet 1999 volgt niet dat de rechter de ingediende herstelvorderingen voor inbreuken, die dateren van vóór 1 mei 2000 en die nog niet voor eensluidend advies werden voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, alsnog voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid moet voorleggen (1). (1) Bij arrest nr 14/2005 van 19 jan. 2005 van het Grondwettelijk Hof werden de woorden "vóór 1 mei 2000" in artikel 149, § 1, eerste en derde lid, Stedenbouwdecreet 1999, vernietigd.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 149, § 1, eerste en laatste lid, 152 en 153

C.09.0029.N 14 januari 2010 AC nr. 38

De termijn die door de strafrechter in stedenbouwzaken wordt bepaald om de overtreder toe te laten de plaats in de vorige staat te herstellen, maakt geen gedwongen tenuitvoerlegging uit in de zin van artikel 1495 Ger.W., waarvoor een voorafgaande betekening in de regel vereist is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 149, § 1, eerste lid, 153, en 198bis

P.06.0543.N 5 juni 2007 AC nr. 294

Artikel 198bis, Stedenbouwdecreet 1999 dat als overgangsbepaling geldt voor de herstelvordering die door het bevoegde bestuur wordt ingediend nog vooraleer de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, bij gebrek aan oprichting en goedkeuring van zijn huishoudelijk reglement, advies kan verlenen, beoogt een andere rechtstoestand dan artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999, dat zowel in zijn versie voor als in zijn versie na het vernietigingsarrest nr 14/2005 van het Grondwettelijk Hof, de herstelvordering beoogt die na de oprichting van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid en de goedkeuring van zijn huishoudelijk reglement door het bestuur wordt ingediend.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 149, § 1, eerste lid, en 151

C.10.0016.N 25 maart 2011 AC nr. ...

De rechter gaat na of de beslissing om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen; hij moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1). (1) Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het behoort de rechter de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust, zonder dat hij hierbij vermag de opportuniteit van de vordering te beoordelen (1). (1) Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, AC, 2004, nr. 323, met concl. van advocaat-generaal DE SWAEF.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wordt aangevochten, gaat de rechter niet alleen na of de beslissing van de stedenbouwkundig inspecteur om die bepaalde herstelmaatregelen te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen, maar gaat hij bovendien en in het bijzonder na of deze vordering niet kennelijk onredelijk is; hij moet afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit (1). (1) Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 149, § 1, eerste lid, en 198bis

P.06.0543.N 5 juni 2007 AC nr. 294

Niet het tijdstip van de beoordeling van de herstelvordering door de rechtbank vóór of na de inwerkingtreding van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, maar de datum van indiening van deze herstelvordering door het bestuur vóór of na deze inwerkingtreding vormt het criterium van onderscheid voor de toepassing van hetzij artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999, hetzij de overgangsbepaling van artikel 198bis, Stedenbouwdecreet 1999.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 198bis, Stedenbouwdecreet 1999, zoals ingevoegd bij artikel 11 van het decreet van 4 juni 2003, en geïnterpreteerd in die zin dat de rechter niet verplicht is de ingediende vorderingen die nog niet voor eensluidend advies werden voorgelegd aan de Hoge Raad voor Herstelbeleid alsnog voor eensluidend advies voor te leggen aan de Hoge Raad, en samengelezen met artikel 149, § 1, van datzelfde decreet, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt doordat eruit volgt dat voor herstelvorderingen die werden ingeleid vóór de inwerkingtreding van de bepalingen met betrekking tot het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid maar waarover de rechter pas na de inwerkingtreding van de bepalingen met betrekking tot het eensluidend advies uitspraak doet, de verplichting van het voorafgaand eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid niet van toepassing is, terwijl deze verplichting wel geldt voor herstelvorderingen die werden ingeleid na de inwerkingtreding van de bepalingen met betrekking tot het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid en deze verplichting krachtens artikel 149, § 1, van datzelfde decreet een algemene draagwijdte heeft, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 149, §§ 1 en 2, en 153

C.06.0279.N 24 december 2009 AC nr. 784

De stedenbouwkundig inspecteur treedt op in naam van het Vlaamse Gewest zowel bij het vorderen van een herstelmaatregel als bij het ten uitvoer leggen van de bevolen herstelmaatregel en van de verschuldigde dwangsommen, zodat het cassatieberoep dat gericht wordt tegen hem als handelend of optredend in naam van het Vlaamse Gewest, ontvankelijk is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Artt. 149, 150 en 151

P.05.0830.N 15 november 2005 AC nr. 595

De herstelvordering die strekt tot afdwinging van de stedenbouwregels in de gevallen waarin die regels worden overtreden, heeft in dit opzicht niet zozeer een bepaald misdrijf als grondslag, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd (1). (1) Over het juridisch statuut van de herstelvordering in het algemeen: zie de conclusie van advocaat-generaal De Swaef bij Cass., 24 feb. 2004, AR P.03.1143.N, nr 96.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De herstelvordering kan worden gegrond op het misdrijf van het uitvoeren van werken of het oprichten van constructies zonder of in strijd met een stedenbouwkundige vergunning, dat een zelfstandig misdrijf uitmaakt dat onderscheiden is van het misdrijf van instandhouding, zonder dat het herstel ook zou moeten worden gebaseerd op grond van het ten laste gelegde misdrijf van instandhouding (1) (2). (1) Over het juridisch statuut van de herstelvordering in het algemeen: zie de conclusie van advocaat-generaal De Swaef bij Cass., 24 feb. 2004, AR P.03.1143.N, nr 96. (2) Cass., 7 okt. 2003.N, AR P.03.0260.N, nr 481.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

C.03.0393.N 9 september 2004 AC nr. 400

De herstelmaatregel inzake stedenbouw die weliswaar tot de strafvordering behoort en wordt opgelegd, hetzij door de strafrechter bij de uitspraak over de strafvordering of in een latere afzonderlijke beslissing, hetzij door de burgerlijke rechter, heeft niettemin een burgerlijk karakter daar hij in werkelijkheid een bijzondere vorm van teruggave beoogt (1). (1) Uit de gehele context van de zaak blijkt duidelijk dat het Hof bedoeld heeft dat de herstelvordering tot de strafvordering behoort maar een burgerlijk karakter heeft, zodat de herstelmaatregel als inwilliging van de herstelvordering mutatis mutandis hetzelfde karakter heeft.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De herstelmaatregel inzake stedenbouw, die als bijkomende sanctie wordt opgelegd maar niettemin een burgerlijk karakter heeft, maakt geen straf uit in de zin van het Strafwetboek en is bijgevolg niet onderworpen aan de verjaringstermijnen door dit wetboek vastgesteld voor de erin bepaalde straffen (1). (1) Zie conclusie van A.G. De Swaef bij Cass., 24 februari 2004, AR P.03.1143.N.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 149, vijfde lid, en 153, eerste en tweede lid

C.12.0518.N 27 maart 2014 AC nr. ...

Het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is enkel vereist wanneer de stedenbouwkundige inspecteur overgaat tot ambtshalve uitvoering van de veroordeling tot herstel en niet bij de invordering van de verbeurde dwangsom.

- DWANGSOM -

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 156, § 1, en 157

C.09.0149.N 18 maart 2010 AC nr. 199

Het staat niet aan de beslagrechter, die kennis neemt van het verzet gedaan tegen het in artikel 157, § 1 Stedenbouwdecreet bedoeld dwangbevel uitspraak te doen over de geldigheid van de bestuurshandeling die aan het dwangbevel ten grondslag ligt, noch over de geldigheid van de administratieve geldboete (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- STEDENBOUW - Sancties

Artt. 4 en 149

P.08.1163.N 10 februari 2009 AC nr. 108

De rechter gaat na of de beslissing van de stedenbouwkundige inspecteur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen; hij moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1). (1) Zie Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, AC, 2004, nr. 323 met conclusie advocaat-generaal De Swaef; Cass., 12 okt. 2004, AR P.04.0476.N, AC, 2004, nr. 473; Cass., 3 nov. 2004, AR P.04.0730.F, AC, 2004, nr. 526; Cass., 3 juni 2005, AR C.04.0029.N, AC, 2005, nr. 313; Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Ook wanneer wederrechtelijke constructies in strijd zijn met de planologische bestemming van het gebied kan de rechter, afhankelijk van de concrete omstandigheden van de zaak, oordelen dat een herstelvordering die alleen op grond van de planologische bestemming is gesteund, kennelijk onredelijk is en niet noodzakelijk is om de ruimtelijke ordening te vrijwaren.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat wordt aangevochten, gaat de rechter in het bijzonder na of deze vordering niet kennelijk onredelijk is: hij moet afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit (1). (1) Zie Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, AC, 2004, nr. 323 met conclusie advocaat-generaal De Swaef; Cass, 12 okt. 2004, AR P.04.0476.N, AC, 2004, nr. 473; Cass., 3 nov. 2004, AR P.04.0730.F, AC, 2004, nr. 526; Cass., 3 juni 2005, AR C.04.0029.N, AC, 2005, nr. 313; Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.07.1509.N 18 maart 2008 AC nr. 187

De rechter gaat na of de beslissing van de stedenbouwkundig inspecteur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen; hij moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1). (1) Zie Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, AC, 2004, nr. 323 met conclusie adv.-gen. DE SWAEF; Cass., 12 okt. 2004, AR P.04.0476.N, AC, 2004, nr. 473; Cass., 3 nov. 2004, AR P.04.0730.F, AC, 2004, nr. 526; Cass., 3 juni 2005, AR C.04.0029.N, AC, 2005, nr. 313.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wordt aangevochten, gaat de rechter niet alleen na of de beslissing van de stedenbouwkundig inspecteur om die bepaalde herstelmaatregel te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen, hij moet bovendien in het bijzonder nagaan of deze vordering niet kennelijk onredelijk is en hij moet afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 2003, AR P.01.1462.N, AC, 2003, nr. 80.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 54, 1°, 55, § 1 en 2, en 149, § 1, eerste lid

P.08.0858.N 28 oktober 2008 AC nr. 589

Daar een stedenbouwvergunning kan worden geweigerd of voorwaardelijk verleend, alleen reeds op grond van dwingende vereisten van brandveiligheid, is het niet uit te sluiten dat ook de herstelvordering alleen op grond van brandveiligheid wordt gemotiveerd (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 2006, AR P.06.0710.N, AC, 2006, nr. 490.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 70, § 2, eerste lid en 196bis

C.09.0113.N 21 juni 2010 AC nr. 442

Uit de artikelen 3, §6, 5° en 11, eerste lid van het Delegatiebesluit en de artikelen 70, §2, eerste lid en 196bis van het Stedenbouwdecreet 1999 volgt dat het artikel 70, §2, eerste lid van het Stedenbouwdecreet 1999 juncto het artikel 196bis, eerste lid van dit decreet, voorzien in een uitzondering in de zin van artikel 11 van het Delegatiebesluit op de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Binnenlandse aangelegenheden en dat, ingeval het onteigeningsplan tegelijk met het plan van aanleg wordt opgemaakt, de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, bevoegd voor het goedkeuren van het plan van aanleg, ook de bevoegdheid heeft het onteigeningsplan goed te keuren en de daarmee verbonden bevoegdheid tot het verlenen van de onteigeningsmachtiging (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Artt. 96, § 4, tweede lid, en 191, § 1, zesde lid

P.05.0891.N 13 december 2005 AC nr. 667

De strafrechter dient toepassing te maken van de regel dat de constructies waarvan door enig bewijsmateriaal wordt aangetoond dat ze gebouwd zijn na de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, maar die dateren van vóór de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, vermoed worden te zijn vergund indien de overheid niet kan aantonen door enig bewijsmateriaal, behoudens getuigenverklaringen, zoals door middel van een goedgekeurd bouwplan, een proces-verbaal of een bezwaarschrift, dat de constructie in overtreding werd opgericht, nu dat statuut bestaat onafhankelijk van en voorafgaand aan de vermelding ervan in het vergunningenregister of het ontwerp ervan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Allerlei

Artt. 99 en 146, eerste lid

C.10.0585.N 8 februari 2013 AC nr. ...

De loutere uitvoering van inrichtingswerkzaamheden aan een afgewerkt gebouw is niet vergunningsplichtig, aangezien artikel 99 Stedenbouwdecreet 1999 voor deze handeling geen stedenbouwkundige vergunning vereist; de omstandigheid dat het gebouw waarin de inrichtingswerken worden uitgevoerd, zelf werd opgetrokken zonder stedenbouwkundige vergunning, doet hieraan niets af; de loutere uitvoering van niet-vergunningsplichtige inrichtingswerkzaamheden aan een afgewerkt gebouw, zelfs al werd het gebouwd zonder stedenbouwkundige vergunning, is derhalve geen stedenbouwkundige inbreuk in de zin van artikel 146, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Artt. 99, § 1, eerste lid, 6°, en 146

P.06.0100.N 2 mei 2006 AC nr. 251

Het misdrijf van instandhouding van een niet-vergunde maar vergunningsplichtige functiewijziging bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de aldus wederrechtelijk doorgevoerde functiewijziging een einde te maken, wat inzonderheid blijkt uit het verdere gebruik van het onroerend bebouwd goed overeenkomstig de niet-vergunde gewijzigde functie; als voortdurend misdrijf, dit is een misdrijf dat bestaat in een ononderbroken en door de dader bestendigde wederrechtelijke toestand, onderscheidt het zich van de wederrechtelijke functiewijziging doordat het noodzakelijk daarop volgt.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Het misdrijf van uitvoering van een niet-vergunde maar vergunningsplichtige gehele of gedeeltelijke wijziging van de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed wordt voltrokken door het geven, zonder de vereiste voorafgaande vergunning, van een in artikel 99, § 1, eerste lid, 6°, Stedenbouwdecreet 1999 bedoelde nieuwe functie; de omstandigheid dat de hoofdfunctie wonen een zekere continuïteit veronderstelt, staat niet in de weg dat de wijziging van de functie van een onroerend bebouwd goed van verblijfsrecreatie naar wonen, zich op een welbepaald ogenblik voordoet.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Strafwetboek

Art. 116

P.96.0410.N 16 december 1997 AC nr. ...

Een inlichting die voor de vijand geheim moest worden gehouden in het belang van de verdediging van het grondgebied in de zin van artikel 116 Sw., verliest haar karakter van geheim niet omdat ze aan de vijand ook reeds langs een andere weg bekend was, wanneer ze de geloofwaardigheid van de eerder verkregen inlichting bevestigt en versterkt.~

- VEILIGHEID VAN DE STAAT -

Art. 147

P.05.1685.F 12 juni 2007 AC nr. 360

Om strafbaar te zijn moet de aanhouding door een ambtenaar, openbaar officier of agent van de openbare macht kwaadwillig bevolen worden buiten de gevallen die bij wet zijn toegestaan of zonder inachtneming van de voorgeschreven vormvereisten; dat misdrijf vereist met name dat de aanhouding louter willekeurig werd bevolen, zonder dat de auteur van de maatregel een regel tot staving van zijn optreden kan aanvoeren (1). (1) Zie Cass., 26 sept. 1990, AR 8300, AC 1990-1991, nr. 39.

- MISDRIJF - Allerlei

Art. 148

P.03.0851.F 25 juni 2003 AC nr. 380

Schending van de woonplaats door een agent van het openbaar gezag veronderstelt dat deze in de woning is binnengedrongen.

- WOONPLAATS -

Art. 177

P.99.0277.N 11 mei 1999 AC nr. ...

De uitgifte of poging tot uitgifte van nagemaakte of vervalste bankbiljetten is het wetens en willens in omloop brengen ervan; de omstandigheid dat een derde aan wie het vals geld werd afgegeven zou geweten hebben dat hij vals geld ontving is daarbij onverschillig.

- MUNTEN EN BANKBILJETTEN -

Art. 18

P.98.0805.F 20 juli 1998 AC nr. ...

Wanneer het hof van assisen alleen straffen van 10 jaar opsluiting oplegt, kan het de aanplakking van zijn arrest niet bevelen.~

- STRAF - Andere straffen

De vernietiging wegens een onwettig bevolen aanplakking heeft alleen betrekking op het dictum betreffende de aanplakking.~

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Wanneer het Hof een arrest van het hof van assisen vernietigt omdat voornoemd hof de aanplakking van dat arrest onwettig bevolen heeft, wordt de vernietiging uitgesproken zonder verwijzing.~

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

Art. 182

P.98.1066.F 13 oktober 1998 AC nr. ...

De wet verplicht niet om in de dagvaarding uitdrukkelijk melding te maken van alle gegevens waarop het verzoek van het openbaar ministerie gegrond is, dat ertoe strekt één van de ouders van een kind van minder dan twaalf jaar voor de jeugdrechtbank te laten verschijnen en een ten aanzien van dat kind getroffen hulpverlenende dwangmaatregel te hernieuwen; het is voldoende dat de dagvaarding zo gesteld is dat die ouder op afdoende wijze kan kennisnemen van het gevorderde.

- DAGVAARDING -

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 193

P.07.1873.F 25 juni 2008 AC nr. 396

Bedrieglijk opzet, dat vereist is opdat valsheid strafbaar zou zijn, bestaat zodra de dader, met de beschaming van het vertrouwen van het publiek in een geschrift, enig voordeel of enige winst beoogt, die hij niet zou hebben behaald indien hij de waarheidsgetrouwheid en de authenticiteit van het geschrift had geëerbiedigd (1); het feit dat ieder toezicht wordt vermeden op de aanwending van een verborgen geldopname, die bestemd is voor een niet geavaliseerde forfaitaire aflossing, is een voordeel dat de steller van een bewust onvolledig geschrift niet kan behalen als de boekhouding nauwkeurig is. (1) RIGAUX en TROUSSE, Les crimes et les délits du Code pénal, dl. III, "Les faux en écritures", Brussel, 1957, p. 117, 118, 121, 230, 231 en 238, waar de auteurs onder meer aantonen dat het niet noodzakelijk om een onrechtmatig voordeel moet gaan.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.00.0086.N 2 oktober 2001 AC nr. ...

De omstandigheid dat een decreet betreffende afvalstoffen om welke reden ook niet toepasselijk zou zijn, heeft niet tot gevolg dat de valsheid in geschrifte, gepleegd met het bedrieglijk opzet dit decreet te omzeiken, niet meer strafbaar is (1). (1) Het bedrieglijke opzet bij valsheid in geschrifte is het opzet om zichzelf of een ander een onrechtmatig voordeel te verschaffen (Cass. 13 maart 1996, A.R. nr P.95.1028.F, nr 97).Hiertoe is niet vereist dat het nagestreefde voordeel niet op wettige wijze verkregen zou kunnen worden. Het bedrieglijke opzet bestaat wanneer, door de verdraaiing van de waarheid, het behalen van een voordeel, van welke aard, nagestreefd wordt dat men niet, of niet op dezelfde wijze, verkregen zou hebben indien de waarheid niet verdraaid geweest zou zijn (vgl. M. Rigaux en P. E. Trousse, Les crimes et les délits du Code penal, III, Brussel, Bruylant, 1957, 240-241).De omstandigheid dat een wet of decreet, op grond van niet-overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel of met internationaalrechtelijke normen met rechtstreekse werking, buiten toepassing gelaten zou moeten worden, heeft niet tot gevolg dat de valsheid in geschrifte die gepleegd wordt met het opzet zich aan de toepassing van die wet of dat decreet te onttrekken, niet strafbaar zou zijn; de valsheid in geschrifte gepleegd met een dergelijk opzet strekt tot het zichzelf verschaffen van een onrechtmatig voordeel. Het buiten toepassing laten van de wet of het decreet dient op wettige wijze nagestreefd te worden.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.99.1247.N 24 april 2001 AC nr. ...

De strafbare gemeenrechtelijke valsheid in geschrifte en gebruik vereisen het bedrieglijk opzet of het oogmerk om te schaden, terwijl de valsheid in geschrifte en gebruik van artikel 450 W.I.B. 1992 en van artikel 73bis Btw-wetboek het bijzondere oogmerk vereist om een van de in artikel 449 W.I.B. 1992, respectievelijk artikel 73 Btw-wetboek bedoelde misdrijven te plegen (1). (1) Zie cass. 29 september 1992, A.R. 5733 (AC 1991-1992, nr 634); cass. 13 maart 1996, A.R. P.95.1028.F (A.C; 1996, nr 97); cass. 15 april 1997, A.R. P.96.1158.N (AC 1997, nr 185).

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.92.6877.N 13 september 1994 AC nr. ...

Door vast te stellen dat er aan de zijde van de beklaagde voor het geheel van het van valsheid betichte stuk geen kwaadwilligheid blijkt, oordeelt de rechter dat zowel bedrieglijk opzet als oogmerk om te schaden niet bewezen zijn.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 195, tweede en vierde lid

P.12.1828.N 25 maart 2014 AC nr. ...

Voor de bepaling van de op te leggen straf mag de rechter slechts de feiten die het voorwerp van de telastlegging zijn en die bewezen verklaard zijn in aanmerking nemen zodat de rechter, bij wie feiten van alcoholintoxicatie aan het stuur niet aanhangig zijn gemaakt, niet vermag dat feit in aanmerking te nemen voor de bepaling van de op te leggen straffen wegens vluchtmisdrijf en een overtreding van het Wegverkeersreglement (1). (1) Zie: Cass. 7 mei 1996, AR P.95.0120.N, AC 1996, nr. 153; Cass. 4 april 2006, AR P.05.0097.N, AC 2006, nr. 192.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Allerlei

Art. 196

P.09.0663.N 17 november 2009 AC nr. 669

Het valselijk opmaken van overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen, als bedoeld in artikel 196 Strafwetboek, viseert niet alleen het onwaarachtig noteren maar ook het noteren van een onwaarheid.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.08.1732.F 3 juni 2009 AC nr. 370

De gemeenrechtelijke valsheid is algemeen een misdrijf tegen de openbare trouw en impliceert de mogelijkheid van schade en het hanteren van ruimere technieken dan de fiscale valsheid.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Wanneer de wetgever, in een bijzondere bepaling, afwijkt van de bestraffing van valsheid in geschriften, die in algemene bewoordingen in het Sw. is bepaald, is doorgaans die bijzondere bepaling van toepassing, met uitsluiting van alle overige bepalingen.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.97.0891.N 15 juni 1999 AC nr. ...

De boedelbeschrijving van de omvang van de gemeenschap van een huwelijksvermogenstelsel strekt ertoe uit te maken wat respectievelijk tot het gemeenschappelijk en tot het eigen vermogen behoort, zodat de echtgenoten verplicht zijn alles aan te geven wat van deze vermogens deel uitmaakt, en de niet-aangifte van een deel ervan een strafbare valsheid kan opleveren.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- ONVERDEELDHEID -

P.96.0927.F 5 februari 1997 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het arrest dat niet antwoordt op het verweermiddel, dat afgeleid is uit het feit dat een valse factuur het in artikel 196 Sw. bedoelde misdrijf kan opleveren, wanneer die vervalste facturen aan derden worden overgelegd, maar niet wanneer zij, zoals in casu, gericht worden aan de klant, die de juistheid ervan kan nagaan.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 197

P.08.0798.F 26 november 2008 AC nr. 670

Wanneer de inverdenkinggestelde wordt verweten dat hij aan de vervalsing en aan het gebruik van stukken op grond waarvan een lening werd toegestaan, had deelgenomen, maakt het feit dat de schuldenaar een gedeelte van het ontleende kapitaal niet terugbetaalt, noch het gebruik van de valse stukken uit die werden opgemaakt met het oog op het verkrijgen van die lening, noch de voortzetting van dat gebruik.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Het misdrijf gebruik van valse stukken duurt voort, ook zonder nieuw feit van de dader ervan en zonder dat hij opnieuw handelt, zolang het door hem beoogde doel niet geheel is bereikt en die handeling, zonder verzet van zijn kant, hem het nuttig gevolg blijft opleveren dat hij ervan verwachtte (1). (1) Cass., 7 feb. 2007, AR P.06.1491.F, AC, 2007, nr. ...

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.02.1363.N 25 februari 2003 AC nr. 134

Bij de neerlegging van een van valsheid verdacht stuk door de gerechtelijke politie ter griffie van de correctionele rechtbank is geen bedrieglijk opzet of oogmerk bij de dader van de valsheid of de gebruiker van het valse stuk aanwezig; de strafrechter kan op grond van die neerlegging niet wettig oordelen dat de telastleggingen tot op de datum daarvan, werden voortgezet.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

P.00.0948.N 5 september 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat aan de oorsprong van een klacht met burgerlijke partijstelling van de benadeelde en de daaropvolgende vordering tot gerechtelijk onderzoek een invordering tot betaling van ontdoken invoerrechten van het ministerie van financiën, bestuur der douane en accijnzen, ligt, brengt niet mee dat het onderzochte misdrijf van gebruik van valse stukken, zoals bepaald in artikel 197 Strafwetboek, slechts op vordering van voormeld bestuur kan worden vervolgd.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- STRAFVORDERING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.94.0551.F 26 oktober 1994 AC nr. ...

Het gebruik van valse stukken, zelfs zonder een nieuw feit van de dader van de valsheid en zonder herhaald toedoen zijnerzijds, duurt voort zolang het door hem beoogde doel niet volkomen is bereikt en zolang de hem verweten beginhandeling, zonder verzet van zijn kant, het nuttig gevolg heeft dat hij ervan verwachtte.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 2

P.14.0351.F 12 november 2014 AC nr. 688

De inbreuk op artikel 465 van het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming werd strafrechtelijk bestraft door artikel 87, 3° en 4° van de wet van 4 augustus 1996; het Sociaal Strafwetboek, dat bij wet van 6 juni 2010 is ingevoerd en dat de voormelde bepaling heeft opgeheven, heeft die bepaling vervangen door artikel 131, 3° en 4°, dat in gelijkaardige bewoordingen is gesteld, zodat de in de telastlegging bedoelde gedraging strafbaar blijft (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- ARBEID - Arbeidsbescherming

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.14.0510.N 15 april 2014 AC nr. ...

Artikel 7.1 Europees Verdrag Rechten van de Mens is van toepassing op de strafvervolging waarin nog geen einduitspraak is; zij is niet van toepassing op de uitvoering van een definitieve veroordeling uitgesproken onder vigeur van een vroegere wet en die kracht van gewijsde heeft.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

P.12.1739.N 25 februari 2014 AC nr. ...

Uit artikel 15.1 IVBPR en artikel 2 Sw. volgt dat wanneer een nieuwe strafwet dezelfde aangelegenheid regelt als een wet die zij opheft, het feit gepleegd onder gelding van de opgeheven wet strafbaar blijft, voor zover dit feit ook door de nieuwe wet als misdrijf wordt aangemerkt en strafbaar gesteld is (1). (1) Zie Cass. 30 jan. 2002, AR P.01.1440.F, AC 2002, nr. 64; Cass. 9 feb. 2011, AR P.10.1344.F, AC 2011, nr. 113.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Aan het vereiste dat een misdrijf duidelijk bij wet moet zijn omschreven, is voldaan wanneer de rechtzoekende uit de formulering van de relevante bepaling, eventueel in combinatie gelezen met de regels waarnaar zij verwijst, kan opmaken welke handelingen of nalatigheden zijn strafrechtelijke verantwoordelijkheid in het gedrang brengen (1). (1) Zie Cass. 24 aug. 1998, AR P.98.1006.N, AC 1998, nr. 370.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- GRONDWET - Art. 14

De rechter kan geen straf uitspreken die niet bij wet is gesteld (1). (1) Françoise Tulkens en Michel van de Kerchove, Introduction au droit pénal, Kluwer, 2007, p. 221.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- GRONDWET - Art. 14

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Het legaliteitsbeginsel in strafzaken strekt niet zover dat het de wetgever verplicht om zelf ieder aspect van de strafbaarstelling te omschrijven; wanneer de wet een verplichting oplegt van toezicht, voorzichtigheid of voorzorg en het niet-nakomen ervan strafrechtelijk strafbaar stelt, is niet vereist dat zij, opdat de regel aan het legaliteitsbeginsel zou beantwoorden, uitvoerig de maatregelen omschrijft bij ontstentenis waarvan de verplichting als miskend wordt beschouwd (1). (1). Zie Arbitragehof, 10 mei 2006, nr. 71/2006, § B.16; GwH, 20 okt. 2011, nr. 158/2011, § B.3.3.

- GRONDWET - Art. 14

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

P.10.1769.F 9 maart 2011 AC nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.09.1023.F 18 november 2009 AC nr. 677

Wanneer een nieuwe strafwet dezelfde aangelegenheid regelt als de wet die zij opheft, het feit onder dezelfde voorwaarden als die van de opgeheven wet strafbaar stelt en daarop dezelfde straffen stelt, pas de strafrechter naar recht de nieuwe wet toe op feiten die onder vigeur van de oude wet zijn gepleegd (1). (1) Cass., 21 nov. 1989, AR 1368, AC, 1990, nr. 179.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.08.0176.F 7 mei 2008 AC nr. 277

Wanneer het aan de beklaagde ten laste gelegde feit strafbaar is gesteld bij een ten tijde van de uitspraak opgeheven wet, kan de rechter het misdrijf alleen bewezen verklaren indien hij vaststelt dat het feit, dat strafbaar was onder de oude wet, het met toepassing van de nieuwe wet nog steeds is (1). (1) Zie Cass., 26 jan. 1988, AR 781, AC, 1988, nr 319.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.06.0965.F 24 oktober 2007 AC nr. 499

Art. 2 Sw., verbiedt om aan de strafwet terugwerkende kracht te verlenen ten nadele van de beklaagde, maar legt integendeel de toepassing op van de wet die na het plegen van het misdrijf in werking is getreden en dat misdrijf minder zwaar bestraft (1). (1) Cass., 8 jan. 2003, AR P.02.1314.F, nr 14.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

Wanneer een nieuwe wet de vorige opheft, zonder aan het doel ervan te verzaken of wanneer zij een feit strafbaar stelt onder dezelfde voorwaarden als de opgeheven wet, kan zij wettig worden toegepast op de feiten die onder de vorige wet zijn gepleegd; indien de nieuwe wet niet afziet van het doel van de opgeheven wet, maar aan de strafbaarstelling van het feit andere voorwaarden verbindt, kan zij op de feiten die onder de vorige wet zijn gepleegd alleen onder de voor de beklaagde meest gunstige voorwaarden worden toegepast (1). (1) Zie Cass., 15 dec. 2004, AR P.04.1189.F, nr 612, met concl. O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

P.06.0751.F 25 oktober 2006 AC nr. 514

Het arrest dat wettelijke bepalingen toepast waarbij een nieuwe strafbaarstelling wordt ingevoerd om met een bijkomende straf van verbeurdverklaring feiten te bestraffen die vóór de inwerkingtreding van die wettelijke bepalingen zijn gepleegd, schendt artikel 2, Sw., zelfs indien de hoofdstraffen naar recht verantwoord zijn door andere telastleggingen die bewezen zijn verklaard.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.05.0393.N 20 september 2005 AC nr. 444

Het verbod om bepaalde functies, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen, dat is voorgeschreven bij artikel 1, K.B. nr 22, 24 okt. 1934, als gewijzigd bij wet 2 juni 1998, is een bijkomende straf en kan derhalve niet worden toegepast op feiten die gepleegd zijn vóór de inwerkingtreding van voornoemde wet (1). (1) Cass., 2 juni 1999, AR P.99.0192.F, nr 326.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

De rechter mag geen veroordeling uitspreken voor een misdrijf dat niet meer bestaat op de dag van de veroordeling; wanneer evenwel het feit dat in de opgeheven wet strafbaar is gesteld ook in de nieuwe wet, maar onder een andere omschrijving, strafbaar wordt gesteld en elk van die wetten dezelfde straf oplegt voor dat feit, en wanneer de wetgever niet de wil te kennen gegeven heeft om voor het verleden of voor de toekomst af te zien van bestraffing, legt de rechter die straf wettig op op het onder de gelding van de vroegere wet gepleegde feit mits hij de gunstigste omschrijving toepast (1). (1) Zie concl. O.M.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Aan de legaliteit van een strafbepaling is voldaan, zoals vereist door artikel 7, E.V.R.M. en artikel 15, I.V.B.P.R., wanneer deze bepaling, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft (1). (1) Cass., 25 nov. 1997, AR P.96.1187.N, nr 504.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

De rechter mag een gedraging van voor de inwerkingtreding van de strafwet in aanmerking nemen om het bestaan van het materiële of morele element van een misdrijf na de inwerkingtreding van die strafwet te beoordelen.

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Wanneer het voor hen op wie een strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke verantwoordelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter, is voldaan aan de legaliteit van die strafbepaling zoals vereist door artikel 7, E.V.R.M. en artikel 15, I.V.B.P.R. (1). (1) Cass., 25 nov. 1997, AR P.96.1187.N, nr 504.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

P.04.0857.N 2 november 2004 AC nr. 522

Een vervangende gevangenisstraf is een zwaardere straf dan een vervangend verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig, aangezien de weerslag op de individuele vrijheid groter is (1) (2). (1) Art. 69bis Wegverkeerswet werd ingevoegd bij artikel 33 van de wet van 7 feb. 2003, houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid (B.S., 25 feb. 2003), in werking getreden op 1 maart 2004 (artikel 1, 1° K.B. 22 dec. 2003 (B.S., 31 dec. 2003 - tweede uitgave)). (2) Zie ook P.04.1023.N en P.04.1027.N van dezelfde datum.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 69bis

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

P.04.1027.N 2 november 2004 AC nr. 525

De nieuwe straf die bij een ongewijzigde geldboete niet langer voorziet in een hoofdgevangenisstraf of een vervangende gevangenisstraf, maar enkel in een vervangend verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig is milder dan de vorige straf (1). (1) Zie ook P.04.0857.N en P.04.1023.N van dezelfde datum.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 69bis

- STRAF - Zwaarste straf

- STRAF - Zwaarste straf

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 30

P.04.0906.F 13 oktober 2004 AC nr. 478

Wanneer twee straffen bestaan uit eenzelfde hoofdgevangenisstraf en geldboete, dient de zwaarste straf te worden bepaald met inachtneming van criteria die verbonden zijn met de aanvullende straffen, zoals het verplicht en niet langer facultatief karakter van een vervallenverklaring van het recht tot sturen, de minimumduur ervan en het verplichte karakter van de examens waarvoor men dient te slagen vooraleer men in het recht tot sturen kan worden hersteld (1). (1) Het Hof maakt geen hiërarchie op van de criteria die het opsomt om de zwaarste straf te bepalen. Het legt de nadruk op het samenvallen van gegevens ten bewijze dat de nieuwe straf strenger was. In zijn vroegere rechtspraak besliste het dat het verplicht of facultatief karakter van een straf niet in aanmerking kwam om te bepalen of een straf minder zwaar of zwaarder was (Cass., 17 april 1991, AR 8761, nr 428; R.W., 1991-92, 403, noot A. VANDEPLAS; Cass., 12 feb. 1992, AR 9373, nr 304; Cass., 2 sept. 1992, Rev.dr.pén., 1993, 90). Men mag dus van de veronderstelling uitgaan dat het argument ontleend aan een zwaarder minimum van de vervallenverklaring van het recht tot sturen terwijl het maximum identiek blijft, determinerend is. Het al dan niet verplicht karakter van het examen waarvan het herstel in het recht tot sturen afhankelijk is, is slechts een aanvulling van de vervallenverklaring, omdat het slechts een modaliteit van die straf uitmaakt.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.04.0358.N 15 juni 2004 AC nr. 324

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter (1). (1) Cass., 25 november 1997, AR P.96.1187.N, nr 504.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.02.1670.F 12 maart 2003 AC nr. 163

De relatieve zwaarwichtigheid van twee straffen wordt niet alleen gemeten m.b.t. hun duur of hun strafmaat, maar ook m.b.t. hun aard, karakter, soort of voorwerp (1). (1) Cass., 8 jan. 2003, AR P.02.1314.F, nr ... .

- STRAF - Zwaarste straf

Het eerste lid van artikel 2 Sw. onderwerpt de terugwerkende kracht van de voor de inverdenkinggestelde gunstige strafwet niet aan de voorwaarde dat de mildere straf die zij oplegt, moet hebben bestaan ten tijde van het misdrijf (1). (1) Cass., 8 jan. 2003, AR P.02.1314.F, nr ... .

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

Art. 2 Sw. verbiedt om aan de strafwet terugwerkende kracht te verlenen ten nadele van de inverdenkinggestelde, maar legt integendeel de toepassing op van de wet die na het plegen van het misdrijf in werking is getreden en dat misdrijf minder zwaar bestraft (1). (1) Cass., 8 jan. 2003, AR P.02.1314.F, nr ... .

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

P.02.0615.N 4 februari 2003 AC nr. 83

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter (1). (1) Cass., 24 aug. 1998, AR P.02.0615.N, nr 370.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.02.1314.F 8 januari 2003 AC nr. 14

De relatieve zwaarwichtigheid van twee straffen wordt niet alleen gemeten m.b.t. hun duur of hun strafmaat, maar ook m.b.t. hun aard, karakter, soort of voorwerp (1). (1) TULKENS F. en van de KERCHOVE M., Introduction au droit pénal, Story Scientia, 1999, blz. 211 ; DEPELCHIN L., op.cit., blz. 477.

- STRAF - Zwaarste straf

Het eerste lid van artikel 2 Sw. onderwerpt de terugwerkende kracht van de voor de inverdenkinggestelde gunstige strafwet niet aan de voorwaarde dat de mildere straf die zij oplegt, moet hebben bestaan ten tijde van het misdrijf (1). (1) DEPELCHIN L., Considérations sur l'article 2 du code pénal, rede uitgesproken op de plechtige openingszitting van het Hof van Cassatie van 1 sept. 1965, J.T., 1965, blz. 478 ; HAUS J.J., Principes généraux du droit pénal, dl. 1, Gent, 1879, blz. 122, noot 4.

- STRAF - Zwaarste straf

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 2 Sw. verbiedt om aan de strafwet terugwerkende kracht te verlenen ten nadele van de inverdenkinggestelde, maar legt integendeel de toepassing op van de wet die na het plegen van het misdrijf in werking is getreden en dat misdrijf minder zwaar bestraft (1). (1) DEPELCHIN L., Considérations sur l'article 2 du code pénal, rede uitgesproken op de plechtige openingszitting van het Hof van Cassatie van 1 sept. 1965, J.T., 1965, blz. 478 ; HAUS J.J., Principes généraux du droit pénal, dl. 1, Gent, 1879, blz. 122, noot 4.

- STRAF - Zwaarste straf

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.02.0372.F 22 mei 2002 AC nr. 314

Het beginsel van de niet-terugwerkende kracht van de strafwetten is niet van toepassing op de wetten die geen beschuldiging bevatten of straf opleggen (1). (1) Zie Cass., 2 nov. 1989, A.R. 6286, nr. 135 ; 5 april 1996, A.R. A.94.0002.F, nr. 111.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

P.01.1440.F 30 januari 2002 AC nr. 64

Wanneer de wet is opgeheven die de feiten van de telastlegging straft op het ogenblik dat zij gepleegd zijn, maar de feiten op het ogenblik van de berechting minder zwaar gestraft worden door een nieuwe wet, kan de rechter het misdrijf bewezen verklaren na te hebben vastgesteld dat de nieuwe strafwet, op het ogenblik van de uitspraak, de feiten van het misdrijf nog steeds straft; hij dient dan de nieuwe strafwet toe te passen om de straf te bepalen (1). (1) Zie cass., 26 okt. 1982, A.R. 7196, nr. 138 ; 7 nov. 1995, A.R. P.94.0521.N, nr. 477.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.98.0084.F 6 december 1999 AC nr. ...

De hoofdaannemer die niet op elke bouwplaats een dagelijkse lijst bijhoudt van alle werknemers die er tewerkgesteld zijn, die nalaat een werknemer daarop te vermelden of die onjuiste vermeldingen aanbrengt, is aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid het bij de wet bepaalde bedrag verschuldigd; dat bedrag is geen administratieve sanctie noch straf maar een forfaitaire herstelvergoeding waarop de regels niet van toepassing zijn volgens welke, enerzijds, geen misdrijf kan worden gestraft met straffen die bij de wet niet waren ingesteld voordat het misdrijf werd gepleegd, en, anderzijds, de minst zware straf wordt toegepast indien de ten tijde van het vonnis bepaalde straf verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- STRAF - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

P.98.0177.N 19 oktober 1999 AC nr. ...

Alhoewel behorend tot het formele strafrecht, is een wijzigende wettelijke bepaling inzake bewijsvoering in strafzaken waardoor het recht van verdediging wordt aangetast, slechts toepasselijk op feiten die na de inwerkingtreding van die bepaling zijn gepleegd.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.99.0192.F 2 juni 1999 AC nr. ...

Het verbod om bepaalde functies, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen, dat is voorgeschreven bij artikel 1, K.B. nr. 1, 24 okt. 1934, als gewijzigd bij W. 2 juni 1998, is een bijkomende straf en kan derhalve niet worden toegepast op feiten die gepleegd zijn voor de inwerkingtreding van voornoemde wet.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.98.0015.F 3 mei 1999 AC nr. ...

De hoofdaannemer die niet op elke bouwplaats een dagelijkse lijst bijhoudt van alle werknemers die er tewerkgesteld zijn, die nalaat er een werknemer in te vermelden of die er onjuiste vermeldingen in aanbrengt, is aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid het bij de wet bepaald bedrag verschuldigd; dat bedrag is geen straf maar een forfaitaire herstelvergoeding waarop de regels niet van toepassing zijn volgens welke, enerzijds, geen misdrijf kan worden gestraft met straffen die bij de wet niet waren gesteld voordat het misdrijf werd gepleegd, en, anderzijds, de minst zware straf wordt toegepast, indien de ten tijde van het vonnis bepaalde straf verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald.

- STRAF - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

P.98.1006.N 24 augustus 1998 AC nr. ...

Aan de vereiste dat een strafbepaling de strafbaar gestelde gedraging op voldoende precieze wijze omschrijft is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving ervan wordt overgelaten aan de rechter.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- GRONDWET - Art. 14

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

P.96.1187.N 25 november 1997 AC nr. ...

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende preciese wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is - waarbij rekening mag worden gehouden met de bijzondere hoedanigheid of functie van deze personen - mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende preciese wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is - waarbij rekening mag worden gehouden met de bijzondere hoedanigheid of functie van deze personen - mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

P.97.0566.F 28 mei 1997 AC nr. ...

Wanneer de strafvordering verjaard was vóór de inwerkingtreding van de wet van 13 april 1995 betreffende seksueel misbruik ten aanzien van minderjarigen, is artikel 1 van die wet, dat bepaalt dat de verjaring van de strafvordering pas begint te lopen vanaf de dag waarop het slachtoffer de leeftijd van achttien jaar bereikt, niet van toepassing.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.95.0603.N 8 oktober 1996 AC nr. ...

De bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden is sui generis van aard en geen straf; zij moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.~

- STRAF - Allerlei

P.96.0004.F 5 juni 1996 AC nr. ...

De bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden is geen straf.~

- STRAF - Allerlei

P.94.1206.F 16 november 1994 AC nr. ...

Art. 45, Wet van 11 juli 1994 waarbij artikel 65, Sw. i.v.m. de samenloop van misdrijven wordt gewijzigd, is geen uitleggings- maar een wijzigingswet, zodat de rechter de bepalingen ervan, wanneer ze strenger zijn dan die van de oude wet, niet mag toepassen op de vóór de inwerkingtreding van de nieuwe bepaling gepleegde misdrijven.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.94.0656.F 9 november 1994 AC nr. ...

De verhoging van de bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden is van toepassing vanaf de inwerkingtreding van de wet die haar voorschrijft, ongeacht de datum waarop het misdrijf is gepleegd.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

De veroordeling tot betaling van de vaste vergoeding bedoeld in artikel 11 Wet 1 juni 1849 tot herziening van de tarieven in strafzaken, moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezenverklaarde feiten, in het bijzonder ongeacht de omstandigheid dat de feiten dagtekenen van vòòr de inwerkingtreding van de wetsbepalingen die het bedrag van die vergoeding verhogen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

De bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden is geen straf.~

- STRAF - Allerlei

P.94.0537.F 7 september 1994 AC nr. ...

Daar de wijze van vaststelling van misdrijven noodzakelijkerwijze wordt geregeld door de ten tijde van de vaststelling vigerende wetgeving, kan een wet tot wijziging van die wijze van vaststelling geen toepassing vinden op een vóór de inwerkingtreding van die wet gedane vaststelling.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 2, 7bis en 37bis

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Noch de artikelen 418 tot 420 van het Strafwetboek, noch artikel 19 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen, staan toe de straf van bekendmaking van de beslissing op te leggen aan een rechtspersoon die de in die bepalingen bedoelde wanbedrijven heeft gepleegd.

- ENERGIE -

- STRAF - Andere straffen

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Art. 2, eerste lid

P.07.1782.N 4 maart 2008 AC nr. 154

Het verbod om bepaalde functies, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen, bepaald bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934, was vroeger een ontzetting bij wijze van veiligheidsmaatregel, maar is thans, sinds de wijziging bij wet van 2 juni 1998, een ontzetting bij wijze van bijkomende straf en kan derhalve enkel worden opgelegd voor feiten gepleegd na de inwerkingtreding van voornoemde wet (1). (1) Cass., 17 mei 2005, AR P.04.1571.N, AC, 2005, nr 282 met concl. van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.04.1571.N 17 mei 2005 AC nr. 282

Het verbod om bepaalde functies, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen, bepaald bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr 22 van 24 oktober 1934, was vroeger een ontzetting bij wijze van veiligheidsmaatregel, maar is thans, sinds de wijziging bij wet van 2 juni 1998, een ontzetting bij wijze van bijkomende straf en kan derhalve enkel worden opgelegd voor feiten gepleegd na de inwerkingtreding van voornoemde wet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 2, tweede lid

P.11.1732.N 7 februari 2012 AC nr. ...

Aangezien een poging tot moord niet correctionaliseerbaar was vóór de wijziging van artikel 2, derde lid, 9°, Wet Verzachtende Omstandigheden door artikel 230 van de wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen, in werking getreden op 1 mei 2010, en bestraft werd met twintig tot dertig jaar opsluiting of, zo bij toepassing van de artikelen 79 en 80, tweede lid, Strafwetboek, verzachtende omstandigheden werden aangenomen, door opsluiting van vijftien tot twintig jaar of door een kortere termijn of door een gevangenisstraf van drie jaar, is de gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaar die door artikel 25, vijfde lid, Strafwetboek, zoals gewijzigd door artikel 2 van voormelde wet van 21 december 2009, in werking getreden op 21 januari 2010, op een dergelijke thans wel correctionaliseerbare en effectief gecorrectionaliseerde inbreuk is gesteld niet strenger dan de vóór deze wetswijzigingen bepaalde straf, zodat de thans bepaalde straf ook kan worden toegepast op feiten gepleegd vóór deze wetswijzigingen (1). (1) Zie concl. O.M.

- STRAF - Zwaarste straf

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

---

P.11.0593.N 14 juni 2011 AC nr. ...

Aangezien een inbreuk op artikel 474 Strafwetboek niet correctionaliseerbaar was vóór de wijziging van artikel 2, derde lid, 9°, Wet Verzachtende Omstandigheden door artikel 230 van de wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen, in werking getreden op 1 mei 2010, en bestraft werd met twintig tot dertig jaar opsluiting of, zo bij toepassing van de artikelen 79 en 80, tweede lid, Strafwetboek, verzachtende omstandigheden werden aangenomen, door opsluiting van vijftien tot twintig jaar of door een kortere termijn of door een gevangenisstraf van drie jaar, is de gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaar die door artikel 25, vijfde lid, Strafwetboek, zoals gewijzigd door artikel 2 van voormelde wet van 21 december 2009, in werking getreden op 21 januari 2010, op een dergelijke thans wel correctionaliseerbare en effectief gecorrectionaliseerde inbreuk is gesteld niet strenger dan de vóór deze wetswijzigingen bepaalde straf, zodat de thans bepaalde straf ook kan worden toegepast op feiten gepleegd vóór deze wetswijzigingen (1). (1) Zie concl. O.M.

- STRAF - Zwaarste straf

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.10.0856.F 3 november 2010 AC nr. 650

De terugwerkende kracht van de nieuwe, mildere wet, komt niet in het gedrang door het feit dat ná het plegen van het misdrijf en vóór de berechting ervan, de gedeeltelijke ongrondwettigheid van de oude straf tot tijdelijke straffeloosheid van de dader heeft geleid (1). (1) Zie andersluidende schriftelijke concl. O.M. in Pas., nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

S.08.0003.N 26 april 2010 AC nr. 283

De retroactiviteitsregel zoals bedoeld in artikel 15.1 van het I.V.B.P.R. en artikel 2, tweede lid van het Strafwetboek, heeft enkel tot gevolg dat de beklaagde retroactief aanspraak kan maken op een gunstiger regime dan datgene dat van toepassing was ten tijde van het plegen van het ten laste gelegde feit, wanneer uit de nieuwe regeling blijkt dat het inzicht van de wetgever omtrent de strafwaardigheid van dat feit is gewijzigd (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.05.0915.N 8 november 2005 AC nr. 572

Wanneer bij de opeenvolging van drie strafwetten in de tijd, de straf gesteld door de eerste wet, die van kracht was op het ogenblik van het plegen van het misdrijf, zwaarder is dan de straf gesteld door de derde wet, die van kracht is op het ogenblik van de uitspraak, maar deze straf, op haar beurt, strenger is dan de straf die op het misdrijf was gesteld tussen het ogenblik van het plegen ervan en de uitspraak, dient de straf te worden toegepast, die op het misdrijf was gesteld door de minst zware tweede tussenliggende wet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

P.04.1715.F 29 juni 2005 AC nr. 384

De nieuwe wet die de rechter verplicht om de bestuurder die, in staat van bijzondere herhaling, wordt veroordeeld voor een inbreuk op artikel 34, § 2, Wegverkeerswet, voortaan te bestraffen met een verval van het recht om een motorvoertuig te besturen, en die daarenboven de minimumduur van het verval die voorheen acht dagen bedroeg verhoogt tot drie maanden, is strenger (1). (1) Cass., 13 okt. 2004, AR P.04.0906.F, nr ... en noot.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 36

P.05.0114.F 11 mei 2005 AC nr. 274

Lichter dan de straf die door de wet op het ogenblik van het plegen van de feiten was gesteld, is de vervangende straf van verval van het recht tot het besturen van een motorrijtuig die, krachtens artikel 69bis Wegverkeerswet, ingevoegd bij artikel 33 van de wet van 7 februari 2003 en in werking getreden op 1 maart 2004, in de plaats komt van de vervangende gevangenisstraf die vroeger bij artikel 40 Sw. was bepaald; de appèlrechters die de beklaagde voor overtreding van artikel 33, § 1, 1°, van de voormelde Wegverkeerswet tot de vervangende gevangenisstraf veroordelen voor de geldboete die op het ogenblik dat het misdrijf is gepleegd van toepassing is, leggen een straf op die zwaarder is dan de straf die op het tijdstip van het vonnis van kracht is en verantwoorden hun beslissing niet naar recht (1). (1) Cass., 27 april 2005, AR P.05.0283.F, nr ...

- STRAF - Zwaarste straf

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 69bis

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

P.04.1615.F 20 april 2005 AC nr. 234

Krachtens artikel 69bis Wegverkeerswet, ingevoegd bij artikel 33, W. 7 feb. 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid, in werking getreden op 1 maart 2004, kan de boete bij gebreke van betaling binnen de voorgeschreven termijn, voor de toepassing van de Wegverkeerswet, in afwijking van artikel 40 Sw., door een verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig worden vervangen; hieruit volgt dat voor het misdrijf als bepaald in artikel 34, § 2, 1°, Wegverkeerswet, gepleegd vóór 1 maart 2004, de vervangende straf die door de nieuwe wet is bepaald lichter is dan deze die vóór de inwerkingtreding ervan toepasselijk was (1). (1) Zie Cass., 2 nov. 2004, AR P.04.0857.N, nr ...; 2 nov. 2004, AR P.04.1023.N, nr ...; 2 nov. 2004, AR P.04.1027.N, nr ... en 12 april 2005, AR P.04.1292.N, nr ...

- STRAF - Zwaarste straf

- STRAF - Zwaarste straf

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 69bis

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 69bis

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

P.04.1292.N 12 april 2005 AC nr. 217

Nu krachtens artikel 69bis, Wegverkeerswet, ingevoegd bij wet van 7 februari 2003 en in werking getreden op 1 maart 2004, in afwijking van artikel 40, Strafwetboek, de geldboete, bij gebrek aan betaling, voor hen die veroordeeld worden wegens het wanbedrijf van artikel 34, § 2, 3°, Wegverkeerswet, kan vervangen worden door een verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig, is de door de nieuwe wet bepaalde straf lichter dan deze bepaald door de wet die ten tijde van het plegen van het feit van toepassing was.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 69bis

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

P.04.1697.F 6 april 2005 AC nr. 201

De geldboete die verbonden is aan een misdrijf dat gepleegd is vóór de inwerkingtreding, op 1 januari 2002, van de Wet 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet, maar opgelegd wordt na de inwerkingtreding ervan, moet worden verhoogd overeenkomstig de oude wet die gunstiger is, waarbij het bedrag in Belgische frank wordt omgezet in euro door het te delen door 40,3399 (1); de toepassing, ter bestraffing van misdrijven gepleegd vóór de inwerkingtreding van voormelde wet van 26 juni 2000, van een deler die lager is dan de wettelijke omrekeningskoers van de nieuwe munt heeft tot gevolg dat het bedrag van de geldboeten op het hogere tiental wordt afgerond en, bijgevolg, dat zwaardere straffen worden opgelegd dan deze bepaald bij de van kracht zijnde wet op het ogenblik waarop de bewezen verklaarde feiten werden gepleegd. (1) Cass., 16 okt. 2002, AR P.02.0916.F, nr 544.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.04.1402.N 8 maart 2005 AC nr. 140

In zoverre zij van toepassing zijn op vóór 1 maart 2004 gepleegde misdrijven, schenden de artikelen 35 en 38, § 4, vierde lid, Wegverkeerswet, zoals gewijzigd bij de wet van 7 februari 2003, de artikelen 10 en 11 Grondwet (1). (1) Zie Cass., 27 okt. 2004, AR P.04.0695.F, nr ...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

P.04.0695.F 27 oktober 2004 AC nr. 511

De nieuwe wet die de voor een misdrijf bepaalde hoofdgevangenisstraf opheft, is minder streng, ongeacht het facultatief of verplicht karakter van die gevangenisstraf, zonder dat men ermee rekening moet houden dat het minimum- en maximumbedrag van de nieuwe geldboete werden verhoogd en dat een vervallenverklaring van het recht tot sturen eraan is toegevoegd (1). (1) Zie Cass., 31 jan. 1984, AR 8119, nr 292.

- STRAF - Zwaarste straf

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.03.1189.N 20 januari 2004 AC nr. 30

De regel van artikel 2, tweede lid, Strafwetboek, dat, indien de straf, ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, de minst zware straf wordt toegepast, geldt ook indien tussen het tijdstip van het misdrijf en het tijdstip van het vonnis wegens onverenigbaarheid van de interne wet met de Europese norm geen straf kan worden toegepast.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

De regel van artikel 2, tweede lid, Strafwetboek, dat, indien de straf, ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, de minst zware straf wordt toegepast, is ook toepasselijk wanneer een nieuwe wet de bestraffing voor het misdrijf opheft, voor zover deze wet niet het onbetwistbare oogmerk heeft die strafuitsluitingsgrond niet te zien toepassen op de onder de oude wet gepleegde misdrijven, wat kan blijken onder meer uit het stelsel van de wet (1). (1) Cass., 3 okt. 2000, AR P.00.0432.N, nr 511.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Uit de combinatie van de artikelen 8, 3°, 11, 64, 65 en 76 van het Waalse afvalstoffendecreet van 27 juni 1996 volgt dat de schorsing van de in artikel 11 bepaalde vergunningsplicht voor de vestiging en de exploitatie van een installatie voor de verzameling of de verwijdering van afval, slechts tijdelijk is in afwachting van verdere door de regering te bepalen regels voor de toepassing van dit artikel, en het bepalen van een datum van inwerkingtreding; uit de omstandigheid dat deze schorsing van de vergunningsplicht afhankelijk wordt gesteld van het tijdelijk ontbreken van de daartoe geëigende uitvoeringsbesluiten, omstandigheid die niet bestond ten tijde van de opgeheven wet, blijkt dat de nieuwe wetsbepaling onbewistbaar niet het oogmerk heeft dat deze opheffing toepasselijk zou zijn op onder de oude wet gepleegde misdrijven.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.02.0734.N 11 februari 2003 AC nr. 96

Nu de bestraffing van het vroegere artikel 246, eerste lid, Sw. milder is dan deze van de (nieuwe) artt. 246, § 1, 247, § 1, eerste en tweede lid, en 252 Sw. is de oudere mildere strafwet toepasselijk op de onder gelding van die wet gepleegde misdrijven met de daarbij horende bijzondere verbeurdverklaring van het vroegere, thans opgeheven artikel 253 Sw..

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

P.02.1156.F 11 december 2002 AC nr. 666

Een feit houdt met toepassing van de artt. 2, tweede lid, Sw., en 15.1, I.V.B.P.R., op strafbaar te zijn, op voorwaarde dat de wetgever de ondubbelzinnige wil heeft geuit om af te zien van elke bestraffing, zowel in het verleden als in de toekomst (1). (1) Zie Cass., 12 jan. 1922 (Bull. en Pas., 1922, I, 204).

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.02.0916.F 16 oktober 2002 AC nr. 544

De geldboete die verbonden is aan een misdrijf dat gepleegd is vóór de inwerkingtreding, op 1 januari 2002 van de wet van 26 juni 2000 tot invoering, van de euro in de wetgeving, inzake de in artikel 78 Gw. bedoelde materies, maar opgelegd wordt na de inwerkingtreding ervan, moet worden verhoogd overeenkomstig de oude wet die gunstiger is, waarbij het bedrag van de boete in Belgische frank wordt omgezet in euro door het te delen door 40,3399.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

P.02.0261.N 14 mei 2002 AC nr. 294

Bij wet van 2 juni 1998 werd het beroepsverbod van artikel 1 van het koninklijk besluit nr 22 van 24 oktober 1934, dat vóór deze wet van rechtswege gold, vervangen door een facultatief verbod, na een debat op tegenspraak, waarbij de strafrechter geval per geval zal uitmaken of de veroordeelde in de toekomst nog kan worden toegelaten tot het bestuur of het toezicht op vennootschappen, en zo neen, gedurende welke termijn; aldus wordt, ongeacht de aard van dit facultatief verbod, door het opleggen ervan voor feiten die vóór de wetswijziging zijn gepleegd, overeenkomstig artikel 2, tweede lid, Strafwetboek, slechts een voor de beklaagde meer gunstige nieuwe bepaling met betrekking tot een op het ogenblik van de feiten reeds bestaande maatregel of straf toegepast (1). (1) Contra Cass., 2 juni 1999, AR P.99.0192.F, nr 326

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.00.1767.N 30 april 2002 AC nr. 263

Artikel 2, tweede lid, Sw. vindt geen toepassing wanneer een vroeger uitvoeringsbesluit vervangen wordt door een later besluit genomen ter uitvoering van dezelfde wet zonder dat de wet zelf gewijzigd wordt (1). (1) Cass., 21 feb. 1995, AR P.93.1119.N, nr 103.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Allerlei

De regel dat indien de straf, ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, de minst zware straf wordt toegepast, is ook toepasselijk wanneer een nieuwe wet voor het misdrijf een strafuitsluitingsgrond invoert voor zover deze wet niet het onbetwistbaar oogmerk heeft die strafuitsluitingsgrond niet te zien toepassen op de onder de oude wet gepleegde misdrijven, wat kan blijken onder meer uit het stelsel van de wet (1). (1) Cass., 3 okt. 2000, AR P.00.0432.N, nr 511.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Algemeen

P.00.1034.N 26 februari 2002 AC nr. 129

De regel dat indien de straf, ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, de minst zware straf wordt toegepast, is ook toepasselijk wanneer een nieuwe wet voor het misdrijf een strafuitsluitingsgrond invoert voor zover deze wet niet het onbetwistbaar oogmerk heeft die strafuitsluitingsgrond niet te zien toepassen op de onder de oude wet gepleegde misdrijven, wat kan blijken onder meer uit het stelsel van de wet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.01.0138.N 18 februari 2002 AC nr. 115

De uitsluiting van de werknemer die werkloos is of wordt ingevolge een ontslag dat het redelijke gevolg is van een foutieve houding van de werknemer, is geen sanctie maar een maatregel die genomen wordt ten aanzien van een werknemer die aan de voorwaarde van toekenning van werkloosheidsuitkeringen, namelijk onvrijwillig zonder arbeid en zonder loon zijn, niet voldoet en mitsdien geen recht op uitkeringen heeft; het algemeen rechtsbeginsel van de toepassing van de mildere straf geldt niet voor dergelijke maatregel (1). (1) Zie concl. adv.-gen. LENAERTS cass., 18 juni 1984, AR nr 4365 p.1369, AC 1983-84, nr 596; 13 feb. 1995, AR S.94.0056.N, 1995 nr 86; 5 feb. 1999, AR C.98.0398.N, 1999, nr 68.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.00.0432.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

De regel dat indien de straf, ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, de minst zware straf wordt toegepast, is ook toepasselijk wanneer een nieuwe wet voor het misdrijf een strafuitsluitingsgrond invoert voor zover deze wet niet het onbetwistbaar oogmerk heeft die strafuitsluitingsgrond niet te zien toepassen op de onder de oude wet gepleegde misdrijven, wat kan blijken onder meer uit het stelsel van de wet (1). (1) Zie cass., 17 nov. 1993, AR nr. 417, nr. 466.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.98.0405.N 30 mei 2000 AC nr. ...

De veroordeling tot het betalen van een vergoeding aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid in toepassing van de artikelen 11bis en 15ter van het koninklijk besluit nr 5 Sociale-Documentenwet is geen straf, zodat artikel 2, tweede lid, Strafwetboek geen toepassing vindt (1). (1) De artt. 11bis en 15ter van het K.B. nr 5 van 23 okt. 1978 werden opgeheven bij wet van 23 maart 1994, maar bleven krachtens artikel 29, § 2 van dezelfde wet van toepassing op de feiten gepleegd vóór 1 april 1994.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

S.99.0154.N 3 april 2000 AC nr. ...

Het beginsel van de terugwerkende kracht van de mildere straf zoals bepaald in artikel 2, tweede lid Strafwetboek geldt wanneer de wetswijziging aanneming van verzachtende omstandigheden en vermindering van voorgeschreven geldboeten mogelijk maakt nu ze de situatie van de betrokkene verbetert.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.94.0521.N 7 november 1995 AC nr. ...

Wanneer de wet die de ten laste gelegde feiten strafbaar stelde, werd opgeheven maar bedoelde feiten ten tijde van de uitspraak strafbaar zijn gesteld door een nieuwe wet, kan de rechter die de feiten bewezen verklaart, alleen de bij de vorige wet bepaalde straffen opleggen, wanneer deze in de minst zware straffen voorziet.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Art. 205

P.07.1769.F 5 maart 2008 AC nr. 156

Inzake valsheid in een getuigschrift is de mogelijkheid van schade één van de bestanddelen van het misdrijf; daartoe is vereist dat het getuigschrift, opgemaakt om de welwillendheid jegens iemand op te wekken of om die persoon indienststelling, krediet of hulpbetoon te verschaffen, redelijkerwijs kan beschouwd worden als een stuk dat het gewenste resultaat ten gevolge kan hebben (1). (1) Zie concl. O.M.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 218

P.06.0326.F 13 september 2006 AC nr. 410

De rechter waarbij een telastlegging van valse getuigenis in criminele zaken is aanhangig gemaakt moet met name nagaan of de valse verklaring de uitspraak heeft kunnen beïnvloeden; de omstandigheid dat het arrest van het hof van assisen niet met redenen is omkleed belet dit onderzoek niet (1). (1) Zie Cass., 12 feb. 2003, AR P.02.1511.F, nr 101.

- VALSE NAAM -

P.02.1511.F 12 februari 2003 AC nr. 101

Een valse getuigenis in correctionele zaken vereist niet dat de leugenachtige verklaring schade heeft toegebracht aan degene tegen wie ze is afgelegd; het is voldoende maar noodzakelijk dat ze een invloed heeft kunnen hebben op de beoordeling van de rechter (1). (1) Zie Cass., 9 juni 1993, AR P.93.0276.F, nr 276.

- VALSE NAAM -

P.97.1071.N 19 oktober 1999 AC nr. ...

De intrekking van een onder eed afgelegde valse verklaring sluit het bestaan van het misdrijf vals getuigenis uit, indien zij geschiedt ten overstaan van de rechter die de verklaring heeft gehoord; de intrekking van de verklaring kan gebeuren voor de sluiting van het debat in de zaak waarin ze wordt afgelegd, ofwel voor de schorsing van het debat met het oog op een onderzoek van en eventuele vervolging wegens vals getuigenis, dan wel voor een onmiddellijke bestraffing met toepassing van artikel 181 Sv.

- VALSE NAAM -

Art. 226

P.05.0944.N 22 november 2005 AC nr. 615

Wanneer een partij de beslissende eed aan de andere partij opdraagt of deze laatste de eed aan eerstgenoemde terugwijst, neemt de civielrechtelijke betwisting omtrent het rechtsfeit waarvan het bestaan ontkend werd, definitief en onherroepelijk een einde en de tegenpartij van deze die de eed heeft afgelegd kan dat feit om welke redenen ook niet meer opnieuw voor welk gerecht ook ter sprake brengen; hieruit volgt dat geen schadevergoeding wegens valse gedingbeslissende eed kan worden gevorderd en de strafvordering wegens dat feit, ongeacht het recht van het openbaar ministerie om die in te stellen, niet op initiatief van de burgerlijke partij kan worden ingesteld (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- EED -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.03.0548.N 14 oktober 2003 AC nr. 497

Geen wettelijke bepaling schrijft voor dat de eed bij boedelbeschrijving slechts geldig kan worden afgelegd in het eindproces-verbaal van die boedelbeschrijving (1). (1) Zie Cass., 8 dec. 1981, AC, 1981-82, nr 233; S. Van Overbeke, Meineed bij verzegeling of boedelbeschrijving, Strafrecht en strafvordering. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, nrs 64 e.v. Te dezen bleek uit de vaststellingen van de bestreden beslissing dat eiseres in cassatie de eed aflegde op de laatste vacatie van de boedelbeschrijving waarop zij in persoon aanwezig was en haar vertegenwoordiger op een latere vacatie geen verklaringen meer aflegde.

- EED -

- MEINEED -

P.02.0262.N 7 mei 2002 AC nr. 277

Nu de rechter in strafzaken, op de vordering van de burgerlijke partij, onaantastbaar in feite oordeelt zowel over de mogelijkheid van het bestaan van schade die volgt uit het misdrijf, als over de aard en de omvang ervan, vermag de rechter die oordeelt dat de burgerlijke partij aannemelijk maakt dat het beweerde misdrijf van valse eed bij boedelbeschrijving voor haar reële, persoonlijke schade heeft veroorzaakt en dat die schade ook moreel kan zijn, wettig te beslissen dat de stelling als burgerlijke partij ontvankelijk is en dat de strafvordering op rechtsgeldige wijze op gang werd gebracht (1). (1) Zie cass., 9 nov. 1993, R.W. 1993-94, 881 en de noot S. VAN OVERBEKE.

- MEINEED -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 226, tweede lid

P.11.0925.N 28 februari 2012 AC nr. ...

De partijen bij de boedelbeschrijving hebben de verplichting elk goed aan te geven waarvan het bestaan een invloed zou kunnen hebben op de samenstelling van het gemeenschappelijk vermogen; geen wetsbepaling voorziet erin dat geen aangifte moet worden gedaan van goederen waarvan andere bij de boedelbeschrijving betrokken personen reeds op de hoogte zijn (1). (1) Cass. 6 sept. 2005, AR P.05.0406.N (onuitgegeven).

- MEINEED -

- ONVERDEELDHEID -

P.07.0501.N 25 september 2007 AC nr. 432

Artikel 226, tweede lid, Strafwetboek beoogt de handhaving van de openbare trouw, dit is de goede trouw in het maatschappelijk verkeer; het bestraft niet een bedrieglijke vermogensverschuiving.

- EED -

Artikel 226, tweede lid, Strafwetboek beoogt de handhaving van de openbare trouw, dit is de goede trouw in het maatschappelijk verkeer; het bestraft niet een bedrieglijke vermogensverschuiving.

- MEINEED -

P.06.1132.N 5 december 2006 AC nr. 622

Het misdrijf van valse eed bij een verzegeling of een boedelbeschrijving vereist enkel algemeen opzet, wat inhoudt dat de dader het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dit is dat hij ervan bewust is dat de boedelbeschrijving bij dewelke hij de eed aflegt, verkeerde of onvolledige gegevens bevat; het feit dat de dader hierbij te goeder trouw gemeend heeft dat hij bepaalde vermogensbestanden niet diende aan te geven omdat daarover tussen de partijen afspraken bestonden, brengt geen staffeloosheid mee (1). (1) Zie Cass., 29 sept. 1992, AR 5733, nr 634; Cass., okt. 2003, AR P.03.1030.F, nr 519.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MEINEED -

P.03.1030.F 22 oktober 2003 AC nr. 519

Het misdrijf meineed, dat gepleegd wordt bij een verzegeling of boedelbeschrijving, vereist alleen een algemeen bedrieglijk opzet (1). (1) Cass., 29 sept. 1992, AR 5733, nr 634.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MEINEED -

Art. 240

P.06.0238.F 31 mei 2006 AC nr. 299

Onlichamelijke activa, zoals mankracht, zijn niet begrepen in de opsomming van de roerende zaken die vatbaar zijn voor verduistering door een persoon die een openbaar ambt uitoefent (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

- AMBTENAAR - Algemeen

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Het misdrijf verduistering door een persoon die een openbaar ambt uitoefent, vereist dat het bedoelde goed zich op een zeker ogenblik in handen van de dader bevond; de veroordelende beslissing wegens verduistering dient dus vast te stellen dat deze onder bede ervan in het bezit is gekomen, hetzij door afgifte of fysieke overhandiging van de zaak of door de overdracht van rechten die met het gebruik of het beheer ervan samengaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

- AMBTENAAR - Algemeen

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.05.0120.F 16 maart 2005 AC nr. 165

Art. 240 Sw., zowel vóór (1) als na de wijziging bij Wet 10 februari 1999 betreffende de bestraffing van corruptie (2), is niet van toepassing op de ambtenaren van internationale organisaties. (1) A. MARCHAL, "Crimes et délits contre l'ordre public commis par des fonctionnaires", Les Novelles, Droit pénal, t. III, Brussel, Larcier, 1972, nrs 3252 tot 3332 en 4384; A. MARCHAL en J.-P. JASPAR, Droit criminel, Traité théorique et pratique, t. I, "Les infractions du Code pénal", 3de uitg., Brussel, Larcier, nrs 1073 en 1105 tot 1112; R.P.D.B., 1935, V° "Forfaiture", nrs 18 tot 20; Fr. TULKENS, "La corruption en droit pénal. Approche de droit belge et de droit comparé dans les pays de l'Union européenne", in Corruption de fonctionnaires et fraude européenne, Handelingen van het colloquium van Brussel (21 en 22 november 1996), Brussel/Antwerpen-Apeldoorn, Bruylant/Maklu, 1998, pp. 120 en 113; G. BELTJENS, Encyclopédie du droit criminel belge. Le code pénal et les lois pénales spéciales, Brussel/Parijs, Bruylant/Maresq, 1901, p. 314 e.v.; J. CONSTANT, Manuel de droit pénal, Tweede deel, t. I - Les infractions, Luik, 1953, nr. 491; M. RIGAUX en P.-E. TROUSSE, Les crimes et les délits du Code pénal, Brussel/Parijs, Bruylant/LGDJ, 1963, p. 219 tot 222. (2) Wetsvoorstel betreffende de bestraffing van corruptie, Gedr.st., Sen., gew.z. 1997-1998, nr 107/4 en nr. 107/5; Gedr.st., Kamer, gew.z. 1998-1999, nr 1664/3; R. DEZEURE, "Détournements commis par des fonctionnaires publics", in Qualifications et jurisprudence pénales, suppl. 2000, p. 4; A. DE NAUW, Inleiding tot het Bijzonder strafrecht, 4de herwerkte uitgave, Mechelen, Kluwer, 2002, p. 39 en 40; D. DEWANDELEER, "Corruption publique", in Droit pénal et procédure pénale, suppl. 1, Kluwer, 2001, p. 9 tot 11.

- AMBTENAAR - Algemeen

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Art. 243

P.97.0510.N 14 december 1999 AC nr. ...

Knevelarij vereist dat de openbare officier of ambtenaar wist dat de rechten, taksen, belastingen, gelden, inkomsten of interesten, lonen of wedden, die hij bevel geeft te innen, niet verschuldigd zijn of het verschuldigde te boven gaan; deze wetenschap wordt door de rechter in feite vastgesteld, en de omstandigheid dat een inkohiering van directe belasting achteraf wegens schending van artikel 346, eerste lid, W.I.B. 1992, werd vernietigd hoeft op zich niet het vermoeden op te leveren dat de dader dergelijke wetenschap had.

- KNEVELARIJ -

P.98.0266.N 14 september 1999 AC nr. ...

Maakt zich niet schuldig aan knevelarij de openbare officier, ambtenaar of met een openbare dienst belaste persoon als hij het door hem ontvangen loon, dat het wettelijk tarief te boven gaat, niet als wettelijk verschuldigd heeft voorgesteld en als degene die dat loon betaalt ook niet in de waan verkeert dat het wettelijk verschuldigd is.~

- AMBTENAAR - Allerlei

- OPENBARE DIENST -

- KNEVELARIJ -

Art. 245

P.09.1627.N 26 oktober 2010 AC nr. 631

Het misdrijf van belangenneming bestaat erin dat een persoon die een openbaar ambt uitoefent, een handeling stelt of een toestand gedoogt waardoor hij een voordeel kan behalen uit zijn ambt en bestraft aldus het vermengen van het algemene belang met het particuliere belang; het is daarbij niet vereist dat die persoon bij het stellen van de handeling over een beoordelingsmarge beschikt noch dat de betrokkene door die handeling rechten verkrijgt (1). (1) Zie: Cass., 22 nov. 2005, AR P.05.0717.N, AC, 2005, nr. 613 met conclusie procureur-generaal De Swaef.

- AMBTENAAR - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

P.05.0717.N 22 november 2005 AC nr. 613

Belangenneming houdt in dat de persoon die een openbaar ambt uitoefent, een belang neemt in verrichtingen, aanbestedingen, aannemingen of werken die behoren tot zijn ambtsbevoegdheid, door zich te mengen in aangelegenheden die vreemd zijn aan die bevoegdheid en die daarmee onverenigbaar zijn (1). (1) Zie concl. van het O.M.

- AMBTENAAR - Allerlei

P.98.0317.F 10 juni 1998 AC nr. ...

De verplichting om de bijkomende en facultatieve straf van ontzetting van rechten met redenen te omkleden, wordt nagekomen door de rechter die erop wijst dat de beklaagde betrokken was bij zaken die niet verenigbaar zijn met zijn ambt van burgemeester en door zijn gedrag afbreuk heeft gedaan aan de bijzondere vereisten van fatsoen, kiesheid en rechtschapenheid die verbonden zijn met dat ambt.

- STRAF - Andere straffen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 246, tweede lid

P.95.0610.N 9 december 1997 AC nr. ...

Het misdrijf van passieve omkoping, bepaald in artikel 246, tweede lid, Sw. vereist dat tussen de omkoper en de omgekochte een overeenkomst wordt gesloten voordat de desbetreffende handeling van het ambt wordt verricht of voordat van die handeling wordt afgezien.

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Art. 247

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Wanneer de passieve omkoping, die betrekking heeft op een onrechtmatige handeling, gevolgen heeft gehad, is het misdrijf slechts voltooid en neemt de verjaring eerst een aanvang op het ogenblik waarop de onrechtmatige handeling wordt gesteld.~

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

P.95.0610.N 9 december 1997 AC nr. ...

Omkoping van ambtenaren vereist dat de in artikel 247 Sw. vermelde handeling van zijn ambt of van zijn bediening tot de handelingen van het ambt van de ambtenaar behoort ook al heeft hij geen beslissingsbevoegdheid of al is deze bevoegdheid een collegiale.

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Art. 25

P.10.0581.N 29 juni 2010 AC nr. 470

Artikel 25, Strafwetboek, regelt de duur van de gevangenisstraf en heeft geen betrekking op de periode tijdens dewelke, volgens artikel 90quater, § 1, tweede lid, 4°, Wetboek van Strafvordering, de bewaking kan worden uitgeoefend.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.00.0026.N 9 oktober 2001 AC nr. ...

Uit artikel 25 Strafwetboek, dat bepaalt dat de duur van een maand gevangenisstraf dertig dagen is, volgt dat de duur van een gevangenisstraf van twaalf maanden 360 dagen bedraagt en dat deze duur aldus niet gelijk is aan de duur van een gevangenisstraf van één jaar dat 365 dagen telt, zodat het middel, dat ervan uitgaat dat voor de toepassing van artikel 8, eerste lid, Probatiewet, de duur van de in dat artikel bedoelde gevangenisstraf van twaalf maand gelijk is aan de duur van een gevangenisstraf van één jaar, faalt naar recht (1). (1) Cass., 23 sept. 1901, Pas. 1901, I, 361; 15 okt. 1986, AR 5354, nr 91.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- STRAF - Vrijheidsstraffen

- STRAF - Vrijheidsstraffen

Art. 252

P.08.1334.F 21 oktober 2009 AC nr. 597

De handeling van het ambt, bedoeld in het oude artikel 252 Sw., is de handeling die tot de werkzaamheden van de ambtenaar behoort; het is niet vereist dat hij beslissingsbevoegdheid heeft (1). (1) Zie Cass., 19 april 1983, AR 7666, AC, 1983, nr 451; Cass., 11 feb. 2003, AR P.02.0734.N, AC, 2003, nr 96.

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Art. 253

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

De bijzondere verbeurdverklaring, bedoeld in artikel 253 Sw., heeft betrekking op het door de omkoper gegevene, of zijn tegenwaarde indien het zich niet meer in natura in handen van de omgekochte bevindt en alle gegeven bedragen moeten worden verbeurdverklaard, zelfs indien de omgekochte die bedragen met zijn eigen gelden heeft vermengd; indien het door de omkoper gegevene bestaat in een geldsom in vreemde munt die zich niet meer in contanten in handen van de omgekochte bevindt, moet de verbeurdverklaring betrekking hebben op de tegenwaarde in Belgische frank.~

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

- STRAF - Andere straffen

De straf van bijzondere verbeurdverklaring heeft noodzakelijkerwijs betrekking op de door de omkoper geleverde zaken; zij moet worden uitgesproken t.a.v. de omgekochte en de verbeurdverklaarde zaken mogen niet worden teruggegeven aan de omkoper.~

- STRAF - Andere straffen

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Voor de toepassing van de straf van de bijzondere verbeurdverklaring in geval van omkoping van ambtenaren is niet vereist dat de persoon tegen wie de verbeurdverklaring wordt uitgesproken eigenaar geworden is van de verbeurdverklaarde zaken.~

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

- STRAF - Andere straffen

P.95.0610.N 9 december 1997 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing inzake omkoping waarbij de verbeurdverklaring wordt uitgesproken van de door de omkoper gegeven zaken of van hun waarde zonder precisering van het door de omkoper gegevene of van de waarde daarvan.

- STRAF - Andere straffen

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

De bijzondere en dwingende verbeurdverklaring van het aan de omgekochten afgegevene of de waarde daarvan is van toepassing zowel op de passieve als op de actieve omkoping en moet worden uitgesproken ten aanzien van de omgekochte en van de omkoper.

- STRAF - Andere straffen

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Art. 258

P.04.0352.F 1 juni 2005 AC nr. 306

Noch een rechtsweigering, noch een schending van de artt. 4.2, 5.1, c, en 14, Verdrag 10 dec. 1984 tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing kan worden afgeleid uit het feit alleen dat de W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht de onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht regelt, aangezien de procedure in dat geval kan worden voortgezet voor andere gerechten; het staat evenwel niet aan het Hof uitspraak te doen over de "minimale waarborgen inzake onafhankelijkheid, onpartijdigheid en organisatie" die deze gerechten zouden kunnen bieden (1). (1) Zie Cass., 13 dec. 2000, AR P.00.1678.F, nr 690.

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- RECHTSWEIGERING -

P.00.1678.F 13 december 2000 AC nr. ...

Er is sprake van rechtsweigering, wanneer de rechter onder gelijk welk voorwendsel weigert recht te spreken ; daarvan kan geen sprake zijn als de rechter alleen maar een middel terzijde laat of zelfs oordeelt hierop niet te moeten antwoorden, getuigen weigert te horen, of de conclusies van een deskundigenonderzoek aanneemt of verwerpt.

- RECHTSWEIGERING -

Art. 275

P.06.1399.F 24 januari 2007 AC nr. 45

Artikel 275, Sw. vereist niet dat de gesmade persoon getuige is van de tegen hem in zijn aanwezigheid gerichte smaad (1). (1) NYPELS en SERVAIS, Le Code pénal belge interprété, dl. II, Bruylant, 1897, nr 20, p. 224; R. DEZEURE, Outrage et violences à fonctionnaires, in Qualifications et jurisprudence pénale, Die Keure, p. 3.

- BELEDIGING EN SMAAD -

Art. 3

P.13.1105.F 20 november 2013 AC nr. ...

Ter bevestiging van de territoriale bevoegdheid van België verantwoordt de appelrechter zijn beslissing naar recht wanneer hij oordeelt dat als witwassing omschreven feiten in België zouden zijn gepleegd, hoewel de gelden die op het grondgebied van het Rijk zijn witgewassen afkomstig zijn van in het buitenland gepleegde misdrijven.

- STRAFVORDERING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.11.0172.N 7 juni 2011 AC nr. ...

De Belgische strafgerechten zijn in de regel bevoegd om uitspraak te doen over een misdrijf waarvan één van de constitutieve bestanddelen op het Belgische grondgebied is gelokaliseerd (1). (1) Zie Cass. 23 jan. 1979, AC, 1978-1979, 575; Cass. 4 feb. 1986, AR 9720, AC, 1985-1986, nr. 355

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.09.1390.F 4 november 2009 AC nr. 637

De artt. 76, vijfde lid, en 97, § 1, 7°, Ger.W., krachtens welke de personen ten aanzien van wie een beslissing tot uithandengeving is genomen overeenkomstig de Jeugdbeschermingswet, worden berecht, ingeval van een correctionaliseerbare misdaad of een wanbedrijf, door een kamer bestaande uit drie rechters van de jeugdrechtbank, samengesteld zoals in artikel 78, derde lid, van het voormelde wetboek is bepaald, zijn van toepassing op de hangende rechtsgedingen, zonder dat die worden onttrokken aan de instantie van het gerecht waarvoor zij op geldige wijze aanhangig zijn, en behoudens de uitzonderingen bij de wet bepaald (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- JEUGDBESCHERMING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.00.1627.F 24 januari 2001 AC nr. ...

De Belgische rechtbanken zijn bevoegd om uitspraak te doen over een misdrijf waarvan een van de constitutieve bestanddelen in België is gelokaliseerd (1); hun bevoegdheid wordt uitgebreid wanneer de in België en de in het buitenland gepleegde feiten een ondeelbaar geheel vormen (2). (1) Cass., 23 dec. 1998, A.R. A.94.0001.F, nr. 534. (2) Zie Cass., 20 juni 1977 (AC, 1977, 1084).

- STRAFVORDERING -

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.00.1231.N 14 november 2000 AC nr. ...

De Belgische strafgerechten zijn bevoegd om een misdrijf te bestraffen waarvan één van de constitutieve bestanddelen op het Belgisch grondgebied heeft plaatsgegrepen (1). (1) Cass., 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534.

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

De Belgische rechtbanken zijn bevoegd om uitspraak te doen over een misdrijf waarvan één van de bestanddelen in België is gelokaliseerd.~

- MISDRIJF - Allerlei

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.95.0967.N 16 januari 1996 AC nr. ...

Overeenkomstig de bepalingen van de Belgische wetten worden gestraft de uitwendige daden die een begin van uitvoering van een misdaad of een wanbedrijf in het buitenland uitmaken en de hierbij horende daden van deelneming, die op het grondgebied van het Rijk worden gepleegd en die tengevolge van een omstandigheid onafhankelijk van de wil van de daders worden gestaakt of hun uitwerking hebben gemist.~

- STRAFVORDERING -

- MISDRIJF - Poging

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

Art. 301

P.02.0892.N 4 maart 2003 AC nr. 146

De omstandigheid dat alleen een beperkte groep van personen daadwerkelijk aan de loterij deelneemt of de omstandigheid dat de toegang tot de loterij wordt onderworpen aan bepaalde voorwaarden of criteria, staat niet aan het openbaar karakter van de loterij in de weg (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- LOTERIJ -

- SPELEN EN WEDDENSCHAPPEN -

Art. 31, 1°, 3°, 4° en 5°

P.12.1739.N 25 februari 2014 AC nr. ...

In zoverre het bestreden arrest nalaat de termijn te bepalen voor de lastens de eiser uitgesproken ontzetting van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31, 1°, 3°, 4° en 5° Strafwetboek wordt het vernietigd (1). (1) Zie Cass. 5 april 1976, AC 1976, blz. 899.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Art. 314bis, § 2, tweede lid

P.08.0276.N 9 september 2008 AC nr. 459

Elk gebruik van een zonder medeweten van de andere deelnemers opgenomen privé-communicatie waaraan men zelf deelneemt, buiten het geval van het gebruik voor zichzelf en buiten het geval bedoeld in artikel 314bis, § 2, tweede lid, Strafwetboek, kan een inbreuk zijn op artikel 8 EVRM; het staat aan de rechter dit te beoordelen op grond van de feitelijke gegevens van de zaak, rekening houdend met de redelijke privacyverwachting die de deelnemers konden hebben en die onder meer betrekking heeft op de inhoud en de omstandigheden waaronder het gesprek plaatsvond (1). (1) Zie conclusie openbaar ministerie.

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Art. 315

C.03.0032.F 5 december 2003 AC nr. 630

Overtreders van een gemeentelijke verordening betreffende de begraafplaatsen en de lijkbezorging die uitgevaardigd is ter uitvoering van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging worden gestraft met de in artikel 315 Sw. bepaalde straffen (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., 2003, I, nr ...

- BEGRAAFPLAATSEN, LIJKBEZORGING -

Art. 322

P.13.1907.F 26 maart 2014 AC nr. ...

Het voorwerp van het bij artikel 322 van het Strafwetboek bepaalde misdrijf is de bendevorming zelf en niet de daarvan te onderscheiden misdrijven; het feit dat de beklaagde alleen schuldig is verklaard aan diefstal sluit niet uit dat de rechter jegens die beklaagde de bestanddelen van een vereniging van boosdoeners kan vaststellen (1). (1) Zie Cass. 29 jan. 2008, AR P.07.1434.N, AC 2008, nr. 69.

- VERENIGING VAN MISDADIGERS -

Elke vereniging met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of op eigendommen is een misdrijf, bestaande door het enkele feit van het inrichten der bende; dat inrichten moet een opzettelijk karakter hebben, met uitsluiting van elke toevallige of occasionele samenwerking en moet de verschillende leden op ondubbelzinnige wijze aan elkaar binden, waardoor hun samenwerkingsverband als een eenheid op het geëigende ogenblik kan optreden (1). (1) Alain DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, Kluwer, 2008, p. 159, nr. 297; Marie Luisa CESONI, L'association de malfaiteurs, in Les infractions contre l'ordre public, De Boeck & Larcier, 2013, p. 559.

- VERENIGING VAN MISDADIGERS -

P.13.1775.N 4 maart 2014 AC nr. ...

Bendevorming in de zin van artikel 322 Strafwetboek vereist een vereniging van fysieke personen, georganiseerd met het oog op de uitvoering van het oogmerk van die vereniging, dat bestaat in het plegen van aanslagen op personen of op eigendommen; de organisatie moet een opzettelijk karakter hebben, wat elke toevallige of onvoorziene bijeenkomst uitsluit en zij moet de leden op ondubbelzinnige wijze aan elkaar binden tot een groep die op het geschikte ogenblik kan optreden (1). (1) Zie: Cass. 29 jan. 2008, AR P.07.1434.N, AC 2008, nr. 69; Cass. 20 feb. 2013, AR P.13.0112.F, AC 2013, nr. 120.

- VERENIGING VAN MISDADIGERS -

P.13.0112.F 20 februari 2013 AC nr. ...

De in artikel 322 van het Strafwetboek bedoelde organisatie moet een opzettelijk karakter hebben, met uitsluiting van elke toevallige of onvoorziene bijeenkomst; zij moet de verschillende leden op ondubbelzinnige wijze aan elkaar binden tot een groep die op het geëigende ogenblik kan optreden; daaruit volgt dat het maatschappelijk gevaar dat artikel 322 wil bestraffen meer is dan alleen de overeenkomst waarbij verschillende personen beslissen om gezamenlijk misdrijven te plegen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

P.99.1759.F 28 maart 2001 AC nr. ...

De rechter verantwoordt naar recht zijn beslissing om een beklaagde wegens vereniging van boosdoeners te veroordelen, wanneer hij vaststelt dat de beklaagde zich bewust was van zijn deelneming aan een georganiseerde activiteit en door zijn daden aan de uitvoering ervan heeft bijgedragen (1). (1) Zie Cass., 4 dec. 1984, A.R. 8290, nr. 210; 6 mei 1998, A.R. P.98.0117.F, nr. 225.

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.00.0297.N 9 mei 2000 AC nr. ...

Voor het bewezen verklaren van het misdrijf bendevorming is niet vereist dat de rechter vaststelt dat tussen verschillende misdrijven gepleegd door meerdere beklaagden een dusdanige band bestaat dat het ene misdrijf niet kan worden gepleegd zonder het andere. (1) (1) zie Cass., 6 mei 1998, A.R. nr. P.98.0.117.F, nr. 225.

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

P.98.0117.F 6 mei 1998 AC nr. ...

De bestanddelen van de vereniging van boosdoeners zijn het bestaan van een georganiseerde groep personen met als doel op personen of eigendommen aanslagen te plegen die een misdaad of een wanbedrijf opleveren alsook de bewuste wil om van die georganiseerde groep lid te zijn, zelfs zonder dat enig ander misdrijf wordt gepleegd.~

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

Art. 324bis

P.02.1394.F 6 november 2002 AC nr. 588

Het misdrijf deelneming aan een criminele organisatie vereist het bestaan van een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van ten minste drie jaar, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, ook al is er geen ander misdrijf gepleegd (1). (1) Zie Cass., 6 mei 1998, A.R. P.98.0117.F, nr. 225.

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

Art. 327

P.03.0969.F 19 november 2003 AC nr. 579

De omstandigheid dat de bedreiging is ingegeven door de angst van de dader om zijn kind te zien ontvoeren, sluit het bij artikel 327 Sw. bestrafte misdrijf niet uit.

- BEDREIGINGEN -

Art. 330

P.06.0807.F 20 december 2006 AC nr. 666

Aangezien bedreiging alleen bestraft wordt in zoverre daaruit een welomlijnd misdadig opzet blijkt, moet de voorwaarde waarvan de dader de uitvoering van de mondeling aangekondigde aanslag afhankelijk stelt, duidelijk blijken uit hetgeen daadwerkelijk is gezegd en niet impliciet uit de context ervan (1). (1) Het openbaar ministerie was dienaangaande in hoofdzaak de mening toegedaan dat: "De appelrechters stellen aldus, door middel van de getuigenissen en verklaringen die zij uitdrukkelijk vermelden, het bestaan vast van bedreigingen onder voorwaarden, die zij preciseren, die aldus - impliciet doch vaststaand- zijn afgeleid uit de context waarin die verklaringen en getuigenissen werden verricht, tot de omschrijving waartoe deze bijdragen en die niet losgekoppeld kunnen worden van de betekenis waarmee zij één geheel vormen. Aldus vormen zij te dezen, door overwegingen, die onaantastbaar in feite vaststaan en die niet onverenigbaar zijn met die context zoals die voldoende is bepaald, de bestanddelen van bedreigingen onder voorwaarden als bedoeld in artikel 330 van het Strafwetboek".

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

- BEDREIGINGEN -

Art. 369bis

P.99.0481.F 5 mei 1999 AC nr. ...

Het misdrijf van niet-afgifte van een kind vereist niet dat de rechterlijke beslissing, waarin uitspraak is gedaan over de bewaring van een kind, in kracht van gewijsde is gegaan, en zelfs dat zij werd betekend; het volstaat dat zij uitvoerbaar is en dat de dader weet dat hij een beslissing van de overheid weerstaat.~

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

P.96.1292.N 20 januari 1998 AC nr. ...

Artikel 369bis Sw. beteugelt elke daad die van aard is de uitvoering te belemmeren van een gerechtelijke maatregel die ten aanzien van de minderjarige werd genomen en bestraft onder meer de onttrekking van een kind aan regelmatig omgangsrecht.~

- VERLATING VAN FAMILIE -

P.96.0938.N 2 december 1997 AC nr. ...

De tekortkoming van de ouder, aan wie de bewaring van het gemeenschappelijk kind bij rechterlijke beslissing is toevertrouwd, om zijn opvoedingsplicht te vervullen door het kind te overreden zich te schikken naar het bezoekrecht van de andere ouder, kan, in bijzondere omstandigheden die de feitenrechter dient vast te stellen, als onttrekking in de zin van artikel 369bis Strafwetboek worden beschouwd.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.95.0794.F 29 november 1995 AC nr. ...

Het misdrijf "niet-afgeven van een kind" kan hierin bestaan dat de ouder aan wie de bewaring van het kind bij rechterlijke beslissing is toevertrouwd, zijn opvoedingsplicht niet vervult die erin bestaat het kind te overtuigen zich naar het omgangsrecht van de andere ouder te schikken, behoudens bijzondere omstandigheden die de feitenrechter dient vast te stellen.~

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

Art. 37, § 3, tweede lid

P.08.1234.F 24 september 2008 AC nr. 504

Wanneer de beklaagde om een werkstraf verzoekt, moet de weigering om dergelijke straf op te leggen met redenen worden gemotiveerd die afzonderlijk staan van de redenen van de keuze van de straf en de strafmaat, als bepaald in artikel 195, tweede lid, Sv. (1). (1) Zie concl. O.M.

- STRAF - Andere straffen

P.04.0581.F 8 september 2004 AC nr. 393

Door te vermelden dat "gezien de aard en de ernst van het door eiser gepleegde misdrijf, er geen grond is om tegen hem een werkstraf uit te spreken, aangezien die maatregel van dien aard is dat eiser de ernst van zijn daden zou bagatelliseren", omkleedt het vonnis de keuze voor een geldboete boven een werkstraf regelmatig met redenen en verantwoordt die keuze wettig.

- STRAF - Andere straffen

Art. 373

P.04.0665.F 6 oktober 2004 AC nr. 458

Het geweld, dat een bestanddeel is van het misdrijf, dat in artikel 373 van het Strafwetboek strafbaar wordt gesteld, kan voortvloeien uit het feit dat het slachtoffer werd verrast en aldus, ten gevolge van de listen van de dader, in de onmogelijkheid verkeerde om zich aan de aanranding te onttrekken (1). (1) Zie Cass., 7 maart 1989, AR 1930, nr 380; BELTJENS, G., Encyclopédie du droit criminel belge, I, Brussel, 1901, p. 454.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Aanranding van de eerbaarheid veronderstelt een aantasting onder dwang van de seksuele integriteit van een levend persoon of met diens hulp, zonder dat daarvoor noodzakelijkerwijs fysiek contact is vereist (1). (1) Zie Cass., 7 jan. 1997, AR P.95.1312.N, nr 12; POUPART, J.-M., Les Novelles, Droit pénal, III, Larcier, 1972, p. 433, nr 6145.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Art. 373, eerste lid

P.11.2120.N 9 oktober 2012 AC nr. ...

Het in het eerste lid van het artikel 373 Strafwetboek bedoelde geweld of bedreiging als bestanddeel van het misdrijf aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd, sluit in dat het slachtoffer wegens fysieke dwang niet in de mogelijkheid was zich te onttrekken aan de feiten die het niet vrijwillig zou hebben geduld, of dat het wegens het onverhoeds handelen van de dader geen gelegenheid had om zich ertegen te verzetten, dan wel die feiten slechts duldde ten gevolge van een door morele dwang bij dit slachtoffer verwekte vrees voor een dreigend kwaad; het vermogen van het slachtoffer om zich te verzetten tegen het geweld of de bedreiging moet beoordeeld worden in het licht van de fysieke en mentale weerbaarheid van het slachtoffer waarbij onder meer ook de leeftijd van het slachtoffer of de gezagsrelatie tussen de dader en het slachtoffer medebepalende factoren kunnen zijn (1). (1) Zie: Cass. 7 maart 1989, AR 1930, AC 1988-1989, nr. 380 met conclusie adv.-gen. Guido D'Hoore.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Art. 375

P.08.0137.N 8 april 2008 AC nr. 213

De bepaling van artikel 375 van het Strafwetboek houdt niet in dat een penetratie volledig moet zijn om het misdrijf van verkrachting op te leveren; een poging tot penetratie die,niettegenstaande vleselijk contact,wegens onvoldoende ontwikkeling van het organisme van het slachtoffer niet slaagt, is een penetratie in de zin van deze bepaling en kan het misdrijf van verkrachting opleveren.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

P.07.0726.F 17 oktober 2007 AC nr. 488

Ontstentenis van toestemming bij het slachtoffer is een fundamenteel bestanddeel van het misdrijf verkrachting (1); instemmen met lichamelijke betrekkingen wil niet zeggen toestemmen in elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook (2). (1) Pasin., 1989, II, pp. 1373, 1375, 1391 en 1402; SCHUIND, Traité pratique de droit criminel, dl. 1, aanvull. 12, p. 350. (2) A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 2005, p. 123, nr 157; O. BASTYNS, Droit pénal et procédure pénale, Kluwer, 2006, verbo "Le viol"; contra Brussel, 5 jan. 1999, J.T., 1999, p. 627.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Art. 375, zesde lid

P.13.1860.F 26 maart 2014 AC nr. ...

Uit de beslissing om aan het feit van orale penetratie met een borst, die het slachtoffer werd opgedrongen, het karakter toe te kennen van een daad van seksuele penetratie op de persoon van een kind beneden de leeftijd van veertien jaar, volgt, als onweerlegbaar vermoeden, het gebrek aan toestemming van dat kind (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Orale penetratie met een borst, die een baby wordt opgedrongen om zijn seksuele driften te bevredigen, kan, in bepaalde omstandigheden, als verkrachting worden omschreven (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Art. 37ter

P.09.1733.F 19 mei 2010 AC nr. 347

Wanneer de beklaagde, toen hij op de hoogte werd gebracht van de draagwijdte en de toepassingsvoorwaarden van de werkstraf, ermee heeft ingestemd dat hem eventueel een dergelijke straf zou worden opgelegd, desnoods door die aan zijn handicap aan te passen, kan de rechter hem een werkstraf opleggen met de beperking dat zij ten uitvoer zal worden gelegd, rekening houdend met zijn aandoening (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, P.09.1733.F, nr. ...

- STRAF - Andere straffen

P.05.1201.N 6 december 2005 AC nr. 647

Wanneer het feit van aard is om door een correctionele straf te worden gestraft, kan de rechter de dader, als hoofdstraf, een werkstraf opleggen, die niet lager dan zesenveertig uren, noch hoger dan driehonderd uren mag zijn (1). (1) Cass., 15 sept. 2004, AR P.04.0590.F, nr 413.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.02.1530.F 12 februari 2003 AC nr. 102

Wanneer een feit tot een politiestraf of een correctionele straf leidt, kan de rechter als hoofdstraf een werkstraf opleggen; de invoering van die straf wijzigt niets aan het stelsel van de bijkomende straffen, zoals het verval van het recht tot sturen (1). (1) Zie A. JACOBS en M. DANTINNE, "La peine de travail. Commentaire de la loi du 17 avril 2002", Rev. dr. pén., 2002, blz. 825.

- STRAF - Andere straffen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 48

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.2

Art. 37ter, § 1, eerste lid

P.03.1550.F 19 mei 2004 AC nr. 267

De rechter die tot een werkstraf veroordeelt en in een geldboete voorziet als vervangende straf die van toepassing is in geval van niet-uitvoering van de werkstraf, moet een geldboete uitspreken van dezelfde aard als die van de werkstraf.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Art. 37ter, § 2

P.11.1396.F 4 januari 2012 AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

- STRAF - Andere straffen

In het geval van uitstel voor een autonome werkstraf, gaat de termijn van twaalf maanden waarbinnen die straf moet worden uitgevoerd pas in vanaf het ogenblik waarop de beslissing uitvoerbaar wordt, met andere woorden de dag waarop de beslissing die leidt tot herroeping of waarbij de herroeping wordt bevolen, zelf in kracht van gewijsde gaat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. …

- STRAF - Andere straffen

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

Art. 37ter, § 3, eerste lid

P.10.1145.F 24 november 2010 AC nr. 692

De rechter kan slechts een werkstraf uitspreken als de beklaagde daartoe, hetzij in persoon, hetzij via zijn raadsman, zijn instemming heeft gegeven; die voorwaarde is substantieel, aangezien zij met name ter fine van de tenuitvoerlegging van de straf is bepaald (1). (1) Vgl. de instemming zoals die vereist is bij de opschorting van de uitspraak van de veroordeling; Cass., 31 mei 1995, AR P.94.0968.F, AC, 1995, nr. 269; Cass., 12 nov. 1996, AR P.95.0950.N, AC, 1996, nr. 430.

- STRAF - Andere straffen

P.04.0581.F 8 september 2004 AC nr. 393

Wanneer de rechter, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de beklaagde, een werkstraf overweegt, licht de rechter, vóór de sluiting van het debat de beklaagde in over de draagwijdte van een dergelijke straf en hoort hij hem in zijn opmerkingen; geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat de inachtneming van die vormvereisten in het proces-verbaal van de rechtszitting moet worden vermeld.

- STRAF - Andere straffen

Art. 37ter, § 3, tweede lid

P.08.1234.F 24 september 2008 AC nr. 504

Wanneer de beklaagde om een werkstraf verzoekt, moet de weigering om dergelijke straf op te leggen met redenen worden gemotiveerd die afzonderlijk staan van de redenen van de keuze van de straf en de strafmaat, als bepaald in artikel 195, tweede lid, Sv. (1). (1) Zie concl. O.M.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

P.02.1530.F 12 februari 2003 AC nr. 102

De correctionele rechtbank, die in hoger beroep niet alleen het verval van het recht tot sturen met redenen omkleedt, maar ook de andere straffen die hij uitspreekt en die hij boven een werkstraf verkiest, motiveert regelmatig zijn beslissing om die werkstraf niet uit te spreken.

- STRAF - Andere straffen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

Art. 37ter, §§ 1 en 2

P.04.0590.F 15 september 2004 AC nr. 413

Wanneer een feit van die aard is dat het met een correctionele straf kan worden gestraft, kan de rechter de dader, als hoofdstraf, een werkstraf opleggen, die niet lager dan zesenveertig uren noch hoger dan driehonderd uren mag zijn (1). (1) Cass., 27 april 2004, AR P.04.0049.N, nr ... en 19 mei 2004, AR P.03.1550.F, nr ...

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Art. 380, § 1, 1° en 4°

P.09.1767.F 24 februari 2010 AC nr. 121

Het aanwerven met het oog op het plegen van prostitutie en het exploiteren daarvan, zijn verschillende handelingen die dezelfde dader kunnen worden ten laste gelegd of ten nadele van hetzelfde slachtoffer kunnen worden gepleegd.

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

Art. 380, § 1, 4°, en § 3, 1° en 2°

P.01.0791.F 24 juli 2001 AC nr. ...

Daar de W. 28 nov. 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen noch de kwalificatie noch de straf wijzigt m.b.t. de schending van het oude artikel 380bis § 1, 4°, en § 3, 1° en 2°, Sw., wordt het recht van verdediging van de beklaagde niet miskend doordat het hof van beroep hem niet heeft verzocht zich te verdedigen op grond van het nieuwe artikel 380 § 1, 4°, en § 3, 1° en 2°, Sw (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 2001, A.R. P.00.1350.F, nr. ... .

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 380bis, § 1, 1°

P.97.1353.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Het moreel bestanddeel vereist voor het bestaan van het wanbedrijf bepaald bij artikel 380bis, § 1, 1° Sw. is het bijzonder opzet andermans driften te voldoen; niet vereist is dat de dader bovendien zou handelen met de bedoeling voor zichzelf of voor anderen winst te verwerven.~

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

Het moreel bestanddeel vereist voor het bestaan van het wanbedrijf bepaald bij artikel 380bis, § 1, 1° Sw., is het bijzonder opzet andermans driften te voldoen; niet vereist is dat de dader bovendien zou handelen met de bedoeling voor zichzelf of voor anderen winst te verwerven.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 380bis, § 1, 1°, en § 4, 1°

P.00.1656.F 17 januari 2001 AC nr. ...

Uit artikel 380bis Sw. volgt dat de aanwerving van een minderjarige van meer dan zestien jaar met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie, teneinde eens anders driften te voldoen, niet als dusdanig bij wet wordt gestraft (1). (1) Zie Vandemeulebroucke, O. en Gazan, F., Rev.dr.pén., 1995, blz. 999. De W. 26 okt. 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen (B.S. 17 maart 2001, blz. 8495 tot 8510) heeft de leemte aangevuld die door bovenstaand arrest aan het licht was gebracht. Art. 14 van die wet bepaalt immers dat in artikel 380bis Sw., dat door de W. 13 april 1995 vervangen wordt en artikel 380 van dat wetboek wordt, de woorden "onder de zestien jaar" in § 4, 1° en 4°, geschrapt worden.

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

Art. 380bis, § 1, 3°

P.98.0898.N 13 april 1999 AC nr. ...

De strafrechter oordeelt in feite, mitsdien op onaantastbare wijze, en voor zover hij aan het begrip abnormaal profijt dat in de wet niet nader is omschreven zijn gebruikelijke betekenis toekent, of de verhuring van kamers met het oog op prostitutie geschiedt met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren; geen wetsbepaling legt de rechter op acht te slaan op de door de verhuurder gerealiseerde netto-winst.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

Art. 380bis, 2°, (oud), thans 380bis, § 1, 2°

P.96.0141.N 20 mei 1997 AC nr. ...

Het houden van een huis van ontucht, wanbedrijf dat strafbaar was krachtens artikel 380bis, 2°, Sw., zoals het bestond vóór de inwerkingtreding van de wet van 13 april 1995, werd door deze wet niet vervangen maar bleef ongewijzigd behouden onder het nieuwe artikel 380bis, § 1, 2° Sw.

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

Art. 380quater

P.94.0488.N 28 februari 1995 AC nr. ...

Het zich overleveren aan ontucht is zowel in feite als in rechte verschillend van het aanzetten tot ontucht door woorden, gebaren of tekens.~

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

Art. 380quinquies, § 3

P.00.1769.N 20 november 2001 AC nr. ...

Door het artikel 380quinquies, § 3, eerste en tweede lid, Strafwetboek wil de wetgever niet enkel de georganiseerde seksuele uitbuiting bestrijden, maar vooral de zedelijkheid van de minderjarigen beschermen; deze wil van de wetgever verantwoordt dat hij geen onderscheid maakt tussen prostitutie die kadert in georganiseerde seksuele uitbuiting, die op zich strafbaar is, en louter persoonlijk bedreven prostitutie, die op zich niet strafbaar is, zodat de strafbaarstelling van de in deze wetsbepalingen bedoelde reclame, ook al heeft zij enkel betrekking op louter persoonlijk bedreven prostitutie, niet in strijd is met artikel 10 EVRM (1). (1) HIRSCH, M.La traite des êtres humains. Une législation modèle pour l'Europe?", J.T. 1995, 553-564 (inz. 561).

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

Art. 383bis, § 2

P.10.2006.F 20 april 2011 AC nr. ...

Het bezit van beelden met pornografisch karakter waarbij minderjarigen betrokken zijn of worden voorgesteld, dat bij wet wordt gestraft, vereist niet dat de computergebruiker een afbeelding kan manipuleren door ze te downloaden of uit te printen, noch dat hij de afbeelding voortdurend bewaart; het feit dat de betrokkene wetens een webstek bezoekt en de beelden bekijkt, volstaat.

- OPENBARE SCHENNIS VAN DE GOEDE ZEDEN -

Art. 391bis

P.13.0637.F 9 oktober 2013 AC nr. ...

Wanneer tegen de rechterlijke beslissing waarbij de onderhoudsplichtige is veroordeeld om een uitkering tot onderhoud te betalen aan zijn echtgenoot, aan zijn bloedverwanten in de nederdalende of in de opgaande lijn, geen verzet of hoger beroep meer openstaat, gaat de strafrechtelijke bescherming van de onderhoudsgerechtigde in vanaf de uitspraak van het vonnis of van het arrest, ongeacht de betekening ervan (1). (1) Zie Cass., 27 jan. 1987, AR 942, AC 1986-87, nr. 307; A. Winants, v° Abandon de famille, in Qualifications et jurisprudence pénales, p. 13; A. Masset, "L'abandon de famille", in Les infractions, dl. 3, Les infractions contre l'ordre des familles, la moralité publique et les mineurs, Larcier, 2011, p. 322-323.

- VERLATING VAN FAMILIE -

G.11.0094.N 26 mei 2011 AC nr. ...

Een afgifte door de griffie van het Hof van Cassatie van een attest van niet-verhaal tegen een gewezen arrest waarvoor rechtsbijstand wordt gevorderd is niet vereist voor het neerleggen van een klacht wegens familieverlating (1). (1) Zie Cass. (BRB), 17 maart 2011, G.11.0029.N, www.cass.be.

- RECHTSBIJSTAND -

P.10.1286.N 25 januari 2011 AC nr. ...

Het misdrijf van verlating van familie is een voortdurend misdrijf; nieuwe veroordelingen voor verlating van familie zijn niet mogelijk wegens feiten waarvoor de onderhoudsplichtige reeds eerder werd veroordeeld (1). (1) Zie: Cass., 22 sept. 2004, AR P.04.0511.F, AC, 2004, nr. 425.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- VERLATING VAN FAMILIE -

P.09.0884.N 3 november 2009 AC nr. 634

Het feit dat het bedrag van de onderhoudsuitkering "definitief" werd begroot dan wel slechts "provisioneel", doet geen afbreuk aan de verplichting tot betaling van de onderhoudsuitkering waartoe de schuldenaar is veroordeeld volgens een rechterlijke beslissing waartegen geen verzet of hoger beroep meer openstaat op het ogenblik van de hem ten laste gelegde feiten.

- VERLATING VAN FAMILIE -

P.09.0272.F 20 mei 2009 AC nr. 332

Art. 391bis Sw. is toepasselijk op de onderhoudsplichtige die meer dan twee maanden in gebreke blijft de burgerrechtelijke beslissing uit te voeren, waartegen geen verzet of hoger beroep openstaat en waarbij hij is veroordeeld om een uitkering tot levensonderhoud te betalen, zolang hij daarvan geen intrekking heeft verkregen op grond van een nieuwe beslissing van de burgerlijke rechter (1). (1) Cass., 18 aug. 1970, AC, 1970, p. 1044, redenen.

- VERLATING VAN FAMILIE -

P.04.0511.F 22 september 2004 AC nr. 425

Het wanbedrijf verlating van familie houdt op te bestaan wanneer de dader, in overeenstemming met de rechterlijke beslissing die hem daartoe veroordeelt, het onderhoudsgeld betaalt waarvan hij verzuimde de termijnen te kwijten (1). (1) Zie Cass., 13 dec. 1977, AC 1978, 446.

- VERLATING VAN FAMILIE -

Het wanbedrijf verlating van familie houdt op te bestaan wanneer de dader, in overeenstemming met de rechterlijke beslissing die hem daartoe veroordeelt, het onderhoudsgeld betaalt waarvan hij verzuimde de termijnen te kwijten (1). (1) Zie Cass., 13 dec. 1977, AC 1978, 446.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

Het wanbedrijf verlating van familie is een voortdurend misdrijf en, bijgevolg, één enkel strafrechtelijk feit dat in zijn geheel moet worden beoordeeld (1). (1) Zie Cass., 16 mei 1989, (AC, 1988-89), AR 1659, nr 524.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- VERLATING VAN FAMILIE -

P.03.1313.N 2 maart 2004 AC nr. 113

Het begrip "uitkering tot onderhoud" bedoeld in artikel 391bis Strafwetboek, dat, onder meer, naar artikel 203bis B.W. verwijst, heeft betrekking op alle in artikel 203, Burgerlijk Wetboek, bedoelde bijdrageplichten van de ouders, zoals de betaling van het schoolgeld, dat moet gekweten worden telkens het verschuldigd is.

- VERLATING VAN FAMILIE -

P.01.0490.N 12 november 2002 AC nr. 596

Nu artikel 391bis, eerste lid, Sw. geen onderscheid maakt tussen rechterlijke beslissingen om een uitkering tot onderhoud te betalen aan de erin vermelde personen, blijft een veroordeling tot een onderhoudsuitkering voor de kinderen of een inkomstendelegatie daarvoor uitvoerbaar, ook na de echtscheiding, zolang ze niet is ingetrokken door de bevoegde rechter, tenzij de maatregel een einde had genomen door het verstrijken van de door de vrederechter vastgestelde termijn of tenzij, bij echtscheiding door onderlinge toestemming, ze is vervangen door de in artikel 1288 Gerechtelijk Wetboek bedoelde overeenkomst van de ouders betreffende onder meer ieders bijdrage in het levensonderhoud van hun kinderen (1). (1) Zie Cass., 22 okt. 1981, AC, 1981-82, nr 134.

- VERLATING VAN FAMILIE -

P.94.0331.N 3 mei 1994 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van de appelrechters die, bij de beoordeling van eisers opzet bij het zich schuldig maken aan verlating van familie, dezelfde feitelijke gegevens in aanmerking nemen als bij de beoordeling van zijn opzet om zijn onvermogen te bewerken, ook indien de strafvordering op grond van dit laatste wanbedrijf verjaard is.~

- VERLATING VAN FAMILIE -

Art. 392

P.13.1999.N 22 april 2014 AC nr. ...

Uit de bepaling van artikel 392 Strafwetboek volgt dat hij die beoogt een wel bepaald persoon te doden of letsel toe te brengen, maar door een externe oorzaak een ander doodt of letsel toebrengt, opzettelijk handelt; de omstandigheid dat hij een ander heeft getroffen dan de persoon die door hem werd beoogd, belet niet dat de dader opzettelijk heeft gehandeld in de zin van dat artikel.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Art. 398

P.94.1374.N 9 januari 1996 AC nr. ...

Deelnemen aan een sportwedstrijd verleent geen strafrechtelijke immuniteit; de spelers dragen weliswaar de risico's van het voetbalspel maar aanvaarden dit slechts binnen de perken van de regels van die sport zelve waarbij elke opzettelijke aanranding van de fysieke integriteit van de medespelers buiten de normale spelregels valt, ongeacht of die feiten niettemin onderworpen worden aan de inwendige tucht van de Voetbalbond.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Misdrijf

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

- SPORT -

Art. 4

P.14.0065.F 22 januari 2014 AC nr. ...

Aangezien samenhang geen wettelijke basis is voor de uitbreiding van de internationale strafrechtelijke bevoegdheid van België, staat het misdrijf dat door een vreemdeling op het grondgebied van het Rijk is gepleegd niet toe hem in België te vervolgen wegens misdrijven die hij in het buitenland heeft gepleegd, ook al zijn ze samenhangend of verbonden met het eerste door eenzelfde misdadig opzet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ….

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Art. 40

P.10.0150.F 2 juni 2010 AC nr. 385

De geldboeten voor de overtredingen van het Strafwetboek kunnen niet samengaan met de specifieke vervangende straf van de vervanging, door de vervallenverklaring van het recht tot sturen, van de onbetaalde geldboete, wat een vervangende straf is die artikel 69bis van de Wegverkeerswet oplegt voor de overtredingen op die wet en op de uitvoeringsbesluiten ervan.

- STRAF - Vervangende gevangenisstraf

P.98.1388.F 21 april 1999 AC nr. ...

De vervangende gevangenisstraf die voor een overtreding wordt uitgesproken mag niet meer bedragen dan drie dagen.~

- STRAF - Vervangende gevangenisstraf

Art. 400

P.95.0162.F 28 juni 1995 AC nr. ...

De graad van de blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid heeft geen invloed op het bestaan van de verzwarende omstandigheid van het misdrijf opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen, wanneer de rechter het feitelijk bestaan van die ongeschiktheid heeft vastgesteld.~

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Art. 402

P.01.1325.F 16 januari 2002 AC nr. 33

Het bij artikel 402 Sw. bestrafte misdrijf veronderstelt m.n. dat de dader het slachtoffer heeft willen schade toebrengen, zonder dat daarbij is vereist dat hij een welbepaald kwaad heeft willen veroorzaken; de beweegreden van de dader doet niet terzake (1). (1) Zie Cass., 21 dec. 1885 (Bull. en Pas., 1886, I, 26) ; NYPELS en SERVAIS, Le Code pénal belge interprété, Brussel, Bruylant, 1898, dl. III, blz. 33, nr. 4 ; BELTJENS G., Encyclopédie du Droit criminel belge, eerste dl., Brussel, Bruylant, 1901, artikel 402, nrs. 1 en 2; CONSTANT J., Manuel de Droit pénal, tweede dl., dl. II, blz. 195, nr. 1066 ; GOEDSEELS J., Commentaire du Code pénal belge, Brussel, Bruylant, 1948, dl. II, blz. 145, nr. 2445; DE NAUW A., Initiation au droit pénal spécial, nr. 533.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Art. 406

P.98.0625.F 26 mei 1999 AC nr. ...

Art. 406 Sw. straft belemmeringen van het verkeer door alle verkeers- en vervoermiddelen op de spoorweg, de weg, de binnenwateren of op zee; die bepaling is niet van toepassing op de belemmering van het verkeer door een voetganger.~

- VERKEERSBELEMMERING -

Art. 411

P.14.1320.F 19 november 2014 AC nr. 709

Het arrest, dat oordeelt dat de beklaagde zwaar moreel geweld heeft geleden, dat niet voortvloeit uit een opzettelijke daad van zijn slachtoffer maar uit een fout die door gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg is begaan, verantwoordt zijn beslissing dat de door de beklaagde opzettelijk toegebrachte slagen verschoonbaar zijn niet naar recht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ….

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

P.12.1557.F 21 november 2012 AC nr. ...

De wet meet de zwaarwichtigheid van de gewelddaden, zowel fysieke als morele, die de verschoningsgrond opleveren, niet uitsluitend af aan de hevigheid van de reactie die zij hebben veroorzaakt, maar ook aan de materiële intensiteit in verhouding tot de ernst van het uitgelokte misdrijf.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

De bodemrechter beoordeelt in feite of de gewelddaden zwaarwichtig genoeg zijn, zoals vereist bij artikel 411 van het Strafwetboek, maar het staat aan het Hof om na te gaan of de rechter uit zijn onaantastbare vaststellingen, naar recht de verschoningsgrond heeft kunnen afleiden.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

De bij artikel 411 van het Strafwetboek vereiste zware gewelddaden zijn die welke op zich reeds de vrije wil van een normaal en redelijk persoon kunnen verminderen en niet die welke alleen die uitwerking hebben gehad door de bijzondere gevoeligheid van de uitgelokte dader.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

P.11.0988.F 22 juni 2011 AC nr. ...

De ernst van de uitlokking kan niet uitsluitend beoordeeld worden in het licht van de persoonlijkheid van de uitgelokte dader ; de bij artikel 411 van het Strafwetboek vereiste zware gewelddaden zijn die welke de vrije wil van een normaal en redelijk persoon in het gedrang brengen en niet die welke alleen maar dat gevolg hadden wegens de bijzondere gevoeligheid van de uitgelokte dader (1). (1) Zie J. PRADEL, Droit pénal, dl. I, Introduction générale, 7de uitg., Parijs, 1989, p. 598, nr. 600 ; A. DELANNAY, Les homicides et lésions corporelles volontaires, in "Les infractions", band 2, "Les infractions contre les personnes", Larcier, 2010, p. 349 ; O. BASTYNS, La provocation: évaluation jurisprudentielle et doctrinale d'une cause d'excuse, in "Actualités du droit pénal", Brussel, Bruylant, 2009, nr. 19, p. 89.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

De wet meet de ernst van de gewelddaden waarvoor een verschoningsgrond is aangenomen, ongeacht of dat geweld fysiek of verbaal is, niet alleen af aan de hevigheid van de reactie die de gewelddaden hebben veroorzaakt, maar ook aan de zwaarte van de concrete feiten, in verhouding tot de ernst van het uitgelokte misdrijf.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

De bodemrechter beoordeelt in feite of de gewelddaden het bij artikel 411 van het Strafwetboek vereiste ernstig karakter hebben ; het staat evenwel aan het Hof om na te gaan of de rechter uit zijn feitelijke vaststellingen de verschoningsgrond naar recht heeft kunnen afleiden.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

P.10.0515.F 9 juni 2010 AC nr. 405

In tegenstelling tot de in artikel 71 Sw. bedoelde grond van niet-toerekenbaarheid, veronderstelt de verschoningsgrond uitlokking, dat de vrije wil van de dader wel gewijzigd was doch niet uitgeschakeld (1). (1) F. TULKENS en M. VAN DE KERCHOVE, Introduction au droit pénal, Waterloo, Kluwer, 2007, p. 564; Oliviers BASTYNS, "La provocation: évolution jurisprudentielle et doctrinale d'une cause d'excuse", in Actualités du droit pénal, Brussel, Bruylant, 2009, p. 91.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

P.05.0291.F 7 september 2005 AC nr. 413

In de regel, dienen de zware gewelddaden die ter verschoning van een moord in aanmerking komen door het slachtoffer van de doodslag te zijn aangewend; toch moet de verschoning eveneens worden aangenomen wanneer de dader van de doodslag de aanstoker van die gewelddaden die bij het plegen ervan getuige was, heeft gedood (1). (1) NYPELS en SERVAIS, "Le Code pénal belge interprété principalement au point de vue de la pratique", Brussel, dl. III, 1898, p. 58-61, nr 13; CONSTANT J, Précis de Droit pénal, 1975, p. 410, nr 396.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Art. 416

P.12.1776.N 28 januari 2014 AC nr. ...

Wanneer ter rechtvaardiging van doodslag, verwondingen of slagen, wettige verdediging wordt aangevoerd, oordeelt de rechter in feite, mitsdien onaantastbaar over de ernst en de actualiteit van de onrechtmatige aanranding alsook over de noodzaak en de evenredigheid van het verweer, op grond van de feitelijke omstandigheden en rekening houdende met de reacties die de aangerande persoon redelijk kon of moest hebben (1). (1) Cass. 12 juni 2002, AR P.02.0358.F, AC 2002, nr. 353; Cass. 19 april 2006, AR P.06.0018.F, AC 2006, nr. 221 met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.07.0015.F 18 april 2007 AC nr. 189

Er is wettige verdediging wanneer iemand, die niet in de mogelijkheid verkeert om een ernstige en ogenblikkelijke aanranding tegen zijn persoon of tegen een derde te ontwijken, anders dan door het misdrijf te plegen, zich op een evenredige manier tegen die onrechtmatige aanval verweert (1). (1) Cass., 19 april 2006, AR P.06.0018.F, nr ..., met concl. adv.-gen. D. VANDERMEERSCH, Rev.dr.pén., 2006, p. 932.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

Wanneer wettige verdediging wordt aangevoerd, toetst de rechter met name of de doodslag, de verwondingen of de slagen een verweer waren, of dit noodzakelijk was en of het in verhouding stond tot de aanranding; hij steunt aldus op de feitelijke omstandigheden, rekening houdende met de reacties die de aangerande persoon redelijk kon en moest hebben (1). (1) Cass., 19 april 2006, AR P.06.0018.F, nr ..., met concl. adv.-gen. D. VANDERMEERSCH, Pas., 2006, nr ...

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.02.0358.F 12 juni 2002 AC nr. 353

Wanneer ter rechtvaardiging wettige verdediging wordt aangevoerd, oordeelt de bodemrechter op onaantastbare wijze over de ernst en de actualiteit van de onrechtmatige aanranding alsook over de noodzaak en de evenredigheid van het verweer, op grond van de feitelijke omstandigheden en rekening houdende met de reacties die de aangerande persoon redelijk kon of moest hebben (1). (1) Cass., 28 feb. 1989, A.R. 2525, nr. 364; 22 jan. 1991, A.R. 4213, nr. 265; 29 sept. 1998, A.R. P.98.0466.F, nr. 418.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

De verdediging die de grenzen van de redelijke noodzaak te boven gaat, kan niet worden beschouwd als een noodzakelijke verdediging; de verdediging en de aanranding moeten in verhouding tot elkaar staan (1). (1) Zie Cass., 23 dec. 1986, A.R. 462, nr. 254; 29 sept. 1998, A.R. P.98.0466.F, nr. 418.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

P.00.0548.N 20 november 2001 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening tegen een beslissing waarbij de beklaagde uitgenodigd wordt zich te verdedigen tegen een gewijzigde kwalificatie en waarbij de zaak uitgesteld wordt om hem toe te laten te antwoorden op de conclusie van de burgerlijke partij, nu die beslissing geen geschil in feite of in rechte heeft beslecht, maar enkel een maatregel van inwendige aard is, waartegen krachtens artikel 1046 Gerechtelijk Wetboek geen cassatieberoep openstaat (1). (1) Zie Cass., 5 april 1989, AR 7449, nr 433 met noot R.D.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.98.0466.F 29 september 1998 AC nr. ...

De feitenrechter stelt in feite vast of de door een dader van opzettelijke slagen aangevoerde daad van verdediging de perken van de ogenblikkelijke noodzaak van de verdediging van zichzelf of van een ander te buiten gaat en of zij in verhouding staat tot het af te weren gevaar.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Art. 417

P.02.0358.F 12 juni 2002 AC nr. 353

De bodemrechter oordeelt in feite of de doodslag is gepleegd bij het afweren van de beklimming of de braak van een huis (1). (1) Zie Cass., 23 juni 1969 (Cass., 1969, 1054).

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

De bodemrechter oordeelt in feite of de doodslag is gepleegd bij het afweren van de beklimming of de braak van een huis (1). (1) Zie Cass., 23 juni 1969 (Cass., 1969, 1054).

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Art. 417bis, 1°

P.10.0641.F 1 december 2010 AC nr. 705

Het morele bestanddeel dat voor het misdrijf foltering is vereist behoort tot het algemene opzet (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 2009, AR P.08.1776.F, AC, 2009, nr. 92. Er dient opgemerkt dat het O.M. concludeerde tot verwerping en dat zijn conclusie in overeenstemming is met het arrest van het Hof, wat het middel betreft dat is samengevat. Het O.M. concludeerde daarentegen tot verwerping van het eerste, niet gepubliceerde middel, om gedeeltelijk andere redenen dan die van het Hof.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

P.08.1776.F 4 februari 2009 AC nr. 92

De tenlastelegging foltering hangt niet af van de veelheid van de feiten, noch van het voortduren ervan in de tijd; de wet straft autonoom gewelddaden die gekenmerkt worden door de ernst van de handeling, in zoverre deze getuigt van volledig misprijzen voor het individu en de hevigheid van het opzettelijk aan het slachtoffer toegebrachte leed (1). (1) Zie Gedr.St., Kamer, 2001-2002, DOC 50 1387/001, Memorie van toelichting, nr. 23, p. 9 en 10, en Gedr.St., Kamer, 2001-2002, DOC 50 1387/006, p. 12.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Art. 418

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Het gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg bedoeld in artikel 418 van het Strafwetboek, houdt alle mogelijke fouten in, hoe licht ook (1). (1) Cass. 12 sept. 2007, AR P.07.0804.F, AC 2007, nr. 402.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

P.00.1303.N 20 maart 2001 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de burgerlijke partij, gericht tegen een in de Bondsrepubliek Duitsland wonende verweerder, als geen stuk werd neergelegd waaruit blijkt dat de voorzitter van het Landgericht of Amtsgericht, in het rechtsgebied waarvan degene voor wie de akte van betekening is bestemd zich bevindt, de aan de geadresseerde te overhandigen akte heeft ontvangen (1). (1) Zie cass., 27 april 1999, A.R. nr P.97.0214.N (AC 1999, nr 240); cass., 8 juni 1988, A.R. nr 6644 (AC 1987-1988, nr 615).

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 42

P.05.1372.N 10 januari 2006 AC nr. 27

Er staat geen onmiddellijk cassatieberoep open tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat oordeelt over de vraag of in beslag genomen goederen al dan niet in aanmerking komen voor een verbeurdverklaring op grond van artikel 42 Strafwetboek, en aldus geen uitspraak doet over de regelmatigheid van de onderzoeksmaatregel maar enkel over de gegrondheid ervan (1). (1) Cass., 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr 299.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.00.1100.N 19 februari 2002 AC nr. 117

De officieren van gerechtelijke politie die een regelmatige huiszoeking of zoeking verrichten, moeten alles wat èèn van de in artikel 42 Strafwetboek bedoelde zaken schijnt uit te maken en alles wat kan dienen om de waarheid aan de dag te brengen, in beslag nemen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.01.0582.F 5 september 2001 AC nr. ...

De bepalingen van het Sw. betreffende de verbeurdverklaring zijn niet van toepassing op jachtmisdrijven (1). (1) Cass., 23 mei 1966 (Bull. en Pas., I, 1192) ; R.P.D.B., I°, Chasse, nr. 194.

- STRAF - Andere straffen

- JACHT -

P.98.0947.F 19 november 1998 AC nr. ...

Om de beklaagde te veroordelen tot een verbeurdverklaring die de eerste rechter niet heeft uitgesproken, dient het hof van beroep uitspraak te doen met eenparigheid van stemmen en zulks in zijn arrest vast te stellen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 42, 1°

P.14.0914.F 10 december 2014 AC nr. 775

Aan de verplichte verbeurdverklaring van de zaak die gediend heeft tot het plegen van het misdrijf is de voorwaarde verbonden dat zij eigendom is van de veroordeelde; door het vermogen van de rechtspersoon, die een eigen rechtspersoonlijkheid heeft die niet met die van haar zaakvoerder samenvalt, gelijk te stellen aan diens vermogen, hebben de rechters in hoger beroep niet naar recht kunnen beslissen het voertuig verbeurd te verklaren dat voor die zaakvoerder gediend heeft tot het plegen van het misdrijf opzettelijke slagen en verwondingen, op grond dat, aangezien die rechtspersoon een eenpersoonsvennootschap is waarvan de veroordeelde zaakvoerder was, hij de facto eigenaar was van het voertuig.

- EIGENDOM -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Hoewel de rechter op onaantastbare wijze de feiten vaststelt waaruit hij afleidt dat de veroordeelde aan de voorwaarde van eigendom voldoet om de verbeurdverklaring te bevelen van de zaak die gediend heeft tot het plegen van het misdrijf, toetst het Hof evenwel of hij uit zijn vaststellingen die beslissing wettig heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie Cass. 2 oktober 1973, AC 1974, p. 123.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.11.0927.F 15 juni 2011 AC nr. ...

Noch artikel 20.4 van het Europees Verdrag betreffende uitlevering, gedaan te Parijs op 13 december 1957, noch artikel 42, 1°, van het Strafwetboek, noch artikel 11, vierde lid, van de Uitleveringswet van 15 maart 1874, verplichten het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over een verzoek tot uitlevering van roerende zaken, om de overdracht te weigeren van de voorwerpen die alleen in beslag zijn genomen omdat een derde bezitter er belang bij heeft dat zij de grens niet overschrijden.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.09.0845.F 16 september 2009 AC nr. 505

Wanneer de zaken die verbeurd kunnen worden verklaard toebehoren aan meerdere eigenaars tezamen, waarvan er één wordt vervolgd, dient de verbeurdverklaring te worden uitgesproken van de zaken die tot het plegen van het misdrijf hebben gediend, daar de wetgever niet vereist dat de veroordeelde de enige eigenaar van de voorwerpen of de werktuigen van het misdrijf is.

- STRAF - Andere straffen

P.99.1189.F 12 januari 2000 AC nr. ...

De beslissing die, in strafzaken, de bijzondere verbeurdverklaring beveelt, is niet naar recht verantwoord, als zij niet vaststelt dat de zaken die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van het misdrijf, het eigendom van de veroordeelde zijn.

- STRAF - Andere straffen

P.97.1120.F 24 juni 1998 AC nr. ...

De beslissing waarbij, in strafzaken, met toepassing van artikel 42 Sw., de bijzondere verbeurdverklaring uitgesproken wordt, zonder dat daarbij vastgesteld wordt dat voldaan is aan de bij wet vereiste voorwaarden en, bijgevolg, zonder dat de beklaagde genoemd wordt aan wie zij die straf oplegt, is niet naar recht verantwoord en schendt het algemeen beginsel van het persoonlijk karakter van de straffen.

- STRAF - Andere straffen

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Art. 42, 3°

P.13.1970.N 14 oktober 2014 AC nr. 604

De rechter beslist in feite of een vermogensvoordeel waarop de bijzondere verbeurdverklaring wordt toegepast, rechtstreeks uit een misdrijf werd verkregen en het staat aan hem om dit voordeel te bepalen; het Hof onderzoekt evenwel of de rechter op grond van zijn onaantastbare beoordeling het wettelijk begrip vermogensvoordeel niet heeft miskend (1). (1) Cass. 27 september 2006, AR P.06.0739.F, AC 2006, nr. 441 met conclusie adv.-gen. VANDERMEERSCH; zie: Cass. 17 december 2013, AR P.13.1354.N, AC 2013, nr. 690.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.14.1127.F 8 oktober 2014 AC nr. 585

De borgsom die door een aangehouden inverdenkinggestelde of voor diens rekening in de Deposito- en Consignatiekas is gestort na een met toepassing van artikel 35, §4, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis gewezen beslissing, wordt geacht aan die inverdenkinggestelde toe te behoren; onverminderd de rechten van derden kan zij worden verbeurdverklaard indien de voorwaarden verenigd zijn waaronder die straf kan worden uitgesproken (1). (1) Zie Cass. 28 juni 2007, AR C.02.0173.F, AC 2007, nr. 366; Henri-D. Bosly, Damien Vandermeersch en Marie-Aude Beernaert, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitgave, p. 852.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- BORGTOCHT -

P.11.0938.N 10 januari 2012 AC nr. ...

Een vermogensvoordeel is uit het misdrijf verkregen indien er een causaal verband bestaat tussen dit misdrijf en het vermogensvoordeel; een eventueel causaal verband tussen dit vermogensvoordeel en een latere verrichting doet het causaal verband tussen dit vermogensvoordeel en het voordien gepleegde misdrijf niet verdwijnen (1). (1) Cass. 18 okt. 2011, AR P.11.0201.N, AC, 2011, nr. 555.

- STRAF - Andere straffen

P.11.0201.N 18 oktober 2011 AC nr. ...

Een vermogensvoordeel is uit het misdrijf verkregen indien er een causaal verband bestaat tussen dit misdrijf en het vermogensvoordeel; een eventueel rechtstreeks causaal verband tussen het vermogenvoordeel met een latere verrichting doet het causaal verband tussen dit vermogensvoordeel en het voordien gepleegde misdrijf niet verdwijnen.

- STRAF - Andere straffen

P.08.1748.N 21 april 2009 AC nr. 261

De rechter dient bij de begroting van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen, geen aftrek te doen van de kosten die verbonden zijn aan de realisatie van het misdrijf, ook al wordt de beklaagde veroordeeld tot betaling van die kosten als schadevergoeding aan de burgerlijke partij (1). (1) Zie: Cass., 29 mei 2001, AR P.00.1434.N, AC, 2001, nr 316.

- STRAF - Andere straffen

C.02.0173.F 28 juni 2007 AC nr. 366

Door de verbeurdverklaring van een geïndividualiseerd geldbedrag wordt de Staat schuldeiser van dat bedrag, zonder dat een maatregel van tenuitvoerlegging noodzakelijk is om de beschikking ervan aan de veroordeelde te onttrekken (1). (1) Zie conclusie O.M. in Pas., 2007, nr. ...

- STRAF - Andere straffen

Verbeurdverklaring is een straf die erin bestaat de verbeurdverklaarde zaak gezagshalve te onttrekken aan het vermogen van de veroordeelde.

- STRAF - Andere straffen

C.06.0134.N 2 maart 2007 AC nr. 123

Wanneer de Belgische strafrechter rechtsmacht heeft met betrekking tot een bepaald misdrijf en hij dit bewezen verklaart kan hij de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensbestanddelen toepassen, ook wanneer ze zich buiten het Belgisch grondgebied bevinden en al was die mogelijkheid niet uitdrukkelijk voorzien voor de invoeging van artikel 43ter in het Strafwetboek (1). (1) Zie J. Rozie, Voordeelsontneming, Intersentia, Antwerpen-Oxford, nr 150; G. Stessens, De nationale en internationale bestrijding van het witwassen, Intersentia, Antwerpen-Groningen, nrs 1197-1198; D. Vandermeersch, La loi du 20 mai 1997 sur la cooperation internationale en ce qui concerne l'exécution de saisies et de confiscations - L'introduction en droit belge de la saisie immobilière pénale, R.D.P., 1997, 691 e.v., (699); G. Stessens, De wet van 20 juli 1997 betreffende de internationale samenwerking inzake tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen: een kritisch onderzoek, R.W., 1997-1998, 1273 e.v., (1277-1278); J. Spreutels, Blanchiment des capitaux et fraude communautaire, in "De juridische bescherming van de financiële belangen van de Europese gemeenschappen", F. Tulkens, C. Van Den Wyngaert, I. Verougstraete (ed.), Maklu, 1992, 158 en 160.

- STRAF - Andere straffen

P.06.0739.F 27 september 2006 AC nr. 441

De rechter beslist in feite of een vermogensvoordeel waarop de bijzondere verbeurdverklaring wordt toegepast, rechtstreeks uit een misdrijf werd verkregen en het staat aan hem om dit voordeel te ramen; het Hof onderzoekt of de rechter op grond van zijn onaantastbare beoordeling het wettelijk begrip vermogensvoordeel niet heeft miskend (1). (1) Zie concl. O.M. in AC, 2006, nr ...

- STRAF - Andere straffen

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

P.00.1434.N 29 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer de rechter in toepassing van artikel 42, 3°, Sw. de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen begroot, dient hij geen aftrek te doen van de kosten die verbonden zijn aan de realisatie van het misdrijf (1). (1) Cass. 18 februari 1997, A.R. P.96.0295.N, nr 93.

- STRAF - Andere straffen

P.00.0296.N 16 mei 2000 AC nr. ...

Wanneer uit de stukken van de rechtspleging voor de kamer van inbeschuldigingstelling, met name de vordering en conclusies van het openbaar ministerie en de conclusies van eiseres blijkt dat de betwisting enkel ging om de vraag of de in beslag genomen goederen in feite al dan niet in aanmerking kwamen voor een eventuele verbeurdverklaring op grond van artikel 42, 3, Strafwetboek, spreekt het arrest, dat uitsluitend oordeelt dat de in beslaggenomen goederen in aanmerking komen voor een verbeurdverklaring op grond van artikel 42, 3, Strafwetboek, zich niet uit over de regelmatigheid van de onderzoekshandeling van het beslag en is de voorziening niet ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.99.1664.N 15 februari 2000 AC nr. ...

De procureur des Konings en de onderzoeksrechter kunnen de goederen en waarden die in de plaats zijn gesteld van vermogensvoordelen en de inkomsten uit deze belegde voordelen in beslag nemen zonder dat is vereist dat het bewijs wordt geleverd dat deze beantwoorden aan de in artikel 42, 3 Sw. bepaalde voorwaarden, nu voldoende is dat er dienaangaande aanwijzingen bestaan.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BESLAG - Allerlei

P.98.0898.N 13 april 1999 AC nr. ...

De strafrechter oordeelt in feite, mitsdien op onaantastbare wijze, dat een vermogensvoordeel waarop de bijzondere verbeurdverklaring wordt toegepast, rechtstreeks uit een misdrijf is verkregen.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- STRAF - Andere straffen

P.96.0295.N 18 februari 1997 AC nr. ...

Wanneer de rechter in toepassing van artikel 42, 3°, Sw. de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen begroot, dient hij geen aftrek te doen van de kosten die verbonden zijn aan de realisatie van het misdrijf.~

- STRAF - Andere straffen

Art. 420bis

P.06.0094.N 7 maart 2006 AC nr. 131

Artikel 38, § 2, vijfde en zesde lid, Wegverkeerswet dat bepaalt dat indien de rechter tegelijkertijd veroordeelt wegens een overtreding van artikel 420bis van het Strafwetboek en wegens een overtreding van de artikelen 36 of 37bis, § 2, Wegverkeerswet, het verval van het recht tot sturen zal worden uitgesproken voor een periode van tenminste 6 maanden en het herstel in het recht tot sturen afhankelijk is van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bepaalt in artikel 38, § 3, eerste lid, Wegverkeerswet, betekent dat het bedoelde rijverbod slechts kan worden opgelegd indien de rechter wegens de overtreding van die inbreuken slechts één straf uitspreekt.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

Art. 421

P.98.1053.F 31 augustus 1998 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde die zich op het ogenblik van zijn veroordeling tot een vrijheidsstraf in voorlopige hechtenis bevindt, ontsnapt na cassatieberoep te hebben ingesteld waarover nog geen uitspraak is gedaan, moet zijn voorziening, in zoverre zij gericht is tegen de beslissing op de tegen hem ingestelde strafvordering, als niet ontvankelijk worden aangemerkt.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Art. 422bis

P.11.1190.F 1 februari 2012 AC nr. ...

- MISDRIJF - Allerlei

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Art. 425

P.11.0901.F 19 oktober 2011 AC nr. ...

Het misdrijf dat erin bestaat om een minderjarige opzettelijk voedsel of verzorging te onthouden, in dusdanige mate dat zijn gezondheid in gevaar wordt gebracht, vereist geen schuldig verzuim door nalatigheid maar wel opzettelijk niet handelen waardoor het kwaad dat voortvloeit uit de onthouding van voedsel of verzorging wordt veroorzaakt (1). (1) Zie A. DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, Kluwer, p. 319-320, nr. 549.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- KIND -

Art. 432

P.08.1594.F 25 februari 2009 AC nr. 154

Schuld aan het niet afgeven van een kind vereist geen voorafgaand overleg tussen de rechthebbende en de verschuldigde van het opvangrecht, wat de wijze van uitoefening van dat recht betreft; het volstaat dat die wijze werd vastgelegd door of krachtens de gerechtelijke beslissing waarbij het werd toegekend en ter kennis is gebracht van de ouder die zich ernaar moet schikken.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

Art. 432 Sw. stelt iedere daad strafbaar die de uitvoering kan belemmeren van een ten aanzien van de minderjarige genomen gerechtelijke maatregel en bestraft onder meer de onttrekking van een kind aan het regelmatig toegekende opvangrecht (1). (1) Zie Cass., 20 jan. 1998, AR P.96.1292.N, AC, 1998, nr 36.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

Het misdrijf niet afgeven van een kind vereist alleen, wat het morele bestanddeel betreft, dat degene die het materiële feit pleegt, beseft dat hij de uitvoering van een beslissing van de overheid belemmert (1). (1) Zie Cass., 6 feb. 1987, AR 800, AC, 1986-1987, nr 336.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

Art. 432, § 2 en § 3

P.11.0098.N 31 mei 2011 AC nr. ...

Het voor onbestaande houden van de beslissing van de voorzitter zetelend in kortgeding is een civielrechtelijk gegeven dat in het kader van de autonome afhandeling van de strafvordering niet afdoet aan het misdrijf van niet-afgifte van het kind wanneer vaststaat dat ten tijde van de telastgelegde periode een uitvoerbare rechterlijke beslissing bestond, die een bevel tot afgifte van het kind inhield (1). (1) Zie Cass. 5 mei 1999, AR P.99.0481.F, AC, 1999, nr. 263, en Cass. 20 maart 1991, AR nr. 8702, AC, nr. 386.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

Art. 433quinquies, § 1, 3°

P.14.0955.F 8 oktober 2014 AC nr. 583

De werving van een persoon met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, levert het misdrijf mensenhandel op; bij ontstentenis van een wettelijke definitie of van uitleg in de voorbereidende werkzaamheden, dient de term werving in zijn normale betekenis te worden begrepen; die houdt niet in dat de aangeworven persoon daartoe moet worden aangezocht.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MENSENHANDEL -

De werving van een persoon met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, is alleen strafbaar als de vervolgde persoon heeft gehandeld met als doel het slachtoffer aan het werk te zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid (1). (1) Charles-Éric Clesse en Frédéric Lugentz, La traite des êtres humains, in Les Infractions, dl. 2, Les infractions contre les personnes, Larcier, 2010, p. 607.

- MENSENHANDEL -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 434

P.11.1339.F 25 april 2012 AC nr. ...

Hij die zich bewust is van het objectief wederrechtelijk karakter van vrijheidsberoving die op zodanige wijze plaatsvindt dat zijn daad een willekeurig karakter krijgt, maakt zich schuldig aan willekeurige vrijheidsberoving (1). (1) A. DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, Waterloo, Kluwer, 2008, p. 343.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 43bis

P.08.1268.N 16 december 2008 AC nr. 735

De schriftelijke vordering tot verbeurdverklaring dient enkel voorafgaand aan het vonnis of arrest aan de rechtspleging te zijn toegevoegd, zodanig dat de beklaagde ervan kennis kan nemen en zich ertegen kan verdedigen; het staat de rechter na te gaan of dit in feite is gebeurd, waarbij het Hof enkel toetst of de feitelijke gegevens waarop de rechter zijn oordeel ter zake steunt, dit oordeel kunnen schragen.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- STRAF - Andere straffen

- STRAF - Andere straffen

P.08.0280.N 23 september 2008 AC nr. 495

De strafrechter vermag niet de bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen te bevelen, indien niet blijkt dat na de uitvoering van het bevolen bijzonder onderzoek, het openbaar ministerie de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen regelmatig heeft gevorderd (1). (1) Zie Cass., 17 juni 2003, AR P.03.0611.N, AC, 2003, nr. 357.

- STRAF - Andere straffen

P.06.1086.N 28 november 2006 AC nr. 605

De verbeurdverklaring is geen bestanddeel van de hoofdstraf, zodat de onwettigheid ervan enkel de verbeurdverklaring zelf aantast (1). (1) Cass., 21 maart 1989, AR 3181, nr 417; 27 maart 1990, AR 3602, nr 452; 5 maart 2002, AR P.01.1431.N, nr 158.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.01.1431.N 5 maart 2002 AC nr. 158

De verbeurdverklaring is geen bestanddeel van de hoofdstraf, zodat de onwettigheid ervan enkel de verbeurdverklaring zelf aantast (1). (1) Cass., 21 maart 1989, AR 3181, nr 417; 27 maart 1990, AR 3602, nr 452.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Onwettig is de beslissing waarbij een bijzondere verbeurdverklaring wordt uitgesproken zonder opgave van de redenen waarom die bijkomende straf is gekozen (1). (1) Zie Cass., 9 nov. 1988, AR 6941, nr 142; 18 sept. 1991, AR 9365, nr 34; 31 maart 1992, AR 5098, nr 410; DE SWAEF, M.De bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen uit misdrijven", R.W. 1990-91, 491, nr 7.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Art. 43bis, derde lid

P.14.0280.N 10 juni 2014 AC nr. ...

Anders dan de teruggave, dewelke een burgerrechtelijke maatregel met zakenrechtelijke werking is die de rechter in geval van veroordeling verplicht dient te bevelen, is de verbeurdverklaring met toewijzing van verbeurdverklaarde zaken een straf die de burgerlijke partij aan wie de zaken werden toegewezen, een burgerrechtelijk vorderingsrecht verleent tot afgifte van de toegewezen bedragen of de opbrengst van de toegewezen zaken vanwege de Domeinen, die krachtens artikel 197bis Wetboek van Strafvordering deze straf ten uitvoer leggen; de rechter kan, maar moet niet de toewijzing van de bedoelde zaken bevelen, ongeacht of die zaken overeenstemmen met de schade van de burgerlijke partij.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.06.1673.F 9 mei 2007 AC nr. 239

De eerbiediging van het recht van verdediging van de beklaagde kan niet tot gevolg hebben dat de burgerlijke partij uit het debat wordt geweerd over de verbeurdverklaring van de rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen en de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld of het equivalent ervan vormen, vermits de verbeurdverklaring, die overigens facultatief is, betrekking heeft op voordelen, goederen of waarden die hem mogelijkerwijs kunnen toekomen en de raming ervan de mate bepaalt waarin de vorderingen tot teruggave en toewijzing kunnen worden ingewilligd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- STRAF - Andere straffen

Art. 43quater

P.14.1234.F 15 oktober 2014 AC nr. 611

De wet van 19 december 2002 tot uitbreiding van de mogelijkheden tot inbeslagneming en verbeurdverklaring in strafzaken, die een artikel 43quater in het Strafwetboek heeft ingevoegd, voorziet in een bijkomende facultatieve verbeurdverklaring in geval van veroordeling wegens met name corruptie of witwassen, wanneer de veroordeelde over een relevante periode verdere vermogensvoordelen heeft ontvangen terwijl er ernstige en concrete aanwijzingen zijn dat die voortvloeien uit het misdrijf waarvoor hij werd veroordeeld of uit identieke feiten en de veroordeelde het tegendeel niet geloofwaardig heeft kunnen maken; als relevante periode wordt aanzien de periode van vijf jaar voorafgaand aan de inverdenkingstelling van de persoon tot de datum van de uitspraak; één enkele daad van corruptie of witwassen gepleegd na 24 februari 2003, datum van inwerkingtreding van de wet, volstaat om vijf jaar te kunnen teruggaan vanaf de datum van de inverdenkingstelling.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

P.10.1836.N 3 september 2013 AC nr. ...

De door artikelen 44 Strafwetboek en 161 Wetboek van Strafvordering bedoelde teruggave houdt, naast het louter teruggeven van goederen die aan de eigenaar werden ontnomen en die in handen van het gerecht zijn gekomen, elke maatregel in die beoogt de materiële gevolgen van het bewezen verklaarde misdrijf teniet te doen, met als doel het herstel van de feitelijke toestand zoals die bestond vóór het plegen van het bewezen verklaarde misdrijf en dus de vrijwaring van het algemeen belang.

- MISDRIJF - Allerlei

De omstandigheid dat op het onroerend goed, waarvan de strafrechter de teruggave beveelt, sinds de verkoop ervan ten voordele van derden te goeder trouw zakelijke rechten zoals hypothecaire rechten werden gevestigd, belet die strafrechter niet de koopovereenkomst nietig te verklaren, welke nietigheid retroactief werkt.

- MISDRIJF - Allerlei

- KOOP -

De rechter oordeelt bij het bevelen van de teruggave op grond van artikel 44 Strafwetboek en artikel 161 Wetboek van Strafvordering onaantastbaar over de maatregelen die noodzakelijk zijn om de materiële gevolgen van het bewezen verklaarde misdrijf teniet te doen, met als doel het herstel van de feitelijke toestand zoals die bestond vóór het plegen van het bewezen verklaarde misdrijf.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- MISDRIJF - Allerlei

Hoewel van burgerrechtelijke aard, beveelt de strafrechter ambtshalve of op vordering van het openbaar ministerie de teruggave vermits zij de openbare orde raakt; het feit dat de teruggave als vorm van herstel ook voor de burgerlijke rechter kan worden gevorderd, doet hieraan geen afbreuk.

- MISDRIJF - Allerlei

Indien een overeenkomst door een misdrijf werd verkregen en deze overeenkomst bijgevolg geen effect mag sorteren, kan de teruggave bestaan in een door de strafrechter uit te spreken nietigverklaring van die overeenkomst, welke retroactief werkt.

- OVEREENKOMST - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

Ook de strafrechter op derdenverzet oordeelt bij het bevelen van de teruggave op grond van artikel 44 Strafwetboek en artikel 161 Wetboek van Strafvordering onaantastbaar over de maatregelen die noodzakelijk zijn om de materiële gevolgen van het bewezen verklaarde misdrijf teniet te doen, met als doel het herstel van de feitelijke toestand zoals die bestond vóór het plegen van het bewezen verklaarde misdrijf.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- DERDENVERZET -

- MISDRIJF - Allerlei

Uit de omstandigheid dat een derde die zich benadeeld acht door de beslissing tot teruggave, tegen die beslissing derdenverzet kan doen bij de strafrechter, volgt enkel dat de strafrechter binnen de grenzen van dit derdenverzet de wettigheid en de gepastheid dient te onderzoeken van de bevolen teruggave en niet dat de strafrechter op derdenverzet slechts die teruggave mag bevelen die de rechten van derden onaangetast laat.

- MISDRIJF - Allerlei

- DERDENVERZET -

P.06.1299.F 13 december 2006 AC nr. 649

Wanneer het strafgerecht beslist dat een telastlegging niet bewezen is, moet het geen uitspraak doen over de teruggave van de in beslag genomen voorwerpen (1). (Impliciete oplossing). (1) Cass., 11 dec. 1985, AR 4530, nr 249. De eiser werd door de correctionele rechtbank veroordeeld wegens, met name, heling van twee mobiele telefoons. In hoger beroep had het hof van beroep hem van die telastlegging vrijgesproken en de veroordeling wegens de overige feiten die de eiser waren ten laste gelegd bevestigd. De appelrechters hadden evenwel de teruggave niet bevolen van de mobiele telefoons die tijdens het strafrechtelijk onderzoek in beslag waren genomen. Tot staving van het cassatieberoep dat hij tegen dit arrest heeft ingesteld, verweet de eiser de appelrechters dat zij de voormelde voorwerpen niet hadden teruggegeven. Aangezien het cassatieberoep tegen de beslissing tot vrijspraak, bij gebrek aan belang voor de eiser, niet ontvankelijk is, heeft het Hof geoordeeld dat die grief niet diende te worden onderzocht omdat hij geen verband hield met de ontvankelijkheid van het cassatieberoep.

- TERUGGAVE VAN OVERTUIGINGSSTUKKEN -

- BESLAG - Allerlei

P.06.0100.N 2 mei 2006 AC nr. 251

De in artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999 bedoelde herstelmaatregelen hebben een civielrechtelijk karakter; als bijzondere vorm van vergoeding of teruggave strekken zij ertoe een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad (1). (1) Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, met concl. van proc.-gen. DE SWAEF.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.05.0829.N 15 november 2005 AC nr. 594

De verwijdering van de wederrechterlijk gestorte afval, als vorm van teruggave zoals bedoeld door artikel 44 Strafwetboek en artikel 161 Wetboek van Strafvordering, is een maatregel in het algemeen belang die, door het teniet doen van de materiële gevolgen van het misdrijf, ertoe strekt te verhinderen dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem begane overtreding behoudt; een reeds gedeeltelijk uitgevoerde sanering op bevel van het Bestuur kan de verdere verwijdering tot aan het volledig herstel niet verhinderen (1). (1) De verwijzing in het arrest naar de artikelen 146 en 149 Wetboek van Strafvordering in plaats van naar het artikel 161 Wetboek van Strafvordering lijkt op een materiële vergissing te berusten.

- MILIEURECHT -

Art. 442bis

P.13.1270.N 29 oktober 2013 AC nr. ...

De omstandigheid dat belaging een ernstige verstoring van de rust van een of meerdere bepaalde personen veronderstelt, sluit niet uit dat die ernstige rustverstoring van die personen kan worden gerealiseerd door de verspreiding via het internet van commentaar over die personen of hun naaste omgeving.

- MISDRIJF - Allerlei

De omstandigheid dat belaging een ernstige verstoring van de rust van een of meerdere bepaalde personen veronderstelt, sluit niet uit dat die ernstige rustverstoring van die persoon of personen kan worden gerealiseerd door het verspreiden van informatie over personen uit de omgeving van de belaagde of belaagden; door dergelijk gedrag in acht te nemen wordt aan het wanbedrijf van belaging geen derdenwerking toegekend.

- MISDRIJF - Allerlei

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of de rust van een bepaald persoon door het gedrag van de dader ernstig is verstoord.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of de rust van een bepaald persoon door het gedrag van de dader ernstig is verstoord.

- MISDRIJF - Allerlei

P.11.1339.F 25 april 2012 AC nr. ...

Het staat aan de rechter die uitspraak doet over vervolging wegens belaging, om in feite te beoordelen of de aantasting van de gemoedsrust van het slachtoffer, de ernst van die aantasting, het oorzakelijk verband tussen dat gedrag en de voormelde aantasting alsook het besef dat de dader had of had moeten hebben van de gevolgen van zijn gedrag, daadwerkelijk heeft plaatsgevonden; het staat aan het Hof om na te gaan of de rechter uit de aldus vastgestelde feiten heeft kunnen afleiden dat dit gedrag niet-aflatend of repetitief was (1). (1) Cass. 21 feb. 2007, AR P.06.1415.F, AC 2007, nr. 107.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.10.0523.F 8 september 2010 AC nr. 503

Het wanbedrijf belaging bestaat voor de dader uit het zich opzettelijk gedragen op een wijze die de rust van de geviseerde persoon ernstig kan verstoren; daartoe is vereist dat de aan de klager berokkende overlast objectief als zwaar storend kan worden ervaren omdat er geen enkele redelijke verantwoording voor is (1). (1) Zie Cass., 21 feb. 2007, AR P.06.1415.F, AC, 2007, nr. 107; Christophe MEUNIER, La répression du harcèlement, Rev.dr.pén., 1999, p 739-750.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.06.1415.F 21 februari 2007 AC nr. 107

Het staat aan de bodemrechter die zich moet uitspreken over vervolgingen wegens belaging om in feite de werkelijkheid te beoordelen van de aantasting van de rust van het slachtoffer, van de ernst van de aantasting, het oorzakelijk verband tussen dat gedrag en de voormelde aantasting alsook van het besef dat de dader had of diende te hebben van de gevolgen van zijn gedrag; het staat evenwel aan het Hof van Cassatie om te onderzoeken of de rechter uit de feiten die hij heeft vastgesteld, heeft kunnen afleiden dat dit gedrag niet-aflatend of steeds terugkerend was (1). (1) Het openbaar ministerie heeft geconcludeerd dat het bestreden arrest zijn beslissing tot schuldigverklaring naar recht verantwoordde door bovendien, enerzijds, te vermelden "dat de tweede voor het meisje bedoelde claxonstoot weerklonk nadat zij rechtsomkeer had gemaakt en van stoep was veranderd, na met een misplaatste doch duidelijke geste, haar weigering te hebben uitgedrukt om met de levensgezel van haar moeder contact te hebben", anderzijds, "dat bijgevolg bewezen is dat de eiser besefte, op het ogenblik dat hij een tweede maal naar A. claxonneerde, hoewel zij hem duidelijk probeerde te ontvluchten, dat dit steeds terugkerend en opdringerig gedrag haar rust ernstig bleef aantasten", en door voor het overige te oordelen dat de door het meisje geuite beledigingen aantonen hoezeer zij "zich bedreigd voelde door het opdringerige gedrag van de eiser" en dat hetzelfde geldt voor "haar verdere reactie die erop gericht was om bescherming te zoeken bij haar vader."

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Het misdrijf belaging bestaat voor de dader uit niet-aflatende of steeds terugkerende gedragingen, die iemands persoonlijke levenssfeer ernstig aantasten door hem op irritante wijze lastig te vallen, daar waar hij dit gevolg van zijn gedrag kende of had moeten kennen.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.06.0207.F 7 juni 2006 AC nr. 314

Art. 442bis, Sw. geeft van het misdrijf belaging geen definitie die het beginsel van de wettigheid in strafzaken miskent (1). (1) Grondwettelijk Hof, 10 mei 2006, nr 71/2006, B.S., ...

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- GRONDWET - Art. 12

- GRONDWET - Art. 14

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 442bis, eerste lid

P.10.1850.N 7 juni 2011 AC nr. ...

Artikel 442bis, eerste lid, Strafwetboek bestraft hij die door niet-aflatende of steeds terugkerende gedragingen, iemands persoonlijke levenssfeer ernstig aantast door hem op irritante wijze lastig te vallen, daar waar hij dit gevolg van zijn gedrag kende of had moeten kennen; de omstandigheid dat een burger een geschil heeft met een overheid sluit niet uit hij door zijn gedrag de rust van personeelsleden van die overheid ernstig kan verstoren (1). (1) Zie Cass. 24 nov. 2009, AR P.09.1060.N, AC, 2009, nr. 693

- MISDRIJF - Allerlei

Art. 442bis, tweede lid

P.10.0155.N 1 juni 2010 AC nr. 381

De klacht van de persoon die beweert te worden belaagd, en die vereist is opdat strafvervolging kan worden ingesteld, is aan geen bijzondere vormvereiste onderworpen en de rechter stelt het bestaan daarvan onaantastbaar in feite vast (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 2003, AR P.03.1153.N, AC, 2003, nr. 500; Cass., 11 maart 2008, AR P.08.0011.N, AC, 2008, nr. 170.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- MISDRIJF - Soorten - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

- STRAFVORDERING -

P.03.1153.N 14 oktober 2003 AC nr. 500

Wegens het in artikel 442bis, tweede lid, Strafwetboek bedoelde misdrijf, kan alleen vervolging worden ingesteld op klacht van de persoon die beweert te worden belaagd.

- STRAFVORDERING -

- MISDRIJF - Allerlei

Art. 444

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Artikel 22 van de Wet van 4 juli 1989, dat bepaalt dat elke politieke partij die voldoet aan de voorwaarden van de wet een instelling, opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk, aanwijst die de krachtens hoofdstuk III van de wet toegekende dotatie ontvangt, houdt niet in dat deze instelling zelf niet zou beschikken over het al dan niet verlenen van zijn medewerking aan een politieke partij die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt zoals omschreven in artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981.

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

- VERKIEZINGEN -

Artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, perkt de vrijheid van meningsuiting, vergadering en vereniging niet in op een wijze die strijdig is met het E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- STRAFVORDERING -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 11

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISDRIJF - Allerlei

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISDRIJF - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

De bepaling van artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, laat toe aan de beklaagde het strafbaar "behoren tot" of "medewerking verlenen aan" op voorhand te kennen, en voldoet bijgevolg aan artikel 7 E.V.R.M. en aan het legaliteitsbeginsel.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

De strafbepaling van artikel 3 van de Wet van 30 juni 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, is toepasselijk van zodra vaststaat dat de door de groep of vereniging verkondigde discriminatie betrekking heeft op rechten van de mens en fundamentele vrijheden waarvan een burger in de Belgische rechtsorde effectief de erkenning, het genot en de uitoefening heeft.

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof die uitgaat van de onderstelling dat de daden van discriminatie zoals bedoeld in artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, voor objectieve en redelijke rechtvaardiging vatbaar zijn en bijgevolg de legitimiteits- en proportionaliteitstoets van de rechter behoeven, berust op een onjuiste uitlegging van dat artikel, zodat het Hof van cassatie de vraag niet moet stellen (1). (1) Cass., 5 juni 2001, AR P.99.1455.N, nr 331; zie Cass., 24 sept. 1997, AR P.97.0610.F, nr 366.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- MISDRIJF - Allerlei

- GRONDWETTELIJK HOF -

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Haat of geweld wegens ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, zijn gradaties van discriminatie of segregatie in de zin van artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent (1). (1) Zie Cass., 19 mei 1993, AR P.93.0110.F, nr 248.

- MISDRIJF - Allerlei

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Om uit te maken of het misdrijf van artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, een politiek misdrijf is, dient niet te worden uitgemaakt of de door de groep of vereniging verkondigde discriminatie of segregatie een rechtstreekse aantasting van de politieke instellingen tot gevolg heeft of kan hebben, maar of het strafbare behoren tot of medewerken aan zodanige groep of vereniging dit gevolg heeft of kan hebben.

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- POLITIEK MISDRIJF -

Onder meer artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, zet artikel 4, a), van het Verdrag van 7 maart 1966 inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie om in de Belgische rechtsorde.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Vermits het E.V.R.M. dat de vrijheid van mening, van vergadering en van vereniging waarborgt, ook beperkingen aan deze vrijheden toelaat en de Grondwet, waarop het E.V.R.M. primeert, geen verdergaande eisen stelt aan de beperking van die vrijheden dan deze gesteld door het E.V.R.M., moet het Hof van cassatie een prejudiciële vraag naar de bestaanbaarheid van de artikelen 1 en 3 van de Wet van 30 juli 1981 met de Grondwet, niet stellen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 11

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 444, derde lid

P.07.0714.N 30 oktober 2007 AC nr. 517

Of een misdrijf in de zin van artikel 443 Strafwetboek is geschied in tegenwoordigheid van verscheidene personen is een feitenoordeel waarover de feitenrechter onaantastbaar oordeelt.

- LASTER EN EERROOF -

Of een misdrijf in de zin van artikel 443 Strafwetboek is geschied in tegenwoordigheid van verscheidene personen is een feitenoordeel waarover de feitenrechter onaantastbaar oordeelt.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Art. 445

P.11.0881.N 20 september 2011 AC nr. ...

Lasterlijke aangifte vereist onder meer dat de dader spontaan de aangifte doet; het feit dat de lasterlijke aangifte werd gedaan als verweer in een evaluatieprocedure van de magistratuur, sluit niet uit dat de aangifte spontaan werd gedaan (1). (1) Zie: Cass. 24 nov. 2009, AR P.09.1060.N, AC, 2009, nr. 693.

- LASTER EN EERROOF -

P.09.1060.N 24 november 2009 AC nr. 693

Het misdrijf van lasterlijke aangifte vereist een spontane daad van de verdachte die op eigen initiatief vrijwillig en ongedwongen aangifte doet.

- LASTER EN EERROOF -

P.05.1011.F 23 november 2005 AC nr. 618

Uit de omstandigheid alleen dat het arrest, waarbij de beklaagde wegens lasterlijke aangifte wordt veroordeeld, uit de beschikking tot buitenvervolgingstelling van degene tegen wie de lasterlijke aangifte is gericht, de valsheid afleidt van de eerder door de beklaagde geuite aantijging, kan geen miskenning van diens recht van verdediging worden afgeleid.

- LASTER EN EERROOF -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Het misdrijf lasterlijke aangifte vereist niet dat de feiten na de rechterlijke beslissing zijn gepleegd waarbij degene tegen wie de lasterlijke aangifte is gericht wordt vrijgepleit.

- LASTER EN EERROOF -

Art. 445, derde lid

P.05.1122.F 23 november 2005 AC nr. 620

Het spontaan karakter van de lasterlijke aantijging tegen een ondergeschikte is geen noodzakelijk bestanddeel van dat misdrijf; het vormt in voorkomend geval slechts een feitelijk gegeven waaruit het kwaad opzet kan blijken.

- LASTER EN EERROOF -

Het in artikel 445, derde lid, Sw., bedoelde wanbedrijf is zowel van toepassing op de aantijging van een waar feit als op de aantijging van een vals feit, mits de aantijging door kwaad opzet is ingegeven en het feit van aard is om aan de persoonlijkheid van de ondergeschikte afbreuk te doen en hem te schaden (1). (1) Zie Cass., 3 dec. 2003, AR P.03.1004.F, nr 615.

- LASTER EN EERROOF -

P.03.1104.F 3 december 2003 AC nr. 615

Het in artikel 445, derde lid, Sw., bedoelde wanbedrijf is zowel van toepassing op de aantijging van een waar feit als op de aantijging van een vals feit, mits de aantijging is ingegeven door kwaad opzet (1). (1) Zie J. NYPELS, Législation criminelle de la Belgique, dl. III, Brussel, 1868, blz. 366, nr 86; J. NYPELS en J. SERVAIS, Le Code pénal belge interprété, dl. III, Brussel, 1898, artikel 445, nr 29.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- LASTER EN EERROOF -

Art. 445, eerste en tweede lid

P.14.0409.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Lasterlijke aangifte is de kwaadwillige en spontane aantijging, in een aan een willekeurige overheid bezorgd geschrift, van een feit dat de daarin bedoelde persoon kan schaden; ze veronderstelt met name dat wordt vastgesteld dat de aangegeven feiten vals zijn of dat de persoon aan wie ze worden verweten onschuldig is (1). (1) Alain De Nauw, Initiation au droit pénal spécial, Kluwer, 2008, p. 361; Pierre Magnien, Les atteintes portées à l'honneur et à la considération des personnes, in Les Infractions, dl. 2, Les infractions contre les personnes, Larcier, 2010, p. 791.

- LASTER EN EERROOF -

Art. 445, tweede lid

P.12.1993.F 17 april 2013 AC nr. ...

De vordering wegens laster mag niet verward worden met die wegens lasterlijke aangifte; terwijl het in het eerste geval aan de beklaagde staat om de waarheid te bewijzen van de kwaadwillige aantijgingen, die geacht worden vals te zijn tot het bewijs ervan is geleverd, staat het in het tweede geval aan het openbaar ministerie dat stelt dat het een lasterlijke aangifte betreft, om het bewijs daarvan te leveren en vervolgens, in voorkomend geval, van de beslissing van de bevoegde overheid (1). (1) J. LECLERCQ, "Atteintes portées à l'honneur ou à la considération des personnes" in Les Novelles, Droit pénal, dl. IV, Brussel, Larcier, 1989, nr. 7477; P. MAGNIEN, "Les atteintes portées à l'honneur et à la considération des personnes", in Les infractions, dl. 2, Les infractions contres les personnes, Larcier, p. 791.

- LASTER EN EERROOF -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 447

P.13.0774.F 8 januari 2014 AC nr. ...

Het vermoeden van onschuld waarvan de persoon geniet die wegens lasterlijke aangifte wordt vervolgd heeft als gevolg dat het aan de vervolgende partij staat om met name de valsheid te bewijzen van het aangegeven feit (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. …

- LASTER EN EERROOF -

Art. 447, derde en vijfde lid

P.13.0774.F 8 januari 2014 AC nr. ...

Indien wegens het ten laste gelegde feit een strafvervolging wordt ingesteld, wordt de vordering wegens laster geschorst tot de eindbeslissing van de bevoegde overheid; in geval van een beslissing tot seponering wordt de vordering wegens laster hervat, onverminderd een schorsing van deze vordering wanneer het onderzoek met betrekking tot het ten laste gelegde feit een nieuwe gerechtelijke ontwikkeling kent (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. …

- LASTER EN EERROOF -

Art. 447, derde lid

P.97.1370.N 5 januari 1999 AC nr. ...

Bij een klacht wegens lasterlijke aangifte, en indien het ten laste gelegde feit het voorwerp is van een strafvervolging of een aangifte waarover nog geen uitspraak is gedaan, wordt de vordering wegens laster geschorst tot het definitief vonnis, en niet omgekeerd.~

- LASTER EN EERROOF -

Art. 447, eerste lid

P.00.1471.F 4 april 2001 AC nr. ...

De vakbondsafgevaardigde die verkozen wordt om werknemers te vertegenwoordigen is geen persoon met een openbare hoedanigheid en oefent geen functie in openbare opdracht uit, aangezien hij niet door het openbaar gezag is afgevaardigd om handelingen in zijn plaats te stellen en hij geen door het openbaar gezag toevertrouwd ambt in het algemeen belang uitoefent.

- LASTER EN EERROOF -

Art. 447, tweede lid

P.13.0774.F 8 januari 2014 AC nr. ...

Het tweede lid van artikel 447 van het Strafwetboek is niet algemeen geldig, ongeacht de hoedanigheid van de belasterde persoon; het heeft betrekking op de tenlastelegging van een feit dat niet onder de uitoefening van de bediening valt maar tot het privéleven behoort van de dragers of agenten van het gezag, van de personen met een openbare hoedanigheid bekleed of die behoren tot een gesteld lichaam (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. …

- LASTER EN EERROOF -

Art. 447, vijfde lid

P.13.0592.N 20 mei 2014 AC nr. ...

In geval van betichting van lasterlijke aangifte dient het openbaar ministerie dat beweert dat de aantijgingen lasterlijk zijn, daarvan het bewijs te leveren net als, in voorkomend geval, van de beslissing van de bevoegde overheid; de rechter die moet oordelen over een lasterlijke aangifte na niet-vervolging van de aangegeven feiten, zal moeten oordelen over de waarachtigheid van die feiten (1). (1) Zie A. De Nauw, Inleiding tot het bijzondere strafrecht, 6e herwerkte uitgave, nrs. 351 en 355.

- LASTER EN EERROOF -

P.13.0774.F 8 januari 2014 AC nr. ...

Uit het vijfde lid van artikel 447 van het Strafwetboek, dat tot doel heeft te vermijden dat de vordering wegens laster onbeperkt wordt opgeschort door een sepotbeslissing, volgt niet dat de beslissing van de procureur des Konings om te seponeren, ook al is ze ingegeven door de ontoereikendheid van de bezwaren, de valsheid aantoont van het aangegeven feit (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. …

- LASTER EN EERROOF -

Art. 452

P.00.0258.F 31 mei 2000 AC nr. ...

De bodemrechter oordeelt op onaantastbare wijze of lasterlijke, beledigende of eerrovende telastleggingen die vervat zijn in voor de rechtbank gesproken woorden of aan de rechtbank overlegde geschriften, verband houden met de zaak of met de partijen (1). (1) Cass., 18 okt. 1988, A.R. 2371, nr. 97; zie Cass., 3 feb. 1988, A.R. P.96.1171.N, nr. 59.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- LASTER EN EERROOF -

Art. 452, eerste lid

P.11.0033.F 11 mei 2011 AC nr. ...

De onschendbaarheid van de voor de rechtbank gesproken woorden of aan de rechtbank overlegde geschriften betreffende de zaak of de partijen, strekt zich niet uit tot de verklaringen die aan een politiedienst zijn afgelegd noch tot de geschriften die aan het openbaar ministerie zijn gericht.

- LASTER EN EERROOF -

P.96.1171.N 3 februari 1998 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter ten gronde, die op grond van de feitelijke gegevens van de zaak vaststelt dat de ten laste van een persoon voor een rechtbank gesproken woorden of aan de rechtbank overgelegde geschriften, op de zaak of partijen betrekking hebben en derhalve de misdrijven van laster en eerroof niet opleveren.~

- LASTER EN EERROOF -

Art. 453

P.99.1034.N 5 oktober 1999 AC nr. ...

Grafschennis is de opzettelijk gepleegde materiële daad, niet alleen tegen het graf maar ook tegen de rustplaats van een overledene, waarbij zijn nagedachtenis wordt beledigd of gekwetst.

- GRAFSCHENNIS -

Art. 458

P.13.1966.F 3 september 2014 AC nr. ...

Om op grond van artikel 458 van het Strafwetboek strafbaar te zijn, moet de uit hoofde van zijn staat of beroep noodzakelijke vertrouwenspersoon een geheim hebben onthuld, met andere woorden een algemeen onbekend feit dat onbekend moet blijven; er kan geen sprake zijn van schending van het beroepsgeheim wanneer de door een geneesheer die op de plaats van een ongeval is tussengekomen onthulde feiten niet voortvloeien uit een medisch onderzoek of uit aan hem gedane vertrouwelijke mededelingen maar uit voor iedereen toegankelijke vaststellingen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- BEROEPSGEHEIM -

- GENEESKUNDE - Allerlei

P.12.0882.F 31 oktober 2012 AC nr. ...

Hoewel de geneesheer verplicht is om, tenzij daarvoor een rechtvaardigingsgrond bestaat, te zwijgen over het misdrijf dat zijn patiënt heeft gepleegd en dat hij bij diens verzorging heeft ontdekt, is het hem niet verboden om het gerecht in te lichten over feiten waarvan zijn patiënt het slachtoffer is geworden (1). (1) Zie Cass. 9 feb. 1988, AR P.12.0570, AC 1988, nr. 346; Cass. 22 mei 2012, AR P.11.1936.N, AC 2012, nr. 323, met concl. eerste adv.-gen. De Swaef, AC 2012, nr. 323; Alain De Nauw, Les règles d'exclusion relatives à la preuve en procédure pénale belge, RDPC, 1990, p. 706; Ryckmans & Meert, Secret médical, 2e uitg., p. 137-138.

- BEROEPSGEHEIM -

P.11.1750.N 13 maart 2012 AC nr. ...

Tot het geheim van het beraad behoren de opgestelde ontwerpen van beslissing en de standpunten die de rechters omtrent de te nemen beslissing hebben ingenomen, ook als over die ontwerpen of standpunten nog niet collegiaal werd beraadslaagd.

- BEROEPSGEHEIM -

P.10.1096.N 13 juli 2010 AC nr. 480

Het beroepsgeheim waaraan de leden van de balie zijn onderworpen, berust op de noodzaak volledige veiligheid te verzekeren aan degenen die zich aan hen toevertrouwen; noch artikel 458 Strafwetboek, noch artikel 8 E.V.R.M. beletten echter de inbeslagname en het gebruik door een onderzoeksrechter van stukken die betrekking hebben op de verdachte activiteiten van een advocaat (1). (1) Cass., 9 juni 2004, AR P.04.0424.F, AC, 2004, nr. 313.

- ADVOCAAT -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- BEROEPSGEHEIM -

D.09.0015.F 18 juni 2010 AC nr. 439

Hoewel artikel 458 van het Strafwetboek de geneesheer verbiedt, behoudens rechtvaardigingsgronden, door het beroepsgeheim gedekte feiten te onthullen die aanleiding kunnen geven tot strafvervolging van de patiënt, geldt dat verbod niet voor feiten waarvan de patiënt het slachtoffer is geworden (1). (1) Cass., 9 feb. 1988, AR 1121, AC, 1987-88, nr. 346.

- BEROEPSGEHEIM -

P.10.0247.F 2 juni 2010 AC nr. 386

Het medisch geheim strekt zich uit tot wat de patiënt de geneesheer toevertrouwt en tot wat laatstgenoemde bij de uitoefening van zijn beroep heeft vastgesteld of ontdekt.

- BEROEPSGEHEIM -

- GENEESKUNDE - Allerlei

P.09.0814.N 6 oktober 2009 AC nr. 559

Een tolk die de politiediensten naar aanleiding van een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek bijstand verleent, verleent zijn medewerking aan zulk onderzoek en is aldus zelf wegens schending van het beroepsgeheim strafbaar wanneer hij het geheim dat hij in de uitoefening van zijn opdracht verneemt, schendt door dit ter kennis te brengen van derden; hij kan evenwel de door hem aldus verkregen vertrouwelijke informatie delen met andere personen die aan dezelfde geheimhoudingsplicht zijn onderworpen en die optreden met dezelfde doelstelling, te weten met het oog op de waarheidsvinding, en ten aanzien van een zelfde opdrachtgever, met name het openbaar ministerie of een onderzoeksrechter in wiens belang de informatie wordt verstrekt.

- BEROEPSGEHEIM -

P.05.1685.F 12 juni 2007 AC nr. 360

Het beroepsgeheim en inzonderheid het onderzoeksgeheim wordt niet geschonden, wanneer degene die kennis ervan draagt, verklaart dat hij een valse inlichting niet bevestigt of zich beperkt tot het vermelden van feiten die zo algemeen bekend zijn dat zij eigenlijk geen bevestiging nodig hebben.

- BEROEPSGEHEIM -

Het beroepsgeheim en inzonderheid het onderzoeksgeheim wordt niet geschonden, wanneer degene die kennis ervan draagt, verklaart dat hij een valse inlichting niet bevestigt of zich beperkt tot het vermelden van feiten die zo algemeen bekend zijn dat zij eigenlijk geen bevestiging nodig hebben.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artikel 458 van het Strafwetboek is toepasselijk op al degenen die uit hoofde van hun staat of beroep het hen toevertrouwde geheim moeten bewaren, ofwel wanneer de feiten die zij aldus onder het zegel van de geheimhouding vernemen, hen door privé-personen zijn toevertrouwd, ofwel wanneer zij ervan kennis krijgen bij de uitoefening van een beroep aan de handelingen waarvan, de wet, in het algemeen belang en om reden van openbare orde, een vertrouwelijk en geheim karakter toekent.

- BEROEPSGEHEIM -

P.06.1399.F 24 januari 2007 AC nr. 45

Het geheim van de beraadslaging belet dat de rechter die eraan deelneemt zijn persoonlijke mening kenbaar maakt door openlijk zijn onmin te doen kennen door zijn weigering om het vonnis te ondertekenen; een dergelijke omstandigheid komt neer op de schending van een geheim, bestraft door artikel 458, Sw. (1). (1) R.P.D.B., v° Secret professionnel, nr 70; Pandectes, v° Juge, nrs 90 en 92.

- BEROEPSGEHEIM -

P.04.0424.F 9 juni 2004 AC nr. 313

Het beroepsgeheim waaraan artikel 458 Sw. de leden van een balie onderwerpt, berust op de noodzaak volledige veiligheid te verzekeren aan degenen die zich aan hen toevertrouwen, maar noch die bepaling noch artikel 8 E.V.R.M. beletten de inbeslagname en het gebruik door een onderzoeksrechter van stukken die betrekking hebben op de verdachte activiteiten van een advocaat; wat dat betreft is de beoordeling van de onderzoeksrechter voorlopig, aangezien ze kan worden gecontroleerd door de onderzoeks- en vonnisgerechten.

- BEROEPSGEHEIM -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.99.0220.N 7 maart 2002 AC nr. 164

Artikel 458 van het Strafwetboek verhindert niet dat een doktersattest, dat tijdens het leven van de geesteszieke regelmatig is afgeleverd, zoals met het oog op het opnemen van de testateur in een rust- en verzorgingstehuis betreffende de evaluatieschaal van de staat van afhankelijkheid in tijd en ruimte op basis waarvan de residenten worden ingedeeld in meerdere categorieën van zorgbehoevendheid, wordt overgelegd in een latere procedure tot nietigverklaring van het testament van deze testateur (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 2001 A.R. C.97.0293.N, nr 40, met conclusie O.M.

- GEESTESZIEKE -

- BEROEPSGEHEIM -

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Het medisch beroepsgeheim is niet absoluut en heeft tot doel de patiënt te beschermen, zodat het niet tot gevolg mag hebben dat de bescherming voortvloeiend uit artikel 901 van het Burgerlijk Wetboek aan de geesteszieke wordt ontnomen en dat deze niet wordt beschermd tegen zijn eigen daden (1). (1) Cass., 19 jan. 2001, A.R. C.97.0293.N, nr 40, met conclusie O.M.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

- GEESTESZIEKE -

- BEROEPSGEHEIM -

C.97.0293.N 19 januari 2001 AC nr. ...

De artikelen 458 van het Strafwetboek en 1240, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek verhinderen niet dat een doktersattest, regelmatig afgeleverd met het oog op het instellen van een vordering tot onbekwaamverklaring van de testateur, wordt overgelegd in een latere procedure tot nietigverklaring van het testament van deze testateur.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

- BEROEPSGEHEIM -

Het medisch beroepsgeheim is niet absoluut (1); het heeft tot doel de patiënt te beschermen (2), zodat het niet tot gevolg mag hebben dat de bescherming voortvloeiend uit artikel 901 van het Burgerlijk Wetboek aan de geesteszieke wordt ontnomen en dat deze niet wordt beschermd tegen zijn eigen daden (3). (1) Zie concl. O.M. Cass., 29 okt. 1991, A.R. 3185, nr. 117. (2) Cass., 16 dec. 1992, A.R. 86, nr. 801. (3) Zie Cass.Fr., 26 mei 1964, Dall., 1965, Jur., 109, met noot Le Bris, R.F., J.C.P., 1964, II, 13.751, met concl. A.G. Lindon.

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

- GEESTESZIEKE -

- BEROEPSGEHEIM -

P.00.0887.F 6 september 2000 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de syndicus om in de briefwisseling die hij, in naam van de raad van de arrondissementskamer van de gerechtsdeurwaarders, aan de gerechtelijke overheid toezendt in antwoord op de door die overheid bij hem aanhangig gemaakte vordering, te vermelden dat de bij artikel 547 Ger. W. voorgeschreven vormvereisten zijn vervuld; het niet-vermelden in die briefwisseling dat de voormelde vormvereisten zijn vervuld, volstaat niet om daaruit af te leiden dat de syndicus niet in de uitoefening van zijn functies zou hebben gehandeld toen hij kennisnam van de aangeklaagde onregelmatigheden, en evenmin dat de mededeling ervan het beroepsgeheim schendt.

- BEROEPSGEHEIM -

- GERECHTSDEURWAARDER -

P.97.0682.F 12 november 1997 AC nr. ...

Art. 458 Sw. staat er niet aan in de weg dat de cliënt, persoon die door voornoemd artikel wordt beschermd, de met zijn raadsman gewisselde brieven met het oog op zijn verdediging overlegt.~

- BEROEPSGEHEIM -

P.97.0492.F 14 mei 1997 AC nr. ...

Alleen uit de omstandigheid dat het openbaar ministerie bij een rechtspleging voor het hof van assisen een dossier heeft gevoegd betreffende in het buitenland gepleegde en aan de Belgische overheid ter kennis gebrachte feiten, kan geen schending worden afgeleid van het geheim van het onderzoek.~

- BEROEPSGEHEIM -

D.94.0016.F 15 december 1994 AC nr. ...

Ook al moet de advocaat die, bij de uitoefening van zijn beroep, door zijn cliënt in vertrouwen wordt genomen, in de regel, het hem toevertrouwde geheim eerbiedigen, toch kan die verplichting niet bestaan ten opzichte van de tuchtoverheid die het beroepsgeheim tegelijk moet waarborgen en eerbiedigen.~

- BEROEPSGEHEIM -

- ADVOCAAT -

Art. 460

P.12.0641.F 26 september 2012 AC nr. ...

Het briefgeheim dat door de artikelen 29 van de Grondwet en 460 van het Strafwetboek wordt beschermd, dekt de aan een postoperator toevertrouwde brieven die de geadresseerde nog niet hebben bereikt.

- BRIEVEN -

- GRONDWET - Art. 29

Art. 460ter

P.04.1006.N 7 december 2004 AC nr. 594

Misbruik van door inzage in het strafdossier verkregen inlichtingen, zelfs door middel van gedrukte en ruchtbaar gemaakte geschriften, vereist geen beoordeling van een mening en is derhalve geen drukpersmisdrijf, zodat de beoordeling van dat wanbedrijf toekomt aan de correctionele rechtbank.

- MISDRIJF - Soorten - Allerlei

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Art. 461

P.99.0437.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

De burgerlijke sanctie van artikel 792 B.W. waarbij de erfgenamen die goederen van de nalatenschap hebben weggemaakt of verborgen gehouden, de bevoegdheid verliezen om de nalatenschap te verwerpen en, al verwerpen zij deze, toch zuiver erfgenaam blijven, zonder op enig aandeel in de weggemaakte of verborgen gehouden zaken aanspraak te kunnen maken, vormt de vergoeding die aan de benadeelde medeerfgenamen verschuldigd is, maar neemt niet weg dat het bedrieglijk vervreemden van goederen van de nalatenschap een misdrijf is en, bijgevolg, ook aanleiding tot strafvervolging kan geven (1). (1) Cass., 4 jan. 1909, (Bull. en Pas., 1909, I, 78).

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

De gedeeltelijke of onverdeelde rechten van een medeeigenaar in een of meerdere goederen die hij zich ten nadele van de andere medeeigenaars eigenmaakt, leveren geen beletsel op voor het bestaan van het misdrijf van diefstal (1). (1) Cass., 4 jan. 1909, (Bull. en Pas., 1909, I, 78); 11 april 1938, (Bull. en Pas., 1938, I, 142); 16 dec. 1957 (AC, 1958, 230).

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

P.96.0841.N 22 september 1998 AC nr. ...

De rechter die oordeelt dat uit de omstandigheid dat de zaak werd weggenomen zonder de toestemming van de eigenaar niet mag worden afgeleid dat het wegnemen gebeurde tegen diens wil in, vermag te beslissen dat niet vaststaat dat een gebruiksdiefstal werd gepleegd.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

P.93.1421.N 22 maart 1995 AC nr. ...

Voor het bestaan van het misdrijf diefstal is volgens artikel 461 Sw. vereist dat een zaak is weggenomen, dat die wegneming bedrieglijk is en dat de weggenomen zaak niet toebehoort aan diegene die ze heeft weggenomen; niet wettig verantwoord is derhalve de beslissing die een dader wegens diefstal veroordeelt na te hebben vastgesteld dat hij er, ingevolge betrapping op heterdaad, niet in geslaagd is de met het oog op wegneming klaargelegde zaken inderdaad weg te nemen.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Art. 461, tweede lid

P.11.0626.F 28 september 2011 AC nr. ...

Het voor het misdrijf gebruiksdiefstal vereiste moreel bestanddeel bestaat in de bewuste wil om de zaak aan het genot van de bezitter te onttrekken voor een kortstondig gebruik, met het oogmerk om de zaak na gebruik terug te geven (1). (1) Zie Cass. 31 maart 1992, AR 5005, AC, 1991-1992, nr. 409; F. Lugentz, "Les vols et les extorsions", in Les infractions contre les biens, Brussel, Larcier, 2008, p. 38-39.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

P.99.1291.F 15 december 1999 AC nr. ...

Het bij artikel 461, tweede lid, Sw. vereiste bijzonder opzet vereist niet dat de dader van het misdrijf de bedoeling had zich andermans zaak bedrieglijk toe te eigenen, d.w.z. er animo domini over te beschikken, maar dat hij de bewuste wil had om de zaak aan het genot van de bezitter of van de gewettigde gebruiker te onttrekken voor een kortstondig gebruik, met het oogmerk om de zaak na gebruik terug te geven.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Art. 462

P.97.0991.N 1 februari 2000 AC nr. ...

Artikel 462 S.w. verleent aan de erin vermelde daders van diefstal een persoonlijke en afdoende immuniteit voor strafvervolging. Wanneer de strafrechter vaststelt dat een diefstal aan een van de in deze wetsbepaling vermelde daders wordt ten laste gelegd, kan hij slechts de strafvordering niet ontvankelijk verklaren, zonder uitspraak te kunnen doen over het bewezen zijn van het feit of de schuld van beklaagde. Hij kan bijgevolg ook geen uitspraak doen over de tegen de beklaagde van de diefstal uitgeoefende burgerlijke rechtsvordering, die evenmin ontvankelijk is.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Art. 462, eerste lid

P.07.0501.N 25 september 2007 AC nr. 432

De verschoningsgrond omschreven in artikel 462 Strafwetboek is alleen toepasselijk op de bedrieglijke vervreemding tijdens het huwelijk of na het overlijden van een gehuwde; zij is niet meer van toepassing na ontbinding van het huwelijk anders dan door het overlijden van de echtgenoot.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

De verschoningsgrond omschreven in artikel 462 Strafwetboek verleent de erin vermelde daders van diefstal een persoonlijke immuniteit voor strafvervolging zodat de strafrechter die vaststelt dat een diefstal aan een van de in deze wetsbepaling vermelde daders ten laste wordt gelegd, slechts de strafvordering niet ontvankelijk kan verklaren zonder uitspraak te kunnen doen over het bewezen zijn van het feit of de schuld van beklaagde en zonder uitspraak te kunnen doen over de tegen de beklaagde van de diefstal ingestelde burgerlijke rechtsvordering, die evenmin ontvankelijk is (1). (1) Cass., 1 feb. 2000, AR P.97.0991.N, nr 83.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Art. 470

P.00.1538.N 27 februari 2001 AC nr. ...

Afpersing bestaat zodra de afgifte van de waarden of de roerende voorwerpen door de bedreiging of het geweld wordt veroorzaakt; bij meerdere afgifte wordt wettelijk niet vereist dat deze telkens door een afzonderlijke dreiging of geweldpleging wordt veroorzaakt, zodat een voortdurende dreiging of geweldpleging volstaat.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

P.92.7215.N 24 januari 1995 AC nr. ...

De bedreiging als bestanddeel van het misdrijf afpersing kan bestaan in de sterke morele dwang ten gevolge van het verwekken van vrees voor een dreigend kwaad, zijnde het door een onderaannemer niet meer verkrijgen van onderaannemingsprojekten in de toekenning waarvan de dader van de afpersing een mede-determinerende rol speelde. ~

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Art. 473

P.03.0445.F 30 april 2003 AC nr. 272

De bij artikel 473, derde lid, Sw., bepaalde strafverzwaring is van toepassing op de misdaden die vermeld worden in zowel artikel 473, eerste lid, Sw. als in artikel 473, tweede lid, van dat wetboek (1). (1) Cass., 17 dec. 1996, AR P.96.1427.N, nr 512.

- STRAF - Verzwarende omstandigheden

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

P.98.0131.F 4 maart 1998 AC nr. ...

Alleen uit het feit dat de bij artikel 473 Sw. bepaalde verzwarende omstandigheid een objectieve verzwarende of reële omstandigheid van de diefstal, hoofdfeit, die geldt voor allen die aan de diefstal deelgenomen hebben, en geen subjectieve verzwarende omstandigheid is, kan geen schending van artikel 6.1 E.V.R.M. worden afgeleid.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De in artikel 473 Sw. bedoelde omstandigheid is een objectieve of reële verzwarende omstandigheid van de diefstal, hoofdfeit, die als dusdanig geldt voor allen die aan de diefstal deelgenomen hebben, ook al zouden sommigen onder hen aan de verzwarende omstandigheid niet hebben deelgenomen of zouden zij daarvan geen weet hebben gehad.~

- MISDRIJF - Verzwarende omstandigheden

- MISDRIJF - Deelneming

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Art. 473, derde lid

P.00.1514.F 13 december 2000 AC nr. ...

De misdaad, die is omschreven als diefstal met geweld of bedreiging, gepleegd in de bij artikel 472 Sw. bepaalde omstandigheden, kan niet worden gecorrectionaliseerd, als het geweld of de bedreiging hetzij een ongeneeslijke ziekte, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking tot gevolg heeft gehad (1). (1) Cass., 16 juni 1999, A.R. P.99.0694.F, nr. 368.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

P.99.0694.F 16 juni 1999 AC nr. ...

De in artikel 472 Sw. omschreven diefstal met geweld of bedreiging, gepleegd in de bij artikel 472 Sw. bepaalde omstandigheden, kan niet worden gecorrectionaliseerd, als het geweld of de bedreiging hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking tot gevolg heeft gehad.~

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

P.96.1427.N 17 december 1996 AC nr. ...

De misdaad omschreven als diefstal door middel van geweld of bedreiging, gepleegd met de in artikel 472 Sw. bepaalde omstandigheden, kan niet gecorrectionaliseerd worden indien het geweld of de bedreiging hetzij een ongeneeslijke ziekte, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking ten gevolge heeft, hetzij het slachtoffer lichamelijk gefolterd werd.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Art. 489

P.98.0195.N 15 juni 1999 AC nr. ...

De strafvordering wegens bankbreuk staat los van elke faillietverklaring door de rechtbank van koophandel.

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

P.97.1028.F 19 november 1997 AC nr. ...

Het arrest verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan verduistering van activa, wat het bestanddeel is van een bedrieglijke bankbreuk, wanneer het vaststelt dat die beklaagde de handelszaak en alle werktuigen van een onderneming in eigenaardige omstandigheden, zonder mededinging en tegen uitzonderlijk gunstige voorwaarden, gelet op onder meer de prijsvermindering en de lange betaaltermijnen die hij zonder tegenwaarde heeft toegekend, ten nadele van de gezamenlijke schuldeisers heeft overgedragen.

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

De rechter kan het bestaan van het bedrieglijk opzet, dat vereist is voor het misdrijf bedrieglijke bankbreuk, afleiden uit gegevens waaruit blijkt dat de verduistering van de activa van een onderneming ten nadele van de gezamenlijke schuldeisers is gepleegd met het opzet om iemand anders een onrechtmatig voordeel te bezorgen.

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

P.96.0489.N 30 september 1997 AC nr. ...

Bij de vaststelling van de staat van faillissement, bestanddeel van het misdrijf bankbreuk, kan de strafrechter bij de beoordeling van het werkelijk krediet slechts rekening houden met het werkelijk krediet dat de schuldenaar geniet en niet met het krediet dat hij verkrijgt door het gebruik van kunstmatige, ongeoorloofde of bedrieglijke middelen.

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

De strafrechter is bevoegd de staat van faillissement, bestanddeel van het misdrijf bankbreuk, vast te stellen.

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

Art. 489 oud

P.06.0965.F 24 oktober 2007 AC nr. 499

Door te bepalen dat de straffen die voor misdrijven in verband met faillissement zijn vastgelegd, toepasselijk zijn op degenen die in artikel 489 Sw., zijn bedoeld, i.e. de kooplieden die zich in staat van faillissement bevinden of de bestuurders, in rechte of in feite, van handelsvennootschappen die zich in staat van faillissement bevinden, heeft de wetgever de toerekenbaarheid van deze misdrijven niet uitgebreid tot andere personen dan degene die onder de oude wet strafrechtelijk aansprakelijk konden worden gesteld.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

De verlenging van de termijn die voor de aangifte van het faillissement is gesteld en de vereiste van het oogmerk om haar uit te stellen, beletten niet dat het onder de oude en de nieuwe wet om hetzelfde misdrijf gaat (1). (1) Zie Cass., 3 okt. 2000, AR P.00.0081.N, nr 509.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

P.00.0081.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat onder de oude wet de gestelde termijn voor de aangifte van het faillissement korter was dan onder de nieuwe wet en dat onder de oude wet een algemeen opzet was vereist en onder de nieuwe wet het oogmerk om faillietverklaring uit te stellen, doet eraan geen afbreuk dat het onder de oude en de nieuwe wet steeds om hetzelfde misdrijf gaat (1). (1) Zie cass. 9 juni 1999, AR P.99.0011.F, nr. 338.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Art. 489, 2°

P.07.1514.N 11 maart 2008 AC nr. 167

De verplichting van artikel 53 Faillissementswet blijft voor de gefailleerde of de bestuurders en zaakvoerders van een gefailleerde vennootschap bestaan zolang de rechter-commissaris of de curators hun opdracht niet hebben beëindigd en het misdrijf van artikel 489, 2°, Strafwetboek wordt gepleegd telkens aan een oproeping van de rechter-commissaris of van de curators geen gevolg wordt gegeven en hen niet alle inlichtingen worden verstrekt of een adreswijziging hen niet wordt medegedeeld.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Art. 489bis, 1°

P.03.0482.N 25 november 2003 AC nr. 594

De niet-betaling van een schuld door een handelaar of een handelsvennootschap die zich in staat van faillissement bevindt met het oogmerk om de faillietverklaring uit te stellen is voltrokken vanaf het ogenblik dat een vaststaande en opeisbare schuld niet betaald wordt; dit misdrijf is aldus een aflopend misdrijf (1). (1) Zie Cass., 2 sept. 1981, nr 1.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

Art. 489bis, 3°

P.02.1067.N 21 januari 2003 AC nr. 45

De betaling van een toekomstige levering kan een betaling of bevoordeling van een schuldeiser uitmaken (1). (1) zie Cass., 15 okt. 1985, AR 8302, nr. 91.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Het in artikel 489bis, 3°, Sw. bedoelde misdrijf vereist niet dat de fondsen op regelmatige wijze in het vermogen van de schuldenaar aanwezig zijn (1). (1) zie Cass., 15 okt. 1985, AR 8302, nr. 91.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Art. 489bis, 4°

P.06.0965.F 24 oktober 2007 AC nr. 499

De verlenging van de termijn die voor de aangifte van het faillissement is gesteld en de vereiste van het oogmerk om haar uit te stellen, beletten niet dat het onder de oude en de nieuwe wet om hetzelfde misdrijf gaat (1). (1) Zie Cass., 3 okt. 2000, AR P.00.0081.N, nr 509.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

De niet-aangifte van staking van betaling binnen de voorgeschreven termijnen, als bepaald bij artikel 574, 4°, oude Faillissementswet, is nog steeds strafbaar gesteld door het nieuwe artikel 489bis, 4°, Sw., maar de bestraffingsvoorwaarden, i.e. de bestanddelen van het misdrijf, zijn thans strikter en dus gunstiger voor de beklaagde (1). (1) Cass., 4 jan. 2000, AR P.98.1416.N, nr 3.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

P.99.0203.N 5 december 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat een koopman of een handelsvennootschap nog een betaling heeft gedaan, belet niet dat de rechter wettig kan vaststellen dat hij reeds op een vroeger tijdstip opgehouden had te betalen (1). (1) Cass., 24 sept. 1956, AC, 1957, 27.

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

P.00.0081.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat onder de oude wet de gestelde termijn voor de aangifte van het faillissement korter was dan onder de nieuwe wet en dat onder de oude wet een algemeen opzet was vereist en onder de nieuwe wet het oogmerk om faillietverklaring uit te stellen, doet eraan geen afbreuk dat het onder de oude en de nieuwe wet steeds om hetzelfde misdrijf gaat (1). (1) Zie cass. 9 juni 1999, AR P.99.0011.F, nr. 338.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

P.98.1416.N 4 januari 2000 AC nr. ...

De niet-tijdige aangifte van staking van betaling, omschreven onder artikel 574, 4, Oude Faillissementswet is nog steeds strafbaar gesteld door het nieuwe artikel 489bis, 4, Sw. maar de bestraffingsvoorwaarden, d.z. de constitutieve bestanddelen, zijn thans strenger, dus gunstiger voor de beklaagde.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

P.99.0011.F 9 juni 1999 AC nr. ...

De overtreding van artikel 489bis, 4°, Sw., dat het verzuim strafbaar stelt om binnen de bij artikel 9, Faillissementswet 1997 bepaalde termijn, aangifte te doen van het faillissement, vereist het opzet om de faillietverklaring uit te stellen.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 489ter, 1°

P.12.1129.F 6 februari 2013 AC nr. ...

De bestuurder van een zich in staat van faillissement bevindende vennootschap die, onder het mom van een verrichting waartoe hij niet gerechtigd was, zich een zaak toe-eigent die hem niet toebehoort en die de schuldeisers aldus hun waarborg ontneemt, pleegt de bij artikel 489ter, 1°, van het Strafwetboek verboden verduistering van activa (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.98.1416.N 4 januari 2000 AC nr. ...

Het nieuwe artikel 489ter, 1, Sw. stelt verduistering van activa onder dezelfde constitutieve bestanddelen, inzonderheid wat het opzet betreft, strafbaar als voorheen onder artikel 577, 2, Oude Faillissementswet.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Art. 490

P.07.1226.N 6 november 2007 AC nr. 530

De appelrechters die in hoger beroep bijkomend de door artikel 490 Strafwetboek voorgeschreven maatregel van bekendmaking bevelen, dienen geen uitspraak te doen met eenparige stemmen.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

De door artikel 490 Strafwetboek voorgeschreven bekendmaking is geen straf maar wel een beveiligingsmaatregel (1). (1) Cass., 31 mei 1989, AR 7513, nr 562; Zie: Cass., 28 mei 1997, AR P.97.0188.F, nr 242.

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

De door artikel 490 Strafwetboek voorgeschreven bekendmaking is geen straf maar wel een beveiligingsmaatregel (1). (1) Cass., 31 mei 1989, AR 7513, nr 562; Zie: Cass., 28 mei 1997, AR P.97.0188.F, nr 242.

- STRAF - Allerlei

Art. 490, vijfde lid

P.95.0849.N 10 september 1996 AC nr. ...

Door de ontrouw van de curator in het beheer van de failliete boedel als een misdrijf aan te merken heeft de wetgever de curator willen straffen die, door fouten uit eigenbelang of hebzucht begaan, gehandeld heeft in strijd met de belangen die het instituut van het faillissement tot doel heeft te beschermen, zoals onder meer de belangen van de schuldeisers.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Art. 490bis

P.10.1602.F 9 februari 2011 AC nr. ...

Dat de schuldenaar zijn onvermogen heeft bewerkt, kan worden afgeleid uit enige omstandigheid waaruit blijkt dat hij zich onvermogend heeft willen maken; het misdrijf is voltooid wanneer de vermogenstoestand aldus is ingericht dat het bezit van de schuldenaar, in feite of in rechte, aan gedwongen tenuitvoerlegging vanwege de schuldeisers wordt onttrokken (1). (1) Zie Cass., 5 dec. 2000, AR P.99.0189.N, AC, 2000, nr. 667.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

P.06.0830.N 21 november 2006 AC nr. 582

Het misdrijf van bedrieglijk onvermogen is voltooid wanneer de twee voorwaarden die samen het materiële bestanddeel vormen, onverschillig welke van beide het andere in tijd voorafgaat, verenigd zijn, namelijk het bewerken van zijn onvermogen door de schuldenaar en het hierdoor niet voldaan hebben aan zijn verplichtingen; het vervallen en opeisbaar worden van de schuld dient dus het bewerken van het onvermogen niet vooraf te gaan (1). (1) Cass., 5 dec. 2000, AR P.99.0189.N, nr 667.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

P.04.1517.F 23 februari 2005 AC nr. 112

De schade die door de schuld van een mededader aan het misdrijf bedrieglijk onvermogen wordt veroorzaakt, kan worden afgezonderd van de onbetaalde schuld van de hoofddader, maar bestaat in het verlies van een kans voor de schuldeisers om van deze laatste de betaling van de hen verschuldigde sommen te verkrijgen (1). (1) Zie Cass., 20 feb. 2001, AR P.99.0480.N, nr 102; Gent, 3 april 1979, R.W., 1979-1980, 849-851 en noot A. VANDEPLAS; COLLIN J.P., Organisation frauduleuse de l'insolvabilité, in "Droit pénal et procédure pénale", Kluwer, 2002, nr 48 en 49.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

P.04.1341.F 22 december 2004 AC nr. 624

Het wanbedrijf organisatie van bedrieglijk onvermogen is een aflopend misdrijf; het is evenwel een voortgezet misdrijf wanneer de dader door nieuwe handelingen volhardt in het onttrekken van zijn vermogen aan het onderpand van zijn schuldeisers (1). (1) Cass., 23 dec. 1986, AR 613, nr 255; 8 juni 1988, AR 6644, nr 615; 27 april 1993, AR 6074, nr 202; AFSCHRIFT T. en DE BRAUWERE V.-A., Manuel de droit pénal financier, Brussel, Kluwer, 2001, nr 823.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

P.00.0991.N 12 februari 2002 AC nr. 97

Het misdrijf van het bedrieglijk bewerken van zijn onvermogen en het niet voldaan hebben aan de op hem rustende verplichtingen vereist niet dat op het ogenblik waarop de schuldenaar zich onvermogend heeft gemaakt de schuld bewezen is en niet het voorwerp van enige betwisting is (1). (1) Zie cass., 5 dec. 2000, AR P.99.0189.N, nr 667.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

P.99.0480.N 20 februari 2001 AC nr. ...

De omstandigheid dat de schade voortvloeit uit een uitvoerbare titel die ten aanzien van een van de daders reeds voor het misdrijf van bedrieglijk onvermogen bestond, neemt het oorzakelijk verband tussen die schade en de daden van deelneming van andere beklaagden aan ditzelfde misdrijf niet weg (1). (1) Zie N. Bauwens, Bedrieglijk onvermogen, R.W., 1989-90, 273 (290).

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

P.99.0189.N 5 december 2000 AC nr. ...

Bedrieglijk onvermogen wordt gepleegd door zijn vermogenstoestand zo in te richten dat wat men bezit, feitelijk of juridisch, onttrokken wordt aan gedwongen tenuitvoerlegging vanwege zijn schuldeisers (1). (1) GELDERS, M. "Bedrieglijk onvermogen", noot onder Antwerpen, 27 oktober 1995, R.W. 1996-97, p. 54.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Het misdrijf van bedrieglijk onvermogen is voltooid wanneer de twee voorwaarden die samen het materieel bestanddeel vormen, verenigd zijn, namelijk het bewerken van zijn onvermogen door de schuldenaar en het hierdoor niet voldaan hebben aan zijn verplichtingen, waarbij het onverschillig is welke van beide materiële bestanddelen het andere in tijd voorafging (1). (1) Cass., 8 juni 1988, AR 6644, nr. 615; 17 april 1991, AR 8761, nr. 428; zie cass., 30 april 1991, AR 3130, nr. 453 waar een zelfde redenering werd toegepast inzake bankbreuk.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

P.99.1188.F 15 december 1999 AC nr. ...

Als materieel bestanddeel van het in artikel 490bis Sw. omschreven misdrijf is vereist dat de dader, enerzijds, zijn onvermogen heeft bewerkt en, anderzijds, aan de op hem rustende verplichtingen niet heeft voldaan.

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

Art. 490bis, § 1, tweede lid

P.94.0136.N 23 mei 1995 AC nr. ...

De opsomming, in artikel 490bis, §1, tweede lid, Sw., van omstandigheden waaruit kan worden afgeleid dat de schuldenaar zelf zijn onvermogen heeft bewerkt, is niet limitatief; als dusdanig kan ook in aanmerking worden genomen de inschrijving op een brievenbusadres.~

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

Art. 491

P.14.0690.F 17 september 2014 AC nr. ...

Misbruik van vertrouwen, dat afbreuk doet aan de eigendom, houdt in dat de overhandiging van de zaak een precair karakter heeft.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Behoudens andersluidend beding tussen de partijen bij de overeenkomst, worden voorschotten aan een ondernemer die zich ertoe verbonden heeft een werk te verrichten ter uitvoering van die overeenkomst, in eigendom overgedragen; wat dat betreft is de omstandigheid dat de aanneming de levering van stukken inhoudt irrelevant; bij gebrek aan interversie van het bezit maakt de niet-uitvoering van de overeenkomst geen misbruik van vertrouwen uit (1). (1) Henri-D. Bosly, "L'abus de confiance", in Les infractions contre les biens, Larcier, 2008, p. 213; Alain De Nauw, Initiation au droit spécial, Story-Scientia, 1987, p. 348.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

P.11.1092.F 23 november 2011 AC nr. ...

De appelrechters die vaststellen dat de beklaagde in het bezit was gesteld van commerciële gegevens waarvan hij alleen maar het precair bezit had onder verplichting ze terug te geven, beslissen naar recht dat de daaropvolgende toeëigening van die gegevens de omschrijving misbruik van vertrouwen verantwoordde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.11.0060.F 25 mei 2011 AC nr. ...

Wanneer gebleken is dat de dader van het misdrijf misbruik van vertrouwen zich op frauduleuze wijze meester heeft gemaakt van een geldbedrag dat hem niet toebehoort, ofschoon hij het wel als dusdanig opeiste, is er geen grond om dat bedrag te verrekenen met dat waarvan hij beweert schuldeiser te zijn, vermits krachtens artikel 1293, 1°, van het Burgerlijk Wetboek, er geen schuldvergelijking plaatsvindt in geval van een eis tot teruggave van een zaak die de eigenaar wederrechtelijk is ontnomen.

- SCHULDVERGELIJKING -

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Het moreel bestanddeel van het misdrijf misbruik van vertrouwen bestaat in het opzet van de dader om zich de hem toevertrouwde zaak toe te eigenen of ze aan de eigenaar te ontnemen en om er aldus als eigenaar over te beschikken; de goede trouw van de beweegreden van de dader doet daaraan geen afbreuk; het misdrijf misbruik van vertrouwen houdt dus niet op te bestaan louter en alleen omdat de dader, door gelden te verduisteren, een hem verschuldigd bedrag wil terugkrijgen (1). (1) Cass. 25 juni 2008, AR P.07.1873.F, AC, 2008, nr. 396.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.09.1245.F 27 oktober 2010 AC nr. 638

Aangezien de wet de bestuurder van een vereniging zonder winstoogmerk als een lasthebber aanmerkt, pleegt hij het misdrijf misbruik van vertrouwen wanneer hij de hem toevertrouwde bezittingen van de vereniging verduistert of verspilt (1). (1) Cass., 1 maart 2000, AC, 2000, AR P.99.1604.F, nr. 149.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Het misdrijf misbruik van vertrouwen is voltrokken op het ogenblik dat degene aan wie roerende goederen werden toevertrouwd onder de verplichting ze terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken of aan te wenden, niet meer in de mogelijkheid verkeert ze terug te geven of ze tot dat overeengekomen doel te gebruiken of aan te wenden (1). (1) Cass., 1 maart 2000, AC, 2000, AR P.99.1604.F, nr. 149.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

De verduistering blijft wederrechtelijk, ook als de aldus verspilde geldsommen afkomstig zijn van een rekening die op naam van een rechtspersoon is geopend.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.07.1873.F 25 juni 2008 AC nr. 396

Het misdrijf misbruik van vertrouwen houdt niet op te bestaan louter omdat de dader, door gelden te verduisteren, een hem verschuldigd bedrag wil terugkrijgen.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Het morele bestanddeel van het misdrijf misbruik van vertrouwen bestaat in het opzet van de dader om zich de hem toevertrouwde zaak toe te eigenen of ze aan de eigenaar te ontnemen en er aldus als eigenaar over te beschikken; de goede trouw van de beweegreden van de dader doet daaraan geen afbreuk (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1994, AR 6315, AC, 1994, nr. 153; Cass., 6 sept. 1995, AR P.95.0379.F, AC, 1995, nr. 367.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

P.07.1135.N 4 december 2007 AC nr. 610

Het misdrijf van misbruik van vertrouwen is een aflopend misdrijf; de enkele omstandigheid dat de verduisterde zaken nog bestaan, ontneemt aande verduistering haar delictueel karakter niet (1). (1) Cass., 14 mei 1956, AC, 1956, 765.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Voor het bestaan van misbruik van vertrouwen is niet vereist dat de overhandiging van de bedoelde goederen, gelden, koopwaren, biljetten of geschriften, feitelijk heeft plaatsgegrepen; het is voldoende dat degene die misbruik van vertrouwen pleegt, de door hem verduisterde of verspilde goederen afwendt van het doel waarvoor hij ze ter zijner beschikking had, zoals onder meer ten gevolge van het verstrekken van een volmacht over een gezamenlijke rekening (1). (1) Zie Cass., 9 april 1992, R.W., 1991-92, 461 met noot A. Vandeplas; 30 okt. 2001, AR P.01.0724.N, nr. 582.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.04.0887.F 9 februari 2005 AC nr. 82

Het misdrijf misbruik van vertrouwen vereist, met name, een overdracht van het precair bezit van het voorwerp aan de dader door de eigenaar of door een derde die voor zijn rekening handelt.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.04.0530.N 14 september 2004 AC nr. 408

Het misdrijf misbruik van vertrouwen is niet voltrokken op het ogenblik dat de schade voor de benadeelde aan het licht komt, maar op het ogenblik dat de dader niet meer in de mogelijkheid verkeert de hem toevertrouwde roerende zaken of waarden terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken (1). (1) Cass., 13 juni 1955, Pas. 1955, I, 1110.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Het misdrijf misbruik van vertrouwen is voltrokken op het ogenblik dat degene aan wie roerende zaken of waarden toevertrouwd worden onder de verplichting ze terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken of aan te wenden, niet meer in de mogelijkheid verkeert ze terug te geven of ze tot de overeengekomen bestemming te gebruiken, het is hierbij onverschillig dat de dader later nog handelingen stelt die bedoeld zijn om zijn straffeloosheid te waarborgen of om de benadeelde te doen geloven dat de roerende goederen of waarden nog steeds ter beschikking zijn (1). (1) Cass., 9 april 1991, AR 2941, nr 417; 29 maart 1994, AR 6315, nr 153; 1 maart 2000, AR P.99.1604.F, nr 149; R.P.D.B., Complément IIIabus de confiance", nr 91.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.03.0825.F 22 oktober 2003 AC nr. 518

De translatieve werking van eigendom, die verbonden is aan een verbruiklening, sluit uit dat de lener zich schuldig kan maken aan het misdrijf misbruik van vertrouwen, dat alleen gepleegd wordt door verduistering of verspilling van andermans zaken (1). (1) Zie Cass., 7 okt. 1935 (Bull. en Pas., 1935, I, 349), 8 nov. 1937 (A.C., 1937-1940, 146, en de noot 2 van L.C., in Bull. en Pas., 1937, I, 331), R. CHARLES, v° "Abus de confiance", R.P.D.B., Aanv., dl. III, blz. 13 en 14, nrs 80 en 81, L. HUYBRECHTS, v° "Misbruik van vertrouwen", Comm. Strafr., 1996, nr 10, R. DEZEURE, v° "Abus de confiance", Qualifications et jurisprudence pénales, 1992, blz. 12, J. PRADEL en M. DANTI-JUAN, Manuel de droit penal special, tweede uitg., Parijs, 2001, blz. 585, nr 893.

- LENING -

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- EIGENDOM -

P.01.0724.N 30 oktober 2001 AC nr. ...

De in artikel 491 Strafwetboek, bij de omschrijving van het misdrijf van misbruik van vertrouwen, bedoelde overhandiging van goederen, gelden, koopwaren, biljetten of geschriften van om het even welke aard, die een verbintenis of een schuldbevrijding inhouden, onder verplichting om ze terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken of aan te wenden, dient niet feitelijk plaats te grijpen, maar kan ook juridisch gebeuren, onder meer bij de aankoop in mede-eigendom waarbij één van de mede-eigenaars in het bezit wordt gesteld van de gezamenlijke aangekochte zaak; de mede-eigendom van een zaak betreft de zaak zelf, zodat het deel van deze zaak dat de mede-eigenaar toebehoort, het voorwerp kan uitmaken van misbruik van vertrouwen (1). (1) Zie cass., 29 nov. 2000, AR P.00.1098.F, nr 655; DEZEURE, R.Misbruik van vertrouwen en verduistering", A.P.R. 1968, p. 59, nr 35; HUYBRECHTS, L.Misbruik van vertrouwen", Commentaar Strafrecht en Strafvordering, p. 146, nr 8.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.00.1098.F 29 november 2000 AC nr. ...

Het misdrijf misbruik van vertrouwen vereist, aan de zijde van de dader, een onrechtmatige verandering van het ter bede onder zich hebben in een bezit animo domini (1). (1) Zie Cass., 11 juli 1938 (Bull. en Pas., 1938, I, 266) ; 25 feb. 1997, A.R. P.95.1308.N, nr. 107 ; 8 sept. 1998, A.R. P.97.0662.N, nr. 391, en de noot 3 sub Cass., 2 okt. 1973 (AC, 1974, 118), R. CHARLES, v° "Abus de confiance", R.P.D.B., Aanv., dl. III, Brussel, 1969, nr. 2, en L. HUYBRECHTS, v° "Misbruik van vertrouwen", Comm. Strafr. en Strafv., Antwerpen, 1996, nr. 3.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

De roerende goederen waarop het misbruik van vertrouwen betrekking kan hebben, zijn die welke op beperkende wijze worden opgesomd in artikel 491 Sw. ; die bepaling is, in de regel, weliswaar niet van toepassing op geschriften die noch een verplichting noch een schuldbevrijding bevatten, maar ze bestraft wel de verduistering ervan wanneer die geschriften een goed vertegenwoordigen of een vermogensrechtelijke waarde hebben (1). (1) Cass., 20 juni 1934 (Bull. en Pas., 1934, I, 332) ; zie R. CHARLES, v° "Abus de confiance", R.P.D.B., Aanv., d. III, Brussel, 1969, nr. 23, G. SCHUIND, Traité pratique de droit criminel, 4e uitg., door A. VANDEPLAS, Brussel, 1993, blz. 442, M. DELMAS-MARTY, Droit pénal des affaires, 3e uitg., Parijs, 1990, dl. 2, blz. 42 en W. JEANDIDIER, Droit pénal des affaires, Parijs, 1991, blz. 17.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.99.1197.F 3 mei 2000 AC nr. ...

Wanneer de rechter wettig heeft kunnen beslissen dat de telastlegging misbruik van vertrouwen niet bewezen is, dient hij, bij gebrek aan het materieel bestanddeel van voornoemd misdrijf, daarenboven geen uitspraak te doen over het moreel bestanddeel dat in hoofde van de dader ervan is vereist, m.n. de bedoeling om zich de hem toevertrouwde zaak toe te eigenen of ze aan de eigenaar te ontnemen en er aldus als eigenaar over te beschikken (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 1999, A.R. C.97.0363.F, nr. 50.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.99.1604.F 1 maart 2000 AC nr. ...

De bestuurder van een vereniging zonder winstoogmerk die de hem toevertrouwde verenigingsbezittingen verduistert of verspilt, pleegt het misdrijf "misbruik van vertrouwen".

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Het misdrijf "misbruik van vertrouwen" is voltrokken op het ogenblik dat degene aan wie roerende zaken werden toevertrouwd onder de verplichting om ze terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken of aan te wenden, niet meer in de mogelijkheid verkeert ze terug te geven of ze tot die overeengekomen bestemming te gebruiken of aan te wenden.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.97.0858.N 21 december 1999 AC nr. ...

De strafrechter bij wie een telastlegging van misbruik van vertrouwen aanhangig is gemaakt, gedraagt zich, wanneer het misdrijf verband houdt met de uitvoering van een overeenkomst waarvan het bestaan ontkend of de uitlegging betwist wordt, naar de regels van het burgerlijk recht bij zijn beslissing over het bestaan van die overeenkomst of de uitvoering ervan; artikel 1341 B.W. is noch van openbare orde noch van dwingend recht.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

C.97.0363.F 28 januari 1999 AC nr. ...

Het moreel bestanddeel van het misdrijf misbruik van vertrouwen bestaat in de bedoeling van de dader om zich de hem toevertrouwde zaak toe te eigenen of ze aan de eigenaar te ontnemen en er aldus als eigenaar over te beschikken; het verkeerd gebruik van de gehuurde zaak impliceert in se niet de bedoeling om zich als zodanig te gedragen.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.98.0653.F 13 januari 1999 AC nr. ...

Het moreel bestanddeel van het wanbedrijf misbruik van vertrouwen bestaat in het opzet van de dader om zich de hem toevertrouwde zaak toe te eigenen of ze aan de eigenaar te ontnemen en er aldus als eigenaar over te beschikken; wat dat betreft zijn zowel de goede trouw van de dader als zijn beweegredenen of de omstandigheid dat hij het verhoopte voordeel niet heeft behaald, niet terzake dienend.~

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

P.97.0662.N 8 september 1998 AC nr. ...

Het misdrijf misbruik van vertrouwen is voltooid op het ogenblik van de verduistering of verspilling; de omstandigheid dat, na de voltooiing van het misdrijf het op de verduisterde voorwerpen rustende eigendomsvoorbehoud zou zijn vervallen, neemt het voorheen gepleegde misdrijf niet weg.~

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Het moreel bestanddeel van het misdrijf misbruik van vertrouwen bestaat in de bedoeling van de dader zich de toevertrouwde zaak toe te eigenen of ze aan de eigenaar te ontnemen en er aldus zelf als eigenaar over te beschikken; zowel de eventuele goede trouw van de dader als zijn beweegredenen zijn dienaangaande zonder belang.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Het moreel bestanddeel van het misdrijf misbruik van vertrouwen bestaat niet in de bedoeling nadeel toe te brengen aan de eigenaar.~

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.95.1308.N 25 februari 1997 AC nr. ...

De strafrechter is er - ook op civielrechtelijk gebied - niet toe gehouden aan de begrippen, die hij aan andere rechtstakken ontleent, de specifieke betekenis toe te kennen, die zij in die andere rechtstakken hebben en vermag uit de concrete omstandigheden eigen aan de zaak af te leiden dat, hoewel de goederen door het slachtoffer werden overhandigd met het oog op inpandgeving aan een derde, met de beklaagde niettemin overeengekomen was dat deze overhandiging geschiedde onder de verplichting ze terug te geven. Gelet op deze plicht tot teruggave kon het arrest derhalve wettig het misdrijf van misbruik van vertrouwen vaststellen.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.95.0379.F 6 september 1995 AC nr. ...

Het moreel bestanddeel van het misdrijf misbruik van vertrouwen bestaat in de bedoeling van de dader om zich de hem toevertrouwde zaak toe te eigenen of ze aan de eigenaar te ontnemen en er aldus als eigenaar over te beschikken; zowel de goede trouw van de dader als zijn beweegredenen zijn dienaangaande zonder belang.~

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.94.0135.N 27 maart 1995 AC nr. ...

Het bedrieglijk opzet is een wezenlijk bestanddeel van het wanbedrijf misbruik van vertrouwen; daarover kan de strafrechter oordelen aan de hand van begrippen die aan andere rechtstakken zijn ontleend zonder ertoe gehouden te zijn aan die begrippen de specifieke betekenis toe te kennen die zij in die andere rechtstakken hebben en zonder dat begrip te hanteren zoals het in die andere rechtstakken wettelijk wordt geregeld.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Art. 492bis

P.12.1129.F 6 februari 2013 AC nr. ...

Artikel 492bis van het Strafwetboek straft met name de bestuurders, in feite of in rechte, van een handelsvennootschap, die met bedrieglijk opzet en voor persoonlijke rechtstreekse of indirecte doeleinden gebruik hebben gemaakt van de goederen of van het krediet van de rechtspersoon, hoewel zij wisten dat zulks op betekenisvolle wijze in het nadeel was van de vermogensbelangen van de rechtspersoon en van die van zijn schuldeisers of vennoten; die bepaling straft met name de bestuurder van een rechtspersoon die op bedrieglijke wijze de vennootschapsgoederen gebruikt, niet in het belang van die rechtspersoon maar in zijn eigen belang (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.11.2036.N 12 juni 2012 AC nr. ...

De wettelijke bewijsregeling wordt niet miskend door de rechter die het bewijs van het misdrijf “misbruik van vermogensgoederen” afleidt uit vermoedens, meer bepaald uit het feit dat op de rekening-courant van de beklaagde die een aansprakelijk orgaan van de vennootschap is, bedragen zijn opgenomen als zijnde door hem aangezuiverd en als een schuldvordering in zijn voordeel, terwijl die beklaagde over de realiteit van die aanzuivering geen verklaring kan geven (1). (1) Zie Cass. 13 maart 1973, AC 1973, 693.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.10.1094.F 5 januari 2011 AC nr. ...

Het misdrijf misbruik van vennootschapsgoederen vereist dat een in aanzienlijke mate nadelig gebruik werd gemaakt van de goederen of van het krediet van de rechtspersoon.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

P.06.0848.F 21 juni 2006 AC nr. 347

Misbruik van vennootschapsgoederen vereist niet dat het persoonlijk belang waarmee de dader heeft gehandeld louter tot doel zou hebben gehad hem een persoonlijk materieel voordeel te bezorgen; het kan ook van morele orde zijn (1). (1) Zie Fr. ROGGEN, "L'incrimination nouvelle d'abus de biens sociaux en droit belge", Rev.dr.ULB, Bruylant, p. 136; E. ROGER FRANCE, "La répression des abus de biens sociaux: le nouvel article 492bis du Code pénal", J.T., 1996, p. 538, nr. 23.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Artikel 492bis Sw., is van toepassing op de bestuurders van alle burgerlijke of handelsvennootschappen met rechtspersoonlijkheid of van verenigingen zonder winstoogmerk, zonder onderscheid of die rechtspersonen al dan niet een publiekrechtelijk karakter hebben (1). (1) Zie J. SPREUTELS, Fr. ROGGEN en E. ROGER FRANCE, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 352; Th. AFSCHRIFT en V. de BRAUWERE, Manuel de droit pénal financier, Kluwer, p. 119 en 120; A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 4de uitg., p. 236; A. DE NAUW, "Misbruik van de goederen of van het krediet van de rechtspersoon", R.W. 1997-98, p. 525; K. GEENS, "Een 'nieuw' strafbaar misbruik: dat van vennootschapsgoederen", in Liber Amicorum Jean-Pierre LAGAE, 1998, p. 54 en 55; J.-L. DUPLAT, "Le délit d'abus de biens sociaux dans le Code pénal belge", L'expert comptable, 1998, p. 40 en 41; Ph. ERNST, "Misbruik van vennootschapsgoederen. Enkele bedenkingen vanuit het vennootschapsrecht bij de introductie van een nieuw misdrijf in het rechtspersonenrecht", T.R.V. 1998, p. 78; Fr. ROGGEN, "L'incrimination nouvelle d'abus de biens sociaux en droit belge", Rev.dr.ULB, Bruylant, p. 135; Ph. 'T KINT, "L'application aux A.S.B.L. du nouveau délit d'abus de biens sociaux en comparaison avec le délit d'abus de confiance", R.P.S., 1998, p. 377; L. BIHAIN, "Le délit d'abus de biens sociaux", R.D.C., 1998, p. 93 en 94; E. ROGER FRANCE, "La répression des abus de biens sociaux: le nouvel article 492bis du Code pénal", J.T., 1996, p. 535, nr. 9; E. ROGER FRANCE, "Abus de biens sociaux, droit fiscal et groupe de sociétés", R.G.F., 1998, p. 261; E. ROGER FRANCE, "Abus de biens sociaux", Qualifications et jurisprudences pénales, Die Keure, p. 3; J.-P. COLLIN, "Abus de confiance et infractions assimilées", Droit pénal et procédure pénale, suppl. 3 (1 maart 2002), p. 24; B. TILLEMAN en Ph. TRAEST, "Een nieuw misdrijf: misbruik van vennootschapsgoederen", in Faillissement en gerechtelijk akkoord: het nieuwe recht, Kluwer, 1998, p. 428 en 429; M. BOVERIE, "La responsabilité pénale des mandataires locaux", in Les missions du Bourgmestre, UVCM, bijgewerkt tot 1 januari 2005 door S. SMOOS; I. VEROUGSTRAETE, Manuel de la faillite et du concordat, Kluwer, 2003, p. 676.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Art. 495

P.99.0547.N 1 juni 1999 AC nr. ...

Artikel 495, eerste lid, Strafwetboek dat strafbaar stelt hij die, na in een rechtsgeding enige titel, enig stuk of enige memorie te hebben overgelegd, die titel, dat stuk of die memorie, op welke wijze ook, kwaadwillig of bedrieglijk verduistert, wil de voortgezette mogelijkheid beveiligen tot aanwending van deze stukken die, eenmaal ingebracht in het debat, tot nut van alle betrokkenen moeten blijven.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Onder verduistering is te verstaan het achterhouden, op welke wijze ook, van de aanvankelijk (in het rechtsgeding) overgelegde titels, stukken of memories doordat de betrokkene weigert deze opnieuw over te leggen. De omstandigheid dat deze stukken voordien bij de heropening van de debatten aan betrokkene terug ter hand gesteld werden om opnieuw te worden voorgelegd op een volgende rechtszitting doet hieraan niets af.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Art. 496

P.12.1840.N 21 januari 2014 AC nr. ...

Het misdrijf “oplichting” vereist dat de dader ervan, die gehandeld heeft met het oogmerk zich andermans zaak toe te eigenen, zich deze zaak doet afgeven of leveren en zodoende het slachtoffer benadeelt; van zodra die dader erin geslaagd is zich die zaak te doen afgeven of leveren, is het misdrijf voltrokken zodat de teruggave van die zaak het misdrijf niet uitsluit of ongedaan maakt (1). (1) Cass. 27 oktober 1982, AR 2355, AC 1982-1983, nr. 141

- OPLICHTING -

- OPLICHTING -

Louter leugenachtige beweringen leveren slechts listige kunstgrepen op in de zin van artikel 496 Strafwetboek wanneer zij gepaard gaan met uitwendige handelingen die er enige geloofwaardigheid aan verlenen; zulke handelingen kunnen onder meer bestaan in een geheel van praktijken die niet als dusdanig maar wel in hun geheel genomen een listige kunstgreep uitmaken omdat zij gezamenlijk determinerend zijn voor de navolgende afgifte van gelden (1). (1) Zie: Cass. 2 oktober 1996, AR P.96.0807.F, AC 1996, nr. 346; Cass. 22 september 1999, AR P.99.0508.F, AC 1999, nr. 477; Cass. 6 oktober 2010, AR P.10.0723.F, AC 2010, nr. 579

- OPLICHTING -

Oplichting vereist niet dat de dader ervan enkel een onrechtmatig voordeel voor zichzelf nastreeft; hij kan dat voordeel ook nastreven voor een ander en het door de dader nagestreefde voordeel moet evenmin de ganse onrechtmatig toegeëigende zaak betreffen, maar kan ook bestaan in een deel daarvan (1). (1) Cass. 26 juni 1973, AC 1973, 1053

- OPLICHTING -

P.08.0007.N 20 mei 2008 AC nr. 304

Het begrip kettingverkoop zoals omschreven in artikel 84, eerste lid, van de wet van 14 juli 1991, betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en de bescherming van de consument, staat los van het begrip oplichting als bedoeld in artikel 496, Strafwetboek (1). (1) Zie conclusie O.M.

- HANDELSPRAKTIJK -

- OPLICHTING -

P.07.0002.N 8 mei 2007 AC nr. 231

Bij de oplichting met een verbintenis tot dienstverlening als voorwerp, kan de schade bestaan in de tegenwaarde van de prestaties en materialen die in uitvoering van de verbintenis werden geleverd, alsmede in de kosten die de benadeelde noodzakelijk moest dragen voor het ondernemen van een redelijke poging om de vergoeding te verkrijgen van de geleverde prestaties en materialen.

- OPLICHTING -

Ofschoon dienstverlening zelf niet behoort tot de zaken die het voorwerp van oplichting kunnen uitmaken, kan een verbintenis tot dienstverlening het voorwerp van oplichting uitmaken.

- OPLICHTING -

P.06.0649.N 5 september 2006 AC nr. 389

Inzake oplichting mag de strafrechter, bij wijze van heromschrijving, de listige kunstgreep nader beschrijven of vervangen, mits de bedoelde materiële gedraging geen substitutie ondergaat en na deze wijziging de aldus omschreven oplichting betrekking heeft op dezelfde concrete daad als de in de inleidende akte bedoelde oplichting (1). (1) 1. Ter zake werd eiser in cassatie voor de feitenrechter vervolgd (onder andere) wegens feiten van oplichting en poging tot oplichting. Deze misdrijven werden in de akte van aanhangigmaking respectievelijk omschreven als "namelijk door op bedrieglijke wijze hetzij de uitgifte van een ongedekte cheque, hetzij door te doen geloven dat de goederen door middel van een wissel zouden worden betaald dertig of vijftien dagen na de levering, zich de hierna vermelde goederen te hebben doen afgeven, ten nadele van ..." (tenlastelegging A) en als "gepoogd te hebben (...) namelijk ten nadele van de hierna vernoemde benadeelden, zich bedrieglijk hetzij door afgifte van een niet gedekte cheque, hetzij door te doen geloven dat de bestelde goederen zouden worden betaald hetzij binnen de dertig dagen, hetzij binnen de vijftien dagen na levering, de hierna vermelde goederen te hebben doen afleveren ..." (tenlastelegging B). 2. In het bestreden arrest heromschrijven de appelrechters de listige kunstgreep uit de tenlasteleggingen A en B, zoals hoger geciteerd, als volgt: "namelijk zich de hierna omschreven goederen te hebben doen afleveren ten nadele van de hierna vernoemde benadeelden, door bij bestelling en de aflevering van de goederen gebruik te maken van de identiteit, de infrastructuur en de werkwijze van een voor derden bona fide vennootschap als bvba (...), bvba (...) en de nv (...) terwijl in werkelijkheid het systeem erin bestond dat de vennootschappen slechts als dekmantel dienden om de bestellingen te doen en de leveringen aan te nemen, en het nooit de bedoeling was de bestelde goederen te leveren en te betalen". 3. Het hof van beroep oordeelt verder (onaantastbaar) dat de nieuwe misdrijfomschrijving geen wijziging in de vervolgde feiten brengt, maar erin is begrepen, en dat de vervolgde feiten deze zijn die vervolgd werden in de aanvankelijke vordering en de uitbreidende vorderingen van de procureur des Konings; vorderingen die niet de bedrieglijke middelen vermelden die werden aangewend om de afgifte van goederen te bekomen en aldus verwijzen naar alle bedrieglijke middelen bedoeld in artikel 496, Strafwetboek en die terug te vinden zijn in de feitelijke gegevens van de klachten en processen-verbaal gevoegd bij deze vorderingen. 4. Voor een goed begrip: het bestreden arrest wijzigt in casu de kwalificatie of de juridische omschrijving van de feiten niet. De appelrechters gaan alleen de feitelijke omschrijving van de als oplichting en poging tot oplichting gekwalificeerde feiten veranderen: ze wijzigen enkel de beschrijving van de feiten, namelijk de feitelijke gegevens die samen het misdrijf uitmaken. Op zich worden hierdoor de kwalificatie en het feit, voorwerp van de vervolging, niet gewijzigd. Waar het hoger gemaakt onderscheid als al té theoretisch zou worden ervaren kan als eenvoudige (en dus verarmende) praktische vuistregel gelden dat de rechter er alleen moet over waken dat hij de concrete materiële gedragingen bedoeld in de akte van aanhangigmaking niet mag substitueren door andere. (MT)

- OPLICHTING -

P.05.1304.N 17 januari 2006 AC nr. 39

Het wanbedrijf "oplichting" is voltrokken zodra de dader ervan, die gehandeld heeft met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen die aan een ander toebehoort, erin geslaagd is zich deze zaak te doen afgeven of afleveren (1). (1) Cass., 27 okt. 1982, AR 2355, nr 141; 14 juni 1988, AR 2436, nr 625.

- OPLICHTING -

P.04.1396.N 15 februari 2005 AC nr. 91

De listige kunstgreep van de oplichting kan erin bestaan zich zaken te laten afgeven in uitvoering van een met die afgifte samengaande bedrieglijke overeenkomst die de dader in werkelijkheid nooit wil uitvoeren (1). (1) Zie Cass., 11 juni 1986, AR 4964, nr 635; 4 nov. 1986, AR 907, nr 143.

- OPLICHTING -

P.01.1464.N 13 mei 2003 AC nr. 290

De uitgifte van een cheque zonder dekking kan een listige kunstgreep zijn in de zin van artikel 496 Sw., zelfs wanneer de trekker die de cheque uitschrijft geen andere arglistigheid heeft aangewend om de begunstigde te doen geloven aan het bestaan van een denkbeeldig krediet (1). (1) Cass., 4 nov. 1974, AC, 1975, 288; 30 mei 1988, AR nr 5858, nr 594; R.W., 1988-1989, 715 en de noot B. Spriet.

- OPLICHTING -

P.00.0548.N 20 november 2001 AC nr. ...

Het misdrijf van oplichting omvat drie constitutieve bestanddelen: het oogmerk om zich bedrieglijk andermans zaak toe te eigenen, de aanwending van bedrieglijke middelen hiertoe, gevolgd door een afgifte of levering van de zaak, welke de benadeelde zonder de aangewende bedrieglijke middelen niet zou hebben afgegeven of geleverd (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 1984, AR 3197, nr 274.

- OPLICHTING -

- OPLICHTING -

P.99.1479.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Het bij artikel 3, § 1 en 3, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen gestelde verbod om in de hoedanigheid van verzekeraar verzekeringsovereenkomsten aan te bieden, zonder vooraf door de Koning te zijn toegelaten en de nietigheid van de spijts dit verbod gesloten overeenkomst, waarvan de verzekeringsonderneming evenwel gehouden is de verplichting na te komen wanneer de verzekeringsnemer ze ter goeder trouw heeft gesloten, tasten het recht om vergoeding te vorderen van de toegebrachte schade wegens de oplichting, waartoe deze overeenkomst aanleiding gaf, niet aan.

- OPLICHTING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Nu de oplichting en het erdoor toegebrachte nadeel niets uitstaande heeft met de bekwaamheid van de benadeelde om het contract aan te gaan, dat zelf niet het voorwerp van de oplichting was, maar er slechts achteraf aanleiding toe gaf, heeft de ontvankelijkheid van de burgerlijke rechtsvordering in vergoeding van de door deze oplichting geleden schade er evenmin iets uitstaande mee.

- OPLICHTING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.99.0612.N 6 februari 2001 AC nr. ...

Oplichting door het gebruik maken van een valse hoedanigheid is het aannemen van een hoedanigheid met de bedoeling een derde te misleiden en hem het vertrouwen in te boezemen dat aan die hoedanigheid is verbonden (1). (1) Zie cass., 12 juni 1944, AC, 1944, 174 en 27 nov. 1961, Bull. en Pas., 1962, I, 394.

- OPLICHTING -

P.00.1231.N 14 november 2000 AC nr. ...

Het bewezen verklaren van oplichting vereist de vaststelling door de rechter van het voorhanden zijn, als constitutieve elementen, van het oogmerk om zich bedrieglijk andermans zaak toe te eigenen, van de aanwending van bedrieglijke middelen hiertoe en van een afgifte of levering die het gevolg is van die aanwending van bedrieglijke element, zonder dat hiertoe vereist is dat de strafrechter ook concreet de geleden schade vaststelt (1). (1) Zie Cass., 5 april 1996, AR A.94.0002.F, nr 111.

- OPLICHTING -

P.99.0508.F 22 september 1999 AC nr. ...

Leugenachtige verklaringen alleen leveren het misdrijf oplichting niet op, wanneer zij niet gepaard gaan met een extern feit of enige handeling bedoeld om ze geloofwaardig te maken.

- OPLICHTING -

P.95.0610.N 9 december 1997 AC nr. ...

Een eenvoudige leugen die op zichzelf geen listige kunstgreep in de zin van artikel 496 Sw. oplevert, kan de door voormeld artikel bedoelde kunstgreep uitmaken wanneer hij gepaard gaat met een door een beklaagde op touw gezette enscenering waardoor aan die leugen kracht en geloofwaardigheid wordt toegevoegd, en die determinerend is voor het bereiken van het doel, zich door die handelwijze gelden te doen overhandigen, of in combinatie wordt aangewend met een geheel van andere praktijken van een beklaagde die bedoeld zijn om misbruik te maken van het vertrouwen en anderen te misleiden, waarbij het gebruik van valse hoedanigheden slechts één van de praktijken is.

- OPLICHTING -

P.97.0469.N 15 april 1997 AC nr. ...

Kunstgrepen die zijn aangewend nà de afgifte van de door het misdrijf beoogde gelden of waarden, kunnen in samenhang met andere een bestanddeel vormen van de oplichting, wanneer zij tot doel en tot gevolg hebben gehad dat het slachtoffer misleid werd omtrent de eerlijkheid van de verrichte handelingen, en het misdrijf aldus voltrokken werd.~

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- OPLICHTING -

P.96.1072.N 4 maart 1997 AC nr. ...

Zo enkel leugenachtige beweringen werden vastgesteld, die niet gepaard gaan met feiten of omstandigheden, welke deze beweringen kracht bijzetten en ze geloofwaardig maken, kunnen deze beweringen op zichzelf geen listige kunstgrepen opleveren, die het misbruik van vertrouwen of van de lichtgelovigheid uitmaken.~

- OPLICHTING -

P.96.0807.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Leugenachtige verklaringen alleen leveren het misdrijf oplichting niet op, wanneer zij niet gepaard gaan met een extern feit of enige handeling bedoeld om ze geloofwaardig te maken.~

- OPLICHTING -

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

Bij een kredietopening sluit het feit dat de kredietverlener de kredieten, binnen de daarin bepaalde grenzen, alleen werkelijk moet toekennen wanneer de begunstigde van de opening daarop een beroep doet, niet uit dat het misdrijf oplichting alleen door de toekenning van de kredietopening kan zijn voltrokken.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Kredietinverrichtingen

- OPLICHTING -

Art. 498, derde lid

C.10.0323.F 17 februari 2012 AC nr. ...

Er is sprake van bedrog omtrent de aard van de verkochte zaak wanneer vast staat dat de verkoper, met de bedoeling zich ten nadele van een ander te verrijken en door het gebruik van listen, arglistigheden of leugens een zaak geleverd heeft die in schijn gelijk is aan die welke de koper heeft gekocht of heeft gemeend te kopen, doch die ongeschikt is voor het gebruik waartoe ze bestemd was, en wanneer de overeenkomst niet gesloten zou zijn geweest, indien de koper die omstandigheid had gekend (1). (1) Cass. 6 jan. 1969, AC, 1969, 431.

- BEDROG OMTRENT DE VERKOCHTE ZAAK -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Art. 499

P.10.0457.N 1 juni 2010 AC nr. 383

Het misdrijf van artikel 499 Strafwetboek behoort noch tot de misdrijven opgesomd in artikel 1, f), van het KB nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen, noch tot de misdrijven vermeld onder de andere littera van deze bepaling.

- MISDRIJF - Allerlei

- STRAF - Andere straffen

Art. 5

P.12.1290.N 30 april 2013 AC nr. ...

Uit artikel 5 Strafwetboek volgt dat het voor de gelijktijdige strafbaarstelling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon niet volstaat dat de rechter vaststelt dat de natuurlijke persoon een fout wetens en willens heeft gepleegd, maar dat hij ook bij de rechtspersoon de fout moet vaststellen en dat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van deze pas vaststaat indien de verwezenlijking van het misdrijf hetzij volgt uit een wetens en willens genomen beslissing binnen de rechtspersoon, hetzij het gevolg is van een binnen deze rechtspersoon gepleegde nalatigheid (1). (1) Zie: Cass. 23 sept. 2008, AR P.08.0857.N, AC 2008, nr. 497.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

P.11.0419.N 25 oktober 2011 AC nr. ...

Wanneer de eigenaar of de vruchtgebruiker van een beschermd monument of van een in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed, die verzuimt door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken het monument in goede staat te behouden en niet te ontsieren, te beschadigen of te vernietigen, een rechtspersoon is, is deze krachtens artikel 5, eerste lid, Strafwetboek strafrechtelijk verantwoordelijk voor het in die bepalingen bedoeld misdrijf; deze strafrechtelijke toerekening aan de rechtspersoon doet evenwel geen afbreuk aan de toepassing van artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, zodat de rechter die de rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk stelt wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon die de fout wetens en willens heeft gepleegd, het misdrijf ook aan die natuurlijke persoon kan toerekenen en hem samen met de verantwoordelijke rechtspersoon schuldig kan verklaren (1). (1) Zie: Cass. 29 mei 2007, AR P.07.0205.N, AC, 2007, nr. 279.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

P.10.1923.N 3 mei 2011 AC nr. ...

Als de beklaagde geen verweer voert met betrekking tot het morele element van het misdrijf omschreven in artikel 67ter van de Wegverkeerswet, mag de strafrechter naast de veroordeling van de rechtspersoon eveneens de geïdentificeerde natuurlijke persoon schuldig achten door de telastlegging in de bewoordingen van de wet bewezen te verklaren, zonder dat hij daarbij het wetens en willens handelen van de natuurlijke persoon uitdrukkelijk moet vaststellen.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter

P.10.2026.F 20 april 2011 AC nr. ...

Als het strafbaar feit door een vennootschap is gepleegd, is het opzet genoegzaam bewezen door de vaststelling dat de leidinggevende organen kennis hadden van het opzet om de schuldige handeling te stellen en ermee hebben ingestemd (1). (1) Zie F. ROGGEN, "Participation et imputabilité: l'application de ces principes à l'épreuve de la responsabilité pénale des personnes morales", Actualités de droit pénal et de procédure pénale, Jeune Barreau de Bruxelles, mai 2001, p. 15; M. BURTON, Le point sur la responsabilité pénale des personnes morales, CUP Liège, décembre 2003, p. 235-236.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.08.1047.F 19 november 2008 AC nr. 648

Uit geen enkele wettelijke bepaling vloeit voort dat, wanneer de exploitant van een ingedeelde inrichting waarvan de exploitatie een milieuvergunning vereiste, een rechtspersoon is, de bestuurders ervan niet kunnen worden vervolgd.

- MILIEURECHT -

P.05.1220.N 20 december 2005 AC nr. 684

Alle aan een rechtspersoon toegerekende misdrijven worden in concreto verwerkelijkt door natuurlijke personen, zodat een rechtspersoon voor alle misdrijven verantwoordelijk kan worden gesteld.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

Artikel 5, Strafwetboek heeft een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid ingevoerd voor rechtspersonen, onderscheiden en autonoom ten opzichte van die van de natuurlijke personen die voor de rechtspersoon hebben gehandeld of dit hebben nagelaten.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

Elke natuurlijke of rechtspersoon kan worden vervolgd en veroordeeld indien zijn gedraging samenvalt met de constitutieve elementen van het misdrijf beschreven in artikel 67ter, Wegverkeerswet (1). (1) Cass., 29 nov. 2005, AR P.05.0995.N, nr ...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter

P.05.1114.N 6 december 2005 AC nr. 646

De omstandigheid dat de civielrechtelijke gevolgen van een vóór de inwerkingtreding van de wet van 4 mei 1999 gepleegd misdrijf voortduren na de inwerkingtreding ervan, heeft niet tot gevolg dat deze wet toepasselijk is op de beoordeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid voor dit misdrijf of op de aansprakelijkheid voor de vergoeding van de erdoor veroorzaakte schade.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

- RECHTSPERSOONLIJKHEID -

P.05.0721.N 25 oktober 2005 AC nr. 536

De vaststelling dat een natuurlijk persoon bewust en buiten elke dwang, dit is wetens en willens, in het belang van de rechtspersoon het hem ten laste gelegde misdrijf heeft gepleegd, volstaat om hem te veroordelen zonder dat vereist is dat de rechtspersoon mee zou worden vervolgd (1). (1) Cass., 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, nr 539.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

P.01.0685.N 4 september 2001 AC nr. ...

De eventuele toepassing van de strafuitsluitende verschoningsgrond van artikel 5, tweede lid, Strafwetboek maakt geen grond van verval van de strafvordering in de zin van Hoofdstuk IV van de voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering en van artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering uit.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 5, eerste en tweede lid

P.00.1767.N 30 april 2002 AC nr. 263

Nu de wet een strafuitsluitingsgrond invoert voor een door zowel een natuurlijke als een rechtspersoon gepleegd misdrijf voor wie van hen beiden de minst zware fout heeft begaan voor zover het misdrijf door de natuurlijke persoon uit onachtzaamheid gepleegd is, blijkt uit de omstandigheid dat de wet de strafuitsluitingsgrond verbindt aan de strafbaarheid van de rechtspersoon, dat de nieuwe wetsbepaling onbetwistbaar niet het oogmerk had deze strafuitsluitingsgrond toepasselijk te maken op de onder de oude wet gepleegde misdrijven, maar enkel op deze die na de inwerkingtreding van de nieuwe wet zouden worden gepleegd (1). (1) Cass., 3 okt. 2000, AR P.00.0432.N, nr 511.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

P.00.0432.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

Nu de wet een strafuitsluitingsgrond invoert voor een door zowel een natuurlijke als een rechtspersoon gepleegd misdrijf voor wie van hen beiden de minst zware fout heeft begaan voor zover het misdrijf door de natuurlijke persoon uit onachtzaamheid gepleegd is, blijkt uit de omstandigheid dat de wet de strafuitsluitingsgrond verbindt aan de strafbaarheid van de rechtspersoon dat de nieuwe wetsbepaling onbetwistbaar niet het oogmerk had dat deze strafuitsluitingsgrond toepasselijk zou zijn op de onder de oude wet gepleegde misdrijven, maar enkel op deze die na de inwerkingtreding van de nieuwe wet zouden worden gepleegd (1). (1) Het tweede middel dat door eiser in cassatie werd aangevoerd heeft betrekking op de toepassing van de nieuwe bepalingen inzake de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen en van het overgangsrecht inzake deze bepalingen. Deze bepalingen werden door de wet van 4 mei 1999 als artikel 5 van het Strafwetboek ingevoegd. Bij gebrek aan bijzondere bepaling in verband met haar inwerkingtreding, is deze wet, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 22 juni 1999, op de tiende dag na de bekendmaking, dit is op 2 juli 1999, in werking getreden. De misdrijven waarvoor de beklaagde veroordeeld werd, dateren van voor de inwerkingtreding van de nieuwe wet. Het bestreden vonnis heeft geoordeeld dat aan het nieuwe artikel 5 Sw. geen terugwerkende kracht kan worden verleend op grond van de volgende overweging: "Overwegende dat de wet van 4 mei 1999 geen andere strafmaat voor de in de dagvaarding voorziene inbreuken instelt, doch omvat dat vanaf de inwerkingtreding van deze wet rechtspersonen kunnen worden aansprakelijk gesteld voor de misdrijven die voor hun rekening worden gepleegd; Dat artikel 2 van het Strafwetboek in casu geen toepassing vindt." De eiser voert de schending van artikel 2, tweede lid, Sw. en artikel 5 Sw. aan. In essentie betoogt eiser dat artikel 5 Sw. voor de natuurlijke persoon, die onopzettelijk een misdrijf heeft gepleegd, een strafuitsluitende verschoningsgrond in het leven heeft geroepen indien de rechtspersoon een zwaardere fout heeft begaan dan de natuurlijke persoon. Volgens eiser hebben alle strafwetten waarvan de toepassing een voor de beklaagde gunstige uitwerking heeft, terugwerkende kracht; zo ook een wet waarbij een nieuwe verschoningsgrond wordt ingevoerd. Eiser voert terecht aan dat artikel 5, tweede lid, een strafuitsluitende verschoningsgrond in het leven geroepen heeft voor hetzij de natuurlijke persoon, hetzij de rechtspersoon, naargelang de ernst van de door hen begane foutenwanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon" en voor zover niet " de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd". (A. De Nauw en F. DeruyckDe strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen", R.W. 1999-2000, 907; F. KéferLa responsabilité pénale de la personne morale: une réponse de plus à la délinquance d'entreprise", in A. Jacobs (réd.), Le point sur le droit pénal, 25, nr. 16; A. MassetLa loi du 4 mai 1999 instaurant la responsabilité pénale des personnes morales: une extension du filet pénal modalisée", J.T. 1999, 656). Art. 5, tweede lid, Sw., strekt inderdaad ertoe, onder bepaalde voorwaarden, de strafwaardigheid van een strafbaar gestelde gedraging op te heffen, al zijn de overige voorwaarden van strafbaarheid vervuld. (Vgl. L. Dupont en R. Verstraeten, Handboek Belgisch Strafrecht, p. 288, nr. 507). De grondslag van deze strafuitluitende verschoningsgrond is een bepaalde opvatting over de opportuniteit van de bestraffing: de wetgever was van oordeel dat het in bepaalde gevallen niet opportuun was de geïdentificeerde natuurlijke persoon en de rechtspersoon samen te straffen. De gronden van de bestreden beslissing zijn niet naar recht verantwoord. Dat betekent evenwel nog niet dat de beslissing zelf onjuist is en moet worden vernietigd. De bestreden beslissing is verkeerd wanneer zij de toepassing van de regel inzake de terugwerkende kracht van de mildere strafwet, neergelegd in artikel 2 Sw., afwijst op grond dat de wet niet in een andere strafmaat voorziet. Een bijna unanieme rechtsleer neemt immers aan dat de regel van de mildere strafwet ook van toepassing is wanneer de nieuwe strafwet een verschoningsgrond bepaalt die de oude strafwet niet bepaalt (zie onder anderen L. Dupont en R. Verstraeten, Handboek Belgisch Strafrecht, Leuven, Acco, 1990, nr. 177, p. 133; F. Tulkens en M. van de Kerchove, Introduction au droit pénal. Aspects juridiques et criminologiques, Diegem, Kluwer, 1998, 212; J. Constant, Traité élémentaire de Droit Pénal, 110; A. Marchal en J.P. Jaspar, Droit criminel. Traité théorique et pratique, I, Brussel, Larcier, 1965, nr. 26, p. 17. Zie voor Frankrijk: P. Roubier, Le droit transitoire (conflits des lois dans le temps), Parijs, Dalloz en Sirey, 1960, 488) en het Hof heeft in het arrest van 17 november 1993 bevestigd dat het in artikel 2, tweede lid, Sw. vastgelegde beginsel volgens hetwelk de minst strenge strafwet terugwerkende kracht heeft, geldt voor alles wat de toestand van de beklaagde verbetert. (AC 1993, A.R. 417, nr. 466). Wanneer de wetgever bepaald heeft dat, ook al blijft het feit wederrechtelijk, het feit onder bepaalde voorwaarden niet meer strafwaardig is, dient de dader in de regel van dit gewijzigde inzicht van de wetgever te genieten. Het "gewijzigde inzicht" van de wetgever ter zake van bestraffing van de "geïdentificeerde natuurlijke persoon" samen met de rechtspersoon, zoals geregeld door artikel 5, tweede lid, Sw. drukt twee "inzichten" uit waarvan de ene de voorwaarde is van de andere. Art. 5, tweede lid, Sw. brengt inderdaad tot uitdrukking dat, voor zover ook de rechtspersoon bestraft kan worden, de rechter in de door artikel 5, tweede lid, Sw. bedoelde gevallen, moet kiezen tussen de natuurlijke persoon en de rechtspersoon. De strafuitsluitende verschoningsgrond waarop de natuurlijke persoon zich kan beroepen, is afhankelijk van de mogelijkheid om de rechtspersoon voor het misdrijf te vervolgen en gebeurlijk te bestraffen. Het wettelijk stelsel waarbij de rechter in feitelijke aanleg de respectievelijke fouten van de rechtspersoon en van de natuurlijke persoon tegen elkaar moet afwegen, vereist de vervolgbaarheid en de strafwaardigheid van beiden. Voor feiten, gepleegd voor de inwerkingtreding van de nieuwe wetsbepalingen is de rechtspersoon vervolgbaar noch strafwaardig. De rechter is t.o.v. de rechtspersoon zelfs met geen strafvordering geadieerd kunnen worden; hoe zou hij in die omstandigheden de zwaarste fout kunnen bepalen ten aanzien van die

rechtspersoon? Op geen enkel ogenblik tijdens de parlementaire voorbereiding heeft de wetgever tot uitdrukking gebracht dat een natuurlijke persoon aan wie, onder gelding van het vroegere stelsel dat rechtspersonen niet gestraft kunnen worden, het door de rechtspersoon begane misdrijf toegerekend wordt, niet meer strafbaar kan zijn na inwerkingtreding van de wet op de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen indien, onder het nieuwe stelsel, deze natuurlijke persoon niet meer gestraft zou kunnen worden. Indien de wetgever deze bedoeling gehad zou hebben, dan zouden de misdrijven begaan door deze natuurlijke persoon (en door de rechtspersoon) straffeloos blijven. Inderdaad, de rechtspersoon kan zich zonder twijfel beroepen op de niet-terugwerkende kracht van artikel 5 Sw.; in zoverre deze bepaling, samen met de andere bepalingen die door de wet van 4 mei 1999 werden ingevoerd, de mogelijkheid creëert een rechtspersoon strafrechtelijk te veroordelen, is deze bepaling ongetwijfeld zwaarder. In de toelichting werd weliswaar gezegd: "Het voorstel beoogt aldus terug te komen op bepaalde rechtspraak die zeer ver ging in de toerekening van misdrijven aan leidinggevende personen door het misdrijf bewezen te achten op basis van tekortkomingen van deze personen (...)". (Parl. St., Senaat, 1998-99, nr. 1271/1, p. 6). Dit betekent evenwel niet dat de wetgever hiermee de lopende vervolgingen in het gedrang heeft willen brengen. De zojuist geciteerde bedoeling is immers slechts mogelijk indien de rechtspersoon bestraft kan worden; alleen dan kan een natuurlijke persoon toegelaten worden zich te beroepen op de strafuitsluitende verschoningsgrond. Anders gezegd: de onmogelijkheid om de ten aanzien van de rechtspersoon strengere strafwet retroactief toe te passen impliceert de onmogelijkheid voor de natuurlijke persoon zich te beroepen op de nieuwe strafuitsluitende verschoningsgrond. De niet-retroactieve werking van artikel 5, tweede lid, Sw. is in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof. In de eerste plaats dient erop gewezen te worden dat blijkbaar de vraag die de nieuwe wet op de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon doet rijzen, specifiek en nieuw is. Nog nooit heeft de wetgever een strafuitsluitende verschoningsgrond ingevoerd die slechts door een persoon ingeroepen kan worden op voorwaarde dat een andere persoon voor hetzelfde feit strafwaardig is. De niet-retroactieve werking van artikel 5, tweede lid, Sw. is in overeenstemming met de ratio legis van de regel dat de mildere strafwet terugwerkt. De verantwoording van deze regel is dat de strafrechtelijke dwang die de Staat uitoefent, niet groter mag zijn dan de Staat noodzakelijk acht op het ogenblik van de bestraffing, wanneer niet blijkt dat de noodzaak van bestraffing van de feiten zich nog langer voordoet. (Cass. 17 november 1993, A.R. 417, nr. 466; P. Popelier, Toepassing van de wet in de tijd. Vaststelling en beoordeling van temporele functies, in A.P.R., nr. 95, p. 62). Omgekeerd, wanneer de nieuwe wet alleen ingegeven is door de overweging dat de bescherming van de maatschappij, ter vrijwaring waarvan bepaalde feiten onder gelding van de oude wet moesten worden gestraft, niet langer de bestraffing van gelijksoortige feiten vereist wanneer die zich tijdens de daaropvolgende periode voordoen, is er geen reden om de oude strafwet niet meer toe te passen op de feiten die zich onder gelding van die wet hebben voorgedaan: de noodzaak van bestraffing valt alleen voor de toekomst weg. Zo heeft het Hof in een arrest van 12 juni 1922 geoordeeld: "Attendu qu'en principe toute infraction pénale doit être punie des peines prévues par une loi existant déjà au moment où l'infraction est commise; Attendu qu'une dérogation à ce principe a été introduite par l'article 2, § 2, du Code pénal, losqu'une loi nouvelle frappe l'infraction d'une peine plus légère que celle qui était portée au temps de sa perpétration; que si, par application de la même règle, les faits auxquels le législateur enlève postérieurement leur caractère pénal, échappent à toute répression, c'est à la condition que l'intention non douteuse du pouvoir législatif ait été de renoncer à toute répression pour le passé comme pour l'avenir". (Pas. 1922, I, 204, J. Constant, o.c., 118). Advocaat-generaal Depelchin heeft in zijn rede ter plechtige zitting van 1 september 1965 de doctrine van het Hof omtrent de toepassing op de incriminatie van het beginsel van de retroactiviteit van de minst strenge wet als volgt samengevat: "De latere wet is minder streng, wanneer zij het karakter van misdrijf van een feit doet wegvallen, of wanneer zij aan de elementen, welke de vroegere wet eiste om een feit als misdrijf aan te merken, een nieuw element toevoegt. De latere, minder strenge wet werkt alleen terug indien de vroegere wet niet gepast was, zelfs op het tijdstip dat zij genomen werd, of wel indien de wetgever de wil heeft geuit voor het verleden af te zien van de bestraffing die zij behelsde. Deze wil wordt niet vermoed. De aard van de opgeheven wet kan zelfs de tegengestelde wil doen vermoeden (...)". (Overwegingen bij artikel 2 van het Strafwetboek (Bull. 1965, i.z. pag. 29)). Deze doctrine is eveneens toepasselijk op de thans in het geding zijnde wettelijke bepaling die, ook al bevat zij geen wijziging van de incriminatie, niettemin de mogelijkheid van bestraffing wijzigt door de invoering van een strafuitsluitende verschoningsgrond. De wetgever heeft nooit de wil geuit voor het verleden af te zien van de bestraffing die onder de vroegere regeling mogelijk was. De wil in andere zin kan daarentegen vermoed worden. Niet alleen zou de toepassing van de nieuwe wet op vroegere feiten in een aantal gevallen straffeloosheid meebrengen. Bovendien blijkt, zoals gezegd, uit de strekking van artikel 5 Sw. zelf dat de strafuitsluitende verschoningsgrond werd ingevoerd afhankelijk van de mogelijkheid tot bestraffing van de rechtspersoon, zodat het met de bedoeling van de wetgever strijdig zou zijn deze verschoningsgrond toe te passen wanneer die mogelijkheid van bestraffing van de rechtspersoon niet bestaat.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

Art. 5, eerste en vierde lid

Behoudens de in artikel 5, vierde lid, Strafwetboek genoemde publiekrechtelijke rechtspersonen, kunnen in beginsel alle rechtspersonen, zowel privaat- als publiekrechtelijk, strafrechtelijk verantwoordelijk zijn.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

Art. 5, eerste lid

P.12.1424.F 23 januari 2013 AC nr. ...

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die intrinsiek verbonden zijn met de verwezenlijking van zijn maatschappelijk doel of de waarneming van zijn belangen, of, waarvan uit het concreet gevolg ervan blijkt dat zij voor zijn rekening zijn gepleegd; ofschoon die criteria alternatieven vormen, biedt de wet de rechter de mogelijkheid om het misdrijf ook aan de rechtspersoon ten laste te leggen wanneer hij vaststelt dat meerdere criteria verenigd zijn.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Artikel 5, eerste lid, Strafwetboek, krachtens hetwelk een rechtspersoon onder meer verantwoordelijk is voor misdrijven die een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel, vereist niet dat het maatschappelijk doel van de rechtspersoon op misdrijven moet zijn gericht, maar enkel dat de misdrijven moeten zijn gepleegd ter verwezenlijking van zijn maatschappelijk doel.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

Art. 5, tweede lid

P.12.1072.N 19 februari 2013 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat twee van de drie zaakvoerders van een rechtspersoon niet mede-vervolgd worden, sluit niet uit dat de rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk kan verklaard worden(1). (1) Zie Cass. 20 dec. 2005, AR P.05.1220.N, AC 2005, nr. 684.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

P.10.1289.F 22 juni 2011 AC nr. ...

Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk wordt gesteld uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld; indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd, kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld; voor de toepassing van de strafuitsluitingsgrond is niet vereist dat de geïdentificeerde natuurlijke persoon en de rechtspersoon tezelfdertijd worden vervolgd (1). (1) Zie Cass. 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, A.C., 2004, nr. 539; F. ROGGEN, "La responsabilité pénale des personnes morales (II)", in DPPP, 15 feb. 2008, p. 20 ; F. LUGENZ en O. KLEES, "Le point sur la responsabilité pénale des personnes morales", R.D.P.C., 2008, p. 200 en 201; J. OVERATH, M. GERON en T. MATRAY, "Projet de réforme de la responsabilité pénale des personnes morales (le projet de loi modifiant la loi du 4 mai 1999)", J.L.M.B., Opus 5, 2007, p. 49 en 50; A. MASSET, La responsabilité pénale des personnes morales, Revue Droit pénal de l'entreprise, 2011, p. 13 ; F. TULKENS, M. van de KERCHOVE, Y. CARTUYVELS en C. GUILLAIN, Introduction au droit pénal, Aspects juridiques et criminologiques, 9de uitg., Kluwer, 2010, p. 461 en 462.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Noch artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, dat bepaalt dat wanneer de rechtspersoon voor misdrijven verantwoordelijk gesteld wordt wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, enkel diegene die de zwaarste fout heeft begaan, kan worden veroordeeld en indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon kan worden veroordeeld, noch het recht op een eerlijk proces, vereisen dat de geïdentificeerde natuurlijke persoon samen met de rechtspersoon wordt vervolgd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Wanneer een rechtspersoon voor misdrijven verantwoordelijk gesteld wordt wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon die de fout wetens en willens heeft gepleegd, doet de niet-aanwezigheid van de geïdentificeerde natuurlijke persoon in het strafproces geen afbreuk aan de normale toepassing van de bewijsregels in strafzaken waarbij ingevolge het vermoeden van onschuld het openbaar ministerie, en in voorkomend geval de burgerlijke partij, de bewijslast hebben en elke twijfel de beklaagde ten goede komt, en waarbij de rechter alleen oordeelt op grond van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.04.0465.N 7 september 2004 AC nr. 387

De wetsbepaling waarbij de geïdentificeerde natuurlijke persoon samen met de verantwoordelijke rechtspersoon kan worden veroordeeld indien hij de fout wetens en willens heeft gepleegd is van toepassing zowel op opzettelijke misdrijven als op onachtzaamheidsmisdrijven (1). (1) Cass., 4 maart 2003, AR P.02.1249.N, nr ... met concl. O.M.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

P.03.1233.F 10 maart 2004 AC nr. 137

Art. 5, tweede lid, Sw., regelt de gevallen waarin de aansprakelijkheid van een natuurlijke persoon en die van een rechtspersoon in het gedrang zijn gebracht door hetzelfde misdrijf, en sluit de cumulatie van de aansprakelijkheden uit door alleen rekening te houden met die van de persoon die de zwaarste fout heeft begaan, met, als enige uitzondering, het geval waarin de geïdentificeerde natuurlijke persoon wetens en willens gehandeld heeft (1). (1) Cass., 3 maart 2004, AR P.03.1265.F, nr ...

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

P.03.1551.N 9 maart 2004 AC nr. 133

De eventuele toepassing van de strafuitsluitende verschoningsgrond van artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, maakt geen grond van verval of onontvankelijkheid van strafvordering uit in de zin van Hoofdstuk IV van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en van artikel 135, § 2, van dat wetboek, en valt evenmin onder hetgeen bedoeld wordt onder onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden als bedoeld in artikel 131, § 1 Wetboek van Strafvordering en waarvan sprake in artikel 135, § 2 van hetzelfde wetboek (1) (2). (1) Cass., 4 sept. 2001, AR P.01.0685.N, nr 442. (2) Jaarverslag Hof van Cassatie, 2003, p. 182.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.03.1265.F 3 maart 2004 AC nr. 115

Art 5, tweede lid, Sw., regelt de gevallen waarin de aansprakelijkheid van een natuurlijke persoon en die van een rechtspersoon in het gedrang zijn gebracht door hetzelfde misdrijf, en sluit de cumulatie van de aansprakelijkheden uit door alleen rekening te houden met die van de persoon die de zwaarste fout heeft begaan, met, als enige uitzondering, het geval waarin de geïdentificeerde natuurlijke persoon wetens en willens gehandeld heeft (1). (1) Zie Cass., 4 maart 2003, AR P.02.1249.N, nr ..., met concl. adv.-gen. De Swaef.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

P.01.1551.F 19 november 2003 AC nr. 577

De strafuitsluitende verschoningsgrond die is ingevoerd bij artikel 5, tweede lid, Sw., kan de dader van een misdrijf, dat is gepleegd vóór de invoering, door de wetgever, van de samenloop tussen de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van een rechtspersoon en van een geïdentificeerde, natuurlijke persoon, niet van rechtsvervolging ontslaan (1). (1) Zie Cass., 3 okt. 2000, AR P.00.0432.N, nr 511; 26 feb. 2002, AR P.00.1034.N, nr 129, met concl. adv.-gen. De Swaef; 30 april 2002, AR P.00.1767.N, nr 263; 11 dec. 2002, AR P.02.1156.F, nr ..., alsook A.A., 9 april 2003, nr 42/2003, en 2 juli 2003, nr 99/2003.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

P.02.1249.N 4 maart 2003 AC nr. 149

De wetsbepaling waarbij de geïdentificeerde natuurlijke persoon samen met de verantwoordelijke rechtspersoon kan worden veroordeeld indien hij de fout wetens en willens heeft gepleegd is van toepassing zowel op opzettelijke misdrijven als op onachtzaamheidsmisdrijven (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

P.02.1156.F 11 december 2002 AC nr. 666

De strafuitsluitingsgrond, ingesteld bij artikel 5, tweede lid, Sv., is alleen van toepassing in geval van samenloop van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van een rechtspersoon en die van een geïdentificeerde natuurlijke persoon; die grond kan degene die een misdrijf heeft gepleegd voordat de wetgever een dergelijke samenloop had ingericht en geregeld, bijgevolg niet vrijspreken (1). (1) Zie Cass., 3 okt. 2000, A.R. P.00.0432.N, nr. 511, en concl. adv.-gen. De Swaef.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

P.00.1034.N 26 februari 2002 AC nr. 129

Nu de wet een strafuitsluitingsgrond invoert voor een door zowel een natuurlijke als een rechtspersoon gepleegd misdrijf voor wie van hen beiden de minst zware fout heeft begaan voor zover het misdrijf door de natuurlijke persoon uit onachtzaamheid is gepleegd, blijkt uit de omstandigheid dat de wet de strafuitsluitingsgrond verbindt aan de strafbaarheid van de rechtspersoon dat de nieuwe wetsbepaling onbetwistbaar niet het oogmerk had dat deze strafuitsluitingsgrond toepasselijk zou zijn op de onder de oude wet gepleegde misdrijven, maar enkel op deze die na de inwerkingtreding van de nieuwe wet zouden worden gepleegd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

Art. 50

P.10.1198.N 4 januari 2011 AC nr. ...

Indien drie beklaagden aan één telastlegging zijn schuldig verklaard en twee van hen ook aan een andere telastlegging, is de hoofdelijke veroordeling van alle beklaagden tot alle kosten van de strafvordering overeenkomstig artikel 50 Strafwetboek slechts wettig, indien de rechter vaststelt dat al deze kosten zijn veroorzaakt door de telastlegging waaraan alle beklaagden werden schuldig verklaard (1). (1) Zie: Cass., 14 dec. 1964, Pas., 1965, I, 384; Cass., 17 aug. 1978, A.C., 1978, 1288.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.08.1639.N 27 januari 2009 AC nr. 68

De door artikel 50 Strafwetboek bepaalde hoofdelijke gehoudenheid treft alleen zij die wegens een misdrijf werden veroordeeld; deze hoofdelijke gehoudenheid is niet toepasselijk op beklaagden die van rechtsvervolging worden ontslagen wegens verjaring van de strafvordering.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.06.0214.F 26 april 2006 AC nr. 241

De kosten van het verzet van de beklaagde tegen een bij verstek gewezen arrest hebben betrekking op de beslissing over de strafvordering; aangezien het arrest op verzet definitief daarover uitspraak doet terwijl het beslist om de uitspraak aan te houden over de burgerlijke rechtsvorderingen, veroordeelt het de beklaagde rechtens tot de kosten van het verzet, wanneer het vaststelt dat het verstek aan hem te wijten is, terwijl het de kosten van de beslissing over de burgerlijke rechtsvorderingen aanhoudt.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Wanneer het hof van beroep uitspraak doet over de gegrondheid van het verzet van de beklaagde, moet het hem veroordelen in de gerechtskosten die door dat verzet zijn veroorzaakt, inbegrepen de kosten van de uitgifte en van betekening van de bij verstek gewezen beslissing, zelfs indien het de strafvordering vervallen verklaart, wanneer het vaststelt dat het verstek aan de opposant te wijten is.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.06.0011.N 18 april 2006 AC nr. 217

Artikel 50, Strafwetboek, dat bepaalt dat alle wegens een zelfde misdrijf veroordeelde personen hoofdelijk gehouden zijn tot teruggave en schadevergoeding en ook dat ze hoofdelijk gehouden zijn tot de kosten wanneer zij door een zelfde vonnis of arrest zijn veroordeeld, maar dat de rechter alle veroordeelden of enige van hen kan vrijstellen van de hoofdelijkheid mits hij de redenen van de vrijstelling opgeeft en het door ieder persoonlijk te dragen aandeel in de kosten bepaalt, vereist niet dat de rechter de redenen vermeldt waarom hij de wegens een zelfde misdrijf veroordeelde personen of enige van hen niet vrijstelt van de hoofdelijkheid.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.04.1534.N 8 maart 2005 AC nr. 141

Daders en mededaders van afzonderlijke misdrijven zijn hoofdelijk gehouden tot teruggave en schadevergoeding wanneer de door hen gepleegde misdrijven een gemeenschappelijke fout opleveren die tot die schade aanleiding gegeven heeft (1). (1) Zie Cass.,14 okt. 2003, AR P.03.0518.N, nr 496; 13 okt. 2004, AR P.04.0896.F, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

Daders en mededaders van afzonderlijke misdrijven zijn in beginsel slechts gehouden tot teruggave en tot schadevergoeding waartoe het door hen gepleegde misdrijf aanleiding geeft.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

Elke dader en mededader aan eenzelfde misdrijf zijn hoofdelijk gehouden tot teruggave en tot schadevergoeding.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

P.01.1090.N 10 december 2002 AC nr. 660

Zowel de veroordeling wegens eenzelfde misdrijf als de gemeenschappelijke fout, die gezamenlijk werd begaan door verscheidene rechtssubjecten die wetens bijgedragen hebben tot het ontstaan van de schade, geven aanleiding tot hoofdelijke aansprakelijkheid voor de teruggave en de schadevergoeding (1). (1) Zie Cass., 15 feb. 1974, AC 1974, 632, 9 dec. 1993, AC 1993, nr 512; 3 mei 1996, A.R. C.95.0016.F, nr 145; STIJNS, S.Over passieve hoofdelijkheid en in solidum-gehoudenheid, over gemeenschappelijke fouten en samenlopende fouten", noot bij Cass., 9 dec. 1993, R. Cass., 1994, p. 54, nr 16; CORNELIS, L., Algemene theorie van de verbintenis, nr 135.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

- HOOFDELIJKHEID -

- HOOFDELIJKHEID -

P.97.0037.N 20 april 1999 AC nr. ...

De omstandigheid dat een nauw verband bestaat tussen de door de werknemer gepleegde inbreuk op artikel 261, 5°, Werkloosheidsbesluit 1963, en de door de werkgever gepleegde inbreuk op artikel 261, 6° van hetzelfde koninklijk besluit, brengt niet mee dat werkgever en werknemer een zelfde misdrijf plegen in de zin van artikel 50 Sw.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

P.93.1560.N 3 januari 1995 AC nr. ...

Daders van onderscheiden feiten van oplichting kunnen niet wettig veroordeeld worden tot het geheel van de vergoedingen van de schade welke elk afzonderlijk feit heeft veroorzaakt.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

P.94.0551.F 26 oktober 1994 AC nr. ...

De rechter, bij wie aanhangig zijn, enerzijds, een strafvordering die verjaard is t.a.v. één van de beklaagden maar niet t.a.v. de anderen, en, anderzijds, tijdig ingestelde burgerlijke rechtsvorderingen, kan de beklaagden, die hij schuldig bevindt aan hetzelfde strafbaar feit, hoofdelijk veroordelen tot algehele schadeloosstelling van de benadeelden.~

- HOOFDELIJKHEID -

Art. 50, eerste en tweede lid

P.05.1488.F 15 maart 2006 AC nr. 153

Alleen zij die wegens een zelfde misdrijf door een zelfde vonnis of arrest zijn veroordeeld, zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten (1). (1) Cass., 5 mei 1981, AR 6532, A.C., 1980-81, nr 498.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 50, eerste lid

P.05.1488.F 15 maart 2006 AC nr. 153

De nauwe band tussen het misdrijf schuldig verzuim dat door een medebeklaagde wordt gepleegd en dat van opzettelijke slagen en verwondingen dat door andere medebeklaagden wordt gepleegd, heeft niet tot gevolg dat allen eenzelfde misdrijf plegen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

Wanneer een gemeenschappelijke fout van verscheidene personen die afzonderlijke misdrijven hebben gepleegd, de oorzaak is van eenzelfde schade, zijn zij hoofdelijk t.a.v. de benadeelde partij gehouden tot schadevergoeding.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

P.04.0512.N 21 september 2004 AC nr. 423

De naastende schuldenaar die de overnemer van een betwist recht heeft vergoed overeenkomstig artikel 1699 van het Burgerlijk Wetboek, is bevrijd van zijn schuld; hierdoor zijn de medeschuldenaars eveneens bevrijd, behoudens wat betreft de prijs, de kosten en de interest te rekenen vanaf de betaling, die de overgedragen schuldenaar heeft betaald (1). (1) Zie de tegenstrijdige conclusie van het openbaar ministerie.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

- KOOP -

- HOOFDELIJKHEID -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 504quater

P.03.0366.N 6 mei 2003 AC nr. 275

Sedert de inwerkingtreding van het nieuw artikel 504quater Sw., is het bedrieglijk verwerven van een vermogensvoordeel voor zichzelf of voor een ander door middel van de gegevensmanipulatie nader omschreven in dit artikel een wanbedrijf, en valt aldus niet meer onder de toepassing van artikel 467, eerste lid Sw.

- MISDRIJF - Allerlei

Art. 505

P.14.0475.F 10 september 2014 AC nr. ...

Krachtens artikel 505, zesde lid, van het Strafwetboek zijn de in het eerste lid, 3°, genoemde zaken het voorwerp van de in die bepaling bedoelde misdrijven in de zin van artikel 42, 1°, van datzelfde wetboek en moeten ze verplicht worden verbeurdverklaard (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- HELING -

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

De goederen die door de witwasoperatie zijn verkregen zijn niet het voorwerp van het witwasmisdrijf maar een vermogensvoordeel dat voortkomt uit dat misdrijf, als bedoeld in artikel 42, 3°, van het Strafwetboek, en kunnen facultatief worden verbeurdverklaard (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- HELING -

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Wanneer een witwasoperatie bestaat in een vervanging van goederen, zijn de witgewassen activa het voorwerp van dat witwasmisdrijf, terwijl het resultaat van de operatie het vermogensvoordeel is dat voortkomt uit het witwasmisdrijf; dat is het geval voor een omzetting in waarden van een uit een misdrijf voortkomende geldsom (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- HELING -

P.13.0312.F 12 juni 2013 AC nr. ...

Een aan de gang zijnde vervolging van het basisdelict, verplicht de rechter bij wie witwassing aanhangig is gemaakt niet om de berechting van de zaak op te schorten.

- HELING -

P.12.1235.F 5 december 2012 AC nr. ...

Door de verplichte verbeurdverklaring toe te passen op het voorwerp van de witwaspraktijken, ook al behoort dat niet toe aan de veroordeelde, schendt artikel 505 van het Strafwetboek, artikel 1 van het Aanvullend protocol nummer 1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden niet, behalve indien dat artikel los wordt gelezen van de regels die de strengheid ervan afzwakken.

- STRAF - Andere straffen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

---

P.05.1685.F 12 juni 2007 AC nr. 360

Heling van een gestolen voorwerp vereist bij de heler dat hij met name het voormelde voorwerp met een bedrieglijk opzet heeft verkregen, d.w.z. met de bedoeling om er ofwel zelf voordeel uit te halen, ofwel de daders van of de medeplichtigen aan de diefstal te helpen om de voordelen eruit te halen.

- HELING -

P.04.1547.N 5 april 2005 AC nr. 196

Wanneer de rechter oordeelt dat vaststaat dat de heling en de daaropvolgende verkoop van het geheelde voorwerp door de heler samen de schade hebben veroorzaakt, vermag hij wettig de heler te veroordelen tot vergoeding van de volledige schade (1). (1) Zie voor het geval waar de fouten, die samen de schade hebben veroorzaakt, bestonden uit, enerzijds, de diefstal en, anderzijds, de heling: Cass., 13 okt. 2004, AR P.04.0896.F, nr ...; 8 maart 2005, AR P.04.1534.N, nr ...

- HELING -

P.03.0518.N 14 oktober 2003 AC nr. 496

De heler van een gestolen voorwerp kan tot de algehele vergoeding van de schade geleden door de eigenaar van dat voorwerp worden veroordeeld wanneer de heling en de diefstal ten aanzien van de benadeelde een gemeenschappelijke fout opleveren die tot de schade aanleiding heeft gegeven (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 1987, AR 5932, nr 165; 20 nov. 1991, AR 9101, nr 148 en 13 jan. 1999, AR P.98.0732.F, nr 17.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dader (voor eigen daad)

- HELING -

P.95.0778.N 4 juni 1996 AC nr. ...

Voor heling moeten volgende bestanddelen verenigd zijn: het bezit of de detentie van een zaak, verkregen door een misdaad of een wanbedrijf door een derde gepleegd, alsook de aan het in bezit of detentie nemen voorafgaande of daarmee gelijktijdige kennis van de wederrechtelijke oorsprong van de zaak; de inbezitneming kan bestaan in het verbruik of medeverbruik van de zaak.~

- HELING -

- HELING -

P.94.0071.N 24 mei 1994 AC nr. ...

De wil om gesloten zaken terug te geven sluit het misdrijf van heling niet uit, wanneer die wil niet onvoorwaardelijk is, maar integendeel de teruggave ondergeschikt is gemaakt aan het afdwingen van een voordeel voor zichzelf of voor anderen.~

- HELING -

Art. 505, 1°

P.05.0372.N 13 september 2005 AC nr. 425

De rechter kan de wetenschap van de wederrechtelijke oorsprong van de geheelde zaak afleiden uit alle feitelijke omstandigheden die noodzakelijk argwaan moeten wekken bij degene die het bezit ervan verkrijgt (1). (1) Cass., 9 juni 1999, AR P.99.0231.F, nr 340; 5 okt. 1999, AR P.98.0082.N, nr 504.

- HELING -

P.03.1705.N 11 mei 2004 AC nr. 248

De heling omschreven in artikel 505, 1°, Strafwetboek is, als aflopend misdrijf dat bestaat uit het in het bezit nemen van een zaak waarvan men de wederrechtelijke herkomst kent, een zelfstandig misdrijf dat onderscheiden is van het accijnsmisdrijf van het vervoer en voorhanden hebben van sigaretten zonder fiscale bandjes en niet gedekt door een document (1). (1) Zie Cass., 2 aug. 1880, Pas., 1880, I, 284; 4 maart 1997, AR P.96.0149.N, nr 118; DE NAUW, A., Inleiding tot het bijzonder strafrecht, 4° ed., nr 406; zie ook Cass., 25 okt. 1988, AR 2283, nr 113, dat oordeelt dat heling een zelfstandig misdrijf is, dat onderscheiden is van de misdaad of het wanbedrijf waarin het bezit van de geheelde zaak zijn oorsprong vindt.

- HELING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.99.0242.F 12 januari 2000 AC nr. ...

De appèlrechters beslissen naar recht dat de inzittende van een gestolen voertuig dat voertuig niet heeft geheeld, wanneer zij vaststellen dat die persoon af en toe als inzittende heeft plaatsgenomen in een voertuig waarvan hij wist of had moeten weten dat het gestolen was, maar vervolgens oordelen dat hij geen enkele feitelijke macht over dat voertuig heeft uitgeoefend en uitsluiten dat hij het, door gebruik of medegebruik, in bezit of detentie heeft genomen.

- HELING -

P.98.0082.N 5 oktober 1999 AC nr. ...

Heling vereist dat de dader het materieel of het juridisch bezit van de zaak heeft en dat hij kennis heeft van de wederrechtelijke oorsprong ervan; de feitenrechter beoordeelt onaantastbaar het bestaan van bezit en kennis.

- HELING -

P.99.0231.F 9 juni 1999 AC nr. ...

De feitenrechter beoordeelt in feite of de wegens heling vervolgde beklaagde, op het ogenblik waarop hij het door een misdaad of wanbedrijf van een derde verkregen voorwerp heeft ontvangen, de wederrechtelijke herkomst van dit voorwerp kende; hij kan die wetenschap afleiden uit de waarde, de aard, het belang van het voorwerp, alsook uit alle andere feitelijke omstandigheden die noodzakelijkerwijs wantrouwen moeten wekken bij degene die het bezit ervan verkrijgt.~

- HELING -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Een veroordeling wegens heling is slechts naar recht verantwoord, op voorwaarde dat de rechter, althans op impliciete doch onmiskenbare wijze, vaststelt dat de bestanddelen van heling voorhanden zijn, met name de omstandigheid dat de beklaagde wist dat het voorwerp dat hij in zijn bezit had of onder zich hield, door middel van een misdaad of een wanbedrijf verkregen was; het is evenwel niet vereist dat de veroordelende beslissing melding maakt van die misdaad of dat wanbedrijf.~

- HELING -

P.96.0149.N 4 maart 1997 AC nr. ...

De omstandigheid dat heling een aflopend misdrijf is, neemt niet weg dat eenzelfde weggenomen, verduisterde of door misdaad of wanbedrijf verkregen zaak of een gedeelte ervan, het voorwerp kan uitmaken van verschillende misdrijven van heling door andere daders en medeplichtigen gepleegd.~

- HELING -

De strafrechter beoordeelt, zo de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, op onaantastbare wijze in feite het bestaan van de bestanddelen van een misdrijf op grond van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren.~

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Niets belet de strafrechter bij het beoordelen van het bestaan van de bestanddelen van heling het bewijs van de aan de bezit- of detentieneming voorafgaande of daarmee gelijktijdige kennis van de wederrechtelijke oorsprong van de zaak op latere gedragingen van de beklaagde te laten steunen.~

- HELING -

Voor heling moeten volgende bestanddelen zijn verenigd: het in bezit- of detentienemen van een zaak verkregen door een misdaad of een wanbedrijf, alsook de aan de inbezit- of detentieneming voorafgaande of daarmee gelijktijdige kennis van de wederrechtelijke oorsprong van de zaak.~

- HELING -

Art. 505, 2°

P.02.0021.F 8 mei 2002 AC nr. 282

Het kopen, in ruil geven of om niet ontvangen, het in bezit, bewaring of beheer nemen, hoewel de oorsprong ervan gekend was of diende te zijn, van hetzij vermogensvoordelen die rechtstreeks uit een misdrijf zijn verkregen, hetzij van goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij van de inkomsten van de belegde voordelen, levert het misdrijf van witwassing, bedoeld in artikel 505, eerste lid, 2°, niet op t.a.v. degene die, als dader, mededader of medeplichtige, deelgenomen heeft aan het misdrijf dat die vermogensvoordelen, goederen en waarden of inkomsten heeft opgeleverd (1). (1) Zie Cass., 9 juni 1999, A.R. P.99.0231.F, nr. 340.

- HELING -

P.99.1285.F 21 juni 2000 AC nr. ...

Het aflopend karakter van het misdrijf witwaspraktijken belet niet dat de dader dat misdrijf telkens opnieuw pleegt, wanneer hij t.a.v. de goederen of waarden waarvan hij de strafbare oorsprong kende of diende te kennen, één van de in de wet omschreven handelingen stelt (1). (1) Zie Cass., 23 dec. 1880 (Bull. en Pas., 1880, I, 281); 25 nov. 1992, A.R. 9270, nr. 751.

- HELING -

Art. 505, 3° en 4°

P.06.0467.N 13 juni 2006 AC nr. 328

Het gebruik van ontvangen informatie voor de vervolging van een witwasmisdrijf, gepleegd door of ten gevolge van de schending van een douanevoorschrift, beantwoordt eveneens aan het gebruik omschreven in artikel 11.1 van het Aanvullend Protocol betreffende wederzijdse administratieve bijstand inzake douanezaken van 9 juni 1997.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- STRAFVORDERING -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.01.0725.N 25 september 2001 AC nr. ...

De witwasmisdrijven van artikel 505, 3° en 4°, Sw. vereisen dat de herkomst of de oorsprong van de zaken, bedoeld in artikel 42, 3°, Sw. illegal is, dit is vermogensvoordelen zijn die rechtstreeks uit een misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld of inkomsten uit de belegde voordelen; ze vereisen bovendien dat de dader deze herkomst of oorsprong kende, eventueel in het geval van artikel 505, eerste lid, 4°, Sw. dat hij deze oorsprong moest kennen; het volstaat dat de illegale herkomst of oorsprong en de door de dader vereiste kennis bewezen zijn, zonder dat vereist is dat de rechter het precieze misdrijf kent, op voorwaarde dat hij, op grond van feitelijke gegevens, elke legale herkomst of oorsprong kan uitsluiten (1). (1) Zie Cass., 21 juni 2000, A.R. P.99.1285.F-P.00.0351.F-P.00.0856.F, nr 387.

- HELING -

Art. 505, derde lid

P.13.1852.N 4 maart 2014 AC nr. ...

De rechter beoordeelt onaantastbaar in feite of het bezit dat derden beweren te hebben op de goederen, die als voorwerp van het misdrijf van witwassen in aanmerking komen voor de verbeurdverklaring, rechtmatig is en kan daarbij rekening houden met alle voorliggende omstandigheden, zoals de deugdelijkheid van het voorgehouden bezit en de goede trouw van de derde die aanspraken op die goederen doet gelden of wiens aanspraken daarop worden uitgeoefend; die goede trouw is aanwezig wanneer die derde kan geloven in de regelmatigheid van de aard en de oorsprong van de goederen.

- HELING -

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

De wederrechtelijke oorsprong van de goederen die als voorwerp van het misdrijf witwassen in aanmerking komen voor de verbeurdverklaring, volstaat niet om de aanspraken van derden op die goederen zonder meer af te wijzen.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- HELING -

P.12.1235.F 5 december 2012 AC nr. ...

Hoewel artikel 505, derde lid, van het Strafwetboek, ten aanzien van de veroordeelde de voorwaarde van eigendom afschaft, preciseert het ook dat de aldus uitgesproken straf van verbeurdverklaring geen schade mag berokkenen aan de rechten van derden op de goederen die zij wil treffen.

- STRAF - Andere straffen

- HELING -

P.11.0339.N 17 mei 2011 AC nr. ...

Uit artikel 505, derde lid, Strafwetboek, zoals van toepassing vóór de wijziging door de Wet van 10 mei 2007, volgt dat indien de rechter een verbeurdverklaring uitspreekt die een derde kan benadelen, die derde tot het geding moet worden toegelaten of dat hij erin kan worden geroepen; wanneer die derde een medebeklaagde is die in hetzelfde geding wegens andere misdrijven is vervolgd en tegen wie de verbeurdverklaring niet is uitgesproken, heeft ook hij het vereiste belang om die maatregel aan te vechten (1). (1) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, 5e Ed., Mechelen, Kluwer, 2010, nr. 2308; zie thans: artikel 505, zesde lid, Strafwetboek.

- STRAF - Andere straffen

- HELING -

- TUSSENKOMST -

Art. 505, eerste lid

P.10.0566.F 29 september 2010 AC nr. 559

Het bewijs van het morele bestanddeel van het witwasmisdrijf wordt afgeleid uit alle feitelijke omstandigheden die noodzakelijkerwijs het wantrouwen moeten opwekken van degene die de zaken in bezit neemt en die voldoende ernstige, duidelijke en met elkaar overeenstemmende vermoedens uitmaken die het besluit wettigen dat het bestanddeel kennis wel degelijk aanwezig is (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 2005, AR P.05.0372.N, A.C., 2005, nr. 425.

- HELING -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Om de beklaagde schuldig te verklaren aan witwassen, volstaat het dat de wederrechtelijke herkomst of oorsprong van de zaken bewezen is evenals de vereiste kennis die hij daarvan had of diende te hebben, zonder dat vereist is dat de rechter het precieze misdrijf kent, op voorwaarde dat hij op grond van de feitelijke gegevens elke rechtmatige herkomst of oorsprong kan uitsluiten; de herkomst van een geldsom houdt niet op wederrechtelijk te zijn alleen omdat die som aan een tussenpersoon is overhandigd om een schuld af te lossen (1). (1) Zie Cass., 25 sept. 2001, AR P.01.0725.N, A.C., nr. 493.

- HELING -

P.04.0834.N 30 november 2004 AC nr. 578

De met inbreuk op artikel 80 van de Wet van 30 juni 1994 op materiële drager verkregen reproductie van een werk dat het voorwerp uitmaakt van een intellectuele eigendom, is geen door misdaad of wanbedrijf verkregen zaak in de zin van artikel 505, 1°, Strafwetboek.

- HELING -

- AUTEURSRECHT -

Heling is een misdrijf tegen de eigendom, dat enkel betrekking heeft op stoffelijke zaken (1). (1) Zie Cass., 7, april 1982, A.C., 1981-1982, nr 476.

- HELING -

Art. 505, eerste lid, 1°

C.09.0538.F 16 december 2010 AC nr. 747

Een veroordeling wegens heling is naar recht verantwoord op voorwaarde dat de rechter, althans op impliciete maar vaststaande wijze, het bestaan vaststelt van de bestanddelen van de heling, met name de omstandigheid dat de beklaagde wist dat het voorwerp dat hij in bezit of detentie had, verkregen was door misdaad of wanbedrijf; het is evenwel niet vereist dat de beslissing tot veroordeling die misdaad of dat wanbedrijf nader bepaalt (1). (1) Cass., 9 juni 1999, AR P.99.0231.F, A.C., 1999, nr. 340.

- HELING -

Art. 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°

P.07.0219.N 4 september 2007 AC nr. 381

Het aflopend karakter van de witwasmisdrijven van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, belet niet dat de dader dat misdrijf telkens opnieuw pleegt wanneer hij één van de in deze bepalingen omschreven handelingen stelt (1) (2). (1) Cass., 21 juni 2000, AR P.99.1285.F, P.00.0351.F, P.00.0856.F, nr 387. (2) Ingevolge artikel 2 van de Wet van 10 mei 2007 houdende diverse maatregelen inzake de heling en inbeslagneming (B.S., 22.08.2007, inwerkingtreding: 01/09/2007) waardoor artikel 505 Sw. wordt gewijzigd, kunnen de bedoelde misdrijven al naargelang de feitelijke omstandigheden thans het karakter van voortdurend misdrijf hebben.

- HELING -

Art. 505, eerste lid, 3°

P.13.0312.F 12 juni 2013 AC nr. ...

Het bestaan van het in artikel 505, §1, 3°, van het Strafwetboek bedoelde misdrijf hangt niet af van de veroordeling van een andere beklaagde wegens het misdrijf waaruit de vermogensvoordelen zijn voortgekomen; het volstaat dat de wederrechtelijke oorsprong en de kennis die de dader daarvan had bewezen zijn, wat niet vereist dat de misdaad of het wanbedrijf worden gepreciseerd met behulp waarvan de vermogensvoordelen zijn verkregen, voor zover de rechter, op grond van de aan zijn beoordeling voorgelegde feitelijke gegevens, de wettelijke herkomst van die voordelen volledig kan uitsluiten (1). (1) Cass. 29 sept. 2010, AR P.10.0566.F, AC 2010, nr. 559.

- HELING -

P.13.0313.F 5 juni 2013 AC nr. ...

Artikel 505, eerste lid, 3°, van het Strafwetboek straft zij die de zaken, bedoeld in artikel 42, 3°, omzetten of overdragen met de bedoeling de illegale herkomst van de onrechtmatige vermogensvoordelen te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden; de omzetting of overdracht van kapitaal van illegale herkomst, dat door de voormelde wetsbepalingen strafbaar wordt gesteld, houdt in dat het in omloop brengen ervan tot gevolg heeft dat de oorsprong ervan wordt verhuld; dergelijke inomloopbrenging is niet voltrokken wanneer een depositogever alleen maar bedragen stort op en afhaalt van zijn eigen rekening.

- HELING -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 505, eerste lid, 3°, en vijfde lid

P.12.1235.F 5 december 2012 AC nr. ...

De vermogensvoordelen die zijn omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen moeten worden verbeurdverklaard ook als zij geen eigendom van de veroordeelde zijn.

- STRAF - Andere straffen

- HELING -

Art. 507

P.02.0674.N 25 februari 2003 AC nr. 133

De permanente controle zoals bepaald in artikel 8 Hormonenwet, is, ongeacht de gebruikte terminologie, de loutere voortzetting van de voorlopige inbeslagneming, niet alleen in geval van positief resultaat maar ook in geval van negatief resultaat, zolang niet voldaan is aan de analysekosten; deze permanente controle is aldus, net zoals de voorlopige of de definitieve inbeslagneming, een beslag waarop de bepalingen van artikel 507, eerste lid, Strafwetboek van toepassing zijn.

- MISDRIJF - Allerlei

Art. 507, eerste lid

P.08.1334.F 21 oktober 2009 AC nr. 597

Art. 507, eerste lid, Sw., straft de beslagene en allen die voorwerpen waarop tegen hem beslag is gedaan, in zijn belang bedrieglijk vernietigen of wegmaken; de omstandigheid dat een schuldvordering van een aandeelhouder op een vennootschap, waarop door een derde beslag is gelegd, in kapitaal van deze vennootschap wordt omgezet, sluit niet uit dat die aandeelhouder in zijn eigen belang heeft gehandeld (1). (1) Zie Cass., 1 maart 1983, AR 7684, AC, 1982-1983, nr 363. Het openbaar ministerie besloot eveneens tot verwerping maar was van mening dat het tweede middel niet ontvankelijk was bij gebrek aan belang, omdat volgens hem de straf, door de overige bewezen verklaarde misdrijven, verantwoord werd.

- BESLAG - Allerlei

Art. 507, eerste lid, Sw., straft de beslagene en allen die voorwerpen waarop tegen hem beslag is gedaan, in zijn belang bedrieglijk vernietigen of wegmaken; de hoedanigheid waarin een beklaagde wegens de voormelde telastlegging wordt vervolgd, maakt geen deel uit van de bestanddelen van het misdrijf (1). (1) Zie Cass., 1 maart 1983, AR 7684, AC, 1982-1983, nr 363. Het openbaar ministerie besloot eveneens tot verwerping maar was van mening dat het tweede middel niet ontvankelijk was bij gebrek aan belang, omdat volgens hem de straf, door de overige bewezen verklaarde misdrijven, verantwoord werd.

- BESLAG - Allerlei

P.96.1601.N 2 februari 1999 AC nr. ...

Voor het bestaan van het bedrieglijk opzet in de zin van artikel 507, eerste lid, Sw., waarvan de rechter het bestaan in feite vaststelt, is vereist dat de goederen onttrokken worden aan de schuldeisers die beslag hebben laten leggen en dat de ontdraging is gebeurd in het belang van de beslagene: hiertoe is niet vereist dat de beslagene eigenaar is van de ontdragen goederen, of een revindicatieprocedure heeft ingesteld.~

- BESLAG - Allerlei

Voor het vernietigen of wegmaken van in beslag genomen goederen in de zin van artikel 507, eerste lid, Sw. volstaat het dat de goederen worden verplaatst met het oogmerk de uitoefening van de uit het beslag voortvloeiende rechten van de schuldeisers onmogelijk te maken.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- BESLAG - Allerlei

Art. 507, tweede lid

P.95.0319.N 24 oktober 1995 AC nr. ...

Gebrek aan onpartijdigheid van de rechter valt niet af te leiden uit de enkel omstandigheid dat dezelfde magistraat zitting had in de echtscheidingsprocedure tussen partijen en later als onderzoeksrechter is opgetreden in een strafzaak omtrent de bedrieglijke wegmaking van roerende goederen.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 508

P.95.1022.N 4 juni 1996 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de veroordeling wegens bedrieglijke verberging wanneer de rechter het oordeel dat de zaak bij toeval in het bezit van de beklaagde is gekomen laat steunen op de vaststelling dat de afgifte ervan aan de beklaagde geschiedde door een persoon die onrechtmatig handelde, en het blijkt dat deze afgifte bewust geschiedde en zonder vergissing omtrent de waarde van de zaak of de persoon van de begiftigde.

- VERBERGING -

Art. 51

P.13.0016.F 20 maart 2013 AC nr. ...

Wat de dader van een poging tot misdaad of wanbedrijf betreft, bestaat vrijwillige afstand in het feit van spontaan van zijn voornemen af te zien vooraleer het misdrijf is voltrokken.

- MISDRIJF - Poging

P.09.0024.F 14 januari 2009 AC nr. 33

Het enkele feit van een derde de opdracht te geven tot het plegen van een misdaad of een wanbedrijf, door hem met het oog daarop een geldbedrag te overhandigen, zonder dat die derde heeft gehandeld, is geen begin van uitvoering van die misdaad of van dat wanbedrijf, maar een voorbereidende handeling van het misdrijf (1). (1) Zie Cass., 3 nov. 2004, AR P.04.1191.F, AC, 2004, nr 529; M. van de KERCHOVE en F. TULKENS, Introduction au droit pénal, Kluwer, 2005, p. 358-359; D. KIGANAHÉ, "Réflexions autour de la notion de 'commencement' de la tentative punissable en droit pénal", Liber amicorum Jean du Jardin, Kluwer, 2001, p. 236. Hoewel in voorliggend geval de feiten waarvan de eiser werd verdacht geen moordpoging konden uitmaken, hadden ze toch kunnen worden omschreven als een overtreding van de wet van 7 juli 1875 tot bestraffing van het aanbod of het voorstel om bepaalde misdaden te plegen.

- MISDRIJF - Poging

P.04.1191.F 3 november 2004 AC nr. 529

Krachtens artikel 51 van het Strafwetboek, veronderstelt strafbare poging, met name, dat het voornemen een misdaad of een wanbedrijf te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad of dat wanbedrijf uitmaken; ook al vereist deze wettelijke bepaling het begin van uitvoering van het misdrijf, toch vergt zij niet dat het wezenlijk bestanddeel van de misdaad of het wanbedrijf zelf reeds een aanvang heeft genomen (1). (1) HAUS, Jacques-Joseph, Principes généraux du droit pénal belge, I, Gent, 1879, p. 338, n° 449; NYPELS, J.-S.-G., Législation criminelle de la Belgique, 3de uitgave, 1867, I, p. 178.

- MISDRIJF - Poging

Er is begin van uitvoering van een misdaad of een wanbedrijf zodra de dader de middelen aanwendt die hij zich heeft verschaft en die hij heeft klaargelegd en in gereedheid gezet om zijn misdadig voornemen ten uitvoer te brengen; het begin van uitvoering staat in een noodzakelijk verband met het misdadig opzet van de dader en kan slechts worden verklaard uit diens wil om een welbepaald misdrijf te plegen dat rechtstreeks en onmiddellijk wordt beoogd door de gestelde daden; een daad die geen enkele twijfel laat bestaan over de bedoeling van eiser kan dus het begin van uitvoering uitmaken dat de strafbare poging kenmerkt (1). (1) HAUS, Jacques-Joseph, Principes généraux du droit pénal belge, I, Gent, 1879, p. 338, n° 449; CONSTANT, Jean, Manuel de droit pénal, Luik, 1956, pp. 232-233; DOUCET, Jean-Paul, Précis de droit pénal général, Luik, 1976, p. 134; BODSON, Pierre-Louis, Manuel de droit pénal, Luik, 1986, p. 244.

- MISDRIJF - Poging

P.03.0863.F 29 juli 2003 AC nr. 395

Het arrest is dubbelzinnig, wanneer het de dader van een poging tot moord veroordeelt en in het midden laat of deze alles heeft gedaan wat hij kon om het kwaad dat hij wilde toebrengen te verwezenlijken of zo hij, door zijn wil, ertoe heeft bijgedragen de tenuitvoerlegging van de moord te verijdelen.

- MISDRIJF - Poging

P.99.0239.N 23 maart 1999 AC nr. ...

Er is geen vrijwillige staking van poging, wanneer de dader de poging niet spontaan heeft gestaakt omdat hij zijn opzet of bijzonder opzet tot het plegen van de misdaad of het wanbedrijf niet meer aanhield, maar uitsluitend omdat hij in de mening verkeerde dat zijn daden de beoogde uitwerking hadden bereikt.~

- MISDRIJF - Poging

Art. 518

P.03.1740.N 8 juni 2004 AC nr. 308

Artikel 518 Strafwetboek dat een zwaardere straf bepaalt wanneer de dader van de brandstichting moest vermoeden dat een of meer personen aanwezig waren op het ogenblik van het misdrijf, bevat geen wettelijk vermoeden van schuld; het maakt slechts toepassing van het principe dat, wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, het bewijs van het bestaan van die verzwarende omstandigheid kan worden geleverd door middel van alle feitelijke gegevens van de zaak, vermoedens inbegrepen (1). (1) Zie Cass., 5 maart 2002, AR P.00.1165.N, nr 155.

- BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BRANDSTICHTING -

Art. 52

P.01.0024.N 24 april 2001 AC nr. ...

De poging tot misdaad is strafbaar, ook al is ze gecorrectionaliseerd door de raadkamer met aanneming van verzachtende omstandigheden (1). (1) Zie ook cass. 17 oktober 1990, A.R. nr 8589, AC 1990-1991, nr 87.

- MISDRIJF - Poging

De poging tot uitvoer van verdovende middelen met de omstandigheid van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging is strafbaar, ook al is ze correctionaliseerd (1). (1) Zie concl. van O.M.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Art. 520

P.03.1740.N 8 juni 2004 AC nr. 308

Uit de verwijzing door artikel 520 Strafwetboek naar de artikelen 510 tot en met 519 van dat wetboek en naar het onderscheid aldaar gemaakt, volgt dat het vernielen of pogen te vernielen van een gebouw door ontploffing wordt gelijkgesteld met het vernielen of pogen te vernielen ervan door brandstichting (1). (1) Cass., 5 september 2000, AR P.98.0835.N, nr 439.

- BRANDSTICHTING -

Art. 521, eerste lid

P.04.0812.F 23 juni 2004 AC nr. 349

Het feit met een jachtwapen te hebben geschoten in het venster van een woning, vormt niet de misdaad die bepaald is in artikel 521, eerste lid, Sw., die eenieder met gevangenisstraf bestraft die, buiten de gevallen die in de artt. 510 tot 520 worden genoemd, door welk middel ook gebouwen, bruggen, dijken, straatwegen, spoorwegen, sluizen, magazijnen, werkplaatsen, loodsen, schepen, vaartuigen, vliegtuigen of andere kunstwerken of bouwwerken die aan een ander toebehoren, geheel of ten dele vernielen; met die bepaling heeft de wet de vernietiging van de gebouwen, de totale of gedeeltelijke vernietiging van constructies willen beteugelen, waarbij de ernstige daad, wanneer deze is voltooid, een definitieve aantasting van het eigendom vormt en niet een gewone beschadiging, een braak van afsluiting of een makkelijk te herstellen schade (1). (1) Zie Cass., 3 maart 1856 (Pas., 1856, I, 157); DE NAUW A., Introduction au droit pénal spécial, Brussel, 1987, p. 414 en 415; noot VANDEPLAS A. vóór Corr. Brussel, 24 nov. 1972, R.W., 1972-1973, p. 912, nr 8, en de verwijzingen; BELTJENS G., Encyclopédie du droit criminel belge, Brussel, 1901, p. 694, nrs 2, 9 en 10.

- AFSLUITING -

Art. 530

P.03.0939.N 16 december 2003 AC nr. 649

De enkele omstandigheid dat de dader nog steeds woonrecht heeft op een nog door een of meerdere andere personen bewoond huis of aanhorigheden waar vernielingen van de zich erin bevindende roerende goederen opzettelijk worden aangebracht, staat niet eraan in de weg dat hij schuldig kan verklaard worden aan die vernielingen met de verzwarende omstandigheid van braak (1). (1) Zie Cass., 11 april 1938, Bull. en Pas., 1938, I, 142.

- VERNIELING VAN ANDERMANS ROERENDE EIGENDOMMEN -

Art. 54 tot 57

P.04.0511.F 22 september 2004 AC nr. 425

Strafbare herhaling vereist dat, op het ogenblik dat het nieuwe misdrijf wordt gepleegd, de reeds opgelopen veroordeling in kracht van gewijsde is gegaan (1). (1) Zie Cass., 5 okt. 1999, AR P.99.0695.N, nr 507 en 25 april 2001, AR P.01.0111.F, nr 231; CONSTANT, Jean, Manuel de droit pénal, Luik, 1956, p. 785; DE NAUW, Alain, Initiation au droit pénal spécial, pp. 221 en 222.

- HERHALING -

P.01.0111.F 25 april 2001 AC nr. ...

Na het verstrijken van de gewone verzettermijn, en voor zover geen enkel rechtsmiddel is aangewend, kan een bij verstek gewezen veroordeling als grondslag voor de herhaling dienen (1). (1) Cass., 3 jan. 1955 (Bull. en Pas., 1955, I, 431) ; Hayoit de Termicourt R., op. cit., blz. 737 ; Constant J., Traité élémentaire de droit pénal, dl. II, 1965, blz. 937 ; Marchal A. en Jaspart J.P., Droit criminel : Traité théorique et pratique, dl. I, 1965, blz. 141, nr. 360 ; Dupont L. en Verstraeten R., Handboek Belgisch Strafrecht, Acco Leuven, 1990, blz. 449, nr. 811 ; Michiels O., Les grands principes de la récidive, J.T., 1998, blz. 506.

- HERHALING -

Art. 55

P.99.0814.F 30 juni 1999 AC nr. ...

Op het cassatieberoep dat, met toepassing van artikel 441 Sv., door de procureur-generaal is ingesteld, vernietigt het Hof, zonder verwijzing, het veroordelend vonnis alleen in zoverre het de veroordeelde in staat van wettelijke herhaling verklaart, nu de wet niet spreekt van herhaling in geval van veroordeling tot een criminele straf na een veroordeling tot een correctionele straf.~

- HERHALING -

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Art. 556, 2°

C.04.0600.F 29 januari 2007 AC nr. 52

Artikel 556, 2°, Sw., vereist geen fout van de beklaagde opdat de overtreding bewezen zou zijn; deze kan zich, te zijner rechtvaardiging, echter beroepen op toeval of overmacht (1). (1) Zie Cass., 19 nov. 2002, AR P.01.1502.N, nr 615.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 559, 1°

P.02.1295.N 27 mei 2003 AC nr. 321

Het feit dat de beklaagde mede-eigenaar is van de beschadigde zaak sluit niet uit dat het andermans eigendom kan zijn in de zin van artikel 559, 1°, Strafwetboek (1). (1) Zie Cass., 2 juni 1992, AR 5335 (AC, 1991-92, nr 517).

- VERNIELING VAN ANDERMANS ROERENDE EIGENDOMMEN -

Art. 56

P.13.0556.F 4 september 2013 AC nr. ...

Wanneer een collectief misdrijf bestaat uit strafbare feiten die zowel voor als na het antecedent zijn gepleegd dat als grondslag voor de herhaling dient, kan de rechter beslissen dat er herhaling bestaat voor een gedeelte van de feiten (1). (1) Zie Cass. 12 jan. 2005, AR P.04.1565.F, AC 2005, nr. 18.

- HERHALING -

P.11.0665.F 4 mei 2011 AC nr. ...

- HERHALING -

- STRAFUITVOERING -

P.08.1626.N 13 januari 2009 AC nr. 26

Wanneer, na een vroegere veroordeling wegens een wanbedrijf tot een gevangenisstraf van ten minste één jaar, de veroordeelde een wanbedrijf pleegt, omschreven in een bijzondere wet, dewelke bepalingen bevat die de herhaling van de daarin omschreven misdrijven regelt, zonder de toepasselijkheid van de bepalingen van hoofdstuk V van boek I Strafwetboek geheel uit te sluiten, is de toepassing van deze laatste bepalingen wettig als de voorwaarden voor de bijzondere herhaling niet zijn vervuld (1). (1) Cass., 4 juni 1974, A.C., 1974, 1096; 23 juni 1975, A.C., 1975, 1133; 22 dec. 1998, AR P.98.1571.F, A.C., 1998, nr 533; VANDROMME, S., Comm. Strafr.Herhaling: bijzondere strafwetten", p.5, nr 7.

- HERHALING -

P.08.0306.F 12 maart 2008 AC nr. 173

De voorwaardelijke invrijheidstelling wordt toegekend aan de veroordeelde die twee derde van de straf heeft ondergaan indien in het vonnis of in het arrest van veroordeling is vastgesteld dat hij zich in staat van herhaling bevond ; het vonnis of het arrest van veroordeling dat onder de wettelijke bepalingen die het op de veroordeelde verklaart toe te passen, artikel 56 Sw. vermeldt en dat, bijgevolg, de omstandigheid van de herhaling overneemt die gegrond is op het gerechtelijk verleden dat onderaan de tegen de veroordeelde bewezen verklaarde telastleggingen wordt vermeld, verwijst uitdrukkelijk naar de herhaling.

- STRAFUITVOERING -

P.04.1565.F 12 januari 2005 AC nr. 18

De beslissing is wettig wanneer zij vaststelt dat de beklaagde in staat van wettelijke herhaling verkeert wanneer hij een deel van de hem ten laste gelegde feiten heeft gepleegd en althans deze gepleegd na het tijdstip waarop de beslissing die de staat van herhaling verantwoordt in kracht van gewijsde is gegaan (1). (1) Zie Cass., 22 sept. 2004, AR P.04.0511.F, nr ...

- HERHALING -

P.03.0516.N 3 juni 2003 AC nr. 334

Bij ontstentenis van daartoe strekkende conclusie, omkleedt de rechter de beslissing dat de beklaagde zich in staat van wettelijke herhaling bevindt, regelmatig met redenen door de vaststelling dat de wettelijke voorwaarden van de wettelijke herhaling vervuld zijn; geen enkele wetsbepaling vereist dat de rechter kennisneemt van het dossier met betrekking tot de feiten die aanleiding gegeven hebben tot de vroegere veroordeling op grond waarvan de staat van wettelijke herhaling wordt vastgesteld (1). (1) Zie Cass., 2 mei 2001, AR P.01.0121.F, nr 248.

- HERHALING -

P.98.1445.N 22 december 1998 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing die oordeelt dat de veroordeelde zich in staat van wettelijke herhaling bevindt, wanneer hij na een veroordeling wegens een misdrijf omschreven in het Strafwetboek, een bijzondere wet overtreedt die bepalingen bevat die herhaling van de daarin omschreven misdrijven regelt zonder afbreuk te doen aan de toepasselijkheid van hoofdstuk V van boek I Sw. voor het bepalen van de strafmaat.~

- HERHALING -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.98.1008.N 24 augustus 1998 AC nr. ...

Het middel ten betoge dat de rechter ten onrechte heeft rekening gehouden met herhaling leidt, als het gegrond is, tot vernietigig van de veroordeling als blijkt dat de rechter bij het bepalen van de strafmaat ook heeft rekening gehouden met de door hem vastgestelde staat van wettelijke herhaling.

- HERHALING -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.98.0485.N 12 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer de eerste rechter een veroordeling uitspreekt zonder de staat van herhaling in acht te nemen waarin de beklaagde het misdrijf heeft gepleegd, zijn de appelrechters die de door de eerste rechter opgelegde straf bevestigen wegens het in staat van wettelijke herhaling gepleegde misdrijf, niet gehouden hun beslissing met eenparige stemmen te nemen.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 56, tweede lid

P.04.1357.N 21 december 2004 AC nr. 622

Herhaling vereist ondermeer dat de veroordeling die het nieuwe misdrijf voorafgaat, kracht van gewijsde heeft (1). (1) Cass., 22 sept. 2004, AR P.04.0511.F, nr ...

- HERHALING -

P.04.0784.F 30 juni 2004 AC nr. 367

Artikel 56, tweede lid, Sw., vereist dat voor de staat van algemene herhaling binnen een termijn van vijf jaar een nieuw wanbedrijf wordt gepleegd; die termijn gaat in op de dag waarop de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan of op de dag waarop die straf is verjaard (1). (1) Zie Cass., 23 okt. 1996, AR P.96.1244.F, nr 399.

- HERHALING -

P.01.0121.F 2 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer na een wanbedrijf in staat van herhaling een nieuw wanbedrijf wordt gepleegd, de veroordeling wegens het eerste feit met uitstel is uitgesproken en het uitstel niet is ingetrokken, wordt de straf geacht te zijn ondergaan bij het verstrijken van de proeftijd en gaat de bij artikel 56, tweede lid, Sw., bepaalde termijn van vijf jaar in op dat tijdstip (1). (1) Cass., 15 juli 1997, A.R. P.97.0805.F, nr. 316.

- HERHALING -

P.97.0805.F 15 juli 1997 AC nr. ...

Wanneer, na een wanbedrijf in staat van herhaling een nieuw wanbedrijf wordt gepleegd, de veroordeling wegens het eerste feit met uitstel is uitgesproken en het uitstel niet is ingetrokken, wordt de straf geacht te zijn ondergaan bij het verstrijken van de proeftijd en gaat de bij artikel 56, tweede lid, Sw., bepaalde termijn van vijf jaar in op dat tijdstip.

- HERHALING -

P.96.1244.F 23 oktober 1996 AC nr. ...

Wie tot een gevangenisstraf van ten minste één jaar veroordeeld is, verkeert in een staat van wettelijke herhaling, indien hij het nieuwe wanbedrijf pleegt binnen vijf jaar na het ondergaan van zijn straf; een veroordeelde die voorwaardelijk in vrijheid is gesteld, wordt geacht zijn straf te hebben ondergaan op de dag van zijn definitieve invrijheidsstelling.~

- HERHALING -

- STRAF - Vrijheidsstraffen

Art. 561, 1°

P.00.0920.N 22 januari 2002 AC nr. 46

De correctionele straffen van artikel 11 van de Wet van 18 juli 1973 tot bestrijding van de geluidshinder en van artikel 39 Milieuvergunningsdecreet zijn gesteld op de daarin bepaalde misdrijven van overtreding van de vastgestelde geluidsnormen en doen geen afbreuk aan de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen zoals het artikel 561, 1°, Strafwetboek, dat het zich schuldig maken aan nachtgerucht of nachtrumoer, waardoor de rust van de inwoners kan worden verstoord, strafbaar stelt (1). (1) Cass., 30 okt. 1984, AR 8811, nr 149.

- NACHTGERUCHT OF NACHTRUMOER -

- NACHTGERUCHT OF NACHTRUMOER -

P.99.1742.N 11 september 2001 AC nr. ...

De overtreding van nachtgerucht of nachtrumoer moet niet verplicht bewezen worden door een vaststelling van een bevoegde overheid.

- NACHTGERUCHT OF NACHTRUMOER -

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

Art. 60

P.12.0178.F 25 april 2012 AC nr. ...

Er is materiële samenloop van misdrijven in de zin van artikel 60 van het Strafwetboek wanneer de dader zich door opeenvolgende daden schuldig maakt aan verscheidene misdrijven zonder dat hij voor één van die misdrijven definitief was veroordeeld op het ogenblik dat hij de andere misdrijven heeft gepleegd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

Artikel 60 van het Strafwetboek bepaalt dat bij samenloop van verscheidene wanbedrijven alle straffen samen worden opgelegd, zonder dat zij het dubbele van het maximum van de zwaarste straf te boven mogen gaan; het bepaalt eveneens dat die straf nooit twintig jaar gevangenisstraf te boven mag gaan; de veroordeling van een beklaagde tot twaalf jaar gevangenisstraf wegens misdrijven die in materiële samenloop met andere wanbedrijven zijn gepleegd en waarvoor de dader reeds veertien jaar gevangenisstraf heeft gekregen, is onwettig omdat zij samen een hoofdgevangenisstraf oplegt van in totaal zesentwintig jaar en aldus de tweede door artikel 60 opgelegde grens met zes jaar overschrijdt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

Artikel 60 van het Strafwetboek is niet alleen van toepassing wanneer de samenlopende misdrijven tegelijkertijd naar de rechters worden verwezen, maar ook wanneer zij achtereenvolgens naar dezelfde rechtbank of naar afzonderlijke rechtbanken worden verwezen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

Wanneer een beklaagde een straf van twintig jaar terbeschikkingstelling van de regering is opgelegd wegens misdrijven die in materiële samenloop met andere wanbedrijven zijn gepleegd en waarvoor de dader reeds voor eenzelfde tijdsduur ter beschikking werd gesteld van de regering, wordt de duur van die straffen niet samen opgelegd maar worden die bijkomende straffen, omdat zij ingaan na afloop van de effectieve hoofdstraffen, samen uitgevoerd (1). (Impliciet). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

Art. 61

P.95.0266.N 9 mei 1995 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde op verschillende tijdstippen misdrijven heeft gepleegd zonder dat hij onherroepelijk was veroordeeld voor één van die misdrijven op het ogenblik dat hij de andere pleegde, is er samenloop; als hij wegens één van die misdrijven, een misdaad, tot een criminele straf is veroordeeld, kan voor de wanbedrijven geen straf meer worden uitgesproken.~

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

Art. 62

P.02.0672.N 25 februari 2003 AC nr. 132

De geldboete is altijd een minder zware straf dan de gevangenisstraf (1). (1) Cass., 8 febr. 2000, nr 98, en de conclusie van eerste advocaat-generaal du Jardin.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

P.99.0934.F 3 augustus 1999 AC nr. ...

Het recht van de beschuldigde op een eerlijk proces wordt niet miskend wanneer de rechter, teneinde de zwaarste straf te bepalen in geval van samenloop van misdrijven, geen rekening houdt met de mogelijkheid dat de beschuldigde voorwaardelijk in vrijheid wordt gesteld vooraleer hij zijn straf uitgezeten heeft (Impliciet).

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Zwaarste straf

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 63

P.11.1821.F 25 januari 2012 AC nr. ...

De zwaarste straf is de straf met de langste duur, ongeacht de geldboete die de wet steeds als een minder zware straf dan de gevangenisstraf beschouwt; de gevangenisstraf van zes maanden tot tien jaar en de facultatieve geldboete van zesentwintig tot duizend euro is zwaarder dan de gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en de verplichte geldboete van honderd tot duizend euro (1). (1) Zie Cass. 3 okt. 1990, AR 8261, AC, 1991, nr. 55.

- STRAF - Zwaarste straf

Art. 65

P.11.1918.F 8 februari 2012 AC nr. ...

Ofschoon de bodemrechter op onaantastbare wijze oordeelt of de feiten waarvan hij kennisneemt al dan niet de uiting zijn van een zelfde strafbaar opzet als die waarvoor reeds een definitief vonnis of arrest van veroordeling is gewezen, staat het aan het Hof van Cassatie om na te gaan of de rechter, uit de door hem vastgestelde feiten, zowel het bestaan of niet-bestaan van een zelfde opzet als de opeenvolgende en voortgezette uitvoering daarvan naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie Cass. 2 mei 2001, AR P.01.0121.F, AC, 2001, nr. 248, en Cass. 9 maart 2005, AR P.04.1591.F, AC, 2005, nr. 145.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.11.1821.F 25 januari 2012 AC nr. ...

De bodemrechter die in feite heeft vastgesteld dat verschillende misdrijven de uitvoering zijn van een zelfde strafbaar opzet kan slechts één straf, namelijk de zwaarste, opleggen; die regel verbiedt de rechter om de straffen voor de minder zware telastleggingen toe te passen, zelfs als die een bijkomende sanctie bevatten die zwaarder is dan die welke samen met de opslorpende straf kan worden opgelegd (1). (1) Cass. 13 jan. 1999, AR P.98.1521.F, AC, 1999, nr. 21.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

P.10.1294.N 3 januari 2012 AC nr. ...

Bij samenloop van misdrijven die strafbaar zijn met een geldboete die zoveel maal wordt toegepast als er werknemers bij het misdrijf betrokken zijn, wordt de geldboete zoveel maal toegepast als het totaal aantal werknemers dat bij die misdrijven betrokken is; deze regel kan alleen maar worden toegepast voor zover de onderscheiden feiten gelijkaardig zijn, met dezelfde misdrijfomschrijving, en alle strafbaar zijn gesteld door dezelfde wettelijke bepaling (1). (1) Zie Cass. 8 april 2008, AR P.07.0631.N, AC, 2008, nr. 208.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

P.10.1972.N 26 april 2011 AC nr. ...

Het komt de rechter die moet oordelen over de schuld van de beklaagde aan de aan hem overgelegde feiten, toe ook te oordelen of er tussen die feiten en andere feiten waarvoor die beklaagde reeds definitief veroordeeld werd, eenheid van opzet bestaat; bij die beoordeling van de eenheid van opzet is de rechter niet gebonden door het oordeel van een andere rechter.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

P.10.1831.F 9 februari 2011 AC nr. ...

Wanneer verschillende feiten, wegens eenheid van opzet, één en hetzelfde strafbaar feit opleveren, kan de rechter slechts één straf opleggen, namelijk de zwaarste; hij kan daar geen bijkomende straf aan toevoegen die voor een andere telastlegging is bepaald.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- STRAF - Zwaarste straf

P.09.1281.F 10 februari 2010 AC nr. 92

De rechter beoordeelt in feite en, bijgevolg, op onaantastbare wijze, of verschillende misdrijven waarover hij moet oordelen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van hetzelfde misdadig opzet en, behalve als er een conclusie is, is hij niet verplicht de redenen op te geven waarom hij verschillende straffen uitspreekt, wanneer hij impliciet oordeelt dat die misdrijven geen collectief misdrijf uitmaken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

P.08.1239.N 25 november 2008 AC nr. 668

Het feit dat de rechter oordeelt dat er samenhang bestaat tussen misdrijven waarvan de stukken hem gelijktijdig zijn voorgelegd, belet niet dat hij soeverein oordeelt of de samenhangende misdrijven die hij bewezen acht, de uiting zijn van één en hetzelfde opzet, zodat hij slechts één straf kan opleggen.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- STRAF - Samenloop - Algemeen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- SAMENHANG -

S.07.0058.F 7 april 2008 AC nr. 206

De wijziging van artikel 65 Sw. door artikel 45 W 11 juli 1994, heeft geen invloed op de regel volgens welke, indien meerdere strafbare feiten de opeenvolgende uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet en aldus slechts één enkel misdrijf opleveren, dat misdrijf pas voltooid is en de verjaring van de strafvordering t.a.v. het geheel van de feiten pas begint te lopen vanaf het laatste feit, op voorwaarde dat geen van die feiten van het volgende feit gescheiden wordt door een langere periode dan de toepasselijke verjaringstermijn, behoudens stuiting of schorsing van de verjaring (1). (1) Cass., 18 feb. 2004, AR P.03.1689.F, AC, 2004, nr. 88.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

P.07.1546.N 12 februari 2008 AC nr. 104

Uit het bijzonder karakter van de geldboete inzake douane en accijnzen, gelijk aan de verschuldigde rechten of een veelvoud ervan, volgt dat wanneer verschillende dergelijke feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, en voor zover de verschillende geldboetes berekend moeten worden overeenkomstig de ontdoken rechten, de krachtens artikel 65 Strafwetboek uit te spreken enige geldboete moet berekend worden op de som van de door die misdrijven ontdoken rechten (1). (1) Zie: Cass., 13 jan. 2004, AR P.03.0646.N, AC, 2004, nr. 16; Cass., 20 april 2004, AR P.03.0717.N, AC, 2004, nr.206; Cass., 21 juni 2005, AR P.05.0247.N, AC, 2005, nr. 361.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.05.0583.N 27 november 2007 AC nr. 583

De omstandigheid dat de bevoegde nationale rechterlijke instantie vaststelt dat verschillende feiten verbonden zijn door hetzelfde misdadig opzet volstaat op zich niet om die feiten aan te merken als 'dezelfde feiten' in de zin van artikel 54 Schengenuitvoeringsovereenkomst (1). (1) H.v.J., 18 juli 2007, C-367/05, Jur. H.v.J., 2007, I, ...

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of aan de regel 'kan niet vervolgd worden ter zake van dezelfde feiten' uit artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, die uitleg moet gegeven worden dat wanneer onder 'dezelfde feiten' ook dienen te worden begrepen verschillende feiten die door eenheid van opzet verbonden zijn en aldus één feit opleveren, dit inhoudt dat een beklaagde voor het misdrijf van witwassen in België niet meer vervolgbaar wordt wanneer hij voor andere feiten, gepleegd met hetzelfde opzet, veroordeeld werd in Nederland, ongeacht alle andere feiten die binnen dezelfde tijdsruimte werden gepleegd, maar die pas na het onherroepelijk buitenlands vonnis in België aan het licht zullen komen en/of vervolgd worden, dan wel of in dit geval de feitenrechter deze andere feiten bijkomend kan bestraffen, rekening houdend met de reeds uitgesproken straffen, behoudens indien deze hem voor een juiste bestraffing van al de misdrijven voldoende lijken, en zonder dat het geheel van de straffen uitgesproken het maximum van de zwaarste straf mag te boven gaan, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, in samenhang gelezen met artikel 71 van deze overeenkomst, zo moet begrepen worden dat het met zich meebrengt dat strafbare feiten bestaande in het in Nederland verwerven, voorhanden hebben gehad en/of hebben overgedragen van geldsommen in buitenlandse valuta, afkomstig uit de handel in verdovende middelen, die verschillend zijn van strafbare feiten bestaande uit het in België omzetten van gelden afkomstig uit de handel in verdovende middelen, die in Nederland werden ontvangen, als "dezelfde feiten" te beschouwen zijn wanneer de rechter vaststelt dat zij door eenheid van opzet verbonden zijn en aldus juridisch één feit opleveren, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.06.0125.N 2 mei 2006 AC nr. 252

Wanneer verscheidene misdrijven de uitvoering zijn van éénzelfde misdadig opzet, vangt de verjaring van de strafvordering aan vanaf het laatste strafbare feit, op voorwaarde dat, behoudens stuiting of schorsing van de verjaring, geen van de vroegere feiten van het daaropvolgende feit gescheiden is door een langere termijn dan de verjaringstermijn (1). (1) Cass., 31 mai 2005, AR P.05.0536.N, nr 305.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.05.0536.N 31 mei 2005 AC nr. 305

Krachtens artikel 65 van het Strafwetboek, is de vaststelling dat verscheidene misdrijven uit hetzelfde misdadig opzet voortvloeien, slechts aan de vonnisrechter voorbehouden in zoverre de uit te spreken straf dient te worden bepaald; die bepaling verhindert aldus de onderzoeksgerechten, die moeten nagaan of de strafvordering al dan niet is verjaard, niet om, op grond van een beoordeling die niet bindend is voor de vonnisrechter, te beslissen dat de feiten, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, een collectief misdrijf opleveren door eenheid van opzet zodat de verjaring slechts begint te lopen vanaf het ogenblik dat het laatste feit werd gepleegd (1). (1) Cass., 20 okt. 2004, AR P.04.0742.F, nr ...

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wanneer verschillende misdrijven door één en hetzelfde opzet ontstaan en aldus slechts één misdrijf vormen dat alleen met de zwaarste straf kan worden bestraft, neemt de verjaring van de strafvordering ten aanzien van de gezamenlijke feiten eerst een aanvang met het plegen van het laatste bewezen en niet-verjaarde feit, mits elk voorgaand feit van het daaropvolgend feit niet gescheiden is door een grotere tijdspanne dan de op het voorafgaande feit toepasselijke verjaringstermijn, rekening houdend met de stuiting of schorsing van deze termijn (1) (2). (1) Cass., 20 okt. 2004, AR P.04.0742.F, nr .... (2) Cass., 27 maart 1984, AR 7628, nr 428; Cass., 5 april 1996, AR A.94.0002.F, nr 111.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.04.1591.F 9 maart 2005 AC nr. 145

Misdrijven die niet vereisen dat de dader ervan met opzet gehandeld heeft of verzuimd heeft te handelen, kunnen samen met andere misdrijven een collectief misdrijf met eenheid van opzet vormen (1). (1) Cass., 15 dec. 1999, AR P.99.1188.F, nr 681.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.04.0742.F 20 oktober 2004 AC nr. 492

Krachtens artikel 65 van het Strafwetboek, is de vaststelling dat verschillende misdrijven uit hetzelfde misdadig opzet voortvloeien, slechts aan de bodemrechter voorbehouden in zoverre de uit te spreken straf dient te worden bepaald; die bepaling verbiedt de onderzoeksgerechten die moeten nagaan of de strafvordering al dan niet is verjaard, dus niet om, op grond van een beoordeling die niet bindend is voor de feitenrechter, te beslissen dat de feiten, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, een collectief misdrijf opleveren door eenheid van opzet zodat de verjaring slechts begon te lopen vanaf het ogenblik dat het laatste misdrijf werd gepleegd.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wanneer verschillende misdrijven de uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet en aldus slechts één enkel misdrijf opleveren waarop alleen de zwaarste straf mag worden toegepast, begint de verjaring van de strafvordering t.a.v. het geheel van de feiten pas te lopen vanaf de dag van het laatste van die feiten op voorwaarde dat het laatste, niet verjaarde feit bewezen is gebleven en dat elk eerder gepleegd strafbaar feit behoudens stuiting of schorsing van de verjaring niet van het later gepleegde strafbaar feit is gescheiden door een tijdsspanne die langer is dan de verjaringstermijn (1). (1) Zie Cass., 27 maart 1984, AR 7628, nr 428 en 5 april 1996, A.94.0002.F, nr 111.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.04.0427.F 8 september 2004 AC nr. 390

Noch de aflevering en opheffing van een aanhoudingsbevel, noch de uitspraak van een beschikking tot verwijzing naar de correctionele rechtbank sluiten op zich uit dat de misdrijven, die zijn gepleegd vóór en na die akten van rechtspleging, onderling verbonden zijn door het nastreven en verwezenlijken van één enkel doel en dat zij, in die zin, één enkel feit uitmaken, namelijk een samenhangende gedraging (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 1978 (AC, 1978-'79, I, 419) en Rev.dr.pén., 1979, p. 915; Cass., 6 juni 1984, AR 3643, AC, 1983-'84, nr 574; Brussel, 25 okt. 1993, J.L.M.B., 1995, blz. 1569.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Hoewel het aan de bodemrechter behoort om op onaantastbare wijze in feite te oordelen of de bij hem aanhangig gemaakte feiten al dan niet het gevolg zijn van dezelfde eenheid van opzet als die op grond waarvan het definitieve vonnis of arrest van veroordeling is gewezen, behoort het aan het Hof van Cassatie om na te gaan of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten het al dan niet bestaan van die eenheid van opzet wettig heeft kunnen afleiden (1); op grond van de vaststelling alleen dat de tijdvakken waarbinnen de nieuwe misdrijven zijn gepleegd van latere datum zijn dan de voorlopige hechtenis die eiser heeft ondergaan in het kader van de definitief berechte zaak en in het kader van de in dit dossier gewezen beschikkingen, kan de rechter aldus niet beslissen, dat de feiten die bij hem aanhangig zijn gemaakt en die welke aanleiding hebben gegeven tot de eerdere veroordeling niet uit één en hetzelfde misdadig opzet kunnen voortkomen. (1) Cass., 2 mei 2001, AR P.01.0121.F, nr 248.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

P.03.0717.N 20 april 2004 AC nr. 206

Uit de bijzondere formulering van een geldboete inzake douane en accijnzen, gelijk aan de ontdoken rechten of taksen of een veelvoud daarvan en van de verbeurdverklaring van de goederen volgt: dat wanneer in de tijd verschillende maar naar de wetsomschrijving of de bestraffing identieke douanemisdrijven, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet de, krachtens artikel 65 Strafwetboek, uit te spreken enige geldboete moet worden berekend op de som van de door die misdrijven ontdoken rechten en taksen; dat al de goederen waarop de bewezen verklaarde misdrijven betrekking hebben, moeten worden verbeurdverklaard (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 2004, AR P.03.0646.N, nr .... Het O.M. had te dezen over het bepalen van de geldboete met toepassing van artikel 65 Sw. andersluidend geconcludeerd. Het had verwezen naar de andersluidende conclusie van het O.M. bij voornoemd arrest van 13 jan. 2004 (noot 2), naar de opheffing van artikel 100, tweede lid, Sw. en naar de arresten van het Hof van 11 mei 1999, AR P.98.0366.N, nr 275 en 9 jan. 2001, AR P.99.0333.N, nr 10. Daarentegen is artikel 65 Sw. niet toepasselijk op verbeurdverklaringen ingevolge artikel 64 Sw. (Cass., 23 sept. 1957, A.V., 1958, 19 en 8 dec. 1958, A.V., 1959, 298).

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.03.1750.F 3 maart 2004 AC nr. 117

De feitenrechter beoordeelt in feite of verschillende misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uiting van hetzelfde misdadig opzet zijn; het behoort evenwel aan het Hof van Cassatie na te gaan of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten het al dan niet bestaan van die eenheid van opzet wettig heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie Cass., 2 mei 2001, AR P.01.0121.F, nr 248.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

P.03.1510.N 10 februari 2004 AC nr. 72

De omstandigheid dat afzonderlijke misdrijven, waarvan het strafbare opzet kan verschillen, aan éénzelfde beklaagde ten laste zijn gelegd, staat eraan niet in de weg dat deze misdrijven, wanneer die onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, een complexe gedraging opleveren en zodoende alle deel uitmaken van dezelfde opzet in de zin van het beginsel waarvan artikel 65 Strafwetboek (oud) toepassing maakt (1) (2). (1) Zie Cass. 1 maart 1994, AR 6354, nr 102. (2) Het arrest maakt hier toepassing van het artikel 65 Sw., vóór de wijziging ervan door artikel 45 van de wet van 11 juli 1994.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

S.03.0059.N 2 februari 2004 AC nr. 55

Artikel 45 van de Wet van 11 juli 1994 heeft de regel dat in geval van eenheid van misdadig opzet, de verjaring van de strafvordering een aanvang neemt vanaf het laatste feit dat met hetzelfde opzet is gepleegd, niet gewijzigd.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

---

P.03.1336.F 21 januari 2004 AC nr. 34

Het middel dat kritiek uitoefent op de beslissing waarbij wegens verschillende schendingen van de douanewetgeving die het gevolg zijn van hetzelfde misdadig opzet, verschillende geldboeten worden opgelegd i.p.v. een enkele geldboete, is niet ontvankelijk bij gebrek aan belang, wanneer het bedrag van die enkele geldboete alleen gelijk kan zijn aan de som van de uitgesproken geldboeten(1). (1) Zie Cass., 11 mei 1999, AR P.98.0366.N, nr 275.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De rechter kan niet verschillende afzonderlijke vervangende gevangenisstraffen opleggen wanneer hij de beklaagde veroordeelt wegens verscheidene schendingen van de douanewetgeving, die het gevolg zijn van hetzelfde misdadig opzet (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1999, AR P.98.0366.N, nr 275.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- STRAF - Vervangende gevangenisstraf

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.03.0646.N 13 januari 2004 AC nr. 16

Uit het bijzonder karakter van een geldboete inzake douane en accijnzen, gelijk aan de ontdoken rechten of taksen of een veelvoud daarvan, volgt dat wanneer in de tijd verschillende maar naar de wetsomschrijving identieke douanemisdrijven, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet de, krachtens artikel 65, Strafwetboek, uit te spreken enige geldboete moet berekend worden op de som van de door die misdrijven ontdoken rechten en taksen (1) (2). (1) Waar het arrest gewag maakt van 'naar de wetsomschrijving identieke douanemisdrijven' dient zulks begrepen te worden als verschillende douanemisdrijven die door de wetgever beteugeld worden met een geldboete die even hoog is, wat het geval was voor de feiten 1 en 2. In casu werden immers de ten laste gelegde misdrijven als volgt strafbaar gesteld: feit 1 en feit 2 met gevangenisstraf van 4 maanden tot één jaar en met een geldboete gelijk aan 10 maal de ontdoken rechten (artt. 220, § 1, 221 en 224 Algemene Wet Douane en Accijnzen), feit 3 met een geldboete van € 250 tot € 625 zonder dat ze lager mag zijn dan 10 maal de ontdoken rechten (artikel 259 Algemene Wet Douane en Accijnzen). (2) Het openbaar ministerie had in deze geconcludeerd tot verwerping van de voorziening: enerzijds op grond dat het door eiser aangevoerde middel faalde naar recht vermits het middel er van uitging dat wanneer verschillende feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet of wanneer één feit verschillende misdrijven oplevert, artikel 65, Sw. slechts kan toegepast worden wanneer de straf van het ene misdrijf zwaarder is dan de straf van het andere misdrijf, anderzijds op grond dat de argumentatie van eiser, die er op neer kwam dat wanneer de door de wetgever vastgestelde straffen gelijk zijn in grootte zij in het geval zonder meer mogen opgeteld worden, tot gevolg heeft dat men tot een grotere bestraffing zou kunnen komen bij toepassing van artikel 65, Sw. dan indien men de feiten zou beschouwen als een meerdaadse samenloop en artikel 60, Sw. zou toepassen.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.03.0797.N 6 januari 2004 AC nr. 2

De omstandigheid dat een strafbaar feit een ogenblikkelijk misdrijf is, sluit niet uit dat verscheidene van die feiten, in zoverre ze bewezen zijn, geacht kunnen worden een geheel van gedragingen te zijn die één misdrijf uitmaken wegens de eenheid van opzet van de dader.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

---

P.02.1428.F 5 februari 2003 AC nr. 85

De verjaringstermijn van de strafvordering m.b.t. een collectief misdrijf begint te lopen vanaf het laatste feit dat met datzelfde opzet is gepleegd door de beklaagde (1). (1) Cass., 8 maart 2000, AR P.99.1583.N, nr 161.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.01.1670.N 26 november 2002 AC nr. 630

De feitenrechter die vaststelt dat misdrijven die reeds het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde gegane beslissing en andere feiten die bij hem aanhangig zijn en aan die beslissing voorafgaan, samen met de eerste misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, en bij de straftoemeting rekening houdt met de reeds uitgesproken straffen, berecht of bestraft de beklaagde geen tweede keer voor feiten waarvoor deze laatste reeds is veroordeeld of vrijgesproken. Hij spreekt een straf uit enkel voor de feiten die bij hem aanhangig zijn en waarvan zijn voorganger geen kennis had, indien hij oordeelt dat de aanvankelijke bestraffing voor het geheel van de gepleegde feiten niet streng genoeg is.

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

P.01.1516.N 19 februari 2002 AC nr. 120

Wanneer de strafrechter vaststelt dat misdrijven, die reeds het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde gegane beslissing, en andere feiten die bij hem aanhangig zijn en die die beslissing voorafgaan, samen met de eerste misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet, houdt hij bij de straftoemeting rekening met de reeds uitgesproken straffen; indien deze straffen hem voor een juiste bestraffing van al de misdrijven voldoende blijken, spreekt hij zich enkel uit over de schuldvraag (1). (1) Cass., 19 dec. 2000, p.99.0194.N.

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

P.01.1057.N 9 oktober 2001 AC nr. ...

Door met verwijzing naar een eerder bij in kracht van gewijsde gegaan vonnis uitgesproken straf te oordelen dat de voorwaarden van artikel 65 Strafwetboek aanwezig zijn en dat de eerder uitgesproken gevangenisstraf moet verhoogd worden, geven de rechters te kennen dat een bijkomende gevangenisstraf een juiste bestraffing voor alle feiten inhoudt; hun oordeel betreffende de strafmaat is niet anders wanneer zij de reeds eerder uitgesproken straf verhogen dan wanneer zij er een bijkomende straf aan toevoegen (1). (1) De kritiek van eiser op het bestreden arrest betrof specifiek het gegeven dat de appèlrechters, met toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek, eerder dan een bijkomende of supplementaire straf van zes jaar op te leggen voor de nieuwe feiten die bij hen aanhangig waren en die nog niet gekend waren door de rechter die de eerste in kracht van gewijsde gegane veroordeling uitsprak, beslisten dat de eerder uitgesproken straf van vier jaar een juiste bestraffing "voor al de feiten" uitmaakte, mits deze eerste straf "verhoogd" werd tot tien jaar.

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

P.01.0121.F 2 mei 2001 AC nr. ...

Hoewel het aan de bodemrechter behoort om op onaantastbare wijze in feite te oordelen of de bij hem aanhangig gemaakte feiten al dan niet het gevolg zijn van dezelfde eenheid van opzet als die op grond waarvan het definitieve vonnis of arrest van veroordeling is gewezen (1), behoort het aan het Hof van Cassatie om na te gaan of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten het al dan niet bestaan van die eenheid van opzet wettig heeft kunnen afleiden (2); de rechter kan aldus, op grond van de vaststelling dat meer dan twee jaar verstreken zijn tussen de tijdvakken waarbinnen de misdrijven zijn gepleegd, wettig beslissen dat de bij hem aanhangig gemaakte feiten en die op grond waarvan de eerdere veroordeling is uitgesproken, niet het gevolg zijn van een zelfde misdadig opzet. (1) Cass., 15 maart 1994, A.R. P.93.0213.N, nr. 125 ; zie Cass., 8 maart 2000, A.R. P.99.1583.F, nr. 161. (2) Cass., 8 mei 1979 (AC, 1978-79, 1068) ; zie Cass., 8 april 1981, A.R. 1400 (ibid., 1980-81, nr. 457 en de noot 1) en 5 dec. 1989, A.R. 3838, nr. 222 en de noot 1.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

P.99.0333.N 9 januari 2001 AC nr. ...

Wanneer gemeenrechtelijke misdrijven en douane- en accijnsmisdrijven zich overeenkomstig artikel 65 Sw. vermengen, vermag de strafrechter niet één hoofdgevangenisstraf en wegens de twee bewezen verklaarde douane- en accijnsmisdrijven twee verschillende geldboeten met vervangende gevangenisstraf op te leggen (1). (1) Cass., 11 mei 1999, A.R. P.98.0366.N, nr. 275.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wanneer gemeenrechtelijke misdrijven en douane- en accijnsmisdrijven zich overeenkomstig artikel 65 Sw. vermengen, vermag de strafrechter niet één hoofdgevangenisstraf en wegens de twee bewezen verklaarde douane- en accijnsmisdrijven twee verschillende geldboeten met vervangende gevangenisstraf op te leggen (1). (1) Cass., 11 mei 1999, A.R. P.98.0366.N, nr. 275.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

P.00.0952.F 15 november 2000 AC nr. ...

Bij gebrek aan conclusie die het bestaan van een eenheid van misdadig opzet betwist, hoeft de bodemrechter zijn beslissing dat de verschillende, bij hem aanhangig gemaakte misdrijven uit een dergelijk opzet voortvloeien, niet met bijzondere redenen te omkleden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De eenheid van opzet waardoor het collectief misdrijf gekenmerkt wordt, kan worden afgezonderd van het moreel bestanddeel dat eigen is aan elk van de samengevoegde misdrijven (1). (1) Cass., 13 mei 1988, A.R. P.98.0149.F, nr. 248.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Om de beslissing over het verband waarop het collectief misdrijf gegrond is, met redenen te omkleden, hoeft de bodemrechter niet te antwoorden op de conclusie die opkomt tegen het bestaan van het moreel bestanddeel, dat eigen is aan de overtredingen die een dergelijk misdrijf opleveren.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.00.0009.F 19 april 2000 AC nr. ...

Nieuw en derhalve niet ontvankelijk is het middel dat de bestreden beslissing verwijt verschillende straffen uit te spreken, wanneer eiser voor de appelrechters niet heeft betoogd dat de hem ten laste gelegde misdrijven de opeenvolgende en ononderbroken uiting zijn van hetzelfde misdadig opzet, waarvoor slechts één enkele straf kan worden opgelegd.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.99.1583.F 8 maart 2000 AC nr. ...

Bij gebrek aan desbetreffende conclusies, hoeft de rechter zijn onaantastbare beslissing, volgens welke verschillende misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van hetzelfde misdadig opzet zijn, niet met redenen te omkleden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De verjaringstermijn van de strafvordering m.b.t. een collectief misdrijf, begint te lopen vanaf het laatste feit dat met datzelfde opzet is gepleegd door de beklaagde zelf, en niet vanaf een door een medebeklaagde gepleegd feit.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.99.1188.F 15 december 1999 AC nr. ...

Misdrijven die niet vereisen dat de dader ervan met opzet gehandeld heeft of verzuimd heeft te handelen, kunnen samen met andere misdrijven een collectief misdrijf met eenheid van opzet vormen.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.97.0222.N 15 juni 1999 AC nr. ...

Feiten die na een definitieve beslissing werden gepleegd, zelfs indien van dezelfde aard, kunnen niet dezelfde feiten zijn als deze die reeds het voorwerp waren van die definitieve beslissing, en evenmin de uitvoering van eenzelfde opzet.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.99.0027.F 26 mei 1999 AC nr. ...

De bodemrechter die uitspraak moet doen over een collectief misdrijf door eenheid van opzet, terwijl over bepaalde bestanddelen daarvan reeds een eindbeslissing is gewezen, moet bij de eventuele bepaling van een nieuwe straf rekening houden met de reeds opgelegde straf; hij heeft het recht niet om op grond van die bepaling omgekeerd te werk te gaan en te beslissen dat de straf die hij zelf zal opleggen enig gevolg zal hebben voor die welke bij een vorige beslissing is opgelegd.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.97.1518.N 18 mei 1999 AC nr. ...

Waar de rechter in strafzaken onaantastbaar in feite oordeelt of verscheidene overtredingen met dezelfde opzet zijn gepleegd, is hij gehouden de ene opzet vast te stellen wanneer hij oordeelt dat aan een beklaagde die wegens verscheidene overtredingen is vervolgd één straf dient te worden opgelegd.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

P.98.0366.N 11 mei 1999 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de rechters in zake douaneïnbreuken die, na te hebben vastgesteld dat wegens de vermengde feiten die bewezen zijn verklaard, slechts één straf dient te worden opgelegd, niettemin tot onderscheiden geldboeten veroordelen.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.98.1521.F 13 januari 1999 AC nr. ...

De feitenrechter die in feite vastgesteld heeft dat meerdere misdrijven de uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet, kan slechts één straf, namelijk de zwaarste, opleggen, en moet de voor de lichtere misdrijven voorgeschreven straffen buiten beschouwing laten, zelfs als die straffen voorzien in een bijkomende sanctie die zwaarder is dan die, welke samen met de opslorpende straf kan worden opgelegd.~

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.98.0149.F 13 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer de rechter beslist dat de verschillende, aan de beklaagde ten laste gelegde feiten eerder een collectief misdrijf door eenheid van opzet dan een materiële samenloop van misdrijven vormen, moet hij de beklaagde daar niet vooraf kennis van geven, aangezien die beslissing geen wijziging van de omschrijving inhoudt.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

De eenheid van opzet waardoor het collectief misdrijf gekenmerkt wordt, kan worden afgezonderd van het moreel bestanddeel dat eigen is aan elk van de samengevoegde misdrijven.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.96.0145.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Wanneer het vonnisgerecht vaststelt dat de feiten wegens eenheid van misdadig opzet ondeelbaar verbonden zijn, heeft het geen rechtsmacht om te oordelen over het geheel van de vermengde feiten waarvan sommige niet en andere, die met afzonderlijke akte aanhangig zijn gemaakt, wel tot zijn bevoegdheid behoren; het Hof vernietigt het veroordelend arrest en al hetgeen op onregelmatige wijze eraan is voorafgegaan vanaf de oudste nietige akte, ten deze het bevel tot dagvaarding dat voor sommige feiten waarop criminele straffen zijn gesteld geen mededeling inhield van de verzachtende omstandigheden of de reden van verschoning; wat de feiten betreft die met afzonderlijke akte rechtmatig aanhangig zijn gemaakt blijft de adiëring van de correctionele rechtbank bestaan.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.96.0149.N 4 maart 1997 AC nr. ...

Zo een arrest de straftoemeting motiveert door de verwijzing naar de criminele ingesteldheid van de beklaagde erin bestaande dat deze het niet nauw neemt met de eerlijkheid, nu hij bij de geringste gelegenheid opnieuw hervalt in vermogensdelicten, stellen de appelrechters met de bekritiseerde considerans het bestaan van dezelfde, tot één strafbare gedraging herleidende opzet, dit is het doel dat de dader nastreeft, niet vast.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

C.93.0367.N 20 september 1996 AC nr. ...

Wanneer de strafrechter naar aanleiding van een verkeersongeval een definitieve veroordeling tot onderscheiden straffen uitspreekt wegens het besturen van een voertuig in staat van alcoholintoxicatie enerzijds en wegens een overtreding van het wegverkeersreglement anderzijds, aldus te kennen geeft dat de beide overtredingen niet één feit opleverden en tevens zeker en noodzakelijk beslist dat de staat van alcoholintoxicatie noch de oorzaak noch één van de oorzaken van het ongeval is geweest, wordt het gezag van het rechterlijk gewijsde van deze beslissing miskend door de rechter die de regresvordering van de verzekeraar gegrond verklaart om reden dat enkel de toestand van alcoholintoxicatie de oorzaak was van het ongeval zoals het is gebeurd.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

P.94.0294.N 5 september 1995 AC nr. ...

De omstandigheid dat het indienen van een aangifte in de personenbelasting een wettelijke verplichting is die elk jaar opnieuw dient te worden nagekomen, staat niet eraan in de weg dat het herhaald niet nakomen van deze verplichting de uiting kan zijn van een voortgezette of opeenvolgende opzet bij de dader.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Eenheid van opzet tot het plegen van opeenvolgende feiten vereist niet dat op het ogenblik van het eerste feit reeds de opzet bestond om alle daarop volgende feiten te plegen.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 65 oud

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Wanneer de rechter vaststelt dat reeds vroeger een definitief geworden strafrechtelijke veroordeling werd uitgesproken, en andere, als misdrijf omschreven feiten die hem zijn voorgelegd, werden gepleegd voor die beslissing, staat het aan hem te onderzoeken of de misdrijven waarover reeds uitspraak gedaan is en die waarover nog uitspraak moet worden gedaan, gepleegd zijn met hetzelfde misdadig opzet; in dat geval is hij gebonden door het gezag van het rechterlijk gewijsde van de vorige beslissing waardoor de strafvordering vervallen is, zodat hij niet bevoegd is om te oordelen of de dader al dan niet schuldig is.~

- STRAFVORDERING -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 65, eerste lid

P.11.0835.N 27 november 2012 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat de rechter die vaststelt dat verschillende voorliggende misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet zoals bedoeld in artikel 65, eerste lid, Strafwetboek, het misdrijf dient aan te wijzen waarop de zwaarste straf is gesteld (1). (1) Cass. 15 okt. 1996, AR P.94.1284.N, AC 1996, nr. 381.

- STRAF - Zwaarste straf

P.07.0461.N 25 september 2007 AC nr. 431

Het opleggen van de zwaarste straf met toepassing van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek houdt niet in dat deze straf alleen de feiten betreft waarop deze zwaarste straf is gesteld; onder de bestraffing met de zwaarste straf zijn integendeel al de feiten begrepen waarvoor ze uitgesproken wordt.

- STRAF - Zwaarste straf

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.01.0820.N 17 september 2002 AC nr. 452

Wanneer de strafrechter bij toepassing van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek, alleen de zwaarste straf oplegt, kan hij aan de veroordeelde slechts éénmaal de bij artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen bedoelde verplichting om een bedrag van tien frank te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden opleggen (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1999, A.R. P.98.0366.N, nr. 275 en 9 jan. 2001, A.R. P.99.0333.N, nr. 10, voor wat de toepassing van deze regel op de geldboetes betreft.

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

P.01.1523.F 13 februari 2002 AC nr. 101

Staat van dronkenschap levert niet noodzakelijkerwijs eenheid van opzet op ten aanzien van degene die, in die toestand, meerdere misdrijven pleegt.

- DRONKENSCHAP -

Staat van dronkenschap levert niet noodzakelijkerwijs eenheid van opzet op ten aanzien van degene die, in die toestand, meerdere misdrijven pleegt.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 65, tweede lid

P.12.1634.F 13 februari 2013 AC nr. ...

De wet legt de rechter geen bijzonder bewijsmiddel op om te bewijzen dat de vorige beslissing waarop hij zijn beslissing grondt om artikel 65, tweede lid, van het Strafwetboek toe te passen, een eindbeslissing is; dat bewijs behoort tot de feitelijke beoordeling van de bodemrechter en het Hof gaat alleen na of hij uit zijn vaststellingen heeft kunnen afleiden dat de voormelde beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.12.0178.F 25 april 2012 AC nr. ...

De bodemrechter beoordeelt in feite of eenheid van opzet, die de toepassing van artikel 65, tweede lid, van het Strafwetboek rechtvaardigt, al dan niet aanwezig is, maar het staat aan het Hof om na te gaan of hij, op grond van zijn vaststellingen, deze al dan niet in aanmerking heeft kunnen nemen; het voormelde artikel 65, tweede lid, verbiedt het rechtscollege waar de nieuwe feiten aanhangig zijn gemaakt niet om te overwegen dat die feiten, die ondanks een waarschuwing van het gerecht andermaal werden gepleegd, voortvloeien uit de wil om hetzelfde soort misdrijven te blijven plegen en niet uit het in dat artikel bedoelde enig opzet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.11.1918.F 8 februari 2012 AC nr. ...

De rechter is verplicht rekening te houden met de reeds bij eindbeslissing uitgesproken straffen, wanneer de te berechten en de reeds berechte misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uiting zijn van hetzelfde strafbaar opzet; het in de wet bedoelde opzet kan omschreven worden als eenheid van drijfveer, waarbij elk van de door de dader gestelde handelingen een welomschreven plaats inneemt in het systeem dat hij heeft bedacht om zijn doel te bereiken.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Ook al had het reeds gewezen vonnis van veroordeling nog geen kracht van gewijsde op het ogenblik dat de nieuwe feiten werden gepleegd, toch verbiedt artikel 65, tweede lid, van het Strafwetboek, het rechtscollege dat van die feiten kennisneemt niet te oordelen dat de verschijning van de dader van die feiten voor de correctionele rechtbank en de waarschuwing die zijn veroordeling in eerste aanleg voor hem betekende, de eenheid van opzet kunnen doorbreken, daar de nieuwe feiten de uiting zijn van een schuldig volharden in de misdaad en niet van het aangevoerde zelfde opzet.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

P.10.0399.N 8 november 2011 AC nr. ...

Wanneer misdrijven met dezelfde maximumgevangenisstraffen worden bestraft, is de hoogste maximumgeldboete beslissend voor het bepalen van de zwaarste straf; zo een misdrijf strafbaar is gesteld met een geldboete die zoveel keer moet worden toegepast als er werknemers zijn ten aanzien van wie de overtreding werd begaan, wordt de maximumgeldboete voor dat misdrijf vastgesteld rekening houdend met het aantal in de telastlegging betrokken werknemers (1). (1) Cass. 5 juni 1979, AR 5287, AC, 1978-79, 1159; Cass. 3 okt. 1990, AR 8261, AC, 1990-91, 119.

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

- STRAF - Zwaarste straf

P.11.1198.F 19 oktober 2011 AC nr. ...

Het arrest dat, bij de uitspraak over het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen een op het verzet van de beklaagde gewezen vonnis, hem tot een identieke straf veroordeelt als die welke door het verstekvonnis was uitgesproken en waartegen het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld, verzwaart de toestand van de verzetdoende partij niet en miskent bijgevolg de devolutieve werking van haar verzet niet.

- VERZET -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.10.0753.F 20 oktober 2010 AC nr. 616

De bodemrechter beoordeelt op onaantastbare wijze of de bij hem aanhangig gemaakte feiten al dan niet onderscheiden zijn van die waarover eerder een eindbeslissing is gewezen; in dat geval staat het alleen aan het Hof van Cassatie om na te gaan of de rechter dienaangaande zijn beoordeling naar recht heeft kunnen afleiden uit de door hem vastgestelde feiten (1). (1) Zie Cass., 9 maart 2005, AC, 2005, nr. 145.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- STRAFVORDERING -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.09.1520.N 16 maart 2010 AC nr. 186

Artikel 65, tweede lid, eerste zin Strafwetboek, dat bepaalt dat wanneer de feitenrechter vaststelt dat misdrijven die reeds het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde gegane beslissing en andere feiten die bij hem aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, hij bij de straftoemeting rekening houdt met de reeds uitgesproken straffen, is niet toepasselijk bij feiten die reeds het voorwerp waren van een minnelijke schikking (1). (1) Cass., 17 okt. 2000, AR P.98.1337.N, AC, 2000, nr. 553.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

P.07.1056.N 6 november 2007 AC nr. 529

Artikel 65, tweede lid, Strafwetboek is enkel van toepassing wanneer de eerdere beslissing voor de eerste misdrijven, een of meerdere straffen uitspreekt en niet wanneer enkel de opschorting van de uitspraak van de straf is gelast; in dit laatste geval is er immers geen straf uitgesproken.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

P.06.0925.F 22 november 2006 AC nr. 587

Wanneer de feitenrechter, krachtens artikel 65, tweede lid, Sw., vaststelt dat misdrijven die reeds het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde gegane beslissing en andere feiten die bij hem aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, houdt hij bij de straftoemeting rekening met de reeds uitgesproken straffen; met die bepaling heeft de wetgever de grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering opgeheven die is afgeleid uit de exceptie van het gezag van gewijsde in combinatie met het collectief misdrijf (1). (1) Zie Cass., 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534; Jean de Codt, Le nouvel article 65 du Code pénal ou la législation du délit collectif. J.T., 1995, p. 291; Christine DERENNE-JACOBS, L'autorité de chose jugée, C.U.P. VII van 8 maart 1996, p. 53 en 54.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

- STRAFVORDERING -

De regel afgeleid uit artikel 65, tweede lid, eerste zin, Sw., volgens welke de strafrechter bij de straftoemeting rekening houdt met de reeds uitgesproken straffen is niet toepasselijk wanneer de eerder berechte feiten zijn uitgelopen op een niet ingetrokken maatregel van opschorting van de uitspraak van de veroordeling (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 2000, AR P.98.1337.N, nr 553.

- STRAF - Samenloop - Algemeen

P.06.0403.F 31 mei 2006 AC nr. 300

Het verschil in aard en voorwerp tussen een correctionele werkstraf en een criminele straf van vrijheidsberoving, belet niet dat de maat van de tweede wordt bepaald met inachtneming van de eerste (1). (1) Zie concl. in Pas.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

P.02.0469.N 17 september 2002 AC nr. 455

Voor de toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek, kan enkel een beslissing van een Belgische strafrechter in aanmerking worden genomen om uit te maken of er eenheid van opzet bestaat tussen de feiten waarvoor een beklaagde wordt vervolgd en misdrijven die reeds het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde gegane beslissing en deze voorafgaan; dergelijke eenheid van opzet kan niet bestaan met feiten waarvoor die beklaagde reeds in het buitenland werd veroordeeld (1). (1) Cass., 28 maart 2001, A.R. P.99.1759.F, nr. ...; de CODT, J.Le nouvel article 65 du Code pénal ou la législation du délit collectif", J.T., 1995, p. 289-292.

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.99.1759.F 28 maart 2001 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 65, tweede lid, Sw., mag de bodemrechter alleen rekening houden met de door een Belgische eindbeslissing bewezen verklaarde feiten (1). (1) Zie Cass., 29 nov. 1989, A.R. 7873, nr. 203; J. de CODT, "Le nouvel article 65 du Code pénal ou la législation du délit collectif", J.T., 1995, blz. 291.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.99.0194.N 19 december 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat het veroordelend vonnis wegens verscheidene in een bepaalde periode gepleegde misdrijven, die door de strafrechter als één feit worden beschouwd, slechts op een latere datum in kracht van gewijsde gaat, heeft niet tot gevolg dat de nieuwe misdrijven die worden gepleegd na de periode waarover het vonnis heeft geoordeeld en vóór de datum van in kracht van gewijsde gaan ervan, begrepen zijn onder de misdrijven waarop de veroordeling betrekking heeft; de dader van nieuwe misdrijven die samen met de reeds beoordeelde misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering kunnen zijn van een zelfde misdadig opzet, is strafbaar volgens de regeling van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek.

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

P.00.1113.F 22 november 2000 AC nr. ...

Bij gebrek aan conclusies die het bestaan van een eenheid van misdadig opzet aanvoeren, dient de bodemrechter zijn beslissing dat de bij hem aanhangig gemaakte feiten en die welke reeds door een eindbeslissing zijn berecht, niet uit hetzelfde opzet voortvloeien, niet met bijzondere redenen te omkleden (1). (1) Zie Cass., 22 juli 1968 (AC, 1334) en 3 feb. 1976 (AC, 1976, 654).

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Het middel dat voor de eerste maal voor het Hof van Cassatie wordt aangevoerd, is niet ontvankelijk, wanneer het de kwijtschelding of de vermindering van de straf wegens de eenheid van misdadig opzet tussen de door de bestreden beslissing berechte feiten en de daarvoor, door een eindbeslissing berechte feiten aanvoert.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.98.1337.N 17 oktober 2000 AC nr. ...

De regel afgeleid uit artikel 65, tweede lid, eerste zin, Sw. volgens welke de strafrechter bij de straftoemeting rekening houdt met de reeds uitgesproken straffen is niet toepasselijk bij feiten die reeds het voorwerp waren van een minnelijke schikking (1). (1)Van Caeneghem P.Mag de rechter bij de straftoemeting rekening houden met vroegere verordeningen die nog niet in kracht van gewijsde zijn getreden of met vroegere minnelijke schikking", Procesrecht 1995, p. 8-11.

- STRAF - Samenloop - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 66

P.13.0148.F 17 april 2013 AC nr. ...

In de regel volstaat een positieve en bewuste daad die aan de uitvoering van een misdaad of wanbedrijf voorafgaat om strafbare deelneming op te leveren wanneer het misdrijf zonder die daad niet had kunnen worden gepleegd; de omstandigheid dat de dader ervan niet fysiek aan de feiten wenste deel te nemen en dat hij zich van de feiten wilde losmaken, geldt niet als vrijwillige afstand, die voor de dader van een poging tot misdaad of wanbedrijf erin bestaat om spontaan een einde te maken aan zijn opzet, vóór de voltooiing van het misdrijf (1). (1) Zie Cass. 10 mei 2005, AR P.05.0122.N, AC 2005, nr. 271.

- MISDRIJF - Deelneming

Om als mededader te worden aangewezen van een misdaad of wanbedrijf, volstaat het om een daad te stellen als bepaald in artikel 66 van het Strafwetboek, met het oog om wetens en willens zijn medewerking te verlenen aan het misdrijf dat door een derde wordt of zal worden gepleegd; het is evenwel niet vereist dat de mededader kennis had van het feit dat het misdrijf reeds was gepleegd (1). (1) Zie Cass. 26 feb. 2008, AR P.06.1518.N, AC 2008, nr. 129.

- MISDRIJF - Deelneming

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.13.0016.F 20 maart 2013 AC nr. ...

Hij die door misbruik van gezag of machtsmisbruik een misdrijf rechtstreeks heeft uitgelokt, wordt als de dader van dat misdrijf beschouwd, ook al neemt hij geen deel aan de uitvoering van de feiten.

- MISDRIJF - Deelneming

P.12.0538.N 11 december 2012 AC nr. ...

De wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder bepaalt geen uitzonderingen wat de personen betreft die als dader of mededader kunnen vervolgd worden voor een inbreuk op de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen en sluit de aansprakelijkheid van occasionele gebruikers van de inrichting die geluidshinder in het milieu inbrengt niet uit.

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- MISDRIJF - Deelneming

- MILIEURECHT -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

P.12.0125.F 25 april 2012 AC nr. ...

Zij die schuldig zijn aan hoofddeelneming, bedoeld in artikel 66 van het Strafwetboek, worden daders van het misdrijf genoemd: zij liggen aan de oorzaak van het misdrijf (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- MISDRIJF - Deelneming

P.06.1518.N 15 december 2009 AC nr. 743

Mededaderschap in de zin van artikel 66 Strafwetboek vereist niet dat de mededader zelf het opzet heeft dat vereist is voor het misdrijf waaraan hij zijn medewerking verleent; het is vereist maar volstaat dat hij wetens en willens zijn medewerking verleent aan het door de dader gewilde misdrijf (1). (1) Zie: Cass., 9 okt. 1990, AR 3453, AC 1990-1991, nr. 69; Cass., 13 mei 1998, AR P.98.0149.F, AC 1999, nr. 248; Cass., 22 juni 2004, AR P.03.1620.N, AC 2004, nr. 344.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISDRIJF - Deelneming

P.06.0598.N 12 september 2006 AC nr. 407

Artikel 5 Strafwetboek doet geen afbreuk aan de gewone regels van toerekening van een misdrijf aan de daders of de mededaders ervan.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Algemeen

Artikel 5 Strafwetboek doet geen afbreuk aan de gewone regels van toerekening van een misdrijf aan de daders of de mededaders ervan.

- MISDRIJF - Deelneming

P.05.0444.F 5 oktober 2005 AC nr. 481

De wet maakt geen onderscheid tussen de dader en de mededader van een misdrijf; die woorden moeten worden beschouwd alsof ze dezelfde betekenis hebben (1). (1) Cass., 15 okt. 1986, AR 5275, nr 90.

- MISDRIJF - Deelneming

Strafbare deelneming vereist niet dat voorafgaand overleg tussen de deelnemers wordt bewezen (1). (1) F. TULKENS en M. VANDEKERCHOVE, Introduction au droit pénal, Bruxelles, Kluwer, 2003, p. 394.

- MISDRIJF - Deelneming

P.05.0548.N 7 juni 2005 AC nr. 326

De rechter die een beklaagde veroordeelt als dader van een wanbedrijf, welke deelneming hij in de bewoordingen van de wet omschrijft, is niet verplicht in zijn beslissing melding te maken van artikel 66 SW (1). (1) Cass., 31 maart 1998, AR P.97.0104.N, nr 179.

- MISDRIJF - Deelneming

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.01.1462.N 4 februari 2003 AC nr. 80

Het opzet om deel te nemen aan de strafbare instandhouding vloeit niet noodzakelijk voort uit het opzet om de illegale werken uit te voeren.

- STEDENBOUW - Sancties

P.01.0585.F 13 juni 2001 AC nr. ...

Het arrest beslist wettig dat een beklaagde tot de uitvoering van het misdrijf zodanige hulp heeft verleend dat het zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, wanneer het vaststelt dat die beklaagde, door een positieve daad, hulp heeft verleend die voor de uitvoering van het hem ten laste gelegde misdrijf noodzakelijk was (1). (1) Zie Cass., 8 jan. 1973 (AC, 1973, 470) ; 25 juni 1980 (AC, 1979-80, nr. 675) ; 28 okt. 1986, A.R. 642, nr. 125.

- MISDRIJF - Deelneming

P.99.1541.N 18 januari 2000 AC nr. ...

De vooraf verleende toezegging om mee te werken aan een misdrijf kan een essentiële hulp voor het plegen van dit misdrijf opleveren.

- MISDRIJF - Deelneming

P.98.1251.N 7 september 1999 AC nr. ...

De daad van deelneming is slechts een van de modaliteiten van uitvoering van het misdrijf, hetgeen inhoudt dat de beklaagde verweer moet voeren tegen de telastlegging hetzij van rechtstreekse uitvoering van het misdrijf, hetzij van deelneming aan dat misdrijf.~

- MISDRIJF - Deelneming

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.97.0104.N 31 maart 1998 AC nr. ...

De rechter die een beklaagde veroordeelt als dader van een wanbedrijf, welke deelneming hij in de bewoordingen van de wet omschrijft, is niet verplicht in zijn beslissing melding te maken van artikel 66 Sw.

- MISDRIJF - Deelneming

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.96.1469.N 14 januari 1997 AC nr. ...

De rechter verantwoordt de veroordeling van een beklaagde als deelnemer aan een misdaad of een wanbedrijf naar recht door de omschrijving van de deelneming - die de bestanddelen van het misdrijf noch de straf betreft - in de bewoordingen van de wet, zonder dat hij hierbij van de toepasselijke wetsbepalingen melding dient te maken.~

- MISDRIJF - Deelneming

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De rechter verantwoordt de veroordeling van een beklaagde als deelnemer aan invoer, uitvoer, vervaardiging, bezit, verkoop, tekoopstelling, aflevering of aanschaf van verdovende middelen, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan een hoofd- of bijkomende bedrijvigheid is, naar recht op grond van zijn vaststelling, in de motivering, dat deze beklaagde als controlerend en vergezellend drugkoerier optrad, zijnde een naar het oordeel van de rechter in de onderzochte modus operandi van drugtrafieken noodzakelijk optreden.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

P.96.0678.N 7 januari 1997 AC nr. ...

Bij ontstentenis van conclusie, wordt de strafbare deelneming van een beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten door de rechter regelmatig met redenen omkleedt en naar recht verantwoordt door de strafbare deelneming bewezen te verklaren in de termen van artikel 66, tweede en derde lid, Sw.~

- MISDRIJF - Deelneming

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.94.0460.F 11 mei 1994 AC nr. ...

De objectieve verzwarende omstandigheden die verbonden zijn aan een in het Strafwetboek omschreven misdaad of wanbedrijf gelden t.a.v. alle mededaders; de met toepassing van het wetboek opgelegde straf is wettig t.a.v. ieder van de beklaagden, daders van het misdrijf, ook al wordt aangenomen dat sommigen onder hen niet aan alle verzwarende omstandigheden hebben deelgenomen en daarvan zelfs niets hebben afgeweten.~

- MISDRIJF - Deelneming

- MISDRIJF - Verzwarende omstandigheden

Art. 66, derde lid

P.06.1518.N 15 december 2009 AC nr. 743

Mededaderschap door rechtstreekse uitlokking in de zin van artikel 66, derde lid, Strafwetboek kan plaatsgrijpen door een onthouding wanneer er een rechtsplicht tot handelen bestaat, de onthouding opzettelijk is en zij een positieve aanmoediging uitmaakt tot het plegen van het misdrijf (1). (1) Zie Cass., 29 april 2003, AR P.02.1461.N, AC 2003, nr. 269.

- MISDRIJF - Deelneming

Art. 66, tweede en derde lid

P.98.0485.N 12 mei 1998 AC nr. ...

Om een beklaagde te veroordelen als mededader aan een misdrijf is het niet vereist dat alle bestanddelen van het misdrijf begrepen zijn in de deelnemingshandelingen; het volstaat dat een dader het misdrijf heeft gepleegd en dat de mededader wetens en willens aan de uitvoering ervan heeft meegewerkt op een van de wijzen bepaald in artikel 66, tweede en derde lid, Strafwetboek.

- MISDRIJF - Deelneming

Art. 67

P.12.0125.F 25 april 2012 AC nr. ...

Zij die schuldig zijn aan bijkomstige deelneming, bedoeld in artikel 67 van dat wetboek, worden medeplichtigen genoemd: hun tussenkomst was nuttig doch niet noodzakelijk voor het stellen van de daad (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- MISDRIJF - Deelneming

Art. 67, vierde lid

P.04.0672.F 12 mei 2004 AC nr. 256

Hoewel diefstal een aflopend misdrijf is, bestraft de wet tevens degenen die hulp bieden aan de daders, die zich het gestolen voorwerp reeds hebben toegeëigend, om het te transporteren uit de plaats waar ze het hebben ontvreemd en aldus de voltooiing van het misdrijf voor de duur van dat transport verlengen (1). (1) Zie Cass., 7 juli 1947 (AC, 1947, 246), met noot R.H. in Bull. en Pas., 1947, I, 320; 25 april 1949 (AC, 1949, 263); 24 sept. 1951 (AC, 1952, 13), met noot R.H. in Bull. en Pas., 1952, I, 13; NYPELS J.S.G., Législation criminelle, 1867, dl. I, nr 355; NYPELS J.S.G en SERVAIS J., Le code pénal belge interprété, 1938, derde uitg., dl. I, p. 304; HAUS J.J., Principes généraux du droit pénal belge, Swinnen, 1879, dl. I, nr 372; CONSTANT J., Précis de droit pénal, 1975, nr. 186; TROUSSE P.-E., Les principes généraux du droit pénal positif belge, Les Novelles, Droit pénal, I, 1, nr 3911; HENNAU Ch. en VERHAEGEN J., Droit pénal général, Bruylant, 2003, nr 300; van de KERCHOVE M. en TULKENS F., Introduction au droit pénal, Story Scientia, 2003, p. 402; CHÂTEL M., Deelneming post factum, in Mélanges Legros, 1985, p. 57.

- MISDRIJF - Deelneming

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Art. 7

P.07.0970.N 4 december 2007 AC nr. 609

De verbeurdverklaring overeenkomstig artikel 505, derde lid, Strafwetboek, van de zaken bedoeld in 1°, 2°, 3° en 4° van het eerste lid van dit artikel, is een straf en zij mag daarom niet meer betreffen dan de door de wet bedoelde zaken, zodat, wanneer de strafrechter de verbeurdverklaring uitspreekt van een onroerend goed, waarvan de aankoopprijs wordt betaald met geldsommen die zo wetgewassen worden, hij derhalve die verbeurdverklaring met beperken tot beloop van de overeenkomstige waarde van de witgewassen betalingen, zoniet verklaart hij meer verbeurd van wat artikel 505, derde lid, Strafwetboek bepaalt; de omstandigheid dat de zakelijke zekerheidsrechten te gevolge van het volgrecht en de rechten van derden zijn gewaarborgd doet daaraan niet af (1). (1) Zie Cass., 24 juni 2004, AR P.04.0397.N, nr. 347; Declercq, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 4de ed. 2007, nr. 1548, p. 725. (2) De verbeurdverklaring van het integrale onroerend goed kan geenszins verantwoord worden door de noodzaak van de bescherming van derden, waaronder de hypothecaire schuldeisers, aangezien de hypothecaire schuldeiser, zelfs bij een beperkte verbeurdverklaring van het onroerend goed, nog steeds zijn recht kan laten gelden.

- HELING -

De verbeurdverklaring overeenkomstig artikel 505, derde lid, Strafwetboek, van de zaken bedoeld in 1°, 2°, 3° en 4° van het eerste lid van dit artikel, is een straf en zij mag daarom niet meer betreffen dan de door de wet bedoelde zaken, zodat, wanneer de strafrechter de verbeurdverklaring uitspreekt van een onroerend goed, waarvan de aankoopprijs wordt betaald met geldsommen die zo wetgewassen worden, hij derhalve die verbeurdverklaring met beperken tot beloop van de overeenkomstige waarde van de witgewassen betalingen, zoniet verklaart hij meer verbeurd van wat artikel 505, derde lid, Strafwetboek bepaalt; de omstandigheid dat de zakelijke zekerheidsrechten te gevolge van het volgrecht en de rechten van derden zijn gewaarborgd doet daaraan niet af (1). (1) Zie Cass., 24 juni 2004, AR P.04.0397.N, nr. 347; Declercq, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 4de ed. 2007, nr. 1548, p. 725. (2) De verbeurdverklaring van het integrale onroerend goed kan geenszins verantwoord worden door de noodzaak van de bescherming van derden, waaronder de hypothecaire schuldeisers, aangezien de hypothecaire schuldeiser, zelfs bij een beperkte verbeurdverklaring van het onroerend goed, nog steeds zijn recht kan laten gelden.

- STRAF - Andere straffen

- STRAF - Andere straffen

Art. 70

P.94.0802.N 16 mei 1995 AC nr. ...

Bij overtreding van de Wet Ruimtelijke Ordening en Stedebouw doordat, met name een wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en in stand gehouden werd, is er geen sprake van onoverwinnelijke dwaling, wanneer de bouwwerken werden uitgevoerd onder toezicht van een architect, bij wie de beklaagde terecht kon om zo nodig inlichtingen in te winnen.~

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- STEDENBOUW - Algemeen

Bij overtreding van de Wet Ruimtelijke Ordening en Stedebouw doordat, met name een wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en in stand gehouden werd, is goede trouw, gegrond op het feit dat andere gebouwen aantoonbaar onder gelijkaardige omstandigheden opgetrokken zijn, op zich niet schuldopheffend.~

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- STEDENBOUW - Algemeen

Art. 71

P.13.1775.N 4 maart 2014 AC nr. ...

Er kan van noodtoestand geen sprake zijn indien de dader, zonder daartoe gedwongen te zijn, zich bewust heeft geplaatst in een toestand die op voorzienbare wijze leidt tot een conflict tussen belangen (1). Cass. 13 nov. 2001, AR P.00.0366.N, AC 2001, nr. 613 met conclusie advocaat-generaal De Swaef; Cass. 19 okt. 2005, AR P.05.0807.F, AC 2005, nr. 519 met conclusie advocaat-generaal Vandermeersch.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

Noodtoestand vormt alleen dan een rechtvaardigingsgrond als de waarde van hetgeen wordt prijsgegeven lager is dan of gelijk is aan de waarde van het goed dat men wil vrijwaren, het te vrijwaren recht of belang een dadelijk en ernstig gevaar loopt, het kwaad alleen door het misdrijf kan worden voorkomen en de betrokkene de noodtoestand niet zelf heeft doen ontstaan (1). (1) Cass. 5 april 1996, AR P.94.0002.F, AC 1996, nr. 111; Cass. 28 april 1999, AR P.98.1596.F, AC 1999, nr. 245.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.12.1881.F 5 juni 2013 AC nr. ...

Het met toepassing van artikel 4, eerste lid, van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering gewezen vonnis, dat de uitspraak aanhoudt, heeft tot gevolg dat het fiscaal proces waarover dit vonnis gaat, wordt geschorst tot de dag waarop definitief over de strafvordering is beslist; daaruit volgt niet dat de inverdenkinggestelde in het schorsingsvonnis een rechtvaardigingsgrond kan vinden als bedoeld in artikel 71 van het Strafwetboek.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.09.1614.F 24 februari 2010 AC nr. 120

Wanneer de beklaagde een rechtvaardigingsgrond aanvoert, staat het aan hem om de rechter de gegevens aan te reiken die zijn bewering geloofwaardig kunnen maken (1). (1) Zie Cass., 24 maart 1999, AR P.98.1127.F, AC, 1999, nr 175.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.07.1185.N 12 februari 2008 AC nr. 103

De omstandigheid dat de rechter oordeelt dat een schadeverwekkend feit ten laste van de beklaagde bewezen is maar dat deze zich, op het ogenblik dat hij dat feit pleegt, in een ernstige staat van geestesstoornis bevindt die hem ongeschikt maakt tot het controleren van zijn daden, zodat de rechter die beklaagde op grond van de in artikel 71 Strafwetboek bepaalde schulduitsluitingsgrond vrijspreekt, sluit volstrekt uit dat de vrijgesproken dader "het schadegeval opzettelijk heeft veroorzaakt", zoals bedoeld in artikel 8, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- VERZEKERING - Landverzekering

P.06.1399.F 24 januari 2007 AC nr. 45

Noodtoestand vormt alleen een rechtvaardigingsgrond als hij verschillende voorwaarden vervult, te weten dat de waarde van hetgeen wordt prijsgegeven lager moet zijn dan of althans gelijk moet zijn aan de waarde van het goed dat men wil vrijwaren, dat het te vrijwaren recht of belang een dadelijk en ernstig gevaar moet lopen, dat het kwaad alleen door het misdrijf kan worden voorkomen en dat de betrokkene de noodtoestand niet zelf heeft doen ontstaan (1). (1) Zie Cass. (ver. kamers), 5 april 1996, AR A.94.0002.F, nr 111; Cass., 28 april 1999, AR P.98.1596.F, nr 245; Cass., 13 nov. 2001, AR P.00.0366.N, nr 613 en concl. adv.-gen. DE SWAEF.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.05.0807.F 19 oktober 2005 AC nr. 519

De rechter kan wettig beslissen de noodtoestand uit te sluiten als hij vaststelt dat de beklaagde zelf de toestand waarop hij zich beroept tot stand heeft gebracht om het misdrijf te plegen (1). (1) Zie concl. O.M.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.01.1202.F 29 mei 2002 AC nr. 324

Rechtsdwaling kan wegens bepaalde omstandigheden door de rechter slechts als onoverkomelijk worden beschouwd, wanneer uit die omstandigheden kan worden afgeleid dat de beklaagde heeft gehandeld zoals ieder redelijk en voorzichtig persoon zou hebben gedaan; wat dat betreft kan de eenvoudige vaststelling dat de beklaagde slecht werd geadviseerd, zelfs door een bevoegd persoon, niet volstaan (1). (1) Zie Cass, 26 juni 1996, A.R. P.96.0633.F, nr. 260; 29 april 1998, A.R. P.98.0075.F, nr. 219.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

Hoewel de rechter op onaantastbare wijze de omstandigheden vaststelt op grond waarvan hij beslist dat de beklaagde gehandeld heeft t.g.v. onoverkomelijke dwaling, gaat het Hof van Cassatie na of hij uit de omstandigheden het bestaan van die rechtvaardigingsgrond wettig heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 2001, A.R. P.99.0441.nr. 29.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

C.00.0401.F 22 maart 2002 AC nr. 193

Overmacht kan alleen voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van de mens die hij niet kon voorzien of vermijden (1). (1) Cass., 20 maart 2001, A.R. P.99.0733.N, nr ...

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.00.0366.N 13 november 2001 AC nr. ...

Noodtoestand kan niet worden aangenomen wanneer de dader, zonder daartoe gedwongen te zijn, zich bewust heeft geplaatst in een toestand die op voorzienbare wijze leidt tot een conflict tussen belangen, nu in een dergelijk geval de eerbiediging van de strafrechtelijk gesanctioneerde plicht gebiedt dat de dader zich niet in die toestand plaatst (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.99.0733.N 20 maart 2001 AC nr. ...

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van de mens die hij niet kon voorzien of vermijden (1). (1) Zie cass., 17 januari 1990, A.R. nr 7779 (AC 1989-1990, nr 307).

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.98.0545.N 1 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer de rechter oordeelt dat de feiten ten laste van de beklaagde bewezen zijn, maar dat deze op het ogenblik der feiten in staat van krankzinnigheid verkeerde en hij vervolgens de beklaagde vrijspreekt bij toepassing van de in artikel 71 Strafwetboek bepaalde schulduitsluitingsgrond, is hij niet ontslagen van zijn verplichting om uitspraak te doen over de burgerlijke rechtsvordering van de regelmatig gestelde burgerlijke partij op grond van artikel 1386bis Burgerlijk Wetboek.

- GEESTESZIEKE -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.98.1127.F 24 maart 1999 AC nr. ...

De rechter beslist naar recht om de door de beklaagde op grond van artikel 71 Sw. aangevoerde rechtvaardigingsgronden te verwerpen, wanneer hij vaststelt dat de beklaagde geen enkel element aanvoert dat enige geloofwaardigheid aan zijn stelling verleent.~

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.98.1479.N 24 maart 1999 AC nr. ...

L'état de nécessité ne peut être admis comme cause de justification qu'à la condition, notamment, que l'agent n'ait pas volontairement créé par son fait la situation qui le met dans cet état.~

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.98.0075.F 29 april 1998 AC nr. ...

De overtuiging op grond van de adviezen van de bevoegde bestuurlijke overheid, overeenkomstig de strafwet gehandeld te hebben, kan door de rechter aangemerkt worden als een onoverkomelijke rechtsdwaling die een rechtvaardigingsgrond voor het misdrijf vormt.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.96.0727.N 21 april 1998 AC nr. ...

De rechter die moet beoordelen of een voor hem aangevoerde rechtvaardigingsgrond niet van alle geloofwaardigheid ontbloot is, kan hierbij onder meer het tijdstip in aanmerking nemen waarop de rechtvaardigingsgrond wordt aangevoerd en de omstandigheid dat deze door geen strijdig of ander feitelijk gegeven wordt weerlegd.~

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

Het vermoeden van onschuld impliceert dat een beklaagde niet het bewijs moet leveren van de werkelijkheid van een door hem aangevoerde rechtvaardigingsgrond die niet van alle geloofwaardigheid is ontbloot.~

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.97.1015.F 4 februari 1998 AC nr. ...

Overmacht is een rechtvaardigingsgrond voor alle misdrijven, ook voor de niet opzettelijke.~

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.96.0633.F 26 juni 1996 AC nr. ...

De rechtsdwaling kan wegens bepaalde omstandigheden door de rechter slechts als onoverkomelijk worden beschouwd, wanneer uit die omstandigheden kan worden afgeleid dat de beklaagde heeft gehandeld zoals ieder redelijk en voorzichtig persoon zou hebben gedaan; de eenvoudige aanvoering dat de beklaagde slecht werd geadviseerd kan niet volstaan.~

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.93.0976.N 10 januari 1995 AC nr. ...

Het bestaan van een noodtoestand als rechtvaardigingsgrond wordt niet wettig vastgesteld door de rechter die geen concreet feitelijk gegeven vermeldt waaruit hij wettelijk vermag af te leiden dat de dader van een misdrijf geplaatst was voor een ernstig en dreigend kwaad en dat deze niet anders de belangen heeft kunnen vrijwaren die hij verplicht was voor alle andere te beschermen, dan door het plegen van het hem ten laste gelegde feit; als dusdanig gelden niet beperkingen en ongemakken die niet onvoorzienbaar uit een algemene reglementering voortvloeien.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

Art. 78

P.04.0374.F 9 juni 2004 AC nr. 311

De verschoningsgrond van uitlokking kan slechts in bepaalde gevallen in aanmerking genomen worden en geldt noch voor diefstal, noch voor vernieling of beschadiging van roerende goederen van anderen (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 1993, AR 6016, nr 95.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

Art. 85

S.99.0154.N 3 april 2000 AC nr. ...

Wanneer de wetgever de aanneming van verzachtende omstandigheden en de daaruit volgende vermindering van geldboeten verhinderde zowel door de strafrechter als door de in de Wet Administratieve Geldboeten aangewezen amtenaar en het arbeidsgerecht, bestond er geen ongelijkheid tussen de behandeling van de persoon die voor de strafgerechten verschijnt en de persoon die voor de arbeidsgerechten verschijnt.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

P.99.0300.F 15 september 1999 AC nr. ...

De veroordeling wegens het ontbreken van de W.A.M.-verzekering tot een geldboete van minder dan honderd frank, ligt lager dan het wettelijk minimum en is derhalve onwettig, wanneer de rechter geen verzachtende omstandigheden aanneemt.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 99, eerste lid

C.08.0600.N 29 maart 2010 AC nr. 226

De tenuitvoerlegging van de ambtshalve veroordeling die geen straf is in de zin van het Strafwetboek, maar een maatregel van burgerlijke aard, verjaart overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 12 en 62

P.11.0516.F 8 juni 2011 AC nr. ...

In geval van een samenloop van verscheidene misdaden wordt alleen de zwaarste straf uitgesproken; aldus kan levenslange opsluiting worden opgelegd, de straf die gesteld is voor een misdaad die de beschuldigde gepleegd heeft na het bereiken van de strafrechtelijke meerderjarigheid, niettegenstaande de aanwezigheid van de wettelijke verschoningsgrond minderjarigheid waarvoor hij voor één van de samenlopende misdaden in aanmerking komt.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

Artt. 136bis tot 136octies

P.04.0352.F 1 juni 2005 AC nr. 306

Op vordering van de procureur-generaal, na de federale procureur in zijn verslag, alsook, op hun verzoek, de klagers te hebben gehoord, onttrekt het Hof van Cassatie, dat uitspraak doet op grond van de criteria bedoeld in de artt. 6, 1°bis, 10, 1°bis en 12bis V.T.Sv., een aanhangig rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt op de datum van inwerkingtreding van de W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, en dat betrekking heeft op feiten die gepleegd zijn buiten het grondgebied van het Koninkrijk, zoals bedoeld in titel Ibis, Boek II, Sw., aan de Belgische rechtscolleges, na te hebben vastgesteld dat, toen er op datum van de inwerkingtreding van die wet in die zaak een onderzoeksdaad werd gesteld, op diezelfde datum, geen enkele vermoedelijke dader zijn hoofdverblijfplaats in België had, en dat er op het ogenblik van het instellen van de strafvordering, geen enkele Belgische klager was, ook geen kandidaat vluchteling (1) (2). (1) Zie A.A., 13 april 2005, nr 68/2005, B.S., 9 mei 2005, p. 21848. (2) Zie Cass., 24 sept. 2003, AR P.03.1216.F, nr 451, met concl. adv.-gen. Spreutels; 24 sept. 2003, AR P.03.1217.F, nr 452, en 19 mei 2004, AR P.04.0352.F, nr 452.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.03.1517.F 17 december 2003 AC nr. 656

De in artikel 10, 1°bis, V.T.Sv., bedoelde voorwaarde van verblijfplaats moet niet zijn vervuld uit hoofde van de klager, maar uit hoofde van de persoon zelf tegen wie een ernstige schending van het internationaal humanitair recht is gepleegd.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Het in artikel 12bis V.T.Sv. bedoelde criterium van extraterritoriale bevoegdheid van de Belgische gerechten is niet vervuld, wanneer er geen enkele internationale rechtsregel bestaat die België verplicht ambtshalve een universele bevoegdheid uit te oefenen (1). (1) Zie concl. O.M. vóór Cass., 24 sept. 2003, AR P.03.1216.F, nr ..., J.T., blz 640 tot 642, nrs 4 tot 9. De klacht had betrekking op schendingen van de Verdragen van Genève van 12 aug. 1949 en hun aanvullende protocollen, alsook van het Verdrag van 10 dec. 1984 tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Op vordering van de procureur-generaal, na de federale procureur in zijn verslag alsook, op hun verzoek, de klagers te hebben gehoord, onttrekt het Hof van Cassatie, dat uitspraak doet op grond van de criteria bedoeld in de artt. 6, 1°bis, 10, 1°bis en 12bis V.T.Sv., het rechtsgeding, waarvoor een onderzoek loopt op de datum van inwerkingtreding van de Wet 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, en dat betrekking heeft op feiten die gepleegd zijn buiten het grondgebied van het Koninkrijk, zoals bedoeld in titel Ibis, boek II, Sw., aan het Belgisch gerecht, na te hebben vastgesteld dat, toen er bij de inwerkingtreding van die wet in die zaak een onderzoekshandeling was gesteld, geen enkele klager Belg was op het ogenblik van het instellen van de strafvordering en dat geen enkele vermoedelijke dader in België zijn hoofdverblijfplaats had op de datum van de inwerkingtreding van die wet (1). (1) Cass., 24 sept. 2003, AR P.03.1216.F, nr ..., met concl. O.M., J.T., 2003, blz. 639.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.03.1216.F 24 september 2003 AC nr. 451

Op vordering van de procureur-generaal, na de federale procureur in zijn verslag alsook, op hun verzoek, de klagers te hebben gehoord, onttrekt het Hof van Cassatie, dat uitspraak doet op grond van de criteria bedoeld in de artt. 6, 1°bis, 10, 1°bis en 12bis Sv., het aanhangige rechtsgeding, waarvoor een onderzoek loopt op de datum van inwerkingtreding van de Wet 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, en dat betrekking heeft op feiten die gepleegd zijn buiten het grondgebied van het Koninkrijk, zoals bedoeld in titel Ibis, boek II, Sw., aan het Belgisch gerecht, na te hebben vastgesteld dat, toen er bij de inwerkingtreding van die wet in die zaak een onderzoeksdaad was gesteld, geen enkele klager Belg was op het ogenblik van het instellen van de strafvordering en dat geen enkele vermoedelijke dader in België zijn hoofdverblijfplaats had op de datum van de inwerkingtreding van die wet; een feitelijke vereniging is geen Belgische klager (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., 2003, I, nr ... .

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- NATIONALITEIT -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.03.1217.F 24 september 2003 AC nr. 452

Op vordering van de procureur-generaal, na de federale procureur in zijn verslag alsook, op hun verzoek, de klagers te hebben gehoord, onttrekt het Hof van Cassatie, dat uitspraak doet op grond van de criteria bedoeld in de artt. 6, 1°bis, 10, 1°bis en 12bis Sv., het aanhangige rechtsgeding, waarvoor een onderzoek loopt op de datum van inwerkingtreding van de Wet 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, en dat betrekking heeft op feiten die gepleegd zijn buiten het grondgebied van het Koninkrijk, zoals bedoeld in titel Ibis, boek II, Sw., aan het Belgisch gerecht, na te hebben vastgesteld dat, toen er bij de inwerkingtreding van die wet in die zaak een onderzoeksdaad was gesteld, geen enkele klager Belg was op het ogenblik van het instellen van de strafvordering en dat geen enkele vermoedelijke dader in België zijn hoofdverblijfplaats had op de datum van de inwerkingtreding van die wet; een feitelijke vereniging is geen Belgische klager(1). (1) Zie concl. O.M. vòòr het arrest P.03.1216.F hierboven

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Artt. 137 en 139

P.08.0408.N 24 juni 2008 AC nr. 394

Opdat er sprake zou zijn van een terroristische groep is het bestaan vereist van een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die sinds enige tijd bestaat en die in onderling overleg optreedt om terroristische misdrijven te plegen, als bedoeld in artikel 137 Strafwetboek (1). (1) HAMEEUW V.Strafbaarstelling van terroristische misdrijven: van Europees Kaderbesluit tot het Belgische Strafwetboek", T. Strafr., 2005, p. 8.

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Artt. 139 en 140, § 2

P.08.0408.N 24 juni 2008 AC nr. 394

Een leidend persoon van een terroristische groep is strafbaar, indien vaststaat dat er sprake is van een terroristische groep en vervolgens dat de betrokken persoon een leidend persoon is in deze groep; voor de strafbaarstelling is niet vereist dat deze persoon zelf de bedoeling heeft gehad enig terroristisch misdrijf in België of elders te plegen of bij het plegen ervan betrokken was (1). (1) TRAEST P.Ontwikkeling van nieuwe deelnemingsvormen", NC 2007, p. 258.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

Artt. 193 e.v.

P.09.1623.F 17 maart 2010 AC nr. 188

Het arrest dat, nadat het de overige bestanddelen van het misdrijf valsheid in geschrifte heeft omschreven, de beklaagde meedeelt dat het moreel bestanddeel dat in aanmerking is genomen, het opzet is van de vervalser om zich een onrechtmatig voordeel te verschaffen, omschrijft nader het morele element van de valsheid die het de beklaagde ten laste legt en verantwoordt de veroordeling naar recht (1). (1) Zie Cass., 25 mei 1983, AR 2790, AC, 1982-1983, nr 529.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Wanneer het gebruik van het valse stuk door de steller van het valse stuk en met hetzelfde bedrieglijk opzet werd gepleegd, is het gebruik van het valse stuk alleen maar de voorzetting van de valsheid zelf; de valsheid en het gebruik van het valse stuk maken in dat geval slechts één voortgezet misdrijf uit, waarop de straf wegens valsheid staat (1). (1) Zie Cass., 18 feb. 1974, AC, 1974, 683; A. Marchal & J.-P. Jaspar, Droit criminel, Traité théorique et pratique, Larcier, 1965, 2de uitg., dl. I, p. 257, nr 660.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 193 e.v. en 489ter

P.02.0907.N 23 juli 2002 AC nr. 405

Wanneer de correctionele rechtbank, na te hebben vastgesteld dat het bedrieglijk uitwissen of veranderen van de in hoofdstuk I van de wet op de boekhouding en de jaarrekening van de ondernemingen bedoelde boeken of boekingsstukken of de inhoud ervan, als misdrijfbestanddeel van een telastlegging van bedrieglijke bankbreuk ten tijde van het plegen van de feiten, ook na de faillissementswet van 8 augustus 1997 (krachtens welke op dit misdrijf nog slechts correctionele straffen zijn gesteld) nog steeds het misdrijf van valsheid in geschriften en/of het gebruik van valse stukken kan opleveren, waarop criminele straffen zijn gesteld, dat er samenhang lijkt te zijn met andere telastleggingen en dat in de beschikking van verwijzing van de raadkamer voor die telastlegging geen verzachtende omstandigheden werden weerhouden, zich onbevoegd verklaart, regelt het Hof het rechtsgebied, vernietigt het de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Artikel 489ter Sw., zoals ingevoegd bij artikel 120 W. 8 augustus 1997 (B.S., 28 oktober 1997), met ingang van 1 januari 1998 (artikel 1 K.B. 25 november 1997 (B.S., 4 december 1997)) stelt thans strafbaar met gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en met een geldboete van honderd frank tot vijfhonderdduizend frank de in artikel 489 bedoelde personen die met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden: ...2° de boeken of bescheiden bedoeld in hoofdstuk I van de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekeringen van de ondernemingen, geheel of gedeeltelijk hebben doen verdwijnen; (...). De omstandigheid dat het (voorheen met criminele straffen beteugeld) bedrieglijk wegnemen, uitwissen of veranderen van de inhoud van de boeken thans niet meer onder de misdrijfomschrijving bedrieglijke bankbreuk valt en het doen verdwijnen van die boeken alleen nog strafbaar is met correctionele straffen (welke beperktere misdrijfomschrijving, respectievelijke lichtere bestraffing, krachtens artikel 2 Sw., ten gunste van de beklaagde moeten worden toegepast (vgl. cass., 4 jan. 2000, A.R. P.98.1416.N, nr 3), neemt niet weg dat eerstbedoelde misdrijfomschrijving, ook onder de nieuwe wetgeving,nog steeds strafbaar blijft als valsheid in geschriften en/of gebruik van valse stukken (vgl. cass., 3 okt. 2000, A.R. P.00.0081.N, nr 509). In dezen was een herkwalificatie naar laatstbedoelde misdrijfomschrijving dan ook toelaatbaar. Daartoe was evenwel een voorafgaande correctionalisatie noodzakelijk.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Artt. 193 en 195

P.99.1238.F 8 december 1999 AC nr. ...

Aangezien het in de artt. 193 en 195 Sv. bedoelde misdrijf een verdraaiing van de waarheid in een geschrift vereist, kunnen valse mondelinge verklaringen geen valsheid in geschriften zijn.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 193 en 196

P.12.0759.F 21 november 2012 AC nr. ...

Het feit dat er geen enkel voornemen bestaat om een levensgemeenschap te vormen, kan het objectieve gegeven uitmaken waaruit kan worden afgeleid dat het huwelijk niet oprecht is.

- HUWELIJK -

P.10.1079.N 14 december 2010 AC nr. 742

Er is geen valsheid in geschrifte wanneer het geschrift slechts bewijswaarde heeft na aanvaarding ervan door de geadresseerde; dit is niet het geval wanneer controle van de in het geschrift voorkomende vermeldingen door de bestemmeling onmogelijk is of deze controle door toedoen van de uitreiker onmogelijk werd gemaakt (1). (1) Cass., 25 okt. 1988, AR 2183, AC, 1988(89), n° 112; Cass., 19 sept. 1995, AR P.94.0377.N, AC, 1995, n° 388.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Valsheid in geschrifte is een aflopend misdrijf; de latere aanvaarding of weigering van een factuur heeft niet tot gevolg dat zulk geschrift, dat op het moment van de eventuele waarheidsvermomming, te weten vóór de controle ervan, geen maatschappelijke bewijswaarde had, alsnog een strafrechtelijk beschermd geschrift wordt.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

P.09.0770.F 27 januari 2010 AC nr. 62

Het misdrijf valsheid in geschrifte bestaat voor zover het valse stuk, door het gebruik dat ervan wordt gemaakt, een recht of een rechtsgoed heeft kunnen schaden; de mogelijkheid van schade moet overigens worden beoordeeld op het ogenblik dat de valsheid werd gepleegd.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Het bedrieglijk opzet, dat vereist is opdat valsheid strafbaar zou zijn, bestaat zodra de dader, door het vertrouwen van het publiek in een geschrift te beschamen, voor zichzelf of voor een ander enig voordeel of enige winst beoogt, die hij niet zou hebben behaald indien hij de waarheidsgetrouwheid of de juistheid van het geschrift had geëerbiedigd (1). (1) Zie Cass., 3 sept. 2008, AR P.08.0524.F., AC, 2008, nr. 445.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Ook als de geadresseerde kan nagaan of de vermeldingen in een verzekeringsvoorstel juist zijn, kan het gemis aan oprechtheid omtrent de reële bedoeling van de kandidaat-verzekeringnemer om een overeenkomst te sluiten, valsheid in geschrifte uitmaken, in zoverre die akte tot bewijs kan strekken en aldus derden kan schaden doordat ze tegen hen uitwerking heeft (1). (1) Zie A. De Nauw, Initiation au droit pénal, Kluwer, 2008, p. 39.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.08.0314.F 11 februari 2009 AC nr. 112

Hij die, ofschoon hij geen erkend bandagist is, de naam van een andere apotheker heeft opgegeven, diens bandagistennummer heeft vermeld en zelf de leveringsattesten voor bandagemateriaal heeft ondertekend, verdraait de waarheid.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Hij die, ofschoon hij geen erkend bandagist is, de naam van een andere apotheker heeft opgegeven, diens bandagistennummer heeft vermeld en zelf de leveringsattesten voor bandagemateriaal heeft ondertekend, verdraait de waarheid.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Het bedrieglijk opzet, dat vereist is opdat valsheid strafbaar zou zijn, bestaat zodra de dader, door het vertrouwen van het publiek in een geschrift te beschamen, enig voordeel of enige winst beoogt, dat hij niet zou hebben behaald indien hij de waarheidsgetrouwheid en de authenticiteit van het geschrift had geëerbiedigd, zodat het door de vervalser beoogde voordeel bijgevolg niet ophoudt onrechtmatig te zijn alleen omdat het valse stuk de terugbetaling tot doel heeft van iets wat rechtmatig verschuldigd is (1). (1) Cass., 3 sept. 2008, AR P.08.0524.F, AC, nr ...

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.08.0852.N 21 oktober 2008 AC nr. 569

Private geschriften vallen onder de bescherming van de artikelen 193 en 196 Strafwetboek wanneer ze in zekere mate tot bewijs kunnen dienen van wat erin wordt vermeld of vastgesteld en in rechte gevolgen kunnen hebben, dit is dat ze door het gebruik waarvoor ze worden geredigeerd, derden nadeel kunnen berokkenen en wegens hun inhoud en vorm door de gemeenschap als waar mogen worden beschouwd (1). (1) Cass., 20 sept. 2005, AR P.05.0268.N, AC, 2005, nr 442; Zie: Cass., 18 april 2006, AR P.06.0010.N, AC, 2006, nr 216.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.08.0524.F 3 september 2008 AC nr. 445

De wetgeving inzake valsheid beschermt elk privégeschrift dat bestemd is om een ander van het bestaan van een recht, een verplichting of van de werkelijkheid van een feit te overtuigen; een onaangeroerd materieel instrumentum kan niettemin vals zijn als het feiten en akten vaststelt die strijdig zijn met de werkelijkheid (1). (1) Zie Cass., 16 juni 1999, AR P.98.0738.F, AC, 1999, nr 362.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Bedrieglijk opzet, dat vereist is opdat valsheid strafbaar zou zijn, bestaat zodra de dader, met de beschaming van het vertrouwen van het publiek in een geschrift, enig voordeel of enige winst beoogt, dat hij niet zou hebben behaald indien hij de waarheidsgetrouwheid en de authenticiteit van het geschrift had geëerbiedigd, zodat het voordeel dat de vervalser beoogt dus niet ophoudt onrechtmatig te zijn, louter omdat het valse stuk tot doel heeft een bedrag dat hem verschuldigd zou zijn, terug te krijgen (1). (1) Zie Cass., 13 maart 1996, AR P.95.1028.F, AC, 1996, nr 97.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.06.0010.N 18 april 2006 AC nr. 216

De eventuele goede beweegredenen van een dader, zoals het handelen uit humanitaire redenen, nemen de strafbare valsheid in geschrifte niet weg van zodra het bijzonder opzet, dit is hetzij een bedrieglijk opzet, hetzij het oogmerk om te schaden, vast staat.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.05.0268.N 20 september 2005 AC nr. 442

De aangifte van een schadegeval kan in het maatschappelijk verkeer als bewijs gelden van rechtshandelingen of van rechtsfeiten welke ze vaststelt en kan van aard zijn nadeel te berokkenen zodat ze een beschermd geschrift is dat onder de toepassing valt van de artikelen 193 en 196 Strafwetboek (1). (1) Zie Cass., 19 sept. 1995, AR P.94.0377.N, nr 388.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VERZEKERING - Landverzekering

Private geschriften zijn als beschermde geschriften te beschouwen en vallen derhalve onder toepassing van de artikelen 193 en 196 Strafwetboek, wanneer ze in een zekere mate tot bewijs kunnen dienen van wat erin wordt vermeld of vastgesteld en in rechte gevolgen kunnen hebben, d.i. dat ze door het gebruik waarvoor ze worden geredigeerd derden nadeel kunnen berokkenen en wegens hun inhoud of vorm door de gemeenschap als waar worden beschouwd (1). (1) Cass., 16 dec. 1997, AR P.96.1490.N, n° 557.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.03.0534.F 18 juni 2003 AC nr. 359

Hetzelfde feit kan tegelijkertijd een fiscale en een gemeenrechtelijke valsheid vormen (1). (1) KIRKPATRICK J. en NEYRINCK O., La répression pénale de la fraude fiscale depuis les réformes de 1986 et de 1992, Revue de droit de l'ULB, vol. 15, 1997-I, Bruylant, blz. 147.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

P.01.0300.N 23 april 2002 AC nr. 246

Een aangifte met het oog op een heffing kan als een privaat geschrift beschouwd worden dat zich aan de openbare trouw opdringt en enigermate als bewijs van een rechtsfeit kan dienen, zodat het vermelden van onjuiste gegevens in die aangifte het misdrijf van valsheid in geschrifte en van gebruik van valse stukken kan opleveren, ook al blijkt dat na het invullen van die aangifte de heffing niet verschuldigd was (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 1997, AR P.96.1490.N, nr 557; 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.00.0005.N 25 september 2001 AC nr. ...

Als een privaat geschrift in de zin van de artikelen 193 en 196 Strafwetboek moet worden aangemerkt elk geschrift dat van aard is in het maatschappelijk verkeer enigszins als bewijs van een rechtshandeling of een rechtsfeit te dienen; een door een private deskundige opgesteld expertiseverslag kan een dergelijk geschrift uitmaken (1). (1) Zie Cass., 16 juni 1999, A.R. P.98.0738.F, nr 362.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.98.0738.F 16 juni 1999 AC nr. ...

Veinzing in een overeenkomst kan als een strafbare valsheid worden aangemerkt, wanneer dat met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gepleegde feit, op het ogenblik dat de akte werd opgemaakt, aan openbare of privébelangen schade kon berokkenen door het eventuele gebruik dat van de akte wordt gemaakt.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Voor het bestaan van valsheid in geschrifte en het gebruik ervan is vereist, enerzijds, dat het geschrift enigermate tot bewijs strekt van datgene wat erin is opgenomen of vastgesteld, dat wil zeggen dat het zich aan het openbaar vertrouwen opdringt, zodat de overheid of particulieren die er kennis van nemen of aan wie het wordt voorgelegd, kunnen overtuigd worden van de waarachtigheid van de akte of het juridisch feit, dat in het geschrift is vastgelegd, of gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten, anderzijds, dat door het met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden verdraaien van de waarheid, op een bij de wet bepaalde wijze een nadeel kan worden berokkend, hetzij door onjuiste vermeldingen, hetzij door het opzettelijk verzwijgen van bepaalde gegevens in het geschrift.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Veinzing in overeenkomsten tussen privé-personen maakt een strafbare valsheid uit, indien zij in een akte werd gepleegd met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Om onder toepassing van de artt. 193 e.v. Sw. te vallen, is het niet noodzakelijk dat het privaat geschrift een wettelijke of procedurele bewijswaarde heeft; het is voldoende dat het geschrift in het normale maatschappelijk leven, tot op zekere hoogte, een bewijs kan opleveren van een handeling of van een juridisch feit, d.w.z. degenen die van het geschrift kennisnemen overtuigen van de waarachtigheid van die handeling of van dat feit.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.96.1490.N 16 december 1997 AC nr. ...

Private geschriften vallen onder toepassing van de artt. 193 en 196 Sw. wanneer ze in een zekere mate tot bewijs kunnen dienen van wat erin wordt vermeld of vastgesteld, en in rechte gevolgen kunnen hebben, dit is dat ze door het gebruik waarvoor ze werden geredigeerd derden nadeel kunnen berokkenen, en wegens hun vorm of inhoud door de gemeenschap als waar mogen worden beschouwd.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.94.0377.N 19 september 1995 AC nr. ...

Er kan geen sprake zijn van valsheid in geschrifte, wanneer het geschrift - bijvoorbeeld een factuur - slechts bewijswaarde heeft na aanvaarding ervan door de geadresseerde. Er kan wel sprake zijn van valsheid in geschrifte, wanneer controle van de in het geschrift - bijvoorbeeld een ongevalsaangifte - voorkomende vermeldingen door de geadresseerde onmogelijk is of die controle door toedoen van de uitreiker onmogelijk werd gemaakt.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 193 en 213

P.05.1675.N 25 april 2006 AC nr. 236

Nu het misdrijf valsheid in geschrifte en dat van gebruik van valse stukken twee afzonderlijk misdrijven vormen, kan het gebruik van een vals stuk strafbaar zijn van zodra de gebruiker kennis heeft van de valsheid ervan, ook al heeft de opsteller het stuk opgesteld zonder bedrieglijk opzet of oogmerk om te schaden (1). (1) Cass., 12 maart 1940, Bull. en Pas., 1940, I, 90.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.95.1028.F 13 maart 1996 AC nr. ...

Het bedrieglijk opzet dat is vereist wil het misdrijf van valsheid of gebruik van valse stukken bestaan, is het opzet om zichzelf of een ander een onrechtmatig voordeel te verschaffen; met bedrieglijk opzet handelt hij die, om de erkenning van zijn - het weze zelfs gegronde - rechten te verkrijgen, in het ontbreken van een titel voorziet door zijn naam, voornaam en adres bij te voegen op een afschrift van een verkoopsbelofte.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Artt. 193 tot 197

P.11.1349.F 21 december 2011 AC nr. ...

De regel non bis in idem verplicht de rechter niet om het opmaken van een vals stuk en het daaropvolgende gebruik van het nagemaakte stuk als één en hetzelfde feit te beschouwen.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

De regel non bis in idem verplicht de rechter niet om het opmaken van een vals stuk en het daaropvolgende gebruik van het nagemaakte stuk als één en hetzelfde feit te beschouwen.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.07.0589.F 13 juni 2007 AC nr. 323

De verandering van de nummers die op het chassis van een motorrijtuig zijn aangebracht met het oog op de identificatie ervan kan de aanwijzing zijn van valsheid in geschriften of van het gebruik hiervan in authentieke en openbare, handels- of bankgeschriften of in privé-geschriften, strafbaar gesteld bij de artikelen 193 tot 197 van het Strafwetboek, doch is op zichzelf geen feit dat bij deze wettelijke bepalingen strafbaar is gesteld (1). (1) Zie Cass., 16 okt. 1973, AC, 1974, p. 192.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 193, 194, 195, 196 en 214

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

De bezorgdheid om de mogelijke financiering van het wetenschappelijk onderzoek en het loon van de onderzoekers te vrijwaren kan niet worden beschouwd als een hogere waarde dan de geloofwaardigheid van stukken die tot bewijs van hun inhoud moeten dienen, en kan bijgevolg geen valsheid in geschriften rechtvaardigen.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 193, 194, 195, 197, 213 en 214

P.05.1685.F 12 juni 2007 AC nr. 360

Wanneer zij een stuk van valsheid betichten, beweren de officier van gerechtelijke politie of de onderzoeksrechter alleen, ook al is dit onterecht, dat het stuk vals is; uit de omstandigheid dat dit niet vals is, volgt niet dat niet werd beweerd dat het vals is noch, bijgevolg, dat de vermelding van deze bewering zelf een valsheid uitmaakt.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

De valsheid van een proces-verbaal volgt niet uit de omstandigheid dat een feit waarvan dit stuk vermeldt dat het zich heeft voorgedaan, niet volgens alle voorziene omstandigheden plaatsvindt.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 193, 194, 195, 197, 213 et 214

P.05.1685.F 12 juni 2007 AC nr. 360

Het eventueel tendentieus karakter van een verhoor is geen aanwijzing voor de valsheid van het proces-verbaal dat de antwoorden optekent die dat verhoor heeft opgeleverd.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 193, 194, 196, 213 en 214

P.06.0467.N 13 juni 2006 AC nr. 328

De gemeenrechtelijke strafbaarstelling van de valsheid betreffende een document dat door een douanevoorschrift is vereist, is ook een strafbaarstelling van een handeling in strijd met de douanewetgeving in de zin van het Aanvullend Protocol betreffende wederzijdse administratieve bijstand inzake douanezaken van 9 juni 1997.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 193, 195 en 214

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

Een minister pleegt valsheid in geschriften wanneer hij, om de procedures inzake overheidsopdrachten van diensten te omzeilen en om een onrechtmatig voordeel aan een derde te doen toekennen, in naam van zijn departement een dergelijke opdracht gunt, en vermeldt dat de uitvoering van de dienst aan bepaalde leverancier wordt toevertrouwd terwijl hij weet dat die niet van plan is die dienst uit te voeren en die uitvoering aan een andere persoon zal toevertrouwen.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Valsheid in openbare geschriften wordt gepleegd door de ambtenaar die, om de voorbarige en onverschuldigde betaling van de prijs van een overheidsopdracht van diensten mogelijk te maken, zijn handtekening op een factuur van de leverancier voor het totaal bedrag van de opdracht laat volgen door de vermelding "Gezien voor geleverde diensten - Goed voor betaling", terwijl die dienst op dat ogenblik niet was uitgevoerd.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Valsheid in openbare geschriften wordt gepleegd door de minister die, om ten onrechte kosten door een openbare persoon te doen dragen, in de prijs van een overheidsopdracht van diensten die hij in naam van zijn departement sluit, kosten begrijpt die met het werkelijk voorwerp van die opdracht niets te maken hebben.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Het materieel bestanddeel van een valsheid in openbare geschriften bestaat erin voor het hoofd van een ministerieel kabinet om een overheidsopdracht van diensten, waarvoor de inspectie van financiën een ongunstig advies heeft uitgebracht, te vervangen of te doen vervangen door verschillende overheidsopdrachten waarvan het bedrag telkens lager is dan de interventiedrempel van de inspectie van financiën maar die samen hetzelfde voorwerp hebben als de afgewezen opdracht.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Artt. 193, 195, 197, 213 en 214

P.05.1685.F 12 juni 2007 AC nr. 360

Het gebrek aan precisering betreffende de plaats van het verhoor van een getuige, die door de onderzoeksrechter in de lokalen van de gerechtelijke politie is gehoord, volstaat niet om het proces-verbaal van verhoor van de voormelde getuige, waarin beweerd wordt dat er geen bijzondere omstandigheid te vermelden valt, tot een valsheid te maken.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Valsheid in geschriften door een openbaar officier of ambtenaar vereist het opmaken van één of meerdere geïdentificeerde akten van het ambt van de vervolgde persoon.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 193, 196 en 197

P.12.2039.N 25 november 2014 AC nr. 722

Een door de wet beschermd geschrift is een geschrift dat in zekere mate tot bewijs kan strekken, dit is zich aan het openbare vertrouwen opdringt, zodat de overheid of particulieren die ervan kennis nemen of aan wie het wordt voorgelegd, kunnen overtuigd zijn van de waarachtigheid van de rechtshandeling of van het juridisch feit in dat geschrift vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten; een buitenlands rijbewijs dat met het oog op het verkrijgen van een Belgisch rijbewijs wordt voorgelegd aan de Belgische overheid, voor wie het in de regel onmogelijk is om het onmiddellijk op zijn echtheid te controleren, strekt in zekere mate tot bewijs van wat erin wordt vermeld of vastgesteld en de omstandigheid dat de overheid nadien bij controle heeft kunnen vaststellen dat het voorgelegde document vals is, belet de rechter niet te oordelen dat het een strafrechtelijk beschermd geschrift is in de zin van de artikelen 193, 196 en 197 Strafwetboek en een waarheidsvermomming bevat (1). (1) Zie Cass. 18 april 2006, AR P.06.0010.N, AC 2006, nr. 216; Cass. 24 september 2013, AR P.13.0317.N, AC 2013, nr. 475.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 23

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.14.0391.N 17 juni 2014 AC nr. ...

Het opstellen van een aanrijdingsformulier waarin valse verklaringen worden opgenomen van de bij het ongeval betrokken personen, kan valsheid in geschrifte opleveren: derden kunnen immers overtuigd worden van de waarachtigheid van die valse verklaringen of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten; de vraag tegenover wie dat formulier in rechte tegenstelbaar is, is daarbij zonder belang (1). (1) Zie Cass. 21 juni 2005, AR P.05.0073.N, AC 2005, nr. 360; Cass. 20 september 2005, AR P.05.0268.N, AC 2005, nr. 442.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Valsheid in geschrifte bestaat erin in een door de wet beschermd geschrift, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, de waarheid te vermommen op een bij de wet bepaalde wijze, terwijl hieruit een nadeel kan ontstaan; een door de wet beschermd geschrift is een geschrift dat in zekere mate tot bewijs kan strekken, dit is zich aan het openbare vertrouwen opdringt, zodat de overheid of particulieren die ervan kennis nemen of aan wie het wordt voorgelegd, kunnen overtuigd zijn van de waarachtigheid van de rechtshandeling of van het juridisch feit in dat geschrift vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten (1). (1) Cass. 21 juni 2005, AR P.05.0073.N, AC 2005, nr. 360.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.12.1642.N 21 januari 2014 AC nr. ...

Wanneer valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken worden gepleegd door dezelfde persoon met hetzelfde bedrieglijk opzet of oogmerk om te schaden, worden die misdrijven als één misdrijf beschouwd dat blijft voortduren zolang het door de beginhandeling beoogde en gerealiseerde doel blijft bestaan, ofschoon geen nieuwe positieve handelingen worden gesteld door wie dan ook (1). (1) Zie: Cass. 11 januari 1960, AC 1959-1960, 412; Cass. 19 januari 1988, AR 1480, AC 1987-1988, nr. 298

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.12.1656.F 27 februari 2013 AC nr. ...

Een cheque is een handelsgeschrift dat het vermoeden van betrouwbaarheid geniet waardoor hij in de categorie van de beschermde geschriften valt, omdat de persoon die hem ontvangt de erop voorkomende vermeldingen niet kan controleren; het feit dat de certifiëring ervan die niet vergezeld is van gegevens op grond waarvan kan worden aangenomen dat de cheque van een bank uitgaat, informatie is die kan worden nagegaan, ontneemt de cheque zijn hoedanigheid van beschermd geschrift niet (1). (1) Zie Cass. 13 dec. 1976, AC 1977, I, 413; T. Afschrift en V.-A. de Brauwere, Manuel de droit pénal financier, Kluwer, 2001, p. 210; J. Spreutels, Fr. Roggen en E. Roger France, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 227; A. De Nauw, Initiation au droit pénal, Kluwer, 2008, p. 33, nr. 64, en p. 44, nr. 92; A. Weyembergh en L. Kennes, Droit pénal spécial, dl. I., Anthemis, 2011, p. 211, nr. 348.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- CHEQUE -

P.12.0867.N 19 februari 2013 AC nr. ...

De door de vervalser gewenste uitwerking van het gebruik van valse stukken kan blijven duren tot de datum waarop hij niet langer de valsheid aanvoert om daarmee onrechtmatig voordeel te verkrijgen of nadeel te berokkenen; wanneer dat gebruik het uitstellen van de betaling van verschuldigde belastingen tot doel heeft, kan het gebruik duren ten laatste tot de datum van de onvoorwaardelijke betaling van die belastingen (1). (1) Cass. 9 maart 2011, AR P.10.1299.F, AC 2011, nr. 185.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.12.0759.F 21 november 2012 AC nr. ...

Het feit dat één van de partijen door zijn geestestoestand niet heeft kunnen toestemmen in een huwelijksakte, belet niet dat de strafrechter het feit dat de andere partij met bedrieglijk opzet in een schijnhuwelijk heeft toegestemd, als valsheid in geschrifte omschrijft.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Het feit dat een partij haar toestemming in het huwelijk heeft geveinsd door haar handtekening te plaatsen in de registers van de huwelijksakten die worden bijgehouden door de ambtenaar van de burgerlijke stand, kan als een valsheid in geschrifte worden omschreven, zonder dat vereist is dat beide partijen hun toestemming opzettelijk hebben geveinsd.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.05.0372.N 13 september 2005 AC nr. 425

Opdat er sprake zou zijn van een beschermd geschrift waarvan de vervalsing krachtens artikel 196 Strafwetboek strafbaar is, is niet vereist dat het gaat om een origineel document, een eensluidend afschrift of een geschrift met bijzondere bewijswaarde; het volstaat dat het geschrift in zekere mate tot bewijs kan strekken, dit is zich aan het openbaar vertrouwen opdringt, zodat de overheid of particulieren die er kennis van nemen of aan wie het wordt voorgelegd kunnen overtuigd zijn van de waarachtigheid van de rechtshandeling of het rechtsfeit in dat geschrift vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten: dit kan het geval zijn voor de fotokopie van een origineel document, die in het maatschappelijk verkeer is gebracht en daardoor in een zekere mate tot het bewijs van een rechtshandeling of een rechtsfeit kan dienen (1). (1) Cass., 21 juni 2005, AR P.05.0073.N, nr ...; Cass., 18 juni 1985, AR 9287, nr 633; 27 sept. 1988, AR 1650, nr 53; 16 dec. 1997, AR P.96.1490.N, nr 557; 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534; 16 juni 1999, AR P.98.0738.F, nr 362; VANHALEWIJN J. en DUPONT L.Valsheid in geschrifte", A.P.R., Gent, Story-Scientia, 1975, nr 35.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.05.0073.N 21 juni 2005 AC nr. 360

Door de vaststelling dat de beklaagde met de valse aangifte van diefstal zeer duidelijk gepoogd heeft een wijziging van de eigen rechtspositie, met name als slachtoffer in plaats van dader, te bewerkstelligen en dit ten nadele van het particuliere belang van de benadeelden om voor de door hen geleden schade te worden vergoed, hetgeen een juridisch beschermd belang is als bedoeld in de artikelen 193 en volgende Strafwetboek, stellen de appèlrechters vast dat, op het ogenblik van de valse aangifte, een mogelijk materieel of moreel nadeel bestond.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Het laten opmaken door de politiediensten van een proces-verbaal van valse aangifte van diefstal van een voertuig kan een valsheid in geschrifte opleveren, aangezien derden immers kunnen overtuigd worden van de waarachtigheid van het valselijk aangegeven juridische feit of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten (1). (1) DE NAUW, A., Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Mechelen, Kluwer, 1998, nr 26.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Uit de wil te ontsnappen aan rechtsvervolging door een valse aangifte van diefstal, met het doel beschermde belangen te benadelen, meer bepaald het particuliere belang van benadeelden om te worden vergoed, kan het voor een valsheid in geschrifte vereiste bedrieglijk opzet of oogmerk om te schaden worden afgeleid.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Valsheid in geschrifte bestaat erin in een door de wet beschermd geschrift, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, de waarheid te vermommen op een bij de wet bepaalde wijze, terwijl hieruit een mogelijk nadeel kan ontstaan; door de wet worden beschermd de geschriften die in zekere mate tot bewijs kunnen strekken, dit is zich aan het openbaar vertrouwen opdringen, zodat de overheid of particulieren die er kennis van nemen of aan wie zij worden voorgelegd, kunnen overtuigd worden van de waarachtigheid van de rechtshandeling of het juridisch feit in die geschriften vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten (1). (1) Cass., 18 juni 1985, AR 9287, nr 633; 27 sept. 1988, AR 1650, nr 53; 16 dec. 1997, AR P.96.1490.N, nr 557; 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534; 16 juni 1999, AR P.98.0738.F, nr 362; VANHALEWIJN, J. en DUPONT, L. "Valsheid in geschrifte", A.P.R., Gent, Story-Scientia, 1975, nr 35.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 193, 196, 197, 213 en 214

P.12.2039.N 25 november 2014 AC nr. 722

Artikel 23, § 2, 1°, Wegverkeerswet bepaalt dat de verzoeker die een geldig nationaal buitenlands rijbewijs overlegt dat is afgegeven overeenkomstig de voorwaarden die inzake internationaal wegverkeer van toepassing zijn of waarvan de geldigheid is erkend krachtens door de Koning afgesloten akkoorden, vrijgesteld is van de in § 1, 2°, 3° en 4°, van dat artikel bedoelde examens waaraan moet worden voldaan om een Belgisch rijbewijs te verkrijgen en dat de Koning deze vrijstelling afhankelijk kan maken van voorwaarden inzake het verblijf van de verzoeker in de Staat die het rijbewijs heeft afgegeven; aldus kan een buitenlands rijbewijs ook juridische gevolgen hebben in België en een strafrechtelijk beschermd geschrift zijn.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 23

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.12.0625.N 22 januari 2013 AC nr. ...

Een door de wet beschermd geschrift is een geschrift dat in zekere mate tot bewijs kan strekken, dit is zich aan het openbare vertrouwen opdringen, zodat de overheid of particulieren die ervan kennis nemen of aan wie het wordt voorgelegd, kunnen overtuigd zijn van de waarachtigheid van de rechtshandeling of van het juridisch feit in dat geschrift vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten (1). (1) Cass. 10 april 2006, AR P.06.0010.N, AC 2006, nr. 216.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Een niet waarheidsgetrouwe factuur kan tegenover derden die de inhoud ervan op zijn juistheid niet kunnen controleren, een strafbare valsheid uitmaken (1). (1) Zie: Cass. 5 okt. 1982, AR 7170, AC 1982-1983, nr. 86.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Het laten opmaken van een valse factuur door de leverancier van het van misdrijf afkomstige goed teneinde de indruk te wekken tegenover derden, waaronder de gerechtelijke overheid, dat de koper op rechtmatige wijze in het bezit van dat goed is gekomen en aldus de heling ervan te verdoezelen, kan het misdrijf van valsheid in geschrifte opleveren omdat de gerechtelijke overheid hierdoor immers overtuigd kan worden van de waarachtigheid van het valselijk aangegeven juridische feit en de rechtmatige belangen van de benadeelde eigenaar om schadeloosstelling te bekomen kunnen worden geschaad.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.10.1299.F 9 maart 2011 AC nr. ...

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.08.0882.N 13 januari 2009 AC nr. 23

Het gebruik van een vals stuk is de materiële gedraging van het aanwenden van de akte of het stuk om er een bepaald doel mee te bereiken; deze aanwending moet van dien aard zijn dat ze een middel kan zijn om uitwerking te geven aan de valsheid (1). (1) Cass., 13 mei 2008, AR P.08.0167.N, AC, 2008, nr 287; VAN DYCK, S., Valsheid in geschriften en gebruik van valse geschriften, Intersentia, Antwerpen, 2007, 573-607 (inz. 602); VANDROMME, S.De verjaring van de strafvordering bij collectieve misdrijven en bij valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken", N.C., 2006, 120-121.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.06.1218.N 5 december 2006 AC nr. 624

Wanneer het onderzoeksgerecht een inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank verwijst wegens het gebruik van valse stukken gedurende een bepaalde periode, dan oordeelt zij dat er voldoende bezwaren bestaan dat de valsheid tot de door de raadkamer aangenomen datum heeft geduurd; de kamer van inbeschuldigingstelling onderzoekt derhalve of de feiten vanaf die datum verjaard zijn (1). (1) Cass., 14 okt. 2003, AR P.03.0848.N, onuitgegeven.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

P.06.0306.N 13 juni 2006 AC nr. 327

Het gebruik van een vals stuk in een fiscale bezwaarprocedure is geen louter verweer, maar strekt ertoe alsnog het oogmerk van die fiscale valsheid te verwezenlijken (1) (2). (1) Zie: Cass., 9 dec. 1992, AR 3, nr 780. (2) Zie: Cass., 19 april 1994, AR 6902, nr 186 en Cass., 27 juni 1995, AR P.94.0306.N, nr 333; in deze gevallen ging het telkens om het aanwenden van valse stukken in de aanslagprocedure.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

Het verweer tegen de aantijging dat het gebruikte stuk vals is, levert op zich geen gebruik van een vals stuk op (1). (1) Cass., 18 maart 1980, AC, 1979-1980, nr 451; Cass., 16 juni 1987, AR 9893, nr 628.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.99.0189.N 5 december 2000 AC nr. ...

De bedoeling waarmee men een valsheid in geschrifte pleegt of van een valse akte of een vals stuk gebruik maakt heeft geen invloed op het voor deze misdrijven vereiste opzet, zodat een onderzoeksgerecht wanneer ze een verdachte naar de correctionele rechtbank verwijst wegens een bepaalde valsheid of gebruik, deze verwijzing niet kan beperken tot een bepaalde bedoeling van de dader en de rechtbank dan ook geadieerd is van het feit, wat ook de bedoeling van de dader is (1). Zie cass., 26 okt. 1994, AR P.94.0551.F, nr. 452.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

P.99.0245.N 5 december 2000 AC nr. ...

Zo in de regel de valse vermelding in een geschrift dat door de bestemmeling moet worden nagezien vooraleer hij de inhoud daarvan aanvaardt, geen strafbare valsheid in geschrifte oplevert, levert de vervalsing van een vermelding in een van een derde uitgaande geschrift dat door de bestemmeling, die niet de rechtstreeks geadresseerde van dit geschrift is, moet worden nagezien vooraleer deze de inhoud daarvan aanvaardt, een strafbare valsheid in geschrifte op, wanneer de bestemmeling gerechtigd is geloof te hechten aan de waarachtigheid van het feit dat de valse vermelding uitgaat van de derde (1). (1) Zie cass., 25 okt. 1988, AR 2183, nr. 112; 19 sept. 1995, AR P.94.0377.N, nr. 388.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.99.0645.F 13 oktober 1999 AC nr. ...

De dader van valsheid in geschrifte is strafrechtelijk verantwoordelijk voor het gebruik dat van het valse stuk gemaakt wordt en dat de door hem voorziene en gewilde voortzetting is van de valsheid, ook al werd van dat valse stuk gebruik gemaakt door een derde.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.97.1560.N 2 februari 1999 AC nr. ...

Het gebrek aan oprechtheid, dat een bestanddeel is van het misdrijf van onjuiste of onvolledige aangifte tot milieuheffing, is niet gelijk te stellen met het bedrieglijk inzicht of oogmerk om te schaden, bestanddeel van het misdrijf van valsheid in geschrifte en gebruik: de bijzondere strafbepalingen voor de onjuiste of onvolledige aangifte tot milieuheffing staan derhalve een toepassing van de artikelen 193 en volgende van het Strafwetboek niet in de weg.~

- MILIEURECHT -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- STRAF - Samenloop - Allerlei

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.97.1027.F 26 november 1997 AC nr. ...

Wanneer de beklaagde in conclusie niet heeft aangevoerd dat het gebruik van nagemaakte vreemde rijbewijzen geen enkele schade kon veroorzaken, omkleedt de rechter zijn veroordelende beslissing regelmatig met redenen nu hij vaststelt dat de aan eiser verweten en in de bewoordingen van de wet omschreven feiten bewezen zijn.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.94.0231.F 15 juni 1994 AC nr. ...

Valse vermeldingen in een door een garagehouder voor de herstellingen aan een wagen opgemaakte factuur levert een strafbare valsheid in geschrifte op, wanneer de rechter op grond van de door hem aangewezen feitelijke gegevens vaststelt dat de klant door toedoen van de garagehouder in de onmogelijkheid was controle uit te oefenen op de in de factuur voorkomende vermeldingen en derhalve de factuur als waarheidsgetrouw moest beschouwen.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 193, 196, 213, en 214

P.09.1662.N 26 oktober 2010 AC nr. 632

Een conclusie neergelegd in het kader van de procedure tot echtscheiding, waarbij de eiseres ten onrechte een onderhoudsgeld vordert op grond van de valse bewering dat zij niet over financiële middelen beschikt, is geen beschermd geschrift als bedoeld in de artikelen 193 en volgende Strafwetboek; dat geschrift dringt zich immers niet op aan het openbare vertrouwen maar is integendeel aan de tegenspraak van de partijen onderworpen, die de vermeldingen ervan kunnen controleren en betwisten.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Een door de wet beschermd geschrift is een geschrift dat in een zekere mate tot bewijs kan strekken, dit is zich aan het openbare vertrouwen opdringen, zodat de overheid of particulieren die ervan kennis nemen of aan wie het wordt voorgelegd, kunnen overtuigd zijn van de waarachtigheid van de rechtshandeling of van het juridisch feit in dat geschrift vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten; een geschrift waarvan de inhoud slechts aangenomen wordt onder voorbehoud van controle, geniet geen openbaar vertrouwen en valt dan ook buiten de toepassing van de artikelen 193 en volgende Strafwetboek (1). (1) Zie: Cass., 18 juni 1985, AR 9287, AC, 1984-1985, nr. 633; Cass., 18 april 2006, AR P.06.0010.N, AC, 2006, nr. 216.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Het misdrijf valsheid in geschriften bestaat erin, in een door de wet beschermd geschrift, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, de waarheid te vermommen op een bij de wet bepaalde wijze, terwijl hieruit een mogelijk nadeel kan ontstaan (1). (1) VANHALEWIJN en L. DUPONT, Valsheid in geschriften in A.P.R., Gent-Leuven, Story-Scientia, 1975, nr. 4-5.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.06.0010.N 18 april 2006 AC nr. 216

De bewijsstukken die een aanvrager volgens artikel 9 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk moet overleggen aan de regularisatiecommissie, zijn geen geschriften die slechts bewijswaarde hebben nadat ze door de commissie worden aanvaard.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VREEMDELINGEN -

De valsheid in geschrifte omschreven in de artikelen 193 en 196, Strafwetboek vereist een geschrift dat enigermate tot bewijs strekt van datgene wat erin is opgenomen en vastgesteld, zodat het zich aan de openbare trouw opdringt, wat inhoudt dat de overheid en de particulieren die er kennis van nemen of aan wie het wordt overgelegd, kunnen overtuigd worden van de waarachtigheid van de akte of het rechtsfeit in het geschrift vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten (1) (2). (1) Cass., 18 juni 1985, AR 9287, nr 633; Cass., 27 sept. 1988, AR 1650, nr 53; Cass., 16 juni 1999, AR P.98.0738.F, nr 362. (2) Zie Cass., 25 sept. 2001, AR P.05.0005.N, nr 492.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 196 en 197

P.12.1162.N 17 september 2013 AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of een van de waarheidsvermomming te onderscheiden bedrieglijk opzet aanwezig is (1). (1) Cass. 11 dec. 2012, AR P.12.1051.N, AC 2012, nr. 681.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Het louter plegen in een geschrift van een bij wet bepaalde waarheidsvermomming en het gebruik van dit geschrift leveren niet het misdrijf op van valsheid in geschriften en gebruik; afzonderlijk daarvan en bijkomend moet het vereiste moreel bestanddeel zijn aangetoond (1). (1) Cass. 11 dec. 2012, AR P.12.1051.N, AC 2012, nr. 681.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Het moreel bestanddeel van valsheid in geschriften en gebruik van valse geschriften bestaat, hetzij in bedrieglijk opzet, hetzij in het oogmerk om te schaden; bedrieglijk opzet is het opzet zichzelf of een ander een onrechtmatig voordeel te verschaffen; er is bedrieglijk opzet zodra de dader enig voordeel of enige winst beoogt, die hij niet zou hebben behaald indien hij het waarheidsgetrouw karakter van het geschrift had geëerbiedigd (1). (1) Cass. 11 dec. 2012, AR P.12.1051.N, AC 2012, nr. 681.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

---

P.12.1051.N 11 december 2012 AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of een van de waarheidsvermomming te onderscheiden bedrieglijk opzet aanwezig is (1). (1) Zie Cass. 6 feb. 1979, AC 1978-1979, nr. 641.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Het louter plegen in een geschrift van een bij wet bepaalde waarheidsvermomming en het gebruik van dit geschrift leveren niet het misdrijf op van valsheid in geschriften en gebruik; afzonderlijk daarvan en bijkomend moet het vereiste moreel bestanddeel zijn aangetoond (1). (1) Cass. 10 okt. 2006, AR P.06.0412.N, AC 2006, nr. 471.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Het moreel bestanddeel van valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken bestaat, hetzij in bedrieglijk opzet, hetzij in het oogmerk om te schaden (1); bedrieglijk opzet is het opzet zichzelf of een ander onrechtmatig voordeel te verschaffen (2); er is bedrieglijk opzet zodra de dader enig voordeel of enige winst beoogt, die hij niet zou hebben behaald indien hij het waarheidsgetrouw karakter van het geschrift had geëerbiedigd (3). (1) Cass. 29 sept. 1992, AR nr. 5733, AC 1991-1992, nr. 634. (2) Cass. 15 nov. 2006, AR P.06.0308.F, AC 2006, nr. 561. (3) Cass. 22 april 2009, AR P.09.0205.F, AC 2009, nr. 271.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.10.1757.F 23 maart 2011 AC nr. ...

Het gebruik van een vals stuk kan blijven duren na de sluiting van de verrichtingen van het faillissement van de rechtspersoon.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.08.1732.F 3 juni 2009 AC nr. 370

Terwijl artikel 196 Sw. ertoe strekt het vertrouwen van het publiek in geschriften te beschermen, beoogt artikel 73bis Btw-wetboek geen bescherming van de openbare trouw maar de specifieke bestraffing van het valse stuk dat tot doel heeft de belastingadministratie te misleiden met het oog op de berekening van de voormelde belasting, de betaling ervan te vermijden of de verplichting daartoe uit te stellen; daaruit volgt dat het gebruik van dat valse belastingstuk voortduurt tijdens het fiscale geschil, wanneer het geen louter verweermiddel is maar ertoe strekt het oogmerk zelf van de valsheid te verwezenlijken (1). (1) Zie Cass., 13 juni 2006, AR P.06.0306.N, AC, 2006, nr 327; Cass., 21 mei 2008, AR P.07.1710.F, Pas., 2008, nr 307, met concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Wanneer een beklaagde wordt vervolgd wegens valsheid en gebruik van het valse stuk, begint de verjaring van de strafvordering ten aanzien van beide misdrijven eerst te lopen vanaf het laatste gebruik, dat voortduurt, zelfs zonder nieuw feit van de dader en zonder dat hij opnieuw handelt, zolang het door hem beoogde doel niet volledig is bereikt en de beginhandeling zonder verzet van zijn kant, het nuttig gevolg blijft hebben dat hij ervan verwachtte; de rechter moet in feite beoordelen waarin een dergelijk gebruik bestaat en wat de duur ervan is, maar het Hof gaat na of de bestreden beslissing het begrip gebruik van valse stukken niet miskent, door te onderzoeken of de rechter uit de aldus op onaantastbare wijze vastgestelde gegevens, naar recht heeft kunnen afleiden dat het gebruik de door de vervalser gewenste uitwerking bleef hebben (1). (1) Zie Cass., 21 mei 2008, AR P.07.1710.F, Pas., 2008, nr 307, met concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, inz. p. 1249 en 1250.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.06.1194.N 19 december 2006 AC nr. 663

De enkele omstandigheid dat de dader een valsheid in een geschrift of een gebruik van een vals of vervalst stuk bekent, stelt nog geen einde aan het strafbare gebruik daarvan; hiervoor is vereist dat hij verzaakt aan het met het gebruik van de valsheid of van het valse of vervalste stuk beoogde doel, hetgeen inhoudt dat hij niet langer de valsheid inroept om daarmee onrechtmatig voordeel te verkrijgen of nadeel te berokkenen (1). (1) Zie Cass., 16 okt. 1996, AR P.96.0950.F, nr 384.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.04.0063.F 5 mei 2004 AC nr. 235

Een factuur voor fictieve prestaties, met een datum die aan de uitgifte ervan voorafgaat en die gericht is aan de schuldenaar van het gefactureerde bedrag, kan niet worden aangemerkt als een strafbare valsheid, wanneer de bestemmeling van die factuur, die niet de gerechtelijke overheid is waarvoor de inning wordt gevorderd, kan nagaan of de vermeldingen van de factuur juist zijn.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.02.0853.N 24 september 2002 AC nr. 476

Het gebruik van valse stukken duurt voort, zelfs zonder nieuw feit van de vervalser en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang de valsheid het nuttig gevolg heeft dat hij ervan verwachtte en hij zich daartegen niet verzette (1). (1) Cass., 6 maart 2001, AR P.00.1736.N, nr 123.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.00.1736.N 6 maart 2001 AC nr. ...

Het gebruik van valse stukken duurt voort, zelfs zonder een nieuw feit van de dader van de valsheid en zonder herhaalde tussenkomst van zijnentwege, zolang het door hem beoogde doel niet is bereikt en zolang de hem verweten beginhandeling zonder verzet van zijn kant, het nuttig gevolg heeft dat hij ervan verwachtte; niet volstrekt uitgesloten is het gebruik van een vals stuk éénmaal het verzonden of opgestuurd is en aldus buiten het materiële bereik van de dader (1). (1) Cass. 23 dec. 1998, voltallige rechtszitting, A.R. nr A.94.0001.F, (AC 1998, nr 534); cass., 6 okt. 1999, A.R. nr P.99.0633.F, (AC 1999, nr 511).

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.97.0474.N 13 april 1999 AC nr. ...

De postassignatie is een bij wet geformaliseerde geschreven betaalopdracht en is mitsdien een geschrift dat bestemd of van aard is om ieder die er kennis van neemt te informeren over een akte of een feit met een juridische draagwijdte; aldus is het een beschermd geschrift in de zin van de artt. 196 en 197 Sw.

- POSTERIJEN -

De postassignatie is een bij wet geformaliseerde geschreven betaalopdracht en is mitsdien een geschrift dat bestemd of van aard is om ieder die er kennis van neemt te informeren over een akte of een feit met een juridische draagwijdte; aldus is het een beschermd geschrift in de zin van de artt. 196 en 197 Sw.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Het plaatsen van zijn handtekening op een geschrift om bedrieglijk te doen geloven dat een gelijknamige persoon heeft getekend levert het misdrijf van valsheid in geschrifte op.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.96.0950.F 16 oktober 1996 AC nr. ...

De omstandigheid dat de steller van een vals stuk de door hem gepleegde valsheid bekent, is op zichzelf niet voldoende om een eind te maken aan het gebruik van dat valse stuk en, bijgevolg, de verjaringstermijn van de strafvordering uit hoofde van het misdrijf valsheid in geschriften te doen ingaan.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.94.0551.F 26 oktober 1994 AC nr. ...

De omstandigheid dat de daders van valsheid in geschrifte verschillende drijfveren hadden heeft geen invloed op het hen ten laste gelegde bedrieglijk opzet om zichzelf of anderen een onrechtmatig voordeel te verschaffen.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Artt. 196 en 220

P.09.0663.N 17 november 2009 AC nr. 669

De valse verklaring, afgelegd door een particulier, op schrift gesteld door de rechter en zijn griffier en vervolgens door de particulier ondertekend, kan een valsheid in een authentiek geschrift opleveren in de zin van artikel 196 Strafwetboek; het feit dat het genoteerde overeenstemt met het verklaarde, doet hieraan geen afbreuk, net zo min als het feit dat het loutere afleggen van een valse verklaring strafbaar wordt gesteld door een specifiek wetsartikel.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VALSE NAAM -

Artt. 196, 197 en 213

P.14.0430.N 16 december 2014 AC nr. 796

Het afsluiten van de vereffening van een rechtspersoon sluit niet uit dat het gebruik van valse jaarrekeningen nog een nuttig gevolg zou kunnen hebben.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

Het gebruik van valse stukken duurt voort, zelfs zonder een nieuw feit van de dader van de valsheid en zonder herhaalde tussenkomst van zijnentwege, zolang het door hem beoogde doel niet is bereikt en zolang de hem verweten beginhandeling, zonder verzet van zijn kant, het nuttig gevolg heeft dat hij ervan verwachtte (1). (1) Zie: Cass. 7 februari 2007, AR P.06.1491.F, AC 2007, nr. 72.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

P.08.1639.N 27 januari 2009 AC nr. 68

Het gebruik van een vals stuk duurt voort, zelfs zonder nieuw feit van de dader en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het doel dat hij beoogde niet werd verwezenlijkt en zolang de oorspronkelijke handeling die hem wordt verweten, zonder dat hij zich ertegen verzet, de gunstige uitwerking blijft hebben die hij ervan verwachtte (1). (1) Cass., 23 dec. 1998, Verenigde kamers, AR A.94.0001.F, AC, 1998, nr. 534; Cass., 23 april 2008, AR P.08.0163.F, AC, 2008, nr. 246.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.07.1744.F 2 april 2008 AC nr. 202

Het gebruik van valse stukken duurt ook voort zonder nieuwe daad van de vervalser en zonder herhaalde tussenkomst van zijnentwege, zolang het door hem beoogde doel niet volledig is bereikt en zolang de hem verweten beginhandeling zonder verzet van zijn kant, het nuttige gevolg blijft hebben dat hij ervan verwachtte (1); aangezien er valse facturen waren opgemaakt met de bedoeling om artikel 53 Btw-wetboek te overtreden, onder meer door de aflegging van leugenachtige verklaringen om onverschuldigd de terugstorting van btw-kredieten te verkrijgen, en het door de vervalsers beoogde doel bestond in het onrechtmatig ontvangen van deze bedragen onder de dekmantel van een fictieve verkoop voor wereldwijde export en niet in het definitief opstrijken van een belasting, berekend op inkomsten die onder de werkelijke cijfers liggen, hebben de appelrechters dus kunnen oordelen dat de valse stukken pas opgehouden hebben het voor de vervalsers nuttige gevolg te hebben dat zij ervan verwachtten, op de dag dat de door die stukken misleide administratie de valsheid ervan bij het parket heeft aangegeven. (1) Zie Cass., 7 feb. 2007, AR P.06.1491.F, AC, 2007, nr. ...

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.06.1491.F 7 februari 2007 AC nr. 72

Aangezien de wet het gebruik van een vals stuk niet bepaalt, moet de rechter in feite beoordelen wat een dergelijk gebruik uitmaakt en moet hij met name onderzoeken of dit een ander blijft misleiden of schaden en aldus de door de vervalser gewenste uitwerking blijft hebben (1). (1) Zie Cass., 5 dec. 1949, Arr. Verbr. 1950, p. 197.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Het gebruik van valse stukken duurt voort, zelfs zonder een nieuw feit van de dader van de valsheid en zonder herhaalde tussenkomst van zijnentwege, zolang het door hem beoogde doel niet volledig is bereikt en zolang de hem verweten beginhandeling zonder verzet van zijn kant, het nuttig gevolg heeft dat hij ervan verwachtte; het strafbaar karakter van een gebruik van valse stukken voor de vervalser, vereist dus niet dat hij de duur ervan kon voorzien, het volstaat dat hij kon voorzien dat het valse stuk de door hem gewenste uitwerking zal hebben of zal kunnen hebben (1). (1) Zie Cass., 6 maart 2001, AR P.00.1736.N, nr 123; Cass., 12 feb. 2002, AR P.01.1448.N, nr 98.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

P.01.1448.N 12 februari 2002 AC nr. 98

Het gebruik van valse stukken duurt voort, zelfs zonder nieuw feit of tussenkomst van de dader van de valsheid, zolang het door hem beoogde doel niet is bereikt en zolang de hem verweten handeling, in zijn voordeel en zonder dat hij zich ertegen verzet, het beoogde nut oplevert (1). (1) Cass., 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534; 6 okt. 1999, AR P.99.0633.F, nr 511.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

P.99.0633.F 6 oktober 1999 AC nr. ...

Het gebruik van valse stukken, zelfs zonder een nieuw feit van de dader van de valsheid en zonder herhaalde tussenkomst van zijnentwege, duurt voort zolang het door hem beoogde doel niet is bereikt en zolang de hem verweten beginhandeling, zonder verzet van zijn kant, het nuttig gevolg heeft dat hij ervan verwachtte.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Het gebruik van een vals stuk duurt voort, zelfs zonder nieuw feit van de dader en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het doel dat hij beoogde niet werd verwezenlijkt en zolang de oorspronkelijke handeling die hem wordt verweten, zonder dat hij zich ertegen verzet, de gunstige uitwerking die hij ervan verwachtte, blijft hebben.~

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 196, 197, 213 en 214

P.08.1289.N 6 januari 2009 AC nr. 11

Wanneer een of meerdere geschriften, zoals contractuele documenten, briefwisseling met deelnemende firma's en besluiten van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en schepenen, waarvan het opstellen en het gebruik vereist is bij de gunning van een concessie of van een aanneming door de gemeentelijke overheid, op bedrieglijke wijze onjuistheden bevatten om anderen over de ware draagwijdte ervan te misleiden, leveren die geschriften valsheid in geschrifte op; dit kan ook het geval zijn voor andere geschriften die essentiële gegevens, zoals het bestaan van een samenwerking, verzwijgen.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Wanneer een telastlegging waarvoor een beklaagde is vervolgd, als een welbepaald misdrijf is gekwalificeerd waarvan één der bestanddelen in werkelijkheid een valsheid in geschrifte of het gebruik van dergelijk geschrift oplevert, dan moet de rechter aan die feiten de juiste juridische kwalificatie geven door eveneens de valsheid in geschrifte of het gebruik ervan in de bewoordingen van de wet te omschrijven; de rechter zal van de aldus gekwalificeerde feiten en van diegene die ermee samenhangend zijn slechts kennis kunnen nemen op voorwaarde dat de verwijzingsbeschikking de feiten van valsheid in geschrifte of het gebruik ervan, die strafbaar zijn met een criminele straf, regelmatig heeft gecorrectionaliseerd of dat het openbaar ministerie in zijn rechtstreekse dagvaarding met toepassing van artikel 2, tweede lid, Wet Verzachtende Omstandigheden, vermeldt dat er wegens verzachtende omstandigheden of gronden van verschoning geen grond is een hogere straf dan een correctionele straf te vorderen. (1). (1) Zie: Cass., 6 maart 2002, AR P.02.0186.F, AC, 2002, nr 161; Cass., 7 mei 2003, AR P.03.0476.F, AC, 2003, nr 278; Cass., 5 april 2006, AR P.06.0317.F, AC, 2006, nr 204.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Artt. 199 en 202

P.08.1604.N 10 maart 2009 AC nr. 186

De herstelvordering, die toekomt aan het bevoegde bestuur en zonder wiens initiatief de gerechtelijke overheid noch ambtshalve het herstel kan vorderen noch ambtshalve tot herstel kan veroordelen, ligt niet virtueel besloten in de strafvordering en kan niet voor het eerst in hoger beroep worden gesteld: het devolutief principe dat bepalend is voor de aanleg in hoger beroep, sluit uit dat de rechter in hoger beroep meer zou kunnen dan de eerste rechter.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Allerlei

Artt. 2 en 5

P.13.1496.F 22 januari 2014 AC nr. ...

Aangezien de Wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen in werking is getreden op 2 juli 1999, kunnen die, met toepassing van artikel 2, eerste lid, van het Strafwetboek, alleen worden vervolgd voor feiten die vanaf die datum zijn gepleegd (1). (1) J. SPREUTELS, F. ROGGEN en E. ROGER France, Droit pénal des affaires, Brussel, Bruylant, 2005, p. 79.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van een rechtspersoon, die vervolgd wordt omdat hij zijn medewerking heeft verleend aan een misdrijf, wordt beoordeeld op het tijdstip waarop de daad van deelneming is voltrokken (1). (1) Zie F. KUTY, Principes généraux du droit pénal belge, dl. III, L'auteur de l'infraction pénale, Larcier, 2012, p. 245.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 2 en 65

P.06.0751.F 25 oktober 2006 AC nr. 514

Wanneer verschillende misdrijven een collectief misdrijf door eenheid van opzet vormen, maar in het tijdvak van het plegen van die misdrijven, de wet die de straf bepaalt, gewijzigd werd, moet de bij de nieuwe wet gestelde straf worden toegepast (1). (1) Zie Cass., 22 okt. 2003, ARP.03.0084.F, nr 516, met concl. adv.-gen. SPREUTELS.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

P.06.0836.N 10 oktober 2006 AC nr. 475

Wanneer meerdere opeenvolgende gelijkaardige misdrijven één enkele strafbare gedraging opleveren en derhalve tot één enkele straf aanleiding geven, maar in de tijd tussen het plegen van de misdrijven de wet, die de straf bepaalt, gewijzigd werd, moet de bij de nieuwe wet gestelde straf worden toegepast, ook al was de ten tijde van de eerst gepleegde misdrijven geldende straf minder zwaar dan die gesteld ten tijde van de laatst gepleegde misdrijven (1). (1) Cass., 17 mei 1983, AR 7915, nr 513; 7 mei 2002, AR P.02.0308.N, nr 278; 22 okt. 2003, AR P.03.0084.F, nr 516.

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.03.0084.F 22 oktober 2003 AC nr. 516

Wanneer verschillende misdrijven een collectief misdrijf door eenheid van opzet vormen en derhalve tot de toepassing van één enkele straf aanleiding geven, maar in de tijd tussen het plegen van die misdrijven de wet die de straf bepaalt, gewijzigd werd, moet de bij de nieuwe wet gestelde straf worden toegepast, ook al was de ten tijde van het eerste misdrijf geldende straf minder zwaar dan die welke was gesteld ten tijde van de nieuwe wet (1). (1) Cass., 17 mei 1983, AR 7915, nr 513; 7 mei 2002, AR P.02.0308.N, nr ... .

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

P.02.0308.N 7 mei 2002 AC nr. 278

Wanneer verschillende misdrijven een enkele strafbare gedraging opleveren en derhalve tot één enkele straf aanleiding geven, maar in de tijdspanne tussen het plegen van deze misdrijven de wet die de straf bepaalt gewijzigd werd, moet de bij de nieuwe wet gestelde straf worden opgelegd, ook al was de ten tijde van het eerste misdrijf geldende straf minder zwaar dan die gesteld ten tijde van de nieuwe wet (1). (1) Cass., 17 mei 1983, AR nr 7915, nr 513.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.98.1403.F 15 december 1998 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde vervolgd wordt wegens misdrijven die gepleegd zijn voor een vroegere veroordeling en voor de wijziging van artikel 65 Sw. door artikel 45 W. 11 juli 1994 , moet de rechter, als hij oordeelt dat de misdrijven, waarvoor de nieuwe vervolgingen ingesteld zijn, gepleegd zijn met hetzelfde opzet als de misdrijven die tot de vorige veroordeling hebben geleid, de nieuwe vervolgingen niet ontvankelijk verklaren.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

P.97.0760.N 2 december 1997 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde vervolgd wordt wegens misdrijven die gepleegd zijn vòòr een vroegere veroordeling en vòòr de wijziging van artikel 65, Sw. door artikel 45, Wet van 11 juli 1994, moet de rechter, als hij oordeelt dat de misdrijven, waarvoor de nieuwe vervolgingen ingesteld zijn, gepleegd zijn in hetzelfde opzet als de misdrijven die tot de vorige veroordeling hebben geleid, de nieuwe vervolgingen niet ontvankelijk verklaren.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Wanneer een beklaagde vervolgd wordt wegens misdrijven die gepleegd zijn vòòr een vroegere veroordeling en vòòr de wijziging van artikel 65, Sw. door artikel 45, Wet van 11 juli 1994, moet de rechter, als hij oordeelt dat de misdrijven, waarvoor de nieuwe vervolgingen ingesteld zijn, gepleegd zijn in hetzelfde opzet als de misdrijven die tot de vorige veroordeling hebben geleid, de nieuwe vervolgingen niet ontvankelijk verklaren.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.94.1206.F 16 november 1994 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde vervolgd wordt wegens misdrijven die gepleegd zijn vòòr een vroegere veroordeling en vòòr de wijziging van artikel 65, Sw. door artikel 45, Wet van 11 juli 1994, moet de rechter, als hij oordeelt dat de misdrijven, waarvoor de nieuwe vervolgingen ingesteld zijn, gepleegd zijn met hetzelfde opzet als de misdrijven die tot de vorige veroordeling hebben geleid, de nieuwe vervolgingen niet ontvankelijk verklaren.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Wanneer een beklaagde vervolgd wordt wegens misdrijven die gepleegd zijn vòòr een vroegere veroordeling en vòòr de wijziging van artikel 65, Sw. door artikel 45, Wet van 11 juli 1994, moet de rechter, als hij oordeelt dat de misdrijven, waarvoor de nieuwe vervolgingen ingesteld zijn, gepleegd zijn met hetzelfde opzet als de misdrijven die tot de vorige veroordeling hebben geleid, de nieuwe vervolgingen niet ontvankelijk verklaren.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

Artt. 2 en 65 oud

P.94.0966.F 21 december 1994 AC nr. ...

Het gezag van gewijsde dat verbonden is aan opschorting van de uitspraak van de veroordeling in zoverre die beslissing de feiten bewezen verklaart, belet dat vroegere feiten, die wegens eenheid van opzet geacht worden één enkel strafbaar feit te vormen met de feiten die tot de maatregel van opschorting hebben geleid, aanleiding kunnen geven tot nieuwe vervolgingen tijdens de proeftijd.~

- STRAFVORDERING -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

Artt. 2 en 7

P.02.1670.F 12 maart 2003 AC nr. 163

Een werkstraf is, wegens de aard ervan, minder zwaar dan een gevangenisstraf, aangezien de weerslag ervan op de individuele vrijheid geringer is (1); de rechter geeft aan de Wet 17 april 2002 tot invoering van de werkstraf als autonome straf in correctionele zaken en in politiezaken bijgevolg een terugwerkende kracht die de beklaagde ten goede komt, wanneer hij hem veroordeelt tot een werkstraf en tot een geldboete, wegens feiten die deze gepleegd heeft vóór de inwerkingtreding van die wet en die bestraft werden met een gevangenisstraf en een geldboete (2). (1) Cass., 8 jan. 2003, AR P.02.1314.F, nr ... . (2) Zie A. JACOBS en M. DANTINNE, "La peine de travail, commentaire de la loi du 17 avril 2002", Rev. dr. pén., 2002, blz. 864.

- STRAF - Zwaarste straf

P.02.1314.F 8 januari 2003 AC nr. 14

Een werkstraf is, wegens de aard ervan, minder zwaar dan een gevangenisstraf, aangezien de weerslag ervan op de individuele vrijheid geringer is (1). (1) GUILLAIN Ch., La peine de travail, peine autonome? Analyse de la loi du 17 avril 2002 instaurant la peine de travail comme peine autonome en matière correctionnelle et de police, J.T., 2002, blz. 649 ; VANDROMME S., De werkstraf, de nieuwste aanwinst in het Belgische straffenarsenaal, R.W., 30 nov. 2002, blz. 481 tot 497 ; JACOBS A. en DANTINNE M., La peine de travail, Commentaire de la loi du 17 avril 2002, Rev. dr. pén., 2002, blz. 862 tot 864 ; JACOBS A., Inédits de droit pénal - La peine de travail, JLMB, 2003, blz. 48 tot 53 ; Brussel, 11 sept. 2002, J.T., 2002, blz. 652.

- STRAF - Zwaarste straf

Artt. 2, 410, tweede lid, en 405ter

P.02.0958.F 23 oktober 2002 AC nr. 561

De verzwarende omstandigheid, bepaald in artikel 405ter, dat in het Strafwetboek is ingevoegd door de W. 28 nov. 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen, is niet van toepassing op de feiten die vóór de inwerkingtreding van die wet zijn gepleegd, in zoverre die omstandigheid betrekking heeft op een misdaad of wanbedrijf jegens een minderjarige, en niet meer, zoals het oude artikel 410, tweede lid, van dat wetboek bepaalde, jegens een kind beneden de volle leeftijd van zestien jaar (1). (1) Zie Cass., 2 juni 1999, A.R. P.99.0192.F, nr. 326.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Verzwarende omstandigheden

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Artt. 2, tweede lid, en 63

P.12.1848.F 20 maart 2013 AC nr. ...

Wanneer de geldstraf zowel bij de oude als bij de nieuwe wet naar recht verantwoord is, is het middel niet ontvankelijk dat de appelrechters verwijt dat zij een beklaagde wegens een wetswijziging die dateert van ná de feiten, veroordelen tot de minst zware gevangenisstraf en geldboete, die elk bij een andere wet horen (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2013, nr. …

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Artt. 215, 223 en 224

P.05.1685.F 12 juni 2007 AC nr. 360

Opdat er strafbare verleiding van getuige zou zijn, is het noodzakelijk dat de getuige een valse verklaring heeft afgelegd en de verleider de voormelde getuige ertoe gebracht heeft om in strijd met de waarheid te getuigen.

- VALSE NAAM -

Artt. 22 en 23, eerste lid

C.98.0485.N 2 juni 2000 AC nr. ...

De rechter die beslist dat een bepaald door een wettelijk onbekwame persoonlijk gesloten valutatermijncontract rechtsgeldig tot stand is gekomen, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht als hij vaststelt dat de over die onbekwame aangestelde curator hem voorafgaandelijk een bijzondere machtiging heeft gegeven om een onbepaald aantal valutacontracten af te sluiten zonder dat deze machtiging een lastgeving inhoudt of een algemene delegatie van bevoegdheden, en dat de curator met betrekking tot dat bepaald valutatermijncontract niet schriftelijk heeft willen bevestigen (1). (1) Zie DE PAGE, H., Traité élémentaire de droit civil belge, t.II, vol. 2, Les personnes, 4e uitg., 1990, Bruylant, nrs 1196 e.v.; DUPONT, L. en VERSTRAETEN, R., Handboek Belgisch strafrecht, Acco, 1990, nrs 1613-1619; BAETEMAN, G. e.a., Overzicht van rechtspraak, Personen- en familierecht 1988-1994, T.P.R. 1994, 2073 e.v., nrs 494 e.v.

- ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN -

Artt. 246 en 247

P.02.0734.N 11 februari 2003 AC nr. 96

Nu de beteugeling van de omkoping beoogt de venaliteit van de ambtenaar strafbaar te stellen, is de bedoeling van de omkoper irrelevant (1). (1) Zie Cass., 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534.

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Favoritisme t.a.v. een inschrijver op een overheidsopdracht kan worden aangemerkt als de onrechtmatige daad van omkoping van ambtenaren.~

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Artt. 246 tot 253

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

Omkoping onderstelt een ongeoorloofde, vastgelegde en vaste overeenkomst tussen twee partijen, waarbij de eerste aan de andere een voordeel aanbiedt of belooft, en de tweede, ambtenaar of openbaar officier, het aanbod of de voordelen aanneemt om een handeling van zijn ambt te verrichten; dat het feit dat het initiatief van de omgekochte uitgaat daaraan niets afdoet.

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Artt. 246, § 1 en 247

P.05.1685.F 12 juni 2007 AC nr. 360

Het verhoor van een getuige in een onderzoeksdossier kan niet als enig "voordeel" worden beschouwd, toegekend aan de gerechtelijke overheid, die de begunstigde ervan zou zijn, in de zin van artikel 246, § 1, van het Strafwetboek.

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Artt. 246, § 1 en 247, § 1, eerste en tweede lid

P.02.0734.N 11 februari 2003 AC nr. 96

De handeling van het ambt bij de omkoping die tot doel heeft het verrichten door een persoon die een openbaar ambt uitoefent, van een rechtmatige maar niet aan betaling onderworpen handeling van zijn ambt moet vallen binnen de bevoegdheid ratione materiae, loci en personae van het uitgeoefende ambt en slaat niet enkel op een handeling die behoort tot de eigen beslissingsbevoegdheid van de ambtenaar, maar kan elke handeling betreffen die kadert in zijn ambtelijke activiteit (1). (1) Zie Cass., 9 dec. 1997, AR P.95.0610.N, nr 540.

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Artt. 246, 247 en 252

P.08.1334.F 21 oktober 2009 AC nr. 597

In geval van actieve of passieve omkoping kan de voorafgaande overeenkomst stilzwijgend zijn; ze kan worden afgeleid uit feiten of gedragingen waaruit de voorafgaande afspraak en het noodzakelijk oorzakelijk verband tussen de aanbiedingen, beloften of giften en de verbintenis van de met een openbare dienst belast persoon blijken (1). (1) De oude artt. 246, 247 en 252, Sw.; zie Cass., 23 dec. 1998, Ver.K., AR A.94.0001.F, AC, 1998, nr 534.

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

In geval van actieve of passieve omkoping wordt de voorafgaande overeenkomst, die meestal mondeling maar ook stilzwijgend kan zijn, door alle middelen rechtens bewezen en kan ze o.m. worden afgeleid uit feiten of gedragingen waaruit voorafgaande afspraken en het noodzakelijk oorzakelijk verband tussen de aanbiedingen, beloften of giften en de verbintenis van de met een openbare dienst belast persoon blijken en zulks, zelfs als de te verrichten handeling niet wordt verwezenlijkt.~

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Inzake omkoping van ambtenaren is de identiteit van de degene die de giften en beloften aanneemt zonder belang.~

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

De drijfveer van de omkoping van ambtenaren is zonder belang.~

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Actieve en passieve omkoping, als bepaald bij de artt. 246, 247 en 252 Sw., onderstellen een voorafgaande overeenkomt waaruit een wilsovereenstemming volgt, enerzijds, van de wil van de omkoper die erin bestaat aan een ambtenaar, openbaar officier of een persoon, belast met een openbare dienst, een voordeel aan te bieden opdat deze in de uitoefening van zijn bediening, een rechtmatige of onrechtmatige handeling zou verrichten of zich zou onthouden van een handeling die tot zijn ambtsplichten behoort, en anderzijds, die van de omgekochte die erin bestaat aanbiedingen of beloften aan te nemen.~

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Artt. 247 en 252, eerste lid

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Uit het feit dat de omkoper gestraft wordt met dezelfde straffen als hij die zich laat omkopen volgt dat, wanneer laatstgenoemde de onrechtmatige handeling heeft verricht waarvoor de omkooppraktijken hebben gediend, het aan de dader ten laste gelegde misdrijf eveneens pas voltooid is en de verjaring eerst begint te lopen op de dag van die onrechtmatige handeling.~

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Artt. 25 en 80

P.05.0008.N 1 maart 2005 AC nr. 126

Wanneer de feiten, die krachtens de artikelen 468, 471, 472 en 473, derde lid, van het Strafwetboek strafbaar zijn met opsluiting van twintig tot dertig jaar, wegens het bestaan van verzachtende omstandigheden werden gecorrectionaliseerd, zijn die feiten krachtens de artikelen 80, tweede lid, en 25, eerste lid, van het Strafwetboek strafbaar met een correctionele gevangenisstraf van ten minste drie jaar en ten hoogste tien jaar.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- CORRECTIONALISERING [ZIE: 276 MISDRIJF] -

Artt. 269, 418 en 420

P.97.0832.N 4 april 2000 AC nr. ...

De vrijspraak wegens het door gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg, maar zonder het oogmerk om de persoon van een ander aan te randen, onopzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen betekent slechts dat de rechters oordelen dat eiser niet schuldig is aan dergelijk gebrek aan voorzorg en houdt niet in dat eiser door het gewild plegen van weerstand, geen kwetsuren kan hebben veroorzaakt ofschoon hij dit resultaat niet gewild heeft.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

- WEERSPANNIGHEID -

Artt. 3 en 496

P.00.1231.N 14 november 2000 AC nr. ...

Inzake oplichting bepalen de plaats van afgifte of levering, de plaats van de bedrieglijke handelingen of van de materiële buitenbezitstelling van de benadeelde de bevoegdheid van de Belgische strafrechter (1). (1) Zie Cass., 14 juni 1988, AR 2436, nr 625, R.W. 1989-90, p. 385, met noot van SPRIET, B. "De lokalisatie van het misdrijf van oplichting".

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- OPLICHTING -

- MISDRIJF - Allerlei

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Naar recht verantwoord is de beslissing dat de Belgische rechtsmachten bevoegd zijn op grond van de vaststelling dat de in België aangewende prikkel beschouwt dient te worden als een onderdeel van het aangewende bedrieglijk middel, nu de bedrieglijke middelen die bij oplichting worden aangewend uit opeenvolgende handelingen kunnen bestaan waarvan sommige op een bepaalde plaats en de volgende op een andere worden uitgevoerd (1). (1) Zie Cass., 14 juni 1988, AR 2436, nr 625, R.W. 1989-90, p. 385, met noot van SPRIET, B. "De lokalisatie van het misdrijf van oplichting".

- OPLICHTING -

Artt. 3 en 505, 2°

P.99.1285.F 21 juni 2000 AC nr. ...

Een veroordeling wegens witwaspraktijken is slechts naar recht verantwoord, als de rechter op zijn minst op impliciete doch zekere wijze het bestaan vaststelt van de bestanddelen van die vorm van heling, m.n. de omstandigheid dat de beklaagde de volgens de Belgische wet strafbare oorsprong kende van de vermogensvoordelen die hij rechtstreeks of door indeplaatsstelling heeft gekocht, ontvangen, in bezit, bewaring of beheer genomen; het is evenwel niet vereist dat de veroordelende beslissing opgave moet doen van de misdaad of van het wanbedrijf waardoor die vermogensvoordelen zijn verkregen, en zelfs niet dat het instellen van de strafvordering op grond van dat oorspronkelijk misdrijf tot de territoriale bevoegdheid van de Belgische rechter behoort (1). (1) Zie Cass., 23 dec. 1998, A.R. A.94.0001.F, nr. 534; 9 juni 1999, A.R. P.99.0231.F, nr. 340.

- HELING -

- HELING -

Artt. 3, 193, 196 en 197

P.11.0172.N 7 juni 2011 AC nr. ...

Het mogelijke nadeel als constitutief bestanddeel van de misdrijven valsheid in geschriften en gebruik, dit is de potentiële schade ingevolge die valsheid op het ogenblik van het plegen van de valsheid en ingevolge dit gebruik op het ogenblik van het gebruik, kan door zijn aard niet worden aangewend om deze misdrijven te lokaliseren (1). (1) Anders dan het Hof oordeelde, had het openbaar ministerie geconcludeerd tot verwerping van de voorziening op grond van volgende redenering: “Ingevolge de door uw Hof aanvaardde objectieve ubiquiteitstheorie is de Belgische strafrechter bevoegd om uitspraak te doen over een misdrijf wanneer één van de bestanddelen in het Rijk is gelokaliseerd. De mogelijke benadeling, waarvan het bestaan onaantastbaar door de feitenrechter wordt beoordeeld, is één van de constitutieve elementen van het misdrijf van valsheid in geschrifte. Onder randnummer 3.5.1.1 overweegt het bestreden arrest: ‘Indien bewezen, doet de concrete uitwerking van de uitvinding van de burgerlijke partij zich voor te Mortsel en dit is de plaats waar de schade zich mogelijk voordoet.’ Deze overweging kan – aldus ondermeer - alleen zin hebben en in zijn context betekenisvol gelezen worden als volgt: ‘Indien de feiten bewezen zijn, doet de concrete uitwerking van het misdrijf op de uitvinding van de burgerlijke partij zich voor te Mortsel en dit is de plaats waar de schade zich mogelijk voordoet.’ Aldus stelt de feitenrechter onaantastbaar vast dat het mogelijke nadeel, bestanddeel van het misdrijf van de valsheid in geschrifte, bestond op het ogenblik van de feiten en in België moest gelokaliseerd worden op de woonplaats van de burgerlijke partij. Het eerste onderdeel van het eerste middel kan bijgevolg niet aangenomen worden; het tweede onderdeel van dat middel en het eerste onderdeel van het tweede middel die hieruit afgeleid zijn, zijn niet ontvankelijk. Met diezelfde randoverweging samen met het oordeel vervat in randoverweging 3.5.2 beslist de kamer van inbeschuldigingstelling dat de Belgische strafgerechten bevoegd zijn voor het misdrijf van valsheid in geschriften en voor de in het buitenland gepleegde feiten die daarmee een ondeelbaar geheel vormen. Het tweede onderdeel van het tweede middel dat zich richt tegen het oordeel vervat in randoverweging 3.4.4 met betrekking tot de toepassing van artikel 10, 5° en 12 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, richt zich tegen een overtollige reden en is daarom niet ontvankelijk.”

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Artt. 3, 66 en 67

P.94.1066.F 8 augustus 1994 AC nr. ...

De mededader van of medeplichtige aan een in België gepleegd misdrijf kan voor de Belgische strafgerechten worden vervolgd, ook al zijn de daden van deelneming alleen buiten het grondgebied van het Rijk gepleegd.~

- MISDRIJF - Deelneming

Artt. 31 en 33

P.96.1562.F 9 april 1997 AC nr. ...

De ontzetting van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. opgesomde rechten vormt een bijkomende straf bij de hoofdstraf; zij kan enkel worden uitgesproken indien de wet zulks toestaat.~

- STRAF - Andere straffen

Wanneer de opschorting van de veroordeling bevolen wordt, wordt de verdachte veroordeeld in de kosten, tot de bijzondere verbeurdverklaring en, in voorkomend geval, tot teruggave; daaruit volgt dat de ontzetting van de uitoefening van rechten onwettig is.~

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Allerlei

- STRAF - Andere straffen

P.97.0292.F 9 april 1997 AC nr. ...

De ontzetting van de uitoefening van de in artikel 31 Sw. opgesomde rechten vormt een bijkomende straf bij de hoofdstraf; zij kan enkel worden uitgesproken indien de wet zulks toestaat.~

- STRAF - Andere straffen

Artt. 31, 1°, 3°, 4° en 5°, en 33

P.12.1739.N 25 februari 2014 AC nr. ...

De rechter die krachtens artikel 33 Sw. de eiser veroordeelt tot ontzetting uit de rechten vermeld in artikel 31, 1°, 3°, 4° en 5° Sw, zonder daarvoor een termijn te bepalen, schendt de bepalingen van deze artikelen (1). (1) Zie Cass. 5 april 1976, AC 1976, blz. 899.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Ambtshalve voorgedragen middel

- STRAF - Andere Straffen - Ontzetting

Artt. 31, 33 en 378

P.05.0900.F 19 oktober 2005 AC nr. 521

Krachtens artikel 378 Sw., in de versie die van toepassing was vóór de inwerkingtreding W. 28 nov. 2000, moet de ontzetting uit de rechten die in de nummers 1, 3, 4 en 5 van artikel 31 Sw. staan opgesomd, tegen eenieder worden uitgesproken die voor feiten van aanranding van de eerbaarheid of van verkrachting is veroordeeld, zelfs bij correctionalisering wegens verzachtende omstandigheden (1). (1) Cass., 29 sept. 1992, AR 7060, nr 636.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

- STRAF - Andere straffen

Artt. 31, 33, 56, 398 en 414

P.97.0292.F 9 april 1997 AC nr. ...

De rechter kan, op grond van de artikelen van het Sw. die het opzettelijk toebrengen van slagen en de verschoonbare doodslag in staat van herhaling strafbaar stellen, niet de ontzetting van de in artikel 31 van dat wetboek bedoelde rechten opleggen.~

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

- STRAF - Andere straffen

Artt. 31, eerste lid, en 33

P.10.1399.F 27 oktober 2010 AC nr. 641

Geen enkele wettelijke bepaling staat de rechter toe de ontzetting uit de in artikel 31, eerste lid, van het Strafwetboek opgesomde rechten uit te spreken ingeval een persoon die gezag heeft over de betrokken onbekwame of die hem onder bewaring heeft, veroordeeld wordt wegens opzettelijke slagen en verwondingen die een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid hebben toegebracht aan een persoon die wegens zijn lichaams- of geestestoestand niet in staat is om in zijn onderhoud te voorzien.

- STRAF - Andere straffen

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Artt. 322 en 323

P.09.1304.F 9 december 2009 AC nr. 732

De rechter hoeft de misdaden of wanbedrijven met het oog waarop de vereniging van boosdoeners werd opgericht, niet specifiek te vermelden; vereniging van boosdoeners is strafbaar zelfs als de voormelde misdrijven niet daadwerkelijk of slechts gedeeltelijk werden gepleegd (1). (1) Cass., 6 mei 1998, AR P.98.0117.F, AC, 1998, nr. 225.

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

Artt. 322 en 324

P.14.0735.F 3 september 2014 AC nr. ...

Vereniging van boosdoeners houdt niet in dat de leden ervan bewust en opzettelijk deelnemen aan de strafbare feiten met het oog waarop ze is opgericht; daaruit volgt dat deel uitmaken van een dergelijke vereniging niet volstaat om een fout aan te tonen die in oorzakelijk verband staat met de schade uit een misdrijf dat door een ander lid van die vereniging in het kader van die vereniging is gepleegd.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- VERENIGING VAN MISDADIGERS -

Artt. 324bis en 324ter

P.07.0232.N 5 juni 2007 AC nr. 307

Een beklaagde is schuldig aan één van de in artikel 324ter, §§ 1 tot 4 van het Strafwetboek bepaalde misdrijven van zodra hij onder één van de daarin bepaalde vormen deel uitmaakt van de criminele organisatie, zonder dat daarom ook de constitutieve bestanddelen eigen aan de criminele organisatie in zijnen hoofde, als deelnemer aan deze organisatie, moeten verenigd zijn (1). (1) Zie Cass., 25 okt. 2005, AR P.05.1034.N, nr 537; Cass., 24 feb. 2004, AR P.04.0251.N, nr 100; Cass., 24 feb 2004, AR P.04.0253.N, nr 101. Deze vorige rechtspraak benadrukte het onderscheid tussen, enerzijds, het door de artikelen 324ter, §§ 1 tot 4 van het Strafwetboek bedoelde lidmaatschap van of deelneming aan een criminele organisatie en, anderzijds, de strafbare feiten die het oogmerk of doel vormen van de criminele organisatie. Thans wordt het onderscheid gemaakt tussen lidmaatschap of deelneming en de strafbare feiten die het middel inhouden waarmee de criminele organisatie haar doel poogt te bereiken.

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

Het gebruik van listige kunstgrepen of de aanwending van commerciële of andere structuren om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, weze het bij middel van valsheid in geschrifte en gebruik ervan, als constitutief bestanddeel van de criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, vereenzelvigt zich niet met een der onderscheiden daden van deelneming aan deze organisatie zoals bedoeld in artikel 324ter, §§ 1 tot 4 van het Strafwetboek (1) (2). (1) Zie Cass., 25 okt. 2005, AR P.05.1034.N, nr 537; Cass., 24 feb. 2004, AR P.04.0251.N, nr 100; Cass., 24 feb 2004, AR P.04.0253.N, nr 101. Deze vorige rechtspraak benadrukte het onderscheid tussen, enerzijds, het door de artikelen 324ter, §§ 1 tot 4 van het Strafwetboek bedoelde lidmaatschap van of deelneming aan een criminele organisatie en, anderzijds, de strafbare feiten die het oogmerk of doel vormen van de criminele organisatie. Thans wordt het onderscheid gemaakt tussen lidmaatschap of deelneming en de strafbare feiten die het middel inhouden waarmee de criminele organisatie haar doel poogt te bereiken. (2) Zie Cass., 6 nov. 2002, AR P.02.1394.F, nr 588.

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

P.04.1225.N 18 januari 2005 AC nr. 33

Bij gebrek aan daartoe strekkende conclusie, hoeft de rechter de misdaden of wanbedrijven die het oogmerk van de criminele organisatie zijn, niet specifiek aan te duiden.

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 324bis en 324ter, § 1

P.05.1034.N 25 oktober 2005 AC nr. 537

Artikel 324ter, § 1, Strafwetboek beoogt de bestraffing van een persoon, niet om reden van zijn persoonlijke deelname aan misdrijven of zijn persoonlijke bedoeling misdrijven te plegen, maar enkel om reden van zijn lidmaatschap van de in artikel 324bis, Strafwetboek omschreven criminele organisatie, op voorwaarde dat hij kennis heeft van de criminele aard van de organisatie waartoe hij behoort maar zonder dat hij wetens en willens moet deelnemen aan de strafbare feiten die het oogmerk vormen van de organisatie (1) (2). (1) Cass., 24 feb. 2004, AR P.04.0251.N, nr 100. (2) Zie Cass., 6 mei 1998, AR P.98.0117.F, nr 225.

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

Artt. 324bis en 324ter, § 4

P.13.1855.N 25 maart 2014 AC nr. ...

Het misdrijf leider van een criminele organisatie als bedoeld in artikel 324bis Strafwetboek vereist niet dat de leider de structuur van de criminele organisatie zelf heeft opgezet; het volstaat dat de betrokkene een leidende functie heeft in een bestaande of een door een andere opgezette structuur.

- VERENIGING VAN MISDADIGERS -

Artt. 324bis, 324ter en 483

P.10.1972.N 26 april 2011 AC nr. ...

De bijzondere motiveringsplicht van artikel 195 Wetboek van Strafvordering vereist niet dat bij een veroordeling wegens lidmaatschap van een criminele organisatie, naast de artikelen 324bis en 324ter Strafwetboek die de bestanddelen van het misdrijf en de daarop gestelde straf bevatten, daarenboven ook artikel 483 Strafwetboek wordt vermeld.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

Artt. 369bis, oud, en 432, nieuw

P.05.0206.N 5 april 2005 AC nr. 198

Uit de bewoordingen van artikel 369bis (oud) en artikel 432, § 2 en § 3, (nieuw) Strafwetboek volgt dat het onttrekken, het meer dan vijf dagen verborgen houden of het onrechtmatig vasthouden van het kind buiten het grondgebied van het Rijk, misdrijven zijn die voortduren zolang de dader het kind onttrekt, verborgen houdt of onrechtmatig vasthoudt, terwijl het niet-afgeven van het kind een aflopend misdrijf is, dat evenwel door de dader door herhaalde handelingen kan worden voortgezet (1). (1) Zie Cass., 25 juli 1990, AR 8455, nr 641; DE SMET, B., Niet-afgifte van kinderen, Comm. Straf., nr 28; DE PEUTER, J., De artikelen 360bis en 369bis Strafwetboek, Strafrecht voor rechtspractici, nr 5, p. 37: VANHOUDT, C. en CALEWAERT, W.; Belgisch Strafrecht, Deel II, p. 322, nr 618.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

P.02.0510.F 9 oktober 2002 AC nr. 518

De tekortkoming van de ouder, aan wie de bewaring van het gemeenschappelijk kind bij rechterlijke beslissing is toevertrouwd, om zijn opvoedingsplicht te vervullen door het kind te overreden zich te schikken naar het bezoekrecht van de andere ouder, kan, in bijzondere omstandigheden die de feitenrechter dient vast te stellen, het misdrijf niet-afgifte van een kind vormen (1). (1) Cass., 2 dec. 1997, A.R. P.96.0938.N, nr. 523.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Het misdrijf niet-afgifte van een kind door de vader of de moeder aan degenen die het recht hebben het op te eisen, vereist, wat het moreel bestanddeel betreft, alleen dat de pleger van het materiële feit weet dat hij de uitvoering van een beslissing van de overheid of van een minnelijke regeling belemmert (1). (1) Cass., 6 feb. 1987, A.R. 800, nr. 336.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.02.0635.F 2 oktober 2002 AC nr. 497

Art. 369bis, tweede lid, Sv., zoals het van toepassing was vóór 27 maart 2001, heeft betrekking op de vader of moeder van de minderjarige die zich verzet tegen de uitvoering van een rechterlijke of administratieve maatregel, genomen in het kader van de Jeugdbeschermingswet, n.a.v. een rechtspleging die hetzij tegen de minderjarige zelf hetzij tegen de ouders is ingeleid (1); hoewel de wetgever, bij de uitvaardiging van die wetsbepaling, niet kon voorzien dat jongeren door een adviseur bij de hulpverlening aan de jeugd geplaatst zouden worden met toepassing van artikel 39 Decr. Fr. Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, overeenkomstig een beschikking van de jeugdrechter, die m.n. de artt. 63bis en 63ter Jeugdbeschermingswet alsook de artt. 38 en 39 van dat decreet toepast, kan de rechter wettig beslissen dat de bewoordingen van artikel 369bis, tweede lid, Sw. ruim genoeg zijn om ook de niet-naleving van dergelijke maatregelen door de ouders van die jongeren te omvatten. (1) Zie KEBERS A., Les Novelles, Droit pénal, dl. III, Les infractions, 7de dl., Crimes et délits contre l'ordre des familles et contre la moralité publique, nr. 6095 ; DE NAUW A., Droit pénal spécial, nr. 390.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Het wanbedrijf niet-afgifte van een kind door een van zijn ouders wordt m.n. daar gepleegd waar de afgifte van het kind moet geschieden, met toepassing van de uit te voeren beslissing (1). (1) Zie Cass., 31 okt. 2001, A.R. P.01.1162.F, nr. 589; KEBERS A., idem, nr. 6132 ; DE NAUW A., idem, nr. 397.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

P.01.1162.F 31 oktober 2001 AC nr. ...

Het wanbedrijf niet-afgeven van een kind door een van zijn ouders wordt m.n. gepleegd op de plaats waar de rechterlijke beslissing waarop het steunt, de vader of moeder van het minderjarige kind verplicht dat kind af te geven aan degenen die het recht hebben het op te eisen (1). (1) Zie Cass., 25 juli 1990, A.R. 8455, nr. 641 ; KEBERS A., Les Novelles, dl. III, nr. 6132.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

Artt. 372, 373 en 374

P.13.0714.F 27 november 2013 AC nr. ...

Aanranding van de eerbaarheid is een aflopend misdrijf; de bestanddelen van het misdrijf moeten aanwezig zijn op het ogenblik dat de handeling wordt gesteld die aldus kan worden omschreven.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Het filmen van vrijwillige seks, door de ene partner zonder medeweten van de andere, is geen aanranding van de eerbaarheid van laatstgenoemde, in de zin van artikel 373, eerste lid, van het Strafwetboek (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. …

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Het wanbedrijf aanranding van de eerbaarheid, dat in artikel 373, eerste lid, van het Strafwetboek is bepaald, veronderstelt een aantasting onder dwang van de seksuele integriteit van een persoon of met diens hulp, zonder dat noodzakelijkerwijs fysiek contact met die persoon is vereist; ook wanneer het misdrijf zonder fysiek contact wordt gepleegd, vereist dit dat de eerbaarheid van het slachtoffer werd gekwetst door de handeling of het feit waaraan het zich niet heeft kunnen onttrekken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. …

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Om te bepalen of een handeling die zonder aanraking is gesteld de eerbaarheid kwetst, kan niet met de bewering worden volstaan dat die handeling de persoon heeft verrast op wie ze is gepleegd of dat ze buiten diens weten is gepleegd; in dat geval wordt daarenboven vereist dat het lichaam van het slachtoffer tegen zijn wil is betrokken bij een handeling die, op het ogenblik dat ze wordt gesteld, de gegeneerdheid opwekt wegens zaken die in strijd zijn met het algemene beeld van de goede zeden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. …

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

P.12.1650.F 6 februari 2013 AC nr. ...

Aanranding van de eerbaarheid vereist dat de dader weet dat de daad die hij gaat plegen objectief immoreel of aanstootgevend is en dat hij de wil had die te plegen; de omstandigheid dat de dader daarnaast zijn driften heeft willen bevredigen of onzedige bedoelingen zou hebben gehad, slaat op zijn drijfveer, die evenwel geen bestanddeel van het misdrijf is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Het wanbedrijf aanranding van de eerbaarheid veronderstelt een aanranding onder dwang van de seksuele integriteit van het slachtoffer, zoals die door het collectief bewustzijn wordt ervaren op het ogenblik van de feiten; de rechter die heeft geoordeeld dat de handelingen die de beklaagde ten laste zijn gelegd de eerbaarheid van het slachtoffer konden hebben gekwetst, dient niet meer te antwoorden op de conclusie van de beklaagde waarin de ernst daarvan wordt betwist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

P.11.2120.N 9 oktober 2012 AC nr. ...

Aanranding van de eerbaarheid is een opzettelijk misdrijf en veronderstelt dat de pleger de bij wet verboden handeling wil stellen, in de objectieve wetenschap dat deze immoreel of obsceen is.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

P.10.1990.N 24 mei 2011 AC nr. ...

Aanranding van de eerbaarheid is iedere met de zeden strijdige en als dusdanig gewilde daad, welke op of met behulp van een welbepaald persoon, zonder diens geldige toestemming werd gepleegd en waarbij het algemeen eerbaarheidsgevoel werd gekrenkt; zij vereist dat handelingen van een bepaalde ernst worden gesteld die afbreuk doen aan de seksuele integriteit van een persoon zoals die door het collectieve bewustzijn van een bepaalde samenleving op een bepaald tijdstip wordt ervaren (1). (1) Cass. 7 jan. 1997, AR P.95.1312.N, AC, 1997, nr. 12.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

De leeftijd van het slachtoffer van een aanranding van de eerbaarheid, met name het feit dat het slachtoffer minderjarig is, is een gegeven dat het collectieve bewustzijn van een bepaalde samenleving in aanmerking neemt om de aard van de aantasting van de seksuele integriteit en bijgevolg de ernst van de handeling te beoordeling; handelingen die voor een minderjarige als mogelijks vrijpostig of onbetamelijk maar niet strafbaar worden ervaren, kunnen voor een minderjarige wiens seksueel bewustzijn niet dezelfde evolutie heeft bereikt, wel als een ernstige aantasting van de seksuele integriteit ervaren worden zodat de maatschappij ervan uitgaat dat de deugd van die minderjarige in gevaar is en van eenieder van deze een meer afstandelijke en aan zijn leeftijd aangepaste houding eist.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

P.04.0595.F 16 juni 2004 AC nr. 330

Een verkrachting kan tevens een aanranding van de eerbaarheid zijn (1). (1) Zie Cass., 8 dec. 1981 (AC, 1981-82, nr 232).

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

P.95.1312.N 7 januari 1997 AC nr. ...

Het misdrijf aanranding van de eerbaarheid bestaat slechts wanneer handelingen met een zekere graad van zwaarwichtigheid worden gesteld, waardoor de sexuele integriteit van een persoon wordt aangetast, zoals deze door het collectief bewustzijn van een bepaalde maatschappij en op een bepaald tijdstip wordt ervaren.~

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Artt. 373 en 483

P.11.2120.N 9 oktober 2012 AC nr. ...

Het staat aan de rechter om in feite te oordelen of de door de beklaagde uitgevoerde handelingen of uitgesproken woorden als geweld of bedreiging in de zin van de artikelen 373 en 483 Strafwetboek moeten worden beschouwd; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.05.0876.N 20 september 2005 AC nr. 445

Het bij aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging bedoelde geweld als bestanddeel van het misdrijf kan erin bestaan dat het slachtoffer, wegens het onverhoede handelen van de dader, geen gelegenheid had om weerstand te bieden en zich te verzetten tegen plotselinge en onvoorziene onzedelijke daden die het niet vrijwillig zou hebben geduld (1). (1) Cass., 7 maart 1989, AR nr 1930, nr 380 met concl. van advocaat-generaal d'Hoore.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Artt. 373, 374 en 377

P.09.0709.F 30 september 2009 AC nr. 537

Aanranding van de eerbaarheid is een opzettelijk misdrijf; het veronderstelt dat de pleger de bij wet verboden handeling wil stellen, in de objectieve wetenschap dat deze immoreel of obsceen is; er wordt niet vereist dat de dader daarnaast gedreven werd door het verlangen om aan de eigen driften te voldoen.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Artt. 373, eerste lid, en 483

P.08.0105.F 23 januari 2008 AC nr. 55

Uit de omstandigheden alleen dat de inverdenkinggestelde hotelhouder is en er in een kamer van dat hotel achter een spiegel een camera was verborgen, en dat "de exploitatie van de cassetteopnames uitsluitend het liefdesspel van zeven koppels onthult die buiten hun weten zijn gefilmd", kan de kamer van inbeschuldigingstelling niet wettig afleiden dat er ten aanzien van de voormelde inverdenkinggestelde ernstige aanwijzingen van schuld bestaan wegens aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd op meerderjarige personen van het mannelijke of vrouwelijke geslacht.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

Artt. 37ter en 37quinquies

P.04.1622.F 27 april 2005 AC nr. ...

De appèlrechter verzwaart de straf niet wanneer hij, op het hoger beroep tegen een vonnis dat een gevangenisstraf oplegt, de beklaagde veroordeelt tot een werkstraf of, in geval van niet-uitvoering, tot een gevangenisstraf van langere duur dan de straf die door de eerste rechter werd uitgesproken (1). (Impliciete oplossing). (1) Eiser, die vervolgd werd wegens overtreding van artikel 400 Sw., was, na aanneming van verzachtende omstandigheden, door de eerste rechter veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden, met drie jaar uitstel. Op het hoger beroep van eiser en van de procureur des Konings, heeft het hof van beroep te Luik eiser veroordeeld tot een werkstraf van 200 uur of, in geval van niet-uitvoering, tot een gevangenisstraf van twee jaar, zonder te vermelden dat het daartoe eenstemmig had beslist. Impliciet had het dus geoordeeld dat het de straf niet verzwaarde. De beslissing verwerpt het cassatieberoep tegen het arrest van het hof van beroep.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 37ter, § 1, eerste lid, en 40

P.04.0590.F 15 september 2004 AC nr. 413

De rechter die tot een werkstraf veroordeelt en in een geldboete voorziet als vervangende gevangenisstraf, kan daarnaast geen vervangende gevangenisstraf koppelen aan die geldboete (1). (1) Cass., 27 april 2004, AR P.04.0049.N, nr ... en 19 mei 2004, AR P.03.1550.F; nr ...

- STRAF - Andere straffen

P.03.1550.F 19 mei 2004 AC nr. 267

De rechter die tot een werkstraf veroordeelt en in een geldboete voorziet als vervangende straf, terwijl artikel 40 Sw. alleen betrekking heeft op de niet-betaling van de geldboete die als hoofdstraf of bijkomende straf wordt uitgesproken, kan geen vervangende gevangenisstraf voor de geldboete uitspreken.

- STRAF - Vervangende gevangenisstraf

Artt. 37ter, § 1, en 100

P.06.1057.F 10 januari 2007 AC nr. 18

Bij gebreke van andersluidende bepalingen, kan een werkstraf worden uitgesproken zowel voor de overtredingen van het Strafwetboek als voor die bepaald in bijzondere wetten en verordeningen; geen enkele wettelijke bepaling verbiedt de rechter een werkstraf uit te spreken ter bestraffing van een overtreding van de Wegverkeerswet (1). (1) Zie Cass., 12 feb. 2003, AR P.02.1530.F, nr 102.

- STRAF - Andere straffen

- WEGVERKEER - Wegverkeerswet - Algemeen

Artt. 380bis, § 1, 4° en 380bis, § 3, 2°

P.99.0235.N 9 januari 2001 AC nr. ...

Een vrijspraak wegens het in artikel 77bis, § 1, 2°, Vreemdelingenwet bepaalde misdrijf van bijstand bij het onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk van een vreemdeling, met misbruik van diens bijzonder kwetsbare positie, staat eraan niet in de weg dat betrokkene wegens het misdrijf bepaald in artikel 380bis, § 1, 4° en 380bis, § 3, 2°, Sw. wordt veroordeeld (1). (1) Zie cass., 22 juni 1999, AR nr. P.99.0611.N, nr. 386.

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

Artt. 392 en 398

P.98.0270.N 15 februari 2000 AC nr. ...

Het misdrijf van het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen vereist geen bijzonder opzet zodat de schuld van de dader betrekking heeft op al de gevolgen van het gepleegde geweld, ook al heeft de dader deze niet gewild of gewenst op het ogenblik dat de slagen of de verwondingen zijn toegebracht.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

P.97.1353.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Het materieel bestanddeel van het wanbedrijf bepaald bij de artt. 392 en 398 Sw. vereist alleen dat verwondingen of slagen werden toegebracht, d.i. dat de fysieke integriteit van een persoon werd aangetast.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Het strafbaar stellen door de wetgever van het opzettelijk toebrengen van verwondingen of slagen beantwoordt aan het begrip wet in de zin van artikel 8.2 E.V.R.M.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Het wanbedrijf opzettelijk toebrengen van verwondingen of slagen vereist als moreel bestanddeel slechts algemeen opzet, dit is het wetens en willens stellen van de bij de wet verboden handeling die bestaat in het aantasten van de fysieke integriteit van de persoon aan wie de verwondingen of slagen worden toegebracht.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Sadomasochistische praktijken die gepleegd worden ten aanzien van een persoon die er op wettige wijze mee instemt, en niet van aard zijn de gezondheid van degene aan wie ze worden toegebracht aan te tasten, moeten worden geacht te behoren tot het privé-leven, waarvan de eerbiediging moet leiden tot uitsluiting van straf ook al zijn de bestanddelen van het wanbedrijf opzettelijke verwondingen of slagen verenigd.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Artt. 392 en 398, eerste lid

P.06.1417.N 30 januari 2007 AC nr. 56

Het toebrengen van slagen hoeft geen verwondingen tot gevolg te hebben, zodat ook wanneer er geen letsels of verwondingen zijn, een veroordeling wegens opzettelijke slagen kan worden uitgesproken (1). (1) Zie Cass., 7 jan. 1957, AC, 1957, 305.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

P.05.0576.N 6 december 2005 AC nr. 643

Inzake het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen heft de toestemming van het slachtoffer noch het wederrechtelijk karakter van de feiten, noch de schuld van de dader op en is derhalve geen rechtvaardigingsgrond (1). (1) Zie Cass., 6 jan. 1998, AR P.97.1353.N, nr 3.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- OPZETTELIJK TOEBRENGEN VAN VERWONDINGEN EN OPZETTELIJK DODEN [ZIE: 402/02 SLAGEN EN VERWONDINGEN. DODEN] -

Artt. 392, 398 en 399

P.11.0807.F 19 oktober 2011 AC nr. ...

Het misdrijf opzettelijke slagen en verwondingen vereist dat de dader bewust de daad stelt die de fysieke integriteit van het slachtoffer aantast, aangezien het bij de wet vereiste opzet alleen betrekking heeft op die daad en niet op de gevolgen ervan (1). (1) A. DELANNAY, “Les homicides et lésions corporelles volontaires”, Les infractions, dl. 2, Larcier, 2010, p. 290-291.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

P.09.0723.F 7 oktober 2009 AC nr. 561

Om een beklaagde te veroordelen wegens slagen, moet de rechter niet noodzakelijk een bewezen letsel vaststellen; het volstaat dat dit letsel een mogelijk gevolg lijkt van het gebruikte geweld.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Artt. 392, 398, 399 en 400

P.11.2113.N 2 oktober 2012 AC nr. ...

Door tegenstrijdigheid aangetast is de beslissing die, enerzijds, op de strafvordering, de beklaagde veroordeelt wegens opzettelijk toebrengen van slagen of verwondingen die een ziekte of een ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben, en, anderzijds, op de burgerlijke rechtsvordering, tot een schadevergoeding veroordeelt wegens een blijvende arbeidsongeschiktheid (1). (1) Cass. 30 maart 1994, AR P.93.1596.F, AC 1994, nr. 155.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 398 en 399

P.06.0852.N 14 november 2006 AC nr. 557

De omstandigheid dat slagen slechts een tijdelijke en niet een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, sluit niet uit dat die slagen niettemin een blijvende invaliditeit tot gevolg hebben gehad (1). (1) Zie Cass., 18 mei 1993, AR 5816, nr 242; 25 mei 1999, AR P.98.0620.N, nr 306; 25 mei 2004, AR P.04.0568.N, nr 285 met concl. van advocaat-generaal De Swaef.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Artt. 398, 399 en 400

P.99.1886.F 28 juni 2000 AC nr. ...

De beslissing is tegenstrijdig, wanneer zij, enerzijds, op de strafvordering, de beklaagde veroordeelt wegens gewone opzettelijke slagen en verwondingen, en, anderzijds, op de burgerlijke rechtsvordering, een deskundige aanstelt wiens opdracht erin bestaat de aanhoudende psychotrauma's te beschrijven waaronder het slachtoffer nog steeds te lijden heeft en die een in het Sw. bepaald gevolg opleveren, terwijl het bewezen verklaarde misdrijf een dergelijk gevolg uitsluit (1). (1) Zie Cass., 30 maart 1994, A.R. P.93.1596.F, nr 155.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Artt. 399 en 400

P.11.1104.F 25 januari 2012 AC nr. ...

De ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, als bedoeld in de artikelen 399 en 400 van het Strafwetboek, bestaat in de ongeschiktheid van het slachtoffer tot het verrichten van gelijk welke lichamelijke arbeid; die verzwarende omstandigheid houdt alleen rekening met de zwaarwichtigheid van de verwondingen, ongeacht de sociale status van het slachtoffer of zijn gewoonlijke en professionele arbeid; het feit dat het slachtoffer in een welbepaald economisch en sociaal milieu een activiteit kan uitoefenen die in de lijn ligt van zijn opleiding, sluit dus niet uit dat hij ongeschikt is in de zin van de voormelde wetsbepalingen (1). (1) Zie Cass. 19 april 2006, AR P.06.0040.F, AC, 2006, nr. 223.

- MISDRIJF - Verzwarende omstandigheden

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Artt. 40, eerste lid, en 56, tweede lid

P.14.0560.F 21 mei 2014 AC nr. ...

Bij gebreke van betaling kan de correctionele geldboete worden vervangen door een gevangenisstraf waarvan de duur door de rechter wordt bepaald zonder dat zij de duur van drie maanden mag te boven gaan; wanneer de veroordeling wordt uitgesproken in staat van wettelijke herhaling kan het maximum van de vervangende straf evenwel, behoudens een bijzondere wettelijke bepaling, evenals de hoofdstraf worden verdubbeld (1). (1) Zie Cass. 15 maart 1977, AC 1977, p. 765.

- STRAF - Vervangende gevangenisstraf

Artt. 401, 411 en 414

P.96.0368.N 17 december 1996 AC nr. ...

Regelmatig met redenen omkleed en naar recht verantwoord is de beslissing van de appelrechters die, ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep, de zaak opnieuw onderzoeken, het beroepen vonnis, wat betreft één telastlegging, met verwijzing naar de motivering van de eerste rechter, bevestigen, wat betreft de telastlegging, met voorbedachte rade, opzettelijke slagen zonder het oogmerk om te doden maar die toch de dood veroorzaakt hebben, doch uitgelokt werden, met eigen motieven oordelen dat de eerste rechter ten onrechte een verschoningsgrond had aangenomen en op grond hiervan een onwettige straf uitsprak, de beklaagde schuldig verklaren aan deze laatste telastlegging, zoals omschreven in de beschikking tot verwijzing en hem, in aanmerking genomen de correctionalisering van dit feit, met eenparige stemmen veroordelen tot de bij de wet bepaalde straffen.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Artt. 411 tot 417

P.98.1042.F 3 maart 1999 AC nr. ...

Wettige verdediging of uitlokking veronderstellen dat de voor rechtvaardiging of verschoning vatbare misdrijven zijn gepleegd met het oogmerk om de persoon van een ander aan te randen.~

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

Artt. 417bis en 417quinquies

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

In de zin van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden wordt onder vernederende behandeling begrepen, elke daad die bij degene die ze ondergaat, in andermans of eigen ogen zware vernedering of verlies van waardigheid veroorzaakt; de nadelen die voor de vervolgde persoon voortvloeien uit de vertragingen van de rechtspleging worden beoordeeld met inachtneming van artikel 6.1 van het Verdrag en de mogelijkheid om de door de rechter vastgestelde overtreding van de redelijke termijn te bestraffen; zij kunnen niet voldoende ernstig zijn om een vernederende en onmenselijke behandeling te zijn in de zin van artikel 3 van dat Verdrag (1). (1) Zie Cass. 21 december 2011, AR P.11.2042.F, AC 2011, nr. 703.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- FOLTERING - ONMENSELIJKE BEHANDELING -

Artt. 417bis, 3°, en 417quinquies, eerste lid

P.14.0814.F 17 september 2014 AC nr. ...

Het arrest van het hof van beroep dat, na erop te hebben gewezen dat de afzonderingsmaatregel van een gedetineerde werd genomen nadat hij had geweigerd medische onderzoeken te ondergaan in het kader van een screening op tuberculose, een pathologie waaraan hij bleek te lijden, vervolgens oordeelt dat het ontzeggen van de wandeling en van bepaalde bezoeken gedurende een lange periode, een louter profylactische maatregel was die weliswaar een reëel ongemak heeft betekend maar die geen krenkend of vernederend karakter had, en dat aldus de beperkingen die de gedetineerde in de uitoefening van zijn rechten zijn opgelegd hem niet méér hebben beproefd dan het onvermijdelijke leed dat samengaat met ziek worden in de gevangenis, beslist naar recht dat het materieel bestanddeel van het misdrijf vernederende behandeling niet bewezen is.

- FOLTERING - ONMENSELIJKE BEHANDELING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Artt. 418 en 419

P.14.0820.F 29 oktober 2014 AC nr. 644

Het bij de artikelen 418 en 419 van het Strafwetboek vereiste oorzakelijk verband tussen de fout en de schade veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan zoals ze zich in concreto heeft voorgedaan; de rechter mag niet gissen naar wat zich zonder de fout misschien zou hebben voorgedaan (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2013, nr.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

Wanneer het arrest niet in concreto heeft onderzocht of het schuldig verzuim om tijdig een gepaste behandeling toe te dienen, doorslaggevend bleek in de ontwikkeling van het pathologisch proces, kan het niet wettig afleiden dat de fout van de beklaagde niet in oorzakelijk verband stond tot het overlijden (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2013, nr.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

P.00.0235.F 31 mei 2000 AC nr. ...

Het gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg dat het misdrijf onopzettelijke doodslag impliceert, houdt alle mogelijke fouten in, die doodslag als onopzettelijk gevolg hebben (1). (1) Zie Cass., 20 nov. 1996, A.R. P.96.1111.F, nr. 444, en 7 okt. 1997, A.R. P.96.0628.N, nr. 391.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Om het bestaan te beoordelen van een oorzakelijk verband tussen het gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg en het overlijden van een persoon, moet de rechter rekening houden met de concrete situatie, zoals die zich voordoet, zonder te gissen wat zich misschien zonder de fout zou hebben voorgedaan (1). (1) Cass., 20 mei 1957 (Bull. en Pas., 1957, I, 795).

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

P.96.1111.F 20 november 1996 AC nr. ...

De vervolgingen die uit hoofde van het misdrijf onvrijwillige doodslag zijn ingesteld, impliceren dat de beklaagde zijn verweermiddelen doet gelden tegen alle vormen van het gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg, het bestanddeel van voormeld misdrijf, die de doodslag kunnen hebben veroorzaakt.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.95.0390.F 18 oktober 1995 AC nr. ...

De rechter die uitdrukkelijk beslist dat alleen de aan de beklaagde verweten fouten geen gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg zijn waardoor de verwondingen of de dood van het slachtoffer zijn veroorzaakt, hoeft, om de beklaagde van rechtsvervolging te ontslaan, niet uitdrukkelijk vast te stellen dat laatstgenoemde geen andere fout in oorzakelijk verband met die verwondingen of dat overlijden heeft begaan.~

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Artt. 418 en 420

P.13.1976.F 3 december 2014 AC nr. 747

De verwonding, in de zin van artikel 420 van het Strafwetboek, is elk uitwendig of inwendig letsel dat van buiten uit door een mechanisch of chemisch op de lichaamsgesteltenis inwerkende oorzaak, dan wel door een verzuim, aan het menselijk lichaam wordt toegebracht; dat letsel kan hetzij organisch hetzij functioneel zijn, de ernst ervan heeft geen belang (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ……

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Zenuwstoornissen en psychische stoornissen kunnen enkel slagen en verwondingen opleveren als ze hun oorsprong vinden in een mechanische of chemische oorzaak die extern is aan de betrokken persoon; de loutere schok die een persoon ondergaat door het feit van bij een dodelijk ongeval te zijn betrokken, levert geen slagen en verwondingen op in de zin van artikel 420 van het Strafwetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ……

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Onder slag wordt de schok verstaan die resulteert uit de beweging van een lichaam dat een ander lichaam raakt en die een bepaalde pijn veroorzaakt zonder dat er noodzakelijk een letsel hoeft te zijn; dat kan een gewelddadige toenadering zijn van het menselijk lichaam met een ander fysiek voorwerp (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ……

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

P.10.1354.N 1 februari 2011 AC nr. ...

De rechter kan de beklaagde wegens het onopzettelijk toebrengen van verwondingen slechts dan veroordelen wanneer hij met zekerheid kan stellen dat zonder het aan de beklaagde ten laste gelegde gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid de letsels zich niet zouden hebben voorgedaan, zoals zij zich concreet hebben voorgedaan (1). (1) Cass., 3 april 1987, AR 1007, AC, 1986-87, 1012.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

P.10.0930.N 18 januari 2011 AC nr. ...

Voor het misdrijf bedoeld in de artikelen 418 en 420 Strafwetboek is het gevolg dat door de onvoorzichtigheid of het gebrek aan voorzorg is teweeggebracht, een constitutief bestanddeel van het misdrijf, dat is voltrokken op het ogenblik dat dit gevolg aan het licht komt; het is vanaf dat ogenblik dat de verjaringstermijn begint te lopen (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 1994, AR 9627, AC, 1994, nr. 16; Cass., 16 nov. 1999, AR P.97.0359.N, AC, 1999, nr. 607.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

P.02.0818.F 11 december 2002 AC nr. 665

Het bij de artt. 418 en 420 Sw. bepaalde misdrijf vereist het bestaan van een fout ; die kan erin bestaan dat de beklaagde geen rekening heeft gehouden met de mogelijkheid dat hij een onopzettelijk letsel kon toebrengen, wat hij had kunnen voorzien, of nog dat hij de maatregelen van voorzichtigheid en voorzorg niet heeft genomen die een normaal persoon, in dezelfde omstandigheden, wel had genomen (1). (1) Zie Cass., 10 mei 1994, A.R. P.93.1172.N, nr 229.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

P.00.1173.F 22 november 2000 AC nr. ...

Het wanbedrijf van onopzettelijke slagen of verwondingen bestaat uit een gebrek aan zorgvuldigheid of voorzorg dat zowel slagen of verwondingen als schade aan zaken kan veroorzaken; in dat geval is de burgerlijke rechtsvordering tot herstel van de schade aan zaken een rechtsvordering die gegrond is op dat wanbedrijf (1). (1) Zie Cass., 24 april 1981 (AC, 1980-81, 484); 7 okt. 1997, A.R. P.96.0628.N, nr. 391; 24 maart 1999, A.R. P.98.1479.F, nr. 177.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.97.0359.N 16 november 1999 AC nr. ...

De artikelen 418 en 420 Strafwegboek vereisen niet dat de fout en het onopzettelijk doden of het onopzettelijk toebrengen van letsel op hetzelfde ogenblik plaatsgrijpen; het is vereist maar volstaat dat er tussen het ene en het andere een oorzakelijk verband bestaat.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Het gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg omschreven onder de artikelen 418 en 420 Strafwetboek, kan gebeuren op een andere plaats dan het ongeval waartoe die fout aanleiding geeft, zodat het misdrijf kan hebben plaatsgegrepen op twee verschillende plaatsen.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

P.97.1357.F 24 maart 1999 AC nr. ...

De rechter die geen omschrijving geeft van de fout die een beklaagde begaan heeft en die een normaal voorzichtig en aandachtig bestuurder niet zou hebben begaan, maar alleen oordeelt dat het rijgedrag van de bestuurder die zijn doel niet bereikt omdat hij van de baan is afgeraakt, "als een fout moet worden aangemerkt", als de bestuurder voor het ongeval geen andere oorzaak dan zijn rijgedrag aantoont, verantwoordt zijn beslissing om de beklaagde wegens onopzettelijke slagen of verwondingen te veroordelen niet naar recht.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- SPORT -

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

P.97.0890.F 5 november 1997 AC nr. ...

Wanneer een rechter kennisneemt van een tenlastelegging onopzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen, beoordeelt hij, aan de hand van de hem voorgelegde gegevens, welke feiten een gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg kunnen opleveren.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Noch het recht van verdediging, noch de artt. 6.1 en 6.3, a en b, E.V.R.M. en de artt. 14.1 en 14.3, a en b, I.V.B.P.R. worden geschonden door het arrest dat, zonder de beklaagde op de hoogte te brengen, één of meer overtredingen van het Wegverkeersreglement aanmerkt als een bestanddeel van het misdrijf onopzettelijke slagen en verwondingen, ofschoon die in de dagvaarding niet worden vermeld maar uit hoofde waarvan dat arrest geen enkele veroordeling uitspreekt.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.95.0907.N 4 november 1997 AC nr. ...

De vervolgingen die wegens het onopzettelijk toebrengen van slagen of verwondingen worden ingesteld, impliceren dat de beklaagde zijn verweermiddelen doet gelden tegen elke foutieve gedraging waardoor de slagen of verwondingen werden veroorzaakt, in voorkomend geval ook alle overtredingen van het Wegverkeersreglement, ongeacht of die overtredingen mede afzonderlijk ten laste werden gelegd of niet.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

De vervolgingen die wegens het onopzettelijk toebrengen van slagen of verwondingen worden ingesteld, impliceren dat de beklaagde zijn verweermiddelen doet gelden tegen elke foutieve gedraging waardoor de slagen of verwondingen werden veroorzaakt, in voorkomend geval ook alle overtredingen van het Wegverkeersreglement, ongeacht of die overtredingen mede afzonderlijk ten laste werden gelegd of niet.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

---

P.96.0628.N 7 oktober 1997 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde vervolgd is wegens het onopzettelijk toebrengen van slagen of verwondingen, dient de rechter bij onderzoek naar het gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg dat slagen of verwondingen ten gevolge heeft gehad, alle fouten in aanmerking te nemen, welke dit gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg kunnen uitmaken : hiertoe behoren onder meer alle overtredingen van het Wegverkeersreglement, ongeacht of voor deze overtredingen afzonderlijk strafvervolging is ingesteld.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

---

P.95.0324.N 16 januari 1996 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter die, om te oordelen dat de bestuurder die, door plots te remmen de controle over zijn voertuig verliest en daardoor schade veroorzaakt, geen fout in causaal verband met die schade heeft begaan, ervan uitgaat dat plots remmen om een aanrijding met een huisdier te vermijden steeds te beschouwen is als remmen om veiligheidsredenen.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

P.95.0390.F 18 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde vervolgd is wegens het onopzettelijk toebrengen van slagen of verwondingen, dient de rechter onder meer te onderzoeken waarin het gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg heeft bestaan waardoor de slagen of verwondingen werden veroorzaakt; daarbij dient hij in aanmerking te nemen alle fouten die dat gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg kunnen opleveren, in voorkomend geval, ook alle overtredingen van het Wegverkeersreglement, ongeacht of die overtredingen mede afzonderlijk ten laste werden gelegd of niet.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Artt. 418 tot 420

P.13.0358.F 4 september 2013 AC nr. ...

Het is niet nodig dat een voor de veiligheid van kinderen in opvangvoorzieningen noodzakelijke richtlijn van de Dienst voor Geboorte en Kinderwelzijn eerst door de Regering is goedgekeurd, om te kunnen oordelen dat het ontbreken van die richtlijn de algemene voorzichtigheidsplicht miskent die is vastgelegd in de artikelen 418 tot 420 van het Strafwetboek.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Nalatigheid - Onvoorzichtigheid

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Een verzuim verliest zijn foutief karakter niet, alleen maar omdat het overeenstemt met algemeen gedrag; wie een beroepsfout begaat waarbij schade wordt veroorzaakt, kan geen rechtvaardigingsgrond putten uit het feit dat zijn collega's op dezelfde wijze te werk gaan als hijzelf.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

De fout, in de zin van de artikelen 418 tot 420 van het Strafwetboek, moet niet noodzakelijk voortvloeien uit de schending van een bijzondere wettelijke of reglementaire verplichting, vermits de algemene voorzichtigheidsnorm voor iedereen geldt, onverminderd of iemand al dan niet aan de voormelde verplichtingen is onderworpen; de fout kan dus in een miskenning liggen, hoe licht en in welke vorm ook, van de algemene plicht tot voorzichtigheid en voorzorg, waarvan de inhoud niet bij wet is omschreven (1). (1) Zie Cass. 2 dec. 1968, AC 1969, p. 347; Henri-D. Bosly en Christian De Valkeneer, Les homicides et les lésions corporelles non intentionnels, in Les infractions, dl. 2, Larcier, Brussel, 2010, p. 488-489.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

De bodemrechter die kennisneemt van een telastlegging doodslag of onopzettelijke slagen dient de beklaagde niet ambtshalve mee te delen welke tekortkomingen aan de algemene voorzichtigheidsnorm tegen hem in aanmerking kunnen worden genomen en die uit de gegevens blijken waarover tegenspraak is gevoerd; de rechter die als bestanddeel van één van die misdrijven een verzuim in aanmerking neemt dat aan de beklaagde niet ten laste is gelegd, miskent het recht van verdediging niet (1). (1) Zie Cass. 16 okt. 1991, AR 8601, AC 1991-1992, nr. 91; Cass. 5 nov. 1997, AR P.97.0890.F, AC 1997, nr. 450.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

De rechter die kennisneemt van een telastlegging doodslag of onopzettelijke slagen en verwondingen, dient, om te onderzoeken waarin dat gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg bestaat, alle fouten in aanmerking te nemen die dat gebrek kunnen opleveren (1). (1) Zie Cass. 12 sept. 2007, AR P.07.0804.F, AC 2007, nr. 402.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

---

P.08.1836.F 25 maart 2009 AC nr. 216

Wanneer de raadkamer de beklaagde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens onopzettelijke doodslag naar aanleiding van een verkeersongeval, alcoholintoxicatie, rijden in staat van dronkenschap en vluchtmisdrijf, en de correctionele rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard om van het geheel van de feiten kennis te nemen op grond dat deze tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoren, vernietigt het Hof, op een verzoek tot regeling van rechtsgebied en op grond van de vaststelling dat tegen de beschikking van de raadkamer alsnog geen rechtsmiddel openstaat, dat het vonnis van de correctionele rechtbank kracht van gewijsde heeft en dat de politierechtbank kennisneemt van de misdrijven omschreven in de wetten en verordeningen op het wegverkeer alsook van de wanbedrijven omschreven in de artt. 418 tot 420 Sw., wanneer de doding, de slagen en verwondingen het gevolg zijn van een verkeersongeval, de beschikking van de raadkamer, in zoverre deze de beklaagde naar de correctionele rechtbank verwijst, en verwijst het de zaak naar de raadkamer van dezelfde rechtbank, anders samengesteld (1). (1) Zie Cass., 20 nov. 1996, AR P.96.1307.F, AC, 1996, nr 445. Dit arrest heeft de zaak naar het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, verwezen. De verwijzing naar de kamer van inbeschuldigingstelling is verantwoord om, ingeval de correctionele rechtbank onbevoegd is, de mogelijkheid tot verwijzing naar het hof van assisen te behouden. Aangezien de zaak hier uitsluitend tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoort, is de omweg langs de kamer van inbeschuldigingstelling niet verantwoord.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

Wanneer de doding en/of de onopzettelijke slagen en verwondingen die de beklaagde worden tenlastegelegd, het gevolg lijken te zijn van een verkeersongeval, is de correctionele rechtbank niet bevoegd om kennis ervan te nemen (1). (1) Zie Cass., 20 nov. 1996, AR P.96.1307.F, AC, 1996, nr 445. Dit arrest heeft de zaak naar het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, verwezen. De verwijzing naar de kamer van inbeschuldigingstelling is verantwoord om, ingeval de correctionele rechtbank onbevoegd is, de mogelijkheid tot verwijzing naar het hof van assisen te behouden. Aangezien de zaak hier uitsluitend tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoort, is de omweg langs de kamer van inbeschuldigingstelling niet verantwoord.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

---

P.08.1466.F 4 februari 2009 AC nr. 91

De artikelen 418 tot 420 Sw. zijn van toepassing zodra de dader, zonder het oogmerk om de persoon van een ander aan te randen, een fout heeft begaan waaruit voor iemand lichamelijk letsel is voortgevloeid (1); het oorzakelijk verband tussen de fout en de schade veronderstelt dat zonder het eerste, het tweede zich niet op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan. (1) BELTJENS, Encyclopédie du droit criminel belge, dl. I, Brussel & Parijs, 1901, p. 510, nr. 39.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Wanneer een beklaagde wordt vervolgd wegens onopzettelijke doding of verwondingen veroorzaakt door een verkeersovertreding, verbiedt de verjaring van de desbetreffende strafvordering niet dat de rechter, die vaststelt dat het in de artikelen 418 e.v. Sw. bedoelde wanbedrijf op zichzelf niet is verjaard, de feiten die het verjaarde misdrijf opleveren, in aanmerking neemt als de in de voormelde bepalingen strafbaar gestelde fout.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 68

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

---

P.07.1131.N 27 november 2007 AC nr. 585

Ingevolge de bewijslast in strafzaken, moet het openbaar ministerie bewijzen dat de beklaagde die wordt vervolgd wegens de misdrijven van de artikelen 418 tot 420 Strafwetboek, een fout heeft begaan waardoor iemand werd gedood of waardoor iemand letsels heeft opgelopen; in voorkomend geval moet de burgerlijke partij die op grond van de artikelen 1382 en 1383, Burgerlijk Wetboek, schadevergoeding vordert, bewijzen dat de beklaagde een fout heeft begaan en dat tussen de fout en de schade een oorzakelijk verband bestaat.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.97.1384.F 3 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer de rechter vaststelt dat zonder de fout, die hij aan iedere eiser persoonlijk ten laste legt, de schade zich niet zou hebben voorgedaan zoals ze ontstaan is, is zijn beslissing om de beklaagden te veroordelen wegens slagen en verwondingen en doden door onvoorzichtigheid, naar recht verantwoord.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Een foutieve beslissing kan worden toegerekend aan elk lid van het schepencollege, als zij over die beslissing eenparig en zonder voorbehoud hebben gestemd; de rechter die de leden van dat college niet veroordeelt op grond alleen dat zij in dat orgaan zitting hebben gehad, maar zich ertoe beperkt vast te stellen dat elk lid ervan persoonlijk verantwoordelijk is, in weerwil van het collegiale karakter van de beslissing, voert geen collectieve strafrechtelijke verantwoordelijkheid in.~

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- GEMEENTE -

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Artt. 418, en 420, tweede lid

P.07.1112.F 14 mei 2008 AC nr. 291

Het wanbedrijf onopzettelijke slagen en verwondingen, voortvloeiende uit een verkeersongeval, vereist niet dat de fout van de dader de enige oorzaak van de letsels zou zijn, zodat een samenlopende fout die aan een derde wordt toegeschreven geen invloed heeft op de wettigheid van de schuldigverklaring.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Artt. 419bis oud en 419, tweede lid, nieuw

P.07.0931.F 31 oktober 2007 AC nr. 520

Artikel 419bis Sw., dat is opgeheven bij de wet van 20 juli 2005, die op 31 maart 2006 in werking is getreden, straft elke weggebruiker die door gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg een verkeersongeval veroorzaakt dat iemands dood tot gevolg heeft; in tegenstelling tot artikel 419 van het voormelde wetboek moet het oorzakelijk verband dat volgens deze bepaling is vereist, niet alleen bestaan tussen de fout en het overlijden maar ook en vooral tussen de fout en het ongeval zelf (1). (1) Gedr. St., Kamer, gew.z. 2002-2003, nr. 50.1915/001, p. 21.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Artt. 42 en 505

P.99.1664.N 15 februari 2000 AC nr. ...

De bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen die voortkomen uit een misdrijf kan ook worden uitgesproken ten laste van natuurlijke personen die strafrechtelijk verantwoordelijk of medeverantwoordelijk zijn voor het misdrijf zoals bedoeld in artikel 505, eerste lid, 2, 3, 4, Sw., gepleegd door een derde, weze het een rechtspersoon.

- HELING -

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42 en 505, eerste lid, 2°, en derde lid

P.10.0566.F 29 september 2010 AC nr. 559

Om te beslissen dat het basismisdrijf witwassen geen eenvoudige belastingontduiking is, dient de rechter de feiten van ernstige en georganiseerde belastingfraude met aanwending van ingewikkelde mechanismen of procédés van internationale omvang niet te preciseren, op voorwaarde dat hij, op grond van de feitelijke gegevens, kan uitsluiten dat de gelden van een eenvoudige belastingfraude afkomstig zijn.

- HELING -

Artt. 42, §§ 1 en 2, en 43

P.07.1562.N 12 februari 2008 AC nr. 105

Daar de verbeurdverklaring van artikel 23 van de wet van 22 okt. 1997, een straf is, namelijk een bijzondere verbeurdverklaring in de zin van de artt. 42, §§ 1 en 2, en 43 van het Strafwetboek en van artikel 21ter van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, verplicht deze laatste wetsbepaling de rechter die een eenvoudige schuldigverklaring uitspreekt, niettemin die verbeurdverklaring uit te spreken (1). (1) Het opschrift van de wet van 22 okt. 1997 betreffende de structuur en accijnstarieven inzake minerale olie (B.S. 20.11.1997) werd door het K.B. van 29 februari 2004 (B.S. 05.03.2004) vervangen door het opschrift 'Wet van 22 oktober 1997 betreffende de belasting van energieproducten en elektriciteit'. De wet werd opgeheven bij artikel 442 van de Programmawet van 27 dec. 2004 (B.S. 31.12.2004, 2de editie).

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Daar de verbeurdverklaring van artikel 23 van de wet van 22 okt. 1997, een straf is, namelijk een bijzondere verbeurdverklaring in de zin van de artt. 42, §§ 1 en 2, en 43 van het Strafwetboek en van artikel 21ter van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, verplicht deze laatste wetsbepaling de rechter die een eenvoudige schuldigverklaring uitspreekt, niettemin die verbeurdverklaring uit te spreken (1). (1) Het opschrift van de wet van 22 okt. 1997 betreffende de structuur en accijnstarieven inzake minerale olie (B.S. 20.11.1997) werd door het K.B. van 29 februari 2004 (B.S. 05.03.2004) vervangen door het opschrift 'Wet van 22 oktober 1997 betreffende de belasting van energieproducten en elektriciteit'. De wet werd opgeheven bij artikel 442 van de Programmawet van 27 dec. 2004 (B.S. 31.12.2004, 2de editie).

- STRAF - Andere straffen

- STRAF - Allerlei

Artt. 42, 1° en 3°, 43bis, derde en vierde lid

P.04.1087.N 11 januari 2005 AC nr. 17

Uit de onderlinge samenhang tussen het bepaalde in de artikelen 505 derde lid, 505 eerste lid, 2°, 42, 1° en 3° en 43bis derde en vierde lid, Strafwetboek volgt dat ook wanneer zaken bedoeld in artikel 42, 3°, Strafwetboek krachtens artikel 505, derde lid, Strafwetboek verbeurd worden verklaard, die zaken, in geval zij aan de burgerlijke partij toebehoren of goederen of waarden vertegenwoordigen die in de plaats gesteld zijn van de zaken die toebehoren aan de burgerlijke partij of het equivalent zijn van zulke zaken, haar naar gelang het geval zullen worden teruggegeven of toegewezen op voorwaarde dat daardoor de rechten van derden niet worden geschaad.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 42, 1° en 3°, 505, 1e lid, 1°, 2°,3° en4°, 505, 3e lid

P.07.0219.N 4 september 2007 AC nr. 381

Indien de zaken bedoeld in artikel 505, eerste lid, Strafwetboek het voorwerp zijn geweest van verschillende opeenvolgende witwashandelingen van een bepaalde beklaagde, kunnen zij tegen hem slechts éénmaal worden verbeurdverklaard.

- STRAF - Andere straffen

Indien de zaken bedoeld in artikel 505, eerste lid, Strafwetboek het voorwerp zijn geweest van verschillende opeenvolgende witwashandelingen van een bepaalde beklaagde, kunnen zij tegen hem slechts éénmaal worden verbeurdverklaard.

- HELING -

Artt. 42, 1° en 3°, 505, eerste lid, 2° en derde lid

P.03.0757.N 21 oktober 2003 AC nr. 515

Noch het algemeen rechtsbeginsel van het persoonlijk karakter van de straf, noch de eigen aard van de verbeurdverklaring van het voorwerp van het misdrijf staan eraan in de weg dat meerdere daders, die samen één van de in artikel 505, eerste lid, 1° tot 4°, Strafwetboek, bedoelde misdrijven hebben gepleegd, die een bepaald vermogensvoordeel tot voorwerp hebben, allen tot de verbeurdverklaring hiervan worden veroordeeld, aangezien de uitvoering van deze straffen immers de omvang van dit voordeel niet kan noch mag overschrijden.

- STRAF - Andere straffen

- HELING -

Artt. 42, 1° en 3°, en 43bis

P.07.0219.N 4 september 2007 AC nr. 381

De verbeurdverklaring van de criminele vermogensvoordelen of van een daarmee overeenstemmend bedrag overeenkomstig artikel 42, 3°, Strafwetboek samen met artikel 43bis Strafwetboek, en deze van de witgewassen zaken van artikel 505, derde lid, Strafwetboek samen met artikel 42, 1e, Strafwetboek, zijn beide straffen met een zakelijk karakter zodat zij worden uitgesproken tegen elke schuldige maar enkel de door de wet bepaalde zaken kunnen betreffen (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2005, AR P.04.1087.N, nr 17.

- STRAF - Andere straffen

Wanneer dezelfde dader schuldig is aan een misdrijf dat de criminele vermogensvoordelen heeft voortgebracht en aan latere feiten van witwassen ervan, kunnen zij tegen hem slechts éénmaal verbeurd worden verklaard.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42, 1° en 3°, en 505, derde lid

P.07.0627.N 6 november 2007 AC nr. 527

Wanneer de dader van het hoofdmisdrijf de gelden die de vermogensvoordelen uit dit misdrijf zijn, gebruikt om ermee waarden te kopen die in de plaats ervan komen, dan komen die gelden terecht in het patrimonium van de verkoper van die waarden en kunnen zij het voorwerp van het misdrijf van witwassen zijn dat met toepassing van artikel 505, derde lid, Strafwetboek wordt verbeurdverklaard (1). (1) Zie: Cass., 6 juni 2006, AR P.06.0274.N, nr 311.

- HELING -

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42, 1° en 3°, en 505, eerste en derde lid

P.07.0627.N 6 november 2007 AC nr. 527

Een witgewassen vermogensvoordeel als bedoeld in artikel 42, 3e, Strafwetboek maakt het voorwerp van het misdrijf van witwassen uit in de zin van artikel 42, 1e, Strafwetboek en niet een vermogensvoordeel dat voortkomt uit dit misdrijf als bedoeld in artikel 42, 3e, Strafwetboek (1). (1) Zie de conclusie van proc.-gen. De Swaef, 4 april 2006, AR P.06.0042.N, nr 200.

- HELING -

Geen enkele wetsbepaling noch rechtsbeginsel staan eraan in de weg dat meerdere daders die samen een van de in artikel 505, eerste lid, Strafwetboek bepaalde misdrijven hebben gepleegd die een bepaald vermogensvoordeel tot voorwerp hebben, allen, zelfs samen met de daders van het hoofdmisdrijf, tot verbeurdverklaring ervan worden veroordeeld, mits de uitvoering van verbeurdverklaring de omvang van dit voordeel niet overschrijdt (1). (1) Cass., 21 okt. 2003, AR P.03.0757.N, nr 515.

- HELING -

Artt. 42, 1° en 43

P.09.0240.F 27 mei 2009 AC nr. 352

Noch artikel 380, § 1, 3°, Sw., noch enige andere bepaling voorzien in de verbeurdverklaring van het gebouw wanneer het verhuurd wordt met het oog op prostitutie met de bedoeling een abnormaal voordeel te verkrijgen.

- STRAF - Andere straffen

Noch artikel 380, § 1, 3°, Sw., noch enige andere bepaling voorzien in de verbeurdverklaring van het gebouw wanneer het verhuurd wordt met het oog op prostitutie met de bedoeling een abnormaal voordeel te verkrijgen.

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

Artt. 42, 1°, 2° en 3°, 43 en 43bis

C.07.0083.F 4 april 2008 AC nr. 204

De door de strafrechter bevolen verbeurdverklaring van de middelen om de misdaad of het wanbedrijf te plegen is niet van rechtswege van toepassing op de gelden die uit de verkoop van die zaken zijn verkregen (1). (1) Zie Cass., 22 okt. 2003, AR P.03.0084.F, AC, 2003, nr 516, en inz. concl. adv.-gen. SPREUTELS, AC, 2003, nr 516.

- STRAF - Andere straffen

De artikelen 42, 1°, 2° en 3°, 43 en 43bis van het Strafwetboek voorzien enkel in de verbeurdverklaring van het equivalent en van de in de plaats gestelde zaken ten aanzien van de vermogensvoordelen en niet ten aanzien van het voorwerp van het misdrijf, de opbrengst ervan of de middelen om het te plegen (1). (1) Zie Cass., 22 okt. 2003, AR P.03.0084.F, AC, 2003, nr 516, en inz. concl. adv.-gen. SPREUTELS, AC, 2003, nr 516.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42, 1°, 3°, 505, eerste lid, 2°, 3°, 4°, en derde lid

P.07.1684.N 4 maart 2008 AC nr. 152

Wanneer een vermogensvoordeel dat voortkomt uit een misdrijf wordt witgewassen, is dit het voorwerp van het misdrijf van witwassen; het kan in beslag genomen worden en het wordt verbeurdverklaard.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- STRAF - Andere straffen

- HELING -

- MISDRIJF - Allerlei

Wanneer het voorwerp van het misdrijf van witwassen een onroerend goed is, is het tevens een vermogensvoordeel dat voortkomt uit een misdrijf en kan het overeenkomstig artikel 35bis Wetboek van Strafvordering in beslag worden genomen; de omstandigheid dat de eigenaar van dat goed geen dader of mededader van het basismisdrijf is waaruit het oorspronkelijk vermogensvoordeel voortkomt of dat de onderzoeksrechter die het beslag bevolen heeft, niet is gelast met het onderzoek naar het basismisdrijf, doet daaraan geen afbreuk.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- HELING -

- MISDRIJF - Allerlei

Artt. 42, 1°, 43, eerste lid, en 100

P.97.1011.N 4 januari 2000 AC nr. ...

Op de misdrijven die met toepassing van artikel 50, § 2, Wegverkeerswet vatbaar zijn voor de verbeurdverklaring van het voertuig is artikel 42, 1, Sw. niet toepasselijk.

- STRAF - Andere straffen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 50

Artt. 42, 1°, 43, eerste lid, en 490bis

P.98.0680.N 20 juni 2000 AC nr. ...

Het materieel bestanddeel van het misdrijf bedrieglijk onvermogen is, enerzijds, het bewerken door een beklaagde van zijn onvermogen, anderzijds, het niet voldoen aan de op hem rustende verplichtingen. Het voorwerp van dit misdrijf is de uit de vermelde bedrieglijke handelingen of onthoudingen voortvloeiende toestand van onvermogen en niet de vernielde, weggemaakte of verborgen goederen of voorwerpen, die de strafrechter mitsdien niet vermocht, krachtens artikel 42, 1 en 43, eerste lide van het Strafwetboek verbeurd te verklaren.

- STRAF - Andere straffen

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

Artt. 42, 1°, en 505, derde lid

P.06.0274.N 6 juni 2006 AC nr. 311

Krachtens artikel 505, derde lid, Strafwetboek dient in geval van witwassen van vermogensvoordelen de verplichte verbeurdverklaring te slaan op de witgewassen vermogensvoordelen als dusdanig en niet op een gelijkwaardig bedrag. Wanneer de witgewassen vermogensvoordelen geldsommen zijn en hiermee overeenstemmende bedragen in het patrimonium van de dader van de witwasoperatie worden aangetroffen, kan de rechter oordelen dat die bedragen de witgewassen geldsommen zijn die zich nog steeds in het patrimonium van de dader bevinden en aldus het voorwerp van het misdrijf uitmaken (1). (1) VANDERMEERSCH D.Controverse à propos de la confiscation de l'objet du blanchiment", J.T., 2004, p. 502.

- STRAF - Andere straffen

- HELING -

- HELING -

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.03.1185.F 14 januari 2004 AC nr. 20

Krachtens artikel 505, derde lid, Sw., zal het voorwerp van het misdrijf witwassen verbeurdverklaard worden, zelfs als het geen eigendom van de veroordeelde is; de bepaling volgens welke die verbeurdverklaring geen schade kan berokkenen aan de rechten van de derden, strekt uitsluitend ertoe voorbehoud te verlenen omtrent de rechten die dezen kunnen doen gelden op de zaak op grond van hun wettig bezit, maar verbiedt de rechter niet het voorwerp van het misdrijf verbeurd te verklaren daar waar het zich bevindt, tenzij die rechten worden uitgeoefend.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Het begrip straf impliceert een kwaad dat als sanctie wordt opgelegd voor een daad die bij wet verboden is; de verbeurdverklaring die beperkt is tot de gelden waarop het misdrijf witwassen betrekking heeft, tast het vermogen van de veroordeelde niet aan, als hij zich ertoe beperkt heeft ze te beheren voor rekening van een derde, alvorens ze hem terug te geven, zodat die verbeurdverklaring t.a.v. die veroordeelde niet de aard van een straf kan hebben (1). (1) Zie concl. O.M.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Hoewel artikel 505, derde lid, Sw., de rechter verplicht het voorwerp van het misdrijf witwassen verbeurd te verklaren, verplicht het hem niet dat voorwerp verbeurd te verklaren ten laste van elke persoon die het opeenvolgend in zijn bezit heeft gehad en bewaard of beheerd heeft (1). (1) Zie concl. O.M.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Artt. 42, 3° en 43, eerste lid

P.10.1371.N 23 november 2010 AC nr. 689

De schriftelijke vordering tot verbeurdverklaring, bedoeld in artikel 43bis, eerste lid, Strafwetboek, dient enkel voorafgaand aan het vonnis of arrest aan de rechtspleging te zijn toegevoegd, zodanig dat de beklaagde ervan kennis kan nemen en zich ertegen kan verdedigen; een mondelinge vordering waarvan de inhoud regelmatig wordt vastgesteld in het proces-verbaal van de rechtszitting, kan voldoende zijn opdat een beklaagde zijn recht van verdediging zou kunnen uitvoeren (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 2008, AR P.08.1268.N, AC, 2008, nr. 735.

- STRAF - Andere straffen

P.96.1041.N 18 maart 1997 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van de strafrechter dat het wettelijk niet mogelijk is de verbeurdverklaring uit te spreken van het uit geldsommen bestaand vermogensvoordeel dat de rechtspersoon rechtstreeks heeft verkregen uit het misdrijf dat hij, door toedoen van de beklaagde, heeft gepleegd (impliciet).~

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42, 3° en 43bis

P.12.0783.N 9 april 2013 AC nr. ...

Daar de verbeurdverklaring bepaald in de artikelen 42, 3° en 43bis, tweede lid Strafwetboek een facultatieve straf is, kan de rechter de bedragen die hij op grond van voormelde bepalingen verbeurdverklaart onder de veroordeelden verdelen, daarbij mag het totale bedrag van de verbeurdverklaringen het bedrag van de uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen niet overschrijden.

- STRAF - Andere straffen

De bepalingen van de artikelen 42, 3° en 43bis, tweede lid Strafwetboek en het algemeen rechtsbeginsel dat de straf persoonlijk is, laten de rechter niet toe verschillende personen hoofdelijk tot één straf te veroordelen; het arrest dat op grond van de voormelde bepalingen meerdere daders veroordeelt tot de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen, waardoor die daders gezamenlijk schuldenaars worden van de Staat die zijn schuldvordering op elk van hen voor het geheel kan verhalen, met het enige voorbehoud dat het totale bedrag van de verbeurdverklaring het rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel niet mag overschrijden, beveelt in werkelijkheid ten laste van de daders de hoofdelijke verbeurdverklaring van die vermogensvoordelen en verantwoordt daardoor de beslissing niet naar recht.

- STRAF - Andere straffen

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.10.1616.F 9 februari 2011 AC nr. ...

In tegenstelling tot artikel 505, zesde lid, van het Strafwetboek, dat toepasselijk is op het voorwerp van de witwassing, voorziet het oud artikel 77bis, §1bis, van de wet van 15 december 1980 niet in de terugvordering van de verbeurdverklaring bij equivalent van het bedrag dat ieder van de daders, mededaders of medeplichtigen, rechtstreeks uit het misdrijf heeft verkregen (1). (1) Zie concl. O.M. Cass., 27 mei 2009, AR P.09.0240.F, Pas., 2009, nr. 352.

- STRAF - Andere straffen

- VREEMDELINGEN -

P.08.1732.F 3 juni 2009 AC nr. 370

De gelden verkregen met in aftrek gebrachte fictieve facturen, zijn vermogensvoordelen die bij equivalent kunnen worden verbeurd verklaard.

- STRAF - Andere straffen

P.09.0240.F 27 mei 2009 AC nr. 352

Wegens het facultatief karakter van de straf van bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen, van de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en van de inkomsten uit de belegde voordelen, belet niets de rechter om de aldus verbeurdverklaarde bedragen onder de veroordeelden te verdelen, waarbij hij erop moet toezien dat het totaal bedrag van de verbeurdverklaringen het bedrag van de rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen niet overschrijdt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas, 2009, nr ...

- STRAF - Andere straffen

De artt. 42, 1°, en 43 Sw., staan de verbeurdverklaring niet toe van een gebouw dat gediend heeft tot het plegen van het misdrijf; wanneer de wetgever de bedoeling heeft om een dergelijke straf op te leggen, geeft hij dit te kennen in een specifieke bepaling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas, 2009, nr ...

- STRAF - Andere straffen

P.07.0523.N 4 september 2007 AC nr. 384

De omstandigheid dat btw-fraude gepleegd werd in het raam van de activiteiten van een vennootschap, houdt geen vermoeden in dat het hieruit verkregen vermogensvoordeel in het vermogen van die vennootschap is terechtgekomen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAF - Andere straffen

P.06.1086.N 28 november 2006 AC nr. 605

Onwettig is de beslissing waarbij een bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen wordt uitgesproken, zonder opgave van de redenen waarom die bijkomende en facultatieve straf is gekozen (1). (1) Zie Cass., 9 nov. 1988, AR 6941, nr 142; 18 sept. 1991, AR 9365, nr 34; 31 maart 1992, AR 5098, nr 410; 5 maart 2002, AR P.01.1431.N, nr 158; DE SWAEF, M.De bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen uit misdrijven", R.W. 1990-91, 491, nr 7. In het geval dat aanleiding gaf tot het geannoteerde arrest was de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie in eerste aanleg, in toepassing van artikel 43bis, eerste lid, S.W., waarnaar de appelrechters verwijzen, evenmin gemotiveerd en verleende de eerste rechter vrijspraak.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.03.0084.F 22 oktober 2003 AC nr. 516

De strafrechter beslist in feite of een vermogensvoordeel waarop de bijzondere verbeurdverklaring betrekking heeft, rechtstreeks is verkregen uit een misdrijf (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- STRAF - Andere straffen

Wanneer de rechter, met toepassing van artt. 42, 3°, en 43bis Sw., de vermogensvoordelen raamt die uit een misdrijf zijn verkregen, kan hij beslissen dat de ontwijking van een belasting een dergelijk voordeel vormt; dat voordeel verdwijnt niet gewoon door inkohiering (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING -

- STRAF - Andere straffen

P.00.1434.N 29 mei 2001 AC nr. ...

De bijzondere verbeurdverklaring die luidens artikel 42, 3°, Sw. wordt toegepast op voordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen, wordt -anders dan in de gevallen van artikel 42, 1°, Sw.- niet afhankelijk gesteld van de eigendom van de veroordeelde, maar kan luidens artikel 43bis Sw. in elk geval door de rechter worden uitgesproken, onverminderd de rechten die derden krachtens hun rechtmatig bezit op die zaken kunnen doen gelden (1). (1) Zie conclusie advocaat-generaal Bresseleers Cass. 18 maart 1997, A.R. P.96.1041.N, nr 152; Cass. 31 juli 1995, A.R. P.95.0807.F, nr 352.

- STRAF - Andere straffen

P.98.0826.F 10 februari 1999 AC nr. ...

De appèlrechters verantwoorden naar recht de bijzondere verbeurdverklaring van een pand, dat gekocht is met gelden die afkomstig waren van de vervolgde misdrijven, zonder dat zij die verbeurdverklaring hebben beperkt tot het onverdeelde aandeel van de veroordeelde, wanneer zij het voorwerp van de verbeurdverklaring identificeren en vaststellen dat er een rechtstreeks verband bestaat tussen dat voorwerp en de misdrijven die ten laste worden gelegd aan de veroordeelde, in wiens vermogen het is aangetroffen.~

- STRAF - Andere straffen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.97.1348.N 22 september 1998 AC nr. ...

De derde die beweert recht te hebben op een krachtens artikel 42, 3°, Sw. verbeurdverklaard en overeenkomstig artikel 43bis, derde lid Sw. aan de burgerlijke partij toegewezen vermogensvoordeel, kan, nadat de veroordeling tot verbeurdverklaring in kracht van gewijsde is gegaan, zijn rechten alleen laten gelden door hiertoe, krachtens het gemeen recht, een vordering in te stellen voor de burgerlijke rechter.

- STRAF - Andere straffen

P.95.0807.F 31 juli 1995 AC nr. ...

Wanneer de wet de strafrechter bij uitzondering bevoegd maakt om de verbeurdverklaring uit te spreken ten laste van een derde, is de rechtsvordering tot vrijwillige tussenkomst van die derde voor de strafrechter niet onverenigbaar met het rechtsmiddel waarover de derden beschikken die beweren recht te hebben op de verbeurdverklaarde zaak en dat is ingevoerd bij het K.B. 9 aug. 1991 tot vaststelling van de termijn waarbinnen en de wijze waarop een rechtsmiddel kan worden aangewend door derden die beweren recht te hebben op de verbeurdverklaarde zaak.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42, 3° en 43bis, derde lid

P.14.0280.N 10 juni 2014 AC nr. ...

De verbeurdverklaring, als straf, strekt ertoe aan de veroordeelde een leed op te leggen als sanctie voor een door de strafwet verboden gedraging terwijl schadevergoeding strekt tot het herstel van het door een onrechtmatige daad veroorzaakte nadeel aan het slachtoffer en zodoende van burgerrechtelijke aard is zodat bijgevolg beiden een andere rechtsgrond hebben; de omstandigheid dat de rechter ten laste van een beklaagde de verbeurdverklaring van in artikel 42, 3°, Strafwetboek vermelde vermogensvoordelen beveelt en hem tevens veroordeelt tot betaling aan de burgerlijke partij van een schadevergoeding die met die vermogensvoordelen overeenstemt, leidt dan ook niet tot miskenning van het eigendomsrecht of het opleggen van een onredelijk zware straf.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Artt. 42, 3° en 43bis, eerste lid

P.13.1970.N 14 oktober 2014 AC nr. 604

De rechter die zowel het opleggen van de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen als de maat van deze straf dient te motiveren, mag bij die motivering rekening houden met de aard en de gevolgen van de bewezen verklaarde misdrijven.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De rechter die zowel het opleggen van de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen als de maat van deze straf dient te motiveren, mag bij die motivering rekening houden met de aard en de gevolgen van de bewezen verklaarde misdrijven.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

P.12.1318.F 24 oktober 2012 AC nr. ...

Uit de artikelen 42, 3°, en 43bis, eerste lid, van het Strafwetboek blijkt dat de rechter altijd de bijzondere verbeurdverklaring kan bevelen, voor zover ze door het openbaar ministerie schriftelijk is gevorderd, van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen, voor de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en voor de inkomsten uit die belegde voordelen; hoewel de rechter, wegens het facultatieve karakter van die straf, de aldus verbeurdverklaarde bedragen tussen de veroordeelden kan verdelen, moet hij erop toezien dat het totaalbedrag van de verbeurdverklaringen niet hoger is dan het bedrag van de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen (1). (1) Cass. 27 mei 2009, AR P.09.0240.F, met concl. O.M. in Pas., 2009, nr. 352.

- STRAF - Andere straffen

P.10.1371.N 23 november 2010 AC nr. 689

De schriftelijke vordering tot verbeurdverklaring, bedoeld in artikel 43bis, eerste lid, Strafwetboek, dient enkel voorafgaand aan het vonnis of arrest aan de rechtspleging te zijn toegevoegd, zodanig dat de beklaagde ervan kennis kan nemen en zich ertegen kan verdedigen; een mondelinge vordering waarvan de inhoud regelmatig wordt vastgesteld in het proces-verbaal van de rechtszitting, kan voldoende zijn opdat een beklaagde zijn recht van verdediging zou kunnen uitvoeren (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 2008, AR P.08.1268.N, AC, 2008, nr. 735.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42, 3° en 489bis, 1°

P.12.1129.F 6 februari 2013 AC nr. ...

Een schuld die onbetaald is gebleven met het oogmerk om het faillissement van een vennootschap uit te stellen, bezorgt op zich geen vermogensvoordeel dat krachtens artikel 42, 3°, van het Strafwetboek kan worden verbeurdverklaard (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42, 3° en 505, eerste lid, 2° en derde lid

P.04.1087.N 11 januari 2005 AC nr. 17

De verbeurdverklaring uitgesproken met toepassing van artikel 505, derde lid, Strafwetboek heeft onder meer een zakelijk karakter zodat het in dat opzicht irrelevant is voor een burgerlijke partij ten laste van welke beklaagde die verbeurdverklaring wordt uitgesproken.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42, 3° en 505, eerste lid, 4°, en tweede lid

P.07.0219.N 4 september 2007 AC nr. 381

Het misdrijf van artikel 505, eerste lid, 4°, en tweede lid, Strafwetboek kan erin bestaan dat de oorsprong van gelden van criminele oorsprong of van het ermee overeenstemmend bedrag wordt verheeld en verhuld door handelingen waarbij de dader, tevens dader van het basismisdrijf, rechtstreeks en zonder tussenbewerking, illegale vermogensvoordelen in ontvangst neemt, bijvoorbeeld door plaatsing op zijn bankrekening.

- HELING -

Artt. 42, 3°, 43bis en 505, derde lid

P.04.1087.N 11 januari 2005 AC nr. 17

Wanneer een arrest, op vordering van de burgerlijke partij, de verbeurdverklaring beveelt van voorwerpen bij toepassing van artikel 505, derde lid, Strafwetboek, heeft die burgerlijke partij er geen belang bij dat die verbeurdverklaring ook met toepassing van artikel 43bis Strafwetboek zou bevolen worden.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42, 3°, 43bis, derde lid, en 505, eerste lid, 3°

P.12.1235.F 5 december 2012 AC nr. ...

Nadat de veroordeling tot verbeurdverklaring in kracht van gewijsde is gegaan, kan de derde die beweert recht te hebben op een krachtens de artikelen 42, 3°, en 505, eerste lid, 3°, van het Strafwetboek, verbeurdverklaard vermogensvoordeel, dat overeenkomstig artikel 43bis, derde lid, van datzelfde wetboek aan de burgerlijke partij is toegewezen, zijn rechten doen gelden door hiertoe, krachtens het gemeen recht, een vordering in te stellen voor de burgerlijke rechter (1). (1) Cass. 22 sep. 1998, AR P.97.1348.N, AC 1998, nr. 411.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42, 3°, 43bis, eerste lid, en 505, eerste lid, 3°

P.10.0255.F 14 april 2010 AC nr. 258

Het bedrag van de bijzondere verbeurdverklaring mag niet groter zijn dan het bedrag dat het voorwerp uitmaakt van de telastlegging waarop de straf is gesteld (1). (1) Cass., 24 juni 1998, AR P.97.1120.F, AC, 1998, nr. 333; Cass., 21 okt. 2003, AR P.03.0757.N, AC, 2003, nr. 515.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42, 3°, en 43bis, eerste lid

P.03.0611.N 17 juni 2003 AC nr. 357

De bepaling van artikel 43bis, Strafwetboek die inhoudt dat de bijzondere verbeurdverklaring toepasselijk op de zaken bedoeld in artikel 42, 3°, Strafwetboek in elk geval door de rechter kan worden uitgesproken, maar slechts voor zover zij door de procureur des Konings schriftelijk wordt gevorderd, vereist niet dat die schriftelijke vordering in elke aanleg moet worden genomen.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42, 3°, en 43bis, tweede lid

P.08.1732.F 3 juni 2009 AC nr. 370

De verbeurdverklaring bij equivalent slaat alleen op een geldbedrag en niet op aandelen van een vennootschap.

- STRAF - Andere straffen

P.94.1033.F 14 december 1994 AC nr. ...

Door de invoering van de bepaling dat, indien de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en de inkomsten uit de belegde voordelen niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de veroordeelde, de rechter de geldwaarde ervan raamt en de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag, maakt de wetgever de feitenrechter bevoegd om het geldelijk bedrag te ramen dat overeenkomt met de rechtstreeks uit het misdrijf verkregen voordelen, zonder hem de mogelijkheid te ontnemen om, bij ontstentenis van nauwkeurige gegevens, dat bedrag ex aequo et bono te ramen.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 42, 3°, en 505 eerste lid, 2°, 3° en 4°

P.12.1162.N 17 september 2013 AC nr. ...

Voor de schuldigverklaring en veroordeling van de dader aan de witwasmisdrijven van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, Strafwetboek volstaat het dat de illegale herkomst of oorsprong van de zaken, bedoeld in artikel 42, 3°, Strafwetboek en de door hem vereiste kennis daarvan bewezen zijn, zonder dat vereist is dat de strafrechter het precies misdrijf kent, op voorwaarde dat hij op grond van feitelijke gegevens elke legale herkomst of oorsprong kan uitsluiten; wanneer, zoals hier wat betreft de illegale herkomst of oorsprong van zaken zoals bedoeld in artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, Strafwetboek, de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 42, 3°, en 505, eerste lid, 4°

P.13.1658.F 12 februari 2014 AC nr. ...

Door op autonome wijze de daden van verberging of verdoezeling te bestraffen van de aard of oorsprong van de in artikel 42, 3°, van het Strafwetboek bedoelde zaken, heeft de wetgever niet uitgesloten dat die daden kunnen worden gesteld bij het beheer van de vennootschap waarin die zaken zouden zijn geïnvesteerd.

- HELING -

Het dagelijks beheer van een vennootschap waarin illegale activa zijn ondergebracht kan een voortdurend karakter verlenen aan het misdrijf verbergen of verdoezelen van die activa, zoals het bestond op 20 mei 1995, dag van inwerkingtreding van de wet van 7 april 1995 die artikel 505, eerste lid, 4°, van het Strafwetboek heeft aangevuld; die wet raakt nu ook de litigieuze activa die, onder gelding van die wet, het voorwerp waren van daden die erop gericht waren de verboden verberging te handhaven (1). (1) Maria Luisa Cesoni en Damien Vandermeersch, Le recel et le blanchiment, in Les infractions contre les biens, Larcier, p. 517 en 518.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- HELING -

Wanneer de in de strafvordering bedoelde verberging betrekking heeft op activa van illegale oorsprong die, in het kapitaal van de beklaagde rechtspersoon of het tegoed van de rekening-courant-vennoot van de beklaagde, werden vermengd met andere activa van legale oorsprong, en de beklaagde, alleen en met kennis van zaken, in zijn hoedanigheid van bestuurder, het dagelijks beheer heeft waargenomen van de vennootschap waarin de verborgen activa zijn ondergebracht, kan de rechter aan de feiten van de ten laste gelegde witwasmisdrijven naar recht een voortdurend karakter toekennen en de verjaring pas doen lopen vanaf de dag waarop het voormelde beheer niet langer bestaat.

- HELING -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

Wanneer de vennootschap waarin de illegale activa zijn ondergebracht, dagelijks is beheerd op een wijze die aan de verberging van die activa een voortdurend karakter verleent tot op de dag waarop aan dat beheer een einde kwam, belet het aflopend karakter van de verrichtingen die de verberging van de illegale activa mogelijk hebben gemaakt niet om aan het aldus gepleegde witwasmisdrijf het karakter van voortdurend misdrijf te verlenen, gelet op het geheel van de beheersdaden die zijn verricht om het voordeel ervan te bestendigen (1). (1) Zie Cass. 21 juni 2000, AR P.99.1285.F - P.00.0351.F - P.00.0356.F, AC 2000, nr. 387; Cass. 22 jan. 2013, AR P.12.1545.N, AC 2013, nr. 45.

- HELING -

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

Artt. 42, 43bis en 505

P.07.1202.N 16 oktober 2007 AC nr. 486

De beslissingen tot verbeurdverklaring van zowel de artikelen 42, 43bis als van artikel 505 Strafwetboek, in zijn versie van vóór de wetswijzigingen bij wet van 10 mei 2007 houdende diverse maatregelen inzake de heling en de inbeslagneming, hebben in de regel een zakelijke werking, dit wil zeggen dat ze op de zaak zelf slaan; de eigendom daarvan wordt aan de Staat overgedragen van zodra het vonnis dat de verbeurdverklaring uitspreekt, in kracht van gewijsde is gegaan (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2005, AR P.04.1087.N, nr. 17; Cass., 4 sept. 2007, AR P.07.0219.N, nr. ...

- STRAF - Andere straffen

Er kan geen onmiddellijke eigendomsoverdracht door de verbeurdverklaring zelf zijn van geldsommen die niet vooraf in klinkende munt in beslag werden genomen; de Staat wordt door de verbeurdverklaring dan slechts schuldeiser voor die geldsommen (2). (2) Zie: Cass., 11 jan. 1990, AR 8453 en 8541,nr. 291.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 433quinquies en 433septies, 2°

P.12.1030.N 22 januari 2013 AC nr. ...

De nieuwe versie van de verzwarende omstandigheid bepaald in artikel 433septies, 2°, Strafwetboek houdt een strengere strafwet in daar in die versie geen bijzondere kwetsbare toestand meer vereist is, maar een kwetsbare toestand volstaat om de strafverzwaring op te lopen; dit belet evenwel niet dat wanneer de beklaagde misbruik maakt van de bijzondere kwetsbare positie waarin de betrokken persoon zich bevindt, hij onder de huidige wet steeds strafbaar blijft.

- MISDRIJF - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 43bis, tweede en derde lid, en 44

P.06.0011.N 18 april 2006 AC nr. 217

Artikel 43bis, derde lid, Strafwetboek dat bepaalt dat ingeval de verbeurdverklaarde zaken aan de burgerlijke partij toebehoren, zij aan haar zullen worden teruggegeven, evenals de zaken waarvan de rechter de verbeurdverklaring heeft uitgesproken omwille van het feit dat zij goederen en waarden vormen die door de veroordeelde in de plaats zijn gesteld van de zaken die toebehoren aan de burgerlijke partij of omdat zij het equivalent vormen van zulke zaken in de zin van het tweede lid van dit artikel, impliceert dat verbeurdverklaarde zaken die niet aan de burgerlijke partij toebehoren haar niet kunnen worden toegewezen.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 443 en 444

P.01.0175.F 2 mei 2001 AC nr. ...

Laster bestaat erin aan een persoon kwaadwillig een bepaald feit ten laste te leggen dat zijn eer kan krenken of hem aan de openbare verachting kan blootstellen, en waarvan het wettelijk bewijs niet wordt geleverd, terwijl de wet dat bewijs toelaat ; laster is o.m. strafbaar wanneer deze gepleegd wordt in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken.

- LASTER EN EERROOF -

De bestraffing van het wanbedrijf van laster overeenkomstig artikel 443 Sw. houdt geen inperking in van het recht van vrije meningsuiting die onverenigbaar is met artikel 10 E.V.R.M. (1). (1) Zie Cass., 21 nov. 1979 (AC, 1979-80, nr. 191); 9 dec. 1981, A.R. 1312, en 15 juni 1982, A.R. 7204 (ibid., 1980-81, nrs. 235 en 612).

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- LASTER EN EERROOF -

P.93.1260.N 7 februari 1995 AC nr. ...

Laster verspreid door middel van een gedrukt geschrift kan een drukpersmisdrijf zijn, dat tot de bevoegdheid van het hof van assisen behoort.~

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

- LASTER EN EERROOF -

Artt. 443, 444 en 447

P.08.0818.N 25 november 2008 AC nr. 660

Wanneer het onderzoeksgerecht oordeelt dat er met betrekking tot het feit dat het voorwerp is van een strafvervolging en dat ten laste gelegd is van degene die klacht heeft ingediend wegens laster, geen bezwaar bestaat, stelt het een einde aan de strafvervolging met betrekking tot die telastlegging, waardoor de reden vervalt om de strafvordering met betrekking tot het feit van laster te schorsen; niets belet bijgevolg het onderzoeksgerecht om in dezelfde beslissing te oordelen dat er met betrekking tot het feit van laster wel voldoende bezwaar bestaat en de inverdenkinggestelde tegen wie de klacht is ingesteld wegens dit laatste feit, daarvoor naar de correctionele rechtbank te verwijzen (1). (1) Zie Cass., 16 mei 2007, AR P.07.0306.F, AC, 2007, nr 255; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 4° ed. 2007, p. 78, nr 123.

- STRAFVORDERING -

- LASTER EN EERROOF -

Artt. 445 en 447

P.14.0409.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Voor de rechter bij wie het wanbedrijf lasterlijke aangifte aanhangig is gemaakt, dient de vervolgende partij aan te tonen dat het feit vals is dan wel dat het bewijs van het bestaan ervan niet kan worden geleverd; voor die rechter staat de wet aan de auteur van een aantijging die betrekking heeft op een handeling of een feit uit het privéleven dat geen misdrijf oplevert, geen enkele vorm van bewijs toe (1). (1) Nypels en Servais, Le Code pénal interprété, dl. II, 1898, p. 204.

- LASTER EN EERROOF -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

De rechter bij wie een lasterlijke aangifte aanhangig is gemaakt, beoordeelt in feite of de aangifte alleen betrekking heeft op feiten waarvoor de wet geen bewijs toestaat (1). (1) In zijn conclusie heeft het openbaar ministerie erop gewezen dat de appelrechters hadden geoordeeld dat geen enkele vorm van bewijs van de aangegeven feiten kon worden geleverd omdat het handelingen uit het privéleven betrof die geen misdrijf opleveren. Volgens het openbaar ministerie kon het middel niet worden aangenomen omdat die overweging deel uitmaakte van de onaantastbare beoordeling van de feiten door de bodemrechters. Het openbaar ministerie heeft zich niettemin afgevraagd of de appelrechters, zonder toezicht van het Hof, hadden kunnen oordelen dat de aangifte bij de procureur des Konings van feiten die geen misdrijf opleveren, die gepleegd zijn door een ouder op zijn minderjarig kind en die het in gevaar kunnen brengen, noodzakelijkerwijs feiten zijn uit het privéleven waarvoor de wet geen bewijs toestaat. Het heeft aangevoerd dat feiten die een minderjarige in gevaar brengen, net als de feiten die een misdrijf opleveren, onder de strafvordering vallen. Het heeft bijgevolg geconcludeerd dat de appelrechters, door alleen maar te vermelden dat "de aangegeven feiten overeenstemmen met die van minderjarigen in een problematische opvoedingssituatie zonder dat jegens hen een strafbaar feit is gepleegd", niet konden besluiten dat, aangezien de voormelde feiten tot het privéleven behoren, zij als vals moeten worden beschouwd omdat de wet het bewijs ervan niet toestaat.

- LASTER EN EERROOF -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Artt. 445, eerste en tweede lid, en 447, derde en vijfde lid

P.14.0409.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Voor de rechter bij wie de lasterlijke aangifte aanhangig is gemaakt, dient de vervolgende partij aan te tonen dat het aangegeven feit vals is of dat het bewijs van het bestaan ervan niet kan worden geleverd; indien het ten laste gelegde feit het voorwerp is van strafvervolging of van een aangifte waarover nog geen uitspraak is gedaan, wordt de vordering wegens laster geschorst tot de eindbeslissing van de bevoegde overheid; als het parket een vooronderzoek heeft geopend kan, in voorkomend geval, na seponering de berechting van de vordering wegens laster worden hervat (1). (1) Zie Cass. 8 jan. 2014, AR P.13.0774.F, AC 2014, nr. ……, met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas.

- LASTER EN EERROOF -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 461 en 505

P.08.0697.N 9 december 2008 AC nr. 709

Een handeling van een beklaagde betreffende een bepaalde zaak ten nadele van een bepaalde persoon kan of een diefstal of een heling uitmaken, die beide misdrijven zijn tegen de eigendom (1)(2). (1) Zie: Cass., 22 feb. 1971, A.C., 1971, 602. (2) De oorspronkelijke beklaagden, verweerders in cassatie, werden vervolgd voor een feit van diefstal ten nadele van eiseres. De eerste rechter herkwalificeerde het feit in heling, veroordeelde de beklaagden tot straf en verklaarde de burgerlijke vordering ontvankelijk en gegrond. De appelrechters hervormden, spraken de beklaagden vrij en verklaarden zich onbevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vordering. Zij oordeelden dat het strafdossier onvoldoende elementen bevatte om met zekerheid te stellen dat beklaagden de daders waren van de hen te laste gelegde diefstal. Zij gingen niet over tot herkwalificatie zoals de eerste rechter deed omdat het vervolgde feit diefstal is, 'meer bepaald het wegnemen van de goederen tegen de wil van de eigenaar, wat een ander feit is dan de heling van de goederen, dit is de inbezitname van de goederen nadat deze aan de eigenaar ontstolen werden wetende dat deze goederen een wederrechtelijke herkomst hebben'. Anders dan het Hof oordeelde, concludeerde het O.M. tot verwerping van de voorziening: het was de mening toegedaan dat het door eiser aangevoerde middel niet ontvankelijk was omdat het opkwam tegen de onaantastbare beoordeling in feite door de rechter of het feit dat in aanmerking moet genomen worden voor een veroordeling wegens het misdrijf heling, hetzelfde is als het feit dat de grondslag vormt van de vervolging wegens het misdrijf diefstal. Het O.M. zag evenmin een ambtshalve middel.

- HELING -

Een handeling van een beklaagde betreffende een bepaalde zaak ten nadele van een bepaalde persoon kan of een diefstal of een heling uitmaken, die beide misdrijven zijn tegen de eigendom (1)(2). (1) Zie: Cass., 22 feb. 1971, AC, 1971, 602. (2) De oorspronkelijke beklaagden, verweerders in cassatie, werden vervolgd voor een feit van diefstal ten nadele van eiseres. De eerste rechter herkwalificeerde het feit in heling, veroordeelde de beklaagden tot straf en verklaarde de burgerlijke vordering ontvankelijk en gegrond. De appelrechters hervormden, spraken de beklaagden vrij en verklaarden zich onbevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vordering. Zij oordeelden dat het strafdossier onvoldoende elementen bevatte om met zekerheid te stellen dat beklaagden de daders waren van de hen te laste gelegde diefstal. Zij gingen niet over tot herkwalificatie zoals de eerste rechter deed omdat het vervolgde feit diefstal is, 'meer bepaald het wegnemen van de goederen tegen de wil van de eigenaar, wat een ander feit is dan de heling van de goederen, dit is de inbezitname van de goederen nadat deze aan de eigenaar ontstolen werden wetende dat deze goederen een wederrechtelijke herkomst hebben'. Anders dan het Hof oordeelde, concludeerde het O.M. tot verwerping van de voorziening: het was de mening toegedaan dat het door eiser aangevoerde middel niet ontvankelijk was omdat het opkwam tegen de onaantastbare beoordeling in feite door de rechter of het feit dat in aanmerking moet genomen worden voor een veroordeling wegens het misdrijf heling, hetzelfde is als het feit dat de grondslag vormt van de vervolging wegens het misdrijf diefstal. Het O.M. zag evenmin een ambtshalve middel.

- MISDRIJF - Allerlei

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Artt. 461, 468, 471 en 472

P.03.1522.F 21 januari 2004 AC nr. 35

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moeten de veroordelende beslissingen op de strafvordering melding maken van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf bepalen en van die welke de straf bepalen (1); het arrest dat de beklaagde veroordeelt wegens diefstal door middel van geweld of bedreiging, met verzwarende omstandigheden, is regelmatig met redenen omkleed en naar recht verantwoord, wanneer het melding maakt van de artt. 461, 471 en 472 Sw., waarbij de artt. 471 en 472 verwijzen naar artikel 468 van datzelfde wetboek (2). (1) Cass., 4 feb. 2003, AR P.02.0615.N, nr ...; 18 juni 2003, AR P.03.0269.F, nr ... . (2) Zie Cass., 9 feb. 1982, AR 7045 (AC, 1981-82, nr 347).

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Artt. 468 en 472

P.03.1750.F 3 maart 2004 AC nr. 117

Diefstal die door middel van weerloos makende of giftige stoffen wordt gepleegd, vormt een diefstal door middel van geweld in de zin van artikel 468 Sw., die krachtens artikel 472 van datzelfde wetboek strafbaar is met een straf van vijftien tot twintig jaar opsluiting.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Artt. 468 en 483

P.13.1907.F 26 maart 2014 AC nr. ...

De wet bepaalt de mate niet van de fysieke dwang die op het slachtoffer van een diefstal door middel van geweld wordt uitgeoefend, zodat ook licht geweld een verzwarende omstandigheid kan zijn (1). (1) Alain DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, Kluwer, 2008, p. 422, nr. 702; Frédéric LUGENTZ, Les vols et les extorsions, in Les infractions contre les biens, De Boeck & Larcier, 2008, p. 82.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Artt. 468, 469, 471 en 472

P.01.0606.F 23 mei 2001 AC nr. ...

De bij de artt. 471 en 472 Sw. bepaalde verzwarende omstandigheden zijn niet alleen van toepassing op de in artikel 468 van dat wetboek bedoelde diefstallen door middel van geweld of bedreiging, maar ook op die welke artikel 469 met die diefstallen gelijkstelt (1). (1) Luik (6de Corr. K.), 22 juni 1994, Rev. dr. pén., 1995, blz. 182, met noot H.-D. B. ; Luik (6de Corr. K.), 24 feb. 1995, J.L.M.B., 1995, blz. 635, opm. F. Close ; Brussel (12de Corr. K.), 18 okt. 1996, Rev. dr. pén., 1997, blz. 573, noot J. de Codt.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Artt. 470 en 483, tweede lid

P.05.1118.N 17 januari 2006 AC nr. 38

Onder bedreiging, als bestanddeel van het misdrijf afpersing, moet worden verstaan alle middelen van morele dwang door het verwekken van vrees voor een dreigend kwaad, als zodanig moet worden beschouwd het kwaad waartegen de bedreigde persoon denkt niets te kunnen ondernemen (1). (1) Cass., 26 april 1989, AR 7235, nr 489.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Artt. 470, 471 en 472

P.02.0723.F 2 oktober 2002 AC nr. 499

De in de artt. 471 en 472 Sw. bepaalde verzwarende omstandigheden betreffende diefstal, zijn niet van toepassing op de misdaad van afpersing, gepleegd vóór de inwerkingtreding, op 17 feb. 2002, van de W. 11 dec. 2001 (1). (1) Zie Cass., 2 okt. 1886 (Bull. en Pas., 1886, I, 332) en 28 dec. 1886 (Bull. en Pas., 1887, I, 77) ; H.v.B. Bergen, 25 jan. 1991, Pas., 1991 II, 106 ; DE NAUW Alain, Initiation au droit pénal spécial, nr. 697.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Artt. 472 en 473

P.03.0445.F 30 april 2003 AC nr. 272

De misdaad die omschreven wordt als diefstal door middel van geweld of bedreiging en die gepleegd werd met de in artikel 472 Sw. bepaalde omstandigheden, kan niet gecorrectionaliseerd worden indien het slachtoffer lichamelijk is gefolterd (1). (1) Cass., 17 dec. 1996, AR P.96.1427.N, nr 512.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Artt. 489 e.v., nieuw

P.06.0965.F 24 oktober 2007 AC nr. 499

Door te bepalen dat de straffen die voor misdrijven in verband met faillissement zijn vastgelegd, toepasselijk zijn op degenen die in artikel 489 Sw., zijn bedoeld, i.e. de kooplieden die zich in staat van faillissement bevinden of de bestuurders, in rechte of in feite, van handelsvennootschappen die zich in staat van faillissement bevinden, heeft de wetgever de toerekenbaarheid van deze misdrijven niet uitgebreid tot andere personen dan degene die onder de oude wet strafrechtelijk aansprakelijk konden worden gesteld.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Artt. 489bis, 4° en 489ter, 1°

P.06.1177.N 28 november 2006 AC nr. 607

Ook vóór de faillissementswet van 8 augustus 1997, in werking getreden op 1 januari 1998, waren de ontdraging van activa en de niet-tijdige aangifte van faillissement strafbaar en zij zijn dit nog steeds (1). (1) Cass., 4 jan. 2000, AR P.98.1416.N, nr 3, waar gepreciseerd wordt dat wat de niet-tijdige aangifte van staking van betaling betreft, de constitutieve bestanddelen van het nieuwe artikel 489bis, 4° SW strenger - en dus gunstiger voor de beklaagde - zijn dan deze van het oude artikel 574, 4°, Faillissementswet 1851.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Artt. 49 en 50

P.00.1242.F 27 september 2000 AC nr. ...

Het Hof dat het cassatieberoep verwerpt dat de minderjarige heeft ingesteld tegen het arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep, die jegens hem een maatregel heeft uitgesproken met toepassing van artikel 36, 2°, Jeugdbeschermingswet, laat de kosten van dat cassatieberoep ten laste van de Staat (1). (1) Zie A. LORENT, "Les frais de justice répressive", Rev. dr. pén., 1983, blz. 662, en J. SMETS, Jeugdbeschermingsrecht, A.P.R., 1996, blz. 613; contra: Novelles, Protection de la jeunesse, 1978, blz. 402, nr. 1196, en blz. 408, nr. 1220.

- JEUGDBESCHERMING -

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

Artt. 491 en 492bis

P.04.0887.F 9 februari 2005 AC nr. 82

Bedrieglijke retentie of het onrechtmatig, heimelijk en nadelig aanwenden van het vermogen van een vennootschap, kan in voorkomend geval, het misdrijf zijn dat door artikel 492bis Sw. wordt bestraft, maar niet het misdrijf als bepaald in artikel 491 van voormeld wetboek, wanneer de dader, die niet in het bezit is gesteld van de goederen, zich deze niet heeft kunnen toe-eigenen.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISDRIJF - Soorten - Allerlei

P.98.1129.F 17 maart 1999 AC nr. ...

De artt. 492bis en 491 Sw. bestraffen onderscheidene strafbare gedragingen. Art. 492bis Sw. sluit de eventuele toepassing van artikel 491 van dat wetboek niet uit op het misbruik van vertrouwen dat wordt gepleegd via een handels- of burgerlijke vennootschap of via een vereniging zonder winstoogmerk.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

Artt. 50 en 505, 1°

P.04.1534.N 8 maart 2005 AC nr. 141

De rechter die onaantastbaar vaststelt dat een diefstal en een heling dezelfde zaak betreffen, kan de dief en de heler wettig veroordelen in solidum aan de benadeelde daarvoor een vergoeding te betalen (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 2003, AR P.03.0518.N, nr 496; 13 okt. 2004, AR P.04.0896.F, nr ...

- HELING -

Een veroordeling in solidum lastens daders en mededaders van afzonderlijke misdrijven kan uitgesproken worden wanneer deze afzonderlijke misdrijven samenlopende fouten opleveren welke bijdragen tot de totaliteit van eenzelfde schade; in zulk geval zijn de dief en de heler in solidum gehouden de benadeelde te vergoeden (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 2003, AR P.03.0518.N, nr 496; 13 okt. 2004, AR P.04.0896.F, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

- HELING -

Artt. 50, tweede lid, en 71

P.14.0688.F 5 november 2014 AC nr. 664

De veroordeling tot de kosten is een juridisch gevolg van een veroordelende beslissing, van een beslissing tot internering of van een beslissing die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling beveelt; het arrest van het hof van beroep dat, na de feiten bewezen te hebben verklaard, oordeelt dat de beklaagde op het ogenblik van de feiten in staat van krankzinnigheid verkeerde in de zin van artikel 71 van het Strafwetboek, maar dat die staat, die op het ogenblik van de uitspraak nog steeds voortduurt, niet het vereiste maatschappelijk gevaar oplevert om de internering te rechtvaardigen, kan de beklaagde niet veroordelen tot de kosten van de strafvordering.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

Artt. 505, 1°, 42, 1°

P.96.0149.N 4 maart 1997 AC nr. ...

Zo de appelrechters in hoofde van een beklaagde wettig de bestanddelen van de heling vaststellen alsmede dat zijn voertuig voor het plegen van dit misdrijf heeft gediend, kunnen zij er wettig toe beslissen dat dit voertuig moet worden verbeurdverklaard.~

- HELING -

Artt. 505, eerste lid, 1°, 2°, 3° en 4° en 505, derde lid

P.07.0219.N 4 september 2007 AC nr. 381

De verbeurdverklaring van de criminele vermogensvoordelen of van een daarmee overeenstemmend bedrag overeenkomstig artikel 42, 3°, Strafwetboek samen met artikel 43bis Strafwetboek, en deze van de witgewassen zaken van artikel 505, derde lid, Strafwetboek samen met artikel 42, 1e, Strafwetboek, zijn beide straffen met een zakelijk karakter zodat zij worden uitgesproken tegen elke schuldige maar enkel de door de wet bepaalde zaken kunnen betreffen (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2005, AR P.04.1087.N, nr 17.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 505, eerste lid, 2° en 505, derde lid

P.04.1087.N 11 januari 2005 AC nr. 17

Uit de onderlinge samenhang tussen het bepaalde in de artikelen 505 derde lid, 505 eerste lid, 2°, 42, 1° en 3° en 43bis derde en vierde lid, Strafwetboek volgt dat ook wanneer zaken bedoeld in artikel 42, 3°, Strafwetboek krachtens artikel 505, derde lid, Strafwetboek verbeurd worden verklaard, die zaken, in geval zij aan de burgerlijke partij toebehoren of goederen of waarden vertegenwoordigen die in de plaats gesteld zijn van de zaken die toebehoren aan de burgerlijke partij of het equivalent zijn van zulke zaken, haar naar gelang het geval zullen worden teruggegeven of toegewezen op voorwaarde dat daardoor de rechten van derden niet worden geschaad.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 505, eerste lid, 3° en 4°, en 505, derde lid

P.07.0219.N 4 september 2007 AC nr. 381

Wanneer dezelfde dader schuldig is aan een misdrijf dat de criminele vermogensvoordelen heeft voortgebracht en aan latere feiten van witwassen ervan, kunnen zij tegen hem slechts éénmaal verbeurd worden verklaard.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 51 en 520

P.04.1191.F 3 november 2004 AC nr. 529

De poging tot misdaad, bedoeld in artikel 520 van het Strafwetboek, vereist niet dat de dader de springstoffen reeds in de nabijheid van het doelwit heeft geplaatst, noch dat hij in het bezit ervan is aangetroffen op het ogenblik dat hij zich naar het doelwit begaf.

- MISDRIJF - Poging

- SPRINGSTOFFEN -

Artt. 51, 52, 62, 79, 80, 393 en 394

P.00.0629.N 13 juni 2000 AC nr. ...

Bij samenloop van doodslag, poging tot moord en poging tot doodslag kan, na aanneming van verzachtende omstandigheden, in toepassing van artikel 62 Strafwetboek, dat bepaalt dat alleen de zwaarste straf wordt uitgesproken en dat die straf zelfs tot vijf jaar boven het maximum kan worden verhoogd indien zij bestaat in opsluiting van niet meer dan twintig jaar, geen straf hoger dan vijfentwintig jaar opsluiting worden toegepast (1). (1) VANHOUDT, C.J. en CALEWAERT, W., Belgisch Strafrecht, deel II, nr 1023; DUPONT, L. en VERSTRAETEN, R., Handboek Belgisch Strafrecht, nr 921: de regels betreffende de verzachtende omstandigheden dienen toegepast te worden vóór de regels inzake de samenloop.

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

Artt. 510 en 520

P.03.1740.N 8 juni 2004 AC nr. 308

In brand steken of een ontploffing veroorzaken vereist niet dat de dader een vuur heeft ontstoken of een ontploffing teweeg heeft gebracht; brandstichting of ontploffing bestaat immers wanneer de dader wetens en willens de feitelijke omstandigheden in het leven roept, waarvan hij in redelijkheid dient te weten dat deze brand of ontploffing tot gevolg kunnen hebben of daartoe aanleiding kunnen geven.

- BRANDSTICHTING -

Artt. 523 en 550ter

P.04.0974.F 10 november 2004 AC nr. 540

De schade berokkend aan de gegevens van informatica-programma's die in een informaticasysteem zijn geïnstalleerd, is geen schade berokkend aan aandrijvende dan wel aangedreven toestellen en is niet het misdrijf zoals bedoeld in artikel 523 Sw.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Artt. 56 en 65, tweede lid

P.13.0556.F 4 september 2013 AC nr. ...

De toepassing van artikel 65, tweede lid, van het Strafwetboek, heeft niet tot gevolg dat de te berechten feiten geacht worden op dezelfde dag te zijn gepleegd als de reeds berechte feiten; de vaststelling dat een strafbaar feit dat op een welbepaald tijdstip is gepleegd, uit hetzelfde misdadig opzet voortvloeit als een ander feit dat eerder was gepleegd, belet bijgevolg niet dat wordt gewezen op de aanwezigheid, in het tijdsinterval tussen beide feiten, van een gerechtelijk antecedent dat herhaling voor het tweede misdrijf kan gronden.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- HERHALING -

Artt. 58 tot 64

P.04.1591.F 9 maart 2005 AC nr. 145

De regels van de meerdaadse samenloop van misdrijven zijn van toepassing ook als de veroordelingen door verschillende rechtbanken zijn uitgesproken (1). (1) Brussel, 16 nov. 1960, Rev.dr.pén., 1960-1961, 412; R.P.D.B., Complément, t. IV, 1972, v° Infractions et répression en général, p. 648.

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

- SAMENLOOP VAN MISDRIJVEN [ZIE: 419/07 STRAF] -

Artt. 61quater, § 5, 235bis, § 5 en 416

P.00.0296.N 16 mei 2000 AC nr. ...

Wanneer uit de stukken van de rechtspleging voor de kamer van inbeschuldigingstelling, met name de vordering en conclusies van het openbaar ministerie en de conclusies van eiseres blijkt dat de betwisting enkel ging om de vraag of de in beslag genomen goederen in feite al dan niet in aanmerking kwamen voor een eventuele verbeurdverklaring op grond van artikel 42, 3, Strafwetboek, spreekt het arrest, dat uitsluitend oordeelt dat de in beslaggenomen goederen in aanmerking komen voor een verbeurdverklaring op grond van artikel 42, 3, Strafwetboek, zich niet uit over de regelmatigheid van de onderzoekshandeling van het beslag en is de voorziening niet ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 64 en 65

P.08.1299.N 27 januari 2009 AC nr. 66

Artikel 65 van het Strafwetboek is niet van toepassing op de bijzondere verbeurdverklaring (1). (1) Cass., 25 okt. 2006, AR P.06.0751.F, AC, 2006, nr. 514.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

P.06.0751.F 25 oktober 2006 AC nr. 514

Artikel 65, Sw., is niet van toepassing op de straffen van bijzondere verbeurdverklaring (1). (1) Cass., 23 sept. 1957 (Bull. en Pas., 1958, I, 27).

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

Artt. 65 en 100

P.09.1631.F 17 maart 2010 AC nr. 189

De Wegverkeerswet bevat geen bepaling die verbiedt dat daarin bepaalde misdrijven, met name vluchtmisdrijven, in hoofde van de dader de opeenvolgende en voortgezette uiting zijn van hetzelfde strafbaar opzet.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.2

Artt. 66 e.v.

P.04.0672.F 12 mei 2004 AC nr. 256

Deelneming aan een misdaad of een wanbedrijf is slechts strafbaar wanneer de inverdenkinggestelde deelgenomen heeft aan de voltrekking van het misdrijf volgens één van de bij de artt. 66 e.v. Sw. bepaalde voorwaarden; in de regel kan alleen een voorafgaande of gelijktijdige positieve daad de aldus bepaalde deelneming vormen (1). (1) Zie Cass., 24 feb. 1969 (AC, 1969, 600).

- MISDRIJF - Deelneming

Artt. 66 en 253

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Voor de toepassing van de straf van de bijzondere verbeurdverklaring in geval van omkoping van ambtenaren dient er geen onderscheid te worden gemaakt tussen de daders van het misdrijf omkoping in verhouding tot hun graad van deelneming, nu zij allen rechtstreeks aan de uitvoering ervan hebben meegewerkt; het vermogen van een aan omkoping schuldig bevonden persoon kan evenwel overeenkomstig de wet slechts worden verbeurd tot beloop van de bedragen die zijn betaald ter uitvoering van de overeenkomst waarmee hij ingestemd heeft.~

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

- STRAF - Andere straffen

- MISDRIJF - Deelneming

Artt. 66 en 496

P.09.0770.F 27 januari 2010 AC nr. 62

Bij de beoordeling van het oorzakelijk verband tussen de oplichting met behulp van fictieve overeenkomsten en de bedragen die met die kunstgreep zijn vergaard, dient geen rekening te worden gehouden met het feit dat de verzekeringsmaatschappij zich door de makelaar de onverschuldigde commissies had kunnen doen terugbetalen, indien de makelaar solvabel was geweest, met toepassing van de clausules die daarin voorzien wanneer overeenkomsten de vastgestelde duur niet halen omdat zij het gevolg zijn van fictieve levensverzekeringsovereenkomsten die de ondertekenaars zijn aangegaan, niet met de bedoeling zich te verbinden, maar om de makelaar in staat te stellen de voormelde commissies op te strijken.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter

P.05.1304.N 17 januari 2006 AC nr. 39

Er is slechts strafbare deelneming aan oplichting wanneer door de mededader een positieve daad gesteld wordt voorafgaandelijk of gelijktijdig aan de afgifte of het afleveren van de zaak die de hoofddader zich wenst toe te eigenen.

- OPLICHTING -

P.01.1091.N 25 september 2001 AC nr. ...

Om als dader schuldig te zijn aan oplichting zijn vereist het oogmerk om zich bedrieglijk andermans zaak toe te eigenen, de aanwending van bedrieglijke middelen hiertoe, die meer zijn dan leugenachtige mondelinge of schriftelijke beweringen, en gevolgd zijn door een afgifte of levering van de zaak; de omstandigheid dat de dader niet persoonlijk de gebruikte middelen heeft aangewend of de opgelichte zaak in ontvangst heeft genomen, maar dit bewust overliet aan een mededader doet geen afbreuk aan de omstandigheid dat hierdoor in zijn hoofde alle strafbare bestanddelen van oplichting kunnen verenigd zijn (1). (1) Zie Cass., 14 juni 1988, A.R. nr. 2436, AC 1987-88, nr. 625; 7 februari 1990, A.R. nr. 7829, AC 1989-90, nr. 350; 9 maart 1993, A.R. nr. 6060, nr. 133; 13 september 1994, AC P.92.7045.N, nr. 372; 22 september 1999, A.R. P.99.0508.F, nr. 477; 14 november 2000, A.R. P.00.1231.N, nr. 620.

- OPLICHTING -

- MISDRIJF - Deelneming

Om als mededader schuldig te zijn aan oplichting, zijn vereist een door de wet bepaalde vorm van medewerking en de kennis dat die een bepaalde oplichting betreft, het niet opzet om zelf bedrieglijk andermans zaak toe te eigenen, maar om zijn medewerking aan de oplichting te verlenen; die kennis moet alle omstandigheden betreffen die van het feit een strafbaar feit maken (1). (1) Zie Cass., 13 december 1978, AC 1978-79, 437; 8 mei 1979, AC 1978-79, 1062; 18 mei 1993, A.R. nr. 6359, nr. 244; 19 september 1995, A.R. P.94.0377.N, nr. 388; 24 maart 1998, A.R. P.96.1683.N, nr. 164; 12 mei 1998, A.R. P.98.0485.N, nr. 246; 23 december 1998, A.R. A.94.0001.F, nr. 534.

- MISDRIJF - Deelneming

- OPLICHTING -

Artt. 66 en 67

P.13.0016.F 20 maart 2013 AC nr. ...

De ontstentenis van vrijwillige afstand is dus geen voorwaarde voor het bestaan van strafbare deelneming aan een voltrokken misdrijf (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2013, nr. …

- MISDRIJF - Deelneming

Poging tot deelname aan een misdrijf is niet bij wet strafbaar (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2013, nr. …

- MISDRIJF - Deelneming

P.12.0125.F 25 april 2012 AC nr. ...

Om schuldig te zijn aan deelneming aan een misdaad of wanbedrijf, is met name vereist dat de dader daartoe heeft bijgedragen op de bij wet bepaalde wijze; deelneming kan twee vormen aannemen: hoofddeelneming of bijkomstige deelneming (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- MISDRIJF - Deelneming

Een medeschuldige kan tegelijk mededader en medeplichtige van iemand anders zijn, zo hij bijvoorbeeld, nadat hij hem rechtstreeks tot de daad heeft aangezet, zich ertoe beperkt heeft hem aanvullende bijstand te verlenen voor de feiten die de daad hebben voorbereid of voltrokken; dezelfde feiten kunnen daarentegen onmogelijk als hoofddeelneming en als bijkomstige deelneming worden aangemerkt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- MISDRIJF - Deelneming

P.09.0391.F 2 september 2009 AC nr. 467

Het passieve bijwonen van de uitvoering van een misdrijf kan strafbare deelneming opleveren wanneer het zich onthouden van enige reactie de uiting is van het opzet om rechtstreeks aan de uitvoering mee te werken door bij te dragen tot het mogelijk maken of vergemakkelijken van dat misdrijf (1). (1) Cass., 17 dec. 2008, AR P.08.1233.F, AC, 2008, nr 737, met concl. O.M. in Pas.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Deelneming

P.06.0604.N 26 september 2006 AC nr. 439

Bij het misdrijf van sluikinvoer, dat geen onachtzaamheidmisdrijf of onopzettelijk misdrijf is, moet bewezen worden dat de beklaagde wetens en willens de goederen heeft ingevoerd waarvan geen aangifte werd gedaan; wat de mededader betreft is tenminste vereist en volstaat het dat bewezen wordt dat hij wetens en willens enige door de wet bepaalde vorm van medewerking aan het misdrijf heeft verleend.

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.05.0348.F 7 september 2005 AC nr. 414

Strafbare deelneming vereist dat de deelnemer - dader of medeplichtige - ervan kennis heeft dat hij aan een welbepaalde misdaad of wanbedrijf deelneemt; hiertoe is vereist en volstaat het ook dat de deelnemer kennis heeft van alle omstandigheden die aan de handeling van de hoofddader, het kenmerk van een misdaad of wanbedrijf verlenen; het is evenwel niet vereist dat de deelnemer bovendien van de plaats waar of het tijdstip waarop het misdrijf zal worden gepleegd, van de identiteit van het slachtoffer, van de beweegreden van de dader, en van het bedrag van de schade, kennis heeft (1). (1) Zie Cass., 18 mei 1993, AR 6359, nr 244.

- MISDRIJF - Deelneming

P.02.1461.N 29 april 2003 AC nr. 269

Een onthouding kan strafbare deelneming opleveren wanneer de dader een positieve plicht tot handelen heeft en bovendien zijn onthouding een positieve aanmoediging tot het plegen van het misdrijf uitmaakt (1). (1) Cass., 23 nov. 1999, AR P.98.1185.N, nr 624.

- MISDRIJF - Deelneming

P.99.1541.N 18 januari 2000 AC nr. ...

Een daad van deelneming die de uitvoering van het hoofdmisdrijf voorafgaat ontleent haar strafbaar karakter aan en door de verwezenlijking van het hoofdmisdrijf waardoor eenzelfde misdaad of wanbedrijf wordt gepleegd; geen nieuwe positieve daad van deelneming op de datum van het hoofdmisdrijf is hiertoe vereist.

- MISDRIJF - Deelneming

P.97.0128.N 12 januari 1999 AC nr. ...

De omstandigheid dat de aan de opdrachtgever verweten gedraging tevens zou kunnen wijzen op een slechte organisatie of een gebrek aan controle in de onderneming en hierdoor een overtreding op de verplichtingen hem opgelegd door artikel 15 van de E.G.-Verordening tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer zou inhouden, staat er niet aan in de weg dat hij door zijn bevel of zijn opdracht aan de bestuurder op strafbare wijze deelneemt aan de overtreding van diens verplichtingen.~

- MISDRIJF - Deelneming

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

P.98.0149.F 13 mei 1998 AC nr. ...

Het opzet van de deelnemer kan worden afgezonderd van het opzet dat vereist is als bestanddeel van het hoofdmisdrijf.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- MISDRIJF - Deelneming

P.96.1683.N 24 maart 1998 AC nr. ...

De deelnemer aan een misdrijf moet kennis hebben van alle omstandigheden die aan het feit, waaraan hij door zijn medewerking deelneemt, het kenmerk geven van een welbepaalde misdaad of wanbedrijf, zodat de afwezigheid van deze kennis de strafbaarheid van de deelneming uitsluit.~

- MISDRIJF - Deelneming

Artt. 66 tot 69

P.03.0452.N 16 december 2003 AC nr. 647

Zo voor het bestaan van strafbare deelneming in de regel vereist is dat de deelnemer - dader of medeplichtige - kennis heeft van de omstandigheid dat hij deelneemt aan een welbepaalde misdaad of een welbepaald wanbedrijf en zo hiertoe is vereist, maar ook volstaat dat de deelnemer kennis heeft van alle omstandigheden die aan het feit waaraan hij door zijn medewerking deelneemt, het kenmerk geven van een welbepaalde misdaad of een welbepaald wanbedrijf, brengt de omstandigheid dat de deelnemer bewust een meer concrete kennis en opzet van het voorgenomen misdrijf verzaakt, niet mee dat hij daardoor onbewust tot dit misdrijf bijdraagt, maar wel dat hij met kennis van zaken wil bijdragen tot om het even welk bepaald misdrijf (1). (1) Cass., 9 dec. 1986, AR nr 758, nr 217 en R.W., 1987-88, 856 en de noot.

- MISDRIJF - Deelneming

Artt. 66, 193, 194, 195, 196 en 214

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

Het bedrieglijk opzet dat voor de valsheid in geschriften wordt vereist moet enkel aan de zijde van de dader van het misdrijf bestaan; het is voldoende dat de mededaders tot de uitvoering van het misdrijf noodzakelijke hulp hebben verleend of dat zij het rechtstreeks hebben uitgelokt, dat zij een positieve kennis hebben gehad van de omstandigheden die het hoofdfeit opleverden en dat zij de wil hebben gehad om op de bij de wet bepaalde wijze samen te werken om het misdrijf te plegen.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Deelneming

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Artt. 66, 193, 196 en 197

P.05.0122.N 10 mei 2005 AC nr. 271

Zo voor de dader van valsheid in geschriften bedrieglijk opzet is vereist, is het voor de mededader voldoende dat hij voor de uitvoering van het misdrijf noodzakelijke hulp heeft verleend of het misdrijf rechtstreeks heeft uitgelokt, dat hij positief kennis had van de omstandigheden die het hoofdfeit opleverden en dat hij de wil had om op de bij de wet bepaalde wijze samen te werken om het misdrijf te plegen (1). (1) Cass., 5 april 1996, AR A.94.0002.F, nr 111 en 5 juni 1996, AR P.96.0004.F, nr 214.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Deelneming

Artt. 66, 193, 196, 197 en 213

P.96.0004.F 5 juni 1996 AC nr. ...

Om een beklaagde wettig te kunnen veroordelen als mededader van het misdrijf "valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken" behoeven niet alle bestanddelen van het misdrijf in de deelnemingshandelingen aanwezig te zijn; het is voldoende dat vaststaat dat een dader het misdrijf valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken heeft gepleegd en dat de mededader bewust aan de uitvoering van dat misdrijf heeft deelgenomen op een der wijzen bepaald bij de wet.~

- MISDRIJF - Deelneming

Om een beklaagde wettig te kunnen veroordelen als mededader van het misdrijf "valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken" behoeven niet alle bestanddelen van het misdrijf in de deelnemingshandelingen aanwezig te zijn; het is voldoende dat vaststaat dat een dader het misdrijf valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken heeft gepleegd en dat de mededader bewust aan de uitvoering van dat misdrijf heeft deelgenomen op een der wijzen bepaald bij de wet.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 66, 392, 398, 399 en 400

P.06.1170.N 19 december 2006 AC nr. 662

De rechter in strafzaken oordeelt op grond van de feitelijke omstandigheden dat allen die met eenzelfde oogmerk, gezamenlijk en gelijktijdig, dit is binnen eenzelfde tijdsvak en uitvoering, als daders of mededaders, zoals bepaald in artikel 66 Strafwetboek, aan een persoon slagen en verwondingen hebben toegebracht, mede strafrechtelijk verantwoordelijk moeten worden geacht voor het geheel van deze handelingen en derhalve ook voor alle gevolgen daarvan voor het slachtoffer; het Hof kan alleen nagaan of de rechter zijn oordeel ter zake niet steunt op feitelijke omstandigheden die dit oordeel niet kunnen schragen.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- MISDRIJF - Deelneming

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Artt. 66, 67 en 475

P.96.0022.F 17 april 1996 AC nr. ...

De verzwarende omstandigheden die niet eigen zijn aan de beschuldigden gelden als dusdanig t.a.v. al degenen die op enigerlei wijze aan het feit hebben meegewerkt of zich daaraan medeplichtig hebben gemaakt, ongeacht de kennis die ieder van hen van die omstandigheden droeg.~

- MISDRIJF - Verzwarende omstandigheden

Artt. 66, 67, 193, 196 en 197

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

De veroordeling van een beklaagde als dader of medeplichtige van een valsheid vereist weliswaar niet dat de daden van deelneming alle bestanddelen van het misdrijf omvatten, maar er moet worden vastgesteld dat de mededader of medeplichtige wetens en willens aan de uitvoering van het misdrijf meegewerkt heeft op een van de wijzen van deelneming, bepaald in de artt. 66, eerste en tweede lid, en 67 Sw.~

- MISDRIJF - Deelneming

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 66, 67, 246 en 247

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat de verdachte op het ogenblik van de passieve omkoping niet bekleed was met een van de hoedanigheden, vermeld in artikel 247 Sw., pleit hem niet vrij, nu hij door middel van daden van deelneming de door de omkopingshandelingen beoogde personen, die één van die hoedanigheden bezitten, wetens en willens de hulp heeft geboden, zonder welke het misdrijf niet gepleegd had kunnen worden.~

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

- MISDRIJF - Deelneming

Artt. 66, 67, 246 tot 253

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

Beide vormen van omkoping, de actieve of de passieve, bestaan onderscheiden en onafhankelijk van elkaar, zodat de daad van de omkoper geen daad van deelneming is aan de daad van degene die zich heeft laten omkopen; de omkoper en de omgekochte kunnen daarentegen wel mededaders of medeplichtigen hebben.

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

- MISDRIJF - Deelneming

Artt. 66, 67, 246, 247 en 252

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Inzake omkoping van ambtenaren kunnen de aanbiedingen of beloften, alsook de aanvaarding van de giften, worden gedaan door tussenpersonen die dan mededaders of medeplichtigen van de actieve of passieve omkoping zijn.~

- MISDRIJF - Deelneming

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

Artt. 66, 67, 468 en 471

P.13.1907.F 26 maart 2014 AC nr. ...

De appelrechters verantwoorden hun beslissing naar recht, volgens welke het gedrag van een tweede persoon een daad van deelneming oplevert aan de diefstal die de beklaagde ten laste is gelegd, nadat zij erop hebben gewezen dat het slachtoffer door het gemeenschappelijke en verscheiden optreden van de daders kon worden gelokaliseerd en ingesloten, dat daardoor de buit kon worden binnengehaald zonder vrees om zich in het bezit van een gestolen voorwerp te doen staande houden, voorts preciseren dat dit de reden was waarom de andere persoon aanwezig was, die in de trein rechtover de voormelde beklaagde zat (1). (1) Alain DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, Kluwer, 2008, p. 425, nr. 705; Frédéric LUGENTZ, Les vols et les extorsions, in Les infractions contre les biens, De Boeck & Larcier, 2008, p. 93; Alain LORENT, Vols et extorsions in Droit pénal et procédure pénale, Kluwer, p. 217, nr. 206.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Artt. 66, 85 en 100

P.01.1103.N 29 oktober 2002 AC nr. 572

Uit de bepalingen van het oorspronkelijke artikel 11, Bijzondere Wet Hervorming Instellingen, en van artikel 11, eerste lid, Bijzondere Wet Hervorming Instellingen, zoals gewijzigd door de Bijzondere Wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, volgt dat hoofdstuk VII van Boek I van het Strafwetboek, en dus artikel 66 Strafwetboek, evenals artikel 85 Strafwetboek steeds op de strafbaarstellingen en straffen in het Milieuvergunningsdecreet van toepassing is geweest en nog is (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, nr 38/92, 7 mei 1992, B.S., 7 okt. 1992; DELVA, J. en SMETS, J.De staatshervorming en het strafrecht", Liber amicorum Marc Châtel, Antwerpen, Kluwer, 1991, p. 85; VELAERS, J.De Grondwet en de Raad van State, afdeling Wetgeving", Antwerpen, Maklu, 1999, p. 829; DE NAUW, A. en VANDEBOTERMET, M.Artikel 39 Milieuvergunningsdecreet", in DEKETELAERE, M.Commentaar Milieurecht", Brugge, Die Keure, losbl., nr 23; SEUTIN, B. en VAN HAEGENDOREN, G.De nieuwe bevoegdheden van Gemeenschappen en Gewesten", Brugge, Die Keure, 1994, p. 156.

- MISDRIJF - Deelneming

- MILIEURECHT -

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Artt. 7 tot 50bis

P.08.0719.F 8 oktober 2008 AC nr. 532

De vergoeding die de rechter aan iedere veroordeelde ten gunste van de Staat oplegt, is geen straf.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Artt. 7, derde lid, en 65, tweede lid

P.14.1046.F 5 november 2014 AC nr. 667

Hoewel het voordeel van de in artikel 65, tweede lid, van het Strafwetboek vermelde aanpassing ten gunste van de dader van het collectief misdrijf niet afhangt van de voorwaarde dat er tussen de nog uit te spreken straf en die waarmee de rechter rekening houdt, eenheid van voorwerp, aard, karakter of soort moet bestaan (1) , verbiedt artikel 7, derde lid, van het Strafwetboek (2) hem om samen met een werkstraf een gevangenisstraf op te leggen (3). (1) Zie Cass. 31 mei 2006, AR P.06.0403.F, AC 2006, nr. 300, met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas. (2) Zie Cass. 13 februari 2013, AR P.12.1634.F, AC 2013, nr. 106. (3) Zie Cass. 12 oktober 2010, AR P.10.1168.N, AC 2010, nr. 590.

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Artt. 7, vierde lid, en 65, tweede lid

P.12.1634.F 13 februari 2013 AC nr. ...

Hoewel de gevangenisstraf en de werkstraf niet samen mogen worden toegepast voor een zelfde feit dat aan een zelfde rechter is voorgelegd, belet artikel 65, tweede lid, van het Strafwetboek niet dat de rechter vaststelt dat het feit waarvan hij kennis neemt, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering is van hetzelfde misdadig opzet als dat waaruit andere misdrijven voortvloeien die reeds met afzonderlijke beslissingen zijn gestraft; wanneer de rechter oordeelt dat de reeds opgelegde straffen het geheel van de misdrijven, met inbegrip van het misdrijf dat nog dient te worden berecht, voldoende bestraffen, kan hij naar elk van die straffen verwijzen, ook al zijn ze verschillend van aard; aangezien hijzelf geen enkele straf uitspreekt en evenmin samenloop vaststelt tussen de feiten waarop de voorafgaande veroordelingen respectievelijk betrekking hebben, voegt hij geen straffen samen op de bij artikel 7 van het Strafwetboek verboden wijze.

- STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Artt. 70 en 71

P.08.0980.N 6 januari 2009 AC nr. 8

De wettige reden, als bedoeld in artikel 95, § 10, derde lid, Kieswetboek, dat strafbaar stelt de bijzitter of plaatsvervangende bijzitter die binnen de bepaalde tijd de reden van zijn verhindering niet opgeeft of die zonder wettige reden nalaat het hem opgedragen ambt te vervullen, is iedere door de wet of het recht erkende grond van rechtvaardiging, zoals noodtoestand, overmacht, dwang of onoverwinnelijke dwaling, die het betrokkene absoluut onmogelijk maakt het ambt van bijzitter of plaatsvervangende bijzitter van een stembureau uit te oefenen; een loutere inschatting van de betrokkene over het al dan niet ongrondwettig karakter van de verkiezingen kan, zelfs indien hij meent dat er redenen zijn om aan de grondwettigheid van de verkiezingen te twijfelen, geen wettige reden zijn als bedoeld in artikel 95, § 10, derde lid, Kieswetboek omdat in dat geval het bestaan van een rechtvaardigingsgrond immers niet aannemelijk wordt gemaakt.

- VERKIEZINGEN -

- MISDRIJF - Allerlei

Artt. 79 en 80

P.03.1364.N 20 januari 2004 AC nr. 31

Het enkele feit dat de rechter oordeelt dat een welbepaalde omstandigheid voor een beschuldigde een verzachtende omstandigheid is die een strafvermindering verantwoordt, heeft, gelet op het individuele karakter van de straf, niet voor gevolg dat hij moet motiveren waarom diezelfde omstandigheid ook voor een andere beschuldigde niet als verzachtende omstandigheid wordt aangenomen.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.00.1718.F 14 maart 2001 AC nr. ...

De rechter die verzachtende omstandigheden ten voordele van de dader van een misdaad aanneemt, moet de straf die de wet op die misdaad stelt, verminderen of wijzigen (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 1966 (AC, 1967, 228).

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

Het arrest is niet regelmatig met redenen omkleed, wanneer het geen duidelijkheid verschaft over de vraag of het hof van assisen heeft willen beslissen dat het bestaan van verzachtende omstandigheden ten voordele van de dader van een misdaad geen invloed kan hebben op de straf die de wet op die misdaad stelt, dan wel of het in feite heeft geoordeeld dat de in het arrest in aanmerking genomen omstandigheden geen verzachtende omstandigheden zijn, aangezien die dubbelzinnigheid het toezicht van het Hof van Cassatie onmogelijk maakt (1). (1) Zie Cass., 22 juli 1988, A.R. 6919, nr. 685, met concl. adv.-gen. Declercq in Bull. en Pas., 1987-88, I, nr. 685.

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

Artt. 79 tot 85

P.99.1758.F 22 maart 2000 AC nr. ...

De overschrijding van de redelijke termijn is geen verzachtende omstandigheid in de zin van de artt. 79 tot 85 Sw.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

Artt. 79, 83, 196, 197 en 214

P.00.1124.N 19 september 2000 AC nr. ...

Bij veroordeling wegens valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken komt het niet aan de rechter toe om met toepassing van artikel 84 Sw. facultatief een geldboete toe te passen wanneer hij wegens verzachtende omstandigheden slechts een correctionele straf uitspreekt (1). (1) Cass., 15 maart 1909 (Pas., 1909, I, 177).

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

Artt. 7bis en 41bis

P.03.1233.F 10 maart 2004 AC nr. 137

Geen enkele wettelijke bepaling legt een vervangende straf op voor de aan een rechtspersoon opgelegde geldboete (1). (1) A. MASSET, La loi du 4 mai 1999 instaurant la responsabilité pénale des personnes morales: une extension du filet penal modalisée, J.T., 1999, p. 657, nr 15.

- STRAF - Vervangende gevangenisstraf

Artt. 80, 83 en 85

P.03.1382.N 13 januari 2004 AC nr. 18

Artikel 84 van het Strafwetboek, dat bepaalt dat schuldigen wier criminele straf tot gevangenisstraf wordt verminderd kunnen worden veroordeeld tot een geldboete van 26 euro tot 1000 euro, vindt geen toepassing indien de wet voor de misdaad naast een criminele straf in een verplichte of facultatieve geldboete voorziet (1). (1) Cass., 19 sept. 2000, AR P.00.1124.N, nr 479.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

Artt. 85 en 100

P.10.1610.N 1 maart 2011 AC nr. ...

Artikel 35 Wegverkeerswet, waarop geen verzachtende omstandigheden kunnen worden toegepast, straft met een geldboete van 200 euro tot 2.000 euro en met het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig voor een duur van ten minste een maand en ten hoogste vijf jaar of voorgoed, diegene die op een openbare plaats een voertuig of een rijdier bestuurt of een bestuurder begeleidt met het oog op de scholing, terwijl hij in staat van dronkenschap verkeert of in een soortgelijke staat met name ten gevolge van het gebruik van drugs of van geneesmiddelen; het vonnis, dat slechts een verval van vijftien dagen oplegt, spreekt derhalve een onwettige bijkomende straf uit (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- STRAF - Andere straffen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

P.06.1655.N 5 juni 2007 AC nr. 306

Artikel 85 van het Strafwetboek dat de vermindering van correctionele straffen toelaat volgens bepaalde regels indien verzachtende omstandigheden aanwezig zijn, is overeenkomstig artikel 100 van het Strafwetboek bij gebrek aan andersluidende bepalingen niet toepasselijk op de misdrijven strafbaar gesteld door de Wet Accijnsproducten, die geen andersluidende bepalingen bevat betreffende verzachtende omstandigheden.

- MISDRIJF - Allerlei

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 91 en 92

P.98.1236.F 20 oktober 1998 AC nr. ...

De verjaringstermijn van de straf wordt beoordeeld op grond van de opgelegde straf.

- VERJARING - Strafzaken - Straf - Termijnen

thans art. 505, 1°

P.95.0778.N 4 juni 1996 AC nr. ...

Voor heling moeten volgende bestanddelen verenigd zijn: het bezit of de detentie van een zaak, verkregen door een misdaad of een wanbedrijf door een derde gepleegd, alsook de aan het in bezit of detentie nemen voorafgaande of daarmee gelijktijdige kennis van de wederrechtelijke oorsprong van de zaak; de inbezitneming kan bestaan in het verbruik of medeverbruik van de zaak.~

- HELING -

- HELING -

Sv., zoals gewijzigd door de Wet van 11 juli 1994 betreffende de politierechtbanken en houdende een aantal bepalingen betreffende de versnelling en de modernizering van de strafrechtspleging

Artt. 29, eerste lid, 56, § 1, derde lid, en 61, eerste lid

P.03.1150.F 22 oktober 2003 AC nr. 521

Hoewel de onderzoeksrechter zelf geen onderzoekshandelingen mag verrichten naar feiten die niet in de akte van aanhangigmaking begrepen zijn, kan hij echter, m.b.t. die feiten, door handelingen van opsporingsonderzoek alle inlichtingen verzamelen die de waarheid aan het licht kunnen brengen (1). (1) Zie Cass., 11 dec. 1990, AR 4153, nr 189; 4 feb. 1997, AR P.96.1027.N, nr 62. Ook al heeft de onderzoeksrechter niet meer de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, toch "mag (hij) zelf de handelingen verrichten die behoren tot de gerechtelijke politie, het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek" (Art. 56, § 1, derde lid, Sv.). Zie R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, derde uitg., 2003, blz. 210, nr 386.

- ONDERZOEKSRECHTER -

Sv., zoals van toepassing vóór de inwerkingtreding van art. 2 van de Wet 31 mei 2005

Art. 127, 6°

P.07.1332.N 18 december 2007 AC nr. 643

Noch het vroegere artikel 127, 6°, Wetboek van Strafvordering, noch het huidige artikel 127, § 2 van hetzelfde wetboek, noch het recht van verdediging vereisen dat de inverdenkinggestelde, na het verstrijken van de termijn van 15 dagen waarvan sprake in hoger vernoemde wetsbepalingen, toegang moet kunnen blijven hebben tot het dossier tot op het tijdstip van het in beraad nemen van de zaak door het onderzoeksgerecht.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Taalwet Gerechtszaken

Art. 12

P.11.0504.N 29 maart 2011 AC nr. ...

De federale magistraten die de strafvordering instellen en vervolgens uitoefenen bij een bepaalde rechtbank, behoren tot die rechtbank in de zin van artikel 12 in fine Taalwet Gerechtszaken en maken gebruik van de taal overeenkomstig de artikelen 12 en 14 Taalwet Gerechtszaken.

- OPENBAAR MINISTERIE -

thans Wet 21 nov. 1989

Art. 29bis, § 4, tweede lid

C.08.0200.F 2 oktober 2009 AC nr. 549

De schuldvordering die de verzekeraar op de zwakke weggebruiker heeft op grond van het recht van verhaal dat artikel 25, 3°, b) van de modelverzekeringsovereenkomst "B.A. Auto" hem toekent wanneer die weggebruiker als verzekerde het motorrijtuig heeft toevertrouwd aan een persoon die, op het ogenblik van het schadegeval, niet voldoet aan de voorwaarden die de wetten en reglementen voorschrijven om dat rijtuig te besturen, moet worden beschouwd als een schuldvordering betreffende een vergoeding die verschuldigd is wegens het verkeersongeval (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

De rechter die heeft geoordeeld dat zowel het verhaal dat de verzekeraar op de zwakke weggebruiker, zijn verzekerde, uitoefent op grond van artikel 25, 3°, b) van de modelverzekeringsovereenkomst "B.A. Auto" als het verhaal dat de verzekerde op zijn verzekeraar uitoefent op grond van artikel 29bis W.A.M.-wet gegrond zijn en vervolgens weigert schuldvergelijking toe te passen tussen de bedragen die het aan elk van de partijen toekent, verantwoordt zijn beslissing naar recht (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

De rechter die heeft geoordeeld dat zowel het verhaal dat de verzekeraar op de zwakke weggebruiker, zijn verzekerde, uitoefent op grond van artikel 25, 3°, b) van de modelverzekeringsovereenkomst "B.A. Auto" als het verhaal dat de verzekerde op zijn verzekeraar uitoefent op grond van artikel 29bis W.A.M.-wet gegrond zijn en vervolgens weigert schuldvergelijking toe te passen tussen de bedragen die het aan elk van de partijen toekent, verantwoordt zijn beslissing naar recht (1). (1) Zie concl. O.M.

- SCHULDVERGELIJKING -

Artt. 1, 2, § 1, 22, §§ 1, 3 en 24

P.06.1521.F 14 maart 2007 AC nr. 136

Het in het verkeer brengen van een voertuig op de openbare weg in strijd met de voorwaarden waarmee de wet die handeling doet samengaan, is een aflopend en geen voortdurend misdrijf. Het middel dat steunt, wat betreft het ontbreken van een verzekering, op de bewering van het tegendeel, faalt naar recht.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

Uitleggingswet 19 juni 1996

Art. 2

S.99.0140.F 15 januari 2001 AC nr. ...

Het personeelslid van de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap in de Bondsrepubliek Duitsland heeft geen recht op een afdankingsvergoeding, wanneer hij aanspraak kan maken op pensioenrechten op de pensioengerechtigde leeftijd, die in de regel 60 jaar voor de vrouwen en 65 jaar voor de mannen blijft (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- PENSIOEN - Werknemers

S.95.0146.N 8 maart 1999 AC nr. ...

Uit de uitleggingswet van 19 juni 1996 volgt dat de wet van 20 juli 1990 het verschil in pensioenleeftijd tussen de mannelijke en de vrouwelijke werknemers dat in Pensioenwet Werknemers bestond, niet heeft opgeheven; de pensioenleeftijd blijft in de regel vastgesteld op 60 jaar voor vrouwen en op 65 jaar voor mannen.~

- PENSIOEN - Werknemers

Uit de uitleggingswet van 19 juni 1996 volgt dat de wet van 20 juli 1990 het verschil in pensioenleeftijd tussen de mannelijke en de vrouwelijke werknemers dat in Pensioenwet Werknemers bestond, niet heeft opgeheven; de pensioenleeftijd blijft in de regel vastgesteld op 60 jaar voor vrouwen en op 65 jaar voor mannen.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

S.96.0028.F 8 maart 1999 AC nr. ...

Uit de uitleggingswet van 19 juni 1996 volgt dat de wet van 20 juli 1990 het verschil in pensioenleeftijd tussen de mannelijke en de vrouwelijke werknemers dat in Pensioenwet Werknemers bestond, niet heeft opgeheven; de pensioenleeftijd blijft in de regel vastgesteld op 60 jaar voor vrouwen en op 65 jaar voor mannen.~

- PENSIOEN - Werknemers

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Art. 2, § 2

S.95.0146.N 8 maart 1999 AC nr. ...

Onder het woord rustpensioen wordt verstaan het vervangingsinkomen dat toegekend wordt aan de gerechtigde die wordt geacht door ouderdom arbeidsongeschikt te zijn geworden, welke toestand voor de mannelijke gerechtigden wordt geacht te zijn ontstaan op de leeftijd van 65 jaar en voor de vrouwelijke gerechtigden op de leeftijd van 60 jaar; de pensioengerechtigde leeftijd voor vrouwelijke en mannelijke werknemers aldus respectievelijk bepaald wordt op 60 en 65 jaar.~

- PENSIOEN - Werknemers

Uniformele regelen van 9 mei 1980 betreffende de Overeenkomst van internationaal spoorwegvervoer van goederen

Artt. 11, § 1 en 54, § 4, c

C.06.0435.N 18 mei 2007 AC nr. 259

De verplichting tot het overleggen van de vrachtbrief door de afzender die een vordering in rechte instelt tegen de vervoerder, geldt niet wanneer de spoorwegvervoerder het vervoer niet heeft aangenomen en er dientengevolge geen vrachtbrief werd afgeleverd.

- VERVOER - Goederenvervoer - Spoorvervoer

Veldwetboek

Art. 31

C.99.0059.N 31 januari 2002 AC nr. 69

Het recht zelf van de eigenaar om overeenkomstig artikel 31 Veldwetboek het erf van de nabuur te betreden verplicht hem niet tot schadevergoeding als geen schade aan dat erf wordt toegebracht (1). (1) Over het ladderrecht zie cass., 4 okt. 1900, Bull. en Pas. 1900, I, 357, en de conclusie van eerste advocaat-generaal Van Schoor.

- LANDBOUW -

Art. 35

C.13.0083.N 23 januari 2014 AC nr. ...

Artikel 35 Veldwetboek regelt enkel de afstand die bij de aanplanting van bomen en hagen moet worden in acht genomen en voorziet tevens in een uitzondering voor fruitbomen die als leiboom worden aangeplant zonder dat er kan uit afgeleid worden dat het een nabuur verboden is tegen de muur klimop en wingerd te laten groeien (1). (1) Zie F. BAUDONQ en M. DEBAENE, "Afstand van beplantingen. Het onderwerp herbekeken" in LECOCQ, P., TILLEMAN, B., VERBEKE, A., Zakenrecht/Droit des biens, Brugge, die Keure, 2005, 221-283; A. KLUYSKENS, Zakenrecht, Antwerpen, Standaard Boekhandel, 1953, 339-342.

- LANDBOUW -

- VELDWETBOEK [ZIE: 236 LANDBOUW] -

Art. 35, eerste lid

C.12.0217.F 16 oktober 2014 AC nr. 613

Artikel 35, eerste lid, van het Veldwetboek legt de wettelijke verplichting vast om hoogstammige bomen op een afstand van twee meter van de scheidingslijn tussen twee erven te planten; die bepaling verplicht de rechter, die kennisneemt van een rechtsvordering tot afpaling, niet om de grens tussen de eigendommen van de partijen vast te stellen op twee meter van de hoogstammige bomen die op een van die eigendommen zijn geplant (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ....

- LANDBOUW -

- AFPALING -

Art. 35bis, § 5

C.12.0371.N 10 mei 2013 AC nr. ...

Bosaanplanting in de volgens het gewestplan voor de landbouw bestemde gedeelten van het grondgebied is wettelijk niet uitgesloten op voorwaarde dat een afstand van zes meter gelaten wordt tot de scheidingslijn tussen twee erven en dat het college van burgemeester en schepenen vergunning verleent (1). (1) Zie concl. O.M.

- LANDBOUW -

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

- BOSSEN -

Art. 67

P.06.0459.N 5 september 2006 AC nr. 386

Uit de artikelen 6, § 1, III, en 11, derde lid, 1° en 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de staatsinstellingen, waarmee artikel 67 Veldwetboek, dat niet bij decreet werd gewijzigd, niet onverenigbaar is, volgt dat ook boswachters van het gewest bevoegd zijn om de in artikel 67 Veldwetboek bedoelde wanbedrijven en overtredingen vast te stellen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- LANDBOUW -

Verdr. 25 okt. 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen

Art. 26

C.11.0210.N 10 november 2011 AC nr. ...

Artikel 26 van het Haags Kinderontvoeringsverdrag verhindert niet dat de gerechtskosten van de procedures in eerste aanleg en in hoger beroep ten laste worden gelegd van de ouder die het kind heeft overgebracht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Artikel 26 van het Haags Kinderontvoeringsverdrag verhindert niet dat de gerechtskosten van de procedures in eerste aanleg en in hoger beroep ten laste worden gelegd van de ouder die het kind heeft overgebracht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- KIND -

Artt. 1, 2, 13 en 20

C.11.0675.F 4 maart 2013 AC nr. ...

Uit artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden volgt niet dat de terugkeer van het kind niet zomaar automatisch bevolen kan worden, aangezien de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen van toepassing is; het hoogste belang van het kind, voor zijn persoonlijke ontwikkeling, hangt immers af van verschillende individuele omstandigheden, waaronder zijn leeftijd en zijn mate van rijpheid, de aanwezigheid of de afwezigheid van de ouders, de omgeving waarin hij leeft en zijn persoonlijke geschiedenis; om die reden moet elk geval afzonderlijk worden beoordeeld.

- ORDONNANTIES [ZIE: 527 WETTEN. DECRETEN. ORDONNANT -

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Verdr. van 13 mei 1931 van uitlevering en van gerechtelijken bijstand in strafrechtelijke zaken gesloten tusschen het Koninkrijk België en de Poolsche republiek

Artt. 16 en 23

P.97.0156.N 25 januari 2000 AC nr. ...

Een betekening aan de procureur des Konings van het hoger beroep van het O.M. bij het gerecht dat van het beroep kennis moet nemen in het geval van een beklaagde met woonplaats in Polen is noch met toepassing van artikel 40, eerste lid, Ger.W., noch met toepassing van het Belgisch-Pools rechtshulpverdrag, rechtsgeldig.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Verdr. van Bern voor de Bescherming van Werken van Letterkunde en Kunst, ondertekend op 9 sept. 1886, herzien te Stockholm op 14 juli 1967 en goedgekeurd bij de wet van 26 sept. 1974

Art. 2

C.95.0284.N 10 december 1998 AC nr. ...

Een werk geniet de bescherming van de Auteurswet en van het Verdrag van Bern van 9 september 1886 enkel op voorwaarde dat het de uitdrukking is van de intellectuele inspanning van de maker ervan, welke voorwaarde onontbeerlijk is om aan het werk het vereiste individuele karakter te geven waardoor een schepping ontstaat.~

- AUTEURSRECHT -

Verdr. van Wenen van 23 mei 1969 inzake het vedragenrecht

Art. 31

C.97.0176.N 30 maart 2000 AC nr. ...

De schending van de uitleggingsregel van verdragen geeft alleen aanleiding tot cassatie als daardoor het uit te leggen verdrag zelf wordt geschonden.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

Verdrag 10 dec. 1984 tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing

Artt. 4.2, 5.1, c, en 14

P.04.0352.F 1 juni 2005 AC nr. 306

Noch een rechtsweigering, noch een schending van de artt. 4.2, 5.1, c, en 14, Verdrag 10 dec. 1984 tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing kan worden afgeleid uit het feit alleen dat de W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht de onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht regelt, aangezien de procedure in dat geval kan worden voortgezet voor andere gerechten; het staat evenwel niet aan het Hof uitspraak te doen over de "minimale waarborgen inzake onafhankelijkheid, onpartijdigheid en organisatie" die deze gerechten zouden kunnen bieden (1). (1) Zie Cass., 13 dec. 2000, AR P.00.1678.F, nr 690.

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- RECHTSWEIGERING -

Verdrag 15 juni 1955 nopens de op de internationale koop van roerende lichamelijke zaken toepasselijke wet

Artt. 1 en 5

C.04.0137.N 23 april 2007 AC nr. 200

De vergoeding die, inzake de internationale koop van roerende lichamelijke zaken, wordt toegekend ingevolge een contractuele tekortkoming, omvat niet alleen de betaling van een geldsom ter vergoeding van de eigenlijke schade, maar tevens de betaling van interest wegens het uitblijven van of de vertraging in de uitvoering van de verbintenis tot schadeloosstelling, zowel voor als na het tussenkomen van een rechterlijke beslissing (1). (1) Verdrag van 15 juni 1955 inzake de op de internationale koop van roerende lichamelijke zaken toepasselijke wet, ondertekend te Den Haag, zoals van toepassing vóór de opzegging ervan door België bij bericht verschenen in het B.S. van 30 juni 1990.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- KOOP -

- OVEREENKOMST - Internationaal recht

Verdrag 15 nov. 1965 inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke zaken en in handelszaken, opgemaakt te 's Gravenhage en goedgekeurd bij wet van 24 jan. 1970

Artt. 10 en 21

C.13.0288.F 2 oktober 2014 AC nr. 570

De toezending, per aangetekende brief, van een afschrift van de akten van betekening aan de verweerders, wier maatschappelijke zetel en woonplaats in Zwitserland gevestigd zijn, heeft de betekening van het cassatieverzoekschrift niet verricht, ook al zouden die stukken op die wijze hun respectieve bestemmelingen hebben bereikt (1). (1) Zie Cass. 7 juni 2001, AR C.99.0496.F, AC 2001, nr. 345; zie Cass. 24 januari 2011, AR C.09.0522.N, AC 2011, nr. 65; zie Cass. 7 februari 2013, AR C.11.0548.F-C.11.0759.F, AC 2013, met concl. OM in Pas. 2013, nr. 89.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Verdrag 19 juni 1980 inzake het recht dat toepasselijk is op verbintenissen uit overeenkomsten

Art. 10.1.c

C.04.0137.N 23 april 2007 AC nr. 200

De vergoeding die, inzake de internationale koop van roerende lichamelijke zaken, wordt toegekend ingevolge een contractuele tekortkoming, omvat niet alleen de betaling van een geldsom ter vergoeding van de eigenlijke schade, maar tevens de betaling van interest wegens het uitblijven van of de vertraging in de uitvoering van de verbintenis tot schadeloosstelling, zowel voor als na het tussenkomen van een rechterlijke beslissing (1). (1) Verdrag van 15 juni 1955 inzake de op de internationale koop van roerende lichamelijke zaken toepasselijke wet, ondertekend te Den Haag, zoals van toepassing vóór de opzegging ervan door België bij bericht verschenen in het B.S. van 30 juni 1990.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- KOOP -

- OVEREENKOMST - Internationaal recht

Art. 3

C.07.0076.N 28 februari 2008 AC nr. 142

Vermits de Alleenverkoopwet geen enkele bepaling bevat die de overdracht van een alleenverkoopconcessie regelt, heeft de verplichting om, in het geval van de beëindiging van een verkoopconcessie met uitwerking voor het gehele Belgische grondgebied of een deel ervan, uitsluitend de Belgische wet toe te passen alleen betrekking op de beslechting van de eenzijdige beëindiging van de verkoopconcessie en niet op de beoordeling van de contractuele gevolgen van deze overeenkomst of van de geldigheid van de overdracht ervan, zodat deze wet de toepassing van het door de partijen gekozen recht op de overdracht van de alleenverkoopconcessie niet in de weg kan staan (1). (1) Zie F. RIGAUX en M. FALLON, Droit international privé, Brussel, Larcier, 3e ed., nr. 14.189.

- KOOP -

- KOOP -

- KOOP -

- VREEMDE WET -

Art. 3, § 1er

C.98.0122.F 17 juni 1999 AC nr. ...

Een overeenkomst wordt beheerst door het recht dat de partijen hebben gekozen; de rechter schendt die regel wanneer hij de geldigheid van een strafbeding onderzoekt volgens het Belgisch recht en met toepassing van dat recht de nietigheid van dat beding uitspreekt hoewel, volgens vorige vaststellingen van die rechter, de overeenkomst aan het Luxemburgs recht is onderworpen.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- OVEREENKOMST - Internationaal recht

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Verdrag 19 nov. 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen

Artt. 1, §§ 1 en 2, 3, aanhef en b), en 15.2

C.11.0538.N 14 juni 2012 AC nr. ...

Uit de bedoeling van de wetgever om ook aan de eigenaren van binnenschepen de mogelijkheid te bieden hun aansprakelijkheid te beperken overeenkomstig de regels van het LLMC-verdrag en deze bescherming niet te onthouden voor vorderingen wegens schade door olieverontreiniging, zoals ook blijkt uit het ontbreken van een verwijzing in artikel 273 Zeewet naar het bepaalde in artikel 47 Zeewet, volgt dat de beperking van de aansprakelijkheid van de eigenaren van binnenschepen ter zake van olieverontreiniging eveneens onderworpen is aan de regels van het LLMC-verdrag, voor zover de bedoelde verontreiniging niet valt onder het materiële toepassingsgebied van het CLC-verdrag (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Verdrag 25 juni 1998 betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden

Artt. 2.4, 3.4 en 9.3

P.12.1389.N 11 juni 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 2.4, 3.4 en 9.3 van het Verdrag van Aarhus van 25 juni 1998 volgt dat België op zich de verplichting heeft genomen om verenigingen die de bevordering van de milieubescherming tot doel hebben de toegang tot de rechter te verzekeren ingeval zij met de bepalingen van het nationale milieurecht strijdig handelen en nalaten van privé-personen en overheidsinstanties willen betwisten voor zover zij daartoe voldoen aan de in het nationale recht vastgelegde criteria; die criteria mogen niet zodanig worden omschreven of uitgelegd dat zij de toegang van deze verenigingen in dergelijk geval onmogelijk maken; de rechter vermag de in het nationale recht neergelegde criteria uit te leggen in overeenstemming met de doelstellingen van artikel 9.3 Verdrag van Aarhus.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- MILIEURECHT -

Verdrag 28 juli 1951 Status van Vluchtelingen goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953

Art. 16.2

P.04.0482.F 29 juni 2005 AC nr. 381

Art. 16.2 van het Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen kent aan de erkende vluchteling, in de Staat waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, dezelfde behandeling toe als een onderdaan, wat betreft rechtsingang; die verdragsbepaling heeft niet tot gevolg dat het overgangsregime van artikel 29, § 3, tweede lid, W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, toepasselijk wordt wanneer een klager, die zijn gewone verblijfplaats in België heeft, aldaar het statuut van vluchteling heeft (1). (1) Zie Cass., fr., 31 jan. 2001, Bull. civ. 2001, n° 31.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

Art. 23

S.95.0118.N 13 mei 1996 AC nr. ...

Art. 23 Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij de Wet van 26 juni 1953, heeft rechtstreekse werking in de Belgische interne rechtsorde.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

De gelijkheid van behandeling inzake ondersteuning en bijstand van overheidswege ter voorziening van levensonderhoud, van de regelmatig op het grondgebied verblijvende vluchtelingen en van Belgische onderdanen geldt slechts, eventueel met terugwerkende kracht, voor de persoon die krachtens de toepasselijke wetgeving de hoedanigheid van vluchteling bezit en als dusdanig is erkend.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

- VREEMDELINGEN -

In geval van conflict tussen een internationale verdragsregel, die rechtstreekse werking heeft in de interne rechtsorde, zoals een regel die valt af te leiden uit artikel 23 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, en een interne rechtsregel heeft de door het verdrag vastgelegde regel voorrang.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

S.95.0119.N 13 mei 1996 AC nr. ...

Art. 23 Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij de Wet van 26 juni 1953, heeft rechtstreekse werking in de Belgische interne rechtsorde.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

De gelijkheid van behandeling inzake ondersteuning en bijstand van overheidswege ter voorziening van levensonderhoud, van de regelmatig op het grondgebied verblijvende vluchtelingen en van Belgische onderdanen geldt slechts, eventueel met terugwerkende kracht, voor de persoon die krachtens de toepasselijke wetgeving de hoedanigheid van vluchteling bezit en als dusdanig is erkend.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- BESTAANSMINIMUM -

- VREEMDELINGEN -

In geval van conflict tussen een internationale verdragsregel, die rechtstreekse werking heeft in de interne rechtsorde, zoals een regel die valt af te leiden uit artikel 23 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, en een interne rechtsregel heeft de door het verdrag vastgelegde regel voorrang.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Art. 24, 1, b

S.95.0145.N 17 juni 1996 AC nr. ...

De gelijkheid van behandeling inzake werkloosheid van vreemde of staatloze werknemers en van Belgische onderdanen geldt slechts, eventueel met terugwerkende kracht, voor de persoon die de hoedanigheid van vluchteling bezit en als dusdanig is erkend krachtens de toepasselijke verdrags- en wetsbepalingen.~

- *WERKLOOSHEID - Gerechtigde*

- *VREEMDELINGEN -*

S.95.0043.N 25 september 1995 AC nr. ...

De gelijkheid van behandeling inzake werkloosheid van vreemde of staatloze werknemers en van Belgische onderdanen geldt slechts, eventueel met terugwerkende kracht, voor de persoon die de hoedanigheid van vluchteling bezit en als dusdanig is erkend krachtens de toepasselijke verdrags- en wetsbepalingen.~

- *VREEMDELINGEN -*

- *WERKLOOSHEID - Gerechtigde*

Verdrag 3 feb. 1958 tot instelling van de Benelux Economische Unie

Artt. 2, a en f, en 59

F.04.0011.N 22 juni 2007 AC nr. 349

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemene rechtsregel, als bedoeld bij artikel 1 van het Verdrag Benelux-Gerechtshof voor het Hof van Cassatie rijst, zoals de vraag of het Belgisch fiscaal stelsel dat uitsluitend voor vreemde firma's voorziet in forfaitaire minimumwinsten verenigbaar is met het in het Benelux-Verdrag gewaarborgd beginsel inzake gelijke behandeling op het vlak van belastingen en fiscale lasten, is het Hof verplicht die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voor te leggen (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2002, AR C.00.0472.N, nr 391 en 13 mei 2004, AR C.02.0614.N, nr 259.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Wanneer in een voor een nationaal rechtscollege aanhangige zaak een vraag rijst om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemene rechtsregel, als bedoeld bij artikel 1 van het Verdrag Benelux-Gerechtshof, zoals de vraag of het Belgisch fiscaal stelsel dat uitsluitend voor vreemde firma's voorziet in forfaitaire minimumwinsten verenigbaar is met het in het Benelux-Verdrag gewaarborgd beginsel inzake gelijke behandeling op het vlak van belastingen en fiscale lasten, is dit nationaal rechtscollege niet verplicht die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voor te leggen, indien tegen zijn uitspraak beroep kan worden ingesteld krachtens het nationale recht; het cassatieberoep is kennelijk een beroep krachtens het nationale recht in de zin van die verdragsbepaling.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Artt. 2, tweede lid, a en f, en 59, eerste lid

F.04.0011.N 22 juni 2007 AC nr. 349

De artikelen 2, lid 2, a en f, en 59, lid 1, van het BEU-Verdrag verzetten zich tegen de toepassing van fiscale regelingen van een van de drie verdragsluitende staten, die gevallen die gemeen hebben dat bewijskrachtige gegevens voor de winstbepaling ontbreken, verschillend regelen in die zin dat zij een forfaitair minimum belastbaar inkomen vaststellen dat niet geldt voor vennootschappen naar zijn nationale recht maar uitsluitend voor soortgelijke vennootschappen die zijn opgericht overeenkomstig de wetgeving van een van die andere verdragsluitende staten en op het grondgebied van een van de andere verdragsluitende staten hun fiscaal domicilie hebben, ook als die regelingen niet tot noodzakelijk gevolg hebben dat de vreemde vennootschap steeds zwaarder wordt belast dan de nationale vennootschap (1). (1) Benelux-Gerechtshof, 19 maart 2007, nr A 2006/2.

- BENELUX - Verdragbepalingen

De non-discriminatiebepalingen van het BEU-Verdrag verzetten zich tegen de berekening van de belastbare winst in hoofde van een vennootschap van een andere verdragsluitende staat met vaste inrichting in België volgens het stelsel van minimumwinsten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

Verdrag 5 juni 2001 tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

Art. 26, tweede lid

F.10.0115.N 16 februari 2012 AC nr. ...

Voor de in de werkstaat belaste inkomsten waarop ingevolge een dubbelbelasting de volgens de wetgeving van die Staat geldende persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van burgerlijke staat of samenstelling van het gezin werden toegepast, dient de woonstaat met betrekking tot de in de werkstaat belaste inkomsten, niet de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van burgerlijke staat of samenstelling van het gezin te verlenen, waarin de belastingwet van de woonstaat voorziet; in geval een dubbelbelastingverdrag de woonstaat geheel of ten dele vrijstelt van zijn verplichting om de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen te verlenen uit hoofde van burgerlijke staat of samenstelling van het gezin waarin de nationale belastingwet voorziet, en het verdrag aan de werkstaat de verplichting oplegt om de door zijn wetgeving bepaalde aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen te verlenen bij de vestiging van de belasting, geldt die vrijstelling ten voordele van de woonstaat ongeacht of de werkstaat dezelfde of gelijkaardige aftrekken, tegemoetkomingen of verminderingen verleent als de woonstaat.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Verdrag 5 okt. 1973 inzake de verlening van Europese octrooien (EOV)

Art. 106

C.11.0101.N 5 januari 2012 AC nr. ...

Ingevolge artikel 106 Europees Octrooiverdrag sorteert de beslissing van de oppositiekamer , waartegen hoger beroep is ingesteld, geen gevolgen op de ogenschijnlijke rechten van de octrooihouder, zolang geen eindbeslissing in de oppositieprocedure is tussengekomen.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Art. 2, § 2, en 138, § 1

C.13.0232.N 12 september 2014 AC nr. ...

Uit de artikelen 2, §2, en 138, §1, van het Verdrag inzake de verlening van Europese octrooien volgt dat, hoewel de nietigverklaring van een Europees octrooi, verleend voor een bepaalde Staat, enkel uitwerking heeft op het territorium van die Staat en dienvolgens geen rechtsgevolgen sorteert in een andere Staat, deze nietigverklaring en de daaraan ten grondslag liggende motieven pertinent kunnen zijn bij de beoordeling van de ogenschijnlijke geldigheid van het octrooi in een andere staat waarvoor het werd verleend (1). (1) Zie concl. OM.

- MERKEN - Internationale verdragen

- UITVINGDSOCTROOI - Europees octrooi

Artt. 64, derde lid, en 69

C.10.0462.F 3 februari 2012 AC nr. ...

Namaak vereist niet dat de uitvinding volledig wordt overgenomen; het is vereist maar voldoende dat de wezenlijke kenmerken van de uitvinding waarop het octrooi betrekking heeft terug te vinden zijn in de werkwijze of het voortbrengsel van de derde; bijkomstige of oppervlakkige verschillen sluiten namaak niet noodzakelijk uit; deze regels gelden eveneens als de conclusies van het octrooi bestaan in een of meer rekenkundige grootheden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi

Om het verschil tussen het technisch kenmerk dat bestaat in een of meer rekenkundige grootheden van het van namaak betichte voorwerp, enerzijds, en het technisch kenmerk dat de uitvinding vertoont, anderzijds, als bijkomstig of oppervlakkig aan te merken, hoeft de rechter niet na te gaan of dat technisch kenmerk in concreto een gelijkaardige uitwerking heeft als het technisch kenmerk van de uitvinding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi

Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

Art. 101, 1

C.11.0719.F 18 oktober 2013 AC nr. ...

De overeenkomst tussen degene die een exclusieve octrooilicentie verleent en de licentienemer, die enerzijds, de verplichting voor de licentienemer inhoudt om een gedeelte van de bestaande rechten op een verbetering van het oorspronkelijke octrooi, die onlosmakelijk met dat octrooi verbonden is en door de licentienemer is aangebracht, aan de licentiegever over te dragen, en, anderzijds, de verplichting voor de licentienemer om vergoedingen te betalen voor de exploitatie van de op beider naam geoctrooieerde verbetering, is geen overeenkomst die ertoe strekt de mededinging in de interne of de Belgische markt te beperken of te vervalsen.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 267

C.10.0198.N 8 mei 2014 AC nr. 675

Wanneer een middel, voor het Hof, de vraag opwerpt of het begrip "reclame" van artikel 2 Richtlijn 84/450/EEG van 10 september 1984 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame en van artikel 2 Richtlijn 2006/114/EG van 12 december 2006 inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame, aldus moet worden uitgelegd dat het, enerzijds, de registratie en het gebruik van een domeinnaam en, anderzijds, het gebruik van metatags in metadata van een website omvat, stelt het Hof de vraag tot uitlegging van die bepalingen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HANDELSPRAKTIJK -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

S.10.0118.N 4 november 2013 AC nr. ...

Wanneer de vraag rijst of de tekst van artikel 11.2. van de statuten van verweerster, mede in acht genomen de discrepanties in onder meer de Franse, de Engelse en de Duitse versie ervan, inhoudt dat de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie, en meer bepaald de in die regeling bepaalde loonvoorwaarden, van toepassing is op de personeelsleden van verweerster, vereist het antwoord op die vraag een uitlegging van dit artikel 11.2 van de statuten van verweerster zodat het Hof overeenkomstig artikel 267 van het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie moet stellen.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.08.0474.N 9 februari 2012 AC nr. 129

Artikel 94 van de Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht, zoals gewijzigd door de Verordening (EG) nr. 873/2004 van de Raad van 29 april 2004, gelezen in samenhang met de artikelen 11, eerste lid, 13, eerste tot en met derde lid., 16, 27 en 104 van deze Verordening moet aldus worden uitgelegd dat de houder of de licentiehouder een vordering wegens inbreuk kan instellen tegen een derde die het materiaal heeft verkregen via een andere licentiehouder die zich niet heeft gehouden aan de voorwaarden of de beperkingen die zijn opgenomen in de licentieovereenkomst die laatstgenoemde licentiehouder eerder met de houder had gesloten, voor zover de betrokken voorwaarden of beperkingen rechtsreeks zien op de wezenlijke elementen van het betrokken communautaire kwekersrecht, hetgeen de verwijzende rechter dient te beoordelen; het is voor de beoordeling van de inbreuk van geen belang dat de derde die handelingen met betrekking tot het verkochte of afgestane materiaal heeft verricht, op de hoogte was of geacht werd op de hoogte te zijn van de in de licentieovereenkomst opgelegde voorwaarden of beperkingen (1). (1) HvJEU, zaak C-140/10, http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf.

- MERKEN - Internationale verdragen

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Art. 34, § 2, b, en 35

P.07.0867.F 27 juni 2007 AC nr. 363

Aangezien het verzoek tot overlevering van een gezocht persoon krachtens een Europees aanhoudingsbevel spoedeisend is en de uitspraak van de kamer van inbeschuldigingstelling slechts een voorlopig karakter heeft, is het Hof van Cassatie niet ertoe gehouden het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen een prejudiciële vraag te stellen die geen enkele ernstige twijfel laat over de verenigbaarheid van artikel 32 van het Kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de overleveringsprocedures tussen de Lidstaten, met artikel 34.2.b van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

- UITLEVERING -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 35

P.06.1518.N 15 december 2009 AC nr. 743

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 221.1 van het Communautair Douanewetboek alzo dient begrepen te worden dat de voorgeschreven mededeling van een douaneschuld aan de belastingplichtige slechts rechtsgeldig kan geschieden na de boeking ervan, met andere woorden, of de in artikel 221.1 van het Communautair Douanewetboek voorgeschreven mededeling van een douaneschuld aan de belastingplichtige steeds door de boeking ervan dient te zijn voorafgegaan teneinde rechtsgeldig te zijn, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. (1). (1) Cass., 26 feb. 2008, AR P.07.0747.N; zie: Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1404.N, AC, 2007, nr. ...

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 221.3 van het Communautair Douanewetboek, zoals van toepassing vóór de wijziging door artikel 1 van de Verordening (EEG) nr. 2700/2000, alzo dient te worden begrepen dat de mogelijkheid van de douaneautoriteiten om buiten de termijn van drie jaren te rekenen vanaf het ontstaan van de douaneschuld tot een rechtsgeldige mededeling van het geboekte bedrag te kunnen overgaan wanneer deze schuld ingevolge een strafrechtelijk vervolgbare handeling is ontstaan, slechts geldt ten aanzien van de persoon die aan deze strafrechtelijk vervolgbare handeling ten grondslag ligt, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.07.1543.N 15 december 2009 AC nr. 744

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of de artikelen 217.1 en 221.1 van het Communautair Douanewetboek alzo dienen te worden begrepen dat de voorgeschreven boeking van een douaneschuld ook rechtsgeldig kan geschieden door het bedrag op te nemen in een proces-verbaal, overeenkomstig de Algemene Wet Douane en Accijnzen opgesteld door verbalisanten en niet door personen die bevoegd zijn dergelijk bedrag op te nemen in de boekhouding, en of dergelijk proces-verbaal beschouwd kan worden als een boekhouding of iedere andere drager die als zodanig dienst doet in de zin van artikel 217.1 van het Communautair Douanewetboek, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (1). (1) Zie: Cass., 5 juni 2007, AR P.06.1404.N, AC, 2077, nr....

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

P.09.1074.F 14 juli 2009 AC nr. 454

Er is geen grond om het Hof van Justitie E.G. een vraag te stellen over de draagwijdte van een term in een artikel van een kaderbesluit, wanneer het bestreden arrest deze bepaling niet toepast.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.05.0583.N 27 november 2007 AC nr. 583

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of aan de regel 'kan niet vervolgd worden ter zake van dezelfde feiten' uit artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, die uitleg moet gegeven worden dat wanneer onder 'dezelfde feiten' ook dienen te worden begrepen verschillende feiten die door eenheid van opzet verbonden zijn en aldus één feit opleveren, dit inhoudt dat een beklaagde voor het misdrijf van witwassen in België niet meer vervolgbaar wordt wanneer hij voor andere feiten, gepleegd met hetzelfde opzet, veroordeeld werd in Nederland, ongeacht alle andere feiten die binnen dezelfde tijdsruimte werden gepleegd, maar die pas na het onherroepelijk buitenlands vonnis in België aan het licht zullen komen en/of vervolgd worden, dan wel of in dit geval de feitenrechter deze andere feiten bijkomend kan bestraffen, rekening houdend met de reeds uitgesproken straffen, behoudens indien deze hem voor een juiste bestraffing van al de misdrijven voldoende lijken, en zonder dat het geheel van de straffen uitgesproken het maximum van de zwaarste straf mag te boven gaan, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, in samenhang gelezen met artikel 71 van deze overeenkomst, zo moet begrepen worden dat het met zich meebrengt dat strafbare feiten bestaande in het in Nederland verwerven, voorhanden hebben gehad en/of hebben overgedragen van geldsommen in buitenlandse valuta, afkomstig uit de handel in verdovende middelen, die verschillend zijn van strafbare feiten bestaande uit het in België omzetten van gelden afkomstig uit de handel in verdovende middelen, die in Nederland werden ontvangen, als "dezelfde feiten" te beschouwen zijn wanneer de rechter vaststelt dat zij door eenheid van opzet verbonden zijn en aldus juridisch één feit opleveren, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.04.0265.N 16 mei 2006 AC nr. 273

Wanneer voor het Hof van cassatie de vraag rijst of artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het akkoord van Schengen van 14 juni 1985 toepassing kan vinden in geval van een onherroepelijk vonnis uit een overeenkomstsluitende partij dat dateert van voor het van kracht worden van de Schengenuitvoeringsovereenkomst op die partij, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer voor het Hof van cassatie de vraag rijst of artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, in samenhang gelezen met artikel 71 van deze overeenkomst, zo moet begrepen worden dat het met zich meebrengt dat strafbare feiten van invoer en uitvoer van dezelfde verdovende middelen, indien zij in verschillende overeenkomstsluitende landen zijn begaan, als afzonderlijke strafbare feiten worden beschouwd zodat in elk van die overeenkomstsluitende landen vervolging mogelijk blijft, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese gemeenschappen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 6, tweede lid

S.01.0099.F 25 oktober 2004 AC nr. 506

Het H.v.J. is niet bevoegd om, bij wijze van prejudiciële beslissing, een uitspraak te doen over de uitlegging van artikel 1, eerste lid, Aanvullend Protocol bij het E.V.R.M., ondertekend te Parijs op 20 maart 1952.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Artt. 128 en 228, 1°

C.11.0507.F 6 juni 2013 AC nr. ...

Uit artikel 31, tweede lid, van de wet tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, uitgelegd door artikel 141, §9, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, uit artikel 128 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dat de teneur van artikel 106 tot oprichting van de Europese Gemeenschap heeft overgenomen, en uit artikel 228 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie volgt duidelijk dat het recht tot uitgifte van bankbiljetten verdeeld wordt tussen de Europese Centrale Bank en nationale centrale banken binnen het Europese systeem van de centrale banken; het feit dat de Europese Centrale Bank het alleenrecht heeft machtiging te geven tot de uitgifte van de euro ontneemt de nationale banken niet het recht om bankbiljetten en muntstukken in euro uit te geven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, …

- MUNTEN EN BANKBILJETTEN -

Artt. 18, eerste lid, 45 en 49

F.10.0115.N 16 februari 2012 AC nr. ...

Uit de artikelen 18, eerste lid, 45 en 49 van het EU-werkingsverdrag volgt niet dat, ingeval de inkomsten van een belastingplichtige op grond van een dubbelbelastingverdrag gedeeltelijk worden belast in de woonstaat en gedeeltelijk in de werkstaat, de belastingplichtige steeds aanspraak kan maken op integrale aanrekening op de belasting in de woonstaat van de belastingverminderingen voor kinderopvang en dienstencheques waarop de belastingplichtige recht zou hebben gehad indien de inkomsten integraal in de woonstaat zouden zijn belast.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, gedaan te Lugano op 16 sept. 1988

Art. 5, eerste lid

C.09.0542.N 25 maart 2010 AC nr. 220

Ofschoon de billijke vergoeding wegens beëindiging van een concessie van alleenverkoop zonder redelijke opzeggingstermijn en de billijke bijkomende vergoeding wanneer deze verkoopconcessie door de concessiegever wordt beëindigd op andere gronden dan een grove tekortkoming van de concessiehouder betrekking hebben op andere soorten van schade, vloeien zij voort uit de niet-nakoming van de contractuele verplichtingen van de concessiegever, die gelokaliseerd worden op de plaats waar de concessieovereenkomst moet worden uitgevoerd, namelijk de verplichting om de overeenkomst niet te beëindigen zonder de inachtneming van een redelijke opzeggingstermijn en de verplichting om de concessiehouder bij de beëindiging van de overeenkomst niet de vruchten te ontnemen van het door hem opgebouwde cliëntèle en de door hem gedane investeringen, zodat de rechter van de plaats waar die verbintenissen van de concessiegever die aan de eis ten grondslag liggen moeten worden uitgevoerd, naar recht zijn bevoegdheid kan aannemen om kennis te nemen van de vordering tot billijke bijkomende vergoeding.

- KOOP -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Verdrag betreffende de status van Staatlozen, ondertekend op 28 september 1954, te New-York

Art. 1, § 2, (i)

C.06.0427.F 22 januari 2009 AC nr. 56

Wanneer een Palestijns vluchteling een van de zones, waaronder Libanon, verlaten heeft waarbinnen de Organisatie van de Verenigde Naties voor Hulpverlening aan Palestijnse vluchtelingen (UNRWA) haar opdracht vervult, en - zelfs maar tijdelijk - verbleven heeft in een land waarin de voormelde organisatie haar opdracht niet vervult, geniet die vluchteling haar bescherming of bijstand niet meer; bijgevolg kan de status van staatloze hem niet geweigerd worden.

- VREEMDELINGEN -

Art. 1, 1

C.07.0385.F 6 juni 2008 AC nr. 353

Noch uit artikel 1, 1, van het Verdrag van New York van 28 september 1954 betreffende het Status van Staatlozen, dat verwijst naar het objectieve criterium van de bevoegdheid van elke Staat om via zijn wetgeving te bepalen wie zijn onderdanen zijn, noch uit enige andere bepaling kan de mogelijkheid worden afgeleid om aan een vreemdeling, de hoedanigheid van staatloze te weigeren op grond dat hij niet de stappen heeft ondernomen om een nationaliteit die hij verloren was terug te krijgen, zelfs niet omdat hij ze heeft verzaakt (1). (1) Zie Cass., 27 sept. 2007, AR C.06.0390.N, AC, 2007, nr. ...

- NATIONALITEIT -

Art. 1.1

C.06.0390.N 27 september 2007 AC nr. 439

Behoudens de uitsluitingen bepaald in artikel 1.2, is het Verdrag betreffende de status van staatlozen van toepassing op al degenen die geen nationaliteit bezitten.

- NATIONALITEIT -

Art. 31

S.07.0078.N 19 mei 2008 AC nr. 303

Het in artikel 31 van het Verdrag betreffende de status van staatlozen bedoelde uitzettingsverbod geldt alleen ten gunste van rechtmatig op het grondgebied verblijvende staatlozen en derhalve niet ten gunste van staatlozen die illegaal op het grondgebied verblijven.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 1.1 en 1.2

C.06.0390.N 27 september 2007 AC nr. 439

De erkenning als staatloze kan niet worden geweigerd om reden dat de betrokkene niet het bewijs kan leveren dat hij niet in aanmerking komt voor een andere nationaliteit.

- NATIONALITEIT -

Artt. 7 en 31

S.07.0078.N 19 mei 2008 AC nr. 303

Een vreemdeling die illegaal in het land verblijft kan geen recht op verblijf laten gelden door het enkel feit van zijn erkenning als staatloze. De erkenning als staatloze heeft niet tot gevolg dat de illegaal in het land verblijvende vreemdeling als een rechtmatig verblijvende vreemdeling moet worden beschouwd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VREEMDELINGEN -

Verdrag der Verenigde Naties inzake Internationale Koopovereenkomsten betreffende Roerende Zaken, gedaan te Wenen op 11 april 1980

Art. 79, eerste lid

C.12.0483.N 12 april 2013 AC nr. ...

Het begrip overmacht wordt naar Belgisch recht veel strenger geïnterpreteerd dan het begrip verhindering vervat in artikel 79, eerste lid, van het Weens Koopverdrag (1). (1) Zie concl. O.M.

- KOOP -

C.07.0289.N 19 juni 2009 AC nr. 422

Inzake internationale koopovereenkomsten betreffende roerende zaken kunnen gewijzigde omstandigheden die niet redelijkerwijze voorzienbaar waren bij de contractssluiting en die onmiskenbaar van aard zijn om de last van de uitvoering van de overeenkomst te verzwaren, onder omstandigheden, een verhindering buiten haar macht uitmaken waardoor een partij niet aansprakelijk is voor haar tekortkoming in de nakoming van een van haar verplichtingen; de contractpartij die een beroep doet op zulke gewijzigde omstandigheden waardoor het contractuele evenwicht fundamenteel wordt verstoord is ook gerechtigd om de heronderhandeling van de overeenkomst te vorderen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- KOOP -

- OVEREENKOMST - Internationaal recht

Verdrag inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke stukken in burgerlijke zaken en in handelszaken, opgemaakt te 's Gravenhage en goedgekeurd bij wet van 24 jan. 1970

Art. 3

C.93.0143.F 20 oktober 1994 AC nr. ...

De betekening in het buitenland, overeenkomstig artikel 3 van het Verdrag van 's Gravenhage van 15 november 1965, die in de vorm van een aanvraag bij aangetekende brief door de gerechtsdeurwaarder tot de centrale autoriteit van de aangezochte Staat is gericht en overeenstemt met het als bijlage aan dit Verdrag toegevoegde modelformulier, is verricht door de afgifte van de akte aan de postdienst tegen ontvangbewijs van de aangetekende brief.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

Artt. 2, eerste lid, 5 en 6

C.06.0155.F 21 december 2007 AC nr. 660

Wanneer een verdrag de wijze regelt waarop gerechtelijke akten worden overgezonden, is er, jegens de geadresseerde, betekening op het ogenblik dat de akte hem wordt afgegeven (1). (1) Zie (andersl.) concl. O.M. in Pas., 2007, n°.... Blijkbaar moet het arrest van het Hof in die zin begrepen worden dat de betekening van een akte aan een in het buitenland gevestigde persoon, in de zin van artikel 40, eerste lid, Ger. W., geacht wordt verricht te zijn, ingeval een internationaal verdrag, zoals het Verdrag van 's Gravenhage van 15 nov. 1965, in die wijze van overzending voorziet, op het ogenblik dat de akte aan de geadresseerde wordt afgegeven.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

Artt. 3 en 6

C.93.0143.F 20 oktober 1994 AC nr. ...

Niet-overlegging van de in artikel 6 van het Verdrag van 's Gravenhage van 15 november 1965 bedoelde verklaring kan niet tot nietigheid van de betekening leiden.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

Verdrag inzake de Rechten van het Kind aangenomen te New York op 20 nov. 1989

Artt. 7 en 9

P.12.1333.F 24 oktober 2012 AC nr. ...

Krachtens artikel 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, dat dient te worden uitgelegd met inachtneming van de artikelen 7 en 9 van het Verdrag inzake de rechten van het kind, houdt het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven met name het recht in, voor het kind, om door zijn ouders te worden verzorgd en, voor een moeder, om niet tegen haar wil te worden gescheiden van haar kind, tenzij deze scheiding noodzakelijk is in het belang van het kind en voor zover de maatregel, die in overeenstemming met het toepasselijke recht en de toepasselijke procedures is genomen, door de rechter herzien kan worden op verzoek van met name de houders van het ouderlijk gezag waaraan aldus afbreuk is gedaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr ….

- JEUGDBESCHERMING -

Het arrest dat op grond van de artikelen 17, §1, 12°, en 20, § 1, 3°, van het decreet van 19 mei 2008 van het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap over de Jeugdbijstand en houdende omzetting van maatregelen inzake jeugdbescherming, de plaatsing van een kind beveelt bij externe pleegouders tot zijn meerderjarigheid, met andere woorden gedurende vijftien jaar, zonder dat de ouders gemachtigd zijn die maatregel rechtstreeks bij de jeugdrechtbank aanhangig te maken voor herziening, schendt artikel 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ….

- JEUGDBESCHERMING -

Verdrag inzake de Voorkoming en de Bestraffing van Genocide, goedgekeurd bij de Wet 26 juni 1951

Artt. IV en VI

P.02.1139.F 12 februari 2003 AC nr. 98

Uit de samenlezing van de artt. IV en VI, Verdrag inzake de Voorkoming en de Bestraffing van Genocide, blijkt dat de vrijstelling van rechtsvervolging die een regeringshoofd in functie geniet, uitgesloten is in geval van vervolging voor de in artikel VI opgesomde rechtscolleges, d.w.z. de bevoegde rechtbanken van de Staat op wiens grondgebied de daad is gepleegd of voor de internationale strafrechtbank, maar niet is uitgesloten wanneer die persoon gebracht wordt voor de rechtbanken van een derde Staat die zich een bevoegdheid toe-eigent die door het internationale verdragsrecht niet is voorzien.

- IMMUNITEIT -

Verdrag inzake het wegverkeer van 8 nov. 1968

Artt. 1.b, (i) en 41.6

P.95.0169.N 2 februari 1999 AC nr. ...

De bepalingen van de artikelen 1.2, 4 en 24 van het Internationaal Verdrag nopens het wegverkeer, ondertekend te Genève op 19 september 1949 hebben alleen betrekking op bestuurders in het internationaal wegverkeer, en niet op vreemdelingen die normaal verblijven in de Staat waarin zij zich bevinden: de alhier gevestigde bestuurder moet derhalve houder en in het bezit zijn van een regelmatig in België afgegeven rijbewijs, geldig voor de categorie waartoe het voertuig behoort, vooraleer hij een motorvoertuig op de openbare weg mag besturen.~

- WEGVERKEER - Allerlei

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Verdrag inzake psychotrope stoffen van 21 feb. 1971

Art. 22.2.a

P.99.0754.N 29 juni 1999 AC nr. ...

Ongeacht het in artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 vervatte "non bis in idem"-beginsel, volgt uit de bepalingen (van artikel 71 van deze Overeenkomst) van artikel 36.2.a van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 30 maart 1961 en van artikel 22.2.a(i) van het Verdrag inzake psychotrope stoffen van 21 februari 1971 dat de op het grondgebied van verschillende Overeenkomstsluitende Partijen gepleegde strafbare feiten, wat de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen betreft, afzonderlijke misdrijven zijn die afzonderlijk worden bestraft.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Verdrag nopens de rechtspositie van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, ondertekend op 20 sept. 1951 te Ottawa, goedgekeurd bij Wet 1 feb. 1955

Art. 19

F.00.0083.F 26 september 2002 AC nr. 488

Artikel 19 van het Verdrag van Ottawa van 20 september 1951 nopens de rechtspositie van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie belet niet dat België, wanneer het een belastingverlichting toekent aan gehuwden die maar één inkomen hebben of twee inkomens hebben waarvan het tweede lager is dan het geïndexeerde bedrag van 270.000 frank, dat voordeel ontzegt aan de belastingplichtigen wier echtgenoot de hoedanigheid van ambtenaar heeft bij de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, wanneer zijn wedde hoger is dan dat bedrag (1). (1) Zie cass., 7 nov. 1961, Bull. en Pas., 1962, I, 281 en concl. adv.-gen. Ganshof van der Meersch, inz. p. 287; Arr. H.v.J., 14 okt 1999, Zaak C-229/98, Verz. 1999, I, 7113.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Gezamenlijke aanslag van echtgenoten en hun kinderen

Verdrag over de erkenning en tenuitvoerlegging van buitenlandse scheidsrechterlijke uitspraken, gedaan te New York op 10 juni 1958

Art. 5.1, lit. e

C.97.0179.F 5 juni 1998 AC nr. ...

Een buitenlandse scheidsrechterlijke uitspraak is bindend voor de partijen zodra daartegen geen rechtsmiddel tot wijziging erven kan worden ingesteld, dat probleem moet worden opgelost met inachtneming, achtereenvolgens en het ene bij ontstentenis van het andere, van de arbitrageovereenkomst, van de wet die zij daartoe aanwijst en, tenslotte, van de wet van het land waar de uitspraak is gedaan.

- ARBITRAGE -

Artt. 2.1 en 2.3

C.08.0503.N 14 januari 2010 AC nr. 33

De rechter van een verdragsluitende Staat bij wie een geschil aanhangig wordt gemaakt over een onderwerp ten aanzien waarvan partijen een overeenkomst hebben aangegaan als bedoeld in artikel 2.3 van het Verdrag van New York van 10 juni 1958, en aan wie door een van de partijen de vraag wordt onderworpen het geschil naar arbitrage te verwijzen, kan die vraag toetsen aan zijn rechtstelsel en zodoende de grenzen bepalen waarin private rechtspraak over bepaalde materies bestaanbaar is met zijn interne rechtsorde; hij kan de mogelijkheid van het beroep op arbitrage mede laten afhangen van voorwaarden die los staan van de toestand van partijen of van het voorwerp van het geschil alsmede de dwingende regels van zijn interne rechtsorde in zijn beoordeling betrekken (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ARBITRAGE -

Wanneer een arbitrageovereenkomst volgens de wil van de partijen aan een vreemde wet is onderworpen, moet de overheidsrechter die kennis neemt van een exceptie van rechtsmacht, de arbitrage uitsluiten wanneer het geschil krachtens alle relevante rechtsregels van de lex fori niet aan de rechtsmacht van de nationale rechter mag worden onttrokken (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ARBITRAGE -

Artt. 2.3 en 5.2.a

C.02.0216.N 15 oktober 2004 AC nr. 485

De rechter van een verdragsluitende Staat bij wie een geschil aanhangig wordt gemaakt over een onderwerp ten aanzien waarvan partijen een overeenkomst hebben aangegaan als bedoeld in artikel 2.3 van het Verdrag van New York van 10 juni 1958, en aan wie door een van de partijen de vraag wordt onderworpen het geschil naar arbitrage te verwijzen, kan die vraag toetsen aan zijn rechtstelsel en zodoende de grenzen bepalen waarin private rechtspraak over bepaalde materies bestaanbaar is met de wettelijke orde (1). (1) Zie Cass., 28 juni 1979, AC 1978-1979, 1303.

- ARBITRAGE -

Wanneer een arbitragebeding volgens de wil van de partijen onderworpen is aan een vreemde wet, mag de overheidsrechter aan wie een exceptie van rechtsmacht wordt opgeworpen, de arbitreerbaarheid uitsluiten wanneer hierdoor de openbare orde van zijn rechtsstelsel wordt aangetast.

- ARBITRAGE -

Verdrag van 1 mei 1885 tussen België en de Republiek Liberia

Art. 13

C.94.0227.F 15 december 1994 AC nr. ...

Als een rechter aanneemt dat een vennootschap door een vreemde Staat is erkend, mag hij haar geenszins, op grond dat zij in die Staat noch werkelijke maatschappelijke zetel, noch werkzaamheden heeft, verplichten tot borgstelling alvorens in België in rechte op te treden, wanneer tussen België en die Staat een overeenkomst is gesloten waarbij de in die Staat opgerichte en gemachtigde vennootschappen van borgstelling worden ontslagen.~

- CAUTIO JUDICATUM SOLVI -

Verdrag van 17 sept. 1970 tussen België en Luxemburg

Art. 15, § 1

F.02.0078.F 28 mei 2004 AC nr. 292

Art. 15, § 1, van de Overeenkomst van 17 september 1970 tussen België en Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Luxemburg en goedgekeurd bij de wet van 14 december 1972, doet de uitoefening van een dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat niet afhangen van een permanente fysieke aanwezigheid van de werknemer in die Staat tijdens de uitoefening van zijn werkzaamheid (1). (1) Cass., 6 nov 2000, F.99.0085.F, nr 597.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

F.99.0085.F 6 november 2000 AC nr. ...

Art. 15, §1, van het Verdrag van 17 september 1970 tussen België en Luxemburg tot vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Luxemburg en goedgekeurd bij de wet van 14 december 1972, doet de uitoefening van de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat niet afhangen van een blijvende fysieke aanwezigheid van de werknemer in die Staat tijdens de uitoefening van zijn bedrijvigheid (1). (1) In de Franse versie van artikel 15 van het Verdrag wordt voor dienstbetrekking de term "emploi" gebruikt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

Art. 1, eerste lid

C.03.0510.N 8 november 2004 AC nr. 537

De toepassing van het C.M.R.-verdrag vereist het bestaan van een overeenkomst die het vervoer van goederen over de weg tot voorwerp heeft; die voorwaarde is niet vervuld indien de overeenkomst de wijze van vervoer niet nader bepaalt en evenmin uit de omstandigheid van de zaak blijkt dat de partijen een vervoer over de weg voor ogen hadden.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 11.2

C.94.0231.N 3 januari 1997 AC nr. ...

Behoudens in geval van schuld van de vervoerder is de afzender jegens de vervoerder aansprakelijk voor alle schaden die voortspruiten uit de afwezigheid, onvolledigheid of onregelmatigheid van de bescheiden of inlichtingen die de afzender ter voldoening aan douane- en andere formaliteiten bij de vrachtbrief moet voegen of ter beschikking van de vervoerder moet stellen; is geen dergelijke schade, de schade geleden door de belanghebbende inzake de lading, die volgt uit een fout begaan door de vervoerder of uit het verlies of de beschadiging van de lading.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 17

C.04.0203.N 29 september 2006 AC nr. 448

De afzender, die op grond van de overeenkomst vorderingsgerechtigd is voor het verlies of de beschadiging van de lading of voor vertraging in de aflevering, dient hiertoe niet het bestaan van de schade in het eigen vermogen te bewijzen, behoudens ingeval de vervoerder door zowel de afzender als de geadresseerde wordt aangesproken.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 17, § 4, c

C.96.0367.N 9 december 1999 AC nr. ...

De vervoerder is in beginsel ontheven van zijn aansprakelijkheid wanneer het verlies of de beschadiging een gevolg is van de bijzondere gevaren eigen aan de behandeling, lading of stuwing van de goederen door de afzender; de ontheffing van het vermoeden van aansprakelijkheid gaat slechts op in zoverre de vervoerder dit bijzonder gevaar aantoont; dit bewijs moet niet noodzakelijk geleverd worden door het voorbehoud gemaakt door de vervoerder bij het laden van de goederen.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 17, eerste lid

C.08.0062.N 21 januari 2010 AC nr. 48

Uit het systeem van het CMR-Verdrag vloeit voort dat zowel de afzender als de geadresseerde gerechtigd zijn om op grond van artikel 17 een aansprakelijkheidsvordering in te stellen tegen de vervoerder; zij dienen hiertoe niet het bestaan van de schade in het eigen vermogen te bewijzen, behoudens ingeval de vervoerder door zowel de afzender als de geadresseerde wordt aangesproken; dit sluit niet uit dat wanneer de geadresseerde door de verzekeraar wordt vergoed, hij in die mate niet langer vorderingsgerechtigd is, maar uitsluitend de in zijn rechten gesubrogeerde verzekeraar (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INDEPLAATSSTELLING -

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 23, eerste en tweede lid

C.09.0618.N 27 mei 2011 AC nr. ...

Wanneer goederen worden vervoerd onder schorsing van de verbruiksbelastingen, maken de fiscale heffingen, zoals de rechten bij invoer, de B.T.W. en de accijnzen, op het tijdstip van de inontvangstneming door de vervoerder, nog geen deel uit van de marktprijs van deze goederen; de fiscale heffingen die aldus verschuldigd zijn naar aanleiding van het verlies van de goederen, zijn derhalve geen elementen die deel uitmaken van de waarde van de verloren goederen in de zin van artikel 23, leden 1 en 2 C.M.R. (1). (1) Zie de conclusie van het O.M., eensluidend wat dit eerste onderdeel betreft. Met betrekking tot het tweede onderdeel (dat een motiveringsgebrek aanvoerde) was het O.M. van oordeel dat het feitelijke grondslag miste.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- BELASTING -

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 29.1

C.97.0176.N 30 maart 2000 AC nr. ...

Art. 29.1 C.M.R.-Verdrag sluit uit dat de Belgische rechter zou oordelen dat een niet opzettelijke fout an de vervoerder het recht ontneemt zich te beroepen op een beperking van zijn aansprakelijkheid (1). (1) Cass., 27 jan. 1995, A.R. C.94.0105.N, nr 51.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

C.94.0105.N 27 januari 1995 AC nr. ...

Art. 29.1 C.M.R.-Verdrag sluit uit dat de rechter onderzoekt of een niet opzettelijke fout aan de vervoerder het recht ontneemt om zich te beroepen op de beperking van zijn aansprakelijkheid.~

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

De omstandigheid dat een vervoerder wetens en willens een fout begaat en behoort te weten dat zijn fout waarschijnlijk schade zal veroorzaken, impliceert niet dat hij met opzet handelt in de zin van artikel 29.1 C.M.R.-Verdrag.~

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Art. 31, eerste lid

C.06.0005.N 8 december 2006 AC nr. 632

Wanneer de partijen in hun overeenkomst een bepaald gerecht hebben aangewezen, sluit dit niet uit dat het geschil door een eiser kan worden gebracht voor één van de andere in artikel 31, eerste lid, van het CMR-Verdrag bedoelde gerechten (1). (1) Zie J. PUTZEYS, Le contrat de transport routier de marchandises, Brussel, Bruylant, 1981, p. 374, nr 1090; F. PONET, De overeenkomst van internationaal wegvervoer CMR, Mechelen, Kluwer, 2003, p. 785, nr 754; F. PONET en E. WILLEMSDe overeenkomst van internationaal wegvervoer - CMR - Overzicht van internationale rechtspraak 1986-1991", T.B.H., 1992, (724) 753.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 31.1

C.02.0250.N 29 april 2004 AC nr. 226

Artikel 31.1 van het Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer over de weg (CMR) bevat geen bepalingen betreffende de vorm en de totstandkoming van een bevoegdheidsbeding tussen partijen waarbij alle rechtsgedingen, waartoe een aan dit verdrag onderworpen vervoer aanleiding kan geven, kunnen worden gebracht voor de gerechten van de bij dit Verdrag partij zijnde landen, zodat, mede gelet op het bepaalde in artikel 71.1 van de Verordening nr 44/2001 van de Raad van 22 december 2000, die aspecten onderworpen zijn aan het nationale recht dat de overeenkomst tussen partijen beheerst (1). (1) LOEWE, R.Commentary on the convention of May 1956", Eur. Vervoerr., 1976, 485, nr 241; LOEWE, R. "Chapitre 13 : Dispositions de la CMR relatives aux réclamations et actions", Transport International de marchandises par route, Union internationale des transports routiers, 185, nr 14.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 32, derde lid

C.99.0524.N 30 mei 2002 AC nr. 330

Een schriftelijke vordering gericht aan een vervoerder schorst in beginsel de verjaring enkel te zijn aanzien; de hoofdelijkheid tussen vervoerders doet hieraan niet af (1). (1) Zie Cass.fr., 10 juni 1986, Eur. Vervoerr., 1986, 416. De Engelse rechtspraak aanvaardt blijkbaar evenmin de doorwerking, maar zijn juistheid wordt betwijfeld; zie: Worldwide Carriers v. Ardtran International (1983) 1 Lloyd's Rep. 61.66, per Parker J., geciteerd door Malcolm A. Clarke, M.A., LL.B., PH.D, International Carriage of goods by road: CMR, Third Ed., London, Sweet & Maxwell, 1997, 170 en voetnoot 87. In het Duitse recht wordt de doorwerking van de reclamatie tegen de hoofdvervoerder aanvaard, maar het omgekeerde niet; zie: Kommentar zur CMR, Heidelberg, 766, nr A73. Zie ook LIBOUTON, J., noot onder het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 24 maart 1976, J.T., 1996, 525-530; en (m.b.t. de schorsing in het algemeen) DE PAGE, H., Traité, T. VII, 1957, nr 1243: "La suspension de la prescription étant une faveur exceptionnelle, ses effets ne peuvent s'étendre d'une personne à une autre, soit activement, soit passivement". Contra: Hof Gent, 25 juni 1986, Eur. Vervoerr., 1987, 421, noot L.W., Kh. Antwerpen, 22 dec. 1995, R.H.A., 1996, 235 en Kh. Luik, 12 juni 1998, ibid., 1998, 461.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

- HOOFDELIJKHEID -

Uit de strekking van het C.M.R.-Verdrag, d.i. de procedures snel af te handelen en elk uitstel te vermijden, volgt dat de gevallen waarin de schorsing van de verjaring wordt aanvaard niet te ruim mogen worden uitgelegd.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

Uit de strekking van het C.M.R.-Verdrag, d.i. de procedures snel af te handelen en elk uitstel te vermijden, volgt dat de gevallen waarin de schorsing van de verjaring wordt aanvaard niet te ruim mogen worden uitgelegd.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 32, tweede en derde lid

C.99.0524.N 30 mei 2002 AC nr. 330

De schorsing van de verjaring door een schriftelijke vordering aan een vervoerder gericht wordt mede beheerst door de wet van het gerecht waarvoor de zaak aanhangig is.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

De schorsing van de verjaring door een schriftelijke vordering aan een vervoerder gericht wordt mede beheerst door de wet van het gerecht waarvoor de zaak aanhangig is.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 32, tweede lid

C.09.0524.N 10 juni 2010 AC nr. 411

Het is niet vereist dat de schriftelijke vordering waartoe een vervoer aanleiding geeft het bedrag van de schade becijfert; het volstaat dat de in de vordering en de bijlagen opgenomen gegevens aan de vervoerder toelaten om zich een oordeel te vormen over de aard en de omvang van de schade derwijze dat hij gepast op de vordering kan reageren (1). (1) M.A. CLARKE and D. YATES, Contacts of carriage by land and air, second edition, Informa, London, 2008, 72 (1.205).

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

C.96.0204.N 7 januari 2000 AC nr. ...

De schorsing van de verjaringstermijn voorzien bij artikel 32, tweede lid, van het C.M.R.-Verdrag, geldt niet voor de door de vervoerder ingestelde vorderingen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 32.3

C.10.0579.N 13 oktober 2011 AC nr. ...

Artikel 2246 Burgerlijk Wetboek maakt geen onderscheid naargelang is gedagvaard voor een Belgische dan wel voor een buitenlandse rechter; een dagvaarding voor een onbevoegde buitenlandse rechter stuit dus de verjaring; die regel geldt ook wanneer een Belgische rechter moet oordelen over een rechtsvordering, gesteund op het CMR (1). (1) Zie F. Ponet en E. Willems, De overeenkomst van internationaal wegvervoer - C.M.R., T.B.H., 1998, 716, nr. 110, met verwijzing naar Kh. Brussel, 30 april 1992, R.H.A., 1993, 379; Arbeidshof Luik, 26 maart 2010, J.T.T., 2010, 269.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Wanneer de zaak over een rechtsvordering, gesteund op het CMR, aanhangig is voor een Belgisch gerecht, moet de vraag of de verjaring gestuit werd beoordeeld worden naar Belgisch recht.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 34

C.12.0320.N 12 april 2013 AC nr. ...

De overhandiging van de vrachtbrief is essentieel om als opvolgende vervoerder beschouwd te worden (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 39.4

C.93.0207.N 30 juni 1995 AC nr. ...

De verjaring van het verhaal tussen vervoerders, dat stoelt op een rechtsvordering waartoe een aan dit verdrag onderworpen vervoer aanleiding geeft, loopt hetzij vanaf de rechterlijke einduitspraak tot vaststelling van de ingevolge de bepalingen van het verdrag te betalen schadevergoeding, hetzij, bij gebreke van zulke uitspraak, vanaf de betaling; die bepaling is enkel van toepassing op de verhouding tussen opvolgende wegvervoerders, en kan niet worden ingeroepen door de contractuele vervoerder die zijn opdracht volledig overdraagt aan een door hem aangestelde ondervervoerder.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Artt. 10 en 17, eerste en vierde lid, b)

C.06.0202.N 27 april 2007 AC nr. 212

De afwezigheid van voorbehoud door de vervoerder ten aanzien van de gebrekkigheid van de verpakking laat zijn recht om beroep te doen op de grond tot ontheffing van zijn aansprakelijkheid voor de beschadiging van de goederen die het gevolg is van die gebrekkigheid onverlet (1). (1) Zie Cass., 19 mei 2000, AR C.99.0006.F, nr 307; zie ook W. Verhees, Comm. Bijz. Ov., Art. 10, nr 18, Kluwer; F. Ponet, De overeenkomst van internationaal wegvervoer, Kluwer, 2003, 512 (513).

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Artt. 11.3 en 32.1

C.01.0257.N 30 mei 2002 AC nr. 332

De aansprakelijkheid van de vervoerder voor de gevolgen van verlies of onjuiste behandeling van bescheiden, die in de vrachtbrief zijn vermeld of deze begeleiden of in zijn handen zijn gesteld, is onderworpen aan de verjaringstermijn van artikel 32.1 C.M.R.-Verdrag; ter zake doet niet dat de administratie van douane en accijnzen ook nog na het verstrijken van die termijn rechten kan laten gelden.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 12, 13, en 17

C.04.0203.N 29 september 2006 AC nr. 448

Uit het systeem van het C.M.R.-Verdrag vloeit voort dat zowel de afzender als de geadresseerde gerechtigd zijn om op grond van artikel 17 een aansprakelijkheidsvordering in te stellen tegen de vervoerder.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Artt. 17 en 23

C.12.0356.N 23 januari 2014 AC nr. ...

Het CMR-Verdrag regelt slechts de aansprakelijkheid van de vervoerder voor het verlies of de beschadiging van de vervoerde goederen alsook voor de vertraging in de aflevering ervan; het regelt niet de aansprakelijkheid van de vervoerder voor andere schade en meer bepaald niet voor de schade toegebracht aan andere dan de vervoerde goederen, die beheerst wordt door het toepasselijke nationale recht (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

C.07.0300.N 16 januari 2009 AC nr. 39

Het C.M.R.-Verdrag regelt slechts de aansprakelijkheid van de vervoerder voor het verlies of de beschadiging van de vervoerde goederen en voor de vertraging in de aflevering ervan; het regelt niet diens aansprakelijkheid voor andere schade en meer bepaald niet voor de schade toegebracht aan andere dan de vervoerde goederen, die beheerst wordt door het toepasselijke nationale recht.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Artt. 17.4, c, en 18.2

C.99.0006.F 19 mei 2000 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is het arrest dat heeft overwogen dat de vervoerder enkel met het vervoer is belast en dat het ongeval te wijten is aan een zware val van het materiaal tijdens het laden en lossen ervan, zonder dat kan worden bepaald of het ongeval is gebeurd bij het laden of bij het lossen, voor of na het eigenlijke vervoer, en vervolgens beslist dat aldus is aangetoond dat de vervoerder niet aansprakelijk is.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Artt. 23.1 en 4

C.99.0123.N 30 mei 2002 AC nr. 328

Als het verlies van de mogelijkheid tot recuperatie van de btw, die niet onafhankelijk is van de wijze waarop het vervoer wordt uitgevoerd of niet uitgevoerd, door de gebrekkige uitvoering van het vervoer van goederen, een normaal gevolg is van de nalatigheid van de vervoerder, behoort die btw tot de met betrekking tot dat vervoer gemaakte kosten, die door de vervoerder moeten terugbetaald worden (impliciete beslissing) (1). (1) Zie de conclusie O.M. en de aldaar aangehaalde verwijzingen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

De bepaling dat de aansprakelijke vervoerder, bij geheel of gedeeltelijk verlies van de goederen, benevens tot schadevergoeding, gehouden is tot terugbetaling van de vrachtprijs, de douanerechten en de overige met betrekking tot het vervoer der goederen gemaakte kosten en dat verdere schadevergoeding niet verschuldigd is houdt de beperking in dat gevolgschade veroorzaakt door beschadiging of verlies van vervoerde goederen niet voor vergoeding in aanmerking komt; die beperking houdt evenwel geen begrenzing in van de voormelde regel dat de vervoerder aansprakelijk is voor die kosten, dit zijn de kosten die in noodzakelijk verband staan met het vervoer zoals dit door de vervoerder moest worden uitgevoerd (1). (1) Zie de conclusie O.M. en de aldaar aangehaalde verwijzingen.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Artt. 31, eerste lid en 41.1

C.08.0246.N 21 januari 2010 AC nr. 49

Uit artikel 31, lid 1, van het C.M.R.-Verdrag volgt dat wanneer de partijen in hun overeenkomst een bepaald gerecht hebben aangewezen, dit niet kan uitsluiten dat het geschil door een eiser kan worden gebracht voor een van de andere in dit artikel bedoelde gerechten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Artt. 34 tot 40

C.93.0207.N 30 juni 1995 AC nr. ...

Opvolgende vervoeder in de zin van hoofdstuk IV van het C.M.R.-Verdrag is niet de vervoeder aan wie de eerste vervoerder, die de volledige opdracht ontvangt, het vervoer in globo en onmiddellijk doorgeeft.~

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Verdrag van 21 maart 1983 inzake de overbrenging van gevonniste personen

Art. 10.2

P.03.1652.N 24 februari 2004 AC nr. 99

Ten gevolge van de vordering van de procureur des Konings, bedoeld in artikel 10, Wet 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van de gevonniste personen, en strekkende tot het zien aanpassen van de in het buitenland uitgesproken straf aan die welke in de Belgische wet is bepaald voor een misdrijf van dezelfde aard, beslist de rechtbank niet over de gegrondheid van een ingestelde strafvervolging in de zin van artikel 6, EVRM maar enkel over de eventuele aanpassing van een reeds in het buitenland uitgesproken straf of maatregel met het oog op een verdere uitvoering ervan in België (1). (1) Zie L. Declercq, Overbrenging tussen Staten van gevonniste personen, Comm. Straf.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Ten gevolge van de vordering van de procureur des Konings, bedoeld in artikel 10, Wet 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van de gevonniste personen, en strekkende tot het zien aanpassen van de in het buitenland uitgesproken straf aan die welke in de Belgische wet is bepaald voor een misdrijf van dezelfde aard, beslist de rechtbank niet over de gegrondheid van een ingestelde strafvervolging in de zin van artikel 6, EVRM maar enkel over de eventuele aanpassing van een reeds in het buitenland uitgesproken straf of maatregel met het oog op een verdere uitvoering ervan in België (1). (1) Zie L. Declercq, Overbrenging tussen Staten van gevonniste personen, Comm. Straf.

- STRAF - Allerlei

Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

Art. 10

C.03.0138.N 25 september 2003 AC nr. 455

Het Gemeenschapsrecht eist kennelijk niet dat een eiser, ter vrijwaring van rechten die hij put uit het Gemeenschapsrecht, een volkomen recht zou hebben om voor het Hof van cassatie de nietigheid van een reglement te vorderen.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Art. 106

C.11.0507.F 6 juni 2013 AC nr. ...

Uit artikel 31, tweede lid, van de wet tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, uitgelegd door artikel 141, §9, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, uit artikel 128 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dat de teneur van artikel 106 tot oprichting van de Europese Gemeenschap heeft overgenomen, en uit artikel 228 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie volgt duidelijk dat het recht tot uitgifte van bankbiljetten verdeeld wordt tussen de Europese Centrale Bank en nationale centrale banken binnen het Europese systeem van de centrale banken; het feit dat de Europese Centrale Bank het alleenrecht heeft machtiging te geven tot de uitgifte van de euro ontneemt de nationale banken niet het recht om bankbiljetten en muntstukken in euro uit te geven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, …

- MUNTEN EN BANKBILJETTEN -

Art. 130 R.2

F.05.0075.N 20 oktober 2006 AC nr. 499

Aangezien een aantal doelstellingen en beginselen van artikel 130 R oud E.G.-Verdrag tegen elkaar moeten worden afgewogen en wegens de ingewikkeldheid van de toe te passen criteria moet de rechterlijke toetsing noodzakelijkerwijs beperkt blijven tot de vraag of de wetgever, bij de vaststelling van een bepaalde regeling, de voorwaarden voor de toepassing van deze verdragsbepaling kennelijk verkeerd heeft beoordeeld (1). (1) Zie H.v.J. nr C-341/95, 14 juli 1998, Bettati/Safety Hi-Tech Sri, http://curia.eu.int.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Grondslagen

De heffingsregeling waarin artikel 35bis, § 3, van de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren voorziet, is niet kennelijk in strijd met artikel 130 R.2 oud EG-Verdrag nu deze regeling het beginsel van dat verdrag "de vervuiler betaalt" als uitgangspunt heeft, en dit beginsel verwezenlijkt hetzij rechtstreeks wanneer de heffingsplichtige de werkelijke verbruiker is, hetzij onrechtstreeks wanneer de onweerlegbaar vermoede heffingsplichtige niet of slechts ten dele de werkelijke verbruiker is, doordat de heffingsplichtige hoe dan ook verhaal heeft op de werkelijke verbruiker, waardoor deze uiteindelijk de heffing draagt.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- BELASTING -

Art. 177

C.04.0432.N 7 februari 2008 AC nr. 91

Wanneer vragen omtrent de uitlegging van de artikelen 9.1.a) en 9.2.d) van de Verordening nr 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk opgeworpen worden voor het Hof van cassatie, dient het Hof, alvorens uitspraak te doen, deze vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen te stellen met het oog op de uitlegging van voormelde artikelen.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

P.96.0780.F 8 december 1999 AC nr. ...

Wanneer de uitlegging van het E.E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Europese Gemeenschap, zoals artikel 112 van E.E.G.-Verordening 918/13 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen, gewijzigd bij de E.E.G.-Verordening 1315/88, voor het Hof van cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen, vraagt het Hof, in de regel, het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen.~

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

S.96.0116.N 13 september 1999 AC nr. ...

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.E.G.-Verdrag of van een akte van de instellingen van de gemeenschap, zoals de artikelen 45 en 49, b, ii van de Verordening nr 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 -Sociale zekerheid- E.G. betreffende het in aanmerking nemen van tijdvakken van verzekering inzake ouderdomspensioen, voor het Hof van cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen, vraagt het Hof in de regel, het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen.~

- PENSIOEN - Werknemers

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

S.95.0146.N 8 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer de uitlegging van een bepaling van E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap, zoals artikel 7 van de richtlijn van de Raad 79/7/EEG van 19 dec. 1978, voor het Hof van cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen, in casu in een zaak waar de uitlegging van het begrip "pensioenleeftijd" aan de orde is, vraagt het Hof, in de regel, het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen.~

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PENSIOEN - Werknemers

S.96.0028.F 8 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap, zoals artikel 7 van de richtlijn van de Raad 79/7/EEG van 19 dec. 1978, voor het Hof van cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen, in casu in een zaak waar de uitlegging van het begrip "pensioenleeftijd" aan de orde is, vraagt het Hof, in de regel, aan het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen.~

- PENSIOEN - Werknemers

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

P.95.0169.N 2 februari 1999 AC nr. ...

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap, zoals artikel 8 van de Eerste Richtlijn van de Raad 80/1263/EEG van 4 december 1980 betreffende de invoering van het rijbewijs, en zoals de artt. 1.2 en 8.1 van de Richtlijn van de Raad 91/439/EEG van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs, noodzakelijk is voor het Hof van Cassatie om zijn arrest te wijzen, vraagt het Hof, in de regel, aan het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

C.93.0072.N 23 april 1998 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van cassatie een vraag rijst in verband met de uitlegging van een bepaling van een Richtlijn van de Raad, met name de vraag naar de draagwijdte van artikel 17.2 van de Zesde Richtlijn 77/388 E.G. Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting (Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag), verzoekt het Hof, in de regel, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen daarover bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.96.1112.F 16 april 1997 AC nr. ...

Het Hof van cassatie is in de regel maar verplicht om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, wanneer de uitlegging van bepalingen van het gemeenschapsrecht noodzakelijk is om een uitspraak van het Hof mogelijk te maken.~

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

C.96.0081.F 20 februari 1997 AC nr. ...

Wanneer een vraag om uitlegging van het E.E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap dezelfde is als waarover het H.v.J. o.m. reeds een uitleggingsbeslissing heeft gewezen, behoeven de nationale rechterlijke instanties, waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, zich niet opnieuw, bij wege van prejudiciële vraag, voor uitlegging tot het H.v.J. te wenden, op voorwaarde dat zij bij die uitleggingsbeslissing aansluiten. (Impliciet).~

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

S.94.0138.F 18 november 1996 AC nr. ...

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.E.G.-Verdrag of van een door de instellingen van de Gemeenschap verrichte handeling, zoals artikel 69, §4 van de verordening (E.E.G.) nr. 1408/71 van 14 juni 1971, noodzakelijk is om een uitspraak van het Hof van Cassatie mogelijk te maken, in casu in een zaak waar de vraag rijst of die bepaling de voorwaarde oplegt dat gedurende ten minste drie maanden werkzaamheden in België moeten zijn uitgeoefend voor de handhaving en voor het verkrijgen van de hoedanigheid van gerechtigde op werkloosheidsuitkering dan wel alleen voor de handhaving van die hoedanigheid en niet voor het verkrijgen ervan, wendt het Hof zich, in de regel, tot het Hof van Justitie opdat dit bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak doet.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

D.95.0007.F 24 november 1995 AC nr. ...

Wanneer de nationale rechter een prejudiciële vraag heeft gesteld aan het Europese Hof van Justitie over de uitlegging van een door een instelling van de Europese Unie verrichte handeling, is hij door die uitlegging gebonden.~

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

C.94.0457.F 6 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer een vraag om uitlegging van het E.E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap dezelfde is als waarover het H.v.J. o.m. reeds een uitleggingsbeslissing heeft gewezen, behoeven de nationale rechterlijke instanties, waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, zich niet opnieuw, bij wege van een prejudiciële vraag, voor uitlegging tot het H.v.J. te wenden, op voorwaarde echter dat zij zich bij die uitleggingsbeslissing aansluiten. (Impliciet)~

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

P.94.1111.F 1 februari 1995 AC nr. ...

Wanneer een vraag om uitlegging van het E.E.G-Verdrag dezelfde is als de vraag waarover het Hof van Justitie E.E.G. een beslissing van uitlegging heeft gewezen, behoeven de nationale rechterlijke instanties waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor enige voorziening, zich niet opnieuw, bij wijze van een prejudiciële vraag, voor uitlegging tot het Hof van Justitie te wenden, op voorwaarde evenwel dat zij zich in hun beslissing naar die uitlegging gedragen.~

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

P.94.0659.F 21 september 1994 AC nr. ...

Aangezien verboden of beperkingen van invoer, uitvoer of doorvoer, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de openbare veiligheid, uitdrukkelijk zijn toegestaan door het E.E.G.-Verdrag en de Belgische wetsbepaling krachtens welke dolken en dolkmessen geacht worden verboden wapenen te zijn gerechtvaardigd is door overwegingen van openbare veiligheid, vereist de toepassing van die nationaalrechtelijke bepaling geen uitlegging van bepalingen van het gemeenschapsrecht en is het Hof derhalve niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- WAPENS -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Het Hof van Cassatie is in de regel maar verplicht om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, wanneer de uitlegging van bepalingen van het gemeenschapsrecht noodzakelijk is om een uitspraak van het Hof van Cassatie mogelijk te maken.~

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 177, laatste lid

S.96.0127.N 16 juni 1997 AC nr. ...

Hoewel artikel 177, laatste lid van het E.E.G.-Verdrag, zonder enige beperking, de nationale rechterlijke instanties, waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, verplicht om elke voor hen opgeworpen vraag om uitlegging aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen voor te leggen, geldt deze verplichting niet wanneer de opgeworpen vraag inhoudelijk overeenstemt met een vraag waarover in een gelijkaardig geval reeds een prejudiciële beslissing is gewezen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 234

C.04.0005.F 26 maart 2007 AC nr. 152

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.E.G.-Verdrag of van een door de instellingen van de Gemeenschap uitgevaardigde akte, zoals artikel 5, § 1, van de eerste richtlijn nr 89/104 van de Raad van 21 dec. 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der Lid-staten, noodzakelijk is opdat het Hof van cassatie zijn arrest zou kunnen wijzen, te dezen in een zaak waarin de vraag wordt opgeworpen hoe de omvang van de bescherming van een rechtsgeldig verkregen merk aan de hand van zijn onderscheidend vermogen moet worden bepaald, verzoekt het Hof van cassatie het Hof van Justitie uitspraak te doen bij wege van een prejudiciële beslissing (1). (1) Zie Cass., 29 april 2002, AR S.01.0137.F, nr 260; H.v.J., 11 nov. 1997, C-251/95, Verz. Arr. H.v.J., I, p. 6223; H.v.J., 29 sept. 1998, C-39/97, Verz. Arr. H.v.J., I, p. 5535.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

P.04.0176.F 20 september 2006 AC nr. 426

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap of van een handeling verricht door de instellingen van de Europese Gemeenschap, zoals de artikelen 49 tot 55 van voormeld verdrag, noodzakelijk is opdat het Hof van cassatie zijn arrest zou kunnen wijzen, te dezen, in een zaak waar de vraag wordt gesteld of voormelde verdragsartikelen aan een nationale regelgeving van een eerste lidstaat in de weg staan, waarbij het aan iemand die in die Staat zijn verblijfplaats heeft en er werkt verboden wordt om op het grondgebied van die Staat een voertuig te gebruiken dat aan een leasingmaatschappij toebehoort die in een tweede lidstaat is gevestigd, wanneer dat voertuig niet in de eerste Staat werd ingeschreven, ook al is dit in de tweede lidstaat gebeurd, vraagt het Hof van cassatie aan het Hof van Justitie om uitspraak te doen bij wijze van prejudiciële beslissing.

- WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

C.04.0043.N 15 mei 2006 AC nr. 272

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.G.-Verdrag of van een akte van de instellingen van de gemeenschap, zoals de artikelen 4 tot en met 11 en 14 van de Verordening nr 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000, voor het Hof van cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen, vraagt het Hof in de regel het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen (1). (1) Cass., 29 april 2002, AR S.01.0137.F, nr 260.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

C.04.0461.N 27 april 2006 AC nr. 244

Het Hof van cassatie is niet verplicht een prejudiciële vraag te stellen wanneer het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen reeds krachtens artikel 234 Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen een in dat artikel vermelde bepaling heeft uitgelegd en het Hof van cassatie zich door deze uitleg voldoende ingelicht acht (1). (1) Cass., 29 april 2003, AR P.02.1459.N-P.02.1578.N, nr 268

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.01.0137.F 11 oktober 2004 AC nr. 469

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap, zoals artikel 7 van de richtlijn van de Raad 79/7/EEG van 19 dec. 1978, voor het Hof van Cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen, in casu in een zaak waar de uitlegging van het begrip "pensioenleeftijd" aan de orde is, vraagt het Hof in de regel, aan het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen (1). (1) Cass., 4 nov. 1996, volt. terechtz. A.R. S.96.0028.F, nr. 412, met concl. O.M., in Bull. en Pas.,I, 1996; zie cass., 8 maart 1999, volt. terechtz., AR. S.96.0028.F, nr. 139, met concl. O.M. p. 1055; H.v.J. 22 okt. 1998 (Wolfs t. Rijksdienst der Pensioenen), c-154/96, Verz. Arr. H.v.J., I, p. 6173; 23 mei 2000 (Buchner e.a. t/ Sozialversicherungsanstalt der Bauern), c- 104/98, Verz. Arr. H.v.J., I, p. 3625; artikel 3, § 1, tweede lid, K.B. nr. 72 van 10 nov. 1967, na de wijziging ervan bij K.B. nr. 416 van 16 juli 1986.

- PENSIOEN - Zelfstandigen

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

P.03.1577.N 23 maart 2004 AC nr. 164

Het Hof is niet verplicht een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap, wanneer het antwoord op deze vraag geen weerslag kan hebben op zijn beoordeling van het middel en derhalve niet onontbeerlijk is om uitspraak te doen (1). (1) Zie Cass., 29 april 2003, AR P.02.1459.N, nr ...

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

P.03.1430.F 25 februari 2004 AC nr. 104

Het Hof van Cassatie is in de regel maar verplicht om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, wanneer de uitlegging van bepalingen van het gemeenschapsrecht noodzakelijk is om een uitspraak van het Hof mogelijk te maken (1). (1) Cass., 16 april 1997, AR P.96.1112.F, nr 188.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

P.02.0013.N 16 december 2003 AC nr. 654

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap, zoals artikel 11bis, eerste lid, verordening (E.E.G.) nr 1062/87 van de Commissie van 27 maart 1987, ingevoegd door artikel 1, eerste lid, verordening (E.E.G.) nr 1429/90 van de Commissie van 29 mei 1990, voor het Hof van Cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen in casu in een zaak waar de vraag rijst over de precieze draagwijdte van de termijn van elf maanden na de geldigmaking van de aangifte voor communautair douanevervoer, ingeval van gebrek aan kennisgeving door het kantoor van vertrek aan de aangever dat een zending niet bij het kantoor van bestemming is aangeboden, verzoekt het Hof in de regel het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

P.02.0381.N 9 december 2003 AC nr. 636

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap, zoals artikel 379, eerste lid, verordening (E.E.G.) nr 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993, voor het Hof van cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen in casu in een zaak waar de vraag rijst over de precieze draagwijdte van de termijn van elf maanden na de geldigmaking van de aangifte voor communautair douanevervoer, ingeval van gebrek aan mededeling binnen bedoelde termijn aan de aangever dat een zending niet bij het kantoor van bestemming is aangebracht, verzoekt het Hof in de regel het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

C.00.0372.N 2 oktober 2003 AC nr. 468

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het EEG-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap, zoals artikel 9.1, eerste lid, van de EEG-Verordening nr 2730/79 van de Raad van 29 november 1979 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, voor het Hof van Cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen, in casu in een zaak waar de vraag rijst wanneer de naar derde landen uitgevoerde goederen geacht moeten worden het geografisch grondgebied van de Gemeenschap te hebben verlaten, verzoekt het Hof in de regel het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 1996, A.R. nr S.95.0146.N, AC, 1996, 411; Cass., 30 juni 1997, A.R. nr S.96.0116.N, AC, 1997, 308; Cass., 13 jan. 2000, A.R. nr C.95.0318.N, AC, 2000, 30; Cass., 6 nov. 2000, A.R. nr S.00.0029.F, AC 2000, 603, met concl. Eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

S.00.0029.F 16 juni 2003 AC nr. 353

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap, zoals artikel 41 van de samenwerkingsovereenkomst tussen Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko, ondertekend te Rabat op 27 april 1976 en namens de Gemeenschap gesloten door de Verordening (EEG) nr. 2211/78 van de Raad van 26 september 1978, voor het Hof van Cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen in casu in een zaak waar de vraag rijst over de uitlegging van het begrip "samentelling van de tijdvakken van verzekering" inzake de werkloosheidsuitkeringen die wegens het beroepsverleden worden verhoogd, verzoekt het Hof in de regel het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen (1). (1) Zie concl. O.M.; artikel 234 van de geconsolideerde versie.

- WERKLOOSHEID - Bedrag

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

P.02.0524.F 14 mei 2003 AC nr. 292

Het Hof van Cassatie dient geen prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen te stellen, wanneer de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, die volgens het middel zijn geschonden, geen enkele vraag om uitlegging of geldigheid doen rijzen m.b.t. de reden die het Hof in de plaats stelt van de door de bestreden beslissing bekritiseerde redenen (1). (1) Zie Cass., 18 juni 1984, AR 4359, nr 595.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Wanneer het middel verworpen wordt om een reden die geen verband houdt met de in dat middel bedoelde gemeenschapsrechtelijke bepalingen, dienen er aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen geen prejudiciële vragen te worden gesteld over de uitlegging van die bepalingen.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.02.1459.N 29 april 2003 AC nr. 268

Het Hof is niet verplicht een prejudiciële vraag te stellen wanneer het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap reeds krachtens artikel 234 (ex artikel 177) Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap een in dat artikel vermelde bepaling heeft uitgelegd en het Hof zich door deze uitleg voldoende ingelicht acht (1). (1) Cass., 1 feb. 1995, AR P.94.1111.F, nr 114; 6 okt. 1995, AR C.94.0457.F, nr 419; 20 feb. 1997, AR C.96.0081.F, nr 99; 16 juni 1997, AR S.96.0127.N, nr 275; 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr ...; CHEVALIER R.-M. en MAIDANI D.Guide pratique article 177 C.E.E.", p.61.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Krachtens artikel 234 (ex artikel 177) Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is het Hof slechts gehouden tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap, wanneer de uitlegging van bepalingen van het gemeenschapsrecht noodzakelijk is om een uitspraak van het Hof mogelijk te maken (1). (1) Cass., 16 april 1997, AR P.96.1112.F, nr 188; 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr ...

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.02.1547.N 1 april 2003 AC nr. 219

Het Hof is niet verplicht een prejudiciële vraag te stellen wanneer het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap reeds krachtens artikel 234 (ex artikel 177) Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap een in dat artikel vermelde bepaling heeft uitgelegd en het Hof zich door deze uitleg voldoende ingelicht acht (1). (1) Cass., 1 feb. 1995, AR P.94.1111.F, nr 114; 6 okt. 1995, AR C.94.0457.F, nr 419; 20 feb. 1997, AR C.96.0081.F, nr 99; 16 juni 1997, AR S.96.0127.N, nr 275; CHEVALIER R.-M. en MAIDANI, D.Guide pratique article 177 C.E.E.", p.61.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Krachtens artikel 234 (ex artikel 177) Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is het Hof slechts gehouden tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap, wanneer de uitlegging van bepalingen van het gemeenschapsrecht noodzakelijk is om een uitspraak van het Hof mogelijk te maken (1). (1) Cass., 16 april 1997, AR P.96.1112.F, nr 188.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.99.1580.N 4 september 2001 AC nr. ...

Wanneer de juridische onderstelling van eiser onjuist is gebleken is er geen aanleiding tot het stellen van een daarop gegronde prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (1). (1) Zie Cass., 16 november 1994, AR P.94.0385.F, nr. 490; 24 sept. 1997, AR P.97.0610.F, nr. 366; 17 juni 1998, AR P.98.0567.F, nr. 322; 5 juni 2001, AR P.99.1455.N, nr...

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

S.98.0143.F 13 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer een vraag om uitlegging van het E.E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap dezelfde is als waarover het H.v.J. o.m. reeds een uitleggingsbeslissing heeft gewezen, behoeven de nationale rechterlijke instanties, waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, zich niet opnieuw, bij wege van prejudiciële vraag, voor uitlegging tot het H.v.J. te wenden, op voorwaarde dat zij zich bij die uitleggingsbeslissing aansluiten. (Impliciet).

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 234, derde lid

C.07.0172.N 22 mei 2008 AC nr. 311

Wanneer voor het Hof de vragen rijzen naar wat dient te worden verstaan onder het begrip "boeking" van de douaneschuld en naar de juridische gevolgen van het niet-boeken van het bedrag aan rechten voor de mededeling ervan aan de schuldenaar, welke vragen slechts kunnen worden opgelost door een uitlegging van de artikelen 217 en 221 van het Communautair Douanewetboek, is het Hof verplicht daaromtrent prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 234, eerste lid

C.07.0172.N 22 mei 2008 AC nr. 311

Wanneer voor het Hof de vragen rijzen naar wat dient te worden verstaan onder het begrip "boeking" van de douaneschuld en naar de juridische gevolgen van het niet-boeken van het bedrag aan rechten voor de mededeling ervan aan de schuldenaar, welke vragen slechts kunnen worden opgelost door een uitlegging van de artikelen 217 en 221 van het Communautair Douanewetboek, is het Hof verplicht daaromtrent prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

S.01.0099.F 25 oktober 2004 AC nr. 506

Het H.v.J. is niet bevoegd om, bij wijze van prejudiciële beslissing, een uitspraak te doen over de uitlegging van artikel 1, eerste lid, Aanvullend Protocol bij het E.V.R.M., ondertekend te Parijs op 20 maart 1952.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 234, ex. art. 177

P.04.1196.N 7 december 2004 AC nr. 598

Een strafrechtelijk beslag bij een onderzoek naar een btw-misdrijf heeft niets uitstaande met de toepassing van de btw-wetgeving en inzonderheid met de inhouding van het voor teruggave vatbare btw-overschot, zodat het Hof van cassatie een opgeworpen prejudiciële vraag aan het Europees Hof van Justitie omtrent de bestaanbaarheid van een regel van procesrecht met het Europees recht inzake btw-inhoudingen niet moet stellen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 234, goedgekeurd bij Wet 2 dec. 1957

C.03.0286.F 4 april 2005 AC nr. 193

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap, zoals artikel 9, § 2, Richtlijn van de Raad 93/83/EEG van 27 sept. 1993 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel, voor het Hof van Cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen, te dezen in een zaak waarin de uitlegging van de omvang van de bevoegdheid van de vennootschap voor collectief beheer aan de orde is, vraagt het Hof in de regel het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen (1). (1) Zie Cass., 29 april 2002, AR S.01.0137.F, nr 260.

- AUTEURSRECHT -

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 249, derde lid

S.07.0027.N 15 februari 2010 AC nr. 102

De uit een richtlijn voortvloeiende verplichting van de Lid-staten van de Europese Unie om het met de richtlijn beoogde resultaat te bereiken, alsook hun verplichting om, krachtens artikel 10 van het EG-verdrag, alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen die geschikt zijn om de nakoming van de uit het Verdrag of uit handelingen van de instellingen der Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren, gelden voor alle met overheidsgezag beklede instanties van de Lid-staten en dus, binnen het kader van hun bevoegdheden, ook voor de rechterlijke instanties, wat impliceert dat de nationale rechter bij de toepassing van het nationale recht dat recht zo veel mogelijk dient uit te leggen in het licht van de bewoordingen en het doel van de richtlijn, teneinde het daarmee beoogde resultaat te bereiken en aldus aan artikel 249, derde lid, van het EG-verdrag te voldoen.

- EUROPESE UNIE - Algemeen

C.04.0186.F 23 juni 2005 AC nr. 371

Het beginsel van de rechtszekerheid verzet zich ertegen dat een richtlijn verplichtingen zou kunnen inhouden voor privé-personen (1). (1) Het O.M. had een andere zienswijze op het bestreden arrest en het middel, zie de concl. O.M., in Pas., 2005.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Art. 267

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Wanneer, voor het Hof, de voorgestelde prejudiciële vraag geen probleem van uitlegging van het gemeenschapsrecht opwerpt, maar alleen beoogt, op grond van een foutieve interpretatie van het nationale recht, dat in tegenspraak te brengen met een Europese richtlijn, en er geen redelijke twijfel bestaat over de verenigbaarheid van de doelstelling van de internrechtelijke bepalingen met de Europese richtlijn, stelt het Hof van Cassatie het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap geen vraag tot uitlegging van die bepalingen (1). (1) Zie HvJ, 6 okt. 1982, de zaak Cilfit, nr. 283/81, Rec. P. 3415.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.08.0474.N 25 februari 2010 AC nr. 129

Wanneer een middel, voor het Hof, de vraag opwerpt of artikel 94 van de Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht, zoals gewijzigd door de Verordening (EG) nr. 873/2004 van de Raad van 29 april 2004, in samenhang gelezen met de artikelen 11.1., 13.1. tot en met 13.3., 16, 27 en 104 van de voornoemde Verordening (EG) nr. 2100/94, aldus moet worden uitgelegd dat de houder of de tot exploitatie gerechtigde persoon een vordering wegens inbreuk op het communautaire kwekersrecht kan instellen tegen eenieder die handelingen verricht met betrekking tot materiaal dat aan deze laatste werd verkocht of afgestaan door een licentiehouder, wanneer de beperkingen die in de licentieovereenkomst tussen de licentiehouder en de houder van het communautaire kwekersrecht, ingeval van verkoop van dat materiaal, werden bedongen, niet werden geëerbiedigd en, zo ja, of het voor de beoordeling van de inbreuk van belang is dat diegene die de handelingen verricht op de hoogte is of geacht wordt op de hoogte te zijn van die beperkingen, stelt het Hof de vraag tot uitlegging van die bepalingen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- MERKEN - Internationale verdragen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 267, derde lid

C.08.0596.N 4 februari 2010 AC nr. 82

Wanneer een middel, voor het Hof, de vraag opwerpt of de term 'schuldeiser' van artikel 3.4.b van de Insolventieverordening ruim kan worden geïnterpreteerd, in die zin dat ook een nationale autoriteit, die, krachtens het recht van de Lid-Staat waartoe zij behoort, bevoegd is om een insolventieprocedure aan te vragen en optreedt in het algemeen belang en als vertegenwoordiger van het geheel van de schuldeisers, in voorkomend geval geldig de territoriale insolventieprocedure krachtens artikel 3.4.b van de Insolventieverordening zou kunnen aanvragen. stelt het Hof de vraag tot uitlegging van die bepaling aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Wanneer een middel, voor het Hof, de vraag opwerpt of het begrip "de voorwaarden die gesteld worden" van artikel 3.4.a van de Insolventieverordening ook doelt op voorwaarden die slaan op de hoedanigheid of het belang van een persoon - zoals het openbaar ministerie van een andere Lid-Staat - om een insolventieprocedure aan te vragen dan wel of deze voorwaarden slechts betrekking hebben op de materiële voorwaarden om aan die procedure te worden onderworpen, stelt het Hof de vraag tot uitlegging van die bepaling aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Wanneer een middel, voor het Hof, de vraag opwerpt of, indien de term schuldeiser ook kan slaan op een nationale autoriteit bevoegd om een insolventieprocedure aan te vragen, het noodzakelijk is, voor de toepassing van artikel 3.4.b van de Insolventieverordening, dat die nationale autoriteit aantoont dat zij ageert in het belang van schuldeisers die zelf hun woonplaats, zetel of gebruikelijke verblijfplaats hebben in het land van die nationale autoriteit, stelt het Hof de vraag tot uitlegging van die bepaling aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 28

P.99.1580.N 4 september 2001 AC nr. ...

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 11 oktober 1971 verplicht hij die de binnenlandse markt met aardolieproducten bevoorraadt, tot de aanleg van voorraden naar verhouding van de door hem toegeleverde hoeveelheden, zonder onderscheid tussen de importeur en de Belgische raffinadeur en de betrokken regeling geldt aldus, zonder onderscheid naar de herkomst van de producten, voor alle betrokken marktdeelnemers, zodat hierdoor de verhandeling van producten uit andere Lid-Staten niet anders dan die van nationale producten wordt getroffen

- ENERGIE -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- ECONOMIE -

Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen moet worden aangenomen dat niet als een maatregel die de handel tussen Lid-Staten al dan niet rechtstreeks, daadwerkelijk of potentieel kan belemmeren in de zin van artikel 28 E.E.G.-Verdrag, kan worden beschouwd de toepassing op producten uit andere Lid-Staten, van nationale bepalingen die een bepaalde verkoopsregeling opleggen, mits die bepalingen van toepassing zijn op alle marktdeelnemers die op het nationale grondgebied activiteiten ontplooien, en mits zij zowel rechtens als feitelijk dezelfde invloed hebben op de verhandeling van nationale producten en op die van producten uit Lid-Staten (1). (1) H.v.J., 24 november 1993, gevoegde zaken C-267/91 en C-268/91, B. Keck en D. Mithouard, J.T. Droit Européen, 1994, 145-151 met noot van JOLIET, R. "La libre circulation des marchandises: l'arrêt Keck et Mithouard et les nouvelles orientations de la jurisprudence".

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- ECONOMIE -

Art. 30

P.00.0806.N 15 januari 2002 AC nr. 27

De omstandigheid dat geneesmiddelen in hun land van herkomst geregistreerd zijn, staat niet eraan in de weg dat België met toepassing van artikel 30 E.G.-Verdrag, voor het verhandelen ervan beperkingen oplegt (1). (1) Artikel 6, §§ 1 en 2, Geneesmiddelenwet bepaalt dat een geneesmiddel in het belang van de volksgezondheid onderworpen is aan registratie bij het Ministerie van Volksgezondheid alvorens het in de handel wordt gebracht. Het K.B. van 3 juli 1969 betreffende registratie van geneesmiddelen bevestigt dit beginsel en bepaalt de procedure tot registratie. Het voorziet in vereenvoudigde aanvragen voor bepaalde categorieën van geneesmiddelen. Het bepaalt bovendien dat de Minister met ingang van 1 januari 1998 als regel de registratie in een andere Lid-staat erkent. Ook in deze gevallen van vereenvoudigde procedure of wederzijdse erkenning is dus een Belgische registratie vereist. Dit vereiste blijkt niet in strijd te zijn met het E.G.-Verdrag. Artikel 30, E.G.-Verdrag bepaalt dat het verbod van uitvoerbeperkingen en maatregelen van gelijke werking geen beletsel vormt voor, onder meer, invoerbeperkingen welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de gezondheid en het leven van dieren, voor zover ze geen willekeurige discriminatie of verkapte handelsbeperking uitmaken. De Commissie heeft het vrij verkeer van geneesmiddelen, inzonderheid de noodzakelijke wederzijdse erkenningen van registraties in andere Lid-staten gereguleerd in de Richtlijnen 65/65/EEG, 75/318/EEG, 75/319/EEG en 93/39/EEG. Daarbij is opmerkenswaard dat de erkenning van de registratie in een andere Lid-staat middels een registratie door de bevoegde instanties gebeurt: de eerste registratie geeft dus niet ipso facto recht op vrij verkeer. De Lid-staat van bestemming kan de registratie om gegronde redenen namelijk nog weigeren. Het Hof van Justitie heeft overigens bij arrest van 16 december 1999 geoordeeld dat het vereiste van een voorafgaande registratie niet strijdig is met het beginsel van vrij verkeer van goederen. (H.V.J.E.G., 16 december 1999, C-94/98, Jur., 1999, I, 8789, § 4 en 23 e.v.).

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

D.95.0032.F 31 mei 1996 AC nr. ...

De deontologische regels die uitgevaardigd en toegepast worden door de bevoegde autoriteiten van de Orde van apothekers en die voor alle apothekers dwingend zijn kunnen worden beschouwd als "maatregelen" in de zin van artikel 30 E.E.G-Verdrag.~

- APOTHEKER -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

P.94.1111.F 1 februari 1995 AC nr. ...

Een nationale prijsbeheersingsregeling is te beschouwen als een - in artikel 3O E.E.G-Verdrag verboden - maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve invoerbeperking, voor zover de afzet van uit een andere Lid-Staat herkomstige ingevoerde produkten daardoor onmogelijk of moeilijker wordt dan die van nationale produkten, dan wel voor zover zij leidt tot een begunstiging van de afzet van nationale produkten ten koste van de ingevoerde produkten; ook al is een zonder onderscheid voor nationale en ingevoerde produkten geldende prijsstop, zoals die ingevoerd bij het M.B. van 24 juni 1988 dat de aangifte van prijsverhogingen voorschrijft, op zichzelf niet als een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve beperking te beschouwen, toch kan hij zulk een effect sorteren wanneer de prijzen liggen op een niveau dat de afzet der ingevoerde produkten onmogelijk maakt of meer bemoeilijkt dan de afzet van nationale produkten.~

- ECONOMIE -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Art. 39, § 2

S.10.0057.F 8 april 2013 AC nr. 429

De jongere, die op de datum van de indiening van zijn verzoek om deze uitkeringen, staatsburger was van een lidstaat en, na zijn studie te hebben voleindigd, op zoek was naar een dienstbetrekking in België, kan op goede gronden met een beroep op artikel 39 EG staande houden dat hij met betrekking tot de toekenning van wachtuitkeringen niet mag worden gediscrimineerd op grond van nationaliteit.

- EUROPESE UNIE - Algemeen

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artikel 39 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap verzet zich tegen een nationale bepaling, zoals artikel 36, §1, eerste lid, 2°, j) van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, die het recht op wachtuitkeringen voor jongeren die op zoek zijn naar hun eerste dienstbetrekking afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de betrokkene voorafgaand ten minste zes jaar onderwijs heeft gevolgd aan een onderwijsinstelling van de ontvangende lidstaat, voor zover deze voorwaarde belet dat rekening wordt gehouden met andere representatieve factoren die het bestaan kunnen aantonen van een werkelijke band tussen de aanvrager van wachtuitkeringen en de betrokken geografische arbeidsmarkt, en daardoor verder gaat dan nodig voor de verwezenlijking van de door die bepaling nagestreefde doelstelling, te weten het bestaan van een dergelijke band te waarborgen.

- EUROPESE UNIE - Algemeen

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 39, tweede lid

P.98.0405.N 30 mei 2000 AC nr. ...

Artikel 2 van het koninklijk besluit nr 34 van 20 juli 1967 betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit levert, in zijn versie vóór de wijziging bij koninklijk besluit van 19 mei 1995, in de zin dat het een arbeidskaart of -document oplegde aan vreemde werknemers die met een Belg gehuwd zijn, een door artikel 39, tweede lid E.E.G.-Verdrag verboden discriminatie tussen de werknemers van de lidstaten ter zake van werkgelegenheid op. Deze verdragsbepaling, die elke discriminatie op grond van nationaliteit tussen de werknemers van de lidstaten, wat betreft de werkgelegenheid, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden afschaft, heeft directe werking binnen de Belgische rechtsorde en gebiedt de Belgische rechter een daarmee strijdige regel van het nationale recht buiten toepassing te laten (1). (1) Zie H.v.Just., 15 jan. 1998, nr C-15/96 (Kalliopa Schöning - Kougebetopoulou - Freie und Hansestadt Hamburg), J.T.T., 1998, p 132, LOUIS J.-V., De rechtsorde van de Gemeenschap, p 80 e.v. en 94 e.v.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Gevolgen van internationale normen

- ARBEID - Sociale documenten

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- VREEMDELINGEN -

Art. 42

S.01.0099.F 25 oktober 2004 AC nr. 506

De toepassing van de optelregel, bepaald in artikel 42, oud artikel 51, Verdrag van Rome, is beperkt tot de uitkeringen waarin is voorzien in de verschillende nationale wetgevingen van de Lidstaten; een invaliditeitspensioen waarop een ambtenaar van de Europese Gemeenschappen recht heeft ten laste van die gemeenschappen op grond van zijn loopbaan in hun dienst, is niet opgenomen in een nationale wet en is dus niet onderworpen aan de optelregel die vermeld wordt in artikel 42, oud artikel 51, Verdrag van Rome.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Art. 49

F.08.0074.F 10 januari 2013 AC nr. ...

Artikel 49 van het EG-Verdrag, zoals het van toepassing was vóór de inwerkingtreding, op 1 december 2009, van het Verdrag van Lissabon, verzet zich tegen een regeling van een lidstaat zoals die van artikel 54 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals gewijzigd bij de wet van 28 juli 1992 en vóór de wijziging ervan bij de wet van 15 december 2009, krachtens welke bezoldigingen voor prestaties of diensten die door een ingezeten belastingplichtige worden betaald aan een niet-ingezeten vennootschap, niet als aftrekbare beroepskosten worden aangemerkt wanneer die vennootschap in de lidstaat waar zij is gevestigd niet aan inkomstenbelasting is onderworpen of voor de betrokken inkomsten aan een aanzienlijk gunstigere belastingregeling is onderworpen dan die waaraan die inkomsten in de eerste lidstaat zijn onderworpen, tenzij de belastingplichtige bewijst dat deze bezoldigingen verband houden met werkelijke en oprechte verrichtingen en mits zij de normale grenzen niet overschrijden, terwijl volgens de algemene regel die bezoldigingen als beroepskosten aftrekbaar zijn indien zij noodzakelijk zijn om de belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden en de belastingplichtige de echtheid en het bedrag van die bezoldigingen aantoont.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Grondslagen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

C.01.0350.N 11 oktober 2002 AC nr. 533

De beoordeling die de bevoegde organen mogen doen bij het verlenen of weigeren van de toestemming aan iemand die in het buitenland is gevestigd om als zelfstandige in hoofd- of bijberoep het beroep van vastgoedmakelaar uit te oefenen, zoals voorzien in artikel 2 van het koninklijk besluit van 6 september 1993 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van vastgoedmakelaar, is onderworpen aan de bepalingen die het vrij verrichten van diensten waarborgen in de Europese Gemeenschap. Indien maatregelen die de vrijheid van diensten beperken niet kunnen worden gerechtvaardigd door economische doeleinden, zoals de bescherming van nationale ondernemingen, verhindert niets de Lidstaten aan buitenlandse leveranciers van diensten, binnen de grenzen van de richtlijnen die de equivalentie erkennen van diploma's en beroepsopleidingen, minimumeisen te stellen wat de vorming betreft die ook aan nationale operatoren worden gesteld. Het doet niet ter zake dat de aan in het buitenland gevestigde ondernemingen gestelde voorwaarden dezelfde zouden zijn bij een aanvraag tot vestiging of bij een aanvraag occasioneel makelaarsdiensten te mogen leveren, nu de beperkingen die in dit laatste geval worden opgelegd niet tot gevolg kunnen hebben dat de noodzakelijke vrijheid van diensten anders wordt ingeperkt dan de toepasselijke richtlijnen het opleggen (1) (2). (1) Zie Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten, P.B.L. 19, 24 januari 1989, 16; Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG, P.B.L. 209, 24 juli 1992, 25; Richtlijn 1999/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 juni 1999 betreffende de invoering van een regeling voor de erkenning van diploma's betreffende de beroepswerkzaamheden die binnen de werkingssfeer van de liberaliseringsrichtlijnen en van de richtlijnen houdende overgangsmaatregelen vallen en tot aanvulling van het algemene stelstel van erkenning van diploma's, P.B.L. 201, 31 juli 1999, 77. (2) Zie H.v.J. E.G. 5 juni 1997, C-398/95, SETTG, Jur. 1997, I-3091; H.v.J. E.G. 7 mei 1992, C-104/91, Aguirre Borrell, Jur. 1992, I-3003.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Art. 81

D.08.0014.F 11 december 2009 AC nr. 741

De Orde van apothekers mag de vrije mededinging beperken; de tuchtorganen dienen op concrete wijze na te gaan of die beperking die zij aan de apothekers wil opleggen, noodzakelijk is om het algemeen belang te beschermen (1). (1) Zie Cass., 25 feb. 2000, AR D.98.0041.F, AC, 2000, nr 144 en de verwijzingen in noot 1 tot 5; Cass., 12 nov. 2004, AR D.03.0016.N, AC, 2004, nr 546; Cass, 2 feb. 2006, AR D.04.0020.N, AC, 2006, nr 71.

- APOTHEKER -

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 81, eerste, tweede en derde lid

C.09.0494.N 17 juni 2010 AC nr. 435

De bevoegdheid voor de rechterlijke instanties van de Lid-Staten om artikel 81, lid 3, van het EG-verdrag toe te passen is onmiddellijk van toepassing op de hangende geschillen; hieruit volgt dat de nationale rechter met ingang van 1 mei 2004 bevoegd is om in de voor hem aanhangige geschillen een uitzondering vast te stellen overeenkomstig artikel 81, lid 3, EG-verdrag en zodoende een individuele vrijstelling te verlenen; dat de overeenkomsten die in deze geschillen aan de orde zijn zouden zijn gesloten voor die datum is daarbij niet relevant (1). (1) Artikel 81 EG-verdrag is thans, na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon betreffende de werking van de Europese Unie van 13 dec. 2007, artikel 101 EU-verdrag geworden.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ECONOMIE -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

C.08.0029.N 15 mei 2009 AC nr. 319

Het gedeelte van de verticale overeenkomst dat buiten het toepassingsgebied van de Groepsvrijstellingsverordening valt, wordt niet a priori als onwettig beschouwd, maar moet afzonderlijk worden onderzocht aan de hand van alle ter beschikking staande gegevens en rekening houdend met de economische en juridische context van de overeenkomst; in een dergelijk geval is de betrokken voorwaarde slechts nietig voor zover ze tot doel of tot gevolg heeft dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt merkbaar wordt beperkt, de handel tussen de lidstaten in merkbare mate ongunstig kan beïnvloeden en een vrijstelling krachtens artikel 81, derde lid, EG-Verdrag niet kan rechtvaardigen.

- OVEREENKOMST - Internationaal recht

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Art. 81.1

C.03.0139.N 25 september 2003 AC nr. 456

Zijn niet aantoonbaar vereist voor de handhaving van de belangen die de wetgever aan de Orde van Vlaamse balies heeft toevertrouwd en worden derhalve vernietigd, de artikelen 2 en 3 van het Reglement inzake beroepsmatige samenwerking die een algemeen verbod inhouden van een groeps- of samenwerkingsverband zonder nadere precisering van de beroepen met wie samenwerking wordt verboden, ongeacht de vorm waarin de samenwerking zou geschieden en zonder dat een afwijking van het verbod wordt toegestaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ADVOCAAT -

Art. 85

D.97.0006.F 24 oktober 1997 AC nr. ...

De mededingingsregels worden niet miskend door de beslissing van de raad van beroep van de Orde van apothekers, die niet het louter verlenen van kortingen of van andere financiële voordelen bestraft, maar wel de modaliteiten die promotionele argumenten ten gunste van een officina uitmaken en die de eer, de waardigheid en de eerlijkheid van de leden van de Orde aantasten.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 85, § 1

C.11.0032.F 24 februari 2012 AC nr. ...

Het arrest dat beslist dat een modelovereenkomst van alleenverkoop onder de toepassing valt van artikel 85, § 1, van het EEG Verdrag is naar recht verantwoord aangezien de overeenkomst van die aard is dat zij de handel tussen Lid-Staten ongunstig kan beïnvloeden en de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt kan vervalsen; het stelt de merkbare ongunstige invloed vast van die overeenkomst op het handelsverkeer binnen de gemeenschappelijke markt (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. ….

- KOOP -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Art. 85, derde lid

C.94.0379.N 19 maart 1998 AC nr. ...

Art. 4, eerste lid, van de verordening 123/85 van de Commissie van 14 december 1984 betreffende de toepassing van artikel 85, derde lid, van het E.G.-verdrag op groepen afzet- en klantenserviceovereenkomsten inzake motorvoertuigen vermeldt een aantal bedingen die wegens hun aard in beginsel niet de aard hebben van een afspraak bedoeld in artikel 85, eerste lid, van het E.G.-verdrag en geen afbreuk doen aan een vrijstelling krachtens dat artikel 85, derde lid; een beding dat afwijkt van artikel 4, eerste lid, wordt hierdoor alleen niet nietig en staat evenmin in de weg van een vrijstelling van de overeenkomst in haar geheel.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Art. 85, tweede lid

C.10.0433.N 28 juni 2012 AC nr. ...

De nietigheid van artikel 85, lid 2, van het EG-Verdrag is absoluut, wat betekent dat van zodra aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 85, lid 1, van dit Verdrag is voldaan en de betrokken overeenkomst geen toekenning van een vrijstelling uit hoofde van artikel 85, lid 3, van dit Verdrag kan rechtvaardigen, de nietigheid waarin lid 2 van dit artikel voorziet, door eenieder kan worden ingeroepen; deze nietigheid houdt verder in dat zij alle gevolgen, voor het verleden en voor de toekomst, van de betrokken overeenkomst kan treffen (1) (2). (1) Zie de concl. van het O.M. (2) Art. 85 EG-Verdrag is thans, na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon betreffende de werking van de Europese Unie van 13 dec. 2007, art. 101 EU-Verdrag geworden.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ECONOMIE -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Met betrekking tot de draagwijdte van de absolute nietigheid van rechtswege op grond van artikel 85, lid 2, van het EG-Verdrag, is de gehele overeenkomst slechts nietig indien de bedingen die onverenigbaar zijn met artikel 85, lid 1, van dit Verdrag niet van de overeenkomst zelf kunnen worden losgekoppeld; in het omgekeerde geval worden de gevolgen van de nietigheid voor alle andere onderdelen van de overeenkomst niet door het gemeenschapsrecht bepaald; de nationale rechter dient volgens het toepasselijk nationaal recht te beoordelen wat de draagwijdte en de gevolgen voor het geheel van de contractuele betrekkingen zijn, indien sommige bepalingen van de overeenkomst op grond van artikel 85, lid 2, van het EG Verdrag nietig zijn (1) (2). (1) Zie de concl. van het O.M. (2) Art. 85 EG-Verdrag is thans, na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon betreffende de werking van de Europese Unie van 13 dec. 2007, art. 101 EU-Verdrag geworden.

- ECONOMIE -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Art. 86

P.02.0524.F 14 mei 2003 AC nr. 292

In de regel doet het gemeenschapsrecht geen afbreuk aan de bevoegdheden van de Lidstaten in strafzaken; het verbiedt evenwel nationale administratieve of strafrechtelijke maatregelen die met dat recht strijdig zouden zijn (1). (1) Zie Cass., 21 sept. 1994, AR P.94.0659.F, nr 392; H.v.J., 2 feb. 1989, nr 186/87, en 14 dec. 1995, 387/93, Rec., blz. 4663, punt 58; J. STUYCK en C. DENIS, "Les sanctions communautaires", in F. TULKENS en H.-D. BOSLY, La justice pénale en Europe, Brussel, 1996, blz. 426; J. PRADEL, Droit pénal général, 14de uitg., Parijs, 2002, blz. 152, nr 153.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Het strafbaar stellen van spoorvervoer zonder geldig plaatsbewijs miskent de gemeenschapsrechtelijke regel niet, die verbiedt een mededingingsvoordeel aan een spoorwegmaatschappij te verlenen.

- VERVOER - Personenvervoer

Het strafbaar stellen van spoorvervoer zonder geldig plaatsbewijs miskent de gemeenschapsrechtelijke regel niet, die verbiedt een mededingingsvoordeel aan een spoorwegmaatschappij te verlenen.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

De verplichtingen die artikel 86 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in zijn geconsolideerde versie van 2 oktober 1997, oplegt aan de Lidstaten, zijn rechtstreeks van toepassing in het interne recht en hebben betrekking op de relaties van die Staten met de openbare of daarmee gelijkgestelde bedrijven (1). (1) Zie Cass., 30 mei 2000, AR P.98.0405.N, nr 329.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Art. 87, eerste lid

C.03.0490.N 18 februari 2005 AC nr. 105

De kwijtschelding toegekend in toepassing van artikel 34 van de wet op het gerechtelijk akkoord, van een deel van de schuld die de schuldenaar heeft ten aanzien van de rijksdienst voor sociale zekerheid, is geen steunmaatregel indien de kwijtschelding van sociale zekerheidsbijdragen niet van een andere aard is dan de kwijtschelding van de schulden die de schuldenaar heeft ten aanzien van de particuliere schuldeisers die zich ten aanzien van de schuldenaar in dezelfde situatie bevinden als de rijksdienst voor sociale zekerheid, en die de hen verschuldigde bedragen trachten te verhalen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Het komt de nationale rechter toe om uit te maken of een nationale maatregel al dan niet als staatssteun in de zin van het EG-Verdrag is te beschouwen (1). (1) H.v.J., 8 nov. 2001, C-143/99, Jur. H.v.J. 2001, I, 8384.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Niet elke gedeeltelijke kwijtschelding van de sociale zekerheidsschuld is een steunmaatregel in de zin van artikel 87, eerste lid, EG-verdrag (1). (1) Zie H.v.J., 1 dec. 1998, C-200/97, Jur. H.v.J. 1998, I, 7926; H.v.J., 12 okt. 2000, C-480/98, Jur. H.v.J. 2000, I, 8733.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Art. 88, derde lid

C.07.0145.N 5 december 2008 AC nr. 701

De ingevolge een wet verleende steun stricto sensu en de ter financiering daarvan geheven bijdragen, zijn rechtmatig voor zover zij betrekking hebben op de periode vanaf de datum van de beschikking van de Commissie die deze steunregeling verenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaart; voor zover die wet met terugwerkende kracht bijdragen oplegt voor de periode voorafgaand aan die beschikking is ze onrechtmatig (1). (1) H.v.J. EG, 21 okt. 2003, gevoegde zaken C-261/01 en C.262/01, Belgische Staat en Van Calster en Cleeren en Openbaar Slachthuis NV, Jur., 2003, C 304/3; zie Cass., 11 maart 2005, AR C.02.0133.N, AC, 2005, nr. 152.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Geen nieuwe steunmaatregel kan geacht worden regelmatig te zijn ingevoerd als de EG-Commissie niet tijdig door de voorafgaande procedure van het voornemen van een Lid-Staat om hem in te voeren op de hoogte werd gebracht (1). (1) Cass., 11 maart 2005, AR C.02.0133.N, AC, 2005, nr. 152.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Het staat de Commissie te beoordelen of de steunmaatregelen verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt; die bevoegdheid staat los van deze van de nationale rechterlijke instanties toe te zien op de vrijwaring van de rechten van de justitiabelen ingeval van schending van de aanmeldingsplicht (1). (1) Cass. 11 maart 2005, AR C.02.0133.N, AC, 2005, nr. 152.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Wanneer een steunmaatregel, waarvan de wijze van financiering deel uitmaakt, met miskenning van de aanmeldingsplicht ten uitvoer is gelegd, zijn de nationale rechterlijke instanties in beginsel verplicht de terugbetaling te gelasten van de specifiek ter financiering van de tot steun geheven belastingen of bijdragen (1). (1) Cass., 11 maart 2005, AR C.02.0133.N, AC, 2005, nr. 152.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

C.04.0461.N 27 april 2006 AC nr. 244

De aanmeldingsplicht voor een steunmaatregel geldt niet enkel voor zijn invoering maar ook voor zijn wijziging; die verplichting geldt ook als, nadat de EG-Commissie heeft geoordeeld dat een steunmaatregel geheel of ten dele niet verenigbaar was met het Europees recht, een Lid-Staat de vroegere steunmaatregel wijzigt en vervangt door een nieuw steunstelsel (1). (1) H.v.J., 17 juni 1999, nr C-285/97, Jur. H.v.J., 1998, I-4895; Cass., 19 jan. 2001, AR C.96.0091.N, nr 41, met concl. adv.-gen. DE RIEMAECKER.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Geen nieuwe steunmaatregel kan geacht worden regelmatig te zijn ingevoerd als de EG-Commissie niet tijdig door de voorafgaande procedure van het voornemen van een Lid-Staat om hem in te voeren op de hoogte werd gebracht (1). (1) Cass., 11 maart 2005, AR C.02.133.N, nr 152.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Heffingen worden niet vermoed op derden te zijn afgewenteld; hij die de heffingen heeft betaald kan niet verplicht worden te bewijzen dat de onverschuldigd betaalde heffingen niet op derden zijn afgewenteld (1). (1) H.v.J., 9 feb. 1999, nr C-343/96, Jur. H.v.J., 1999, I-579; Cass., 19 jan 2001, AR C.96.0091.N, nr 41.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Het gemeenschapsrecht staat er niet aan in de weg dat nationale wettelijke bepalingen de terugbetaling van in strijd met dat recht toegepaste heffingen uitsluiten, wanneer vaststaat dat hij die ze heeft moeten betalen ze daadwerkelijk op anderen heeft afgewenteld, dat het vermoeden van niet-afwenteling dus kan weerlegd worden en terugbetaling door de voornoemde kan worden gevorderd (1). (1) Zie H.v.J., 9 feb. 1999, nr C-343/96, Jur. H.v.J., 1999, I-579.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Het gemeenschapsrecht staat eraan in de weg dat een Lid-Staat aan de terugbetaling van met dat recht strijdige heffingen een voorwaarde verbindt, zoals dat die heffingen niet of niet volledig op derden zijn afgewenteld, waarbij het bewijs dat aan die voorwaarde is voldaan door de verzoeker moet geleverd worden (1). (1) Cass., 19 jan. 2001, AR C.96.0091.N, nr 41.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Het staat aan de Commissie te beoordelen of de steunmaatregelen verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, maar die bevoegdheid staat los van deze van de nationale rechterlijke instanties toe te zien op de vrijwaring van de rechten van de justitiabelen in geval van schending van de aanmeldingsplicht (1). (1) Cass., 11 maart 2005, AR C.02.0133.N, nr 152.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Wanneer een steunmaatregel met miskenning van de aanmeldingsplicht ten uitvoer is gelegd, zijn de nationale rechterlijke instanties in beginsel verplicht de terugbetaling te gelasten van de specifiek ter financiering van de tot steun geheven belastingen of bijdragen (1). (1) Cass., 11 maart 2005, AR C.02.0133.N, nr 152.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

C.02.0133.N 11 maart 2005 AC nr. 152

Geen nieuwe steunmaatregel kan geacht worden regelmatig te zijn ingevoerd als de EG-Commissie niet tijdig door de voorafgaande procedure van het voornemen van een Lid-Staat om hem in te voeren op de hoogte werd gebracht (1). (1) Cass., 19 jan. 2001, AR C.96.0091.N, nr 41, met concl. X. De Riemaecker.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Het staat de Commissie te beoordelen of de steunmaatregelen verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, maar die bevoegdheid staat los van deze van de nationale rechterlijke instanties toe te zien op de vrijwaring van de rechten van de justitiabelen in geval van schending van de aanmeldingsplicht (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 2001, AR C.96.0091.N, nr 41, met concl. X. De Riemaecker.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Wanneer een steunmaatregel, waarvan de wijze van financiering deel uitmaakt, met miskenning van de aanmeldingsplicht ten uitvoer is gelegd, zijn de nationale rechterlijke instanties in beginsel verplicht de terugbetaling te gelasten van de specifiek ter financiering van de tot steun geheven belastingen of bijdragen.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Art. 93, derde lid, vervangen door art. 88, derde lid

F.06.0048.F 9 november 2007 AC nr. 542

Er is slechts sprake van wijziging van een bestaande of te nemen steunmaatregel die aan de Europese Commissie ter kennis moet worden gebracht overeenkomstig artikel 93, § 3, E.E.G.-Verdrag, indien de wijziging betrekking heeft op de steunregeling zelf (1). (1) H.v.J., 9 aug. 1994, C-44/93, Namur/Les Assurances du Crédit s.a., Rec., 1994, p. 1-3863.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

C.96.0091.N 19 januari 2001 AC nr. ...

De aanmeldingsplicht geldt niet enkel voor de invoering van een steunmaatregel maar ook voor de wijziging ervan; die verplichting geldt ook als de EG-Commissie heeft geoordeeld dat een steunmaatregel geheel of ten dele niet verenigbaar was met het Europese recht, en dat een Lid-Staat de vroegere steunmaatregel wijzigt en vervangt door een nieuw steunstelsel; aan die verplichting kan worden voldaan op de wijze die de Commissie zelf aanwijst in de beschikking waarbij zij de opheffing van de verboden steunmaatregel oplegt.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

De EG-Commissie moet van elk voornemen tot invoering of wijziging van steunmaatregelen tijdig op de hoogte worden gebracht; ten aanzien van nieuwe steunmaatregelen die de Lid-Staten voornemens zijn in te voeren, dient een voorafgaande procedure ingesteld zonder welke geen enkele steunmaatregel geacht kan worden regelmatig te zijn ingevoerd (1). (1) Zie refertes in de conclusie van het O.M.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Artt. 10 en 249, derde lid

C.00.0483.N 24 januari 2003 AC nr. 56

De uit een richtlijn voortvloeiende verplichting van de Lid-Staten om het met die richtlijn beoogde resultaat te bereiken, alsook hun verplichting om, krachtens (huidig) artikel 10 E.G.-Verdrag, alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen die geschikt zijn om de nakoming van die verplichting te verzekeren, gelden voor alle met overheidsgezag beklede instanties van de Lid-Staten, en dus, binnen het kader van hun bevoegdheden, ook voor de rechterlijke instanties (1). (1) Cass., 28 sept. 2001, A.R. C.00.0066.F, nr 507 en de voetnoot; H.v.J;, 10 april 1984, von Colson & Kamann, 14/83, Jur., 1984, (1891) 1909, r.o. 26, 3 nov. 1990, Marleasing, C-106/89, Jur., 1990, I (4135) 4146, r.o. 8, 16 dec. 1993, Wagner Miret, C-334/92, Jur., 1993, I, 6926) 6932, r.o. 20, 14 juli 1994, Faccini Dori, C-91-92, Jur., 1994, I (3347) 3357, r.o. 26, Luciano Arcaro, 26 sept. 1996, C168/95, Jur., 1996, I (4719) 4730, r.o. 41, 17 sept. 1997, Dorsch Consult, C 54/96, Jur., 1997, I (4983) 4997, r.o. 43 en 24 sept. 1998, EvoBus Austria GmbH, C-111/97, Jur., 1998, I (5411) 5437, r.o. 18.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Artt. 10, 48 en 51

S.03.0009.N 6 oktober 2003 AC nr. 480

De verplichting van de lidstaten alle maatregelen te treffen om de nakoming van het gemeenschapsrecht te verzekeren brengt mee dat, wanneer een nationale bepaling op zichzelf beschouwd niet strijdig is met het gemeenschapsrecht, maar de toepassing daarvan in het betrokken geval tot een met het gemeenschapsrecht strijdig resultaat zou leiden, de rechter zo nodig deze bepaling buiten toepassing moet laten, teneinde de door het gemeenschapsrecht aan particulieren toegekende rechten te beschermen (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 1997, AC, 1997, nr 28; Cass., 10 feb. 1997, AC, 1997, nr 83.

- PENSIOEN - Werknemers

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Artt. 30 en 36

C.97.0254.F 12 juni 1998 AC nr. ...

Noch rechtsmisbruik, noch het verbod op kwantitatieve invoerbeperkingen binnen de Europese Unie kunnen worden tegengeworpen aan de invoerder van toestellen die een vordering tot staking ingesteld heeft tegen een concurrent die bij identieke, parallel ingevoerde, toestellen, gebruiksaanwijzingen voegt die zonder meer een fotocopie zijn van documenten die door voornoemde invoerder zijn opgesteld.~

- RECHTSMISBRUIK -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Artt. 30 tot 34 en 36

P.94.0659.F 21 september 1994 AC nr. ...

Aangezien verboden of beperkingen van invoer, uitvoer of doorvoer, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de openbare veiligheid, uitdrukkelijk zijn toegestaan door het E.E.G.-Verdrag en de Belgische wetsbepaling krachtens welke dolken en dolkmessen geacht worden verboden wapenen te zijn gerechtvaardigd is door overwegingen van openbare veiligheid, vereist de toepassing van die nationaalrechtelijke bepaling geen uitlegging van bepalingen van het gemeenschapsrecht en is het Hof derhalve niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- WAPENS -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Luidens artikel 36 E.E.G.-Verdrag vormen de bepalingen van de artt. 30 tot en met 34 geen beletsel voor verboden of beperkingen van invoer, uitvoer of doorvoer, welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde, de openbare veiligheid.~

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Grondslagen

Artt. 39 en 42

S.08.0055.N 19 oktober 2009 AC nr. 593

Er bestaat een benadeling van de communautaire werknemer die hem ervan kan weerhouden zijn recht op vrij verkeer uit te oefenen wanneer die werknemer een minder voordelig alleenstaandenpensioen ontvangt en geen gezinspensioen, enkel en alleen doordat rekening wordt gehouden met het krachtens de wetgeving van een ander land van de Europese Gemeenschap aan zijn echtgenoot toegekende pensioen, hoewel die laatste uitkering verlaagd werd met het bedrag van het eigen pensioen dat aan die werknemer krachtens de wetgeving van diezelfde staat is toegekend (1). (1) Zie de deels strijdige conclusie van het openbaar ministerie.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 48 en 51

S.03.0009.N 6 oktober 2003 AC nr. 480

De uitoefening van het recht van vrij verkeer binnen de Gemeenschap kan worden belemmerd, indien een sociaal voordeel dat een werknemer geniet, teloorgaat of wordt verminderd enkel en alleen doordat rekening gehouden wordt met de krachtens de wetgeving van een andere lidstaat aan zijn echtgenoot toegekende soortgelijke uitkering, hoewel de toekenning van laatstgenoemde uitkering, enerzijds, niet tot een verhoging van het gezinsinkomen heeft geleid en, anderzijds, gepaard ging met een verlaging van hetzelfde bedrag van het eigen pensioen dat de werknemer krachtens de wetgeving van diezelfde lidstaat ontvangt (1). (1) H.v.J. Engelbrecht, zaak C-262/97, 26 sept. 2000, Jur. H.v.J. 2000, I-7321.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

S.96.0066.N 10 februari 1997 AC nr. ...

Het gemeenschapsrecht verzet zich niet tegen een nationale wettelijke regeling die een gezinspensioen toekent aan een werknemer wiens echtgenoot elke beroepsarbeid heeft gestaakt en geen rustpensioen of als zodanig geldend voordeel geniet, doch hem een minder voordelig pensioen toekent wanneer zijn echtgenoot een pensioen of een als zodanig geldend voordeel geniet.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

S.96.0062.N 13 januari 1997 AC nr. ...

Het gemeenschapsrecht verzet zich niet tegen een nationale wettelijke regeling die een gezinspensioen toekent aan een werknemer wiens echtgenoot elke beroepsarbeid heeft gestaakt en geen rustpensioen of als zodanig geldend voordeel geniet, doch hem een minder voordelig pensioen toekent wanneer zijn echtgenoot een pensioen of een als zodanig geldend voordeel geniet.~

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Artt. 49 en 50

C.07.0478.F 22 januari 2009 AC nr. 58

Wanneer het middel, voor het Hof, de vragen opwerpt of, enerzijds, de verplichting om geregistreerd te zijn teneinde een overheidsopdracht in België toegewezen te krijgen, niet strijdig is met het beginsel van het vrij verkeer binnen de Europese Unie en met artikel 24, tweede lid, Richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, indien die verplichting zo uitgelegd moet worden dat ze de toewijzende overheid de mogelijkheid biedt de buitenlandse inschrijver-aannemer die niet geregistreerd is maar die gelijkwaardige attesten van zijn nationale overheden voorlegt, van de opdracht uit te sluiten, en, anderzijds, of het met dat beginsel en dat artikel niet strijdig is om aan een Belgische toewijzende overheid de bevoegdheid toe te kennen de buitenlandse inschrijvers te verplichten de attesten die hen zijn overhandigd door de fiscale en sociale overheden van hun land en waaruit blijkt dat zij de fiscale en sociale verplichtingen hebben nageleefd, door een Belgische overheid - de Registratiecommissie Aannemers - te laten onderzoeken, stelt het Hof die vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Artt. 5 en 189, derde lid

C.02.0046.F 9 januari 2003 AC nr. 20

De uit een richtlijn voortvloeiende verplichting van de Lidstaten om het door die richtlijn beoogde resultaat te bereiken, alsook hun verplichting om krachtens artikel 5 E.E.G.-Verdrag alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen die geschikt zijn om de nakoming van die verplichting te verzekeren, gelden voor alle met overheidsgezag beklede instanties van de Lidstaten, en dus, binnen het kader van hun bevoegdheden, ook voor de rechterlijke instanties; bijgevolg dient de nationale rechter bij de toepassing van het nationale recht dit dus zoveel mogelijk uit te leggen in het licht van de bewoordingen en het doel van de richtlijn, teneinde het hiermee beoogde resultaat te bereiken en aldus aan artikel 189, derde lid, E.E.G.-Verdrag te voldoen; wanneer een overeenkomst geen uitlegging behoeft, blijft de nationale wet de toe te passen rechtsnorm (1). (1) Cass., 28 sept. 2001, AR C.00.0066.F, nr 507.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

C.00.0066.F 28 september 2001 AC nr. ...

De uit een richtlijn voortvloeiende verplichting van de Lidstaten van de Europese Unie om het door die richtlijn beoogde resultaat te bereiken, alsook hun verplichting om krachtens artikel 5 E.E.G.-Verdrag alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen die geschikt zijn om de nakoming van die verplichting te verzekeren, gelden voor alle met overheidsgezag beklede instanties van de Lidstaten, en dus, binnen het kader van hun bevoegdheden, ook voor de rechterlijke instanties, en de nationale rechter dient bij de toepassing van het nationale recht dit dus zoveel mogelijk uit te leggen in het licht van de bewoordingen en het doel van de richtlijn, teneinde het hiermee beoogde resultaat te bereiken en aldus aan artikel 189, derde lid, E.E.G.-Verdrag te voldoen; de rechter die oordeelt dat er in het nationaal recht geen relevante bepaling voorhanden is zodat er geen grond bestaat tot uitlegging, verantwoordt zijn beslissing naar recht. (1). (1) Zie Cass., 2 dec. 1996, A.R. C.95.0079.F, nr. 470; H.v.J.., 3 nov.1990, Marleasing, C-I06189, Jur.H.v.J., p. 1-4135 ; 16 dec.1993, Wagner Miret, C-334192, Jur.H.v.J, p. 1-6911, en 14 juli 1994, Faccini Dori, C-91192, Jur.H.v.J., p. 1-3325. Over de beperking van de op de rechter rustende verplichting om de nationale wetging uit te leggen in het licht van de gemeenschapsrichtlijn, zie J. Verhoeven, L'application ou la prise en considération des directives communautaires en droit belge, noot onder Cass., 2 dec. 1996, R.C.J.B., 1998, p. 195 ; K. Lenaerts en P. Van Nuffel, Europees recht in hoofdlijnen, Antwerpen, Maklu, 1995, nr. 689.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

C.95.0079.F 2 december 1996 AC nr. ...

Bij de toepassing van artikel 1122 B.W. op de splitsing van naamloze vennootschappen, dient de rechter dat artikel uit te leggen in het licht van de tekst en het doel van artikel 17 van de zesde richtlijn 82/891 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 dec. 1982 betreffende splitsingen van naamloze vennootschappen, teneinde het in die bepaling van gemeenschapsrecht beoogde resultaat te bereiken. (Impliciet)

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Instellingen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

De uit een richtlijn voortvloeiende verplichting van de Lid-Staten van de Europese Unie om het daarmee beoogde resultaat te bereiken, alsook hun verplichting om krachtens artikel 5 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap om alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen die geschikt zijn om de nakoming van die verplichting te verzekeren, gelden voor alle met overheidsgezag beklede instanties van de Lidstaten, en dus, binnen het kader van hun bevoegdheden, ook voor de rechterlijke instanties, en de nationale rechter dient bij de toepassing van het nationale recht dit dus zoveel mogelijk uit te leggen in het licht van de bewoordingen en het doel van de richtlijn, teneinde het hiermee beoogde resultaat te bereiken en aldus aan artikel 189, derde alinea, E.E.G.-Verdrag te voldoen.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Instellingen

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Artt. 5, 48 en 51

S.96.0062.N 13 januari 1997 AC nr. ...

Het staat niet aan de nationale rechter om uitdrukkelijke en dwingende wetsbepalingen inzake rustpensioen, buiten toepassing te laten om de nadelige gevolgen van het gebrek aan coördinatie tussen stelsels van sociale zekerheid weg te werken, als het gemeenschapsrecht dit niet oplegt, ook al kan hij, in de uitlegging van de nationale normen die hij hanteert, de norm uitleggen op een wijze die zoveel mogelijk het vrij verkeer van werknemers bevordert.

- PENSIOEN - Werknemers

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Artt. 52, 57 en 177

D.99.0018.F 5 september 2002 AC nr. 418

Wanneer een gemeenschapsonderdaan bij de Raad van de Orde van architecten een verzoek indient om te worden toegelaten tot het beroep, moet de Raad van de Orde rekening houden met alle diploma's, certificaten en andere titels alsmede met de relevante ervaring van de betrokkene, door de uit deze titels en ervaring blijkende bekwaamheden te vergelijken met de in de nationale wettelijke regeling verlangde kennis en kwalificaties, ook al is voor het betrokken beroep een richtlijn inzake de onderlinge erkenning van diploma's vastgesteld, maar de toepassing van die richtlijn niet kan leiden tot automatische erkenning van de titel(s) van de verzoeker (1). (1) H.v.J. 22 jan. 2002, arrest C-31/00.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Ingeval een cassatiemiddel aanvoert dat de bevoegde overheden van de lidstaten, wanneer een Europese richtlijn de voorwaarden vastlegt voor de onderlinge erkenning van de diploma's die vereist zijn om een beroep, zoals dat van architect, uit te oefenen, ingeval die voorwaarden niet zijn vervuld, de kwalificaties van een verzoeker niet mogen vergelijken met die welke in de nationale regeling zijn opgelegd, stelt het Hof van Cassatie een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Artt. 61, 68 en 234

C.08.0596.N 4 februari 2010 AC nr. 82

De rechterlijke instanties van de Lid-Staten kunnen met betrekking tot titel IV van het derde deel van het E.G.-Verdrag en de daarin genoemde handelingen van afgeleid recht gebruik maken van artikel 234 van dit verdrag, met dien verstande dat hun verwijzingsbevoegdheid beperkt wordt tot de rechters die een beslissing wijzen waartegen volgens het nationaal recht niet kan worden opgekomen; dit sluit de bevoegdheid uit van het hof van beroep om een prejudiciële vraag te stellen, als er nog een cassatieberoep mogelijk is tegen zijn beslissing (1). (1) E.G.-Verdrag, zoals van toepassing voor de inwerkingtreding, op 1 december 2009, van het Verdrag van Lissabon van 13 december 2007 tot wijziging van het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en Slotakte (Wet 19 juni 2008, B.S. 19 feb. 2009, 15048).

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Artt. 85.1 en 3, 189, vierde lid, en 191.3

C.96.0081.F 20 februari 1997 AC nr. ...

De buitentoepassingverklaring van de bepalingen van artikel 85.1, E.E.G.-Verdrag, die door de Commissie wordt beslist in de vorm van een individuele beschikking op grond van de (E.E.G-) Verordening nr. 17/62 van de Raad, wordt gekenmerkt door het beperkte aantal adressaten ervan; de beschikking van de Commissie betreft een systeem van selectieve distributie, zodat zij slechts betrekking heeft op de contractuele verhoudingen tussen bepaalde leveranciers en hun erkende dealers, waar zij de voorwaarden vaststelt waaronder bepaalde overeenkomsten tussen hen geoorloofd zijn wat de door het Verdrag ingevoerde mededingingsregels betreft.

- HANDELSPRAKTIJK -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Instellingen

Artt. 92 en 93, 3e lid, vervangen door art. 87 en 88, 3e lid

C.96.0091.N 19 januari 2001 AC nr. ...

De beslissing die de EG-Commissie neemt over de verenigbaarheid van een nationale steunmaatregel met de eisen van artikel 92 van het Verdrag, heeft niet tot gevolg dat de ongeldigheid van de uitvoeringsmaatregelen die in strijd met het in artikel 93, derde lid van het EG-Verdrag opgelegd verbod zijn vastgesteld, wordt gedekt (1). (1) Zie refertes in de conclusie van het O.M.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie ervan geconsolideerd te Amsterdam op 2 okt. 1997, goedgekeurd bij de wet van 10 aug. 1998

Art. 249, derde lid

S.07.0031.F 16 september 2013 AC nr. ...

De uit een richtlijn voortvloeiende verplichting van de lidstaten om het resultaat ervan te bereiken en ook hun plicht om, krachtens artikel 10 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie geconsolideerd te Amsterdam op 2 oktober 1997, alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen welke geschikt zijn om de nakoming van die verplichting te verzekeren, gelden voor alle overheden van de lidstaten, met inbegrip, in het raam van hun bevoegdheden, van de rechtsprekende overheden die het nationale recht zoveel mogelijk moeten uitleggen in het licht van de tekst en het oogmerk van de richtlijn om het door haar beoogde resultaat te bereiken en zich aldus te conformeren aan artikel 249, derde lid, van het Verdrag (1)(2). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ... (2) Art. 249, derde lid, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap in de versie geconsolideerd te Amsterdam op 2 oktober 1997, te dezen van toepassing, thans artikel 288, derde lid, van het Verdrag over de werking van de Unie.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 43, voorheen 52

F.04.0045.F 14 juni 2007 AC nr. 327

Artikel 52 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 43 EG) staat in de weg aan de regeling van een Lidstaat, zoals die welke voortvloeit uit artikel 342, § 2, W.I.B. 1992 en uit artikel 182 van het K.B. W.I.B. 1992, die alleen voor niet-ingezeten belastingplichtigen voorziet in minimummaatstaven van heffing (1). (1) Cass., 7 okt. 2005, AR F.04.0045.F, nr 491.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Grondslagen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

Artt. 12, 17, 18 en 39

S.10.0057.F 27 juni 2011 AC nr. ...

De burgers van de Europese Unie worden beschermd tegen discriminatie op grond van nationaliteit in de uitoefening van hun vrijheden om zich binnen de Unie te verplaatsen en te verblijven, zelfs wat betreft de sociale prestaties die niet worden toegekend door de wetgeving van de Staat waarvan zij onderdaan zijn ; het arrest dat oordeelt dat de eiseres geen enkel recht op de wachtuitkeringen verliest en dat zij zich niet in een minder gunstige positie bevindt omdat zij gebruik heeft gemaakt van haar recht op vrij verkeer door Frankrijk te verlaten en zich in België te vestigen, verantwoordt de beslissing niet naar recht dat het beginsel van het vrij verkeer van de burgers binnen de Unie niet is miskend en de eiseres niet tot de wachtuitkeringen kan worden toegelaten.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De burgers van de Europese Unie die niet de hoedanigheid van werknemer hebben in de zin van artikel 39 van het Verdrag, worden beschermd tegen discriminatie op grond van nationaliteit in de uitoefening van hun vrijheden om zich binnen de Unie te verplaatsen en er te verblijven ; het arrest dat beslist dat de eiseres geen werkneemster is in de zin van artikel 39 van het Verdrag, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing dat zij, overeenkomstig artikel 36, § 1, 2°, j), Werkloosheidsbesluit, niet tot de wachtuitkeringen kan worden toegelaten.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Wanneer voor het Hof van Cassatie de vraag wordt gesteld of de artikelen 12, 17, 18 en 39 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de te Amsterdam op 2 oktober 1997 geconsolideerde versie, zich verzetten tegen een bepaling van nationaal recht die, zoals artikel 36, § 1, 2°, j) Werkloosheidsbesluit, het recht op wachtuitkeringen van een jongere, afkomstig uit de Europese Unie die geen werknemer is in de zin van artikel 39 van het Verdrag, die middelbare school in de Europese Unie heeft gevolgd maar niet in een onderwijsinstelling opgericht, gesubsidieerd of erkend door één van de Gemeenschappen van België en die ofwel een bewijsstuk verkregen heeft afgeleverd door één van die Gemeenschappen dat de gelijkwaardigheid vaststelt met het getuigschrift, afgegeven door de bevoegde examencommissie van een van die Gemeenschappen voor de opleiding die gevolgd werd in die Belgische onderwijsinstellingen, ofwel een toelatingsbewijs dat toegang geeft tot het hoger onderwijs, afhankelijk maakt van de voorwaarde dat die jongere eerst zes jaar onderwijs heeft gevolgd in een onderwijsinstelling opgericht, gesubsidieerd of erkend door één van de Gemeenschappen van België, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Wanneer voor het Hof van Cassatie de vraag wordt gesteld of, in zoverre een nationale bepaling het recht op wachtuitkeringen van een jongere niet afhankelijk mag maken van de voorwaarde dat die jongere onderwijs heeft gevolgd in een Belgische onderwijsinstelling, de omstandigheden dat de jongere in België verblijft met zijn Belgische echtgenoot en als werkzoekende is ingeschreven bij een Belgische dienst voor arbeidsvoorziening, elementen zijn waarmee rekening moet worden gehouden bij het beoordelen van de band tussen de jongere en de Belgische arbeidsmarkt in het licht van de artikelen 12, 17, 18 en, in voorkomend geval, 39 van het Verdrag, en in welke mate hierbij rekening moet worden gehouden met de duur van die perioden van verblijf, huwelijk en inschrijving als werkzoekende, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (1). (1) Het O.M. meende dat er geen grond bestond om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie, maar dat de andere onderdelen van het middel gegrond waren.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Verdrag van 31 maart 1965 betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-gerechtshof

Art. 1

C.05.0371.N 7 februari 2008 AC nr. 305

Wanneer voor het Hof van Cassatie vragen om uitlegging rijzen van een voor België, Luxemburg en Nederland gemene rechtsregel, als bedoeld bij artikel 1 van het Verdrag Benelux-Gerechtshof, zoals de rechtsregel van artikel 6.2 Benelux Tekeningen en Modellenwet die de besteller van een tekening of model als auteursrechtelijk beschermd ontwerper aanwijst, mits de bestelling is gedaan met het oog op een gebruik in handel of nijverheid van het voortbrengsel waarin de tekening of het model is belichaamd, is het Hof verplicht die vragen aan het Benelux Gerechtshof voor te leggen (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2002, AR C.00.0472.N, AC, 2002, nr 391; Cass., 27 feb. 2003, AR C.01.0432.F en AR C.02.0107.F, www.cass.be; Cass., 28 maart 2003, AR C.99.0446.N, www.cass.be; Cass., 11 dec. 2003, AR C.02.0550.N, www.cass.be; Cass., 13 mei 2004, AR C.02.0614.N, www.cass.be; Cass., 2 sept. 2004, AR C.03.0076.F, www.cass.be.

- TEKENINGEN EN MODELLEN -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Art. 6

C.09.0634.N 5 november 2010 AC nr. 661

Wanneer een vraag om uitlegging voor het Hof van Cassatie rijst, waarvoor het Benelux-Gerechtshof als enige bevoegd is om ze te beantwoorden, zoals de vraag of het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom voldoet aan de in artikel 2.11.3 B.V.I.E. bepaalde verplichting om "onder opgave van redenen" kennis te geven aan de deposant van zijn voornemen de inschrijving van een merk geheel of gedeeltelijk te weigeren door het louter aanduiden van een of meer van de in artikel 2.11.1 B.V.I.E. vermelde absolute weigeringsgronden, stelt het Hof die vraag aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat uit de artikelen 2.11.1 en 2.11.3 B.V.I.E. volgt dat het Bureau, bij de voorlopige beslissing van weigering zich niet er mag toe beperken de gronden van weigering voorzien in artikel 2.11.1 aan te duiden maar ook de feitelijke elementen moet aangeven waarop de toepassing van de weigeringgronden gesteund zijn. Het sloot hierbij aan bij de opvatting van F. GOTZEN (Handboek Merkenrecht, ed. Bruylant, 2008, p. 129) dat de in artikel 2.11.3 B.V.I.E. genoemde termijn bedoeld is om de deposant toe te laten te antwoorden op de bezwaren en eventueel zijn teken aan te passen. Het concludeerde dat de appelrechters, door in die zin te oordelen, hun beslissing naar recht hadden verantwoord, zodat ook dit derde onderdeel niet kon worden aangenomen.

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer vragen om uitlegging voor het Hof van Cassatie rijzen, waarvoor het Benelux-Gerechtshof als enige bevoegd is om ze te beantwoorden, zoals de vraag of de deposant het recht verbeurt om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing van weigering, doordat hij geen bezwaren formuleerde tegen het voornemen van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom de inschrijving van een merk geheel of gedeeltelijk te weigeren en, bij een positief antwoord op deze vraag, de vraag of de deposant dit recht ook verbeurt wanneer de kennisgeving van dat voornemen zonder opgave van redenen is gebeurd, stelt het Hof die vragen aan het Benelux-Gerechtshof.

- MERKEN - Benelux-merk

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

C.07.0447.N 3 april 2009 AC nr. 235

Wanneer een vraag om uitlegging voor het Hof van Cassatie rijst, waarvoor het Benelux-Gerechtshof als enige bevoegd is om ze te beantwoorden, zoals de vraag of artikel 12 BMW, enerzijds, artikel 2.19.1 BVIE, anderzijds, in samenhang gelezen met artikel 4.8 BVIE, zo moeten worden uitgelegd dat de houder van een merk dat op grond van het eenvormige Beneluxrecht vervallen is, geen bescherming kan verlangen voor het gebruik van dat teken ten aanzien van een onderneming die verwarring sticht door datzelfde teken te gebruiken, stelt het Hof die vraag aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Het O.M. concludeerde ook tot verwerping van de beide onderdelen van het eerste middel en van het eerste onderdeel van het tweede middel. Het was evenwel van mening dat het tweede onderdeel van het tweede middel nieuw en dus niet ontvankelijk was, daar de eiseres voor het hof van beroep niet had opgeworpen dat artikel 10bis, 3° van het Unieverdrag kon worden ingeroepen in België "indien het voordeliger is dan de Belgische wetgeving", noch dat "het voorrang (geniet) op de wettelijk bepaalde reflexwerking van artikel 12.A.1 BMW (waarop het arrest zich beroept)".

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.07.0282.F 12 maart 2009 AC nr. 195

Wanneer de beoordeling van de gegrondheid van een middel de interpretatie vereist van de artikelen 3 en 4, eerste lid, van de Bijlage bij de Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom, in zoverre zij de vraag doet rijzen of die artikelen in die zin moeten worden uitgelegd dat ze eraan in de weg staan dat de executierechter, bij het opduiken van een nieuwe gebeurtenis die geen overmacht vormt, kan nagaan of de titel waarbij de dwangsom werd bevolen werkzaam en uitvoerbaar blijft, is het Hof van Cassatie verplicht die vraag voor te leggen aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Zie Benelux Hof, 12 feb. 1996, A 94/3, Jur., 1996, 3, met concl. adv.-gen. Janssens de Bisthoven.

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- DWANGSOM -

C.02.0614.N 8 september 2005 AC nr. 259

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemene rechtsregel, als bedoeld bij artikel 1 van het Verdrag Benelux-Gerechtshof voor het Hof van cassatie rijst, zoals de vraag of de merkhouder in geval van kwade trouw en bij onmogelijkheid van het opvorderen van de eigendom van de goederen, het onbeperkte recht heeft de gelden ten belope van de volledige tegenwaarde van de goederen waarmee de inbreuk op zijn merkrecht is gemaakt, op te vorderen, is het Hof verplicht die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voor te leggen (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2002, AR C.00.0472.N, nr ...

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.01.0432.F 28 oktober 2004 AC nr. 514

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof, voor het Hof van Cassatie is gerezen, zoals de vraag of, m.b.t. de dwangsom, de veroordeling tot betaling van een geldsom betrekking heeft op de aanmaning die een rechtbank in kortgeding aan een partij richt om aan een wederpartij, in het kader van een voorlopige regeling van de contractuele verhouding tussen die partijen een gedeelte van de exploitatie-opbrengsten opnieuw over te dragen, moet het Hof in de regel die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voorleggen (1). (1) Cass., 16 juni 2000, AR C.99.0446.N, nr 376.

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

C.02.0107.F 28 oktober 2004 AC nr. 139

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof, voor het Hof van Cassatie is gerezen, zoals de vraag of, m.b.t. de dwangsom, de veroordeling tot betaling van een geldsom betrekking heeft op de aanmaning die een rechtbank in kortgeding aan een partij richt, om in het kader van een voorlopige regeling van de contractuele verhouding tussen die partijen een geldsom ter beschikking van een wederpartij te stellen, moet het Hof in de regel die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voorleggen (1). (1) Cass., 16 juni 2000, AR C.99.0446.N, nr 376 en 27 feb. 2003, AR C.01.0432.F, nr ... .

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

C.00.0472.N 13 mei 2004 AC nr. 257

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof voor het Hof van Cassatie rijst, zoals de vraag hoever de inoudelijke toetsing van het gedeponeerde teken kan strekken en inzonderheid of de bevoegde rechter een inschrijving mag bevelen voor bepaalde waren of diensten van een klasse met uitsluiting van andere van dezelfde klasse in een geval waar, voor het Benelux-Merkenbureau, de deposant de mogelijkheid van een gedeeltelijke inschrijving niet heeft overwogen en het Benelux-Merkenbureau de gevraagde inschrijving zonder enige uitzondering heeft geweigerd voor een volledige klasse, moet het Hof in de regel die vraag aan het Benelux-Gerechtshof stellen (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 1993, A.R. 9454, nr. 48.

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof voor het Hof van Cassatie rijst, zoals de vraag of nationale procesrechtelijke regels, die opleggen, vooraleer in te gaan op een verzoek van een partij op grond van ambtshalve gegeven redenen, aan de wederpartij de mogelijkheid te bieden hiertegen verweer te voeren mede moeten betrokken worden bij de bepaling van de bevoegdheid van de nationale rechter om het gedeponeerde teken te toetsen, moet het Hof in de regel die vraag aan het Benelux-Gerechtshof stellen (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 1993, A.R. 9454, nr. 48.

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.99.0400.N 28 maart 2003 AC nr. ...

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof, voor het Hof van Cassatie is gerezen, moet het Hof in de regel die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voorleggen (1). (1) Zie Cass., 27 maart 1992, A.R. nr. 7370, AC, 1991-92, nr. 406; Cass., 23 mei 1991, A.R. nr. 8875, AC, 1990-91, nr. 486; Cass., 13 dec. 1989, A.R., nr. 7159, AC, 1989-90, nr. 236; Cass., 21 juni 1989, A.R. nr. 6824, AC, 1988-89, nr. 619).

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

C.99.0446.N 28 maart 2003 AC nr. 214

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof, voor het Hof van Cassatie is gerezen, moet het Hof in de regel die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voorleggen (1). (1) Zie Cass., 27 maart 1992, A.R. nr. 7370, AC, 1991-92, nr. 406; Cass., 23 mei 1991, A.R. nr. 8875, AC, 1990-91, nr. 486; Cass., 13 dec. 1989, A.R., nr. 7159, AC, 1989-90, nr. 236; Cass., 21 juni 1989, A.R. nr. 6824, AC, 1988-89, nr. 619.

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

C.95.0148.N 9 februari 2001 AC nr. ...

Wanneer in een voor het Hof van Cassatie aanhangige zaak een vraag rijst om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof, zoals een vraag omtrent artikel 13, A, eerste lid, 1°, Benelux-Merkenwet, moet het Hof in de regel de vraag voorleggen aan het Benelux-Gerechtshof.

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.95.1323.N 4 mei 1999 AC nr. ...

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof voor het Hof van Cassatie is opgeworpen, moet het Hof, in de regel, die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voorleggen.~

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.95.0102.N 30 november 1998 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie een vraag is gerezen om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof, zoals een vraag omtrent de omvang van een rechtsvordering tot nakoming van arbeidsovereenkomsten bedoeld bij artikel 3 Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom, moet het Hof in de regel die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voorleggen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- DWANGSOM -

Art. 6, derde en vierde lid, 1°

C.05.0451.F 12 mei 2006 AC nr. 271

Het Hof van Cassatie is niet ertoe verplicht het Benelux-Gerechtshof een prejudiciële vraag te stellen die gegrond is op de in rechte verkeerde stelling van het cassatiemiddel (1) (Impliciete oplossing). (1) Zie cass., 5 jan. 2006, AR D.05.0005.N, nr ...

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Het Hof van Cassatie is niet ertoe verplicht het Benelux-Gerechtshof een prejudiciële vraag te stellen die gegrond is op de in rechte verkeerde stelling van het cassatiemiddel (1) (Impliciete oplossing). (1) Zie cass., 5 jan. 2006, AR D.05.0005.N, nr ...

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.03.0319.F 26 april 2004 AC nr. 220

Wanneer blijkt dat een beslissing in een zaak die aanhangig is bij een nationaal rechtscollege waarvan de beslissingen niet vatbaar zijn voor een beroep volgens het nationale recht, de oplossing impliceert van een interpretatiemoeilijkheid betreffende een voor de landen van de Benelux gemeenschappelijke rechtsregel, is dat nationale rechtscollege verplicht die vraag voor te leggen aan het Benelux-Gerechtshof, indien het van oordeel is dat een beslissing over voormeld punt noodzakelijk is voor zijn beslissing; dat nationale rechtscollege is daartoe niettemin niet gehouden, indien het van oordeel is dat de betrokken vraag geen redelijke twijfel kan doen ontstaan (1). (Impliciet). (1) Zie Cass., 3 nov. 1994, AR C.93.0528.F, nr 471; zie ook concl. O.M., in Bull. 1994, nr .

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 1 en 6

C.05.0421.N 14 november 2008 AC nr. 273

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof, voor het Hof van Cassatie is gerezen, zoals de vraag of de dwangsomrechter die kennis neemt van een vordering als bedoeld in artikel 4, eerste lid , van de Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom, bevoegd is om kennis te nemen van een vordering die strekt tot de vaststelling dat de hoofdveroordeling werd nagekomen, legt het Hof die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voor wanneer het oordeelt dat een beslissing over de uitlegging van die rechtsregel noodzakelijk is om een arrest te kunnen wijzen (1). (1) Zie Cass., 28 maart 2003, AR C.99.0446.N, met concl. O.M., www.cass.be; Cass., 2 sept. 2004, AR C.03.0076.F, www.cass.be.

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- DWANGSOM -

C.02.0550.N 3 juni 2005 AC nr. 312

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel. 1, Verdrag Benelux-Gerechtshof, voor het Hof van cassatie is gerezen, zoals de vraag, m.b.t. de dwangsom, of de in artikel 1, vierde lid, van de Eenvormige Beneluxwet bedoelde termijn naar zijn aard een termijn is die moet worden aangezien als een procesrechtelijke termijn die beheerst wordt door het nationale recht van elk der lidstaten en, indien deze vraag ontkennend moet worden beantwoord, of het een termijn is die wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag, wanneer hij vervalt op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, moet het Hof die vraag aan het Benelux-Gerechtshof overleggen (1). (1) Zie Cass., 27 feb. 2003, AR C.01.0432.F, nr ... en AR C.02.0107.F, nr ...

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- DWANGSOM -

Artt. 1 en 6, § 3

F.04.0011.N 22 juni 2007 AC nr. 349

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemene rechtsregel, als bedoeld bij artikel 1 van het Verdrag Benelux-Gerechtshof voor het Hof van Cassatie rijst, zoals de vraag of het Belgisch fiscaal stelsel dat uitsluitend voor vreemde firma's voorziet in forfaitaire minimumwinsten verenigbaar is met het in het Benelux-Verdrag gewaarborgd beginsel inzake gelijke behandeling op het vlak van belastingen en fiscale lasten, is het Hof verplicht die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voor te leggen (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2002, AR C.00.0472.N, nr 391 en 13 mei 2004, AR C.02.0614.N, nr 259.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Wanneer in een voor een nationaal rechtscollege aanhangige zaak een vraag rijst om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemene rechtsregel, als bedoeld bij artikel 1 van het Verdrag Benelux-Gerechtshof, zoals de vraag of het Belgisch fiscaal stelsel dat uitsluitend voor vreemde firma's voorziet in forfaitaire minimumwinsten verenigbaar is met het in het Benelux-Verdrag gewaarborgd beginsel inzake gelijke behandeling op het vlak van belastingen en fiscale lasten, is dit nationaal rechtscollege niet verplicht die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voor te leggen, indien tegen zijn uitspraak beroep kan worden ingesteld krachtens het nationale recht; het cassatieberoep is kennelijk een beroep krachtens het nationale recht in de zin van die verdragsbepaling.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Artt. 1 en 6, § 4, 1°

C.93.0528.F 3 november 1994 AC nr. ...

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel, die als dusdanig is aangewezen, krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof in een voor het Hof van Cassatie aanhangige zaak is opgeworpen, moet het Hof, in de regel, die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voorleggen; het Hof van Cassatie is evenwel van die verplichting vrijgesteld indien het van oordeel is dat er redelijkerwijze geen twijfel kan bestaan omtrent de oplossing van de gerezen vraag van uitleg. (Impliciet)

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Art. 1, aanvullend protocol

P.14.0914.F 10 december 2014 AC nr. 775

Aan de verplichte verbeurdverklaring van de zaak die gediend heeft tot het plegen van het misdrijf is de voorwaarde verbonden dat zij eigendom is van de veroordeelde; door het vermogen van de rechtspersoon, die een eigen rechtspersoonlijkheid heeft die niet met die van haar zaakvoerder samenvalt, gelijk te stellen aan diens vermogen, hebben de rechters in hoger beroep niet naar recht kunnen beslissen het voertuig verbeurd te verklaren dat voor die zaakvoerder gediend heeft tot het plegen van het misdrijf opzettelijke slagen en verwondingen, op grond dat, aangezien die rechtspersoon een eenpersoonsvennootschap is waarvan de veroordeelde zaakvoerder was, hij de facto eigenaar was van het voertuig.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- EIGENDOM -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

Art. 1, eerste aanv. protocol E.V.R.M.

C.04.0582.F 4 december 2008 AC nr. 650

Het arrest dat de bewoners die in de buurt van het vliegveld wonen en niet konden worden vergoed, niet verwijt dat zij systematisch alle maatregelen van het Waals Gewest hebben geblokkeerd of tegengewerkt, maar oordeelt dat de overheid de passende maatregelen heeft genomen om de aangevoerde aantasting van het recht dat is gewaarborgd bij artikel 1 van het Eerste Aanvullend protocol bij het EVRM te vergoeden, zonder dat de vertraging bij die vergoeding haar kan worden aangerekend, beslist wettig dat die verdragsbepaling niet werd geschonden en verbreekt evenmin de gelijkheid van de buurtbewoners ten aanzien van de openbare lasten.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- GRONDWET - Art. 11

Het aantasten van de rechten die in artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het EVRM zijn gewaarborgd, vereist, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, een compensatie die bestaat in het betalen van een vergoeding waarvan de voorwaarden moeten worden beoordeeld; zonder het betalen van een bedrag dat in een redelijke verhouding staat tot het eigendomsverlies, is er sprake van een niet te rechtvaardigen overdreven aantasting; dat artikel waarborgt evenwel niet dat in alle gevallen een recht op volledige schadevergoeding ontstaat; bovendien moet de vergoeding het aantasten van de eigendom noch voorafgaan noch ermee samenvallen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

P.03.0439.F 21 mei 2003 AC nr. 310

Art. 1, eerste aanvullend protocol bij het E.V.R.M., dat rechtstreeks van toepassing is in het Belgisch recht, waarborgt in substantie het eigendomsrecht, maar staat de Lid-Staten toe het gebruik van de goederen in overeenstemming met het algemeen belang te regelen; die inmenging moet een juist evenwicht bewerkstelligen tussen de vereisten van het algemeen belang van de gemeenschap en de noodzaak om de fundamentele rechten van het individu te beschermen; er moet bijgevolg een redelijke verhouding bestaan tussen de aangewende middelen en het nagestreefde doel (1). (1) Hof Mensenrechten, arrest Gasus Dosier- und Fördertechnik GmbH, 23 feb. 1995, Public. Cour eur. D.H., reeks B, nr. 306 ; Hof Mensenrechten, arrest Air Canada, 5 mei 1995, Public. Cour eur. D.H., reeks A, nr. 316; VELU J. en ERGEC R., Convention européenne des droits de l'homme, R.P.D.B., aanv. VII, m.n. nrs. 827, 830, 838 en 839.

- BESLAG - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

Art. 10

C.12.0119.F 27 juni 2014 AC nr. ...

De rechter moet de dwingende maatschappelijke noodzaak omschrijven op grond waarvan een inmenging in de vrijheid van meningsuiting geoorloofd is.

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

De reportage en de uitzending van fragmenten in de tv-journaals moeten de noodzakelijke terughoudendheid en neutraliteit aan de dag leggen wanneer het gaat om het privéleven van particulieren en om hun vermoeden van onschuld in het kader van een strafonderzoek dat al drie maanden liep toen het programma werd uitgezonden, zonder dat er op dat tijdstip iemand in verdenking is gesteld.

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

Wanneer de pers een zaak van openbaar belang behandelt en daarbij belangstelling voor particulieren heeft, met het risico hun goede naam of sommige van hun rechten aan te tasten, wordt de uitoefening van de vrijheid van meningsuiting onderworpen aan de voorwaarde dat de journalist te goeder trouw heeft gehandeld en ernaar streeft juiste en betrouwbare informatie te verstrekken, conform de journalistieke deontologie.

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

C.06.0123.N 27 april 2007 AC nr. 211

De bescherming van de vrije meningsuiting krachtens artikel 10, E.V.R.M. omvat ook de bescherming van de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden door te geven via foto's, die desgevallend geschreven informatie vergezellen (1). (1) Zie Hof Mensenrechten, arrest News Verlag GmbH & Co.KG t/ Oostenrijk, 11 jan. 2000, 31457/96, C.E.D.H., 2000-I en arrest Krone Verlag GmbH & Co.KG t/ Oostenrijk, 26 feb. 2002, 34315/96 (Sect. 3).

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

P.06.0759.F 4 oktober 2006 AC nr. 460

Het feit dat aanzetten in het openbaar tot discriminatie, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onder hen, bestraft wordt, houdt geen beperking van het recht op vrijheid van meningsuiting in die onverenigbaar is met artikel 10 E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

C.03.0622.N 14 januari 2005 AC nr. 27

De uitoefening van de vrijheid van meningsuiting kan worden beperkt voor zover die beperking bij wet is voorzien en nodig is in een democratische samenleving, namelijk wanneer zij beantwoordt aan een dwingende sociale noodwendigheid, op voorwaarde dat de evenredigheid wordt geëerbiedigd tussen het aangewende middel en het beoogde doel, en dat de beperking verantwoord is op grond van relevante en toereikende motieven.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

D.03.0016.N 12 november 2004 AC nr. 546

Een beroepsorde, zoals de Orde der Geneesheren, kan het recht op vrije meningsuiting beperken wanneer het algemeen belang, de volksgezondheid en de fundamentele regels van het beroep dat vereisen; het staat aan de rechter in concreto na te gaan of de beperking van de vrijheid van meningsuiting nodig is ter bescherming van de openbare orde en de gezondheid, en het belang van de expressievrijheid en de maatschappelijke belangen af te wegen (1)(2). (1) Zie J. Velu en R. ErgecConvention Européenne des Droits de l'Homme" in R.P.D.B., Compl. VII, 365 e.v. inz. nr 761. (2) Cass., 2 mei 2002, AR D.01.0011.N, nr 267.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

P.00.1769.N 20 november 2001 AC nr. ...

Door het artikel 380quinquies, § 3, eerste en tweede lid, Strafwetboek wil de wetgever niet enkel de georganiseerde seksuele uitbuiting bestrijden, maar vooral de zedelijkheid van de minderjarigen beschermen; deze wil van de wetgever verantwoordt dat hij geen onderscheid maakt tussen prostitutie die kadert in georganiseerde seksuele uitbuiting, die op zich strafbaar is, en louter persoonlijk bedreven prostitutie, die op zich niet strafbaar is, zodat de strafbaarstelling van de in deze wetsbepalingen bedoelde reclame, ook al heeft zij enkel betrekking op louter persoonlijk bedreven prostitutie, niet in strijd is met artikel 10 EVRM (1). (1) HIRSCH, M.La traite des êtres humains. Une législation modèle pour l'Europe?", J.T. 1995, 553-564 (inz. 561).

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

P.01.0175.F 2 mei 2001 AC nr. ...

De bestraffing van het wanbedrijf van laster overeenkomstig artikel 443 Sw. houdt geen inperking in van het recht van vrije meningsuiting die onverenigbaar is met artikel 10 E.V.R.M. (1). (1) Zie Cass., 21 nov. 1979 (AC, 1979-80, nr. 191); 9 dec. 1981, A.R. 1312, en 15 juni 1982, A.R. 7204 (ibid., 1980-81, nrs. 235 en 612).

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- LASTER EN EERROOF -

C.98.0530.F 29 juni 2000 AC nr. ...

Art. 19.3 I.V.B.P. is enkel van toepassing binnen de context van de bepalingen of beperkingen die vermeld of toegestaan worden in artikel 10 E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

Art. 10.2

C.13.0437.N 28 november 2014 AC nr. 373

Uit de beslissing van de rechter moet niet alleen blijken dat hij het recht op vrije meningsuiting heeft afgewogen tegen de andere rechten bedoeld in artikel 10.2 EVRM, zoals het recht op goede naam, maar ook dat de opgelegde beperking, in acht genomen de context waarin de mening werd geuit, de hoedanigheid van de partijen en de overige bijzondere omstandigheden van de zaak, beantwoordt aan een dwingende sociale noodwendigheid en pertinent is en dat door de opgelegde beperking de evenredigheid wordt geëerbiedigd tussen het aangewende middel en het beoogde doel (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

D.12.0013.N 9 november 2012 AC nr. ...

Uit de beslissing van de rechter moet niet alleen blijken dat hij het recht op vrije meningsuiting heeft afgewogen tegen de andere rechten bedoeld in artikel 10.2 EVRM, zoals het recht op de goede naam, maar ook dat de opgelegde beperking, in acht genomen de context waarin de mening werd geuit, de hoedanigheid van de partijen en de overige bijzondere omstandigheden van de zaak, beantwoordt aan een dwingende sociale noodwendigheid en pertinent is en dat door de opgelegde beperking de evenredigheid wordt geëerbiedigd tussen het aangewende middel en het beoogde doel (1). (1) Cass. 27 april 2007, AR C.06.0123.N, AC 2007, nr. 211, A&M 2007, 377; Mediaforum 2007, 235; NjW 2007, 897, noot E. BREWAEYS, RW 2009-10, 321; TBP 2008, 445; zie Cass. 12 januari 2012, AR C.10.0610.N, AC 2012, nr. 29 met concl. O.M.; EHRM, 26 april 1979, Sunday Times v. V.K., Publ. Cour Eur. D.H., Série A, nr. 30.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

C.10.0610.N 12 januari 2012 AC nr. ...

De verplichting voor de rechter om bij zijn beoordeling de mening te plaatsen in de context waarin deze werd geuit, houdt in dat wanneer bewoordingen meerdere betekenissen kunnen hebben die betekenis in aanmerking moet worden genomen die volgt uit de inhoud en de context van de publicatie en waaromtrent diegene die aan de hand van deze publicatie een maatschappelijk debat wil aangaan, geen onduidelijkheid laat bestaan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

C.09.0216.F 23 mei 2011 AC nr. ...

De beperking van de vrijheid van meningsuiting is nodig in een democratische samenleving wanneer zij beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke noodwendigheid, op voorwaarde dat de evenredigheid tussen het aangewende middel en het beoogde doel wordt geëerbiedigd en de beperking door steekhoudende en afdoende redenen verantwoord wordt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

D.08.0010.F 26 februari 2010 AC nr. 138

Artikel 456 van het Gerechtelijk Wetboek dat de raad van de Orde opdracht geeft om de eer van de Orde van advocaten op te houden, de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid te handhaven en de inbreuken daarop en de tekortkomingen tuchtrechtelijk te beteugelen of te straffen, is een wettelijke bepaling die voldoende duidelijk en toegankelijk is om elke advocaat de mogelijkheid te bieden, desnoods met bijstand van deskundige raad, om, met een in de omstandigheden van de zaak hoge graad van redelijkheid, de juridische gevolgen van zijn handelingen te voorzien (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

C.06.0123.N 27 april 2007 AC nr. 211

Een beperking van de vrijheid van meningsuiting is nodig in een democratische samenleving wanneer zij beantwoordt aan een dwingende sociale noodwendigheid, op voorwaarde dat de evenredigheid wordt geëerbiedigd tussen het aangewende middel en het beoogde doel en de beperking verantwoord is op grond van relevante en toereikende motieven (1). (1) Cass., 14 jan. 2005, AR C.03.0622.N, n° 27.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

Uit de beslissing van de rechter moet niet alleen blijken dat hij het recht op vrije meningsuiting heeft afgewogen tegen de andere rechten bedoeld door artikel 10.2, E.V.R.M., zoals het recht op de goede naam, maar ook dat de opgelegde beperking, in acht genomen de context waarin de mening werd geuit, de hoedanigheid van de partijen en de overige bijzondere omstandigheden van de zaak, beantwoordt aan een dwingende sociale noodwendigheid, pertinent is en dat door de opgelegde beperking de evenredigheid wordt geëerbiedigd tussen het aangewende middel en het beoogde doel (1). (1) Zie H. VANDENBERGHE, Over civielrechtelijke persaansprakelijkheid. Een stand van zaken, in M. DEBAENE, P. SOENS (ed.), Aansprakelijkheidsrecht. Actuele tendensen, Brussel, Larcier, 2005, nr 12; D. VOORHOOF, Artikel 10. Vrijheid van meningsuiting, in J. VAN DE LANOTTE en Y. HAECK, Handboek E.V.R.M. Deel 2. Artikelsgewijze commentaar. Vol I, Antwerpen, Intersentia, 2004, nr 205.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

C.03.0211.F 2 juni 2006 AC nr. 309

Aangezien de grondwettelijke en wettelijke bepalingen die de rechter in kort geding de bevoegdheid verlenen om voorlopig de maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om subjectieve rechten te vrijwaren, voldoende nauwkeurig zijn, staan ze niet in de weg aan de in artikel 10.2 E.V.R.M. bedoelde beperkingen, mits die steun vinden in de wet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- KORT GEDING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

De term "wet", die wordt gebruikt in artikel 10.2 E.V.R.M., slaat op elke, al dan niet geschreven regel van nationaal recht, zoals die door de rechtspraak wordt geïnterpreteerd, mits die regel in nauwkeurige bewoordingen is gesteld en toegankelijk is voor de betrokken personen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

P.04.1305.F 1 december 2004 AC nr. 581

Art. 10.2 E.V.R.M. staat beperkingen op de vrijheid van meningsuiting toe, als ze bepaald zijn bij wet, een rechtmatig doel beogen en beantwoorden aan het vereiste van proportionaliteit; de huiszoeking en het beslag zijn maatregelen die voorgeschreven zijn bij het Sv., zodat voormeld artikel de rechter niet verbiedt te beslissen dat die maatregelen, al zijn ze genomen t.a.v. een beroepsjournalist, een rechtmatig doel beogen, in zoverre de onderzoeksrechter kennisgenomen heeft van feiten van omkoping, gepleegd met de bedoeling om vertrouwelijke informatie te verspreiden, en dat ze ertoe strekken na te gaan of de bescherming van het geheim van toepassing is op een geoorloofde of een ongeoorloofde bron (1). (1) Zie Cass., 21 nov. 1979 (AC, 1980, 363).

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

C.98.0530.F 29 juni 2000 AC nr. ...

Wettelijke beperkingen van de vrijheid van meningsuiting geven de rechter, mits ze duidelijk genoeg omschreven zijn, het recht om in kort geding een uitgever die inbreuk schijnt te plegen op het privé-leven en het recht van verdediging van een persoon, het bevel te geven de verspreiding van de schadeveroorzakende tekst te doen ophouden (3). (3) Zie cass., 14 mei 1987, AR. 7639, AC 1986-87, nr 538, in Bull. en Pas. 1987, I, nr 538 en concl. adv.-gen. J. Velu; cass., 13 sept. 1991, AR. 7332, nr. 25; J. Velu en R. Ergec, La Convention européenne des droits de l'homme, R.C.J.B., Aanv. VII, p. 339.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

Art. 12

P.13.1735.F 20 november 2013 AC nr. ...

Artikel 12 van het Verdrag, dat het recht om te huwen waarborgt, onttrekt de uitoefening ervan niet aan de naleving van de nationale wetten waardoor dit wordt geregeld; tot die wetten behoort artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek, naar luid waarvan er geen huwelijk is wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel; het arrest dat oordeelt dat de intentie van de eiser niet gericht is op het totstandbrengen van een levensgemeenschap met de persoon die hij verklaart te willen huwen, beslist naar recht dat de maatregel van vrijheidsberoving het aangevoerde recht niet schaadt (1). (1) Zie Cass. 20 okt. 2010, AR P.10.1545.F, AC 2000, nr. 617.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 12

- VREEMDELINGEN -

P.10.1545.F 20 oktober 2010 AC nr. 617

Artikel 12 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden waarborgt man en vrouw het recht om vanaf huwbare leeftijd te trouwen volgens de nationale desbetreffende wetten; de illegaal verblijvende vreemdeling ontleent aan die bepaling niet het recht om niet uit het Rijk te worden verwijderd, louter wegens zijn trouwplannen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 12

- VREEMDELINGEN -

Art. 13

P.13.0834.N 5 november 2013 AC nr. ...

Artikel 13 EVRM vereist niet dat tegen beslissing over een onderzoekshandeling steeds een onmiddellijke rechtsmiddel moet kunnen worden aangewend; het feit dat geen onmiddellijk cassatieberoep openstaat tegen de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, belet niet dat de eiseres in een later stadium van de strafprocedure wel toegang kan hebben tot de rechter teneinde met betrekking tot het betwiste beslag daadwerkelijk rechtshulp te krijgen en de onmogelijkheid onmiddellijk cassatieberoep in te stellen levert bijgevolg geen schending op van de artikelen 1 en 5 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het EVRM en van artikel 13 EVRM.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

P.13.0178.F 13 maart 2013 AC nr. ...

Miskenning van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, gewaarborgd bij artikel 13 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, kan niet worden afgeleid uit de omstandigheid dat er geen cassatieberoep openstaat tegen een beslissing over de bestemming die aan de borgsom moet worden gegeven, vooraleer de rechter waaraan de wet dit heeft toevertrouwd, die beslissing heeft genomen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

P.10.0369.N 25 januari 2011 AC nr. ...

Teneinde te voldoen aan het bepaalde in de artikelen 6.1 en 13 E.V.R.M. kan de strafrechter, binnen de bevoegdheden die artikel 149, §1, Stedenbouwdecreet 1999 hem toekent, en onverminderd de door hem te verrichten legaliteitstoets krachtens artikel 159 Grondwet, zich ertoe beperken als passend herstel enkel de overschrijding van de redelijke termijn op authentieke wijze vast te stellen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

D.08.0010.F 26 februari 2010 AC nr. 138

Tegen de gegrondheid van de bewarende maatregel die de stafhouder heeft genomen op basis van artikel 464 van het Gerechtelijk Wetboek, namelijk het aan de eiser gegeven bevel om de belangen van een van zijn cliënten niet langer te verdedigen, kond een gemeenrechtelijk rechtsmiddel, desnoods een spoedprocedure, worden ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

P.05.1145.F 23 november 2005 AC nr. 621

Uit de omstandigheid alleen dat het recht om cassatieberoep in te stellen onderworpen is aan regels die de uitoefening ervan beperken, kan geen miskenning van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel noch van het recht van verdediging, worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 4 dec. 1996, AR P.95.1166.F, nr 481; 18 sep. 2002, AR P.02.0874.F, nr 459.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.05.0687.F 15 juni 2005 AC nr. 347

Art. 13 E.V.R.M. waarborgt een ieder wiens rechten en vrijheden zijn geschonden een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie; de vraag of de vreemdeling die van het grondgebied is verwijderd over een daadwerkelijk rechtsmiddel beschikt in de zin van deze bepaling dient te worden onderzocht in het licht van de rechtspleging en de rechtsmiddelen in hun geheel die hem door het nationaal recht worden aangeboden; bijgevolg kan geen schending van voormeld artikel 13 worden afgeleid uit de omstandigheid alleen dat de artt. 71 tot 74 van de W. 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de rechtsmiddelen die daarin zijn bepaald alleen instellen tegen de maatregelen waarvan de vreemdeling het voorwerp uitmaakt (1). (1) Zie Cass., 12 aug. 2003, AR P.03.1003.F, nr 401.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

P.03.1764.F 4 februari 2004 AC nr. 58

Een rechtsmiddel dat een weerslag kan hebben op een maatregel van vrijheidsberoving, hoeft deze niet noodzakelijkerwijs op te schorten om effectief te zijn (1). (1) Zie Cass., 14 maart 2001, AR P.01.0179.F, nr 133, met concl. adv.-gen. SPREUTELS; 21 maart 2001, AR P.01.1705.F, nr 151; 12 aug. 2003, AR P.03.1003.F, nr ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

P.03.1003.F 12 augustus 2003 AC nr. 401

De vrijheidsberoving van een vreemdeling, kandidaat-vluchteling, doet niet af aan het daadwerkelijk karakter van het beroep dat voor de Raad van State is ingesteld tegen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aangezien dat gerecht, niettegenstaande de vrijheidsberoving, bevoegd is om het bevel om het grondgebied te verlaten, waarop de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats is gegrond, op te schorten of te vernietigen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

De vraag of een vreemdeling, kandidaat-vluchteling, over een daadwerkelijk rechtsmiddel beschikt, in de zin van artikel 13 E.V.R.M., tegen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden beoordeeld in het licht van de volledige rechtspleging (1) (2). (1) Cass., 14 maart 2001, AR P.01.0179.F, nr 133. (2) Zie Cass., 28 sept. 1999, A.R. P.99.1322.N, nr 487.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

Het daadwerkelijk karakter van een door een vreemdeling, kandidaat-vluchteling, ingesteld beroep tegen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, hangt niet noodzakelijkerwijs af van de voorwaarde dat dit beroep opschortend moet zijn.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

P.01.1011.F 31 juli 2001 AC nr. ...

De beroepen tot nietigverklaring, tot gewone schorsing en tot schorsing met uiterst dringende noodzakelijkheid die bij de Raad van State kunnen worden ingesteld door de vreemdeling, tegen wie opeenvolgend een koninklijk uitzettingsbesluit en een ministerieel besluit tot terbeschikkingstelling van de regering, een beslissing waarbij hem het voordeel van de W. 22 december 1999 is geweigerd en een opsluitingsmaatregel om hem met dwang naar de grens te leiden is genomen, beantwoorden aan de vereisten van artikel 13 E.V.R.M. (1). (1) Zie Cass., 14 maart 2001, A.R. P.01.0179.F, nr. ..., en de concl. adv.-gen. Spreutels.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

P.01.0163.F 21 maart 2001 AC nr. ...

Wegens het geheel van de rechtsmiddelen waarover de vreemdeling, kandidaat-vluchteling, in het Belgische recht beschikt, wordt hem geen daadwerkelijk rechtsmiddel ontzegd in de zin van artikel 13 E.V.R.M., als hij gedwongen wordt het grondgebied te verlaten voordat de Raad van State uitspraak heeft gedaan over zijn beroep tot vernietiging van een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die, op een dringend beroep, de binnenkomst, het verblijf of de vestiging van de betrokkene in het Koninkrijk heeft geweigerd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

De vraag of de kandidaat-vluchteling over een daadwerkelijk rechtsmiddel beschikt in de zin van artikel 13 E.V.R.M., moet worden onderzocht in het licht van de volledige rechtspleging en rechtsmiddelen waarover de vreemdeling in het interne recht beschikt.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

P.01.0179.F 14 maart 2001 AC nr. ...

Wegens het geheel van de rechtsmiddelen waarover de vreemdeling, kandidaat-vluchteling, in het Belgische recht beschikt, wordt hem geen daadwerkelijk rechtsmiddel ontzegd in de zin van artikel 13 E.V.R.M., als hij gedwongen wordt het grondgebied te verlaten voordat de Raad van State uitspraak heeft gedaan over zijn beroep tot vernietiging van een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die, op een dringend beroep, de binnenkomst, het verblijf of de vestiging van de betrokkene in het Koninkrijk heeft geweigerd (1). (1) Zie concl. O.M.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

De vraag of de kandidaat-vluchteling over een daadwerkelijk rechtsmiddel beschikt in de zin van artikel 13 E.V.R.M., moet worden onderzocht in het licht van de volledige rechtspleging en rechtsmiddelen waarover de vreemdeling in het interne recht beschikt (1). (1) Zie concl. O.M.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

C.99.0258.N 16 maart 2000 AC nr. ...

De daadwerkelijke rechtshulp bestaat niet noodzakelijk in een bescherming door de rechter maar kan ook worden gegeven door een administratief rechtscollege.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

De procedure voor de Vaste Beroepscommissie, een administratief rechtscollege dat de nodige waarborgen biedt van onpartijdigheid en onafhankelijkheid, heeft een schorsende werking, sluit in beginsel uit dat de vreemdeling, hangende het hoger beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, zou worden uitgewezen en biedt zodoende daadwerkelijke rechtshulp; hieraan staat niet in de weg dat een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State na de beëindiging van die procedure geen schorsende werking heeft.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

De vraag of de rechtshulp daadwerkelijk is moet onderzocht worden op grond van het volledig verloop van de procedure voor de nationale instantie.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

P.95.1166.F 4 december 1996 AC nr. ...

De bewoording rechtshulp in artikel 13, E.V.R.M. heeft, in de regel, betrekking op een procedure waarbij een handeling die een schending inhoudt van de in het Verdrag vermelde rechten en vrijheden aan een bevoegde instantie kan worden voorgelegd; het aan de onderzoeksrechter gerichte verzoekschrift tot opheffing van een beslag is een dergelijke rechtshulp.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Een schending van artikel 13, E.V.R.M. kan niet worden afgeleid uit de enkele omstandigheid dat, in strafzaken, het cassatieberoep eerst openstaat na de eindbeslissing.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

Art. 135, § 2

P.13.1073.F 20 november 2013 AC nr. ...

Artikel 149 van de Grondwet vereist niet dat de kamer van inbeschuldigingstelling haar beslissing waarin ze het bestaan van voldoende aanwijzingen van schuld vaststelt, met redenen omkleedt; hoewel artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden inhoudt dat de beslissing op de strafvordering, met inbegrip van die welke door de regeling van de rechtspleging daaraan een einde stelt, de voornaamste redenen vermeldt waarop ze steunt, is die bepaling niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die, wanneer ze uitspraak doen over de regeling van de rechtspleging en de vervolgde persoon naar het vonnisgerecht verwijzen, slechts een niet-definitieve beslissing wijzen die voor de feitenrechter de uitoefening van het recht van verdediging, waaronder het recht op een eerlijke behandeling van de zaak, vrijwaart.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 14

S.12.0081.F 15 december 2014 AC nr. 789

In de zin van artikel 14 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is een onderscheid discriminerend als het niet objectief en redelijk verantwoord is, namelijk als het geen legitiem doel nastreeft of als er geen redelijke evenredigheidsverhouding is tussen de gebruikte middelen en het beoogde doel; de Verdragsluitende Staten genieten een zekere appreciatiemarge om te bepalen of en in welke mate de verschillen in situaties die in andere opzichten analoog zijn dat onderscheid in behandeling rechtvaardigen; een verschil in behandeling uitsluitend op grond van de nationaliteit is evenwel enkel met zeer sterke overwegingen mogelijk verenigbaar met het Verdrag (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr ….

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

De wil uitgedrukt in de parlementaire voorbereiding van artikel 27 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967, om alle Staten ertoe aan te zetten met België wederkerigheidsakkoorden te sluiten vormt geen zeer sterke overweging die de opschorting rechtvaardigt van de uitbetaling van het rustpensioen van vreemde werknemers die op het grondgebied verblijven van een Staat waarmee België geen dergelijke overeenkomst gesloten heeft (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- PENSIOEN - Werknemers

S.12.0020.F 5 november 2012 AC nr. ...

Het Grondwettelijk Hof heeft beslist dat, wanneer de staatloze deze hoedanigheid heeft verkregen omdat hij buiten zijn wil zijn nationaliteit heeft verloren en aantoont dat hij geen wettige en duurzame verblijfstitel kan verkrijgen in een andere Staat waarmee hij banden zou hebben, de situatie waarin hij zich bevindt op discriminerende wijze afbreuk kan doen aan zijn grondrechten, zodat het verschil in behandeling tussen die staatloze en de erkende vluchteling niet redelijk verantwoord is; het middel, dat betoogt dat de Grondwet geschonden wordt wanneer niet aan elke staatloze het aan zijn hoedanigheid verbonden recht van verblijf wordt toegekend, faalt naar recht.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

- GRONDWET - Art. 10

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.07.0114.F 8 december 2008 AC nr. 705

De rechter moet de beslissing om aan een vreemdeling een tegemoetkoming aan gehandicapten te weigeren, objectief en redelijkerwijs verantwoorden; de rechter verantwoordt die beslissing niet, in de zin van artikel 14 EVRM, wanneer hij overweegt dat de wegens zijn nationale afkomst uitgesloten vreemdeling een gelijk bedrag aan andere uitkeringen kan verkrijgen en dat de verdeling van de lasten van de verschillende uitkeringen tussen de verschillende overheden een budgettaire beleidskeuze inhoudt waarin de rechters zich niet mogen mengen (1). (1) Zie de concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

- MINDERJARIGHEID -

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

De onaantastbare bevoegdheid van de volksjury, die overigens beperkt wordt door de artt. 351, 352, 364 en 364bis Sv., en die tevens tot gevolg heeft dat tegen vrijspraak geen enkel rechtsmiddel kan worden aangewend, voert tussen de beschuldigden en de beklaagden geen arbitraire ongelijkheid van behandeling in, in de zin van artikel 14 E.V.R.M. (1). (1) Zie Cass., 7 okt. 1981 (AC, 1981-82, nr 95); DECLERCQ Raoul, "Het hof van assisen veroordeeld", in Om deze redenen - Liber amicorum A. Vandeplas, Gent, 1994, p. 91 tot 114.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 14 E.V.R.M. heeft geen onafhankelijk bestaan, in zoverre die bepaling alleen kan worden aangevoerd m.b.t. het genot van de rechten en vrijheden die worden erkend in dat verdrag en in de aanvullende protocols die uitwerking hebben in de interne rechtsorde (1). (1) Zie Cass., 12 maart 1992, AR 9073, nr 365. T.o.v. dat arrest was de verduidelijking m.b.t. de uitwerking in de interne rechtsorde noodzakelijk om artikel 2 van het aanvullend protocol nr 7 uit te sluiten, waarin de rechtspleging in twee instanties voorzien werd, maar dat België niet heeft ondertekend.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

C.02.0112.F 10 april 2003 AC nr. 240

De toepassing van artikel 14 E.V.R.M. krachtens hetwelk het genot van de rechten en de vrijheden die in dat Verdrag zijn vermeld, verzekerd moet zijn zonder enig onderscheid ook, vereist dat de feiten van het geschil onder toepassing van ten minste een van zijn bepalingen of van zijn aanvullende protocols vallen (1). (1) Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.1056.F, nr 554.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

P.01.1056.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

Art. 14 E.V.R.M. leidt geen onafhankelijk bestaan ; die bepaling kan alleen worden aangevoerd m.b.t. het genot van de door het E.V.R.M. en zijn aanvullende protocollen erkende rechten en vrijheden (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

P.96.1253.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Art. 16, § 5, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, volgens hetwelk de rechter melding moet maken van de feitelijke omstandigheden van de zaak en van die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de verdachte, die de voorlopige hechtenis wettigen gezien de criteria bepaald in § 1, hebben niet de bij artikel 14 E.V.R.M. verboden discriminatie tot gevolg.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 3

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

In de zin van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden wordt onder vernederende behandeling begrepen, elke daad die bij degene die ze ondergaat, in andermans of eigen ogen zware vernedering of verlies van waardigheid veroorzaakt; de nadelen die voor de vervolgde persoon voortvloeien uit de vertragingen van de rechtspleging worden beoordeeld met inachtneming van artikel 6.1 van het Verdrag en de mogelijkheid om de door de rechter vastgestelde overtreding van de redelijke termijn te bestraffen; zij kunnen niet voldoende ernstig zijn om een vernederende en onmenselijke behandeling te zijn in de zin van artikel 3 van dat Verdrag (1). (1) Zie Cass. 21 december 2011, AR P.11.2042.F, AC 2011, nr. 703.

- FOLTERING - ONMENSELIJKE BEHANDELING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

D.14.0002.N 5 december 2014 AC nr. 757

Geen van de sancties van artikel 16 van het koninklijk besluit nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der geneesheren, ook al moeten ze op hun evenredigheid kunnen worden getoetst, zijn te aanzien als behandelingen of straffen in de zin van artikel 3 EVRM (1). (1) Cass. 22 februari 2013, AR D. 12.0009.N, AC 2013, nr. 127.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- ARTS -

D.13.0024.N 24 oktober 2014 AC nr. 638

Maatregelen van weglating van de lijst van de stagiairs, zoals te dezen uitgesproken omwille van het structureel niet langer voldoen aan de verplichting een stagemeester te hebben, zijn niet te aanzien als behandelingen of straffen in de zin van artikel 3 EVRM (1). (1) Cass. 22 februari 2013, AR D.12.0009.N, AC 2013, nr. 127.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

P.14.0814.F 17 september 2014 AC nr. ...

Het arrest van het hof van beroep dat, na erop te hebben gewezen dat de afzonderingsmaatregel van een gedetineerde werd genomen nadat hij had geweigerd medische onderzoeken te ondergaan in het kader van een screening op tuberculose, een pathologie waaraan hij bleek te lijden, vervolgens oordeelt dat het ontzeggen van de wandeling en van bepaalde bezoeken gedurende een lange periode, een louter profylactische maatregel was die weliswaar een reëel ongemak heeft betekend maar die geen krenkend of vernederend karakter had, en dat aldus de beperkingen die de gedetineerde in de uitoefening van zijn rechten zijn opgelegd hem niet méér hebben beproefd dan het onvermijdelijke leed dat samengaat met ziek worden in de gevangenis, beslist naar recht dat het materieel bestanddeel van het misdrijf vernederende behandeling niet bewezen is.

- FOLTERING - ONMENSELIJKE BEHANDELING -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

P.13.0708.F 18 december 2013 AC nr. ...

De bepalingen die de inenting tegen poliomyelitis verplicht stellen, doen enigszins afbreuk aan de beginselen van onschendbaarheid en integriteit van het menselijk lichaam; ze worden alleen aangewend ter bescherming van de gezondheid en staan in verhouding tot hun doel.

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culture rechten

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

P.13.1738.F 13 november 2013 AC nr. ...

Geen enkele intern- of internationaalrechtelijke bepaling voorziet in een bijzondere bewijsstatus van de rapporten van internationale organisaties over het gevaar dat sommige categorieën van personen lopen om het slachtoffer te worden van onmenselijke en vernederende behandelingen in een Staat die een Europees aanhoudingsbevel tegen hen heeft uitgevaardigd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

De goedkeuring door een Staat van internationale teksten die de eerbiediging van fundamentele rechten waarborgen, is een ontoereikende bescherming tegen het gevaar voor mishandeling wanneer betrouwbare bronnen melding maken van overheidspraktijken die kennelijk in strijd zijn met de beginselen van het Verdrag; de betrouwbaarheid van die bronnen is echter een feitelijke kwestie waarvoor het Hof van Cassatie niet bevoegd is; het staat aan de feitenrechter om daarover naar zijn overtuiging te beslissen, voorgelicht door de elementen uit het debat op tegenspraak, aangezien de wet hem geen hiërarchie oplegt van de bewijsmiddelen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden staat het Hof van Cassatie niet toe de constitutionele grenzen van zijn opdracht te overschrijden; het werd opgericht om de regelmatigheid en wettigheid te onderzoeken van de vonnissen en arresten die aan zijn toezicht worden voorgelegd; het mag de beslissing van de feitenrechter dus niet toetsen op grond van stukken die deze niet zijn voorgelegd en het mag evenmin in diens plaats een geschil beslechten dat feit en recht vermengt.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 147

D.12.0009.N 22 februari 2013 AC nr. ...

Geen van de sancties die krachtens artikel 16 van het koninklijk besluit nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers door de provinciale raad kunnen opgelegd worden , ook al moeten ze op hun evenredigheid kunnen worden getoetst , zijn te aanzien als behandelingen of straffen in de zin van artikel 3 EVRM (1). (1) Zie Cass. 17 dec. 2009, AR D.09.0004.N, AC 2009 , nr. 761.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- APOTHEKER -

P.12.2003.N 2 januari 2013 AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank die op grond van de door haar onaantastbaar vastgestelde feiten en conform de in de Wet Strafuitvoering bepaalde criteria, enkel beslist tot de vrijheidsbeneming van de terbeschikkinggestelde veroordeelde, schendt artikel 3 EVRM niet.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

P.11.2042.F 21 december 2011 AC nr. ...

Elke daad waarbij opzettelijk hevige pijn of ernstig lichamelijk of moreel leed wordt toegebracht, is een onmenselijke behandeling in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden; onder vernederende behandeling wordt begrepen, elke daad die bij degene die ze ondergaat, in andermans of eigen ogen zware vernedering of verlies van waardigheid veroorzaakt (1). (1) Zie Cass. 18 mei 1999, AR P.98.0883.N, AC, 1999, nr. 288.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

C.09.0202.N 4 maart 2010 AC nr. 150

Een cassatiemiddel dat in wezen louter aanvoert dat de tuchtstraf te streng was gelet op het tuchtrechtelijk verleden van de eiser, komt op tegen een beoordeling van feiten, waarvoor het Hof niet bevoegd is, en is derhalve niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 5 sept. 2008, AR D.07.0016.N, AC, 2008, nr 453.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

---

D.09.0004.N 17 december 2009 AC nr. 761

De (tucht)rechter bepaalt binnen de bij de wet en het E.V.R.M. gestelde perken, in feite en derhalve onaantastbaar de sanctie die hij in verhouding acht met de zwaarte van de bewezen verklaarde inbreuken; het Hof vermag evenwel na te gaan of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing blijkt dat de Nederlandstalige kamer van beroep van het beroepsinstituut van erkende boekhouders en fiscalisten een kennelijk onevenredige sanctie heeft opgelegd en zodoende artikel 3 E.V.R.M. heeft geschonden (1). (1) Cass., 5 sept. 2008, AR D.07.0016.N, AC, 2008, nr 453.

- ACCOUNTANT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

P.08.0951.N 25 november 2008 AC nr. 664

Nieuw en derhalve niet ontvankelijk is het middel dat aanvoert dat de opgelegde straffen onmenselijk of vernederend zijn, aangezien de uit te spreken straffen, daarin begrepen de verbeurdverklaringen, wettelijk bepaald zijn en dus in het debat waren voor de appelrechters, zodat de eiser zich daartegen kon verdedigen.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

D.07.0016.N 5 september 2008 AC nr. 453

De (tucht)rechter bepaalt, binnen de bij de wet en het E.V.R.M. gestelde perken, in feite en derhalve onaantastbaar de sanctie die hij in verhouding acht met de zwaarte van de bewezen verklaarde inbreuken(1); het Hof vermag evenwel na te gaan of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing blijkt of de Nederlandstalige Commissie van beroep van het Instituut van de accountants en de belastingconsulenten een kennelijk onevenredige sanctie heeft opgelegd en zodoende artikel 3 E.V.R.M. heeft geschonden(2). (1) Cass., 13 maart 2008, AR D.07.0005.N, AC, 2008, nr ... (2) Zie Cass., 13 maart 2008, AR D.07.0005.N, AC, 2008, nr ...

- ACCOUNTANT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

P.03.0010.F 5 maart 2003 AC nr. 151

De rechter beoordeelt op onaantastbare wijze, binnen de grenzen van de wet en van het E.V.R.M., en m.n. artikel 3 ervan, de straf die hij in verhouding acht tot de zwaarwichtigheid van het verklaard bewezen misdrijf (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1998, AR P.98.0286.F, nr 296; over het toezicht van het Hof van Cassatie, zie Cass., 12 maart 1998, AR D.97.0003.N, nr 139 en 28 feb. 2002, AR D.01.0008.N, nr ... .

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- STRAF - Vrijheidsstraffen

De rechter beoordeelt op onaantastbare wijze, binnen de grenzen van de wet en van het E.V.R.M., en m.n. artikel 3 ervan, de straf die hij in verhouding acht tot de zwaarwichtigheid van het verklaard bewezen misdrijf (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1998, AR P.98.0286.F, nr 296; over het toezicht van het Hof van Cassatie, zie Cass., 12 maart 1998, AR D.97.0003.N, nr 139 en 28 feb. 2002, AR D.01.0008.N, nr ... .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

P.02.1175.F 27 augustus 2002 AC nr. 413

De wettelijke hechtenis van een vreemdeling met het oog op zijn daadwerkelijke verwijdering van het grondgebied is, op zich, geen onmenselijke of vernederende behandeling (1). (1) Zie Cass., 31 juli 2001, P.01.1011.F, nr. ... .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- VREEMDELINGEN -

P.01.0163.F 21 maart 2001 AC nr. ...

De beslissing waarbij de verwijdering van een vreemdeling bevolen wordt, kan leiden tot een situatie die onder de toepassing valt van artikel 3 E.V.R.M., als er ernstige gronden bestaan om te vrezen dat de betrokkene, na zijn verwijdering, bedreigd zal worden met folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen (1). (1) Cass., 14 maart 2001, A.R. P.01.0179.F, nr. ..., en de concl. O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

P.01.0179.F 14 maart 2001 AC nr. ...

De beslissing waarbij de verwijdering van een vreemdeling bevolen wordt, kan leiden tot een situatie die onder de toepassing valt van artikel 3 E.V.R.M., als er ernstige gronden bestaan om te vrezen dat de betrokkene, na zijn verwijdering, bedreigd zal worden met folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

P.98.0883.N 18 mei 1999 AC nr. ...

Onder folteringen of onmenselijke handelingen in de zin van artikel 3 EVRM worden die handelingen begrepen waarbij op doelbewuste wijze hevige pijn of ernstig leed van fysieke of psychische aard wordt toegepast met het oog bijvoorbeeld op het bekomen van informatie of bekentenissen van het slachtoffer, de bestraffing van het slachtoffer of het onder druk zetten of intimideren van het slachtoffer; vernederende behandelingen zijn handelingen die diegenen die eraan worden onderworpen, in zijn ogen of in de ogen van derden krenken of in zijn menselijke waardigheid aantasten.~ Waar elke strafrechtelijke veroordeling vernederend kan zijn, vereist artikel 3 EVRM evenwel dat het verboden vernederende aspect van de straf afhangt van het geheel der omstandigheden, inzonderheid de aard, de context en de uitvoeringsmodaliteiten van de straf en dat, bovendien, de vernedering een minimum van zwaarwichtigheid moet hebben.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

D.97.0018.N 23 oktober 1997 AC nr. ...

De rechter bepaalt, binnen de bij de wet en het E.V.R.M. gestelde perken, in feite en derhalve onaantastbaar de sanctie die hij in verhouding acht met de zwaarte van de bewezen verklaarde inbreuken; het Hof vermag evenwel na te gaan of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing niet blijkt dat de commissie van beroep van het Instituut der accountants heeft geoordeeld met miskenning van artikel 3 E.V.R.M.

- ACCOUNTANT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Art. 5

P.12.0604.F 10 april 2012 AC nr. ...

De artikelen 12 van de Grondwet en 5 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden verplichten de politie niet om een verdachte van zijn vrijheid te beroven die reeds om andere redenen wordt vastgehouden; overeenkomstig die bepalingen is een bevel tot aanhouding dat meer dan vierentwintig uur later wordt verleend niet nietig.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.11.0971.N 31 mei 2011 AC nr. ...

De vrijheidsbeneming bedoeld in artikel 5 E.V.R.M. betreft een maatregel waarbij een persoon tegen zijn wil wordt opgehouden in een welbepaalde plaats ingevolge het bevel van een bevoegde overheid; het geval van een persoon die zich in zijn woning verschanst waar hij zich vrijwillig begeven heeft, is dergelijke vrijheidsbeneming niet.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

P.04.0210.F 17 maart 2004 AC nr. 151

Art. 5, E.V.R.M. is niet van toepassing inzake voorwaardelijke invrijheidstelling (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 2002, AR P.02.1008.F, nr ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

Art. 5, E.V.R.M. is niet van toepassing inzake voorwaardelijke invrijheidstelling (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 2002, AR P.02.1008.F, nr ...

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.96.1256.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Een verdachte, wiens voorlopige hechtenis door de kamer van inbeschuldigingstelling is gehandhaafd, kan noch de schending van artikel 5 E.V.R.M., noch de schending van zijn recht van verdediging of van het beginsel van de rechtspleging op tegenspraak afleiden uit het feit dat vijf processen-verbaal ontbreken in het ter inzage van de verdachte en diens raadslieden gelegde dossier wanneer, enerzijds, uit de regelmatig opgemaakte en niet van valsheid betichte inventaris van het dossier blijkt dat drie van die processen-verbaal in het dossier zaten ten tijde van de verschijning van de verdachte voor de raadkamer, en wanneer, anderzijds, de raadslieden van die verdachte van de twee overige processen-verbaal inzage hebben gekregen ten tijde van hun verschijning voor de kamer van inbeschuldigingstelling, en, ten slotte, de raadslieden elke verdaging van de zaak naar een latere datum met het oog op de vervollediging van het dossier hebben geweigerd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 5.1

P.10.1509.F 22 september 2010 AC nr. 541

Het Europees aanhoudingsbevel en de internationale Schengensignalering maken het mogelijk in een woning binnen te dringen om de gezochte persoon aan te houden, en het gerecht mag dat bevel alleen onderzoeken zonder dat het de wettigheid moet nagaan van een verzoek tot rechtshulp vanwege de Italiaanse autoriteiten.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.03.1003.F 12 augustus 2003 AC nr. 401

T.a.v. vreemdelingen bestaat de opdracht van de onderzoeksgerechten uitsluitend erin na te gaan of de maatregelen tot vrijheidsberoving en tot verwijdering van het grondgebied in overeenstemming zijn met de wet en met artikel 5.1 E.V.R.M. (1). (1) Zie Cass., 30 maart 1999, AR P.99.0288.N, nr 192.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

Art. 5.1, f

P.10.1514.F 13 oktober 2010 AC nr. 598

Artikel 5.1, f, van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, dat voorziet in de rechtmatige gevangenhouding van een persoon teneinde hem te beletten op onrechtmatige wijze het land binnen te komen, stelt geen subsidiariteitsvoorwaarde voor de vrijheidsberoving.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- VREEMDELINGEN -

P.07.0320.F 18 april 2007 AC nr. 190

Artikel 5.1.f, E.V.R.M. verbiedt niet iedere bij wet ingestelde rechtspleging tot verwijdering van het grondgebied wanneer de vreemdeling die het voorwerp ervan uitmaakt een aanvraag tot machtiging van verblijf heeft ingediend op grond van artikel 9, Vreemdelingenwet.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

P.04.0363.F 31 maart 2004 AC nr. 173

De weigering om enige fysieke dwang uit te oefenen bij de uitzetting van een vreemdeling die het grondgebied van het Koninkrijk onregelmatig is binnengedrongen, maakt de beslissing om hem, met het oog op zijn verwijdering, van zijn vrijheid te beroven, helemaal niet onwettig.

- VREEMDELINGEN -

De weigering om enige fysieke dwang uit te oefenen bij de uitzetting van een vreemdeling die het grondgebied van het Koninkrijk onregelmatig is binnengedrongen, maakt de beslissing om hem, met het oog op zijn verwijdering, van zijn vrijheid te beroven, helemaal niet onwettig.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

Art. 5.1.c

P.96.1253.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Art. 5.1.c. E.V.R.M. staat de vrijheidsberoving, langs wettelijke weg, toe indien de betrokkene "op rechtmatige wijze is gearresteerd of gevangen gehouden ten einde voor de bevoegde rechterlijke instantie te worden geleid, wanneer redelijke termen aanwezig zijn om te vermoeden dat hij een strafbaar feit heeft begaan of indien er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat het noodzakelijk is hem te beletten een strafbaar feit te begaan of te ontvluchten nadat hij dit heeft begaan"; het arrest waarbij de voorlopige hechtenis van een verdachte wordt gehandhaafd, is regelmatig met redenen omkleed, als het overeenkomstig de vereisten van de nationale wet melding maakt van de feitelijke omstandigheden van de zaak en van die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van die verdachte.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 5.1.e

C.09.0330.F 26 maart 2010 AC nr. 223

De persoon die werd geïnterneerd op grond van de wet op de bescherming van de maatschappij tegen anormalen moet, in de regel, vastgehouden worden in een instelling tot bescherming van de maatschappij die door de regering is georganiseerd en aangewezen door de commissie tot bescherming van de maatschappij, waarbij de gevangenhouding in de psychiatrische afdeling van een penitentiair centrum slechts voorlopig is in afwachting dat de commissie tot bescherming van de maatschappij de plaats van internering zal hebben aangewezen en de geïnterneerde binnen een redelijke termijn naar die plaats zal hebben overgebracht (1). (1) Zie Hof Mensenrechten, 30 juli 1998, J.L.M.B., 1998, p. 1720, opmerkingen, P. MARTENS; Wet Bescherming Maatschappij na de wijziging ervan bij W. 1 juli 1964. Het O.M. was van oordeel dat de opsluiting in de psychiatrische afdeling van een penitentiair complex slechts voorlopig is in afwachting dat de commissie tot bescherming van de maatschappij de plaats van internering zal hebben aangewezen en de geïnterneerde naar die plaats zal hebben overgebracht. Het onderhavige arrest beslist in dezelfde zin, maar voegt eraan toe dat die overbrenging mag gebeuren "binnen een redelijke termijn". Aldus wordt de verplichting voor de Belgische Staat verzwakt.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

Art. 5.2

P.11.0242.F 9 februari 2011 AC nr. ...

Wanneer de betekening van het bevel tot aanhouding binnen vierentwintig uren na de vrijheidsberoving geschiedt en de vermeldingen bevat die in artikel 16, §5, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis zijn bepaald, voldoet zij aan de verplichting om de persoon die van zijn vrijheid is beroofd, in een eenvoudige en toegankelijke taal, kennis te geven van de redenen in feite en in rechte waarop zijn arrestatie is gegrond, om hem de mogelijkheid te bieden de wettigheid ervan te betwisten voor een rechtbank die zijn invrijheidstelling zal bevelen indien de detentie onrechtmatig is.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

P.10.0991.F 16 juni 2010 AC nr. 432

Alvorens een bevel tot aanhouding te verlenen moet de onderzoeksrechter de verdachte ondervragen over de hem ten laste gelegde feiten die aanleiding kunnen geven tot de afgifte van een dergelijk bevel, en zijn opmerkingen horen; in principe moet dat verhoor gebeuren in een taal die de inverdenkinggestelde begrijpt (1). (1) Zie Cass., 5 aug. 2003, AR P.03.1086.N, AC, 2003, nr. 397.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2

P.03.0333.F 12 maart 2003 AC nr. 165

Art. 5.2 E.V.R.M. heeft betrekking op de arrestatie en niet op de latere beslissingen tot handhaving van de voorlopige hechtenis (1). (1) Cass., 17 april 1996, AR P.96.0470.F, nr 118.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2

P.00.0489.N 28 maart 2000 AC nr. ...

Artikel 5.2, EVRM vereist niet dat de Belgische onderzoeksrechter, die een vreemdeling ingevolge een verzoek tot uitlevering uitgaande van een buitenlandse overheid voorlopig onder aanhoudingsbevel plaatst, deze vreemdeling persoonlijk in een taal die hij verstaat, op de hoogte dient te brengen van de redenen van zijn arrestatie en van alle beschuldigingen die tegen hem zijn ingebracht. De onderzoeksrechter mag deze opdracht aan een door hem aangewezen persoon toevertrouwen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2

Art. 5.3

P.14.1051.N 1 juli 2014 AC nr. ...

De duur van de voorlopige hechtenis heeft een invloed op de motiveringsverplichting van de beslissing tot handhaving van de hechtenis, daar gronden die aanvankelijk afdoende leken door het tijdsverloop hun rechtvaardigend vermogen kunnen verliezen; daaruit vloeit evenwel niet voort dat de rechter bij de beoordeling van het redelijk karakter van de voorlopige hechtenis op geen enkele wijze meer rekening zou mogen houden met het recidivegevaar (1). (1) Zie Cass. 22 december 2010, AR P.10.1918.F, AC 2010, nr. 765.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Of de duur van de voorlopige hechtenis voor een naar het hof van assisen verwezen beschuldigde redelijk is, wordt onaantastbaar in feite beoordeeld door de rechter die uitspraak doet over het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling als bedoeld in artikel 27, § 1, Voorlopige Hechteniswet; die beoordeling mag niet abstract of algemeen gebeuren, maar moet concreet zijn, rekening houdend met de specifieke gegevens van elke zaak (1). (1) Cass. 6 juli 2000, AR P.10.1095.N, AC 2000, nr. 475.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.14.0845.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Artikel 7 van de richtlijn 2012/13/EU van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures, dat bepaalt dat wanneer een persoon is aangehouden of gedetineerd, de lidstaten erop toezien dat de stukken betreffende de zaak die essentieel zijn om de rechtmatigheid van de aanhouding of de detentie overeenkomstig het nationale recht daadwerkelijk aan te vechten, ter beschikking worden gesteld van de aangehouden personen of hun advocaten, is niet bedoeld om te worden toegepast op het tijdvak dat aan het verhoor door de onderzoeksrechter en aan het eventuele verlenen van een bevel tot aanhouding voorafgaat, een fase die overeenkomt met het tijdvak bedoeld in artikel 5.3 en niet 5.4 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. ….

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.13.1701.N 5 november 2013 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dat over de handhaving van de voorlopige hechtenis uitspraak doet, oordeelt onaantastbaar in feite of op het tijdstip van zijn beslissing de redelijke termijn waarbinnen een aangehouden persoon krachtens artikel 5.3 EVRM het recht heeft te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, al dan niet overschreden is.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.11.2021.F 14 december 2011 AC nr. ...

Artikel 5.3 van het EVRM heeft niet tot doel de Lidstaten te verplichten om een verdachte die nochtans als gevaarlijk is aangemerkt, onmiddellijk in vrijheid te stellen wegens vertraging die is opgelopen bij de uitvoering van een onderzoekshandeling.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Artikel 5.3 van het EVRM heeft niet tot doel de Lidstaten te verplichten om een verdachte die nochtans als gevaarlijk is aangemerkt, onmiddellijk in vrijheid te stellen wegens vertraging die is opgelopen bij de uitvoering van een onderzoekshandeling.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

De enkele verwijzing naar de ernst van de feiten en naar de openbare orde is onvoldoende om de handhaving van de voorlopige hechtenis te verantwoorden als het gerechtelijk onderzoek abnormale vertraging kent (1). (1) Cass. 18 dec. 1991, AR 9571, AC, 1991-1992, nr. 213.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Ofschoon de beoordeling van de duur van de voorlopige hechtenis op een geactualiseerde, nauwkeurige en gepersonaliseerde wijze dient te gebeuren, volgt daaruit niet dat het onderzoeksgerecht dat onderzoek moet beperken tot de tijdvakken tijdens welke het onderzoek geen vooruitgang heeft geboekt ; bij de beoordeling dient daarentegen rekening te worden gehouden met de rechtspleging in haar geheel, m.a.w. vanaf de uitvaardiging van het bevel tot aanhouding tot het ogenblik waarop het rechtscollege, dat uitspraak moet doen over de eventuele handhaving van de hechtenis, nagaat of zij wel verenigbaar is met artikel 5.3 van het EVRM (1). (1) Zie Cass. 17 maart 2010, AR P.10.0434.F, AC, 2010, nr. 194.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.11.1583.F 28 september 2011 AC nr. ...

Het arrest van het onderzoeksgerecht dat de duur van de rechtspleging vergelijkt met het feit dat het openbaar belang de voortzetting van de hechtenis vereist, en dat dit belang afleidt uit het onderzoek van de concrete gegevens van de zaak, schendt artikel 5.3 van het Verdrag Rechten van de Mens niet.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Het redelijke of onredelijke karakter van de duur van een voorlopige hechtenis moet worden beoordeeld op het ogenblik van de beslissing van de rechter die met dat toezicht is belast en niet op de veronderstelde datum van vaststelling van de zaak voor het vonnisgerecht (1). (1) Zie Cass. 13 jan. 2010, AR P.10.0001.F, AC, 2010, nr. 29; Zie Cass. 31 maart 2010, AR P.10.0529.F, AC, 2010, nr. 238.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.11.1593.F 28 september 2011 AC nr. ...

Om de oordelen of de in art. 5.3 Verdrag Rechten van de Mens bepaalde redelijke termijn is nageleefd sedert het bevel tot aanhouding waarop de hechtenis is gegrond, nemen de onderzoeksgerechten het tijdstip van hun beslissing in aanmerking, zonder te onderzoeken of die termijn nog in acht zal worden genomen op het ogenblik waarop de zaak, in haar geheel, ten gronde zal worden behandeld; hun toezicht slaat, wat dat betreft, niet alleen op de hechtenis die aan de regeling van de rechtspleging voorafgaat, maar ook, als het geval zich voordoet, op de zorgvuldigheid waarmee de bevoegde nationale overheden de rechtspleging hebben voortgezet (1). (1) Zie Cass. 13 jan. 2010, AR P.10.0001.F, AC, 2010, nr. 29; Zie Cass. 31 maart 2010, AR P.10.0529.F, AC, 2010, nr. 238.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.11.1440.F 9 augustus 2011 AC nr. ...

De noodzaak om in de loop van de rechtspleging de omstandigheden na te gaan die bepalend kunnen zijn voor de omschrijving van het vervolgde misdrijf, zonder dat de daaruit voortvloeiende vertraging valt toe te schrijven aan de instanties die met de vervolging zijn belast, kan op zich reeds de verlenging van de hechtenis verantwoorden die tijdens het voorbereidend onderzoek is ondergaan.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Om te oordelen of de duur van de hechtenis al dan niet de redelijke termijn overschrijdt, gaat de rechter, aan de hand van de concrete gegevens van de zaak, zowel de effectieve als de relatieve duur van de hechtenis na, de moeilijkheidsgraad van het gerechtelijk onderzoek, de wijze waarop het werd gevoerd, het gedrag van de inverdenkinggestelde en van de bevoegde overheid (1). (1) Cass. 16 maart 2011, AR P.11.0451.F, AC, 2011, nr. 205.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.11.0441.F 16 maart 2011 AC nr. ...

Noch de miskenning van het recht van verdediging, noch een overschrijding van de redelijke termijn, als bepaald in artikel 5.3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de mens en de Fundamentele Vrijheden, kunnen voor het eerst voor het Hof worden aangevoerd (1). (1) Cass., 16 maart 2005, AR P.05.0322.F, AC, 2005, nr. 167.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.11.0451.F 16 maart 2011 AC nr. ...

Het arrest dat beslist dat de redelijke termijn niet overschreden is, gelet op "de moeilijkheden die inherent zijn aan een dagbepaling voor het hof van assisen", en dat met name om die reden de verlenging van de voorlopige hechtenis goedkeurt, maakt de eiser verantwoordelijk voor een falen dat niet aan hem te wijten is en schendt artikel 5.3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele vrijheden (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Om te beoordelen of de duur van de hechtenis de door artikel 5.3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde termijn al dan niet overschrijdt, gaat de rechter, aan de hand van de concrete gegevens van de zaak, zowel de effectieve als de relatieve duur van de hechtenis na, de moeilijkheidsgraad van het gerechtelijk onderzoek, de wijze waarop het werd gevoerd, het gedrag van de eiser en van de bevoegde overheid; de overbelasting van de rol van het vonnisgerecht waarvoor de beschuldigde moet verschijnen kan op zich de verlenging niet rechtvaardigen van de hechtenis die hij sedert de voltooiing van het voorbereidend onderzoek, tot aan het begin van het proces heeft ondergaan.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.10.1514.F 13 oktober 2010 AC nr. 598

Het recht om binnen een redelijke termijn te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, dat bij artikel 5.3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is gewaarborgd, is niet van toepassing op de rechtmatige aanhouding of gevangenhouding van een persoon om hem te beletten dat hij op onrechtmatige wijze het grondgebied zou binnenkomen (1). (1) Cass., 10 april 2002, AR P.02.0365.F, AC, 2002, nr. 220.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VREEMDELINGEN -

P.10.1095.N 6 juli 2010 AC nr. 475

Wanneer de rechter wordt verzocht te oordelen over het recht van de gedetineerde om binnen een redelijke termijn te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, moet hij dat recht beoordelen in het licht van de concrete gegevens van de zaak (1). (1) Zie Cass., 7 mei 2003, AR P.03.0620.F, AC, 2003, nr. 280; Cass., 25 juni 2008, AR P.08.0963.F, AC, 2008, nr. 400.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.10.0434.F 17 maart 2010 AC nr. 194

Om te oordelen of de duur van de hechtenis al dan niet de redelijke termijn overschrijdt, gaat de rechter, op grond van de concrete gegevens van de zaak, zowel de effectieve als de relatieve duur van de hechtenis na, de moeilijkheidsgraad van het gerechtelijk onderzoek, de wijze waarop het werd gevoerd, het gedrag van de inverdenkinggestelde en van de bevoegde overheid (1). (1) Zie Cass., 17 feb. 2010, AR P.10.0267.F, AC, 2010, nr ..., J.T., 2010, p. 159.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.10.0267.F 17 februari 2010 AC nr. 106

Wanneer het onderzoeksgerecht de duur van de voorlopige hechtenis moet nagaan, dient het op een actuele, nauwkeurige en geïndividualiseerde wijze, de gegevens van de zaak te beoordelen (1). (1) Zie Cass., 7 mei 2003, AR P.03.0620.F, AC, 2003, nr. 280, en Cass., 25 juni 2008, AR P.08.0963.F, AC, 2008, nr. 400.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.09.0396.N 21 april 2009 AC nr. 266

Wanneer cassatieberoep wordt ingesteld tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die de toepassing van de uitgevoerde bijzondere opsporingsmethoden controleert en er in de zaak inverdenkinggestelden van hun vrijheid zijn beroofd, is de zaak spoedeisend omdat de aangehoudenen overeenkomstig artikel 5.3 E.V.R.M. recht hebben op een spoedige behandeling van hun zaak, zodat er dan ook geen reden is dat het Hof een prejudiciële vraag zou stellen aan het Grondwettelijk Hof.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.08.0963.F 25 juni 2008 AC nr. 400

De verlenging van de voorlopige hechtenis heeft invloed op de verplichting tot motivering van de beslissingen waarbij zij wordt gehandhaafd, daar gronden die aanvankelijk afdoende leken, door verloop van tijd hun rechtvaardigend vermogen kunnen verliezen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.07.0025.N 9 januari 2007 AC nr. 16

Het rechtscollege waarbij een verzoek tot invrijheidstelling aanhangig is, kan de redelijke termijn zoals bedoeld in artikel 5.3 E.V.R.M. alleen toetsen aan de hechtenis die ondergaan is sedert de aflevering van de titel waarop zij is gestoeld; in het geval dat de onmiddellijke aanhouding van een veroordeelde is bevolen en deze zijn voorlopige invrijheidstelling vraagt, dient het gerecht dat daarover uitspraak doet, bij de beoordeling van de redelijke termijn, aldus alleen acht te slaan op de rechtspleging met betrekking tot de hechtenis van betrokkene vanaf zijn aanhouding na veroordeling tot op het ogenblik van de uitspraak over het laatste verzoek tot invrijheidstelling (1). (1) Zie cass., 3 mei 2006, AR P.06.0607.F, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

P.06.0607.F 3 mei 2006 AC nr. 256

Het rechtscollege waarbij een verzoek tot invrijheidstelling aanhangig is gemaakt dat is neergelegd door een uitgewezen veroordeelde die verzet doet tegen zijn veroordeling, kan de eerbiediging van de redelijke termijn die bij artikel 5.3, E.V.R.M. is bepaald alleen toetsen aan de hechtenis die op Belgisch grondgebied is ondergaan sinds de aflevering van de titel waarop zij is gegrond; bijgevolg dient het alleen acht te slaan op de rechtspleging waarop de hechtenis van de beklaagde of de beschuldigde is gegrond en die volgt op zijn veroordeling (1). (1) Cass., 2 jan. 2002, AR P.01.1740.F, nr 1; Cass., 8 maart 2006, AR P.06.0341.F, nr ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht

- UITLEVERING -

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

De redelijke termijn, bedoeld in artikel 5.3 E.V.R.M., heeft enkel betrekking op de voorlopige hechtenis, en niet op de vaststelling van de straf.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.03.0620.F 7 mei 2003 AC nr. 280

Art. 5.3 E.V.R.M. waarborgt het recht van de gedetineerde om binnen een redelijke termijn te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld; de uitoefening van dat recht moet worden beoordeeld in het licht van de concrete gegevens van elke zaak (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 2000, AR P.00.0226.F, nr 130.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Art. 5.3 E.V.R.M. waarborgt het recht van de gedetineerde om binnen een redelijke termijn te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld; de uitoefening van dat recht moet worden beoordeeld in het licht van de concrete gegevens van elke zaak (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 2000, AR P.00.0226.F, nr 130.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 5.3 E.V.R.M., waarborgt het recht van de gedetineerde om binnen een redelijke termijn te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, bepaalt dat de invrijheidstelling afhankelijk kan worden gesteld van een waarborg voor de verschijning van de betrokkene op de rechtszitting; het gaat niet om een absoluut recht op invrijheidstelling onder borgsom of onder een andere waarborg, maar de rechter moet nagaan of de doelstelling van de voorlopige hechtenis op die manier niet kan worden bereikt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.02.1217.F 20 augustus 2002 AC nr. 411

De bodemrechter beoordeelt in feite, in het licht van de specifieke omstandigheden van elke zaak, het redelijk karakter van de termijn waarbinnen elke aangehouden of gehechte persoon het recht heeft om berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 2000, A.R. P.00.0226.F, nr. 130.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei

P.02.0959.N 2 juli 2002 AC nr. 395

Om te oordelen of de in artikel 5.3. E.V.R.M. bepaalde redelijke termijn al dan niet overschreden is, moet de rechter die uitspraak doet inzake voorlopige hechtenis, zich plaatsen ten tijde van zijn beslissing (1) en hoeft hij niet na te gaan of de redelijke termijn zal worden in acht genomen bij de berechting van de zaak zelf in haar geheel. (1) Cass. 4 juni 1997, A.R. P.97.0686.F, nr 260.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Om te oordelen of de in artikel 5.3. E.V.R.M. bepaalde redelijke termijn al dan niet overschreden is, moet de rechter die uitspraak doet inzake voorlopige hechtenis, zich plaatsen ten tijde van zijn beslissing (1) en hoeft hij niet na te gaan of de redelijke termijn zal worden in acht genomen bij de berechting van de zaak zelf in haar geheel. (1) Cass. 4 juni 1997, A.R. P.97.0686.F, nr 260.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.02.0054.F 23 januari 2002 AC nr. 49

Het middel, volgens hetwelk de duur van de rechtspleging de in artikel 5.3 E.V.R.M. bedoelde redelijke termijn heeft overschreden, is nieuw en derhalve niet ontvankelijk, wanneer het voor het eerst voor het Hof van cassatie wordt aangevoerd (1). (1) Cass., 2 okt. 1996, A.R. P.96.1253.F, nr. 348.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.01.1740.F 2 januari 2002 AC nr. 1

Art. 5.3 E.V.R.M. is niet van toepassing op degene tegen wie een uitleveringsprocedure hangende is en die van zijn vrijheid is beroofd, als bedoeld in lid 1, f, van datzelfde artikel (1). (1) Cass., 13 nov. 1985, A.R. 4662, nr. 168; 16 jan. 1991, A.R. 8739, nr. 253; zie Cass., 3 maart 1992, A.R. 6291, nr. 349.

- UITLEVERING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

De Belgische onderzoeksgerechten die inzake voorlopige hechtenis uitspraak doen, hoeven de naleving van de bij artikel 5.3 E.V.R.M. gewaarborgde redelijke termijn alleen na te gaan m.b.t. de hechtenis die op het Belgisch grondgebied ondergaan wordt vanaf het verlenen van het aanhoudingsbevel waarop het gegrond is (1). (1) Zie Cass., 24 jan. 1990, A.R. 7998, nr. 325; zie VELU J. en ERGEC R., La notion de délai raisonnable dans les articles 5 et 6 de la Convention européenne des droits de l'homme, essai de synthèse, Rev. trim. D.H., 1991, p. 141, nr. 5.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.01.0963.F 24 juli 2001 AC nr. ...

Als de voorzitter van de rechterlijke commissie van de krijgsraad geen enkele vervolgende functie heeft uitgeoefend, biedt hij alle waarborgen die verbonden zijn aan zijn hoedanigheid van autoriteit die door de wet bevoegd is verklaard om rechterlijke macht uit te oefenen (1). (1) Zie concl. O.M.

- MILITAIR -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Militaire rechtspleging

P.01.0884.N 19 juni 2001 AC nr. ...

De rechter die oordeelt dat de voorwaarden voor de handhaving van een voorlopige hechtenis vervuld zijn, mag de redelijke termijn van de voorlopige hechtenis beoordelen rekening houdend met alle feitelijke omstandigheden van de zaak (1). (1) Zie cass., 16 feb. 2000, AR P.00.0226.F, nr 130.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.00.0226.F 16 februari 2000 AC nr. ...

Art. 5.3 E.V.R.M. wil de verplichting opleggen de verdachte in vrijheid te stellen vanaf het tijdstip waarop de handhaving van de voorlopige hechtenis onredelijk wordt; de redelijkheid van de handhaving van de hechtenis moet niet in abstracto, maar in het licht van de gegevens van elke zaak worden beoordeeld.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.99.1773.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat de verdachte, voor de eindbeslissing, instelt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, is niet ontvankelijk, wanneer dat arrest, zonder over een geschil inzake bevoegdheid of met toepassing van de artt. 135 en 235bis Sv. uitspraak te doen, de exceptie betreffende de bij artikel 5.3 E.V.R.M. gewaarborgde redelijke termijn verwerpt, aangezien die mogelijke overschrijding geen grond van nietigheid, niet-ontvankelijkheid of verval van de strafvordering oplevert.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.99.1329.F 8 september 1999 AC nr. ...

Het redelijk karakter van de termijn gedurende welke een aangehouden of gehechte persoon het recht heeft berecht te worden of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, moet worden beoordeeld in het licht van de gegevens van iedere zaak afzonderlijk.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.99.0378.F 24 maart 1999 AC nr. ...

Art. 5.3 E.V.R.M. wil de verplichting opleggen de verdachte in vrijheid te stellen vanaf het tijdstip waarop de handhaving van de hechtenis onredelijk wordt; de redelijkheid van de handhaving van de hechtenis moet niet in abstracto, maar in het licht van de gegevens van elke zaak worden beoordeeld.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Bij de handhaving van de voorlopige hechtenis kan het onderzoeksgerecht beslissen dat de hechtenis de duur van de redelijke termijn niet heeft overschreden, door rekening te houden met strafbare feiten die niet in de telastlegging zijn opgenomen maar wel in de stukken van het onderzoek vermeld worden en waarvoor tal van lopende onderzoeksopdrachten de verdachte zouden kunnen betreffen.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.98.1092.F 10 augustus 1998 AC nr. ...

Uit de omstandigheid alleen dat in de loop van een regelmatig gevoerd onderzoek een bepaalde verrichting met een ongewone vertraging is uitgevoerd, valt niet af te leiden dat de in artikel 5.3 E.V.R.M. bedoelde redelijke termijn is overschreden.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.97.0686.F 4 juni 1997 AC nr. ...

Om te oordelen of de in artikel 5.3 E.V.R.M. bepaalde redelijke termijn al dan niet overschreden is, moet de rechter die uitspraak doet inzake voorlopige hechtenis, inzonderheid over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, zich plaatsen ten tijde van zijn beslissing.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.96.1253.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Nieuw en derhalve niet ontvankelijk is het middel ten betoge dat de duur van de rechtspleging de in artikel 5.3 E.V.R.M. bedoelde redelijke termijn heeft overschreden, wanneer dat middel voor de eerste maal voor het Hof van cassatie wordt aangevoerd.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.96.1224.F 11 september 1996 AC nr. ...

Nieuw en derhalve niet ontvankelijk is het middel ten betoge dat de termijn van de rechtspleging de in artikel 5.3 E.V.R.M. bedoelde redelijke termijn heeft overschreden, wanneer dat middel voor de eerste maal voor het Hof van cassatie wordt aangevoerd.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.95.0515.F 26 april 1995 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis, wanneer het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, in antwoord op de conclusie van eiser ten betoge dat die handhaving onverenigbaar was met de vereisten van artikel 5.3 E.V.R.M aangezien het onderzoek of de behandeling van de zaak vertraging had opgelopen ten gevolge van het feit dat het hof van beroep zich onbevoegd had moeten verklaren op grond dat de raadkamer nagelaten had het bestaan van verzachtende omstandigheden aan de zijde van een medebeklaagde vast te stellen voor de als misdaad omschreven feiten, op basis van de feitelijke gegevens die het omschrijft, vaststelt dat "in concreto" niet blijkt dat het onderzoek of de behandeling van de zaak vertraging heeft opgelopen, maar dat die behandeling of dat onderzoek onverwijld is voortgezet, en dat het arrest bovendien heeft beslist dat de onsplitsbaarheid van de feiten waarop het dossier betrekking heeft, alsook de noodzaak om aan het vonnisgerecht een regelmatig dossier voor te leggen, wegens het vereiste van de redelijke termijn niet kunnen wettigen dat de zaak van eiser en de zaak van de overige medeverdachten afzonderlijk worden behandeld.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.94.1294.F 23 november 1994 AC nr. ...

In de context van artikel 5.3 EVRM naar luid waarvan een ieder het recht heeft binnen een redelijke termijn berecht te worden of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, staan de eigen aard en de doelstellingen van de door titel I, hoofdstuk VII, van de Vreemdelingenwet ingevoerde rechtspleging, meer bepaald de verplichting om de bij artikel 29 bepaalde termijn van twee maanden na te leven, het stellen van een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof in de weg.~

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.94.0766.F 29 juni 1994 AC nr. ...

Nieuw en derhalve niet ontvankelijk is het middel ten betoge dat de zaak van de opgesloten eiser niet binnen een redelijke termijn is behandeld, wanneer dat middel niet voor de kamer van inbeschuldigingstelling is aangevoerd.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Art. 5.4

P.14.0845.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Artikel 5.4 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden verleent eenieder die door arrestatie of gevangenhouding van zijn vrijheid is beroofd het recht voorziening te vragen bij de rechter opdat deze op korte termijn beslist over de wettigheid van zijn gevangenhouding; het in het Belgische recht georganiseerde rechterlijke toezicht dat, volgens artikel 21 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, door de raadkamer ambtshalve wordt verricht binnen vijf dagen na het verlenen van het bevel tot aanhouding, houdt in dat het dossier ter beschikking wordt gehouden van de inverdenkinggestelde en zijn raadsman, vóór de verschijning voor het onderzoeksgerecht (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. ….

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.13.1561.N 1 oktober 2013 AC nr. ...

Noch artikel 30 Voorlopige Hechteniswet, noch artikel 5.4 EVRM bepalen dat het dossier aan de verdachte moet worden medegedeeld vóór de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis wanneer hij daarvan, overeenkomstig de artikelen 21, §3, of 22, vierde lid, van die wet, inzage heeft kunnen nemen vóór de rechtszitting van de raadkamer, tenzij nadien nieuwe stukken bij het dossier worden gevoegd (1). (1) Cass. 13 juli 1999, AR P.99.0954.N, AC 1999, nr. 415; Zie: Cass. 23 maart 1999, AR P.99.0387.N, AC 1999, nr. 173.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.12.2052.N 2 januari 2013 AC nr. ...

Artikel 5.4. EVRM is niet van toepassing op de eiser die niet meer is aangehouden, maar die enkel de opheffing van opgelegde voorwaarden vraagt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

P.12.0217.F 29 februari 2012 AC nr. ...

De redelijke termijn van de hechtenis met het oog op uitlevering wordt beoordeeld op grond van de concrete gegevens van de zaak, op het ogenblik van de beslissing van de rechter die met dat toezicht is belast; hij mag zich niet baseren op toekomstige en eventuele omstandigheden.

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

Het rechtsmiddel van de vreemdeling die is opgesloten met het oog op uitlevering, is gegrond op artikel 5.4 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, dat waarborgt dat eenieder die door arrestatie of gevangenhouding van zijn vrijheid is beroofd, het recht heeft voorziening te vragen bij de rechter opdat deze op korte termijn beslist over de rechtmatigheid van zijn gevangenhouding ; bij ontstentenis van specifieke bepalingen inzake uitlevering zijn de regels die van toepassing zijn op de ontvankelijkheid van het cassatieberoep en op de rechtspleging voor het Hof, de gemeenrechtelijke regels, in het onderhavige geval de regels van het Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie Cass. 31 maart 2009, AR P.09.0162.N, AC, 2009, nr. 224, met concl. adv.-gen. Duinslaeger; Cass. 13 juli 2010, AR P.10.1173.N, AC, 2010, nr. 481.

- UITLEVERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij

---

P.11.0700.N 26 april 2011 AC nr. ...

De beslissing van de onderzoeksrechter om een gezochte persoon in hechtenis te nemen met het oog op de instelling van strafvervolging ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel is een rechterlijk bevel dat beantwoordt aan de vereisten gesteld in artikel 5.4 E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- ONDERZOEKSRECHTER -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.10.1173.N 13 juli 2010 AC nr. 481

Uit de artikelen 5.4 EVRM en 3 en 5 Uitleveringswet 1874 volgt dat de uitvoerende macht als enige bevoegd is om, op advies van de kamer van inbeschuldigingstelling, te beslissen over de uitlevering; de vreemdeling die is opgesloten om te worden uitgeleverd en die dus ter beschikking staat van de uitvoerende macht, heeft niettemin het recht de rechter te vragen op korte termijn te beslissen over de wettigheid van zijn gevangenhouding, zonder dat de rechter opnieuw de regelmatigheid van het verzoek tot uitlevering of van het door de verzoekende staat afgeleverde bevel tot aanhouding kan onderzoeken, wanneer daarover reeds definitief uitspraak is gedaan (1). (1) Zie Cass., 31 maart 2009, AR P.09.0162.N, met concl. van advocaat-generaal Duinslaeger.

- UITLEVERING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.07.0404.N 10 april 2007 AC nr. 177

Het recht van verdediging wordt niet miskend noch artikel 5.4, E.V.R.M. geschonden door de enkele omstandigheid dat de rechter een verzoek tot het bevelen van een onderzoeksmaatregel of van de voeging van bepaalde stukken bij het strafdossier afwijst, omdat hij de maatregel niet nodig acht om tot zijn overtuiging te komen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

P.06.0795.F 7 juni 2006 AC nr. 316

Uit het feit dat alleen de procureur des Konings, de onderzoeksrechter en de kamer van inbeschuldigingstelling inzage hebben van het vertrouwelijk dossier dat bij artikel 47septies, Sv., is bepaald, terwijl de inverdenkinggestelde dit recht niet heeft, kan geen schending van artikel 5.4, E.V.R.M., en evenmin een miskenning van zijn recht van verdediging noch van zijn recht op een eerlijk proces worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 23 aug. 2005, AR P.05.0805.N, nr ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

Art. 5.4, E.V.R.M. verbiedt niet dat bij wet bepaalde beperkingen worden gesteld aan het recht van de inverdenkinggestelde om inzage te krijgen van het onderzoeksdossier alvorens voor de gerechten te verschijnen die uitspraak moeten doen over de wettigheid van zijn hechtenis; een beperking in de uitoefening van dit recht kan gerechtvaardigd zijn wanneer ze strikt evenredig is met het belang van de te bereiken doelstellingen, zoals de noodzaak bepaalde vormen van zware criminaliteit te bestrijden of de veiligheid van de personen te beschermen die de observatie mogelijk maken of ze uitvoeren, en zo daar een rechtspleging tegenover staat waarbij een onafhankelijke en onpartijdige rechter de wettigheid van de rechtspleging kan onderzoeken (1). (1) Zie Cass., 23 aug. 2005, AR P.05.0805.N, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

P.05.0065.N 25 januari 2005 AC nr. 51

De wettigheid en regelmatigheid van het Europees aanhoudingsbevel in geval van tenuitvoerlegging ervan, worden beoordeeld door de uitvaardigende rechterlijke autoriteit aan dewelke de gezochte persoon wordt overgeleverd; hierdoor is voldaan aan het vereiste van artikel 5.4, E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

De wettigheid en regelmatigheid van het Europees aanhoudingsbevel in geval van tenuitvoerlegging ervan, worden beoordeeld door de uitvaardigende rechterlijke autoriteit aan dewelke de gezochte persoon wordt overgeleverd; hierdoor is voldaan aan het vereiste van artikel 5.4, E.V.R.M.

- UITLEVERING -

P.04.0772.F 26 mei 2004 AC nr. 286

Uit het feit alleen dat het internationaal aanhoudingsbevel met het oog op uitlevering is opgesteld in het Nederlands, dat, op die datum, de taal van de rechtspleging was, terwijl de inverdenkinggestelde zich in het Frans uitdrukte tijdens zijn ondervraging door de federale politie en zijn verhoor door de onderzoeksrechter, kan geen schending van artikel 5.4 E.V.R.M. worden afgeleid.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- UITLEVERING -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding bij verstek

P.04.0069.F 21 januari 2004 AC nr. 36

Art. 21, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis, noch artikel 5.4 E.V.R.M., worden geschonden door het arrest dat de voorlopige hechtenis handhaaft op grond van het proces-verbaal van het verhoor van de inverdenkinggestelde door de onderzoeksrechter, die hem de voorafgaande opmerkingen van een deskundige tegenwerpt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.03.0620.F 7 mei 2003 AC nr. 280

Art. 5.4 E.V.R.M. impliceert dat de inverdenkinggestelde die hierom verzoekt, het recht heeft om, vóór de opening van het debat voor het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, inzage te nemen van de desbetreffende stukken van het dossier (1). (1) Cass., 5 jan. 2000, AR P.99.1874.F, nr 10.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.01.1274.F 19 september 2001 AC nr. ...

De verdachte wiens voorlopige hechtenis is gehandhaafd door de kamer van inbeschuldigingstelling, kan geen schending van artikel 5.4 E.V.R.M. of een miskenning van zijn recht van verdediging aanvoeren wegens het vermeende ontbreken van stukken in het hem en zijn raadsman ter beschikking gestelde dossier, wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de verdachte voor de kamer van inbeschuldigingstelling de volledigheid en onpartijdigheid van het mondeling verslag van de onderzoeksrechter aan de raadkamer heeft betwist, noch dat hij hetzij het verhoor van die magistraat met betrekking tot de stukken die zouden ontbreken, hetzij de voeging van die stukken, hetzij de verdaging van de zaak met het oog op de voeging en het onderzoek van die stukken heeft gevorderd (1). (1) Zie Cass., 30 dec. 1997, A.R. P.97.1650.F, nr. 581.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.00.0946.N 27 juni 2000 AC nr. ...

De Wet Voorlopige Hechtenis, het EVRM en het recht van verdediging vereisen, noch dat de verdachte persoonlijk bericht wordt gegeven van de plaats, dag en uur van de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling waarop het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer die de voorlopige hechtenis handhaaft, zal worden behandeld, noch dat hij het dossier dat hij reeds kon inzien ter gelegenheid van de rechtspleging voor de raadkamer, opnieuw kan inzien, tenzij nadien nieuwe stukken bij het dossier zijn gevoegd (1). (1) Cass., 13 juli 1999, AR nr. P.99.0954.N, nr. 415.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

P.00.0059.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Uit de omstandigheid alleen dat een raadsheer bij het hof van beroep uitspraak doet over de handhaving van de voorlopige hechtenis van een beklaagde, die een verzoek tot invrijheidstelling bij de correctionele rechtbank heeft ingediend, nadat voornoemde magistraat kennisgenomen heeft van een door die beklaagde tegen de leden van de voormelde rechtbank ingestelde vordering tot wraking, kan geen schending van artikel 5.4 E.V.R.M. worden afgeleid, evenmin als een miskenning van het algemeen rechtsbeginsel dat eenieder het recht verleent om door een onpartijdige rechterlijke instantie te worden berecht.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

P.99.1874.F 5 januari 2000 AC nr. ...

Art. 5.4 E.V.R.M. impliceert dat de verdachte die hierom verzoekt, het recht heeft om, vóór de opening van het debat voor het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, inzage te nemen van de desbetreffende stukken van het dossier.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.0954.N 13 juli 1999 AC nr. ...

Noch artikel 30 Wet Voorlopige Hechtenis 20 juli 1990 noch artikel 5.4 E.V.R.M. bepalen dat het dossier aan de verdachte moet worden medegedeeld voor de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, wanneer hij daarvan, overeenkomstig artikel 21, § 3, of artikel 22, derde lid, van die wet, inzage heeft kunnen nemen voor de rechtszitting van de raadkamer, tenzij nadien nieuwe stukken bij het dossier zijn gevoegd; de eerbiediging van het recht van verdediging en inzonderheid de regel van het contradictoire debat in verband met deze nieuwe stukken wordt gewaarborgd door de kennisgeving aan de verdachte en zijn raadsman dat het dossier voor de rechtszitting ter inzage te hunner beschikking staat, zonder dat van het bestaan van nieuwe stukken melding moet worden gemaakt.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Noch artikel 30 Wet Voorlopige Hechtenis 20 juli 1990 noch artikel 5.4 E.V.R.M. bepalen dat het dossier aan de verdachte moet worden medegedeeld voor de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, wanneer hij daarvan, overeenkomstig artikel 21, § 3, of artikel 22, derde lid, van die wet, inzage heeft kunnen nemen voor de rechtszitting van de raadkamer, tenzij nadien nieuwe stukken bij het dossier zijn gevoegd; de eerbiediging van het recht van verdediging en inzonderheid de regel van het contradictoire debat in verband met deze nieuwe stukken wordt gewaarborgd door de kennisgeving aan de verdachte en zijn raadsman dat het dossier voor de rechtszitting ter inzage te hunner beschikking staat, zonder dat van het bestaan van nieuwe stukken melding moet worden gemaakt.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.0224.F 24 februari 1999 AC nr. ...

Noch artikel 5.4 E.V.R.M., noch artikel 56, § 1, tweede lid, Sv., verplichten het onderzoeksgerecht ertoe om, wanneer het, bij de uitspraak over de handhaving van de voorlopige hechtenis, nagaat of er ernstige aanwijzingen van schuld blijven bestaan, elk getuigenis dat afgenomen is in ruil voor de invrijheidstelling van de getuige, uit het debat te weren.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

P.98.0850.F 27 juli 1998 AC nr. ...

Ofschoon de Belgische wetgeving niet voorziet in de verschijning van de vreemdeling voor de raadkamer die het buitenlandse bevel uitvoerbaar moet verklaren, kent zij hem evenwel de mogelijkheid toe om hoger beroep in te stellen, waarvan de modaliteiten geregeld worden bij artikel 135 Sv.; schending van artikel 5.4 E.V.R.M. kan niet worden afgeleid uit de omstandigheid dat voornoemd hoger beroep, op straffe van verval, moet worden ingediend binnen vierentwintig uren na de betekening van de beschikking.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

P.97.1650.F 30 december 1997 AC nr. ...

Een verdachte, wiens hechtenis door de kamer van inbeschuldigingstelling is gehandhaafd, kan noch de schending van artikel 5.4 E.V.R.M. noch de schending van zijn recht van verdediging aanvoeren op grond dat er in het dossier dat voor hem en zijn raadsman ter inzage is gelegd, een proces-verbaal zou ontbreken, nu uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de verdachte voor de kamer van inbeschuldigingstelling de onpartijdigheid van het door de onderzoeksrechter voor de raadkamer mondeling uitgebrachte verslag heeft betwist, en evenmin dat hij verzocht heeft ofwel om die magistraat over het zogezegd ontbrekende proces-verbaal te ondervragen, ofwel om de zaak met het oog op de voeging en het onderzoek ervan te verdagen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.97.1405.N 16 december 1997 AC nr. ...

De omstandigheid dat het onderzoeksgerecht niet meer bevoegd is om te oordelen over het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling dat door de vreemdeling is ingediend nadat hij definitief ter beschikking is gesteld van de Uitvoerende Macht, schendt artikel 5.4 E.V.R.M. niet wanneer de vreemdeling in de loop van de exequaturprocedure over het recht heeft beschikt om voorziening te vragen bij de rechter.

- UITLEVERING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

P.95.1146.N 5 december 1995 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over het hoger beroep tegen de uitvoerbaarverklaring door de raadkamer van een door de bevoegde vreemde overheid verleend bevel tot aanhouding op grond waarvan de uitlevering wordt verzocht, dient te onderzoeken of dit bevel op het ogenblik van haar beslissing aan de door de weet gestelde vereisten voldoet en of de algemene en bijzondere uitleveringsvoorwaarden zijn vervuld; de wettigheid of de rechtmatigheid van de uitvoerbaarverklaring kan namelijk worden aangetast door het tijdsverloop tussen het instellen van hoger beroep en de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling.

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- UITVOERBAARVERKLARING -

P.95.1147.N 5 december 1995 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over het hoger beroep tegen de uitvoerbaarverklaring door de raadkamer van een door de bevoegde vreemde overheid verleend bevel tot aanhouding op grond waarvan de uitlevering wordt verzocht, dient te onderzoeken of dit bevel op het ogenblik van haar beslissing aan de door de weet gestelde vereisten voldoet en of de algemene en bijzondere uitleveringsvoorwaarden zijn vervuld; de wettigheid of de rechtmatigheid van de uitvoerbaarverklaring kan namelijk worden aangetast door het tijdsverloop tussen het instellen van hoger beroep en de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- UITVOERBAARVERKLARING -

- UITLEVERING -

Art. 6

F.13.0133.N 12 december 2014 AC nr. 786

De rechter beschikt over de mogelijkheid een door de administratie op grond van artikel 444 WIB92 opgelegde belastingverhoging die een repressief karakter heeft in de zin van artikel 6 EVRM, te toetsen; de rechter die een opgelegde belastingverhoging van 10 % wettelijk acht op grond dat er geen sprake is van een principiële betwisting, de belastingverhoging werd opgelegd overeenkomstig de wettelijke bepalingen en in redelijke verhouding is met de aard en de ernst van de gepleegde inbreuken, verantwoordt zijn beslissing naar recht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

De Europese richtlijn 2010/64/EU van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling heeft tot doel de toepassing te vergemakkelijken in de praktijk van het recht op vertolking en vertaling ten behoeve van personen die de taal van de procedure niet spreken of verstaan, vastgelegd in artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, zoals uitgelegd in de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.14.0236.F 4 juni 2014 AC nr. ...

Het verbod om onmiddellijk cassatieberoep in te stellen tegen de beslissing die uitspraak doet over het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen is niet onverenigbaar met artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, aangezien de eerbiediging van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wordt beoordeeld op het einde van de rechtspleging in haar geheel, het onderzoeksgerecht kan beslissen dat aanvullend onderzoek nodig is en, in geval van verwijzing naar de vonnisrechter, laatstgenoemde kan beslissen om getuigen te verhoren zo hij dat nodig acht om de waarheid aan de dag te brengen.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.14.0845.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Uit artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, zoals het thans wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, volgt niet dat de politionele of gerechtelijke autoriteiten de verdachte en zijn raadsman reeds in de fase tot het verlenen van een aanhoudingsbevel inzage moeten geven van het dossier van de rechtspleging (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. ….

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.14.0094.F 21 mei 2014 AC nr. ...

Uit het enkele feit dat de strafvordering steunt op gegevens uit een dossier dat niet bij de rechter aanhangig is gemaakt en waarvan hij niet vraagt dat het in zijn geheel bij het dossier zou worden gevoegd, kan geen miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak worden afgeleid.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.14.0616.F 15 april 2014 AC nr. ...

Rekening houdende met het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de Lidstaten moet de weigering tot overlevering verantwoord worden met omstandige gegevens die wijzen op een kennelijk gevaar voor de fundamentele rechten van de betrokken persoon en die het vermoeden van eerbiediging van die rechten kunnen weerleggen dat de uitvaardigende Staat geniet.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De beslissing om de tenuitvoerlegging te bevelen van een Europees aanhoudingsbevel, dat vermeldt dat er te dezen geen ernstige redenen bestaan te denken dat de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de eiser, dat het bevel werd uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een bij verstekbeslissing uitgesproken straf, dat de uitvaardigende rechterlijke autoriteit waarborgen heeft geboden die als toereikend worden beschouwd om de eiser ervan te verzekeren dat hij in de uitvaardigende Staat een nieuwe vonnisprocedure kan vragen en in zijn aanwezigheid wordt berecht, is naar recht verantwoord.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Uit de rechtspraak van het Franse Hof van Cassatie volgens welke de excepties van nietigheid van de procedure van het gerechtelijk onderzoek die voor de Franse correctionele rechtbank zijn opgeworpen door de voortvluchtige en tevergeefs tijdens het opsporingsonderzoek gezochte beklaagde, niet ontvankelijk zijn, kan niet worden afgeleid dat het feit dat de beklaagde nog vóór de beschikking tot verwijzing is gevlucht tot gevolg heeft dat de regelmatigheid van het gerechtelijk onderzoek niet meer kan betwist worden, in strijd zou zijn met artikel 6 van het Verdrag zoals het door het Europees Hof werd geïnterpreteerd.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.12.1799.N 25 februari 2014 AC nr. ...

Het feit dat de rechter in een zelfde beslissing uitspraak doet over de schuld en de straf, levert geen schending van artikel 6 EVRM noch miskenning van het vermoeden van onschuld op; dat de rechter bij de beoordeling van de schuldvraag kennis heeft van het strafrechtelijk verleden van beklaagde, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie Cass. 17 feb. 1998, AR P.96.0312.N, AC 1998, nr. 95; Cass. 27 april 2005, AR P.05.0173.F, AC 2005, nr. 246; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2010, 1028, nr. 2357.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Op het onbeperkt hoger beroep van het openbaar ministerie nemen de appelrechters kennis van de strafvordering in haar geheel; de appelrechters kunnen vrijspreken of veroordelen, het beroepen vonnis bevestigen, de strafmaat verhogen of verlagen, zonder dat zij uitspraak moeten doen binnen de grenzen van de vordering van het openbaar ministerie; (1) de mogelijkheid voor de rechter om de strafmaat te bepalen tussen het wettelijk minimum en maximum en dit ongeacht de vordering van het openbaar ministerie, is een mogelijkheid waarmee de beklaagde rekening moet houden bij het voeren van een passend verweer en levert geen miskenning op van het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces of het recht van verdediging (2). (1) Zie Cass. 10 nov. 2004, AR P.04.1219.F, AC 2004, nr. 542. (2) Zie Cass. 30 mei 2006, AR P.06.0185.N, AC 2006, nr. 296.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- OPENBAAR MINISTERIE -

- STRAFVORDERING -

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

D.12.0018.N 6 februari 2014 AC nr. ...

"Non bis in idem" wordt niet gewaarborgd door artikel 6 EVRM (1). (1) Zie o.m. EHRM, nr. 49195/99, Hermanus t/ België, 18 sept. 2001, ro 7, en EHRM, nr. 13079/03, Ruotsalainen t/ Finland, 16 sept. 2009, ro 58-59; zie ook de concl. van advocaat-generaal De Swaef, onder Cass. 29 jan. 2013, A.R. P.12.0402.N, AC 2013, nr. 67, (263), 267.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Het algemeen rechtsbeginsel non bis in idem en artikel 14, §7, IVBPR zijn niet dienend wanneer een persoon voor hetzelfde feit, enerzijds, het voorwerp uitmaakt van een tuchtprocedure, en, anderzijds, strafrechtelijk is vervolgd; de omstandigheid dat de opgelegde tuchtstraf, in voorkomend geval, als een 'straf' moet worden beschouwd in de zin van artikel 6 EVRM of in de zin van artikel 14, §7, IVBPR, doet eraan niet af (1). (1) Cass. 24 nov. 2009, A.R. P.09.0965.N, AC 2009, nr. 692.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- STRAF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.12.1698.F 27 februari 2013 AC nr. ...

Het recht van verdediging vereist dat de vervolgde persoon, in de regel, voor de rechter niet alleen alle gegevens vrij kan tegenspreken die op regelmatige wijze tegen hem worden aangevoerd, maar ook dat hij alle gunstige elementen of excepties à décharge kan doen gelden; geen enkele wetsbepaling of algemeen rechtsbeginsel verbiedt de rechter evenwel om uitspraak te doen op grond van een dossier waarin bepaalde stukken ontbreken, voor zover hij met dat feit rekening houdt als dat volgens hem, de facto, de vrije en volledige uitoefening van het recht van verdediging kan belemmeren (1). (1) Zie Cass. 3 feb. 2006, AR D.04.0018.F, AC 2006, nr. 73.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.12.1188.N 12 februari 2013 AC nr. ...

Noch artikel 6 EVRM, noch enig andere wettelijke bepaling vereisen dat de bevoegde overheidsagent uitdrukkelijk de persoon die een ademtest of een ademanalyse moet ondergaan, in kennis stelt van zijn recht een wachttijd van 15 minuten te vragen; de afwezigheid van zulke kennisgeving heeft niet tot gevolg dat de resultaten van de ademtest of –analyse elke bewijswaarde verliezen.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 60

P.12.1655.F 16 januari 2013 AC nr. ...

Het arrest van het hof van assisen dat, om de eiser schuldig te verklaren aan hem door het openbaar ministerie ten laste gelegde misdaden, op eensluidende getuigenverklaringen steunt die hem hetzij als opdrachtgever hetzij als uitvoerder van die misdaden aanwijzen en ook de redenen vermeldt die rechtvaardigen waarom een mogelijke verdachte van één van die misdaden buiten het geding is gesteld en de redenen verduidelijkt waarom het het alibi van de beschuldigde voor die misdaad afwijst, is niet in strijd met artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

C.11.0769.N 14 januari 2013 AC nr. ...

Een bestuurlijke sanctie kan een strafsanctie zijn in de zin van artikel 6 EVRM op voorwaarde dat ze niet slechts een bepaalde groep met een particulier statuut betreft, een bepaald gedrag oplegt en op de niet-naleving ervan een sanctie stelt, niet alleen een vergoeding van schade betreft, maar essentieel ertoe strekt te straffen om een herhaling van gelijkaardige handelingen te voorkomen, stoelt op een norm met een algemeen karakter, waarvan het oogmerk tezelfdertijd preventief en repressief is, en zeer zwaar is gelet op het bedrag ervan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.12.0604.F 10 april 2012 AC nr. ...

De rechter kan beslissen dat artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden niet is geschonden, indien blijkt dat de aanvankelijk, na zijn vrijheidsberoving, met instemming door de beklaagde afgelegde verklaringen zonder bijstand van een advocaat, niet gebruikt werden in de verdere rechtspleging (3). (3) Zie Cass. 7 maart 2012, AR P.12.0321.N, AC, 2012, nr. ….

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

D.10.0008.F 9 juni 2011 AC nr. ...

Zelfs als de tuchtvordering in hoger beroep door de procureur-generaal bij het hof van beroep en niet meer door de stafhouder wordt ingesteld, schendt het feit dat de onderzoeker door de tuchtraad van beroep gehoord wordt artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden niet en miskent het noch het algemeen rechtsbeginsel van de wapengelijkheid noch het recht van verdediging van de eiser.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ADVOCAAT -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken

P.11.0700.N 26 april 2011 AC nr. ...

Artikel 6 E.V.R.M. is van toepassing voor de rechter die uitspraak doet over de gegrondheid van de strafvordering, wat niet het geval is voor de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de uitvoerbaarheid van een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Cass., 14 juli 2009, AR P.09.1074.F, AC, 2009, nr. 454.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.10.2047.F 23 februari 2011 AC nr. ...

Wanneer de betekening van het bij verstek gewezen arrest geen melding maakt van het recht om verzet aan te tekenen en evenmin van de termijn om dat recht uit te oefenen, kan het verzet dat te laat is aangetekend niet onontvankelijk worden verklaard wegens laattijdigheid, zoniet wordt de veroordeelde het recht op toegang tot een rechterlijke instantie ontzegd (1). (1) Zie Hof Mensenrechten, Da Luz Dominguez Fereira t/ België, 24 mei 2007.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- VERZET -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.10.0391.F 28 oktober 2010 AC nr. 645

De omstandigheid dat de griffie de eiser tot cassatie of diens raadsman niet ambtshalve de datum van inschrijving van de zaak op de algemene rol ter kennis brengt is niet in strijd met artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

---

P.10.0703.N 5 oktober 2010 AC nr. 576

Het zwijgrecht behelst niet dat de rechter nooit een gevolg zou mogen trekken uit het stilzwijgen van de verdachte en verhindert niet dat die gevolgtrekking wordt gemaakt naar de concrete omstandigheden, zonder algemeen te zijn; onder die voorwaarde mag de rechter een naar de feitelijke omstandigheden betekenisvol stilzwijgen, samen met ander bewijs, als een gegeven ten laste beschouwen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

F.09.0121.N 10 september 2010 AC nr. 511

In zoverre de bijzondere aanslag in de geheime commissielonen er toe strekt het verlies van de belasting en de sociale bijdragen te vergoeden, heeft zij geen strafrechtelijk karakter en is artikel 6 E.V.R.M. niet van toepassing (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.10.0128.N 20 april 2010 AC nr. 266

De controle op de bijzondere opsporingsmethode observatie uitgeoefend met toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering houdt in dat de kamer van inbeschuldigingstelling kennis neemt van het vertrouwelijke dossier dat bij de gelegenheid van de uitvoering van de observatie is samengesteld; het feit dat dit vertrouwelijke dossier niet ter kennis van de inverdenkinggestelden is gebracht, levert noch een schending van artikel 6 E.V.R.M., noch een aantasting van het recht van verdediging op, vermits deze beperking van het recht van verdediging uitzonderlijk blijft over de hele duur van het proces en gecompenseerd wordt door het feit dat de regelmatigheid van de uitgevoerde opsporingsmethode getoetst wordt door een onafhankelijke en onpartijdig gerecht, en dat de inverdenkinggestelde op basis van het open dossier al zijn rechtsmiddelen tegen de aangewende opsporingsmethoden kan aanwenden (1). (1) Zie Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0841.N (onuitgegeven); Cass., 2 maart 2010, AR P.10.0177.N, AC, 2010, nr. ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

D.09.0003.N 22 oktober 2009 AC nr. 608

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een onpartijdige rechter vereist dat de appelrechter, aan wie een volledige toetsingsbevoegdheid wordt geboden en die de zaak zelf kan berechten, de rechtmatigheid van de procedure gevolgd in eerste aanleg zou onderzoeken wanneer een partij hem dit vraagt.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

P.09.1074.F 14 juli 2009 AC nr. 454

Artikel 6 E.V.R.M. is niet toepasselijk op de onderzoeksgerechten die uitspraak moeten doen over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel, vermits zij op dat ogenblik geen uitspraak doen over de gegrondheid van een telastlegging in strafzaken (1). (1) Cass., 25 jan. 2005, AR P.05.0065.N, AC, 2005, nr. 51; Cass., 21 feb. 2006, AR P.06.0243.N, AC, 2006, nr. 103; Cass., 1 maart 2006, AR P.06.0280.F, AC, nr. 116.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.09.0498.N 23 juni 2009 AC nr. 433

Waar in toepassing van artikel 351 Wetboek van Strafvordering, indien de beschuldigde slechts bij eenvoudige meerderheid aan het hoofdfeit schuldig wordt verklaard, de rechters onder elkaar beraadslagen over hetzelfde punt en de beschuldigde wordt vrijgesproken indien de meerderheid van het hof zich niet met de meerderheid van de jury verenigt, voldoet de schuldigverklaring die in toepassing van voormelde wetsbepaling tot stand komt, aan de vereisten van artikel 6 E.V.R.M. en aan de verplichting voor de rechter zijn beslissing te motiveren, indien het voor de beschuldigde duidelijk is op grond van welke motieven en redenen deze met toepassing van artikel 351 Wetboek van Strafvordering tot stand gekomen schuldigverklaring, is gesteund.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

---

P.09.0844.N 23 juni 2009 AC nr. 434

De beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van een vreemdeling, hebben geen betrekking op het vaststellen van diens burgerlijke rechten en verplichtingen en bepalen niet de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging, zodat artikel 6 E.V.R.M. er niet op van toepassing is (1). (1) EHRM, Maaouia v. Frankrijk, ECHR 2000-X.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VREEMDELINGEN -

P.07.1673.N 9 juni 2009 AC nr. 382

De bij artikel 235ter Wetboek van Strafvordering voorgeschreven controle van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie aan de hand van het vertrouwelijk dossier heeft tot doel het recht op een eerlijk proces, gewaarborgd door artikel 6 EVRM, te verzekeren en strekt de verdachte dus tot voordeel, zodat de verdachte, die geen grieven aanvoert tegen de beslissing dat de bijzondere opsporingsmethoden regelmatig zijn, geen belang heeft op te komen tegen de beslissing waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling zich bevoegd verklaart om de gevraagde controle over de bijzondere opsporingsmethode observatie uit te oefenen en zijn cassatieberoep bijgevolg niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang (1) (2). (1) Zie de concl. van het O.M. (2) Het O.M. concludeerde eveneens tot de verwerping van de cassatieberoepen, maar was van oordeel dat de niet-ontvankelijkheid bij gebrek aan belang enkel betrekking kon hebben op de aangevoerde cassatiemiddelen en niet op de cassatieberoepen zelf. Het Hof, dat eerder meermaals, in navolging van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, oordeelde dat het onmiddellijk cassatieberoep tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat, in toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering de controle over de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie uitoefent, in abstracto ontvankelijk is, oordeelt hier dat de cassatieberoepen in concreto niet ontvankelijk zijn bij gebrek aan belang.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

---

P.09.0304.F 11 maart 2009 AC nr. 194

Een onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de eventuele handhaving van de voorlopige hechtenis, kan oordelen dat onthouding van het recht op bijstand van een advocaat vanaf de eerste ondervraging door de politie niet aan een eerlijke behandeling van de zaak voor de bodemrechter in de weg staat (1). (1) Zie Hof Mensenrechten, 27 nov. 2008, Salduz t. Turkije.

- ADVOCAAT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

C.08.0464.N 17 oktober 2008 AC nr. 560

Het feit dat de magistraten die aan de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, in toepassing van artikel 61quinquies, Sv., meegewerkt hebben vervolgens deelnemen aan de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging, is op zich beschouwd niet van die aard dat het bij de verzoeker tot wraking en bij derden gewettigde verdenking zou kunnen doen ontstaan over de geschiktheid van die magistraten om met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak te doen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Het feit dat de magistraten die aan de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, in toepassing van artikel 61quinquies, Sv., meegewerkt hebben vervolgens deelnemen aan de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging, is op zich beschouwd niet van die aard dat het bij de verzoeker tot wraking en bij derden gewettigde verdenking zou kunnen doen ontstaan over de geschiktheid van die magistraten om met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak te doen.

- WRAKING -

C.07.0457.F 20 juni 2008 AC nr. 388

Uit het feit dat een beslissing niet regelmatig met redenen zou zijn omkleed, volgt niet noodzakelijkerwijs een miskenning van het recht van verdediging en van artikel 6 E.V.R.M. (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 1999, AR P.98.1062.F, nr. 20.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

S.07.0073.N 10 maart 2008 AC nr. 166

Behoudens wanneer de wet uitdrukkelijk anders bepaalt, staat het de rechter de toelaatbaarheid van een onrechtmatig verkregen bewijs, te beoordelen in het licht van de artikelen 6, E.V.R.M. en 14, I.V.B.P.R., rekening houdende met de elementen van de zaak in haar geheel genomen, inbegrepen de wijze waarop het bewijs verkregen werd en de omstandigheden waarin die onrechtmatigheid werd begaan.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

Een onrechtmatig verkregen bewijs mag, behoudens het geval van miskenning van een op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm, alleen worden geweerd wanneer de bewijsverkrijging is aangetast door een gebrek waardoor de betrouwbaarheid ervan wegvalt of waardoor het recht op een eerlijk proces in gevaar wordt gebracht. De rechter kan bij deze afweging, onder meer, rekening houden met het zuiver formeel karakter van de onregelmatigheid, de weerslag op het recht of de vrijheid die door de overschreden norm zijn beschermd, de omstandigheid dat de overheid die met de opsporing, het onderzoek en de vervolging van misdrijven is belast, al dan niet de onrechtmatigheid opzettelijk heeft begaan, de omstandigheid dat de ernst van de inbreuk veruit de begane onrechtmatigheid overstijgt, het feit dat het onrechtmatig verkregen bewijs alleen een materieel element van het bestaan van de inbreuk betreft, het feit dat de onregelmatigheid die aan de vaststelling van de inbreuk voorafging of ermee gepaard ging, volstrekt onevenredig is met de ernst van de inbreuk.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.07.1190.N 13 november 2007 AC nr. 551

Niet ontvankelijk wegens gebrek aan belang is het cassatieberoep dat gericht is tegen de beslissing van de feitenrechter, waarbij het dossier naar het openbaar ministerie wordt verzonden teneinde de zaak voor de bij artikel 235ter Wetboek van Strafvordering, voorziene controle van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie bij de kamer van inbeschuldigingstelling aan te brengen, evenals het cassatieberoep dat gericht is tegen het arrest waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling zich bevoegd verklaart om die controle uit te oefenen, aangezien de controle van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie aan de hand van het vertrouwelijk dossier tot doel heeft het recht op een eerlijk proces, gewaarborgd door artikel 6 E.V.R.M., te verzekeren en de verdachte dus tot voordeel strekt.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

---

P.07.0677.N 25 september 2007 AC nr. 433

Artikel 235ter Wetboek van Strafvordering is in overeenstemming met artikel 6 E.V.R.M. dat alleen vereist dat op enig ogenblik in de loop van de rechtspleging een onafhankelijke en onpartijdige rechter mede aan de hand van het vertrouwelijk dossier de wettigheid van de observatie zou onderzoeken (1). (1) Zie: Cass., 24 jan. 2006, AR P.06.0082.N, nr 52.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Uit artikel 6 E.V.R.M. volgt niet dat het recht van verdediging noodzakelijk inhoudt dat de verdediging zelf in staat moet worden gesteld de regelmatigheid van de machtiging tot observatie en van de uitgevoerde machtiging aan de hand van het vertrouwelijk dossier te controleren; evenmin moet dat nazicht geschieden telkens wanneer de verdachte daarom verzoekt (1). (1) Zie: Cass., 24 jan. 2006, AR P.06.0082.N, nr 52

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.06.1334.N 13 maart 2007 AC nr. 134

Het recht van verdediging en het recht van eenieder op een eerlijke behandeling van zijn zaak door een onpartijdige rechter, waarbij het vermoeden van onschuld als uitgangspunt geldt, worden miskend door de rechter die de wijze waarop de beklaagde zich verdedigt tegen de tenlastelegging beoordeelt of de schijn verwekt dat elke verdediging zinloos is (1). (1) Zie Cass., 24 aug. 1998, AR P.98.1007.N, nr 371; Cass., 9 okt. 2003, AR D.02.0008.N, nr 485.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.06.1622.N 2 januari 2007 AC nr. 1

De beslissing tot internering op grond van artikel 25 en 25bis, Wet Bescherming Maatschappij is geen uitspraak over een strafvervolging in de zin van artikel 6 E.V.R.M.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

---

P.05.0537.N 4 oktober 2005 AC nr. 476

De processuele gelijkheid tussen partijen houdt enkel in dat elke partij in het proces voor de rechter die kennis neemt van de zaak dezelfde processuele middelen kan aanwenden en op gelijke wijze kennis moet kunnen nemen van de stukken en gegevens die aan het oordeel van de rechter worden voorgelegd (1). (1) Cass., 29 juni 1993, AR P.93.0351.N, nr 312; Cass., 19 april 1994, AR 6902, nr 186; Cass., 15 feb. 2000, AR P.98.0471.N, nr 121.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.05.0646.F 22 juni 2005 AC nr. 364

Uit de omstandigheid alleen dat artikel 235bis, § 3, Sv., niet voorziet in de inzage van het dossier vóór de rechtszitting waarop het debat wordt heropend, kan niet worden afgeleid dat het recht van de inverdenkinggestelde op een eerlijk proces onherroepelijk in het gedrang komt (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2000, AR P.00.0946.N, nr 408.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.05.0278.F 15 juni 2005 AC nr. 344

Een eerlijk proces vereist niet dat tegen alle personen die mogelijk in de zaak betrokken zijn vervolgingen zijn ingesteld (1). (1) Zie Cass., 4 maart 1986, AR 9724, nr 424 en 13 juni 2001, AR P.01.0407.F, nr 354, met concl. du Jardin, toen adv.-gen.; DECLERCQ R., Procédure pénale, R.P.D.B., compl. T. IX, Bruylant, 2004, p. 677, n° 1591.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.04.1317.N 8 februari 2005 AC nr. 77

De redelijke termijn in strafzaken begint te lopen vanaf het ogenblik waarop een persoon wordt beschuldigd; een persoon is beschuldigd wanneer hij hetzij formeel door de onderzoeksrechter in verdenking wordt gesteld, hetzij door een beroepshalve bij het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek betrokken persoon als verdachte wordt ondervraagd of tegen zijn persoon, zijn huis of zijn goederen een bij de wet bepaalde dwangmaatregel wordt genomen die inhoudt dat tegen hem verdenking is gerezen (1). (1) Zie Cass., 20 maart 2000, AR S.99.0163.N, nr 191.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

De redelijke termijn zoals bepaald bij de artikelen 6.1 E.V.R.M. en 14.3.c I.V.B.P.R., moet worden beoordeeld in het licht van de omstandigheden van de zaak en met inachtneming van de complexiteit ervan, het gedrag van de beklaagde en van de gerechtelijke overheden; de te beoordelen duur van de strafprocedure omvat zowel deze van het vooronderzoek als van de behandeling van de zaak voor de vonnisrechter (1). (1) Hof Mensenrechten, arrest Faivre t. Frankrijk van 17 december 2002, nr 46215/99; Hof Mensenrechten, arrest Stratecom t. Belgium van 15 juli 2002, J.L.M.B., 2002, 1407.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De vonnisrechter die in het licht van de omstandigheden van de zaak en met inachtneming van de complexiteit ervan, het gedrag van de beklaagde en van de gerechtelijke overheden, oordeelt dat de redelijke termijn van de strafprocedure tijdens de onderscheiden fasen daarvan niet is overschreden, oordeelt meteen dat die redelijke termijn ook niet is overschreven door het loutere tijdsverloop van de strafprocedure in haar geheel.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.05.0065.N 25 januari 2005 AC nr. 51

Artikel 6 E.V.R.M. is niet van toepassing voor de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over het Europees aanhoudingsbevel.

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.02.0221.N 14 januari 2005 AC nr. 24

Artikel 6, E.V.R.M. is in beginsel van toepassing op de procedures die overeenkomstig artikel 584 Gerechtelijk Wetboek in kort geding door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg worden beslist.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- KORT GEDING -

Het recht van verdediging zoals dat voortvloeit uit artikel 6, E.V.R.M. staat er niet aan in de weg dat in geval van volstrekte noodzakelijkheid een procedure op eenzijdig verzoekschrift wordt ingesteld, op voorwaarde dat, enerzijds de wet in een dergelijke procedure voorziet en, anderzijds, belanghebbenden de mogelijkheid hebben om ter vrijwaring van hun rechten tegenspraak te voeren.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- KORT GEDING -

P.04.1286.N 5 oktober 2004 AC nr. 456

De appèlrechters die de vastgestelde foutieve vertaling in het Nederlands van een aan de Belgische autoriteiten gericht Europees aanhoudingsbevel in het Frans hebben verbeterd en de persoon om wiens aanhouding en overlevering wordt verzocht hiervan uitdrukkelijk in kennis hebben gesteld, zodat hij dienaangaande zijn verdediging heeft kunnen voorbrengen, verantwoorden aldus naar recht hun beslissing dat het recht op een eerlijk proces niet werd miskend.

- UITLEVERING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.04.0705.N 14 september 2004 AC nr. 409

Het enkele feit dat het hof van assisen niet ingaat op het verzoek van de beschuldigde om hem meer tijd en faciliteiten toe te staan dan deze waarover hij reeds heeft beschikt, levert geen miskenning van het recht op een eerlijk proces op.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Het hof van assisen stelt onaantastbaar vast of een beschuldigde al dan niet bijgestaan is door een raadsman en moet, in bevestigend geval, waarborgen dat die raadsman effectief zijn bijstand kan verlenen ter vrijwaring van het recht van verdediging en van het recht op een eerlijk proces van de beschuldigde; de rechter oordeelt onaantastbaar of aan die vereisten is voldaan.

- ADVOCAAT -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

---

D.03.0002.N 19 februari 2004 AC nr. 92

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging en van het recht op een eerlijk proces, zoals vervat in artikel 6, § 1, E.V.R.M., dat het recht impliceert om zelf de wijze te bepalen waarop men zijn verdediging organiseert, houdt in dat een tuchtrechtelijk vervolgd architect niet kan worden veroordeeld omwille van de wijze waarop hij zijn verdediging heeft waargenomen (1). (1) Zie Cass., 24 aug. 1998, AR P.98.1007.N, nr 371.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging en van het recht op een eerlijk proces, zoals vervat in artikel 6, § 1, E.V.R.M., dat het recht impliceert om zelf de wijze te bepalen waarop men zijn verdediging organiseert, houdt in dat een tuchtrechtelijk vervolgd architect niet kan worden veroordeeld omwille van de wijze waarop hij zijn verdediging heeft waargenomen (1). (1) Zie Cass., 24 aug. 1998, AR P.98.1007.N, nr 371.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken

P.03.1450.F 17 december 2003 AC nr. 655

Noch het recht van verdediging, noch artikel 6 E.V.R.M. waarborgen, in strafzaken, het recht op een rechtspraak in twee instanties (1). (1) Zie Cass., 5 april 1996, AR A.94.0002.F, nr 111; 16 mei 2001, AR P.01.0305.F, nr 288.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

D.02.0008.N 9 oktober 2003 AC nr. 485

Een louter gebrek aan antwoord op een verweer maakt geen schending uit van het recht van verdediging noch van artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (1). (1) Cass., 11 okt. 1999, AR S.99.0047.N, nr 523.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Algemeen

Het recht op een eerlijk proces en de eerbiediging van het recht van verdediging van diegene die tuchtrechtelijk wordt vervolgd, impliceren dat hij vrij kiest op welke wijze hij voor de rechter zijn onschuld staande houdt (1). (1) Zie Cass., 24 augustus 1998, AR P.98.1007.N, nr 371.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken

P.03.0439.F 21 mei 2003 AC nr. 310

In de regel is de kamer van inbeschuldigingstelling, die uitspraak doet met toepassing van artikel 61quater Sv., niet onderworpen aan de voorschriften van artikel 6 E.V.R.M. (1). (1) Zie Cass., 25 sept. 2002, A.R. P.02.0954.F, nr. 479, met concl. adv.-gen. Spreutels.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.02.1008.F 9 oktober 2002 AC nr. 521

De commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling zijn geen rechtbanken die bij wet zijn opgericht om uitspraak te doen over hetzij rechten en verplichtingen van burgerrechtelijke aard, hetzij de gegrondheid van een beschuldiging in strafzaken, zodat artikel 6 E.V.R.M. en artikel 14 I.V.B.P.R. op hen niet van toepassing zijn (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 2000, A.R. P.99.1685.N, nr. 65; 7 maart 2000, A.R. P.99.1894.N, nr. 159; 5 april 2000, A.R. P.00.0206.F, nr. 227.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.02.1183.F 9 oktober 2002 AC nr. 522

Wanneer, in strafzaken, nieuwe stukken worden neergelegd na sluiting van het debat, oordeelt de rechter in feite over de opportuniteit om het debat te heropenen, en als hij beslist zulks niet te moeten doen, rest hem geen andere mogelijkheid dan die stukken uit de rechtspleging te weren; alleen uit het feit dat de rechter aldus beslist heeft op die stukken geen acht te slaan, kan niet worden afgeleid dat het recht van verdediging van de beklaagde en zijn recht op een eerlijk proces in de zin van artikel 6 E.V.R.M., en m.n. zijn recht op de gelijkheid der wapens t.a.v. de openbare en burgerlijke partijen, miskend zijn (1). (1) Zie Cass., 13 nov. 1991, A.R. 9326, nr. 141; 9 jan. 2002, A.R. P.00.1351.F-P.01.0671.F, nr. ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.02.0954.F 25 september 2002 AC nr. 479

Art. 6 E.V.R.M. is, in de regel, niet van toepassing op de onderzoeksgerechten (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.02.0058.F 10 april 2002 AC nr. 219

De onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de regeling van de rechtspleging zijn, in de regel, niet onderworpen aan de voorschriften van artikel 6.1 E.V.R.M. en van artikel 14 I.V.B.P.R., tenzij de niet-inachtneming ervan het eerlijk karakter van het proces ernstig in het gedrang dreigt te brengen (1). (1) Cass., 6 okt. 1999, A.R. P.99.1274.F, nr. 512.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.02.0054.F 23 januari 2002 AC nr. 49

Art. 6 E.V.R.M. houdt geen verband met de uitoefening van het recht van verdediging voor het onderzoeksgerecht, dat uitspraak moet doen over de uitvoerbaarverklaring van het aanhoudingsbevel dat door een rechter van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda is uitgevaardigd met het oog op de overbrenging van de betrokkene naar dat Tribunaal (1). (1) Zie, inzake uitlevering, Cass., 8 mei 2001, A.R. P.01.0392.N, nr. ... .

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.01.1535.N 11 december 2001 AC nr. ...

Artikel 6 EVRM houdt niet in dat de rechter, die kennisneemt van de voorziening van de verdachte, gericht tegen de strafvordering die tegen hem is ingesteld, aan deze, krachtens een internrechtelijke bepaling, geen inzage kan ontzeggen van nietig verklaarde stukken, die tegen hem niet zullen worden gebruikt (1). (1) Zie Cass., 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208; 19 dec. 2000, AR P.001691.N, nr. 709.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De artikelen 6 EVRM en 14 IVBPR verbieden niet dat, krachtens een regeling van intern recht, een partij die geen deel genomen heeft aan een procedure met betrekking tot de zuivering van nietigheden, daarover geen betwisting meer kan voeren, mits de nietigverklaarde stukken niet tegen haar worden aangewend (1). (1) Zie Cass., 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208; 19 dec. 2000, AR P.00.1691.N, nr. 709.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De omstandigheid dat een procedurestuk, waarvan de latere aanwending wegens nietigheid wordt uitgesloten ingevolge een zuiveringsprocedure met toepassing van de artikelen 131, § 1, 136, 136bis en 235bis Wetboek van Strafvordering, eerder door de inverdenkinggestelde werd aangewend, noch de omstandigheid dat dit verbod tot verdere aanwending later door een wetswijziging uitdrukkelijk wordt bevestigd, leveren geen miskenning van het recht van verdediging op (1). (1) Het artikel 235bis, § 6, Sv., ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, werd inmiddels aangevuld door artikel 8 van de wet van 4 juli 2001 tot wijziging van sommige bepalingen van het Wetboek van Strafvordering en tot wijziging van de wet van 19 februari 2001 betreffende de proceduregebonden bemiddeling in familiezaken (B.S. 24 juli 2001), in werking getreden op 3 augustus 2001. Uit het geannoteerde arrest blijkt dat het Hof van oordeel is dat de tussenkomst van de wetgever van 4 juli 2001, waarbij de inzage in en de verdere aanwending in de strafprocedure van de nietigverklaarde en ter griffie neergelegde stukken verboden wordt, enkel een formele en uitdrukkelijke bevestiging is van een reeds eerder door de rechtspraak erkend gevolg van de zuiveringsprocedure.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De omstandigheid dat, bij de regeling van de rechtspleging, noch de partijen, noch de kamer van inbeschuldigingstelling toegang hebben tot de nietig verklaarde stukken belet niet dat de strafvordering wordt beoordeeld op andere bewijsmiddelen, die niet voortvloeien uit de onwettig bevonden bewijzen en die ermee niet verstrengeld zijn, die later aan de tegenspraak zullen worden onderworpen voor de vonnisrechter, die hun bewijswaarde zal beoordelen zonder kennis te hebben van de onwettig bevonden bewijzen die uit het strafdossier werden verwijderd; de beoordeling van de bezwaren door de kamer van inbeschuldigingstelling, met uitsluiting van de nietig verklaarde stukken houdt derhalve geen miskenning van het recht van verdediging in en sluit evenmin de mogelijkheid van een eerlijk proces voor het vonnisgerecht uit (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1999, AR P.99.1585.N, nr. 678.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.01.1239.N 30 oktober 2001 AC nr. ...

Hoewel het recht op een eerlijk proces tevens impliceert dat, in het Belgisch vervolgingssysteem, het openbaar ministerie alle elementen à décharge van de beklaagde, waarover het beschikt, overlegt aan de rechter, mag de rechter ter zake aan het openbaar ministerie geen injunctie geven en heeft de beklaagde geen controlerecht over stukken of dossiers waarover het openbaar ministerie beschikt, maar die het niet overlegt aan de rechter (1). (1) EHRM, 16 dec. 1992Edwards t. U.K.", A 247-B; zie cass., 27 april 1999, AR P.97.0860.N, nr 241. De regel dat het recht op een eerlijk proces impliceert dat het openbaar ministerie alle elementen à décharge van de beklaagde, waarover het beschikt, overlegt aan de rechter, dient genuanceerd te worden in het licht van het arrest nr 44787/98 van 25 september 2001 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (P.G. en J.H. t. United Kingdom). In dit arrest preciseert het EHRM dat de verplichting voor het openbaar ministerie om de verdediging inzage te geven in al het bewijsmateriaal à charge en à décharge waarover het beschikt, geen absolute draagwijdte heeft. De rechten van de verdachte moeten worden afgewogen tegen andere strijdige belangen, zoals de nationale veiligheid, de bescherming van getuigen tegen eventuele vergeldingsacties of de noodzaak om opsporingsmethodes af te schermen. Dergelijke beperkingen van het recht van verdediging zijn evenwel enkel verzoenbaar met artikel 6.1 EVRM wanneer zij strikt noodzakelijk zijn en bovendien moeten de problemen die de verdediging door deze beperkingen zou ondervinden voldoende gecompenseerd worden door de procureur die de rechter volgt.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- OPENBAAR MINISTERIE -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.01.0816.N 7 augustus 2001 AC nr. ...

De loutere omstandigheid dat het verzoek tot vervanging als hoofdman van de rechtsprekende jury is ingegeven door de emotionele toestand van de betrokkene, wijst nog niet op enige vooringenomenheid of partijdigheid die haar ongeschikt maakt om verder als gezworene aan de beraadslaging deel te nemen.

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Tijdens de beraadslaging van de rechtsprekende jury, kunnen de gezworenen een schriftelijk verzoek richten tot de voorzitter nopens de mogelijkheid tot vervanging van de hoofdman van de jury (1). (1) Zie cass., 22 juni 1838, Pas., 1838, I, 118; 14 dec. 1846, (impliciet) Pas., 1848, I, 420.

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

P.01.0392.N 8 mei 2001 AC nr. ...

De artikelen 6 EVRM en 14 IVBPR hebben geen betrekking op het recht van verdediging voor de onderzoeksgerechten wanneer deze uitspraak doen over de uitvoerbaarverklaring van een door een buitenlandse overheid verleend aanhoudingsbevel (1). (1) Cass., 3 maart 1992, AR nr 6291, nr 349.

- UITLEVERING -

- UITVOERBAARVERKLARING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.00.0788.N 13 juni 2000 AC nr. ...

Artikel 6 E.V.R.M. is niet van toepassing op de rechtspleging voor de onderzoeksgerechten, tenzij wanneer deze uitspraak doen over de gegrondheid van de telastlegging of over een betwisting die burgerlijke rechten of verplichtingen tot voorwerp heeft, en heeft derhalve geen betrekking op het recht van verdediging voor de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de uitvoerbaarverklaring van een bevel tot aanhouding uitgevaardigd door een buitenlandse overheid (1). (1) Cass., 3 maart 1992, A.R. 6291, nr 349.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- UITLEVERING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.00.0339.F 31 mei 2000 AC nr. ...

De rechtscolleges waarvan de beslissing vatbaar is voor cassatieberoep zijn niet verplicht het Grondwettelijk Hof te vragen om bij wege van een prejudiciële beslissing uitspraak te doen over een vraag betreffende de schending, o.m. door een wet, van de artt. 10 en 11 Gw., wanneer zij van oordeel zijn dat die wet die grondwetsbepalingen kennelijk niet schendt (1); de voormelde rechtscolleges die om die reden weigeren een dergelijke vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, schenden artikel 6 E.V.R.M. niet en miskennen evenmin het algemeen rechtsbeginsel betreffende de onpartijdigheid van de rechter. (1) Cass., 19 mei 1999, A.R. P.98.1546.F, nr. 293, en 1 dec. 1999, A.R. P.99.1092.F, nr. 649.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.99.1894.N 7 maart 2000 AC nr. ...

De beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, uitspraak doende op een verzoek tot invrijheidstelling van de veroordeelde, heeft niet het kenmerk van een beslissing op een vordering tot het vaststellen van burgerlijke of politieke rechten en verplichtingen en evenmin van een beslissing op een strafvervolging. De artikelen 6 EVRM en 14 IVBPR zijn niet toepasselijk op de rechtspleging voor de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.99.1685.N 25 januari 2000 AC nr. ...

Art. 6 E.V.R.M. is niet toepasselijk op de rechtspleging voor de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 6 E.V.R.M. is niet toepasselijk op de rechtspleging voor de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.99.1329.F 8 september 1999 AC nr. ...

In de regel is artikel 6 E.V.R.M. niet van toepassing op de rechtspleging inzake vorlopige hechtenis.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.99.0517.N 25 mei 1999 AC nr. ...

Om uit te maken of een administratieve sanctie inzake belastingen een strafsanctie is in de zin van artikel 6 EVRM en 14 IVBPR moet nagegaan worden of ze zonder onderscheid elke belastingplichtige en niet slechts een bepaalde groep met een particulier statuut betreft, een bepaald gedrag voorschrijft en op de naleving ervan een sanctie stelt, niet alleen maar een vergoeding in geld van een schade betreft, maar essentieel ertoe strekt te straffen om de herhaling van gelijkaardige handelingen te voorkomen, stoelt op een norm met een algemeen karakter, waarvan het oogmerk terzelfdertijd preventief en repressief is en of ze zeer zwaar is gelet op het bedrag ervan.~ Indien na afweging van al deze elementen blijkt dat de strafrechtelijke aspecten de doorslag geven moet de administratieve sanctie inzake belastingen beschouwd worden als een strafsanctie in de zin van de vermelde verdragsbepalingen.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.98.1062.F 13 januari 1999 AC nr. ...

Uit de omstandigheid alleen dat een beslissing van het vonnisgerecht niet regelmatig met redenen omkleed zou zijn, kan geen schending van artikel 6 E.V.R.M. worden afgeleid.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.97.0281.N 30 juni 1998 AC nr. ...

Afgezien ervan dat het voorstel door de administratie van een transactie geen daad van vervolging zou zijn, mogen de appelrechters wel met het feit dat dergelijk voorstel werd gedaan rekening houden om de redelijke termijn te beoordelen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.96.1256.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Art. 6 E.V.R.M. is in beginsel niet van toepassing op het recht van verdediging voor de onderzoeksgerechten die uitspraak doen inzake voorlopige hechtenis.~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 6, eerste lid

D.12.0002.N 9 november 2012 AC nr. ...

De openbaarheid van de behandeling en de uitspraak in de raad van beroep van de Orde der geneesheren is de regel; de raad van beroep heeft niet de verplichting om de betrokken geneesheer te wijzen op de mogelijkheid van een niet-openbare behandeling van de zaak en van de uitspraak.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- ARTS -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 6.1

C.13.0537.F 11 december 2014 AC nr. 782

Het recht van toegang tot de rechter, gewaarborgd door artikel 6.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, kan niet tot gevolg hebben dat een Staat gedwongen wordt de regel van de uitvoeringsimmuniteit van de Staten, die ertoe strekt de optimale werking van de diplomatieke missies te verzekeren en, meer algemeen, de hoffelijkheid en de goede betrekkingen tussen soevereine Staten te bevorderen, tegen zijn wil in te negeren (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- IMMUNITEIT -

- DIPLOMATEN EN CONSULS -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

De regel van de wapengelijkheid is als dusdanig geen algemeen rechtsbeginsel maar vloeit voort uit de algemene rechtsbeginselen van het recht van verdediging en van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak (1). (1) Zie Cass. 7 november 2012, AR P.1711.F, AC 2012, nr. 601, R.D.C.P. 2013, p. 163 met nota.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

D.14.0002.N 5 december 2014 AC nr. 757

De appelrechters dienen niet na te gaan of een schending van de redelijke termijn voorhanden is, noch hoeven zij op dit punt op de conclusie van de eiser te antwoorden, wanneer deze daarin de chronologische voorgaanden heeft geschetst en vastgesteld dat de Raad gedurende meer dan 5 jaar niets ondernam, zonder hieruit rechtsgevolgen af te leiden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Tuchtzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.14.1170.F 5 november 2014 AC nr. 668

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt de eerbiediging in van het loyaliteitsbeginsel door de politiediensten (1). (1) Henri-D. Bosly, Damien Vandermeersch en Marie-Aude Beernaert, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6e uitgave, p. 39; Christian De Valkeneer, La tromperie dans l'administration de la preuve, Brussel, Larcier, 2000, p. 266-267.

- POLITIE -

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.14.1234.F 15 oktober 2014 AC nr. 611

Uit het enkele feit dat een door het onderzoeksgerecht nietig verklaard stuk niet effectief uit het dossier werd verwijderd vóór het onderzoek van de zaak voor het gerecht op verwijzing, terwijl de appelrechters dat verzuim hebben verholpen door dat stuk uit het dossier te verwijderen, kan noch een schending van artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden noch een miskenning van het recht van verdediging worden afgeleid.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regelmatigheid van de procedure

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regelmatigheid van de procedure

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Uit het enkele feit dat de wet het recht van de beklaagde beperkt om voor de feitenrechter een betwisting op te werpen die reeds door het onderzoeksgerecht, bij de regeling van de rechtspleging, op tegenspraak werd beslecht, kan noch een schending van artikel 6 van het Verdrag noch een miskenning van het recht van verdediging worden afgeleid.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Aangezien de eerlijke behandeling van de zaak wordt beoordeeld in het licht van het geheel van de rechtspleging, kan artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden niet zijn geschonden wegens het feit dat, in de loop van de voorlopige hechtenis, de samenvattende ondervraging voor de onderzoeksrechter, die bij arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling nietig is verklaard, niet kon worden overgedaan omdat de inverdenkinggestelde de volgende dag in vrijheid werd gesteld.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.14.1311.F 8 oktober 2014 AC nr. 586

Met het oog op de aanwijzing van de provoogd in het vonnis waarbij de ontzetting van het ouderlijk gezag wordt uitgesproken, kunnen voorafgaande onderzoeken nodig zijn die met name de oproeping verantwoorden van de instelling waaraan de minderjarige in voorkomend geval zal worden toevertrouwd indien de ontzetting wordt uitgesproken; de tussenkomst tijdens de voorbereidende fase staat de jeugdrechter immers toe alle nuttige gegevens te verzamelen voor zijn beslissing over de grond van de zaak en om voorlopige beschermingsmaatregelen te nemen in het belang van het kind; het feit van een tussenkomst in de voorbereidende fase betreffende de onderzoeken en de voorlopige maatregelen te doen samengaan met een ambt van feitenrechter houdt niet in dat het laatstgenoemde aan objectieve onpartijdigheid ontbreekt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Uit het enkele feit dat een sociaal assistente van de dienst provoogdij op de rechtszitting van de jeugdrechtbank aanwezig was vooraleer er uitspraak werd gedaan over de vordering van het openbaar ministerie betreffende de ontzetting van het ouderlijk gezag, kan geen miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak van de ontzette ouder worden afgeleid (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.14.0860.F 25 juni 2014 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling, die uitspraak doet over de regeling van de rechtspleging dient het haar toekomende onderzoek te verrichten wanneer het bewijs dat van miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wordt beticht, het voorwerp is van een vordering tot verwijdering uit het dossier.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De kamer van inbeschuldigingstelling, die uitspraak doet over de regeling van de rechtspleging dient het haar toekomende onderzoek te verrichten wanneer het bewijs dat van miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wordt beticht, het voorwerp is van een vordering tot verwijdering uit het dossier.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

---

P.14.0704.F 4 juni 2014 AC nr. ...

De weigering van de minderjarige om vrijwillig te verschijnen op de rechtszitting van de jeugdrechtbank en de wens om zich door een advocaat te doen vertegenwoordigen, maken deel uit van het recht van verdediging en is fundamenteel voor het recht op een eerlijke behandeling van de zaak; de jeugdrechtbank kan oordelen dat de minderjarige, gelet op de omstandigheden van de zaak, wegens het enkele feit dat hij niet verschijnt, niet het recht kan worden ontzegd om op de rechtszitting door zijn raadsman te worden vertegenwoordigd.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.13.1407.N 18 maart 2014 AC nr. ...

Wanneer de rechter omstandigheden vaststelt waardoor de strafvordering niet kan ingesteld of voortgezet worden met eerbiediging van het recht op een eerlijk proces, dan kan hij als sanctie de strafvordering niet-ontvankelijk verklaren; hiertoe is evenwel vereist dat uit zijn vaststellingen blijkt dat dit recht onherstelbaar is miskend, dit wil zeggen dat de miskenning nog steeds voortduurt en niet kan worden hersteld; wanneer bovendien de rechter zelf de miskenning kan herstellen, dan is hij ertoe gehouden dat te doen (1). (1) Cass. 27 feb. 2013, AR P.12.1698.F, AC 2013, nr. 134.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAFVORDERING -

- STRAFVORDERING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.13.1409.N 25 februari 2014 AC nr. ...

Er is sprake van een strafvervolging zoals bedoeld in artikel 6.1 EVRM wanneer deze vervolging beantwoordt aan een strafrechtelijke kwalificatie volgens het interne recht, de inbreuk volgens haar aard geldt voor alle burgers of de sanctie op de inbreuk volgens haar aard en haar ernst een repressief of preventief oogmerk heeft (1). (1) Zie Cass. 29 jan. 2013, AR P.12.0402.N, AC 2013, nr. 67, met concl. van advocaat-generaal M. De Swaef.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

D.12.0014.F 21 februari 2014 AC nr. ...

Artikel 6.1, van het Verdrag is niet van toepassing op het voorbereidend tuchtonderzoek in zoverre dat het in artikel 6.3, a), vastgelegde recht waarborgt als een specifiek bestanddeel van het recht op een eerlijk proces.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

D.13.0016.F 21 februari 2014 AC nr. ...

De door artikel 6.1 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde toegang tot de rechter, in de uitlegging ervan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, vereist niet dat de kennisgeving van de beslissing van de gemengde raad van beroep van de Orde van dierenartsen melding maakt van de beroepsmogelijkheden tegen die beslissing, noch van de termijnen waarbinnen die beroepen moeten worden ingesteld.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

- DIERENARTS -

D.12.0018.N 6 februari 2014 AC nr. ...

"Non bis in idem" wordt niet gewaarborgd door artikel 6 EVRM (1). (1) Zie o.m. EHRM, nr. 49195/99, Hermanus t/ België, 18 sept. 2001, ro 7, en EHRM, nr. 13079/03, Ruotsalainen t/ Finland, 16 sept. 2009, ro 58-59; zie ook de concl. van advocaat-generaal De Swaef, onder Cass. 29 jan. 2013, A.R. P.12.0402.N, AC 2013, nr. 67, (263), 267.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.13.0104.F 18 december 2013 AC nr. ...

Artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden wordt niet geschonden, louter omdat de rechter een verzoek, dat ertoe strekt een nieuwe onderzoeksmaatregel te doen bevelen, afwijst omdat hij het niet nuttig acht om het aangevoerde feit aan te tonen (1). (1) Zie Cass. 19 april 1994, AR 6902, AC 1994, nr. 186.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.13.0708.F 18 december 2013 AC nr. ...

Behoudens indien daarvan misbruik wordt gemaakt, is het recht om op de conclusie van de tegenpartij te antwoorden een noodzakelijke voorwaarde voor de eerlijke behandeling van de zaak; dat recht vloeit voort uit het beginsel dat niemand mag worden veroordeeld of dat niemands vordering mag worden afgewezen op grond van gegevens die de betrokkene niet heeft kunnen tegenspreken.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.13.0772.F 9 oktober 2013 AC nr. ...

De rechter die de overschrijding van de redelijke termijn vaststelt kan met name een straf uitspreken die lager is dan de wettelijke minimumstraf; die verlaging heeft betrekking op de straf en niet op de strafuitvoering.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.12.1485.N 17 september 2013 AC nr. ...

De redelijke termijn waarvan sprake in artikel 6.1 EVRM, heeft betrekking op de behandeling van de zaak door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie; die redelijke termijn heeft geen uitstaans met de termijnen voor uitvoeren van een reconstructie.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.12.1645.N 3 september 2013 AC nr. ...

De noodzaak de goede ruimtelijke ordening te handhaven en waar nodig te herstellen, biedt wegens de aard zelf van de herstelvordering, die als grondslag de stedenbouwkundige verplichting heeft die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving leidt tot een met de wet strijdige toestand waardoor het openbaar belang wordt geschaad en waaraan een einde moet worden gesteld, geen ruimte tot mildering om redenen die enkel de persoonlijkheid van de dader betreffen en onverenigbaar zijn met de doelstellingen van de wet; de noodzaak van een passend rechtsherstel wegens overschrijding van de redelijke termijn wordt daarbij beïnvloed door de omstandigheid dat de betrokkene in afwachting van de uitspraak langdurig voordeel heeft kunnen halen uit de door hemzelf gecreëerde onwettige toestand (1). (1) Zie: Cass. 25 jan. 2011, AR P.10.0369.N, AC 2011, nr. 69.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.12.1150.F 19 juni 2013 AC nr. ...

Het zwijgrecht, dat besloten ligt in het recht op een eerlijke behandeling van de zaak, houdt niet alleen het recht in om niet tegen zichzelf te getuigen maar ook het recht van iedere inverdenkinggestelde om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Aangezien de verdachte niet kan worden gedwongen om mee te werken aan het bewijs van de gegrondheid van de beschuldiging die tegen hem zal worden ingebracht, kan hij niet gestraft worden voor het niet-meedelen van gegevens die hem zullen ontmaskeren; daaruit volgt dat de rechter die uitspraak moet doen over een strafvervolging, het bewijs moet weren dat ontleend is aan gegevens die van de verdachte onder bedreiging van een sanctie zijn verkregen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.12.1994.F 15 mei 2013 AC nr. ...

Het feit dat de voorzitter van de correctionele kamer van het hof van beroep, als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling, met toepassing van artikel 61ter van het Wetboek van Strafvordering, in dezelfde zaak uitspraak heeft gedaan over een verzoekschrift in hoger beroep tegen de beslissing van de onderzoeksrechter waarbij de inzage van het dossier van de rechtspleging wordt geweigerd, is niet van die aard dat die magistraat zich onvermijdelijk een mening over de grond van de zaak heeft moeten vormen; dergelijke omstandigheid kan dus geen objectief gewettigde twijfel doen rijzen over de onpartijdigheid van de rechter (1). (1) Zie Cass. 15 nov. 2006, AR P.06.1252.F, AC 2006, nr. 427.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.12.1698.F 27 februari 2013 AC nr. ...

Uit het enkele feit dat het openbaar ministerie en niet de onderzoeksrechter een dossier opnieuw heeft samengesteld waarvan de stukken na de beëindiging van het gerechtelijk onderzoek waren verdwenen, kan geen miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak worden afgeleid, gewaarborgd bij artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele vrijheden.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.12.0867.N 19 februari 2013 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dat krachtens artikel 13 EVRM voorziet in een passend rechtsherstel in geval van overschrijding van de redelijke termijn, oordeelt onaantastbaar wat op grond van de elementen die het vaststelt, het passende rechtsherstel is; dat rechtsherstel kan in het stadium van de regeling van de rechtspleging bestaan in de loutere vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn, waarmee de rechter die ten gronde oordeelt zal moeten rekening houden en waaruit hij de bij de wet bepaalde gevolgen zal moeten afleiden (1). (1) Cass. 6 okt. 2010, AR P.10.0729.F, AC 2010, nr. 580 met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.12.1310.F 19 december 2012 AC nr. ...

Uit het feit dat een misdrijf is ontdekt of een misdrijf wordt vermoed door de technisch raadgever van het parket, volgt niet dat hij niet meer als deskundige door de onderzoeksrechter kan worden aangesteld omdat daardoor een eerlijke behandeling van de zaak onmogelijk zou worden.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

D.12.0002.N 9 november 2012 AC nr. ...

Van de door artikel 6, eerste lid, EVRM gewaarborgde regel van openbare behandeling van de zaak en van de uitspraak kan slechts worden afgeweken indien de betrokkene daarvan vrijwillig en op ondubbelzinnige en met het nationale recht verenigbare wijze afstand doet (1). (1) Cass. 17 juni 2011, AR C.10.0241.N, AC 2011, nr. 409, met concl. O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.11.0018.N 2 november 2012 AC nr. ...

Uit artikel 6.1 EVRM vloeit voort dat aan de procespartijen de mogelijkheid wordt geboden om tegenspraak te voeren omtrent elk stuk of elk betoog dat van aard is het oordeel van de rechter te beïnvloeden; het beginsel van de tegenspraak, zoals gewaarborgd door deze verdragsbepaling, heeft betrekking op het geding voor de rechtbank en niet op het door de rechter bevolen deskundigenonderzoek; het deskundigenonderzoek moet evenwel op zulke wijze verlopen dat de partijen de mogelijkheid hebben voor de rechter op doeltreffende wijze hun opmerkingen te formuleren op het deskundigenverslag dat door de rechter als een essentieel bewijselement wordt aangemerkt; dit impliceert, mede in acht genomen de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek die de tegensprekelijkheid van het gerechtelijk deskundigenonderzoek waarborgen, alsmede deze inzake de mededeling van de stukken, dat de partijen de stukken die zij in het kader van het deskundigenonderzoek willen aanwenden in de regel aan elkaar moeten overleggen en dat zij niet alleen het recht hebben inzage ervan te nemen, maar ook het recht deze af te schrijven of nog afschrift ervan te nemen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.12.0641.F 26 september 2012 AC nr. ...

Het feit dat een derde het privéleven van de pleger van het misdrijf aantast, maakt het proces niet noodzakelijk onbillijk; dat zou wél het geval zijn indien de beklaagde de mogelijkheid wordt ontzegd de authenticiteit van het aangewende stuk te betwisten, zich tegen de overlegging ervan te verzetten of aan te voeren dat de omstandigheden waarin het was verkregen, twijfel zaaien over de betrouwbaarheid of de juistheid van het stuk (1). (1) Zie Hof Mensenrechten, Khan t/ Verenigd Koninkrijk, 12 mei 2000, Rec. 2000-V, p. 305.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.12.1305.F 26 september 2012 AC nr. ...

De regel dat cassatieberoep tegen een niet definitieve beslissing wordt uitgesteld, staat niet toe te beweren dat een proces oneerlijk is, als nog niet beslist is of het al dan niet zal worden gevoerd.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.12.0544.F 12 september 2012 AC nr. ...

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering, met inbegrip van de beslissing die daaraan een einde stelt bij de regeling van de rechtspleging, de voornaamste redenen tot staving van die beslissing vermeldt; motivering, wat eigen is aan een eerlijke behandeling van de zaak, is ook bij ontstentenis van een conclusie vereist (1). (1) Zie Cass. 8 juni 2011, AR P.11.0570.F, AC 2011, nr. 391, met concl. adv.-gen. Vandermeersch, J.T., 2011, p. 491; Cass. 16 mei 2012, AR P.12.0112.F, AC 2012, nr. …

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.12.0418.F 5 september 2012 AC nr. ...

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak, dat is vastgelegd in artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, houdt in dat de aangehouden of ter beschikking van het gerecht gestelde persoon daadwerkelijk wordt bijgestaan door een advocaat tijdens het verhoor door de politie, dat wordt afgenomen binnen vierentwintig uren na zijn vrijheidsberoving, tenzij wordt aangetoond, in het licht van de bijzondere omstandigheden van de zaak, dat er dwingende redenen zijn om dat recht te beperken; daaruit volgt dat de strafrechter geen bewijs tegen de verhoorde persoon mag zoeken in een verhoor dat in dat opzicht onregelmatig is, ook niet als steunbewijs (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. …

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ADVOCAAT -

- BEWIJS - Strafzaken - Bekentenis

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Indien de onregelmatigheid bewezen is van het verhoor van een verdachte dat zonder bijstand van een advocaat is afgenomen en die beklaagde zowel de daar afgelegde bekentenis als de daar gedane aangifte betwist, kan de feitenrechter, die geen gebruik mag maken van het verhoor om de persoon te veroordelen die het heeft ondergaan, dat evenmin aanwenden om de personen te veroordelen die door de ingetrokken aangifte in het geding zijn betrokken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. …

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

P.12.0439.F 21 maart 2012 AC nr. ...

Artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is niet bedoeld om te bepalen hoe in het intern recht de rechtsmiddelen moeten worden geregeld die de inverdenkinggestelde worden geboden tegen zijn vrijheidsberoving vóór de berechting van de zaak.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.11.1750.N 13 maart 2012 AC nr. ...

Bij de beoordeling of er wettige redenen zijn om te twijfelen aan de objectieve onpartijdigheid van een rechtscollege of zijn leden, kan rekening worden gehouden met de overtuiging die een partij op dit punt zegt te hebben, zonder dat die overtuiging evenwel een exclusief criterium vormt; bepalend is of de vrees voor een partijdige behandeling van de zaak objectief is gerechtvaardigd (1). (1) Zie: Cass. 9 april 2003, AR P.03.0072.F, AC, 2003, nr. 236.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Bij het onderzoek naar het objectief gerechtvaardigd zijn van de ingeroepen schijn van partijdigheid in hoofde van een rechtscollege, kan de impact op het verloop van het strafproces van de omstandigheden waaruit die schijn wordt afgeleid, mee in overweging worden genomen.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De rechter is onafhankelijk in de uitoefening van zijn rechtsprekende functie zodat magistraten van een rechtscollege in de uitoefening ervan dan ook niet zijn onderworpen aan het hiërarchisch gezag van hun korpschef.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

De rechter is onafhankelijk in de uitoefening van zijn rechtsprekende functie zodat magistraten van een rechtscollege in de uitoefening ervan dan ook niet zijn onderworpen aan het hiërarchisch gezag van hun korpschef.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 151

De rechter wordt tot bewijs van het tegendeel vermoed onpartijdig, onafhankelijk en onbevangen te oordelen (1). (1) Zie: Cass. 10 dec. 1996, AR P.96.0925.N, AC, 1996, nr. 496; Cass. 24 dec. 1999, AR P.99.1839.F, AC, 1999, nr. 705; Cass. 24 april 2001, AR P.96.1117.N, AC, 2001, nr. 222; Cass. 9 mei 2001, AR P.01.0674.F, AC, 2001, nr. 269; Cass. 22 jan. 2003, AR P.03.0081.F, AC, 2003, nr. 52; Cass. 19 april 2007, AR P.06.1605.N, AC, 2007, nr. 194.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 151

De vereisten van onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter zijn nauw met elkaar verbonden zodat bij de beoordeling van de objectieve onpartijdigheid van de rechter de waarborgen van diens individuele onafhankelijkheid in aanmerking kunnen worden genomen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 151

P.11.1104.F 25 januari 2012 AC nr. ...

Wanneer de appelrechters bij het wijzigen van de beslissing van de eerste rechter op dat punt, de overdreven duur van de rechtspleging vaststellen, moeten zij de door hen uitgesproken straf verlagen in verhouding tot die welke zij zouden opgelegd hebben indien de zaak zonder vertraging zou zijn berecht, en niet in verhouding tot de straf die de eerste rechter heeft opgelegd (1). (1) Cass. 4 feb. 2004, AR P.03.1370.F, AC, 2004, nr. 57.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.11.1138.F 30 november 2011 AC nr. ...

De overschrijding van de redelijke termijn inzake stedenbouw kan niet tot onvermijdelijk gevolg hebben dat daardoor een toestand, die in strijd is met een goede ruimtelijke ordening, een permanent karakter krijgt door ten gunste van de overtreder het recht te doen ontstaan om daar blijvend voordeel uit te halen ; de uitdrukking “zo daartoe aanleiding bestaat”, in het tweede lid van artikel 21ter van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, maakt de uitspraak van teruggave in geval van overschrijding van de redelijke termijn niet facultatief (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr….

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

D.11.0016.F 25 november 2011 AC nr. ...

Het algemeen beginsel van het recht van verdediging en de artikelen 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten zijn in beginsel van toepassing in tuchtzaken, zelfs als de beroepsbeoefenaar trouw, oprechtheid en eerbied aan de tuchtrechtelijke overheid verschuldigd is; zij impliceren derhalve echter niet dat de verklaring die een advocaat in het kader van een tuchtonderzoek vrij heeft afgelegd t.o.v. de tuchtrechtelijke overheid van de balie, hem niet ten laste kan worden gelegd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, AR D.11.0016.F, nr. ...

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Het algemeen beginsel van het recht van verdediging, de artikelen 6.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en 14.3, g), van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten impliceren met name dat de beklaagde of de vervolgde het recht heeft niet aan de bewijsvoering van de hem ten laste gelegde feiten te moeten meewerken en niet aan zijn veroordeling te moeten bijdragen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, AR D.11.0016.F, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.11.0442.N 18 oktober 2011 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat een beklaagde gedeeltelijk met succes rechtsmiddelen aanwendt, heeft niet noodzakelijk voor gevolg dat de termijn van berechting daardoor onredelijk lang wordt; het staat aan de rechter op grond van het geheel der omstandigheden van de zaak onaantastbaar te oordelen of de redelijke termijn daardoor al dan niet is overschreden en hij kan daartoe de houding van de beklaagde in aanmerking nemen en oordelen dat, ook al zijn bepaalde rechtsmiddelen gegrond bevonden, het uiteindelijk beoogde resultaat van het geheel der aangewende rechtsmiddelen erin bestond de rechtsgang te vertragen zodat de beklaagde door de verlenging van de procedure niet is geschaad (1). (1) Cass. 17 mei 2000, AR P.00.0275.F, AC, 2000, nr. 302; Cass. 21 maart 2006, AR P.06.0034.N, AC, 2006, nr. 165.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.11.1583.F 28 september 2011 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die andermaal het verzoek tot invrijheidstelling van de beschuldigde verwerpt door met name te vermelden dat er aanwijzingen van schuld bestaan, dat het gerechtelijk onderzoek geen vertraging heeft opgelopen en dat een risico op ontvluchting kan worden afgeleid uit de straf waartoe hij voor het hof van assisen is veroordeeld, komt haar plicht tot onpartijdigheid na die artikel 6.1 Verdrag Rechten van de Mens haar oplegt.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.11.0344.F 21 september 2011 AC nr. ...

Het feit dat de beschikking van de raadkamer, die wegens een onwettig bevonden motivering door de kamer van inbeschuldigingstelling nietig is verklaard, niet uit het dossier kan worden verwijderd zoals een nietigverklaarde handeling van het onderzoek of van de bewijsverkrijging, heeft geen invloed op het recht op een eerlijke behandeling van de zaak.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.10.1319.F 7 september 2011 AC nr. ...

Er bestaat geen drempel waaronder of waarboven de duur van een rechtspleging noodzakelijkerwijs redelijk of onredelijk is; de beoordeling van het normale of abnormale karakter van de duur van een rechtspleging geschiedt ook aan de hand van andere criteria zoals de complexiteit van de zaak, het feit dat een partij de rechtsmiddelen uitoefent die de wet haar ter beschikking stelt of de ijver van de met het onderzoek of de vervolging belaste overheid (1). (1) Zie Cass. 12 april 2000, AR P.00.0136.F, AC, 2000, nr. 249.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Buitenvervolgingstelling is niet de enig mogelijke sanctie voor een overschrijding van de door het onderzoeksgerecht op het ogenblik van de regeling van de rechtspleging vastgestelde redelijke termijn (1). (1) Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, p. 781.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Het onredelijk karakter van de duur van de rechtspleging wordt alleen met de niet-ontvankelijkheid van de vervolging gestraft als die overdreven lange duur geleid heeft tot het teloorgaan van bewijsmateriaal of de normale uitoefening van het recht van verdediging onmogelijk heeft gemaakt (1). (1) Cass. 15 sept. 2010, AR P.10.0572.F, AC, 2010, nr. 524.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.10.0241.N 17 juni 2011 AC nr. ...

Van de regel van de openbaarheid van de behandeling van zijn zaak en van de uitspraak zoals die is vastgesteld bij art. 6.1 E.V.R.M. kan slechts worden afgeweken indien de betrokkene daarvan vrijwillig en op ondubbelzinnige en met het nationale recht verenigbare wijze afstand doet; dat geval doet zich voor wanneer de verdachte landmeter-expert verschijnt voor de federale raad van beroep van landmeters-experten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- LANDMETER -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.11.0964.F 15 juni 2011 AC nr. ...

Artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is alleen van toepassing op het onderzoek van ofwel burgerlijke rechten en verplichtingen, ofwel de gegrondheid van een beschuldiging in strafzaken ; die bepaling is dus niet van toepassing op de strafuitvoeringsrechtbank die kennis neemt van een verzoek tot toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit (1). (1) Cass. 28 dec. 2010, AR P.10.1893.F, AC, 2010, nr. …; zie ook M. De Swaef en M. Traest, “Overzicht van cassatierechtspraak in strafuitvoeringszaken, 1 maart 2009-31 december 2010”, R.W., 2010-2011, p. 1643, nr. 53.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

D.10.0008.F 9 juni 2011 AC nr. ...

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak dat het recht op de wapengelijkheid omvat, impliceert alleen dat iedere procespartij dezelfde proceduremiddelen kan aanwenden en onder dezelfde voorwaarden kennis kan nemen van stukken en gegevens die aan het oordeel van de geadieerde rechter zijn voorgelegd, en hierover vrij tegenspraak kan voeren; daaruit volgt niet dat partijen die in verschillende hoedanigheden optreden en verschillende belangen hebben, te allen tijde in dezelfde omstandigheden dienen te verkeren om die mogelijkheden te benutten.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.11.0060.F 25 mei 2011 AC nr. ...

Een partij kan geen miskenning van het recht van verdediging of van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak afleiden uit het feit alleen dat zij, na overlegging door haarzelf van buitenlandse gerechtelijke stukken die niet conform het wettelijk voorschrift zijn, niet ambtshalve een termijn toegewezen kreeg om dat gebrek te verhelpen, die de rechter krachtens de wet niet moet opleggen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Allerlei

C.11.0054.F 21 april 2011 AC nr. ...

Regels die de ontvankelijkheid van de wrakingsvordering en de aanhangigmaking ervan bij de wrakingsrechter beperken teneinde de tegenspraak van wrakingsgronden tegen een rechter te waarborgen en tot een gefundeerde beoordeling ervan te leiden, verhinderen de in artikel 6.1 EVRM gewaarborgde toegang tot de wrakingsrechter niet.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- WRAKING -

Uit artikel 842 van het Gerechtelijk Wetboek kan niet worden afgeleid dat het, ter vrijwaring van het in artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de wrakingsrechter, nodig zou zijn om, bij de uitspraak over een eerste wrakingsvordering, middelen die niet werden aangevoerd in de akte waarbij die vordering werd ingesteld en die niet aan de tegenspraak van de gewraakte rechter werden voorgelegd, ontvankelijk te verklaren, ook al had de eiser pas na de neerlegging van de wrakingsakte kennis gekregen van de feiten waarop op die middelen gegrond waren.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- WRAKING -

P.11.0012.F 20 april 2011 AC nr. ...

De artikelen 327 tot 334 van het Wetboek van Strafvordering, waaruit blijkt dat de gezworenen zonder bijstand beraadslagen over de schuld, maar door de magistraten van het hof van assisen worden bijgestaan op het ogenblik dat zij de hoofdredenen van hun beslissing formuleren, schenden artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden niet.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

---

P.10.1784.F 9 februari 2011 AC nr. ...

Artikel 6 EVRM bepaalt niet dat, in de fase van het vooronderzoek of van het gerechtelijk onderzoek, het psychologisch deskundigenonderzoek van een minderjarige die door een politiedienst wordt ondervraagd, op tegenspraak moet plaatsvinden; het tegensprekelijke karakter van een rechtspleging wordt in acht genomen wanneer alle partijen de mogelijkheid krijgen om de gegevens te doen kennen die noodzakelijk zijn voor hun verdediging en om kennis te nemen van elk stuk of elke opmerking die de rechter wordt voorgelegd, en deze te betwisten (1). (1) Zie Cass., 19 feb. 2003, AR P.02.1400.F, AC, 2003, nr. 118, J.T., 2003, p. 464, en R.D.P.C., 2004, met noot A. Fettweis.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.10.0369.N 25 januari 2011 AC nr. ...

De noodzaak om de goede ruimtelijke ordening te handhaven en waar nodig te herstellen biedt, wegens de aard zelf van de herstelvordering die ertoe strekt de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken, geen ruimte tot mildering van de op te leggen herstelmaatregel om redenen die enkel de persoonlijkheid van de dader betreffen en onverenigbaar zijn met de doelstellingen van de wet; de noodzaak van een passend herstel wegens de overschrijding van de redelijke termijn wordt daarenboven beïnvloed door de omstandigheid dat de betrokkene in afwachting van de uitspraak langdurig voordeel heeft kunnen halen uit de door hemzelf gecreëerde onwettige toestand (1). (1) Zie: Cass., 6 jan. 2009, AR P.08.0674.N, AC, 2009, nr. 7; Cass., 10 maart 2009, AR P.08.1739.N (onuitgegeven).

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De vaststelling dat het herstel in de oorspronkelijke staat een straf is in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M., brengt enkel mee dat de waarborgen van die bepaling moeten worden in acht genomen, waaronder de behandeling van de vordering binnen een redelijke termijn; voormelde vaststelling heeft niet tot gevolg dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht, inzonderheid wat betreft het milderen van de straf of zelfs de eenvoudige schuldigverklaring, erop toepassing moeten vinden (1). (1) Zie: Cass., 4 nov. 2008, AR P.08.0081.N, AC, 2008, nr. 608 met conclusie eerste advocaat-generaal M. De Swaef; Cass., 6 jan. 2009, AR P.08.0674.N, AC, 2009, nr. 7; Cass., 23 juni 2009, AR P.09.0276.N, AC, 2009, nr. 432.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Teneinde te voldoen aan het bepaalde in de artikelen 6.1 en 13 E.V.R.M. kan de strafrechter, binnen de bevoegdheden die artikel 149, §1, Stedenbouwdecreet 1999 hem toekent, en onverminderd de door hem te verrichten legaliteitstoets krachtens artikel 159 Grondwet, zich ertoe beperken als passend herstel enkel de overschrijding van de redelijke termijn op authentieke wijze vast te stellen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.10.1893.F 28 december 2010 AC nr. 771

De artikelen 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, en 14.1 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten, zijn alleen van toepassing op het onderzoek van hetzij betwistingen over burgerlijke rechten en verplichtingen, hetzij de gegrondheid van de ingestelde strafvordering; die bepalingen zijn bijgevolg niet van toepassing op de strafuitvoeringsrechtbank die kennis neemt van een verzoek tot toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit (1). (1) Cass., 20 nov. 2007, AR P.07.1528.N, AC, 2007, nr. 569 en noot 1.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- STRAFUITVOERING -

P.09.1243.F 22 december 2010 AC nr. 760

Het arrest dat met name verwijst naar de ingewikkeldheid van de materie, die blijkt uit de wetswijzigingen ter zake, naar de verschillende administratieve procedures die de uitkomst van de strafvordering kunnen beïnvloeden, naar de inspecties de de verschillende diensten ter plaatse dienden te verrichten, naar de lengte en het technische karakter van de gewisselde conclusies, naar het voortdurend karakter van de gepleegde misdrijven en naar de verschillende beroepen die zijn ingesteld, verantwoordt naar recht de beslissing dat de redelijke termijn niet overschreden is (1). (1) Zie Cass, 12 april 2000, AR P.00.0136.F, AC, 2000, nr. 249.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De redelijke termijn kan niet ingaan vooraleer het misdrijf wordt gepleegd en evenmin gedurende het tijdvak waarbinnen het voortduurt, totdat de dader van het misdrijf wordt beschuldigd (1). (1) Zie Cass., 8 feb. 2005, AR P.04.1317.N, AC, 2005, nr. 77.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.10.0914.F 15 december 2010 AC nr. 743

De eerlijke behandeling van een strafzaak wordt beoordeeld in het licht van de rechtspleging in haar geheel, door na te gaan of het recht van verdediging werd geëerbiedigd, te onderzoeken of de vervolgde persoon de mogelijkheid werd geboden de geloofwaardigheid van de bewijzen te betwisten en zich tegen de aanwending ervan te verzetten, na te gaan of de omstandigheden waarin de elementen à charge werden vergaard twijfel zaaien over de geloofwaardigheid of de juistheid van dat bewijsmateriaal, en de invloed te beoordelen van het onregelmatig verkregen bewijselement op de afloop van de strafvordering.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.10.0084.F 20 oktober 2010 AC nr. 615

Miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak kan niet worden afgeleid uit het feit alleen dat de wet de door haar voorgeschreven rechtsvormen met een nietigheid bestraft die van openbare orde is.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.09.1891.F 13 oktober 2010 AC nr. 596

Uit het feit alleen dat de onderzoeksrechter de deskundige heeft verzocht een inventaris op te maken van de misdrijven die uit het dossier blijken, kan niet worden afgeleid dat die rechter niet meer de vereiste waarborgen biedt inzake geschiktheid om op objectieve wijze het onderzoek van de zaak verder te zetten en evenmin dat hij de daaropvolgende bevindingen van die deskundige overneemt.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Wanneer de rechter vaststelt dat de deskundige zijn plicht tot onpartijdigheid heeft miskend, belet geen enkele wettelijke bepaling hem te oordelen welke gegevens van het verslag nietig zijn en welke als regelmatig dienen te worden beschouwd (1). (1) Zie Cass., 15 juni 2005, AR P.05.0572.F, AC, 2005, nr. 345.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.10.0729.F 6 oktober 2010 AC nr. 580

De loutere vaststelling dat de redelijke termijn overschreden is in de fase van de regeling van de rechtspleging kan op zich reeds die overschrijding goedmaken; voor zover de bodemrechter de beklaagde schuldig oordeelt, moet hij immers, met toepassing van artikel 21ter van de Voorlopige Titel van het Wetboek van Strafvordering, rekening houden met die overschrijding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wanneer het onderzoeksgerecht vaststelt dat de overschrijding van de redelijke termijn het recht van verdediging op onherstelbare wijze heeft aangetast, stelt het de niet-ontvankelijkheid van de vervolging vast; wanneer die overschrijding op ernstige en onherstelbare wijze de bewijsvoering heeft aangetast, beveelt het de buitenvervolgingstelling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.10.0705.F 29 september 2010 AC nr. 562

De gezworenen die alleen verwijzen naar twijfel of het gebrek aan twijfel voldoen niet aan hun plicht om verantwoording af te leggen van hun beslissing; de vereiste motivering houdt in dat de overwegingen worden uiteengezet die de jury van de schuld of onschuld van de beschuldigde hebben overtuigd, met vermelding van de concrete redenen waarom op elke vraag ja of neen is geantwoord (1). (1) Zie Cass., 17 maart 2010, AR P.09.1741.F, AC, 2010, nr. 191, met concl. O.M. betreffende het gebrek aan motivering van een arrest van vrijspraak van het hof van assisen, vóór de inwerkingtreding van de wet van 21 december 2009.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

F.09.0121.N 10 september 2010 AC nr. 511

Artikel 6.1, E.V.R.M. is niet van toepassing op geschillen over rechten en verplichtingen in belastingzaken, tenzij een rechtspleging in belastingzaken leidt of kan leiden tot een naar aanleiding van een strafvordering uitgesproken straf in de zin van deze bepaling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.10.0151.N 15 juni 2010 AC nr. 426

Het reële en meetbare karakter van het rechtsherstel wegens overschrijding van de redelijke termijn wordt niet noodzakelijk uitgesloten door de omstandigheid dat bij het verstrijken van een daartoe verkregen verlenging van de uitvoeringstermijn, het herstel in de oorspronkelijke toestand inzake stedenbouw toch moet worden uitgevoerd (1). (1) Zie Cass., 15 sept. 2009, AR P.09.0433.N, niet gepubliceerd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.10.0503.F 26 mei 2010 AC nr. 366

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak veronderstelt met name dat geen enkele partij in een gunstiger of minder gunstige toestand wordt geplaatst ten opzichte van de tegenpartij.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.10.0351.F 12 mei 2010 AC nr. 333

Geen schending van het recht op een onpartijdige rechterlijke instantie valt af te leiden uit de omstandigheid alleen dat de magistraat die, met toepassing van artikel 184, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering, een cedel heeft verleend waarbij de verkorting is toegestaan van de dagvaardingstermijn, maar die geen kennis diende te nemen van de gegrondheid van de tegen de beklaagde ingestelde vervolging, deel heeft uitgemaakt van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak heeft gedaan over de handhaving van zijn voorlopige hechtenis (1). (1) Zie Cass., 2 dec. 1992, AR 271, AC, 1992, nr. 766.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.10.0409.F 28 april 2010 AC nr. 292

Uit het feit alleen dat het openbaar ministerie geen huisvestingsmaatregel buiten het familiaal leefmilieu heeft gevorderd terwijl de jeugdrechtbank een dergelijke maatregel beveelt, kan geen miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak worden afgeleid.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.10.0054.F 31 maart 2010 AC nr. 235

Uit de omstandigheid alleen dat de rechter het onderzoek van de zaak voortzet nadat hij een vonnis alvorens recht te doen heeft gewezen en de voorlopige tenuitvoerlegging ervan heeft bevolen, hoewel de beklaagde op het ogenblik van dat onderzoek, tegen die beslissing geen hoger beroep heeft ingesteld, kan geen miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak worden afgeleid.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.09.1691.F 17 maart 2010 AC nr. 190

Wanneer de appelrechters de overdreven duur van de rechtspleging vaststellen en zij ervoor kiezen om de straf te verminderen zonder ze onder het wettelijk minimum vast te stellen, wordt die vermindering niet beoordeeld in het licht van de straf die de eerste rechter in aanmerking had genomen maar in het licht van de straf die het rechtscollege in hoger beroep zou hebben uitgesproken indien de zaak onverwijld berecht zou zijn geweest (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 2004, AR P.03.1370.F, AC, 2004, nr 57.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Wanneer de rechter vaststelt dat de redelijke termijn is overschreden, kan hij ofwel de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uitspreken of een straf opleggen die lager is dan de wettelijke minimumstraf, overeenkomstig artikel 21ter V.T.Sv., ofwel een straf uitspreken die bij wet is bepaald maar die op een reële en meetbare wijze lager is dan die welke hij had kunnen opleggen indien hij de overdreven duur van de rechtspleging niet had vastgesteld (1). (1) Zie Cass., 4 okt. 2005, AR P.05.0675.N, AC, 2005, nr 477.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.09.1741.F 17 maart 2010 AC nr. 191

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt voor het hof van assisen de verplichting in om in zijn uitspraak over de beschuldiging melding te maken van de overwegingen die de jury van de schuld of onschuld van de beschuldigde hebben overtuigd en van de concrete redenen waarom op alle vragen ja of neen werd geantwoord; de miskenning van dat recht maakt het arrest nietig dat het hof van assisen onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de burgerlijke rechtsvorderingen op grond dat de jury de beschuldigde niet schuldig heeft verklaard en dat alleen met het visum van die vrijspraak zonder uitleg is gemotiveerd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- HOF VAN ASSISEN - Burgerlijke rechtsvordering

P.10.0010.F 17 maart 2010 AC nr. 192

Miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak kan niet worden afgeleid uit het feit alleen dat de gegevens van het onderzoek dat de politie op een bepaalde plaats heeft verricht om het gebruik van een lokmiddel te rechtvaardigen, niet bij het dossier van de rechtspleging zijn gevoegd, aangezien de beklaagde de gelegenheid heeft gehad om de bevindingen van dat onderzoek tegen te spreken, die vermeld staan in het proces-verbaal dat zich wèl in het voormelde dossier bevindt (1). (1) Zie Cass., 30 jan. 2008, AR P.07.1468.F, AC, 2008, nr 72, met concl. adv.-gen. Vandermeersch.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

C.08.0324.N 4 maart 2010 AC nr. 148

Het rechtsmisbruik dat het recht van verdediging en het recht om te concluderen aantast, kan ontstaan uit de uitoefening van die rechten zonder redelijk en afdoend belang en op een wijze die de perken van de normale uitoefening ervan door een voorzichtig en zorgvuldig persoon kennelijk te buiten gaat (1). (1) Zie Cass., 6 jan. 2006, AR C.04.0358.F, AC, 2006, nr 18.

- RECHTSMISBRUIK -

C.09.0202.N 4 maart 2010 AC nr. 150

Artikel 6.1 E.V.R.M. houdt onder meer het recht in voor de beklaagde of vervolgde niet te moeten bijdragen tot het bewijs van de ten laste gelegde feiten en mee te werken aan zijn veroordeling; de concrete invulling van dit recht, dat in beginsel toepasselijk is in het tuchtrecht, is evenwel afhankelijk van de specifieke aard van de tuchtprocedures, zodat een gebrek aan medewerking en informatieverstrekking desgevallend sanctioneerbaar kan zijn (1). (1) Zie Cass., 1 okt. 2009, AR D.07.0024.N, AC, 2009, nr ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen

C.08.0471.N 18 januari 2010 AC nr. 42

De rechter die zijn beslissing steunt op niet algemeen bekende stukken waarnaar een partij in besluiten verwijst, maar die noch door haar, noch door enige andere partij aan hem werden overgelegd, terwijl de tegenpartij in conclusies, ter betwisting van de aanvoering van de eerste partij, uitdrukkelijk aanvoerde dat deze stukken niet werden meegedeeld, stoelt zijn beslissing op de inhoud van stukken, waaromtrent de partijen geen tegenspraak hebben kunnen voeren en miskent zodoende het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging en schendt de artikelen 6.1 E.V.R.M. en 14.1 I.V.B.P.R.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen

C.03.0328.F 21 december 2009 AC nr. 768

Om te bepalen of de aantasting van de basisrechten kan worden aangenomen in het licht van artikel 6.1, moet overeenkomstig de rechtspraak van het E.H.R.M. onderzocht worden of de persoon tegen wie de immuniteit van tenuitvoerlegging wordt aangevoerd, over andere redelijke rechtsmiddelen beschikt om de hem bij het Verdrag gewaarborgde rechten op een efficiënte wijze te vrijwaren.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- IMMUNITEIT -

C.07.0407.F 21 december 2009 AC nr. 769

De rechter die vaststelt dat er een conflict is ontstaan tussen twee normen van internationaal recht die ook van toepassing zijn in de interne rechtsorde en die respectievelijk worden aangevoerd door de partijen in het geschil, mag de ene norm niet op de andere laten voorgaan, maar moet onderzoeken in hoeverre de ene norm de uitwerkingen kan teweegbrengen die de partij, die deze norm aanvoert, hieruit meent te kunnen afleiden, niet t.a.v. België maar t.a.v. een rechtszoekende van een Belgisch gerecht, en dat conflict op te lossen door de rechten tegen elkaar af te wegen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

De regel van immuniteit van tenuitvoerlegging van de internationale organisaties streeft een gewettigd doel na; om te bepalen of de aantasting van de basisrechten aanvaardbaar is in het licht van artikel 6.1, moet worden onderzocht of de persoon tegen wie de immuniteit wordt aangevoerd, over andere redelijke rechtsmiddelen beschikt om de hem bij het Verdrag gewaarborgde rechten op een efficiënte wijze te vrijwaren.

- IMMUNITEIT -

De bij artikel 6.1 E.V.R.M. gewaarborgde rechtstoegang is geen absoluut recht: de toegepaste beperkingen kunnen de aan een persoon toegekende rechtstoegang echter niet op een dergelijke wijze of in een dergelijke mate beperken dat het recht zelf erdoor aangetast wordt; dergelijke beperkingen zijn daarenboven slechts verenigbaar met artikel 6.1 voor zover ze een gewettigd doel nastreven en er een redelijke verhouding van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het nagestreefde doel.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Het middel faalt naar recht, wanneer het betoogt dat, gesteld dat de litigieuze immuniteit strijdig is met artikel 6.1, het enige gevolg dat aan die strijdigheid kan worden verbonden, hierin bestaat dat de Belgische Staat een fout heeft begaan door het instrument goed te keuren dat die immuniteit toekent, en dat berust op de bewering dat de rechter de toepassing van dat instrument in geen enkel geval kan verwerpen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

S.04.0129.F 21 december 2009 AC nr. 773

De regel van de vrijstelling van rechtsvervolging van de internationale organisaties streeft een gewettigd doel na; om te bepalen of de aantasting van de basisrechten aanvaardbaar is in het licht van artikel 6.1, moet, overeenkomstig de rechtspraak van het E.V.R.M., worden onderzocht of de persoon tegen wie de vrijstelling van rechtsvervolging wordt aangevoerd, over andere redelijke rechtsmiddelen beschikt om de hem bij het Verdrag gewaarborgde rechten op een efficiënte wijze te vrijwaren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- IMMUNITEIT -

De bij artikel 6.1 E.V.R.M. gewaarborgde rechtstoegang is geen absoluut recht: de toegepaste beperkingen kunnen de aan een persoon toegekende rechtstoegang echter niet op een dergelijke wijze of in een dergelijke mate beperken dat het recht zelf erdoor aangetast wordt; dergelijke beperkingen zijn daarenboven slechts verenigbaar met artikel 6.1 voor zover ze een gewettigd doel nastreven en er een redelijke verhouding van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het nagestreefde doel (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Wanneer de rechter, die van de zaak heeft kennisgenomen, in antwoord op de vraag of de door een internationale organisatie aangevoerde vrijstelling van rechtsvervolging kan worden aangenomen in het licht van artikel 6.1, vaststelt dat de persoon tegen wie de immuniteit van tenuitvoerlegging wordt aangevoerd, het geschil aan een beroepscommissie kan voorleggen, kan hij zich niet ertoe beperken akte te nemen van het feit dat de instrumenten die deze commissie invoeren, haar als onafhankelijk omschrijven.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

F.07.0076.N 12 november 2009 AC nr. 654

Bij de beoordeling van de redelijke termijn bij een rechtspleging strekkende tot het opleggen of beoordelen van belastingverhoging, wordt in de regel rekening gehouden met het gedrag van de administratie en ook met het gedrag van de belastingplichtige die zelf op onredelijke wijze de behandeling van het geschil heeft vertraagd.

- BELASTING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Bij overschrijding van de redelijke termijn bij een rechtspleging strekkende tot het opleggen of beoordelen van belastingverhoging, welke een strafsanctie is in de zin van artikel 6 E.V.R.M., moet de rechter die daarvoor met volle rechtsmacht oordeelt, deze sanctie op een meetbare wijze kunnen verminderen of eventueel de belastingplichtige ervan ontslaan.

- BELASTING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.09.1130.N 4 augustus 2009 AC nr. 460

Artikel 6.1 E.V.R.M., noch de artikelen 148 en 149 Grondwet zijn van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een ten aanzien van een vreemdeling genomen bestuurlijke maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 10 april 2002, AR P.02.0365.F, AC, 2002, nr 220; 28 jan. 1992, AR 6302, AC, 1991-1992, nr 278.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artikel 6.1 E.V.R.M., noch de artikelen 148 en 149 Grondwet zijn van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een ten aanzien van een vreemdeling genomen bestuurlijke maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 10 april 2002, AR P.02.0365.F, AC, 2002, nr 220; 28 jan. 1992, AR 6302, AC, 1991-1992, nr 278.

- VREEMDELINGEN -

P.09.0276.N 23 juni 2009 AC nr. 432

De vaststelling dat het herstel in de oorspronkelijke toestand een straf is in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M., brengt enkel mee dat de waarborgen van die bepaling moeten worden in acht genomen, waaronder de behandeling van de vordering binnen een redelijke termijn; voormelde vaststelling heeft niet tot gevolg dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht, inzonderheid wat betreft het persoonlijk karakter van de straf erop toepassing moeten vinden (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 2008, AR P.08.0081.N, AC, 2008, nr. 608 met conclusie van eerste advocaat-generaal De Swaef; Cass., 6 jan. 2009, AR P.08.0674.N, AC, 2009, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

C.08.0468.F 18 juni 2009 AC nr. 418

Wanneer een zaak in beraad is genomen door een uit drie rechters samengesteld rechtscollege, tijdens het beraad een van hen heeft ontdekt dat er te zijnen aanzien een grond tot wraking bestond waardoor hij zich diende te onthouden om van de zaak kennis te nemen en de zaak na heropening van het debat voor een anders samengesteld rechtscollege kwam dat echter uit de vroegere rechters bestond, met uitzondering van degene die zich diende te onthouden van de zaak, kan uit de omstandigheid alleen dat die rechters samen met de rechter die zich nadien van de zaak heeft onthouden, hebben beraadslaagd over de zaak, niet worden afgeleid dat zij niet over de vereiste onpartijdigheid beschikten om in de nieuwe samenstelling uitspraak te doen, dat het beginsel van wapengelijkheid of het recht van verdediging van een partij zijn miskend (1). (1) Zie Cass., 2 mei 1984, AR 3584, AC, 1983-84, nr. 504.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- WRAKING -

D.08.0009.F 14 mei 2009 AC nr. 318

De omstandigheid dat de tuchtrechtelijke uitspraak preciseert dat het cassatieberoep geen schorsende kracht zal hebben, ontzegt de eiser de toegang tot de rechter niet.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

D.07.0021.N 24 april 2009 AC nr. 280

In de regel is het met een eerlijk proces strijdig dat een rechtsmiddel tegen een partij kan worden aangewend door iemand die, zelfs in een andere aanleg, betrokken was bij de zetel die van de zaak heeft kennisgenomen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Wanneer de vraag rijst in welke mate het met het recht op een eerlijk proces bestaanbaar is dat degene die als partij cassatieberoep instelt samen met de voorzitter van de Nationale Raad van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars tegen de uitspraak van de kamer van beroep, in dezelfde zaak voorheen als rechtskundig assessor de uitvoerende kamer bijstond bij de rechtsprekende beslissing in eerste aanleg, stelt het Hof de zaak uit op een latere datum teneinde partijen toe te laten omtrent deze vraag standpunt in te nemen (1). (1) Het O.M. had geen middel van niet-ontvankelijkheid van de voorziening (overeenkomstig artikel 1097 van het Gerechtelijk Wetboek) opgeworpen, daar de bestreden beslissing genomen werd door de kamer van beroep, niet bijgestaan door een rechtskundig assessor, met volle rechtsmacht en de verweerster, hoewel daartoe gerechtigd, geen memorie van antwoord (houdend zodanig middel) had ingediend. Het nam wel aan dat andere standpunten ter zake konden bestaan en de partijen dan inderdaad de gelegenheid kon geboden worden deze voor het Hof in te nemen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- MAKELAAR -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

P.08.1192.F 1 april 2009 AC nr. 226

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak, waartoe het recht op gelijke wapens behoort, betekent alleen dat iedere partij in het proces dezelfde processuele middelen kan aanwenden en op gelijke wijze kennis kan nemen van de aan de beoordeling van de rechter voorgelegde stukken en gegevens (1). (1) Cass., 25 okt. 2006, AR P.06.1082.F, AC, 2006, nr. 515; zie Cass., 29 juni 1993, AR P.93.0351.N, AC, 1993, nr. 312.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.09.0006.N 10 maart 2009 AC nr. 187

Het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging zijn gewaarborgd wanneer de beschuldigde tijdens de procedure voor het hof van assisen de mogelijkheid heeft gehad al zijn verweermiddelen te laten gelden (1)(2). (1) Cass., 27 jan. 2009, AR P.08.1677.N, AC, 2009, nr. ... (2) Cass., 30 jan. 2007, AR P.06.1390.N, AC, 2007, nr. 55.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.08.1472.F 11 februari 2009 AC nr. 114

Wanneer verschillende personen ervan worden beschuldigd om te hebben deelgenomen aan een diefstal met geweld of bedreiging met de verzwarende omstandigheden dat een moord werd gepleegd om de diefstal te vergemakkelijken of de straffeloosheid ervan te verzekeren en de diefstal 's nachts werd gepleegd, in bende, met behulp van een wapen en een voertuig, dient het hof van assisen de jury, voor iedere beschuldigde afzonderlijk, de vraag te stellen over deze verzwarende omstandigheden (1). (1) Cass., 17 juni 2008, AR P.08.0070.N, AC, 2008, nr 379.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

---

C.05.0585.N 30 januari 2009 AC nr. 78

De partij tegen wie een uitvoerbare rechterlijke beslissing werd uitgesproken en die zelf deze beslissing kan uitvoeren, maar nalaat zulks te doen, vermag zich niet te beroepen op het recht op de behandeling van haar zaak binnen een redelijke termijn (1). (1) Cass., 6 okt. 2005, AR C.03.0146.N, AC, 2005, nr. 486.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Het recht dat eenieder, bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging, heeft op de behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn, strekt zich uit tot het recht op een tijdige uitvoering van een definitief veroordelende rechterlijke beslissing, hetgeen impliceert dat dergelijke beslissing niet abnormaal lang zonder uitwerking mag blijven als gevolg van het handelen of stilzitten van enige interne overheid (1). (1) Cass., 6 okt. 2005, AR C.03.0146.N, AC, 2005, nr. 486.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.09.0026.F 29 januari 2009 AC nr. 77

Het in het EVRM vastgelegde recht op toegang tot de cassatierechter kan niet verantwoorden dat over de afwijkingen van de gewone regels inzake de ontvankelijkheid van de cassatieberoepen een debat wordt gevoerd voor het instellen van het cassatieberoep zelf (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M., in Pas., 2009, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.08.1677.N 27 januari 2009 AC nr. 69

Het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging zijn gewaarborgd wanneer de beschuldigde tijdens de procedure voor het hof van assisen de mogelijkheid heeft gehad al zijn verweermiddelen te laten gelden (1). (1) Cass., 30 jan. 2007, AR P.06.1390.N, AC, 2007, nr. 55.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.08.0674.N 6 januari 2009 AC nr. 7

De vaststelling dat inzake stedenbouw een herstel in de oorspronkelijke staat een straf is in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M, brengt enkel met zich mee dat de waarborgen van die bepaling moeten worden in acht genomen; het blijft voor de strafrechter mogelijk, ook wanneer hij vaststelt dat de redelijke termijn is overschreden, dit herstel te bevelen teneinde de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf te doen ophouden en te voorkomen dat de beklaagde het voordeel uit het door hem gepleegde misdrijf behoudt (1). (1) Zie Cass., 28 okt. 2008, AR P.08.0880.N, AC, 2008, nr 509; Cass., 4 nov. 2008, AR P.08.0081.N, AC, 2008, nr 608 met conclusie eerste advocaat-generaal DE SWAEF.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.08.1124.N 23 december 2008 AC nr. 750

Het recht op de toegang tot de rechter is niet onbeperkt en belet niet dat die toegang afhankelijk gesteld wordt van het vereiste dat de aan de rechter voorgelegde vordering getuigt van een rechtmatig belang (1). (1) Cass., 7 okt. 2003, AR P.03.0422.N, AC, 2003, nr. 482.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

P.08.0880.N 28 oktober 2008 AC nr. 590

Het beschouwen van het herstel in de oorspronkelijke staat als een straf in de zin van artikel 6 EVRM brengt enkel met zich mee dat de in die bepaling vervatte waarborgen moeten worden in acht genomen; het brengt niet met zich mee dat die maatregel van strafrechtelijke aard is zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht terzake toepassing moeten vinden (1). (1) Zie Cass., 14 juni 2006, AR P.05.1632.F, AC, 2006, nr. 329; zie ook Grondw. Hof, nr. 18/95, 2 maart 1995, overweging B.3.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Wanneer de beklaagde wegens het door hem begane bouwmisdrijf definitief tot straf werd veroordeeld, heeft de omstandigheid dat achteraf de redelijke termijn voor de beoordeling van de herstelvordering is overschreden, niet tot gevolg dat de rechter geen volledig herstel meer kan bevelen.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

S.08.0017.F 13 oktober 2008 AC nr. 543

Het middel is niet ontvankelijk, wanneer het niet verduidelijkt waarom de gevolgen van de uitlegging die het bestreden arrest geeft aan de wetsbepalingen die het toepast, niet verenigbaar zijn met het vereiste dat vervat is in de verdragsbepaling waarvan het de schending aanvoert (1). (1) Cass. 30 jan. 1998, AC, 1998, nr. 55; 9 juni 1997, nr. 263; 21 maart 1986, AC, 1985-86, nr. 458.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel

P.08.0775.N 7 oktober 2008 AC nr. 530

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wordt miskend door de rechter, die zonder de verzetdoende partij te hebben verwittigd en zonder dat dit door één der partijen werd aangevoerd, oordeelt dat het verzet niet ontvankelijk is omdat de beslissing waartegen verzet werd aangetekend moet worden beschouwd als zijnde gewezen op tegenspraak, aangezien de verzetdoende partij geen verweer heeft kunnen voeren omtrent deze grond van niet-ontvankelijkheid.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

D.07.0018.F 13 juni 2008 AC nr. 370

De tuchtrechtelijke beslissing die de straf schrapping uitspreekt en de gestrafte het recht ontneemt het beroep van vastgoedmakelaar uit te oefenen, is niet naar recht verantwoord wanneer noch uit die beslissing, noch uit enig ander stuk van de rechtspleging blijkt dat zijn zaak in openbare zitting is behandeld (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 1997, AR D.96.0003.N, AC, 1997, nr. 417.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.08.0402.N 27 mei 2008 AC nr. 320

De redelijke termijn binnen dewelke eenieder recht heeft op de berechting van zijn zaak begint te lopen vanaf het ogenblik dat de beklaagde kennis heeft dat tegen hem een strafvervolging is ingesteld en niet vanaf het ogenblik dat het strafbare feit is gepleegd (1). (1) Zie Cass., 19 sept. 1989, AR 1545, AC, 1989-90, nr. 41; Cass., 8 feb. 2005, AR P.04.1317.N, AC, 2005, nr. 77.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.08.0051.F 9 april 2008 AC nr. 214

Wanneer een verstekbeslissing aan de beklaagde in een buitenlandse gevangenis is betekend, zonder dat hij is ingelicht over de wijze waarop hij zich tegen deze beslissing kon voorzien, blijft deze betekening zonder gevolg en kan zij bijgevolg de buitengewone termijn om verzet aan te tekenen niet doen ingaan.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VERZET -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

P.07.1744.F 2 april 2008 AC nr. 202

Uit de omstandigheid dat een inlichting onregelmatig werd verkregen, volgt niet dat de eventuele misdrijven waarvan het bestaan aan de hand van die inlichting kan worden vermoed, niet meer wettig en met eerbiediging van de rechten die door artikel 6.1 E.V.R.M. zijn gewaarborgd, kunnen worden bewezen (1). (1) Zie Cass., 30 jan. 2008, AR P.07.1468.F, AC, 2008, nr. ... met concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

De aanwezigheid, in een strafdossier, van stukken of verklaringen die door de belastingadministratie zijn verkregen dankzij een wetgeving die het gebrek aan medewerking met een geldboete bestraft, kan het eerlijke karakter van het later gevoerde strafproces alleen in het gedrang brengen wanneer de aldus vergaarde gegevens niet onderscheiden kunnen worden van de bewijzen die door de vervolgende partij worden aangevoerd (1). (1) Zie Cass., 18 april 2001, AR P.01.0033.F, AC, 2001, nr. 212; Caroline VANDERKERKEN, Fiscale strafvervolging en rechtsbescherming: wapengelijkheid, zwijgrecht en bewijslastverdeling, Larcier, 2006, p. 295.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.07.1648.N 19 februari 2008 AC nr. 122

De onpartijdigheid waarvan de rechter blijk moet geven, is in de regel bereikt door de houding van die rechter bij de behandeling van de zaak; meer bepaald moet de rechter vooraleer hij bij vonnis over de zaak uitspraak doet, erover waken dat hij geen standpunten inneemt waardoor hij laat verstaan dat hij reeds een mening heeft over de hem voorgelegde geschilpunten; dat berichtgeving in de pers ook de rechter en de jury van het hof van assisen kan bereiken, houdt niet in dat daardoor een schijn van partijdigheid ontstaat (1). (1) Cass., 15 dec. 2004, AR P.04.1189.F, A.C., 2004; nr. 612 met concl. adv.-gen. LOOP.

- HOF VAN ASSISEN - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.07.0307.N 20 december 2007 AC nr. 654

Het recht van een persoon op een eerlijke behandeling van zijn zaak kan miskend worden wanneer de bodemrechter zijn beslissing grondt op het advies van een partijdige of schijnbaar partijdige deskundige (1); het vereiste van de onpartijdigheid van een deskundige, kan evenwel niet worden gelijkgesteld met dat van een onpartijdige en onafhankelijke rechter, nu de deskundige voor het debat alleen maar een advies verstrekt, dat voor de rechter kan worden betwist, terwijl deze laatste na het debat over de zaak beslist (2). (1) Cass., 9 jan. 2004, AR C.01.0126.F, AC, 2004, nr. 9. (2) Cass., 23 maart 2006, AR C.03.0613.N, AC, 2006, nr. 169.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.07.1372.F 3 oktober 2007 AC nr. 451

Alleen uit het feit dat geen enkele wettelijke bepaling voorschrijft dat een advocaat de inverdenkinggestelde moet bijstaan tijdens het verhoor door de onderzoeksrechter, voor het verlenen van het bevel tot aanhouding, kan niet worden afgeleid dat zijn recht op een eerlijk proces voor het vonnisgerecht ernstig in het gedrang kan worden gebracht of dat de uitoefening van zijn recht van verdediging, zowel voor de onderzoeksgerechten als voor de vonnisgerechten, kan worden belemmerd (1). (1) Cass., 4 dec. 2002, AR P.02.1553.F, nr. 651.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

C.03.0582.N 17 september 2007 AC nr. 408

Wanneer in burgerlijke zaken het Hof overweegt dat er aanleiding zou kunnen bestaan tot substitutie van motieven dient de zaak op een latere datum te worden verdaagd teneinde partijen toe te laten nopens de gestelde vraag standpunt in te nemen (1). (1) Voor het eerst heeft het Hof beslist en dit in navolging van de recente rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en meer in het bijzonder het arrest van 13 oktober 2005 - Clinique des Acacias e.a. t. Frankrijk - (J.T., 2005, p. 678 e.v. met opmerking J.Fr. Van Drooghenbroeck), dat ter eerbiediging van het recht op een eerlijk proces, gewaarborgd door artikel 6.1 E.V.R.M., inzake het eventuele hanteren van de techniek van substitutie van motieven, de zaak dient te worden verdaagd op een bepaalde datum, teneinde de partijen toe te laten te repliceren op een juridische grondslag waarover de partijen geen debat hebben kunnen voeren (zie Jaarverslag 2005-2006, p. ...).

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Ambtshalve op te werpen middelen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Algemeen

P.07.0894.N 4 september 2007 AC nr. 385

De beklaagde die na overdracht van strafvervolging terecht staat voor de naar de vreemde wet daarvoor bevoegde rechter, wordt niet onttrokken aan de rechter die de wet hem toekent.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De beklaagde die na overdracht van strafvervolging terecht staat voor de naar de vreemde wet daarvoor bevoegde rechter, wordt niet onttrokken aan de rechter die de wet hem toekent.

- GRONDWET - Art. 13

P.07.0294.N 5 juni 2007 AC nr. 301

Nu krachtens de artikelen 1415, 1429 en 1494, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek geen verlof om bewarend beslag op roerend en onroerend goed te leggen kan worden verleend dan wegens een schuldvordering die zeker en opeisbaar is en die vaststaande is of vatbaar voor een voorlopige raming, geeft de beslagrechter die een verzoek tot bewarend beslag tot zekerheidstelling van een vordering inzake aansprakelijkheid buiten overeenkomst, ontvankelijk en gegrond verklaart, noodzakelijkerwijze zijn mening te kennen over de door de verzoeker aangeklaagde feiten die de grondslag vormen voor die vordering; de omstandigheid dat diezelfde beslagrechter nadien, in de andere hoedanigheid van rechter-assessor, deel uitmaakt van het hof van assisen dat oordeelt over de strafvordering wegens dezelfde feiten ten laste van de beslagene, is van aard om bij de beschuldigde gewettigde twijfel te wekken betreffende de geschiktheid van die rechter-assessor om de zaak met de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid te behandelen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.06.1605.N 19 april 2007 AC nr. 194

Noch de omstandigheid dat de aanwijzing van een rechter van een rechtbank in een andere rechtbank per definitie een bepaalde rechter betreft, noch de enkele omstandigheid dat de beschikking ter zake krachtens artikel 98, vijfde lid, Gerechtelijk Wetboek gebeurt op vordering of op advies van de procureur-generaal, kan een verdenking van partijdigheid doen rijzen in hoofde van een gedelegeerd rechter; tot aanwijzing van het tegendeel moet de eerste voorzitter van het hof van beroep, aan wie het behoort ervoor te waken dat de delegatie geen ander doeleinde nastreeft dan de behoeften van de dienst, geacht worden ter zake enkel de goede werking van de dienst op het oog te hebben gehad en worden ook alle rechters geacht onpartijdig te oordelen (1). (1) Zie Cass., 10 dec. 1996, AR P.96.0925.N, nr 496; Cass., 24 april 2001, AR P.96.1117.N, nr 222.

- RECHTBANKEN - Algemeen

- RECHTBANKEN - Algemeen

- RECHTBANKEN - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- RECHTBANKEN - Algemeen

P.06.1038.F 28 februari 2007 AC nr. 115

Ofschoon de feitenrechter op onaantastbare wijze de feiten vaststelt waaruit hij afleidt dat de redelijke termijn binnen welke de zaak moet worden onderzocht al dan niet is overschreden, staat het evenwel aan het Hof te toetsen of hij uit zijn vaststellingen zijn beslissing naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Cass., 5 mei 1987, AR 1057, nr 517.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

P.06.1286.N 6 februari 2007 AC nr. 68

De omstandigheid dat de mede-eigenaar niet bij het geding over de vordering tot herstel inzake stedenbouw werd betrokken en dat de vordering hem voorafgaandelijk niet werd medegedeeld schendt op zich het door artikel 6 E.V.R.M. bepaalde recht van toegang tot een rechtbank niet; bij wijze van tijdig derdenverzet kan de mede-eigenaar tegen die vordering verweer voeren en daarbij zijn rechtmatige belangen voor de rechter doen gelden.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 6.1 en 6.3, b

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

Gelet op het fundamentele verschil tussen, enerzijds, het O.M. dat, in het belang van de maatschappij, een openbare dienst vervult die verband houdt met de opsporing van strafbare feiten en met het instellen van de strafvordering en, anderzijds, de vervolgde persoon die zijn persoonlijk belang verdedigt, houdt de omstandigheid dat het O.M. tijdens het onderzoek meer tijd heeft gekregen dan de beschuldigde om inzage te nemen van het strafdossier geen schending in van het algemeen beginsel van het recht op een eerlijk proces (1). (1) Zie Cass., ver. K. 6 feb. 1996, AR A.94.0002.F, nr 74; Cass., 16 okt. 1996, AR P.96.1278.F, nr 385.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.99.1857.F 29 maart 2000 AC nr. ...

Uit het feit alleen dat het O.M.,voor de aanvang van het debat voor de strafrechter, de partijen geen kennis heeft gegeven van de middelen en van de argumenten die het tijdens dat debat mondeling heeft aangevoerd, kan noch een schending van de artt. 6.1 en 6.3.b E.V.R.M. of van de artt. 14.1 en 14.3.b I.V.B.P.R., noch een miskenning van het algemeen beginsel van het recht van verdediging worden afgeleid.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

M.80.0001.F 6 februari 1996 AC nr. ...

De omstandigheid alleen dat het openbaar ministerie voor het opstellen van zijn vordering meer tijd zou hebben gehad dan de beklaagde en zijn raadsman nodig hadden voor de voorbereiding van de verdediging, ontneemt de beklaagde niet de waarborg op een eerlijk proces.~

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 6.1.

P.13.1899.N 21 januari 2014 AC nr. ...

Het staat aan het onderzoeksgerecht dat de onregelmatigheid van een onderzoekshandeling vaststelt, aan de hand van de concrete omstandigheden van de zaak na te gaan of als gevolg van die onregelmatigheid, het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging van de inverdenkinggestelde onherstelbaar zijn miskend en of de stukken die door die miskenning zijn verkregen, uit het strafdossier dienen verwijderd te worden (1). (1) Zie: Cass. 13 november 2012, AR P.12.1082.N, AC 2012, nr. 610 met conclusie advocaat-generaal DUINSLAEGER.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 6.2

P.13.0545.N 2 december 2014 AC nr. 743

De omstandigheid dat van een partij die aanvoert dat bewijsgegevens op onregelmatige wijze zijn vergaard, wordt geëist dat zij die aanvoering niet beperkt tot blote beweringen, maar ze bovendien ook enigszins aannemelijk maakt, houdt geen miskenning van het vermoeden van onschuld in.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.14.0484.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Artikel 6.2 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, dat het algemene rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld vastlegt, belet de rechter niet om bij de straftoemeting alle gegevens in aanmerking te nemen die eigen zijn aan de persoonlijkheid en met name de daden die de vervolgde persoon zou hebben gesteld, mits hij geen uitspraak doet over het strafbare karakter ervan (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. …… .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- STRAF - Allerlei

P.12.1083.N 17 december 2013 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat een lid van het openbaar ministerie het vermoeden van onschuld van een beklaagde zou hebben miskend, kan niet worden afgeleid dat daardoor de strafvordering niet langer meer kan worden uitgeoefend.

- STRAFVORDERING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

De regel volgens welke iedereen die van een misdrijf wordt beschuldigd, geacht wordt onschuldig te zijn tot zijn schuld naar recht is bewezen, verbiedt de wetgever niet een resultaatsverbintenis te bepalen die strafrechtelijk wordt bestraft, aangezien die de substantie van het recht van het vermoeden van onschuld niet aantast in zoverre dit het recht van verdediging vrijwaart; dat is het geval zodra de vervolgende partij het bestaan van de verplichting moet bewijzen alsook het feit dat het opgelegde resultaat niet werd bereikt en bijgevolg dat de beklaagde de rechtvaardigingsgronden die hem aan strafvervolging kunnen onttrekken aan de beoordeling van de bodemrechter kan voorleggen (1). (1) Zie Cass. 7 feb. 2001, AR P.00.1532.F, AC 2001, nr. 75; Cass. 17 okt. 2001, AR P.01.1021.F, AC 2001, nr. 551; Cass. 16 april 2002, AR P.01.0119.N, AC 2002, nr. 231; Cass. 25 feb. 2004, AR P.03.1430.F, AC 2004, nr. 104; zie HvJ, arrest Salabiaku t/ Frankrijk, 7 okt. 1988, § 28; HvJ, arrest Pham Hoang t/ Frankrijk, 25 sept. 1992, § 33; HvJ, arrest Philips t/ Verenigd-Koninkrijk, 5 juli 2001, § 40 en 41.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.11.1952.N 20 maart 2012 AC nr. ...

Het niet-vermelden van de aanwijzingen dat de inbeslaggenomen goederen door artikel 42, 3°, Strafwetboek bedoelde voorwerpen zijn, houdt op zich geen schending in van artikel 6.2 E.V.R.M. en artikel 14.2 I.V.B.P.R. of een miskenning van het in die bepalingen vervatte vermoeden van onschuld.

- BESLAG - Allerlei

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.11.1784.F 22 februari 2012 AC nr. ...

De vaststelling dat de beklaagde zich ten aanzien van het slachtoffer van de aan het vonnisgerecht voorgelegde feiten in gelijkaardige zin heeft uitgelaten als ten aanzien van de persoon aan wiens klacht geen gevolg is gegeven, miskent het vermoeden van onschuld niet (1). (1) Zie Cass. 14 okt. 2008, AR P.08.0693.N, AC 2008, nr. 544.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.10.1635.N 15 maart 2011 AC nr. ...

Het vermoeden van onschuld heeft betrekking op de houding van de rechter die kennis moet nemen van een strafrechtelijke vervolging; de omschrijving in de door het openbaar ministerie uitgebrachte dagvaarding, die tot doel heeft de beklaagde te verwittigen van de plaats en het tijdstip waarop de rechter van de zaak kennis zal nemen en hem in te lichten omtrent de hem verweten feiten, zodat hij zich kan verdedigen, houdt niet in dat daardoor voor de rechter de schuld van de beklaagde al vastlag (1). (1) Cass., 7 maart 2007, A.R. P.07.0259.F, AC, 2007, nr. 129

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- DAGVAARDING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.10.0872.N 22 juni 2010 AC nr. 445

Artikel 47bis, 1, c, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat ieder verhoor begint met de mededeling aan de ondervraagde persoon dat zijn verklaringen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt, houdt geen verband met de wijze van beoordeling van de bewijzen door de strafrechter maar doet de ondervraagde er enkel op wijzen dat alle verklaringen die hij in zijn nadeel aflegt, ook tegen hem kunnen worden gebruikt en dat hij aldus mag weigeren om tegen zichzelf belastende verklaringen af te leggen; dit is geenszins strijdig met de door artikel 6.2 E.V.R.M. en artikel 14.3.g I.V.B.P.R. gewaarborgde rechten.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

P.10.0351.F 12 mei 2010 AC nr. 333

Het vermoeden van onschuld wordt niet miskend, alleen maar omdat de rechter, ter verantwoording van de aard van de straf en van de strafmaat, acht slaat op andere inlichtingen over de persoonlijkheid van de beklaagde dan die welke worden vermeld in de telastleggingen (1). (1) Franklin KUTY, Le droit à un procès équitable au sens de la jurisprudence strasbourgeoise, Chronique de jurisprudence, J.L.M.B., 2008, p. 215; zie Cass., 26 maart 1997, AR P.96.0439.F, AC, 1997, nr. 162.

- STRAF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.08.1893.F 7 oktober 2009 AC nr. 560

De verwerping van een verweermiddel als ongeloofwaardig, miskent als dusdanig het vermoeden van onschuld niet dat door artikel 6.2 E.V.R.M. wordt gewaarborgd (1). (1) Zie Cass., 15 jan. 1991, AR 2153, AC, 1990-1991, nr. 249. Het openbaar ministerie van zijn kant concludeerde tot verwerping maar was van mening dat het tweede middel kritiek uitoefende op de redenen van het bestreden arrest betreffende de burgerlijke rechtsvordering (bestreden arrest, bladzijde 7, subtitel "Au civil"), inzonderheid de redenen over de omvang van de schade. Het tweede middel voerde de schending aan van artikel 6.2. van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en de miskenning van het algemeen rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld. Volgens het openbaar ministerie faalde het middel bijgevolg naar recht. Artikel 6.2 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en het algemeen rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld regelen immers de bewijslast niet inzake de raming van de schade (zie Cass., 6 dec. 2000, AR P.00.1250.F, AC, 2000, nr. 673). (Art. 6.2 E.V.R.M.; Algemeen rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld).

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.08.0687.F 4 juni 2008 AC nr. 344

Wanneer de rechter vóór het onderzoek van de gegrondheid van de beschuldiging uitspraak moet doen over zijn bevoegdheid, kan hij niet zonder het vermoeden van onschuld te miskennen, van zijn overtuiging doen blijken volgens welke de vervolgde persoon schuldig is aan de hem ten laste gelegde feiten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.07.1131.N 27 november 2007 AC nr. 585

Ingevolge de bewijslast in strafzaken, moet het openbaar ministerie bewijzen dat de beklaagde die wordt vervolgd wegens de misdrijven van de artikelen 418 tot 420 Strafwetboek, een fout heeft begaan waardoor iemand werd gedood of waardoor iemand letsels heeft opgelopen; in voorkomend geval moet de burgerlijke partij die op grond van de artikelen 1382 en 1383, Burgerlijk Wetboek, schadevergoeding vordert, bewijzen dat de beklaagde een fout heeft begaan en dat tussen de fout en de schade een oorzakelijk verband bestaat.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.07.0259.F 7 maart 2007 AC nr. 129

Artikel 6.2, E.V.R.M. verbiedt het openbaar ministerie niet om in een akte van de rechtspleging te stellen dat de vervolgde persoon het misdrijf heeft gepleegd (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 1996, AR A.94.0002.F, nr 81.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.06.1367.F 23 november 2006 AC nr. 596

Het arrest dat afwijzend beschikt op de vordering tot wraking van een onderzoeksrechter die de eiser van partijdigheid verdenkt omdat hij aan de procureur des Konings geschreven heeft dat de vermoedelijke dader de feiten blijft ontkennen, miskent het vermoeden van onschuld van de eiser en verantwoordt bijgevolg zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2006, nr ...

- WRAKING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.06.0927.N 31 oktober 2006 AC nr. 530

De omstandigheid dat de rechter, in een fiscale strafzaak, vermoedens van feitelijke aard put uit het verslag van de gerechtsdeskundige die een tekort aan aangegeven inkomsten afleidt uit een vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen zoals dat in het fiscaal recht bestaat, is geen miskenning van het vermoeden van onschuld van de beklaagde.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.05.0697.F 29 juni 2005 AC nr. 382

Het verzoek om internationale rechtshulp dat door een onderzoeksrechter aan een vreemde overheid is gericht, mag niet steunen op gronden die het vermoeden van onschuld van de inverdenkinggestelde miskennen (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 1997, AR P.96.1027.N, nr 62 en 18 juni 2003, AR P.03.0542.F, nr 360.

- UITLEVERING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.05.0664.F 22 juni 2005 AC nr. 365

Het feit dat een beslagmaatregel die in de artt. 35 en 35ter, Sv., is bepaald, wordt genomen op de bankrekeningen van iemand die niet in verdenking is gesteld, schendt artikel 6.2, E.V.R.M. niet.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- BESLAG - Algemeen

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

De eerbiediging van het algemeen rechtsbeginsel inzake het vermoeden van onschuld, dat is vastgelegd in de artt. 6.2 E.V.R.M. en 14.2 I.V.B.P.R. is een plicht voor de rechters die uitspraak moeten doen over de gegrondheid van de beschuldiging en wordt beoordeeld met inachtneming van de rechtspleging in haar geheel (1). (1) Zie Cass., ver. K., 14 okt. 1998, J.L.M.B., 1999, p. 233.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

De omstandigheid dat het vermoeden van onschuld in de publieke opinie is miskend, heeft niet tot gevolg dat de rechter de artt. 6.2 E.V.R.M. en 14.2 I.V.B.P.R. en het algemeen beginsel van het recht van verdediging heeft geschonden; noch uit het feit dat een mediacampagne zonder voorgaanden is gevoerd noch uit de duur van de voorlopige hechtenis, noch uit de verklaringen van overheidsinstanties, noch uit de weergave in de pers van bepaalde passages uit het strafdossier of van een opiniepeiling kan worden afgeleid dat de jury of de magistraten waaruit het hof van assisen bestaat niet onpartijdig zijn geweest of het vermoeden van onschuld hebben miskend (1). (1) Zie Cass., 15 okt. 2001, AR P.01.1333.F, nr 553 en verslag van het Hof van cassatie 2002, p. 448.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.03.1430.F 25 februari 2004 AC nr. 104

Art. 67bis, Wegverkeersreglement verlicht de bewijslast die op het O.M. rust door t.a.v. de titularis van de nummerplaat van het voertuig een weerlegbaar vermoeden van schuld in te richten; die bepaling is alleen van toepassing op de misdrijven inzake de politie van het wegverkeer en kan door alle middelen rechtens worden weerlegd, zodat zij geen onverantwoorde aantasting vormt van het vermoeden van onschuld dat in artikel 6.2 EVRM is uitgedrukt (1). (1) Cass., 7 feb. 2001, AR P.00.1532.F, nr 75; 14 juni 2002, AR P.01.0119.N, nr ... .

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

C.02.0236.N 22 januari 2004 AC nr. 38

Het vermoeden van onschuld wordt niet geschonden wanneer feiten, die het voorwerp uitmaakten van een strafonderzoek voor oplichting dat door het openbaar ministerie geseponeerd werd, op burgerlijk gebied als oplichting worden ingeroepen tegen de persoon tegen wie het onderzoek werd gevoerd (1). (1) Waar het arrest de term "strafonderzoek" hanteert is het reeds uit de context zelf duidelijk dat hiermee "opsporingsonderzoek" wordt bedoeld.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.04.0069.F 21 januari 2004 AC nr. 36

De onderzoeksgerechten die de wettigheid van het aanhoudingsbevel moeten nagaan, zijn bevoegd om de redenen ervan te verbeteren, hetzij door een onjuiste reden door een juiste te vervangen, hetzij door de mogelijke fouten in dat bevel te verbeteren, zelfs als de onderzoeksrechter het vermoeden van onschuld miskend heeft, aangezien die miskenning geen onherstelbaar gebrek is (1); de feitelijke omstandigheden van de zaak en die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de inverdenkinggestelde, die in het aanhoudingsbevel worden omschreven als gronden die de handhaving van de voorlopige hechtenis verantwoorden, houden niet op te bestaan, alleen op grond dat hun formulering door een dergelijk gebrek zou zijn aangetast (2). (1) Cass., 5 nov. 1997, AR P.97.1344.F, nr 453, met concl. O.M. (2) Zie Cass., 23 juni 1994, AR P.94.0808.N, nr 331.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.03.0542.F 18 juni 2003 AC nr. 360

Miskenning van het vermoeden van onschuld door de onderzoeksrechter is geen gebrek dat door de onderzoeksgerechten niet kan worden hersteld (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 1997, AR P.97.1344.F, nr 453, met concl. adv.-gen. Spreutels in Bull. en Pas., 1997, I, nr 453.

- ONDERZOEKSRECHTER -

Miskenning van het vermoeden van onschuld door de onderzoeksrechter is geen gebrek dat door de onderzoeksgerechten niet kan worden hersteld (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 1997, AR P.97.1344.F, nr 453, met concl. adv.-gen. Spreutels in Bull. en Pas., 1997, I, nr 453.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

De verwerping, door de onderzoeksrechter, van een verzoekschrift dat een inverdenkinggestelde heeft ingediend met toepassing van artikel 61quater Sv., kan niet steunen op redenen die het vermoeden van onschuld van de verzoeker miskennen (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 1998, J.M.L.B., 1999, blz. 233.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.01.1021.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

Art. 205 Douane- en Accijnzenwet verlicht, in de bijzondere materie waarop het betrekking heeft, de bewijslast die op de vervolgende partij of partijen rust, door ze in staat te stellen de niet-overeenstemming van de gegevens van de boeken, geschriften of documenten betreffende de aan- en verkoop van met rechten of met accijns belaste goederen of goederen waarvoor bedragen bij invoer of bij uitvoer kunnen worden toegekend, als bewijs van een fraude van de rechten aan te voeren ; die bepaling is alleen van toepassing op misdrijven inzake douane en accijnzen en laat het bewijs van het tegendeel toe door alle middelen rechtens, zodat zij geen aantasting vormt van het vermoeden van onschuld, zoals het besloten ligt in artikel 6.2 E.V.R.M. (1). (1) Zie Cass., 7 feb. 2001, A.R. P.00.1532.F, nr 75.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.01.1333.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

Het vermoeden van onschuld betreft de houding van de rechter die moet kennisnemen van een strafrechtelijke beschuldiging, en niet de publieke opinie (1). (1) Zie Cass., 16 sept. 1998, J.L.M.B., 1998, 1340.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

Miskenning van het recht van verdediging en van het vermoeden van onschuld kan niet worden afgeleid uit de enige omstandigheid dat het openbaar ministerie een persconferentie heeft gegeven die een zekere ruchtbaarheid aan de zaak van de verdachte heeft gegeven (1). (1) Zie Cass., 18 jan. 1984, A.R. 2921, nr. 260.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

C.00.0258.N 27 april 2001 AC nr. ...

De bepaling van artikel 6.2 E.V.R.M. dat eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd voor onschuldig wordt gehouden totdat zijn schuld volgens de wet wordt bewezen, is niet van toepassing op vervolgingen in tuchtzaken voor de tenlasteleggingen die niet op strafbare feiten in de zin van deze verdragsbepaling betrekking hebben (1). (1) Velu, J., en Ergec, R., Convention européenne des droits de l'homme, R.P.D.B.,Compl. VII, Bruylant 1990, nr 565.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.01.0260.F 21 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling beslist om de wetsbepaling toe te passen die haar machtigt om de voorwaardelijke invrijheidstelling te herroepen, na te hebben vastgesteld dat de betrokkene tijdens de proeftijd een bijzondere voorwaarde niet heeft nageleefd die in de beslissing van de commissie was opgelegd die over de voorwaardelijke invrijheidstelling uitspraak heeft gedaan, miskent zij het vermoeden van onschuld niet (1). (1) Zie Cass., 20 juli 1999, A.R. P.99.0873.F, nr. 418.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.00.1532.F 7 februari 2001 AC nr. ...

Art. 67bis Wegverkeerswet verlicht de bewijslast die op het O.M. rust door t.a.v. de titularis van de nummerplaat van het voertuig een weerlegbaar vermoeden van schuld in te richten ; die bepaling is alleen van toepassing op de misdrijven inzake de politie van het wegverkeer en kan door alle middelen rechtens worden weerlegd, zodat zij geen onverantwoorde inbreuk maakt op het vermoeden van onschuld dat in artikel 6.2 E.V.R.M. is uitgedrukt (1). (1) A.A., 21 maart 2000, nr. 27/2000, B.S. 26 mei 2000, blz. 17911; zie Cass., 17 maart 1999, en 19 okt. 1999, A.R. P.98.0753.F en P.98.0177.N, nrs. 160 en 547.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

P.00.1250.F 6 december 2000 AC nr. ...

Art. 6.2 E.V.R.M., volgens hetwelk eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd, voor onschuldig wordt gehouden tot zijn schuld bewezen wordt, heeft alleen betrekking op de verklaring van beklaagdes schuld aan het hem ten laste gelegde feit ; het heeft geen betrekking op de burgerlijke rechtsvordering (1). (1) Zie Cass., 25 maart 1992, A.R. 9583, nr. 395 ; 26 nov. 1993, A.R. 5223, nr. 463.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.00.0089.F 24 mei 2000 AC nr. ...

Miskenning van het vermoeden van onschuld kan niet worden afgeleid uit de omstandigheid alleen dat de bodemrechter steunt op de bekentenissen van de beklaagde om te beslissen dat hun laattijdige intrekking niet geloofwaardig is (1). (1) Zie Cass., 14 nov. 1995, A.R. P.94.0727.N, nr. 494.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- BEWIJS - Strafzaken - Bekentenis

P.99.0873.F 20 juli 1999 AC nr. ...

De beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling om toepassing te maken van de wetsbepaling die haar machtigt om de voorwaardelijke invrijheidstelling te herroepen, wanneer de betrokkene tijdens de proeftijd in verdenking is gesteld wegens nieuwe strafbare feiten, miskent het vermoeden van onschuld niet.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.99.0611.N 22 juni 1999 AC nr. ...

Het vermoeden van onschuld ten aanzien van de beklaagde wordt gewaarborgd onder meer door de tegenspraak die hij met betrekking tot de vaststellingen van de verbalisanten vermag te voeren waaronder het al dan niet objectief karakter van deze vaststellingen, en door de onpartijdigheid waarmee de rechter de bewijswaarde van deze vaststellingen beoordeelt.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.99.0183.F 17 februari 1999 AC nr. ...

Het vermoeden van onschuld, dat is neergelegd in artikel 6.2 E.V.R.M., wordt niet miskend door het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, alvorens de gegevens te vermelden waarop het steunt om de handhaving van de voorlopige hechtenis van de verdachte te bevestigen, gewag maakt van aanwijzingen, niet van bewijzen van schuld.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.97.1102.N 8 december 1998 AC nr. ...

Miskent het vermoeden dat eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd onschuldig wordt geacht totdat zijn schuld volgens de wet bewezen wordt, de rechter die reeds voor de behandeling van de zaak zijn mening over de handelwijze van de beklaagde heeft gevormd, wat te dezen blijkt uit de vermelding dat het herhaald uitstel van de zaak was bedoeld om de beklaagde tot betere inzichten te brengen, doch tevergeefs.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.96.1146.N 13 oktober 1998 AC nr. ...

Bij de beoordeling van een vraag tot opschorting mag de rechter alle gegevens eigen aan de persoon van de beklaagde in acht nemen maar mag hij in zijn oordeel geen strafbare feiten betrekken waarvoor de schuld van de beklaagde niet onherroepelijk vaststaat.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.96.0727.N 21 april 1998 AC nr. ...

Het vermoeden van onschuld impliceert dat een beklaagde niet het bewijs moet leveren van de werkelijkheid van een door hem aangevoerde rechtvaardigingsgrond die niet van alle geloofwaardigheid is ontbloot.~

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.97.1344.F 5 november 1997 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten die de wettigheid van het aanhoudingsbevel moeten nagaan, zijn bevoegd om de redenen ervan te verbeteren, hetzij door een onjuiste reden door een juiste te vervangen, hetzij door de mogelijke fouten in dat bevel te verbeteren, zelfs als de onderzoeksrechter het vermoeden van onschuld miskend heeft, nu die miskenning geen onherstelbaar gebrek is.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.97.0492.F 14 mei 1997 AC nr. ...

Alleen uit de omstandigheid dat het openbaar ministerie bij een rechtspleging voor het hof van assisen een dossier heeft gevoegd betreffende in het buitenland gepleegde en aan de Belgische overheid ter kennis gebrachte feiten, kan geen schending worden afgeleid van het recht van verdediging of van het vermoeden van onschuld, nu de beschuldigde de tegen hem aangevoerde gegevens ongehinderd heeft kunnen tegenspreken en de zaak, in haar geheel, eerlijk is behandeld.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.97.0330.F 19 maart 1997 AC nr. ...

Het in de artt. 6.2, E.V.R.M., en 14.2, I.V.B.P.R., vastgelegde vermoeden van onschuld wordt miskend door het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling waaraan het bevel tot eerste verschijning, dat volgt op het bevelt tot aanhouding, voorgelegd wordt en dat, met verwijzing naar de reden van het bevel tot aanhouding, uitspraak doet over de schuld van de beklaagde.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.96.1660.N 4 maart 1997 AC nr. ...

De jeugdrechter die vaststelt dat er in het strafdossier in hoofde van een voor hem gebrachte minderjarige aanwijzingen van schuld zijn, zonder voorafgaande beslissing ten gronde, diens behoud in zijn milieu niettemin afhankelijk stelt van de uitvoering van prestatie van opvoedkundige aard, legt hem aldus een maatregel op, die een sanctionerend karakter heeft, wat het oordeel inhoudt dat hij het als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd en miskent zodoende het vermoeden dat de minderjarige geacht wordt onschuldig te zijn.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.97.0161.F 12 februari 1997 AC nr. ...

Het vermoeden van onschuld wordt niet miskend door het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de handhaving van de voorlopige hechtenis van de verdachte beveelt, nu het vaststelt dat er redelijke termen aanwezig zijn om te vermoeden dat hij de in het aanhoudingsbevel vermelde feiten heeft begaan en er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat het noodzakelijk is hem te beletten andere strafbare feiten te begaan.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.96.1027.N 4 februari 1997 AC nr. ...

Het vermoeden van onschuld ten aanzien van de beklaagde wordt gewaarborgd onder meer door de tegenspraak die hij met betrekking tot de vaststellingen van de verbalisanten vermag te voeren, waaronder het al of niet objectief karakter van deze vaststellingen en door de onpartijdigheid waarmede de rechter de bewijswaarde van deze vaststellingen beoordeelt.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.96.1253.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Het vermoeden van onschuld, dat is neergelegd in artikel 6.2 E.V.R.M., wordt niet miskend door het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, alvorens de gegevens te vermelden waarop het steunt om de handhaving van de voorlopige hechtenis van de verdachte te bevestigen, gewag maakt van aanwijzingen, niet van bewijzen van schuld.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.96.1224.F 11 september 1996 AC nr. ...

Het vermoeden van onschuld, dat is neergelegd in artikel 6.2 E.V.R.M., wordt niet miskend door het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat uitspraak moet doen over de voorwaardelijke invrijheidstelling van een verdachte en dat, alvorens de gegevens te vermelden waarop het steunt om te beslissen dat die verdachte zich in het geval bevindt waarin zijn voorlopige hechtenis kan worden gehandhaafd, gewag maakt van aanwijzingen, niet van bewijzen van schuld.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.95.0756.N 25 juni 1996 AC nr. ...

De appelrechters die de verhoging van de door de eerste rechter opgelegde geldboete laten steunen, o.m., op de feitelijke omstandigheid dat de beklaagde op datum van de bestreden beslissing "nog steeds geen einde heeft gesteld" aan de wederrechtelijke toestand die het gevolg is van het door hen bewezen verklaard bouwmisdrijf tot herstel waarvan zij de uitvoering van aanpassingswerken bevelen, verwijten, voor de bepaling van de strafmaat, de beklaagde aldus een schuldig verzuim, wat zij slechts vermogen te doen vanaf zijn definitieve veroordeling wegens de telastgelegde feiten en miskennen zodoende het vermoeden dat de beklaagde onschuldig wordt geacht tot hij bij een beslissing die kracht van gewijsde heeft is veroordeeld.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- STEDENBOUW - Sancties

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.95.1000.N 18 juni 1996 AC nr. ...

De rechter miskent het vermoeden van onschuld van een beklaagde niet in zoverre hij beslist dat hij op een latere rechtszitting bij eenzelfde beslissing de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het verzet zal beoordelen en spreekt zich, door deze beslissing alleen, niet over de schuld van de beklaagde uit.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.96.0022.F 17 april 1996 AC nr. ...

Geen schending van artikel 6.2 E.V.R.M., waarin het vermoeden van onschuld is vastgelegd, kan worden afgeleid uit de weigering van de voorzitter van het hof van assisen om de vraag i.v.m. de reële of objectieve verzwarende omstandigheden afzonderlijk te stellen voor ieder van de beschuldigden.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

---

P.95.0428.F 8 november 1995 AC nr. ...

Geen schending van het vermoeden van onschuld kan worden afgeleid uit de enkele omstandigheid dat het O.M. bij het dossier van de rechtspleging een ander dossier heeft gevoegd, dat weliswaar betrekking heeft op de eiser maar geen verband houdt met de vervolgingen en geseponeerd werd, mits dat dossier regelmatig aan tegenspraak is onderworpen. ~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

Art. 6.3

P.14.0129.F 12 maart 2014 AC nr. ...

Wanneer de rechter de omschrijving wijzigt dient hij, enerzijds, vast te stellen dat het geherkwalificeerde feit hetzelfde is als dat waarop de strafvordering was gegrond en, anderzijds, erover te waken dat de beklaagde de gelegenheid krijgt zich tegen de nieuwe omschrijving te verdedigen; dat is het geval wanneer de omschrijving van het hoofdfeit en de omschrijving van de verzwarende omstandigheid, afzonderlijk genomen, niet nieuw zijn, maar de combinatie van beide, voor de eerste maal in hoger beroep, aan het feit een ander juridisch karakter toekent dan de akte van aanhangigmaking eraan had toegekend; het gaat nu met name om een misdrijf waarvan de verjaring niet meer door het eerste maar door het vierde lid van artikel 21 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering wordt geregeld (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 1999, AR P.98.1521.F, AC 1999, nr. 21.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.11.1774.N 20 maart 2012 AC nr. ...

Het feit dat de inverdenkinggestelde ook tijdens de behandeling te gronde geen inzage krijgt van het vertrouwelijk dossier, levert op zich geen schending op van artikel 6 E.V.R.M; dit is voor de inverdenkinggestelde weliswaar een beperking van zijn recht van verdediging die evenwel verantwoord is door de noodzaak de gebruikte technische hulpmiddelen en de politionele onderzoekstechnieken af te schermen alsmede de veiligheid van de uitvoerders te vrijwaren en hun identiteit af te schermen en die wordt gecompenseerd door het feit dat de regelmatigheid van de uitgevoerde opsporingsmethoden getoetst wordt door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht, namelijk de kamer van inbeschuldigingstelling, die onaantastbaar vaststelt dat de gegevens van het open dossier, waaronder het proces-verbaal van uitvoering en deze van het proactief onderzoek, overeenstemmen met de gegevens van het vertrouwelijk dossier, en waarbij de beklaagde voor de feitenrechter op basis van het open dossier al zijn rechtsmiddelen tegen de aangewende opsporingsmethoden kan aanwenden terwijl de stukken uit het vertrouwelijk dossier bovendien niet als bewijs kunnen worden gebruikt (1). (1) Zie: Cass. 2 maart 2010, AR P.10.0177.N, AC, 2010, nr. 143.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.11.1154.N 19 juli 2011 AC nr. ...

In strafzaken leggen de partijen hun conclusie neer ter rechtszitting: geen enkele wettelijke bepaling verplicht de inverdenkinggestelde zijn conclusie vooraf aan het openbaar ministerie mede te delen; het arrest dat eisers conclusie weert op grond dat ze laattijdig is en niet vooraf aan het openbaar ministerie was medegedeeld, miskent het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces (1). (1) Cass. 3 feb. 2009, AR P.08.1742.N, AC, 2009, nr. 90.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

P.09.1076.N 14 juli 2009 AC nr. 457

Artikel 6 EVRM heeft in beginsel enkel betrekking op de uitoefening van het recht van verdediging voor de vonnisgerechten en niet op de rechtspleging inzake voorlopige hechtenis (1). (1) Zie: Cass., 14 mei 2003, AR P.03.0672.F, AC, 2003, nr. 295 en Cass., 28 dec. 2004, AR P.04.1647.F, AC, 2004, nr. 628; Zie ook: R., DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, Mechelen, 2007, nr. 1032.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.08.1210.N 16 december 2008 AC nr. 734

De enkele omstandigheid dat de telastlegging die ter beoordeling van de strafrechter staat, de wetsbepaling die het feit omschrijft en strafbaar stelt, niet of onjuist vermeldt, miskent nog niet het recht van verdediging; het volstaat inderdaad dat de beklaagde met voldoende zekerheid weet waaromtrent hij zich moet verdedigen (1). (1) Zie Cass., 18 jan. 1977, AC, 1977, 553; 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, AC, 1998, nr 534; 29 maart 2000, AR P.99.1857.F, AC, 2000, nr. 211; 12 nov. 2002, AR P.01.0962.N, AC, 2002, nr 597; 4 feb. 2003, AR P.02.0615.N, AC, 2003, nr 83; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 4° ed. 2007, nrs 1901 en 1902; VERSTRAETEN, RHet recht op informatie van de verdachte of beklaagde in het strafproces", in Om deze redenen, Liber Amicorum Armand Vandeplas, 1994, p. 475, nr 27.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- STRAFVORDERING -

P.07.1117.N 27 november 2007 AC nr. 584

Het enkele feit dat de machtiging verleend aan de voogd met toepassing van artikel 410, § 1, 7e, Burgerlijk Wetboek, om klacht met burgerlijke partijstelling neer te leggen, slechts in de loop van het geding is gegeven en de vrederechter daardoor de steeds neergelegde klacht met burgerlijke partijstelling bekrachtigt, belet de derde waartegen die burgerlijke partijstelling is gericht, geenszins zich tegen de beschuldiging te verdedigen en levert geen miskenning van het vermoeden van onschuld op.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.07.0677.N 25 september 2007 AC nr. 433

Artikel 6 E.V.R.M. verbiedt niet de uitoefening van het recht van verdediging in bepaalde gevallen te regelen en te beperken: dergelijke beperking kan verantwoord zijn indien ze evenredig is met het belang van de te bereiken doelstellingen, zoals de nationale veiligheid, de noodzaak onderzoeksmethoden geheim te houden om bepaalde vormen van zware criminaliteit te bestrijden of de veiligheid van getuigen, infiltranten of informanten te vrijwaren (1). (1) Zie: Cass., 23 aug. 2005, AR P.05.0805.N, nr 399.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.05.0263.F 13 april 2005 AC nr. 221

Art. 6 E.V.R.M. ontneemt de bodemrechter niet de bevoegdheid om de gegrondheid van een verzoek tot getuigenverhoor te beoordelen (1). (1) Cass., 29 april 2003, AR P.02.1461.N, nr 269 en 16 juni 2004, AR P.04.0281.F, nr ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

P.04.1075.F 17 november 2004 AC nr. 552

Artikel 203 van het Wetboek van Strafvordering schendt artikel 6 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden niet, en legt aan de rechtzoekenden evenmin een termijn op die materieel onmogelijk na te leven is, door te bepalen dat de termijn om hoger beroep in te stellen tegen een bij verstek gewezen beslissing begint te lopen vanaf de betekening ervan aan de veroordeelde partij of aan haar woonplaats (1). (1) Zie Cass., 1 feb. 1994, AR P.93.1745.N, nr 61.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

---

P.04.0119.F 28 januari 2004 AC nr. 50

Miskenning van het in artikel 6.3 E.V.R.M. gewaarborgde recht om over voldoende tijd te beschikken voor de voorbereiding van zijn verdediging, vormt op zich geen wrakingsgrond (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 1997, AR P.96.1322.N, nr 63.

- WRAKING -

P.03.0620.F 7 mei 2003 AC nr. 280

Art. 6.3 E.V.R.M. is in de regel niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten die inzake voorlopige hechtenis uitspraak doen (1). (1) Zie Cass., 16 okt. 1996, AR P.96.1278.F, nr 385.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.02.0635.F 2 oktober 2002 AC nr. 497

De strafrechter die de aard, kwalificatie en strafbare periode van de ten laste gelegde feiten niet wijzigt, maar zich ertoe beperkt de in de oorspronkelijke telastlegging bedoelde periode van de misdrijven te beperken en het misdrijf te omschrijven in de bewoordingen van het artikel van het Sw. waarop de vervolgingen gegrond waren, en vaststelt dat het aldus opnieuw gekwalificeerde feit hetzelfde is als het in de dagvaarding gekwalificeerde feit, zonder de beklaagde te hebben verzocht zich tegen de nieuwe telastlegging te verdedigen, schendt artikel 6 E.V.R.M. niet en miskent evenmin het recht van verdediging (1). (1) Zie Cass., 4 dec. 2001, A.R. P.00.0558.N, nr. ... .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

S.99.0118.N 10 december 2001 AC nr. ...

Miskenning van het recht van verdediging kan niet worden afgeleid uit het stelsel waarbij door een gerechtsbrief van de rechterlijke beslissingen kennis wordt gegeven aan de betrokkenen die tegelijkertijd uitdrukkelijk worden ingelicht over de gevolgen van die kennisgeving en waarbij die kennisgeving de termijn doet ingaan voor de aanwending van de rechtsmiddel; dit stelsel geeft aan de bestemmelingen van de gerechtsbrief de vereiste inlichtingen en laat een voldoende termijn om hun recht van verdediging ten volle uit te oefenen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

D.00.0029.F 21 september 2001 AC nr. ...

Artt. 6.3 a) en b) E.V.R.M. en 14.3 a) en b) I.V.B.P.R. zijn, in beginsel, niet toepasselijk op een tuchtprocedure die ingesteld is op grond van aangevoerde inbreuken op de regels van de plichtenleer en die kan leiden tot een schorsing van het recht om het beroep uit te oefenen (1). (1) Cass., 7 mei 1999, A.R. D.98.0044.N, nr. 271; zie Cass., 23 mei 1997, A.R. D.95.0024.N, nr. 237, dat uitspraak doet over een middel dat afgeleid is uit, onder meer, de schending van artikel 6.3 c).

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.00.0206.F 5 april 2000 AC nr. ...

Het recht van verdediging wordt niet miskend door de beslissing tot verwerping van de voorwaardelijke invrijheidstelling, die gegrond is op de zwaarwichtigheid van de feiten waarop de veroordeling is gestoeld, en op de sociale onrust die de invrijheidstelling van de veroordeelde, gelet op het overblijvende gedeelte van de straf, zou veroorzaken, aangezien die veroordeelde, tijdens een tegensprekelijk debat voor de commissie voor voorwaardelijke invrijheidstelling, zijn middelen over het geheel van de gegevens van het dossier vrij heeft kunnen aanvoeren.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.99.0023.F 2 juni 1999 AC nr. ...

Miskenning van het recht van verdediging kan niet worden afgeleid uit de omstandigheid dat het openbaar ministerie tijdens het onderzoek, dat aan het verstekvonnis is voorafgegaan, een strafdossier heeft neergelegd zonder eiser daarvan op de hoogte te brengen of het hem vooraf ter inzage voor te leggen, daar eiser ten gevolge van zijn verzet alle gelegenheid heeft gehad om zijn verweermiddelen in verband met die stukken voor te dragen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.98.1228.F 6 oktober 1998 AC nr. ...

Aangezien de wet een limitatieve opsomming geeft van de wrakingsgronden, kan een schending van artikel 6.3 E.V.R.M. en van artikel 14.3 I.V.B.P.R. niet worden aangevoerd in een verzoek tot wraking.

- WRAKING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.98.1133.F 29 september 1998 AC nr. ...

Alleen uit de vaststelling dat de beklaagde geen bijstand van een tolk heeft gekregen voor de onderzoeksrechter, waaraan hij dat niet formeel had gevraagd, ook al had hij dat wel gedaan tijdens een verhoor door de politie, kan niet worden afgeleid dat zijn recht van verdediging of zijn rechten van de mens zijn geschonden, nu hij zowel voor de eerste rechter als voor het hof van beroep een dergelijke bijstand heeft genoten.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

---

P.98.0207.F 22 april 1998 AC nr. ...

De ondervraging van een getuige na de pleidooien van de verdediging, krachtens de discretionaire macht van de voorzitter van het hof van assisen, leidt niet tot nietigheid van de procedure, als de partijen de aldus in het debat gebrachte gegevens naderhand vrijelijk hebben kunnen tegenspreken.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 6.3, a

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

Het recht op vertaling van stukken is vastgelegd in artikel 6.3, a), van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, dat eenieder die wordt vervolgd het recht waarborgt om onverwijld, in een taal welke hij verstaat, en in bijzonderheden, op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldigingen; de rechter beoordeelt in feite of de inverdenkinggestelde op de hoogte werd gebracht in een taal die hij voldoende verstond opdat zijn recht van verdediging voor het onderzoeksgerecht in acht zou zijn genomen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regelmatigheid van de procedure

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

D.12.0014.F 21 februari 2014 AC nr. ...

Artikel 6.3, a), van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is niet van toepassing op het voorbereidend tuchtonderzoek (1). (1) Cass. 26 feb. 2010, AR D.08.0010.F, AC 2010, nr. 138.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- ADVOCAAT -

P.12.1051.N 11 december 2012 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat een telastlegging met betrekking tot de concrete invulling van een bepaald misdrijfbestanddeel meerdere mogelijkheden bevat, volgt dat de beklaagde is uitgenodigd om zich met betrekking tot alle vermelde mogelijkheden te verdedigen; de rechter die bij een onderzoek van de omschrijving van een telastlegging van oordeel is dat een van de vermelde mogelijkheden moet worden weggelaten, heromschrijft die telastlegging niet en is niet ertoe gehouden om de beklaagde van een dergelijke weglating te verwittigen, ook niet indien de beklaagde heeft aangevoerd dat de telastlegging duister is en hij de rechter heeft verzocht hem ingeval van wijziging van de telastlegging of herkwalificatie te verwittigen, aangezien de vermeldingen van de telastlegging de beklaagde immers toelaten duidelijk het voorwerp van de vervolging te kennen en zijn recht van verdediging uit te oefenen (1). (1) Zie Cass. 20 feb. 2001, AR P.99.0590.N, AC 2001, nr. 104.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.12.0732.F 17 oktober 2012 AC nr. ...

De wettelijke verzwarende omstandigheid waarvan de vervolgde persoon vooraf op de hoogte moet worden gesteld om zich daartegen te kunnen verweren, is die welke de op de overtreding toepasselijke straf kan verzwaren; dat geldt niet voor de staat waarin hij voor de rechter verschijnt en die naar recht alleen kan of mag leiden tot een veiligheidsmaatregel, volgend op de straf, zoals bijvoorbeeld het herstel van het recht tot sturen afhankelijk maken van het slagen voor het theoretisch rijexamen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. …

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

P.11.0247.F 1 juni 2011 AC nr. ...

Artikel 6.3.a, van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, volgens hetwelk een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld het recht heeft om op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging, heeft alleen betrekking op de inlichtingen inzake de ten laste gelegde strafbare feiten en de juridische omschrijving ervan; noch die bepaling noch enig algemeen rechtsbeginsel leggen de rechter de verplichting op om de vervolgde persoon ervan te verwittigen dat, ingeval hij een verval van het recht tot sturen uitspreekt, die straf moet gekoppeld worden aan een beveiligingsmaatregel (1). (1) Zie Cass. 4 maart 2008, AR P.08.0332.N, AC, 2008, nr. 155.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.09.1166.F 16 december 2009 AC nr. 755

Of de persoon tegen wie een vervolging wordt ingesteld, op de hoogte is gesteld van de hem ten laste gelegde feiten, kan niet alleen uit de beschikking tot verwijzing of uit de dagvaarding blijken, dergelijke informatie kan ook worden verstrekt door middel van de stukken uit het strafdossier of elk ander, regelmatig aan de beoordeling van de rechter voorgelegd gegeven, waarover de beklaagde zijn recht van verdediging vrij heeft kunnen uitoefenen voor de feitenrechters (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.08.1893.F 7 oktober 2009 AC nr. 560

Het recht van de beklaagde om in bijzonderheden op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte telastlegging en het algemeen beginsel van het recht van verdediging vereisen niet dat de feitelijke gegevens waarop de vervolging is gegrond uitdrukkelijk in de telastlegging worden geformuleerd; het volstaat dat de beklaagde van deze feitelijke gegevens kennis kan nemen om zijn recht van verdediging ten volle te kunnen uitoefenen (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 1999, AR P.97.0599.N, AC, 1999, nr. 30; Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0218.F, AC, 2001, nr. 306; Cass., 12 nov. 2002, AR P.01.0962.N, AC, 2002, nr. 597

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Hoewel het recht van de beklaagde om nauwkeurig op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte telastlegging en het algemeen beginsel van het recht van verdediging vereisen dat een beklaagde voldoende op de hoogte wordt gesteld van de hem ten laste gelegde feiten, schrijft geen enkele bepaling voor dat die inlichting alleen kan voortvloeien uit een beschikking van verwijzing of een dagvaarding; die inlichting kan met name ook verleend worden aan de hand van stukken uit het strafdossier of van een conclusie van de benadeelde partij, waarvan de beklaagde kennis heeft kunnen nemen en waarover hij voor de bodemrechters zijn recht van verdediging vrij heeft kunnen uitoefenen (1). (1) Zie Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0218.F, AC, 2001, nr. 306.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.07.0942.F 12 september 2007 AC nr. 403

Het recht van elke beschuldigde om onverwijld, in een taal die hij verstaat en in bijzonderheden, op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging, betreft het recht van verdediging voor het vonnisgerecht; het is in de regel niet toepasselijk op de onderzoeksgerechten wanneer zij niet moeten beslissen over de gegrondheid van een beschuldiging in strafzaken en met name wanneer zij uitspraak doen over de regeling van de rechtspleging (1); alleen wanneer door de niet-inachtneming van deze vereisten het eerlijk karakter van het proces ernstig in het gedrang dreigt te komen, wordt van die regel afgeweken (2). (1) (2) Zie Cass., 13 feb. 2002, AR P.01.1540.F, nr 102. (2) Zie Cass., 24 okt. 1997, AR D.96.0016.F, nr 427.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.05.1026.F 9 november 2005 AC nr. 580

Het recht van elke beschuldigde om onverwijld, in een taal die hij verstaat, en in bijzonderheden op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging, betreft het recht van verdediging voor het vonnisgerecht; het is niet van toepassing op de verhoren die de politie tijdens een strafrechtelijk vooronderzoek verricht (1). (1) Zie Cass., 13 feb. 2002, AR P.01.1540.F, nr 102.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.05.0664.F 22 juni 2005 AC nr. 365

Het recht van een inverdenkinggestelde om onverwijld, in een taal die hij verstaat en in bijzonderheden, op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte telastlegging, is niet van toepassing op een maatregel met betrekking tot de goederen die tijdens een vooronderzoek of een gerechtelijk onderzoek in beslag zijn genomen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BESLAG - Algemeen

P.03.1153.N 14 oktober 2003 AC nr. 500

De onderzoeksgerechten die uitspraak moeten doen over een vordering tot internering, dus over de grond van de strafvordering, treden enerzijds op als vonnisgerecht en dienen anderzijds te oordelen of de in de vordering tot internering van het openbaar ministerie gegeven omschrijving van de ten laste gelegde feiten voldoende gedetailleerd is opdat de inverdenkinggestelde zijn recht van verdediging doelmatig zou kunnen uitoefenen (1). (1) Zie Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0218.F, nr 306; 13 feb. 2002, AR P.01.1540.F, nr 102.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.02.0615.N 4 februari 2003 AC nr. 83

In strafzaken moet de dagvaarding derwijze zijn opgesteld dat zij aan de beklaagde de mogelijkheid biedt het voorwerp van de telastlegging voldoende te kennen en te bepalen welke feitelijke gedragingen hem ten laste worden gelegd; er is voldaan aan de verplichting om de beklaagde in de bijzonderheden op de hoogte te stellen van de aard en van de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging, wanneer hij derwijze is verwittigd dat hij zijn recht van verdediging naar behoren heeft kunnen uitoefenen (1). (1) Zie Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0218.F, nr 306.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- DAGVAARDING -

P.02.1146.N 10 december 2002 AC nr. 664

De afwezigheid of de onregelmatigheid van de inverdenkingstelling heeft op zich niet de nietigheid van de rechtspleging of de niet-herstelbare miskenning van het recht van verdediging tot gevolg.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

De afwezigheid of de onregelmatigheid van de inverdenkingstelling heeft op zich niet de nietigheid van de rechtspleging of de niet-herstelbare miskenning van het recht van verdediging tot gevolg.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.02.0958.F 23 oktober 2002 AC nr. 561

Art. 6.3.a E.V.R.M. wordt niet geschonden en het recht van verdediging wordt evenmin miskend door het feit alleen dat de beklaagde, voor het eerst voor het hof van beroep dat als gerecht op verwijzing uitspraak doet t.g.v. een arrest van het Hof van Cassatie, werd verzocht zich te verdedigen tegen een wijziging van de kwalificatie.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.02.0718.N 24 september 2002 AC nr. 473

De enkele omstandigheid dat stukken die werden opgesteld in het kader van een in het buitenland ingestelde strafvervolging, nadien zonder vertaling aan het strafdossier betreffende een in België ingestelde strafvordering werden gevoegd heeft niet voor gevolg dat de beklaagde niet onverwijld, in een taal welke hij verstaat en in bijzonderheden, op de hoogte wordt gesteld van de aard en de reden van de tegen hem in België ingebrachte beschuldiging (1). (1) Zie Cass., 16 okt. 1991, AR 8601, AC 1991-1992, nr. 91.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.01.1540.F 13 februari 2002 AC nr. 102

Het recht van elke beschuldigde om onverwijld, in een taal die hij verstaat, en in bijzonderheden op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldigingen, betreft het recht van verdediging voor het vonnisgerecht; het is niet van toepassing op de verhoren die de politie verricht tijdens een strafrechtelijk vooronderzoek (1). (1) Zie Cass., 28 april 1999, A.R. P.99.0315.F, nr. 246

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.94.1558.N 26 maart 1996 AC nr. ...

Wanneer noch uit het proces-verbaal van de rechtszitting waarop het openbaar ministerie in zijn vorderingen werd gehoord en het laatste woord werd verleend aan een beklaagde die de taal van de rechtspleging niet machtig is, noch uit de veroordelende beslissing blijkt wie als beëdigde vertaler de gesprekken heeft vertaald, kan het Hof niet nagaan of de wettelijke voorschriften inzake bijstand van een beëdigde vertaler werden nageleefd.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Algemeen

Art. 6.3, b

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

Om te bepalen of de beschuldigde of zijn raadsman wel het recht en de faciliteiten hebben gekregen die zij nodig hebben ter voorbereiding van hun verdediging, moet rekening worden gehouden met de tijd en de faciliteiten die hun werden gegeven zowel voor als tijdens de rechtszittingen, maar ook met de omvang en de complexiteit van de zaak (1). (1) Zie Cass., ver. K., 5 april 1996, A.94.0002.F, nr 111.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Hoewel de strafrechter die de omschrijving van een telastlegging wijzigt, enerzijds moet vaststellen dat het opnieuw omschreven feit hetzelfde is als dat op grond waarvan de vervolging is ingesteld, en anderzijds erop moet toezien dat de beklaagde zich tegen de nieuwe omschrijving kan verdedigen, moet hij die voorwaarden niet vervullen wanneer hij zich ertoe beperkt de omschrijving aan te passen of te preciseren (1). (1) Zie Cass., 8 feb. 1994, A.R. 7015, nr. 71; 3 maart 1999, A.R. P.98.1042.F, nr. 126. Zie P. MORLET, "Changement de qualification - Droits et devoirs du juge", Rev. dr. pén., 1990, blz. 561; R. DECLERCQ, "Feit en kwalificatie in de strafrechtspleging", in Strafrecht voor rechtspratici - IV (Acco, 1991), blz. 179.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.00.0446.F 21 juni 2000 AC nr. ...

De strafrechter is bevoegd en verplicht om aan de bij hem aanhangig gemaakte feiten hun juiste kwalificatie te geven, mits hij het recht van verdediging eerbiedigt en vaststelt dat de opnieuw gekwalificeerde feiten dezelfde zijn als die waarop de vervolging is gegrond, of daarin zijn vervat (1). (1) Zie Cass., 2 feb. 1988, A.R. 1747, nr. 333; 8 feb. 1994, A.R. 7015, nr. 71; 13 jan. 1999, A.R. P.98.1521.F, nr. 21; 3 maart 1999, A.R. P.98.1042.F, nr. 126.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.98.1042.F 3 maart 1999 AC nr. ...

De omschrijving kan alleen op regelmatige wijze worden gewijzigd als er aan twee voorwaarden wordt voldaan, nl. als de door de rechter in aanmerking genomen feiten dezelfde feiten zijn als die, waarop de vervolging gegrond is en als de beklaagde de gelegenheid heeft gekregen verweer te voeren tegen de nieuwe omschrijving; dit is het geval, wanneer de burgerlijke partij een conclusie heeft neergelegd, waarin zij een dergelijke wijziging van de telastlegging heeft gevorderd, en de beklaagde over de nodige tijd en faciliteiten heeft beschikt om zijn verdediging voor te dragen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.96.1278.F 16 oktober 1996 AC nr. ...

Art. 6.3.b, E.V.R.M. heeft in de regel enkel betrekking op de uitoefening van het recht van verdediging voor de vonnisgerechten; het recht is niet toepasselijk op de rechtspleging inzake voorlopige hechtenis.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

Om te bepalen of de beklaagde en zijn raadsman over voldoende tijd en faciliteiten hebben beschikt die zij nodig hebben ter voorbereiding van hun verdediging, moet rekening worden gehouden met de tijd en de faciliteiten die hen werden gegeven zowel vóór als tijdens de rechtszittingen, en inzonderheid met het feit dat de overtuigingsstukken in de zittingszaal zijn neergelegd, dat de deskundige de opdracht heeft gekregen om de door de verdediging gezochte overtuigingsstukken terug te vinden en dat de getuigen zijn gehoord waarvan het verhoor door de verdediging was gevraagd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

M.80.0001.F 6 februari 1996 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde, die door de procureur-generaal bij het Hof van cassatie is gedagvaard om te verschijnen op een zitting van het Hof in verenigde kamers wegens feiten die samenhangen met die waarvoor een minister in beschuldiging is gesteld en door een beslissing van de Kamer van volksvertegenwoordigers voor het Hof is gebracht, in limine litis vraagt om de zaak te verdagen onder aanvoering van het feit dat hij, gelet op de omvang van het dossier, op de bijzondere omstandigheden waarop het voor het Hof wordt behandeld en op de complexiciteit van de zaak, niet voldoende tijd heeft gekregen om zijn verdediging voor te bereiden, beoordeelt het Hof, in het licht van de gegevens die het aanwijst en rekening houdend met het feit dat alle bewijsmiddelen tijdens het proces worden overgelegd en onderzocht, of de beklaagde en zijn raadsman over voldoende tijd en faciliteiten hebben beschikt welke nodig zijn voor de voorbereiding van zijn verdediging; zo ja, zegt het Hof dat de zaak niet dient te worden verdaagd.~

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- CASSATIE - Arresten - vorm - Vorm

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 6.3, c

P.12.0989.N 11 februari 2014 AC nr. ...

Uit artikel 6.3.c EVRM vloeit niet voort dat een inzake douane en accijnzen geverbaliseerde overtreder op het ogenblik dat hij wordt uitgenodigd om tegenwoordig te zijn bij het opmaken van het proces-verbaal en de overhandiging van een afschrift, de bijstand moet genieten van een raadsman.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- ADVOCAAT -

P.12.1933.N 11 december 2012 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat de eiser bij zijn verhoor door de politie werd bijgestaan door een bepaalde advocaat en hij tegenover de onderzoeksrechter ter gelegenheid van zijn verhoor ook heeft verklaard dat deze advocaat zijn raadsman is, volgt niet dat een andere advocaat, die volgens de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, zonder protest van de eiser hem bijstand heeft verleend bij zijn verhoor door de onderzoeksrechter, niet een door de eiser gekozen raadsman is in de zin van artikel 16, § 2, tweede lid, Voorlopige Hechteniswet.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.07.1372.F 3 oktober 2007 AC nr. 451

Het recht van iedere beschuldigde om zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman naar eigen keuze en, indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, om kosteloos door een toegevoegd advocaat te kunnen worden bijgestaan, indien het belang van de rechtspraak zulks vereist, is van toepassing voor de rechter die moet oordelen over de gegrondheid van de strafvordering en niet bij het verhoor van de inverdenkinggestelde door de onderzoeksrechter alvorens het bevel tot aanhouding uit te vaardigen (1). (1) Cass., 14 dec. 1999, AR P.99.1585.N, nr. 678.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.02.1553.F 4 december 2002 AC nr. 651

Het in artikel 6.3.c E.V.R.M. bedoelde recht van elke beschuldigde om zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman van zijn keuze en, indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een toegevoegd advocaat te kunnen worden bijgestaan, indien het belang van de rechtspraak dit vereist, is van toepassing voor de rechter die uitspraak moet doen over de gegrondheid van de strafvordering (1); die bepaling is niet van toepassing op het bij artikel 16, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis, bepaalde verhoor dat de onderzoeksrechter, vóór het verlenen van het aanhoudingsbevel, van de inverdenkinggestelde afneemt. (1) Cass., 14 dec. 1999, A.R. P.99.1585.N, nr 678.

- ADVOCAAT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.02.0609.N 25 juni 2002 AC nr. 380

Nieuw en derhalve niet ontvankelijk is het middel, afgeleid uit een schending van artikel 6.3.c EVRM, dat voor het eerst voor het Hof wordt voorgedragen; een verwijzing in de zogenaamde akte van verdediging naar de in het middel bedoelde problematiek is niet gelijk te stellen met het aanvoeren van dit middel voor het hof van assisen (1) (1) Zie cass., 22 maart 1995, AR P.95.0064.N, nr 162. In haar tweede middel voerde eiseres onder meer een schending van artikel 6.3.c EVRM aan, omdat zij, tijdens het gerechtelijk onderzoek, gedurende veertien maanden niet kon beschikken over de bijstand van de raadslieden van haar keuze, die vanwege hun stafhouder, bij wijze van bewarende maatregel, verbod hadden gekregen eiseres in cassatie bij te staan. Uit de stukken waarop het Hof vermocht acht te slaan bleek dat er enkel melding gemaakt werd van deze problematiek in de zogenaamde "akte van verdediging". Het Hof oordeelt dat dit middel nieuw en bijgevolg niet ontvankelijk is, omdat een dergelijke verwijzing naar deze problematiek in de "akte van verdediging" niet gelijk te stellen is met het aanvoeren van dit middel voor het hof van assisen. Terloops kan er op gewezen worden dat dit middel, volgens de rechtspraak van het Hof, inhoudelijk ook faalt naar recht: het Hof besliste immers reeds eerder dat het recht van eenieder zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman naar zijn keuze, of, indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een toegevoegd advocaat te kunnen worden bijgestaan, bepaald bij artikel 6.3.c EVRM, van toepassing is voor de rechter die moet oordelen over de gegrondheid van de strafvordering, maar dat dit recht niet van toepassing is wanneer een persoon tijdens een gerechtelijk onderzoek verhoord wordt of verklaringen aflegt (cass., 14 dec. 1999, AR P.99.1585.N, nr 678).

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.01.1123.N 4 september 2001 AC nr. ...

Artikel 6.3.c EVRM, dat betrekking heeft op de verdediging bij vervolging wegens een strafbaar feit, is niet toepasselijk in het geval de minister van Justitie de internering gelast van een veroordeelde die ter beschikking van de Regering was gesteld.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

Artikel 6.3.c EVRM, dat betrekking heeft op de verdediging bij vervolging wegens een strafbaar feit, is niet toepasselijk in het geval de minister van Justitie de internering gelast van een veroordeelde die ter beschikking van de Regering was gesteld.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.99.1585.N 14 december 1999 AC nr. ...

Het recht van eenieder zich, bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvordering, te verstaan met een door hemzelf gekozen raadsman, de bijstand te hebben van een raadsman naar eigen keuze en rechtsbijstand toegewezen te krijgen, indien het belang van de rechtspraak dit eist, bepaald bij artikel 14, lid 3, b en d I.V.B.P.R. en het recht van eenieder zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman naar zijn keuze of, indien hij niet over voldoende middelen beschikt, om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een toegevoegd advocaat te kunnen worden bijgestaan, bepaald bij artikel 6, lid 3, c, E.V.R.M., zijn van toepassing voor de rechter die moet oordelen over de gegrondheid van de strafvordering. Het middel dat ervan uitgaat dat deze bepalingen eveneens van toepassing zijn wanneer een persoon tijdens een vooronderzoek wordt verhoord, faalt naar recht.

- ADVOCAAT -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

P.97.1104.N 8 juni 1999 AC nr. ...

Het recht van een beklaagde om zich, op verzet, te verdedigen met de bijstand van een raadsman naar zijn keuze, houdt in dat de strafrechter, niettegenstaande de aan de beklaagde opgelegde verplichting om persoonlijk te verschijnen, de raadsman moet toelaten zijn cliënt te vertegenwoordigen, ook al toont deze niet aan dat het hem onmogelijk is persoonlijk te verschijnen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- VERZET -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 6.3, d

P.13.1696.F 26 februari 2014 AC nr. ...

Artikel 6.3, d, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden ontzegt de feitenrechter het recht niet om het verhoor van een getuige te weigeren met de vaststelling dat de verschijning op de zitting diens veiligheid in gevaar zou kunnen brengen.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.11.2087.N 25 september 2012 AC nr. ...

Krachtens artikel 6.3.d EVRM heeft eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd ten minste het recht getuigen à charge te ondervragen of doen ondervragen en het oproepen en de ondervraging van getuigen à décharge te doen geschieden op dezelfde voorwaarden als dit het geval is met de getuigen à charge, maar dit recht is niet onbeperkt; mits eerbiediging van het recht van verdediging oordeelt de rechter onaantastbaar of een getuige dient te worden gehoord en of dit verhoor noodzakelijk is voor het achterhalen van de waarheid (1). (1) Cass. 13 jan. 1999, AR P.98.0653.F, AC 1999, nr. 16; Cass. 27 april 1999, AR P.97.0860.N, AC 1999, nr. 241.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.04.1209.F 20 oktober 2004 AC nr. 494

Noch artikel 6.3.d, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, noch het algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging, ontzeggen de bodemrechter de bevoegdheid om de relevantie van een vordering tot het stellen van aanvullende onderzoeksverrichtingen te beoordelen (1). (1) Zie Cass., 2 jan. 1999, AR P.95.0127.N, nr 2; 22 juni 1999, P.99.0716.N, nr 384; 10 sept. 2002, P.02.0496.N, nr 433 en Cass., 7 okt. 1998, J.L.M.B., 1999, p. 232.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

Art. 6.3, d, E.V.R.M. wordt niet miskend, alleen omdat de bodemrechter oordeelt dat hij geen verhoor, op tegenspraak, van de anonieme informant moet of kan bevelen, op grond van wiens onthullingen het onderzoek nuttig kon worden gevoerd (1). (1) Zie Cass., 27 april 1999, AR P.97.0860.N, nr 260; 27 juni 2000, AR P.98.1147.N, nr 402; 21 mei 2002, AR P.01.0332.N, nr 308.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

P.03.0672.F 14 mei 2003 AC nr. 295

Art. 6.3.d E.V.R.M., dat betrekking heeft op de uitoefening van het recht van verdediging voor het bodemgerecht, is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen inzake voorlopige hechtenis (1). (1) Zie Cass., 9 jan. 1985, AR 4017, nr 281; 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534, redenen, blz. 1276; 28 april 1999, AR P.99.0315.F, nr 246; 25 sept. 2002, AR P.02.0954.F, met concl. O.M.; 26 maart 2003, AR P.03.0208.F, nr ... .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.03.0208.F 26 maart 2003 AC nr. 207

Art. 6.3, d, E.V.R.M. heeft geen betrekking op de uitoefening van het recht van verdediging voor de onderzoeksgerechten, die een inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht verwijzen (1). (1) Cass., 28 april 1999, AR P.99.0315.F, nr 246.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

P.02.0027.N 17 december 2002 AC nr. 675

De appèlrechters die hun oordeel niet uitsluitend of in overwegende mate laten steunen op de verklaringen van de anonieme getuige, vermogen wettig te oordelen dat een verhoor van en een confrontatie van de beklaagde met die getuige niet noodzakelijk zijn voor het vormen van hun overtuiging (1). (1) Zie Cass., 27 april 1999, A.R. P.97.0860.N, nr 241.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.98.1074.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

Zo artikel 6, lid 3, d, EVRM het recht van de beklaagde waarborgt om getuigen à décharge op te roepen, verhindert die bepaling niet dat de rechter de pertinentie van een gevraagd getuigenverhoor beoordeelt en die vraag afwijst mits hij het recht van de partijen om een zodanig bewijs te leveren, niet miskent (1). (1) Cass. 22 juni 1999, AR P.99.0716.N, nr. 384.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

P.99.0716.N 22 juni 1999 AC nr. ...

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces worden miskend door de rechter die het verzoek van de beklaagde om een getuige te horen afwijst zonder vast te stellen dat het horen van die getuige geen nut vertoont voor het vormen van zijn oordeel en zonder aan de beklaagde de mogelijkheid te bieden om de door hem gevraagde getuige op te roepen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.99.0315.F 28 april 1999 AC nr. ...

Art. 6.3 E.V.R.M. heeft geen betrekking op de uitoefening van het recht van verdediging voor de onderzoeksgerechten, die een verdachte naar het vonnisgerecht verwijzen.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.94.0198.N 15 juni 1995 AC nr. ...

Nieuw en derhalve niet ontvankelijk is het middel dat aanvoert dat de beklaagde de getuigen à charge of à décharge niet heeft kunnen doen oproepen en ondervragen, als uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat een dergelijk verzoek tot de appelrechters werd gericht.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Art. 6.3.c

P.11.0761.N 24 mei 2011 AC nr. ...

Het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces zijn in de regel geschaad wanneer een verdachte verklaringen aflegt tijdens een politieverhoor zonder mogelijkheid van bijstand van een advocaat.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces zijn in de regel geschaad wanneer een verdachte verklaringen aflegt tijdens een politieverhoor zonder mogelijkheid van bijstand van een advocaat.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.10.1651.N 5 april 2011 AC nr. ...

Uit de interpretatie die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens geeft aan het recht op de bijstand van een raadsman, blijkt niet dat zulks vereist is wanneer de feiten waarover de verdachte of beklaagde wordt gehoord, geen aanleiding kunnen geven tot vrijheidsberoving (1). (1) E.H.R.M., 19 feb. 2009, Shabelnik t./ Oekraïne, (r.o. § 58); VAN GAEVER, J.Evaluatie van de evolutie van de Salduz-rechtspraak", T. Strafr., 2010, nr. 5, 423.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.10.1428.N 23 november 2010 AC nr. 690

Het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces zijn in de regel geschaad als incriminerende verklaringen die werden afgelegd tijdens een politieverhoor zonder mogelijkheid van bijstand van een advocaat, worden gebruikt voor een veroordeling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.10.0872.N 22 juni 2010 AC nr. 445

Artikel 6.3.c E.V.R.M., dat het recht van iedere beschuldigde garandeert om door een advocaat te worden verdedigd, preciseert de voorwaarden voor de uitoefening van dat recht niet en laat de verdragsluitende Staten de keuze van de middelen die in hun eigen rechtstelsel geschikt zijn om dat recht te waarborgen teneinde aan de vereisten van een eerlijke behandeling van de zaak te voldoen (1). (1) Cass., 5 mei 2010, AR P.10.0257.F, AC, 2010, nr. ... met conclusie adv.-gen. VANDERMEERSCH.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Art. 6.3.e

P.11.0623.F 1 juni 2011 AC nr. ...

Het middel dat op de miskenning van het bij artikel 6.3.e van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht van verdediging steunt, kan niet voor de eerste maal voor het Hof van Cassatie worden voorgedragen (1). (1) Cass. 28 jan. 2004, AR P.03.1339.F, AC, 2004, nr. 48.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.10.0612.F 16 juni 2010 AC nr. 431

Geen enkele wetsbepaling schrijft de vertaling voor van de arresten op de rechtszitting, ten behoeve van de beklaagden die de taal van de rechtspleging niet machtig zijn; het algemene beginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging en artikel 6.3.e E.V.R.M. hebben betrekking op het debat voor het rechtscollege en niet op de uitspraak van de beslissing zelf (1). (1) Zie Cass., 8 juli 1997, AR P.97.0749.N, AC, 1997, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

De onbekwaamheid of het ontbreken van een tolk bij de uitspraak van een vonnis of van een arrest, kunnen de wettigheid van de beslissing niet aantasten en kunnen, in voorkomend geval, alleen invloed hebben op het gebruik van de rechtsmiddelen.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

De onbekwaamheid of het ontbreken van een tolk bij de uitspraak van een vonnis of van een arrest, kunnen de wettigheid van de beslissing niet aantasten en kunnen, in voorkomend geval, alleen invloed hebben op het gebruik van de rechtsmiddelen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.03.1339.F 28 januari 2004 AC nr. 48

Het middel dat de miskenning van het bij artikel 6.3, e, E.V.R.M. gewaarborgde recht van verdediging aanvoert, kan niet voor de eerste maal worden voorgedragen voor het Hof (1). (1) Zie Cass., 2 nov. 1999, AR P.98.1366.N, nr 581; 25 juni 2002, AR P.02.0609.N, nr ... .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.99.1189.F 12 januari 2000 AC nr. ...

Tolkkosten mogen niet ten laste van de beklaagde worden gelegd.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Art. 60

P.96.1460.F 11 december 1996 AC nr. ...

Geen enkele bepaling van het E.V.R.M. verbiedt de nationale gerechten om de onpartijdigheid van de rechter te beoordelen op grond van in het interne recht vastgelegde criteria, die strenger zijn dan die van het voornoemd Verdrag, zoals het door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens uitgelegd wordt.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Art. 7

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Aan het vereiste dat een misdrijf duidelijk bij wet moet zijn omschreven, is voldaan wanneer de rechtzoekende uit de formulering van de relevante bepaling, eventueel in combinatie gelezen met de regels waarnaar zij verwijst, kan opmaken welke handelingen of nalatigheden zijn strafrechtelijke verantwoordelijkheid in het gedrang brengen (1). (1) Zie Cass. 24 aug. 1998, AR P.98.1006.N, AC 1998, nr. 370.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- GRONDWET - Art. 14

De rechter kan geen straf uitspreken die niet bij wet is gesteld (1). (1) Françoise Tulkens en Michel van de Kerchove, Introduction au droit pénal, Kluwer, 2007, p. 221.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- GRONDWET - Art. 14

Het legaliteitsbeginsel in strafzaken strekt niet zover dat het de wetgever verplicht om zelf ieder aspect van de strafbaarstelling te omschrijven; wanneer de wet een verplichting oplegt van toezicht, voorzichtigheid of voorzorg en het niet-nakomen ervan strafrechtelijk strafbaar stelt, is niet vereist dat zij, opdat de regel aan het legaliteitsbeginsel zou beantwoorden, uitvoerig de maatregelen omschrijft bij ontstentenis waarvan de verplichting als miskend wordt beschouwd (1). (1). Zie Arbitragehof, 10 mei 2006, nr. 71/2006, § B.16; GwH, 20 okt. 2011, nr. 158/2011, § B.3.3.

- GRONDWET - Art. 14

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Noch de artikelen 418 tot 420 van het Strafwetboek, noch artikel 19 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen, staan toe de straf van bekendmaking van de beslissing op te leggen aan een rechtspersoon die de in die bepalingen bedoelde wanbedrijven heeft gepleegd.

- STRAF - Andere straffen

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

- ENERGIE -

S.10.0119.N 5 september 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de maatregel bepaald in artikel 30ter, §6, B, eerste lid, R.S.Z.-wet, een strafrechtelijke sanctie was in de zin van de artikelen 7 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. brengt mee dat de waarborgen van de bepalingen van het E.V.R.M. en het I.V.B.P.R. moeten in acht genomen worden.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

C.09.0104.N 21 februari 2011 AC nr. 664

Het Hof is krachtens artikel 26, § 2, van de Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof gehouden de opgeworpen prejudiciële vraag te stellen wanneer aangevoerd wordt dat het legaliteitsbeginsel vervat in de artikelen 12, tweede lid en 14, Gw. en artikel 7, E.V.R.M. zou miskend zijn nu nergens in de Voetbalwet of in enige andere wettelijke bepaling nader wordt gepreciseerd wat dient begrepen te worden onder de in artikel 23 van de Voetbalwet vermelde "verstoring van een voetbalwedstrijd" en "aanzetting tot slagen en verwondingen, haat of woede", terwijl de legaliteit van een strafbepaling vereist dat zij op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.10.0616.N 1 februari 2011 AC nr. ...

Uit de artikelen 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, 39, §1, 2° Milieuvergunningsdecreet, in zijn versie van vóór de inwerkingtreding van het Decreet Aanvulling Milieubeleid, 39 Milieuvergunningsdecreet, zoals vervangen bij artikel 34 Decreet Aanvulling Milieubeleid, 16.6.1, §1 Decreet Milieubeleid zoals ingevoegd bij artikel 9 Decreet Aanvulling Milieubeleid en 16.6.2., §1 Decreet Milieubeleid, blijkt dat de oorspronkelijke omschrijving van de zorgvuldigheidsplicht van artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, dat bepaalt dat, ongeacht de verleende vergunning, de exploitant van een inrichting steeds de nodige maatregelen moet treffen om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen en om, bij ongeval, de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden, ook na de overheveling van de strafbaarstelling ervan naar Titel XVI Decreet Milieubeleid, verder behouden blijft en de bewoording ervan verder voldoet aan het legaliteitsbeginsel in strafzaken (1). (1) Gw.H., arrest nr. 36/2008 van 4 maart 2008, B.S., 30 april 2008, 1ste ed., 23.423: in dit arrest heeft het Grondwettelijk Hof voor recht gezegd dat de artikelen 22, tweede lid, en 39 Milieuvergunningsdecreet niet de artikelen 12 en 14 van de Grondwet, al dan niet samengelezen met artikel 7 E.V.R.M. en 15 I.V.B.P.R., schenden. Het gegeven dat de overtreding van artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet thans niet meer strafbaar wordt gesteld door artikel 39, §1, 2° Milieuvergunningsdecreet, maar door artikel 16.6.1, §1 Decreet Milieubeleid doet daaraan volgens het Hof niet af; Cass., 17 juni 2008, AR P.06.1348.N, AC, 2008, nr. 675.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Aan de legaliteit van een strafbepaling is voldaan, zoals vereist door artikel 7, E.V.R.M. en artikel 15, I.V.B.P.R., wanneer deze bepaling, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft (1). (1) Cass., 25 nov. 1997, AR P.96.1187.N, nr 504.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

De bepaling van artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, laat toe aan de beklaagde het strafbaar "behoren tot" of "medewerking verlenen aan" op voorhand te kennen, en voldoet bijgevolg aan artikel 7 E.V.R.M. en aan het legaliteitsbeginsel.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Wanneer het voor hen op wie een strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke verantwoordelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter, is voldaan aan de legaliteit van die strafbepaling zoals vereist door artikel 7, E.V.R.M. en artikel 15, I.V.B.P.R. (1). (1) Cass., 25 nov. 1997, AR P.96.1187.N, nr 504.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

P.04.0358.N 15 juni 2004 AC nr. 324

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter (1). (1) Cass., 25 november 1997, AR P.96.1187.N, nr 504.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.02.0615.N 4 februari 2003 AC nr. 83

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter (1). (1) Cass., 24 aug. 1998, AR P.02.0615.N, nr 370.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.98.1006.N 24 augustus 1998 AC nr. ...

Aan de vereiste dat een strafbepaling de strafbaar gestelde gedraging op voldoende precieze wijze omschrijft is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving ervan wordt overgelaten aan de rechter.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- GRONDWET - Art. 14

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

P.96.1187.N 25 november 1997 AC nr. ...

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende preciese wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is - waarbij rekening mag worden gehouden met de bijzondere hoedanigheid of functie van deze personen - mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende preciese wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is - waarbij rekening mag worden gehouden met de bijzondere hoedanigheid of functie van deze personen - mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Art. 7.1

P.14.0510.N 15 april 2014 AC nr. ...

Artikel 7.1 Europees Verdrag Rechten van de Mens is van toepassing op de strafvervolging waarin nog geen einduitspraak is; zij is niet van toepassing op de uitvoering van een definitieve veroordeling uitgesproken onder vigeur van een vroegere wet en die kracht van gewijsde heeft.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

P.11.1732.N 7 februari 2012 AC nr. ...

Aangezien een poging tot moord niet correctionaliseerbaar was vóór de wijziging van artikel 2, derde lid, 9°, Wet Verzachtende Omstandigheden door artikel 230 van de wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen, in werking getreden op 1 mei 2010, en bestraft werd met twintig tot dertig jaar opsluiting of, zo bij toepassing van de artikelen 79 en 80, tweede lid, Strafwetboek, verzachtende omstandigheden werden aangenomen, door opsluiting van vijftien tot twintig jaar of door een kortere termijn of door een gevangenisstraf van drie jaar, is de gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaar die door artikel 25, vijfde lid, Strafwetboek, zoals gewijzigd door artikel 2 van voormelde wet van 21 december 2009, in werking getreden op 21 januari 2010, op een dergelijke thans wel correctionaliseerbare en effectief gecorrectionaliseerde inbreuk is gesteld niet strenger dan de vóór deze wetswijzigingen bepaalde straf, zodat de thans bepaalde straf ook kan worden toegepast op feiten gepleegd vóór deze wetswijzigingen (1). (1) Zie concl. O.M.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

- STRAF - Zwaarste straf

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.10.0119.N 5 september 2011 AC nr. ...

De artikelen 7.1. E.V.R.M. en 15.1. I.V.B.P.R. bepalen dat geen zwaardere straf mag opgelegd worden dan die welke ten tijde van het begaan van het strafbaar feit van toepassing was, wat impliceert dat geen bijkomende straf mag opgelegd worden, die niet voorzien was ten tijde van het begaan van het strafbaar feit, zodat het, met toepassing van die artikelen, de rechter niet is toegelaten de hoofdaannemer die de door artikel 30ter, §5 van de R.S.Z.-wet voorgeschreven meldingsplicht niet heeft nageleefd, te veroordelen tot betaling van een verwijlintrest op de som die hij krachtens artikel 30ter, §6, B van de R.S.Z.-wet verschuldigd is, nu de R.S.Z.-wet niet in een nalatigheidsintrest voorzag.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

De sanctie voorzien in artikel 30ter, §6, B, eerste lid R.S.Z.-wet kon tot aanzienlijke bedragen oplopen, waarvan de vaststelling, binnen de in de wet bepaalde perken, werd overgelaten aan de overheid die het bedrag moest moduleren, niet met de bedoeling om, al was het maar forfaitair, een geleden nadeel te vergoeden, maar door rekening te houden met de ernst van de tekortkoming. Die maatregel had een overwegend repressief karakter en kan niet als een louter burgerlijke sanctie worden beschouwd. Aldus vertoonde deze maatregel het karakter van een strafrechtelijke sanctie in de zin van de artikelen 7.1. E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

P.11.0593.N 14 juni 2011 AC nr. ...

Aangezien een inbreuk op artikel 474 Strafwetboek niet correctionaliseerbaar was vóór de wijziging van artikel 2, derde lid, 9°, Wet Verzachtende Omstandigheden door artikel 230 van de wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen, in werking getreden op 1 mei 2010, en bestraft werd met twintig tot dertig jaar opsluiting of, zo bij toepassing van de artikelen 79 en 80, tweede lid, Strafwetboek, verzachtende omstandigheden werden aangenomen, door opsluiting van vijftien tot twintig jaar of door een kortere termijn of door een gevangenisstraf van drie jaar, is de gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaar die door artikel 25, vijfde lid, Strafwetboek, zoals gewijzigd door artikel 2 van voormelde wet van 21 december 2009, in werking getreden op 21 januari 2010, op een dergelijke thans wel correctionaliseerbare en effectief gecorrectionaliseerde inbreuk is gesteld niet strenger dan de vóór deze wetswijzigingen bepaalde straf, zodat de thans bepaalde straf ook kan worden toegepast op feiten gepleegd vóór deze wetswijzigingen (1). (1) Zie concl. O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

C.08.0600.N 29 maart 2010 AC nr. 226

Niettemin ontlenen deze ambtshalve veroordelingen aan de strafrechtelijke sanctie die zij vervolledigen, een repressief en afschrikwekkend karakter dat vooral tot uiting komt in het bedrag ervan, vastgesteld op het drievoud van de bedoelde bijdragen. Deze maatregelen beogen aldus niet enkel het herstel van de schade die de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid door het misdrijf werkelijk heeft geleden maar vertonen hierdoor ook het karakter van een strafrechtelijke sanctie in de zin van artikel 7.1 E.V.R.M., wat enkel meebrengt dat de waarborgen van de bepalingen van het E.V.R.M. moeten in acht genomen worden, maar niet tot gevolg heeft dat die maatregelen van strafrechtelijke aard zijn in de zin van het Belgisch Strafwetboek zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht erop toepassing moeten vinden (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.09.0264.N 26 januari 2010 AC nr. 60

De ambtshalve veroordeling van de werkgever tot betaling, aan de inningorganismen van de sociale zekerheidsbijdragen, van een vergoeding gelijk aan het drievoud van de ontdoken bijdragen, opgelegd bij niet-onderwerping van één of meer personen aan de toepassing van de R.S.Z.-wet, valt weliswaar onder de toepassing van de strafvordering maar is geen straf in de zin van de artikelen 7 tot 43quater Strafwetboek; zij ontleent echter aan de strafrechtelijke sanctie die zij vervolledigt, een repressief en afschrikwekkend karakter dat vooral tot uiting komt in het bedrag ervan, waardoor ze het karakter vertoont van een strafrechtelijke sanctie in de zin van de artikelen 7.1 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. (1). (1) Zie: Cass., 12 sept. 2007, AR P.07.0373.F, AC, 2007, nr 401; Cass., 26 feb. 2008, AR P.07.0033.N (onuitgegeven).

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.09.0071.N 2 juni 2009 AC nr. 366

Het wettigheidbeginsel in strafzaken, dat vereist dat de strafwet wordt geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is, wordt niet miskend enkel doordat op het ogenblik van de uitspraak een latere wet de strafwet onnauwkeurig heeft geherformuleerd (1). (1) Zie: Cass., 25 nov. 1997, AR P.96.1187.N, AC, 1997, nr 504; Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0358.N, AC, 2004, nr 324; Cass., 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, AC, 2004, nr 539.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- GRONDWET - Art. 14

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.07.1782.N 4 maart 2008 AC nr. 154

Het verbod om bepaalde functies, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen, bepaald bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934, was vroeger een ontzetting bij wijze van veiligheidsmaatregel, maar is thans, sinds de wijziging bij wet van 2 juni 1998, een ontzetting bij wijze van bijkomende straf en kan derhalve enkel worden opgelegd voor feiten gepleegd na de inwerkingtreding van voornoemde wet (1). (1) Cass., 17 mei 2005, AR P.04.1571.N, AC, 2005, nr 282 met concl. van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.07.0031.F 28 maart 2007 AC nr. 157

De artikelen 7.1, E.V.R.M., 14.7 en 15.1, I.V.B.P.R., verbieden dat de procedure van intrekking wordt gebruikt om handelingen in België vervolgbaar te stellen welke het niet meer waren op het ogenblik dat een gerechtelijke beslissing een einde heeft gemaakt aan de uitoefening van de strafvordering met toepassing van de ten tijde van de uitspraak vigerende wetten.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.05.1026.F 9 november 2005 AC nr. 580

Art. 7, § 1, E.V.R.M., betreffende de wettigheid van de straffen verbiedt de rechter niet een straf uit te spreken die hoger ligt dan het bedrag dat door het O.M. tot verval van de strafvordering is voorgesteld.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.04.0482.F 29 juni 2005 AC nr. 381

Art. 29, § 3, tweede lid, W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht is een regel van materieel strafrecht omdat het met name tot doel heeft te beletten, onder de voorwaarden die het preciseert, dat sommige ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht ophouden strafbaar te zijn in België (1); daarom geldt voor de voormelde bepaling het beginsel van de wettigheid van de aantijgingen, vastgelegd in de artt. 7.1 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. (2). (1) Zie Cass., 12 okt. 1964 (Bull. en Pas., 1965, I, 155); A.A., arrest nr. 73/2005 van 20 april 2005, J.T., 2005, p. 337; R. DECLERCQ, Rapport belge au VIIIe congrès de l'Association internationale de droit pénal, Rev.int.Dr.pén., 1960, p. 439 e.v., inz. p. 442 in fine; RUBBRECHT, Inleiding tot het Belgisch Strafrecht, Wouters, 1958, p. 59; P.E. TROUSSE, "La compétence extraterritoriale des juridictions répressives belges", in Rapports belges aux VIIe congrès international de droit comparé à Uppsala, Bruxelles, 1966, p. 511 e.v., inz. p. 521; Fr. TULKENS en M. van de KERCHOVE, Introduction au droit pénal, Story Scientia, 5de uitg., p. 176 en 177; zie ook contra, E. DAVID, "La compétence universelle en droit belge", in La compétence universelle, Annales de Droit de Louvain et Revue de Droit de l'ULB, Bruylant, 2004, p. 120, nr. 60, en p. 121, nr. 62; H.-D. BOSLY, "Procédure pénale", in La compétence universelle, Annales de droit de Louvain et Revue de Droit de l'ULB, Bruylant, 2004, p. 267 tot 269; Ordonnance du 6 novembre 1998 du juge d'instruction D. Vandermeersch, Rev.dr.pén., 1999, p. 278 e.v. (2) BRAAS, Précis de procédure pénale, nr 15; RUBBRECHT, op. cit., p. 58; P.E. TROUSSE, op. cit., p. 520; Fr. TULKENS en M. van de KERCKHOVE, Introduction au droit pénal, Story Scientia, 5de uitg., p. 189.

- GRONDWET - Art. 12

- GRONDWET - Art. 14

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

P.05.0664.F 22 juni 2005 AC nr. 365

De inbeslagneming van financiële rekeningen die is bepaald bij de artt. 35 en 35ter, Sv., is een bewarende maatregel die niettegenstaande de gevolgen voor de persoon die erdoor wordt geschaad, niet het karakter heeft van een straf in de zin van artikel 7.1, E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- BESLAG - Algemeen

- STRAF - Allerlei

P.04.0092.N 7 juni 2005 AC nr. 324

De regels van de verjaring behoren niet tot de bepaling van het strafbare feit of de straf bedoeld in artikel 7.1 E.V.R.M. zodat dit artikel niet eraan in de weg staat dat een beklaagde met toepassing van een nieuwe verjaringswet en de eruit voortspruitende beperkingen wordt veroordeeld (1). (1) Zie Cass., 5 dec. 2000, AR P.99.0195.N, nr 668.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

De regels van de verjaring behoren niet tot de bepaling van het strafbare feit of de straf bedoeld in artikel 7.1 E.V.R.M. zodat dit artikel niet eraan in de weg staat dat een beklaagde met toepassing van een nieuwe verjaringswet en de eruit voortspruitende beperkingen wordt veroordeeld (1). (1) Zie Cass., 5 dec. 2000, AR P.99.0195.N, nr 668.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAFVORDERING -

P.04.1571.N 17 mei 2005 AC nr. 282

Het verbod om bepaalde functies, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen, bepaald bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr 22 van 24 oktober 1934, was vroeger een ontzetting bij wijze van veiligheidsmaatregel, maar is thans, sinds de wijziging bij wet van 2 juni 1998, een ontzetting bij wijze van bijkomende straf en kan derhalve enkel worden opgelegd voor feiten gepleegd na de inwerkingtreding van voornoemde wet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.04.1697.F 6 april 2005 AC nr. 201

De geldboete die verbonden is aan een misdrijf dat gepleegd is vóór de inwerkingtreding, op 1 januari 2002, van de Wet 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet, maar opgelegd wordt na de inwerkingtreding ervan, moet worden verhoogd overeenkomstig de oude wet die gunstiger is, waarbij het bedrag in Belgische frank wordt omgezet in euro door het te delen door 40,3399 (1); de toepassing, ter bestraffing van misdrijven gepleegd vóór de inwerkingtreding van voormelde wet van 26 juni 2000, van een deler die lager is dan de wettelijke omrekeningskoers van de nieuwe munt heeft tot gevolg dat het bedrag van de geldboeten op het hogere tiental wordt afgerond en, bijgevolg, dat zwaardere straffen worden opgelegd dan deze bepaald bij de van kracht zijnde wet op het ogenblik waarop de bewezen verklaarde feiten werden gepleegd. (1) Cass., 16 okt. 2002, AR P.02.0916.F, nr 544.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.03.0460.F 25 juni 2003 AC nr. 377

Art. 43, W. 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, dat het K.B. 22 dec. 1992 bekrachtigde voor de periode dat het uitwerking had, heeft dat besluit omgevormd tot een wet; door de veroordeling van de beklaagde op dat koninklijk besluit te gronden, past de rechter geen nieuwe bepaling op een daarvoor reeds bestaande situatie toe, maar beslist hij alleen dat de bepalingen van dat besluit, door de uitwerking zelf van de wet, verondersteld worden vanaf die periode uit die wet voort te vloeien, zodat uit de bij de W. 10 juni 1997 verrichte omvorming geen schending van artikel 7.1 E.V.R.M. of van artikel 15.1 I.V.B.P.R. kan worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 24 april 2002, AR P.02.0118.F, nr 251.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.02.0734.N 11 februari 2003 AC nr. 96

Nu de bestraffing van het vroegere artikel 246, eerste lid, Sw. milder is dan deze van de (nieuwe) artt. 246, § 1, 247, § 1, eerste en tweede lid, en 252 Sw. is de oudere mildere strafwet toepasselijk op de onder gelding van die wet gepleegde misdrijven met de daarbij horende bijzondere verbeurdverklaring van het vroegere, thans opgeheven artikel 253 Sw..

- OMKOPING VAN AMBTENAREN -

P.02.1156.F 11 december 2002 AC nr. 666

Art. 7.1 E.V.R.M. verbiedt de toepassing, met terugwerkende kracht, van de zwaarste strafwet, maar legt de toepassing van de minder zware strafwet niet op.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

P.02.0916.F 16 oktober 2002 AC nr. 544

De geldboete die verbonden is aan een misdrijf dat gepleegd is vóór de inwerkingtreding, op 1 januari 2002 van de wet van 26 juni 2000 tot invoering, van de euro in de wetgeving, inzake de in artikel 78 Gw. bedoelde materies, maar opgelegd wordt na de inwerkingtreding ervan, moet worden verhoogd overeenkomstig de oude wet die gunstiger is, waarbij het bedrag van de boete in Belgische frank wordt omgezet in euro door het te delen door 40,3399.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

P.02.0372.F 22 mei 2002 AC nr. 314

Het beginsel van de niet-terugwerkende kracht van de strafwetten is niet van toepassing op de wetten die geen beschuldiging bevatten of straf opleggen (1). (1) Zie Cass., 2 nov. 1989, A.R. 6286, nr. 135 ; 5 april 1996, A.R. A.94.0002.F, nr. 111.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

P.99.0195.N 5 december 2000 AC nr. ...

Nu de regels van de verjaring niet behoren tot de bepaling van het strafbaar feit of de straf bedoeld in de artikelen 7.1 EVRM en 15.1 IVBPR impliceren deze artikelen niet dat een beklaagde niet zou kunnen worden veroordeeld op grond van een nieuwe verjaringswet, zodat deze nieuwe verjaringswet kan worden toegepast voor zover op het ogenblik dat ze in werking trad, nog geen verjaring was bereikt onder de vroegere wet (1). (1) Cass., 5 april 1996, AR A.94.0002.F, nr. 111; 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr. 534; 2 feb. 2000, AR P.99.0513.F, nr. 87; 8 maart 2000, Ar P.99.1583.F, nr. 161; 11 april 2000, AR P.99.1117.N en P.00.0062.N, nr. 245.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- STRAFVORDERING -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

P.96.0691.N 10 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer een wet na het tijdstip van de ten laste gelegde feiten de verjaringstermijn verlengt, heeft zij niet tot gevolg de op de datum van het misdrijf toepasselijke straf te verzwaren, noch een handelen of nalaten te straffen dat niet strafbaar was ten tijde van het handelen of nalaten.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

Art. 8

P.13.0708.F 18 december 2013 AC nr. ...

Het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, bepaald in artikel 8.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, is geen absoluut recht; ook al dient artikel 8.2 in de enge zin te worden geïnterpreteerd, toch blijkt daaruit dat de overheid beperkingen kan stellen aan de uitoefening van dat recht, voor zover die inmenging bij wet is bepaald en een maatregel met zich meebrengt die in een democratische samenleving noodzakelijk is om met name de bescherming van de gezondheid te vrijwaren; het arrest dat vermeldt dat de verplichting tot inenting bij wet is ingesteld, dat ze op evenredige wijze aan een legitieme doelstelling van bescherming van de volksgezondheid beantwoordt en bijgevolg niet als een willekeurige inmenging in het privéleven van het kind kan worden beschouwd, schendt het in artikel 8 vastgelegde recht niet (1). (1) Zie Cass. 1 okt. 1997, op.cit.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.11.0675.F 4 maart 2013 AC nr. ...

Uit artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden volgt niet dat de terugkeer van het kind niet zomaar automatisch bevolen kan worden, aangezien de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen van toepassing is; het hoogste belang van het kind, voor zijn persoonlijke ontwikkeling, hangt immers af van verschillende individuele omstandigheden, waaronder zijn leeftijd en zijn mate van rijpheid, de aanwezigheid of de afwezigheid van de ouders, de omgeving waarin hij leeft en zijn persoonlijke geschiedenis; om die reden moet elk geval afzonderlijk worden beoordeeld.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

- ORDONNANTIES [ZIE: 527 WETTEN. DECRETEN. ORDONNANT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.11.0018.N 2 november 2012 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 8 EVRM heeft eenieder recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling; deze bepaling houdt ook de bescherming in van het zakengeheim en geldt ook voor rechtspersonen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.12.1333.F 24 oktober 2012 AC nr. ...

Krachtens artikel 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, dat dient te worden uitgelegd met inachtneming van de artikelen 7 en 9 van het Verdrag inzake de rechten van het kind, houdt het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven met name het recht in, voor het kind, om door zijn ouders te worden verzorgd en, voor een moeder, om niet tegen haar wil te worden gescheiden van haar kind, tenzij deze scheiding noodzakelijk is in het belang van het kind en voor zover de maatregel, die in overeenstemming met het toepasselijke recht en de toepasselijke procedures is genomen, door de rechter herzien kan worden op verzoek van met name de houders van het ouderlijk gezag waaraan aldus afbreuk is gedaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr ….

- JEUGDBESCHERMING -

Het arrest dat op grond van de artikelen 17, §1, 12°, en 20, § 1, 3°, van het decreet van 19 mei 2008 van het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap over de Jeugdbijstand en houdende omzetting van maatregelen inzake jeugdbescherming, de plaatsing van een kind beveelt bij externe pleegouders tot zijn meerderjarigheid, met andere woorden gedurende vijftien jaar, zonder dat de ouders gemachtigd zijn die maatregel rechtstreeks bij de jeugdrechtbank aanhangig te maken voor herziening, schendt artikel 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ….

- JEUGDBESCHERMING -

P.11.2042.F 21 december 2011 AC nr. ...

Het recht op eerbiediging van het privé-leven, dat bij artikel 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is bepaald, is geen onbeperkt recht; die bepaling sluit de inmenging van enig openbaar gezag in de uitoefening van dat recht niet uit, wanneer die inmenging bij wet is bepaald en een maatregel is die in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid, de goede zeden of de rechten en vrijheden van anderen (1). (1) Zie Cass. 20 okt. 2010, AR P.10.1545.F, AC, 2010, nr. 617.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.10.0619.F 30 september 2011 AC nr. ...

In zoverre artikel 1231-20 van het Gerechtelijk Wetboek het geadopteerde kind het recht geeft de door de overleden adoptant begonnen rechtspleging voort te zetten, zelfs als de afstammelingen van die adoptant die voortzetting niet wensen, schendt dat artikel, dat het hoger belang van het geadopteerde kind als primordiaal aanziet, artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens niet (1) (2). (1) Zie gedeeltelijk gelijkluidende concl. van het O.M. in Pas., 2011, nr. ... (2) Zie Cass. 24 okt. 2008, AR C.07.0533.N, AC, 2008, nr. 580.

- ADOPTIE -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.11.0909.N 24 mei 2011 AC nr. ...

Uit artikel 88bis, §1, eerste lid, Wetboek van Strafvordering blijkt dat een lokalisatie, enkel door het opsporen van het signaal van het toestel terwijl het in werking is en zonder dat daarbij tijdens het opsporen telecommunicatie ervan uitgaat of inkomt, bij wet is geregeld waarbij het aan de onderzoeksrechter toekomt daartoe bij gemotiveerd bevelschrift opdracht te geven (1). (1) Zie Cass. 21 okt. 1997, AR P.97.1281.N, AC, 1997, nr. 419; Cass. 10 nov. 2009, AR P.09.1584.F, AC, 2009, nr. 653; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0921.N, AC, 2011, nr. ...

- ONDERZOEKSRECHTER -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

C.10.0265.N 1 april 2011 AC nr. ...

Noch artikel 16.1 van het Verdrag voor de Rechten van het Kind, noch artikel 8 EVRM, noch artikel 29 van de Grondwet verbieden dat de regelmatige bezitter van brieven of e-mails die brieven en e-mails gebruikt als bewijsmiddel in het geding dat strekt tot voorlopige maatregelen tijdens het echtscheidingsgeding (1). (1) Het middel stelde dat hof van beroep zijn beslissing niet mocht steunen op de persoonlijke e-mailcommunicatie tussen de eiser en zijn kinderen. Zie Cass. 27 jan. 2000, A.R. C.98.0364.N & C.98.0365.N, AC 2000, nr.73.

- BRIEVEN -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen

- KIND -

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- GRONDWET - Art. 29

P.10.1096.N 13 juli 2010 AC nr. 480

Het beroepsgeheim waaraan de leden van de balie zijn onderworpen, berust op de noodzaak volledige veiligheid te verzekeren aan degenen die zich aan hen toevertrouwen; noch artikel 458 Strafwetboek, noch artikel 8 E.V.R.M. beletten echter de inbeslagname en het gebruik door een onderzoeksrechter van stukken die betrekking hebben op de verdachte activiteiten van een advocaat (1). (1) Cass., 9 juni 2004, AR P.04.0424.F, AC, 2004, nr. 313.

- ADVOCAAT -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- BEROEPSGEHEIM -

P.09.1691.F 17 maart 2010 AC nr. 190

Uit het feit alleen dat een bewakingscamera, die zichtbaar op de openbare weg is opgesteld, het mogelijk maakt bewijsmateriaal te vergaren van de daar gepleegde misdrijven, kan geen miskenning van het recht op eerbiediging van het privéleven worden afgeleid (1). (1) Op het ogenblik van de feiten van de zaak, dus vóór de wet van 21 maart 2007 tot regeling en het gebruik van bewakingscamera's, regelde geen enkele wettelijke bepaling het gebruik van dergelijke camera's op een openbare plaats. Zie evenwel Gent, 28 maart 2002, N.J.W., 2003, p. 819 en J.-P. MASSON, "Le droit à l'image", in Les droits de la personnalité, Actes du Xème colloque de l'association Famille & Droit, Bruylant, 2009, p. 240.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.09.1686.F 27 januari 2010 AC nr. 63

De maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding die de jeugdrechtbank kan bevelen ten aanzien van de voor haar gebrachte personen, zijn niet in strijd met artikel 8 E.V.R.M.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.08.0384.N 5 juni 2009 AC nr. 376

De door het stagereglement van de Orde van Vlaamse Balies opgelegde verplichting aan de kandidaat-stagiair om bij zijn verzoek tot inschrijving op de lijst van de stagiairs, een schriftelijke verklaring over te leggen aan de stafhouder in verband met de tegen hem lopende straf- of tuchtonderzoeken, kan geen onaanvaardbare inmenging in het privé-leven van de betrokkene inhouden (1). (1) Het Reglement van de Orde van de Vlaamse Balies betreffende de stage werd op 7 mei 2008 goedgekeurd door de algemene vergadering van de Orde van Vlaamse Balies en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 28 mei 2008 (p. 27285). Zie Cass., 9 sept. 1999, AR D.98.0005.N, AC, 1999, nr 450 (architecten) en 20 maart 2009, AR C.07.0237.N, AC, 2009, nr ..., Grondwettelijk Hof, 28 jan. 2003, nr 16/2003, B.6.2.2 en B.7.1, 28 juni 2006, nr 108/2006, B.9.1 - B.9.2 en Grondwettelijk Hof, 27 nov. 2008, nr 170/2008, B.9.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.08.0136.N 24 april 2009 AC nr. 279

De omstandigheid dat, wanneer hij die het levensonderhoud verstrekt tot zodanige staat komt dat hij het geheel of gedeeltelijk niet meer kan verschaffen, hetzij voor het geheel, hetzij voor een gedeelte, ontheffing of vermindering ervan gevorderd kan worden, sluit de toepassing niet uit van de algemene regel, volgens welke de uitkeringsplichtige zich niet vrijwillig in een situatie mag stellen die het hem mogelijk maakt aan zijn wettelijke verplichting te ontsnappen (1); die regel moet gelezen worden in samenhang met het recht van eenieder op eerbiediging van zijn privé-leven en zijn gezinsleven. (1) Zie Cass., 17 okt. 2005, AR C.04.0057.F, A.C., 2005, nr 515.

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- LEVENSONDERHOUD -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.04.0582.F 4 december 2008 AC nr. 650

Het bestreden arrest dat niet verduidelijkt op welk tijdstip de overheid zich heeft gemengd in de uitoefening van het recht van een ieder op de eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling, verhindert het Hof de wettigheid te toetsen van de beslissing dat die bepaling niet is geschonden en is dus niet regelmatig met redenen omkleed.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

P.05.1106.N 8 november 2005 AC nr. 576

Zo een vaststelling van een verkeersovertreding op de openbare weg door ter zake bevoegde overheidspersonen een door artikel 8, tweede lid, E.V.R.M. toegestane inmenging in de uitoefening van het recht op privacy is, wordt dit recht evenwel miskend wanneer deze vaststelling is gebeurd in een auto uitgerust met drie camera's en in aanwezigheid van onbevoegde derden die tot een televisieproductiehuis behoren en die vanaf het begin elke beweging "live" volgden, zodat aldus het prerogatief van de politie doelbewust gedeeld werd met derden die van meet af aan op een actieve wijze bij de initiële opsporingsfase werden betrokken.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

P.05.0537.N 4 oktober 2005 AC nr. 476

Een bedrijfslokaal geniet slechts de bescherming van artikel 8 E.V.R.M. wanneer het bewoond is of wanneer er bescheiden worden bewaard die een vertrouwelijk karakter hebben.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Een bedrijfslokaal in de zin van artikel 3, § 2 van de Wet Technische Eisen Voertuigen geniet niet de bescherming van artikel 8 E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- WEGVERKEER - Allerlei

P.04.1383.F 19 januari 2005 AC nr. 37

Opsporing van iemands telefoonverkeer, zelfs voor een tijdvak dat afgesloten is op het ogenblik dat die opsporing wordt gelast, houdt een miskenning in van het recht op eerbiediging van het privé-leven (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.04.1305.F 1 december 2004 AC nr. 581

Een huiszoeking blijkt niet onregelmatig te zijn en is niet in strijd met de artt. 8 E.V.R.M. en 17 I.V.B.P.R., alleen omdat zij betrekking heeft op een beroepsjournalist, in zoverre het onderzoek is geopend wegens miskenning van het beroepsgeheim en omkoping en in zoverre de rechters hebben vastgesteld dat die journalist bij de zaak is betrokken als dader of mededader.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.04.0424.F 9 juni 2004 AC nr. 313

Het beroepsgeheim waaraan artikel 458 Sw. de leden van een balie onderwerpt, berust op de noodzaak volledige veiligheid te verzekeren aan degenen die zich aan hen toevertrouwen, maar noch die bepaling noch artikel 8 E.V.R.M. beletten de inbeslagname en het gebruik door een onderzoeksrechter van stukken die betrekking hebben op de verdachte activiteiten van een advocaat; wat dat betreft is de beoordeling van de onderzoeksrechter voorlopig, aangezien ze kan worden gecontroleerd door de onderzoeks- en vonnisgerechten.

- BEROEPSGEHEIM -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

S.03.0018.N 17 november 2003 AC nr. 573

De bescherming van het gezinsleven houdt niet noodzakelijk in dat alle verschilpunten tussen het huwelijk en het feitelijk samenwonen worden weggewerkt; onderzocht moet worden of, onder meer gelet op de stand van de wetgeving in de verdragsluitende staten en de economische belangen van het land, het onderscheid dat wordt gemaakt berust op een objectief criterium en niet onredelijk is gelet op het beoogde doel (1). (1) Noot O.M. Het O.M. had tot vernietiging geconcludeerd op grond van het eerste middel. Het wees erop dat het Grondwettelijk Hof wetgevende normen kan toetsen aan rechtstreeks werkende verdragsbepalingen, op voorwaarde dat er een samenhang is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, zodat het Hof binnen zijn bevoegdheid blijft. (De bijzondere wet van 9 maart 2003 heeft de bevoegdheid van het Grondwettelijk Hof uitgebreid tot de toetsing aan alle artikelen van titel II "De Belgen en hun rechten", en de artikelen 170, 172 en 191 van de Grondwet. In deze zaak werd de bevoegdheid van het Hof nog bepaald door artikel 26, § 1, van de bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof, vóór de wijziging door de bijzondere wet van 9 maart 2003). Hoewel het Grondwettelijk Hof niet rechtstreeks bevoegd is om uitspraak te doen over de schending van de door het EVRM gewaarborgde grondrechten, heeft het daaromtrent, via de toetsing aan de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, dus toch een duidelijke grondwettelijke opdracht. Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt bovendien dat de toetsing van wettelijke normen door dat Hof aan de rechten en vrijheden gewaarborgd in het EVRM onverbrekelijk samenhangt met de toetsing aan de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in die zin dat elke discriminerende aantasting van de in die bepalingen van internationaal recht vastgestelde grondrechten eveneens een schending oplevert van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Het O.M. was dan ook van mening dat de beslissing van het Grondwettelijk Hof dat artikel 12 van de Arbeidsongevallenwet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang met de artikelen 8 en 14 EVRM, niet schendt, noodzakelijkerwijze impliceert dat er geen discriminerende aantasting is van het recht op gezinsleven gewaarborgd in artikel 8 EVRM. Deze prejudiciële beslissing bindt de verwijzende rechter. Bijgevolg kan het arbeidshof zich ertoe beperken om de vordering af te wijzen op grond van het prejudicieel arrest van het Grondwettelijk Hof, zonder onafhankelijk van dit arrest zelf te onderzoeken of artikel 12 van de Arbeidsongevallenwet de artikelen 8 en 14 EVRM schendt.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.02.0112.F 10 april 2003 AC nr. 240

Aangezien artikel 8 E.V.R.M. geen adoptierecht waarborgt, kan het middel dat het bestreden arrest verwijt het begrip gezinsleven te miskennen niet tot cassatie leiden en is het dus zonder belang.

- ADOPTIE -

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

In zoverre artikel 8 E.V.R.M. eenieder het recht op de eerbiediging van zijn privé- en gezinsleven waarborgt , legt het de Staten niet op een persoon het statuut van adoptant of geadopteerde toe te kennen.

- ADOPTIE -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.03.0412.F 26 maart 2003 AC nr. 208

Art. 90ter Sv. is een norm die toegankelijk is voor de betrokkenen en die precies is verwoord; het is een wetsbepaling die, krachtens artikel 8.2 E.V.R.M., de inmenging van het openbaar gezag in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé-leven toestaat (1). (1) Zie Cass., 10 april 1990, AR 4346, nr 479.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.01.1642.N 26 maart 2002 AC nr. 204

De afwezigheid van uitdrukkelijke vermelding van het misdrijf op het huiszoekingsbevel tast op zich niet de regelmatigheid van de delegatie tot huiszoeking aan en levert geen schending van artikel 8 EVRM en 17 IVBPR, noch een miskenning van het recht van verdediging op, aangezien deze afwezigheid niet eraan in de weg staat dat de feitenrechter, op grond van alle gegevens waarover de partijen tegenspraak kunnen voeren, de regelmatigheid van het huiszoekingsbevel en van zijn uitvoeringonderzoekt inzonderheid in de context van de vermelde saisine en van de delegatie en dat partijen hieromtrent verweer voeren.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.01.1534.N 12 februari 2002 AC nr. 99

Een huiszoeking is niet onregelmatig en niet strijdig met artikel 8 EVRM en artikel 17 IVBPR op de enige grond dat zij het gevolg is van inlichtingen die door anonieme getuigenissen zijn verkregen (1). (1) Cass., 4 april 2001, AR P.01.0041.F, nr ....

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Een huiszoeking is niet onregelmatig en niet strijdig met artikel 8 EVRM en artikel 17 IVBPR op de enige grond dat zij het gevolg is van inlichtingen die door anonieme getuigenissen zijn verkregen (1). (1) Cass., 4 april 2001, AR P.01.0041.F, nr ....

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.00.0475.N 6 november 2001 AC nr. ...

Artikel 8 EVRM verbiedt de wetgever niet door middel van stedenbouwwetgeving de mogelijkheid tot wonen te beperken.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.96.0182.N 17 december 1998 AC nr. ...

Het verbod van dwanguitoefening tegen de persoon of van het binnendringen in het gebied van de persoonlijkheid maakt een algemeen rechtsbeginsel uit, welk verbod inhoudt dat elke fysische dwanguitoefening op een persoon, onder meer om hem tot een daad te dwingen of zich aan een lichamelijk of geestesonderzoek te onderwerpen, verboden is; dit recht op de lichamelijke integriteit is niet onbeperkt en moet worden uitgelegd in het licht van andere fundamentele rechten, zoals dit bepaald in artikel 8 E.V.R.M.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.97.1353.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Sadomasochistische praktijken die gepleegd worden ten aanzien van een persoon die er op wettige wijze mee instemt, en niet van aard zijn de gezondheid van degene aan wie ze worden toegebracht aan te tasten, moeten worden geacht te behoren tot het privé-leven, waarvan de eerbiediging moet leiden tot uitsluiting van straf ook al zijn de bestanddelen van het wanbedrijf opzettelijke verwondingen of slagen verenigd.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

P.97.0001.N 25 februari 1997 AC nr. ...

Noch het algemeen rechtsbeginsel dat verbiedt om op iemand dwang uit te oefenen, noch het door artikel 8 E.V.R.M. gewaarborgde recht op eerbiediging van het privé-leven, waartoe het recht op eerbiediging van de lichamelijke integriteit behoort, staan eraan in de weg dat voor de noodwendigheden van het strafonderzoek van een persoon met diens toestemming een bloedstaal wordt genomen.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 8, eerste en tweede lid

C.97.0259.N 17 december 1998 AC nr. ...

De bij artikel 1016bis Ger.W. bedoelde vaststelling van overspel is op zichzelf geen schending op eerbiediging van het privé-leven, ook niet wanneer die vaststelling betrekking heeft op het overspel van een echtgenoot met iemand van hetzelfde geslacht; dergelijke vaststelling geschiedt immers op grond van een wet en ter bescherming van de rechten van de echtgenoot.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Art. 8, tweede lid

C.07.0237.N 20 februari 2009 AC nr. 143

De verplichting van de advocaat die namens een cliënt een vordering tegen een ander advocaat heeft ingesteld en van de betrokken advocaat om hun respectievelijke stafhouders op de hoogte te brengen van de uitspraak en van de gedwongen uitvoering, geldt enkel voor advocaten, gebonden door het beroepsgeheim en is enkel bestemd voor de stafhouder die, eveneens gebonden door het beroepsgeheim, de gegevens die hij aldus verneemt uitsluitend mag aanwenden om zijn tuchtrechtelijke opdracht uit te voeren; deze verplichting houdt derhalve geen onaanvaardbare inmenging in het privé-leven van de betrokkene in.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Art. 8.1

P.10.1545.F 20 oktober 2010 AC nr. 617

Het bij de artikelen 22 van de Grondwet en 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven, is niet absoluut (1); die bepalingen verbieden niet dat de wet de toegang tot het grondgebied afhankelijk maakt van de verplichting om over een paspoort met visum te beschikken, en evenmin dat zij in de nodige maatregelen voorziet om de eerbiediging daarvan te verzekeren. (1) Zie Cass., 29 jan. 1999, A.C., 1999, nr. 53.

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- VREEMDELINGEN -

P.10.1154.N 6 juli 2010 AC nr. 476

Op grond van de vaststellingen dat op een bepaald adres niemand ingeschreven staat, uit de informatie van de politie blijkt dat het pand onbewoond was en dat er op die plaats van de huiszoeking een totale afwezigheid aan meubels, kleding of huisraad was, kan de rechter wettig oordelen dat de plaats van de zoeking zonder mandaat of toestemming niet gedekt was door het recht op onschendbaarheid van het privé-leven (1). (1) Uit die informatie bleek dat de politie getipt werd over het bestaan van een cannabisplantage in het pand. Het bestreden arrest oordeelde "ten overvloede" dat, volgens die informatie, de zoeking conform artikel 6bis Drugwet toegelaten was. Deze bepaling werd in het middel niet als geschonden aangewezen.

- GRONDWET - Art. 22

- GRONDWET - Art. 15

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.08.0276.N 9 september 2008 AC nr. 459

Elk gebruik van een zonder medeweten van de andere deelnemers opgenomen privé-communicatie waaraan men zelf deelneemt, buiten het geval van het gebruik voor zichzelf en buiten het geval bedoeld in artikel 314bis, § 2, tweede lid, Strafwetboek, kan een inbreuk zijn op artikel 8 EVRM; het staat aan de rechter dit te beoordelen op grond van de feitelijke gegevens van de zaak, rekening houdend met de redelijke privacyverwachting die de deelnemers konden hebben en die onder meer betrekking heeft op de inhoud en de omstandigheden waaronder het gesprek plaatsvond (1). (1) Zie conclusie openbaar ministerie.

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Ofschoon de verdragsrechtelijke bescherming van de persoonlijke levenssfeer ook betrekking heeft op privé-communicaties en de deelnemers daaraan elkaars privé-leven moeten respecteren, is het louter opnemen van een dergelijk gesprek waaraan men zelf deelneemt, niet ongeoorloofd ook al geschiedt dit zonder medeweten van de andere deelnemers (1). (1) Zie conclusie openbaar ministerie.

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.05.0725.F 1 juni 2005 AC nr. 308

Een aanhoudingsbevel mag niet gegrond zijn op een opname van telefoongesprekken, die ofwel niet door de onderzoeksrechter is toegestaan, ofwel is toegestaan door een beschikking waaraan nietigheid kleeft (1). (1) Zie Cass., 26 juni 1996, AR P.96.0842.F, nr 263.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

C.01.0502.N 24 oktober 2002 AC nr. 565

Noch de wettelijke bepalingen die het kind, wiens afstamming van vaderszijde niet vaststaat, toelaten een uitkering tot levensonderhoud, opvoeding en passende opleiding te vorderen tegen diegene die gedurende het wettelijke tijdvak van verwekking met zijn moeder gemeenschap heeft gehad, noch de verdragsbepaling die eenieder het recht geeft op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling, staan eraan in de weg dat de rechter een bloedonderzoek of enig ander onderzoek zou gelasten voor het bewijs van de gegrondheid van dergelijke vordering.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- LEVENSONDERHOUD -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Allerlei

P.99.0235.N 9 januari 2001 AC nr. ...

Hij die een telefoongesprek voert kan het recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling niet inroepen t.a.v. de deelnemer aan dit gesprek, daar hijzelf deze deelnemer deelachtig maakt aan het voorwerp van dat recht (1). (1) Zie cass., 10 april 1990, A.R. nr. 4346, nr. 479; 30 mei 1995, A.R. nr. P.94.0126.N, nr. 262; E.H.R.M., 12 juli 1988, Schenk t/ Zwitserland, A140.

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

C.97.0195.N 29 januari 1999 AC nr. ...

Het recht op eerbiediging van het privé-leven en het huis is geen absoluut recht.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.96.0217.F 19 september 1997 AC nr. ...

De bepaling van artikel 8.1 E.V.R.M., luidens welke een ieder recht heeft op eerbiediging van zijn privé-leven en zijn gezinsleven, in zoverre zij in beginsel de Staat verbod oplegt zich te mengen in het privé-leven en in het gezinsleven van de individuen, stelt een norm die in de regel voldoende nauwkeurig en volledig is om directe werking te hebben; in zoverre die bepaling evenwel verplichtingen bevat in die zin dat de Staat, bij het bepalen van het stelsel van familiebanden, zoals dat van de rechten van de natuurlijke kinderen op de nalatenschap van hun overleden vader, zo moet handelen dat dezen een normaal gezinsleven kunnen leiden, is zij niet voldoende nauwkeurig en volledig om directe werking te hebben; in zoverre legt zij aan de Staat slechts een verplichting op om te handelen, die de wetgever moet nakomen, maar kan zij niet gelden als bron van subjectieve rechten en van verplichtingen voor particulieren.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.96.0842.F 26 juni 1996 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die, op het beroep tegen een beschikking van de raadkamer tot handhaving van de voorlopige hechtenis binnen vijf dagen na uitvaardiging van het aanhoudingsbevel en die, in dit stadium van de procedure, de regelmatigheid van dat aanhoudingsbevel dient na te gaan, de hechtenis van verdachte handhaaft niettegenstaande de onregelmatigheid van dat aanhoudingsbevel wegens de onwettigheid van de telefoontap waarop het steunt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Niet regelmatig is het aanhoudingsbevel dat gegrond is op het aftappen van telefoonoproepen, dat ofwel niet door de onderzoeksrechter is toegestaan, ofwel toegestaan is door een beschikking waaraan nietigheid kleeft.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Iedere maatregel die erin bestaat communicatie, tijdens de overbrenging ervan van en naar een telefoontoestel, af te luisteren en op te nemen en de correspondenten te identificeren, moet vooraf toegestaan zijn door een met redenen omklede beschikking van de onderzoeksrechter waarin, op straffe van nietigheid, inzonderheid melding wordt gemaakt van de ernstige aanwijzingen waaruit het bestaan van één van de misdrijven waarvoor de wet die maatregel toestaat, kan worden afgeleid, van de redenen waarom die maatregel noodzakelijk is om de waarheid aan de dag te brengen en van de duur van de telefoontap.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 8.2

P.14.1311.F 8 oktober 2014 AC nr. 586

De jeugdrechtbank beoordeelt in feite of de ontzetting van het ouderlijk gezag, een facultatieve maatregel die alleen in uitzonderlijke omstandigheden kan worden toegepast, een maatregel is die noodzakelijk is voor de bescherming van de gezondheid of de zedelijkheid en of het hoger belang van de betrokken kinderen zulks verantwoordt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.11.2042.F 21 december 2011 AC nr. ...

Uit het feit dat een vreemdeling die op onwettige wijze in het Rijk verblijft, een vast adres heeft, slaagt voor het middelbaar onderwijs, niet bekend staat bij de politie en niet gehoorzaamt aan de bevelen om het grondgebied te verlaten die hem zonder dwang ter kennis zijn gebracht, kan niet worden afgeleid dat zijn vrijheidsberoving volgens de wettelijke voorschriften niet langer beantwoordt aan het doel dat bij artikel 8.2 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is bepaald of een handeling zou zijn die buiten verhouding staat tot de verwijdering die met minder dwingende maatregelen niet is kunnen verzekerd worden (1). (1) Zie Cass. 15 juni 2011, AR P.11.0987.F, niet gepubliceerd.

- VREEMDELINGEN -

P.04.0428.F 16 juni 2004 AC nr. 328

Uit de omstandigheid alleen dat de rechter het probatie-uitstel heeft herroepen met toepassing van artikel 14, § 2, Probatiewet, kan geen miskenning worden afgeleid van het evenredigheidsbeginsel dat m.n. is vervat in artikel 8.2 E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.02.0694.F 8 januari 2003 AC nr. 13

Het vonnis schendt artikel 8 E.V.R.M. niet, wanneer het, bij het wettigheidstoezicht op de huiszoekingen die zijn verricht met toepassing van artikel 3 W. 18 feb. 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg, dat de bevoegde agenten toegang verleent tot de lokalen, terreinen, transportmiddelen, beroepsboeken en -documenten van de ondernemingen die onderworpen zijn aan de met toepassing van die wet genomen koninklijke besluiten, beslist dat de inmenging gegrond was op een wet, goedgekeurd met het oog op de vervolging van de misdrijven die de openbare veiligheid in het gedrang kunnen brengen en waarvan de bestraffing een in artikel 8.2 van dat Verdrag bepaald doel nastreeft (1). (1) Zie Cass., 26 sept. 1978 (AC, 1978-79, 117); 7 okt. 1981 (AC, 1981-82, nr. 95) ; 27 okt. 1999, A.R. P.99.0715.F, nr. 569; VELU J., Convention européenne des droits de l'homme, RPDB, dl. VII, aanv., Bruylant, 1990, blz. 346 en 347; BOSLY H.-D. en VANDERMEERSCH D., Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2001, blz. 347 ; FRANCHIMONT M., JACOBS A., MASSET A., Manuel de procédure pénale, Ed. Collection scientifique de la Faculté de droit de Liège, Ed. du Jeune Barreau de Liège, 1989, blz. 325 ; DECLERCQ R., Beginselen van strafrechtspleging, 1999, nr. 286; JACOBS A., Les perquisitions, in Tendances de la jurisprudence en matière pénale, Mys & Breesch, 2000, blz. 34.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.99.0706.N 27 februari 2001 AC nr. ...

Voor zover zij de aangifte van de feiten bij de overheid tot doel heeft, en, uitgaande van dit doel, toereikend, ter zake dienend en niet overmatig is, houdt de maatregel, genomen door de werkgever, op grond van een gewettigd vermoeden van betrokkenheid van zijn werknemer bij te zijnen nadele gepleegde misdrijven, om door middel van camerabewaking, in een door hem uitgebate en voor het publiek toegankelijke winkelruimte, nieuwe strafbare feiten te voorkomen of vast te stellen, geen inmenging in op de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé-leven in de zin van artikel 8, tweede lid, EVRM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.00.1245.F 11 oktober 2000 AC nr. ...

De overeenkomstig artikel 88bis Sv. bevolen telefoontap is een bij artikel 8.2 E.V.R.M toegestane inmenging van het openbaar gezag in het privé-leven (1). (1) Zie Cass., 26 jan. 1993, A.R. 7340, nr. 52.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

D.98.0005.N 9 september 1999 AC nr. ...

Krachtens artikel 8 EVRM kan een inmenging van het openbaar gezag met betrekking tot de uitoefening van het recht op eerbiediging van de briefwisseling alleen voorzien zijn bij wet, wanneer die wet voldoende toegankelijk is voor de rechtsonderhorige, en het toepassingsgebied en de normatieve inhoud voldoende precies zijn om de gevolgen ervan met redelijke voorspelbaarheid te voorzien; de bepalingen van de artt. 20 en 29 van het reglement van beroepsplichten en de wettelijke bepalingen waarop zij zijn gebaseerd beantwoorden aan die vereisten.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

C.97.0195.N 29 januari 1999 AC nr. ...

De inmenging van het openbaar gezag in het recht op eerbiediging van het privé-leven en het huis is niet alleen toegelaten ter vrijwaring van fundamentele rechten maar kan ook strekken tot vrijwaring van individuele rechten en vrijheden, ook al zouden die niet van fundamentele aard zijn.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.96.1470.N 21 april 1998 AC nr. ...

Zo een dienstreglement, dat op de gebruikelijke wijze wordt bekendgemaakt, beperkingen oplegt aan het recht op eerbiediging van het privé-leven van militairen inherent aan de opdracht, organisatie en werking van een krijgsmacht, dan beantwoordt deze afwijking aan de toegestane afwijking in artikel 8.2 EVRM, nu de artikelen 5 en en volgende, onder meer artikel 9, 2°, van de wet van 14 januari 1975 houdende het tuchtreglement van de Krijgsmacht, welke bepalingen voldoende toegankelijk en precies zijn, de militairen enerzijds dezelfde rechten toekennen als de Belgische burgers doch anderzijds hen opleggen onder alle omstandigheden nauwgezet alle dienstverplichtingen te vervullen die hun worden opgelegd door de Grondwet, door de wets- en verordeningsbepalingen alsook door de reglementen, onderrichtingen en bevelen die op de krijgsmacht toepassing vinden.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- MILITAIR -

P.97.1353.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Het strafbaar stellen door de wetgever van het opzettelijk toebrengen van verwondingen of slagen beantwoordt aan het begrip wet in de zin van artikel 8.2 E.V.R.M.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.97.0506.F 1 oktober 1997 AC nr. ...

De rechter beoordeelt in feite of de bij het K.B. 26 okt. 1966 opgelegde verplichting tot inenting tegen poliomyelitis een noodzakelijke maatregel tot bescherming van de gezondheid in de zin van artikel 8.2 E.V.R.M. is; het middel dat kritiek uitoefent op die beoordeling is niet ontvankelijk.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

Artt. 10 en 11

S.12.0123.F 2 december 2013 AC nr. ...

Ten aanzien van de datum waarop de beslissing tot ambtshalve herziening haar uitwerking heeft, bevinden de personen met een handicap zich in wezenlijk verschillende toestanden, al naargelang die beslissing een vermindering of integendeel een verhoging van het bedrag van de tegemoetkomingen oplevert, aangezien de niet-terugwerkende kracht van de beslissing in het eerste geval in hun voordeel is, terwijl zij voor hen in het tweede geval ongunstig is; de mogelijkheid die een persoon met een handicap heeft om een nieuwe aanvraag in te dienen, zonder te wachten op de ambtshalve herziening, en zo hogere tegemoetkomingen te verkrijgen vanaf het tijdstip van die aanvraag of vanaf een vroeger tijdstip, verantwoordt naar recht de eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht bepaald bij artikel 23, §2, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 22 mei 2003 in geval van ambtshalve herziening (1). (1) Het openbaar ministerie was van oordeel dat de terugwerkende kracht, bij herziening, de regel is en de niet-terugwerkende kracht de uitzondering. Maar in het licht van een geplande medische herziening heeft de regelgeving de uitzondering (de niet-terugwerkende kracht) uitgebreid tot beide categorieën van personen met een handicap. Een dergelijke eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht van een ambtshalve herziening steunt niet op een objectief en pertinent onderscheidingscriterium in het licht van de door de wetgever nagestreefde doelstelling. Overigens oordeelde het openbaar ministerie dat de mogelijkheid die de persoon met een handicap heeft om een nieuwe aanvraag tot tegemoetkoming in te dienen met uitwerking op de eerste dag volgend op de dag van de nieuwe aanvraag overeenkomstig artikel 17, §3, van het koninklijk besluit van 22 mei 2003, de eenvormige toepassing van de niet-terugwerkende kracht bepaald bij artikel 23, §2, vijfde lid, van het voornoemde koninklijk besluit niet redelijk verantwoordt. Het openbaar ministerie besloot tot verwerping van het cassatieberoep.

- MINDERJARIGHEID -

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981, dat strafbaar stelt hij die behoort tot een groep of vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent, perkt de vrijheid van meningsuiting, vergadering en vereniging niet in op een wijze die strijdig is met het E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 11

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

Vermits het E.V.R.M. dat de vrijheid van mening, van vergadering en van vereniging waarborgt, ook beperkingen aan deze vrijheden toelaat en de Grondwet, waarop het E.V.R.M. primeert, geen verdergaande eisen stelt aan de beperking van die vrijheden dan deze gesteld door het E.V.R.M., moet het Hof van cassatie een prejudiciële vraag naar de bestaanbaarheid van de artikelen 1 en 3 van de Wet van 30 juli 1981 met de Grondwet, niet stellen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 11

- MISDRIJF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artt. 3 en 5, § 1, f

P.11.2042.F 21 december 2011 AC nr. ...

De rechtmatige arrestatie of detentie van een persoon met het oog op zijn verwijdering is geen onmenselijke of vernederende behandeling wanneer de uitvoeringsmodaliteiten zelf van de vrijheidsberoving niet betwist worden en de minder dwingende maatregelen die de terugkeer moeten verzekeren door toedoen van de betrokken onderdaan ontoereikend zijn gebleken.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

Artt. 3 en 6.1

P.04.0359.N 9 maart 2004 AC nr. 136

Noch de artikelen 3 en 6.1 EVRM noch de artikelen 7 en 14.1 IVBPR bevatten wrakingsgronden (1). (1) Cass., 24 november 1994, AR D.94.0023.F, nr 513; Cass., 19 nov. 1998, AR P.98.1420.F, nr 488.

- WRAKING -

Artt. 3, 6.1 en 6.2

P.00.0293.N 4 april 2000 AC nr. ...

Het enkele feit zitting te houden in de gevangenis creëert bij de rechter geen vermoeden van schuld en is evenmin vernederend.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

Artt. 45, 46, 50, 52 en 53

C.93.0200.N 7 april 1995 AC nr. ...

Door de werking in de tijd van artikel 8, §1 jo 14 E.V.R.M. te beoordelen volgens de interpretatie die daaraan door het Hof Mensenrechten werd gegeven in het arrest Marckx van 13 juni 1979, kennen de appelrechters aan dat arrest geen gezag toe dat het niet heeft.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

Artt. 5, vierde lid, 6 en 13

P.00.1691.N 19 december 2000 AC nr. ...

De artikelen 5, vierde lid, 6 en 13 E.V.R.M. houden niet in dat de rechter die kennis neemt van de voorziening van iemand die door arrestatie of gevangenhouding van zijn vrijheid is beroofd, aan deze, krachtens een internrechtelijke bepaling, geen inzage kan ontzeggen van nietigverklaarde stukken die tegen hem niet zullen worden gebruikt (1). (1) Zie cass., 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Artt. 5.1, 6.1 en 6.3.c

P.10.0504.F 31 maart 2010 AC nr. 237

De artikelen 5.1, 6.1 en 6.3.c, E.V.R.M., zoals zij momenteel worden uitgelegd door het Hof Mensenrechten, verplichten de onderzoeksgerechten niet ertoe om onmiddellijk het bevel tot aanhouding op te heffen alleen op grond dat de verdachte werd gehoord zonder bijstand van een advocaat in de vormen als bepaald in het Wetboek van Strafvordering; het feit dat de verhoren zonder bijstand van een advocaat zijn afgenomen, vormt op zichzelf geen wettelijk beletsel voor de voortgang van het gerechtelijk onderzoek en de eventuele verlenging van de dwangmaatregelen die ermee gepaard gaan (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 2010, AR P.09.1908.F, AC, 2010, nr ...; Cass., 24 feb. 2010, AR P.10.0298.F, AC, 2010, nr ..., met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 5.1, f, en 18

P.04.0363.F 31 maart 2004 AC nr. 173

De artt. 5.1, f, en 18, E.V.R.M. verbieden de verdragsluitende partijen niet om, met toepassing van hun nationale wetten, te bepalen dat er t.a.v. de vreemdeling die hun grondgebied wederrechtelijk tracht binnen te dringen, een nieuwe maatregel van vrijheidsberoving zal kunnen worden genomen, telkens wanneer hij die daad opnieuw stelt.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 18

- VREEMDELINGEN -

Artt. 5.1.f, en 5.2

P.06.0316.N 7 maart 2006 AC nr. 132

De rechter die onaantastbaar oordeelt of een gearresteerde onverwijld en in een taal welke hij verstaat, op de hoogte werd gebracht van de redenen van zijn arrestatie en van alle beschuldigingen welke tegen hem zijn ingebracht, kan hierbij rekening houden met alle omstandigheden waaruit blijkt dat de gearresteerde reeds eerder feitelijk op de hoogte was van een buitenlands bevel tot aanhouding.

- UITLEVERING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2

Artt. 5.1.f, en 5.3

P.02.0365.F 10 april 2002 AC nr. 220

Het bij artikel 5.3 E.V.R.M. gewaarborgde recht om binnen een redelijke termijn berecht te worden of tijdens de rechtspleging in vrijheid te worden gesteld, is niet van toepassing op een persoon die is aangehouden of regelmatig is opgesloten teneinde hem te beletten het grondgebied onrechtmatig binnen te komen, of op een persoon tegen wie een rechtspleging tot terugwijzing of uitlevering hangende is (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 1991, A.R. 8739, nr. 253, en de noot J.V. sub Cass., 23 nov. 1994, A.R. P.94.1294.F, nr. 509.

- VREEMDELINGEN -

Het bij artikel 5.3 E.V.R.M. gewaarborgde recht om binnen een redelijke termijn berecht te worden of tijdens de rechtspleging in vrijheid te worden gesteld, is niet van toepassing op een persoon die is aangehouden of regelmatig is opgesloten teneinde hem te beletten het grondgebied onrechtmatig binnen te komen, of op een persoon tegen wie een rechtspleging tot terugwijzing of uitlevering hangende is (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 1991, A.R. 8739, nr. 253, en de noot J.V. sub Cass., 23 nov. 1994, A.R. P.94.1294.F, nr. 509.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.01.1011.F 31 juli 2001 AC nr. ...

De regelmatige hechtenis van een vreemdeling tegen wie een uitzettingsprocedure wordt gevoerd levert, op zich, geen onmenselijke of vernederende behandeling op; dat is evenmin het geval, wanneer de hangende uitzettingsprocedure voorlopig niet ten uitvoer wordt gelegd, in afwachting van een beslissing over de vordering van die vreemdeling tot schorsing van zijn repatriëring.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- VREEMDELINGEN -

Artt. 5.1.f, en 5.4

C.04.0505.F 15 maart 2007 AC nr. 137

De rechterlijke macht is bevoegd ter voorkoming of ter beëindiging van de onrechtmatig schijnende aantastingen die de administratie bij de uitoefening van haar discretionaire macht heeft begaan van de subjectieve rechten van de vreemdeling die opgesloten is op grond van artikel 3 van de wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Scheiding der machten

- UITLEVERING -

P.02.1711.N 18 februari 2003 AC nr. 116

De kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over het hoger beroep tegen de uitvoerbaarverklaring door de raadkamer van een door de bevoegde vreemde overheid verleend bevel tot aanhouding op grond waarvan de uitlevering wordt verzocht, dient te onderzoeken of dit bevel op het ogenblik van haar beslissing aan de door de wet gestelde vereisten voldoet en of de algemene en bijzondere uitleveringsvoorwaarden zijn vervuld; zij kan de voorlopige invrijheidstelling van de aangehoudene evenwel enkel bevelen op grond van artikel 5.1.f en 5.4 EVRM wanneer de wettigheid of de rechtmatigheid van de uitvoerbaarverklaring werd aangetast door het tijdsverloop tussen het instellen van hoger beroep en haar beslissing, doch niet op grond van motieven die uitsluitend betrekking hebben op de opportuniteit van de vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 5 dec. 1995, AR P.95.1146.N en P.95.1147.N., nr 526.

- UITLEVERING -

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 5.2 en 5.4

P.05.0687.F 15 juni 2005 AC nr. 347

De artt. 5.2 en 5.4 E.V.R.M. zijn van toepassing op een ieder die zijn vrijheid is ontnomen door arrestatie of detentie; deze bepalingen hebben geen betrekking op de personen wier detentie is afgelopen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

Artt. 5.3 en 6

P.02.1553.F 4 december 2002 AC nr. 651

Alleen uit het feit dat noch artikel 16, § 2, Wet Voorlopige Hechtenis, noch enig andere wettelijke bepaling voorschrijven dat een advocaat de inverdenkinggestelde moet bijstaan tijdens het verhoor dat de onderzoeksrechter, vóór het verlenen van het aanhoudingsbevel, van hem afneemt, kan niet worden afgeleid dat zijn recht op een eerlijk proces voor het vonnisgerecht, vastgelegd in artikel 6.1 E.V.R.M., ernstig in het gedrang kan worden gebracht, of dat de uitoefening van zijn recht van verdediging, zowel voor de onderzoeksgerechten als voor de vonnisgerechten, kan worden belemmerd; hieruit vloeit evenmin een schending van artikel 5 E.V.R.M. voort.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 5.3 en 6.3.c

P.01.1384.F 31 oktober 2001 AC nr. ...

Art. 5.3 E.V.R.M. kent aan de aangehouden of gedetineerde persoon niet hetzelfde recht toe als artikel 6.3 van dat verdrag, dat aan eenieder die voor een vonnisgerecht wordt vervolgd het recht geeft bijstand te hebben van een raadsman van zijn keuze (1). (1) Zie Cass., 22 juli 1988, A.R. 6920-6966, nr. 686 ; 14 dec. 1999, A.R. P.99.1585.N, nr. 678.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Artt. 5.4 en 13

P.08.0746.F 21 mei 2008 AC nr. 310

Het verzoekschrift tot invrijheidstelling dat de inverdenkinggestelde, die bij beschikking van de raadkamer naar de correctionele rechtbank is verwezen en bij afzonderlijke beschikking opgesloten blijft, bij de correctionele rechtbank kan indienen is een effectief rechtsmiddel waardoor een gerecht op korte termijn over de wettigheid van de hechtenis uitspraak kan doen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

Artt. 5.4 en 6

P.02.1403.N 10 december 2002 AC nr. 661

De artikelen 5.4 en 6 van het EVRM zijn niet van toepassing op de beslissing van de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij, die uitspraak doet op het verzet van het openbaar ministerie tegen de beslissing van de Commissie tot bescherming van de maatschappij, waarbij de definitieve invrijheidstelling wordt bevolen (1). (1) Zie Cass., 26 maart 1985, AR 9422, nr 455; 23 jan. 1990, AR 4056, nr 321; 19 jan. 1993, AR 7255, nr 37.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

Artt. 6 en 13

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

Noch artikel 6 noch artikel 13 E.V.R.M. waarborgen het recht op een rechtspraak in twee instanties (1). (1) Zie Cass., 1 feb. 1995, AR P.94.1545.F, nr 62; 16 sept. 1998, Rev. dr. pén., 1999, p. 106.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

Artt. 6 en 14

P.04.0482.F 29 juni 2005 AC nr. 381

De artt. 6 en 14 E.V.R.M. verbieden de wetgever niet nationaliteit als criterium voor persoonlijke bevoegdheid te gebruiken voor misdrijven die buiten het grondgebied zijn gepleegd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Artt. 6 en 6.2

P.96.0824.F 30 juli 1996 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat de voorzitter van het hof van assisen, krachtens de hem door artikel 268, Sv. toegekende bevoegdheden, bij ontstentenis van verzet of van opmerkingen van de beschuldigde of zijn raadsman, aan de juryleden een ontwerp van vragen heeft overhandigd vòòr de sluiting van de debatten, valt geen schending af te leiden van artikel 6, E.V.R.M.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

Artt. 6 en 8

D.13.0015.F 11 april 2014 AC nr. ...

Wanneer de verwerking van persoonsgegevens die bij architecten n.a.v. de visumaanvragen zijn verzameld, een welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd doel beoogt, namelijk de naleving van de beroepsplichten, is de verwerking van die gegevens voor een tuchtonderzoek geoorloofd.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

Artt. 6, 6.1, 6.2 en 6.3

P.12.2052.N 2 januari 2013 AC nr. ...

Artikel 6 EVRM is in de regel niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die geen uitspraak doen over de gegrondheid van de strafvordering.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Artt. 6.1 en 13

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

Hoewel het onderzoeksgerecht het verweer moet onderzoeken dat de overschrijding van de redelijke termijn aanvoert, beoordeelt het de wijze waarop dit moet worden bestraft; het kan met name oordelen dat, aangezien de overschrijding van de redelijke termijn te dezen niet tot een buitenvervolgingstelling kon leiden, het gevolg van de miskenning van de redelijke termijn door het vonnisgerecht wordt beoordeeld (1). (1) Zie Cass. 19 februari 2013, AR P.12.0867.N, AC, 2013, nr. 116.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.12.1645.N 3 september 2013 AC nr. ...

Het staat aan de rechter die bij de beoordeling van de herstelvordering een overschrijding van de redelijke termijn heeft vastgesteld, te onderzoeken in welke mate de omstandigheden van de zaak hem toelaten een passend en redelijk verantwoord rechtsherstel te verlenen dat voldoet aan de artikelen 6.1 en 13 EVRM, zonder dat hij daarbij de bevoegdheden hem toegekend door artikel 6.1.41, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zou overschrijden; bij de onmogelijkheid dit rechtsherstel te verlenen stelt de rechter de overschrijding van de redelijke termijn op authentieke wijze vast, waarbij het dan aan de betrokkene behoort zich tot de bevoegde rechter te wenden teneinde dit passend rechtsherstel te verkrijgen (1). (1) Zie: Cass. 25 jan. 2011, AR P.10.0369.N, AC 2011, nr. 69.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.12.0080.N 26 juni 2012 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die als nationale instantie bedoeld in artikel 13 EVRM geroepen wordt om bij de schending van het verdrag een passende rechtshulp te verlenen, moet alvorens na te gaan of de voorgehouden overschrijding van de redelijke termijn de bewijsvoering en het recht van verdediging onherstelbaar heeft aangetast zodat geen eerlijk proces meer mogelijk is, eerst nagaan of de redelijke termijn al dan niet overschreden is; de loutere vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn kan immers, als gegeven dat de feitenrechter in aanmerking zal dienen te nemen bij de beoordeling van de grond van de zaak, een passend rechtsherstel zijn (1). (1) Zie: Cass. 27 okt. 2009, AR P.09.0901.N, AC 2009, nr. 621; Cass. 24 nov. 2009, AR P.09.1080.N, AC 2009, nr. 694 met conclusie O.M.; Cass. 5 juni 2012, AR P.12.0018.N, AC 2012, nr. 364.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.10.0729.F 6 oktober 2010 AC nr. 580

Wanneer de overschrijding van de redelijke termijn in conclusie voor de raadkamer werd aangevoerd, kan de kamer van inbeschuldigingstelling die in het kader van de regeling van de rechtspleging uitspraak doet in hoger beroep, zelf nagaan of die termijn was overschreden en, in bevestigend geval, staat het aan haar om het door haar passend geachte rechtsherstel ervan te regelen; wanneer een van de partijen erom verzoekt is de kamer van inbeschuldigingstelling zelfs verplicht dat toezicht te verrichten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.09.0510.F 23 september 2009 AC nr. 520

De verjaring van de strafvordering en de beoordeling van de eventuele overschrijding van de redelijke termijn waarbinnen een zaak moet worden gehoord, behoren tot de toetsing van de regelmatigheid van de rechtspleging in de zin van artikel 235bis Sv. (1). (1) Cass., 8 april 2008, AR P.07.1903.N, AC, 2008, nr. 209.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Allerlei

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.08.0674.N 6 januari 2009 AC nr. 7

Artikel 13 E.V.R.M. houdt niet in dat wanneer de rechter vaststelt dat de in artikel 6.1 E.V.R.M. bedoelde redelijke termijn is overschreden, het herstel waarop de strafrechtelijk vervolgde beklaagde recht heeft, noodzakelijk bestaat in het verval van de vordering tot herstel in de oorspronkelijke staat.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

C.99.0258.N 16 maart 2000 AC nr. ...

De artikelen 6.1 en 13 E.V.R.M. staan er niet aan in de weg dat de bevoegdheid van de rechter in kort geding wordt uitgesloten, als hij niet vaststelt dat de vreemdeling, kandidaat-vluchteling, die op hem een beroep doet, enig gevaar loopt voor zijn leven, fysieke integriteit of vrijheid.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- VREEMDELINGEN -

Artt. 6.1 en 6.2

P.13.1403.F 30 oktober 2013 AC nr. ...

Een handeling waarmee de onderzoeksrechter het vermoeden van onschuld heeft miskend, heeft als dusdanig niet tot gevolg dat het vermoeden van onpartijdigheid dat hij geniet, wordt weerlegd en verplicht evenmin dat, naast de nietigheid van die handeling, de nietigheid wordt vastgesteld van de handelingen die eruit voortvloeien (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- ONDERZOEKSRECHTER -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.10.1046.F 8 december 2010 AC nr. 720

De rechter die zich beperkt tot de opsomming van een bundel van vermoedens waarover de partijen regelmatig tegenspraak kunnen voeren en die volgens hem alle redelijke twijfel uitsluiten, ondanks het feit dat er in de zaak gegevens zijn in tegengestelde zin, miskent niet het recht op een eerlijke behandeling van de zaak, op een onpartijdige rechtbank en op de eerbiediging van het vermoeden van onschuld (1).(1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

Het vermoeden van onschuld heeft in de eerste plaats betrekking op de houding van de rechter die van een beschuldiging in strafzaken moet kennisnemen; de verklaringen van een onderzoeker en de reportages in de pers, al zijn ze verkeerd, kwaadwillig of hebben ze een misdadige oorsprong, hebben op zich dus niet tot gevolg dat het vonnis van de zaak de artt. 6.1 en 6.2 E.V.R.M. schendt (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.1333.F, nr 553; 16 sept. 1998, AR A.94.0001.F, Rev. dr. pén., 1999, p. 106.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.03.0524.F 21 mei 2003 AC nr. 308

De jeugdrechter kan in de voorbereidende fase van de rechtspleging tot toepassing van een van de maatregelen uit titel II, hoofdstuk III, Jeugdbeschermingswet, t.a.v. de minderjarige die vervolgd wordt wegens een als misdrijf omschreven feit, de maatregel van voorlopige bewaring nemen, die erin bestaat hem in zijn milieu te laten en hem, in voorkomend geval, onder het in artikel 37, § 2, 2°, van die wet bedoelde toezicht te plaatsen; die zgn. maatregel van plaatsing onder voorlopig toezicht kan afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde een prestatie van opvoedende of filantropische aard te leveren, in verhouding tot de leeftijd en middelen van de minderjarige, mits die voorwaarde, net als de maatregel in het algemeen, voornamelijk ertoe strekt de in artikel 50 van de wet bepaalde onderzoeken mogelijk te maken en niet bedoeld is als straf, herstel of als een uitsluitend opvoedende maatregel, hetgeen niet kan worden toegestaan in de voorbereidende fase van de rechtspleging, al zou de minderjarige het hem verweten feit hebben bekend en zich akkoord verklaren met die voorwaarde; de beslissing om hem onder voorlopig toezicht te plaatsen, samen met een dergelijke voorwaarde, kan noch het recht van de minderjarige op een eerlijk proces noch het vermoeden van onschuld miskennen, die gewaarborgd worden bij artikel 6 E.V.R.M. (1). (1) Zie Cass., 4 maart 1997, AR P.96.1660.N, nr 123, met concl. adv.-gen. Dubrulle, A.C., 1997, nr 123; J. SMETS, Jeugdbeschermingsrecht, A.P.R., Deurne, 1996, blz. 365 tot 367, nr 939; F. TULKENS en Th. MOREAU, Droit de la jeunesse, Brussel, 2000, blz. 757 tot 760.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.03.0672.F 14 mei 2003 AC nr. 295

De artt. 6.1 en 6.2 E.V.R.M. verbieden de onderzoeksgerechten niet de voorlopige hechtenis te handhaven op grond van aanwijzingen van schuld, die zij geput hebben uit de verklaring van een beschermde getuige (1). (1) Zie Cass., 22 jan. 2003, AR P.03.0057.F en 19 feb. 2003, AR P.03.0209.F, nrs. ... en ... .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

P.03.0292.F 7 mei 2003 AC nr. 277

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de jeugdrechter in hoger beroep niet met de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid uitspraak heeft gedaan, en evenmin dat hij niet de objectieve, afdoende waarborgen heeft geboden om elke gewettigde twijfel over zijn onafhankelijkheid en onpartijdigheid uit te sluiten, kan uit de omstandigheid alleen dat het arrest van die appèlrechter de beroepen beslissing wijzigt door niet alleen de feiten van de telastlegging A maar ook die van de telastlegging B bewezen te verklaren, waarbij hij de bewaring van de jongere beveelt en zijn behoud in zijn milieu beveelt, op voorwaarde dat deze een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard levert, terwijl de eerste rechter de feiten van de telastlegging B niet bewezen had verklaard en een maatregel van berisping had bevolen wegens de in de telastlegging A bedoelde feiten, niet worden afgeleid dat de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van die magistraat wettig in twijfel kunnen worden getrokken, en evenmin dat hij het vermoeden van onschuld heeft miskend, ongeacht de verklaringen die de Minister van Justitie over die zaak heeft gedaan en de weerslag ervan in de media.

- JEUGDBESCHERMING -

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.99.0521.N 20 april 1999 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter die oordeelt dat, wanneer ter rechtszitting van het hof van assisen een beschuldigde aangehouden en andere medebeschuldigden in voorlopige vrijheid verschijnen, het verschil in voorlopige hechtenistoestand niet van aard is om het vermoeden dat de aangehouden verdachte onschuldig is aan te tasten en hem evenmin de mogelijkheid ontneemt van een eerlijk proces en een objectieve beoordeling door de jury.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

Artt. 6.1 en 6.3

P.10.1029.N 26 oktober 2010 AC nr. 637

Het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces van de beklaagde worden niet miskend door de omstandigheid dat hij wegens het vooraf overlijden van het slachtoffer deze niet zelf kan ondervragen of laten ondervragen; deze beperking van het recht van verdediging van de beklaagde betreft wel een feitelijk gegeven waarmee de rechter bij het vormen van zijn overtuiging rekening moet houden en dat hij zal afwegen tegenover de andere hem overgelegde gegevens zoals de verklaringen van het slachtoffer of van de medebeklaagden, de uitleg van de beklaagde zelf alsook de overige objectieve en materiele gegevens eigen aan de zaak (1). (1) Zie: Cass., 27 april 1999, AR P.97.0860.N, AC, 1999, nr. 241.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Noch de artikelen 6.1 en 6.3.d E.V.R.M. en 14.3.e I.V.B.P.R., noch het algemeen rechtsbeginsel houdende het recht van verdediging vereisen dat het hoe dan ook voor de beklaagde mogelijk moet zijn door persoonlijke ondervraging van de getuige of klagende partij een bezwarende verklaring tegen te spreken (1). (1) Zie: Cass., 27 april 1999, AR P.97.0860.N, AC, 1999, nr. 241.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.06.1208.F 4 oktober 2006 AC nr. 461

Het wettigheidsonderzoek waartoe de onderzoeksgerechten verplicht zijn, waarbij het beroep aanhangig is gemaakt van een vreemdeling die op grond van artikel 7, eerste tot derde lid, Vreemdelingenwet van zijn vrijheid is beroofd, houdt niet in dat onderzocht moet worden of de ministeriële beslissing van vrijheidsberoving verenigbaar is met de artt. 6.1 en 6.3 E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Noch artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, dat bepaalt dat wanneer de rechtspersoon voor misdrijven verantwoordelijk gesteld wordt wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, enkel diegene die de zwaarste fout heeft begaan, kan worden veroordeeld en indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon kan worden veroordeeld, noch het recht op een eerlijk proces, vereisen dat de geïdentificeerde natuurlijke persoon samen met de rechtspersoon wordt vervolgd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

D.02.0008.N 9 oktober 2003 AC nr. 485

Schenden artikel 6.1 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het recht van verdediging, de appèlrechters die kritiek uitoefenen op de wijze waarop een tuchtrechtelijk vervolgde persoon zich voor de rechter heeft willen verdedigen door de materialiteit van de feiten te blijven ontkennen, en hiermede rekening houden bij de beoordeling van de ernst van de feiten en de zwaarte van de straf.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.98.0965.N 20 juni 2000 AC nr. ...

Uit artikel 6, §§ 1 en 3 EVRM volgt niet dat een beklaagde het recht heeft om in zijn eigen strafzaak onder eed als getuige te worden ondervraagd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Artt. 6.1 en 6.3, a en b

P.97.0890.F 5 november 1997 AC nr. ...

Noch het recht van verdediging, noch de artt. 6.1 en 6.3, a en b, E.V.R.M. en de artt. 14.1 en 14.3, a en b, I.V.B.P.R. worden geschonden door het arrest dat, zonder de beklaagde op de hoogte te brengen, één of meer overtredingen van het Wegverkeersreglement aanmerkt als een bestanddeel van het misdrijf onopzettelijke slagen en verwondingen, ofschoon die in de dagvaarding niet worden vermeld maar uit hoofde waarvan dat arrest geen enkele veroordeling uitspreekt.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 6.1 en 6.3.c

S.13.0069.F 15 december 2014 AC nr. 792

Rekening houdend met de opdracht van de cassatierechter en de specificiteit van de voor hem gevoerde rechtspleging, staat artikel 6, §§1 en 3, c), van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, in tegenstelling tot wat de eiser aanvoert, de toepassing niet in de weg van een nationale wet die het alleenrecht van de vertegenwoordiging van de partijen voor het Hof van Cassatie voorbehoudt aan gespecialiseerde advocaten; de tussenkomst van die advocaten draagt trouwens bij tot de nuttige uitoefening van het recht van verdediging, en verleent het cassatieberoep een doeltreffend karakter en stelt de fundamentele waarborgen van artikel 6 van het Verdrag zeker aan de rechtzoekenden (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- ADVOCAAT BIJ HET HOF VAN CASSATIE -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.12.2082.F 15 mei 2013 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat de rechter, zonder daar gevolgen aan te verbinden voor de schuld of voor de straf, een verklaring die zonder bijstand van een advocaat is afgenomen en die geen enkele zelf beschuldigende draagwijdte heeft, vermeldt, aanhaalt, samenvat of uitlegt, kan geen schending van de artikelen 6.1 en 6.3,c, van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden worden afgeleid.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- ADVOCAAT -

P.12.2018.N 9 april 2013 AC nr. ...

De artikelen 6.1 en 6.3.c EVRM vereisen niet dat een verdachte bij het afleggen van een polygraaftest bijstand van een advocaat heeft.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Noch artikel 6.1 en 6.3.c EVRM noch het algemeen rechtsbeginsel van de rechten van verdediging vereisen dat de inverdenkinggestelde tegen wie de onderzoeksrechter een bevel tot aanhouding heeft verleend, ter gelegenheid van een ondervraging tijdens zijn voorlopige hechtenis bijstand heeft van een advocaat, tenzij hij daarom verzocht heeft en er in het licht van de bijzondere omstandigheden van de zaak geen dwingende redenen zijn om niet op dat verzoek in te gaan.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

D.11.0021.N 16 november 2012 AC nr. ...

De artikelen 6, §1 en 6, §3, c), EVRM zijn toepasselijk op een tuchtprocedure inzake feiten die aanleiding kunnen geven tot een sanctie welke gelet op de aard, de ernst en de zwaarwichtigheid ervan als een strafsanctie in de zin van artikel 6 EVRM dient te worden aangezien (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Het recht op een eerlijk proces en op de bijstand van een advocaat, gewaarborgd door de artikelen 6, §1 en 6, §3, c), EVRM houdt in dat aan een persoon, die het voorwerp uitmaakt van een tuchtvervolging met betrekking tot feiten die aanleiding kunnen geven tot een straf in de zin van artikel 6 EVRM, bij zijn verhoor tijdens het tuchtrechtelijk vooronderzoek toegang wordt verleend tot een advocaat in zoverre hij zich in een kwetsbare positie bevindt; zulk verhoor, waarbij de onderzoekers geen vrijheidsbenemende maatregelen, noch andere dwangmaatregelen kunnen treffen, heeft in de regel niet tot gevolg dat de betrokkene zich in een kwetsbare positie bevindt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ADVOCAAT -

P.10.1618.F 5 januari 2011 AC nr. ...

Het feit dat er geen advocaat aanwezig was bij het politieverhoor tijdens de termijn van vrijheidsberoving, kan aan een eventuele schuldigverklaring alleen in de weg staan in zoverre die schuldigverklaring uitsluitend en op beslissende wijze steunt op door middel van dat verhoor verkregen zelfbeschuldigende verklaringen, zonder dat de verhoorde persoon heeft afgezien van de bijstand van een raadsman of vrij ervoor gekozen heeft van die bijstand af te zien (1). (1) Vgl. Cass., 15 dec. 2010, AR P.10.0914.F, AC, 2010, nr. ...

- ADVOCAAT -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.10.0872.N 22 juni 2010 AC nr. 445

Het geheel van waarborgen die aan de verdachte een eerlijke procesvoering moeten verzekeren, zoals daar zijn: de pleegvormen van artikel 47bis Wetboek van Strafvordering bij het verhoor van de verdachte, de vrijheidsbeneming die in geen geval langer mag duren dan vierentwintig uur, zoals bepaald door artikel 12, derde lid, Grondwet, de onmiddellijke overhandiging bij de betekening van het bevel tot aanhouding van alle stukken bedoeld in de artikelen 16, §7 en 18, §2, Voorlopige Hechteniswet, het recht van de verdachte van vrij verkeer met zijn raadsman overeenkomstig artikel 20, §§1 en 5, Voorlopige Hechteniswet, de terbeschikkingstelling van het dossier met het oog op de verschijning voor het onderzoeksgerecht overeenkomstig artikel 21, §3, Voorlopige Hechteniswet, de aanwezigheid van de raadsman van de verdachte bij de samenvattende ondervraging bepaald in artikel 22, derde lid, Voorlopige Hechteniswet, alsook de rechten die aan de verdachte zijn toegekend door de artikelen 61ter, 6lquater, 6lquinquies, 136 en 235bis Wetboek van Strafvordering, voorkomt dat het ontbreken van de bijstand van een raadsman tijdens de eerste vierentwintig uur van vrijheidsbeneming elke verdere eerlijke behandeling van de zaak onmogelijk maakt (1). (1) Zie Cass., 5 mei 2010, AR P.10.0257.F en P.10.0744.F, AC, 2010, nr. ... en nr. ..., beide met conclusie adv.-gen. VANDERMEERSCH.

- ADVOCAAT -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Wanneer uit de motieven van het bestreden arrest niet blijkt dat de initiële verhoren van de politie en van de onderzoeksrechter, zonder de bijstand van een advocaat, beslissend zijn voor de bewezenverklaring van de telastleggingen, verantwoorden de appelrechters hun beslissing naar recht dat de oorspronkelijke afwezigheid van bijstand van een raadsman de eerlijke procesvoering, in haar geheel beschouwd, geenszins aantast (1). (1) Cass., 5 mei 2010, AR P.10.0257.F, AC, 2010, nr. ... met conclusie adv.-gen. VANDERMEERSCH.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.10.0298.F 24 februari 2010 AC nr. 125

Noch artikel 6.1, noch artikel 6.3.c E.V.R.M., zoals zij momenteel worden uitgelegd door het Hof Mensenrechten, verplichten de onderzoeksgerechten ertoe om onmiddellijk het bevel tot aanhouding op te heffen alleen op grond dat de verdachte, vóór zijn verschijning voor de onderzoeksmagistraat, door de politie werd gehoord en daar een bekentenis heeft afgelegd in de vormen als bepaald in het Wetboek van Strafvordering; het feit dat die bekentenis er is, ook al werd zij op die manier verkregen, is op zichzelf geen wettelijk beletsel voor de voortgang van het gerechtelijk onderzoek en de eventuele verlenging van de dwangmaatregelen die ermee gepaard gaan (1). (1) Zie Cass., 11 maart 2009, AR P.09.0304.F, AC, 2009, nr 194; Cass., 29 dec. 2009, AR P.09.1826.F, AC, 2009, nr ...; Cass., 13 jan. 2010, AR P.09.1908.F, AC, 2010, nr ...; met concl. adv.-gen. Vandermeersch.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.98.0760.N 11 september 2001 AC nr. ...

De appelrechters die op het verzet van de beklaagde deze het recht ontzeggen zich te laten vertegenwoordigen door een raadsman en het verzet ongedaan verklaren, ontnemen hem de mogelijkheid zijn verdediging voor te dragen door de raadsman van zijn keuze en schenden aldus artikel 6.1 en 6.3, c E.V.R.M., nu vermelde verdragsbepalingen rechtstreekse werking hebben in de interne rechtsorde en voorrang hebben op de voor de beklaagde minder gunstige internrechtelijke regel bepaald bij artikel 185 en 211 Sv.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VERZET -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.01.0687.N 4 september 2001 AC nr. ...

De artikelen 6.1 en 6.3.c EVRM, welke rechtstreekse werking hebben in de interne rechtsorde en voorrang genieten op de minder gunstige bepalingen van het interne recht, verlenen een beklaagde het recht om zich te verdedigen met bijstand van een raadsman naar zijn keuze, hetgeen inhoudt dat de strafrechter, niettegenstaande de door artikel 185, § 2, Wetboek van Strafvordering aan de beklaagde opgelegde verplichting om persoonlijk te verschijnen, de raadsman moet toelaten zijn cliënt te vertegenwoordigen ook al toont deze niet aan dat het hem onmogelijk is persoonlijk te verschijnen (1) Zie Cass., 16 maart 1999, AR P.98.0861.N, nr. 158 en J.T., 2000, 124 met noot KUTY, F.; 8 juni 1999, AR P.97.1104.N, nr. 335; 15 feb. 2000, AR P.98.0760.N, nr. 122.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Schendt de artikelen 6.1 en 6.3.c EVRM, de beslissing waarbij de appèlrechters de versteklatende beklaagde het recht ontzeggen zich te laten vertegenwoordigen door zijn raadsman en hem aldus de mogelijkheid ontnemen zijn verdediging voor te dragen door de raadsman van zijn keuze, om reden dat hij naar Belgisch strafprocesrecht ook in graad van beroep de mogelijkheid heeft verzet in te stellen en zich in het kader van dit verzet te laten bijstaan door een raadsman (1). (1) Zie Cass., 16 maart 1999, AR P.98.0861.N, nr. 158 en J.T., 2000, 124 met noot KUTY, F.; 8 juni 1999, AR P.97.1104.N, nr. 335; 15 feb. 2000, AR P.98.0760.N, nr. 122; TRAEST, Ph.De vertegenwoordiging van de afwezige beklaagde", T. Strafr., 2000, p. 205. De beslissing van het geannoteerde arrest ligt volledig in de lijn van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat reeds eerder, onder meer in zijn arrest van 21 januari 1999, nr. 26103/95, zaak Van Geyseghem t. België, J.T., 1999, 174 en Rev. Dr. Pén., 1999, 780-784, met noot BEERNAERT, A.M., benadrukte dat de omstandigheid dat de beklaagde in een latere fase van de rechtspleging alsnog de mogelijkheid heeft om zich te laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman van zijn keuze op zich niet doorslaggevend is.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- VERZET -

P.98.0861.N 16 maart 1999 AC nr. ...

Schendt de artikelen 6.1 en 6.3.c E.V.R.M., de beslissing waarbij de appelrechters, geadiëerd ingevolge het verzet van eiser, eiser het recht ontzeggen zich te laten vertegenwoordigen door zijn raadsman om reden dat de door eiser ingeroepen vrees om aangehouden te worden geen onmogelijkheid van persoonlijke verschijning voor gevolg heeft.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

D.95.0024.N 23 mei 1997 AC nr. ...

Noch het recht van verdediging noch artt. 6.1 en 6.3.c E.V.R.M. worden geschonden, wanneer blijkt dat de verdachte geneesheer het recht heeft verkregen zich zowel vóór de rechtszitting van de Raad van beroep als op de rechtszitting te laten bijstaan door een advocaat naar zijn keuze.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Artt. 6.1 en 6.3.d

P.06.0889.F 6 september 2006 AC nr. 394

Noch het recht van verdediging, noch het recht op een eerlijk proces, verplichten de bodemrechter om onderzoeksmaatregelen te bevelen waarvan hij, in feite, heeft vastgesteld dat zij niet pertinent zijn (1). (1) Cass., 5 mei 1999, P.99.0481.F, nr 263.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.04.1225.N 18 januari 2005 AC nr. 33

Het enkel feit dat de rechter met opgave van redenen oordeelt dat niet moet worden ingegaan op het verzoek van de beklaagde om getuigen à charge te doen verhoren, houdt niet in dat hem hierdoor elke mogelijkheid is ontnomen om de geloofwaardigheid van de verklaringen van die getuigen afgelegd tijdens het gerechtelijk onderzoek aan te vechten, zodat hieruit alleen geen miskenning van het recht op een eerlijk proces of van het recht om getuigen op te roepen kan worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 8 april 1998, AR P.97.1692.F, nr 195.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.02.0496.N 10 september 2002 AC nr. 433

De enkele omstandigheid dat de strafrechter het verzoek van een beklaagde tot het ter rechtszitting horen van een getuige afwijst op de grond dat die maatregel niet kan bijdragen tot het achterhalen van de waarheid, levert geen schending op van de artikelen 6.1 en 6.3.d EVRM, noch miskenning van het recht van verdediging (1). (1) Zie Cass., 22 juin 1999, AR P.99.0716.N, nr. 384.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.99.0481.F 5 mei 1999 AC nr. ...

De bodemrechter oordeelt in feite of het noodzakelijk of opportuun is om een getuige op de rechtszitting te horen; noch de artt. 6.1 en 6.3.d E.V.R.M., noch artikel 14.1 I.V.B.P.R., noch het algemeen beginsel van het recht van verdediging leggen de strafrechter de dwingende verplichting op om een getuige à décharge onder eed te horen.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.97.0860.N 27 april 1999 AC nr. ...

Het gebruik van een getuigenis afgelegd tijdens het vooronderzoek schendt op zich het recht van de beklaagde op een eerlijk proces en op het laten ondervragen van getuigen niet, voor zover zijn recht van verdediging wordt geëerbiedigd; dit is het geval wanneer de beklaagde voldoende de gelegenheid heeft gekregen om de getuigenis te betwisten en de getuige te ondervragen, hetzij op het ogenblik dat de getuigenis afgelegd wordt, hetzij op een later tijdstip; de omstandigheid dat deze getuige, op het ogenblik van de behandeling van de zaak ten gronde niet meer aan te treffen is en dan ook niet ter rechtszitting kan worden verhoord, levert op zich evenmin een schending op van het recht van verdediging en het vereiste van een eerlijk proces.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 6.1 en 8

C.11.0018.N 2 november 2012 AC nr. ...

De bescherming van het zakengeheim van een partij is een belang dat de rechter in aanmerking kan nemen om te oordelen dat niet ieder stuk waarmee de deskundige heeft rekening gehouden wordt meegedeeld aan de tegenpartij; een dergelijke beoordeling houdt geen schending in van artikel 6 EVRM; of bij het afwegen van de respectieve belangen de tegensprekelijkheid van het deskundigenonderzoek niet zodanig wordt beperkt dat daaruit een schending van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak voortvloeit, moet in concreto en in het licht van de zaak in haar geheel worden beoordeeld (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.04.1463.N 15 maart 2005 AC nr. 158

Noch het recht van verdediging wordt miskend, noch de artikelen 6.1 en 8, E.V.R.M. worden geschonden omdat de aanwijzing, waarop de onderzoeksrechter zijn onaantastbaar oordeel over de noodzaak van de huiszoeking steunt, werd vernomen uit anonieme informatie (1). (1) Cass., 4 april 2001, AR P.01.0041.F, nr 201; 12 feb. 2002, AR P.01.1534.N, nr 99; FAUSTIN-HELIE M., Traité de l'instruction criminelle, Brussel, Bruylant-Christophe, dl. II, 1865, nr 2346.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

P.01.0041.F 4 april 2001 AC nr. ...

De door een onderzoeksrechter bevolen huiszoekingen zijn niet onregelmatig en zijn niet strijdig met de artt. 6 en 8 E.V.R.M., op de enige grond dat zij het gevolg zijn van inlichtingen die door anonieme getuigenissen zijn verkregen (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2000, A.R. P.98.1147.N, nr. ... en 28 juni 2000, A.R. P.00.0243.F, nr. ... .

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Artt. 6.1 en 8.2

P.12.0785.N 12 februari 2013 AC nr. ...

Een huiszoeking is niet onregelmatig en niet strijdig met de artikelen 6 en 8 EVRM of met het recht van verdediging op de enkele grond dat zij het gevolg is van inlichtingen die door een anonieme onbevestigde inlichting zijn verkregen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 6.1, 6.2 en 10

P.98.0412.F 13 januari 1999 AC nr. ...

Voor de rechtsvordering tot invordering van de ontdoken rechten mag het bestuur geen voordeel halen uit inlichtingen die, naar aanleiding van een onderzoek dat tot strafvervolgingen geleid heeft, zijn verkregen met miskenning van het recht van verdediging, en meer bepaald van het recht om te zwijgen en om niet mee te werken aan de eigen inverdenkingstelling.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 6.1, 6.2 en 6.3.c

P.04.1225.N 18 januari 2005 AC nr. 33

Een advocaat geniet geen strafrechtelijke immuniteit voor de misdrijven bepaald in artikel 505 Strafwetboek en het feit dat een advocaat kan veroordeeld worden wegens een der misdrijven bepaald in dat artikel wanneer hij voor de verdediging van een beklaagde gelden heeft ontvangen die uit een misdrijf verkregen vermogensvoordelen zijn, levert geen miskenning van het recht van verdediging, van het recht op een eerlijk proces of van het vermoeden van onschuld van die beklaagde op.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Artt. 6.1, 6.2 en 6.3.d

P.01.1121.N 21 januari 2003 AC nr. 40

Een gerechtelijk onderzoek is niet nietig en de vervolging die erop gesteund is is niet onontvankelijk als strijdig met de artt. 6.1, 6.2, 6.3.d E.V.R.M., 14.1, 14.2, 14.3.e I.V.B.P.R. en 12 Grondwet of met het recht van verdediging op de enkele grond dat het onderzoek aangevat is ingevolge een anonieme aangifte (1). (1) Zie Cass., 4 april 2001, AR P.01.0041.F, nr. 201.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GRONDWET - Art. 12

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

Artt. 6.1, 6.3 en 6.3.c

P.10.1811.F 23 februari 2011 AC nr. ...

- ADVOCAAT -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Artt. 6.3 en 6.3, c

P.11.0017.F 16 maart 2011 AC nr. ...

De partijen die de regelmatigheid van het voorbereidend onderzoek betwisten moeten hun middelen verduidelijken in een conclusie, die vóór de lezing van het arrest tot verwijzing en de akte van beschuldiging moet worden neergelegd; bij gebrek daaraan wordt de opgeworpen onregelmatigheid die de miskenning aanvoert van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wegens het gebrek aan bijstand van een advocaat tijdens het verhoor door de politiediensten en tijdens de ondervraging door de onderzoeksrechter, in de veronderstelling dat zij bewezen is, gedekt, en kan dat middel niet voor de eerste maal voor het Hof worden aangevoerd.

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Artt. 6.3, a en 6.3, e

P.97.0749.N 8 juli 1997 AC nr. ...

Geen wetsbepaling schrijft voor de arresten ter rechtszitting te vertalen ten behoeve van de beklaagden die de taal van de rechtspleging niet spreken; het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging en de artikelen 6, 3, a en e, E.V.R.M. en 14, 3, a en f, I.V.B.P.R. hebben betrekking op de debatten voor de vonnisgerechten en niet op de uitspraak van het vonnis of van het arrest.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 6.3.a en 6.3.b

P.01.1416.F 9 januari 2002 AC nr. 18

De beklaagde kan noch de miskenning van het algemeen beginsel van het recht van verdediging, noch de schending van artikel 6.3.a en b E.V.R.M. aanvoeren, wanneer hij zelf, al was het subsidiair, voorstelt de kwalificatie van het misdrijf, de datum ervan of de plaats waar het werd gepleegd, te wijzigen (1). (1) Zie Cass., 14 jan. 1998, A.R. P.97.0988.F, nr. 24 ; P. MORLET, "Changement de qualification - Droits et devoirs du juge", Rev. dr. pén., 1990, blz. 584 ; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, tweede uitg., 1999, blz. 455, nr. 1010.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.98.0149.F 13 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer de rechter beslist dat de verschillende, aan de beklaagde ten laste gelegde feiten eerder een collectief misdrijf door eenheid van opzet dan een materiële samenloop van misdrijven vormen, moet hij de beklaagde daar niet vooraf kennis van geven, aangezien die beslissing geen wijziging van de omschrijving inhoudt.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.96.0266.F 15 mei 1996 AC nr. ...

Het hof van assisen dat in een op tussengeschil gewezen arrest erop wijst dat "(de verdediging), die in kennis was gesteld van de vorderingen van het openbaar ministerie bij de verschijning van de beschuldigden voor het vonnisgerecht, aldus de kans heeft gehad om in pleidooien de vorderingen te betwisten en conclusie te nemen" en dat de beschuldigde geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om "te vragen dat bijkomende vragen worden gesteld", stelt daardoor vast dat de beschuldigde tijdig op de hoogte is gebracht van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging en dat hij over voldoende tijd en faciliteiten heeft beschikt om zijn verdediging voor te bereiden.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Artt. 6.3.b en 6.3.c

P.12.0518.F 30 mei 2012 AC nr. ...

De feitenrechter beoordeelt in concreto of de beschuldigde de mogelijkheid heeft gekregen om zich door een raadsman van zijn keuze te laten bijstaan en of hij wel de noodzakelijke middelen heeft gekregen voor zijn verdediging; het staat aan het Hof om na te gaan of die rechter, uit zijn vaststellingen, zijn beslissing naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. …

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Artt. 8 en 14

C.96.0307.F 5 september 1997 AC nr. ...

De rechter die de door de echtgenoot tijdens een echtscheidingsgeding verschuldigde onderhoudsbijdrage vaststelt, kan de lasten die de echtgenoot heeft voor het levensonderhoud en de opvoeding van de door hem erkende kinderen die uit zijn relatie met een andere vrouw dan zijn echtgenote zijn geboren, niet weren op grond dat de behoeften van het wettige gezin primeren.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Verdrag van 9 mei 1980 betreffende het internationaal spoorwegvervoer (COTIF), met als bijvoegsel A, de Uniforme Regelen (CIV)

Art. 15, § 5

C.04.0303.F 23 december 2004 AC nr. 625

Het arrest dat eerst vermeldt dat de reizigers, met toepassing van artikel 15, § 5, C.I.V.-verdrag, hun koffer dienden te bewaken, wat zij op die plaats gemakkelijk konden doen, en vervolgens beslist dat zij door de N.M.B.S. vergoed kunnen worden op grond dat men, in de omstandigheden van het geval, niet kan oordelen dat hun vertrouwen een fout zou zijn die hen belet hun rechtsmiddel tegen de N.M.B.S. in te stellen, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

- VERVOER - Goederenvervoer - Spoorvervoer

Art. 26, § 1, eerste lid

C.94.0002.F 5 januari 1995 AC nr. ...

Het op de spoorwegvervoerder rustend vermoeden van aansprakelijkheid voor de aan reizigers overkomen ongevallen, houdt niet in dat de verklaringen van de vervoerder of van zijn aangestelden of beambten niet in aanmerking kunnen komen bij de beoordeling van het bestaan van een door de vervoerder aangevoerde vreemde oorzaak waardoor hij van aansprakelijkheid wordt vrijgesteld.~

- VERVOER - Personenvervoer

Verdrag van Den Haag 2 okt. 1973

Art. 8

C.04.0517.F 10 februari 2006 AC nr. 89

De wet die op de echtscheiding is toegepast in de Staat waar zij is uitgesproken of erkend is, regelt de onderhoudsverplichtingen tussen de uit de echt gescheiden echtgenoten van een verschillende nationaliteit en die in verschillende landen verblijven, aangezien de wet van de gewone verblijfplaats van de uitkeringsgerechtigde na echtscheiding leidt naar de toepassing van de Overeenkomst van 's Gravenhage van 2 oktober 1973 over de toepasselijke wet inzake onderhoudsverplichtingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

C.01.0133.F 17 oktober 2002 AC nr. 547

Vorderingen die dateren van na de echtscheiding die in België met toepassing van de Belgische wet ten nadele van de Portugese ex-echtgenoot is uitgesproken, en die betrekking hebben op de uitkering waarop de Belgische ex-echtgenoot ten laste van de Portugese ex-echtgenoot aanspraak maakt, worden, krachtens artikel 8 van het Verdrag van Den Haag van 2 oktober 1973 inzake de wet die van toepassing is op onderhoudsverplichtingen, die in Portugal sinds 1 oktober 1977 van kracht is, beheerst door de op echtscheiding van toepassing zijnde wet van de Verdragsluitende Staat waar de echtscheiding is uitgesproken of erkend (1). (1) Zie Cass, 16 juni 1994, A.R. C.9651, nr. 314 en concl. v. adv.-gen. LIEKENDAEL in Bull. en Pas., 1994, I, nr. 314; 25 mei 1992, A.R. 9268, nr. 501 en concl. adv.-gen. LECLERCQ in Bull. en Pas., 1992, I, nr. 501. Over de toepassing van de verwijzingstheorie (waarvan de toepassing inzake personeel statuut en meer bepaald echtscheiding door het Hof is vastgelegd bij zijn arrest van 9 maart 1882 (Bull. en Pas., 1882, I, 62) zie M. LIENARD-LIGNY, "Le divorce international. Conflits de loi. Conflits de juridictions", Rép. Not. Dl. XVII, Brussel, Larcier, 1988, nr. 63, p. 66. id. "L'après divorce en droit international privé", opmerking onder Cass., 16 juni 1994, J.L.M.B., 1995, p. 509-516; V. TATON "Les obligations alimentaires entre ex-époux" in Relations familiales et internationales, Brussel, Bruylant, 1993, nr. 21, p. 68.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Verdrag van Den Haag 4 mei 1971

Art. 4, a

C.05.0365.F 12 oktober 2006 AC nr. 484

De regel in artikel 4, a, van het Verdrag van 's Gravenhage van 4 mei 1971 inzake de wet welke van toepassing is op verkeersongevallen op de weg, is niet van toepassing wanneer de passagier enkel de bestuurder vervolgt van het voertuig waarin hij zat op het ogenblik van het ongeval, en zulks, ook al gebeurde het ongeval waarin hij gewond raakte ten gevolge van een aanrijding met een ander in een andere Staat ingeschreven voertuig (1). (1) Zie Cass., 19 maart 2004, AR C.03.0037.F, nr 156, met concl. adv.-gen Th. Werquin; 9 jan. 2006, AR C.04.0519.N, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Allerlei (I.P.R. - Aard van de wet)

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 1 en 4.a

C.03.0037.F 19 maart 2004 AC nr. 156

Het verdrag van Den Haag van 4 mei 1971 inzake de wet welke van toepassing is op verkeersongevallen op de weg bepaalt zowel de wet die van toepassing is op de burgerlijke aansprakelijkheid als die welke van toepassing is op de voorwaarden en de omvang van het herstel van schade uit een verkeersongeval, ongeacht de grondslag ervan, op voorwaarde dat deze niet-contractueel is (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Het toepassingsgebied van het verdrag van Den Haag van 4 mei 1971 inzake de wet welke van toepassing is op verkeersongevallen op de weg omvat de rechtsvordering die gegrond is op artikel 29bis W.A.M.-wet, dat de verzekeraars die de aansprakelijkheid dekken van de eigenaar, de bestuurder of de houder van motorrijtuigen die bij een verkeersongeval zijn betrokken, verplicht bepaalde soorten schade te vergoeden die wordt geleden door slachtoffers van een dergelijk ongeval die geen bestuurder van de betrokken voertuigen zijn (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 2.5 en 9

C.03.0037.F 19 maart 2004 AC nr. 156

Uit artikel 9 van het verdrag van Den Haag van 4 mei 1971 inzake de wet welke van toepassing is op verkeersongevallen op de weg volgt dat artikel 2.5, volgens hetwelk dit niet van toepassing is op regresvorderingen en subrogaties waarbij verzekeraars zijn betrokken, niet doelt op de rechtstreekse vordering van benadeelden tegen de verzekeraar (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 3 en4b

C.07.0621.F 18 juni 2009 AC nr. 417

Krachtens artikel 4, b), van het Verdrag van 's-Gravenhage van 4 mei 1971 inzake de wet welke van toepassing is op verkeersongevallen op de weg, wordt afgeweken van de regel dat, luidens artikel 3 van dat Verdrag, de van toepassing zijnde wet de interne wet is van de Staat op welks grondgebied het ongeval heeft plaatsgevonden, wanneer alle voertuigen die bij het ongeval betrokken zijn geraakt, ingeschreven zijn in dezelfde Staat die niet die is op welks grondgebied het ongeval heeft plaatsgevonden (1). (1) Cass., 19 maart 2004, AR C.03.0037.F, AC, 2004, nr. 156 en concl. adv.-gen. Werquin, inz. p. 492.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Verdrag van Parijs van 20 maart 1883 tot bescherming van de industriële eigendom

Art. 10bis, 3°, 1

C.07.0447.N 15 september 2011 AC nr. 235

Artikel 12 B.M.W., enerzijds, artikel 2.19.1 B.V.I.E, anderzijds, in samenhang gelezen met artikel 4.8 B.V.I.E. moeten zo worden uitgelegd dat de houder van een merk dat op grond van het eenvormige Beneluxrecht vervallen is, geen bescherming kan verlangen tegen het gebruik van dat teken ten aanzien van een onderneming die verwarring sticht door datzelfde teken te gebruiken (1). (1) BenGH, 23 dec. 2010, zaak A 2009/3, met conclusie van advocaat-generaal J.-F. LECLERCQ, www.courbeneluxhof.be.

- BENELUX - Verdragbepalingen

- MERKEN - Benelux-merk

C.07.0447.N 3 april 2009 AC nr. 235

Wanneer een vraag om uitlegging voor het Hof van Cassatie rijst, waarvoor het Benelux-Gerechtshof als enige bevoegd is om ze te beantwoorden, zoals de vraag of artikel 12 BMW, enerzijds, artikel 2.19.1 BVIE, anderzijds, in samenhang gelezen met artikel 4.8 BVIE, zo moeten worden uitgelegd dat de houder van een merk dat op grond van het eenvormige Beneluxrecht vervallen is, geen bescherming kan verlangen voor het gebruik van dat teken ten aanzien van een onderneming die verwarring sticht door datzelfde teken te gebruiken, stelt het Hof die vraag aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Het O.M. concludeerde ook tot verwerping van de beide onderdelen van het eerste middel en van het eerste onderdeel van het tweede middel. Het was evenwel van mening dat het tweede onderdeel van het tweede middel nieuw en dus niet ontvankelijk was, daar de eiseres voor het hof van beroep niet had opgeworpen dat artikel 10bis, 3° van het Unieverdrag kon worden ingeroepen in België "indien het voordeliger is dan de Belgische wetgeving", noch dat "het voorrang (geniet) op de wettelijk bepaalde reflexwerking van artikel 12.A.1 BMW (waarop het arrest zich beroept)".

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Verdrag van Rome van 19 juni 1980 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomsten

Artt. 3 en 7.2

C.11.0430.N 12 september 2014 AC nr. ...

De artikelen 3 en 7, lid 2, van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ter ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980, moeten aldus worden uitgelegd dat het door partijen bij een handelsagentuurovereenkomst gekozen recht van een lidstaat van de Europese Unie dat de door richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten opgelegde minimumbescherming biedt, door de in een andere lidstaat gevestigde rechter bij wie de zaak aanhangig is uitsluitend opzij mag worden geschoven voor de lex fori op grond dat de regels die de situatie van zelfstandige handelsagenten beheersen van dwingend recht zijn in de rechtsorden van deze lidstaat, indien de aangezochte rechter, rekening houdend met de aard en het voorwerp van deze dwingende bepalingen, omstandig vaststelt dat de wetgever van de lidstaat waar de zaak wordt behandeld, het in het kader van de omzetting van de richtlijn van fundamenteel belang heeft geacht om de handelsagent in de betrokken rechtsorde een bescherming te bieden die ruimer is dan die waarin deze richtlijn voorziet (1). (1) Cass. 5 april 2012, AR C.11.0430.N, AC 2012, nr. 219, met concl. van advocaat-generaal Dubrulle.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Verdrag van Rome van 7 okt. 1952 betreffende de schade door buitenlandse luchtvaartuigen aan derden op het aardoppervlak veroorzaakt

Art. 1.1

C.09.0349.N 1 februari 2010 AC nr. 74

De partij die schadevergoeding vordert van de exploitant van het luchtvaartuig op grond van het Verdrag van Rome van 7 oktober 1952 moet, overeenkomstig artikel 1315, eerste lid B.W., bewijzen dat het schadegeval beantwoordt aan de omschrijving bepaald in artikel 1 van dit verdrag, zodat het aan deze partij behoort te bewijzen dat de schade het rechtstreeks gevolg is van een zich in de lucht bevindend luchtvaartuig of van een daaruit vallende persoon of zaak, en dat zij niet uitsluitend te wijten is aan het feit dat het luchtvaartuig door het luchtruim vliegt overeenkomstig de geldende bepalingen betreffende het luchtverkeer.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 1.1 en 2.1

C.09.0349.N 1 februari 2010 AC nr. 74

Uit de artikelen 1.1 en 2.1. van het Verdrag van Rome van 7 oktober 1952 betreffende de schade door buitenlandse luchtvaartuigen aan derden op het aardoppervlak veroorzaakt, volgt dat de schade waarvoor de exploitant overeenkomstig het verdrag aansprakelijk is, alleen die schade is die het rechtstreeks gevolg is van een zich in de lucht bevindend luchtvaartuig of van een daaruit vallende persoon of zaak, en die niet uitsluitend te wijten is aan het feit dat het luchtvaartuig door het luchtruim vliegt overeenkomstig de geldende bepalingen betreffende het luchtverkeer.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- LUCHTVAART -

Verdrag van 's Gravenhage

Art. 5

C.93.0435.F 29 september 1994 AC nr. ...

Wanneer beide echtgenoten van vreemde nationaliteit zijn en de ene echtgenoot die twee nationaliteiten bezit, in België echtscheiding vraagt, moet de Belgische rechter die erop wijst dat een van die nationale wetten de echtscheiding niet kent, de vordering niet-ontvankelijk verklaren, als hij niet vaststelt dat eiser zijn gewone en voornaamste verblijfplaats heeft in het land dat echtscheiding wel toestaat of waaraan hij feitelijk het nauwst verbonden is.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Algemeen

Verdrag van Washington 26 okt. 1973

Art. V.1

C.07.0291.N 24 januari 2008 AC nr. 58

Opdat een internationaal testament voor een Belgische notaris geldig is naar de vorm, is het vereist dat de twee getuigen geen aanverwant zijn in de derde graad van de erflater.

- TESTAMENT [ZIE: 395 SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN] -

- NOTARIS -

Verdrag van Wenen van 18 april 1961, goedgekeurd bij de wet van 30 maart 1968

Art. 31.3

C.93.0444.F 22 september 1994 AC nr. ...

Art. 31.3 van het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer heeft betrekking op de persoonlijke immuniteit van de diplomatieke ambtenaar en niet op die van de zendstaat.~

- IMMUNITEIT -

Verdrag van Wenen van 24 april 1963 inzake consulair verkeer

Art. 36b

P.00.0788.N 13 juni 2000 AC nr. ...

Het enkele feit dat een buitenlandse onderdaan, die ingevolge een verzoek tot uitlevering in België aangehouden is, door de Belgische overheid niet in kennis is gesteld van zijn rechten bepaald bij artikel 36b van het Verdrag van 24 april 1963 inzake consulair verkeer, levert geen miskenning op van het recht van verdediging tijdens de procedure van uitvoerbaarverklaring van het bevel tot aanhouding dat door een buitenlandse overheid tegen hem is uitgevaardigd, aangezien de verplichtingen bepaald in deze verdragsbepaling enkel tot doel hebben de consulaire werkzaamheden te vergemakkelijken, maar vreemd zijn aan de regelmatigheid van het buitenlands bevel tot aanhouding.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- UITLEVERING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 71.1

P.01.0531.N 10 september 2002 AC nr. 430

Nu aan de consulaire ambtenaren die onderdaan zijn van, of duurzaam verblijf houden in de verblijfstaat slechts immuniteit van rechtsmacht en persoonlijke onschendbaarheid wordt verleend met betrekking tot officiële handelingen verricht in de uitoefening van hun werkzaamheden, is geen officiële handeling in de uitoefening van werkzaamheden als consulair ereambtenaar de verplaatsing naar het consulaat ten einde er met een bediende van het consulaat sommige zaken te bespreken.

- IMMUNITEIT -

Artt. 1, inz. 1.1.k, en 33

P.97.1599.F 25 maart 1998 AC nr. ...

De waarborg van onschendbaarheid, die aan het geheel van de consulaire archieven wordt toegekend, belet niet dat door de consulaire overheden vrijwillig overhandigde of uitgereikte documenten voor het gerecht worden gebruikt, meer bepaald als overtuigingsstuk.

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

Artt. 5, 43, tweede lid, 58, tweede lid, en 63

P.00.0401.N 30 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer tegen een begunstigde van consulaire immuniteit een strafrechtelijke procedure wordt ingesteld, staat het hem, en niet het openbaar ministerie, feitelijke gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat de handelingen, waarvoor hij wordt vervolgd, verricht werden bij de uitoefening van zijn consulaire taak; het komt de strafrechter dan toe dit verweer te beoordelen, met toepassing van de beginselen en regels van de bewijslast in strafzaken, waarbij het openbaar ministerie de onjuistheid van de aanvoering moet aantonen, tenzij deze elke geloofwaardigheid mist.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- IMMUNITEIT -

Verord. (EG) nr. 974/98 van de Raad 3 mei 1998

Artt. 1 en 14

C.12.0412.N 24 mei 2013 AC nr. ...

Uit de bepalingen van de artikelen 1 en 14 van de Verordening (EG) Nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro volgt niet dat de rechter die een veroordeling die rechtsgeldig is uitgesproken in Belgische frank bevestigt, zelf tot omrekening naar de euro-eenheid dient over te gaan (1). (1) Zie Cass. 12 nov. 2003, AR P.03.1203.F, AC 2003, nr. 566.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwprodukten

Art. 4

C.10.0697.N 10 mei 2013 AC nr. ...

Faalt naar recht het middel dat ervan uitgaat dat de vaststelling van fraude bij het verkrijgen van uitvoerrestituties voor landbouwproducten na het afsluiten van het administratief dossier en de vrijgave van de zekerheid gesteld op grond van artikel 4 van Verordening (EEG) Nr 2220/85, de borgstellingsverbintenis tot terugbetaling van de voorschotten van de restituties of prefinanciering doet herleven (1). (1) Zie concl. O.M.

- BORGTOCHT -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

- LANDBOUW -

Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken

Art. 1, § 1

C.11.0103.F 25 april 2013 AC nr. ...

Het toepassingsgebied van de Verordening nr. 1206/2001, zoals het wordt omschreven in artikel 1, §1, en zoals het voortvloeit uit het stelsel van deze verordening, is beperkt is tot twee middelen van bewijsverkrijging, te weten, ten eerste, het verrichten van een handeling tot het verkrijgen van bewijs door het aangezochte gerecht overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 16 van die verordening na een verzoek van het verzoekende gerecht van een andere lidstaat en, ten tweede, het rechtstreeks verrichten van een dergelijke handeling in een andere lidstaat door het verzoekende gerecht, op de wijze zoals geregeld in artikel 17 van die verordening (1). (1) HvJ, arrest 6 sept. 2012, Lippens, (C-171/11) Info Curia.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Een gerecht van een lidstaat mag een in een andere lidstaat verblijvende partij veroordelen om, overeenkomstig zijn nationale wet, hem een stuk over te leggen (1). (1) Cass. 4 nov. 2010, AR C.07.0191.F, AC 2010, nr. 653.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Artt. 1 en 17

C.10.0286.N 7 november 2013 AC nr. 360

De artikelen 1, lid 1, sub b, en 17 van de verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken, moeten aldus worden uitgelegd dat het gerecht van een lidstaat dat verlangt dat de handeling tot het verkrijgen van bewijs waarmee een deskundige is belast, wordt verricht op het grondgebied van een andere lidstaat, niet noodzakelijkerwijs gehouden is de in die bepalingen neergelegde methode voor bewijsverkrijging toe te passen om die handeling te mogen gelasten (1). (1) Zie Cass. 27 mei 2011, AR C.10.0286.N, AC 2011, nr. 360.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Allerlei

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

C.10.0286.N 27 mei 2011 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of, mede in acht genomen onder meer de Europese regelgeving inzake de erkenning en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in burgerlijke en handelszaken en het in artikel 33.1 van de verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken tot uitdrukking gebrachte beginsel dat de in een lidstaat gegeven beslissingen zonder vorm van proces worden erkend in de overige lidstaten, de artikelen 1 en 17 van de verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken aldus moeten worden uitgelegd dat de rechter die een gerechtelijk deskundigenonderzoek beveelt waarvan de opdracht deels in het land van deze lidstaat waartoe de rechter behoort, maar ook deels in een andere lidstaat dient te worden uitgevoerd, voor de rechtstreekse uitvoering van dit laatste deel alleen en dus exclusief gebruik moet maken van de door laatstgenoemde verordening in het leven geroepen methode bedoeld in artikel 17, dan wel of de door dat land aangestelde gerechtsdeskundige ook buiten de bepalingen van laatstgenoemde verordening kan belast worden met een onderzoek dat gedeeltelijk in een andere lidstaat van de Europese Unie moet worden uitgevoerd, stelt het een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Verordening 561/2006/EEG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer

Art. 13.1.h)

P.13.1473.N 11 februari 2014 AC nr. ...

De vrijstelling van de algemene verplichting motorvoertuigen welke op de weg worden gebruikt voor personen- of goederenvervoer, uit te rusten met een controleapparaat geldt enkel voor voertuigen die uitsluitend en op het ogenblik van de vaststellingen worden gebruikt in verband met de rioleringsdienst, diensten ter bescherming tegen overstromingen en het onderhoud van en het toezicht op wegen.

- *VERVOER - Allerlei*

Verordening Comm. E.G. nr. 1400/2002 van 31 juli 2002

Art. 1, w, 2, 1° en 4,1°, b), iii

C.05.0266.N 6 oktober 2006 AC nr. 464

Uit de artikelen 1, w, 2, 1° en 4,1°, b) iii) van de Verordening (EG) nr. 1400/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het EG-Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de motorvoertuigensector volgt niet kennelijk dat de leveranciers het recht hebben aan een dealer op te leggen dat hij niet mag verkopen aan een leasingmaatschappij tenzij deze zich ertoe verbindt een minimale termijn van zes maanden verhuring te eisen van de lessor.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- OVEREENKOMST - Internationaal recht

Verordening Comm. E.G. nr. 2790/1999 van 22 dec. 1999 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen

Art. 5

C.08.0029.N 15 mei 2009 AC nr. 319

Het gedeelte van de verticale overeenkomst dat buiten het toepassingsgebied van de Groepsvrijstellingsverordening valt, wordt niet a priori als onwettig beschouwd, maar moet afzonderlijk worden onderzocht aan de hand van alle ter beschikking staande gegevens en rekening houdend met de economische en juridische context van de overeenkomst; in een dergelijk geval is de betrokken voorwaarde slechts nietig voor zover ze tot doel of tot gevolg heeft dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt merkbaar wordt beperkt, de handel tussen de lidstaten in merkbare mate ongunstig kan beïnvloeden en een vrijstelling krachtens artikel 81, derde lid, EG-Verdrag niet kan rechtvaardigen.

- OVEREENKOMST - Internationaal recht

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Verordening E.G. nr. 1/2003 van de Raad van 16 dec. 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het E.G.-Verdrag

Artt. 3.1 en 45

C.09.0494.N 17 juni 2010 AC nr. 435

De bevoegdheid voor de rechterlijke instanties van de Lid-Staten om artikel 81, lid 3, van het EG-verdrag toe te passen is onmiddellijk van toepassing op de hangende geschillen; hieruit volgt dat de nationale rechter met ingang van 1 mei 2004 bevoegd is om in de voor hem aanhangige geschillen een uitzondering vast te stellen overeenkomstig artikel 81, lid 3, EG-verdrag en zodoende een individuele vrijstelling te verlenen; dat de overeenkomsten die in deze geschillen aan de orde zijn zouden zijn gesloten voor die datum is daarbij niet relevant (1). (1) Artikel 81 EG-verdrag is thans, na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon betreffende de werking van de Europese Unie van 13 dec. 2007, artikel 101 EU-verdrag geworden.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- ECONOMIE -

Verordening E.G. nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 nov. 2007

Art. 14

C.13.0340.F 17 februari 2014 AC nr. ...

Als blijkt dat de ontvangstbevestiging van het aangetekend schrijven met het verzoekschrift tot hoger beroep voor ontvangst ondertekend werd op de zetel van de geadresseerde buitenlandse vennootschap en laatstgenoemde de aangetekende brieven met ontvangstbevestiging geweigerd heeft waarin haar een vertaling in het Nederlands van dat verzoekschrift tot hoger beroep werd toegezonden en ook de door het hof van beroep gewezen beschikking met een kalender voor de indiening van de conclusies en tot vaststelling van de rechtsdag, volgt daaruit dat de akte van hoger beroep wel degelijk aan de voornoemde vennootschap werd overhandigd en dat zij op regelmatige wijze voor het hof van beroep werd opgeroepen, volgens de wijze van kennisgeving, via de postdiensten, bepaald bij artikel 14 van de verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken, zodat de eiseres tijdig haar verdediging heeft kunnen verzekeren.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

zoals van toepassing voor de wijziging door de

C.13.0340.F 17 februari 2014 AC nr. ...

Als blijkt dat de ontvangstbevestiging van het aangetekend schrijven met het verzoekschrift tot hoger beroep voor ontvangst ondertekend werd op de zetel van de geadresseerde buitenlandse vennootschap en laatstgenoemde de aangetekende brieven met ontvangstbevestiging geweigerd heeft waarin haar een vertaling in het Nederlands van dat verzoekschrift tot hoger beroep werd toegezonden en ook de door het hof van beroep gewezen beschikking met een kalender voor de indiening van de conclusies en tot vaststelling van de rechtsdag, volgt daaruit dat de akte van hoger beroep wel degelijk aan de voornoemde vennootschap werd overhandigd en dat zij op regelmatige wijze voor het hof van beroep werd opgeroepen, volgens de wijze van kennisgeving, via de postdiensten, bepaald bij artikel 14 van de verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken, zodat de eiseres tijdig haar verdediging heeft kunnen verzekeren.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

C.08.0221.N 7 september 2009 AC nr. 479

De Verordening 1348/2000 houdt geen expliciete sanctie in, in geval een betekening niet zou beantwoorden aan alle formele vereisten die in de verordening bepaald zijn en de verweerder niettemin verschijnt. In dit geval zijn de sancties die dergelijke onvolmaaktheden betreffen, de sancties van het nationale recht van de Staat waarvoor de zaak is gebracht. De sancties moeten beantwoorden aan de doelstellingen van de verordening, met name de verzending van stukken te verbeteren en te versnellen, zonder afbreuk te doen aan het recht van verdediging. De miskenning van een vorm van de proceshandeling voorgeschreven door Verordening 1348/2000 brengt niet noodzakelijk de onregelmatigheid van de betekening mee wanneer het doel van de betekening werd bereikt en het nationale recht belangenschade vooropstelt.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

Wanneer de Verordening niet bepaalt wat de gevolgen van bepaalde feiten zijn, dient de nationale rechter in beginsel zijn nationale recht toe te passen, zij het dat daarbij de volle werking van het gemeenschapsrecht moet zijn gewaarborgd.

- EUROPESE UNIE - Algemeen

Verordening nr 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen, zoals gewijzigd bij Verordening nr 1390/81 en gecoördineerd bij Verordening nr 2001/8 van 2 juni 1983

Art. 49, eerste lid, sub b-ii

S.96.0116.N 13 september 1999 AC nr. ...

Artikel 49, eerste lid, sub b-ii, van verordening nr. 1408/71 van 14 juni 1971 zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening nr. 2001/83, alsmede artikel 49, eerste lid, sub b-ii, van verordening 1408/71, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2001/83, bij verordening nr. 1248/92 en verordening nr. 3096/95, moeten aldus worden uitgelegd, dat wanneer de betrokkene voldoet aan de voorwaarden van één wetgeving voor toekenning van een, zij het beperkt, ouderdomspensioen, zonder dat een beroep behoeft te worden gedaan op de tijdwakken van verzekering of van wonen vervuld krachtens een andere wetgeving, aan de voorwaarden waarvan niet is voldaan, het bevoegde orgaan overeenkomstig artikel 46 van die verordening toch de krachtens deze andere wetgeving vervulde tijdvakken in aanmerking dient te nemen, wanneer hierdoor een hoger ouderdomspensioen kan worden toegekend tot op het ogenblik waarop ook is voldaan aan de voorwaarden van deze wetgeving.

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 14bis en 14quater

S.96.0127.N 16 juni 1997 AC nr. ...

Voor de toepassing van de artikelen 14bis en 14quater van de Verordening 1408/71 doelt een werkzaamheid in loondienst of een werkzaamheid, die anders dan in loondienst wordt uitgeoefend, op een werkzaamheid die voor de toepassing van het stelsel van sociale zekerheid van een Lid-Staat, op welk grondgebied zij wordt uitgeoefend, als zodanig wordt aangemerkt.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Verordening nr. 2100/94/EEG van de Raad van 27 juli 1994

Art. 94

C.08.0474.N 9 februari 2012 AC nr. 129

Artikel 94 van de Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht, zoals gewijzigd door de Verordening (EG) nr. 873/2004 van de Raad van 29 april 2004, gelezen in samenhang met de artikelen 11, eerste lid, 13, eerste tot en met derde lid., 16, 27 en 104 van deze Verordening moet aldus worden uitgelegd dat de houder of de licentiehouder een vordering wegens inbreuk kan instellen tegen een derde die het materiaal heeft verkregen via een andere licentiehouder die zich niet heeft gehouden aan de voorwaarden of de beperkingen die zijn opgenomen in de licentieovereenkomst die laatstgenoemde licentiehouder eerder met de houder had gesloten, voor zover de betrokken voorwaarden of beperkingen rechtsreeks zien op de wezenlijke elementen van het betrokken communautaire kwekersrecht, hetgeen de verwijzende rechter dient te beoordelen; het is voor de beoordeling van de inbreuk van geen belang dat de derde die handelingen met betrekking tot het verkochte of afgestane materiaal heeft verricht, op de hoogte was of geacht werd op de hoogte te zijn van de in de licentieovereenkomst opgelegde voorwaarden of beperkingen (1). (1) HvJEU, zaak C-140/10, http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- MERKEN - Internationale verdragen

C.08.0474.N 25 februari 2010 AC nr. 129

Wanneer een middel, voor het Hof, de vraag opwerpt of artikel 94 van de Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht, zoals gewijzigd door de Verordening (EG) nr. 873/2004 van de Raad van 29 april 2004, in samenhang gelezen met de artikelen 11.1., 13.1. tot en met 13.3., 16, 27 en 104 van de voornoemde Verordening (EG) nr. 2100/94, aldus moet worden uitgelegd dat de houder of de tot exploitatie gerechtigde persoon een vordering wegens inbreuk op het communautaire kwekersrecht kan instellen tegen eenieder die handelingen verricht met betrekking tot materiaal dat aan deze laatste werd verkocht of afgestaan door een licentiehouder, wanneer de beperkingen die in de licentieovereenkomst tussen de licentiehouder en de houder van het communautaire kwekersrecht, ingeval van verkoop van dat materiaal, werden bedongen, niet werden geëerbiedigd en, zo ja, of het voor de beoordeling van de inbreuk van belang is dat diegene die de handelingen verricht op de hoogte is of geacht wordt op de hoogte te zijn van die beperkingen, stelt het Hof de vraag tot uitlegging van die bepalingen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- MERKEN - Internationale verdragen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Verordening Raad E.G. nr. 1346/2000 van 29 mei 2000

Art. 3.4.a

C.08.0596.N 4 februari 2010 AC nr. 82

Wanneer een middel, voor het Hof, de vraag opwerpt of het begrip "de voorwaarden die gesteld worden" van artikel 3.4.a van de Insolventieverordening ook doelt op voorwaarden die slaan op de hoedanigheid of het belang van een persoon - zoals het openbaar ministerie van een andere Lid-Staat - om een insolventieprocedure aan te vragen dan wel of deze voorwaarden slechts betrekking hebben op de materiële voorwaarden om aan die procedure te worden onderworpen, stelt het Hof de vraag tot uitlegging van die bepaling aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 3.4.b

C.08.0596.N 4 februari 2010 AC nr. 82

Wanneer een middel, voor het Hof, de vraag opwerpt of de term 'schuldeiser' van artikel 3.4.b van de Insolventieverordening ruim kan worden geïnterpreteerd, in die zin dat ook een nationale autoriteit, die, krachtens het recht van de Lid-Staat waartoe zij behoort, bevoegd is om een insolventieprocedure aan te vragen en optreedt in het algemeen belang en als vertegenwoordiger van het geheel van de schuldeisers, in voorkomend geval geldig de territoriale insolventieprocedure krachtens artikel 3.4.b van de Insolventieverordening zou kunnen aanvragen. stelt het Hof de vraag tot uitlegging van die bepaling aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Wanneer een middel, voor het Hof, de vraag opwerpt of, indien de term schuldeiser ook kan slaan op een nationale autoriteit bevoegd om een insolventieprocedure aan te vragen, het noodzakelijk is, voor de toepassing van artikel 3.4.b van de Insolventieverordening, dat die nationale autoriteit aantoont dat zij ageert in het belang van schuldeisers die zelf hun woonplaats, zetel of gebruikelijke verblijfplaats hebben in het land van die nationale autoriteit, stelt het Hof de vraag tot uitlegging van die bepaling aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Artt. 2, h) en 3.2

C.07.0469.F 27 juni 2008 AC nr. 412

Het arrest dat enkel vermeldt dat de eiser toegeeft nooit elders dan op het grondgebied van een andere lidstaat activiteiten te hebben verricht, en nalaat het geheel van de objectieve gegevens te onderzoeken die de eiser aan het hof van beroep had voorgelegd ten bewijze dat er wel degelijk een vestiging in België bestond, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing dat de eiser niet over een dergelijke vestiging beschikte.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Verordening Raad E.G. nr. 1348/2000 van 29 mei 2000

Artt. 1, 14 en 15

C.08.0221.N 7 september 2009 AC nr. 479

De Verordening 1348/2000 houdt geen expliciete sanctie in, in geval een betekening niet zou beantwoorden aan alle formele vereisten die in de verordening bepaald zijn en de verweerder niettemin verschijnt. In dit geval zijn de sancties die dergelijke onvolmaaktheden betreffen, de sancties van het nationale recht van de Staat waarvoor de zaak is gebracht. De sancties moeten beantwoorden aan de doelstellingen van de verordening, met name de verzending van stukken te verbeteren en te versnellen, zonder afbreuk te doen aan het recht van verdediging. De miskenning van een vorm van de proceshandeling voorgeschreven door Verordening 1348/2000 brengt niet noodzakelijk de onregelmatigheid van de betekening mee wanneer het doel van de betekening werd bereikt en het nationale recht belangenschade vooropstelt.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

Wanneer de Verordening niet bepaalt wat de gevolgen van bepaalde feiten zijn, dient de nationale rechter in beginsel zijn nationale recht toe te passen, zij het dat daarbij de volle werking van het gemeenschapsrecht moet zijn gewaarborgd.

- EUROPESE UNIE - Algemeen

Artt. 4 t.e.m. 11 en 14

C.07.0333.F 11 december 2008 AC nr. 719

De verordening (EG) nr 1348/2000 van de Raad voert geen enkele hiërarchie in tussen de wijze van verzending en betekening die bepaald is in de artt. 4 tot 11 van die verordening en die welke bepaald is in artikel 14; wanneer een betekening geschiedt op twee van de in die verordening bepaalde wijzen, m.n., enerzijds per post, anderzijds door de instanties, moet het punt waarop een procestermijn m.b.t. het verrichten van een betekening ingaat, bepaald worden op grond van de eerste geldig verrichte betekening (1). (1) H.v.J., 9 feb. 2006, C-476/04, Rec. C.J.C.E., 2006, p. I, 1417; Cass., 16 mei 2006, AR C.04.0043.N, AC, 2006, nr 272.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

C.04.0043.N 15 mei 2006 AC nr. 272

De Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 moet aldus worden uitgelegd dat ze geen enkele rangorde vaststelt tussen de wijzen van verzending en betekening van een gerechtelijk stuk, door tussenkomst van een verzendende instantie en een ontvangende instantie aangeduid door de lidstaten of aan zich in een andere lidstaat bevindende personen rechtstreeks per post, zodat het mogelijk is het op een van deze twee wijzen dan wel gelijktijdig op de twee wijzen te betekenen (1). (1) H.v.J. 9 feb. 2006, nr C-473/04, Jur. H.v.J., 2006, ...

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

De Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 moet aldus worden uitgelegd dat, ingeval van cumulatie van de wijze van verzending en betekening van een gerechtelijk stuk, van de eerste geldig verrichte betekening moet worden uitgegaan om te bepalen wanneer voor de geadresseerde een procestermijn ingevolge een betekening begint te lopen (1). (1) H.v.J. 9 feb. 2006, nr C-473/04, Jur. H.v.J., 2006, ...

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Verordening Raad E.G. nr. 1408/71 van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen

Art. 12, tweede lid

S.96.0066.N 10 februari 1997 AC nr. ...

Het gemeenschapsrecht verzet zich niet tegen een nationale wettelijke regeling die een gezinspensioen toekent aan een werknemer wiens echtgenoot elke beroepsarbeid heeft gestaakt en geen rustpensioen of als zodanig geldend voordeel geniet, doch hem een minder voordelig pensioen toekent wanneer zijn echtgenoot een pensioen of een als zodanig geldend voordeel geniet.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

S.96.0062.N 13 januari 1997 AC nr. ...

Het gemeenschapsrecht verzet zich niet tegen een nationale wettelijke regeling die een gezinspensioen toekent aan een werknemer wiens echtgenoot elke beroepsarbeid heeft gestaakt en geen rustpensioen of als zodanig geldend voordeel geniet, doch hem een minder voordelig pensioen toekent wanneer zijn echtgenoot een pensioen of een als zodanig geldend voordeel geniet.~

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Art. 13, tweede lid, d)

S.08.0009.N 17 oktober 2011 AC nr. 341

Uit het arrest C – 296/09 van het Hof van Justitie van 9 december 2010 blijkt dat wat dient te worden verstaan onder “ambtenaar” en “met hen gelijkgestelden” in de zin van artikel 13,lid2,d), van verordening nr.1408/71, uitsluitend wordt bepaald volgens het nationale recht van de lidstaat waaronder de overheidsdienst die deze personen tewerkstelt, ressorteert en dat contractueel overheidspersoneel van eiseres die in een lidstaat gedeeltelijk onder de socialezekerheidsregeling voor ambtenaren en gedeeltelijk onder die voor werknemers valt, overeenkomstig artikel 13, lid 2,d), van die verordening uitsluitend onder de toepassing kan vallen van de wetgeving van de lidstaat waaronder de overheidsdienst die hen tewerkstelt ressorteert; uit dit arrest blijkt ook dat de begrippen “ambtenaren” en “met hen gelijkgestelden” in de zin van artikel 13, lid2,d), van verordening nr.1408/71, verwijzen naar de definities die daaraan worden gegeven in de socialezekerheidswetgevingen van de lidstaten en geen verband houden met de wijze waarop de uitgeoefende werkzaamheden in het arbeidsrecht worden gekwalificeerd(1). (1) Zie Cass. 25 mei 2009, AR S.08.0009.N, AC, 2009, nr. 341 met de conclusie van het openbaar ministerie

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- AMBTENAAR - Algemeen

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

S.08.0009.N 25 mei 2009 AC nr. 341

De vraag of het begrip "ambtenaar of een met hem gelijkgestelde" in artikel 13 tweede lid, d), van de Verordening nr. 1408/71 verwijst naar de omschrijving die daaraan wordt gegeven in het nationale stelsel van sociale zekerheid waarbij de betrokkene is aangesloten en de vraag of een persoon die krachtens een arbeidsovereenkomst tewerkgesteld is door een werkgever uit de publieke sector en die op grond van het nationale stelsel van sociale zekerheid voor sommige takken van sociale zekerheid bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Verordening nr.1408/71 onderworpen is aan de algemene sociale zekerheidsregeling voor werknemers, terwijl hij voor bepaalde andere takken van sociale zekerheid bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderworpen is aan een bijzondere regeling voor ambtenaren, beschouwd dient te worden als een met ambtenaar gelijkgestelde voor de toepassing van artikel 13, tweede lid, d), van de Verordening nr. 1408/71, kunnen slechts opgelost worden door een uitlegging van de Verordening nr. 1408/71 zodat het middel een vraag opwerpt die tot de uitsluitende bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap behoort en het Hof ingevolge artikel 234, derde lid, van het EG-Verdrag in de regel verplicht is aan het Hof van Justitie een prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 14.1.a

S.02.0039.N 2 juni 2003 AC nr. 329

De hoofdelijke aansprakelijkheid voor de betaling van sociale bijdragen die in de wet van 24 juli 1987 als sanctie is voorzien voor de onwettige terbeschikkingstelling van een werknemer kan niet worden toegepast in de gevallen van internationale detachering op de gebruiker van die werknemer, vermits dit indirect leidt tot het eveneens toepassen van de Belgische sociale zekerheidswetgeving hetgeen in strijd is met de werking van de E.G. Verordening 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Art. 69, § 4

S.94.0138.F 18 november 1996 AC nr. ...

Art. 69, § 4, van de verordening (EEG) nr. 1408/71 van 14 juni 1971 vereist dat de werkloze gedurende tenminste drie maanden in België een beroep heeft uitgeoefend om zijn hoedanigheid van gerechtigde van de werkloosheidsuitkeringen te handhaven, maar niet om ze te verkrijgen.~

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 1, punt o,(ii), en punt q, 67,§3, en 71,§1,punt b,(ii)

S.98.0143.F 13 maart 2000 AC nr. ...

De volledig werkloze werknemer-niet-grensarbeider die zich ter beschikking stelt van de diensten voor arbeidsbemiddeling op het grondgebied van de Belgische Staat waar hij woont of die naar dit grondgebied terugkeert, kan op grond van het gemeenschapsrecht echter geen aanspraak maken op werkloosheidsuitkering volgens de wettelijke regeling van de Belgische Staat, wanneer hij, tijdens zijn laatste werkzaamheden, op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan de Belgische Staat woonde, m.n. Frankrijk, waartoe de bevoegde instelling behoort die de werknemer recht op werkloosheidsuitkering geeft of zou geven, als hij er was blijven wonen.

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Verordening Raad EG nr. 574/72 van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71

Art. 11.1.a

S.02.0039.N 2 juni 2003 AC nr. 329

De rechter van de lidstaat op het grondgebied waarvan werknemers zijn gedetacheerd, is niet bevoegd om de geldigheid en waarachtigheid van de E 101 verklaring afgeleverd in toepassing van artikel 11.1.a, van de verordening 574/72, door het bevoegde orgaan van de uitzendende lidstaat, te beoordelen (1). (1) H.v.J. E.G. 10 feb. 2000, Fitzwilliam, C-202/97, H.v.J. E.G. 30 maart 2000, Banks, C-178/97 (r.o. 38-48).

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

De rechter van de lidstaat op het grondgebied waarvan werknemers zijn gedetacheerd, is niet bevoegd om de geldigheid en waarachtigheid van de E 101 verklaring afgeleverd in toepassing van artikel 11.1.a, van de verordening 574/72, door het bevoegde orgaan van de uitzendende lidstaat, te beoordelen (1). (1) H.v.J. E.G. 10 feb. 2000, Fitzwilliam, C-202/97, H.v.J. E.G. 30 maart 2000, Banks, C-178/97 (r.o. 38-48).

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Vierde richtlijn 78/660/EEG van de Raad van 25 juli 1978

Art. 2, 3°, 4° en 5°

F.10.0092.F 16 mei 2014 AC nr. ...

Het beginsel van het getrouwe beeld, dat bedoeld is in artikel 2, leden 3 tot en met 5, van de Vierde richtlijn 78/660/EEG van de Raad van 25 juli 1978 staat niet toe dat wordt afgeweken van het in artikel 32 van die richtlijn opgenomen beginsel dat activa op basis van hun aanschaffings- of vervaardigingsprijs worden gewaardeerd, en dat deze activa in plaats daarvan op basis van hun werkelijke waarde worden gewaardeerd, wanneer de aanschaffings- of vervaardigingsprijs van deze activa duidelijk lager ligt dan hun werkelijke waarde (1). (1) Zie Cass. 1 juni 2012, AR F.10.0092.F (prejudiciële vraag aan het HvJ).

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Meerwaarden

- BOEKHOUDRECHT -

Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Art. 1

P.04.0358.N 15 juni 2004 AC nr. 324

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter (1). (1) Cass., 25 november 1997, AR P.96.1187.N, nr 504.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.96.1187.N 25 november 1997 AC nr. ...

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende preciese wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is - waarbij rekening mag worden gehouden met de bijzondere hoedanigheid of functie van deze personen - mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze, op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende preciese wijze de strafbaar gestelde gedraging omschrijft; aan deze vereiste is voldaan wanneer het voor hen op wie de strafbepaling toepasselijk is - waarbij rekening mag worden gehouden met de bijzondere hoedanigheid of functie van deze personen - mogelijk is om op grond ervan de feiten en nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zelfs als de nadere omschrijving hiervan wordt overgelaten aan de rechter.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Art. 10, 1°bis

P.04.0352.F 1 juni 2005 AC nr. 306

Wanneer een middel een in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, bedoelde prejudiciële vraag voor het Hof van Cassatie opwerpt, te dezen een vraag betreffende de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door artikel 10, 1° bis, V.T.Sv., moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- GRONDWETTELIJK HOF -

P.03.1517.F 17 december 2003 AC nr. 656

De in artikel 10, 1°bis, V.T.Sv., bedoelde voorwaarde van verblijfplaats moet niet zijn vervuld uit hoofde van de klager, maar uit hoofde van de persoon zelf tegen wie een ernstige schending van het internationaal humanitair recht is gepleegd.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Art. 10bis

P.98.1505.F 10 januari 2001 AC nr. ...

De artt. 10 en 11 Gw. worden niet geschonden door artikel 10bis V.T.Sv., in zoverre het bepaalt dat de personen die, in welke hoedanigheid ook, aan een legerfractie in het buitenland verbonden zijn of zij die de machtiging verkregen een troepenkorps te volgen dat er deel van uitmaakt, en die enig misdrijf hebben gepleegd op het grondgebied van een vreemde Staat, in België zullen kunnen worden vervolgd, noch door artikel 19, tweede lid, Mil.Sv., in zoverre het bepaalt dat dezelfde personen die, buiten oorlogstijd, beoordeeld worden door militaire rechtscolleges voor alle in buitenlands gebied gepleegde misdrijven (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 11 okt. 2000 (101/2000, B.S., 29 dec. 2000, blz. 43343) ; Cass., 19 jan. 2000, A.R. P.98.0094.F, nr. 43.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

P.98.0094.F 19 januari 2000 AC nr. ...

De militaire rechtscolleges zijn bevoegd, ingeval een militair of een persoon die deel uitmaakt van een gedeelte van het leger dat zich op het grondgebied van een vreemde Staat bevindt, de wetgeving van die Staat heeft overtreden, inz. wanneer deze betrekking heeft op de douane of de import- of exportreglementering.~

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 10bis V.T.Sv. schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de personen die in welke hoedanigheid ook verbonden zijn aan een onderdeel van het leger dat zich op buitenlands grondgebied bevindt, of die gemachtigd zijn om een troepenkorps dat van dit leger deel uitmaakt, te volgen, en die enig misdrijf hebben gepleegd op het grondgebied van een vreemde Staat, in België kunnen worden vervolgd; ook artikel 19, tweede lid, Mil. Sv., schendt de artikel 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de voormelde personen, buiten de tijd van oorlog, geoordeeld worden door de militaire rechtscolleges voor alle door hen in het buitenlands gebied gepleegde misdrijven.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- GRONDWET - Art. 10

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- GRONDWET - Art. 11

Art. 12, eerste lid

P.07.0216.F 30 mei 2007 AC nr. 282

Art. 10ter, 2°, V.T.Sv., maakt de vervolging mogelijk in België van eenieder die zich buiten het grondgebied van het Rijk, op een minderjarige, schuldig maakt aan één van de misdrijven bepaald in de artt. 372 tot 377 en 409 Sw., op voorwaarde dat de verdachte in België wordt gevonden (1). (1) Zie concl. adv.-gen. D. Vandermeersch.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAFVORDERING -

P.97.0104.N 31 maart 1998 AC nr. ...

Bij afwezigheid van conclusie dienaangaande is de rechter, die de beklaagde veroordeelt wegens een wanbedrijf gepleegd als Belg buiten het grondgebied van het Rijk, ten nadele van een Belg, niet gehouden nader te motiveren dat de beklaagde tegen wie de procureur des Konings een onderzoek vorderde met inachtneming van artikel 12, eerste lid, V.T.Sv., in België gevonden werd.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 12bis

P.04.0352.F 1 juni 2005 AC nr. 306

De bevoegdheid die artikel 12bis V.T.Sv. aan de Belgische gerechten toekent, heeft betrekking op de misdrijven die omschreven worden in elk verdrag dat door België is goedgekeurd en een verplichte regel tot uitbreiding van de bevoegdheid bevat die afwijkt van het strafrechtelijk territorialiteitsbeginsel; noch de artt. 146 en 147 van de Conventie van Genève van 12 augustus 1949, noch het Verdrag van Rome van 17 juli 1998 houdende het statuut van het Internationaal Strafgerechtshof, noch het Verdrag van 10 december 1984 tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing, noch enig internationale rechtsnorm verplicht de Belgische gerechten thans ambtshalve een universele bevoegdheid bij verstek uit te oefenen (1). (1) Zie Cass., 24 sept. 2003, AR P.03.1216.F, nr ... en de concl. van adv.-gen. SPREUTELS; 17 dec. 2003, AR P.03.1517.F, nr ...

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.03.1517.F 17 december 2003 AC nr. 656

Het in artikel 12bis V.T.Sv. bedoelde criterium van extraterritoriale bevoegdheid van de Belgische gerechten is niet vervuld, wanneer er geen enkele internationale rechtsregel bestaat die België verplicht ambtshalve een universele bevoegdheid uit te oefenen (1). (1) Zie concl. O.M. vóór Cass., 24 sept. 2003, AR P.03.1216.F, nr ..., J.T., blz 640 tot 642, nrs 4 tot 9. De klacht had betrekking op schendingen van de Verdragen van Genève van 12 aug. 1949 en hun aanvullende protocollen, alsook van het Verdrag van 10 dec. 1984 tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Art. 13

P.01.0362.N 19 juni 2001 AC nr. ...

Onverminderd de eventuele toepassing van artikel 13 V.T.Sv. of van afwijkende internationale verdragsrechtelijke bepalingen, verbiedt niets de vervolging in België voor een feit waarvoor de beklaagde reeds in een vreemd land is vervolgd, zodat de strafrechter niet verplicht is zijn uitspraak op te schorten tot na een uitspraak in het vreemde land (1). (1) Zie cass., 23 mei 2000, AR P.00.0377.N, nr 315.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

Onverminderd de eventuele toepassing van artikel 13 V.T.Sv. of van afwijkende internationale verdragsrechtelijke bepalingen, verbiedt niets de vervolging in België voor een feit waarvoor de beklaagde reeds in een vreemd land is vervolgd, zodat de strafrechter niet verplicht is zijn uitspraak op te schorten tot na een uitspraak in het vreemde land (1). (1) Zie cass., 23 mei 2000, AR P.00.0377.N, nr 315.

- STRAFVORDERING -

P.94.0056.N 22 februari 1994 AC nr. ...

De Belgische strafrechter behoeft met een ten aanzien van de beklaagde door een buitenlands strafgerecht gewezen beslissing enkel rekening te houden als het misdrijf waarvan hij kennis neemt, in het buitenland is gepleegd.~

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 15

P.00.0627.N 11 december 2001 AC nr. ...

Krachtens artikel 15 V.T.Sv. behoort het, in de regel, aan de rechter om te beslissen over een administratief geschil dat als verweer incidenteel voor hem wordt opgeroepen (1). (1) Cass., 16 juni 1998, AR P.95.1094.N, nr. 314.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Art. 16

P.13.0283.N 3 juni 2014 AC nr. ...

De strafrechter vermag niet een misbruik van vertrouwen bewezen te verklaren zonder het bestaan van de door de beklaagde betwiste overeenkomst naar de regels van artikel 1341 en volgende Burgerlijk Wetboek vast te stellen of zonder de omstandigheden aan te wijzen waardoor het de schuldeiser niet mogelijk zou zijn geweest zich een schriftelijk bewijs van die overeenkomst te verschaffen en die het bewijs van het bestaan ervan door getuigen of vermoedens zouden toelaten (1). (1) Cass. 19 februari 2013, AR P.12.0637.N, AC 2013, nr. 115

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.12.0637.N 19 februari 2013 AC nr. ...

De strafrechter vermag niet een misbruik van vertrouwen bewezen te verklaren zonder het bestaan van de door de beklaagde betwiste overeenkomst naar de regels van artikel 1341 en volgende Burgerlijk Wetboek vast te stellen of zonder de omstandigheden aan te wijzen waardoor het de schuldeiser niet mogelijk zou zijn geweest zich een schriftelijk bewijs van de bedoelde overeenkomst te verschaffen en die het bewijs van het bestaan ervan door getuigen of vermoedens zouden toelaten (1). (1) Het O.M. was de mening toegedaan dat te dezen de appelrechters op grond van de door hen vastgestelde feitelijke omstandigheden en het verweer van de beklaagde vermochten de regels van het bewijs in strafzaken toe te passen (Cass. 24 sept. 1996, AR P.94.1072.N, AC 1996, nr. 326.)

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.08.0180.N 20 mei 2008 AC nr. 305

Artikel 16, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat, wanneer het misdrijf verband houdt met de uitvoering van een overeenkomst waarvan het bestaan ontkend of waarvan de uitlegging betwist wordt, de strafrechter zich gedraagt naar de regels van het burgerlijk recht bij zijn beslissing over het bestaan van die overeenkomst of over de uitvoering ervan, is alleen toepasselijk in de mate dat het bewijs van het misdrijf of van een bestanddeel ervan afhangt van een vooraf bestaand burgerlijk juridisch feit; die wetsbepaling is niet toepasselijk wanneer het de beklaagde is die te zijner verdediging een vooraf bestaand juridisch feit aanvoert, in welk geval de vrije bewijsvoering en bewijswaardering geldt (1). (1) Zie: Cass., 4 mei 1953, AC, 1953, 603; Cass., 27 sept. 1976, AC, 1977, 106; Cass., 24 sept. 1996, AR P.94.1072.N, AC, 1996, nr 326; D., HOLSTERS, 'Bewijsvoering in strafzaken', in Comm. Strafr., Afl. 56, p. 7.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.00.0133.N 2 oktober 2001 AC nr. ...

Artikel 16 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering dat de strafrechter oplegt, wanneer het misdrijf verband houdt met de uitvoering van een overeenkomst waarvan het bestaan ontkend wordt of waarvan de uitlegging betwist wordt, zich te gedragen naar de bewijsregels van het burgerlijk recht is niet van toepassing wanneer de overeenkomst zelf het voorwerp van het misdrijf is en gebruikt wordt voor het plegen van oplichting (1). (1) Cass., 14 december 1982, A.R. nr 7562, nr 224; zie Cass., 22 januari 1991, AR nr 4104, nr 264; du Jardin J. De prejudiciële geschillen in strafzaken", en "Recht en beweging", Liber Amicorum R. Victor, I, p. 433 e.v.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- OPLICHTING -

P.95.1308.N 25 februari 1997 AC nr. ...

De strafrechter is er - ook op civielrechtelijk gebied - niet toe gehouden aan de begrippen, die hij aan andere rechtstakken ontleent, de specifieke betekenis toe te kennen, die zij in die andere rechtstakken hebben en vermag uit de concrete omstandigheden eigen aan de zaak af te leiden dat, hoewel de goederen door het slachtoffer werden overhandigd met het oog op inpandgeving aan een derde, met de beklaagde niettemin overeengekomen was dat deze overhandiging geschiedde onder de verplichting ze terug te geven. Gelet op deze plicht tot teruggave kon het arrest derhalve wettig het misdrijf van misbruik van vertrouwen vaststellen.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

De strafrechter vermag - ook op civielrechtelijk gebied - te oordelen aan de hand van begrippen die aan andere rechtstakken zijn ontleend zonder gehouden te zijn aan deze begrippen de specifieke betekenis toe te kennen die zij in die andere rechtstakken hebben en zonder deze begrippen te hanteren zoals ze in die andere rechtstakken worden geregeld.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 17, derde lid

P.05.0933.F 19 oktober 2005 AC nr. 522

Om te kunnen worden aangenomen, moet de prejudiciële exceptie bedoeld in artikel 17 V.T.Sv., niet alleen gegrond zijn op een deugdelijk schijnende titel of op welbepaalde feiten van bezit, maar moeten de overgelegde titels of de aangevoerde feiten bovendien elk karakter van misdrijf aan het feit waarop de vervolging berust, ontnemen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 20

P.13.0256.F 27 maart 2013 AC nr. ...

Het overlijden van de beklaagde vooraleer de beslissing kracht van gewijsde heeft, brengt het verval van de strafvordering mee (1). (1) Zie Cass. 31 jan. 2001, AR P.00.1416.F, AC 2001, nr. 60.

- STRAFVORDERING -

Het overlijden van de eiser tijdens de cassatieprocedure, na de datum waarop de strafrechtelijke veroordeling kracht van gewijsde heeft gekregen, heeft geen gevolgen voor de strafvordering (1). (1) Constant, Manuel de droit pénal, Luik, 1956, p. 845, nr. 783; zie Cass. 31 jan. 2001, AR P.00.1416.F, AC 2001, nr. 60.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.01.1504.F 19 december 2001 AC nr. ...

Een verzoek tot regeling van de rechtspleging is doelloos t.a.v. een beklaagde die overleden is vóór de indiening ervan, aangezien de strafvordering wat hem betreft vervallen is (1). (1) Zie Cass., 24 maart 1999, A.R. P.99.0220.F, nr. 178.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

Een verzoek tot regeling van de rechtspleging is doelloos t.a.v. een beklaagde die overleden is vóór de indiening ervan, aangezien de strafvordering wat hem betreft vervallen is (1). (1) Zie Cass., 24 maart 1999, A.R. P.99.0220.F, nr. 178.

- STRAFVORDERING -

P.00.1416.F 31 januari 2001 AC nr. ...

Het overlijden van de beklaagde dat zich heeft voorgedaan vooraleer het veroordelend arrest in kracht van gewijsde is gegaan, brengt het verval van de strafvordering mee (1). (1) Cass., 17 okt. 1995, A.R. P.95.1155.N, nr 439.

- STRAFVORDERING -

P.98.1041.N 26 september 2000 AC nr. ...

Wanneer de voorziening in strafzaken ten gevolge van het overlijden van de veroordeelde, eiser in cassatie, geen bestaansreden meer heeft en het Hof voor recht zegt dat de bestreden beslissing zonder uitwerking blijft wat de veroordeling van de eiser op de strafvordering betreft, laat het de kosten van de voorziening van eiser ten laste van de Staat (1). (1) Zie Cass., 18 sept. 1990, AR 4541, nr 31.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

M.97.0001.F 5 januari 2000 AC nr. ...

De strafvordering vervalt door het overlijden van de verdachte, de beklaagde of de beschuldigde.

- STRAFVORDERING -

P.99.0220.F 24 maart 1999 AC nr. ...

Het overlijden van de beklaagde maakt het verzoek tot regeling van rechtsgebied doelloos.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

P.95.1155.N 17 oktober 1995 AC nr. ...

Het overlijden van de beklaagde dat zich heeft voorgedaan vooraleer het veroordelend arrest in kracht van gewijsde is gegaan, brengt het verval van de strafvordering mee.~

- STRAFVORDERING -

P.94.0235.N 26 september 1995 AC nr. ...

Het overlijden van de beklaagde, eiser in cassatie, tijdens de procedure in cassatie en dus vooraleer de bestreden beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, heeft het verval van de strafvordering tot gevolg, zodat de beslissing op de strafvordering zonder uitwerking blijft.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Art. 20, eerste en tweede lid

P.12.0460.F 17 april 2013 AC nr. ...

De strafvordering vervalt door de dood van de inverdenkinggestelde of door afsluiting van vereffening, door gerechtelijke ontbinding of door ontbinding zonder vereffening wanneer het om een rechtspersoon gaat; de strafvordering kan later nog worden uitgeoefend, indien de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening tot doel had te ontsnappen aan de vervolging, of indien de rechtspersoon overeenkomstig artikel 61bis van het Wetboek van Strafvordering, in verdenking was gesteld voor het verlies van de rechtspersoonlijkheid; hetzelfde geldt indien de rechtspersoon voor het verlies van de rechtspersoonlijkheid werd gedagvaard (1). (1) Gedr.st., Kamer, zitting 1998-1999, nr. 2093/5, p. 39; Gedr.st., Senaat, zitting 1998-1999, nr. 1217/6, p. 70 tot 77 en 129; J. SPREUTELS, F. ROGGEN en E. ROGER-FRANCE, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 76.

- STRAFVORDERING -

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

Art. 21

P.07.1421.N 22 januari 2008 AC nr. 48

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat, met betrekking tot een gerechtelijk onderzoek, bij eerder arrest de verjaring van de strafvordering werd vastgesteld, kan dit onderzoeksgerecht, gevat van een hoger beroep tegen een beschikking van de onderzoeksrechter die uitspraak deed over een verzoek tot opheffing van het in het kader van hoger bedoeld gerechtelijk onderzoek bevolen beslag op fondsen en op een juwelencollectie, geen uitspraak meer doen over dit beslag vermits de strafvordering niet meer aanhangig is.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.06.1194.N 19 december 2006 AC nr. 663

Bij het oordeel over het bestaan van voldoende bezwaren, moet de raadkamer ambtshalve de ontvankelijkheid van de strafvordering onderzoeken; ze moet hierbij onder meer onderzoeken of de strafvordering van het misdrijf dat de verdachte zou kunnen hebben gepleegd, niet verjaard is (1). (1) Cass., 6 nov. 1996, AR P.96.0695.F, nr 421.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.02.1621.N 13 mei 2003 AC nr. 291

Het in stand houden van onwettig opgerichte bouwwerken is een voortdurend misdrijf zodat de verjaring van de strafvordering geen aanvang neemt zolang aan de toestand die is ontstaan door de onwettig uitgevoerde werken geen einde wordt gesteld door een herstel in de oorspronkelijke toestand of door het verkrijgen van een regelmatige vergunning (1). (1) Zie Cass., 8 juni 1994, AR P.94.0281.F, nr 295.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- STEDENBOUW - Sancties

P.02.1428.F 5 februari 2003 AC nr. 85

Krachtens het beginsel volgens hetwelk een nieuwe wet op de verjaring van de strafvordering onmiddellijk van toepassing is, is artikel 25, Wet 24 dec. 1993, waarbij de verjaringstermijn voor wanbedrijven op vijf jaar wordt gebracht en artikel 21, V.T.Sv., is gewijzigd, van toepassing op de rechtsvorderingen die vóór de datum van de inwerkingtreding ervan zijn ontstaan en op die datum nog niet verjaard waren (1). (1) Cass., 20 sept. 1995, AR P.95.0529.N, nr 391.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

De verjaringstermijn van de strafvordering m.b.t. een collectief misdrijf begint te lopen vanaf het laatste feit dat met datzelfde opzet is gepleegd door de beklaagde (1). (1) Cass., 8 maart 2000, AR P.99.1583.N, nr 161.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.02.0372.F 22 mei 2002 AC nr. 314

Verjaring van de strafvordering staat vervolging in de weg, maar belet niet dat een reeds uitgesproken veroordeling ten uitvoer wordt gelegd.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

P.98.0911.N 12 september 2000 AC nr. ...

Bij zijn onderzoek naar de verjaring van de strafvordering en bij ontstentenis van conclusie op dit punt, moet de rechter de begin- noch einddatum van de verjaring in zijn uitspraak vermelden (1). (1) Zie: Cass., 24 feb. 1975, AC, 1975, p. 708.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Bij zijn onderzoek naar de verjaring van de strafvordering en bij ontstentenis van conclusie op dit punt, moet de rechter de begin- noch einddatum van de verjaring in zijn uitspraak vermelden (1). (1) Zie: Cass., 24 feb. 1975, AC, 1975, p. 708.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

P.99.1697.F 15 maart 2000 AC nr. ...

De betekening, bij een ter post aangetekende brief, van een dagvaarding om voor de politierechtbank te verschijnen, is een daad van vervolging die de verjaring van de strafvordering stuit.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

De betekening, bij een ter post aangetekende brief, van een dagvaarding om voor de politierechtbank te verschijnen, is een daad van vervolging die de verjaring van de strafvordering stuit.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

De strafvordering wegens een zware overtreding van het Wegverkeersreglement, welk wanbedrijf gecontraventionaliseerd wordt na aanneming van verzachtende omstandigheden, verjaart, bij gebrek aan enige grond tot schorsing van de verjaring, na één jaar te rekenen van de laatste daad van onderzoek of van vervolging, die is verricht binnen het jaar na de dag waarop de overtreding is begaan.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 68

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.99.1583.F 8 maart 2000 AC nr. ...

De verjaringstermijn van de strafvordering m.b.t. een collectief misdrijf, begint te lopen vanaf het laatste feit dat met datzelfde opzet is gepleegd door de beklaagde zelf, en niet vanaf een door een medebeklaagde gepleegd feit.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.99.0513.F 2 februari 2000 AC nr. ...

De strafvordering verjaart door verloop van vijf jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf is gepleegd, wanneer dat misdrijf een wanbedrijf oplevert.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.99.0414.F 15 september 1999 AC nr. ...

Krachtens het beginsel volgens hetwelk een nieuwe wet onmiddellijk toepasselijk is, moet de nieuwe wet tot verlenging van de verjaringstermijn worden toegepast op alle strafvorderingen die voor de dag van haar inwerkingtreding zijn ingesteld en op die dag nog niet zijn verjaard.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

De verjaringstermijn van de strafvordering hangt af van de aard van het misdrijf die niet bepaald wordt op grond van de toepasselijke straf maar wel op grond van de toegepaste straf.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Soorten - Algemeen

- STRAFVORDERING -

P.98.0375.F 17 juni 1998 AC nr. ...

Onopzettelijke slagen of verwondingen die het gevolg zijn van een verkeersongeval, vormen een wanbedrijf waarvan de politierechtbank kennisneemt; de desbetreffende strafvordering verjaart na verloop van vijf jaar.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.96.0691.N 10 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer een wet na het tijdstip van de ten laste gelegde feiten de verjaringstermijn verlengt, heeft zij niet tot gevolg de op de datum van het misdrijf toepasselijke straf te verzwaren, noch een handelen of nalaten te straffen dat niet strafbaar was ten tijde van het handelen of nalaten.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

P.97.1515.F 4 maart 1998 AC nr. ...

De strafvordering die voortvloeit uit een gecontraventionaliseerd wanbedrijf of uit een overtreding van de Wegverkeerswet is, bij ontstentenis van enige grond tot schorsing van de verjaring, verjaard na één jaar te rekenen van de laatste daad van onderzoek of van vervolging, die is verricht binnen het jaar vanaf de dag waarop misdrijf was gepleegd.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 68

Een nieuwe wet tot verlenging van de verjaringstermijn van de strafvordering is niet van toepassing op de verjaringen die op de datum van inwerkingtreding van die wet zijn ingetreden.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.97.0566.F 28 mei 1997 AC nr. ...

Wanneer feiten, die een misdaad opleveren, met aanneming van verzachtende omstandigheden door de raadkamer zijn gecorrectionaliseerd, is de verjaringstermijn van de strafvordering wegens wanbedrijven daarop van toepassing.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Een nieuwe wet tot verlenging van de verjaringstermijn van de strafvordering is niet van toepassing op de verjaringen die op de datum van inwerkingtreding van die wet zijn ingetreden.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.95.1171.N 12 november 1996 AC nr. ...

Een nieuwe wet waarbij de verjaringstermijn wordt verlengd kan de vòòr de inwerkingtreding van die wet door verjaring vervallen strafvordering niet doen herleven.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

Om definitief te oordelen of de strafvordering verjaard is moet de datum van het vonnis in aanmerking worden genomen: de aard van het misdrijf wordt niet bepaald op grond van de toepasselijke straf maar wel op grond van de toegepaste straf.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Soorten - Algemeen

P.95.0529.F 20 september 1995 AC nr. ...

Krachtens het beginsel volgens hetwelk een nieuwe wet op de verjaring van de strafvordering onmiddellijk van toepassing is, is artikel 25 wet van 24 dec. 1993 waarbij de verjaringstermijn voor wanbedrijven op vijf jaar wordt gebracht, van toepassing op de rechtsvorderingen die voor de datum van de inwerkingtreding ervan zijn ontstaan en op die datum nog niet verjaard waren.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Art. 21, eerste lid

P.10.0930.N 18 januari 2011 AC nr. ...

Voor het misdrijf bedoeld in de artikelen 418 en 420 Strafwetboek is het gevolg dat door de onvoorzichtigheid of het gebrek aan voorzorg is teweeggebracht, een constitutief bestanddeel van het misdrijf, dat is voltrokken op het ogenblik dat dit gevolg aan het licht komt; het is vanaf dat ogenblik dat de verjaringstermijn begint te lopen (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 1994, AR 9627, AC, 1994, nr. 16; Cass., 16 nov. 1999, AR P.97.0359.N, AC, 1999, nr. 607.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Art. 21bis

P.09.0669.F 23 september 2009 AC nr. 521

Uit geen enkele wetsbepaling volgt dat in geval van een collectief misdrijf, bestaande uit verschillende inbreuken als bedoeld in artikel 21bis, eerste lid, V.T.Sv., de verjaringstermijn van de strafvordering eerst zou beginnen te lopen vanaf de dag waarop het jongste slachtoffer de leeftijd van achttien jaar bereikt; zo, in de regel, de verjaringstermijn van een collectief misdrijf, ten aanzien van de gezamenlijke feiten, begint te lopen vanaf het laatste feit dat uit hetzelfde misdadig opzet voortvloeit, vereist het toezicht op de verjaring bijgevolg, in het geval van de voormelde inbreuken, dat de termijn wordt berekend met inachtneming van de leeftijd van ieder slachtoffer (1). (1) Zie Cass., 25 okt. 2006, AR P.06.0518.F, AC, 2006, nr. 511.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.06.0518.F 25 oktober 2006 AC nr. 511

Uit geen enkele wetsbepaling volgt dat, in geval van een collectief misdrijf met verschillende inbreuken die binnen het toepassingsgebied van artikel 21bis, eerste lid, V.T.Sv. vallen, de verjaringstermijn van de strafvordering pas zou beginnen te lopen vanaf de dag waarop het jongste slachtoffer de leeftijd van achttien jaar bereikt.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Artikel 21bis, eerste lid, V.T.Sv., dat een bijzondere wijze van berekening van de verjaring invoert, is alleen van toepassing op de daarin op beperkende wijze opgesomde misdrijven.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Wanneer een collectief misdrijf uit verschillende misdrijven bestaat, waarvan sommige bedoeld zijn in artikel 21bis, eerste lid, V.T.Sv., en andere niet, valt ieder van die misdrijven, wat de aanvang van de verjaring betreft, onder de regeling die hem eigen is.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.97.0566.F 28 mei 1997 AC nr. ...

Wanneer de strafvordering verjaard was vóór de inwerkingtreding van de wet van 13 april 1995 betreffende seksueel misbruik ten aanzien van minderjarigen, is artikel 1 van die wet, dat bepaalt dat de verjaring van de strafvordering pas begint te lopen vanaf de dag waarop het slachtoffer de leeftijd van achttien jaar bereikt, niet van toepassing.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 21ter

P.11.1104.F 25 januari 2012 AC nr. ...

Wanneer de appelrechters bij het wijzigen van de beslissing van de eerste rechter op dat punt, de overdreven duur van de rechtspleging vaststellen, moeten zij de door hen uitgesproken straf verlagen in verhouding tot die welke zij zouden opgelegd hebben indien de zaak zonder vertraging zou zijn berecht, en niet in verhouding tot de straf die de eerste rechter heeft opgelegd (1). (1) Cass. 4 feb. 2004, AR P.03.1370.F, AC, 2004, nr. 57.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.09.1691.F 17 maart 2010 AC nr. 190

Wanneer de rechter vaststelt dat de redelijke termijn is overschreden, kan hij ofwel de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uitspreken of een straf opleggen die lager is dan de wettelijke minimumstraf, overeenkomstig artikel 21ter V.T.Sv., ofwel een straf uitspreken die bij wet is bepaald maar die op een reële en meetbare wijze lager is dan die welke hij had kunnen opleggen indien hij de overdreven duur van de rechtspleging niet had vastgesteld (1). (1) Zie Cass., 4 okt. 2005, AR P.05.0675.N, AC, 2005, nr 477.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.09.1080.N 24 november 2009 AC nr. 694

Artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering houdt in beginsel in dat niet het onderzoeksgerecht, maar het vonnisgerecht beoordeelt welk van de mogelijke wettelijke gevolgen aan de overschrijding van de redelijke termijn moet wordt verleend; bovendien is het vonnisgerecht overeenkomstig artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering alleen bevoegd recht te doen over de op de telastlegging gestoelde burgerlijke rechtsvordering.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.09.1023.F 18 november 2009 AC nr. 677

De strafvermindering wegens de door de appelrechters vastgestelde overschrijding van de redelijke termijn, wordt beoordeeld ten opzichte van de straf die de rechter zonder overschrijding van de termijn zou hebben uitgesproken en niet ten opzichte van de veroordeling die de eerste rechter hem had opgelegd (1). (1) Cass., 4 feb. 2004, AR P.03.1370.F, AC, 2004, nr. 57; Cass., 25 april 2007, AR P.06.1608.F, AC, 2007, nr. 208.

- STRAF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.07.1562.N 12 februari 2008 AC nr. 105

Daar de verbeurdverklaring van artikel 23 van de wet van 22 okt. 1997, een straf is, namelijk een bijzondere verbeurdverklaring in de zin van de artt. 42, §§ 1 en 2, en 43 van het Strafwetboek en van artikel 21ter van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, verplicht deze laatste wetsbepaling de rechter die een eenvoudige schuldigverklaring uitspreekt, niettemin die verbeurdverklaring uit te spreken (1). (1) Het opschrift van de wet van 22 okt. 1997 betreffende de structuur en accijnstarieven inzake minerale olie (B.S. 20.11.1997) werd door het K.B. van 29 februari 2004 (B.S. 05.03.2004) vervangen door het opschrift 'Wet van 22 oktober 1997 betreffende de belasting van energieproducten en elektriciteit'. De wet werd opgeheven bij artikel 442 van de Programmawet van 27 dec. 2004 (B.S. 31.12.2004, 2de editie).

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Daar de verbeurdverklaring van artikel 23 van de wet van 22 okt. 1997, een straf is, namelijk een bijzondere verbeurdverklaring in de zin van de artt. 42, §§ 1 en 2, en 43 van het Strafwetboek en van artikel 21ter van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, verplicht deze laatste wetsbepaling de rechter die een eenvoudige schuldigverklaring uitspreekt, niettemin die verbeurdverklaring uit te spreken (1). (1) Het opschrift van de wet van 22 okt. 1997 betreffende de structuur en accijnstarieven inzake minerale olie (B.S. 20.11.1997) werd door het K.B. van 29 februari 2004 (B.S. 05.03.2004) vervangen door het opschrift 'Wet van 22 oktober 1997 betreffende de belasting van energieproducten en elektriciteit'. De wet werd opgeheven bij artikel 442 van de Programmawet van 27 dec. 2004 (B.S. 31.12.2004, 2de editie).

- STRAF - Andere straffen

- STRAF - Allerlei

P.07.1497.F 6 februari 2008 AC nr. 87

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de rechter ertoe om zijn weigering om een gewone schuldigverklaring uit te spreken, bijzonder met redenen te omkleden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.07.0592.N 4 december 2007 AC nr. 607

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite welk gevolg moet verbonden worden aan het overschrijden van de redelijke termijn die hij vaststelt; het staat aldus aan de rechter om, wanneer hij beslist een strafvermindering toe te kennen omdat de redelijke termijn is overschreden, in feite en op grond van de concrete gegevens van de zaak te oordelen in welke mate en onder welke voorwaarden die vermindering kan worden toegekend, op voorwaarde dat die vermindering reëel en meetbaar is (1). (1) Zie Cass., 31 okt. 2001, AR P.01.1036.F, nr. 587; 14 feb. 2001, AR P.00.1350-1353-1363.F, nr. 91; 4 okt. 2005, AR P.05.0675.N, nr. 477.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.05.0675.N 4 oktober 2005 AC nr. 477

De rechter die wegens het overschrijden van de redelijke termijn een straf uitspreekt die daadwerkelijk en op een meetbare wijze verminderd is ten opzichte van de straf die hij had kunnen opleggen indien de redelijke termijn niet overschreden was, is niet verplicht daarenboven te motiveren waarom hij in het bepaalde geval geen veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uitspreekt (1). (1) Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.0807.F, nr 550.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Indien de redelijke termijn voor de berechting is overschreden moet de rechter in de regel een straf uitspreken die daadwerkelijk en op meetbare wijze verminderd is ten opzichte van de straf die hij had kunnen opleggen indien de redelijke termijn niet overschreden was, hij kan zelfs hetzij de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring, hetzij een straf die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf uitspreken (1). (1) Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.0807.F, nr 550.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAFVORDERING -

P.03.1110.N 16 maart 2004 AC nr. 144

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite welk gevolg hij verbindt aan het overschrijden van de redelijke termijn; geen wettelijke bepaling zegt dat de rechter in zulk geval geen straf meer mag opleggen of dat hij moet vermelden tot welke straf hij zou hebben veroordeeld indien de redelijke termijn niet overschreden was (1). (1) Cass., 17 oktober 2001, AR P.01.0807.F, nr 550.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.03.1370.F 4 februari 2004 AC nr. 57

De rechter kan zich niet ervan onthouden de overschrijding van de redelijke termijn die hij vaststelt, te bestraffen; wanneer die omstandigheid geen weerslag heeft gehad op de bewijsvoering of op de uitoefening van het recht van verdediging, kan hij ofwel een veroordeling door een gewone schuldigverklaring opleggen ofwel een lagere straf dan de bij wet bepaalde minimumstraf opleggen overeenkomstig artikel 21ter V.T.Sv., ofwel een straf uitspreken die bij wet is bepaald maar op een reële en meetbare wijze is verminderd t.o.v. die welke hij had uitgesproken als hij de overdreven duur van de rechtspleging niet had vastgesteld; geen enkele wetsbepaling verplicht hem evenwel, wanneer hij de straf op die grond vermindert, daarenboven de straf te bepalen die hij bij ontstentenis van een dergelijke overschrijding had opgelegd (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.0807.F, nr 550; 28 jan. 2004, AR P.03.1533.F, nr ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.03.1533.F 28 januari 2004 AC nr. 51

De rechter kan zich niet ervan onthouden de overschrijding van de redelijke termijn die hij vaststelt, te bestraffen; wanneer die omstandigheid geen weerslag heeft gehad op de bewijsvoering of op de uitoefening van het recht van verdediging, kan hij ofwel een veroordeling door een gewone schuldigverklaring opleggen ofwel een lagere straf dan de bij wet bepaalde minimumstraf uitspreken overeenkomstig artikel 21ter V.T.Sv., ofwel een straf opleggen die bij wet is bepaald maar op een reële en meetbare wijze is vermindert t.o.v. die welke hij had uitgesproken als hij de overdreven duur van de rechtspleging niet had vastgesteld; geen enkele wetsbepaling verplicht hem evenwel, wanneer hij de straf op die grond vermindert, daarenboven de straf te bepalen die hij bij ontstentenis van een dergelijke overschrijding had opgelegd (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.0807.F, nr 550.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.02.1146.N 10 december 2002 AC nr. 664

Het overschrijden van de redelijke termijn door de duur van de strafvordering, zoals bedoeld in artikel 6 EVRM en artikel 14.3 IVBPR (1), leidt naar Belgisch recht niet tot verval van de strafvordering, en kan hoogstens leiden tot een eenvoudige schuldigverklaring of het uitspreken van een straf die lager kan zijn dan de minimumstraf. (1) Het arrest vermeldt artikel 14.1. Gelet op de specifieke context lijkt dit een materiële vergissing te zijn: bedoeld wordt artikel 14.3 c IVBPR.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

P.01.1036.F 31 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer de rechter regelmatig vaststelt dat de redelijke termijn is overschreden zonder dat die omstandigheid invloed heeft gehad op de bewijslevering of op de uitoefening van het recht van verdediging, kan hij hetzij de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uitspreken hetzij een straf uitspreken die lager is dan de wettelijke minimumstraf, hetzij een bij wet voorgeschreven straf uitspreken die evenwel daadwerkelijk en op meetbare wijze is verminderd t.o.v. de straf die hij had kunnen opleggen als hij de overdreven duur van de rechtspleging niet had vastgesteld (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 2001, A.R. P.00.1350.F-P.00.1353.F-P.00.1363.F, nr. 91, en 15 mei 2001, A.R. P.99.1478.N, nr. ... .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.01.0807.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer de rechter regelmatig vaststelt dat de redelijke termijn overschreden is, zonder dat die omstandigheid invloed heeft gehad op de bewijslevering of op de uitoefening van het recht van verdediging, kan hij hetzij de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uitspreken hetzij een straf uitspreken die lager is dan de wettelijke minimumstraf, overeenkomstig artikel 21ter V.T.Sv., hetzij een bij wet voorgeschreven straf uitspreken die evenwel daadwerkelijk en op meetbare wijze is verminderd t.o.v. de straf die hij had kunnen opleggen als hij de overdreven duur van de rechtspleging niet had vastgesteld (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 2000, A.R. P.98.0284.N, nr. 64 ; 14 feb. 2001, A.R. P.00.1351.F- P.00.1353.F - P.00.1363.F, nr. 91; 15 mei 2001, A.R. P.99.1478.N, nr. ... .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Hoewel de rechter zich niet ervan kan onthouden de door hem vastgestelde overschrijding van de redelijke termijn te bestraffen, verplicht geen enkele wetsbepaling hem om, wanneer hij de straf op die grond vermindert, daarenboven de straf te bepalen die hij bij ontstentenis van een dergelijke overschrijding zou hebben opgelegd (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 2000, A.R. P.98.0284.N, nr. 64 ; 22 maart 2000, A.R. P.99.1758.N, nr. 197 ; 14 feb. 2001, P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, nr. 91.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 22

P.14.1203.F 10 december 2014 AC nr. 777

Het kantschrift waarbij de procureur des Konings van een gerechtelijk arrondissement het exploot van de gerechtsdeurwaarder naar het parket van een ander gerechtelijk arrondissement toezendt is een daad van onderzoek of van vervolging die de verjaring van de strafvordering stuit (1). (1) Zie Cass. 8 oktober 1986, AR 5109, AC 1986-87, nr. 70. Aangezien sedert 1 april 2014, datum van inwerkingtreding van de wet van 1 december 2013 tot hervorming van de gerechtelijke arrondissementen en tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op een grotere mobiliteit van de leden van de rechterlijke orde, sommige rechtbanken afdelingen waren geworden van rechtbanken van eerste aanleg, kan de vraag gesteld worden of het kantschrift waarmee het parket van een afdeling het exploot van de gerechtsdeurwaarder terugstuurt naar het parket van een andere afdeling die deel uitmaakt van hetzelfde meer uitgebreide gerechtelijke arrondissement, een daad van onderzoek of van vervolging is die de strafvordering stuit.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.14.0577.F 10 september 2014 AC nr. ...

Noch de beschikking waarmee de voorzitter de zaak aan een kamer van zijn rechtscollege toebedeelt, noch het kantschrift van het openbaar ministerie waarbij daarom wordt verzocht, maken een daad van onderzoek of van vervolging uit waardoor de strafvordering wordt gestuit; de draagwijdte van die ordemaatregel beperkt zich immers tot het gerechtelijk apparaat en heeft geen invloed op het onderzoek van de zaak, de aanhangigmaking van de zaak bij de rechter of de vonnisprocedure (1). (1) Zie Cass. 19 december 2000, AR P.99.0159.N, AC 2000, nr. 705.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.11.0472.F 29 juni 2011 AC nr. ...

Het proces-verbaal dat is opgemaakt door een officier van de gerechtelijke politie en dat vermeldt dat in beslag genomen stukken op de griffie zijn neergelegd, kan beschouwd worden als een daad die tot doel heeft bewijzen te vergaren of de zaak in staat van wijzen te stellen, die de verjaring van de strafvordering stuit, zelfs ten aanzien van personen die niet in de zaak betrokken zijn.

- STRAFVORDERING -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.10.1484.F 19 januari 2011 AC nr. ...

Het opvragen van een inlichtingenbulletin door het openbaar ministerie, om na te gaan of de eerder ingewonnen inlichtingen nog steeds actueel zijn, strekt ertoe de zaak in staat van wijzen te brengen en stuit dus de verjaring (1). (1) Zie Cass., 29 nov. 2006, AR P.06.0174.F, AC, 2006, nr. 613.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- STRAFVORDERING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.10.0966.N 11 januari 2011 AC nr. ...

In geval van samenhang tussen twee vorderingen werken de stuitingsdaden van de ene zaak ook stuitend voor de andere zaak (1). (1) Cass., 22 april 2008, AR P.07.1866.N, AC, 2008, nr. 241.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

- SAMENHANG -

P.08.1823.N 21 april 2009 AC nr. 264

De schriftelijke vordering van de procureur des Konings aan de daartoe bevoegde personen om iemand rechtstreeks voor de strafrechtbank te dagvaarden, houdt diens beslissing in om strafvervolging in te stellen en is dus een daad van vervolging die de verjaring van de strafvordering stuit; de stuitende werking van die vordering hangt niet af van de feitelijke overmaking ervan aan een persoon bevoegd om de beklaagde te dagvaarden (1). (1) Zie: Cass., 26 april 1978, AC, 1978, 995.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.08.0473.N 21 oktober 2008 AC nr. 565

De vordering tot herroeping van de probatieopschorting wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden en de vordering tot herroeping van het probatieuitstel wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden zijn een strafvordering; hun verjaring kan worden gestuit en geschorst overeenkomstig de regels van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (1) (2). (1) Zie: Cass., 12 april 2005, AR P.05.0249.N, AC, 2005, nr 220. (2) Cass., 9 mei 2007, AR P.07.0272.F, AC, 2007, nr 237.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieopschorting

P.07.1866.N 22 april 2008 AC nr. 241

Een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet op het hoger beroep van de verzoeker tot opheffing van een onderzoekshandeling met betrekking tot zijn goederen, betreft een proceshandeling die verbonden is met het voorbereidend onderzoek tot het in staat stellen van de zaak en heeft bijgevolg verjaringstuitende kracht (1). (1) Zie Cass., 24 dec. 1917, Bull. en Pas., 1918, I, 166, dat een algemene definitie geeft van de daden die de verjaring van de strafvordering stuiten.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

Een daad van stuiting van de verjaring werkt in rem, dit wil zeggen ze betreft het misdrijf als dusdanig; zij geldt voor alle mededaders en medeplichtigen van hetzelfde misdrijf, al waren zij in feite vreemd aan de daad van onderzoek en al worden ze pas later en zelfs afzonderlijk vervolgd; de verjaringstuitende kracht van een daad van onderzoek strekt zich ook uit tot de samenhangende feiten (1). (1) Cass., 16 dec. 1986, AR 243, AC, 1986-1987, 235; 2 dec. 1987, AR 6123, AC, 1987-1988, 203; 16 mei 2006, AR P.06.0289.N, AC, 2006, 276.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.07.0272.F 9 mei 2007 AC nr. 237

De verjaringstermijn van de vordering tot herroeping van het probatieuitstel wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden kan gestuit of geschorst worden (1). (1) Cass., 12 april 2005, AR P.05.0249.N, nr 220.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.06.0966.F 13 september 2006 AC nr. 413

De gevolgen van de daden die de verjaring van de strafvordering m.b.t. een misdrijf stuiten, strekken zich uit tot alle misdrijven die samen worden behandeld en die door een intrinsieke samenhang nauw met elkaar verbonden zijn (1). (1) Zie Cass., 3 maart 2004, AR P.03.1750.F, nr 117.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- SAMENHANG -

P.05.1705.N 28 maart 2006 AC nr. 178

Een ambtshalve, zonder opdracht van de Procureur des Konings of van de onderzoeksrechter, door een lid van de federale politie van de gerechtelijke dienst van een arrondissement opgesteld proces-verbaal houdende de vaststelling van een gemeenrechtelijk misdrijf is een daad van onderzoek die de verjaring van de strafvordering stuit (1). (1) Zie Cass., 17 maart 1975, AC, 1975, 799; Cass., 7 okt. 1976, AC, 1977, 148; Cass., 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- POLITIE -

P.05.0249.N 12 april 2005 AC nr. 220

De regelmatige en te gepasten tijde gewezen beslissing van de rechters waarbij de zaak wordt uitgesteld, om welke reden ook, stuit de verjaring (1). (1) Cass., 4 jan. 2000, AR P.98.1384.N, nr 2.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.03.1750.F 3 maart 2004 AC nr. 117

De gevolgen van de daden die de verjaring van de strafvordering m.b.t. een misdrijf stuiten, strekken zich niet alleen uit tot de andere misdrijven die met het eerste misdrijf de uitvoering van hetzelfde strafbaar opzet zijn en aldus slechts één misdrijf opleveren, maar tot alle samen behandelde of berechte misdrijven, die door een intrinsieke samenhang nauw met elkaar verbonden zijn (1). (1) Zie Cass., 26 mei 1987, AR 737, nr 581; 5 april 1996, verk. k., AR A.94.0002.F, nr 111 (nrs 45 en 46).

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- SAMENHANG -

P.02.0485.F 18 september 2002 AC nr. 458

Een kantschrift dat gericht is aan een politiecommissaris om het inlichtingenbulletin van een beklaagde te doen onderzoeken, stuit de verjaring van de strafvordering, wanneer dat kantschrift de handtekening draagt van de ambtenaar van het O.M. die de opdracht beveelt (1). (1) Cass., 6 april 1970 (AC, 1970, 710).

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.99.0150.N 28 november 2000 AC nr. ...

Stuit de verjaring van de strafvordering de akte ondertekend door de procureur des Konings met de vermelding dat een medebeklaagde niet gekend is in het bestand van het centraal strafregister (1). (1) Zie cass., 26 mei 1987, AR nr. 737, nr. 581.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.99.1583.F 8 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer de rechter, die door één en dezelfde beslissing uitspraak doet over twee zaken die betrekking hebben op twee verschillende beklaagden, vaststelt dat er tussen beide zaken samenhang bestaat, dan stuit een t.a.v. de ene beklaagde verrichte daad van onderzoek of van vervolging, de verjaring van de strafvordering t.a.v. de andere beklaagde.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- SAMENHANG -

P.98.1384.N 4 januari 2000 AC nr. ...

De regelmatige en te gepasten tijde gewezen beslissing van de rechters waarbij de zaak wordt uitgesteld, om welke reden ook, stuit de verjaring.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

Het Hof is bevoegd om na te gaan of uit de regelmatig overgelegde procedurestukken blijkt dat de verjaring van de strafvordering is gestuit.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.98.1538.F 14 april 1999 AC nr. ...

Het kantschrift, waarbij de procureur des Konings de overhandiging vordert van een inlichtingenblad betreffende een verdachte, strekt ertoe de zaak in staat van wijzen te stellen en is in die zin een daad van onderzoek die de verjaring van de strafvordering stuit.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Een daad van onderzoek kan de verjaring van de strafvordering t.a.v. bepaalde feiten stuiten vooraleer de onderzoeksrechter gevorderd wordt een onderzoek ernaar in te stellen.~

- STRAFVORDERING -

Een daad van onderzoek kan de verjaring van de strafvordering t.a.v. bepaalde feiten stuiten vooraleer de onderzoeksrechter gevorderd wordt een onderzoek ernaar in te stellen.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.96.1112.F 16 april 1997 AC nr. ...

Een handeling, die ertoe strekt bewijzen te verzamelen of de zaak in staat te brengen, kan de verjaring van de strafvordering enkel stuiten, indien zij wordt verricht door een daartoe bevoegde overheid; het opmaken, na controle van een bevoegde politiecommissaris, van een inlichtingenbulletin is, bij gebrek aan een bevel uitgaande van een tot onderzoek of vervolging bevoegde overheid, geen daad van onderzoek of van vervolging die de verjaring van de strafvordering stuit.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.97.0469.N 15 april 1997 AC nr. ...

Daden van onderzoek of vervolging ten aanzien van een verdachte stuiten de verjaring van de strafvordering ten aanzien van andere verdachten van dezelfde feiten of van feiten die nauw verbonden zijn door intrinsieke samenhang.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

De daden waardoor de verjaring van de strafvordering voor een misdrijf wordt gestuit, hebben uitwerking ten aanzien van al de samenhangende misdrijven die samen onderzocht worden en waartussen een nauwe band van intrinsieke samenhang bestaat.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

Elke handeling uitgaande van een daartoe bevoegde overheid, die tot doel heeft bewijzen te verzamelen of de zaak in staat van wijzen te stellen, is een daad van onderzoek die de verjaring van de strafvordering stuit.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

Wanneer de ten laste van verschillende beklaagden gelegde feiten door intrinsieke samenhang nauw met elkaar verbonden zijn, stuit elke daad van onderzoek of van vervolging ten aanzien van één van de betrokkenen de verjaring ten aanzien van de anderen.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- SAMENHANG -

Art. 22, eerste lid

P.12.2089.F 6 november 2013 AC nr. ...

De daad waarmee een onderzoeksrechter de speurders vraagt een lijst op te maken van de in het dossier vergaarde gegevens, toont aan dat die magistraat de zaak in staat van wijzen heeft willen brengen en wordt beschouwd als een daad van onderzoek of van vervolging die de verjaring stuit; het doet niet ter zake of er aan dat verzoek al dan niet gevolg is gegeven (1). (1) Zie Cass. 4 dec. 1973, AC 1974, nr. 382.

- STRAFVORDERING -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.06.1586.N 3 april 2007 AC nr. 165

Daden van onderzoek waardoor de verjaring van de strafvordering wordt gestuit zijn alle daden die door een bevoegd persoon worden gesteld, dit is door een persoon die de nodige hoedanigheid bezit om in de strafrechtspleging op te treden en om de noodzakelijke gegevens over een zaak te verzamelen, hetzij in het kader van een opsporingsonderzoek of van een gerechtelijk onderzoek, hetzij in het stadium van het vonnisgerecht, en die ertoe strekken gegevens te verzamelen om het dossier op de gebruikelijke wijze samen te stellen en de zaak in staat van wijzen te brengen (1) (2). (1) Cass., 20 juli 1976, AC, 1976, 1231; Cass., 7 okt. 1976, AC, 1977, 148; Cass., 5 april 1996, AR A.94.0002.F, nr 111; Cass., 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534; Cass., 14 april 1999, AR P.98.1538.F, nr 205; Cass., 28 maart 2006, AR P.05.1705.N, nr 178; zie Cass., 29 nov. 2006, AR P.06.0174.F, nr .... (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr 195.

- STRAFVORDERING -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

Een proces-verbaal van de gerechtelijke politie in uitvoering van een kantschrift van de procureur des Konings dat gericht wordt aan het hoofd van de politie, en dat enkel informatie bevat met betrekking tot de stand van zaken betreffende een administratieve procedure inzake stedenbouw, inzonderheid het beroep tot nietigverklaring hangende voor de Raad van State, is een daad van onderzoek waardoor de verjaring van de strafvordering kan worden gestuit (1). (2). (1) Cass., 20 juli 1976, AC, 1976, 1231; Cass., 7 okt. 1976, AC, 1977, 148; Cass., 5 april 1996, AR A.94.0002.F, nr 111; Cass., 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534; Cass., 14 april 1999, AR P.98.1538.F, nr 205; Cass., 28 maart 2006, AR P.05.1705.N, nr 178; zie Cass., 29 nov. 2006, AR P.06.0174.F, nr .... (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr 195.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- STEDENBOUW - Algemeen

- STRAFVORDERING -

P.06.0779.N 31 oktober 2006 AC nr. 528

De inverdenkingstelling van een medeverdachte is een daad van onderzoek die de verjaring van de strafvordering stuit; de enkele omstandigheid dat deze inverdenkingstelling eventueel met vertraging is geschied doet daaraan niets af.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

De inverdenkingstelling van een medeverdachte is een daad van onderzoek die de verjaring van de strafvordering stuit; de enkele omstandigheid dat deze inverdenkingstelling eventueel met vertraging is geschied doet daaraan niets af.

- STRAFVORDERING -

Art. 23

P.99.1697.F 15 maart 2000 AC nr. ...

De dag waarop de daad die de verjaring van de strafvordering heeft gestuit, is verricht, is begrepen in de nieuwe verjaringstermijn die vanaf die dag begint te lopen. (Impliciet).

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.94.1289.N 7 maart 1995 AC nr. ...

De dag waarop de verjaring van de strafvordering werd gestuit, is begrepen in de nieuwe verjaringstermijn die vanaf die dag is beginnen lopen.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

Art. 24

P.09.0915.N 17 november 2009 AC nr. 670

Wanneer een verstekvonnis niet is betekend aan de persoon wordt bij het verstrijken van de gewone verzettermijn de verjaringstermijn van de strafvordering geschorst en vervangen door de verjaringstermijn van de straf; die geschorste termijn begint pas opnieuw te lopen vanaf de dag waarop tegen het verstekvonnis een later ontvankelijk verklaard verzet is gedaan (1). (1) Cass., 24 mei 1995, AR P.94.0080.N, AC, 1995, nr. 254.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.04.0292.N 21 juni 2005 AC nr. 294

Uit de omstandigheid dat de wet de nieuwe schorsingsregeling van artikel 24 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering verbindt aan misdrijven die gepleegd zijn na de inwerkingtreding van artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003, volgt dat voor de daarvoor gepleegde misdrijven de schorsingsregeling geregeld wordt door artikel 24 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals het bestond vóór de inwerkingtreding van de wet van 16 juli 2002 (1). (1) Zie Cass., 30 maart 2004, AR P.04.0092.N, nr ..., waar een identieke prejudiciële vraag aan het Arbitragehof gesteld werd.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.04.0092.N 7 juni 2005 AC nr. 324

Artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003, dat artikel 5.2 van de wet van 16 juli 2002 tot wijziging van verschillende bepalingen teneinde inzonderheid de verjaringstermijn voor de niet-correctionaliseerbare misdaden te verlengen, voor de inwerkingtreding van dit laatste artikel op 1 september 2003 wijzigt, miskent het algemeen rechtsbeginsel van het recht op rechtszekerheid niet.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003, dat het artikel 5.2 van de wet van 16 juli 2002 tot wijziging van verschillende bepalingen teneinde inzonderheid de verjaringstermijnen voor de niet correctionaliseerbare misdaden te verlengen, aanvult derwijze dat het artikel 3 van laatstgenoemde wet, dat het stelsel van de wet van 11 december 1998 van schorsing van de verjaring vanaf de inleidende zitting afschaft, alleen op de misdrijven gepleegd nà 1 september 2003 toepasselijk is, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet.

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

De regels van de verjaring behoren niet tot de bepaling van het strafbare feit of de straf bedoeld in artikel 7.1 E.V.R.M. zodat dit artikel niet eraan in de weg staat dat een beklaagde met toepassing van een nieuwe verjaringswet en de eruit voortspruitende beperkingen wordt veroordeeld (1). (1) Zie Cass., 5 dec. 2000, AR P.99.0195.N, nr 668.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

De regels van de verjaring behoren niet tot de bepaling van het strafbare feit of de straf bedoeld in artikel 7.1 E.V.R.M. zodat dit artikel niet eraan in de weg staat dat een beklaagde met toepassing van een nieuwe verjaringswet en de eruit voortspruitende beperkingen wordt veroordeeld (1). (1) Zie Cass., 5 dec. 2000, AR P.99.0195.N, nr 668.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAFVORDERING -

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, wordt opgeworpen, te dezen een vraag of de artikelen 3 en 5.2 van de wet van 16 juli 2002, zoals aangevuld door artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003, de artikelen 10 en 11 Grondwet schenden, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Zijn onverminderd van toepassing voor de misdrijven gepleegd ten laatste op 1 september 2003, de schorsingsgronden van de verjaring, die bepaald zijn bij artikel 24, 1°, Voorafgaande Tiel van het Wetboek van Strafvordering zoals gewijzigd door artikel 3 van de wet van 11 december 1998 (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 2001, AR P.00.0106.N, nr 537.

- STRAFVORDERING -

Zijn onverminderd van toepassing voor de misdrijven gepleegd ten laatste op 1 september 2003, de schorsingsgronden van de verjaring, die bepaald zijn bij artikel 24, 1°, Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering zoals gewijzigd door artikel 3 van de wet van 11 december 1998 (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 2001, AR P.00.0106.N, nr 537.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.04.0074.F 7 april 2004 AC nr. 191

De schorsing van de verjaring van de strafvordering vanaf de datum van de rechtszitting waarop de strafvordering is ingeleid voor het vonnisgerecht, dekt m.n. de volledige vonnisprocedure in eerste aanleg; tijdens die maximumperiode van één jaar begint de verjaringstermijn niet opnieuw te lopen de dag na de uitspraak van het vonnis tot verwijzing van de zaak naar het dichtstbijzijnde rechtscollege van dezelfde rang maar met een andere voertaal, tot de dag waarop de zaak is behandeld door dat verwijzingsgerecht.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.00.0106.N 9 oktober 2001 AC nr. ...

De bepalingen van artikel 24 Voorafgaande titel Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 3 van de wet van 11 december 1998 en in werking getreden op 16 december 1998, zijn onmiddellijk van toepassing op alle hangende procedures (1). (1) Cass., 23 juni 1999, AR P.99.0278.F, nr 388; 8 maart 2000, AR P.99.1583.F, nr 161; 15 maart 2000, AR P.99.1697.F, nr 179; 20 sept. 2000, AR P.00.0326.F, nr 482; 27 maart 2001, AR P.99.1325.N, nr ....met concl. van procureur-generaal du Jardin.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.99.1325.N 27 maart 2001 AC nr. ...

De wet 11 december 1998 is van toepassing op alle strafvorderingen die vóór de datum van de inwerkingtreding van voornoemde wet zijn ontstaan en die op die datum krachtens de oude wet nog niet zijn verjaard; de nieuwe grond tot schorsing van de verjaring is bijgevolg van toepassing op de misdrijven die op de dag van het vonnis nog niet zijn verjaard (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.00.0516.F 8 november 2000 AC nr. ...

Wanneer de verjaring van de strafvordering geschorst wordt vanaf de dag van de rechtszitting waarop die rechtsvordering voor de eerste rechter is ingesteld, blijft die schorsing, in voorkomend geval en buiten de in de wet bepaalde gevallen, ook na het in eerste aanleg gewezen vonnis voortduren, tot op de dag waarop de rechtsdag voor de appèlrechters is bepaald, op voorwaarde dat die termijn niet langer is dan een jaar en dit onverminderd de andere schorsingsgronden (1). (1) Zie Cass., 15 maart 2000, A.R. P.99.1697.F, nr. 179 ; 20 sept. 2000, A.R. P.00.0326.F, nr. ... . Het Hof schijnt te oordelen dat, zo er tijdens de maximumtermijn van een jaar schorsing, die begint te lopen vanaf de dag van de rechtszitting waarop die rechtsvordering voor de eerste rechter is ingesteld, een andere schorsingsgrond zou tussenkomen waarvan de gevolgen zouden blijven voortduren na de voormelde periode van een jaar, de verjaring van de strafvordering geschorst blijft gedurende die resterende termijn. R.L.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.00.0491.F 18 oktober 2000 AC nr. ...

De inleiding van de zaak op de rechtszitting van het vonnisgerecht schorst de verjaringstermijn van de strafvordering, ook al werd de zaak ingeleid op verzet (1). (1) Zie de verwijzingen in concl. O.M.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.00.0326.F 20 september 2000 AC nr. ...

De wet 11 dec. 1998 is van toepassing op alle strafvorderingen die vóór de datum van de inwerkingtreding van voornoemde wet zijn ontstaan en die op die datum krachtens de oude wet nog niet zijn verjaard; de nieuwe grond tot schorsing van de verjaring is bijgevolg van toepassing op de misdrijven die op de dag van het vonnis nog niet zijn verjaard (1). (1) Cass., 8 maart 2000, A.R. P.99.1583.F, nr 161.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Wanneer de verjaring van de strafvordering geschorst wordt vanaf de dag van de rechtszitting waarop die strafvordering voor de eerste rechter is ingesteld, blijft de schorsing, in voorkomend geval en buiten de bij de wet bepaalde gevallen, ook na het in eerste aanleg gewezen vonnis voortduren tot de dag waarop de zaak door de appèlrechters wordt berecht, op voorwaarde dat de schorsing niet langer duurt dan één jaar (1). (1) Zie Cass., 15 maart 2000, A.R. P.99.1697.F, nr 179.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Aangezien de schorsing van de verjaring van de strafvordering kan voortvloeien uit elk wettelijk beletsel dat de berechting van die rechtsvordering verhindert, wordt de verjaring van de strafvordering tijdens het cassatiegeding geschorst vanaf de dag van de uitspraak van de beslissing die definitief en op tegenspraak over die strafvordering uitspraak heeft gedaan tot de datum van het door het Hof van Cassatie gewezen arrest (1). (1) Zie Cass., 24 okt. 1989, A.R. 3106, nr. 117.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.99.1697.F 15 maart 2000 AC nr. ...

Krachtens de onmiddellijke uitwerking die een nieuwe wet inzake strafrechtspleging, in de regel, heeft, is de nieuwe, bij de W. 11 dec. 1998 ingevoerde grond tot schorsing van de verja ring, van toepassing op alle strafvorderingen die voor de datum van inwerkingtreding van die wet zijn ontstaan en op die datum, krachtens de oude wet, nog niet zijn verjaard; die regel is van toepassing op het geheel van de rechtspleging, vanaf de dag van de rechtszitting waarop de strafvordering is ingesteld voor de eerste rechter, zelfs als die rechter over die rechtsvordering reeds uitspraak heeft gedaan.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Wanneer de verjaring van de strafvordering geschorst wordt vanaf de dag van de rechtszitting waarop die rechtsvordering voor de eerste rechter is ingesteld, blijft die schorsing ook na het door die rechter over de strafvordering gewezen vonnis voortduren, tenzij tegen dat vonnis alleen door het O.M. hoger beroep is ingesteld. (Impliciet).

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Wanneer de grond tot schorsing van de verjaring van de strafvordering verdwijnt, begint de verjaringstermijn opnieuw te lopen, en wordt die termijn verlengd met een duur gelijk aan die van de schorsing.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.99.1583.F 8 maart 2000 AC nr. ...

W. 11 dec. 1999 is van toepassing op alle strafvorderingen die vóór de datum van de inwerkingtreding van voornoemde wet zijn ontstaan en die op die datum krachtens de oude wet nog niet zijn verjaard; de nieuwe grond tot schorsing van de verjaring is bijgevolg van toepassing op de misdrijven die op de dag van het vonnis nog niet zijn verjaard.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.99.0414.F 15 september 1999 AC nr. ...

De W. 11 dec. 1998 tot wijziging, wat de verjaring van de strafvordering betreft, van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, is van toepassing op alle strafvorderingen die voor de datum van de inwerkingtreding van voornoemde wet zijn ontstaan en die krachtens de oude wet op die datum nog niet zijn verjaard. De nieuwe grond tot schorsing van de verjaring is bijgevolg van toepassing op de misdrijven die op de dag van het vonnis nog niet waren verjaard.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.99.0278.F 23 juni 1999 AC nr. ...

De Wet 11 dec. 1998 tot wijziging, wat de verjaring van de strafvordering betreft, van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, is van toepassing op alle strafvorderingen die voor de datum van inwerkingtreding van voornoemde wet zijn ontstaan en die krachtens de oude wet op die datum nog niet zijn verjaard. De nieuwe grond tot schorsing van de verjaring is bijgevolg van toepassing op de misdrijven die op de dag van het vonnis nog niet waren verjaard.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.98.0484.F 29 september 1998 AC nr. ...

Wanneer een verstekvonnis is betekend doch niet aan de persoon, wordt, na het verstrijken van de gewone verzettermijn, de verjaringstermijn van de strafvordering geschorst tot de dag waarop een ontvankelijk verklaard verzet tegen dat vonnis wordt gedaan.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.95.0171.F 13 september 1995 AC nr. ...

De gevolgen van het wettelijk beletsel dat de verjaring van de strafvordering betreffende een misdrijf schorst, strekken zich niet enkel uit tot de andere misdrijven die met het eerste misdrijf de uitvoering zijn van een zelfde opzet en aldus slechts één enkel misdrijf opleveren, maar ook tot alle samen behandelde of berechte misdrijven, die nauw met elkaar verbonden zijn door intrinsieke samenhang.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.94.0080.N 24 mei 1995 AC nr. ...

Wanneer een verstekvonnis is betekend doch niet aan de persoon, wordt, na het verstrijken van de gewone verzettermijn, de verjaringstermijn van de strafvordering geschorst en vervangen door de verjaringstermijn van de straf; die geschorste termijn begint pas opnieuw te lopen vanaf de dag waarop tegen het verstekvonnis een nadien ontvankelijk verklaard verzet wordt gedaan.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Art. 24, 1°

P.08.0098.N 22 april 2008 AC nr. 244

De inleiding van de zaak op de rechtszitting van het vonnisgerecht schorst de verjaringstermijn van de strafvordering, ook al werd de zaak ingeleid op verzet (1) (2). (1) Cass., 18 okt. 2000, AR P.00.0491.F, AC, 2000, nr 558 met concl. van advocaat-generaal Loop. (2) Art. 24 V.T.Sv. vóór de wetswijziging bij artikel 3 Wet 16 juli 2002.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Art. 24, 1°, tweede streep

P.02.0485.F 18 september 2002 AC nr. 458

Wanneer het vonnisgerecht de dag van de rechtszitting, waarop de strafvordering overeenkomstig de wet voor dat gerecht wordt ingesteld, ambtshalve beslist de behandeling van de zaak te verdagen om een aanvullende onderzoekshandeling te doen verrichten, blijft de verjaring van de strafvordering lopen (1). (1) JACOBS A., La loi du 11 décembre 1998 relative à la prescription de l'action publique, J.T., 1999, blz. 183; JACOBS A., La prescription de l'action publique ou quand le temps ne passe plus..., Actualités de droit pénal et de procédure pénale, éd. du jeune barreau de Bruxelles, 2001, blz. 302.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Art. 24, eerste lid

P.06.1143.N 5 december 2006 AC nr. 623

Wanneer de betekening van een bij verstek gewezen beslissing niet aan de persoon van de beklaagde gebeurde, is de verjaring van de strafvordering geschorst vanaf het verstrijken van de gewone verzettermijn tot op de dag waarop het verzet wordt aangetekend, op voorwaarde dat het verzet ontvankelijk wordt verklaard (1) (2). (1) Cass., 22 feb. 1989, AR 7259, nr 352; Cass., 31 mei 1989, AR 7513, nr 562; Cass., 4 maart 1992, AR 9500, nr 350; Cass., 24 mei 1995, AR P.94.0080.N, nr 254. (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr 219.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.04.0862.F 6 oktober 2004 AC nr. 460

Wanneer op de rechtszitting waarop de strafvordering bij het vonnisgerecht wordt ingeleid, de behandeling van de zaak wordt verdaagd, ambtshalve of op verzoek van het openbaar ministerie, met het oog op het verrichten van bijkomende onderzoeksdaden met betrekking tot het ten laste gelegde feit, is de verjaring van de strafvordering niet geschorst voor de duur van één jaar zolang het vonnnisgerecht voormeld onderzoek niet heeft hervat; het is niet van belang of de behandeling van de zaak al dan niet naar een welbepaalde datum werd verdaagd en evenmin dat de beslissing volgt uit het proces-verbaal van de rechtszitting of het voorwerp uitmaakt van een vonnis.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Art. 24, vierde lid

P.14.1203.F 10 december 2014 AC nr. 777

Door de woorden "juridiction d'instruction" te vervangen door "juridiction de jugement", verbetert artikel 3 van de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen betreffende Justitie de kennelijke vergissing in artikel 24, vierde lid, van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals het luidde in artikel 7 van de wet van 14 januari 2013 houdende fiscale en andere bepalingen betreffende justitie; die wetgevende verbetering, die door een verbeterende wet aan de originele tekst is aangebracht, heeft terugwerkende kracht, zodat de bepaling van artikel 24, vierde lid, van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, sinds de inwerkingtreding ervan op 10 februari 2013, betekent dat wanneer het vonnisgerecht het onderzoek van de zaak uitstelt om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten, de verjaring is geschorst vanaf de dag waarop "la juridiction de jugement" beslist om de zaak uit te stellen tot daags voor de eerste rechtszitting waarop de behandeling van de zaak wordt hervat.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 24.1

P.03.1679.F 10 maart 2004 AC nr. 138

Art. 24, 1°, Sv., zoals het luidde vóór de wijziging ervan bij artikel 3, Wet van 16 juli 2002, die op 1 sept. 2003 in werking is getreden, blijft van toepassing op de misdrijven die ten laatste op 31 aug. 2003 zijn gepleegd (1). (1) Zie R. VERSTRAETEN en P. HELSEN, Tijdschrift voor Strafrecht, "De Vaudeville van de verjaring", Kluwer, 2003, p. 163 tot 165; contra M.-A. BEERNAERT, "La dernière modification du régime de suspension de la prescription de l'action publique: un coup dans l'eau?", in Le journal du juriste, 21 sept. 2003, nr 25, p. 4.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.02.0623.F 2 oktober 2002 AC nr. 496

De hervatting van het geding ab initio door een anders samengesteld rechtscollege, leidt de strafvordering niet opnieuw in voor het vonnisgerecht en vormt bijgevolg geen nieuwe grond tot schorsing van de verjaring van de strafvordering (1). (1) Het bestreden vonnis heeft eiser veroordeeld wegens verschillende overtredingen van het Wegverkeersreglement, gepleegd op 24 maart 1999. De verjaring van de strafvordering was voor het laatst gestuit op 26 januari 2000. De tweede verjaringstermijn van een jaar werd voor het eerst geschorst op 25 april 2000, de dag dat de strafvordering voor de politierechtbank is ingeleid, en een tweede keer op 2 nov. 2000, de dag waarop zij voor de correctionele rechtbank is ingeleid. In hoger beroep is het debat twee keer ab initio hervat door een anders samengesteld rechtscollege, op 13 sept. 2001 en 29 nov 2001. Een dergelijke omstandigheid vormt geen nieuwe inleiding van de strafvordering voor het vonnisgerecht in de zin van artikel 24, 1°, V.T.Sv., zodat zij de verjaring van de strafvordering niet meer heeft geschorst. Dat is wat het Hof impliciet heeft beslist, toen het vaststelde dat er op de datum van het vonnis meer dan een jaar was verstreken sinds de laatste verjaringsstuitende daad van 26 jan. 2000. Zie Cass., 18 okt. 2000, A.R. P.00.0491.F, nr. 558, met concl. O.M., J.L.M.B., 2000, 1808, met noot F.C., en Rev. dr. pén., 2001, blz. 337, met noot ; JACOBS A., La prescription de l'action publique ou quand le temps ne passe plus, in Actualités de droit pénal et de procédure pénale, onder wetensch. leiding van MANDOUX P. en KLEES O., Edit. du Jeune Barreau de Bruxelles, 2001, blz. 298.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.00.0106.N 9 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer eiser vóór het verstrijken van de verjaringstermijn door het vonnis in eerste aanleg werd veroordeeld bij vonnis op verzet, waartegen zowel eiser als het openbaar ministerie hoger beroep instelden, blijft de verjaring, in toepassing van artikel 24, 1°, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 3 van de wet van 11 december 1998, geschorst tot op de dag waarop het hoger beroep voor de appèlrechters wordt ingeleid, op voorwaarde dat de schorsing niet langer duurt dan één jaar, en wordt zij, buiten de bij de wet bepaalde gevallen, opnieuw geschorst voor een termijn van één jaar vanaf deze inleidende zitting (1). (1) Cass. 11 april 2000, AR P.99.1117.N, nr 245.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.00.0591.F 29 november 2000 AC nr. ...

Wanneer de verjaring van de strafvordering geschorst wordt vanaf de dag van de rechtszitting waarop die rechtsvordering voor het vonnisgerecht op de bij wet bepaalde wijze is ingesteld, blijft die schorsing ook na het in eerste aanleg gewezen vonnis voortduren tot de datum waarop het O.M. hoger beroep heeft ingesteld, wanneer alleen het O.M. hoger beroep instelt (1). (1) Zie Cass., 15 maart 2000, A.R. P.99.1697.F, en 20 sept. 2000, A.R. P.00.0326.F, nrs. 179 en ... .

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.99.1117.N 11 april 2000 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 24.1 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij wet van 11 december 1998, behoudens in het geval bedoeld in het tweede lid, derde streepje, volgt niet dat de schorsing van de verjaring van de strafvordering ophoudt tussen: - de uitspraak bij verstek over de strafvordering door de eerste rechter en de datum waarop de zaak op de door de wet bepaalde wijze na verzet opnieuw wordt ingeleid voor de eerste rechter; - de uitspraak op verzet door de eerste rechter en de datum waarop de zaak bij het hof van beroep wordt ingeleid.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Uit de bepalingen van artikel 24.l Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij wet van 11 december 1998, behoudens in het geval bedoeld in het tweede lid, derde streepje, volgt niet dat de schorsing van de verjaring van de strafvordering ophoudt wanneer de eerste rechter een vonnis over de strafvordering uitspreekt, en ook niet dat de verjaring opnieuw begint te lopen totdat de zaak bij de appèlrechter wordt ingeleid.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Art. 25

P.99.0836.N 5 oktober 1999 AC nr. ...

Een ontvankelijke dagvaarding betekend in opdracht van de verzoeker tot inlassing van een antwoord brengt de strafvervolging op gang en stuit de verjaring.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Art. 26

S.13.0031.N 24 februari 2014 AC nr. ...

De burgerlijke rechter, die uitspraak doet over een op een misdrijf gegronde vordering en nagaat of de vordering verjaard is, moet vaststellen dat de feiten die aan die vordering ten grondslag liggen, onder de toepassing van de strafwet vallen; hij moet hierbij de bestanddelen van het misdrijf die de beoordeling van de verjaring beïnvloeden, nagaan.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.12.0319.N 22 februari 2013 AC nr. ...

De beschikking van buitenvervolgingstelling die gesteund is op de vaststelling dat er niet voldoende bezwaren bestaan tegen de verdachte, heeft enkel tot gevolg dat de strafvordering voorlopig wordt stopgezet1; zij staat een heropening van het gerechtelijk onderzoek wegens nieuwe bezwaren niet in de weg; de appelrechters die de vordering van de eiser verjaard verklaren op grond dat de bescherming van artikel 26 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering overbodig is omdat de burgerlijke vordering nog niet verjaard was wanneer de strafvordering verviel door de beschikking van de raadkamer en een beroep op de verjaring van de strafvordering veronderstelt dat er aan de strafvordering geen einde is gekomen door een uitspraak, verantwoorden hun beslissing niet naar recht(1). (1) Cass. 29 maart 1999, AR S.98.0105.F, AC 1999, nr. 189; zie ook Cass. 2 april 2003, AR P.03.0040.F, AC 2003, nr. 221 en Cass. 16 feb. 2005, AR. P.04.1428.F, AC 2005, nr. 95.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

F.10.0071.N 22 september 2011 AC nr. ...

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is een wijze waarop de burgerlijke rechtsvordering in de zin van artikel 2244 B.W. wordt ingesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is een wijze waarop de burgerlijke rechtsvordering in de zin van artikel 2244 B.W. wordt ingesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

De regel dat de rechtsvordering tot vergoeding van schade voortvloeiend uit een misdrijf niet kan verjaren vóór de strafvordering, impliceert niet dat de verjaring van de burgerlijke rechtsvordering die niet of niet meer voor de strafrechter aanhangig is, geschorst blijft gedurende de hele duur van de strafvordering en pas opnieuw begint te lopen na de eindbeslissing op strafgebied, maar enkel dat het eindpunt van de verjaringstermijn van de burgerlijke rechtsvordering zich niet kan situeren vóór het tijdstip waarop de eindbeslissing over de strafvordering een einde maakt aan die strafvordering, behoudens cassatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

S.08.0067.F 9 februari 2009 AC nr. 105

De burgerlijke rechter die uitspraak doet over een op een misdrijf gegronde vordering en nagaat of de vordering verjaard is, moet vaststellen dat de feiten die aan de vordering ten grondslag liggen, onder de toepassing van de strafwet vallen; hij moet melding maken van de bestanddelen van het misdrijf die de beoordeling van de verjaring beïnvloeden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.08.0151.N 6 mei 2008 AC nr. 270

De vordering van de stedenbouwkundige inspecteur tot herstel in de vorige staat is een burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf, zodat deze vordering, overeenkomstig artikel 26 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, niet verjaart vóór de strafvordering (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, AC, 2003, nr. 291; 13 nov. 2007, AR P.07.0961.N, AC, 2007, nr. ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

S.07.0058.F 7 april 2008 AC nr. 206

De verjaring van een burgerlijke rechtsvordering voortvloeiend uit een misdrijf is van toepassing op elke vordering tot veroordeling, die gegrond is op feiten waaruit het bestaan van een misdrijf blijkt, zelfs als die feiten ook een tekortkoming aan contractuele verbintenissen vormen en de gevorderde zaak in de uitvoering van die verbintenissen bestaat (1). (1) Cass., 23 okt. 2006, AR S.05.0010.F, AC, 2006, nr. ..., met concl. proc.-gen. LECLERCQ, toen eerste adv.-gen., in Pas., 2006, nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- LOON - Bescherming

- MISDRIJF - Allerlei

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

- VORDERING IN RECHTE -

P.07.1523.F 12 maart 2008 AC nr. 171

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is een wijze van inleiding van de burgerlijke rechtsvordering die de burgerlijke stuiting vormt (1). (1) Ann JACOBS, La prescription, in Le point sur les procédures (1ste deel), C.U.P., 2000, dl. 38, p. 165 met de daar aangehaalde refertes; B. HUMBLET en R. DAVIN, La prescription extinctive en droit civil, in Les prescriptions et les délais, Ed. du Jeune Barreau de Liège, 2007, p. 54 en 55.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Wanneer het slachtoffer, voor de strafrechter, zijn vordering vóór de verjaring van de strafvordering instelt, houdt de verjaring van de burgerlijke rechtsvordering op te lopen tot de beëindiging van het geding (1). (1) Ann JACOBS, La prescription, in Le point sur les procédures (1ste deel), C.U.P., 2000, dl. 38, p. 166 met noten 78 en 79; Maxima MARCHANDISE, La prescription libératoire en matière civile, Doss. nr. 64 van J.T., 2007, p. 65; Martine REGOUT, La prescription en droit civil, in La prescription, C.U.P., 1998, p. 74; B. HUMBLET en R. DAVIN, La prescription extinctive en droit civil, in Les prescriptions et les délais, Ed. du Jeune Barreau de Liège, 2007, p. 58.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

S.07.0050.N 14 januari 2008 AC nr. 26

Artikel 26 van de Wet van 17 april 1878, zoals van toepassing sinds de Wet van 10 juni 1998, samen gelezen met artikel 2262bis, § 1, tweede lid B.W. maakt een nieuwe verjaringstermijn uit voor de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf, in vergelijking met de verjaringstermijn bepaald in het voormeld artikel 26 van de Wet van 17 april 1878, zoals van toepassing vóór de Wet van 10 juni 1998, zodat indien de rechtsvordering is ontstaan vóór de inwerkingtreding van deze wet, de nieuwe verjaringstermijn, overeenkomstig artikel 10 van deze Wet, slechts begint te lopen vanaf de datum van inwerkingtreding van de Wet.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

De in artikel 15 van de Arbeidsovereenkomstenwet bedoelde rechtsvorderingen die uit de arbeidsovereenkomst ontstaan, zijn enkel de rechtsvorderingen tot vergoeding van schade op grond van contractuele aansprakelijkheid en dit artikel is dan ook geen bijzondere wet in de zin van artikel 26 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals van toepassing sinds de Wet van 10 juni 1998.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

P.07.0961.N 13 november 2007 AC nr. 549

De vordering van de stedenbouwkundige inspecteur tot herstel in de vorige staat is een burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf, zodat deze vordering, overeenkomstig artikel 26 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, niet verjaart vóór de strafvordering (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, nr 291.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het misdrijf van instandhouding van onwettig opgerichte bouwwerken duurt voort en de verjaring van de strafvordering neemt geen aanvang zolang aan de toestand die is ontstaan door de onwettig uitgevoerde werken, geen einde wordt gesteld onder meer door een herstel in de vorige toestand of door het verkrijgen van een regelmatige vergunning (1). (1) Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1621.N, nr 291.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- STEDENBOUW - Sancties

S.04.0165.N 22 januari 2007 AC nr. 37

Wijzigen het voorwerp van de vordering van verweerder niet de appelrechters die oordelen dat het onvolledig of niet betalen van het overloon een misdrijf is en dat de vordering van de verweerder dient te worden aangezien als een burgerlijke vordering voortspruitend uit een misdrijf (1). (1) Cass., 23 okt. 2006, Verenigde kamers, AR S.05.0010.F, nr ..., met concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht

S.05.0010.F 23 oktober 2006 AC nr. 501

Wanneer de niet-betaling van het loon voor overwerk een misdrijf vormt, kan de werknemer een vordering tot herstel van de door dat misdrijf veroorzaakte schade instellen, al bestaat de vergoeding van de geleden schade in de betaling van het loon zelf, en zelfs al vormt de niet-betaling van het loon bijgevolg een tekortkoming aan de verbintenissen die uit de arbeidsovereenkomst voortvloeien en bestaat de gevorderde zaak in de uitvoering van die verplichtingen; die rechtsvordering verjaart volgens de bij de V.T.Sv. bepaalde voorschriften (1). (1) Zie grotend. gelijkl. concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- MISDRIJF - Allerlei

- LOON - Bescherming

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

S.99.0190.F 25 oktober 2004 AC nr. ...

De burgerlijke rechter die uitspraak doet over een op een misdrijf gegronde vordering en nagaat of de vordering verjaard is, moet vaststellen dat de feiten die aan de vordering ten grondslag liggen, onder de toepassing van de strafwet vallen (1); hij moet melding maken van de bestanddelen van het misdrijf die een uitwerking hebben op de beoordeling van de verjaring (2). (1) Cass., 19 okt. 1992, AR 7857, nr 670; R.C.J.B., 1995, p. 229 en de noot A. DE NAUW, inz. p. 239 en 240; zie Cass., 27 sept. 1990, AR 8723, nr 43; 11 feb. 1991, AR 8949, nr 311; J. CLESSE, "Examen de jurisprudence (1987 à 1994), Contrat de travail", R.C.J.B., 1996, p. 586 en 587; Art. 26 V.T.Sv., vóór en na zijn wijziging door artikel 2, Wet 10 juni 1998. (2) Zie supra noot 1.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.02.0555.N 22 mei 2003 AC nr. 315

De bepaling dat de burgerlijke rechtsvordering uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van de schade is toepasselijk op rechtsvorderingen waarover nog niet definitief is beslist (1). (1) Cass., 29 sept. 2000, AR C.97.0154.N, nr 502.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.02.1621.N 13 mei 2003 AC nr. 291

De vordering van de bestuurlijke overheid tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is, hoewel zij tot de strafvordering behoort, van burgerlijke aard zodat deze vordering niet kan verjaren vóór de strafvordering (1). (1) Eiser voerde aan dat de verjaring van de herstelvordering uitsluitend wordt beheerst door artikel 2262bis B.W. (en meer bepaald door artikel 2262bis, § 1, eerste lid, B.W. krachtens hetwelk alle persoonlijke rechtsvorderingen verjaren door verloop van 10 jaar). Eiser voerde aan dat de herstelvordering geen "burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf" zou zijn zodat artikel 26 V.T.Sv. niet zou kunnen worden toegepast. Het middel dat aanvoert dat de verjaring van de herstelvordering alleen onderworpen is aan artikel 2262bis B.W., faalt evenwel naar recht. In de praktijk is verwarring ontstaan omtrent de verjaringsregeling die op de herstelvordering toepasselijk is. De oorzaak van die verwarring is gelegen in de onterechte verenging van het begrip "burgerlijke vordering" ("rechtsvordering tot herstel van de schade" in artikel 3 V.T.Sv. of "burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf" in artikel 26 V.T.Sv.) tot de vordering tot vergoeding van schade die een persoon die in zijn belangen werd geschaad, instelt krachtens artikel 1382 B.W. Deze opvatting heeft nog veld gewonnen na de vervanging van artikel 26 V.T.SV. bij artikel 2 van de wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring. Volgens het nieuwe artikel 26 V.T.Sv. verjaart de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf immers volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van schade. Omdat de herstelvordering niet een "rechtsvordering tot vergoeding van schade" zou zijn, zijn bepaalde auteurs van oordeel dat artikel 26 V.T.Sv. niet op de herstelvordering van toepassing is (in die zin S. DE TAEYEStedenbouwmisdrijven verjaren wel. Enkele bedenkingen bij het verjaringscontentieux in het handhavingsrecht ruimtelijke ordening", T.R.O.S. 2001, 32-34; vgl. F.M. VAN DE VELDEVerjaring inzake inbreuken op de stenbouwwetgeving", N.J.W. 2003, 158-159; anders P. VANSANTDe aansprakelijkheid van aannemers in het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en het nieuwe decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en het nieuwe decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening", T.R.O.S. 1999, 82-83; zie ook G. DEBERSAQUES, B. HUBEAU en P. LEFRANC, De sanctionering van stedenbouwmisdrijven. Handhavingsmaatregelen, Brugge, die Keure, 2001, 124-125). Dit lijkt evenwel een onjuiste gevolgtrekking op basis van een onjuist uitgangspunt te zijn. De in artikel 3 V.T.Sv. bedoelde "rechtsvordering tot herstel van de schade, door een misdrijf veroorzaakt" heeft immers een ruimer voorwerp dan de op artikel 1382 B.W. gesteunde vordering tot vergoeding van schade. Onder het begrip "burgerlijke vordering" die voor de strafrechter kan worden ingesteld, valt ook de vordering tot teruggave zoals bedoeld in artikel 44 Sw. en artikel 161 Sv. De vordering tot teruggave heeft met de vordering tot schadevergoeding gemeenschappelijk dat zij eveneens ertoe strekt de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken (meer bepaald door het herstel van de toestand in de oorspronkelijke toestand, wat in stedenbouw weliswaar niet de enige, maar wel de belangrijkste herstelmaatregel is). Zij onderscheidt zich evenwel van de vordering tot schadevergoeding doordat zij niet (zozeer) strekt tot bescherming van de belangen van een benadeelde dan wel tot handhaving van het algemeen belang. Hieruit vloeien een aantal belangrijke verschillen voor, onder meer op het vlak van de bevoegdheid van de strafrechter om zelfs ambtshalve de teruggave te bevelen en de bevoegdheid van het openbaar ministerie om de teruggave te vorderen (zie hierover o.a. BRAAS, Précis de procédure pénale, I, Brussel, 1950, nr. 277, p. 224 en nrs. 284-287, p. 228-231; P.-E. TROUSSE, Droit pénal, I/1, in Les Novelles, Brussel, 1956, nrs. 1561-1615, in het bijzonder nr. 1567 en volgende; J. CONSTANT, Traité élémentaire de Droit Pénal, Luik, 1965, II, nrs. 839 e.v.; M. FRANCHIMONT, A. JACOBS en A. MASSET, Manuel de procédure pénale, Luik, 1989, p. 104-107; zie in dezelfde zin in Frankrijk G. STEFANI, G. LEVASSEUR en B. BOULOC, Procédure pénale, Parijs, Dalloz, 2000, nr. 226, p. 183-184). Al in de 19de eeuw heeft de rechtspraak aan het begrip "teruggave" een ruime betekenis gegeven zodat de vordering die ertoe strekt een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad, eveneens valt onder de in artikel 161 Sv. bedoelde vordering tot teruggave. Die jurisprudentiële ontwikkeling heeft meegebracht dat het begrip "burgerlijke vordering" een ruimere betekenis heeft gekregen dan uit een eerste, letterlijke lezing van artikel 3 Voorafgaande Titel Sv. zou kunnen blijken. De herstelvordering, als vordering tot teruggave en dus als "burgerlijke vordering" zoals bedoeld in de artikel 3 en 26 Voorafgaande Titel Sv., is bijgevolg onderworpen aan de regels inzake verjaring van de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf. Een arrest van het Hof van 3 oktober 1910 (Pas. 1910, 432; zie in dezelfde zaak ook het arrest van 16 januari 1911, Pas. 1911, 82) is op al deze punten bijzonder duidelijk. Bij de uitwerking van de herstelvordering inzake stedenbouw bij wet van 29 maart 1962 is de herstelvordering geconcipieerd geworden als de "gemeenrechtelijke" vordering tot teruggave zoals bedoeld in artikel 161 Sv. Bij wet van 22 december 1970 werd de bevoegdheid van de rechter om een herstelmaatregel op te leggen weliswaar afhankelijk gemaakt van een daartoe strekkende vordering van de bevoegde bestuurlijke overheid. Dit houdt zonder twijfel een afwijking in op een algemene regel inzake teruggave maar wijzigt daarom niet de aard van de herstelvordering. Het Hof heeft bijgevolg terecht in een aantal arresten de herstelmaatregelen inzake stedenbouw uitdrukkelijk als een vorm van teruggave gekwalificeerd (Cass. 25 feb. 1992, AR nr 4965, nr 333; 8 sept. 1998, AR P.97.0889.N, nr 392). Samengevat : de herstelvordering die de bevoegde bestuurlijke overheid krachtens de stedenbouwwetgeving instelt is inderdaad geen vordering tot vergoeding van schade die de overheid zou lijden als gevolg van een aantasting van haar belangen. In die zin is de herstelvordering geen "burgerlijke vordering". Maar het begrip "burgerlijke vordering" is ruimer en omvat ook de vordering tot teruggave. Die vordering tot teruggave, zoals de herstelvordering inzake stedenbouw, is, in zoverre zij

steunt op een misdrijf, een "burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf", waarop artikel 26 V.T.Sv. van toepassing is.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

S.00.0174.N 2 april 2001 AC nr. ...

De verjaringstermijn van artikel 26 van een voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering is van toepassing op de burgerlijke vordering tot schadevergoeding, spruitend uit een misdrijf (1) (2). (1) Zie cass., 12 okt. 1998, A.R. nr S.97.0129.F (AC 1998, nr 439). (2) Art. 26 V.T.Sv. vóór en na de wijziging ervan bij artikel 2 Wet 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.97.0151.F 9 november 2000 AC nr. ...

Ook al is de vordering tot vergoeding van schade die is veroorzaakt door een fout, ware het een misdrijf, en gegrond op de aansprakelijkheid van de geneesheer en ook al is er sprake van aantasting van de lichamelijke integriteit, dan nog is de in artikel 26 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn daarop niet van toepassing, daar die bepaling een bij de artt. 10 en 11 Gw. verboden discriminatie invoert (1). (1) Vgl. cass., 9 jan. 1998, AR. C.96.0372.F, nr. 15.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Wanneer een cassatiemiddel discriminatie aanvoert ten gevolge van verschillende verjaringstermijnen die van toepassing zijn op de herstelvordering tegen degene die een fout heeft begaan, naargelang het al dan niet om een misdrijf gaat, stelt het Hof van Cassatie een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

C.97.0154.N 29 september 2000 AC nr. ...

De bepaling dat de burgerlijke rechtsvordering uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van de schade is toepasselijk op rechtsvorderingen waarover niet definitief beslist werd; dit is het geval wanneer een cassatieberoep hangend is.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

S.98.0086.N 19 juni 2000 AC nr. ...

De rechter mag op grond van het beschikkingsbeginsel, het voorwerp van een vordering die strekt tot schadevergoeding wijzigen, ook al is de contractuele tekortkoming een misdrijf.

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Wanneer de vordering de uitvoering van een contractuele verbintenis als voorwerp heeft alhoewel ingesteld op grond van een misdrijf en vervolgens het voorwerp van die vordering werd gewijzigd in schadevergoeding buiten die verjaringstermijn, ontstaat er een nieuwe vordering die wegens verjaring is vervallen.

- VORDERING IN RECHTE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht

---

C.96.0372.F 9 januari 1998 AC nr. ...

De vordering tot herstel van schade die is veroorzaakt door een fout, ook al maakt zij een misdrijf uit, is niet onderworpen aan de bij artikel 26 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn, aangezien die bepaling een bij de artt. 10 en 11 Gw. verboden discriminatie invoert.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.93.0034.N 28 september 1995 AC nr. ...

De burgerlijke rechtsvordering op grond van een contractuele wanprestatie valt alleen dan onder de verjaring van artikel 26 V.T.Sv. als de wanprestatie waarop zij gegrond is, een misdrijf oplevert.~

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst

C.93.0452.N 14 september 1995 AC nr. ...

De bij artikel 26 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn is niet toepasselijk op de burgerlijke rechtsvordering die berust op een contractuele tekortkoming wanneer het feit dat de contractuele tekortkoming uitmaakt geen misdrijf is.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.94.1289.N 7 maart 1995 AC nr. ...

De verjaring van de strafvordering en de vernietiging waartoe zij leidt, heeft geen invloed op de burgerlijke rechtsvordering die is ingesteld vooraleer de strafvordering door verjaring was vervallen.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

Art. 27

P.02.1621.N 13 mei 2003 AC nr. 291

Wanneer de vordering tot herstel van de plaats in de oorpronkelijke toestand tijdig voor de strafrechter is ingesteld, loopt de verjaring ervan niet meer totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing het geding beëindigd heeft (1) (2). (1) Cass., 27 april 1993, AR nr 5310, nr 201; (2) Deze regel vloeit voort uit artikel 27, eerste lid, V.T.Sv. De wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring heeft deze bepaling opgeheven. Deze regel kan thans worden gesteund op artikel 2244 B.W.; volgens vaste rechtspraak van het Hof (o.a. Cass., 13 sept. 1993, AR nr 9610, nr 343) duurt immers, behoudens andersluidende wetsbepaling, de door een dagvaarding voor het gerecht gevormde stuiting van de verjaring van een rechtsvordering voort tijdens het gehele geding (zie hierover o.a. I. CLAEYSDe nieuwe verjaringswet; een inleidende verkenning", R.W. 1998-99, 383 en I. BOONEDe verjaring van de vordering tot schadeherstel op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid en van de burgerlijke vordering uit een misdrijf" in X (ed.), De herziening van de bevrijdende verjaring door de Wet van 10 juni 1998, De gelijkheid hersteld?, 131-132).

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 2bis

P.10.1616.F 9 februari 2011 AC nr. ...

Wanneer de bodemrechter een lasthebber ad hoc heeft aangewezen om een rechtspersoon te vertegenwoordigen, is die lasthebber als enige bevoegd om in naam van de voormelde rechtspersoon rechtsmiddelen, met inbegrip van cassatieberoep, aan te wenden tegen de beslissingen op de tegen die rechtspersoon ingestelde strafvordering (1). (1) Cass., 9 juni 2009, AR P.09.0446.N, AC, 2009, nr. 388.

- STRAFVORDERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.09.0446.N 9 juni 2009 AC nr. 388

Wanneer, ingeval tegen een rechtspersoon en tegen degene die bevoegd is om hem te vertegenwoordigen een strafvordering wordt ingesteld wegens dezelfde of samenhangende feiten, door de rechtbank een lasthebber ad hoc is aangewezen om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, is uitsluitend deze laatste bevoegd om namens de rechtspersoon als beklaagde rechtsmiddelen, met inbegrip van cassatieberoep, aan te wenden tegen de beslissingen over de tegen deze rechtspersoon ingestelde strafvordering (1). (1) Cass., 26 sept. 2006, AR P.05.1663.N, AC, 2006, nr. 435 met conclusie van advocaat-generaal VANDEWAL.

- STRAFVORDERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

---

P.07.0774.N 16 oktober 2007 AC nr. 482

Is niet ontvankelijk het cassatieberoep van de verdachte tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen een beschikking van de onderzoeksrechter waarbij een lasthebber ad hoc wordt aangesteld om hem in het gerechtelijk onderzoek te vertegenwoordigen, nu dit arrest geen einde stelt aan de strafvordering of aan de erbij horende burgerlijke rechtsvordering, en evenmin uitspraak doet met toepassing van artikel 235bis wetboek van Strafvordering noch in een van der gevallen bedoeld in artikel 416, tweede lid, van datzelfde wetboek.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.05.1663.N 26 september 2006 AC nr. 435

Wanneer, ingeval de strafvordering tegen een rechtspersoon en tegen degene die bevoegd is om de rechtspersoon te vertegenwoordigen wordt ingesteld wegens dezelfde of samenhangende feiten, door de rechtbank een lasthebber ad hoc is aangewezen om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, is uitsluitend deze lasthebber ad hoc bevoegd om namens deze rechtspersoon, in diens hoedanigheid van beklaagde, rechtsmiddelen, met inbegrip van cassatieberoep, aan te wenden tegen de beslissingen over de tegen deze rechtspersoon ingestelde strafvordering (1). (1) Zie concl. O.M.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

- STRAFVORDERING -

P.02.0271.N 7 januari 2003 AC nr. 10

Miskent het recht van verdediging van de lasthebber ad hoc, aangewezen door de correctionele rechtbank in toepassing van artikel 2bis V.T.Sv. om de rechtspersoon tegen wie de strafvordering wordt ingesteld te vertegenwoordigen, het arrest dat oordeelt dat de aanwijzing van een lasthebber ad hoc zich niet opdringt, dat de telastlegging ten aanzien van de rechtspersoon bewezen is en deze veroordeelt, wanneer, uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat de lasthebber ad hoc, in deze hoedanigheid, werd opgeroepen in de zaak en werd gehoord (1). (1) Wanneer het Hof het cassatieberoep ontvankelijk acht en er omtrent deze ontvankelijkheid geen betwisting wordt aangevoerd, beperkt het Hof er zich, in de regel, toe enkel te antwoorden op de aangevoerde middelen, zonder verder uiteen te zetten op welke gronden het oordeelt dat het cassatieberoep inderdaad ontvankelijk is. Het probleem van de ontvankelijkheid van het cassatieberoep van de lasthebber ad hoc werd nader belicht in de mondelinge conclusie van het O.M., op basis van de hierna vermelde feitelijke gegevens. In de zaak die aanleiding gaf tot het geannoteerde arrest werden zowel de rechtspersoon als degene die bevoegd was om deze rechtspersoon te vertegenwoordigen vervolgd. Bij vonnis van 27 februari 2001 van de rechtbank van eerste aanleg te Gent werd, in toepassing van artikel 2bis V.T.Sv., een lasthebber ad hoc aangesteld om de rechtspersoon, als strafrechtelijk verantwoordelijk gedaagde, in de strafvordering te vertegenwoordigen. Op het hoger beroep van de rechtspersoon zelf en van de medegedaagde, die de persoon was die normalerwijze bevoegd was om de rechtspersoon in rechte te vertegenwoordigen, werd de zaak in hoger beroep behandeld door het hof van beroep te Gent, dat op 11 januari 2002 een arrest wees, waarbij de rechtspersoon werd veroordeeld, zonder dat de aangewezen lasthebber ad hoc werd opgeroepen of gehoord. De lasthebber ad hoc stelde, in deze hoedanigheid, slechts cassatieberoep in tegen het arrest van 11 januari 2002 op 31 januari 2002, hetzij buiten de normale termijn van vijftien vrije dagen, zoals voorgeschreven door artikel 373 Sv. In de akte van het cassatieberoep preciseerde eiser, enerzijds, dat hij pas kennis kreeg van de bestreden beslissing op 30 januari 2002, bij de betekening van het cassatieberoep dat door de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent tegen hetzelfde arrest werd ingesteld en, anderzijds, dat hij niet opgeroepen werd door het hof van beroep, noch gehoord, hoewel hij partij was ingevolge het bij voorraad uitvoerbare vonnis van 27 februari 2001 van de rechtbank van eerste aanleg, houdende zijn aanwijzing als lasthebber ad hoc. Het feit dat het Hof de middelen, aangevoerd in de akte zelf (zie hieromtrent Cass., 15 maart 2000, A.R. P.99.1419.F, nr 178; 21 maart 2001, A.R. P.00.1705.F, nr 151), beantwoordt en het cassatieberoep derhalve ontvankelijk acht, toont aan dat het Hof niet alleen van oordeel is dat de lasthebber ad hoc een belang had om cassatieberoep in te stellen omdat hij ingevolge zijn gerechtelijke opdracht als lasthebber wel degelijk in de procedure in hoger beroep diende te worden betrokken (zie, voor wat het belang betreft, Cass., 24 juni 1997, A.R. P.96.0131.N, nr 298), maar ook dat het door eiser, in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc, ingestelde cassatieberoep tijdig was, omdat, uit de stukken waarop het Hof vermocht acht te slaan, gebleken was dat hij pas op 30 januari 2002, door de hem gedane betekening, kennis had gekregen van het bestreden arrest. Uit het feit dat het Hof het cassatieberoep ontvankelijk verklaart, volgt tevens dat het Hof het bestreden arrest niet beschouwt als een arrest dat, ten aanzien van de lasthebber ad hoc, bij verstek gewezen werd, aangezien in dit geval het cassatieberoep niet ontvankelijk zou geweest zijn zolang verzet mogelijk was. Tenslotte weze opgemerkt dat eiser, in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc zijn cassatieberoep niet betekende: het Hof ziet hierin geen grond van niet ontvankelijkheid, omdat de lasthebber ad hoc optrad als lasthebber voor de rechtspersoon in haar hoedanigheid van beklaagde.

- LASTGEVING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen

- RECHTSPERSOONLIJKHEID -

Art. 3

P.12.1389.N 11 juni 2013 AC nr. ...

Volgens artikel 3 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering behoort de rechtsvordering tot herstel van schade aan hen die de schade hebben geleden; zij dienen te doen blijken van een rechtstreeks en persoonlijk belang; indien een dergelijke rechtsvordering wordt ingesteld door een rechtspersoon die zich krachtens zijn statuten tot doel heeft gesteld de milieubescherming te bevorderen en ertoe strekt het met de bepalingen van het nationale milieurecht strijdig geacht handelen en nalaten van privé-personen en overheidsinstanties te betwisten voldoet die rechtspersoon op het vlak van belang aan de ontvankelijkheidsvereiste voor het instellen van een rechtsvordering.

- MILIEURECHT -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.10.0776.F 17 november 2010 AC nr. 680

De burgerlijke rechtsvordering die volgens de wet gelijktijdig met de strafvordering en voor dezelfde rechters kan worden ingesteld, is de vordering die strekt tot herstel van de schade die door een misdrijf is veroorzaakt; rechtsvorderingen die kunnen voortvloeien uit strafbare feiten maar die geen herstel beogen van de daarbij veroorzaakte schade, worden niet voor de strafrechter gebracht (1). (1) Zie Cass., 29 mei 2002, AR P.02.0323.F, AC, 2002, nr. 326.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.09.0330.F 20 oktober 2010 AC nr. 613

De burgerlijke rechtsvordering voor de strafgerechten strekt tot vergoeding van de door een misdrijf veroorzaakte eigen schade en kan dus alleen worden ingesteld door degene die door dat misdrijf, waardoor hij in zijn persoon, zijn goederen of zijn eer heeft geleden, rechtstreeks werd benadeeld; alleen het feit aanspraak te kunnen maken op de nationaliteit, het zogenaamde ras, de voorouders of de afstamming als volk of volksgroep, die op algemene wijze in racistische of xenofobe uitlatingen worden geviseerd, volstaat niet om het vereiste belang te doen ontstaan (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1982, AC, 1982-1983, nr. 186; Cass., 16 okt. 1991, AC, 1991-1992, nr. 93.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- VORDERING IN RECHTE -

P.07.1685.F 2 april 2008 AC nr. 201

De strafrechter die de door de C.V.B.A. SABAM wegens de namaak van platen geleden schade, in concreto raamt, rekening houdend, op grond van feitelijke gegevens, met het verlies dat zij daadwerkelijk heeft geleden, maakt een correcte toepassing van artikel 1382 B.W.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- AUTEURSRECHT -

S.07.0050.N 14 januari 2008 AC nr. 26

De wanbetaling van loon maakt een misdrijf uit overeenkomstig de strafbepalingen van de C.A.O.-Wet van 5 december 1968 en de Loonbeschermingswet van 12 april 1965, zodat de werknemer, in voorkomend geval, krachtens artikel 3 van de Wet van 17 april 1878 houdende de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, beschikt over een rechtsvordering tot herstel van de schade ingevolge dat misdrijf.

- LOON - Allerlei

S.05.0120.N 22 januari 2007 AC nr. 40

Wanneer de door de organisatie ingestelde vordering strekkende tot het verkrijgen van een schadevergoeding gesteund is op een misdrijf moet de organisatie blijk geven van een persoonlijke schade.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

P.02.0262.N 7 mei 2002 AC nr. 277

Nu de rechter in strafzaken, op de vordering van de burgerlijke partij, onaantastbaar in feite oordeelt zowel over de mogelijkheid van het bestaan van schade die volgt uit het misdrijf, als over de aard en de omvang ervan, vermag de rechter die oordeelt dat de burgerlijke partij aannemelijk maakt dat het beweerde misdrijf van valse eed bij boedelbeschrijving voor haar reële, persoonlijke schade heeft veroorzaakt en dat die schade ook moreel kan zijn, wettig te beslissen dat de stelling als burgerlijke partij ontvankelijk is en dat de strafvordering op rechtsgeldige wijze op gang werd gebracht (1). (1) Zie cass., 9 nov. 1993, R.W. 1993-94, 881 en de noot S. VAN OVERBEKE.

- MEINEED -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.02.0038.N 26 maart 2002 AC nr. 205

Wanneer een partij ingevolge een misdrijf schade lijdt, kan een derde krachtens een bijzondere lastgeving de herstelling van die schade voor rekening van die partij ook voor de strafrechter vorderen; de ingestelde burgerlijke rechtsvordering is in dat geval immers deze van de schadelijder die de herstelling van zijn eigen schade vordert (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1898, Pas. 1898, I, 101; Cass., 5 okt. 1903, Pas. 1904, I, 19; RPDB, v° Mandat, nrs 117 en 121; PAULUS, C. en BOES, R., Lastgeving, A.P.R., 1978, nrs 78 en 79; TILLEMAN, B., Lastgeving, A.P.R., 1997, nr 112; DEMEUR, P. en PASSELECQ, F.De la maxime 'Nul ne plaide par procureur' et le droit d'ester en justice pour les intérêts d'autrui", R.P.S., 1924, XXIX, 194.

- LASTGEVING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.99.1479.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Het bij artikel 3, § 1 en 3, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen gestelde verbod om in de hoedanigheid van verzekeraar verzekeringsovereenkomsten aan te bieden, zonder vooraf door de Koning te zijn toegelaten en de nietigheid van de spijts dit verbod gesloten overeenkomst, waarvan de verzekeringsonderneming evenwel gehouden is de verplichting na te komen wanneer de verzekeringsnemer ze ter goeder trouw heeft gesloten, tasten het recht om vergoeding te vorderen van de toegebrachte schade wegens de oplichting, waartoe deze overeenkomst aanleiding gaf, niet aan.

- OPLICHTING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.95.0896.N 3 juni 1997 AC nr. ...

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan slechts zijn verhaalvordering tot terugbetaling van de kosten van de maatschappelijke dienstverlening voor de strafrechter instellen, wanneer de verwonding of ziekte, die het noodzakelijk heeft gemaakt, het gevolg is van een misdrijf dat bij het strafgerecht aanhangig is.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.95.0695.F 6 december 1995 AC nr. ...

In geval van vervolging wegens uitgifte van een ongedekte cheque is de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk als, zonder de uitgifte van de cheque, de verbintenis tussen partijen waarop deze betrekking heeft, niet was ontstaan.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.94.0745.N 7 november 1995 AC nr. ...

Het slachtoffer van de beklaagde die wordt vervolgd wegens het toebrengen van slagen of verwondingen, kan voor de strafrechter vergoeding vorderen van elke aan hem persoonlijk door dat misdrijf veroorzaakte schade; deze schade kan bestaan in een vroegtijdige bevalling en het daarop volgend overlijden van het te vroeg geboren kind.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.93.1224.N 25 januari 1995 AC nr. ...

Hij die in de plaats is gesteld van een door een misdrijf benadeelde, kan zich voor het strafgerecht burgerlijke partij stellen tegen de beklaagde.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- INDEPLAATSSTELLING -

P.94.0575.F 7 december 1994 AC nr. ...

Aangezien de burgerlijke rechtsvordering enkel strekt tot vergoeding van de schade, kan de rechter bij wie alleen die rechtsvordering aanhangig is en die vaststelt dat de burgerlijke partij geen vergoeding eist, zich niet uitspreken over de vraag of verweerder een misdrijf heeft gepleegd.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 30

P.14.0424.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Het toezicht op de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethode infiltratie, die door de kamer van inbeschuldigingstelling aan het einde van een inquisitoire rechtspleging wordt verricht, belet het onderzoek niet, in het kader van een tegensprekelijke rechtspleging, van de grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering voortvloeiend uit een door de verdediging aangevoerde politionele uitlokking op grond van gegevens uit het voor de partijen toegankelijke dossier; dat tegensprekelijk onderzoek kan plaatsvinden in het kader van de procedure van de beoordeling ten gronde (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. …

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

- STRAFVORDERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling, noch op het ogenblik dat ze kennisgenomen heeft van de zaak naar aanleiding van de controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden, noch op het ogenblik van de regeling van de rechtspleging, de regelmatigheid van de rechtspleging en van de bewijsverkrijging heeft onderzocht aan de hand van het open dossier, kan de feitenrechter, wegens de door de verdediging aangevoerde politionele uitlokking, niet weigeren de grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering te onderzoeken; daartoe moet hij, in het kader van een tegensprekelijke procedure, onderzoeken waarom de operatie werd opgezet, in welke mate de politie bij het misdrijf is betrokken en wat de aard is van de aansporingen of de druk waaraan de beklaagde eventueel werd blootgesteld (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. …

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- STRAFVORDERING -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

---

P.14.0333.N 4 maart 2014 AC nr. ...

Wanneer het opzet om het misdrijf te plegen is ontstaan buiten enig optreden van de politieambtenaar of van een derde handelend op het uitdrukkelijk verzoek van deze ambtenaar, deze zich heeft beperkt tot het scheppen van de gelegenheid om vrij een strafbaar feit te plegen in zodanige omstandigheden dat hij de uitvoering ervan kan vaststellen en aan de dader ruimte gelaten wordt om vrij met zijn misdadig voornemen te breken, is er geen sprake van provocatie (1). (1) Zie: Cass. 5 feb. 1985, AR 9277, AC 1984-1985, nr. 337; Cass. 17 dec. 2002, AR P.02.0027.N, nr. 675; Cass. 1 okt. 2008, AR P.08.0743.F, AC 2008, nr. 516.

- MISDRIJF - Allerlei

- POLITIE -

P.13.1696.F 26 februari 2014 AC nr. ...

Op straffe van de toepassing van de bijzondere opsporingstechnieken, zoals de pseudo-koop of de vertrouwenskoop, onmogelijk te maken, moet worden aangenomen dat het optreden van de politie wettig is mits ze zich ertoe beperkt de gelegenheid te creëren om vrij het misdrijf te plegen, zonder afbreuk te doen aan de mogelijkheid voor de verdachte om op elk ogenblik een einde te maken aan zijn voornemen.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

- STRAFVORDERING -

Naar luid van artikel 30 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering is er provocatie wanneer in hoofde van de dader het voornemen om een misdrijf te plegen rechtstreeks is ontstaan of versterkt, of is bevestigd terwijl hij dit wilde beëindigen, door de tussenkomst van een politieambtenaar of van een derde handelend op het uitdrukkelijk verzoek van deze ambtenaar; uit die bepaling volgt dat wanneer de politie iemand ertoe brengt een strafbare handeling te stellen die hij niet zonder hun tussenkomst zou hebben gepleegd, het bewijs nietig en de strafvordering onontvankelijk is (1). (1) Cass. 17 maart 2010, AR P.10.0010.F, AC 2010, nr. 192.

- STRAFVORDERING -

P.10.0010.F 17 maart 2010 AC nr. 192

Er is politionele uitlokking wanneer door de tussenkomst van een politieambtenaar of van een derde, handelend op diens uitdrukkelijk verzoek, bij de dader van het uitgelokte misdrijf het voornemen om een misdrijf te plegen rechtstreeks is ontstaan of versterkt, of is bevestigd ofschoon hij aan dat voornemen een eind wilde maken (1). (1) Artikel 30 V.T.Sv., ingevoegd bij artikel 2 van de wet van 27 dec. 2005, in werking getreden op 30 dec. 2005. Over het begrip politionele uitlokking vóór die datum, zie Cass., 4 dec. 2001, AR P.00.0561.N, AC, 2002, nr 667, en 17 dec. 2002, AR P.02.0027.N, AC, 2002, nr 675.

- MISDRIJF - Allerlei

- POLITIE -

Art. 32

P.14.1170.F 5 november 2014 AC nr. 668

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt de eerbiediging in van het loyaliteitsbeginsel door de politiediensten (1). (1) Henri-D. Bosly, Damien Vandermeersch en Marie-Aude Beernaert, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6e uitgave, p. 39; Christian De Valkeneer, La tromperie dans l'administration de la preuve, Brussel, Larcier, 2000, p. 266-267.

- POLITIE -

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.14.0282.N 10 juni 2014 AC nr. ...

Het verbod voor de onderzoeksrechter andere feiten te onderzoeken dan deze die bij hem aanhangig zijn gemaakt, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid; bijgevolg kan de rechter het als gevolg van die overschrijding opgeleverde bewijs enkel nietig verklaren of op een andere wijze uitsluiten wanneer hij preciseert hoe en waarom die onregelmatigheid ofwel de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast ofwel tot gevolg heeft dat het gebruik van dat bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces (1). (1) Zie Cass. 27 juni 1995, AR P.94.0306.N, AC 1995, nr. 333; Cass. 11 december 2002, AR P.02.1587.F, AC 2002, nr. 668; Cass. 3 april 2012, AR P.11.2095.N, AC 2012, nr. 214, met concl. van advocaat-generaal P. Duinslaeger.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regelmatigheid van de procedure

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.14.0424.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Wanneer het bevel tot het opsporen van telefoongesprekken voor tijdvakken in het verleden niet wordt voorafgegaan door een op grond van artikel 88bis van het Wetboek van Strafvordering genomen bevelschrift, kan de rechter niet beslissen om verhoren uit het dossier te weren, op grond dat ze voortkwamen uit het benutten van onregelmatig verkregen telefoniegegevens die zijn vergaard zonder eerst het bij artikel 32 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering vereiste nazicht te verrichten (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. …

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

Art. 3ter

P.08.1054.F 19 november 2008 AC nr. 649

In tegenstelling tot de bemiddeling die door het openbaar ministerie wordt georganiseerd en die het verval van de strafvordering tot gevolg heeft wanneer de dader van het misdrijf aan alle door hem aanvaarde voorwaarden heeft voldaan, heeft de herstelbemiddeling niet het voormelde gevolg.

- STRAFVORDERING -

Wanneer gegevens van de herstelbemiddeling ter kennis worden gebracht van het vonnisgerecht, dient dit melding daarvan te maken in het vonnis of het arrest en kan het ermee rekening houden bij de motivering van de veroordeling (1). (1) Zie Henri-D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2008, 3de uitg., p. 334.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Wanneer het onderzoeksgerecht, bij de regeling van de rechtspleging, de zaak naar het vonnisgerecht verwijst, spreekt het geen veroordeling uit; in dat geval is het niet gehouden om in zijn beslissing de gegevens over de herstelbemiddeling te vermelden.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 4

F.13.0070.N 19 juni 2014 AC nr. ...

Het gezag van gewijsde in strafzaken, zoals dit besloten ligt in artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, staat er niet aan in de weg dat een partij in een later burgerlijk proces, zoals in het kader van een fiscale procedure, de mogelijkheid krijgt om elementen te betwisten die uit het strafproces zijn afgeleid, in zoverre zij niet bij het strafgeding was betrokken of er niet vrij haar belangen heeft kunnen doen gelden; dit geldt ongeacht of artikel 6.1 EVRM van toepassing is (1). (1) Zie concl. OM.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

F.10.0071.N 22 september 2011 AC nr. ...

De burgerlijke partij die geen hoger beroep instelde tegen de beslissing van de strafrechter in eerste aanleg, beschikt niettemin over de mogelijkheid haar burgerlijke rechtsvordering voor de gewone rechter aanhangig te maken, op voorwaarde dat haar burgerlijke rechtsvordering niet definitief was afgewezen door de strafrechter in eerste aanleg (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

De schorsing van de behandeling van de burgerlijke rechtsvordering door de gewone rechter gedurende de behandeling van de strafvordering door de strafrechter, heeft niet voor gevolg dat de verjaring van de burgerlijke vordering geschorst is zolang niet definitief is beslist over de strafvordering, maar enkel dat de burgerlijke rechtsvordering niet kan verjaren vóór de definitieve beslissing over de strafvordering (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

C.10.0234.F 16 september 2011 AC nr. ...

Het gezag van het rechterlijk gewijsde in strafzaken staat niet eraan in de weg dat een van de partijen, in een later burgerlijk proces, de mogelijkheid krijgt om elementen te betwisten die uit het strafproces zijn afgeleid, in zoverre zij geen partij was in het strafgeding of er niet vrij haar belangen heeft kunnen doen gelden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

C.09.0103.N 27 mei 2010 AC nr. 367

De voor de strafrechter ingestelde burgerlijke vordering is een accessorium van de strafvordering (1). (1) Zie Cass, 4 juni 1996, AR P.95.0066.N, AC, 1996, nr. 206.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

C.08.0111.N 3 april 2009 AC nr. 240

De regel van openbare orde krachtens welke de burgerlijke rechtsvordering die niet tezelfdertijd voor dezelfde rechter als de strafvordering wordt vervolgd, geschorst is zolang niet definitief beslist is over de strafvordering, is hierdoor verantwoord dat het strafvonnis ten aanzien van de afzonderlijk ingestelde burgerlijke rechtsvordering in de regel gezag van gewijsde heeft aangaande de punten die aan de strafvordering en de burgerlijke vordering gemeen zijn (1). (1) Cass., 19 maart 2001, AR S.00.0129.N, AC, 2001, nr 144.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.06.0253.F 7 maart 2008 AC nr. 158

Het gezag van het rechterlijk gewijsde in strafzaken staat niet eraan in de weg dat een partij, in een later burgerlijk proces, de mogelijkheid krijgt om de elementen te betwisten die uit het strafproces zijn afgeleid, wanneer zij geen partij in het strafgeding was of er niet vrij haar belangen heeft kunnen doen gelden (1). (1) Cass., 14 sept. 2006, AR C.04.0488.F, AC, 2006, nr. ...

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

P.07.0979.F 12 december 2007 AC nr. 629

De beslissing van de strafrechter op de burgerlijke rechtsvordering die voor hem is gebracht, heeft alleen gezag van gewijsde binnen de grenzen van artikel 23 Ger.W. (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

P.07.0501.N 25 september 2007 AC nr. 432

De verschoningsgrond omschreven in artikel 462 Strafwetboek verleent de erin vermelde daders van diefstal een persoonlijke immuniteit voor strafvervolging zodat de strafrechter die vaststelt dat een diefstal aan een van de in deze wetsbepaling vermelde daders ten laste wordt gelegd, slechts de strafvordering niet ontvankelijk kan verklaren zonder uitspraak te kunnen doen over het bewezen zijn van het feit of de schuld van beklaagde en zonder uitspraak te kunnen doen over de tegen de beklaagde van de diefstal ingestelde burgerlijke rechtsvordering, die evenmin ontvankelijk is (1). (1) Cass., 1 feb. 2000, AR P.97.0991.N, nr 83.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

C.06.0494.F 31 mei 2007 AC nr. 286

Het gezag van gewijsde in strafzaken staat niet eraan in de weg dat een partij die niet bij het strafgeding was betrokken, de elementen betwist die uit het strafproces zijn afgeleid (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2007, nr... . (2) Art. 4, V.T.Sv. voor de wijziging ervan bij W. 13 april 2005.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

C.04.0488.F 14 september 2006 AC nr. 414

Het gezag van gewijsde in strafzaken staat niet eraan in de weg dat een gedingvoerende partij die geen partij was in het strafproces, de uit het strafproces afgeleide gegevens betwist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

Wanneer het slachtoffer van een misdrijf afstand doet van zijn burgerlijke partijstelling tijdens het strafproces, heeft die afstand niet tot gevolg dat dit slachtoffer geacht wordt nooit partij in het strafproces te zijn geweest (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

S.05.0075.N 24 april 2006 AC nr. 233

Het gezag van gewijsde in strafzaken staat er niet aan in de weg dat een partij, in een later burgerlijk proces, de mogelijkheid krijgt om de elementen te betwisten die uit het strafproces zijn afgeleid, in zoverre zij niet bij het strafgeding was betrokken of er niet vrij haar belangen heeft kunnen doen gelden; dit geldt ook in materies waarop artikel 6.1 van het E.V.R.M. niet toepasselijk is (1). (1) Zie Cass., 7 okt. 1996, AR S.95.0117.N, nr 872; Cass., 2 okt. 1997, AR C.94.0030.N, nr 381 met concl. adv.-gen. DUBRULLE; Cass., 24 juni 2002, AR C.98.0273.N, N.J.W. 2002, 353.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

P.05.1137.N 3 januari 2006 AC nr. 3

De verzekeraar van een bij een verkeersongeval betrokken motorrijtuig, die op grond van artikel 29bis, W.A.M.-wet aan inzittenden van het betrokken voertuig vergoedingen heeft uitbetaald voor de bij dat ongeval geleden schade, kan zich voor de strafrechter als gesubrogeerde in de rechten van die inzittenden burgerlijke partij stellen tegen de aansprakelijke beklaagde die wegens het verkeersongeval wordt vervolgd, alsmede tegen de verzekeraar van zijn burgerrechtelijke aansprakelijkheid die gedwongen of vrijwillig in de strafprocedure is tussenbeide gekomen (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 2000, AR P.00.0204.F, nr 465; 26 maart 2003, AR P.02.1609.F, nr 204.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.02.0480.F 15 september 2003 AC nr. 435

De beslissing waarbij de zaakvoerder van de verzekerde vennootschap, wegens het bestaan van twijfel, vrijgesproken wordt van de telastleggingen van valsheid in geschirften, gebruik van valse stukken en poging tot oplichting van de verzekering is geen dwingende reden om de door hem ingediende klacht wegens diefstal en de door hem bij de verzekeringsmaatschappij ingediende aangiften van schade als waarheidsgetrouw en aannemelijk te beschouwen.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

C.01.0473.N 16 mei 2003 AC nr. 301

De toepassing van voormelde regel impliceert dat de strafvordering aanhangig wordt gemaakt hetzij ingevolge het openen van een gerechtelijk onderzoek op vordering van de procureur des Konings of ingevolge een klacht met burgerlijke partijstelling, hetzij ingevolge een rechtstreekse dagvaarding voor de strafrechter door de procureur des Konings of de burgerlijke partij (1). (1) Cass., 13 feb. 1913, Pas., 1913, 106 met concl. adv.-gen. PHOLIEN; zie o.m. D'HAENENS J., Belgisch strafprocesrecht, deel I, A, 154; FRANCHIMONT M., Manuel de procédure pénale, 1999, 150 en 151; BOSLY H., GORLE F., MASSET A., Rechtspraak, Strafprocesrecht, Die Keure, 24.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.01.1236.F 12 december 2001 AC nr. ...

Het bepaalde in artikel 4 V.T.Sv. raakt de openbare orde (1). (1) Cass., 23 april 1997, A.R. P.97.0057.F, nr. 198.

- OPENBARE ORDE -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.00.0046.F 2 november 2001 AC nr. ...

Het gezag van gewijsde in strafzaken staat niet eraan in de weg dat een partij, in een later burgerlijk proces, de mogelijkheid krijgt om elementen te betwisten die uit het strafproces zijn afgeleid, in zoverre zij niet bij het strafgeding was betrokken of er niet vrij haar belangen heeft kunnen doen gelden (1). (1) Cass. , 2 okt. 1997, volt. zitting, AR. C.94.0030.N, nr. 381 en concl. adv.-gen. Dubrulle.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

S.00.0129.N 19 maart 2001 AC nr. ...

De regel van openbare orde krachtens welke de burgerlijke rechtsvordering die niet terzelfder tijd en voor dezelfde rechters als de strafvordering wordt vervolgd, geschorst is zolang niet definitief beslist is over de strafvordering wordt gesteld omdat het strafvonnis, t.o.v. de afzonderlijk ingestelde burgerlijke rechtsvordering, gezag van gewijsde heeft aangaande de punten die aan de strafvordering en aan de burgerlijke rechtsvordering gemeen zijn (1). (1) Zie cass., 23 maart 1992, A.R. 9317, nr 388.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- OPENBARE ORDE -

P.99.1464.F 1 maart 2000 AC nr. ...

Na verjaring van de strafvordering kan de burgerlijke rechtsvordering niet meer voor de strafrechter worden gebracht.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.98.0882.F 2 februari 2000 AC nr. ...

Het strafgerecht dat zowel van de strafvordering als van de burgerlijke rechtsvordering kennisneemt, is niet bevoegd om over de laatstgenoemde vordering uitspraak te doen, wanneer het beslist dat de telastlegging niet bewezen is, ook al strekt die burgerlijke rechtsvordering tot vergoeding van de uit lichamelijke letsels of uit een overlijden voortvloeiende schade die de getroffene door een verkeersongeval of zijn rechthebbenden hebben geleden, en al is zij gericht tegen de verzekeraar die de aansprakelijkheid dekt van de eigenaar, de bestuurder of de houder van het motorrijtuig dat bij dat ongeval is betrokken.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.97.0991.N 1 februari 2000 AC nr. ...

Artikel 462 S.w. verleent aan de erin vermelde daders van diefstal een persoonlijke en afdoende immuniteit voor strafvervolging. Wanneer de strafrechter vaststelt dat een diefstal aan een van de in deze wetsbepaling vermelde daders wordt ten laste gelegd, kan hij slechts de strafvordering niet ontvankelijk verklaren, zonder uitspraak te kunnen doen over het bewezen zijn van het feit of de schuld van beklaagde. Hij kan bijgevolg ook geen uitspraak doen over de tegen de beklaagde van de diefstal uitgeoefende burgerlijke rechtsvordering, die evenmin ontvankelijk is.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

P.99.0930.F 1 december 1999 AC nr. ...

De strafrechter oefent zijn rechtsmacht volledig uit, wanneer hij definitief uitspraak doet over de strafvordering en over de rechtsvordering van de burgerlijke partij, ook al heeft hij aan die partij akte verleend van haar voorbehoud voor de toekomst.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.98.1245.F 3 maart 1999 AC nr. ...

De strafrechter bij wie tegelijkertijd de strafvordering en de burgerlijke rechtsvordering aanhangig zijn, is niet bevoegd om uitspraak te doen over de burgerlijke rechtsvordering, wanneer hij beslist dat de telastlegging niet bewezen is.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

C.97.0200.F 3 december 1998 AC nr. ...

Het gezag van het strafrechterlijk gewijsde belet niet dat de verzekeraar van de veroordeelde die bedragen heeft uitgekeerd aan de slachtoffers van het ongeval, tijdens een burgerlijk proces achteraf, de mogelijkheid heeft om de tijdens het strafproces verkregen gegevens te betwisten; die regel vloeit voort uit artikel 4 V.T. Sv. en niet uit artikel 6.1 E.V.R.M.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

C.96.0449.N 29 oktober 1998 AC nr. ...

Op het cassatieberoep van de procureur-generaal, ingesteld met toepassing van artikel 1088 Ger.W., vernietigt het Hof de uitspraak van de correctionele rechtbank die een beklaagde veroordeelt tot vergoeding van de schade veroorzaakt door een misdrijf waarvoor hij niet veroordeeld werd, en aldus met schending van artikel 4 V.T.Sv. uitspraak doet over een vordering tot schadevergoeding die niet gegrond is op het vervolgde misdrijf dat oorzaak is van de schade.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

P.97.1253.F 14 januari 1998 AC nr. ...

De verzekeraar, die in zijn hoedanigheid van verzekeraar "materiële schade" de aan zijn verzekerde verschuldigde vergoeding heeft betaald, treedt tot beloop van die vergoeding in de rechten en de rechtsvorderingen van de verzekerde tegen de voor de schade aansprakelijke derde, zodat de strafrechter die kennisneemt van de door de verzekeraar tegen die derde ingestelde burgerlijke rechtsvordering, zich niet onbevoegd kan verklaren, op grond dat de rechtsvordering niet rechtstreeks voortvloeit uit de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

- INDEPLAATSSTELLING -

- VERZEKERING - Landverzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.97.0969.F 10 december 1997 AC nr. ...

Wanneer er schade is toegebracht aan het vermogen van een huwgemeenschap, kan de echtgenoot die zich in eigen naam burgerlijke partij heeft gesteld, in hoger beroep zijn vordering uitbreiden tot de aan de gemeenschap toegebrachte schade.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.96.1506.F 14 mei 1997 AC nr. ...

De verzekeraar die de verschuldigde vergoeding betaald heeft aan zijn verzekerde, welke het slachtoffer is geworden van door gebrek aan voorzichtigheid toegebrachte slagen en verwondingen, treedt tot beloop van het bedrag van die vergoeding in de rechten en rechtsvorderingen van de verzekerde tegen de voor de schade aansprakelijke derde; de strafrechter die kennis neemt van de door de verzekeraar tegen die derde ingestelde burgerlijke rechtsvordering kan zich niet onbevoegd verklaren, op grond dat de rechtsvordering niet rechtstreeks voortvloeit uit de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

- VERZEKERING - Landverzekering

P.97.0057.F 23 april 1997 AC nr. ...

Het bepaalde in artikel 4 V.T.Sv. raakt de openbare orde.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- OPENBARE ORDE -

C.94.0119.N 24 januari 1997 AC nr. ...

De burgerlijke rechter die het besturen van een voertuig door de verzekerde met een alcoholintoxicatie die een misdrijf uitmaakt als een zware fout in aanmerking neemt, terwijl hij vaststelt dat de strafrechter de verzekerde heeft vrijgesproken van dit misdrijf, miskent het gezag van dit strafrechterlijk gewijsde.~

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- VERZEKERING - Algemeen

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

Krachtens het algemeen rechtsbeginsel van het strafrechterlijk gewijsde erga omnes heeft de beslissing van de strafrechter ten aanzien van de burgerlijke rechter gezag van gewijsde wat betreft de feiten waarvan de strafrechter, binnen de perken van zijn wettelijke opdracht, ten aanzien van de beklaagde het bestaan zeker en noodzakelijk heeft aangenomen en wat betreft de noodzakelijke gronden waarop die beslissing steunt; daaruit volgt dat in de regel die feiten door de partijen en door derden in een later burgerlijk geschil niet meer kunnen worden betwist.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

D.95.0022.F 17 oktober 1996 AC nr. ...

Artikel 4, V.T.Sv. dat, onder de voorwaarden die het stelt, de schorsing van de strafvordering oplegt zolang niet definitief is beslist over de strafvordering, heeft niets uit te staan met de tuchtvordering.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.95.0066.N 4 juni 1996 AC nr. ...

Voor de strafrechter staat de civielrechtelijke vordering niet los van de strafvordering maar is er een accessorium van.~

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

D.95.0023.F 10 mei 1996 AC nr. ...

Er bestaat geen regel volgens welke de strafvordering de tuchtvordering opschort en die het tuchtgerecht, zoals de raad van beroep van de Orde van Geneesheren, ertoe verplicht zijn beslissing uit te stellen tot na de uitspraak over de strafvervolging.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

P.94.1565.N 25 april 1996 AC nr. ...

De volledige uitoefening door de strafrechter van zijn rechtsmacht over een burgerlijke rechtsvordering vloeit voort uit hetgeen hij werkelijk heeft beslist over een geschilpunt dat hem door partijen expliciet of impliciet ter beoordeling was onderworpen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Om na tussenvonnis te beslissen dat over de burgerlijke rechtsvordering door de strafrechter, een nieuwe aanspraak kan worden ingewilligd of een nieuw verweer kan worden aangenomen moet worden onderzocht of dit kan zonder het voordeel van zijn vorige beslissing ongedaan te maken.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Wanneer een rechter in dezelfde rechtspleging een eindbeslissing over de strafvordering of over een civielrechtelijk geschil heeft gewezen, belet niet het gezag van het strafrechtelijk of van het civielrechtelijk gewijsde, maar de reeds volledig uitgeoefende rechtsmacht hem hierover opnieuw uitspraak te doen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

C.93.0350.N 2 november 1995 AC nr. ...

Het gezag erga omnes van de beslissing op de strafvordering geldt enkel voor hetgeen de strafrechter zeker een noodzakelijk heeft beslist over het bestaan van de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten, met inachtneming van de redenen waarop hij de strafrechtelijke beslissing noodzakelijk heeft laten steunen; de vaststelling dat derden die geen partij waren in het strafproces, een fout hebben begaan, maakt geen noodzakelijke reden uit waarop de vrijspraak van beklaagde ingevolge twijfel over het bedrieglijk opzet inzake oplichting, berust.~

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

P.93.1224.N 25 januari 1995 AC nr. ...

De bij een inbreuk op de strafwet benadeelde partij mag zich tegen een gefailleerde burgerlijke partij stellen, doch bij afwezigheid van de curator is het vonnis niet tegenstelbaar aan de massa.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 4, eerste lid

C.14.0001.F 2 oktober 2014 AC nr. 572

Een beschikking of arrest van buitenvervolgingstelling die in kracht van gewijsde is gegaan, is een eindbeslissing over de strafvordering (1). (1) Zie Cass. 29 maart 1999, AR S.98.0105.F, AC 1999, nr. 189.

- VORDERING IN RECHTE -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

C.11.0604.F 6 december 2012 AC nr. ...

De verplichting die artikel 4 van de wet van 17 april 1878 oplegt aan de rechter, die van de burgerlijke rechtsvordering kennisneemt, om zijn uitspraak aan te houden, is slechts van toepassing wanneer er gevaar bestaat voor onverenigbaarheid tussen de beslissing van de strafrechter en die van de burgerlijke rechter; daartoe is niet vereist dat de partij, die op grond van die wetsbepaling een vordering tot het aanhouden van de uitspraak instelt, aantoont dat de misdrijven die zij aanvoert en die een weerslag kunnen hebben op de burgerlijke rechtsvordering, bewezen of zelfs nog maar aannemelijk zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. …

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

F.06.0111.N 12 december 2008 AC nr. 726

Door het bestuur ingestelde vorderingen strekkende tot de betaling van btw en administratieve geldboeten zijn geen burgerlijke rechtsvorderingen in de zin van artikel 4 V.T.Sv.; de rechter die uitspraak moet doen over het fiscaal geschil, is aldus niet verplicht de behandeling van de zaak op te schorten, maar mag die behandeling opschorten, ook al is hij ingevolge het gezag van het strafrechterlijk gewijsde door de beslissing van de strafrechter gebonden (1). (1) Zie de tegenstrijdige conclusie van het O.M..

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Door het bestuur ingestelde vorderingen strekkende tot de betaling van btw en administratieve geldboeten zijn geen burgerlijke rechtsvorderingen in de zin van artikel 4 V.T.Sv.; de rechter die uitspraak moet doen over het fiscaal geschil, is aldus niet verplicht de behandeling van de zaak op te schorten, maar mag die behandeling opschorten, ook al is hij ingevolge het gezag van het strafrechterlijk gewijsde door de beslissing van de strafrechter gebonden (1). (1) Zie de tegenstrijdige conclusie van het O.M..

- STRAFVORDERING -

Art. 4, tiende en elfde lid

P.06.1661.F 9 mei 2007 AC nr. 234

Wanneer de voorzitter of de door hem aangewezen rechter de termijnen bepaalt om conclusie te nemen, voldoet alleen de neerlegging van de conclusies ter griffie, zonder de toezending ervan aan de tegenpartij, niet aan de vereisten van de wet (1). (1) Zie Cass., 9 dec. 2005, AR C.04.0135.F, nr 654, met concl. adv.-gen. WERQUIN in Pas.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Wanneer de voorzitter of de door hem aangewezen rechter, met toepassing van artikel 4, V.T.Sv., de termijnen bepaalt om conclusie te nemen, dienen de neerlegging van die conclusies ter griffie en de toezending ervan aan de tegenpartij binnen de vastgestelde termijn te gebeuren (1). (1) Zie Cass., 9 dec. 2005, AR C.04.0135.F, nr 654, met concl. adv.-gen. WERQUIN in Pas.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Art. 4, tweede en derde lid

P.12.1041.N 3 september 2013 AC nr. ...

Aangezien de door artikel 20bis Vlaamse Wooncode bedoelde herstelvordering niet strekt tot de vergoeding van schade aan particuliere belangen, maar wel tot het ongedaan maken van de gevolgen van het misdrijf in het algemeen belang, kan die herstelvordering niet overeenkomstig artikel 4, tweede en derde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering worden ingeleid (1). (1) Zie: Cass. 12 jan. 2010, AR P.09.1066.N, AC 2010, nr. 19.

- HUISVESTING -

- HUISVESTING -

De onwettigheid van een op artikel 4, tweede en derde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering gesteund verzoek om uitspraak te doen over de door artikel 20bis Vlaamse Wooncode bedoelde herstelvordering, belet evenwel niet dat die vordering desgevallend nog bij de strafrechter aanhangig is en dat die gehouden is er uitspraak over te doen (1). (1) Anders dan het Hof oordeelde concludeerde het O.M. tot verwerping van de voorziening op grond dat het enige middel van eiser, zelfs gegrond niet tot cassatie kon leiden en dienvolgens niet ontvankelijk was. Het was van oordeel dat de omstandigheid dat de strafrechter die verkeerdelijk aanneemt dat een door artikel 20bis Vlaamse Wooncode bedoelde herstelvordering bij hem kan aanhangig worden gemaakt op grond van artikel 4, tweede en derde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, maar dit verzoek niet ontvankelijk verklaart omdat de rechter bij wie de strafvordering aanhangig was de burgerlijke belangen niet heeft aangehouden, niet tot gevolg heeft dat de strafrechter op die wijze rechtsgeldig kennis kon nemen van de nog hangende herstelvordering.

- HUISVESTING -

Art. 4, tweede lid

P.11.1945.F 21 maart 2012 AC nr. ...

De beslissing waarbij het arrest ambtshalve de uitspraak over de burgerlijke belangen aanhoudt is zelfs bij ontstentenis van burgerlijke partijstelling geen beschikking van het bestreden arrest die betrekking heeft op de vervolgde eisende vennootschap, vermits het geen beslissing is over een tegen haar gerichte rechtsvordering; aangezien het cassatieberoep van de vervolgde eisende vennootschap alleen gericht is tegen alle beschikkingen van het bestreden arrest die op haar betrekking hebben, heeft de afstand geen bestaansreden en dient geen akte ervan te worden verleend.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering

P.00.1737.F 14 maart 2001 AC nr. ...

De beslissing die ambtshalve de burgerlijke belangen aanhoudt van een benadeelde die niet in de zaak betrokken is en uitspraak heeft gedaan over alles wat het voorwerp was van de voor de bodemrechter gebrachte vorderingen, is een eindbeslissing en, derhalve, voor onmiddellijk cassatieberoep vatbaar (1). (1) Zie Cass., 16 juni 1998, A.R. P.97.0624.N, nr. 316.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Eindbeslissing

P.97.0624.N 16 juni 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat de correctionele rechtbank waarbij de zaak overeenkomstig artikel 216quater Wetboek van Strafvordering aanhangig is gemaakt en de politierechtbanken ambtshalve de burgerlijke belangen aanhouden, zelfs bij ontstentenis van burgerlijke partijstelling, wanneer de zaak wat die belangen betreft niet in staat van wijzen is, doet geen afbreuk aan het karakter van eindvonnis van de overige beslissingen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.97.0057.F 23 april 1997 AC nr. ...

De politierechtbank moet ambtshalve de burgerlijke belangen aanhouden, zelfs bij ontstentenis van burgerlijke-partijstelling, wanneer de zaak wat die belangen betreft niet in staat van wijzen is; dezelfde wettelijke verplichting geldt voor de correctionele rechtbank die in hoger beroep uitspraak doet.~

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.96.0578.N 1 oktober 1996 AC nr. ...

De politierechtbank die de vordering van de burgerlijke partij integraal en definitief beoordeelt, neemt aan dat de zaak wat deze burgerlijke belangen betreft in staat van wijzen is: het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4, tweede lid, der wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering, is bij dergelijke beslissing zonder voorwerp.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Art. 5

P.94.0410.F 7 september 1994 AC nr. ...

Op het enkele hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een beschikking van buitenvervolgingstelling neemt de kamer van inbeschuldigingstelling kennis van de strafvordering en moet zij, ondanks het niet instellen van hoger beroep door de procureur des Konings, zich uitspreken over de bezwaren en aldus uitspraak doen over die rechtsvordering, ook al heeft de burgerlijke partij verklaard afstand te doen van haar hoger beroep.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

Art. 7, § 1

P.96.1292.N 20 januari 1998 AC nr. ...

De rechter kan wettig, met onaantastbare beoordeling van aan de tegenspraak van de beklaagde onderworpen feitelijke gegevens, oordelen dat het optreden van de beklaagde aan te merken is als een feit waarop straf is gesteld door de wet van het land waar het is gepleegd.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- VREEMDE WET -

P.96.0356.N 7 mei 1996 AC nr. ...

Nu in strafzaken het bewijs de feiten betreft en niet het recht, staat het aan de rechter bij wie vervolgingen aanhangig zijn wegens een buiten het grondgebied van het Rijk gepleegd misdrijf, het nodige te doen wat de rechtskennis betreft.~

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

- VREEMDE WET -

Art. 7, § 2

P.04.0842.N 8 juni 2004 AC nr. 309

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar of er al dan niet een benadeelde vreemdeling is; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de feiten die hij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- UITLEVERING -

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Is niet naar recht verantwoord, de beslissing van de feitenrechter dat er geen vreemdelingen slachtoffer waren van het misdrijf, terwijl hij in zijn motivering de mogelijkheid niet uitsluit dat een vreemdeling slachtoffer was van het misdrijf, en niet vaststelt dat, op grond van alle aan hem overgelegde procedurestukken, geen vreemdeling slachtoffer was van het misdrijf.

- UITLEVERING -

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

Vooraleer een Belg voor feiten buiten het grondgebied van het Rijk gepleegd, wordt vervolgd, moet eerst worden onderzocht of een vreemdeling de benadeelde is of kan zijn van het misdrijf; in dit geval verkrijgt de Belgische rechter rechtsmacht op grond van artikel 7, § 2 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 15 van de wet van 5 augustus 2003, met uitsluiting van § 1, enkel mits vervulling van de wettelijk bepaalde bijkomende pleegvormen.

- UITLEVERING -

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

P.04.0061.F 7 april 2004 AC nr. ...

De wet preciseert niet welke buitenlandse overheid bevoegd is om aan de Belgische overheid het officieel bericht te geven van het misdrijf dat door een Belg tegen een vreemdeling is gepleegd buiten het grondgebied van het Koninkrijk.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

Het officieel bericht dat aan de Belgische overheid wordt gegeven door de overheid van het land waar het misdrijf door een Belg tegen een vreemdeling is gepleegd, moet voorafgaan aan de vervolging van die Belg in België.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

Het officieel bericht dat aan de Belgische overheid wordt gegeven door de overheid van het land waar het misdrijf door een Belg tegen een vreemdeling is gepleegd, is aan geen enkele vormvereiste onderworpen; het doet niet ter zake dat de ondertekenaar ervan niet bij naam is genoemd, aangezien het voor de geldigheid van dat bericht voldoende is dat de stukken en de omstandigheden van de rechtspleging geen enkele twijfel laten bestaan over de authenticiteit ervan (1). (1) BELTJENS G., Encyclopédie du droit criminel belge, tweede dl., Le Code d'instruction criminelle et les lois spéciales, dl. I, Brussel, Bruylant, 1903, nr 8, sub artikel 8, V.T.Sv., waarin de concl. van de h. LECLERCQ wordt geciteerd, vóór Cass., 30 dec. 1861, B.J. 1862, 1222, en het verslag van de h. NYPELS, Législation criminelle de la Belgique, Code de procédure pénale, p. 10, nr 22.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

P.98.0610.F 10 juni 1998 AC nr. ...

Het voorafgaand officiële bericht dat door de buitenlandse overheid, spontaan of in antwoord op een verzoek, aan de Belgische overheid wordt gegeven met betrekking tot de misdaad of het wanbedrijf door een Belg in het buitenland gepleegd, is een bericht dat dient om hetzij de feiten ter kennis van de Belgische overheid te brengen, het zij om te bevestigen dat de buitenlandse overheid om vervolging verzoekt; het is geen verlof om vervolging in te stellen.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

Artt. 15 en 16

P.97.0858.N 21 december 1999 AC nr. ...

De strafrechter bij wie een telastlegging van misbruik van vertrouwen aanhangig is gemaakt, gedraagt zich, wanneer het misdrijf verband houdt met de uitvoering van een overeenkomst waarvan het bestaan ontkend of de uitlegging betwist wordt, naar de regels van het burgerlijk recht bij zijn beslissing over het bestaan van die overeenkomst of de uitvoering ervan; artikel 1341 B.W. is noch van openbare orde noch van dwingend recht.

- MISBRUIK VAN VERTROUWEN -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

Artt. 15 en 24

P.96.1094.N 16 juni 1998 AC nr. ...

De strafrechter is in de regel bevoegd om te beslissen over een administratief geschil dat ten titel van verweer incidenteel voor hem is opgeworpen, nu dergelijk geschil niet behoort tot de bij de wet bepaalde uitzonderingen op het in artikel 15 V.T.Sv. vastgestelde beginsel.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Artt. 20 en 21

P.03.1551.N 9 maart 2004 AC nr. 133

De eventuele toepassing van de strafuitsluitende verschoningsgrond van artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, maakt geen grond van verval of onontvankelijkheid van strafvordering uit in de zin van Hoofdstuk IV van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en van artikel 135, § 2, van dat wetboek, en valt evenmin onder hetgeen bedoeld wordt onder onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden als bedoeld in artikel 131, § 1 Wetboek van Strafvordering en waarvan sprake in artikel 135, § 2 van hetzelfde wetboek (1) (2). (1) Cass., 4 sept. 2001, AR P.01.0685.N, nr 442. (2) Jaarverslag Hof van Cassatie, 2003, p. 182.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 21 en 21bis

P.02.1428.F 5 februari 2003 AC nr. 85

Krachtens het beginsel volgens hetwelk een nieuwe wet op de verjaring van de strafvordering onmiddellijk van toepassing is, is de regel, bepaald in artikel 1, Wet 13 april 1995 betreffende seksueel misbruik ten aanzien van minderjarigen, volgens welke de verjaringstermijn van de strafvordering, in de bij de wet bepaalde gevallen, pas begint te lopen vanaf de dag waarop het slachtoffer de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, van toepassing op de rechtsvorderingen die zijn ingesteld vóór de datum van inwerkingtreding van die wet, op 5 mei 1995, en op die datum nog niet zijn verjaard.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.98.0571.N 7 december 1999 AC nr. ...

De nieuwe artikelen 21 en 21bis V.T. Sv. zijn van onmiddellijke en volledige toepassing op alle wanbedrijven waarvan de stra fvordering nog niet vervallen is door verjaring op het ogenblik van hun inwerkingtreding.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 21 en 22

P.99.0152.N 19 december 2000 AC nr. ...

De strafvordering die het gevolg is van feiten, welke strafbaar gesteld worden door artikel 30, § 2, 1° Wegverkeerswet, verjaart met toepassing van artikel 68 van dezelfde wet, bij ontstentenis van een grond tot schorsing van de verjaring, door verloop van één jaar vanaf de laatste daad van onderzoek of van vervolging verricht binnen één jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd (1). (1) Zie cass., 1 maart 1989, AR 7025, nr. 368; 15 okt 1997, AR P.97.0395.F, nr. 405; 4 maart 1998, AR P.97.1515.F, nr. 118.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 68

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 30

P.99.0159.N 19 december 2000 AC nr. ...

De toebedeling van het dossier aan een kamer van het hof van beroep door de eerste voorzitter vormt geen daad van onderzoek of van vervolging waardoor de verjaring van de strafvordering regelmatig wordt gestuit (1). (1) Zie cass., 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr. 534; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 2° Editie 1999, nr. 181; VERSTRAETEN, R., Handboek Strafvordering, nr. 147.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.99.0442.F 22 september 1999 AC nr. ...

Bij ontstentenis van enige reden van schorsing van de verjaring, verjaart de strafvordering uit een overtreding noodzakelijk door verloop van een jaar te rekenen van de datum van het feit.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Artt. 21 en 24

P.01.1595.F 27 februari 2002 AC nr. 137

De schorsing van de verjaring van de strafvordering kan alleen voortvloeien uit een wettekst die ze voorschrijft, of uit een wettelijk beletsel dat de berechting van de strafvordering verhindert ; zo wordt de verjaring van de strafvordering niet geschorst gedurende de tijd die nodig is voor de tenuitvoerlegging van een onderzoeksopdracht, zoals de tijd die een deskundige wijdt aan het vervullen van zijn opdracht, noch tijdens het afzonderlijk onderzoek ten laste van een deskundige, aangezien dat geen wettelijk beletsel vormt voor de berechting van de zaak (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 1982, nr. 298.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Artt. 21 en 24.1

P.99.1117.N 11 april 2000 AC nr. ...

Een wet die de termijnen van verjaring van de strafvordering verlengt of schorst is geen wet die een feit strafbaar stelt of de strafmaat bepaalt. De wettelijke verlenging of schorsing van de verjaringstermijn heeft derhalve niet voor gevolg dat de straf die van toepassing is op het ogenblik waarop het misdrijf is gepleegd, verzwaard wordt.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Artt. 21 tot 23

P.98.0275.F 17 juni 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat een overtreding samenhangt met een gecontraventionaliseerd wanbedrijf, heeft niet tot gevolg dat de oorspronkelijke verjaringstermijn van de strafvordering betreffende die overtreding van zes maanden op één jaar gebracht wordt.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Artt. 21 tot 24

P.06.0125.N 2 mei 2006 AC nr. 252

De rechter die een aantal feiten bewezen verklaart als gepleegd gedurende verschillende periodes en die verder geen datum preciseert, moet bij de controle of de strafvordering wel of niet door verjaring vervallen is, rekening houden met de volledige tijdspanne binnen dewelke die feiten zijn gepleegd; indien aldus geen precieze aanvangsdatum van de verjaring kan worden vastgesteld, dient de rechter rekening te houden met de voor beklaagde meest gunstige datum (1). (1) Zie R. VERSTRAETEN, Handboek strafvordering, Antwerpen, Maklu, p. 134, nr 216.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Allerlei

Wanneer de bestreden beslissing de beklaagde veroordeelt met de vermelding dat hij de feiten heeft gepleegd op een niet bepaald tijdstip tussen twee data, en het Hof aan de hand van de processtukken waarop het vermag acht te slaan, niet kan nagaan of de strafvordering al dan niet verjaard was, vernietigt het Hof de veroordelende beslissing met verwijzing (1). (1) Cass., 10 dec. 1997, AR P.97.0729.F, nr 546; zie Cass., 7 nov. 2000, AR P.99.0048.N, nr 604.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

- MISDRIJF - Allerlei

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

Wanneer verscheidene misdrijven de uitvoering zijn van éénzelfde misdadig opzet, vangt de verjaring van de strafvordering aan vanaf het laatste strafbare feit, op voorwaarde dat, behoudens stuiting of schorsing van de verjaring, geen van de vroegere feiten van het daaropvolgende feit gescheiden is door een langere termijn dan de verjaringstermijn (1). (1) Cass., 31 mai 2005, AR P.05.0536.N, nr 305.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.99.0195.N 5 december 2000 AC nr. ...

Nu de regels van de verjaring niet behoren tot de bepaling van het strafbaar feit of de straf bedoeld in de artikelen 7.1 EVRM en 15.1 IVBPR impliceren deze artikelen niet dat een beklaagde niet zou kunnen worden veroordeeld op grond van een nieuwe verjaringswet, zodat deze nieuwe verjaringswet kan worden toegepast voor zover op het ogenblik dat ze in werking trad, nog geen verjaring was bereikt onder de vroegere wet (1). (1) Cass., 5 april 1996, AR A.94.0002.F, nr. 111; 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr. 534; 2 feb. 2000, AR P.99.0513.F, nr. 87; 8 maart 2000, Ar P.99.1583.F, nr. 161; 11 april 2000, AR P.99.1117.N en P.00.0062.N, nr. 245.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- STRAFVORDERING -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

P.99.0048.N 7 november 2000 AC nr. ...

Wanneer verscheidene misdrijven de uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet, vangt de verjaring van de strafvordering aan vanaf het laatste strafbare feit, op voorwaarde dat elk van de vroegere feiten van het daaropvolgend feit niet gescheiden is, behoudens stuiting of schorsing van de verjaring, door een langere termijn dan de verjaringstermijn (1); indien de strafrechter noch de datum preciseert van alle feiten die hij bewezen verklaart, noch vaststelt dat tussen elk van deze feiten geen tijdspanne verlopen is die langer is dan de verjaringstermijn zelf en uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat er tussen de begin- en einddatum der feiten een daad is verricht die de verjaring van de strafvordering heeft gestuit of dat de verjaring op enigerlei grond is geschorst, vermag het Hof niet na te gaan of de strafvordering voor het geheel van alle bewezen verklaarde feiten die de rechter bij de bepaling van de strafmaat in aanmerking heeft genomen, wel of niet verjaard was (2). (1) Cass., 5 april 1996, AR nr. A.94.0002.F, nr. 111. (2) Cass., 17 juni 1992, AR nr. 9660, nr. 543.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.99.1583.F 8 maart 2000 AC nr. ...

De wanbedrijven en gecorrectionaliseerde misdaden die bij de inwerkingtreding W. 24 dec. 1993, d.i. 31 dec. 1993, nog niet waren verjaard, zullen, behoudens enige grond tot schorsing van de verjaring, verjaren na het verstrijken van een termijn van vijf jaren te rekenen van de feiten, die termijn kan eventueel worden verlengd met een nieuwe termijn van vijf jaren vanaf een daad van stuiting die regelmatig is verricht vóór het verstrijken van de eerste termijn van vijf jaren.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.99.0414.F 15 september 1999 AC nr. ...

De wanbedrijven en gecorrectionaliseerde misdaden die bij de inwerkingtreding van de wet van 24 dec. 1993, d.i. 31 dec. 1993, nog niet waren verjaard, zullen, behoudens enige grond van schorsing van de verjaring, verjaren na het verstrijken van een termijn van vijf jaren te rekenen van de feiten, die termijn kan eventueel woren verlengd met een nieuwe termijn van vijf jaren vanaf een daad van stuiting die regelmatig is verricht voor het verstrijken van de eerste termijn van vijf jaren.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Wanneer een wet de termijn van de verjaring van de strafvordering verlengt, moet, in de veronderstelling dat de als misdaad omschreven feiten, gesteld dat ze bewezen waren, wegens het bestaan van verzachtende omstandigheden slechts zouden leiden tot correctionele straffen en gelet op de gevolgen van de samenhang die alle feiten verbindt, worden nagegaan, enerzijds, of de feiten krachtens de oude wet niet verjaard waren op de dag van de inwerkingtreding van de nieuwe wet, anderzijds, in de veronderstelling dat die feiten op dat ogenblik niet verjaard zouden zijn, of de feiten niet verjaard zouden zijn op de dag van het vonnis.~

- STRAFVORDERING -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

P.97.0682.F 12 november 1997 AC nr. ...

De wanbedrijven die bij de inwerkingtreding van de wet van 24 dec. 1993, d.i. 31 dec. 1993, nog niet waren verjaard, zullen, behoudens enige grond van schorsing van de verjaring, verjaren na het verstrijken van een termijn van vijf jaren te rekenen van de feiten, die termijn kan eventueel worden verlengd met een nieuwe termijn van vijf jaren vanaf een daad van stuiting die regelmatig is verricht vóór het verstrijken van de eerste termijn van vijf jaren.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.97.0555.F 1 oktober 1997 AC nr. ...

De wanbedrijven die bij de inwerkingtreding van de wet van 24 december 1993, dus op 31 december 1993, nog niet zijn verjaard, zullen, behoudens ingeval van schorsing van de verjaring, na verloop van de termijn van vijf jaren te rekenen van de feiten verjaren, eventueel verlengd met een nieuwe termijn van vijf jaren vanaf de verjaringstuitende daad die regelmatig is gesteld vóór het verstrijken van de eerste termijn van vijf jaar.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.96.0927.F 5 februari 1997 AC nr. ...

De wanbedrijven die bij de inwerkingtreding van de wet van 24 dec. 1993 op 31 dec. 1993 nog niet waren verjaard, zullen, behoudens enige grond van schorsing van de verjaring, verjaren na het verstrijken van een termijn van vijf jaren te rekenen van de feiten, die termijn kan eventueel worden verlengd met een nieuwe termijn van vijf jaren vanaf een daad van stuiting die regelmatig is verricht vóór het verstrijken van de eerste termijn van vijf jaren.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

De wanbedrijven, die op 31 dec. 1993 nog niet waren verjaard, zullen, behoudens enige grond van schorsing van de verjaring, verjaren na het verstrijken van een termijn van vijf jaren te rekenen van de feiten, die termijn kan eventueel worden verlengd met een nieuwe termijn van vijf jaren vanaf een daad van stuiting die regelmatig is verricht vóór het verstrijken van de eerste termijn van vijf jaren.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Indien verscheidene misdrijven de opeenvolgende uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet en aldus slechts een enkel misdrijf opleveren, is het misdrijf slechts helemaal voltooid en begint de verjaring van de strafvordering ten aanzien van alle feiten tezamen slechts te lopen vanaf het laatste feit, op voorwaarde evenwel dat ieder vorig misdrijf niet van het latere misdrijf is gescheiden door een tijdsverloop dat langer is dan de toepasselijke verjaringstermijn, behoudens stuiting of schorsing van de verjaring.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Artt. 21 tot 25

P.04.0535.N 11 oktober 2005 AC nr. 496

Het Hof van Cassatie is bevoegd om zelf na te gaan of de verjaring van de strafvordering gestuit of geschorst is (1). (1) Cass., 24 okt. 1978, AC, 1978-79, 219, 11 maart 1980, AC, 1979-80, 856, 8 dec. 1981, AR 6738, AC, 1981-82, 483, 4 jan. 2000, AR P.98.1384.N, nr 2, 6 sept. 2000, AR P.00.0031.F, nr 443; MAES B., Cassatiemiddelen naar Belgisch recht, Gent, Mys & Breesch, 1993, nr 528 en 529.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.05.0536.N 31 mei 2005 AC nr. 305

Krachtens artikel 65 van het Strafwetboek, is de vaststelling dat verscheidene misdrijven uit hetzelfde misdadig opzet voortvloeien, slechts aan de vonnisrechter voorbehouden in zoverre de uit te spreken straf dient te worden bepaald; die bepaling verhindert aldus de onderzoeksgerechten, die moeten nagaan of de strafvordering al dan niet is verjaard, niet om, op grond van een beoordeling die niet bindend is voor de vonnisrechter, te beslissen dat de feiten, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, een collectief misdrijf opleveren door eenheid van opzet zodat de verjaring slechts begint te lopen vanaf het ogenblik dat het laatste feit werd gepleegd (1). (1) Cass., 20 okt. 2004, AR P.04.0742.F, nr ...

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wanneer verschillende misdrijven door één en hetzelfde opzet ontstaan en aldus slechts één misdrijf vormen dat alleen met de zwaarste straf kan worden bestraft, neemt de verjaring van de strafvordering ten aanzien van de gezamenlijke feiten eerst een aanvang met het plegen van het laatste bewezen en niet-verjaarde feit, mits elk voorgaand feit van het daaropvolgend feit niet gescheiden is door een grotere tijdspanne dan de op het voorafgaande feit toepasselijke verjaringstermijn, rekening houdend met de stuiting of schorsing van deze termijn (1) (2). (1) Cass., 20 okt. 2004, AR P.04.0742.F, nr .... (2) Cass., 27 maart 1984, AR 7628, nr 428; Cass., 5 april 1996, AR A.94.0002.F, nr 111.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.04.0742.F 20 oktober 2004 AC nr. 492

Wanneer verschillende misdrijven de uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet en aldus slechts één enkel misdrijf opleveren waarop alleen de zwaarste straf mag worden toegepast, begint de verjaring van de strafvordering t.a.v. het geheel van de feiten pas te lopen vanaf de dag van het laatste van die feiten op voorwaarde dat het laatste, niet verjaarde feit bewezen is gebleven en dat elk eerder gepleegd strafbaar feit behoudens stuiting of schorsing van de verjaring niet van het later gepleegde strafbaar feit is gescheiden door een tijdsspanne die langer is dan de verjaringstermijn (1). (1) Zie Cass., 27 maart 1984, AR 7628, nr 428 en 5 april 1996, A.94.0002.F, nr 111.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Artt. 21, 22, 23 en 24

P.00.0310.F 6 september 2000 AC nr. ...

Wanneer de bestreden beslissing de beklaagde veroordeelt zonder opgave van de datum van het misdrijf of van het tijdvak waarbinnen het werd gepleegd, en het Hof op grond van de processtukken waarop het vermag acht te slaan, onmogelijk kan nagaan of de strafvordering al dan niet was verjaard, vernietigt het Hof de veroordelende beslissing met verwijzing (1). (1) Zie Cass., 19 nov. 1985, A.R. 9613, nr. 187, en 3 jan. 1995, A.R. P.94.0987.F, nr. 4.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

Artt. 22 e.v.

P.05.0249.N 12 april 2005 AC nr. 220

De verjaringstermijn van de vordering tot herroeping van het probatieuitstel wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden komt in aanmerking voor stuiting of schorsing (1). (1) Zie Cass., 7 feb. 1978, AC, 1978, 674 en de noot A.T.; 6 jan. 2004, AR P.03.0777.N, nr 1.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

Artt. 22 en 23

P.06.0289.N 16 mei 2006 AC nr. 276

Daden van onderzoek of vervolging ten aanzien van een verdachte stuiten de verjaring van de strafvordering ten aanzien van andere verdachten van dezelfde feiten of van feiten die nauw verbonden zijn door intrinsieke samenhang; de stuiting van de verjaring van de strafvordering heeft uitwerking ten aanzien van al de samenhangende misdrijven die samen onderzocht worden en waartussen een intrinsieke samenhang bestaat (1). (1) Cass., 15 april 1997, AR P.97.0469.N, nr 187.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Elke handeling uitgaande van een daartoe bevoegde overheid, die tot doel heeft bewijzen te verzamelen of de zaak in staat van wijzen te stellen, is een daad van onderzoek die de verjaring van de strafvordering stuit.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- STRAFVORDERING -

Artt. 22 en 24, 1°

P.99.1806.N 18 september 2001 AC nr. ...

Een wet die de verjaring van de strafvordering wijzigt, is van toepassing op alle strafvorderingen die vóór de inwerkingtreding van die wet zijn ontstaan, maar op dit moment nog niet zijn verjaard krachtens de oude wet. Zolang de verjaring niet is ingetreden, is de verjaring onderworpen aan alle opeenvolgende wetten die de termijn ervan wijzigen. Dit geldt ook voor de wet van 11 december 1998 tot wijziging, wat de verjaring betreft, van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, zodat de nieuwe regeling die deze wet invoert, van toepassing is op de misdrijven die op de dag van het vonnis niet zijn verjaard (1). (1) Cass., 16 sept. 1998, AR A.94.0001.F, R.D.P., 1999, 106, nr 14.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Artt. 22 tot 25, en 28

P.09.1905.N 4 mei 2010 AC nr. 310

De tijdig door het openbaar ministerie ingestelde vordering tot herroeping wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden verjaart een vol jaar na de dag waarop zij bij het bevoegde gerecht is aangebracht en ook al verwijst deze dagvaarding naar verkeerde telastleggingen in het vonnis waarbij het probatieuitstel werd verleend, wordt de zaak op dat ogenblik bij het bevoegde gerecht aangebracht, zodat de verjaringstermijn alsdan een aanvang heeft genomen (1). (1) Het O.M. was de mening toegedaan dat een inhoudelijk onjuiste dagvaarding tot herroeping van het probatieuitstel deze vordering niet rechtsgeldig bij de rechtbank aanbrengt.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

Artt. 26 en 28

S.11.0098.F 19 november 2012 AC nr. ...

Artikel 102, eerste lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 volgens hetwelk de vordering tot terugbetaling door particulieren van de kosten van maatschappelijke dienstverlening door verloop van vijf jaren verjaart overeenkomstig artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek, doet geen afbreuk aan artikel 26 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering volgens hetwelk de burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van schade, met dien verstande dat zij niet vóór de strafvordering kan verjaren (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 3 en 4

P.12.1110.N 17 september 2013 AC nr. ...

Het rechtscollege in hoger beroep kan geen uitspraak doen over de door de burgerlijke partij tegen de beklaagde ingestelde burgerlijke rechtsvordering wanneer alleen de verzekeraar die de burgerrechtelijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen van een beklaagde dekt hoger beroep heeft ingesteld tegen de beslissing over de burgerlijke rechtsvordering die de burgerlijke partij tegen beiden heeft ingesteld (1). (1) Cass. 12 nov. 1997, AR P.97.0671.F, AC 1997, nr. 467; zie ook Cass. 5 dec. 2010, AR P.09.1576.F, AC 2010, nr. 313 .

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.11.1199.F 26 oktober 2011 AC nr. ...

De burgerlijke rechtsvordering kan voor het strafgerecht worden ingesteld door eenieder die reden heeft te beweren dat hij persoonlijk is benadeeld door het misdrijf waarvoor de strafvordering is ingesteld, m.a.w. door eenieder die verantwoordt dat hij door dat misdrijf geschaad kon zijn in zijn persoon, in zijn goederen of in zijn eer (1). (1) Zie Cass. 11 feb. 2003, AR P.02.0394.N, AC, 2003, nr. 94.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Bij het onderzoek van de ontvankelijkheid van haar rechtsvordering dient de burgerlijke partij niet het bewijs te leveren van de schade, de omvang van de schade of het oorzakelijk verband tussen die schade en het misdrijf dat de beklaagde ten laste is gelegd; het volstaat dat zij er, toch op het eerste zicht, een rechtmatig belang bij heeft zich burgerlijke partij te stellen.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.10.0521.N 1 maart 2011 AC nr. ...

Wanneer btw wordt ontdoken door het plegen van een misdrijf, kan de door het misdrijf ontdoken belasting tezelfdertijd schade uitmaken die kan worden ingevorderd met een burgerlijkepartijstelling door de Belgische Staat; de omstandigheid dat artikel 85, §1, eerste lid, btw-wetboek de Belgische Staat de bevoegdheid verleent om de verschuldigde belastingen, intresten, administratieve geldboeten en toebehoren in te vorderen bij wijze van dwangbevel, ontzegt de Belgische Staat niet de toegang tot de rechter door middel van de gewone rechtspleging (1). (1) Cass., 20 juli 1979, AC, 1978-79, 1340; 27 nov. 1984, AR 7136, AC, 1984-85, 193; 15 feb. 2000, AR P.98.0836.N, AC, 2000, nr. 123.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.06.1404.N 5 juni 2007 AC nr. 304

Het door een strafbaar feit invoeren van een door de Verordening (E.E.G.) nr 2828/93 van 15 oktober 1993 bedoeld product onder een andere GN-code, zodat de verplichte zekerheidstelling wordt ontdoken, is een door artikel 281, A.W.D.A. bedoelde fraude zodat de strafrechter die kennis neemt van dat strafbare feit ook bevoegd is kennis te nemen van de vordering in schadevergoeding wegens de daarmee verband houdende ontduiking van zekerheidstelling.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het overlijden van de beklaagde in de loop van de regelmatig tegen hem ingestelde strafvervolging wegens overtredingen, fraudes of misdrijven bedoeld in artikel 281, § 1, A.W.D.A., stelt geen einde aan de bevoegdheid van de strafrechter om te oordelen over de op artikel 283, A.W.D.A. gestoelde burgerlijke rechtsvorderingen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.07.0205.N 29 mei 2007 AC nr. 279

De Belgische Staat kan, los van de verschuldigde belasting en toebehoren, ingevolge de aan beklaagde verweten fiscale misdrijven nog andere eigen schade hebben geleden dan deze die kan hersteld worden door toepassing van de fiscale bepalingen (1). (1) Zie: Cass., 9 dec. 1997, AR P.95.0610.N, nr. 540; Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F-P.00.1353.F-P.00.1363.F, nr. 91

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.07.0002.N 8 mei 2007 AC nr. 231

Bij de oplichting met een verbintenis tot dienstverlening als voorwerp, kan de schade bestaan in de tegenwaarde van de prestaties en materialen die in uitvoering van de verbintenis werden geleverd, alsmede in de kosten die de benadeelde noodzakelijk moest dragen voor het ondernemen van een redelijke poging om de vergoeding te verkrijgen van de geleverde prestaties en materialen.

- OPLICHTING -

P.07.0041.N 3 april 2007 AC nr. 168

Hij die beweert door een misdaad of wanbedrijf benadeeld te zijn, kan zich burgerlijke partij stellen zowel voor de onderzoeksrechter als voor het onderzoeksgerecht, zonder dat hij in die stand van de rechtspleging het bewijs hoeft te leveren van de schade, van haar omvang en van het oorzakelijk verband ervan met het aan de verdachte ten laste gelegde misdrijf; de beweerde benadeelde moet evenwel, wil zijn burgerlijke partijstelling ontvankelijk zijn, zijn bewering omtrent de schade die hij door het misdrijf zou hebben geleden, aannemelijk maken (1). (1) Zie Cass., 22 mei 2001, AR P.99.1655.N, nr 303; Cass., 8 okt. 2003, AR P.02.0419.N, nr 516.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Wanneer het gerechtelijk onderzoek geopend werd ingevolge een burgerlijke partijstelling en het openbaar ministerie zelf geen gerechtelijk onderzoek heeft gevorderd, oordeelt het onderzoeksgerecht dat de ontvankelijkheid van zulke burgerlijke partijstelling onderzoekt niet over de burgerlijke vordering zelf maar enkel over het recht dat een partij beweert te hebben om via een burgerlijke partijstelling de strafvordering op gang te brengen; dergelijke beslissing behoort tot het voorbereidend onderzoek zodat de uitspraak ervan niet in openbare rechtszitting moet gebeuren (1). (1) R. VERSTRAETEN, Handboek van Strafvordering, Antwerpen-Apeldoorn, Maklu, 2005, nr 1194.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Wanneer het gerechtelijk onderzoek geopend werd ingevolge een burgerlijke partijstelling en het openbaar ministerie zelf geen gerechtelijk onderzoek heeft gevorderd, vormt de ontvankelijkheid van de burgerlijke vordering de grondslag voor de ontvankelijkheid van de strafvordering; het onderzoeksgerecht dat de ontvankelijkheid van zulke burgerlijke partijstelling onderzoekt, oordeelt niet over de burgerlijke vordering zelf maar enkel over het recht dat een partij beweert te hebben om via een burgerlijke partijstelling de strafvordering op gang te brengen (1). (1) R. VERSRAETEN, Handboek van Strafvordering, Antwerpen-Apeldoorn, Maklu, 2005, nr 1194.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.06.1343.F 24 januari 2007 AC nr. 44

De burgerlijke partij waaraan de eerste rechter het gevorderde heeft toegewezen, behoudt een belang om een hoofdberoep in te stellen met het oog op de uitbreiding of wijziging van de vordering die zij bij het strafgerecht aanhangig heeft gemaakt, voor zover de uitbreiding of de wijziging gegrond blijft op het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf (1). (1) Zie Cass., 16 okt. 2001, AR P.00.0207.N, nr 548; Cass., 2 nov. 2005, AR P.05.1013.F, nr 557.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.05.1013.F 2 november 2005 AC nr. 557

De burgerlijke partij kan haar vordering die gegrond is op het aan de beklaagde ten laste gelegd misdrijf uitbreiden of wijzigen, zodat zij een hoofdberoep of een incidenteel beroep kan instellen teneinde haar oorspronkelijke vordering uit te breiden, ook als de eerste rechter haar het gevraagde heeft toegewezen (1). (1) Cass., 7 april 1987, AR 561, nr 470.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.05.0284.N 24 mei 2005 AC nr. 293

In geval van vervolging wegens uitgifte van een ongedekte cheque, kan de burgerlijke partij enkel het bedrag van die cheque vorderen, indien de verbintenis tussen partijen waarop de cheque betrekking heeft, zonder de uitgifte van de cheque niet was ontstaan; deze regel geldt eveneens wanneer de uitgifte geschiedt ten titel van doorstorting van rembourgelden die derden hebben betaald voor aan hen geleverde prestaties (1). (1) Cass., 6 dec. 1995, AR P.95.0695.F, nr 631.

- CHEQUE -

P.04.1547.N 5 april 2005 AC nr. 196

Wanneer de rechter oordeelt dat vaststaat dat de heling en de daaropvolgende verkoop van het geheelde voorwerp door de heler samen de schade hebben veroorzaakt, vermag hij wettig de heler te veroordelen tot vergoeding van de volledige schade (1). (1) Zie voor het geval waar de fouten, die samen de schade hebben veroorzaakt, bestonden uit, enerzijds, de diefstal en, anderzijds, de heling: Cass., 13 okt. 2004, AR P.04.0896.F, nr ...; 8 maart 2005, AR P.04.1534.N, nr ...

- HELING -

Wanneer iemand een misdrijf en een daaropvolgende fout heeft gepleegd en de rechter vaststelt dat dit misdrijf en die fout samen de schade hebben veroorzaakt, volstaat het misdrijf als grondslag voor de veroordeling tot de vergoeding van de volledige schade (1). (1) Zie Cass., 6 juni 2001, AR P.01.0391.F, nr 337; 14 okt. 2003, AR P.03.0518.N, nr 496; 13 okt. 2004, AR P.04.0896.F, nr ...; 26 okt. 2004, AR P.04.0934.N, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

P.03.1189.N 20 januari 2004 AC nr. 30

De opheffing van het strafbaar karakter van de feiten heeft alleen het verval van de strafvordering tot gevolg, maar brengt niet mee dat deze feiten niet langer een fout zouden zijn, noch dat de strafrechter voor wie de burgerlijke vordering werd ingesteld op het ogenblik dat de feiten nog strafbaar waren, daardoor zijn bevoegdheid verliest (1). (1) Zie Cass. (Fr.), 26 jan. 1988, Bull. ch. crim., 1988, nr 35, p. 92 en 6 feb. 1989, Bull. ch. crim., 1989, nr 45, p. 128. Zie ook FRANCHIMONT, M., Manuel de procédure pénale, p. 176 en VAN DE WYNGAERT, C., Strafrecht en Strafrechtspleging, p. 417, voor wat het gevolg van het verval van de strafvordering ingevolge amnestie op de burgerlijke vordering betreft.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.02.1609.F 26 maart 2003 AC nr. 204

De verzekeraar van de huurder van een voertuig dat het voorwerp uitmaakt van een financieringshuur, die aan de verhuurder de vergoeding van beëindiging heeft uitbetaald die verschuldigd was in geval van vernieling van het voertuig, wordt ten belope van die vergoeding in de plaats gesteld van de rechten en rechtsvorderingen van zijn verzekerde tegen de voor die vernieling aansprakelijke derde; de strafrechter bij wie de burgerlijke rechtsvordering van de verzekeraar tegen die derde aanhangig wordt gemaakt, is bijgevolg bevoegd om van die vordering kennis te nemen (1). (1) Zie concl. O.M.; adde: P. VAN OMMESLAGHE, "Le paiement avec subrogation et le droit des assurances", Mélanges Philippe Gérard, Brussel, 2002, blz. 89 e.v., inz. nrs 22 tot 44.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

- VERZEKERING - Landverzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- OVEREENKOMST - Allerlei

- INDEPLAATSSTELLING -

De rechter die de beklaagde aansprakelijk stelt voor de vernieling van een voertuig dat het voorwerp uitmaakt van een financieringshuur, en hem veroordeelt tot betaling aan de burgerlijke partij, de verzekeraar van de huurder, die laatstgenoemde verzekert tegen de financiële gevolgen van die vernieling t.a.v. de verhuurder, verantwoordt die veroordeling niet naar recht wanneer hij overweegt dat die verzekeraar een benadeelde is die eigen schade heeft geleden (1). (1) Zie concl. O.M.; adde: P. VAN OMMESLAGHE, "Le paiement avec subrogation et le droit des assurances", Mélanges Philippe Gérard, Brussel, 2002, blz. 89 e.v., inz. nrs 22 tot 44.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- VERZEKERING - Landverzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.02.0608.N 11 februari 2003 AC nr. 94

Hij die beweert door een misdaad of een wanbedrijf schade te hebben geleden kan zich burgerlijke partij stellen voor de onderzoeksrechter of voor het onderzoeksgerecht en in dat stadium van de rechtspleging dient hij nog niet het bewijs te leveren van de schade, van de omvang ervan of van het oorzakelijk verband ervan met het misdrijf waarvan de inverdenkinggestelde wordt verdacht, maar hij is gehouden zijn bewering omtrent de schade aannemelijk te maken (1); dit houdt tevens in dat hij een rechtmatig belang heeft bij de vordering tot herstel van de schade, maar het volstaat in dat stadium van de rechtspleging dat de beweerde rechtmatigheid geloofwaardig is. (1) Cass., 21 dec. 1993, AR P.93.1353.N, nr 539 en 8 okt. 2002, AR P.02.0419.N, nr ...

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.02.0419.N 8 oktober 2002 AC nr. 516

De regel dat hij, die beweert door een misdaad of een wanbedrijf benadeeld te zijn, zich burgerlijke partij kan stellen zowel voor de onderzoeksrechter als voor het onderzoeksgerecht, zonder dat hij in die stand van de rechtspleging het bewijs hoeft te leveren van de schade, van haar omvang en van het oorzakelijk verband ervan met het aan de verdachte ten laste gelegde misdrijf, op voorwaarde dat hij, wil zijn burgerlijke partijstelling ontvankelijk zijn, zijn bewering omtrent de schade die hij door het misdrijf zou geleden hebben, aannemelijk maakt, geldt zowel voor een burgerlijke partijstelling die de strafvordering op gang brengt, als voor een burgerlijke partijstelling nadat de strafvordering reeds is ingesteld of bij wijze van voeging bij een andere burgerlijke partijstelling (1) (1)Cass., 21 dec. 1993, A.R. P.93.1353.N, nr.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.02.0323.F 29 mei 2002 AC nr. 326

De strafrechter kan slechts schadevergoeding aan een burgerlijke partij toekennen, in zoverre de door die partij ingestelde rechtsvordering strekt tot vergoeding van de door een misdrijf veroorzaakte schade (1). (1) Cass., 30 mei 2001, A.R. P. 01.0344.F., en 17 okt. 2001, A.R. P.01.0807.F., nrs. ... .

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.01.1236.F 12 december 2001 AC nr. ...

De strafrechter kan slechts schadevergoeding aan een burgerlijke partij toekennen, in zoverre de door die partij ingestelde rechtsvordering strekt tot vergoeding van de door een misdrijf veroorzaakte schade (1). (1) Zie Cass., 2 feb. 2000, A.R. P.98.0882.F, nr. 86.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.01.0807.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

De strafrechter kan de beklaagde alleen veroordelen tot vergoeding van de schade van de burgerlijke partij, na te hebben vastgesteld, enerzijds, dat de beklaagde het misdrijf, waarop die burgerlijke rechtsvordering gegrond is, gepleegd heeft, en, anderzijds, dat het voormelde misdrijf de schade heeft veroorzaakt (1). (1) Zie Cass., 2 mei 1995, A.R. P.93.0116.N, nr. 216 ; 17 nov. 1999, A.R. P.99.0941.F, nr. 610 ; 2 feb. 2000, A.R. P.98.0882.F, nr. 86 ; 21 juni 2000, A.R. P.00.0368.F, nr....

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.00.0207.N 16 oktober 2001 AC nr. ...

De burgerlijke partij kan, overeenkomstig de artikelen 807 en 1042 van het Gerechtelijk Wetboek, zelfs in hoger beroep, de vordering die met toepassing van de artikelen 3 en 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering voor de strafrechter aanhangig is, uitbreiden of wijzigen, mits de uitbreiding of de wijziging blijft berusten op het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf (1). (1) Cass., 13 dec. 1989, A.R. 7756, AC 1989-90, nr 238; 23 dec. 1992, A.R. 44, AC 1991-92, nr 813.

- NIEUWE VORDERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.01.0344.F 30 mei 2001 AC nr. ...

De strafrechter kan slechts schadevergoeding aan een burgerlijke partij toekennen, in zoverre de door die partij ingestelde rechtsvordering strekt tot vergoeding van de door een misdrijf veroorzaakte schade (1). (1) Cass., 21 juni 2000, A.R. P.00.0368.F, nr 388.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.99.0983.N 27 maart 2001 AC nr. ...

Om krachtens de artikel 3 en 4, V.T.Sv. schadevergoeding toe te kennen, is niet vereist dat de schade werd veroorzaakt door elk van de bestanddelen van het misdrijf, evenmin dat zij er een constitutief bestanddeel van uitmaakt(1). (1) zie de concl. van het O.M.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

De Belgische Staat, Administratie der Directe Belastingen, heeft het recht om zoals iedere andere benadeelde een burgerlijke rechtsvordering in te stellen voor schade waarvoor de belastingwetgeving geen eigen mogelijkheid tot herstel biedt (1). (1) Cass., 9 dec. 1997, A.R. P.95.0610.N, nr. 540.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.00.1173.F 22 november 2000 AC nr. ...

Voor het bestaan van door een misdrijf veroorzaakte schade is niet vereist dat de schade waarvan het herstel gevorderd wordt, veroorzaakt werd door elk bestanddeel van het misdrijf waarop de rechtsvordering is gegrond, en evenmin dat het bestaan van die schade een van de bestanddelen van dat misdrijf is (1). (1) Zie Cass., 12 jan. 1976 (AC, 1976, 532).

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.00.0204.F 13 september 2000 AC nr. ...

De burgerlijke rechtsvordering tot herstel van de door een misdrijf veroorzaakte schade die voor de strafrechter kan worden uitgeoefend, behoort aan degene die door dat misdrijf persoonlijk schade heeft geleden en aan degene die in de rechten van de getroffene is getreden (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 1995, A.R. P.93.1224.F, nr. 42 ; 26 maart 1997, A.R. P.96.1662.F, nr. 163.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.00.0368.F 21 juni 2000 AC nr. ...

De strafrechter kan slechts schadevergoeding aan een burgerlijke partij toekennen, in zoverre de door die partij ingestelde rechtsvordering strekt tot vergoeding van de door een misdrijf veroorzaakte schade (1). (1) Zie Cass., 3 maart 1999, A.R. P.98.1245.F, nr. 127; 2 feb. 2000, A.R. P.98.0882.F, nr. ...

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.98.0836.N 15 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer de belasting ontdoken wordt door het plegen van het misdrijf zelf, zoals tengevolge van een overtreding van artikel 45 W.btw, kan de door het misdrijf ontdoken belasting terzelfder tijd schade uitmaken, zodat deze kan worden ingevorderd door burgerlijke partijstelling van de Belgische Staat (min. van financiën); de omstandigheid dat artikel 85 W.btw aan de minister van financiën bevoegdheid verleent om de verschuldigde belastingen, interesten, administratieve geldboeten en toebehoren, bij wijze van dwangbevel in te vorderen, doet daaraan geen afbreuk.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.98.0882.F 2 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer de getroffene door een verkeersongeval een burgerlijke rechtsvordering tegen de verzekeraar van de beklaagde voor het strafgerecht brengt, beoogt hij daarmee de vergoeding van de schade die hij t.g.v. het misdrijf van de beklaagde heeft geleden.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

De strafrechter kan aan een burgerlijke partij slechts schadevergoeding toekennen, indien hij vaststelt dat de schade voortvloeit uit een als misdrijf omschreven feit dat hij bewezen verklaartikel

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.99.0941.F 17 november 1999 AC nr. ...

Het strafgerecht is slechts bevoegd om kennis te nemen van een rechtsvordering tot schadevergoeding, wanneer die vordering gegrond is op het vervolgde misdrijf.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.99.0360.F 8 september 1999 AC nr. ...

Art. 35, eerste lid, Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969, legt een bijzondere herstelwijze op in het algemeen belang van de financiering van de sociale zekerheid, die afwijkt van het gemeen recht en die uitsluit dat de strafrechter, na de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers te hebben veroordeeld wegens overtreding van de bepalingen van voornoemde wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, hen kan veroordelen tot schadevergoeding, die berekend wordt op grond van de ontdoken bijdragen, bijdrageopslagen en verwijlinteresten; de verjaarde bijdragen die door de werkgever aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid verschuldigd zijn, kunnen niet worden ingevorderd d.m.v. een veroordeling tot schadevergoeding, die berekend wordt op grond van het bedrag van die vervallen bijdragen, ook niet na een strafrechtelijke veroordeling wegens andere dan de door voornoemde Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969 bestrafte misdrijven.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

De bepalingen van het W.I.B. die de aanslagtermijnen verlengen in geval van bedrog en in geval van een rechtsvordering tegen de belastingplichtige of een derde, beletten de Staat, na het verstrijken van die termijnen van openbare orde, een rechtsvordering voor het strafgerecht in te stellen om de persoon, die de wettelijke voorwaarden voor het verschuldigd zijn van de belasting vervult, te doen veroordelen tot betaling ervan, zelfs niet ten titel van herstel van schade t.g.v. niet-inkohiering binnen de wettelijke termijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.98.1245.F 3 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer de getroffene van een verkeersongeval een burgerlijke rechtsvordering tegen de verzekeraar van de beklaagde voor het strafgerecht brengt, beoogt hij daarmee de vergoeding van de schade die hij ten gevolge van het misdrijf van de beklaagde heeft geleden.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

De strafrechter kan aan een burgerlijke partij slechts schadevergoeding toekennen, indien hij vaststelt dat de schade voortvloeit uit een als misdrijf omschreven feit dat hij bewezen verklaartikel ~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

S.96.0167.N 18 mei 1998 AC nr. ...

Ontvankelijk en zonder dat er aanleiding is tot schorsing van de procedure is de vordering voor de burgerlijke rechter, die tot schadevergoeding strekt waarover de strafrechter geen uitspraak heeft gedaan.

- VORDERING IN RECHTE -

P.95.0610.N 9 december 1997 AC nr. ...

De Belgische Staat, Administratie der Directe Belastingen, heeft het recht om zoals iedere andere benadeelde een burgerlijke rechtsvordering in te stellen voor nadeel waarvoor de belastingwetgeving geen eigen mogelijkheid tot herstel biedt.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.97.1078.F 26 november 1997 AC nr. ...

De strafrechter die over de gehele vordering van de burgerlijke partij uitspraak doet, heeft zijn rechtsmacht met betrekking tot de rechtsvordering van voornoemde partij volledig uitgeput en kan, bijgevolg, zijn beslissing over het overige van die vordering, over de interest en over de kosten niet aanhouden.~

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.95.0850.N 4 november 1997 AC nr. ...

De strafrechter kan aan een burgerlijke partij slechts schadevergoeding toekennen indien hij vaststelt dat de schade voortvloeit uit een als misdrijf omschreven feit dat hij bewezen verklaartikel

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.96.1466.F 23 april 1997 AC nr. ...

Artt. 3 en 4 V.T.Sv. beperken de bevoegdheid van de strafrechtbanken tot de burgerlijke rechtsvorderingen die zijn ingesteld n.a.v. een bij hen aanhangig gemaakt misdrijf.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.96.1662.F 26 maart 1997 AC nr. ...

De burgerlijke rechtsvordering kan worden ingesteld voor de strafrechter door eenieder die beweert zelf benadeeld te zijn door het misdrijf waarvoor de strafvordering is ingesteld, dat wil zeggen door eenieder die bewijst dat hij door dat misdrijf in zijn persoon, zijn goederen of zijn eer kon zijn geschaad.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.96.0444.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

De burgerlijke of tot tussenkomst gekomen partijen verliezen hun hoedanigheid niet en moeten zich niet opnieuw burgerlijke partij stellen of tussenkomen, indien het geding achteraf wordt hervat voor de anders samengestelde rechtbank.~

- TUSSENKOMST -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.94.1243.N 7 mei 1996 AC nr. ...

Aangezien het Vlaamse Gewest inzake ruimtelijke ordening bij zijn herstelvordering optreedt voor het algemeen belang en niet voor particuliere belangen, is zijn vordering tot uitvoering van aanpassingswerken, bij gebrek aan schade aan particuliere belangen van het Vlaamse Gewest, niet ontvankelijk.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.96.0171.F 28 februari 1996 AC nr. ...

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is alleen ontvankelijk als de zaak bij die rechter aanhangig is of bij hem aanhangig kan worden gemaakt.~

- STRAFVORDERING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Een niet-ontvankelijke burgerlijke partijstelling brengt de strafvordering niet op gang en maakt de zaak niet aanhangig bij de onderzoeksrechter; in zodanig geval heeft de beslissing tot onttrekking van de zaak aan de onderzoeksrechter geen bestaansreden.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Een niet-ontvankelijke burgerlijke partijstelling brengt de strafvordering niet op gang en maakt de zaak niet aanhangig bij de onderzoeksrechter; in zodanig geval heeft de beslissing tot onttrekking van de zaak aan de onderzoeksrechter geen bestaansreden.~

- STRAFVORDERING -

P.95.0952.N 27 februari 1996 AC nr. ...

Aangezien de gemachtigde ambtenaar inzake ruimtelijke ordening bij zijn herstelvordering optreedt voor het algemeen belang en niet voor particuliere belangen en zijn vordering zich integreert in de strafvordering, is zijn stelling als burgerlijke partij ten behoeve van voormelde vordering, bij gebrek aan schade aan particuliere belangen van de steller, niet ontvankelijk.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

Ontvankelijk is de rechtsvordering van een burgerlijke partij die het bewijs levert dat zij geschaad is in haar persoonlijk en rechtstreeks belang, dat onderscheiden is van een collectief belang.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.95.0506.F 8 november 1995 AC nr. ...

Hij die beweert door een wanbedrijf benadeeld te zijn kan zich burgerlijke partij stellen en dat wanbedrijf bij de correctionele rechtbank aanhangig maken door rechtstreekse dagvaarding van de beklaagde; het is voor de ontvankelijkheid van de rechtstreekse dagvaarding en het instellen van de strafvordering voldoende dat de dagende partij aanvoert benadeeld te zijn door het aangegeven misdrijf, zonder dat zij haar vordering tot schadeloosstelling hoeft te detailleren.~

- STRAFVORDERING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.93.0116.N 2 mei 1995 AC nr. ...

Het strafgerecht kan kennisnemen van een rechtsvordering tot schadevergoeding wanneer die vordering gegrond is op het vervolgde misdrijf dat de oorzaak is van de schade; hiertoe is niet vereist dat de benadeelde als dusdanig in de telastlegging wordt aangewezen.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

P.94.1086.N 7 maart 1995 AC nr. ...

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is slechts ontvankelijk indien het aangeklaagde feit waardoor de burgerlijke partij beweert benadeeld te zijn, beantwoordt aan een door de wet als misdaad of wanbedrijf gekwalificeerd feit.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 3, 4 en 26

S.08.0015.N 20 april 2009 AC nr. 260

Artikel 26, van de wet van 17 april 1878, houdende de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, is van toepassing op elke burgerlijke rechtsvordering die tot een veroordeling strekt en die steunt op feiten die het bestaan van een misdrijf doen blijken, zelfs wanneer die feiten eveneens een contractuele tekortkoming uitmaken en het voorwerp van de vordering in de uitvoering van de contractuele verbintenis bestaat, zodat het arrest dat de vordering tot betaling van achterstallig loon en vakantiegeld verjaard verklaart op grond van artikel 15 van de arbeidsovereenkomstenwet, dat geen bijzondere afwijkende wetsbepaling is in de zin van artikel 26 van de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, zonder de toepassing te onderzoeken van de verjaring bepaald in artikel 26 van de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, de wet schendt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VORDERING IN RECHTE -

S.04.0088.N 22 januari 2007 AC nr. 36

Artikel 26 van de wet van 17 april 1878 houdende Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering is van toepassing op elke burgerlijke rechtsvordering die gestoeld is op feiten die het bestaan van een misdrijf doen blijken, zelfs wanneer die feiten eveneens een contractuele tekortkoming van de werkgever uitmaken en het voorwerp van de vordering in de uitvoering van die contractuele verbintenis bestaat als herstel van de geleden schade (1) (2). (1) Cass. (Verenigde kamers), 23 okt. 2006, AR S.05.0010.F, nr ... met concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ; zie Cass., 2 april 2001, AR S.00.0090.F, nr 193. (2) Artt. 3 en 4 in hun versie zowel vóór als na de wijziging bij wetten van 11 juni 1994 en 28 maart 2000 en artikel 26 in zijn versie zoals van kracht zowel vóór als na wijziging bij wet van 10 juni 1998 van de wet van 17 april 1878, Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering.

- LOON - Bescherming

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

S.04.0165.N 22 januari 2007 AC nr. 37

Wanneer de niet-betaling van het loon voor overwerk een misdrijf vormt, kan de werknemer een vordering tot herstel van de door dat misdrijf veroorzaakte schade instellen, al bestaat de vergoeding van de geleden schade in de betaling van het loon zelf, en zelfs al vormt de niet-betaling van het loon bijgevolg een tekortkoming aan de verbintenissen die uit de arbeidsovereenkomst voortvloeien en bestaat de gevorderde zaak in de uitvoering van die verplichtingen; die rechtsvordering verjaart volgens de bij artikel 26, V.T.Sv. bepaalde voorschriften (1). (1) Artt. 3 en 4 in hun versie zowel vóór als na de wijziging bij wetten van 11 juni 1994 en 28 maart 2000 en artikel 26 in zijn versie zoals van kracht zowel vóór als na wijziging bij wet van 10 juni 1998 van de wet van 17 april 1878, Voorafgaande Titel van het Wet van Strafvordering.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

Artt. 3, 4, 26 en 28

S.97.0129.F 12 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer het niet-betalen van loon voor overwerk een misdrijf is, kan de werknemer een rechtsvordering instellen, tot herstel van de schade door dit misdrijf veroorzaakt, ook al vormt het niet-betalen van dat loon tevens het niet-nakomen van een verbintenis die uit de arbeidsovereenkomst voortspruit; die rechtsvordering verjaart volgens de bij de V.T.Sv. voorgeschreven bepalingen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

- MISDRIJF - Allerlei

- LOON - Bescherming

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 3bis en 5bis

P.06.0427.F 28 juni 2006 AC nr. 362

De toepassing van de bijzondere bevoegdheids- en procedureregels die bij de artikelen 479 e.v., Sv. zijn bepaald ontneemt het slachtoffer niet het recht om correct en gewetensvol te worden bejegend, in het bijzonder door terbeschikkingstelling van de nodige informatie, noch het recht om de burgerlijke rechtsvordering tezelfdertijd en voor dezelfde rechter te vervolgen, noch het recht om de hoedanigheid van benadeelde persoon te verkrijgen, noch het recht om de bevoegde onderzoeksmagistraat om inzage van het dossier te verzoeken, noch het recht om die magistraat te verzoeken een bijkomende onderzoekshandeling te verrichten, noch ten slotte het recht om zich bij hem burgerlijke partij te stellen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Artt. 4, eerste lid, en 26

P.09.1519.N 16 maart 2010 AC nr. 185

Wanneer de burgerlijke rechtsvordering tijdig voor de strafrechter is ingesteld, loopt de verjaring ervan niet meer totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing het geding heeft beëindigd; ongeacht de verjaring van de strafvordering blijft de strafrechter bevoegd om de burgerlijke vordering te beoordelen (1). (1) Zie Cass., 13 mei 2003, AR P.02.1261.N, AC, 2003, nr. 291, inz. voetnoot 4; Cass., 13 nov. 2007, AR P.07.0961.N, AC, 2007, nr. 549; Cass., 12 maart 2008, AR P.07.1523.F, AC, 2008, nr. 171.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 6, 1°bis, 10, 1°bis en 12bis

P.04.0352.F 1 juni 2005 AC nr. 306

Op vordering van de procureur-generaal, na de federale procureur in zijn verslag, alsook, op hun verzoek, de klagers te hebben gehoord, onttrekt het Hof van Cassatie, dat uitspraak doet op grond van de criteria bedoeld in de artt. 6, 1°bis, 10, 1°bis en 12bis V.T.Sv., een aanhangig rechtsgeding waarvoor een gerechtelijk onderzoek loopt op de datum van inwerkingtreding van de W. 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, en dat betrekking heeft op feiten die gepleegd zijn buiten het grondgebied van het Koninkrijk, zoals bedoeld in titel Ibis, Boek II, Sw., aan de Belgische rechtscolleges, na te hebben vastgesteld dat, toen er op datum van de inwerkingtreding van die wet in die zaak een onderzoeksdaad werd gesteld, op diezelfde datum, geen enkele vermoedelijke dader zijn hoofdverblijfplaats in België had, en dat er op het ogenblik van het instellen van de strafvordering, geen enkele Belgische klager was, ook geen kandidaat vluchteling (1) (2). (1) Zie A.A., 13 april 2005, nr 68/2005, B.S., 9 mei 2005, p. 21848. (2) Zie Cass., 24 sept. 2003, AR P.03.1216.F, nr 451, met concl. adv.-gen. Spreutels; 24 sept. 2003, AR P.03.1217.F, nr 452, en 19 mei 2004, AR P.04.0352.F, nr 452.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.03.1517.F 17 december 2003 AC nr. 656

Op vordering van de procureur-generaal, na de federale procureur in zijn verslag alsook, op hun verzoek, de klagers te hebben gehoord, onttrekt het Hof van Cassatie, dat uitspraak doet op grond van de criteria bedoeld in de artt. 6, 1°bis, 10, 1°bis en 12bis V.T.Sv., het rechtsgeding, waarvoor een onderzoek loopt op de datum van inwerkingtreding van de Wet 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, en dat betrekking heeft op feiten die gepleegd zijn buiten het grondgebied van het Koninkrijk, zoals bedoeld in titel Ibis, boek II, Sw., aan het Belgisch gerecht, na te hebben vastgesteld dat, toen er bij de inwerkingtreding van die wet in die zaak een onderzoekshandeling was gesteld, geen enkele klager Belg was op het ogenblik van het instellen van de strafvordering en dat geen enkele vermoedelijke dader in België zijn hoofdverblijfplaats had op de datum van de inwerkingtreding van die wet (1). (1) Cass., 24 sept. 2003, AR P.03.1216.F, nr ..., met concl. O.M., J.T., 2003, blz. 639.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.03.1216.F 24 september 2003 AC nr. 451

Op vordering van de procureur-generaal, na de federale procureur in zijn verslag alsook, op hun verzoek, de klagers te hebben gehoord, onttrekt het Hof van Cassatie, dat uitspraak doet op grond van de criteria bedoeld in de artt. 6, 1°bis, 10, 1°bis en 12bis Sv., het aanhangige rechtsgeding, waarvoor een onderzoek loopt op de datum van inwerkingtreding van de Wet 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, en dat betrekking heeft op feiten die gepleegd zijn buiten het grondgebied van het Koninkrijk, zoals bedoeld in titel Ibis, boek II, Sw., aan het Belgisch gerecht, na te hebben vastgesteld dat, toen er bij de inwerkingtreding van die wet in die zaak een onderzoeksdaad was gesteld, geen enkele klager Belg was op het ogenblik van het instellen van de strafvordering en dat geen enkele vermoedelijke dader in België zijn hoofdverblijfplaats had op de datum van de inwerkingtreding van die wet; een feitelijke vereniging is geen Belgische klager (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., 2003, I, nr ... .

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- NATIONALITEIT -

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.03.1217.F 24 september 2003 AC nr. 452

Op vordering van de procureur-generaal, na de federale procureur in zijn verslag alsook, op hun verzoek, de klagers te hebben gehoord, onttrekt het Hof van Cassatie, dat uitspraak doet op grond van de criteria bedoeld in de artt. 6, 1°bis, 10, 1°bis en 12bis Sv., het aanhangige rechtsgeding, waarvoor een onderzoek loopt op de datum van inwerkingtreding van de Wet 5 aug. 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, en dat betrekking heeft op feiten die gepleegd zijn buiten het grondgebied van het Koninkrijk, zoals bedoeld in titel Ibis, boek II, Sw., aan het Belgisch gerecht, na te hebben vastgesteld dat, toen er bij de inwerkingtreding van die wet in die zaak een onderzoeksdaad was gesteld, geen enkele klager Belg was op het ogenblik van het instellen van de strafvordering en dat geen enkele vermoedelijke dader in België zijn hoofdverblijfplaats had op de datum van de inwerkingtreding van die wet; een feitelijke vereniging is geen Belgische klager(1). (1) Zie concl. O.M. vòòr het arrest P.03.1216.F hierboven

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Artt. 7, § 1 en 12, eerste lid

P.97.0104.N 31 maart 1998 AC nr. ...

De veroordeling van een beklaagde om als Belg in het buitenland deelgenomen te hebben als noodzakelijke medewerker in de zin van artikel 66 Sw., aan een wanbedrijf gepleegd door vreemdelingen ten nadele van een Belg, is naar recht verantwoord, nu de beklaagde aldus wordt veroordeeld als dader van het hem ten laste gelegde wanbedrijf.

- MISDRIJF - Deelneming

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

W. 21 okt. 1992

Artt. 1, 2 en 3

D.04.0005.F 12 mei 2005 AC nr. 276

Het feit alleen dat handelsreclame wordt gemaakt is op zich niet in strijd met de regels van de medische plichtenleer, indien niet gelijktijdig handelingen worden verricht die de regels van die plichtenleer kunnen miskennen of afbreuk kunnen doen aan de eer, de bescheidenheid, de eerlijkheid of de waardigheid van de geneesheren (1). (1) Zie Cass., 2 mei 2002, AR D.01.0011.N, nr 267; 25 feb. 2000, AR D.98.0041.F, nr 144; 7 mei 1999, AR D.98.0013.N, nr 270 en concl. adv.-gen. DUBRULLE.

- ARTS -

W. 31 maart 1898

Artt. 2 en 10

C.03.0286.F 4 april 2005 AC nr. 193

De verplichting voor de kabelmaatschappijen die lid zijn van een beroepsvereniging voor maatschappijen of verenigingen die radio- en televisieprogramma's via de kabel doorgeven, om vóór de doorgifte via de kabel van prestaties van uitvoerende kunstenaars de toestemming te verkrijgen van de houders van de naburige rechten op die prestaties, welke hun recht om die doorgifte toe te staan of te verbieden alleen kunnen uitoefenen door een vennootschap voor het beheer van de rechten, vloeit voort uit artikel 51, W. 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, en houdt geen verband met hun hoedanigheid van deelgenoot van de voormelde beroepsvereniging.

- AUTEURSRECHT -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

W.B.T.W., zoals het van toepassing was vóór de wet van 28 dec. 1992

Art. 45, § 1, 1°, § 2, eerste en tweede lid, a

C.04.0107.N 19 januari 2007 AC nr. 29

De aftrekbeperking tot maximum 50 % van de betaalde btw met betrekking tot automobielen voor personenvervoer is niet van toepassing op voertuigen bestemd om te worden verkocht of te worden verhuurd door een belastingplichtige die een specifieke economische activiteit uitoefent die bestaat in de verkoop of de verhuur van automobielen; met die "specifieke economische activiteit" wordt een naar het publiek gerichte niet-toevallige activiteit bedoeld, waarbij het niet vereist is dat die activiteit de enige of belangrijkste activiteit zou zijn, noch dat het aanbod zou gedaan worden aan een onbegrensd cliënteel (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 45, § 2, tweede lid, a

C.96.0486.F 9 januari 1998 AC nr. ...

De belastingplichtige die voertuigen verhuurt in een gesloten kringloop zonder werkelijk zelfstandig op te treden oefent geen echte beroepswerkzaamheid uit, bestaande in de verhuur van automobielen, waarop de beperking van de aftrek van de belasting, bepaald in artikel 45, § 2, tweede lid, a, Btw-wetboek niet van toepassing is.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.93.0519.N 1 februari 1996 AC nr. ...

De belastingplichtige die enkele automobielen verhuurt in besloten kring, oefent geen beroepswerkzaamheid uit bestaande in de verkoop of verhuur van automobielen, waarop de bij artikel 45, §2, tweede lid, a, W.btw, voorziene beperking van de aftrek van belasting niet van toepassing is.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 53

F.06.0042.N 24 april 2008 AC nr. 251

De rekenplichtige ontvanger heeft de mogelijkheid om op autonome wijze en op zijn verantwoordelijkheid de invordering en de vervolging te organiseren en om in die optiek in betalingsfaciliteiten te voorzien zonder daarbij afbreuk te doen aan de wettelijke betalingstermijnen; deze mogelijkheid komt exclusief toe aan de rekenplichtige wiens beslissing ter zake zich opdringt aan de rechter.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

De termijnen voor aangifte en betaling inzake belasting over de toegevoegde waarde raken de openbare orde; geen wettelijke bepaling verleent de rechter of de rekenplichtige ontvanger de bevoegdheid van deze termijnen af te wijken door bijkomende betalingstermijnen toe te staan voor vervallen btw-schulden; door in betalingsfaciliteiten te voorzien kan de rekenplichtige hoe dan ook geen afbreuk doen aan de wettelijke betalingstermijnen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 74, § 3

P.97.0813.N 23 februari 1999 AC nr. ...

De vraag van de procureur des Konings om advies van de bevoegde gewestelijke directeur wanneer hij vervolgingen wil instellen voor fiscale misdrijven en dat advies kunnen betrekking hebben, o.m. op een bepaald feit, alsmede op andere niet precieze maar gelijkaardige feiten waarvan het bepaalde feit het bestaan doet vermoeden; wanneer in het kader van het naar aanleiding van die vraag en het advies ingesteld gerechtelijk onderzoek gelijkaardige feiten aan het licht komen, moet de procureur des Konings niet opnieuw een advies vragen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- STRAFVORDERING -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het verzoek om advies van de bevoegde gewestelijke directeur in geval de procureur des Konings vervolgingen wil instellen wegens fiscale misdrijven moet voldoende aangeven waarop het betrekking heeft en mag hierbij verwijzen naar het feitenmateriaal van het dossier.~

- STRAFVORDERING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 85, §§ 1 en 2

F.05.0006.N 22 november 2007 AC nr. 574

De omstandigheid dat, voorafgaand aan de kennisgeving van een dwangbevel tot invordering van btw-schulden, aan de belastingplichtige een betalingsbericht werd verstuurd met het verzoek om te betalen binnen een bepaalde termijn, heeft niet tot gevolg dat de opeisbaarheid van de belastingschuld wordt opgeschort zolang deze termijn niet is verstreken en staat evenmin eraan in de weg dat de met de invordering belaste ambtenaar het dwangbevel uitvaardigt teneinde de verjaring te stuiten.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.04.0284.N 9 maart 2006 AC nr. 140

Inzake de belasting over de toegevoegde waarde is het dwangbevel enerzijds een taxatietitel waarin de belastingschuld geconcretiseerd wordt bij gebrek aan spontane en onvoorwaardelijke betaling van de verschuldigde belasting, en anderzijds een akte die geldt als uitvoerbare titel met het oog op de invordering van die belastingschuld (1). (1) Het Hof formuleerde dezelfde rechtsregel in Cass., 9 maart 2006, AR nr C.04.0313.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 45 en 46, § 1

C.94.0150.N 27 november 1997 AC nr. ...

Wanneer de belastingplichtige in de uitoefening van zijn beroepswerkzaamheid ook andere handelingen verricht dan handelingen waarvoor aanspraak op aftrek bestaat, mag in beginsel alleen in aftrek worden gebracht de belasting over de toegevoegde waarde geheven van de aan de betrokkene geleverde goederen en verleende diensten, voor zover hij die goederen en diensten gebruikt voor het verrichten van handelingen onderworpen aan de belasting.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 45 en 85, § 1, eerste lid

P.10.0521.N 1 maart 2011 AC nr. ...

Wanneer btw wordt ontdoken door het plegen van een misdrijf, kan de door het misdrijf ontdoken belasting tezelfdertijd schade uitmaken die kan worden ingevorderd met een burgerlijkepartijstelling door de Belgische Staat; de omstandigheid dat artikel 85, §1, eerste lid, btw-wetboek de Belgische Staat de bevoegdheid verleent om de verschuldigde belastingen, intresten, administratieve geldboeten en toebehoren in te vorderen bij wijze van dwangbevel, ontzegt de Belgische Staat niet de toegang tot de rechter door middel van de gewone rechtspleging (1). (1) Cass., 20 juli 1979, AC, 1978-79, 1340; 27 nov. 1984, AR 7136, AC, 1984-85, 193; 15 feb. 2000, AR P.98.0836.N, AC, 2000, nr. 123.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 70 en 84

C.94.0274.N 22 januari 1998 AC nr. ...

De door artikel 84 W.btw aan de minister van Financiën toegekende bevoegdheid om te beslissen over verzoeken om kwijtschelding van met toepassing van artikel 70 van hetzelfde wetboek opgelegde geldboeten, ontneemt aan de rechter niet de bevoegdheid om de rechtmatigheid van de boete te toetsen, maar sluit uit dat hij zijn beslissing op redenen van billijkheid laat berusten.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 70, §§ 1 en 2, eerste lid, en 84

F.06.0108.N 13 februari 2009 AC nr. 124

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen; de rechter die aanneemt dat de belastingplichtige opzettelijk heeft gehandeld bij het plegen van de vastgestelde inbreuken op de btw-wetgeving, bestaande in het uitreiken van facturen op naam van niet-bestaande klanten en op niet bestaande adressen, en vervolgens oordeelt dat de sanctie onevenredig is omdat de overtreding begaan werd onder druk van zijn concurrenten die op een vergelijkbare manier te werk gingen, omdat hij geen fiscaal voordeel genoot en omdat hij en zijn bestuurders strafrechtelijk veroordeeld waren zodat herhaling in de toekomst moeilijk lijkt, verantwoordt zijn beslissing naar recht (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2008, AR nr. F.06.0111.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. C.07.0507.N, www.cass.be, met conclusie van het O.M.; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0106.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0107.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

Art. L 1223-1

C.12.0301.F 23 mei 2014 AC nr. ...

De rijkswegen die deel uitmaken van de “grote wegen”, die gelegen zijn op het grondgebied van een gewest, worden beheerd door dat gewest, dat daarop toezicht, leiding en controle uitoefent en daarvan dus, in de regel, de bewaarder is in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ….

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- WEGEN -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Art. L 1242-1

C.10.0490.F 30 juni 2011 AC nr. ...

Het ontbreken van de machtiging om cassatieberoep in te stellen kan door de gemeenteraad worden gedekt tot de sluiting van het debat voor het Hof (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, AR C.10.0490.F, nr. ... Het Hof heeft diezelfde dag een tweede arrest in die zin gewezen (AR C.10.0491.F).

- GEMEENTE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

Art. L 1242-2

P.11.0730.F 5 oktober 2011 AC nr. ...

De burgerlijke partijstelling van een bewoner van een gemeente is niet onontvankelijk louter omdat die bewoner in die akte niet vermeldt dat hij een rechtsvordering wil instellen die de gemeente toekomt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. L 1561-2, 4°

S.10.0147.F 28 maart 2011 AC nr. ...

Het Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie bepaalt dat elk document waarmee een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking uitgaande van één van de diensten van een intercommunale ter kennis wordt gebracht van een burger, de eventuele beroepsmogelijkheden, de instanties bij wie het beroep moet worden ingesteld en de geldende vormen en termijnen vermeldt, en dat de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep bij ontstentenis daarvan geen aanvang neemt; die bepaling, die alleen de eventuele beroepsmogelijkheden betreft, vereist niet dat in de beslissing die een arbeidsovereenkomst beëindigt melding wordt gemaakt van de mogelijkheid om beroep in te stellen bij de arbeidsrechtbank en van de termijn waarbinnen die rechtsvordering verjaartikel

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium

Art. 154, eerste lid, 3°

P.05.1631.F 29 maart 2006 AC nr. 180

De eigenaar is strafrechtelijk aansprakelijk voor de handhaving van wederrechtelijk uitgevoerde werkzaamheden (1). (1) B. LOUVEAUX, Le droit de l'urbanisme, Brussel, De Boeck Université, 2002, p. 443.

- STEDENBOUW - Sancties

De eigenaar is strafrechtelijk aansprakelijk voor de handhaving van wederrechtelijk uitgevoerde werkzaamheden (1). (1) B. LOUVEAUX, Le droit de l'urbanisme, Brussel, De Boeck Université, 2002, p. 443.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen

Art. 155, § 1

P.00.0855.F 9 januari 2002 AC nr. 14

Krachtens artikel 155, § 1, W.W.R.O.S.P., dat de openbare orde raakt, wordt de vrijwaring van het algemeen belang van de gemeenschap, te weten de verwezenlijking van een goede ruimtelijke ordening, niet aan het Gewest zelf toevertrouwd maar aan de gemachtigde ambtenaar van het Gewest, die hiermee niet samenvalt (1). (1) Zie concl. O.M.

- OPENBARE ORDE -

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.00.0719.F 13 december 2000 AC nr. ...

Uit artikel 155, § 1, Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium, blijkt dat de gemachtigde ambtenaar die het herstel van de plaats in de vorige staat vordert, vrijwillig voor het strafgerecht tussenkomt en partij is bij het geding ; die ambtenaar beschikt dus over het recht om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing over de gevorderde herstelmaatregel (1). (1) Wanneer de gemachtigde ambtenaar inzake stedenbouw het strafgerecht vordert om het herstel van de plaats in de vorige staat te bevelen, valt de beslissing van de strafrechter waarbij die vordering wordt toegewezen onder de strafvordering, niettegenstaande het burgerlijk karakter van de maatregel, waarvan de uitspraak in een dergelijk geval door de wet wordt voorgeschreven als verplichte aanvulling van de strafrechtelijke veroordeling. (Cass., 26 april 1989, A.R. 5930, nr. 486, met concl. adv.-gen. Liekendael in Bull. en Pas., I, 1988-89, nr. 286 ; 20 jan. 1993, A.R. 9672, 9817 en 9894, nrs. 39, 39bis en 39ter, en de noot E.L. ; 19 mei 1999, A.R. P.98.1393.F, nr. 292). Onder vigeur van artikel 65 Wet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw en van het oude artikel 67 Waals Wetboek Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw kon alleen het O.M. de bij de wet bepaalde rechtsmiddelen instellen, aangezien de gemachtigde ambtenaar geen partij in het geding was (Cass., 27 feb. 1996, A.R. P.95.0952.N, 22 okt. 1996, A.R. P.95.0540.N, nrs. 86 en 394 ; 6 okt. 1998, A.R. P.97.0483.N, nr. 430, redenen). Het decr. Waals Gewest 27 nov. 1997, dat het voormelde Waals Wetboek wijzigt, heeft in het nieuwe artikel 155, § 1, hieraan toegevoegd dat "de gemachtigde ambtenaar of het College van burgemeester en schepenen, op eigen initiatief of binnen de door de gemachtigde ambtenaar opgelegde termijn, één van de in § 2 bedoelde wijzen van herstel voor de correctionele rechtbank kunnen vorderen en elkaar gelijktijdig daarvan op de hoogte brengen." Ondanks het stilzwijgen van de parlementaire voorbereiding van het decreet, volgt uit die wijziging dat de Waalse wetgever de bedoelde overheden aldus de mogelijkheid heeft gegeven vrijwillig voor de strafrechter tussen te komen (DELNOY, M., "Le nouveau droit wallon des infractions et sanctions d'urbanisme", in La réforme du droit wallon de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, Brussel, 1998, blz. 448 en 449). De vrijwillige of gedwongen tussenkomst van een derde voor het strafgerecht is alleen ontvankelijk, op voorwaarde dat een bijzondere wet zulks uitdrukkelijk bepaalt of de strafrechter bij uitzondering machtigt om tegen een derde een veroordeling, een sanctie of een andere maatregel uit te spreken. (Cass., 3 sept. 1998, A.R. A.94.0001.F, nr. 378). Die oplossing moet in verband worden gebracht met de rechtspraak van het Hof m.b.t. artikel 16, eerste lid, W. 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen. (Cass., 24 okt. 1990, A.R. 8027, nr. 103). Ook in dit geval gaat het om een burgerlijke vordering en maakt zij deel uit van de strafvordering. (Cass., 24 juni 1997, A.R. P.96.0131.N, nr. 298 ; 10 nov. 1999, A.R. P.99.0089.F, nr. 598). De arresten van het Hof die beslissen dat de gedelegeerde ambtenaar een partij is in de zin van de Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom, kunnen evenwel, wegens het specifiek karakter van dat begrip, niet dienen als argument (Cass., 25 feb. 1997, A.R. P.96.0125.N, nr. 108 ; 16 nov. 1999, A.R. P.97.1655.N, nr. 608).

- TUSSENKOMST -

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 155, § 2

P.00.0855.F 9 januari 2002 AC nr. 14

De beslissing van de bestuurlijke overheid die, met het oog op de toepassing van artikel 155, § 2, W.W.R.O.S.P., de keuze van de wijze van herstel bepaalt, is geen besluit of verordening in de zin van artikel 159 Gw. (1). (1) Zie concl. O.M.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De rechterlijke macht is bevoegd om de vordering van de gemachtigde ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen, die ertoe strekt een van de rechtstreekse herstelmaatregelen, bedoeld in artikel 155, § 1, W.W.R.O.S.P., te horen bevelen, op haar interne en externe wettigheid te toetsen en na te gaan of zij in overeenstemming is met de wet en of zij niet op machtsoverschrijding of machtsafwending berust, maar het staat niet aan de rechter om over de opportuniteit van een dergelijke vordering te oordelen (1). (1) Zie concl. O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de rechter, bij de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht, oordeelt dat de bestuurlijke overheden niet in staat waren met de vereiste onpartijdigheid een keuze te maken tussen de verschillende, in artikel 155, § 2, W.W.R.O.S.P. bedoelde wijzen van herstel, kan hij de door die overheden ingestelde vordering verwerpen zonder die vordering verder nog op haar interne en externe wettigheid te moeten toetsen; in dat geval wordt, in voorkomend geval, alleen de vordering van de benadeelde derde of derden m.b.t. de herstelmaatregel aanhangig gemaakt bij de rechter, die de gegrondheid ervan zal beoordelen (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 155, § 2, 1°

P.03.1500.F 3 maart 2004 AC nr. 116

Noch het belang dat, voor een beklaagde, de gevolgen van de in artikel 155, § 2, 1°, W.W.R.O.S.P., bedoelde wijzen van herstel kunnen hebben, noch de "relatief goede trouw" van die beklaagde, noch de afwezigheid van klachten van de buren, noch de verzoenende houding van het gemeentebestuur doen afbreuk aan de interne wettelijkheid van de vordering die de gemachtigde ambtenaar met toepassing van dat artikel heeft ingesteld of tasten zijn vordering door machtsoverschrijding of machtsafwending aan (1). (1) Zie Cass., 18 april 1995, AR 7489, nr 491, redenen, p. 1109; 16 mei 1995, AR P.94.0802.N, nr 238, redenen, p. 482; 16 jan. 2002, AR P.01.1163.F, nr 31; 4 feb. 2003, AR P.01.1462.N, nr ... .

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 160, § 1, 1°, en § 3, eerste lid (nieuw)

F.99.0018.F 31 januari 2000 AC nr. ...

De gemeenten zijn gerechtigd een jaarlijkse belasting te heffen van de niet bebouwde percelen die deel uitmaken van een niet vervallen verkaveling; die belasting wordt geheven van de bovengenoemde percelen waarop ingevolge een beslissing van de overheid niet mag worden gebouwd of waarop niet kan worden gebouwd.

- STEDENBOUW - Allerlei

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 34, derde lid

C.03.0535.F 17 februari 2005 AC nr. 99

Een stedenbouwkundig attest is negatief in de zin van artikel 34, derde lid, van het Waalse Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en vermogen, wanneer het een bestemming vermeldt waaruit een bouw- of verkavelingsverbod, en met name een verbod om privé-woningen te bouwen blijkt (1). (1) Zie conclusie O.M.; te dezen heeft het Hof impliciet doch onmiskenbaar beslist dat een stedenbouwkundig attest nr. 1 met de inhoud die de feitenrechter heeft vastgesteld, beantwoordde aan het begrip negatief stedenbouwkundig attest in de zin van artikel 34, derde lid, W.W.R.O.S.V.; i.v.m. het begrip negatief stedenbouwkundig attest, zie Cass., 13 juni 1986, AR 4922, nr 643.

- STEDENBOUW - Algemeen

Art. 34, eerste lid

C.01.0302.F 19 september 2002 AC nr. 462

De normale bestemming van een bouwgrond in de zin van artikel 34, eerste lid, van het Waalse Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium van 14 mei 1984 wordt beoordeeld aan de hand van drie criteria, namelijk de geschiktheid van de grond voor bebouwing, de ligging langs een voldoende uitgeruste verkeersweg en de ligging naast andere bouwgronden of gebouwen (1). (1) Art. 34, thans 70 van het bij het Waalse decreet van 27 nov. 1997 gecoördineerde W.W.R.O.S.P. Het OM had geconcludeerd dat het middel (de exceptie) van niet-ontvankelijkheid diende te worden aangenomen.

- STEDENBOUW - Algemeen

Art. 34, vijfde lid

C.00.0277.F 4 januari 2002 AC nr. 8

De vergoeding die met toepassing van artikel 34, vijfde lid, W.W.R.O.S.P wordt berekend en aan de eigenaar van het goed toekomt, moet met twintig pct. worden verminderd; die vermindering mag niet berekend worden op de geactualiseerde aankoopwaarde van het goed (1). (1) Steunend op de parlementaire voorbereiding van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 37, tweede lid) waarin staat te lezen: "om een te grote toevloed van eisen te voorkomen voor verhoudingsgewijze geringe schadegevallen zal er geen vergoeding worden uitgekeerd beneden 20 t.h. van de totale waarde" (Gedr. St., Senaat, Zitting 1959-1960, 275, p. 57) had het O.M. anders geconcludeerd (zie ook RIGUELLE, J.M., "Des expropriations et des indemnités" in Commentaires systematiques du nouveau CWATUP, 3 dec. 1997, artikel 34, p. 115 en 118).

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 41

C.97.0314.F 26 november 1999 AC nr. ...

Het op de bestuurslichamen rustende verbod om over de militaire posten te beschikken, is beperkt tot de behoeften betreffende de bewaring van die posten en sluit niet uit dat een door de gewestelijke wetgeving inzake stedenbouw opgelegde bouwvergunning noodzakelijk is wanneer die beperking overschreden wordt.

- LEGER -

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 41, § 1, 1°

C.98.0452.F 10 juni 1999 AC nr. ...

Voor de verwijdering van een spoorweg in onbruik is een voorafgaande bouwvergunning vereist.~

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 67

P.94.0696.F 26 oktober 1994 AC nr. ...

Wanneer, inzake stedebouw, het O.M. geen hoger beroep ingesteld heeft tegen het vonnis dat het herstel van de plaats in de vorige staat heeft bevolen bij wijze van herstel in natura van de voor de burgerlijke partijen geleden schade, kan de appelrechter, op het enkele hoger beroep van de beklaagde, na de burgerlijke partijstellingen niet-ontvankelijk te hebben verklaard, niet wettig het herstel van de plaats in de vorige staat bevelen ter aanvulling van de strafrechtelijke veroordeling.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 67 oud en art. 155 nieuw

P.01.0393.F 14 november 2001 AC nr. ...

Inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening behoort de vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat, die door de gemachtigde ambtenaar is ingesteld in het algemeen belang, tot de strafvordering, zelfs al heeft zij een burgerrechtelijk karakter (1). (1) Zie Cass., 3 dec. 1996, A.R. P.95.0287.N, nr. 474 ; 19 mei 1999, A.R. P.98.1393.F, nr. 292.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Tenzij uitspraak wordt gedaan over een geschil inzake bevoegdheid, is het cassatieberoep dat vóór de eindbeslissing wordt ingesteld tegen het arrest dat, inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening, de uitspraak over de gehele of gedeeltelijke vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat of tot herstel aanhoudt, niet ontvankelijk, aangezien de appèlrechters hun bevoegdheid m.b.t. de strafvordering niet volledig hebben uitgeoefend (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 1997, A.R. P.97.0965.N, nr. 486 ; 9 dec. 1997, A.R. P.97.0442.N, nr. 541 ; 1 april 1998, A.R. P.97.1635.F, nr. 183.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.98.1393.F 19 mei 1999 AC nr. ...

Wanneer de gemachtigde ambtenaar van stedenbouw de strafrechter vraagt het herstel van de plaats in de vorige staat te bevelen, behoort de beslissing van de strafrechter waarbij die vordering wordt toegewezen tot de strafvordering, ook al is die maatregel van burgerrechtelijke aard en wordt de uitspraak ervan in een dergelijk geval door de wet voorgeschreven als verplichte aanvulling van de burgerrechtelijke veroordeling.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de strafrechter het herstel van de plaats in de vorige staat beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar van stedenbouw, moet hij de wettelijke bepalingen vermelden die de bestanddelen vermelden van het tegen de beklaagde bewezenverklaarde misdrijf.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 67, § 1

P.94.0207.F 7 september 1994 AC nr. ...

Wanneer de gemachtigde ambtenaar het herstel van de plaats in de vorige staat vordert om de gevolgen van een overtreding van de wetten inzake stedebouw en ruimtelijke ordening te doen verdwijnen, moet de rechter, behoudens regularisatie, in de regel die maatregel bevelen, als geen andere wettelijk bepaalde wijze van herstel door de bevoegde bestuurlijke overheid regelmatig aan de rechter wordt voorgesteld.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 67, § 1 oud en art. 155, § 2 nieuw

P.00.0505.F 6 september 2000 AC nr. ...

De rechterlijke macht is bevoegd om, bij een stedenbouwkundig misdrijf, de vordering van de afgevaardigde ambtenaar tot herstel van de plaats in de vorige staat op haar externe en interne wettigheid te onderzoeken en na te gaan of zij in overeenstemming is met de wet of op machtsoverschrijding of -afwending berust, maar het staat niet aan de rechter de opportuniteit van een dergelijke vordering te beoordelen (1). (1) Zie Cass., 18 okt. 1995, A.R. P.95.0414.F, nr. 442.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 67, § 1, eerste lid, 1°

P.94.0234.F 15 juni 1994 AC nr. ...

Het behoort tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht de vordering van de gemachtigde ambtenaar op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust, terwijl het niet aan de rechter staat de opportuniteit van die vordering te beoordelen.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 69

C.00.0661.F 12 oktober 2001 AC nr. ...

Art. 69, Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium, geeft uitsluitend aan het college van burgemeester en schepenen en aan de gemachtigde ambtenaar de bevoegdheid en bekwaamheid om in rechte op te treden teneinde op een van de bij die bepaling voorgeschreven wijzen van herstel te verkrijgen; het herstel dat door het college van burgemeester en schepenen, in naam van de gemeente, voor de burgerlijke rechtbank gevorderd wordt, is niet ontvankelijk.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- STEDENBOUW - Algemeen

Art. 72, § 1, eerste lid, 1°, en § 3, eerste lid (oud)

F.99.0018.F 31 januari 2000 AC nr. ...

De gemeenten zijn gerechtigd een jaarlijkse belasting te heffen van de niet bebouwde percelen die deel uitmaken van een niet vervallen verkaveling; die belasting wordt geheven van de bovengenoemde percelen waarop ingevolge een beslissing van de overheid niet mag worden gebouwd of waarop niet kan worden gebouwd.

- STEDENBOUW - Allerlei

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 89, § 1, eerste lid

C.09.0553.F 24 februari 2011 AC nr. ...

- STEDENBOUW - Verkaveling

- OPENBARE ORDE -

- STEDENBOUW - Verkaveling

Art. 95, eerste lid

C.09.0497.F 13 januari 2011 AC nr. ...

Artikel 95, eerste lid, Stedenbouwdecreet Wallonië 1984 steunt op overwegingen van algemeen belang en belet de verkoop per kavels van de goederen waarvan de verdeling door de vergunning is toegestaan, zolang niet voldaan is aan de verplichtingen die zij oplegt (1). (1) Art. 95, eerste lid, Stedenbouwdecreet Wallonië 1984, gewijzigd bij Decr.W. 18 juli 2002.

- STEDENBOUW - Verkaveling

Artt. 155, §§ 1 en 2

P.11.1332.F 11 januari 2012 AC nr. ...

De rechter kan bij zijn beoordeling van de kennelijk onredelijke aard van de vordering van de gemachtigd ambtenaar tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of van een welbepaalde herstelmaatregel, rekening houden met het bestaan van een eventuele andere maatregel die noodzakelijk kan blijken, rekening houdend met de aard van de overtreding, de omvang van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor die ordening voortvloeit uit het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, tegenover de last die eruit zou voortvloeien voor de overtreder (1). (1) Zie Cass. 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De rechterlijke macht is bevoegd om te onderzoeken of de keuze, door de gemachtigd ambtenaar, voor het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of voor een welbepaalde herstelmaatregel, alleen ingegeven was door het belang van een goede ruimtelijke ordening ; de rechter is bevoegd om een vordering niet in te willigen als die kennelijk onredelijk is of steunt op gronden die met het voormelde doel geen verband houden (1). (1) Zie Cass. 4 feb. 2003, AR P.01.1462.N, AC, 2003, nr. 80 ; Cass. 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.09.1243.F 22 december 2010 AC nr. 760

Het staat niet aan de strafrechter om de opportuniteit van de herstelvordering te beoordelen die de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen voor hem kunnen instellen; de keuze van de wijze van herstel houdt een beoordeling van de ruimtelijke ordening in en behoort als dusdanig tot de discretionaire bevoegdheid van de bestuurlijke overheid (1). (1) Zie Cass., 6 sept. 2000, AR P.00.0505.F, A.C., 2000, nr. 444.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.01.1163.F 16 januari 2002 AC nr. 31

Krachtens artikel 155, §§ 1 en 2, W.W.R.O.S.P., kunnen de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen één van de in paragraaf 2 van dat artikel bedoelde wijzen van herstel voor de correctionele rechtbank vorderen, aangezien deze de door de overtreding van dat wetboek veroorzaakte schade ononderscheidenlijk kunnen herstellen(1). (1) Zie DELNOY, M., La réforme du droit wallon de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, colloquium 5 en 6 maart 1998, Bruylant, blz. 452.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De rechterlijke macht kan de bij artikel 155, §§ 1 en 2, W.W.R.O.S.P., bedoelde herstelvordering op haar interne en externe wettigheid toetsen, en kan tevens nagaan of zij in overeenstemming is met de wet en niet op machtsoverschrijding of machtsafwending berust, zonder dat het aan de rechter staat de opportuniteit van een dergelijke vordering na te gaan (1). (1) Zie Cass., 6 sept. 2000, A.R. P.00.0505.F, nr. 444.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Hoewel de rechter, met toepassing van artikel 155, §§ 1 en 2, het W.W.R.O.S.P., kennisneemt van verscheidene vorderingen tot herstel van de gemachtigde ambtenaar en van het college van burgemeester en schepenen, dient hij uitspraak te doen volgens het evenredigheidsbeginsel, door tegelijkertijd zowel rekening te houden met de omvang van de gevolgen die elke wijze van herstel voor de beklaagde meebrengt, maar ook met de mate waarin elke wijze de stedenbouwkundige hinder herstelt die door het bewezen verklaarde misdrijf wordt veroorzaakt (1). (1) Zie Doc. W.P., 1996-97, nr. 233/1, blz. 18; DELNOY, M., La réforme du droit wallon de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, colloquium 5 en 6 maart 1998, Bruylant, blz. 451.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 172, §§ 1 en 2 en 173, §1, 1e en 2e lid, en §2, 1e lid

C.08.0452.F 21 april 2011 AC nr. ...

Blijkens de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van het decreet van 27 november 1977 past de stadsheropleving, die wordt opgevat als een bijzondere manier om de stadsvernieuwing te realiseren, binnen het in die bijzondere wet bedoelde begrip stadsvernieuwing (1). (1) Zie concl. o.m. in Pas., 2011, nr. ...

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Artt. 230, §§ 1 en 3, 1°, en 371, §§ 1 en 3, 1° oud

C.09.0282.F 31 mei 2010 AC nr. 378

De in de vroegere artikelen 230, § 3, 1°, en 371, § 3, 1°, W.W.R.O.S.P., bepaalde uitzondering is bijgevolg, in geval van algemene overdracht van een onroerend goed wegens overlijden, van toepassing.

- STEDENBOUW - Algemeen

De vergoeding die de eigenaar ten laste van het Gewest kan aanvragen wanneer een bouw- of verkavelingsverbod, dat uitsluitend uit de klassering van een onroerend goed voortvloeit, een einde maakt aan het gebruik of aan de bestemming van dat goed de dag vóór de inwerkingtreding van het klasseringsbesluit, is niet verschuldigd wanneer de eigenaar het onroerend goed verkregen heeft toen het reeds geklasseerd was, zonder dat hierbij een onderscheid wordt gemaakt naargelang van de wijze waarop de eigendom van het betrokken goed is overgedragen.

- STEDENBOUW - Algemeen

Artt. 3 en 155

P.01.1414.F 20 maart 2002 AC nr. 190

De tegen het cassatieberoep opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid, afgeleid uit het gebrek aan hoedanigheid van eiser, dient te worden aangenomen, wanneer die niet de gemachtigde ambtenaar van het bestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening van het Waalse Gewest is die op het ogenblik van de verklaring van het door hem ingestelde cassatieberoep territoriaal bevoegd was (1). (1) Zie Cass., 9 feb. 2000, A.R. P.99.1495.F, nr. 101.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Tussenkomende partij

Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium en Energie

Art. 155

P.13.0258.F 13 november 2013 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling stelt bijzondere vormvereisten aan de herstelvordering van de gemachtigd ambtenaar en van het gemeentecollege; het volstaat dat het bestuur via één van de wettelijk daartoe bevoegde overheden zijn wil duidelijk te kennen heeft gegeven; die wil kan blijken uit een brief aan de procureur des Konings en, wanneer hij regelmatig ter kennis van de gerechtelijke overheid is gebracht, blijft hij in de loop van de procedure gelden (1). (1) Zie Cass. 9 dec. 1992, AR 186, AC 1991-1992, nr. 781; Cass. 22 okt. 1996, AR P.95.0540.N, AC 1996, nr. 394.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.12.1424.F 23 januari 2013 AC nr. ...

Niettegenstaande de strafrechtelijke aard van die maatregel, in de zin van artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, verplicht die bepaling de nationale wetgever niet om met volle rechtsmacht toezicht uit te oefenen op het verzoek tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat; uit het enkel feit dat de gemachtigd ambtenaar alleen beslist, zonder mogelijkheid van beroep bij de administratie tegen de herstelmaatregel die hij bij de strafrechter heeft ingesteld, kan niet worden afgeleid dat de beklaagde het recht werd ontnomen om zijn verweermiddelen op dienende wijze voor dat rechtscollege aan te voeren; het gerechtelijk toezicht van de wettigheid van de herstelvordering onderwerpt de feitelijke gegevens waarop de beslissing van de administratieve overheid zijn gegrond aan een grondig onderzoek zodat dit toezicht het recht op een eerlijk proces niet miskent.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 155, § 2

P.14.0485.F 3 september 2014 AC nr. ...

De rechter die de overtreder veroordeelt tot het betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed door het stedenbouwmisdrijf heeft verkregen, is ertoe gehouden te bevelen dat de veroordeelde op geldige wijze voldoening kan geven aan die wijze van herstel door de plaats binnen een jaar in haar oorspronkelijke staat te herstellen.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 155, §§ 1 en 2

P.14.0394.F 25 juni 2014 AC nr. ...

Artikel 155, § 1, van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Patrimonium en Energie staat de rechter niet toe te beslissen, met de enkele vaststelling dat de gevorderde herstelmaatregel niet in verhouding staat tot de omvang van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening, dat die aantasting geen enkel herstel vereist; de herstelmaatregel is een verplichte aanvulling van de strafrechtelijke veroordeling; om de door de gemachtigd ambtenaar gevorderde herstelmaatregel te kunnen afwijzen, moet de rechter vaststellen dat een minder ingrijpende maatregel eveneens de goede ruimtelijke ordening kan herstellen (1). (1) Zie Cass. 19 mei 1999, AR P.98.1393.F, AC 1999, nr. 292; Cass. 30 november 2011, AR P.11.1138.F, AC 2011, nr. 657.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De kennelijk onredelijke aard van de vordering van de gemachtigd ambtenaar tot herstel van de plaats in de vorige staat of van een welbepaalde herstelmaatregel kan worden beoordeeld rekening houdend met het eventuele bestaan van een andere maatregel die noodzakelijk kan blijken, gelet op de aard van de overtreding, de omvang van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor die ordening voortvloeit uit het herstel van de plaats in de vorige staat, tegenover de last die eruit zou voortvloeien voor de overtreder; daaruit volgt dat bij de beoordeling van de onredelijke aard van de gevorderde herstelmaatregel niet noodzakelijkerwijs moet worden onderzocht welke last de maatregel de overtreder zou berokkenen (1). (1) Zie Cass. 11 januari 2012, AR P.11.1332.F, AC 2012, nr. 23.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De rechterlijke macht is bevoegd om te onderzoeken of de keuze, door de gemachtigd ambtenaar, voor het herstel van de plaats in de vorige staat dan wel voor een welbepaalde herstelmaatregel, alleen was ingegeven door het belang van een goede ruimtelijke ordening; de rechter is bevoegd om een vordering niet in te willigen als die kennelijk onredelijk is of gebaseerd is op gronden die met het voormelde doel geen verband houden (1). (1) Cass. 11 januari 2012, AR P.11.1332.F, AC 2012, nr. 23.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

Art. 35

P.13.0518.F 4 september 2013 AC nr. ...

Krachtens artikel 35 van het Waals Wetboek voor Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Patrimonium en Energie, kan in een landbouwzone geen enkele privéwoning worden opgetrokken van iemand die geen landbouwer is; die bepaling heeft niet tot gevolg dat een landbouwer gemachtigd wordt een woonhuis te bouwen op een terrein in een landbouwzone waarmee zijn beroepsactiviteit geen enkele band heeft (1). (1) Pierre Nihoul, Eléments du droit de l'aménagement du territoire. Espace bâti et non bâti, Bibliothèque de droit administratif, Die Keure, 2009, p. 39 tot 41.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 155, § 6, en 156, eerste lid

P.12.1424.F 23 januari 2013 AC nr. ...

Wanneer de in overtreding zijnde uitgevoerde of in standgehouden werken of handelingen in aanmerking komen voor de vereiste stedenbouwkundige vergunning, stelt de Regering of de gemachtigd ambtenaar, in overleg met het college van burgemeester en schepenen, de overtreder een dading voor; die dading kan slechts op geldige wijze worden voorgesteld indien de procureur des Konings geen intentie tot vervolging te kennen heeft gegeven binnen negentig dagen na het aan hem gerichte verzoek; is naar recht verantwoord het arrest dat, met de overweging dat de aanvraag van de gemachtigd ambtenaar niet mag worden verward met de toezending aan de procureur des Konings, door de door de Regering daartoe aangewezen ambtenaren en personeelsleden van het Gewest, van het proces-verbaal tot vaststelling van de overtredingen inzake stedenbouw, en dat die aanvraag, ofschoon zij niet noodzakelijk het model moet eerbiedigen dat door het Waalse Gewest wordt voorgesteld, niettemin duidelijk moet zijn en de procureur des Konings ondubbelzinnig moet wijzen op de noodzaak om binnen negentig dagen zijn intentie om de aangeklaagde feiten al dan niet te vervolgen, te kennen te geven, dienaangaande verduidelijkt met een feitelijke beoordeling van de appelrechters dat nergens in de briefwisseling van de gemachtigd ambtenaar met de procureur des Konings de vraag werd gesteld of hij eventueel aan de vervolging van de feiten zou verzaken, noch dat een termijn van negentig dagen werd vermeld die met de briefwisseling zou ingaan alsook dat het openbaar ministerie vanaf de ontvangst van het proces-verbaal heeft laten weten dat zijn ambt het onderzoek voortzette en handelingen heeft gesteld tot uitoefening van de strafvordering in de brede zin, waarbij het meermaals zijn voornemen heeft herhaald om de strafvordering in stand te houden en de overtreder te vervolgen zo er geen oplossing kwam, zodat de eerste van de voor het opstarten van een dading vereiste voorwaarden te dezen niet aanwezig was.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 155, §§ 1 en 2

P.13.0258.F 13 november 2013 AC nr. ...

Bij uiteenlopende herstelvorderingen van de gemachtigd ambtenaar en van het gemeentecollege, dient de rechter uitspraak te doen volgens het evenredigheidsbeginsel, door tegelijk rekening te houden met de omvang van de gevolgen die elk van de gevorderde wijzen van herstel voor de beklaagde kunnen meebrengen, maar ook met de mate waarin elke wijze de stedenbouwkundige hinder herstelt die het bewezen verklaarde misdrijf heeft veroorzaakt (1). (1) Cass. 16 jan. 2002, AR P.01.1163.F, AC 2002, nr. 31.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De gemachtigd ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen kunnen voor de correctionele rechtbank de in het decreet bepaalde wijzen van herstel vorderen; de keuze van die maatregel behoort tot de discretionaire bevoegdheid van die besturen en de rechter moet die maatregel inwilligen mits hij eerst de wettigheid ervan toetst.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 181 en 182, § 1

C.10.0527.F 6 januari 2014 AC nr. ...

De artikelen 181 en 182, §1, van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Patrimonium en Energie, die de regering van het Waals Gewest toestaan gebruik te maken van de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden, geregeld bij de wet van 26 juli 1962, stellen haar niet vrij van de verplichting om, onder het toezicht van de rechter, vast te stellen dat de onmiddellijke inbezitneming van het onteigende pand ten algemenen nutte onontbeerlijk is.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Artt. 47, eerste lid, en 19, §1, 1e en 2e lid, en §2, 2e lid

C.12.0535.F 4 september 2014 AC nr. ...

De rechter kan de gemeente niet bevelen een aan die gemeente toebehorend perceel op straffe van dwangsom aan de teelt te onttrekken, door dat perceel de bestemming van weide, maaiweide, braakland of groengebied te geven, wanneer hij vaststelt dat het perceel op het gemeentelijk plan van aanleg is ingedeeld in de zone groenteteelt-moestuinen-tuinbouw (1). (1) Zie (grotend. gelijkl.) concl. OM in Pas. 2014.

- GEMEENTE -

- MACHTEN - Scheiding der machten

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Wet 1 april 1879

Art. 14

P.99.0995.N 27 maart 2001 AC nr. ...

De klacht bedoeld bij artikel 14 Wet van 1 april 1879 is aan geen vormvereiste onderworpen; het is vereist maar het volstaat dat deze klacht de wil van de benadeelde strekkende tot strafvervolging duidelijk maakt(1). (1) Cass. 23 april 1877 (Pas. 1877, I, 209).

- MERKEN - Wet van 1 april 1879

P.94.1438.N 6 februari 1996 AC nr. ...

Nu de uitoefening van de strafvordering wegens overtreding van de wet van 1 april 1879 betreffende de fabrieks-en handelsmerken afhankelijk is van een klacht van de benadeelde partij, is zulke klacht vereist vooraleer de strafvordering kan worden uitgeoefend door het vorderen van een gerechtelijk onderzoek of het instellen van vervolging bij de correctionele rechtbank.~

- STRAFVORDERING -

- MERKEN - Wet van 1 april 1879

Wet 1 april 1936 op de arbeidsovereenkomst wegens dienst op binnenschepen

Artt. 29, § 3, 1°, en 29ter

S.11.0041.N 18 juni 2012 AC nr. ...

Uit de artikelen 29, §3, 1° en 29ter van de wet van 1 april 1936 van de Arbeidsovereenkomstenwet Binnenschippers volgt dat een beding dat de werkgever ertoe verplicht een langere opzeggingstermijn in acht te nemen dan is bepaald in artikel 29, §3 van deze wet niet in strijd is met voormelde wetsbepalingen. Artikel 3, eerste lid van de CAO van 23 juni 2003, gesloten in het paritair comité voor de binnenscheepvaart en artikel 2, eerste lid van de CAO van 22 juni 2005, gesloten in het paritair comité voor de binnenscheepvaart, die de door de werkgever in acht te nemen opzeggingstermijn verlengen, zijn aldus niet in strijd met voormelde bepalingen van de Arbeidsovereenkomstenwet Binnenschippers.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Wet 1 april 1969

Art. 1, § 2, eerste en vierde lid

S.04.0096.F 17 januari 2005 AC nr. 30

Wanneer de Minister van Pensioenen, op grond van de verordenende bepalingen betreffende het verblijf in het buitenland van de gerechtigde van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, beslist de betaling van dat gewaarborgd inkomen te onderbreken en de gerechtigde die beslissing betwist, ontstaat er tussen laatstgenoemde en de Rijksdienst voor Pensioenen een betwisting over het recht op betaling van het gewaarborgd inkomen en is de arbeidsrechtbank bevoegd om over die betwisting uitspraak te doen; de arbeidsrechtbank die van een dergelijke betwisting kennisneemt, oefent haar toezicht op de beslissing van de minister volledig uit; alles wat behoort tot de beoordelingsbevoegdheid van de minister wordt onderworpen aan het toezicht van de rechter, mits het recht van verdediging geëerbiedigd wordt en dat toezicht verricht wordt binnen het kader van het geding, zoals dat door de partijen is bepaald (1). (1). Zie Cass., 10 mei 2004, AR S.02.0076.F, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 2004, I, nr ...; 13 sept. 2004, AR S.03.0129.F, nr ...; artikel 1, § 2, eerste en vierde lid, W. 1 april 1969, na wijziging bij W. 20 juli 1991; artikel 63, derde lid, K.B. 29 april 1969, na wijziging bij K.B., 30 dec. 1991. Art. 63, K.B. 29 april 1969, is daarna gewijzigd bij K.B. 22 jan. 2002.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- PENSIOEN - Gewaarborgd inkomen voor bejaarden

Artt. 11, § 1, derde en vierde lid, en 20, § 3

S.02.0047.F 29 september 2003 AC nr. 461

De verjaringstermijn van vijf jaar die is voorgeschreven voor de terugvordering van de uitkeringen die ten onrechte zijn betaald als gewaarborgd inkomen voor bejaarden is van toepassing telkens als de onverschuldigde betaling plaatsvindt voor de overlegging van de verklaring waartoe de schuldenaar verplicht is, en de gegevens van die verklaring de Rijksdienst voor Pensioenen de mogelijkheid zouden hebben geboden die onverschuldigde betaling niet te doen (1). (1) Zie Cass., 25 april 1994, AR S.93.0095.N, nr 195; 29 sept. 2003, AR S.03.0003.F, infra, nr

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- PENSIOEN - Gewaarborgd inkomen voor bejaarden

Wet 1 april 1971 houdende oprichting van een Regie der Gebouwen

Artt. 2, 3 en 20, § 1

C.03.0183.F 9 september 2004 AC nr. 396

Het arrest dat oordeelt dat de Belgische Staat de lasten moet dragen betreffende de uitvoering van een aannemingsovereenkomst die in naam van de Staat gesloten is, op grond dat die overeenkomst gesloten is door de Minister van Openbare Werken en deze de Regie der Gebouwen vertegenwoordigt en beheert, schendt de artt. 2, 3 en 20, § 1, van de wet van 1 april 1971 houdende oprichting van een Regie der Gebouwen.

- OPENBARE INSTELLING -

Wet 1 april 1976 betreffende de verticale integratie in de sector van dierlijke produkten

Art. 1

C.98.0300.N 7 mei 2001 AC nr. ...

De wet van 1 april 1976 betreffende de verticale integratie is niet van toepassing wanneer niet één of meer regelingen zijn overeengekomen in verband met aankoop, verkoop, leveringen of afname van dieren, dierlijke produkten, grondstoffen en andere goederen en diensten die bij het produktieproces gebruikt of verbruikt worden.

- LANDBOUW -

Uit het wettelijke vereiste dat er regelingen moeten zijn aanvaard in verband met de aankoop, verkoop, leveringen of afname van dieren, dierlijke produkten, grondstoffen en andere goederen en diensten die gebruikt of verbruikt worden in het produktieproces volgt dat bepaalde verplichtingen zijn opgelegd aan de geïntegreerde betreffende de produktiemiddelen.

- LANDBOUW -

Wet 1 aug. 1985

Art. 29

P.06.0337.N 3 oktober 2006 AC nr. 455

De verplichting om een bedrag te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Slachtofferfonds, die de rechter moet opleggen bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf heeft een eigen aard en is geen straf zodat die bijdrage moet worden opgelegd zoals bepaald op de dag van de veroordeling en ongeacht de datum waarop het bestrafte misdrijf werd gepleegd (1). (1) Cass., 29 nov. 2005, AR P.05.0714.N, nr 633.

- STRAF - Allerlei

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

P.05.0714.N 29 november 2005 AC nr. 633

De door de rechter bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf uit te spreken verplichting om een bijdrage te betalen aan het bijzonder Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden is geen straf; de rechter dient de verhoging van de op te leggen opdeciemen toe te passen vanaf de inwerkingtreding van de wet die deze verhoging bepaalt, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten (1). (1) Cass., 18 dec. 1991, AR 9316, nr 357; Cass., 9 nov. 1994, AR P.94.0656.F, nr 480; Cass., 5 juni 1996, AR P.96.0004.N, nr 214.

- STRAF - Allerlei

P.01.1103.N 29 oktober 2002 AC nr. 572

De verplichting om een bijdrage van tien frank, verhoogd met opdeciemen, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele straf, is sui generis van aard en geen straf, noch een onderdeel van de gerechtskosten (1). (1) Cass., 9 juni 1987, AR 1406, nr 607; 18 dec. 1991, AR 9316, nr 210.

- STRAF - Allerlei

Noch uit artikel 40 van het decreet 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, noch uit enige andere wetsbepaling volgt dat de werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk is voor de betaling van de bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, waartoe zijn aangestelden of lasthebbers worden veroordeeld.

- BURGERRECHTELIJK AANSPRAKELIJKE PARTIJ -

- STRAF - Allerlei

P.01.0820.N 17 september 2002 AC nr. 452

Wanneer de strafrechter bij toepassing van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek, alleen de zwaarste straf oplegt, kan hij aan de veroordeelde slechts éénmaal de bij artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen bedoelde verplichting om een bedrag van tien frank te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden opleggen (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1999, A.R. P.98.0366.N, nr. 275 en 9 jan. 2001, A.R. P.99.0333.N, nr. 10, voor wat de toepassing van deze regel op de geldboetes betreft.

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

P.95.0603.N 8 oktober 1996 AC nr. ...

De bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden is sui generis van aard en geen straf; zij moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.~

- STRAF - Allerlei

P.96.0004.F 5 juni 1996 AC nr. ...

De bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden is geen straf.~

- STRAF - Allerlei

De regel van de eenstemmigheid geldt niet wanneer de appelrechter, met toepassing van nieuwe wetsbepalingen waarbij het bedrag van de opdeciemen wordt gewijzigd, de bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden verhoogt.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.94.0656.F 9 november 1994 AC nr. ...

De verhoging van de bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden is van toepassing vanaf de inwerkingtreding van de wet die haar voorschrijft, ongeacht de datum waarop het misdrijf is gepleegd.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

De bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden is geen straf.~

- STRAF - Allerlei

De regel van de eenstemmigheid vervat in artikel 211bis Sv. geldt niet wanneer de appelrechter, met toepassing van nieuwe wetsbepalingen waarbij het bedrag van de opdeciemen wordt gewijzigd, de bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden verhoogt.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 42

C.12.0424.F 8 maart 2013 AC nr. ...

De administratie die kennisneemt van een aanvraag tot toekenning van een bijzondere vergoeding, kan alleen vaststellen dat die wettelijke voorwaarden al dan niet zijn vervuld en beschikt over geen enkele beoordelingsbevoegdheid; de bevoegdheid van de administratieve overheid is volledig gebonden en laat helemaal geen ruimte voor beoordeling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- RAAD VAN STATE -

Art. 87, § 1

S.07.0074.N 25 februari 2008 AC nr. 128

Uit de wetsgeschiedenis met betrekking tot artikel 87, § 1, van de wet van 1 augustus 1985, blijkt dat de in dit artikel vermelde schuldvorderingen moeten betrekking hebben op "werken, leveringen of diensten" in de zin van de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten (1). (1) Uit de memorie van Toelichting met betrekking tot de bepalingen van Hoofdstuk VI van de wet van 1 augustus 1985 (Parl.St. Senaat, 1984-1985, nr.873/1), blijkt dat de wetgever een bescherming wou inbouwen van personen die schuldeiser zijn van de Belgische Staat wegens gepresteerde werken, leveringen of diensten maar door laattijdige betaling vanwege de Belgische Staat in moeilijkheden geraken om hun eigen verplichtingen ten opzichte van de Belgische staat te voldoen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

Artt. 31, § 1, en 32, § 1

S.04.0130.F 6 juni 2005 AC nr. 320

Het bedrag van de inkomensvervangende tegemoetkoming dat toegekend wordt aan een mindervalide, wordt niet in mindering gebracht van het bedrag van de in een rente omgezette hulp van de Staat aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, dat aan de mindervalide is toegekend (1). (1) Zie Cass., 26 april 1993, AR 9646, nr 200; artikel 13, § 1, eerste lid, 1°, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, vóór de opheffing ervan bij de programmawet van 24 dec. 2002 (I); artikel 30, § 2, K.B. 6 juli 1987, vóór de opheffing ervan bij het K.B. 22 mei 2003 ; artt. 31, § 1, en 32, § 1, W. 1 aug. 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, vóór de wijziging ervan bij W. 26 maart 2003.

- MINDERJARIGHEID -

Wet 1 januari 2002

Artt. 2, 3 en 4

P.04.1697.F 6 april 2005 AC nr. 201

De geldboete die verbonden is aan een misdrijf dat gepleegd is vóór de inwerkingtreding, op 1 januari 2002, van de Wet 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet, maar opgelegd wordt na de inwerkingtreding ervan, moet worden verhoogd overeenkomstig de oude wet die gunstiger is, waarbij het bedrag in Belgische frank wordt omgezet in euro door het te delen door 40,3399 (1); de toepassing, ter bestraffing van misdrijven gepleegd vóór de inwerkingtreding van voormelde wet van 26 juni 2000, van een deler die lager is dan de wettelijke omrekeningskoers van de nieuwe munt heeft tot gevolg dat het bedrag van de geldboeten op het hogere tiental wordt afgerond en, bijgevolg, dat zwaardere straffen worden opgelegd dan deze bepaald bij de van kracht zijnde wet op het ogenblik waarop de bewezen verklaarde feiten werden gepleegd. (1) Cass., 16 okt. 2002, AR P.02.0916.F, nr 544.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Wet 1 juli 1976

Art. 1, § 1

C.00.0630.F 7 juni 2002 AC nr. 346

Het begrip rechtstreekse schade, bedoeld in artikel 1, § 1, W. 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen, impliceert het bestaan van een oorzakelijk verband zonder verdere tussenschakel tussen het schadeveroorzakend feit en de schade zelf (1). (1) Zie Cass., 5 okt. 2000, A.R. C.98.0448.F, nr. 521 en concl. adv.-gen. Henkes.

- NATUURRAMP -

C.98.0448.F 5 oktober 2000 AC nr. ...

De kosten voor het schilderen van het gedeelte van de muren boven de lijn tot waar het water gestegen is en voor de schade aan de muren die het gevolg is van die, als natuurramp erkende overstroming, zijn geen rechtstreekse schade in de zin van de wet betreffende het herstel van zekere schade aan private goederen door natuurrampen (1). (1) Zie concl. O.M .

- NATUURRAMP -

Wet 1 juli 1999 tot bescherming van de economische mededinging

Art. 2

C.04.0434.N 22 december 2005 AC nr. 691

De advocaten, leden van de balies aangesloten bij de Orde van Vlaamse balies, zijn ondernemingen in de zin van artikel 2, Mededingingswet, en het reglement vastgesteld door de Orde van Vlaamse balies dient te worden aangemerkt als een besluit van een ondernemingsvereniging (1). (1) Zie Cass., 25 sept. 2003, AR C.03.0139.N, nr 456, met concl. O.M.; Y. MontangieHet reglement van de Orde van Vlaamse balies inzake beroepsmatige samenwerking met niet-advocaten: een mededingingsrechtelijke brug te ver", R.W. 2003-2004, 961, nr 7-17.

- ADVOCAAT -

- HUUR VAN DIENSTEN -

Art. 3, c

C.04.0263.N 10 november 2005 AC nr. 590

Een dominante onderneming treedt niet discriminatoir op wanneer zij haar handelspartners gelijkwaardige prestaties aanbiedt tegen gelijke voorwaarden.

- ECONOMIE -

Er ontstaat niet noodzakelijk een verboden discriminatie wanneer de dominante onderneming een deel van haar verrichtingen laat verlopen onder de vorm van ruil met haar afnemers en de verhouding tussen het aantal ruilverrichtingen en het aantal verrichtingen tegen betaling in geld varieert van de ene afnemer tot de andere.

- ECONOMIE -

Art. 42bis

D.02.0022.N 24 juni 2004 AC nr. 355

De tuchtraad van beroep die vaststelt dat moet worden nagegaan of eventuele concurrentiebeperkende maatregelen kunnen aanvaard worden omdat die noodzakelijk zijn voor de goede uitoefening van het beroep van advocaat en een zelfde resultaat niet kan worden bereikt door een minder beperkende maatregel is niet gehouden om de uitspraak uit te stellen en het hof van beroep te Brussel te raadplegen.

- ADVOCAAT -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken

Wet 1 juni 1849

Art. 11

P.94.0656.F 9 november 1994 AC nr. ...

De veroordeling tot betaling van de vaste vergoeding, die voor elke criminele, correctionele en politiezaak een verplichte aanvulling is van de strafrechterlijke veroordeling, heeft een eigen karakter en is geen straf.~

- STRAF - Allerlei

Art. 3

P.94.0918.N 14 november 1995 AC nr. ...

Onwettig is de beslissing van de appelrechters die, met bevestiging van het beroepen vonnis, de strafvordering tegen twee beklaagden door verjaring vervallen verklaren en één beklaagde veroordelen tot de kosten van het door het O.M. tegen de medebeklaagde ingestelde hoger beroep.~

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Wet 1 maart 1976

Art. 17

D.97.0011.F 16 januari 1998 AC nr. ...

Krachtens de overgangsregeling, vervat in het K.B. van 24 juni 1987 tot uitvoering van artikel 17 van de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen, zijn alleen de raden van erkenning bevoegd om kennis te nemen van de aanvragen van personen die, wegens overmacht of buitengewone omstandigheden buiten hun wil, hun aanvraag om inschrijving op de gemeentelijke lijst niet tijdig hadden kunnen indienen; zodra de overgangsregeling verstreken is, is de uitoefening van het beroep van vastgoedmakelaar onderworpen aan de overlegging van één van de in het K.B. van 6 sept. 1993 opgesomde diploma's of titels.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 17, § 8

D.05.0019.F 7 december 2006 AC nr. 631

De rechter die vaststelt dat de eiseres gedurende meer dan drie jaar tijdens het referentiedecennium activiteiten heeft uitgeoefend, bestaande in het "beheer van het onroerend vermogen van de werkgever of van diens moederonderneming, alsook in verhuur, beperkt tot wat door de werkgever of diens moederonderneming wordt gevraagd", kan niet beslissen dat deze, voor rekening van haar werkgever of de moederonderneming verrichte activiteiten niet voor rekening van een derde werden verricht en om die reden weigeren de eiseres op de lijst van de stagiairs in te schrijven.

- MAKELAAR -

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

- HUUR VAN DIENSTEN -

Art. 3

C.13.0599.F 20 november 2014 AC nr. 713

Een overeenkomst van vastgoedmakelaardij kan worden gesloten door toedoen van een aangestelde van een rechtspersoon die het beroep van vastgoedmakelaar uitoefent, voor zover, ofwel, zijn bestuurders, zaakvoerders of werkende vennoten, die de werkelijke leiding hebben over de diensten waar het gereglementeerde beroep wordt uitgeoefend, ofwel, een van de daartoe aangeduide personen, de houder zijn van de BIV-erkenning.

- HUUR VAN DIENSTEN -

- MAKELAAR -

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

C.07.0173.N 29 november 2007 AC nr. 596

De bepalingen die ertoe strekken de toegang tot de markt te regelen met het oog op de kwaliteit van de dienstverlening ter bescherming van het publiek betreffen de grondslagen van de maatschappij en raken bijgevolg de openbare orde; de vastgoedmakelaarsovereenkomst die ten grondslag ligt van de door deze bepalingen verboden prestaties is nietig wegens strijdigheid met de openbare orde.

- MAKELAAR -

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

Art. 8, § 1, 2°

C.01.0350.N 11 oktober 2002 AC nr. 533

De beoordeling die de bevoegde organen mogen doen bij het verlenen of weigeren van de toestemming aan iemand die in het buitenland is gevestigd om als zelfstandige in hoofd- of bijberoep het beroep van vastgoedmakelaar uit te oefenen, zoals voorzien in artikel 2 van het koninklijk besluit van 6 september 1993 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van vastgoedmakelaar, is onderworpen aan de bepalingen die het vrij verrichten van diensten waarborgen in de Europese Gemeenschap. Indien maatregelen die de vrijheid van diensten beperken niet kunnen worden gerechtvaardigd door economische doeleinden, zoals de bescherming van nationale ondernemingen, verhindert niets de Lidstaten aan buitenlandse leveranciers van diensten, binnen de grenzen van de richtlijnen die de equivalentie erkennen van diploma's en beroepsopleidingen, minimumeisen te stellen wat de vorming betreft die ook aan nationale operatoren worden gesteld. Het doet niet ter zake dat de aan in het buitenland gevestigde ondernemingen gestelde voorwaarden dezelfde zouden zijn bij een aanvraag tot vestiging of bij een aanvraag occasioneel makelaarsdiensten te mogen leveren, nu de beperkingen die in dit laatste geval worden opgelegd niet tot gevolg kunnen hebben dat de noodzakelijke vrijheid van diensten anders wordt ingeperkt dan de toepasselijke richtlijnen het opleggen (1) (2). (1) Zie Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten, P.B.L. 19, 24 januari 1989, 16; Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG, P.B.L. 209, 24 juli 1992, 25; Richtlijn 1999/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 juni 1999 betreffende de invoering van een regeling voor de erkenning van diploma's betreffende de beroepswerkzaamheden die binnen de werkingssfeer van de liberaliseringsrichtlijnen en van de richtlijnen houdende overgangsmaatregelen vallen en tot aanvulling van het algemene stelstel van erkenning van diploma's, P.B.L. 201, 31 juli 1999, 77. (2) Zie H.v.J. E.G. 5 juni 1997, C-398/95, SETTG, Jur. 1997, I-3091; H.v.J. E.G. 7 mei 1992, C-104/91, Aguirre Borrell, Jur. 1992, I-3003.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Art. 8, § 6, vierde lid

D.02.0023.F 27 oktober 2003 AC nr. 529

Wanneer het Hof het cassatieberoep van eiser tegen een door een kamer van beroep van het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars gewezen beslissing verwerpt, veroordeelt het eiser in de kosten van het cassatiegeding (1). (1) Cass., 30 nov. 2000, AR D.99.0013.F, nr 658, dictum; 30 nov. 2001, AR D.00.0008.F, nr 659, dictum; zie cass., 20 okt. 1997, AR D.96.0003.N, nr 417; 3 sept. 1998, AR D.96.0017.N, nr 379.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

Art. 9, tweede lid

C.99.0553.N 27 juni 2002 AC nr. 390

De omstandigheid dat de Koning verplicht is een verordenende bevoegdheid uit te oefenen door de regels vast te stellen volgens welke eerherstel wordt verleend maar deze bevoegdheid niet uitoefent, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat de tuchtoverheid zelf bevoegd wordt eerherstel te verlenen (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat deze omstandigheid dit gevolg niet kon hebben.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

De wet die voorschrijft dat de Koning de wijze bepaalt waarop de tuchtstrafen kunnen worden uitgesproken en de regels vaststelt volgens welke gebeurlijk eerherstel wordt verleend houdt een verplichting in voor de Koning.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- MACHTEN - Uitvoerende macht

Wanneer een kamer van beroep van het Beroepsinstituut van Boekhouders en Fiscalisten kennis neemt van een verzoek tot eerherstel treedt zij op al een met eigenlijke rechtspraak belast orgaan en past ze de besluiten en de verordeningen alleen toe in zoverre zij met de wetten overeenstemmen (1). (1) Cass. 12 sept. 1997, A.R. C.96.0340.F, nr. 349 (wat de grondwettelijke regel betreft); zie Cass., 20 juni 1997, A.R. D.96.0005.N, nr. 290 (toegepast op een tuchtcollege).

- ACCOUNTANT -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Artt. 2, § 1, 5° en 7, § 1

D.02.0015.F 23 januari 2003 AC nr. 54

Hoewel de opdracht van de nationale raad van het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars erin bestaat de regels van de plichtenleer van het beroep van vastgoedmakelaar vast te stellen en te vragen dat ze naderhand bij koninklijk besluit verbindend worden verklaard, is de beoordelingsbevoegdheid van de tuchtoverheden niet beperkt tot louter de overtreding van de aldus eerder door de nationale raad vastgelegde regels (1). (1) Cass. 30 nov. 2001, A.R. D.00.0008.F, nr. 659; Plechtige openingsrede, 1 sept. 2000, proc.-gen. J. du Jardin, "Rechtspraak in tuchtzaken door de beroepsorden: toetsing van de wettelijkheid door het Hof van Cassatie", Belgisch Staatsblad, 2000, p. 11-16.

- MAKELAAR -

D.00.0008.F 30 november 2001 AC nr. ...

Hoewel de opdracht van de nationale raad van het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars erin bestaat de regels van de plichtenleer van het beroep van vastgoedmakelaar vast te stellen en te vragen dat ze naderhand bij koninklijk besluit verbindend worden verklaard, is de beoordelingsbevoegdheid van de tuchtoverheden niet beperkt tot louter de overtreding van de aldus eerder door de nationale raad vastgelegde regels (1). (1) Zie Cass., 23 sept. 1968, (AC, 1969, 84).

- MAKELAAR -

Wet 1 maart 2002

Art. 4

P.02.1032.F 16 juli 2002 AC nr. 400

Tot op de datum van de door de jeugdrechtbank uitgesproken beslissing tot uit handen geven, moet de regelmatigheid van de aan een minderjarige opgelegde vrijheidsberoving beoordeeld worden t.a.v. de bijzondere wetsbepalingen; de regels betreffende het aanhoudingsbevel, en meer bepaald de termijn van de betekening ervan, hebben alleen betrekking op zijn vrijheidsberoving na de beslissing tot uit handen geven (1). (1) Zie (wat het toezicht op de wettigheid van een dergelijke beslissing betreft), Cass., 13 mei 1981, nr. 522, en de noot (1) ondertekend R.-A.D., A.C., 1980-81, 1053, en (wat een vrijheidsberovende maatregel betreft, bepaald in de artt. 37, § 2, 4°, en 52quater, Jeugdbeschermingswet, en de sanctie van de onwettigheid ervan), Cass., 15 mei 2002, A.R. P.02.0507.F, supra, nr. ... . De bij de W. 1 maart 2002 bepaalde maatregel wordt door de verslaggever van het wetsvoorstel beschouwd als "een soort van voorlopige hechtenis voor jongeren" of een "opsluiting" (Gedr. St., Kamer, 2001-2002, plenumvergadering 210, 28 feb. 2002, blz. 31).

- JEUGDBESCHERMING -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Wet 1 mei 1849

Art. 10

P.07.0233.N 26 juni 2007 AC nr. 353

Het feit dat het proces-verbaal van de rechtszitting waarop de appelrechters de zaak hebben onderzocht, niet is ondertekend door de voorzitter en derhalve nietig is, kan niet leiden tot de nietigheid van het bestreden arrest, wanneer het in acht nemen van de vormen van de rechtspleging, vermeld in dat proces-verbaal van de rechtszitting eveneens blijkt uit het bestreden arrest zelf (1). (1) Cass., 11 maart 1998, AR P.97.1497.F, nr 136; 9 okt. 2001, AR P.00.0104.N, nr 536; 24 okt. 2001, AR P.01.0993.F, nr 569.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.02.0524.F 14 mei 2003 AC nr. 292

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting bepaalde vaststellingen niet bevat, of zelfs niet bestaat of nietig is, kan de regelmatigheid van de rechtspleging blijken uit de vermeldingen van andere stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, zoals het vonnis en de conclusies van de partijen, waarin bepaalde, door de voorzitter en de griffier ondertekende vermeldingen zijn aangebracht (1). (1) Cass., 16 juni 1998, AR P.97.0588.N, nr 315.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.02.0683.F 16 oktober 2002 AC nr. 543

Wanneer de griffier een vonnis of arrest niet heeft ondertekend, leidt dit niet tot de nietigheid van die beslissing, wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting, dat regelmatig is opgemaakt bij de uitspraak, alle vereiste vaststellingen bevat om de regelmatigheid van de tijdens die uitspraak gevolgde rechtspleging aan te tonen (1). (1) Zie Cass., 17 aug. 1992, AR 6883, nr. 581 ; 8 nov. 2000, AR P.00.0898.N, nr. 607 ; 24 okt. 2001, AR P.01.0993.F, nr. ... .

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.00.0570.N 4 december 2001 AC nr. ...

Is aangetast door nietigheid het vonnis van de strafrechter waarbij de regelmatigheid van de tijdens de rechtszitting gevoerde rechtspleging niet blijkt uit dat vonnis of uit andere processtukken en het proces-verbaal van de rechtszitting niet is ondertekend door de voorzitter en de griffier (1). (1) Zie concl. van het O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

P.01.0993.F 24 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer het proces-verbaal van een rechtszitting waarop de zaak in hoger beroep is behandeld, niet is ondertekend door de voorzitter of door de griffier, is het arrest van het hof van beroep niet nietig wanneer dat arrest of een daarvóór maar na dat proces-verbaal gewezen arrest alle vaststellingen bevat waaruit de regelmatigheid van de rechtspleging kan worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 20 april 1994, A.R. P.94.0325.F, nr. 188 ; 8 nov. 2000, A.R. P.00.0898.F, nr.607.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.00.0104.N 9 oktober 2001 AC nr. ...

Het proces-verbaal waarin de griffier de bij artikel 155 Wetboek van Strafvordering voorgeschreven aantekeningen houdt, moet zowel door de voorzitter als door de griffier worden ondertekend; die rechtsvorm, voorgeschreven om aan het proces-verbaal dat die aantekeningen bevat, authenticiteit te verlenen, is substantieel (1). (1) Cass., 13 dec. 1994, AR P.93.1092.N, nr 552; 15 jan. 1997, AR P.96.1168.F, nr 32; 20 okt. 1999, AR P.99.0408.F, nr 548.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.01.0781.F 12 september 2001 AC nr. ...

Er bestaat geen enkele tegenstrijdigheid tussen, enerzijds, het proces-verbaal van de rechtszitting, dat vermeldt dat de raadkamer is voorgezeten door een bepaalde magistraat en dat ondertekend is door die magistraat en door de griffier, en, anderzijds, de op dezelfde dag gewezen beschikking die vermeldt dat zij uitgesproken is door die magistraat en ondertekend is door de griffier en alleen door die magistraat, zelfs als die beschikking, t.g.v. een verschrijving, eveneens vermeldt dat zij is uitgesproken door een andere magistraat (1). (1) Zie Cass., 18 april 2000, A.R. P.00.0597.N, nr 261.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.00.0898.F 8 november 2000 AC nr. ...

Hoewel het proces-verbaal van de rechtszitting waarop het hof van beroep zijn arrest heeft gewezen, niet door de voorzitter of de griffier is ondertekend, is het arrest niet nietig wanneer het alle vereiste vaststellingen bevat om de regelmatigheid van de rechtspleging te bewijzen (1). (1) Zie Cass., 29 nov. 1989, A.R. 7665, nr. 201.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.00.0597.N 18 april 2000 AC nr. ...

Kan geen aanleiding geven tot cassatie, het middel gesteund op de verschrijving bij de vermelding van de naam onder de handtekening van de voorzitter op het proces-verbaal van de rechtszitting.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

P.99.0408.F 20 oktober 1999 AC nr. ...

Het Hof kan uit de andere stukken, waarop het vermag acht te slaan, afleiden dat een proces-verbaal van de rechtszitting niet is ondertekend door de griffier, die volgens het proces-verbaal op de rechtszitting aanwezig was.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

Het proces-verbaal waarin de griffier de bij artikel 155 Sv. voorgeschreven aantekeningen houdt, moet zowel door de voorzitter als door de griffier worden ondertekend; dat vormvereiste, voorgeschreven om aan het proces-verbaal dat die aantekeningen bevat authenticiteit te verlenen, is substantieel.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

P.97.0588.N 16 juni 1998 AC nr. ...

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting bepaalde vaststellingen niet bevat en zelfs wanneer het onbestaande of nietig is, kan de regelmatigheid van de rechtspleging voldoende blijken uit de vermeldingen van andere processtukken, op de eerste plaats het vonnis of het arrest, eventueel ook uit een ter rechtszitting neergelegde conclusie of nota waarop bepaalde vermeldingen, ondertekend door de voorzitter en door de griffier, werden aangebracht.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.97.0163.N 31 maart 1998 AC nr. ...

Het feit dat het proces-verbaal van de rechtszitting van de politierechtbank nietig zou zijn, kan niet leiden tot de nietigheid van het vonnis dat behalve de gronden en het beschikkende gedeelte alle toepasselijke, op straffe van nietigheid bij artikel 780 Ger.W. bepaalde vermeldingen bevat.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.97.1497.F 11 maart 1998 AC nr. ...

Het feit dat het proces-verbaal van de rechtszitting waarop de politierechtbank de zaak heeft onderzocht, niet is ondertekend door de rechter, kan niet leiden tot de nietigheid van het vonnis, dat vaststelt dat de vereiste rechtsvormen tijdens die rechtszitting inachtgenomen zijn.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.97.1515.F 4 maart 1998 AC nr. ...

Het proces-verbaal waarin de griffier de bij artikel 155 Sv. voorgeschreven aantekeningen houdt, moet zowel door de voorzitter als door de griffier worden ondertekend; die rechtsvorm, voorgeschreven om aan het proces-verbaal dat die aantekeningen bevat authenticiteit te verlenen, is substantieel.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

P.97.0523.F 17 september 1997 AC nr. ...

Het proces-verbaal waarin de griffier de bij de artt. 155 en 189 Sv. voorgeschreven aantekeningen houdt, moet zowel door de voorzitter als door de griffier worden ondertekend; die rechtsvorm, voorgeschreven om aan het proces-verbaal dat die aantekeningen bevat authenticiteit te verlenen, is substantieel.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

P.96.1168.F 15 januari 1997 AC nr. ...

Het proces-verbaal waarin de griffier de bij de artt. 155 en 189 Sv. voorgeschreven aantekeningen houdt, moet zowel door de voorzitter als door de griffier worden ondertekend; die rechtsvorm, voorgeschreven om aan het proces-verbaal dat die aantekeningen bevat authenticiteit te verlenen, is substantieel.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

P.94.0193.F 15 juni 1994 AC nr. ...

Wanneer, gelet op de materiële bijzonderheden van het proces-verbaal van de openbare rechtszitting waarin het onder ede afgenomen verhoor van een getuige en diens hoedanigheden worden vermeld, moet worden aangenomen dat het proces-verbaal van de rechtszitting en de eraan geniete en genummerde bladzijden, die de belangrijkste verklaringen van die getuige bevatten, een geheel vormen waarvan het authentieke karakter gewaarborgd wordt door de handtekeningen van de voorzitter en de griffier onderaan het proces-verbaal, hoeft niet iedere bij het proces-verbaal gevoegde bladzijde op straffe van nietigheid voorzien te zijn van die handtekeningen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

P.94.0325.F 20 april 1994 AC nr. ...

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting waarop de zaak in hoger beroep is behandeld, alleen door de voorzitter en niet door de griffier is ondertekend, bevestigt het arrest, door te beslissen dat het hier een louter verzuim betreft, de vaststellingen van de voorzitter waaruit blijkt dat de wettelijke vormen op de rechtszitting inachtgenomen zijn, en neemt het die vaststellingen over.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Wet 1 okt. 1833 op de uitleveringen

Art. 6

P.05.1594.F 15 februari 2006 AC nr. 96

De Uitleveringswet verstaat onder politiek misdrijf alleen de feiten die rechtstreeks het politiek stelsel en de politieke orde van een bepaald land aantasten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- UITLEVERING -

De Uitleveringswet verstaat onder politiek misdrijf alleen de feiten die rechtstreeks het politiek stelsel en de politieke orde van een bepaald land aantasten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- POLITIEK MISDRIJF -

Wet 1 sept. 1945

Art. 1

P.13.0708.F 18 december 2013 AC nr. ...

Het koninklijk besluit van 26 oktober 1966 waarbij de inenting tegen poliomyelitis verplicht gesteld wordt, werd, na eensluidend advies van de Hoge Gezondheidsraad, genomen ter uitvoering van de Gezondheidswet van 1 september 1945, waarvan artikel 1 bepaalt dat de Koning ertoe gemachtigd is om, bij wege van algemene reglementen en na het advies ingewonnen te hebben van de Hoge Gezondheidsraad, de nodige maatregelen van voorbehoeding en assainering, alsook alle inrichting- en controlemaatregelen voor te schrijven, met name om de besmettelijke ziekten te voorkomen of te bestrijden, welke een algemeen gevaar opleveren en waarvan een lijst zal opgemaakt worden, op het eensluidend advies van de hoge gezondheidsraad; uit de omstandigheid dat artikel 1 van de Gezondheidswet niet uitdrukkelijk slaat op het bijzonder geval van "verplichte inenting", kan niet worden afgeleid dat de inenting tegen poliomyelitis die door de Koning bij algemeen reglement verplicht is gesteld, niet kan worden beschouwd als een voorbehoedende maatregel in de zin van die wet (1). (1) Zie verslag aan de Koning door de minister van Volksgezondheid (B., 6 december 1966, p. 1211); zie ook Cass. 1 okt. 1997, AR P.97.0506.F, AC 1997, nr. 378, JLMB 1998, p. 796, met noot Chr. Meunier, Rev.dr.santé, 1998-1999, 138, RDPC, 1998, p. 565.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Artikel 8, §1, van de wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt, dat bepaalt dat de patiënt het recht heeft om geïnformeerd, voorafgaandelijk en vrij toe te stemmen in iedere tussenkomst van de beroepsbeoefenaar, beschermt de rechten van de patiënt in zijn specifieke relatie met de beroepsbeoefenaar; ze heeft niet hetzelfde voorwerp als artikel 1 van de gezondheidswet dat, om een besmettelijke ziekte, welke een algemeen gevaar oplevert, te voorkomen of te bestrijden, de mogelijkheid bepaalt een behandeling op te leggen die gegrond is op de imperatieven van bescherming van de volksgezondheid, welke deel uitmaakt van de openbare orde; artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 oktober 1966 waarbij de inenting tegen poliomyelitis verplicht gesteld wordt, dat ter uitvoering van de Gezondheidswet is genomen, kan artikel 8, §1, van de wet van 22 augustus 2002 bijgevolg niet tegenspreken (1). (1) G. Genicot, Droit médical et paramédical, Larcier 2010, p. 143; Henry en De Cocqueau, A propos du consentement libre et éclairé du patient, C.U.P., dl. 79, p. 177; Henry en De Cocqueau, Evolution des droits du patient, indemnisation sans faute des dommages liés aux soins médicaux, Bruylant, 2008, p. 34.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- GENEESKUNDE - Algemeen

Het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, bepaald in artikel 8.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, is geen absoluut recht; ook al dient artikel 8.2 in de enge zin te worden geïnterpreteerd, toch blijkt daaruit dat de overheid beperkingen kan stellen aan de uitoefening van dat recht, voor zover die inmenging bij wet is bepaald en een maatregel met zich meebrengt die in een democratische samenleving noodzakelijk is om met name de bescherming van de gezondheid te vrijwaren; het arrest dat vermeldt dat de verplichting tot inenting bij wet is ingesteld, dat ze op evenredige wijze aan een legitieme doelstelling van bescherming van de volksgezondheid beantwoordt en bijgevolg niet als een willekeurige inmenging in het privéleven van het kind kan worden beschouwd, schendt het in artikel 8 vastgelegde recht niet (1). (1) Zie Cass. 1 okt. 1997, op.cit.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

De bepalingen die de inenting tegen poliomyelitis verplicht stellen, doen enigszins afbreuk aan de beginselen van onschendbaarheid en integriteit van het menselijk lichaam; ze worden alleen aangewend ter bescherming van de gezondheid en staan in verhouding tot hun doel.

- RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culture rechten

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- GRONDWET - Art. 22

P.97.0506.F 1 oktober 1997 AC nr. ...

Het K.B. 26 okt. 1966 waarbij de inenting tegen poliomyelitis verplicht wordt gesteld, is genomen ter uitvoering van de Gezondheidswet van 1 sept. 1945 na eensluidend advies van de hoge gezondheidsraad.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Wet 10 april 1841

Art. 10

C.01.0061.N 20 juni 2003 AC nr. 370

Een weg verkrijgt niet het kenmerk van buurtweg door het enkele feit dat hij is opgenomen in een door de provinciale deputatie vastgesteld plan van de Atlas der Buurtwegen, zonder dat is voldaan aan het voor de verkrijgende verjaring noodzakelijk bezit ervan door de gemeente volgens de voorwaarden gesteld in de artikelen 2229 en 2265 van het Burgerlijk Wetboek (1); enkel wanneer voldaan is aan de voorwaarden van artikel 10 van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen en van het bezit overeenkomstig voormelde artikelen van het Burgerlijk Wetboek verwerft de gemeente een eigendomsrecht op de buurtweg of enkel een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid naargelang de draagwijdte en de strekking van haar bezit (2). (1)Zie Cass., 26 april 1877, Pas., 1877, I, 217, 29 dec. 1881, Pas., 1882, I, 22, 1 feb. 1900, Pas., 1900, I, 131 en 22 april 1983, AR 3681, AC, 1982-83, nr 463. Zie ook WILKIN, R., Voirie et alignement. Urbanisme et Constructions, Bruylant, Brussel, 1964, 118 e.v., DERINE, R. & HAMELINK, P., Overzicht van rechtspraak (1973-1979) Zakenrecht, T.P.R., 1981, 211, nr 118, BAERT, G., Eigendom en afpaling ten aanzien van buurt- en landwegen, T. Not., 1992, 466, PAQUES, B., Création et suppression des chemins ruraux par l'effet de la prescription, Aménagement-Environnement, 1992, n° spécial, Kluwer Editions Juridiques Belgique, 36, VUYE, H., Fundamentele regels omtrent buurtwegen. Het arrest van het Hof van Cassatie van 13 januari 1994, Rec.Cass., 1994, 93, gevolgd door het arrest, in de oorspronkelijke (Franse) taal (98), dat ook gepubliceerd werd in AC, AR 9551, nr 15, KOKELENBERG, J., VAN SINAY, Th. & VUYE, H., Overzicht van rechtspraak (1989-1994) Zakenrecht, T.P.R., 1995, 695, nrs 161-164, MAST, A., Overzicht van het Belgisch administratief recht, 14e uitg. door DUJARDIN, J., VAN DAMME, M. & VANDE LANOTTE, J., 1996, Kluwer Rechtswetenschappen België, 280, nr 290, SNAET, S., Over de verkrijgende verjaring van buurtwegen, noot onder Cass., 29 nov. 1996, A.J.T., 1997-98, 11, VANOPPEN, S., De buurtweg: één-of tweerichtingsweg. Verjaringsaspecten inzake buurtwegen, T.V.G., 1999, 15. (2) Zie Cass., 20 feb. 1973, AC, 1973, 615.

- WEGEN -

Art. 10 en 12

C.10.0165.F 15 november 2010 AC nr. 675

De in artikel 12 van de wet van 10 april 1841 bedoelde buurtwegen kunnen niet door verjaring verkregen worden zolang zij tot het openbaar gebruik dienen; de rechter beperkt op onwettige wijze het begrip openbaar gebruik in de zin van dat artikel 12 wanneer hij oordeelt dat, onder openbaar gebruik van een weg, moet worden verstaan de gebruikelijke doorgang van het publiek en niet een toevallig en schaars gebruik.

- VERJARING - Allerlei

- WEGEN -

Art. 12

C.07.0277.F 7 mei 2009 AC nr. 298

Het openbaar gebruik dat de verjaring belet van de buurtwegen, zoals ze worden erkend en gehandhaafd ingevolge de algemene rooi- en afpalingsplannen, impliceert het gebruik van de buurtweg volgens het traject bepaald in de Atlas der buurtwegen (1). (1) Zie Cass., 10 dec. 1885, Pas., 1886, I, 9, met concl. eerste adv.-gen. Mesdagh de ter Kiele.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WEGEN -

C.02.0109.F 28 oktober 2004 AC nr. 515

De partij die aanvoert dat het recht van uitweg over de buurtweg waarvan de bodem haar toebehoort, tenietgegaan is doordat die weg gedurende dertig jaar niet tot het openbaar nut diende, moet dat feit bewijzen.

- VERJARING - Allerlei

- BEWIJS - Allerlei

- WEGEN -

Art. 2

C.94.0481.N 29 november 1996 AC nr. ...

De vermelding van de breedte van een buurtweg in de atlas der buurtwegen heeft enkel rechtsgevolgen voor de daarin vermelde breedte en niet voor de ruimere breedte waarover die weg wordt gebruikt.~

- WEGEN -

Artt. 1 t.e.m. 9

C.01.0061.N 20 juni 2003 AC nr. 370

De definitieve vaststelling van de gemeentelijke plannen door de provinciale deputatie heeft niet tot gevolg dat de in die plannen van de Atlas der Buurtwegen opgenomen weg tot het openbaar domein behoort of tot het openbaar gebruik dient (1). (1) Zie Cass., 30 dec. 1875, Pas., 1876, I, 57.

- WEGEN -

Wet 10 april 1990

Art. 8, § 3bis, tweede lid

C.09.0249.N 4 maart 2011 AC nr. ...

Artikel 8,§3bis,tweede lid, van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid , dat bepaalt dat bij het uitvoeren van de activiteit bedoeld in artikel 1,§1,eerste lid,6°, het de bewakingsagent verboden is betrokken personen,getuigen of verantwoordelijken op te sporen , de identiteit te controleren , bijkomende inlichtingen in te winnen of personen te verhoren , staat niet eraan in de weg dat een private onderneming die in opdracht van een gemeente en voor die gemeente niet-betaalde retributies int , aan die gemeente gegevens vraagt over de identiteit van degene die de retributie verschuldigd is (1). (1) Zie Cass. , 5 nov. 2010 , A.R. C. 09.0567.N , AC , 2010 , nr. … .

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- GEMEENTE -

Artt. 1, §1,eerste lid, 6°, en 8, §3bis,eerste en tweede lid

C.09.0567.N 5 november 2010 AC nr. 659

Een gemeente mag aan de hand van de informatie die door bewakingsagenten is ingezameld de schuldenaars van parkeerretributies identificeren en vervolgens de identiteit van de door haar geïdentificeerde schuldenaars meedelen aan een bewakingsonderneming die, in het raam van een concessieovereenkomst met de gemeente, instaat voor de invordering van niet-betaalde parkeerretributies; die handelwijze houdt niet in dat de aangestelden van de bewakingsonderneming een verboden onderzoeksdaad stellen (1). (1) Zie Cass., 29 mei 2009, AR C.08.0130.N, AC, 2009, nr. 363, met concl. van advocaat-generaal Thijs.

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Allerlei

- GEMEENTE -

Wet 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten

Artt. 1 en 14

C.13.0191.N 13 maart 2014 AC nr. ...

Uit artikel 14 van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid en de wetsgeschiedenis blijkt niet dat ook een verplichting bestaat voor de bewakings- en beveiligingsondernemingen, diensten of instellingen, bedoeld in artikel 1 van die wet, om jaarlijks een activiteitenverslag in te dienen bij de minister van Binnenlandse Zaken wanneer in een bepaald jaar geen activiteiten werden ontplooid.

- VENNOOTSCHAPPEN - Allerlei

Wet 10 feb. 1866

Art. 2

P.98.1018.N 9 maart 1999 AC nr. ...

Ontvankelijk is de voorziening van de beklaagde tegen de rechterlijke beslissing die hem veroordeelt tot een vrijheidstraf en zijn onmiddellijke aanhouding beveelt, alhoewel hij zich niet als gevangene is komen aanmelden ter uitvoering van die beslissing, omdat dit hem zou verplichten zichzelf dan reeds de vrijheidsbeneming op te leggen die uit die bestreden beslissing voortvloeit, hoewel ze pas definitief wordt door de uitspraak over de voorziening of het verstrijken van de termijn van voorziening en hem zodoende, met schending van artikel 6.1 E.V.R.M., een last zou opleggen die onevenredig zijn recht van toegang tot de bevoegde rechter belemmert.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.98.1060.N 8 september 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de beklaagde tegen het arrest waarbij hij tot vrijheidsstraf is veroordeeld en waarbij zijn onmiddellijke aanhouding is bevolen, indien de beklaagde zich niet effectief in hechtenis bevond op het ogenblik dat hij cassatieberoep instelde.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.97.0105.F 26 februari 1997 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de beklaagde tegen het veroordelend arrest waarbij zijn onmiddellijke aanhouding wordt bevolen, is niet ontvankelijk wat de strafvordering betreft, als niet blijkt dat de beklaagde zich werkelijk in hechtenis bevond op het ogenblik dat hij die voorziening instelde.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.96.1322.N 4 februari 1997 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de beklaagde tegen het arrest waarbij hij tot een vrijheidsstraf is veroordeeld en waarbij zijn onmiddellijke aanhouding is bevolen, is niet ontvankelijk indien de beklaagde zich niet effectief in hechtenis bevond op het ogenblik dat hij cassatieberoep instelde.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.94.1074.N 11 april 1995 AC nr. ...

De artt. 421 Sv. en 2 wet 10 feb. 1866, krachtens dewelke het cassatieberoep dat door een beklaagde ingesteld wordt tegen het arrest waarbij hij tot een vrijheidstraf is veroordeeld en waarbij zijn onmiddellijke aanhouding is bevolen, slechts ontvankelijk is indien hij die zich voorziet, zich effectief in hechtenis bevindt, zijn niet strijdig met de artt. 6.1. en 6.3.c E.V.R.M., nu het recht op toegang tot een rechterlijke instantie er niet door wordt ontzegd en het recht om zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman van zijn keuze er niet door wordt miskend, maar daardoor enkel een bijkomende redelijke vereiste wordt gesteld om een cassatievoorziening regelmatig te kunnen instellen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Wet 10 feb. 1998

Art. 3

P.98.0549.F 10 juni 1998 AC nr. ...

De onmiddellijke toepassing van een nieuwe wet, waarin de mogelijkheid wordt voorzien om ten gunste van de geïnterneerde hoger beroep in te stellen tegen de beslissingen van de commissie tot bescherming van de maatschappij, kan niet tot gevolg hebben dat die geïnterneerde onrechtstreeks het recht wordt ontzegd om cassatieberoep in te stellen, welk recht hij, krachtens de oude wet, genoot op het ogenblik dat de beslissing in laatste aanleg werd gewezen.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

Wet 10 jan. 1824 over het recht van erfpacht

Art. 1

C.09.0261.F 12 april 2010 AC nr. 248

Aangezien het recht van erfpacht geen eigendomsrecht op het erf toekent, kunnen de voorwerpen die de erfpachter daarop plaatst niet onroerend door bestemming zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

- ERFPACHT (RECHT VAN) -

Art. 2

C.04.0486.N 30 maart 2006 AC nr. 183

De bepaling dat een erfpacht niet mag worden gevestigd voor een termijn korter dan zevenentwintig jaar staat niet in de weg dat de partijen in de erfpachtovereenkomst een beding opnemen waardoor de overeenkomst kan worden beëindigd, ook al is de minimumduur van zevenentwintig jaar niet verstreken, ingeval van een insolventieprocedure of ontbinding van de rechtspersoon-erfpachter.

- ERFPACHT (RECHT VAN) -

Wet 10 jan. 1824 over het recht van opstal

Art. 1

C.12.0435.F 23 mei 2013 AC nr. ...

Het recht van opstal in de zin van artikel 1 van de wet van 10 januari 1824 over het recht van opstal vormt een tijdelijke afwijking op de artikelen 552 en volgende van het Burgerlijk Wetboek die als regel stellen dat alle gebouwen, werken of beplantingen behoren aan de eigenaar van de grond en kan worden toegepast op nog op te trekken gebouwen of op nog uit te voeren werken of beplantingen.

- OPSTAL (RECHT VAN) -

Artt. 1 en 4

C.13.0413.N 12 juni 2014 AC nr. ...

Het accessoir opstalrecht dat op het lijdend erf rust bij een erfdienstbaarheid is niet gebonden aan de maximumduur van vijftig jaar, zoals bepaald in artikel 4 van de Opstalwet, maar gaat als accessorium van de erfdienstbaarheid slechts teniet bij het verdwijnen van de erfdienstbaarheid zelf.

- ERFDIENSTBAARHEID -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.05.0558.N 15 december 2006 AC nr. 654

Het recht van opstal dat voor onbepaalde duur wordt bedongen, waardoor in werkelijkheid een zakelijk recht wordt gevestigd voor meer dan vijftig jaar, is niet nietig maar dient herleid te worden tot deze wettelijk bepaalde maximumtermijn.

- OPSTAL (RECHT VAN) -

Artt. 1, 5 en 6

C.06.0086.N 18 mei 2007 AC nr. 257

Het recht van opstal is een tijdelijke afwijking van de artikelen 552 en 553, B.W. inzake het recht van natrekking, die als regel stellen dat gebouwen, werken en beplantingen aan de grondeigenaar toebehoren (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping. Met betrekking tot het eerste onderdeel was het van oordeel dat het niet ontvankelijk was nu het opkwam tegen een overtollige reden en aldus niet tot cassatie kon leiden, vermits de appelrechters hun beslissing ook lieten steunen op de zelfstandige niet-bekritiseerde reden dat eiser geen afstand heeft gedaan van zijn recht van natrekking, bij gebreke aan zekere en expliciete wilsuiting ter zake.

- OPSTAL (RECHT VAN) -

Voor zover een privaat recht van opstal de bestemming tot gebruik van allen niet verhindert, kan het gevestigd worden op een goed van het openbaar domein (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping. Met betrekking tot het eerste onderdeel was het van oordeel dat het niet ontvankelijk was nu het opkwam tegen een overtollige reden en aldus niet tot cassatie kon leiden, vermits de appelrechters hun beslissing ook lieten steunen op de zelfstandige niet-bekritiseerde reden dat eiser geen afstand heeft gedaan van zijn recht van natrekking, bij gebreke aan zekere en expliciete wilsuiting ter zake.

- OPSTAL (RECHT VAN) -

- OPENBAAR DOMEIN -

Wet 10 jan. 1977

Art. 1

C.97.0086.F 27 maart 1998 AC nr. ...

De vergoeding van de door een grondwaterwinning veroorzaakte schade strekt zich uit tot de genotsstoornis van een bovengronds gelegen onroerend goed.~

- WATERS -

Wet 10 juli 1964 tot invoering van een nieuwe Nederlandse tekst van de gecoördineerde wetten op de wisselbrieven en orderbriefjes

Artt. 1, aanhef en 6°, en 2

C.01.0322.N 4 maart 2004 AC nr. 121

Om te beoordelen of een titel de voor een wisselbrief vereiste bestanddelen bevat, moet worden teruggegaan tot het tijdstip waarop betaling ervan wordt gevraagd, o.m. op de dag van de dagvaarding tot betaling; het ontbreken van de handtekening van de trekker kan nadien niet worden hersteld (1). (1) Zie concl. O.M.

- HANDELSPAPIER -

Wet 10 juli 1996 tot afschaffing van de doodstraf en tot wijziging van de criminele straffen

Art. 3

P.98.0805.F 20 juli 1998 AC nr. ...

Wanneer het hof van assisen alleen straffen van 10 jaar opsluiting oplegt, kan het de aanplakking van zijn arrest niet bevelen.~

- STRAF - Andere straffen

Wet 10 juli 2007

Art. 98

C.10.0587.F 19 december 2011 AC nr. ...

Uit artikel 1108 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de uitdrukkelijke of stilzwijgende toestemming van de partij die zich verbindt, vereist dat zij kan kennisnemen van de bedingen waarvoor die toestemming vereist is (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het tweede middel, in zoverre het O.M. oordeelde dat het bestreden vonnis zijns inziens afdoend had aangetoond dat de patiënt kennisgenomen had van de algemene voorwaarden.

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

Wet 10 juni 1964 op het openbaar aantrekken van spaargelden

Art. 22

C.10.0183.N 29 april 2011 AC nr. ...

De in de bepalingen van titel II van het K.B. nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime voor titels en effecten uitgedrukte wil van de wetgever om de informatieverstrekking en de belangen van de potentiële verwervers van effecten veilig te stellen, strekken eveneens ertoe om de goede werking van de markt te verzekeren en te bevorderen en hangen nauw samen met een organisatie van de effectenmarkt die het vertrouwen van spaarders wekt; aldus betreffen zij de economische grondslagen van de maatschappij en raken zij de openbare orde (1). (1) Zie Cass. 10 maart 1994, A.R. nr. 9669, AC , 1994, nr. 114.

- OPENBARE ORDE -

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen

De nietigheidssanctie wegens schending van een bepaling van openbare orde vermag niet slechts aangewend te worden jegens degene die die bepaling geschonden heeft.

- OPENBARE ORDE -

Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

Art. 25, § 3

F.12.0013.N 22 mei 2014 AC nr. ...

Artikel 25, §3, van de wet van 10 juni 1997, dat bepaalt dat in het beoogde geval de overtreding of onregelmatigheid wordt geacht te zijn begaan in de lidstaat van vertrek, houdt voor de belastingadministratie niet de plicht in om na te gaan waar de overtreding of de onregelmatigheid werd begaan.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 39

P.06.1655.N 5 juni 2007 AC nr. 306

Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof volgt dat, zolang de wet de aangelegenheid niet anders regelt, de rechter die bestraft voor een overtreding van de bepalingen van de Wet Accijnsproducten, overeenkomstig artikel 39 van die wet, vrij verzachtende omstandigheden kan aannemen zonder dat hij daartoe verplicht is; wanneer hij dat doet kan hij, afgezien van het bepaalde in artikel 195, tweede en derde lid van het Wetboek van Strafvordering, de geldboete vrij verminderen (1). (1) Gw. H., arrest nr 165/2006 van 8 nov. 2006, B.S. 26 jan. 2007; Gw. H., arrest nr 199/2006 van 13 dec. 2006, B.S. 12 feb. 2007.

- MISDRIJF - Allerlei

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wanneer de rechter die bestraft voor een overtreding van de bepalingen van de Wet Accijnsproducten verzachtende omstandigheden wenst aan te nemen dient hij evenwel rekening te houden met het doel van de wet, die de overtreding met een zware geldboete wil bestraft zien om te beletten dat fraude zou worden gepleegd met het oog op de enorme winst die men met het misdrijf kan maken (1). (1) Zie Cass., 18 mei 1999, AR P.98.0883.N, nr 288.

- MISDRIJF - Allerlei

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wanneer de rechter die bestraft voor een overtreding van de bepalingen van de Wet Accijnsproducten, verzachtende omstandigheden aanneemt en de geldboete vermindert, moet de strafmaat van de opgelegde geldboete gerechtvaardgd worden door de aangenomen verzachtende omstandigheden die onder meer betrekking kunnen hebben op het misdrijf zelf, zijn omstandigheden en gevolgen, het aandeel van de beklaagde in het misdrijf en zijn mate van schuld, de gegevens eigen aan de persoon van de beklaagde en het doel dat de rechter met de bestraffing beoogt.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wanneer de rechter die bestraft voor een overtreding van de bepalingen van de Wet Accijnsproducten, verzachtende omstandigheden aanneemt en de geldboete vermindert, moet de strafmaat van de opgelegde geldboete gerechtvaardigd worden door de aangenomen verzachtende omstandigheden die onder meer betrekking kunnen hebben op het misdrijf zelf, zijn omstandigheden en gevolgen, het aandeel van de beklaagde in het misdrijf en zijn mate van schuld, de gegevens eigen aan de persoon van de beklaagde en het doel dat de rechter met de bestraffing beoogt.

- MISDRIJF - Allerlei

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 39, eerste lid

P.02.0394.N 11 februari 2003 AC nr. 93

Anders dan de geldboete bedoeld in artikel 70 W.btw die een administratieve geldboete is, is de boete van artikel 39, eerste lid, Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, geen sanctie die het bestuur kan opleggen maar een strafrechtelijke geldboete die alleen door de strafrechter kan worden opgelegd.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 39, vierde lid

P.13.1194.F 5 februari 2014 AC nr. ...

Wanneer de daadwerkelijke inbeslagneming of het afstaan van de goederen niet behoorlijk werd vastgesteld, ontslaat de veroordeling van de overtreder tot betaling van de ontdoken rechten de rechter niet van zijn verplichting om hem daarenboven te veroordelen tot het aanbrengen, met het oog op verbeurdverklaring, van de goederen waarvoor die rechten verschuldigd zijn, en tot betaling van de tegenwaarde ervan wanneer hij ze niet aanbrengt.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

P.09.0835.F 12 januari 2011 AC nr. ...

De in accijnszaken bepaalde verbeurdverklaring van de gebruikte vervoermiddelen en de voorwerpen die gediend hebben of bestemd waren om het bedrog te plegen, is een straf met een zakelijk karakter en vereist niet dat de veroordeelde of de ontduiker eigenaar is van de verbeurdverklaarde goederen, noch dat de ontduiker gekend is; ook in geval van vrijspraak zijn de rechters verplicht de verbeurdverklaring te bevelen van producten waarop accijnzen verschuldigd zijn en waarvan zij vaststellen dat zij wederrechtelijk zijn vervoerd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr ...

- STRAF - Andere straffen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 42

P.09.0835.F 12 januari 2011 AC nr. ...

Wetswijzigingen betreffende de accijnsschuld zijn niet toepasselijk op toestanden die zijn ontstaan vóór de inwerkingtreding van de wettelijke wijzigingsbepalingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wanneer de rechter de beklaagde vrijspreekt omdat onvoldoende aangetoond is dat de beklaagde wist of diende te weten dat hij op onrechtmatige wijze accijnsproducten vervoerde, kan het feit dat aanleiding geeft tot de opeisbaarheid van accijnsrechten hem niet worden verweten en kan hij niet tot betaling van die rechten worden veroordeeld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr ...

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.06.1655.N 5 juni 2007 AC nr. 306

Wanneer de accijnsproducten niet effectief in beslaggenomen en verbeurd verklaard zijn, moet de veroordeling tot de ontdoken accijns en bijzondere accijns worden uitgesproken.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.06.1377.N 20 februari 2007 AC nr. 104

Wetswijzigingen betreffende de accijnsschuld hebben geen onmiddellijke werking ten aanzien van de voor de inwerkingtreding van de gewijzigde bepalingen definitief verschuldigde maar nog niet betaalde accijns; ze hebben slechts betrekking op de accijnsschuld die na de inwerkingtreding van de gewijzigde wetsbepalingen is ontstaan (1). (1) Cass., 18 april 2006, AR P.05.1561.N, nr ... met conclusie O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 43

P.01.1494.N 2 september 2003 AC nr. 409

Artikel 43 van de wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, dat het koninklijk besluit van 29 december 1992 met dezelfde titel bekrachtigde voor de periode dat het uitwerking had, heeft dat besluit omgevormd tot een wet; door de veroordeling van de beklaagde op dat koninklijk besluit te gronden, past de rechter geen nieuwe bepaling toe op een daarvoor reeds bestaande situatie, maar beslist hij alleen dat de bepaling van het koninklijk besluit van 29 december 1992, waarop de door de beklaagde gepleegde misdrijven berusten, door de uitwerking zelf van de wet, geacht worden vanaf die periode uit die wet voort te vloeien (1). (1) Zie Cass., 24 april 2002, AR P.02.0118.F, nr 251.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Uit het feit alleen dat een ontwerp van bekrachtigingswet niet binnen de bij artikel 11, § 2, Douane- en Accijnzenwet, bepaalde termijn bij de wetgevende Kamers is ingediend, kan niet worden afgeleid dat artikel 43 van de wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, het koninklijk besluit van 29 december 1992, genomen met toepassing van § 1 van dat artikel 11, niet geldig bekrachtigt (1). (1) Zie Cass., 24 april 2002, AR P.02.0118.F, nr 251.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.03.0460.F 25 juni 2003 AC nr. 377

Uit het feit alleen dat een ontwerp van bekrachtigingswet niet binnen de bij artikel 11, § 2, Douane- en Accijnzenwet, bepaalde grenzen bij de wetgevende kamers is ingediend, kan niet worden afgeleid dat artikel 43, W. 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, het K.B., 29 dec. 1992, genomen met toepassing van paragraaf 1 van dat artikel 11, niet geldig bevestigt (1). (1) Zie Cass., 24 april 2002, AR P.02.0118.F, nr 251.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 43, W. 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, dat het K.B. 22 dec. 1992 bekrachtigde voor de periode dat het uitwerking had, heeft dat besluit omgevormd tot een wet; door de veroordeling van de beklaagde op dat koninklijk besluit te gronden, past de rechter geen nieuwe bepaling op een daarvoor reeds bestaande situatie toe, maar beslist hij alleen dat de bepalingen van dat besluit, door de uitwerking zelf van de wet, verondersteld worden vanaf die periode uit die wet voort te vloeien, zodat uit de bij de W. 10 juni 1997 verrichte omvorming geen schending van artikel 7.1 E.V.R.M. of van artikel 15.1 I.V.B.P.R. kan worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 24 april 2002, AR P.02.0118.F, nr 251.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.02.0118.F 24 april 2002 AC nr. 251

Uit het feit alleen dat een wetsontwerp tot bevestiging niet binnen de bij artikel 11, § 2, Douane- en Accijnzenwet, bepaalde termijn bij de wetgevende Kamers is ingediend, kan niet worden afgeleid dat artikel 43, Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, het K.B. van 29 dec. 1992, genomen met toepassing van § 1 van dat artikel 11, niet geldig bevestigt.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 43, Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, dat het K.B. 22 dec. 1992 bevestigde voor de periode dat het uitwerking had, heeft dat besluit omgevormd tot een wet; door de veroordeling van de beklaagde op dat koninklijk besluit te gronden, past de rechter geen nieuwe bepaling op een daarvoor reeds bestaande situatie toe, maar beslist hij alleen dat de bepalingen van dat besluit, door de uitwerking zelf van de wet, verondersteld worden vanaf die periode uit die wet voort te vloeien, zodat de bij de Wet 10 juni 1997 verrichte omvorming geen aanleiding geeft tot het bij artikel 159 Gw. bedoelde toezicht en sluit het de toepassing van de artt. 105 en 108 Gw. uit (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1986, A.R. F.1235.N, nr 416.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 105

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 108

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 6

F.13.0101.F 11 september 2014 AC nr. ...

De accijns op de minerale oliën wordt niet in alle gevallen verschuldigd tegen het tarief dat van toepassing is op het werkelijk eindgebruik van die oliën, op de datum van hun uitslag tot verbruik in het land (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.08.1451.N 3 maart 2009 AC nr. 166

Bij sluikinvoer van goederen die niet onder een schorsingregeling werden geplaatst is accijns verschuldigd op het ogenblik zelf van die sluikinvoer; de omstandigheid dat de sluikinvoer slechts achteraf wordt vastgesteld, doet daaraan geen afbreuk (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.05.1561.N 18 april 2006 AC nr. 215

De accijnsschuld bij onttrekking of invoer is geen straf maar een fiscale schuld die opeisbaar is op het ogenblik van de onttrekking of de invoer.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 6bis

F.07.0014.N 24 april 2008 AC nr. 252

Is geen interpretatieve wet het artikel 314 van de Programmawet van 22 december 2003 dat artikel 6bis invoegt in de Wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, krachtens welke bepaling de hoedanigheid van douaneschuldenaar tevens de hoedanigheid van accijnsschuldenaar insluit (1). (1) zie de conclusie van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 37 en 39

P.03.1705.N 11 mei 2004 AC nr. 248

De heling omschreven in artikel 505, 1°, Strafwetboek is, als aflopend misdrijf dat bestaat uit het in het bezit nemen van een zaak waarvan men de wederrechtelijke herkomst kent, een zelfstandig misdrijf dat onderscheiden is van het accijnsmisdrijf van het vervoer en voorhanden hebben van sigaretten zonder fiscale bandjes en niet gedekt door een document (1). (1) Zie Cass., 2 aug. 1880, Pas., 1880, I, 284; 4 maart 1997, AR P.96.0149.N, nr 118; DE NAUW, A., Inleiding tot het bijzonder strafrecht, 4° ed., nr 406; zie ook Cass., 25 okt. 1988, AR 2283, nr 113, dat oordeelt dat heling een zelfstandig misdrijf is, dat onderscheiden is van de misdaad of het wanbedrijf waarin het bezit van de geheelde zaak zijn oorsprong vindt.

- HELING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 39 en 42

P.09.0837.F 28 oktober 2009 AC nr. 624

Een veroordeling wegens een overtreding op basis van artikel 39 van de wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, maakt een einde aan de opeisbaarheid van de accijns, voor zover wordt vastgesteld dat de goederen effectief in beslag werden genomen of aan de Schatkist werden afgestaan (1). (1) Zie Cass., 5 juni 2007, AR P.06.0155.N, AC, 2007, nr 306.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 39, 40 en 41

P.06.1655.N 5 juni 2007 AC nr. 306

Artikel 85 van het Strafwetboek dat de vermindering van correctionele straffen toelaat volgens bepaalde regels indien verzachtende omstandigheden aanwezig zijn, is overeenkomstig artikel 100 van het Strafwetboek bij gebrek aan andersluidende bepalingen niet toepasselijk op de misdrijven strafbaar gesteld door de Wet Accijnsproducten, die geen andersluidende bepalingen bevat betreffende verzachtende omstandigheden.

- MISDRIJF - Allerlei

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wanneer de rechter bestraft voor een overtreding van de bepalingen van de Wet Accijnsproducten kan hij voor de geldboete verzachtende omstandigheden aannemen, zonder dat artikel 85 van het Strafwetboek toepasselijk is.

- MISDRIJF - Allerlei

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 6 en 42

P.05.1561.N 18 april 2006 AC nr. 215

Wetswijzigingen betreffende de accijnsschuld hebben geen onmiddellijke werking ten aanzien van de vóór de inwerkingtreding van de gewijzigde bepalingen definitief verschuldigde maar nog niet betaalde accijns.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wet 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring

Art. 10

C.13.0127.N 6 februari 2014 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 2262bis, eerste lid, Burgerlijk Wetboek en artikel 10 van de Wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring volgt dat wanneer het recht op de persoonlijke rechtsvordering ontstaan is vóór de inwerkingtreding van de voormelde wet van 10 juni 1998, de vordering door verloop van tien jaar verjaart, zonder dat de totale duur van de verjaringstermijn meer dan dertig jaar mag bedragen; wanneer het recht op de persoonlijke rechtsvordering ontstaan is na de inwerkingtreding van deze wet, verjaart de vordering door verloop van tien jaar (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de verwerping van het enig middel tot cassatie, mede op grond dat het vierde onderdeel faalde naar recht, nu op basis van een onderzoek van het begrip "rechtsvordering" in artikel 10 van de Wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring blijkt dat, voor de bepaling van de relevante verjaringsregel, niet de datum waarop de rechtsvordering wordt ingesteld relevant is, maar de datum waarop het vorderingsrecht ontstaan is. Is dit laatste het geval voor de inwerkingtreding van de wet van 10 juni 1998, dan geldt de overgangsregel van artikel 10 van deze wet. Is dit recht nadien ontstaan, dan wordt artikel 2262bis, §1, lid 1, BW toegepast. In zoverre het middel aanvoerde dat de appelrechters de tienjarige verjaring dienden toe te passen omdat de rechtsvordering van de verweerders werd ingesteld na de inwerkingtreding van de Wet van 10 juni 1998 (27 juli 1998, en dus 27 juli 2008), ging het naar het oordeel van het O.M. van een verkeerde rechtsopvatting uit. (Zie Cass. 4 okt. 1957, AC 1958, 54; Cass. 24 jan. 1997, AR C.96.0068.N, AC 1998, nr. 47; zie ook: I. Claeys, De nieuwe verjaringswet: een inleidende verkenning, RW 1998-1999, 401-402, nr. 62; P. De Smedt, Toepassing in de tijd van de gewijzigde verjaringstermijnen, in De herziening van de bevrijdende verjaring door de Wet van 10 juni 1998. De gelijkheid hersteld?, Antwerpen, Kluwer, 1999, 146-147, nrs. 184 en 186; A. Van Oevelen, Recente ontwikkelingen inzake de bevrijdende verjaring in het burgerlijk recht, RW 2000-2001, 1439, nr. 13; C. Lebon, De nieuwe verjaringswet, 5 jaar later, NjW 2003, 836-837, nrs. 6 en 7; J.F. Van Droogenbroeck en R.O. Dalcq, La loi du 10 juin 1998 modifiant certaines dispositions en matière de prescription, JT 1998, 708).

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 11 (overgangsbepaling)

C.02.0555.N 22 mei 2003 AC nr. 315

De bepaling dat de burgerlijke rechtsvordering uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van de schade is toepasselijk op rechtsvorderingen waarover nog niet definitief is beslist (1). (1) Cass., 29 sept. 2000, AR C.97.0154.N, nr 502.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.97.0154.N 29 september 2000 AC nr. ...

De bepaling dat de burgerlijke rechtsvordering uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van de schade is toepasselijk op rechtsvorderingen waarover niet definitief beslist werd; dit is het geval wanneer een cassatieberoep hangend is.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Artt. 5 en 10

S.08.0144.F 28 september 2009 AC nr. 531

Wanneer de rechtsvordering is ontstaan vóór de inwerkingtreding van W. 10 juni 1998 tot wijziging van artikel 2262bis B.W., beginnen de nieuwe verjaringstermijnen waarin zij voorziet slechts te lopen vanaf haar inwerkingtreding, zonder dat de totale duur van de verjaringstermijn meer dan dertig jaar mag bedragen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

zoals vervangen bij art. 2

C.02.0555.N 22 mei 2003 AC nr. 315

De bepaling dat de burgerlijke rechtsvordering uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van de schade is toepasselijk op rechtsvorderingen waarover nog niet definitief is beslist (1). (1) Cass., 29 sept. 2000, AR C.97.0154.N, nr 502.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

C.97.0154.N 29 september 2000 AC nr. ...

De bepaling dat de burgerlijke rechtsvordering uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van de schade is toepasselijk op rechtsvorderingen waarover niet definitief beslist werd; dit is het geval wanneer een cassatieberoep hangend is.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

Art. 13

C.00.0378.N 27 mei 2002 AC nr. 319

De burgerlijke rechtsvordering, gegrond op een misdrijf, strekt tot vergoeding van de schade die door dat misdrijf werd veroorzaakt. De vordering van de Staat, de provinciën of de gemeenten op grond van artikel 13 van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening, tot terugbetaling van voorgeschoten kosten voor werken tot wijziging van de schikkingen of het plan van een inrichting, die ten laste zijn van de onderneming die de geleiding heeft aangelegd, is geen op een misdrijf gestoelde burgerlijke rechtsvordering.

- ENERGIE -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 13, derde lid

C.13.0090.N 27 februari 2014 AC nr. ...

De kosten van de verplaatsing van nutsleidingen kunnen in de regel slechts aan de nutsbedrijven ten laste worden gelegd, wanneer deze verplaatsing werd gelast of bekrachtigd door de overheid in wiens domein de nutsleidingen gelegen zijn en tevens werd voldaan aan één van de opgesomde voorwaarden die de noodzaak van de werken in het openbaar belang uitdrukken (1). (1) Zie Cass. 26 sept. 2013, AR C.12.0363.N, AC 2013, nr. 484.

- OPENBAAR DOMEIN -

- ENERGIE -

C.11.0743.N 26 september 2013 AC nr. ...

De NMBS HOLDING kan de verplaatsing vorderen van de leidingen die zich bevinden op de aan hem overgedragen goederen die deel uitmaken van het voormalig Staatsspoorwegnet en de kosten van de verplaatsing ervan zijn ten laste van de concessiehouder of van de onderneming die de leiding heeft aangelegd indien de verplaatsing gevorderd wordt in het belang van de aanleg van nieuwe wegen; noch uit de toepasselijke wettelijke bepalingen noch uit de beginselen van veranderlijkheid en continuïteit van de openbare dienst kan echter worden afgeleid dat hij de verplaatsing kan bevelen van leidingen gelegen op andere gronden dan diegene die hem zijn overgedragen door de Belgische Staat in uitvoering van artikel 4 van de wet van 23 juli 1926.

- OPENBAAR VERVOER -

- OPENBAAR DOMEIN -

- ENERGIE -

C.12.0363.N 26 september 2013 AC nr. ...

De kosten van verplaatsing van leidingen kunnen slechts aan de nutsbedrijven ten laste worden gelegd, wanneer deze verplaatsing werd gelast of bekrachtigd door de overheid in wiens domein de nutsleidingen gelegen zijn en tevens werd voldaan aan één van de opgesomde voorwaarden die de noodzaak van de werken in het algemeen belang uitdrukken (1). (1) Zie Cass. 14 maart 2008, AR F.07.0067.F, AC 2008, nr. 183.

- OPENBAAR DOMEIN -

- ENERGIE -

C.11.0649.F 24 januari 2013 AC nr. ...

De uit die wetsbepalingen voortvloeiende rechtsvordering verjaart, sinds de inwerkingtreding van de wet van 10 juni 1998 tot wijziging van artikel 2262bis Burgerlijk Wetboek, na verloop van tien jaar.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

De uit die wetsbepalingen voortvloeiende rechtsvordering is een persoonlijke rechtsvordering en geen vordering tot herstel van een schade uit een fout (1). (1) Cass. 2 feb. 2006, AR C.05.0614.F, AC 2006, nr. 70.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Het enige artikel van de wet van 17 januari 1938, zevende lid, en artikel 13, derde lid, van de wet van 10 maart 1925 doen voor het bedrijf dat de inrichting heeft geplaatst, niet de verplichting ontstaan op zijn kosten de door de Staat, de provincies en de gemeente gevorderde werkzaamheden tot wijziging van de inrichtingen of van het plan van aanleg van een inrichting, evenals van de daarmee verband houdende werken, uit te voeren, maar bepaalt uitsluitend wie de kosten moet dragen wanneer die openbare overheden hun recht uitoefenen om de inrichting of het plan van een aanleg evenals de daarmede verband houdende werken te doen wijzigen (1). (1) Cass. 2 feb. 2006, AR C.05.0614.F, AC 2006, nr. 70.

- ENERGIE -

De verjaring, die een verweer vormt tegen een te laat ingestelde rechtsvordering, kan niet beginnen te lopen vóór het ontstaan van die rechtsvordering; de rechtsvordering die een verbintenis bekrachtigt, ontstaat in de regel de dag waarop die verbintenis moet worden uitgevoerd, en verjaart bijgevolg vanaf dat tijdstip (1). (1) Cass. 27 juni 2011, AR S.10.0016.F, AC 2011, nr. 428, met concl. van procureur-generaal Leclercq, in Pas. 2011, nr. 428.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.05.0164.N 2 februari 2006 AC nr. 70

De burgerlijke rechtsvordering, gegrond op een misdrijf, strekt tot vergoeding van de schade die door dat misdrijf werd veroorzaakt. De vordering van de Staat, de provinciën of de gemeenten op grond van artikel 13 van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening, tot terugbetaling van voorgeschoten kosten voor werken tot wijziging van de schikkingen of het plan van een inrichting, die ten laste zijn van de onderneming die de geleiding heeft aangelegd, is geen op een misdrijf gestoelde burgerlijke rechtsvordering (1). (1) Cass., 27 mei 2002, AR C.00.0378.N, nr 319, met concl. A.-G. DE RAEVE.

- ENERGIE -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 16, vierde lid

C.99.0485.N 13 december 2002 AC nr. 671

De bepaling dat de kosten van het wegnemen van lijnen en steunen voor elektriciteitsvoorziening ten laste vallen van hem die ze heeft aangebracht betreft niet de wezenlijke belangen van de Staat of de gemeenschap, noch legt ze de juridische grondslagen vast waarop de economische orde of de morele orde van de samenleving berust en is dus niet van openbare orde (1), zodat ze niet verbiedt dat ervan bij overeenkomst wordt afgeweken (2). (1) Zie Cass., 10 maart 1994, A.R. 9669, nr 114. (2) Zie Cass., 23 nov. 1987, A.R. 7584, nr 175 (m.b.t. artikel 18 Wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening).

- OPENBARE ORDE -

- ENERGIE -

Art. 17

C.13.0496.F 22 september 2014 AC nr. ...

Aangezien de appelrechters beslissen dat elk recht op een vergoeding vervalt als gevolg van de dertigjarige verjaring, hoeven ze niet meer te antwoorden op de conclusie die aanvoert dat, wanneer de vergoeding wordt toegekend onder de vorm van een jaarlijks huurgeld, de vijfjarige verjaring van toepassing is, vermits dat middel wegens hun beslissing dan niet relevant meer is (1). (1) Zie de concl. OM. in Pas. nr. …

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

De betaling van een jaarlijks huurgeld is slechts een wijze van vergoeding bepaald bij artikel 17 van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening dat op de feiten van toepassing is; de verjaring van de vordering tot vergoeding heeft derhalve de verjaring tot gevolg van de vordering tot betaling van een jaarlijks huurgeld (1). (1) Zie de concl. OM. in Pas. nr. …

- ERFDIENSTBAARHEID -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 18

C.00.0585.F 26 september 2002 AC nr. 485

Art. 18 W. 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening regelt de wijze waarop de herstelplicht op de concessieverlenende overheid dan wel op de concessiehoudende onderneming rust en legt die plicht, met uitsluiting van de concessieverlenende overheid, ten laste van de concessiehoudende onderneming, zonder af te wijken van de gemeenrechtelijke aansprakelijkheidsregels m.b.t de verhouding van de onderneming met abonnees en derden (1). (1) Zie Cass, 29 nov. 1967, AC, 1968, 454.

- ENERGIE -

Art. 24, eerste lid

C.05.0164.N 2 februari 2006 AC nr. 70

De delictomschrijving "overtreding van deze wet" in artikel 24, eerste lid van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening heeft uitsluitend betrekking op een handelen dat, getoetst aan een in de wet voorkomend gebod of verbod, wederrechtelijk is.

- ENERGIE -

Art. 3, vierde lid

C.01.0461.N 8 januari 2004 AC nr. 7

Het gemeentelijk voorzieningsmonopolie voor de distributie van de leveringen van elektrische energie van de reeks A geldt niet automatisch maar biedt alleen een mogelijkheid aan de gemeenten (1). (1) M. LOUVEAUXEnergie éléctrique et gaz", in R.P.D.B., Compl. IV, Brussel, Bruylant, 1972, 140, nr 6.

- GEMEENTE -

- ENERGIE -

Artt. 13, derde lid en 24

C.00.0378.N 27 mei 2002 AC nr. 319

Artikel 13, derde lid van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening, bepaalt slechts ten laste van wie de kosten zijn, wanneer de Staat, de provinciën of de gemeenten hun recht tot wijziging van de leidingen (schikkingen of het plan van een inrichting) en tot uitvoering van de werken die daarmee verband houden uitoefenen; deze wetsbepaling omschrijft de niet-betaling van de bedoelde kosten niet als een overtreding van de wet zodat de voormelde niet-betaling niet op grond van artikel 24 van deze wet als een misdrijf kan aangemerkt worden (1). (1) Zie concl. van het O.M.

- WEGEN -

- ENERGIE -

Artt. 13, derde lid en 24, eerste lid

C.05.0164.N 2 februari 2006 AC nr. 70

Artikel 13, derde lid van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening bepaalt slechts ten laste van wie de kosten zijn, wanneer de Staat, de provinciën of de gemeenten hun recht tot verwijzing van de leidingen en tot uitvoering van de werken die daarmee verband houden uitoefenen, zodat het niet betalen van de kosten van de verplaatsing geen strafrechtelijk gesanctioneerde "overtreding van de wet" uitmaakt (1). (1) Cass., 27 mei 2002, AR C.00.0378.N, nr 319, met concl. A.-G. DE RAEVE.

- ENERGIE -

Artikel 13, derde lid van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening bepaalt slechts ten laste van wie de kosten zijn, wanneer de Staat, de provinciën of de gemeenten hun recht tot wijziging van de leidingen en tot uitvoering van de werken die daarmee verband houden uitoefenen, zodat het niet betalen van de kosten van de verplaatsing geen strafrechtelijk gesanctioneerde "overtreding van de wet" uitmaakt (1). (1) Cass., 27 mei 2002, AR C.00.0378.N, nr 319, met concl. A.-G. DE RAEVE.

- WEGEN -

Artt. 2 en 3, vierde lid

C.01.0461.N 8 januari 2004 AC nr. 7

Het gemeentelijk voorzieningsmonopolie inzake elektriciteit strekt zich niet uit tot leveringen van elektrische energie langs geleidingen die geen gebruik van de openbare wegen maken (1). (1) L. DERIDDERNieuwe regelgeving voor de elektriciteitsdistributie: de gemeenten onder stroom", T. Gem., 2001, (37), 56; L. DERIDDER en T. VERMEIR, Leidingen voor nutsvoorzieningen, in Administratieve rechtsbibliotheek. Bijzondere reeks, Brugge, Die Keure, 54-55; M. LOUVEAUXEnergie éléctrique et gaz", in R.P.D.B., Compl. IV, Brussel, Bruylant, 1972, 139-140.

- ENERGIE -

- GEMEENTE -

Wet 10 mei 1849

Art. 10

P.98.0913.F 31 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszittingen, dat betrekking heeft op het bestreden vonnis en niet door de griffier is ondertekend, niet de authentieke vaststelling bevat dat de substantiële rechtsvormen en de op straffe van nietigheid voorgeschreven regels in acht genomen zijn en zulks niet kan worden nagegaan aan de hand van de overige stukken van de rechtspleging voor de eerste rechter, is nietig het arrest dat voornoemd nietig vonnis bevestigt door de gronden ervan over te nemen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Wet 10 mei 2007

zoals van toepassing vóór de wijziging door de

P.13.1852.N 4 maart 2014 AC nr. ...

De rechter beoordeelt onaantastbaar in feite of het bezit dat derden beweren te hebben op de goederen, die als voorwerp van het misdrijf van witwassen in aanmerking komen voor de verbeurdverklaring, rechtmatig is en kan daarbij rekening houden met alle voorliggende omstandigheden, zoals de deugdelijkheid van het voorgehouden bezit en de goede trouw van de derde die aanspraken op die goederen doet gelden of wiens aanspraken daarop worden uitgeoefend; die goede trouw is aanwezig wanneer die derde kan geloven in de regelmatigheid van de aard en de oorsprong van de goederen.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- HELING -

De wederrechtelijke oorsprong van de goederen die als voorwerp van het misdrijf witwassen in aanmerking komen voor de verbeurdverklaring, volstaat niet om de aanspraken van derden op die goederen zonder meer af te wijzen.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- HELING -

P.11.0339.N 17 mei 2011 AC nr. ...

Uit artikel 505, derde lid, Strafwetboek, zoals van toepassing vóór de wijziging door de Wet van 10 mei 2007, volgt dat indien de rechter een verbeurdverklaring uitspreekt die een derde kan benadelen, die derde tot het geding moet worden toegelaten of dat hij erin kan worden geroepen; wanneer die derde een medebeklaagde is die in hetzelfde geding wegens andere misdrijven is vervolgd en tegen wie de verbeurdverklaring niet is uitgesproken, heeft ook hij het vereiste belang om die maatregel aan te vechten (1). (1) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, 5e Ed., Mechelen, Kluwer, 2010, nr. 2308; zie thans: artikel 505, zesde lid, Strafwetboek.

- TUSSENKOMST -

- STRAF - Andere straffen

- HELING -

Wet 10 okt. 1913

Art. 12

P.97.0897.N 5 oktober 1999 AC nr. ...

De dagvaarding voor de correctionele rechtbank hoofdens inbreuken op de Wet Ruimtelijke Ordening en Stedebouw moet de kadastrale omschrijving vermelden van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is en de eigenaar ervan identificeren in de vorm en onder de sanctie bepaald in artikel 12 van de wet van 10 oktober 1913; die sanctie bestaat in de mogelijkheid voor de bewaarder de overschrijving te weigeren maar heeft niet de nietigheid van de dagvaarding en de niet ontvankelijkheid van de strafvordering tot gevolg.

- STEDENBOUW - Algemeen

- DAGVAARDING -

Wet 11 april 1989

zoals van kracht voor de wijziging bij

C.97.0330.N 30 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer de eigenaar van het schip, in plaats van aan de vereffenaar van het afgestane scheepsvermogen de waarde te overhandigen tot dewelke hij zijn aansprakelijkheid wenst te beperken, vermeerderd met de wettelijke interest sedert de dag van het voorval tot de dag van storting in handen van de vereffenaar, bij de bank, overeenkomstig artikel 53, § V, Zeewet(oud), een zekerheid verstrekt heeft, loopt de interest door tot op de dag van de storting van het bedrag in handen van de vereffenaar.

- INTEREST - Compensatoire interest

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Wet 11 april 1989 houdende goedkeuring en uitvoering van diverse Internationale Akten inzake de zeevaart

Art. 13

C.12.0603.N 23 januari 2014 AC nr. ...

De beslissing van de kortgedingrechter die de ogenschijnlijke rechten van de partijen nagaat zonder ten gronde uitspraak te doen over de rechten van partijen, houdt geen schending in van het materiële recht dat de rechter in zijn beoordeling betrekt; deze beslissing is eerst dan niet naar recht verantwoord wanneer hierin rechtsregels worden betrokken die de bevolen maatregel niet redelijk kunnen schragen (1). (1) Zie concl. O.M.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

- KORT GEDING -

Wet 11 april 1994

Art. 1

F.10.0002.N 11 februari 2011 AC nr. ...

De wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur is niet van toepassing op beslissingen van een college van burgemeester en schepenen, dat uitspraak doet over een belastinggeschil.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 10

C.08.0130.N 29 mei 2009 AC nr. 363

De regel dat de in toepassing van de Wet Openbaarheid Bestuur verkregen bestuursdocumenten niet mogen worden verspreid, noch gebruikt voor commerciële doeleinden, belet niet dat een gemeente bestuursdocumenten ter beschikking stelt van een vennootschap in zoverre dat nodig is om die vennootschap toe te laten de openbare dienst te verlenen, waartoe zij zich in het kader van een concessie van openbare dienst verbonden heeft (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE -

Art. 2, 4°

F.10.0095.N 20 oktober 2011 AC nr. ...

Uit art. 2, 4°, Wet Openbaarheid Bestuur volgt dat het bestuur dat een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking ter kennis brengt van een bestuurde, de georganiseerde beroepsmogelijkheden moet vermelden alsmede de instantie die materieel bevoegd is kennis te nemen van het beroep; deze bepaling vereist niet dat het bestuur de territoriaal bevoegde rechtbank en het adres ervan vermeldt.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

P.00.1606.F 14 februari 2001 AC nr. ...

De W. 11 juli 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur is niet van toepassing op het afschrift van het deurwaardersexploot waarmee een rechterlijke beslissing betekend moet worden.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

Artt. 1, 4 en 5

F.99.0107.F 23 oktober 2000 AC nr. ...

De directeur van de belastingen die uitspraak doet over een bezwaar van een belastingplichtige is geen administratieve overheid in de zin van de wet op de openbaarheid van bestuur (1). (1) Zie P. LEWALLE, La communication des documents administratifs en droit belge, in CUP, Formation permanente, droit administratif et constitutionnel, dl. II - 12.05.1995, p. 27; W.I.B. (1992) vóór de wijziging ervan bij Wet 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

- MACHTEN - Uitvoerende macht

Wet 11 april 1995

Art. 17

S.07.0113.F 9 juni 2008 AC nr. 359

Artikel 17, W. 11 april 1995, verbiedt de uitbetalingsinstelling niet om, t.g.v. een nieuwe beslissing over de rechten van de werkloze, op te treden teneinde de ten onrechte betaalde bedragen terug te vorderen.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 18

S.98.0098.F 18 oktober 1999 AC nr. ...

De arbeidsgerechten die kennisnemen van een beroep tegen een beslissing van de minister inzake tegemoetkomingen voor mindervaliden, zijn alleen bevoegd om na te gaan of de ministeriële beslissing beantwoordt aan de desbetreffende wettelijke vereisten, met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen; zij kunnen bijgevolg enkel acht slaan op de gegevens, waarop de minister zijn uitspraak heeft gegrond of had moeten gronden; de omstandigheid dat de instelling van sociale zekerheid tot aan de sluiting van het debat, indien een voorziening is ingesteld, haar beslissing kan intrekken en een nieuwe beslissing kan nemen, wanneer een nieuw feit dat een terugslag heeft op de rechten van de mindervalide tijdens het geding wordt aangevoerd, wijzigt hun bevoegdheid niet.

- MINDERJARIGHEID -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

S.98.0026.F 17 mei 1999 AC nr. ...

De arbeidsgerechten die kennisnemen van een beroep tegen een beslissing van de minister inzake tegemoetkomingen voor mindervaliden, zijn alleen bevoegd om na te gaan of de ministeriële beslissing beantwoordt aan de desbetreffende wettelijke voorschriften, met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen; zij kunnen bijgevolg enkel acht slaan op de gegevens, waarop de minister zijn uitspraak heeft gegrond of had moeten gronden; de omstandigheid dat, indien een voorziening is ingesteld, de instelling van sociale zekerheid haar administratieve beslissing kan intrekken en een nieuwe kan nemen tot aan de sluiting van het debat, wanneer een nieuw feit dat een terugslag heeft op de rechten van de mindervalide, tijdens het geding wordt aangevoerd, verandert niets aan de bevoegdheden van de arbeidsgerechten.

- MINDERJARIGHEID -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Art. 18, 2°

S.99.0087.F 29 juni 2000 AC nr. ...

De minister kan alleen zijn beslissing inzake tegemoetkomingen aan gehandicapten intrekken en een nieuwe beslissing nemen, als het nieuwe feit of bewijselement de rechten van de gehandicapte zou hebben beïnvloed indien hij hiervan op het ogenblik van zijn beslissing weet had gehad (1). (1) Zie Cass., 17 mei 1999, A.R. S.98.0026.F, nr. 286 ; 18 okt. 1999, A.R. S.98.0098.F, nr. 540, met concl. O.M.; J.T.T., blz. 479 e.v., met concl. O.M.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 20

S.09.0101.F 27 september 2010 AC nr. 551

De rechterlijke beslissing over de betwisting betreffende het recht op socialezekerheidsprestaties is een akte die dat recht erkent, zodat het bestaan van dat recht met terugwerkende kracht kan worden erkend en de daaruit voortvloeiende verplichting voor de instelling die de prestaties verschuldigd is, opeisbaar wordt op de vervaldagen die na het ontstaan van het recht verstrijken (1). (1) Zie "Sociale zekerheid: honderdduizend of niets, stop je of ga je verder? Sécurité sociale: stop ou encore?", Vertaling van de rede uitgesproken door procureur-generaal J.F. Leclercq op de plechtige openingszitting van het Hof van Cassatie van 3 september 2007, nrs. 57 tot 60, inz. nr. 60 in fine.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Art. 20, eerste lid

S.02.0002.F 10 februari 2003 AC nr. 90

Uit de omstandigheid dat de datum waarop de sociale prestaties waarop de Wet van 11 april 1995 tot invoering van "het handvest" van de sociaal verzekerde van toepassing is, opeisbaar worden mogelijk een andere is dan die welke voortvloeit uit de toepassing van artikel 12 van die wet, namelijk wanneer tegen de administratieve beslissing waarbij die prestaties worden geweigerd of waarbij het recht erop wordt beperkt een rechtsvordering wordt ingesteld, volgt niet dat artikel 20, eerste lid, van die wet, in zoverre het bepaalt dat de prestaties van rechtswege interest opbrengen te rekenen van de datum van de opeisbaarheid ervan, in een dergelijk geval niet kan worden toegepast en wel artikel 1153, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie Cass., 18 juni 2001, AR S.99.0176.F, nr 371, met concl. O.M.

- BEROEPSZIEKTE -

Art. 23, eerste lid

S.10.0004.N 6 september 2010 AC nr. 499

Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat met de bewoordingen "gunstiger termijnen, voortvloeiend uit de specifieke wetgevingen" zoals bepaald in artikel 23, eerste lid van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het handvest van de sociaal verzekerde, ook de in de specifieke wetgevingen bepaalde verjaringstermijnen zijn bedoeld, binnen dewelke de vorderingen tot toekenning, betaling of terugvorderingen dienen te worden ingesteld wanneer in die wetgevingen geen beroepstermijn is bepaald, zodat het arrest dat oordeelt dat het beroep ingesteld overeenkomstig artikel 46 van de Jaarlijkse Vakantiewet binnen de verjaringstermijn van vijf jaar voor de vordering tot betaling van het vakantiegeld, zijnde een voor de verzekerde gunstiger termijn dan deze bepaald in artikel 23, eerste lid van het handvest van de sociaal verzekerde, tijdig werd ingesteld, zijn beslissing naar recht verantwoordt.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 3, eerste lid

S.07.0115.F 23 november 2009 AC nr. 685

De verplichting van de socialezekerheidsinstelling om uit eigen beweging aan de sociaal verzekerde bijkomende informatie te verstrekken die nodig is voor de behandeling van zijn verzoek of het behoud van zijn rechten, hangt niet af van de voorwaarde dat die verzekerde haar vooraf schriftelijk heeft verzocht om hem informatie over zijn rechten en verplichtingen te geven (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Art. 7

S.08.0140.F 10 mei 2010 AC nr. 325

De socialezekerheidsinstellingen en de diensten belast met de betaling van de sociale prestaties zijn gehouden de belanghebbenden, uiterlijk op het moment van de uitvoering, in kennis te stellen van iedere hen betreffende gemotiveerde beslissing en de kennisgeving moet bovendien de bestaande beroepsmogelijkheden vermelden, alsmede de vormen en termijnen die ter zake moeten worden nageleefd; de niet-vermelding van de beroepstermijnen en -mogelijkheden heeft niet tot gevolg dat de verjaringstermijn van de vordering tot betaling van de vergoedingen niet ingaat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Artt. 17 en 18

S.06.0090.N 11 juni 2007 AC nr. 316

De beslissing die de omvang van de rechten vaststelt na een provisionele beslissing over dezelfde rechten is geen nieuwe beslissing in de zin van de artikelen 17 en 18 van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het Handvest van de sociaal verzekerde.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

S.01.0119.N 6 mei 2002 AC nr. 272

Wanneer een oorspronkelijke administratieve beslissing is aangetast door een materiële vergissing wordt er geen termijn bepaald vanaf wanneer de nieuwe administratieve beslissing uitwerking heeft; dienvolgens kan de inwerkingtreding van de nieuwe bestuurlijke beslissing, als het recht op de prestaties kleiner is dan het aanvankelijke toegekende recht uitwerking krijgen op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Artt. 7 en 23

S.06.0032.F 18 december 2006 AC nr. 657

De socialezekerheidsinstellingen en de diensten belast met de betaling van sociale prestaties zijn gehouden de belanghebbenden, uiterlijk op het moment van de uitvoering, in kennis te stellen van iedere hen betreffende gemotiveerde individuele beslissing; de kennisgeving moet bovendien de bestaande mogelijkheden tot beroep vermelden, alsmede de vormen en termijnen die ter zake moeten worden nageleefd, en de Koning bepaalt hoe en wanneer de kennisgeving gebeurt, alsook de gevallen waarin de kennisgeving niet hoeft plaats te vinden of waarin ze op het ogenblik van de uitvoering gebeurt; de Koning bezit op grond van die wetsbepaling echter geen verordenende bevoegdheid om de wettelijke termijnen waarbinnen de beroepen tegen de beslissingen van de socialezekerheidsinstellingen die bevoegd zijn voor de toekenning, betaling of terugvordering van prestaties, op straffe van verval ingesteld moeten worden, te wijzigen, zelfs niet om ze te verlengen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Wet 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde

Art. 2, 7°

S.13.0018.N 8 december 2014 AC nr. 763

De uitzonderingsregel inzake de gerechtskosten van het tweede lid van artikel 1017 Gerechtelijk Wetboek geldt bij vorderingen ingesteld door een sociaal verzekerde in de zin van de Wet Handvest Sociaal Verzekerde in een procedure zoals bedoeld in artikel 580, 2°, Gerechtelijk Wetboek; de appelrechters stellen vast dat de vordering van de verweerder ertoe strekt te horen zeggen dat hij in de periode vanaf 1 januari tot en met 30 november 2007 als werknemer van een vennootschap diende te worden beschouwd; zij oordelen dat de RSZ te dezen geen instelling is zoals bedoeld in artikel 2, 2°, Wet Handvest Sociaal Verzekerde omdat hij geen prestaties van sociale zekerheid toekent en de verweerder in de relatie met de eiser daarom ook geen natuurlijke persoon is die recht heeft op sociale prestaties in de zin van artikel 2, 7°, van het voormelde Handvest; de appelrechters die aldus oordelen en de rechtsplegingsvergoeding op grond hiervan bepalen volgens artikel 3 Tarief Rechtsplegingsvergoeding, verantwoorden hun beslissing niet naar recht (1). (1) Het Hof vernietigt de bestreden beslissing in zoverre het eiser veroordeelt tot een rechtsplegingsvergoeding die de bedragen van artikel 4 Tarief Rechtsplegingsvergoeding overtreft. Het oordeelt dat er geen aanleiding tot verwijzing is. In deze zaak maakt het Hof toepassing van artikel 1111, laatste lid Gerechtelijk Wetboek.

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 22, § 3

S.13.0050.F 15 december 2014 AC nr. 791

Het bestreden arrest beslist dat de RVP, krachtens artikel 22, §3, van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde ambtshalve moest afzien van de teruginning van onverschuldigde uitkeringen bij het overlijden van de rechtsvoorganger van de verweerder terwijl de teruginning van die onverschuldigde uitkeringen te dezen vastgelegd wordt door de eigen bepalingen vervat in artikel 21, §3, derde lid, en §5, van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden, en schendt bijgevolg, naast die laatstgenoemde wetsbepalingen, artikel 22, §1, van die wet van 11 april 1995 (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- PENSIOEN - Werknemers

Artt. 1, 2, 1°, e), en 2°, a) en 23, eerste lid

S.13.0056.F 16 december 2013 AC nr. ...

Fedasil, het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers, is een instelling van sociale zekerheid die rechtstreeks of door partners, een vergoeding van sociale zekerheid verleent bestaande uit materiële hulp, namelijk één van de vormen van maatschappelijke dienstverlening bepaald bij artikel 1, eerste lid van de wet van 8 juli 1976; artikel 23, eerste lid, van de Wet Handvest Sociaal Verzekerde is derhalve toepasselijk op de termijnen waarbinnen de materiële hulpgerechtigde hoger beroep kan instellen tegen de beslissingen van het Fedasil Agentschap (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Artt. 7, eerste lid, 14, eerste lid, en 23, eerste lid

S.12.0106.F 26 mei 2014 AC nr. ...

Wanneer een instelling van sociale zekerheid aan de belanghebbende sociaal verzekerde kennis moet geven van haar beslissing, heeft de niet-kennisgeving in de regel niet de nietigheid van de beslissing tot gevolg maar heeft ze enkel een weerslag op de termijn om hoger beroep in te stellen, die dan niet ingaat.

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

Het middel dat het bestreden arrest verwijt de litigieuze beslissing nietig te hebben verklaard louter op grond dat ze niet in kennis was gesteld terwijl de wet van 11 april 1995 in een dergelijke sanctie niet voorziet, aangezien de beslissing van de appelrechters uitspraak te doen over het recht op uitkeringen verantwoord is door een rechtsgrond voortvloeiend uit de artikelen 7, eerste lid, 14, eerste en tweede lid, en 23, eerste lid, van het Handvest van de Sociaal Verzekerde, die hem verplicht uitspraak te doen over de grond van een vordering waarvan de termijn om tegen de betwiste beslissing beroep in te stellen niet is ingegaan doordat ze niet ter kennis werd gebracht, is niet ontvankelijk wegens gebrek aan belang.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

Wet 11 dec. 1998

Art. 3

P.08.0098.N 22 april 2008 AC nr. 244

De inleiding van de zaak op de rechtszitting van het vonnisgerecht schorst de verjaringstermijn van de strafvordering, ook al werd de zaak ingeleid op verzet (1) (2). (1) Cass., 18 okt. 2000, AR P.00.0491.F, AC, 2000, nr 558 met concl. van advocaat-generaal Loop. (2) Art. 24 V.T.Sv. vóór de wetswijziging bij artikel 3 Wet 16 juli 2002.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.99.1325.N 27 maart 2001 AC nr. ...

De wet 11 december 1998 is van toepassing op alle strafvorderingen die vóór de datum van de inwerkingtreding van voornoemde wet zijn ontstaan en die op die datum krachtens de oude wet nog niet zijn verjaard; de nieuwe grond tot schorsing van de verjaring is bijgevolg van toepassing op de misdrijven die op de dag van het vonnis nog niet zijn verjaard (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.00.0591.F 29 november 2000 AC nr. ...

Wanneer de verjaring van de strafvordering geschorst wordt vanaf de dag van de rechtszitting waarop die rechtsvordering voor het vonnisgerecht op de bij wet bepaalde wijze is ingesteld, blijft die schorsing ook na het in eerste aanleg gewezen vonnis voortduren tot de datum waarop het O.M. hoger beroep heeft ingesteld, wanneer alleen het O.M. hoger beroep instelt (1). (1) Zie Cass., 15 maart 2000, A.R. P.99.1697.F, en 20 sept. 2000, A.R. P.00.0326.F, nrs. 179 en ... .

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.00.0516.F 8 november 2000 AC nr. ...

Wanneer de verjaring van de strafvordering geschorst wordt vanaf de dag van de rechtszitting waarop die rechtsvordering voor de eerste rechter is ingesteld, blijft die schorsing, in voorkomend geval en buiten de in de wet bepaalde gevallen, ook na het in eerste aanleg gewezen vonnis voortduren, tot op de dag waarop de rechtsdag voor de appèlrechters is bepaald, op voorwaarde dat die termijn niet langer is dan een jaar en dit onverminderd de andere schorsingsgronden (1). (1) Zie Cass., 15 maart 2000, A.R. P.99.1697.F, nr. 179 ; 20 sept. 2000, A.R. P.00.0326.F, nr. ... . Het Hof schijnt te oordelen dat, zo er tijdens de maximumtermijn van een jaar schorsing, die begint te lopen vanaf de dag van de rechtszitting waarop die rechtsvordering voor de eerste rechter is ingesteld, een andere schorsingsgrond zou tussenkomen waarvan de gevolgen zouden blijven voortduren na de voormelde periode van een jaar, de verjaring van de strafvordering geschorst blijft gedurende die resterende termijn. R.L.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.00.0491.F 18 oktober 2000 AC nr. ...

De inleiding van de zaak op de rechtszitting van het vonnisgerecht schorst de verjaringstermijn van de strafvordering, ook al werd de zaak ingeleid op verzet (1). (1) Zie de verwijzingen in concl. O.M.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.00.0326.F 20 september 2000 AC nr. ...

De wet 11 dec. 1998 is van toepassing op alle strafvorderingen die vóór de datum van de inwerkingtreding van voornoemde wet zijn ontstaan en die op die datum krachtens de oude wet nog niet zijn verjaard; de nieuwe grond tot schorsing van de verjaring is bijgevolg van toepassing op de misdrijven die op de dag van het vonnis nog niet zijn verjaard (1). (1) Cass., 8 maart 2000, A.R. P.99.1583.F, nr 161.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Wanneer de verjaring van de strafvordering geschorst wordt vanaf de dag van de rechtszitting waarop die strafvordering voor de eerste rechter is ingesteld, blijft de schorsing, in voorkomend geval en buiten de bij de wet bepaalde gevallen, ook na het in eerste aanleg gewezen vonnis voortduren tot de dag waarop de zaak door de appèlrechters wordt berecht, op voorwaarde dat de schorsing niet langer duurt dan één jaar (1). (1) Zie Cass., 15 maart 2000, A.R. P.99.1697.F, nr 179.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Aangezien de schorsing van de verjaring van de strafvordering kan voortvloeien uit elk wettelijk beletsel dat de berechting van die rechtsvordering verhindert, wordt de verjaring van de strafvordering tijdens het cassatiegeding geschorst vanaf de dag van de uitspraak van de beslissing die definitief en op tegenspraak over die strafvordering uitspraak heeft gedaan tot de datum van het door het Hof van Cassatie gewezen arrest (1). (1) Zie Cass., 24 okt. 1989, A.R. 3106, nr. 117.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.99.1697.F 15 maart 2000 AC nr. ...

Krachtens de onmiddellijke uitwerking die een nieuwe wet inzake strafrechtspleging, in de regel, heeft, is de nieuwe, bij de W. 11 dec. 1998 ingevoerde grond tot schorsing van de verja ring, van toepassing op alle strafvorderingen die voor de datum van inwerkingtreding van die wet zijn ontstaan en op die datum, krachtens de oude wet, nog niet zijn verjaard; die regel is van toepassing op het geheel van de rechtspleging, vanaf de dag van de rechtszitting waarop de strafvordering is ingesteld voor de eerste rechter, zelfs als die rechter over die rechtsvordering reeds uitspraak heeft gedaan.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Wanneer de verjaring van de strafvordering geschorst wordt vanaf de dag van de rechtszitting waarop die rechtsvordering voor de eerste rechter is ingesteld, blijft die schorsing ook na het door die rechter over de strafvordering gewezen vonnis voortduren, tenzij tegen dat vonnis alleen door het O.M. hoger beroep is ingesteld. (Impliciet).

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Wet 11 jan. 1993

Art. 4

P.00.0742.N 18 juli 2000 AC nr. ...

Uit artikel 4 van de wet van 11 januari 1993 volgt niet dat een financiële instelling zich moet vergewissen van de identiteit van een persoon met wie zij regelmatig relaties onderhoudt en waarvan de identiteit haar bekend is, telkens deze een verrichting wenst uit te voeren voor een bedrag van 10.000 ecu of meer.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Wet 11 jan. 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme

Artt. 11 en 16

P.06.0527.N 20 juni 2006 AC nr. 341

Het gebruik van de inlichtingen die het openbaar ministerie verkrijgt van de Cel voor Financiële Informatieverwerking is niet beperkt tot het bestrijden van witwassen van geld (1). (1) Zie C. VANDERKERKEN, Fiscale strafvervolging en rechtsbescherming: wapengelijkheid, zwijgrecht en bewijslastverdeling, Brussel, Larcier, 2006, nr 119; L. HUYBRECHTS, Fiscaal Strafrecht, A.P.R., Kluwer, Mechelen, 2002, nr 375; J. SPREUTELS e.a. in: J. SPREUTELS en P. DE MÛELENAERE (dir.), La cellule de traitement des informations financières et la prévention du blanchiment de capitaux en Belgique, Brussel, Bruylant, 2003, 133; A. DE NAUW "De verschillende luiken van het wettelijk systeem tot bestraffing en tot voorkoming van het witwassen van gelden en de fiscale fraude, in M. Rozie, (ed.), Fiscaal Strafrecht en Strafprocesrecht, Gent, Mys en Breesch, 1996, (219) 242-243; G. STESSENS, Meldingsplicht inzake witwassen, in Comm. Strafr., Mechelen, Kluwer, losbl., 2000, 35; A. VAN ROOSBROECK, Witwassen. Voorkoming en bestraffing van witwassen van geld en illegale vermogensvoordelen, Antwerpen, ETL, 1995, nr 390.

- HELING -

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Allerlei

Wet 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het rijkswachtpersoneel van het operationeel korps

Art. 11, § 1, derde, vierde en vijfde lid

P.01.0396.N 19 juni 2001 AC nr. ...

De leden van de commissie ingesteld door de wet van 11 juli 1978 en de personen die hen eventueel terzijde staan zijn tot beroepsgeheim verplicht omtrent de inhoud van de zowel door de syndicale organisaties als door de rijkswachtoverheden verstrekte inlichtingen vermeld in artikel 11, § 1, derde en vierde lid van voornoemde wet; dat beroepsgeheim omvat niet gelijk welke briefwisseling en stukken.

- BEROEPSGEHEIM -

Wet 11 juli 1994

Art. 14

P.97.0624.N 16 juni 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat de correctionele rechtbank waarbij de zaak overeenkomstig artikel 216quater Wetboek van Strafvordering aanhangig is gemaakt en de politierechtbanken ambtshalve de burgerlijke belangen aanhouden, zelfs bij ontstentenis van burgerlijke partijstelling, wanneer de zaak wat die belangen betreft niet in staat van wijzen is, doet geen afbreuk aan het karakter van eindvonnis van de overige beslissingen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 43

P.99.0027.F 26 mei 1999 AC nr. ...

De bodemrechter die uitspraak moet doen over een collectief misdrijf door eenheid van opzet, terwijl over bepaalde bestanddelen daarvan reeds een eindbeslissing is gewezen, moet bij de eventuele bepaling van een nieuwe straf rekening houden met de reeds opgelegde straf; hij heeft het recht niet om op grond van die bepaling omgekeerd te werk te gaan en te beslissen dat de straf die hij zelf zal opleggen enig gevolg zal hebben voor die welke bij een vorige beslissing is opgelegd.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 5, 2°

P.01.0883.F 26 september 2001 AC nr. ...

Het begrip "verkeersongeval" heeft zowel betrekking op een wegverkeersongeval waarbij voetgangers en dieren of middelen van vervoer te land betrokken zijn, die de openbare weg gebruiken, als op een dergelijk ongeval dat zich heeft voorgedaan op terreinen die openstaan voor het publiek en niet openbare terreinen die evenwel openstaan voor een bepaald aantal personen (1); dat is het geval van een verkeersongeval waarin middelen van vervoer te land, m.n. een auto, en een voetganger, betrokken zijn, en dat zich heeft voorgedaan op een niet openbaar terrein dat evenwel openstaat voor een bepaald aantal personen, zoals een gesloten omloop voor automobielwedstrijden die evenwel toegankelijk is voor het publiek. (1) Cass., 16 juni 1999, A.R. P.98.1528.F, nr. 364 ; zie Cass., 7 feb. 2001, A.R. P.00.1655.F, nr 76.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- SPORT -

P.00.1655.F 7 februari 2001 AC nr. ...

Het ongeval waarbij een landbouwtractor betrokken is en dat zich heeft voorgedaan in een veld dat voor verschillende personen openstaat, is geen wegverkeersongeval (1). (1) Zie Cass., 16 juni 1999, A.R. P.98.1528.F, nr. 364.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.98.1528.F 16 juni 1999 AC nr. ...

Het begrip "verkeersongeval" heeft zowel betrekking op een wegverkeersongeval waarbij voetgangers en dieren of middelen van vervoer te land betrokken zijn, die de openbare weg gebruiken, als op een ongeval dat zich heeft voorgedaan op niet-openbare terreinen die evenwel openstaan voor een bepaald aantal personen.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.97.1357.F 24 maart 1999 AC nr. ...

Het begrip "verkeersongeval" heeft zowel betrekking op een wegverkeersongeval waarbij voetgangers en dieren of middelen van vervoer te land betrokken zijn, die de openbare weg gebruiken, als op een dergelijk ongeval dat zich heeft voorgedaan op niet-openbare terreinen die evenwel openstaan voor een bepaald aantal personen.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.96.0916.N 3 november 1998 AC nr. ...

Het begrip "verkeersongeval" betreft zowel een ongeval bij het wegverkeer waarbij voetgangers, middelen van vervoer te land, dieren of middelen van vervoer per spoor die de openbare weg gebruiken, betrokken zijn, als dergelijk ongeval dat plaatsgrijpt op een terrein toegankelijk voor het publiek of op een niet openbaar terrein dat voor een zeker aantal personen toegankelijk is.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.97.0851.F 20 oktober 1998 AC nr. ...

Het begrip "verkeersongeval" heeft zowel betrekking op een wegverkeersongeval waarbij voetgangers en dieren of middelen van vervoer te land betrokken zijn, die de openbare weg gebruiken, als op een ongeval dat zich heeft voorgedaan op terreinen die openstaan voor het publiek en niet-openbare terreinen die evenwel openstaan voor een bepaald aantal personen.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

voor de vervanging daarvan door art. 45

S.03.0059.N 2 februari 2004 AC nr. 55

Artikel 45 van de Wet van 11 juli 1994 heeft de regel dat in geval van eenheid van misdadig opzet, de verjaring van de strafvordering een aanvang neemt vanaf het laatste feit dat met hetzelfde opzet is gepleegd, niet gewijzigd.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

Wet 11 maart 1977

Art. 4

S.94.0015.F 24 april 1995 AC nr. ...

Art. 4 Wet van 11 maart 1977 tot invoering van een verjaringstermijn voor schulden jegens de uitbetalingsinstellingen voor werkloosheidsuitkeringen heeft betrekking op de omvang van de terugvordering van ten onrechte genoten uitkeringen; het is van dwingende aard ten voordele van de werkloze.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Art. 4 Wet van 11 maart 1977 dat, door de terugvordering te beperken, de omvang bepaalt van de terugvordering van onrechtmatig genoten werkloosheidsuitkeringen, is van toepassing op de daartoe genomen administratieve beslissing, wanneer deze beslissing is genomen onder vigeur van voormelde wet, de terugvordering bij diezelfde beslissing wordt bevolen en de R.V.A., in de door hem later ingestelde vordering tot terugbetaling, zich ertoe beperkt op te treden ter uitvoering van voormelde administratieve beslissing~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.94.0011.F 3 oktober 1994 AC nr. ...

Art. 4, wet 11 maart 1977, dat, door die te beperken, de omvang bepaalt van de terugvordering van de onrechtmatig genoten werkloosheidsuitkeringen, is van toepassing op de rechtsvordering tot terugvordering die onder vigeur van die wet is ingesteld.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 4, wet 11 maart 1977, dat, door die te beperken, de omvang bepaalt van de terugvordering van de onrechtmatig genoten werkloosheidsuitkeringen, is van toepassing op de rechtsvordering tot terugvordering die onder vigeur van die wet is ingesteld.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 1 en 2

S.06.0041.F 12 februari 2007 AC nr. 81

De inwerkingtreding, op 1 januari 1989, van artikel 7, § 13, tweede en derde lid, Besluitwet 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, kan niet tot gevolg hebben dat een verjaringstermijn voor de terugvordering van onverschuldigd uitbetaalde werkloosheidsuitkeringen, die op 30 juni 1990 nog niet vervallen was krachtens de artikelen 1 en 2 van de voorgaande W. 11 maart 1977 tot invoering van een verjaringstermijn voor schulden jegens de uitbetalingsinstellingen voor werkloosheidsuitkeringen, die op 30 juni 1985 in werking was getreden, krachtens die nieuwe bepaling wel vervallen zou zijn (1). (1) Zie Cass., 13 maart 1989, AR 6516, nr 394.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Wet 11 maart 2003 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij

Art. 21, § 1

P.13.0550.N 22 oktober 2013 AC nr. ...

Het bevel dat aan een internettoegangleverancier wordt gegeven om met alle mogelijke technische middelen de toegang te blokkeren tot de inhoud die wordt gehost door een server welke is gekoppeld aan een welbepaalde hoofddomeinnaam door minstens alle domeinnamen te blokkeren die doorverwijzen naar die aan de wel bepaalde hoofddomeinnaam gekoppelde server, met bovendien de specificatie welk technisch procedé daartoe moet worden aangewend, houdt geen toezichtsverplichting in als bedoeld door artikel 15.1 Richtlijn Elektronische Handel en artikel 21, §1, Wet Elektronische Handel; van de internettoegangleverancier wordt immers niet gevraagd toe te zien op de informatie die hij doorgeeft of opslaat of om actief te zoeken naar feiten of omstandigheden die op onwettige activiteiten duiden.

- INFORMATIEMAATSCHAPPIJ -

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Wet 11 mei 2003

Art. 5, vijfde en zesde lid

C.10.0241.N 17 juni 2011 AC nr. ...

Artikel 5, vijfde en zesde lid, van de wet van 11 mei 2003 tot oprichting van federale raden van landmeters-experten preciseert niet of het cassatieberoep tegen een beslissing van de federale raad van beroep van landmeters-experten een tegenpartij veronderstelt, noch desgevallend aan wie het cassatieberoep moet worden betekend; ze vereist derhalve niet dat het cassatieberoep aan een welbepaalde partij moet worden betekend, maar belet evenmin dat het cassatieberoep, in analogie met de cassatieprocedure bij andere beroepen, aan een orde of instituut of aan de instanties die een aantal bevoegdheden van dergelijke orde of instituut uitoefenen, wordt betekend; het aan die raden betekend cassatieberoep is ontvankelijk (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het O.M.

- LANDMETER -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders

Artt. 4, § 1, 5 en 8, § 2

C.10.0241.N 17 juni 2011 AC nr. ...

De federale raad van beroep van landmeters-experten doet, ingeval hij een tuchtstraf uitspreekt, uitspraak over de vaststelling van burgerlijke rechten en verplichtingen in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M. (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- LANDMETER -

Van de regel van de openbaarheid van de behandeling van zijn zaak en van de uitspraak zoals die is vastgesteld bij art. 6.1 E.V.R.M. kan slechts worden afgeweken indien de betrokkene daarvan vrijwillig en op ondubbelzinnige en met het nationale recht verenigbare wijze afstand doet; dat geval doet zich voor wanneer de verdachte landmeter-expert verschijnt voor de federale raad van beroep van landmeters-experten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

- LANDMETER -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Wet 11 sept. 1962

Artt. 4 en 10

P.97.0281.N 30 juni 1998 AC nr. ...

De Minister van Economische Zaken is bevoegd om een ontdoken heffing die bij invoer verschuldigd is met toepassing van de verordeningen en richtlijnen van de EEG in te vorderen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De vordering van Minister van Economische Zaken tot betaling van ontdoken heffingen die bij invoer verschuldigd zijn met toepassing van de verordeningen en richtlijnen van de EEG is gegrond op bijzondere wetsbepalingen en is geen vordering tot vergoeding van schade.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Inzake indirecte belastingen, zoals een heffing die bij invoer verschuldigd is met toepassing van de verordeningen en richtlijnen van de EEG, is de administratie bevoegd om ontdoken belasting in te vorderen bij wijze van de burgerlijke partijstelling, wanneer de indirecte belasting werd ontdoken ten gevolge van het misdrijf waarvoor de beklaagde wordt vervolgd.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wet 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen

Art. 10

C.05.0216.N 28 februari 2008 AC nr. 141

De verklaring van openbaar nut voorzien in artikel 10 van de Wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen heeft tot gevolg dat de begunstigde gemachtigd wordt om privé-gronden te gebruiken voor de aanleg van leidingen; na het verkrijgen van die verklaring en van de eventuele noodzakelijke vergunningen en mits het respecteren van de termijn van de kennisgeving aan de betrokken eigenaar kan die begunstigde de rechten uitoefenen die verbonden zijn aan de wettelijke erfdienstbaarheid en kan hij, zelfs bij verzet van de betrokken eigenaar, de werken uitvoeren die verband houden met de uitoefening van die wettelijke erfdienstbaarheid, zodat het onder die voorwaarden uitvoeren van die werken niet tot gevolg heeft dat de eigenaar, die de erfdienstbaarheid moet dulden, door geweld of feitelijkheid wordt ontzet uit zijn bezit en dit zou kunnen bestrijden met een bezitsvordering (1). (1) Zie Memorie van Toelichting W. 12 april 1965, Parl. St. Kamer 1964-65, nr. 899/1, 10.

- ENERGIE -

- ERFDIENSTBAARHEID -

- BEZIT -

Art. 11

C.05.0216.N 28 februari 2008 AC nr. 141

De wetgever verwijst met het gebruik van het begrip "privaat domein" in artikel 11 van de Wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen niet enkel naar het privaat domein van de overheid maar had ook de private erven van burgers op het oog.

- ENERGIE -

Art. 11, eerste lid

C.12.0020.N 28 september 2012 AC nr. ...

De eigenaar van een onroerend goed is gerechtigd op vergoeding voor de aantasting van zijn eigendomsrecht ingevolge het aanbrengen van een gasvervoerinstallatie op zijn erf dat de erfdienstbaarheid bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de Gaswet vestigt.

- ERFDIENSTBAARHEID -

- ENERGIE -

- EIGENDOM -

Art. 9

C.03.0228.N 24 september 2004 AC nr. 434

Het doen wijzigen van de ligging of het tracé van de gasvervoerinstallatie en de desbetreffende werken waartoe de in de wet bepaalde overheden het recht hebben, op kosten van de exploitant, sluit de wijziging van de werken aan de gasvervoerinstallatie in zonder wijziging van de ligging of het tracé ervan (1). (1) Zie R.P.D.B., Complément, T. IV, V° Energie électrique et gaz, nr 369.

- ENERGIE -

Art. 9, derde lid

C.00.0725.N 13 juni 2003 AC nr. 347

Zonder dat vereist is dat de gemeente vooraf werd gehoord, mag de Staat op de plaats waar een nieuwe aan te leggen rijksweg een gemeenteweg kruist de verplaatsing vorderen van een gasvervoerinstallatie (1). (1) Zie Cass., 10 okt. 1979, nr 104; R.W. 1980-81, 1466 met noot R. Quintens; J.T. 1981, 23 met noot D. Lagasse.

- ENERGIE -

Art. 9, tweede en derde lid

C.13.0090.N 27 februari 2014 AC nr. ...

De kosten van de verplaatsing van nutsleidingen kunnen in de regel slechts aan de nutsbedrijven ten laste worden gelegd, wanneer deze verplaatsing werd gelast of bekrachtigd door de overheid in wiens domein de nutsleidingen gelegen zijn en tevens werd voldaan aan één van de opgesomde voorwaarden die de noodzaak van de werken in het openbaar belang uitdrukken (1). (1) Zie Cass. 26 sept. 2013, AR C.12.0363.N, AC 2013, nr. 484.

- OPENBAAR DOMEIN -

- ENERGIE -

C.12.0363.N 26 september 2013 AC nr. ...

De kosten van verplaatsing van leidingen kunnen slechts aan de nutsbedrijven ten laste worden gelegd, wanneer deze verplaatsing werd gelast of bekrachtigd door de overheid in wiens domein de nutsleidingen gelegen zijn en tevens werd voldaan aan één van de opgesomde voorwaarden die de noodzaak van de werken in het algemeen belang uitdrukken (1). (1) Zie Cass. 14 maart 2008, AR F.07.0067.F, AC 2008, nr. 183.

- ENERGIE -

- OPENBAAR DOMEIN -

Artt. 11 en 14

C.12.0162.N 8 maart 2013 AC nr. ...

De eigenaar van een erf dat is bezwaard met een wettelijke erfdienstbaarheid van openbaar nut van bezetting, die elk daad verbiedt welke de gasvervoerinstallatie of de exploitatie ervan kan schaden, kan aan de gerechtigde op de erfdienstbaarheid vragen het bezette terrein aan te kopen en kan, bij gebreke van overeenstemming over verkoop in der minne, de gerechtigde op de erfdienstbaarheid tot onteigening dwingen; de gerechtigde op de erfdienstbaarheid is hierbij niet verplicht het private erf, dat gedeeltelijk wordt bezet, volledig te kopen of te onteigenen.

- ENERGIE -

Artt. 11, eerste lid, en 13, eerste lid

C.12.0020.N 28 september 2012 AC nr. ...

De rechtsvordering die strekt tot vergoeding voor de vestiging van de erfdienstbaarheid bedoeld in de artikelen 11, eerste lid, en 13, eerste lid, van de Gaswet, is geen vordering op grond van een foutloze aansprakelijkheid en valt bijgevolg niet onder de toepassing van de vijfjarige verjaring (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ENERGIE -

- ERFDIENSTBAARHEID -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Wet 12 april 1985

Artt. 4, 5, 2°, en 7, 1°

S.96.0086.F 5 mei 1997 AC nr. ...

De werknemer die met een overeenkomst voor een bepaalde tijd door zijn nieuwe werkgever in dienst wordt genomen, kan t.a.v. laatstgenoemde, de anciënniteit die hij bij zijn vroegere werkgever heeft verworven niet doen gelden voor de berekening van zijn opzeggingstermijn of van de vergoeding wegens beëindiging; hij heeft geen recht op de overbruggingsvergoeding die wordt uitbetaald door het genoemde Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers; derhalve heeft hij recht op de door genoemd Fonds uitbetaalde vergoeding wegens beëindiging.

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

Wet 12 jan. 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu

Art. 1

C.07.0157.N 31 maart 2008 AC nr. 198

De rechter die oordeelt dat de voorzitter als stakingsrechter in milieuzaken slechts kan optreden teneinde maatregelen te nemen ter preventie van de uitvoering of ter voorkoming van schade aan het leefmilieu en de mogelijkheid van afbraak van de in strijd met de bouwvergunning opgetrokken panden zonder meer uitsluit, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht nu artikel 1, tweede lid van de wet van 12 januari 1993 niet verhindert dat de rechter zou bevelen dat uitgevoerde werken ongedaan worden gemaakt als een dergelijk bevel nodig is om verdere schade aan het leefmilieu te voorkomen (1). (1) Zie conclusie O.M.

- MILIEURECHT -

Het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dient beschouwd te worden als een "wet betreffende de bescherming van het leefmilieu" in de zin van artikel 1 van de wet van 12 januari 1993 nu uit het doel van die wet om niet alleen de aantasting van de natuur te voorkomen, maar ook een leefbare omgeving te verzekeren aan de bevolking, volgt dat een goede ordening van de ruimte deel uitmaakt van het te beschermen leefmilieu in de zin van die wet (1). (1) Zie conclusie O.M.

- MILIEURECHT -

- STEDENBOUW - Allerlei

C.02.0192.N 30 oktober 2003 AC nr. 542

Betreffende het vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu heeft de niet-naleving van de verplichte verzoeningspoging voor elk debat over de grond van de zaak, niet van rechtswege de opschorting van de procedure tot gevolg.

- MILIEURECHT -

Betreffende het vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu is de verplichte verzoeningspoging voor elk debat over de grond van de zaak niet voorgeschreven op straffe van nietigheid en geeft de niet-naleving van die verplichting geen aanleiding tot nietigheid van de verdere proceshandelingen en dus evenmin van het vonnis dat gewezen werd na sluiting van het debat dat niet werd voorafgegaan door een verzoeningspoging (1). (1) Cass., 13 sept. 1974, AC 1975, 53.

- MILIEURECHT -

Betreffende het vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu is de verplichting dat voor elk debat over de grond van de zaak een verzoeningspoging moet plaatshebben geen voorwaarde voor de ontvankelijkheid van de vordering.

- MILIEURECHT -

C.97.0104.N 5 maart 1998 AC nr. ...

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg die het bestaan vaststelt van een handeling die een kennelijke inbreuk is of een ernstige bedreiging vormt voor een inbreuk op de wetten betreffende het leefmilieu, kan, ook wanneer er geen spoed of dringende reden is, de staking bevelen van handelingen waarvan de uitvoering reeds is begonnen of maatregelen opleggen ter preventie van de uitvoering ervan of ter voorkoming van schade aan het leefmilieu.~

- MILIEURECHT -

Art. 1, eerste lid

C.08.0334.F 18 december 2009 AC nr. 763

Om het bestaan van een kennelijke inbreuk in de zin van artikel 1, eerste lid, W. 12 jan. 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu vast te stellen, moet de rechter onderzoeken of de schending van de wettelijke bepalingen betreffende de bescherming van het leefmilieu met voldoende zekerheid is aangetoond en moet hij rekening houden met de gevolgen van die schending voor het leefmilieu (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- MILIEURECHT -

C.06.0173.N 10 maart 2008 AC nr. 163

De mogelijkheid een milieustakingvordering in te stellen tegen handelingen die een kennelijke inbreuk of een ernstige dreiging van inbreuk op een bepaling betreffende de bescherming van het leefmilieu uitmaken wordt niet beheerst door de grenzen die op de gemeente berusten haar eigen beslissingen aan te vechten of in te trekken en moet beschouwd worden als een autonome vordering bestemd om ernstige schendingen van het leefmilieu te weren.

- GEMEENTE -

- MILIEURECHT -

- VORDERING IN RECHTE -

Het belang van de gemeente om een vordering in te stellen tegen handelingen die het gevolg zijn van een eerder door de gemeente ten onrechte gegeven vergunning wordt in beginsel niet aangetast door het feit dat de gemeente zelf aan de basis ligt van de schending van het leefmilieu (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- GEMEENTE -

- MILIEURECHT -

- VORDERING IN RECHTE -

Wanneer het college van burgemeester en schepenen niet in rechte optreedt, kunnen een of meer inwoners dat namens de gemeente doen ter bescherming van haar belangen; dat kunnen ze ook doen ter bescherming van het leefmilieu, als dit college aldus niet optreedt, hoewel de gemeente daartoe, of ter voorkoming van een ernstige dreiging voor het leefmilieu op haar grondgebied, een vordering tot staking kan instellen, voor zover die bescherming van dit aspect van het leefmilieu tot haar bevoegdheid behoort en in dergelijk geval geacht wordt een belang te hebben; de vordering zal evenwel slechts ontvankelijk zijn in de mate de vordering in hoofde van de gemeente een belang vertoont (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- GEMEENTE -

- MILIEURECHT -

- VORDERING IN RECHTE -

C.05.0128.N 2 maart 2006 AC nr. 123

Om het bestaan vast te stellen van een zelfs onder het strafrecht vallende handeling die een kennelijke inbreuk is op een of meer bepalingen van wetten, decreten, ordonnanties, verordeningen of besluiten betreffende de bescherming van het leefmilieu, moet de rechter niet alleen nagaan of de inbreuk met voldoende zekerheid vaststaat, maar moet hij tevens de gevolgen van die inbreuk op het milieu in aanmerking nemen (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- MILIEURECHT -

C.99.0032.N 14 februari 2002 AC nr. 104

Wanneer het college van burgemeester en schepenen niet in rechte optreedt, kunnen een of meer inwoners dat namens de gemeente doen ter bescherming haar belangen; dat kunnen ze ook ter bescherming van het leefmilieu, als dit college aldus niet optreedt, hoewel de gemeente daartoe, of ter voorkoming van een ernstige dreiging voor het leefmilieu op haar grondgebied, een vordering tot staking kan instellen, voor zover die bescherming van dit aspect van het leefmilieu tot haar bevoegdheid behoort en in dergelijk geval geacht wordt een belang te hebben (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- GEMEENTE -

- MILIEURECHT -

- VORDERING IN RECHTE -

C.95.0206.N 8 november 1996 AC nr. ...

Uit het doel van de wet van 12 jan. 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu volgt dat een goede ordening van de ruimte deel uitmaakt van het te beschermen leefmilieu in de zin van die wet.~

- MILIEURECHT -

Art. 1, tweede lid

C.07.0527.N 27 februari 2009 AC nr. 163

Het deskundigenonderzoek mag enkel vaststellingen of een technisch advies betreffen; de rechter, die, om verdere schade aan het leefmilieu te voorkomen, beveelt dat uitgevoerde werken ongedaan worden gemaakt en de uitvoering van herstelwerken gelast, dient de desgevallend hierbij in acht te nemen richtlijnen zelf te preciseren; hij kan de door hem aangestelde deskundige niet gelasten richtlijnen uit te vaardigen die rechtstreeks bindend zijn voor de partij die tot de uitvoering van de werken gehouden is (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 1985, AR 7373, AC, 1985-86, nr. 254; Cass., 14 sept. 1992, AR 9311, AC, 1991-92, nr. 605; Cass., 3 juni 2004, AR C.03.0111.N, AC, 2004, nr. 303.

- MILIEURECHT -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

C.99.0459.N 14 februari 2002 AC nr. 106

De bepaling dat de rechter de staking kan bevelen van handelingen waarvan de uitvoering reeds is begonnen of maatregelen kan opleggen ter preventie van de uitvoering ervan of ter voorkoming van schade aan het leefmilieu verhindert niet dat hij zou bevelen dat de uitgevoerde werken ongedaan worden gemaakt, als dergelijk bevel nodig is om verdere schade aan het leefmilieu te voorkomen (1); de enkele vaststelling dat een gebouw zonder bouwvergunning is opgericht volstaat niet om een dergelijk bevel te gronden. (1) Cass., 8 nov. 1996, A.R. C.95.0206.N, nr 426.

- MILIEURECHT -

C.95.0206.N 8 november 1996 AC nr. ...

Nu krachtens de wet van 12 jan. 1993 de rechter de staking kan bevelen van handelingen waarvan de uitvoering reeds is begonnen of maatregelen opleggen ter preventie van de uitvoering ervan of ter voorkoming van schade aan het leefmilieu verhindert die bepaling niet dat de rechter zou bevelen dat de gedane werken ongedaan worden gemaakt als dergelijk bevel nodig is om verdere schade aan het leefmilieu te voorkomen.~

- MILIEURECHT -

Wet 12 jan. 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen

Artt. 11, §§ 1 en 3, en 13, eerste lid

S.11.0111.F 7 januari 2013 AC nr. ...

Aangezien geen enkel koninklijk besluit nodig is om de bijzondere omstandigheden te bepalen waarin Fedasil de verplichte plaats van inschrijving mag opheffen, als geregeld bij artikel 13 van de wet van 12 januari 2007, schendt het arrest die wettelijke bepaling niet (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 12 januari 2007 blijkt dat het risico op verzadiging van de opvangcapaciteit van de asielaanvragers een bijzondere omstandigheid kan betekenen bedoeld in artikel 11, §1, en bijgevolg in artikel 13, eerste lid van die wet, waardoor de verplichte plaats van inschrijving kan worden opgeheven die werd toegewezen overeenkomstig de artikelen 9 tot 12 van de wet (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 2, 6° en 9°, 3, 9, 10, 11, §1, 56, §2,1°,en 62, 1e lid

S.13.0056.F 16 december 2013 AC nr. ...

De maatschappelijke dienstverlening, beoogd in artikel 57ter, tweede lid, van de OCMW-wet, die aan de asielzoeker in een opvangstructuur gegarandeerd wordt overeenkomstig de wet van 12 januari 2007, is de materiële hulp die Fedasil, het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers, rechtstreeks of door één van zijn partners verleent (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Wet 12 juli 1973

Art. 52, § 1, tweede lid

C.04.0262.N 11 februari 2005 AC nr. 88

De bepaling krachtens welke de aanduiding als beschermd duingebied of als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied vanaf de publicatie van het besluit een volledig bouwverbod inhoudt, ongeacht de bestemming van het goed, legt een volledig bouwverbod op maar houdt geen ontzetting van eigendom in.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

C.95.0114.N 11 juni 1998 AC nr. ...

De aanduiding als beschermd duingebied of als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied houdt vanaf de publicatie op 17 september 1993 van het besluit van 15 september 1993 tot aanduiding van de beschermde gebieden een volledig bouwverbod in zodat geen gebouw mag worden opgericht, ook al werd hiertoe een bouwvergunning verleend.~

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

C.95.0073.N 5 oktober 1995 AC nr. ...

De aanduiding als beschermd duingebied of als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied houdt vanaf de publikatie van het besluit van 15 september 1993 tot aanduiding van de beschermde gebieden een volledig bouwverbod in zodat geen gebouw mag worden opgericht, ook al werd hiertoe een bouwvergunning verleend.~

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 54, § 2

C.11.0712.N 26 september 2013 AC nr. ...

De verplichting tot betaling van de bij artikel 54, §2, van de Wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud vastgestelde vergoeding is een verbintenis die, in de zin van artikel 1153 van het Burgerlijk Wetboek, alleen betrekking heeft op het betalen van een geldsom; ingevolge dat artikel bestaat de schadevergoeding wegens vertraging in de uitvoering in de regel in de wettelijke intrest te rekenen van de dag van de aanmaning tot betaling (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTEREST - Moratoire interest

- MILIEURECHT -

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

C.09.0068.N 17 juni 2010 AC nr. 433

Vanaf de datum van inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 oktober 1996 tot uitvoering van artikel 54 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, met name 25 november 1996, dienen de aanvragen tot schadevergoeding wegens het bouwverbod voortvloeiend uit de aanduiding als beschermd duingebied of voor het duingebied belangrijk landbouwgebied, aan de in dit besluit bepaalde vorm- en inhoudelijke eisen te beantwoorden (1). (1) Het O.M. concludeerde eveneens tot vernietiging, doch op het tweede onderdeel van het tweede cassatiemiddel. Wat het eerste onderdeel van het eerste middel betreft concludeerde het O.M. tot verwerping van dit onderdeel omdat de appelrechters naar zijn oordeel hun beslissing hadden gegrond op de leer van het rechtsmisbruik; met hun oordeel dat eiser in de gegeven omstandigheden en nadat de eis volgens hem verjaard zou zijn niet voor het eerst kan inroepen dat de aanvraag voorbarig en derhalve niet op ontvankelijke wijze werd ingesteld, gaven zij volgens het O.M. te kennen dat hij zijn recht om de onontvankelijkheid in te roepen heeft uitgeoefend zonder redelijk en afdoend belang op een wijze die de perken van de uitoefening ervan door een voorzichtig en zorgvuldig persoon kennelijk te buiten gaat. Op grond van dit niet betwist oordeel hebben zij volgens het O.M. hun beslissing naar recht verantwoord. Wat het tweede onderdeel van het eerste middel betreft was het O.M. van oordeel dat het opkwam tegen een overtollig motief en derhalve niet ontvankelijk was. Het O.M. was, wat het tweede onderdeel van het tweede middel betreft, van mening dat dit onderdeel gegrond was. Uit de wettelijke bepalingen ter zake, en in het bijzonder artikel 54, § 3, van de wet van 12 juli 1973, volgt naar zijn mening dat het verbod om rekening te houden met het bouwverbod bij het bepalen van de verwervingswaarde, enkel betrekking heeft op de gevolgen van het bouwverbod dat van kracht werd na de datum van de verwerving en niet op de gevolgen van een bouwverbod dat voor die datum reeds van kracht was. Nu de appelrechters in casu oordeelden dat bij het bepalen van de verwervingswaarde geen rekening mag worden gehouden met de gevolgen van een bouwverbod dat voor de datum van verwerving reeds van kracht was, hadden de appelrechters volgens het O.M. voormeld wetsartikel en artikel 1, § 1 van het uitvoeringsbesluit van 8 oktober 1996 geschonden.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MILIEURECHT -

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

Zolang het recht op schadevergoeding wegens het bouwverbod voortvloeiend uit de aanduiding als beschermd duingebied of voor het duingebied belangrijk landbouwgebied, dat ontstaat bij overdracht van het goed, bij de afgifte van een weigering van bouwvergunning of bij de afgifte van een negatief stedenbouwkundig attest, mits de overdracht of de afgifte geschiedt na de bekendmaking van het besluit tot definitieve aanduiding als beschermd duingebied of voor het duingebied belangrijk landbouwgebied, niet is ontstaan, kan in de regel geen vordering tot betaling van schadevergoeding op ontvankelijke wijze worden ingediend (1). (1) Het O.M. concludeerde eveneens tot vernietiging, doch op het tweede onderdeel van het tweede cassatiemiddel. Wat het eerste onderdeel van het eerste middel betreft concludeerde het O.M. tot verwerping van dit onderdeel omdat de appelrechters naar zijn oordeel hun beslissing hadden gegrond op de leer van het rechtsmisbruik; met hun oordeel dat eiser in de gegeven omstandigheden en nadat de eis volgens hem verjaard zou zijn niet voor het eerst kan inroepen dat de aanvraag voorbarig en derhalve niet op ontvankelijke wijze werd ingesteld, gaven zij volgens het O.M. te kennen dat hij zijn recht om de onontvankelijkheid in te roepen heeft uitgeoefend zonder redelijk en afdoend belang op een wijze die de perken van de uitoefening ervan door een voorzichtig en zorgvuldig persoon kennelijk te buiten gaat. Op grond van dit niet betwist oordeel hebben zij volgens het O.M. hun beslissing naar recht verantwoord. Wat het tweede onderdeel van het eerste middel betreft was het O.M. van oordeel dat het opkwam tegen een overtollig motief en derhalve niet ontvankelijk was. Het O.M. was, wat het tweede onderdeel van het tweede middel betreft, van mening dat dit onderdeel gegrond was. Uit de wettelijke bepalingen ter zake, en in het bijzonder artikel 54, § 3, van de wet van 12 juli 1973, volgt naar zijn mening dat het verbod om rekening te houden met het bouwverbod bij het bepalen van de verwervingswaarde, enkel betrekking heeft op de gevolgen van het bouwverbod dat van kracht werd na de datum van de verwerving en niet op de gevolgen van een bouwverbod dat voor die datum reeds van kracht was. Nu de appelrechters in casu oordeelden dat bij het bepalen van de verwervingswaarde geen rekening mag worden gehouden met de gevolgen van een bouwverbod dat voor de datum van verwerving reeds van kracht was, hadden de appelrechters volgens het O.M. voormeld wetsartikel en artikel 1, § 1 van het uitvoeringsbesluit van 8 oktober 1996 geschonden.

- MILIEURECHT -

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

Art. 54, §§ 1, 2 en 4

C.11.0712.N 26 september 2013 AC nr. ...

Enkel de waardevermindering die rechtstreeks voortvloeit uit het bouwverbod in beschermd duingebied of in voor het duingebied belangrijk landbouwgebied komt in aanmerking voor vergoeding; wanneer de waardevermindering die zich voordoet tussen de verwerving van het goed en het ontstaan van het recht op schadevergoeding voor een deel kan worden toegerekend aan een andere oorzaak dan aan het bouwverbod, mag de financiële weerslag die het gevolg is van die andere oorzaak niet in de berekening van de waardevermindering worden opgenomen; dit leidt tot een aanpassing van de restwaarde, waarbij de externe oorzaak wordt weggedacht bij het bepalen van de verkoopwaarde van het goed op het ogenblik van het ontstaan van het recht op schadevergoeding (1). (1) Zie concl. O.M.

- MILIEURECHT -

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Artt. 47 en 59

P.99.0847.F 1 december 1999 AC nr. ...

Het is de bevoegde agenten, die een proces-verbaal opmaken wegens schending van de Wet 12 juli 1973 op het natuurbehoud, niet verboden om bij de uitoefening van hun ambt de hulp van een derde in te roepen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- MILIEURECHT -

Artt. 52, § 1, eerste en tweede lid, 54, §§ 1, 3 en 4

C.08.0494.N 7 september 2009 AC nr. 482

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 52, § 1, eerste en tweede lid, artikel 54, § 1, 3 en 4 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud en artikel 2, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 oktober 1996 en inzonderheid de aard, de doelstelling en de berekeningswijze van de schadeloosstelling wegens waardevermindering ingevolge het bouwverbod, volgt dat alleen de eigenaar of de houder van een zakelijk recht op het goed aanspraak kan maken op een vergoeding voor de geleden eigendomsbeperking.

- MILIEURECHT -

Wet 12 juli 1976

Art. 1, § 1

C.06.0110.F 18 januari 2007 AC nr. 28

Het begrip rechtstreekse schade impliceert het bestaan van een oorzakelijk verband zonder verdere tussenschakel tussen het schadeveroorzakend feit en de schade zelf; het is niet bovendien vereist dat de natuurramp de enige oorzaak is van de schade (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- NATUURRAMP -

C.03.0155.N 10 december 2004 AC nr. 606

Schade met betrekking tot ongeboren dieren is niet de rechtstreekse, materiële en zekere schade die, veroorzaakt door een natuurramp, aanleiding geeft tot een financiële tegemoetkoming van de Staat (1). (1) Zie Cass., 5 okt. 2000, AR C.98.0448.F, nr 521 en de conclusie van adv.-gen. Henkes; 7 juni 2002, AR C.00.0630.F, nr 346.

- NATUURRAMP -

Art. 10

C.94.0224.F 19 januari 1995 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter die de Staat veroordeelt om aan de getroffene van een natuurramp een met zijn totale schade overeenstemmend bedrag te betalen, zonder rekening te houden met de berekeningswijze en het abattement van de wet.~

- NATUURRAMP -

Art. 17

C.09.0069.N 1 februari 2010 AC nr. 72

De door artikel 5, § 2 van het koninklijk besluit van 18 augustus 1976 aan de belanghebbende geboden mogelijkheid om de aanvraag tot tegemoetkoming nog in te dienen buiten de termijn van artikel 5, § 1, bepaald op straf van uitsluiting, geldt alleen voor de door de belanghebbende ingediende enige aanvraag tot tegemoetkoming voor het geheel van zijn geteisterde goederen. Deze mogelijkheid tot aanvraag buiten termijn geldt niet indien de aanvraag tot tegemoetkoming reeds door de gouverneur werd afgewezen. Tegen die beslissing moet de belanghebbende op grond van artikel 21 van de wet van 12 juli 1976 voorziening instellen bij het hof van beroep.

- NATUURRAMP -

Art. 17,§ 3, derde lid

C.09.0383.F 2 oktober 2009 AC nr. 551

De procureur-generaal bij het Hof van Cassatie kan zich in het belang van de wet in cassatie voorzien tegen een vonnis op tegenspraak van de vrederechter inzake ruilverkaveling van landeigendommen, wanneer de wet in geen enkel rechtsmiddel heeft voorzien (1). (1) Zie concl. O.M.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Art. 55

C.09.0248.N 1 februari 2010 AC nr. 73

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 55, eerste lid van de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen blijkt dat de wetgever voor de regeling van de kosten van het geding in geschillen met betrekking tot de schade veroorzaakt door natuurrampen grotendeels de tekst overnam die werd gebruikt in andere vergoedingswetten, zoals de wet van 1 oktober 1947 betreffende de herstelling der oorlogsschade aan private goederen, en het uit de wetsgeschiedenis van de artikelen 40 en 41 van die wet blijkt dat het de bedoeling van de wetgever was dat het bestuur de kosten zou dragen van de door hem gedane proceshandelingen, zelfs als het bestuur in het gelijk werd gesteld. De kosten van de eigen raadslieden van de schadelijder werden hierbij uitdrukkelijk uitgesloten van deze regeling.

- NATUURRAMP -

Uit het feit dat de kosten van de eigen raadslieden van de schadelijder uitdrukkelijk uitgesloten werden van de regeling dat het bestuur de kosten zou dragen van de door hem gedane proceshandelingen, zelfs als het bestuur in het gelijk werd gesteld volgt dat artikel 55 van de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen een afwijking inhoudt op het beginsel dat de in het ongelijk gestelde partij in de gedingkosten wordt verwezen. De Belgische Staat kan de kosten die verband houden met de door hem gestelde proceshandelingen niet verhalen op de schadelijder, maar is niet gehouden tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding van de schadelijder die in het ongelijk is gesteld.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

Artt. 1, § 1, 3, 24, 26, en 27

C.04.0567.N 2 maart 2006 AC nr. 117

De rechter kan niet weigeren op grond van een vertrouwensbeginsel de regeling van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het hoger beroep toe te passen op de voorziening gericht tegen de beslissing van de provinciegouverneur gewezen op grond van de bepalingen van de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen.

- NATUURRAMP -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

Artt. 19, 21 en 24

C.01.0162.F 14 december 2001 AC nr. ...

De Staat is geen partij in de procedure tot vergoeding op tegenspraak die in eerste aanleg voor de provinciegouverneur wordt gevoerd en heeft dus zijn opmerkingen niet aan de door de provinciegouverneur aangewezen deskundige voorgelegd maar mag het deskundigenverslag voor het hof van beroep betwisten.

- NATUURRAMP -

Artt. 2 en 24

C.94.0224.F 19 januari 1995 AC nr. ...

Door de voorziening voor het hof van beroep wordt de beslissing van de provinciegouverneur, waarbij de aanvraag tot financiële tegemoetkoming voor door natuurrampen aan private goederen veroorzaakte schade niet-ontvankelijk werd verklaard wegens niet-overlegging van bepaalde bewijsstukken, opnieuw in het geding gebracht; wanneer het hof van beroep vaststelt dat die stukken intussen zijn overgelegd, kan het de oorspronkelijke aavraag, die is ingediend vóór het verstrijken van de op straffe van uitsluiting voorgeschreven termijn, ontvankelijk verklaren.~

- NATUURRAMP -

Artt. 28, 1°, 35, 36, 41 47 en 51, § 2

C.09.0383.F 2 oktober 2009 AC nr. 551

Onder voorbehoud van de minder- of meerwaarden die het gevolg kunnen zijn van het feit dat er in of op de geruilde gronden elementen met een eigen waarde kunnen voorkomen, heeft de wetgever gewild dat bij ruilverkavelingsverrichtingen, die enkel in het belang van de landbouw geschieden, de waarde van die uitsluitend voor landbouwdoeleinden bestemde gronden zelf zou worden geraamd op grond van criteria die met deze bestemming samenhangen en uitgesloten heeft dat de verkoops- of vermogenswaarde ervan in aanmerking zou kunnen worden genomen (1). (1) Zie concl. O.M.

- *RUILVERKAVELING VAN LANDEIGENDOMMEN* -

Wet 12 juni 1991 op het Consumentenkrediet

Art. 1, 1° en 4°

C.13.0400.N 17 oktober 2014 AC nr. 618

Een kredietnemer is slechts een consument in de zin van de Wet Consumentenkrediet, wanneer hij de lening hoofdzakelijk aangaat voor privédoeleinden.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Kredietinverrichtingen

Een kredietnemer is slechts een consument in de zin van de Wet Consumentenkrediet, wanneer hij de lening hoofdzakelijk aangaat voor privédoeleinden.

- ECONOMIE -

Art. 1, 13°

P.03.0335.N 10 februari 2004 AC nr. 71

Het begrip "dienstverlening met het oog op het totstandbrengen van een regeling omtrent de wijze van betaling van de schuldenlast", dat door artikel 1, 13°, Wet Consumentenkrediet, niet nader wordt gepreciseerd, houdt, naar de geest van de wet, elke dienstverlening in die betrekking heeft op gelijk welke regeling omtrent de wijze van betaling van de schuldenlast.

- CONSUMENTENKREDIET -

Uit artikel 1, 13°, Wet Consumentenkrediet, dat bepaalt dat voor de toepassing van deze wet onder schuldbemiddeling moet worden verstaan, de dienstverlening, met uitsluiting van het sluiten van een kredietovereenkomst, met het oog op het tot stand brengen van een regeling omtrent de wijze van betaling van de schuldenlast, die geheel of ten dele uit een of meer kredietovereenkomsten vloeit, volgt dat, zodra er tussen de schulden waarvoor bemiddeld wordt, zich ten minste één schuld bevindt die voortspruit uit een kredietovereenkomst, de dienstverlening gericht op het totstandbrengen van een betalingsregeling onder toepassing van deze wet valt (1). (1) BLOMMAERT, D. en NICHELS, F.Consumentenkrediet. Art. 1, 13°", in Bijzondere Overeenkomsten. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, losbl., nr 1; DE BEL, A.Collectieve schuldbemiddeling en de taak van de OCMW's en de CAW's", in DIRIX, E. en TAELMAN, P., (eds.), Collectieve schuldenregeling in de praktijk, Antwerpen, Intersentia, 1999, 226.

- CONSUMENTENKREDIET -

Art. 1, aanhef en 9°

C.99.0124.N 29 november 2001 AC nr. ...

De overeenkomst waarvan het voorwerp hoofdzakelijk bestaat uit het leveren van diensten en waarbij de verkrijging van lichamelijke roerende goederen van bijkomende aard is kan een verkoop op afbetaling zijn.

- CONSUMENTENKREDIET -

Art. 3, § 1, 1°

C.99.0124.N 29 november 2001 AC nr. ...

De overeenkomsten voor het op continu-basis verlenen van diensten door publieke of privé-ondernemingen, waarop de wet op het consumentenkrediet niet van toepassing is, zijn de overeenkomsten die de levering van opeenvolgende of voortdurende prestaties tot voorwerp hebben die betaalbaar worden gesteld naargelang zij worden geleverd (1). (1) Zie Balate, E., Dejemeppe P., de Patoul, F., Le droit du crédit à la consommation. Commentaires de la loi du 12 juin 1991 sur le crédit à la consommation, De Boeck Université, 63-64, nr 74 en Lettany, P., Het consumentenkrediet. De wet van 12 juni 1991, Kluwer, 12-13, nr 14.

- CONSUMENTENKREDIET -

Art. 86, eerste lid

C.11.0072.F 26 september 2011 AC nr. ...

Onder het ontleende bedrag in de zin van artikel 86, eerste lid, Wet Consumentenkrediet, moet het geheel van de bedragen worden verstaan die in het kader van het krediet worden opgenomen.

- CONSUMENTENKREDIET -

Art. 90, tweede lid

C.03.0281.F 5 maart 2004 AC nr. 127

Artikel 90, tweede lid, van de wet op het consumentenkrediet staat de rechter met name toe de overeengekomen nalatigheidsinterest die hij overdreven of onverantwoord zou achten, te verminderen tot onder hun wettelijke grens; de rechter mag in dat verband rekening houden met omstandigheden die geen verband houden met de overeenkomst, zoals de onfortuinlijke toestand van de schuldenaar (1). (1) Zie concl. O.M.

- CONSUMENTENKREDIET -

C.96.0454.F 20 maart 1998 AC nr. ...

Het staat aan de rechter te beoordelen of de overeengekomen of toegepaste straffen of schadevergoedingen, onder meer in de vorm van strafbedingen, bij niet-uitvoering van een overeenkomst betreffende consumentenkrediet overdreven of onverantwoord zijn.~

- CONSUMENTENKREDIET -

Artt. 10, 11 en 15

C.06.0637.F 7 januari 2008 AC nr. 12

Wanneer twee consumenten, die samen een huishouden hebben, een lening aanvragen en bereid zijn die lening hoofdelijk aan te gaan, mag de kredietgever rekening houden met hun gezamenlijke terugbetalingsmogelijkheden, om te beoordelen of die consumenten in staat zullen zijn de uit de overeenkomst voortvloeiende verbintenissen na te komen.

- CONSUMENTENKREDIET -

Artt. 11 en 15

C.03.0143.N 10 december 2004 AC nr. 605

Op de kredietgever rust de verplichting tot onderzoek naar de informatie over de financiële toestand en de terugbetalingsmogelijkheden van de consument die een kredietovereenkomst aanvraagt; de bewijslast dat de kredietgever in gebreke is gebleven rust op de consument, onverminderd de verplichting van de kredietgever om, binnen de wettelijk bepaalde grenzen, tot het bewijs bij te dragen (1). (1) A.D. BooneLa loi relative au crédit à la consommation et ses lois périphériques" in G.A. Dal (ed.), Le crédit à la consommation, Editions du jeune barreau de Bruxelles 1997, nr 31; D. Blommaert en F. NichelsKroniek van het consumentenkrediet (1995-1998)", T.B.H. 2000, (90) nr 23; P. Lettany, Het consumentenkrediet De Wet van 12 juni 1991, Kluwer 1993, nr 83bis; E. Wymeersch, M. Dambre en K. TrochOverzicht van rechtspraak Privaat bankrecht 1992-1998", T.P.R. 1999, (1779) nr 83.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Kredietinverrichtingen

Artt. 14 en 86

C.05.0428.F 7 december 2006 AC nr. 629

De rechter die vaststelt dat de vermelding "Onderteken nooit een blanco contract" in het kredietaanbod niet aan de wettelijke vormvereisten voldoet, kan niet weigeren een van de bij die wet bepaalde sancties op te leggen op grond dat het aanbod, ook al is het onregelmatig, aan het doel van de wet beantwoordt.

- CONSUMENTENKREDIET -

Wet 12 maart 1998 tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek

Art. 41

P.99.0184.F 17 februari 1999 AC nr. ...

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die vaststelt dat de voor haar gevoerde rechtspleging de in de artt. 135, 235 en 235bis, Sv., bedoelde rechtspleging is en vervolgens uitspraak doet over het verzoek tot invrijheidstelling van de verdachte, is naar recht verantwoord, zelfs al is de zaak, ten gevolge van het hoger beroep tegen de beschikking tot regeling van de rechtspleging, niet definitief onttrokken aan de onderzoeksrechter.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Artt. 135, § 2, en 416, tweede lid

P.99.0110.N 23 februari 1999 AC nr. ...

Onmiddellijk cassatieberoep staat thans slechts open tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat beslist over het hoger beroep van een inverdenkinggestelde tegen een verwijzingsbeschikking naar het vonnisgerecht van de raadkamer voor zover deze verwijzingsbeschikking werd genomen onder de werking van het nieuwe artikel 135, § 2, Sv.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

Wet 12 maart 1998 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek en het Wetboek van Strafvordering inzake de procedure tot onttrekking van de zaak van de rechter

Art. 37

P.00.1185.F 20 september 2000 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat de verdachte instelt tegen de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarin beslist wordt, enerzijds, dat het onderzoek voltooid is en dat de vordering tot aanvullende onderzoeksverrichtingen niet gegrond is, en, anderzijds, dat er voldoende bezwaren tegen de betrokkene bestaan om hem naar het hof van assisen te verwijzen, is niet ontvankelijk, daar die beslissingen geen eindbeslissingen zijn in de zin van artikel 416 Sv. en noch over een geschil inzake bevoegdheid noch met toepassing van de artt. 135 en 235bis van dat wetboek uitspraak doen (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2000, A.R. P.99.0905.N, nr. 20.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.98.1401.F 10 maart 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat vóór de eindbeslissing wordt ingesteld tegen de beslissing, waarbij de appèlrechter de zaak naar de eerste rechter verwijst opdat deze, in voorkomend geval, uitspraak doet over de door hem aangehouden burgerlijke belangen.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.99.0174.F 10 maart 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van een verdachte tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling tot bevestiging van de beschikking van de onderzoeksrechter, waarbij het verzoek van de verdachte om een aanvullende onderzoeksmaatregel te doen verrichten, laattijdig en bijgevolg niet ontvankelijk wordt verklaard, nu dat arrest geen eindbeslissing is in de zin van artikel 416 Sv., geen uitspraak doet over een bevoegdheidsgeschil en evenmin uitspraak doet met toepassing van de artt. 135 en 235bis Sv.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.98.1507.N 15 december 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep, door de verdachte voor de eindbeslissing ingesteld tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, zonder uitspraak te doen over een geschil inzake bevoegdheid, noch bij toepassing van de artikelen 135 en 235bis Wetboek van strafvordering, het hoger beroep van de verdachte tegen de beschikking van de raadkamer, waarbij hij naar de correctionele rechtbank wordt verwezen, niet ontvankelijk verklaard.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Art. 4

C.98.0153.F 15 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer een door de procureur des Konings ingestelde vordering tot onttrekking van de zaak aan een rechtbank van koophandel op grond van gewettigde verdenking niet kennelijk onontvankelijk is, beveelt het Hof van Cassatie de mededeling, door neerlegging ter griffie van voornoemde rechtbank, van zijn arrest, van het verzoekschrift en van de daaraan gehechte stukken aan de voorzitter van die rechtbank en aan de niet-eisende partijen.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

Art. 7

P.98.1228.F 6 oktober 1998 AC nr. ...

Inzake wraking bepaalt de wet niet op welke wijze de partijen moeten worden opgeroepen.

- WRAKING -

De gewone termijnen van dagvaarding van het Ger. W. zijn niet van toepassing op de wrakingsprocedure, nu het niet gaat om het instellen van een hoofdvordering en dat over de wraking binnen acht dagen na de neerlegging van het verzoekschrift uitspraak moet worden gedaan.

- WRAKING -

zoals gewijzigd bij art. 7

C.99.0163.N 21 mei 1999 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is bevoegd om kennis te nemen van een verzoek tot wraking van een lid van de raad van beroep van de Orde van architecten.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- WRAKING -

Wet 12 nov. 1987

Art. 2, § 1

S.01.0110.F 9 december 2002 AC nr. 659

De nalatigheidsinteresten op de bijdragen inzake matiging der inkomsten van de zelfstandigen zijn aan dezelfde verjaringsregels onderworpen als die welke van toepassing zijn op die bijdragen (1). (1) Zie Cass., 15 sept. 1980 (twee arresten), AR 6010 en 5863 (AC, 1980-81, nr 33), tweede zaak.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- INTEREST - Moratoire interest

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Artt. 1, 1°, c) en 2, § 1

S.03.0014.N 22 september 2003 AC nr. 446

De verjaringstermijn van de rechtsvordering tot invordering van consolideringsbijdragen wordt rechtsgeldig gestuit door een aangetekend schrijven van het Rijksinstituut waarbij de door de betrokkene verschuldigde bijdragen worden gevraagd, dat dient ondertekend te zijn door een hiertoe bevoegd persoon, ongeacht het feit dat blijkt dat het organisme of het instituut de afzender is.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Wet 12 nov. 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten

Art. 2

F.10.0002.N 11 februari 2011 AC nr. ...

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 3, 4°

S.08.0140.F 10 mei 2010 AC nr. 325

Elk document waarmee een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking uitgaande van een provinciale administratieve overheid ter kennis wordt gebracht van een bestuurde, vermeldt de eventuele beroepsmogelijkheden, de instanties bij wie het beroep moet worden ingesteld en de geldende vormen en termijnen, bij ontstentenis waarvan de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep geen aanvang neemt; ondanks de in die bepaling gebruikte bewoordingen, heeft de niet-vermelding van de mogelijke beroepsmogelijkheden niet tot gevolg dat de verjaringstermijn van de vordering tot betaling van de vergoedingen niet ingaat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- PROVINCIE -

Wet 13 april 1995

Art. 10, tweede lid

C.00.0074.F 14 december 2000 AC nr. ...

Als er een hypotheek wordt gevestigd tot zekerheid van toekomstige schuldvorderingen die over een onbepaalde duur kunnen ontstaan of tot zekerheid van schuldvorderingen uit hoofde van een overeenkomst van onbepaalde duur, geldt artikel 51bis, § 2, W. 4 aug. 1992, dat een recht op een eenzijdige opzegging doet ontstaan, voor de overeenkomsten die vóór de inwerkingtreding van voornoemde wet zijn gesloten, ook al voorziet geen enkel beding in dat recht.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

Art. 111, derde lid

C.11.0571.N 12 oktober 2012 AC nr. ...

De vordering tegen de bestuurders op grond van artikel 111, derde lid, van de wet van 13 april 1995 is geen vordering strekkende tot volstorting van het kapitaal, maar een aansprakelijkheidsvordering die onderworpen is aan de verjaringstermijn van artikel 198, § 1, vierde streepje, Wetboek van Vennootschappen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 19, derde en vierde lid

C.04.0037.N 9 januari 2006 AC nr. 20

De kennisgeving bij gerechtsdeurwaardersexploot of bij een ter post aangetekende brief van uitzonderlijke omstandigheden of ernstige tekortkomingen ter rechtvaardiging van de beëindiging van een handelsagentuurovereenkomst zonder opzegging of voor het verstrijken van de termijn kan vervangen worden door een akte die evenwel alleen als gelijkwaardig kan worden beschouwd wanneer blijkt dat hij binnen de gestelde termijn ter kennis van de ontslagen agent is gebracht, zonder dat vereist is dat zulks uit de akte zelf kan worden afgeleid.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 20

C.08.0520.N 5 november 2009 AC nr. 642

Bij de beoordeling van de omvang van de uitwinningsvergoeding waarop de handelsagent recht heeft na de beëindiging van de overeenkomst wanneer hij de principaal nieuwe klanten heeft aangebracht of wanneer hij de zaken met de bestaande klanten aanzienlijk heeft uitgebreid, voor zover dit de principaal nog aanzienlijke voordelen kan opleveren, mag de rechter rekening houden met alle omstandigheden waarover hij op het ogenblik van zijn uitspraak beschikt; hij mag ook rekening houden met de feiten en omstandigheden die de bestendigheid van de relatie tussen de principaal en het cliënteel beïnvloeden, voorzover die niet toerekenbaar zijn aan de principaal (1). (1) Zie Cass., 15 mei 2008, AR C.07.0320.N, A.C., 2008, nr 298; R.W., 2008-09, 1684, noot K. WAGNER.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

De uitwinningsvergoeding waarop de handelsagent recht heeft na de beëindiging van de overeenkomst wanneer hij de principaal nieuwe klanten heeft aangebracht of wanneer hij de zaken met de bestaande klanten aanzienlijk heeft uitgebreid, voor zover dit de principaal nog aanzienlijke voordelen kan opleveren, strekt ertoe het verlies van cliënteel te compenseren en heeft derhalve een vergoedend karakter.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

C.07.0320.N 15 mei 2008 AC nr. 298

De vervulling van de voorwaarde dat de aanbreng van nieuwe klanten of de aanzienlijke uitbreiding van de zaken met bestaande klanten, na de beëindiging van de overeenkomst, de principaal nog aanzienlijke voordelen zal opleveren, waaronder de handelsagent recht heeft op een uitwinningvergoeding, dient in de regel te worden beoordeeld op het ogenblik van de beëindiging van die overeenkomst; feiten, die dateren van na de beëindiging van de overeenkomst en die van aard zijn de verwezenlijking van de voorwaarde in de weg te staan, mogen in geen geval in aanmerking worden genomen, wanneer zij aan de principaal zelf toe te schrijven zijn (1). (1) Zie Cass., 10 maart 2003, AR S.02.0030.F, A.C., 2003, nr 160; A. de THEUX, La fin du contrat d'agence commerciale, Brussel, Bruylant, 1997, 77; D. MERTENSHoud de dief!? De uitwinningsvergoeding wanneer de handelsagent 'zijn' cliënteel meeneemt", (noot onder Kh. Brussel 27 nov. 2003), T.B.H. 2005, 982.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Een handelsagent heeft recht op een uitwinningsvergoeding, wanneer naar redelijke verwachting mag worden aangenomen dat de aanbreng van nieuwe klanten of de aanzienlijke uitbreiding van de zaken met bestaande klanten, na de beëindiging van de overeenkomst, de principaal nog aanzienlijke voordelen zal opleveren, hetgeen een zekere bestendigheid van bedoelde aanbreng of uitbreiding impliceert; het is evenwel niet vereist dat de aanbreng of uitbreiding, na de beëindiging van de overeenkomst, daadwerkelijk nog aanzienlijke voordelen oplevert voor de principaal (1). (1) Zie K. VANHEUSDEN, Agentuur en alleenverkoop in Europa, Antwerpen, Maklu, 2002, 70; O. VANACHTERDuur en beëindiging", in J. STUYCK en P. MAEYAERT (ed.), De handelsagentuurovereenkomst, Brugge, Die Keure, 1995, 95.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 26

C.05.0270.N 18 mei 2006 AC nr. 280

Indien de agentuurovereenkomst een concurrentiebeding bevat is de verbintenis tot nakoming ervan een gevolg van deze overeenkomst en is de rechtsvordering waartoe deze verbintenis aanleiding geeft onderworpen aan de verjaringstermijn van een jaar na het einde van die overeenkomst, met dien verstande dat deze termijn eerst loopt vanaf het tijdstip waarop die verbintenis een einde neemt (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 29

C.00.0603.N 28 februari 2003 AC nr. 141

Uit artikel 29 Wet Handelsagentuurovereenkomst volgt niet dat die wet onbeperkt toepasselijk is op verbintenissen uit overeenkomsten gesloten onder de oude wet, waarvan de uitvoering in rechte is gevorderd nadat de nieuwe wet in werking is getreden; het artikel heeft evenmin de draagwijdte dat de geldigheid van een concurrentiebeding zou mogen beoordeeld worden volgens de later in werking getreden wet (1). (1) J. StuyckLopende contracten en contracten beëindigd voor 12 juni 1995", De handelsagentuurovereenkomst, Die Keure 1995, 127 e.v.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 3

P.96.0141.N 20 mei 1997 AC nr. ...

Het houden van een huis van ontucht, wanbedrijf dat strafbaar was krachtens artikel 380bis, 2°, Sw., zoals het bestond vóór de inwerkingtreding van de wet van 13 april 1995, werd door deze wet niet vervangen maar bleef ongewijzigd behouden onder het nieuwe artikel 380bis, § 1, 2° Sw.

- ONTUCHT EN PROSTITUTIE -

Art. 4, derde lid

C.10.0613.N 3 november 2011 AC nr. ...

Een voortzetting als bedoeld in artikel 4, derde lid, Wet Handelsagentuurovereenkomst, dat bepaalt dat, wanneer een overeenkomst die voor bepaalde tijd is aangegaan, na afloop van de termijn wordt voortgezet, van bij het afsluiten geacht wordt een overeenkomst voor onbepaalde tijd te zijn, kan door de rechter onder omstandigheden ook worden afgeleid uit het sluiten van meerdere opeenvolgende overeenkomsten voor bepaalde tijd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- OVEREENKOMST - Einde

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 6

C.07.0084.N 8 november 2007 AC nr. 538

Het is een handelsagent niet verboden om op te treden voor andere principalen.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 8, 111 et 113

C.12.0604.F 17 januari 2014 AC nr. ...

De bestuurders die niet ervoor gezorgd hebben het minimumkapitaal van een naamloze vennootschap vóór 1 juli 2001 aan te passen zijn hoofdelijk aansprakelijk vanaf dat tijdstip en herhalen hun schuldig gedrag elke dag waarop zij nalaten zich naar de wettelijke verplichting te schikken (1). (1) Zie Wet 13 april 1995 tot wijziging van de wetten op de handelsvennootschappen, gecoördineerd op 30 november 1935, Pasin. 1995, p. 1705 e.v.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

Artt. 18, § 3, en 19, eerste en tweede lid

C.05.0567.N 8 november 2007 AC nr. 535

Het feit dat aanleiding geeft tot beëindiging zonder opzegging of voor het verstrijken van de termijn van de handelsagentuurovereenkomst overeenkomstig artikel 19, tweede lid, Handelsagentuurwet, is aan de principaal bekend wanneer deze omtrent het bestaan van het feit en de omstandigheden die daarvan een reden tot beëindiging zonder opzegging kunnen maken, voldoende zekerheid heeft om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, inzonderheid voor zijn eigen overtuiging en tevens tegenover de andere partijen en het gerecht (1); dit is ook het geval wanneer de ernstige tekortkomingen die de beëindiging zonder opzegging rechtvaardigen voortduren tussen het ogenblik dat zij bekend zijn aan de principaal in voormelde zin en de beëindiging van de overeenkomst. (1) Zie, voor een analoge oplossing inzake de opzegging wegens dringende redenen inzake arbeidsovereenkomsten: Cass., 6 sept. 1999, AR S.98.0122.F, nr 437; Cass., 19 maart 2001, AR S.00.0129.N, nr 144; Cass., 22 okt. 2001, AR S.99.0206.F, nr 562.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- OVEREENKOMST - Einde

Wanneer de principaal de handelsagentuurovereenkomst beëindigt zonder opzegging of voor het verstrijken van de termijn op grond van ernstige tekortkomingen die hem sedert meer dan zeven werkdagen bekend zijn, is hij gehouden de handelsagent een opzeggingsvergoeding te betalen.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- OVEREENKOMST - Einde

Artt. 20, eerste lid, en 21

C.08.0448.N 29 oktober 2009 AC nr. 627

De in de artikelen 20 en 21 van de wet betreffende de handelsagentuurovereenkomst bedoelde uitwinningsvergoeding strekt ertoe het verlies van cliënteel te compenseren en heeft derhalve een vergoedend karakter; de uitwinningsvergoeding, wettelijk verschuldigd aan de handelsagent na de beëindiging van de agentuurovereenkomst, is derhalve niet onderworpen aan de dwingende bepalingen van de wet betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Artt. 6, 18 en 19

C.07.0084.N 8 november 2007 AC nr. 538

Wanneer een agentuurovereenkomst van een handelsagent met een andere principaal zaken tot voorwerp heeft die concurrentieel zijn aan die van zijn principaal, dan kan, onder omstandigheden, de handelwijze van de handelsagent strijdig zijn met de verplichting om loyaal en te goeder trouw te handelen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot vernietiging op het tweede onderdeel op grond van de zienswijze dat de verplichting tot loyaal en te goeder trouw handelen van de handelsagent algemeen is en dat daaronder ook valt het zich onthouden van concurrerende activiteiten, behoudens in geval van akkoord van de principaal.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

vóór de wijziging ervan bij art. 1

C.06.0421.F 3 december 2007 AC nr. 602

Wanneer het Grondwettelijk Hof voor recht zegt dat artikel 29bis, W. 21 november 1989, zoals het gesteld was vóór de wijziging ervan bij artikel 1, W. 13 april 1995, de artikelen 10 en 11 Gw. schendt, verantwoordt de rechter die de prejudiciële vraag heeft gesteld en door dit arrest gebonden is, zijn beslissing niet naar recht om de toepassing van die wetsbepaling uit te breiden tot de eiseres, die de eigenares is van het bij het ongeval betrokken motorrijtuig, zonder vast te stellen dat zij, krachtens artikel 10 W.A.M.-wet, t.a.v. de benadeelde dezelfde verplichtingen heeft als de verzekeraar (1). (1) Zie concl. O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Wet 13 april 1995 betreffende de handelsagentuurovereenkomst

Artt. 18, 20 en 21

C.11.0430.N 12 september 2014 AC nr. ...

De artikelen 3 en 7, lid 2, van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ter ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980, moeten aldus worden uitgelegd dat het door partijen bij een handelsagentuurovereenkomst gekozen recht van een lidstaat van de Europese Unie dat de door richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten opgelegde minimumbescherming biedt, door de in een andere lidstaat gevestigde rechter bij wie de zaak aanhangig is uitsluitend opzij mag worden geschoven voor de lex fori op grond dat de regels die de situatie van zelfstandige handelsagenten beheersen van dwingend recht zijn in de rechtsorden van deze lidstaat, indien de aangezochte rechter, rekening houdend met de aard en het voorwerp van deze dwingende bepalingen, omstandig vaststelt dat de wetgever van de lidstaat waar de zaak wordt behandeld, het in het kader van de omzetting van de richtlijn van fundamenteel belang heeft geacht om de handelsagent in de betrokken rechtsorde een bescherming te bieden die ruimer is dan die waarin deze richtlijn voorziet (1). (1) Cass. 5 april 2012, AR C.11.0430.N, AC 2012, nr. 219, met concl. van advocaat-generaal Dubrulle.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wet 13 april 1997

Artt. 6, 9°, en 15, eerste lid

C.08.0193.F 23 oktober 2009 AC nr. 613

De huurovereenkomsten voor het leven die zijn gesloten na de inwerkingtreding van de Wet 20 feb. 1991 maar vóór de inwerkingtreding van Wet 13 april 1997, die de eerstgenoemde wet heeft gewijzigd, vallen niet onder de toepassing van de bepalingen van afdeling 2, hoofdstuk II, titel VIII, boek III, B.W.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

zoals vervangen bij art. 6, 8°

C.04.0036.N 21 juni 2004 AC nr. 342

De bepalingen aangaande de huurprijs en de andere voorwaarden welke waren bepaald in de aanvankelijk gesloten overeenkomst van korte duur, zulks onverminderd de toepassing van de artikelen 6 en 7 Woninghuurwet, zijn van dwingend recht ter bescherming van de huurder; de huurder kan derhalve vóór het verstrijken van de in artikel 7, § 1, bepaalde driejarige termijn niet instemmen met een verhoging van de aanvankelijke huurprijs en kan binnen die termijn van zijn recht op betaling van de aanvankelijke huurprijs geen afstand doen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Begrip - Aard van wetgeving

Wet 13 dec. 1976

Enig art.

S.01.0091.F 25 maart 2002 AC nr. 199

Het enige artikel van de wet van 13 december 1976 houdende goedkeuring van de bilaterale akkoorden betreffende de tewerkstelling in België van buitenlandse werknemers wijkt niet af van het grondwettelijk beginsel van de gelijkstelling van Belgen en vreemdelingen en machtigt de Koning niet om daarvan af te wijken (1). (1) Zie de grotendeels eensluidende concl. van het O.M.

- ARBEIDSVOORZIENING - Algemeen

- WERKLOOSHEID - Algemeen

- VREEMDELINGEN -

Wet 13 dec. 2005

Art. 10, eerste en tweede lid

C.11.0093.N 2 februari 2012 AC nr. ...

De beroepen tegen de beslissingen van beslagrechters op vorderingen betreffende de collectieve schuldenregeling, die op geldige wijze aanhangig zijn gemaakt voor de inwerkingtreding van de wet van 13 december 2005, worden na deze inwerkingtreding voor de hoven van beroep gebracht (1). (1) Zie de (andersluidende) concl. van het O.M.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

- COLLECTIEVE SCHULDENREGELING -

Wet 13 juli 1981

Art. 34, § 3, tweede lid

C.04.0605.N 2 maart 2006 AC nr. 118

Artikel 34, § 3, tweede lid, van de wet van 13 juli 1981 tot oprichting van een Instituut voor veterinaire keuring beoogt alleen de naar deze instelling overgeplaatste ambtenaren een minimumwedde te verzekeren als waarborg van het behoud van de verworven administratieve en geldelijke anciënniteit. Het bepaalt geenszins dat deze ambtenaren, na die overplaatsing, geen weddeverhogingen zullen kunnen genieten ingevolge de toepassing van het geldelijk statuut van het personeel van het Instituut zolang de (basis)wedde bij deze instelling niet het niveau bereikt van de wedde waarop deze ambtenaren krachtens hun vorig statuut aanspraak konden maken.

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Rijk)

Wet 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden

Art. 21, § 2, eerste lid, en § 3, tweede lid

S.06.0007.F 6 november 2006 AC nr. 540

Wanneer de onverschuldigde betaling van het overlevingspensioen, toegekend in de pensioenregeling voor werknemers, haar oorsprong vindt in de toekenning van een voordeel in de regeling van rustpensioenen ten laste van de overheid, verjaart de rechtsvordering tot terugbetaling van de uitbetalingsinstelling van het overlevingspensioen, die alleen bevoegd is om het onverschuldigd betaalde terug te vorderen, na verloop van zes maanden te rekenen van de kennisgeving, aan die uitbetalingsinstelling van het overlevingspensioen, van de beslissing tot toekenning van het voormelde voordeel; de voormelde verjaringstermijn van zes maanden begint derhalve pas te lopen wanneer de beslissing tot toekenning van het voordeel in een regeling van rustpensioenen ten laste van de overheid, waaruit het onverschuldigd betaalde voortvloeit, ter kennis is gebracht aan de instelling die het overlevingspensioen betaald heeft, dat door de toekenning van dat voordeel onverschuldigd is geworden, en niet aan de begunstigde van dat voordeel in een regeling van rustpensioenen ten laste van de overheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ....

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- PENSIOEN - Werknemers

S.05.0092.F 8 mei 2006 AC nr. 262

Wanneer de onverschuldigde betaling van het rustpensioen van de werknemer haar oorsprong vindt in een buitenlands voordeel, verjaart de rechtsvordering tot terugvordering van de uitbetalingsinstelling, de enige die bevoegd is om het onverschuldigd betaalde terug te vorderen, door verloop van zes maanden te rekenen van de kennisgeving aan de uitbetalingsinstelling van de beslissing waarbij het voormelde voordeel wordt toegekend; opdat de verjaringstermijn van zes maanden ingaat, moet de instelling waaraan kennis gegeven werd van de beslissing tot toekenning van het buitenlands voordeel waaruit het onverschuldigd betaalde voortvloeit, bijgevolg de instelling zijn die de betaling heeft verricht die wegens die toekenning onverschuldigd is gebleken, en niet de instelling die het buitenlands voordeel heeft uitbetaald (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1998, AR S.98.0002.N, nr. 518; 3 nov. 2003, AR S.03.0045.N, nr. 549.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 21, § 3

S.03.0003.F 29 september 2003 AC nr. 462

De verjaringstermijn van vijf jaar die is voorgeschreven voor de terugvordering van de uitkeringen die ten onrechte zijn betaald als werknemerspensioen is van toepassing telkens als de onverschuldigde betaling plaatsvindt voor de overlegging van de verklaring waartoe de schuldenaar verplicht is, en de gegevens van die verklaring de Rijksdienst voor Pensioenen de mogelijkheid zouden hebben geboden die onverschuldigde betaling niet te doen (1). (1) Cass., 25 april 1994, AR S.93.0095.N, nr 195.

- VERJARING - Belastingzaken - Termijnen (aard, duur, aanvang, einde)

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 21, § 3, derde lid

S.02.0103.F 27 oktober 2003 AC nr. 532

Art. 20 Pensioenwet Werknemers en artikel 52 K.B. 21 dec. 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers bevatten geen enkele bepaling die de rechthebbende op een overlevingspensioen van werknemer de verplichting oplegt om een verklaring over te leggen volgens welke hij een rustpensioen van de overheidssector geniet (1). (1) Zie cass., 11 dec. 1995, AR S.95.0070.F, nr 540, en noot 1 p. 1143; 29 sept. 2003, AR S.03.0003.F, nr ..., en noot 1 p. ...; zie thans ook artikel 21quater K.B. 21 dec. 1967, dat is ingevoegd bij K.B. 8 aug. 1997 en derhalve niet van toepassing is op de feiten van de zaak. Vgl. artikel 38 Pensioenwet Werknemers en artikel 2, eerste lid K.B. 31 mei 1933 zoals het bestond vóór de Wet 7 juni 1994.

- PENSIOEN - Werknemers

S.02.0047.F 29 september 2003 AC nr. 461

De verjaringstermijn van vijf jaar die is voorgeschreven voor de terugvordering van de uitkeringen die ten onrechte zijn betaald als gewaarborgd inkomen voor bejaarden is van toepassing telkens als de onverschuldigde betaling plaatsvindt voor de overlegging van de verklaring waartoe de schuldenaar verplicht is, en de gegevens van die verklaring de Rijksdienst voor Pensioenen de mogelijkheid zouden hebben geboden die onverschuldigde betaling niet te doen (1). (1) Zie Cass., 25 april 1994, AR S.93.0095.N, nr 195; 29 sept. 2003, AR S.03.0003.F, infra, nr

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- PENSIOEN - Gewaarborgd inkomen voor bejaarden

Art. 21, § 3, derde lid, en 5

S.13.0050.F 15 december 2014 AC nr. 791

Het bestreden arrest beslist dat de RVP, krachtens artikel 22, §3, van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde ambtshalve moest afzien van de teruginning van onverschuldigde uitkeringen bij het overlijden van de rechtsvoorganger van de verweerder terwijl de teruginning van die onverschuldigde uitkeringen te dezen vastgelegd wordt door de eigen bepalingen vervat in artikel 21, §3, derde lid, en §5, van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden, en schendt bijgevolg, naast die laatstgenoemde wetsbepalingen, artikel 22, §1, van die wet van 11 april 1995 (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 21, § 3, eerste en tweede lid

S.05.0076.N 21 november 2005 AC nr. 612

Bij toekenning of verhoging van een buitenlands voordeel aan de betrokkene, kan het betalend organisme het onverschuldigd karakter van de reeds verleende prestaties pas vaststellen nadat de buitenlandse beslissing aan het betalend organisme ter kennis is gebracht; hieruit volgt dat de wetgever deze bijzondere aanvangsdatum van de verjaringstermijn uitsluitend bepaald heeft ten aanzien van onverschuldigde betalingen daterend van vóór de voormelde kennisgeving van de bedoelde beslissing aan het betalend organisme; voor latere onverschuldigde betalingen blijft de algemene regel van toepassing.

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 21, § 3, tweede lid

S.03.0045.N 3 november 2003 AC nr. 549

Wanneer de onverschuldigde betaling van pensioenen haar oorsprong vindt in de toekenning of de verhoging van een buitenlands voordeel, begint de verjaringstermijn te lopen vanaf de kennisgeving van de beslissing aan het betalend organisme (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1998, AR S.98.0002.N, nr 518.

- PENSIOEN - Werknemers

S.98.0002.N 14 december 1998 AC nr. ...

Wanneer de onverschuldigde betaling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, haar oorsprong vindt in de toepassing of de verhoging van een buitenlands voordeel, begint de verjaringstermijn te lopen vanaf de kennisgeving van de beslissing aan de betrokkene en aan het uitbetalend organisme.~

- PENSIOEN - Gewaarborgd inkomen voor bejaarden

Art. 21, § 8

S.98.0020.N 22 maart 1999 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht is noch op grond van artikel 21, § 8, van de wet van 13 juni 1966, noch op grond van artikel 580, 1° en 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, noch op grond van artikel 66 van het koninklijk besluit van 24 oktober 1967, bevoegd om een beslissing tot niet-verzaking aan terugvordering van onverschuldigd betaalde pensioenen te toetsen aan de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.~

- PENSIOEN - Werknemers

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Allerlei

Art. 23, §§ 1 en 3, tweede lid

S.05.0076.N 21 november 2005 AC nr. 612

Wanneer de onverschuldigde betaling van pensioenen haar oorsprong vindt in de toekenning of de verhoging van een buitenlands voordeel, begint de verjaringstermijn te lopen vanaf de kennisgeving van de beslissing aan het betalend organisme (1). (1) Cass., 3 nov. 2003, AR S.03.0045.N, nr 549.

- PENSIOEN - Werknemers

Wet 13 juni 1997

Art. 5, § 1

S.04.0149.F 28 februari 2005 AC nr. 125

Art. 5, § 9, K.B. 23 dec. 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17, Wet 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen, is bekrachtigd door artikel 5, § 1, Wet 13 juni 1997 tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, en Wet 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels; die bepaling heeft bijgevolg kracht van wet (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1986, AR F.1253.N, nr 416; artikel 5, § 9, K.B. 23 dec. 1996, vóór de wijziging ervan bij K.B. 11 dec. 2001.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- PENSIOEN - Werknemers

bekrachtigd door art. 2, 4°

C.02.0530.N 27 mei 2004 AC nr. 289

Wanneer de overdracht van een handelszaak plaatsvindt tegen een overname van schulden is het bedrag van de overgenomen schulden de maatstaf van de gehoudenheid van de overnemer voor de belastingschulden verschuldigd door de overlater.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- HANDELSZAAK -

Wet 13 juni 2005

Art. 124, 1° en 4°

C.08.0064.N 1 oktober 2009 AC nr. 540

De opzettelijke kennisname van het bestaan van een e-mail, alsook het gebruik van die kennis of van de informatie die zodoende met of zonder opzet werd verkregen, is uitgesloten voor wie niet vooraf de nodige toestemmingen heeft gekregen.

- BRIEVEN -

Kennisname en gebruik van de inhoud van een e-mail zijn gebonden aan de kennisname en gebruik van het bestaan ervan.

- BRIEVEN -

Art. 34, 1°

P.09.1306.N 22 december 2009 AC nr. 780

De opsporing van radardetectoren door de politiediensten middels het gebruik van een radardetector-detector is strijdig noch met Richtlijn 1999/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 1999 betreffende radioapparatuur en telecommunicatie-eindapparatuur en de wederzijdse erkenning van hun conformiteit, noch met de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- WEGVERKEER - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

Wet 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie

Artt. 2, 5° en 30°, en 65

C.11.0141.F 4 maart 2013 AC nr. ...

De bevoegdheid van de Gemeenschappen is niet gekoppeld aan een bepaalde wijze van omroepen of uitzenden; aldus kunnen zij de technische aspecten van de uitzending regelen die een onderdeel zijn van het vakgebied van de radio-omroep en de televisie.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Het proportionaliteitsbeginsel, dat eigen is aan elke bevoegdheidsuitoefening, impliceert dat de nationale wetgever de bevoegdheid van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie niet eenzijdig mag regelen wanneer de bevoegdheden van de federale Staat en de Gemeenschappen elkaar als gevolg van de technologische evolutie dermate overlappen dat ze enkel nog door onderlinge samenwerking kunnen worden uitgeoefend.

- MACHTEN - Allerlei

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

Wet 13 maart 1973

Art. 28

C.10.0065.F 27 juni 2011 AC nr. ...

Een persoon die wettig in hechtenis werd genomen en die, derhalve, geen recht op vergoeding voor de hoven en de rechtbanken kan doen gelden, heeft via een rechtsmiddel dat hij voor de bij wet aangewezen overheid kan instellen evenwel de mogelijkheid om ten laste van de Schatkist de billijke vergoeding te verkrijgen van de schade die hij geleden heeft door een onwerkzaam gebleken hechtenis (1). (1) Art. 28, Wet Onwerkzame Hechtenis, vóór de wijziging ervan bij W. 30 dec. 2009; zie Cass. 10 april 1992, AR 7397, AC, 1991-92, nr. 431, met concl. adv.-gen. du Jardin.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onwettige en onwerkzame hechtenis - Onwerkzame

Wet 13 maart 1985

gewijzigd

D.94.0020.N 21 september 1995 AC nr. ...

Van de regel van de openbaarheid van de behandeling en van de uitspraak door de raad van beroep van de orde der geneesheren kan worden afgeweken indien dit de wil is van de arts en wanneer deze vrijwillig en ondubbelzinnig van die openbaarheid afziet en zulks verenigbaar is met het nationale recht.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Wet 13 mei 1955 houdende goedkeuring van het EVRM, ondertekend op 4 november 1950, te Rome, en van het Additioneel Protocol bij dit Verdrag, ondertekend op 20 maart 1952, te Parijs

Art. 1

F.11.0175.N 21 november 2013 AC nr. ...

Artikel 49 van de Programmawet van 9 juli 2004, dat moet verhinderen dat bepaalde belastingplichtigen een door de wetgever niet-bedoeld voordeel zouden genieten en dat in overeenstemming is met het algemeen belang en noodzakelijk is om de betaling te verzekeren van belastingen waarvan de wetgever geenszins de regels van vaststelling wijzigde, is verenigbaar met artikel 1 van het eerste aanvullende Protocol EVRM (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

Artt. 1 en 5

P.13.0834.N 5 november 2013 AC nr. ...

Artikel 13 EVRM vereist niet dat tegen beslissing over een onderzoekshandeling steeds een onmiddellijke rechtsmiddel moet kunnen worden aangewend; het feit dat geen onmiddellijk cassatieberoep openstaat tegen de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, belet niet dat de eiseres in een later stadium van de strafprocedure wel toegang kan hebben tot de rechter teneinde met betrekking tot het betwiste beslag daadwerkelijk rechtshulp te krijgen en de onmogelijkheid onmiddellijk cassatieberoep in te stellen levert bijgevolg geen schending op van de artikelen 1 en 5 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het EVRM en van artikel 13 EVRM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Wet 13 okt. 1930

Artt. 6 en 10

C.95.0105.N 14 mei 1998 AC nr. ...

Als het Vlaamse Gewest werken uitvoert op zijn openbaar domein en hierdoor leidingen van Belgacom (voorheen R.T.T.) moeten verplaatst worden, zijn in de regel de verplaatsingskosten van die leidingen ten laste van Belgacom (R.T.T.) en de omstandigheid dat die werken betrekking hebben op een aan een gemeente toebehorende riolering langs welke de afwatering van de openbare weg geschiedt, doet hieraan niets af.

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- OPENBARE WERKEN -

Wet 14 dec. 1932

Art. 19

C.10.0394.F 21 april 2011 AC nr. ...

De in artikel 24 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit bedoelde mogelijkheid om de Belgische nationaliteit te herkrijgen geldt niet voor de Belgen met Kongolees statuut, die de Belgische nationaliteit niet op grond van de nationaliteitswetten van het moederland hadden verkregen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- NATIONALITEIT -

Wet 14 feb. 1961

Art. 22

S.94.0156.F 19 juni 1995 AC nr. ...

De in artikel 9 wet van 16 nov. 1972 betreffende de arbeidsinspectie bedoelde processen-verbaal van de ambtenaren van de R.V.A zijn alleen maar bestemd om de overtredingen van de strafbepalingen betreffende de toekenning van de werkloosheidsuitkeringen vast te stellen met het oog op bestraffing ervan; ze hebben geen bewijskracht tot het tegendeel bewezen is tenzij in het belang van de strafvordering en van de rechtsvordering tot vergoeding van de schade ten gevolge van de overtredingen die erin zijn vastgesteld, en het gezag dat artikel 9 eraan toekent, kan niet worden aangevoerd in een bij het arbeidsgerecht aanhangig gemaakt geschil betreffende een administratieve beslissing waarbij de maatregelen van de artt. 195 en 210 Werkloosheidsbesluit worden toegepast.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Art. 26 oud

P.94.0537.F 7 september 1994 AC nr. ...

Nietig is de veroordelende beslissing die gegrond is op een gegeven uit een proces-verbaal dat nietig is omdat het afschrift ervan niet tijdig is medegedeeld.~

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

Art. 72

C.95.0420.F 26 juni 1997 AC nr. ...

Het K.B. nr. 110 van 13 dec. 1982 waarbij het begrotingsevenwicht wordt opgelegd aan de provincies, aan de gemeenten en aan de agglomeraties en federaties van gemeenten, geeft de gemeenten niet het recht om aan hun personeel vakantiegeld te betalen onder andere voorwaarden dan die welke gelden voor het personeel van de ministeries.~

- GEMEENTE -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

De gemeentelijke agenten genieten jaarlijks, onder dezelfde voorwaarden als het personeel van de ministeries, van vakantiegeld dat bestaat uit een forfaitair gedeelte en een wijzigbaar gedeelte, dat 1 pct. bedraagt van de jaarlijkse wedde zoals die gekoppeld is aan de index van de consumptieprijzen.~

- GEMEENTE -

Artt. 22 en 26

S.94.0135.F 19 juni 1995 AC nr. ...

De in artikel 26, derde lid, wet van 14 feb. 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel bedoelde nietigheid heeft alleen betrekking op de processen-verbaal tot vaststelling van overtredingen van de strafbepalingen betreffende de toekenning van de werkloosheidsuitkeringen.~

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen

Wet 14 jan. 1975

Artt. 5 e.v.

P.96.1470.N 21 april 1998 AC nr. ...

Zo een dienstreglement, dat op de gebruikelijke wijze wordt bekendgemaakt, beperkingen oplegt aan het recht op eerbiediging van het privé-leven van militairen inherent aan de opdracht, organisatie en werking van een krijgsmacht, dan beantwoordt deze afwijking aan de toegestane afwijking in artikel 8.2 EVRM, nu de artikelen 5 en en volgende, onder meer artikel 9, 2°, van de wet van 14 januari 1975 houdende het tuchtreglement van de Krijgsmacht, welke bepalingen voldoende toegankelijk en precies zijn, de militairen enerzijds dezelfde rechten toekennen als de Belgische burgers doch anderzijds hen opleggen onder alle omstandigheden nauwgezet alle dienstverplichtingen te vervullen die hun worden opgelegd door de Grondwet, door de wets- en verordeningsbepalingen alsook door de reglementen, onderrichtingen en bevelen die op de krijgsmacht toepassing vinden.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- MILITAIR -

Wet 14 jan. 1993

Art. 6

C.96.0390.F 7 november 1997 AC nr. ...

De rechten van een beslagleggende schuldeiser m.b.t. de grondslag van het beslag, zijn onherroepelijk vastgelegd op de dag van het regelmatig uitgevoerde beslag.

- BESLAG - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Wet 14 juli 1961

Art. 1

C.04.0130.F 14 april 2005 AC nr. 226

De houder van het jachtrecht is jegens de eigenaar aansprakelijk voor de schade die door grof wild aan diens velden, vruchten en oogsten wordt aangericht, zonder dat wordt vereist dat die eigenaar daaruit inkomsten haalt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- JACHT -

Art. 1, eerste lid

C.08.0091.F 14 september 2009 AC nr. 496

De eigenaar van een perceel waarop volgens de wet of een verordening niet gejaagd mag worden, is, ondanks dat eigendomsrecht, geen houder van een jachtrecht op dat perceel en kan, bijgevolg, krachtens de voormelde bepaling evenmin aansprakelijk gesteld worden voor de schade die berokkend wordt door het in die bepaling bedoelde wild (1). (1) Zie concl. O.M.

- JACHT -

Artt. 1, eerste lid, en 3, tweede lid

C.12.0177.F 11 oktober 2013 AC nr. ...

De vordering tot herstel van de door grof wild aangerichte schade aan de velden, vruchten en oogsten, waarvoor de houder van het jachtrecht op bospercelen moet instaan, die ingesteld wordt tegen de eigenaar van die percelen, waaruit dat wild te voorschijn komt, heeft betrekking op de schade aan alle vegetatie die buiten die percelen wordt geteeld, en met name aan de voor ontspanning bestemde gras- en bloemperken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- JACHT -

C.05.0330.F 16 juni 2006 AC nr. 335

De vordering tot herstel van de schade die door grof wild toegebracht is aan velden, vruchten en oogsten en waarvoor de houder van het jachtrecht op bospercelen instaat, en die is ingesteld tegen de eigenaar van die percelen waaruit dat wild voortkomt, doelt op de schade aan alle vegetatie die buiten de bospercelen wordt geteeld, onder meer aan de voor ontspanning bestemde grasperken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

- JACHT -

Wet 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten

Art. 1, § 1

C.97.0164.F 20 maart 1998 AC nr. ...

De besluiten die de Koning neemt ter uitvoering van zijn reglementaire bevoegdheid om de inrichting te bepalen van de onderscheiden procedures voor het gunnen van de opdrachten als bepaald bij de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, moeten worden overlegd in de Ministerraad, hetgeen niet is vereist voor de besluiten die de Koning neemt ter uitoefening van zijn reglementaire uitvoeringsbevoegdheid van die wet.~

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 12, § 1

C.10.0211.N 15 april 2011 AC nr. ...

De overeenkomst tussen de aanbestedende overheid en de aannemer komt tot stand op het tijdstip van de kennisgeving van de goedkeuring van de inschrijving; de inschrijver op een aanbesteding moet pas op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomst beschikken over de door de Besluitwet van 3 februari 1947 vereiste erkenning (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Het bestuur kan de opdracht gunnen aan de inschrijver die de laatste regelmatige inschrijving heeft ingediend, maar op datum van de beslissing tot gunning nog niet beschikt over de vereiste erkenning, mits de gunning geschiedt onder de voorwaarde dat de gekozen inschrijver aan de erkenningsvoorwaarden voldoet op het ogenblik van de kennisgeving van de goedkeuring van de inschrijving; deze mogelijkheid houdt niet in dat het bestuur, na te hebben beslist de opdracht te gunnen aan de inschrijver die, op datum van de gunning, de laagste regelmatige inschrijving uitgaande van een erkende aannemer heeft ingediend, gehouden is op die beslissing terug te komen, wanneer het op het ogenblik van de kennisgeving van de goedkeuring kennis ervan heeft dat een andere inschrijver inmiddels aan de erkenningsvoorwaarden voldoet en de offerte van die andere inschrijver gunstiger is1 ?? ?? ?? ??

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.08.0124.N 1 oktober 2009 AC nr. 541

Wanneer de inschrijving wegens afwijking van de essentiële besteksbepalingen, zoals prijzen, termijnen en technische specificaties, nietig is, moet het bestuur die inschrijving als onregelmatig en derhalve als niet bestaande beschouwen en is het, slechts bij afwijzing van de inschrijving wegens het blijkbaar abnormaal karakter van de prijs, ertoe gehouden, vooraleer hiertoe over te gaan, de inschrijver te verzoeken een verantwoording te verstrekken en de aldus gegeven uitleg te onderzoeken.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.06.0046.N 23 februari 2007 AC nr. 110

Indien het bestuur bij de gunning van een overheidsopdracht voor aanneming van werken, leveringen en diensten, de inschrijvers er niet in kennis van stelt dat het hun prijzen, na verantwoording ervan, als abnormaal beschouwt, is hieraan toe te schrijven dat het de prijzen niet langer als abnormaal beschouwt en dat de inschrijving regelmatig is (1). (1) Het O.M. concludeerde tot vernietiging op grond van het tweede onderdeel van het eerste middel wegens miskenning van het algemeen rechtsbeginsel dat afstand van recht strikt dient te worden geïnterpreteerd en enkel kan worden afgeleid uit feiten die niet voor een andere uitlegging vatbaar zijn. (Zie Cass., 13 sept. 2004, AR C.03.0540.N, nr 404).

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 12, § 1, eerste lid

C.04.0012.N 29 september 2005 AC nr. 467

Wanneer een opdracht volgens prijslijst niet is gegund aan de inschrijver die de laagste regelmatige inschrijving heeft ingediend, wordt het bedrag van de inschrijving dat als basis dient voor de berekening van de forfaitaire schadevergoeding die de bevoegde overheid aan de geweerde inschrijver verschuldigd is, vastgesteld op grond van de eenheidsprijs en de minimumhoeveelheid die in de opdracht is bepaald (1). (1) Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de wetgever wilde dat door een forfaitaire, niet overdreven schadevergoeding de geweerde inschrijver snel zou worden schadeloos gesteld op grond van een eenvoudige berekeningswijze die geen ruimte zou bieden voor betwistingen.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

C.00.0028.F 8 maart 2002 AC nr. 170

De inschrijver, wiens offerte de laagste wordt omdat de offerte van degene aan wie de opdracht was gegund onregelmatig is, en die, enerzijds, op het ogenblik dat de opdracht werd gegund, de wegens overschrijding van het totaalbedrag van de werken vereiste afwijking aanvroeg, waarbij die aanvraag niet door de bevoegde publiekrechtelijke overheid voor advies aan de erkenningscommissie is bezorgd, en die, anderzijds, op het ogenblik van de gunning van de opdracht, voldoet aan de bepalingen van het bijzonder bestek, is de laagste regelmatige inschrijver die gerechtigd is vergoeding te vorderen voor de schade te wijten aan de gunning van de opdracht aan de aannemer (1). (1) Zie concl. O.M.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 3, 3°

C.97.0098.F 15 mei 1998 AC nr. ...

Bij echtscheiding tussen echtgenoten die bij huwelijkscontract het stelsel van gemeenschap beperkt tot de aanwinsten hebben aangenomen en die binnen de wettelijke termijn niet hebben verklaard dat zij dat bedongen huwelijksvermogensstelsel van vòòr de wet van 14 juli 1976 wensen te handhaven, kan geen van de echtgenoten zich bij voorrang een onroerend goed doen toewijzen dat als gezinswoning dient.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Art. 8

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

Onderaanneming mag geen kunstgreep zijn die wordt aangewend om een bepaling die de overheidsopdrachten regelt te omzeilen.~

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

voor de opheffing evan bij art. 2

C.00.0168.F 19 oktober 2000 AC nr. ...

In een stelsel van algemene gemeenschap waarbij de gehele gemeenschap wordt toegekend aan de langstlevende echtgenoot zonder dat de terugneming of een vergoeding bedongen wordt voor de inbrengsten en kapitalen van de langstlevende echtgenoot, is successierecht verschuldigd op hetgeen de helft van de gemeenschap te boven gaat.

- SUCCESSIERECHTEN -

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

Wet 14 juli 1976 betreffende de werderzijdse rechten en verplichtingen van echtgenoten en de huwelijksvermogensstelsels

Art. 3

C.03.0196.F 11 juni 2004 AC nr. 317

De omstandigheid dat een gemeenschap van aanwinsten die toegevoegd is aan een stelsel van scheiding van goederen geen rechtstreeks recht van genot van de eigen goederen van de echtgenoten inhoudt, sluit niet uit dat de inkomsten van die goederen, naar gelang van de bedingen waarin de samenstelling van die gemeenschap nader wordt omschreven, het kenmerk van aanwinsten kunnen vertonen zodra ze door de echtgenoot-eigenaar van die goederen zijn geïnd.

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

Art. 3 Overgangsbepalingen - art. 1, 3°

C.04.0504.F 6 juni 2005 AC nr. 318

Oud artikel 1463, B.W., bepaalt dat de uit de echt of van tafel en bed gescheiden vrouw die, binnen drie maanden en veertig dagen nadat de echtscheiding of de scheiding van tafel en bed definitief is uitgesproken, de gemeenschap niet aanvaard heeft, geacht wordt daarvan afstand te hebben gedaan, tenware zij, nog binnen de termijn zijnde, van de rechter verlenging van de termijn bekomen heeft, nadat de man werd gehoord of behoorlijk opgeroepen; die bepaling blijft van toepassing op de ontbinding en de vereffening van een gemeenschap van aanwinsten die echtgenoten, die vóór de inwerkingtreding van de W. 14 juli 1976, waren gehuwd, bij hun stelsel van scheiding van goederen gevoegd hadden (1). (1) Zie Cass., 27 dec. 1985, AR 4708, nr 281; 15 mei 1998, AR C.97.0098.F, nr 254; A.A. 22 jan. 2003, Rev. not. belge, 2003, p. 661; I. DE STEFANI en P. DE PAGE, "Le droit transitoire des regimes conventionnels en communauté et la Cour d'Arbitrage", Rev. not. belge, 2003, p. 644 e.v., inz. p. 656 en 657; artikel 1463 B.W., zoals het van toepassing was vóór W. 14 juli 1976.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

Art. 4

C.99.0041.N 27 april 2001 AC nr. ...

Voor de echtgenoten die gehuwd zijn vóór 28 september 1976 onder het stelsel van de gemeenschap beperkt tot aanwinsten, blijft van toepassing bij de ontbinding van de huwelijksgemeenschap, de in de artt. 1433, 1436 en 1437 (oud) B.W. bepaalde regeling van vergoedingen door de gemeenschap aan een echtgenoot voor de aanwending van een eigen goed voor de aankoop van een gemeenschappelijk goed (1). (1) Zie cass., 15 mei 1998, C.97.0098.F, nr 254; 15 april 1999, C.98.0036.F, nr 212, en de verwijzingen in de voetnoot. Mosselmans, S., Het overgangsrecht m.b.t. het huwelijksvermogensrecht: een actuele stand van zaken, in Casman, H., (ed.), Huwelijksvermogensrecht, Topics inzake huwelijksvermogensrecht, Kluwer 1998, III, hoofdstuk 7, 25-26.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

Art. 4 Overgangs- en wijzigingsbepalingen - § 5

C.04.0504.F 6 juni 2005 AC nr. 318

Oud artikel 1463, B.W., bepaalt dat de uit de echt of van tafel en bed gescheiden vrouw die, binnen drie maanden en veertig dagen nadat de echtscheiding of de scheiding van tafel en bed definitief is uitgesproken, de gemeenschap niet aanvaard heeft, geacht wordt daarvan afstand te hebben gedaan, tenware zij, nog binnen de termijn zijnde, van de rechter verlenging van de termijn bekomen heeft, nadat de man werd gehoord of behoorlijk opgeroepen; die bepaling blijft van toepassing op de ontbinding en de vereffening van een gemeenschap van aanwinsten die echtgenoten, die vóór de inwerkingtreding van de W. 14 juli 1976, waren gehuwd, bij hun stelsel van scheiding van goederen gevoegd hadden (1). (1) Zie Cass., 27 dec. 1985, AR 4708, nr 281; 15 mei 1998, AR C.97.0098.F, nr 254; A.A. 22 jan. 2003, Rev. not. belge, 2003, p. 661; I. DE STEFANI en P. DE PAGE, "Le droit transitoire des regimes conventionnels en communauté et la Cour d'Arbitrage", Rev. not. belge, 2003, p. 644 e.v., inz. p. 656 en 657; artikel 1463 B.W., zoals het van toepassing was vóór W. 14 juli 1976.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

Art. 47, § 1

C.04.0504.F 6 juni 2005 AC nr. 318

Oud artikel 1463, B.W., bepaalt dat de uit de echt of van tafel en bed gescheiden vrouw die, binnen drie maanden en veertig dagen nadat de echtscheiding of de scheiding van tafel en bed definitief is uitgesproken, de gemeenschap niet aanvaard heeft, geacht wordt daarvan afstand te hebben gedaan, tenware zij, nog binnen de termijn zijnde, van de rechter verlenging van de termijn bekomen heeft, nadat de man werd gehoord of behoorlijk opgeroepen; die bepaling blijft van toepassing op de ontbinding en de vereffening van een gemeenschap van aanwinsten die echtgenoten, die vóór de inwerkingtreding van de W. 14 juli 1976, waren gehuwd, bij hun stelsel van scheiding van goederen gevoegd hadden (1). (1) Zie Cass., 27 dec. 1985, AR 4708, nr 281; 15 mei 1998, AR C.97.0098.F, nr 254; A.A. 22 jan. 2003, Rev. not. belge, 2003, p. 661; I. DE STEFANI en P. DE PAGE, "Le droit transitoire des regimes conventionnels en communauté et la Cour d'Arbitrage", Rev. not. belge, 2003, p. 644 e.v., inz. p. 656 en 657; artikel 1463 B.W., zoals het van toepassing was vóór W. 14 juli 1976.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

Wet 14 juli 1987, tot goedkeuring Europees Verdrag 1980 inzake het recht toepasselijk op verbintenissen uit overeenkomst

Art. 6, tweede lid, b

S.09.0013.N 7 juni 2010 AC nr. 398

De vraag of met het land waar zich de vestiging bevindt die de werknemer in dienst heeft genomen in de zin van artikel 6, tweede lid b, van het E.V.O.-Verdrag, dient te worden verstaan het land waar zich de vestiging bevindt die volgens de arbeidsovereenkomst de werknemer in dienst neemt, dan wel het land waar zich de vestiging bevindt van de werkgever waaraan de werknemer voor zijn effectieve tewerkstelling is verbonden, ook al verricht hij zijn arbeid niet gewoonlijk in hetzelfde land; de vraag of de plaats waar de werknemer, die zijn werk niet gewoonlijk in een zelfde land verricht, zich dient aan te melden en de administratieve onderrichtingen, alsmede de instructies voor het uitvoeren van zijn werkzaamheden ontvangt, moet worden aangezien als de plaats van effectieve tewerkstelling in de zin van de eerste vraag; de vraag of de vestiging van de werkgever waaraan de werknemer voor zijn effectieve tewerkstelling is verbonden in de zin van de eerste vraag, moet beantwoorden aan bepaalde formele vereisten, zoals ondermeer het bezit van rechtspersoonlijkheid, dan wel of het bestaan van een feitelijke vestiging kan volstaan, en de vraag of de vestiging van een andere vennootschap, met wie de vennootschapswerkgever bindingen heeft, dienst kan doen als vestiging in de zin van de derde vraag, ook al is het werkgeversgezag niet overgedragen aan die andere vennootschap zijn vragen die een uitlegging vereisen van artikel 6, tweede lid, b, van het E.V.O.-Verdrag waarvoor het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd is.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 1 en 3, § 1

C.98.0122.F 17 juni 1999 AC nr. ...

Een overeenkomst wordt beheerst door het recht dat de partijen hebben gekozen; de rechter schendt die regel wanneer hij de geldigheid van een strafbeding onderzoekt volgens het Belgisch recht en met toepassing van dat recht de nietigheid van dat beding uitspreekt hoewel, volgens vorige vaststellingen van die rechter, de overeenkomst aan het Luxemburgs recht is onderworpen.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- OVEREENKOMST - Internationaal recht

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Artt. 2, § 2, lit. d, 3, 3°

S.96.0013.N 24 februari 1997 AC nr. ...

De eenvormige regel van de wet houdende goedkeuring van het Europees Verdrag van 19 juni 1980 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomsten en die aan partijen de mogelijkheid geeft zich te beroepen op een buitenlands recht al dan niet gepaard gaande met de aanwijzing van een buitenlands rechter, laat de Belgische rechter niet toe de toelaatbaarheid van een in een arbeidsovereenkomst opgenomen bevoegdheidsclausule te toetsen aan deze regel nu de overeenkomst tot aanwijzing van de bevoegde rechter is uitgesloten uit het toepassingsgebied van de goedkeuringswet en niet wordt bepaald welke wet toepasselijk is op de overeenkomst tot aanwijzing van de bevoegde rechter.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Wet 14 juli 1991

Art. 1, 6, a

C.98.0295.F 12 november 1999 AC nr. ...

Onder verkoper in de zin van artikel 1, 6, a, Handelspraktijkenwet moet worden verstaan elke handelaar of ambachtsman en elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die producten of diensten te koop aanbiedt of verkoopt in het kader van een beroepsactiviteit of met het oog op de verwezenlijking van het statutair doel; zulks is met name het geval voor een naamloze vennootschap die diensten levert die overeenstemmen met haar maatschappelijk doel, zijnde het verstekken van medische informatie aan beroepsmensen.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 113, § 2

P.04.0823.N 30 november 2004 AC nr. 577

Winkelruimtes tijdens de gewone openingsuren als bedoeld in artikel 113, § 2, van de Wet van 14 juli 1991 zijn voor het publiek toegankelijke plaatsen in de zin van artikel 26, eerste lid, van de Wet van 5 augustus 1992.

- POLITIE -

Art. 113, §§ 1 en 2, 1°

P.04.0823.N 30 november 2004 AC nr. 577

Onder de gewone openings- of werkuren tijdens dewelke de in artikel 113, § 1, van de Wet van 14 juli 1991 bedoelde ambtenaren voor het vervullen van hun opdracht mogen binnentreden in de werkplaatsen, gebouwen, belendende binnenplaatsen en besloten ruimten, moet worden verstaan de uren dat de verkoper in zijn winkelruimtes hetzij de consumenten die dat wensen, hetzij zijn bestaande cliënteel of een categorie daarvan, toelaat.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 13

C.97.0281.N 9 september 1999 AC nr. ...

In zoverre artikel 13 Handelspraktijkenwet 1991 de verplichting inhoudt dat de gebruiksaanwijzingen minstens moeten gesteld zijn in de taal of de talen van het gebied waar de producten op de markt worden gebracht, vormt het geen technisch voorschrift in de zin van de richtlijn 83/189/E.E.G.~

- HANDELSPRAKTIJK -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

Art. 22

C.09.0574.N 18 maart 2011 AC nr. ...

Een enkele mededeling die rechtstreeks of onrechtstreeks tot doel heeft de verkoop van producten of diensten te bevorderen, volstaat om te spreken van reclame in de zin van artikel 22 Handelspraktijkenwet 1991, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan bij artikel 43,1°, van de wet van 5 juni 2007; dit is met name het geval voor de mededeling die het vertrouwen van de consument in de verkoper begunstigt of versterkt en aldus onrechtstreeks tot doel heeft de verkoop van diens producten of diensten te bevorderen (1). (1) Cass., 12 nov. 1999, AR C.98.0295.F, AC, 1999, nr. 602, met concl. van advocaat-generaal De Riemaecker.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 22, tweede lid

C.02.0058.N 29 april 2004 AC nr. 225

Artikel 22, tweede lid, van de Wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en de bescherming van de consument, zoals gewijzigd bij de Wet van 25 mei 1999, dat elke vorm van reclame waarbij een concurrent dan wel een door een concurrent aangeboden goederen of diensten uitdrukkelijk of impliciet worden genoemd, als vergelijkende reclame beschouwt, vereist niet dat de consument die kennis neemt van de reclame zonder nader onderzoek de concurrenten zou kunnen herkennen of identificeren.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 23, 2°

P.06.0727.F 25 oktober 2006 AC nr. 513

Het arrest dat als materieel bestanddeel van het misdrijf vaststelt dat de beweringen, gegevens of voorstellingen die door eiser zijn gebruikt, kunnen misleiden omtrent de identiteit, de aard of de kenmerken van de door hem aangeboden dienst, omkleedt de schuldigverklaring van de beklaagde wegens het misdrijf dat bij artikel 23, 2°, Wet handelspraktijken is bepaald, regelmatig met redenen en verantwoordt haar naar recht.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 23, 5°

P.06.0727.F 25 oktober 2006 AC nr. 513

Het arrest dat als materieel bestanddeel van het misdrijf vaststelt dat het reclamestuk dat de beklaagde had verspreid, vanwege de globale indruk ervan, niet onmiskenbaar als reclame kon worden herkend, omkleedt de schuldigverklaring van de beklaagde wegens het misdrijf dat bij artikel 23, 5°, Wet handelspraktijken is bepaald, regelmatig met redenen en verantwoordt haar naar recht.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 27, tweede lid

C.03.0154.F 6 februari 2004 AC nr. 67

Het bevel tot staking dat op grond van artikel 27, tweede lid, van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument kan worden uitgesproken ten laste van degene die bewust ertoe heeft bijgedragen dat de reclame uitwerking heeft, moet geen melding maken van de wijze waarop hij tot de litigieuze reclame heeft bijgedragen, maar wel van de staking van die reclame.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 31

C.05.0520.F 12 oktober 2007 AC nr. 477

Het Hof gaat na of de bodemrechter, bij zijn beoordeling, het wettelijk begrip kennelijk onevenwicht tussen de rechten en plichten van de partijen niet heeft miskend bij een onrechtmatig beding in de zin van de Handelspraktijkenwet 1991.

- HANDELSPRAKTIJK -

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

Art. 31, § 1

C.08.0499.F 21 december 2009 AC nr. 771

Het Hof moet nagaan of de bodemrechter, bij zijn beoordeling, het wettelijk begrip kennelijk onevenwicht niet heeft miskend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- HANDELSPRAKTIJK -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Het arrest verantwoordt zijn beslissing naar recht wanneer het, zonder verder in te gaan op de verplichtingen van de verkoper door het invoegen van een opschortende voorwaarde, beslist dat er een onrechtmatig gebruik van het voorschot wordt gemaakt in geval van niet-vervulling van die voorwaarde, omdat het een kennelijk onevenwicht tussen de partijen schept (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- HANDELSPRAKTIJK -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 40

C.11.0317.F 13 januari 2012 AC nr. ...

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument volgt dat de wetgever onder verkoopprijs heeft verstaan de aan de koper gevraagde prijs verminderd met de kortingen en ristorno's, onder welke vorm ook toegestaan, met inbegrip van de andere voordelen die voortvloeien uit een gezamenlijk aanbod.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artikel 40 van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument sluit niet uit dat de prijs die de verkoper betaalt aan de koper voor de overname van zijn vorig voertuig, in bepaalde gevallen in aanmerking kan worden genomen bij de bepaling van de verkoopprijs van het nieuwe voertuig in de zin van die bepaling.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 42

P.04.0823.N 30 november 2004 AC nr. 577

Onder het publiek karakter, vereist voor de aankondigingen van verminderingen van de verkoopprijs aan de consument, moet worden verstaan de omstandigheid dat de verkoper zich richt tot hetzij de consumenten in het algemeen, hetzij zijn bestaande cliënteel of een categorie daarvan.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 42 e.v.

P.04.0285.F 8 september 2004 AC nr. 389

De compensatie die enkel aangeboden wordt aan de klanten die bij de aankoop van een goed aan de verkoper het gebruikte goed overdragen dat erdoor wordt vervangen, heeft niet het algemene karakter dat vereist is voor de prijsvermindering waarvan de aankondiging is onderworpen aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 42 en volgende van de wet van 14 juli 1991 (1). (1) FERRANT, Isabelle, Les pratiques du commerce, Kluwer, 2003, blz. 100, nr 174; Bruxelles, 13 octobre 1998, Pratiques du commerce et concurrence, annuaire 1998, blz. 47; zie PUTTEMANS Andrée, Publicité et ventes promotionelles, in Les pratiques du commerce, l'information et la protection du consommateur, Brussel, Bruylant, 1994, blz. 226, nr 34 en blz. 239, nr 50.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 43, §4

C.02.0058.N 29 april 2004 AC nr. 225

Noch uit artikel 22, tweede lid, van de Wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en de bescherming van de consument, zoals gewijzigd bij de Wet van 25 mei 1999, noch uit de artikelen 23, 1° tot 5°, 23bis, §1, 1° en 3°, en 43, §4, van dezelfde wet volgt dat de consument, wanneer hij kennis neemt van een vergelijkende reclameboodschap, op het zicht van die reclameboodschap de concurrenten moet kunnen identificeren zonder nader onderzoek.

- HANDELSPRAKTIJK -

C.97.0271.N 26 november 1998 AC nr. ...

Krachtens artikel 43, §4, Handelspraktijkenwet mag de verkoper slechts naar andere prijzen verwijzen indien het gaat om een kleinhandelsprijs die werd gereglementeerd met toepassing van de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen; de vergelijking tussen de prijs van boeken in de ramsj en de prijs van nieuwe boeken die in de gewone detailhandel worden verkocht is een door dit artikel verboden prijsvergelijking.~

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 49

P.04.0823.N 30 november 2004 AC nr. 577

Onder het publiek karakter, vereist voor een opruiming of solden, moet worden verstaan de omstandigheid dat de verkoper zich richt tot hetzij de consumenten in het algemeen, hetzij zijn bestaande cliënteel of een categorie daarvan.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 53, § 1, eerste en derde lid

C.09.0436.N 21 februari 2011 AC nr. ...

- HANDELSPRAKTIJK -

Wanneer de vraag rijst voor het Hof van Cassatie of de richtlijn 2005/29 en in het bijzonder de artikelen 1, 2-d, 3.1. en 5 ervan, aldus moet worden uitgelegd dat deze artikelen zich verzetten tegen een nationale wetgeving, zoals artikel 53, §1, eerste en derde lid, van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument, die, voor de sectoren vermeld in artikel 52, §1, van die wet, handelaars verbiedt om, gedurende de sperperiodes van 15 november tot en met 2 januari en van 15 mei tot en met 30 juni en ongeacht de plaats of de aangewende communicatiemiddelen, aankondigingen van prijsverminderingen te verrichten, evenals aankondigingen die een prijsvermindering suggereren, zoals bedoeld in artikel 42 van die wet, alsmede vóór een sperperiode aankondigingen evenals suggesties van prijsverminderingen te verrichten, die uitwerking hebben gedurende deze sperperiode, ook zo de bedoelde maatregel, ondanks de door de nationale wetgever aangevoerde dubbele doelstelling, te weten, enerzijds, de belangen van de consumenten te beschermen en, anderzijds, de concurentiële relaties tussen de handelaars te regelen, er in werkelijkheid toe strekt de concurentiële relaties tussen de handelaars te regelen en, gelet op de overige garanties door de wet geboden, niet effectief bijdraagt tot de consumentenbescherming, stelt het Hof die vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 53, § 1, eerste lid

C.09.0436.N 2 november 2012 AC nr. 151

Uit de vaststelling dat de wetgever met de invoering van artikel 53, §1, eerste lid, WHPC, mede beoogde de consument te beschermen, enerzijds, en het antwoord van het Hof van Justitie dat slechts de nationale wettelijke regelingen betreffende oneerlijke handelspraktijken die "alleen" de economische belangen van concurrenten schaden of betrekking hebben op transacties tussen handelaars uit de werkingssfeer van de richtlijn zijn gesloten, anderzijds, volgt dat voormelde bepaling onder het toepassingsveld van de richtlijn 2005/29/EG oneerlijke handelspraktijken valt (1). (1) Zie Cass. 21 feb. 2011, AR C.09.0436.N, AC 2011, nr. 151, met concl. van het O.M.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 64, § 1

C.96.0305.N 25 juni 1999 AC nr. ...

Vereist is dat de krachtens artikel 64, § 1 Handelspraktijkenwet (1991) te vermelden geldwaarde die de gratis waardebonnen vertegenwoordigen, wordt uitgedrukt in sommen; het volstaat niet dat een percent wordt vermeld.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 64, § 2

C.97.0137.N 25 juni 1999 AC nr. ...

Het is slechts geoorloofd gratis waardebonnen te verspreiden indien zij betrekking hebben op een bepaald product of dienst zoals zij worden aangeboden, en niet op een samenstellend onderdeel ervan.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 64, § 5

C.96.0305.N 25 juni 1999 AC nr. ...

Met identiteit van de uitgever, vermeld in artikel 64, § 5 Handelspraktijkenwet (1991) wordt bedoeld voor een natuurlijke persoon zijn naam, voornaam en adres, en voor een rechtspersoon de maatschappelijke vorm, benaming en maatschappelijke zetel.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 84, eerste lid

P.08.0007.N 20 mei 2008 AC nr. 304

Artikel 84, eerste lid, van de wet van 14 juli 1991, betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en de bescherming van de consument, dat bepaalt dat het verboden is te verkopen door een beroep te doen op een methode van kettingverkoop, die erin bestaat een netwerk van al dan niet professionele verkopers op te bouwen, waarbij iedereen enig voordeel verhoopt, meer door de uitbreiding van dat net dan door de verkoop van de producten of diensten aan de consument en dat de deelneming met kennis van zaken aan dergelijke verkopen eveneens verboden is, vereist als moreel bestanddeel van het misdrijf geen bijzonder opzet (1). (1) Zie conclusie O.M.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- HANDELSPRAKTIJK -

Het begrip kettingverkoop zoals omschreven in artikel 84, eerste lid, van de wet van 14 juli 1991, betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en de bescherming van de consument, staat los van het begrip oplichting als bedoeld in artikel 496, Strafwetboek (1). (1) Zie conclusie O.M.

- HANDELSPRAKTIJK -

- OPLICHTING -

In de mate dat artikel 84, van de wet van 14 juli 1991, betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en de bescherming van de consument, de verhoudingen tussen verkopers onderling betreft, is er geen reden om deze conform het doel van de Richtlijn 2005/29, van het Europees parlement, en de Raad van 11 mei 2005, betreffende de oneerlijke handelspraktijken uit te leggen, die uitsluitend toepassing vindt in de relatie van verkoper tot consument (1). (1) Zie conclusie O.M.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 88

C.13.0404.F 21 maart 2014 AC nr. ...

Bij ontstentenis van een bijzondere bepaling kan de vordering tot nietigverklaring van de verkoop aan de consument buiten de onderneming geldig worden ingesteld binnen tien jaar.

- HANDELSPRAKTIJK -

Het arrest dat eerst overweegt dat de verkoper, in de eigen omstandigheden van de zaak, niet aantoont dat de consument de kans heeft gehad die nietigheid aan te voeren 'voordat' hij de aankoopbelofte ondertekende die de verkoop sluit, noch, bijgevolg ze te dekken, en vervolgens het middel verwerpt dat ertoe strekt die nietigheid te dekken op grond dat zij slechts vóór de uitvoering van het makelaarscontract kon worden aangevoerd, schendt artikel 1304, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 93

C.01.0201.N 31 januari 2002 AC nr. 73

Het feit dat een toegelaten vastgoedbemiddeling gecentraliseerd wordt uitgeoefend door een aparte rechtspersoon voor rekening van een aantal notarissen-vennoten wijzigt de aard van die activiteit niet en verschilt in wezen niet van die welke een notaris deontologisch mag doen; deze rechtspersoon draagt aldus niet bij tot een miskenning van een deontologisch verbod en stelt mitsdien zelf geen daad die in strijd is met de eerlijke gebruiken, nu, wat hem betreft geen inschrijving voor die activiteit wordt vereist (1). (1) Zie de gedeeltelijk strijdige conclusie O.M.: zij strekte tot cassatie op grond van dezelfde beginselen, waarmede de vaststellingen en het daarop gegronde oordeel van het bestreden arrest evenwel onverenigbaar leken.

- HANDELSPRAKTIJK -

- NOTARIS -

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

C.00.0090.N 25 oktober 2001 AC nr. ...

Een verkoop van diensten met verlies kan niet enkel in strijd zijn met het verbod van oneerlijke handelspraktijken wanneer de verkoop uitgaat van een onderneming met dominante positie; het is niet uitgesloten dat een onderneming die geen dominante positie heeft op de betrokken markt toch een inbreuk kan begaan op dat verbod door, onder omstandigheden, tot dergelijke verkoop over te gaan; dit kan in het bijzonder het geval zijn wanneer dergelijke verkoop afgestemd is op de gedragingen van andere ondernemingen of van de overheid en een economisch ongeoorloofd doel nastreeft.

- HANDELSPRAKTIJK -

Het verbod een met de eerlijke handelspraktijken strijdige daad te stellen slaat op verkopers en niet op handelaars.

- HANDELSPRAKTIJK -

C.99.0233.N 7 januari 2000 AC nr. ...

Een gedraging van een onderneming, die de mededinging beperkt maar die toegelaten is uit het oogpunt van zowel het Europees mededingingsrecht als van de Belgische wet op de mededinging, kan niet verboden worden op grond van de verplichting de eerlijke gebruiken in handelszaken na te leven wanneer de beweerde miskenning van de eerlijke gebruiken er in wezen uitsluitend in bestaat de mededinging tussen afnemers te beperken.

- HANDELSPRAKTIJK -

C.96.0190.F 28 november 1997 AC nr. ...

Elke met de eerlijke handelspraktijken strijdige daad, waardoor een verkoper de beroepsbelangen van een of meer andere verkopers schaadt of kan schaden, is verboden zonder dat moet worden bewezen dat de oneerlijkheid van de dader schade heeft veroorzaakt.~

- HANDELSPRAKTIJK -

C.96.0221.F 17 oktober 1997 AC nr. ...

De beslissing van de rechter dat een koopman geen met de eerlijke handelsgebruiken strijdige daad heeft gesteld, is niet naar recht verantwoord wanneer hij heeft vastgesteld dat die koopman producten te koop heeft gesteld waarop de vermelding voorkomt dat ze uitsluitend verkocht worden door erkende distributeurs, welke hoedanigheid die koopman niet heeft, en beslist dat aangezien deze niet zelf de litigieuze vermelding heeft aangebracht op de producten en dus geen positieve daad heeft verricht, "hem niet verweten kan worden dat hij een oneerlijke daad heeft verricht door het zonder meer te koop stellen van de producten met de gewraakte vermelding".

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

C.96.0070.F 9 januari 1997 AC nr. ...

De wetsbepaling volgens welke het aan fabrikanten, invoerders en groothandelaars van geneesmiddelen verboden is, rechtstreeks of zijdelings premies of voordelen aan te bieden of te verlenen aan personen die geneesmiddelen mogen voorschrijven, maakt geen enkel onderscheid naargelang de aan een voorschrijvende geneesheer aangeboden premie of voordeel al dan niet de tegenprestatie is voor een aanvullende prestatie van laatstgenoemde; de miskenning van dat verbod is een daad die strijdig is met de eerlijke handelsgebruiken.

- HANDELSPRAKTIJK -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

C.95.0335.F 3 oktober 1996 AC nr. ...

De instelling voor arbeidersvakantie of volkstoerisme, die de financiële steun heeft ontvangen als bepaald bij K.B. 23 jan. 1951 betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, gewijzigd bij K.B. 2 maart 1956, stelt geen met de eerlijke handelsgebruiken strijdige daad wanneer zij die steun volledig aanwendt voor de in voormeld K.B., zoals het is gewijzigd, bedoelde bestemming maar zich voorts ertoe beperkt in de met die toelagen opgetrokken en ingerichte installaties en gebouwen een hotel te exploiteren dat ook openstaat voor een ander cliënteel dan de werknemers en hun gezin tijdens hun wettelijke jaarlijkse vakantie.

- HANDELSPRAKTIJK -

C.94.0408.F 15 september 1995 AC nr. ...

De instelling voor arbeidersvakantie of volkstoerisme, die de financiële steun heeft ontvangen als bepaald bij K.B. van 23 jan. 1951 betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, gew. bij het K.B. van 2 maart 1956, stelt geen met de eerlijke handelsgebruiken strijdige daad wanneer zij die steun volledig aanwendt voor de in voormeld K.B., zoals het is gewijzigd, bedoelde bestemming maar zich voorts ertoe beperkt in de met die toelagen opgetrokken en ingerichte installaties en gebouwen een hotel te exploiteren dat ook openstaat voor een ander cliënteel dan de loonarbeiders en hun gezin tijdens hun wettelijke jaarlijkse vakantie, nu de inkomsten van de traditionele prestaties ten gunste komen van de prestaties van de sociale bezetting en niet omgekeerd.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 93/3°

C.10.0198.N 8 mei 2014 AC nr. 675

Wanneer een middel, voor het Hof, de vraag opwerpt of het begrip "reclame" van artikel 2 Richtlijn 84/450/EEG van 10 september 1984 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame en van artikel 2 Richtlijn 2006/114/EG van 12 december 2006 inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame, aldus moet worden uitgelegd dat het, enerzijds, de registratie en het gebruik van een domeinnaam en, anderzijds, het gebruik van metatags in metadata van een website omvat, stelt het Hof de vraag tot uitlegging van die bepalingen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HANDELSPRAKTIJK -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 94

C.99.0158.F 12 oktober 2000 AC nr. ...

De consument die beschermd moet worden in de zin van artikel 94 Handelspraktijkenwet 1991 is de minst alerte consument die kritiekloos aanvaardt wat hem handig wordt voorgesteld en de valstrikken, de overdrijvingen of het bedrieglijk stilzwijgen van de reclame niet kan ontwaren; artikel 94 Handelspraktijkenwet 1991 is geen omzetting van de richtlijn 84/450 van 10 sept. 1984 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lidstaten inzake misleidende reclame.

- HANDELSPRAKTIJK -

C.97.0052.F 13 maart 1998 AC nr. ...

Degene die diensten te koop aanbiedt of verkoopt is geen verkoper in de zin van de Handelspraktijkenwet als die diensten geen handelsdaden of een ambachtsactiviteit uitmaken.~

- HANDELSPRAKTIJK -

C.96.0244.F 17 oktober 1997 AC nr. ...

De beslissing van de rechter dat een verkoper de belangen van een of meer consumenten heeft geschaad of heeft kunnen schaden en derhalve een met de eerlijke handelsgebruiken strijdige daad heeft gesteld, is naar recht verantwoord wanneer de rechter, op grond van zijn overwegingen, erop wijst dat de reclame van die verkoper misleidend was en strijdig met de eerlijkheid die een professioneel moet hebben jegens de consumenten.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 95

C.06.0377.N 29 mei 2009 AC nr. 360

Het bevel tot staking van vastgestelde inbreuken op de Wet Handelspraktijken moet op een duidelijk omschreven daad slaan, maar moet daarbij ook van aard zijn om een herhaling van een verboden prakrijk te vermijden; het bevel tot staking dat betrekking heeft op producten, moet niet noodzakelijk soort en merk waarop het bevel slaat omschrijven, wanneer die gegevens zonder determinerend belang waren voor de vaststelling van de verboden praktijk (1). (1) Zie Cass., 17 juni 2005, AR C.04.0274.N, A.C., 2005, nr. 352.

- HANDELSPRAKTIJK -

C.06.0148.N 2 maart 2007 AC nr. 124

In de regel kan de stakingsrechter enkel de staking bevelen van een inbreuk op de eerlijke handelspraktijken waarvan hij het bestaan vaststelt; dit sluit echter niet uit dat hij vaststelt dat een bepaalde daad een dergelijke inbreuk vormt en vervolgens niet alleen de daad als zodanig verbiedt, maar tevens, binnen de grenzen van wat gevorderd werd, de staking beveelt van de onrechtmatige praktijken die eraan ten grondslag liggen, dit ten einde herhaling van dezelfde of vergelijkbare inbreuken te voorkomen (1). (1) Zie Cass., 17 juni 2005, AR C.04.0274.N, nr 352.

- HANDELSPRAKTIJK -

C.04.0186.F 23 juni 2005 AC nr. 371

Wanneer de rechter de staking beveelt van een met de eerlijke handelsgebruiken strijdige handeling, kan hij de betrokkene ertoe dwingen de handelingen te verrichten die voor de staking van de aangeklaagde handeling nodig zijn; wanneer een onderneming misbruik maakt van haar machtspositie door te weigeren de voorwaarden aan te geven waarvan zij de verstrekking van een dienst laat afhangen, kan zij, op straffe van een dwangsom, worden veroordeeld om een aanbod te doen waarin de berekeningswijze van de gevraagde prijs wordt gepreciseerd (1). (1) Zie de concl. O.M. in Pas., 2005.

- HANDELSPRAKTIJK -

C.04.0274.N 17 juni 2005 AC nr. 352

In de regel kan de stakingsrechter het bestaan van een inbreuk op de eerlijke handelspraktijken niet vaststellen zonder vervolgens de staking ervan te bevelen; dit sluit niet uit dat hij vaststelt dat een daad een dergelijke inbreuk vormt en vervolgens de daad als zodanig niet verbiedt omdat ze door het verloop van de tijd volledig voltrokken is, maar de staking beveelt van de onrechtmatige praktijken die eraan ten grondslag liggen, dit ten einde herhaling te voorkomen (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 1972, A.C., 1973, 180; zie ook J. STUYCK, Beginselen van Belgisch privaatrecht, Handels-economisch recht, Handelspraktijken, 2e uitg., Story-Scientia, 2004, nr 109.

- HANDELSPRAKTIJK -

C.02.0058.N 29 april 2004 AC nr. 225

Wanneer in de loop van een geding, een daad die bij het inleiden van de zaak een verboden handelspraktijk uitmaakte ingevolge een nieuwe wet toegelaten wordt, kan de rechter weliswaar het bestaan vaststellen van een bij de inleiding verboden handelspraktijk, maar kan hij niet de staking bevelen van de geoorloofd geworden praktijk.

- HANDELSPRAKTIJK -

C.94.0024.N 30 mei 1996 AC nr. ...

De aard van het verweer tegen een vordering die stoelt op het verbod om een met de eerlijke handelsgebruiken strijdige daad te stellen determineert noch wijzigt de aard van die vordering.~

- HANDELSPRAKTIJK -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 95, eerste lid

C.12.0524.N 14 juni 2013 AC nr. ...

Het bevel tot staking van vastgestelde inbreuken op de Handelspraktijkenwet 1991 gegeven door de voorzitter van de rechtbank van koophandel moet de handeling waaraan het een einde wenst te stellen, op duidelijke wijze omschrijven en alle kenmerkende gegevens vermelden, zodat er geen redelijke twijfel kan ontstaan over de draagwijdte van het bevel (1). (1) Zie Cass. 29 mei 2009, AR C.06.0377.N, AC 2009, nr. 360.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 1, 2 en 1, 6, a)

C.01.0220.N 13 september 2002 AC nr. 449

Opdat hij als verkoper in de zin van artikel 1, 6, a), Handelspraktijkenwet aangezien zou kunnen worden is niet vereist dat hij die een dienst te koop aanbiedt of verkoopt handelt met winstoogmerk, maar is de aard zelf van de activiteit of gestelde handeling determinerend (1). (1) Zie Cass., 12 nov. 1999, A.R. C.98.0295.F, nr. 602 met de conclusie van A.G. De Riemaecker en de verwijzingen aldaar en Cass., 11 mei 2001, A.R. C.00.0292.N, nr. ... . Zie ook de conclusie O.M.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 1, 2 en 1, 6, a) en c)

C.01.0220.N 13 september 2002 AC nr. 449

Hij die een dienst, die op zichzelf een handelsdaad in de zin van artikelen 2 en 3 van het Wetboek van Koophandel uitmaakt, te koop aanbiedt of verkoopt, kan als verkoper in de zin van artikel 1, 6, a) en c), Handelsprektijkenwet aangezien worden, ongeacht of er een tegenprestatie verschuldigd is door diegene aan wie de dienst ten goede komt (1). (1) Zie Cass., 12 nov. 1999, A.R. C.98.0295.F, nr. 602 met de conclusie van A.G. De Riemaecker en de verwijzingen aldaar en Cass., 11 mei 2001, A.R. C.00.0292.N, nr. ... . Zie ook de conclusie O.M.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 1, 6 en 1,7

C.00.0292.N 11 mei 2001 AC nr. ...

Onder consument dient te worden verstaan iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die, uitsluitend voor niet-beroepsmatige doeleinden, op de markt gebrachte producten of diensten verwerft of gebruikt; uit de samenhang van art 1,6 Handelspraktijkenwet, dat definieert wat moet verstaan worden onder verkoper, en artikel 1,7 van deze wet blijkt dat niet het winstoogmerk of het doel, maar de aard zelf van de activiteit of gestelde handeling determinerend is voor het al dan beroepsmatig karakter ervan.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 22, tweede lid, 23, 1° tot 5°, 23bis, §1, 1° en 3°

C.02.0058.N 29 april 2004 AC nr. 225

Noch uit artikel 22, tweede lid, van de Wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en de bescherming van de consument, zoals gewijzigd bij de Wet van 25 mei 1999, noch uit de artikelen 23, 1° tot 5°, 23bis, §1, 1° en 3°, en 43, §4, van dezelfde wet volgt dat de consument, wanneer hij kennis neemt van een vergelijkende reclameboodschap, op het zicht van die reclameboodschap de concurrenten moet kunnen identificeren zonder nader onderzoek.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 23 en 90

C.95.0359.F 12 september 1996 AC nr. ...

De verkoper die als reclame producten aanbiedt moet, behoudens overmacht, beschikken over een voorraad die, gelet op de omvang van de reclame, toereikend is om aan normale vooruitzichten te voldoen.~

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 23 en 95

C.98.0440.F 24 december 1999 AC nr. ...

Het bevel tot staking van een daad die een inbreuk uitmaakt op de bepalingen van de Handelspraktijkenwet, moet op een duidelijk omschreven daad slaan, zoals de reclame voor een naar zijn soort en merk duidelijk omschreven product; dat bevel dient alle kenmerkende gegevens te vermelden.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 40 en 93

C.00.0090.N 25 oktober 2001 AC nr. ...

Het is niet uitgesloten dat de verkoop met verlies van een dienst onder omstandigheden in strijd kan zijn met de eerlijke handelsgebruiken; uit de omstandigheid dat alleen de verkoop met verlies van een product door de Handelspraktijkenwet expliciet verboden wordt, kan niet worden afgeleid dat het leveren met verlies van een dienst, niet in strijd kan zijn met het algemeen verbod een met de eerlijke handelsgebruiken strijdige daad te stellen.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 5 en 42

C.00.0091.N 25 oktober 2001 AC nr. ...

Een prijs waarvan de verkoper, die vroeger het product of de dienst niet heeft verkocht, aankondigt dat deze maar geldt voor een beperkte lanceerperiode en later zal verhoogd worden d.i. een lanceerprijs, valt niet onder het toepassingsgebied van artikel 5 Handelspraktijkenwet.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 54 en 55, eerste lid

C.00.0091.N 25 oktober 2001 AC nr. ...

Er is slechts sprake van totale prijs waartegen het geoorloofd is producten of diensten die een geheel vormen gezamenlijk aan te bieden wanneer elk van de producten of diensten tegen een bepaalde prijs worden aangeboden, zodat de totale prijs de samenstelling vormt van de prijs van de afzonderlijke producten of diensten die gezamenlijk worden aangeboden.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 54, eerste en tweede lid, en 57, eerste lid, 4

C.06.0025.F 25 januari 2010 AC nr. 56

Een product of dienst is gelijkaardig aan een ander in de zin van artikel 57, eerste lid, 4, Handelspraktijkenwet 1991, wanneer ze deel uitmaken van het assortiment van de verkoper.

- HANDELSPRAKTIJK -

- KOOP -

Artt. 93 en 94

C.01.0201.N 31 januari 2002 AC nr. 73

De miskenning van een dwingende wetsbepaling kan een daad zijn waardoor schade wordt toegebracht aan de belangen van andere verkopers of van consumenten (1). (1) Zie de gedeeltelijk strijdige conclusie O.M.: zij strekte tot cassatie op grond van dezelfde beginselen, waarmede de vaststellingen en het daarop gegronde oordeel van het bestreden arrest evenwel onverenigbaar leken.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 93 en 95

C.06.0139.N 29 mei 2009 AC nr. 359

Begaat in beginsel geen daad strijdig met de eerlijke handelsgebruiken, de verkoper die:het aanbod van een andere marktdeelnemer in verband met diensten of producten nabootst, tenzij de verkoper hierdoor, hetzij, een door de wetgeving op de intellectuele eigendom beschermd recht miskent, hetzij, dit aanbod doet onder begeleidende omstandigheden die indruisen tegen de eisen van de eerlijke handelsgebruiken; zonder zelf een creatieve inspanning te leveren, rechtstreeks voordeel haalt uit belangrijke inspanningen of investeringen gewijd aan een creatie met economische waarde van een andere verkoper; de rechter kan nochtans op grond van het behalen van een voordeel om een andere reden dan het louter nabootsen, oordelen dat dit handelen onrechtmatig is; die andere redenen bestaan niet alleen uit de miskenning van intellectuele eigendomsrechten of verwarringstichtende reclame maar kunnen elke vorm van onrechtmatig gedrag zijn.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 95 en 96

C.97.0002.N 19 maart 1998 AC nr. ...

Komt niet voor toewijzing in aanmerking, de vordering tot staking zoals bedoeld in artikel 95 Wet 14 juli 1991, waaraan uitsluitend handelingen ten grondslag liggen die naar hun aard, op grond van het in de auteurswet bepaalde, vallen aan te merken als een daad van namaking op een auteursrecht of naburig recht.~

- HANDELSPRAKTIJK -

- AUTEURSRECHT -

Artt. 97, eerste lid, 4 en 98, § 2

C.10.0106.N 27 mei 2011 AC nr. ...

De voorzitter van de rechtbank van koophandel kan enkel op verzoek van de minister die voor de betrokken aangelegenheid bevoegd is, het bestaan vaststellen en de staking bevelen van de inbreuk voorzien door het artikel 97, eerste lid, 4 van de Handelspraktijkenwet 1991, d.i. de uitoefening van een andere handelsactiviteit dan die welke bij het handelsregister werd aangegeven, behoudens indien de hierbij aangevoerde feiten mede onder de toepassing vallen van de artikelen 94/3 en 95 van dezelfde wet (1). (1) A. DE CALUWE, A.C. DECORDE en X. LEURQUIN, Pratiques du commerce, Larcier, Deel II, nr. 37.1; P. DE VROEDE en G.L. BALLON, Handelspraktijken, Antwerpen, Kluwer rechtswetenschappen, 686, nr. 1353; I. FERRANT, Les pratiques du commerce, ed. Kluwer, 142, nr. 288; R. STEENNOT, Handboek consumentenbescherming en handelspraktijken, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 305, nr. 592.

- HANDELSREGISTER -

- HANDELSPRAKTIJK -

Wet 15 april 1994

Art. 59

P.11.1545.F 25 januari 2012 AC nr. ...

De persoon die de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle heeft overtreden, kan bij verzoekschrift beroep instellen bij de bevoegde rechtbank tegen de beslissing van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle waarbij hem, wegens die overtreding, een administratieve geldboete is opgelegd; de correctionele rechtbank is hier bevoegd.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- MILIEURECHT -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Wet 15 dec. 1986

Art. 10, 1°

S.96.0119.F 17 maart 1997 AC nr. ...

De artt. 6 en 7 K.B. 4 juni 1987 tot vaststelling van de regelen inzake het bijhouden van een verstrekkingenregister door de kinesitherapeuten en de verpleegkundigen en tot bepaling van de administratieve geldboeten in geval van inbreuk op deze voorschriften, voeren, volgens de regels die zij bepalen, administratieve geldboeten in ten laste van de zorgverstrekkers, in casu, kinesitherapeuten en verpleegkundigen, in wier hoofde een overtreding van de bepalingen van dat koninklijk besluit werd vastgesteld; beide verordenende bepalingen zijn conform de artt. 37ter en 101 Z.I.V.-wet en kunnen derhalve door de hoven en rechtbanken worden toegepast.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Wet 15 dec. 2004 betreffende financiële zekerheden en houdende diverse fiscale bepalingen inzake zakelijke-zekerheidsovereenkomsten en leningen met betrekking tot financiële instrumenten.

Art. 14

C.12.0073.N 5 oktober 2012 AC nr. ...

Krachtens artikel 14 Wet Financiële Zekerheden kan de schuldvergelijking met de overgedragen schuldvordering krachtens een overeenkomst strekkende tot conventionele compensatie, door de schuldenaar aan de overnemer worden tegengeworpen op voorwaarde dat deze overeenkomst reeds bestond ten tijde van de overdracht en dit ongeacht het tijdstip van het ontstaan van de te verrekenen schuldvordering en zonder dat de schuldvorderingen samenhangend dienen te zijn; deze bepaling doet geen afbreuk aan het vereiste van de goede trouw van de schuldenaar bedoeld in artikel 1691, tweede lid, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Art. 14 Wet Financiële Zekerheden, voor zijn wijziging bij wet van 26 september 2011; zie R. HOUBEN, Contractuele compensatie na samenloop – De nieuwe regeling nader beschouwd, RW 2005-2006, (1161), 1164-1166, nrs. 5-9.

- SCHULDVERGELIJKING -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

Wet 15 jan. 1938

Art. 2

C.94.0173.F 1 december 1994 AC nr. ...

Het terugvorderen van de door de verordeningen van de Europese Gemeenschap in de sector melk en zuivelprodukten opgelegde heffingen behoort tot de bevoegdheid van de Nationale Zuiveldienst.~

- OPENBARE INSTELLING -

Wet 15 maart 1999 betreffende de beslechting in fiscale geschillen

Art. 97, derde en negende lid

F.99.0052.F 10 april 2000 AC nr. ...

Onder "toepassing van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992" in de zin van artikel 97, derde lid, Wet 15 maart 1999 worden ook begrepen de bepalingen van het W.I.B. 1992 die toepasselijk zijn op de cassatieberoepen tegen de arresten die gewezen zijn op bij het hof van beroep ingediende voorzieningen inzake directe gemeente- en provinciebelastingen; derhalve zijn de artt. 97, negende lid, van de voornoemde wet van 15 maart 1999 en 11, eerste lid, van de Wet 23 maart 1999 van toepassing op dergelijke cassatieberoepen (1). (1) Cass., 20 dec. 1999, A.R. F.99.0076.F., nr. .... Over de uitlegging door het Hof van artikel 97, negende lid, Wet 15 maart 1999 en van artikel 11, eerste lid, Wet 23 maart 1999, zie Cass. 21 juni 1999, voltallige zitting, A.R. F.99.0049.N, nr. 381, met concl. O.M.; 22 nov. 1999, A.R. F.99.0048.F, nr. 618.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

F.99.0076.F 20 december 1999 AC nr. ...

Onder "toepassing van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992" in de zin van artikel 97, derde lid, van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, worden ook begrepen de bepalingen van het W.I.B. 1992 die toepasselijk zijn op de cassatieberoepen tegen de arresten die gewezen zijn op bij het hof van beroep ingediende voorzieningen inzake directe gemeente- en provinciebelastingen; derhalve zijn de artt. 97, negende lid, van de voornoemde wet van 15 maart 1999 en 11, eerste lid, van de W. 23 maart 1999 van toepassing op dergelijke cassatieberoepen. (Impliciet).

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

F.98.0080.F 19 april 1999 AC nr. ...

Wanneer, inzake gemeentebelastingen, een beslissing van een rechtscollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt vernietigd met verwijzing, wordt de zaak naar een anders samengesteld rechtscollege verwezen.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Belastingzaken

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Art. 97, derde en tiende lid

C.00.0467.F 15 maart 2002 AC nr. 182

De tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie is vereist in een voorziening tegen een arrest dat uitspraak doet over een op 2 augustus 1995 ingediend verzoekschrift in hoger beroep betreffende een aanslag die de btw-administratie heeft vastgesteld, aangezien uit artikel 11, eerste lid, W. 23 maart 1999 betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale geschillen volgt dat de gedingen die op de dag van de inwerkingtreding van de wet, dat is 6 april 1999, hangende zijn bij de hoven, rechtbanken en andere instanties, met inbegrip van de rechtsmiddelen die tegen hun beslissingen kunnen worden aangewend, vervolgd en afgehandeld worden met toepassing van de vóór 1 maart 1999 geldende regels (1); inzake btw wijken die vroegere regels niet af van het gemeen recht van het Ger.W. volgens welke het optreden van een advocaat bij het Hof van Cassatie vereist is (2). (1) Cass., 22 mei 2000, A.R. F.99.0082.F, nr. 309. (2) E. KRINGS, "De toepassing van het Gerechtelijk Wetboek in fiscale geschillen" in Actuele problemen van fiscaal recht, Kluwer, 1989, p. 199, nr. 41; MAGREMANNE e.a., Le contentieux de l'impôt sur les revenus, Kluwer 2002, p. 708.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

F.99.0082.F 22 mei 2000 AC nr. ...

De bepalingen van het W.I.B. 1992, voor de wijziging ervan bij Wet 15 maart 1999, die betrekking hebben op de voorziening in cassatie tegen een beslissing van de bestendige deputatie van een provincieraad op een vordering waarvan de waarde minder dan 10.000 frank bedraagt, zijn van toepassing op de voor 6 april 1999 ingediende bezwaren tegen de gemeentebelastingen.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

Art. 97, negende lid

F.06.0050.F 14 juni 2007 AC nr. 329

De voorzieningen in cassatie tegen de arresten die gewezen zijn op de voorzieningen die vóór 1 maart 1999 bij het hof van beroep zijn ingesteld, worden helemaal geregeld volgens de artikelen 386 en 391 W.I.B. 1992, zoals ze van toepassing waren vóór de opheffing ervan bij artikel 34 wet van 15 maart 1999, en het verzoekschrift aan het Hof van Cassatie dat vooraf aan de verweerder werd betekend en het exploot van de betekening moeten op straffe van verval ter griffie van het hof van beroep worden afgegeven (1). (1) Zie Cass., 22 nov. 1999, AR F.99.0048.F, nr 618 en Cass., 10 april 2000, AR F.99.0052.F, nr 241.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

C.99.0216.F 22 oktober 2001 AC nr. ...

De artikelen. 34 en 97, negende lid, van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen en artikel 11, eerste lid, van de wet van 23 maart 1999 betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale zaken, in hun uitlegging dat, zelfs na 6 april 1999, voorzieningen in cassatie tegen arresten die uitspraak doen op beroepen inzake inkomstenbelastingen die voor 1 maart 1999 bij de hoven van beroep zijn ingesteld, zijn onderworpen aan de regels van de artikelen 386 tot 391 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, brengen de rechtszekerheid niet in het gedrang en schenden de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet 1994 niet (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

F.99.0048.F 22 november 1999 AC nr. ...

Voorzieningen in cassatie tegen arresten gewezen op voorzieningen voor het hof van beroep die voor 1 maart 1999 zijn ingesteld, worden geheel geregeld door de artt. 386 tot 391 W.I.B. 1992 die toepasselijk waren voor hun opheffing bij artikel 34 Wet 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

F.99.0049.N 21 juni 1999 AC nr. ...

De cassatieberoepen tegen beslissingen gewezen op voorzieningen voor het hof van beroep ingeleid voor 1 maart 1999, worden volledig beheerst door de artikelen 386 tot 391 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 zoals ze bestonden voor hun opheffing bij artikel 34 van de wet van 15 maart 1999.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

Art. 98

F.00.0020.N 27 juni 2002 AC nr. 393

Artikel 276 W.I.B. (1964) verleent aan de directeur der directe belastingen of de door hem gedelegeerde ambtenaar geen rechtsprekende functie nu hij over de bezwaarschriften beslist in zijn hoedanigheid van administratieve overheid ook in geschillen betreffende de aanslagjaren voor het jaar 1999 (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, nr 67/98, 10 juni 1998, B.S., 12 september 1998.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Artt. 32, 97, eerste lid, en 98

F.99.0003.F 17 december 2001 AC nr. ...

Art. 98 W. 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, krachtens hetwelk de directeur van de belastingen of de door hem gedelegeerde ambtenaar in zijn hoedanigheid van administratieve overheid, beslist over de bezwaarschriften van de belastingschuldigen tegen aanslagen in de inkomstenbelastingen, is van interpretatieve aard.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Beslissing van de directeur

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Artt. 34 en 97, negende lid

C.99.0216.F 22 oktober 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie moet het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag stellen betreffende de schending door de wetgeving betreffende het cassatieberoep inzake inkomstenbelastingen, van de in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, bedoelde grondwetsbepalingen, zelfs als eiser in cassatie niet verduidelijkt hoe hij t.g.v. de door hem aangevoerde rechtsonzekerheid verschillend wordt behandeld, wat een aantasting vormt van de grondwettelijke regels betreffende de gelijkheid van de Belgen voor de wet en van de non-discriminatie in het genot van de hun toegekende rechten en vrijheden (1). (1) Zie concl. O.M. Tot staving van de door het Hof gekozen oplossing, zie J. SAROT, Dix ans de jurisprudence de la Cour d'arbitrage, Brussel, 1995, blz. 714. Uit de door die auteur vermelde rechtspraak blijkt dat de personen die onder de toepassing van de betrokken bepalingen vallen, zonder dat verdere verduidelijking is vereist, een categorie van personen vormen die alleen vergeleken dienen te worden met degenen die onder de toepassing van andere, duidelijk geachte wetten vallen, om in het toepassingsgebied van de artikelen 10 en 11 Gw. te vallen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

vóór de wijziging bij

F.13.0030.N 20 maart 2014 AC nr. ...

De betekening van de fiscale voorziening, die ter griffie van het hof van beroep moet worden neergelegd, bij gerechtsdeurwaardersexploot aan de directeur der belastingen die de bestreden beslissing heeft gewezen, strekt ertoe een kopie van deze voorziening ter kennis te brengen van de directeur der belastingen en hem toe te laten zijn middelen van verweer uiteen te zetten (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Wanneer uit het administratief dossier blijkt dat de gewestelijke directeur kennis kreeg van een kopie van de voorziening van de belastingplichtige en uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat hij in het kader van de fiscale voorziening verweer heeft kunnen voeren, kan de niet-betekening van de fiscale voorziening aan de directeur der belastingen niet voor gevolg hebben dat de fiscale voorziening onontvankelijk is (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Wet 15 mei 1984

Art. 122, §§ 1 en 2

S.94.0058.F 28 november 1994 AC nr. ...

Inzake overlevingspensioen van werknemers en zelfstandigen staat het vonnis van verklaring van afwezigheid gelijk met overlijden.~

- PENSIOEN - Werknemers

- AFWEZIGHEID -

- PENSIOEN - Zelfstandigen

Wet 15 mei 2012 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de vrijheidsbenemende straffen of maatregelen uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie

Art. 18, § 4

P.14.0611.N 29 april 2014 AC nr. ...

De omstandigheid dat de verplichting voor de strafuitvoeringsrechtbank om de zaak met gesloten deuren te behandelen de openbare orde raakt, doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de gevonniste persoon om akkoord te gaan met de aanwezigheid van een niet tot de dienst geroepen derde ter rechtszitting; wanneer ook de andere partijen zich daartegen niet verzetten, tast de beslissing van die rechtbank om een derde toe te laten de debatten te volgen, de regelmatigheid van de rechtspleging en van het gewezen vonnis niet aan.

- OPENBARE ORDE -

- STRAFUITVOERING -

Art. 18, §§ 1 en 4

P.14.0611.N 29 april 2014 AC nr. ...

Binnen de perken dat de strafuitvoeringsrechtbank die uitspraak doet over de vermelde betwisting, enkel oordeelt over de noodzaak en de wijze van aanpassing van de in het buitenland uitgesproken veroordeling of maatregel met het oog op de voortzetting van de tenuitvoerlegging ervan in België, mag deze rechtbank weliswaar de feiten die aan de buitenlandse veroordeling ten grondslag liggen niet opnieuw onderzoeken noch het buitenlandse vonnis aan toezicht onderwerpen, maar moet zij wel de in het buitenlandse vonnis vermelde feitelijke omstandigheden onderzoeken om aan de hand daarvan te bepalen welk misdrijf zij volgens het Belgische recht uitmaken, om vervolgens de maximumstraf te bepalen die op dat misdrijf staat; de omstandigheid dat een buitenlands vonnis een verzwarende omstandigheid naar het eigen recht niet bewezen acht, belet de strafuitvoeringsrechtbank niet te oordelen dat de aan de buitenlandse veroordeling ten grondslag liggende feiten, zoals in dat vonnis vermeld, overeenstemmen met een verzwarende omstandigheid naar Belgisch recht (1). (1) Zie Cass. 13 okt. 2009, AR P.09.0998.N, AC 2009, nr. 579.

- STRAF - Allerlei

- STRAFUITVOERING -

- STRAF - Verzwarende omstandigheden

Wet 16 feb. 1961

Art. 6

P.04.0339.F 2 juni 2004 AC nr. 297

Het Hof slaat acht op de afstand van een cassatieberoep dat is ingesteld door de vrijwillig tussengekomen partij, hoewel die afstand is gedaan door een advocaat van wie niet blijkt dat hij drager is van een bijzondere volmacht en die geen advocaat bij het Hof van Cassatie is, wanneer die afstand niet gelijkstaat met een afstand van rechtsvordering (1). (1) Zie Cass., 10 okt. 2001, AR P.01.0942.F, nr 540; zie ook Cass., 2 sept. 1997, AR P.96.1632.N, nr 326; 16 juni 1999, AR P.98.1528.F, nr 364.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering

P.98.1528.F 16 juni 1999 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op de afstand van het cassatieberoep van een burgerlijke partij, wanneer die afstand is gedaan door een advocaat die geen advocaat is bij het Hof van Cassatie en evenmin houder is van een bijzondere volmacht.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering

P.96.1632.N 2 september 1997 AC nr. ...

Op de afstand van de voorziening in cassatie, ingesteld door de burgerlijke partij tegen een beslissing, waarbij haar eis geheel of gedeeltelijk wordt afgewezen, en gedaan door een advocaat, van wie niet blijkt dat hij houder is van een bijzondere volmacht en die geen advocaat is bij het Hof van cassatie, wordt geen acht geslagen daar de afstand van de voorziening in dat geval gelijkstaat met een afstand van rechtsvordering.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering

P.97.1093.N 2 september 1997 AC nr. ...

Op de voorwaardelijk geformuleerde afstand van de voorziening in cassatie door de vrijwillig tussenkomende partij, waarvan de voorwaarde erop gebaseerd is dat het bestreden arrest geen eindbeslissing inhoudt in de zin van artikel 416 Sv. waardoor het cassatieberoep voorbarig is, wordt geen acht geslagen, zo uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat de appèlrechters, hoewel ze de zaak, waarin tevens andere partijen betrokken zijn, terug verwijzen naar de eerste rechter, ten aanzien van het geschil waarin de vrijwillig tussenkomende partij betrokken is niets aanhouden om verder te beslissen zodat ten aanzien van deze partij de bestreden beslissing wel degelijk als eindbeslissing in de zin van voornoemd artikel dient te worden aanzien.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering

P.95.0721.N 25 oktober 1995 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op de afstand van een door de burgerlijke partij ingestelde voorziening, wanneer die afstand is gedaan door een advocaat die geen advocaat is bij het Hof van Cassatie en evenmin houder is van een bijzondere volmacht, daar in zodanig geval de afstand van de voorziening gelijkstaat met een afstand van rechtsvordering.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering

Wet 16 feb. 1994

Artt. 1.1°, 1.2°, 1.5°, en 2, § 1

C.12.0617.N 15 mei 2014 AC nr. ...

De vorderingen waartoe het contract tussen de reisorganisator of reisbemiddelaar en de niet-reiziger aanleiding geven vallen niet onder de door de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling ingestelde verjaringsregeling (1). (1) Zie concl. OM.

- TESTAMENT [ZIE: 395 SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN] -

Artt. 9 en 23, §§ 1 en 2

C.05.0378.F 26 mei 2006 AC nr. 293

De vormvereisten die zijn voorgeschreven bij de artikelen 9 en 23, §§ 1 en 2, van de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling strekken tot bescherming van de belangen van de reiziger en de niet-naleving hiervan kan leiden tot betrekkelijke nietigheid die de rechter beoordeelt met inachtneming van de zwaarwichtigheid van de aantasting van die belangen.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Allerlei

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Wet 16 jan. 2003

Art. 14, vierde lid

C.11.0615.N 8 februari 2013 AC nr. ...

De sanctie van de onontvankelijkheid van de vordering is van toepassing op de ondernemingen die weliswaar in de Kruispuntbank van Ondernemingen zijn ingeschreven, maar waarvan de inschrijving ofwel niet de activiteit betreft waarop de vordering gesteund is ofwel niet beantwoordt aan het maatschappelijk doel waarvoor de onderneming op die datum is ingeschreven.

- HANDELSREGISTER -

- VORDERING IN RECHTE -

C.09.0528.F 28 mei 2010 AC nr. 373

Blijkens de parlementaire voorbereiding wilde de wetgever dat de grond van niet-ontvankelijkheid, die hieruit is afgeleid dat de vordering van een de handels- of ambachtsonderneming die in deze hoedanigheid is ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen, die gebaseerd is op een activiteit waarvoor zij op de datum van de inleiding van de vordering niet is ingeschreven of die niet valt onder het maatschappelijk doel waarvoor zij op deze datum is ingeschreven, slechts vóór elke andere exceptie of elk ander verweer mag worden aangevoerd.

- VORDERING IN RECHTE -

Wet 16 juli 2002 tot wijziging van verschillende bepalingen teneinde inzonderheid de verjaringstermijnen voor de niet-correctionaliseerbare misdaden te verlengen

Artt. 3 en 5

P.03.1679.F 10 maart 2004 AC nr. 138

Art. 24, 1°, Sv., zoals het luidde vóór de wijziging ervan bij artikel 3, Wet van 16 juli 2002, die op 1 sept. 2003 in werking is getreden, blijft van toepassing op de misdrijven die ten laatste op 31 aug. 2003 zijn gepleegd (1). (1) Zie R. VERSTRAETEN en P. HELSEN, Tijdschrift voor Strafrecht, "De Vaudeville van de verjaring", Kluwer, 2003, p. 163 tot 165; contra M.-A. BEERNAERT, "La dernière modification du régime de suspension de la prescription de l'action publique: un coup dans l'eau?", in Le journal du juriste, 21 sept. 2003, nr 25, p. 4.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Artt. 3 en 5.2

P.07.0272.F 9 mei 2007 AC nr. 237

De schorsingsgrond van de verjaring die voortvloeit uit de instelling van de strafvordering voor het vonnisgerecht is niet toepasselijk op de vordering tot herroeping van het probatieuitstel die na 1 september 2003 bij de rechtbank aanhangig is gemaakt (1). (1) Art. 3, W. 16 juli 2002 tot wijziging van verschillende bepalingen teneinde inzonderheid de verjaringstermijnen voor de niet-correctionaliseerbare misdaden te verlengen heeft vanaf 1 september 2003 de schorsingsgrond opgeheven van de verjaring die voortvloeit uit de instelling van de strafvordering voor het vonnisgerecht, behalve voor de vervolging van misdrijven die vóór die datum zijn gepleegd.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.04.0292.N 21 juni 2005 AC nr. 294

Uit de omstandigheid dat de wet de nieuwe schorsingsregeling van artikel 24 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering verbindt aan misdrijven die gepleegd zijn na de inwerkingtreding van artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003, volgt dat voor de daarvoor gepleegde misdrijven de schorsingsregeling geregeld wordt door artikel 24 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals het bestond vóór de inwerkingtreding van de wet van 16 juli 2002 (1). (1) Zie Cass., 30 maart 2004, AR P.04.0092.N, nr ..., waar een identieke prejudiciële vraag aan het Arbitragehof gesteld werd.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Wet 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht

Art. 20, tweede lid

C.11.0103.F 25 april 2013 AC nr. ...

Artikel 20, tweede lid, van het van het Wetboek van internationaal privaatrecht verplicht de Belgische rechter niet toepassing te maken van dwingende bepalingen of bepalingen van openbare orde van het recht van een andere Staat waarmee het geval nauw is verbonden, maar geeft hem uitsluitend de mogelijkheid er uitwerking aan te verlenen.

- VREEMDE WET -

Art. 24

C.12.0391.N 6 maart 2014 AC nr. ...

Krachtens artikel 24, § 1, Wetboek IPR moet de partij die een beroep doet op de erkenning van een buitenlandse beslissing, of de uitvoerbaarverklaring ervan vordert, het volgende stuk overleggen: een uitgifte van de beslissing die volgens het recht van de Staat waar zij is gewezen, voldoet aan de voorwaarden nodig voor de echtheid ervan; de rechter die oordeelt dat de eiser niet aantoont dat de uitgifte de handtekening van de rechter dient te bevatten om uitvoerbaar te zijn, dat het formalisme moet beoordeeld worden naar de regels van het gerechtelijk recht van de Staat waar de beslissing is gewezen en dat de grief niet bewezen is omdat dit recht niet wordt bijgebracht, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie concl. OM.

- VREEMDE WET -

- UITVOERBAARVERKLARING -

Art. 25, § 1, 2°

C.07.0457.F 20 juni 2008 AC nr. 388

Wanneer het vreemde vonnis uitspraak heeft gedaan met toepassing van zijn interne rechtsregels m.b.t. de onveranderlijkheid van de vordering van de partijen, impliceert het onderzoek naar de miskenning, voor het vreemde gerecht, van het recht van verdediging, zoals dat in het Belgisch recht is opgevat, niet de toepassing van de Belgische rechtsregels met hetzelfde voorwerp; de omstandigheid dat de rechter alleen uitspraak kan doen over de in de gedinginleidende dagvaarding geformuleerde vorderingen, impliceert niet noodzakelijkerwijs dat het recht van verdediging van de tegenpartij is miskend (1). (1) Zie Cass., 22 sept. 2005, AR C.03.0021.N, nr. 451.

- UITVOERBAARVERKLARING -

Art. 25, § 1, 8°

C.10.0191.N 4 maart 2011 AC nr. ...

Opdat een buitenlandse rechterlijke beslissing in toepassing van artikel 25, §1, 8°, van het Wetboek IPR niet wordt erkend of uitvoerbaar verklaard, is vereist dat de Belgische rechter onderzoekt of de bevoegdheid van de buitenlandse rechter uitsluitend gegrond was op de aanwezigheid van de verweerder of van goederen zonder rechtstreeks verband met het geschil in de Staat waartoe die rechter behoort.

- UITVOERBAARVERKLARING -

Artt. 2 en 16

C.09.0082.F 21 december 2009 AC nr. 772

De rechter die krachtens het Wetboek van Internationaal Privaatrecht een vreemde wet moet toepassen, moet op de internationale situatie waarvan hij kennisgenomen heeft, de regel van dat vreemd recht toepassen die deze situatie regelt en moet daarbij rekening houden met de bepalingen van dat recht die de werking van de wet in de tijd regelen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VREEMDE WET -

Artt. 24, §§ 1 en 2

P.11.0060.F 25 mei 2011 AC nr. ...

Een partij kan geen miskenning van het recht van verdediging of van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak afleiden uit het feit alleen dat zij, na overlegging door haarzelf van buitenlandse gerechtelijke stukken die niet conform het wettelijk voorschrift zijn, niet ambtshalve een termijn toegewezen kreeg om dat gebrek te verhelpen, die de rechter krachtens de wet niet moet opleggen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Allerlei

zoals van toepassing vóór zijn opheffing bij

C.08.0330.N 14 januari 2010 AC nr. 32

Om te beslissen dat een Belgische rechter geen internationale rechtsmacht kan ontlenen aan artikel 635 van het Gerechtelijk Wetboek volstaat het niet vast te stellen dat de verbintenis die ten grondslag ligt aan de vordering buiten België is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd, maar dient er bovendien te worden vastgesteld dat deze verbintenis niet in België is ontstaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Algemeen

Wet 16 juni 1960

Art. 3, § 1, a en d

C.96.0216.F 8 oktober 1999 AC nr. ...

De rechter verantwoordt naar recht zijn beslissing dat het recht op ouderdoms- en weduwenrenten van de bedienden van Belgisch Congo en Ruanda-Urundi een "eigendom" is, in de zin van artikel 1 van het aanvullend Protocol van 20 maart 1952 bij het E.V.R.M., terwijl het recht op de verhogingen van die renten geen "eigendom" is in de zin van voormeld artikel 1, als hij overweegt dat er bij de verhogingen, in tegenstelling tot de renten, geen enkel verband bestaat tussen het bedrag van de betaalde bijdragen en dat van het ontvangen pensioen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- GOEDEREN -

- SOCIALE ZEKERHEID - Overzeese sociale zekerheid

Artt. 1, tweede lid, 3, eerste lid, a,9, en 9bis, eerste lid

S.95.0089.F 22 januari 1996 AC nr. ...

In de regel mogen de perioden van dienst, van 1 juli 1960 af, niet worden aangerekend als perioden van deelneming aan de ouderdomsverzekering op basis van artikel 20, § 1, vijfde lid, wet betreffende de overzeese sociale zekerheid.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Overzeese sociale zekerheid

Artt. 3, a en 11, § 3

C.96.0216.F 8 oktober 1999 AC nr. ...

De beslissing tot verwerping van een vordering, ingesteld door onderdanen van vreemde landen waarmee geen wederkerigheidsakkoord is gesloten tot indexering van ouderdomsrenten, verzekerd door de bijdragen aan de Pensioens- en Gezinstoelagenkas voor de werknemers van Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi, gestort voor dienstperioden die aan 1 juli 1960 voorafgaan, schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- SOCIALE ZEKERHEID - Overzeese sociale zekerheid

Wet 16 juni 1970 betreffende de bonificaties wegens diploma's inzake pensioenen van leden van het onderwijs

Art. 2, § 1

C.98.0450.N 2 april 2001 AC nr. ...

Tijdsbonificaties wegens diploma's inzake pensioenen van leden van het onderwijs kunnen worden toegekend wanneer rekening wordt gehouden met de voorwaarden die inzake aanwerving en benoeming gelden en diploma's dienen aangenomen te worden waarover vroeger werd geoordeeld dat zij voldoende waarborgen inzake bekwaamheid voor het uitoefenen van het ambt boden (1). (1) Art. 2, § 1, Wet 16 juni 1970 vóór de wijziging door de wet van 22 maart 1994.

- PENSIOEN - Burgerlijk pensioen

- ONDERWIJS -

Wet 16 juni 1987

Art. 42, tweede lid

M.94.0003.F 5 april 1994 AC nr. ...

De wet van 16 juni 1987 houdende wijziging van de Dienstplichtwet is, wat het uitstel en de vrijlating van dienst betreft, voor de eerste keer van toepassing op de dienstplichtigen van de lichting 1988.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Wet 16 juni 1993 betreffende de bestraffing van de ernstige inbreuken op de Internationale Verdragen van Genève van 12 aug. 1949 en op de Aanvullende Protocollen I en II van 8 juni 1977 bij die Verdragen

Art. 5, § 3

P.02.1139.F 12 februari 2003 AC nr. 98

De onschendbaarheid die verbonden is aan de officiële hoedanigheid van een persoon, leidt niet tot strafrechtelijke ontoerekenbaarheid t.a.v. internationaalrechtelijke misdaden, zoals ze opgesomd worden in de Wet 16 juni 1993 betreffende de bestraffing van ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht.

- IMMUNITEIT -

Art. 7

P.95.0678.F 31 mei 1995 AC nr. ...

Art. 7 Wet van 16 juni 1993 waarbij aan de Belgische gerechten de bevoegdheid wordt toegekend om kennis te nemen van de ernstige inbreuken op het internationaal humanitair recht, ongeacht de plaats waar die inbreuken zijn gepleegd, wijkt niet af van de overige regels inzake de territoriale bevoegdheid van de strafgerechten en van de onderzoeksrechter, wanneer die bepaald wordt door de plaats waar de verdachte blijft of door de plaats waar de verdachte kan worden gevonden. (Impliciet)

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Wet 16 juni 1993 betreffende de bestraffing van de ernstige inbreuken op de Internationale Verdragen van Genève van 12 aug. 1949 en op de Aanvullende Protocollen I en II van 8 juni 1977 bij die Verdragen, gewijzigd bij wet 10 feb. 1999

Art. 7

P.02.1139.F 12 februari 2003 AC nr. 98

De internationaalrechtelijke misdaden, bedoeld in de Wet 16 juni 1993, als gewijzigd bij die van 10 feb. 1999, houden geen verband met de inhoud van hoofdstuk II, V.T.Sv., en zijn dus geen misdrijven die volgens de wet alleen vervolgd kunnen worden als de inverdenkinggestelde, die deze buiten het grondgebied gepleegd heeft, in België is gevonden (1).
(1) Zie, wat dat punt betreft, de tegengestelde conclusie van het O.M.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

Wet 16 maart 1954

Art. 1, eerste lid, B

S.95.0138.F 2 december 1996 AC nr. ...

Het personeel van de nationale maatschappij van buurtspoorwegen viel niet onder het toepassingsgebied van de in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve arbeidsovereenkomst nr. 5 van 24 mei 1971 betreffende het statuut van de syndicale afvaardiging van het personeel der ondernemingen, en evenmin onder de in het Paritair Comité voor het vervoer gesloten collectieve arbeidsovereenkomst van 28 feb. 1977 betreffende het statuut van de vakbondsafvaardigingen in de vervoerondernemingen van openbare en speciale autobusdiensten en autocardiensten, die algemeen verbindend werd verklaard bij K.B. 16 nov. 1977.

- OPENBAAR VERVOER -

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Het personeel van de nationale maatschappij van buurtspoorwegen viel niet onder toepassing van de in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve arbeidsovereenkomsten of van de op basis van de wet van 5 dec. 1968 ingestelde paritaire comités.~

- OPENBAAR VERVOER -

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Wet 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof

Art. 15

C.13.0434.N 5 juni 2014 AC nr. ...

Inzake de verjaring van de vorderingen tegen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waren tot 1 januari 2006 de bepalingen van de Wet Rijkscomptabiliteit van toepassing en zijn pas vanaf 1 januari 2006 de gemeenrechtelijke termijnen van toepassing.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Wet 17 april 1835 op de onteigening ten algemene nutte

Art. 17

C.11.0586.F 16 mei 2013 AC nr. ...

De vonnissen en arresten in een onteigeningsprocedure worden pas gewezen nadat het openbaar ministerie gehoord is.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 21

C.04.0161.N 11 februari 2005 AC nr. 87

De regeling van artikel 21 Onteigeningswet strekt ertoe een zeer lage rentevoet te bepalen voor de bedragen die de onteigende onverschuldigd heeft ontvangen en legt hem aldus niet de bewijslast op dat hij minder rente heeft gewonnen op de opgenomen bedragen dan de wettelijke rentevoet of marktrentevoet; ongeacht de duur van de herzieningsprocedure brengt ze het billijke evenwicht tussen het algemeen belang en het individueel eigendomsrecht zoals het door het (Eerste) Aanvullend Protocol wordt gevrijwaard, niet in gevaar.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

De voorafgaande schadeloosstelling is vreemd aan de veroordeling tot terugbetaling van het bedrag dat de onteigende teveel heeft ontvangen doordat in de herzieningsprocedure bij rechterlijke uitspraak de onteigeningsvergoeding wordt verminderd (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1995, AR C.93.0122.N, nr 548.

- GRONDWET - Art. 16

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 23

C.09.0220.F 23 september 2010 AC nr. 544

De administratieve overheid die een pand onteigent en vervolgens beslist om het weder te verkopen, moet haar beslissing ter kennis brengen van de onteigende eigenaar om hem de kans te bieden zijn recht op wederafstand uit te oefenen (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 1948, AC, 1948, p. 487.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.07.0087.N 22 mei 2009 AC nr. 334

De wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden houdt een speciale regeling in inzake de onteigening van onroerende goederen waarvan de inbezitneming door de onteigenende instantie onmiddellijk vereist is en regelt alle fasen van de onteigeningsprocedure, zodat de bepalingen van de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemenen nutte ter zake in beginsel niet toepasselijk zijn; dit sluit evenwel niet uit dat de mogelijkheid van wederoverdracht van toepassing is bij een onteigening bij hoogdringende omstandigheden (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 1 en 23

C.11.0496.F 25 oktober 2012 AC nr. ...

Artikel 23 van de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemenen nutte, doelt op alle wijzen van verkrijging, dus zowel via een minnelijke regeling als via gerechtelijke onteigening overeenkomstig de artikelen 1 tot 22 van die wet (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2012, nr. ***.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Wet 17 jan. 1938

Enig art.

C.99.0159.N 8 november 2001 AC nr. ...

De verplichting om kosten van wijzigingen aan leidingen te betalen, is een verbintenis die bestaat uit de betaling van een geldsom, die in geval van vertraging, aanleiding geeft tot wettelijke interest; de moratoire interest is verschuldigd vanaf de aanmaning tot betaling.

- INTEREST - Moratoire interest

Het begrip "aanneming die de aanleg heeft gedaan", die de kosten van opgelegde wijzigingen aan leidingen moet ten laste nemen, heeft betrekking op de Staat, de provinciën, de gemeenten, de verenigingen van gemeenten en de concessiehouders van openbare diensten of van diensten van openbaar nut die de beschikking over de leiding hebben die zij of een rechtsvoorganger als opdrachtgever hebben aangelegd (1). (1) Zie cass., 17 januari 1992, A.R. 7400, nr 254 en 27 maart 1998, A.R. C.97.0063.F, nr 172. De wet van 17 januari 1938 is opgeheven, voor wat het transport van gas betreft, bij artikel 21 van de wet 12 april 1965 (B.S., 7 mei 1965).

- WATERS -

- OPENBARE DIENST -

C.94.0288.N 5 maart 1998 AC nr. ...

De wet van 17 januari 1938 tot regeling van het gebruik door de openbare besturen, de verenigingen van gemeenten en de concessiehouders van openbare diensten of van diensten van openbaar nut, van de openbare domeinen van de Staat, van de provinciën en van de gemeenten, voor het aanleggen en het onderhouden van leidingen en inzonderheid van gas- en waterleidingen, kan niet worden toegepast op leidingen waarvan de aanleg of de verplaatsing in of krachtens een andere specifieke wettelijke bepaling geregeld worden.

- OPENBAAR DOMEIN -

Enig art., laatste lid

C.13.0090.N 27 februari 2014 AC nr. ...

De kosten van de verplaatsing van nutsleidingen kunnen in de regel slechts aan de nutsbedrijven ten laste worden gelegd, wanneer deze verplaatsing werd gelast of bekrachtigd door de overheid in wiens domein de nutsleidingen gelegen zijn en tevens werd voldaan aan één van de opgesomde voorwaarden die de noodzaak van de werken in het openbaar belang uitdrukken (1). (1) Zie Cass. 26 sept. 2013, AR C.12.0363.N, AC 2013, nr. 484.

- ENERGIE -

- OPENBAAR DOMEIN -

C.11.0743.N 26 september 2013 AC nr. ...

De NMBS HOLDING kan de verplaatsing vorderen van de leidingen die zich bevinden op de aan hem overgedragen goederen die deel uitmaken van het voormalig Staatsspoorwegnet en de kosten van de verplaatsing ervan zijn ten laste van de concessiehouder of van de onderneming die de leiding heeft aangelegd indien de verplaatsing gevorderd wordt in het belang van de aanleg van nieuwe wegen; noch uit de toepasselijke wettelijke bepalingen noch uit de beginselen van veranderlijkheid en continuïteit van de openbare dienst kan echter worden afgeleid dat hij de verplaatsing kan bevelen van leidingen gelegen op andere gronden dan diegene die hem zijn overgedragen door de Belgische Staat in uitvoering van artikel 4 van de wet van 23 juli 1926.

- ENERGIE -

- OPENBAAR DOMEIN -

- OPENBAAR VERVOER -

C.12.0363.N 26 september 2013 AC nr. ...

De kosten van verplaatsing van leidingen kunnen slechts aan de nutsbedrijven ten laste worden gelegd, wanneer deze verplaatsing werd gelast of bekrachtigd door de overheid in wiens domein de nutsleidingen gelegen zijn en tevens werd voldaan aan één van de opgesomde voorwaarden die de noodzaak van de werken in het algemeen belang uitdrukken (1). (1) Zie Cass. 14 maart 2008, AR F.07.0067.F, AC 2008, nr. 183.

- ENERGIE -

- OPENBAAR DOMEIN -

C.05.0514.N 22 juni 2007 AC nr. 351

Een rijksweg, een gewestweg, een provincieweg of een gemeenteweg, op de plaats waar die door een spoorweg wordt gekruist, verliest, door het feit zelf van zijn nieuwe bestemming, op die kruising zijn oorspronkelijke aard en maakt integrerend deel uit van de spoorweg, zijnde de grote weg; het enkele feit van een bovengrondse kruising van de spoorweg met een daaronder gelegen rijksweg, gewestweg, provincieweg of gemeenteweg heeft op de plaats van die kruising niet de inlijving tot gevolg van de lager gelegen weg, ook al steunt de bovengrondse kruising op een bouwwerk dat rust op de lager gelegen weg (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- WEGEN -

Het laatste lid van het enig artikel van de wet van 17 januari 1938, dat de Staat, de provinciën en de gemeenten het recht geeft om op hun domein de inrichting te doen wijzigen op kosten van de aanneming die de aanleg heeft gedaan, o.m. in het belang van de wegen, betreft zowel het openbaar als het privé-domein van die overheden maar vindt geen toepassing met betrekking tot een eigendom die niet aan een van hen toebehoort; uit die bepaling volgt dat een overheid, ten aanzien van een onroerend goed dat niet tot zijn domein behoorde, na de onteigening ervan het recht verkrijgt om zich in voorkomend geval op die bepaling te beroepen (1). (1) Zie Cass., 17 jan. 1992, AR 7400, nr 254. Het O.M. kwam, na kennis genomen te hebben van de anticipatieve pleitnota en de replieknota van eiseres, terug op zijn eerdere schriftelijke conclusie, in zoverre het de door de verweerster opgeworpen gronden van niet-ontvankelijkheid aannam; het concludeerde mondeling tot de verwerping van die gronden, omdat ze het Hof zouden verplichten tot een onderzoek van feiten (o.m. of de nutsleidingen van eiseres inderdaad niet dienstig waren voor gasvervoer), alsook tot gegrondheid van beide onderdelen (wat het tweede betreft, om dezelfde redenen als deze in de schriftelijke conclusie in de eerste zaak ontwikkeld).

- ENERGIE -

- OPENBAAR DOMEIN -

Enig art., zevende lid

C.11.0649.F 24 januari 2013 AC nr. ...

De uit die wetsbepalingen voortvloeiende rechtsvordering verjaart, sinds de inwerkingtreding van de wet van 10 juni 1998 tot wijziging van artikel 2262bis Burgerlijk Wetboek, na verloop van tien jaar.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

De uit die wetsbepalingen voortvloeiende rechtsvordering is een persoonlijke rechtsvordering en geen vordering tot herstel van een schade uit een fout (1). (1) Cass. 2 feb. 2006, AR C.05.0614.F, AC 2006, nr. 70.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Het enige artikel van de wet van 17 januari 1938, zevende lid, en artikel 13, derde lid, van de wet van 10 maart 1925 doen voor het bedrijf dat de inrichting heeft geplaatst, niet de verplichting ontstaan op zijn kosten de door de Staat, de provincies en de gemeente gevorderde werkzaamheden tot wijziging van de inrichtingen of van het plan van aanleg van een inrichting, evenals van de daarmee verband houdende werken, uit te voeren, maar bepaalt uitsluitend wie de kosten moet dragen wanneer die openbare overheden hun recht uitoefenen om de inrichting of het plan van een aanleg evenals de daarmede verband houdende werken te doen wijzigen (1). (1) Cass. 2 feb. 2006, AR C.05.0614.F, AC 2006, nr. 70.

- ENERGIE -

De verjaring, die een verweer vormt tegen een te laat ingestelde rechtsvordering, kan niet beginnen te lopen vóór het ontstaan van die rechtsvordering; de rechtsvordering die een verbintenis bekrachtigt, ontstaat in de regel de dag waarop die verbintenis moet worden uitgevoerd, en verjaart bijgevolg vanaf dat tijdstip (1). (1) Cass. 27 juni 2011, AR S.10.0016.F, AC 2011, nr. 428, met concl. van procureur-generaal Leclercq, in Pas. 2011, nr. 428.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Het arrest, dat beslist dat de vordering van de Staat tot terugbetaling van de kosten van de werkzaamheden, vereist dat die werkzaamheden uitgevoerd zijn overeenkomstig de geldende stedenbouwkundige voorschriften en overeenkomstig die welke voortvloeien uit andere wetten die straffen opleggen, voegt aan het enige artikel van de wet van 17 januari 1938 een toepassingsvoorwaarde toe die het niet bevat en schendt derhalve die bepaling.

- *WATERS* -

- *OPENBAAR DOMEIN* -

Wet 17 jan. 2003

Art. 19, eerste lid

C.08.0048.F 19 maart 2010 AC nr. 201

Artikel 19, eerste lid, van de wet van 17 januari 2003 dat aan elke persoon die rechtstreeks en persoonlijk betrokken is bij een besluit van het B.I.P.T. de gelegenheid biedt om vooraf gehoord te worden, bepaalt niet dat de betrokken persoon mondeling gehoord moet worden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen

Wet 17 juli 1959 tot invoering en ordening van maatregelen ter bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën

Art. 9

C.00.0200.N 20 september 2002 AC nr. 468

De termijn van 3 jaar waarbinnen degene die de bij de wet van 17 juli 1959 bedoelde tussenkomst heeft genoten, het genot dezer tussenkomst verliest zo hij het ingevolge de tegemoetkoming aangekochte materieel niet of niet langer gebruikt overeenkomstig de voorgeschreven doeleinden en voorwaarden, gaat in vanaf 1 januari volgend op het laatste jaar waarin de laatste schijf van de tussenkomst aan de onderneming werd uitbetaald of had moeten worden betaald (1).
(1) Zie Cass., 12 sept. 1991, A.R. 9074, nr. 18.

- ECONOMIE -

Wanneer een Gewest steun heeft toegekend aan een onderneming die op zijn grondgebied is gevestigd, is het louter gebruik buiten de grenzen van het Gewest van het materieel waarvoor steun werd verkregen, op zichzelf en behoudens indien anders zou zijn bedongen, geen gebruik dat niet overeenstemt met de voorgeschreven doeleinden en voorwaarden.

- ECONOMIE -

Wet 17 juli 1963

Art. 57

P.07.1370.N 16 oktober 2007 AC nr. 487

Het bepalen van een datum waarop de veroordeelde een nieuw verzoek kan indienen of waarop de directeur een nieuw advies moet uitbrengen is een discretionaire bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechtbank, die haar beslissing ter zake niet nader hoeft te motiveren.

- STRAFUITVOERING -

S.02.0062.N 23 juni 2003 AC nr. 372

Uit het feit dat de aanvullende arbeidsongevallenverzekering alleen kan worden onderschreven door werkgevers wiens werknemers verzekerden zijn bij de Dienst voor de Overzeese sociale zekerheid, die bijdragen kan ontvangen, volgt niet dat op die overeenkomst enkel de bepalingen van de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid toepasselijk zijn.

- SOCIALE ZEKERHEID - Overzeese sociale zekerheid

Artt. 12 en 13

S.94.0119.F 24 april 1995 AC nr. ...

De wetgeving betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten is van toepassing op de werknemers die onderworpen zijn aan de wetgeving betreffende de sociale zekerheid der werknemers; zij is, in de regel, niet toepasselijk op de werknemers die zijn tewerkgesteld in de landen door de Koning aangewezen, ter uitvoering van artikel 12 van de wet betreffende de overzeese sociale zekerheid.~

- BEROEPSZIEKTE -

- BEROEPSZIEKTE -

Artt. 20, § 1, vijfde lid, en 66, eerste lid

S.95.0089.F 22 januari 1996 AC nr. ...

In de regel mogen de perioden van dienst, van 1 juli 1960 af, niet worden aangerekend als perioden van deelneming aan de ouderdomsverzekering op basis van artikel 20, § 1, vijfde lid, wet betreffende de overzeese sociale zekerheid.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Overzeese sociale zekerheid

Wet 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding en de jaarrekeningen van de ondernemingen.

Art. 16

P.11.0090.N 7 juni 2011 AC nr. ...

De overtreding waarbij de natuurlijke personen die koopman zijn en de bestuurders, zaakvoerders, directeurs en procuratiehouders van rechtspersonen, wetens een inbreuk plegen op de artikelen 2 en 3, eerste en derde lid, op de artikelen 4 tot 9 of op de ter uitvoering van artikel 4, zesde lid, van artikel 9, §2, van artikel 7, §2, en van de artikelen 10 en 11 genomen besluiten van de Boekhoudwet, vereist slechts een algemeen opzet om strafbaar te zijn.

- MISDRIJF - Allerlei

- BOEKHOUDRECHT -

Art. 17

P.99.1188.F 15 december 1999 AC nr. ...

De in de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen en in de wet m.b.t. de boekhouding bepaalde wanbedrijven zijn geen louter materiële misdrijven, die los van elk moreel bestanddeel zouden bestaan.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Allerlei

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- BOEKHOUDRECHT -

P.94.0325.F 20 april 1994 AC nr. ...

Aangezien iedere zaakvoerder verplicht is tot het regelmatig houden van een dagboek zolang zijn bevoegdheden hem niet zijn ontnomen, wordt het verzuimsdelict opnieuw gepleegd en blijft het voortduren tot die ontneming, vanaf welk tijdstip af de verjaring begint te lopen.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- BOEKHOUDRECHT -

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

Wet 17 juli 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord

Art. 13, tweede lid, 21, § 1 en 22

C.05.0029.F 7 april 2006 AC nr. 211

Uit de artt. 13, tweede lid, 21, § 1, en 22 W. 17 juli 1997 volgt niet dat vergelijking van wederzijdse schuldvorderingen die onderling een nauwe samenhang vertonen verboden is na de neerlegging van een verzoekschrift tot gerechtelijk akkoord (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

- SCHULDVERGELIJKING -

Art. 15

C.01.0418.N 10 januari 2003 AC nr. 23

Het gezag van gewijsde van het vonnis dat de voorlopige opschorting toekent op grond van artikel 15 van de Wet op het gerechtelijk akkoord op basis van een voorlopige beoordeling van de continuïteit van de onderneming, wordt niet geschonden door het vonnis waarbij nadien de voorlopige opschorting ongedaan wordt gemaakt en het faillissement wordt uitgesproken, ook al wordt in dat vonnis het tijdstip van staking van betaling bepaald op de dag dat de akkoordaanvraag werd ingediend. (Impliciet) (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het O.M.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Handelszaken

Art. 15, § 2

C.04.0531.N 15 december 2005 AC nr. 678

Wanneer de rechtbank, indien de akkoordaanvraag wordt verworpen, de schuldenaar in het bijzonder hoort over de faillissementsvoorwaarden, moet zij ook het openbaar ministerie de mogelijkheid geven over het faillissement zijn advies te verstrekken.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 22

C.05.0029.F 7 april 2006 AC nr. 211

Uit het onderling verband van de artt. 1293, 3° B.W. en 22 van de wet betreffende het gerechtelijk akkoord volgt niet dat, na het vonnis dat de verzoeker de voorlopige opschorting van betaling verleent, vergelijking tussen wederzijdse schuldvorderingen die door een nauwe samenhang met elkaar verbonden zijn, onmogelijk is.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

- SCHULDVERGELIJKING -

Art. 29

C.03.0490.N 18 februari 2005 AC nr. 105

Het karakter van openbare orde van de sociale zekerheid verhindert niet dat een herstelplan, met het oog op de redding van de onderneming en het behoud van de activiteit, voorziet in de vermindering van de sociale zekerheidsschuld (1). (1) A. ZENNER, Faillites et concordats. Chronique de jurisprudence 1998-1999, Larcier, 2000, 98; A. ZENNER, Faillites et concordats 2002, la réforme de la réforme et sa pratique, Larcier, 2003, 427-428.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Art. 29, § 3

C.03.0244.N 20 oktober 2005 AC nr. 528

Het recht van een schuldeiser om op schuldvergelijking beroep te doen raakt de openbare orde niet; hij kan van dat recht afstand doen ook al gaat het om samenhangende schulden en schuldvorderingen (1). (1). Zie Cass., 19 feb. 1979, AC, 1978-79, 722 en 7 mei 2004, AR C.03.0258.F, nr 243.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

- SCHULDVERGELIJKING -

Art. 34

C.03.0490.N 18 februari 2005 AC nr. 105

De kwijtschelding toegekend in toepassing van artikel 34 van de wet op het gerechtelijk akkoord, van een deel van de schuld die de schuldenaar heeft ten aanzien van de rijksdienst voor sociale zekerheid, is geen steunmaatregel indien de kwijtschelding van sociale zekerheidsbijdragen niet van een andere aard is dan de kwijtschelding van de schulden die de schuldenaar heeft ten aanzien van de particuliere schuldeisers die zich ten aanzien van de schuldenaar in dezelfde situatie bevinden als de rijksdienst voor sociale zekerheid, en die de hen verschuldigde bedragen trachten te verhalen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Art. 41

F.12.0178.N 19 december 2013 AC nr. ...

Uit de aard en de strekking van de bepalingen van artikel 41 Wet Gerechtelijk Akkoord, die de mogelijkheid bieden van overdracht van de onderneming of een gedeelte ervan onder de er in gestelde voorwaarden, moet worden afgeleid dat de rechten van de schuldeisers geacht worden over te gaan op de overnameprijs, de overdracht een zuiverende werking heeft en de ter zake van de onroerende goederen aangezochte notaris handelt overeenkomstig artikel 1639 Gerechtelijk Wetboek; hieruit volgt eveneens dat wanneer de overdracht niet het geheel van de onderneming betreft, de goedkeuring ervan door de rechtbank een zuiverende werking heeft en de rechten van de schuldeisers doet overgaan op de overnameprijs, zonder dat vereist is dat een meerderheid van schuldeisers hiermee heeft ingestemd of dat de schuldeisers die op deze goederen over een zekerheidsrecht met een volgrecht beschikken, worden gehoord (1). (1) Zie concl. O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord

Art. 44, tweede lid

C.08.0433.F 5 maart 2010 AC nr. 153

De schuldeiser van de boedel, in de zin van artikel 44, tweede lid, Wet Gerechtelijk Akkoord, die van zijn schuldvordering aangifte heeft gedaan en deze heeft laten opnemen in het proces-verbaal van verificatie van de schuldvorderingen verliest, wegens de onherroepelijkheid van die opname, het recht niet om vóór elke uitdeling te worden betaald (1). (1) Zie Cass., 18 dec. 2008, AR C.07.0491.F, AC, 2008, nr. 743.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

C.07.0491.F 18 december 2008 AC nr. 743

De opzet van artikel 44, tweede lid, van de wet van 17 juli 1997 bestaat erin de handelsbetrekkingen met de schuldenaar tijdens de periode van voorlopige opschorting aan te moedigen en aldus de normale voortzetting van de activiteiten van de onderneming te vrijwaren; dat heeft niet tot gevolg dat de schuldeisers die tijdens die periode van opschorting met de schuldenaar in de akkoordprocedure overeenkomsten hebben gesloten met de medewerking, machtiging of bijstand van de commissaris inzake opschorting, een algemeen voorrecht krijgen op het gehele vermogen van de schuldenaar dat voorrang heeft op alle zekerheden en alle bijzondere voorrechten van de overige schuldeisers.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

De concessiegever die de concessieovereenkomst tijdens de voorlopige opschorting met het akkoord van de commissaris inzake opschorting verder heeft uitgevoerd, beschikt op de waarde van de handelszaak van de failliete concessiehouder niet over een absoluut recht van voorrang op de rechten van de schuldeiser die de handelszaak in pand heeft.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

De schuldeisers van de boedel van het faillissement kunnen enkel aanspraak maken op rechten op de goederen waarop een bijzonder voorrecht rust en die zich niet in de boedel bevinden, als zij aantonen dat hun schuldvordering betrekking heeft op kosten die tot behoud of tegeldemaking van het met een voorrecht belaste goed zijn gemaakt.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

C.06.0162.N 2 februari 2007 AC nr. 65

Alleen de schulden die ontstaan uit handelingen door de schuldenaar tijdens de akkoordprocedure verricht met medewerking, machtiging of bijstand van de commissaris inzake opschorting tijdens de periode van voorlopige opschorting van betaling gelden als boedelschulden van het latere faillissement (1). (1) Zie Cass., 8 sept. 2006, AR C.05.0284.N, nr ...; J. CAEYMAEXLes dettes de masse antérieures à la faillite", (noot onder Kh. Brussel, 25 januari 2001), J.L.M.B. 2001, 1756-1761; P. COUSSEMENTDe overgang van gerechtelijk akkoord naar faillissement en de vaststelling van de datum van staking van betaling", R.W. 2003-04, (1677) 1684; A. CUYPERS, De invloed van de nieuwe wetten betreffende het gerechtelijk akkoord en het faillissement op de kredieten en de kredietzekerheden. Voorrechten en hypotheken. Grondige Studies, Antwerpen, Kluwer, 1998, 64; A. DE WILDEOpeenvolgende situaties van samenloop en artikel 44, tweede lid W.G.A.", (noot onder Kh. Turnhout, 26 juni 2001), T.B.H., 2003, (345) 347-349; E. DIRIXPosities van schuldeisers en hun zekerheidsrechten", in H. BRAECKANS, E. DIRIX en E. WYMEERSCH, Faillissement en Gerechtelijk Akkoord: het nieuwe recht, Antwerpen, Kluwer, 1998, 378-383; M. TISONSchuldeisers en het gerechtelijk akkoord", Gandaius Actueel IV, Antwerpen, Kluwer, 1999, 192; J. WINDEY en T. HÜRNERLes dettes de masse de l'article 44, alinéa 2", (noot onder Luik, 17 juni 2003), T.B.H. 2005, (262) 265-266.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Onder handelingen door de schuldenaar tijdens de akkoordprocedure verricht met medewerking, machtiging of bijstand van de commissaris inzake opschorting, moeten worden verstaan die tijdens de periode van voorlopige opschorting van betaling verrichte handelingen (1). (1) Zie Cass., 8 sept. 2006, AR C.05.0284.N, nr ...; J. CAEYMAEXLes dettes de masse antérieures à la faillite", (noot onder Kh. Brussel, 25 januari 2001), J.L.M.B. 2001, 1756-1761; P. COUSSEMENTDe overgang van gerechtelijk akkoord naar faillissement en de vaststelling van de datum van staking van betaling", R.W. 2003-04, (1677) 1684; A. CUYPERS, De invloed van de nieuwe wetten betreffende het gerechtelijk akkoord en het faillissement op de kredieten en de kredietzekerheden. Voorrechten en hypotheken. Grondige Studies, Antwerpen, Kluwer, 1998, 64; A. DE WILDEOpeenvolgende situaties van samenloop en artikel 44, tweede lid W.G.A.", (noot onder Kh. Turnhout, 26 juni 2001), T.B.H., 2003, (345) 347-349; E. DIRIXPosities van schuldeisers en hun zekerheidsrechten", in H. BRAECKANS, E. DIRIX en E. WYMEERSCH, Faillissement en Gerechtelijk Akkoord: het nieuwe recht, Antwerpen, Kluwer, 1998, 378-383; M. TISONSchuldeisers en het gerechtelijk akkoord", Gandaius Actueel IV, Antwerpen, Kluwer, 1999, 192; J. WINDEY en T. HÜRNERLes dettes de masse de l'article 44, alinéa 2", (noot onder Luik, 17 juni 2003), T.B.H. 2005, (262) 265-266.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

C.05.0284.N 8 september 2006 AC nr. 397

Alleen de schulden die ontstaan uit handelingen door de schuldenaar tijdens de akkoordprocedure verricht met medewerking, machtiging of bijstand van de commissaris inzake opschorting tijdens de periode van voorlopige opschorting van betaling en zijn aangegaan voor de homologatie van het akkoord gelden als boedelschulden van het latere faillissement.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Onder handelingen door de schuldenaar tijdens de akkoordprocedure verricht met medewerking, machtiging of bijstand van de commissaris inzake opschorting moeten worden verstaan die tijdens de periode van voorlopige opschorting van betaling verrichte handelingen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

C.04.0054.N 4 februari 2005 AC nr. 70

De medewerking van de commissaris inzake opschorting aan de handelingen van de schuldenaar, waardoor bij faillissement de schulden aangegaan gedurende de akkoordprocedure als boedelschulden van het faillissement gelden, vereist dat de commissaris inzake opschorting daden stelt gericht op het tot stand komen van de handeling; bijstand van de commissaris inzake opschorting kan slechts bestaan indien hij, vóór de handeling gesteld wordt, hulp biedt bij het tot stand komen van de handeling (1). (1) Zie J. CaeymaexLes privilèges - Les modifications entraînées par les lois de 1997 et par la jurisprudence subséquente" in Concordat judiciaire et faillites, 2002, 151-152; Y. Dumon en H. StranartLe concordat judiciaire. Loi du 17 juillet 1997", J.T., 1997, 870; L. HervéAperçu général du sort des contrats en cours dans le cadre des nouvelles lois sur la faillite et sur le concordat judiciaire" in La Faillite et le concordat en droit positif belge après la réforme de 1997, Faculté de droit de Liège, 1998, 517, nr 57; M. TisonDépistage en gerechtelijk akkoord na de wet van 17 juli 1997", R.W., 1997-1998, 432, 140; I. Verougstraete, Manuel de la faillite et du concordat, Kluwer 2003, 235, nr 342.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

Art. 9

C.04.0564.N 1 juni 2006 AC nr. 303

Wettelijke schuldvergelijking blijft mogelijk tussen een schuldvordering die voortvloeit uit een met de debiteur gesloten overeenkomst waarvoor in het gerechtelijk akkoord aangifte werd gedaan en een schuld ten opzichte van de debiteur die tijdens de periode van voorlopige opschorting is ontstaan ten gevolge van de verdere uitvoering van deze overeenkomst die ertoe strekt de continuïteit van de onderneming te verzekeren (1). (1) Zie Cass., 7 april 2006, C.05.0029.F, www.cass.be.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

- SCHULDVERGELIJKING -

Artt. 15, § 1, eerste lid, 20, en 24, eerste lid

C.01.0418.N 10 januari 2003 AC nr. 23

Art. 12 van de Faillissementswet 1997 laat aan de rechtbank de beoordeling over van de ernstige en objectieve omstandigheden die door de wet vereist zijn opdat zij het tijdstip van staking van betaling zou kunnen vervroegen voor de datum van het faillissementsvonnis. De beoordeling gedaan door de rechtbank over het toestaan van de voorlopige opschorting, belet niet dat de rechtbank, bij het beoordelen van de faillissementsvoorwaarden zou beslissen op feitelijke gronden dat er in werkelijkheid reeds een duurzame staking van betaling was op het ogenblik dat het akkoord werd aangevraagd (1).(1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Artt. 16, en 35, eerste tot derde lid

C.07.0472.N 8 mei 2008 AC nr. 282

Een schuldeiser kan zich niet aan de gevolgen van het gerechtelijk akkoord van zijn schuldenaar onttrekken door geen aangifte te doen van zijn schuldvordering of door niet aan de stemming tot goedkeuring van het akkoord deel te nemen; de goedkeuring van het plan bindt alle schuldeisers ongeacht of zij aangifte hebben gedaan, zodat de uitvoering van het plan ook de bevrijding van de schuldenaar, overeenkomstig de bepalingen ervan, tot gevolg heeft van de schulden waarvoor geen aangifte van schuldvordering werd gedaan.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

Artt. 29, 34 en 35

C.03.0490.N 18 februari 2005 AC nr. 105

De rijksdienst voor sociale zekerheid, als algemeen bevoorrechte schuldeiser met betrekking tot de sociale zekerheidsbijdragen, is gebonden door het goedgekeurde herstelplan, ook al heeft hij er zelf niet mee ingestemd (1) (2). (1) Parl. St. Kamer 1996-97, nr 329/17, 80; I. VEROUGSTRAETE, Manuel de la faillite et du concordat, Kluwer Editions Juridiques Belges, 2003, nr 194. (2) Onder het regime van de oude wet was het omgekeerd: Cass., 20 okt. 1980, AC 1980-1981, 180.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

Artt. 3, tweede lid en 32

C.09.0030.N 4 februari 2010 AC nr. 83

Een schuldeiser van een debiteur die een gerechtelijk akkoord heeft aangevraagd, kan niet opkomen bij wege van derdenverzet tegen een beslissing van een rechtbank van koophandel die een definitieve opschorting toekent, behalve wanneer de debiteur bedrog heeft gepleegd of wanneer de schuldeiser zich kan beroepen op een hypotheek, een voorrecht of enig ander recht dat buiten zijn schuldvordering ligt; zijn stemrecht kan niet als zulk recht worden beschouwd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- DERDENVERZET -

Artt. 41 en 43

C.03.0332.N 13 mei 2005 AC nr. ...

Wanneer met toepassing van artikel 41, Wet Gerechtelijk Akkoord de overdracht van de onderneming of van een gedeelte ervan wordt verwezenlijkt, worden de rechten van de schuldeisers geacht over te gaan op de overnameprijs, heeft de overdracht een zuiverende werking en handelt de ter zake van de onroerende goederen aangezochte notaris overeenkomstig artikel 1639 van het Gerechtelijk Wetboek.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

Wet 17 juni 1991

Art. 257

S.01.0088.F 4 november 2002 AC nr. 579

Artikel 257 van de wet van 17 juni 1991 tot organisatie van de openbare kredietsector verbiedt de Algemene Spaar- en Lijfrentekas-Bank niet om een arbeidsovereenkomst op te maken met een opschortende voorwaarde (1). (1) Zie Cass., 5 juni 1981, AR 3023 (AC, 1980-81, nr. 576, met concl. adv.-gen. Lenaerts in R.W. 1981-1982, kol. 246).

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

Wet 17 mei 1976

Artt. 1 en 4

C.03.0355.F 15 november 2004 AC nr. 547

Het Waals Gewest heeft de bewaring van de bevaarbare waterwegen in de zin van artikel 1384, eerste lid, B.W. (1). (1) Zie Cass., 24 jan. 1991, AR 8802, nr 276; Decr. Waalse Gewestraad houdende ontbinding van de Dienst voor de scheepvaart en oprichting van de Dienst voor de bevordering van de scheepvaartwegen; Wet 17 mei 1976 tot oprichting van een Dienst voor de Scheepvaart en een "Office de la Navigation".

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Art. 25

P.11.0665.F 4 mei 2011 AC nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Art. 25, § 2, b

P.11.0665.F 4 mei 2011 AC nr. ...

- STRAFUITVOERING -

- HERHALING -

Art. 47, § 1

P.13.1575.N 15 oktober 2013 AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank bepaalt onaantastbaar binnen de grenzen van de wet, welke de tegenaanwijzingen zijn op grond waarvan zij een gevraagde strafuitvoeringsmodaliteit afwijst, waaronder het risico van het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten; bij die beoordeling mag de rechter alle vaststaande feiten betrekken die aan de tegenspraak van de partijen zijn onderworpen (1). (1) Zie Cass. 13 sept. 2011, AR P.11.1510.N, AC 2011, nr. 466.

- STRAFUITVOERING -

P.11.1510.N 13 september 2011 AC nr. ...

De opsomming van de tegenaanwijzingen voor de toekenning van strafuitvoeringsmodaliteiten is limitatief en de strafuitvoeringsrechtbank kan de in Titel V, Wet Strafuitvoering bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten niet weigeren op grond van redenen die geen verband houden met deze wettelijk bepaalde tegenaanwijzingen; dit sluit evenwel niet uit dat bij de beoordeling van die tegenaanwijzingen andere omstandigheden mede in rekening worden genomen, zoals de medische toestand van de veroordeelde bij de beoordeling van de vooruitzichten op sociale reclassering (1). (1) Zie Cass. 22 juli 2008, AR P.08.1040.F, AC, 2008, nr. 426; Zie Cass. 26 aug. 2008, AR P.08.1251.N, AC, 2008, nr. 435.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- STRAFUITVOERING -

P.08.1040.F 22 juli 2008 AC nr. 426

De vaststellingen van slechts één van de tegenaanwijzingen die bij artikel 47, § 1, Wet Strafuitvoering, zijn bepaald, is voldoende om de weigering tot het toekennen van een strafuitvoeringsmodaliteit te verantwoorden.

- STRAFUITVOERING -

Art. 47, § 1, 2°

P.07.1362.F 10 oktober 2007 AC nr. 474

Het algemeen rechtsbeginsel inzake het vermoeden van onschuld wordt niet miskend, uitsluitend door het feit dat de strafuitvoeringsrechtbank die uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van de straffen, een risico van herhaling vaststelt, waarvan zij het bestaan bij wet moet nagaan.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- STRAFUITVOERING -

P.07.0704.F 13 juni 2007 AC nr. 325

Om regelmatig met redenen te zijn omkleed moet het vonnis dat het voorstel tot voorlopige invrijheidstelling van iemand die tot vrijheidsstraffen van meer dan drie jaar is veroordeeld verwerpt wegens het bestaan van tegenaanwijzingen in hoofde van de veroordeelde met betrekking tot het risico van het plegen van nieuwe strafbare feiten, uitdrukkelijk vaststellen dat het om een risico van het plegen van ernstige strafbare feiten gaat (1). (1) Het openbaar ministerie heeft tot de verwerping van het cassatieberoep geconcludeerd. Het heeft geoordeeld dat het bestreden vonnis, door bovendien te vermelden dat de rechtbank "over geen enkel gegeven beschikt betreffende de opvangmogelijkheden bij de ouders, noch over de ernst van de trouwplannen en zelfs niet over de wijze waarop de gerechtelijke verloven verlopen en welk beeld de verschillende actoren daarvan hebben die bij de sociale reclassering betrokken zijn", van de eiser en dat de rechtbank "geen plan kan goedkeuren dat zich beperkt tot een belofte om werk te zoeken, rekening houdende met de persoonlijkheid van de (eiser) en de drugsproblematiek ...", eveneens het bestaan van een tegenaanwijzing vaststelde met betrekking tot de afwezigheid van vooruitzichten op sociale reclassering van de eiser, zoals bepaald bij artikel 47, § 1, 1°, van de Wet van 17 mei 2006.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 47, § 2

P.14.0058.F 5 februari 2014 AC nr. ...

De voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied is een uitvoeringsmodaliteit van de vrijheidsstraf die de strafuitvoeringsrechtbank moet toekennen wanneer de voorwaarden zijn vervuld bepaald in de artikelen 26, § 2, en 47, § 2, van de wet van 17 mei 2006; die bepalingen verbieden de rechtbank om de aanvraag te weigeren op grond van een tegenaanwijzing die daarin niet is bepaald.

- STRAFUITVOERING -

Het vonnis, dat het bestaan niet vaststelt van een bij wet bepaalde tegenwijzing maar zich ertoe beperkt te oordelen dat de rechtbank onmogelijk het ontbreken van dergelijke tegenaanwijzing kan vaststellen omdat het psychosociaal onderzoek niet volledig is, verantwoordt zijn beslissing om de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied niet toe te kennen, niet naar recht.

- STRAFUITVOERING -

Art. 52, § 1, eerste lid

P.08.1040.F 22 juli 2008 AC nr. 426

De termijnen die bij artikel 52, § 1, eerste lid, Wet Strafuitvoering, zijn bepaald, zijn termijnen van orde die niet op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven (1). (1) Zie Cass., 31 juli 2007, AR P.07.1027.F., AC, 2007, nr ..., Rev.dr.pén., 2008, p. 146, en 10 okt. 2007, AR P.07.1362.F, AC, 2007, nr ..., Rev.dr.pén., 2008, p. 150.

- STRAFUITVOERING -

P.07.1166.N 28 augustus 2007 AC nr. 378

De naleving van de termijn van twee maanden binnen dewelke de zitting van de strafuitvoeringsrechtbank moet plaatsvinden na de indiening van het schriftelijk verzoek tot een strafuitvoeringsmodaliteit of na ontvangst van het advies van de directeur is geen substantiële formaliteit en de overschrijding van deze termijn leidt niet tot vernietiging van de beslissing die een strafuitvoeringsmodaliteit verwerpt (1). (1) Zie cass., 27 feb. 2007, AR P.07.0108.N, nr.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.07.1027.F 31 juli 2007 AC nr. 374

De termijnen die bij Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden voor de strafuitvoeringsrechtbanken zijn opgelegd, zijn termijnen van orde welke niet op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

Art. 53

P.09.1616.N 1 december 2009 AC nr. 711

De strafuitvoeringsrechtbank vermag bij eenzelfde vonnis en zonder dat de raadsman van de veroordeelde die niet verscheen, hem kon vertegenwoordigen, uitspraak doen over haar bevoegdheid te beslissen over de toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit en over die strafuitvoeringsmodaliteit zelf.

- STRAFUITVOERING -

P.07.1440.F 7 november 2007 AC nr. 533

Wat de strafuitvoeringsmodaliteiten betreft moet de veroordeelde persoonlijk verschijnen, zonder dat hij zich door zijn raadsman kan laten vertegenwoordigen.

- STRAFUITVOERING -

Art. 53, eerste lid

P.09.0393.F 1 april 2009 AC nr. 228

Wat de strafuitvoeringsmodaliteiten betreft moet de strafuitvoeringsrechtbank het openbaar ministerie en de directeur horen (1). (1) Zie Cass. 7 nov. 2007, AR P.07.1440.F, AC, 2007, nr. 533; Cass., 28 nov. 2007, AR P.07.1558.F, AC, 2007, nr. 590.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- STRAFUITVOERING -

Art. 54

P.07.1591.N 4 december 2007 AC nr. 614

Er is geen enkele wettelijke bepaling die in een sanctie voorziet indien de strafuitvoeringsrechtbank niet beslist binnen 14 dagen nadat de zaak in beraad is genomen (1). (1) Close, F.Les premières surprises du tribunal de l'appplication des peines", noot onder Cass., 10 april 2007, R.D.P., 2007, p. 774.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

Art. 56

P.12.1454.F 28 augustus 2012 AC nr. ...

Bij ontstentenis van enige betwisting vanwege het openbaar ministerie of van de veroordeelde, is de strafuitvoeringsrechtbank niet verplicht de geïndividualseerde bijzondere voorwaarden die zij aan de toekenning van een voorwaardelijke invrijheidstelling stelt, bijzonder met redenen te omkleden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. …

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAFUITVOERING -

Art. 57

P.08.0560.N 29 april 2008 AC nr. 262

Het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank dat oordeelt dat het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling onontvankelijk is om de enkele reden dat het advies van de directeur werd uitgebracht vóór de datum bepaald in het vonnis tot afwijzing van een vroeger verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie conclusie O.M.

- STRAFUITVOERING -

Art. 57, eerste lid

P.14.1407.N 23 september 2014 AC nr. ...

Uit artikel 57, eerste lid, van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden, op grond waarvan de strafuitvoeringsrechtbank, indien zij een strafuitvoeringsmodaliteit niet toekent, in haar vonnis de datum bepaalt waarop de veroordeelde een nieuw verzoek kan indienen, volgt dat een nieuw verzoek, ingediend vóór deze datum niet ontvankelijk is; de omstandigheid dat de veroordeelde overeenkomstig artikel 23,§2, van dezelfde wet reeds voorafgaandelijk aan het moment dat hij zich in de bij §1, 1° van hetzelfde artikel bepaalde tijdsvoorwaarde bevindt, een verzoek kan indienen tot beperkte detentie of elektronisch toezicht, doet hieraan geen afbreuk.

- STRAFUITVOERING -

P.08.0560.N 29 april 2008 AC nr. 262

Artikel 57, eerste lid, Wet Strafuitvoering, houdt niet in dat, wanneer een datum is bepaald voor het nieuwe advies van de directeur, het advies dat wordt uitgebracht voor die datum, en de daaropvolgende procedure niet ontvankelijk zijn (1). (1) Zie conclusie O.M.

- STRAFUITVOERING -

- STRAFUITVOERING -

Art. 58, § 1, eerste lid

P.08.1555.N 18 november 2008 AC nr. 644

De termijn die bij artikel 58, § 1, eerste lid, Wet Strafuitvoering is bepaald, is noch substantieel, noch op straffe van nietigheid voorgeschreven; de omstandigheid dat de kennisgevingen van het vonnis niet binnen vierentwintig uur werden verricht tast de wettigheid van dit vonnis niet aan (1). (1) Zie: Cass., 10 okt. 2007, AR P.07.1362.F, AC, 2007, nr ...

- STRAFUITVOERING -

Art. 61, § 1

P.11.1639.F 26 oktober 2011 AC nr. ...

De intrekking van een strafuitvoeringsmodaliteit nog vóór de uitvoering ervan, is niet onderworpen aan de voorwaarde dat het zich voordoen van een toestand die onverenigbaar is met de voorwaarden voor die maatregel, aan de veroordeelde moet te wijten zijn.

- STRAFUITVOERING -

De intrekking van een strafuitvoeringsmodaliteit nog vóór de uitvoering ervan, is niet onderworpen aan de voorwaarde dat het zich voordoen van een toestand die onverenigbaar is met de voorwaarden voor die maatregel, aan de veroordeelde moet te wijten zijn.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.08.1860.F 14 januari 2009 AC nr. 32

Indien nà het vonnis waarbij een beperkte detentie wordt toegekend, maar vóór de uitvoering ervan, zich een situatie voordoet die onverenigbaar is met de voorwaarden die in deze beslissing zijn bepaald, kan de strafuitvoeringsrechtbank op vordering van het openbaar ministerie een nieuwe beslissing nemen, inclusief de intrekking van de toegekende maatregel; die intrekking kan gegrond zijn op een onverenigbaarheid die afgeleid wordt uit de miskenning van de vastgestelde voorwaarden.

- STRAFUITVOERING -

Art. 64

P.13.1574.N 22 oktober 2013 AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank kan, op vordering van het openbaar ministerie, een beslissing nemen die afwijkt van een vorige wanneer zich nieuwe feiten hebben voorgedaan zoals vermeld in artikel 64 Wet Strafuitvoering; het feit dat de strafuitvoeringsrechtbank de voorwaardelijke invrijheidstelling bij een vorige beslissing niet heeft herroepen wegens de niet-naleving van een opgelegde voorwaarde, belet haar bijgevolg niet om die herroeping later toch uit te spreken wanneer de niet-naleving van die voorwaarde voortduurt.

- STRAFUITVOERING -

P.07.1812.F 2 januari 2008 AC nr. 1

Zowel uit de wettelijke definitie van de voorwaardelijke invrijheidstelling als uit de beperkend in de wet opgesomde redenen tot herroeping, volgt dat alleen een foutieve gedraging van de veroordeelde tijdens de proeftermijn een herroepingsgrond kan opleveren (1). (1) Zie concl. O.M.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- STRAFUITVOERING -

Art. 65, tweede lid

P.12.1931.F 19 december 2012 AC nr. ...

In geval van veroordeling wegens tijdens de proeftijd gepleegde feiten, wordt de herroeping geacht te zijn ingegaan op de dag waarop die misdaad of dat wanbedrijf is gepleegd; dat houdt in dat de dag die in aanmerking moet worden genomen, de dag is waarop die misdaad of dat wanbedrijf is gepleegd, zodat de herroeping ook wordt uitgesproken indien de veroordeling voor feiten die tijdens de proeftijd zijn gepleegd, pas na het verstrijken van die proeftijd wordt uitgesproken.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

- STRAFUITVOERING -

Art. 68, § 1, tweede lid

P.08.1388.F 8 oktober 2008 AC nr. 535

Miskenning van het algemeen beginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging kan niet worden afgeleid uit het feit dat de raadsman van de veroordeelde niet dient te worden opgeroepen voor de zitting van de strafuitvoeringsrechtbank, die met het oog op de herroeping van een strafuitvoeringsmodaliteit werd aangezocht.

- STRAFUITVOERING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 68, § 5

P.12.1602.N 30 oktober 2012 AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank beoordeelt in feite, mitsdien onaantastbaar, het gedeelte van de vrijheidsstraf dat de veroordeelde nog moet ondergaan rekening houdend met de periode van de proeftijd die goed is verlopen en met de inspanning die de veroordeelde heeft geleverd om de voorwaarden te respecteren die hem waren opgelegd (1). (1) Zie Cass. 13 mei 2008, AR P.08.0608.N, AC 2008, nr. 290.

- STRAFUITVOERING -

Art. 68, § 5, eerste lid

P.10.0339.F 17 maart 2010 AC nr. 193

Het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank dat een maatregel van elektronisch toezicht herroept en niet preciseert dat de periode tijdens welke de veroordeelde tijdens de hem toegekende beperkte detentie onder elektronisch toezicht stond, moet worden afgetrokken van het op het ogenblik van de toekenning nog resterende gedeelte van de vrijheidsstraf, schendt artikel 68, § 5, eerste lid, Wet Strafuitvoering (1). (1) Zie Cass., 10 juni 2008, AR P.08.0795.N, AC, 2008, nr 361.

- STRAFUITVOERING -

P.08.0795.N 10 juni 2008 AC nr. 361

Ingeval van herroeping van een beperkte detentie of een elektronisch toezicht, bepaalt de strafuitvoeringsrechtbank dat de periode die de eiser in beperkte detentie was of onder elektronisch toezicht stond, wordt afgetrokken van het op het ogenblik van de toekenning nog resterende gedeelte van de vrijheidstraffen (1). (1) Zie Cass., 10 okt. 2007, AR P.07.1357.F, AC, 2007, nr. ...

- STRAFUITVOERING -

Art. 68, § 5, tweede lid

P.12.1931.F 19 december 2012 AC nr. ...

Wanneer de strafuitvoeringsrechtbank een voorwaardelijke invrijheidsstelling herroept, moet zij het gedeelte bepalen van de vrijheidsstraf die de veroordeelde nog moet uitzitten; daartoe moet zij rekening houden met de periode van de proeftijd die goed is verlopen en met de inspanning die de veroordeelde heeft geleverd om de voorwaarden te respecteren die hem waren opgelegd; zij dient evenwel niet uitdrukkelijk melding te maken van het aantal dagen van de vrijheidsstraf die de veroordeelde op het ogenblik van toekenning van de maatregel nog moet ondergaan en evenmin van het aantal dagen dat daarvan moet worden afgetrokken op grond van de bij wet bepaalde criteria (1). (1) Zie Cass. 30 maart 2010, AR P.10.0431.N, AC 2010, nr. 232.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

- STRAFUITVOERING -

Wanneer de strafuitvoeringsrechtbank een voorwaardelijke invrijheidstelling herroept bepaalt zij het gedeelte van de vrijheidsstraf die de veroordeelde nog moet uitzitten, rekening houdend met de periode van de proeftijd die goed is verlopen en met de inspanning die de veroordeelde heeft geleverd om de voorwaarden te respecteren die hem waren opgelegd; de wet bepaalt niet dat de periode waarbinnen de veroordeelde in voorwaardelijke vrijheid was, tot op de dag juist wordt afgetrokken, maar laat de mate van de bij wet opgelegde aftrek aan de beoordeling van de rechtbank over (1). (1) Damien VANDERMEERSCH, Le nouveau statut externe des personnes condamnées à une peine privativer de liberté et les tribunaux de l'application des peines, Akten van het colloquium georganiseerd op 9 februari 2007 door "l'Institut des droits de l'homme du barreau de Bruxelles" met als titel "Le nouveau droit des peines", collectie Droit et Justice, nr. 73, Bruylant, 2007, p. 297.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

- STRAFUITVOERING -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

P.08.0608.N 13 mei 2008 AC nr. 290

Ingeval een voorwaardelijke invrijheidstelling wordt herroepen moet de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank uitspraak doen over de vrijheidsstraf die nog moet worden ondergaan zonder verplichting het nog niet ondergane gedeelte in elk geval in te korten (1). (1) Zie Cass., 21 nov. 2007, AR P.07.1529.F, AC, 2007, nr. ...

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- STRAFUITVOERING -

P.07.1529.F 21 november 2007 AC nr. 572

De strafuitvoeringsrechtbank verantwoordt wettig haar beslissing om de totaliteit van de straf die op het ogenblik van de toekenning van de voorwaardelijke invrijheidstelling nog moest worden ondergaan, andermaal ten uitvoer te leggen, wanneer zij bij de herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling van de veroordeelde, rekening houdt met het geheel van de periode van de proeftijd die is verstreken.

- STRAFUITVOERING -

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.07.1357.F 10 oktober 2007 AC nr. 473

Ingeval van herroeping van een voorwaardelijke invrijheidstelling, bepaalt de strafuitvoeringsrechtbank het gedeelte van de vrijheidsstraf dat de veroordeelde nog moet ondergaan, rekening houdend met de periode van de proeftijd die goed is verlopen en met de inspanning die de veroordeelde heeft geleverd om de voorwaarden te respecteren die hem waren opgelegd.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- STRAFUITVOERING -

P.07.1362.F 10 oktober 2007 AC nr. 474

Aangezien artikel 47, § 1, van de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden, de toekenning van het elektronisch toezicht en de voorwaardelijke invrijheidstelling doet afhangen van het ontbreken van dezefde tegenaanwijzingen in hoofde van de veroordeelde, kunnen de elementen waardoor het elektronisch toezicht niet aangewezen is, geen andere uitwerking hebben op de voorwaardelijke invrijheidstelling, vermits deze de vrijheid nog in mindere mate beperkt; door de redenen uiteen te zetten waarom zij de eerste maatregel niet toekent, geeft de strafuitvoeringsrechtbank de redenen op waarom de tweede maatregel niet werd toegekend.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- STRAFUITVOERING -

Art. 71, eerste lid

P.10.1573.F 3 november 2010 AC nr. 651

Indien de voorwaardelijke invrijheidstelling niet werd herroepen vóór het verstrijken van de proeftermijn, ontneemt de definitieve invrijheidstelling van de veroordeelde de bestaansreden aan de vordering tot herroeping (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M. in Pas., nr. ...

- STRAFUITVOERING -

Art. 71, tweede en derde lid

P.08.1070.F 29 juli 2008 AC nr. 428

Wanneer de veroordeelde één of meer correctionele straffen uitzit die samen vijf jaar gevangenisstraf te boven gaan en de duur van de hechtenis die hij nog moet ondergaan vijf jaar overschrijdt, mag de proeftijd van zijn voorwaardelijke invrijheidstelling zich niet uitstrekken tot nà de termijn die voor zijn definitieve invrijheidstelling is bepaald (1). (1) Met concl. adv.-gen. Loop in Pas., 2008, nr ...

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- STRAFUITVOERING -

Art. 95/11

P.12.0365.F 21 maart 2012 AC nr. ...

Vanaf 1 januari 2012 worden de personen die het voorwerp uitmaken van een interneringsmaatregel die door de minister van Justitie is beslist, ter beschikking gesteld van de strafuitvoeringsrechtbank, die bevoegd is om uitspraak te doen over het verzoek tot het verkrijgen van een uitgaans- of verlofvergunning, krachtens artikel 95/11 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden.

- STRAFUITVOERING -

Art. 95/13

P.13.1070.F 9 juli 2013 AC nr. ...

Uit artikel 95/13, §2, van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden, op grond waarvan de strafuitvoeringsrechtbank een zitting kan organiseren indien zij het nuttig acht om te kunnen oordelen over het verzoek om penitentiair verlof of over het verzoek van de ter beschikking gestelde veroordeelde, volgt dat de strafuitvoeringsrechtbank op onaantastbare wijze de noodzaak beoordeelt om een zitting te organiseren om de ter beschikking gestelde veroordeelde te horen.

- STRAFUITVOERING -

P.13.0636.F 24 april 2013 AC nr. ...

Wanneer de strafuitvoeringsrechtbank kennisneemt van een verzoek om penitentiair verlof en de veroordeelde vraagt om te worden gehoord, dient de strafuitvoeringsrechtbank, wanneer zij het niet nuttig acht een zitting te organiseren, dienaangaande uitspraak te doen.

- STRAFUITVOERING -

Art. 95/2, §§ 1 en 2

P.13.1504.N 17 september 2013 AC nr. ...

De in het artikel 95/2, §§1 en 2, Wet Strafuitvoering bepaalde termijn binnen dewelke de strafuitvoeringsrechtbank moet beslissen over de terbeschikkingstelling, wordt geschorst gedurende de periode dat een gevangenisstraf of een deel ervan dat met uitstel van tenuitvoerlegging werd opgelegd, nog kan herroepen worden overeenkomstig artikel 14 Probatiewet (1). (1) Zie concl. O.M.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

- STRAFUITVOERING -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel

Uit de tekst van het artikel 95/2, §§1 en 2, Wet Strafuitvoering, de algemene economie van deze wet en de wetsgeschiedenis volgt dat de strafuitvoeringsrechtbank over de terbeschikkingstelling dient te beslissen vóór het verstrijken van de effectieve hoofdstraf; eens dat tijdstip is bereikt, kan de strafuitvoeringsrechtbank geen beslissing meer nemen (1). (1) Zie concl. O.M.

- STRAFUITVOERING -

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

Art. 95/29

P.12.2003.N 2 januari 2013 AC nr. ...

Buiten de ontheffing bedoeld in artikel 95/29 Wet Strafuitvoering heeft de strafuitvoeringsrechtbank evenmin rechtsmacht om de termijn van de terbeschikkingstelling te verminderen.

- STRAFUITVOERING -

Art. 95/3, § 1

P.13.1504.N 17 september 2013 AC nr. ...

Artikel 95/3, §1, Wet Strafuitvoering bepaalt dat, indien de veroordeelde gedetineerd is, de directeur uiterlijk vier maanden vóór het verstrijken van de effectieve hoofdstraf een advies uitbrengt; deze termijn is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Zie concl. O.M.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

- STRAFUITVOERING -

Art. 95/5, § 1

P.12.2003.N 2 januari 2013 AC nr. ...

De zitting waarop de zaak wordt behandeld moet, op grond van artikel 95/5, § 1 Wet Strafuitvoering, uiterlijk twee maanden vóór het verstrijken van de effectieve hoofdstraf plaatsvinden; deze termijn is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid en is evenmin een vervaltermijn; het niet naleven van die termijn belet de strafuitvoeringsrechtbank niet zich uit te spreken over de vrijheidsbeneming of de invrijheidstelling onder toezicht van de terbeschikkinggestelde veroordeelde.

- STRAFUITVOERING -

Art. 95/6, eerste lid

P.14.0256.N 4 maart 2014 AC nr. ...

Wat de eventuele toekenning van een invrijheidstelling onder toezicht betreft, moet de terbeschikkinggestelde veroordeelde persoonlijk verschijnen, zonder dat hij zich door zijn advocaat kan laten vertegenwoordigen (1). (1) Zie: Cass. 7 nov. 2007, AR P.07.1440.F, AC 2007, nr. 533.

- STRAFUITVOERING -

Art. 96

P.12.1454.F 28 augustus 2012 AC nr. ...

Tegen de beslissingen van de strafuitvoeringsrechtbank over de toekenning van een voorwaardelijke invrijheidstelling, staat cassatieberoep open voor het openbaar ministerie en de veroordeelde; de slachtoffers hebben niet de hoedanigheid om cassatieberoep in te stellen (1). (1) Zie concl. in Pas. 2012, nr. …

- STRAFUITVOERING -

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Allerlei

P.07.1762.N 26 december 2007 AC nr. 662

Tegen een beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank die de schorsing beveelt van het aan de veroordeelde bij een vroegere beslissing verleende elektronisch toezicht staat geen cassatieberoep open.

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

Art. 96, § 1

P.07.1897.N 22 januari 2008 AC nr. 50

Een vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank dat de heropening van het debat beveelt met het oog op een maatschappelijke enquête is geen beslissing met betrekking tot de toekenning, de afwijzing of met betrekking tot de herroeping van de in titel V van de Wet Strafuitvoering bedoelde strafuitvoeringsmodaliteiten of tot herziening van de bijzondere voorwaarden, of een overeenkomstig titel XI van dezelfde wet genomen beslissing, zodat tegen dergelijke beslissing geen cassatieberoep open staat.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- STRAFUITVOERING -

P.07.1306.N 18 september 2007 AC nr. 419

Geen cassatieberoep staat open tegen de beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank die de schorsing van de voorwaardelijke invrijheidstelling beveelt.

- CASSATIEBEROEP - Algemeen - Cassatieberoep in het belang van de wet

Geen cassatieberoep staat open tegen de beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank die de schorsing van de voorwaardelijke invrijheidstelling beveelt.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- STRAFUITVOERING -

Art. 96, eerste lid

P.11.2136.F 18 januari 2012 AC nr. ...

Het vonnis dat het voorstel tot voorwaardelijke invrijheidstelling ontvankelijk verklaart en dat, terwijl het de uitspraak over de grond van de zaak aanhoudt, de veroordeelde twee uitgaansvergunningen en een penitentiair verlof toekent, doet uitspraak alvorens recht te doen en kent de strafuitvoeringsmodaliteiten toe bedoeld in titel IV en niet in titel V van de wet, zodat het niet vatbaar is voor cassatieberoep.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 97

P.10.0539.N 20 april 2010 AC nr. 267

Het Hof kan de regelmatigheid van het cassatieberoep, ingesteld tegen een vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank ter griffie van de gevangenis, enkel controleren indien de akte van het cassatieberoep uitdrukkelijk vermeldt dat de advocaat is verschenen en dat hij, eventueel samen met de veroordeelde, op het ogenblik van het aantekenen van het cassatieberoep, de akte van cassatieberoep heeft ondertekend; de akte die enkel vermeldt dat de veroordeelde verschijnt en zelf cassatieberoep aantekent, en verder alleen vermeldt dat een advocaat de akte heeft getekend zonder uitdrukkelijk vast te stellen welke de identiteit van de advocaat is, dat die advocaat op het ogenblik van het aantekenen van het cassatieberoep is verschenen en de akte heeft ondertekend, voldoet niet aan voormelde vereisten en leidt tot de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep.

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Wanneer de veroordeelde zelf in de gevangenis cassatieberoep wenst aan te tekenen tegen een vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank, kan hij dit slechts regelmatig doen indien op datzelfde ogenblik ook zijn advocaat samen met hem in de gevangenis verschijnt en de akte ondertekent (1). (1) Cass., 23 feb. 2010, AR P.10.0188.N, AC, 2010, nr. ...; Zie Cass., 5 mei 2009, AR P.09.0583.N, AC, 2009, nr. 294.

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.10.0188.N 23 februari 2010 AC nr. 119

De verklaring van cassatieberoep door de veroordeelde tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank moet door een advocaat worden ondertekend op het ogenblik van het instellen van het cassatieberoep (1). (1) Cass., 5 mei 2009, AR P.09.0583.N, AC, 2009, nr. 294.

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Art. 97, § 1

P.07.1166.N 28 augustus 2007 AC nr. 378

Niet ontvankelijk want laattijdig is de memorie in cassatie neergelegd na het verstrijken van de termijn van vijf dagen na de datum van het cassatieberoep.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.07.0959.N 24 juli 2007 AC nr. 373

Het openbaar ministerie dat cassatieberoep aantekent tegen een vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank moet de akte van betekening van het cassatieberoep aan de partij tegen wie het gericht is, neerleggen ter griffie van het Hof van Cassatie binnen de termijn gesteld in artikel 420bis, eerste lid, Sv.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 97, § 1, tweede lid

P.10.0878.N 15 juni 2010 AC nr. 429

Tegen beslissingen van de strafuitvoeringsrechtbank kan namens de veroordeelde enkel een advocaat rechtsgeldig cassatieberoep aantekenen en dit kan uitsluitend op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank; de gedetineerde veroordeelde noch zijn raadsman heeft de mogelijkheid cassatieberoep in te stellen in de gevangenis overeenkomstig de wet van 25 juli 1893 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Allerlei

P.09.1811.N 12 januari 2010 AC nr. 24

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank, wanneer uit de stukken niet blijkt dat de verklaring van cassatieberoep op het ogenblik van het instellen ervan door een advocaat werd ondertekend (1). (1) Cass., 5 mei 2009, AR P.09.0583.N, AC, 2009, nr. ...

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.09.1615.F 2 december 2009 AC nr. 716

De termijn van vijftien dagen waarin de veroordeelde cassatieberoep moet instellen tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank, is geen vrije termijn, hij wordt gerekend vanaf de dag na die van de akte die hem doet ingaan en de vervaldag is daarin begrepen.

- STRAFUITVOERING -

De termijn van vijftien dagen waarin de veroordeelde cassatieberoep moet instellen tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank, is geen vrije termijn, hij wordt gerekend vanaf de dag na die van de akte die hem doet ingaan en de vervaldag is daarin begrepen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Allerlei

P.09.0583.N 5 mei 2009 AC nr. 294

De verklaring van cassatieberoep van de veroordeelde tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank moet door een advocaat worden ondertekend.

- STRAFUITVOERING -

De verklaring van cassatieberoep van de veroordeelde tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank moet door een advocaat worden ondertekend.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.08.0262.F 27 februari 2008 AC nr. 139

Wanneer de veroordeelde niet is aangehouden, wordt de termijn van vierentwintig uur, te rekenen van de kennisgeving van het vonnis bij gerechtsbrief, waarbinnen de veroordeelde cassatieberoep kan instellen tegen het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank, berekend overeenkomstig de artikelen 52 en 53bis, 1°, Ger.W., vanaf de eerste dag die volgt op deze waarop de brief werd aangeboden op de woonplaats van de geadresseerde of op zijn verblijfplaats; de aanbieding van de brief is de gebeurtenis waarvan sprake in het voormelde artikel 52 en de termijn om cassatieberoep in te stellen gaat dus in om middernacht, de dag die volgt op deze van de aanbieding (1). (1) Cass., 8 jan. 2008, AR P.07.1860.N, AC 2008, nr. ...

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.07.1908.F 23 januari 2008 AC nr. 54

De veroordeelde die cassatieberoep wil instellen tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank inzake de toekenning, de weigering of de herroeping van de strafuitvoeringsmodaliteiten, beschikt over een termijn van vierentwintig uur, te rekenen van de dag van de kennisgeving van het vonnis bij gerechtsbrief; ten aanzien van gedetineerden wordt de kennisgeving geacht te zijn verricht, door de overhandiging van het stuk aan de betrokkene tegen bericht van ontvangst, bevestigd door de directeur van de strafinrichting of zijn gemachtigde; de dag van overhandiging is niet begrepen in de termijn om cassatieberoep in te stellen (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2007, AR P.07.0773.F, AC, 2007, nr. ...; Cass., 8 jan. 2008, AR P.07.1860.N, AC, 2008, nr. ...

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.07.1860.N 8 januari 2008 AC nr. 15

De termijn van vierentwintig uur waarbinnen de veroordeelde cassatieberoep kan instellen tegen de beslissing van de Strafuitvoeringsrechtbank wordt berekend vanaf het uur nul van de eerste dag na de dag van de aanbieding van de gerechtsbrief en eindigt om 24 uur van dezelfde dag (1). (1) Contra: Cass., 27 juni 2007, AR P.07.0773.F, AC, 2007, nr ...; zie J. LAENENS, Over termijnen en verzoekschriften in het civiele geding, R.W., 2005-2006, 1401, nrs 9 e.v.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.07.1276.N 4 september 2007 AC nr. 386

De wettelijke regeling in de Strafuitvoeringswet voor het neerleggen van een memorie is duidelijk; niet onvoorzienbare omstandigheden die eiser of zijn raadsman niet konden verhinderen om, mits het nemen van de nodige voorzorgen, tijdig een memorie in te dienen, kunnen geen grond van overmacht opleveren.

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.07.0773.F 27 juni 2007 AC nr. 362

Om cassatieberoep in te stellen tegen de beslissingen van de strafuitvoeringsrechter en van de strafuitvoeringsrechtbank, beschikt de veroordeelde over een termijn van vierentwintig uur, te rekenen vanaf de dag van de kennisgeving van het vonnis bij gerechtsbrief; die termijn wordt berekend vanaf de eerste dag die volgt op deze waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats van de geadresseerde of op zijn verblijfplaats.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.07.0689.F 6 juni 2007 AC nr. 310

Het cassatieberoep van het openbaar ministerie tegen een vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank, waarbij uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat het aan de verweerder werd betekend, is niet ontvankelijk aangezien het Hof de stukken niet in aanmerking kan nemen die buiten de termijn van vijf dagen na de datum van het cassatieberoep ter griffie zijn neergelegd.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 97, § 1, tweede zin

P.07.0370.N 10 april 2007 AC nr. 176

Zijn niet ontvankelijk de door de eiser buiten de vijf dagen na de datum van het cassatieberoep ter griffie van het Hof neergelegde memorie en de ter rechtszitting neergelegde "pleitnota".

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 97, § 3

P.07.1618.F 28 november 2007 AC nr. 591

De korte duur van de termijn van dertig dagen binnen welke het Hof uitspraak moet doen over het cassatieberoep tegen het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank die uitspraak doet over de toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit, en de omstandigheid dat de veroordeelde inmiddels opgesloten blijft, staan niet toe dat een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof wordt gesteld (1) (2). (1) Zie Cass., 15 juli 1997, AR P.97.0939.N., nr. 315. (2) Het openbaar ministerie had tot de niet-ontvankelijkheid van het middel besloten wegens gebrek aan belang.

- STRAFUITVOERING -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 98

P.13.1070.F 9 juli 2013 AC nr. ...

Alleen het feit dat de beslissing van de strafuitvoeringsrechter die uitspraak doet op verwijzing na een cassatiearrest, buiten de termijn van veertien dagen is gewezen bepaald bij artikel 98 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden, tast de wettigheid van die beslissing niet aan, aangezien die bepaling in geen enkele sanctie voorziet.

- STRAFUITVOERING -

P.08.1555.N 18 november 2008 AC nr. 644

De omstandigheid dat, na een cassatiearrest met verwijzing, het vonnis niet uitgesproken werd binnen veertien dagen te rekenen van de uitspraak, tast de wettigheid van dit vonnis niet aan.

- STRAFUITVOERING -

Artt. 2, 7°, en 25, § 2, b

P.08.0306.F 12 maart 2008 AC nr. 173

De voorwaardelijke invrijheidstelling wordt toegekend aan de veroordeelde die twee derde van de straf heeft ondergaan indien in het vonnis of in het arrest van veroordeling is vastgesteld dat hij zich in staat van herhaling bevond ; het vonnis of het arrest van veroordeling dat onder de wettelijke bepalingen die het op de veroordeelde verklaart toe te passen, artikel 56 Sw. vermeldt en dat, bijgevolg, de omstandigheid van de herhaling overneemt die gegrond is op het gerechtelijk verleden dat onderaan de tegen de veroordeelde bewezen verklaarde telastleggingen wordt vermeld, verwijst uitdrukkelijk naar de herhaling.

- STRAFUITVOERING -

Artt. 23, § 1, en 57, eerste lid

P.13.0634.N 30 april 2013 AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank die het verzoek tot toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit als onontvankelijk afwijst omdat de verzoeker niet in de tijdsvoorwaarden verkeert om een dergelijk verzoek te formuleren, is niet verplicht in haar vonnis de datum te bepalen waarop de veroordeelde een nieuw verzoek kan indienen of de datum te bepalen waarop de directeur een nieuw advies moet uitbrengen omdat in dat geval deze termijn immers door de wet zelf wordt bepaald.

- STRAFUITVOERING -

Artt. 26, § 2, 28, § 2, 47, § 2, en 55, 2°

P.14.0041.F 29 januari 2014 AC nr. ...

Reeds door regelmatig te verblijven in het land waar hij zal verblijven nadat hij het nationaal grondgebied heeft verlaten, wordt de in voorlopige vrijheid gestelde veroordeelde geacht het gedeelte van de straf dat hij op dat ogenblik nog moet ondergaan, buiten de gevangenis uit te zitten.

- STRAFUITVOERING -

De strafuitvoeringsrechtbank oordeelt in feite en dus onaantastbaar over het bestaan van elke wettelijke tegenaanwijzing voor de toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit; wanneer het de tegenaanwijzing betreft inzake de mogelijkheden voor de veroordeelde om een onderdak te hebben, gaat het Hof van Cassatie alleen na of de strafuitvoeringsrechtbank uit haar vaststellingen de onmogelijkheid heeft kunnen afleiden om een onderdak te hebben dat voldoende waarborg biedt om op doeltreffende wijze haar beslissing uit te voeren tot de proeftijd is verstreken.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

Artt. 26, § 2, 47, § 2, 55, 2°, en 71

P.14.0041.F 29 januari 2014 AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank oordeelt in feite en dus onaantastbaar over het bestaan van elke wettelijke tegenaanwijzing voor de toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit; wanneer het de tegenaanwijzing betreft inzake de mogelijkheden voor de veroordeelde om een onderdak te hebben, gaat het Hof van Cassatie alleen na of de strafuitvoeringsrechtbank uit haar vaststellingen de onmogelijkheid heeft kunnen afleiden om een onderdak te hebben dat voldoende waarborg biedt om op doeltreffende wijze haar beslissing uit te voeren tot de proeftijd is verstreken.

- STRAFUITVOERING -

Artt. 26, litt. a) en 47, § 2

P.08.1251.N 26 augustus 2008 AC nr. 435

Artikel 26, littera a) juncto artikel 47, § 2, van de Wet Strafuitvoering sluit uit dat de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of overlevering geweigerd wordt op grond van andere tegenaanwijzingen dan die welke in dit laatste artikel zijn vermeld.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- STRAFUITVOERING -

Artt. 30, § 2, 31, § 1 en 50, § 2

P.07.1219.N 28 augustus 2007 AC nr. 379

De strafuitvoeringsrechtbank die om de enkele reden dat in het dossier, gevoegd bij het advies van de directeur over de voorwaardelijke invrijheidstelling, bepaalde stukken ontbreken, oordeelt dat dit advies onontvankelijk is, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie Cass., 28 aug. 2007, AR P.07.1282.N, nr. ...

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.07.1282.N 28 augustus 2007 AC nr. 380

De strafuitvoeringsrechtbank die om de enkele reden dat in het dossier betreffende het advies van de directeur over de voorwaardelijke invrijheidstelling en de verzoeken tot elektronisch toezicht en beperkte hechtenis, bepaalde stukken ontbreken, oordeelt dat dit advies en die verzoeken onontvankelijk is, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 45 en 57

P.07.1333.N 25 september 2007 AC nr. 434

Artikel 45 Wet Strafuitvoering is van toepassing voor vrijheidstraffen van drie jaar of minder en niet voor correctionele straffen waarvan het geheel meer dan vijf jaar bedraagt; in dat geval kan overeenkomstig artikel 57 van dezelfde wet het advies van de directeur uitgebracht worden binnen de termijn van een jaar.

- STRAFUITVOERING -

Artt. 47 tot 58, en 68, § 5, tweede lid

P.07.1842.F 9 januari 2008 AC nr. 16

Wanneer de voorwaardelijke invrijheidstelling werd herroepen en de strafuitvoeringsrechtbank de tenuitvoerlegging heeft bevolen van de vrijheidsstraf die de veroordeelde nog moet ondergaan, wordt de latere toekenningsprocedure van een nieuwe voorwaardelijke invrijheidstelling geregeld door de artikelen 47 tot 58 van de Wet van 17 mei 2006 (1). (1) Cass., 21 nov. 2007, AR P.07.1529.N, Pas., 2007, nr ...

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- STRAFUITVOERING -

P.07.1529.F 21 november 2007 AC nr. 572

Wanneer de voorwaardelijke invrijheidstelling werd herroepen en de strafuitvoeringsrechtbank de tenuitvoerlegging heeft bevolen van de straf van vrijheidsberoving die de veroordeelde nog moet ondergaan, wordt de latere toekenningsprocedure van een nieuwe voorwaardelijke invrijheidstelling geregeld door de artikelen 47 tot 58 van de Wet van 17 mei 2006.

- STRAFUITVOERING -

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Artt. 47, § 1, 1°, en 48

P.10.2053.N 25 januari 2011 AC nr. ...

Ofschoon de voorwaardelijke invrijheidstelling van toepassing is op alle veroordeelden, ongeacht hun nationaliteit, blijkt uit de artikelen 47, § 1, 1° en 48 Wet Strafuitvoering dat deze strafuitvoeringsmodaliteit niet kan worden toegepast wanneer het niet mogelijk is om een nuttige reclassering uit te werken omdat de veroordeelde niet gerechtigd is in het Rijk te verblijven (1). (1) Zie: Cass., 21 mei 2002, AR P.02.0393.N - P.02.0477.N, AC, 2002, nr. 306.

- STRAFUITVOERING -

Artt. 5 en 7

C.12.0291.F 15 november 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 5 en 7 van de wet van 17 mei 2006 volgt dat de minister van Justitie of zijn gemachtigde, wanneer alle bij wet bepaalde voorwaarden vervuld zijn, de uitgaansvergunning of het penitentiair verlof moet toekennen aan de veroordeelde die daarom verzoekt; de omstandigheid dat een van de voorwaarden de minister of zijn gemachtigde verplicht te beoordelen of er in hoofde van de veroordeelde geen bij wet bepaalde tegenaanwijzingen bestaan en, zo ja, of er bijzondere voorwaarden bestaan die daaraan kunnen tegemoetkomen, verleent de minister geen discretionaire bevoegdheid om het verzoek te weigeren; de bevoegdheid van de overheid die kennisneemt van een verzoek om een uitgaansvergunning of een penitentiair verlof, is derhalve gebonden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Artt. 50, § 1, en 57

P.14.0041.F 29 januari 2014 AC nr. ...

Het vonnis van niet-toekenning van een voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied moet de datum vermelden waarop de veroordeelde een nieuw verzoek kan indienen; de strafuitvoeringsrechtbank is discretionair bevoegd om die datum binnen de wettelijke grenzen vast te stellen.

- STRAFUITVOERING -

Artt. 53 en 58, § 1

P.12.1454.F 28 augustus 2012 AC nr. ...

Het recht van de slachtoffers op informatie en het recht om te worden gehoord, verlenen hen niet de hoedanigheid van procespartij bij de strafuitvoering (1). (1) Zie de concl. in Pas. 2012, nr. …

- STRAFUITVOERING -

Artt. 57 en 68, § 5, tweede lid

P.07.1842.F 9 januari 2008 AC nr. 16

De strafuitvoeringsrechtbank die de voorwaardelijke invrijheidstelling herroept, moet in haar vonnis de datum bepalen waarop de directeur een nieuw advies moet uitbrengen (1). (1) Cass., 21 nov. 2007, AR P.07.1529.N, Pas., 2007, nr ...

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- STRAFUITVOERING -

P.07.1529.F 21 november 2007 AC nr. 572

De strafuitvoeringsrechtbank die de voorwaardelijke invrijheidstelling herroept, moet in zijn vonnis de datum bepalen waarop de veroordeelde een nieuw verzoek kan indienen of deze waarop de directeur een nieuw advies moet uitbrengen.

- STRAFUITVOERING -

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Artt. 59 en 96, eerste lid

P.14.0232.N 25 februari 2014 AC nr. ...

De bijzondere strafuitvoeringsmodaliteit van uitgangsvergunning die de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank overeenkomstig artikel 59 Wet Strafuitvoering kan toestaan, is geen uitvoeringsmodaliteit bepaald in Titel V van de wet, noch een bijzondere voorwaarde als bedoeld in Titel XI van dezelfde wet; tegen de beslissing over dergelijke bijzondere strafuitvoeringsmodaliteit staat voor de veroordeelde geen cassatieberoep open (1). (1) Zie Cass. 26 dec. 2007, AR P.07.1762.N, AC 2007, nr. 662.

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

Artt. 60 en 97, § 3, eerste lid

P.09.0400.F 8 april 2009 AC nr. 250

Het cassatieberoep dat het openbaar ministerie binnen de wettelijke termijn tegen de beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank heeft ingesteld waarbij elektronisch toezicht wordt toegekend, heeft opschortende werking tot het ogenblik waarop het Hof op het voormelde cassatieberoep uitspraak heeft gedaan, hoewel het vonnis waarbij de maatregel is toegekend beslist dat het vonnis op een eerdere datum uitvoerbaar wordt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen

Wanneer het openbaar ministerie de zaak bij het Hof aanhangig heeft gemaakt met een cassatieberoep dat binnen de wettelijke termijn is ingesteld, is het middel dat aanvoert dat het bestreden vonnis, met schending van de wet, uitvoerbaar is geworden voor het kracht van gewijsde heeft gekregen, zonder belang, aangezien het cassatieberoep van het openbaar ministerie krachtens de wet opschortende werking heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- STRAFUITVOERING -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Artt. 64, 66, § 3, en 70

P.11.1557.F 21 september 2011 AC nr. ...

Wanneer de procureur des Konings, in een geval waarin de aan de veroordeelde toegekende strafuitvoeringsmodaliteit kon worden herroepen, de voorlopige aanhouding heeft bevolen van de persoon die voor de maatregel in aanmerking komt, en hij de bevoegde strafuitvoeringsrechtbank daarvan onmiddellijk in kennis heeft gesteld, beschikt die rechtbank over zeven werkdagen na de opsluiting van de veroordeelde om uitspraak te doen over een eventuele schorsing van de toegekende maatregel; indien de strafuitvoeringsmodaliteit wordt geschorst, moet de rechtbank binnen een termijn van ten hoogste één maand, te rekenen van het vonnis tot schorsing, die schorsing opheffen of de maatregel herroepen.

- STRAFUITVOERING -

Artt. 64, 66, 68 en 70

P.11.1557.F 21 september 2011 AC nr. ...

De beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank die de maatregel van elektronisch toezicht die de veroordeelde is toegekend, meteen herroept, ofschoon die rechtbank, die met een door de procureur des Konings gegeven bericht van voorlopige aanhouding reeds kennis heeft genomen van de zaak, de dag van haar beslissing alleen bevoegd was om uitspraak te doen over de eventuele schorsing van die uitvoeringsmodaliteit van de maatregel, wordt vernietigd zonder verwijzing (1). (1) Zie Raoul DECLERCQ, Cassation en matière répressive, Brussel, Bruylant, 2006, p. 654, nrs. 1197-1199.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- STRAFUITVOERING -

De strafuitvoeringsrechtbank, die met een door de procureur des Konings gegeven bericht van voorlopige aanhouding, met het oog op een eventuele schorsing van de maatregel van elektronisch toezicht, kennisneemt van een zaak, en die niettemin het elekronisch toezicht meteen herroept, gaat de perken van de bij haar aanhangig gemaakte zaak te buiten.

- STRAFUITVOERING -

Artt. 66, § 3, en 70

P.11.1863.F 7 december 2011 AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank die met toepassing van de artikelen 66, §3, en 70 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf, kennisneemt van de zaak, doet geen uitspraak in het kader van een rechtspleging die is ingeleid met een vordering tot herroeping van het openbaar ministerie en de bij die bepalingen ingestelde spoedeisende rechtspleging valt bijgevolg niet onder toepassing van de termijnen die bij artikel 68, §1 en 2, van diezelfde wet zijn bepaald.

- STRAFUITVOERING -

Artt. 95/12, §2, eerste lid, 95/13, §§2 en 3, 95/14, §§1 en4

P.13.0320.F 13 maart 2013 AC nr. ...

Wanneer de strafuitvoeringsrechtbank kennisneemt van een verzoek om penitentiair verlof, ingediend door de ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank gestelde veroordeelde, kan die rechtbank de door de veroordeelde gevraagde zitting organiseren, maar is zij daartoe niet verplicht; buiten het geval waarin dergelijke zitting wordt georganiseerd waarop, uitzonderlijk, de ter beschikking gestelde veroordeelde, zijn raadsman, de directeur en het openbaar ministerie met name worden gehoord, doet de rechtbank rechtstreeks uitspraak over het verzoek om penitentiair verlof, binnen veertien dagen na de ontvangst van het advies van de directeur, nadat de veroordeelde eerst een afschrift van dat advies en van het daaropvolgende advies van het openbaar ministerie heeft ontvangen; het feit dat de aldus gewezen beslissing schriftelijk ter kennis moet worden gebracht van het openbaar ministerie, belet niet dat zij een vonnis en geen beschikking is, dat in openbare rechtszitting moet worden uitgesproken (1). (1) Zie Frédéric CLOSE en Gian-Franco RANERI, "Un an de jurisprudence de la Cour de cassation relative au tribunal de l'application des peines", L'exécution des condamnations pénales, C.U.P., dl. 101 (2008), p. 127, nr. 39.

- STRAFUITVOERING -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 95/6, eerste lid, en 95/27, § 1

P.14.0256.N 4 maart 2014 AC nr. ...

Uit artikel 95/6, eerste lid, Wet Strafuitvoering kan niet worden afgeleid dat de veroordeelde persoonlijk moet verschijnen op de rechtszitting waarop de strafuitvoeringsrechtbank over een verzoek tot uitstel of vertegenwoordiging om medische redenen uitspraak doet (1). (1) Zie: Cass. 19 maart 2008, AR P.08.0363.F, AC 2008, nr. 193.

- STRAFUITVOERING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Wet 18 april 1851

Art. 437

C.99.0086.N 4 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer uit de wil van de oprichters van een burgerlijke vennootschap die de vorm van een handelsvennootschap heeft aangenomen blijkt dat het werkelijke doel van de venootschap een handelsdoel is en de oprichters slechts door veinzing en om een wet van openbare orde te omzeilen een burgerlijk doel in de statuten hebben ingeschreven, krijgt de vennootschap de hoedanigheid van koopman en kan zij worden failliet verklaard (1) (2). (1) Zie cass. 15 april 1943, Bull. en Pas., 1943, I, 142; 30 april 1945, Arr. Verbr. 1945, 139; 19 mei 1961, R.W. 1961-62, 1603. (2) Het O.M. concludeerde eveneens tot verwerping van het cassatieberoep. Het was echter van mening dat de feitenrechters terecht de werkelijke (commerciële) activiteit van de N.V. Antwerps Administratiekantoor in aanmerking hadden genomen om vast te stellen dat zij koopman is nu het statutair doel niet kon tegengeworpen worden aan eerste verweerster; uit artikel 63bis Vennootschappenwet volgt immers dat de naamloze vennootschap in de regel ook door doeloverschrijdende handelingen gebonden is (zie J. RonseKan een V.Z.W. failliet verklaard worden?" in Liber Amicorum F. Dumon, Kluwer 1983, (219) 239; K. Geens, M. Denef, F. Hellemans, R. Tas en J. VananroyeOverzicht van rechtspraak. Vennootschappen 1992-1998" T.P.R., 2000, (99) 162 nr. 69).

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

P.96.0489.N 30 september 1997 AC nr. ...

Bij de vaststelling van de staat van faillissement, bestanddeel van het misdrijf bankbreuk, kan de strafrechter bij de beoordeling van het werkelijk krediet slechts rekening houden met het werkelijk krediet dat de schuldenaar geniet en niet met het krediet dat hij verkrijgt door het gebruik van kunstmatige, ongeoorloofde of bedrieglijke middelen.

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

De strafrechter is bevoegd de staat van faillissement, bestanddeel van het misdrijf bankbreuk, vast te stellen.

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

P.95.0836.N 17 september 1996 AC nr. ...

Beslist wettig dat een handelsvennootschap in staat van faillissement is, de rechter die vaststelt dat de vennootschap opgehouden had te betalen en haar krediet slechts door het aanwenden van bedrieglijke middelen kon handhaven.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Het geschokt zijn van het krediet bedoeld in artikel 437 Faillissementswet is nauw verbonden met het ophouden te betalen waarvan ook sprake in deze bepaling.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Art. 440, tweede lid

C.97.0392.F 18 februari 1999 AC nr. ...

De rechtbank die plaatselijk bevoegd is om een vennootschap onder firma failliet te verklaren, is tevens bevoegd om kennis te nemen van de vordering tot faillietverklaring van de vennoten die onbeperkt en hoofdelijk aansprakelijk zijn.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Art. 442

C.99.0127.N 15 juni 2001 AC nr. ...

Wanneer het faillissement ambtshalve wordt uitgesproken en vervolgens wordt ingetrokken, komen de kosten ten last van de Staat, in zoverre de faillietverklaring geenszins aan een fout van faillietverklaarde handelaar te wijten is (1). (1) Zie de conclusie van het Openbaar Ministerie.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

C.96.0364.N 25 juni 1999 AC nr. ...

De rechter bij wie de aangifte wordt gedaan van het faillissement en die vaststelt dat de koopman in zijn rechtsgebied zijn woonplaats heeft en op het tijdstip van de aangifte opgehouden heeft te betalen, is in de regel bevoegd om de faillietverklaring uit te spreken; om over zijn bevoegdheid te beslissen is hij niet verplicht na te gaan of de koopman in de periode voor de aangifte elders een woonplaats had en opgehouden had te betalen op een ander tijdstip dan uit de aangifte blijkt.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

C.93.0344.N 21 september 1995 AC nr. ...

De opdracht van de rechtbank van koophandel om ambtshalve kooplieden en handelsvennootschappen failliet te verklaren houdt in dat de rechtbank het initiatief mag nemen de betrokkenen op te roepen en zelf te onderzoeken of aan de vereisten voor een faillietverklaring is voldaan; uit de enkele omstandigheid dat de rechter, voordat hij de betrokkenen oproept, gegevens verzamelt om uit te maken of een oproeping wel nodig is, kan niet worden afgeleid dat die rechter niet de vereiste onpartijdigheid aan de dag zou leggen om over het faillissement uitspraak te doen.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

C.93.0084.N 9 februari 1995 AC nr. ...

Het recht van verdediging vereist bij een ambtshalve faillietverklaring ofwel dat de schuldenaar voor de behandeling van de zaak wordt opgeroepen ofwel dat de rechter de redenen van uitzonderlijke spoed geeft waarom hij de schuldenaar niet oproept; die omstandigheden van uitzonderlijke spoed kunnen enkel worden aangewezen en beoordeeld door de rechter die het faillissement uitspreekt.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

Art. 444

C.07.0373.N 6 maart 2009 AC nr. 176

De buitenbezitstelling van de gefailleerde is een maatregel die tot doel heeft de schuldeisers te beschermen door hen de waarborg te bieden dat het patrimonium van de gefailleerde niet zal worden aangetast, te rekenen vanaf de dag waarop het vonnis van faillietverklaring wordt uitgesproken (1). (1) Grondwettelijk Hof nr 11/2002, 16 jan. 2002, rolnr 2065, A.A., 2002, 97.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

S.01.0173.N 14 oktober 2002 AC nr. 537

Het faillissementsvonnis is een rechterlijke beslissing die in de regel de stopzetting van elke handelsactiviteit oplegt met gevolg dat de curator de arbeidsovereenkomsten moet beëindigen (1) (2). (1) Cass., 25 juni 2001, AR S.00.0041.N, nr 396. (2) Artt. 444 en 475 Faillissementswet zoals gewijzigd bij Faillissementswet 8 aug. 1997, artt. 16 en 47.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Art. 445

C.04.0202.F 7 april 2005 AC nr. 208

De bodemrechter kan naar recht beslissen dat de hypotheekstelling, door de failliete vennootschap, die als zekerheid voor andermans schuld en zonder prestatie in haar voordeel toegestaan is op een door haar ten gevolge van een kapitaalverhoging verworven onroerend goed, voor de failliete vennootschap een volstrekt kosteloze handeling was, die bijgevolg niet aan de boedel kan worden tegengeworpen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

C.02.0456.N 17 juni 2004 AC nr. 335

De uitoefening door een kredietgever van een opdracht gegeven door de kredietnemer op grond van een voorheen gesloten kredietovereenkomst en die hierin bestaat dat bedragen ontvangen door de kredietnemer toegerekend worden op een openstaand krediet, geldt als betaling, in de zin van artikel 445 Faillissementswet 1851, door de kredietnemer.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

C.03.0070.N 3 juni 2004 AC nr. 302

Wanneer het faillissement dateert van voor het in voege treden van de nieuwe Faillissementswet en de overeenkomst van tien dagen voor de datum van staking van betaling blijft ze aanvechtbaar met toepassing van de oude wet (1). (1) Zie Cass., 6 maart 2003, AR C.02.0132.F, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 445, eerste en tweede lid

C.99.0237.N 9 maart 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat de pandgever al dan niet het recht heeft hetgeen hij betaald heeft te verhalen op de schuldenaar wiens schuld gewaarborgd was door het pand, is niet bepalend voor de vraag of de pandgever voor zijn inpandgeving een tegenprestatie heeft verkregen; de rechter vermag te oordelen dat de inpandgeving om niet is gedaan wanneer hij vaststelt dat de pandgever voor die verrichting geen enkele concrete tegenprestatie kreeg, maar enkel een algemeen belang had dat de schuldenaar goed zou gedijen en niet failliet zou worden verklaard.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- PAND -

Art. 445, vierde lid

C.00.0042.N 24 oktober 2002 AC nr. 563

De door de schuldenaar verleende volmacht tot het vestigen van een hypotheek heeft niet tot gevolg dat de latere vestiging van de hypotheek door de schuldeiser terugwerkende kracht heeft; dergelijke vestiging tijdens de verdachte periode tot zekerheid van schulden die voordien bestonden is derhalve niet tegenwerpelijk aan de boedel.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 448

C.96.0458.F 27 februari 1998 AC nr. ...

De rechter beslist wettig dat verrichtingen niet aan de gezamenlijke schuldeisers kunnen worden tegengeworpen als handelingen of betalingen die met bedrieglijke benadeling van de schuldeisers zijn verricht, wanneer hij, enerzijds, het werkelijke voorwerp van die verrichtingen heeft nagegaan en "alle in de verdachte periode gesloten combines heeft willen dwarsbomen", en, anderzijds, gewezen heeft op de abnormale aard van die verrichtingen en geoordeeld heeft dat de partijen afbreuk wilden doen aan de gelijkheid van de schuldeisers en hen gezamenlijk wilden benadelen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 451

C.03.0525.N 10 november 2005 AC nr. 586

Wanneer een curator of een vereffenaar een met een zekerheidsrecht bezwaard goed verkoopt wordt het recht van voorrang van de schuldeiser overgedragen op het bedrag dat voortkomt uit de tegeldemaking, zowel wat de hoofdsom als wat de rente betreft, en zulks tot op de dag van de betaling (1). (1) Cass., 18 dec. 1970, AC 1971, 377; H. Geinger, Chr. Van Buggenhout en Chr. Van HeuverswynOverzicht van rechtspraak - Het faillissement en het gerechtelijk akkoord (1990-1995)", T.P.R. 1996, (909), nr 164.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Art. 452

S.08.0098.N 19 januari 2009 AC nr. 44

Het indienen door een schuldeiser van zijn schuldvordering in het faillissement van een hoofdelijke schuldenaar stuit de verjaring ten aanzien van alle hoofdelijke schuldenaars, maar schorst vanaf dan enkel de verjaring tot de sluiting van het faillissement ten aanzien van de failliet verklaarde hoofdelijke schuldenaar.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Uit artikel 2251 B.W., artikel 452, van de oude Faillissementswet en artikel 24, van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 volgt dat tegen de schuldeiser die aangifte heeft gedaan van zijn schuldvordering, de verjaring ten aanzien van de gefailleerde geschorst is.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

C.95.0361.N 13 november 1997 AC nr. ...

De algemeen bevoorrechte en de gewone schuldeiser kunnen, tot aan de sluiting van het faillissement, wettelijk geen betaling van hun schuldvordering verkrijgen maar hebben slechts aanspraken in de boedel, zodat, na de aangifte van hun vordering, tegen hen de verjaring niet loopt; het doet niet ter zake dat de schuldeiser tegen de gefailleerde zelf een declaratoir vonnis kan verkrijgen, nu dergelijk vonnis hem niet toelaat het uit te voeren zolang het faillissement niet gesloten is.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

De verjaring van de vordering tot voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde wordt gestuit door de aangifte ervan in het faillissement van de schuldenaar en wordt geschorst zolang het faillissement niet gesloten is.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 465

C.93.0373.N 30 mei 1996 AC nr. ...

De betwisting betreffende de vraag of een bedrag dat een partij tijdens een geding stort op een gemeenschappelijke rekening van haar advocaat en van de advocaat van de tegenpartij, nog tot haar vermogen behoort dan wel enkel als een vrijwillige consignatie op een gemeenschappelijke rekening geldt is niet rechtstreeks uit het faillissement ontstaan maar kan ook buiten enig faillissement ontstaan.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 465, eerste lid

C.09.0488.N 7 januari 2011 AC nr. ...

De korte termijn voor hoger beroep bij een vonnis dat ter zake van faillissement is gewezen, is niet van toepassing op de vonnissen die uitspraak doen over een vraag die, ook al belangt ze de gezamenlijke schuldeisers aan, een andere oorzaak heeft dan het faillissement, zodat zij geen enkel juridisch gevolg heeft voor de oplossing van het geschil (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Een vonnis dat ter zake van faillissement is gewezen, is ieder vonnis dat uitspraak doet over rechtsvorderingen en geschillen rechtstreeks ontstaan uit faillissementen en waarvan de gegevens voor de oplossing zich bevinden in het bijzonder recht dat het stelsel van het faillissement beheerst (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

C.04.0211.N 11 maart 2005 AC nr. 154

De termijn van vijftien dagen voor het instellen van hoger beroep tegen ieder vonnis dat ter zake van faillissement wordt gewezen, is van toepassing op ieder vonnis dat uitspraak doet over rechtsvorderingen en geschillen rechtstreeks ontstaan uit faillissementen en waarvan de gegevens voor de oplossing zich bevinden in het bijzonder recht dat het stelsel van het faillissement beheerst (1). (1) Cass., 27 feb. 1997, AR C.96.0057.F en C.96.0175.F, nr 112.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

C.96.0057.F 27 februari 1997 AC nr. ...

De termijn van vijftien dagen voor het instellen van hoger beroep tegen ieder vonnis dat ter zake van faillissement wordt gewezen, is van toepassing op ieder vonnis dat uitspraak doet over vorderingen en geschillen rechtstreeks ontstaan uit faillissementen en waarvan de gegevens voor de oplossing zich bevinden in het bijzonder recht dat het stelsel van het faillissement beheerst, maar niet op vonnissen die, al was het gedeeltelijk, uitspraak doen over betwistingen die hoofdzakelijk gegrond zijn op een andere oorzaak dan het faillissement, zodat zij geen enkel juridisch gevolg heeft op de oplossing van het geschil.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 473

C.93.0084.N 9 februari 1995 AC nr. ...

Het verzet tegen het vonnis van faillietverklaring heeft niet tot gevolg dat dit vonnis vervalt, zodat, in zoverre het verzet ongegrond wordt verklaard, de oorspronkelijke beslissing wordt gehandhaafd met inbegrip van de nietigheden waardoor zij is aangetast.~

- VERZET -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 475

S.01.0173.N 14 oktober 2002 AC nr. 537

Uit de uitzonderingsregeling van de faillissementswet die toelaat dat de handelsverrichtingen toch kunnen worden voortgezet mag niet worden afgeleid dat het faillissementsvonnis zijn wezenlijke aard verliest van rechterlijke beslissing die de stopzetting van de handelsactiviteit oplegt (1) (2). (1) Cass. 25 juni 2001, AR S.00.0041.N, nr 396. (2) Artt. 444 en 475 Faillissementswet zoals gewijzigd bij Faillissementswet 8 aug. 1997, artt. 16 en 47.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

S.00.0041.N 25 juni 2001 AC nr. ...

Uit de uitzonderingsregeling van de faillissementswet die toelaat dat de handelsverrichtingen toch kunnen worden voortgezet mag niet worden afgeleid dat het faillissementsvonnis zijn wezenlijke aard verliest van rechterlijke beslissing die de stopzetting van de handelsactiviteit oplegt (1). (1) Zie Cass., 14 maart 1994, A.R. nr S.93.0082.F, nr 118 met noot.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Art. 479

C.03.0525.N 10 november 2005 AC nr. 586

De storting door de curator in de Deposito- en Consignatiekas van gelden die voortkomen uit verkopen en inningen kan niet beschouwd worden als een betaling aan de schuldeisers.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 487, eerste en derde lid

C.11.0365.N 9 februari 2012 AC nr. ...

De hypotheek genomen krachtens artikel 487, derde lid, Faillissementswet 1851, blijft na de homologatie van het akkoord alleen behouden ten voordele van de individuele schuldeisers indien de curator het vonnis van homologatie heeft doen inschrijven, zoals hem is opgedragen door artikel 518 Faillissementswet 1851(1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Art. 492

C.93.0331.F 15 september 1994 AC nr. ...

De curator over een faillissement is niet bevoegd om afstand te doen van de rechtsvordering of af te zien van een geding, zonder de vormvereisten na te leven die hem zijn opgelegd bij artikel 492 van boek III Kh.; dezelfde vormvereisten moeten door de curator worden nageleefd om geldig in een rechterlijke beslissing te kunnen berusten.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

- BERUSTING -

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van rechtsvordering

Art. 496

C.95.0361.N 13 november 1997 AC nr. ...

De aangifte door de schuldeiser van zijn schuldvordering in het faillissement, die een vordering onderwerpt aan het gerecht, en de daaropvolgende opneming in het passief, vormen stuiting zowel ten aanzien van de boedel als ten aanzien van de gefailleerde zelf.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Art. 518

C.11.0365.N 9 februari 2012 AC nr. ...

De hypotheek genomen krachtens artikel 487, derde lid, Faillissementswet 1851, blijft na de homologatie van het akkoord alleen behouden ten voordele van de individuele schuldeisers indien de curator het vonnis van homologatie heeft doen inschrijven, zoals hem is opgedragen door artikel 518 Faillissementswet 1851(1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Art. 561

C.98.0338.N 9 maart 2000 AC nr. ...

De ontbinding van een wederkerige overeenkomst die gevorderd wordt vóór het faillissement van een der contractspartijen, maar erna wordt uitgesproken ten laste van de failliet, heeft tot gevolg dat de partijen in dezelfde toestand worden geplaatst als hadden zij geen overeenkomst gesloten; onverminderd zijn eventueel recht op compensatie komt de koper echter in samenloop met de andere schuldeisers wanneer hetgeen moet worden teruggegeven een som geld is die hij aan de verkoper als voorschot heeft betaald.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.96.0271.N 2 mei 1997 AC nr. ...

Wanneer na de faillietverklaring de curator beslist de handelsbedrijvigheid van de gefailleerde verder te zetten en de arbeidsovereenkomsten verder uit te voeren, zodoende de boedel beheert, zijn de schulden die het gevolg zijn van de opzegging van die overeenkomsten boedelschulden.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Art. 564, laatst lid

C.93.0070.N 16 december 1994 AC nr. ...

De omstandigheid dat de eerst ingeschreven hypothecaire schuldeiser werd betaald impliceert niet dat zijn inschrijving is doorgehaald of vervallen.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Art. 574, 4°

P.06.0965.F 24 oktober 2007 AC nr. 499

De niet-aangifte van staking van betaling binnen de voorgeschreven termijnen, als bepaald bij artikel 574, 4°, oude Faillissementswet, is nog steeds strafbaar gesteld door het nieuwe artikel 489bis, 4°, Sw., maar de bestraffingsvoorwaarden, i.e. de bestanddelen van het misdrijf, zijn thans strikter en dus gunstiger voor de beklaagde (1). (1) Cass., 4 jan. 2000, AR P.98.1416.N, nr 3.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

P.98.1416.N 4 januari 2000 AC nr. ...

De niet-tijdige aangifte van staking van betaling, omschreven onder artikel 574, 4, Oude Faillissementswet is nog steeds strafbaar gesteld door het nieuwe artikel 489bis, 4, Sw. maar de bestraffingsvoorwaarden, d.z. de constitutieve bestanddelen, zijn thans strenger, dus gunstiger voor de beklaagde.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Art. 577, 2°

P.98.1416.N 4 januari 2000 AC nr. ...

Het nieuwe artikel 489ter, 1, Sw. stelt verduistering van activa onder dezelfde constitutieve bestanddelen, inzonderheid wat het opzet betreft, strafbaar als voorheen onder artikel 577, 2, Oude Faillissementswet.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Art. 579, 1°

P.98.0195.N 15 juni 1999 AC nr. ...

De strafrechter moet de terugkeer tot de failliete boedel bevelen van alle goederen, rechten of rechtsvorderingen die bedrieglijk zijn ontvreemd, wanneer hij het misdrijf van bedrieglijke bankbreuk bewezen verklaart, zonder rekening te moeten houden met de wijze waarop de goederen van de schuldige aan bankbreuk worden beheerd of verdeeld.

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

Artt. 437, 440, 441, 472, 574, 4° en 583

P.00.0081.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

De omstandigheid dat onder de oude wet de gestelde termijn voor de aangifte van het faillissement korter was dan onder de nieuwe wet en dat onder de oude wet een algemeen opzet was vereist en onder de nieuwe wet het oogmerk om faillietverklaring uit te stellen, doet eraan geen afbreuk dat het onder de oude en de nieuwe wet steeds om hetzelfde misdrijf gaat (1). (1) Zie cass. 9 juni 1999, AR P.99.0011.F, nr. 338.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Artt. 437, 440, 442, 472, 574, 4°, en 583

P.06.0965.F 24 oktober 2007 AC nr. 499

De verlenging van de termijn die voor de aangifte van het faillissement is gesteld en de vereiste van het oogmerk om haar uit te stellen, beletten niet dat het onder de oude en de nieuwe wet om hetzelfde misdrijf gaat (1). (1) Zie Cass., 3 okt. 2000, AR P.00.0081.N, nr 509.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Artt. 444 en 452

P.93.1224.N 25 januari 1995 AC nr. ...

De bij een inbreuk op de strafwet benadeelde partij mag zich tegen een gefailleerde burgerlijke partij stellen, doch bij afwezigheid van de curator is het vonnis niet tegenstelbaar aan de massa.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Artt. 444 en 475

S.03.0078.N 19 april 2004 AC nr. 205

Uit de uitzonderingsregel van de Faillissementswet die toelaat dat de handelsverrichtingen toch tijdelijk kunnen worden voortgezet, mag niet worden afgeleid dat het faillissementsvonnis zijn wezenlijke aard verliest van rechterlijke beslissing die de stopzetting van de handelsactiviteiten oplegt (1). (1) Zie Cass., 25 juni 2001, AR S.00.0041.N, nr 396.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

S.00.0041.N 25 juni 2001 AC nr. ...

Het faillissementsvonnis is een rechterlijke beslissing die in de regel de stopzetting van elke handelsactiviteit oplegt, maar niet uitsluit dat handelsverrichtingen kunnen verder gezet worden (1) (2). (1) Artt. 444 en 475 Faillissementswet zoals gewijzigd bij Faillissementswet 8 aug. 1997, artt. 16 en 47. (2) Zie: Cass., 15 juni 1992, A.R. nr 9347, nr 540.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Artt. 444 en 487, derde lid

C.07.0373.N 6 maart 2009 AC nr. 176

Het verlies van het beheer van de gefailleerde over al zijn goederen, te rekenen vanaf het vonnis van faillietverklaring, is absoluut en algemeen (1); voor de nietigverklaring van de betalingen, verrichtingen en handelingen van de gefailleerde en alle betalingen aan de gefailleerde, is derhalve niet vereist dat wordt vastgesteld of de bij deze handelingen betrokken partijen al dan niet te goeder trouw waren (2) en evenmin is het van belang of de curator al dan niet voldaan heeft aan de verplichting om ten name van de gezamenlijke schuldeisers inschrijving te nemen op de onroerende goederen van de gefailleerde (3). (1) Zie Cass., 26 okt. 1987, AR 7961, AC, 1987-88, nr 115. (2) A. CLOQUET, La faillite et les concordats, in Les Novelles, Droit commercial, IV, Brussel, Larcier, 1985, p. 390, nr 1310; I. VEROUGSTRAETE, Manuel du curateur de faillite, Brussel, Bruylant, 1987, p. 212-213, nr 335. (3) L. FREDERICQ, Traité de droit commercial belge, VII, Gent, Fecheyr, 1949, p. 164, nr 77.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Artt. 444, 452, 470, 479, en 487, eerste lid

F.06.0079.N 17 januari 2008 AC nr. 33

Tijdens het faillissement kan, onder de gelding van de Faillissementswet 1851, een individuele schuldeiser geen vergoeding krijgen voor zijn aandeel in de collectieve schade die werd veroorzaakt door de fout van een derde; een vordering tijdens het faillissement ingesteld door een gelaedeerde schuldeiser moet worden afgewezen als zij die strekking heeft.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Artt. 451 en 533

C.01.0183.N 18 maart 2004 AC nr. 152

Na de sluiting van het faillissement mag de curator niet over het batig saldo beschikken door interest uit te betalen aan de schuldeisers; deze zijn gerechtigd de schuldenaar in betaling van die interest aan te spreken (1). (1) Het O.M. was van mening dat ook het eerste onderdeel gegrond was doordat het arrest oordeelde dat de schuldeisers geen recht hebben op interesten, wat betekende dat ze van elke aanspraak daarop uitgesloten werden, ook al zouden ze zich wenden tot de ware rechthebbende, de gefailleerde vennootschap, behoorlijk vertegenwoordigd.

- INTEREST - Moratoire interest

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Artt. 451 en 561

C.00.0187.N 7 maart 2002 AC nr. 167

Een schuld komt ten laste van de faillissementsboedel wanneer ze na het faillissement is ontstaan en door de curator werd aangegaan als beheerder van die boedel, dit is ook wanneer ze ontstaat door handelingen die hij voor dit beheer dient te stellen maar niet stelt; hieruit volgt dat wanneer reglementaire bepalingen of door de overheid krachtens deze bepalingen genomen individuele beslissingen hem opleggen na het faillissement bepaalde handelingen te stellen of zich daarvan te onthouden en hij dit niet doet, zodat voor hem een vergoedings- of teruggaveplicht ontstaat, de aldus ontstane schuld een schuld van de boedel is (1). (1) Zie Cass., 16 juni 1988 (voltallige zitting, drie arresten), A.R. 8075, 8136 en 8209, nr 642, 27 april 1992, A.R. 9291, nr 451, 20 jan. 1994, A.R. C.93.0184.F, nr 37, met de concl. proc.-gen. Piret, toenmalig adv.-gen., in Pas., 30 maart 1995, A.R. C.94.0223.F, nr 178 en 2 mei 1997, A.R. C.96.0271.N, nr 213; zie ook VEROUGSTRAETE, I., Manuel du curateur de faillite, 1987, nr 691 en COPPENS, P. en T'KINT, F. Examen de jurisprudence (1991 à 1996), Les faillites, les concordats et les privilèges, R.C.J.B., 1997, 187, nr 19.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Artt. 461 en 479

C.01.0235.N 11 oktober 2002 AC nr. 532

Nu alleen de rechtbank van koophandel bevoegd is om het loon van de curator te bepalen, komt het aan de curator niet toe, zonder toestemming van de rechtbank, de gelden afkomstig van verkopingen en invorderingen die zij op grond van artikel 479 van de Faillissementswet van 18 april 1851 wettig onder zich houden, uit eigen beweging aan te wenden voor zijn persoonlijke vergoeding (1). (1) Zie cass., 9 dec. 1987, AR nr 6028, AC, 1987-88, nr 216; Bull. en Pas., 1988, I, nr 216, 426, met concl. adv.-gen. JANSENS de BISTHOVEN.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Artt. 465, 466 en 470

C.99.0127.N 15 juni 2001 AC nr. ...

Art. 1398, tweede lid, Ger.W., is niet verenigbaar met de taak van de curator die het vonnis dat het faillissement uitspreekt ten uitvoer legt (1). Zie de conclusie van het Openbaar Ministerie.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 1398, tweede lid, Ger.W., is niet verenigbaar met de taak van de curator die het vonnis dat het faillissement uitspreekt ten uitvoer legt (1). Zie de conclusie van het Openbaar Ministerie.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.95.0233.N 2 oktober 1997 AC nr. ...

De voorlopige tenuitvoerlegging van een op vordering van een der schuldeisers uitgesproken faillissementsvonnis geschiedt niet in opdracht van die schuldeiser maar van de curator die voor alle schuldeisers in de boedel optreedt.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Artt. 475 en 477

S.98.0076.N 22 februari 1999 AC nr. ...

Het rechtsbegrip "sluiting van onderneming" wordt niet miskend door de rechters, die beslissen dat er sluiting van onderneming was, wat de curator toeliet tot het ontslag over te gaan van de beschermde werknemers zonder voorafgaande erkenning door de arbeidsrechtbank van het bestaan van de technische of economische redenen die het ontslag van personeelsleden verantwoorden, op grond van de vaststelling dat de curator gemachtigd werd door de rechtbank van koophandel de activiteiten gedurende een bepaalde tijd verder te zetten en die vervolgens oordelen dat de overname van een deel van de activa door een derde de stopzetting van de activiteiten in de zin van artikel 1, § 2, 6° Wet 19 maart 1991 tot gevolg had, waardoor de curator verplicht werd alle werknemers af te danken, en dat het feit dat de activiteiten door een derde werden voortgezet en hierbij een groot deel van het personeel waaronder ook beschermde werknemers werden in dienst genomen hieraan gee afbreuk doet.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

In beginsel impliceert een vonnis tot faillietverklaring de onmiddellijke stopzetting van alle handelsverrichtingen; wanneer de rechter-commissaris op grond van artikel 477 Faillissementswet een beperkte voortzetting toelaat of de rechtbank van koophandel op grond van artikel 475 van die wet de voortzetting van de handelsactiviteit beveelt, impliceert het bereiken van het einde van de periode van de voortzetting, in beginsel meteen ook dat de activiteit van de gefailleerde wordt stopgezet en dat de curator ingevolge die rechterlijke beslissingen de nog lopende arbeidsovereenkomsten moet beëindigen; de omstandigheid dat het actief wordt verkocht aan een derde die ook een deel van de economische activiteit voortzet sluit niet uit dat de activiteit van de gefailleerde wordt stopgezet in de zin van artikel 1, § 2, van de wet van 19 maart 1991, onverminderd de rechten die de werknemer op grond van de collectieve arbeidsovereenkomst 32bis zou kunnen doen gelden.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 496, 498, 499, 500, 502 en 504

F.07.0080.N 13 maart 2009 AC nr. 198

De beslissing van de rechtbank van koophandel die, krachtens de Faill. W. 1851, de opneming van de aangegeven schuldvordering in het passief van het faillissement afwijst, houdt in dat de aanspraak van de schuldeiser wordt verworpen en geldt niet alleen ten aanzien van de boedel maar ook ten aanzien van de gefailleerde zelf.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Indien de curator de schuldvordering betwist, is de aangifte van schuldvordering in het faillissement een rechtsvordering die niet alleen gericht is op de opneming van de schuldvordering in het passief van het faillissement, maar ook op de gerechtelijke erkenning van de aangegeven schuldvordering.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Artt. 496, 528, en 561, eerste lid

F.06.0079.N 17 januari 2008 AC nr. 33

Tijdens het faillissement kan, onder de gelding van de Faillissementswet 1851, een individuele schuldeiser geen vergoeding krijgen voor zijn aandeel in de collectieve schade die werd veroorzaakt door de fout van een derde; een vordering tijdens het faillissement ingesteld door een gelaedeerde schuldeiser moet worden afgewezen als zij die strekking heeft.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Artt. 561 en 572

C.98.0338.N 9 maart 2000 AC nr. ...

De vraag of de vordering van een schuldeiser onderworpen is aan de gelijkheidsregel bij faillissement dan wel zonder onderworpen te zijn aan de percentenregeling rechtstreeks door de curator moet worden betaald, wordt geregeld door beginselen van dwingend recht.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- OPENBARE ORDE -

Wet 18 feb. 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg, B.S., 4 april 1969

Art. 1

P.93.0604.N 27 september 1994 AC nr. ...

Luidens artikel 6.1, eerste lid, van de E.E.G.-Verordening 3820/85 van de Raad van 20 dec. 1985 is de dagelijkse rijtijd de totale rijtijd tussen twee dagelijkse rusttijden of tussen een dagelijkse rusttijd en een wekelijkse rusttijd als bedoeld in artt. 8.1, en 3 van voormelde verordening.~

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

Art. 2

P.01.0706.N 4 juni 2002 AC nr. 339

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet, bij een veroordeling wegens overtreding van de bepalingen van de E.E.G.-Verordening nr. 3820/85, het veroordelend vonnis melding maken van artikel 3 van het K.B. van 13 mei 1987, dat bepaalt dat artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg van toepassing is bij overtreding van de bepalingen van voormelde verordening en van dat besluit (1). (1) Cass., 16 feb. 1993, AR 6635, nr. 98. Zie ook Cass., 27 okt. 1992, AR 3177, nr. 697, waar het Hof oordeelde dat op de overtredingen van de E.E.G-Verordening nr. 3820/85 die werden gepleegd vóór de inwerkingtreding van het artikel 3 van het K.B. van 13 mei 1987 geen straffen zijn gesteld. Het Hof bevestigde hierdoor de stelling dat de strafrechtelijke handhaving van de voorschriften van de E.E.G.-Verordening nr. 3120/85 het uitvaardigen van een koninklijk besluit vereist, aangezien de "blanco-strafbaarheid" van artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 enkel de overtreding van een uitvoeringsbesluit incrimineert en niet rechtstreeks het overtreden van E.E.G.-Verordening (SPRIET, B. en VERSTRAETEN, R. "Tijdelijk ontbreken van rechtsgrond tot bestraffing van overtreding van het Europees transportrecht", noot onder Cass. 27 okt. 1992, R.W. 1994-95, p. 221). Dit betekent dat de strafbaarstelling pas ontstond bij de inwerkingtreding van voormeld koninklijk besluit. Het artikel 3 van het K.B. van 13 mei 1987 maakt derhalve een bestanddeel van het misdrijf uit, zodat dit artikel dient vermeld te worden in het veroordelend vonnis.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet, bij een veroordeling wegens overtreding van de bepalingen van de E.E.G.-Verordening nr. 3821/85, het veroordelend vonnis melding maken van artikel 10 van het K.B. van 13 juli 1984, dat bepaalt dat artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg van toepassing is bij overtreding van de bepalingen van voormelde verordening en van dat besluit (1). (1) Cass., 16 feb. 1993, AR 6635, nr. 98. Zie ook Cass., 27 okt. 1992, AR 3177, nr. 697, waar het Hof oordeelde dat op de overtredingen van de E.E.G-Verordening nr. 3821/85 die werden gepleegd vóór de inwerkingtreding van het K.B. van 13 juli 1984 geen straffen zijn gesteld. Het Hof bevestigde hierdoor de stelling dat de strafrechtelijke handhaving van de voorschriften van de E.E.G.-Verordening nr. 3121/85 het uitvaardigen van een koninklijk besluit vereist, aangezien de "blanco-strafbaarheid" van artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 enkel de overtreding van een uitvoeringsbesluit incrimineert en niet rechtstreeks het overtreden van E.E.G.-Verordening (SPRIET, B. en VERSTRAETEN, R. "Tijdelijk ontbreken van rechtsgrond tot bestraffing van overtreding van het Europees transportrecht", noot onder Cass. 27 okt. 1992, R.W. 1994-95, p. 221). Dit betekent dat de strafbaarstelling pas ontstond bij de inwerkingtreding van voormeld koninklijk besluit. Het artikel 10 van het K.B. van 13 juli 1984 maakt derhalve een bestanddeel van het misdrijf uit, zodat dit artikel dient vermeld te worden in het veroordelend vonnis.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Artt. 1 en 2, § 1

P.95.0474.N 26 november 1996 AC nr. ...

De veroordeling van de beklaagde, wegens het niet zodanig organiseren van het werk van vrachtwagenbestuurders dat deze de bepalingen van de E.E.G.-Verordeningen kunnen naleven en het niet nemen van de nodige maatregelen om herhaling van de vastgestelde inbreuken te voorkomen is wettig gegrond op de enkele vaststelling dat hij de verantwoordelijke is voor de organisatie van de hen gegeven opdrachten, zonder dat vereist is dat bovendien wordt aangegeven in welke hoedanigheid hij die verantwoordelijkheid uitoefent.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Artt. 1 en 3, § 2

P.02.0694.F 8 januari 2003 AC nr. 13

De schriftelijke toestemming die moet voorafgaan aan de opsporing ten huize of huiszoeking, bepaald in artikel 1bis W. 7 juni 1969, tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize of huiszoeking mag worden verricht, is niet vereist voor de toepassing van de W. 18 feb. 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg, waarvan artikel 3, § 2, bepaalt dat de bevoegde agenten toegang hebben tot de lokalen, terreinen, vervoermiddelen en hebben het recht de beroepsboeken en -documenten in te zien van de ondernemingen die onderworpen zijn aan de met toepassing van artikel 1 van die wet genomen besluiten, en dat zij die beroepsboeken en -documenten mogen nazien en ter plaatse afschrift mogen nemen of een uittreksel mogen vragen en allerlei nodige uitleg hierover mogen eisen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Wet 18 juli 1860

Art. 1, § 1

F.04.0031.F 17 maart 2005 AC nr. 173

De indirecte verbruiksbelastingen die op het product zelf geheven worden en aldus de prijs verhogen die uiteindelijk door de verbruiker moet worden betaald zijn octrooirechten die door de wet van 18 juli 1860 afgeschaft zijn (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2005, nr ...

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Wet 18 juli 1990

Art. 35

P.96.0698.F 20 november 1996 AC nr. ...

De strafvordering die het gevolg is van een vluchtmisdrijf verjaart na verloop van drie jaren, te rekenen vanaf de dag waarop het misdrijf is begaan.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 68

Wet 18 maart 1998 tot instelling van de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling

Art. 10

P.03.0220.N 18 maart 2003 AC nr. 177

Vermits de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling geen rechtbanken zijn die beslissen over de gegrondheid van een ingestelde strafvervolging, is artikel 6.1, E.V.R.M. niet toepasselijk op de behandeling van de voorwaardelijke invrijheidstelling door de daartoe bevoegde commissie (1) (2). (1) Cass., 5 april 2000, P.00.0206.F, nr 227. (2) Zie Cass., 21 maart 2001, P.01.0260.F, nr 153.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.02.0990.F 25 september 2002 AC nr. 480

De commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling beoordeelt in feite de opportuniteit om de voorwaardelijke invrijheidstelling in de bij wet bepaalde omstandigheden te herroepen (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 2000, A.R. P.99.1826.F, nr. 129.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.99.1826.F 16 februari 2000 AC nr. ...

De beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling is regelmatig met redenen omkleed en naar recht verantwoord, wanneer die commissie, na het bestaan van een wettige grond tot herroeping te hebben vastgesteld, oordeelt dat die maatregel moet worden genomen in het belang van de maatschappij, van de getroffenen of van de maatschappelijke integratie van de veroordeelde.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 10, 1°

P.03.1018.F 17 september 2003 AC nr. 438

Wanneer de voorwaardelijk in vrijheid gestelde, tijdens de proeftijd, in verdenking is gesteld voor nieuwe feiten die misdrijven vormen, heeft de commissie van voorwaardelijke invrijheidstelling de mogelijkheid maar niet de verplichting om de voorwaardelijke invrijheidstelling te herroepen.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.01.0260.F 21 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer de bijzondere voorwaarden, die zijn opgelegd in de beslissing waarbij uitspraak is gedaan over de voorwaardelijke invrijheidstelling, niet nageleefd worden en de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling op die grond beslist heeft dat de rechtsdag van de zaak moest worden bepaald met het oog op een mogelijke herroeping van die voorwaardelijke invrijheidstelling en de veroordeelde te dien einde heeft opgeroepen overeenkomstig de bij wet vereiste vorm en termijn, kan die commissie wettig beslissen om de herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling te bevelen, ook al heeft het O.M., dat op de rechtszitting is gehoord, zulks niet gevorderd.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Wanneer de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling beslist om de wetsbepaling toe te passen die haar machtigt om de voorwaardelijke invrijheidstelling te herroepen, na te hebben vastgesteld dat de betrokkene tijdens de proeftijd een bijzondere voorwaarde niet heeft nageleefd die in de beslissing van de commissie was opgelegd die over de voorwaardelijke invrijheidstelling uitspraak heeft gedaan, miskent zij het vermoeden van onschuld niet (1). (1) Zie Cass., 20 juli 1999, A.R. P.99.0873.F, nr. 418.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.99.0873.F 20 juli 1999 AC nr. ...

De beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling om toepassing te maken van de wetsbepaling die haar machtigt om de voorwaardelijke invrijheidstelling te herroepen, wanneer de betrokkene tijdens de proeftijd in verdenking is gesteld wegens nieuwe strafbare feiten, miskent het vermoeden van onschuld niet.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 10, 2°

P.03.0220.N 18 maart 2003 AC nr. 177

Krachtens artikel 10, aanhef, 2°, van de Wet van 18 maart 1998 tot instelling van de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, kan de commissie de voorwaardelijke invrijheidstelling ook herroepen op grond van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, gewezen door een buitenlandse rechtbank, waarbij wordt vastgesteld dat de voorwaardelijk in vrijheid gestelde een misdaad of wanbedrijf heeft gepleegd voor het verstrijken van de proeftijd.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.02.0372.F 22 mei 2002 AC nr. 314

In geval van herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling, op grond dat de begunstigde van die maatregel een misdaad of wanbedrijf heeft begaan vóór het verstrijken van de proeftijd, vereist de wet niet dat de beslissing tot herroeping zelf gewezen wordt vóór het verstrijken van die termijn.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Verjaring van de straf kan niet worden aangevoerd wanneer in een in kracht van gewijsde gegane veroordeling vastgesteld wordt dat de voorwaardelijk in vrijheid gestelde een misdaad of wanbedrijf heeft begaan vóór het verstrijken van de proeftermijn.

- VERJARING - Strafzaken - Straf - Algemeen

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

De herroeping van een maatregel van voorwaardelijke invrijheidstelling, die is bevolen op grond dat de begunstigde van die maatregel een misdaad of wanbedrijf heeft begaan vóór het verstrijken van de proeftermijn, is geen tweede veroordeling voor eenzelfde feit, zoals dat bij artikel 14.7 I.V.B.P.R. verboden wordt.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 10, 3°

P.00.0665.F 14 juni 2000 AC nr. ...

De commissie beslist dat, wegens de zwaarwichtigheid van de feiten, alleen de herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling een passende maatregel vormt, als zij, na de feiten te hebben beschreven waaruit zij afleidt dat de veroordeelde de lichamelijke integriteit van derden ernstig in gevaar brengt, vaststelt dat zijn gedrag beslist onverenigbaar is met de handhaving van een maatregel van voorwaardelijke invrijheidstelling.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 11

P.01.0026.N 27 maart 2001 AC nr. ...

Artikel 11 van de wet van 18 maart 1998 bepaalt niet dat de commissie die meer dan twee maanden na haar beslissing tot schorsing van de voorwaardelijke invrijheidstelling uitspraak doet, de invrijheidstelling onder dezelfde voorwaarden van de veroordeelde moet bevelen; artikel 11, § 3 bepaalt slechts dat de veroordeelde na verloop van deze termijn opnieuw in vrijheid wordt gesteld onder dezelfde voorwaarden als voorheen; deze bepaling onderstelt dat de veroordeelde niet om andere redenen is opgesloten, en staat eraan niet in de weg dat de commissie, in dit laatste geval, meer dan twee maanden nadat zij de schorsing heeft gelast, de herroeping beveelt van de voorwaardelijke invrijheidstelling (1). (1) Zie cass., 25 jan. 2000, P.99.1685.N, nr 65.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 11, § 3

P.01.0543.F 30 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer de veroordeelde, wiens voorwaardelijke invrijheidstelling is geschorst, opnieuw in vrijheid is gesteld, kan de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling die voorwaardelijke invrijheidstelling met toepassing van artikel 10, W. 5 maart 1998, herroepen, zonder uitspraak te moeten doen binnen de bij artikel 11, § 3, W. 18 maart 1998, bepaalde termijn van twee maanden.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 13

P.01.0602.N 19 juni 2001 AC nr. ...

Wanneer een veroordeelde die voorwaardelijk vrij is, voorlopig wordt aangehouden moet de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling binnen de maand na de uitgevoerde bevolen voorlopige aanhouding een beslissing tot al dan niet herroeping, schorsing of herziening nemen (1). (1) Zie cass., 25 jan. 2000, AR P.99.1685.N, nr 65.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 15

P.04.0005.N 9 maart 2004 AC nr. 134

Het cassatieberoep tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden ingesteld door een verklaring die hetzij door de veroordeelde hetzij door zijn raadsman op het secretariaat van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt gedaan, hetzij door de veroordeelde op de griffie van de strafinrichting waar hij is opgesloten (1). (1) Cass., 29 maart 2000, AR P.00.0236.F, nr 212; Cass., 14 nov. 2001, AR P.01.1312.F, nr 618; Cass., 8 mei 2002, AR P.02.0388.N, nr 283; Cass., 11 sept. 2002, AR P.02.1041.F, nr ...; zie Cass., 9 febr. 2000, AR P.99.1809.F, nr 104; noot J.C. onder Cass., 5 april 2000, AR P.00.0206.F, Rev.dr.pén. 2000, 963

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 11 en 13

P.99.1685.N 25 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer een veroordeelde die voorwaardelijk vrij is, voorlopig aangehouden wordt en de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling een schorsing heeft gelast, wordt de termijn waarbinnen de commissie een definitieve beslissing moet nemen gerekend vanaf de dag na die van de gebeurtenis welke hem doet ingaan, d.i. de uitvoering van het bevel tot voorlopige aanhouding, en van de zoveelste tot de dag vóór de zoveelste.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Artt. 3 en 4, § 3, derde lid

P.07.0108.N 27 februari 2007 AC nr. 114

De omstandigheid dat een werkend rechter van de rechtbank van eerste aanleg voltijds werkzaam is als voorzitter van een Commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, doet geen afbreuk aan zijn hoedanigheid van rechter in de rechtbank van eerste aanleg.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Wet 18 nov. 1862 houdende invoering van het warrantstelsel

Art. 1, § 1

C.01.0121.N 12 februari 2004 AC nr. 76

Artikel 2279, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, dat van toepassing is op de pandhouder aan wie een lichamelijk roerend goed werd in pand gegeven, geldt ook voor de uitgever van de warrant; het volstaat dat deze erop mocht vertrouwen dat hij te doen had met de eigenaar van de koopwaar of althans met iemand die de goederen aan warrantage kon onderwerpen; dat deze laatste de vrije beschikking heeft van de goederen houdt niet in dat zijn eigendomsrecht moet vaststaan of door de uitgever van de warrant moet worden vastgesteld (1). (1) Zie Cass., 21 maart 2003, AR C.01.0134.N, nr ...; zie ook H. DE PAGE, Traité, D. VI, nr 1023; R.P.D.B., V° Warrant, nr 35, met verwijzing naar de wetsvoorbereiding en naar rechtspraak; R. PIRET, noot bij Kh. Antwerpen, 28 okt. 1927, B.J., 1928 (280), 283; F. T'KINTLe conflit entre le créancier gagiste sur fonds de commerce et le porteur de warrant", J.T., 1992, 53, nr 19; W. DERIJCKE, De aansprakelijkheid van de uitgever van een warrant-ceel, T.B.H., 2000, 288; K. RONSE, Enige beschouwingen bij de warrant, T.B.H., 1989, 553; E. DIRIX & R. DE CORTE, Zekerheidsrechten, 343.

- PAND -

Art. 17

C.00.0416.N 27 maart 2003 AC nr. 209

De douanerechten en accijnzen moeten bij voorrang worden betaald en de opbrengst van de in warrant gegeven koopwaar mag slechts aan de warranthouder toekomen nadat deze rechten betaald zijn; uit de wet kan niet afgeleid worden dat de volstrekte voorrang van het bestuur noodzakelijk alleen betrekking heeft op de douanerechten en accijnzen verschuldigd op de in warrant gegeven koopwaar die gerealiseerd is; de voorrang kan ook betrekking hebben op andere opgeslagen goederen (1). (1) Zie Pand., V° Douanes et Accises, nr 2016.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wet 18 okt. 1908

Art. 1, eerste en vierde lid

C.10.0394.F 21 april 2011 AC nr. ...

Indien de Kongolezen, na de annexatie van Kongo bij België, de Belgische nationaliteit hebben verkregen, dan is dat niet gebeurd krachtens de nationaliteitswetten van het moederland, maar wel krachtens soortgelijke regels vervat in titel I van het boek I van het Kongolese Burgerlijk Wetboek en die, aangezien ze niet strijdig waren met de openbare orde, effect zijn blijven sorteren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ***.

- NATIONALITEIT -

Wet 19 april 1999

vóór de wijziging ervan bij art. 2

S.99.0087.F 29 juni 2000 AC nr. ...

De minister kan alleen zijn beslissing inzake tegemoetkomingen aan gehandicapten intrekken en een nieuwe beslissing nemen, als het nieuwe feit of bewijselement de rechten van de gehandicapte zou hebben beïnvloed indien hij hiervan op het ogenblik van zijn beslissing weet had gehad (1). (1) Zie Cass., 17 mei 1999, A.R. S.98.0026.F, nr. 286 ; 18 okt. 1999, A.R. S.98.0098.F, nr. 540, met concl. O.M.; J.T.T., blz. 479 e.v., met concl. O.M.

- MINDERJARIGHEID -

Wet 19 aug. 1920

Enig art.

P.95.0930.F 17 januari 1996 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling de procedure regelen, antwoorden zij op de conclusie waarin het feitelijk bestaan van bezwaren betwist of bevestigd wordt, door de enkele vaststelling dat die bezwaren aanwezig of niet aanwezig zijn.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.94.1431.F 3 mei 1995 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling de procedure regelen, antwoorden zij op de conclusie,waarin het feitelijk bestaan van bezwaren betwist of bevestigd wordt, door de enkele vaststelling dat die bezwaren voorhanden of niet voorhanden zijn; de onaantastbare beoordelingsbevoegdheid waarover het onderzoeksgerecht beschikt ontslaat dat gerecht evenwel niet van de verplichting te antwoorden op een conclusie ten betoge dat het ten laste gelegde feit al dan niet strafbaar is.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Wet 19 dec. 1950 tot instelling van de Orde der dierenartsen

Art. 12

D.05.0028.N 27 oktober 2006 AC nr. 520

De wettelijke bepalingen betreffende de samenstelling van de Nederlandstalige gemengde raad van beroep van de Orde der dierenartsen houden niet de verplichting in hetzij in diens beslissing hetzij in het proces-verbaal van de rechtszitting waarop de zaak is behandeld en berecht, vast te stellen dat een gewoon lid wettig belet of gerechtvaardigd afwezig is, zoals wordt vermoed.

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

- DIERENARTS -

Art. 12, eerste lid

D.05.0011.N 8 december 2006 AC nr. 633

Het feit dat de gemengde raad van beroep van de Orde der dierenartsen ook samengesteld is uit drie dierenartsen die worden aangewezen onder de leden van de gewestelijke raad van de Orde wiens beslissing wordt bestreden, met uitsluiting van hen die ze gewezen hebben, levert geen schending op van de artt. 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof nr 195/2005, 21 dec. 2005, rolnr 3640, A.A., 2005, 2557.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- DIERENARTS -

Art. 12, vijfde en zesde lid

D.13.0016.F 21 februari 2014 AC nr. ...

Aangezien uit het dossier van de rechtspleging niet blijkt dat de griffie, ten tijde van de eerste drie van die kennisgevingen, wist of had moeten weten dat de eiser niet langer gedomicilieerd was op het adres waarop de eerste drie aangetekende brieven werden aangeboden, heeft de omstandigheid alleen dat een vierde kennisgeving werd gedaan bij de eiser niet de gewettigde overtuiging kunnen doen ontstaan dat enkel die vierde kennisgeving de termijn om cassatieberoep in te stellen, kon doen ingaan (1). (1) Zie in andersluidende zin: Cass. 14 mei 2007, AR S.06.0070.F, AC 2007, nr. 247, met concl. PG Leclercq in Pas. 2007.

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

- DIERENARTS -

De door artikel 6.1 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde toegang tot de rechter, in de uitlegging ervan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, vereist niet dat de kennisgeving van de beslissing van de gemengde raad van beroep van de Orde van dierenartsen melding maakt van de beroepsmogelijkheden tegen die beslissing, noch van de termijnen waarbinnen die beroepen moeten worden ingesteld.

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- DIERENARTS -

Art. 13

D.03.0006.F 5 december 2003 AC nr. 627

De beraadslaging van het bureau van de Orde van dierenartsen over het instellen van een onderzoek tegen eiser en over de overdracht ervan aan een van de leden van het bureau of aan een ander lid van de raad, kan niet uitsluitend blijken uit het proces-verbaal van het verhoor van eiser waarin een arts wordt aangesteld die tegelijk de hoedanigheid van voorzitter en onderzoeker bezit en uit een brief van de voorzitter van de raad van de Orde aan eisers raadsman waarin wordt vermeld dat "dat het bureau verwezen heeft naar het bepaalde in artikel 13 van de wet van 19 december 1950".

- DIERENARTS -

D.95.0028.F 7 juni 1996 AC nr. ...

Het bureau van de Raad van de Orde der dierenartsen kan het onderzoek van de klachten niet delegeren aan één van zijn leden.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- DIERENARTS -

Art. 4

C.09.0011.F 26 februari 2009 AC nr. 160

Het verzoek tot onttrekking van de zaak aan de gewestelijke raad van de Orde der dierenartsen die het Frans als voertaal heeft is niet ontvankelijk, aangezien uit de wet blijkt dat er slechts één dergelijke raad bestaat en dat de verwijzing naar een andere gewestelijke raad die het Frans als voertaal heeft, dus wettelijk onmogelijk is en dat de onttrekking zonder verwijzing neerkomt op een rechtsweigering (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2009, nr ...

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

Art. 5

D.04.0015.N 3 juni 2005 AC nr. 314

De beslissing van het tuchtorgaan van de Orde der dierenartsen die een dierenarts een tuchtsanctie oplegt wegens een fout begaan in de uitoefening van zijn beroep die de eer en waardigheid van dat beroep aantasten moet die aantasting vaststellen (Impliciet) (1).(1) Zie Cass., 9 april 1976, AC, 1976, 925 en de voetnoot (1) en 2 sept. 1977, ibid., 1978, 5 (beide inzake de Orde van architecten).

- DIERENARTS -

Artt. 12, eerste lid, en 13, vijfde lid

D.05.0011.N 8 december 2006 AC nr. 633

Het loutere feit dat de leden-dierenartsen van de gemengde raad van beroep van de Orde der dierenartsen zijn aangewezen onder de leden van de gewestelijke raad wiens beslissing wordt bestreden, volstaat niet om bij de tuchtrechtelijk vervolgde dierenarts een schijn van partijdigheid te kunnen wekken.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- DIERENARTS -

Wet 19 dec. 1997

Art. 2, eerste lid

S.07.0115.F 23 november 2009 AC nr. 685

De verplichting van de socialezekerheidsinstelling om uit eigen beweging aan de sociaal verzekerde bijkomende informatie te verstrekken die nodig is voor de behandeling van zijn verzoek of het behoud van zijn rechten, hangt niet af van de voorwaarde dat die verzekerde haar vooraf schriftelijk heeft verzocht om hem informatie over zijn rechten en verplichtingen te geven (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Art. 11

P.09.1074.F 14 juli 2009 AC nr. 454

Uit het feit alleen dat de persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, met toepassing van artikel 11, Wet Europees Aanhoudingsbevel, geen inzage krijgt van het dossier bij zijn verhoor door de onderzoeksrechter, kan geen onherroepelijke miskenning van zijn recht van verdediging worden afgeleid, vermits hij op dat ogenblik alle voor zijn verweer gunstige gegevens kan aanvoeren en de voormelde inzage verplicht is wanneer het onderzoeksgerecht later uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 11, § 1

P.09.1074.F 14 juli 2009 AC nr. 454

De Wet Europees Aanhoudingsbevel bepaalt niet dat het origineel of een afschrift van dat bevel aan de betrokkene moet worden overhandigd; de onderzoeksrechter moet deze wel in kennis stellen van het bestaan en de inhoud ervan, binnen vierentwintig uur na de effectieve vrijheidsbeneming.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 11, § 1, 2 en 4

P.09.1074.F 14 juli 2009 AC nr. 454

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de onderzoeksrechter om, wanneer hij de vrijlating onder voorwaarden beveelt van een persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd en die hij vooraf heeft gehoord, nadat hij hem binnen vierentwintig uur na zijn effectieve vrijheidsbeneming alle bij artikel 11, § 1, van de Wet Europees Aanhoudingsbevel, bepaalde inlichtingen heeft verschaft, die persoon toe te staan kennis te nemen van de stukken waarover hij beschikt vooraleer hij dergelijke beslissing neemt.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 11, § 3

P.11.0700.N 26 april 2011 AC nr. ...

De beslissing van de onderzoeksrechter om een gezochte persoon in hechtenis te nemen met het oog op de instelling van strafvervolging ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel is een rechterlijk bevel dat beantwoordt aan de vereisten gesteld in artikel 5.4 E.V.R.M.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- ONDERZOEKSRECHTER -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

Art. 13

P.13.0881.N 28 mei 2013 AC nr. ...

Het staat aan de persoon tegen wie het Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd of aan zijn raadsman om zich met dat doel tot de procureur des Konings te wenden; de onderzoeksgerechten die moeten oordelen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel zijn niet ertoe gehouden om ingeval de betrokkene alsnog te kennen geeft met de overlevering te willen instemmen zonder zich daartoe tot de procureur des Konings te hebben gericht de rechtspleging te schorsen of uit te stellen.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Uit artikel 13 Wet Europees Aanhoudingsbevel volgt dat de persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd zijn instemming met de overlevering uitsluitend kan betuigen tegenover de procureur des Konings die daarbij handelt zoals voorgeschreven door die bepaling; die regel geldt ook indien de betrokkene tijdens de rechtspleging voor de onderzoeksgerechten die ingevolge zijn aanvankelijke weigering om in te stemmen met de overlevering geroepen zijn om zich over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel uit te spreken alsnog te kennen geeft met de overlevering te willen instemmen.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.09.1074.F 14 juli 2009 AC nr. 454

Uit het feit alleen dat de persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, met toepassing van artikel 13, Wet Europees Aanhoudingsbevel, geen inzage krijgt van het dossier wanneer hij, bijgestaan door zijn raadsman, door de procureur des Konings wordt gehoord, kan geen onherroepelijke miskenning van zijn recht van verdediging worden afgeleid.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 16

P.13.0087.F 23 januari 2013 AC nr. ...

Alvorens de tenuitvoerlegging te bevelen van een Europees aanhoudingsbevel dat door een andere Lidstaat is uitgevaardigd, moet het onderzoeksgerecht geen volledig toezicht uitoefenen op de buitenlandse rechtspleging en op de regelmatigheid van dat bevel, maar nagaan of de artikelen 4 tot 8 van de wet van 19 december 2003 geëerbiedigd zijn (1). (1) Cass. 27 juni 2007, AR P.07.0867.F, AC 2007, nr. 363.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 16, § 1

P.04.1540.F 8 december 2004 AC nr. 601

De termijn van vijftien dagen te rekenen van de aanhouding, waarbinnen de raadkamer bij wege van een met redenen omklede beslissing uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel, is niet van toepassing wanneer de betrokkene onder voorwaarden in vrijheid is gesteld (1). (1) Eiser werd te dezen op 6 september 2004 van zijn vrijheid beroofd en diezelfde dag bij beschikking van de onderzoeksrechter onder voorwaarden in vrijheid gesteld, waarbij de voorwaarden bij beschikking van 16 september 2004 werden gewijzigd. Op 9 november 2004 had de raadkamer uitspraak gedaan over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel, zonder dat eiser de overschrijding van de termijn aanvoerde of dat die ambtshalve door de onderzoeksgerechten werd opgeworpen. Door zijn beslissing dat het bestreden arrest overeenkomstig de wet is gewezen, heeft het Hof impliciet vastgesteld dat de uitspraak waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling de beschikking van de raadkamer, die buiten de termijn bepaald in artikel 16, § 1, van de wet viel, bevestigde, niet onwettig was aangezien de betrokkene onder voorwaarden in vrijheid was gesteld. Er dient opgemerkt dat, wat de termijnen van vaststelling betreft, de internationale verplichtingen van België die met name voortvloeien uit artikel 19 van de wet, niet uit het oog mogen worden verloren.

- UITLEVERING -

Art. 16, § 1, derde lid

P.06.1128.F 2 augustus 2006 AC nr. 378

Geen enkele wetsbepaling voorziet erin, dat na het verstrijken van de termijn van vijftien dagen na de aanhouding van de persoon en zonder dat de raadkamer uitspraak heeft gedaan over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel, de raadkamer, en, in het geval van hoger beroep, de kamer van inbeschuldigingstelling, geen uitspraak meer kunnen doen over de tenuitvoerlegging van dat Europees aanhoudingsbevel.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- UITLEVERING -

Art. 16, § 4

P.05.0323.F 16 maart 2005 AC nr. 168

De vermelding bepaald in artikel 16, § 4, W. 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel is noch substantieel noch voorgeschreven op straffe van nietigheid; dat verzuim alleen kan de beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel niet met onwettigheid aantasten.

- UITLEVERING -

Art. 17

P.05.0323.F 16 maart 2005 AC nr. 168

Naar luid van artikel 26, § 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof is een rechtscollege, behalve wanneer ernstige twijfel bestaat over de verenigbaarheid van een wet, een decreet of een in artikel 134 G.W. bedoelde regel met een van de in paragraaf 1 bedoelde regels of artikelen van de Grondwet en geen vraag of beroep met hetzelfde onderwerp bij het Hof aanhangig is, in het geval de vordering spoedeisend is en de uitspraak over de vordering slechts een voorlopig karakter heeft, er niet toe gehouden een prejudiciële vraag te stellen; aangezien de vragen die met toepassing van W. 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel aan de onderzoeksgerechten worden voorgelegd dringend zijn en de uitspraak betreffende die vragen slechts een voorlopig karakter heeft, moet de kamer van inbeschuldigingstelling, die met toepassing van artikel 17 van voormelde wet uitspraak moet doen over het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer, aan het Grondwettelijk Hof niet de prejudiciële vraag stellen die haar bij conclusie van de betrokkene is voorgelegd.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 17, § 3, eerste lid

P.08.1280.N 12 augustus 2008 AC nr. 432

Schendt artikel 17, §3, eerste lid, van de Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en miskent het algemeen rechtsbeginsel van eerbiediging van het recht van verdediging, het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel bevestigt, als uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat de betrokkene, die in vrijheid was gesteld en niet was bijgestaan door een raadsman, het bericht om te verschijnen dat bij bovenvermeld artikel is bepaald, heeft ontvangen voor de zitting van de kamer van inbeschuldigingstelling waarop de zaak was vastgesteld en werd behandeld, noch dat hij op die zitting is verschenen (1). (1) Cass., 1 feb. 2006, AR P.06.0109.F, Pas., 2006, nr. 66.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 17, § 4

P.05.0064.N 25 januari 2005 AC nr. 50

Artikel 17, § 4, wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel verleent aan de persoon die is aangehouden het recht om zich voor de kamer van inbeschuldigingstelling door zijn raadsman te laten vertegenwoordigen en doet dit recht niet afhangen van de omstandigheid dat hij niet kan verschijnen.

- UITLEVERING -

Art. 17, § 5

P.04.1286.N 5 oktober 2004 AC nr. 456

Het voorschrift van artikel 17, § 5 van de Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel dat bepaalt dat in de akte van betekening van het arrest, dat beslist over het beroep tegen de beslissing van de raadkamer, de betrokken persoon in kennis dient te worden gesteld dat hij het recht heeft een voorziening in cassatie in te stellen binnen een bepaalde termijn, voorziet niet in enige sanctie of nietigheid en heeft geen ander doel dan de termijn van cassatieberoep te doen ingaan en de aandacht van de betrokken persoon hierop te vestigen.

- UITLEVERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

Art. 18, § 2

P.12.1787.N 20 november 2012 AC nr. ...

Het verzoekschrift met cassatiemiddelen bij cassatieberoep inzake een Europees aanhoudingsbevel dat niet is neergelegd ter griffie van het hof van beroep samen met het cassatieberoep, is niet tijdig neergelegd en mitsdien niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 16 nov. 2010, AR P.10.1730.N, AC 2010, nr. 678.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Te voegen stukken

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.10.1730.N 16 november 2010 AC nr. 678

Het verzoekschrift met cassatiemiddelen dat niet is neergelegd ter griffie van het hof van beroep samen met het cassatieberoep, kan niet als memorie gelden in de zin van artikel 18, § 2 Wet Europees Aanhoudingsbevel, en is niet ontvankelijk ook al is het samen met het dossier binnen de termijn toegekomen op de griffie van het Hof (1)(2). (1) De Nederlandstalige tekst van artikel 18, §2 Wet Europees Aanhoudingsbevel luidt: ' (...) De middelen van het cassatieberoep kunnen worden omschreven hetzij in de akte ervan, hetzij in een daartoe neergelegd geschrift, hetzij in een memorie die op de griffie van het Hof moet worden ontvangen ten laatste de vijfde dag te rekenen van instelling van het cassatieberoep'. Deze tekst wijkt af van het bepaalde in artikel 31, §3 Voorlopige Hechteniswet waarop artikel 18, §2 Wet Europees Aanhoudingsbevel nochtans is geïnspireerd. De Franstalige versie luidt: ' (...)Les moyens de cassation peuvent être décrits soit dans l'acte de pourvoi, soit dans un écrit déposé à cette occasion, soit dans un mémoire qui doit parvenir au greffe de la Cour de cassation au plus tard le cinquième jour après la date du pourvoi.' De Franstalige versie geeft dus beter de bedoeling van de wetgever weer. (2) Zie Cass., 26 aug. 2008, AR P.08.1321.N, AC, 2008, nr. 436.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Te voegen stukken

P.05.0022.N 18 januari 2005 AC nr. 35

Krachtens artikel 18, § 2, wet betreffende het Europees aanhoudingsbevel, moet de memorie met de middelen van het cassatieberoep op de griffie van het Hof worden ontvangen ten laatste de vijfde dag te rekenen van de datum van instelling van het cassatieberoep (1). (1) Zie Cass., 24 aug. 2004, AR P.04.1211.N, nr ...

- UITLEVERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 2

P.10.1143.F 6 juli 2010 AC nr. 477

De aanhouding van personen met het oog op overlevering aan de buitenlandse rechterlijke autoriteit, vindt in de regel plaats op grond van een Europees aanhoudingsbevel of van het als dusdanig geldend signalement; zij dient evenwel niet door de ontvangst van een dergelijke titel te worden voorafgegaan, wanneer zij op andere wettelijke bepalingen steunt (1). (1) Zie Cass., 6 jan. 2010, AR P.09.1879.F, AC, 2010, nr. ...

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 2, § 4, 1°

P.07.0259.F 7 maart 2007 AC nr. 129

De verkeerde toekenning, aan de gezochte persoon, van een nationaliteit die niet de zijne is, maakt de beslissing van tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel dat tegen hem is uitgevaardigd, niet onwettig (1). (1) Zie Cass., 2 aug. 2006, AR P.06.1128.F, nr ...

- UITLEVERING -

P.06.1128.F 2 augustus 2006 AC nr. 378

De gegevens betreffende de identiteit en de nationaliteit van de gezochte persoon die het Europees aanhoudingsbevel moet bevatten, zijn niet op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Cass., 1 maart 2006, AR P.06.0280.F, nr ...; Cass., 21 sept. 2005, AR P.05.1270.F, nr 450; Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F, nr 601.

- UITLEVERING -

Art. 2, § 4, 3°

P.09.1830.N 29 december 2009 AC nr. 791

De uiteenzetting van de Nederlandse Officier van justitie, waaruit blijkt dat de voorlopige hechtenis naar Nederlands recht en rekening houdend met de specifieke omstandigheden van de zaak verlengd werd op basis van het vonnis van de arrondissementsrechtbank, is een uitvoerbare titel van voorlopige hechtenis die deel uitmaakt van het genoemde vonnis, zodat het Europees aanhoudingsbevel hierop wordt gesteund.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- UITLEVERING -

Art. 2, § 4, 5°

P.06.1557.F 13 december 2006 AC nr. 648

Het Europees aanhoudingsbevel bevat de omschrijving van de omstandigheden waaronder het misdrijf is gepleegd, daaronder begrepen tijdstip en plaats, alsook de mate waarin de gezochte persoon aan het misdrijf heeft deelgenomen; die gegevens, welke niet op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven, hebben tot doel de onderzoeksrechter in te lichten die, rekening houdend met alle omstandigheden die in dat bevel zijn vermeld en met die welke voor hem worden aangevoerd door de persoon waartegen het is uitgevaardigd, de tenuitvoerlegging van voormeld bevel slechts in de bij de wet bepaalde gevallen kan weigeren (1). (1) Cass., 26 mei 2004, AR P.04.0779.F, nr 287; Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F, nr 601.

- UITLEVERING -

P.05.0065.N 25 januari 2005 AC nr. 51

De omstandigheid dat de omschrijving van de omstandigheden waaronder het misdrijf is gepleegd, daaronder begrepen tijdstip en plaats, alsook van de mate waarin de gezochte persoon aan het misdrijf heeft deelgenomen, summier is en niet is aangevuld met een verklaring van de gezochte persoon, houdt niet in dat de rechter die moet beslissen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel dit niet kan doen.

- UITLEVERING -

P.04.0779.F 26 mei 2004 AC nr. 287

De omschrijving van de omstandigheden waarin het misdrijf is gepleegd, die krachtens de wet in het Europees aanhoudingsbevel moet worden vermeld, impliceert niet dat melding moet worden gemaakt van alle aanwijzingen van schuld, op grond waarvan bepaald wordt in welke mate de gezochte persoon aan het misdrijf heeft deelgenomen.

- UITLEVERING -

Het Europees aanhoudingsbevel bevat de omschrijving van de omstandigheden waaronder het misdrijf is gepleegd, daaronder begrepen tijdstip en plaats, alsook van de mate waarin de gezochte persoon aan het misdrijf heeft deelgenomen: die omschrijving heeft tot doel inlichtingen te verstrekken aan de onderzoeksrechter die, met inachtneming van alle omstandigheden die in dat bevel worden vermeld, evenals die welke aangevoerd worden door de persoon waarop ze betrekking hebben, de uitvoering van dat bevel alleen kan weigeren in de bij de wet bepaalde gevallen.

- UITLEVERING -

Art. 2, §§ 1, 3 en 4

P.07.1751.N 11 december 2007 AC nr. 627

Een Europees aanhoudingsbevel kan slechts worden genomen met de bedoeling hetzij de strafvervolging in te stellen, hetzij een vrijheidsbenemende straf of maatregel ten uitvoer te leggen; het door een Duitse rechtbank uitgevaardigd "Sicherungshaftbefehl" teneinde zich van de persoon van een veroordeelde tot een straf met probatieuitstel te verzekeren om de intrekking van het probatieuitstel te kunnen uitspreken is een uitvoerbare rechterlijke beslissing met dezelfde kracht als een aanhoudingsbevel overeenkomstig artikel 2, § 4, § 3°, Wet Europees aanhoudingsbevel en strekt ertoe na intrekking van het probatieuitstel tot tenuitvoerlegging over te gaan van een vrijheidsbenemende straf.

- UITLEVERING -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 2, §§ 5 en 6

P.04.1286.N 5 oktober 2004 AC nr. 456

De appèlrechters die de vastgestelde foutieve vertaling in het Nederlands van een aan de Belgische autoriteiten gericht Europees aanhoudingsbevel in het Frans hebben verbeterd en de persoon om wiens aanhouding en overlevering wordt verzocht hiervan uitdrukkelijk in kennis hebben gesteld, zodat hij dienaangaande zijn verdediging heeft kunnen voorbrengen, verantwoorden aldus naar recht hun beslissing dat de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel niet om die redenen moest worden geweigerd.

- UITLEVERING -

- UITLEVERING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 20, § 3

P.07.0622.N 8 mei 2007 AC nr. 233

Tegen de beschikking van de raadkamer over een verzoek tot invrijheidstelling overeenkomstig artikel 20, § 3, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, staat voor de niet in vrijheid gestelde verdachte hoger beroep open bij de kamer van inbeschuldigingstelling, maar geen rechtstreeks cassatieberoep.

- UITLEVERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

Art. 20, § 4

P.06.1557.F 13 december 2006 AC nr. 648

Wanneer de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel wordt toegestaan, levert de beslissing waarbij ze bevolen wordt de titel van vrijheidsbeneming van de betrokkene op, behoudens de mogelijkheid die de rechter verleend wordt om hem in vrijheid te laten of te stellen onder voorwaarden of tegen betaling van een borgsom; bij gebrek aan een conclusie hieromtrent, moet de kamer van inbeschuldigingstelling die de beschikking van de raadkamer bevestigt waarbij de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel wordt bevolen, haar beslissing om van die mogelijkheid geen gebruik te maken, niet bijzonder met redenen omkleden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

- UITLEVERING -

Art. 26, § 1, 1°

P.09.0233.F 18 februari 2009 AC nr. 136

Het begrip overtuigingsstukken omvat alle voorwerpen, stukken en zaken die moeten bijdragen tot het achterhalen van de waarheid en die worden bewaard om ze als bewijs te kunnen overleggen aan het rechtscollege dat van de zaak kennis moet nemen, onverschillig of deze goederen daarnaast ook gediend hebben om het misdrijf te plegen (1). (1) H.-D. Bosly, D. Vandermeersch en M.-A. Beernaert, Droit de la procédure pénale, Brussel, La Charte, 2008, p. 522.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- UITLEVERING -

Art. 26, § 1, tweede lid

P.05.0896.N 5 juli 2005 AC nr. 387

De onderzoeksgerechten die oordelen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel, hebben geen rechtsmacht om uitspraak te doen over de teruggave van voorwerpen die in het kader van een andere rechtszaak in beslaggenomen werden (1). (1) Zie concl. O.M.

- UITLEVERING -

Art. 3

P.10.0867.F 2 juni 2010 AC nr. 388

Voor de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel tot tenuitvoerlegging van een straf, dient acht te worden geslagen op de straf die daadwerkelijk werd uitgesproken en die minstens vier maanden moet bedragen.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 31, § 1

P.08.0962.F 25 juni 2008 AC nr. 399

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat vaststelt dat de raadsman van de overgeleverde persoon niet is verschenen ofschoon hij regelmatig was opgeroepen, verantwoordt zijn beslissing over de tenuitvoerlegging van een door een buitenlandse gerechtelijke overheid uitgevaardigd aanvullend Europees aanhoudingsbevel naar recht en miskent het recht van verdediging van de betrokkene niet.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 37, § 1

P.13.0760.N 17 september 2013 AC nr. ...

Het specialiteitsbeginsel in artikel 37, §1, Wet Europees Aanhoudingsbevel verhindert niet dat de overgeleverde ingevolge de uitvoering van een eerder opgelegde interneringsmaatregel opnieuw opgenomen wordt in een psychiatrische afdeling om reden dat uit het feit waarvoor hij wordt overgeleverd, blijkt dat de opgelegde voorwaarden van een invrijheidstelling op proef niet worden nageleefd.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.10.1371.N 23 november 2010 AC nr. 689

De omvang van de bescherming door het specialiteitsbeginsel wordt bepaald door de in het Europees aanhoudingsbevel vermelde feiten; een overleveringsverzoek is gebaseerd op die informatie die bekend was ingevolge de stand van het onderzoek op het ogenblik van het verzoek en de uitvaardiging van het Europees aanhoudingsbevel, maar de gegevens die later in het onderzoek worden verzameld, kunnen een precisering van de strafbare feiten die de uitvaardiging van het Europees aanhoudingsbevel aanvankelijk hebben gerechtvaardigd, tot gevolg hebben, in zoverre zij betrekking hebben op de in het Europees aanhoudingsbevel vermelde feiten.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.08.1881.N 24 maart 2009 AC nr. 214

De rechter stelt onaantastbaar vast of er stilzwijgende afstand is van het specialiteitsbeginsel; het Hof toetst slechts of de feiten die de rechter vaststelt, zijn juridische gevolgtrekking kunnen verantwoorden.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Het specialiteitsbeginsel, krachtens hetwelk de persoon die aan België is uitgeleverd hier niet mag worden vervolgd voor feiten die werden gepleegd vóór zijn uitlevering en waarvoor de uitlevering niet werd verzocht, geldt evenwel onder meer niet langer wanneer de betrokken persoon vrijwillig afstand doet van het voordeel van de specialiteitsvoorwaarde; deze afstand die de rechter onaantastbaar vaststelt, kan ook stilzwijgend geschieden, voor zover hij duidelijk en vrij is.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 37, § 2, 3°

P.08.1789.N 21 april 2009 AC nr. 262

De enkele veroordeling tot een gevangenisstraf is nog geen maatregel die de individuele vrijheid beperkt als bedoeld in artikel 37, § 2, 3°, Wet Europees Aanhoudingsbevel.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.08.1881.N 24 maart 2009 AC nr. 214

De enkele veroordeling tot een gevangenisstraf is nog geen maatregel die de individuele vrijheid beperkt als bedoeld in artikel 37, § 2, 3°, Wet Europees Aanhoudingsbevel.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 37, § 2, tweede lid

P.14.0054.N 6 mei 2014 AC nr. ...

Artikel 37, §2, tweede lid, Wet Europees Aanhoudingsbevel vereist niet dat in geval de procureur des Konings of de onderzoeksrechter, de overgeleverde persoon naar gelang van het geval wenst te vervolgen of van zijn vrijheid wenst te benemen wegens een bijkomend, vóór de overlevering gepleegd strafbaar feit dan dat waarop de overlevering betrekking heeft, de met het bijkomende feit gelaste onderzoeksrechter steeds een Europees aanhoudingsbevel zou uitvaardigen tegen de reeds overgeleverde verdachte; evenmin brengt enige wettelijke of verdragsrechtelijke bepaling mee dat alleen de met dat feit gelaste onderzoeksrechter het vermelde verzoek tot toestemming aan de uitvoerende rechterlijke autoriteit zou kunnen richten.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Het openbaar ministerie kan, in het kader van zijn opdracht tot uitoefening van de strafvordering, een verzoek tot toestemming dat ertoe strekt een reeds overgeleverde verdachte te kunnen vervolgen voor een bijkomend vóór de overlevering gepleegd feit, richten aan de uitvoerende rechterlijke autoriteit, ook al is het gerechtelijk onderzoek betreffende dat feit nog niet afgesloten.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 4, 3°

P.13.0172.F 6 februari 2013 AC nr. ...

Artikel 4, 3°, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, bepaalt dat de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel wordt geweigerd ingeval de persoon op wie het betrekking heeft, gelet op zijn leeftijd krachtens het Belgische recht nog niet strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor de in het verzoek tot overlevering bedoelde feiten; aangezien de leeftijd van de strafrechtelijke bekwaamheid in de regel op achttien jaar is gesteld, kan de persoon die op het ogenblik van de feiten nog geen achttien was niet aan de vreemde overheid worden overgeleverd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- UITLEVERING -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Behalve voor verkeersovertredingen is de persoon die in het buitenland is veroordeeld wegens feiten die hij vóór zijn achttiende heeft gepleegd en die door de Uitvaardigende staat wordt opgeëist om de in die Staat opgelegde straf ten uitvoer te leggen, noodzakelijkerwijs iemand die, op het ogenblik waarop België het verzoek tot overlevering ontvangt, krachtens het Belgische recht en wegens zijn leeftijd nog niet strafrechtelijk verantwoordelijk kan worden gesteld voor de feiten waarop het bevel gegrond is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas 2013, nr. … .

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- UITLEVERING -

Art. 4, 4°

P.14.0065.F 22 januari 2014 AC nr. ...

Naar luid van artikel 4, 4°, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, wordt de tenuitvoerlegging van het bevel geweigerd ingeval de strafvordering of de straf is verjaard en de Belgische gerechten bevoegd zijn om kennis te nemen van de feiten; die bepaling is slechts van toepassing wanneer de rechter bevoegd is voor het geheel van de feiten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ….

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Aangezien samenhang geen wettelijke basis is voor de uitbreiding van de internationale strafrechtelijke bevoegdheid van België, staat het misdrijf dat door een vreemdeling op het grondgebied van het Rijk is gepleegd niet toe hem in België te vervolgen wegens misdrijven die hij in het buitenland heeft gepleegd, ook al zijn ze samenhangend of verbonden met het eerste door eenzelfde misdadig opzet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ….

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.04.0842.N 8 juni 2004 AC nr. 309

Vooraleer een Belg voor feiten buiten het grondgebied van het Rijk gepleegd, wordt vervolgd, moet eerst worden onderzocht of een vreemdeling de benadeelde is of kan zijn van het misdrijf; in dit geval verkrijgt de Belgische rechter rechtsmacht op grond van artikel 7, § 2 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 15 van de wet van 5 augustus 2003, met uitsluiting van § 1, enkel mits vervulling van de wettelijk bepaalde bijkomende pleegvormen.

- UITLEVERING -

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

Art. 4, 5°

P.14.0417.F 19 maart 2014 AC nr. ...

Naar luid van artikel 4, 5°, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, wordt de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel geweigerd ingeval er ernstige redenen bestaan te denken dat de tenuitvoerlegging afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de betrokken persoon, zoals die worden bevestigd door artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie; het heeft tot doel de rechter van de aangezochte Staat ertoe te verplichten toezicht te houden op de eerbiediging van de fundamentele rechten in de uitvaardigende Staat.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.13.1738.F 13 november 2013 AC nr. ...

Geen enkele intern- of internationaalrechtelijke bepaling voorziet in een bijzondere bewijsstatus van de rapporten van internationale organisaties over het gevaar dat sommige categorieën van personen lopen om het slachtoffer te worden van onmenselijke en vernederende behandelingen in een Staat die een Europees aanhoudingsbevel tegen hen heeft uitgevaardigd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

De goedkeuring door een Staat van internationale teksten die de eerbiediging van fundamentele rechten waarborgen, is een ontoereikende bescherming tegen het gevaar voor mishandeling wanneer betrouwbare bronnen melding maken van overheidspraktijken die kennelijk in strijd zijn met de beginselen van het Verdrag; de betrouwbaarheid van die bronnen is echter een feitelijke kwestie waarvoor het Hof van Cassatie niet bevoegd is; het staat aan de feitenrechter om daarover naar zijn overtuiging te beslissen, voorgelicht door de elementen uit het debat op tegenspraak, aangezien de wet hem geen hiërarchie oplegt van de bewijsmiddelen.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.13.0087.F 23 januari 2013 AC nr. ...

De tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel moet worden geweigerd ingeval er ernstige redenen bestaan te denken dat daardoor het vermoeden van onschuld zou worden miskend (1). (1) Cass. 7 maart 2007, AR P.07.0259.F, AC 2007, nr. 129.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.12.1816.N 11 december 2012 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten beoordelen in feite, mitsdien onaantastbaar, of er een kennelijk gevaar voor de fundamentele rechten van de persoon waarvan de uitlevering wordt gevraagd, bestaat en of de voorhanden zijnde gegevens het vermoeden van eerbieding van die rechten, dat de uitvaardigende lidstaat geniet, weerleggen (1). (1) Cass. 18 april 2012, AR P.12.0646.F, arrest niet gepubliceerd.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.10.1485.F 8 september 2010 AC nr. 505

Het feit dat de betrokkene op het grondgebied van de Staat die het bevel ten uitvoer legt, in de hoedanigheid van slachtoffer, nog rechten wil doen gelden die hij door zijn overbrenging naar het grondgebied van de uitvaardigende Staat niet meer kan doen gelden, is geen grond tot weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel in de zin van artikel 4, 5°, van de wet van 19 december 2003.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.09.0281.F 4 maart 2009 AC nr. 171

De omstandigheid alleen dat de wetgeving van de Staat die een Europees aanhoudingsbevel uitvaardigt, geen bepaling als artikel 65, tweede lid, van het Belgische Strafwetboek bevat, betekent niet dat de tenuitvoerlegging van het voormelde Europees aanhoudingsbevel een risico op miskenning van de fundamentele rechten inhoudt (1). (1) Zie Cass., 1 maart 2006, AR P.06.0280.F, AC, 2006, nr. 116.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.07.0867.F 27 juni 2007 AC nr. 363

Vooraleer de tenuitvoerlegging te bevelen van een Europees aanhoudingsbevel dat door een andere Lidstaat is uitgevaardigd, moet het onderzoeksgerecht geen volledig toezicht van de buitenlandse rechtspleging verrichten vanaf de instelling van de vervolgingen tot aan de tenuitvoerlegging van de veroordelende beslissing, maar dient het zich ervan te vergewissen dat er geen ernstige redenen bestaan om te denken dat de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de betrokken persoon.

- UITLEVERING -

Art. 44

P.09.1075.N 14 juli 2009 AC nr. 456

Behoudens de toepassing van artikel 44, § 1, tweede en derde lid, of §§ 2 en § 3 van de Wet Europees Aanhoudingsbevel, dienen de verzoeken om overlevering ontvangen na 1 januari 2004 uitsluitend te worden beoordeeld volgens die wet, zelfs indien het aan een verzoek ten grondslag liggende vonnis dat tot een vrijheidsbenemende straf veroordeelt, vóór 1 januari 2004 is gewezen (1). (1) Zie: Cass., 13 april 2004, AR P.04.0513.N, AC, 2004, nr. 195.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Behoudens de toepassing van artikel 44, § 1, tweede en derde lid, of §§ 2 en § 3 van de Wet Europees Aanhoudingsbevel, dienen de verzoeken om overlevering ontvangen na 1 januari 2004 uitsluitend te worden beoordeeld volgens die wet, zelfs indien het aan een verzoek ten grondslag liggende vonnis dat tot een vrijheidsbenemende straf veroordeelt, vóór 1 januari 2004 is gewezen (1). (1) Zie: Cass., 13 april 2004, AR P.04.0513.N, AC, 2004, nr. 195.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.04.0513.N 13 april 2004 AC nr. 195

Behoudens toepassing van artikel 44, § 1, tweede en derde lid, of §§ 2 en 3, van de Wet van 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, dienen de na 1 januari 2004 ontvangen verzoeken uitsluitend te worden beoordeeld volgens die wet, zelfs indien vóór 1 januari 2004 een vroeger uitleveringsverzoek is afgewezen.

- UITLEVERING -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 44, § 1

P.10.0867.F 2 juni 2010 AC nr. 388

De datum van de veroordeling bepaalt niet de toepassing in de tijd van de wet betreffende het Europees aanhoudingsbevel.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.07.0867.F 27 juni 2007 AC nr. 363

Ten aanzien van een EU-Lidstaat die de toepassing van het Europees aanhoudingsbevel in de tijd heeft beperkt, blijft de uitleveringsprocedure slechts van toepassing op de overlevering aan België, door die Staat, van een op grond van een Europees aanhoudingsbevel gezochte persoon, voor feiten die vóór de door die Staat opgegeven datum zijn gepleegd, en niet op de overlevering van een dergelijk persoon door België aan een andere EU-Lidstaat (1). (1) B. DEJEMEPPE, "La loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen", J.T., 2004, p. 115 ; G. STESSENS, "Het Europees aanhoudingsbevel", R.W., 2004-2005, p. 580.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Ten aanzien van een EU-Lidstaat die de toepassing van het Europees aanhoudingsbevel in de tijd heeft beperkt, blijft de uitleveringsprocedure slechts van toepassing op de overlevering aan België, door die Staat, van een op grond van een Europees aanhoudingsbevel gezochte persoon, voor feiten die vóór de door die Staat opgegeven datum zijn gepleegd, en niet op de overlevering van een dergelijk persoon door België aan een andere EU-Lidstaat (1). (1) B. DEJEMEPPE, "La loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen", J.T., 2004, p. 115 ; G. STESSENS, "Het Europees aanhoudingsbevel", R.W., 2004-2005, p. 580.

- UITLEVERING -

Aangezien het verzoek tot overlevering van een gezocht persoon krachtens een Europees aanhoudingsbevel spoedeisend is en de uitspraak van de kamer van inbeschuldigingstelling over hem slechts een voorlopig karakter heeft, is het Hof van Cassatie niet ertoe gehouden het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die geen enkele ernstige twijfel laat over de verenigbaarheid van artikel 44, § 1, van de Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel met de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet (1). (1) Zie Cass., 16 maart 2005, AR P.05.0323.F, AC 2005, nr. 168.

- UITLEVERING -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 44, § 3

P.04.0772.F 26 mei 2004 AC nr. 286

In het kader van de betrekkingen met de Lidstaten die het kaderbesluit 2002/584/JAI van de Raad van de Europese Unie van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de Lidstaten niet hebben omgezet, blijven de wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen of de bestaande instrumenten op het stuk van uitlevering van toepassing (1). (1) DEJEMEPPE B., "La loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen", J.T., 2004, p. 112.

- UITLEVERING -

Art. 44, § 3, derde lid

P.10.1509.F 22 september 2010 AC nr. 541

Wat Italië betreft blijft de procedure van uitlevering alleen toepasselijk op de overlevering aan België, door die Staat, van een op grond van een Europees aanhoudingsbevel gezochte persoon voor feiten die ten laatste op 7 augustus 2002 zijn gepleegd, en niet voor de overlevering van dergelijk persoon door België aan die Staat.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 5, § 1

P.09.1399.N 29 september 2009 AC nr. 534

De dubbele incriminatie vereist bij artikel 5, § 1, Wet Europees Aanhoudingsbevel houdt in dat het feit waarvoor de uitvaardigende staat een Europees aanhoudingsbevel aflevert, ook door de Belgische wet strafbaar is gesteld, en bedoelt de essentie van het feit; ze vereist niet dat de kwalificatie van het feit in de respectieve wetgevingen dezelfde is noch dat het strafbare feit volgens de beide wetgevingen een misdrijf oplevert met dezelfde constitutieve bestanddelen (1). (1) Zie: Cass., 15 feb. 2006, AR P.05.1594.F, AC, 2006, nr 96 met conclusie adv.-gen. VANDERMEERSCH.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 5, § 2

P.07.0404.N 10 april 2007 AC nr. 177

De onder artikel 5, § 2, Wet Europees Aanhoudingsbevel opgenomen strafbare feiten worden niet omschreven in de bewoordingen van een strafwet maar worden generisch beschouwd en hebben betrekking op een aantal takken van de criminaliteit.

- UITLEVERING -

Art. 6, 4°

P.11.1113.F 29 juni 2011 AC nr. ...

De beslissing die het exequatur van een Europees aanhoudingsbevel weigert, berokkent de persoon tegen wie het bevel is uitgevaardigd geen nadeel, ook niet wanneer de weigering de tenuitvoerlegging in België met zich meebrengt van de in het buitenland opgelegde straf met het oog waarop het bevel is uitgevaardigd; die persoon heeft er dan ook geen belang bij om hoger beroep in te stellen tegen die beslissing (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.09.0879.F 17 juni 2009 AC nr. 414

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling is niet naar recht verantwoord, wanneer het een straf uitsluit zonder vast te stellen dat die niet meer volgens de wetten van de veroordelende Staat kan worden ten uitvoer gelegd, en aldus zijn beslissing steunt op een reden die geen verband houdt met de redenen die welke, met toepassing van artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel, de weigering van tenuitvoerlegging mogelijk maken.

- UITLEVERING -

P.06.1316.F 18 oktober 2006 AC nr. 496

De gerechtelijke beslissing tot weigering van de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel, uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf ingeval de betrokken persoon Belg is of in België verblijft, en de bevoegde autoriteiten zich ertoe verbinden om die straf overeenkomstig de Belgische wetgeving ten uitvoer te leggen, brengt de overname van de tenuitvoerlegging mee van de straf waarop die gerechtelijke beslissing betrekking heeft, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 23 mei 1990; in dat geval is de in het buitenland uitgesproken straf in België rechtstreeks en onmiddellijk uitvoerbaar (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- UITLEVERING -

Art. 6, 5°

P.09.1624.F 25 november 2009 AC nr. 697

Uit het feit dat het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft op een strafbaar feit dat niet alleen op het grondgebied van de uitvaardigende Staat, doch eveneens, gedeeltelijk, in België werd gepleegd, volgt niet dat het onderzoeksgerecht de tenuitvoerlegging ervan moet weigeren.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Art. 7

P.04.1540.F 8 december 2004 AC nr. 601

Indien het Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf of van een veiligheidsmaatregel uitgesproken bij een bij verstek gewezen beslissing, voorziet de wet niet in de verplichting, maar in de mogelijkheid om de overlevering van de gezochte persoon aan de gerechtelijke overheid afhankelijk te stellen van de voorwaarde dat deze laatste toereikende waarborgen biedt voor een effectief rechtsmiddel; de beslissing is naar recht verantwoord wanneer zij overweegt dat er geen enkele grond is om de uitspraak in afwachting van aanvullende precisering aan te houden, aangezien het recht op verzet van eiser en de voorwaarden voor het instellen ervan voldoende blijken uit de stukken die bij het dossier zijn gevoegd.

- UITLEVERING -

Art. 7, eerste lid

P.10.1876.F 15 december 2010 AC nr. 745

Indien het Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf of van een veiligheidsmaatregel, uitgesproken bij een bij verstek gewezen vonnis, en de betrokken persoon niet persoonlijk is gedagvaard of op een andere wijze in kennis is gesteld van de datum en de plaats van de rechtszitting waarop voornoemd verstekvonnis is gewezen, kan de overlevering afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde dat de uitvaardigende rechterlijke autoriteit voldoende waarborgen biedt om de persoon op wie het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, ervan te verzekeren dat hij in de uitvaardigende Staat een nieuwe vonnisprocedure kan vragen en in zijn aanwezigheid wordt berecht.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.09.1041.N 14 juli 2009 AC nr. 455

De voorwaarde dat de uitvaardigende rechterlijke autoriteit toereikende waarborgen verstrekt om de bij verstek veroordeelde persoon op wie het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, ervan te verzekeren dat hij in de uitvaardigende Staat een nieuwe vonnisprocedure kan vragen en in zijn aanwezigheid wordt berecht, is facultatief en de onderzoeksgerechten zijn niet verplicht deze voorwaarde te stellen (1). (1) Zie; Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F, AC, 2004, nr. 601; Cass., 2 aug. 2006, AR P.06.1128.F, AC, 2006, nr. 378.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.06.1128.F 2 augustus 2006 AC nr. 378

De voorwaarde dat de uitvaardigende rechterlijke autoriteit waarborgen biedt die als toereikend worden beschouwd om de persoon op wie het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, ervan te verzekeren dat hij in de uitvaardigende Staat een nieuwe vonnisprocedure kan vragen en in zijn aanwezigheid wordt berecht, zo het Europees aanhoudingsbevel werd uitgevaardigd op grond van een bij verstek gewezen beslissing, maakt voor het onderzoeksgerecht geen verplichting maar gewoon een mogelijkheid uit (1). (1) Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F, nr 601.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- UITLEVERING -

Art. 8

P.09.1074.F 14 juli 2009 AC nr. 454

Artikel 8, Wet Europees Aanhoudingsbevel, dat bepaalt dat indien de persoon op wie het Europees aanhoudingsbevel met het oog op de instelling van vervolging betrekking heeft, Belg is of in België verblijft, de overlevering afhankelijk kan worden gesteld van de voorwaarde dat de persoon, na te zijn berecht, naar België wordt teruggezonden teneinde aldaar de straf of de veiligheidsmaatregel te ondergaan die tegen hem in de uitvaardigende Staat is uitgesproken, is bij wet gewoon als mogelijkheid bepaald.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.05.0896.N 5 juli 2005 AC nr. 387

Wanneer de persoon op wie het Europees aanhoudingsbevel met het oog op de instelling van vervolging betrekking heeft, Belg is of in België verblijft, kan de overlevering afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde dat de persoon, na te zijn berecht, naar België wordt teruggezonden teneinde aldaar de straf of de veiligheidsmaatregel te ondergaan die tegen hem in de uitvaardigende Staat is uitgesproken; de onderzoeksgerechten die oordelen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel oordelen onaantastbaar of aan de betrokken persoon die Belg is of in België verblijft die voornoemde maatregel kan worden toegekend (1). (1) Zie concl. O.M.

- UITLEVERING -

P.04.1286.N 5 oktober 2004 AC nr. 456

Uit het voorschrift van artikel 8 van de Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, dat bepaalt dat indien de persoon op wie het Europees aanhoudingsbevel met het oog op de instelling van vervolging betrekking heeft, Belg is of in België verblijft, de overlevering afhankelijk kan worden gesteld van de voorwaarde dat de persoon, na te zijn berecht, naar België wordt teruggezonden teneinde aldaar de straf of de veiligheidsmaatregel te ondergaan die tegen hem in de uitvaardigende Staat is uitgesproken, vloeit niet voort dat de overlevering afhankelijk moet worden gesteld van die voorwaarde wanneer de betrokken persoon hierom verzoekt.

- UITLEVERING -

Art. 9

P.06.0280.F 1 maart 2006 AC nr. 116

Een toezending van het origineel van het Europees aanhoudingsbevel of van een eensluidend verklaard afschrift is slechts nodig wanneer de inlichtingen die de onderzoeksrechter heeft ontvangen hem en de onderzoeksgerechten niet in staat stellen te beoordelen of de voorwaarden die bij de artt. 3 tot 5, Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel zijn bepaald, werden nageleefd (1). (1) Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F, nr 601.

- UITLEVERING -

P.05.1198.N 23 augustus 2005 AC nr. 400

Krachtens artikel 75 van de Nederlandse Overleveringswet van 29 april 2004 is het Europees aanhoudingsbevel pas vanaf 12 mei 2004 van toepassing in Nederland; een signalering in het Schengen Informatie Systeem, uitgaande van Nederland vóór 12 mei 2004 maar in België van 12 mei 2004 uitgevoerd, staat vanaf deze laatste datum gelijk met een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F, nr 601.

- UITLEVERING -

Artt. 10 en 11, §§ 1, 3 en 7

P.09.1879.F 6 januari 2010 AC nr. 8

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel ten aanzien van iemand die om een andere reden is aangehouden, binnen de termijn van vierentwintig uur die volgt op zijn vrijheidsbeneming.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Artt. 11, 16, § 1, en 17, § 4

P.11.0700.N 26 april 2011 AC nr. ...

Vermits de waarborgen, waarmee de vrijheidsberoving met het oog op een eventuele overlevering krachtens artikel 11 Wet Europees Aanhoudingsbevel is omringd, in hoge mate gelijklopend zijn met die waarin is voorzien in de Voorlopige Hechteniswet en de vordering tot overlevering spoedeisend is en de uitspraak over die vordering slechts een voorlopig karakter heeft, moet een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof met betrekking tot de bestaanbaarheid van de artikelen 16, § 1, en 17, § 4, Wet Europees Aanhoudingsbevel met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, niet worden gesteld.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artt. 16 en 17

P.13.1559.F 2 oktober 2013 AC nr. ...

Aangezien tegen de door de onderzoeksmagistraat op grond van artikel 11 van de wet van 19 december 2003 gewezen beslissing van vrijheidsberoving, krachtens paragraaf 7 van dat artikel, geen rechtsmiddel openstaat, houdt de grief die is afgeleid uit het feit dat de eiser niet door een advocaat werd bijgestaan toen de onderzoeksrechter hem heeft verhoord alvorens hem in hechtenis te nemen, en dat een proces-verbaal van zijn verhoor door die magistraat in het dossier van de rechtspleging ontbreekt, geen verband met de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij uitspraak wordt gedaan over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie Cass. 9 jan. 2007, AR P.07.0001.N, AC 2007, nr. 15.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- UITLEVERING -

P.05.0896.N 5 juli 2005 AC nr. 387

Voor de onderzoeksgerechten die met toepassing van de artikelen 16 en 17 van de wet betreffende het Europees aanhoudingsbevel uitspraak doen, is de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij de hechtenis van de betrokken persoon krachtens artikel 11, § 3, van dezelfde wet wordt bevolen, niet aanhangig en hebben de onderzoeksgerechten geen rechtsmacht om over de regelmatigheid van die beschikking uitspraak te doen (1). (1) Zie concl. O.M.

- UITLEVERING -

Artt. 16, § 1, en 17, § 4

P.10.1509.F 22 september 2010 AC nr. 541

De tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel is een rechtspleging die losstaat van de onderzoeksopdrachten die in de uitvaardigende Staat of op grond van een internationale ambtelijke opdracht zijn uitgevoerd; de maatregelen die in dat kader worden genomen houden geen verband met de verificaties die de onderzoeksgerechten met toepassing van de artikelen 16, §1, en 17, §4, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, moeten verrichten.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 17, § 4 en 16, § 1, tweede lid

P.04.1665.F 28 december 2004 AC nr. 629

Wanneer de persoon waarop het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft in vrijheid is gesteld, dient de rechter de wettigheid van de omstandigheden van de aanhouding niet meer na te gaan. De kamer van inbeschuldigingstelling, die uitspraak moet doen over de eigenlijke tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel, dient bijgevolg, overeenkomstig artikel 17, § 4, wet 19 december 2003, alleen nog het toezicht bepaald in artikel 16, § 1, tweede lid van voormelde wet uit te oefenen.

- UITLEVERING -

Artt. 18, § 5, en 20, §§ 1 en 2

P.07.0664.N 22 mei 2007 AC nr. 267

De bevoegdheid van de onderzoeksrechter om de invrijheidstelling onder voorwaarden te bevelen, of van de onderzoeksgerechten in de gevallen waarin zij uitspraak doen over de rechtsmiddelen tegen die beslissing of de afwezigheid van die beslissing, wordt zonder voorwerp eenmaal het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling omtrent de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel is verworpen (1). (1) Zie Cass., 6 dec. 2005, AR P.05.1496.N, nr 650.

- UITLEVERING -

Artt. 2, § 4 en 9, § 2

P.04.1540.F 8 december 2004 AC nr. 601

De inlichtingen die het Europees aanhoudingsbevel of in de plaats ervan, de Schengen-signalering, moet bevatten, zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid; overzending van het origineel van het Europees aanhoudingsbevel of van een eensluidend afschrift is slechts nodig als de inlichtingen die de onderzoeksrechter heeft ontvangen hem niet in staat stellen na te gaan of de voorwaarden voor de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel zijn vervuld (1). (1) Zie Cass., 26 mei 2004, AR P.04.0779.F, nr ...

- UITLEVERING -

- UITLEVERING -

P.04.1562.F 8 december 2004 AC nr. 603

De vermeldingen van artikel 2, § 4, 5°, W. 19 dec. 2003 zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid en hebben alleen tot doel inlichtingen te verschaffen aan de onderzoeksrechter die, rekening houdende met alle omstandigheden die in dat bevel worden vermeld en met die welke voor hem aangevoerd worden door de persoon op wie dat aanhoudingsbevel van toepassing is, de tenuitvoerlegging van dat bevel slechts in de bij de voormelde wet bepaalde gevallen kan weigeren; het is derhalve voldoende dat het Europees aanhoudingsbevel zo wordt ingevuld dat het de onderzoeksgerechten in staat stelt te beoordelen of de in de artt. 3 tot 5 van die wet bepaalde voorwaarden zijn nageleefd (1). (1) Zie Cass., 26 mei 2004, AR P.04.0779.F, nr ...

- UITLEVERING -

Artt. 2, § 4, 4 tot 8 en 17, § 4

P.11.0700.N 26 april 2011 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 14, §4, Wet Europees Aanhoudingsbevel (1) uitspraak doet, heeft enkel te oordelen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel; de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij overeenkomstig artikel 11, §3, Wet Europees Aanhoudingsbevel de hechtenis wordt bevolen, is niet aanhangig en de kamer van inbeschuldigingstelling heeft geen rechtsmacht om over de regelmatigheid van die beschikking uitspraak te doen (2). (1) Lees: artikel 17, §4, Wet Europees Aanhoudingsbevel. (2) Zie: Cass., 14 juli 2009, AR P.09.1041.N, AC, 2009, nr. 455; Cass., 16 nov. 2010, AR P.10.1730.N, AC, 2010, nr. 678.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 2, § 4, en 3 tot 8

P.10.1730.N 16 november 2010 AC nr. 678

Artikel 2, § 4, Wet Europees Aanhoudingsbevel dat de inlichtingen vermeldt die het Europees aanhoudingsbevel bevat, is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven; het volstaat dat het Europees aanhoudingsbevel zodanig is opgesteld dat het de onderzoeksgerechten in staat stelt te beoordelen of de in de artikelen 3 tot 8 van die wet bepaalde voorwaarden voor de tenuitvoerlegging werden nageleefd (1). (1) Cass., 28 september 2010, AR P.10.1512.N (onuitgegeven); Zie: Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1562.F, AC, 2004, nr. 603 en Cass., 17 juni 2008, AR P.08.0914.N, AC, 2008, nr. 378.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

De onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel, hebben niet te oordelen over de wettigheid en regelmatigheid van dit bevel, maar enkel over de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 3 tot 8 van de voormelde wet (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 2005, AR P.05.0065.N, AC, 2005, nr. 51; Cass., 21 sept. 2005, AR P.05.1270.N, AC, 2005, nr. 450; Cass., 21 aug. 2007, AR P.07.1268.N, AC, 2007, nr. 376; Cass., 17 juni 2008, AR P.08.0914.N, AC, 2008, nr. 378; Cass., 14 juli 2009, AR P.09.1041.N, AC, 2009, nr. 455.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Artt. 2, § 4, en 4 tot 8

P.09.1041.N 14 juli 2009 AC nr. 455

De rechter die uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel heeft niet te oordelen over de wettigheid en regelmatigheid van dit bevel en kan enkel nagaan of de voorwaarden van de tenuitvoerlegging zijn vervuld overeenkomstig de artikelen 4 tot 8 Wet Europees Aanhoudingsbevel; ingeval van tenuitvoerlegging worden de wettigheid en de regelmatigheid ervan beoordeeld door de uitvaardigende rechterlijke autoriteit aan dewelke de gezochte persoon wordt overgeleverd (1). (1) Zie: Cass., 25 jan. 2005, AR P.05.0065.N, AC, 2005, nr. 51; Cass., 21 sept. 2005, AR P.05.1270, AC, 2005, nr. 450; Zie: Cass., 21 aug. 2007, AR P.07.1268.N, AC, 2007, nr. 376 en Cass., 17 juni 2008, AR P.08.0914.N, AC, 2008, nr. 378.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.08.0914.N 17 juni 2008 AC nr. 378

De omstandigheid dat niet alle telastleggingen woordelijk in het Europees aanhoudingsbevel zouden vermeld zijn, staat niet eraan in de weg dat de rechter het bestaan ervan aan de hand van de omschrijving van de feiten kan vaststellen, en dat hij wettig over de tenuitvoerlegging van dit aanhoudingsbevel kan oordelen.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

De rechter die uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel vermag de wettigheid en de regelmatigheid ervan niet te beoordelen, maar alleen of de voorwaarden van de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig de artikelen 4 tot 8, van de Wet van 19 december 2003 zijn vervuld (1). (1) Zie: Cass., 21 sept. 2005, AR P.05.1270.F, AC, 2005, nr 450.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.05.1270.F 21 september 2005 AC nr. 450

Het staat niet aan de rechter die uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel te oordelen over de wettigheid en regelmatigheid van dat bevel, hij gaat enkel na of de voorwaarden van de tenuitvoerlegging ervan zijn vervuld overeenkomstig de artt. 4 tot 8 van de wet betreffende het Europees aanhoudingsbevel; bij de tenuitvoerlegging worden de wettigheid en regelmatigheid van een Europees aanhoudingsbevel beoordeeld door de gerechtelijke overheid die het bevel heeft uitgevaardigd en waaraan de gezochte persoon wordt uitgeleverd (1). (1) Cass., 25 jan. 2005, AR P.05.0065.N.

- UITLEVERING -

Ofschoon artikel 2, § 4, de inlichtingen vermeldt die het Europees aanhoudingsbevel moet bevatten, schrijft het deze niet op straffe van nietigheid voor; ze hebben alleen tot doel de onderzoeksrechter in te lichten die, rekening houdend met alle omstandigheden die in dat bevel worden vermeld en met die welke voor hem aangevoerd worden door de persoon waarop het van toepassing is, de tenuitvoerlegging van voormeld bevel slechts in de bij de wet bepaalde gevallen kan weigeren; bijgevolg volstaat het dat het Europees bevel tot aanhouding zodanig is opgesteld dat het de onderzoeksgerechten in staat stelt te beoordelen of de wettelijk bepaalde voorwaarden voor de tenuitvoerlegging zijn nageleefd (1). (1) Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F.

- UITLEVERING -

Artt. 2, § 4, en 9, § 2

P.09.1879.F 6 januari 2010 AC nr. 8

Art. 9, § 2, Wet Europees Aanhoudingsbevel, bepaalt niet dat het origineel van het Europees aanhoudingsbevel of een eensluidend afschrift ervan moeten worden overgezonden op straffe van nietigheid; de rechter kan op grond van een faxbericht nagaan of de hem ter kennis gebrachte inlichtingen beantwoorden aan de voorwaarden die bij de artt. 3 tot 5 van deze wet zijn bepaald (1). (1) Zie Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F, AC, 2004, nr 601.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Artt. 2, §§ 4, 5, en 6

P.08.0914.N 17 juni 2008 AC nr. 378

De gegevens die het Europees aanhoudingsbevel krachtens artikel 2, § 4, van de Wet van 19 december 2003 moet bevatten, zijn niet op straffe van nietigheid voorgeschreven; zij dienen enkel tot voorlichting van de onderzoeksrechter die, rekening houdend met alle omstandigheden zoals vermeld in het aanhoudingsbevel en zoals voor hem aangevoerd door de betrokkene, slechts in de gevallen bij wet bepaald de tenuitvoerlegging ervan kan weigeren (1)(2). Zie: Cass., 26 mei 2004, AR P.04.0779.F, AC, 2004, nr 287; Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F, AC, 2004, nr 601. (2) Zie: Cass., 21 sept. 2005, A.R. P.05.1270.F, AC, 2005, nr 450.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Artt. 3 tot 6, 11, 14, § 1, 16, § 4, en 31, § 1

P.07.1628.N 27 november 2007 AC nr. 588

De omstandigheid dat de onderzoeksrechter op grond van een vorig Europees aanhoudingsbevel reeds de hechtenis heeft bevolen, staat niet eraan in de weg dat, lopende de procedure, bij het uitvaardigen door de bevoegde autoriteit van een nieuw Europees aanhoudingsbevel ten laste van dezelfde betrokkene wegens andere - eventueel gelijkaardige - feiten, deze opnieuw door de onderzoeksrechter moet worden verhoord, en over de hechtenis en het eventueel bestaan van kennelijke weigeringsgronden met betrekking tot deze nieuwe feiten moet worden beslist.

- UITLEVERING -

Artt. 37, § 1, en 37, § 2, 3e en 6e, laatste lid

P.08.1789.N 21 april 2009 AC nr. 262

Een persoon die overgeleverd is op grond van een Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd door een Belgische rechterlijke autoriteit en die geen afstand deed van het specialiteitsbeginsel, kan toch worden vervolgd en berecht voor "enig ander feit" dan dat welk de reden tot zijn overlevering is geweest en dat strafbaar is gesteld met een vrijheidsstraf of met een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel, zonder dat de toestemmingsprocedure hoeft te worden gevolgd, op voorwaarde dat tijdens de strafvervolging geen vrijheidsbeperkende maatregel wordt opgelegd; indien de persoon echter wordt veroordeeld tot een vrijheidsbeperkende straf of maatregel, kan die straf pas worden uitgevoerd indien toestemming is verleend (1). (1) HvJ C-388/08, Leymann en Pustovarov, (1 dec. 2008), voorlopig enkel te consulteren op www.curia.eu; Cass., 24 maart 2009, AR P.08.1881.N, AC, 2009, nr ...

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.08.1881.N 24 maart 2009 AC nr. 214

Een persoon die overgeleverd is op grond van een Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd door een Belgische rechterlijke autoriteit en die geen afstand deed van het specialiteitsbeginsel, kan toch worden vervolgd en berecht voor "enig ander feit" dan dat welk de reden tot zijn overlevering is geweest en dat strafbaar is gesteld met een vrijheidsstraf of met een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel, zonder dat de toestemmingsprocedure hoeft te worden gevolgd, op voorwaarde dat tijdens de strafvervolging geen vrijheidsbeperkende maatregel wordt opgelegd; indien de persoon echter wordt veroordeeld tot een vrijheidsbeperkende straf of maatregel, kan die straf pas worden uitgevoerd indien toestemming is verleend (1). (1) HvJ C-388/08, Leymann en Pustovarov, (1 dec. 2008), voorlopig enkel te consulteren op www.curia.eu

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Artt. 4 tot 37 en 44, § 3

P.06.1413.N 21 november 2006 AC nr. 585

De vernietiging van de Duitse wet van 21 juli 2004 door het Bundesverfassungsgericht heeft niet tot gevolg dat het onder die wet verleende Europees aanhoudingsbevel niet rechtsgeldig is verleend; krachtens de nieuwe Duitse omzettingswet van 29 juni 2006 kan dergelijk Europees aanhoudingsbevel alsnog uitgevoerd worden (1). (1) Het Openbaar Ministerie had geconcludeerd tot verwerping van de voorziening op andere gronden dan deze door het Hof aangenomen. De appelrechters oordeelden immers dat zij uit artikel 44, § 3, Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsmandaat de rechtsmacht putten om na te gaan of, op het moment van het uitvaardigen van het Europees aanhoudingsbevel, het Kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie van 13 juni 1992 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering was omgezet in de wetgeving waaraan de uitvaardigende rechterlijke autoriteit onderworpen is. Dit lijkt logisch: de rechter moet er zich immers van vergewissen of naar intern recht de bepalingen van de wet van 19 december 2003 kunnen toegepast worden dan wel of de uitleveringswet van 15 maart 1874 of andere bestaande instrumenten op het stuk van uitlevering van toepassing blijven. Verder oordeelden de appelrechters ook dat deze controlebevoegdheid los staat van de controle nopens het voldaan zijn aan de voorwaarden van artikel 3 en aan de bepalingen van de artikelen 4 tot 8 van de Wet van 19 december 2003, en stelden ze vast dat eiser geen middelen putte uit die bepalingen. Met verwijzing naar en met herneming van de vordering van de procureur-generaal bij het hof van beroep, die alle ter zake dienende elementen bevatte, oordeelden zij tenslotte dat er geen gronden noch redenen tot weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel voorhanden waren. Het Openbaar Ministerie was van mening dat op grond van deze vaststellingen en redenen de kamer van inbeschuldigingstelling haar bestreden beslissing naar recht verantwoordde. Het Hof oordeelde trouwens reeds eerder dat de Belgische rechter die uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsmandaat niet te oordelen heeft over de wettigheid en de regelmatigheid van dit bevel, maar enkel over de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 4 tot 8 Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsmandaat (Cass., 25 jan. 2005, AR P.05.0065.N, nr 51). Het door eiser ontwikkelde middel, dat een schending van artikel 44, § 3, Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsmandaat aanvoerde, bekritiseerde uitsluitend het oordeel van de appelrechters dat het Europees aanhoudingsbevel van 3 februari 2005 zijn rechtsgeldigheid behoudt op grond van de Duitse wet van 21 juli 2004, die ofschoon vernietigd bij arrest van het Duitse Grondwettelijk Hof van 18 juli 2005, op het moment van de uitvaardiging van toepassing was. Bijgevolg concludeerde het Openbaar Ministerie dat het middel zich richtte tegen een overtollige reden zodat het, zelfs al ware het gegrond, niet tot cassatie kon leiden en dus niet ontvankelijk was.

- UITLEVERING -

Artt. 4 tot 8

P.14.0615.F 15 april 2014 AC nr. ...

De rechter die uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel mag de wettigheid en de regelmatigheid van dat bevel niet beoordelen, maar slechts of de voorwaarden van tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig de artikelen 4 tot 8 van de wet van 19 december 2003 zijn vervuld; bij tenuitvoerlegging wordt de wettigheid en regelmatigheid van het Europees aanhoudingsbevel beoordeeld door de uitvaardigende rechterlijke autoriteit (1). (1) Cass. 16 nov. 2010, AR P.10.1730.N, AC 2010, nr. 678, en de daar in voetnoot vermelde arresten.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Artt. 4, 4° en 17, § 4

P.08.0783.N 27 mei 2008 AC nr. 322

Het onderzoeksgerecht dat uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel spreekt zich niet uit over de strafvordering; hieruit volgt dat wanneer het misdrijf dat het voorwerp uitmaakt van het Europees aanhoudingsbevel een misdaad is, dit onderzoeksgerecht geen verzachtende omstandigheden in aanmerking kan nemen die verantwoorden dat slechts correctionele straffen worden uitgesproken, zodat een kortere verjaringstermijn van toepassing is.

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Artt. 4, 5 en 6

P.09.1624.F 25 november 2009 AC nr. 697

Het actief personaliteitsbeginsel dat in artikel 7, § 1, V.T.Sv., is bepaald, houdt geen dwingende of facultatieve weigeringsgrond in om de tenuitvoerlegging te weigeren van het Europees aanhoudingsbevel dat is afgeleverd door een Staat die bevoegd is om het onderzoek te voeren.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Artt. 4, 5, 6, 7 en 8

P.05.0065.N 25 januari 2005 AC nr. 51

De rechter die uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel heeft niet te oordelen over de wettigheid en regelmatigheid van dit bevel, maar enkel over de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 4 tot 8 van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Zie Cass., 26 mei 2004, AR P.04.0779.F, nr ...; 8 dec. 2004, AR P.04.1562.F, nr ...

- UITLEVERING -

Artt. 4, 5°, 7, 16 en 17, § 4

P.14.0616.F 15 april 2014 AC nr. ...

Rekening houdende met het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de Lidstaten moet de weigering tot overlevering verantwoord worden met omstandige gegevens die wijzen op een kennelijk gevaar voor de fundamentele rechten van de betrokken persoon en die het vermoeden van eerbiediging van die rechten kunnen weerleggen dat de uitvaardigende Staat geniet.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De beslissing om de tenuitvoerlegging te bevelen van een Europees aanhoudingsbevel, dat vermeldt dat er te dezen geen ernstige redenen bestaan te denken dat de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de eiser, dat het bevel werd uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een bij verstekbeslissing uitgesproken straf, dat de uitvaardigende rechterlijke autoriteit waarborgen heeft geboden die als toereikend worden beschouwd om de eiser ervan te verzekeren dat hij in de uitvaardigende Staat een nieuwe vonnisprocedure kan vragen en in zijn aanwezigheid wordt berecht, is naar recht verantwoord.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Uit de rechtspraak van het Franse Hof van Cassatie volgens welke de excepties van nietigheid van de procedure van het gerechtelijk onderzoek die voor de Franse correctionele rechtbank zijn opgeworpen door de voortvluchtige en tevergeefs tijdens het opsporingsonderzoek gezochte beklaagde, niet ontvankelijk zijn, kan niet worden afgeleid dat het feit dat de beklaagde nog vóór de beschikking tot verwijzing is gevlucht tot gevolg heeft dat de regelmatigheid van het gerechtelijk onderzoek niet meer kan betwist worden, in strijd zou zijn met artikel 6 van het Verdrag zoals het door het Europees Hof werd geïnterpreteerd.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Artt. 4, 5°, en 16, § 1

P.13.1311.N 30 juli 2013 AC nr. ...

De tenuitvoerlegging van het Europees Aanhoudingsbevel moet worden geweigerd ingeval ernstige redenen bestaan te denken dat daardoor het vermoeden van onschuld zou worden miskend; het vermoeden van onschuld heeft betrekking op de houding van de rechter die kennis moet nemen van een strafrechtelijke beschuldiging (1). (1) Cass. 7 maart 2007, AR P.07.0259.N, AC 2007, nr. 129.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- UITLEVERING -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

P.07.0259.F 7 maart 2007 AC nr. 129

De tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel moet worden geweigerd ingeval ernstige redenen bestaan te denken dat daardoor het vermoeden van onschuld zou worden miskend.

- UITLEVERING -

Artt. 4, 5°, en 7

P.10.1876.F 15 december 2010 AC nr. 745

De artikelen 4, 5°, en 7, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel zijn niet van toepassing, ongeacht of tegen de tenuitvoerlegging van de veroordeling al dan niet verzet kan worden gedaan, aangezien tot de in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie vastgelegde fundamentele rechten niet het recht behoort van de beklaagde, die persoonlijk is gedagvaard of op een andere wijze in kennis is gesteld van de datum van de rechtszitting, om, wanneer hij niet verschenen is, tegen het gewezen vonnis verzet aan te tekenen.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Artt. 5, § 2, 1° en 16, § 1er, 3°

P.11.0585.F 6 april 2011 AC nr. ...

Wanneer het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft op een feit uit de lijst van feiten die aanleiding kunnen geven tot de tenuitvoerlegging van het bevel dat door de buitenlandse rechterlijke autoriteit is uitgevaardigd, zonder dat die feiten krachtens het Belgische recht strafbaar moeten zijn, moet de rechter nagaan of de gedragingen, zoals zij in het bevel zijn omschreven, wel degelijk overeenstemmen met die van de lijst (1). (1) Zie gedeeltelijk eensluidende concl. O.M. in Pas., 2011, nr.....

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Artt. 5, § 2, en 16, § 1, 3°

P.13.0740.F 30 april 2013 AC nr. ...

Het toezicht op de omschrijving, waarmee de rechter krachtens artikel 16, §1, 3° van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel is belast, houdt geen nazicht in van de aanwijzingen van schuld en staat de rechterlijke autoriteit van de aangezochte staat niet toe de tenuitvoerlegging van het bevel afhankelijk te stellen van het bestaan van feitelijke en persoonlijke gegevens die de daarin vermelde telastleggingen staven (1). (1) Zie Cass. 6 april 2011, AR P.11.0585.F, AC 2011, nr. 250, met concl. adv.-gen. GENICOT in Pas. 2011.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Artt. 8, 16, § 1, tweede lid, en 17, § 4

P.08.1767.F 10 december 2008 AC nr. 718

De kamer van inbeschuldigingstelling, waar het hoger beroep aanhangig is gemaakt tegen de beschikking van de raadkamer om de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel afhankelijk te stellen van de voorwaarde die bij artikel 8, Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel is bepaald, namelijk dat de betrokkene naar België wordt teruggezonden teneinde aldaar de straf te ondergaan die tegen hem in de uitvaardigende Staat is uitgesproken, dient, ofschoon deze beslissing voordelig is voor de appellant, na te gaan of de toepassingsvoorwaarden van het voormelde artikel verenigd zijn.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Artt. 9, 10 en 16, §§ 1 en 5

P.14.0728.F 7 mei 2014 AC nr. ...

De raadkamer moet binnen vijftien dagen, te rekenen van de aanhouding, uitspraak doen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel en, ingeval ze dat niet binnen die termijn doet, gelast de onderzoeksrechter de invrijheidstelling van de persoon tegen wie het is uitgevaardigd; wanneer de betrokkene reeds eerder in een andere zaak is aangehouden, gaat de termijn van vijftien dagen pas in vanaf de dag van de betekening van dat bevel (1). (1) Zie Cass. 6 jan. 2010, AR P.09.1879, AC 2009, nr. 8.

- EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL -

Wet 19 jan. 2001

zoals van kracht vóór de wijziging bij

C.09.0640.N 21 juni 2010 AC nr. 443

De vraag of een motorrijtuig enige rol heeft gespeeld in een verkeersongeval wordt door de rechter onaantastbaar in feite beoordeeld, zonder evenwel dat deze aan de door hem vastgestelde feiten gevolgen mag verbinden die daarmee in geen enkel verband staan of die, op grond van die feiten, onmogelijk kunnen worden verantwoord.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

De vraag of een motorrijtuig enige rol heeft gespeeld in een verkeersongeval wordt door de rechter onaantastbaar in feite beoordeeld, zonder evenwel dat deze aan de door hem vastgestelde feiten gevolgen mag verbinden die daarmee in geen enkel verband staan of die, op grond van die feiten, onmogelijk kunnen worden verantwoord.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Waar de loutere aanwezigheid van een motorrijtuig op het ogenblik van een verkeersongeval niet volstaat om te besluiten dat dit motorrijtuig bij het ongeval betrokken is in de zin van artikel 29bis, §1 van de W.A.M.-wet, is een motorrijtuig wel betrokken in de zin van die wetsbepaling wanneer het enige rol heeft gespeeld in het verkeersongeval, dit is wanneer het zonder hiervoor een noodzakelijk element te zijn geweest, een invloed heeft gehad op het ongeval. Hiervoor is niet vereist dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de aanwezigheid van het motorrijtuig en het ontstaan van het verkeersongeval (1). (1) Zie Cass., 3 okt. 2008, AR C.07.0130.N; AC, 2008, nr. 524; Cass., 22 okt. 2009, AR C.08.0420.N, AC, 2009, nr. 604; Cass., 15 maart 2010, AR C.09.0472.N, AC, 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Wet 19 juli 1991

Art. 1, § 2

C.01.0218.F 19 april 2002 AC nr. 241

Het referentieadres bedoeld in artikel 1, § 2, W. 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten geldt als inschrijving in de bevolkingsregisters in de zin van artikel 36 Ger.W. (1). (1) Zie concl. O.M.

- WOONPLAATS -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

Art. 1, § 2, eerste lid

C.05.0287.F 16 juni 2006 AC nr. 334

Geen enkele bepaling van de wet betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten verleent de gemeenteoverheid of de Minister van Binnenlandse Zaken die erover toezicht houdt, de discretionaire bevoegdheid om, onder de voorwaarden waarin die wet voorziet, een Belg of een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is om zich in het Rijk te vestigen of er te verblijven, in te schrijven op een referentieadres.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

De Belg of de vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is om zich in het Rijk te vestigen of er te verblijven, voldoet niet aan de voorwaarden om te kunnen worden ingeschreven op een referentieadres in België in de zin van de wet betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten, wanneer hij in het buitenland een adres heeft waarnaar hij zijn post laat doorsturen (1). (1) Zie Cass., 19 april 2002, AR C.01.0218.F, nr 241 met concl. adv.-gen. WERQUIN.

- WOONPLAATS -

Art. 3

P.97.0404.F 30 april 1997 AC nr. ...

Veroordelingen die de mogelijkheid uitsluiten om het beroep van privé-detective uit te oefenen, kunnen niet worden uitgewist.~

- STRAF - Allerlei

Art. 5

C.03.0438.N 5 november 2004 AC nr. 534

Voor de beoordeling van de regelmatigheid van het bespieden of het nemen van beelden van personen die zich bevinden in niet voor het publiek toegankelijke plaatsen, is niet determinerend de plaats waar, op dat ogenblik, de privé-detective zich bevindt, maar wel de plaats waar die personen zich bevinden (1). (1) Het O.M. was van mening dat het middel feitelijke grondslag miste, daar het berustte op een onvolledige lezing van het bestreden arrest, dat namelijk niet alleen op grond van de door de detectives ingenomen plaats besliste dat het bewijs toelaatbaar was: de appèlrechters oordeelden ook dat "de detectives (...) hun opdracht uit(oefenden) binnen de perken van de wet van 19 juli 1991" en dat "het rechtmatig bewijsmateriaal betreft dat tevens op rechtmatige wijze werd verkregen".

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Allerlei

Artt. 1, § 1, 2°, eerste lid, en 1bis, tweede lid, 2°

S.07.0078.N 19 mei 2008 AC nr. 303

De inschrijving van een vreemdeling in het wachtregister van de gemeente waar hij zijn hoofdverblijfplaats heeft, houdt op zich niet in dat de betrokkene rechtmatig op het grondgebied mag verblijven (1) (2). (1) Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen. (2) Zie de conclusie van het O.M.

Wet 19 juni 2008 houdende instemming met het Verdrag van Lissabon tot wijziging van het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met de Slotakte, gedaan te Lissabon op 13 dec. 2007

Art. 106, § 1

S.13.0069.F 15 december 2014 AC nr. 792

De eiser die het beroep van advocaat niet uitoefent, heeft geen belang zich te beroepen op een middel dat aanvoert dat het alleenrecht van de advocaten bij het Hof van Cassatie een uitsluitend of bijzonder recht voor die advocaten is in de zin van artikel 106, §1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en dat hun beroepsorganisatie de mededingingsregels van dat Verdrag overtreedt (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- VORDERING IN RECHTE -

Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

Art. 1, § 2

S.98.0076.N 22 februari 1999 AC nr. ...

In beginsel impliceert een vonnis tot faillietverklaring de onmiddellijke stopzetting van alle handelsverrichtingen; wanneer de rechter-commissaris op grond van artikel 477 Faillissementswet een beperkte voortzetting toelaat of de rechtbank van koophandel op grond van artikel 475 van die wet de voortzetting van de handelsactiviteit beveelt, impliceert het bereiken van het einde van de periode van de voortzetting, in beginsel meteen ook dat de activiteit van de gefailleerde wordt stopgezet en dat de curator ingevolge die rechterlijke beslissingen de nog lopende arbeidsovereenkomsten moet beëindigen; de omstandigheid dat het actief wordt verkocht aan een derde die ook een deel van de economische activiteit voortzet sluit niet uit dat de activiteit van de gefailleerde wordt stopgezet in de zin van artikel 1, § 2, van de wet van 19 maart 1991, onverminderd de rechten die de werknemer op grond van de collectieve arbeidsovereenkomst 32bis zou kunnen doen gelden.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 1, § 2, 6°

S.11.0114.F 3 december 2012 AC nr. ...

Voor de toepassing van de wet van 19 maart 1991, wordt de sluiting van een afdeling van de onderneming gedefinieerd als de definitieve stopzetting van de hoofdactiviteit van die afdeling.

- SLUITING VAN ONDERNEMINGEN [ZIE: 033/07 ARBEIDSVOORZIENING] -

Voor de toepassing van de wet van 19 maart 1991, wordt de sluiting van een afdeling van de onderneming gedefinieerd als de definitieve stopzetting van de hoofdactiviteit van die afdeling.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.98.0076.N 22 februari 1999 AC nr. ...

Met sluiting wordt elke definitieve stopzetting van de hoofdactiviteit van de onderneming of van een afdeling ervan bedoeld.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 11, § 1, tweede lid

S.04.0083.F 31 januari 2005 AC nr. 63

Het arrest dat steunt op een middel van het hoger beroep dat niet in het verzoekschrift van hoger beroep is geformuleerd, schendt artikel 11, § 1, tweede lid, Wet 19 maart 1991 houdende bijzonderde ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden (1). (1) Cass., 24 nov. 1997, AR S.96.0027.F, nr 499, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1997, I, nr 499; zie Cass., 19 juni 1995, AR S.94.0104.F, nr 309.

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.96.0027.F 24 november 1997 AC nr. ...

Het arrest dat steunt op een middel van hoger beroep dat niet in het verzoekschrift van hoger beroep is geformuleerd, schendt artikel 11, § 1, tweede lid, wet houdende bijzondere ontslagregeling voor de beschermde werknemers.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.94.0104.F 19 juni 1995 AC nr. ...

In de zin van artikel 11, §1, tweede lid, wet houdende bijzondere ontslagregeling voor de beschermende werknemers, is o.a. een middel van hoger beroep, de aanwijzing van hetgeen, volgens appellant, in het bestreden eindvonnis, strijdig is met de wet.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 11, § 3, vierde lid

S.02.0085.F 10 maart 2003 AC nr. 161

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat is ingesteld meer dan drie maanden nadat de beslissing van het arbeidsgerecht die een dringende reden aanneemt die tot ontslag van een beschermde werknemer kan leiden, bij gerechtsbrief ter kennis van eiser is gebracht (1). (1) Cass., 28 mei 1990, AR 7079, nr 563; zie Cass. 3 sept. 1999, AR C.97.0319.N, nr 434; 12 feb. 2001, AR S.00.0089.F, nr 83 en de noot 1.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Art. 12

S.98.0125.N 14 juni 1999 AC nr. ...

Geldig ontslag wegens dringende reden kan aan een personeelsafgevaardigde worden gegeven vanaf de uitspraak van het arbeidshof dat die dringende reden tot ontslag erkent, zelfs voor het vertrekpunt van de termijn bepaald in artikel 12 Wet 19 maart 1991.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Wanneer het arbeidshof de dringende reden tot ontslag erkent gaat de termijn van drie werkdagen bepaald in artikel 35, derde lid, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten in op de derde werkdag na de kennisgeving van het arrest; deze termijn is een vervaltermijn die ertoe strekt binnen een maximumtermijn zekerheid te doen ontstaan over het al dan niet voortbestaan van de arbeidsovereenkomst.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 14

S.10.0093.N 16 mei 2011 AC nr. ...

De bij de Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden bepaalde bijzondere bescherming tegen ontslag voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor bescherming en preventie op het werk, alsmede voor de kandidaat - personeelsafgevaardigden, heeft tot doel, enerzijds, aan de personeelsafgevaardigden de gelegenheid te geven hun opdracht in de onderneming uit te oefenen, en anderzijds, de volledige vrijheid van de werknemers te waarborgen om zich kandidaat te stellen teneinde die opdracht uit te oefenen; die bescherming, waartoe de in artikel 14 van deze wet bepaalde mogelijkheid tot reïntegratie in de onderneming behoort, is in het algemeen belang ingevoerd en raakt dienvolgens de openbare orde (1). (1) Zie Cass. 4 sept. 1995, AR S.95.0001.F, AC, 1995, nr. 363; Cass. 1 dec. 1997, AR S.97.0054.N, AC, 1997, nr. 518; Cass. 15 mei 2000, AR S.99.0194.N, AC, 2000, nr. 292.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.95.0153.F 2 december 1996 AC nr. ...

De aanvraag tot herplaatsing van een ontslagen kandidaat bij de verkiezing van de werknemersafgevaardigden in het veiligheidscomité, moet worden ingediend binnen dertig dagen na de voordracht van de kandidaturen; een aanvraag die werd ingediend vóór die voordracht heeft geen uitwerking.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 16

S.11.0014.F 3 december 2012 AC nr. ...

Artikel 16 van de wet van 19 maart 1991 verbiedt niet elke cumulatie tussen de beschermingsvergoeding en een andere vergoeding verschuldigd op grond van een collectieve overeenkomst, ongeacht de reden.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 17

S.11.0002.N 18 juni 2012 AC nr. ...

Aan de vereiste van aanvaarding van de reïntegratie is voldaan wanneer de werkgever zich binnen de gestelde termijn onvoorwaardelijk ertoe verbindt de werknemer onder dezelfde arbeidsvoorwaarden als voorheen opnieuw tewerk te stellen. De aanvaarding is niet onderworpen aan een op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste, zodat de werkgever het bestaan ervan met alle rechtsmiddelen mag bewijzen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Wanneer de reïntegratie wordt aangevraagd door tussenkomst van de organisatie die de kandidatuur van de werknemer heeft voorgedragen, wordt de kennisgeving van die aanvaarding door de werkgever rechtsgeldig gedaan aan deze organisatie.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.02.0064.N 14 april 2003 AC nr. 254

De bijzondere bijkomende vergoeding verschuldigd krachtens artikel 17 van de Ontslagbeschermingswet, moet worden bepaald met inachtneming van de werkelijke duur van de beschermingsperiode, dit is gedurende het mandaat van de leden die het personeel vertegenwoordigen, verkregen bij de verkiezingen waarvoor de niet-gereïntegreerde personeelsafgevaardigde ook kandidaat was (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de vernietiging van het bestreden arrest. Het oordeelde dat bij de begroting van de bijzondere vergoeding overeenkomstig artikel 17, Wet van 19 maart 1991 rekening diende te worden gehouden met de wetgeving die bestond op de datum waarop het recht op vergoeding ontstond of op de datum waarop die vergoeding opeisbaar werd - zodat verweerder vóór de datum van de inwerkingtreding van de Wet van 5 maart 1999 met betrekking tot de sociale verkiezingen - slechts aanspraak kan maken op een vergoeding op basis van een mandaat dat normaal afloopt in 1999.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 17, § 1

S.10.0093.N 16 mei 2011 AC nr. ...

Artikel 17, §1, Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden houdt geen ontbindende voorwaarde in, maar stelt een vereiste voor de opeisbaarheid van de beschermingsvergoeding.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 2, § 1

S.10.0047.F 13 december 2010 AC nr. 736

De omstandigheid dat een werkgever voor het arbeidsgerecht de in die wet bepaalde procedure tot erkenning van een dringende reden van ontslag van een personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen instelt, heeft niet tot gevolg dat de rechter, zolang de procedure loopt, slechts kan beslissen dat de werkgever de overeenkomst heeft beëindigd, op voorwaarde dat hij vaststelt dat de werkgever de overeenkomst om een andere dan de aangevoerde dringende reden heeft willen beëindigen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 2, § 1, eerste en tweede lid, 1°, 2, § 6

S.09.0003.N 22 juni 2009 AC nr. 431

De omstandigheid dat de Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden van openbare orde is brengt niet mee dat de door de werkgever op regelmatige wijze gegeven opzegging, ter kennis gebracht gedurende de beschermingsperiodes bedoeld in de paragrafen 2 en 3 van artikel 2 van deze wet, nietig is, maar heeft tot gevolg dat de in artikelen 16 en 17 van deze wet bepaalde vergoedingen verschuldigd zijn van zodra de arbeidsovereenkomst effectief ten einde komt ingevolge die opzegging van de werkgever.

- ARBEID - Arbeidsbescherming

Het arrest dat vaststelt dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen effectief beëindigd werd ingevolge de door de werknemer zelf gegeven opzegging, dus op een wijze bedoeld in artikel 2, § 6, van de Wet ontslagregeling Personeelsafgevaardigden, en de werkgever veroordeelt tot betaling aan de werknemer van de beschermingsvergoeding bepaald in artikel 16 van deze wet, schendt de bepalingen van de Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

- ARBEID - Arbeidsbescherming

Art. 2, § 3, eerste en tweede lid

S.01.0014.N 1 oktober 2001 AC nr. ...

In geval van splitsing van een technische bedrijfseenheid in verschillende juridische entiteiten blijft de niet verkozen kandidaat personeelsafgevaardigde bij sociale verkiezingen georganiseerd vóór deze afsplitsing, de beschermingsmaatregelen bepaald bij de wet van 19 maart 1991 genieten wanneer hij zich bij de volgende sociale verkiezingen kandidaat stelt in de nieuwe ontstane technische bedrijfseenheid; deze kandidatuurstelling dient niet beschouwd te worden als een eerste kandidatuur met de erbij horende langere periode van bescherming maar als kandidatuur van de personeelsafgevaardigde die reeds kandidaat was en niet werd verkozen bij de vorige verkiezingen met slechts een periode van bescherming die loopt vanaf de dertigste dag voorafgaand aan de aanplakking van het bericht dat de datum van de verkiezingen vastlegt en een einde neemt twee jaar na de aanplakking van de uitslag van de verkiezingen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Art. 2, § 3, tweede lid

S.06.0079.N 5 maart 2007 AC nr. 128

De termen in artikel 2, § 3, Wet 19 maart 1991 "zo zij reeds kandidaat waren en niet werden verkozen bij de vorige verkiezingen", houden in dat wanneer een kandidaat-personeelsafgevaardigde bij een latere kandidatuur verkozen wordt met verwerving van de eraan verbonden beschermperiode, hij ook bij niet-verkiezing bij de daarop volgende verkiezingen van dezelfde bescherming zal genieten, maar dat in alle andere gevallen van latere kandidatuur bij niet-verkiezing slechts de verkorte beschermperiode kan worden toegekend.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 2, §§ 1 en 6, derde en zesde gedachtenstreepje

S.10.0093.N 16 mei 2011 AC nr. ...

De artikelen 2, §6, derde en zesde gedachtestreepje, 5, §3, tweede lid, en 8, eerste lid, Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden, waarin gevallen zijn bepaald waarin de arbeidsovereenkomst van een beschermde werknemer met diens akkoord op een andere wijze dan bepaald in artikel 2, §1, kan worden beëindigd en de bescherming ten einde komt, moet strikt geïnterpreteerd worden en houden geenszins in dat de beschermde werknemer te allen tijde afstand kan doen van de door deze wet verleende bescherming.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 2, §§ 1, 2 en 3

S.99.0194.N 15 mei 2000 AC nr. ...

Slechts de kandidaat-personeelsafgevaardigden die vermeld zijn op de definitieve kandidatenlijst voor de verkiezingen van de vertegenwoordigers van het personeel voor de raden en voor de comités, genieten van het voordeel van de ontslagbescherming(1).(1) Voor de opheffing bij KB 25 mei 1999.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 2, §§ 2 en 3, eerste lid

S.06.0079.N 5 maart 2007 AC nr. 128

Een niet verkozen kandidaat-personeelsafgevaardigde in ondernemingsraden en in comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen geniet alleszins bij zijn eerste kandidatuurstelling de bescherming, gelijk aan deze van de verkozen personeelsafgevaardigden; er kan maar éénmaal een eerste kandidatuur zijn (1). (1) Cass., 1 okt. 2001, AR S.01.0014.N, nr 510.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 2, §4

S.11.0052.N 15 oktober 2012 AC nr. ...

Het mandaat van een personeelsafgevaardigde geeft aanleiding tot benadeling in de zin van artikel 21, §5, Bedrijfsorganisatiewet en artikel 2, §4, Wet Ontslagregeling personeelsafgevaardigden, wanneer de personeelsafgevaardigde een voordeel wordt ontzegd omdat wegens de uitoefening van dit mandaat niet kan voldoen aan de criteria die voor de toekenning van dat voordeel worden gesteld.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 2, eerste lid

S.08.0047.F 8 december 2008 AC nr. 707

De werknemer die een eerste keer werd verkozen voor de ondernemingsraad en die vervolgens, als kandidaat, niet werd verkozen bij de volgende verkiezingen, geniet de langere beschermingsperiode (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 3, § 1

S.10.0159.N 20 juni 2011 AC nr. ...

Artikel 3, §3, Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden, die het bewijs regelt dat door de werkgever moet worden geleverd in de in artikel 3, §1, vastgestelde procedure tot erkenning van de economische of technische redenen tot ontslag, is niet van toepassing wanneer de beschermde werknemer die ten gevolge van het faillissement van de werkgever door de curator is ontslagen, tegen zijn ontslag opkomt omdat de curator discriminerend zou zijn opgetreden (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Met de vereiste erkenning van de ingeroepen economische of technische reden tot ontslag, streeft de wetgever ernaar, zonder een voordelige discriminatie voor de beschermde werknemers tot stand te willen brengen, het werkelijk bestaan van de ingeroepen reden te laten controleren en te voorkomen dat zo een reden in het bijzonder ten aanzien van de beschermde werknemers zou worden ingeroepen omwille van hun functie van personeelsafgevaardigde of kandidaat-personeelsafgevaardigde, wat een nadelige discriminatie ten opzichte van de andere werknemers zou inhouden (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Uit het faillissementsvonnis volgt eensdeels dat de economische reden tot het ontslaan van alle werknemers, ook van de beschermde werknemers, vaststaat, en, anderdeels, dat het ontslag door de curator van alle werknemers ten gevolge van het faillissement, hetzij onmiddellijk na het faillissement, hetzij geleidelijk naargelang de vereisten van de vereffening, in de regel niet discriminatoir is, zodat de omstandigheid dat de vereffening van het faillissement het noodzakelijk maakt dat bepaalde werknemers nog in dienst worden gehouden niet impliceert dat de erkenning van de technische of economische reden nog aan het paritair comité moet worden gevraagd vooraleer tot ontslag van de beschermde werknemer te kunnen overgaan; dit geldt, onverminderd het recht van de beschermde werknemer om tegen zijn ontslag op te komen indien de curator hierbij discriminerend zou zijn opgetreden (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

S.03.0078.N 19 april 2004 AC nr. 205

De omstandigheid dat de vereffening van het faillissement het noodzakelijk maakt dat bepaalde werknemers nog in dienst worden gehouden, impliceert niet dat de curator de erkenning van de technische of economische reden nog aan het paritair comité moet vragen vooraleer tot ontslag van de beschermde werknemers te kunnen overgaan; dit geldt, onverminderd het recht van de beschermde werknemer om tegen zijn ontslag op te komen indien de curator hierbij discriminerend zou zijn opgetreden.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Uit het faillissementsvonnis volgt, eensdeels, dat de economische reden tot het ontslaan van alle werknemers, ook van de beschermde werknemers vaststaat, en, anderdeels, dat het ontslag door de curator van alle werknemers ten gevolge van het faillissement, hetzij onmiddellijk na het faillissement, hetzij geleidelijk aan naargelang van de vereisten van de vereffening, in de regel niet discriminatoir is.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.01.0173.N 14 oktober 2002 AC nr. 537

De werkgever, de curator van een faillissement en de vereffenaar van een gerechtelijk akkoord zijn niet gehouden het paritair comité te raadplegen, alvorens een beschermde werknemer wegens economische of technische redenen te ontslaan, wanneer zij ingevolge een rechterlijke beslissing verplicht zijn alle werknemers terzelfder tijd of binnen een zeer korte termijn te ontslaan, zodat discriminatie uitgesloten is (1). (1) Cass., 25 juni 2001, AR S.00.0041.N nr 396.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 3, § 1, derde en vierde lid

S.11.0114.F 3 december 2012 AC nr. ...

In de zin van artikel 3, §14, derde en vierde lid van de wet van 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden is een afdeling van een onderneming een onderdeel van de onderneming dat een zekere samenhang vertoont en zich onderscheidt van de rest van de onderneming door een eigen technische autonomie en door een onderscheiden en duurzame activiteit en eigen personeel (1). (1) Cass. 4 feb. 2002, AR S.00.0179.N, AC 2002, nr. 80.

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- SLUITING VAN ONDERNEMINGEN [ZIE: 033/07 ARBEIDSVOORZIENING] -

S.05.0002.N 24 oktober 2005 AC nr. 534

Uit de ratio legis van artikel 3, § 1, derde en vierde lid van de Wet van 19 maart 1991 volgt dat deze wetsbepaling slechts van toepassing is in zoverre de ontslagen beschermde werknemer werkzaam was in de afdeling die gesloten werd; in dit geval staat het causaal verband tussen de economische of technische reden, zijnde de sluiting van die afdeling, en het ontslag van die werknemer vast, met gevolg dat de arbeidsrechtbank niet voorafgaandelijk deze economische of technische reden moet erkennen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 3, § 1, eerste lid

S.08.0069.F 26 januari 2009 AC nr. 64

Het feit dat artikel 3, § 1, eerste lid, W. 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden de openbare orde raakt, heeft geen weerslag op de regel betreffende de vertegenwoordiging van de rechtspersoon, die optreedt door zijn orgaan waarvan de bevoegdheden worden vastgesteld in het Wetboek van vennootschappen, conform zijn maatschappelijk doel en in zijn statuten (1). (1) Artikel 61, Wetboek van vennootschappen, zoals het te dezen van toepassing is.

- OPENBARE ORDE -

Art. 3, § 1, vierde lid

S.05.0002.N 24 oktober 2005 AC nr. 534

Artikel 3, § 1, vierde lid, Wet 19 maart 1991, is niet toepasselijk bij het ontslag van een beschermd werknemer die niet werkzaam was in de afdeling die gesloten werd; in dit geval staat het causaal verband tussen de ingeroepen economische of technische reden en het ontslag niet zodanig vast, wat vereist dat de arbeidsrechtbank voor de regelmatigheid van het ontslag die aangevoerde reden voorafgaandelijk dient te onderzoeken en als dusdanig te erkennen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 4

S.03.0037.F 8 december 2003 AC nr. 633

De feiten die het voornemen van de werkgever om een personeelsafgevaardigde of een kandidaat-personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad of in het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen om een dringende reden te ontslaan, kunnen wettigen, dienen, op straffe van nietigheid, te worden vermeld in de ter post aangetekende brieven zelf waarin de werkgever de beschermde werknemer en de organisatie die hem heeft voorgedragen inlicht over zijn voornemen (1). (1) Het openbaar ministerie concludeerde dat er grond bestond, enerzijds, tot vernietiging van het bestreden arrest behalve in zoverre dat arrest het hoger beroep ontvankelijk verklaarde en, anderzijds, tot bindendverklaring van het arrest van het Hof voor de B.B.T.K., die is opgeroepen tot bindendverklaring van dat arrest. Het was, zoals het geannoteerde arrest, van mening dat het eerste middel gegrond was in zoverre het de schending van artikel 4 van de wet van 19 maart 1991 aanvoerde. Het openbaar ministerie was evenwel van oordeel dat ook het eerste onderdeel van het tweede middel gegrond was in de volgende mate. Volgens het openbaar ministerie is de werkgever die het voornemen heeft een personeelsafgevaardigde of een kandidaat-personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad of in het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen om een dringende reden te ontslaan, ertoe verplicht naast de beschermde werknemer ook de organisatie die zijn kandidatuur voorgedragen heeft, namelijk de op het nationaal vlak opgerichte en in de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en in de Nationale Arbeidsraad vertegenwoordigde interprofessionele werknemersorganisatie die ten minste vijftigduizend werknemers telt en die de kandidatuur van de betrokkene heeft voorgedragen, op de hoogte te brengen van zijn voornemen om haar in het geding te betrekken (Artt. 4 tot 7 W. 19 maart 1991; artt. 14, § 1, tweede lid, 4°, a, en 20ter, eerste lid, Bedrijfsorganisatiewet ; artt. 1, 6°, a, en 31, eerste lid, K.B. 25 mei 1999; artt. 3, § 2, 1°, en 58, eerste lid, W. 4 aug. 1996). Het openbaar ministerie was voorts van mening dat het onderzoek van het tweede en het derde onderdeel van het tweede middel elk belang miste, daar het niet tot ruimere cassatie had kunnen leiden.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 4, § 1

S.11.0123.N 28 januari 2013 AC nr. ...

Krachtens artikelen 860, 861 en 867 Gerechtelijk Wetboek geldt de aldaar uitgewerkte nietigheidsregeling voor proceshandelingen; de in artikel 4, §1 Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden bepaalde kennisgeving, die voor het ontslag van een personeelsafgevaardigde of een kandidaat-personeelsafgevaardigde in de plaats komt van de in artikel 35, vierde lid, Arbeidsovereenkomstenwet bepaalde kennisgeving, is geen proceshandeling in de zin van de voormelde bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie conclusies O.M.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Uit artikel 4, §1 Wet ontslagregeling Personeelsafgevaardigden volgt dat de in dit artikel bedoelde kennisgeving niet kan gebeuren op het adres van het kantoor van haar gewestelijke afdeling (1). (1) Zie conclusies O.M.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Uit de artikelen 4, §1, en 4, §4 Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden, alsook uit artikel 20ter bedrijfsorganisatiewet en artikel 58 Bedrijfsorganisatiewet volgt dat de in artikel 4, §1 Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden bedoelde voordragende organisatie de interprofessionele representatieve werknemersorganisatie betreft en niet de vakorganisatie die aangesloten is of deel uitmaakt van een interprofessionele organisatie (1). (1) Zie conclusies O.M.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.05.0100.F 11 september 2006 AC nr. 403

Wanneer het bestreden arrest de feiten die aan de personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad of in het comité voor veiligheid en hygiëne, of aan de kandidaat-personeelsafgevaardigde verweten worden, en die drie werkdagen of minder zijn voorafgegaan aan het verzoek dat de werkgever, die een ontslag om dringende reden overweegt, aan de voorzitter van de arbeidsrechtbank richt, als fout weigert aan te merken, hoeft dat arrest bijgevolg geen feiten te onderzoeken die méér dan drie werkdagen vóór het verzoek hebben plaatsgevonden, aangezien die geen weerslag kunnen hebben op het dringend karakter van een gedrag dat niet fout is bevonden (1). (1) Zie Cass., 27 nov. 1989, AR 8650, nr 197; 2 dec. 1996, AR S.95.0138.F, nr 472; 7 april 2003, AR S.00.0013.F, nr 229.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.95.0140.N 3 juni 1996 AC nr. ...

Het ernstig karakter van de als dringende reden aangevoerde feiten kan blijken uit of gestaafd worden door voorheen gebeurde feiten; geen wetsbepaling legt enige termijn op binnen dewelke de ter verduidelijking van de dringende reden aangevoerde feiten moeten hebben plaatsgehad.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Het feit dat het ontslag zonder opzegging rechtvaardigt, is het feit met inachtneming van alle omstandigheden die daarvan een dringende reden kunnen uitmaken.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.94.0005.F 19 september 1994 AC nr. ...

Wanneer een werkgever aan een personeelsafgevaardigde of een kandidaat-personeelsafgevaardigde lopende voortdurende tekortkomingen verwijt, bepaalt hij de datum waarop, naar zijn oordeel, die lopende voortdurende tekortkomingen elke professionele samenwerking definitief onmogelijk maken vanaf het ogenblik waarop zij door de arbeidsgerechten als juist en voldoende zwaarwichtig zouden beoordeeld worden.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 4, §§ 1, 2, eerste lid, 2°, en 4

S.02.0011.F 24 maart 2003 AC nr. 192

Op straffe van nietigheid voorgeschreven is de verplichte vermelding van de zetel van de vennootschap in het verzoekschrift van de werkgever die, enerzijds, het voornemen heeft een personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad of het veiligheidscomité, of een kandidaat-personeelsafgevaardigde om een dringende reden te ontslaan, en die, anderzijds, de zaak aanhangig maakt bij de voorzitter van de arbeidsrechtbank; het verzuim of de onregelmatigheid van die vermelding is evenwel onderworpen aan de regels inzake de excepties van nietigheid, die zijn vastgelegd in het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass., 22 nov. 1993, AR S.93.0047.N-S.93.0048.N, nr 478; 27 feb. 1995, AR S.94.0131.N, nr 114; 17 maart 1997, AR S.96.0056.F, nr 147; vgl. artikel 1034ter Ger.W. I.v.m. de regel dat het Hof van Cassatie gebonden is door het rechterlijk gewijsde van het arrest waarbij het arbeidshof beslist dat het tegen de bestreden beschikking ingestelde hoger beroep niet ontvankelijk is op grond dat het gericht is tegen een beslissing waartegen dat rechtsmiddel volgens het arrest van het arbeidshof niet kan worden aangewend, vgl. Cass., 22 okt. 2001, AR S.00.0118.F-S.00.0131.F, nr 564.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 9

S.06.0030.N 5 februari 2007 AC nr. 67

De wetgever beoogt de afgevaardigde of de kandidaat-afgevaardigde tijdens de schorsing van de arbeidsovereenkomst een inkomen te waarborgen doordat hij naast de werkloosheidsuitrusting een bijkomende vergoeding ontvangt, betaald door de werkgever, die samen gelijk zijn aan het voorheen verdiende nettoloon; met nettoloon wordt niet bedoeld het fiscaal netto-inkomen, te weten na aftrek van de belastingen, gezien de belastingen afhankelijk zijn van een aantal factoren die vreemd zijn aan de dienstbetrekking.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 1, § 2, 6° en 3, § 1

S.98.0076.N 22 februari 1999 AC nr. ...

Het rechtsbegrip "sluiting van onderneming" wordt niet miskend door de rechters, die beslissen dat er sluiting van onderneming was, wat de curator toeliet tot het ontslag over te gaan van de beschermde werknemers zonder voorafgaande erkenning door de arbeidsrechtbank van het bestaan van de technische of economische redenen die het ontslag van personeelsleden verantwoorden, op grond van de vaststelling dat de curator gemachtigd werd door de rechtbank van koophandel de activiteiten gedurende een bepaalde tijd verder te zetten en die vervolgens oordelen dat de overname van een deel van de activa door een derde de stopzetting van de activiteiten in de zin van artikel 1, § 2, 6° Wet 19 maart 1991 tot gevolg had, waardoor de curator verplicht werd alle werknemers af te danken, en dat het feit dat de activiteiten door een derde werden voortgezet en hierbij een groot deel van het personeel waaronder ook beschermde werknemers werden in dienst genomen hieraan gee afbreuk doet.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 10 en 11

S.96.0056.F 17 maart 1997 AC nr. ...

De kennisgeving van een vonnis of arrest geschiedt op de datum van toezending van die rechterlijke beslissing en niet op de datum van de ontvangst ervan; die regel is toepasselijk op de kennisgevingen van vonnissen en arresten bepaald bij de wet van 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

Artt. 10, achtste lid, en 11, § 1, eerste lid

S.06.0038.F 18 december 2006 AC nr. 658

Wanneer een in artikel 11, § 1, eerste lid, Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de beschermde werknemers bedoeld vonnis niet ter kennis is gebracht overeenkomstig artikel 10, achtste lid, van dezelfde wet, bedraagt de termijn van hoger beroep die een aanvang neemt met de betekening van dit vonnis, niet de termijn van tien werkdagen bepaald in voormeld artikel 11, § 1, eerste lid, maar de termijn van een maand bepaald in artikel 1051, eerste lid, Ger. W.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 10, laatste lid, en 11, § 1

S.94.0051.N 7 november 1994 AC nr. ...

Een vonnis inzake ontslag wegens dringende reden van een beschermde werknemer dat uitspraak doet over de ontvankelijkheid van de vordering, is een eindvonnis en derhalve vatbaar voor hoger beroep.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 10, vijfde en achtste lid, en 11, § 1, eerste lid

S.02.0101.F 27 oktober 2003 AC nr. 531

In zake ontslag wegens dringende reden van een personeelsafgevaardigde of een kandidaat-personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad of in het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen, kan hoger beroep worden ingesteld tegen de beschikkingen van de voorzitter van de arbeidsrechtbank die niet beperkt zijn tot de maatregelen die niet vatbaar zijn voor hoger beroep en tegen de eindvonnissen van de arbeidsrechtbank (1). (1) Zie cass., 7 nov. 1994, AR S.94.0051.N, nr 475; 24 maart 2003, AR S.02.0011.F, nr ..., en de noot 1.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 11, § 3, vierde lid, en 16

S.03.0115.F 22 maart 2004 AC nr. 162

Het cassatieberoep is te laat en derhalve niet ontvankelijk wanneer het is ingesteld meer dan drie maanden na de aan eiser bij gerechtsbrief gedane kennisgeving van de beslissing, die door een arbeidsgerecht is gewezen in elk geschil waarop de artikelen 11, § 3, vierde lid, en 16 van de Wet van 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden van toepassing zijn (1). (1) Zie Cass., 12 feb. 2001, AR S.00.0089.F, nr 83; 10 maart 2003, AR S.02.0085.F, nr ... Enerzijds valt op dat, naar luid van artikel 11, § 3, vierde lid, van de Wet van 19 maart 1991, alle over het geschil gewezen arresten aan de partijen bij gerechtsbrief ter kennis worden gebracht. Anderzijds is het uitgesloten dat in hetzelfde geschil, twee betwistingen waarvan de tweede nauw samenhangt met de eerste, aan verschillende procedureregels onderworpen zouden zijn.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 14 tot 17

S.95.0001.F 4 september 1995 AC nr. ...

De in het algemeen belang ingevoerde bijzondere bescherming van de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad en in het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing en van de niet verkozen kandidaten heeft tot doel, enerzijds, aan de werknemers-personeelsafgevaardigden de gelegenheid te geven hun opdracht in de onderneming uit te oefenen en, anderzijds, de volledige vrijheid van de werknemers te waarborgen om zich bij de verkiezingen kandidaat te stellen.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 14, 16 en 17, § 1

S.10.0048.F 20 februari 2012 AC nr. ...

De vergoeding voor vastheid van betrekking en de beschermingsvergoeding van de personeelsafgevaardigde en van de kandidaat-personeelsafgevaardigde kunnen worden gecumuleerd wanneer de voorwaarden voor de toekenning van elk van die vergoedingen vervuld zijn; de cumulatie van die vergoedingen vormt geen verboden voordeel in de zin van de wet van 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.09.0003.N 22 juni 2009 AC nr. 431

De omstandigheid dat de Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden van openbare orde is brengt niet mee dat de door de werkgever op regelmatige wijze gegeven opzegging, ter kennis gebracht gedurende de beschermingsperiodes bedoeld in de paragrafen 2 en 3 van artikel 2 van deze wet, nietig is, maar heeft tot gevolg dat de in artikelen 16 en 17 van deze wet bepaalde vergoedingen verschuldigd zijn van zodra de arbeidsovereenkomst effectief ten einde komt ingevolge die opzegging van de werkgever.

- ARBEID - Arbeidsbescherming

Het arrest dat vaststelt dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen effectief beëindigd werd ingevolge de door de werknemer zelf gegeven opzegging, dus op een wijze bedoeld in artikel 2, § 6, van de Wet ontslagregeling Personeelsafgevaardigden, en de werkgever veroordeelt tot betaling aan de werknemer van de beschermingsvergoeding bepaald in artikel 16 van deze wet, schendt de bepalingen van de Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden.

- ARBEID - Arbeidsbescherming

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

Artt. 16 en 17

S.10.0093.N 16 mei 2011 AC nr. ...

De beëindiging van de arbeidsovereenkomst ingevolge het door de werkgever aan de beschermde werknemer gegeven ontslag doet de band van ondergeschiktheid verdwijnen, wat de werknemer dan toelaat rechtsgeldig afstand te doen van zijn op dat ogenblik verworven rechten, spruitende uit de arbeidsovereenkomst; de onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst van een personeelsafgevaardigde verleent deze werknemer evenwel nog niet de mogelijkheid om onmiddellijk afstand te doen van de beschermingsvergoeding, vermits deze vergoeding op dat ogenblik nog niet verworven is maar slechts verworven wordt vanaf het ogenblik dat vaststaat dat hij binnen de gestelde termijnen niet in de onderneming zal gereïntegreerd worden.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Het openbare -orde- karakter van de wettelijke ontslagbescherming heeft niet tot gevolg dat alle uit die bescherming voortvloeiende rechten de openbare orde raken en niet vatbaar zijn voor afstand door de beschermde werknemer; van zodra de werkgever de ontslagprocedure niet heeft nageleefd en de tot de ontslagbescherming behorende mogelijke reïntegratie van de beschermde werknemer in de onderneming binnen de in de wet bepaalde termijnen niet meer kan worden gevraagd of niet is ingewilligd en derhalve de ontslagbescherming niet haar doel heeft bereikt, worden door de in de artikelen 16 en 17 Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden bepaalde ontslagvergoedingen nog slechts de particuliere belangen van de ontslagen werknemer beschermd, zodat de ontslagen beschermde werknemer vanaf dan zijn recht op de ontslagvergoeding definitief verworven heeft en ervan afstand kan doen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 2, § 1, 4 en 7

S.09.0114.F 29 november 2010 AC nr. 700

Het bestreden arrest motiveert regelmatig en verantwoordt naar recht zijn beslissing om de dringende reden van ontslag niet aan te nemen, wanneer het overweegt, zonder bekritiseerd te worden, dat het enige feit dat de werkgever aanvoert tot staving van de dringende reden een diefstal is en bij gebrek aan bedrieglijk opzet uitsluit dat de werknemer die diefstal heeft gepleegd.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 2, §§ 1 en 2, en 5, § 3, derde lid

S.00.0103.F 18 december 2000 AC nr. ...

Zo de partij die eenzijdig, al is het tijdelijk, een van de wezenlijke bestanddelen van de arbeidsovereenkomst wijzigt, onmiddellijk en onrechtmatig een einde aan die overeenkomst maakt en, zo de rechter, wanneer hij beslist dat een der partijen de arbeidsovereenkomst heeft beëindigd door eenzijdig een wezenlijk bestanddeel ervan te wijzigen, niet verplicht is vast te stellen dat zij de bedoeling had de overeenkomst te beëindigen (1), maakt daarentegen de tekortkoming van één der partijen aan haar verplichtingen op zich geen einde aan de arbeidsovereenkomst (2). (1) Cass., 10 feb. 1992, AR. 9257, nr. 299; 23 juni 1997, AR. S.96.0047.F, nr. 294; J.T.T. 1997, p. 333 en de opmerkingen van C. WANTIEZ "Modification unilatérale et importante d'un élément essentiel du contrat"; 30 nov. 1998, AR. S.97.0146.N, nr. 496. (2) Cass., 4 feb. 1991, AR. 7322, nr. 297; zie cass., 7 maart 1994, AR. S.93.0127.N, nr. 110.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

Artt. 2, 3, § 1, 14, 16 en 17

S.08.0069.F 26 januari 2009 AC nr. 64

De omstandigheid dat een beslissing betreffende de bijzondere ontslagregeling voor personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités van veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen, alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden, genomen wordt door een onregelmatig samengestelde raad van bestuur van een naamloze vennootschap, heeft niet tot gevolg dat die beslissing, zelfs al kon ze worden nietig verklaard, niet bindend zou zijn voor de vennootschap die door dat college wordt vertegenwoordigd (1). (1) Artikel 61, Wetboek van vennootschappen, zoals het te dezen van toepassing is.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

De omstandigheid dat een beslissing betreffende de bijzondere ontslagregeling voor personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités van veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen, alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden, genomen wordt door een onregelmatig samengestelde raad van bestuur van een naamloze vennootschap, heeft niet tot gevolg dat die beslissing, zelfs al kon ze worden nietig verklaard, niet bindend zou zijn voor de vennootschap die door dat college wordt vertegenwoordigd (1). (1) Artikel 61, Wetboek van vennootschappen, zoals het te dezen van toepassing is.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 3, § 1, en 10, achtste lid

S.06.0038.F 18 december 2006 AC nr. 658

Een bij gerechtsbrief gegeven waarschuwing dat de rechtbank de heropening van het debat beveelt, vormt niet de kennisgeving bedoeld in artikel 10, achtste lid, Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de beschermde werknemers.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 3, 8, 10 en 11

S.94.0137.N 10 april 1995 AC nr. ...

Het staat niet aan de arbeidsgerechten na te gaan of het nog niet doorgevoerde maar slechts voorgenomen ontslag van de beschermde werknemers wegens economische of technische redenen al dan niet in overeenstemming is met de bepalingen van een algemeen verbindende C.A.O.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 5 en 6

S.00.0176.N 23 april 2001 AC nr. ...

De werkgever die het voornemen heeft een personeelsafgevaardigde of een kandidaat personeelsafgevaardigde om een dringende reden te ontslaan en die na verloop van de onderhandelingsperiode bij zijn voornemen blijft om te ontslaan, moet die werknemer en de organisatie die zijn kandidatuur heeft voorgedragen dagvaarden voor de voorzitter van de arbeidsrechtbank.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 5 en 8

S.99.0194.N 15 mei 2000 AC nr. ...

Hoewel de in de wet van 19 maart 1991 bepaalde bescherming van de personeelsafgevaardigden van openbare orde is, staat zulks geenszins het sluiten van een dading in de weg, waarbij de werknemer zijn kandidatuur intrekt.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 5, § 3, derde en vierde lid, 8, tweede en vijfde lid

S.02.0101.F 27 oktober 2003 AC nr. 531

In zake ontslag wegens dringende reden van een personeelsafgevaardigde of een kandidaat-personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad of in het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen, kan hoger beroep worden ingesteld tegen de beschikkingen van de voorzitter van de arbeidsrechtbank die niet beperkt zijn tot de maatregelen die niet vatbaar zijn voor hoger beroep en tegen de eindvonnissen van de arbeidsrechtbank (1). (1) Zie cass., 7 nov. 1994, AR S.94.0051.N, nr 475; 24 maart 2003, AR S.02.0011.F, nr ..., en de noot 1.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 5, § 3, tweede lid, en 8, eerste lid

S.10.0093.N 16 mei 2011 AC nr. ...

De artikelen 2, §6, derde en zesde gedachtestreepje, 5, §3, tweede lid, en 8, eerste lid, Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden, waarin gevallen zijn bepaald waarin de arbeidsovereenkomst van een beschermde werknemer met diens akkoord op een andere wijze dan bepaald in artikel 2, §1, kan worden beëindigd en de bescherming ten einde komt, moet strikt geïnterpreteerd worden en houden geenszins in dat de beschermde werknemer te allen tijde afstand kan doen van de door deze wet verleende bescherming.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Wet 2 april 1965

Art. 2, § 5

S.95.0023.F 13 november 1995 AC nr. ...

Art. 57, §2, O.C.M.W.-wet houdende regeling van de maatschappelijke dienstverlening aan de daarin bedoelde vreemdelingen is niet onverenigbaar met de artt. 1 en 57, §1, van dezelfde wet, waarin het beginsel is neergelegd dat elke persoon, om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, recht heeft op maatschappelijke dienstverlening die door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn onder de in die wet bepaalde voorwaarden wordt verzekerd, en met artikel 2, §5 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de O.C.M.W.'s, waarin wordt bepaald welk maatschappelijk centrum bevoegd is om aan een politiek asielzoeker maatschappelijke dienstverlening toe te kennen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.94.0133.F 4 september 1995 AC nr. ...

Art. 57, §2, O.C.M.W.-wet houdende regeling van de maatschappelijke dienstverlening aan de daarin bedoelde vreemdelingen is niet onverenigbaar met de artt. 1 en 57, §1, van dezelfde wet, waarin het beginsel is neergelegd dat elke persoon, om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, recht heeft op maatschappelijke dienstverlening die door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn onder de in die wet bepaalde voorwaarden wordt verzekerd, en met artikel 2, §5 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten last nemen van de steun verleend door de O.C.M.W.'s, waarin wordt bepaald welk maatschappelijk centrum bevoegd is om aan een politiek asielzoeker maatschappelijke dienstverlening toe te kennen.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

Artt. 1, 1°, en 2, §§ 1 en 3

S.02.0129.F 24 mei 2004 AC nr. 277

In geval van een onderbreking tussen het verblijf in een in artikel 2, § 1, van de wet van 2 april 1965 vermelde instelling en de opneming in een andere instelling, die in dezelfde gemeente als de vorige gelegen is, is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat bevoegd is om de nodige steun te verlenen het centrum van de gemeente waarin de steunbehoevende persoon gewoonlijk verblijft op het ogenblik waarop hij na de onderbreking opgenomen wordt in die tweede instelling; het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat bevoegd is om de nodige steun te verlenen is dus niet het centrum van de gemeente waarin de steunbehoevende persoon op het ogenblik van zijn opneming in de eerste van de twee voornoemde instellingen is ingeschreven in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister als hebbende aldaar zijn hoofdverblijf (1). (1) Zie Cass., 30 okt. 1995, AR S.95.0028.F, nr 462; 25 mei 1998, AR S.97.0145.F, nr 272.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.97.0145.F 25 mei 1998 AC nr. ...

Het O.C.M.W. dat, na onderbreking van een vorig verblijf in een instelling, bevoegd is om de nodige steun te verlenen in geval van een nieuwe opneming in die instelling, vermeld in artikel 2, § 1, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, is dat van de gemeente waar de bijstandbehoevende persoon gewoonlijk aanwezig was op het ogenblik van zijn heropneming in de voormelde instelling; het O.C.M.W. dat bevoegd is om de nodige steun te verlenen, is dus niet dat van de gemeente waar de hulpbehoevende persoon op het ogenblik van zijn heropneming in de voormelde instelling voor zijn hoofdverblijf in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister ingeschreven was.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.95.0028.F 30 oktober 1995 AC nr. ...

Het O.C.M.W. van de gemeente waar de bijstandbehoevende persoon in het bevolkings- of het vreemdelingenregister was ingeschreven op het ogenblik van zijn opneming in een in artikel 2, § 1, wet betreffende het ten laste nemen van de steun vermelde instelling, is niet meer bevoegd wanneer het verblijf van die persoon in verschillende opeenvolgende instellingen wordt onderbroken.~

- *MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR)* -

Wet 2 aug. 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties

Artt. 2.1 en 3

C.08.0520.N 5 november 2009 AC nr. 642

De Wet Betalingachterstand, die beoogt de achterstand tegen te gaan van contractuele betalingsverplichtingen die strekken tot vergoeding voor geleverde goederen en diensten, is van toepassing op alle betalingen tot vergoeding van handelstransacties, doch is niet van toepassing op betalingsverplichtingen die strekken tot vergoeding van schade wegens de ontbinding of beëindiging van overeenkomsten die dergelijke transacties tot voorwerp hebben.

- BETALING -

- INTEREST - Moratoire interest

C.08.0448.N 29 oktober 2009 AC nr. 627

De wet betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties beoogt de achterstand tegen te gaan van contractuele betalingsverplichtingen die strekken tot vergoeding voor geleverde goederen en diensten; de bepalingen ervan zijn derhalve niet van toepassing op betalingsverplichtingen die strekken tot vergoeding van schade wegens de ontbinding of de beëindiging van overeenkomsten die dergelijke transacties tot voorwerp hebben.

- BETALING -

- HANDELSPRAKTIJK -

Wet 2 aug. 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten

Art. 141, § 9

C.11.0507.F 6 juni 2013 AC nr. ...

Uit artikel 31, tweede lid, van de wet tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, uitgelegd door artikel 141, §9, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, uit artikel 128 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dat de teneur van artikel 106 tot oprichting van de Europese Gemeenschap heeft overgenomen, en uit artikel 228 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie volgt duidelijk dat het recht tot uitgifte van bankbiljetten verdeeld wordt tussen de Europese Centrale Bank en nationale centrale banken binnen het Europese systeem van de centrale banken; het feit dat de Europese Centrale Bank het alleenrecht heeft machtiging te geven tot de uitgifte van de euro ontneemt de nationale banken niet het recht om bankbiljetten en muntstukken in euro uit te geven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, …

- *MUNTEN EN BANKBILJETTEN* -

Wet 2 feb. 1982

Art. 1, 5°

C.95.0420.F 26 juni 1997 AC nr. ...

Het K.B. nr. 110 van 13 dec. 1982 waarbij het begrotingsevenwicht wordt opgelegd aan de provincies, aan de gemeenten en aan de agglomeraties en federaties van gemeenten, geeft de gemeenten niet het recht om aan hun personeel vakantiegeld te betalen onder andere voorwaarden dan die welke gelden voor het personeel van de ministeries.~

- GEMEENTE -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Wet 2 feb. 1983

Artt. 1, eerste lid, 4, eerste lid, en 5,eerste en derde lid

C.07.0291.N 24 januari 2008 AC nr. 58

Opdat een internationaal testament voor een Belgische notaris geldig is naar de vorm, is het vereist dat de twee getuigen geen aanverwant zijn in de derde graad van de erflater.

- TESTAMENT [ZIE: 395 SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN] -

- NOTARIS -

Wet 2 juni 1998

Art. 6

P.02.0778.F 2 oktober 2002 AC nr. 500

Art. 6 W. 22 juni 1998 tot wijziging van het K.B. nr. 22 van 24 okt. 1934, waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken, luidens hetwelk het verbod, dat krachtens de artt. 1, 1bis en 2 van dat K.B. vóór de inwerkingtreding van die wet uitgesproken wordt t.a.v. een persoon, van kracht blijft totdat tien jaar zijn verstreken sedert de datum van de veroordeling die tot het verbod aanleiding heeft gegeven, moet zo worden begrepen dat het, bij analogie, van toepassing is op artikel 3 van dat K.B., krachtens hetwelk het verbod ook van toepassing is op de niet in ere herstelde gefailleerde (1). (1) A.A., 21 juni 2000, nr. 77/2000, sub B.6.2, B.S., 22 aug. 2000, blz. 28231 ; DAL Georges-Albert, Les interdictions professionnelles, J.T., 2001, blz. 774.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

De rechter die uitspraak doet na inwerkingtreding, op 1 sept. 1998, van de W. 2 juni 1998, kan de persoon die vóór die inwerkingtreding failliet is verklaard en niet in ere is hersteld, ook veroordelen tot de in artikel 4, K.B. 24 okt. 1934, bedoelde straffen, wegens overtreding van het bij het oude artikel 1 van dat besluit opgelegde verbod van rechtswege, dat, hoewel burgerrechtelijk van aard, op dergelijke gefailleerde van toepassing is en een overgangsbepaling is die uitwerking heeft totdat de termijn van tien jaar is verstreken (1). (1) Zie Cass., 18 mei 1999, A.R. P.98.1515.N, nr. 290.

- STRAF - Andere straffen

P.98.1515.N 18 mei 1999 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter, die uitspraak doende na de inwerkingtreding van de wet van 2 juni 1998 tot wijziging van het K.B. van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken, met toepassing van de overgangsbepaling van voormelde wet van 2 juni 1998, de beklaagde tot straf veroordeelt wegens overtreding van het bij artikel 1 K.B. nr 22 van 24 okt. 1934 gestelde beroepsverbod, wanneer deze beklaagde het bedoelde niet rechterlijk opgelegde maar nog steeds geldend verbod van rechtswege overtrad voordat 10 jaar verstreken zijn sedert de datum van de veroordeling die tot het verbod aanleiding heeft gegeven.

- STRAF - Andere straffen

Wet 20 dec. 1995

Artt. 113 en 120

S.97.0052.F 12 januari 1998 AC nr. ...

Art. 113, Wet 20 dec. 1995 houdende sociale bepalingen, dat een artikel 3bis invoegt in het K.B. nr. 50 van 24 okt. 1967 en in werking is getreden op 1 jan. 1996, kan geen afbreuk doen aan een recht dat, volgens de niet-bekritiseerde overwegingen van het bestreden arrest, voorheen onherroepelijk ten gunste van de werknemer is vastgesteld, doordat zijn rustpensioen is ingegaan onder vigeur van de vroegere wetgeving en reglementering, ofschoon dat pensioen niet onmiddellijk werd uitbetaald.

- PENSIOEN - Werknemers

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Wet 20 dec. 2002 betreffende de bescherming van de preventieadviseurs

Art. 10

S.11.0103.F 3 februari 2014 AC nr. ...

De preventieadviseur mag niet op de ondernemingsraad verkozen worden; hij mag niet genieten van de bescherming bepaald bij de artikelen 14 tot 19 van de Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden; de door de werkgever betaalde vergoeding op grond van artikel 10 van de wet van 20 december 2002 betreffende de bescherming van de preventieadviseurs, wanneer de werkgever de krachtens deze wet voorgeschreven procedures niet heeft gevolgd, is geen vergoeding die verschuldigd is wegens de eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst van personeelsafgevaardigden.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Wet 20 feb. 1939

Art. 1, § 1

C.06.0287.N 18 mei 2007 AC nr. 258

Uit de wettelijke bepalingen die voorzien dat de rechter deskundigen kan gelasten vaststellingen te doen of een technisch advies te geven en dat niemand de titel mag voeren van architect noch het beroep ervan mag uitoefenen indien hij niet aan de wettelijke voorwaarden voldoet, volgt niet dat de gerechtsdeskundige die door de rechter wordt aangesteld in bouwzaken noodzakelijkerwijze het beroep van architect uitoefent.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 12

D.04.0022.N 22 september 2005 AC nr. 454

Een ingenieur met het diploma van burgerlijk elektrotechnisch ingenieur of burgerlijk werktuigkundig ingenieur mag optreden in de hoedanigheid van architect (1). (1) Zie Cass., 9 feb. 1971, (Arr. Cass., 1971, blz.555); R.v.St. nr 26.763, 26 juni 1986, Arr. R. v. St. 1986, P. RIGAUX, L'architecte. Le droit de la profession, Brussel, Larcier, 1975, nrs 91-92.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Art. 4

C.10.0182.F 6 januari 2012 AC nr. ...

De architect heeft de plicht om advies en bijstand te verlenen aan de opdrachtgever die krachtens de wet verplicht is een beroep te doen op diens medewerking voor het opmaken van de plannen en voor de controle op de uitvoering van de werken waarvoor een bouwvergunning vereist is (1). (1) Cass., 9 juni 1997, AR. S.96.0114.F, A.C., 1997, nr. 264).

- HUUR VAN DIENSTEN -

- ARCHITECT (AANSPRAKELIJKHEID) [ZIE: 198 HUUR VAN DIENSTEN] -

Artikel 4 van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect is van openbare orde.

- OPENBARE ORDE -

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

D.07.0002.N 13 maart 2008 AC nr. 177

De vereiste van persoonlijke controle op de uitvoering van de werken door de architect, tenzij wanneer deze de verzekering heeft dat een andere architect hiermee wordt belast, brengt met zich mee dat deze taak in beginsel niet aan medewerkers niet-architecten mag worden gedelegeerd (1). (1) Cass., 27 okt. 2006, AR D.06.0001.N, AC, 2006, nr. 521.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

D.06.0001.N 27 oktober 2006 AC nr. 521

De controle door de architect op de uitvoering van de werken impliceert een regelmatig bezoek aan de werf die hem toelaat na te gaan of de werken effectief conform de plannen worden uitgevoerd en, gelet op zijn vakkennis, op te treden wanneer problemen bij de uitvoering rijzen en deze desgevallend op te lossen.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

De vereiste van persoonlijke controle op de uitvoering der werken door de architect, tenzij wanneer deze de verzekering heeft dat een andere architect hiermee wordt belast, brengt met zich mee dat deze taak in beginsel niet aan medewerkers niet-architecten mag worden gedelegeerd.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Art. 4, eerste lid

D.11.0019.N 31 mei 2013 AC nr. ...

Het verbod het beroep van architect in welke hoedanigheid ook uit te oefenen zonder inschrijving op een van de tabellen van de orde of op een lijst van stagiairs geldt enkel ten aanzien van degene die, hetzij als zelfstandige, hetzij als ambtenaar of beambte van een openbare dienst, hetzij als bezoldigde handelingen stelt die behoren tot het monopolie van de architect (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

S.96.0114.F 9 juni 1997 AC nr. ...

De architect, die verplicht is de opdrachtgever advies te geven en bijstand te verlenen, moet hem deswege inlichten over de reglementering inzake registratie van aannemers en de mogelijke gevolgen daarvan, en moet de registratie van de aannemer bij het sluiten van en tijdens de overeenkomst nagaan.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- HUUR VAN DIENSTEN -

Art. 5, eerste lid

D.05.0021.F 10 april 2006 AC nr. 214

Het verbod voor de ambtenaren en beambten van de Staat, de provincies, de gemeenten en de openbare instellingen, om buiten hun functies als architect op te treden, dat van toepassing is op de ambtenaren en agenten die deeltijds in dienst zijn genomen, is niet onderworpen aan de voorwaarde dat degene op wie dat verbod van toepassing is, in zijn officiële functies handelingen stelt die kenmerkend zijn voor het beroep van architect (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1984, AR 4256, nr 76.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Art. 5, eerste, tweede en derde lid

D.11.0019.N 31 mei 2013 AC nr. ...

Het beroep van architect kan worden uitgeoefend hetzij als zelfstandige, hetzij als ambtenaar, hetzij als bezoldigde, maar de architect-ambtenaar mag, behoudens de in de wet voorziene uitzonderingsgevallen, niet optreden als zelfstandig architect en de architect-bezoldigde mag slechts optreden als zelfstandige architect mits machtiging van de raad van de Orde; uit de toepasselijk wettelijke bepalingen volgt niet dat het degene die een ander beroep dan dat van architect uitoefent in het kader van een privaatrechtelijke dienstbetrekking, verboden is het beroep van architect deeltijds als zelfstandige architect uit te oefenen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Art. 6

D.11.0021.N 16 november 2012 AC nr. ...

De in het belang van zowel het beroep van architect als van de opdrachtgevers ingestelde onverenigbaarheid met dat van aannemer van openbare of private werken, moet, zoals elke bepaling die de vrijheid van nijverheid en arbeid inperkt, op beperkende wijze worden uitgelegd; dit belet evenwel niet dat het verbod beide beroepen te cumuleren algemeen is en niet beperkt tot de cumulatie van de functies van aannemer en architect in het kader van eenzelfde concreet bouwproject (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 4 en 10

P.98.1127.F 24 maart 1999 AC nr. ...

De rechter die, bij ontstentenis van conclusie over dat punt, de beklaagde veroordeelt omdat hij geen beroep heeft gedaan op de medewerking van een architect voor het opmaken van de plannen en de controle op de uitvoering van de werken, voor welke door de wetten, besluiten en reglementen een voorafgaande toelating tot bouwen is opgelegd, en daartoe het bewezen verklaarde misdrijf omschrijft in de bewoordingen van de artt. 4 en 10 W. 20 feb. 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, verantwoordt regelmatig zijn beslissing, ook al maakt hij daarenboven geen melding van de wettelijke of reglementsbepalingen krachtens welke het litigieuze werk niet zonder de voorafgaande afgifte van een bouwvergunning mocht worden aangevat.~

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Wet 20 feb. 1978

Art. 40

C.94.0377.F 10 november 1995 AC nr. ...

Zolang de ontvanger van douane de borgtocht voor de betaling van de douanerechten op in een fictief entrepot opgeslagen goederen ontoereikend acht, is degene die de douanerechten verschuldigd is niet van die schuld bevrijd, ook al zijn die de goederen opgenomen in de door de ontvanger gehouden entrepotrekening.~

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

C.95.0014.F 10 november 1995 AC nr. ...

Zolang de ontvanger van douane de borgtocht voor de betaling van de douanerechten op in een fictief entrepot opgeslagen goederen ontoereikend acht, is degene die de douanerechten verschuldigd is niet van die schuld bevrijd, ook al zijn die de goederen opgenomen in de door de ontvanger gehouden entrepotrekening.~

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wet 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging

Art. 29

C.03.0032.F 5 december 2003 AC nr. 630

Overtreders van een gemeentelijke verordening betreffende de begraafplaatsen en de lijkbezorging die uitgevaardigd is ter uitvoering van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging worden gestraft met de in artikel 315 Sw. bepaalde straffen (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., 2003, I, nr ...

- BEGRAAFPLAATSEN, LIJKBEZORGING -

Wet 20 juli 1971 tot instelling van een gewaarborgde gezinsbijslag

Art. 2, tweede lid

S.06.0016.N 11 december 2006 AC nr. 637

Artikel 2, tweede lid, van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag kent aan de minister of zijn ambtenaar een discretionaire bevoegdheid toe: aan de minister of zijn ambtenaar wordt de vrijheid gelaten te beoordelen wanneer een afwijking van de verblijfsvoorwaarde in behartigenswaardige gevallen opportuun is.

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

De arbeidsrechtbank die kennis neemt van een geschil over een beslissing die de minister of zijn ambtenaar genomen heeft op grond van de hem toevertrouwde discretionaire bevoegdheid, is weliswaar bevoegd om toezicht te houden op de wettigheid van de bestreden beslissing, en na te gaan of de minister of zijn ambtenaar bij het uitoefenen van zijn bevoegdheid niet onredelijk of willekeurig heeft gehandeld, maar vermag niet aan het bestuur zijn beoordelingsbevoegdheid te ontnemen en zich aldus in de plaats van het bestuur te stellen (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 2004, AR S.03.0129.F, nr 405; Cass., 10 mei 2004, AR S.02.0076.F, nr 246, met concl. van eerste advocaat-generaal J.-F. Leclercq; 17 mei 1978, (AC, 1978, blz. 1081, met concl. van advocaat-generaal H. Lenaerts).

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

Art. 3, eerste en tweede lid

S.10.0088.F 10 oktober 2011 AC nr. ...

Om de bestaansmiddelen te bepalen waarover de persoon met het kind ten laste beschikt gedurende het kalenderkwartaal waarin de maand valt vanaf wanneer de gezinsbijslag kan worden verleend, kan uit de overweging dat een vereniging een bedrag van 500 euro per maand of 6.000 euro voor twaalf maanden ter beschikking wilde stellen van die persoon, worden afgeleid dat hij over 6.000 euro beschikte voor de periode van twaalf maanden waartoe die vereniging ze had bestemd, d.w.z. 500 euro per maand of 1.500 euro per kwartaal en niet 6.000 euro voor het enige kwartaal gedurende hetwelk ze werden uitbetaald (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ... .

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

Artt. 1 en 3

S.95.0118.N 13 mei 1996 AC nr. ...

De gelijkheid van behandeling inzake ondersteuning en bijstand van overheidswege ter voorziening van levensonderhoud, van de regelmatig op het grondgebied verblijvende vluchtelingen en van Belgische onderdanen geldt slechts, eventueel met terugwerkende kracht, voor de persoon die krachtens de toepasselijke wetgeving de hoedanigheid van vluchteling bezit en als dusdanig is erkend.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

- VREEMDELINGEN -

Artt. 2, eerste lid, 2°, en 4, tweede lid

S.09.0007.F 21 december 2009 AC nr. 774

Wanneer de Koning bepaalt dat wanneer het kind reeds recht heeft op gezinsbijslag krachtens een Belgische, buitenlandse of internationale regeling, de maandelijkse bedragen van de gewaarborgde gezinsbijslag overeenstemmen met het bedrag dat vastgesteld is door de regeling van de gezinsbijslag voor zelfstandigen, slaat Hij alleen acht op het criterium volgens hetwelk het kind recht heeft op gezinsbijslag in een andere regeling, zonder een onderscheid tussen de kinderen te maken naar gelang van hun feitelijke situatie; dit criterium behoudt het residuaal karakter van de regeling van de gewaarborgde gezinsbijslag en is relevant voor het doel dat de genomen maatregel nastreeft, zonder dat die maatregel het grondwettelijk beginsel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet en de niet-discriminatie t.a.v. de hen erkende rechten aantast (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

- GRONDWET - Art. 10

De bepalingen die de gewaarborgde gezinsbijslag invoeren, leggen het residuaal karakter van de regeling van de gewaarborgde gezinsbijslag t.a.v. de andere gezinsbijslagen vast (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

Wet 20 juli 1979, betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen in de EEG

Art. 16

C.94.0287.N 18 december 1997 AC nr. ...

Indien gedurende de invorderingsprocedure overeenkomstig de wet van 20 juli 1979 de schuldvordering of de in de lidstaat van de Europese Unie (E.E.G.) waar de vragende autoriteit is gevestigd afgegeven executoriale titel, door een belanghebbende worden betwist, wordt de zaak door deze voor de bevoegde instantie van de lidstaat gebracht waar deze autoriteit is gevestigd, overeenkomstig de in deze laatste Staat geldende rechtsregels en vermag de rechter van de aangezochte Staat het verzoek tot invordering hierop niet af te wijzen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Art. 6, § 3

C.94.0287.N 18 december 1997 AC nr. ...

Zo het verzoek tot invordering van schuldvorderingen in de Europese Unie (E.E.G.) die voortvloeien uit verrichtingen die deel uitmaken van het financieringsstelsel van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw, alsmede van landbouwheffingen, douanerechten, belasting over de toegevoegde waarde en van sommige accijnzen, de naam en het adres van de betrokken persoon moet vermelden, wordt niet vereist dat ook de voornaam zou worden vermeld, zodat het niet toegelaten is aan het verzoek geen gevolg te geven op grond dat de voornaam van de betrokkene niet erop wordt vermeld.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Artt. 13 en 16

C.94.0287.N 18 december 1997 AC nr. ...

Het verzoek tot invordering van schuldvorderingen in de Europese Unie (E.E.G.) die voortvloeien uit verrichtingen die deel uitmaken van het financieringsstelsel van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw, alsmede van landbouwheffingen, douanerechten, belasting over de toegevoegde waarde en van sommige accijnzen, kan slechts betrekking hebben op een schuldvordering waarvoor een executoriale titel bestaat, zodat het bekrachtigen, erkennen, aanvullen of vervangen van de overgelegde titel niet kan worden geweigerd wanneer voor de Staat, waarin de verzoekende autoriteit is gevestigd, de titel in behoorlijke vorm is opgesteld.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Wet 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn

Art. 16, 1°, i

S.94.0091.F 29 mei 1995 AC nr. ...

In de zin van artikel 16, 1°, i, wet 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, wordt onder de datum waarop het pensioen daadwerkelijk is ingegaan de datum verstaan waarop dat pensioen is ingegaan.~

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 16, 1°, i, wet 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, beperkt de toepassing van artikel 11bis Pensioenwet Werknemers niet tot de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst vóór 1 januari 1991 zijn betaald.~

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 3, § 1

S.95.0146.N 8 maart 1999 AC nr. ...

Art. 7, lid 1, sub a, van de richtlijn 79/7/E.G. van de Raad van 19 dec. 1978 betreffende de geleidelijke ten uitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid moet aldus worden uitgelegd, dat, wanneer een nationale regeling een verschil in pensioenleeftijd tussen mannelijke en vrouwelijke werknemers heeft gehandhaafd, de betrokken lidstaat het bedrag van het pensioen verschillend mag berekenen naar gelang van het geslacht van de werknemer; hieruit volgt dat de regeling van de Belgische wet die een verschil in pensioenleeftijd tussen man en vrouw handhaaft en hierbij aansluitend de pensioenen voor mannen anders berekent dan de pensioenen voor vrouwen, niet in strijd is met het Europese recht.

- PENSIOEN - Werknemers

Onder het woord rustpensioen wordt verstaan het vervangingsinkomen dat toegekend wordt aan de gerechtigde die wordt geacht door ouderdom arbeidsongeschikt te zijn geworden, welke toestand voor de mannelijke gerechtigden wordt geacht te zijn ontstaan op de leeftijd van 65 jaar en voor de vrouwelijke gerechtigden op de leeftijd van 60 jaar; de pensioengerechtigde leeftijd voor vrouwelijke en mannelijke werknemers aldus respectievelijk bepaald wordt op 60 en 65 jaar.~

- PENSIOEN - Werknemers

Art. 3, § 1, eerste lid en § 8

S.95.0146.N 8 maart 1999 AC nr. ...

De verschillende berekening van het pensioen van mannen en vrouwen, bepaald in artikel 3, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 houdt verband met artikel 2, § 2, van dezelfde wet dat een verschil in de pensioenleeftijd tussen mannen en vrouwen handhaaft.~

- PENSIOEN - Werknemers

S.96.0066.N 10 februari 1997 AC nr. ...

Het gemeenschapsrecht verzet zich niet tegen een nationale wettelijke regeling die een gezinspensioen toekent aan een werknemer wiens echtgenoot elke beroepsarbeid heeft gestaakt en geen rustpensioen of als zodanig geldend voordeel geniet, doch hem een minder voordelig pensioen toekent wanneer zijn echtgenoot een pensioen of een als zodanig geldend voordeel geniet.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Het staat niet aan de nationale rechter om uitdrukkelijke en dwingende wetsbepalingen inzake rustpensioen, buiten toepassing te laten om de nadelige gevolgen van het gebrek aan coördinatie tussen stelsels van sociale zekerheid weg te werken, als het gemeenschapsrecht dit niet oplegt, ook al kan hij, in de uitlegging van de nationale normen die hij hanteert, de norm uitleggen op een wijze die zoveel mogelijk het vrij verkeer van werknemers bevordert.

- PENSIOEN - Werknemers

S.96.0062.N 13 januari 1997 AC nr. ...

Het gemeenschapsrecht verzet zich niet tegen een nationale wettelijke regeling die een gezinspensioen toekent aan een werknemer wiens echtgenoot elke beroepsarbeid heeft gestaakt en geen rustpensioen of als zodanig geldend voordeel geniet, doch hem een minder voordelig pensioen toekent wanneer zijn echtgenoot een pensioen of een als zodanig geldend voordeel geniet.~

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Het staat niet aan de nationale rechter om uitdrukkelijke en dwingende wetsbepalingen inzake rustpensioen, buiten toepassing te laten om de nadelige gevolgen van het gebrek aan coördinatie tussen stelsels van sociale zekerheid weg te werken, als het gemeenschapsrecht dit niet oplegt, ook al kan hij, in de uitlegging van de nationale normen die hij hanteert, de norm uitleggen op een wijze die zoveel mogelijk het vrij verkeer van werknemers bevordert.

- PENSIOEN - Werknemers

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Artt. 16, §§ 1 en 5, 22, vijfde lid, en 30, § 4

P.04.0286.N 2 maart 2004 AC nr. 114

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, die de beschikking tot handhaving van de voorlopige hechtenis bevestigt, door enkel te verwijzen naar eerdere beslissingen zonder rekening te houden met de noodzakelijke individualisering, noch met het uitzonderlijke en evolutieve karakter van de voorlopige hechtenis, waardoor niet geantwoord wordt op het in conclusie door eiser gevoerde verweer dat, op het ogenblik van de uitspraak van het bestreden arrest, de concrete toestand en het onderzoek van de zaak dermate zijn geëvolueerd dat de voorlopige hechtenis niet langer volstrekt noodzakelijk is (1). (1) Zie Cass., 3 feb. 1999, AR P.99.0133.F, nr 65 en noot A.H.; 26 jan. 2000, AR P.00.0094.F, nr 70; 21 maart 2001, AR P.01.0367.F, nr 154.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.03.0184.N 18 februari 2003 AC nr. 117

De loutere omstandigheid dat het onderzoeksgerecht, dat uitspraak doet over de handhaving van de voorlopige hechtenis, door herhaalde verwijzingen verwijst naar de ernstige aanwijzingen van schuld en de naar de gegevens eigen aan de zaak en aan de persoonlijkheid van de verdachte, vermeld in het oorspronkelijk bevel tot aanhouding, en oordeelt dat deze aanwijzingen en gegevens nog steeds bestaan en dermate de openbare veiligheid raken dat hierdoor de handhaving van de voorlopige hechtenis volstrekt noodzakelijk is, geeft geen blijk van een automatisme dat niet verenigbaar is met het uitzonderlijk karakter van de voorlopige hechtenis, met de noodzakelijke individualisering en het evolutieve karakter ervan; het bestaan van een automatisme dient beoordeeld te worden aan de hand van de concrete aanwijzingen van schuld en gegevens van de zaak waarnaar verwezen wordt (1). (1) Zie Cass., 3 feb. 1999, AR P.99.0133.F, nr 65, en de noot A.H. ; 21 maart 2001, AR P.01.0367.F, nr 154.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 2, §§ 1 en 2, en 3, § 1

S.99.0140.F 15 januari 2001 AC nr. ...

Het personeelslid van de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap in de Bondsrepubliek Duitsland heeft geen recht op een afdankingsvergoeding, wanneer hij aanspraak kan maken op pensioenrechten op de pensioengerechtigde leeftijd, die in de regel 60 jaar voor de vrouwen en 65 jaar voor de mannen blijft (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- PENSIOEN - Werknemers

S.95.0146.N 8 maart 1999 AC nr. ...

Het doel van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn bestaat er niet in dat een gelijke pensioenleeftijd voor mannen en vrouwen wordt ingevoerd.~

- PENSIOEN - Werknemers

Uit de uitleggingswet van 19 juni 1996 volgt dat de wet van 20 juli 1990 het verschil in pensioenleeftijd tussen de mannelijke en de vrouwelijke werknemers dat in Pensioenwet Werknemers bestond, niet heeft opgeheven; de pensioenleeftijd blijft in de regel vastgesteld op 60 jaar voor vrouwen en op 65 jaar voor mannen.~

- PENSIOEN - Werknemers

Uit de uitleggingswet van 19 juni 1996 volgt dat de wet van 20 juli 1990 het verschil in pensioenleeftijd tussen de mannelijke en de vrouwelijke werknemers dat in Pensioenwet Werknemers bestond, niet heeft opgeheven; de pensioenleeftijd blijft in de regel vastgesteld op 60 jaar voor vrouwen en op 65 jaar voor mannen.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

S.96.0028.F 8 maart 1999 AC nr. ...

Uit de uitleggingswet van 19 juni 1996 volgt dat de wet van 20 juli 1990 het verschil in pensioenleeftijd tussen de mannelijke en de vrouwelijke werknemers dat in Pensioenwet Werknemers bestond, niet heeft opgeheven; de pensioenleeftijd blijft in de regel vastgesteld op 60 jaar voor vrouwen en op 65 jaar voor mannen.~

- PENSIOEN - Werknemers

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Het doel van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn bestaat er niet in dat een gelijke pensioenleeftijd voor mannen en vrouwen wordt ingevoerd.~

- PENSIOEN - Werknemers

Wet 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen

Art. 168

S.08.0113.N 18 mei 2009 AC nr. 326

Noch uit artikel 168 van de wet van 20 juli 1991, noch uit de overige als geschonden aangewezen bepalingen volgt dat het niet aanpassen van de statuten van een bestaande coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid aan het door de wet van 20 juli 1991 ingevoerd minimum bedrag van het vast gedeelte van het maatschappelijk kapitaal van dergelijke vennootschap, het verlies van het voordeel van de beperkte aansprakelijkheid tot gevolg heeft.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Coöperatieve vennootschappen

Wet 20 juli 2005

Art. 10

C.07.0546.N 26 juni 2008 AC nr. 403

De kosteloze aard van de persoonlijke zekerheidsstelling is het ontbreken van enig economisch voordeel, zowel rechtstreeks als onrechtstreeks, dat de persoonlijke zekerheidssteller kan genieten van de zekerheidsstelling (1). (1) Zelfde oplossing als gepreciseerd in Cass., 26 juni 2008, AR C.07.0596.N, infra, nr ...

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- BORGTOCHT -

De omstandigheid dat de zekerheidssteller van de gefailleerde uit de vennootschap waarvan hij bestuurder is, vergoedingen betrekt in een andere hoedanigheid dan persoonlijk zekerheidssteller, sluit niet uit dat de feitenrechter kan vaststellen dat deze vergoedingen een economisch voordeel uitmaken dat de zekerheidssteller kan genieten als gevolg van de zekerheidsstelling voor de vennootschap.

- BORGTOCHT -

Het is de bedoeling van de wetgever dat de rechtbank enkel de natuurlijke personen die zich persoonlijk zeker stelden voor de gefailleerde zou bevrijden die door hun bereidwilligheid verplicht zijn om diens schulden te delgen, terwijl zij geen persoonlijk belang hebben bij de betaling van die schulden.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- BORGTOCHT -

Om tot het kosteloos karakter van de zekerheidsstelling te besluiten, is het niet voldoende om vast te stellen dat geen concrete vergoeding als tegenprestatie voor de zekerheidsstelling werd bedongen.

- BORGTOCHT -

C.07.0596.N 26 juni 2008 AC nr. 404

De kosteloze aard van de persoonlijke zekerheidsstelling is het ontbreken van enig economisch voordeel, zowel rechtstreeks als onrechtstreeks, dat de persoonlijke zekerheidssteller kan genieten van de zekerheidsstelling (1); of de zekerheidssteller al dan niet een concrete tegenprestatie heeft bedongen voor het aangaan van de zekerheidsstelling is niet bepalend voor de oplossing van de vraag of de zekerheidsstelling kosteloos is in de zin van de wet. (1) Cass., 26 juni 2008, AR C.07.0546.N, supra, nr ...

- BORGTOCHT -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Het is de bedoeling van de wetgever dat de rechtbank enkel de natuurlijke personen die zich persoonlijk zeker stelden voor de gefailleerde zou bevrijden die door hun bereidwilligheid verplicht zijn om diens schulden te delgen, terwijl zij geen persoonlijk belang hebben bij de betaling van die schulden (1). (1) Cass., 26 juni 2008, AR C.07.0546.N, supra, nr ...

- BORGTOCHT -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 10, 4°, tweede lid

C.07.0417.N 14 november 2008 AC nr. 632

De kosteloze aard van de persoonlijke zekerheidsstelling is het ontbreken van enig economisch voordeel, zowel rechtstreeks als onrechtstreeks, dat de persoonlijke zekerheidssteller kan genieten ten gevolge van de zekerheidsstelling (1). (1) Cass., 26 juni 2008, AR.07.0546.N, AC, 2008, nr 403, met conclusie van advocaat-generaal met opdracht Van Ingelgem. Art. 80, derde lid, van de Faillissementswet, zoals ingevoerd bij artikel 7, 2°, van de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 en houdende diverse fiscale bepalingen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- BORGTOCHT -

De omstandigheid dat de zekerheidsseteller voor de gefailleerde uit de vennootschap waarvan hij de bestuurder is, vergoedingen betrekt in een andere hoedanigheid dan persoonlijk zekerheidsteller, sluit niet uit dat de feitenrechter kan vaststellen dat deze vergoedingen een economisch voordeel uitmaken voor de zekerheidssteller.

- BORGTOCHT -

Het is de bedoeling van de wetgever dat de rechtbank enkel de natuurlijke personen die zich persoonlijk zeker stelden voor de gefailleerde kan bevrijden, die door hun bereidwilligheid verplicht zijn om de schulden van de gefailleerde te delgen, terwijl zij geen persoonlijk belang hebben bij de betaling van die schulden.

- BORGTOCHT -

Voor de beoordeling van de kosteloosheid van de borgstelling, dient de rechter zich te plaatsen op het ogenblik waarop de zekerheidsstelling werd verleend (1). (1) Cass., 26 juni 2008, AR.07.0546.N., AC, 2008, nr 403, met conclusie van advocaat-generaal met opdracht Van Ingelgem. Art. 80, derde lid, van de Faillissementswet, zoals ingevoerd bij artikel 7, 2°, van de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 en houdende diverse fiscale bepalingen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- BORGTOCHT -

Wet 20 mei 1967

na de wijziging bij artt. 7 en 8

S.01.0005.N 1 oktober 2001 AC nr. ...

De nieuwe regeling volgens dewelke de vorderingen tot betaling van vergoedingen verjaren na drie jaar te rekenen van de kennisgeving van de betwiste administratieve rechtshandeling en die van toepassing is op de arbeidsongevallen in de overheidssector, geldt voor de vorderingen die zijn ingesteld vóór 1 augustus 1997, -datum waarop de nieuwe regeling in werking trad- maar waarover alsdan nog geen gerechtelijke beslissing is genomen; deze vorderingen kunnen derhalve niet meer verjaard verklaard worden na drie jaar vanaf het ontstaan van het recht op vergoeding (1). (1) Zie cass., 18 juni 2001, A.R. S.99.0183.F

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

vóór de wijziging bij

S.01.0005.N 1 oktober 2001 AC nr. ...

De nieuwe regeling volgens dewelke de vorderingen tot betaling van vergoedingen verjaren na drie jaar te rekenen van de kennisgeving van de betwiste administratieve rechtshandeling en die van toepassing is op de arbeidsongevallen in de overheidssector, geldt voor de vorderingen die zijn ingesteld vóór 1 augustus 1997, -datum waarop de nieuwe regeling in werking trad- maar waarover alsdan nog geen gerechtelijke beslissing is genomen; deze vorderingen kunnen derhalve niet meer verjaard verklaard worden na drie jaar vanaf het ontstaan van het recht op vergoeding (1). (1) Zie cass., 18 juni 2001, A.R. S.99.0183.F

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Wet 20 mei 1997

Artt. 7, 8 en 10

S.99.0183.F 18 juni 2001 AC nr. ...

De regel volgens welke de vorderingen tot betaling van de vergoedingen verjaren na drie jaar te rekenen van de kennisgeving van de betwiste administratieve rechtshandeling, is van toepassing op de arbeidsongevallen en de beroepsziekten in de overheidssector, waarvan aangifte is gedaan voor 1 augustus 1997 en waarover de rechter geen beslissing heeft gewezen die in kracht van gewijsde is gegaan; de terugwerkende kracht die de wetgever aldus aan die regel verleent is niet onderworpen aan de voorwaarde dat er naar aanleiding van het arbeidsongeval of de beroepsziekte een vordering in rechte is ingesteld vooraleer de verjaring verkregen was met toepassing van de bepaling, die aan voornoemde regel voorafgaat (1). (1) Zie cass., 18 maart 1960 (Bull. en Pas., 1960, I, 844); 13 maart 1989, AR. 6516, nr. 394; 24 jan. 1997, AR. C.96.0068.N, nr. 47; Wetsontwerp houdende diverse maatregelen inzake ambtenarenzaken, Memorie van Toelichting, Gedr St, K., gew. zitt. 1995-1996, nr. 645/1, pp. 5 en 6; W. 20 mei 1997, B.S. 8 juli 1997, pp. 18095 en 18096; artikel 20, eerste lid, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, na de wijziging ervan bij artikel 7 van voormelde wet van 20 mei 1997 houdende diverse maatregelen inzake ambtenarenzaken.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- BEROEPSZIEKTE -

Wet 20 mei 1997 betreffende de internationale samenwerking inzake tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen

Art. 10

P.01.0013.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Geen verdrags- of wetsbepaling verleent aan de personen die worden getroffen door een voorlopige maatregel of door een inbeslagneming in toepassing van de wet van 20 mei 1997 een onmiddellijk rechtsmiddel, en met name het rechtsmiddel van hoger beroep, tegen de beschikking tot uitvoerbaarverklaring van een rechtshulpverzoek strekkende tot een dergelijke voorlopige maatregel of inbeslagneming (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Het cassatieberoep dat de tussenkomende partij instelt tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij zijn beroep tegen de beschikking tot uitvoerbaarverklaring door de raadkamer van een verzoek tot rechtshulp strekkende tot het nemen van voorlopige maatregelen of tot inbeslagneming in toepassing van de wet van 20 mei 1997 ongegrond wordt verklaard, is niet ontvankelijk, aangezien die beslissing een voorbereidende beslissing is waartegen eerst cassatieberoep openstaat na de eindbeslissing (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Wet 20 nov. 1962 houdende hervorming van de inkomstenbelastingen

Art. 78, eerste en tweede lid

F.13.0039.N 13 februari 2014 AC nr. ...

De Centra voor wetenschappelijk onderzoek blijven na de wet van 20 november 1962 verder vrijstelling genieten van de onroerende voorheffing vermits de fiscale gelijkstelling van deze Centra met de Staat krachtens artikel 12 Besluitwet van 30 januari 1947 tot gevolg had dat deze vrijgesteld waren van de grondbelasting (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Wet 21 april 1810

Artt. 1 en 5 tot 7

C.03.0195.F 6 januari 2006 AC nr. 17

De concessie van een mijn scheidt alleen de mijn af van de bovengrond en laat alle overige rechten van de eigenaar van de grond intact (1). (1) Zie Cass., 21 dec. 1961, Pas., I, 1962, 480 met concl. adv.-gen. P. Mahaux, en Cass., 16 juni 1994, AR C.93.0142.F, nr 315.

- MIJNEN - GROEVEN - GRAVERIJEN -

Wet 21 april 2007

Art. 13

C.08.0483.N 25 maart 2010 AC nr. 216

Onder hangende zaken in de zin van artikel 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat worden de zaken bedoeld waarover nog uitspraak moet worden gedaan bij de inwerkingtreding van de nieuwe wet.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 7 en 14

C.10.0573.F 19 mei 2011 AC nr. ...

De hangende zaken, waarop de bepalingen van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, die artikel 1022, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek wijzigt, onmiddellijk van toepassing zijn, zijn die waarover nog uitspraak moet worden gedaan bij de inwerkingtreding van die wet op 1 januari 2008 (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- ADVOCAAT -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 7, 13 en 14

C.08.0483.N 25 maart 2010 AC nr. 216

De nieuwe wet betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat is niet alleen van toepassing op de vorderingen die overeenkomstig die nieuwe wet onder de vorm van een rechtsplegingsvergoeding worden geformuleerd, maar tevens op de vorderingen strekkende tot vergoeding van die kosten en erelonen als vergoedbaar element van schade; wanneer de eerste rechter voor 1 januari 2008 uitspraak heeft gedaan over een vordering strekkende tot vergoeding van die kosten en erelonen als vergoedbaar element van schade, maar deze beslissing het voorwerp uitmaakt van een tijdig en regelmatig hoger beroep, dient de appelrechter toepassing te maken van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat in beide aanleggen, met dien verstande dat de eventueel toe te kennen rechtsplegingsvergoeding thans de aanvankelijk gevorderde schadevergoeding vervangt (1). (1) Art. 1022 Ger.W., zoals vervangen bij artikel 7 Wet 21 april 2007.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

gewijzigd door de

C.09.0432.F 23 december 2010 AC nr. 766

Wanneer de rechter in de zaak uitspraak heeft gedaan vóór 1 januari 2008 en zich niet heeft uitgesproken over de kosten van eerste aanleg, moet de appelrechter, die op regelmatige wijze van de zaak heeft kennisgenomen en die na 1 januari 2008 uitspraak moet doen over de kosten van de twee instanties, op grond van de nieuwe wet van 21 april 2007 uitspraak doen niet alleen om de vergoeding voor de rechtspleging in hoger beroep maar ook de vergoeding voor de rechtspleging in eerste aanleg vast te stellen (1). (1) Zie Cass., 25 maart 2010, AR C.08.0483.N, AC, 2010, nr. 216.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Wet 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat

Artt. 13 en 14

C.13.0017.N 15 september 2014 AC nr. 520

Artikel 1022, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, is, vanaf haar inwerkingtreding, onmiddellijk van toepassing op de hangende zaken; onder hangende zaken worden de zaken bedoeld waarover, in de betreffende aanleg, nog uitspraak moet worden gedaan bij de inwerkingtreding van de nieuwe wet; hieruit volgt dat in hoger beroep geen rechtsplegingsvergoeding overeenkomstig de nieuwe wet kan worden toegekend voor de procedure gevoerd in eerste aanleg onder de toepassing van de oude wet (1). (1) Zie concl. OM.

- ADVOCAAT -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- RECHTSPLEGINGSVERGOEDING -

Wet 21 aug. 1879 op de zee- en binnenvaart

Art. 46

C.98.0032.N 20 december 2001 AC nr. ...

De kapitein heeft gezag en toezicht over de loods, al blijft de scheepseigenaar burgerlijk aansprakelijk voor diens handelingen (1). (1) Zie Cass., 15 dec. 1983, A.R. 6871, nr 207 tengevolge waarvan de Loodswet (3 nov. 1967) werd gewijzigd door de wet van 30 augustus 1988. Zie in dat verband de conclusie O.M., wat het eerste onderdeel van het tweede middel betreft en de verwijzingen aldaar. Hoewel het eerste middel, dat gericht was tegen de veroordeling wegens ladingschade en betrekking had op de (ontheffing van) aansprakelijkheid van de "schipper", om "cassatietechnische" redenen niet ontvankelijk werd verklaard, zodat het geen aanleiding kon geven tot een specifieke rechtsregel op dat vlak, wordt nochtans, voor een beter begrip van alle aspecten van de zaak, ook het desbetreffend gedeelte van de conclusie gepubliceerd.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Art. 89

C.07.0346.N 28 november 2008 AC nr. 680

Enkel de derde-houder van het cognossement aan order die kan aantonen dat hij het cognossement door endossement of door een ononderbroken reeks van endossementen heeft verkregen, kan de daaruit voortvloeiende rechten uitoefenen en is derhalve vorderingsgerechtigd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Art. 91

C.10.0424.N 15 september 2011 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 91.A en §3,3°, eerste lid, Zeewet volgt dat, opdat de regeling vervat in artikel 91 Zeewet toepassing zou vinden, vereist is dat het cognossement of het gelijkaardige stuk bedoeld in het artikel 91.A, §1,b), van zelfde wet, verhandelbaar is, maar dat dergelijk verhandelbaar stuk slechts verplicht dient te worden afgegeven wanneer de afzender zulks verlangt; deze bepalingen beletten dan ook niet dat, hoewel een cognossement in de regel verhandelbaar is, het met het akkoord van de afzender ingevolge een uitdrukkelijke vermelding op het stuk, niet verhandelbaar kan worden gemaakt; in dit geval is de regeling van artikel 91 Zeewet niet van toepassing (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

C.09.0275.N 7 januari 2011 AC nr. ...

De regels van artikel 91 Zeewet zijn van dwingend recht en van toepassing ongeacht het op het cognossement toepasselijke recht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

- SCHIP, SCHEEPVAART -

C.04.0518.N 29 september 2006 AC nr. 450

Het tijdstip van de aflevering in de zin van artikel 91, Zeewet, dient te worden begrepen als het tijdstip van de feitelijke aflevering van de goederen.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

C.97.0465.N 11 mei 2001 AC nr. ...

Artikel 91 Zeewet heeft betrekking op de verplichtingen van de vervoerder en op zijn aansprakelijkheid voor de vervoerde goederen; het is niet van toepassing op een vordering tot het betalen van vrachtprijzen en kosten van een commissionnair-vervoerder tegen de bestemmeling van de goederen.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

De rechtbanken kunnen zich niet op grond van artikel 91 Zeewet plaatselijk bevoegd verklaren om kennis te nemen van een vordering die vreemd is aan de averijvordering (Impliciet).

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

De rechtbanken kunnen zich niet op grond van artikel 91 Zeewet plaatselijk bevoegd verklaren om kennis te nemen van een vordering die vreemd is aan de averijvordering (Impliciet).

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Art. 91, A, § 3, 3°, c

C.00.0722.N 31 januari 2003 AC nr. 73

Het onderzoek van de uiterlijke staat van de goederen, waartoe de zeevervoerder gehouden is met het oog op het afleveren van een cognossement aan de inlader, dient te gebeuren op een wijze die van een normaal zorgvuldig zeevervoerder mag worden verwacht, rekening houdend met de aard van de goederen, de wijze van inlading en de eisen van de zeereis (1). (1) H. BOONK, Zeevervoer onder cognossement, Arnhem 1993, 84 tot 86; J. VAN DEN HEUVEL, De Vervoerovereenkomst, R.W., 1985-1986, (2147) 2160.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Art. 91, A, § 3, 4°

C.94.0091.N 18 april 1997 AC nr. ...

Het door de zeevervoerder af te leveren cognossement geldt als vermoeden, behoudens tegenbewijs, van de ontvangst door de vervoerder van de goederen zoals ze overeenkomstig de bepalingen van de wet in dat stuk beschreven zijn; dat tegenbewijs wordt niet toegelaten indien het cognossement is overgedragen geworden aan een derde persoon die er te goeder trouw houder van is, d.i. de derde persoon die op het ogenblik dat hij het cognossement ontvangt niet op de hoogte is dat de ingescheepte goederen niet overeenstemmen met de beschrijving ervan in het cognossement.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Het door de zeevervoerder af te leveren cognossement geldt als vermoeden, behoudens tegenbewijs, van de ontvangst door de vervoerder van de goederen zoals ze overeenkomstig de bepalingen van de wet in dat stuk beschreven zijn; dat tegenbewijs wordt niet toegelaten indien het cognossement is overgedragen geworden aan een derde persoon die er te goeder trouw houder van is, d.i. de derde persoon die op het ogenblik dat hij het cognossement ontvangt niet op de hoogte is dat de ingescheepte goederen niet overeenstemmen met de beschrijving ervan in het cognossement.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

Art. 91, A, § 3, 6°, eerste lid

C.04.0518.N 29 september 2006 AC nr. 450

De dwingende bepaling van artikel 91, A, § 3, 6°, eerste lid, Zeewet, staat er niet aan in de weg dat het tijdstip van de aflevering conventioneel wordt bepaald op het tijdstip van de overhandiging van de goederen aan de douane, in zoverre de mogelijkheid voor de rechthebbende om protest te formuleren op het ogenblik van het conventioneel bepaalde tijdstip niet wordt uitgesloten (1). (1) Over de "takelclausule" zie W. FRANSENDischarge and Delivery Clause", in Liber Amicorum Robert Wijffels, Antwerpen, 2001, p. 63-77; B. INSELCommentaar op recente transportrechtelijke uitspraken", R.H.A., 1996, (105) 114-116.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

Art. 91, A, §I, c

C.97.0351.N 1 december 2000 AC nr. ...

Uit artikel 91, A, §I, c, Zeewet kan niet worden afgeleid dat de aansprakelijkheidsregeling van artikel 91 steeds toepasselijk is als de goederen, in strijd met de vermeldingen op het cognossement, op het dek worden vervoerd (1). (1) Zie cass., 25 mei 1979, AC 1978-79, 1120; R.C.J.B. 1982, 465, met noot Putzeys, J., La Convention de Bruxelles du 25 août 1924 est-elle applicable à tout porteur d'un connaissement et aux chargements en pontée? Verguts, P. en Gossieaux, O., Deklading: Vrijbrief of Guillotine? Eur. Vervoerr. 1998, 193.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

Art. 91, A, §III, 6°

C.97.0336.N 1 december 2000 AC nr. ...

Het vermoeden van aansprakelijkheid bedoeld bij artikel 91, A, §III, 6°, Zeewet, rust niet op de scheepsagent die, handelend als laasthebber van de ladingbelanghebbende, een laat-volgen ondertekent (1). (1) Zie Libouton, J., Examen de jurisprudence (1979 à 1987). Le droit maritime, R.C.J.B., 1990, (129) 170, nr. 24.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

Artt. 46, §§ I en II, 1°, 58, 64, 67, en 251, §§ 3 en 7

C.05.0422.F 21 september 2007 AC nr. 423

De loods die, krachtens artikel 5, eerste lid, van de wet van 3 november 1967, optreedt als de raadgever van de kapitein, die, naar luid van dezelfde bepaling, alleen meester is over de leiding en de manoeuvres van het vaartuig, staat niet onder diens gezag en toezicht (1). (1) Artt. 3 en 5, W. 3 nov. 1967, vóór de wijziging ervan bij W. 20 aug. 1988; zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Artt. 47, §§ 1 en 2 en 273, § 1, aanhef en 1°

C.11.0538.N 14 juni 2012 AC nr. ...

Uit de bedoeling van de wetgever om ook aan de eigenaren van binnenschepen de mogelijkheid te bieden hun aansprakelijkheid te beperken overeenkomstig de regels van het LLMC-verdrag en deze bescherming niet te onthouden voor vorderingen wegens schade door olieverontreiniging, zoals ook blijkt uit het ontbreken van een verwijzing in artikel 273 Zeewet naar het bepaalde in artikel 47 Zeewet, volgt dat de beperking van de aansprakelijkheid van de eigenaren van binnenschepen ter zake van olieverontreiniging eveneens onderworpen is aan de regels van het LLMC-verdrag, voor zover de bedoelde verontreiniging niet valt onder het materiële toepassingsgebied van het CLC-verdrag (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Wet 21 dec. 1994

Art. 185

C.96.0091.N 19 januari 2001 AC nr. ...

De wijziging van artikel 32 van de wet van 24 maart 1987 door artikel 185 van de wet van 21 december 1994, inzonderheid wat betreft de financieringsmodaliteiten van het Fonds voor de gezondheid en de produktie van de dieren, heeft een nieuwe grondslag ingevoerd voor de heffing en een nieuw stelsel van steun in de plaats gesteld.

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Gevolgen van internationale normen*

Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden

Art. 18

C.04.0347.N 23 april 2007 AC nr. 201

De bepaling dat iedere verbintenis om iets te doen of niet te doen wordt opgelost in schadevergoeding, ingeval de schuldenaar de verbintenis niet nakomt, sluit niet uit dat de vergoedingsplicht zich kan uitstrekken tot een administratieve geldboete die krachtens artikel 18 van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden kan worden opgelegd aan de organisator van een nationale voetbalwedstrijd of van een internationale voetbalwedstrijd of aan de overkoepelende sportbond die de in de wet bedoelde verplichtingen niet naleeft.

- VERBINTENIS -

Art. 22

C.11.0111.N 5 september 2011 AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis volgt dat de wetgever met artikel 22 van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden slechts die personen strafbaar heeft gesteld aan wie de toegang tot het speelveld en de aansluitende zones verboden is en die de omschreven feiten plegen (1). (1) In het enig middel tot cassatie was aangevoerd dat dit artikel niet enkel toepasselijk was op toeschouwers van een voetbalwedstrijd maar eveneens op de voetbalspelers zelf. Het Hof oordeelde dat dergelijk standpunt faalt naar recht.

- SPORT -

Art. 23

C.09.0104.N 21 februari 2011 AC nr. 664

Het Hof is krachtens artikel 26, § 2, van de Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof gehouden de opgeworpen prejudiciële vraag te stellen wanneer aangevoerd wordt dat het legaliteitsbeginsel vervat in de artikelen 12, tweede lid en 14, Gw. en artikel 7, E.V.R.M. zou miskend zijn nu nergens in de Voetbalwet of in enige andere wettelijke bepaling nader wordt gepreciseerd wat dient begrepen te worden onder de in artikel 23 van de Voetbalwet vermelde "verstoring van een voetbalwedstrijd" en "aanzetting tot slagen en verwondingen, haat of woede", terwijl de legaliteit van een strafbepaling vereist dat zij op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Voor de inbreuk bepaald in artikel 23 van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden is niet vereist dat omwille van het bedoelde gedrag het spel zelf moet worden stilgelegd, maar volstaat het dat dit gedrag het verloop van de wedstrijd, waartoe ook de beleving van de toeschouwers behoort, op enige wijze hindert (1). (1) Zie: Cass., 16 nov. 2009, AR C.09.0104.N, Pas., 2009, n° 664.

- SPORT -

Art. 25

C.10.0078.F 4 november 2010 AC nr. 656

Aangezien de wet betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden met betrekking tot de feiten waarvoor een administratieve sanctie opgelegd kan worden, geen enkel bijzonder bewijsmiddel oplegt, kan het bewijs van die feiten geleverd worden door alle bewijsmiddelen waarover een tegensprekelijk debat is gevoerd en waarvan de rechter op onaantastbare wijze de bewijswaarde beoordeelt; uit de omstandigheid dat de beelden van een video, die het bewijs kunnen opleveren van de gestrafte feiten, op een internetsite werden ontdekt, kan niet worden afgeleid dat het om een ongeoorloofd bewijsmiddel gaat, dat eerbied voor het privéleven of het recht van verdediging van de betrokken personen miskent.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- SPORT -

Art. 31, § 1, eerste en derde lid

C.11.0735.F 8 juni 2012 AC nr. ...

Het vonnis dat het beroep tegen de administratieve beslissing die een geldboete en een stadionverbod oplegt, ontvankelijk verklaart op grond dat het verzoekschrift noch gemotiveerd noch gedagtekend moest zijn, is onwettig.

- SPORT -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Art. 31, § 1, eerste lid

C.04.0347.N 23 april 2007 AC nr. 201

De bepaling dat tussenkomst tot het verkrijgen van een veroordeling niet voor de eerste maal kan plaatsvinden in hoger beroep, is niet toepasselijk in het raam van het beroep ingesteld bij de politierechtbank tegen de beslissing van de bevoegde ambtenaar tot het opleggen van een administratie sanctie wegens inbreuken op de veiligheid bij voetbalwedstrijden; de politierechter kan vorderingen tot tussenkomst en vrijwaring die voor de eerste maal voor hem worden gesteld niet als ontoelaatbaar afwijzen.

- TUSSENKOMST -

- SPORT -

- SPORT -

Art. 31, §§ 1 en 3

C.12.0551.F 20 september 2013 AC nr. ...

Het vonnis dat, op het hoger beroep van een persoon aan wie een stadionverbod was opgelegd, de duur van het stadionverbod dat hem bij de beroepen administratieve beslissing was opgelegd, had teruggebracht van zevenentwintig naar drie maanden, en vervolgens beslist dat de in artikel 31, §3, bedoelde betekeningskosten, aangezien aan die persoon was toegestaan binnen twee weken in dat vonnis te berusten, ten laste van de Belgische Staat, minister van Binnenlandse Zaken, zullen blijven, is niet naar recht verantwoord.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 41

C.09.0616.N 17 mei 2010 AC nr. 340

Het gerechtelijk stadionverbod, zoals bedoeld in artikel 41 van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden, is een straf waarop het Wetboek van Strafvordering van toepassing is. Dit stadionverbod onderscheidt zich dan ook van het administratief stadionverbod, bedoeld in artikel 24 van voormelde wet, zijnde een administratieve sanctie die op grond van een administratieve procedure wordt opgelegd.

- STRAF - Andere straffen

Artt. 22, 23, en 24

C.05.0233.N 7 februari 2008 AC nr. 92

De administratieve sancties waarin de Voetbalwet voorziet, kunnen noch door de bevoegde ambtenaar, en bijgevolg noch door de politierechter in graad van beroep, uitgesproken worden met uitstel van tenuitvoerlegging bij ontstentenis van enige wetsbepaling die daarin voorziet.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- SPORT -

Artt. 22, 24, 24ter, 24quater en 31

C.11.0323.N 11 januari 2013 AC nr. ...

De jeugdrechtbank die wordt gevat in het kader van het beroep tegen een administratieve beslissing ten aanzien van een minderjarige op grond van de Voetbalwet (1), vermag niet de maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding bedoeld in artikel 37, §1, van de Jeugdbeschermingswet op te leggen, of deze aan de opgelegde administratieve sanctie te substitueren. (1) In casu ging het om een stadionverbod.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 24, tweede lid, en 31

C.11.0323.N 11 januari 2013 AC nr. ...

Tegen de beslissing van de jeugdrechtbank in beroep van een administratieve sanctie als bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Voetbalwet, staat geen hoger beroep open, zodat het vonnis in laatste aanleg is gewezen en een cassatieberoep tegen dergelijk vonnis ontvankelijk is (1). (1) Zie de andersluidende concl. van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei

- HOGER BEROEP - Allerlei

- JEUGDBESCHERMING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Allerlei

Artt. 26 en 27

C.02.0182.N 19 november 2004 AC nr. 557

De ambtenaar die de overtreder of zijn raadsman in zijn verdediging hoort en de ambtenaar die de overtreder de sanctie oplegt, moet dezelfde ambtenaar zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- SPORT -

Artt. 26, § 1, eerste lid, en 31, § 1, eerste lid

C.04.0347.N 23 april 2007 AC nr. 201

De mogelijkheid om tegen de beslissing van de bevoegde ambtenaar tot het opleggen van een administratieve sanctie wegens inbreuken op de veiligheid bij voetbalwedstrijden beroep in te stellen bij de politierechter, staat niet gelijk met een beroep in de zin van de artikelen 616 en 1050 van het Gerechtelijk Wetboek.

- SPORT -

- SPORT -

Artt. 26, §§ 1, 2 en 3, en 27

C.07.0571.N 2 januari 2009 AC nr. 1

De rechter moet de heropening van het debat bevelen alvorens een vordering geheel of gedeeltelijk af te wijzen op grond van een exceptie die partijen niet voor hem hadden in geroepen, zoals de miskenning van het recht van verdediging in een procedure tot het opleggen van een administratieve sanctie op grond van de Wet van 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden (1) (2). (1) Zie Cass., 26 dec. 1986, AR 5176, AC, 1986-87, nr. 258; Cass., 3 april 1998, AR C.97.0087.F, AC, 1998, nr. 191, en Cass., 17 mei 2002, AR C.01.0330.F, AC, 2002, nr. 303. (2) Art. 26, §§ 1 en 2, W. 21 dec. 1998, zoals van kracht voor de wijziging ervan bij W. 25 april 2007.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

De rechter moet de heropening van het debat bevelen alvorens een vordering geheel of gedeeltelijk af te wijzen op grond van een exceptie die partijen niet voor hem hadden ingeroepen, zoals de miskenning van het recht van verdediging in een procedure tot het opleggen van een administratieve sanctie op grond van de Wet van 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden (1) (2). (1) Zie Cass., 26 dec. 1986, AR 5176, AC, 1986-87, nr. 258; Cass., 3 april 1998, AR C.97.0087.F, AC, 1998, nr. 191, en Cass., 17 mei 2002, AR C.01.0330.F, AC, 2002, nr. 303. (2) Art. 26, §§ 1 en 2, W. 21 dec. 1998, zoals van kracht voor de wijziging ervan bij W. 25 april 2007.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- SPORT -

Artt. 28 en 32

C.03.0477.F 16 april 2004 AC nr. 203

De kennisgeving van de administratieve sanctie moet gebeuren binnen de termijn bedoeld in artikel 32, dat hoofdstuk V met het opschrift "Verjaring van de administratieve vordering" vormt, van de Wet van 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden.

- SPORT -

Artt. 30 en 32

C.03.0442.N 3 mei 2004 AC nr. 233

Niet alleen dient de beslissing door de bevoegde ambtenaar tot het opleggen van een administratieve geldboete genomen te worden binnen een termijn van zes maanden, te rekenen van de dag waarop het feit werd gepleegd, maar ook de kennisgeving ervan aan de overtreder dient te gebeuren binnen die termijn (1). (1) Cass., 16 april 2004, AR C.03.0477.F, nr ... .

- SPORT -

Artt. 38 en 41

P.01.1661.N 26 november 2002 AC nr. 629

De strafrechter kan een gerechtelijk stadionverbod uitspreken, met aanmeldingsplicht op de wijze die hij bepaalt, voor elke inbreuk begaan in voetbalcontext, hetzij onderdeel van het Strafwetboek, hetzij onderdeel van een bijzondere strafwet.

- SPORT -

Artt. 41 en 45

C.09.0616.N 17 mei 2010 AC nr. 340

Een op tegenspraak gewezen arrest van een hof van beroep waarbij wegens een in een voetbalstadion begaan misdrijf een strafrechtelijke veroordeling met een gerechtelijk stadionverbod wordt uitgesproken, verkrijgt kracht van gewijsde en is uitvoerbaar na het verstrijken van de termijn van 15 vrije dagen vanaf de uitspraak, op voorwaarde dat tegen dit arrest binnen deze termijn geen cassatieberoep wordt aangetekend overeenkomstig artikel 373 van het Wetboek van Strafvordering. Het openbaar ministerie moet zorgen voor de tenuitvoerlegging van de beslissing van de strafrechter over de strafvordering, waartoe de beslissing omtrent het gerechtelijk stadionverbod behoort. De omstandigheid dat het openbaar ministerie hiervoor overeenkomstig artikel 45 van de wet van 21 december 1998 een beroep doet op de Directie Veiligheids- en Preventiebeleid- Voetbalcel, doet hieraan geen afbreuk. De omstandigheid dat het begin en einde van het uitgesproken stadionverbod aan deze directie ter kennis wordt gebracht en deze mededeling volgens de strafrechtspleging niet aan de betrokkene wordt gedaan, is het normaal gevolg van het feit dat de bedoelde directie geen partij was in de strafprocedure en de betrokkene wel.

- STRAF - Allerlei

Wet 21 dec. 2007 houdende diverse bepalingen

Art. 53

C.10.0199.F 19 mei 2011 AC nr. ...

Uit de bekrachtiging van het koninklijk besluit van 11 juli 2002 volgt dat de wetgever aan dat koninklijk besluit een wetgevende waarde heeft toegekend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Artt. 53 en 54

C.10.0199.F 19 mei 2011 AC nr. ...

Het koninklijk besluit van 11 juli 2002, dat kracht van wet heeft, is geen uitvoeringsbesluit als bedoeld in artikel 31 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- ENERGIE -

De retroactiviteit die aan de bekrachtiging van het koninklijk besluit van 11 juli 2002 werd toegekend, heeft tot gevolg dat voornoemd koninklijk besluit geacht moet worden van meet af aan een wetgevende waarde te hebben gehad (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Wet 21 dec. 2009

Artt. 43 en 48

P.10.0856.F 3 november 2010 AC nr. 650

De terugwerkende kracht van de nieuwe, mildere wet, komt niet in het gedrang door het feit dat ná het plegen van het misdrijf en vóór de berechting ervan, de gedeeltelijke ongrondwettigheid van de oude straf tot tijdelijke straffeloosheid van de dader heeft geleid (1). (1) Zie andersluidende schriftelijke concl. O.M. in Pas., nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

zoals vervangen door de

P.10.0705.F 29 september 2010 AC nr. 562

De gezworenen die alleen verwijzen naar twijfel of het gebrek aan twijfel voldoen niet aan hun plicht om verantwoording af te leggen van hun beslissing; de vereiste motivering houdt in dat de overwegingen worden uiteengezet die de jury van de schuld of onschuld van de beschuldigde hebben overtuigd, met vermelding van de concrete redenen waarom op elke vraag ja of neen is geantwoord (1). (1) Zie Cass., 17 maart 2010, AR P.09.1741.F, AC, 2010, nr. 191, met concl. O.M. betreffende het gebrek aan motivering van een arrest van vrijspraak van het hof van assisen, vóór de inwerkingtreding van de wet van 21 december 2009.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

Wet 21 feb. 1985 tot hervorming van het Bedrijfsrevisoraat

Art. 72

D.96.0017.N 3 september 1998 AC nr. ...

Niet een Belgisch universitair diploma als zodanig verleent toegang tot het beroep van accountant, maar het diploma dat de vakken vermeldt die moeten aantonen dat de kandidaat de vereiste theoretische kennis heeft voor het verkrijgen van de vrijstelling van het examen; de houder van een diploma dat niet aan deze voorwaarden voldoet kan niet gemachtigd worden om inschrijving te nemen op de lijst van de stagiairs-vastgoedmakelaars.

- ACCOUNTANT -

- MAKELAAR -

Art. 82

C.04.0339.F 30 juni 2005 AC nr. 385

Het monopolie van de externe accountants, dat zij, onder de voorwaarden bedoeld in artikel 82, W. 21 feb. 1985, delen met andere professionele boekhouders, is beperkt, enerzijds, tot het verifiëren en corrigeren van alle boekhoudingstukken, en, anderzijds, tot de expertise op het gebied van de boekhoudkundige organisatie van ondernemingen en de analyse van de toestand en de werking van ondernemingen (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, arrest 7 feb. 2001, nr 11/2001, B.S., 21 maart 2001, p. 8861.

- BOEKHOUDRECHT -

Art. 91

D.97.0029.N 25 juni 1998 AC nr. ...

Geen wettelijke bepaling noch algemeen rechtsbeginsel verhindert dat de rechter die in disciplinaire zaken uitspraak doet, de strafmaat bepaalt mede op grond dat de betrokkene voorheen voor gelijkaardige feiten reeds een tuchtsanctie heeft opgelopen.

- ACCOUNTANT -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 92

D.97.0018.N 23 oktober 1997 AC nr. ...

De rechter bepaalt, binnen de bij de wet en het E.V.R.M. gestelde perken, in feite en derhalve onaantastbaar de sanctie die hij in verhouding acht met de zwaarte van de bewezen verklaarde inbreuken; het Hof vermag evenwel na te gaan of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing niet blijkt dat de commissie van beroep van het Instituut der accountants heeft geoordeeld met miskenning van artikel 3 E.V.R.M.

- ACCOUNTANT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Artt. 78 en 82

P.04.1115.F 13 oktober 2004 AC nr. 479

Ambtenaren van de Franse Gemeenschap die, op vordering van de onderzoeksrechter, technische bijstand hebben verleend in het kader van een gerechtelijk onderzoek betreffende het frauduleus bekomen of aanwenden van subsidies die door die Gemeenschap waren toegekend, zijn niet belast met een opdracht van gerechtelijke expertise, noch met een privé expertise, in de zin van de wet van 21 februari 1985 tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat en de wet van 22 april 1999 betreffende de boekhoudkundige en fiscale beroepen (1). (1) De ten laste gelegde feiten betreffen valsheid in geschriften, oplichting en verduistering ten nadele van met name de Franse Gemeenschap, in het kader van de activiteiten van een gesubsidieerd toneel.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 78, 2° en 82, eerste lid, 1°

P.01.0621.N 26 juni 2001 AC nr. ...

Een deskundigenonderzoek dat tot voorwerp heeft onder meer na te gaan of de boekhouding vervalst werd, geschiedt op het gebied van de boekhoudkundige organisatie van de onderneming in de zin van artikel 78, 2°, van de wet van 21 februari 1985 tot herziening van het bedrijfsrevisoraat, zodat, in toepassing van artikel 82, eerste lid, 1°, van deze wet, enkel de natuurlijke personen en de rechtspersonen die zijn ingeschreven in het register van de externe accountants gerechtigd zijn om geregeld deze werkzaamheden uit te voeren en aan te bieden; het feit dat het deskundigenonderzoek betrekking heeft op het onderzoek naar een aan de boekhoudkundige organisatie onderliggend misdrijf van valsheid in geschrifte doet hieraan niets af (1) (2). (1) HUYBRECHTS, L.Het monopolie van de externe accountant en de expertise in strafzaken", noot onder Antwerpen, 31 januari 1992, R.W. 1991-92, 1395. Zie ook Cass., 5 april 1996, AR A.94.0002.F, nr. 111, waar het Hof oordeelde dat de onderzoeksrechter, behoudens de bij de wet bepaalde afwijkingen, vrij kiest wie hij als deskundige aanstelt. (2) De artikelen 78 en 82 van de wet van 21 februari 1985 tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat werden opgeheven door artikel 55, § 1, van de wet van 22 april 1999 betreffende de boekhoudkundige en fiscale beroepen (B.S. 11 mei 1999) met inwerkingtreding op 29 juni 1999 (artikel 64 - artikel 1, K.B. 4 mei 1999), maar de inhoud van deze bepalingen werd integraal overgenomen in de artikelen 34 en 37 van laatstgenoemde wet.

- ACCOUNTANT -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 90 t.e.m. 93

D.97.0003.N 12 maart 1998 AC nr. ...

Het Hof vermag na te gaan of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing niet blijkt dat de commissie van beroep van het Instituut der Accountants een kennelijk onevenredige sanctie heeft opgelegd en aldus heeft geoordeeld met miskenning van artikel 3 E.V.R.M.~

- ACCOUNTANT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

D.95.0041.N 8 november 1996 AC nr. ...

De rechter bepaalt, binnen de bij de wet en het E.V.R.M. gestelde perken, in feite en derhalve onaantastbaar de sanctie die hij in verhouding acht met de zwaarte van de bewezen verklaarde inbreuken; het Hof vermag evenwel na te gaan of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing niet blijkt dat de commissie van beroep van het Instituut der Accountants heeft geoordeeld met miskenning van artikel 3, E.V.R.M.

- ACCOUNTANT -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Wet 21 jan. 1987

Art. 7, § 2bis, 1° en 3°

F.05.0084.F 14 december 2006 AC nr. 652

Uit artikel 7, § 2bis, 1° en 3°, Wet 21 jan. 1987 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten volgt dat de heffing slaat op de betrokken onderneming wegens de industriële activiteit die zij heeft uitgeoefend in het jaar vóór het aanslagjaar; het bepaalt niet dat de heffing slechts verschuldigd is, indien de onderneming bovendien die activiteit uitoefende op 1 januari van het aanslagjaar.

- TAKS -

Wet 21 juli 1844

Art. 8, § 1

C.94.0135.F 6 februari 1995 AC nr. ...

Art. 19 K.B. betreffende de pensioenregeling van het gemeentepersoneel is impliciet opgeheven.~

- PENSIOEN - Burgerlijk pensioen

- GEMEENTE -

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Gemeenten en provincies)

Artt. 1, 2 en 3

C.08.0113.F 19 maart 2010 AC nr. 202

Het pensioen dat krachtens de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen wordt toegekend aan de tot het pensioen toegelaten persoon, ook al blijkt hij niet in staat te zijn zijn ambt te blijven uitoefenen, is verschuldigd wegens zijn dienstprestaties als bij de overheid benoemde ambtenaar en vormt geen herstel van schade; wanneer een dergelijke persoon aldus het slachtoffer is van een door een derde veroorzaakt ongeval, hebben zijn recht op de vergoeding van de geleden schade en zijn recht op het pensioen noch dezelfde oorzaak, noch hetzelfde voorwerp en is de cumulatie ervan bijgevolg geoorloofd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- PENSIOEN - Burgerlijk pensioen

Wet 21 juni 1985

Art. 1, § 5

P.02.1233.N 17 december 2002 AC nr. 679

De richtlijn 92/61/EEG van de Raad van 30 juni 1992 betreffende de goedkeuring van twee- of driewielige motorvoertuigen die het in het vrije handelsverkeer in de Gemeenschap brengen van goedgekeurde bromfietsen en onderdelen ervan betreft en niet van niet-goedgekeurde, verleent de Lid-Staten de bevoegdheid om voorschriften vast te stellen zoals deze van artikel 1, § 5, van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen, zoals gewijzigd door de wet van 5 april 1995.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

- WEGVERKEER - Allerlei

Art. 3, § 2

P.05.0537.N 4 oktober 2005 AC nr. 476

Een bedrijfslokaal geniet slechts de bescherming van artikel 8 E.V.R.M. wanneer het bewoond is of wanneer er bescheiden worden bewaard die een vertrouwelijk karakter hebben.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Een bedrijfslokaal in de zin van artikel 3, § 2 van de Wet Technische Eisen Voertuigen geniet niet de bescherming van artikel 8 E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- WEGVERKEER - Allerlei

Art. 3, §§ 1 en 2

P.05.0537.N 4 oktober 2005 AC nr. 476

De door artikel 3, § 1, van de Wet Technische Eisen Voertuigen bedoelde ambtenaren mogen zich bij de toegang tot de bedrijfslokalen zoals bedoeld in artikel 3, § 2 van dezelfde wet, laten vergezellen en bijstand doen verlenen door deskundige derden die daartoe op regelmatige wijze aangesteld werden.

- WEGVERKEER - Allerlei

Art. 4, § 2

P.96.1265.N 27 januari 1998 AC nr. ...

De omstandigheid, dat de beklaagde niet voor eigen rekening zou gereden hebben en dat zijn werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk zou zijn voor de tegen hem uitgesproken veroordeling, doet niets af aan de regelmatigheid van de tegen de beklaagde ingestelde strafvordering - waaraan het in voorkomend geval niet in de zaak betrekken van de burgerrechtelijk aansprakelijke werkgever geen afbreuk doet - noch aan de vaststelling in feite van de appelrechters dat de beklaagde de overtreding heeft begaan, noch aan zijn veroordeling wegens die bewezen verklaarde overtreding.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Algemeen

Geen wettelijke bepaling verplicht het openbaar ministerie, op straffe van nietigheid van de strafrechtspleging, de werkgever in wiens bediening het aan de werknemer ten laste gelegde misdrijf is gepleegd, als burgerrechtelijk aansprakelijke voor de rechtbank te dagvaarden.

- STRAFVORDERING -

Artt. 1, § 5 en 4, § 5

P.05.0537.N 4 oktober 2005 AC nr. 476

Artikel 4, § 5, van de Wet Technische Eisen Voertuigen, dat bepaalt dat bij vaststelling van een overtreding van artikel 1, § 5 van dezelfde wet de uitrustingen die een verhoging van het motorvermogen of de snelheid van de bromfietsen tot doel hebben, in beslag worden genomen en ter beschikking van de bevoegde overheid worden gesteld, houdt niet in dat enkel de opfokonderdelen in beslag kunnen worden genomen.

- WEGVERKEER - Allerlei

gewijzigd bij de

S.09.0059.F 14 juni 2010 AC nr. 423

Hoewel artikel 21 van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat, zoals het te dezen van toepassing is, voor het bepalen of een onderwijsopdracht een voltijdse dan wel deeltijdse opdracht is, niet meer verwijst naar het aantal wekelijks of jaarlijks aantal uren die in het kader van die opdracht gepresteerd worden, sluit voormeld artikel niet uit dat de raad van beheer met dat criterium rekening kan houden wanneer hij de bij dat artikel toegekende bevoegdheid uitoefent om de opdracht van elk lid van het voltijds of deeltijds onderwijzend personeel te bepalen.

- ONDERWIJS -

Wet 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven

Art. 102, eerste lid

C.01.0505.N 22 april 2004 AC nr. 212

Onder inrichting van openbaar nut waarvan de beheerder de kosten dient ten laste te nemen die veroorzaakt worden door de door hem aangevraagde wijziging van de kabels, bovengrondse lijnen en bijhorende uitrustingen van de operator van het betrokken openbaar telecommunicatienet en die zelf geen beheerder is van het openbaar domein waarin of waarop die kabels, bovengrondse lijnen en bijhorende uitrustingen zich bevinden, dienen verstaan te worden de water-, gas- en elektriciteits-, radio-, teledistributie- en telecommunicatie-inrichtingen van openbaar nut of enige andere inrichting van openbaar nut, zoals, blijkens de wetsgeschiedenis, de rioleringen en de leidingen voor allerlei soorten koolwaterstoffen, gasvormige zuurstof, pekel, natronloog en afvalvloeistoffen, maar niet de wegenwerken (1). (1) Zie Cass., 26 juni 1987, AR 5376, nr 654 en R.W., 1987-88, 470 en 14 mei 1998, AR C.95.0105.N, nr 251; zie ook de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, Gedr. St., Kamer, nr 1287/1-89/90, p. 61.

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- ENERGIE -

- OPENBARE WERKEN -

Art. 98, § 1 en 114, § 1

C.05.0199.F 28 april 2006 AC nr. 248

De tekortkoming van de operator van een openbaar telecommunicatienet aan zijn verplichting om, vooraleer kabels, bovengrondse lijnen en bijbehorende uitrustingen aan te leggen op het openbaar domein, het plan van de plaats van aanleg en de bijzonderheden ervan te onderwerpen aan de goedkeuring van de overheid van wie het openbaar domein afhangt, ontslaat de persoon die deze inlichting niet gekregen heeft en die de werken uitvoert of laat uitvoeren waardoor de infrastructuur kan worden beschadigd of waardoor de werking ervan in gevaar kan komen, niet van de verplichting om de operator van het telecommunicatienet daarvan vooraf in te lichten.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- OPENBARE WERKEN -

Artt. 3, § 1, 7 en 8

C.06.0080.F 18 juni 2007 AC nr. 335

De rechtsvordering tot betaling van een factuur betreffende de verplaatsing van kabels van de verweerster, welke vereist was voor werkzaamheden aan een spoorlijn en betrekking heeft op het vervullen van een opdracht van openbare dienst door de eiseres, is niet ontvankelijk aangezien laatstgenoemde op het tijdstip van het instellen van die rechtsvordering niet in het handelsregister ingeschreven was (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- OPENBARE DIENST -

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Alle handelingen van een autonoom overheidsbedrijf, zelfs die welke het zonder winstoogmerk in het vervullen van zijn opdracht van openbare dienst verricht, en hoewel het bedrijf zelf niet de hoedanigheid van koopman verwerft, worden door de regels van het handelsrecht beheerst, met uitzondering van de regels waarvan de toepassing door de wet zelf uitgesloten wordt en van die welke niet verenigbaar zijn met de bepalingen van het beheerscontract of met de bepalingen die deze opdracht van openbare dienst regelen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- OPENBARE DIENST -

Artt. 97, § 1, eerste lid, en 98, § 2, eerste lid

C.11.0444.N 23 november 2012 AC nr. ...

Een gemeentelijk reglement dat omwille van budgettaire redenen en omwille van het landschapsverstorend karakter een belasting heft op masten en pylonen, ongeacht of deze gesitueerd zijn op het openbaar domein, strekt er niet toe een vergoeding te krijgen in ruil voor het privatieve gebruik van het openbaar domein en valt bijgevolg niet onder het verbod tot belastingheffing bepaald in artikel 98, § 2, eerste lid, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Het is elke overheid, waaronder ook de gemeenten, verboden om een operator van een openbaar telecommunicatienetwerk een belasting, heffing of vergoeding van welke aard ook op te leggen voor het gebruik dat een operator kan maken van het openbaar domein voor het aanbrengen van kabels, bovengrondse lijnen en bijhorende uitrustingen; dit verbod strekt zich niet uit tot het gebruik van eigendommen buiten het openbaar domein (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

vóór de wijziging bij de

S.07.0074.N 25 februari 2008 AC nr. 128

Uit de wetsgeschiedenis met betrekking tot artikel 87, § 1, van de wet van 1 augustus 1985, blijkt dat de in dit artikel vermelde schuldvorderingen moeten betrekking hebben op "werken, leveringen of diensten" in de zin van de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten (1). (1) Uit de memorie van Toelichting met betrekking tot de bepalingen van Hoofdstuk VI van de wet van 1 augustus 1985 (Parl.St. Senaat, 1984-1985, nr.873/1), blijkt dat de wetgever een bescherming wou inbouwen van personen die schuldeiser zijn van de Belgische Staat wegens gepresteerde werken, leveringen of diensten maar door laattijdige betaling vanwege de Belgische Staat in moeilijkheden geraken om hun eigen verplichtingen ten opzichte van de Belgische staat te voldoen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

Wet 21 maart 1995

vóór de wijziging ervan bij de

S.98.0145.F 29 juni 2000 AC nr. ...

De overeenkomst voor tewerkstelling van studenten die schriftelijk is vastgesteld en uitgevoerd overeenkomstig de voorgeschreven wettelijke en verordenende bepalingen, is een overeenkomst voor een tewerkstelling van studenten, zelfs als er geen afschrift van de overeenkomst door de werkgever aan de door de Koning aangewezen ambtenaar is meegedeeld; de student kan die overeenkomst evenwel op elk ogenblik zonder opzeggingstermijn en zonder vergoeding beëindigen (1). (1) Vgl. L. VAN HOESTENBERGHE, De tewerkstelling van studenten, Oriëntatie 5 mei 1990, blz. 116 en 122. Het is interessant om de oorsprong van artikel 126, Arbeidsovereenkomstenwet, op te sporen om de draagwijdte ervan te verduidelijken. Die bepaling, waarover de parlementaire voorbereiding van de voormelde wet geen duidelijkheid verschaft, vloeit voort uit artikel 5, Wet 9 juni 1970 betreffende de tewerkstelling van studenten. De parlementaire voorbereiding van de laatstgenoemde wet geeft de bekommernis van de wetgever weer om de belangen van de tewerkgestelde student te beschermen. Het voorstel van wet bepaalde oorspronkelijk dat de student, bij ontstentenis van een geschrift, de overeenkomst te allen tijde kon beëindigen zonder naleving van een opzeggingstermijn en zonder vergoeding (artikel 6). Waarom? "Dit artikel heeft een dubbel doel. Wanneer geen geschrift bestaat, wordt een arbeidsovereenkomt geacht gesloten te zijn voor onbepaalde tijd. Dit zou eventueel tot gevolg hebben dat de student, op het ogenblik dat hij meent dat de abeidsovereenkomst een einde neemt, moet vaststellen dat hij geen opzeggingstermijn heeft betekend, en zijn overeenkomst moet verlengen wil hij niet gehouden zijn tot de plaatsvervangende vergoeding. Dit bezwaar bestaat evenwel niet voor de arbeidsovereenkomsten voor werklieden wanneer het gebruik of het paritair comité het afsluiten van mondelinge overeenkomsten van bepaalde tijd toestaan. Vervolgens is het artikel bedoeld als burgerlijke sanctie ten overstaan van de werkgever. De werkgever zal er aldus toe aangezet worden een schriftelijke overeenkomst op te stellen, wil hij niet in de onzekerheid zijn op ieder ogenblik zijn hulp in het bedrijf te verliezen op een ogenblik dat deze in het bedrijf het meest nodig is" (Gedr. St. Senaat, zitting 1968-1969, nr. 190, blz. 4). In zijn advies nr. 313 heeft de Nationale Arbeidsraad geoordeeld dat de overeenkomst, bij ontstentenis van een geschrift, moest beantwoorden aan de voorwaarden van de voor onbepaalde tijd aangegane verbintenissen en voorgesteld om artikel 6 te schrappen, zonder dat hieraan evenwel gevolg is gegeven (Gedr. St. Senaat, zitting 1969-1970, nr. 279, blz. 23). In artikel 6 bepaalde het voorstel reeds dat een afschrift van de overeenkomst aan de arbeidsinspectie moest worden medegedeeld op straffe van de in artikel 19 bedoelde strafsancties. In voornoemd advies heeft de Nationale Arbeidsraad, deze keer met succes, gepleit om van dergelijke sancties af te zien (id., blz. 25). De wetgever heeft de burgerlijke sanctie in geval van het ontbreken van een geschrift, ook in geval van niet-mededeling van de overeenkomst aan de arbeidsinspectie opgelegd : "Het is inderdaad overdreven in een zwaardere sanctie te voorzien bij gebrek aan mededeling dan bij gebrek aan geschrift" (id., blz. 11). De wetgever heeft in dit geval blijkbaar alleen kunnen verwijzen naar de tweede doelstelling die hij aan artikel 6 van het voorstel had gegeven, nl. een middel om de werkgever onder druk te zetten. De doelstelling die erin bestond de student te beschermen door hem de mogelijkheid te geven te ontkomen aan de gevolgen van een heromschrijving van de overeenkomst, had immers geen enkel nut als de werkgever alleen maar verzuimd had de overeenkomst aan de sociale inspectie mee te delen. Alvorens de W. 21 maart 1995 betreffende de studentenarbeid te wijzigen, werd de Nationale Arbeidsraad verzocht een nieuw advies uit te brengen (advies nr. 1011 van 29 okt. 1991), waarin hij opnieuw vaststelde dat de sanctie, bij ontstentenis van geschrift, erin bestond dat de arbeidsovereenkomst een overeenkomst voor onbepaalde tijd werd ingevolge artikel 9, Arbeidsovereenkomstenwet. Daar artikel 126 zo algemeen was gesteld dat de daarin voorgeschreven sanctie zelfs kon worden opgelegd als die heromschrijving geen bestaansreden had, stelde de Raad de zachtere maatregelen voor die in het tweede en derde lid van het huidige artikel 126 zijn opgenomen. Uit de parlementaire voorbereiding van de W. 21 maart 1995 blijkt dat de wetgever zelfs overwogen heeft de student nog meer te beschermen door te bepalen dat de werkgever tot het betalen van een schadevergoeding zou worden veroordeeld (Pasin., 1995, 439). Niemand heeft echter nog de draagwijdte in vraag gesteld van de sanctie die opgelegd wordt in geval van niet-mededeling van de overeenkomst aan de arbeidsinspectie.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Vorm

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Wet 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's

Artt. 2, 5°, en 6, § 1

P.10.0703.N 5 oktober 2010 AC nr. 576

De in artikel 2, 5°, Camerawet bedoelde verantwoordelijke voor de verwerking, kan de opvolger zijn van degene die de beslissing tot het plaatsen van een of meer bewakingscamera's in een voor het publiek toegankelijke besloten plaats heeft genomen.

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

De in artikel 2, 5°, Camerawet bedoelde verantwoordelijke voor de verwerking, kan de opvolger zijn van degene die de beslissing tot het plaatsen van een of meer bewakingscamera's in een voor het publiek toegankelijke besloten plaats heeft genomen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Wet 21 mei 1991

Art. 67, 1°

C.94.0135.F 6 februari 1995 AC nr. ...

Art. 19 K.B. betreffende de pensioenregeling van het gemeentepersoneel is impliciet opgeheven.~

- GEMEENTE -

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Gemeenten en provincies)

- PENSIOEN - Burgerlijk pensioen

Artt. 1, 3, en 7, 2°

S.99.0079.N 6 maart 2000 AC nr. ...

De rechten die voortvloeien uit de pensioenregeling voor werknemers ingesteld bij KB nr 50 van 24 okt. 1967 en worden overgedragen krachtens de wet van 21 mei 1991 aan instellingen van internationaal publiek recht door een ambtenaar, komen niet meer in aanmerking voor de toekenning of berekening van een ander rustpensioen; deze regeling geldt uitsluitend voor de overdrager en niet voor de toekenning van het rustpensioen van de niet hertrouwde uit de echt gescheiden echtgenote van die ambtenaar. De ambtenaar kan slechts de tegenwaarde van zijn eigen rechten op pensioen overdragen maar niet de tegenwaarde van het rustpensioen waarop zijn gewezen echtgenote persoonlijk gerechtigd is.

- PENSIOEN - Werknemers

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

Wet 22 april 1999 betreffende de beroepstucht voor accountants en belastingconsulenten

Art. 37

P.12.0805.F 24 oktober 2012 AC nr. ...

Uit artikel 37 van de wet van 22 april 1999 betreffende de boekhoudkundige en fiscale beroepen, kan niet worden afgeleid dat de assistenten en medewerkers van de gerechtsdeskundige, net als hijzelf, moeten ingeschreven zijn op het tableau van het Instituut van de accountants en belastingconsulenten; de hulp waarmee hij zich omringt maakt als dusdanig geen deel uit van de aan het wettelijk monopolie onderworpen activiteit van deskundige, aangezien de gerechtsdeskundige zijn taken niet delegeert (1). (1) Zie Cass. 3 mei 2005, AR P.04.1700.N, AC 2005, nr. 256.

- ACCOUNTANT -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 5

P.01.0577.N 10 september 2002 AC nr. 431

De tijdelijke schrapping in het register van de externe accountants voor de duur van de schorsing heeft het verlies van hoedanigheid van accountant en als gevolg daarvan het verlies van het recht de titel van accountant te mogen voeren tot gevolg (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ACCOUNTANT -

Art. 58, vierde lid

P.10.1386.N 22 februari 2011 AC nr. ...

Artikel 458 Strafwetboek is van toepassing op externe accountants, externe belastingconsultenten, externe boekhouders, erkende boekhouders-fiscalisten, stagiairs en de personen voor wie zij instaan.

- ACCOUNTANT -

Art. 7, § 1, vierde lid

D.13.0017.N 26 juni 2014 AC nr. ...

De bepaling van artikel 7, §1, vierde lid, van de wet van 22 april 1999 betreffende de beroepstucht van accountants en belastingconsulenten vereist dat bij de vervolging van een lid dat zowel accountant als belastingconsulent is, de twee leden aangewezen door de algemene vergadering van het Instituut van de accountants en de belastingconsulenten samen genomen dezelfde hoedanigheden hebben als het vervolgde lid; zij vereist niet dat elk van de twee leden zowel accountant als belastingconsulent is (1). (1) Zie concl. OM.

- ACCOUNTANT -

Art. 8

D.09.0006.F 16 april 2010 AC nr. 264

Geen enkele wetsbepaling geeft de eiser het recht om zich in cassatie te voorzien tegen de beslissing die hem schrapt van de lijst van de stagiairs van het Instituut van de accountants en de belastingconsulenten om een reden die niets met tucht te maken heeft.

- ACCOUNTANT -

- BOEKHOUDRECHT -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 34 en 37

P.04.1115.F 13 oktober 2004 AC nr. 479

Ambtenaren van de Franse Gemeenschap die, op vordering van de onderzoeksrechter, technische bijstand hebben verleend in het kader van een gerechtelijk onderzoek betreffende het frauduleus bekomen of aanwenden van subsidies die door die Gemeenschap waren toegekend, zijn niet belast met een opdracht van gerechtelijke expertise, noch met een privé expertise, in de zin van de wet van 21 februari 1985 tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat en de wet van 22 april 1999 betreffende de boekhoudkundige en fiscale beroepen (1). (1) De ten laste gelegde feiten betreffen valsheid in geschriften, oplichting en verduistering ten nadele van met name de Franse Gemeenschap, in het kader van de activiteiten van een gesubsidieerd toneel.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 5, § 3, derde en vierde lid, en 7, § 5

C.00.0064.N 24 februari 2000 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet bevoegd om kennis te nemen van een verzoek tot wraking van een lid van de Commissie van beroep van het Instituut van de accountants en de belastingconsulenten.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Het Hof van Cassatie is niet bevoegd om kennis te nemen van een verzoek tot wraking van een lid van de Commissie van beroep van het Instituut van de accountants en de belastingconsulenten.

- ACCOUNTANT -

- WRAKING -

Wet 22 april 2003

Art. 4, § 1

P.09.1258.N 17 november 2009 AC nr. 671

De toepassing van de bijzondere opsporingsmethode van observatie door de douaneambtenaren moet worden gecontroleerd door de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Cass., 28 april 2009, AR P.08.1738.N, AC, 2009, nr. ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Voor de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden door ambtenaren van de douane en accijnzen gelden dezelfde voorwaarden en moet dezelfde rechtspleging worden gevolgd als deze voor de toepassing van bijzondere opsporingsmethoden door elke daartoe bevoegde officier van gerechtelijke politie, zodat de procureur des Konings machtiging moet verlenen aan de douaneambtenaren tot het toepassen van de bijzondere opsporingsmethode van observatie.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 13, tweede lid, en 18, § 3

C.05.0343.F 21 juni 2007 AC nr. 343

De Commissie voor het bank-, financie- en assurantiewezen gaat de perken van haar wettelijke controleopdracht te buiten door de uitoefening van een openbaar overnamebod op effecten te onderwerpen aan voorwaarden die geen verband houden met de goede voorlichting van het publiek.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen

Artt. 3 en 4.1

P.08.1738.N 28 april 2009 AC nr. 283

De ter beschikking van de federale politie gestelde ambtenaren van de fiscale administraties die belast zijn met het opsporen en vaststellen van strafbare feiten, hebben gedurende de periode van terbeschikkingstelling de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings en van de arbeidsauditeur, en kunnen belast worden met de aanwending van bijzondere opsporingsmethoden, ook voor onderzoeken inzake douane- en accijnsmisdrijven.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- POLITIE -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wet 22 aug. 2002

Artt. 2 en 6

D.07.0003.N 10 april 2008 AC nr. 219

De vrije keuze van de patiënt van de beroepsbeoefenaar is niet absoluut en kan, krachtens de wet, worden beperkt in het belang van de volksgezondheid; dit is ook het geval met betrekking tot de overhandiging, door een apotheker, van geneesmiddelen aan personen die in gemeenschap leven (1). (1) Art. 6, § 1, van de wet van 25 maart 1964, zoals gewijzigd bij wet van 20 okt. 1998 en voor de wijziging bij wet van 1 mei 2006.

- APOTHEKER -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde

Wet 22 aug. 2002 betreffende de rechten van de patiënt

Art. 8, § 1

P.13.0708.F 18 december 2013 AC nr. ...

Artikel 8, §1, van de wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt, dat bepaalt dat de patiënt het recht heeft om geïnformeerd, voorafgaandelijk en vrij toe te stemmen in iedere tussenkomst van de beroepsbeoefenaar, beschermt de rechten van de patiënt in zijn specifieke relatie met de beroepsbeoefenaar; ze heeft niet hetzelfde voorwerp als artikel 1 van de gezondheidswet dat, om een besmettelijke ziekte, welke een algemeen gevaar oplevert, te voorkomen of te bestrijden, de mogelijkheid bepaalt een behandeling op te leggen die gegrond is op de imperatieven van bescherming van de volksgezondheid, welke deel uitmaakt van de openbare orde; artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 oktober 1966 waarbij de inenting tegen poliomyelitis verplicht gesteld wordt, dat ter uitvoering van de Gezondheidswet is genomen, kan artikel 8, §1, van de wet van 22 augustus 2002 bijgevolg niet tegenspreken (1). (1) G. Genicot, Droit médical et paramédical, Larcier 2010, p. 143; Henry en De Cocqueau, A propos du consentement libre et éclairé du patient, C.U.P., dl. 79, p. 177; Henry en De Cocqueau, Evolution des droits du patient, indemnisation sans faute des dommages liés aux soins médicaux, Bruylant, 2008, p. 34.

- GENEESKUNDE - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Wet 22 dec. 1961

Art. 2, § 4

C.10.0394.F 21 april 2011 AC nr. ...

De in artikel 24 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit bedoelde mogelijkheid om de Belgische nationaliteit te herkrijgen geldt niet voor de Belgen met Kongolees statuut, die de Belgische nationaliteit niet op grond van de nationaliteitswetten van het moederland hadden verkregen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- NATIONALITEIT -

Wet 22 dec. 1977

zoals gewijzigd bij art. 177b

C.94.0182.N 11 september 1997 AC nr. ...

Een op artikel 37 Wet Ruimtelijke Ordening en Stedebouw, zoals gewijzigd bij artt. 177 en 178 Wet 22 dec. 1977, gegronde vordering tot schadevergoeding kan niet worden toegelaten, zolang de afgifte van een bouw- of verkavelingsvergunning niet is geweigerd aan de belanghebbende of deze geen negatief stedebouwkundig attest heeft verkregen.~

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Wet 22 dec. 1986 betreffende de intercommunales

Artt. 1 en 5

C.00.0363.N 14 oktober 2002 AC nr. 536

De wet van 22 december 1986 betreffende de Intercommunales heeft een algemene draagwijdte zodat, behoudens indien een andere specifieke wettelijke bepaling geldt, de bepalingen ervan moeten worden toegepast wanneer gemeenten zich verenigen, met inbegrip van artikel 5 dat toelaat de rechtsvorm van een vereniging zonder winstoogmerk te kiezen.

- GEMEENTE -

Wet 22 dec. 1989

Art. 120, § 1

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

De wettelijke bepaling op grond waarvan de honoraria kunnen worden beperkt in geval van gebruik van zware medische apparatuur of zware medisch-technische diensten zonder toestemming impliceert niet dat de inning van de honoraria in beginsel rechtmatig is noch dat de bij een vroegere wet bepaalde straffen zijn opgeheven; zij legt enkel een bijkomende straf op die bestaat in de beperking van de honoraria.~

- GENEESKUNDE - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Wet 22 dec. 1998

thans vervangen bij art. 50

C.02.0530.N 27 mei 2004 AC nr. 289

Wanneer de overdracht van een handelszaak plaatsvindt tegen een overname van schulden is het bedrag van de overgenomen schulden de maatstaf van de gehoudenheid van de overnemer voor de belastingschulden verschuldigd door de overlater.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- HANDELSZAAK -

Wet 22 dec. 1999

Art. 14

S.00.0165.F 7 oktober 2002 AC nr. 509

Artikel 14 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, dat van kracht is geworden op 10 januari 2000, heeft geen terugwerkende kracht.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.01.0148.F 17 juni 2002 AC nr. 365

De beperking van het recht op maatschappelijke dienstverlening, als bedoeld in artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.- wet geldt niet voor de vreemdeling die niet materieel van het grondgebied kan worden verwijderd krachtens artikel 14 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (1). (1) Zie concl. O.M.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Art. 9

P.06.0010.N 18 april 2006 AC nr. 216

De bewijsstukken die een aanvrager volgens artikel 9 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk moet overleggen aan de regularisatiecommissie, zijn geen geschriften die slechts bewijswaarde hebben nadat ze door de commissie worden aanvaard.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 14 en 15

S.00.0165.F 7 oktober 2002 AC nr. 509

De beperking van het recht op maatschappelijke dienstverlening als bedoeld in artikel 57, § 1, eerste lid, O.C.M.W.-wet geldt niet voor een vreemdeling tegen wie er niet feitelijk kan worden overgegaan tot verwijdering van het grondgebied krachtens artikel 14 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (1). (1) Zie concl. O.M.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 2 en 14

S.05.0042.F 23 oktober 2006 AC nr. 502

De vreemdeling die een regularisatieaanvraag op grond van de wet van 22 december 1999 indient, mag krachtens de wet op het grondgebied van het Koninkrijk verblijven; wat de hem te verlenen steun betreft, kan hij, zolang over zijn aanvraag niet is beslist, dus niet beschouwd worden als een persoon die illegaal in het Rijk verblijft in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2004, volt. terechtz., AR S.03.0008.N, nr 307, met concl. adv.-gen. DE RAEVE; artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet, in zijn versie na de wet van 16 juli 1996.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.03.0008.N 7 juni 2004 AC nr. 307

De vreemdeling die een regularisatieaanvraag heeft ingediend op grond van de wet van 22 december 1999, wordt door de wet gemachtigd om op het grondgebied van het Rijk te verblijven; mitsdien kan hij tot zolang over zijn aanvraag niet is beslist niet beschouwd worden, wat de hem te verlenen steun betreft, als een persoon die illegaal in het Rijk verblijft in de zin van artikel 57, § 2, OCMW-wet (1). (1) Cass., 17 juni 2002, AR S.01.0148.F, nr 365, met concl. eerste advocaat-generaal Leclercq. Zie ook concl. O.M.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 2, 14 en 15

S.00.0165.F 7 oktober 2002 AC nr. 509

Wanneer de vraag rijst of artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet dat van toepassing is op vreemdelingen die, krachtens artikel 14 W. 22 dec. 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk niet van het Belgisch grondgebied kunnen worden verwijderd, de grondwettelijke beginselen inzake gelijkheid en non-discriminatie miskent, moet het Hof van Cassatie in beginsel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (1). (1) Zie cass., 29 maart 2001, AR. F.99.0077.F, nr. -; artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet, na de wijziging ervan bij de W. 15 juli 1996.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- VREEMDELINGEN -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wet 22 dec. 2009

Art. 3, § 3

P.13.0725.F 16 oktober 2013 AC nr. ...

De bewoordingen van artikel 3, §3, van de wet van 22 december 2009 betreffende een algemene regeling voor rookvrije gesloten plaatsen toegankelijk voor het publiek, dat de aanwezigheid verbiedt in gesloten plaatsen die voor het publiek toegankelijk zijn van elk element dat tot roken kan aanzetten of laat uitschijnen dat roken toegestaan is, zijn algemeen gesteld zodat de rechter kan beslissen dat de uitbater, door zijn klanten toe te staan hun pakjes sigaretten op de speeltafels te leggen, het voornoemde verbod heeft overtreden aangezien die zaken reeds door hun aard de mogelijkheid tot gebruik ervan suggereren; dat verbod is niet beperkt tot de zaken die de uitbater toebehoren of die hij zijn klanten ter beschikking stelt; het strekt zich uit tot elk voorwerp, ongeacht de herkomst, dat de aanzettende of uitschijnende uitwerking heeft die de wet wil voorkomen.

- MISDRIJF - Allerlei

Art. 45

P.10.0856.F 3 november 2010 AC nr. 650

De terugwerkende kracht van de nieuwe, mildere wet, komt niet in het gedrang door het feit dat ná het plegen van het misdrijf en vóór de berechting ervan, de gedeeltelijke ongrondwettigheid van de oude straf tot tijdelijke straffeloosheid van de dader heeft geleid (1). (1) Zie andersluidende schriftelijke concl. O.M. in Pas., nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Art. 45, vierde lid

P.09.0835.F 12 januari 2011 AC nr. ...

De in accijnszaken bepaalde verbeurdverklaring van de gebruikte vervoermiddelen en de voorwerpen die gediend hebben of bestemd waren om het bedrog te plegen, is een straf met een zakelijk karakter en vereist niet dat de veroordeelde of de ontduiker eigenaar is van de verbeurdverklaarde goederen, noch dat de ontduiker gekend is; ook in geval van vrijspraak zijn de rechters verplicht de verbeurdverklaring te bevelen van producten waarop accijnzen verschuldigd zijn en waarvan zij vaststellen dat zij wederrechtelijk zijn vervoerd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr ...

- STRAF - Andere straffen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 48

P.09.0835.F 12 januari 2011 AC nr. ...

Wetswijzigingen betreffende de accijnsschuld zijn niet toepasselijk op toestanden die zijn ontstaan vóór de inwerkingtreding van de wettelijke wijzigingsbepalingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wanneer de rechter de beklaagde vrijspreekt omdat onvoldoende aangetoond is dat de beklaagde wist of diende te weten dat hij op onrechtmatige wijze accijnsproducten vervoerde, kan het feit dat aanleiding geeft tot de opeisbaarheid van accijnsrechten hem niet worden verweten en kan hij niet tot betaling van die rechten worden veroordeeld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr ...

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 3 en 7

P.13.0725.F 16 oktober 2013 AC nr. ...

Aangezien artikel 7 van de wet van 22 december 2009 betreffende een algemene regeling voor rookvrije gesloten plaatsen toegankelijk voor het publiek, bepaalt dat de uitbater en de klant, ieder voor zich, verantwoordelijk zijn voor de naleving van de bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, en omdat artikel 3 van de wet niet alleen bepaalt dat de bedoelde plaatsen uitgerust moeten zijn met rookverbodstekens maar ook dat het er verboden is te roken, dat die plaatsen rookvrij dienen te zijn en er geen enkel element mag worden aangetroffen dat laat uitschijnen dat roken toegestaan is, maken het aanbrengen van de verbodstekens en het verspreiden van een bericht met de vermelding dat in de zaak niet wordt gerookt, niet de enige verplichtingen van de uitbater uit, die door de wet niet alleen met de aankondiging maar ook met de toepassing van het rookverbod is belast.

- *MISDRIJF - Allerlei*

Wet 22 dec. 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen

Art. 45

P.13.1491.F 29 januari 2014 AC nr. ...

In geval van overtreding tegen de verpakkingsheffing, moet op de overtreder, in de regel, een geldboete van vijf- tot tienmaal de ontdoken rechten worden toegepast; het arrest, dat de beklaagde veroordeelt tot een geldboete gelijk aan vijfmaal de ontdoken accijnsrechten, wegens overtredingen inzake douane en accijnzen en inzake de verpakkingsheffing, en dat daarbij nalaat rekening te houden met de verpakkingsheffingen bij de berekening van de ontdoken rechten waardoor de verschuldigde geldboete met toepassing van een vermenigvuldigingsfactor kan worden vastgesteld, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Raoul Declercq, Cassation en matière répressive, Bruylant, 2006, n° 946. Het Hof is weliswaar van die regel afgeweken wat de fiscale geldboete betreft, maar enkel als die onwettig bij de gemeenrechtelijke sanctie is gevoegd. (Ibidem, n° 955, p. 551). Zie ook Cass. 21 juni 2005, AR P.05.0247.N, AC 2005, nr. 361, waar het Hof het bestreden arrest heeft vernietigd, maar alleen in zoverre dat arrest het bedrag van de toepasselijke, enige, geldboete bepaalt. Het onderhavige arrest is geen wijziging van de rechtspraak aangezien in de zaak uit 2005 de geldboete een vast bedrag was, terwijl in deze zaak de bodemrechter het bedrag diende vast te stellen met toepassing van een vermenigvuldigingsfactor in verhouding tot de ontdoken rechten.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Art. 45, vierde lid

P.13.1194.F 5 februari 2014 AC nr. ...

Wanneer de daadwerkelijke inbeslagneming of het afstaan van de goederen niet behoorlijk werd vastgesteld, ontslaat de veroordeling van de overtreder tot betaling van de ontdoken rechten de rechter niet van zijn verplichting om hem daarenboven te veroordelen tot het aanbrengen, met het oog op verbeurdverklaring, van de goederen waarvoor die rechten verschuldigd zijn, en tot betaling van de tegenwaarde ervan wanneer hij ze niet aanbrengt.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wet 22 feb. 1965

Art. 1

C.10.0309.N 16 februari 2012 AC nr. ...

Indien het gemeentelijk parkeerreglement parkeerplaatsen voorbehoudt voor een bepaalde categorie van voertuigen en een andere categorie voertuigen uitsluit van het recht op die plaatsen te parkeren, kan de gemeente geen aanspraak maken op een parkeerretributie voor de voertuigen die geparkeerd staan waar dit hen op grond van dit reglement verboden is, ook al mogen andere voertuigen aldaar wel parkeren tegen retributie (1). (1) Zie Cass. 5 nov. 2010, AR C.10.0028.N, AC 2010, nr 659.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Enig art.

C.10.0028.N 5 november 2010 AC nr. 660

De gemeenten kunnen geen parkeerplaatsen ter beschikking stellen waar het op grond van de wetgeving en de reglementen op de politie van het wegverkeer verboden is te parkeren; zij kunnen dan ook geen aanspraak maken op een parkeerretributie voor voertuigen die op die plaatsen geparkeerd staan (1). (1) Art. 1 W. 22 feb. 1965 zoals gewijzigd bij artikel 37 W. 7 feb. 2003.

- GEMEENTE -

- WEGVERKEER - Allerlei

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Algemeen

C.08.0581.N 3 juni 2010 AC nr. 390

De rechtsverhouding die ontstaat uit de door de gemeenten op grond van artikel 1 van de Wet van 22 februari 1965 ingestelde parkeerretributies met diegene die de retributie verschuldigd is, is niet van contractuele, maar van reglementaire aard, zodat artikel 1231, § 1, eerste lid, van het B.W. hierop niet toepasselijk is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.; Cass., 29 mei 2009, AR C.08.0130.N, www.cass.be, met concl. O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

C.08.0582.N 3 juni 2010 AC nr. 391

Het algemeen rechtsbeginsel van de scheiding der machten belet de rechter de opportuniteit van een retributie, verschuldigd krachtens een niet onwettig bevonden gemeentelijk retributiereglement, te beoordelen en in te grijpen in de tariefstructuur van dit reglement (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1994, A.C., 1994, nr. 572; Cass., 10 nov. 1994, A.C., 1994, nr. 928; Cass., 24 jan. 1996, A.C., 1996, nr. 50; Cass., 10 juni 1996, A.C., 1996, nr. 227; Cass., 12 dec. 2003, A.C., 2003, nr. 2287; Cass., 16 juni 2006, AR C.O5.O287.F., A.C., 2006, nr. 334.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

C.08.0129.N 29 mei 2009 AC nr. 362

Door aan een particulier een concessie te geven voor de materiële organisatie van het betaald parkeren en hem de controle toe te vertrouwen op het naleven van het parkeerreglement, delegeert de gemeente niet haar bevoegdheid aan een derde maar beheert zij een openbare dienst op de wijze die haar het meest geschikt lijkt; de concessionaris moet de opdracht kunnen krijgen de parkeerheffingen te innen en de opbrengst hiervan te ontvangen voor rekening van de gemeente (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.; Cass., 29 mei 2009, Ar C.08.0130.N, A.C., 2009, infra, nr. ....

- GEMEENTE -

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Wet 22 feb. 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België

Art. 31, tweede lid

C.11.0507.F 6 juni 2013 AC nr. ...

Uit artikel 31, tweede lid, van de wet tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, uitgelegd door artikel 141, §9, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, uit artikel 128 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dat de teneur van artikel 106 tot oprichting van de Europese Gemeenschap heeft overgenomen, en uit artikel 228 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie volgt duidelijk dat het recht tot uitgifte van bankbiljetten verdeeld wordt tussen de Europese Centrale Bank en nationale centrale banken binnen het Europese systeem van de centrale banken; het feit dat de Europese Centrale Bank het alleenrecht heeft machtiging te geven tot de uitgifte van de euro ontneemt de nationale banken niet het recht om bankbiljetten en muntstukken in euro uit te geven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, …

- MUNTEN EN BANKBILJETTEN -

Wet 22 jan. 1849

Art. 4, zoals gew.

F.00.0033.N 14 maart 2002 AC nr. 181

Voor wat de aanslagen gevestigd vóór het aanslagjaar 1987 betreft, kunnen inzake directe gemeentebelastingen de beslissingen van de bestendige deputatie van de provincieraad, behalve inzake de gemeentebelastingen analoog met het patent en gevestigd op naamloze vennootschappen en op commanditaire vennootschappen, alleen worden bestreden door een cassatieberoep.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Wet 22 jan. 1945

Art. 1, § 2

P.10.1322.F 5 januari 2011 AC nr. ...

Uit het feit dat een abnormale prijs onder meer kan blijken uit de abnormale winst die met de verkoop van het product of door de uitvoering van de prestatie wordt geboekt, volgt nog niet dat onder de bij de wet bedoelde verkoop tegen abnormale prijzen alleen prijzen moeten worden verstaan die aan het economisch subject werden uitbetaald.

- HANDELSPRAKTIJK -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.96.1187.N 25 november 1997 AC nr. ...

De bepaling dat het, bij ontstentenis van een programma-overeenkomst of van stelling van een maximumprijs, verboden is te verkopen aan prijzen die hoger zijn dan normale prijzen, richt zich tot de economische operatoren en laat hen toe te weten wanneer een prijs ongeoorloofd is omdat hij een abnormale winst oplevert.

- KOOP -

Art. 1, § 3

C.99.0119.N 6 december 2001 AC nr. ...

Overeenkomsten gesloten tussen een onderneming die inzake prijszetting gebonden is door een programma-overeenkomst in de zin van artikel 1, § 3, van de Wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen, en de kleinhandelaars zijn niet noodzakelijk volstrekt nietig wanneer zij aan die kleinhandelaars een geringere winstmarge toekennen dan die welke was bepaald in de programma-overeenkomst voor zover bedoelde miskenning zonder invloed blijft op de maximum verkoopprijzen van de producten.

- KOOP -

Art. 9, § 6

P.96.1187.N 25 november 1997 AC nr. ...

De rechter in hoger beroep die het beroepen vonnis bevestigt, mits de wijziging dat dit vonnis, zoals aangepast bij zijn beslissing, bij uittreksel dient bekendgemaakt te worden, beveelt hierdoor zelf de bekendmaking van zijn beslissing (Impliciet).

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

- KOOP -

Wet 22 juli 1953 houdende oprichting van een instituut der bedrijfsrevisoren

Art. 18bis

D.06.0007.F 24 mei 2007 AC nr. 271

De algemene controlenormen die door het Instituut der bedrijfsrevisoren zijn goedgekeurd, zijn wetten in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek (Impliciete oplossing).

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Art. 20, § 2

D.96.0016.F 24 oktober 1997 AC nr. ...

De opdracht van de Raad van het Instituut der bedrijfsrevisoren om een verslag over te maken aan de tuchtcommissie bij wie het aan een bedrijfsrevisor ten laste gelegde feiten aanhangig heeft gemaakt, is vergelijkbaar met die van een onderzoeksgerecht.

- BEDRIJFSREVISOR -

Wanneer een lid van de Raad van het Instituut der bedrijfsrevisoren een gebrek aan onpartijdigheid wordt verweten, leidt zulks niet tot nietigheid van de beslissing van de tuchtcommissie die uitspraak doet op verslag van die raad, wanneer dat gebrek die beslissing niet heeft beïnvloed en het geen aanleiding geeft tot twijfel over de geschiktheid van de tuchtcommissies in eerste aanleg en hoger beroep van het Instituut om de zaak op een eerlijke wijze te behandelen.

- BEDRIJFSREVISOR -

Art. 3

C.92.8371.N 27 januari 1995 AC nr. ...

Er bestaat geen wettelijk vermoeden tot bewijs van het tegendeel dat een bedrijfsrevisor bij het opstellen van een boekhoudkundige staat uitgaat van hem overgelegde stukken of dat de erin vermelde gegevens juist zijn.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- BEDRIJFSREVISOR -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Art. 61, § 1

C.09.0146.N 29 april 2010 AC nr. 301

De nietigheid van de kennisgeving van de beslissing van de Tuchtcommissie van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren is enkel voorgeschreven in geval van het ontbreken van de gepaste inlichtingen betreffende de termijn van verzet en van hoger beroep, en de wijze waarop verzet of hoger beroep tegen de beslissing kan worden ingesteld; de vermelding 'alle gepaste inlichtingen betreffende de termijn van verzet' laat niet toe de nietigheidsanctie uit te breiden tot vermeldingen die niet de termijn zelf betreffen, maar de aanvang en de berekening ervan.

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

- VERZET -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- BEDRIJFSREVISOR -

Art. 7bis

D.03.0018.F 27 februari 2004 AC nr. 109

Het verbod voor bedrijfsrevisoren om deel te nemen aan het bestuur van een handelsvennootschap of van een vennootschap die de rechtsvorm van een handelsvennootschap heeft aangenomen, tenzij het gaat om professionele vennootschappen of interprofessionele vennootschappen die door het Instituut zijn toegelaten, slaat niet alleen op het professioneel beheer (1). (1) In zijn gedeeltelijk gelijkluidende conclusie had de advocaat-generaal eveneens geconcludeerd tot verwerping van het cassatieberoep, maar wel omdat hij de grond van niet-ontvankelijkheid die verweerder tegen het middel had opgeworpen en hierop gegrond was dat de bestreden straf naar recht verantwoord bleef door de overige tekortkomingen die ten laste van de revisor bewezen waren verklaard en waartegen het middel niet was opgekomen, gegrond had bevonden; over de zogenaamde theorie "van de naar recht verantwoorde straf" zoals die door het Hof wordt toegepast, zie m.n. Cass., 30 nov. 2000, AR D.00.0023.F. nr 659.

- BEDRIJFSREVISOR -

Artt. 18ter, § 1, en 18quater

D.08.0020.F 2 oktober 2009 AC nr. 552

Het onderscheid in behandeling dat voortvloeit uit de aan de raad van het Instituut der bedrijfsrevisoren geboden mogelijkheid om onmiddellijk tuchtvervolgingen in te stellen zonder vooraf een verplichting te moeten opleggen vloeit niet voort uit de wet maar uit de uitoefening, door de tuchtoverheid, van de beoordelingsbevoegdheid die de wet haar opdraagt; er bestaat derhalve geen reden voor het Hof om de prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) W. 22 juli 1953, voor de coördinatie van 30 april 2007; Cass., 11 sept. 2009, AR D.08.0022.F, AC, 2009, nr.

- BEDRIJFSREVISOR -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

D.08.0022.F 11 september 2009 AC nr. 495

Artikel 18quater van de wet van 22 juli 1953 dat de raad van het Instituut van de bedrijfsrevisoren de mogelijkheid biedt onmiddellijk tuchtvervolging in te stellen, zonder de injunctieprocedure te moeten aanwenden, maakt aldus geen onderscheid tussen de bedrijfsrevisoren die zich in strijd met artikel 18ter, § 1, van die wet hebben gedragen; er bestaat bijgevolg geen grond om een prejudiciële vraag te stellen (1). (1) W. 22 juli 1953, vóór de coördinatie van 30 april 2007.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BEDRIJFSREVISOR -

Artt. 18ter, eerste lid, en 18quater, eerste lid

D.08.0020.F 2 oktober 2009 AC nr. 552

De verplichting die de raad van het Instituut der bedrijfsrevisoren aan de bedrijfsrevisor oplegt om zich binnen de door de raad vastgestelde termijn te gedragen naar het bepaalde in artikel 18ter, eerste lid, van de wet van 22 juli 1953 is geen voorafgaand vereiste om tuchtvervolgingen in te stellen (1). (1) W. 22 juli 1953, voor de coördinatie van 30 april 2007; Cass., 11 sept. 2009, AR D.08.0022.F, AC, 2009, nr.

- BEDRIJFSREVISOR -

D.08.0022.F 11 september 2009 AC nr. 495

De injunctie van de raad van het Instituut aan de bedrijfsrevisor om binnen een termijn die het bepaalt, een gedrag aan te meten dat strookt met het bepaalde in artikel 18ter, van de wet van 22 juli 1953, is geen voorafgaande vereiste om tuchtvervolgingen in te stellen (1). (1) W. 22 juli 1953, vóór de coördinatie van 30 april 2007.

- BEDRIJFSREVISOR -

Artt. 37, § 1, eerste en derde lid, §§ 2 en 3, en 73

D.13.0018.N 26 juni 2014 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 37, §1, eerste en derde lid, §§2 en 3, in samenhang met artikel 73, van de Wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut van de Bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor, gecoördineerd op 30 april 2007 en de wetsgeschiedenis blijkt dat de Commissie van Beroep die het beroep tegen de beslissing van de Raad van het Instituut tot het opleggen van de sanctie van de terechtwijzing beoordeelt, over een ruime bevoegdheid beschikt om deze sanctie te hervormen of te bevestigen, dan wel een tuchtsanctie in de plaats kan stellen, dit laatste met unanimiteit; deze bevoegdheid houdt in dat de commissie van beroep kan oordelen dat een terechtwijzing niet aangewezen is, ook al acht zij de feiten bewezen.

- BEDRIJFSREVISOR -

Artt. 60, § 4, en 65

D.11.0012.F 15 november 2012 AC nr. ...

Wanneer noch uit de bestreden beslissing noch uit enig ander stuk waarop het Hof vermag acht te slaan, volgt dat het sluiten van de deuren zou zijn gemotiveerd door een van de redenen die opgesomd worden in artikel 60, § 4, van de wet van 22 juli 1953, noch dat de bedrijfsrevisor uitdrukkelijk zou hebben gevraagd om de procedure niet in het openbaar te doen plaatsvinden, schendt de bestreden beslissing, die vaststelt dat de procedure met gesloten deuren heeft plaatsgevonden, de artikelen 60, § 4, en 65 van de wet van 22 juli 1953.

- BEDRIJFSREVISOR -

Wet 22 juli 1970

Art. 1, eerste en tweede lid

C.09.0383.F 2 oktober 2009 AC nr. 551

Onder voorbehoud van de minder- of meerwaarden die het gevolg kunnen zijn van het feit dat er in of op de geruilde gronden elementen met een eigen waarde kunnen voorkomen, heeft de wetgever gewild dat bij ruilverkavelingsverrichtingen, die enkel in het belang van de landbouw geschieden, de waarde van die uitsluitend voor landbouwdoeleinden bestemde gronden zelf zou worden geraamd op grond van criteria die met deze bestemming samenhangen en uitgesloten heeft dat de verkoops- of vermogenswaarde ervan in aanmerking zou kunnen worden genomen (1). (1) Zie concl. O.M.

- RUILVERKAVELING VAN LANDEIGENDOMMEN -

Art. 68

C.04.0364.N 10 maart 2005 AC nr. 150

Geen voorafgaande en schriftelijke toestemming van het ruilverkavelingscomité is vereist voor het uitvoeren van werken die geen belemmering van de ruilverkavelingsverrichtingen uitmaken.

- RUILVERKAVELING VAN LANDEIGENDOMMEN -

Wet 22 juni 1960

Art. 1, § 4, eerste lid

P.93.1379.N 11 september 2001 AC nr. ...

De uitzondering voor de verkooppunten gelegen op het domein der autowegen op de wekelijkse rustdag die verplicht is gesteld in een bepaalde tak van handel of ambacht houdt geen schending in van het in de Grondwet neergelegde gelijkheidsbeginsel (1). (1) Grondwettelijk Hof, 22 juni 1995, nr 52/95, B.S., 26 augustus 1995, 24542.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 1 en 16

P.04.1174.F 8 december 2004 AC nr. 599

De telastleggingen van niet naleven van de wekelijkse rustdag en de verplichte avondsluiting bij de exploitatie van een handelszaak die aan die verplichtingen is onderworpen zijn opeenvolgende misdrijven waarvan het herhaaldelijk plegen telkens opnieuw een wilsuiting van de dader vereist; zij houden in dat de dader de wet heeft overtreden telkens hij weigerde zijn winkels te sluiten op de voorgeschreven dagen en uren.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

Wet 22 maart 1886 (Nederlandse tekst bij wet van 26 juni 1981)

Art. 1

C.98.0563.F 5 april 2001 AC nr. ...

Art. 1 Auteurswet 1886 verbiedt niet, binnen de perken die nodig zijn om het beoogde effect te bereiken en met inachtneming van de wetten van het genre, de niet geoorloofde reproductie van een werk van letterkunde of van kunst met de bedoeling het te parodiëren (1) (2). (1) Zie concl O.M. (2) Art. 1 Auteurswet 22 maart 1886 vóór de opheffing ervan bij de Auteurswet van 30 juni 1994.

- AUTEURSRECHT -

Artt. 1 en 16

C.95.0142.N 11 mei 1998 AC nr. ...

Het enkele feit dat de maker van een muziekwerk toelating verleent tot het reproduceren van zijn werk op een drager met het oog op het commercialiseren ervan, houdt niet in dat de auteur aan de verkoper van de muziekdrager het recht verleent om in de ruimte die is bestemd voor de verkoop, zijn werk openbaar uit te voeren, ook al geschiedt die uitvoering met het doel de verkoop van de muziekdrager te bevorderen.

- AUTEURSRECHT -

C.95.0380.F 26 september 1996 AC nr. ...

De bescherming van de rechten van de auteur van een muziekwerk is niet onderworpen aan de voorwaarde dat de uitvoering of de opvoering ervan, meer bepaald via een radio-uitzending, bewust voor het publiek bestemd is of permanent is; het is voldoende dat zij openbaar en hoorbaar is.~

- AUTEURSRECHT -

Artt. 1, 3, 8, 19 en 21

C.95.0284.N 10 december 1998 AC nr. ...

Een werk geniet de bescherming van de Auteurswet en van het Verdrag van Bern van 9 september 1886 enkel op voorwaarde dat het de uitdrukking is van de intellectuele inspanning van de maker ervan, welke voorwaarde onontbeerlijk is om aan het werk het vereiste individuele karakter te geven waardoor een schepping ontstaat.~

- AUTEURSRECHT -

Wet 22 maart 1993

Artt. 1, eerste en tweede lid, en 7

F.10.0042.N 22 september 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat een kredietinstelling in toepassing van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen, haar werkzaamheden uitoefent in België impliceert niet dat zij een vestiging heeft in elke provincie waarin een derde, handelend in haar naam en voor haar rekening, bepaalde bankdiensten aanbiedt.

- KREDIETWEZEN [ZIE: 545 BANKWEZEN. KREDIETWEZEN. SPAARWEZEN] -

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Kredietinstellingen

Wet 22 maart 1996

Art. 12

P.02.0054.F 23 januari 2002 AC nr. 49

Art. 59 van het Rechtsplegings- en Bewijsvoeringsreglement van het Internationaal Straftribunaal voor Ruanda, heeft betrekking op de internationale verantwoordelijkheid van de Staat, maar niet op het onderzoeksgerecht dat een door een rechter in dat Tribunaal uitgevaardigd aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaartikel

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 6 E.V.R.M. houdt geen verband met de uitoefening van het recht van verdediging voor het onderzoeksgerecht, dat uitspraak moet doen over de uitvoerbaarverklaring van het aanhoudingsbevel dat door een rechter van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda is uitgevaardigd met het oog op de overbrenging van de betrokkene naar dat Tribunaal (1). (1) Zie, inzake uitlevering, Cass., 8 mei 2001, A.R. P.01.0392.N, nr. ... .

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Hoewel het onderzoeksgerecht, dat met toepassing van artikel 12, W. 22 maart 1996, uitspraak doet, m.n. moet nagaan of de feiten, die bedoeld worden in de door een rechter bij het Internationaal Tribunaal voor Ruanda uitgevaardigd aanhoudingsbevel, tot de bevoegdheid van dat Tribunaal behoren en of er geen dwaling in de persoon bestaat, is het daarentegen niet bevoegd om te oordelen of de procedure voor het Internationaal Tribunaal met het E.V.R.M. overeenstemt.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 12, § 1

P.01.1081.F 7 augustus 2001 AC nr. ...

Uit het onderling verband tussen de verschillende leden van artikel 12, § 1, W. 22 maart 1996 betreffende de erkenning van en de samenwerking met het Tribunaal voor voormalig Joegoslavië en het Internationaal Tribunaal voor Ruanda, volgt dat elke beslissing die het door het Internationaal Tribunaal voor Ruanda uitgevaardigd aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaart, uitvoerbaar is.

- UITVOERBAARVERKLARING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De Wet Voorlopige Hechtenis sluit niet uit dat de wetgever kan voorzien in andere rechtsplegingen betreffende een voorlopige hechtenis die voorafgaat aan de inleiding van een rechtspleging over de grond van de zaak ; die wet heeft niets uitstaande met de rechtspleging, bedoeld in artikel 12, § 1, van de W. 22 maart 1996 betreffende de erkenning van en de samenwerking met het Tribunaal voor voormalig Joegoslavië en het Internationaal Tribunaal voor Ruanda.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei

Art. 12, § 1, vierde lid

P.01.1081.F 7 augustus 2001 AC nr. ...

De beslissing van de raadkamer waarbij een aanhoudingsbevel van het Internationaal Straftribunaal voor Ruanda uitvoerbaar wordt verklaard, maakt geen voorwerp uit van een debat op tegenspraak en wordt evenmin ter zitting uitgesproken (1). (1) Zie Cass., 15 maart 1995, A.R. P.95.0293.F, nr. 151.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 12, § 1, vijfde lid

P.02.0929.F 16 juli 2002 AC nr. 399

De termijn van vier dagen, waarbinnen de kamer van inbeschuldigingstelling de betrokkene moet horen m.b.t. zijn hoger beroep tegen de beslissing van de raadkamer om een door het Internationaal Tribunaal voor Ruanda tegen hem uitgevaardigd aanhoudingsbevel uitvoerbaar te verklaren, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid, zodat de niet-naleving ervan alleen gevolg kan hebben voor de geldigheid van de rechtspleging als zij het recht van verdediging miskent (1). (1) Zie Cass., 23 jan. 2002, A.R. P.02.0054.F, supra, nr. ..., en de noot onderaan de blz., die verwijst naar de parlementaire voorbereiding van de W. 22 maart 1996.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- UITVOERBAARVERKLARING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

P.02.0054.F 23 januari 2002 AC nr. 49

De termijnen die bepaald worden in artikel 12, § 1, vijfde lid, W. 22 maart 1996 betreffende de erkenning van en de samenwerking met het Tribunaal voor voormalig Joegoslavië en het Internationaal Tribunaal voor Ruanda - bepaling krachtens hetwelk de kamer van inbeschuldigingstelling de betrokkene hoort binnen vier dagen te rekenen van zijn hoger beroep en uiterlijk binnen acht dagen uitspraak doet - houden geen verband met de in artikel 12, Gw., bedoelde termijn, en zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid, zodat de niet-naleving ervan alleen weerslag kan hebben op de geldigheid van de rechtspleging als zij het recht van verdediging schendt (1). (1) Hoewel uit de parlementaire voorbereiding van de W. 22 maart 1996 betreffende de erkenning van en de samenwerking met het Tribunaal voor voormalig Joegoslavië en het Internationaal Tribunaal voor Ruanda blijkt dat de termijnen waarbinnen de kamer van inbeschuldigingstelling de betrokkene moet horen (vier dagen) en uitspraak moet doen (acht dagen) niet kunnen worden gecumuleerd (Verslag, Gedr. St. Kamer, 1995-1996, nr. 247/3, blz. 75), wordt de niet-naleving ervan niet bestraft. De opzet van de twee paragrafen van artikel 12 van die wet verschilt. Een sanctie wordt uitsluitend voorzien in het geval van § 2 (vordering tot voorlopige aanhouding), in geval van overschrijding van de termijn van drie maanden waarbinnen het door het Internationaal Tribunaal uitgevaardigde aanhoudingsbevel moet worden betekend. Zie Verslag, Gedr. St., Kamer, 1995-1996, nr. 359/7, blz. 10.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- GRONDWET - Art. 12

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 13

P.02.0054.F 23 januari 2002 AC nr. 49

Art. 13, W. 22 maart 1996, krachtens hetwelk de regering, met eerbiediging van hetgeen in het E.V.R.M. is bepaald, de overbrenging van de aangehouden persoon uitvoert overeenkomstig het Reglement van het Tribunaal, moet door de regering worden nageleefd ; die wetsbepaling heeft betrekking op de overbrenging van de aangehouden persoon en niet op de procedure tot uitvoerbaarverklaring van een aanhoudingsbevel, dat door een rechter van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda is uitgevaardigd met het oog op de overbrenging van die persoon naar dat Tribunaal.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 6

P.00.0537.F 12 april 2000 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie kennisneemt van een verzoek van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda tot onttrekking van de zaak aan de nationale gerechten, vermag het Hof geen feit vast te stellen, waaruit het geen grond van niet-ontvankelijkheid van dat verzoek tot onttrekking kan afleiden.

- CASSATIE - Allerlei

P.96.1000.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer het internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat de zaak aan de nationale gerechten onttrokken wordt, moet het Hof van Cassatie, vòòr de uitspraak over de gevraagde onttrekking, nagaan dat er geen dwaling in de persoon bestaat; die controle houdt geen beoordeling in van de bezwaren die tegen de betrokkene bestaan, daar het Hof daartoe niet bevoegd is.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Allerlei

Wanneer het internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat de zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, moet het Hof van Cassatie, vòòr de uitspraak over de gevraagde onttrekking, in beginsel de betrokkene horen; als dat verhoor evenwel niet mogelijk is omdat de betrokken persoon afwezig is en geen bekende verblijfplaats in België of in het buitenland heeft, kan die omstandigheid geen reden zijn om niet in te gaan op het verzoek van het internationaal Tribunaal tot onttrekking.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Allerlei

P.96.0869.F 9 juli 1996 AC nr. ...

Wanneer het internationaal Tribunaal voor Ruanda betreffende een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, een verzoek indient tot onttrekking van de zaak aan de nationale gerechten, moet het Hof van cassatie, vóór de uitspraak over de gevraagde onttrekking, de betrokkene horen; als dat verhoor niet mogelijk is doordat de betrokken persoon afwezig is, maar diens advocaat wel op de rechtszitting aanwezig is, kan het Hof, op grond van zijn beoordeling van de onmogelijkheid voor de betrokkene om persoonlijk te verschijnen, toestaan dat de advocaat van de betrokkene hem vertegenwoordigt.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Allerlei

Wanneer het internationaal Tribunaal voor Ruanda betreffende een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, een verzoek indient tot onttrekking van de zaak aan de nationale gerechten, moet het Hof van cassatie, vóór de uitspraak over de gevraagde onttrekking, nagaan of er geen dwaling in de persoon bestaat; die controle houdt geen beoordeling in van de bezwaren die tegen de betrokkene bestaan, waarvoor het Hof niet bevoegd is.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Allerlei

Art. 8

P.01.1035.F 9 januari 2002 AC nr. 17

In tegenstelling tot de bepalingen van het Rechtsplegings- en bewijsvoeringsreglement van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda, die m.n. de samenwerking met de Staten regelen, zoals de rechtspleging tot onttrekking van de zaak ten voordele van het Internationaal Tribunaal, en die artikel 2, W. 22 maart 1996, van toepassing verklaart in de rechterlijke orde van het Koninkrijk, hebben de bepalingen van dat reglement betreffende de werking van dat internationaal rechtscollege geen betrekking op de rechtspleging die wordt voortgezet nadat de zaak opnieuw bij het Belgisch rechtscollege aanhangig is gemaakt, aangezien het Reglement, dat door de rechters van het Internationaal Tribunaal zelf is opgesteld, alleen de aan dat rechtscollege eigen regels m.b.t. de organisatie en rechtspleging vermeldt (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Wanneer het Internationaal Tribunaal voor Ruanda, na onttrekking van de zaak aan de Belgische gerechten op verzoek van dat Tribunaal, laat weten dat het de akte van beschuldiging van de Procureur niet heeft bevestigd en het Hof van Cassatie de zaak naar de onderzoeksrechter heeft verwezen met het oog op de voortzetting van zijn onderzoek, kan die voortzetting van het onderzoek niet worden vergeleken met het geval waarin een onderzoek heropend wordt wanneer het O.M. aanvoert dat er nieuwe bezwaren zijn ingekomen ; aldus zijn de artt. 246 en 247 Sv. niet van toepassing wanneer het onderzoeksgerecht de rechtspleging regelt, na verwijzing van de zaak door het Hof van Cassatie naar de onderzoeksrechter (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Hoewel artikel 47 van het Rechtsplegings- en bewijsvoeringsreglement van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda, aangenomen op 29 juni 1995, bindend is voor alle aangesloten Staten, kan het alleen worden toegepast op de daarin gedefinieerde veronderstelling, nl. het geval waarin de Procureur bij dat Tribunaal, die een nieuwe akte van beschuldiging opstelt na verwerping van een punt van de beschuldiging, tot staving van die nieuwe akte bijkomende bewijselementen moet aanbrengen ; de rechtspleging die voor het Internationaal Tribunaal voor Ruanda wordt gevolgd, is eigen aan dat Tribunaal en is niet van toepassing op de Belgische gerechten, wanneer de strafvordering opnieuw daarbij aanhangig wordt gemaakt t.g.v. een arrest van het Hof van Cassatie, dat is gewezen met toepassing van artikel 8, W. 22 maart 1996 (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Artt. 2, 4, 5 en 6

P.00.0537.F 12 april 2000 AC nr. ...

Wanneer het Internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat een zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, beslist het Hof van Cassatie, op vordering van de procureur-generaal, na de betrokkene te hebben gehoord en na te hebben nagegaan dat er geen dwaling in de persoon bestaat, tot onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht waarbij hetzelfde feit is aanhangig gemaakt; die controle houdt geen beoordeling in van de aan de betrokkene ten laste gelegde feiten, waarvoor het Hof niet bevoegd is.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.96.1000.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer het internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat een zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, beslist het Hof van Cassatie, op vordering van de procureur-generaal, na de betrokkene te hebben gehoord en na te hebben nagegaan dat er geen dwaling in de persoon bestaat, tot onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht dat kennis neemt van hetzelfde feit of van een procedure betreffende feiten of rechtspunten die een weerslag hebben op de bij het internationaal Tribunaal hangende onderzoeken of vervolgingen; het Hof gaat tevens na of het in het verzoek tot onttrekking aangegeven feit behoort tot de bevoegdheid "ratione materiae", "ratione personae", "ratione loci" en "temporis" van het internationaal Tribunaal voor Ruanda overeenkomstig, respectievelijk, de artt. 1, 5 en 7 van het statuut van dat Tribunaal.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.96.0869.F 9 juli 1996 AC nr. ...

Wanneer het internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat een zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, beslist het Hof van cassatie op vordering van de procureur-generaal en na de betrokkene te hebben gehoord, tot onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht waarbij hetzelfde feit aanhangig is gemaakt, na te hebben nagegaan of er geen dwaling in de persoon bestaat; het Hof gaat ook na of het in het verzoek tot onttrekking aangegeven feit behoort tot de bevoegdheid "ratione materiae", "ratione personae", "ratione loci" en "temporis" van het internationaal Tribunaal voor Ruanda overeenkomstig de bepalingen respectievelijk van de artt. 1, 5 en 7 van het statuut van dat tribunaal.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.96.0640.F 15 mei 1996 AC nr. ...

Wanneer het Internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat een zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, beslist het Hof van Cassatie op vordering van de procureur-generaal en na de betrokkene te hebben gehoord, tot onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht waarbij hetzelfde feit aanhangig is gemaakt, na te hebben nagegaan of er geen dwaling in de persoon bestaat; het Hof gaat ook na of het in het verzoek tot onttrekking aangegeven feit behoort tot de bevoegdheid "ratione materiae", "ratione personae", "ratione loci" en "temporis" van het Internationaal Tribunaal voor Ruanda overeenkomstig, respectievelijk de artt. 1, 5 en 7 van het statuut van dat tribunaal.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Artt. 5, 6, 7, 8 en 12, § 2, vierde lid

P.96.1186.F 13 augustus 1996 AC nr. ...

Wanneer het internationaal tribunaal voor Ruanda, nadat een zaak op zijn verzoek aan de Belgische gerechten is onttrokken, meedeelt dat het de door de Procureur opgestelde akte van beschuldiging niet heeft bevestigd, regelt het Hof van cassatie, op vordering van de procureur-generaal en na de betrokkene te hebben gehoord, de procedure en beveelt, in voorkomend geval, de verwijzing naar het bevoegde hof, de bevoegde rechtbank of het bevoegde onderzoeksgerecht.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

inz. art. 6

P.96.1000.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer het internationaal Tribunaal voor Ruanda, naar aanleiding van een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, vraagt dat de zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken, hoeft het Hof van Cassatie, binnen het strikte kader van de bepalingen van het nationale recht, niet te antwoorden op de door de verdediging van de betrokken persoon neergelegde conclusie, als deze niets uit te staan heeft met die bepalingen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Wet 22 maart 1999

Artt. 3 en 7

P.13.1828.F 22 januari 2014 AC nr. ...

De bewijsvoering door middel van een genetisch onderzoek berust hoofdzakelijk op de vergelijking van DNA-profielen op grond van aangetroffen of afgenomen celmateriaal, met de profielen bewaard in de gegevensbanken "Veroordeelden" en "Criminalistiek"; de geldigheid van die vergelijking hangt af van het naleven van de voorschriften voor accreditatie en erkenning van de laboratoria die de profielen opmaken, met de bewaring ervan en met het optreden van de deskundige (1). (1) Zie Cass. 25 mei 2005, AR P.05.0672.F, AC 2005, nr. 297.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen

Artikel 8, § 1, van het koninklijk besluit van 4 februari 2002, dat bepaalt dat het verslag van de deskundige met name een statistische waarschijnlijkheid bevat die aangeeft in welke mate de identificatie verschilt van een toevallige overeenkomst, maakt geen melding van een aanvullende statistische berekening wanneer de identificatie reeds mogelijk was aan de hand van een gedeeltelijk profiel.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen

Het aanbrengen van een gerechtelijke uitsluitingsperimeter zoals bepaald in artikel 1 van het koninklijk besluit van 4 februari 2002 ter uitvoering van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken, is geen vormvereiste dat op straffe van nietigheid is voorgeschreven maar het niet-naleven ervan kan gevolgen hebben voor de betrouwbaarheid van het bewijs; in dat geval staat het aan de rechter om te oordelen in welke mate de omstandigheden waarin menselijk celmateriaal werd afgenomen op de plaats van het misdrijf of op een voorwerp dat ermee verband houdt, van aard zijn om de resultaten van het vergelijkend onderzoek onzeker te maken (1). (1) Zie Cass. 2 nov. 2005, AR P.05.1379.F, AC 2005, nr. 559.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Wet 22 maart 2006 houdende instemming met het Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), gedaan te Den Haag op 25 feb. 2005

Artt. 1.2.2.c, 1.3, 1.6.1, 2.16 en 2.17

C.08.0607.N 28 januari 2011 AC nr. ...

Wanneer in het kader van een oppositieprocedure het Benelux-Bureau voor intellectuele eigendom, dat overeenkomstig artikel 1.2.2.c van het Benelux-verdrag inzake intellectuele eigendom een orgaan is van de Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom, een beslissing neemt overeenkomstig artikel 2.16 van voormeld verdrag, kadert dergelijke beslissing in de officiële werkzaamheden van de Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom, ondermeer, de bescherming van merken en tekeningen of modellen in Benelux-landen; wanneer dergelijke beslissing het voorwerp uitmaakt van een beroep op grond van artikel 2.17 van het verdrag, geniet de Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom derhalve de in artikel 3.1 van het Protocol inzake voorrechten en immuniteiten van de Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom bepaalde immuniteit van rechtsmacht en kan zij op grond hiervan niet in de beroepsprocedure betrokken worden, in welke hoedanigheid ook (1). (1) Het O.M. had dezelfde opvatting over de immuniteit van de BOIE, doch was van mening dat het onderdeel feitelijke grondslag mistte, daar het verkeerdelijk ervan uitging dat het bestreden arrest de exceptie van de eiseres in het kader van de oppositieprocedure verwierp, terwijl het de beslissing schorst in afwachting van het antwoord van het Benelux-Gerechtshof dat inmiddels zijn (in voetnoot 1 vermeld) arrest had uitgesproken, waarbij het O.M. zich uiteraard aansloot. BenGH, 26 juni 2009, zaak A 2008/1, www.courbeneluxhof.be, met concl. van advocaat-generaal LECLERCQ.

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Verdragbepalingen

Artt. 2.11, derde en vierde lid, en 2.12, eerste lid

C.09.0634.N 8 maart 2012 AC nr. 661

De deposant van een merk verbeurt het recht om beroep in te stellen tegen de beslissing van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom tot weigering van inschrijving van het merk niet doordat hij geen bezwaren formuleerde tegen het voornemen van het BBIE de inschrijving geheel of gedeeltelijk te weigeren en heeft onvoorwaardelijk het recht om zich na de kennisgeving van de definitieve weigeringsbeslissing van het BBIE te wenden tot het hof van beroep te Brussel, het Gerechtshof te 's-Gravenhage of het Cour d'appel te Luxemburg, ten einde een bevel tot inschrijving te verkrijgen, zodat zijn recht van hoger beroep niet afhankelijk is van de houding die hij heeft aangenomen na kennisneming van de beslissing tot voorlopige weigering (1). (1) BenGH, 27 sept. 2011, zaak A 2010/8, www.courbeneluxhof.be/arresten/NL/A/A-10-8-1203.pdf, met concl. van plaatsvervangend advocaat-generaal Henkes.

- BENELUX - Verdragbepalingen

- MERKEN - Benelux-merk

Artt. 2.11.1 en 2.11.3

C.09.0634.N 5 november 2010 AC nr. 661

Wanneer een vraag om uitlegging voor het Hof van Cassatie rijst, waarvoor het Benelux-Gerechtshof als enige bevoegd is om ze te beantwoorden, zoals de vraag of het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom voldoet aan de in artikel 2.11.3 B.V.I.E. bepaalde verplichting om "onder opgave van redenen" kennis te geven aan de deposant van zijn voornemen de inschrijving van een merk geheel of gedeeltelijk te weigeren door het louter aanduiden van een of meer van de in artikel 2.11.1 B.V.I.E. vermelde absolute weigeringsgronden, stelt het Hof die vraag aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat uit de artikelen 2.11.1 en 2.11.3 B.V.I.E. volgt dat het Bureau, bij de voorlopige beslissing van weigering zich niet er mag toe beperken de gronden van weigering voorzien in artikel 2.11.1 aan te duiden maar ook de feitelijke elementen moet aangeven waarop de toepassing van de weigeringgronden gesteund zijn. Het sloot hierbij aan bij de opvatting van F. GOTZEN (Handboek Merkenrecht, ed. Bruylant, 2008, p. 129) dat de in artikel 2.11.3 B.V.I.E. genoemde termijn bedoeld is om de deposant toe te laten te antwoorden op de bezwaren en eventueel zijn teken aan te passen. Het concludeerde dat de appelrechters, door in die zin te oordelen, hun beslissing naar recht hadden verantwoord, zodat ook dit derde onderdeel niet kon worden aangenomen.

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wanneer vragen om uitlegging voor het Hof van Cassatie rijzen, waarvoor het Benelux-Gerechtshof als enige bevoegd is om ze te beantwoorden, zoals de vraag of de deposant het recht verbeurt om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing van weigering, doordat hij geen bezwaren formuleerde tegen het voornemen van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom de inschrijving van een merk geheel of gedeeltelijk te weigeren en, bij een positief antwoord op deze vraag, de vraag of de deposant dit recht ook verbeurt wanneer de kennisgeving van dat voornemen zonder opgave van redenen is gebeurd, stelt het Hof die vragen aan het Benelux-Gerechtshof.

- MERKEN - Benelux-merk

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Artt. 2.28.2 en 5.3

C.09.0425.N 24 juni 2010 AC nr. 458

Bij de beoordeling, door de rechter, of een merk dat voor nietigverklaring in aanmerking komt, niettemin onderscheidend vermogen gekregen heeft door het gebruik dat ervan is gemaakt, moeten alle factoren worden onderzocht waaruit kan blijken dat het merk geschikt is geworden om de betrokken waar of dienst te identificeren; daarbij kan rekening worden gehouden met, onder meer, het marktaandeel van het merk, de omvang van de investeringen die de onderneming heeft gedaan voor de promotie ervan, het aandeel van de betrokken kringen dat op basis van het merk de waar of de dienst identificeert als afkomstig van een bepaalde onderneming, alsmede de verklaringen van kamers van koophandel en industrie of van andere beroepsverenigingen (1). (1) H.v.J., 7 juli 2005, zaak Société des produits Nestlé t. Mars UK Ltd, C-353/03, Jur. I - 1635, r.o. 31 en 22 juni 2006, zaak Storck t. BHIM, C-24/05 P, Jur. 1-5677, r.o. 70 en 71.

- MERKEN - Benelux-merk

- MERKEN - Gemeenschapsmerk

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar of er sprake is van gebruik waardoor een merk onderscheidend vermogen heeft gekregen, maar het Hof kan nagaan of de feitenrechter dit uit de door hem aangevoerde feiten heeft kunnen afleiden.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- MERKEN - Algemeen

Artt. 4.8 en 2.19.1

C.07.0447.N 15 september 2011 AC nr. 235

Artikel 12 B.M.W., enerzijds, artikel 2.19.1 B.V.I.E, anderzijds, in samenhang gelezen met artikel 4.8 B.V.I.E. moeten zo worden uitgelegd dat de houder van een merk dat op grond van het eenvormige Beneluxrecht vervallen is, geen bescherming kan verlangen tegen het gebruik van dat teken ten aanzien van een onderneming die verwarring sticht door datzelfde teken te gebruiken (1). (1) BenGH, 23 dec. 2010, zaak A 2009/3, met conclusie van advocaat-generaal J.-F. LECLERCQ, www.courbeneluxhof.be.

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Verdragbepalingen

C.07.0447.N 3 april 2009 AC nr. 235

Wanneer een vraag om uitlegging voor het Hof van Cassatie rijst, waarvoor het Benelux-Gerechtshof als enige bevoegd is om ze te beantwoorden, zoals de vraag of artikel 12 BMW, enerzijds, artikel 2.19.1 BVIE, anderzijds, in samenhang gelezen met artikel 4.8 BVIE, zo moeten worden uitgelegd dat de houder van een merk dat op grond van het eenvormige Beneluxrecht vervallen is, geen bescherming kan verlangen voor het gebruik van dat teken ten aanzien van een onderneming die verwarring sticht door datzelfde teken te gebruiken, stelt het Hof die vraag aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Het O.M. concludeerde ook tot verwerping van de beide onderdelen van het eerste middel en van het eerste onderdeel van het tweede middel. Het was evenwel van mening dat het tweede onderdeel van het tweede middel nieuw en dus niet ontvankelijk was, daar de eiseres voor het hof van beroep niet had opgeworpen dat artikel 10bis, 3° van het Unieverdrag kon worden ingeroepen in België "indien het voordeliger is dan de Belgische wetgeving", noch dat "het voorrang (geniet) op de wettelijk bepaalde reflexwerking van artikel 12.A.1 BMW (waarop het arrest zich beroept)".

- MERKEN - Benelux-merk

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wet 22 okt. 1997

Art. 23

P.07.1562.N 12 februari 2008 AC nr. 105

Daar de verbeurdverklaring van artikel 23 van de wet van 22 okt. 1997, een straf is, namelijk een bijzondere verbeurdverklaring in de zin van de artt. 42, §§ 1 en 2, en 43 van het Strafwetboek en van artikel 21ter van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, verplicht deze laatste wetsbepaling de rechter die een eenvoudige schuldigverklaring uitspreekt, niettemin die verbeurdverklaring uit te spreken (1). (1) Het opschrift van de wet van 22 okt. 1997 betreffende de structuur en accijnstarieven inzake minerale olie (B.S. 20.11.1997) werd door het K.B. van 29 februari 2004 (B.S. 05.03.2004) vervangen door het opschrift 'Wet van 22 oktober 1997 betreffende de belasting van energieproducten en elektriciteit'. De wet werd opgeheven bij artikel 442 van de Programmawet van 27 dec. 2004 (B.S. 31.12.2004, 2de editie).

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Daar de verbeurdverklaring van artikel 23 van de wet van 22 okt. 1997, een straf is, namelijk een bijzondere verbeurdverklaring in de zin van de artt. 42, §§ 1 en 2, en 43 van het Strafwetboek en van artikel 21ter van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, verplicht deze laatste wetsbepaling de rechter die een eenvoudige schuldigverklaring uitspreekt, niettemin die verbeurdverklaring uit te spreken (1). (1) Het opschrift van de wet van 22 okt. 1997 betreffende de structuur en accijnstarieven inzake minerale olie (B.S. 20.11.1997) werd door het K.B. van 29 februari 2004 (B.S. 05.03.2004) vervangen door het opschrift 'Wet van 22 oktober 1997 betreffende de belasting van energieproducten en elektriciteit'. De wet werd opgeheven bij artikel 442 van de Programmawet van 27 dec. 2004 (B.S. 31.12.2004, 2de editie).

- STRAF - Andere straffen

- STRAF - Allerlei

P.03.0622.N 25 mei 2004 AC nr. 280

De verbeurdverklaring van de producten waarop accijns is verschuldigd, is een straf (1). (1) Zie Cass., 29 april 2003, AR P.02.1459.N en P.02.1578.N, nr ...

- STRAF - Allerlei

Wet 22 okt. 1997 betreffende de structuur en de accijnstarieven inzake minerale olie

Art. 9

F.13.0101.F 11 september 2014 AC nr. ...

De accijns op de minerale oliën wordt niet in alle gevallen verschuldigd tegen het tarief dat van toepassing is op het werkelijk eindgebruik van die oliën, op de datum van hun uitslag tot verbruik in het land (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wet 23 april 1998

Art. 9

S.10.0149.N 18 juni 2012 AC nr. ...

Nu uit artikel 9 van de wet van 23 april 1998 volgt dat de bijzondere ontslagbescherming voortspruitend uit het lidmaatschap in de Europese ondernemingsraad een einde neemt op de dag waarop het mandaat een einde neemt en uit artikel 29, eerste en tweede lid CAO nr. 62 volgt dat personeelsafgevaardigden in een Europese ondernemingsraad in de regel niet worden verkozen op een lijst van kandidaten, maar aangewezen worden door en onder de werknemersvertegenwoordigers in de Belgische ondernemingsraad, is er na het einde van het mandaat als lid van de Europese ondernemingsraad, geen grond voor een verdere ontslagbescherming voortspruitend uit het lidmaatschap in de Europese ondernemingsraad, die gerechtvaardigd zou zijn door de risico's die een kandidaat bij sociale verkiezingen gedurende een bepaalde periode loopt.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Wet 23 dec. 1955 betreffende de hulpofficieren van de Luchtmacht, piloten en navigatoren

Art. 12

C.00.0324.N 18 november 2002 AC nr. 612

Met de termen "nadat hij negen jaar dienst volbracht heeft" wordt in artikel 12 van de wet van 23 december 1955 niet het louter "in dienst zijn gedurende negen jaar" bedoeld, maar wel het volbrengen van de dienst gedurende negen jaar, dus een werkelijke dienst, wat inhoudt dat een periode van non-activiteit niet in aanmerking komt voor de berekening van de bedoelde negen jaar volbrachte dienst.

- PENSIOEN - Militair pensioen

Wet 23 dec. 1963

Art. 6, § 10

C.06.0610.N 10 maart 2008 AC nr. 165

De samenwerking onder vorm van een overleg, dat tussen de Minister die de verpleegdagprijs van de ziekenhuizen onder zijn bevoegdheid heeft en de Executieve wordt georganiseerd indien de Minister niet kan instemmen met het door de Executieve vastgesteld bedrag van de schadeloosstelling, strekt ertoe in onderling akkoord het bedrag vast te stellen dat ter beschikking van de Gemeenschap zal gesteld worden en wijst op een verdeling van de beslissingsmacht wat de vaststelling betreft van het bedrag van de schadeloosstelling, maar verleent aan de betrokken uitbater van het ziekenhuis geen subjectief recht in betaling van de schadeloosstelling ten aanzien van de Gemeenschap.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- VORDERING IN RECHTE -

De uitbater van een algemeen ziekenhuis, aan wie een schadeloosstelling toekomt voor de kosten die gepaard gaan met het sluiten van het ziekenhuis of een gedeelte ervan, beschikt ten aanzien van de Gemeenschap over een vordering tot uitbetaling van de, met het oog op de uitbetaling van schadeloosstelling, door de Belgische Staat aan de Gemeenschap ter beschikking gestelde bedragen.

- VORDERING IN RECHTE -

Niettegenstaande de in het Koninklijk Besluit van 20 juni 1983 opgelegde samenwerking van Belgische Staat en Gemeenschap, rust de gehoudenheid de uitbater van een algemeen ziekenhuis schadeloos te stellen voor de kosten die gepaard gaan met het sluiten van het ziekenhuis of een gedeelte ervan enkel op de Belgische Staat.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Wanneer de betrokken instelling onder de Gemeenschap ressorteert, heeft de Executieve mede beslissingsmacht voor wat betreft het bepalen van het bedrag van de schadeloosstelling, maar komt de uiteindelijke beslissing nopens het al dan niet toekennen van een schadeloosstelling, afhankelijk van het antwoord op de vraag of aan alle voorwaarden van het Koninklijk besluit van 20 juni 1983 is voldaan, toe aan de Minister die de verpleegdagprijs voor ziekenhuizen onder zijn bevoegdheid heeft.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Wet 23 dec. 1986 betreffende de invordering en de geschillen ter zake van provinciale en plaatselijke heffingen

Art. 10

F.03.0018.F 2 september 2004 AC nr. 377

Art. 10, W. 23 dec. 1986 betreffende de invordering en de geschillen ter zake van provinciale en plaatselijke heffingen heeft enkel betrekking op de invordering van de belasting en houdt geen verband met de vaststelling van de aanslag (1). (1) Het bestreden arrest beslist dat de belasting die voor een aanslagjaar verschuldigd is, krachtens artikel 10, W. 23 dec. 1986 in combinatie met artikel 264, tweede lid, W.I.B. 1964, rechtsgeldig vastgesteld kan worden tot 30 juni van het daaropvolgend jaar, zodat een heffing die pas op 28 december 1989 voor het jaar 1988 is ingekohierd, vervallen is. Het Hof vernietigt die beslissing. De wet van 23 dec. 1986 bevat geen enkele bijzondere termijn voor de uitvoerbaarverklaring van het kohier (zie J.P. Magremanne en F. Van De Gucht, La procédure en matière de taxes locales: établissement et contentieux du règlement-taxe et de la taxe, Brussel. Larcier, 2004, nr 145, p. 139). Art. 13, eerste lid, W. 5 juli 1871 "qui apporte des modifications aux lois d'impôts", blijft van toepassing op de provinciebelastingen die met betrekking tot het aanslagjaar 1988 zijn ingekohierd. Die bepaling verwijst naar de aanslagtermijnen waarin het W.I.B. voorziet (R.v.St., 5 mei 1992, nr 39.319). Ingevolge artikel 259, eerste lid, W.I.B. 1964 in combinatie met artikel 6 van de betwiste belastingverordering, beschikte de administratie over een aanslagtermijn van drie jaar, die in het geval dat aan het Hof is voorgelegd, niet was verstreken.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Art. 5, tweede lid

F.97.0060.F 13 februari 1998 AC nr. ...

Inzake provincie- of gemeentebelastingen moet het bezwaar bij de bestendige deputatie van de provincieraad overhandigd of ter post verzonden worden binnen drie maanden na afgifte van het aanslagbiljet; om te controleren of de belastingplichtige zijn bezwaarschrift heeft ingediend binnen de wettelijke termijn vanaf voornoemde afgifte moet de bestendige deputatie nagaan op welke datum het aanslagbiljet aan de belastingplichtige is afgegeven of aan diens woonplaats is aangeboden.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Art. 7

F.96.0097.F 12 januari 1998 AC nr. ...

De niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep inzake directe gemeente- of provinciebelastingen kan niet voortvloeien uit het feit alleen dat het door eiser of diens advocaat ondertekende verzoekschrift tot cassatie ter griffie van het hof van beroep is neergelegd door een persoon wiens hoedanigheid niet wordt gepreciseerd. (Impliciet)~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

F.97.0010.F 19 december 1997 AC nr. ...

De niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep inzake directe gemeente- of provinciebelastingen kan niet voortvloeien uit het enkele feit dat het door eiser of diens advocaat ondertekende verzoekschrift tot cassatie ter griffie van het hof van beroep is neergelegd door een persoon wiens hoedanigheid niet wordt gepreciseerd. (Impliciet)~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 7, tweede lid

F.01.0021.N 10 mei 2002 AC nr. 284

Niet ontvankelijk inzake provinciale belastingen is het cassatieberoep, ingesteld tegen een beslissing van de bestendige deputatie die op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet van 15 maart 1999 nog geen uitspraak had gedaan over een voordien aangetekend bezwaar, wanneer het verzoekschrift niet ter griffie van de provincie werd neergelegd (1). (1) Zie cass., 13 dec. 1996, AR F.94.0037.N, A.C. nr 509 en cass., 10 mei 2001, AR F.00.0018.N, A.C. nr ...

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

F.99.0106.F 23 oktober 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat niet voldoende nauwkeurig is gesteld om zonder gevaar voor vergissing, enerzijds, de bepalingen van een belastingverordening waarvan de schending wordt aangevoerd, anderzijds, de juiste draagwijdte en omvang van de aangevoerde grieven te onderscheiden (1). (1) Zie Cass., 11 okt. 1996, A.R. F.93.0123.N, nr. 376; 10 sept. 1998, A.R. F.97.0074.F, nr. 399; artikel 388, eerste lid, W.I.B. [1992] vóór de opheffing ervan bij Wet 15 maart 1999.

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Onduidelijk middel

F.99.0059.F 22 november 1999 AC nr. ...

Art. 388, tweede lid, W.I.B. 1992, dat ingevolge artikel 7, tweede lid, Wet 23 dec. 1986 betreffende de invordering en de geschillen ter zake van provinciale en plaatselijke heffingen toepasselijk is op de directe gemeentebelastingen, bepaalt dat het verzoekschrift waarbij tegen het arrest van het hof van beroep voorziening in cassatie wordt ingesteld, ter griffie van het hof van beroep wordt afgegeven; die wetsbepaling wordt niet nageleefd door de eiser tot cassatie die het verzoekschrift niet ter griffie afgeeft, maar het per brief naar die griffie verstuurt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

F.98.0113.F 17 september 1999 AC nr. ...

Het hof van beroep mag geen uitspraak doen inzake inkomstenbelastingen en gemeentebelastingen, indien, bij het oproepen van de zaak, alle partijen verstek laten gaan.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

---

F.98.0018.F 1 februari 1999 AC nr. ...

De akten van afstand of van hervatting van geding, de toestemmingen om te pleiten, alsook de stukken die worden overgelegd tot staving van de ontvankelijkheid van het cassatieberoep, kunnen, hoewel de wet dat in belastingzaken niet uitdrukkelijk bepaalt, worden neergelegd na het verstrijken van de termijnen die vastgelegd zijn in de artikelen 388 en 389 W.I.B. (1992) die, ingevolge artikel 7, tweede lid, W. 23 dec. 1986, toepasselijk zijn inzake directe gemeentebelastingen, en, in voorkomend geval, na het verstrijken van de termijn voor de afgifte van een memorie van wederantwoord; die neerlegging moet evenwel gebeuren voordat het openbaar ministerie conclusie neemt.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

---

F.95.0030.N 26 maart 1998 AC nr. ...

Cassatieberoep kan slechts worden ingesteld tegen de beslissing waarbij de Bestendige Deputatie inzake gemeentebelastingen uitspraak doet, voor zover de waarde van de aanvraag geen 10.000 frank bedraagt.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

---

F.97.0110.F 23 februari 1998 AC nr. ...

Inzake directe gemeente- of provinciebelastingen moet de memorie van wederantwoord van de eiser in cassatie op de griffie van het Hof van cassatie worden afgegeven; die wetsbepaling wordt niet nageleefd door de eiser in cassatie die zijn memorie van wederantwoord niet ter griffie afgeeft maar ze bij ter post aangetekende brief naar die griffie verstuurt.~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Inzake directe gemeente- of provinciebelastingen moet de memorie van antwoord van de verweerder in cassatie op de griffie van het Hof van cassatie worden afgegeven; die wetsbepaling wordt niet nageleefd door de verweerder in cassatie die zijn memorie van antwoord niet ter griffie afgeeft maar ze bij ter post aangetekende brief naar die griffie verstuurt.~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen een arrest van het hof van beroep dat gewezen is inzake directe gemeente- of provinciebelastingen, wanneer het meer dan drie maanden na de betekening van dat arrest is ingesteld.~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

De kennisgeving van een arrest van het hof van beroep waardoor, inzake directe gemeente- of provinciebelastingen, de termijn om cassatieberoep in te stellen begint te lopen, geschiedt op de datum waarop de griffie van dat hof een afschrift van het arrest toezendt aan de in dat arrest opgegeven woonplaats van de partij waaraan de kennisgeving moet geschieden.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

De kennisgeving van een arrest van het hof van beroep waardoor, inzake directe gemeente- of provinciebelastingen, de termijn om cassatieberoep in te stellen begint te lopen, geschiedt op de datum waarop de griffie van dat hof een afschrift van het arrest toezendt aan de in dat arrest opgegeven woonplaats van de partij waaraan de kennisgeving moet geschieden.~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

---

F.94.0082.N 18 december 1997 AC nr. ...

De belastingplichtige die hoger beroep instelt tegen een beslissing van de bestendige deputatie inzake gemeentebelastingen waarvan het bedrag ten minste 10.000 frank bedraagt, moet zijn verzoekschrift betekenen aan de gemeente wier belasting wordt bestreden en die voor het hof van beroep haar recht moet verdedigen; wanneer hij de door artikel 280 W.I.B.1964 op straffe van verval bepaalde termijn niet in acht neemt is het hoger beroep niet ontvankelijk.

- HOGER BEROEP - Belastingzaken - Gemeentebelastingen - Provinciebelastingen - Plaatselijke belastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

---

F.94.0033.N 17 januari 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het hoger beroep ingesteld door de belastingplichtige tegen een beslissing van de bestendige deputatie betreffende een gemeentebelasting waarvan het bedrag ten minste 10.000 frank bedraagt, wanneer het verzoekschrift niet aan de gemeente werd betekend: de betekening aan de bestendige deputatie van de provincie wordt door de wet niet opgelegd.

- HOGER BEROEP - Belastingzaken - Gemeentebelastingen - Provinciebelastingen - Plaatselijke belastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

---

F.94.0037.N 13 december 1996 AC nr. ...

Cassatieberoep tegen een beslissing waarbij de bestendige deputatie van de provincieraad inzake gemeentebelastingen uitspraak doet, moet op straffe van verval worden ingesteld door afgifte ter griffie van de provincie, van een tot het Hof van Cassatie gericht en vooraf betekend verzoekschrift, alsmede van het exploot van de betekening, binnen drie maanden te rekenen vanaf de door de provinciegriffier bij een ter post aangetekende brief verrichte kennisgeving van de beslissing van de bestendige deputatie.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

F.95.0058.F 8 december 1995 AC nr. ...

Cassatieberoep tegen de beslissing, waarbij de bestendige deputatie van een provincieraad inzake gemeentebelastingen uitspraak heeft gedaan op een vordering waarvan de waarde geen 10.000 frank bedraagt, wordt, op straffe van verval, met name ingesteld door afgifte op de provinciale griffie van een tot het Hof van Cassatie gericht verzoekschrift, dat vooraf is betekend aan de gemeente die de belasting heeft vastgesteld.~

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

F.95.0016.F 8 juni 1995 AC nr. ...

Cassatieberoep tegen een beslissing, waarbij de bestendige deputatie van een provincieraad inzake gemeentebelastingen uitspraak doet op een vordering waarvan de waarde geen 10.000 frank bedraagt, moet op straffe van verval worden ingesteld door afgifte ter griffie van de provincie van een tot het Hof van Cassatie gericht en vooraf betekend verzoekschrift, alsmede van het exploot van betekening, binnen drie maanden te rekenen van de door de provinciegriffier bij een ter post aangetekend schrijven gedane kennisgeving van de beslissing van de bestendige deputatie.~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

F.94.0083.F 6 april 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het beroep van de gemeente tegen een beslissing van de bestendige deputatie inzake gemeentebelastingen, wanneer het appelverzoekschrift niet aan de belastingschuldige is betekend.~

- HOGER BEROEP - Belastingzaken - Gemeentebelastingen - Provinciebelastingen - Plaatselijke belastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Artt. 7 en 12

F.00.0033.N 14 maart 2002 AC nr. 181

Voor wat de aanslagen gevestigd vóór het aanslagjaar 1987 betreft, kunnen inzake directe gemeentebelastingen de beslissingen van de bestendige deputatie van de provincieraad, behalve inzake de gemeentebelastingen analoog met het patent en gevestigd op naamloze vennootschappen en op commanditaire vennootschappen, alleen worden bestreden door een cassatieberoep.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Wet 23 juli 1926 tot oprichting der Belgische spoorwegen

Art. 13

C.97.0402.F 10 september 1999 AC nr. ...

De bevoegdheid van de arbeidsgerechten m.b.t. de geschillen tussen de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen en haar personeel doet geen afbreuk aan, die van de Raad van State m.b.t. een beroep tot nietigverklaring van een door die maatschappij getroffen tuchtmaatregel.~

- OPENBAAR VERVOER -

C.95.0181.N 8 oktober 1998 AC nr. ...

De voorschriften vervat in het algemeen reglement voor arbeidsongevallen, de ongevallen op de weg naar of van het werk en beroepsziekten (A.R.P.S.) bundel 572 van het statuut van het personeel van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen zijn geen wet in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- OPENBAAR VERVOER -

Art. 4, eerste lid

C.11.0743.N 26 september 2013 AC nr. ...

De NMBS HOLDING kan de verplaatsing vorderen van de leidingen die zich bevinden op de aan hem overgedragen goederen die deel uitmaken van het voormalig Staatsspoorwegnet en de kosten van de verplaatsing ervan zijn ten laste van de concessiehouder of van de onderneming die de leiding heeft aangelegd indien de verplaatsing gevorderd wordt in het belang van de aanleg van nieuwe wegen; noch uit de toepasselijke wettelijke bepalingen noch uit de beginselen van veranderlijkheid en continuïteit van de openbare dienst kan echter worden afgeleid dat hij de verplaatsing kan bevelen van leidingen gelegen op andere gronden dan diegene die hem zijn overgedragen door de Belgische Staat in uitvoering van artikel 4 van de wet van 23 juli 1926.

- ENERGIE -

- OPENBAAR DOMEIN -

- OPENBAAR VERVOER -

Wet 23 juni 1894

Art. 13

S.02.0057.F 9 februari 2004 AC nr. 69

Uit artikel 13 van de Wet van 23 juni 1894 houdende herziening van de Wet van 3 april 1851 op de maatschappijen van onderlinge bijstand volgt niet dat de voorzitter van een maatschappij van onderlinge bijstand of de door de algemene vergadering te zijner vervanging afgevaardigde persoon altijd de machtiging van een ander orgaan van de maatschappij nodig heeft om in rechte te kunnen optreden (1). (1) Vgl. artikel 21, Wet 6 aug. 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

Wet 23 juni 1961

Art. 16

P.99.0836.N 5 oktober 1999 AC nr. ...

De afstand van klacht of rechtstreekse dagvaarding waardoor de strafvordering over het recht tot antwoord vervalt, is niet hetzelfde als een beweerde afstand van verzoek tot inlassing van een antwoord.

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Art. 2

P.99.0836.N 5 oktober 1999 AC nr. ...

Het beoordelen van de tekst die het recht tot antwoord rechtvaardigt is een feitenkwestie.

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Art. 3

P.99.0836.N 5 oktober 1999 AC nr. ...

Het beoordelen van de noodzaak bij het recht tot antwoord derden in de zaak te betrekken is en feitenkwestie.

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Artt. 11, § 1, en 12

C.97.0431.N 29 oktober 1998 AC nr. ...

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg die krachtens artikel 12 van de wet van 23 juni 1961 uitspraak doet over de verplichting een antwoord uit te zenden, vermag niet aan de producent van de uitzending hogere eisen op te leggen dan deze bepaald door artikel 11, § 1, van die wet.

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

Artt. 16 en 17

P.99.0836.N 5 oktober 1999 AC nr. ...

Een ontvankelijke dagvaarding betekend in opdracht van de verzoeker tot inlassing van een antwoord brengt de strafvervolging op gang en stuit de verjaring.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Artt. 7, eerste lid, en 9

C.05.0570.F 26 juni 2006 AC nr. 355

Een natuurlijke persoon die bij name is genoemd in een audiovisuele uitzending van periodieke aard, heeft niet het recht de uitzending te vorderen van een antwoord dat hij in de loop van die uitzending reeds heeft kunnen vermelden; de uitzending van een dergelijk antwoord kan worden geweigerd (1). (1) Zie Civ. Liège (voorz.) 4 juni 1986, J.T. 1987, p. 1987, opm. M. VERDUSSEN, inz. p. 539, nrs 2 en 3. Het O.M. concludeerde dat er grond bestond tot vernietiging van de bestreden beschikking, behalve in zoverre zij de hoofdvordering ontvankelijk verklaarde, en tot het verwijzen van de aldus beperkte zaak naar de voorzitter van de bevoegde rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende in laatste aanleg.

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Wet 23 maart 1994 houdende bepaalde maatregelen op arbeidsrechtelijk vlak tegen het zwartwerk

in de versie vóór de opheffing ervan bij art. 5

C.08.0600.N 29 maart 2010 AC nr. 226

De tenuitvoerlegging van de ambtshalve veroordeling die geen straf is in de zin van het Strafwetboek, maar een maatregel van burgerlijke aard, verjaart overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Niettemin ontlenen deze ambtshalve veroordelingen aan de strafrechtelijke sanctie die zij vervolledigen, een repressief en afschrikwekkend karakter dat vooral tot uiting komt in het bedrag ervan, vastgesteld op het drievoud van de bedoelde bijdragen. Deze maatregelen beogen aldus niet enkel het herstel van de schade die de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid door het misdrijf werkelijk heeft geleden maar vertonen hierdoor ook het karakter van een strafrechtelijke sanctie in de zin van artikel 7.1 E.V.R.M., wat enkel meebrengt dat de waarborgen van de bepalingen van het E.V.R.M. moeten in acht genomen worden, maar niet tot gevolg heeft dat die maatregelen van strafrechtelijke aard zijn in de zin van het Belgisch Strafwetboek zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht erop toepassing moeten vinden (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Uit het feit dat de veroordelingen waarvan sprake in artikel 35, vierde lid R.S.Z.-wet, artikel 172, tweede lid, van de programmawet van 22 december 1989 en artikel 11bis van het koninklijk besluit nr 5 van 23 oktober 1978, worden gekwalificeerd als "vergoeding" en ze bestemd zijn voor de inningsinstelling van de socialezekerheidsbijdragen, blijkt dat de wetgever hiermee een bijzondere vorm van herstel of teruggave heeft willen instellen, teneinde, ten behoeve van de financiering van de sociale zekerheid, de door het misdrijf verstoorde wettelijke orde te herstellen. De ambtshalve veroordelingen tot betaling van deze vergoeding zijn bijgevolg geen straf in de zin van de artikelen 7 tot 43quater van het Strafwetboek, ook al vallen zij onder de uitoefening van de strafvordering (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

in de versie vóór de vervanging bij art. 8

C.08.0600.N 29 maart 2010 AC nr. 226

De tenuitvoerlegging van de ambtshalve veroordeling die geen straf is in de zin van het Strafwetboek, maar een maatregel van burgerlijke aard, verjaart overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Niettemin ontlenen deze ambtshalve veroordelingen aan de strafrechtelijke sanctie die zij vervolledigen, een repressief en afschrikwekkend karakter dat vooral tot uiting komt in het bedrag ervan, vastgesteld op het drievoud van de bedoelde bijdragen. Deze maatregelen beogen aldus niet enkel het herstel van de schade die de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid door het misdrijf werkelijk heeft geleden maar vertonen hierdoor ook het karakter van een strafrechtelijke sanctie in de zin van artikel 7.1 E.V.R.M., wat enkel meebrengt dat de waarborgen van de bepalingen van het E.V.R.M. moeten in acht genomen worden, maar niet tot gevolg heeft dat die maatregelen van strafrechtelijke aard zijn in de zin van het Belgisch Strafwetboek zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht erop toepassing moeten vinden (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Uit het feit dat de veroordelingen waarvan sprake in artikel 35, vierde lid R.S.Z.-wet, artikel 172, tweede lid, van de programmawet van 22 december 1989 en artikel 11bis van het koninklijk besluit nr 5 van 23 oktober 1978, worden gekwalificeerd als "vergoeding" en ze bestemd zijn voor de inningsinstelling van de socialezekerheidsbijdragen, blijkt dat de wetgever hiermee een bijzondere vorm van herstel of teruggave heeft willen instellen, teneinde, ten behoeve van de financiering van de sociale zekerheid, de door het misdrijf verstoorde wettelijke orde te herstellen. De ambtshalve veroordelingen tot betaling van deze vergoeding zijn bijgevolg geen straf in de zin van de artikelen 7 tot 43quater van het Strafwetboek, ook al vallen zij onder de uitoefening van de strafvordering (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Wet 23 maart 1999 betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale geschillen

Art. 11, eerste lid

F.08.0061.N 10 juni 2010 AC nr. 413

Een vordering inzake een geschil betreffende de toepassing van een belastingwet door de belastingplichtige kan slechts op ontvankelijke wijze worden aanhangig gemaakt bij de rechtbank van eerste aanleg indien hij vooraf het door of krachtens de wet georganiseerd administratief beroep heeft ingesteld; deze vereiste van de uitputting van het administratief beroep vervat in artikel 1385undecies, eerste lid, van het Ger. W., is slechts van toepassing op geschillen met betrekking tot de toepassing van een belastingwet die worden ingeleid voor de rechtbank van eerste aanleg vanaf 6 april 1999 en waarvoor de termijn voor het indienen van het administratief beroep op die datum niet reeds is verstreken (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING -

- VORDERING IN RECHTE -

F.06.0050.F 14 juni 2007 AC nr. 329

De voorzieningen in cassatie tegen de arresten die gewezen zijn op de voorzieningen die vóór 1 maart 1999 bij het hof van beroep zijn ingesteld, worden helemaal geregeld volgens de artikelen 386 en 391 W.I.B. 1992, zoals ze van toepassing waren vóór de opheffing ervan bij artikel 34 wet van 15 maart 1999, en het verzoekschrift aan het Hof van Cassatie dat vooraf aan de verweerder werd betekend en het exploot van de betekening moeten op straffe van verval ter griffie van het hof van beroep worden afgegeven (1). (1) Zie Cass., 22 nov. 1999, AR F.99.0048.F, nr 618 en Cass., 10 april 2000, AR F.99.0052.F, nr 241.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

C.00.0467.F 15 maart 2002 AC nr. 182

De tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie is vereist in een voorziening tegen een arrest dat uitspraak doet over een op 2 augustus 1995 ingediend verzoekschrift in hoger beroep betreffende een aanslag die de btw-administratie heeft vastgesteld, aangezien uit artikel 11, eerste lid, W. 23 maart 1999 betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale geschillen volgt dat de gedingen die op de dag van de inwerkingtreding van de wet, dat is 6 april 1999, hangende zijn bij de hoven, rechtbanken en andere instanties, met inbegrip van de rechtsmiddelen die tegen hun beslissingen kunnen worden aangewend, vervolgd en afgehandeld worden met toepassing van de vóór 1 maart 1999 geldende regels (1); inzake btw wijken die vroegere regels niet af van het gemeen recht van het Ger.W. volgens welke het optreden van een advocaat bij het Hof van Cassatie vereist is (2). (1) Cass., 22 mei 2000, A.R. F.99.0082.F, nr. 309. (2) E. KRINGS, "De toepassing van het Gerechtelijk Wetboek in fiscale geschillen" in Actuele problemen van fiscaal recht, Kluwer, 1989, p. 199, nr. 41; MAGREMANNE e.a., Le contentieux de l'impôt sur les revenus, Kluwer 2002, p. 708.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

C.99.0216.F 22 oktober 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie moet het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag stellen betreffende de schending door de wetgeving betreffende het cassatieberoep inzake inkomstenbelastingen, van de in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, bedoelde grondwetsbepalingen, zelfs als eiser in cassatie niet verduidelijkt hoe hij t.g.v. de door hem aangevoerde rechtsonzekerheid verschillend wordt behandeld, wat een aantasting vormt van de grondwettelijke regels betreffende de gelijkheid van de Belgen voor de wet en van de non-discriminatie in het genot van de hun toegekende rechten en vrijheden (1). (1) Zie concl. O.M. Tot staving van de door het Hof gekozen oplossing, zie J. SAROT, Dix ans de jurisprudence de la Cour d'arbitrage, Brussel, 1995, blz. 714. Uit de door die auteur vermelde rechtspraak blijkt dat de personen die onder de toepassing van de betrokken bepalingen vallen, zonder dat verdere verduidelijking is vereist, een categorie van personen vormen die alleen vergeleken dienen te worden met degenen die onder de toepassing van andere, duidelijk geachte wetten vallen, om in het toepassingsgebied van de artikelen 10 en 11 Gw. te vallen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

De artikelen. 34 en 97, negende lid, van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen en artikel 11, eerste lid, van de wet van 23 maart 1999 betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale zaken, in hun uitlegging dat, zelfs na 6 april 1999, voorzieningen in cassatie tegen arresten die uitspraak doen op beroepen inzake inkomstenbelastingen die voor 1 maart 1999 bij de hoven van beroep zijn ingesteld, zijn onderworpen aan de regels van de artikelen 386 tot 391 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, brengen de rechtszekerheid niet in het gedrang en schenden de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet 1994 niet (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

F.99.0082.F 22 mei 2000 AC nr. ...

De bepalingen van het W.I.B. 1992, voor de wijziging ervan bij Wet 15 maart 1999, die betrekking hebben op de voorziening in cassatie tegen een beslissing van de bestendige deputatie van een provincieraad op een vordering waarvan de waarde minder dan 10.000 frank bedraagt, zijn van toepassing op de voor 6 april 1999 ingediende bezwaren tegen de gemeentebelastingen.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

F.99.0052.F 10 april 2000 AC nr. ...

Onder "toepassing van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992" in de zin van artikel 97, derde lid, Wet 15 maart 1999 worden ook begrepen de bepalingen van het W.I.B. 1992 die toepasselijk zijn op de cassatieberoepen tegen de arresten die gewezen zijn op bij het hof van beroep ingediende voorzieningen inzake directe gemeente- en provinciebelastingen; derhalve zijn de artt. 97, negende lid, van de voornoemde wet van 15 maart 1999 en 11, eerste lid, van de Wet 23 maart 1999 van toepassing op dergelijke cassatieberoepen (1). (1) Cass., 20 dec. 1999, A.R. F.99.0076.F., nr. .... Over de uitlegging door het Hof van artikel 97, negende lid, Wet 15 maart 1999 en van artikel 11, eerste lid, Wet 23 maart 1999, zie Cass. 21 juni 1999, voltallige zitting, A.R. F.99.0049.N, nr. 381, met concl. O.M.; 22 nov. 1999, A.R. F.99.0048.F, nr. 618.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

F.99.0076.F 20 december 1999 AC nr. ...

Onder "toepassing van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992" in de zin van artikel 97, derde lid, van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, worden ook begrepen de bepalingen van het W.I.B. 1992 die toepasselijk zijn op de cassatieberoepen tegen de arresten die gewezen zijn op bij het hof van beroep ingediende voorzieningen inzake directe gemeente- en provinciebelastingen; derhalve zijn de artt. 97, negende lid, van de voornoemde wet van 15 maart 1999 en 11, eerste lid, van de W. 23 maart 1999 van toepassing op dergelijke cassatieberoepen. (Impliciet).

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

F.99.0048.F 22 november 1999 AC nr. ...

Voorzieningen in cassatie tegen arresten gewezen op voorzieningen voor het hof van beroep die voor 1 maart 1999 zijn ingesteld, worden geheel geregeld door de artt. 386 tot 391 W.I.B. 1992 die toepasselijk waren voor hun opheffing bij artikel 34 Wet 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

F.99.0049.N 21 juni 1999 AC nr. ...

De cassatieberoepen tegen beslissingen gewezen op voorzieningen voor het hof van beroep ingeleid voor 1 maart 1999, worden volledig beheerst door de artikelen 386 tot 391 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 zoals ze bestonden voor hun opheffing bij artikel 34 van de wet van 15 maart 1999.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

F.98.0080.F 19 april 1999 AC nr. ...

Wanneer, inzake gemeentebelastingen, een beslissing van een rechtscollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt vernietigd met verwijzing, wordt de zaak naar een anders samengesteld rechtscollege verwezen.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Belastingzaken

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Wet 23 mei 1990

Art. 10

P.03.1652.N 24 februari 2004 AC nr. 99

De rechter die overeenkomstig artikel 10 van de Wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van de gevonniste personen, door de procureur des Konings gevorderd wordt de in het buitenland uitgesproken straf of maatregel aan te passen, gaat alleen na of de aard en de duur van deze straf of maatregel overeenstemt met die welke voor dezelfde feiten in de Belgische wet voor een misdrijf van dezelfde aard zijn bepaald; de omstandigheid dat hij daarbij dezelfde feiten, reeds vastgesteld door het vonnis van de vreemde Staat, naar Belgisch recht als zijnde gepleegd met een verzwarende omstandigheid omschrijft, houdt niet in dat hij over een strafvervolging in België wegens in het buitenland gepleegde misdrijven uitspraak doet (1). (1) Zie L. Declercq, Overbrenging tussen Staten van gevonniste personen, Comm. Straf.

- STRAF - Allerlei

De rechter die, overeenkomstig artikel 10 van de Wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van de gevonniste personen, wordt gevorderd om de in het buitenland uitgesproken straf of maatregel aan te passen, past op dezelfde feiten alleen de Belgische wet toe voor een misdrijf van dezelfde aard, zonder evenwel de in het buitenland uitgesproken straf of maatregel te mogen verzwaren; de omstandigheid dat de rechter daarbij een verzwarende omstandigheid in aanmerking neemt, brengt niet mee dat hij daardoor de in het buitenland uitgesproken straf of maatregel verzwaart (1). (1) Zie L. Declercq, Overbrenging tussen staten van gevonniste personen, Comm. Straf.

- STRAF - Verzwarende omstandigheden

Krachtens artikel 10 van de Wet van 23 mei 1990 inzake overbrenging tussen Staten van de gevonniste personen, zijn niet de omschrijving van de strafbaarstelling volgens de wet van de vreemde Staat, maar de aard en de duur van de in het buitenland uitgesproken straf of maatregel, vergeleken met die welke voor dezelfde feiten in de Belgische wet voor een misdrijf van dezelfde aard zijn bepaald, determinerend voor een eventuele aanpassing van de straf of de maatregel door de Belgische rechter; de omstandigheid dat voor een misdrijf van dezelfde aard de wet van de vreemde Staat, anders dan de Belgische wet, geen verzwarende omstandigheid omschrijft, sluit een toepassing van een verzwarende omstandigheid overeenkomstig de Belgische wet niet uit noch verplicht de rechter tot enige strafvermindering (1). (1) Zie L. Declercq, Overbrenging tussen staten van gevonniste personen, Comm. Straf.

- STRAF - Verzwarende omstandigheden

Ten gevolge van de vordering van de procureur des Konings, bedoeld in artikel 10, Wet 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van de gevonniste personen, en strekkende tot het zien aanpassen van de in het buitenland uitgesproken straf aan die welke in de Belgische wet is bepaald voor een misdrijf van dezelfde aard, beslist de rechtbank niet over de gegrondheid van een ingestelde strafvervolging in de zin van artikel 6, EVRM maar enkel over de eventuele aanpassing van een reeds in het buitenland uitgesproken straf of maatregel met het oog op een verdere uitvoering ervan in België (1). (1) Zie L. Declercq, Overbrenging tussen Staten van gevonniste personen, Comm. Straf.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Ten gevolge van de vordering van de procureur des Konings, bedoeld in artikel 10, Wet 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van de gevonniste personen, en strekkende tot het zien aanpassen van de in het buitenland uitgesproken straf aan die welke in de Belgische wet is bepaald voor een misdrijf van dezelfde aard, beslist de rechtbank niet over de gegrondheid van een ingestelde strafvervolging in de zin van artikel 6, EVRM maar enkel over de eventuele aanpassing van een reeds in het buitenland uitgesproken straf of maatregel met het oog op een verdere uitvoering ervan in België (1). (1) Zie L. Declercq, Overbrenging tussen Staten van gevonniste personen, Comm. Straf.

- STRAF - Allerlei

Art. 18, §§ 2 en 3

P.06.1316.F 18 oktober 2006 AC nr. 496

De gerechtelijke beslissing tot weigering van de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel, uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf ingeval de betrokken persoon Belg is of in België verblijft, en de bevoegde autoriteiten zich ertoe verbinden om die straf overeenkomstig de Belgische wetgeving ten uitvoer te leggen, brengt de overname van de tenuitvoerlegging mee van de straf waarop die gerechtelijke beslissing betrekking heeft, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 23 mei 1990; in dat geval is de in het buitenland uitgesproken straf in België rechtstreeks en onmiddellijk uitvoerbaar (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- UITLEVERING -

Wet 23 nov. 1998

zoals vervangen bij artt. 3 en 4

C.99.0483.N 26 januari 2001 AC nr. ...

Het als strafbeding overeengekomen bedrag mag slechts een forfaitaire vergoeding zijn voor de schade die de schuldeiser kan lijden ten gevolge van het niet-nakomen van de verbintenis; de rechter kan de geoorloofdheid van een dergelijk beding niet steunen op de vaststelling dat er geen schade bewezen is (1). (1) Zie cass., 29 feb. 1996, AR nr. C.93.0498.N, nr. 89.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Wet 24 dec. 1976

Art. 59, § 1, eerste lid, en § 2

C.06.0175.N 7 februari 2008 AC nr. 94

Dat het bestuur het recht heeft om de betaling van het pensioen voor een kalenderjaar te schorsen of te verminderen en om een reeds uitbetaald pensioen terug te vorderen indien in dat jaar de inkomsten voortvloeiend uit de uitoefening van een beroepsactiviteit de toegelaten cumulatiegrens overschrijden, belet niet dat de rechter, die over de terugvordering van een onverschuldigd betaald overheidspensioen moet oordelen, kan voor een bepaald kwartaal van een kalenderjaar de verjaring vaststellen en voor de overige maanden van het jaar de terugvordering van het pensioen gegrond verklaren.

- PENSIOEN - Allerlei

Wet 24 dec. 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977

Art. 59

S.10.0032.N 30 januari 2012 AC nr. ...

De vordering die een tewerkstellend overheidsbestuur instelt tegen een andere werkgever van een personeelslid dat getroffen is door een arbeidsongeval overkomen in dienst van dat overheidsbestuur, strekkende tot terugbetaling van vergoedingen die het overheidsbestuur aan die werkgever heeft betaald buiten het geval bedoeld in artikel 25ter Arbeidsongevallenwet en de artikelen 2 en 3 van het koninklijk besluit van 19 mei 2000, betreft geen schuldvordering voortvloeiend uit bedragen die inzake vergoedingen, toegekend krachtens de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, werden uitbetaald aan de personeelsleden van de overheidssector of aan hun rechthebbenden, zoals bedoeld in hoofdstuk IV, eerste afdeling, van de voormelde wet van 24 december 1976, zodat de verjaringstermijn van zes maanden bepaald in artikel 59, §1, eerste lid, van deze wet niet van toepassing is op de voornoemde vordering.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Uit het opschrift van hoofdstuk IV, eerste afdeling, van de wet van 24 december 1976 en uit het geheel van de bepalingen van artikel 59 van deze wet, blijkt dat de in §1 bepaalde verjaringstermijn van zes maanden alleen geldt voor de terugvordering van bedragen die inzake vergoedingen, toegekend krachtens de Arbeidsongevallenwet overheidspersoneel, werden uitbetaald aan de personeelsleden van de overheidssector of aan hun rechthebbenden.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Wet 24 dec. 1993

Art. 1, 2°

P.00.0100.N 2 mei 2000 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat op de veroordeling tot geldboete ten laste van de medebeklaagde andere opdeciemen worden toegepast dan op de veroordeling tot geldboete ten laste van eiser, levert geen schending op van de Wet Opdecimes Geldboeten. (1) (2) (1) Zie Cass., 17 sept. 1997, A.R. P.97.0360.F, nr. 355. (2) Zoals uit het antwoord van het Hof op het tweede onderdeel van het tweede middel blijkt, verschilde de toestand van de medebeklaagde van deze van eiser, gezien laatstgenoemde, in tegenstelling tot de medebeklaagde, ook veroordeeld werd voor feiten die deels na 1 januari 1995, datum van de inwerkingtreding van de wet van 24 december 1993, gepleegd werden.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

P.97.0360.F 17 september 1997 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het vonnis, waarbij de aan een beklaagde opgelegde geldboete wordt verhoogd met 1.990 opdeciemen wegens een misdrijf dat gepleegd is vóór 1 januari 1995, datum van inwerkingtreding van de wet van 24 december 1993.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

P.96.0004.F 5 juni 1996 AC nr. ...

De regel van de eenstemmigheid geldt niet wanneer de appelrechter, met toepassing van nieuwe wetsbepalingen waarbij het bedrag van de opdeciemen wordt gewijzigd, de bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden verhoogt.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Wet 24 dec. 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten

Art. 1, § 1, eerste lid

C.08.0514.N 17 december 2009 AC nr. 762

Het beginsel van de gelijke behandeling van de inschrijvers, dat mede gegrond is op het gelijkheidsbeginsel zoals dit voortvloeit uit de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, is inherent aan de reglementering betreffende de gunning van overheidsopdrachten en staat in het kader van een gunning ingevolge openbare aanbesteding een vrije invulling van de opdracht door de inschrijvers in de weg (1). (1) Zie Cass., 19 nov. 1970, A.C., 1970, 256.

- GRONDWET - Art. 10

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 15, eerste en tweede lid

C.12.0295.N 24 oktober 2013 AC nr. ...

De aanbestedende overheid dient rekening te houden met de door de inschrijver doorgevoerde aanvulling van een leemte in de opmetingsstaat, wanneer deze aanvulling na onderzoek door de overheid gegrond wordt bevonden en dat, teneinde een gelijke behandeling van de inschrijvers te waarborgen, de offertes van de andere inschrijvers die geen prijzen voor de ontbrekende posten hebben voorgesteld in dat geval dienen te worden aangepast.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

De overheid die na onderzoek van oordeel is dat de opmetingsstaat geen leemte vertoont, dient in beginsel met de door de inschrijver doorgevoerde aanvulling geen rekening meer te houden.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Wanneer de door de overheid geweerde aanvulling in werkelijkheid betrekking heeft op een specifiek onderdeel van een in de opmetingsstaat reeds voorziene post, waarvoor de inschrijver per vergissing geen prijs heeft ingediend, dient, teneinde de gelijkheid tussen de inschrijvers bij de rangschikking van de offertes te waarborgen, deze offerte te worden verbeterd en rekening te worden gehouden met de door de inschrijver voor de geweerde aanvulling ingediende prijs, conform de werkelijke bedoeling van deze laatste.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 15, eerste lid

C.06.0581.N 18 mei 2007 AC nr. 261

Zo vaststaat dat een korting is opgenomen in een regelmatig en tijdig ingediende offerte en geen fraude is vastgesteld, is de loutere omstandigheid dat de voorzitter van de zitting waarop de offertes worden geopend, nalaat deze korting bekend te maken en op te nemen in het proces-verbaal, niet van aard de regelmatigheid van de gunningsprocedure aan te tasten en de regelmatigheid van de offerte, met inbegrip van de erin opgenomen korting, in het gedrang te brengen (1). (1) Art. 106, K.B. 8 jan. 1996, zoals van toepassing vóór de wijziging ervan door het K.B. van 18 feb. 2004.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 7, § 1, eerste en tweede lid

C.08.0198.N 15 mei 2009 AC nr. 320

De prijs van de overheidsopdrachten wordt in de regel forfaitair bepaald, tenzij in het bestek of in de overeenkomst is voorzien in de herziening van de prijzen uit hoofde van bepaalde economische of sociale factoren.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

thans art. 15

Wanneer een opdracht volgens prijslijst niet is gegund aan de inschrijver die de laagste regelmatige inschrijving heeft ingediend, wordt het bedrag van de inschrijving dat als basis dient voor de berekening van de forfaitaire schadevergoeding die de bevoegde overheid aan de geweerde inschrijver verschuldigd is, vastgesteld op grond van de eenheidsprijs en de minimumhoeveelheid die in de opdracht is bepaald (1). (1) Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de wetgever wilde dat door een forfaitaire, niet overdreven schadevergoeding de geweerde inschrijver snel zou worden schadeloos gesteld op grond van een eenvoudige berekeningswijze die geen ruimte zou bieden voor betwistingen.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Wet 24 dec. 1994

Artt. 9 en 10

F.10.0002.N 11 februari 2011 AC nr. ...

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Wet 24 dec. 1996

Art. 5, tweede lid

F.01.0078.F 19 juni 2003 AC nr. 368

Het aanslagbiljet waarbij geen beknopte samenvatting is gevoegd van het reglement op grond waarvan de belasting wordt geïnd is regelmatig, aangezien het doel van dat niet op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste erin bestaat de belastingplichtige in staat te stellen in te schatten of het nuttig is eventueel een beroepsprocedure in te stellen en dat voornoemd doel op andere wijzen kan worden bereikt, meer bepaald door de kennis die de belastingplichtige heeft van de inhoud van de verordening (1). (1) Gedr. St., Kamer, gew. zitt. 1995-1996, nr 461/3, p. 1 en 461/4, p 22.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 6

F.09.0158.F 21 oktober 2010 AC nr. 624

De beslissing dat er geen grond bestaat tot vaststelling van de belastingaanslag van ambtswege, is niet naar recht verantwoord wanneer uit de vaststellingen van het arrest volgt dat de belastingheffende overheid de aangifte van de belastingplichtige voor onjuist heeft aangezien (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ... .

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

F.09.0148.N 15 oktober 2010 AC nr. 609

Wanneer de bevoegde overheid er zich toe beperkt de aanslag te vestigen overeenkomstig de laattijdig ingediende aangifte, is zij gerechtigd te beslissen dat er in dat geval geen redenen zijn om de aanslag ambtshalve te vestigen, nu het recht van verdediging van de belastingplichtige in dat geval wordt geëerbiedigd (1). (1) Cass., 11 maart 2010, Verenigde Kamers, AR F.O9.OO69.N, met concl. O.M.; www.cass.be.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Algemeen

Wanneer de overheid gebruik maakt van de mogelijkheid om in geval van laattijdige aangifte of onjuiste, onvolledige of onnauwkeurige aangifte de aanslag van ambtswege te vestigen, is zij gehouden de in artikel 6, tweede lid, van de wet van 24 december 1996 bepaalde procedure na te leven teneinde het recht van verdediging van de belastingplichtige te vrijwaren (1). (1) Cass., 11 maart 2010, Verenigde Kamers, AR F.O9.OO69.N, met concl. O.M.; www.cass.be.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Algemeen

F.09.0069.N 11 maart 2010 AC nr. 176

Wanneer de bevoegde overheid er zich toe beperkt de aanslag te vestigen overeenkomstig de laattijdig ingediende aangifte, is zij gerechtigd te beslissen dat er in dat geval geen redenen zijn om de aanslag ambtshalve te vestigen, nu het recht van verdediging van de belastingplichtige in dat geval wordt geëerbiedigd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Wanneer de overheid gebruik maakt van de mogelijkheid om in geval van laattijdige aangifte of onjuiste, onvolledige of onnauwkeurige aangifte de aanslag van ambtswege te vestigen, is zij gehouden de in artikel 6, tweede lid, van de wet van 24 december 1996 bepaalde procedure na te leven teneinde het recht van verdediging van de belastingplichtige te vrijwaren (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

F.09.0031.F 22 januari 2010 AC nr. 55

De overheid die krachtens artikel 4 van de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen bevoegd is om het kohier vast te stellen, moet de in artikel 6, tweede lid, van die wet vastgelegde procedure van ambtshalve aanslag in acht nemen wanneer de aangifte onjuist is in de zin van het eerste lid van die bepaling, ook al kon zij in de aangifte de nodige gegevens voor de vaststelling van de belasting aantreffen (1). (1) Zie concl. O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

F.05.0095.N 19 januari 2007 AC nr. 33

Indien een provinciale- of gemeentelijke belastingverordening voorziet in de verplichting van aangifte, wordt, bij gebrek aan aangifte binnen de in de verordening gestelde termijn, of in geval van onjuiste, onvolledige of onnauwkeurige aangifte vanwege de belastingplichtige, de belasting in beginsel ambtshalve ingekohierd; de ter zake bevoegde overheid beschikt evenwel over de mogelijkheid te oordelen dat er motieven bestaan om bij gebrek aan aangifte binnen de gestelde termijn toch niet de belasting van ambtswege te vestigen, met name omdat het mogelijk is de aanslag alsnog te vestigen op grond van een laattijdige aangifte (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Algemeen

C.03.0125.F 2 december 2004 AC nr. 582

Het Hof van cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag te stellen die tot staving van een middel wordt aangevoerd, wanneer de aangevoerde ongelijkheid niet voortvloeit uit de bekritiseerde wetsbepaling die zelf geen enkel onderscheid invoert (1). (1) Cass., 10 okt. 2003, AR C.01.0399.F, www.cass.be.

- GRONDWETTELIJK HOF -

Art. 444 W.I.B. 1992, dat bepaalt dat de belastingen die verschuldigd zijn op de niet-aangegeven inkomsten vermeerderd worden met een progressieve belastingverhoging, is niet van toepassing op de verhogingen van provincie- en gemeentebelastingen die op grond van artikel 6 van de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen ambtshalve zijn ingekohierd (1). (1) De aangifte bedoeld in de gemeentelijke belastingverordening tot instelling van een belasting op de "huis-aan-huis"-bedeling van reclamedrukwerk, die uitgevaardigd is op grond van artikel 6, vijfde lid, Wet van 24 december 1996, is een aangifte van het belastbaar feit zonder verwijzing naar enig belastbaar inkomen aan de zijde van de belastingplichtige die de aangifte moet doen.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 6, eerste en tweede lid

F.11.0107.N 21 december 2012 AC nr. ...

De voorwaarden van kennisgeving van een ambtshalve aanslag omschreven in artikel 6, eerste en tweede lid, van de wet van 24 december 1996, zijn niet minder streng dan deze van de Wet Motivering Bestuurshandelingen, zodat deze laatste wet niet van toepassing is op de kennisgeving (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 6, eerste en vijfde lid

F.06.0107.N 13 februari 2009 AC nr. 123

De rechter aan wie gevraagd wordt een administratieve sanctie inzake een provinciebelasting te toetsen die een repressief karakter heeft in de zin van artikel 6 EVRM, moet de wettigheid van die sanctie onderzoeken en mag in het bijzonder nagaan of die sanctie verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van algemene rechtsbeginselen; de toetsing moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de sanctie niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur in redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een sanctie van zodanige omvang, ook in gevallen waarin het bestuur terzake over geen enkele matigingsbevoegdheid beschikt (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2008, AR nr. F.06.0111.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. C.07.0507.N, met conclusie van het O.M.; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0106.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0108.N, www.cass.be.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

Art. 9

F.06.0110.F 30 mei 2008 AC nr. 336

Inzake gemeentebelastingen vormt het bezwaarschrift, dat tegen de op naam van de belastingplichtige ingekohierde belasting ingediend wordt bij het schepencollege, het door of krachtens de wet georganiseerde administratief beroep, in de zin van artikel 1385undecies, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, dat het voorafgaande vereiste is voor de toelaatbaarheid van de bij de rechtbank van eerste aanleg ingestelde rechtsvordering.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Artt. 10, 11 en 12

G.09.0137.N 22 juli 2009 AC nr. 458

Vermits inzake de vestiging en invordering van de provincie- en gemeentebelastingen het verzoekschrift houdende voorziening in cassatie en het antwoord op de voorziening door een advocaat mogen worden ondertekend en dienvolgens voor het instellen van het cassatieberoep in dit geschil de tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie niet vereist is (1), verwerpt het Bureau voor rechtsbijstand van het Hof het verzoek tot rechtsbijstand, in zoverre het strekt tot de aanwijzing van een advocaat bij het Hof van Cassatie (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2008, AR F.07.0035.N, AC, 2008, nr. 727, met concl. van advocaat-generaal Thijs.

- RECHTSBIJSTAND -

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 11 en 12

F.07.0035.N 12 december 2008 AC nr. 727

Zoals inzake inkomstenbelastingen mag inzake provincie- en gemeentebelastingen het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige door een advocaat worden ondertekend en neergelegd voor zover het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een eindbeslissing die is gewezen over een geschil dat werd beslecht door de fiscale rechter als bedoeld in de artt. 569, 32° en 632 van het Ger. W. (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Zoals inzake inkomstenbelastingen mag inzake provincie- en gemeentebelastingen het verzoekschrift in cassatie van de belastingsplichtige door een advocaat worden ondertekend en neergelegd voor zover het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een eindbeslissing die is gewezen over een geschil dat werd beslecht door de fiscale rechter als bedoeld inde artt. 569, 32° en 632 van het Ger. W. (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 2, 4, 6, 11 en 12

F.10.0004.N 11 maart 2011 AC nr. ...

In de regel mag een gemeente tijdens eenzelfde aanslagjaar ten aanzien van eenzelfde belastingplichtige geen tweede belasting heffen gebaseerd op hetzelfde feit en met hetzelfde doel als die waarop ze eerder een belasting heeft geheven; hieruit volgt dat wanneer een aanslag definitief is vastgesteld, het bezwaar tegen die aanslag is verworpen en de gemeente die aanslag niet meer geldig kan intrekken, omdat tegen die aanslag een rechtsmiddel voor de rechtbank van eerste aanleg is ingesteld, de gemeente zich geen tweede uitvoerbare titel kan verschaffen zolang de eerste uitvoerbare titel blijft bestaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Artt. 4, § 3, en 5

F.06.0132.F 4 september 2008 AC nr. 448

Het arrest dat met name niet nagaat of er twijfel kon bestaan over de werkelijke identiteit van de belastingplichtige, aangezien het wettelijke voorschrift dat het aanslagbiljet de naam, voornamen of maatschappelijke benaming en het adres van de belastingplichtige moet vermelden een vormvereiste is dat niet op straffe van nietigheid van het aanslagbiljet of van de handelingen van tenuitvoerlegging van de ten name van die belastingplichtige ingekohierde belasting is voorgeschreven, en of, ingeval die documenten een onvolledige of onjuiste vermelding bevatten, de rechter dan heeft nagegaan of die nalatigheid of die fout de belastingplichtige belet heeft zijn recht van verdediging jegens de aanspraken van de administratie op normale wijze uit te oefenen dan wel of er twijfel bestaat over de identiteit van de door haar vervolgde schuldenaar, beslist niet naar recht dat de uitvoerbare titel van de gemeente geen uitwerking heeft omdat de naam en voornaam van de belastingplichtige noch op het aanslagbiljet, noch op het dwangbevel vermeld staan, en dat de opheffing van de daden van vervolging moet worden bevolen.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Wet 24 dec. 2002

Artt. 2 tot 5 en 32, § 1, eerste lid

F.09.0014.N 10 juni 2010 AC nr. 415

Het standpunt dat de liquidatieboni uitgekeerd vóór 1 januari 2003 volledig vrijgesteld zijn van belasting, faalt naar recht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen

Artt. 3 en 6

P.10.0325.F 4 maart 2010 AC nr. 151

De aan de dienst Voogdij toegekende identificatiebevoegdheid krachtens welke hij, onder meer door middel van een medisch onderzoek kan doen nagaan of de persoon al dan niet jonger is dan achttien jaar, sluit de bevoegdheid van de strafgerechten niet uit om in feite te beoordelen, volgens de bewijsregels in strafzaken, of de door een inverdenkinggestelde of een beklaagde aangevoerde minderjarigheid bewezen is (1). (1) Het openbaar ministerie had tot cassatie van het bestreden arrest geconcludeerd, op grond dat de appelrechters niet hadden geantwoord op de conclusie van de eiser, die aanvoert dat het door de dienst Voogdij aangevraagde medisch onderzoek, dat op een radiologische triple-test berust, volledi ger was dan het door het parket bevolen medisch onderzoek, dat alleen op het radiologisch onderzoek van de pols berustte.

- JEUGDBESCHERMING -

- MINDERJARIGHEID -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- VREEMDELINGEN -

Wet 24 feb. 1921

Art. 2, 2°

P.07.0521.N 3 juni 2008 AC nr. 359

De in artikel 44 Dopingdecreet bepaalde verschoningsgrond kan niet worden toegepast op misdrijven strafbaar gesteld in de Drugwet; hieruit volgt dat het bezit van verboden substanties, als bedoeld in de Drugwet, door een sportbeoefenaar tijdens of bij de voorbereiding van een sportmanifestatie, steeds krachtens die wet strafbaar blijft (1). (1) Zie Cass., 26 juni 2007, AR P.07.0521.N, A.C., 2007, nr. ..., Gw. H., nr. 62/2008 van 10 april 2008, B.S. 18 juni 2008, 31414.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- SPORT -

P.03.0091.F 29 januari 2003 AC nr. 67

De feiten die omschreven worden als "overtredingen van de drugswetgeving", kunnen m.n. bestaan in het vervoer, het bezit, de verkoop, het te koop stellen en het aanschaffen onder bezwarende titel of om niet van de drugs zonder voorafgaande toestemming (1). (1) Zie Cass., 28 nov. 2001, AR. P.01.1526.F, nr. 651, redenen.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Art. 2bis

P.05.0812.N 10 januari 2006 AC nr. 25

De teelt van cannabis voor verkoop en de teelt van cannabis voor andermans gebruik is strafbaar op grond van artikel 2bis Drugswet en artikel 26bis, 4° van het koninklijk besluit van 31 december 1930 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

De teelt van cannabis voor verkoop en de teelt van cannabis voor andermans gebruik is strafbaar op grond van artikel 2bis Drugswet en artikel 26bis, 4° van het koninklijk besluit van 31 december 1930 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- MISDRIJF - Allerlei

P.01.1526.F 28 november 2001 AC nr. ...

Het bezit van verdovende middelen zonder voorafgaande machtiging is een misdrijf dat blijft voortduren zolang geen ander feit of omstandigheid bewijst dat het niet langer gepleegd wordt; het stopzetten van de verkoop of het te koop aanbieden van verdovende middelen maakt niet noodzakelijkerwijs een einde aan het bezit van die producten, noch aan de deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, waartoe een dergelijk bezit aanleiding kan geven.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Art. 2bis, §§ 1 en 3b

P.96.1469.N 14 januari 1997 AC nr. ...

De rechter verantwoordt de veroordeling van een beklaagde als deelnemer aan invoer, uitvoer, vervaardiging, bezit, verkoop, tekoopstelling, aflevering of aanschaf van verdovende middelen, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan een hoofd- of bijkomende bedrijvigheid is, naar recht op grond van zijn vaststelling, in de motivering, dat deze beklaagde als controlerend en vergezellend drugkoerier optrad, zijnde een naar het oordeel van de rechter in de onderzochte modus operandi van drugtrafieken noodzakelijk optreden.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Art. 4, § 3

P.96.0390.N 14 mei 1996 AC nr. ...

Nadat de rechter de keuze heeft gedaan "maatregelen overeenkomstig artikel 4, §3, van de wet van 24 feb. 1921" afzonderlijk te motiveren, moet hij dit ook doen m.b.t. de door hem gelaste aanplakking en de openbaarmaking van zijn beslissing (Impliciet).~

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Art. 4, § 4bis

P.10.1296.F 22 december 2010 AC nr. 762

De tijdelijke sluiting als bedoeld in artikel 4, §4bis, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, is een beveiligingsmaatregel die toepasselijk is op de inrichtingen waarvan de eigenaars en uitbaters geen daders, mededaders of medeplichtingen zijn van de aldaar gepleegde overtredingen van de voormelde wet; een dergelijke maatregel moet gemotiveerd worden door het gevaar dat de inrichting uitmaakt voor de maatschappij, waarbij de rechter moet nagaan of het ermee verbonden risico, op het ogenblik van zijn uitspraak, wel degelijk het sluitingsbevel verantwoordt dat aan een derde is gegeven.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Art. 5

P.07.0608.F 13 juni 2007 AC nr. 324

De termijn voor herhaling na een veroordeling wegens overtreding van de Drugwet, begint te lopen vanaf de dag waarop de veroordeling die als grondslag voor de herhaling dient, in kracht van gewijsde is gegaan, zelfs al is de veroordeling in het buitenland uitgesproken.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- HERHALING -

Art. 6

P.98.0106.N 24 februari 1998 AC nr. ...

Er is geen onthulling, die grond is voor strafvermindering, wanneer de aangifte noch volledig, noch oprecht is en de aangever zijn eigen rol in verband met de drugmisdrijven heeft verzwegen.~

- STRAF - Allerlei

Art. 6, tweede en derde lid

P.08.0092.N 8 april 2008 AC nr. 212

Om te genieten van de in artikel 6 van de Wet van 24 februari 1921 bedoelde verschoningsgrond is vereist dat de onthullingen oprecht en volledig zijn zodat de overheid in staat is vervolgingen in te stellen (1); dit houdt in dat de aangever omtrent de feiten niet alleen zijn eigen aandeel kenbaar moet maken,maar ook binnen zijn wetenschap omtrent de feiten een volledige aangifte moet doen van alle omstandigheden en daders van het misdrijf. (1) Cass., 8 dec. 1992, AR 7226, A.C., 1991 - 92, nr. 779.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

Art. 7

P.01.0737.N 22 mei 2001 AC nr. ...

De ambtenaren van het bestuur der douane en accijnzen hebben bevoegdheid om inzake de toepassing van de Drugswet vaststellingen te doen en proces-verbaal op te maken.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De ambtenaren van het bestuur der douane en accijnzen hebben bevoegdheid om inzake de toepassing van de Drugswet vaststellingen te doen en proces-verbaal op te maken.

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

P.00.1384.F 20 december 2000 AC nr. ...

De wet betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica schrijft geen bijzonder bewijsmiddel voor om het bestaan van de daarin of in de uitvoeringsbesluiten van die wet omschreven misdrijven vast te stellen.

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

Art. 7, § 3

P.01.1534.N 12 februari 2002 AC nr. 99

De in artikel 7, § 3, van de Wet van 24 februari 1921 genoemde officieren en anderen mogen ten allen tijde huiszoeking verrichten in lokalen waarvan werkelijke aanwijzingen bestaan dat ze dienen voor het vervaardigen, bereiden, bewaren of opslaan van de in de wet genoemde stoffen, zelfs wanneer die lokalen deel uitmaken van een woning (1). (1) Cass., 1 okt. 1996, AR P.96.0409.N, nr 342.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.96.0409.N 1 oktober 1996 AC nr. ...

De in artikel 7, § 3 van de Wet van 24 feb. 1921 genoemde officieren en anderen mogen ten alle tijde huiszoeking verrichten in lokalen waarvan werkelijke aanwijzingen bestaan dat ze dienen voor het vervaardigen, bereiden, bewaren of opslaan van de in de wet genoemde stoffen, zelfs wanneer die lokalen deel uitmaken van een woning.~

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 1 en 2bis

P.05.1543.F 8 februari 2006 AC nr. 83

Door te bepalen dat de straf geleidelijk kan worden verzwaard gelet op de leeftijd van de persoon "ten aanzien waarvan" de overtreding van de artt. 1 en 2bis, Drugwet werd gepleegd, heeft de wetgever een verhoogde bescherming van de minderjarigen wegens hun grotere kwetsbaarheid op het oog gehad; die bescherming gaat ervan uit dat het ten laste gelegde bezit voor de minderjarige gevaarlijk kan zijn en houdt bijgevolg in dat, ofwel de minderjarige over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt om zich bewust te zijn van de feiten die in zijn aanwezigheid worden gepleegd, ofwel dat de verdovende middelen in zijn aanwezigheid werden gebruikt zodat hij rechtstreeks het risico loopt bepaalde gevolgen ervan te ondergaan (1). (1) Antwerpen (8ste kamer), 2 april 1993, R.W., 1993-1994, p. 131, met noot; W. MAHIEU, Stupéfiants, in Qualifications et jurisprudence pénales, Die Keure, dl. 2, p. 22 en 23; A. DECOURRIERE, Stupéfiants, in Droit pénal et procédure pénale, Kluwer, nr. 89, p. 52 en 53; A. DE NAUW, Drugs, A.P.R., E. Story-Scientia, 1998, nr. 28.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Verzwarende omstandigheden

Artt. 1, 2bis, § 1, 3, tweede lid, 4 en 6

P.01.0332.N 21 mei 2002 AC nr. 308

Voor het bestaan van het misdrijf, door de artikelen 1, 2bis, § 1, 3, tweede lid, 4 en 6 van de Drugwet strafbaar gesteld, is geen bijzonder opzet vereist, het volstaat dat de dader op eender welke wijze het gebruik van de bedoelde stoffen met kennis van zaken vergemakkelijkt; dit is het geval wanneer de dader toegang tot een lokaal verschaft of toelaat, wetende dat verdovende middelen er worden gebruikt en dit gebruik toestaat of zich niet ernstig ertegen verzet.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Artt. 1, en 2, 2°

P.07.0778.N 27 januari 2009 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie de vraag rijst of artikel 44 van het decreet van de Vlaamse Raad van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, geïnterpreteerd in die zin dat door dat artikel een strafuitsluitende verschoningsgrond wordt gecreëerd die niet enkel geldt met betrekking tot feiten die alleen strafbaar zijn op grond van artikel 43 Dopingdecreet, maar dat deze ook geldt voor wat betreft het louter bezit van verboden substanties, strafbaar gesteld door de Drugwet, de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheden van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten schendt, in zoverre de toepassing ervan de residuaire bevoegdheid van de federale wetgever in het gedrang brengt, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Cass., 26 juni 2007, AR P.07.0521.N, nr ...

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning

- GRONDWETTELIJK HOF -

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- SPORT -

Artt. 2bis en 2ter

P.10.1428.N 23 november 2010 AC nr. 690

De artikelen 26bis, 2° en 28 van het koninklijk besluit van 31 december 1930, die een mindere zware straf stellen op de invoer, vervaardiging, vervoer, aanschaf en bezit van slaap- en verdovende middelen die betrekking hebben op cannabis alsmede op de teelt van cannabisplanten voor persoonlijk gebruik, doen geen afbreuk aan de strafbaarheid van andere dan voor persoonlijk gebruik gepleegde misdrijven met betrekking tot cannabis (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Allerlei

P.05.0812.N 10 januari 2006 AC nr. 25

De artikelen 26bis, 2° en 28 van het koninklijk besluit van 31 december 1930 die een minder zware straf stellen op de invoer, vervaardiging, vervoer, aanschaf en bezit van slaap- en verdovende middelen die betrekking hebben op cannabis alsmede op de teelt van cannabisplanten voor persoonlijk gebruik, doen geen afbreuk aan de strafbaarheid van andere dan voor persoonlijk gebruik gepleegde misdrijven met betrekking tot cannabis (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Allerlei

De bestraffingschaal van de artikelen 26bis, 2°, 3°, en 4° van het koninklijk besluit van 31 december 1930 doet geen afbreuk aan de strafbaarheid van misdrijven met betrekking tot cannabis (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- MISDRIJF - Allerlei

Artt. 2bis, § 1 en 2bis, § 3, b

P.01.0024.N 24 april 2001 AC nr. ...

De poging tot uitvoer van verdovende middelen met de omstandigheid van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging is strafbaar, ook al is ze correctionaliseerd (1). (1) Zie concl. van O.M.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Artt. 2bis, § 1, 3, tweede lid, en 4, § 6

P.98.0211.F 27 mei 1998 AC nr. ...

De rechter die de verbeurdverklaring beveelt van het voertuig dat toebehoort aan de moeder van de beklaagde, verantwoordt zijn beslissing naar recht, wanneer hij erop wijst dat voormeld voertuig gediend heeft om de drugwetgeving te overtreden.~

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Artt. 2bis, § 1, en 9

P.05.0097.N 4 april 2006 AC nr. 192

Het Hof stelt ambtshalve een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof wanneer het onderzoek van het cassatiemiddel twijfel doet ontstaan omtrent de mogelijke schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet door artikel 9 Drugwet, in die zin uitgelegd dat alleen een beklaagde die voor een drugmisdrijf wordt vervolgd onder de in dat artikel bepaalde voorwaarden in aanmerking kan komen voor de toepassing van de Probatiewet, zelfs indien hij niet voldoet aan de bij de artikelen 3 en 8 van deze laatste wet gestelde voorwaarden, en niet een beklaagde die niet voor een dergelijk drugmisdrijf wordt vervolgd, maar waarvan de rechter vaststelt dat, mocht hij in de omstandigheden waarin hij het hem ten laste gelegde misdrijf heeft gepleegd, eveneens zijn vervolgd wegens een drugmisdrijf, de rechter hem dan bij toepassing van artikel 9 Drugwet die gunst zou hebben toegestaan.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 4, §§ 2 en 3

P.07.0880.N 16 oktober 2007 AC nr. 483

De Drugwet voorziet niet in een beroepsverbod als bijkomende straf, in de zin van artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 okt. 1934, en het vermelde koninklijk besluit verwijst niet naar de inbreuken op de Drugwet als strafbare feiten waarvoor de in artikel 1 van datzelfde besluit bedoelde verbodbepalingen kunnen worden uitgesproken (1). (1) Omtrent de aard van het beroepsverbod in de zin van artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 okt. 1934: Cass., 2 juni 1999, AR P.99.0192.F, nr. 326 en Cass., 17 mei 2005, AR P.04.1571, nr. 282 met conclusie Advocaat-generaal Duinslaeger.

- STRAF - Andere straffen

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Artt. 5 en 6

P.08.1626.N 13 januari 2009 AC nr. 26

Wanneer, na een vroegere veroordeling wegens een wanbedrijf tot een gevangenisstraf van ten minste één jaar, de veroordeelde een wanbedrijf pleegt, omschreven in een bijzondere wet, dewelke bepalingen bevat die de herhaling van de daarin omschreven misdrijven regelt, zonder de toepasselijkheid van de bepalingen van hoofdstuk V van boek I Strafwetboek geheel uit te sluiten, is de toepassing van deze laatste bepalingen wettig als de voorwaarden voor de bijzondere herhaling niet zijn vervuld (1). (1) Cass., 4 juni 1974, A.C., 1974, 1096; 23 juni 1975, A.C., 1975, 1133; 22 dec. 1998, AR P.98.1571.F, A.C., 1998, nr 533; VANDROMME, S., Comm. Strafr.Herhaling: bijzondere strafwetten", p.5, nr 7.

- HERHALING -

Artt. 6bis en 7, § 2

P.10.0484.N 1 juni 2010 AC nr. 384

Artikel 6bis Drugswet staat de huiszoeking zonder bevel toe van om het even welke plaats die voor de verkoop of de aflevering van dergelijke stoffen is bestemd, zodra, onder meer, de officieren van gerechtelijke politie, vóór de huiszoeking beschikken over ernstige en objectieve aanwijzingen over het bestaan van een misdrijf met betrekking tot onrechtmatig bezit van verdovende middelen met het oog op verkoop (1). (1) Cass., 4 jan. 2006, AR P.05.1417.F, AC, 2006, nr. 6 met conclusie A.G. Vandermeersch

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Artikel 7, § 2, Drugswet verwijst uitdrukkelijk naar de eigen bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, zoals bepaald in artikel 6bis Drugswet, inzonderheid de voorwaarden vereist voor de regelmatige uitvoering van een huiszoeking (1). (1) Zie Cass., 1 okt. 1996, AR P.96.0409.N, AC, 1996, nr. 342; Cass., 12 feb. 2002, AR P.01.1534.N, AC, 2002, nr. 99.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

inz. art. 1

P.00.1402.F 24 januari 2001 AC nr. ...

Art. 8 E.V.R.M. verbiedt de bestraffing van het bezit van verdovende middelen niet, ook al dienen die verdovende middelen enkel voor het persoonlijk gebruik van de bezitter; het misdrijf "bezit van verdovende middelen" wordt immers door de wet gestraft in het belang van de hygiëne en de volksgezondheid (1). (1) Cass., 7 feb. 1996, A.R. 8042, nr. 351.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Wet 24 juli 1987

Art. 20, 2°

S.94.0089.N 12 juni 1995 AC nr. ...

De arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd die ontstaat bij toepassing van artikel 20, 2° Wet 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, laat niet toe een proefbeding op te nemen in de daaropvolgende arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, vermits niet wordt voldaan aan de vereiste van artikel 67, §1, Arbeidsovereenkomstenwet.~

- ARBEID - Tijdelijke arbeid

Art. 25, eerste lid

S.08.0088.N 30 maart 2009 AC nr. 222

Artikel 23, eerste lid van de wet van 4 december 2007 betreffende de sociale verkiezingen van het jaar 2008, is een wetsbepaling die steunt op het aantal werknemers dat door een onderneming wordt tewerkgesteld, zoals bedoeld in artikel 25, eerste lid van de Uitzendarbeidswet, zodat de uitzendkrachten die op de datum van de aanplakking van het bericht waarbij de datum van de verkiezingen wordt aangekondigd, ter beschikking van een gebruikende onderneming zijn gesteld, eveneens in aanmerking komen voor de berekening van de personeelssterkte van die onderneming en dus voor de vaststelling van het aantal leden en plaatsvervangende leden van de personeelsafvaardiging in de ondernemingsraad en in het comité voor preventie en bescherming op het werk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Het bepaalde in artikel 25, eerste lid van de Uitzendarbeidswet geldt blijkens zijn uitdrukkelijke bewoordingen voor alle wettelijke bepalingen die steunen op het aantal werknemers dat door een onderneming wordt tewerkgesteld, dit is zowel voor wettelijke bepalingen die de drempel bepalen voor de oprichting van een orgaan als voor wettelijke bepalingen die de drempel bepalen voor andere of ondergeschikte verplichtingen; het geldt ook zowel voor wettelijke bepalingen die steunen op het "aantal werknemers" dat door een onderneming wordt tewerkgesteld als voor wettelijke bepalingen die steunen op het "gemiddeld aantal werknemers" dat door een onderneming wordt tewerkgesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ARBEID - Tijdelijke arbeid

Art. 31

S.07.0043.N 1 december 2008 AC nr. 683

Overeenkomstig artikel 31, §4 zijn dan de gebruiker en de persoon, ook het uitzendbureau, die een werknemer of werknemers ter beschikking stelt van de gebruiker in strijd met de bepalingen van paragraaf, hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de sociale bijdragen, lonen, vergoedingen en voordelen die uit de bij paragraaf 3 bedoelde overeenkomst voortvloeien (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- LOON - Recht op loon

Wanneer evenwel wordt vastgesteld dat de uitzendkracht tewerkgesteld wordt voor een niet in het kader van uitzendarbeid toegelaten tijdelijke arbeid, is de overeenkomst voor uitzendarbeid overeenkomstig artikel 31,§ 2 van de Uitzendarbeidswet, die van openbare orde is, nietig vanaf de verboden terbeschikkingstelling, zodat vanaf dat ogenblik de overeenkomst tussen uitzendkracht en het uitzendbureau van rechtswege eindigt, zoals ook bepaald in artikel 9 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr.58, op 7 juli 1994 gesloten in de nationale Arbeidsraad, en vanaf dat ogenblik de gebruiker en de werkkracht overeenkomstig artikel 31,§ 3 worden beschouwd als zijnde verbonden door een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, met evenwel een mogelijkheid tot onmiddellijke beëindiging door de werkkracht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ARBEID - Algemeen

Art. 31, § 1, eerste lid

P.05.0678.N 6 september 2005 AC nr. 412

Een fysiek persoon die in een vennootschap het werkgeversgezag uitoefent over de werknemers waarmee deze vennootschap door een arbeidsovereenkomst is verbonden, kan geen werkgeversgezag uitoefenen in andere vennootschappen die niet krachtens een arbeidsovereenkomst met die werknemers zijn verbonden en die derden zijn ten aanzien van de eerstgenoemde vennootschap.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Algemeen

Het werkgeversgezag kan slechts worden uitgeoefend door de natuurlijke of rechtspersoon die krachtens een arbeidsovereenkomst met een werknemer verbonden is.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Algemeen

Art. 31, § 4

S.02.0039.N 2 juni 2003 AC nr. 329

De hoofdelijke aansprakelijkheid voor de betaling van sociale bijdragen die in de wet van 24 juli 1987 als sanctie is voorzien voor de onwettige terbeschikkingstelling van een werknemer kan niet worden toegepast in de gevallen van internationale detachering op de gebruiker van die werknemer, vermits dit indirect leidt tot het eveneens toepassen van de Belgische sociale zekerheidswetgeving hetgeen in strijd is met de werking van de E.G. Verordening 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Art. 8, § 1

S.07.0043.N 1 december 2008 AC nr. 683

Wanneer aan de in hoofdstuk II van de Uitzendarbeidswet bepaalde vormvereisten niet is voldaan, maar de door de werkkracht uit te voeren arbeid in het kader van uitzendarbeid toegelaten is, gelden slechts de in deze wet bepaalde gevolgen en is er geen sprake van verboden terbeschikkingstelling van werknemers, zodat het verzuim de overeenkomst voor uitzendarbeid schriftelijk vast te leggen overeenkomstig artikel 8, §1 van de Uitzendarbeidswet, slechts tot gevolg heeft dat de overeenkomst voor uitzendarbeid haar eigen karakter behoudt, maar overeenkomstig artikel 8, §1, vijfde lid voor onbepaalde duur geldt, met mogelijkheid van verkorte opzegging door de arbeidskracht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ARBEID - Algemeen

Artt. 31 en 32

S.07.0043.N 1 december 2008 AC nr. 683

Behoudens de in artikel 31,§1, tweede lid en artikel 32 van de Uitzendarbeidswet bepaalde toegelaten afwijkingen, houdt artikel 31,§1, eerste lid, een algemeen verbod in van elke terbeschikkingstelling die niet gebeurt conform de regelen inzake tijdelijke arbeid en uitzendarbeid, dit wil zeggen die andere arbeid als voorwerp heeft dan deze in de reglementering van de tijdelijke of uitzendarbeid bedoeld zodat de houder van een uitzendbureau die werknemers ter beschikking stelt en zich hierbij niet houdt aan de voor uitzendarbeid toegelaten tijdelijke arbeid, zoals bepaald in artikel 1 van de Uitzendarbeidswet, dit algemeen verbod overtreedt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ARBEID - Algemeen

Wet 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers

Art. 25, eerste lid

S.12.0071.N 15 april 2013 AC nr. ...

Het bepaalde in artikel 25, eerste lid, Uitzendarbeidswet 1987 geldt blijkens zijn uitdrukkelijke bewoordingen voor alle wettelijke bepalingen die steunen op het aantal werknemers dat door een onderneming wordt tewerkgesteld, dit is zowel voor wettelijke bepalingen die de drempel bepalen voor de oprichting van een orgaan als voor wettelijke bepalingen die de drempel bepalen voor andere of ondergeschikte verplichtingen (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEID - Tijdelijke arbeid

Art. 7, 1°

C.10.0620.N 9 februari 2012 AC nr. ...

Een interimkantoor, waarvan de hoofdactiviteit bestaat in het bemiddelen voor uitzendarbeid, is een tussenschakel tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt; het levert als dienstverlener economische prestaties die zowel in het voordeel zijn van de werkgevers als van de werknemers (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ARBEID - Tijdelijke arbeid

Artt. 7, 8 en 24, tweede lid

C.10.0620.N 9 februari 2012 AC nr. ...

Het huurcontract van een interimkantoor dat voor het realiseren van zijn omzet afhangt van het contact met het publiek, de potentiële werknemers, dat naar hem toekomt in het gehuurde pand, valt onder de Handelshuurwet; de omstandigheid dat het uitzendbureau en de uitzendkracht op grond van de artikelen 7 en 8 Uitzendarbeidswet gebonden zijn door een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid en dat artikel 24, tweede lid, van dezelfde wet niet toelaat dat het uitzendbureau van de uitzendkracht direct of indirect een financiële bijdrage vordert, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ARBEID - Tijdelijke arbeid

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving

Wet 24 juli 1992 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de rechtstoestanden van het personeel van het actief kader van de rijkswacht

Art. 28

P.01.0396.N 19 juni 2001 AC nr. ...

Het onderzoek door een rechterlijke commissie zoals bepaald door het Wetboek van Militaire Strafvordering stelt de strafvordering niet in werking, zelfs niet wanneer deze commissie onderzoekshandelingen heeft verricht die in het gewone strafrecht tot de bevoegdheid van de onderzoeksrechter behoren (1). (1) In deze zaak diende het Hof zich uit te spreken over bepaalde strafprocedurele aspecten van de zogeheten demilitarisering van de Rijkswacht ingevolge de wet van 24 juli 1992 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de rechtstoestanden van het personeel van het actief kader van de rijkswacht (B.S., 31 juli 1992). De eisers, rijkswachters, voerden in een middel een schending aan van de artikelen 47 en 127 tot 133 Sv., nu de procureur des Konings hen, met aanneming van verzachtende omstandigheden, rechtstreeks had gedagvaard voor de correctionele rechtbank. Volgens de eisers was die rechtstreekse dagvaarding onmogelijk. Het opsporingsonderzoek was ten dezen deels gevoerd vóór 1 juli 1994, dag van inwerkingtreding van de wet van 24 juli 1992. Vóór die inwerkingtreding waren personeelsleden van de rijkswacht onderworpen aan de wet van 15 juni 1899 houdende eerste en tweede titel van het wetboek van strafrechtspleging voor het leger. Blijkens artikelen 35 tot en met 44 van dat wetboek heeft de krijgsauditeur de bevoegdheden die de procureur des Konings naar gemeen strafprocesrecht heeft. De rechterlijke commissie is, onder het voorzitterschap van de krijgsauditeur, belast met het geschreven onderzoek. De krijgsauditeur oefent wat dat betreft de jurisdictionele functie uit van een onderzoeksrechter (Cass., 22 juni 1982, AC 1981-82, 1322). Tijdens het onderzoek in deze zaak zijn verscheidene onderzoeksdaden gesteld op last van de rechterlijke commissie. Volgens de eisers was er aldus een gerechtelijk onderzoek ingesteld toen de zaak, in toepassing van de wet van 24 juli 1992, werd overgezonden naar de procureur des Konings. Wegens het bestaan van een gerechtelijk onderzoek zou deze laatste niet meer tot rechtstreekse dagvaarding hebben kunnen overgaan. Het Hof besliste dat eisers uitganspunt onjuist is. Naar gemeen strafprocesrecht is weliswaar een rechtstreekse dagvaarding onmogelijk en moet de raadkamer de rechtspleging regelen als er een onderzoeksrechter is aangesteld. Dat is in deze zaak niet gebeurd omdat het feit dat de krijgsauditeur de jurisdictionele functie van onderzoeksrechter uitoefent, niet betekent dat hij een onderzoeksrechter is. De krijgsauditeur zou trouwens voor de raadkamer geen verslag kunnen uitbrengen. Evenmin verplicht de wet van 24 juli 1992 de procureur des Konings om voor de raadkamer de regeling van de rechtspleging te verzoeken in onderzoeken die zijn overgezonden door de krijgsauditoraten en die betrekking hebben op rijkswachters. Aan eisers wordt daarmee geen rechtswaarborg ontnomen die zij wel hadden vóór de inwerkingtreding van de wet van 24 juli 1992. Ook nà de tussenkomst van de rechterlijke commissie kan de krijgsauditeur namelijk nog tot rechtstreekse dagvaarding voor de krijgsraad overgaan (J. VERNIERS, Inleiding tot het militair strafrecht en strafprocesrecht, Antwerpen, Maklu, 1992, E. 120). De rechterlijke commissie heeft niet de bevoegdheden van de raadkamer (Cass., 20 februari 1922, Pas. 1922, I, 167). Geen wetsbepaling schrijft voor dat ingevolge de wet van 24 juli 1992 de raadkamer de procedure dient te regelen van de onderzoeken die betrekking hebben op rijkswachters en die door de krijgsauditeur zijn overgedragen aan de procureur des Konings (1). (1) In deze zaak diende het Hof zich uit te spreken over bepaalde strafprocedurele aspecten van de zogeheten demilit arisering van de Rijkswacht ingevolge de wet van 24 juli 1992 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de rechtstoestanden van het personeel van het actief kader van de rijkswacht (B.S., 31 juli 1992).

- MILITAIR -

- STRAFVORDERING -

Wet 24 mei 1921

Art. 2

C.04.0379.F 21 december 2006 AC nr. 668

Door de strafmaatregel die een vzw ten aanzien van één van haar leden treft krachtens haar reglement waaraan dat lid zich door zijn aansluiting vrijwillig onderworpen heeft, onwettig en zonder gevolg te verklaren, schendt de rechter artikel 2 van de wet van 24 mei 1921 en miskent hij de verbindende kracht van het reglement van die vzw (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2006, nr ...

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Wet 24 mei 1937

Art. 1

C.98.0506.F 28 september 2000 AC nr. ...

Het in artikel 20, 9°, Hypotheekwet overgenomen artikel 1 Wet 24 mei 1937 kent aan het slachtoffer van het ongeval dat door de schuld van de verzekerde is veroorzaakt het recht toe om van de verzekeraar op het bedrag dat deze aan de verzekerde verschuldigd is, de betaling van zijn eigen schuldvordering op de verzekerde te vorderen, binnen de perken zowel van de door de verzekerde opgelopen aansprakelijkheid als van de voorwaarden waaronder de verzekeringsovereenkomst aan de verzekeraar de verplichting oplegt de aansprakelijkheid van de verzekerde te dekken (1). (1) Zie de verwijzingen in concl. O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

- VERZEKERING - Landverzekering

De verzekeraar kan weliswaar aan het slachtoffer dat het hem bij artikel 1 Wet 24 mei 1937 toegekende en in artikel 20, 9° Hypotheekwet opgenomen vorderingsrecht tegen de verzekeraar uitoefent, excepties tegenwerpen die hem het recht geven zijn dekking te weigeren aan de verzekerde, maar hij kan tegen hem geen exceptie aanvoeren die gegrond is op een in de verzekeringsovereenkomst opgenomen compromissoir beding dat geen verband houdt met de dekking van de verzekering (1). (1) Zie de verwijzingen in concl. O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden

Wet 24 nov. 1975

Art. 3

P.97.0049.N 23 februari 1999 AC nr. ...

De strafbepalingen voor de inbreuken op het K.B. van 23 sept. 1992 houdende scheepvaartreglement voor het kanaal van Gent naar Terneuzen, genomen in uitvoering van de wet van 24 nov. 1975 houdende goedkeuring en uitvoering van het Verdrag inzake de internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, 1972, bijgevoegd Reglement en zijn Bijlagen, opgemaakt te Londen op 20 oktober 1972, zijn bepaald in artikel 3 van de vermelde wet.~

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Wet 24 sept. 1976

Art. 77, § 1

C.09.0406.F 10 februari 2011 AC nr. ...

- ONDERWIJS -

C.98.0217.F 29 juni 2000 AC nr. ...

De beslissing dat het begrip ambt met volledige prestaties niet omschreven is in het hoger muziekonderwijs en dat niet wordt gepreciseerd bij welk aantal uren de bijkomende uren kunnen worden gevoegd, is niet naar recht verantwoord aangezien uit de toepasselijke wetgeving blijkt dat een volledig uurrooster in het hoger kunstonderwijs 12 lesuren per week telt en dat de maximum 6 bijkomende uren die tegen 50 pct. worden betaald, die zijn welke daarbij kunnen worden gevoegd (1).

- ONDERWIJS -

- ONDERWIJS -

Wet 25 april 2007

zoals van toepassing voor de wijziging door art. 27

C.09.0104.N 21 februari 2011 AC nr. 664

Het Hof is krachtens artikel 26, § 2, van de Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof gehouden de opgeworpen prejudiciële vraag te stellen wanneer aangevoerd wordt dat het legaliteitsbeginsel vervat in de artikelen 12, tweede lid en 14, Gw. en artikel 7, E.V.R.M. zou miskend zijn nu nergens in de Voetbalwet of in enige andere wettelijke bepaling nader wordt gepreciseerd wat dient begrepen te worden onder de in artikel 23 van de Voetbalwet vermelde "verstoring van een voetbalwedstrijd" en "aanzetting tot slagen en verwondingen, haat of woede", terwijl de legaliteit van een strafbepaling vereist dat zij op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Voor de inbreuk bepaald in artikel 23 van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden is niet vereist dat omwille van het bedoelde gedrag het spel zelf moet worden stilgelegd, maar volstaat het dat dit gedrag het verloop van de wedstrijd, waartoe ook de beleving van de toeschouwers behoort, op enige wijze hindert (1). (1) Zie: Cass., 16 nov. 2009, AR C.09.0104.N, Pas., 2009, n° 664.

- SPORT -

Wet 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV)

Artt. 73 en 77

C.14.0088.N 3 oktober 2014 AC nr. 575

Gelet op de ratio legis om de rechten van de zelfstandige op het onroerend goed dat tot hoofdverblijfplaats dient te vrijwaren tegen de gevolgen van het ondernemersrisico, neemt deze bescherming een einde wanneer het onroerend goed niet meer wordt bestemd als hoofdverblijfplaats, ook voor schulden die voordien zijn ontstaan.

- BESLAG - Algemeen

Wet 25 feb. 1991 betreffende de aansprakelijkheid voor produkten met gebreken

Art. 2, tweede en derde lid

C.05.0156.N 6 april 2006 AC nr. 209

De leverancier van een product die door een gebrek in zijn installatie nalaat het normale productieproces uit te voeren en een onbewerkt product levert, verliest daardoor niet de hoedanigheid van producent.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Allerlei

- ENERGIE -

Art. 5

C.02.0362.F 26 september 2003 AC nr. 459

Een product is gebrekkig wanneer het niet de veiligheid biedt die men gerechtigd is te verwachten, alle omstandigheden van het ogenblik in aanmerking genomen, met name de presentatie van het product en het normaal of redelijkerwijze voorzienbaar gebruik van het product; zulks kan het geval zijn met een tandbeugel, onder meer voor jonge kinderen, die meestal niet bij machte zijn de gevaren van het gebruik in te schatten (1). (1) I.v.m. de noodzaak voor de producent om rekening te houden met gemakkelijk te voorzien verkeerd gebruik, zie T. VANSWEEVELT, "De wet van 25 februari 1991 inzake productenaansprakelijkheid", R.G.D.C., 1992, p. 96, nr 37; B. DUBUISSON, "La notion de défaut dans la directive européenne du 25 juillet 1985 ", D.C.C.R., 1989, p. 79; M. FALLON "La loi du 25 février 1991", J.T., 1991, p. 472.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Allerlei

Art. 8, e

C.05.0156.N 6 april 2006 AC nr. 209

De onmogelijkheid het bestaan van een gebrek van een product te ontdekken gaat niet uit van de stand van de kennis waarvan de betrokken producent concreet of subjectief op de hoogte was of kon zijn, maar van de objectieve stand van de wetenschappelijke en technische kennis waarvan de producent wordt geacht op de hoogte te zijn (1). (1) H.v.J. 29 mei 1997, Jur., 1,2670,27 (zaak C-300/95) (Art. 8,e, van de Wet van 25 februari 1991 heeft artikel 7,e, van de Richtlijn 85/374/EEG Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-staten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken omgezet); zie ook: Parl. St., Kamer, 1989-1990, n° 1262/1, p. 18; T. VANSWEEVELTDe wet van 25 februari 1991 inzake productenaansprakelijkheid", T.B.B.R., 1992, p. 206, nrs 85-87; M. FALLON "La loi du 25 février 1991", J.T., 1991, p. 472, nrs 36 en 37.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Allerlei

Artt. 1 en 8, b

C.05.0275.N 4 mei 2007 AC nr. 222

Van de producent van producten met gebreken, die aanvoert niet aansprakelijk te zijn, wordt enkel het bewijs gevergd dat hij aannemelijk maakt dat het bedoelde gebrek niet bestond op het ogenblik waarop het product in het verkeer werd gebracht, dan wel dat het later is ontstaan, en niet dat het zeker is dat het bedoelde gebrek niet bestond op het ogenblik waarop het product in het verkeer werd gebracht, dan wel dat het later is ontstaan (1) (2). (1) Art. 8, b, van de Wet Productenaansprakelijkheid heeft artikel 7, b, van de Richtlijn 85/374/EEG Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechterlijke bepalingen der Lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken omgezet. (2) Zie T. VANSWEEVELTCommentaar bij artikel 8 Wet 25 feb. 1991", in Bijzondere Overeenkomsten, Mechelen, Kluwer, dl. 2, Afl. 54 (okt. 2002), nrs 5-6.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Allerlei

Van zodra de rechter de schade, het gebrek en het causaal verband bewezen acht, draagt de producent van de producten met gebreken, die aanvoert niet aansprakelijk te zijn, de bewijslast dat het, gelet op de omstandigheden, aannemelijk is dat het gebrek dat de schade heeft veroorzaakt niet bestond op het tijdstip waarop hij het product in het verkeer heeft gebracht, dan wel dat het gebrek later is ontstaan; de producent die louter aanvoert dat de oorzaak van de schade onzeker is, voldoet niet aan de op hem rustende bewijslast (1) (2). (1) Art. 8, b, van de Wet Productenaansprakelijkheid heeft artikel 7, b, van de Richtlijn 85/374/EEG Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken omgezet. (2) Zie T. VANSWEEVELTCommentaar bij artikel 8 Wet 25 feb. 1991", in Bijzondere overeenkomsten, Mechelen, Kluwer, dl. 2, Afl. 54 (okt. 2002), nrs 5-6.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Allerlei

Artt. 6 en 16

C.10.0126.F 6 juni 2011 AC nr. ...

Door het louter opslaan in de pakhuizen van de producent met het oog op de verkoop ervan, wordt een product niet in het verkeer gebracht.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Allerlei

Door het louter opslaan in de pakhuizen van de producent met het oog op de verkoop ervan, wordt een product niet in het verkeer gebracht.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Wet 25 jan. 1967

gewijzigd door de

C.08.0202.F 9 december 2010 AC nr. 722

Uit de parlementaire voorbereiding volgt dat de wetgever, toen hij de artikelen 2, eerste en tweede lid, 12, §1, eerste lid, en §2, eerste lid, en 12, §2, tweede lid, van de wet van 9 augustus 1955 goedkeurde, de bevoegdheid van de voor openbare werken bevoegde minister om het Fonds in rechte te vertegenwoordigen niet heeft willen uitsluiten; het arrest dat uitsluit dat het Wegenfonds in rechte vertegenwoordigd kan worden door de voor de openbare werken bevoegde minister teneinde een onverschuldigd betaald bedrag terug te vorderen, schendt bijgevolg die wettelijke bepalingen (1).
(1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- *VORDERING IN RECHTE* -

Wet 25 jan. 1999

Artt. 17 en 34

S.04.0186.F 19 september 2005 AC nr. 441

De regel volgens welke de kinderbijslagen voor werknemers niet verschuldigd zijn voor kinderen die buiten het Rijk les volgen, is pas op 6 februari 1999 in werking getreden (1). (1) Zie Cass., 4 mei 1998, AR S.97.0100.N, nr 220; 18 nov. 2002, AR S.02.0041.N, nr 614; artikel 52, eerste lid, Kinderbijslagwet Werknemers, na zijn wijziging bij artikel 17, W. 25 jan. 1999 houdende sociale bepalingen (K.B. 6 feb. 1999).

- GEZINSBIJSLAG - Werknemers

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Wet 25 juli 1891 houdende herziening der wet van 15 april 1843, op de politie der spoorwegen

Art. 1

C.13.0090.N 27 februari 2014 AC nr. ...

Een rijksweg, een gewestweg, een provincieweg of een gemeenteweg, verliest op de plaats waar die door een spoorweg wordt gekruist, door het feit zelf van zijn nieuwe bestemming, op de kruising zijn oorspronkelijke aard en maakt integrerend deel uit van de spoorweg, zijnde de grote weg; het enkele feit van een bovengrondse kruising van de spoorweg met een daaronder gelegen rijksweg, gewestweg, provincieweg of gemeenteweg heeft op de plaats van die kruising echter niet de inlijving tot gevolg van de lager gelegen weg, ook al steunt de bovengrondse kruising op een bouwwerk dat rust op een lager gelegen weg (1). (1) Cass. 26 sept. 2013, AR C.11.0743.N, AC 2013, nr. 482; Cass. 22 juni 2007, AR C.05.0514.N-C.05.0518.N, AC 2007, nr. 351, met concl. van advocaat-generaal GUY DUBRULLE.

- WEGEN -

C.11.0743.N 26 september 2013 AC nr. ...

Een rijksweg, een gewestweg, een provincieweg of een gemeenteweg, verliest op de plaats waar die door een spoorweg wordt gekruist, door het feit zelf van zijn nieuwe bestemming, op de kruising zijn oorspronkelijke aard en maakt integrerend deel uit van de spoorweg, zijnde de grote weg; het enkele feit van een bovengrondse kruising van de spoorweg met een daaronder gelegen rijksweg, gewestweg, provincieweg of gemeenteweg heeft op de plaats van die kruising niet de inlijving tot gevolg van de lager gelegen weg, ook al steunt de bovengrondse kruising op een bouwwerk dat rust op een lager gelegen weg (1). (1) Cass. 22 juni 2007, AR C.05.0514.N-C.05.0518.N, AC 2007, nr. 351, met concl. van AG GUY DUBRULLE.

- WEGEN -

C.07.0480.F 2 oktober 2009 AC nr. 546

Aangezien de grote wegen voorrang hebben op de gemeentewegen, op de plaats waar zij kruisen met een spoorweg in aanleg, verliest de gemeenteweg, door het feit zelf van zijn nieuwe bestemming, zijn oorspronkelijk karakter en maakt hij volledig deel uit van de spoorweg waarbij hij wordt ingelijfd (1). (1) Zie concl. O.M.

- WEGEN -

De inlijving van het gedeelte van de gemeenteweg bij de spoorweg op de plaats waar hij ermee kruist, vindt plaats vanaf het tijdstip waarop hij zijn nieuwe bestemming krijgt (1). (1) Zie concl. O.M.

- WEGEN -

Het bevel van de openbare overheid om een installatie te verplaatsen op de plaats waar de spoorweg in aanleg kruist met de gemeenteweg behoort tot de handelingen die aan dit gedeelte van de gemeenteweg zijn nieuwe bestemming geven (1). (1) Zie concl. O.M.

- WEGEN -

- OPENBAAR DOMEIN -

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

C.05.0514.N 22 juni 2007 AC nr. 351

Een rijksweg, een gewestweg, een provincieweg of een gemeenteweg, op de plaats waar die door een spoorweg wordt gekruist, verliest, door het feit zelf van zijn nieuwe bestemming, op die kruising zijn oorspronkelijke aard en maakt integrerend deel uit van de spoorweg, zijnde de grote weg; het enkele feit van een bovengrondse kruising van de spoorweg met een daaronder gelegen rijksweg, gewestweg, provincieweg of gemeenteweg heeft op de plaats van die kruising niet de inlijving tot gevolg van de lager gelegen weg, ook al steunt de bovengrondse kruising op een bouwwerk dat rust op de lager gelegen weg (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- WEGEN -

Wet 25 juli 1893

Art. 1

P.12.1707.F 14 november 2012 AC nr. ...

Cassatieberoep wordt in de regel ingesteld met een verklaring op de griffie van het rechtscollege dat de bestreden beslissing heeft gewezen; de verklaring van cassatieberoep van een vreemdeling, dat is ingesteld in een geschrift dat hij in het centrum waar hij is vastgehouden heeft overhandigd aan een ambtenaar wiens hoedanigheid niet wordt vermeld, is niet ontvankelijk omdat het niet is ingesteld in handen van de persoon die de hoedanigheid heeft om die akte op te stellen (1). (1) Zie Cass. 13 feb. 2001, AR P.01.0196.N, AC 2001, nr. 88; Cass. 8 dec. 2004, AR P.04.1556.F, AC 2004, nr. 602.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- VREEMDELINGEN -

P.12.1202.N 23 oktober 2012 AC nr. ...

De verklaring van cassatieberoep van de geïnterneerde tegen de beslissing van de Hoge commissie tot bescherming van de maatschappij die het verzoek van de geïnterneerde tot invrijheidstelling afwijst, dient door zijn advocaat te worden ingesteld, hetzij op het secretariaat van de Hoge commissie, hetzij met een verklaring ten overstaan van de bestuurder of zijn gemachtigde van de instelling waar de betrokkene is geïnterneerd (1). (1) Zie: Cass. 15 juni 2004, AR P.04.0712.N, AC 2004, nr. 326.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.09.1818.F 13 januari 2010 AC nr. 27

Het cassatieberoep van een geïnterneerde tegen een beslissing van de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij, moet worden ingesteld met een verklaring op het secretariaat van dat orgaan of met een verklaring ten overstaan van de bestuurder van de inrichting tot bescherming van de maatschappij of diens gemachtigde; het cassatieberoep dat met een faxbericht aan de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij is gericht, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie R. DECLERCQ, Cassation en matière répressive, Brussel, Bruylant, 2006, p. 192-194.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.09.1409.F 30 september 2009 AC nr. 538

De verklaring van een gedetineerde aan een penitentiaire beambte is geen cassatieberoep, wanneer niet blijkt dat die beambte een gemachtigde is van de directeur.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.04.0005.N 9 maart 2004 AC nr. 134

Het cassatieberoep tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden ingesteld door een verklaring die hetzij door de veroordeelde hetzij door zijn raadsman op het secretariaat van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt gedaan, hetzij door de veroordeelde op de griffie van de strafinrichting waar hij is opgesloten (1). (1) Cass., 29 maart 2000, AR P.00.0236.F, nr 212; Cass., 14 nov. 2001, AR P.01.1312.F, nr 618; Cass., 8 mei 2002, AR P.02.0388.N, nr 283; Cass., 11 sept. 2002, AR P.02.1041.F, nr ...; zie Cass., 9 febr. 2000, AR P.99.1809.F, nr 104; noot J.C. onder Cass., 5 april 2000, AR P.00.0206.F, Rev.dr.pén. 2000, 963

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.02.0998.F 25 september 2002 AC nr. 481

De akte van cassatieberoep is nietig en het cassatieberoep is niet ontvankelijk, wanneer de gemachtigde van de gevangenisdirecteur de akte heeft opgemaakt in een andere taal dan die van het bestreden arrest, ongeacht de taal waarin de gedetineerde de verklaring van cassatieberoep aan hem heeft gedaan (1), ook al heeft er tijdens de rechtspleging een wijziging van taal plaatsgevonden. (Impliciet). (1) Cass., 13 maart 2001, A.R. P.01.0343.N, nr 130.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.01.0343.N 13 maart 2001 AC nr. ...

De akte van voorziening is nietig en de voorziening is niet ontvankelijk wanneer de gemachtigde van de directeur van de gevangenis de akte heeft opgesteld in een andere taal dan de taal van het bestreden arrest, ongeacht de taal waarin de gedetineerde de verklaring van de voorziening aan hem heeft gedaan (1). (1) Cass., 21 juni 1965, Bull. en Pas. 1965, p. 1152; 26 september 1974, AC 1975, p. 110; 11 augustus 1988, A.R. 2592, nr 687; 1 maart 1989, A.R. 7300, nr. 372 en 22 maart 2000, A.R. P.00.0221.F en P.00.0248.F, nr 198.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.97.0963.F 3 september 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep, dat door een geïnterneerde in een inrichting tot bescherming van de maatschappij tegen een beslissing van een commissie tot bescherming van de maatschappij is gericht, wanneer de verklaring van voorziening niet is gedaan aan de bestuurder van die inrichting of aan zijn gemachtigde.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.96.1527.F 11 december 1996 AC nr. ...

De datum van de verklaring van hoger beroep van een gedetineerde wordt bepaald door zijn wilsuiting ten overstaan van de gevangenisdirecteur of diens afgevaardigde; die wilsuiting wordt ingeschreven in het gevangenisregister.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.95.1409.F 20 december 1995 AC nr. ...

Wanneer een gehechte, bij een ten overstaan van de gevangenisdirecteur of diens afgevaardigde gedane verklaring hoger beroep heeft ingesteld tegen een beschikking tot handhaving van de voorlopige hechtenis, is het hoger beroep rechtsgeldig, ook al is de verklaring niet overgezonden aan de met de overschrijving ervan belaste griffier.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Art. 1, eerste lid

P.04.0062.N 20 januari 2004 AC nr. 33

De verklaring die een gedetineerde doet aan een gevangenisbewaarder maakt geen rechtsgeldige akte van hoger beroep uit, wanneer niet blijkt dat deze bewaarder de gemachtigde van de directeur van de gevangenis was (1). (1) Cass., 13 juli 1999, AR P.99.1005.N, nr 416; 13 feb. 2001, AR P.01.0196.N, nr 88.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.02.1041.F 11 september 2002 AC nr. 441

Het cassatieberoep tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden ingesteld door een verklaring die hetzij door de veroordeelde hetzij door zijn raadsman op het secretariaat van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt gedaan, hetzij door de veroordeelde op de griffie van de strafinstelling waar hij opgesloten is (1); het stuk dat door de veroordeelde en een bewaker van de strafinstelling wordt ondertekend, en waarin de veroordeelde verklaart cassatieberoep in te stellen, voldoet niet aan die vormvereisten (2). (1) Cass., 14 nov. 2001, A.R. P.01.1312.F, nr. ... . (2) Zie Cass., 13 juli 1999, A.R. P.99.1005.N, nr. 416.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.01.0196.N 13 februari 2001 AC nr. ...

Maakt geen rechtsgeldige akte van hoger beroep uit de verklaring die een gedetineerde doet aan een bewaarder van de inrichting waar de appellant opgesloten is, als niet blijkt dat die bewaarder de gemachtigde is van de directeur van die inrichting (1). (1) Zie: Cass., 20 dec. 1995, A.R. P.95.1409.F, A.C. 1995, nr 562.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.99.1005.N 13 juli 1999 AC nr. ...

De voorziening in cassatie van de gedetineerde wordt aan de bestuurder van de inrichting waar de gedetineerde is opgesloten of aan diens gemachtigde gedaan; het stuk, door de gedetineerde en een bewaarder van de gevangenis ondertekend, waarbij de gedetineerde verklaart zich in cassatie te willen voorzien, maakt geen rechtsgeldige voorziening in cassatie uit.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Wet 25 juli 1938

Art. 3

D.94.0003.F 27 oktober 1994 AC nr. ...

De provinciale raad van de Orde van geneesheren op wiens lijst een geneesheer is ingeschreven, is, in de regel, bevoegd om tegen hem tuchtvervolgingen in te stellen en de vervolgde geneesheer kan zich, gedurende de procedure, niet aan dat rechtscollege onttrekken, tenzij om taalkundige redenen en binnen de grenzen van de artt. 36 en 38 K.B. van 6 feb. 1970.~

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Wet 25 juli 2008 tot wijziging wet rijkscomptabiliteit

Art. 101, eerste lid

C.08.0228.N 25 februari 2010 AC nr. 126

Hoewel het feit dat de bij een dagvaarding bij een rechtbank van de rechterlijke orde ingestelde aansprakelijkheidsvordering tegen de Staat de verjaring stuit, heeft het beroep voor de Raad van State tot nietigverklaring van een administratieve handeling waarvan de onwettigheid de aansprakelijkheid van de Staat in het gedrang brengt, die uitwerking niet (1). (1) Cass., 2 april 2009, AR C.08.0343.F, www.cass.be., met concl. advocaat-generaal m.o. de Koster; Zie ook Cass., 25 okt. 2007, AR C.05.0255.N, www.cass.be., en Cass., 16 feb. 2006, AR C.05.0022.N, 2006, nr 98.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- RAAD VAN STATE -

Art. 4

C.09.0339.N 3 september 2010 AC nr. 498

De omstandigheid dat artikel 4 van de wet van 25 juli 2008 de zaken waarin de vordering tot schadevergoeding vóór de inwerkingtreding van de wet verjaard is verklaard bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing, maar waarin een cassatieberoep is ingediend, niet uit het toepassingsgebied van de wet sluit, doet geen afbreuk aan de regel dat een middel dat de schending aanvoert van een wettelijke bepaling die nog niet in werking was getreden op het ogenblik van de uitspraak van de bestreden beslissing in de regel niet ontvankelijk is; deze bepaling houdt enkel in dat de nieuwe verjaringsregeling van toepassing is in geval de bestreden beslissing, die kracht van gewijsde heeft en de vordering tot schadevergoeding vóór de inwerkingtreding van de wet verjaard heeft verklaard, ingevolge een cassatie op grond van de schending van een ten tijde van de uitspraak van de bestreden beslissing wel toepasselijke bepaling haar gezag van gewijsde verliest en de zaak aldus opnieuw voor de feitenrechter dient te worden beoordeeld (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Algemeen

Een middel dat de schending aanvoert van een wettelijke bepaling die nog niet in werking was getreden op het ogenblik van de uitspraak van de bestreden beslissing is in de regel niet ontvankelijk (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

C.08.0228.N 25 februari 2010 AC nr. 126

Artikel 4 van de wet van 25 juli 2008 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek en de gecoördineerde wetten van 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit met het oog op het stuiten van de verjaring van de vordering tot schadevergoeding ten gevolge van een beroep tot vernietiging bij de Raad van State doet geen afbreuk aan de bepalingen van openbare orde die de cassatieprocedure regelen, meer bepaald deze omtrent de ontvankelijkheid van het cassatieberoep, de memories en de middelen; noch het recht van verdediging, noch dit op een eerlijk proces zoals vervat in artikel 6.1 E.V.R.M. verantwoorden een afwijking terzake; de aanvullende memorie die buiten de op straffe van verval voorgeschreven termijn ter griffie werd neergelegd kan derhalve niet in overweging worden genomen (1). (1) Zie Cass., 2 april 2009, AR C.08.0343.F, www.cass.be., met concl. advocaat-generaal m.o. de Koster.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Art. 1

C.03.0103.F 19 mei 2005 AC nr. 284

Het arrest, dat op grond van een feitelijke beoordeling, oordeelt dat de verzekeringsovereenkomst, waarvan het voorwerp bestaat in de dekking van het brandrisico van een bungalow waarvoor geen enkele bouw- of stedenbouwkundige vergunning was uitgereikt, er niet toe heeft geleid een onwettige toestand te scheppen of te handhaven, verantwoordt zijn beslissing naar recht dat het voorwerp van die verzekeringsovereenkomst niet ongeoorloofd is (1). (1) Zie Cass., 8 april 1999, AR C.98.0042.F, nr 199.

- VERBINTENIS -

- VERZEKERING - Landverzekering

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

Het voorwerp van een verzekeringsovereenkomst, dat bestaat in de dekking van een welbepaald risico tegen betaling van een prijs, moet geoorloofd zijn (1). (1) Zie Cass., 8 april 1999, AR C.98.0042.F, nr 199.

- VERZEKERING - Algemeen

Art. 1, B, a)

C.10.0120.F 4 februari 2013 AC nr. ...

De brandverzekering die in eigen naam is gesloten door de onverdeelde mede-eigenaar van het verzekerd goed dekt enkel zijn deel van de eigendom en komt niet ten goede aan de andere mede-eigenaars, tenzij uit de verzekering volgt dat de verzekeringnemer voor hun rekening heeft gehandeld.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 10, § 1, eerste en tweede lid

C.02.0258.F 6 februari 2004 AC nr. 65

Ingevolge artikel 10, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst kunnen het bestaan en de inhoud van een verzekeringsovereenkomst niet door vermoedens worden bewezen tenzij een begin van bewijs door geschrift wordt geleverd.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 11

C.11.0751.F 13 september 2012 AC nr. ...

Artikel 11 van de wet van 25 juni 1992, krachtens hetwelk in de verzekeringsovereenkomst geen geheel of gedeeltelijk verval van het recht op de verzekeringstussenkomst mag bedongen worden dan wegens niet-nakoming van een bepaalde in de overeenkomst opgelegde verplichting, heeft geen weerslag op die regel, aangezien het verhaal van artikel 25, 3°, eerste lid, b), van de modelovereenkomst niet gegrond is op een door de verzekeringsovereenkomst opgelegde verplichting maar op de schending van een wettelijke bepaling (1). (1) Cass. 19 juni 2009, AR C.08.0362.N, AC, 2009, nr. 425.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.05.0083.N 12 januari 2007 AC nr. 20

De verzekeraar mag de miskenning van een algemeen geformuleerde zorgvuldigheidsverplichting niet bedingen als grond tot verval van het recht op verzekeringsprestatie (1). (1) Zie M. FONTAINE, Verzekeringsrecht, Larcier, 1999, 139-142, nrs 288-294; J.-L. FAGNART, La requalification des clauses du contrat d'assurance, in Lib. Am. Lucien SIMONT, Bruylant, Brussel, 2002, 667, nr 5; M. FONTAINE, Déchéance, exclusions, définition du risque et charge de la preuve en droit des assurances, noot onder Cass., 7 juni 2001 en 18 januari 2002, R.C.J.B., 1973, 20-73, inz. 53, nr 77 en 69, nr 111; P. HENRY & J. TINANT, Déchéance ou exclusion: de Charybde en Scylla, in La loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre. Dix années d'application, dir. B. DUBUISSON (UCL) & P. JADOUL (FUSL), Collection Droit des Assurances, Academia Bruylant, 79-81.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.04.0490.F 2 juni 2005 AC nr. 311

Het arrest dat eist dat de vervalsanctie onmiddellijk na de formulering van de verplichting van de verzekerde vermeld moet worden, schendt artikel 11, W. 25 juni 1992 (1). (1) Het O.M. stelde vast dat het middel gericht was tegen een reden van het bestreden arrest, namelijk een uiteenzetting van de rechters om te illustreren hoe eiseres volgens hen de werkwijze had kunnen verbeteren die zij trouwens al in een andere reden onwettig bevonden hadden, en was bijgevolg van oordeel dat de bestreden reden ten overvloede was gegeven en dat het middel dus niet-ontvankelijk was.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 11, eerste lid

C.12.0029.F 20 september 2012 AC nr. ...

Het beding op grond waarvan de verzekeraar zijn dekking kan weigeren omdat de verzekerde zijn contractuele verbintenissen niet is nagekomen, vormt een vervalbeding in de zin van voormeld artikel 11, eerste lid, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 20 sep. 2012, nr. ***.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 19

P.05.0268.N 20 september 2005 AC nr. 442

De aangifte van een schadegeval kan in het maatschappelijk verkeer als bewijs gelden van rechtshandelingen of van rechtsfeiten welke ze vaststelt en kan van aard zijn nadeel te berokkenen zodat ze een beschermd geschrift is dat onder de toepassing valt van de artikelen 193 en 196 Strafwetboek (1). (1) Zie Cass., 19 sept. 1995, AR P.94.0377.N, nr 388.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VERZEKERING - Landverzekering

C.00.0438.F 7 juni 2002 AC nr. 345

De schadeverzekering, inzonderheid de aansprakelijkheidsverzekering, berust op het beginsel van schadevergoeding ingevolge hetwelk de prestatie van de verzekeraar ertoe strekt het vermogen van de verzekerde te vrijwaren tegen alle schulden die ontstaan doordat zijn aansprakelijkheid in het gedrang komt ten gevolge van de totstandkoming van het risico (1); in dat verband maakt het niet uit of de getroffene al dan niet over een rechtstreekse vordering tegen de verzekeraar beschikt (2). (1) J-L Fagnart, "Droit des assurances", dl. 2, P.U.B., 1999, p. 96; P. Laloux, "Traité des assurances terrestres en droit belge", Bruylant, 1994, nr. 43; J. Van Ryn en J; Heenen "Principes de droit commercial", Bruylant, 1965, p. 22; Hubert Claassens, "Assurances indemnitaires, assurances de dommages et assurances de choses: dispositions générales" in "La loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, sous la direction de M. Fontaine et J.M. Binon", Bruylant, 1993, p. 113. (2) L. Simont, "L'action directe de la victime d'un accident automobile contre l'assureur du propriétaire de celui-ci", R.C.J.B., 1962, p.465.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 2, § 1

C.10.0577.F 16 september 2011 AC nr. ...

De wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst is van toepassing op de verzekeringsovereenkomst voor een plezierboot (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- VERZEKERING - Landverzekering

- VERZEKERING - Zeeverzekering

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Art. 26, § 1

C.11.0734.N 14 januari 2013 AC nr. ...

De arbeidsongevallenverzekeraar kan in de verzekeringsovereenkomst, die een persoonsverzekering is, een recht van verhaal tegen de verzekeringnemer bedingen in geval van miskenning van de krachtens artikel 26, § 1, van de Wet Landverzekeringsovereenkomst opgelegde verplichting om in de loop van de overeenkomst en onder de voorwaarden van artikel 5 de nieuwe omstandigheden of de wijzigingen van de omstandigheden aan te geven die van aard zijn om een aanmerkelijke en blijvende verzwaring van het risico dat het verzekerde voorval zich voordoet, te bewerkstelligen.

- VERZEKERING - Landverzekering

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

Art. 26, §§ 1 en 3

P.97.0885.N 1 juni 1999 AC nr. ...

Tot behoud van de dekking, overeenkomstig de W.A.M.-wet, van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe een motorrijtuig aanleiding kan geven, moet de verzekeringnemer ook elke risicoverzwaring in de loop van de overeenkomst aangeven; zijn bedrieglijke of verwijtbare tekortkoming hieromtrent brengt met zich, naargelang hij eigenaar, houder of bestuurder van het verzekerde motorrijtuig is, overeenkomstig het in artikel 22, §1, tweede lid, W.A.M.-wet gemaakte onderscheid, wel dan niet strafbare niet-verzekering.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.96.1001.N 26 januari 1999 AC nr. ...

Tot behoud van de dekking, overeenkomstig de W.A.M.-wet, van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe een motorrijtuig aanleiding kan geven, moet de verzekeringnemer ook elke risicoverzwaring in de loop van de overeenkomst aangeven; zijn bedrieglijke of verwijtbare tekortkoming hieromtrent brengt met zich, naargelang hij eigenaar, houder of bestuurder van het verzekerde motorrijtuig is, overeenkomstig het in artikel 22, § 1, tweede lid, W.A.M.-wet 1989 gemaakte onderscheid, wel dan niet strafbare niet-verzekering.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 29, § 2

C.05.0051.N 5 januari 2006 AC nr. 13

De wettelijke bepaling van dwingend recht die de termijn voor de uitwerking van de opzegging van de verzekeringsovereenkomst regelt, verhindert dat de partijen een kortere opzeggingstermijn bedingen, maar staat er niet aan in de weg dat zij, nadat de opzeg is gegeven, een kortere opzeggingstermijn aanvaarden en aldus afstand doen van de bij de wet geboden bescherming (1). (1) Zie Cass., 15 maart 1968, AC, 1968, 936; zie ook Ph. ColleLa protection du consommateur d'assurance: loi impérative et clauses abusives", in La loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, Ed. Jeune Barreau de Bruxelles, 1995, p. 3; zie G. BaetemanLes effets des dispositions légales impératives protégeant des intérêts privés", nota onder Cass., 6 dec. 1956, R.C.J.B., 1960, p. 160; A. MeeùsLa notion de loi impérative et son incidence sur la procédure en cassation et sur l'office du juge", nota onder Cass., 17 maart 1986, R.C.J.B., 1988, p. 498 e.v.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 3 en 11, eerste lid

C.12.0029.F 20 september 2012 AC nr. ...

Aangezien artikel 11, eerste lid, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst van dwingend recht is, zoals is vastgelegd is in artikel 3 van die wet, dient de rechter na te gaan of een beding van een verzekeringscontract dat op een andere manier wordt verwoord geen vervalbeding is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 20 sep. 2012, nr. ***.

- VERZEKERING - Landverzekering

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 30

P.01.1190.F 16 januari 2002 AC nr. 32

Behoudens afwijkende bepalingen ten voordele van bepaalde personen, bedraagt de duur van de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst een jaar.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 34, § 1

C.08.0328.F 9 oktober 2009 AC nr. 571

De rechtsvordering waarbij de verzekeraar van de verzekerde de teruggave eist van vergoedingen die hij hem onverschuldigd heeft uitbetaald, vloeit niet voort uit de verzekeringsovereenkomst maar wel uit de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek betreffende de teruggave van het onverschuldigd betaalde; de in artikel 34, § 1, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst vastgelegde verjaringstermijn is bijgevolg niet van toepassing op de voornoemde rechtsvordering (1). (1) Zie Cass., 13 juni. 2002, AR C.99.0405.N, AC, 2002, nr. 355.

- VERJARING - Algemeen

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 34, § 1, eerste, tweede en derde lid

C.08.0016.N 28 november 2008 AC nr. 682

Ingeval een verzekerde het bedrag van de schade, buiten een gerechtelijke procedure om, betaalt aan de benadeelde, zodat deze geen belang meer heeft bij het instellen van een rechtsvordering, is deze betaling door de verzekerde het voorval dat zijn vorderingsrecht tegen de verzekeraar doet ontstaan en begint de verjaring vanaf de datum van die betaling te lopen (1). (1) Zie Cass., 22 juni 1972, AC, 1972, 1005.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 34, § 2

C.12.0298.N 1 maart 2013 AC nr. ...

De verjaringstermijn bepaald in artikel 34, §2, Wet Landverzekeringsovereenkomst is enkel van toepassing op de vordering van de benadeelde tegen de overheid wanneer die dezelfde verplichtingen heeft als de verzekeraar (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.10.0687.F 20 februari 2012 AC nr. ...

De rechtsvordering die wordt ingesteld op grond van artikel 29bis, §1, van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, verjaart door verloop van vijf jaar (1). (1) Cass. 21 mei 1989, AR C.09.0295.F, AC, 2010, nr. 361.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 34, § 2, eerste en tweede lid, en § 4

C.13.0447.N 10 april 2014 AC nr. ...

De verjaring van de rechtstreekse vordering van de benadeelde tegen de verzekeraar wordt bij toepassing van artikel 35, § 4, van de Wet Landverzekeringsovereenkomst gestuit wanneer de verzekeraar van de aansprakelijke kennis krijgt van de wil van de benadeelde om van hem vergoeding te verkrijgen (1). (1) Zie Cass. 7 okt. 2005, AR C.04.0471.F, AC 2005, nr. 490; Cass. 1 maart 2012, AR C.11.0001.N, AC 2012, nr. 143, met concl. van advocaat-generaal m.o. VAN INGELGEM; het O.M. concludeerde eveneens tot verwerping; het was van oordeel dat het middel opkwam tegen de soevereine feitelijke beoordeling van de appelrechters dat de benadeelden niet hun wil hebben geuit om van verweerders schadevergoeding te verkrijgen en bijgevolg niet ontvankelijk was.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 34, § 2, en 68

C.08.0498.N 30 november 2009 AC nr. 707

Nu de wet geen bijzondere bepalingen bevat inzake de verjaring van de rechtstreekse vordering gebaseerd op artikel 68 van de Wet Landverzekeringsovereenkomst is de rechtstreekse vordering gebaseerd op artikel 68 van deze wet onderworpen aan de verjaringsregels bepaald in artikel 34, § 2 (1). (1) Cass., 30 jan. 2009, AR C.06.0234.N, AC, 2009, nr 79.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 34, § 3

C.12.0188.N 1 maart 2013 AC nr. ...

De regresvordering van de verzekeraar tegen de verzekerde verjaart door verloop van drie jaar, te rekenen vanaf de dag van de betaling door de verzekeraar, behoudens bedrog; deze bepaling doet de verjaring van de regresvordering van de verzekeraar tegen de verzekerde lopen vanaf de betaling, ook al staat op dat ogenblik nog niet vast dat de verzekeraar over een grond van verhaal tegen de verzekerde beschikt (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

De regresvordering van de verzekeraar verjaart door verloop van drie jaar, te rekenen vanaf de dag van de betaling door de verzekeraar, ook wanneer zij gericht is tegen de verzekeringnemer.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 35, § 3bis

C.13.0277.F 21 februari 2014 AC nr. ...

In overeenstemming met het algemeen rechtsbeginsel dat de wetten geen terugwerkende kracht hebben, waarvan de wet van 24 juni 1992 op dat punt niet afwijkt, is artikel 35, § 3bis, van die wet dat een nieuwe grond van stuiting van de verjaring van de rechtsvordering van de benadeelde persoon tegen de verzekerde doet ontstaan, precies doordat de verjaring van zijn rechtsvordering tegen de verzekeraar wordt gestuit, van toepassing vanaf de inwerkingtreding op 19 januari 2003, op de kwestieuze verjaring, wanneer de stuiting het gevolg is van een handeling tegen de verzekeraar die zich heeft voorgedaan onder vigeur van de vroegere wet en waarvan de gevolgen voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover de rechtsvordering van de benadeelde persoon tegen de verzekeraar op dat tijdstip niet is verjaard (1). (1) Zie Cass. 26 april 2012, AR C.10.0534.F, AC 2012, nr. 259.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 35, § 4

C.13.0277.F 21 februari 2014 AC nr. ...

Artikel 35, §4, van de wet van 25 juni 1992 kent de verjaringsstuitende werking die het bepaalt, niet toe aan de inlichting die de getroffene zelf aan de verzekeraar meedeelt (1). (1) Zie Cass. 7 okt. 2005, AR C.04.0471.F, AC 2005, nr. 490; Cass. 1 maart 2012, AR C.11.0001.N, AC 2012, nr. 143.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.11.0001.N 1 maart 2012 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 15, §1, tweede lid, WAM 1989 en artikel 35, §4, Wet Landverzekeringsovereenkomst is voldoende dat de verzekeraar kennis krijgt van de wil van de benadeelde persoon om herstel van zijn schade te krijgen en is niet vereist dat de verzekeraar op de hoogte wordt gebracht van de rechtsgrond waarop de benadeelde zijn rechtsvordering steunt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- VERZEKERING - Landverzekering

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.11.0427.N 22 december 2011 AC nr. ...

Een verzoek tot terugbetaling van uitgaven stuit de verjaring van de rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar voor het volledig herstel van de schade.

- VERZEKERING - Landverzekering

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Een verzoek tot terugbetaling van uitgaven stuit de verjaring van de rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar voor het volledig herstel van de schade.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Art. 35, §§ 2 en 4

P.13.0250.N 18 november 2014 AC nr. 701

De verjaring van de vordering die voortvloeit uit het eigen recht van de benadeelde tegen de verzekeraar wordt ingevolge artikel 35, §4, Landverzekeringsovereenkomst gestuit zodra de verzekeraar kennis krijgt van de wil van de benadeelde om schadevergoeding te verkrijgen voor de door hem geleden schade; die kennisgeving zal enkel de verjaring stuiten van de benadeelde die zijn wil heeft geuit om vergoeding te bekomen.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 41

P.05.0127.N 25 oktober 2005 AC nr. 535

De indeplaatsstelling van de verzekeraar die schadevergoeding heeft betaald, tot beloop van het bedrag van die vergoeding in de rechten en rechtsvorderingen van de verzekerde of de begunstigde tegen de aansprakelijke derden, vindt slechts toepassing bij verzekeringen tot betaling van schade (1). (1) Het openbaar ministerie had geconcludeerd tot vernietiging van de bestreden beslissing op grond dat de appèlrechters op basis van hun vaststellingen met betrekking tot het litigieuze contract niet konden besluiten dat in casu de prestatie van de verzekeraar een forfaitair karakter had. Voor de aftoetsing van de criteria werd daarbij verwezen naar Cass., 31 okt. 1966, AC 1967, 294 en Cass., 28 sept. 1983, AC 1983-1984, nr 50.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 41, eerste lid

C.13.0617.F 4 december 2014 AC nr. 754

Het contractueel beding van een verzekeringspolis die is aangegaan door de vereniging van de mede-eigenaars van een pand, dat bepaalt dat het begrip “verzekerde” met name slaat op de mede-eigenaars en dat zij ten aanzien van elkaar als “derden” beschouwd worden, heeft derhalve niet de uitbreiding van het subrogatoir verhaal van de verzekeraar tot gevolg.

- VERZEKERING - Landverzekering

Wanneer een verzekeringspolis die is aangegaan door de vereniging van de mede-eigenaars van een pand elke waterschade dekt die zich in dat pand voordoet, heeft elke mede-eigenaar, bij een schadegeval, de hoedanigheid van verzekerde wat betreft zijn lot; hij heeft die hoedanigheid daarentegen niet ten aanzien van het beschadigde lot van elke andere mede-eigenaar (1). (1) Zie Cass. 5 november 2012, AR C.10.0514.F, AC 2014, nr. 590; Cass. 25 april 2013, AR C.11.0745.F, AC 2013, nr. 257.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.11.0186.F 26 mei 2014 AC nr. ...

Wanneer ingevolge de afgesloten arbeidsongevallenverzekering aan de getroffenen vergoedingen krachtens de Arbeidsongevallenwet zijn uitgekeerd, moet de arbeidsongevallenverzekeraar, omdat hij zijn uit de verzekeringsovereenkomst voortvloeiende verplichtingen moet nakomen, zich ervan onthouden tegen de werkgever, zijn verzekerde, een verhaal uit te oefenen (1). (1) Cass. 8 sept. 1992, AR 5456, AC 1991-92, nr. 598.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

C.10.0734.N 4 juni 2012 AC nr. ...

De bij zijn ouders inwonende minderjarige die een opzettelijke daad heeft begaan, is een verzekerde en geen derde in het kader van de door de ouders gesloten gezinsaansprakelijkheidsverzekering.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.10.0214.N 16 mei 2011 AC nr. ...

Artikel 41, eerste lid van de Wet Landverzekeringsovereenkomst verzet er zich niet tegen dat de rechter onder voorwaarde van de daadwerkelijke betaling aan het slachtoffer, de vrijwaringsvordering inwilligt van de veroordeelde verwerende partij op de hoofdvordering of diens verzekeraar ten aanzien van de medeaansprakelijke.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.08.0303.F 17 januari 2011 AC nr. ...

Uit artikel 41, eerste lid, van de wet van 25 juni op de landverzekering, volgt dat de subrogatie van de verzekeraar met wie de gemeente een verzekeringsovereenkomst is aangegaan krachtens artikel 27 van het koninklijk besluit van 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige personeelsleden van provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare centra voor maatschappelijk welzijn, diensten, instellingen en verenigingen voor maatschappelijk welzijn, diensten van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en diensten van het College van de Franse Gemeenschapscommissie en openbare kassen van lening, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, niet beperkt is tot de subrogatoire vordering die de gemeente is toegekend bij artikel 14, §3, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, maar zich uitstrekt tot de andere rechten en rechtsvorderingen van de gemeente tegen de schadeveroorzaker.

- VERZEKERING - Landverzekering

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

C.07.0434.F 11 januari 2010 AC nr. 16

Uit het feit dat de minderjarige geen verzekerde is voor wie de verzekeraar de uitkeringen heeft betaald die verschuldigd zijn op grond van een door zijn ouders gesloten verzekeringsovereenkomst burgerrechtelijke aansprakelijkheid privéleven, kan niet worden afgeleid dat die minderjarige een derde is in de zin van artikel 41, eerste lid, van de wet van 25 juni 1992 (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VERZEKERING - Landverzekering

P.02.1609.F 26 maart 2003 AC nr. 204

De verzekeraar van de huurder van een voertuig dat het voorwerp uitmaakt van een financieringshuur, die aan de verhuurder de vergoeding van beëindiging heeft uitbetaald die verschuldigd was in geval van vernieling van het voertuig, wordt ten belope van die vergoeding in de plaats gesteld van de rechten en rechtsvorderingen van zijn verzekerde tegen de voor die vernieling aansprakelijke derde; de strafrechter bij wie de burgerlijke rechtsvordering van de verzekeraar tegen die derde aanhangig wordt gemaakt, is bijgevolg bevoegd om van die vordering kennis te nemen (1). (1) Zie concl. O.M.; adde: P. VAN OMMESLAGHE, "Le paiement avec subrogation et le droit des assurances", Mélanges Philippe Gérard, Brussel, 2002, blz. 89 e.v., inz. nrs 22 tot 44.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

- VERZEKERING - Landverzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- OVEREENKOMST - Allerlei

- INDEPLAATSSTELLING -

P.97.1253.F 14 januari 1998 AC nr. ...

De verzekeraar, die in zijn hoedanigheid van verzekeraar "materiële schade" de aan zijn verzekerde verschuldigde vergoeding heeft betaald, treedt tot beloop van die vergoeding in de rechten en de rechtsvorderingen van de verzekerde tegen de voor de schade aansprakelijke derde, zodat de strafrechter die kennisneemt van de door de verzekeraar tegen die derde ingestelde burgerlijke rechtsvordering, zich niet onbevoegd kan verklaren, op grond dat de rechtsvordering niet rechtstreeks voortvloeit uit de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

- INDEPLAATSSTELLING -

- VERZEKERING - Landverzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.96.1506.F 14 mei 1997 AC nr. ...

De verzekeraar die de verschuldigde vergoeding betaald heeft aan zijn verzekerde, welke het slachtoffer is geworden van door gebrek aan voorzichtigheid toegebrachte slagen en verwondingen, treedt tot beloop van het bedrag van die vergoeding in de rechten en rechtsvorderingen van de verzekerde tegen de voor de schade aansprakelijke derde; de strafrechter die kennis neemt van de door de verzekeraar tegen die derde ingestelde burgerlijke rechtsvordering kan zich niet onbevoegd verklaren, op grond dat de rechtsvordering niet rechtstreeks voortvloeit uit de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 41, vierde lid

C.06.0492.F 11 april 2008 AC nr. 222

Het arrest, dat zonder kwaad opzet bij de zoon van de verzekerde vast te stellen, hem veroordeelt om aan de verzekeraar de vergoeding terug te betalen die deze aan zijn vader heeft uitgekeerd, schendt artikel 41, vierde lid, W. 25 juni 1992, dat een bepaling van dwingend recht is.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 44, §§ 1 en 2

C.05.0519.N 3 november 2006 AC nr. 537

Bij de verzekering van een woning, kan de verzekeraar zich slechts beroepen op onderverzekering en vermag hij de evenredigheidsregel toe te passen, wanneer hij het bewijs levert dat hij aan de verzekeringnemer een stelsel heeft voorgesteld dat de afschaffing van de evenredigheidsregel tot gevolg heeft en dat de verzekeringnemer zulks heeft geweigerd; hij kan dit bewijs leveren met alle middelen van recht, vermoedens inbegrepen.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 45, § 1

C.10.0248.N 21 februari 2011 AC nr. ...

Artikel 45, §1 Wet Landverzekeringsovereenkomst is uitsluitend van toepassing wanneer de verscheidene verzekeraars in samenloop komen voor de dekking van dezelfde schade.

- VERZEKERING - Landverzekering

Er is geen samenloop in de zin van artikel 45 Wet Landverzekeringsovereenkomst wanneer de aangesproken verzekeraar volgens de polis slechts na toepassing en na de uitputting van een andere bestaande polis, dus in tweede rang, in aanmerking komt om de schade te dekken en de verzekering in eerste rang voor de vergoeding van de schade toereikend is.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 5, eerste lid

C.00.0454.F 16 november 2001 AC nr. ...

De verplichting van de verzekeringnemer om tot het sluiten van de overeenkomst alle hem bekende omstandigheden mede te delen die hij redelijkerwijs moet beschouwen als gegevens die van invloed kunnen zijn op de beoordeling van het risico door de verzekeraar, geldt onverkort wanneer de verzekeringsovereenkomst bepaalt dat ze uitwerking zal hebben op een tijdstip voor het sluiten van de overeenkomst (1). (1) I.v.m. het beding dat de verzekeringsovereenkomst uitwerking heeft voor het sluiten ervan, zie R. Carton de Tournai en P. Van der Meersch, R.P.D.B., Aanv. III, v° "Assurances terrestres (Contrat en général)", nrs. 61 en 235; I.v.m. de dekkingsnota: zie o.m. M. Fontaine, Droit des assurances, 1e ed. nr. 25, p 108; R. Feyaerts en J. Ernault, Traité général des assurances terrestres, in Les Novelles, Droit commercial, V., nr . 444; J. van Rijn en J. Heenen, Principes de droit commercial, IV, 1e ed. nr. 2435; M. Picard en A. Besson, Les assurances terrestres, I, 5e ed., 1992, nr. 58, p. 97.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 52

C.05.0271.N 20 april 2007 AC nr. 198

Als reddingskosten die in geval van schadegeval door de verzekeraar worden gedragen, moeten aangezien worden de kosten veroorzaakt door maatregelen die de verzekerde op eigen initiatief neemt ongeacht het feit dat die maatregelen ook door de derde benadeelde konden genomen worden en ongeacht de omstandigheid dat de gevolgen die de verzekerde wil voorkomen of beperken, de verzekerde zelf dan wel een derde treffen of dreigen te treffen.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 55

P.98.1615.F 2 juni 1999 AC nr. ...

De zaakverzekeringsovereenkomst met voorafgaande taxatie geeft de partijen, de verzekerde en de verzekeraar, het recht in onderling akkoord de waarde vast te stellen, die ten grondslag ligt aan de schadevergoeding, in het geval dat het voorwerp van de overeenkomst tenietgaat. Zij sorteert alleen effect tussen degenen die partij zijn bij die overeenkomst.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 57, 1

C.12.0272.N 1 februari 2013 AC nr. ...

In geval van overdracht onder de levenden van een onroerend goed kan de beëindiging van de verzekeringsovereenkomst op verzoek van de verzekeringnemer-overdrager na het verlijden van de authentieke akte maar vóór het verstrijken van de termijn van drie maanden, niet worden tegengeworpen aan de overnemer die aanspraak maakt op de verzekeringsdekking voor een schadegeval dat zich in die periode heeft voorgedaan (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 6

C.04.0404.F 9 juni 2006 AC nr. 321

Wanneer in één en dezelfde overeenkomst verschillende risico's worden verzekerd en de verzwijging of de onjuiste mededeling enkel van invloed zijn geweest op de beoordeling van sommige ervan, is de nietigheid van de overeenkomst beperkt tot de verzekering van de risico's waaromtrent de verzekeraar is misleid.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 60

C.13.0486.N 5 juni 2014 AC nr. ...

Het voorrecht van de verzekeraar op de verzekerde zaak dat geldt voor een bedrag gelijk aan twee jaarpremies, ongeacht op welke wijze deze betaald wordt, kan zowel betrekking hebben op lichamelijke als op onlichamelijke zaken; aldus is de premie verschuldigd aan een kredietverzekeraar bevoorrecht op de verzekerde schuldvordering die kan worden geïnd; heeft de kredietverzekering betrekking op een geheel van schuldvorderingen, dan is de totale premie bevoorrecht op het bedrag van de geïnde schuldvorderingen die onder de verzekering vallen.

- VERZEKERING - Allerlei

Art. 67, § 1

C.12.0211.N 10 mei 2013 AC nr. ...

Artikel 67, §1, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst verbiedt de partijen niet overeen te komen dat het wederopgebouwde goed voor hetzelfde gebruik in België bestemd moet zijn als het beschadigde goed (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 67, § 2, 5°, a) et b)

C.11.0387.F 7 januari 2013 AC nr. ...

Uit artikel 67 van de wet van 25 juni 1992 blijkt dat die bepaling, zowel in de op het geschil toepasselijke versie als in de versie gewijzigd bij de wet van 21 mei 2003, afwijkt van het gemeen recht van de artikelen 1146 en 1153 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

- VERZEKERING - Landverzekering

Wanneer de verzekeraar weigert een brandschadegeval te dekken omdat het te wijten kan zijn aan een opzettelijke daad van de verzekerde of van de verzekeringsbegunstigde, is enkel de afwijking bepaald onder a) van voornoemd artikel 67, § 2, 5°, met uitzondering van die onder b), toepasselijk (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. nr. ...

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 77

C.09.0014.N 29 september 2011 AC nr. ...

De verzekerde heeft wegens het voorvallen van de schade die in de overeenkomst is beschreven jegens zijn verzekeraar een vordering tot dekking van zodra de benadeelde aanspraak maakt op schadevergoeding en kan de vergoeding die hijzelf aan de benadeelde heeft betaald terugvorderen van zijn verzekeraar tot beloop van het verzekerde bedrag; de vordering van de verzekerde tot terugbetaling is pas opeisbaar vanaf de datum waarop de verzekerde de benadeelde heeft betaald (1). (1) Zie de concl. van het OM.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 79, eerste en tweede lid

C.12.0128.N 7 juni 2013 AC nr. ...

Wanneer een van de aansprakelijkheidsgronden waarop de verzekerde, als CMR vervoerder, door de benadeelde wordt aangesproken niet gedekt is door de polis, vallen de belangen van de verzekeraar en van de verzekerde in zoverre niet samen en heeft de verzekeraar niet het recht om, in de plaats van de verzekerde, de vordering van de benadeelde te bestrijden (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 8

C.02.0030.F 2 april 2004 AC nr. 178

De verzekeraar die beweert van dekking bevrijd te zijn, moet bewijzen dat de verzekerde de opzettelijke daad heeft begaan waardoor hij het voordeel van de verzekering heeft verloren (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., I, 2004, nr ...

- VERZEKERING - Landverzekering

P.02.0607.N 25 maart 2003 AC nr. 197

Zo artikel 8, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst bepaalt dat niettegenstaande enig andersluidend beding de verzekeraar niet kan verplicht worden dekking te geven aan hem die het schadegeval opzettelijk heeft veroorzaakt, kan de opzettelijke fout van een andere persoon niet ingeroepen worden tegen degene die voor deze persoon civielrechtelijk aansprakelijk is en hiervoor verzekerd is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 8, eerste lid

C.10.0734.N 4 juni 2012 AC nr. ...

De opzettelijke fout zoals bedoeld in artikel 8, eerste lid Wet Landverzekeringsovereenkomst, kan niet worden ingeroepen tegen degene die voor de persoon die deze begaat, burgerrechtelijk aansprakelijk is en hiervoor verzekerd is.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.07.0471.N 24 april 2009 AC nr. 278

Een schadegeval is opzettelijk veroorzaakt, in de betekenis van artikel 8, eerste lid, wet landverzekeringsovereenkomst, wanneer de verzekerde vrijwillig en bewust schade heeft toegebracht; voor de toepassing van die bepaling is niet vereist dat de verzekerde de bedoeling had de schade te veroorzaken zoals zij zich heeft voorgedaan (1). (1) Zie Cass., 5 dec. 2000, AR P.99.0223.N, AC, 2000, nr 670, en Cass., 12 april 2002, AR C.01.0343.F, AC, 2002, nr 225. Het O.M. concludeerde tot verwerping op grond van de overweging dat een schadegeval opzettelijk is veroorzaakt wanneer de verzekerde vrijwillig en bewust zo heeft gehandeld dat een derde daardoor een redelijkerwijze voorzienbare schade lijdt, en dat daarbij niet is vereist dat de verzekerde de bedoeling had de schade te veroorzaken zoals zij zich heeft voorgedaan. Nu het middel uitging van de rechtsopvatting dat een schadegeval opzettelijk is veroorzaakt wanneer de dader het schadegeval bewust heeft veroorzaakt en de schadelijke gevolgen van zijn handelen of niet-handelen heeft gewild, en dat de dader aldus de schade als doel moet hebben gehad, faalde het volgens het O.M. naar recht.

- VERZEKERING - Landverzekering

P.07.1185.N 12 februari 2008 AC nr. 103

De omstandigheid dat de rechter oordeelt dat een schadeverwekkend feit ten laste van de beklaagde bewezen is maar dat deze zich, op het ogenblik dat hij dat feit pleegt, in een ernstige staat van geestesstoornis bevindt die hem ongeschikt maakt tot het controleren van zijn daden, zodat de rechter die beklaagde op grond van de in artikel 71 Strafwetboek bepaalde schuldUitsluitingsgrond vrijspreekt, sluit volstrekt uit dat de vrijgesproken dader "het schadegeval opzettelijk heeft veroorzaakt", zoals bedoeld in artikel 8, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst.

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- VERZEKERING - Landverzekering

Een schadegeval is opzettelijk veroorzaakt in de betekenis van artikel 8, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst, wanneer de verzekerde wetens en willens een daad stelt of zich ervan onthoudt en zijn risicodragende handelwijze een redelijkerwijze voorzienbare schade aan een derde veroorzaakt (1). (1) Zie: Cass., 5 dec. 2000, AR P.99.0223.N, AC, 2000, nr. 670.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.01.0343.F 12 april 2002 AC nr. 225

In de zin van artikel 8, eerste lid, Wet 25 juni 1992, is een schadegeval opzettelijk veroorzaakt als de verzekerde vrijwillig en bewust zo heeft gehandeld dat een derde daardoor een redelijkerwijze voorzienbare schade heeft geleden; het is niet vereist dat de verzekerde de bedoeling had de schade te veroorzaken zoals zij zich heeft voorgedaan. Andersluidende conclusie (1). (1) Het O.M. concludeerde tot vernietiging in hoofdzaak op grond dat de wil om schade toe te brengen precies het criterium van onderscheid is tussen de opzettelijke fout en de zware fout die schade hebben veroorzaakt. In de rechtsleer wordt de zware fout omschreven als een feit waarvan de gevolgen niet werden gewild maar dat wijst op een dermate onvoorzichtig gedrag dat de dader "a eu ou a dû avoir conscience" dat zijn gedrag een verzwaring van het risico inhield. De opzettelijke fout veronderstelt een feit waarvan de schadelijke gevolgen bewust gewild zijn. (J.L. FAGNART, "Droit des assurances terrestres", dl, III, nr 115; M. FONTAINE, "Droit des assurances terrestres", 2de uitg., p. 180; van dezelfde auteur "La loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurances terrestres" UCL, 1993, nr 30). Het bewust en overwogen stellen van een handeling volstaat dus niet, tevens moet de bedoeling worden vastgesteld om de schade te veroorzaken zoals zij zich heeft voorgedaan.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 8, tweede lid

P.13.0285.F 4 december 2013 AC nr. ...

Artikel 8, tweede lid, van de Wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, dat de verzekeraar in staat stelt zich van zijn verplichtingen te bevrijden voor de gevallen van grove schuld die op uitdrukkelijke en beperkende wijze in de overeenkomst zijn bepaald, sluit niet alleen uit dat hij zich van zijn verplichtingen kan bevrijden voor de gevallen van grove schuld die in algemene bewoordingen zijn gesteld, maar ook voor de gevallen van grove schuld die kunnen worden bepaald, rekening houdend met de maatregelen die in het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming dan wel door de coördinator veiligheid en gezondheid zijn aanbevolen (1). (1) Zie Cass. 29 juni 2009, AR C.08.0003.F, AC 2009, nr. 446. Zie Marcel FONTAINE, Droit des assurances, 3de uitg. Larcier, 2006, p. 261, nr. 374.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.08.0168.F 2 oktober 2009 AC nr. 548

Het beding uit de algemene voorwaarden van een verzekeringsovereenkomst burgerrechtelijke aansprakelijkheid bedrijf dat een inbreuk op de voorzichtigheids- of veiligheidsvereisten, de wetten, regels of gebruiken, eigen aan de verzekerde activiteiten, van dekking uitsluit wanneer die zo zwaarwichtig was dat de schade ten gevolge van die inbreuk volgens iedere met de materie normaal vertrouwde persoon haast onvermijdelijk was, biedt niet de mogelijkheid om de gedragingen die aan de basis liggen van grove schuld, met voldoende nauwkeurigheid af te bakenen en moet worden nietigverklaard.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.08.0003.F 29 juni 2009 AC nr. 446

Art. 8, tweede lid, W. 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, dat de verzekeraar in staat stelt zich van zijn verplichtingen te bevrijden voor de gevallen van grove schuld die op uitdrukkelijke en beperkende wijze in de overeenkomst zijn bepaald, sluit uit dat hij zich van zijn verplichtingen kan bevrijden voor de gevallen van grove schuld die in algemene bewoordingen zijn bepaald (1). (1) Zie M. Fontaine, Droit des assurances, 3de uitg., Brussel, Larcier, 2007, p. 261, en noot 493, alsook de vermelde rechtspraak; Cass., 12 jan. 2007, AR C.05.0083.N, AC, 2007, nr 20; J-L Fagnart, La requalification des clauses du contrat d'assurance, in Liber Amicorum, Lucien Simont, Bruylant, Brussel, 2002, 667, nr 5.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 82

C.06.0564.F 18 april 2008 AC nr. 232

Aangezien artikel 82 W. 25 juni 1992 van toepassing is op een lopende overeenkomst, regelt het de omvang van de ingevolge dat artikel verschuldigde dekking, mits de gedekte schadeverwekkende gebeurtenis zich heeft voorgedaan na het tijdstip waarop die bepaling op die overeenkomst toepasbaar is geworden (1). (1) Zie Cass., 6 april 2006, AR C.05.0141.N, AC, 2006, nr. 208; de door de overeenkomst gedekte gebeurtenis wordt door de verzekeraar slechts vergoed op grond van een schadegeval dat zich voordoet; het begrip schadegeval en de regeling ervan worden bepaald volgens het wettelijk stelsel dat gold op dag dat het zich voordeed; uiterlijk vanaf 1 september 1994, wanneer het om een lopende overeenkomst gaat, bestaat het schadegeval, krachtens artikel 77 Wet Landverzekeringsovereenkomst, in het voorvallen van de schade; dat begrip staat gelijk met het begrip schadeverwekkende gebeurtenis, m.a.w. gebeurtenis die schade veroorzaakt; er is pas sprake van een schadeverwekkende gebeurtenis op het ogenblik dat de schade voorvalt die door een verwekkende gebeurtenis is veroorzaakt; het begrip schadeverwekkende gebeurtenis verschilt zowel van het begrip 'feiten die aanleiding kunnen geven tot schade', bedoeld in artikel 78, § 2, dat de verplichtingen van de verzekeraar na het einde van de overeenkomsten regelt, als van het begrip 'feit dat de aansprakelijkheid in het gedrang brengt'. Th.W.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.05.0141.N 6 april 2006 AC nr. 208

De uitbreiding van de dekkingsplicht die artikel 82 van de wet op de landverzekeringsovereenkomst invoert vindt geen toepassing op ongevallen die zich hebben voorgedaan voordat de wet in werking getreden is, ook al is de schade ontstaan nadat dit artikel in werking is getreden (1). (1) Zie S. LIERMAN en B. WEYTSHet overgangsrecht en de inwerkingtreding van wettelijke regels in het bijzonder met betrekking tot het verzekeringsrecht", T.P.R. 2005, nr 15; P. POPELIER, Toepassing van de wet in de tijd, in A.P.R., 1999, nrs 48 en 60; N. DENOELLes assurances de responsabilité et la loi du 25 juin 1992", in Les assurances de responsabilité, Ed. Jeune Barreau de Bruxelles, 1999, 126; P.H. DELVAUXLe droit transitoire. Champ d'application dans le temps du nouveau droit des assurances terrestres", in M. FONTAINE, La loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, Ed. Jeune Barreau de Bruxelles, 1995, 141. Contra: H. COUSY en H. CLAASSENSDe toepassing van de wet van 25 juni 1992 op de bestaande of lopende verzekeringscontracten, in het bijzonder bij schadegeval", in De wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst: toepassing in de praktijk, De Verz., Dossier, 1992, 147-148.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 84

C.10.0270.N 20 december 2010 AC nr. 755

Dat een kwitantie ter finale afrekening aan de benadeelde niet het recht ontneemt om vergoeding te vorderen voor andere elementen van de schade dan die waarop de kwitantie betrekking heeft geldt ongeacht de kwalificatie van de kwitantie ter finale afrekening als een vaststellingsovereenkomst (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VERZEKERING - Landverzekering

Uit de dwingende bepalingen van het eerste en het tweede lid van artikel 84 van de Wet Landverzekeringsovereenkomst volgt dat een kwitantie ter finale afrekening aan de benadeelde niet het recht ontneemt om vergoeding te vorderen voor andere elementen van de schade dan die waarop de kwitantie betrekking heeft (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.06.0565.F 19 april 2007 AC nr. 193

Uit een ondertekende kwitantie kan de rechter niet afleiden dat er afstand van een vordering is gedaan, wanneer hij niet vaststelt dat de elementen van de schade waarop die kwitantie betrekking heeft de posten bevat die het voorwerp van die vordering uitmaken.

- VERZEKERING - Landverzekering

Uit een ondertekende kwitantie kan de rechter niet afleiden dat er afstand van een vordering is gedaan, wanneer hij niet vaststelt dat de elementen van de schade waarop die kwitantie betrekking heeft de posten bevat die het voorwerp van die vordering uitmaken.

- AFSTAND VAN RECHT -

P.03.0868.N 16 maart 2004 AC nr. 143

Artikel 84 van de wet op de landverzekeringsovereenkomst dat bepaalt dat elke kwitantie voor een gedeeltelijke afrekening of ter finale afrekening niet betekent dat de benadeelde afziet van zijn rechten en dat een kwitantie ter finale afrekening de elementen van de schade moet vermelden waarop die afrekening slaat, houdt niet in dat wanneer de kwitantie voor een gedeeltelijke afrekening of ter finale afrekening de elementen van de schade vermeldt waarop die afrekening slaat, behoudens dwaling, de benadeelde voor diezelfde schade aanspraak mag maken op een hoger bedrag dan het bedrag dat het voorwerp van de kwitantie uitmaakt (1). (1) Zie F. Ponet, P. Rubens en W. Verhees, De landverzekeringsovereenkomst. Praktische commentaar bij de wet van 25 juni 1992, Deurne, Kluwer, 1993, nr 1091; P. Colle, Algemene beginselen van het Belgisch verzekeringsrecht, Antwerpen, Intersentia, 2002, nr 224.

- VERZEKERING - Landverzekering

P.01.0617.F 19 september 2001 AC nr. ...

De wetsbepalingen betreffende de kwitantie ter gedeeltelijke of finale afrekening zijn niet van toepassing in geval van dading (1). (1) Zie Cass., 20 juni 2001, A.R. P.01.0114.F, nr. ...

- VERZEKERING - Landverzekering

P.01.0114.F 20 juni 2001 AC nr. ...

Een kwitantie voor een gedeeltelijke of finale afrekening regelt de respectieve rechten en verplichtingen van de verzekerde en zijn verzekeraar; zij houdt geen verband met de voor het ongeval aansprakelijke derde en impliceert niet dat de benadeelde afziet van zijn rechten in het voordeel van die derde.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 85

C.08.0525.F 30 september 2010 AC nr. 565

Het arrest dat steunt op overwegingen waaruit blijkt dat de verzekeraar zijn verzekeringsovereenkomst met de verzekerde niet te goeder trouw heeft uitgevoerd, beslist op wettige wijze dat wegens het gedrag van de verzekeraar de dadingen tegen hem kunnen worden aangevoerd.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 86

C.10.0208.N 4 juni 2012 AC nr. ...

De vordering die voortvloeit uit het eigen recht dat de benadeelde tegen de verzekeraar heeft krachtens artikel 86 Wet Landverzekeringsovereenkomst is geen vordering tot vrijwaring in de zin van artikel 2257 B.W. (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.08.0169.F 28 juni 2010 AC nr. 465

Artikel 86 Wet Landverzekeringsovereenkomst wijzigt de verplichtingen van de verzekeraar niet ingrijpend en stelt geen nieuwe aansprakelijkheidsregel vast; het heeft hoofdzakelijk tot doel de regeling van de geschillen te vereenvoudigen door aan de benadeelde een rechtstreekse vordering en een eigen recht toe te kennen en hem tegen het onvermogen van de verzekerde te beschermen op een andere wijze dan door het in artikel 20, 9°, van de Hypotheekwet, ingestelde voorrecht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VERZEKERING - Landverzekering

Artikel 86 Wet Landverzekeringsovereenkomst moet toegepast worden door de rechter die na de inwerkingtreding ervan, op 1 januari 1993, uitspraak doet, zelfs wanneer het gaat om schadegevallen die vóór die datum zijn ontstaan, behalve wanneer een recht onherroepelijk is vastgesteld en voor zover de rechtsvordering tegen de verzekeraar niet verjaard is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VERZEKERING - Landverzekering

C.09.0117.N 25 maart 2010 AC nr. 217

Het eigen recht dat de benadeelde heeft tegen de verzekeraar kan ook worden uitgeoefend door degene die in de rechten van de benadeelde is gesubrogeerd.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.08.0377.N 26 november 2009 AC nr. 700

De benadeelde, die door de verzekering over een eigen recht tegen de verzekeraar beschikt, kan aldus zijn vordering tot het verkrijgen van schadevergoeding instellen hetzij tegen de verzekerde of diens verzekeraar afzonderlijk, hetzij tegen beiden gezamenlijk; in dit laatste geval zijn de verzekerde en zijn verzekeraar bij een vastgestelde aansprakelijkheid in solidum gehouden de benadeelde te vergoeden (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.98.0063.N 23 maart 2001 AC nr. ...

Artikel 86 van de Wet van 25 juni 1992 op de Landverzekeringsovereenkomst, in werking getreden op 1 januari 1993, dat aan de benadeelde van een schadegeval een rechtstreekse vordering tegen de aansprakelijkheidsverzekeraar verleent, is ook toepasselijk op schadegevallen die ontstaan zijn voor 1 januari 1993, behoudens wanneer bepaalde rechten reeds onherroepelijk zijn vastgesteld (1). (1) Cass., 6 okt. 2000, AR C.99.0452.N, nr...

- VERZEKERING - Landverzekering

Nieuw en dus niet ontvankelijk is het middel dat, ook al raakt het dwingende wetsbepalingen, voor de feitenrechter niet is aangevoerd en het Hof zou verplichten te onderzoeken of ten aanzien van de verzekeraar geen rechten reeds onherroepelijk zijn vastgesteld.

- VERZEKERING - Landverzekering

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

Art. 87, § 1

C.01.0026.F 19 oktober 2001 AC nr. ...

De excepties die de draagwijdte van de overeenkomst en de dekking van het risico betreffen, zoals de bepaling van een vrijstelling, behoren niet tot de excepties die krachtens artikel 87, §1 van de wet op de landverzekeringsovereenkomst niet aan de benadeelde kunnen worden tegengeworpen (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 87, § 1, tweede lid

C.11.0562.F 27 juni 2013 AC nr. ...

Onder ontstaan van het schadegeval, in de zin van artikel 87, §1, tweede lid, van de wet van 25 juni 1992, wordt het ontstaan van de schade bedoeld.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 87, § 2

C.10.0314.F 18 november 2011 AC nr. ...

In de zin van artikel 87, §2, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst is de opzettelijke fout een feit dat aan het schadegeval voorafgaat.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.05.0521.N 25 mei 2007 AC nr. 274

De staat van alcoholintoxicatie die oorzaak of medeoorzaak is van het ongeval is geen feit dat aan het schadegeval voorafgaat zodat de excepties, de nietigheid en het verval van recht, voortvloeiend uit de wet of de overeenkomst, welke hun oorzaak vinden in een dergelijk feit, niet aan de benadeelde persoon kunnen worden tegengeworpen (1). (1) Cass., 24 okt. 2000, AR P.98.1173.N, AC, 2000, nr. 572.

- VERZEKERING - Landverzekering

P.98.1173.N 24 oktober 2000 AC nr. ...

De staat van alcoholintoxicatie die oorzaak of mede-oorzaak is van een ongeval is geen feit dat het schadegeval voorafgaat waardoor de verzekeraar voor de andere dan de verplichte burgerrechtelijke aansprakelijkheidsverzekeringen de excepties, de nietigheid en het verval van recht, voortvloeiend uit de wet of de overeenkost, aan de benadeelde persoon kan tegenwerpen (1). (1) Zie M. Fontaine, Verzekeringsrecht, Larcier, 1999, nrs 599, 663 e.v.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 88

C.10.0472.F 10 maart 2011 AC nr. ...

De wijze waarop de in de Wet Landverzekeringsovereenkomst bedoelde regresvordering wordt uitgeoefend is slechts van toepassing op de datum waarop de rechtsvordering is ontstaan, mits die wetsbepalingen op die datum van kracht zijn (1). (1) Cass., 2 sept. 2005, A.R. C.04.0143.F, AC, 2005, nr. 405, met concl. adv.-gen. m.o. Ph. de Koster, in Pas. 2005

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.08.0234.F 5 maart 2010 AC nr. 152

De W.A.M.-verzekeraar beschikt, behoudens afwijkende overeenkomst ten gunste van de verzekeringnemer of de verzekerde, over een recht van verhaal zoals bepaald in de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst; de partijen worden bij de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst immers geacht de toepassing van de bepalingen van de modelovereenkomst, waaronder deze met betrekking tot het verhaal van de verzekeraar, op hun overeenkomst te hebben aanvaard, voor zover zij er niet contractueel zijn van afgeweken (1). (1) Cass., 9 maart 2007, AR C.06.0003.N, AC, 2007, nr. 131; Cass., 18 jan. 2010, AR C.09.0250.N, AC, 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.09.0250.N 18 januari 2010 AC nr. 43

De regeling dat de W.A.M.-verzekeraar dan ook niet hoeft te bewijzen dat de verzekeringsovereenkomst een recht van verhaal bedingt in de gevallen opgesomd in artikel 25 van de modelovereenkomst, maar het overeenkomstig artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek integendeel aan de verzekeringnemer of de verzekerde is die aanvoert dat in zijn voordeel van de regeling van de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst is afgeweken om te bewijzen dat dergelijke afwijking bepaald is in de verzekeringsovereenkomst, is niet in strijd met artikel 88 Wet landverzekeringsovereenkomst volgens welke de verzekeraar zich het recht van verhaal kan voorbehouden, vermits de Koning overeenkomstig artikel 19 van de wet van 9 juli 1975 gemachtigd is de algemene voorwaarden voor de W.A.M.-verzekeringsovereenkomst te regelen en de bij koninklijk besluit van 14 december 1992 opgelegde modelovereenkomst niet inhoudt dat de verzekeraar steeds verplicht zou zijn een recht van verhaal op te nemen (1). (1) Zie de concl. van het openbaar ministerie.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Uit artikel 88 Wet Landverzekeringsovereenkomst, artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 december 1992 en de artikelen 24, 25 en 25, 3°, b van de modelovereenkomst gevoegd bij dit koninklijk besluit, volgt dat de W.A.M.-verzekeraar, behoudens afwijkende overeenkomst ten gunste van de verzekeringnemer, de verzekerde of derden, over een recht van verhaal beschikt zoals bepaald in de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst. Voor zover zij er niet contractueel van zijn afgeweken, hetgeen alleen toegelaten is in het voordeel van de verzekerde, de verzekeringnemer of derden, worden de partijen bij een W.A.M.-verzekeringsovereenkomst immers geacht de toepassing van de bepalingen van de modelovereenkomst, waaronder deze met betrekking tot het verhaal van de verzekeraar op hun overeenkomst te hebben aanvaard (1). (1) Zie de concl. van het openbaar ministerie.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.06.0003.N 9 maart 2007 AC nr. 131

De W.A.M.-verzekeraar beschikt, behoudens afwijkende overeenkomst ten gunste van de verzekeringnemer of de verzekerde, over een recht van verhaal zoals bepaald in de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.05.0277.F 7 december 2006 AC nr. 628

De kennisgeving, door de verzekeraar, van zijn voornemen om een regresvordering in te stellen dient te worden gedaan aan de persoon tegen wie hij die vordering wil instellen of tegen de lasthebber die genoemde persoon met de inontvangstneming van die kennisgeving heeft belast.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.01.0177.F 7 juni 2002 AC nr. 348

Het staat aan de verzekeraar te bewijzen dat hij voldoet aan alle voorwaarden om zijn regresvordering in te stellen; het is dus niet de verzekerde, die aanvoert dat het recht van verhaal van de verzekeraar vervallen is, die moet bewijzen dat de verzekeraar hem niet op de hoogte heeft gebracht van zijn voornemen om verhaal in te stellen zodra hij de feiten kende waarop zijn beslissing gegrond is (1). (1) Zie Cass., 12 okt. 2000, A.R. C.99.0219.F, nr. 546.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Het staat aan de verzekeraar te bewijzen dat hij voldoet aan alle voorwaarden om zijn regresvordering in te stellen; het is dus niet de verzekerde, die aanvoert dat het recht van verhaal van de verzekeraar vervallen is, die moet bewijzen dat de verzekeraar hem niet op de hoogte heeft gebracht van zijn voornemen om verhaal in te stellen zodra hij de feiten kende waarop zijn beslissing gegrond is (1). (1) Zie Cass., 12 okt. 2000, A.R. C.99.0219.F, nr. 546.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.99.0219.F 12 oktober 2000 AC nr. ...

Door te verwijzen naar de artt. 24 en 25 van de algemene voorwaarden van de W.A.M.-polis m.b.t. het recht van verhaal van de verzekeraar, geeft de verzekeraar aan zijn verzekerde niet in klare en ondubbelzinnige bewoordingen kennis van zijn voornemen om verhaal in te stellen.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 88, eerste en tweede lid

C.10.0201.N 29 april 2011 AC nr. ...

Artikel 88 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst is niet van toepassing op de eigen schadeverzekering die een zaakverzekeringsovereenkomst en geen aansprakelijkheidsverzekeringsovereenkomst betreft .

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 88, eerste lid

C.10.0457.N 7 februari 2011 AC nr. ...

Een beding dat aan de verzekeringsmaatschappij een recht van verhaal verleent voor bedragen waarvoor de verzekerde niet aansprakelijk is, wijkt af van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 ten nadele van de verzekeringnemer en is bijgevolg op grond van artikel 1 van dit besluit niet toegelaten.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 88, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst, Artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 december 1992, de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992, en artikel 29 bis,§1, eerste en laatste lid WAM 1989, volgt dat het de verzekeringsmaatschappij die de slachtoffers van een verkeersongeval heeft vergoed op grond van artikel 29bis WAM 1989, is toegelaten een contractueel recht van verhaal uit te oefenen op de verzekerde of de verzekeringnemer, zij het beperkt tot het bedrag waartoe de verzekeraar op grond van de aansprakelijkheid van zijn verzekerde zou zijn gehouden (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2010, AR C.09.0352.N, AC 2010; nr….

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.09.0352.N 7 juni 2010 AC nr. 397

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 88, eerste lid Wet Landverzekeringsovereenkomst, artikel 25, 3° ,b) van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 en artikel 29bis, § 1 van de W.A.M. 1989 volgt dat het de verzekeringsmaatschappij die de slachtoffers van een verkeersongeval heeft vergoed op grond van artikel 29bis W.A.M. 1989, is toegelaten een contractueel recht van verhaal uit te oefenen op de verzekerde of de verzekeringnemer, zij het beperkt tot het bedrag waartoe de verzekeraar op grond van de aansprakelijkheid van zijn verzekerde zou zijn gehouden. Dit geldt ook wanneer de verzekeringsmaatschappij verhaal uitoefent op de verzekeringnemer voor de schadevergoeding die zij als W.A.M.-verzekeraar op grond van voormeld artikel 29bis aan de verzekeringnemer als passagier en slachtoffer betaalde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.07.0434.F 11 januari 2010 AC nr. 16

De bij zijn ouders inwonende minderjarige die een opzettelijke daad heeft begaan en die als verzekerde wordt aangewezen in de door zijn ouders gesloten verzekeringsovereenkomst burgerrechtelijke aansprakelijkheid privéleven, is een verzekerde in de zin van artikel 88, eerste lid, van de wet van 25 juni 1992, zelfs als de verzekeraar geen dekking aan hem heeft verleend, maar alleen bedragen heeft uitgekeerd tot dekking van de aansprakelijkheid van zijn ouders (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VERZEKERING - Landverzekering

C.08.0362.N 19 juni 2009 AC nr. 425

De verzekeraar die in de polis een beding als bedoeld in artikel 25.3, b), van de Modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverekering inzake motorvoertuigen opneemt, beschikt op contractuele grondslag over een recht van verhaal wanneer de voorwaarden hiertoe vervuld zijn, zonder dat vereist is dat er een oorzakelijk verband wordt aangetoond tussen het ongeval en het verzuim om te voldoen aan de Belgische wet en reglementen om een motorrijtuig te besturen; hieraan wordt geen afbreuk gedaan door artikel 11 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst krachtens hetwelk in de verzekeringsovereenkomst geen geheel of gedeeltelijk verval van het recht op de verzekeringstussenkomst mag bedongen worden wegens niet nakoming van een bepaalde in de overeenkomst opgelegde verplichting, nu het verhaal van artikel 25.3, b), van de Modelovereenkomst niet steunt op een door de verzekeringsovereenkomst opgelegde verplichting,maar op de miskenning van een wettelijke verplichting (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 88, tweede lid

C.13.0389.F 25 september 2014 AC nr. 553

Artikel 88, tweede lid, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst impliceert dat de verzekeraar, om zijn recht van verhaal niet te verliezen, aan de betrokkene duidelijk kennis geeft van zijn voornemen om verhaal in te stellen en dat de verzekeraar daarvan het bewijs dient te leveren; de wet op de landverzekeringsovereenkomst onderwerpt die kennisgeving aan geen enkel bijzonder vormvereiste; wanneer de kennisgeving per aangetekende brief gebeurt, dient de verzekeraar enkel te bewijzen dat hij die aan de postdiensten heeft afgegeven; die afgifte is een rechtsfeit, dat kan worden bewezen door alle middelen rechtens die de bodemrechter op onaantastelijke wijze beoordeelt.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.12.0072.F 4 oktober 2013 AC nr. ...

Uit artikel 88, tweede lid, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst volgt niet dat het verval van het recht van de verzekeraar om tegen zijn verzekerde een regresvordering in te stellen, doordat hij gedraald heeft zijn verzekerde in kennis te stellen van zijn voornemen om verhaal in te stellen zodra hij de feiten kent die zijn beslissing staven, tot gevolg heeft dat de verzekerde, ondanks zijn zware fout, recht heeft op de dekking van zijn verzekeraar.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.09.0352.N 7 juni 2010 AC nr. 397

Artikel 88, tweede lid van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst impliceert dat de verzekeraar, teneinde zijn recht op verhaal te bewaren, aan de betrokken persoon duidelijk en ondubbelzinnig kennis moet geven van zijn voornemen verhaal in te stellen. Het is hierbij niet vereist dat de inhoud van de polisvoorwaarden waarvan sprake in de modelovereenkomst, gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 betreffende de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, in de kennisgeving gedetailleerd wordt weergegeven (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.09.0024.N 24 december 2009 AC nr. 788

De bepaling van artikel 88, tweede lid, van de wet op de landverzekeringsovereenkomst van 25 juni 1992 is van dwingend recht ten gunste van de verzekerde; deze kan derhalve, uitdrukkelijk of stilzwijgend, afstand doen van het recht zich te beroepen op het uit dat artikel voortvloeiende verval van het recht van verhaal van de verzekeraar.

- AFSTAND VAN RECHT -

- VERZEKERING - Landverzekering

C.08.0288.F 11 september 2009 AC nr. 494

De verplichting voor de verzekeraar om de verzekeringnemer of, in voorkomend geval, de verzekerde die niet de verzekeringnemer is, kennis te geven van zijn voornemen om verhaal in te stellen, ontstaat op het ogenblik waarop de verzekeraar kennisneemt van de precieze omstandigheden van het ongeval op grond waarvan hij kan beoordelen of de verzekerde de schade heeft veroorzaakt en of er grond bestaat om verhaal in te stellen (1). (1) Cass., 12 sept. 2002, AR C.01.0192.N., AC, 2002, nr 446.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.07.0380.N 14 april 2008 AC nr. 224

Artikel 88, tweede lid van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, impliceert dat de verzekeraar, teneinde zijn recht op verhaal niet te verliezen, aan de betrokken persoon duidelijk en ondubbelzinnig kennis moet geven van zijn voornemen om verhaal in te stellen (1). (1) Zie Cass.,12 okt. 2000, AR C.99.0219.F, AC, 2000, nr. 546.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.04.0143.F 2 september 2005 AC nr. 405

De in de W.A.M.-wet vastgestelde uitvoeringsmodaliteiten van de regresvordering, gelden slechts op de datum waarop de rechtsvordering is ontstaan voor zover die bepalingen op die datum in werking zijn getreden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.02.0132.F 6 maart 2003 AC nr. 156

De rechtsvordering van de verzekeraar tegen de verzekerde tot terugbetaling van de bedragen die hij aan de slachtoffers van een ongeval heeft betaald wanneer de verzekeringsovereenkomst hem de mogelijkheid biedt om een dergelijk rechtsmiddel in te stellen, is gegrond op de contractuele verbintenis van de verzekerde; bijgevolg blijft die rechtsvordering geregeld door de wet onder vigeur waarvan de overeenkomst is gesloten, zolang een nieuwe wet niet van toepassing is op de overeenkomst waarin die rechtsvordering is bedongen; een modaliteit van de uitoefening van die rechtsvordering, zoals de in artikel 88, tweede lid, Wet 25 juni 1992 voorgeschreven voorafgaande kennisgeving, valt onder toepassing van dezelfde wet als de rechtsvordering zelf (1). (1) Cass., 23 juni 2000, AR C.99.0436.F, nr. 399.

- VERZEKERING - Landverzekering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

---

C.01.0192.N 12 september 2002 AC nr. 446

De verplichting die artikel 88, tweede lid van de wet op de landverzekeringsovereenkomst aan de verzekeraar oplegt tot kennisgeving van zijn voornemen om verhaal in te stellen, ontstaat zodra de verzekeraar op de hoogte is van de juiste omstandigheden van het ongeval, ook al wordt het verhaal uiteindelijk gesteund op het gebrek van betaling van de verzekeringspremies, en niet op de omstandigheden van het ongeval.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.99.0436.F 23 juni 2000 AC nr. ...

De wettelijke verplichting voor de verzekeraar om de verzekeringnemer of, in voorkomend geval de verzekerde die niet de verzekeringnemer is, voorafgaandelijk kennis te geven van zijn voornemen om een vordering tot terugbetaling in te stellen, is een modaliteit van de uitoefening van die rechtsvordering die gegrond is op de contractuele verbintenis van de verzekerde, zodat die verbintenis onder dezelfde wet als de vordering tot terugbetaling valt (1). (1) Over de contractuele grondslag van de regresvordering, zie cass., 5 sept. 1980, AC 1980-81, nr. 12; over de noodzaak van een contractueel beding om de regresvordering te kunnen uitoefenen, zie cass., 17 juni 1965, Bull. en Pas., I, 1965, 1130; over de kwestie in haar geheel, raadpleeg B. DUBUISSON, "A propos de la nature et du régime juridique de l'action récursoire de l'assureur R.C. Auto", R.G.A.R., 1988, nr. 1131, nrs 10 tot 35, p. 1 verso tot 5 verso; over de toepassing van de wet in de tijd inzake contracten, zie cass., 13 mei 1996, AR C.94.0210.F, nr. 170.

- VERZEKERING - Landverzekering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 89, § 1, eerste lid

C.08.0377.N 26 november 2009 AC nr. 700

Dat een vonnis aan de verzekeraar of aan de benadeelde in de regel slechts kan worden tegengeworpen indien zij in het geding partij zijn geweest of daarin zijn geroepen, staat er niet aan in de weg dat wanneer de benadeelde zijn vordering eerst heeft ingesteld tegen de verzekeraar en die bij afwezigheid van aansprakelijkheid wordt afgewezen, de verzekerde die nadien wordt aangesproken door de benadeelde, het in het eerste geding gewezen vonnis kan tegenwerpen aan de benadeelde (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 89, § 5

P.09.1146.F 20 januari 2010 AC nr. 47

Niettegenstaande de bewoordingen van artikel 162bis, eerste lid, Sv., kan de vrijwillig tussengekomen verzekeraar van de beklaagde, op grond van artikel 89, § 5, Wet Landverzekeringsovereenkomst, tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding aan de burgerlijke partij worden veroordeeld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.09.0597.F 30 september 2009 AC nr. 536

Wanneer tussen twee partijen geen geding is aangegaan voor de eerste rechter, kan één van hen, voor de eerste maal in hoger beroep, tegen de andere geen vordering tot vrijwaring of tot veroordeling instellen (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2001, AR C.99.0388.F, AC, 2001, nr 18; Cass., 29 okt. 2004, AR C.02.0406.N, AC, 2004, nr 517; Cass., 16 dec. 2004, AR C.02.0212.N-C.02.0251.N, AC, 2004, nr 614.

- TUSSENKOMST -

- VORDERING IN RECHTE -

P.02.0131.N 17 december 2002 AC nr. 677

Wanneer het geding tegen de verzekerde voor het strafgerecht is ingesteld, kan de eis van de verzekerde tot gedwongen tussenkomst van de verzekeraar in het strafgeding slechts strekken tot bindendverklaring van de uitspraak over de civielrechtelijke vordering (1). (1) Zie Cass., 8 sept. 1992, A.R. nr 5184 (AC, 1991-92, nr 595).

- VERZEKERING - Landverzekering

- TUSSENKOMST -

Artt. 1 B, 3, 41, 51 en 86

C.10.0514.F 5 november 2012 AC nr. ...

De brandverzekeraar die de echtgenoten heeft vergoed die onverdeelde eigenaars zijn van een gebouw dat vernield werd door het vuur veroorzaakt door een gebrek aan het motorvoertuig waarvan slechts één der echtgenoten eigenaar en bewaarder was, treedt ten aanzien van de verzekeraar van de verplichte aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen van het voertuig in de rechten die de niet-aansprakelijke echtgenoot heeft uit de door de andere echtgenoot gesloten overeenkomst (1). (1) Art. 41 van de wet van 25 juni 1992, zoals van kracht vóór de aanvulling ervan in het derde lid, bij de wet van 28 juli 2006.

- INDEPLAATSSTELLING -

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 1, B, a) en 39, eerste lid

C.12.0114.F 25 april 2013 AC nr. ...

De brandverzekering die een mede-eigenaar van een onverdeeld goed in eigen naam heeft gesloten, dekt slechts zijn aandeel in de eigendom en strekt niet ten voordele van de overige mede-eigenaars, tenzij uit de verzekering blijkt dat de verzekeringnemer voor hun rekening heeft gehandeld.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 10 en 148, §§ 1 en 2

C.00.0574.N 30 mei 2003 AC nr. 326

Artikel 10 van de Wet van 25 juni 1992 op de Landverzekeringsovereenkomst inzake het bewijs en de inhoud van de verzekeringsovereenkomst en haar wijzigingen is slechts van toepassing op de wijzigingen van de verzekeringsovereenkomsten, die aangegaan zijn vóór de inwerkingtreding van die bepalingen, vanaf de dag van die wijzigingen na die inwerkingtreding (1). (1) Zie Cass., 29 juni 2001, AR C.98.0378.N, nr 414 (betreffende de artikelen 5, 6 en 7 inzake de mededelingsplicht) en 12 april 2002, AR C.01.0157.F, nr ..., Memorie van toelichting, Doc. Kamer, 1586/1-90/91, p. 111; VERHEYDEN A.-M., Les principes de droit transitoire et leur application à la loi sur le contrat d'assurance terrestre du 25 juin 1992, R. G.A.R., 1995, 12465, nr 6.

- VERZEKERING - Landverzekering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 11 en 26, § 1

C.11.0734.N 14 januari 2013 AC nr. ...

De bepaling dat in de verzekeringsovereenkomst geen geheel of gedeeltelijk verval van het recht op de verzekeringsprestatie mag bedongen worden dan wegens de niet-nakoming van een bepaalde in de overeenkomst opgelegde verplichting, en mits er een oorzakelijk verband bestaat tussen de tekortkoming en het schadegeval, is niet van toepassing op het bedongen verhaalsrecht van de verzekeraar op de verzekeringnemer wegens miskenning van de verplichting opgelegd bij artikel 26, § 1, Landverzekeringsovereenkomst.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 114 en 121

C.12.0307.N 1 maart 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 114 en 121 Wet Landverzekeringsovereenkomst volgt dat de aanvaarding de begunstiging onherroepelijk maakt en de verzekeringnemer zijn recht van afkoop na de aanvaarding slechts kan uitoefenen mits toestemming van de begunstigde, ook al heeft deze de begunstiging aanvaard in tweede orde (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 127 en 128

C.09.0635.N 24 januari 2011 AC nr. ...

Wanneer het Grondwettelijk Hof in een arrest uitspraak doet over de ongrondwettigheid van de artikelen 127 en 128 van de Wet Landverzekeringsovereenkomst, met betrekking tot individuele levensverzekeringen die één van de in gemeenschap van goederen gehuwde echtgenoten heeft aangegaan en die de betaling van een kapitaal enkel aan de verzekeringnemer waarborgen, en de appelrechters oordelen dat ook wat betreft een groepsverzekering, die een specifieke verzekering betreft welke de functie heeft van een aanvullend pensioen met een meer collectief karakter dan een individuele levensverzekering, de rechter zich dient te gedragen naar voormeld arrest van het Grondwettelijk Hof, breiden zij de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde schending uit tot een vraag die geen identiek onderwerp heeft als degene waarover het Grondwettelijk Hof uitspraak heeft gedaan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Artt. 2, § 1, eerste lid, 5 en 6

C.06.0314.N 4 mei 2007 AC nr. 223

De gevolgen van de nietigverklaring van de verzekeringsovereenkomst strekken zich uit, tussen partijen, tot alle prestaties die de verzekeraar ten gevolge van het bestaan van de verzekeringsovereenkomst heeft verricht, met inbegrip van de vergoedingen uitgekeerd aan de benadeelden van het ongeval die, op grond van de wet, over een rechtstreeks vorderingsrecht tegen de verzekeraar beschikken (1). (1) Zie Cass., 25 feb. 2005, AR. C.02.0296.N, nr. 119.

- VERZEKERING - Landverzekering

De nietigverklaring van de verzekeringsovereenkomst wegens het opzettelijk verzwijgen of onjuist mededelen van gegevens betreffende het risico bij het sluiten van de overeenkomst, waardoor de verzekeraar werd misleid bij de beoordeling van dat risico, heeft in beginsel tot gevolg dat die overeenkomst met terugwerkende kracht ongedaan wordt gemaakt.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.02.0296.N 25 februari 2005 AC nr. 119

De nietigverklaring van de verzekeringsovereenkomst in geval de verzekeraar bij de beoordeling van het risico misleid werd, heeft tot gevolg dat de verzekeraar alle prestaties die hij ten gevolge van het bestaan van de verzekeringsovereenkomst heeft verricht kan terugvorderen, met inbegrip van de vergoedingen uitgekeerd aan de benadeelden van het ongeval.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 2, § 1, eerste lid, 5, 6 en 88, eerste en tweede lid

C.06.0314.N 4 mei 2007 AC nr. 223

De terugvordering door de verzekeraar van de krachtens een nietig verklaarde overeenkomst verrichte prestaties is te onderscheiden van het verhaal van de verzekeraar tegen de verzekeringnemer, en indien daartoe grond bestaat tegen de verzekerde die niet de verzekeringnemer is, voor zover hij volgens de Wet Landverzekeringsovereenkomst de prestaties had kunnen weigeren, en is aldus niet onderworpen aan het verval, doordat de verzekeraar aan de verzekeringnemer, of in voorkomend geval aan de verzekerde die niet de verzekeringnemer is, geen kennis heeft gegeven van zijn voornemen om dat verhaal in te stellen zodra hij op de hoogte is van de feiten waarop dat besluit is gegrond.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 29 en 30

P.00.1386.F 17 januari 2001 AC nr. ...

De eenzijdige beëindiging van een landverzekeringsovereenkomst kan geen uitwerking hebben wanneer zij niet is betekend volgens de bij wet op beperkende wijze voorgeschreven wijzen; de wet bepaalt niet dat die beëindiging slechts geldig is als de geadresseerde van de akte ze aanvaard heeft, maar eist wel dat hij in staat is gesteld om ervan kennis te nemen volgens de opgelegde modaliteiten, in weerwil van elk andersluidend beding (1). (1) Zie Cass., 14 jan. 1991, A.R. 8679, nr 241, F. PONET, P. RUBENS en W. VERHEES, de landverzekeringsovereenkomst, Deurne, 1993, blz. 134, nr 415, H. COUSY, "Dispositions communes: modification du risque, durée et fin du contrat, prescription, coassurance, arbitrage", in M. FONTAINE en J.-M. BINON, La loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, Brussel, 1993, blz. 102, nr. 13, M. FONTAINE, Droit des assurances, tweede uitg., Brussel, 1996, blz. 202, nr 371 en B. DUBUISSON, "La norme impérative dans le droit du contrat d'assurance", in Liber Amicorum H. CLAASSENS, Antwerpen-Louvain-la-Neuve, 1998, blz. 134, nr 35.

- VERZEKERING - Landverzekering

De wettelijke bepalingen betreffende de eenzijdige beëindiging van de landverzekeringsovereenkomst beschermen en verbinden de verzekeraar en de verzekeringnemer op gelijke wijze, zonder wie ook van die partijen toe te staan door zijn eigen beëindiging de andere partij het voordeel ervan te doen verliezen (1). (1) Zie Cass., 9 dec. 1948 (AC, 1948, 135), P. COLLE, "La protection du consommateur d'assurance: loi impérative et clauses abusives", in La loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, Brussel, 1995, blz. 4 en 5, nrs 9 tot 11, J.-L. FAGNART, Droit privé et assurances terrestres, in C. JASSOGNE, Traité de droit commercial, dl. 3, 1998, blz. 14 en 15, nrs 19 en 20, en B. DUBUISSON, "La norme impérative dans le droit du contrat d'assurance", in Liber Amicorum H. CLAASSENS, Antwerpen-Louvain-la-Neuve, 1998, blz. 119 en 120, nrs 16 en 17.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 3, 8, eerste lid, en 11, eerste lid

C.13.0224.F 3 maart 2014 AC nr. ...

Enkel diegene die een opzettelijke fout begaat of een door de overeenkomst opgelegde verplichting niet uitvoert, kan van het voordeel van de verzekeringswaarborg worden uitgesloten; een levensverzekeringsovereenkomst mag geen contractueel beding bevatten waarbij een andere begunstigde dan de dader van die fout van de verzekeringswaarborg wordt uitgesloten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2013 nr. ...

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 3, 8, tweede lid, en 11

C.08.0314.F 13 september 2010 AC nr. 512

Uit de artikelen 3, 8, tweede lid, en 11, Landverzekeringsovereenkomst, die dwingend zijn in het voordeel van de verzekerde, volgt dat de verzekeraar die zich beroept op een grond van ontheffing van aansprakelijkheid in de zin van voormeld artikel 8, tweede lid, de schade alleen dan niet hoeft te dekken wanneer hij het oorzakelijk verband tussen de in de overeenkomst bepaalde grove schuld en het schadegeval aantoont (1). (1) Zie tegenstr. concl. O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 30 en 148

C.01.0014.F 19 april 2002 AC nr. 242

Behoudens het geval van verzet tegen de stilzwijgende verlenging, worden de op 1 januari 1993 lopende verzekeringsovereenkomsten die vanaf die datum onder de annaliteitsregel vallen, beëindigd één jaar na hun eerste inwerkingtreding volgend op 1 januari 1993; ze worden echter stilzwijgend voor één jaar verlengd (1). Zie de gedeeltelijk andersluidende concl. O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 30 en 148, §§ 1 en 4

C.00.0399.N 29 juni 2001 AC nr. ...

Artikel 30, § 1, van de Wet van 25 juni 1992 op de Landverzekeringsovereenkomsten inzake de maximale duur van één jaar en de stilzwijgende verlenging van de verzekeringsovereenkomst treedt in werking op 1 januari 1993, hetgeen tot gevolg heeft dat een lopende verzekeringsovereenkomst een einde neemt op de eerstvolgende verjaardag van deze overeenkomst na 31 december 1992.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 34, § 2 en 86, eerste lid

C.10.0208.N 4 juni 2012 AC nr. ...

De subrogatie in de rechten van de benadeelde heeft tot gevolg dat de indeplaatsgestelde de vordering van de benadeelde uitoefent met al haar kenmerken en toebehoren zodat voor de indeplaatsgestelde de verjaringstermijn van de rechtstreekse vordering tegen de aansprakelijkheidsverzekeraar aanvangt op het ogenblik waarop zij voor de benadeelde begint te lopen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 34, § 2, 35, § 4, en 86

C.09.0103.N 27 mei 2010 AC nr. 367

De door de verzekeraar aan de strafrechter overgelegde schriftelijke conclusie, waarvan niet wordt betwist dat die aan de benadeelde, die de verzekeraar in het geding betrok, werd medegedeeld en waaruit blijkt dat de verzekeraar weigert tot de vergoeding van de benadeelde over te gaan, kan gelden als kennisgeving van die weigering, die de stuiting van de verjaring van de vordering die voortvloeit uit het eigen recht dat de benadeelde heeft tegen de aansprakelijkheidsverzekeraar, beëindigt.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 34, § 2, en 86

C.09.0295.F 21 mei 2010 AC nr. 361

Uit de artikelen 29bis van de W.A.M.-wet en 34 en 86 van de Wet Landverzekeringsovereenkomst kan worden afgeleid dat de wetgever aan het slachtoffer van een verkeersongeval, dat in aanmerking komt voor vergoeding op grond van artikel 29bis, dezelfde waarborgen heeft willen toekennen als aan de benadeelde die bedoeld wordt in artikel 86 van de Wet Landverzekeringsovereenkomst zodat de rechtsvordering die gegrond is op artikel 29bis verjaart door verloop van vijf jaar.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.08.0498.N 30 november 2009 AC nr. 707

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de wetgever met de verwijzing in artikel 34, § 2 van de Wet Landverzekeringsovereenkomst naar artikel 86, alleen heeft willen verduidelijken dat de verjaringsregeling bepaald in artikel 34, § 2, van toepassing is op de door de wet ingestelde rechtstreekse vorderingen bij aansprakelijkheidsverzekeringen en niet de bedoeling heeft gehad om rechtstreekse vorderingen gebaseerd op een andere bepaling van die wet dan artikel 86 uit te sluiten van de toepassing van artikel 34, § 2.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.03.0572.N 16 februari 2007 AC nr. 97

De benadeelde die bewijst dat hij pas op een later tijdstip dan de in artikel 34, § 2, eerste lid van de wet van 25 juni 1992 bepaalde termijn kennis heeft gekregen van de identiteit van de verzekeraar voldoet aan de hem opgelegde bewijslast dat hij kennis heeft gekregen van zijn recht tegen de verzekeraar in de zin van het tweede lid van de voornoemde wetsbepaling.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.05.0040.N 6 april 2006 AC nr. 207

De tienjarige termijn voor een benadeelde om een rechtstreekse vordering tegen de aansprakelijkheidsverzekeraar in te stellen is een verjaringstermijn die vatbaar is voor stuiting en schorsing (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 35, § 2, en 86

C.05.0040.N 6 april 2006 AC nr. 207

De verjaringstermijn van het recht voor de benadeelde of de in diens rechten gesubrogeerde partij om een rechtstreekse vordering tegen de aansprakelijkheidsverzekeraar in te stellen begint ten vroegste te lopen vanaf de inwerkingtreding van artikel 86 van de wet van 25 juni 1992 op 1 januari 1993, wanneer op deze datum rechten niet onherroepelijk zijn vastgesteld.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 41, eerste lid, en 68

C.08.0262.N 19 juni 2009 AC nr. 424

De eigenaar van een pand en zijn gesubrogeerde verzekeraar beschikken over een rechtstreekse vordering tot vergoeding van de brandschade tegen de brandverzekeraar van de onderhuurder, zowel wanneer de brand is ontstaan door de onderhuurder zelf als door toedoen van zijn huisgenoten; de brandverzekeraar van de onderhuurder kan tegenover de eigenaar een beroep doen op alle excepties die de onderhuurder tegen de hoofdhuurder kan opwerpen ter zake van diens aansprakelijkheid als huurder; hij kan echter geen verweer putten uit het opzettelijke en dus persoonlijke karakter van de fout van de hoofdhuurder wanneer deze tevens een huisgenoot is van de onderhuurder.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 45 en 138bis-1, § 1

C.12.0336.F 24 juni 2013 AC nr. ...

De ziekteverzekeringsovereenkomst bepaald bij artikel 138bis-1, §1, 1°, van de wet van 25 juni 1992 en de verplichting tot schadevergoeding op grond van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen verzekeren geen zelfde belang tegen hetzelfde risico en bijgevolg kan artikel 45 van de wet van 25 juni 1992 niet worden toegepast (1). (1) Zie de concl van het O.M. in Pas. nr. ...

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 5, 6, 7 en 148, § 1

C.98.0378.N 29 juni 2001 AC nr. ...

De artikelen 5, 6, en 7 van de Wet van 25 juni 1992 op de Landverzekeringsovereenkomst inzake de mededelingsplicht en het opzettelijk of onopzettelijk verzwijgen of onjuist meedelen van gegevens, zijn van toepassing op de verzekeringsovereenkomsten die aangegaan zijn voor de inwerkingtreding van die bepalingen op 21 september 1992, vanaf de dag van de wijziging, de vernieuwing of de omzetting van die overeenkomsten.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 5, eerste lid, en 6, eerste lid

C.10.0600.N 6 oktober 2011 AC nr. ...

Uit de artikelen 5, eerste lid, en 6, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst volgt dat de verzekeringnemer persoonlijk gehouden is de erin bedoelde omstandigheden aan de verzekeraar mee te delen; de tussenkomst van een voor de verzekerde optredende makelaar staat in de regel de nietigheid van de verzekeringsovereenkomst ingevolge een opzettelijke verzwijging of valse verklaring niet in de weg.

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

- MAKELAAR -

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 58, eerste en tweede lid, en 41, eerste lid

C.13.0436.F 2 oktober 2014 AC nr. 571

De verzekeraar die de verzekeringsuitkering aan zijn bevoorrechte schuldeiser betaalt, treedt weliswaar in de rechten en rechtsvorderingen van die schuldeiser, maar vóór die betaling kan enkel de bevoorrechte schuldeiser rechtsgeldig verzet doen tegen de betaling van een verzekeringsuitkering die door zijn eigen verzekeraar verschuldigd is aan de huurder (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Betrekkingen met derden

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 6 en 24

C.06.0140.N 21 mei 2007 AC nr. 262

De verzekeringsovereenkomst is nietig, wanneer het risico zich heeft verwezenlijkt voor het sluiten van de overeenkomst en wanneer de verzekeringnemer de verzekeraar heeft misleid bij de beoordeling van het risico door het schadegeval dat zich reeds heeft voorgedaan voor het sluiten van het contract te verzwijgen; deze nietigheid houdt evenwel alleen in dat de verzekeraar de nietigverklaring van de overeenkomst kan vorderen. Zolang deze vernietiging, die ex tunc uitwerking heeft, niet door de rechter is uitgesproken, bestaat de overeenkomst.

- VERZEKERING - Algemeen

Artt. 6, eerste lid, en 31, § 1, vierde lid

C.11.0149.F 6 februari 2012 AC nr. ...

De opzettelijke verzwijging of opzettelijk onjuiste mededeling van gegevens over de beoordeling van het risico bij het sluiten van de overeenkomst, die krachtens voormeld artikel 6, eerste lid, van de wet van 25 juni 1992 leiden tot de nietigheid van die overeenkomst, kunnen nog worden aangevoerd in het geval bedoeld in artikel 31, §1, vierde lid, met name wanneer de verzekeraar de overeenkomst na het ontstaan van het schadegeval heeft opgezegd terwijl de strafvordering achteraf uitmondt in een buitenvervolgingstelling of een vrijspraak.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 68, derde lid, en 86

C.06.0234.N 30 januari 2009 AC nr. 79

Artikel 68, derde lid, van de Wet Landverzekeringsovereenkomst, dat een bijzondere toepassing is van artikel 86 van deze wet, verleent aan de derden, ingeval van brand in een gebouw, een rechtstreekse vordering tegen de verzekeraar van het verhaal van derden.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 8, eerste lid, en 11, eerste lid

C.13.0451.N 8 mei 2014 AC nr. ...

Uit de artikelen 8, eerste lid, en 11, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst volgt dat enkel diegene die een opzettelijke fout heeft begaan of een in de overeenkomst bepaalde verplichting niet is nagekomen, het recht op de dekking van de verzekering verliest; bijgevolg is elk contractueel beding, dat een andere verzekeringnemer dan diegene die een opzettelijke fout heeft begaan de dekking van de verzekering ontzegt, verboden (1). (1) Cass. 4 maart 2013, AR C.09.0205.F, AC 2013, nr. 140.

- VERZEKERING - Landverzekering

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

C.09.0205.F 4 maart 2013 AC nr. ...

Het voordeel van de verzekeringswaarborg kan enkel worden ontzegd aan diegene die een opzettelijke fout heeft begaan of die een in de overeenkomst bepaalde verplichting niet is nagekomen; bijgevolg is elk contractueel beding verboden waardoor de verzekeringswaarborg wordt ontzegd aan een andere verzekeringnemer dan diegene die de opzettelijke fout heeft begaan.

- VERZEKERING - Landverzekering

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Artt. 8, tweede lid, en 11

C.05.0520.F 12 oktober 2007 AC nr. 477

De verzekeraar die een exoneratiebeding doet gelden, is slechts van dekking van het schadegeval vrijgesteld indien hij bewijst dat er een oorzakelijk verband is tussen de in de overeenkomst omschreven grove schuld en het schadegeval.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

De verzekeraar die een exoneratiebeding doet gelden, is slechts van dekking van het schadegeval vrijgesteld indien hij bewijst dat er een oorzakelijk verband is tussen de in de overeenkomst omschreven grove schuld en het schadegeval.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 8, tweede lid, en 77

C.05.0083.N 12 januari 2007 AC nr. 20

Krachtens de wet op de landverzekeringsovereenkomst is de lichte fout van de verzekeringsnemer steeds gedekt.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 86 en 34, § 2, eerste lid

C.04.0471.F 7 oktober 2005 AC nr. 490

De verjaringstermijn van de vordering die voortvloeit uit het eigen recht dat de benadeelde krachtens artikel 86 W. 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst tegen de verzekeraar heeft, die niet langer mag zijn dan tien jaar te rekenen vanaf het schadeverwekkend feit, indien de benadeelde bewijst dat hij pas na dat feit kennis heeft gekregen van dat recht, is geen vervaltermijn die niet geschorst of gestuit kan worden.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 86, 87, § 2 en 89, § 5

P.03.0839.N 27 januari 2004 AC nr. 46

Artikel 89, § 5, Wet Landverzekeringsovereenkomst, dat, onder meer, bepaalt dat wanneer het geding tegen de verzekerde is ingesteld voor het strafgerecht en de verzekeraar in de zaak wordt betrokken of vrijwillig tussenkomt, dit strafgerecht geen uitspraak kan doen over de rechten die de verzekeraar kan doen gelden tegenover de verzekerde of de verzekeringnemer, staat eraan niet in de weg dat de verzekeraar, wanneer hij inzake niet verplichte burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering voor de strafrechter tussenkomt, aan de benadeelde bij het uitoefenen van diens rechtstreeks vorderingsrecht op grond van de verzekeringsovereenkomst een exceptie, nietigheid of verval van recht als bedoeld in artikel 87, § 2 van deze wet tegenwerpt; dergelijke exceptie, nietigheid of verval van recht is immers geen recht dat de verzekeraar ten aanzien van de verzekerde of de verzekeringsnemer doet gelden als bedoeld in artikel 89, § 5, Wet Landverzekering, maar heeft, indien gegrond, enkel voor gevolg dat de voorwaarden voor het verlenen van de dekking niet vervuld zijn waardoor de verzekeraar die dekking aan de benadeelde niet verschuldigd is, zodat de beoordeling ervan onlosmakelijk verbonden is met de uitoefening van de rechtstreekse vordering van de benadeelde (1).
(1) Art. 89, § 5, Wet Landverzekeringsovereenkomst herneemt de tekst van artikel 9, vierde lid, van de Wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, zodat nuttig kan verwezen worden naar de rechtspraak van het Hof met betrekking tot dit laatste artikel, meer bepaald, Cass., 9 mei 1984, AR 3473, nr 517; 5 feb. 1986, AR 4480, nr 360.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 86, eerste lid, en 87, § 1, tweede lid

P.13.1304.F 12 februari 2014 AC nr. ...

Bij de verplichte burgerrechtelijke aansprakelijkheidsverzekeringen kan de beëindiging van de overeenkomst voor het schadegeval zich heeft voorgedaan, aan de benadeelde worden tegengeworpen; de benadeelde die een eigen recht heeft tegen de verzekeraar, en die de rechtstreekse vordering tegen die verzekeraar instelt, kan de geldigheid van die beëindiging betwisten en de rechtbank dient uitspraak te doen over het aldus opgeworpen geschilpunt (1). (1) Bernard Dubuisson, L'action directe et l'action récursoire, in La loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, dix ans d'application, Collection des assurances nr. 13, Bruylant, p. 147; Jean-Luc Fagnart, Les interventions de l'assureur dans la procédure, in La loi sur le contrat d'assurance terrestre, Bilan et perspectives après 20 années d'application, Bruylant, p. 94.

- VERZEKERING - Landverzekering

Artt. 87, § 2, en 89, § 5

P.13.0285.F 4 december 2013 AC nr. ...

Artikel 89, §5, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, dat de strafrechter, voor wie de verzekeraar door de benadeelde in de zaak wordt betrokken, verbiedt uitspraak te doen over de rechten die de verzekeraar ten aanzien van de verzekerde kan doen gelden, verbiedt niet dat de tussenkomende verzekeraar voor de strafrechter, tegen de benadeelde die zijn rechtstreeks vorderingsrecht uitoefent op grond van de verzekeringsovereenkomst, de excepties opwerpt bedoeld in artikel 87, §2, van de wet; dergelijke exceptie is immers geen recht dat de verzekeraar ten aanzien van de verzekerde doet gelden maar heeft, indien gegrond, alleen tot gevolg dat eerstgenoemde wordt vrijgesteld van de dekking die hij het slachtoffer verschuldigd is; de beoordeling van die exceptie door de strafrechter is onlosmakelijk verbonden met de uitoefening van de rechtstreekse vordering van de benadeelde (1). (1) Zie Cass. 27 jan. 2004, AR P.03.0839.N, AC 2004, nr. 46.

- VERZEKERING - Landverzekering

thans art. 68

C.98.0090.N 22 september 2000 AC nr. ...

De verzekeraar die op grond van zijn contractuele verplichting de aansprakelijkheid dekt van zijn verzekerde in de omstandigheden bedoeld in artikel 1386bis B.W., kan zich niet beroepen op de billijkheid bepaald in dat artikel; het recht op mildering van de verplichting komt alleen ten goede aan de verzekerde zelf en niet aan zijn verzekeraar die aangesproken wordt door het slachtoffer (1). (1) Vgl. Cass., 18 okt. 1990, A.R. nr 8744, nr 90; Glansdorff, F., La responsabilité contractuelle des malades mentaux et des autres personnes atteintes d'un trouble physique ou mental, noot bij cass. 29 juni 1984, R.C.J.B. 1987, (222) nr. 11 en 12; Kruithof, R., De buitencontractuele aansprakelijkheid van en voor geesteszieken, R.G.A.R. 1980, 10179.

- GEESTESZIEKE -

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

De verzekeraar die op grond van zijn contractuele verplichting de aansprakelijkheid dekt van zijn verzekerde in de omstandigheden bedoeld in artikel 1386bis B.W., kan zich niet beroepen op de billijkheid bepaald in dat artikel; het recht op mildering van de verplichting komt alleen ten goede aan de verzekerde zelf en niet aan zijn verzekeraar die aangesproken wordt door het slachtoffer (1). (1) Vgl. Cass., 18 okt. 1990, A.R. nr 8744, nr 90; Glansdorff, F., La responsabilité contractuelle des malades mentaux et des autres personnes atteintes d'un trouble physique ou mental, noot bij cass. 29 juni 1984, R.C.J.B. 1987, (222) nr. 11 en 12; Kruithof, R., De buitencontractuele aansprakelijkheid van en voor geesteszieken, R.G.A.R. 1980, 10179.

- VERZEKERING - Landverzekering

Wet 25 juni 1998

Art. 6

P.99.1050.N 9 januari 2001 AC nr. ...

Artikel 103, laatste lid, Grondwet, en artikel 6 van de wet van 25 juni 1998 laten de benadeelde toe zich voor het hof van beroep dat door het bevoegde openbaar ministerie van de strafvordering jegens een minister aangesproken wordt, burgerlijke partij te stellen of, na daartoe het verlof te hebben gekregen van de kamer van volksvertegenwoordigers, voor het bevoegde hof van beroep zelf een burgerlijke rechtsvordering aanhangig te maken (1). (1) Zie: R. Delange. Overwegingen over de strafrechterlijke verantwoordelijkheid en de burgerlijke aansprakelijkheid van de ministers en staatssecretarissen, rede uitgesproken door de procureur-generaal op de plechtige zitting van het Hof van cassatie op 1 september 1976, A.C., 1976, nr. 46; B. Van Den Broeck, De ontwikkeling van het stelsel der strafrechtelijke ministeriële verantwoordelijkheid in België, C.D.P.K., 1999, 236 [252]; K. Audenaert, Een overzicht van 170 jaar strafrechtelijke aansprakelijkheid van ministers, T.B.P., 2000, 357.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.00.0992.N 9 januari 2001 AC nr. ...

De uitstelling van een burgerlijke rechtsvordering jegens een minister door een benadeelde wegens een door artikel 103 Grondwet bedoeld misdrijf kan niet bij wege van een burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter (1). (1) Zie cass., 9 jan. 2001, A.R. nr. P.99.1050.N, nr.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Wet 25 maart 1964

Art. 1

P.03.0467.N 16 december 2003 AC nr. 648

Artikel 1 Geneesmiddelenwet is strijdig noch met artikel 1 van de Geneesmiddelenrichtlijn, noch met de Voedingssupplementenrichtlijn (1). (1) Zie S. Callens, De definitie van het geneesmiddel in het Europees en Belgisch recht, Vl. T. Gen., 1998-99, 13-14.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

P.00.1397.N 19 februari 2002 AC nr. 119

Onder "geneesmiddel" wordt verstaan elke enkelvoudige of samengestelde substantie aangediend als hebbende therapeutische of profylactische eigenschappen met betrekking tot ziekten bij mens of dier of die aan mens of dier toegediend kan worden.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Art. 10, tweede lid

C.96.0070.F 9 januari 1997 AC nr. ...

De wetsbepaling volgens welke het aan fabrikanten, invoerders en groothandelaars van geneesmiddelen verboden is, rechtstreeks of zijdelings premies of voordelen aan te bieden of te verlenen aan personen die geneesmiddelen mogen voorschrijven, maakt geen enkel onderscheid naargelang de aan een voorschrijvende geneesheer aangeboden premie of voordeel al dan niet de tegenprestatie is voor een aanvullende prestatie van laatstgenoemde; de miskenning van dat verbod is een daad die strijdig is met de eerlijke handelsgebruiken.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 6, § 1

D.07.0003.N 10 april 2008 AC nr. 219

De vrije keuze van de patiënt van de beroepsbeoefenaar is niet absoluut en kan, krachtens de wet, worden beperkt in het belang van de volksgezondheid; dit is ook het geval met betrekking tot de overhandiging, door een apotheker, van geneesmiddelen aan personen die in gemeenschap leven (1). (1) Art. 6, § 1, van de wet van 25 maart 1964, zoals gewijzigd bij wet van 20 okt. 1998 en voor de wijziging bij wet van 1 mei 2006.

- APOTHEKER -

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde

P.00.0806.N 15 januari 2002 AC nr. 27

De omstandigheid dat geneesmiddelen in hun land van herkomst geregistreerd zijn, staat niet eraan in de weg dat België met toepassing van artikel 30 E.G.-Verdrag, voor het verhandelen ervan beperkingen oplegt (1). (1) Artikel 6, §§ 1 en 2, Geneesmiddelenwet bepaalt dat een geneesmiddel in het belang van de volksgezondheid onderworpen is aan registratie bij het Ministerie van Volksgezondheid alvorens het in de handel wordt gebracht. Het K.B. van 3 juli 1969 betreffende registratie van geneesmiddelen bevestigt dit beginsel en bepaalt de procedure tot registratie. Het voorziet in vereenvoudigde aanvragen voor bepaalde categorieën van geneesmiddelen. Het bepaalt bovendien dat de Minister met ingang van 1 januari 1998 als regel de registratie in een andere Lid-staat erkent. Ook in deze gevallen van vereenvoudigde procedure of wederzijdse erkenning is dus een Belgische registratie vereist. Dit vereiste blijkt niet in strijd te zijn met het E.G.-Verdrag. Artikel 30, E.G.-Verdrag bepaalt dat het verbod van uitvoerbeperkingen en maatregelen van gelijke werking geen beletsel vormt voor, onder meer, invoerbeperkingen welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de gezondheid en het leven van dieren, voor zover ze geen willekeurige discriminatie of verkapte handelsbeperking uitmaken. De Commissie heeft het vrij verkeer van geneesmiddelen, inzonderheid de noodzakelijke wederzijdse erkenningen van registraties in andere Lid-staten gereguleerd in de Richtlijnen 65/65/EEG, 75/318/EEG, 75/319/EEG en 93/39/EEG. Daarbij is opmerkenswaard dat de erkenning van de registratie in een andere Lid-staat middels een registratie door de bevoegde instanties gebeurt: de eerste registratie geeft dus niet ipso facto recht op vrij verkeer. De Lid-staat van bestemming kan de registratie om gegronde redenen namelijk nog weigeren. Het Hof van Justitie heeft overigens bij arrest van 16 december 1999 geoordeeld dat het vereiste van een voorafgaande registratie niet strijdig is met het beginsel van vrij verkeer van goederen. (H.V.J.E.G., 16 december 1999, C-94/98, Jur., 1999, I, 8789, § 4 en 23 e.v.).

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen

Artt. 1 en 16

P.98.1006.N 24 augustus 1998 AC nr. ...

De precisering van wat een geneesmiddel is in artikel 1 Wet 25 maart 1964 is voor al degenen op wie de wet toepasselijk kan zijn voldoende nauwkeurig om willekeurige vervolgingen en veroordelingen te vermijden.

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Wet 25 okt. 1919

Art. 11, I

C.97.0249.N 21 oktober 1999 AC nr. ...

De schuldeiser ten bate van wie een handelszaak werd in pand gegeven heeft geen volgrecht op individuele, onlichamelijke bestanddelen van de handelszaak.

- HANDELSZAAK -

- PAND -

Art. 12

C.94.0090.N 16 december 1994 AC nr. ...

De wet van 5 mei 1872 noch de wet van 25 oktober 1919 staan eraan in de weg dat de inleiding en behandeling van de vordering tot vervanging van degene die werd aangewezen om een in pand gegeven handelszaak te verkopen, gebeurt op eenzijdig verzoekschrift overeenkomstig de artt. 1025 tot 1033 Ger.W.; rechtsgeldig is het verzet dat de curator van de failliete schuldenaar op grond van artikel 1033 Ger.W. doet tegen de desaangaande gegeven beschikking die zijn rechten benadeelt.

- VERZET -

- PAND -

Art. 13, eerste lid

C.05.0347.N 20 oktober 2006 AC nr. 500

De toepassing van de bepaling die voorschrijft dat elke schuldvordering ontstaan uit een beroeps-, handels- of burgerlijke bedrijvigheid en die gewoonlijk door een factuur wordt vastgesteld mag worden afgestaan of in pand gegeven worden door endossement van deze factuur of van een voor eensluidend verklaard afschrift ervan, is niet beperkt tot facturen over goederen die reeds geleverd of prestaties die reeds volbracht zijn.

- VERBINTENIS -

- PAND -

Art. 2

C.03.0378.N 25 maart 2005 AC nr. 189

Wanneer de aannemer zijn handelszaak in pand geeft en het pand blijkens de pandakte ook de schuldvorderingen omvat, strekt het pandrecht zich ook uit tot de schuldvordering die de pandgever heeft op de bouwheer.

- PAND -

Art. 7

C.04.0613.F 23 december 2005 AC nr. 694

Een handelszaak kan niet in pand worden gegeven als zekerheid voor een borgtocht die aan een bank is verleend voor het door haar aan een derde verstrekte krediet.

- PAND -

Artt. 2 en 4

C.03.0378.N 25 maart 2005 AC nr. 189

De bepaling krachtens welke de rangorde tussen bevoorrechte schuldeisers wordt geregeld naar de verschillende aard van de voorrechten is ook van toepassing op het conflict tussen het pandrecht op de handelszaak en het voorrecht van de onderaannemer (1). (1) Zie Cass., 11 juni 1982, AC, 1981-1982, nr 605 en T.B.H., 1983, 339, met noot J. VERBIST, 343 (conflict tussen de pandhouder en de verhuurder) en Cass., 19 nov. 1992, AR 9217, nr 742 (conflict tussen de pandhouder en de warranthouder) waarbij telkens de anterioriteitsregel (waarvoor de regel van artikel 13, Hypotheekwet dient te wijken) gehanteerd werd: de oudste zekerheid heeft voorrang. Wat betreft de onderliggende reden, namelijk dat, nu ook de rechtstreekse vordering door de onderaannemer niet meer kan worden ingesteld nadat het faillissement is uitgesproken, zodat zijn bescherming volledig zou verdwijnen: Cass., 27 mei 2004, AR C.02.0435.N, nr ... en 23 sept. 2004, AR C.02.0469.F, nr ...; zie ook Cass., 23 sept. 2004, AR C.02.0424.F en C.02.0425.F, nr ... (i.g.v. vereffening). Zie, in de rechtsleer, in het voordeel van de onderaannemer, 1. op grond van de ratio legis: E. DIRIX, Voorrechten en hypotheken. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van de rechtspraak en rechtsleer, Kluwer Rechtswettenschappen België, losbl., Hyp.W. Art. 20, 12°, p. 4, nr 6 (met verwijzing naar de verslaggever in de Kamer (Parl. Hand., Kamer, vergadering van 30 maart 1983, 2099); E. DIRIX, Het voorrecht en de directe vordering van de onderaannemer, R.W. 1989-1990, 1233, nr 3; E. DIRIX, Voorrechten en hypotheken. Overzicht van rechtspraak (1991-1997), T.P.R., 1998, 578-579; A. VERBEKE en I. PEETERS, Vijf jaar voorrechten, hypotheken en andere zekerheden 1991-1995, Gent, Mys & Breesch, 1997, 275, nr 406; A. ZENNER, Dépistage, Faillites & Concordats, Brussel, Larcier, 1998, 724, nr 1019; C. BIQUET-MATHIEU, Actualités en matière de gage sur fonds de commerce, in: H. COUSY, B. TILLEMAN en A. BENOIT-MOURY (ed.), De handelszaak - Le fonds de commerce, Brugge, Die Keure, 2001, 121-122; G. BAERT, Aanneming van werk, in: A.P.R., Gent, Story-Scientia, 2001, 627, nr 1907; 2. op grond van het argument dat de vordering van de hoofdaannemer op de bouwheer als reeds bezwaard met het voorrecht van de onderaannemer in de verpande handelszaak komt: J. CAEYMAEX, Les créances des sous-traitants, in "Le point sur le droit des sûretés", Reeks Formation Permanente CUP, nr 41, Luik, 2000, 261-262; J. CAEYMAEX, Manuel des sûretés mobilières, Eds. du Jeune Barreau de Liège, losbl., Hfdst. 80/7; C. JASSOGNEAction directe et privilège du sous-traitant", R.R.D. 1991, 126; P. COOPENS, en F. T'KINT, Les faillites, les concordats et les privilèges. Examen de jurisprudence (1991-1996), R.C.J.B., 1997, 422-424, nr 117; T'KINT, Sûretés et principes généraux du droit de poursuite des créanciers, Brussel, Larcier, 1997, 266-267, nr 518; A. DELVAUX en D. DESSARD, Le contrat d'entreprise de construction, in: Répertoire notarial, T. IX, Livre VIII - Contrats divers, Brussel, Larcier, 1997, 111, nr 93. Anders: CATTARUZZA, J., Le gage sur fonds de commerce, Diegem, Kluwer, 1997, nr 94; BRULS, J.P., Le droit du sous-traitant au paiement du prix dans le droit privé, Act. Dr., 1992, 236, nr 12; CUYPERS, A., De rechtstreekse vordering en het voorrecht van de onderaannemer, Overeenkomstenrecht 1999-2000, XXXVIste Postuniversitaire cyclus Willy Delva, Kluwer, Antwerpen, 491, nr 605.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

- PAND -

De onderaannemer kan zijn bijzonder voorrecht laten gelden bij voorrang op de houder van het pand op de handelszaak die zijn pand voor het ontstaan van de vordering van de onderaannemer heeft laten inschrijven (1). (1) Zie Cass., 11 juni 1982, AC, 1981-1982, nr 605 en T.B.H., 1983, 339, met noot J. VERBIST, 343 (conflict tussen de pandhouder en de verhuurder) en Cass., 19 nov. 1992, AR 9217, nr 742 (conflict tussen de pandhouder en de warranthouder) waarbij telkens de anterioriteitsregel (waarvoor de regel van artikel 13, Hypotheekwet dient te wijken) gehanteerd werd: de oudste zekerheid heeft voorrang. Wat betreft de onderliggende reden, namelijk dat, nu ook de rechtstreekse vordering door de onderaannemer niet meer kan worden ingesteld nadat het faillissement is uitgesproken, zodat zijn bescherming volledig zou verdwijnen: Cass., 27 mei 2004, AR C.02.0435.N, nr ... en 23 sept. 2004, AR C.02.0469.F, nr ...; zie ook Cass., 23 sept. 2004, AR C.02.0424.F en C.02.0425.F, nr ... (i.g.v. vereffening). Zie, in de rechtsleer, in het voordeel van de onderaannemer, 1. op grond van de ratio legis: E. DIRIX, Voorrechten en hypotheken. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van de rechtspraak en rechtsleer, Kluwer Rechtswettenschappen België, losbl., Hyp.W. Art. 20, 12°, p. 4, nr 6 (met verwijzing naar de verslaggever in de Kamer (Parl. Hand., Kamer, vergadering van 30 maart 1983, 2099); E. DIRIX, Het voorrecht en de directe vordering van de onderaannemer, R.W. 1989-1990, 1233, nr 3; E. DIRIX, Voorrechten en hypotheken. Overzicht van rechtspraak (1991-1997), T.P.R., 1998, 578-579; A. VERBEKE en I. PEETERS, Vijf jaar voorrechten, hypotheken en andere zekerheden 1991-1995, Gent, Mys & Breesch, 1997, 275, nr 406; A. ZENNER, Dépistage, Faillites & Concordats, Brussel, Larcier, 1998, 724, nr 1019; C. BIQUET-MATHIEU, Actualités en matière de gage sur fonds de commerce, in: H. COUSY, B. TILLEMAN en A. BENOIT-MOURY (ed.), De handelszaak - Le fonds de commerce, Brugge, Die Keure, 2001, 121-122; G. BAERT, Aanneming van werk, in: A.P.R., Gent, Story-Scientia, 2001, 627, nr 1907; 2. op grond van het argument dat de vordering van de hoofdaannemer op de bouwheer als reeds bezwaard met het voorrecht van de onderaannemer in de verpande handelszaak komt: J. CAEYMAEX, Les créances des sous-traitants, in "Le point sur le droit des sûretés", Reeks Formation Permanente CUP, nr 41, Luik, 2000, 261-262; J. CAEYMAEX, Manuel des sûretés mobilières, Eds. du Jeune Barreau de Liège, losbl., Hfdst. 80/7; C. JASSOGNEAction directe et privilège du sous-traitant", R.R.D. 1991, 126; P. COOPENS, en F. T'KINT, Les faillites, les concordats et les privilèges. Examen de jurisprudence (1991-1996), R.C.J.B., 1997, 422-424, nr 117; T'KINT, Sûretés et principes généraux du droit de poursuite des créanciers, Brussel, Larcier, 1997, 266-267, nr 518; A. DELVAUX en D. DESSARD, Le contrat d'entreprise de construction, in: Répertoire notarial, T. IX, Livre VIII - Contrats divers, Brussel, Larcier, 1997, 111, nr 93. Anders: CATTARUZZA, J., Le gage sur fonds de commerce, Diegem, Kluwer, 1997, nr 94; BRULS, J.P., Le droit du sous-traitant au paiement du prix dans le droit privé, Act. Dr., 1992, 236, nr 12; CUYPERS, A., De rechtstreekse vordering en het voorrecht van de onderaannemer, Overeenkomstenrecht 1999-2000, XXXVIste Postuniversitaire cyclus Willy Delva, Kluwer, Antwerpen, 491, nr 605.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

- PAND -

Enig art., § XV

P.01.1444.F 30 januari 2002 AC nr. 65

Wanneer de kennisgeving van de datum van de rechtsdag van de zaak, die de griffier, vóór de inwerkingtreding van de W. 12 maart 1998 tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek, aan de verdachte diende toe te sturen met het oog op de regeling van de rechtspleging, naar een onjuist adres is gestuurd en het debat bijgevolg in afwezigheid van die verdachte is gevoerd, beantwoordt de beschikking die hem naar de correctionele rechtbank verwijst niet aan de wettelijke voorwaarden voor de formele geldigheid van de akte waarbij de zaak bij het vonnisgerecht aanhangig wordt gemaakt en moet zij nietig worden verklaard ; de vernietiging van de beschikking brengt de vernietiging van de rechtspleging en van de daaropvolgende beslissingen met zich mee (1). (1) Cass., 20 dec. 1995, A.R. P.95.0118.F, nr. 559.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.98.1182.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Het enige artikel, § XV, W. 25 okt. 1919 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de bevoegdheden van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg in strafzaken worden opgedragen aan een kamer met één rechter, inclusief de bevoegdheid om de internering te bevelen wegens een als misdaad of wanbedrijf omschreven feit, inz. een misdrijf tegen de orde der familie en tegen de openbare zedelijkheid.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

Het Ger. W. heeft de wettelijke bepaling niet opgeheven, volgens welke de raadkamer samengesteld is uit één rechter die uitspraak doet over het verslag van de onderzoeksrechter, zelfs wanneer die raadkamer uitspraak doet over de internering van een persoon die vervolgd wordt wegens een misdrijf tegen de orde der familie en tegen de openbare zedelijkheid.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.98.0903.N 8 juni 1999 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de regeling van de procedure moet een verzoek van de burgerlijke partij om een aanvullend onderzoek te bevelen beantwoorden.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.95.0930.F 17 januari 1996 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling de procedure regelen, antwoorden zij op de conclusie waarin het feitelijk bestaan van bezwaren betwist of bevestigd wordt, door de enkele vaststelling dat die bezwaren aanwezig of niet aanwezig zijn.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.95.0118.F 20 december 1995 AC nr. ...

Wanneer de kennisgeving die de griffier van de raadkamer met het oog op de regeling van de procedure aan de verdachte moet doen m.b.t. de rechtsdag waarop de zaak door die kamer zal worden behandeld, op een verkeerd adres is geschied en de debatten derhalve plaatsvinden buiten de tegenwoordigheid van de verdachte, voldoet de beschikking waarbij hij naar de correctionele rechtbank wordt verwezen niet aan de wettelijke vereisten inzake de formele geldigheid van de akte waarbij het vonnisgerecht geadieerd wordt en moet zij nietig verklaard worden; vernietiging van de beschikking leidt tot vernietiging van de rechtspleging en de daarop volgende beslissingen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.94.1431.F 3 mei 1995 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling de procedure regelen, antwoorden zij op de conclusie,waarin het feitelijk bestaan van bezwaren betwist of bevestigd wordt, door de enkele vaststelling dat die bezwaren voorhanden of niet voorhanden zijn; de onaantastbare beoordelingsbevoegdheid waarover het onderzoeksgerecht beschikt ontslaat dat gerecht evenwel niet van de verplichting te antwoorden op een conclusie ten betoge dat het ten laste gelegde feit al dan niet strafbaar is.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Enig art., paragraaf XV, eerste lid

P.98.0791.N 30 juni 1998 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beschikking van de raadkamer die, nu de verdachte opgeroepen werd voor een welbepaalde zitting, bedoelde verdachte op een eraan voorafgaande zitting naar de correctionele rechtbank verwijst.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wet 25 okt. 1966

Art. 21

C.92.8360.N 24 februari 1995 AC nr. ...

Voor de in artikel 21 Benelux Tekeningen en Modellenwet bedoelde bescherming uit hoofde van de auteurswet is vereist dat de tekening of het model kan worden aangemerkt als een werk, d.w.z. als een voortbrengsel met een eigen, oorspronkelijk karakter, dat het persoonlijk stempel van de maker draagt, op het gebied van de toegepaste kunst.~

- TEKENINGEN EN MODELLEN -

Art. 6, tweede lid

C.05.0371.N 7 februari 2008 AC nr. 305

De opdrachtgever wordt niet beschouwd als de ontwerper van een tekening of model, in de zin van artikel 6, tweede lid, van de B.T.M.W., als een model of tekening in opdracht wordt ontworpen, met het oog op gebruik in handel of nijverheid, zonder dat een voortbrengsel waarin dit model of deze tekening is belichaamd, het voorwerp is van verhandeling door de opdrachtgever; een model dat is belichaamd in een voortbrengsel dat door de ontwerper wordt verhuurd voor eenmalig gebruik en niet is ontworpen met het oog op vervaardiging of verhandeling ervan door de opdrachtgever, wordt niet beschouwd als een model ontworpen met het oog op het gebruik in handel en nijverheid (1). (1) Benelux Hof, 22 juni 2007, nr A 2006/13, www.courbeneluxhof.be., met concl. adv.-gen. Dubrulle.

- TEKENINGEN EN MODELLEN -

- BENELUX - Verdragbepalingen

Artt. 6.2 en 23

C.05.0371.N 7 februari 2008 AC nr. 305

Wanneer voor het Hof van Cassatie vragen om uitlegging rijzen van een voor België, Luxemburg en Nederland gemene rechtsregel, als bedoeld bij artikel 1 van het Verdrag Benelux-Gerechtshof, zoals de rechtsregel van artikel 6.2 Benelux Tekeningen en Modellenwet die de besteller van een tekening of model als auteursrechtelijk beschermd ontwerper aanwijst, mits de bestelling is gedaan met het oog op een gebruik in handel of nijverheid van het voortbrengsel waarin de tekening of het model is belichaamd, is het Hof verplicht die vragen aan het Benelux Gerechtshof voor te leggen (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2002, AR C.00.0472.N, AC, 2002, nr 391; Cass., 27 feb. 2003, AR C.01.0432.F en AR C.02.0107.F, www.cass.be; Cass., 28 maart 2003, AR C.99.0446.N, www.cass.be; Cass., 11 dec. 2003, AR C.02.0550.N, www.cass.be; Cass., 13 mei 2004, AR C.02.0614.N, www.cass.be; Cass., 2 sept. 2004, AR C.03.0076.F, www.cass.be.

- TEKENINGEN EN MODELLEN -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Wet 25 sept. 1908

Art. 53, §§ II en V

C.97.0330.N 30 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer de eigenaar van het schip, in plaats van aan de vereffenaar van het afgestane scheepsvermogen de waarde te overhandigen tot dewelke hij zijn aansprakelijkheid wenst te beperken, vermeerderd met de wettelijke interest sedert de dag van het voorval tot de dag van storting in handen van de vereffenaar, bij de bank, overeenkomstig artikel 53, § V, Zeewet(oud), een zekerheid verstrekt heeft, loopt de interest door tot op de dag van de storting van het bedrag in handen van de vereffenaar.

- INTEREST - Compensatoire interest

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Wet 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

Art. 1, eerste en derde lid

C.00.0724.F 24 oktober 2002 AC nr. 566

De notaris is een openbare ambtenaar die verplicht is zijn dienst te verlenen wanneer hij daartoe wordt verzocht; noch artikel 11, eerste lid, van het koninklijk besluit van 16 december 1950 houdende het tarief van de honoraria der notarissen noch enige andere bepaling machtigt hem om zijn medewerking te weigeren als hem geen provisie wordt betaald (1). (1) Zie de verwijzingen in concl. O.M.

- NOTARIS -

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 10, tweede lid

C.04.0606.F 29 januari 2007 AC nr. 53

Het verbod om als getuige van een testament bij openbare akte genomen te worden, beperkt zich niet tot de huisbedienden met een nauwe band van afhankelijkheid t.a.v. de notaris en tot de daarin bedoelde personen.

- NOTARIS -

- SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN -

Art. 107, eerste lid

D.12.0010.N 23 januari 2014 AC nr. ...

Artikel 107, eerste lid, Organieke Wet Notariaat, dat bepaalt dat binnen een maand na de kennisgeving tegen de beslissing van de kamer van de notarissen beroep kan worden ingesteld bij de burgerlijke rechtbank, geeft enkel aan door wie het beroep moet worden ingesteld, door welk rechtscollege en binnen welke termijn, maar niet tegen wie dit beroep moet worden gericht; aangezien de wet dit niet bepaalt, kan een beroep tegen de beslissing van de kamer van notarissen niet onontvankelijk worden verklaard indien het gericht werd tegen hetzij de kamer van notarissen, hetzij het genootschap van notarissen, of de syndicus van de kamer van notarissen (1). (1) Zie concl. O.M.

- NOTARIS -

Art. 110

C.00.0587.F 1 februari 2001 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het door eiser meer dan vijftien dagen na de betekening van het bestreden vonnis ingestelde hoger beroep, dat in tuchtzaken is gewezen met toepassing van artikel 110 van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt, die is aangevuld bij de wet van 4 mei 1999 (1). (1) Zie de verwijzingen in concl. O.M. en Cass., 18 feb. 1991, AR. 7311, nr 328.

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Art. 14

C.09.0438.N 24 juni 2010 AC nr. 459

Ingeval de partijen bij een gerechtelijke verdeling het niet eens zijn, moet de notaris ze oproepen om aanwezig te zijn bij het opstellen van het proces-verbaal van beweringen en zwarigheden en ze uitnodigen het te ondertekenen; bij hun afwezigheid dient het proces-verbaal te worden ondertekend door de notaris aangesteld om de afwezige of onwillige partijen te vertegenwoordigen (1). (1) P. WATELET, La rédaction des actes notariés, Brussel, Larcier, 1980, 676; P. WATELET, Partages et liquidations judiciaires, in Rép. Not., t. XIII, boek V, Brussel, Larcier, 1988, 73, nr. 138; J. DEMBLON, P. HARMEL, M. RENARD-DECLAIRFAYT & J.F. TAYMANS, L'acte notarié, in Rép. Not., t. XI, boek XI, Brussel, Larcier, 2002, 273, nr. 380; A. VAN DEN BOSSCHE, Proces-verbaal van beweringen en zwarigheden en afsluiting van de procedure, in Vereffening-verdeling, Kluwer, Antwerpen, 1992.

- VERDELING -

- NOTARIS -

Art. 53

C.93.0194.N 18 november 1994 AC nr. ...

De vordering tot afzetting van een notaris wordt uitgeoefend in eerste aanleg door de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg en in hoger beroep door de procureur-generaal bij het hof van beroep.~

- NOTARIS -

- HOGER BEROEP - Allerlei

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 6, eerste lid, 6°

C.09.0525.F 11 juni 2010 AC nr. 421

Ook al zijn de makelaarsactiviteiten die bedoeld zijn om kopers op te sporen daden van koophandel, toch zijn ze in de regel niet verboden voor de notaris wiens taak erin bestaat de authentieke koopakte te verlijden; de notaris die genoemde activiteiten verricht, is niet onderworpen aan de verplichtingen van het koninklijk besluit van 6 september 1993 (1). (1) Zie concl. O.M., in Bull., 2010, AR C.09.0526, nr. ...

- NOTARIS -

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

Art. 6, sub 3° en 6°

C.01.0201.N 31 januari 2002 AC nr. 73

Een activiteit van vastgoedbemiddeling wordt, ondanks haar commerciële aard, niet onder alle omstandigheden aan de notaris verboden; als ze een accessorium vormt van de hoofdopdracht van de notaris, akten te verlijden, is ze niet in strijd met de wet (1). (1) Zie de gedeeltelijk strijdige conclusie O.M.: zij strekte tot cassatie op grond van dezelfde beginselen, waarmede de vaststellingen en het daarop gegronde oordeel van het bestreden arrest evenwel onverenigbaar leken.

- NOTARIS -

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

Het feit dat een toegelaten vastgoedbemiddeling gecentraliseerd wordt uitgeoefend door een aparte rechtspersoon voor rekening van een aantal notarissen-vennoten wijzigt de aard van die activiteit niet en verschilt in wezen niet van die welke een notaris deontologisch mag doen; deze rechtspersoon draagt aldus niet bij tot een miskenning van een deontologisch verbod en stelt mitsdien zelf geen daad die in strijd is met de eerlijke gebruiken, nu, wat hem betreft geen inschrijving voor die activiteit wordt vereist (1). (1) Zie de gedeeltelijk strijdige conclusie O.M.: zij strekte tot cassatie op grond van dezelfde beginselen, waarmede de vaststellingen en het daarop gegronde oordeel van het bestreden arrest evenwel onverenigbaar leken.

- HANDELSPRAKTIJK -

- NOTARIS -

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

Art. 8, eerste lid

C.02.0014.N 15 oktober 2004 AC nr. 484

De enkele omstandigheid dat een persoon, enerzijds, oprichter en bestuurder is van een vennootschap en, anderzijds, de echtgenoot is van de instrumenterende notaris, impliceert niet dat, wanneer die persoon de vennootschap niet vertegenwoordigt bij het verlijden van de akte, deze notaris een akte heeft verleden waarbij zijn echtgenoot partij was of waarin enige bepaling in zijn voordeel of dat van zijn echtgenoot voorkomt (1). (1) Zie cass., 17 juni 1987, AC, 1986-87, AR 5341, nr 629.

- NOTARIS -

Art. 9, derde lid

C.07.0520.F 16 april 2009 AC nr. 253

De notaris die door de rechter wordt aangesteld om een onroerend goed te verkopen moet die verkoping organiseren met inachtneming van de belangen van de partijen bij de procedure en hen daartoe alle raad en informatie geven die het vrijwaren van dat belang ten goede komen.

- NOTARIS -

Artt. 5, § 2, 6, eerste lid, 1° en 114

C.11.0096.N 22 maart 2013 AC nr. ...

Uit de schrapping in artikel 114 Wet Notarisambt van de verwijzing naar artikel 6, eerste lid, 1° door de wet van 4 mei 1999 en uit de parlementaire voorbereiding van deze wet blijkt dat de wetgever aan de miskenning van het in dit artikel 6, eerste lid, 1° bedoelde voorschrift niet langer het gevolg van de nietigheid van de notariële akte heeft willen verbinden en heeft willen derogeren aan het bepaalde in artikel 1317, eerste lid, Burgerlijk Wetboek; hieruit volgt dat de bijzondere regeling van de Wet Notarisambt de niet-vermelding van de verklaring van de partij dat zij fysiek niet in staat is om zich te verplaatsen naar het kantoor zoals bepaald in artikel 5, §2, niet met de nietigheid sanctioneert (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- NOTARIS -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen

Artt. 8, en 10, vierde lid

C.07.0291.N 24 januari 2008 AC nr. 58

Opdat een internationaal testament voor een Belgische notaris geldig is naar de vorm, is het vereist dat de twee getuigen geen aanverwant zijn in de derde graad van de erflater.

- TESTAMENT [ZIE: 395 SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN] -

- NOTARIS -

Wet 26 april 1962

Art. 1

P.97.0469.N 15 april 1997 AC nr. ...

Personeelsleden van de Dienst Enquêtes van het Hoog Comité van Toezicht die hoedanigheid hebben van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, behouden onverminderd deze hoedanigheid bij de uitvoering van gerechtelijke opdrachten ter controle op de toekenning en op de aanwending van toelagen verleend door de Staat, ongeacht of de naar aanleiding van dergelijke controle vastgestelde inbreuken gepleegd zijn door aangestelden van de administratie of door derden.

- POLITIE -

Wet 26 april 2007

Art. 31

P.11.0060.F 25 mei 2011 AC nr. ...

Artikel 31 van de wet van 26 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op het bestrijden van de gerechtelijke achterstand, gebiedt de toepassing van het nieuw artikel 782bis van het voormelde wetboek, dat het mogelijk maakt dat het vonnis alleen wordt uitgesproken door de voorzitter van de kamer, niet alleen in de zaken waarvoor geen rechtsdag is vastgesteld maar ook in de zaken waarvoor, ook al zijn ze vastgesteld, op 1 september 2007 geen kalender voor de rechtspleging was vastgesteld.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.08.0090.F 21 mei 2008 AC nr. 308

Wanneer de zaak reeds op 1 september 2007 was vastgesteld, blijft de vervanging van de magistraten die verhinderd waren om de uitspraak bij te wonen van het arrest dat deze rechtspleging afsluit, geregeld door artikel 779, tweede lid, Ger.W., opgeheven bij artikel 21, W. 26 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op het bestrijden van de gerechtelijke achterstand, en niet door het nieuwe artikel 782bis van het voormelde wetboek.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

Artt. 21 en 31

P.08.0132.F 7 mei 2008 AC nr. 274

Wanneer een rechter in een zaak waarvoor op 1 september 2007 een rechtsdag was vastgesteld, wettig verhinderd is de uitspraak bij te wonen van het vonnis waarover hij mede heeft beraadslaagd, kan de voorzitter van het gerecht een andere rechter aanwijzen om hem op het ogenblik van de uitspraak te vervangen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Artt. 24 en 31

S.10.0012.F 29 november 2010 AC nr. 701

Wanneer er, inzake arbeidsongevallen, voor de zaak, zoals zij nog door het arbeidshof moest worden berecht op 1 september 2007, noch een rechtsdag noch een kalender voor de rechtspleging was vastgesteld en dat er evenmin enig verzoek tot vaststelling ervan was ingediend, moet het arrest uitgesproken worden door de voorzitter van het rechtscollege dat het gewezen heeft (1). (1) Zie Cass., 24 sept. 2008, AR P.08.0494.F, AC, 2008, nr. 499 ; Cass., 26 feb. 2010, AR F.09.0010.F, AC, 2010, nr. ..., met concl. adv.-gen. Henkes in Pas., 2010, nr. ... .

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 4 en 12

P.12.0365.F 21 maart 2012 AC nr. ...

Vanaf 1 januari 2012 worden de personen die het voorwerp uitmaken van een interneringsmaatregel die door de minister van Justitie is beslist, ter beschikking gesteld van de strafuitvoeringsrechtbank, die bevoegd is om uitspraak te doen over het verzoek tot het verkrijgen van een uitgaans- of verlofvergunning, krachtens artikel 95/11 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden.

- STRAFUITVOERING -

zoals van toepassing vóór de wijziging door de

C.08.0221.N 7 september 2009 AC nr. 479

De Verordening 1348/2000 houdt geen expliciete sanctie in, in geval een betekening niet zou beantwoorden aan alle formele vereisten die in de verordening bepaald zijn en de verweerder niettemin verschijnt. In dit geval zijn de sancties die dergelijke onvolmaaktheden betreffen, de sancties van het nationale recht van de Staat waarvoor de zaak is gebracht. De sancties moeten beantwoorden aan de doelstellingen van de verordening, met name de verzending van stukken te verbeteren en te versnellen, zonder afbreuk te doen aan het recht van verdediging. De miskenning van een vorm van de proceshandeling voorgeschreven door Verordening 1348/2000 brengt niet noodzakelijk de onregelmatigheid van de betekening mee wanneer het doel van de betekening werd bereikt en het nationale recht belangenschade vooropstelt.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

Wet 26 dec. 1956 op de Postdienst

Art. 18

C.98.0040.F 8 oktober 1999 AC nr. ...

Wanneer de verzekeraar van een bank haar vergoed heeft voor de schade die een van haar klanten heeft geleden door het verlies van een postzending, en de bank die klant heeft vergoed, treedt voornoemde verzekeraar krachtens de wet in de rechten van de bank, nu zij zelf in de rechten van de klant is getreden; de verzekeraar kan met die klant een naamleningsovereenkomst sluiten, waardoor die klant in naam van de verzekeraar van de Post schadevergoeding mag vorderen.

- VERZEKERING - Landverzekering

- POSTERIJEN -

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 23

C.94.0039.F 29 juni 1995 AC nr. ...

De Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen waaraan de uitvoering van de dienst der postcolli in internationale dienst is toevertrouwd heeft het recht zich te beroepen op de beperking van de verantwoordelijkheid van de Post in geval van verlies, beroving of beschadiging van colli.~

- POSTERIJEN -

Artt. 16 tot 19bis en 23

C.96.0033.F 12 december 1996 AC nr. ...

Buiten de speciaal in de wet bepaalde gevallen, is de Post niet aansprakelijk voor opgedragen diensten; die vrijstelling van aansprakelijkheid geldt zonder enig onderscheid naargelang van de aard van de aan de Post opgedragen diensten; vòòr de inwerkingtreding van het K.B. 18 okt. 1990 was ze onder meer van toepassing op het verlies van een zending van de snelpostdienst.

- POSTERIJEN -

Artt. 19bis en 23

C.96.0033.F 12 december 1996 AC nr. ...

Vòòr de inwerkingtreding van het K.B. 18 okt. 1990 tot wijziging van het K.B. 12 jan. 1970 houdende reglementering van de postdienst, was de Post geen enkele vergoeding verschuldigd bij verlies, beroving of beschadiging van een zending van de snelpostdienst.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- POSTERIJEN -

Wet 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke

Art. 30, § 3

C.13.0105.F 15 november 2013 AC nr. ...

Artikel 30, §3, van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke verbiedt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg niet om een andere rechter van de rechtbank te belasten met de opdracht de rechtsdag te bepalen.

- GEESTESZIEKE -

Artikel 30, §3, van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke verbiedt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg niet om een andere rechter van de rechtbank te belasten met de opdracht de rechtsdag te bepalen.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken

Wet 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke

Art. 2, eerste lid

P.02.0658.N 25 maart 2003 AC nr. 198

Het feit dat een persoon zich bevindt in een toestand zoals bepaald in artikel 2, eerste lid, Wet betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke, betekent niet noodzakelijk dat hij zich in staat van krankzinnigheid bevindt (1). (1) Zie F. Swennen, Geestesgestoorden in het Burgerlijk Recht, nrs 73 e.v. en "Kan alcoholisme een geesteszieke zijn die tot dwangopname leidt?", noot onder Cass., 22 oktober 1998, R.W., 1998-99, 1386.

- GEESTESZIEKE -

Art. 30, § 1er

C.05.0582.F 23 oktober 2006 AC nr. 504

Artikel 30, § 1, W. 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke, krachtens hetwelk tegen de vonnissen van de vrederechter geen verzet kan worden gedaan, is niet van toepassing op vonnissen die de rechtbank van eerste aanleg in hoger beroep heeft gewezen.

- GEESTESZIEKE -

Art. 30, § 2 tot 6

C.07.0243.F 15 februari 2008 AC nr. 116

De rechter die in hoger beroep uitspraak doet over de handhaving van de ziekenhuisopname van een geesteszieke, is niet ertoe verplicht om zowel de geneesheren van het ziekenhuis waar de geesteszieke is geplaatst als diens adviserend arts op tegenspraak te horen.

- GEESTESZIEKE -

Art. 31

C.02.0587.F 5 september 2003 AC nr. 418

De wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke houdt geen afwijkende bepaling van artikel 1080 Ger.W. in, zodat het verzoekschrift waarbij, met toepassing van artikel 31 voormelde W. 26 juni 1990, cassatieberoep wordt ingesteld, ondertekend moet zijn door een advocaat bij het Hof van Cassatie (1). (1) Cass., 26 maart 1999, AR C.99.0067.N, nr 185.

- GEESTESZIEKE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

C.99.0067.N 26 maart 1999 AC nr. ...

De wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke houdt geen afwijkende bepaling van artikel 1080 van het Gerechtelijk Wetboek in, zodat het verzoekschrift waarbij een voorziening in cassatie wordt ingesteld met toepassing van artikel 31 van de voormelde wet van 26 juni 1990 ondertekend moet zijn door een advocaat bij het Hof van Cassatie.

- GEESTESZIEKE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

C.97.0180.N 8 december 1997 AC nr. ...

De wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke houdt geen afwijkende bepaling van artikel 1080 Ger.W. in, zodat het verzoekschrift waarbij een voorziening in cassatie wordt ingesteld met toepassing van artikel 31 van de voormelde wet van 26 juni 1990, moet ondertekend zijn door een advocaat bij het Hof van cassatie.~

- GEESTESZIEKE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Art. 9, eerste en tweede lid

C.10.0151.N 21 januari 2011 AC nr. ...

Wanneer het openbaar ministerie in spoedeisend geval beslist dat een zieke persoon ter observatie zal worden opgenomen in de psychiatrische dienst die hij aanwijst, streeft hij geen gelijk na, maar de vrijwaring van de belangen van de maatschappij en van de betrokkene zelf; deze bijzondere regeling is onverenigbaar met de toepassing van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de gerechtskosten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; zie ook artikel 2 van de wet van 21 feb. 2010 (B.S. 11 maart 2010) tot wijziging van de artikelen 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en 162bis van het Wetboek van strafvordering en tot opheffing van artikel 6 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- GEESTESZIEKE -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 9, eerste en vijfde lid

C.07.0053.N 7 mei 2007 AC nr. 228

Wanneer de maatregel van opneming van een geesteszieke ter observatie in een psychiatrische dienst door de procureur des Konings bij spoedeisendheid wordt getroffen op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, kan het verzoekschrift aan de vrederechter door hem ter griffie worden neergelegd in de loop van de eerstvolgende werkdag (1). (1) Zie Parl. St. Senaat 1989-1990. nr. 733/2, p.67; M.-Th. Meulders-KleinLa protection des maladies mentaux et des personnes inaptes à gérer leurs biens après les réformes..", in Protection des maladies mentaux et incapacités des majeurs: Le droit belge après les réformes. Actes du 3e Colloque de l'Association Famille & Droit, E. Story-Scientia, 1996, p.80. Contra: M. VerryckenDe Krankzinnigenwet en haar vervanging door de Wetten van 26 juni 1990 en 18 juli 1991: parlementaire voorbereiding - krachtlijnen en eerste bilan" in Het nieuwe statuut van de (geestes)zieken, E. Story-Scientia, 2000, p. 21; M.J. Van VlasselaerProcedurale aspecten van de Wet van 26 juni 1990, m.b.t. de persoon van de geesteszieke" in Het nieuwe statuut van de (geestes)zieken, E. Story-Scientia, 2000, p. 171.

- GEESTESZIEKE -

Artt. 1, 2 en 4

C.98.0233.F 22 oktober 1998 AC nr. ...

De burgerlijke rechter kan de opneming ter observatie enkel bevelen als hij vaststelt dat de betrokkene geestesziek is.

- GEESTESZIEKE -

Artt. 7, § 2 en 13

C.96.0052.N 13 juni 1996 AC nr. ...

Er is geen sanctie van nietigheid verbonden aan de overschrijding van de termijn van 24 uur bepaald bij artt. 7, § 2 en 13 van de wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke; de gemeenrechtelijke regeling van artikel 860 derde lid is van toepassing.

- VREDERECHTER -

Artt. 9,eerste en vijfde lid, 11,eerste lid, 13,eerste lid

C.06.0566.N 27 september 2007 AC nr. 440

De vernietiging van de door de in observatie genomen geesteszieke bestreden observatiemaatregel heeft tot gevolg dat de daaropvolgende door de vrederechter bevolen maatregel tot zijn verder verblijf in de instelling onregelmatig wordt, waardoor de geesteszieke een blijvend belang heeft om zijn hoger beroep tegen die observatiemaatregel te handhaven en dit hoger beroep nog steeds een voorwerp heeft, al is de betwiste observatieperiode verstreken vooraleer uitspraak is gedaan over dit rechtsmiddel en is dat verder verblijf reeds bevolen.

Wet 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen

Art. 125, § 2

C.10.0474.N 4 juni 2012 AC nr. ...

Waar de wetgever ten aanzien van de ongehuwd samenwonende gepensioneerden, die samen de vaste kosten van levensonderhoud dragen, niet heeft voorzien in een soortgelijke bepaling als artikel 125,§2 van de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen die er ten aanzien van de gehuwde gepensioneerden toe strekt, bij het vaststellen van het gewaarborgd minimumpensioen, in zekere mate rekening te houden met de grotere financiële draagkracht van personen die samen de vaste kosten van levensonderhoud dragen, vloeit de aangevoerde discriminatie wegens een onverantwoord verschil in behandeling tussen gehuwd en ongehuwd samenwonenden op het vlak van het supplement gewaarborgd minimumpensioen niet voort uit artikel 125,§2, van de wet van 26 juni houdende sociale en diverse bepalingen, maar uit het feit dat de wetgever in geen bijzondere bepaling ten aanzien van ongehuwd samenwonenden heeft voorzien, zodat er geen aanleiding bestaat een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PENSIOEN - Allerlei

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Wet 26 juni 2002 betreffende de sluiting van ondernemingen

Art. 82

S.05.0083.N 11 december 2006 AC nr. 636

Artikel 82 van de wet van 26 juni 2002 dat artikel 10 van de Loonbeschermingswet vervangt in die zin dat interest verschuldigd is op het brutobedrag van het loon in de zin van de Loonbeschermingswet is geen interpretatieve wetsbepaling.

- LOON - Bescherming

S.05.0063.N 6 februari 2006 AC nr. 78

Is geen interpretatieve wet het artikel 82 van de wet van 26 juni 2002 dat artikel 10 van de Loonbeschermingswet vervangt in die zin dat interest verschuldigd is op het brutobedrag van het loon in de zin van de Loonbeschermingswet.

- LOON - Bescherming

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Artt. 81 en 82

S.07.0116.N 1 december 2008 AC nr. 684

De bekrachtiging van het koninklijk besluit van 3 juli 2005 door artikel 69 van de wet van 8 juni 2008, met uitwerking krachtens artikel 70 op 1 juli 2005, heeft tot gevolg dat de bepalingen van dit koninklijk besluit kracht van wet hebben vanaf 1 juli 2005 en door het Hof dienen te worden toegepast (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 81, 82 en 90, § 1

S.07.0116.N 1 december 2008 AC nr. 684

De appelrechters die oordelen dat de interest diende berekend te worden op het brutobedrag van alle nog openstaande loonachterstallen, ook als het recht tot betalen ervan is ontstaan vóór de inwerkingtreding van artikel 82 van de wet van 26 juni 2002, oordelen zonder de bepalingen toe te passen van het koninklijk besluit van 3 juli 2005, die ingevolge de bekrachtiging bij wet van 8 juni 2008 kracht van wet hebben gekregen vanaf 1 juli 2005 en schenden aldus de in het subonderdeel aangegeven wettelijke bepalingen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- LOON - Bescherming

Wet 26 mei 1989

Art. 135, § 2, eerste lid

C.06.0592.F 20 juni 2008 AC nr. 386

De gemeenteoverheid, die ten behoeve van de inwoners moet voorzien in een goede politie, moet alle maatregelen treffen om, m.n., de zindelijkheid te waarborgen; die maatregelen zijn niet beperkt tot de openbare goederen alleen, maar strekken zich uit tot de oorzaken die hun oorsprong vinden in private eigendommen en die ook daarbuiten gevolgen teweegbrengen die de openbare zindelijkheid bedreigen (1). (1) Het O.M. concludeerde dat het derde middel gegrond was, aangezien de rechters in hoger beroep, die erop wezen dat: -huiszwam een ware plaag is die in meerdere woningen kan doorwoekeren, -dat thans welbekend is dat de huiszwam het hout onherroepelijk beschadigt en zelfs de stabiliteit van het door die zwam aangetaste pand kan aantasten, -huiszwam schadelijk kan zijn voor de gezondheid omdat het o.m. allergieën veroorzaakt, -de onopgemerkte verspreiding van huiszwam m.n. afhangt van de temperatuur en de vochtigheidsgraad van de woning, -de sporen van huiszwam overal in de lucht rondhangen en overal kunnen neerdalen (de bezoeker van een door huiszwam aangetaste woning kan sporen van die zwam "verplaatsen" door de zolen van zijn schoenen), -huiszwam zich makkelijk van een woning naar een andere verspreidt, aangezien ze niet alleen het hout maar ook het metselwerk en de gevelstenen kan doordringen, en hieruit afleidden dat maatregelen genomen moeten worden bij de minste aanwijzing waaruit zou blijken dat huiszwam zich in een woning kan uitbreiden, aldus hun beslissing niet op een algemeen feit of op de algemene ervaringsregel hebben gegrond maar op een feit dat, aangezien het niet blijkt uit enig stuk waarop het Hof vermag acht te slaan, hen uit eigen wetenschap bekend was. Het Hof, dat uitspraak doet over een cassatieberoep betreffende een vordering tot nietigverklaring van de bestreden beslissing waarop dit cassatieberoep gegrond is, moet het hem voorgelegde rechtspunt beoordelen. Met het oplossen van dat rechtspunt neemt het geen kennis van de grond van de zaak. Het Hof kan het recht niet op het feit toepassen om het geschil door een eindbeslissing te beslechten. Alleen de bodemgerechten zijn bevoegd om het recht op het feit toe te passen door dat feit vast te stellen en te beoordelen (Storck, Le renvoi au juge du fond dans la procédure en cassation en matière civile, in Liber amicorum P. Marchal, 2003, p. 212-220). Wanneer het Hof oordeelt dat het middel dat kritiek uitoefent op een overtollige reden van de bestreden beslissing, zonder belang en derhalve niet ontvankelijk is, is die overtollige reden noodzakelijkerwijs een rechtsgrond waarop de bestreden beslissing steunt. Het Hof kan bijgevolg geen onderscheid maken tussen de feitelijke vaststellingen van de bestreden beslissing waaruit die beslissing een juridische vaststelling heeft afgeleid, door te beslissen dat sommige van die vaststellingen volstaan om die afleiding te verantwoorden, terwijl andere overtollig zouden zijn. Geen enkele door een feitenrechter gedane "vaststelling" kan door het Hof als "overtollig" worden omschreven. Door aldus te beslissen stelt het Hof zijn beslissing in de plaats van die van de feitenrechter, wat strijdig is met de opdracht die artikel 147 Gw. hem heeft toevertrouwd. T.W.

- GEMEENTE -

Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie

Art. 14, § 1, 1°, tweede lid

S.11.0067.F 21 november 2011 AC nr. ...

Om te beslissen dat de rechthebbende op het leefloon, die onder hetzelfde dak woont als een illegaal op het grondgebied verblijvende vreemdeling, de huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk met hem regelt, moet de uitkeringsgerechtigde, naast de verdeling van de huishoudelijke taken, uit de samenwoning een economisch-financieel voordeel halen.

- BESTAANSMINIMUM -

Art. 16, § 1

S.10.0030.F 31 januari 2011 AC nr. ...

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 19

S.09.0019.N 30 november 2009 AC nr. 710

Uit artikel 19 van de Leefloonwet volgt dat de toekenning van het recht op maatschappelijke integratie afhankelijk is van de resultaten van het onderzoek van de aanvraag waaraan de aanvrager zijn medewerking moet verlenen, zodat het O.C.M.W. de toekenning van het recht op maatschappelijke integratie kan weigeren voor de periode dat het niet over de nodige elementen beschikt om het onderzoek naar de aanvraag te voeren als gevolg van een gemis aan medewerking van de aanvrager.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 22, § 1, eerste, tweede en derde lid

S.09.0111.F 26 september 2011 AC nr. 733

Uit artikel 22, § 1, eerste, tweede en derde lid, Leefloonwet, volgt niet dat het centrum niet op grond van een onvolledige aangifte van een persoon de terugbetaling van zijn leefloon mag vorderen, indien het niet minstens om het jaar heeft nagegaan of de toekenningsvoorwaarden vervuld waren gebleven.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 29, § 1

S.09.0111.F 26 september 2011 AC nr. 733

De rechter die de verjaringstermijn van 5 jaar toepast op de vordering tot terugbetaling van de uitkeringen die het O.C.M.W. onverschuldigd heeft betaald, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWETTELIJK HOF -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- GRONDWET - Art. 11

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

S.09.0111.F 13 december 2010 AC nr. 733

Wanneer de beoordeling van de gegrondheid van een middel leidt tot de vraag of artikel 29, §1, van de wet van 26 mei 2002 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre die bepaling voor de terugvordering van het leefloon dat ten onrechte werd uitbetaald aan sociaal verzekerden die geen bedrog hebben gepleegd, een langere termijn bepaalt dan die van artikel 30, §1, Algemene Beginselenwet Sociale Zekerheid, voor de terugvordering van de sociale prestaties voor werknemers die in dezelfde omstandigheden worden uitbetaald, stelt het Hof van Cassatie de vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 3, 1°

S.12.0020.F 5 november 2012 AC nr. ...

Het Grondwettelijk Hof heeft beslist dat, wanneer de staatloze deze hoedanigheid heeft verkregen omdat hij buiten zijn wil zijn nationaliteit heeft verloren en aantoont dat hij geen wettige en duurzame verblijfstitel kan verkrijgen in een andere Staat waarmee hij banden zou hebben, de situatie waarin hij zich bevindt op discriminerende wijze afbreuk kan doen aan zijn grondrechten, zodat het verschil in behandeling tussen die staatloze en de erkende vluchteling niet redelijk verantwoord is; het middel, dat betoogt dat de Grondwet geschonden wordt wanneer niet aan elke staatloze het aan zijn hoedanigheid verbonden recht van verblijf wordt toegekend, faalt naar recht.

- VREEMDELINGEN -

- GRONDWET - Art. 10

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

Art. 3, 4° en 5°

S.07.0095.N 22 september 2008 AC nr. 492

De enkele omstandigheid dat een persoon van meer dan 25 jaar, die blijk heeft gegeven in de mogelijkheid te verkeren om, op duurzame wijze en in het kader van een passende functie, toereikende bestaansmiddelen te verwerven en derhalve blijk heeft gegeven van maatschappelijke integratie, opnieuw studies wenst aan te vatten, verder te zetten of te hervatten, kan niet worden aangezien als een billijkheidsreden van aard de betrokkene van werkbereidheid te ontslaan, ook al zouden deze studies van aard zijn zijn beroepsmogelijkheden te vergroten of hem toe te laten een hoger loon te verdienen.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

De regel van artikel 3,4°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, krachtens dewelke, om het recht op maatschappelijke integratie te kunnen genieten, de betrokken persoon niet in staat mag zijn door eigen inspanningen toereikende bestaansmiddelen te verwerven, geldt niet wanneer, om billijkheidsredenen, moet aanvaard worden dat de betrokkene geen blijk dient te geven van werkbereidheid.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 60, § 1 en 3, eerste, tweede en derde lid

S.12.0148.F 10 juni 2013 AC nr. ...

Artikel 60, §§ 1 en 3, eerste, tweede en derde lid, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie verleent het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet het recht om te oordelen over de opportuniteit van de maatschappelijke dienstverlening, over haar vorm of over de naleving van één van de toekenningsvoorwaarden; de arbeidsrechtbank die krachtens artikel 580, 8°, d, van het Gerechtelijk Wetboek kennis neemt van de betwistingen omtrent de toekenning, de herziening of de weigering van de maatschappelijke dienstverlening, oefent met volle rechtsmacht een toezicht uit op de beslissing van het centrum; zij beoordeelt de feiten en doet uitspraak over de rechten van de sociaal verzekerde; zij is bevoegd om in de plaats van het centrum te treden (1). (1) Cass. 27 juni 2005, AR S.04.0187.F, AC 2005, nr. 376.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 14, § 1, 1° en § 2, en 16, § 1

S.12.0053.N 24 november 2014 AC nr. 721

De gezinsbijslag die een ouder van de aanvrager van het leefloon ontvangt ten voordele van de aanvrager kan niet worden beschouwd als bestaansmiddel van de aanvrager in de zin van artikel 16, § 1, Leefloonwet.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Wet 26 nov. 2011 tot wijziging en aanvulling van het Strafwet- boek teneinde het misbruik van de zwakke toestand van personen strafbaar te stellen, en de strafrechtelijke bescherming van kwetsbare personen tegen mishandeling uit te breiden

dat laatste als gewijzigd bij art. 31

P.12.1030.N 22 januari 2013 AC nr. ...

De nieuwe versie van de verzwarende omstandigheid bepaald in artikel 433septies, 2°, Strafwetboek houdt een strengere strafwet in daar in die versie geen bijzondere kwetsbare toestand meer vereist is, maar een kwetsbare toestand volstaat om de strafverzwaring op te lopen; dit belet evenwel niet dat wanneer de beklaagde misbruik maakt van de bijzondere kwetsbare positie waarin de betrokken persoon zich bevindt, hij onder de huidige wet steeds strafbaar blijft.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MISDRIJF - Allerlei

Wet 27 april 2007

Art. 42, § 2, eerste en tweede lid

C.11.0429.N 30 januari 2014 AC nr. ...

Uit de overgangsbepalingen van artikel 42, §2, eerste en tweede lid, van de wet van 27 april 2007 betreffende de hervorming van de echtscheiding volgt de wil van de wetgever om in de lopende procedures van de onmiddellijke toepassing van deze wet af te wijken, zodat zowel de echtscheidingsgronden van de artikelen 229, 231 en 232 (oud) Burgerlijk Wetboek als de vroegere regeling inzake de onderhoudsuitkering van toepassing blijven voor de echtscheidingsprocedures ingeleid voor de inwerkingtreding van deze wet op 1 september 2007 en waarover geen eindvonnis is uitgesproken; de oude bepalingen blijven van toepassing op de hele procedure, met inbegrip van de tegenvordering die werd ingesteld na de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007; de omstandigheid dat de echtscheiding werd uitgesproken op een tegenvordering die werd ingesteld na 1 september 2007 en die werd beoordeeld overeenkomstig het nieuwe recht, heeft niet tot gevolg dat de hoofdvordering tot echtscheiding die werd ingesteld onder vigeur van het oude recht zonder voorwerp wordt, noch dat die eiser het belang verliest om de onderhoudsuitkering te doen vaststellen volgens de oude bepalingen (1). (1) Zie o.m. ook Cass. 11 sept. 2008, AR C.08.0088.F, AC 2008, nr. 466, en Cass. 8 maart 2010, AR C.08.0550.F, AC 2010, nr. 160, evenals Cass. 5 maart 2009, AR C. 07.0126.F, AC 2009, nr.172.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.08.0550.F 8 maart 2010 AC nr. 160

De overgangsbepaling van artikel 42, § 2, van de wet van 27 april 2007 betreffende de hervorming van de echtscheiding, die de wil van de wetgever uitdrukt om, wat betreft de onderhoudsuitkering na een echtscheiding die is uitgesproken op grond van de artikelen 229, 231 en 232 B.W., af te wijken van de onmiddellijke toepassing van die wet en dit om te beletten dat alle gescheiden echtgenoten een uitkering tot levensonderhoud zouden kunnen vorderen indien zij voldoen aan de economische voorwaarden voor de toekenning ervan, zelfs als zij schuldig zijn of het in het vroegere artikel 306 bepaalde vermoeden van schuld niet hebben omgekeerd of als de ex-echtgenoten met gedeelde schuld zijn gescheiden, maakt geen onderscheid tussen het bepalen van het recht op levensonderhoud en de regels van de vaststelling ervan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- LEVENSONDERHOUD -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Art. 42, § 2, eerste lid

C.09.0278.F 12 april 2010 AC nr. 249

De vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W. blijven van toepassing, enerzijds, op het hoger beroep dat gericht is tegen het vonnis dat de echtscheiding tussen de partijen uitspreekt op grond van een van die bepalingen, ongeacht de datum waarop het hoger beroep is ingesteld, en, anderzijds, op de tegenvordering die geënt is op een oorspronkelijke vordering die ingesteld is vóór 1 september 2007, datum van inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007 (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ... (2) Cass., 12 april 2010, AR C.09.0378.F, AC, 2010, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

C.09.0378.F 12 april 2010 AC nr. 251

De vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W. blijven van toepassing op de tegenvordering, zelfs als die is ingesteld na de inwerkingtreding van de nieuwe wet op 1 september 2007, als de oorspronkelijke vordering tot echtscheiding waarop die tegenvordering is geënt, vóór die datum is ingesteld (1). (1) Cass., 12 april 2010, AR C.09.0278.F, AC, 2010, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Art. 42, § 2, tweede lid

C.09.0007.F 4 december 2009 AC nr. 721

De oude artikelen 229, 231 en 232 van het Burgerlijk Wetboek blijven van toepassing op de aanvullende vordering die is ingesteld na de inwerkingtreding, op 1 september 2007, van de nieuwe wet van 27 april 2007 wanneer de oorspronkelijke vordering tot echtscheiding waarvan zij het verlengstuk is, vóór die datum is ingesteld (1). (1) De verweerder wierp tegen het middel geen grond van niet-ontvankelijkheid op maar liet wel verstaan dat het geen belang vertoonde omdat, volgens de vaststellingen van het bestreden arrest "de partijen de wet van 27 april 2007" betreffende de hervorming van de echtscheiding wil(d)en toepassen. Uit dit arrest volgt, enerzijds, dat het beroepen vonnis, dat uitspraak deed op de tegenvordering van de eiseres, op grond van het oud artikel 229 B.W., de echtscheiding ten nadele van de verweerder had uitgesproken, dat deze hoger beroep tegen dat vonnis heeft ingesteld en dat de eiseres concludeerde dat dit beroep niet gegrond was, anderzijds, dat de beide partijen weliswaar concludeerden dat de nieuwe wet zou worden toegepast, maar dat de eiseres vorderde dat de echtscheiding zou worden uitgesproken op grond van het nieuwe artikel 229, § 1, B.W. terwijl de verweerder de toepassing vroeg van het nieuwe artikel 229, § 3, van dat wetboek. De eiseres deed dus blijken van een belang om op te komen tegen de beslissing van het arrest die het beroepen vonnis wijzigde en de echtscheiding uitsprak op grond van laatstgenoemde bepaling. De bepalingen waarvan het middel de schending aanvoert raken de openbare orde, zodat er daartegen geenszins zou kunnen worden aangevoerd worden dat het middel nieuw is.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

De artikelen 229, 231 en 232 van het Burgerlijk Wetboek, die echtscheidingsgronden bepaalden welke opgeheven zijn bij de wet van 27 april 2007, blijven van toepassing op de procedures van echtscheiding of scheiding van tafel en bed die werden ingeleid vóór de inwerkingtreding van die wet en waarvoor nog geen eindvonnis is uitgesproken; die overgangsbepaling, waaruit blijkt dat de wetgever voor de hangende procedures wil afwijken van de onmiddellijke toepassing van de wet van 27 april 2007 verstaat onder echtscheidingsprocedure de gehele procedure en niet louter en alleen de oorspronkelijke vordering (1). (1) Cass., 11 sept. 2008, AR C.08.0088.F, AC, 2008, nr 466.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

C.08.0088.F 11 september 2008 AC nr. 466

De vroegere artikelen 229, 231 en 232, van het Burgerlijk Wetboek, die de opsomming bevatten van de echtscheidingsgronden, blijven van toepassing op het hoger beroep tegen een vonnis dat de echtscheiding van de partijen uitspreekt op grond van één van die bepalingen.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

De artikelen 229, 231 en 232, van het Burgerlijk Wetboek, die de opsomming bevatten van de bij de wet van 27 april 2007 opgeheven echtscheidingsgronden, blijven van toepassing op de procedures van echtscheiding of scheiding van tafel en bed die zijn ingeleid voor de inwerkingtreding van deze wet en waarvoor geen eindvonnis is uitgesproken; de wet verstaat onder eindvonnis de rechterlijke beslissing die onherroepelijk uitspraak doet over de vordering tot echtscheiding of scheiding van tafel en bed.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Art. 42, § 2, tweede lid, en § 3

C.10.0489.N 8 september 2011 AC nr. ...

In de regel is een nieuwe wet overeenkomstig artikel 2 Burgerlijk Wetboek onmiddellijk van toepassing, niet alleen op de toestanden die ontstaan vanaf de inwerkingtreding ervan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de toestanden die onder de gelding van de vroegere wet zijn ontstaan en die zich voordoen of blijven voortduren onder de gelding van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan onherroepelijk vastgestelde rechten (1); krachtens die regel is een wet die de uitkering tot levensonderhoud wijzigt, bij ontstentenis van een uitdrukkelijke uitzonderingsbepaling, vanaf de inwerkingtreding ervan van toepassing op elke vordering strekkende tot een dergelijke uitkering, die aanhangig is bij de hoven en rechtbanken; uit de overgangsbepalingen van artikel 42, § 2, tweede lid, en artikel 42, § 3, van de wet van 27 april 2007 volgt dat voor de lopende procedures wordt afgeweken van het beginsel van de onmiddellijke toepassing van de gewijzigde bepalingen van artikel 301 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 11 sept. 2008, AR C.08.0088.F, AC, 2008, nr. 466.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.09.0084.F 16 april 2010 AC nr. 262

Het arrest dat heeft vastgesteld dat de vordering tot echtscheiding is ingesteld voor 1 september 2007 en vervolgens beslist dat het vroegere artikel 306 van het Burgerlijk Wetboek te dezen niet van toepassing is en dat de vordering tot omkering van het vermoeden die de eiser heeft gegrond op hetzelfde vroegere artikel 306, geen steun meer vindt in het recht en niet gegrond moet worden verklaard, schendt artikel 42, § 2, tweede lid, en § 3, van de wet van 27 april 2007 (1). (1) Zie concl. O.M., AR C.09.0084.F, Pas., 2010, nr. ...

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.09.0243.F 12 april 2010 AC nr. 247

De overgangsbepaling van artikel 42, § 3, van de wet van 27 april 2003 betreffende de hervorming van de echtscheiding, die de wil van de wetgever, uitdrukt om wat betreft de onderhoudsuitkering na een echtscheiding die is uitgesproken op grond van de vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W., van de onmiddellijke toepassing van die wet af te wegen en dit om te beletten dat alle gescheiden echtgenoten een uitkering tot levensonderhoud zouden kunnen vorderen indien zij voldoen aan de economische voorwaarden voor de toekenning ervan, zelfs als zij schuldig zijn of het in het vroegere artikel 306 bepaalde vermoeden van schuld niet hebben omgekeerd of als de ex-echtgenoten met gedeelde schuld zijn gescheiden, maakt geen onderscheid tussen het bepalen van het recht op levensonderhoud en de regels van de vaststelling ervan (1). (1) Cass., 8 maart 2010, AR C.08.0550.F, AC, 2010, nr. ...; Jean-Luc Brouwers, Echtscheiding, uitg. Kluwer, 2007, p. 122 e.v.; Renchon, "La nouvelle réforme (précipitée) du droit de divorce", R.T.D.F., 2007, p. 1056; Dandoy, "La réforme du divorce: les effets alimentaires", R.T.D.F., 2007, p. 1088; Masson, J.T., 2007, p. 543; Senave, Tijdschrift voor familierecht, 2007, p. 135; Zie AGwH., 16 juli 2009, rol 4490, nr. 115/2009.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Indien de echtscheiding is uitgesproken vóór de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007, met toepassing van de vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W., blijven de voorwaarden van vaststelling van de uitkering na echtscheiding geregeld door de bepalingen van de oude artikelen 301, 306, 307 en 307bis van hetzelfde wetboek (1). (1) Cass., 8 maart 2010, AR C.08.0550.F, AC, 2010, nr. ...; Jean-Luc Brouwers, Echtscheiding, uitg. Kluwer, 2007, p. 122 e.v.; Renchon, "La nouvelle réforme (précipitée) du droit de divorce", R.T.D.F., 2007, p. 1056; Dandoy, "La réforme du divorce: les effets alimentaires", R.T.D.F., 2007, p. 1088; Masson, J.T., 2007, p. 543; Senave, Tijdschrift voor familierecht, 2007, p. 135; Zie AGwH., 16 juli 2009, rol 4490, nr. 115/2009.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Art. 42, § 5

C.10.0111.F 24 maart 2011 AC nr. ...

Indien de echtscheiding werd uitgesproken vóór de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007, overeenkomstig de vroegere artikelen 229, 231 en 232 van het Burgerlijk Wetboek, vallen het recht op de uitkering na de echtscheiding en de voorwaarden voor de vaststelling ervan, met inbegrip van de duur van die uitkering, nog steeds onder de toepassing van de vroegere artikelen 301, 306, 307 en 307bis van datzelfde wetboek (1). (1) Volgens het O.M. was het onderdeel niet ontvankelijk, aangezien het niet preciseerde welke wettelijke bepalingen door het arrest waren geschonden.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen

Artt. 42, §§ 2 en 3

C.08.0387.F 8 maart 2010 AC nr. 158

Indien de echtscheiding is uitgesproken op grond van artikel 232 B.W., vóór de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007, valt de vordering die ertoe strekt uitspraak te horen doen over de toerekenbaarheid van de scheiding, die betrekking heeft op de wettelijke voorwaarden voor het toekennen of het uitsluiten van het recht op een onderhoudsuitkering, nog steeds onder de toepassing van het vroegere artikel 306 B.W. (1). (1) Cass., 4 dec. 2009, AR C.09.0007.F, A.C., 2009, nr 721; Cass., 11 sept. 2008, AR C.08.0088.F, A.C., 2008, nr 466.

- LEVENSONDERHOUD -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Artt. 42, §§ 2 en 6

C.08.0281.F 24 februari 2011 AC nr. 614

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

zoals zij van toepassing waren vóór

C.09.0243.F 12 april 2010 AC nr. 247

De overgangsbepaling van artikel 42, § 3, van de wet van 27 april 2003 betreffende de hervorming van de echtscheiding, die de wil van de wetgever, uitdrukt om wat betreft de onderhoudsuitkering na een echtscheiding die is uitgesproken op grond van de vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W., van de onmiddellijke toepassing van die wet af te wegen en dit om te beletten dat alle gescheiden echtgenoten een uitkering tot levensonderhoud zouden kunnen vorderen indien zij voldoen aan de economische voorwaarden voor de toekenning ervan, zelfs als zij schuldig zijn of het in het vroegere artikel 306 bepaalde vermoeden van schuld niet hebben omgekeerd of als de ex-echtgenoten met gedeelde schuld zijn gescheiden, maakt geen onderscheid tussen het bepalen van het recht op levensonderhoud en de regels van de vaststelling ervan (1). (1) Cass., 8 maart 2010, AR C.08.0550.F, AC, 2010, nr. ...; Jean-Luc Brouwers, Echtscheiding, uitg. Kluwer, 2007, p. 122 e.v.; Renchon, "La nouvelle réforme (précipitée) du droit de divorce", R.T.D.F., 2007, p. 1056; Dandoy, "La réforme du divorce: les effets alimentaires", R.T.D.F., 2007, p. 1088; Masson, J.T., 2007, p. 543; Senave, Tijdschrift voor familierecht, 2007, p. 135; Zie AGwH., 16 juli 2009, rol 4490, nr. 115/2009.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Indien de echtscheiding is uitgesproken vóór de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007, met toepassing van de vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W., blijven de voorwaarden van vaststelling van de uitkering na echtscheiding geregeld door de bepalingen van de oude artikelen 301, 306, 307 en 307bis van hetzelfde wetboek (1). (1) Cass., 8 maart 2010, AR C.08.0550.F, AC, 2010, nr. ...; Jean-Luc Brouwers, Echtscheiding, uitg. Kluwer, 2007, p. 122 e.v.; Renchon, "La nouvelle réforme (précipitée) du droit de divorce", R.T.D.F., 2007, p. 1056; Dandoy, "La réforme du divorce: les effets alimentaires", R.T.D.F., 2007, p. 1088; Masson, J.T., 2007, p. 543; Senave, Tijdschrift voor familierecht, 2007, p. 135; Zie AGwH., 16 juli 2009, rol 4490, nr. 115/2009.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- LEVENSONDERHOUD -

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

---

C.09.0278.F 12 april 2010 AC nr. 249

De vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W. blijven van toepassing, enerzijds, op het hoger beroep dat gericht is tegen het vonnis dat de echtscheiding tussen de partijen uitspreekt op grond van een van die bepalingen, ongeacht de datum waarop het hoger beroep is ingesteld, en, anderzijds, op de tegenvordering die geënt is op een oorspronkelijke vordering die ingesteld is vóór 1 september 2007, datum van inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007 (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ... (2) Cass., 12 april 2010, AR C.09.0378.F, AC, 2010, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

---

C.09.0378.F 12 april 2010 AC nr. 251

De vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W. blijven van toepassing op de tegenvordering, zelfs als die is ingesteld na de inwerkingtreding van de nieuwe wet op 1 september 2007, als de oorspronkelijke vordering tot echtscheiding waarop die tegenvordering is geënt, vóór die datum is ingesteld (1). (1) Cass., 12 april 2010, AR C.09.0278.F, AC, 2010, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten

Wet 27 dec. 1973

Art. 1, § 1

P.03.0367.F 3 december 2003 AC nr. 614

De leden van de rijkswacht zijn uitgesloten uit het toepassingsgebied van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- POLITIE -

Wet 27 dec. 1984

Art. 44

F.97.0091.F 11 mei 1998 AC nr. ...

Bij de vaststelling van de belastingvrijstelling die wordt verleend wegens de indienstneming van bijkomend personeel en die van toepassing is op de winsten en baten, bedoeld in artikel 44 W. 27 dec. 1984 houdende fiscale bepalingen wordt er geen rekening gehouden met de personeelsleden die voorheen waren tewerkgesteld in ondernemingen waarmee de belastingplichtige zich rechtstreeks of onrechtstreeks in enigerlei band van wederzijdse afhankelijkheid bevindt of waarvan hij de beroepswerkzaamheid geheel of gedeeltelijk voortzet; de feitenrechter oordeelt in feite of de belastingplichtige zich rechtstreeks of onrechtstreeks bevindt in een band van wederzijdse afhankelijkheid met de bovenbedoelde ondernemingen dan wel of hij de beroepswerkzaamheid van die ondernemingen geheel of gedeeltelijk voortzet.~

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Wet 27 dec. 1994 tot goedkeuring van het Verdrag inzake de heffing van de rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens

Art. 13

F.00.0099.N 24 januari 2002 AC nr. 53

De rechter die moet oordelen over de administratieve geldboete opgelegd op grond van artikel 13 Wet 27 dec. 1994 tot goedkeuring van het verdrag inzake de heffing van de rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens en tot invoering van het Eurovignet overeenkomstig de richtlijn 93/89 EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 okt. 1993, mag de wettelijkheid van die sanctie onderzoeken, en mag in het bijzonder nagaan of de feitelijke en wettelijke voorwaarden vervuld zijn voor die sanctie en of die sanctie verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van de algemene rechtsbeginselen: op grond van de genoemde normen kan de rechter in voorkomend geval de opgelegde straf opheffen of verminderen (1). (1) Op andersluidende conclusie van het O.M. dat tot de niet-ontvankelijkheid van het middel besloot daar het middel louter schending aanvoerde van artikel 13 der Wet van 27 dec. 1994 tot goedkeuring van het verdrag inzake de heffing van de rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens en tot invoering van het Eurovignet, terwijl het arrest gesteund was op een schending van artikel 6 E.V.R.M. en van het eruit afgeleide evenredigheidsbeginsel.

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

Art. 3

F.10.0049.N 11 maart 2011 AC nr. ...

Motorrijtuigen die voldoen aan de definitie van artikel 2, vierde streepje, van richtlijn nr. 93/89/EEG, maar waarmee het goederenvervoer een andere bestemming dient dan het enkele transport van de goederen, zijn niet onderworpen aan het eurovignet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERKEERSBELASTING OP MOTORRIJTUIGEN (MOTORRIJTUIGENBELASTING) -

Artt. 3 en 5

C.11.0636.N 21 september 2012 AC nr. ...

Voertuigen waarvan de algemene bestemming niet het goederenvervoer over de weg is, zijn niet onderworpen aan het eurovignet; voertuigen die te beschouwen zijn als een voertuig-werktuigmachine, zoals voertuigen waarop een hoogtewerker vast is gemonteerd, zijn bijgevolg niet aan het eurovignet onderworpen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERKEERSBELASTING OP MOTORRIJTUIGEN (MOTORRIJTUIGENBELASTING) -

Wet 27 juli 1961 betreffende eenzijdige beëindiging van de voor onbepaalde tijd verleende concessies van alleenverkoop

Art. 1, § 1, 1°

C.93.0492.F 23 februari 1995 AC nr. ...

Een verkoopsconcessie behoudt haar exclusief karakter niettegenstaande het feit dat de concessiegever zich bij overeenkomst het recht heeft voorbehouden in het concessiegebied persoonlijk dezelfde producten te verkopen als die waarop de concessie slaat.~

- KOOP -

Art. 1, § 2

C.08.0413.F 30 april 2010 AC nr. 302

De omstandigheid dat de concessiehouder sommige risico's betreffende de distributie van de producten draagt, sluit op zich niet uit dat de concessiegever aan de concessiehouder het recht had voorbehouden om in eigen naam en voor eigen rekening de gecommercialiseerde producten te verkopen en dat de partijen gebonden waren door een alleenverkoopovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- KOOP -

C.04.0322.N 22 december 2005 AC nr. 689

De concessie van alleenverkoop is een kader-overeenkomst die zich onderscheidt van de achtereenvolgende koop-verkoopovereenkomsten die worden gesloten tussen concessiegever en concessiehouder in de loop van de uitvoering van de concessieovereenkomst en valt hiermede niet samen; dit neemt evenwel niet weg dat de verplichting van de concessiegever om aan de concessiehouder de goederen te leveren die het voorwerp uitmaken van de concessieovereenkomst rechtstreeks voortvloeit uit die overeenkomst en er een essentieel bestanddeel van uitmaakt als corrolarium van het recht die goederen te verkopen en voor de concessiehouder de overeenkomstige plicht inhoudt die goederen te verkopen teneinde de doelstelling van de concessieovereenkomst te realiseren; wanneer dit laatste impliceert dat de concessiehouder een stock aanlegt spruiten de daarmede verbonden rechten en verplichtingen uit de concessieovereenkomst zelf voort.

- KOOP -

Art. 2

C.08.0082.N 14 januari 2010 AC nr. 31

Bij ontstentenis van een redelijke opzeggingstermijn moet de concessiegever een vergoeding betalen ter compensatie van de schade die de concessiehouder ingevolge die ontoereikende opzeggingstermijn lijdt; wanneer een partij de concessie beëindigt met een ontoereikende opzeggingstermijn, kan de rechter, in geval van betwisting, die partij enkel veroordelen tot de betaling van een vergoeding ter compensatie van de schade geleden ingevolge die ontoereikende opzeggingstermijn, nu de verplichting tot betaling van dergelijke opzeggingsvergoeding geen autonome contractuele verbintenis is, maar een verbintenis die in de plaats treedt van de niet-nagekomen contractuele verbintenis een redelijke opzeggingstermijn in acht te nemen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- KOOP -

Noch de omstandigheid dat de redelijke opzeggingstermijn, waarop de concessiehouder recht heeft in geval eenzijdige beëindiging van een voor onbepaalde tijd verleende concessie van alleenverkoop, bepaald wordt bij de opzegging van het contract, noch de billijkheid waardoor de rechter zich moet laten leiden, beletten dat hij, bij de raming van de redelijke opzeggingstermijn, rekening houdt met alle elementen waarover hij op het tijdstip van zijn beslissing beschikt; de rechter oordeelt onaantastbaar in feite of een bepaald element, waarover hij op het tijdstip van zijn beslissing beschikt en dat dateert van na de opzegging van het contract, een effectieve weerslag dient te hebben op de raming naar billijkheid van de redelijke opzeggingstermijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- KOOP -

C.07.0382.F 20 juni 2008 AC nr. 387

Het arrest, dat uit de vermindering van het zakencijfer en van het aantal personeelsleden van de concessiehouder afleidt dat deze niet snel een situatie teruggevonden heeft die gelijkwaardig is aan die welke hij verloren heeft t.g.v. de beëindiging van de concessie, verantwoordt zijn beslissing naar recht dat de ter kennis gebrachte opzeggingstermijn niet volstaat, zonder daarenboven te moeten vaststellen dat die opzeggingstermijn de concessiehouder niet in staat stelde zijn t.a.v. derden aangegane verbintenissen na te komen en zijn activiteit te reorganiseren (1). (1) Zie Cass., 10 feb. 2005, AR C.03.0418.F, A.C., 2005, nr. 84.

- KOOP -

C.07.0256.F 15 februari 2008 AC nr. 117

De rechter die de duur van de redelijke opzeggingstermijn en het bedrag van de aan één van de partijen verschuldigde compensatoire vergoeding vaststelt, slaat daarbij acht op alle omstandigheden van de zaak, maar hoeft slechts de gegevens die hij relevant acht in aanmerking te nemen (1). (1) Zie Cass., 7 april 2005, AR C.04.0242.F, A.C. 2005, nr. 209.

- KOOP -

C.04.0242.F 7 april 2005 AC nr. 209

Noch de omstandigheid dat de redelijke opzeggingstermijn waarop de concessiehouder recht heeft bepaald wordt bij de opzegging van het contract, noch de billijkheid waardoor de rechter zich moet laten leiden, beletten dat hij, bij de raming van de redelijke opzeggingstermijn, rekening houdt met alle elementen waarover hij op het tijdstip van zijn beslissing beschikt (1). (1) Cass., 16 mei 2003, AR C.00.0375.N, nr 300 en concl. adv.-gen. m.o. THIJS.

- KOOP -

C.03.0418.F 10 februari 2005 AC nr. 84

De redelijke opzeggingstermijn waarmee een voor onbepaalde tijd verleende concessie van alleenverkoop kan worden beëindigd, strekt ertoe de concessiehouder de nodige tijd te geven om zijn activiteiten te heroriënteren.

- KOOP -

C.01.0439.N 4 december 2003 AC nr. 619

Behalve bij grove tekortkoming van een van de partijen aan haar verplichtingen, moet in geval van beëindiging door de ene partij van een voor onbepaalde tijd verleende en aan de wet van 27 juli 1961, betreffende de eenzijdige beëindiging van de voor onbepaalde tijd verleende concessies van alleenverkoop, onderworpen verkoopconcessie, deze een redelijke opzeggingstermijn geven dan wel een vergoeding betalen die het verlies vergoedt dat de andere partij bij ontstentenis van een redelijke opzegtermijn zou lijden (1). (1) Cass., 28 juni 1979, A.C., 1978-1979, 1303.

- KOOP -

In geval van beëindiging door de ene partij van een voor onbepaalde tijd verleende en aan de wet van 27 juli 1961, betreffende de eenzijdige beëindiging van de voor onbepaalde tijd verleende concessies van alleenverkoop, onderworpen verkoopconcessie is de verplichting tot betaling van een opzeggingsvergoeding aan de andere partij geen autonome contractuele verbintenis, maar een verbintenis die in de plaats treedt van de niet nagekomen contractuele verbintenis een redelijke opzeggingstermijn te geven (1) (2). (1) Cass., 28 juni 1979, A.C., 1978-1979, 1303. (2) Cass., 6 nov. 1987, AR 5397, nr 149.

- KOOP -

Wanneer in geval van beëindiging met een ontoereikende opzeggingstermijn door de ene partij van een voor onbepaalde tijd verleende en aan de wet van 27 juli 1961, betreffende de eenzijdige beëindiging van de voor onbepaalde tijd verleende concessies van alleenverkoop, onderworpen verkoopconcessie, kan de rechter, in geval van betwisting, die partij enkel veroordelen tot betaling aan de andere partij van een vergoeding ter compensatie van die ontoereikende opzeggingstermijn waarbij geen rekening moet worden gehouden met de tijdens de door de rechter bepaalde ontbrekende opzeggingstermijn door de opgezegde partij werkelijk gedragen kosten (1)(2)(3)(4)(5). (1) Cass., 6 nov. 1987, AR 5397, nr 149. (2) Cass., 24 april 1998, AR C.97.0132.F, nr 212. (3) Zie Cass., 15 mei 1975, A.C., 1975, 996. (4) Zie Cass., 11 mei 1989, AR 8442, nr 518. (5) Zoals verbeterd bij arrest van 19 feb. 2004, AR C.04.0018.N.

- KOOP -

C.00.0375.N 16 mei 2003 AC nr. 300

Bij de begroting van de vervangende opzeggingsvergoeding, waarop de concessiehouder in geval van eenzijdige beëindiging van de voor onbepaalde tijd verleende concessie van alleenverkoop aanspraak kan maken op grond van artikel 2 van de Alleenverkoopwet, houdt de rechter rekening met alle gegevens waarover hij op het ogenblik van zijn uitspraak beschikt; zulks impliceert dat hij ook rekening kan houden met de resultaten door de concessiehouder behaald tijdens het jaar waarin de concessie is opgezegd, hierin begrepen de periode van de gegeven opzeggingstermijn, wanneer niet blijkt dat de resultaten na de opzegging werden beïnvloed door de opzegging.

- KOOP -

C.97.0282.F 22 oktober 1998 AC nr. ...

De tekortkoming van een partij aan haar verplichtingen kan het bewijs vormen van haar wil om de overeenkomst van concessie van alleenverkoop te beëindigen; de feitenrechter beslist daarover op onaantastbare wijze, voor zover hij die wil niet afleidt uit feitelijke gegevens die deze beslissing niet zouden verantwoorden; tot staving van die beslissing dient hij niet noodzakelijk vast te stellen dat de concessiegever een aanzienlijke wijziging heeft aangebracht in een wezenlijk bestanddeel van de contractuele betrekkingen.

- KOOP -

C.97.0132.F 24 april 1998 AC nr. ...

Wanneer de partij die eenzijdig de voor onbepaalde tijd verleende concessie van alleenverkoop wil beëindigen, haar verbintenis om een redelijke opzeggingstermijn te geven niet nakomt, kan de rechter die van het geschil kennisneemt, die partij enkel de betaling opleggen van een vergoeding die de voordelen van een opzegging compenseert en die berekend wordt op grond van die voordelen.~

- KOOP -

Art. 3

C.07.0382.F 20 juni 2008 AC nr. 387

Artikel 3, W. 27 juli 1961, verbiedt de rechter niet de concessiehouder een afzonderlijke vergoeding voor de bekende meerwaarde inzake clientèle en de kosten toe te kennen.

- KOOP -

C.04.0242.F 7 april 2005 AC nr. 209

De bijkomende vergoeding waarop de concessiehouder aanspraak kan maken, ontstaat en wordt bepaald bij de opzegging van het contract; om te voldoen aan het door de wet vastgestelde billijkheidscriterium, mag de rechter alle elementen in aanmerking nemen waarvan hij kennis heeft op het ogenblik van zijn beslissing, inzonderheid de toestand van de concessiehouder na de beëindiging van het contract (1). (1) Cass., 10 feb. 2005, AR C.03.0418.F, nr ...

- KOOP -

C.03.0418.F 10 februari 2005 AC nr. 84

De bijkomende billijke vergoeding waarop de benadeelde concessiehouder ingevolge artikel 3 Wet 27 juli 1961 aanspraak kan maken, ontstaat en wordt bepaald bij de opzegging van het contract.

- KOOP -

Art. 3, 1°

C.03.0120.N 7 januari 2005 AC nr. 10

De rechter die op grond van de omstandigheden van de zaak onaantastbaar in feite oordeelt dat er bij de beëindiging van de concessie sprake is van een aanzienlijke meerwaarde van cliënteel die de concessiehouder tijdens de duur van de concessie heeft opgebouwd en waarvan redelijk kan worden aangenomen dat zij de concessiegever trouw zal blijven, hoeft voor de raming van de billijke bijkomende vergoeding de meerwaarde inzake cliënteel niet noodzakelijk te bepalen op grond van een vergelijking van het cliëntenbestand bij het begin en bij het einde van de concessieovereenkomst (1). (1) Zie B. Goossens, Commentaar Bijzondere OvereenkomstenConcessie van alleenverkoop, Commentaar bij artikel 3", 135, nr 15.

- KOOP -

Art. 3, eerste lid, 1°

C.08.0557.F 26 april 2010 AC nr. 281

Om de bij artikel 3 van de Alleenverkoopwet bedoelde billijke bijkomende vergoeding te beoordelen, mag de rechter rekening houden met de gegevens die dagtekenen van vóór en na het tijdstip dat hij in aanmerking neemt om naar billijkheid uitspraak te doen over de bijkomende vergoeding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- KOOP -

Art. 3, eerste lid, 3°

C.08.0557.F 26 april 2010 AC nr. 281

Het Hof gaat alleen na of de rechter, in het kader van zijn beoordeling, het wettelijk begrip "rouwgeld" in de zin van artikel 3, eerste lid, 3°, Alleenverkoopwet, niet heeft miskend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

De rechter mag, wegens het billijk karakter van de vergoeding van het rouwgeld dat de concessiehouder verschuldigd is aan het personeel dat hij moet ontslaan t.g.v. de beëindiging van de verkoopconcessie, rekening houden met de kosten die de concessiehouder heeft moeten maken om zijn personeel met vervroegd pensioen te laten gaan en de sluitingspremies te financieren, daar die kosten uit de beëindiging voortvloeien (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- KOOP -

Art. 3bis

C.99.0198.N 13 december 2001 AC nr. ...

Wanneer een distributieovereenkomst, die schriftelijk werd aangegaan en een arbitragebeding bevat, krachtens artikel 3bis Alleenverkoopwet voor onbepaalde duur vernieuwd is, vermag de rechter niet te beslissen dat op de verlengde samenwerking het arbitragebeding niet van toepassing is omdat het niet vervat zou zijn in een door partijen ondertekend geschrift (1). (1) B. HanotiauArbitrage et concessions de vente" (noot bij Kh Brussel; 5 okt. 1994) J.T. 1995, 346-347.

- ARBITRAGE -

- KOOP -

Art. 3bis, eerste lid

C.04.0322.N 22 december 2005 AC nr. 689

De bepaling krachtens welke, wanneer een verkoopconcessie voor bepaalde tijd wordt verleend, de partijen geacht worden te hebben ingestemd met een vernieuwing van het contract, behoudens opzegging overeenkomstig de wet, is toepasselijk op elke concessie van bepaalde duur, ook al werd ze "op proef" bedongen (1). (1) Zie Doc., Senaat, Buitengewone Zitting 1968, nr 117, 1-2 en Zitting 1968-1969, nr 265, 1-2 en 6-7; zie ook M. WILLEMART & A. DE STRYCKER, De concessieovereenkomst in België, Antwerpen, Kluwer, 1996, 36, nr 42.

- KOOP -

Art. 4

C.05.0290.N 6 april 2006 AC nr. 210

Wanneer een verkoopsconcessie uitsluitend buiten het Belgische grondgebied uitwerking heeft, zijn, ingeval van beëindiging van die verkoopsconcessie, dwingende bepalingen van de Alleenverkoopwet alleen toepasselijk wanneer de overeenkomst tussen concessiehouder en concessiegever uitdrukkelijk die wet toepasselijk stelt op de overeenkomst tussen de partijen. (1). (1) Zie: J. ERAUW e.a.Internationaal Privaatrecht en nationaliteitsrecht. Overzicht van Rechtspraak 1985-1992", T.P.R. 1993, p. 613, nr 177; P. HOLLANDER en P. KILESTEExamen de jurisprudence 1992-1997. La loi du 27 juillet 1961 relative à la résiliation unilatérale des concessions de vente exclusive à durée indéterminée", T.B.H. 1998, p. 3, nr 106; Id. "Examen de jurisprudence 1997-2002..." T.B.H. 2003, p. 448-449; M. WILLEMART en A. DESTRYCKER, De concessie-overeenkomst in België, Antwerpen, Kluwer rechtswetenschappen België, 1996, p. 17, nr 17. Contra: A. NUYTSL'application des lois de police dans l'espace", R.C.D.I.P. 1999, 71.

- KOOP -

Art. 6

C.96.0016.N 16 september 1999 AC nr. ...

Als een concessie voor onbepaalde tijd is verleend en later de concessiegever en de concessiehouder bedingen dat de concessie enkel voor een bepaalde tijd gesloten wordt, worden de contractuele verplichtingen van de concessiegever niet alleen beheerst door de latere overeenkomst, tenzij de voor onbepaalde tijd gesloten concessie op regelmatige wijze voorafgaandelijk werd beëindigd.

- KOOP -

Artt. 1 en 4

C.07.0076.N 28 februari 2008 AC nr. 142

Vermits de Alleenverkoopwet geen enkele bepaling bevat die de overdracht van een alleenverkoopconcessie regelt, heeft de verplichting om, in het geval van de beëindiging van een verkoopconcessie met uitwerking voor het gehele Belgische grondgebied of een deel ervan, uitsluitend de Belgische wet toe te passen alleen betrekking op de beslechting van de eenzijdige beëindiging van de verkoopconcessie en niet op de beoordeling van de contractuele gevolgen van deze overeenkomst of van de geldigheid van de overdracht ervan, zodat deze wet de toepassing van het door de partijen gekozen recht op de overdracht van de alleenverkoopconcessie niet in de weg kan staan (1). (1) Zie F. RIGAUX en M. FALLON, Droit international privé, Brussel, Larcier, 3e ed., nr. 14.189.

- KOOP -

- KOOP -

- KOOP -

- VREEMDE WET -

Artt. 2 en 3

C.09.0542.N 25 maart 2010 AC nr. 220

Ofschoon de billijke vergoeding wegens beëindiging van een concessie van alleenverkoop zonder redelijke opzeggingstermijn en de billijke bijkomende vergoeding wanneer deze verkoopconcessie door de concessiegever wordt beëindigd op andere gronden dan een grove tekortkoming van de concessiehouder betrekking hebben op andere soorten van schade, vloeien zij voort uit de niet-nakoming van de contractuele verplichtingen van de concessiegever, die gelokaliseerd worden op de plaats waar de concessieovereenkomst moet worden uitgevoerd, namelijk de verplichting om de overeenkomst niet te beëindigen zonder de inachtneming van een redelijke opzeggingstermijn en de verplichting om de concessiehouder bij de beëindiging van de overeenkomst niet de vruchten te ontnemen van het door hem opgebouwde cliëntèle en de door hem gedane investeringen, zodat de rechter van de plaats waar die verbintenissen van de concessiegever die aan de eis ten grondslag liggen moeten worden uitgevoerd, naar recht zijn bevoegdheid kan aannemen om kennis te nemen van de vordering tot billijke bijkomende vergoeding.

- KOOP -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

C.96.0376.F 31 oktober 1997 AC nr. ...

De billijke compensatoire vergoeding wegens ontstentenis van redelijke opzeggingstermijn, bedoeld in artikel 2 W. 27 juli 1961 betreffende de eenzijdige beëindiging van de voor onbepaalde tijd verleende concessies van alleenverkoop en de in artikel 3 van voornoemde wet bedoelde billijke bijkomende vergoeding staan los van elkaar, zodat de concessiehouder de bijkomende vergoeding kan vorderen, zelfs als hem geen enkele compensatoire vergoeding wegens ontstentenis van redelijke opzeggingstermijn is verschuldigd of wanneer hij ervan afstand heeft gedaan.

- KOOP -

Het arrest dat beslist dat op het einde van een concessie van alleenverkoop, waarvan het contract geen enkel beding bevat m.b.t. de bestemming van de voorraad, de door de concessiehouder aangelegde voorraad wordt teruggenomen door de concessiegever, miskent het beginsel van de uitvoering te goeder trouw niet en schendt de bepalingen van de W. 27 juli 1961 niet.~

- KOOP -

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Artt. 2 en 6

C.98.0519.N 27 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer partijen in een alleenverkoopovereenkomst van onbepaalde duur een minimum-opzeggingstermijn bedingen voor het geval een der partijen de overeenkomst beëindigt, moeten de redelijke opzeggingstermijn of de billijke vergoeding bedoeld in artikel 2 Alleenverkoopwet uiteindelijk bij de opzegging van het contract door de partijen dan wel door de rechter worden bepaald; hiermee is niet onverenigbaar het beding waarbij, vóór de beëindiging van het contract waarbij de concessie is verleend, een minimum-opzeggingstermijn wordt bedongen (1). (1) Maeyaert, P. en Van Eeckhaute, J.C., De conformiteit van de Wet van 27 juli 1961 met Verordening 1475/95 bij de beëindiging van een automobielconcessie van onbepaalde duur (noot bij Antwerpen, 13 feb. 1996) T.B.H. 1997, (378) 382 en 384.

- KOOP -

C.94.0457.F 6 oktober 1995 AC nr. ...

E.E.G.-Verordening nr. 123/85 van de Commissie van 12 dec. 1984 betreffende de toepassing van artikel 85, derde lid, E.E.G.-Verdrag op groepen afzet- en klantenserviceovereenkomsten inzake motorvoertuigen verbiedt de rechter niet om op grond van zijn nationale wet de billijke vergoeding vast te stellen waarop ieder van de partijen bij de voor onbepaalde tijd gesloten overeenkomst van alleenverkoop aanspraak kan maken bij eenzijdige beëindiging van die overeenkomst.~

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid

- KOOP -

Wet 27 juli 1962

Art. 1

S.96.0173.F 21 april 1997 AC nr. ...

De bijdrage die bij de wet van 27 juli 1962 tot vaststelling van een werkgeversbijdrage in het verlies geleden door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ingevolge de uitgifte van abonnementen voor werklieden en bedienden aan de werkgevers is opgelegd, is bestemd om de bijdrage van de Staat in de financiering van het door de N.M.B.S. wegens de voorkeurtarieven geboekte deficit te verminderen; zij strekt er niet toe aan de werknemers een economisch voordeel te verschaffen en zij vormt voor hen geen vergoeding van beroepsuitgaven.

- AMBTENAAR - Algemeen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- LOON - Algemeen

- OPENBAAR VERVOER -

De bijdrage die bij de wet van 27 juli 1962 tot vaststelling van een werkgeversbijdrage in het verlies geleden door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ingevolge de uitgifte van abonnementen voor werklieden en bedienden aan de werkgevers is opgelegd, is geen loonvoordeel dat deel zou uitmaken van de weddetoelage die wordt betaald aan een personeelslid van een gesubsidieerde onderwijsinrichting.

- ONDERWIJS -

- LOON - Algemeen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- OPENBAAR VERVOER -

Wet 27 juli 1971

Art. 27, §3, 3°

C.05.0469.F 14 december 2007 AC nr. 633

De overneming van de rechten en verplichtingen van de Staat, die beperkt is tot de bij de wet van 8 augustus 1988 aan de gemeenschappen en gewesten overgedragen bevoegdheden, strekt zick niet uit tot de verplichtingen die bijzondere wettelijke bepalingen voor 31 december 1988 rechtstreeks aan de gewesten en gemeenschappen hebben toegekend, en derhalve evenmin tot de verplichtingen die verband houden met de internationale culturele samenwerking en waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn geworden op grond van artikel 59bis, § 2, 3°, van de Grondwet.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- STAAT -

De schulden, bestaande in werkingstoelagen die opeisbaar zijn krachtens de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen, vloeien niet voort uit een en dezelfde verbintenis, maar uit de opeenvolging van afzonderlijke verbintenissen, die elk jaar inzonderheid op grond van het aantal ingeschreven studenten worden vastgelegd; de met die schulden overeenstemmende schuldvorderingen vallen buiten het toepassingsgebied van de vijfjarige verjaring (1). (1) Zie Cass., 16 nov. 2001, AR C.00.0624.F, nr. 626, met concl. adv.-gen. WERQUIN, Pas., nr. 626.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ONDERWIJS -

Art. 38

C.03.0264.F 28 februari 2005 AC nr. 122

De toelage, bepaald in artikel 38, Wet 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen, is niet verbonden aan het pensioenstelsel dat artikel 127, eerste lid, 2°, c, van de gecoördineerde Grondwet uitsluit van de onderwijsmaterie, welke het toekent aan de Gemeenschappen (1). (1) Zie Cass., 24 sept. 1992, AR 9418, nr 629.

- ONDERWIJS -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 127

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

C.93.0343.N 27 juni 1997 AC nr. ...

Art. 38 wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen schendt noch de artt. 10 en 11 Gw. (1994), noch artikel 17 Gw. (1831) zoals dit luidde vóór 1 jan. 1989, noch artikel 24, inzonderheid § 4, Gw. (1994), in zoverre de erin bedoelde jaarlijkse toelage ten gunste van de vermelde vrije instellingen wordt aangewend voor de dienst der pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel van die instellingen, die vóór 1 juli 1971 in ruste zijn gesteld, met uitsluiting van de dienst der overlevingsrenten, terwijl, voor de rijksuniversiteiten, de Staat die overlevingspensioenen voor zijn rekening neemt.

- ONDERWIJS -

- GRONDWET - Art. 24

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- PENSIOEN - Allerlei

Art. 38 wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen schendt noch de artt. 10 en 11 Gw. (1994), noch artikel 17 Gw. (1831) zoals dit luidde vóór 1 jan. 1989, noch artikel 24, inzonderheid § 4, Gw. (1994), in zoverre de erin bedoelde jaarlijkse toelage ten gunste van de vermelde vrije instellingen wordt aangewend voor de dienst der pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel van die instellingen, die vóór 1 juli 1971 in ruste zijn gesteld, met uitsluiting van de dienst der overlevingsrenten, terwijl, voor de rijksuniversiteiten, de Staat die overlevingspensioenen voor zijn rekening neemt.

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 17 (oud)

C.93.0493.F 19 april 1996 AC nr. ...

De toelage waarvan sprake is in artikel 38 wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen en die uitsluitend wordt aangewend voor de dienst der pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel van de in genoemd artikel opgesomde instellingen, heeft betrekking op de rustpensioenen van de leden van het onderwijzend personeel die vóór 1 juli 1971 in ruste zijn gesteld, met uitsluiting van de aan hun rechtverkrijgenden betaalde overlevingspensioenen.

- ONDERWIJS -

- ONDERWIJS -

- PENSIOEN - Allerlei

Art. 38 wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen schendt noch de artt. 10 en 11 Gw. (1994), noch artikel 17 Gw. (1831) zoals dit luidde vóór 1 jan. 1989, noch artikel 24, inzonderheid § 4, Gw. (1994), in zoverre de erin bedoelde jaarlijkse toelage ten gunste van de vermelde vrije instellingen wordt aangewend voor de dienst der pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel van die instellingen, die vóór 1 juli 1971 in ruste zijn gesteld, met uitsluiting van de dienst der overlevingsrenten, terwijl, voor de rijksuniversiteiten, de Staat die overlevingspensioenen voor zijn rekening neemt.

- GRONDWET - Art. 24

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Algemeen (oud) - Art. 17 (oud)

- GRONDWET - Art. 10

- ONDERWIJS -

Art. 7 K.B. van 8 april 1976 tot vaststelling van de samenstellende elementen van de ontvangsten en uitgaven van het patrimonium van de universitaire instellingen is onwettig, in zoverre daarin, enerzijds, een toelage bestemd voor het ten laste nemen van de overlevingspensioenen van de leden van het onderwijzend personeel die vóór 1 juli 1971 in ruste zijn gesteld, als een ontvangst van publieke oorsprong (post 111), en, anderzijds, die overlevingspensioenen, als aanwending van ontvangsten van publieke oorsprong (post 211), worden opgegeven.

- ONDERWIJS -

Art. 41

S.09.0059.F 14 juni 2010 AC nr. 423

Artikel 41 van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instelling, die bepaalt dat de door de Staat gesubsidieerde universitaire instellingen, bij beslissing van hun raad van beheer, voor hun personeel een statuut vaststellen dat gelijkwaardig is aan het statuut vastgesteld door de wetten en reglementen voor het personeel van de universitaire instellingen van de Staat, vereist geen volledig identieke statuten, maar kent aan elke door de Staat gesubsidieerde universitaire instelling, gelet op de verschillen in feite en in rechte tussen die instellingen, een eigen beoordelingsmarge toe (1). (1) Cass., 25 feb. 1991, AC, 1990-91, nr. 343.

- ONDERWIJS -

S.97.0003.N 6 oktober 1997 AC nr. ...

De bijzondere vastheid van betrekking van het administratief of technisch personeelslid van een vrije universiteit, als gevolg van een beperking van het ontslagrecht tot het ontslag om dringende reden, verhindert de werkgever als partij bij de arbeidsovereenkomst niet vóór de pensioengerechtigde leeftijd van diens werknemer tot diens ontslag over te gaan zonder daartoe een reden te moeten opgeven, maar bemoeilijkt enkel de uitoefening van het ontslagrecht.

- ONDERWIJS -

De werknemer die geniet van het wettelijk recht op vastheid van betrekking en niettemin zonder dringende reden ontslagen wordt kan aanspraak hebben op een vergoeding bepaald in het wettelijk statuut of bij ontstentenis van zulk een bepaling, door de rechter; die vergoeding toegekend wegens het niet-nakomen van een verbintenis niet te ontslaan, houdt geen verband met de opzeggingsvergoeding die wordt toegekend wegens de niet-naleving van de opzegtermijnen bedoeld in artikel 82 van de Arbeidsovereenkomstenwet.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

- ONDERWIJS -

Het gelijkwaardig personeelsstatuut van de door de Staat gesubsidieerde universitaire instelling kan afwijken van de dwingende bepalingen van de Arbeidsovereenkomstenwet, in zoverre die afwijkingen nodig zijn om de wettelijke vereiste gelijkwaardigheid te bereiken.~

- ONDERWIJS -

Artt. 37 en 38

C.93.0493.F 19 april 1996 AC nr. ...

Art. 37 Wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen heeft betrekking op de rust- en overlevingspensioenen van de professoren, die vanaf 1 juli 1971 zijn benoemd; het beoogt geenszins de pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel die vóór die datum in ruste zijn gesteld, welke pensioenen worden geregeld bij artikel 38 van die wet.~

- ONDERWIJS -

- ONDERWIJS -

Wet 27 juni 1921

Art. 1, tweede lid

C.95.0335.F 3 oktober 1996 AC nr. ...

Een V.Z.W. die noch haar verrijking noch een rechtstreekse of onrechtstreekse winst voor haar leden nastreeft, kan weliswaar een bijkomstige bedrijvigheid uitoefenen, op voorwaarde echter dat die bedrijvigheid noodzakelijk is voor het verwezenlijken van het onbaatzuchtig doel van de vereniging en dat laatstgenoemde die winst geheel aan dat doel besteedt.~

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

Een V.Z.W. schendt zijn wettelijk statuut niet, wanneer de winst uit de bijkomstige bedrijvigheid de verhoging van haar vermogen tot gevolg heeft, nu blijkt dat die winst wordt besteed aan het onbaatzuchtige doel dat de vereniging nastreeft.~

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

Art. 26, eerste lid

C.97.0324.F 11 februari 1999 AC nr. ...

Het feit alleen dat een vereniging zonder winstoogmerk zich niet kan beroepen op rechtspersoonlijkheid t.a.v. derden, houdt voor de leden, zelfs de stichters, geen persoonlijke verplichting in om de contractuele verbintenissen die in naam en voor rekening van de vereniging zijn aangegaan uit te voeren.~

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

Art. 38

C.97.0447.F 18 maart 1999 AC nr. ...

De statuten van een vereniging zonder winstoogmerk kunnen rechtsgeldig bepalen dat bevoegdheden worden overgedragen, zowel voor het beheer als voor de rechtshandelingen, inclusief het instellen van een rechtsgeding.

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

Artt. 3 en 26 , eerste lid

C.98.0215.F 24 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer aan de in artikel 3 V.Z.W.-wet voorgeschreven bekendmaking werd voldaan, heeft het verzuim van de neerlegging van de ledenlijst of van de aanvullende ledenlijsten niet tot gevolg dat de vereniging de rechtspersoonlijkheid verliest, maar enkel dat tegenover derden de uitoefening van haar aan die rechtspersoonlijkheid verbonden rechten is opgeschort tot aan de regularisatie; uit de opzet van de artt. 3 en 26, eerste lid, V.Z.W.-wet en uit de parlementaire voorbereiding van die wet volgt dat, voor zover de vereniging rechtspersoonlijkheid heeft verkregen door de haar bij artikel 3 opgelegde verplichting na te komen, de in artikel 26, eerste lid, bepaalde sanctie, behoudens bedrog, enkel bestaat in een opschortende exceptie die kan worden opgeworpen tot de toestand geregulariseerd is.

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

Artt. 3, § 1, eerste lid, en 26novies

C.10.0057.F 12 mei 2011 AC nr. ...

Sinds 1 juli 2003 bezit de vereniging zonder winstoogmerk rechtspersoonlijkheid vanaf de dag dat haar statuten, de akten betreffende de benoeming van de bestuurders en in voorkomend geval van de personen die gemachtigd zijn om de vereniging te vertegenwoordigen worden neergelegd op de griffie van de rechtbank van koophandel (1). (1) Art. 3, §1, eerste lid, en 26novies, V.Z.W.-wet, gewijzigd bij de wetten van 2 mei 2002 en 16 januari 2003.

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

De vereniging zonder winstoogmerk die op de griffie van de rechtbank, in mei 2001, een afschrift van haar statuten alsook de geactualiseerde lijst van haar bestuurders met vermelding van hun naam, voornaam en woonplaats, en in juni 2005, een wijziging van haar statuten heeft neergelegd, heeft op de dag van de dagvaarding van 2 januari 2007 rechtspersoonlijkheid overeenkomstig de wet van 2 mei 2002 (1). (1) Art. 3, §1, eerste lid, en 26novies, V.Z.W.-wet, gewijzigd bij de wetten van 2 mei 2002 en 16 januari 2003.

- *VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK* -

Wet 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen

Art. 18, eerste lid

C.13.0026.F 4 april 2014 AC nr. ...

Het eigen belang waarvan een rechtspersoon moet doen blijken om een rechtsvordering in te stellen, omvat alleen datgene wat zijn bestaan, zijn materiële goederen en morele rechten, inzonderheid zijn eer en goede naam, raakt; noch het feit dat een rechtspersoon een soortgelijk doel als dat van een andere vereniging nastreeft, ook al is dat doel van statutaire aard, noch de omstandigheid dat hij het nettoactief van die andere vereniging kan ontvangen in geval van vereffening van laatstgenoemde, doen een eigen belang ontstaan om de ontbinding van die vereniging te vorderen (1).
(1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. … .

- *VORDERING IN RECHTE* -

Wet 27 juni 1960

Art. 1

C.93.0435.F 29 september 1994 AC nr. ...

Wanneer beide echtgenoten van vreemde nationaliteit zijn en de ene echtgenoot die twee nationaliteiten, namelijk de Britse en de Ierse nationaliteit bezit, in België echtscheiding vraagt, vermag de Belgische rechter niet diens vordering ontvankelijk te verklaren op grond dat de Ierse wet zich niet tegen echtscheiding verzet, terwijl die wet zich ertoe beperkt het instituut en de gevolgen ervan te erkennen als echtscheiding is toegestaan door de rechter van het land waarin een van de echtgenoten zijn woonplaats heeft.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Algemeen

Wanneer beide echtgenoten van vreemde nationaliteit zijn en de ene echtgenoot die twee nationaliteiten bezit, in België echtscheiding vraagt, moet de Belgische rechter die erop wijst dat een van die nationale wetten de echtscheiding niet kent, de vordering niet-ontvankelijk verklaren, als hij niet vaststelt dat eiser zijn gewone en voornaamste verblijfplaats heeft in het land dat echtscheiding wel toestaat of waaraan hij feitelijk het nauwst verbonden is.

- ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Algemeen

Wet 27 maart 1986

Artt. 1, 3°, 3, § 4, 4, § 2, en 6

S.96.0119.F 17 maart 1997 AC nr. ...

De artt. 6 en 7 K.B. 4 juni 1987 tot vaststelling van de regelen inzake het bijhouden van een verstrekkingenregister door de kinesitherapeuten en de verpleegkundigen en tot bepaling van de administratieve geldboeten in geval van inbreuk op deze voorschriften, voeren, volgens de regels die zij bepalen, administratieve geldboeten in ten laste van de zorgverstrekkers, in casu, kinesitherapeuten en verpleegkundigen, in wier hoofde een overtreding van de bepalingen van dat koninklijk besluit werd vastgesteld; beide verordenende bepalingen zijn conform de artt. 37ter en 101 Z.I.V.-wet en kunnen derhalve door de hoven en rechtbanken worden toegepast.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN FISCALE ZAKEN -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Wet 27 nov. 1996

goedgekeurd bij art. 2

C.09.0542.N 25 maart 2010 AC nr. 220

Ofschoon de billijke vergoeding wegens beëindiging van een concessie van alleenverkoop zonder redelijke opzeggingstermijn en de billijke bijkomende vergoeding wanneer deze verkoopconcessie door de concessiegever wordt beëindigd op andere gronden dan een grove tekortkoming van de concessiehouder betrekking hebben op andere soorten van schade, vloeien zij voort uit de niet-nakoming van de contractuele verplichtingen van de concessiegever, die gelokaliseerd worden op de plaats waar de concessieovereenkomst moet worden uitgevoerd, namelijk de verplichting om de overeenkomst niet te beëindigen zonder de inachtneming van een redelijke opzeggingstermijn en de verplichting om de concessiehouder bij de beëindiging van de overeenkomst niet de vruchten te ontnemen van het door hem opgebouwde cliëntèle en de door hem gedane investeringen, zodat de rechter van de plaats waar die verbintenissen van de concessiegever die aan de eis ten grondslag liggen moeten worden uitgevoerd, naar recht zijn bevoegdheid kan aannemen om kennis te nemen van de vordering tot billijke bijkomende vergoeding.

- KOOP -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Wet 28 april 1953

Art. 21

S.09.0059.F 14 juni 2010 AC nr. 423

Hoewel artikel 21 van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat, zoals het te dezen van toepassing is, voor het bepalen of een onderwijsopdracht een voltijdse dan wel deeltijdse opdracht is, niet meer verwijst naar het aantal wekelijks of jaarlijks aantal uren die in het kader van die opdracht gepresteerd worden, sluit voormeld artikel niet uit dat de raad van beheer met dat criterium rekening kan houden wanneer hij de bij dat artikel toegekende bevoegdheid uitoefent om de opdracht van elk lid van het voltijds of deeltijds onderwijzend personeel te bepalen.

- ONDERWIJS -

Wet 28 april 1999

Art. 2

F.09.0139.N 15 oktober 2010 AC nr. 608

De ambtenaren van het openbaar ministerie bij de hoven en rechtbanken waarbij een strafzaak aanhangig is, waarvan het onderzoek indiciën van ontduiking inzake directe of indirecte belastingen aan het licht brengt, moeten de minister van Financiën onmiddellijk inlichten; deze verplichting voor de bedoelde ambtenaren geldt niet enkel wanneer de strafvordering aanhangig werd gemaakt maar eveneens van zodra een opsporingsonderzoek is ingesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- STRAFVORDERING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Wet 28 aug. 1991

Art. 10, § 1, eerste lid

P.00.0806.N 15 januari 2002 AC nr. 27

Wanneer een dierenarts geneesmiddelen verschaft teneinde gebruik bij dieren van stoffen met hormonale en anti-hormonale werking zonder dat deze geneesmiddelen geregistreerd zijn en zonder dat zij bij een apotheker worden aangekocht, handelt hij niet binnen de perken van zijn wettelijke bevoegdheid en geniet hij geen vrijstelling van de vereiste ministeriële algemene vergunning.

- DIERENARTS -

- DIEREN -

Art. 3, § 1, 5°

P.94.0068.F 25 mei 1994 AC nr. ...

Ook al rangschikt de wet van 28 aug. 1991 op het uitoefenen van de diergeneeskunde "het voorschrijven van geneesmiddelen voor dieren" uitdrukkelijk onder de toegestane diergeneeskundige handelingen, toch machtigt geen enkele bepaling van die wet de dierenarts ertoe om zelf geneesmiddelen te vervaardigen.~

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

- DIEREN -

- DIERENARTS -

Wet 28 aug. 1991 op de uitoefening van de diergeneeskunde

Artt. 1, 3° en 6, §§ 1 en 2

P.13.2055.N 6 mei 2014 AC nr. ...

Uit de tekst van artikel 6, §1, Diergeneeskundewet en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat de verantwoordelijke per diersoort vrij de erkende dierenarts kiest met wie hij een geschreven overeenkomst wenst te sluiten voor diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding; aan dit recht van vrije keuze zowel wat betreft het sluiten van een overeenkomst voor diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding als wat betreft de erkende dierenarts wordt geen afbreuk gedaan door wat is bepaald in artikel 3, §1, derde lid, KB Diergeneeskundige Bedrijfsbegeleiding omdat de verantwoordelijke immers ook de vrije keuze heeft van een bedrijfsdierenarts met wie een geschreven overeenkomst met het oog op de epidemiologische bewaking en de preventie van aangifteplichtige ziekten wordt gesloten.

- DIERENARTS -

Uit de tekst van artikel 6, §2, Diergeneeskundewet, de wetsgeschiedenis ervan en de doelstellingen van de wetgever volgt dat de Koning op grond van het voormelde artikel 6, §2, met artikel 3, §1, derde lid, KB Diergeneeskundige Bedrijfsbegeleiding, kon bepalen dat indien de verantwoordelijke een geschreven overeenkomst wil sluiten met een erkende dierenarts met het oog op diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding en hij reeds een overeenkomst heeft gesloten met een door hem zelf vrij gekozen erkende dierenarts die als bedrijfsdierenarts zal meewerken aan de epidemiologische bewaking en de preventie van aangifteplichtige ziekten, de diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding ook door deze laatste erkende dierenarts moet worden verzekerd.

- DIERENARTS -

- MACHTEN - Uitvoerende macht

Wet 28 dec. 1967 betreffende een uitgesteld loon in land- en tuinbouw, zoals van kracht voor de wetswijziging van 12 aug. 1985

Art. 4, § 1, eerste en tweede lid

C.97.0045.N 21 september 2000 AC nr. ...

De termijn binnen dewelke de vordering tot uitgesteld loon inzake land- en tuinbouw moet worden ingesteld door de erfgerechtigde vóór het einde van de vereffening van de nalatenschap of van de gemeenschap, is een vervaltermijn die de toepassing van de algemene verjaringstermijn van 30 jaar uitsluit (1). (1) Vlg. Cass., 20 okt. 1977, A.C. 1978, p. 241.

- LOON - Allerlei

- LANDBOUW -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 5, tweede lid

C.11.0643.F 11 oktober 2013 AC nr. ...

In land- en tuinbouw hebben de wettige, natuurlijke of adoptieve afstammelingen van een land- of tuinbouwer of van zijn echtgenoot en de echtgenoten van deze afstammelingen die, onder de bij wet bepaalde voorwaarden, een niet-beloonde normale arbeid hebben verricht op het bedrijf van die land- of tuinbouwer of van zijn echtgenoot, recht op een uitgesteld loon, en wordt degene die bij de exploitant inwoont en als helper aangesloten is geweest bij de stelsels inzake kinderbijslagen of rust- en overlevingspensioenen, of in deze hoedanigheid onderworpen is geweest in de inkomstenbelastingen, behoudens tegenbewijs, geacht een dergelijke arbeid te hebben verricht; voor de toepassing van die bepaling wordt inwoning verstaan als het feit dat twee of meer personen samenwonen onder hetzelfde dak en een gemeenschappelijk huishouden vormen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- LANDBOUW -

Wet 28 dec. 1977 tot bescherming van de arbeidsgeneesheren

Art. 2

S.02.0008.N 14 oktober 2002 AC nr. 539

Ingeval de arbeidsgeneesheer niet instemt met het voornemen van het ondernemingshoofd een overeenkomst te beëindigen krachtens welke de arbeidsgeneesheer zijn medewerking verleent aan een erkende arbeidsgeneeskundige dienst, moet het ondernemingshoofd of de bestuursraad van de vereniging van werkgevers, de kwestie slechts voor advies aan het Veiligheidscomité voorleggen, wanneer de arbeidsgeneesheer zijn niet-instemming heeft geuit.

- ARBEID - Arbeidsbescherming

Wet 28 dec. 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen

Art. 1

P.98.1604.F 5 mei 1999 AC nr. ...

De rechter die de beklaagde vrijspreekt van de telastlegging dat hij op de openbare weg een reizende drankgelegenheid geëxploiteerd heeft voor ter plaatse te gebruiken sterke dranken, zonder vooraf de daartoe vereiste aangifte te hebben ingediend en zonder het vergunningsrecht te hebben betaald, verantwoordt die vrijspraak niet naar recht als hij vaststelt dat de beklaagde een drankgelegenheid van sterke drank heeft geëxploiteerd door jenever op de openbare weg te verstrekken, zonder vooraf de vereiste aangifte voor het verkrijgen van de vergunning te hebben ingediend bij het accijnskantoor, aangezien die feiten, welke krachtens de in de akte van aanhangigmaking aangewezen wettelijke bepalingen strafbaar waren, als grondslag voor de vervolgingen hebben gediend of daarin vervat zijn.

- GEESTRIJKE DRANKEN -

Art. 22

P.99.0012.F 26 mei 1999 AC nr. ...

De rechtsvorderingen wegens overtredingen, fraudes en misdrijven m.b.t. geestrijke dranken en het vergunningsrecht, worden ingesteld of vervolgd door het bestuur van Financiën of, in naam van dat bestuur, door het O.M., dat ze niet op eigen initiatief instelt, maar niettemin het recht heeft om de overtreder te vervolgen wegens gemeenrechtelijke misdrijven die met de fiscale misdrijven samenhang vertonen.~

- STRAFVORDERING -

- GEESTRIJKE DRANKEN -

Art. 30

P.01.0814.F 26 september 2001 AC nr. ...

Art. 41, K.B. 3 april 1953 tot samenordening van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, gewijzigd bij artikel 28, W. 6 juli 1967, artikel 20, § 2, Probatiewet, en artikel 30, W. 28 dec. 1983 betreffende het verstrekken van sterke drank en betreffende het vergunningsrecht, zijn noch uitdrukkelijk noch stilzwijgend opgeheven door artikel 106, W. 4 aug. 1986 houdende fiscale bepalingen (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 1990, A.R. 7570, nr. 260 en A.R. 7571, nr. 261, Arb., 6 april 2000, nr. 40/2000, B.S., 2000, blz. 14981, 6 april 2000, nr. 41/2000, B.S. 2000, blz. 23839, en 1 maart 2001, B.S., 2001, blz. 8865.

- GEESTRIJKE DRANKEN -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 42

F.02.0050.N 3 september 2004 AC nr. 379

Indien de belastingplichtige nalaat roerende inkomsten, waarop geen roerende voorheffing werd ingehouden, op te nemen in de aangifte in de personenbelasting, worden deze inkomsten afzonderlijk belast, tenzij globalisatie voordeliger is, hetgeen voor gevolg heeft dat deze inkomsten ook onderworpen zijn aan de bijzondere heffing op de hoge roerende inkomsten (1). (1) Zie Cass., 1 juni 1995, AR nr F.94.0138.F, A.C., 1995, nr 275; Cass., 3 sept. 2004, AR nr F.03.0047.N, www.cass.be.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

F.94.0138.F 1 juni 1995 AC nr. ...

Wanneer een vennootschap nagelaten heeft de voorheffing op de door haar vennoten ontvangen roerende inkomsten in te houden, kunnen de vennoten zich niet beroepen op de bevrijdende werking van de roerende voorheffing en evenmin, in voorkomend geval, ontkomen aan de bijzondere heffing op de hoge roerende inkomsten.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

Art. 53

F.01.0013.F 5 april 2002 AC nr. 212

Inkomsten uit roerende goederen die voortkomen uit in het buitenland belegde vermogens en die reeds in België zijn belast, genieten niet de belastingvrijstelling bedoeld in artikel 53 W. 28 dec. 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen wanneer niet bewezen is dat ze voortkwamen uit vermogens die nadien in België zijn gerepatrieerd en gebruikt voor de inschrijving op schatkistbons (1). (1) Zie cass., 17 jan. 1997, AR C.94.0273.N, nr 37.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen

Art. 53, §§ 1 en 2

C.94.0273.N 17 januari 1997 AC nr. ...

De administratie kan geen successierechten heffen op sommen die door aan de personenbelasting onderworpen belastingplichtigen worden gebruikt overeenkomstig artikel 53 Wet van 28 dec. 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen en voor in dit artikel vermelde doeleinden, ook al werd het bestaan van die sommen bewezen door andere bewijsmiddelen dan het gebruik ervan.~

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 60

S.94.0095.N 27 februari 1995 AC nr. ...

De vijfjarige verjaring uit artikel 2277 B.W., die geldt voor al hetgeen betaalbaar is bij het jaar of bij kortere termijnen, is niet toepasselijk op een niet periodiek weerkerende schuld.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 62, derde lid

S.97.0150.N 2 november 1998 AC nr. ...

De nalatigheidsinterest, voorzien in artikel 62, derde lid van de wet van 28 december 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen, is onderscheiden van de bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid en is onderworpen aan de in artikel 2272 Burgerlijk Wetboek bepaalde vijfjarige verjaring.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Art. 68

F.10.0005.N 14 januari 2011 AC nr. ...

De op grond van de wet van 28 december 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen verschuldigde bijdrage en provisionele storting zijn uitsluitend aftrekbaar zoals de uitgaven bedoeld in artikel 71 van het W.I.B.(1964) zodat de op grond van artikel 62 van die wet verschuldigde nalatigheidsinterest niet aftrekbaar is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Van het totaal belastbaar netto-inkomen aftrekbare lasten

Artt. 2, § 1, 8, 9 en 28

P.01.0890.N 17 september 2002 AC nr. 453

Artikel 28 van de wet van 28 december 1983 betreffende het verstrekken van sterke drank en betreffende het vergunningsrecht voorziet in de verplichte inbeslagneming en verbeurdverklaring van de sterke dranken, die het voorwerp zijn van de overtreding bedoeld in de artikelen 2, § 1, 8, en 9 van deze wet, ook wanneer deze geen eigendom zijn van de overtreder.

- GEESTRIJKE DRANKEN -

- STRAF - Andere straffen

- BESLAG - Allerlei

Artt. 25 en 30

P.01.0814.F 26 september 2001 AC nr. ...

Het uitstel en de opschorting van de uitspraak van de veroordeling zijn niet van toepassing op de straffen die bepaald zijn in artikel 25, W. 28 dec. 1983 betreffende het verstrekken van sterke drank en betreffende het vergunningsrecht aangezien die straffen van fiscale aard zijn (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 1990, A.R. 7570, en 27 juni 1990, A.R. 6996, nrs. 260 en 632.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- GEESTRIJKE DRANKEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 60 en 62, eerste en derde lid

S.97.0150.N 2 november 1998 AC nr. ...

Uit de bepalingen van de artikelen 60 en 62, eerste en derde lid van de wet van 28 december 1983, houdende fiscale en begrotingsbepalingen krachtens welke de bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid het voorwerp moet uitmaken van een provisionele storting die moet verricht worden voor 1 december voorafgaand aan het aanslagjaar en een nalatigheidsrente verschuldigd is bij gebrek, of ingeval van ontoereikendheid van provisionele storting op de voorgeschreven datum, volgt dat de wet een vervroegde betaling bij wijze van provisie instelt en de bepaalde rente een vergoeding uitmaakt voor de vertraging in de uitvoering van de betaling; die rente is aldus onderscheiden van de bijdrage zelf.~

- INTEREST - Moratoire interest

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Artt. 60 en 66

S.10.0016.F 27 juni 2011 AC nr. ...

De verjaring van de vordering tot de invordering van de bijzondere sociale zekerheidsbijdrage gaat in op de laatste dag van de maand volgend op die van de toezending van het berekeningsblad aan de onderworpene (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- WERKLOOSHEID - Allerlei

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Artt. 60, 64 en 67, eerste lid

S.94.0111.F 6 maart 1995 AC nr. ...

De rechtsvordering van de R.V.A. tot betaling van de bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid inzake werkloosheidsverzekering verjaart door verloop van dertig jaar.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- WERKLOOSHEID - Allerlei

Wet 28 dec. 1992

Artt. 70 en 72

P.03.0534.F 18 juni 2003 AC nr. 359

De inwerkingtreding van artikel 70, Wet 28 dec. 1992, tot wijziging van artikel 29, tweede lid, Sv., krachtens hetwelk de feiten die naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten strafrechtelijk strafbaar zijn, door de ambtenaren van de bijzondere belastinginspectie niet ter kennis van de procureur des Konings kunnen worden gebracht zonder machtiging van een van de drie ambtenaren die daartoe, op eensluidend advies van de administrateur-generaal van de belastingen, door de secretaris-generaal van het Ministerie van Financiën worden aangewezen, is door de wet weliswaar op 1 maart 1993 vastgelegd, maar de appèlrechters verantwoorden niettemin hun beslissing naar recht om de geldigheid van de door de secretaris-generaal vóór 1 maart 1993 verrichte aanwijzing toe te laten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

Wet 28 dec. 2000

Art. 14

P.01.0791.F 24 juli 2001 AC nr. ...

Daar de W. 28 nov. 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen noch de kwalificatie noch de straf wijzigt m.b.t. de schending van het oude artikel 380bis § 1, 4°, en § 3, 1° en 2°, Sw., wordt het recht van verdediging van de beklaagde niet miskend doordat het hof van beroep hem niet heeft verzocht zich te verdedigen op grond van het nieuwe artikel 380 § 1, 4°, en § 3, 1° en 2°, Sw (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 2001, A.R. P.00.1350.F, nr. ... .

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Wet 28 juli 1992

Art. 71

P.94.0656.F 9 november 1994 AC nr. ...

De veroordeling tot betaling van de vaste vergoeding, die voor elke criminele, correctionele en politiezaak een verplichte aanvulling is van de strafrechterlijke veroordeling, heeft een eigen karakter en is geen straf.~

- STRAF - Allerlei

Wet 28 maart 1984 op de uitvingdingsoctrooien

Art. 4, b)

C.11.0503.F 6 december 2013 AC nr. ...

Degenen die zich persoonlijk inlaten met de namaak, die daaraan rechtstreeks deelnemen, zijn strafbaar als mededader.

- UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi

Er is sprake van namaak, die bestaat in het aanwenden van in het octrooi begrepen middelen in de zin van de wet van 24 mei 1854, wanneer zulks met handelsdoeleinden geschiedt; er is sprake van handelsdoeleinden wanneer het middel wordt aangewend met het oog op de daaropvolgende verhandeling van de door die aanwending verkregen voorwerpen; die aanwending hoeft daarom nog niet plaats te vinden in het kader van een activiteit waarmee de houder of de rechthebbende beconcurreerd wordt.

- UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi

Art. 5, eerste lid, en 3

C.11.0503.F 6 december 2013 AC nr. ...

Hoewel de verbeurdverklaring of de toekenning van een som gelijk aan de prijs van de gebeurlijk reeds verkochte goederen geen verband houdt met de omvang van de schade van de octrooihouder, moet bij de raming van de schadevergoeding rekening worden gehouden met het herstel t.g.v. de voormelde verbeurdverklaring of toekenning van die som reeds heeft geleid.

- UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi

Art. 51

C.13.0336.N 26 juni 2014 AC nr. ...

Uit het geheel van de bepalingen van de artikelen 584, eerste lid, en 1039, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek en 51 Octrooiwet volgt dat, niettegenstaande het bepaalde in dit laatste artikel, de kortgedingrechter niet kan beslissen dat de door hem genomen maatregelen nopens betwiste octrooirechten uitwerking zullen hebben totdat de beslissing van de bodemrechter tot vernietiging van het octrooi in kracht van gewijsde is getreden; dit sluit niet uit dat de kortgedingrechter bij de beoordeling van de ogenschijnlijke rechten van de octrooihouder, niettegenstaande de vernietigingsbeslissing, bewarende maatregelen treft indien de octrooihouder voldoende aannemelijk maakt dat zijn rechtsmiddel tegen deze beslissing succesvol zal zijn en dergelijke maatregelen geboden zijn gelet op de omstandigheden van de zaak zoals de duur van de procedure en de omvang van de mogelijke schade (1). (1) Zie concl. OM.

- UITVINGDSOCTROOI - Europees octrooi

- KORT GEDING -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Kracht van gewijsde - Burgerlijke zaken

Art. 77, § 2

C.11.0503.F 6 december 2013 AC nr. ...

Zowel de schadevergoeding die verschuldigd is aan het slachtoffer van een daad van namaak als de verbeurdverklaring waarmee de daders van die daad gestraft worden, vallen, onder voorbehoud, wat laatstgenoemde betreft, van het geval waarin de nieuwe wet minder streng is, onder de toepassing van de wet die van kracht was op het ogenblik van de namaak.

- UITVINGDSOCTROOI - Nationaal octrooi

Wet 28 mei 1956

Art. 7

P.96.0747.N 16 juni 1998 AC nr. ...

Een overtreding van de Springstoffenwet wordt gepleegd met de verzwarende omstandigheid dat de overtreding lichamelijke letsels tot gevolg heeft gehad, wanneer het letsel zich zonder die inbreuk niet zou hebben voorgedaan zoals het in werkelijkheid is ontstaan. De omstandigheid dat de schade ook kan ontstaan wanneer de koper van het vuurwerk niet foutief handelt terwijl het slachtoffer onvoorzichtig is, sluit niet uit dat zonder verkoop het letsel zich niet zou hebben voorgedaan zoals het in werkelijkheid is ontstaan.

- SPRINGSTOFFEN -

Artt. 1 en 5

P.00.0407.N 11 april 2000 AC nr. ...

De in artikel 1 en 5 van de wet van 28 mei 1956 omschreven handelingen moeten om strafbaar te zijn wegens hun aard wetens en willens worden uitgevoerd. Zij mogen niet het gevolg zijn van onachtzaamheid.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

De in artikel 1 en 5 van de wet van 28 mei 1956 omschreven handelingen moeten om strafbaar te zijn wegens hun aard wetens en willens worden uitgevoerd. Zij mogen niet het gevolg zijn van onachtzaamheid.

- SPRINGSTOFFEN -

Wet 28 nov. 2000

Art. 31 en 51

P.01.1162.F 31 oktober 2001 AC nr. ...

Sinds 1 april 2001, datum waarop de W. 28 nov. 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen in werking is getreden, wordt het niet-afgeven van een kind, een misdrijf dat daarvóór bestraft werd door het oude artikel 369bis Sw., op dezelfde wijze bestraft door artikel 432 Sw.

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

ingevoegd bij art. 5

P.03.0366.N 6 mei 2003 AC nr. 275

Sedert de inwerkingtreding van het nieuw artikel 504quater Sw., is het bedrieglijk verwerven van een vermogensvoordeel voor zichzelf of voor een ander door middel van de gegevensmanipulatie nader omschreven in dit artikel een wanbedrijf, en valt aldus niet meer onder de toepassing van artikel 467, eerste lid Sw.

- MISDRIJF - Allerlei

Wet 29 april 1806

Art. 2

P.13.1110.F 15 januari 2014 AC nr. ...

Het is de beklaagde in correctionele zaken niet toegestaan om als cassatiemiddel nietigheden uit de procedure in eerste aanleg aan te wenden die hij voor het hof van beroep niet heeft opgeworpen, met uitzondering van de nietigheid wegens onbevoegdheid (1). (1) Zie Cass. 8 sep. 1987, AR 1299, AC 1987-88, nr. 12.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.12.1162.N 17 september 2013 AC nr. ...

Volgens artikel 2 van de wet van 29 april 1806 waarbij maatregelen worden voorgeschreven met betrekking tot de procedure in criminele en correctionele zaken, kan de beklaagde, in correctionele zaken, als cassatiemiddel geen nietigheden aanvoeren die in eerste aanleg zijn gepleegd en die hij voor het hof van beroep niet heeft opgeworpen; de enige uitzondering hierop is de nietigheid wegens onbevoegdheid (1). (1) Cass. 5 dec. 2012, AR P.12.1235.F, AC 2012, nr. 667 .

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.12.1235.F 5 december 2012 AC nr. ...

Het cassatiemiddel dat geen verband houdt met de bevoegdheid, dat betrekking heeft op de rechtspleging voor de eerste rechter en dat niet aan de appelrechter werd voorgelegd, is niet ontvankelijk; het middel dat aanvoert dat de verbeurdverklaringen die door de eerste rechter zijn bevolen, zonder eerbiediging van het bij artikel 43bis, eerste lid, van het Strafwetboek voorgeschreven vormvereiste, onwettig zijn, kan bijgevolg niet voor het eerst aan het Hof van Cassatie worden voorgelegd (1). (1) Zie Cass. 19 nov. 2003, AR P.03.0969.F, AC 2003, nr. 579.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.03.0969.F 19 november 2003 AC nr. 579

Het middel dat betrekking heeft op de rechtspleging voor de eerste rechter, kan niet voor de eerste keer aan het Hof van cassatie worden voorgelegd (1). (1) Cass., 19 juni 2002, AR P.02.0406.F, nr ...

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.03.0900.F 5 november 2003 AC nr. 557

Het middel waarin eiser betoogt dat een burgerlijke-partijstelling door tussenkomst op de rechtszitting van de correctionele rechtbank nietig is, is niet ontvankelijk als het niet aan het appèlgerecht is voorgelegd, wanneer het hof van beroep die nietigheid niet heeft overgenomen (1). (1) Zie Cass., 13 juni 2000, AR P.98.0810.N, nr 357.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.02.0406.F 19 juni 2002 AC nr. 369

Het middel dat geen verband houdt met de bevoegdheid en alleen betrekking heeft op de rechtspleging voor de eerste rechter, kan niet voor de eerste keer aan het Hof worden voorgelegd (1). (1) Cass., 15 jan. 1968 (AC, 1968, 667); 23 mei 1978 (AC, 1978, 1119); 22 jan. 1980 (AC 1979-80, nr. 305). Krachtens artikel 2, "Loi 29 avril 1806 qui prescrit des mesures relatives à la procédure en matière criminelle et correctionnelle", kan de beklaagde geen ontvankelijk cassatiemiddel aanvoeren waarin hij zich beroept op nietigheden die in eerste aanleg zijn begaan, en die hij niet voor het hof van beroep heeft aangevoerd, met als enige uitzondering de nietigheid wegens onbevoegdheid.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.95.0832.F 29 november 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, indien niet voor het appelgerecht aangevoerd, is het middel waarin eiser betoogt dat op de inventaris van de door de politierechtbank aan de correctionele rechtbank toegezonden stukken een niet geïndentificeerde handtekening voorkomt, zodat onmogelijk kan worden nagegaan of het wel degelijk de griffier is die de inventaris heeft ondertekend.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Wet 29 april 1819

Art. 8

C.94.0280.F 2 maart 1995 AC nr. ...

De rechter mag geen interest opleggen bovenop de veroordeling tot een geldboete wegens fraude, poging tot fraude of overtreding inzake gemeentebelastingen.~

- INTEREST - Moratoire interest

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Artt. 8 en 15

C.94.0280.F 2 maart 1995 AC nr. ...

De toepassing van de bij de gemeenteverordeningen bepaalde geldboeten met het oog op invordering van de gemeentebelastingen behoort tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank of de politierechtbank, naar gelang die geldboeten al dan niet meer bedragen dan 25 frank.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Wet 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt

Art. 31

C.10.0199.F 19 mei 2011 AC nr. ...

Het koninklijk besluit van 11 juli 2002, dat kracht van wet heeft, is geen uitvoeringsbesluit als bedoeld in artikel 31 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- ENERGIE -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Wet 29 aug. 1988

Art. 1

C.01.0232.F 6 februari 2004 AC nr. 64

De wet van 29 augustus 1988 op de erfregeling inzake landbouwbedrijven met het oog op het bevorderen van de continuïteit is niet van toepassing als de nalatenschap, al was het maar voor een gedeelte, geen landbouwbedrijf omvat in de zin van artikel 1 van de wet.

- ERFENISSEN -

Art. 4

C.98.0316.N 6 april 2001 AC nr. ...

De verdeling van een landbouwbedrijf door overname doet niet af aan de erfregeling zelf, en sluit niet uit dat met alle eigenschappen van het over te nemen goed, zoals verkavelingsmogelijkheden, wordt rekening gehouden bij het bepalen van de waarde ervan.

- LANDBOUW -

- ERFENISSEN -

Wet 29 dec. 1990

thans art. 23, derde lid, 2°

S.97.0171.N 2 november 1998 AC nr. ...

De door een arbeidsongeval getroffene die tijdelijk gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, geniet tot de dag van zijn volledige tewerkstelling of van consolidatie, de vergoeding voor tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid, telkens als, om welke reden ook, hem geen wedertewerkstelling wordt aangeboden of hem geen behandeling met het oog op de wederaanpassing wordt voorgesteld.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Wanneer de arbeidsovereenkomst buiten toedoen van de werknemer, slachtoffer van een arbeidsongeval eindigt, inzonderheid wanneer de arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd door verloop van die tijd eindigt, en de getroffene niet opnieuw aan het werk wordt gesteld, heeft hij tot de dag van zijn volledige tewerkstelling of van de consolidatie recht op vergoeding van tijdelijke algehele arbeidsovereenkomst.~

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

Art. 1

C.03.0146.N 6 oktober 2005 AC nr. 486

De bestuurshandeling in de zin van de wet van 29 juli 1991, is enkel de handeling die bewust wordt verricht met het oog op het creëren van de totstandkoming van bepaalde rechtsgevolgen, met andere woorden handelingen die gericht zijn op de wijziging van een bestaande rechtstoestand of die integendeel erop gericht zijn een wijziging in die rechtstoestand te beletten (1). (1) Zie Cass., 7 jan. 2005, AR C.03.0186.N, nr ...; Parl. St. Senaat 1990-91, 215-3 (BZ 1988) 29-31; I. Opdebeek en A. Coolsaet, Formele motivering van bestuurshandelingen, die Keure, Brugge, 1999, p. 49, nr 58.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

De betekening van een arrest tot kennisgeving dat het bestuur na het verstrijken van een bepaalde termijn zal overgaan tot de ambtshalve uitvoering van het arrest, is geen bestuurshandeling in de zin van de wet van 29 juli 1991 (1). (1) Zie: I. Opdebeek en A. Coolsaet, o.c., p. 54, nr 65; J. Baert en G. Debersaques, Ontvankelijkheid, in Raad van State, Afdeling administratie, die Keure, Brugge, 1996, p. 18, nr 14.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.00.0540.N 4 december 2001 AC nr. ...

De beslissing die de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen met toepassing van artikel 68, § 1, Stedenbouwdecreet treffen, met hun gezamenlijk akkoord in de sub b en c van die wetsbepaling bedoelde gevallen, is een bestuurshandeling in de zin van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991, die uitdrukkelijk moet worden gemotiveerd. (1) (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de gemachtigde ambtenaar inzake stedenbouw de keuze voor een bepaalde herstelmaatregel afdoende motiveert, moet hij de uitsluiting van de keuze voor een andere herstelmaatregel niet negatief motiveren (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

S.99.0095.F 18 december 2000 AC nr. ...

Een bericht tot wijziging van de sociale-zekerheidsbijdrage, waarvan aan de werkgever kennis is gegeven, is geen bestuurshandeling in de zin van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Een bericht tot wijziging van de sociale-zekerheidsbijdrage, waarvan aan de werkgever kennis is gegeven, is geen bestuurshandeling in de zin van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

C.94.0357.N 25 april 1997 AC nr. ...

De door het bestuur ingestelde vervolgingen en de voorafgaande beslissing van de ontvanger om op die wijze uit te voeren, zijn uitvoeringsdaden die rechtstreeks voortspruiten uit de wet en zijn geen bestuurshandelingen in de zin van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 die uitdrukkelijk dienen te worden gemotiveerd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 2

P.05.0190.F 9 maart 2005 AC nr. 146

Onder afdoende motivering van de bestuurshandeling moet iedere motivering worden verstaan die de betrokken beslissing redelijkerwijze grondt.

- VREEMDELINGEN -

C.03.0186.N 7 januari 2005 AC nr. 12

Het besluit van het college van burgemeester en schepenen van een gemeente dat beslist hoger beroep in te stellen tegen een vonnis en daartoe aan de gemeenteraad de nodige machtiging te vragen is geen bestuurshandeling in de zin van de Wet Motivering Bestuurshandelingen (1). (1) Zie Parl. St. Senaat 1990-91, nr 215-3, 29-31. De beslissing om hoger beroep in te stellen wijzigt in se niets aan de rechtspositie van de bestuurde; zie ook R.v.St., Matthieu, nr 30.216, 2 juni 1988, en C.E., nr 44.833, 5 november 1993.

- GEMEENTE -

- MACHTEN - Allerlei

S.00.0116.N 14 april 2003 AC nr. 251

Bij het nemen van een beslissing in het kader van een gebonden bevoegdheid kan het bestuur ermee volstaan de feitelijke gegevens en wetsartikelen aan te geven op grond waarvan het verplicht was een beslissing te nemen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de vernietiging op grond van de tweede grief geformuleerd door eiser die als volgt kan worden samengevat: het bestreden arrest vermocht niet wettig te oordelen dat verweerder slechts over een doelgebonden bevoegdheid beschikte. Eiser stelt dat verweerder een discretionaire bevoegdheid uitoefent bij het beslissen over de stopzetting of voortzetting van de opleiding, wat hem ertoe verplicht om bij het nemen van die beslissing alle relevante factoren en omstandigheden af te wegen. Door niet na te gaan of de beslissing met inachtneming van al die factoren was getroffen en uitgaande van een verkeerd uitgangspunt te stellen dat aan de motiveringsvereiste was voldaan, zou het arrest benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, tevens de wettelijke bepalingen inzake de motivering van bestuurshandelingen evenals de bepalingen inzake de beslissingsmacht van verweerder tot stopzetting van de opleiding hebben geschonden. Wat dit punt betreft was het O.M. van oordeel dat, het middel gegrond is. Indien de VDAB oordeelt over de beëindiging van een beroepsopleiding, dan oefent deze dienst niet een gebonden bevoegdheid uit, maar beschikt ze over een discretionaire bevoegdheid. Indien het bestuur verplicht is een bepaalde beslissing in te nemen -zowel qua voorwerp als qua inhoud- wanneer het zich voor een bepaalde feitelijke toestand geplaatst ziet, dan heeft het bestuur een gebonden bevoegdheid. In een dergelijk geval bepaalt de wet uiterst nauwkeurig alle elementen die de toegekende bevoegdheid in werking brengen en schrijft ze in detail voor hoe deze bevoegdheden zullen uitgeoefend worden (A. VAN MENSEL e.a., De administratieve rechtshandeling. Een proeve, Gent, Mys en Breesch, 1997, p. 71, nr 189). In casu schrijft de reglementering echter niet voor welke omstandigheden de VDAB de mogelijkheid geven om de overeenkomst van beroepsopleiding te beëindigen. De VDAB beschikt terzake klaarblijkelijk over een discretionaire bevoegdheid omdat deze dienst afhankelijk van de omstandigheden vrij kan oordelen of hij gebruik maakt van de mogelijkheid om de overeenkomst te beëindigen. In de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid mag de overheid niet willekeurig handelen. De discretionaire bevoegdheid wordt immers steeds verleend met de opdracht deze bevoegdheid aan te wenden in het algemeen belang. De discretionaire bevoegdheid is doelgebonden en heeft de redelijkheid als grens (I. OPDEBEEK, Rechtsbescherming tegen het stilzitten van het bestuur, Brugge, Die Keure, 1992, p. 18-19, nr 41). De overheid moet in redelijkheid tot belangenafweging zijn gekomen en de door haar genomen maatregel hebben kunnen kiezen. De rechter behoudt zijn controle, zij het dat deze beperkt is tot een rechtmatigheidscontrole. De hoven en rechtbanken moeten nagaan of de overheid bij de uitoefening van haar appreciatierecht zich heeft gesteund op rechtens aanvaardbare motieven, die berusten op juiste gegevens en maatstaven en die de uitgebrachte beoordeling in de redelijkheid kunnen dragen (A. VAN MENSEL e.a., o.c., p. 72, nr 191; R.v.St., 31 mei 1995, nr 53.469). Het bestreden arrest stelt zich op het standpunt dat verweerder niet over een discretionaire bevoegdheid, maar wel over een doelgebonden bevoegdheid beschikte. Dit uitgangspunt is volgens het O.M. niet correct, en heeft ook zijn invloed op het oordeel van de appèlrechters dat in casu de motiveringsplicht niet werd miskend. Het arrest oordeelt "dat de wettelijke motieven waarop de beslissing steunt, uit het dossier moeten blijken". Vermits aan deze voorwaarde voldaan is, zou verweerder voldaan hebben aan de formele motiveringsplicht. Het Arbeidshof gaat echter voorbij aan het feit dat verweerder zijn beslissing om de beroepsopleiding te beëindigen moet nemen op basis van een draagkrachtige motivering en na afweging van de feiten en van de in het geding zijnde belangen. In casu kan van deze beslissing niet worden gezegd dat ze afdoende is gemotiveerd, hoewel dit door artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 is vereist. Er blijkt niet uit de beslissing dat het bestuur is overgegaan tot een afweging van feiten en belangen en dat de motivering draagkrachtig is (zo ging het bestuur de juistheid van de motieven niet na). De appèlrechters schenden dan ook het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen nu zij het afdoende karakter van de motivering beoordelen vanuit de foutieve veronderstelling dat de VDAB in casu over een gebonden bevoegdheid beschikte.

- WERKLOOSHEID - Algemeen

De feitenrechter oordeelt of de motivering van de administratieve beslissing afdoende is; hij mag evenwel het wettelijk begrip van de motiveringsplicht van de overheid niet schenden (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de vernietiging op grond van de tweede grief geformuleerd door eiser die als volgt kan worden samengevat: het bestreden arrest vermocht niet wettig te oordelen dat verweerder slechts over een doelgebonden bevoegdheid beschikte. Eiser stelt dat verweerder een discretionaire bevoegdheid uitoefent bij het beslissen over de stopzetting of voortzetting van de opleiding, wat hem ertoe verplicht om bij het nemen van die beslissing alle relevante factoren en omstandigheden af te wegen. Door niet na te gaan of de beslissing met inachtneming van al die factoren was getroffen en uitgaande van een verkeerd uitgangspunt te stellen dat aan de motiveringsvereiste was voldaan, zou het arrest benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, tevens de wettelijke bepalingen inzake de motivering van bestuurshandelingen evenals de bepalingen inzake de beslissingsmacht van verweerder tot stopzetting van de opleiding hebben geschonden. Wat dit punt betreft was het O.M. van oordeel dat, het middel gegrond is. Indien de VDAB oordeelt over de beëindiging van een beroepsopleiding, dan oefent deze dienst niet een gebonden bevoegdheid uit, maar beschikt ze over een discretionaire bevoegdheid. Indien het bestuur verplicht is een bepaalde beslissing in te nemen -zowel qua voorwerp als qua inhoud- wanneer het zich voor een bepaalde feitelijke toestand geplaatst ziet, dan heeft het bestuur een gebonden bevoegdheid. In een dergelijk geval bepaalt de wet uiterst nauwkeurig alle elementen die de toegekende bevoegdheid in werking brengen en schrijft ze in detail voor hoe deze bevoegdheden zullen uitgeoefend worden (A. VAN MENSEL e.a., De administratieve rechtshandeling. Een proeve, Gent, Mys en Breesch, 1997, p. 71, nr 189). In casu schrijft de reglementering echter niet voor welke omstandigheden de VDAB de mogelijkheid geven om de overeenkomst van beroepsopleiding te beëindigen. De VDAB beschikt terzake klaarblijkelijk over een discretionaire bevoegdheid omdat deze dienst afhankelijk van de omstandigheden vrij kan oordelen of hij gebruik maakt van de mogelijkheid om de overeenkomst te beëindigen. In de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid mag de overheid niet willekeurig handelen. De discretionaire bevoegdheid wordt immers steeds verleend met de opdracht deze bevoegdheid aan te wenden in het algemeen belang. De discretionaire bevoegdheid is doelgebonden en heeft de redelijkheid als grens (I. OPDEBEEK, Rechtsbescherming tegen het stilzitten van het bestuur, Brugge, Die Keure, 1992, p. 18-19, nr 41). De overheid moet in redelijkheid tot belangenafweging zijn gekomen en de door haar genomen maatregel hebben kunnen kiezen. De rechter behoudt zijn controle, zij het dat deze beperkt is tot een rechtmatigheidscontrole. De hoven en rechtbanken moeten nagaan of de overheid bij de uitoefening van haar appreciatierecht zich heeft gesteund op rechtens aanvaardbare motieven, die berusten op juiste gegevens en maatstaven en die de uitgebrachte beoordeling in de redelijkheid kunnen dragen (A. VAN MENSEL e.a., o.c., p. 72, nr 191; R.v.St., 31 mei 1995, nr 53.469). Het bestreden arrest stelt zich op het standpunt dat verweerder niet over een discretionaire bevoegdheid, maar wel over een doelgebonden bevoegdheid beschikte. Dit uitgangspunt is volgens het O.M. niet correct, en heeft ook zijn invloed op het oordeel van de appèlrechters dat in casu de motiveringsplicht niet werd miskend. Het arrest oordeelt "dat de wettelijke motieven waarop de beslissing steunt, uit het dossier moeten blijken". Vermits aan deze voorwaarde voldaan is, zou verweerder voldaan hebben aan de formele motiveringsplicht. Het Arbeidshof gaat echter voorbij aan het feit dat verweerder zijn beslissing om de beroepsopleiding te beëindigen moet nemen op basis van een draagkrachtige motivering en na afweging van de feiten en van de in het geding zijnde belangen. In casu kan van deze beslissing niet worden gezegd dat ze afdoende is gemotiveerd, hoewel dit door artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 is vereist. Er blijkt niet uit de beslissing dat het bestuur is overgegaan tot een afweging van feiten en belangen en dat de motivering draagkrachtig is (zo ging het bestuur de juistheid van de motieven niet na). De appèlrechters schenden dan ook het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen nu zij het afdoende karakter van de motivering beoordelen vanuit de foutieve veronderstelling dat de VDAB in casu over een gebonden bevoegdheid beschikte.

- WERKLOOSHEID - Algemeen

P.99.1900.F 26 januari 2000 AC nr. ...

Noch artikel 62, Vreemdelingenwet, noch artikel 2, Wet 29 juli 1991, zijn van toepassing op de onderzoeksgerechten.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

Art. 3

F.12.0090.N 20 maart 2014 AC nr. ...

De motivering van het dwangbevel moet “afdoende” zijn, hetgeen impliceert dat de beslissing voldoende door de motivering moet worden gedragen; de feitelijke gegevens van het administratief onderzoek waaruit blijkt op welke wijze het bestuur in kennis werd gesteld van het belastbare feit en zodus over welke bewijsmiddelen het beschikt, behoren niet tot het gebied van de motivering van het dwangbevel, zijnde de juridische en feitelijke overwegingen die ten grondslag liggen aan de belastingschuld, maar tot de bewijsvoering van de fiscale schuld (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

De Wet motivering bestuurshandelingen, noch enige andere wettelijke bepaling staan eraan in de weg dat na het opstellen van een dwangbevel met betrekking tot een bepaalde belastingschuld, het bestuur nieuwe juridische argumenten en feitelijke gegevens aanvoert ter ondersteuning van hetgeen in het dwangbevel reeds is vastgesteld en vermeld met betrekking tot diezelfde belastingschuld (1). (1) Zie concl. OM.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

F.12.0060.F 10 januari 2013 AC nr. ...

Het dwangbevel inzake successierechten is een bestuurshandeling waarop de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van toepassing is; onder afdoende motivering in de zin van artikel 3 van die wet moet elke motivering worden verstaan die een redelijke grondslag voor de beslissing vormt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- SUCCESSIERECHTEN -

F.07.0016.N 20 maart 2008 AC nr. 194

De motivering van het dwangbevel moet "afdoende" zijn, hetgeen impliceert dat de beslissing voldoende door de motivering moet worden gedragen; de feitelijke gegevens van het administratief onderzoek waaruit blijkt op welke wijze het bestuur in kennis werd gesteld van het belastbaar feit en zodus over welke bewijsmiddelen het beschikt, behoren niet tot het gebied van de motivering van het dwangbevel, maar tot de bewijsvoering van de fiscale schuld (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.06.0038.N 6 juni 2006 AC nr. 310

Wanneer de stedenbouwkundige inspecteur de keuze van een welbepaalde herstelmaatregel afdoende motiveert, moet de uitsluiting van de keuze voor een andere herstelmaatregel niet negatief worden gemotiveerd (1). (1) Cass., 4 dec. 2001, AR P.00.0540.N, nr 664 met concl. procureur-generaal De Swaef; 16 dec. 2003, AR P.03.1159.N, nr 651.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

C.03.0354.N 1 december 2005 AC nr. 638

Een dwangbevel inzake belasting over de toegevoegde waarde is een bestuurshandeling waarop de Wet Motivering Bestuurshandelingen van toepassing is zodat het bestuur de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan de belastingschuld waarvoor het dwangbevel werd uitgevaardigd; geen wettelijke bepaling staat eraan in de weg dat het bestuur na het opstellen van een proces-verbaal en een dwangbevel met betrekking tot een bepaalde belastingschuld, nieuwe juridische argumenten en feitelijke gegevens aanvoert ter ondersteuning van hetgeen in het proces-verbaal en het dwangbevel reeds is vastgesteld en vermeld met betrekking tot diezelfde belastingschuld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.03.1159.N 16 december 2003 AC nr. 651

Wanneer de stedenbouwkundige inspecteur de keuze voor een welbepaalde herstelmaatregel afdoende motiveert, moet de uitsluiting van de keuze voor een andere herstelmaatregel niet negatief worden gemotiveerd (1). (1) Cass., 4 dec. 2001, AR P.00.0540.N, nr 664.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

C.01.0114.N 11 september 2003 AC nr. 426

De motivering van de bestuurshandeling mag in een ander stuk dan de akte vermeld worden, maar dan moet vaststaan dat ze aan de beslissende overheid kan worden toegeschreven (1). (1) Zie R.v.St., C.V.B.A. Slipmuseum, nr 61.627 van 11 september 1996.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

De motivering van een onteigeningsbesluit moet vermelden waarom de onteigening noodzakelijk is, hetgeen impliceert dat de motivering moet berusten op werkelijke feiten, dat daaruit een redelijk verband tussen de voorgenomen onteigening en het vooropgestelde doel kan afgeleid worden en dat, naargelang het geval, daaruit blijkt dat de genomen beleidsopties afgewogen werden (1). (1) Cass., 3 feb. 2000, AR C;96.0380.N, nr 89.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Het staat aan de feitenrechter te oordelen of de motivering van de bestuurshandeling afdoende is; daarbij mag hij evenwel het wettelijk begrip van de motiveringsplicht van de overheid niet schenden (1). (1) Cass., 3 feb. 2000, AR C.96.0380.N, nr 89.

- MACHTEN - Scheiding der machten

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Met afdoende motivering van de bestuurshandeling wordt bedoeld dat de beslissing voldoende door de motivering moet worden gedragen (1). (1) Cass., 3 feb. 2000, AR C.96.0380.N, nr 89.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

S.01.0003.F 17 juni 2002 AC nr. 364

In de gevallen, bepaald in artikel 153, vierde lid, Werkloosheidsbesluit 1991, moet de bestuurshandeling waarbij de werkloze van het genot van de werkloosheidsuitkeringen wordt uitgesloten, vermelden om welke redenen de directeur gekozen heeft om de in het eerste lid bepaalde sanctie wel toe te passen in plaats van niet (1). (1) Zie concl. O.M.; artikel 153 Werkloosheidsbesluit 1991, voor de wijziging ervan bij het K.B. van 29 juni 2000.

- WERKLOOSHEID - Allerlei

C.01.0003.F 14 december 2001 AC nr. ...

De waardering die vervat is in de vordering tot schatting die door de ontvanger der registratie aan de koper van een onroerend goed wordt genotificeerd, is een bestuurshandeling die een afdoende uitdrukkelijke motivering vereist (1). (1) Zie Cass., 15 feb. 1999, A.R. S.98.0007.F, nr. 88.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

C.96.0380.N 3 februari 2000 AC nr. ...

De motivering van een onteigeningsbesluit moet vermelden waarom de onteigening noodzakelijk is, hetgeen impliceert dat de motivering moet berusten op werkelijke feiten, dat daaruit een redelijk verband tussen de voorgenomen onteigening en het vooropgestelde doel kan afgeleid worden en dat, naargelang het geval, daaruit blijkt dat de genomen beleidsopties afgewogen werden.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 3, tweede lid

P.10.1514.F 13 oktober 2010 AC nr. 598

De verplichting tot uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen betekent niet dat de steller van de akte moet antwoorden op de argumenten die de bestuurde aanvoert tegen de beslissing waartegen hij opkomt.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

C.96.0380.N 3 februari 2000 AC nr. ...

Het staat aan de feitenrechter te oordelen of motivering van de bestuurshandeling afdoende is; daarbij mag hij evenwel het wettelijk begrip van de motiveringsplicht van de overheid niet schenden.

- MACHTEN - Scheiding der machten

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Met afdoende motivering van de bestuurshandeling wordt bedoeld dat de beslissing voldoende door de motivering moet worden gedragen.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

S.98.0007.F 15 februari 1999 AC nr. ...

Een afdoende uitdrukkelijke motivering van een bestuurshandeling vereist evenredigheid tussen het gewicht en de motivering van de beslissing; die motivering moet uitvoeriger zijn, als een bestuur over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt.~

- MACHTEN - Uitvoerende macht

Art. 6

F.03.0020.N 13 oktober 2005 AC nr. 509

De uitdrukkelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen die de Wet Motivering Bestuurshandelingen voorschrijft, is niet van toepassing op het bericht van rechtzetting dat krachtens artikel 35undecies, § 1, eerste lid, van de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren aan de heffingsplichtige wordt ter kennis gebracht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- BELASTING -

De uitdrukkelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen die de Wet Motivering Bestuurshandelingen voorschrijft, is niet van toepassing op het bericht van rechtzetting dat krachtens artikel 35undecies, § 1, eerste lid, van de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren aan de heffingsplichtige wordt ter kennis gebracht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- WATERS -

Artt. 1 en 2

P.11.0609.F 20 april 2011 AC nr. ...

Aangezien de bestuurlijke beslissingen met betrekking tot de vrijheidsberoving van een vreemdeling met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied, de juridische en feitelijke overwegingen bevatten die eraan ten grondslag liggen, kunnen zij de artikelen 1 en 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet schenden (1). (1) Zie Cass., 9 maart 2005, AR P.05.0190.F, AC, 2005, nr. 146; Cass., 17 nov. 2010, AR P.10.1676.F, AC, 2010, nr. 682.

- VREEMDELINGEN -

F.08.0061.N 10 juni 2010 AC nr. 413

De beslissing tot opname van het gebouw en/of de woning in de inventaris overeenkomstig artikel 33, vierde lid, van het Heffingsdecreet beoogt rechtsgevolgen vermits ze op zich reeds de materiële belastingschuld veroorzaakt, en is derhalve een bestuurshandeling die uitdrukkelijk moet worden gemotiveerd in de zin van artikel 2 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- MACHTEN - Allerlei

P.05.1024.F 7 februari 2007 AC nr. 73

Het verzoek dat de Regering van het Waalse Gewest of, bij machtiging, de ambtenaar die het gewestelijk bestuur leidt, op grond van artikel 58, § 3, eerste lid, Waals decreet 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen, indient tot verwijdering van de afvalstoffen en sanering van de site, is een bestuurshandeling die uitdrukkelijk moet worden gemotiveerd (1). (1) Zie Cass., 4 dec. 2001, AR P.00.0540.N, nr 664.

- MILIEURECHT -

F.95.0025.N 20 november 1997 AC nr. ...

De bestendige deputatie die uitspraak doet over een bezwaar tegen een heffing door een gemeente, is geen bestuur waarop de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen toepassing vindt.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- BESTENDIGE DEPUTATIE -

S.94.0163.N 15 januari 1996 AC nr. ...

De beslissing tot schorsing van de directeur van het werkloosheidsbureau overeenkomstig artikel 83 Werkloosheidsbesluit 1991, is een bestuurshandeling die dient gemotiveerd te worden.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 1 tot 3

P.13.0162.F 13 februari 2013 AC nr. ...

Hoewel het toezicht op de wettigheid van de administratieve beslissing waarbij een vreemdeling van zijn vrijheid wordt beroofd, het toezicht omvat op de juistheid van de feitelijke redenen waarop zij steunt, volgt daaruit niet dat het onderzoeksgerecht daarnaast nog uitspraak moet doen over de valsheid of echtheid van de in de zaak van die vreemdeling inbeslaggenomen reisdocumenten; uit het feit dat die documenten niet voorkomen in het dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken, volgt niet dat zij haar beslissing niet heeft gemotiveerd of dat het onderzoeksgerecht daaruit diende af te leiden dat het onmogelijk was de wettigheid ervan na te gaan.

- VREEMDELINGEN -

P.11.0609.F 20 april 2011 AC nr. ...

Noch artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, noch de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, zijn toepasselijk op de onderzoeksgerechten (1). (1) Cass., 31 juli 2001, AR P.01.1011.F, AC, nr. 427.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 1, 2 en 3

F.06.0077.N 22 mei 2008 AC nr. 312

Dat de motivering van het dwangbevel inzake successierechten 'afdoende' moet zijn, betekent dat de beslissing voldoende door de motivering moet worden gedragen en dat de motivering evenredig moet zijn met de belangrijkheid van de genomen beslissing en de aard van de bevoegdheid van de overheid, en de bestemmeling moet toelaten de gronden te kennen van de beslissing die hem aanbelangt; zulks zal afhangen van alle omstandigheden van de zaak, inzonderheid van de voorafgaande effectieve kennis die de bestemmeling heeft van de gegevens van het dossier (1). (1) Zie concl. O.M.

- SUCCESSIERECHTEN -

Het staat aan de feitenrechter om in feite te oordelen of de motivering van een dwangbevel inzake successierechten afdoende is; hij mag daarbij evenwel het wettig begrip van de motiveringsplicht van de overheid niet schenden (1). (1) Zie concl. O.M..

- SUCCESSIERECHTEN -

S.04.0187.N 27 juni 2005 AC nr. 376

De vaststelling door de rechter van de nietigheid van de beslissing van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn wegens niet-naleving van de formele motiveringsplicht, doet niet af aan zijn bevoegdheid uitspraak te doen over de rechten die voor de aanvrager voortvloeien uit de wettelijke bepalingen inzake het bestaansminimum en de maatschappelijke dienstverlening; de rechter mag het recht op bestaansminimum of maatschappelijke dienstverlening slechts erkennen, indien hij oordeelt dat de aanvrager aan alle wettelijke vereisten voldoet om daarop recht te hebben (1). (1) Zie Cass., 12 nov. 2001, AR S.01.0023.N, n° 612; zie ook Cass., 17 dec. 2001, AR S.00.0012.F, n° 707, met concl. eerste adv.-gen. LECLERCQ in Pas.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

P.01.1011.F 31 juli 2001 AC nr. ...

Noch artikel 62, Vreemdelingenwet, noch de artt. 1 tot 3, W. 29 juli 1991, zijn van toepassing op de onderzoeksgerechten (1). (1) Cass., 26 jan. 2000, A.R. P.99.1900.F, nr. 69.

- VREEMDELINGEN -

S.98.0007.F 15 februari 1999 AC nr. ...

Van het genot van de werkloosheidsuitkeringen wordt uitgesloten gedurende de periode die reglementair is bepaald, de werkloze die deze ten onrechte kan ontvangen doordat hij zijn bezoldigde activiteit uitoefent zonder zijn controlekaart onmiddellijk te kunnen voorleggen aan de daartoe bevoegde persoon; de administratieve beslissing tot uitsluiting is een bestuurshandeling die uitdrukkelijk, afdoende en uitvoerig gemotiveerd moet worden.~

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- WERKLOOSHEID - Allerlei

S.94.0163.N 15 januari 1996 AC nr. ...

De beslissing genomen door de nationale administratieve commissie die een administratief beroep van een werkloze verwerpt, is blijkens de artt. 82 en 83 van het Werkloosheidsbesluit 1991, niet bindend voor de directeur en valt mitsdien niet in het toepassingsgebied van de Wet Motivering Bestuurshandeling van 29 juli 1991.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

De nationale administratieve commissie, die kennis neemt van de administratieve beroepen bedoeld in artikel 82, §2 Werkloosheidsbesluit 1991, is geen administratief rechtscollege maar een bestuurlijke overheid die bepaalde individuele, al dan niet bindende beslissingen kan nemen.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Uit de bij de artt. 82, §2, en 83 Werkloosheidsbesluit 1991 bepaalde procedure inzake langdurige werkloosheid blijkt dat de beslissingen van de nationale administratieve commissie en van de directeur van het werkloosheidsbureau afzonderlijke beslissingen zijn; de nietigheid van de beslissing van de directeur heeft niet de ongeldigheid of het niet-voorhanden zijn van de beslissing van de nationale administratieve commissie tot gevolg, ook al verwijst de schorsingsbeslissing naar de beslissing inzake het administratief beroep.~

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Artt. 1, 2, 3, 4 en 6

F.11.0107.N 21 december 2012 AC nr. ...

De voorwaarden van kennisgeving van een ambtshalve aanslag omschreven in artikel 6, eerste en tweede lid, van de wet van 24 december 1996, zijn niet minder streng dan deze van de Wet Motivering Bestuurshandelingen, zodat deze laatste wet niet van toepassing is op de kennisgeving (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Artt. 2 en 3

F.13.0025.N 20 maart 2014 AC nr. ...

Het bericht van wijziging waarmee een belastingverhoging wordt gemeld, moet gemotiveerd worden overeenkomstig artikel 109 van de wet van 4 augustus 1986 houdende fiscale bepalingen, en de artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen (1). (1) Zie Cass. 16 okt. 2009, AR F.08.0018.F, AC 2009, nr. 591, met concl. adv.-gen. A. HENKES.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.11.0158.N 19 april 2013 AC nr. ...

De veronachtzaming van de formele motiveringsplicht in een dwangbevel inzake douane en accijnzen leidt enkel tot de niet-toepassing van de bestuurshandeling als de betrokkene in wiens belang het vormvereiste is voorgeschreven, hierdoor in zijn belangen is geschaad; als blijkt dat de betrokkene op een andere wijze reeds kennis heeft gekregen van de motieven en hij daardoor zijn recht van verweer kan uitoefenen, is het doel van de formele motiveringsverplichting bereikt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Inzake douane en accijnzen is het dwangbevel een bestuurshandeling waarop de Wet Motivering Bestuurshandelingen van toepassing is, zodat het bestuur de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan de belastingschuld waarvoor het dwangbevel werd uitgevaardigd; aangezien het dwangbevel de belastingschuld concretiseert, is het onder meer vereist dat het belastbare feit, het bedrag en de hoedanigheid van de schuldenaar duidelijk worden gemaakt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.11.0003.N 31 mei 2011 AC nr. ...

Het bevoegde bestuur kan de herstelvordering en de motieven ervan tijdens het geding aanpassen en nader toelichten tengevolge van de tegen deze vordering aangevoerde bezwaren; niets staat eraan in de weg dat deze aanpassing bij wijze van conclusie namens het bevoegde bestuur zou geschieden (1). (1) Zie Cass. 29 sept. 2008, AR P.08.0468.N, AC, 2008, nr. 496.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

C.09.0293.N 27 mei 2010 AC nr. 369

De omstandigheid dat de stedenbouwkundig inspecteur die een bevel tot staking bekrachtigt hierbij een eigen beoordelingsbevoegdheid bezit en in bepaalde gevallen een vorm van administratief toezicht uitoefent, houdt niet in dat de motivering van die bekrachtiging noodzakelijkerwijze verschillend moet zijn van die opgenomen in het proces-verbaal dat naar aanleiding van het bevel tot staking werd opgesteld.

- STEDENBOUW - Sancties

C.07.0193.N 29 mei 2008 AC nr. 330

De motivering van de bestuurshandeling kan ook blijken uit andere stukken waarnaar in de akte wordt verwezen en waarvan de betrokkene voorafgaandelijk werd in kennis gesteld (1). (1) Zie Cass., 11 sept. 2003, AR C.01.0114.N, A.C., 2003, nr. 426.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

Wet 29 juni 1975

Art. 1, § 1

P.05.0310.N 20 september 2005 AC nr. 443

De bruto gebouwde oppervlakte van een handelsvestiging heeft betrekking op de hele bebouwde oppervlakte die voor handelsdoeleinden wordt of kan worden aangewend; de omstandigheid dat een deel van de oppervlakte bestemd wordt voor bewoning doet hieraan niets af, daar ook dit deel van het gebouwde nog altijd voor handelsdoeleinden kan worden aangewend (1) (2). (1) Zie de concl. van het O.M. (2) De wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen werd opgeheven door artikel 19, § 3, van de wet van 13 aug. 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen, in werking getreden op 1 maart 2005 (artikel 8 K.B. 22 feb. 2005).

- HANDELSZAAK -

Art. 16

P.96.0131.N 24 juni 1997 AC nr. ...

De door de strafrechter met toepassing van artikel 16 Wet 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen bevolen intrekking of opschorting van de toelating ofwel de sluiting van de handelsvestiging is geen veroordeling tot straf, maar een maatregel van burgerlijke aard waarop artikel 14.5 I.V.B.P.R. geen betrekking heeft.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

De in artikel 16 Wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen opgesomde instanties zijn gerechtigd om voor de rechtbank, onverminderd de toepassing van de strafwet, bij wege van vrijwillige tussenkomst te vragen dat ofwel de intrekking of de opschorting van de toelating, ofwel de sluiting van de handelsvestiging zou worden bevolen; dit verzoek dat van burgerlijke aard is behoort niettemin tot de strafvordering, en is aan geen vormvereisten onderworpen.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

De in artikel 16 Wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen opgesomde instanties zijn gerechtigd om voor de rechtbank, onverminderd de toepassing van de strafwet, bij wege van vrijwillige tussenkomst te vragen dat ofwel de intrekking of de opschorting van de toelating, ofwel de sluiting van de handelsvestiging zou worden bevolen; dit verzoek dat van burgerlijke aard is behoort niettemin tot de strafvordering, en is aan geen vormvereisten onderworpen.

- TUSSENKOMST -

Artt. 15 en 16

P.99.0089.F 10 november 1999 AC nr. ...

De intrekking of de opschorting van de toelating of de sluiting van de handelsvestiging die de strafrechter met toepassing van artikel 16, Wet 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen, beveelt, is geen strafrechtelijke veroordeling, maar een burgerrechtelijke herstelmaatregel, die aan de dader van het misdrijf of aan zijn medeplichtige kan worden opgelegd, ook al treft die maatregel een derde, zoals een vennootschap waarvan de dader of medeplichtige geen orgaan is.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Artt. 15, eerste lid, en 16

P.96.0131.N 24 juni 1997 AC nr. ...

Zelfs wanneer degene die de strafrechter met toepassing van artikel 15, eerste lid, Wet 29 juni 1975 op de handelsvestigingen heeft veroordeeld niet de uitbater is van de handelsvestiging en deze laatste niet in het strafproces betrokken is, kan de strafrechter de intrekking of opschorting van de toelating ofwel de sluiting van de handelsvestiging bevelen.

Wet 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers

Art. 23, eerste en tweede lid

S.13.0099.N 8 december 2014 AC nr. 765

Artikel 2, derde lid, 1°, c) Loonbeschermingswet sluit de door de werkgever rechtstreeks of onrechtstreeks betaalde vergoedingen welke moeten worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid, zonder enige beperking uit het loonbegrip uit; een vergoeding moet worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid indien het toegekende voordeel de dekking van een socialezekerheidsrisico tot voorwerp heeft; het toegekend voordeel heeft de dekking van de socialezekerheidsrisico tot voorwerp indien het tot doel heeft het verlies van het inkomen uit arbeid of de kosten voortkomend uit de realisatie van een socialezekerheidsrisico te helpen dekken, zonder dat daarbij het statuut of de functie van de werknemer in aanmerking moet worden genomen.

- LOON - Bescherming

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.12.0006.N 15 september 2014 AC nr. 522

De vergoeding die de door een arbeidsovereenkomst verbonden uitvoerende kunstenaar ontvangt van zijn werkgever, voor de overdracht van zijn vermogensrechten waartoe hij zich bij het sluiten van de arbeidsovereenkomst had verbonden, is een tegenprestatie voor de overdracht van rechten met betrekking tot een in uitvoering van de arbeidsovereenkomst geleverde prestatie; die vergoeding is bijgevolg, in de regel, een voordeel waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van zijn werkgever en maakt aldus deel uit van het loon op basis waarvan de socialezekerheidsbijdragen berekend worden.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- AUTEURSRECHT -

S.00.0193.F 14 januari 2002 AC nr. 22

Wanneer wordt betwist dat bedragen die aan een werknemer worden betaald als terugbetaling voor de kosten die door de werkgever moeten worden gedragen, het karakter van loon hebben, dient de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, die belast is met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen, aan te tonen dat die bedragen geen terugbetaling van dergelijke kosten zijn (1). (1) Zie concl. O.M. Het arrest van het Hof van 15 jan. 2001, A.R. S.99.0074.F, vermeld in de concl. van het O.M., werd intussen gepubliceerd in AC 2001, nr 23.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30, § 1

S.09.0111.F 13 december 2010 AC nr. 733

Wanneer de beoordeling van de gegrondheid van een middel leidt tot de vraag of artikel 29, §1, van de wet van 26 mei 2002 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre die bepaling voor de terugvordering van het leefloon dat ten onrechte werd uitbetaald aan sociaal verzekerden die geen bedrog hebben gepleegd, een langere termijn bepaalt dan die van artikel 30, §1, Algemene Beginselenwet Sociale Zekerheid, voor de terugvordering van de sociale prestaties voor werknemers die in dezelfde omstandigheden worden uitbetaald, stelt het Hof van Cassatie de vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 38, § 3bis, derde lid, tweede zin

S.02.0022.N 17 maart 2003 AC nr. 171

De omstandigheid dat de Koning het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel schendt bij de uitoefening van zijn bevoegdheid vrijstellingen toe te kennen van de verplichting de loonmatigingsbijdrage te betalen, heeft niet tot gevolg dat de rechter, bij toepassing van de exceptie van onwettigheid van artikel 159 van de Grondwet, zelf bevoegd wordt het voordeel van de vrijstelling te verlenen aan een categorie van personen aan wie de Koning geen vrijstelling heeft toegekend (1). (1) Cass., 27 juni 2002, RG C.99.553.N, n°... .

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

Artt. 23, eerste en tweede lid en 38, § 1

S.07.0077.N 20 oktober 2008 AC nr. 562

Het in geld waardeerbaar voordeel dat de werknemer geniet wanneer hij de optie licht en de marktwaarde van het aandeel op dat ogenblik hoger ligt dan de vastgestelde uitoefenprijs, is uitsluitend het gevolg van de fluctuaties van de aandelenkoers en van de hoedanigheid van optie- of aandeelhouder van de betrokken werknemer en is niet het gevolg van zijn dienstbetrekking; noch het feit dat de aandelenoptie onverhandelbaar en slechts beperkt overdraagbaar is, noch het feit dat zij slechts kan gelicht worden op voorwaarde dat er nog een op de arbeidsovereenkomst gestoelde band bestaat tussen de werknemer en de werkgever, doet daaraan af (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 2002, AR S.00.0022.N, AC, 2002, nr 79.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Om te bepalen of een aan de werknemer toegekende aandelenoptie, dit is het recht om, gedurende een welbepaalde termijn, een bepaald aantal aandelen aan te kopen of, naar aanleiding van de verhoging van het kapitaal van een vennootschap, op een bepaald aantal aandelen in te schrijven tegen een vastgestelde of een nog vast te stellen prijs, een in geld waardeerbaar voordeel is waarop de werknemer "ingevolge zijn dienstbetrekking" recht heeft ten laste van zijn werkgever in de zin van artikel 2 van de loonbeschermingswet, dient het tijdstip van de toekenning van de optie in aanmerking te worden genomen (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 2002, AR S.00.0022.N, A.C., 2002, nr 79.

- LOON - Algemeen

S.05.0061.N 21 november 2005 AC nr. 611

In een overeenkomst voor zelfstandige arbeid wordt of kan de hoegrootheid van de door de opdrachtgever aan de zelfstandige arbeider te betalen vergoeding bepaald worden met inachtneming van de door de zelfstandige arbeider uitsluitend zelf te dragen bijdrage voor de sociale zekerheid als zelfstandige; het gedeelte van de oorspronkelijk bepaalde vergoeding, er juist toe strekkende de zelfstandige arbeider toe te laten uitsluitend zelf zijn bijdrage voor de sociale zekerheid als zelfstandige te betalen, heeft specifiek betrekking op de overeenkomst van zelfstandige arbeid en kan geen voordeel of loon zijn waarop de werknemer "ingevolge de dienstbetrekking" recht heeft en geen basis kan zijn voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen voor werknemers (1). (1) Cass., 10 jan. 2005, AR S.03.0039.N, nr ...

- LOON - Bescherming

In geval van herkwalificatie door de rechter van een overeenkomst voor zelfstandige arbeid in een arbeidsovereenkomst, omdat uit de uitvoering van de overeenkomst is gebleken dat de arbeid onder gezag werd gepresteerd stemt de in de overeenkomst voor zelfstandige arbeid bedongen en door de opdrachtgever te betalen vergoeding niet noodzakelijk overeen met het loon waarop de werknemer "ingevolge de dienstbetrekking" recht heeft, op basis waarvan de te betalen socialezekerheidsbijdragen voor werknemers worden berekend (1). (1) Cass., 10 jan. 2005, AR S.03.0039.N, nr ...

- LOON - Bescherming

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 23, eerste lid, en 38, §1

S.07.0075.N 11 februari 2008 AC nr. 101

Bij de verruiming van de toepassing van de RSZ wet, zoals bepaald in artikel 3,4° van het Koninklijk besluit van 28 november 1969, dient bij ontstentenis van nadere precisering van wat in dit geval als basis moet dienen voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen, uitsluitend als loon te worden beschouwd datgene wat als tegenprestatie van de arbeid betaald wordt.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

In een overeenkomst voor zelfstandige arbeid komt het gedeelte van de vergoeding die door de opdrachtgever aan de zelfstandige arbeider wordt betaald en die er toe strekt de zelfstandige arbeider toe te laten zelf zijn bijdragen voor het sociaal statuut der zelfstandigen en de bijkomende kosten met betrekking tot de arbeid te betalen, niet in aanmerking als loon voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen voor werknemers.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

In geval de rechter aanneemt dat de overeenkomst voor zelfstandige arbeid onder toepassing valt van artikel 3,4° K.B. van 28 november 1969, stemt de in de overeenkomst voor zelfstandige arbeid bedongen en door de opdrachtgever te betalen vergoeding niet noodzakelijk overeen met het loon op basis waarvan de door de bedoelde bewerkers van grondstoffen of gedeeltelijk afgewerkte producten te betalen socialezekerheidsbijdragen dienen te worden berekend.

- LOON - Algemeen

Wet 29 maart 1958 betreffende de bescherming van de bevolking tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren

Art. 2, tweede lid

C.98.0226.N 16 februari 2001 AC nr. ...

Er is slechts exploitatie van een kerninstallatie, die aanleiding geeft tot de heffing van een jaarlijkse retributie, wanneer de vergunde kernreactoren gebruikt worden voor de productie van elektrische energie met een mogelijkheid tot aanbod aan de afnemers; daartoe volstaat niet dat slechts een technisch proces is opgestartikel

- ENERGIE -

- RETRIBUTIE -

Wet 29 mei 1959

Art. 28

C.95.0374.F 3 oktober 1996 AC nr. ...

Geen enkele voorwaarde voor de toekenning van weddetoelagen, opgesomd in artikel 28 Wet 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de onderwijswetgeving, impliceert dat de Franse Gemeenschap over enige beoordelingsbevoegdheid beschikt, wanneer zij moet nagaan of aan die voorwaarden is voldaan; de inrichtende macht van de onderwijsinrichtingen ontleent zijn recht om weddetoelagen toe te kennen aan artikel 28 van de Wet van 29 mei 1959 zelf en niet aan de administratieve akte van de Franse Gemeenschap die het bestaan van dat recht erkent.

- ONDERWIJS -

Art. 28, 3°

C.95.0374.F 3 oktober 1996 AC nr. ...

Vermits de regels betreffende de administratieve akten van erkenning van toepassing zijn op de toekenning van weddetoelagen, kan de toekenning te allen tijde ingehouden worden wanneer de voorwaarden inzake de bevoegdheidsbewijzen vereist voor het personeel van het gesubsidieerd onderwijs niet zijn vervuld.~

- ONDERWIJS -

Art. 33

C.05.0321.F 7 juni 2007 AC nr. 311

Het arrest schendt artikel 33 van de wet van 29 mei 1959 wanneer het, zonder vast te stellen dat de kosten voor bewaking en toezicht alsook de kosten voor de toegang tot het zwembad niet onder de normale onderwijsorganisatie vallen, die kosten als sociale voordelen beschouwt (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 2004, AR C.02.0264.F, nr 554, met concl. adv.-gen. Henkes, in Pas., 2004, nr.554.

- ONDERWIJS -

Het arrest schendt artikel 33 van de wet van 29 mei 1959 wanneer het, zonder vast te stellen dat de kosten voor de extra muros activiteiten niet onder de normale onderwijsorganisatie vallen, beslist dat die activiteiten "niettemin kennelijk a priori onder het algemene begrip bijkomende voordelen vallen zoals dat door het Grondwettelijk Hof is omschreven" (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 2004, AR C.02.0264.F, nr 554, met concl. adv.-gen. Henkes, in Pas., 2004, nr 554.

- ONDERWIJS -

C.02.0264.F 18 november 2004 AC nr. 554

Sociale voordelen in de zin van artikel 33 van de wet van 29 mei 1959, de zgn. Schoolpactwet, zijn voordelen van sociale aard die aan kinderen worden toegekend en die niet binnen de normale onderwijsorganisatie vallen; de beslissing dat sneeuwklassen, die onderwijs verstrekken in optimale gezondheidsomstandigheden aan regelmatige leerlingen, tot de normale onderwijsorganisatie behoren en dus geen sociaal voordeel vormen, is bijgevolg naar recht verantwoord.

- ONDERWIJS -

Art. 33, eerste lid

C.11.0782.F 27 juni 2013 AC nr. ...

De organisatie van openluchtklassen en schoolreizen alsook het daarbij horende vervoer maken deel uit van de normale onderwijsorganisatie.

- ONDERWIJS -

De beslissing van een gemeente om een sociaal voordeel toe te kennen aan leerlingen die onderwijs volgen in de scholen die zij inricht, geeft de inrichtende macht van een school van dezelfde categorie die in dezelfde gemeente gelegen is en die tot het door de Franse Gemeenschap gesubsidieerde vrij onderwijs behoort, het recht om van die gemeente hetzelfde voordeel te verkrijgen voor de leerlingen die in die school onderwijs volgen.

- ONDERWIJS -

De sociale voordelen zijn voordelen van sociale aard die aan de kinderen worden toegekend en die niet binnen de normale onderwijsorganisatie vallen; het economische en financiële aspect van de voordelen kan het begrip normale onderwijsorganisatie niet vervangen (1). (1) Zie Cass. 7 juni 2007, AR C.05.0321.F, AC 2007, nr. 311.

- ONDERWIJS -

Art. 36, tweede lid

C.08.0400.F 2 oktober 2009 AC nr. 550

De weddetoelagen voor periodes voor 1 september 1986 worden door de Staat niet rechtstreeks en maandelijks betaald aan de leden van het personeel van de gesubsidieerde instellingen (1). (1) Art. 36, tweede lid, W. 29 mei 1959, voor de wijziging ervan bij K.B. nr. 447 van 20 aug. 1986.

- ONDERWIJS -

Artt. 24, § 3, en 28, 3°

C.95.0374.F 3 oktober 1996 AC nr. ...

Art.24, § 3, Wet 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving heeft niets te maken met het geval waarin de weddetoelage wordt ingehouden voor een onderwijzer die de in artikel 28, 3° van dezelfde wet vastgestelde voorwaarde niet vervult.~

- ONDERWIJS -

Artt. 25, 29 en 36

S.96.0173.F 21 april 1997 AC nr. ...

De bijdrage die bij de wet van 27 juli 1962 tot vaststelling van een werkgeversbijdrage in het verlies geleden door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ingevolge de uitgifte van abonnementen voor werklieden en bedienden aan de werkgevers is opgelegd, is geen loonvoordeel dat deel zou uitmaken van de weddetoelage die wordt betaald aan een personeelslid van een gesubsidieerde onderwijsinrichting.

- ONDERWIJS -

- LOON - Algemeen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- OPENBAAR VERVOER -

Artt. 25, tweede lid, en 36, tweede lid

S.09.0047.F 28 juni 2010 AC nr. 467

Tegenover de verplichting van de Staat, in wiens plaats de gemeenschappen zijn getreden, om rechtstreeks en maandelijks de weddetoelagen aan de leden van het personeel van de gesubsidieerde instellingen te betalen, staat een subjectief recht van die leden t.a.v. die overheden.

- ONDERWIJS -

Geen enkele bepaling impliceert dat de stand terbeschikkingstelling wegens ziekte slechts kan eindigen wanneer het bevoegde gezag die stand beëindigt door het personeelslid opnieuw in stand dienstactiviteit te plaatsen.

- ONDERWIJS -

S.07.0096.F 9 februari 2009 AC nr. 104

De Gemeenschap betaalt aan de personeelsleden van de gesubsidieerde instellingen rechtstreeks en maandelijks de weddetoelagen uit; die verplichting van de Gemeenschap t.a.v. die personeelsleden gaat, in hoofde van die personeelsleden, gepaard met een subjectief recht t.a.v. de Gemeenschap (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- ONDERWIJS -

Wet 29 nov. 1977 tot invoering van tijdelijke fiscale ontheffingen om de privé-investeringen te bevorderen

Art. 2, § 1

F.93.0055.N 31 maart 1995 AC nr. ...

De krachtens artikel 2, §1, van de wet van 29 nov. 1977 tot invoering van tijdelijke fiscale ontheffingen om de privé-investeringen te bevorderen toegelaten afschrijvingen naar wens van de lichamelijke of onlichamelijke goederen die voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid in België worden gebruikt, moeten bedrijfseconomisch verantwoord zijn.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Wet 29 okt. 1846 op de inrichting van het rekenhof

Art. 8, eerste, vierde en zevende lid

F.11.0023.N 21 september 2012 AC nr. ...

Nu de rekenplicht die aan de inning van rijksgelden is verbonden, niet uitsluitend het beheer van rijksgelden omvat, maar ook betrekking heeft op het stellen van invorderingsdaden om de rechten van de Schatkist te vrijwaren, is in de regel elke rekenplichtige, die belast is met het beheer van de financiën van de Staat en die instaat voor de inning van rijksgelden en/of voor de invordering van fiscale schulden, onderworpen aan de rechtsmacht van het Rekenhof dat uitspraak doet over de geldelijke aansprakelijkheid van een rekenplichtige tegenover de Staatskas (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.: in hoofdorde had het O.M. geconcludeerd tot de verwerping van de voorziening omdat eisers vordering lastens de betrokken BTW-ontvanger sedert 19 oktober 2010, zijnde vijf jaar na het neerleggen van zijn ambt op 19 oktober 2005, hoe dan ook verjaard is omdat er in casu vóór die datum geen arrest tot veroordeling werd gewezen. Het O.M. steunde daarbij op artikel 8, laatste lid, van de Wet op het Rekenhof van 29 oktober 1846 dat bepaalt dat een rekenplichtige vijf jaar na het neerleggen van zijn ambt definitief kwijting bekomt indien binnen die termijn geen arrest tot veroordeling werd gewezen. Het arrest laat dit door het O.M. opgeworpen middel van onontvankelijkheid van de voorziening onbeantwoord.

- REKENHOF -

Wet 3 april 1995

Art. 2, § 1, eerste lid en 6, eerste lid

S.08.0071.N 16 februari 2009 AC nr. 127

Uit de wetsgeschiedenis volgt dat artikel 6, eerste lid van de wet van 3 april 1995, onder meer tot doel heeft te verhinderen dat een loutere wijziging van de werkgever zonder enige reële werkgelegenheidsschepping, recht geeft op het voordeel van de in artikel 2, § 1, van die wet bepaalde maatregel.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 6

S.07.0099.F 9 juni 2008 AC nr. 358

De werkgever die een vermindering van sociale bijdragen genoten heeft, moet de ten onrechte verkregen voordelen geheel of gedeeltelijk terugbetalen, indien de netto-aangroei van het aantal werknemers het gevolg is van een overdracht van personeel, die in hoofde van de overdragende werkgever aanleiding gaf tot een vermindering van het arbeidsvolume in vergelijking met het kwartaal dat aan de overdracht voorafgaat.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 6, eerste lid

S.09.0058.N 3 mei 2010 AC nr. 305

Uit de wetsgeschiedenis volgt dat artikel 6, eerste lid van de wet van 3 april 1995 onder meer tot doel heeft te verhinderen dat een loutere wijziging van de werkgever zonder enige reële werkgelegenheidsschepping recht geeft op het voordeel van de in artikel 2, § 1 van die wet bepaalde maatregel. Waar met overdracht van personeel dan ook elke feitelijke overgang van personeel tussen werkgevers wordt geviseerd, is de werkgever gehouden tot terugbetaling van het geheel of het gedeelte van de ten onrechte ontvangen voordelen, indien de netto-aangroei van het aantal werknemers ingevolge die feitelijke overgang van personeel correspondeert met de vermindering van het arbeidsvolume bij de vorige werkgever, ook al heeft die vermindering een andere juridische oorzaak.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.08.0071.N 16 februari 2009 AC nr. 127

Onder "overdracht van personeel" in de zin van artikel 6, eerste lid van de wet van 3 april 1995 dient te worden verstaan, elke feitelijke overgang van personeel tussen werkgevers.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Wet 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak

Art. 15

P.06.1377.N 20 februari 2007 AC nr. 104

Wetswijzigingen betreffende de accijnsschuld hebben geen onmiddellijke werking ten aanzien van de voor de inwerkingtreding van de gewijzigde bepalingen definitief verschuldigde maar nog niet betaalde accijns; ze hebben slechts betrekking op de accijnsschuld die na de inwerkingtreding van de gewijzigde wetsbepalingen is ontstaan (1). (1) Cass., 18 april 2006, AR P.05.1561.N, nr ... met conclusie O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 10, 13 en 17

P.03.1705.N 11 mei 2004 AC nr. 248

De heling omschreven in artikel 505, 1°, Strafwetboek is, als aflopend misdrijf dat bestaat uit het in het bezit nemen van een zaak waarvan men de wederrechtelijke herkomst kent, een zelfstandig misdrijf dat onderscheiden is van het accijnsmisdrijf van het vervoer en voorhanden hebben van sigaretten zonder fiscale bandjes en niet gedekt door een document (1). (1) Zie Cass., 2 aug. 1880, Pas., 1880, I, 284; 4 maart 1997, AR P.96.0149.N, nr 118; DE NAUW, A., Inleiding tot het bijzonder strafrecht, 4° ed., nr 406; zie ook Cass., 25 okt. 1988, AR 2283, nr 113, dat oordeelt dat heling een zelfstandig misdrijf is, dat onderscheiden is van de misdaad of het wanbedrijf waarin het bezit van de geheelde zaak zijn oorsprong vindt.

- HELING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wet 3 dec. 1999

Art. 16

C.08.0489.N 15 mei 2009 AC nr. 322

De Dioxinewet en de uitvoeringsbesluiten moeten gekaderd worden in het door de Europese Commissie opgelegde verbod van overcompensatie en de budgettaire mogelijkheden van de Belgische Staat; het feit dat slechts bepaalde schade van de ondernemingen wordt vergoed, sluit aldus niet uit dat de vergoeding afhankelijk wordt gesteld van verzaking aan alle schade die van de Belgische Staat zou kunnen gevorderd worden.

- LANDBOUW -

De Koning, die de bevoegdheid heeft zelf de modaliteiten van de mogelijke vergoeding te regelen, kan ook voor de van de landbouwbedrijven onderscheiden ondernemingen, rekening houdende met de budgettaire gevolgen en het vermijden van de door de Europese Commissie verboden overcompensatie, en voor het toekennen van de vergoeding aan ondernemingen wier producten van dierlijke oorsprong zijn vernietigd, in beslag genomen of uit de handel genomen ingevolge maatregelen die de Belgische overheid heeft genomen in het kader van de dioxinecrisis, de voorwaarde opleggen van een onherroepelijke verzaking zonder voorbehoud aan elk recht en aan elke vordering tegen de Staat wegens de door de dioxinecrisis geleden schade.

- LANDBOUW -

Art. 7

C.12.0203.N 26 december 2014 AC nr. 812

De verzaking aan elke vordering tegen de Staat omwille van schade geleden ten gevolge van de dioxinecrisis, waarvan sprake in artikel 10 van de wet van 3 december 1999 en artikel 10 van het koninklijk besluit van 24 december 1999, brengt ook mee dat de aanvrager het bedrag van de steun die hem door de Staat werd aangeboden niet meer kan betwisten (1). (1) Zie de concl. OM.

- LANDBOUW -

Wet 3 jan. 1958

Art. 2

C.96.0450.N 9 maart 2000 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 2, § 1, eerste, tweede en derde lid, van de wet van 9 aug. 1955 betreffende het Wegenfonds, volgt dat de aldaar bedoelde werken aan autosnelwegen en rijkswegen die in opdracht van het Wegenfonds worden uitgevoerd, voor rekening van de Staat worden uitgevoerd, zodat de onderaannemer die werken uitvoert in opdracht van het Wegenfonds zich kan beroepen op het voorrecht, toegekend bij de wet van 3 jan. 1958 betreffende de cessies en inpandgevingen van schuldvorderingen op de Belgische Staat uit hoofde van werken en leveringen.

- OPENBARE WERKEN -

Uit de bepalingen van artikel 2, § 1, eerste, tweede en derde lid, van de wet van 9 aug. 1955 betreffende het Wegenfonds, volgt dat de aldaar bedoelde werken aan autosnelwegen en rijkswegen die in opdracht van het Wegenfonds worden uitgevoerd, voor rekening van de Staat worden uitgevoerd, zodat de onderaannemer die werken uitvoert in opdracht van het Wegenfonds zich kan beroepen op het voorrecht, toegekend bij de wet van 3 jan. 1958 betreffende de cessies en inpandgevingen van schuldvorderingen op de Belgische Staat uit hoofde van werken en leveringen.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

Wet 3 mei 1999 betreffende het vervoer van zaken over de weg.

Art. 3

C.10.0641.N 13 oktober 2011 AC nr. ...

Om de garantie van de borgtocht van de vervoerder te genieten moeten de schulden niet alleen dienstig zijn voor één van de in artikel 3, 1° en 2°, Wet goederenvervoer over de weg bedoelde werkzaamheden, maar moeten ze ook voortvloeien uit één van de in dit artikel opgesomde leveringen van goederen en diensten; deze lijst van goederen en diensten dient als restrictief en volledig te worden aangezien; de levering van brandstof, ook al is die onontbeerlijk voor de uitvoering van de bedoelde werkzaamheden, is niet opgenomen in deze lijst, zodat de eruit voortvloeiende schuld niet de garantie van de borgtocht geniet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 37, § 2, 1°

P.09.1474.N 9 maart 2010 AC nr. 163

De politierechtbanken nemen kennis van de inbreuken op artikel 37, § 2, 1°, Wet Goederenvervoer over de Weg, dat de opdrachtgever, de verlader, de vervoercommissionair of de commissionair-expediteur strafbaar stelt, die instructies gegeven hebben of daden gesteld die hebben geleid tot de overschrijding van de toegelaten massa's en afmetingen van de voertuigen (1). (1) Zie: Cass., 18 feb. 2003, AR P.02.0900.N, AC, 2003, nr 114.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- WEGVERKEER - Allerlei

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- WEGEN -

Art. 38, § 4

C.13.0056.N 5 december 2013 AC nr. ...

Krachtens artikel 38, §4, van de wet van 3 mei 1999 betreffende het vervoer van zaken over de weg, moeten de regresvorderingen ontstaan uit de overeenkomst tot vervoer van goederen over de weg, op straffe van verval, worden ingesteld binnen een termijn van een maand te rekenen vanaf de dagvaarding die aanleiding geeft tot recht van regres; wanneer aan die voorwaarde is voldaan, kan de regresvordering ook worden ingesteld na verloop van de termijn van een jaar, op voorwaarde dat de hoofdvordering tijdig werd ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M .

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Wet 3 nov. 1967

Art. 5

C.98.0032.N 20 december 2001 AC nr. ...

De kapitein heeft gezag en toezicht over de loods, al blijft de scheepseigenaar burgerlijk aansprakelijk voor diens handelingen (1). (1) Zie Cass., 15 dec. 1983, A.R. 6871, nr 207 tengevolge waarvan de Loodswet (3 nov. 1967) werd gewijzigd door de wet van 30 augustus 1988. Zie in dat verband de conclusie O.M., wat het eerste onderdeel van het tweede middel betreft en de verwijzingen aldaar. Hoewel het eerste middel, dat gericht was tegen de veroordeling wegens ladingschade en betrekking had op de (ontheffing van) aansprakelijkheid van de "schipper", om "cassatietechnische" redenen niet ontvankelijk werd verklaard, zodat het geen aanleiding kon geven tot een specifieke rechtsregel op dat vlak, wordt nochtans, voor een beter begrip van alle aspecten van de zaak, ook het desbetreffend gedeelte van de conclusie gepubliceerd.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Artt. 3 en 3bis

C.06.0045.N 20 december 2007 AC nr. 648

De ontheffing van de aansprakelijkheid heeft betrekking op elke organisator van een loodsdienst, ongeacht of deze door de Staat dan wel door een andere instantie wordt georganiseerd; aldus heeft de opheffing van de aansprakelijkheid ook betrekking op het loodsen van zeevaartuigen in waterwegen die niet tot de uitsluitende bevoegdheid van de Staat behoren, zoals het loodsen binnen de havendokken (1). (1) Parl. St. Kamer 373 (1966-1967) - Nr. 1, 2; Parl. St. Senaat 369 (1985-1986) - Nr. 1, 4; Hand. Senaat, 17 maart 1987, 1581; Parl. St. Kamer 521/3-1988, 2; zie ook A. Van Oevelen De wet van 30 aug. 1988 tot wijziging van de wet van 3 nov. 1967 betreffende het loodsen van zeevaartuigen: te verregaande aansprakelijkheidsvrijstellingen en een ongehoord verre retroactiviteit", R. W. 1988-89, 946 (951); E. Boon, Evolutie van de overheidsaansprakelijkheid ook in het zeerecht?, in Lib. Am. Lionel Tricot, Antwerpen, Kluwer, 1988. De bewering van J.P. Vanhooff ("De loods" in Zeerecht. Dl. I. Grondbeginselen van het Belgisch Privaatrechtelijk Zeerecht, I, De Weerdt (red.), Antwerpen, ETL, 1998, 206) dat dokloodsen krachtens artikel 3 van bedoelde wet buiten zijn toepassingsgebied vallen lijkt enkel te moeten gelezen worden als een beperking van de verplichting om een loods te nemen.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Artt. 3 en 5

C.05.0422.F 21 september 2007 AC nr. 423

De loods die, krachtens artikel 5, eerste lid, van de wet van 3 november 1967, optreedt als de raadgever van de kapitein, die, naar luid van dezelfde bepaling, alleen meester is over de leiding en de manoeuvres van het vaartuig, staat niet onder diens gezag en toezicht (1). (1) Artt. 3 en 5, W. 3 nov. 1967, vóór de wijziging ervan bij W. 20 aug. 1988; zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Wet 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

Art. 2, 2°, b

P.08.1671.F 25 februari 2009 AC nr. 156

De vrijstelling van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidsvergunning, toegekend aan de bloedverwanten in de opgaande lijn, ten laste van een Belgisch onderdaan of van zijn echtgenoot en mits zij zich met hem vestigen, slaat op de vreemdeling die bloedverwant is in de opgaande lijn, ten laste van een Belgisch onderdaan, en niet op de vreemdeling die, omgekeerd, in België kinderen ten laste heeft die op het grondgebied van het Rijk zijn geboren en waarvan zij de nationaliteit hebben verworven opdat zij niet staatloos zouden zijn.

- ARBEID - Sociale documenten

- VREEMDELINGEN -

Art. 3, eerste en tweede lid

P.07.0631.N 8 april 2008 AC nr. 208

De opdrachtgever die personen onder zijn juridisch gezag arbeidsprestaties laat verrichten is werkgever van de betrokken personen.

- ARBEID - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Wet 30 aug. 1988

Art. 3bis

C.97.0027.F 15 mei 1998 AC nr. ...

De wet die de organisator van een loodsdienst van zijn aansprakelijkheid ontheft, schendt artikel 1 Eerste aanvullend protocol bij het E.V.R.M. waarin het recht op ongestoord genot van de eigendom wordt gewaarborgd, in zoverre zij betrekking heeft op feiten van vòòr haar bekendmaking en inwerkingtreding.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Wet 30 dec. 1963

Art. 2

P.04.1617.N 17 mei 2005 AC nr. 283

Het feit dat een beroepsjournalist in het bezit is van identificatiedocumenten en -kentekens, die alleen dienen om de identificatie van de journalisten bij het uitoefenen van hun beroep te vergemakkelijken en om de openbare overheid in staat te stellen de vertegenwoordigers van de pers alle medewerking te verlenen die met de omstandigheden overeen te brengen is, verleent hem geen strafrechtelijke immuniteit voor het plegen van verkeersinbreuken.

- IMMUNITEIT -

Wet 30 dec. 1970 betreffende de economische expansie

Art. 30, § 1

C.12.0143.N 27 februari 2014 AC nr. ...

Artikel 30, §1, van de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie, voorziet in een bijzondere procedureregeling waardoor, bij onteigening krachtens deze wet, de onteigeningsmachtiging dient te worden verleend door het lid van de Vlaamse regering dat openbare werken onder zijn bevoegdheid heeft (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.11.0750.N 14 juni 2013 AC nr. ...

Artikel 30, §1, van de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie, voorziet in een bijzondere procedureregeling waardoor, bij onteigening krachtens deze wet, de onteigeningsmachtiging dient te worden verleend door het lid van de Vlaamse regering dat openbare werken onder zijn bevoegdheid heeft (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 32, § 1

C.13.0518.N 26 september 2014 AC nr. ...

Het recht van terugkoop dat kan worden uitgeoefend in geval de koper niet voldoet aan de voorwaarden inzake de economische bestemming van de gronden en de gebruiksmodaliteiten ervan, wil de belangrijke financiële inspanningen vrijwaren die de Staat heeft moeten doen voor de aankoop, de aanleg of de uitrusting van deze gronden, en het louter speculatief oogmerk van de koper uitsluiten.

- KOOP -

- ECONOMIE -

C.03.0099.N 18 maart 2004 AC nr. 154

De gemeenrechtelijke beperking tot vijf jaren van het recht van wederinkoop is niet van toepassing op het recht van terugkoop van een openbare rechtspersoon van gronden voor de nijverheid, het ambachtswezen of de diensten (1). (1) Zie de Memorie van Toelichting bij wet van 30 dec. 1970 betreffende de economische expansie, Doc., Senaat, 1969-1970, 354, p. 25.

- KOOP -

- ECONOMIE -

Art. 32, § 1, derde lid

C.09.0362.N 26 november 2010 AC nr. 695

Uit de bepaling van artikel 32, §1, van de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie blijkt niet dat de overheid het verlenen van haar instemming met de wederverkoop van het betrokken goed krachtens het derde lid van dat artikel vermag afhankelijk te maken van het afstaan door de wederverkoper van de gerealiseerde meerwaarde.

- KOOP -

- ECONOMIE -

Wet 30 dec. 1975

Artt. 2 en 4

C.02.0273.N 23 oktober 2003 AC nr. 524

Alhoewel bij de uitvoering van een vonnis tot uitzetting de goederen in de regel op de openbare weg worden gezet, kan, indien vaststaat dat de goederen door de eigenaar zullen worden achtergelaten en dat het toelaten van de door de uitvoering veroorzaakte hinder of milieustoornis in strijd zou zijn met een behoorlijk bestuur van de gemeente, de uitvoerende gerechtsdeurwaarder met de gemeente overeenkomen dat de goederen rechtstreeks naar de daartoe door de gemeente aangewezen plaats zullen worden overgebracht (1); in dit geval worden de goederen die na het verstrijken van de in artikel 2 van de wet van 30 dec. 1975 bepaalde termijnen niet door de eigenaar of diens rechtverkrijgenden zijn opgeëist, eigendom van de gemeente. (1) Zie Parl. St. Senaat, BZ 1974, nr 305-1, 3; Hand. Kamer 1975-1976, 16 dec. 1975, 1325, verklaring van verslaggever De Kerpel dat de wettelijke regeling zal "bijdragen het leefmilieu te vrijwaren en te verhinderen dat onze gemeenten en dorpen verder ontsierd worden".

- EIGENDOM -

- EIGENDOM -

Wet 30 dec. 1992

Art. 50

S.98.0132.N 27 september 1999 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 13, Gehandicaptenwet tegemoetkomingen, gewijzigd bij artikel 50 van de wet van 30 december 1992 en artikel 30 KB 6 juli 1987, zoals gewijzigd bij KB van 14 april 1993, beide bepalingen in werking getreden op 1 juli 1993, kan de inkomensvervangende tegemoetkoming aan de gehandicapte geweigerd of verminderd worden wanneer de gehandicapte aanspraak heeft op uitkeringen die hun grond vinden in een beperking van het verdienvermogen of op sociale uikeringen betreffende de ziekte en invaliditeit, de werkloosheid, de arbeidsongevallen, de beroepsziekten, de gezinsbijslagen, de rust- en overlevingspensioenen en het gewaarborgd inkomen voor bejaarden; dergelijke uitkeringen worden aangerekend zoals wettelijk bepaald en met inachtname van een tabel; deze bepalingen moeten in hun nieuwe vorm onmiddellijk vanaf de inwerkingtreding ervan worden toegepast.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 91, eerste en tweede lid

S.13.0131.F 16 juni 2014 AC nr. ...

Luidens het tweede lid van artikel 91 van de wet van 30 december 1992, zoals ze op de feiten van toepassing is, stelt de Koning, opdat het van toepassing zal zijn vanaf 2004, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de door vennootschappen verschuldigde bijdragen vast, maar zonder dat deze 868 euro kunnen overschrijden en kan hij hierbij een onderscheid maken op basis van criteria die rekening houden met inzonderheid de omvang van de vennootschap; die wetsbepaling verbiedt de Koning niet een dergelijk onderscheid te maken op grond van één enkel criterium dat betrekking heeft op de omvang van de vennootschap (1). (1) Zie de concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Artt. 50, 1°, en 53

S.96.0097.F 3 maart 1997 AC nr. ...

De wetgeving en reglementen inzake de tegemoetkomingen aan mindervaliden raken de openbare orde en de rechter is verplicht de door artikel 50, W. 30 dec. 1992, in artikel 13, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, aangebrachte wijziging toe te passen, zelfs als de Belgische Staat, Staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie, geen melding heeft gemaakt van een nieuwe wetgeving.~

- MINDERJARIGHEID -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- OPENBARE ORDE -

De wijziging van artikel 13, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, bij artikel 50, W. 30 dec. 1992, die op 1 juli 1993 in werking is getreden, kan de afschaffing of vermindering van de tegemoetkoming aan de mindervalide tot gevolg hebben, inzonderheid door voor de toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming het door laatstgenoemde genoten pensioen in aanmerking te nemen; die wijziging verantwoordt bijgevolg een ambtshalve herziening van het recht op de inkomensvervangende tegemoetkoming.

- MINDERJARIGHEID -

S.96.0110.F 3 maart 1997 AC nr. ...

De wijziging van artikel 13, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, bij artikel 50, W. 30 dec. 1992, die op 1 juli 1993 in werking is getreden, kan de afschaffing of vermindering van de tegemoetkoming aan de mindervalide tot gevolg hebben, inzonderheid door voor de toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming het door laatstgenoemde genoten pensioen in aanmerking te nemen.~

- MINDERJARIGHEID -

Het feit dat een administratieve beslissing moet worden genomen na de inwerkingtreding van nieuwe wettelijke of verordenende bepalingen, zoals die inzake tegemoetkomingen aan gehandicapten, heeft in de regel tot gevolg dat die beslissing toepassing moet maken van de nieuwe wettelijke of verordenende bepalingen voor de periode die volgt op de inwerkingtreding van die nieuwe bepalingen en op de opheffing van de oude.

- *WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte*

- *MINDERJARIGHEID -*

C.08.0586.F 15 november 2010 AC nr. 674

In het deskundigenonderzoek is de vermelding van de datum van de installatievergadering, tenzij de rechter ervan afziet met instemming van de partijen, geen vormvereiste dat substantieel of op straffe van nietigheid voorgeschreven is.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Wet 30 juli 1879

Artt. 5bis,5quater, 5quinquies

C.93.0493.F 19 april 1996 AC nr. ...

Art. 37 Wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen heeft betrekking op de rust- en overlevingspensioenen van de professoren, die vanaf 1 juli 1971 zijn benoemd; het beoogt geenszins de pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel die vóór die datum in ruste zijn gesteld, welke pensioenen worden geregeld bij artikel 38 van die wet.~

- ONDERWIJS -

- ONDERWIJS -

Artt. 5sexies, 5septies

C.93.0493.F 19 april 1996 AC nr. ...

Art. 37 Wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen heeft betrekking op de rust- en overlevingspensioenen van de professoren, die vanaf 1 juli 1971 zijn benoemd; het beoogt geenszins de pensioenen van de leden van het onderwijzend personeel die vóór die datum in ruste zijn gesteld, welke pensioenen worden geregeld bij artikel 38 van die wet.~

- ONDERWIJS -

- ONDERWIJS -

Wet 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen

Art. 8, zevende lid, b)

C.11.0618.N 30 november 2012 AC nr. ...

Met de bepaling van artikel 8, zevende lid, b) van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen wil de wetgever vermijden dat het uitoefenen van het subrogatierecht door andere verzekeraars de uitkering van de vergoeding van de objectieve aansprakelijkheidsverzekering vertraagt en de objectieve aansprakelijkheidsverzekeraar de gehele last moet dragen van het schadegeval; de verwijzing naar artikel 41 van de Wet Landverzekeringsovereenkomst heeft aldus niet de bedoeling de uitsluiting te beperken tot Belgische verzekeraars die na vergoeding van de benadeelde persoon in de rechten van hun verzekerden zijn gesubrogeerd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

- INDEPLAATSSTELLING -

- VERZEKERING - Landverzekering

Wet 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving

Art. 1, 4°

P.00.0067.N 2 oktober 2001 AC nr. ...

Met de woorden "een zend-of ontvangtoestel" in de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving wordt bedoeld elk toestel dat een van deze functies kan vervullen en derhalve ook beide.

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

Art. 14

P.00.0067.N 2 oktober 2001 AC nr. ...

De wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving kent de personeelsleden van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie geen exclusiviteit toe in verband met de vaststellingen van de overtredingen van deze wet.

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

Art. 3, § 1

P.97.1564.F 18 maart 1998 AC nr. ...

Het meettoestel dat een verbalisant alleen gebruikt om de snelheid van voertuigen door middel van naar hen gezonden en door hen teruggekaatste golven te meten, is niet onderworpen aan de regeling van de door de wet betreffende de radioberichtgeving ingestelde ministeriële vergunningen.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

Artt. 1, 3°, eerste lid, 7°, 3, § 1 en 11

C.10.0293.F 3 januari 2014 AC nr. ...

De federale Staat is bevoegd om een recht voor controle en toezicht op te leggen voor het gebruik van een telecommunicatienet dat de punt-tot-puntverbinding verzekert tussen een studio waar radio-uitzendingen worden gemaakt en een zendinstallatie, die tot doel heeft die uitzendingen die uiteindelijk voor het publiek bestemd zijn, over te brengen (1). (1) Art. 11, Wet 30 juli 1979, vervangen door art. 338 van de programmawet van 22 dec. 1989 en gewijzigd door art. 3, KB 15 maart 1994.

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 127

- GRONDWETTELIJK HOF -

Wet 30 juni 1969

Art. 13.A, 1.b

C.03.0249.F 6 juni 2005 AC nr. 323

Een onderdeel dat, samen met andere onderdelen, een merk vormt, kan een onderscheidende kracht hebben; het feit dat dit onderscheidende onderdeel niet is gedeponeerd, ontneemt de merkhouder niet het uitsluitende recht op het merk (1). (1) Zie Cass., 9 feb. 2001, AR C.95.0148.N, nr 81; 22 dec. 2000, AR C.00.0135.N, nr 721.

- MERKEN - Benelux-merk

Wet 30 juni 1994 betreffende de auteursrechten en de naburige rechten

Art. 1

C.12.0263.N 31 oktober 2013 AC nr. ...

Het auteursrecht kan slechts gelden met betrekking tot materiaal dat oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan; een intellectuele schepping is een eigen schepping van de auteur wanneer zij de uitdrukking vormt van diens persoonlijkheid; dat is het geval wanneer de auteur bij het maken van het werk zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzen (1). (1) Zie concl. O.M.

- AUTEURSRECHT -

C.03.0591.N 11 maart 2005 AC nr. 153

Om de bescherming van de Auteurswet te genieten is het nodig maar voldoende dat bewezen wordt dat het werk de uitdrukking is van de intellectuele inspanning van de maker, wat onontbeerlijk is om aan het werk het vereiste individuele karakter te geven waardoor een schepping ontstaat (1); de loutere weergave van bestaande thema's zonder de keuze van een welbepaalde vorm die van persoonlijkheid getuigt is onvoldoende om die bescherming te verantwoorden. (1) Zie Cass., 10 dec. 1998, AR C.95.0284N, nr 516.

- AUTEURSRECHT -

C.95.0385.F 26 september 1996 AC nr. ...

De bescherming van de rechten van de auteur van een muziekwerk is niet onderworpen aan de voorwaarde dat de personen die toegang hebben tot een openbare plaats waar de muziek wordt uitgezonden daar plaatsnemen; die bescherming hangt evenmin af van de plaats van het radiotoestel, de aard of de bedoeling van het gebruik ervan; het is voldoende dat de uitvoering of vertoning van het werk openbaar en hoorbaar is.~

- AUTEURSRECHT -

Art. 1, § 1

C.03.0026.N 25 september 2003 AC nr. 454

De tekst weergegeven in een tijdschrift of op een elektronische drager kan de vorm zijn waarin de maker zijn ideeën uitwerkt; valt onder de auteursrechtelijke bescherming, het overnemen van elementen die de oorspronkelijkheid van deze tekst uitmaken, in een tekst die als samenvatting wordt gepresenteerd; de omstandigheid dat het nut van een wetenschappelijke publicatie van een samenvatting hierin kan bestaan dat de tekst die wordt samengevat zo getrouw mogelijk wordt weergegeven, met overneming van de bewoordingen en de structuur, sluit op zichzelf niet uit dat het auteursrecht kan worden aangetast (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- AUTEURSRECHT -

Het door de artikelen 10.1, EVRM en 19, Internationaal Verdrag Burgerrechten en Politieke Rechten gewaarborgde recht op vrijheid van meningsuiting staat een bescherming van de originaliteit van de wijze waarop een maker van een werk van letterkunde of kunst zijn ideeën en concepten uitdrukt, niet in de weg (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Noch de lengte van de samenvatting noch het feit dat de lezer van de samenvatting het samengevatte origineel moet raadplegen, zijn determinerend bij de beoordeling van de auteursrechtelijke inbreuk; van auteursrechtelijk verboden overneming is sprake als het beweerdelijk inbreukmakende werk in zodanige mate de auteursrechtelijk beschermde trekken van het eerdere werk vertoont dat de totaalindrukken die de beide werken maken te weinig verschillen opdat het eerstbedoelde werk als een zelfstandig werk kan worden aangenomen (1) (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- AUTEURSRECHT -

Art. 1, § 1, eerste lid

C.06.0562.F 13 oktober 2008 AC nr. 541

Uit de verplichting, voor de verkrijger, om een kunstwerk overeenkomstig de eerlijke beroepsgebruiken te exploiteren, kan niet worden afgeleid dat de verkrijger, die de toestemming verkregen heeft om een werk van beeldende kunst in de vorm van facsimile's te reproduceren, het recht zou hebben om, zonder een nieuwe toestemming van de auteur, dat werk ook te reproduceren op dragers die voor die facsimile's reclame moeten maken en evenmin, bijgevolg, dat hij dat recht zou kunnen doorgeven aan de tussenpersonen die deze toegestane reproducties commercialiseren.

- AUTEURSRECHT -

C.97.0002.N 19 maart 1998 AC nr. ...

Het uitsluitend aan de auteur van een werk van letterkunde of kunst toekomende recht om het op welke wijze of in welke vorm ook te reproduceren of te laten reproduceren heeft niet tot strekking een idee of concept te beschermen, en houdt evenmin verband met de bescherming van de belangen van een onderneming.~

- AUTEURSRECHT -

Art. 1, § 2, eerste, vijfde en zesde lid

C.06.0598.N 8 mei 2008 AC nr. 279

Het recht van de auteur op eerbied voor zijn werk, dat te onderscheiden is van zijn recht het vaderschap van het werk op te eisen of te weigeren, verleent hem het recht zich te verzetten tegen eender welke materiële wijziging van het werk, in zijn geheel beschouwd, zonder dat er enige belangenschade dient te worden aangetoond, waarbij het onverschillig is of de wijziging wordt aangebracht door toevoeging, inkorting of op een andere wijze, voor zover uit de wijziging een aantasting van de integriteit van het werk volgt, en beschermt de auteur ook tegen niet-materiële wijzigingen, die de geest van het werk aantasten (1). (1) Zie J. CORBET, Auteursrecht, in A.P.R., Gent, Story-Scienta, 1997, 58-61; F. GOTZENDe algemene beginselen van de vermogensrechten en van de morele rechten van de auteur volgens de wet van 30 juni 1994", in F. GOTZEN (ed.), Belgisch Auteursrecht van oud naar nieuw, Brussel, Bruylant, 1996, (67) 88-92; A. BERENBOOM, Le nouveau droit d'auteur, Brussel, Larcier, 1997, 139-144.

- AUTEURSRECHT -

Art. 1, § 2, zesde lid

C.06.0598.N 8 mei 2008 AC nr. 279

De feitenrechter beoordeelt onaantastbaar of uit een materiële wijziging van het werk van letterkunde of kunst een aantasting van de integriteit van het werk volgt, doch kan de niet-aantasting van de integriteit niet afleiden uit de enkele vaststelling dat het recht van de auteur om het vaderschap van het werk op te eisen niet werd aangetast.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- AUTEURSRECHT -

Art. 2, § 5

C.12.0317.F 17 maart 2014 AC nr. ...

Wil een fotografisch werk de bescherming van de wet van 30 juni betreffende het auteursrecht en de naburige rechten kunnen genieten, is het noodzakelijk doch volstaat het te bewijzen dat het oorspronkelijk is, in de zin dat het een eigen intellectuele schepping van zijn auteur is; een intellectuele schepping is eigen aan de auteur wanneer zij de persoonlijkheid van laatstgenoemde weergeeft; dat is het geval als de auteur zijn creatief talent bij de realisatie van het werk heeft uitgedrukt door het maken van vrije en creatieve keuzes (1). (1) Zie concl. OM in Pas. nr. ...

- AUTEURSRECHT -

Art. 20bis, eerste en tweede lid

C.00.0391.N 11 mei 2001 AC nr. ...

Uit het bepaalde in artikel 20bis, eerste en tweede lid van de Auteurswet volgt dat de vorm, de structuur, de schikking of nog de voorstellingswijze van een databank kunnen worden beschermd door het auteursrecht. Deze bescherming betreft niet de inhoud van de databank, zijnde de data zelf, met name de werken, gegevens of elementen welke het voorwerp kunnen zijn van een eigen bescherming.

- AUTEURSRECHT -

Art. 22, § 1, 3°

C.05.0219.N 26 januari 2006 AC nr. 56

Als een privé-mededeling van een muziekstuk waartegen de auteur zich niet kan verzetten geldt de kosteloze mededeling die plaatsvindt in besloten kring ten overstaan van personen tussen wie een familiale band bestaat, daaronder begrepen een beperkte groep van personen tussen wie een dermate nauwe band bestaat dat hij kan worden gelijkgesteld met een familiale band (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie en de erin aangehaalde verwijzingen.

- AUTEURSRECHT -

C.02.0347.F 21 november 2003 AC nr. 588

Een bedrijfsfeest dat strikt voorbehouden is voor de personeelsleden en hun naaste familie, echtgenotes en kinderen, dat plaatsvindt in een lokaal dat niet voor het publiek toegankelijk is, kan niet worden aangemerkt als de "familiekring" waarbinnen de auteur van een werk zich niet kan verzetten tegen de kosteloze privé-mededeling van een op geoorloofde wijze openbaar gemaakt werk (1). (1) Cass., 8 okt. 1999, AR C.98.0078.F, nr 519, 18 feb. 2000, AR C.98.0517.F, nr 135.

- AUTEURSRECHT -

C.98.0517.F 18 februari 2000 AC nr. ...

De auteur van een muziekwerk kan zich niet verzetten tegen de kosteloze privé-mededeling van een op geoorloofde wijze openbaar gemaakt werk binnen de "familiekring"; die "familiekring" kan bestaan in de beperkte en intieme kring van de bewoners van een rusthuis voor bejaarden die er allen verblijven en er "in familie" wonen.

- AUTEURSRECHT -

C.98.0078.F 8 oktober 1999 AC nr. ...

De "familiekring" waarbinnen de auteur zich niet kan verzetten tegen de mededeling van zijn werk, moet op beperkende wijze worden uitgelegd; hij strekt zich niet uit tot een sportclub.

- AUTEURSRECHT -

Art. 3

C.09.0226.N 3 juni 2010 AC nr. 393

Het inzake computerprogramma's ingesteld vermoeden van verkrijging van vermogensrechten ten voordele van de werkgever wijkt af van de inzake auteursrechten geldende algemene regel, die vereist dat een overdracht van de vermogensrechten ten gunste van de werkgever uitdrukkelijk wordt bepaald; het vermoeden geldt dan ook slechts voor de vermogensrechten met betrekking tot computerprogramma's gemaakt door werknemers of beambten bij de uitoefening van hun taken of in opdracht van hun werkgever en kan niet worden uitgebreid tot de vermogensrechten met betrekking tot computerprogramma's gemaakt door de statutaire zaakvoerder van een handelsvennootschap, die niet mede de hoedanigheid heeft van werknemer ingevolge een met deze vennootschap gesloten arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie de concl. van het O.M. Zie ook F. DE VISSCHER & B. MICHAUX, Précis du droit d'auteur et des droits voisins, nr. 254; B. MICHAUX & H.-F. LENAERTS, Les droits relatifs aux programmes d'ordinateur créés par un employé ou un agent, in Orientations, 1995, 243.

- AUTEURSRECHT -

Art. 3, § 3, eerste lid

C.09.0226.N 3 juni 2010 AC nr. 393

Het inzake computerprogramma's ingesteld vermoeden van verkrijging van vermogensrechten ten voordele van de werkgever wijkt af van de inzake auteursrechten geldende algemene regel, die vereist dat een overdracht van de vermogensrechten ten gunste van de werkgever uitdrukkelijk wordt bepaald; het vermoeden geldt dan ook slechts voor de vermogensrechten met betrekking tot computerprogramma's gemaakt door werknemers of beambten bij de uitoefening van hun taken of in opdracht van hun werkgever en kan niet worden uitgebreid tot de vermogensrechten met betrekking tot computerprogramma's gemaakt door de statutaire zaakvoerder van een handelsvennootschap, die niet mede de hoedanigheid heeft van werknemer ingevolge een met deze vennootschap gesloten arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie de concl. van het O.M. Zie ook F. DE VISSCHER & B. MICHAUX, Précis du droit d'auteur et des droits voisins, nr. 254; B. MICHAUX & H.-F. LENAERTS, Les droits relatifs aux programmes d'ordinateur créés par un employé ou un agent, in Orientations, 1995, 243.

- AUTEURSRECHT -

Art. 35, § 3, eerste lid

S.12.0006.N 15 september 2014 AC nr. 522

De vergoeding die de door een arbeidsovereenkomst verbonden uitvoerende kunstenaar ontvangt van zijn werkgever, voor de overdracht van zijn vermogensrechten waartoe hij zich bij het sluiten van de arbeidsovereenkomst had verbonden, is een tegenprestatie voor de overdracht van rechten met betrekking tot een in uitvoering van de arbeidsovereenkomst geleverde prestatie; die vergoeding is bijgevolg, in de regel, een voordeel waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van zijn werkgever en maakt aldus deel uit van het loon op basis waarvan de socialezekerheidsbijdragen berekend worden.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- AUTEURSRECHT -

Art. 36, derde lid

C.03.0286.F 14 juni 2010 AC nr. 422

Artikel 36, derde lid, Auteurswet 1994, volgens hetwelk de uitvoerende kunstenaar wiens prestatie opgenomen is in een audiovisueel werk, voor elke wijze van exploitatie in de regel recht heeft op een afzonderlijke vergoeding, is een grondregel, die geen voorwaarden oplegt aan de toepassing van het in artikel 36, eerste lid, bepaalde vermoeden van overdracht, maar bepaalt welke gevolgen verbonden zijn aan de uitdrukkelijke dan wel vermoede overdracht van het recht van audiovisuele exploitatie van de uitvoerende kunstenaar.

- AUTEURSRECHT -

Art. 36, eerste lid

C.03.0286.F 14 juni 2010 AC nr. 422

Artikel 36, eerste lid, Auteurswet 1994, legt een vermoeden van overdracht van het exclusieve recht van audiovisuele exploitatie van alle daarin begrepen prestaties ten voordele van de producent vast, behalve wanneer de producent of de uitvoerende kunstenaar een overeenkomst gesloten hebben waarin laatstgenoemde zich het exploitatierecht voorbehoudt. Het feit dat de uitvoerende kunstenaar zich bij een vennootschap voor het beheer van de rechten had aangesloten vóór hij de overeenkomst van audiovisuele productie heeft gesloten, levert op zich niet de in die bepaling bedoelde andersluidende overeenkomst op.

- AUTEURSRECHT -

Art. 4

C.03.0321.N 13 juni 2005 AC nr. 336

Uit de bepaling dat wanneer het auteursrecht onderveeld is, de uitoefening ervan bij overeenkomst wordt geregeld en dat bij gebreke van een overeenkomst, geen van de auteurs het recht afzonderlijk mag uitoefenen, behoudens rechterlijke beslissing in geval van onenigheid volgt niet dat de vordering tot afzonderlijke uitoefening van het auteursrecht moet uitgaan van één van de erfgenamen.

- AUTEURSRECHT -

Art. 4, derde lid

C.03.0321.N 13 juni 2005 AC nr. 336

De rechter kan beslissen dat de machtiging tot afzonderlijke uitoefening van het auteursrecht uitwerking heeft vanaf een door hem te bepalen tijdstip, dat zich ook kan situeren op het moment van de overdracht door één van de mede-eigenaars van zijn onverdeeld aandeel.

- AUTEURSRECHT -

Art. 53

C.03.0286.F 14 juni 2010 AC nr. 422

Artikel 53, Auteurswet 1994 ontzegt de auteur of de houders van naburige rechten het recht niet om de doorgifte via de kabel van hun prestaties toe te staan, zodat zij dat recht nog steeds mogen overdragen. Die bepaling bepaalt slechts dat het voormelde recht alleen kan worden uitgeoefend door een vennootschap voor het beheer van de rechten, maar bepaalt niet dat die vennootschap die moet zijn welke de rechten van de overdrager beheerde of geacht was die te beheren.

- AUTEURSRECHT -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

Art. 53, § 2

C.03.0286.F 14 juni 2010 AC nr. 422

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in zijn arrest C-169/05 van 1 juni 2006 voor recht gezegd dat artikel 9, tweede paragraaf, van de richtlijn 93/83/EEG van 27 september 1993 van de Raad "aldus moet worden uitgelegd dat wanneer een maatschappij voor collectieve belangenbehartiging wordt geacht te zijn belast met het beheer van de rechten van een auteursrechthebbende of houder van naburige rechten die het beheer van zijn rechten niet aan een maatschappij voor collectieve belangenbehartiging heeft opgedragen, die maatschappij het recht van deze rechthebbende om een kabelmaatschappij de doorgifte via de kabel van een uitzending toe te staan of te verbieden, mag uitoefenen, en bijgevolg het beheer van de rechten van de rechthebbende door die maatschappij niet beperkt is tot de financiële aspecten van deze rechten" (1). (1) Zie Cass., 4 april 2005, AR C.03.0286.F, AC, 2005, nr. 193.

- AUTEURSRECHT -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

C.03.0286.F 4 april 2005 AC nr. 193

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.G.-Verdrag of van een handeling van de instellingen van de Gemeenschap, zoals artikel 9, § 2, Richtlijn van de Raad 93/83/EEG van 27 sept. 1993 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel, voor het Hof van Cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen, te dezen in een zaak waarin de uitlegging van de omvang van de bevoegdheid van de vennootschap voor collectief beheer aan de orde is, vraagt het Hof in de regel het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen (1). (1) Zie Cass., 29 april 2002, AR S.01.0137.F, nr 260.

- AUTEURSRECHT -

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 55, tweede en derde lid

C.11.0572.F 4 oktober 2012 AC nr. ...

De vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik is verschuldigd door de intracommunautaire aankoper die noch exclusief noch groothandelaar is, zelfs als zijn hoofdactiviteit niet erin bestaat de litigieuze apparaten of dragers ter beschikking te stellen van particulieren.

- AUTEURSRECHT -

Art. 6

C.06.0439.F 8 december 2008 AC nr. 703

De toepassing van het vermoeden volgens hetwelk eenieder wiens naam of letterwoord waarmee hij te identificeren is, als dusdanig op het werk wordt vermeld, als auteur aangemerkt wordt, hangt niet af van de voorwaarde dat de reproductie van het werk waarop die vermelding of dat letterwoord staat, gedagtekend is.

- AUTEURSRECHT -

C.97.0254.F 12 juni 1998 AC nr. ...

De oorspronkelijke houder van het auteursrecht is noodzakelijkerwijs een natuurlijke persoon. Degene die dat recht overneemt kan evenwel een rechtspersoon zijn.~

- AUTEURSRECHT -

Art. 6, eerste lid

C.09.0226.N 3 juni 2010 AC nr. 393

De natuurlijke persoon die het werk heeft gecreëerd geldt steeds als de oorspronkelijke auteursrechthebbende, ook indien de vermogensrechten worden overgedragen of worden vermoed te zijn overgedragen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; F. DE VISSCHER & B. MICHAUX, ibid.

- AUTEURSRECHT -

Art. 73

C.06.0343.N 16 januari 2009 AC nr. 37

De vennootschappen voor het beheer van de in de Auteurswet 1994 erkende rechten zijn bevoegd om in rechte te treden met het oog op de verdediging van de rechten van de bij hen aangesloten rechthebbenden voor wiens rekening en op wiens verzoek zij overeenkomstig hun statuten de rechten beheren (1), maar zijn, niettegenstaande enig andersluidend beding in de statuten, daarentegen niet bevoegd om in rechte vergoeding te vorderen voor de bij hen niet aangesloten leden (2). (1) Zie Cass., 26 april 2001, AR C.99.0116.N, AC, 2001, nr. 233. (2) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep nu het van oordeel was dat artikel 73 Auteurswet 1994 de beheersvennootschap toelaat, in zoverre dit in de statuten wordt bepaald, om in rechte op te treden niet alleen ter verdediging van de rechten van individueel aangesloten leden, maar ook voor het collectief belang voor de categorieën van rechten die ze statutair beheert; zonder nochtans de beheersvennootschap te ontslaan van haar verplichting de gegrondheid van haar aanspraak te bewijzen.

- AUTEURSRECHT -

De vennootschappen voor het beheer van de in de Auteurswet 1994 erkende rechten zijn bevoegd om in rechte te treden met het oog op de verdediging van de rechten van de bij hen aangesloten rechthebbenden voor wiens rekening en op wiens verzoek zij overeenkomstig hun statuten de rechten beheren (1), maar zijn, niettegenstaande enig andersluidend beding in de statuten, daarentegen niet bevoegd om in rechte vergoeding te vorderen voor de bij hen niet aangesloten leden (2). (1) Zie Cass., 26 april 2001, AR C.99.0116.N, AC, 2001, nr. 233. (2) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep nu het van oordeel was dat artikel 73 Auteurswet 1994 de beheersvennootschap toelaat, in zoverre dit in de statuten wordt bepaald, om in rechte op te treden niet alleen ter verdediging van de rechten van individueel aangesloten leden, maar ook voor het collectief belang voor de categorieën van rechten die ze statutair beheert; zonder nochtans de beheersvennootschap te ontslaan van haar verplichting de gegrondheid van haar aanspraak te bewijzen.

- VORDERING IN RECHTE -

C.99.0116.N 26 april 2001 AC nr. ...

Nu een vennootschap voor het beheer van de in de wet van 30 juni 1994 erkende rechten, krachtens de wet, gerechtigd is de rechten van de bij haar aangesloten rechthebbenden te innen en, bij gebreke aan betaling, in rechte betaling van deze rechten te vorderen, heeft zij aldus hoedanigheid en belang in de zin van de artt. 17 en 18 Ger.W. om een rechtsvordering in te stellen, strekkende tot betaling van de door vermelde wet erkende rechten: de omstandigheid dat zij een lasthebber opdracht heeft gegeven om deze rechten te innen, doet hieraan geen afbreuk.

- AUTEURSRECHT -

Art. 74

C.06.0161.N 27 februari 2009 AC nr. 161

Artikel 74 van de Auteurswet 1994 verleent enkel bijzondere bewijswaarde aan de vaststellingen gedaan door de personen die het uitdrukkelijk vermeldt, maar sluit niet uit dat de andere in het gemeen recht bepaalde bewijsmiddelen eveneens kunnen aangewend worden.

- AUTEURSRECHT -

Art. 80

P.04.0834.N 30 november 2004 AC nr. 578

De met inbreuk op artikel 80 van de Wet van 30 juni 1994 op materiële drager verkregen reproductie van een werk dat het voorwerp uitmaakt van een intellectuele eigendom, is geen door misdaad of wanbedrijf verkregen zaak in de zin van artikel 505, 1°, Strafwetboek.

- HELING -

- AUTEURSRECHT -

Art. 87, § 1

C.09.0391.F 7 oktober 2010 AC nr. 583

Degene die de grenzen overschrijdt van de door de houder van het auteursrecht of van de naburige rechten toegekende exploitatietoestemming maakt zich schuldig aan namaking, los van enige contractuele fout (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- AUTEURSRECHT -

De stakingsrechter kan het bestaan vaststellen van een inbreuk op het auteursrecht of op de naburige rechten en de staking daarvan bevelen indien de exploitant de verplichtingen niet nakomt die de houder heeft opgelegd in ruil voor zijn toestemming (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- AUTEURSRECHT -

De rechter die met toepassing van artikel 87, §1, van de Auteurswet 1994 over de staking uitspraak doet, is niet bevoegd om de staking te bevelen van contractuele tekortkomingen die geen inbreuk op het auteursrecht of op de naburige rechten uitmaken; hij kan evenwel de inhoud en de draagwijdte van een overeenkomst onderzoeken om na te gaan of de als namaking aangemerkte daad al dan niet geoorloofd is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- AUTEURSRECHT -

Een op artikel 87, §1, van de wet Auteurswet 1994 gegronde vordering tot staking kan worden ingesteld tegen degene die een contractuele fout begaat, indien die tekortkoming op zich bestaat in een inbreuk op het auteursrecht of op de naburige rechten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- AUTEURSRECHT -

C.08.0247.F 18 juni 2010 AC nr. 437

De bevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg inzake de staking van een inbreuk op het auteursrecht strekt zich niet uit het optreden van derden dat geen inbreuk is op de exclusieve en wettelijk bepaalde rechten van de auteur (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- AUTEURSRECHT -

C.07.0049.N 3 oktober 2008 AC nr. 523

Bij het vaststellen van een inbreuk op het auteursrecht doet de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg als stakingsrechter uitspraak ten gronde (1). (1) Zie Cass., 6 dec. 2001, AR C.01.0094.N, AC, 2001, nr. 678, met concl. van advocaat-generaal Thijs; Parl. Hand. Senaat, 19 mei 1992, 609; T. Heremans, De stakingsvordering inzake het auteursrecht, I.R. D.I. 1996, 69; J. Corbet, Auteursrecht, A.P.R. 1997, 104, nr. 265; A. Berenboom, Le droit d'auteur, Presses universitaires de Bruxelles 1997, 219, nr. 143, F. De Visscher & B. Michaux, Précis du droit d'auteur et des droits voisins, Bruylant, Brussel, 2000, 504, nr. 627; T. Heremans, De stakingsvordering inzake het auteursrecht. Overzicht van rechtspraak 1996-2000, I.R. D.I. 2001, 125.

- AUTEURSRECHT -

C.01.0094.N 6 december 2001 AC nr. ...

Krachtens artikel 87, § 1 van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten stelt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg het bestaan vast van een inbreuk op het auteursrecht of op een naburig recht en beveelt hij dat daaraan een einde wordt gemaakt. Door de terugname te bevelen van de inbreukmakende voorwerpen die reeds gedistribueerd zijn, overschrijdt de voorzitter de grenzen van zijn bevoegdheden terzake niet nu hij aldus concreet oordeelt hoe een einde moet worden gesteld aan de verboden gedraging (1). (1) Vgl. Met Cass., 26 januari 1984, AC, 1983-84, A.R. nr. 6978, nr. 283, inzake de bevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank van koophandel zetelend zoals in kort geding in het kader van de stakingsvordering op grond van artikel 95 van de Handelspraktijkenwet van 14 juli 1991.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- AUTEURSRECHT -

Art. 87, § 2, tweede lid

C.09.0217.N 25 februari 2010 AC nr. 131

Voor de invulling van het begrip kwade trouw, in de zin van de bepaling die voorziet dat de inbreukmaker die te kwader trouw is, wordt veroordeeld tot de verbeurdverklaring van de nagemaakte voorwerpen en van de platen, vormen en matrijzen en andere gereedschappen die rechtstreeks gediend hebben tot het plegen van de namaking of, in voorkomend geval, tot de betaling van een som gelijk aan de prijs van deze voorwerpen of andere reeds overgedragen goederen, dient rekening gehouden te worden met al de relevante omstandigheden van het geval; zo een omstandigheid kan ook de houding zijn die de houder van het recht heeft ingenomen nadat hij kennis kreeg van de inbreuk op zijn recht waardoor bij de inbreukmaker twijfel kon ontstaan over de precieze omvang van de betrokken rechten.

- AUTEURSRECHT -

Artt. 1 en 87, § 1

C.08.0337.N 3 september 2009 AC nr. 476

In geval van voldoende overeenstemming tussen originele elementen van twee werken, dient de auteur van het jongere werk het vermoeden van reproductie te weerleggen door aannemelijk te maken dat hij het eerdere werk niet kende of redelijkerwijze ervan geen kennis heeft kunnen krijgen.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- AUTEURSRECHT -

Indien een werk opvallende gelijkenissen vertoont met een eerder bestaand werk, behoort het aan de feitenrechter na te gaan of deze gelijkenissen met het oudere werk toevallig zijn, dan wel voorkomen uit bewuste of onbewuste ontlening aan dat werk en aldus inbreuk wordt gemaakt op het auteursrecht.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- AUTEURSRECHT -

Artt. 1, § 1, eerste lid, 35, 61,eerste lid,en 39,eerste lid

C.03.0610.N 27 mei 2005 AC nr. 302

Ook wanneer de kopie in een "copycenter" wordt vervaardigd door middel van een ter beschikking gesteld apparaat blijft kopieerder in de zin van de Auteurswet degene die de kopie materieel vervaardigt dan wel daartoe opdracht geeft (1). (1) F. De Visscher en B. Michaux, Précis du droit d'auteur et des droits voisins, Bruylant 2000, nr 89 en 134; F. DubuissonL'exception de reproduction d'œuvres fixées sur un support graphique ou analogue dans un but privé ou didactique", J.T. 1997, 655-656; D. VoorhoofLetterkundige en wettenschappelijke werken" in F. Gotzen (ed.), Belgisch auteursrecht van oud naar nieuw. Le renouveau du droit d'auteur, Bruylant 1996, 175; anders: A. en B. StrowelLa nouvelle législation belge sur le droit d'auteur", J.T. 1995, 125.

- AUTEURSRECHT -

Artt. 1, 51 en 52

C.02.0134.F 25 juni 2004 AC nr. 358

De beslissing dat de auteursrechten die inbegrepen zijn in de vergoeding die, voor de periode waarvoor auteursrechten aan SABAM zijn verschuldigd, eventueel betaald is aan een kabelmaatschappij, van die vergoeding worden afgetrokken omdat ze overcompleet zijn, is niet naar recht verantwoord aangezien het auteursrecht beschermd is, enerzijds, bij de doorgifte van een werk via de kabel en, anderzijds bij de mededeling ervan via een tv-toestel dat in een handelszaak ten behoeve van haar cliënteel geplaatst is.

- AUTEURSRECHT -

Artt. 35, § 2, eerste lid, en 36, eerste lid

C.03.0286.F 14 juni 2010 AC nr. 422

Krachtens artikel 35, §2, eerste lid, Auteurswet 1994, worden t.a.v. de uitvoerende kunstenaar alle contracten schriftelijk bewezen. Uit artikel 36, eerste lid, volgt dat die bepaling niet van toepassing is op de overeenkomst tussen de uitvoerende kunstenaar en de producent van een audiovisueel werk.

- AUTEURSRECHT -

Artt. 51 en 53, § 1

C.03.0286.F 4 april 2005 AC nr. 193

De verplichting voor de kabelmaatschappijen die lid zijn van een beroepsvereniging voor maatschappijen of verenigingen die radio- en televisieprogramma's via de kabel doorgeven, om vóór de doorgifte via de kabel van prestaties van uitvoerende kunstenaars de toestemming te verkrijgen van de houders van de naburige rechten op die prestaties, welke hun recht om die doorgifte toe te staan of te verbieden alleen kunnen uitoefenen door een vennootschap voor het beheer van de rechten, vloeit voort uit artikel 51, W. 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, en houdt geen verband met hun hoedanigheid van deelgenoot van de voormelde beroepsvereniging.

- AUTEURSRECHT -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

Artt. 65, eerste en tweede lid en 66, eerste en derde lid

C.06.0343.N 16 januari 2009 AC nr. 37

De vennootschappen voor het beheer van de in de Auteurswet 1994 erkende rechten zijn bevoegd om in rechte te treden met het oog op de verdediging van de rechten van de bij hen aangesloten rechthebbenden voor wiens rekening en op wiens verzoek zij overeenkomstig hun statuten de rechten beheren (1), maar zijn, niettegenstaande enig andersluidend beding in de statuten, daarentegen niet bevoegd om in rechte vergoeding te vorderen voor de bij hen niet aangesloten leden (2). (1) Zie Cass., 26 april 2001, AR C.99.0116.N, AC, 2001, nr. 233. (2) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep nu het van oordeel was dat artikel 73 Auteurswet 1994 de beheersvennootschap toelaat, in zoverre dit in de statuten wordt bepaald, om in rechte op te treden niet alleen ter verdediging van de rechten van individueel aangesloten leden, maar ook voor het collectief belang voor de categorieën van rechten die ze statutair beheert; zonder nochtans de beheersvennootschap te ontslaan van haar verplichting de gegrondheid van haar aanspraak te bewijzen.

- AUTEURSRECHT -

De vennootschappen voor het beheer van de in de Auteurswet 1994 erkende rechten zijn bevoegd om in rechte te treden met het oog op de verdediging van de rechten van de bij hen aangesloten rechthebbenden voor wiens rekening en op wiens verzoek zij overeenkomstig hun statuten de rechten beheren (1), maar zijn, niettegenstaande enig andersluidend beding in de statuten, daarentegen niet bevoegd om in rechte vergoeding te vorderen voor de bij hen niet aangesloten leden (2). (1) Zie Cass., 26 april 2001, AR C.99.0116.N, AC, 2001, nr. 233. (2) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep nu het van oordeel was dat artikel 73 Auteurswet 1994 de beheersvennootschap toelaat, in zoverre dit in de statuten wordt bepaald, om in rechte op te treden niet alleen ter verdediging van de rechten van individueel aangesloten leden, maar ook voor het collectief belang voor de categorieën van rechten die ze statutair beheert; zonder nochtans de beheersvennootschap te ontslaan van haar verplichting de gegrondheid van haar aanspraak te bewijzen.

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 66quater, § 2, en 73

P.10.1668.F 30 maart 2011 AC nr. ...

De beheersvennootschappen van de auteursrechten zijn bevoegd om in rechte op te treden om de rechten die zij krachtens de statuten beheren te verdedigen; het bewijs van het bestaan van een beheersovereenkomst voor een bepaald werk kan worden geleverd door de bijgewerkte lijst met alle namen van de rechthebbenden die aan een beheersvennootschap bij overeenkomst het beheer van hun rechten hebben toevertrouwd en die elk jaar wordt overgezonden aan de controledienst (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- AUTEURSRECHT -

Wet 30 maart 1976 betreffende de economische herstelmaatregelen

Art. 57, § 2

C.99.0549.N 13 september 2001 AC nr. ...

Wanneer de waarde van een parameter in een prijsherzieningsbeding beduidend afwijkt van het werkelijk aandeel in de kosten die de parameter vertegenwoordigt in de bij de overeenkomst bepaalde prijs is het prijsherzieningsbeding nietig (1). (1) Devroey, M.Twee arresten inzake de korrekte toepassing van de prijsherziening", T. Aann. 1989, (176), 180.

- ECONOMIE -

Wet 30 maart 1994

Art. 31, eerste lid

P.08.1738.N 28 april 2009 AC nr. 283

De ter beschikking van de federale politie gestelde ambtenaren van de fiscale administraties die belast zijn met het opsporen en vaststellen van strafbare feiten, hebben gedurende de periode van terbeschikkingstelling de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings en van de arbeidsauditeur, en kunnen belast worden met de aanwending van bijzondere opsporingsmethoden, ook voor onderzoeken inzake douane- en accijnsmisdrijven.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- POLITIE -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 68, vierde en zevende lid

S.97.0032.F 8 december 1997 AC nr. ...

De solidariteitsbijdrage, bedoeld in de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, vóór de wijziging ervan bij de wet van 21 dec. 1994, moet, overeenkomstig de door de Koning bepaalde nadere regelen, worden afgehouden bij iedere betaling van de pensioenen of andere, wettelijk omschreven voordelen, door de schuldenaar die daarvoor burgerlijk aansprakelijk is; de Koning bezit op grond van die bepaling geen volstrekte verordenende bevoegdheid maar een gewone uitvoerende verordenende bevoegdheid.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 105

- PENSIOEN - Werknemers

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 108

Wet 31 dec. 1947 betreffende het fiscaal regime van tabak

Artt. 5, 4° en 6, § 5

P.98.0368.N 21 september 1999 AC nr. ...

Het voorhanden hebben van pakjes sigaretten niet bekleed met Belgische fiscale bandjes waarop invoerrechten, accijns en bijzondere accijns verschuldigd zijn, is geen onachtzaamheids- of onopzettelijk misdrijf, maar vereist algemeen opzet, dit is het opzet om wetens en willens de strafrechtelijk verboden, respectievelijk geboden handeling te stellen of na te laten.~

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

Art. 30, eerste lid

C.13.0619.F 25 september 2014 AC nr. 554

De inhoudingen en stortingen die de opdrachtgever moet doen op grond van artikel 30bis, §4, eerste en tiende lid, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders op grond waarvan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid de gedwongen betaling van zijn schuldvordering kan verkrijgen, zijn een middel van tenuitvoerlegging in de zin van artikel 30, eerste lid, van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen (1). (1) Zie concl. OM in Pas 2014, nr. …

- CONTINUITEIT VAN DE ONDERNEMING -

Art. 37

F.13.0100.F 16 mei 2014 AC nr. ...

De schuld van bedrijfsvoorheffing behorend bij het loon van degene die zijn arbeid heeft gepresteerd tijdens de procedure van de gerechtelijke reorganisatie beantwoordt aan prestaties uitgevoerd voor de schuldenaar in de zin van artikel 37 van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ...

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

Art. 37, eerste en derde lid

C.13.0201.F 28 februari 2014 AC nr. ...

Uit artikel 37, eerste en derde lid, van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen volgt dat het, om bij voorrang te worden betaald uit de opbrengst van de tegeldemaking van activa van de schuldenaar waarop een zekerheid is gevestigd, nodig maar voldoende is dat de schuldvorderingen die ten aanzien van de schuldenaar beantwoorden aan prestaties uitgevoerd tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie, bijgedragen hebben tot het behoud van die zekerheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. …

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

Art. 38, § 1

C.13.0047.N 5 september 2013 AC nr. ...

De schuldenaar die krachtens artikel 38, §1, WCO een verzoek heeft ingesteld tot verlenging van de termijn van opschorting, moet worden opgeroepen en gehoord, tenzij hij van dit recht afstand heeft gedaan.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

De schuldenaar die krachtens artikel 38, §1, WCO een verzoek heeft ingesteld tot verlenging van de termijn van opschorting, moet worden opgeroepen en gehoord, tenzij hij van dit recht afstand heeft gedaan.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

Art. 46, §§ 1 en 6

F.12.0166.F 6 september 2013 AC nr. ...

Uit artikel 46, §§1 en 6, van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen volgt dat een schuldeiser die op een behoorlijke wijze in kennis is gesteld van de aan zijn schuldvordering toegekende hoedanigheid van gewone schuldvordering in de opschorting en zich ervan onthoudt die hoedanigheid te betwisten door gebruik te maken van de procedure uit het voormelde artikel 46, wordt verondersteld met die hoedanigheid akkoord te zijn gegaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2013, nr. … .

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Allerlei

Art. 50, derde lid

F.12.0163.F 6 september 2013 AC nr. ...

Uit artikel 50, derde lid, van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen volgt dat het akkoord van de gewone schuldeiser in de opschorting betreffende de maatregelen die zijn rechten aantasten en die kunnen worden genomen overeenkomstig het eerste en derde lid van dat artikel, de vorm kan aannemen hetzij van een individuele toestemming hetzij van een minnelijk akkoord, gesloten overeenkomstig de artikelen 15 en 43 van de wet; laatstgenoemde artikelen zijn niet van toepassing op het akkoord dat is gesloten door middel van een individuele toestemming (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. … .

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Allerlei

Art. 55, tweede lid

F.11.0024.N 24 november 2011 AC nr. ...

De wettelijke regeling van de rechten van de schuldeisers die geen aangifte hebben gedaan van schuldvordering of die deze laattijdig hebben gedaan, is van openbare orde, zodat het reorganisatieplan niet in een afwijkende regeling kan voorzien (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

Art. 56

C.12.0026.F 8 november 2012 AC nr. ...

Artikel 56 van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen wijkt niet af van artikel 1053 van het Gerechtelijk Wetboek; wanneer het hoger beroep tegen een vonnis dat uitspraak doet over de vordering tot homologatie van een collectief akkoord wordt ingesteld door een andere partij dan de schuldenaar, moet de eiser in hoger beroep zijn hoger beroep richten tegen alle partijen wier belang strijdig is met het zijne en moet hij bovendien de andere partijen in de zaak betrekken.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Artt. 24, § 1, en 29, tweede lid

C.11.0439.N 22 december 2011 AC nr. ...

De schuldenaar die hoger beroep heeft ingesteld tegen de beslissing over zijn vordering tot het openen van de procedure van gerechtelijke reorganisatie, moet worden opgeroepen en gehoord, behoudens indien hij van dit recht afstand heeft gedaan.

- ECONOMIE -

Artt. 24, § 2 en 38, § 1

C.13.0419.N 13 februari 2014 AC nr. ...

Een verzoek tot verlenging van de termijn van opschorting toegekend op grond van artikel 24, § 2, WCO of artikel 38, § 1, WCO, dient te worden gedaan vóór het verstrijken van de oorspronkelijk toegekende opschorting.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord

Artt. 38, § 2, en 60

C.12.0183.N 25 januari 2013 AC nr. ...

Wanneer de rechtbank overeenkomstig artikel 60 WCO de overdracht beveelt en een gerechtsmandataris aanwijst om de overdracht te realiseren in naam en voor rekening van de schuldenaar, is deze gerechtsmandataris bevoegd om een verlenging van de termijn van opschorting te vragen krachtens artikel 38, §2, WCO en zulks ongeacht de mogelijkheid tot verlenging bedoeld in artikel 60, tweede lid, WCO (1). (1) Zie de (andersluidende) conclusie van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord

Artt. 39, eerste lid, en 55, vierde lid

S.12.0027.N 15 april 2013 AC nr. ...

De gerechtelijke reorganisatie vormt één enkele procedure die aanvangt met het verzoekschrift van de schuldenaar tot opening van een procedure van gerechtelijke reorganisatie en die, in geval van gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord, eindigt met de beslissing van de rechtbank tot sluiting van de procedure van gerechtelijke reorganisatie.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord

- ECONOMIE -

Een belanghebbende die tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie is tussengekomen overeenkomstig de artikelen 812 tot 814 Gerechtelijk Wetboek heeft voor de gehele duur van deze procedure de hoedanigheid van partij en vermag in de regel tegen de beslissingen van de rechtbank de rechtsmiddelen aan te wenden volgens de in het Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven regels en termijnen.

- ECONOMIE -

- TUSSENKOMST -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord

Artt. 49 en 55

C.13.0468.N 13 maart 2014 AC nr. ...

Een gedifferentieerde behandeling van schuldeisers moet functioneel zijn, dit wil zeggen afgestemd zijn op het behoud van de onderneming als economische entiteit en mag niet disproportioneel zijn, hetgeen door de rechter marginaal kan worden getoetst; een herstelplan waarbij een schuldeiser bij een meerderheidsbesluit gebonden wordt aan een gedifferentieerde behandeling van zijn schuldvordering die niet aan deze voorwaarden voldoet, is strijdig met de openbare orde (1). (1) Zie Cass. 7 februari 2013, AR C.12.0165.F – C.12.0229.F, AC 2013, nr. 92

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord

Artt. 5, tweede lid, en 38, § 1

C.13.0047.N 5 september 2013 AC nr. ...

Tegen een beslissing als bedoeld in artikel 38, §1, WCO, staat cassatieberoep open.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei

- CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord

Artt. 5, vijfde lid, 16, 17, § 1, en 20, eerste lid

S.12.0027.N 15 april 2013 AC nr. ...

De gerechtelijke reorganisatie vormt één enkele procedure die aanvangt met het verzoekschrift van de schuldenaar tot opening van een procedure van gerechtelijke reorganisatie en die, in geval van gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord, eindigt met de beslissing van de rechtbank tot sluiting van de procedure van gerechtelijke reorganisatie.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord

- ECONOMIE -

Een belanghebbende die tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie is tussengekomen overeenkomstig de artikelen 812 tot 814 Gerechtelijk Wetboek heeft voor de gehele duur van deze procedure de hoedanigheid van partij en vermag in de regel tegen de beslissingen van de rechtbank de rechtsmiddelen aan te wenden volgens de in het Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven regels en termijnen.

- TUSSENKOMST -

- ECONOMIE -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gerechtelijk akkoord

Artt. 55 en 56

F.11.0024.N 24 november 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de Schatkist voor de invordering van de directe belastingen en van de voorheffingen slechts over een algemeen voorrecht beschikt op de inkomsten en de roerende goederen van de belastingplichtige, en aldus geen bevoorrechte schuldeiser is voor de toepassing van de Wet Continuïteit Ondernemingen, ontneemt hem niet de mogelijkheid om derdenverzet aan te tekenen tegen de beslissing waarin werd beslist over de homologatie van het reorganisatieplan in de procedure van gerechtelijke reorganisatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

De omstandigheid dat een schuldeiser slechts over een algemeen voorrecht beschikt en aldus geen bevoorrechte schuldeiser is voor de toepassing van de Wet Continuïteit Ondernemingen, ontneemt hem niet de mogelijkheid om derdenverzet aan te tekenen tegen het vonnis dat oordeelt over de homologatie van het reorganisatieplan in de procedure van gerechtelijke reorganisatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

Wet 31 juli 1978

Artt. 65, § 2, vijfde lid, 4°, en 86, § 1

S.10.0044.F 13 december 2010 AC nr. 735

Uit de artikelen 65, §2, vijfde lid, 4°, en 86, §1, Arbeidsovereenkomstenwet, die van dwingend recht zijn ten voordele van de werknemer, volgt dat zijn recht op de betaling van de daarin bepaalde vergoeding, ingeval de werkgever niet afziet van het concurrentiebeding, pas ontstaat na het verstrijken van de termijn van vijftien dagen die volgt op het einde van de overeenkomst.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Wet 31 maart 1967

Art. 1, 4°, a

S.99.0097.F 17 januari 2000 AC nr. ...

Het personeelslid dat door de administrateur-generaal met instemming van het beheerscomité van de R.V.P. is gedelegeerd om die openbare instelling voor het gerecht te vertegenwoordigen, is geen orgaan van die publiekrechterlijke rechtspersoon; dat personeelslid treedt dus niet geldig in rechte op voor de R.V.P. die daar enkel in de persoon van zijn administrateur-generaal of bij advocaat kan verschijnen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- PENSIOEN - Werknemers

Wet 31 mei 1961

Art. 8

F.09.0061.N 10 september 2010 AC nr. 509

Artikel 8 van de Wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen, vereist niet dat ieder internationaal verdrag dient te worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad om aan de rechtsonderhorigen tegenstelbaar te zijn.

- TAALGEBRUIK - Allerlei

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

Artt. 1, eerste lid, en 7

C.09.0528.F 28 mei 2010 AC nr. 373

Eventuele verschillen tussen de Nederlandse en de Franse tekst van de wetten, die, in het Nederlands en in het Frans worden gestemd, bekrachtigd, afgekondigd en bekendgemaakt, worden opgelost naar de wil van de wetgever, die bepaald wordt volgens de gewone interpretatie en zonder dat aan de ene tekst de voorkeur wordt gegeven boven de andere (1). (1) Cass., 25 mei 1982, AR 7121, AC, 1981-82, nr. 569.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Wet 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, inwerkingtreding 1 nov. 2014

opgeheven door art. 347

P.13.0250.N 18 november 2014 AC nr. 701

De verjaring van de vordering die voortvloeit uit het eigen recht van de benadeelde tegen de verzekeraar wordt ingevolge artikel 35, §4, Landverzekeringsovereenkomst gestuit zodra de verzekeraar kennis krijgt van de wil van de benadeelde om schadevergoeding te verkrijgen voor de door hem geleden schade; die kennisgeving zal enkel de verjaring stuiten van de benadeelde die zijn wil heeft geuit om vergoeding te bekomen.

- VERZEKERING - Landverzekering

Wet 4 aug. 1986

Art. 106

P.01.0814.F 26 september 2001 AC nr. ...

De schrapping van een algemene bepaling, die verbiedt uitstel te verlenen voor de veroordeling tot geldboeten, opgelegd om de inning van fiscale rechten te verzekeren, kan niet beletten dat bijzondere wetten voorschrijven dat uitstel in de door hen bepaalde gevallen voor de door hen bepaalde straffen uitgesloten wordt.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

- BELASTING -

Art. 41, K.B. 3 april 1953 tot samenordening van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, gewijzigd bij artikel 28, W. 6 juli 1967, artikel 20, § 2, Probatiewet, en artikel 30, W. 28 dec. 1983 betreffende het verstrekken van sterke drank en betreffende het vergunningsrecht, zijn noch uitdrukkelijk noch stilzwijgend opgeheven door artikel 106, W. 4 aug. 1986 houdende fiscale bepalingen (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 1990, A.R. 7570, nr. 260 en A.R. 7571, nr. 261, Arb., 6 april 2000, nr. 40/2000, B.S., 2000, blz. 14981, 6 april 2000, nr. 41/2000, B.S. 2000, blz. 23839, en 1 maart 2001, B.S., 2001, blz. 8865.

- GEESTRIJKE DRANKEN -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 108

C.01.0115.N 11 september 2003 AC nr. 427

De waarden van de omzettingscoëfficiënten, op basis waarvan de vuilvracht wordt berekend en die vastgesteld zijn in de tabel in bijlage 1 aan de Oppervlaktewaterenwet, zoals vervangen, zijn toepasselijk vanaf 1 januari van het heffingsjaar voor de belastingen en heffingen verschuldigd tijdens dat heffingsjaar, uit hoofde van vervuiling veroorzaakt in een vorig aanslagjaar en hebben derhalve terugwerkende kracht.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- BELASTING -

- WATERS -

Art. 109

F.13.0025.N 20 maart 2014 AC nr. ...

Het bericht van wijziging waarmee een belastingverhoging wordt gemeld, moet gemotiveerd worden overeenkomstig artikel 109 van de wet van 4 augustus 1986 houdende fiscale bepalingen, en de artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen (1). (1) Zie Cass. 16 okt. 2009, AR F.08.0018.F, AC 2009, nr. 591, met concl. adv.-gen. A. HENKES.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.11.0101.N 19 oktober 2012 AC nr. ...

Artikel 109 van de wet van 4 augustus 1986, in werking getreden op 20 augustus 1986, dat bepaalt op welke wijze het bericht waarbij de belastingadministratie de belastingplichtige een administratieve boete oplegt, dient te worden gemotiveerd, is ook van toepassing op belastingverhogingen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

C.10.0202.N 8 april 2011 AC nr. ...

De "gebonden bevoegdheid" waarin artikel 109 van de wet van 4 augustus 1986 voorziet, verplicht de belastingadministratie op grond van het fiscale legaliteitsbeginsel een geldboete op te leggen zodra de voorwaarden van de artikelen 53, §1, 3°, 70, 72 en 84 van het btw-wetboek zijn vervuld.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Wanneer de belastingadministratie een geldboete oplegt naar aanleiding van het opmaken van een bijzondere rekening, moet zij niet alleen de belastingplichtige daarvan kennis geven. Zij moet ook de feiten meedelen, die de overtreding opleveren, verwijzen naar de toegepaste wet- of verordeningsteksten, en de motieven geven die gediend hebben om het bedrag van de geldboete vast te stellen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.98.0075.F 8 oktober 2001 AC nr. ...

Telkens wanneer een belastingadministratie aan een belastingplichtige een bericht zendt waarbij van hem een belastingverhoging wordt gevorderd, moet dat bericht de feiten vermelden die de overtreding opleveren alsook de verwijzing naar de toegepaste wets- of verordeningsteksten, en moet het de motieven opgeven die gediend hebben om het bedrag van de belastingverhoging vast te stellen (1). (1) Zie cass., 31 jan. 2000, AR. F.98.0075.F, nr. 78, met concl. O.M.; Grondwettelijk Hof 18 april 2001, nr. 48/2001, B.S. 19 juni 2001, p. 20943.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Wanneer een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof in een middel opgeworpen wordt voor het Hof van Cassatie, te dezen de vraag of de wet op de verhoging van de inkomstenbelastingen en de fiscale administratieve geldboeten de in voornoemde bijzondere wet aangegeven bepalingen van de Gw. schendt, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen, ook al is die vraag gegrond op een verzuim van de wetgever.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Wet 4 aug. 1992 op het hypothecair krediet

Art. 1, eerste lid

C.09.0240.F 31 mei 2010 AC nr. 377

Het middel is niet ontvankelijk, wanneer het alleen de schending aanvoert van wettelijke bepalingen die, als dat middel gegrond zou zijn, niet zouden volstaan om tot vernietiging te leiden.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

- ERFPACHT (RECHT VAN) -

Art. 51bis, § 2

C.00.0074.F 14 december 2000 AC nr. ...

Als er een hypotheek wordt gevestigd tot zekerheid van toekomstige schuldvorderingen die over een onbepaalde duur kunnen ontstaan of tot zekerheid van schuldvorderingen uit hoofde van een overeenkomst van onbepaalde duur, geldt artikel 51bis, § 2, W. 4 aug. 1992, dat een recht op een eenzijdige opzegging doet ontstaan, voor de overeenkomsten die vóór de inwerkingtreding van voornoemde wet zijn gesloten, ook al voorziet geen enkel beding in dat recht.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

Art. 6, § 2, tweede lid

C.99.0451.N 30 maart 2001 AC nr. ...

Mits hij het begrip "zijdelingse verplichting" niet miskent, behoort het aan de feitenrechter te beoordelen of de financiële voorwaarden die worden opgelegd van aard zijn de kredietnemer zijdelings te verplichten een in artikel 6, § 1, Wet Hypothecair Krediet bedoelde verzekeringsovereenkomst te sluiten bij een door de kredietgever aangewezen verzekeraar.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- CONSUMENTENKREDIET -

Artt. 96, 97, en 99, eerste lid

C.08.0138.N 6 maart 2009 AC nr. 179

De bepaling die voorziet dat, wanneer de derde-bezitter niet voldoet aan de in de artikelen 96 en 97 Hyp. W. bedoelde verplichtingen, iedere hypothecaire schuldeiser het recht heeft om het met hypotheek bezwaarde goed tegen hem te doen verkopen, dertig dagen na bevel te hebben gedaan aan de oorspronkelijke schuldenaar, en na aanmaning aan de derde-bezitter om de opeisbare schuld te betalen of van het erf afstand te doen, is ook van toepassing op diegene die op zijn onroerend goed een hypotheek heeft toegestaan voor andermans schuld, zodat een hypothecaire schuldeiser slechts beslag kan leggen op het onroerend goed nadat hij de zakelijke borg heeft aangemaand.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

Wet 4 aug. 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk

Art. 32tredecies, § 1 en 6

S.12.0110.F 3 maart 2014 AC nr. ...

De bescherming van de werknemer vangt aan op het tijdstip waarop de werkgever op de hoogte wordt gesteld van de indiening van de met redenen omklede klacht bij de preventieadviseur (1) (2). (1) Zie concl. OM in Pas. 2013 nr. ... (2) Art. 32tredecies van de Wet Welzijn Werknemers, in de versie ingevoerd bij de wet van 11 juni 2002 betreffende de bescherming tegen geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk en vóór de wijziging ervan bij de wet van 10 januari 2007; de artikelen 12 tot 14 van het koninklijk besluit betreffende de bescherming tegen geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk, vóór de opheffing ervan bij het KB van 17 mei 2007.

- ARBEID - Arbeidsbescherming

Art. 32tredecies, § 1, 1°

S.08.0142.N 8 juni 2009 AC nr. 380

De verplichting tot duidelijke omschrijving van de ingeroepen feiten wordt verantwoord door de omstandigheid dat overeenkomstig artikel 32tredecies, § 2, van de voormelde wet, de bewijslast van de in paragraaf 1 van dit artikel bedoelde redenen die vreemd zijn aan de klacht van de werknemer, bij de werkgever berust.

- ARBEID - Arbeidsbescherming

Ook voor de inwerkingtreding van artikel 27 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 betreffende de voorkoming van de psychosociale belasting veroorzaakt door het werk, waaronder geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk, diende de voormelde met redenen omklede klacht van de werknemer voldoende duidelijk de omschrijving te geven van de als geweld, pesterij of seksueel gedrag ingeroepen feiten, met vermelding van de identiteit van de aangeklaagde dader en van het ogenblik en de plaats waar deze feiten zich hebben voorgedaan.

- ARBEID - Arbeidsbescherming

Art. 49, tweede lid, 1°

S.00.0064.N 13 november 2000 AC nr. ...

De wettelijke bepalingen met betrekking tot de sociale verkiezingen en de oprichting van een ondernemingsraad en het comité voor preventie en bescherming betreffen de openbare orde.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- OPENBARE ORDE -

Art. 50

S.00.0076.N 27 november 2000 AC nr. ...

De rechter mag bij het beoordelen van het bewijs van het bestaan van elementen die wijzen op een sociale samenhang tussen de juridische entiteiten, rekening houden met alle regelmatig voorgebrachte gegevens waarvan hij vaststelt dat ze dienstig zijn.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

De regel dat het vermoeden uit de wet in verband met verschillende juridische entiteiten geen weerslag mag hebben op de continuïteit, de werking en de bevoegdheidssfeer van de bestaande organen, houdt niet in dat de bestaande organen bij nieuwe verkiezingen niet mogen worden gewijzigd.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Eén technische bedrijfseenheid tussen verschillende juridische entiteiten, komt in aanmerking, wanneer de belanghebbende die een beroep doet op het vermoeden uit de wet dat meerdere juridische entiteiten één technische bedrijfseenheid vormen, het bewijs levert van het bestaan van één van de bepaalde economische criteria en van slechts enkele elementen inzake de sociale samenhang tussen de verschillende entiteiten.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Het vermoeden in verband met de verschillende juridische entiteiten werd ingesteld ten gunste van de eiser in het geding en niet uitsluitend voor de werknemers of de werknemersorganisaties; wanneer de werkgever zelf een beroep doet op het wettelijk vermoeden in verband met de verschillende juridische entiteiten moeten de werknemers of de werknemersorganisaties het tegenbewijs aanbrengen om het vermoeden te weerleggen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Art. 52

S.02.0068.F 10 februari 2003 AC nr. 91

In de regel kan de plaatsvervangend vakbondsafgevaardigde, onverminderd de op hem toepasselijke bepalingen van collectieve overeenkomsten, zich niet beroepen op de bescherming die bestaat ten gunste van de leden van de vakbondsafvaardiging die belast is met de opdrachten van het comité voor preventie en bescherming op het werk (1). (1) Zie concl. O.M.

- VAKBONDSAFVAARDIGING -

Art. 56.2

S.10.0068.N 4 april 2011 AC nr. ...

Uit de artikelen 56.2 van de wet van 4 augustus 1996, artikel 76, eerste lid van het koninklijk besluit van 25 mei 1999 en artikel 76, eerste lid van het koninklijk besluit van 15 mei 2003 volgt dat in geval bij de sociale verkiezingen voor het comité voor preventie en bescherming op het werk slechts één kandidatenlijst is ingediend, waarop slechts één kandidaat voorkomt, de verkiezingsprocedure wordt stopgezet; gezien het aantal voorgedragen kandidaten lager ligt dan het minimaal vereiste aantal gewone afgevaardigden nodig om een comité te kunnen samenstellen, kan de enige kandidaat niet geacht worden te zijn verkozen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Art. 79

S.02.0051.F 8 maart 2004 AC nr. 129

Uit de omstandigheid dat het arbeidsgerecht dient uit te maken of twee of meer juridische entiteiten tezamen één technische bedrijfseenheid vormen volgt niet dat de daartoe strekkende rechtsvordering samenvalt met het beroep bedoeld in artikel 9 van het koninklijk besluit van 25 mei 1999 (1). (1) Zie Cass., 25 nov. 1996, AR S.96.0006.N, nr 453; 12 feb. 2001, AR S.00.112.F, nr 84 en de noot 1, p. 261; 22 okt. 2001, AR S.00.0118.F - S.00.0131.F, nr 564; 27 okt. 2003, AR S.02.0101.F, nr ...; Wetsontwerp houdende sommige maatregelen inzake sociale verkiezingen, Memorie van Toelichting, Gedr. St., Kamer, gew. zitt. 1998-1999, nr 1857/1, pp. 1 tot 3; artikel 24 Bedrijfsorganisatiewet en artikel 79, Wet van 4 aug. 1996, na de wijziging ervan bij Wet van 28 feb. 1999; zie ook artikel 79, Wet van 4 aug. 1996, na de wijziging ervan bij Wet van 17 juni 2002; artt., 8 en 9, K.B. van 15 mei 2003.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting

Hoger beroep is mogelijk tegen het vonnis dat door de arbeidsrechtbank is gewezen op een beroep, dat buiten de bij het koninklijk besluit van 25 mei 1999 vastgestelde verkiezingsprocedure is ingesteld en dat ertoe strekt de rechter te doen nagaan of twee of meer juridische entiteiten tezamen een technische bedrijfseenheid vormen (1). (1) Zie Cass., 25 nov. 1996, AR S.96.0006.N, nr 453; 12 feb. 2001, AR S.00.112.F, nr 84 en de noot 1, p. 261; 22 okt. 2001, AR S.00.0118.F - S.00.0131.F, nr 564; 27 okt. 2003, AR S.02.0101.F, nr ...; Wetsontwerp houdende sommige maatregelen inzake sociale verkiezingen, Memorie van Toelichting, Gedr. St., Kamer, gew. zitt. 1998-1999, nr 1857/1, pp. 1 tot 3; artikel 24 Bedrijfsorganisatiewet en artikel 79, Wet van 4 aug. 1996, na de wijziging ervan bij Wet van 28 feb. 1999; zie ook artikel 79, Wet van 4 aug. 1996, na de wijziging ervan bij Wet van 17 juni 2002; artt., 8 en 9, K.B. van 15 mei 2003.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

Art. 79, § 2, eerste lid, 3°, en tweede lid

S.08.0076.F 27 oktober 2008 AC nr. 584

De identiteit en het volledige adres van de betrokken partijen die de verzoekende partij in limine litis moet voorleggen aan de griffie van het arbeidsgerecht waarbij de zaak aanhangig is, moeten worden geacht zowel betrekking te hebben op de partijen t.a.v. wie het beroep moet worden ingesteld om ontvankelijk te zijn, als op andere partijen die de eisende partij eveneens in het geding betrokken heeft (1). (1) Zie Cass., 5 dec. 2005, AR S.04.0189.N, AC, 2005, nr 642; Les élections sociales 2004, J.T.T., 2006, p. 458.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Art. 79, §§ 1 en 2, 5°, en § 3

S.00.0089.F 12 februari 2001 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is de voorziening die is ingesteld meer dan drie maanden nadat de beslissing van het arbeidsgerecht over een geschil betreffende verkiezingen voor de ondernemingsraden en de veiligheidscomités bij gerechtsbrief ter kennis van de eiser is gebracht (1). (1) Cass., 12 feb. 1990, AR.6866-6974, nr. 362; zie cass. 24 april 1989, AR. 8550, nr. 481; i.v.m. de datum waarop de kennisgeving van een vonnis of arrest is geschied, zie cass., 20 mei 1996, AR. S.95.0087.F, nr. 182, en noot 1, p. 473; 9 dec. 1996, volt. terechtz., AR. S.96.0098.N, nr. 494; 20 feb. 1998, AR. F.96.0127.F, nr. 103, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1998, en de aldaar aangehaalde verwijzingen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Art. 87, 3°

P.14.0351.F 12 november 2014 AC nr. 688

De inbreuk op artikel 465 van het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming werd strafrechtelijk bestraft door artikel 87, 3° en 4° van de wet van 4 augustus 1996; het Sociaal Strafwetboek, dat bij wet van 6 juni 2010 is ingevoerd en dat de voormelde bepaling heeft opgeheven, heeft die bepaling vervangen door artikel 131, 3° en 4°, dat in gelijkaardige bewoordingen is gesteld, zodat de in de telastlegging bedoelde gedraging strafbaar blijft (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ARBEID - Arbeidsbescherming

Artt. 18 en 22

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Tot de verplichtingen die de veiligheidscoördinator zijn opgelegd en op de uitvoering waarvan de opdrachtgever moet toezien, behoren het opstellen en aanpassen van het veiligheids- en gezondheidsplan, de verplichting om de verschillende elementen ervan te doen toekomen aan de betrokken partijen en de samenwerking en de coördinatie te organiseren van de aannemers, met het oog op wederzijdse informatie en de preventie van ongevallen.

- ARBEID - Bijzondere regelingen(bouw, diamant, havens, ambachten en nerigen)

Artt. 18, 21 tot 23

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Het toezicht dat de opdrachtgever dient te houden op de uitvoering van de verplichtingen waarmee de veiligheidscoördinator is belast, verbiedt hem ervan uit te gaan dat, zodra de coördinator is aangesteld, hij zijn opdracht volledig aan hem kan overlaten, met name wat de doorstroming van de informatie betreft die voor een effectieve risicopreventie zijn vereist.

- ARBEID - Bijzondere regelingen(bouw, diamant, havens, ambachten en nerigen)

Artt. 21 en 23, 4°

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Door te bepalen dat het aan de opdrachtgever staat om de veiligheids- en gezondheidscoördinator de gegevens te bezorgen waardoor hij zijn opdracht kan vervullen, overschrijdt de Koning de hem bij wet toegekende machtiging niet om de nodige middelen te bepalen om die coördinatie daadwerkelijk te waarborgen.

- ARBEID - Bijzondere regelingen(bouw, diamant, havens, ambachten en nerigen)

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

De verplichting die rust op de opdrachtgever die de coördinator-verwezenlijking heeft aangesteld, om erop toe te zien dat laatstgenoemde bij alle stadia van de verwezenlijking van het bouwwerk wordt betrokken en alle informatie krijgt die nodig is voor de uitvoering van zijn opdrachten, met inbegrip van alle door de bouwdirecties uitgevoerde studies, is niet in dermate onnauwkeurige bewoordingen gesteld dat het voor een normaal en zorgvuldig opdrachtgever onmogelijk wordt te vatten dat het zijn taak is om informatie te verspreiden waarbij de veiligheidsvoorwaarden van de werf worden gewijzigd.

- ARBEID - Bijzondere regelingen(bouw, diamant, havens, ambachten en nerigen)

Artt. 50, § 3, en 79

S.00.0118.F 22 oktober 2001 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat, om te kunnen oordelen of twee of meer juridische entiteiten verzuimd hebben sociale verkiezingen te houden, ofschoon zij daartoe gehouden waren, vooraf moet worden nagaan of zij tezamen een technische bedrijfseenheid vormen, kan niet worden afgeleid dat de rechtsvordering tot organisatie van die verkiezingen het in artikel 9 van het K.B. van 25 mei 1999 bedoelde beroep is en dus binnen de bij die bepaling voorgeschreven termijn moet worden ingesteld (1). (1) Cass., 12 feb. 2001, AR. S.00.0112.F, nr 84.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

S.00.0112.F 12 februari 2001 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat de rechter, om te kunnen oordelen of twee of meer juridische entiteiten verzuimd hebben sociale verkiezingen te houden, ofschoon zij daartoe gehouden waren, vooraf moet nagaan of zij tezamen een technische bedrijfseenheid vormen, kan niet worden afgeleid dat de rechtsvordering tot organisatie van die verkiezingen het in artikel 9 van het K.B. van 25 mei 1999 bedoelde beroep is en dus binnen de bij die bepaling voorgeschreven termijn moet worden ingesteld (1). (1) De grondslag van de in dit arrest vervatte regel, die in de samenvatting wordt weergegeven, is de volgende: de tekst van artikel 9 van het K.B. 25 mei 1999, waarin wordt bepaald dat de betrokken werknemers of representatieve organisaties beroep kunnen instellen, impliceert dat de werkgever zich vooraf zelf in het toepassingsgebied van de artt. 6, 7 of 8 van dat koninklijk besluit heeft gebracht, wat niet noodzakelijk het geval is. Te dezen trouwens bleek uit de overwegingen van het bestreden vonnis waartegen het eerste, niet gepubliceerde middel vergeefs was opgekomen, dat zulks niet het geval was geweest. Zie cass. 28 nov. 1983, AR. 6947, nr. 170; 30 juni 1986, AR. 5198, nr.681, met concl. van de Heer Lenaerts, toen adv.-gen, in 9 okt. 1989, AR. 6569, nr. 81; 25 nov. 1996, AR. S.96.0006.N, nr. 453; zie evenwel cass., 21 maart 1988, AR. 6107, nr. 454.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Wet 4 dec. 2007 betreffende de sociale verkiezingen van het jaar 2008

Art. 23, eerste lid

S.08.0088.N 30 maart 2009 AC nr. 222

Artikel 23, eerste lid van de wet van 4 december 2007 betreffende de sociale verkiezingen van het jaar 2008, is een wetsbepaling die steunt op het aantal werknemers dat door een onderneming wordt tewerkgesteld, zoals bedoeld in artikel 25, eerste lid van de Uitzendarbeidswet, zodat de uitzendkrachten die op de datum van de aanplakking van het bericht waarbij de datum van de verkiezingen wordt aangekondigd, ter beschikking van een gebruikende onderneming zijn gesteld, eveneens in aanmerking komen voor de berekening van de personeelssterkte van die onderneming en dus voor de vaststelling van het aantal leden en plaatsvervangende leden van de personeelsafvaardiging in de ondernemingsraad en in het comité voor preventie en bescherming op het werk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Art. 33, § 1, vierde lid

S.08.0101.N 5 januari 2009 AC nr. 6

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat het bepaalde in de slotzin van artikel 33,§ 1, vierde lid, van de wet van 4 december 2007, dat "het behoren tot een categorie van werknemers wordt vastgesteld in functie van de kiezerslijst waarop de werknemer is ingeschreven", er enkel toe strekt problemen te vermijden die kunnen ontstaan wanneer een kandidaat in de loop van de verkiezingsprocedure van werknemerscategorie verandert, in het bijzonder wanneer de wijziging van categorie plaatsvindt nadat de kandidatenlijst definitief is geworden, maar niet tot doel heeft een bijkomende verkiesbaarheidsvoorwaarde die niet in de Bedrijfsorganisatiewet en de Wet Welzijn Werknemers is bepaald, namelijk op een kiezerslijst ingeschreven zijn, in te voeren.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Art. 5

S.10.0213.N 17 oktober 2011 AC nr. ...

Artikel 5 van de wet van 4 december 2007 tot regeling van de gerechtelijke beroepen ingesteld in het kader van de procedure aangaande de sociale verkiezingen van het jaar 2008, vindt toepassing op alle betwistingen betreffende de geldigheid van een kandidatuur en de samenstelling van de kandidatenlijsten, zodat de werkgever de geldigheid van een kandidatuur waartegen hij niet tijdig beroep heeft ingesteld, niet meer kan betwisten in een procedure met betrekking tot de ontslagbescherming.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Artt. 25 en 26

S.12.0071.N 15 april 2013 AC nr. ...

De artikelen 25 en 26 Wet Sociale Verkiezingen zijn geen wetsbepalingen die aan de werkgever een verplichting opleggen die is gesteund op het aantal werknemers dat door de onderneming wordt tewerkgesteld zoals bedoeld in artikel 25, eerste lid Uitzendarbeidswet, maar wetsbepalingen die de onderlinge verhouding regelen tussen de verschillende categorieën van werknemers die in dienst zijn van de onderneming en die gesteund zijn op het aantal werknemers van elke categorie die in dienst is van de onderneming op de dag van de aanplakking van het bericht waarbij de datum der verkiezingen wordt aangekondigd (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Wet 4 feb. 2000 houdende oprichting van het federaal Agentschap voor de Veiligheid van de voedselketen

Artt. 4, § 3, 7°, en 5

P.12.0330.N 30 oktober 2012 AC nr. ...

Wanneer ambtenaren van het FAVV bijstand verlenen aan officieren van gerechtelijke politie die in het kader van een gerechtelijk onderzoek in uitvoering van een door de onderzoeksrechter uitgevaardigde huiszoekingsbevel een huiszoeking verrichten kunnen zij krachtens hun autonome bevoegdheid de inbreuken op de wetgeving die binnen de perken van hun bevoegdheid vallen bij die gelegenheid vaststellen en daarvan een aanvankelijk proces-verbaal opstellen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- VOEDINGSMIDDELEN -

Wet 4 juli 1989 Controle Verkiezingsuitgaven

Art. 22

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

Artikel 22 van de Wet van 4 juli 1989, dat bepaalt dat elke politieke partij die voldoet aan de voorwaarden van de wet een instelling, opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk, aanwijst die de krachtens hoofdstuk III van de wet toegekende dotatie ontvangt, houdt niet in dat deze instelling zelf niet zou beschikken over het al dan niet verlenen van zijn medewerking aan een politieke partij die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt zoals omschreven in artikel 3 van de Wet van 30 juli 1981.

- RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei

- MISDRIJF - Allerlei

- VERKIEZINGEN -

Wet 4 mei 1999

aangevuld bij

C.00.0587.F 1 februari 2001 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het door eiser meer dan vijftien dagen na de betekening van het bestreden vonnis ingestelde hoger beroep, dat in tuchtzaken is gewezen met toepassing van artikel 110 van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt, die is aangevuld bij de wet van 4 mei 1999 (1). (1) Zie de verwijzingen in concl. O.M. en Cass., 18 feb. 1991, AR. 7311, nr 328.

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Wet 4 okt. 1867

Art. 1

P.02.1428.F 5 februari 2003 AC nr. 85

De verzachtende omstandigheden waarvan het bestaan door de rechter is vastgesteld of erkend, beïnvloeden de misdaad vanaf het ontstaan ervan en maken er met terugwerkende kracht een wanbedrijf van (1). (1) Cass., 24 sept. 1996, AR P.96.1246.N, nr 328. Eiser betoogde verkeerdelijk dat de feiten van verkrachting en aanranding van de eerbaarheid voorlopig als misdaden waren gekwalificeerd totdat de raadkamer, bij beschikking van 12 dec. 2001, verzachtende omstandigheden t.a.v. verweerder aannam en hem naar de correctionele rechtbank verwees, zodat te dezen een verjaringstermijn van tien jaar van toepassing was, welke was beginnen te lopen vanaf de meerderjarigheid van de getroffene, d.i. 30 nov. 1993.

- MISDRIJF - Allerlei

P.01.0024.N 24 april 2001 AC nr. ...

Correctionalisering door de raadkamer, met aanneming van verzachtende omstandigheden, heeft tot gevolg dat het feit, dat een misdaad oplevert, wettig geacht wordt een wanbedrijf te zijn vanaf de dag waarop het wordt gepleegd (1). (1) Cass. 28 mei 1997, A.R; nr P.97.0566.F, AC 1997, nr 243.

- MISDRIJF - Soorten - Algemeen

P.97.0566.F 28 mei 1997 AC nr. ...

Correctionalisering door de raadkamer, met aanneming van verzachtende omstandigheden, heeft tot gevolg dat feiten die misdaden hebben opgeleverd, wettig verondersteld worden wanbedrijven te zijn geweest vanaf de dag waarop zij zijn begaan.

- MISDRIJF - Soorten - Algemeen

P.96.1246.N 24 september 1996 AC nr. ...

De verzachtende omstandigheden waarvan het bestaan door de rechter is erkend, beïnvloeden de misdaad vanaf het ontstaan ervan en maken er met terugwerkende kracht een wanbedrijf van.~

- MISDRIJF - Allerlei

Art. 2

P.04.1116.F 29 september 2004 AC nr. 442

De beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg die de beklaagden naar de correctionele rechtbank verwijst voor feiten waarvoor, zij het anders gekwalificeerd, de beklaagden reeds, met aanneming van verzachtende omstandigheden, naar die rechtbank zijn verwezen bij een eerdere beschikking van diezelfde raadkamer, is onwettig.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Een raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg kan geen zaak opnieuw aanhangig maken bij het vonnisgerecht wanneer dezelfde beklaagden reeds, met aanneming van verzachtende omstandigheden, voor dezelfde feiten, die gedeeltelijk anders zijn gekwalificeerd, bij een eerdere beschikking van diezelfde raadkamer naar die rechtbank zijn verwezen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.03.1382.N 13 januari 2004 AC nr. 18

Artikel 84 van het Strafwetboek, dat bepaalt dat schuldigen wier criminele straf tot gevangenisstraf wordt verminderd kunnen worden veroordeeld tot een geldboete van 26 euro tot 1000 euro, vindt geen toepassing indien de wet voor de misdaad naast een criminele straf in een verplichte of facultatieve geldboete voorziet (1). (1) Cass., 19 sept. 2000, AR P.00.1124.N, nr 479.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

P.01.0407.F 13 juni 2001 AC nr. ...

Art. 2, tweede lid, Wet Verzachtende Omstandigheden, als gewijzigd bij de W. 11 juli 1994, richt een algemene regel in, krachtens welke de correctionalisering van misdaden door aanneming van verzachtende omstandigheden alleen verplicht wordt toevertrouwd aan onderzoeksgerechten wanneer de aanhangigmaking van de zaak bij die gerechten een beoordeling van het bestaan van de telastleggingen impliceert (1). (1) Zie Cass., 7 feb. 2001, A.R. P.00.1518.F, nr. ... .

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Art. 2, derde lid

P.03.0445.F 30 april 2003 AC nr. 272

De misdaad die omschreven wordt als diefstal door middel van geweld of bedreiging en die gepleegd werd met de in artikel 472 Sw. bepaalde omstandigheden, kan niet gecorrectionaliseerd worden indien het slachtoffer lichamelijk is gefolterd (1). (1) Cass., 17 dec. 1996, AR P.96.1427.N, nr 512.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Art. 2, derde lid, 2°

P.10.1611.F 3 november 2010 AC nr. 652

De onderzoeksgerechten kunnen na aanneming van de verzachtende omstandigheden, iemand die van moordpoging wordt verdacht, naar de correctionele rechtbank verwijzen (1). (1) Zie gelijkluidende concl. O.M. in Pas., nr. ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De onderzoeksgerechten kunnen na aanneming van de verzachtende omstandigheden, iemand die van moordpoging wordt verdacht, naar de correctionele rechtbank verwijzen (1). (1) Zie gelijkluidende concl. O.M. in Pas., nr. ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Art. 2, eerste en derde lid, 1°

P.05.1035.N 9 augustus 2005 AC nr. 394

Wanneer, enerzijds, nadat de raadkamer tegen de verdachte van een misdaad, waarop de in de wet bepaalde straf niet toelaat hem wegens verzachtende omstandigheden naar de correctionele rechtbank te verwijzen, een beschikking tot gevangenneming heeft verleend met overmaking van de stukken aan de procureur-generaal bij het hof van beroep, dit hof, kamer van inbeschuldigingstelling, na heromschrijving van de oorspronkelijk ten laste van de verdachte gelegde misdaad en aanneming van verzachtende omstandigheden, hem naar de correctionele rechtbank heeft verwezen en, anderzijds, dit hof, correctionele kamer, het vonnis van de correctionele rechtbank bevestigt wat betreft de heromschrijving van het feit als een misdaad waarvoor een verdachte niet wegens verzachtende omstandigheden naar de correctionele rechtbank kan worden verwezen en de hieruit voortvloeiende onbevoegdheid van de rechtbank om kennis te nemen van de strafvordering tegen de beklaagde, gaat het Hof na of tegen het arrest van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat en of het arrest van dat hof, correctionele kamer, in kracht van gewijsde is gegaan; zo ja, beslist het tot regeling van rechtsgebied, vernietigt het dat arrest van dat hof, kamer van inbeschuldigingstelling, in zoverre het verzachtende omstandigheden aanneemt en de verdachte naar de correctionele rechtbank verwijst en verwijst het de aldus beperkte zaak naar dat hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, anders samengesteld (1). (1) Op te merken is - zoals het arrest vaststelt - dat de correctionele rechtbank zich onbevoegd verklaarde om kennis te nemen van het geheel van de strafvordering, dus ook wat betreft hetzelfde als moord omschreven feit in hoofde van een medebeklaagde en het samenhangend wanbedrijf (schuldig verzuim), in hoofde van twee andere beklaagden en dat het hof van beroep, correctionele kamer, de zaak wat dat betreft "splitste", de mededader vrijsprak, de andere beklaagden veroordeelde en recht deed op de tegen dezen ingestelde burgerlijke rechtsvorderingen. Daar ook deze beslissingen kracht van gewijsde hadden was er op dat vlak geen strijdigheid met de beslissing die door het Hof diende te worden vernietigd.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

Art. 2, eerste en derde lid, 3°

P.05.0659.N 6 september 2005 AC nr. 411

Wanneer het Hof een beslissing van het hof van beroep vernietigt waarbij de appèlrechters zich bevoegd achtten om kennis te nemen van een niet correctionaliseerbare of niet gecorrectionaliseerde misdaad, breidt het de cassatie uit tot het beroepen vonnis en de verwijzingsbeschikking van het onderzoeksgerecht en verwijst het de zaak naar een kamer van inbeschuldigingstelling.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Art. 2, tweede lid

P.08.1289.N 6 januari 2009 AC nr. 11

Wanneer een telastlegging waarvoor een beklaagde is vervolgd, als een welbepaald misdrijf is gekwalificeerd waarvan één der bestanddelen in werkelijkheid een valsheid in geschrifte of het gebruik van dergelijk geschrift oplevert, dan moet de rechter aan die feiten de juiste juridische kwalificatie geven door eveneens de valsheid in geschrifte of het gebruik ervan in de bewoordingen van de wet te omschrijven; de rechter zal van de aldus gekwalificeerde feiten en van diegene die ermee samenhangend zijn slechts kennis kunnen nemen op voorwaarde dat de verwijzingsbeschikking de feiten van valsheid in geschrifte of het gebruik ervan, die strafbaar zijn met een criminele straf, regelmatig heeft gecorrectionaliseerd of dat het openbaar ministerie in zijn rechtstreekse dagvaarding met toepassing van artikel 2, tweede lid, Wet Verzachtende Omstandigheden, vermeldt dat er wegens verzachtende omstandigheden of gronden van verschoning geen grond is een hogere straf dan een correctionele straf te vorderen. (1). (1) Zie: Cass., 6 maart 2002, AR P.02.0186.F, AC, 2002, nr 161; Cass., 7 mei 2003, AR P.03.0476.F, AC, 2003, nr 278; Cass., 5 april 2006, AR P.06.0317.F, AC, 2006, nr 204.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.00.1518.F 7 februari 2001 AC nr. ...

Wanneer de rechtstreekse dagvaarding wegens misdaden en wanbedrijven die op vordering van het O.M. aan de beklaagde wordt betekend, geen verzachtende omstandigheden m.b.t. de misdaden vermeldt en de wanbedrijven ermee samenhangen, zijn de correctionele rechtbank en in hoger beroep het hof van beroep onbevoegd om van die feiten kennis te nemen, ook al diende dat hof alleen uitspraak te doen over de burgerlijke belangen (1). (1) Zie Cass., 22 sept. 1993, A.R. P.93.0596.F, nr. 367. Uit de parlementaire voorbereiding van de W. 11 juli 1994 betreffende de politierechtbanken en houdende een aantal bepalingen betreffende de versnelling en de modernisering van de strafrechtspleging, waarbij artikel 47 een nieuw tweede lid bij artikel 2 Wet Verzachtende Omstandigheden invoegt, blijkt dat de verzachtende omstandigheden door het parket in de dagvaarding of in de oproeping moeten worden gepreciseerd. "Le parquet devra faire ce que fait actuellement la chambre du conseil dans son ordonnance de renvoi" (Verslag namens de commissie voor de Justitie, uitgebracht door de h. VAN BELLE, Gedr. St. Senaat, 1993-94, nr. 209/2, Pasin., 1994, blz. 2564).

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.96.0145.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Wanneer het vonnisgerecht vaststelt dat de feiten wegens eenheid van misdadig opzet ondeelbaar verbonden zijn, heeft het geen rechtsmacht om te oordelen over het geheel van de vermengde feiten waarvan sommige niet en andere, die met afzonderlijke akte aanhangig zijn gemaakt, wel tot zijn bevoegdheid behoren; het Hof vernietigt het veroordelend arrest en al hetgeen op onregelmatige wijze eraan is voorafgegaan vanaf de oudste nietige akte, ten deze het bevel tot dagvaarding dat voor sommige feiten waarop criminele straffen zijn gesteld geen mededeling inhield van de verzachtende omstandigheden of de reden van verschoning; wat de feiten betreft die met afzonderlijke akte rechtmatig aanhangig zijn gemaakt blijft de adiëring van de correctionele rechtbank bestaan.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Art. 2, vierde lid, 3°

P.00.1514.F 13 december 2000 AC nr. ...

De misdaad, die is omschreven als diefstal met geweld of bedreiging, gepleegd in de bij artikel 472 Sw. bepaalde omstandigheden, kan niet worden gecorrectionaliseerd, als het geweld of de bedreiging hetzij een ongeneeslijke ziekte, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking tot gevolg heeft gehad (1). (1) Cass., 16 juni 1999, A.R. P.99.0694.F, nr. 368.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

P.99.0694.F 16 juni 1999 AC nr. ...

De in artikel 472 Sw. omschreven diefstal met geweld of bedreiging, gepleegd in de bij artikel 472 Sw. bepaalde omstandigheden, kan niet worden gecorrectionaliseerd, als het geweld of de bedreiging hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking tot gevolg heeft gehad.~

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

P.96.1427.N 17 december 1996 AC nr. ...

De misdaad omschreven als diefstal door middel van geweld of bedreiging, gepleegd met de in artikel 472 Sw. bepaalde omstandigheden, kan niet gecorrectionaliseerd worden indien het geweld of de bedreiging hetzij een ongeneeslijke ziekte, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking ten gevolge heeft, hetzij het slachtoffer lichamelijk gefolterd werd.

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

Art. 3

P.07.1682.N 5 februari 2008 AC nr. 85

De feitenrechter vermag de door het onderzoeksgerecht regelmatig aangenomen verzachtende omstandigheden niet te verwerpen en zich onbevoegd te verklaren op de enkele grond van een eigen beoordeling van de subjectieve waarde ervan.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

P.00.1726.F 21 februari 2001 AC nr. ...

Het vonnisgerecht waarnaar de verdachte verwezen wordt, kan zich niet onbevoegd verklaren t.a.v. de verzachtende omstandigheden of de verschoningsgrond die zijn aangenomen door het onderzoeksgerecht dat de rechtspleging geregeld heeft.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.97.0087.N 26 mei 1998 AC nr. ...

De veroordeelde beschikt over een geldig belang zich tegen zijn veroordeling in cassatie te voorzien op grond van de grief dat de verzachtende omstandigheden, op grond waarvan de hem ten laste gelegde misdaad werd gecorrectionaliseerd en hij naar het vonnisgerecht werd verwezen, feitelijk onjuist zijn. (Impliciet).

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Nietig is de veroordeling door de correctionele rechtbank of het hof van beroep, correctionele kamer, wegens een misdrijf dat volgens de wet een misdaad uitmaakt, wanneer de verwijzing naar de correctionele rechtbank geschiedde onder aanneming van verzachtende omstandigheden die feitelijk onjuist zijn.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 3, derde lid

P.08.1036.F 8 oktober 2008 AC nr. 534

Wanneer de correctionele rechtbank zich, vóór de inwerkingtreding, op 26 juni 2008, van de Wet 8 juni 2008 tot wijziging van de Wet Verzachtende omstandigheden, onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van de strafvordering, op grond dat de raadkamer, die verzuimd heeft verzachtende omstandigheden in aanmerking te nemen, een misdaad niet heeft gecorrectionaliseerd, vernietigt het Hof, beslissende tot regeling van rechtsgebied, de beschikking van de raadkamer, in zoverre deze verzuimt verzachtende omstandigheden aan te nemen en, niettegenstaande de wettigheid van het onder de oude wet gewezen vonnis van onbevoegdverklaring, verwijst het de zaak naar de correctionele rechtbank die zich onbevoegd had verklaard.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

Artt. 1, 2 en 3

P.94.0668.F 15 juni 1994 AC nr. ...

De correctionele rechtbank is niet bevoegd t.a.v. een beklaagde die door het onderzoeksgerecht naar haar is verwezen wegens een misdaad, tenzij de misdaad is gecorrectionaliseerd na aanneming van verzachtende omstandigheden overeenkomstig de wet van 4 okt. 1867 op de verzachtende omstandigheden; de opgave van de verzachtende omstandigheden is eerst regelmatig wanneer het onderzoeksgerecht niet alleen het bestaan ervan vaststelt, doch ze ook preciseert.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 1, 2, eerste lid, en 4

P.05.0253.F 6 april 2005 AC nr. 204

De onderzoeksgerechten mogen de verzachtende omstandigheden alleen beoordelen met het oog op de verwijzing van een misdrijf naar een rechtscollege van een lagere rang; buiten die gevallen, blijft de verklaring van een onderzoeksgerecht dat er verzachtende omstandigheden zijn, zonder gevolg en dient het vonnisgerecht ermee geen rekening te houden (1). (1) Cass., 26 mei 1944 (Bull. en Pas., 1944, I, 361); R. DECLERCQ, R.P.D.B., V° Procédure pénale, compl. T. IX, Bruylant, 2004, p. 555, n° 738.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

Artt. 1, tweede lid, 2, tweede lid, en 3, tweede lid

P.01.0042.F 4 april 2001 AC nr. ...

Wanneer de correctionele rechtbank, op haar in het vonnis gepreciseerde gronden, zich m.b.t. de in de rechtstreekse dagvaardingen van het O.M. vermelde verzachtende omstandigheden niet onbevoegd heeft verklaard, heeft zij die omstandigheden aangenomen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Wet 5 april 1994

Art. 4, § 1, 1°, en § 4, eerste en tweede lid

C.06.0175.N 7 februari 2008 AC nr. 94

Dat het bestuur het recht heeft om de betaling van het pensioen voor een kalenderjaar te schorsen of te verminderen en om een reeds uitbetaald pensioen terug te vorderen indien in dat jaar de inkomsten voortvloeiend uit de uitoefening van een beroepsactiviteit de toegelaten cumulatiegrens overschrijden, belet niet dat de rechter, die over de terugvordering van een onverschuldigd betaald overheidspensioen moet oordelen, kan voor een bepaald kwartaal van een kalenderjaar de verjaring vaststellen en voor de overige maanden van het jaar de terugvordering van het pensioen gegrond verklaren.

- PENSIOEN - Allerlei

Wet 5 aug. 1991

Art. 1

D.98.0041.F 25 februari 2000 AC nr. ...

Hoewel zij geen kooplieden zijn in de zin van artikel 1 W.Kh. en een maatschappelijke functie hebben, vormen de apothekers een onderneming in de zin van de Mededingingswet, aangezien ze een activiteit uitoefenen die gericht is op de uitwisseling van goederen of diensten en aldus op duurzame wijze een economisch doel nastreven.

- APOTHEKER -

Art. 2, § 1

D.98.0041.F 25 februari 2000 AC nr. ...

De Orde van apothekers is een ondernemersvereniging in de zin van de Mededingingswet, en haar besluiten moeten, in zoverre ze ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging wordt aangetast, door de tuchtorganen van de Orde getoetst worden aan de eisen van de Mededingingswet.

- APOTHEKER -

D.97.0006.F 24 oktober 1997 AC nr. ...

De mededingingsregels worden niet miskend door de beslissing van de raad van beroep van de Orde van apothekers, die niet het louter verlenen van kortingen of van andere financiële voordelen bestraft, maar wel de modaliteiten die promotionele argumenten ten gunste van een officina uitmaken en die de eer, de waardigheid en de eerlijkheid van de leden van de Orde aantasten.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 2, §§ 1 en 2

D.99.0005.F 9 november 2000 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing dat een akkoord over de organisatie van een wachtdienst niet van dien aard is dat het de vrije mededinging op een wezenlijk deel van de betrokken Belgische markt verhindert, beperkt of vervalst, wanneer de tuchtraad in hoger beroep van de Orde van apothekers beslist dat zulks het geval is met het akkoord dat enkel slaat op een wachtdienst die beperkt is tot één enkele gemeente en dat dit beperkte grondgebied niet afzonderlijk kan worden beschouwd (1). (1) In het arrest van 7 mei 1999 (AR. D.98.0013.N, nr. 270) heeft het Hof beslist dat apothekers, ook al zijn zij geen kooplieden in de zin van artikel 2 W. Kh, wel degelijk ondernemingen zijn in de zin van de Belgische wet op de economische mededinging. De beperking van de mededinging ten gevolge van akkoorden of onderling afgestemde feitelijke gedragingen, als bedoeld in artikel 2 W. 5 aug. 1991 op de bescherming van de economische mededinging, is daarop dus van toepassing. De wetgever heeft het begrip "betrokken markt" niet omschreven. Hij heeft evenwel uitdrukkelijk overwogen dat voornoemd begrip moet worden uitgelegd in het licht van het gemeenschapsrecht inzake mededinging (zie Gedr.St., Senaat, 1990-91, nr. 1289/2, p. 27), teneinde het te doen samenvallen met het begrip "betrokken" markt, als bedoeld o.m. in het arrest Hoffman-Laroche (zaak 85/76, rechtspraak, 1979, p. 461). Volgens dat arrest wordt de betrokken markt gedefinieerd door twee factoren: hij moet enerzijds worden onderzocht vanuit het oogpunt van de betrokken producten en, anderzijds, vanuit geografisch oogpunt. In een arrest van 9 juni 2000 (C.9800458.F) heeft het Hof reeds de tweeledigheid van dat begrip betrokken markt in aanmerking genomen. Toen het enkel uitspraak moest doen over het begrip "markt", heeft het Hof verwezen naar het Michelin-arrest van 9 november 1983 van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (322/81) en besliste het op grond daarvan dat de markt "alle producten" omvat "die door hun eigenschappen bijzonder geschikt zijn om in een constante behoefte te voorzien, en die slechts in geringe mate door andere producten kunnen worden vervangen". In het geannoteerde arrest zoekt het middel het Hof aan na te gaan of door de motivering van de bestreden beslissing voldaan is aan het vereiste dat de geografische markt in concreto moet worden onderzocht. Het geannoteerde arrest hanteert wat dat betreft dezelfde definitie van geografische markt als de Europese Commissie (J.O., 1997, C 372, p. 5, punt 8), namelijk de markt die "het grondgebied dekt waarbinnen de betrokken ondernemingen een rol spelen in de vraag naar en het aanbod van goederen of diensten, waarbinnen de concurrentievoorwaarden voldoende homogeen zijn en dat van aangrenzende gebieden kan worden onderscheiden doordat daar duidelijk afwijkende concurrentievoorwaarden heersen".

- APOTHEKER -

- ONGEOORLOOFDE MEDEDINGING [ZIE: 728 HANDELSPRAKTIJKEN] -

Art. 2, eerste lid

D.01.0011.N 2 mei 2002 AC nr. 267

De Orde der geneesheren is een ondernemingsvereniging in de zin van de Mededingingswet en haar besluiten, in zoverre zij ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging erdoor wordt aangetast, moeten door de tuchtorganen van de Orde worden getoetst aan de eisen van die wet (1). (1) Zie cass. 25 feb. 2000, A.R. D.98.0041.F, nr 144; 7 mei 1999, A.R. D.98.0013.N, nr. 270 met de conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

Art. 3

C.98.0458.F 9 juni 2000 AC nr. ...

Om het bestaan van een machtspositie te beoordelen, moet de rechter nauwkeurig de betrokken markt afbakenen; de in aanmerking te nemen markt omvat alle producten die door hun eigenschappen bijzonder geschikt zijn om in constante behoeften te voorzien en die slechts in geringe mate door andere producten kunnen worden gesubstitueerd; de rechter dient aldus na te gaan of de betrokken markt al dan niet substitueerbare producten omvatte.

- HANDELSPRAKTIJK -

- ONGEOORLOOFDE MEDEDINGING [ZIE: 728 HANDELSPRAKTIJKEN] -

Art. 35

C.97.0049.N 27 november 1997 AC nr. ...

De bevoegdheid van de voorzitter van de Raad voor de mede- dinging om voorlopige maatregelen te nemen, bestemd om restrictieve mededingingspraktijken die het voorwerp van een onderzoek uitmaken te schorsen, is beperkt tot hetgeen strikt vereist is om de doelstelling van de wet van 5 augustus 1991 te bereiken en staat niet toe gelijk welke handeling van enige rechterlijke of administratieve overheid te verbieden om reden dat zij potentieel nadelig zou kunnen zijn voor de mededinging.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

De uitoefening ten gronde van het tuchtrecht jegens de architecten die zijn ingeschreven op de tabel van de Orde, is uitsluitend toevertrouwd aan de wettelijke organen van de Orde van architecten; de voorzitter van de Raad voor de mededinging heeft geen rechtsmacht om aan die organen enig verbod op te leggen de hun wettelijk toevertrouwde opdracht uit te oefenen of te bepalen op welke wijze zij uitspraak moeten doen.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

Artt. 1, 2, §§ 1 en 2

D.01.0011.N 2 mei 2002 AC nr. 267

De beslissing die een tuchtstraf grondt op een algemeen verbod van reclame zonder in concreto na te gaan of zij verzoenbaar is met de eisen van de Mededingingswet en met de eisen van de volksgezondheid, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie cass. 25 feb. 2000, A.R. D.98.0041.F, nr. 144; 7 mei 1999, A.R. D.98.0013.N, nr. 270 met de conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

- GENEESKUNDE - Beroepsorden

- HANDELSPRAKTIJK -

- ARTS -

D.98.0041.F 25 februari 2000 AC nr. ...

De beslissing die een tuchtstraf grondt op een algemeen en volstrekt verbod op iedere vorm van reclame en op de veroordeling van elke mededinging op de farmaceutische markt, is niet naar recht verantwoord.

- APOTHEKER -

De beslissing die een tuchtstraf grondt op een algemeen en volstrekt verbod op iedere vorm van reclame en op de veroordeling van elke mededinging op de farmaceutische markt, is niet naar recht verantwoord.

- HANDELSPRAKTIJK -

Wet 5 aug. 1992 op het politieambt

Art. 15

P.00.0548.N 20 november 2001 AC nr. ...

De officier van gerechtelijke politie die nieuwe misdrijven ontdekt stelt hiervan proces-verbaal op en doet dit toekomen aan de bevoegde procureur des Konings in toepassing van de artikelen 8, 53 en 54 Wetboek van Strafvordering en 15 Wet op het Politieambt en niet in toepassing van artikel 29 Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie Cass., 25 april 1989, AR 3264, nr 485; 6 juli 1999, AR P.99.833.N, nr 412.

- STRAFVORDERING -

- POLITIE -

Art. 26, eerste lid

P.04.0823.N 30 november 2004 AC nr. 577

Winkelruimtes tijdens de gewone openingsuren als bedoeld in artikel 113, § 2, van de Wet van 14 juli 1991 zijn voor het publiek toegankelijke plaatsen in de zin van artikel 26, eerste lid, van de Wet van 5 augustus 1992.

- POLITIE -

Art. 28, § 1

P.02.1013.N 8 oktober 2002 AC nr. 517

Artikel 28, § 1, Wet Politieambt, dat betrekking heeft op door politieambtenaren verrichte veiligheidsfouilleringen, heeft niets uitstaande met de visitaties, verificaties, opnemingen of peilingen uitgevoerd door douaneambtenaren overeenkomstig artikel 182, § 1, AWDA.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 28, § 1, 1°

P.04.1105.F 10 augustus 2004 AC nr. 371

De omstandigheid alleen dat de gefouilleerde geen document heeft voorgelegd tijdens zijn vrijheidsberoving, maakt van die fouillering nog geen veiligheidsfouillering overeenkomstig artikel 28, § 1, 1°, Wet 5 aug. 1992.

- POLITIE -

Art. 28, § 2

P.99.0487.N 11 mei 1999 AC nr. ...

De politie vermag tot gerechtelijke fouillering over te gaan wanneer er aanwijzingen bestaan dat de verdachte overtuigingsstukken of bewijsmateriaal in verband met een misdaad of wanbedrijf bij zich draagt; deze regel houdt niet in dat de gerechtelijke fouillering noodzakelijk tot een positief resultaat moet leiden.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- POLITIE -

Art. 34, § 1, tweede lid

P.00.1402.F 24 januari 2001 AC nr. ...

De politie mag eenieders identiteit controleren, indien zij, op grond van zijn gedragingen, van materiële aanwijzingen of omstandigheden van tijd of plaats redelijke gronden heeft om te denken dat hij wordt opgespoord, dat hij heeft gepoogd of zich voorbereidt om een misdrijf te plegen of dat hij de openbare orde zou kunnen verstoren of heeft verstoord.

- POLITIE -

Art. 40

P.02.0387.N 4 juni 2002 AC nr. 340

Informatie over nog te plegen feiten, die dusdanig concreet is dat die feiten een in de tijd en ruimte bepaalbaar misdrijf gaan vormen, houdt geen verband met de in artikel 28bis, § 2, Wetboek van Strafvordering bedoelde gegevensverwerking, maar verplicht tot het opstellen van een proces-verhaal, overeenkomstig artikel 40 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, het vatten van de daders en het verzamelen van bewijzen; dergelijke opsporingen vormen geen proactieve recherche en behoeven geen voorafgaande schriftelijke toestemming van het openbaar ministerie.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 42

C.08.0277.F 11 september 2009 AC nr. 493

Het arrest dat overweegt dat de Staat, die, met toepassing van artikel 42 van de wet van 5 augustus 1992 ieder politieambtenaar toestaat de hulp of bijstand te vorderen van een nuttig persoon, een voertuig heeft toevertrouwd aan een persoon met het verzoek het te depanneren, ervoor dient te zorgen dat hij een einde maakt aan de door hem geschapen toestand van stalling van het voertuig, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de Staat aan die persoon de stallingskosten van het voertuig moet betalen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Allerlei

- POLITIE -

Art. 47, eerste lid

P.96.0117.N 2 december 1997 AC nr. ...

De Staat is aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door de politieambtenaren van de rijkswacht en de gerechtelijke politie bij de parketten in de functies waarin hij hen heeft aangewend, net zoals de aanstellers aansprakelijk zijn voor de schade aangericht door toedoen van hun aangestelden.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

Art. 7

P.99.0833.N 6 juli 1999 AC nr. ...

Artikel 29 Wetboek van Strafvordering bedoelt niet de officieren en agenten van gerechtelijke politie die in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen van een overeenkomstig artikel 8 van dit wetboek tot hun opsporingsbevoegdheid behorende misdaad of wanbedrijf, in welk geval geen wettelijke bepaling - ook niet artikel 22 Wetboek van Strafvordering en artikel 7 van de Wet van 5 augustus 1992 op het Politieambt - of essentiële procedureregel belet dat zij hun opsporing zouden aanvatten en doorvoeren zonder voorafgaandelijk en dadelijk bericht te geven aan de procureur des Konings; de omstandigheid dat een persoon met hoedanigheid van officier of agent van gerechtelijke politie tevens het slachtoffer is van een misdrijf, tast niet vermelde hoedanigheid aan.~

- STRAFVORDERING -

- POLITIE -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 14 en 15

P.99.1082.N 27 juli 1999 AC nr. ...

De regel dat het opsporingsonderzoek gevoerd wordt onder de leiding en het gezag van de bevoegde procureur des Konings belet niet dat de politiediensten, die, bij het vervullen van hun opdrachten van bestuurlijke politie stoten op aanwijzingen van het plegen van een misdrijf, in het kader van hun algemene opdracht van gerechtelijke politie autonoom kunnen optreden teneinde dit misdrijf op te sporen, de bewijzen ervan te verzamelen, de daders ervan te vatten, aan te houden en ter beschikking te stellen van de bevoegde overheid, op de wijze en in de vormen bepaald door de wet, op voorwaarde dat zij de procureur des Konings inlichten over de gevoerde opsporingen binnen de termijn en op de wijze die deze bij richtlijn vaststelt.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- STRAFVORDERING -

Artt. 15 en 40

P.11.0591.F 7 september 2011 AC nr. ...

De politiediensten, die onder meer tot taak hebben om de bewijzen te verzamelen van de misdaden, wanbedrijven en overtredingen, maar tevens om aan de bevoegde gerechtelijke overheid de processen-verbaal over te maken met alle omtrent misdrijven verkregen inlichtingen en vaststellingen, beschikken hieromtrent over een initiatierecht; het feit dat zij een onderzoeksverrichting voorgeschreven door een magistraat ten uitvoer leggen beperkt hun algemene opsporingsbevoegdheid niet, evenmin als hun plicht om aan een andere magistraat rekenschap af te leggen van alle gegevens waarvan zij kennis nemen en die nuttig kunnen zijn voor een ander vooronderzoek of gerechtelijk onderzoek.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- POLITIE -

P.05.1705.N 28 maart 2006 AC nr. 178

Een ambtshalve, zonder opdracht van de Procureur des Konings of van de onderzoeksrechter, door een lid van de federale politie van de gerechtelijke dienst van een arrondissement opgesteld proces-verbaal houdende de vaststelling van een gemeenrechtelijk misdrijf is een daad van onderzoek die de verjaring van de strafvordering stuit (1). (1) Zie Cass., 17 maart 1975, AC, 1975, 799; Cass., 7 okt. 1976, AC, 1977, 148; Cass., 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- POLITIE -

Artt. 28, § 1, 1°, en 34

P.08.1625.F 19 november 2008 AC nr. 650

Het arrest van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, dat aanneemt dat de politieagenten tot iemands veiligheidsfouillering zijn overgegaan na vaststelling van diens verdachte gedrag aan het stuur van een wagen die hun dienstwagen de voorrang afsneed, aan een op die plaats onaangepaste snelheid reed en achtereenvolgens verschillende kruispunten overstak zonder rekening te houden met het wegverkeer, beslist naar recht dat de fouillering van de voormelde persoon op redelijke gronden verantwoord was.

- POLITIE -

Artt. 28, § 1, 4°, en 34, § 2

P.03.1664.N 18 mei 2004 AC nr. 265

Uit het onderlinge verband van de artikelen 28, § 1, 4° en 34, § 2 van de Wet van 5 aug. 1992 op het politieambt volgt dat een persoon die toegang heeft tot een plaats waar de openbare orde wordt bedreigd, niet enkel aan een veiligheidsfouillering kan worden onderworpen maar ook aan een identiteitscontrole (1). (1) Cass., 24 jan. 2001, AR P.00.1402.F, nr 45.

- POLITIE -

Artt. 28, § 1, en 34

P.00.1402.F 24 januari 2001 AC nr. ...

De politie kan de veiligheidsfouillering doen van een persoon van wie ze de identiteit regelmatig controleert, indien zij, op grond van de gedragingen van deze persoon, van materiële aanwijzingen of van de omstandigheden, redelijke gronden heeft om te denken dat die persoon een wapen zou kunnen dragen of enig voorwerp dat gevaarlijk is voor de openbare orde.

- POLITIE -

Artt. 47 en 48, eerste lid

P.96.0117.N 2 december 1997 AC nr. ...

De politieambtenaren van de rijkswacht en de gerechtelijke politie bij de parketten, die in hun functies aan de Staat, aan de gemeente of aan derden schade berokkenen, moeten deze slechts vergoeden, wanneer zij een opzettelijke fout, een zware fout, of een lichte fout die bij hen gewoonlijk voorkomt, begaan.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

Artt. 8, tweede lid, en 8/6, vijfde lid

P.03.0313.F 12 maart 2003 AC nr. 164

De toepassing van een bijzondere onderzoekstechniek behoeft niet noodzakelijkerwijs een voorafgaande schriftelijke vordering van het O.M.; in geval van noodzaak kan die vordering worden gevraagd door elk mogelijk communicatiemiddel en moet ze vervolgens zo snel mogelijk worden bevestigd, waarbij die bevestiging evenwel kan voortvloeien uit het proces-verbaal van de politie-ambtenaar, die de voorgeschreven opdracht zal hebben uitgevoerd.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- POLITIE -

Wet 5 dec. 1984 tot wijziging van de wetten op de handelsvennootschappen, gecoördineerd op 30 nov. 1935

Art. 77bis

C.01.0536.F 23 januari 2003 AC nr. 53

De algemene vergadering kan, binnen de perken van artikel 77bis Vennootschappenwet, op elk ogenblik in het boekjaar beslissen de aandeelhouders een dividend uit te keren dat van de beschikbare reserves wordt afgenomen (1) (2). (1) Zie J. VAN RYN en J. HEENEN, "Principes de droit commercial", dl I, 1954, p. 476; M. WAUTERS, "Het dividend is van alle tijden", T.P.R., 2000, p. 72; R. STAS, "Uitkeringen aan de aandeelhouders en daarmee gelijkgestelde verrichtingen: enkele knelpunten", in "Knelpunten van dertig jaar vennootschapsrecht", Biblo, 1999, p. 139; C. RESTEAU, "Traité des sociétés anonymes", 1985, p. 231. (2) Art. 77bis, Vennootschapswet, thans artikel 617, eerste lid, Wetboek van vennootschappen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

Artt. 174/53 en 174/55

F.06.0066.F 4 januari 2008 AC nr. 9

De beslissing, die de identiteit en de maatschappelijke zetel niet vermeldt van de vennootschap die, na de algemeenheid te hebben ontvangen van de vennootschap in naam waarvan de rechterlijke procedure voordien was gevoerd, het geding heeft hervat en voortgezet, schendt artikel 780 van het Gerechtelijk Wetboek, aangezien die verrichting niet de ontbinding van de inbrengende vennootschap uitlokt en een wijziging van hoedanigheid teweegbrengt waardoor het geding moet worden hervat door de verkrijgende vennootschap.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Wet 5 juni 1928

Art. 5

C.05.0422.F 21 september 2007 AC nr. 423

De loods die, krachtens artikel 5, eerste lid, van de wet van 3 november 1967, optreedt als de raadgever van de kapitein, die, naar luid van dezelfde bepaling, alleen meester is over de leiding en de manoeuvres van het vaartuig, staat niet onder diens gezag en toezicht (1). (1) Artt. 3 en 5, W. 3 nov. 1967, vóór de wijziging ervan bij W. 20 aug. 1988; zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Wet 5 maart 1872

Art. 12

C.96.0310.F 3 oktober 1997 AC nr. ...

De commissionair moet instaan voor de uitvoering van de overeenkomst die voor de rekening van een committent is gesloten, hij moet daarvoor evenwel in zijn eigen naam optreden en zich persoonlijk verbinden t.a.v. de derden met wie hij de overeenkomst sluit.~

- COMMISSIE -

Wet 5 maart 1952 betreffende de opdeciemen op de strafrechtelijke geldboeten

Art. 1

P.09.1692.F 10 maart 2010 AC nr. 167

De toevoeging van een decime aan een bedrag verhoogt dat bedrag met één tiende (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Het verzuim van de rechter om de toepasselijke opdeciemen te vermelden heeft geen invloed op de wettelijkheid van de beslissing, als het cijfer van de toegepaste decimen voldoende kan afgeleid worden uit de vermelding van het oorspronkelijke bedrag van de geldboete en de uitkomst van de verhoging (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

P.99.1715.N 19 juni 2001 AC nr. ...

Het Hof vernietigt zonder verwijzing de beslissing van de strafrechter waarbij de geldboete onwettig wordt verhoogd met 1990 deciemen in zoverre die geldboete wordt verhoogd met meer dan 990 deciemen (1). (1) Art. 1, wet 5 maart 1952 betreffende de opdeciemen op de strafrechtelijke geldboeten, als gewijzigd bij artikel 1, 2°, wet 24 december 1993.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Art. 1, gewijzigd bij art. 1, 2°, Wet 24 dec. 1993

P.00.1626.F 21 maart 2001 AC nr. ...

Het arrest, dat de geldboete met 1.990 deciemen verhoogt die aan een beklaagde worden opgelegd wegens een misdrijf dat gepleegd is vóór 1 januari 1995, datum van inwerkingtreding van de wet van 24 december 1993, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Cass., 17 sept. 1997, A.R. P.97.0360.F, nr. 355.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Art. 1, tweede lid

P.97.1058.N 9 november 1999 AC nr. ...

De beslissing waarbij een strafrechtelijke geldboete wordt opgelegd dient het aantal opdecimes te vermelden waarmee deze geldboete wordt verhoogd, evenals het uit die verhoging voortvloeiende cijfer.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Wet 5 maart 1952, gewijzigd bij de Wet 20 juli 1991

Art. 1

P.96.1650.N 4 november 1997 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het arrest, waarbij de aan een beklaagde opgelegde geldboete wordt verhoogd met 890 opdeciemen wegens misdrijven gepleegd vóór 11 augustus 1991, datum van inwerkingtreding van de wet van 20 juli 1991.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Wet 5 maart 1952, gewijzigd bij de Wet 24 dec. 1993

Art. 1

P.00.0100.N 2 mei 2000 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat op de veroordeling tot geldboete ten laste van de medebeklaagde andere opdeciemen worden toegepast dan op de veroordeling tot geldboete ten laste van eiser, levert geen schending op van de Wet Opdecimes Geldboeten. (1) (2) (1) Zie Cass., 17 sept. 1997, A.R. P.97.0360.F, nr. 355. (2) Zoals uit het antwoord van het Hof op het tweede onderdeel van het tweede middel blijkt, verschilde de toestand van de medebeklaagde van deze van eiser, gezien laatstgenoemde, in tegenstelling tot de medebeklaagde, ook veroordeeld werd voor feiten die deels na 1 januari 1995, datum van de inwerkingtreding van de wet van 24 december 1993, gepleegd werden.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

P.97.0360.F 17 september 1997 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het vonnis, waarbij de aan een beklaagde opgelegde geldboete wordt verhoogd met 1.990 opdeciemen wegens een misdrijf dat gepleegd is vóór 1 januari 1995, datum van inwerkingtreding van de wet van 24 december 1993.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

P.94.0742.N 12 december 1994 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het arrest waarbij de aan beklaagde opgelegde geldboete met 790 deciemen wordt verhoogd wegens een misdrijf dat hij heeft gepleegd vòòr 9 jan. 1990, d.i. de dag van de inwerkingtreding van de programmawet van 22 dec. 1989, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 30 dec. 1989.~

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Art. 1, eerste lid

P.96.0004.F 5 juni 1996 AC nr. ...

De regel van de eenstemmigheid geldt niet wanneer de appelrechter, met toepassing van nieuwe wetsbepalingen waarbij het bedrag van de opdeciemen wordt gewijzigd, de bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden verhoogt.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.94.0656.F 9 november 1994 AC nr. ...

De regel van de eenstemmigheid vervat in artikel 211bis Sv. geldt niet wanneer de appelrechter, met toepassing van nieuwe wetsbepalingen waarbij het bedrag van de opdeciemen wordt gewijzigd, de bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden verhoogt.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Wet 5 maart 1952, gewijzigd bij de Wet 26 juni 2000

Art. 1

P.09.1767.F 24 februari 2010 AC nr. 121

De toevoeging aan een bedrag van één decime komt overeen met de verhoging van dat bedrag met één tiende; de verhoging met vijfenveertig decimes staat gelijk met de vermenigvuldiging van het bedrag met vijf en een half (1). (1) Zie Cass., 10 mei 2006, AR P.06.0212.F, AC, 2006, nr 265.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Art. 1, eerste en tweede lid

P.06.0212.F 10 mei 2006 AC nr. 265

Het staat aan de hoven en rechtbanken om in hun arresten en vonnissen vast te stellen dat de geldboete die tegen de beklaagde wordt uitgesproken, met name met toepassing van het Strafwetboek, wordt verhoogd met het getal dat in de wet is gesteld, met vermelding van het getal dat uit die verhoging resulteert; een decime aan een bedrag toevoegen komt neer op het verhogen van die som met een tiende van haar bedrag.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Wet 5 maart 1998

Art. 10

P.04.0044.N 16 maart 2004 AC nr. 147

De beslissing van de Commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, uitspraak doende over de herroeping, de schorsing of de herziening van de voorwaardelijke invrijheidstelling heeft niet het kenmerk van een beslissing op een vordering tot het vaststellen van burgerlijke of politieke rechten en evenmin van een beslissing op de strafvervolging, zodat de artikelen 5 en 6 EVRM et 14 IVBPR niet van toepassing zijn op de rechtspleging voor de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 2002, AR P.02.1008.F, nr ... .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.01.0543.F 30 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer de veroordeelde, wiens voorwaardelijke invrijheidstelling is geschorst, opnieuw in vrijheid is gesteld, kan de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling die voorwaardelijke invrijheidstelling met toepassing van artikel 10, W. 5 maart 1998, herroepen, zonder uitspraak te moeten doen binnen de bij artikel 11, § 3, W. 18 maart 1998, bepaalde termijn van twee maanden.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 10, § 1

P.02.1684.F 29 januari 2003 AC nr. 65

Het vormvereiste, bepaald in artikel 10, § 1, Wet 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling, volgens hetwelk de veroordeelde ten minste tien dagen vóór de datum van behandeling van het dossier per aangetekende brief wordt opgeroepen, is niet substantieel en evenmin voorgeschreven op straffe van nietigheid, maar strekt ertoe de uitoefening van het recht van verdediging van de veroordeelde te waarborgen, aangezien de commissie een debat zal voeren over de herroeping, schorsing of herziening van zijn voorwaardelijke invrijheidstelling (1). (1) Zie, wat betreft artikel 184 Sv., Cass., 21 juni 1983, AR. 7987, nr. 585.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.01.0260.F 21 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer de bijzondere voorwaarden, die zijn opgelegd in de beslissing waarbij uitspraak is gedaan over de voorwaardelijke invrijheidstelling, niet nageleefd worden en de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling op die grond beslist heeft dat de rechtsdag van de zaak moest worden bepaald met het oog op een mogelijke herroeping van die voorwaardelijke invrijheidstelling en de veroordeelde te dien einde heeft opgeroepen overeenkomstig de bij wet vereiste vorm en termijn, kan die commissie wettig beslissen om de herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling te bevelen, ook al heeft het O.M., dat op de rechtszitting is gehoord, zulks niet gevorderd.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 10, § 3

P.00.0665.F 14 juni 2000 AC nr. ...

De commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling schendt het recht van verdediging niet wanneer zij de invrijheidstelling van de veroordeelde herroept zonder hem te hebben verhoord, als uit de processtukken blijkt dat de veroordeelde regelmatig op de rechtszitting van de commissie is gedagvaard, dat hij zijn advocaat niet heeft belast hem er te vertegenwoordigen maar zich ertoe heeft beperkt een verzoek, dat ertoe strekte het dossier naar een andere commissie tot voorwaardelijke invrijheidstelling te sturen, door tussenkomst van die advocaat aan de commissie over te zenden.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 10, § 4, tweede lid

P.99.1552.N 21 december 1999 AC nr. ...

De motiveringsplicht van de Commissie bevoegd inzake voorwaardelijke invrijheidstelling is een vormvereiste. Een onjuiste vaststelling van feiten of een verkeerde beoordeling ervan door de commissie levert aldus geen motiveringsgebrek op.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 10, § 5

P.99.1552.N 21 december 1999 AC nr. ...

De termijn van achtenveertig uur om de beslissing van de commissie per aangetekende brief ter kennis te brengen van de betrokkene, het openbaar ministerie bij de commissie, de minister van Justitie en de directeur van de strafinrichting is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 10, § 5, eerste lid

P.05.1671.N 14 maart 2006 AC nr. 149

Het cassatieberoep dat de veroordeelde instelt tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet binnen vijftien vrije dagen worden ingesteld na de dag waarop hem de beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling ter kennis is gebracht, hetzij bij aangetekende brief, hetzij, indien de betrokkene van zijn vrijheid is beroofd, door afgifte van een afschrift van de beslissing door de directeur van de strafinrichting (1). (1) Cass., 12 jan. 2000, RG P.99.1635.F, AC, 2000, nr 26.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.99.1635.F 12 januari 2000 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat de veroordeelde instelt tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling, moet binnen vijftien vrije dagen worden ingesteld na de dag waarop hem de beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling ter kennis is gebracht bij aangetekende brief, of, indien de betrokkene van zijn vrijheid is beroofd, door afgifte van een afschrift van de beslissing door de directeur van de strafinrichting.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 11

P.01.0602.N 19 juni 2001 AC nr. ...

De verplichting om de bevoegde commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling onmiddellijk in kennis te stellen van de voorlopige aanhouding van de veroordeelde betreft de uitgevoerde bevolen voorlopige aanhouding en niet de bevolen maar nog niet uitgevoerde voorlopige aanhouding (1). (1) Zie cass., 25 jan. 2000, AR P.99.1685.N, nr 65.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 12

P.04.0005.N 9 maart 2004 AC nr. 134

Het cassatieberoep tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden ingesteld door een verklaring die hetzij door de veroordeelde hetzij door zijn raadsman op het secretariaat van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt gedaan, hetzij door de veroordeelde op de griffie van de strafinrichting waar hij is opgesloten (1). (1) Cass., 29 maart 2000, AR P.00.0236.F, nr 212; Cass., 14 nov. 2001, AR P.01.1312.F, nr 618; Cass., 8 mei 2002, AR P.02.0388.N, nr 283; Cass., 11 sept. 2002, AR P.02.1041.F, nr ...; zie Cass., 9 febr. 2000, AR P.99.1809.F, nr 104; noot J.C. onder Cass., 5 april 2000, AR P.00.0206.F, Rev.dr.pén. 2000, 963

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.02.1041.F 11 september 2002 AC nr. 441

Het cassatieberoep tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden ingesteld door een verklaring die hetzij door de veroordeelde hetzij door zijn raadsman op het secretariaat van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt gedaan, hetzij door de veroordeelde op de griffie van de strafinstelling waar hij opgesloten is (1); het stuk dat door de veroordeelde en een bewaker van de strafinstelling wordt ondertekend, en waarin de veroordeelde verklaart cassatieberoep in te stellen, voldoet niet aan die vormvereisten (2). (1) Cass., 14 nov. 2001, A.R. P.01.1312.F, nr. ... . (2) Zie Cass., 13 juli 1999, A.R. P.99.1005.N, nr. 416.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.01.1541.F 30 januari 2002 AC nr. 66

De beslissing van de commissie over de ontvankelijkheid van het door de veroordeelde ingediende verzoek tot aanhangigmaking van de zaak bij de commissie, is een beslissing waarbij de voorwaardelijke invrijheidstelling al dan niet wordt toegekend, herroepen of herzien ; het cassatieberoep dat de veroordeelde instelt tegen de beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, die zijn vordering tot aanhangigmaking van de zaak bij die commissie niet ontvankelijk verklaart, is bijgevolg ontvankelijk (1). (Impliciet). (1) Het O.M. concludeerde tot niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep, aangezien artikel 12, W. 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling helemaal niet bepaalt dat cassatieberoep kan worden ingesteld tegen een beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling die geen betrekking heeft op de toekenning, herroeping of herziening van de voorwaardelijke invrijheidstelling. De bestreden beslissing had te dezen betrekking op de ontvankelijkheid van het verzoek van de veroordeelde tot aanhangigmaking van de zaak bij de commissie.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.00.1039.N 25 juli 2000 AC nr. ...

De beslissing van de Commissie voor de Voorwaardelijke invrijheidstelling die de behandeling van het voorstel tot voorwaardelijke invrijheidstelling uitstelt, is geen beslissing waartegen cassatieberoep openstaat.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 13

P.05.1291.F 9 november 2005 AC nr. 584

Het cassatieberoep heeft schorsende kracht wanneer het is gericht tegen een beslissing die de voorlopige invrijheidstelling toekent; het cassatieberoep tegen een beslissing tot herroeping van de voorlopige invrijheidstelling heeft die uitwerking daarentegen niet (1). (1) Zie noot get. J.C., Libération conditionnelle et pourvoi en cassation, Rev. dr. pén., 2000, p. 964.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Allerlei

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 15, tweede lid

P.02.0372.F 22 mei 2002 AC nr. 314

Verjaring van de straf kan niet worden aangevoerd wanneer in een in kracht van gewijsde gegane veroordeling vastgesteld wordt dat de voorwaardelijk in vrijheid gestelde een misdaad of wanbedrijf heeft begaan vóór het verstrijken van de proeftermijn.

- VERJARING - Strafzaken - Straf - Algemeen

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 2

P.00.0513.F 14 juni 2000 AC nr. ...

Bij ontstentenis van conclusies omkleedt de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling haar beslissing regelmatig met redenen, wanneer zij melding maakt van de tegenaanwijzingen voor de voorwaardelijke invrijheidstelling die betrekking hebben op de mogelijkheid tot reclassering, de persoonlijkheid van de veroordeelde, het risico op het plegen van nieuwe strafbare feiten en zijn houding tegenover de slachtoffers ; zij hoeft niet te antwoorden op de verschillende, in het dossier vervatte gunstige adviezen tot voorwaardelijke invrijheidstelling (1). (1) Zie Cass., 15 sept. 1999, A.R. P.99.1150.F, nr. 461, en 28 sept. 1999, A.R. P.99.1344.N, nr. 491.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.00.0206.F 5 april 2000 AC nr. ...

De wet verbiedt om een veroordeelde in vrijheid te stellen die niet aan de vereiste wettelijke voorwaarden voldoet, maar verplicht niet degene, die er wel aan voldoet, in vrijheid te stellen, wanneer er, daarenboven, volgens de feitelijke beoordeling van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, een grond bestaat om de straf verder uit te voeren.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.99.1150.F 15 september 1999 AC nr. ...

Geen enkele bepaling van de W. 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling en tot wijziging van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, vervangen door de wet van 1 juli 1964, verplicht de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling alle contra-indicaties te vermelden die uit het dossier en uit het onderzoek van verzoeker blijken, en die impliceren dat de veroordeelde een ernstig gevaar vormt voor de maatschappij of die zijn reïntegratie in de samenleving redelijkerwijs beletten.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 2, 2° en 3°

P.02.0588.N 28 mei 2002 AC nr. 323

De commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling mag bij haar oordeel of een veroordeelde zich wil of kan integreren in de maatschappij, alle gegevens betrekken die daartoe nuttig zijn en waarover tegenspraak kan worden gevoerd (1). (1) Zie cass., 18 okt. 2000, AR P.00.1329.F, nr 560.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Om tot de voorwaardelijke invrijheidstelling te worden toegelaten moet de veroordeelde de realiseerbaarheid van zijn reclasseringsplan aannemelijk maken.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.00.1329.F 18 oktober 2000 AC nr. ...

De commissie beoordeelt op onaantastbare wijze, in feite, op grond van de gegevens die ze vermeldt, of er een door de wet bepaalde contra-indicatie tegen de voorwaardelijke invrijheidstelling bestaat (1). (1) Cass., 28 sept. 1999, A.R. P.99.1344.N, nr. 491.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.99.1344.N 28 september 1999 AC nr. ...

De commissie beoordeelt soeverein, op grond van de feitelijke gegevens die ze vermeldt, of enige door de wet bepaalde tegenaanwijzing tegen de voorwaardelijke invrijheidstelling bestaat.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 2, 3°

P.00.0497.F 31 mei 2000 AC nr. ...

Hoewel de onpartijdigheid van de rechter een grondregel is van de rechtsbedeling en door de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden nageleefd, kan een miskenning van die regel niet worden afgeleid uit het feit alleen dat de motivering van de beslissing de ongunstige gegevens vermeldt die, volgens de in de wet opgesomde criteria, de invrijheidstelling van de veroordeelde beletten (1). (1) Zie, wat de commissies tot bescherming van de maatschappij betreft, Cass., 11 okt. 1977 (AC, 1978, 189), gronden.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 3, § 1, eerste lid

P.06.1272.F 22 november 2006 AC nr. 592

De termijn binnen welke het personeelscollege, nadat de veroordeelde is gehoord, moet onderzoeken of hij de voorwaarden vervult waarvan artikel 2, Wet Voorwaardelijke Invrijheidstelling zijn vrijlating doet afhangen, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid en is geen substantieel vormvereiste van de rechtspleging tot het verkrijgen van de voorwaardelijke invrijheidstelling; overschrijding van die termijn leidt bijgevolg niet tot vernietiging van een beslissing die een verzoek tot toekenning van die gunstmaatregel verwerpt (1). (1) Zie Cass., 14 juni 2000, AR P.00.0513.F, nr 365; Cass., 10 dec. 2003, AR P.03.1395.F, nr 637; Cass., 17 maart 2004, AR P.04.0210.F, nr 151.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.01.1252.N 20 november 2001 AC nr. ...

Het horen van de veroordeelde in toepassing van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling, is wel een gebiedend voorschrift van behoorlijke rechtspleging, maar geen voorwaarde van de bevoegdheid en de opdracht van het personeelscollege om de eventuele voorwaardelijke invrijheidstelling van de veroordeelde te onderzoeken en hierover een advies uit te brengen; wanneer de veroordeelde weigert te worden gehoord is het personeelscollege alsnog verplicht het hem opgedragen onderzoek te verrichten en gemotiveerd advies uit te brengen.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 3, § 4

P.04.0210.F 17 maart 2004 AC nr. 151

De termijn, bepaald in artikel 3, § 4, Wet van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling en tot wijziging van de Wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, vervangen door de Wet van 1 juli 1964, en de periodiciteit van de vergadering van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, bedoeld in artikel 4, § 3, K.B. van 10 feb. 1999 houdende uitvoeringsmaatregelen inzake de voorwaardelijke invrijheidstelling, zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid (1). (1) Zie Cass., 14 juni 2000, AR P.00.0513.F, nr 365; 10 dec. 2003, AR P.03.1395.F, nr ...

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 3, § 5

P.00.0513.F 14 juni 2000 AC nr. ...

De termijn van twee maanden waarover de Minister beschikt om het voorstel van de directeur van de strafinrichting, samen met zijn advies en met dat van het O.M., aan de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling over te zenden, is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Zie Cass., 21 dec. 1999, A.R. P.99.1552.NS, nr. 693.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.99.1867.N 7 maart 2000 AC nr. ...

Het artikel 3, § 5, van de wet van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling, dat bepaalt dat de minister van Justitie, binnen twee maanden na de ontvangst van het voorstel van de directeur van de strafinrichting, dit voorstel samen met zijn advies en het advies van het openbaar ministerie aan de bevoegde commissie zendt, vereist niet dat de minister persoonlijk dit advies uitbrengt. Het volstaat dat dit geschiedt door de daartoe bevoegde diensten van het ministerie van Justitie.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 3, §§ 4 en 5

P.07.0108.N 27 februari 2007 AC nr. 114

De naleving van de termijnen, bepaald in artikel 3, § 4 en § 5, Wet voorwaardelijke invrijheidstelling, is geen substantiële vormvereiste en de overschrijding ervan leidt niet tot nietigheid van de beslissing tot verwerping van de invrijheidstelling (1). (1) Cass., 14 juni 2000, AR P.00.0513.F, nr 365; Cass., 10 dec. 2003, AR P.03.1395.F, nr 637; Cass., 17 maart 2004, AR P.04.0210.F, nr 151.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.03.1395.F 10 december 2003 AC nr. 637

De termijnen voor de procedure van het gemotiveerd advies dat het personeelscollege over de voorwaardelijke invrijheidstelling moet geven, zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid en hun naleving vormt geen substantiële vormvereiste van de rechtspleging tot het verkrijgen van de voorwaardelijke invrijheidstelling; de overschrijding van die termijnen kan niet leiden tot vernietiging van een beslissing die een verzoek tot voorwaardelijke invrijheidstelling verwerpt.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 4

P.99.1894.N 7 maart 2000 AC nr. ...

De beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, uitspraak doende op een verzoek tot invrijheidstelling van de veroordeelde, heeft niet het kenmerk van een beslissing op een vordering tot het vaststellen van burgerlijke of politieke rechten en verplichtingen en evenmin van een beslissing op een strafvervolging. De artikelen 6 EVRM en 14 IVBPR zijn niet toepasselijk op de rechtspleging voor de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 4, § 4

P.05.1291.F 9 november 2005 AC nr. 584

De beslissing tot herroeping van een voorlopige invrijheidstelling wordt bij meerderheid van stemmen genomen; geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat dit in de beslissing dient te worden vermeld (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 2000, AR P.99.1826.F, nr 129; Cass., 30 juni 1998, AR P.97.0281.N, nr 353 en 13 april 1999, AR P.97.0474.N, nr 203.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.01.0779.F 27 juni 2001 AC nr. ...

Eenstemmigheid is niet vereist voor beslissingen die voorstellen tot voorwaardelijke invrijheidstelling verwerpen (1). (1) Cass., 16 feb. 2000, A.R. P.99.1826.F, en 14 juni 2000, A.R. P.00.0513.F, nrs. 129 en 365.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Zelfs als zij anders is samengesteld, kan een commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling waarbij een nieuw voorstel tot invrijheidstelling aanhangig is gemaakt, wettig beslissen dat de redenen op grond waarvan zij een vorig voorstel tot invrijheidstelling had verworpen nog steeds vaststaan, mits zij haar nieuwe beslissing met redenen omkleedt.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.00.0513.F 14 juni 2000 AC nr. ...

De commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling moet alleen met eenparigheid van stemmen uitspraak doen, wanneer zij een beslissing tot invrijheidstelling neemt en uitsluitend in de twee, bij de wet bepaalde gevallen (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 2000, A.R. P.99.1826.F, nr. - .

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.99.1826.F 16 februari 2000 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat de secretaris van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling een beslissing van die commissie ondertekend heeft overeenkomstig de hem bij wet opgelegde verplichting, kan niet worden afgeleid dat hij aan de beraadslaging heeft deelgenomen.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 211bis Sv., dat van toepassing is op de appèlgerechten, houdt geen verband met de rechtspleging inzake voorwaardelijke invrijheidstelling; de beslissing tot herroeping van een voorwaardelijke invrijheidstelling wordt genomen met meerderheid van stemmen, aangezien eenparigheid van stemmen alleen vereist is voor beslissingen die de invrijheidstelling onder de bij wet gestelde voorwaarden toekennen.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.99.1151.F 15 september 1999 AC nr. ...

De commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling moet haar beslissingen regelmatig met redenen omkleden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 4, § 4, vierde lid

P.02.1008.F 9 oktober 2002 AC nr. 521

De commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling dient niet te antwoorden op de door de veroordeelde neergelegde stukken (1). (1) Zie Cass., 31 okt. 2001, A.R. P.01.1384.F, nr. ... .

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.00.0513.F 14 juni 2000 AC nr. ...

De bij artikel 4, § 4, vierde lid, van de W. 5 maart 1998 voorgeschreven motiveringsverplichting is, net als die voorgeschreven bij artikel 149 Gw., een vormvereiste (1). (1) Cass., 21 dec. 1999, A.R. P.99.1552.N, nr. 693.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 4, § 6

P.01.0840.F 10 juli 2001 AC nr. ...

Wanneer de veroordeelde een of meer correctionele hoofdgevangenisstraffen ondergaat die samen niet meer dan vijf jaar bedragen, moet de datum, die vastgesteld wordt door de commissie die het voorstel tot voorwaardelijke invrijheidstelling verwerpt en vanaf wanneer het dossier van de veroordeelde door het personeelscollege opnieuw kan worden onderzocht, binnen een termijn vallen die niet langer mag zijn dan zes maanden te rekenen vanaf de beslissing tot verwerping.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.01.0719.F 20 juni 2001 AC nr. ...

In geval van verwerping van een voorstel tot voorwaardelijke invrijheidstelling van een tot een criminele straf veroordeelde, bepaalt de commissie de datum vanaf wanneer het dossier van die veroordeelde opnieuw kan worden onderzocht door het personeelscollege, zonder een termijn te mogen overschrijden van hoogstens een jaar te rekenen vanaf de beslissing van de commissie zelf.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 4, § 7

P.99.1151.F 15 september 1999 AC nr. ...

De mogelijkheid die de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling heeft om de behandeling van het voorstel tot voorwaardelijke invrijheidstelling éénmaal uit te stellen tot een latere zitting, is niet van toepassing wanneer de commissie dat voorstel verwerpt.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Artt. 2 en 4, § 4

P.00.1329.F 18 oktober 2000 AC nr. ...

De commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling omkleedt haar beslissing regelmatig met redenen en verantwoordt ze naar recht, wanneer ze rekening houdt met de houding van de veroordeelde tegenover de slachtoffers van de strafbare feiten waarvoor hij werd veroordeeld, om te beslissen dat er contra-indicaties voor de voorwaardelijke invrijheidstelling bestaan die een ernstig risico voor de maatschappij inhouden; geen enkele wettelijke bepaling verplicht de commissie rekening te houden met de naleving van de voorwaarden voor een eerdere, herroepen invrijheidstelling of met de gezondheidstoestand van de veroordeelde.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Artt. 2, tweede lid, 2° en 3° en 7

P.02.0393.N 21 mei 2002 AC nr. 306

Zo de Wet Voorwaardelijke Invrijheidstelling van toepassing is op alle veroordeelden, ongeacht hun nationaliteit, vermag de Commissie voor de Voorwaardelijke Invrijheidstelling het voorstel tot voorwaardelijke invrijheidstelling af te wijzen nu ze oordeelt dat het niet mogelijk is om een nuttige reclassering uit te werken omdat de veroordeelde niet gerechtigd is in het Koninkrijk te verblijven en hij zich in de illegaliteit zou dienen te begeven (1). (1) Het geannoteerde arrest oordeelt over het cassatieberoep van het openbaar ministerie bij de Commissie voor de Voorwaardelijke Invrijheidstelling tegen de beslissing van die Commissie (bij verschrijving "appèlrechters" genaamd), waarbij een voorstel tot voorwaardelijke invrijheidstelling van een vreemdeling zonder recht op verblijf ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard. De reden voor de ongegrondheid was dat de ontstentenis van verblijfsrecht een tegenindicatie vormde voor de mogelijkheid tot sociale reïntegratie van de veroordeelde. In toepassing van artikel 4, § 6, Wet Voorwaardelijke Invrijheidstelling heeft de Commissie wel bepaald dat het dossier van de veroordeelde onmiddellijk opnieuw kan worden onderzocht door het personeelscollege. Het openbaar ministerie voerde als cassatiemiddel aan dat de Commissie Voorwaardelijke Invrijheidstelling het voorstel niet-ontvankelijk had moeten verklaren in plaats van ongegrond. De Wet Voorwaardelijke Invrijheidstelling zou op vreemdelingen zonder recht op verblijf niet van toepassing zijn. De ontvankelijkheid heeft bovendien tot gevolg dat de veroordeelde het recht krijgt zijn dossier opnieuw te laten onderzoeken door het personeelscollege en de Commissie Voorwaardelijke Invrijheidstelling. In zijn conclusie betoogde het O.M. dat het cassatieberoep hem gegrond leek. De Commissie Voorwaardelijke Invrijheidstelling heeft het voorstel tot voorwaardelijke invrijheidstelling van de veroordeelde afgewezen omdat hij wegens afwezigheid van verblijfsrecht niet beantwoordt aan de voorwaarden bepaald in artikel 2, tweede lid, 2° en 3°, Wet Voorwaardelijke Invrijheidstelling. Bovendien zou door de ontstentenis van recht op verblijf ook het toezicht bedoeld in artikel 7, Wet Voorwaardelijke Invrijheidstelling onmogelijk zijn. Het toezicht waarvan sprake in artikel 7, Wet Voorwaardelijke Invrijheidstelling kan enkel, behoudens internationale bepalingen te dezen niet van toepassing, op het Belgisch grondgebied worden uitgeoefend. Hieruit vloeit voort dat de wet in de regel enkel van toepassing kan zijn op vreemdelingen met een recht op verblijf. (Zie ook: R.v.St. (6e K.) nr 88.977, 13 juli 2000, T.B.P. 2001, 405; A.P.M. 2000, 144, Rev. dr. étr. 2000, 657; R.v.St. (6° K.) nr 88.978, 13 juli 2000, http://www.raadvst-consetat.be).

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Wet 5 maart 1999

zoals vervangen bij art. 16

S.00.0076.N 27 november 2000 AC nr. ...

De rechter mag bij het beoordelen van het bewijs van het bestaan van elementen die wijzen op een sociale samenhang tussen de juridische entiteiten, rekening houden met alle regelmatig voorgebrachte gegevens waarvan hij vaststelt dat ze dienstig zijn.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

De regel dat het vermoeden uit de wet in verband met verschillende juridische entiteiten geen weerslag mag hebben op de continuïteit, de werking en de bevoegdheidssfeer van de bestaande organen, houdt niet in dat de bestaande organen bij nieuwe verkiezingen niet mogen worden gewijzigd.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Eén technische bedrijfseenheid tussen verschillende juridische entiteiten, komt in aanmerking, wanneer de belanghebbende die een beroep doet op het vermoeden uit de wet dat meerdere juridische entiteiten één technische bedrijfseenheid vormen, het bewijs levert van het bestaan van één van de bepaalde economische criteria en van slechts enkele elementen inzake de sociale samenhang tussen de verschillende entiteiten.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Het vermoeden in verband met de verschillende juridische entiteiten werd ingesteld ten gunste van de eiser in het geding en niet uitsluitend voor de werknemers of de werknemersorganisaties; wanneer de werkgever zelf een beroep doet op het wettelijk vermoeden in verband met de verschillende juridische entiteiten moeten de werknemers of de werknemersorganisaties het tegenbewijs aanbrengen om het vermoeden te weerleggen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

zoals vervangen bij art. 6, 2°

S.00.0076.N 27 november 2000 AC nr. ...

De rechter mag bij het beoordelen van het bewijs van het bestaan van elementen die wijzen op een sociale samenhang tussen de juridische entiteiten, rekening houden met alle regelmatig voorgebrachte gegevens waarvan hij vaststelt dat ze dienstig zijn.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

De regel dat het vermoeden uit de wet in verband met verschillende juridische entiteiten geen weerslag mag hebben op de continuïteit, de werking en de bevoegdheidssfeer van de bestaande organen, houdt niet in dat de bestaande organen bij nieuwe verkiezingen niet mogen worden gewijzigd.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Eén technische bedrijfseenheid tussen verschillende juridische entiteiten, komt in aanmerking, wanneer de belanghebbende die een beroep doet op het vermoeden uit de wet dat meerdere juridische entiteiten één technische bedrijfseenheid vormen, het bewijs levert van het bestaan van één van de bepaalde economische criteria en van slechts enkele elementen inzake de sociale samenhang tussen de verschillende entiteiten.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Het vermoeden in verband met de verschillende juridische entiteiten werd ingesteld ten gunste van de eiser in het geding en niet uitsluitend voor de werknemers of de werknemersorganisaties; wanneer de werkgever zelf een beroep doet op het wettelijk vermoeden in verband met de verschillende juridische entiteiten moeten de werknemers of de werknemersorganisaties het tegenbewijs aanbrengen om het vermoeden te weerleggen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Wet 5 mei 1865 betreffende de lening tegen intrest

Art. 2, § 3

S.12.0067.F 6 januari 2014 AC nr. ...

Behoudens uitdrukkelijke afwijking in de sociale bepalingen, is de wettelijke rentevoet in sociale zaken bedoeld in artikel 2, §3, van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, ongeacht de grond van het recht op terugvordering, van toepassing op de terugbetaling, door de instelling, van de geïnde bedragen die haar onverschuldigd als sociale bijdragen zijn betaald.

- INTEREST - Algemeen

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

Wet 5 mei 1872

Art. 11

C.01.0134.N 21 maart 2003 AC nr. 190

Het voorrecht van de commissionair-expediteur strekt zich uit tot de hem toegezonden, in bewaring of in consignatie gegeven koopwaren waarvan hij het bezit te goeder trouw heeft verkregen; aan dit vereiste is voldaan wanneer hij, op het tijdstip van de inontvangstneming, erop mocht vertrouwen dat de goederen hem werden verschaft door de eigenaar of althans door iemand die bevoegd was over de goederen te beschikken in het kader van de verzending (1). (1) E. Dirix en R. De Corte, Zekerheidsrechten in Beginselen van Belgisch Privaatrecht, E. Story-Scientia 1999, 203, nr 302.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

Art. 12

C.96.0209.N 9 december 1999 AC nr. ...

In beginsel heeft alleen de commissionair hoedanigheid om in rechte op te treden inzake de geschillen die zijn ontstaan uit de overeenkomsten die hij op zijn eigen naam of onder een maatschappelijke benaming voor rekening van de opdrachtgever heeft gesloten.

- COMMISSIE -

Artt. 4 en 5

C.94.0090.N 16 december 1994 AC nr. ...

De wet van 5 mei 1872 noch de wet van 25 oktober 1919 staan eraan in de weg dat de inleiding en behandeling van de vordering tot vervanging van degene die werd aangewezen om een in pand gegeven handelszaak te verkopen, gebeurt op eenzijdig verzoekschrift overeenkomstig de artt. 1025 tot 1033 Ger.W.; rechtsgeldig is het verzet dat de curator van de failliete schuldenaar op grond van artikel 1033 Ger.W. doet tegen de desaangaande gegeven beschikking die zijn rechten benadeelt.

- VERZET -

- PAND -

Wet 6 april 1995

Artt. 44, 46,1°, 47, §1 en 148, §4, 1°

P.02.0978.N 4 maart 2003 AC nr. 148

Het bedrijf uitoefenen van een beleggingsonderneming omvat niet alleen het verrichten van beleggingsdiensten zelf, maar ook het aanbieden ervan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BELEGGINGEN -

Het bedrijf uitoefenen van een beleggingsonderneming omvat niet alleen het verrichten van beleggingsdiensten zelf, maar ook het aanbieden ervan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Allerlei

Wet 6 april 2010

Artt. 2, 19°, 19, § 1, 1°, en 88 tot 91

P.10.2026.F 20 april 2011 AC nr. ...

De wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming, heeft bedrieglijke reclame jegens consumenten niet uit het strafrecht gelicht; door met name te voorzien in een aparte strafbaarstelling voor bedrieglijke reclame jegens andere personen dan consumenten, streeft de nieuwe wet haar doel na, namelijk het bestrijden van oneerlijke praktijken tussen ondernemingen (1). (1) Zie H. JACQUEMIN, "La loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur", J.T., 2010, p. 546, nr. 3.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 6 en 8

C.12.0497.N 5 december 2013 AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de verplichting om voor de goederen en diensten de totale prijs aan te duiden enkel geldt voor de weergave van alle prijsbestanddelen die de onderneming in alle gevallen tot een geheel vermag te becijferen en niet wanneer dit niet mogelijk is omdat de totale prijs afhankelijk is van beslissingen van de consument (1). (1) Wetsontwerp betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer, 2009-2010, DOC 52, nr. 2340/001, p. 42 .

- HANDELSPRAKTIJK -

Wet 6 aug. 1909

Artt. 1 en 4

C.00.0136.F 27 september 2004 AC nr. 436

Wanneer een ambtenaar tijdelijk is benoemd in een betrekking van de personeelsformatie van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, is een uitdrukkelijke weigering tot hernieuwing noodzakelijk, gelet op het beginsel van de bestendigheid van betrekking; een dergelijke weigering moet steunen op een in feite juiste en wettelijk aanvaardbare reden en kan bijgevolg niet het gevolg zijn van de gewone beëindiging van de termijn van de tijdelijke benoeming (1); een wettelijk aanvaardbare reden tot weigering is die welke gegrond is op de noodwendigheden van de openbare dienst, aangezien ze voorrang hebben boven het persoonlijk belang van de ambtenaar (2). (1) R.v.St. (3de K.), 4 juli 1985, DUFOUR, nr 25.556, Arr. R.v.St. 1985, p. 30. (2) Zie J. SAROT e.a., Précis de fonction publique, Brussel, Bruylant, nrs 17 en 83.

- *MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR)* -

Wet 6 aug. 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen

Art. 43quater, § 1, 1° en 3°, en § 2

S.11.0073.N 15 april 2013 AC nr. ...

Uit artikel 43quater, §1, 3°, Ziekenfondswet volgt dat er sprake is van bedrieglijke reclame zodra een verkeerde of misleidende voorstelling van zaken wordt gegeven die het gedrag van de leden kan beïnvloeden of andere ziekenfondsen nadeel kan berokkenen; de omstandigheid dat de verkeerde voorstelling niet opzettelijk is tot stand gebracht of dat de auteur van de reclame te goeder trouw zou hebben gehandeld laat niet toe te besluiten dat er geen inbreuk is op artikel 43quater, §1, 3°, en §2, Ziekenfondswet; het arrest dat oordeelt dat de betwiste reclame geen bedrieglijk karakter heeft omdat kwaad opzet ontbreekt verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 43quater, §§ 1, 1° en 2°, § 2

S.09.0072.N 3 mei 2010 AC nr. 306

Het is een wezenlijk kenmerk van reclame dat de onderneming of instelling, het product of de dienst waarvoor de reclame wordt gevoerd, daarbij identificeerbaar is, zodat de vergelijkende reclame zoals bedoeld in artikel 43quater § 1, 2° van de Ziekenfondswet die krachtens § 2 van dat artikel verboden is, reclame is die behalve het ziekenfonds, de landsbond of de dienst bedoeld in § 1,1° waarvan de reclame uitgaat, één of meer andere ziekenfondsen, landsbonden of diensten via vergelijking identificeert (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Uit artikel 43quater § 1, 1° en 2°, en § 2 van de Ziekenfondswet volgt dat niet elke vergelijking in reclame voor een ziekenfonds, landsbond of dienst verboden is, maar slechts vergelijkende reclame waarbij al dan niet uitdrukkelijk de naam of een dienst van een ander ziekenfonds of landsbond wordt vermeld, hetzij rechtstreeks, hetzij door verwijzing naar een vergelijkende studie (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 43ter, tweede en derde lid

S.09.0024.N 3 mei 2010 AC nr. 303

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 22 februari 1998 houdende sociale bepalingen, die artikel 43ter heeft ingevoegd in de Ziekenfondswet, blijkt dat deze bepaling verantwoord is door de noodzaak, in het belang van de bescherming van de consument, om het onderscheid tussen de ziekenfondssector en de commerciële sector van de banken of de verzekeringsmaatschappijen te versterken en elke verwarring tussen de beide sectoren te vermijden, alsmede door de bekommernis om het privé-leven van de sociaal verzekerden beter te beschermen tegen elke overdracht van persoonlijke informatie van de verplichte en aanvullende verzekering naar de commerciële verzekering. Zij verbiedt ieder akkoord met als voorwerp de promotie, distributie of verkoop van een ziekenfondsdienst, door een persoon die een activiteit van verzekeringsbemiddeling of een bankactiviteit uitoefent, zonder dat moet aangetoond worden dat er een effectieve vermenging is van beide activiteiten (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Wet 6 aug. 1993

Art. 64

C.96.0276.F 7 november 1997 AC nr. ...

De verjaringstermijn van de vordering van zorgenverstrekkers m.b.t. de door hen geleverde geneeskundige verstrekkingen, diensten en goederen, als bepaald bij artikel 2277bis B.W., ingevoegd in dat wetboek bij artikel 64, W. 6 aug. 1993, begint ten vroegste te lopen met de inwerkingtreding van die wet, dus op 19 aug. 1993.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- GENEESKUNDE - Allerlei

Art. 74, § 3, tweede lid

S.07.0080.N 5 oktober 2009 AC nr. 553

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat met opdrachten die het Instituut tot Aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw (IWONL) als "lasthebber" van een Gemeenschap of Gewest heeft uitgevoerd, worden bedoeld: de statutaire opdrachten, zoals het verlenen van toelagen of beurzen, die het Instituut na de regionalisering van het wetenschapsbeleid en het technologiebeleid verder heeft uitgevoerd met betrekking tot wetenschappelijk onderzoek in aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen of Gewesten behoren, en dit met financiële middelen ter beschikking gesteld door de Gemeenschappen en Gewesten. Met lastgeving heeft de wetgever aldus een bevoegdheidsdelegatie bedoeld.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- LASTGEVING -

Wet 6 feb. 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën

Art. 1, eerste lid

C.95.0289.F 12 juni 1998 AC nr. ...

De verjaringstermijn van vijf jaar die van toepassing is op de schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën en de termijn voor het indienen van de vordering tot terugbetaling van de aannemer van een overheidsopdracht dienen gezamenlijk toegepast te worden.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Een vordering van contractuele aansprakelijkheid tegen de Staat verjaart na verloop van vijf jaar en het staat aan de schuldenaar een dergelijke schuldvordering al dan niet te ordonnanceren, wat gevolgen heeft voor de verjaring ervan.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 1, eerste lid, a

C.06.0385.N 20 december 2007 AC nr. 651

Ingeval van een onrechtmatige overheidsdaad komt in de regel de schuldvordering ten laste van de Staat tot stand op het ogenblik waarop de schade ontstaat of waarop haar toekomstige verwezenlijking naar redelijke verwachting vaststaat; de omstandigheid dat de omvang van de schade op dat tijdstip nog niet precies vaststaat, doet hieraan geen afbreuk (1); wanneer er ingevolge eenzelfde onrechtmatige overheidsdaad nieuwe schadegevolgen optreden waarvan de toekomstige verwezenlijking bij het ontstaan van de eerste schade niet naar redelijke verwachting vaststaat, neemt de verjaringstermijn slechts een aanvang op de eerste januari van het begrotingsjaar waarin deze bijkomende schuldvordering voor de nieuwe schadegevolgen is ontstaan. (1) Cass., 16 feb. 2006, AR C.05.0022.N, AC, 2006, nr. 98.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

C.01.0597.N 25 maart 2004 AC nr. 167

Om betaling te verkrijgen van een schuldvordering ten laste van de Staat die gegrond is op artikel 1382 B.W. dient de belanghebbende een aangifte, staat of rekening over te leggen; wanneer de overlegging niet geschiedt binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de eerste januari van het begrotingsjaar in de loop waarvan zij is ontstaan, is de schuldvordering verjaard (1). (1) Zie Cass., 21 april 1994, AR C.93.0329.F, nr 190; 2 nov. 1995, AR C.94.0186.N, nr 469; 10 okt. 1996, AR C.95.0289.F, nr 372; P.-J. DefoortHet toepassingsgebied van de vijfjarige termijn van schulvorderingen ten laste van de staat m.b.t. schuldvorderingen op grond van artikel 1382 B.W.", P & B, 1995, (29) nr 7 tot 9.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.00.0360.N 13 juni 2003 AC nr. 622

Wanneer, in een geschil dat betrekking heeft op een vordering tot schadevergoeding wegens het nadeel geleden doordat bij ministerieel besluit een andere persoon als tijdelijke leerkracht benoemd werd, en deze benoeming vernietigd werd door de Raad van State, het cassatiemiddel voor het Hof de vraag opwerpt of de wetsbepalingen betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste van de Staat de artikelen 10 en 11 van de Grondwet inzake de gelijkheid van de Belgen voor de wet schenden voor zover ze worden toegepast op een vordering voortvloeiend uit artikel 1382 B.W., stelt het Hof van cassatie een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie Cass., 26 maart 2001, A.R. C.99.0327.F, nr 161; Grondwettelijk Hof 20 feb. 2002, A.A. nr 42/2002. Nog op 22 november 2002 heeft het Hof in de gelijkaardige zaak C.00.0666.N beslist een identieke vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen. Zie thans, wat de verjaringstermijn naar gemeen recht betreft, artikel 2262bis B.W.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.00.0167.N 14 april 2003 AC nr. 250

De verjaringstermijn van 5 jaar geldt in de regel voor alle schuldvorderingen ten laste van de Staat, behoudens andersluidende wettelijke bepalingen (1). (1) Zie: Cass., 31 maart 1955, AC, 1955, 656, Pas., 1955, I, 848, R.J.D.A., 1955, 225 met conclusie van procureur-generaal R. HAYOIT de TERMICOURT, noot H. MATTON; Anders Cass., 24 mei 1860, Pas., 1860, 234, met conclusie van advocaat-generaal CLOQUETTE; Cass., 21 april 1994, AR C.93.0329.F, AC, 1994, nr 190; Cass., 2 nov. 1995, AR C.94.0186.N, AC, 1995, nr 469; Cass., 10 okt. 1996, AC, 1996, nr 372; Cass., 9 sept. 2002, AR C.02.9911.F, nr ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 1, eerste lid, a), b) en c)

C.10.0307.F 9 juni 2011 AC nr. ...

Bij overheidsopdrachten volstaat de indiening van de regelmatig opgemaakte factuur die geldt als verklaring van schuldvordering voor de betaling van intrest om de termijn voor de verjaring van voornoemde schuldvordering te doen ingaan (1). (1) Artt. 68 en 100 K.B. 10 dec. 1868, zowel vóór als na de wijziging ervan bij het K.B. 19 maart 2003; art. 15, § 4, eerste lid, M.B. 10 aug. 1977, gewijzigd bij het M.B. 23 april 1991.

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 1, eerste lid, b

C.06.0103.F 12 april 2007 AC nr. 181

De omstandigheid, enerzijds, dat de nominale bedragen van de staten van de werken, die door de aannemer tijdig en overeenkomstig de voorgeschreven vormen zijn gevorderd, met vertraging zijn betaald waardoor hij recht kreeg op verwijlintrest, en anderzijds, dat de betalingen bij voorrang zijn toegerekend op die intrest, heeft niet tot gevolg dat de verjaringstermijn van de rechtsvordering van de aannemer tot betaling van zijn schuldvordering pas begint te lopen op het ogenblik waarop de toerekening uiteindelijk kan worden berekend, namelijk op de datum van de laatste betaling (1). (1) Art. 15, § 4, M.B. van 10 aug. 1977, nadat het is gewijzigd bij het M.B. van 8 okt. 1985.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) -

Art. 7, § 1 en § 2

F.07.0030.N 24 april 2008 AC nr. 253

Indien de Staat, voor de overheveling van de rechten en verplichtingen ter zake van het onderwijs aan de Gemeenschappen op 1 jan. 1989, binnen de daartoe gestelde termijn van 5 jaar een verzoek tot terugbetaling heeft gericht aan een onderwijzend personeelslid dat onverschuldigd betaald loon had ontvangen, is het recht om het onverschuldigd betaalde bedrag gedurende dertig jaar te vorderen verworven door de Staat en, voorzover die dertigjarige termijn niet eerder was verstreken, als dusdanig op de bevoegde Gemeenschap overgegaan zonder dat deze eerst opnieuw de terugbetaling moest vragen; de omstandigheid dat de bevoegde Gemeenschap voor onverschuldigd loon dat vanaf 1 januari 1986 werd uitbetaald door de Staat, over de mogelijkheid beschikte om zelf de terugbetaling te vorderen, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ONDERWIJS -

Art. 7, § 1, eerste lid, en § 2, eerste en tweede lid

C.04.0178.N 20 april 2007 AC nr. 195

De in artikel 7, § 2, van de wet van 6 februari 1970 vervatte gemeenrechtelijke regeling inzake de vormvoorschriften voor de vraag tot terugbetaling van door de Staat ten onrechte uitbetaalde sommen en de bijkomende termijn van 30 jaar voor de effectieve terugvordering ervan, blijft onverkort van toepassing op de door de Vlaamse Gemeenschap gedane terugvordering van een ten onrechte betaalde wedde aan leerkracht, ook al heeft de decreetgever in de onderwijssector de in § 1 van voormeld artikel voorziene vijfjarige verjaringstermijn voor de vraag tot terugbetaling teruggebracht tot één jaar.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei

- ONDERWIJS -

Wet 6 feb. 1987

Art. 10, § 1, zesde lid

C.07.0480.F 2 oktober 2009 AC nr. 546

Aangezien de grote wegen voorrang hebben op de gemeentewegen, op de plaats waar zij kruisen met een spoorweg in aanleg, verliest de gemeenteweg, door het feit zelf van zijn nieuwe bestemming, zijn oorspronkelijk karakter en maakt hij volledig deel uit van de spoorweg waarbij hij wordt ingelijfd (1). (1) Zie concl. O.M.

- WEGEN -

De inlijving van het gedeelte van de gemeenteweg bij de spoorweg op de plaats waar hij ermee kruist, vindt plaats vanaf het tijdstip waarop hij zijn nieuwe bestemming krijgt (1). (1) Zie concl. O.M.

- WEGEN -

Het bevel van de openbare overheid om een installatie te verplaatsen op de plaats waar de spoorweg in aanleg kruist met de gemeenteweg behoort tot de handelingen die aan dit gedeelte van de gemeenteweg zijn nieuwe bestemming geven (1). (1) Zie concl. O.M.

- WEGEN -

- OPENBAAR DOMEIN -

- RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] -

Wet 6 juli 1967

Art. 28

P.01.0814.F 26 september 2001 AC nr. ...

Art. 41, K.B. 3 april 1953 tot samenordening van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, gewijzigd bij artikel 28, W. 6 juli 1967, artikel 20, § 2, Probatiewet, en artikel 30, W. 28 dec. 1983 betreffende het verstrekken van sterke drank en betreffende het vergunningsrecht, zijn noch uitdrukkelijk noch stilzwijgend opgeheven door artikel 106, W. 4 aug. 1986 houdende fiscale bepalingen (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 1990, A.R. 7570, nr. 260 en A.R. 7571, nr. 261, Arb., 6 april 2000, nr. 40/2000, B.S., 2000, blz. 14981, 6 april 2000, nr. 41/2000, B.S. 2000, blz. 23839, en 1 maart 2001, B.S., 2001, blz. 8865.

- GEESTRIJKE DRANKEN -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het uitstel en de opschorting van de uitspraak van de veroordeling zijn niet van toepassing op de straffen die bepaald zijn in de gecoördineerde wetten betreffende de gegiste dranken, met uitzondering van de hoofdgevangenisstraf (1). (1) Cass., 3 jan. 1990, A.R. 7571, nr. 261.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wet 6 juli 1971

Art. 4, §§ 3, 4 en 5

C.06.0215.F 28 september 2009 AC nr. 530

Uit artikel 4, § 3, § 4, tweede lid, en § 5, W. 6 juli 1971 houdende oprichting van de Regie der Posterijen, kan niet worden afgeleid dat deze, tijdens een onteigeningsprocedure, eerst een aankoop- en bouwplan zou moeten opstellen.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Wet 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek

Art. 131, 3° en 4°

P.14.0351.F 12 november 2014 AC nr. 688

De inbreuk op artikel 465 van het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming werd strafrechtelijk bestraft door artikel 87, 3° en 4° van de wet van 4 augustus 1996; het Sociaal Strafwetboek, dat bij wet van 6 juni 2010 is ingevoerd en dat de voormelde bepaling heeft opgeheven, heeft die bepaling vervangen door artikel 131, 3° en 4°, dat in gelijkaardige bewoordingen is gesteld, zodat de in de telastlegging bedoelde gedraging strafbaar blijft (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ARBEID - Arbeidsbescherming

Wet 6 maart 1818

Art. 1

P.98.0306.N 15 juni 1999 AC nr. ...

Onder collecten ter leniging van rampen en ongelukken moeten worden begrepen de liefdadigheidscollecten, te weten de collecten die het medelijden aanspreken om giften te ontvangen met het oog op het lenigen van ongeluk of tegenslag.

- MISDRIJF - Allerlei

Wet 7 april 2005, gewijzigd bij de Wet 9 mei 2006

Artt. 2 en 5

P.07.1466.F 6 februari 2008 AC nr. 86

De Wet van 7 april 2005 tot bescherming van de journalistieke bronnen verbiedt geen strafrechtelijke onderzoeksmaatregelen tegen iemand die geen bescherming van de bronnen geniet en die ervan verdacht wordt een misdrijf te hebben gepleegd door informatie door te geven aan iemand waarvan de bronnen wel zijn beschermd.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Wet 7 aug. 1931 op het behoud van de monumenten en landschappen

Art. 7

C.97.0067.N 3 februari 2000 AC nr. ...

De wet verplicht de eigenaar of belanghebbende, die een rechtsvordering tot schadevergoeding instelt niet, de op straffe van verval, een voorafgaandelijk voorstel of verzoek tot minnelijke regeling te doen.

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

C.96.0135.F 6 maart 1997 AC nr. ...

De eigenaar of huurder van een landschap kan slechts schadevergoeding krijgen ten gevolge van de bescherming van dat landschap wanneer zijn schade niet door die bescherming is veroorzaakt, maar wel door het feit dat hij geen bouwvergunning gevraagd of gekregen had, die, reeds vóór de bescherming, nodig was om het landschap als graverij te exploiteren.~

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

Wet 7 dec. 1988

Art. 6, § 2, eerste lid, 1°

F.97.0018.F 24 oktober 1997 AC nr. ...

Voor de uit de echt gescheiden vader of de uit de echt gescheiden moeder die een of meer kinderen ten laste heeft, ook al is hij/zij niet hertrouwd, kunnen de van inkomstenbelasting vrijgestelde bedragen die vastgesteld zijn bij artikel 6, § 1, Wet 7 dec. 1988, niet verhoogd worden met de toeslagen waarin § 2, eerste lid, 1°, van dat artikel voorziet.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Vermindering wegens gezinslasten

Wet 7 juli 1951 houdende wijziging van de wetgeving betreffende de landpacht

Art. 55

C.07.0358.N 28 november 2008 AC nr. 681

Uit de parlementaire voorbereiding van artikel 55 van de Pachtwet blijkt dat de wetgever bedoelt dat de vervreemding van het pachtgoed de rechten van de pachter onverkort laat en dat aan de verkrijger nooit meer rechten worden toegekend dan aan de oorspronkelijke eigenaar; hieruit volgt dat ingeval van de verkoop ingevolge uitvoerend beslag van het pachtgoed, dat is verpacht bij een contract dat een vaste dagtekening heeft verkregen vóór de overschrijving van het beslagexploot, het pachtcontract kan worden ingeroepen tegen de koper en dat deze het moet eerbiedigen voor de duur waarvoor het is gesloten.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen

Wet 7 juli 1967

Art. 20, eerste lid

S.01.0005.N 1 oktober 2001 AC nr. ...

De nieuwe regeling volgens dewelke de vorderingen tot betaling van vergoedingen verjaren na drie jaar te rekenen van de kennisgeving van de betwiste administratieve rechtshandeling en die van toepassing is op de arbeidsongevallen in de overheidssector, geldt voor de vorderingen die zijn ingesteld vóór 1 augustus 1997, -datum waarop de nieuwe regeling in werking trad- maar waarover alsdan nog geen gerechtelijke beslissing is genomen; deze vorderingen kunnen derhalve niet meer verjaard verklaard worden na drie jaar vanaf het ontstaan van het recht op vergoeding (1). (1) Zie cass., 18 juni 2001, A.R. S.99.0183.F

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Wet 7 juli 2002

Art. 34

D.07.0008.F 6 juni 2007 AC nr. 308

Wanneer tussen tuchtrechtelijke tekortkomingen samenhang bestaat en het onderzoek van een eerste tekortkoming heeft geleid tot een verhoor door de bevoegde overheid onder gelding van de oude wet, blijft de oude procedure van toepassing op alle samenhangende feiten, zelfs op die welke dagtekenen van na de inwerkingtreding van de nieuwe wet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- RECHTERLIJKE TUCHT -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

D.05.0013.F 12 januari 2006 AC nr. 32

De magistraat die, nu hij eraan schuldig wordt bevonden gewoonlijk, zonder opgave van redenen op het zittingsblad en zonder de eerste voorzitter van het hof van beroep op de hoogte te brengen, te verzuimen zijn beraad te beëindigen binnen de wettelijke termijnen, en bijgevolg verwarring heeft gezaaid bij heel wat rechtzoekenden, tekortgekomen is aan de vereiste collegialiteit en de werking van de rechtbank heeft verstoord, verzuimt zijn ambtsplichten, zodat tegen hem de tuchtstraf van zes maanden schorsing wordt uitgesproken (1). (1) Zie de verwijzingen in de, in het onderstaande arrest weergegeven, schriftelijke vordering van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie; artikel 404 Ger.W. vóór de wijziging ervan bij W. 7 juli 2002, en artikel 405 Ger.W. na de wijziging ervan bij W. 7 juli 2002; betreffende de toepassing van artikel 6.1, E.V.R.M., zie noot J.F.L. onder Cass., 27 juni 2003, algemene vergadering, AR D.03.0013.F, nr 382.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

De magistraat die, tijdens de tegen hem ingestelde tuchtvordering, weigert te antwoorden aan de door de eerste voorzitter van het hof van beroep aangewezen raadsheer-onderzoeker omdat hij de procedure bekritiseert, begaat geen fout en verzuimt bijgevolg zijn ambtsplichten niet (1). (1) Zie de verwijzingen in de, in het onderstaande arrest weergegeven, schriftelijke vordering van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie; artikel 404 Ger.W. vóór de wijziging ervan bij W. 7 juli 2002, en artikel 405 Ger.W. na de wijziging ervan bij W. 7 juli 2002; betreffende de toepassing van artikel 6.1, E.V.R.M., zie noot J.F.L. onder Cass., 27 juni 2003, algemene vergadering, AR D.03.0013.F, nr 382.

- RECHTERLIJKE TUCHT -

Wet 7 juni 1969

Art. 1

P.00.1384.F 20 december 2000 AC nr. ...

Wanneer een opsporing of huiszoeking regelmatig is verricht in een voor het publiek niet toegankelijke plaats na vijf uur 's morgens en vóór 9 uur 's avonds, hoeft er niet te worden nagegaan of de voorwaarden voor een opsporing ten huize of een huiszoeking buiten die uren vervuld waren.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 1, eerste en tweede lid, 3°, en 1bis

P.01.1458.N 15 oktober 2002 AC nr. 541

Het gebrek aan schriftelijke en voorafgaande toestemming tot huiszoeking vanwege de aanwezige echtgenote van een persoon kan geen aanleiding geven tot de nietigheid van de bij die gelegenheid gedane vaststellingen tegen die persoon, die zelf een voorafgaande en schriftelijke toestemming tot huiszoeking had gegeven (1). (1) Cass., 12 dec. 1939, Bull. en Pas., 1939, I, 515.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.00.0024.F 12 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer een opsporing of een huiszoeking wordt verricht in een voor het publiek niet toegankelijke plaats, op verzoek of met toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van de plaats, kan de opsporing of huiszoeking pas worden verricht na het schriftelijk indienen van het verzoek of de toestemming.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 1, tweede lid, 2°

P.99.0544.N 20 februari 2001 AC nr. ...

De strafrechter oordeelt onaantastbaar of een huiszoeking het gevolg is van een op heterdaad vastgesteld misdrijf (1). (1) Zie cass., 13 dec. 1989, AR nr 7910, nr 242.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 1bis

P.01.1121.N 21 januari 2003 AC nr. 40

Geen wettelijke bepaling schrijft voor in welke vorm de aan de opsporing of huiszoeking voorafgaande schriftelijke toestemming dient te worden gegeven (1). (1) zie Cass., 6 febr. 1996, AR P.94.1438.N, nr. 72.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.02.0694.F 8 januari 2003 AC nr. 13

De schriftelijke toestemming die moet voorafgaan aan de opsporing ten huize of huiszoeking, bepaald in artikel 1bis W. 7 juni 1969, tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize of huiszoeking mag worden verricht, is niet vereist voor de toepassing van de W. 18 feb. 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg, waarvan artikel 3, § 2, bepaalt dat de bevoegde agenten toegang hebben tot de lokalen, terreinen, vervoermiddelen en hebben het recht de beroepsboeken en -documenten in te zien van de ondernemingen die onderworpen zijn aan de met toepassing van artikel 1 van die wet genomen besluiten, en dat zij die beroepsboeken en -documenten mogen nazien en ter plaatse afschrift mogen nemen of een uittreksel mogen vragen en allerlei nodige uitleg hierover mogen eisen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 1, eerste lid, en 3°, en 1bis

P.96.0257.N 3 december 1996 AC nr. ...

Wanneer opsporingen of huiszoekingen in een voor het publiek niet toegankelijke plaats worden verricht op verzoek of met toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van de plaats, moet dit verzoek of deze toestemming schriftelijk en voorafgaand aan de opsporing of huiszoeking worden gegeven, ongeacht of de opsporingen of huiszoekingen 's nachts of overdag plaatshebben.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Wet 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers

Art. 2, 2°

P.07.1718.N 29 april 2008 AC nr. 258

Artikel 2, 2°, Kansspelenwet zegt niet dat het exploiteren van kansspelen en van kansspelinrichtingen gelijk zijn, maar dat ze onderscheiden zijn, en bevat evenmin een verbod voor het gelijktijdig exploiteren van kansspelen en kansspelinrichtingen (1). (1) Zie conclusie O.M.

- SPELEN EN WEDDENSCHAPPEN -

Art. 27, eerste lid

P.07.1718.N 29 april 2008 AC nr. 258

Met het cumulverbod, zoals omschreven in artikel 27, eerste lid, Kansspelenwet, verbiedt de wet niet het aangaan van overeenkomsten tussen meerdere personen in verband met de exploitatie van kansspelen, maar het houderschap door een zelfde persoon van meerdere bepaalde vergunningen (1). (1) Zie conclusie O.M.

- SPELEN EN WEDDENSCHAPPEN -

Art. 48

P.07.1718.N 29 april 2008 AC nr. 258

Artikel 48 Kansspelenwet verbiedt de vergunninghouder klasse E niet met een vergunninghouder klasse A, B, C of D een overeenkomst aan te gaan waarbij de eerste toestellen voor kansspelen ter beschikking stelt van de tweede die instaat voor de exploitatie van die toestellen en beiden de opbrengst van die toestellen delen (1). (1) Zie conclusie O.M.

- SPELEN EN WEDDENSCHAPPEN -

- SPELEN EN WEDDENSCHAPPEN -

Art. 5

C.11.0488.N 7 juni 2012 AC nr. ...

Artikel 5 Kansspelwet zoals van kracht vóór de opheffing bij wet van 10 januari 2010 betreft niet de rechtsgeldigheid van de overeenkomsten met het oog op de exploitatie van de door de wet en haar uitvoeringsbesluiten toegestane kansspelen en kansspelinrichtingen, maar wel de rechtsgevolgen ervan en meer bepaald de mogelijkheid voor de contractspartijen om de nietigheid van deze overeenkomst op te werpen; de wetgever maakt hierbij geen onderscheid naargelang de overeenkomsten zijn tot stand gekomen vóór of na de inwerkingtreding van artikel 5 Kansspelenwet (1). (1) Zie de andersluidende concl. van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Allerlei

- SPELEN EN WEDDENSCHAPPEN -

Wet 7 nov. 1988

Art. 1

C.99.0019.F 24 december 1999 AC nr. ...

De Pachtwet vindt slechts toepassing op een overeenkomst betreffende de verkoop van te velde staand gras, indien die overeenkomst voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van die wet.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving

Art. 8, § 2 van de Pachtwet

C.09.0363.N 17 mei 2010 AC nr. 339

De wetgever die in de wet van 7 november 1988 de bedrijfszekerheid van de pachter heeft willen verhogen door de aanpassing van de bestaande wettelijke regeling, heeft er niet voor geopteerd de minimumduur van de pachtovereenkomsten dwingend te verlengen, maar hij heeft integendeel, naast het bestaande pachtcontract dat dwingend toepasselijk is, de partijen de mogelijkheid geboden vrijwillig gebruik te maken van twee nieuwsoortige contracten, die de pachter het voordeel bieden van de lange duur en de verpachter de garantie bieden dat hij deze contracten na verloop van tijd makkelijker kan beëindigen. De wetgever heeft niet voorzien in de mogelijkheid om een bestaande pachtovereenkomst om te zetten in een pachtcontract zoals bedoeld in artikel 8, §2 van de Pachtwet, zoals ingevoegd door artikel 6 van de wet van 7 november 1988 en de wetgever heeft ook niet de bedoeling gehad de bedrijfszekerheid van de pachter die reeds voor het inwerkingtreden van de wet van 7 november 1988 een pacht van ten minste zevenentwintig jaar had bedongen, te verminderen door aan de verpachter een extra reden van opzegging te geven.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Wet 8 aug. 1997

Art. 101

C.05.0554.F 25 september 2006 AC nr. 434

Wanneer, in geval van verkoop van roerende goederen, in de algemene verkoopvoorwaarden die op de factuur vermeld staan een beding tot opschorting van eigendomsoverdracht tot de volledige betaling van de prijs opgenomen wordt, is niet vereist dat dit beding door de schuldenaar schriftelijk aanvaard wordt opdat het na zijn faillissement uitwerking kan hebben.

- KOOP -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

Art. 101, eerste lid

C.12.0480.N 7 juni 2013 AC nr. ...

Een leasingnemer, die voor het faillissement met de gefailleerde een overeenkomst heeft gesloten op grond waarvan deze laatste gehouden is tot teruggave van de geleasede goederen, die hem door de leasingnemer ter beschikking werden gesteld, heeft hoedanigheid en belang om op grond van die overeenkomst de geleasede goederen terug te vorderen (1). (1) Zie concl. O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 12

C.01.0418.N 10 januari 2003 AC nr. 23

Art. 12 van de Faillissementswet 1997 laat aan de rechtbank de beoordeling over van de ernstige en objectieve omstandigheden die door de wet vereist zijn opdat zij het tijdstip van staking van betaling zou kunnen vervroegen voor de datum van het faillissementsvonnis. De beoordeling gedaan door de rechtbank over het toestaan van de voorlopige opschorting, belet niet dat de rechtbank, bij het beoordelen van de faillissementsvoorwaarden zou beslissen op feitelijke gronden dat er in werkelijkheid reeds een duurzame staking van betaling was op het ogenblik dat het akkoord werd aangevraagd (1).(1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Art. 12, tweede lid

C.06.0274.N 10 november 2006 AC nr. 554

Wanneer de rechtbank het tijdstip waarop de gefailleerde wordt geacht te hebben opgehouden te betalen vervroegt tot een tijdstip voor het vonnis van faillietverklaring, moet zij vaststellen dat de koopman op duurzame wijze heeft opgehouden te betalen en dat zijn krediet is geschokt op dat tijdstip waarop zij de staking van betaling vaststelt (1). (1) Zie I. VEROUGSTRAETE, Manuel de la faillite et du concordat, Brussel, Kluwer, 2003, p. 302, nr 458 en p. 401, nr 666; A. ZENNER, Dépistage, faillite et concordats, Brussel, Larcier, 1998, p. 236, nr 303, en p. 736, nr 1035; B. WINDEYArt. 12, Faillissementswet", in Handels- en economisch recht. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, afl. 9 (oktober 1998) nr 3.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Art. 12, zesde lid

C.07.0625.N 1 oktober 2009 AC nr. 539

Het feit dat de oude Faillissementswet niet in de mogelijkheid voorziet om, in geval van faillissement van een rechtspersoon, het tijdstip van staking van betaling vast te stellen op meer dan zes maanden voor de faillietverklaring, heeft tot gevolg dat de rechter die onder vigeur van de nieuwe wet een rechtspersoon failliet verklaart, dit tijdstip overeenkomstig de nieuwe wet niet kan bepalen op een tijdstip van meer dan zes maanden voor de inwerkingtreding van de nieuwe wet; er anders over oordelen zou tot gevolg hebben dat de rechten van derden aangetast worden door een retroactieve werking van de nieuwe wet (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 2006, AR C.04.0446.N, AC, 2006, nr. 43, met concl. O.M. Het O.M. was thans van mening dat de beperking van het tijdstip van de staking van betaling volgens de oude wet geen verkregen recht deed ontstaan en dat de memorie van antwoord terecht stelde dat het feit dat bepaalde handelingen niet tegenwerpbaar zouden kunnen worden verklaard aan de boedel slechts een secundair gevolg is van de nieuwe wet, alsook dat de eisers zich beriepen op een loutere verwachting volgens de oude wet, zonder enige concrete aanduiding van enig verworven recht. De stelling van de eisers dat onder het oude recht de ontbinding niet meer kon worden aangevochten was een loutere hypothese. Het nieuwe artikel 12, van openbare orde, beoogt de schuldeisers te beschermen tegen frauduleuze faillissementen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

C.04.0446.N 19 januari 2006 AC nr. 43

Het tijdstip van staking van betaling door een vennootschap kan worden vastgesteld tot op het tijdstip van haar ontbinding, wanneer het vennootschapsvermogen, volgens het toepasselijk recht, vereffend wordt, ook zonder dat daartoe door de vennoten een formele beslissing tot ontbinding werd genomen (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Art. 14

C.07.0619.N 7 november 2008 AC nr. 620

De bepalingen van artikel 14, vierde lid, van de Faillissementswet beogen de faillissementsprocedure te uniformiseren en de snelle en efficiënte afwikkeling ervan te verzekeren; zij zijn bijgevolg ook van toepassing op het vonnis waarbij het verzet tegen een bij verstek gewezen vonnis van faillietverklaring, hetzij, niet ontvankelijk, hetzij, ongegrond wordt verklaard; zij hebben als bijzonder recht voorrang op de gemeenrechtelijke regeling (1). (1) Cass., 9 feb. 2007, AR C.05.0308.N, AC, 2007, nr 75.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- VERZET -

C.04.0502.N 3 november 2005 AC nr. 560

De termijn om zich in cassatie te voorzien tegen het arrest waarbij het tijdstip van staking van betaling wordt vastgesteld, begint ten aanzien van de partijen in het geding niet te lopen vanaf de dag waarop het uittreksel uit het arrest is opgenomen in het Belgisch Staatsblad (1). (1) Parl. St. Kamer, B.Z. 1991-92, nr 631/1, 4 en 11; S. LOOSVELDHet toepassingsgebied van artikel 14 Faill. W." noot bij Antwerpen, 2 nov. 1998, R.W., 1998-99, 1283, nr 3; A. ZENNER, Dépistage, faillites & Concordats, Brussel, Larcier, 1998, 362, nr 499 en 500.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Art. 14, tweede alinea

C.12.0279.F 28 februari 2013 AC nr. ...

Aangezien de gefailleerde de hoedanigheid heeft om alleen in rechte op te treden wanneer zijn belangen strijdig zijn met die van de boedel, heeft de curator niet de hoedanigheid om hem te vertegenwoordigen in een procedure die betrekking heeft op een rechtsmiddel dat is ingesteld tegen een vonnis van faillietverklaring en moet de gefailleerde persoonlijk bij de zaak betrokken worden; bijgevolg is het derdenverzet tegen een vonnis van faillietverklaring, dat niet tegen de gefailleerde gericht is, niet ontvankelijk.

- DERDENVERZET -

- VORDERING IN RECHTE -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

De gefailleerde is partij bij het vonnis van faillietverklaring.

- DERDENVERZET -

De gefailleerde is partij bij het vonnis van faillietverklaring.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 14, tweede en derde lid

C.05.0308.N 9 februari 2007 AC nr. 75

Het bijzonder recht om de rechtspleging inzake faillissement zonder verwijl en zo efficiënt mogelijk te laten verlopen primeert de algemene regeling van het derdenverzet en sluit uit dat alsnog derdenverzet kan worden gedaan tegen een arrest dat een faillissementsvonnis bevestigt (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- DERDENVERZET -

Art. 16

C.06.0680.N 3 januari 2008 AC nr. 6

De aandeelhouder van een in staat van faillissement verklaarde vennootschap kan niet zelf opkomen tegen een beslissing waarbij een schuldvordering wordt opgenomen in het passief van de failliete boedel, ook al kan die opneming onrechtstreekse gevolgen hebben voor het batig saldo van de vereffening van die vennootschap.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang

C.02.0469.F 23 september 2004 AC nr. 430

Het faillissement heeft tot gevolg dat de schuldvordering van de failliete aannemer op de opdrachtgever onbeschikbaar wordt, zodat, vanaf de dag van het vonnis van faillietverklaring, de in artikel 1798 B.W. bedoelde rechtstreekse vordering niet meer kan worden ingesteld (1). (1) Zie Cass. 27 mei 2004, AR C.02.0435.N, nr ... . Zie E. DIRIX, "Het voorrecht en de directe vordering van de onderaannemer", R.W., 1995-96, p. 1232; P. GERARD en J. WENDEY, "Action directe des sous-traitants, faillite et concordat judiciaire: à contre courant" in Liber Amicorum L. Simont, Ed. Bruylant, 2002, p. 385.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- HUUR VAN DIENSTEN -

Art. 16 e.v.

P.98.1102.N 19 oktober 1999 AC nr. ...

Gemeenschappelijke rechten van alle schuldeisers bij het faillissement zijn de rechten, die voortvloeien uit de schade ten gevolge van de fout van wie ook, waardoor het passief van het faillissement vermeerderd of het actief ervan verminderd wordt; de omstandigheid dat de schade veroorzaakt werd door een van de schuldeisers belet niet dat zij ten nadele van alle schuldeisers het passief van het faillissement kan hebben vermeerderd of het actief ervan kan hebben verminderd.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 16, eerste lid

C.09.0136.N 18 maart 2010 AC nr. 198

De onbeschikbaarheid van de goederen van de gefailleerde treedt in vanaf het uur nul van de dag van het vonnis van faillietverklaring (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 17, 1°

C.12.0187.F 5 november 2012 AC nr. ...

Aangezien de vrederechter bevoegd is om uitspraak te doen over een vordering tot vergoeding wegens uitzetting overeenkomstig artikel 25, eerste lid, 3°, van de wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten, heeft de omstandigheid dat de rechter, bij de beoordeling van het verweer dat is afgeleid uit de afstand die de failliete vennootschap heeft gedaan van de vergoeding als uitgezette huurder, uitspraak moest doen over het tegenstelbaar karakter van die afstand aan de boedel, hetgeen op grond van artikel 17, 1°, van de wet van 8 augustus 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord wordt betwist, geen weerslag op de volstrekte bevoegdheid van de vrederechter.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.04.0202.F 7 april 2005 AC nr. 208

De bodemrechter kan naar recht beslissen dat de hypotheekstelling, door de failliete vennootschap, die als zekerheid voor andermans schuld en zonder prestatie in haar voordeel toegestaan is op een door haar ten gevolge van een kapitaalverhoging verworven onroerend goed, voor de failliete vennootschap een volstrekt kosteloze handeling was, die bijgevolg niet aan de boedel kan worden tegengeworpen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Hoewel de bodemrechter op onaantastbare wijze hoort te beoordelen of een handeling om niet is verricht, mag hij het begrip kosteloosheid niet miskennen (1). (1) Zie Cass., 9 maart 2000, AR C.99.0237.N, nr 166.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 17, 2°

C.10.0443.N 4 februari 2011 AC nr. ...

Schuldvergelijking blijft in beginsel uitgesloten tussen schulden en schuldvorderingen ontstaan voor het faillissement en schuldvorderingen en schulden ontstaan na het faillissement (1). (1) Cass. 24 juni 2010, AR C.09.0365.N, AC 2010, nr. …., met concl. van advocaat-generaal THIJS.

- SCHULDVERGELIJKING -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Uit de regels die een toepassing zijn van het beginsel van de gelijkheid van de schuldeisers na samenloop en van het fixatiebeginsel vloeit voort dat schuldvergelijking na faillissement in beginsel uitgesloten is; het erkennen van schuldvergelijking in de gevallen waar er een nauwe band bestaat tussen de schuldvorderingen tast de regel van de gelijkheid van de schuldeisers bij faillissement niet aan; aldus is in die omstandigheden de schuldvergelijking mogelijk is ook al zijn de voorwaarden voor schuldvergelijking eerst na het faillissement in vervulling gegaan (1). (1) Cass. 24 juni 2010, AR C.09.0365.N, AC 2010, nr. …., met concl. van advocaat-generaal THIJS.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- SCHULDVERGELIJKING -

Art. 17, tweede lid

C.01.0229.N 31 januari 2002 AC nr. 74

De goederen die het voorwerp uitmaken van een inbetalinggeving door de schuldenaar sinds het door de rechtbank bepaalde tijdstip van staking van betaling keren terug naar de boedel ongeacht of de contractspartij kennis had van de toestand van staking van betaling; dit beginsel geldt ook wanneer een derde die goederen heeft verkregen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- INBETALINGGEVING -

Art. 17.2

C.09.0365.N 24 juni 2010 AC nr. 457

Schuldvergelijking na faillissement is in beginsel uitgesloten; in de gevallen waar er een nauwe samenhang bestaat tussen de schuldvorderingen, is de schuldvergelijking mogelijk ook al zijn de voorwaarden voor schuldvergelijking eerst na het faillissement in vervulling gegaan; schuldvergelijking blijft dus in beginsel uitgesloten tussen schulden en schuldvorderingen ontstaan vóór het faillissement en schuldvorderingen en schulden ontstaan na het faillissement, ook al is er samenhang (1). (1) Zie de conclusie van het O.M; Op 24 juni 2010 heeft het Hof een analoog arrest uitgesproken in de zaak F.O9.OO85.N.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Art. 2

C.07.0281.N 19 december 2008 AC nr. 746

Alle vennoten van een vennootschap onder firma worden als kooplieden aangemerkt; de faillietverklaring van een vennootschap onder firma impliceert dat is vastgesteld dat alle vennoten hebben opgehouden te betalen en dat hun krediet is geschokt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Ook de beherende vennoten van de gewone commanditaire vennootschap dienen als kooplieden te worden aangemerkt en de faillietverklaring van de gewone commanditaire vennootschap heeft het faillissement van de beherende vennoten tot gevolg (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Commanditaire vennootschappen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

C.03.0468.N 14 januari 2005 AC nr. 25

De omstandigheid dat een vennootschap reeds in vereffening is heeft tot gevolg dat de beoordeling door de rechter van de toestand van de onderneming, meer bepaald of de voorwaarden voor een faillissement verenigd zijn, op een specifieke wijze moet worden gedaan.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Een vennootschap in vereffening waarvan de vereffenaar binnen de wettelijk toegelaten grenzen de eisbare schulden afbetaalt en die het vertrouwen bewaart van de schuldeisers, heeft in beginsel niet duurzaam opgehouden te betalen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Het feit dat de schuldeisers of een significant deel van de schuldeisers het vertrouwen behouden in de vereffenaar en de vereffening, kan een gegeven zijn waarop de rechter zijn oordeel laat rusten dat de vennootschap in vereffening nog haar krediet behoudt, mitsdien niet in staat van faillissement is (1). (1) Zie Cass., 6 maart 2003, AR C.01.0598.F, nr 154 en de conclusie van adv.-gen. WERQUIN.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

C.01.0598.F 6 maart 2003 AC nr. 154

Het krediet van de ontbonden en in vereffening gegane naamloze vennootschap is niet aan het wankelen, wanneer, enerzijds de ontbinding zonder bedrog heeft plaatsgevonden en in goede omstandigheden verloopt tot voldoening van de schuldeisers of van een aanzienlijke meerderheid van hen, wanneer hun toestemming niet verkregen is via een onvolledige of verkeerde informatie, wanneer de wijze waarop de vereffening is verlopen niet ertoe kan leiden het krediet van de vennootschap bij de schuldeisers aan het wankelen te brengen, wanneer de regel van de gelijkheid van de schuldeisers is nagekomen, wanneer er tijdens de vereffening geen juridische constructies zijn opgezet die de schuldeisers kunnen benadelen en wanneer, anderzijds, een toereikende meerderheid van de schuldeisers haar vertrouwen in de vereffenaar behoudt (1). (1) Zie concl. O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Art. 20

C.12.0202.N 25 januari 2013 AC nr. ...

De bepaling van artikel 20 Faillissementswet dat handelingen of betalingen verricht met bedrieglijke benadeling van de rechten van de schuldeisers niet kunnen worden tegengeworpen onverschillig op welke datum zij hebben plaatsgehad, is een toepassing van artikel 1167 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 23

C.01.0183.N 18 maart 2004 AC nr. 152

Na de sluiting van het faillissement mag de curator niet over het batig saldo beschikken door interest uit te betalen aan de schuldeisers; deze zijn gerechtigd de schuldenaar in betaling van die interest aan te spreken (1). (1) Het O.M. was van mening dat ook het eerste onderdeel gegrond was doordat het arrest oordeelde dat de schuldeisers geen recht hebben op interesten, wat betekende dat ze van elke aanspraak daarop uitgesloten werden, ook al zouden ze zich wenden tot de ware rechthebbende, de gefailleerde vennootschap, behoorlijk vertegenwoordigd.

- INTEREST - Moratoire interest

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 23, tweede lid

C.04.0319.N 24 november 2005 AC nr. 626

De verkoopprijs die de curator van het faillissement ontvangt van de goederen die verbonden zijn voor het bijzonder voorrecht, pand of hypotheek, blijft bezwaard met de gewaarborgde schuldvordering, zowel wat de hoofdsom als wat de interesten ervan betreft, tot op de dag van de betaling (1). (1) Cass., 18 dec. 1970, AC, 1971, 401 (artikel 451, Faillissementswet 1851).

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Art. 24

S.08.0098.N 19 januari 2009 AC nr. 44

Het indienen door een schuldeiser van zijn schuldvordering in het faillissement van een hoofdelijke schuldenaar stuit de verjaring ten aanzien van alle hoofdelijke schuldenaars, maar schorst vanaf dan enkel de verjaring tot de sluiting van het faillissement ten aanzien van de failliet verklaarde hoofdelijke schuldenaar.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Uit artikel 2251 B.W., artikel 452, van de oude Faillissementswet en artikel 24, van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 volgt dat tegen de schuldeiser die aangifte heeft gedaan van zijn schuldvordering, de verjaring ten aanzien van de gefailleerde geschorst is.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing

Art. 25

F.10.0027.N 20 mei 2011 AC nr. ...

Het verbod tot het stellen van afzonderlijke daden van tenuitvoerlegging na faillissement, dat op grond van artikel 25 faillissementswet, de chirografaire en algemeen bevoorrechte schuldeisers treft, geldt niet voor boedelschulden die ontstaan zijn na het faillissement en die de curator heeft aangegaan teneinde de boedel behoorlijk te beheren nu geen enkele wettelijke bepaling de boedelschuldeisers aan dezelfde regeling onderwerpt als de schuldeisers in de boedel of hun rechten beperkt ten aanzien van de boedel; alleen een situatie van samenloop tussen de boedelschuldeisers of tussen die schuldeisers die houder zijn van een bijzonder voorrecht of van een zakelijke zekerheid, kan verhinderen dat de boedelschuldeisers individuele vervolgingen tegen die boedel instellen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 30

C.09.0302.N 22 november 2010 AC nr. 686

De enkele omstandigheid dat onderscheiden gefailleerden, voor wie een zelfde curator wordt aangesteld, schuldvorderingen op elkaar hebben, impliceert niet dat in hoofde van die curator een tegenstrijdigheid van belangen ontstaat in de zin van artikel 30 van de Faillissementswet die zijn aanstelling in de weg staat.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Algemeen

Art. 31

C.06.0298.F 30 juni 2006 AC nr. 374

De beslissing van de rechtbank van koophandel om een curator te vervangen is een rechtsprekende handeling, waarop het algemeen beginsel van het recht van verdediging van toepassing is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

De beslissing van de rechtbank van koophandel om een curator te vervangen is een rechtsprekende handeling, waarop het algemeen beginsel van het recht van verdediging van toepassing is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 31, eerste lid

C.11.0117.F 4 november 2011 AC nr. ...

Artikel 31, eerste lid, van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 staat niet eraan in de weg dat, teneinde de belangen van de failliete boedel te vrijwaren, de curator wordt vervangen als hij, nadat hij werd opgeroepen om uitleg te verschaffen over welbepaalde feiten, niet op de zitting verschijnt en niet vertegenwoordigd wordt (1). (1) Zie Cass. 30 juni 2006, AR C.06.0298.F, AC, 2006, nr. 374.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

C.07.0564.F 4 september 2008 AC nr. 447

° De rechtbank, die ervoor moet zorgen dat een rechter-commissaris ononderbroken toeziet op de voortgang van de faillissementsverrichtingen en op het beheer van de curator, kan de rechter-commissaris vervangen zonder dat zij hem voorafgaandelijk moet horen (1). (1) I. VEROUGSTRAETE, Manuel de la faillite et du concordat, uitg. 2003, nr. 418; 'T KINT en DERIJKE, La faillite, Rép. Not, 2007, nr. 443.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 33

C.05.0013.F 28 november 2005 AC nr. 631

Art. 6, K.B. 10 aug. 1998, dat de afzonderlijke honoraria uitsluitend bepaalt op grond van een vergoeding die evenredig is met de te gelde gemaakte activa, schendt artikel 33, Faillissementswet, niet.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Art. 33, eerste lid

C.05.0013.F 28 november 2005 AC nr. 631

Het middel faalt naar recht, wanneer het betoogt dat, als een geheel van onroerende goederen, dat ondeelbaar bezwaard is met hypotheken of onroerende voorrechten, in verschillende loten verkocht moet worden, een bijzonder barema volgens een degressief percentage op opeenvolgende schijven moet worden toegepast op de opbrengst van het geheel van die verkopen en niet op de opbrengst van elke verkoop afzonderlijk.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Art. 37, tweede lid, 4

C.08.0292.F 9 oktober 2009 AC nr. 570

Geen enkele bepaling van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 sluit het derdenverzet uit van de rechtsmiddelen die tegen de beschikkingen van de rechter-commissaris kunnen worden ingesteld of onderwerpt die rechtsmiddelen aan voorwaarden die van het gemeen recht afwijken.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 46

C.07.0484.N 16 januari 2009 AC nr. 40

Wanneer de curator beslist een overeenkomst, die gesloten is voor de datum van het vonnis van faillietverklaring en waaraan door dit vonnis geen einde wordt gemaakt, verder uit te voeren, geven enkel de prestaties geleverd na het faillissement recht op een vordering ten laste van de boedel (1). (1) Zie E. DIRIXFaillissement en lopende overeenkomsten", R.W. 2003-04, (201) 210; A. ZENNER en I. VEROUGSTRAETEVoortzetting van lopende overeenkomsten door de curators, verbrekingsvergoedingen en boedelschulden", T.B.H. 2004, 517-523.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

C.05.0527.N 10 april 2008 AC nr. 215

Het staat aan de curator te bewijzen dat de beëindiging van een door de failliet gesloten lopende overeenkomst noodzakelijk is voor het beheer van de boedel.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Wanneer het noodzakelijk is voor het beheer van de boedel, dit is wanneer de voortzetting van de overeenkomst gesloten door de failliet de vereffening van de boedel belet of abnormaal bezwaart, kan de curator een einde maken aan een door de failliet gesloten lopende overeenkomst, zelfs wanneer door die overeenkomst rechten worden verleend die aan de boedel tegenwerpelijk zijn; het loutere feit dat de goederen hierdoor een mindere verkoopwaarde hebben, verhindert op zich beschouwd niet de normale afwikkeling van het faillissement (1). (1) Zie de (andersluidende) schriftelijke conclusie van advocaat-generaal Dubrulle, die ook strekte tot cassatie, doch op grond van het eerste onderdeel van het cassatiemiddel, houdende vragen naar de bevoegdheid van de curator om overeenkomsten van de gefailleerde, inzonderheid beheerst door dwingende wetsbepalingen, te beëindigen, alsook de draagwijdte van dit laatste begrip.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- OVEREENKOMST - Einde

C.02.0416.N 24 juni 2004 AC nr. 354

Het staat niet aan de curator een einde te stellen aan een door de failliet gesloten tegenwerpelijke overeenkomst wanneer de voortzetting van de overeenkomst de normale vereffening van de boedel niet belet (1). (1) Zie E. DirixFaillissement en lopende overeenkomsten", R.W. 2003-2004, (201) nr 23 en voetnoot 63; A. Zenner, Dépistage, faillites et concordats, Brussel 1998, 497, nr 679.

- OVEREENKOMST - Einde

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 46, § 1

C.12.0350.N 3 mei 2013 AC nr. ...

Indien de curators niet worden aangemaand om een beslissing te nemen over het lot van een lopende overeenkomst en zij beslissen om de overeenkomst te beëindigen, dan gelden de schulden die ontstaan tussen het vonnis van faillietverklaring en de beëindiging van de overeenkomst als schulden in de boedel.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 46, § 1, tweede lid

C.13.0477.F 21 maart 2014 AC nr. ...

Wanneer de curator binnen vijftien dagen na de aanmaning van de partij die met de gefailleerde heeft gecontracteerd, geen beslissing neemt over het verder uitvoeren van die overeenkomst, vereist de toepassing van het vermoeden dat de voor de datum van het vonnis van faillietverklaring gesloten overeenkomst beëindigd is, niet dat de beëindiging van de overeenkomst noodzakelijk is voor het goede beheer van de boedel.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 47

S.10.0159.N 20 juni 2011 AC nr. ...

Het faillissementsvonnis is een rechterlijke beslissing die in de regel de stopzetting van elke handelsactiviteit oplegt, met als gevolg dat de curator de arbeidsovereenkomsten moet beëindigen; de uitzonderingsregel, dat in bijzondere omstandigheden, zoals die bepaald bij artikel 47 Faillissementswet 1997, de handelsverrichtingen weliswaar toch tijdelijk kunnen worden voortgezet, ontneemt aan het faillissementsvonnis evenwel niet zijn wezenlijke aard van rechterlijke beslissing die de stopzetting van de handelsactiviteiten oplegt (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 49

C.07.0304.F 19 februari 2009 AC nr. 140

Wanneer machtiging wordt verleend om de activa te gelde te maken die onderhevig zijn aan spoedig bederf, snelle waardevermindering, of wanneer de kosten voor het bewaren van de goederen, de activa van het faillissement in acht genomen, te hoog zijn, moet de rechter-commissaris nagaan of de litigieuze overdracht de rechten van derden kan aantasten.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 57, derde lid

C.10.0484.F 2 mei 2013 AC nr. ...

De hypothecaire inschrijving die de curator namens de gezamenlijke schuldeisers neemt op de onroerende goederen van de gefailleerde heeft niet tot gevolg dat er in het voordeel van de boedel een nieuwe waarborg wordt gesteld die de volgorde wijzigt waarin de rechten van voorrang tijdens het faillissement worden uitgeoefend.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Art. 6

C.13.0033.N 28 november 2013 AC nr. ...

Een schuldeiser is gerechtigd het faillissement van zijn schuldenaar te vorderen wanneer de wettelijke voorwaarden zijn vervuld; een schuldeiser voldoet in die omstandigheid, in beginsel, aan de vereisten van de artikelen 17 en 18 van het Gerechtelijk Wetboek; dient een schuldeiser niet aan te tonen dat de faillissementsvordering voor hem een groter voordeel oplevert als een andere wijze van invordering van zijn schuldvordering, dan mag het instellen van deze vordering geen rechtsmisbruik uitmaken; dit laatste is het geval wanneer er een kennelijke onevenredigheid bestaat tussen het belang bij de faillissementsvordering en de belangen die door de toewijzing van de vordering worden geschaad.

- RECHTSMISBRUIK -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Begrip - Vereisten van het faillissement

- VORDERING IN RECHTE -

P.98.0195.N 15 juni 1999 AC nr. ...

De strafvordering wegens bankbreuk staat los van elke faillietverklaring door de rechtbank van koophandel.

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

Art. 63

C.10.0439.N 17 juni 2011 AC nr. ...

In de faillissementen die op de datum van de inwerkingtreding van de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de faillissementswet van 8 augustus 1997 en houdende diverse bepalingen, d.i. 7 augustus 2005, nog niet waren afgesloten, hadden de schuldeisers die genoten van een persoonlijke zekerheidstelling tot 7 november 2005 de mogelijkheid de bijkomende verklaring, waarvan sprake in artikel 10, eerste lid, 1°, van die wet, ter griffie van de rechtbank van koophandel in te dienen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

C.07.0098.F 18 september 2008 AC nr. 483

De opname van een schuldvordering in het passief van een faillissement, zonder enig voorbehoud of bezwaar, vormt, in beginsel, een onherroepelijke rechtshandeling die belet dat de opgenomen schuldvordering nog kan worden betwist; de borg, die niet aan de opname heeft deelgenomen, verliest door die regel evenwel niet het recht om het bedrag van de schuldvordering te betwisten.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 72, derde en vierde lid

C.03.0420.N 8 november 2004 AC nr. 536

De driejarige verjaringstermijn van het recht opname te vorderen van een schuldvordering in het faillissement is niet van toepassing wanneer de schuldvordering het voorwerp is van een rechtspleging die voor een andere instantie wordt gevoerd tussen de schuldeisers en de curators en die werd ingesteld binnen de drie jaar na het faillietverklarend vonnis.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 73

F.10.0124.N 20 oktober 2011 AC nr. ...

Wanneer na de sluiting van het faillissement wegens ontoereikend actief activa opduiken, worden zij te gelde gemaakt door een door de rechtbank aangestelde curator ad hoc die uitsluitend bevoegd is ter zake van deze na de sluiting van het faillissement opgedoken activa, zonder dat met betrekking tot deze activa nog een rol is weggelegd voor de vereffenaars van de vennootschap, weze het in het raam van het passief voortbestaan van de vennootschap na de vereffening.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 80, derde lid

C.07.0417.N 14 november 2008 AC nr. 632

De kosteloze aard van de persoonlijke zekerheidsstelling is het ontbreken van enig economisch voordeel, zowel rechtstreeks als onrechtstreeks, dat de persoonlijke zekerheidssteller kan genieten ten gevolge van de zekerheidsstelling (1). (1) Cass., 26 juni 2008, AR.07.0546.N, AC, 2008, nr 403, met conclusie van advocaat-generaal met opdracht Van Ingelgem. Art. 80, derde lid, van de Faillissementswet, zoals ingevoerd bij artikel 7, 2°, van de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 en houdende diverse fiscale bepalingen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- BORGTOCHT -

De omstandigheid dat de zekerheidsseteller voor de gefailleerde uit de vennootschap waarvan hij de bestuurder is, vergoedingen betrekt in een andere hoedanigheid dan persoonlijk zekerheidsteller, sluit niet uit dat de feitenrechter kan vaststellen dat deze vergoedingen een economisch voordeel uitmaken voor de zekerheidssteller.

- BORGTOCHT -

Het is de bedoeling van de wetgever dat de rechtbank enkel de natuurlijke personen die zich persoonlijk zeker stelden voor de gefailleerde kan bevrijden, die door hun bereidwilligheid verplicht zijn om de schulden van de gefailleerde te delgen, terwijl zij geen persoonlijk belang hebben bij de betaling van die schulden.

- BORGTOCHT -

Voor de beoordeling van de kosteloosheid van de borgstelling, dient de rechter zich te plaatsen op het ogenblik waarop de zekerheidsstelling werd verleend (1). (1) Cass., 26 juni 2008, AR.07.0546.N., AC, 2008, nr 403, met conclusie van advocaat-generaal met opdracht Van Ingelgem. Art. 80, derde lid, van de Faillissementswet, zoals ingevoerd bij artikel 7, 2°, van de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 en houdende diverse fiscale bepalingen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- BORGTOCHT -

C.07.0546.N 26 juni 2008 AC nr. 403

De kosteloze aard van de persoonlijke zekerheidsstelling is het ontbreken van enig economisch voordeel, zowel rechtstreeks als onrechtstreeks, dat de persoonlijke zekerheidssteller kan genieten van de zekerheidsstelling (1). (1) Zelfde oplossing als gepreciseerd in Cass., 26 juni 2008, AR C.07.0596.N, infra, nr ...

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- BORGTOCHT -

Het is de bedoeling van de wetgever dat de rechtbank enkel de natuurlijke personen die zich persoonlijk zeker stelden voor de gefailleerde zou bevrijden die door hun bereidwilligheid verplicht zijn om diens schulden te delgen, terwijl zij geen persoonlijk belang hebben bij de betaling van die schulden.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- BORGTOCHT -

C.07.0596.N 26 juni 2008 AC nr. 404

De kosteloze aard van de persoonlijke zekerheidsstelling is het ontbreken van enig economisch voordeel, zowel rechtstreeks als onrechtstreeks, dat de persoonlijke zekerheidssteller kan genieten van de zekerheidsstelling (1); of de zekerheidssteller al dan niet een concrete tegenprestatie heeft bedongen voor het aangaan van de zekerheidsstelling is niet bepalend voor de oplossing van de vraag of de zekerheidsstelling kosteloos is in de zin van de wet. (1) Cass., 26 juni 2008, AR C.07.0546.N, supra, nr ...

- BORGTOCHT -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Het is de bedoeling van de wetgever dat de rechtbank enkel de natuurlijke personen die zich persoonlijk zeker stelden voor de gefailleerde zou bevrijden die door hun bereidwilligheid verplicht zijn om diens schulden te delgen, terwijl zij geen persoonlijk belang hebben bij de betaling van die schulden (1). (1) Cass., 26 juni 2008, AR C.07.0546.N, supra, nr ...

- BORGTOCHT -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 82

C.12.0386.F 6 september 2013 AC nr. ...

Noch uit artikel 82 van de Faillissementswet van 8 augustus 1997, zoals het van toepassing was vóór 1 oktober 2002, noch uit enige andere wettelijke bepaling die van kracht was op de datum van de verschoonbaarheidsverklaring van de verweerder in 2000, volgt dat de echtgenoot van de gefailleerde die zich persoonlijk verbonden heeft voor de schuld van de andere echtgenoot, van die verplichting wordt bevrijd t.g.v. de verschoonbaarheid.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Allerlei

C.11.0463.F 24 februari 2012 AC nr. ...

Het arrest is niet naar recht verantwoord wanneer het, krachtens artikel 82 van de Faillissementswet, zoals het van toepassing was op het ogenblik dat de gefailleerde verschoonbaar werd verklaard, aan de gefailleerde het voordeel toekent dat erin bestaat dat deze niet meer door zijn schuldeisers kan worden vervolgd, terwijl het de rechten van vervolging aantast die laatstgenoemden, onder vigeur van de oude wet, door de afsluiting van het faillissement onherroepelijk hadden teruggekregen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 82, eerste lid

F.09.0088.N 20 mei 2010 AC nr. 359

De verschoonbaarverklaring heeft wat de fiscale schulden betreft enkel uitwerking op de eigen fiscale schulden van de gefailleerde; het gedeelte van de aanslag dat betrekking heeft op het belastbaar inkomen van de belastingplichtige echtgenoot van de gefailleerde is geen eigen fiscale schuld van de gefailleerde, waarvoor de echtgenoot van de gefailleerde aansprakelijk is maar is een schuld waarvoor de niet-gefailleerde persoonlijk moet instaan, ook al kon deze schuld krachtens artikel 394, § 1, W.I.B.(1992), vóór de verschoonbaarverklaring, worden verhaald op zowel het gemeenschappelijk vermogen als op de eigen goederen van de beide echtgenoten, zodat de verschoonbaarverklaring van de gefailleerde niet tot gevolg heeft dat voor deze schuld geen verhaal meer mogelijk is op de eigen goederen van de belastingplichtige echtgenoot (1). (1) Cass., 14 jan. 2010, AR F.08.0090.N, www.cass.be, met concl. adv.-gen. THIJS

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

F.08.0090.N 14 januari 2010 AC nr. 37

De verschoonbaarverklaring treft enkel de eigen schulden van de gefailleerde; het gedeelte van de aanslag dat betrekking heeft op het belastbaar inkomen van de belastingplichtige echtgenoot van de gefailleerde is geen eigen schuld van de gefailleerde, ook al kan deze schuld krachtens artikel 394, § 1, W.I.B. (1992), worden verhaald op zowel het gemeenschappelijk vermogen als op de eigen goederen van de beide echtgenoten, zodat de verschoonbaarverklaring van de gefailleerde niet tot gevolg heeft dat voor deze schuld geen verhaal meer mogelijk is op de eigen goederen van de belastingplichtige echtgenoot (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

F.06.0047.F 5 oktober 2007 AC nr. 456

Het arrest dat, zonder op dat punt te worden bekritiseerd, oordeelt dat de na de opening van het faillissement verschuldigd geworden onroerende voorheffingen schulden van de boedel zijn, beslist wettig dat die schulden niet verschoonbaar zijn, daar ze in ieder geval na het vonnis van faillietverklaring zijn ontstaan, zodat de verklaring van verschoonbaarheid erop niet van toepassing is (1). (1) I. VEROUGSTRAETE, Manuel de la Faillite et du concordat, Brussel, Larcier, uitg. 2003, nr. 1051, p. 617; J. WINDEY, "L'excusabilité du failli, Rec. dr. Com. b., 1999, p. 174-175; G.A. DAL, "L'excusabilité", J.T. 2002, p. 633 en inz. P. 636.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

C.00.0430.F 16 november 2001 AC nr. ...

De borg kan zich niet op de verschoonbaarheid van de gefailleerde beroepen om te beletten dat de schuldeiser t.a.v. wie hij zich borg stelt, tegen hem vervolgingen instelt, aangezien de verschoonbaarheid niet het tenietgaan van de schulden van de gefailleerde tot gevolg heeft en een exceptie is die alleen de schuldenaar persoonlijk betreft in de zin van artikel 2036 B.W. (1). (1) I. VEROUGSTRAETE, Manuel du curateur de faillite, Kluwer, Deurne, 1998, nr. 979; A. ZENNER, Dépistage, faillite et concordats, Brussel, Larcier, 1998, nr. 571 en Faillites et concordats --Chronique de doctrine et de jurisprudence 1998-1999, Brussel, Larcier, 2000, nr. 68; B. WINDEY, "De verschoonbaarheid voor de gefailleerde: een wrange nasmaak voor de borgen?" noot onder beslagrechter Hasselt, 9 mei 2000, A.J.T., 2000-2001, p. 556, nr. 4; G.-A. DAL, "L'excusabilité du failli", in: Le nouveau droit du concordat judiciaire et de la faillite: les lois des 17 juillet et 8 août 1997, Brussel, Bruylant, 1998, p. 170; Y. DUMON, "La Faillite et le concordat judiciaire", J.T., 1997, p. 803, noot 212; T. BOSLY en C. VAN BUGGENHOUT, "De quelques nouveautés introduites par la loi du 8 août 1997 sur les faillites", R.D.C., 1998, p. 223; J. VERLINDEN, "Overzicht van de nieuwe wetten betreffende het faillissement en het gerechtelijk akkoord", T.R.V. 1998, p.18, nr. 115; S. BRIJS, "Over de verschoonbaarheid van de (overledene) gefailleerde", R.W., 1998-1999, p. 226, nr. 5; M. MERSCH, "L' excusabilité ou l'effacement procédural des dettes", in Les procédures de règlement collectif du passif, C.U.P., vol. XXXV, december 1999, p. 97; J. WINDEY, "L'excusabilité du failli", R.D.C., 1999, p. 174 en "De verschoonbaarheid voor de gefailleerde: een wrange nasmaak voor de borgen?", Noot onder beslagrechter, Hasselt, 9 mei 2000, A.J.T. 2000-2001, p. 556, nr. 4; A. CUYPERS, De invloed van de nieuwe wetten betreffende het gerechtelijk akkoord en het faillissement op de kredieten en de kredietzekerheden, Kluwer, 1998, nr. 41, p. 43; C. MATRAY, "L'excusabilité du failli", R.R.D., 1998, p. 267; E. DIRIX, "De schuldeisers en hun zekerheidsrechten", in Faillissement en Gerechtelijk Akkoord: het nieuwe recht, Antwerpen, Kluwer, 1999, nr. 87; Voor een meer gematigd standpunt, zie K. BYLTEBIER, "Rechtspositie van de schuldeisers van een gefailleerde schuldenaar na de wet van 8.8.1997", in Faillissement en gerechtelijk akkoord, Maklu., 1998; cf. ook F. Dumon, "la faillite et le concordat judiciaire: la réforme de 1997", J.T., 1997, p. 803; Alleen in de parlementaire voorbereiding wordt verwezen naar de verdwijning van de schuld, zie "Memorie van toelichting", Pasin., 1997, p. 3021 en Gedr. St., Kamer, g.z. 1995-1996, nr. 329/17, p. 152; bij de parlementaire voorbereiding zijn ook de woorden gebruikt "ontlasting van de schulden (wetsontwerp, Gedr. St., Kamer, g.z. 1991-1992, nr. 631/1, Pasin., p. 3021) en van "kwijtschelding van schuld" (antwoorden van de minister van Justitie, Gedr. St., Kamer, g.z. 1994-1995, nr. 631/13); i.v.m. een wetsontwerp tot wijziging van artikel 82 en tot bevrijding van sommige borgen, zie Gedr St, Kamer, g.z. 2000-2001, nr. 1132/001, inz. p. 17.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 82, tweede lid

C.11.0080.F 18 oktober 2013 AC nr. ...

De bepaling volgens welke de echtgenoot van de gefailleerde, die persoonlijk aansprakelijk is voor de schuld van zijn echtgenoot, ingevolge de verschoonbaarheid van die verplichting wordt bevrijd, strekt zich uit tot de hypotheek die de echtgenote van de gefailleerde heeft toegestaan op een van haar eigen goederen, als waarborg voor de verbintenissen van laatstgenoemde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

De echtgenoot van de gefailleerde wordt bevrijd van elke schuld die hij gezamenlijk of hoofdelijk met de gefailleerde is aangegaan, ook al is die schuld aangegaan ten voordele van het eigen vermogen van de echtgenoot (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWETTELIJK HOF -

- GRONDWET - Art. 10

C.10.0322.F 24 februari 2011 AC nr. ...

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Art. 83

P.09.0869.F 21 oktober 2009 AC nr. 600

De aanstelling van een curator ad hoc om activa te gelde te maken die in natura zijn opgedoken nà het vonnis dat de sluiting van het faillissement wegens ontoereikend actief uitspreekt ten aanzien van de niet verschoonbaar verklaarde gefailleerde, heeft niet tot gevolg dat de activa van de door de vereffening ontbonden vennootschap in juridisch opzicht verder blijven bestaan.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 9

P.99.0011.F 9 juni 1999 AC nr. ...

De overtreding van artikel 489bis, 4°, Sw., dat het verzuim strafbaar stelt om binnen de bij artikel 9, Faillissementswet 1997 bepaalde termijn, aangifte te doen van het faillissement, vereist het opzet om de faillietverklaring uit te stellen.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 99

C.12.0350.N 3 mei 2013 AC nr. ...

Wanneer na een faillissement de curator de lopende huurovereenkomst beëindigt doch het onroerend goed verder gebruikt met het oog op het passend beheer van de failliete boedel, is de verschuldigde bezettingsvergoeding een schuld van de boedel.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Artt. 16 tot 20, 40, 49, 51, 57 en 99

C.13.0288.F 2 oktober 2014 AC nr. 570

De curator, die de vergoeding vordert van de schade die is veroorzaakt door de fout van het orgaan van een vennootschap waardoor het passief van het faillissement is vermeerderd of het actief ervan is verminderd, oefent niet de individuele rechten uit van de schuldeisers die met die vennootschap een overeenkomst hebben gesloten en vordert de vergoeding niet van de schade die voor die schuldeisers voortvloeit uit de wanuitvoering van de overeenkomst.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Rechtspleging

Artt. 16, 1e lid, 1e zin, 80, 2e en 5e lid, en 82, 1e lid

C.14.0095.F 25 september 2014 AC nr. 555

Uit de artikelen 16, eerste lid, eerste zin, 80, tweede en vijfde lid, en 82, eerste lid, van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 volgt niet dat, wanneer de rechtbank de gefailleerde verschoonbaar verklaart alvorens de sluiting van het faillissement te bevelen, de goederen die de gefailleerde na die beslissing verkrijgt uit het actief van het faillissement worden uitgesloten (1). (1) Zie concl. OM in Pas 2014, nr. …

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Artt. 16, 43, 45 en 51

C.05.0367.N 2 februari 2007 AC nr. 63

Als de debiteur-solvens na het minnelijk kantonnement failliet wordt verklaard, kan de curator niettemin de afgifte van het gekantonneerde bedrag vorderen, en er de bestemming aan geven die zal volgen uit de beslissing van de rechter.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Artt. 16, 46 en 47

S.03.0110.N 24 juni 2004 AC nr. 356

Een faillissementsvonnis sluit in de regel uit dat de curator zou verplicht worden ten aanzien van de werknemers specifieke bij een collectieve arbeidsovereenkomst overeengekomen maatregelen te nemen met het oog op het behoud van de werkgelegenheid en een inlichting- en overlegprocedure in dit verband na te leven die bijkomende beperkingen oplegt aan de wijze waarop de wet bepaalt dat de curator zijn opdracht moet vervullen; dergelijke maatregelen en procedure in geval van faillissement kunnen niet bijdragen tot de beoogde werkzekerheid en zijn in strijd met de dwingende wetsbepalingen die omschrijven op welke wijze de curator de boedel moet beheren.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Artt. 17 en 150, eerste lid

C.03.0070.N 3 juni 2004 AC nr. 302

Wanneer het faillissement dateert van voor het in voege treden van de nieuwe Faillissementswet en de overeenkomst van tien dagen voor de datum van staking van betaling blijft ze aanvechtbaar met toepassing van de oude wet (1). (1) Zie Cass., 6 maart 2003, AR C.02.0132.F, nr ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Artt. 23 en 99

C.03.0202.N 4 februari 2005 AC nr. 68

Komen ten laste van de faillissementsboedel de schulden die na het faillissement zijn ontstaan en die door de curator werden aangegaan als beheerder van die boedel, zo onder meer de schulden uit handelingen die de curator binnen zijn opdracht stelt voor de tegeldemaking van de activa van een vennootschap die door de failliete vennootschap wordt gecontroleerd, en dit ongeacht de omstandigheid dat alleen de aandeelhouders van de gecontroleerde vennootschap over de vereffening ervan kunnen beslissen (1). (1) Zie Cass., 7 maart 2002, AR C.00.0187.N, nr 167.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Artt. 23, 79, 80 en 83

C.10.0570.N 13 oktober 2011 AC nr. ...

De artikelen 23, 79, 80, laatste lid en 83 Faillissementswet 1997 sluiten niet uit dat, wanneer de gefailleerde een rechtspersoon is, de curator onder toezicht van de rechtbank de rente van de schuldvorderingen die buiten de faillissementsvereffening is gebleven mag voldoen uit het batig saldo van de vereffening (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INTEREST - Moratoire interest

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Artt. 31 en 37, tweede lid

C.03.0003.N 18 februari 2005 AC nr. 103

Tegen de beslissing van de rechtbank over de vervanging van de curator kan de gefailleerde die partij was in de zaak waarover de rechtbank uitspraak heeft gedaan, cassatieberoep instellen (1). (1) I. VEROUGSTRAETE, Manuel de la faillite et du concordat, Kluwer Editions Juridiques Belges, 1998, p. 245, nr 373; B. WINDEYCommentaar bij artikel 31 Faill. W.", in Comm. Handel, 2002, p. 3, nr 4.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei

Artt. 46 en 90

C.07.0484.N 16 januari 2009 AC nr. 40

Artikel 90 Faill.W. 1997, dat voorziet dat voor de werknemers bedoeld in artikel 1 van de Loonbeschermingswet het loon en de in het loon begrepen vergoedingen die aan dezelfde personen verschuldigd zijn wegens beëindiging van hun dienstbetrekking, ongeacht of die beëindiging voor of na de faillietverklaring plaatsheeft, onder de bevoorrechte schuldvorderingen worden opgenomen met dezelfde rang en ten belope van dezelfde bedragen als het voorrecht dat aan dezelfde personen wordt toegekend bij artikel 19, 3° bis, Hyp.W., bevat enkel een chronologisch criterium voor wat betreft de bevoorrechte schuldvorderingen van de in de Loonbeschermingswet bedoelde werknemers en houdt niet in dat de opzeggingsvergoeding voor een arbeidsovereenkomst die gesloten werd voor de datum van het vonnis van faillietverklaring en die door de curator verder werd gezet gedurende de tijdelijke voortzetting van de handelsbedrijvigheid van de gefailleerde, integraal een schuld in de boedel vormt en niet een boedelschuld, in zoverre zij betrekking heeft op de prestaties geleverd na het faillissement.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

De vergoedingen die verschuldigd zijn wegens de opzegging van een arbeidsovereenkomst, die gesloten werd voor de datum van het vonnis van faillietverklaring en die door de curator verder werd gezet gedurende de tijdelijke voortzetting van de handelsbedrijvigheid, vormen boedelschulden in zoverre zij betrekking hebben op prestaties geleverd na het faillissement; het feit dat wanneer een arbeidsovereenkomst wordt beëindigd het recht op de opzeggingsvergoeding ontstaat op het ogenblik van de beëindiging van de overeenkomst, wijzigt de aard van de vordering, met name of dit een schuld is van de boedel dan wel een schuld in de boedel, niet (1). (1) Zie E. DIRIXFaillissement en lopende overeenkomsten", R.W. 2003-04, (201) 210; A. ZENNER en I. VEROUGSTRAETEVoortzetting van lopende overeenkomsten door de curators, verbrekingsvergoedingen en boedelschulden", T.B.H. 2004, 517-523.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Artt. 53 en 60

P.07.1514.N 11 maart 2008 AC nr. 167

De verplichting van artikel 53 Faillissementswet blijft voor de gefailleerde of de bestuurders en zaakvoerders van een gefailleerde vennootschap bestaan zolang de rechter-commissaris of de curators hun opdracht niet hebben beëindigd en het misdrijf van artikel 489, 2°, Strafwetboek wordt gepleegd telkens aan een oproeping van de rechter-commissaris of van de curators geen gevolg wordt gegeven en hen niet alle inlichtingen worden verstrekt of een adreswijziging hen niet wordt medegedeeld.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Artt. 62 en 99

C.08.0433.F 5 maart 2010 AC nr. 153

De schuldeiser van de boedel, in de zin van artikel 44, tweede lid, Wet Gerechtelijk Akkoord, die van zijn schuldvordering aangifte heeft gedaan en deze heeft laten opnemen in het proces-verbaal van verificatie van de schuldvorderingen verliest, wegens de onherroepelijkheid van die opname, het recht niet om vóór elke uitdeling te worden betaald (1). (1) Zie Cass., 18 dec. 2008, AR C.07.0491.F, AC, 2008, nr. 743.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

Artt. 63 en 72, derde lid

C.07.0402.F 30 oktober 2008 AC nr. 597

De gevolgen van de opname van een schuldvordering in het passief van een failliete boedel, zijn beperkt tot hetgeen aangegeven, deugdelijk verklaard en aanvaard is; op voorwaarde dat de schuldeiser binnen de bij de wet bepaalde termijn optreedt, kan hij, als zijn schuldvordering in het chirografaire passief is opgenomen, naderhand via een vonnis zijn recht van voorrang doen erkennen (1). (1) Zie (andersluidende) concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Artt. 73 en 83

P.10.1757.F 23 maart 2011 AC nr. ...

Het gebruik van een vals stuk kan blijven duren na de sluiting van de verrichtingen van het faillissement van de rechtspersoon.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

ingevoegd bij art. 119

P.06.0965.F 24 oktober 2007 AC nr. 499

De niet-aangifte van staking van betaling binnen de voorgeschreven termijnen, als bepaald bij artikel 574, 4°, oude Faillissementswet, is nog steeds strafbaar gesteld door het nieuwe artikel 489bis, 4°, Sw., maar de bestraffingsvoorwaarden, i.e. de bestanddelen van het misdrijf, zijn thans strikter en dus gunstiger voor de beklaagde (1). (1) Cass., 4 jan. 2000, AR P.98.1416.N, nr 3.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

P.98.1416.N 4 januari 2000 AC nr. ...

De niet-tijdige aangifte van staking van betaling, omschreven onder artikel 574, 4, Oude Faillissementswet is nog steeds strafbaar gesteld door het nieuwe artikel 489bis, 4, Sw. maar de bestraffingsvoorwaarden, d.z. de constitutieve bestanddelen, zijn thans strenger, dus gunstiger voor de beklaagde.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

ingevoegd bij art. 120

P.98.1416.N 4 januari 2000 AC nr. ...

Het nieuwe artikel 489ter, 1, Sw. stelt verduistering van activa onder dezelfde constitutieve bestanddelen, inzonderheid wat het opzet betreft, strafbaar als voorheen onder artikel 577, 2, Oude Faillissementswet.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

thans artt. 46 en 108

C.98.0338.N 9 maart 2000 AC nr. ...

De vraag of de vordering van een schuldeiser onderworpen is aan de gelijkheidsregel bij faillissement dan wel zonder onderworpen te zijn aan de percentenregeling rechtstreeks door de curator moet worden betaald, wordt geregeld door beginselen van dwingend recht.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- OPENBARE ORDE -

Wet 8 dec. 1992

Art. 1, § 2

C.96.0114.N 16 mei 1997 AC nr. ...

Er is slechts sprake van een bestand in de zin van de wet, als door de logisch gestructureerde wijze waarop een geheel van persoonsgegevens wordt samengesteld en bewaard, een systematische raadpleging ervan mogelijk is; een manueel aangelegd dossier, ook al is het mogelijks logisch gestructureerd, dat in genendele toelaat de gegevens te verwerken, te wijzigen, uit te wissen of te verspreiden, noch op een duurzame wijze te bewaren met het oog op een systematische raadpleging ervan, is geen bestand.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Art. 5

P.99.0706.N 27 februari 2001 AC nr. ...

Voor zover zij de aangifte van de feiten bij de overheid tot doel heeft, en, uitgaande van dit doel, toereikend, ter zake dienend en niet overmatig is, houdt de maatregel, genomen door de werkgever, op grond van een gewettigd vermoeden van betrokkenheid van zijn werknemer bij te zijnen nadele gepleegde misdrijven, om door middel van camerabewaking, in een door hem uitgebate en voor het publiek toegankelijke winkelruimte, nieuwe strafbare feiten te voorkomen of vast te stellen, geen inmenging in op de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé-leven in de zin van artikel 8, tweede lid, EVRM.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Artt. 1, 2, 3 en 8

P.00.1540.F 31 januari 2001 AC nr. ...

De W. 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens verbiedt de gerechtsdeskundige niet de genetische profielen die hij gelast werd te analyseren, te bewaren.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

Artt. 4 en 5

D.06.0003.N 8 december 2006 AC nr. 634

De bepalingen van artikel 5 Wet Verwerking Persoonsgegevens, die de verwerking van persoonsgegevens binnen bepaalde grenzen toelaten, vormen geen uitzondering op de algemene voorwaarden voor de rechtmatigheid ervan vervat in artikel 4 van die wet, inzonderheid de eerbiediging van de doeleinden van de verwerking en de proportionaliteit in die verwerking; dit geldt ook voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van tuchtzaken door een tuchtoverheid, zoals de raad van de Orde van architecten.

- BEWIJS - Algemeen

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- BEWIJS - Tuchtzaken - Bewijsvoering

Artt. 4, 5, 8 en 9

P.09.1691.F 17 maart 2010 AC nr. 190

Uit het feit alleen dat een bewakingscamera, die zichtbaar op de openbare weg is opgesteld, het mogelijk maakt bewijsmateriaal te vergaren van de daar gepleegde misdrijven, kan geen miskenning van het recht op eerbiediging van het privéleven worden afgeleid (1). (1) Op het ogenblik van de feiten van de zaak, dus vóór de wet van 21 maart 2007 tot regeling en het gebruik van bewakingscamera's, regelde geen enkele wettelijke bepaling het gebruik van dergelijke camera's op een openbare plaats. Zie evenwel Gent, 28 maart 2002, N.J.W., 2003, p. 819 en J.-P. MASSON, "Le droit à l'image", in Les droits de la personnalité, Actes du Xème colloque de l'association Famille & Droit, Bruylant, 2009, p. 240.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Wet 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levensfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

Art. 1, §§ 1 en 4, eerste lid

C.11.0777.F 14 februari 2013 AC nr. ...

De wetgever voert, door de aangifte van de verantwoordelijke voor de verwerking, enerzijds een a priori toezicht in ten voordele van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, zodat die commissie zich ervan kan vergewissen of de aangegeven verwerking conform de bij wet bepaalde beginselen is, en legt, anderzijds, aan de verantwoordelijke voor de verwerking de strafrechtelijk bestrafte verplichting op om aan een natuurlijke persoon, die hierom verzoekt, alle inlichtingen te verstrekken die hij krachtens de wet dient te geven.

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

Alleen wanneer de verantwoordelijke voor de verwerking de inlichtingen, die m.n. betrekking hebben op de categorieën van gegevens en de persoonsgegevens die zijn verwerkt, meedeelt aan de natuurlijke persoon die hierom verzoekt, kwijt hij zich van zijn informatieplicht t.a.v. de betrokkene.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

- GRONDWET - Art. 22

Art. 10, § 1, eerste lid, a) en b), tweede en derde lid

C.11.0777.F 14 februari 2013 AC nr. ...

De wetgever voert, door de aangifte van de verantwoordelijke voor de verwerking, enerzijds een a priori toezicht in ten voordele van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, zodat die commissie zich ervan kan vergewissen of de aangegeven verwerking conform de bij wet bepaalde beginselen is, en legt, anderzijds, aan de verantwoordelijke voor de verwerking de strafrechtelijk bestrafte verplichting op om aan een natuurlijke persoon, die hierom verzoekt, alle inlichtingen te verstrekken die hij krachtens de wet dient te geven.

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Alleen wanneer de verantwoordelijke voor de verwerking de inlichtingen, die m.n. betrekking hebben op de categorieën van gegevens en de persoonsgegevens die zijn verwerkt, meedeelt aan de natuurlijke persoon die hierom verzoekt, kwijt hij zich van zijn informatieplicht t.a.v. de betrokkene.

- GRONDWET - Art. 22

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Artt. 17, § 1, eerste lid, §§ 2 en 3, 5° en 6°, en 39°, 5

C.11.0777.F 14 februari 2013 AC nr. ...

De wetgever voert, door de aangifte van de verantwoordelijke voor de verwerking, enerzijds een a priori toezicht in ten voordele van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, zodat die commissie zich ervan kan vergewissen of de aangegeven verwerking conform de bij wet bepaalde beginselen is, en legt, anderzijds, aan de verantwoordelijke voor de verwerking de strafrechtelijk bestrafte verplichting op om aan een natuurlijke persoon, die hierom verzoekt, alle inlichtingen te verstrekken die hij krachtens de wet dient te geven.

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

- GRONDWET - Art. 22

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Alleen wanneer de verantwoordelijke voor de verwerking de inlichtingen, die m.n. betrekking hebben op de categorieën van gegevens en de persoonsgegevens die zijn verwerkt, meedeelt aan de natuurlijke persoon die hierom verzoekt, kwijt hij zich van zijn informatieplicht t.a.v. de betrokkene.

- GRONDWET - Art. 22

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Artt. 4, § 1, 2°, en 5, e

D.13.0015.F 11 april 2014 AC nr. ...

Wanneer de verwerking van persoonsgegevens die bij architecten n.a.v. de visumaanvragen zijn verzameld, een welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd doel beoogt, namelijk de naleving van de beroepsplichten, is de verwerking van die gegevens voor een tuchtonderzoek geoorloofd.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

Wet 8 juli 1964

Art. 1

S.96.0083.F 17 februari 1997 AC nr. ...

Onder dringende medische hulp in de zin van artikel 57, § 2, vijfde lid, O.C.M.W.-wet, wordt verstaan de hulp die wordt verstrekt aan een vreemdeling die onmiddellijke verzorging behoeft ten gevolge van een ongeval of ziekte, alsook het transport van die persoon en zijn opname in een verzorgingsinstelling.~

- GENEESKUNDE - Allerlei

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Wet 8 juli 1975

Art. 57, § 2

S.09.0054.F 8 maart 2010 AC nr. 162

De status van staatloze vormt geen geval van overmacht, die de toepassing van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, verhindert (1). (1) Het O.M. had tot vernietiging geconcludeerd: op p. 5 stelde het arrest het volgende vast: "Het hof erkent graag dat [de eiser] thans niet kan worden uitgewezen", maar voegde hieraan toe: "...het feit dat [de eiser] niet kan worden uitgewezen, vormt geenszins een geval van overmacht dat hem belet gevolg te geven aan het hem betekende bevel om het grondgebied te verlaten, aangezien overmacht moet worden omschreven als een omstandigheid onafhankelijk van de wil van de betrokkene, wat te dezen niet het geval is daar [de eiser] uit eigen beweging gevolg kan geven aan het hem betekende bevel om het grondgebied te verlaten". De gedwongen uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft alleen maar tot doel de staatloze te dwingen om te doen wat hij geacht wordt uit eigen beweging te kunnen doen. De redenen die een gedwongen uitvoering verhinderen, moeten derhalve noodzakelijkerwijs aan een vrijwillige uitvoering in de weg staan. Wanneer, derhalve, in het arrest vastgesteld wordt dat de staatloze "niet kan worden uitgewezen", volgt hieruit dat hijzelf, a fortiori, niet uit eigen beweging aan het bevel gevolg kon geven. Door te erkennen dat de staatloze niet kan worden uitgewezen, kon het arrest niet zonder tegenstrijdigheid erkennen dat hij het grondgebied echter wel uit eigen beweging kon verlaten en hem verwijten dat hij dit niet had gedaan.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Wet 8 juni 2006

Art. 44, § 1

P.08.0953.F 17 september 2008 AC nr. 481

Art. 44, § 1, van de Wet houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, belet de vervolgingen van degene die, binnen de in deze bepaling vastgelegde termijn, de vergunning aanvraagt die nodig is voor het bezit van een wapen dat hij onwettig voorhanden heeft, voorzover het betrokken wapen niet wordt gezocht of staat geseind; deze bepaling doet evenwel de strafvordering niet vervallen die, vóór de inwerkingtreding van de voormelde wet, wegens een dergelijk misdrijf was ingesteld.

- *WAPENS* -

Wet 9 aug. 1948 houdende wijziging van de wetgeving in zake wegen

Art. 7, eerste lid

C.11.0743.N 26 september 2013 AC nr. ...

Een rijksweg, een gewestweg, een provincieweg of een gemeenteweg, verliest op de plaats waar die door een spoorweg wordt gekruist, door het feit zelf van zijn nieuwe bestemming, op de kruising zijn oorspronkelijke aard en maakt integrerend deel uit van de spoorweg, zijnde de grote weg; het enkele feit van een bovengrondse kruising van de spoorweg met een daaronder gelegen rijksweg, gewestweg, provincieweg of gemeenteweg heeft op de plaats van die kruising niet de inlijving tot gevolg van de lager gelegen weg, ook al steunt de bovengrondse kruising op een bouwwerk dat rust op een lager gelegen weg (1). (1) Cass. 22 juni 2007, AR C.05.0514.N-C.05.0518.N, AC 2007, nr. 351, met concl. van AG GUY DUBRULLE.

- WEGEN -

C.05.0514.N 22 juni 2007 AC nr. 351

Een rijksweg, een gewestweg, een provincieweg of een gemeenteweg, op de plaats waar die door een spoorweg wordt gekruist, verliest, door het feit zelf van zijn nieuwe bestemming, op die kruising zijn oorspronkelijke aard en maakt integrerend deel uit van de spoorweg, zijnde de grote weg; het enkele feit van een bovengrondse kruising van de spoorweg met een daaronder gelegen rijksweg, gewestweg, provincieweg of gemeenteweg heeft op de plaats van die kruising niet de inlijving tot gevolg van de lager gelegen weg, ook al steunt de bovengrondse kruising op een bouwwerk dat rust op de lager gelegen weg (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- WEGEN -

Wet 9 aug. 1948 houdende wijziging van de wetgeving inzake wegen

Art. 7

C.12.0301.F 23 mei 2014 AC nr. ...

De rijkswegen die deel uitmaken van de “grote wegen”, die gelegen zijn op het grondgebied van een gewest, worden beheerd door dat gewest, dat daarop toezicht, leiding en controle uitoefent en daarvan dus, in de regel, de bewaarder is in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ….

- WEGEN -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 7, eerste lid

C.13.0090.N 27 februari 2014 AC nr. ...

Een rijksweg, een gewestweg, een provincieweg of een gemeenteweg, verliest op de plaats waar die door een spoorweg wordt gekruist, door het feit zelf van zijn nieuwe bestemming, op de kruising zijn oorspronkelijke aard en maakt integrerend deel uit van de spoorweg, zijnde de grote weg; het enkele feit van een bovengrondse kruising van de spoorweg met een daaronder gelegen rijksweg, gewestweg, provincieweg of gemeenteweg heeft op de plaats van die kruising echter niet de inlijving tot gevolg van de lager gelegen weg, ook al steunt de bovengrondse kruising op een bouwwerk dat rust op een lager gelegen weg (1). (1) Cass. 26 sept. 2013, AR C.11.0743.N, AC 2013, nr. 482; Cass. 22 juni 2007, AR C.05.0514.N-C.05.0518.N, AC 2007, nr. 351, met concl. van advocaat-generaal GUY DUBRULLE.

- WEGEN -

Wet 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

Art. 70

C.02.0223.N 3 mei 2004 AC nr. 231

Uit de bepaling dat de in de plaats gestelde verzekeringsinstelling slechts de rechten van de sociaal verzekerde kan uitoefenen, volgt niet dat het terugvorderingsrecht van de verzekeringsinstelling, gesubrogeerd in de rechten van zijn sociaal verzekerde, beperkt was tot het gedeelte van de uitkering dat evenredig is met het deel van de aansprakelijkheid van de derde-aansprakelijke (1). (1) Zie Cass., 11 juni 1974, (AC, 1974, p. 1119) met concl. advocaat-generaal Lenaerts, en de kritische noot van V. Lumay (R.W. 1974-75, 1312).

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Wanneer de vordering in gemeen recht van de sociaal gerechtigde tegen de derde-aansprakelijke beperkt is tot de helft van de schade, dient de vordering van de gesubrogeerde verzekeringsinstelling, die de gehele vordering van de sociaal verzekerde overneemt, niet te worden verminderd tot de helft van het bedrag van de uitkeringen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

Art. 76quater

C.06.0631.F 21 april 2008 AC nr. 234

Het bestreden arrest, dat bij het begroten van het bedrag van de uitkering dat aan de getroffene van het ongeval naar gemeen recht verschuldigd is, rekening houdt met de werkloosheidsuitkeringen die hij ontvangen heeft, maar dat, wat dat betreft, beslist dat de verzekeringsinstelling haar vordering niet correct heeft gesteld door rekening te houden met de rechten die de getroffene overeenkomstig het gemeen recht heeft, weigert niet de percentages van arbeidsongeschiktheid in aanmerking te nemen die de eiser heeft erkend voor de toekenning van de aan zijn aangeslotene gestorte uitkeringen en oefent bijgevolg geen kritiek uit op de beslissing van de verzekeringsinstelling over de staat van arbeidsongeschiktheid van die aangeslotene, zodat het zijn beslissing naar recht verantwoordt (1). (1) Zie Cass., 9 feb. 2004, AR C.01.0127.F, AC, 2004, nr. 68.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 76quater, § 2, eerste lid

C.06.0675.F 21 april 2008 AC nr. 235

De verzekeringsinstelling, die aan de getroffene van schade voortvloeiend uit ziekte, letsels, functionele stoornissen of overlijden, één van de bij de verplichte verzekering bepaalde prestaties heeft verleend, treedt in de rechten van de getroffene tot beloop van het bedrag van die prestatie, op het totaalbedrag van de geldsommen die de aansprakelijke derde of zijn verzekeraar, rekening houdend met de mogelijke verdeling van de aansprakelijkheid, verschuldigd zijn ter vergoeding van die schade, zonder dat vereist is dat de geldsommen waarvoor de indeplaatsstelling geldt, hetzelfde bestanddeel van de schade vergoeden als dat waarmee de toegekende prestatie overeenstemt, mits het bestanddeel van de schade die door die geldsommen vergoed wordt, de toekenning van een prestatie van de verplichte verzekering kon verantwoorden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- INDEPLAATSSTELLING -

Artt. 2, e en f, 21, 10°, en 76quater, § 2, vierde lid

C.03.0327.F 12 januari 2004 AC nr. 13

Wanneer een verzekeringsinstelling geneeskundige verstrekkingen heeft verleend aan een kind dat, enerzijds, ten laste is van zijn vader, die bij de verzekeringsinstelling is aangesloten en gerechtigd is op de verstrekkingen, en dat, anderzijds, het slachtoffer is van een verkeersongeval, kan het aan de verzekeringsinstelling toegekende subrogatoire verhaal worden uitgeoefend tegen de persoon die krachtens het gemeen recht aansprakelijk is voor de schade, zelfs als die persoon de vader is van het op de verstrekkingen recht hebbende kind, en de hoedanigheid van gerechtigde bezit, en derhalve, tegen de W.A.M.-verzekeraar van de gerechtigde vader (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2003, nr. ...; artikel 2, f, Z.I.V.-wet, na de wijziging ervan bij Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969, artikel 21, 10°, Z.I.V.-wet, na de wijziging ervan bij Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969, en artikel 76quater, § 2, vierde lid, na de wijziging bij K.B. nr. 19, 4 dec. 1978 en bij Wet 30 dec. 1988.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- INDEPLAATSSTELLING -

Wet 9 dec. 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken en tot wijziging van artikel 90ter van het Wetboek van strafvordering

Art. 13

P.13.1869.F 30 april 2014 AC nr. ...

Tenzij de onregelmatigheid tot gevolg heeft dat het recht van verdediging van de beklaagde van meet af aan van zijn substantie wordt ontdaan of dat de kwaliteit van het bewijsmateriaal erdoor wordt aangetast, staat het aan de rechters om een proportionaliteitsonderzoek te verrichten door de aangeklaagde onregelmatigheid af te wegen tegen de rechten die elke beklaagde al dan niet heeft kunnen uitoefenen tijdens het voorbereidend onderzoek, voor de onderzoeksgerechten, tijdens de rechtszittingen van de correctionele rechtbank en in zijn middelen in hoger beroep.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- INTERNATIONALE RECHTSHULP -

Artikel 13 van de wet van 9 december 2004 betreffende de wederzijdse internationale rechtshulp in strafzaken bepaalt drie gevallen van verplichte uitsluiting van in het buitenland verzameld bewijsmateriaal; het eerste geval is dat van het bewijs dat werd verzameld met overtreding van een op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste, volgens het recht van de Staat op het grondgebied waarvan de onderzoeksverrichting werd uitgevoerd, het tweede geval is dat van het bewijs dat is aangetast door een onregelmatigheid die het onbetrouwbaar maakt en het derde geval is dat van het bewijs waarvan de aanwending een miskenning inhoudt van het recht op een eerlijk proces; wanneer de appelrechters de strafvordering niet-ontvankelijk hebben verklaard wegens het verhoor onder ede, in het kader van een internationale ambtelijke opdracht, van een bij de feiten betrokken persoon, gaat het Hof na of de rechters hun beslissing naar recht hebben verantwoord door een van de criteria voor bewijsuitsluiting toe te passen als bepaald in het voormelde artikel 13.

- INTERNATIONALE RECHTSHULP -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Het evenwicht tussen de rechten van de verschillende partijen holt het begrip eerlijk proces niet uit daar het ideaal van rechtvaardigheid daar ook een bestanddeel van is; daaruit volgt dat het gewicht van het openbaar belang bij de vervolging van een misdrijf en de berechting van de daders in aanmerking kan worden genomen en kan worden afgewogen tegen het belang van het individu dat de bewijzen ten laste regelmatig worden verzameld (1). (1) EHRM, 1 maart 2007, Heglas t/ Tsjechische Republiek, §§86 en 87; EHRM, 11 juli 2006, Jalloh t/ Duitsland, §97.

- INTERNATIONALE RECHTSHULP -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Om te beslissen dat er grond is om een bewijs uit te sluiten dat in het buitenland is verzameld, dient de rechter na te gaan of het recht van verdediging werd geëerbiedigd; dat nazicht vergt een onderzoek van de zaak in haar geheel, teneinde na te gaan of een gebrek dat inherent is aan een fase van de rechtspleging al dan niet achteraf kon worden rechtgezet; er is met name grond om te onderzoeken of de partijen de authenticiteit van het bewijsmateriaal hebben kunnen betwisten en zich tegen het gebruik ervan hebben kunnen verzetten; dat toezicht houdt rekening met de kwaliteit van het bewijsmateriaal, met inbegrip van het feit of de omstandigheden waarin het werd vergaard aan de juistheid ervan doen twijfelen (1). (1) Zie EHRM, 28 juli 2009, Lee Davies t/ België.

- INTERNATIONALE RECHTSHULP -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Wet 9 juli 1957

Art. 19, § 1, eerste lid

C.95.0060.F 17 november 1995 AC nr. ...

Het aanwenden van een beding uit een overeenkomst van koop op afbetaling, die onder toepassing van de wet van 9 juli 1957 valt, waarbij de geldschieter onmiddellijke terugbetaling van de nog te vervallen termijnen kan eisen, hangt inzonderheid af van het ter post afgeven van een aangetekend schrijven tot ingebrekestelling; het arrest dat het vervullen van die vormvereiste doet afhangen van het aanbieden van het aangetekend schrijven aan de geadresseerde, voegt aan de wet een voorwaarde toe die daarin niet is vervat.~

- KOOP -

Wet 9 juli 1971

Art. 1

C.95.0376.N 5 november 1998 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat een verkoper als lasthebber is opgetreden in verband met overeenkomsten die de woningbouwovereenkomst bedoeld in de wet van 9 juli 1971 aanvullen, volgt niet dat hij zich niet persoonlijk kan verbinden een te bouwen woonhuis te verschaffen in de zin van artikel 1 van die wet.~

- VERBINTENIS -

Uit de omstandigheid dat een verkoper als lasthebber is opgetreden in verband met overeenkomsten die de woningbouwovereenkomst bedoeld in de wet van 9 juli 1971 aanvullen, volgt niet dat hij zich niet persoonlijk kan verbinden een te bouwen woonhuis te verschaffen in de zin van artikel 1 van die wet.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- OVEREENKOMST - Allerlei

Wet 9 maart 1953

Art. 5

C.06.0389.N 1 oktober 2007 AC nr. 443

Noch uit de inhoud, noch uit de strekking van artikel 5 van de wet van 9 maart 1953 volgt dat de kosten van de medische zorgen voor de militaire invaliden definitief voor rekening moeten blijven van de Staat wanneer een derde aansprakelijkheid is voor het schadelijke feit dat de medische zorgen noodzakelijk heeft gemaakt (2). (2) Artikel 5 van de wet van 9 maart 1953 houdende sommige aanpassingen inzake militaire pensioenen en verlening van kosteloze genees- en artsenijkundige verzorging voor de militairen in vredestijd, zoals van kracht voor zijn opheffing bij artikel 48 van de wet van 18 mei 1998.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

Artt. 1 en 4

C.02.0018.F 21 april 2006 AC nr. 228

Wanneer een persoon die geen Staatsorgaan is, aansprakelijk is voor een ongeval dat een militair treft, wordt het aan de getroffene toegekende vergoedingspensioen afgetrokken van de vergoeding die krachtens de bepalingen van het gemene recht aan de militair verschuldigd is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Wet Bescherming Maatschappij

Art. 1

P.10.0565.F 15 september 2010 AC nr. 523

De feitenrechter oordeelt op onaantastbare wijze of de dader al dan niet in een staat van krankzinnigheid of in een ernstige staat van geestesstoornis verkeert die hem ongeschikt maakt tot het controleren van zijn daden; hij is daarbij niet gebonden door de vaststellingen of conclusies van de deskundige (1). (1) Zie Cass., 2 juni 1992, AR 6649, AC, 1992, nr. 518.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Art. 10

P.94.0457.F 11 mei 1994 AC nr. ...

Buiten de gevallen, bepaald in de artt. 339 Sv. en 10 Wet Bescherming Maatschappij, beslist de voorzitter van het Hof van assisen en, in geval van betwisting, het hof zelf op onaantastbare wijze welke vragen uit de debatten volgen, op voorwaarde dat aan de jury geen andere feiten worden onderworpen dan die waarvoor de verwijzing is gelast.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 14

C.09.0330.F 26 maart 2010 AC nr. 223

De persoon die werd geïnterneerd op grond van de wet op de bescherming van de maatschappij tegen anormalen moet, in de regel, vastgehouden worden in een instelling tot bescherming van de maatschappij die door de regering is georganiseerd en aangewezen door de commissie tot bescherming van de maatschappij, waarbij de gevangenhouding in de psychiatrische afdeling van een penitentiair centrum slechts voorlopig is in afwachting dat de commissie tot bescherming van de maatschappij de plaats van internering zal hebben aangewezen en de geïnterneerde binnen een redelijke termijn naar die plaats zal hebben overgebracht (1). (1) Zie Hof Mensenrechten, 30 juli 1998, J.L.M.B., 1998, p. 1720, opmerkingen, P. MARTENS; Wet Bescherming Maatschappij na de wijziging ervan bij W. 1 juli 1964. Het O.M. was van oordeel dat de opsluiting in de psychiatrische afdeling van een penitentiair complex slechts voorlopig is in afwachting dat de commissie tot bescherming van de maatschappij de plaats van internering zal hebben aangewezen en de geïnterneerde naar die plaats zal hebben overgebracht. Het onderhavige arrest beslist in dezelfde zin, maar voegt eraan toe dat die overbrenging mag gebeuren "binnen een redelijke termijn". Aldus wordt de verplichting voor de Belgische Staat verzwakt.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

P.02.0956.F 13 augustus 2002 AC nr. 409

Het rechtscollege is bevoegd om de psychiatrische afdeling aan te wijzen waar de in een strafinrichting opgesloten inverdenkinggestelde geïnterneerd zal worden, wanneer het niet alleen vaststelt dat een beschikking tot internering niet is vernietigd, maar zelf de internering beveelt alvorens de psychiatrische afdeling aan te wijzen.

- HERZIENING - Allerlei

Art. 14, tweede lid

P.10.1058.F 8 september 2010 AC nr. 504

De tenuitvoerlegging van de interneringsmaatregel wordt niet onwettig alleen maar omdat zij plaatsvindt in een van de daartoe door de regering georganiseerde inrichtingen, veeleer dan in een andere inrichting die bijzonder aangewezen is voor de eventuele therapie (1). (1) Zie GwH, 30 juni 1999, nr. 78/99.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

Art. 15

P.97.1683.N 3 maart 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de geïnterneerde tegen de beslissing van de commissie, die overeenkomstig artikel 15, derde lid, Wet Bescherming Maatschappij, voor de geïnterneerde een stelsel van beperkte vrijheid toelaat of weigert.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 18

P.08.1816.N 27 januari 2009 AC nr. 70

De Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij beoordeelt op onaantastbare wijze, in feite, of de geestestoestand van de geïnterneerde voldoende verbeterd is en of de voorwaarden van reclassering vervuld zijn; de omstandigheid dat in een andere zaak wordt geoordeeld dat de betrokkene op het ogenblik van de uitspraak niet meer in een ernstige staat van geestesstoornis of van zwakzinnigheid verkeert, die hem ongeschikt maakt tot het controleren van zijn daden, staat niet eraan in de weg dat de voormelde commissie nadien anders oordeelt over de geestestoestand van de geïnterneerde (1). (1) Zie Cass., 15 jan. 1980, AC, 1979-1980, nr. 291; Cass., 19 jan. 1993, AR 7255, AC, 1993, nr. 37; Cass., 8 aug. 1990, AR 4720, AC, 1989-1990, nr. 644.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

P.01.0998.N 14 augustus 2001 AC nr. ...

De geïnterneerde of zijn advocaat kan een door de Commissie tot Bescherming van de Maarschappij afgewezen verzoek tot invrijheidstelling onvoorwaardelijk hernieuwen, na het verstrijken van een termijn van zes maanden met ingang van de definitieve afwijzing.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

P.98.0279.N 31 maart 1998 AC nr. ...

Niet voor cassatieberoep vatbaar is de voorlopige beslissing, die de voorzitter van de commissie tot bescherming van de maatschappij krachtens artikel 18 Wet Bescherming Maatschappij in dringende gevallen neemt.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

P.97.1683.N 3 maart 1998 AC nr. ...

De beslissing waarbij de commissie tot bescherming van de maatschappij, bij toepassing van artikel 18 Wet Bescherming Maatschappij, de invrijheidstelling op proef of definitief van de geïnterneerde gelast, is vatbaar voor cassatieberoep.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

P.95.0328.N 2 mei 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van een geïnterneerde tegen de beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij waarbij hem verlof wordt geweigerd.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 18, eerste lid

P.09.0586.N 2 juni 2009 AC nr. 367

Het door artikel 18, eerste lid, Wet Bescherming Maatschappij bedoelde plaatsbezoek beoogt de mogelijkheid voor de commissie om zich te gaan vergewissen van de toestand van de geïnterneerde, zulks met het oog op een eventuele invrijheidstelling; dit heeft niets uitstaande met een controle op de opsluitingomstandigheden van de geïnterneerde.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Bevoegdheid

P.01.0998.N 14 augustus 2001 AC nr. ...

De Commissie tot Bescherming van de Maatschappij waarvan de beslissing tot afwijzing van een verzoek tot invrijheidstelling van de geïnterneerde wordt bevestigd door de Hoge Commissie, kan het indienen van een nieuw verzoek niet afhankelijk stellen van bijkomende voorwaarden die de wet niet stelt.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Bevoegdheid

P.00.1373.F 15 november 2000 AC nr. ...

Bij gebrek aan conclusie waarin aangevoerd wordt dat de voorwaarden voor de reclassering van de geïnterneerde vervuld zijn, motiveert de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij haar beslissing tot weigering van zijn invrijheidstelling door de onaantastbare vaststelling dat die voorwaarden niet vervuld zijn (1). (1) Zie Cass., 9 jan. 1980 (AC, 1979-80, nr. 277).

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

Wanneer de hoge commissie voor de bescherming van de maatschappij de invrijheidstelling van een geïnterneerde geweigerd heeft op grond dat de voorwaarden voor zijn reclassering niet vervuld zijn, is het middel, dat de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij verwijt daarenboven geen uitspraak te hebben gedaan over de verbetering van de geestestoestand van de geïnterneerde, niet ontvankelijk bij gebrek aan belang, aangezien die twee voorwaarden cumulatief vervuld moeten worden (1). (1) Zie Cass., 28 juni 2000, A.R. P.00.0793.F, nr. ... .

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.00.0793.F 28 juni 2000 AC nr. ...

Een middel is niet ontvankelijk bij gebrek aan belang, wanneer het alleen opkomt tegen de ongunstige beoordeling van de geestestoestand van de geïnterneerde door de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij, en niet tegen de overweging volgens welke de voorwaarden voor zijn reclassering niet waren vervuld, terwijl die overweging op zich zijn invrijheidstelling op proef belet (1). (1) Zie Cass., 30 maart 1982, A.R. 7255 (AC, 1981-82, nr. 459); 19 jan. 1993, A.R. 7255, nr. 37 ; O. VANDEMEULEBROEKE, "Les commissions de défense sociale", Rev. dr. pén., 1986, blz. 194, nr. 122 en blz. 200, nr. 134.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.95.0931.N 22 augustus 1995 AC nr. ...

De beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij waarbij de uitspraak over het verzoek tot invrijheidstelling van de geïnterneerde wordt uitgesteld voor verscheidene maanden en die niet naar recht verantwoord is, staat gelijk met een afwijzing van het verzoek en is een eindbeslissing waartegen cassatieberoep openstaat.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

De commissie tot bescherming van de maatschappij treedt op als eigenlijk gerecht wanneer zij uitspraak doet over het verzoek tot invrijheidstelling en zij is verplicht haar beslissing desbetreffend naar recht te verantwoorden.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij die de uitspraak over het verzoek tot invrijheidstelling van de geïnterneerde voor verscheidene maanden uitstelt op de enkele grond dat de commissie tijdens de gerechtelijke vakantie niet in dezelfde samenstelling zitting neemt.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

P.95.0628.N 13 juni 1995 AC nr. ...

De beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij waarbij de uitspraak over het verzoek tot invrijheidstelling van de geïnterneerde zonder enige motivering wordt uitgesteld voor verscheidene maanden, staat gelijk met een afwijzing van het verzoek en is een eindbeslissing waartegen cassatieberoep openstaat.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

De commissie tot bescherming van de maatschappij treedt op als eigenlijk gerecht wanneer zij uitspraak doet over het verzoek tot invrijheidstelling en zij is verplicht haar beslissing desbetreffend regelmatig met redenen te omkleden.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

Art. 19bis

P.06.1631.N 13 februari 2007 AC nr. 85

De beslissing van de Commissie tot bescherming van de maatschappij, waarbij het verzoek tot invrijheidstelling van een geïnterneerde wordt afgewezen, is niet in laatste aanleg gewezen, zodat het cassatieberoep tegen deze beslissing niet ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 30 juni 1998, AR P.98.0728.N, nr 352; Cass., 4 jan. 2000, AR P.99.1618.N, nr 4.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Algemeen

P.01.0638.F 27 juni 2001 AC nr. ...

Art. 14, derde lid, b, I.V.B.P.R. is niet van toepassing op de beslissingen van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij(1). (1) Cass., 19 jan. 1993, A.R. 7255, nr. 37.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 14, derde lid, b, I.V.B.P.R. is niet van toepassing op de beslissingen van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij (1). (1) Cass., 19 jan. 1993, A.R. 7255, nr. 37.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

Het middel is niet ontvankelijk, wanneer het gericht is tegen een beslissing van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij, en het voordeel van het rechterlijk gewijsde aanvoert op grond van beslissingen van die commissie, waarin geen uitspraak kon zijn gedaan over datzelfde verzoek tot invrijheidstelling, aangezien zij gewezen zijn vóór het laatste verzoek waarover de bestreden beslissing uitspraak heeft gedaan.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

Het middel is niet ontvankelijk, wanneer het gericht is tegen een beslissing van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij, en het voordeel van het rechterlijk gewijsde aanvoert op grond van beslissingen van die commissie, waarin geen uitspraak kon zijn gedaan over datzelfde verzoek tot invrijheidstelling, aangezien zij gewezen zijn vóór het laatste verzoek waarover de bestreden beslissing uitspraak heeft gedaan.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

P.99.1618.N 4 januari 2000 AC nr. ...

Nu tegen een beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij waarbij het verzoek om invrijheidstelling van de geïnterneerde wordt afgewezen hoger beroep openstaat bij de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij is een voorziening in cassatie tegen voornoemde beslissing niet ontvankelijk omdat ze niet in laatste aanleg werd gewezen.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.98.1196.N 6 oktober 1998 AC nr. ...

De beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij waarbij de uitspraak over het verzoek tot invrijheidstelling van de geïnterneerde uitgesteld wordt tot de eerstvolgende nuttige zitting, op verzoek van het openbaar ministerie wegens onvolledig maatschappelijk verslag, staat niet gelijk met een beslissing tot afwijzing van het verzoek om invrijheidstelling waartegen hoger beroep kan ingesteld worden bij de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

P.98.0728.N 30 juni 1998 AC nr. ...

Het recht van verdediging van de geïnterneerde wordt niet geschonden door de weigering van zijn raadsman om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij, waarbij het verzoek om invrijheidstelling van de geïnterneerde wordt afgewezen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep ingesteld door de geïnterneerde tegen de beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij waarbij zijn verzoek om invrijheidstelling wordt afgewezen, nu tegen deze beslissing hoger beroep kan worden ingesteld door de advocaat van de geïnterneerde : dit geldt ook wanneer deze raadsman geweigerd heeft dit rechtsmiddel aan de wenden.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.98.0549.F 10 juni 1998 AC nr. ...

De onmiddellijke toepassing van een nieuwe wet, waarin de mogelijkheid wordt voorzien om ten gunste van de geïnterneerde hoger beroep in te stellen tegen de beslissingen van de commissie tot bescherming van de maatschappij, kan niet tot gevolg hebben dat die geïnterneerde onrechtstreeks het recht wordt ontzegd om cassatieberoep in te stellen, welk recht hij, krachtens de oude wet, genoot op het ogenblik dat de beslissing in laatste aanleg werd gewezen.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

Art. 19ter

P.12.1202.N 23 oktober 2012 AC nr. ...

De verklaring van cassatieberoep van de geïnterneerde tegen de beslissing van de Hoge commissie tot bescherming van de maatschappij die het verzoek van de geïnterneerde tot invrijheidstelling afwijst, dient door zijn advocaat te worden ingesteld, hetzij op het secretariaat van de Hoge commissie, hetzij met een verklaring ten overstaan van de bestuurder of zijn gemachtigde van de instelling waar de betrokkene is geïnterneerd (1). (1) Zie: Cass. 15 juni 2004, AR P.04.0712.N, AC 2004, nr. 326.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

P.10.1368.N 14 september 2010 AC nr. 520

De beslissing van de Hoge Commissie tot bescherming van de Maatschappij waarbij uitspraak wordt gedaan over een verzoek tot beperkte detentie en tot onmiddellijke overbrenging naar een medium security-inrichting voor de verdere uitvoering van de internering, is geen beslissing die uitspraak doet over de definitieve invrijheidstelling van de geïnterneerde, maar wel over de uitvoeringsmodaliteiten van de internering zelf, zodat tegen die beslissing geen cassatieberoep open staat (1). (1) Cass., 2 juni 2009, AR P.09.0586.N, AC, 2009, nr. 367.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

P.10.0210.F 21 april 2010 AC nr. 270

Het cassatieberoep van een geïnterneerde tegen een beslissing van de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij is niet ontvankelijk wanneer die beslissing geen beslissing tot afwijzing van zijn verzoek tot invrijheidstelling bevestigt noch het verzet van de procureur des Konings tegen een beslissing tot invrijheidstelling gegrond verklaart, maar alleen een psychiatrisch deskundigenonderzoek heeft bevolen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

P.05.1546.N 3 januari 2006 AC nr. 4

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep, ingesteld door de geïnterneerde zelf tegen een beslissing van de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij die de afwijzing van het verzoek tot invrijheidstelling bevestigt, nu alleen een advocaat cassatieberoep kan instellen.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Art. 20

P.94.0403.N 3 mei 1994 AC nr. ...

Wanneer een op proef in vrijheid gestelde geïnterneerde, op vordering van de procureur des Konings, weder opgenomen is in een psychiatrische afdeling, kan de commissie tot bescherming van de maatschappij de wederopneming van de betrokkene in een door haar aangewezen instelling slechts bevelenf, als zij in haar beslissing vaststelt dat de voorwaarden voor de wederopneming vervuld zijn.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Bevoegdheid

Art. 20, zevende lid

P.02.0572.N 18 juni 2002 AC nr. 368

De wegens een ander misdrijf uitgesproken veroordeling tegen een geïnterneerde staat eraan niet in de weg dat de commissie tot bescherming van de maatschappij, en in hoger beroep de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij, de wederopneming en het behoud van de betrokkene in een door haar aangewezen inrichting beveelt, wanneer ze vaststelt dat de wettelijk opgelegde voorwaarden voor de wederopneming zijn vervuld, nu deze wederopneming geen tweede bestraffing van dit ander misdrijf vormt maar de uitvoering van een voordien bevolen maatregel van internering is (1). (1) Cass., 8 aug. 1990, AR 4720, nr. 644.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Bevoegdheid

Art. 21

P.97.0218.F 19 maart 1997 AC nr. ...

Niet vatbaar voor cassatieberoep is de beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij die vaststelt dat de geestestoestand van de veroordeelde, vóór het verstrijken van de straftijd, voldoende is verbeterd zodat zijn internering niet meer nodig is.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

P.94.1258.N 6 december 1994 AC nr. ...

De Commissie tot bescherming van de maatschappij is niet bevoegd om met betrekking tot de wegens misdaad of wanbedrijf veroordeelde personen die tijdens hun hechtenis krachtens een beslissing van de minister van Justitie werden geïnterneerd, over de opheffing van de internering vóór het verstrijken van de straftijd uitspraak te doen.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

Niet vatbaar voor cassatieberoep is de beslissing van de Commissie tot bescherming van de maatschappij die uitspraak doet over het verzoek tot invrijheidstelling vóór het verstrijken van de straftijd met betrekking tot de wegens misdaad of wanbedrijf veroordeelde personen die tijdens hun hechtenis krachtens een beslissing van de minister van Justitie werden geïnterneerd.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

Art. 23bis

P.10.1831.F 9 februari 2011 AC nr. ...

De onwettigheid van de beslissing tot terbeschikkingstelling van de regering heeft geen invloed op de schuldigverklaring; de vernietiging strekt zich alleen uit tot de gehele straf alsook tot de veroordeling tot de bijdrage aan het Bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden (1). (1) Zie Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1887.N, AC, 2008, nr. 189.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.07.0916.N 16 oktober 2007 AC nr. 485

De terbeschikkingstelling van de regering zoals bedoeld in artikel 23bis, Wet bescherming Maatschappij is een beveiligende strafmaatregel die kan worden uitgesproken na veroordeling op grond van één van de in dat artikel vermelde artikelen van het Strafwetboek; die maatregel is als dusdanig een bijkomende straf (1). (1) Zie noot M.T. onder Cass., 2 jan. 2007, AR P.06.1622.N, nr. ...

- STRAF - Andere straffen

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

P.05.0550.N 14 juni 2005 AC nr. 342

Geen wettelijke bepaling belet de rechter de terbeschikkingstelling van de regering, op grond van een veroordeling hoofdens de artikelen 375 en 376 Strafwetboek, ambtshalve op te leggen, en evenmin wordt voorgeschreven dat de beklaagde voorafgaandelijk dient verwittigd te worden van deze mogelijkheid.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Art. 24

P.07.1887.N 18 maart 2008 AC nr. 189

Onwettig is de beslissing waarbij de terbeschikkingstelling van de regering wordt bevolen van een beklaagde die zich in staat van herhaling bevindt, ingeval die maatregel niet is voorgeschreven door de wet, wanneer de procedures betreffende de misdrijven die als grondslag van de herhaling gelden, niet bij het dossier van de vervolging zijn gevoegd (1) (2). (1) Cass., 5 aug. 1997, AR P.97.0924.N, AC, 1997, nr. 322. (2) Anders dan het Hof besliste had het openbaar ministerie geconcludeerd tot verwerping van de voorziening: het was van oordeel dat, spijts de voorgaande rechtspraak, de tekst van artikel 24 Wet Bescherming Maatschappij een lezing toelaat die inhoudt dat het noodzakelijk, maar voldoende is, om bij het dossier van de rechtspleging een afschrift te voegen van de voorgaande beslissing betreffende het misdrijf dat als grond voor de herhaling geldt, met vermelding dat die beslissing kracht van gewijsde heeft.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

P.07.1142.F 17 oktober 2007 AC nr. 490

Ingeval de terbeschikkingstelling van de regering aan de beoordeling van de rechter is overgelaten, moeten de procedures betreffende de misdrijven die als grondslag van de herhaling gelden, bij het dossier der vervolging worden gevoegd en worden de gronden van de beslissing erin omschreven; dit is een substantieel vormvereiste.

- STRAF - Andere straffen

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

P.99.1219.N 14 september 1999 AC nr. ...

Geen wettelijke bepaling verplicht de strafrechter bij de vermelding van de redenen waarom hij, behoudens een hoofdgevangenisstraf, tevens de maatregel van terbeschikkingstelling van de regering uitspreekt, die straf en deze maatregel afzonderlijk en verschillend te motiveren.~

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

P.97.0924.N 5 augustus 1997 AC nr. ...

Onwettig is de beslissing waarbij de terbeschikkingstelling van de regering wordt bevolen van een beklaagde die zich in staat van herhaling bevindt, ingeval die maatregel niet voorgeschreven is door de wet, wanneer de procedures betreffende de misdrijven die ten grondslag liggen aan de herhaling, niet bij het dossier van de vervolging zijn gevoegd.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

Art. 25bis

P.02.0152.F 6 maart 2002 AC nr. 160

Het middel dat voor het eerst voor het Hof wordt aangevoerd, is nieuw en derhalve niet ontvankelijk, wanneer het geen betrekking heeft op de bevoegdheid van de rechtscolleges van de rechterlijke orde om kennis te nemen van de beroepen tegen de door de Minister van Justitie genomen beslissing tot internering van een ter beschikking van de regering gestelde veroordeelde, doch in werkelijkheid kritiek uitoefent op de toekenning, door die wet, aan de Minister van Justitie van de bevoegdheid om een dergelijke beslissing te nemen.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.01.1123.N 4 september 2001 AC nr. ...

Artikel 6.3.c EVRM, dat betrekking heeft op de verdediging bij vervolging wegens een strafbaar feit, is niet toepasselijk in het geval de minister van Justitie de internering gelast van een veroordeelde die ter beschikking van de Regering was gesteld.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

Artikel 6.3.c EVRM, dat betrekking heeft op de verdediging bij vervolging wegens een strafbaar feit, is niet toepasselijk in het geval de minister van Justitie de internering gelast van een veroordeelde die ter beschikking van de Regering was gesteld.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 25bis, eerste lid

P.02.0152.F 6 maart 2002 AC nr. 160

Om aan de motiveringsverplichting te voldoen, moet de beslissing van de Minister van Justitie om de internering van een ter beschikking van de regering gestelde veroordeelde te bevelen, in de regel, naar gelang van het geval, hetzij de gegevens eigen aan de persoonlijkheid of de sociale situatie van de betrokkene vermelden die zijn wederopneming in de maatschappij verhinderen, hetzij de handelingen op grond waarvan hij een gevaar voor de maatschappij is gebleken en, met name, het niet-voldoen aan de hem opgelegde voorwaarden ; die beslissing kan niet volstaan met een loutere verwijzing naar een ander geschrift, tenzij zou blijken dat de veroordeelde de inhoud ervan kende op het ogenblik waarop de beslissing hem ter kennis werd gebracht (1). (1) Zie, wat een besluit van de bestendige deputatie betreft, Cass., 13 feb. 1980 (AC, 1979-80, nr.369).

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

Art. 25bis, laatste lid

P.96.1380.N 3 december 1996 AC nr. ...

De kennisgeving van de beslissing van de Minister van Justitie tot internering van een recidivist of een gewoontemisdadiger door de directeur van de inrichting waar de betrokkene zich in hechtenis bevindt, of, indien de betrokkene zich in vrijheid bevindt, door de directeur van de inrichting waar hij geïnterneerd wordt, is geen voorwaarde voor de wettigheid en de uitvoerbaarheid van de beslissing tot internering, maar beoogt slechts de geinterneerde in de mogelijkheid te stellen voorziening te vragen bij de rechter en bepaalt het vertrekpunt van de hiertoe voorziene termijn.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

Art. 28

P.14.0148.F 12 februari 2014 AC nr. ...

Het vonnis dat, op tegenspraak gewezen, de internering van de beklaagde beveelt zonder dat hij werd bijgestaan door een advocaat, is in strijd met de wet.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- ADVOCAAT -

Wanneer, op een door de procureur-generaal ten verzoeke van de minister van Justitie gedane aangifte, met toepassing van artikel 441 van het Wetboek van Strafvordering, een beslissing tot internering wordt vernietigd op grond dat de beklaagde niet werd bijgestaan door een advocaat, kan de strafvordering opnieuw worden ingesteld en, nadat het Hof van Cassatie de beslissing heeft vernietigd die in strijd is met de wet, in zoverre ze uitspraak doet op de strafvordering tegen de beklaagde, verwijst het Hof de aldus beperkte zaak naar een ander rechtscollege van hetzelfde niveau (1). (1) Zie Cass. 11 jan. 2000, AR P.99.1387.N, AC 2000, nr. 21.

- STRAFVORDERING -

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

P.97.1155.N 9 september 1997 AC nr. ...

Bij de uitspraak van een beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij over verzoeken tot internering of invrijheidstelling is noch de aanwezigheid van de betrokkene of diens raadsman noch deze van het openbaar ministerie vereist.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

De bij artikel 28 van de wet bescherming maatschappij voorgeschreven bijstand van de betrokkene door een advocaat heeft slechts betrekking op de behandeling zelf van de verzoeken tot internering of invrijheidstelling door de commissie tot bescherming van de maatschappij, maar niet op de uitspraken hierover.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

Art. 28, derde lid

P.08.0965.F 22 juli 2008 AC nr. 425

Het middel dat voor het eerst voor het Hof wordt voorgedragen en waarin wordt aangevoerd dat het dossier niet gedurende ten minste vier dagen ter beschikking van de raadsman van de inverdenkinggestelde is gesteld vooraleer de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak doet over de vordering tot internering die bij haar aanhangig is gemaakt, is nieuw en derhalve niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 2000, AR P.99.1826.F, AC, 2000, nr 129.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Art. 31

P.02.1403.N 10 december 2002 AC nr. 661

De beslissing, waarbij de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij de beslissing tot definitieve invrijheidstelling hervormt en beslist dat de internering gehandhaafd blijft, wijzigt een door de geïnterneerde gunstige beslissing en kan slechts uitgesproken worden met eenparigheid van stemmen.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.01.0110.N 8 mei 2001 AC nr. ...

De verklaring van beroep in cassatie tegen een beslissing van de Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij moet worden gedaan op het secretariaat van die instantie en niet op het secretariaat van een Commissie tot bescherming van de Maatschappij.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.00.0636.F 14 juni 2000 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat na de in artikel 373 Sv. voorgeschreven termijn ingesteld wordt tegen een op tegenspraak gewezen eindbeslissing van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij, is laattijdig en bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 16 okt. 1990, A.R. 4935, nr. 85.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

Art. 7

P.98.1182.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Het enige artikel, § XV, W. 25 okt. 1919 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de bevoegdheden van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg in strafzaken worden opgedragen aan een kamer met één rechter, inclusief de bevoegdheid om de internering te bevelen wegens een als misdaad of wanbedrijf omschreven feit, inz. een misdrijf tegen de orde der familie en tegen de openbare zedelijkheid.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

P.95.0002.N 7 februari 1995 AC nr. ...

Wanneer een vordering tot internering bij het onderzoeksgerecht is aanhangig gemaakt, heeft de verdachte het recht kennis te nemen van het volledig strafdossier, het in te zien en afschrift ervan te nemen.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 9, tweede lid

P.06.1080.F 30 augustus 2006 AC nr. 384

Aangezien de kamer van inbeschuldigingstelling, in de regel, uiteraard met gesloten deuren zitting houdt, worden het onderzoek van de zaak en het debat dat aan het arrest, inzake internering, voorafgaat, verondersteld met gesloten deuren te hebben plaatsgevonden (1). (1) Cass., 5 nov. 1974, AC, 1975, 304.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

P.03.0719.F 18 juni 2003 AC nr. 361

Art. 9, tweede lid, Wet Bescherming Maatschappij, machtigt de onderzoeksgerechten, die uitspraak moeten doen over een vordering of verzoek tot internering, de openbaarheid van het debat alleen te bevelen als de inverdenkinggestelde hierom verzoekt (1). (1) Zie Cass., 9 juli 2002, AR P.02.0857.F, nr 397.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

Artt. 1 en 7

P.10.1058.F 8 september 2010 AC nr. 504

De internering is in de eerste plaats een veiligheidsmaatregel zodat de therapie die een dergelijke toestand vereist geen wettelijke voorwaarde is voor de regelmatigheid van de vrijheidsberoving, ook al heeft die, naast de bescherming van de maatschappij, tot doel om de geïnterneerde de nodige verzorging te verstrekken (1). (1) Zie Cass., 20 jan. 1987, AR 1062, AC, 1987, nr. 291, en noot 1.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

P.08.0965.F 22 juli 2008 AC nr. 425

De geestesgesteldheid van een verdachte wordt op onaantastbare wijze door de bodemrechter beoordeeld op grond van de gegevens die regelmatig tijdens het debat zijn overgelegd (1). (1) Zie Cass., 2 juni 1992, AR 6649, AC, 1991-1992, nr 518.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

De geestesgesteldheid van een verdachte wordt op onaantastbare wijze door de bodemrechter beoordeeld op grond van de gegevens die regelmatig tijdens het debat zijn overgelegd (1). (1) Zie Cass., 2 juni 1992, AR 6649, AC, 1991-1992, nr 518.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

P.01.0842.F 31 oktober 2001 AC nr. ...

Art. 7 Wet Bescherming Maatschappij, dat m.n. bepaalt dat de vonnisgerechten de internering van de beklaagde kunnen bevelen wanneer hij een feit, misdaad of wanbedrijf genoemd, heeft gepleegd en zich in een van de in artikel 1 van die wet bepaalde staten bevindt, verbiedt de internering van de beklaagde voor een feit, misdaad of wanbedrijf genoemd, niet, wanneer de rechter vaststelt dat de vervolgde persoon daarenboven een als overtreding gekwalificeerd feit heeft gepleegd.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

P.95.1011.N 17 oktober 1995 AC nr. ...

De omstandigheid dat een beklaagde door de burgerlijke rechter met toepassing van artikel 489 B.W. onbekwaam werd verklaard, doet geen afbreuk aan de vrije beoordeling door de strafrechter van de geestestoestand van die beklaagde.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Algemeen

Artt. 12 en 13

P.13.0535.N 25 juni 2013 AC nr. ...

De ambtenaren die het secretariaat van de commissies tot bescherming van de maatschappij en van de hoge commissie waarnemen en die door de minister van Justitie worden aangewezen, verlenen door hun handtekening authenticiteit aan de beslissingen van de commissies en de hoge commissie en vervullen bij de rechtspleging voor deze instanties eenzelfde rol als een griffier voor de gewone rechtscolleges; de omstandigheid dat zij niet de titel van griffier dragen en door de minister van Justitie worden aangewezen, doet daaraan geen afbreuk.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Algemeen

Artt. 12, 16 en 31

P.97.0444.F 7 mei 1997 AC nr. ...

Nietig is de beslissing van een commissie tot bescherming van de maatschappij, wanneer zij enkel door de secretaris van de commissie is ondertekend maar niet door de commissieleden, door wie zij is gewezen, en niet is vastgesteld dat de leden in de onmogelijkheid verkeerden zulks te doen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

Artt. 14 tot 17

P.09.0586.N 2 juni 2009 AC nr. 367

Tegen de beslissingen van de commissie en de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij betreffende de tenuitvoerleggingen van de beschikkingen tot internering staat geen hoger beroep of cassatieberoep open (1). (1) Zie: Cass., 6 sept. 1983, AR 8217, AC, 1983-1984, nr 7; Cass., 13 sept. 1983, AR 8241, AC, 1983-1984, nr 23 met noot B.J.B.; Cass., 2 okt. 1984, AR 9113, AC, 1984-1985, nr 84; Cass., 2 juni 2009, AR P.09.0735.N, AC, 2009, nr ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 14, 16 en 20

P.02.1600.N 21 januari 2003 AC nr. 46

Wanneer een op proef in vrijheid gestelde geïnterneerde op vordering van de procureur des Konings opnieuw opgenomen is in een psychiatrische afdeling, kan de Commissie en in hoger beroep de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij de wederopneming van de betrokkene slechts gelasten, als zij in haar beslissing vaststelt dat de voorwaarden voor de wederopneming vervuld zijn (1). (1) Cass., 29 aug. 1995, AR P.95.1027.F, nr. 359.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Bevoegdheid

P.95.1027.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

De beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij die, enerzijds, volgt op de vordering van de procureur des Konings tot wederopneming van de geïnterneerde in een psychiatrische afdeling en op een vroegere beslissing waarbij de commissie zich ertoe beperkte een instelling aan te wijzen voor de voorlopige opneming van de geïnterneerde en die, anderzijds, een instelling aanwijst voor de verdere tenuitvoerlegging van de ingevolge de invrijheidstelling op proef opgeschorte internering staat gelijk met een beslissing waarbij de wederopneming in een door de commissie aangewezen instelling wordt gelast; aangezien die beslissing aldus uitspraak doet over de persoonlijke vrijheid, is zij vatbaar voor het cassatieberoep van de geïnterneerde.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

Wanneer een op proef in vrijheid gestelde geïnterneerde, op vordering van de procureur des Konings, opnieuw opgenomen is in een psychiatrische afdeling, kan de commissie tot bescherming van de maatschappij de wederopneming van de betrokkene in een door haar aangewezen instelling slechts gelasten, als zij in haar beslissing vaststelt dat de voorwaarden voor de wederopneming vervuld zijn.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Bevoegdheid

Artt. 14, eerste en tweede lid

P.09.0735.N 2 juni 2009 AC nr. 368

De beslissingen van de commissie en de Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij waarbij de plaatsing van de geïnterneerde in een privé-inrichting wordt gelast of geweigerd, maken slechts een uitvoeringsmodaliteit van de internering uit en zijn derhalve niet vatbaar voor hoger beroep of cassatieberoep. (1). (1) Zie: Cass., 6 sept. 1983, AR 8217, AC, 1983-1984, nr 7; Cass., 13 sept. 1983, AR 8241, AC, 1983-1984, nr 23 met noot B.J.B.; Cass., 2 okt. 1984, AR 9113, AC, 1984-1985, nr 84; Cass., 2 juni 2009, AR P.09.0586.N, AC, 2009, nr ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 16 en 18

P.97.1124.N 16 september 1997 AC nr. ...

Een tegenstrijdigheid tussen de motieven van een eerdere beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij met de bestreden beslissing van dezelfde commissie levert geen schending op van de wet en tast de wettigheid van deze bestreden beslissing niet aan.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Allerlei

- CASSATIEMIDDELEN - Allerlei

Artt. 18 en 31

P.98.0549.F 10 juni 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening die een geïnterneerde heeft ingesteld tegen de beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij, waarbij geen uitspraak wordt gedaan over de individuele vrijheid van de geïnterneerde, maar alleen over de uitvoeringsmodaliteiten van de internering, zoals de beslissing op het verzoek om de instelling met en zonder begeleiding te verlaten, mits naleving van bepaalde ontzeggingen.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.94.0458.F 11 mei 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van een geïnterneerde tegen een beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij die geen uitspraak doet over de persoonlijke vrijheid van de geïnterneerde maar enkel over de wijze van uitvoering van de internering, zoals de beslissing over een verzoek tot het verlaten van de inrichting onder toezicht.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

De beslissing waarbij de commissie tot bescherming van de maatschappij, ingesteld krachtens de Wet Bescherming van de maatschappij, ingesteld krachtens de Wet Bescherming Maatschappij, beslist dat er geen aanleiding is om een geïnterneerde in vrijheid te stellen, is vatbaar voor cassatieberoep in de bij Sv. bepaalde voorwaarden, ongeacht of die beslissing een verzoek tot definitieve invrijheidstelling dan wel een verzoek tot invrijheidstelling op proef van de geïnterneerde afwijst.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

Artt. 18, 19 en 19bis

P.02.1403.N 10 december 2002 AC nr. 661

De artikelen 5.4 en 6 van het EVRM zijn niet van toepassing op de beslissing van de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij, die uitspraak doet op het verzet van het openbaar ministerie tegen de beslissing van de Commissie tot bescherming van de maatschappij, waarbij de definitieve invrijheidstelling wordt bevolen (1). (1) Zie Cass., 26 maart 1985, AR 9422, nr 455; 23 jan. 1990, AR 4056, nr 321; 19 jan. 1993, AR 7255, nr 37.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

Artt. 19bis, eerste en tweede lid, en 19ter

P.09.0735.N 2 juni 2009 AC nr. 368

De beslissingen van de commissie en de Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij waarbij de plaatsing van de geïnterneerde in een privé-inrichting wordt gelast of geweigerd, maken slechts een uitvoeringsmodaliteit van de internering uit en zijn derhalve niet vatbaar voor hoger beroep of cassatieberoep. (1). (1) Zie: Cass., 6 sept. 1983, AR 8217, AC, 1983-1984, nr 7; Cass., 13 sept. 1983, AR 8241, AC, 1983-1984, nr 23 met noot B.J.B.; Cass., 2 okt. 1984, AR 9113, AC, 1984-1985, nr 84; Cass., 2 juni 2009, AR P.09.0586.N, AC, 2009, nr ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 19ter en 28

P.06.1633.N 20 februari 2007 AC nr. 105

Uit de artikelen 19ter en 28 van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten, volgens dewelke de geïnterneerde zelf geen cassatieberoep kan instellen en hij altijd moet bijgestaan worden door een advocaat, volgt dat de geïnterneerde slechts een memorie met cassatiemiddelen kan neerleggen voor zover een advocaat die ondertekent (1). (1) Cass., 25 okt. 2005, AR P.05.1234.N, nr 539.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.05.1234.N 25 oktober 2005 AC nr. 539

Uit de artikelen 19ter en 28 van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten, volgens dewelke de geïnterneerde zelf geen cassatieberoep kan instellen en hij altijd moet bijgestaan worden door een advocaat, volgt dat de geïnterneerde slechts een memorie met cassatiemiddelen kan neerleggen voor zover een advocaat die ondertekent.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 25 en 25bis

P.06.1622.N 2 januari 2007 AC nr. 1

De beslissing tot internering op grond van artikel 25 en 25bis, Wet Bescherming Maatschappij is geen uitspraak over een strafvervolging in de zin van artikel 6 E.V.R.M.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

---

De minister van Justitie die op grond van artikel 25bis Wet Bescherming Maatschappij de internering gelast van een veroordeelde die ter beschikking van de regering is gesteld, neemt geen beslissing over een strafvervolging, maar beslist over de uitvoering van een door de rechter opgelegde maatregel (1). (1) Het Hof heeft in het verleden meermaals geoordeeld dat de terbeschikkingstelling van de regering een straf is, hetzij expliciet (Cass., 22 juli 1955, AC, 1955, 959; Cass., 17 juni 1975, AC, 1975, 1103; Cass., 17 feb. 1976, AC, 1976, 707; Cass., 4 april 1978, AC, 1978, 884) hetzij impliciet (Cass., 27 maart 1939, AC, 1939, 116). Deze rechtspraak vond een aanzet in een eerder arrest (Cass., 11 dec. 1933, Pas., 1934, I, 96 met noot L.C.) waar de terbeschikkingstelling van de regering, althans wat recidivisten en gewoontemisdadigers betreft, werd omschreven als "une mesure de sûreté de défense sociale qui participe de la nature des peines, c'est à dire des sanctions ordinaires du droit pénal". Het Hof oordeelde toen, en ook later (Cass., 21 dec. 1976, AC, 1977, 455), dat wanneer de eerste rechter slechts een hoofdgevangenisstraf uitsprak, de appelrechter bijkomend de terbeschikkingstelling van de regering slechts kon uitspreken met eenparigheid van stemmen. Impliciet werd aangenomen dat de terbeschikkingstelling van de regering geen bijkomende straf was maar slechts een deel van de vrijheidsberoving uitmaakte en één geheel vormde met de hoofdgevangenisstraf. De cassatie van de beslissing omtrent de terbeschikkingstelling van de regering strekte zich dan ook uit tot de gehele straf (Cass., 26 nov. 1974, AC, 1975, 363; Cass., 21 maart 1989, AR 2894, nr 416). Een vroeger arrest, daterend van na het arrest dat de terbeschikkingstelling van de regering een straf noemde, breidde de cassatie omwille van de onwettigheid van de uitgesproken terbeschikkingstelling van de regering die "met de uitgesproken straf een onsplitsbaar geheel uitmaakt" uit tot de ganse veroordeling ofschoon 'aanlegger gewis zijn voorziening beperkt heeft tot de bepaling van het arrest waarbij die maatregel gelast wordt" (Cass., 5 dec. 1955, AC, 1956, 261). De in het voorliggende arrest gehanteerde terminologie hoeft dus niet per se een illustratie te zijn van een gewijzigde opvatting omtrent de juridische natuur van de terbeschikkingstelling van de regering. Het openbaar ministerie, dat concludeerde tot verwerping van de voorziening en dus in de zin zoals het Hof thans heeft beslist, had trouwens een onderscheid gemaakt tussen de rechterlijke beslissing waarbij de terbeschikkingstelling van de regering wordt uitgesproken, en de latere ministeriële beslissing van internering die de (verdere) uitvoering van die rechterlijke beslissing betreft. De minister voert een rechterlijke beslissing uit, voor de periode dat zij werd uitgesproken en op een wijze door de wet bepaald. De beperkte keuze die de minister hierbij heeft is slechts een opportuniteitsbeslissing in functie van de beoogde finaliteit; het na te streven doel, de bescherming van de maatschappij, kan worden verwezenlijkt hetzij door afzondering van de veroordeelde uit de maatschappij (internering) hetzij door diens gecontroleerde integratie (vrijheid zonder voorwaarden). De hoger bedoelde rechterlijke beslissing behoort tot het bepalen van de straf waarop alle regels met betrekking tot het strafrechtspreken van toepassing is. De ministeriële beslissing is van een andere orde. (MT).

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

De omstandigheid dat artikel 25 Wet Bescherming Maatschappij de veroordeelde die ter beschikking van de regering is gesteld, onder het toezicht van de minister van Justitie plaatst, die hem in vrijheid kan laten onder de door hem bepaalde voorwaarden, of zijn internering kan gelasten, en dat artikel 25bis van dezelfde wet de voorwaarden bepaalt voor de internering van deze veroordeelde, doet eraan geen afbreuk dat de beslissing van de minister van Justitie de uitvoering is van de door de strafrechter opgelegde maatregel (1). (1) Het Hof heeft in het verleden meermaals geoordeeld dat de terbeschikkingstelling van de regering een straf is, hetzij expliciet (Cass., 22 juli 1955, AC, 1955, 959; Cass., 17 juni 1975, AC, 1975, 1103; Cass., 17 feb. 1976, AC, 1976, 707; Cass., 4 april 1978, AC, 1978, 884) hetzij impliciet (Cass., 27 maart 1939, AC, 1939, 116). Deze rechtspraak vond een aanzet in een eerder arrest (Cass., 11 dec. 1933, Pas., 1934, I, 96 met noot L.C.) waar de terbeschikkingstelling van de regering, althans wat recidivisten en gewoontemisdadigers betreft, werd omschreven als "une mesure de sûreté de défense sociale qui participe de la nature des peines, c'est à dire des sanctions ordinaires du droit pénal". Het Hof oordeelde toen, en ook later (Cass., 21 dec. 1976, AC, 1977, 455), dat wanneer de eerste rechter slechts een hoofdgevangenisstraf uitsprak, de appelrechter bijkomend de terbeschikkingstelling van de regering slechts kon uitspreken met eenparigheid van stemmen. Impliciet werd aangenomen dat de terbeschikkingstelling van de regering geen bijkomende straf was maar slechts een deel van de vrijheidsberoving uitmaakte en één geheel vormde met de hoofdgevangenisstraf. De cassatie van de beslissing omtrent de terbeschikkingstelling van de regering strekte zich dan ook uit tot de gehele straf (Cass., 26 nov. 1974, AC, 1975, 363; Cass., 21 maart 1989, AR 2894, nr 416). Een vroeger arrest, daterend van na het arrest dat de terbeschikkingstelling van de regering een straf noemde, breidde de cassatie omwille van de onwettigheid van de uitgesproken terbeschikkingstelling van de regering die "met de uitgesproken straf een onsplitsbaar geheel uitmaakt" uit tot de ganse veroordeling ofschoon "aanlegger gewis zijn voorziening beperkt heeft tot de bepaling van het arrest waarbij die maatregel gelast wordt" (Cass., 5 dec. 1955, AC, 1956, 261). De in het voorliggende arrest gehanteerde terminologie hoeft dus niet per se een illustratie te zijn van een gewijzigde opvatting omtrent de juridische natuur van de terbeschikkingstelling van de regering. Het openbaar ministerie, dat concludeerde tot verwerping van de voorziening en dus in de zin zoals het Hof thans heeft beslist, had trouwens een onderscheid gemaakt tussen de rechterlijke beslissing waarbij de terbeschikkingstelling van de regering wordt uitgesproken, en de latere ministeriële beslissing van internering die de (verdere) uitvoering van die rechterlijke beslissing betreft. De minister voert een rechterlijke beslissing uit, voor de periode dat zij werd uitgesproken en op een wijze door de wet bepaald. De beperkte keuze die de minister hierbij heeft is slechts een opportuniteitsbeslissing in functie van de beoogde finaliteit; het na te streven doel, de bescherming van de maatschappij, kan worden verwezenlijkt hetzij door afzondering van de veroordeelde uit de maatschappij (internering) hetzij door diens gecontroleerde integratie (vrijheid onder voorwaarden). De hoger bedoelde rechterlijke beslissing behoort tot het bepalen van de straf waarop alle regels met betrekking tot het strafrechtspreken van toepassing zijn. De ministeriële beslissing is van een andere orde. (MT).

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

Artt. 25, 25bis en 25ter

P.06.1622.N 2 januari 2007 AC nr. 1

De internering van een veroordeelde na afloop van zijn gevangenisstraf is naar zijn aard een dringende maatregel die daarom onmiddellijk uitvoerbaar is, zonder dat de veroordeelde, die over het recht beschikt om tegen zijn internering op te komen bij de rechter, vooraf moet gehoord worden.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

Artt. 25bis en 25ter

P.06.0406.N 18 april 2006 AC nr. 218

Artikel 644, eerste lid, Wetboek van Strafvordering dat bepaalt dat wanneer de wettelijke termijn om een proceshandeling in strafzaken te verrichten, eindigt op een zaterdag, zondag of op een andere wettelijke feestdag, hij wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag, is niet toepasselijk op de termijn bepaald in artikel 25ter, vijfde, zesde en zevende lid, Wet Bescherming Maatschappij binnen dewelke de raadkamer uitspraak moet doen over de aanvraag van een ter beschikking van de regering gestelde veroordeelde die opkomt tegen de beslissing van de minister die zijn internering gelast op grond van artikel 25bis, Wet Bescherming Maatschappij.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

Artt. 25ter, 26bis en 31

P.11.1471.N 13 september 2011 AC nr. ...

De ter beschikking van de regering gestelde veroordeelde die rechtsmiddelen aanwendt tegen de beslissing van de Minister en in hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer afwezig is ter zitting van de kamer van inbeschuldigingstelling kan tegen het arrest cassatieberoep instellen volgens het gemeen recht (impliciete oplossing).

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

Artt. 7 en 9

P.02.0857.F 9 juli 2002 AC nr. 397

De kamer van inbeschuldigingstelling die de internering van een abnormale beveelt, moet haar arrest in openbare rechtszitting uitspreken, maar het onderzoek van de zaak ter rechtszitting en het debat dat eraan voorafgaat, zijn slechts openbaar indien de verdachte zulks vraagt (1). (1) Cass., 11 dec. 1973 (AC, 1974, 417); 5 nov. 1974 (ibid., 1975, 304); zie Cass., 15 feb. 1984, A.R. 3444, nr. 333. Het O.M. merkte tevens op dat het tweede middel niet ontvankelijk is, in zoverre het de schending van artikel 96 Gw. aanvoerde, aangezien die bepaling immers geen verband met de grief hield. Het O.M. voegde hieraan toe dat het evenwel veronderstelde dat het tweede middel had bedoeld de schending van artikel 148, eerste lid, Gw. betreffende de openbaarheid van de rechtszittingen aan te voeren.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

Wet betreffende de bescherming en het welzijn der dieren

Art. 34, § 2

P.04.0466.F 8 september 2004 AC nr. 391

Het arrest dat in casu vaststelt dat de speurders overdag enkel aan de buitenkant van de woning van de eisers vaststellingen hebben gedaan betreffende de toestand van de dieren, meer bepaald in een kennel gelegen in een weide die grenst aan de boerderij, in een loods naast of op het erf en in een soort serre, en dat die ruimten geen lokalen waren die de eisers tot woning dienden, beslist wettig dat de huiszoeking van de politie niet was onderworpen aan een machtiging door de rechter in de politierechtbank (1). (1) Zie Cass., 19 feb. 2002, AR P.01.1100.N, nr 117.

- DIEREN -

Krachtens artikel 34, § 2, Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, kunnen de leden van de federale en lokale politie zich alle inlichtingen en bescheiden doen verstrekken die zij tot het volbrengen van hun taak nodig achten en kunnen zij overgaan tot alle nuttige vaststellingen; zij hebben daartoe vrije toegang tot alle vervoersmiddelen, gronden, bedrijven of lokalen waar levende dieren worden gehouden of gebruikt; het bezoek van lokalen die tot woning dienen is slechts toegestaan van vijf uur 's morgens tot negen uur 's avonds en daartoe mag slechts worden overgegaan met verlof van de rechter in de politierechtbank.

- DIEREN -

Artt. 1 en 35, 1°

P.02.0042.N 5 november 2002 AC nr. 582

De omstandigheid dat de wet van 14 augustus 1986 alle dieren een gelijkaardige bescherming verleent doet geen afbreuk aan de bevoegdheid en de opdracht van de strafrechter om bij het oordelen van het nutteloze omkomen of het nutteloos een verminking, een letsel of pijn te ondergaan, alle feitelijke elementen in aanmerking te nemen, onder meer enerzijds, het soort dier, zijn eigenheid en plaats en hiërarchie in de dierenketen, anderzijds, de maatschappelijke context van de handelingen ten aanzien van het dier, voor zover de rechter daaruit geen hierdoor niet te verantwoorden oordeel afleidt; de wet van 14 augustus 1986 beschouwt een cultuurhistorisch perspectief niet als een rechtvaardiging, maar verbiedt evenmin in bepaalde gevallen ermee rekening te houden.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- DIEREN -

Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Art. 10, § 1, eerste en tweede lid

C.12.0298.N 1 maart 2013 AC nr. ...

De verjaringstermijn bepaald in artikel 34, §2, Wet Landverzekeringsovereenkomst is enkel van toepassing op de vordering van de benadeelde tegen de overheid wanneer die dezelfde verplichtingen heeft als de verzekeraar (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 12, eerste lid

P.00.0576.F 11 oktober 2000 AC nr. ...

Het eigen recht van de benadeelde tegen de verzekeraar van de veroorzaker van een ongeval is ondergeschikt aan het bestaan van een verzekering op het ogenblik van het ongeval (1). (1) Zie Cass., 26 april 1990, A.R. 8309, nr. 501, met concl. adv.-gen. Janssens de Bisthoven, in Bull. en Pas., I, 1989-90, nr. 501; 22 okt. 1999, A.R. P.98.0150.F, nr. 555.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 14, § 1, tweede lid

C.00.0070.N 16 mei 2002 AC nr. 301

Een vonnis dat tussen de benadeelde en de verzekerde is gewezen in een geschil ter zake van een door een motorrijtuig veroorzaakte schade kan niet worden ingeroepen tegen de verzekeraar die in het geding geen partij is geweest of daarin niet is geroepen, tenzij vaststaat dat hij in feite de leiding van het geding op zich heeft genomen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 14, § 2

P.99.1605.N 12 juni 2001 AC nr. ...

De tegen de verzekeraar gerichte rechtstreekse dagvaarding tot afhandeling van de burgerlijke vordering, waarin de rechtsopvolgers van de overleden verzekerden niet zijn betrokken, kan niet van ambtswege niet ontvankelijk worden verklaard als de verzekeraar, in wiens belang artikel 14, § 2, W.A.M.-wet bestaat, geen bezwaar daartegen aanvoert en ten gronde concludeert (1). (1) Zie cass. 4 januari 1984, A.R. nr 3054 (AC 1983-1984, nr 228); cass. 29 maart 1988, A.R. nr 746 (AC 1987-1988, nr 473); cass. 5 december 1990, A.R. nrs 8184 en 8374 (AC 1990-1991, nr 178); cass. 25 november 1992, A.R. nr 77 (AC 1991-1992, nr 752).

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- TUSSENKOMST -

Art. 15, § 1, tweede lid

C.11.0001.N 1 maart 2012 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 15, §1, tweede lid, WAM 1989 en artikel 35, §4, Wet Landverzekeringsovereenkomst is voldoende dat de verzekeraar kennis krijgt van de wil van de benadeelde persoon om herstel van zijn schade te krijgen en is niet vereist dat de verzekeraar op de hoogte wordt gebracht van de rechtsgrond waarop de benadeelde zijn rechtsvordering steunt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - Landverzekering

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.11.0427.N 22 december 2011 AC nr. ...

Een verzoek tot terugbetaling van uitgaven stuit de verjaring van de rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar voor het volledig herstel van de schade.

- VERZEKERING - Landverzekering

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Een verzoek tot terugbetaling van uitgaven stuit de verjaring van de rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar voor het volledig herstel van de schade.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Art. 16, eerste lid

C.06.0186.N 31 januari 2008 AC nr. 75

De afwezigheid van verzekering voor andere personen dan de verzekeringnemer, diens echtgenoot en inwonende kinderen, wanneer die andere personen een vervangingsvoertuig besturen, is geen exceptie bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de W.A.M. 1989 en kan door de verzekeraar aan de benadeelden tegengeworpen worden (1) (2). (1) W.A.M. 1989, artikel 16, eerste lid, zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij W. 22 aug. 2002. (2) Zie G. JOCQUEGrenzen aan de uitbreiding van de dekking door de W.A.M.-verzekering - Het tijdelijk vervangingsvoertuig of het toevallig bestuurd voertuig", De Verz., 2003, (679) 682.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 17

C.07.0042.F 19 februari 2009 AC nr. 138

De verzekerde die beweert dat het ongeval beantwoordt aan het in de overeenkomst omschreven risico moet bewijzen dat de eigendom van het in de overeenkomst omschreven voertuig overgedragen is vóór het ongeval en dat genoemd ongeval gebeurd is binnen een termijn van zestien dagen te rekenen van de overdracht van de eigendom van het omschreven voertuig.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.00.1244.F 6 december 2000 AC nr. ...

De termijn van zestien dagen, tijdens welke, bij eigendomsoverdracht van het verzekerde voertuig, de bedingen die door het loutere feit van de overdracht een einde maken aan de verzekeringsovereenkomst zonder uitwerking zijn als de schade werd veroorzaakt door het overgedragen voertuig of door het vervangingsvoertuig, begint te lopen "vanaf de overdracht", d.w.z. vanaf de dag waarop het verzekerde voertuig het patrimonium van de verzekeringsnemer heeft verlaten en niet vanaf de dag waarop deze een nieuw voertuig heeft gekocht (1). (1) Zie Cass., 2 okt. 1996, A.R. P.96.0600.F, nr. 345.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.96.0600.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

De termijn van zestien dagen, gedurende welke, in geval van overdracht van eigendom van het verzekerde voertuig, de bedingen volgens welke de verzekeringsovereenkomst door dat feit wordt beëindigd geen uitwerking hebben, indien de schade veroorzaakt werd door het voertuig waarvan de eigendom werd overgedragen of door het voertuig dat ter vervanging daarvan werd gebruikt, loopt "te rekenen van de overdracht"; de dag van de rechtshandeling is in die termijn begrepen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 19bis - 11, § 1, 7°

C.03.0319.F 26 april 2004 AC nr. 220

Elke benadeelde kan van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds de vergoeding bekomen van de schade voortvloeiende uit lichamelijke letsels die door een motorrijtuig zijn veroorzaakt wanneer de identiteit van het motorvoertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt, niet is vastgesteld; niet de identiteit van de bestuurder maar die van het voertuig dient te worden vastgesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., nr ...; artikel 80, §1, eerste lid, 1°, Wet 9 juli 1975, na de wijziging ervan bij K.B. 12 aug. 1994; artt. 19bis - 11, §1, 7°, W.A.M.-wet, na de wijziging ervan bij W. 22 aug. 2002.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 19bis-11, § 1, 7°, en § 2

C.14.0066.F 6 november 2014 AC nr. 675

De vergoedingsverplichting van de verzekeraars die de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de bestuurders van de voertuigen dekken, is niet beperkt tot de vergoeding van de schade uit lichamelijke letsels (1). (1) Art. 19bis-11, § 2, W.A.M. 1989, ingevoegd door de wet van 22 augustus 2002.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 19bis-17

P.10.0552.F 22 september 2010 AC nr. 539

Het recht dat artikel 19bis-17 van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, toekent aan het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, heeft betrekking op de tussenkomst voor de strafgerechten waarbij de burgerlijke rechtsvordering tot vergoeding van de door een motorrijtuig veroorzaakte schade, aanhangig is gemaakt; het biedt het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds niet de gelegenheid om voor het Hof van Cassatie tussen te komen, wanneer het in hoger beroep niet in het geding was geroepen en de beslissing waartegen cassatieberoep is ingesteld geen dictum bevat dat op het Fonds betrekking heeft.

- TUSSENKOMST -

P.09.1152.F 6 januari 2010 AC nr. 5

Uit geen enkele wettelijke bepaling noch uit de opdracht van algemeen belang van het Algemeen Motorwaarborgfonds, volgt dat dit fonds de volledige schade niet dient te betalen die door een motorrijtuig is veroorzaakt, met inbegrip van de kosten en het honorarium van de technisch adviseur wiens tussenkomst noodzakelijk is gebleken voor de raming van de schade van het slachtoffer van het ongeval.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Allerlei

Art. 2, § 1

C.06.0372.F 22 januari 2009 AC nr. 54

De omstandigheid dat een bestuurder zijn voertuig bij een rivier geparkeerd heeft en dat dit voertuig nadien door een onbekende dader erin is geduwd, verantwoordt de tussenkomst van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds tot herstel van de schade die door dat ondergedompelde voertuig is toegebracht aan een binnenschip dat op die bevaarbare waterweg voer (1). (1) Zie Cass., 15 mei 2003, AR C.02.0297.F, AC, nr. 296, met conclusie van advocaat-generaal HENKES.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.02.0583.F 6 januari 2005 AC nr. 9

De W.A.M.-verzekering dekt de schade die wordt veroorzaakt door een geheel van aan elkaar gekoppelde motorrijtuigen wanneer dat geheel niet wordt gebezigd als werktuig maar voor het vervoer van zaken en wanneer die schade veroorzaakt is op een wijze die karakteristiek is voor schadeveroorzaking door motorrijtuigen in het verkeer; dat is het geval van een vrachtwagen die gebezigd wordt om hout weg te halen en waaraan een tractor is gekoppeld om een grotere trekkracht te verlenen aan de vrachtwagen teneinde te voorkomen dat de vrachtwagen in de modder zou blijven steken (1). (1) Benelux Hof, 30 okt. 1984, zaak A 83/2, Rechtspr. 1984, 30; Cass., 5 dec. 2003, AR C.02.0261.F, nr 626.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.02.0297.F 15 mei 2003 AC nr. 296

De schade die een ondergedompeld gestolen motorrijtuig aan een binnenschip op een bevaarbare waterweg heeft toegebracht, valt niet buiten het toepassingsgebied van de wet die een tegemoetkoming van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds oplegt, omdat het gestolen voertuig deelnam aan het verkeer op een van de door de wet bedoelde plaatsen toen het in het water belandde (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.00.0671.F 15 februari 2002 AC nr. 111

Het vonnis dat het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds veroordeelt tot vergoeding van de schade aan een op de oprit van een privé-garage geparkeerd voertuig en die is aangebracht door een ander op diezelfde oprit geparkeerd voertuig waarvan de diefstal nakend was, is niet naar recht verantwoord wanneer het zegt dat de overwegingen betreffende de plaats van de impact of van het schadeveroorzakende feit de beslechting van het geschil niet beïnvloeden en oordeelt dat de verplichting om een voertuig te verzekeren weliswaar een voorwaarde is om het toe te laten op terreinen die toegankelijk zijn voor het publiek of slechts voor een zeker aantal personen die het recht hebben om er te komen, maar dat de verzekeringsdekking ook buiten die terreinen blijft gelden (1). (1) Zie cass., 26 nov. 1998, A.R. C.98.0266.N, nr 492 en 18 feb. 1972, AC, 1972, 565.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.95.0508.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gemis aan belang, is de door de W.A.M.-verzekeraar van de beklaagde ingestelde oproeping van de beklaagde tot bindendverklaring van het arrest, wanneer die beklaagde, eiser in cassatie, het bestreden arrest waarbij hij veroordeeld wordt tot terugbetaling van de kosten van de maatschappelijke dienstverlening aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bekritiseert op grond dat de openbare centra voor maatschappelijk welzijn het eigen recht om die kosten te verhalen enkel kunnen uitoefenen tegen de "aansprakelijke" en dat derhalve die centra geen rechtsvordering tegen de verzekeraar van de "aansprakelijke" kunnen gronden op dat eigen recht; de niet-ontvankelijkheid van die rechtsvordering heeft immers geen invloed op de uitvoering van de overeenkomst tot dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen van de aansprakelijk verklaarde beklaagde.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 2, § 1, en 29bis

C.09.0496.F 23 september 2010 AC nr. 545

Onder niet-openbare terreinen die toegankelijk zijn voor een zeker aantal personen die het recht hebben om er te komen, worden de plaatsen verstaan die wel privaat zijn, maar blijvend toegankelijk zijn voor een welbepaalde categorie van personen, zoals aangestelden, klanten, leveranciers, bezoekers of passagiers (1). (1) Cass., 12 okt. 2005, AR P.05.0686.F, AC, 2005, nr. 504.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Het vonnis verantwoordt zijn beslissing niet naar recht dat de weide een terrein is dat niet openbaar maar wel toegankelijk is voor een zeker aantal personen die het recht hebben om er te komen, op grond dat een zeker aantal personen, zoals de veearts en de veehandelaar, het recht hebben om ernaartoe te gaan en genoopt kunnen worden om dit vaak te doen, maar niet vaststelt dat de weide toegankelijk is voor die personen zonder dat zij er specifiek zijn uitgenodigd of daartoe zijn gemachtigd.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 2, § 2

C.08.0139.F 23 oktober 2009 AC nr. 612

Wie aantoont dat hem op Belgisch grondgebied schade is toegebracht door een voertuig dat voorzien is van een kentekenplaat die is afgegeven door een andere Lidstaat, hoeft niet daarenboven aan te tonen dat het voertuig gewoonlijk is gestald in de Lidstaat die de kentekenplaat heeft afgegeven, en evenmin dat het voertuig van die kentekenplaat was voorzien toen het de grens overschreed.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.03.0081.N 1 maart 2004 AC nr. 111

Wanneer op het grondgebied van een lid-staat van de EEG schade is veroorzaakt door een voertuig en vaststaat dat het schadeverwekkend voertuig in het buitenland is gestald, doch enkel de aansprakelijke bestuurder ervan is geïdentificeerd, zonder dat de persoon op wiens naam het ingeschreven staat gekend is of zonder dat de verzekeringstoestand van het voertuig kan gekend zijn, is het nationaal bureau van afwikkeling evenmin als enige verzekeraar verplicht de schade van de benadeelde persoon te vergoeden (1). (1) Cass., 13 sept. 1991, AR 7050, nr 23 met noot.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 2, § 2 en 11

C.12.0329.F 13 september 2013 AC nr. ...

Wanneer is aangetoond dat het voertuig dat de schade heeft veroorzaakt in een van de in artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 13 februari 1991 vermelde Staten is gestald, maar een voertuig betreft waarvoor de Staat van oorsprong heeft afgeweken van de verplichting tot verzekering van de burgerlijke aansprakelijkheid, dient het Belgisch bureau van de autoverzekeraars de benadeelde te vergoeden, behalve wanneer de Staat die dat voertuig van een kentekenplaat heeft voorzien, in België een autoriteit of een instelling heeft aangewezen die met die vergoeding is belast (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. … .

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 2, § 2, tweede lid

C.11.0745.F 25 april 2013 AC nr. ...

De gelijkstelling van het Belgisch Bureau met een verzekeraar kan slechts worden aangevoerd door wie op het Belgisch grondgebied door een ongeval getroffen is dat veroorzaakt is door het verkeer van een voertuig dat gewoonlijk in het buitenland is gestald en is niet van toepassing op het verhaal van dat bureau tot teruggave van de betalingen die het heeft gedaan ten voordele van wie in een andere Staat door een ongeval is getroffen dat veroorzaakt is door een voertuig dat gewoonlijk op het Belgische grondgebied is gestald.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 22

P.11.0024.N 21 juni 2011 AC nr. ...

Het besturen van een vervangingsvoertuig of het toevallig besturen van een voertuig staat er niet aan in de weg dat de bestuurder van dat voertuig een motorrijtuig bestuurt waarvan de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe het aanleiding kan geven, niet gedekt is overeenkomstig WAM (1989) (1). (1) Het is niet omdat de bestuurder ten overstaan van de benadeelde een beroep kan doen op de WAM-verzekering van zijn eigen voertuig, hij geen voertuig zonder verzekering zou kunnen besturen; in het kader van artikel 22 WAM moet nagegaan worden of voor het vervangingsvoertuig zelf een verzekering werd afgesloten.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 23

P.93.0861.N 29 november 1994 AC nr. ...

Art. 23 W.A.M.-wet 21 nov. 1989 houdt in dat het door artikel 7 van die wet bedoelde bewijs van verzekering bij het betreffende motorrijtuig dient te zijn.~

- WEGVERKEER - Allerlei

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 29bis

C.13.0435.F 20 november 2014 AC nr. 711

Het prejudicieel arrest dat de ongrondwettigheid vaststelt van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989, zonder dat het Grondwettelijk Hof de gevolgen ervan in de tijd heeft beperkt, is declaratoir en geldt zowel voor het rechtscollege dat de prejudiciële vraag heeft gesteld als voor het rechtscollege dat daarvan is vrijgesteld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ***.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- GRONDWETTELIJK HOF -

Voor de in artikel 28 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 niet vermelde rechtscolleges is het gevolg van het prejudicieel arrest dat de ongrondwettigheid vaststelt van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 niet beperkt tot na de publicatie van dat arrest ontstane verkeersongevallen waarbij een aan spoorstaven gebonden motorrijtuig betrokken is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ***.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.13.0392.N 13 maart 2014 AC nr. ...

Uit artikel 29bis, § 1, eerste lid, WAM, zoals van toepassing vóór de wijziging bij wet van 19 januari 2001, volgt dat enkel het slachtoffer en zijn rechthebbenden die schade hebben geleden, vergoeding kunnen verkrijgen op grond van artikel 29bis WAM; een verzekeraar of sociale verzekeraar die slechts gesubrogeerd is in de rechten van het slachtoffer en zijn rechthebbenden tegen de aansprakelijke derde, kan voor de betalingen aan het slachtoffer en zijn rechthebbenden geen verhaal uitoefenen op grond van artikel 29bis WAM.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.12.0336.F 24 juni 2013 AC nr. ...

De ziekteverzekeringsovereenkomst bepaald bij artikel 138bis-1, §1, 1°, van de wet van 25 juni 1992 en de verplichting tot schadevergoeding op grond van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen verzekeren geen zelfde belang tegen hetzelfde risico en bijgevolg kan artikel 45 van de wet van 25 juni 1992 niet worden toegepast (1). (1) Zie de concl van het O.M. in Pas. nr. ...

- VERZEKERING - Landverzekering

C.10.0687.F 20 februari 2012 AC nr. ...

De rechtsvordering die wordt ingesteld op grond van artikel 29bis, §1, van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, verjaart door verloop van vijf jaar (1). (1) Cass. 21 mei 1989, AR C.09.0295.F, AC, 2010, nr. 361.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.09.0545.F 30 september 2010 AC nr. 567

Een voertuig is bij een ongeval betrokken in de zin van artikel 29bis, tweede lid, van de wet van 21 november 1989 wanneer er tussen het voertuig en het ongeval enig verband bestaat, ongeacht of de eigenaar van het voertuig al dan niet een fout heeft begaan die aan hem te wijten is (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2010, AR C.09.0165.F, AC, 2010, nr. 17.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.09.0295.F 21 mei 2010 AC nr. 361

Uit de artikelen 29bis van de W.A.M.-wet en 34 en 86 van de Wet Landverzekeringsovereenkomst kan worden afgeleid dat de wetgever aan het slachtoffer van een verkeersongeval, dat in aanmerking komt voor vergoeding op grond van artikel 29bis, dezelfde waarborgen heeft willen toekennen als aan de benadeelde die bedoeld wordt in artikel 86 van de Wet Landverzekeringsovereenkomst zodat de rechtsvordering die gegrond is op artikel 29bis verjaart door verloop van vijf jaar.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.09.0167.N 30 november 2009 AC nr. 708

De verzekeraar die een werkgever die valt onder de wet van 3 juli 1967 verzekert, lijdt zelf geen schade als gevolg van de letsels of het overlijden van het slachtoffer en kan dan ook geen eigen recht doen gelden dat rechtstreeks gesteund is op artikel 29bis van de W.A.M. 1989 (1). (1) Zie Cass., 24 april 2002, AR P.01.1623.F, AC, 2002, nr 248.

- VERZEKERING - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

C.07.0120.N 24 april 2009 AC nr. 275

De partij die schadevergoeding vordert op grond van artikel 29bis WAM 1989 moet bewijzen dat het schadegeval beantwoordt aan het in dit artikel omschreven risico; het behoort derhalve aan deze partij om het bewijs te leveren dat zij een door dit artikel beschermd slachtoffer of rechthebbende is en dienvolgens dat zij niet de bestuurder was van het in het ongeval betrokken motorrijtuig, of zijn rechthebbende (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.08.0144.N 21 november 2008 AC nr. 655

Artikel 29bis, W.A.M.-wet maakt geen onderscheid naargelang de bestuurder van het betrokken voertuig aanspraak maakt op rechtstreeks door hem, dan wel als rechthebbende van een zwakke weggebruiker-slachtoffer geleden schade; de regel die uitsluit dat de bestuurder van een motorrijtuig zich kan beroepen op deze bepaling houdt dan ook geen uitzondering in voor het geval de bestuurder een vergoeding vraagt als zodanige rechthebbende (1). (1) Art. 29bis, W.A.M.-wet in de versie zoals gewijzigd door de wet van 13 april 1995, Cass., 17 juni 2004, AR C.02.0488.N, AC, 2004, nr. 336, met concl. O.M.; zie Cass., 9 jan. 2004, AR C.02.0194.F, AC, 2004, nr. 11 en T.Strafr., 2004, 358, noot G.JOCQUE (361).

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.07.0306.N 15 mei 2008 AC nr. 297

Een verkeersongeval in de zin van artikel 29bis van de W.A.M. 1989 is het ongeval dat zich voordoet op de openbare weg en op de terreinen, zij het privé, die toegankelijk zijn voor een aantal personen die het recht hebben om er te komen; uit de omstandigheid dat het ongeval zich heeft voorgedaan tijdens een snelheids-, regelmatigheids- of behendigheidsrit of -wedstrijd op een afgesloten circuit kan niet worden afgeleid dat het ongeval geen verkeersongeval is in de zin van voornoemde bepaling (1). (1) Cass., 25 jan. 2008, AR C.07.0261.F, AC, 2008, nr ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.06.0301.N 20 december 2007 AC nr. 650

De eiser die beweert ingevolge artikel 29bis van de W.A.M.-wet aanspraak te kunnen maken op een vergoeding, moet bewijzen dat het verwezenlijkte risico binnen de omschrijving van het verzekerde risico valt; hij moet derhalve bewijzen dat hij behoort tot de door dat artikel beschermde categorie en dus niet de bestuurder was van een bij een verkeersongeval betrokken voertuig.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.07.0227.N 20 december 2007 AC nr. 653

De eisen van het rechtmatig vertrouwen en rechtszekerheid verzetten zich ertegen dat de verplichting tot schadevergoeding die is bepaald in artikel 29bis, § 1, eerste lid, van de W.A.M.-wet van toepassing is op verkeersongevallen met voertuigen die aan spoorstaven verbonden zijn, die zich hebben voorgedaan vóór de bekendmaking van het arrest van het Grondwettelijk Hof, dat de ongrondwettigheid vaststelt van dat artikel in zoverre het die voertuigen uitsluit van het stelsel van vergoeding waarin het voorziet.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

C.06.0421.F 3 december 2007 AC nr. 602

Wanneer het Grondwettelijk Hof voor recht zegt dat artikel 29bis, W. 21 november 1989, zoals het gesteld was vóór de wijziging ervan bij artikel 1, W. 13 april 1995, de artikelen 10 en 11 Gw. schendt, verantwoordt de rechter die de prejudiciële vraag heeft gesteld en door dit arrest gebonden is, zijn beslissing niet naar recht om de toepassing van die wetsbepaling uit te breiden tot de eiseres, die de eigenares is van het bij het ongeval betrokken motorrijtuig, zonder vast te stellen dat zij, krachtens artikel 10 W.A.M.-wet, t.a.v. de benadeelde dezelfde verplichtingen heeft als de verzekeraar (1). (1) Zie concl. O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

C.06.0341.F 26 oktober 2007 AC nr. 507

De partij die op grond van artikel 29bis W.A.M.-wet 1989 vergoeding van een schadegeval vordert, moet bewijzen dat het schadegeval beantwoordt aan het in dat artikel omschreven risico; derhalve dient zij het bewijs te leveren dat zij een door dat artikel beschermd slachtoffer is en, bijgevolg dat zij niet de bestuurder, noch diens rechthebbende, is van het bij het ongeval betrokken motorrijtuig (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.05.0198.N 13 oktober 2006 AC nr. 488

De verzekeraar die de aansprakelijkheid dekt van de eigenaar, de bestuurder of de houder van een motorrijtuig dat bij een verkeersongeval is betrokken en schade heeft veroorzaakt, is niet tot vergoeding gehouden van een benadeelde die medeplichtig is aan de diefstal of de heling van dat motorrijtuig (1). (1) Contra: C. VAN SCHOUBROECKDe hernieuwde vergoedingsregeling inzake verkeersongevallen met motorrijtuigen en recente rechtspraak betreffende de bepalingen inzake aansprakelijkheidsverzekering in de wet landverzekeringsovereenkomst", C.B.R. Jaarboek 2000-2001, Antwerpen, Maklu, p. 325; J. VAN ROSSUMDe schadeloosstelling van de zwakke slachtoffers van een verkeersongeval. De wet van 13 april 1995 tot wijziging van deze van 31 maart 1994", V.K.J. 1996, p. 265; B. TUERLINCKXArtikel 29bis W.A.M.-Wet: toepassing in de praktijk na de wetswijziging van 13 april 1995", T.P.R. 1996, p. 41, nrs 64-66.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.05.0365.F 12 oktober 2006 AC nr. 484

De regel in artikel 4, a, van het Verdrag van 's Gravenhage van 4 mei 1971 inzake de wet welke van toepassing is op verkeersongevallen op de weg, is niet van toepassing wanneer de passagier enkel de bestuurder vervolgt van het voertuig waarin hij zat op het ogenblik van het ongeval, en zulks, ook al gebeurde het ongeval waarin hij gewond raakte ten gevolge van een aanrijding met een ander in een andere Staat ingeschreven voertuig (1). (1) Zie Cass., 19 maart 2004, AR C.03.0037.F, nr 156, met concl. adv.-gen Th. Werquin; 9 jan. 2006, AR C.04.0519.N, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Allerlei (I.P.R. - Aard van de wet)

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.04.0569.F 28 april 2006 AC nr. 247

Artikel 29bis, W.A.M.-wet, dat afwijkt van het in artikel 3 van die wet vervatte beginsel van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de verzekerde personen, sluit het slachtoffer dat, zonder het ongeval en de gevolgen ervan te hebben gewild, verantwoordelijk is voor de door hem geleden schade, niet uit van de schadevergoeding waarin het voorziet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.05.0299.N 16 maart 2006 AC nr. 156

Uitkeringen die derden aan het slachtoffer of zijn rechthebbenden betalen mogen slechts op de schadevergoeding die de aansprakelijke verschuldigd is worden aangerekend wanneer die uitkeringen vergoeding beogen van dezelfde schade als die welke voortvloeit uit de fout van de aansprakelijke; zo is een overlevingspensioen dat de overlevende echtgenoot geniet een recht dat zijn oorsprong vindt in de tussen het slachtoffer en zijn werkgever gesloten overeenkomst en in de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen voor de werknemers, heeft het geen vergoedend karakter en beoogt het dus niet de vergoeding van de schade die het slachtoffer of zijn rechthebbende lijden ingevolge de fout van de aansprakelijke zodat het overlevingspensioen niet mag aangerekend worden op de schadevergoeding die de aansprakelijke verschuldigd is uit hoofde van inkomstenverlies (1). (1) Cass., 7 sept. 2004, AR P.04.0315.N, nr 386.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

---

C.05.0228.F 10 maart 2006 AC nr. 144

De opzettelijke aard van de fout van het slachtoffer en het besef dat hij moest hebben van het gevaar waaraan hij zich blootstelde, worden door de bodemrechter in feite beoordeeld (1). (1) Art. 29 bis, W.A.M.-wet, gewijzigd bij W. 13 april 1995 en vóór de wijziging ervan bij W. 19 jan. 2001; zie Cass., 2 sept. 2005, AR C.03.0256.F., nr ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.04.0519.N 9 januari 2006 AC nr. 21

Een motorrijtuig is betrokken bij een verkeersongeval indien zijn aanwezigheid enig verband houdt met de totstandkoming van het verkeersongeval; hieruit volgt dat voor de betrokkenheid niet verreist is dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de aanwezigheid van het voertuig en het ongeval (1). (1) Cass., 9 jan. 2004, AR C.02.0194.F, nr 11, met concl. adv.-gen. WERQUIN.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.05.0858.F 19 oktober 2005 AC nr. 520

De strafrechter is niet bevoegd om kennis te nemen van de op artikel 29bis W.A.M.-wet gegronde verplichting tot schadeloosstelling; hij kan t.a.v. de verzekeraar van de beklaagde alleen volgens de gemeenrechtelijke regels van de aansprakelijkheid uitspraak doen (1). (1) Cass., 12 dec. 2001, AR P.01.1236.F, nr 695; Cass., 29 mei 2002, AR P.02.0323.F, nr 326.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

C.03.0256.F 2 september 2005 AC nr. 404

Uit de omstandigheid dat het slachtoffer dronken is en dat hij een zodanige drankzucht heeft dat hij het drinken niet kan laten, kan de bodemrechter niet afleiden dat de door het slachtoffer begane fout geen enkele opzettelijke aard vertoont (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.03.0037.F 19 maart 2004 AC nr. 156

Het toepassingsgebied van het verdrag van Den Haag van 4 mei 1971 inzake de wet welke van toepassing is op verkeersongevallen op de weg omvat de rechtsvordering die gegrond is op artikel 29bis W.A.M.-wet, dat de verzekeraars die de aansprakelijkheid dekken van de eigenaar, de bestuurder of de houder van motorrijtuigen die bij een verkeersongeval zijn betrokken, verplicht bepaalde soorten schade te vergoeden die wordt geleden door slachtoffers van een dergelijk ongeval die geen bestuurder van de betrokken voertuigen zijn (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.01.0333.N 12 februari 2004 AC nr. 78

De omstandigheid dat tussen het slachtoffer van een verkeersongeval en diens echtgenoot bij een overeenkomst voorafgaand aan een echtscheiding door onderlinge toestemming is bedongen dat het overlijden van het slachtoffer een einde stelt aan de onderhoudsverplichting, heeft niet tot gevolg dat die echtgenoot zijn aanspraken verliest op vergoeding van de schade ten laste van de verzekeraar van de houder of eigenaar van het bij het verkeersongeval betrokken motorvoertuig waarop een rechthebbende in de zin van artikel 29bis, § 1, W.A.M.-wet recht heeft (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.01.0999.N 8 oktober 2002 AC nr. 511

Noch artikel 29bis WAM-wet, noch enige andere wettelijke bepaling beperken het recht van het slachtoffer op integrale vergoeding van zijn schade; hieruit volgt dat, wanneer het slachtoffer, op grond van voornoemd artikel 29bis WAM-wet, van de verzekeraar van een bij een ongeval betrokken bestuurder vergoeding van een deel van zijn schade heeft gevraagd en gekregen, hij van de verzekeraar van de voor het ongeval aansprakelijke bestuurder, op grond van de artikelen 1382 en 1383 B.W. voor eenzelfde schadepost vergoeding kan vorderen voor de op grond van artikel 29bis WAM-wet nog niet vergoede schade.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.02.0323.F 29 mei 2002 AC nr. 326

De strafrechter is niet bevoegd om kennis te nemen van de op artikel 29bis W.A.M.-wet gegronde rechtsvordering van de getroffenen en van de rechthebbenden; die rechter kan bijgevolg t.a.v. het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds alleen uitspraak doen volgens de gemeenrechtelijke regels van de aansprakelijkheid (1). (1) Cass. 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, nr. 206, met concl. proc.- gen. Du Jardin; 30 mei 2001, A.R. P.01.0344.F, nr. ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

De strafrechter is niet bevoegd om kennis te nemen van de op artikel 29bis W.A.M.-wet gegronde rechtsvordering van de getroffenen en van de rechthebbenden; die rechter kan bijgevolg t.a.v. het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds alleen uitspraak doen volgens de gemeenrechtelijke regels van de aansprakelijkheid (1). (1) Cass. 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, nr. 206, met concl. proc.- gen. Du Jardin; 30 mei 2001, A.R. P.01.0344.F, nr. ...

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

De strafrechter is niet bevoegd om kennis te nemen van de op artikel 29bis W.A.M.-wet gegronde rechtsvordering van de getroffenen en van de rechthebbenden; die rechter kan bijgevolg t.a.v. het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds alleen uitspraak doen volgens de gemeenrechtelijke regels van de aansprakelijkheid (1). (1) Cass. 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, nr. 206, met concl. proc.- gen. Du Jardin; 30 mei 2001, A.R. P.01.0344.F, nr. ....

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

De bij artikel 29bis W.A.M.-wet opgelegde verplichting tot schadeloosstelling bestaat wanneer niet kan worden bewezen dat de verzekerde op enigerlei wijze aansprakelijk is, en is niet gegrond op een overtreding die hij zou hebben begaan (1). (1) Cass. 21 juni 2000, A.R. P.00.0368.F, nr. 338; 12 dec. 2001, A.R. P.01.1236.F, nr. ... .

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.01.1236.F 12 december 2001 AC nr. ...

De politierechter die bevoegd is om als strafrechter kennis te nemen van de burgerlijke rechtsvorderingen die op een strafvordering zijn gestoeld, is niet bevoegd om kennis te nemen van de rechtsvordering van de getroffenen en rechthebbenden gesteund op artikel 29bis W.A.M.-Wet 1989 (1). (1) Cass., 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, nr. 206, met concl. proc.-gen. du Jardin; 30 mei 2001, A.R. P.01.0344.F, nr. ... .

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

De bij artikel 29bis W.A.M.-wet 1989 opgelegde verplichting tot schadeloosstelling bestaat wanneer niet kan worden bewezen dat de verzekerde op enigerlei wijze aansprakelijk is, en is niet gegrond op een overtreding die hij zou hebben begaan (1). (1) Cass., 21 juni 2000, A.R. P.00.0368.F, nr. 388.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.01.0344.F 30 mei 2001 AC nr. ...

De politierechter die bevoegd is om als strafrechter kennis te nemen van de burgerlijke rechtsvorderingen die op een strafvordering zijn gegrond, is niet bevoegd om kennis te nemen van de rechtsvordering van de slachtoffers en rechthebbenden die gegrond is op artikel 29bis W.A.M.-wet (1). (1) Cass., 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, met concl. proc.-gen. du Jardin, en 21 juni 2000, A.R. P.00.0368.F, nrs. 206 en 388.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.00.0368.F 21 juni 2000 AC nr. ...

De bij artikel 29bis W.A.M.-wet opgelegde verplichting tot schadeloosstelling bestaat wanneer niet kan worden bewezen dat de verzekerde op enigerlei wijze aansprakelijk is, en is niet gegrond op een overtreding die hij zou hebben begaan.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

De politierechter schendt de regels betreffende de bevoegdheid van de strafgerechten, die de openbare orde raken, wanneer hij beslist dat de verzekeraar, krachtens artikel 29bis w.a.m.-wet, het slachtoffer van een wegverkeersongeval of zijn rechthebbenden volledig moet vergoeden, ongeacht de graad van aansprakelijkheid van dat slachtoffer (1). (1) Zie Cass., 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, nr ..., met concl. proc.-gen. du Jardin.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.00.0087.F 17 mei 2000 AC nr. ...

Art. 29bis W.A.M.-wet, dat strekt tot bescherming van bepaalde slachtoffers van wegverkeersongevallen waarin een motorrijtuig betrokken is, of van hun rechthebbenden, alsook tot beperking van de kosten van het RIZIV, raakt de openbare orde.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- OPENBARE ORDE -

P.99.0274.N 28 maart 2000 AC nr. ...

De politierechter die bevoegd is om als strafrechter kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen die op een strafvordering zijn gestoeld, is niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering van de slachtoffers en rechthebbenden gesteund op artikel 29bis W.A.M.-wet.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 29bis, § 1

C.13.0567.N 12 september 2014 AC nr. ...

De loutere aanwezigheid van een motorrijtuig op het ogenblik van een verkeersongeval volstaat niet om te besluiten dat dit motorrijtuig bij het ongeval betrokken is in de zin van artikel 29bis, §1, WAM-wet, zoals te dezen van toepassing; een motorrijtuig is wel betrokken in de zin van die wetsbepaling wanneer het enige rol heeft gespeeld in het verkeersongeval, dit is wanneer het zonder hiervoor een noodzakelijk element te zijn geweest, een invloed heeft gehad op het verkeersongeval (1). (1) Zie concl. OM.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.13.0184.F 13 juni 2014 AC nr. ...

Een motorrijtuig is bij een ongeval betrokken wanneer het enige rol in het verkeersongeval heeft gespeeld; er hoeft geen oorzakelijk verband te bestaan tussen de aanwezigheid van het motorrijtuig en de totstandkoming van het ongeval (1). (1) Zie concl. OM.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.09.0570.N 29 september 2011 AC nr. ...

De eisen van het rechtmatige vertrouwen en de rechtszekerheid staan niet eraan in de weg dat de rechter oordeelt dat bij verkeersongevallen met aan spoorstaven gebonden voertuigen, die zich hebben voorgedaan voor de bekendmaking van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 26 juni 2002, maar na de bekendmaking van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 15 juli 1998, de verplichting tot schadeloosstelling die is bepaald bij artikel 29bis, §1, W.A.M. 1989, voor de wijziging ervan bij de wet van 19 januari 2001, op de eigenaar van die voertuigen rust (1) (2). (1) Zie de concl. van het O.M. (2) Art. 29bis, §1, W.A.M. 1989 in zijn versie voor de wijziging ervan bij wet van 19 jan. 2001.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.10.0492.F 28 april 2011 AC nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.09.0640.N 21 juni 2010 AC nr. 443

De vraag of een motorrijtuig enige rol heeft gespeeld in een verkeersongeval wordt door de rechter onaantastbaar in feite beoordeeld, zonder evenwel dat deze aan de door hem vastgestelde feiten gevolgen mag verbinden die daarmee in geen enkel verband staan of die, op grond van die feiten, onmogelijk kunnen worden verantwoord.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

De vraag of een motorrijtuig enige rol heeft gespeeld in een verkeersongeval wordt door de rechter onaantastbaar in feite beoordeeld, zonder evenwel dat deze aan de door hem vastgestelde feiten gevolgen mag verbinden die daarmee in geen enkel verband staan of die, op grond van die feiten, onmogelijk kunnen worden verantwoord.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Waar de loutere aanwezigheid van een motorrijtuig op het ogenblik van een verkeersongeval niet volstaat om te besluiten dat dit motorrijtuig bij het ongeval betrokken is in de zin van artikel 29bis, §1 van de W.A.M.-wet, is een motorrijtuig wel betrokken in de zin van die wetsbepaling wanneer het enige rol heeft gespeeld in het verkeersongeval, dit is wanneer het zonder hiervoor een noodzakelijk element te zijn geweest, een invloed heeft gehad op het ongeval. Hiervoor is niet vereist dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de aanwezigheid van het motorrijtuig en het ontstaan van het verkeersongeval (1). (1) Zie Cass., 3 okt. 2008, AR C.07.0130.N; AC, 2008, nr. 524; Cass., 22 okt. 2009, AR C.08.0420.N, AC, 2009, nr. 604; Cass., 15 maart 2010, AR C.09.0472.N, AC, 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.09.0352.N 7 juni 2010 AC nr. 397

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 88, eerste lid Wet Landverzekeringsovereenkomst, artikel 25, 3° ,b) van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 en artikel 29bis, § 1 van de W.A.M. 1989 volgt dat het de verzekeringsmaatschappij die de slachtoffers van een verkeersongeval heeft vergoed op grond van artikel 29bis W.A.M. 1989, is toegelaten een contractueel recht van verhaal uit te oefenen op de verzekerde of de verzekeringnemer, zij het beperkt tot het bedrag waartoe de verzekeraar op grond van de aansprakelijkheid van zijn verzekerde zou zijn gehouden. Dit geldt ook wanneer de verzekeringsmaatschappij verhaal uitoefent op de verzekeringnemer voor de schadevergoeding die zij als W.A.M.-verzekeraar op grond van voormeld artikel 29bis aan de verzekeringnemer als passagier en slachtoffer betaalde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.09.0472.N 15 maart 2010 AC nr. 183

Een motorrijtuig is betrokken in de zin van artikel 29bis, § 1, van de W.A.M.-wet wanneer het enige rol heeft gespeeld in het verkeersongeval. Hiervoor is niet vereist dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de aanwezigheid van het motorrijtuig en het ontstaan van het verkeersongeval (1). (1) Cass., 3 okt. 2008, AR C.07.0130.N, AC, 2008, nr 524; Cass.,1 okt. 2009, AR C.08.0420.N, AC, 2009, nr ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.08.0420.N 22 oktober 2009 AC nr. 604

De loutere aanwezigheid van een motorrijtuig op het ogenblik van een verkeersongeval volstaat niet om te besluiten dat dit motorrijtuig bij het ongeval betrokken is in de zin van artikel 29bis, § 1, W.A.M. (1); een motorrijtuig is wel betrokken in de zin van die wetsbepaling wanneer het enige rol heeft gespeeld in het verkeersongeval; hiervoor is niet vereist dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de aanwezigheid van het motorrijtuig en het ontstaan van het verkeersongeval (2). (1) Cass., 9 jan. 2006, AR C.04.0519.N, AC, 2006, nr 21. (2) Cass., 9 jan. 2006, AR C.04.0519.N, AC, 2006, nr 21 en 3 okt. 2008, AR C.07.0130.N, AC, 2008, nr 524.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.07.0130.N 3 oktober 2008 AC nr. 524

Een motorrijtuig is betrokken bij een verkeersongeval wanneer het daarin enige rol heeft gespeeld; hiervoor is niet vereist dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de aanwezigheid van het motorrijtuig en het ontstaan van het verkeersongeval (1). (1) Zie Cass., 9 jan. 2006, AR C.04.0519.N, AC, 2006, nr. 21, NjW., 2007, 128, noot GJ, Kluwer-Verkeer, Aansprakelijkheid, Verzekering 2006/5, 631, noot E. BREWAEYS, De vergoeding van zwakke weggebruikers en de "betrokkenheid" van het motorrijtuig.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Wanneer het slachtoffer wordt aangereden door een motorrijtuig en vervolgens op een ander motorrijtuig terecht komt, maken zowel de aanrijding door het eerste motorrijtuig als het daaropvolgende contact van het slachtoffer met het tweede motorrijtuig deel uit van eenzelfde verkeersongeval; de omstandigheid dat het tweede motorrijtuig, waarop het slachtoffer is terecht gekomen, geen rol heeft gespeeld in de totstandkoming van de aanrijding door het eerste motorrijtuig, belet niet dat het een rol kan spelen in het verkeersongeval en dus betrokken kan zijn bij dat ongeval.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.06.0019.N 5 juni 2008 AC nr. ...

De eisen van het rechtmatig vertrouwen van de maatschappij in de wettelijke bepalingen en van de rechtszekerheid verzetten zich ertegen dat de verplichting tot schadeloosstelling die is bepaald in artikel 29bis, § 1, van de WAM-wet van toepassing is op verkeersongevallen met voertuigen die aan spoorstaven verbonden zijn, en die zich hebben voorgedaan voor de bekendmaking van het arrest van het Grondwettelijk Hof, dat de ongrondwettigheid vaststelt van dat artikel in zoverre het die voertuigen uitsluit van het stelsel van vergoeding waarin het voorziet (1) (2). (1) Cass., 20 dec. 2007, AR C.07.0227.N, AC, 2007, nr. ... (2) Artikel 29bis, §1, WAM 1989 in zijn versie voor de wijziging ervan bij wet van 19 jan. 2001.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.05.0564.N 2 april 2007 AC nr. 162

Wanneer een ongeval door toeval gebeurde, enkel de verzekeraars van bij het verkeersongeval betrokken motorrijtuigen en niet het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds zijn gehouden tot vergoeding op grond van artikel 29bis van de W.A.M.-Wet; deze verzekeraars kunnen niet de uitgekeerde vergoeding terugvorderen van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds (1) (2). (1) Het geschil ten gronde betrof de burgerlijke gevolgen van een verkeersongeval waarbij de verzekerde van verweerster in aanrijding kwam met een ander voertuig dat op een olievlek slipte. Op grond van artikel 29bis, § 1, eerste lid, Wet 21 nov. 1989, had verweerster als W.A.M.-verzekeraar de passagierster van het voertuig van haar verzekerde schadeloos gesteld voor haar lichamelijke letsels. (2) Zie J. MUYLDERMANSHet 'toevallig feit' binnen het kader van de werking van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds", V.A.V., 2006, nr 9, 350.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 29bis, § 1, eerste en derde lid

C.07.0357.N 19 september 2008 AC nr. 487

De rechthebbenden van de eigenaar van een niet verzekerd motorvoertuig dat de schade heeft veroorzaakt, die, als gevolg van de in artikel 29bis, §1, van de W.A.M.-wet bedoelde schade van deze eigenaar, eigen schade lijden omwille van hun band met hem (1) kunnen, zoals de eigenaar zelf, van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds geen vergoeding van hun in artikel 29bis, §1, van de W.A.M.-wet bedoelde schade verkrijgen. (1) Zie Cass., 14 april 1981, AC, 1980-1981, 942; zie ook Cass., 10 april 2003, AR C.01.0165.N, AC, 2003, nr. 238.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 29bis, § 1, eerste en laatste lid

C.10.0457.N 7 februari 2011 AC nr. ...

Een beding dat aan de verzekeringsmaatschappij een recht van verhaal verleent voor bedragen waarvoor de verzekerde niet aansprakelijk is, wijkt af van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 ten nadele van de verzekeringnemer en is bijgevolg op grond van artikel 1 van dit besluit niet toegelaten.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 88, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst, Artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 december 1992, de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992, en artikel 29 bis,§1, eerste en laatste lid WAM 1989, volgt dat het de verzekeringsmaatschappij die de slachtoffers van een verkeersongeval heeft vergoed op grond van artikel 29bis WAM 1989, is toegelaten een contractueel recht van verhaal uit te oefenen op de verzekerde of de verzekeringnemer, zij het beperkt tot het bedrag waartoe de verzekeraar op grond van de aansprakelijkheid van zijn verzekerde zou zijn gehouden (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2010, AR C.09.0352.N, AC 2010; nr….

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 29bis, § 1, eerste lid

C.11.0628.F 18 mei 2012 AC nr. ...

De bestuurder in de zin van artikel 29bis, eerste lid, van de wet van 21 november 1989, is de persoon die het motorrijtuig bestuurt op het ogenblik van het ongeval, dat wil zeggen de persoon die, op dat ogenblik, het meesterschap over dat motorrijtuig heeft via mechanische middelen waardoor hij het voertuig in een bepaalde richting kan sturen en zodoende het vermogen van de motor beheerst; de omstandigheid alleen dat een bestuurder van zijn voertuig wordt gegooid en de grond, een hindernis of een ander voertuig raakt tijdens het ongeval zelf, ontneemt hem de hoedanigheid van bestuurder niet; hij verliest die hoedanigheid pas wanneer hij, na van het voertuig te zijn gegooid, getroffen wordt door een ander verkeersongeval dan het eerste (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ….

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.09.0353.F 20 januari 2012 AC nr. ...

Viole l'article 29bis, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, dans sa version postérieure à la loi du 13 avril 1995, la décision qui considère que seuls les proches de la victime sont les ayants droit visés par cette disposition légale (1). (1) Voir les concl. du M.P.; L. du 21 novembre 1989, art. 29bis après sa modification par la L. du 13 avril 1995.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.10.0343.F 6 januari 2012 AC nr. ...

Onder deelname aan het verkeer wordt verstaan het gebruik dat een voertuig maakt van een verkeersweg om een persoon of een zaak van de ene plaats naar de andere te brengen.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.10.0147.N 7 februari 2011 AC nr. ...

Een verkeersongeval in de zin van artikel 29bis, §1, eerste lid WAM 1989, is het ongeval dat zich voordoet op de openbare weg en op terreinen, zij het privé, die toegankelijk zijn voor een aantal personen die het recht hebben om er te komen en dat verband houdt met de risico's van het wegverkeer (1). (1) Zie Cass.,25 januari 2008, AR C.07.0261.F, AC, 2008, nr.64.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.10.0332.N 7 februari 2011 AC nr. ...

De werkgever die loon doorbetaalt aan zijn werknemer die het slachtoffer is van een ongeval en ingevolge de opgelopen letsels geen arbeidsprestaties verricht, lijdt schade en is hierdoor een rechthebbende in de zin van artikel 29bis, §1, eerste lid, WAM 1989 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Onder rechthebbenden in de zin van artikel 29bis, §1, eerste lid WAM 1989, dienen de personen te worden verstaan die zelf schade lijden ten gevolge van de letsels of het overlijden van het slachtoffer (1) (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.08.0084.F 28 juni 2010 AC nr. 464

Wanneer een van de personen bedoeld in artikel 4, 1°, b), van de bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 gevoegde modelovereenkomst, toevallig een voertuig bestuurt dat aan een derde toebehoort, moet de maatschappij die, krachtens die bepaling, zijn burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekt, in geval van een wegverkeersongeval waarin dat voertuig betrokken is, de in artikel 29bis, §1, eerste lid, bedoelde schade van elk slachtoffer van het ongeval of van zijn rechthebbenden vergoeden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.07.0261.F 25 januari 2008 AC nr. 64

Uit de omstandigheid dat het betrokken motorrijtuig op het ogenblik van het ongeval deelneemt aan een sportwedstrijd, kan niet worden afgeleid dat dit ongeval geen verkeersongeval is.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Het begrip verkeersongeval in de zin van artikel 29bis W.A.M.-wet, betreft zowel een wegverkeersongeval waarbij een motorrijtuig betrokken is dat op de openbare weg rijdt, als een soortgelijk ongeval op de terreinen die toegankelijk zijn voor het publiek en op de terreinen die niet toegankelijk zijn voor het publiek maar wel voor een zeker aantal personen (1). (1) Zie Cass., 26 sept. 2001, AR P.01.0883.F, AC, 2001, nr 498.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.02.0194.F 9 januari 2004 AC nr. 11

Het vonnis dat vaststelt dat de getroffene, als achterpassagier in een motorrijtuig dat op een openbare weg reed, in zijn ruggengraat geraakt werd door een verdwaalde kogel die het koetswerk van het voertuig doorboorde bij een vuurgevecht tussen gangsters en politie, en dat oordeelt dat het voertuig, in het verkeer, getroffen werd door een ongewoon voorwerp dat één van de inzittenden schade toebracht en verwondde, heeft wettig kunnen afleiden dat de schade te wijten was aan een ongeval dat verband houdt met het verkeer op de openbare weg in de zin van artikel 29bis, § 1, eerste lid, W.A.M.-wet (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 29bis, § 1, eerste lid en § 4, eerste lid

C.11.0404.N 28 september 2012 AC nr. ...

De verzekeraar die de rechthebbende van het slachtoffer vergoedt op grond van artikel 29bis, 1, eerste lid, WAM 1989, treedt in de rechten van de eerstgenoemde.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 29bis, § 1, eerste lid, en § 2

C.11.0404.N 28 september 2012 AC nr. ...

Wanneer bij een verkeersongeval meerdere motorrijtuigen betrokken zijn, moeten de respectieve verzekeraars het slachtoffer of zijn rechthebbenden vergoeden en de last in beginsel elk voor een gelijk deel dragen; de verzekeraar die tot vergoeding van het slachtoffer of zijn rechthebbenden overgaat, heeft op grond van artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek een regresvordering tegen de andere verzekeraars voor wat hij boven zijn deel betaalt aan het slachtoffer of zijn rechthebbenden (1). (1) Zie Cass. 26 jan. 2012, AR C.11.0318.N en Cass. 20 feb. 2012, AR C.10.0687.F, www.cassonline.be.

- INDEPLAATSSTELLING -

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.10.0687.F 20 februari 2012 AC nr. ...

Wanneer een van de verzekeraars het slachtoffer, een zwakke weggebruiker, vergoedt op grond van artikel 29bis, §1, van de wet van 21 november 1989, beschikt hij krachtens artikel 1251, 3°, van het Burgerlijk Wetboek, over een subrogatoire vordering tegen elke verzekeraar van de betrokken voertuigen, tot beloop van de bedragen die hij heeft betaald bovenop het door hem verschuldigde bedrag en van het gelijke bedrag dat elk van hen, in de regel, dient te betalen.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

- INDEPLAATSSTELLING -

De verzekeraar die in de rechten van het slachtoffer treedt, kan de rechtsvordering instellen die laatstgenoemde tegen de andere verzekeraars van de bij het ongeval betrokken voertuigen kon instellen op grond van 29bis, § 1, met inbegrip van alle kenmerken die deze rechtsvordering vertoonde op het ogenblik van de indeplaatsstelling door het feit van de vergoeding; die rechtsvordering gaat op de verzekeraar over met inbegrip van de verjaringstermijn die op het ogenblik van de indeplaatsstelling reeds was verstreken t.a.v. het slachtoffer.

- INDEPLAATSSTELLING -

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei

C.10.0242.F 2 september 2011 AC nr. ...

De verzekeraar die een regresvordering instelt tegen een andere verzekeraar, dient aan te tonen dat het door die verzekeraar verzekerde voertuig betrokken is bij het ongeval zonder dat hij hoeft aan te tonen dat de bestuurder van dat voertuig geheel of gedeeltelijk aansprakelijk is voor het ongeval (1). (1) Zie Cass. 29 mei 2002, AR P.02.0323.F, AC, 2002, nr. 326.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Wanneer een van de verzekeraars vergoeding betaalt aan de getroffene die een zwakke weggebruiker is, en de aansprakelijkheid voor het ongeval ten dele ten laste van zijn verzekerde en ten dele ten laste van de getroffene valt, komt het gedeelte van de vergoeding dat overeenkomt met het gedeelte waarvoor zijn verzekerde aansprakelijk is definitief ten laste van de verzekeraar; voor het overige kan hij tegen iedere verzekeraar van de andere bij het ongeval betrokken voertuigen een regresvordering instellen.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Wanneer verschillende motorrijtuigen betrokken zijn bij een verkeersongeval, is iedere verzekeraar van die voertuigen gehouden tot volledige vergoeding van de schade aan het slachtoffer dat niet de bestuurder is.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.10.0643.F 2 september 2011 AC nr. ...

Ingeval geen van de bestuurders van de betrokken voertuigen voor het ongeval aansprakelijk verklaard wordt, moet elk van de verzekeraars, in hun onderlinge verhoudingen, een gelijk deel van het bedrag van de vergoeding dragen.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Wanneer een van de verzekeraars een zwakke weggebruiker vergoedt die het slachtoffer is geworden van een ongeval, beschikt hij over een regresvordering tegen elk van de overige verzekeraars van de bij een verkeersongeval betrokken voertuigen, tot beloop van hetgeen hij bovenop zijn aandeel en bovenop het gelijke deel dat ieder moet dragen, heeft uitbetaald.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Wanneer verschillende motorrijtuigen betrokken zijn bij een verkeersongeval, is iedere verzekeraar van die voertuigen gehouden tot volledige vergoeding van de schade van het slachtoffer dat niet de bestuurder is (1). (1) Cass. 2 sept. 2011, AR C.10.0242.F, AC, 2011, nr. ...

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 29bis, § 1, tweede lid

C.09.0165.F 11 januari 2010 AC nr. 17

Artikel 29bis, § 1, tweede lid, van de wet van 21 november 1989 doelt op elk verkeersongeval waarbij een aan spoorstaven gebonden motorrijtuig betrokken is en waarvan een zwakke weggebruiker het slachtoffer was, ongeacht de plaats waar een dergelijk ongeval zich voordoet (1). (1) Zie de schriftelijke concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 29bis, § 1, vijfde lid

C.05.0058.F 18 juni 2007 AC nr. 333

Het bestreden vonnis kan op grond van de vaststelling dat het slachtoffer, na op de rijbaan te zijn gevallen, vergeefs getracht heeft weer op te staan alvorens door het voertuig te zijn geraakt, waaruit volgt dat het slachtoffer zich wel van zijn daden bewust is gebleven maar niet in het midden van de rijbaan is willen gaan liggen, beslissen dat hij geen opzettelijke fout heeft begaan en, bijgevolg, dat die fout niet onverschoonbaar is (1). (1) Art. 29bis, § 1, vijfde lid, W.A.M., 1989, vóór de wijziging ervan bij W. 19 jan. 2001.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 29bis, § 1, zesde lid

C.99.0152.F 3 mei 2001 AC nr. ...

De beslissing van de appèlrechters dat de voetganger die een andere, door hem van diefstal betichte, voetganger achtervolgt, geen onverschoonbare fout heeft gemaakt in de zin van artikel 29bis, § 1, zesde lid, W. 21 nov. 1989, is naar recht verantwoord wanneer zij op grond van een feitelijke beoordeling overwegen dat het onvoorzichtige oversteken van de rijbaan in hoofdzaak het gevolg is van een impulsieve reactie die ingegeven is door de bezorgdheid om de gevluchte in te halen en dat, wegens de omstandigheid dat een eerste voertuig beide voetgangers ontweken heeft door op gepaste wijze te remmen, niet met zekerheid bewezen is dat de achtervolgende voetganger, die werd aangereden door het voertuig dat het eerste volgde, zich moedwillig zo gedragen heeft dat hij gevaar liep (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat de door de appèlrechters vastgestelde feiten hun gevolgtrekking in rechte niet rechtvaardigde (Over de marginale toetsing door het Hof van Cassatie, waartoe het O.M. in casu het Hof verzocht over te gaan, zie R. SOETAERT, "Is een cassatiearrest leesbaar?", R.W., 1979, kol. 2609, en Ph. Gérard en M. Gregoire, "Introduction à la méthode de la Cour de cassation", Rev. dr. ULB 20/1999, p. 106; over "Les limites du droit à l'indemnisation", zie H. de Rode, in B. Dubuisson, L'indemnisation automatique de certaines victimes d'accidents de la circulation, Brussel, Bruylant, 1995, p. 94).

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 29bis, § 2

C.07.0638.F 23 oktober 2009 AC nr. 616

Artikel 29bis, § 2, W.A.M. 1989, sluit de bestuurder van een motorrijtuig en zijn rechtverkrijgenden alleen van de toepassing ervan uit wanneer het gaat om het herstel van de schade die het gevolg was van door de bestuurder opgelopen lichamelijke letsels of van het overlijden van die bestuurder (1). (1) Artikel 29bis, § 2, vóór de wijziging ervan bij W. 19 jan. 2001. Zie de (andersl.) concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.02.0488.N 17 juni 2004 AC nr. 336

De regel dat de bestuurder van een motorrijtuig zich niet kan beroepen op de bepaling van artikel 29bis, W.A.M.-wet houdt geen uitzondering in voor het geval die bestuurder een vergoeding vraagt als rechthebbende van een slachtoffer waarvan sprake in dat artikel (1). (1) In de versie zoals gewijzigd door de wet van 13 april 1995. Zie de concl. O.M.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 29bis, § 4

C.11.0404.N 28 september 2012 AC nr. ...

De rechthebbende van het slachtoffer is geen aansprakelijke derde in de zin van artikel 29bis, § 4, WAM 1989 met betrekking tot de vergoedingen die hem verschuldigd zijn op grond van artikel 29bis WAM 1989 voor de eigen schade die hij lijdt als gevolg van de letsels of het overlijden van het slachtoffer.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.03.0377.N 6 oktober 2005 AC nr. 489

Wanneer de verzekeraar van het motorrijtuig, die in de rechten is getreden van het slachtoffer dat hij overeenkomstig artikel 29bis, W.A.M.-wet vergoed heeft, een verhaalsvordering instelt tegen de in gemeen recht aansprakelijke derde is deze laatste gerechtigd het bewijs te leveren van de eigen fout van het slachtoffer, ook wanneer dit jonger is dan 14 jaar (1). (1) L; Schuermans, A. Van Oevelen, Chr. Persyn, Ph. Ernst en J.L. SchuermansOnrechtmatige daad. Schade en schadeloosstelling (1983-1992), T.P.R. 1994(851) 1349 nr 88. Het laatste zinsdeel van de bovenstaande rechtsregel heeft betrekking op het zevende lid van § 1 van artikel 29bis voor het weggelaten werd (artikel 2 wet 19 januari 2001).

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 29bis, § 4 en § 5

C.11.0404.N 28 september 2012 AC nr. ...

Wanneer de rechthebbende van het slachtoffer alleen aansprakelijk is voor het verkeersongeval waarbij meerdere motorrijtuigen betrokken zijn, kan de verzekeraar die de rechthebbende voor zijn schade die hij lijdt als gevolg van de letsels of het overlijden van het slachtoffer heeft vergoed op grond van artikel 29bis WAM 1989, deze vergoeding niet verhalen op grond van 29bis § 4, WAM 1989, dan wel op grond van artikel 1251, 3°, Burgerlijk Wetboek, tegen de verzekeraars van de andere in het ongeval betrokken motorrijtuigen voor een gelijk deel in wat hij betaald heeft aan de rechthebbende; de omstandigheid dat de rechthebbende van het slachtoffer de bestuurder is van een van de betrokken motorrijtuigen doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie Cass. 23 jan. 2012, AR C.09.0228.F, www.cassonline.be. Het O.M. was van mening dat die "theoretisch" op grond van artikel 1251, 3° BW toegelaten regresvordering evenwel niet toeliet een bedrag terug te vorderen van schade waarvoor de verzekerde van de verweerster in het geheel niet aansprakelijk was. Het concludeerde dat beide middelen naar recht faalden.

- INDEPLAATSSTELLING -

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Art. 29bis, §§ 1 en 4

C.09.0228.F 23 januari 2012 AC nr. ...

De rechter die, gelet op de volledige aansprakelijkheid van het slachtoffer, zwakke weggebruiker in het ongeval, diens W.A.M.-verzekeraar veroordeelt om aan de verzekeraar van de bij het ongeval betrokken voertuig de bedragen terug te betalen die hij met toepassing van artikel 29bis, §1, eerste lid, als vergoeding zou moeten betalen aan de rechthebbenden van dat slachtoffer, schendt de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek en artikel 29bis, §4, van de wet van 21 november 1989 (1) (2). (1) Art. 29bis, §1, eerste lid, W.A.M. 1989, vóór de wijziging ervan bij de wet van 19 januari 2001. (2) Het slachtoffer, dat alleen aansprakelijk voor het ongeval was verklaard, werd in dit geval aangereden door een voertuig van een derde op het ogenblik dat hij uit zijn voertuig was gestapt om de schade van een botsing met een eerste voertuig vast te stellen.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

P.05.1137.N 3 januari 2006 AC nr. 3

De verzekeraar van een bij een verkeersongeval betrokken motorrijtuig, die op grond van artikel 29bis, W.A.M.-wet aan inzittenden van het betrokken voertuig vergoedingen heeft uitbetaald voor de bij dat ongeval geleden schade, kan zich voor de strafrechter als gesubrogeerde in de rechten van die inzittenden burgerlijke partij stellen tegen de aansprakelijke beklaagde die wegens het verkeersongeval wordt vervolgd, alsmede tegen de verzekeraar van zijn burgerrechtelijke aansprakelijkheid die gedwongen of vrijwillig in de strafprocedure is tussenbeide gekomen (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 2000, AR P.00.0204.F, nr 465; 26 maart 2003, AR P.02.1609.F, nr 204.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 3

C.94.0267.N 5 februari 1998 AC nr. ...

Waar in de W.A.M.-verzekering de verzekeraar de burgerrechtelijke aansprakelijkheid moet dekken van de eigenaar, van iedere houder en van iedere bestuurder van het verzekerde motorrijtuig, met uitzondering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van hen die zich door diefstal of geweldpleging de macht over het motorrijtuig hebben verschaft, wordt hierdoor gedoeld op een uit de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de verzekerde voortvloeiende rechtsvordering tot vergoeding van schade door het gebruik van het rijtuig veroorzaakt, zelfs bij diefstal of geweld en ongeacht op welke grondslag de aansprakelijkheid wordt gebaseerd, met uitsluiting evenwel van de aansprakelijkheid van de in de uitzondering vermelde personen.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.96.0461.F 31 oktober 1997 AC nr. ...

Wanneer in België een ongeval wordt veroorzaakt door een gestolen voertuig dat gewoonlijk op het grondgebied van een andere Lid-Staat van de Europese Unie is gestald, is het Belgisch bureau van de autoverzekeraars, evenmin als enige andere verzekeraar, verplicht de schade te vergoeden.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Art. 3, § 1

C.12.0256.F 14 maart 2013 AC nr. ...

Uit de uitlegging door het Benelux-Gerechtshof van de uitsluitingen van de verzekering bepaald in artikel 3, §1, van de gemeenschappelijke bepalingen behorende bij de Benelux-Overeenkomst betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, waarmee het voormelde artikel 3, §1, van de wet van 21 nov. 1989 overeenstemt, volgt dat het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds bij diefstal van het voertuig alleen dekking verschuldigd is wanneer bewezen is dat de schade van de benadeelde berokkend werd door een verkeersongeval dat veroorzaakt werd door de dader of een van de daders van de diefstal of door een persoon die van het voertuig gebruik heeft gemaakt, in de wetenschap dat het gestolen was (1). (1) BenGH, arrest A 88/3 van 26 juni 1989, http://www.courbeneluxhof.eu/ en De Verz., 1990, p. 105; zie Cass. 15 mei 2003, AR C.02.0297.F, AC 2003, nr. 296 en Cass. 22 jan. 2009, AR C.06.0372.F, AC 2009, nr. 54.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

C.09.0188.N 24 juni 2010 AC nr. 456

Artikel 3, § 1 van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorvoertuigen ontslaat de verzekeraar niet geheel van zijn vergoedingsverplichting als het nadeel is geleden door het gemeenschappelijk vermogen waarin de verzekerde een medegerechtigde is.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Tot de huwelijksgemeenschap behoort een doelvermogen waarvoor een gelijktijdig bestuur van beide echtgenoten geldt. Wanneer een van de echtgenoten door een onrechtmatige daad schade toebrengt aan een goed van de huwelijksgemeenschap, zal hij de schade moeten vergoeden. Nu niets eraan in de weg staat dat het beginsel van de vergoedingsplicht en de omvang van de vergoeding ten allen tijde zou worden vastgesteld, houdt dit meteen in dat de verzekeraar BA van de schuldige echtgenoot onmiddellijk kan worden aangesproken door de niet-schuldige echtgenoot in naam van de gemeenschap voor een deel van het verlies door de huwelijksgemeenschap geleden.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

P.97.0271.F 26 november 1997 AC nr. ...

Elke benadeelde kan van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds de vergoeding bekomen van de schade voortvloeiende uit lichamelijke letsels die door een motorvoertuig zijn veroorzaakt, wanneer in geval van diefstal, geweldpleging of heling, de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe het motorrijtuig aanleiding kan geven, niet verzekerd is, overeenkomstig de wettelijk geoorloofde uitsluiting, zelfs als de eigenaar van het voertuig persoonlijk aansprakelijk zou kunnen zijn.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 3, § 1, tweede en derde lid

P.08.1577.F 27 januari 2010 AC nr. 61

De wet legt de verzekeraar van de burgerlijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen de verplichting op om de schadeloosstelling van de benadeelden te verzekeren telkens als de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de eigenaar, van iedere houder en van iedere bestuurder van het verzekerde voertuig, in het gedrang komt; deze dekking betreft de schade toegebracht aan personen die, onder welke titel ook, worden vervoerd, en sluit de schadeloosstelling niet uit van de bestuurder die schade heeft geleden door de fout van de eigenaar van het verzekerde voertuig, ook als het ongeval te wijten is aan de samenlopende fouten van die bestuurder en van een derde.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 7

P.97.1241.N 18 januari 2000 AC nr. ...

De in het internationaal verzekeringsbewijs (de zg. 'groene kaart') vermelde geldigheidsduur doet geen afbreuk aan de wettelijk op één jaar bepaalde duur van de verzekeringsovereenkomst, behoudens andersluidende overeenkomst tussen partijen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 1 en 12

P.97.1396.F 25 februari 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat de door een O.C.M.W. geholpen persoon tevens een fout in oorzakelijk verband met zijn schade heeft begaan, ontneemt de met het maatschappelijk welzijn belaste instelling niet het haar bij de wet toegekende eigen recht om al haar kosten terug te vorderen van de aansprakelijke derde of van diens verzekeraar.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Het O.C.M.W. dat tegen de verzekeraar van de aansprakelijke derde de hem bij artikel 98, § 2, O.C.M.W.-wet toegekende rechtstreekse rechtsvordering instelt voor de terugbetaling van de door hem gemaakte kosten van de maatschappelijke hulpverlening, is geen benadeelde in de zin van de artt. 1 en 12 W.A.M.-wet, en treedt evenmin in de rechten van de geholpen persoon.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 1 en 29bis

C.01.0165.N 10 april 2003 AC nr. 238

De bestuurder van een bromfiets klasse A die het slachtoffer is van een verkeersongeval en zijn rechthebbenden kunnen zich niet beroepen op artikel 29bis W.A.M.-wet 1989 teneinde van de verzekeraar die de aansprakelijkheid dekt van de eigenaar, de bestuurder of de houder van een ander motorrijtuig dat betrokken is bij het verkeersongeval, vergoeding te verkrijgen voor de schade voortvloeiend uit lichamelijke letsels of het overlijden van de bestuurder van de bromfiets.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 1, 12 en 14

P.95.0508.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

Het eigen recht van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn om de kosten van de maatschappelijke dienstverlening te verhalen op "degenen die aansprakelijk zijn voor de verwonding of de ziekte die het verstrekken van de hulpverlening noodzakelijk heeft gemaakt" wordt door de wet aan die centra enkel toegekend ten laste van degenen die "aansprakelijk" zijn; het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan derhalve geen enkele rechtsvordering tegen de verzekeraar wettelijk gronden op dat recht.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Artt. 1, 2, § 1, 22, § 1, eerste lid, en 24

P.10.1335.N 1 februari 2011 AC nr. ...

Het misdrijf van niet-verzekerd voeren als eigenaar, stelt de enkele daarin omschreven overtreding strafbaar, zodat het feit van deze overtreding zelf impliceert dat de dader het wetsvoorschrift wetens en willens heeft overtreden en er geen opzet moet worden bewezen; de dader is alleen dan niet strafbaar wanneer hij aantoont of geloofwaardig maakt dat hij heeft gehandeld ingevolge overmacht of onoverwinnelijke dwaling (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1971, AC, 1971, 907.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Artt. 1, 2, § 1, 3, § 1, 22, § 1, en 24

P.95.1170.N 2 januari 1996 AC nr. ...

Hij die zich door diefstal, geweldpleging of heling de macht over een motorrijtuig verschaft is houder ervan.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 1, 2, 3, § 1, en 16, eerste lid

C.06.0186.N 31 januari 2008 AC nr. 75

De verplichting van de W.A.M.-verzekeraar om de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van iedere bestuurder te dekken geldt enkel met betrekking tot het in de polis omschreven motorrijtuig, zodat de verzekeraar niet verplicht is de burgerlijke aansprakelijkheid te dekken van andere personen dan de verzekeringnemer, diens echtgenoot en inwonende kinderen, wanneer die andere personen een motorrijtuig besturen dat het in de polis omschreven motorrijtuig tijdelijk vervangt (1). (1) W.A.M. 1989, artikel 16, eerste lid, zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij W. 22 aug. 2002.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 1, en 2, § 1

P.07.1699.N 22 januari 2008 AC nr. 51

Elk motorvoertuig dat op de openbare weg in het verkeer is, moet verzekerd zijn overeenkomstig de WAM-wet.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 10, § 1, en 15

C.09.0165.F 11 januari 2010 AC nr. 17

Wanneer de N.M.B.S. haar eigen burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekt krachtens artikel 10, § 1, van de wet van 21 november 1989, moet zij worden beschouwd als verzekeraar in de zin van artikel 15 van genoemde wet dat het slachtoffer het recht geeft haar te dagvaarden voor de rechter van zijn woonplaats (1). (1) Zie de schriftelijke concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

Artt. 12 en 14

P.98.0882.F 2 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer de getroffene door een verkeersongeval een burgerlijke rechtsvordering tegen de verzekeraar van de beklaagde voor het strafgerecht brengt, beoogt hij daarmee de vergoeding van de schade die hij t.g.v. het misdrijf van de beklaagde heeft geleden.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 12 en 29bis

P.98.1245.F 3 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer de getroffene van een verkeersongeval een burgerlijke rechtsvordering tegen de verzekeraar van de beklaagde voor het strafgerecht brengt, beoogt hij daarmee de vergoeding van de schade die hij ten gevolge van het misdrijf van de beklaagde heeft geleden.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 13 en 14

C.11.0679.N 4 januari 2013 AC nr. ...

Het middel dat ervan uitgaat dat de artikelen 13 en 14 WAM 1989, die de verzekeraar bijkomende verplichtingen opleggen die verder reiken dan loutere betalingsmodaliteiten inzake zijn verplichting tot vergoeding van de benadeelde, procedureregels zijn in de zin van artikel 3 Gerechtelijk Wetboek, faalt naar recht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 14 en 29bis

P.98.0882.F 2 februari 2000 AC nr. ...

Het strafgerecht dat zowel van de strafvordering als van de burgerlijke rechtsvordering kennisneemt, is niet bevoegd om over de laatstgenoemde vordering uitspraak te doen, wanneer het beslist dat de telastlegging niet bewezen is, ook al strekt die burgerlijke rechtsvordering tot vergoeding van de uit lichamelijke letsels of uit een overlijden voortvloeiende schade die de getroffene door een verkeersongeval of zijn rechthebbenden hebben geleden, en al is zij gericht tegen de verzekeraar die de aansprakelijkheid dekt van de eigenaar, de bestuurder of de houder van het motorrijtuig dat bij dat ongeval is betrokken.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 19bis-11, § 1, 4°, en 19bis-17, eerste lid

P.08.0867.F 10 december 2008 AC nr. 715

Wanneer het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds voor het strafgerecht tussenkomt om de schade te vergoeden van de slachtoffers van een ongeval dat door de bestuurder van een gestolen voertuig is veroorzaakt en waarvan, wegens die diefstal, de burgerlijke aansprakelijkheid niet was verzekerd, vergoedt het de voormelde schade wegens niet-verzekering en kan het zich, bijgevolg, burgerlijke partij stellen tegen degene die voor die schade aansprakelijk is om de terugbetaling te verkrijgen van de bedragen die het door zijn veroordeling aan de benadeelden diende te betalen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 2 en 22, § 1

P.97.0885.N 1 juni 1999 AC nr. ...

Tot behoud van de dekking, overeenkomstig de W.A.M.-wet, van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe een motorrijtuig aanleiding kan geven, moet de verzekeringnemer ook elke risicoverzwaring in de loop van de overeenkomst aangeven; zijn bedrieglijke of verwijtbare tekortkoming hieromtrent brengt met zich, naargelang hij eigenaar, houder of bestuurder van het verzekerde motorrijtuig is, overeenkomstig het in artikel 22, §1, tweede lid, W.A.M.-wet gemaakte onderscheid, wel dan niet strafbare niet-verzekering.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.96.1001.N 26 januari 1999 AC nr. ...

Tot behoud van de dekking, overeenkomstig de W.A.M.-wet, van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe een motorrijtuig aanleiding kan geven, moet de verzekeringnemer ook elke risicoverzwaring in de loop van de overeenkomst aangeven; zijn bedrieglijke of verwijtbare tekortkoming hieromtrent brengt met zich, naargelang hij eigenaar, houder of bestuurder van het verzekerde motorrijtuig is, overeenkomstig het in artikel 22, § 1, tweede lid, W.A.M.-wet 1989 gemaakte onderscheid, wel dan niet strafbare niet-verzekering.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Uit de enkele omstandigheid dat de W.A.M.-verzekeraar gehouden is de derde schadelijder te vergoeden valt niet af te leiden dat in de rechtsverhouding verzekeraar-verzekerde aan het vereiste is voldaan dat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe het betrokken motorrijtuig aanleiding kan geven, gedekt is overeenkomstig de W.A.M.-wet 1989.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 2, § 1, 3, § 1, en 29bis

C.07.0306.N 15 mei 2008 AC nr. 297

Het begrip schade geleden door het slachtoffer van een verkeersongeval, in de zin van artikel 29bis van de W.A.M. 1989, moet beoordeeld worden in het licht van de artikelen 2, § 1, en 3, § 1 van die wet; de draagwijdte van laatstgenoemde bepalingen moet bepaald worden overeenkomstig de uitlegging door het Benelux-Gerechtshof van de artikelen 2, § 1, en 3, met een soortgelijke inhoud, van de gemeenschappelijke bepalingen behorende bij de Benelux-overeenkomst van 24 mei 1966 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, volgens welke uitlegging beslissend is of de schade door het motorrijtuig is veroorzaakt op een wijze die karakteristiek is voor schadeveroorzaking door een motorrijtuig in het verkeer.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BENELUX - Verdragbepalingen

Artt. 2, § 1, en 16

P.98.0924.F 20 januari 1999 AC nr. ...

Een motorrijtuig kan niet meer in het verkeer worden gebracht, wanneer de dekking van de verzekering daadwerkelijk is geschorst doordat de premie niet is betaald, zelfs als de verzekeringsovereenkomst nog steeds bestaat en zelfs als de verzekeraar geen uit de overeenkomst voortvloeiende nietigheid of verval aan de benadeelde derde kan tegenwerpen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 2, § 1, en 29bis, § 1

C.02.0261.F 5 december 2003 AC nr. 626

De W.A.M.-verzekering dekt niet de schade die veroorzaakt is door een motorrijtuig dat, op het ogenblik dat het ongeval zich voordeed, slechts manoeuvres uitvoerde die te maken hadden met het gebruik ervan als "werktuig" en die niet veroorzaakt is op een wijze die karakteristiek is voor schadeveroorzaking door motorrijtuigen in het verkeer. Zulks is het geval voor een vrachtwagen die gebruikt wordt voor het herstel van het wegdek en, die op het ogenblik van het ongeval, asfalt uitgiet in een afwerkmachine; het ongeval werd veroorzaakt door een elektrische boogontlading doordat de laadbak te dicht bij een hoogspanningslijn was genaderd (1). (1) Zie Ben. GH., 23 okt. 1984, zaak A 83/2, Jur. 1984, 30; Cass., 12 juni 1989, AR 6466, nr 586 en AR 6578, nr 587.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 2, § 1, en 29bis, § 1, eerste lid

C.11.0523.F 15 november 2012 AC nr. ...

De omstandigheid dat een motorrijtuig niet, of niet uitsluitend, is ontworpen om personen of zaken te vervoeren over wegen of terreinen maar al dan niet uitsluitend dient voor andere doeleinden dan een dergelijk vervoer, en dat het voormelde motorrijtuig, op het ogenblik van het ongeval, tevens als machine wordt ingezet, neemt niet weg dat het als een deelnemer aan het wegverkeer kan worden aangemerkt; inzonderheid wanneer het motorrijtuig zich verplaatst op een openbare weg of op een terrein in de zin van artikel 2, § 1, van de wet, en schade veroorzaakt op een wijze die kenmerkend is voor de schade die veroorzaakt wordt door de motorrijtuigen in het wegverkeer, kan het feit dat het voertuig tegelijkertijd als machine wordt ingezet in de voormelde zin, niet verhinderen dat ervan wordt uitgegaan dat de schade werd veroorzaakt in het wegverkeer (1). (1) Zie BenGH 23 okt. 1984, zaak A 83/2, Jur. 1984,30; Cass. 5 dec. 2003, AR C.02.0261.F, AC 2003, nr. 626.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Artt. 22, § 1, en 24, 1°

P.13.1178.F 27 november 2013 AC nr. ...

De rechter, die heeft vastgesteld dat de beklaagde een voertuig heeft bestuurd zonder burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering en laatstgenoemde nog geen twee jaar houder was van een rijbewijs B, dient de vervallenverklaring van het recht tot sturen uit te spreken, maar behoudt de mogelijkheid de duur ervan te bepalen overeenkomstig artikel 24, 1°, van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Artt. 22, § 1, en 28

P.99.0300.F 15 september 1999 AC nr. ...

De veroordeling wegens het ontbreken van de W.A.M.-verzekering tot een geldboete van minder dan honderd frank, ligt lager dan het wettelijk minimum en is derhalve onwettig, wanneer de rechter geen verzachtende omstandigheden aanneemt.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 29bis, § 1, eerste en vijfde lid

C.13.0544.N 12 september 2014 AC nr. ...

Artikel 29bis, §1, vijfde lid, WAM 1989, zoals hier van toepassing, bepaalt dat slachtoffers die een onverschoonbare fout hebben begaan die de enige oorzaak was van het ongeval, zich niet kunnen beroepen op de bepalingen van het eerste lid; deze bepaling die de verzekeraar toelaat zich te bevrijden van zijn verplichting tot vergoeding van de bedoelde slachtoffers, raakt niet de openbare orde (1). (1) Zie Cass. 17 mei 2000, AR P.00.0087.F, AC 2000, nr. 300.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

- OPENBARE ORDE -

Artt. 4, § 2, en 8

C.05.0399.N 13 april 2007 AC nr. 182

De verzekeraar, die beweert ingevolge artikel 4, § 2, W.A.M.-wet van dekking bevrijd te zijn wegens het deelnemen van het motorrijtuig aan snelheids-, regelmatigheids- of behendigheidsritten of -wedstrijden, moet bewijzen dat het schadegeval gebeurde in de omstandigheden bepaald in dit artikel, en dus dat er geen schriftelijke toestemming was van de overheid of geen bijzondere verzekering gesloten was (1). (1) Zie: M. FONTAINEDéchéances, exclusions, définition du risque et charge de la preuve en droit des assurances (noot onder Cass., 18 jan. 2002)", R.C.J.B., 2003, p. 59 en v.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 8, derde lid, en 29bis

C.13.0349.N 12 juni 2014 AC nr. ...

De wetgever heeft bij de invoering van artikel 29bis van de WAM 1989 niet willen afwijken van de wetsbepaling die toelaat de schade van de inzittende in een motorrijtuig dat deelneemt aan een van overheidswege toegelaten snelheidsrit of -wedstrijd uit de dekking van de bijzondere verzekering te sluiten (1). (1) Zie concl. OM.

- VERZEKERING - WAM- verzekering

Wet houdende wijziging van de bepalingen van het Burgerlijk wetboek inzake huishuur

Art. 1

C.08.0193.F 23 oktober 2009 AC nr. 613

De huurovereenkomsten voor het leven die zijn gesloten na de inwerkingtreding van de Wet 20 feb. 1991 maar vóór de inwerkingtreding van Wet 13 april 1997, die de eerstgenoemde wet heeft gewijzigd, vallen niet onder de toepassing van de bepalingen van afdeling 2, hoofdstuk II, titel VIII, boek III, B.W.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Art. 14, § 2

C.98.0267.F 17 december 1999 AC nr. ...

Een huurovereenkomst die gesloten is "voor de duur van het leven van de huurders", is een huurovereenkomst van bepaalde duur.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Art. 14, § 4

C.97.0143.F 29 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer een huurovereenkomst gesloten is voor de duur van het leven van de huurder, kan de rechter uit de mogelijkheid die alleen aan de huurder is toegekend om de huurovereenkomst vervroegd op te zeggen, niet afleiden dat het een huurovereenkomst met onbepaalde duur betreft.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Art. 16

C.96.0363.N 30 maart 1998 AC nr. ...

Art. 16 Huurwet 1991, wijkt niet af van de algemene regel dat de overeenkomsten die wettig zijn aangegaan, partijen die ze hebben aangegaan tot wet strekken wat betreft het vaststellen van de aanvangsdatum van schriftelijke huurovereenkomsten betreffende de hoofdverblijfplaats van de huurder die vóór de inwerkingtreding van die wet voor onbepaalde duur zijn aangegaan en vóór die inwerkingtreding zijn geregistreerd, zodat uit die wetsbepaling niet volgt dat de aanvangsdatum van die huurovereenkomsten de datum van de registratie is.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Algemeen

Art. 2

C.04.0014.F 31 maart 2006 AC nr. 186

Indien de vereisten van veiligheid, gezondheid en bewoonbaarheid, waaraan het gehuurde goed moet voldoen overeenkomstig de bijzondere regels van de huurovereenkomsten inzake de hoofdverblijfplaats, niet zijn vervuld, heeft de huurder, onder voorbehoud van de beoordeling van de ernst van de tekortkoming door de rechter, de keuze ofwel de uitvoering te eisen van de werken die noodzakelijk zijn om het gehuurde goed in overeenstemming te brengen met die vereisten, ofwel de ontbinding van de huurovereenkomst te vragen met schadevergoeding.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Art. 3, § 1er

C.11.0535.N 5 oktober 2012 AC nr. ...

Uit artikel 3, § 1, Woninghuurwet blijkt dat een huurovereenkomst van korte duur betreffende een woning die de huurder tot hoofdverblijfplaats dient, noodzakelijk schriftelijk moet worden aangegaan; dit artikel bepaalt niet dat het schriftelijk huurcontract noodzakelijk de duur van de overeenkomst moet bevatten (1). (1) Zie de concl. van het OM.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Art. 3, § 2

C.04.0194.N 22 april 2005 AC nr. 238

Een opzegging die niet tijdig voor de vervaldag van de huurovereenkomst is gegeven is daarom niet nietig maar kan de huurovereenkomst op die vervaldag niet beëindigen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Art. 3, § 2, derde en vierde lid

C.12.0456.N 24 mei 2013 AC nr. ...

De teruggave van het goed door de huurder die in geval van verlenging geldt als vertrekpunt voor de termijn van een jaar, moet volledig zijn, dit wil zeggen moet betrekking hebben op het ganse onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van het huurcontract; hieruit volgt dat wanneer bepaalde delen van het gehuurde goed niet ter vrije beschikking worden gesteld van de verhuurder, er in beginsel geen teruggave is; de rechter kan bij zijn beoordeling of de teruggave volledig is, rekening houden met alle relevante feitelijke omstandigheden.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Art. 3, § 2, eerste en derde lid, en § 5, derde lid

C.05.0327.N 15 september 2006 AC nr. 420

Wanneer de huurder de huurovereenkomst opzegt na de opzegging door de verhuurder die voornemens is het verhuurde goed persoonlijk te betrekken, heeft de verhuurder niet meer de verplichting het goed te betrekken.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Art. 3, § 2, eerste lid

C.97.0355.N 22 juni 1998 AC nr. ...

Wanneer de huurder een einde maakt aan de huurovereenkomst door een opzegging waarvan de termijn verstrijkt voor het verstrijken van de termijn van de opzegging door de verhuurder, eindigt de huurovereenkomst niet door een verkorting van de termijn van de opzegging van de verhuurder, maar door de opzegging door de huurder, waardoor deze laatste zijn recht op een vergoeding verliest.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Art. 3, § 2, eerste lid, en § 5, derde lid

C.05.0327.N 15 september 2006 AC nr. 420

Ingeval de huurder, na de opzegging door de verhuurder, met toepassing van artikel 3, § 5, derde lid, van de Woninghuurwet de huurovereenkomst opzegt, eindigt de huurovereenkomst niet door een verkorting van de opzeggingstermijn in de opzegging door de verhuurder maar door de opzegging door de huurder (1). (1) Cass., 22 juni 1998, AR C.97.0355.N, nr 328. Bij de geannoteerde beslissing bevestigt het Hof aldus deze vroegere rechtspraak, die in de lijn ligt van het hierboven vermeld arrest van 26 november 1990. In die zin: B. LOUVEAUX, Le droit du bail de résidence principale, éd. De Boeck, 1995, p. 174, nr 121. Contra: J. VANKERCKHOVE, en M. VLIESCommentaires législatifs: loi du 13 avril 1997 modifiant certaines dispositions en matière de baux", J.T., 1997, p. 598, n° 12. B. HUBEAU en M. DAMBREWoninghuur", A.P.R., 2002, nr 916, p. 345. Zie i.v.m. handelshuur Cass., 27 jan. 1995, AR C.93.0109.N, nr

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Art. 3, § 6

C.04.0036.N 21 juni 2004 AC nr. 342

De bepalingen aangaande de huurprijs en de andere voorwaarden welke waren bepaald in de aanvankelijk gesloten overeenkomst van korte duur, zulks onverminderd de toepassing van de artikelen 6 en 7 Woninghuurwet, zijn van dwingend recht ter bescherming van de huurder; de huurder kan derhalve vóór het verstrijken van de in artikel 7, § 1, bepaalde driejarige termijn niet instemmen met een verhoging van de aanvankelijke huurprijs en kan binnen die termijn van zijn recht op betaling van de aanvankelijke huurprijs geen afstand doen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Begrip - Aard van wetgeving

C.94.0028.F 24 november 1994 AC nr. ...

Wanneer een huurovereenkomst betreffende de hoofdverblijfplaats van de huurder is aangegaan voor een duur die korter is dan of gelijk aan drie jaar en de huurder, vóór het verstrijken van die periode, per telefoon aan de verhuurder meedeelt dat hij de huurovereenkomst wil beëindigen, verklaart de verhuurder, die daarmee instemt zonder zich te beroepen op de onregelmatigheid van de opzegging, deze geldig.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

Wanneer een huurovereenkomst betreffende de hoofdverblijfplaats van de huurder is aangegaan voor een duur die korter is dan of gelijk aan drie jaar en, ten minste een maand vóór het verstrijken van die periode, door een van de beide partijen een opzegging wordt "betekend" maar de verhuurder ermee instemt dat de huurder het gehuurde goed blijft bewonen, echter zonder dat zulks langer mag duren dan drie jaar, wordt de oorspronkelijke huurovereenkomst verlengd; zij wordt niet geacht te zijn aangegaan voor een duur van negen jaar.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

Art. 3, §§ 1 en 2

C.06.0569.N 15 november 2007 AC nr. 556

De huurder heeft slechts recht op vergoeding vanwege de verhuurder, wegens het niet verwezenlijken van de voorwaarden van diens persoonlijke betrekking van het goed of door zijn afstammelingen binnen de gestelde termijn, als het huurcontract eindigt ingevolge opzegging door de verhuurder.

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Art. 3, §6, vijfde lid

C.11.0511.F 16 september 2013 AC nr. ...

De verbintenissen van de borg, in het geval bepaald bij artikel 3, §6, vijfde lid, van de regels betreffende de huurovereenkomsten met betrekking tot de hoofdverblijfplaats in het bijzonder, vervat in artikel 2 van de wet van 20 februari 1991, dekken, behoudens een beperking van duur bepaald in de borgtocht, de verplichtingen van de huur van de hoofdverblijfplaats voor het geheel van de volle negen jaar; de verplichtingen van de borg blijven aldus beperkt tot diegene die volgen uit de huurovereenkomst waarvoor zij zijn aangegaan, conform artikel 2015 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ...

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

- BORGTOCHT -

Artt. 3 en 12

C.07.0377.F 27 november 2008 AC nr. 676

De artt. 3, § 2, vierde lid, en 12, van de afdeling van het Burgerlijk Wetboek houdende de regels betreffende de huurovereenkomsten met betrekking tot de hoofdverblijfplaats van de huurder in het bijzonder evenmin als enige andere wetsbepaling beletten niet dat de partijen bij een dergelijke huurovereenkomst in onderlinge overeenstemming, overeenkomstig het in artikel 1134 B.W. vastgelegde beginsel van de wilsautonomie, de door de verhuurder gegeven opzegging met het oog op de persoonlijk ingebruikneming van het goed, als niet-bestaande kunnen beschouwen, zodat de overeenkomst alsnog op een andere wijze kan worden beëindigd (1). (1) Zie Cass., 28 jan. 2002, AR S.00.0014.F, A.C., 2002, nr 58 met concl. eerste adv.-gen. Leclercq (arbeidsovereenkomst).

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

Artt. 3, § 2, eerste lid, en § 5, derde lid

C.08.0533.F 12 oktober 2009 AC nr. 573

Wanneer de huurder de huurovereenkomst beëindigt door een opzegging te betekenen met een termijn die verstrijkt vóór het verstrijken van de termijn van de opzegging die door de verhuurder is gedaan, eindigt de huurovereenkomst niet t.g.v. de door de verhuurder gedane opzegging, maar t.g.v. de opzegging door de huurder (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.)

inz. derde en vijfde lid, van art. 2

C.94.0028.F 24 november 1994 AC nr. ...

Wanneer een huurovereenkomst betreffende de hoofdverblijfplaats van de huurder is aangegaan voor een duur die korter is dan of gelijk aan drie jaar en, ten minste een maand vóór het verstrijken van die periode, door een van de beide partijen een opzegging wordt "betekend" maar de verhuurder ermee instemt dat de huurder het gehuurde goed blijft bewonen, echter zonder dat zulks langer mag duren dan drie jaar, wordt de oorspronkelijke huurovereenkomst verlengd; zij wordt niet geacht te zijn aangegaan voor een duur van negen jaar.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

inz. vierde lid, van art. 2

C.94.0028.F 24 november 1994 AC nr. ...

Wanneer een huurovereenkomst betreffende de hoofdverblijfplaats van de huurder is aangegaan voor een duur die korter is dan of gelijk aan drie jaar en de huurder, vóór het verstrijken van die periode, per telefoon aan de verhuurder meedeelt dat hij de huurovereenkomst wil beëindigen, verklaart de verhuurder, die daarmee instemt zonder zich te beroepen op de onregelmatigheid van de opzegging, deze geldig.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 sept. 2006

Art. 11

H.07.0001.F 22 januari 2008 AC nr. 44

De Raad voor de mededinging oefent als overheidslichaam in alle onafhankelijkheid een rechtsprekende bevoegdheid uit, waarbij de omstandigheid dat de Ministerraad de gevolgen van een beslissing van de Raad kan tenietdoen, hieraan geen afbreuk doet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 2, § 1

C.11.0719.F 18 oktober 2013 AC nr. ...

De overeenkomst tussen degene die een exclusieve octrooilicentie verleent en de licentienemer, die enerzijds, de verplichting voor de licentienemer inhoudt om een gedeelte van de bestaande rechten op een verbetering van het oorspronkelijke octrooi, die onlosmakelijk met dat octrooi verbonden is en door de licentienemer is aangebracht, aan de licentiegever over te dragen, en, anderzijds, de verplichting voor de licentienemer om vergoedingen te betalen voor de exploitatie van de op beider naam geoctrooieerde verbetering, is geen overeenkomst die ertoe strekt de mededinging in de interne of de Belgische markt te beperken of te vervalsen.

- HANDELSPRAKTIJK -

C.09.0264.F 13 december 2010 AC nr. 730

Het bestaan van onderling afgestemde feitelijke gedragingen tussen economische operatoren kan worden afgeleid uit gelijklopende gedragingen, zoals gelijkenissen tussen brieven, de aanvoering van een zelfde reden die voor de eerste rechter niet was aangevoerd of het feit dat er geen stukken werden neergelegd op grond waarvan de beweringen van een weigering om te contracteren kunnen worden nagegaan.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 57

H.07.0001.F 22 januari 2008 AC nr. 44

De stukken die zakengeheimen bevatten of de interne stukken mogen niet worden medegedeeld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 57, § 2, derde lid

H.07.0001.F 22 januari 2008 AC nr. 44

Gelet op het recht van een derde die van een voldoende belang doet blijken om te worden gehoord door de Kamer van de Raad voor de mededinging, kan die Raad hem, op zijn verzoek en onder bepaalde voorwaarden, een recht van inzage verlenen in het gemotiveerd verslag of bepaalde gedeelten ervan en in het onderzoeksdossier of bepaalde stukken ervan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- HANDELSPRAKTIJK -

De specifieke aard van het toezicht op de concentraties en de eerbiediging van de wettige economische belangen beperken het recht van de tussenkomende partijen om van het dossier inzage te nemen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- HANDELSPRAKTIJK -

De wetsbepalingen van de WBEM en het algemeen beginsel betreffende het recht van verdediging kennen in beginsel aan een derde, natuurlijke persoon of rechtspersoon, die niet aan de concentratie deelneemt en deze niet heeft aangemeld, maar die van een voldoende belang doet blijken om door de kamer van de Raad te worden gehoord, geen recht van inzage toe in het gemotiveerd verslag en het onderzoeksdossier, of in één ervan, die door de auditeur bij de Raad voor de mededinging worden ingediend, zonder dat een onderscheid dient te worden gemaakt naar gelang de aan de concentratie deelnemende ondernemingen al dan niet aan de auditeur verbintenissen hebben aangeboden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- HANDELSPRAKTIJK -

Indien een derde die van een voldoende belang doet blijken om door de kamer van de Raad voor de mededinging te worden gehoord, zou verzoeken om inzage in het gemotiveerd verslag of het onderzoeksdossier, beslist de Raad welke gegevens van het verslag of dossier echt nodig zijn om die derde in staat te stellen zijn standpunt op nuttige wijze uiteen te zetten, en doet hij uitspraak over de vraag of de informatie vertrouwelijk is ten aanzien van de betrokken derde of over de vraag of het stukken betreft die alleen binnen de Raad circuleren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 72

H.11.0002.N 24 november 2011 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie spreekt zich bij wege van prejudicieel arrest uit over de vragen met betrekking tot de interpretatie van de WBEM; het Hof is niet bevoegd om, bij wege van het beantwoorden van prejudiciële vragen uitlegging te geven van supranationale normen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- ECONOMIE -

H.07.0001.F 22 januari 2008 AC nr. 44

Het staat in de regel niet aan het Hof van Cassatie om, bij de uitspraak over een door de Raad voor de mededinging gestelde prejudiciële vraag, zich uit te spreken over het nut ervan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Art. 73, § 1

H.07.0001.F 22 januari 2008 AC nr. 44

De procedure van toezicht op de concentraties is een procedure van administratieve machtiging die tussen de aanmeldende partijen en de auditeur wordt gevoerd voor de kamer van de Raad voor de mededinging die de betrokken derden kan horen; zij kan worden opgevat als een geschil in de zin van artikel 73, § 1, van de WBEM (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 73, § 4

H.11.0001.F 21 oktober 2011 AC nr. ...

Krachtens artikel 73, § 4, van de wet tot bescherming van de economische mededinging, moet het rechtscollege dat de prejudiciële vraag heeft gesteld zich, voor de oplossing van het geschil naar aanleiding waarvan de vraag is gesteld, voegen naar het arrest dat het Hof van Cassatie heeft gewezen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. … .

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 75

H.11.0001.F 21 oktober 2011 AC nr. ...

Artikel 75 van de wet tot bescherming van de economische mededinging moet in die zin worden uitgelegd dat er geen onmiddellijk beroep kan worden ingesteld tegen een beslissing van de auditeur over het gebruik van de talen tijdens het onderzoek en dat een dergelijk beroep bijgevolg niet bij het hof van beroep te Brussel aanhangig kan worden gemaakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr...

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- HANDELSPRAKTIJK -

De bewoordingen "raad voor de mededinging" in artikel 75 van de wet tot bescherming van de economische mededinging, luidens hetwelk tegen de beslissingen van de Raad voor de Mededinging beroep kan worden ingesteld bij het hof van beroep te Brussel, moeten strikt worden opgevat en duiden het administratieve rechtscollege aan dat de in artikel 11, § 1, van de wet bedoelde beslissingsbevoegdheid heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. …

- HANDELSPRAKTIJK -

C.09.0227.N 3 juni 2011 AC nr. ...

Het hof van beroep te Brussel kan, op hoger beroep tegen de beslissingen van de Raad voor de Mededinging, zijn eigen beslissing in de plaats stellen van de beslissing van die Raad, zowel inzake restrictieve mededingingspraktijken als inzake concentraties, en kan rekening houden met de ontwikkelingen die zich hebben voorgedaan sedert de aangevochten beslissing van de Raad; in beginsel kan het hof van beroep zijn beoordeling volledig in de plaats stellen van deze van de Raad van de Mededinging en kan het de beslissing waartegen hoger beroep werd ingesteld niet alleen vernietigen maar ook hervormen en een beslissing nemen die de aangevochten beslissing vervangt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ECONOMIE -

Wanneer een onbeperkt hoger beroep wordt ingesteld tegen een beslissing van de Raad voor de Mededinging over een restrictieve mededingingspraktijk waarbij een restrictieve praktijk wordt vastgesteld en een boete wordt opgelegd, is het hof van beroep te Brussel niet verplicht een nieuw onderzoek te voeren of te beslissen om uit eigen beweging elementen uit het onderzoek aan een debat te onderwerpen met het oog op de vaststelling van de inbreuk; het mag, wat de rechtspleging betreft, de toetsing beperken tot onder meer de vragen of de procedurevoorschriften en de motiveringsvereiste in acht zijn genomen en mag ook, wat de grond van de zaak betreft, de toetsing beperken tot de vraag of de feiten juist zijn weergegeven, of er geen sprake is van een kennelijke onjuiste beoordeling van de feiten en of de juridische kwalificatie van de feiten juist is, waarbij het hof van beroep beoordeelt of de aangevoerde bewijsstukken het relevante feitenkader vormen voor de beoordeling van de inbreuk en de daaruit getrokken conclusies kunnen dragen; het moet op grond van de door het hof van beroep zelf of door de Raad als vaststaande aangenomen feiten oordelen of de restrictieve praktijk vaststaat of niet en moet zelf bepalen of op grond van de aangehouden gegevens een eventuele geldboete verschuldigd is en van welke omvang (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ECONOMIE -

C.08.0270.N 12 juni 2009 AC nr. 399

Wanneer het hof van beroep te Brussel het hoger beroep ingesteld door een economische entiteit tegen de beslissing van de Raad voor de Mededinging of diens voorzitter gegrond verklaart, kan de Belgische Staat in de regel worden veroordeeld in de kosten; geen andere partij kan voor deze kosten aansprakelijk worden gesteld.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- ECONOMIE -

Artt. 29, 75 en 93, derde lid

H.11.0001.F 21 oktober 2011 AC nr. ...

Het auditoraat bij de Raad voor de Mededinging is een afzonderlijk orgaan dat hoofdzakelijk de opdracht heeft onderzoeken te leiden en te organiseren alsook een verslag bij de Raad voor de Mededinging, in de strikte zin, of diens voorzitter in te dienen ; de beslissing waarbij de auditeur, zoals in dit geval, weigert in te gaan op de vraag tot wijziging van de taal, die gesteld wordt door de onderneming waartegen het onderzoek wordt gevoerd, kan niet beschouwd worden als een beslissing van de Raad voor de Mededinging in de zin van artikel 75 van de wet tot bescherming van de economische mededinging (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. … .

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 72 en 73, § 1

H.07.0001.F 22 januari 2008 AC nr. 44

Het Hof van Cassatie spreekt zich bij wege van prejudicieel arrest uit over de vragen met betrekking tot de interpretatie van de wet tot bescherming van de economische mededinging, wanneer de oplossing van een geschil afhangt van de interpretatie van deze wet; deze wet maakt geen enkel onderscheid tussen de situaties waarin de Raad voor de Mededinging een vraag kan stellen en sluit meer bepaald niet uit dat de vraag wordt gesteld in het kader van een concentratie (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- HANDELSPRAKTIJK -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Wet tot wijziging van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen

Art. 4

F.01.0021.N 10 mei 2002 AC nr. 284

Niet ontvankelijk inzake provinciale belastingen is het cassatieberoep, ingesteld tegen een beslissing van de bestendige deputatie die op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet van 15 maart 1999 nog geen uitspraak had gedaan over een voordien aangetekend bezwaar, wanneer het verzoekschrift niet ter griffie van de provincie werd neergelegd (1). (1) Zie cass., 13 dec. 1996, AR F.94.0037.N, A.C. nr 509 en cass., 10 mei 2001, AR F.00.0018.N, A.C. nr ...

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Wet van 1 juli l956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen

Art. 1

P.95.0508.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, krachtens een eigen recht, de kosten van de maatschappelijke dienstverlening verhaalt op "degenen die aansprakelijk zijn voor de verwonding of ziekte die het verstrekken van de hulpverlening noodzakelijk heeft gemaakt", is het geen benadeelde in de zin van artikel 1 W.A.M.-wet.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 10, derde lid

C.08.0106.F 21 december 2009 AC nr. 770

De onderbreking van de onderhandelingen tussen de benadeelde en de W.A.M.-verzekeraar kan alleen worden afgeleid uit de kennisgeving, door een van de partijen aan de andere, bij deurwaardersexploot of per aangetekende brief, van zijn beslissing om de onderhandelingen te onderbreken (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.96.0317.F 3 oktober 1997 AC nr. ...

De "onderhandeling" die de driejarige verjaringstermijn stuit van de rechtsvordering van de benadeelde tegen de W.A.M.-verzekeraar, die het gebruik van het schadeveroorzakend voertuig dekt, impliceert niet noodzakelijk dat iedere partij voorstellen doet en dat het gedrag van de verzekeraar bij de benadeelde de indruk kon wekken dat de verzekeraar de regeling van het ongeluk overwoog.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Art. 11

P.02.1648.F 11 juni 2003 AC nr. 343

De verzekeraar die een verzekeringsovereenkomst heeft gesloten ter dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe in het verkeer ieder motorrijtuig aanleiding kan geven dat van de in de overeenkomst omschreven kentekenplaat, handelaarskentekenplaat genoemd, is voorzien, kan aan de benadeelde niet tegenwerpen dat het motorvoertuig een grotere cilinderinhoud had dan die welke als maximuminhoud in de overeenkomst was vermeld (1). (1) Cass., 12 okt. 1993, AR 6475, nr 405.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BENELUX - Verdragbepalingen

C.99.0035.N 3 januari 2002 AC nr. 3

Wanneer de verzekeringnemer aansprakelijk is gesteld voor de schade door zijn aangestelde veroorzaakt in de bediening waartoe hij hem gebezigd heeft, kan de reden dat artikel 1384, derde lid, B.W. aan de aansteller niet toelaat aan te tonen dat de aangestelde niet buiten weten van de aansteller heeft gehandeld of tegen diens instructies in, de toekenning van de regresvordering van de verzekeraar ten aanzien van de verzekeringnemer niet naar recht verantwoorden (1). (1) Zie cass., 16 juni 1995, A.R. C.93.0366.N, nr 306; 8 jan. 1998, A.R. C.96.0224.N, nr 13.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

Wanneer de verzekeringnemer aansprakelijk is gesteld voor de schade door zijn aangestelde veroorzaakt in de bediening waartoe hij hem gebezigd heeft, kan de reden dat artikel 1384, derde lid, B.W. aan de aansteller niet toelaat aan te tonen dat de aangestelde niet buiten weten van de aansteller heeft gehandeld of tegen diens instructies in, de toekenning van de regresvordering van de verzekeraar ten aanzien van de verzekeringnemer niet naar recht verantwoorden (1). (1) Zie cass., 16 juni 1995, A.R. C.93.0366.N, nr 306; 8 jan. 1998, A.R. C.96.0224.N, nr 13.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 11, tweede lid

C.03.0156.N 16 december 2004 AC nr. 615

Wanneer de Staat overeenkomstig artikel 2, § 1, onder 3, van de Benelux-Overeenkomst betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen van de verplichting tot verzekering is vrijgesteld, doch krachtens zijn nationale wet ertoe is gehouden zelf de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de houders en bestuurders van de hem toebehorende rijtuigen te dekken, verzet artikel 11, § 2, van de Gemeenschappelijke Bepalingen behorende bij die Benelux-Overeenkomst er zich niet tegen dat hij een recht van verhaal uitoefent, in zoverre een verzekeraar zich dat recht zou hebben kunnen voorbehouden (1). (1) Benelux Hof, 19 jan. 1981, nr 80/2, met concl. A.G. Rouff, R.W., 1981-1982, 801 en Cass., 14 mei 1981, AC, 1980-81, nr 524.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BENELUX - Verdragbepalingen

C.96.0296.F 5 september 1997 AC nr. ...

Vóór de inwerkingtreding van de Verzekeringswet kon de verzekeringsovereenkomst zonder de gelijkwaardigheid tussen de verbintenissen van de verzekeraar en die van de verzekeringnemer aan te tasten, bepalen dat de verzekeraar een regresvordering kon instellen, wanneer het verzekerde motorrijtuig op het ogenblik van het ongeval bestuurd werd door een persoon die niet voldeed aan de wettelijke voorwaarden, bijvoorbeeld een minderjarige die een duorijder vervoerde op een bromfiets.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 14, § 1, eerste lid

C.03.0156.N 16 december 2004 AC nr. 615

Wanneer de Staat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekt van een bestuurder of houder van een hem toebehorend motorrijtuig en bijgevolg de schade heeft vergoed die met dat voertuig was veroorzaakt door een grove fout van de bestuurder of van de houder ervan, kan hij van degene die het ongeval heeft veroorzaakt de terugbetaling vorderen van de vergoedingen die hij aan de slachtoffers heeft moeten betalen; hiertoe is niet vereist dat de Staat zelf zich het recht van verhaal op grond van grove fout zou hebben voorbehouden.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BENELUX - Verdragbepalingen

Art. 2, § 1

P.95.0508.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gemis aan belang, is de door de W.A.M.-verzekeraar van de beklaagde ingestelde oproeping van de beklaagde tot bindendverklaring van het arrest, wanneer die beklaagde, eiser in cassatie, het bestreden arrest waarbij hij veroordeeld wordt tot terugbetaling van de kosten van de maatschappelijke dienstverlening aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bekritiseert op grond dat de openbare centra voor maatschappelijk welzijn het eigen recht om die kosten te verhalen enkel kunnen uitoefenen tegen de "aansprakelijke" en dat derhalve die centra geen rechtsvordering tegen de verzekeraar van de "aansprakelijke" kunnen gronden op dat eigen recht; de niet-ontvankelijkheid van die rechtsvordering heeft immers geen invloed op de uitvoering van de overeenkomst tot dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen van de aansprakelijk verklaarde beklaagde.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 2, § 1, eerste lid

C.99.0487.F 12 december 2003 AC nr. 641

De beslissing die het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds veroordeelt tot herstel van de materiële schade van de bestuurder van een motorrijtuig die tegen een voertuig op sleep dat hem de weg afsneed is aangereden, en gegrond is op de overweging dat de bestuurder van het takelvoertuig niet verzekerd was voor het risico "takelen en slepen", schendt de wettelijke bepalingen betreffende de W.A.M.-verzekering (1). (1) Aangezien de verzekeringsplicht in de zin van artikel 2 W.A.M.-wet de bestuurder van een motorrijtuig dat een ander sleept niet dekt voor de risico's van dat takelen en slepen, berust de bestreden beslissing, die uit het feit dat de W.A.M.-verzekeraar niet tot dekking verplicht is - d. i. een voorwaarde voor de tegemoetkoming door het Fonds - afleidt dat het Motorwaarborgfonds wel tot dekking gehouden is, omdat de veroorzaker van het ongeval, die een voertuig sleept, zich niet tegen het voornoemde risico heeft verzekerd, impliciet op de onderstelling dat de verzekeringsplicht in de zin van de wet zich tevens uitstrekt tot dat bijzondere risico. Dat is een schending van de desbetreffende wettelijke bepalingen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 3

C.97.0150.F 12 november 1998 AC nr. ...

De W.A.M.-verzekeraar is ingevolge zaakwaarneming alleen gehouden tot herstel van de schade die geleden is door een persoon die bijstand heeft verleend aan een andere persoon die het slachtoffer werd van een verkeersongeval, als de verzekeraar door de omstandigheden van het ongeval verplicht is degene die bijstand heeft gekregen te vergoeden, zodat degene die bijstand heeft geboden door zijn optreden de schadelijke gevolgen van het ongeval voor de verzekeraar heeft verminderd.

- ZAAKWAARNEMING -

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 3, eerste lid

C.95.0266.N 26 november 1998 AC nr. ...

Uit artikel 3, eerste lid, Wet 1 juli 1956, dat kennelijk betekent dat de aansprakelijkheidsverzekering van de eigenaar de burgerrechtelijke aansprakelijkheid niet dekt van degene die zich door diefstal de macht over het voertuig heeft verschaft, volgt niet dat bij diefstal van een motorrijtuig de eigenaar ervan niet verzekerd is.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 6, eerste lid

C.98.0150.F 22 oktober 1999 AC nr. ...

De krachtens artikel 6 W.A.M.-wet aan de benadeelde tegen de verzekeraar toegekende rechtstreekse vordering kan in de regel enkel worden ingesteld als de verzekeraar ingevolge de over-eenkomst of de wet tot dekking is gehouden.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 1, 6 en 9

P.95.0508.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

Het eigen recht van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn om de kosten van de maatschappelijke dienstverlening te verhalen op "degenen die aansprakelijk zijn voor de verwonding of de ziekte die het verstrekken van de hulpverlening noodzakelijk heeft gemaakt" wordt door de wet aan die centra enkel toegekend ten laste van degenen die "aansprakelijk" zijn; het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan derhalve geen enkele rechtsvordering tegen de verzekeraar wettelijk gronden op dat recht.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 6 en 10

C.94.0246.N 19 februari 1999 AC nr. ...

De verzekeraar die op grond van de W.A.M.-wet het slachtoffer van een ongeval heeft vergoed, waarvoor zijn verzekerde en andere personen in solidum aansprakelijk zijn verklaard, heeft een verhaalrecht op die andere personen ten belope van de bedragen die zijn bijdrage in de schade overtreffen; dergelijke vordering berust niet op het misdrijf dat de schade heeft veroorzaakt maar op de verdeling in de bijdrageplicht tussen diegene die aansprakelijk zijn voor schade.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

Wet van 1 maart 1961 betreffende de invoering in de nationale wetgeving van de Eenvormige Wet op de cheque en de inwerkingtreding van deze wet

Art. 38

C.07.0628.F 29 januari 2009 AC nr. 75

Het feit dat een cheque met algemene kruising door de betrokkene slechts kan worden betaald aan een bankier of aan een cliënt van de betrokkene belet niet dat de gekruiste cheque wordt overgedragen en door de geëndosseerde.

- CHEQUE -

Art. 6, derde lid

C.02.0427.N 22 april 2004 AC nr. 214

De cheque aan toonder door de trekker op zichzelf getrokken is geen geldige cheque; daaraan kan niet worden verholpen door gegevens buiten de cheque zelf (1). (1) Zie: de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp betreffende de invoering in de nationale wetgeving van de eenvormige wet op de cheque en het van kracht worden van deze wet, Gedr. St., Kamer, 1932-1933, nr 116, 10-11 en Senaat, 1949-1950, nr 38, 8-9; zie ook: VAN RYN, J. & HEENEN, J., Principes de droit commercial, T. III, Bruylant, Brussel, 1981, 392, nr 519 en 395-396, nr 522; SIMONT, L., De abstracte verbintenissen van de bankier naar Belgisch recht, T.P.R., 1985, 699; BUCKINX, H., Commentaar bij artikel 6 Chequewet, in: Handels- en economisch recht. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, Antwerpen, 1999, 21-22, nrs 5-7.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen

- CHEQUE -

Art. 61, 1°

P.09.0019.N 2 juni 2009 AC nr. 365

Het misdrijf van de uitgifte van cheque zonder dekking is voltrokken vanaf het ogenblik dat de cheque aan de rechthebbende is overhandigd of in omloop is gebracht, ook al is hij niet gedateerd en al wordt hij niet of pas later ter betaling aangeboden (1)(2). (1) Zie: Cass., 5 mei 1982, AC, 1981-1982, nr. 523. (2) Zie: Cass., 15 maart 1988, AR 1678, AC, 1987-1988, nr 441.

- CHEQUE -

P.98.0653.F 13 januari 1999 AC nr. ...

De rechter die uit de door hem opgesomde feiten afleidt dat een beklaagde hoorde te weten dat de cheque op het ogenblik van de uitgifte ervan niet gedekt was, verantwoordt naar recht zijn beslissing om de beklaagde te veroordelen wegens uitgifte van ongedekte cheques.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- CHEQUE -

Wet van 10 juni 1952 betreffende de gezondheid en de veiligheid van de arbeiders, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen

Art. 1, § 4, b

S.02.0068.F 10 februari 2003 AC nr. 91

In de regel kan de plaatsvervangend vakbondsafgevaardigde, onverminderd de op hem toepasselijke bepalingen van collectieve overeenkomsten, zich niet beroepen op de bescherming die bestaat ten gunste van de leden van de vakbondsafvaardiging die belast is met de opdrachten van het comité voor preventie en bescherming op het werk (1). (1) Zie concl. O.M.

- VAKBONDSAFVAARDIGING -

Art. 1, § 4, b), 4, elfde lid

S.01.0182.N 17 maart 2003 AC nr. 170

De ontslagbescherming voor de leden van een vakbondsafvaardiging die met de uitoefening van de opdrachten van het veiligheidscomité zijn belast, bestaat vanaf het ogenblik dat de opdracht als vakbondsafgevaardigde wordt opgenomen omdat hij vanaf dat ogenblik belast is met de opdrachten van het Comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen, ook al heeft hij de effectieve uitvoering van zijn opdracht inzake veiligheid en gezondheid nog niet aangevat.

- VAKBONDSAFVAARDIGING -

Art. 1, § 4, b), 4, tiende lid

S.01.0182.N 17 maart 2003 AC nr. 170

De werknemers die lid zijn van de vakbondsafvaardiging in een onderneming die gewoonlijk gemiddeld minder dan 50 werknemers tewerkstelt, worden van rechtswege belast met de opdrachten van het veiligheidscomité vanaf hun aanstelling als vakbondsafgevaardigde.

- VAKBONDSAFVAARDIGING -

Art. 1, § 4, b), negende lid a

S.01.0182.N 17 maart 2003 AC nr. 170

Het voorwerp van de latere vordering tot verkrijging van de opzeggingsvergoeding en van de in artikel 22, 3°, van de collectieve arbeidsovereenkomst van 14 september 1983 bepaalde forfaitaire vergoeding zijn virtueel begrepen in het voorwerp van de inleidende vordering van eiseres tot verkrijging op grond van artikel 1, § 4, b) negende lid, a van de wet van 10 juni 1952 van de bijzondere ontslagvergoeding van artikel 16 en 17 van de wet van 19 maart 1991, die zowel de schade ingevolge het onregelmatig ontslag, zijnde het ontslag zonder inachtneming van de wettelijk verplichte opzeggingstermijn, als deze ingevolge de miskenning van de bijzondere bescherming van de werknemer, syndicaal afgevaardigde, vergoedt; bijgevolg stuit de dagvaarding vóór het gerecht de verjaring van de latere bij conclusie neergelegde vorderingen (1). (1) Zie Cass., 7 mei 2001, AR S.00.0047.N, nr 258.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

Art. 1, § 4, h en i

S.95.0069.F 27 november 1995 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank van de plaats van het werk is, in de regel, bevoegd om uitspraak te doen over de erkenning van technische bedrijfseenheden en over de instelling van ondernemingsraden en veiligheidscomités.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting

Art. 1, § 4, i

S.96.0006.N 25 november 1996 AC nr. ...

Het vonnis gewezen in het kader van een geschil in verband met het instellen van overlegorganen en het houden van sociale verkiezingen, is vatbaar voor hoger beroep wanneer de werkgever de aan de verkiezingsprocedure voorafgaande handelingen van informatie- en consultatieplicht niet heeft verricht.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

Art. 1bis

S.94.0112.N 13 februari 1995 AC nr. ...

Met eerste of volgende kandidatuur, in de zin van de artt. 1bis, §4, 1e en 3e lid, Gezondheids- en Veiligheidswet en 21, § 4, 1e en 2e lid, Bedrijfsorganisatiewet, wordt telkens bedoeld de eerste of volgende kandidatuur, hetzij bij de verkiezingen voor het comité, hetzij bij de verkiezingen voor de ondernemingsraad.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 1bis, § 4

S.94.0112.N 13 februari 1995 AC nr. ...

In verband met de verkiezingen voor de veiligheidscomité resp. voor de ondernemingsraad, kan een kandidatuur bij de verkiezingen voor het ene orgaan niet worden aangemerkt als een volgende kandidatuur op grond dat zij werd voorafgegaan door een kandidatuur bij de vorige verkiezingen voor het ander orgaan.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 1bis, § 5

S.97.0058.F 21 juni 1999 AC nr. ...

De aanvraag tot herplaatsing in het bedrijf van de leden die het personeel vertegenwoordigen en van de kandidaten, die zonder opzegging worden ontslagen, moet worden ingediend binnen dertig dagen die volgen op de datum waarop die ontslagen beschermde werknemers in staat zijn gesteld om kennis te nemen van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.97.0054.N 1 december 1997 AC nr. ...

Aan de herplaatsing van de beschermde werknemer "onder de voorwaarden van zijn arbeidsovereenkomst" zoals bedoeld in artikel 1bis, § 5, van de wet van 10 juni 1952, is voldaan, wanneer de werkgever zich binnen de gestelde termijn onvoorwaardelijk ertoe verbindt de werknemer onder dezelfde arbeidsvoorwaarden als voorheen tewerk te stellen; aan het beoogde doel van de bescherming is immers voldaan wanneer de werknemer binnen de gestelde termijn de zekerheid heeft dat zijn ontslag ongedaan is gemaakt.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 1bis, §§ 2 tot 8

S.97.0054.N 1 december 1997 AC nr. ...

De bijzondere bescherming voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en comité's voor veiligheid en hygiëne heeft tot doel, enerzijds, aan de werknemers-personeelsafgevaardigden de gelegenheid te geven hun opdracht in de onderneming uit te oefenen en, anderzijds, de volledige vrijheid van de werknemers te waarborgen om zich kandidaat te stellen teneinde die opdracht uit te oefenen; die wettige bescherming is in het algemeen belang ingevoerd en raakt de openbare orde.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- OPENBARE ORDE -

Art. 1bis, §§ 5 en 6

S.97.0054.N 1 december 1997 AC nr. ...

De werkgever die bij toepassing van de bepalingen van artikel 1bis, § 5, van de wet van 10 juni 1952, de werknemer in de onderneming herplaatst, moet het loon betalen dat gederfd werd ten gevolge van het ontslag en de werkgevers- en werknemersbijdragen storten welke met dit loon verband houden; deze wetsbepaling stelt voormelde betaling van loon en storting van bijdragen niet als vereiste voor een geldige herplaatsing in de zin van artikel 1bis, § 5, van die wet.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Artt. 1 en 1bis

S.94.0112.N 13 februari 1995 AC nr. ...

De artt. 1bis, §4, Gezondheids- en veiligheidswet en 21, §4, Bedrijfsorganisatiewet beogen respectievelijk niets anders dan de bescherming van de kandidaten die zijn voorgedragen, hetzij bij de verkiezingen bedoeld in artikel 1, §4, b, 4, vijfde lid, Gezondheids- en Veiligheidswet hetzij bij de verkiezingen bedoeld in de artt. 20 en 21 Bedrijfsorganisatiewet.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Wet van 10 juni 1967 tot verruiming van de opdracht van het Fonds tot vergoeding van de ingeval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers

Art. 2, § 1

S.03.0133.N 6 december 2004 AC nr. 590

Uit de bepaling van artikel 2, § 1 van de Sluitingsfondswet, die een onderscheid maakt tussen eensdeels lonen en anderdeels vergoedingen en voordelen, volgt dat vergoedingen en voordelen niet begrepen zijn in de lonen zoals in deze wetsbepaling bedoeld; het Sluitingsfonds dient slechts de vergoedingen en voordelen te betalen in zoverre die verschuldigd zijn krachtens de wet of collectieve arbeidsovereenkomsten.

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

Art. 2, § 1, 1°

S.09.0044.N 16 november 2009 AC nr. 668

Betalingen waartoe de werkgever zich verbonden heeft als tegenprestatie van de in het kader van de arbeidsovereenkomst uitgevoerde arbeid zijn loon in de zin van artikel 2, § 1, 1° van de Sluitingswet 1967.

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

Art. 8

S.98.0072.N 14 juni 1999 AC nr. ...

De indeplaatsstelling, bepaald in artikel 8 van de Sluitingsfondswet van 30 juni 1967, heeft tot strekking het financieel evenwicht en het subsidiair karakter van het optreden van het Sluitingsfonds te vrijwaren; de wetgever heeft niet willen afwijken van het gemeenrechtelijk beginsel dat de indeplaatsgestelde dezelfde rechten heeft als de indeplaatssteller.~

- INDEPLAATSSTELLING -

Het sluitingsfonds treedt niet alleen van rechtswege in de rechten en vorderingen van de werknemer tegenover de werkgever-schuldenaar voor de inning bij deze laatste van de lonen, vergoedingen en voordelen die het bij toepassing van artikel 2 van de Sluitingsfondswet heeft betaald, doch eveneens voor de inning van de aanvullende brugpensioenvergoedingen die het in uitvoering van artikel 1 van de wet van 12 mei 1975 heeft betaald.~

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

Hoewel het Sluitingsfonds ingevolge een eigen bij de wet opgelegde verplichting de aan de werknemers verschuldigde aanvullende brugpensioenvergoedingen betaalt, draagt de in artikel 8 van de Sluitingsfondswet van 30 juni 1967 bepaalde indeplaatsstelling de schuldvordering van de werknemer met al haar bestanddelen en toebehoren aan het Sluitingsfonds over, daarin begrepen de rechten en vorderingen die de werknemer kan doen gelden ten aanzien van wie zich voor de werkgever borg heeft gesteld voor aanvullende brugpensioenvergoedingen.

- BORGTOCHT -

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 8, eerste lid

C.97.0181.N 17 april 2000 AC nr. ...

In geval van samenloop van het voorrecht van het sluitingsfonds voor zijn schuldvorderingen gegrond op artikel 8, eerste lid Wet 30 juni 1967 met het voorrecht van de werknemer voor de hem door zijn werkgever verschuldigde lonen en vergoedingen, moet de evenredigheidsregel op hun respectievelijke schuldvorderingen worden toegepast.

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen voorrecht

- INDEPLAATSSTELLING -

C.94.0434.F 6 oktober 1995 AC nr. ...

Noch artikel 8, eerste lid, Sluitingsfondswet, noch artikel 19, eerste lid, 3°bis, Hypotheekwet kennen aan het Fonds tot vergoeding van de ingeval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers een voorrecht toe die de werknemer, in wiens rechten en vorderingen dat Fonds is getreden, niet geniet.~

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

- INDEPLAATSSTELLING -

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen voorrecht

Artt. 2, § 1, 2°, §§ 2 en 4

S.96.0086.F 5 mei 1997 AC nr. ...

De werknemer die met een overeenkomst voor een bepaalde tijd door zijn nieuwe werkgever in dienst wordt genomen, kan t.a.v. laatstgenoemde, de anciënniteit die hij bij zijn vroegere werkgever heeft verworven niet doen gelden voor de berekening van zijn opzeggingstermijn of van de vergoeding wegens beëindiging; hij heeft geen recht op de overbruggingsvergoeding die wordt uitbetaald door het genoemde Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers; derhalve heeft hij recht op de door genoemd Fonds uitbetaalde vergoeding wegens beëindiging.

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

Artt. 2, § 1, en 6, vijfde lid

S.94.0043.F 28 november 1994 AC nr. ...

Uit de artt. 2, §1, en 6, vijfde lid, Sluitingsfondswet en 7, K.B. van 6 juli 1967 volgt niet dat het Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting der ondernemingen ontslagen werknemers aan de werknemer alleen een tegemoetkoming moet toekennen, voor zover het door de werkgever aan de werknemer betaalde bedrag het bij die bepalingen vastgestelde maximumbedrag niet bereikt; dat maximumbedrag geldt alleen voor het door voormeld Fonds betaalde bedrag en de tegemoetkoming van de werkgever komt alleen in aanmerking om het door het Fonds verschuldigde bedrag te verminderen, voor zover, ingeval van samenvoeging van de tegemoetkoming met laatstbedoeld bedrag, het totaal hiervan groter zou zijn dan de schuldvordering van de werknemer op zijn werkgever.~

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

Wet van 11 juni 1874 betreffende de verzekeringen

Art. 12

C.00.0193.F 23 november 2001 AC nr. ...

Wanneer twee achtereenvolgende verzekeringsovereenkomsten zijn aangegaan die ten voordele van dezelfde persoon hetzelfde risico dekken, sorteert de daarop volgende overeenkomst pas effect indien de vorige overeenkomst niet volstond om het totstandgekomen risico te dekken (1) (2). (1) Zie Cass., 8 dec. 1989, A.R. 6163, nr. 231. (2) Het O.M. besloot tot vernietiging op grond van het tweede onderdeel van het enige middel dat hieruit was afgeleid dat er geen antwoord werd gegeven op de uitwerking van artikel 14 Verzekeringswet, waarnaar in de appèlconclusie van eiseres uitdrukkelijk werd verwezen.

- VERZEKERING - Algemeen

C.01.0066.F 23 november 2001 AC nr. ...

In geval van verboden samenvoeging van opeenvolgende gelijkaardige verzekeringen wordt de rang van een verzekering in de tijd bepaald door de datum waarop zij is aangegaan (1). (1) Cass. 14 sept. 1992, AR. 9392, nr. 609.

- VERZEKERING - Algemeen

Art. 16

C.03.0156.N 16 december 2004 AC nr. 615

Wanneer de Staat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekt van een bestuurder of houder van een hem toebehorend motorrijtuig en bijgevolg de schade heeft vergoed die met dat voertuig was veroorzaakt door een grove fout van de bestuurder of van de houder ervan, kan hij van degene die het ongeval heeft veroorzaakt de terugbetaling vorderen van de vergoedingen die hij aan de slachtoffers heeft moeten betalen; hiertoe is niet vereist dat de Staat zelf zich het recht van verhaal op grond van grove fout zou hebben voorbehouden.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BENELUX - Verdragbepalingen

C.00.0260.F 18 januari 2002 AC nr. 42

De verzekeraar die beweert bevrijd te zijn van de dekking t.a.v. zijn verzekerde omdat die door een opzettelijke daad het voordeel van de verzekering heeft verloren, moet zulks bewijzen (1). (1) Cass., 7 juni 2001, A.R. C.98.0487.F, C.98.0492.F., nr ...

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.98.0478.F 7 juni 2001 AC nr. ...

De verzekeraar die beweert bevrijd te zijn van de dekking t.a.v. zijn verzekerde omdat die door een opzettelijke daad het voordeel van de verzekering heeft verloren, moet zulks bewijzen (1). (1) Over het bewijs ten laste van de verzekerde die aanspraak maakt op zijn recht op een betaling t.a.v. zijn verzekeraar, zie cass. 25 feb. 2000, AR. C.98.0511.F, nr. 143.

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

C.94.0119.N 24 januari 1997 AC nr. ...

De burgerlijke rechter die het besturen van een voertuig door de verzekerde met een alcoholintoxicatie die een misdrijf uitmaakt als een zware fout in aanmerking neemt, terwijl hij vaststelt dat de strafrechter de verzekerde heeft vrijgesproken van dit misdrijf, miskent het gezag van dit strafrechterlijk gewijsde.~

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- VERZEKERING - Algemeen

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

C.93.0366.N 16 juni 1995 AC nr. ...

De regel dat geen verlies of schade, veroorzaakt door de daad of door de grove fout van de verzekerde, ten laste van de verzekeraar is, geldt niet ten aanzien van de verzekeringsnemer-verzekerde als de grove fout is begaan door zijn aangestelde, ook al is die eveneens verzekerde.~

- VERZEKERING - Landverzekering

C.94.0134.F 2 februari 1995 AC nr. ...

Niet strijdig met de openbare orde is de bepaling van de individuele verzekeringsovereenkomst waarbij, met verwijzing naar de arbeidsongevallenwetgeving, de gevallen waarin het ongeval aan de grove fout van de getroffene te wijten is, niet van dekking worden uitgesloten.~

- VERZEKERING - Landverzekering

- OPENBARE ORDE -

Art. 2

C.98.0024.N 23 april 1999 AC nr. ...

Een onderlinge verzekeringsvereniging die aan de vereisten voldoet van artikel 2 Verzekeringswet (1874) heeft geen handelskarakter en moet niet ingeschreven zijn in het handelsregister nu het doel van de vereniging met rechtspersoonlijkheid bepaalt of die vereniging al dan niet een handelskarakter heeft; de omstandigheid dat een dergelijke vereniging een portefeuille arbeidsongevallenverzekeringen overneemt van een premieverzekeraar en als gevolg hiervan voor een deel van haar werkelijke activiteit ook handelsdaden stelt, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat zij een inschrijving moet nemen in het handelsregister.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- HANDELSREGISTER -

Een onderlinge verzekeringsvereniging die aan de vereisten voldoet van artikel 2 Verzekeringswet (1874) heeft geen handelskarakter en moet niet ingeschreven zijn in het handelsregister nu het doel van de vereniging met rechtspersoonlijkheid bepaalt of die vereniging al dan niet een handelskarakter heeft; de omstandigheid dat een dergelijke vereniging een portefeuille arbeidsongevallenverzekeringen overneemt van een premieverzekeraar en als gevolg hiervan voor een deel van haar werkelijke activiteit ook handelsdaden stelt, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat zij een inschrijving moet nemen in het handelsregister.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 21

C.01.0182.F 12 september 2002 AC nr. 442

In geval van onderverzekering moet, voor de berekening van de vergoeding die slechts kan plaatsvinden volgens de verhouding tussen de verzekerde waarde en de waarde van het verzekerbaar belang, rekening worden gehouden met de werkelijke waarde van het goed op het ogenblik van het schadegeval en niet met de nieuwwaarde van de vernielde goederen, aangezien het goed in werkelijke waarde verzekerd is.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 22

C.96.0161.N 20 januari 2000 AC nr. ...

De verzekeraar die voor de vader en de moeder de schade heeft betaald, treedt in alle rechten die zij ter zake van die schade hebben tegenover hun kind dat de schade heeft veroorzaakt.

- VERZEKERING - Landverzekering

- INDEPLAATSSTELLING -

De verzekeraar die voor de vader en de moeder de schade heeft betaald, treedt in alle rechten die zij ter zake van die schade hebben tegenover hun kind dat de schade heeft veroorzaakt.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

C.94.0246.N 19 februari 1999 AC nr. ...

De verzekeraar die op grond van de W.A.M.-wet het slachtoffer van een ongeval heeft vergoed, waarvoor zijn verzekerde en andere personen in solidum aansprakelijk zijn verklaard, heeft een verhaalrecht op die andere personen ten belope van de bedragen die zijn bijdrage in de schade overtreffen; dergelijke vordering berust niet op het misdrijf dat de schade heeft veroorzaakt maar op de verdeling in de bijdrageplicht tussen diegene die aansprakelijk zijn voor schade.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

Art. 23

C.13.0486.N 5 juni 2014 AC nr. ...

Het voorrecht van de verzekeraar op de verzekerde zaak dat geldt voor een bedrag gelijk aan twee jaarpremies, ongeacht op welke wijze deze betaald wordt, kan zowel betrekking hebben op lichamelijke als op onlichamelijke zaken; aldus is de premie verschuldigd aan een kredietverzekeraar bevoorrecht op de verzekerde schuldvordering die kan worden geïnd; heeft de kredietverzekering betrekking op een geheel van schuldvorderingen, dan is de totale premie bevoorrecht op het bedrag van de geïnde schuldvorderingen die onder de verzekering vallen.

- VERZEKERING - Allerlei

Art. 25

S.04.0086.N 30 mei 2005 AC nr. 303

Het wettelijke vereiste van een bewijs door geschrift geldt voor de partijen bij de verzekeringsovereenkomst, ook wanneer zij het bestaan of de conventionele wijziging van de verzekeringsovereenkomst aanvoeren tegen een derde, gezien zij alleen in de mogelijkheid zijn zich een geschrift te verschaffen.

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

- VERZEKERING - Landverzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen

Art. 27, 3°

C.97.0038.F 27 februari 1998 AC nr. ...

De verzekeraar die betoogt dat, krachtens een beding van de uit de W.A.M.-wet voortvloeiende modelovereenkomst, de echtgenoot van de bestuurder van het in de polis aangewezen voertuig geen recht had op de uitkering van de verzekering, beroept zich aldus op een beding dat ertoe strekt zijn verbintenis te beperken, zodat hij het bewijs ervan moet leveren.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 32

C.05.0004.F 26 februari 2007 AC nr. 112

De betaling die de verzekeraar heeft gedaan nadat is uitgemaakt dat hij wettelijk verplicht is tot schadeloosstelling van de benadeelde persoon, is de gebeurtenis waardoor een rechtsvordering ontstaat die steunt op een in de verzekeringspolis bepaalde grond van verval, die de verzekeraar instelt tegen de verzekerde om de aan het slachtoffer van het ongeval betaalde bedragen terug te vorderen en waardoor de driejarige verjaringstermijn van artikel 32 Verzekeringswet begint te lopen; als de verzekeraar verscheidene bedragen achtereenvolgens heeft uitgekeerd, loopt de verjaringstermijn van de rechtsvordering tot terugvordering van elk van de aldus betaalde bedragen telkens vanaf de dag van uitkering van ieder bedrag (1). (1) Cass., 29 mei 1986, AR 7489, nr 611; zie Cass., 10 jan. 1992, AR 7585, nr 237. In zijn conclusie had het O.M. opgemerkt dat de bedragen die in de toekomst uitgekeerd zullen worden, niet opeisbaar zijn op het ogenblik van de verjaringsstuitende handeling en dat ze op dat ogenblik dan ook niet dreigen te verjaren; de verjaring kan pas beginnen te lopen vanaf de datum van de daadwerkelijke uitkering.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.99.0405.N 13 juni 2002 AC nr. 355

De vordering die een verzekeraar tegen de benadeelde instelt tot terugbetaling van provisies die hij voor de verzekerde onverschuldigd heeft betaald, vloeit niet voort uit het verzekeringscontract; het is een vordering die berust op de artt. 1235, 1236 en 1376 tot 1381 B.W. inzake onverschuldigde betaling en die onderworpen is aan de algemene verjaringstermijn (1). (1) Zie H. DE PAGE, Traité III, Bruylant, 1967, nr 17.

- VERJARING - Algemeen

- VERZEKERING - Landverzekering

C.95.0249.N 14 mei 1999 AC nr. ...

Zo de verzekeraar de terugbetaling vordert van bedragen die hij gespreid in de tijd heeft uitgekeerd aan de door de fout van de verzekerde benadeelde partij, moet de driejarige verjaringstermijn worden geacht in te gaan vanaf de datum van elke uitkering, die de verzekeraar heeft gedaan, nadat is uitgemaakt dat hij wettelijk verplicht is tot schadeloosstelling van de benadeelde derde; bij een uitkering gedaan vóór dit uitgemaakt is, neemt de verjaringstermijn slechts aanvang op het ogenblik dat die verplichting tot schadeloosstelling vaststaat.

- VERZEKERING - Landverzekering

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

Art. 32, eerste lid

S.94.0060.F 6 februari 1995 AC nr. ...

De rechtsvordering van een werknemer tegen zijn werkgever tot het geven van de dekking uit een door de werkgever gesloten verzekeringsovereenkomst waarbij laatstgenoemde leden van zijn personeel verzekert tegen ongevallen die hun tijdens hun privé-leven kunnen overkomen, is geen rechtsvordering die voortvloeit uit een verzekeringspolis, in de zin van artikel 32, eerste lid, Verzekeringswet, wanneer die verzekeringsovereenkomst ieder beding ten behoeve van derden uitsluit.~

- VERZEKERING - Algemeen

Art. 38

C.98.0090.N 22 september 2000 AC nr. ...

De verzekeraar die op grond van zijn contractuele verplichting de aansprakelijkheid dekt van zijn verzekerde in de omstandigheden bedoeld in artikel 1386bis B.W., kan zich niet beroepen op de billijkheid bepaald in dat artikel; het recht op mildering van de verplichting komt alleen ten goede aan de verzekerde zelf en niet aan zijn verzekeraar die aangesproken wordt door het slachtoffer (1). (1) Vgl. Cass., 18 okt. 1990, A.R. nr 8744, nr 90; Glansdorff, F., La responsabilité contractuelle des malades mentaux et des autres personnes atteintes d'un trouble physique ou mental, noot bij cass. 29 juni 1984, R.C.J.B. 1987, (222) nr. 11 en 12; Kruithof, R., De buitencontractuele aansprakelijkheid van en voor geesteszieken, R.G.A.R. 1980, 10179.

- GEESTESZIEKE -

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

De verzekeraar die op grond van zijn contractuele verplichting de aansprakelijkheid dekt van zijn verzekerde in de omstandigheden bedoeld in artikel 1386bis B.W., kan zich niet beroepen op de billijkheid bepaald in dat artikel; het recht op mildering van de verplichting komt alleen ten goede aan de verzekerde zelf en niet aan zijn verzekeraar die aangesproken wordt door het slachtoffer (1). (1) Vgl. Cass., 18 okt. 1990, A.R. nr 8744, nr 90; Glansdorff, F., La responsabilité contractuelle des malades mentaux et des autres personnes atteintes d'un trouble physique ou mental, noot bij cass. 29 juni 1984, R.C.J.B. 1987, (222) nr. 11 en 12; Kruithof, R., De buitencontractuele aansprakelijkheid van en voor geesteszieken, R.G.A.R. 1980, 10179.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 38, eerste lid

C.04.0246.F 25 november 2005 AC nr. 627

Art. 38, eerste lid, Verzekeringswet, krachtens hetwelk de eigenaar van een door brand geteisterd gebouw een rechtstreekse vordering kan instellen tegen de verzekeraar van de huurder van dat gebouw, verleent de huurder van een door brand geteisterd gebouw geen rechtstreekse vordering tegen de verzekeraar van de onderhuurder van dat gebouw.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 9

C.02.0403.F 27 februari 2003 AC nr. 140

Ingevolge artikel 9 Verzekeringswet is de verzekering slechts nietig wanneer de verzwijging of de onjuiste opgave aan de zijde van de verzekerde de waardering van het risico zodanig verminderen dat de verzekeraar, indien hij daarvan op de hoogte was geweest, de verzekering niet onder dezelfde voorwaarden zou hebben aangegaan; om uit te maken of zulks het geval is, verbiedt voornoemd artikel niet dat rekening wordt gehouden met de houding van de verzekeraar na het stilzwijgen van de verzekerde over een aantal vragen die door eerstgenoemde werden gesteld (1). (1) Over gevolgen van de passieve houding van de verzekeraar die te maken krijgt met onbeantwoorde vragen in de vragenlijst bij het verzekeringsvoorstel waardoor hij mogelijks het recht verliest om de in artikel 9 Verzekeringswet bedoelde nietigheid aan te voeren, zie M. FONTAINE, "La réticence ou la fausse déclaration relatives à un fait ignoré de l'assureur", R.C.J.B., 1980, p. 210; zelfde auteur, "Problèmes actuels de la déclaration du risque", Bull. Ass., 1982, p. 467; J-L FAGNART "Les assurances terrestres, examen de jurisprudence 1980-1990, R.C.J.B., 1991, p. 713. Op te merken valt dat die oplossing is neergelegd in artikel 5, tweede lid, Wet 25 juni 1992.

- VERZEKERING - Algemeen

C.99.0122.F 7 september 2000 AC nr. ...

De verzekeringnemer moet bij de verzekeraar een juiste aangifte doen van het risico dat hij gedekt wil zien; niet-aangifte van een omstandigheid die de verzekeraar normaal niet kon kennen en die de beoordeling van het risico kon verzwaren, is een verzwijging, ook al verkeert de verzekerde te goeder trouw doch ten onrechte in de mening dat hij die omstandigheid niet diende aan te geven (1). (1) Cass., 12 juni 1998, AR C.97.0264.F, nr. 308.

- VERZEKERING - Landverzekering

C.97.0264.F 12 juni 1998 AC nr. ...

De verzekeringnemer moet bij de verzekeraar een juiste aangifte doen van het risico dat hij gedekt wil zien; niet-aangifte van een omstandigheid die de verzekeraar normaal niet kon kennen en die de beoordeling van het risico kon verzwaren, is een verzwijging, ook al verkeert de verzekerde te goeder trouw doch ten onrechte in de mening dat hij die omstandigheid niet diende aan te geven.~

- VERZEKERING - Landverzekering

C.97.0077.F 3 april 1998 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van de rechter die weigert een verzekeringspolis wegens verzwijging door de verzekerde nietig te verklaren, wanneer hij beslist dat, in het onderhavige geval, die verzwijging de vertrouwensrelatie tussen de verzekeraar en de verzekerde niet in het gedrang heeft gebracht.~

- VERZEKERING - Algemeen

Artt. 9 en 31

C.96.0013.F 31 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer een vordering in rechte gegrond is op de bepalingen van een verzekeringspolis die, enerzijds een geval van verval bepalen en niet van nietigheid van de verzekeringsovereenkomst, als bepaald in de wettelijke bepalingen, en, anderzijds, de sanctie van dat verval niet doen afhangen van de in de wettelijke bepalingen opgelegde voorwaarden, kan de rechter die vordering niet onderzoeken in het licht van de wettelijke bepalingen.~

- VERZEKERING - Allerlei

- VORDERING IN RECHTE -

Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

Art. 1

P.07.0631.N 8 april 2008 AC nr. 208

De opdrachtgever die personen onder zijn juridisch gezag arbeidsprestaties laat verrichten is werkgever van de betrokken personen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Art. 10

S.07.0053.N 11 februari 2008 AC nr. 100

Indien een schuldvordering onder vigeur van de vroegere wet is ontstaan, doet de toepassing van een latere wet, die de grondslag bepaalt van de door de schuldenaar wegens laattijdige betaling verschuldigde wettelijke rente, op de lopende rente vanaf de inwerkingtreding van de nieuwe wet, geen afbreuk aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten.

- LOON - Bescherming

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

S.04.0143.N 11 december 2006 AC nr. 635

Artikel 10 van de Loonbeschermingswet, volgens hetwelk op het loon van rechtswege rente verschuldigd is vanaf het tijdstip waarop het eisbaar wordt, is een dwingende wetsbepaling ten voordele van de werknemer (1). (1) Cass., 25 maart 1991, AR 9053, nr 396.

- LOON - Bescherming

S.05.0083.N 11 december 2006 AC nr. 636

De werkgever is aan de werknemer geen rente verschuldigd op het gedeelte van de opzeggingsvergoeding, van de eindejaarspremie en van het variabel loon bestaande uit bonussen die verbonden zijn aan het realiseren van een bepaalde omzet, dat hij als bedrijfsvoorheffing en sociale zekerheidsbijdrage inhoudt (1) (2). (1) Cass., 7 april 2003, AR S.00.0013.F, nr 229 en noot. (2) Art. 10, Wet 12 april 1965, vóór de inwerkingtreding van de Wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van de ondernemingen (zie de artt. 82 en 90, § 1, van die Wet), op de dag van de uitspraak van het arrest van het Hof was artikel 82 van die Wet van 26 juni 2002 nog niet in werking getreden.

- LOON - Bescherming

S.05.0063.N 6 februari 2006 AC nr. 78

De werkgever is aan de werknemer geen rente verschuldigd op het gedeelte van de opzeggingsvergoeding dat hij als bedrijfsvoorheffing en sociale zekerheidsbijdragen inhoudt (1). (1) Cass., 7 april 2003, AR S.00.0013.F, nr 229; Loonbeschermingswet, artikel 10, vóór de inwerkingtreding van de wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van ondernemingen (zie artt. 82 en 90, § 1 van die wet. Op de dag van de uitspraak van het arrest van het Hof was artikel 82, Wet 26 juni 2002 nog niet van kracht).

- LOON - Bescherming

S.00.0013.F 7 april 2003 AC nr. 229

De werkgever is aan de werknemer geen rente verschuldigd op het gedeelte van de opzeggingsvergoeding dat hij als bedrijfsvoorheffing en sociale-zekerheidsbijdrage inhoudt (1). (1) Cass., 8 nov. 1993, AR 8344 - S.93.0076.N, nr 452, en de noot; artikel 10, Wet 12 april 1965, voor de inwerkingtreding van de Wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van de ondernemingen (zie de artt. 82 en 90, § 1, van die Wet), B.S. 9 aug. 2002, p. 34537 (op de dag van de uitspraak van het arrest van het Hof was artikel 82 van die Wet van 26 juni 2002 nog niet van kracht; zie i.v.m. die bepaling van de Wet van 26 juni 2002, C. WANTIEZ en S. ROGER, "Intérêts sur le brut: l'article 82 de la loi du 26 juin 2002", J.T.T. 2003, p. 57: die auteurs zijn van oordeel dat voornoemd artikel 82 een interpretatieve bepaling is.

- LOON - Bescherming

Art. 10, vóór wijziging bij wet van 26 juni 2002

S.04.0088.N 22 januari 2007 AC nr. 36

Artikel 10, Loonbeschermingswet is niet van toepassing op ingevolge het misdrijf "niet betaling van het op gezette tijden verschuldigd loon" als herstel in natura toegekend loonbedrag.

- INTEREST - Allerlei

Art. 12

S.02.0110.F 7 april 2003 AC nr. 231

De werknemer die bij de beëindiging van de arbeidsovereenkomst kwijting voor saldo van rekening geeft, kan tegelijkertijd afstand van rechten doen of een dading aangaan, doch deze moeten in het kwijtschrift voor saldo van rekening in afzonderlijke bewoordingen worden bedongen (1). (1) Cass., 7 maart 1988, AR 6045, nr 416; zie Cass., 27 juni 1973 (AC, 1973, 1062); 10 maart 1976 (ibid., 1976, 793) met concl. adv.-gen. LENAERTS in J.T.T. 1976, p. 290; 15 okt. 1979 (AC, 1979-80, nr 110); 11 feb. 1980 (ibid., 1979-80, nr 354); 21 feb. 1994, AR S.93.0037.N, nr 83.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Kwijting saldo

Art. 2

S.13.0006.N 8 december 2014 AC nr. 762

Wanneer de partijen geen concurrentiebeding in de arbeidsovereenkomst hebben opgenomen en zij na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst een niet-concurrentieovereenkomst sluiten waarbij aan de vroegere werknemer, als tegenprestatie voor zijn verbintenis zijn vroegere werkgever geen concurrentie aan te doen, een vergoeding wordt toegekend, wordt het recht op deze vergoeding, in zoverre het geen verdoken vergoeding voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst betreft, niet toegekend ingevolge de vroeger bestaande arbeidsovereenkomst of de beëindiging ervan, maar ingevolge de latere overeenkomst; deze vergoeding is, bij ontstentenis van uitbreiding van het begrip loon in dit verband, dienvolgens geen loon in de zin van de Loonbeschermingswet, noch voor de sociale zekerheid; de vergoeding voor niet-concurrentie die de werkgever verschuldigd is krachtens het concurrentiebeding dat in of tijdens de arbeidsovereenkomst is aangegaan, wordt verworven ingevolge de dienstbetrekking en is derhalve loon in de zin van artikel 2 Loonbeschermingswet en aldus onderworpen aan rsz-bijdragen; de omstandigheid dat het concurrentiebeding werd aangegaan na het ontslag, in de loop van de opzeggingstermijn, doet daaraan niet af.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- LOON - Allerlei

S.08.0064.N 5 januari 2009 AC nr. 4

Uit de omschrijving van het loonbegrip in de Loonbeschermingswet volgt echter dat van een gift slechts sprake kan zijn wanneer het voordeel niet is toegekend wegens de ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst verrichte arbeid en dus niet ingevolge de dienstbetrekking, maar bij gelegenheid van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, naar aanleiding van een arbeidsonderbreking of wegens bijzondere omstandigheden zoals de persoonlijke genegenheid of de waardering van de werkgever of van een andere gebeurtenis in het persoonlijk leven of dat van de familie van de werknemer.

- LOON - Recht op loon

Waar betalingen door de werkgever aan zijn werknemer gedaan, in beginsel beschouwd worden als betalingen verschuldigd ingevolge de dienstbetrekking, dus als loon waarop de sociale zekerheidsbijdragen worden berekend, heeft de wetgever evenwel de bedoeling gehad de door de werkgever aan de werknemer toegekende giften uit te sluiten van het begrip loon.

- LOON - Recht op loon

S.07.0077.N 20 oktober 2008 AC nr. 562

Het in geld waardeerbaar voordeel dat de werknemer geniet wanneer hij de optie licht en de marktwaarde van het aandeel op dat ogenblik hoger ligt dan de vastgestelde uitoefenprijs, is uitsluitend het gevolg van de fluctuaties van de aandelenkoers en van de hoedanigheid van optie- of aandeelhouder van de betrokken werknemer en is niet het gevolg van zijn dienstbetrekking; noch het feit dat de aandelenoptie onverhandelbaar en slechts beperkt overdraagbaar is, noch het feit dat zij slechts kan gelicht worden op voorwaarde dat er nog een op de arbeidsovereenkomst gestoelde band bestaat tussen de werknemer en de werkgever, doet daaraan af (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 2002, AR S.00.0022.N, AC, 2002, nr 79.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Om te bepalen of een aan de werknemer toegekende aandelenoptie, dit is het recht om, gedurende een welbepaalde termijn, een bepaald aantal aandelen aan te kopen of, naar aanleiding van de verhoging van het kapitaal van een vennootschap, op een bepaald aantal aandelen in te schrijven tegen een vastgestelde of een nog vast te stellen prijs, een in geld waardeerbaar voordeel is waarop de werknemer "ingevolge zijn dienstbetrekking" recht heeft ten laste van zijn werkgever in de zin van artikel 2 van de loonbeschermingswet, dient het tijdstip van de toekenning van de optie in aanmerking te worden genomen (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 2002, AR S.00.0022.N, A.C., 2002, nr 79.

- LOON - Algemeen

S.06.0002.N 4 september 2006 AC nr. 385

Uit het feit dat door de werkgever aan een werknemer een abnormale lage opzeggingsvergoeding die zelfs niet voldoet aan de minimale rechten bepaald bij de Arbeidsovereenkomstenwet wordt toegekend, volgt niet noodzakelijk dat de vergoeding bepaald in de niet-concurrentieovereenkomst een verdoken opzeggingsvergoeding is, waarop sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd zijn (1). (1) Zie Cass., 22 sept. 2003, AR S.03.0028.N, n° 447.

- LOON - Allerlei

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.05.0061.N 21 november 2005 AC nr. 611

In een overeenkomst voor zelfstandige arbeid wordt of kan de hoegrootheid van de door de opdrachtgever aan de zelfstandige arbeider te betalen vergoeding bepaald worden met inachtneming van de door de zelfstandige arbeider uitsluitend zelf te dragen bijdrage voor de sociale zekerheid als zelfstandige; het gedeelte van de oorspronkelijk bepaalde vergoeding, er juist toe strekkende de zelfstandige arbeider toe te laten uitsluitend zelf zijn bijdrage voor de sociale zekerheid als zelfstandige te betalen, heeft specifiek betrekking op de overeenkomst van zelfstandige arbeid en kan geen voordeel of loon zijn waarop de werknemer "ingevolge de dienstbetrekking" recht heeft en geen basis kan zijn voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen voor werknemers (1). (1) Cass., 10 jan. 2005, AR S.03.0039.N, nr ...

- LOON - Bescherming

In geval van herkwalificatie door de rechter van een overeenkomst voor zelfstandige arbeid in een arbeidsovereenkomst, omdat uit de uitvoering van de overeenkomst is gebleken dat de arbeid onder gezag werd gepresteerd stemt de in de overeenkomst voor zelfstandige arbeid bedongen en door de opdrachtgever te betalen vergoeding niet noodzakelijk overeen met het loon waarop de werknemer "ingevolge de dienstbetrekking" recht heeft, op basis waarvan de te betalen socialezekerheidsbijdragen voor werknemers worden berekend (1). (1) Cass., 10 jan. 2005, AR S.03.0039.N, nr ...

- LOON - Bescherming

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.03.0028.N 22 september 2003 AC nr. 447

Wanneer de partijen geen concurrentiebeding in de arbeidsovereenkomst hebben opgenomen en zij na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst een niet-concurrentieovereenkomst sluiten waarbij aan de vroegere werknemer, als tegenprestatie voor zijn verbintenis zijn vroegere werkgever geen concurrentie aan te doen, een vergoeding wordt toegekend, het recht op deze vergoeding, in zoverre het geen verdoken vergoeding voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst betreft, niet toegekend wordt ingevolge de vroeger bestaande arbeidsovereenkomst of de beëindiging ervan, maar ingevolge de latere overeenkomst; bij ontstentenis van uitbreiding van het begrip loon in dit verband, is deze vergoeding dienvolgens geen loon in de zin van de Loonbeschermingswet, noch voor de Sociale Zekerheid.

- LOON - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.00.0142.N 18 februari 2002 AC nr. 112

De verplichtingen van de werkgever om de bijdrage van de werknemer bij iedere betaling van het loon in te houden en deze, samen met zijn bijdrage, om de drie maanden over te maken aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, vereist niet dat het toegekende voordeel op het ogenblik van de betaling daadwerkelijk in het vermogen van de betrokken werknemer terechtkomt, aangezien ook de betaling van sommen aan een derde als de betaling van loon kan worden beschouwd, mits de werknemer aanspraak kan maken op die uitbetaling en hij zijn recht stoelt op de dienstbetrekking.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Een aan de werknemers toegekend voordeel maakt deel uit van het loon wanneer de individuele werknemer, onder de overeengekomen voorwaarden, aanspraak kan maken ten laste van zijn werkgever op de toekenning van dat voordeel en hij zijn recht stoelt op de dienstbetrekking.

- LOON - Algemeen

Het arrest dat beslist dat het als loon beschouwde voordeel erin bestaat dat de werkgever de eigendomsparticipatie van zijn werknemers financiert door in te staan voor de betaling van hun aandelen via de continuïteitsbijdrage, en oordeelt dat de waarde van het als loon beschouwde voordeel overeenstemt met de aanschafwaarde van de toe te kennen aandelen, stelt het bedrag van de gevorderde sociale zekerheidsbijdragen vast op basis van de door de appèlrechters vastgestelde waarde van het loon beschouwde voordeel, waar het beslist dat de sociale zekerheidsbijdragen berekend moeten worden op de aanschafprijs van de toegekende aandelen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Het arrest dat te kennen geeft dat het gedeelte van de door de werkgever betaalde continuïteitsbijdrage waarop sociale zekerheidsbijdragen gevorderd worden voldoende geïndividualiseerd of individualiseerbaar was bij de betaling van de continuïteitsbijdrage, kan wettig beslissen dat met de betaling van de continuïteitsbijdrage door de werkgever aan de personeelscoöperatie, het voordeel werd betaald dat als loon moet worden beschouwd voor de heffing van de gevorderde sociale zekerheidsbijdragen.

- LOON - Algemeen

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.01.0103.N 4 februari 2002 AC nr. 83

De bijdragen of premies die de werkgever, in uitvoering van een reglement dat deel uitmaakt van de arbeidsovereenkomst, betaalde voor een groepsverzekering, bestemd om een pensioenfonds te spijzen, maken deel uit van het loon in de zin van de Loonbeschermingswet en maken in geld waardeerbare voordelen uit die betaald worden als tegenprestatie voor de in het kader van de arbeidsovereenkomst verrichte arbeid; artikel 2, derde lid, c, van de Loonbeschermingswet doet hieraan niets af, vermits deze bepaling betrekking heeft op de langs het pensioensfonds of de pensioenverzekering uitgekeerde aanvullende pensioenuitkering zelf en niet op de hierboven bedoelde premies of bijdragen (1). (1) Het O.M. concludeerde in de zin dat, aangezien het loonbegrip in artikel 46 Jaarlijkse Vakantiebesluit wordt omschreven als "de verdiende brutowedden", de werkgeversbijdragen in de groepsverzekering uit de berekeningsbasis moeten worden gehaald; het zijn immers aanvullende voordelen op sociale zekerheid. Ze zijn weliswaar verworven krachtens de arbeidsovereenkomst, maar ze maken geen deel uit van de brutowedde aangezien het ook geen loon is waarop socialezekerheidsbijdragen moeten worden betaald. Derhalve maken ze ook geen deel uit van de brutowedde waarop het vertrekvakantiegeld dient te worden berekend. Artikel 46 van het Uitvoeringsbesluit van de Jaarlijkse Vakantiewet kan geen afbreuk doen aan de wettelijke bepaling van het loonbegrip zoals bedoeld in de Jaarlijkse Vakantiewet. Een uitvoeringskoninklijk besluit kan op zich nooit de tekst van de wet zelf wijzigen. Aangezien het wettelijk rustpensioen voor werknemers uitdrukkelijk als een regeling voor Sociale Zekerheid wordt aangemerkt, kan de bijdrage die door de werkgever wordt betaald ter aanvulling van het wettelijk pensioen niet als loon worden beschouwd in de zin van artikel 2 van de Loonbeschermingswet en derhalve krachtens artikel 9, eerste lid van de Vakantiewet, niet in aanmerking worden genomen als berekeningsbasis voor het vakantiegeld.

- LOON - Algemeen

Geldsommen die aan derden worden uitbetaald door de werkgever, maken deel uit van het loon in de zin van de Loonbeschermingswet en maken in geld waardeerbare voordelen uit die betaald worden als tegenprestatie voor de in het kader van de arbeidsovereenkomst verrichte arbeid, wanneer de werknemer aanspraak kan maken op de betaling ervan en hij zijn recht stoelt op de arbeidsovereenkomst (1). (1) Cass., 16 jan. 1978, A.C., 1977-78, 594.

- LOON - Algemeen

Art. 2, derde lid, 1°

S.02.0043.N 2 december 2002 AC nr. 648

Voor de toepassing van de Wet Bescherming Loon wordt elk door de werkgever als vakantiegeld betaald bedrag zonder enige beperking uit het loonbegrip gesloten; niet alleen het vakantiegeld verschuldigd op grond van een specifieke wettelijke vakantieregeling maar elk als vakantiegeld berekend bedrag derhalve ook elke aanvulling van vakantiegeld (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 1989, A.R. nr 6384, nr 287.

- LOON - Bescherming

Zo in beginsel elke aanvullende betaling van vakantiegeld, boven het wettelijk verschuldigd vakantiegeld, als loon wordt beschouwd voor de berekening van sociale zekerheidsbijdragen en in die zin afwijkt van artikel 2, derde lid, 1° Loonbeschermingswet, moet evenwel niet als aanvullend vakantiegeld worden aangezien maar als een vakantiegeld, de betaling van bedragen ingevolge een wettelijke bepaling om voor de werknemer hetzelfde voordeel te behouden als in een vorige regeling van het vakantiegeld (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 1989, A.R. nr 6384, nr 287.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 2, derde lid, 1°, c)

S.13.0099.N 8 december 2014 AC nr. 765

Artikel 2, derde lid, 1°, c) Loonbeschermingswet sluit de door de werkgever rechtstreeks of onrechtstreeks betaalde vergoedingen welke moeten worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid, zonder enige beperking uit het loonbegrip uit; een vergoeding moet worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid indien het toegekende voordeel de dekking van een socialezekerheidsrisico tot voorwerp heeft; het toegekend voordeel heeft de dekking van de socialezekerheidsrisico tot voorwerp indien het tot doel heeft het verlies van het inkomen uit arbeid of de kosten voortkomend uit de realisatie van een socialezekerheidsrisico te helpen dekken, zonder dat daarbij het statuut of de functie van de werknemer in aanmerking moet worden genomen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- LOON - Bescherming

Art. 2, eerste en derde lid, 3°

S.06.0099.F 21 januari 2008 AC nr. 40

De rechter kan niet beslissen dat een vergoeding niet als loon beschouwd kan worden, wanneer hij zijn onderzoek beperkt tot slechts één van de voordelen die toegekend worden door de socialezekerheidswetten.

- LOON - Algemeen

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 2, eerste lid

C.01.0271.N 4 februari 2002 AC nr. 78

De bijdragen of premies die de werkgever, in uitvoering van een reglement dat deel uitmaakt van de arbeidsovereenkomst, betaalde voor een groepsverzekering, bestemd om een pensioenfonds te spijzen, maken deel uit van het loon in de zin van de Loonbeschermingswet.

- LOON - Algemeen

Geldsommen die aan derden worden uitbetaald door de werkgever, maken deel uit van het loon in de zin van de Loonbeschermingswet en maken in geld waardeerbare voordelen uit die betaald worden als tegenprestatie voor de in het kader van de arbeidsovereenkomst verrichte arbeid, wanneer de werknemer aanspraak kan maken op de betaling ervan en hij zijn recht stoelt op de arbeidsovereenkomst (1). (1) Cass., 16 januari 1978, A.C., 1977-78, 594.

- LOON - Algemeen

Art. 2, eerste lid en derde lid, c

C.01.0271.N 4 februari 2002 AC nr. 78

De uitkeringen van het aanvullend pensioen kunnen worden beschouwd als vergoedingen die door de werkgever rechtstreeks of onrechtstreeks worden betaald als een aanvulling van de voordelen die voor de verschillende takken van de sociale zekerheid worden verleend, maar niet de door de werkgever in uitvoering van de arbeidsovereenkomst betaalde premies voor de groepsverzekering die het pensioenfonds spijzen.

- LOON - Algemeen

Art. 2, eerste lid, 1°

S.05.0095.N 22 januari 2007 AC nr. 39

De vordering tot betaling van achterstallig loon als herstel in natura van de door het misdrijf "niet betaling van het verschuldigde loon" veroorzaakte schade kan niet alleen tegen de werkgever worden ingesteld maar ook tegen een aangestelde of lasthebber die zich in de zin van artikel 42 van de Loonbeschermingswet aan dit misdrijf schuldig heeft gemaakt.

- LOON - Recht op loon

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

Art. 2, eerste lid, 1° en 3°

S.10.0071.F 10 oktober 2011 AC nr. ...

Het arrest, dat beslist dat de werkgever het betaalde loon niet verschuldigd is, alleen op grond dat de werknemer geen enkele arbeidsprestatie meer heeft verricht, zonder dat het nagaat of de werknemer, hoewel hij geen arbeid verrichtte, wegens zijn dienstbetrekking recht heeft op dat loon ten laste van de werkgever, schendt de artikelen 2, eerste lid, 1° en 3°, Loonbeschermingswet, en 14, §1 en 2, R.S.Z.-wet (1).(1) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep. Volgens het O.M. verantwoordde het arrest zijn beslissing dat het loon niet verschuldigd was, door de vaststelling dat de werknemer eenzijdig beslist had te stoppen met werken.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- LOON - Recht op loon

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Het loon, waarmee het loon in geld en de in geld waardeerbare voordelen verstaan wordt waarop de werknemer wegens zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van de werkgever, omvat een dergelijk loon en dergelijke voordelen, zelfs wanneer zij niet de tegenprestatie vormen voor de arbeid die ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst wordt verricht.

- LOON - Recht op loon

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.09.0076.F 13 september 2010 AC nr. 513

De vergoeding van de schade van de werknemers die zich in het kader van een herstructurering vrijwillig hebben aangeboden, is het gevolg van hun dienstbetrekking en vormt dus een loon.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 2, eerste lid, 3°

S.13.0099.N 8 december 2014 AC nr. 765

Wanneer de werkgever aan de werknemer een persoonlijke computer gratis ter beschikking stelt om voor persoonlijke doeleinden te gebruiken, dit is om thuis vrij te gebruiken, wordt de werknemer geacht een voordeel in natura te genieten ter waarde van het in artikel 18, §3, 10°, KB/WIB92 bepaalde forfait; het arrest dat onbetwist ervan uitgaat dat de verweerster aan haar werknemers een persoonlijke computer gratis ter beschikking stelt voor persoonlijk gebruik, maar oordeelt dat dit geen voordeel in natura oplevert omdat de eiser niet bewijst dat de werknemers privaat gebruik maken van de hun ter beschikking gestelde persoonlijke computer, verantwoordt zijn beslissing dat de verweerster de gevorderde bijdragen op voordelen in natura niet verschuldigd is, niet naar recht.

- LOON - Bescherming

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.10.0215.F 21 november 2011 AC nr. ...

Het arrest stelt vast dat een drankautomaat met flesjes plat of bruisend water ter beschikking van de werknemers stond tegen tegen een bepaalde prijs, dat er geen dubbel gebruik was tussen het toekennen van de premie in kwestie en het ter beschikking stellen van water en dat het bescheiden bedrag van die premie de waarde van de prestatie bij equivalent niet overschreed, en verantwoordt aldus zijn beslissing naar recht dat de premie in geen geval een vorm van loon voor de werknemers is in de zin van artikel 2, eerste lid, 3° van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, doch de uitvoering van de verplichting van de werkgever bij equivalent.

- LOON - Algemeen

S.07.0032.F 21 januari 2008 AC nr. 42

Wanneer de activiteit waarvoor de werknemer in dienst was genomen, eindigt wegens de dood van de werkgever of als de overeenkomst was gesloten met het oog op een persoonlijke medewerking, vergoedt de vergoeding, die de rechter naar billijkheid beoordeelt en waarvan hij het bedrag bepaalt, de derving van het loon niet waarop die werknemer recht zou hebben gehad en wordt deze hem niet toegekend ingevolge zijn dienstbetrekking (1). (1) Cass., 5 april 2004, AR S.02.0120.F, AC, 2004, nr 182.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- LOON - Algemeen

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.96.0135.N 24 maart 1997 AC nr. ...

De carentievergoeding die de werkgever krachtens een collectieve arbeidsovereenkomst betaalt aan zijn werknemer, bij ontstentenis van enige wettelijke vergoeding voor het inkomstenverlies op de eerste werkdag van een primaire arbeidsongeschiktheid, zijnde de carensdag, moet beschouwd worden als een aanvulling van het gewaarborgd loon dat na de eerste dag van werkongeschiktheid moet worden uitgekeerd en niet als een aanvulling van een voordeel toegekend door een der takken van de sociale zekerheid; op de carentievergoeding moeten sociale zekerheidsbijdragen worden betaald.

- LOON - Allerlei

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 23

S.03.0106.N 19 januari 2004 AC nr. 29

Een inhouding op loon wegens ontbrekende prestaties ingevolge ziekte waarbij de werknemer zich aan de medische controle heeft onttrokken, komt niet voor in de opsomming van artikel 23 van de Loonbeschermingswet dat op limitatieve wijze de inhoudingen vermeldt die in mindering moeten worden gebracht bij de betaling van het loon van de werknemer; deze bepaling is van dwingend recht.

- LOON - Bescherming

Art. 27

C.08.0259.N 17 november 2008 AC nr. 637

Uit artikel 27, van de Loonbeschermingswet en de bedoeling van de wetgever om aan de overdrager een afdoende rechtsbescherming te bieden, vloeit voort dat de akte van loonoverdracht dient te vermelden welke hoofdverbintenis wordt gewaarborgd en ten belope van welk bedrag (1). (1) Zie conclusie O.M.

- LOON - Bescherming

C.05.0020.N 21 november 2005 AC nr. 610

De akte van loonoverdracht dient te vermelden welke hoofdverbintenis wordt gewaarborgd en ten belope van welk bedrag (1). (1) Cass., 29 okt. 2001, AR C.99.0125.N, n° 579, met conclusies advocaat-generaal Werquin.

- LOON - Bescherming

C.01.0331.N 9 oktober 2003 AC nr. 483

Art. 1326 B.W. is niet van toepassing op de onderhandse akte van loonoverdracht, waarbij de overdrager zich ten aanzien van de overnemer verbindt zijn loon over te dragen tot waarborg van een schuld (1). (1) Zie Cass., 27 sept. 2001, AR C.98.0327.N, nr 501; 29 okt. 2001, AR C.99.0125.N, nr 579 en de conclusie van advocaat-generaal Werquin; H. De Page, Traité élémentaire de droit civil belge, III, Bruylant 1967, nr 815; N. Verheyden-Jeanmart, Droit de la preuve, Larcier 1991, nr 556-557.

- LOON - Bescherming

C.99.0125.N 29 oktober 2001 AC nr. ...

De akte van loonoverdracht dient te vermelden welke hoofdverbintenis wordt gewaarborgd en ten belope van welk bedrag (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- LOON - Bescherming

C.98.0327.N 27 september 2001 AC nr. ...

Door de overdracht van loon, waarbij een akte dient opgesteld te worden onderscheiden van die welke de hoofdverbintenissen, waarvan zij de uitvoering waarborgt, bevat, verbindt enkel de overdrager zich ten aanzien van de overnemer, zodat deze overdracht geen wederkerige overeenkomst uitmaakt en als schriftelijk bewijs van de aangegane verbintenissen volstaat dat de overnemer een exemplaar van de akte met handtekening van de overdrager overlegt (1). (1) Cass., 10 feb. 1997, A.R. C.95.0419.N, A.C., 1997, nr 72.

- LOON - Bescherming

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

Het op straffe van nietigheid gestelde vormvoorschrift, dat de akte van overdracht van loon opgemaakt moet worden in zoveel exemplaren als er partijen zijn met een onderscheiden belang, betreft niet de bewijsregeling maar beoogt de bescherming van de overdrager, teneinde deze toe te laten de draagwijdte van zijn verbintenis te kunnen nagaan, zodat een kopie van de akte van overdracht, waarop de handtekening van de overdrager met carbonpapier is aangebracht, een exemplaar is in de zin van voormeld vormvoorschrift (1). (1) Cass., 10 februari 1997, A.R. C.95.0419.N, A.C., 1997, nr 72.

- LOON - Bescherming

C.95.0419.N 10 februari 1997 AC nr. ...

Door de overdracht van loon, waarbij een akte dient opgesteld te worden onderscheiden van die welke de hoofdverbintenissen, waarvan zij de uitvoering waarborgt, bevat, verbindt enkel de overdrager zich ten aanzien van de overnemer, zodat deze overdracht geen wederkerige overeenkomst uitmaakt en als schriftelijk bewijs van de aangegane verbintenissen volstaat dat de overnemer een exemplaar van de akte met handtekening van de overdrager overlegt.

- LOON - Bescherming

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

Het op straffe van nietigheid gestelde vormvoorschrift, dat de akte van overdracht van loon opgemaakt moet worden in zoveel exemplaren als er partijen zijn met een onderscheiden belang, betreft niet de bewijsregeling maar beoogt de bescherming van de overdrager, teneinde deze toe te laten de draagwijdte van zijn verbintenis te kunnen nagaan, zodat een kopie van de akte van overdracht, waarop de handtekening van de overdrager met carbonpapier is aangebracht, een exemplaar is in de zin van voormeld vormvoorschrift.

- LOON - Bescherming

Art. 28, 1°

C.99.0148.N 29 oktober 2001 AC nr. ...

Geen bepaling van de Loonbeschermingswet vereist dat de in artikel 28, 1°, bedoelde kennisgeving het bedrag vermeldt ten belope waarvan de overnemer het voornemen heeft de overdracht uit te voeren (1). (1) Zie concl. van het O.M.

- LOON - Bescherming

Art. 29, eerste lid

C.07.0315.F 27 oktober 2008 AC nr. 583

Het bestreden vonnis, dat vermeldt dat artikel 29, eerste lid, Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers de termijn van tien dagen, waarbinnen de overdrager het verzet ter kennis moet brengen, niet op straffe van verval heeft voorgeschreven, beantwoordt door ze tegen te spreken de conclusie van de eisers volgens welke het verzet van de verweerder doelloos verklaard moest worden, daar het was gedaan gedurende de fase van feitelijke uitvoering van de overdracht.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

Art. 29, eerste lid, Wet van 12 april 1965, bepaalt niet dat de termijn van tien dagen waarbinnen de overdrager zich kan verzetten tegen het voornemen van de overnemer tot uitvoering van de loonoverdracht, voorgeschreven is op straffe van verval, zodat het recht van verzet van de overdrager rechtsgeldig kan worden uitgeoefend na het verstrijken van die termijn (1). (1) Cass., 22 nov. 1984, A.C., 1984-85, nr 189; zie Cass., 29 nov. 1979, A.C., 1979-80, nr 210. Zie ook M. Forges, "Le régime actuel des cessions de rémunération", in Droit de l'exécution, Luik, C.U.P., 1997, p. 202, nr 65, en "Les cessions de rémunération et les garanties personnelles", in Le crédit à la consommation, Brussel, uitg. Jeunes barreau, 1997, p. 275, nr 86; Georges de Leval, "Observations sur la procédure relative à la cession de rémunération", Jur. de Liège, 1982, p. 288-289.

- LOON - Bescherming

Het verzet van de overdrager tegen het voornemen tot uitvoering van de loonoverdracht, is niet doelloos wanneer dat verzet gedaan wordt gedurende de fase van feitelijke uitvoering van de overdracht.

- LOON - Bescherming

Art. 31

C.03.0007.N 7 maart 2005 AC nr. 138

De vrederechter waarbij een vordering tot bekrachtiging van een overdracht van loon aanhangig is overeenkomstig artikel 31 van de Loonbeschermingswet, is bevoegd om in laatste aanleg uitspraak te doen over alle voor hem opgeworpen betwistingen betreffende de vorm en de grond van overdracht en van de gewaarborgde schuldvordering; zulks is met name het geval door het contract van lening, hoofdverbintenis en het contract van loonoverdracht bijkomstige verbintenis nu beide contracten nauw verbonden zijn (1). (1) Cass., 10 nov. 1983, A.C. 1983-84, nr 140; Pas., 1984, I, nr 140 voorafgegaan door concl. proc.-gen. KRINGS; Cass., 19 jan. 2001, A.C., 2001, nr 38.

- LOON - Bescherming

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

C.98.0344.N 19 januari 2001 AC nr. ...

Waar het, krachtens artikel 31 Loonbeschermingswet, de vrederechter toekomt om, zonder de grenzen van dit artikel te buiten te gaan, in laatste aanleg alle voor hem opgeworpen betwistingen te beslechten betreffende de vorm en de grond van de loonafstand en de hoofdschuld, kan hij de bekrachtiging van de loonoverdracht niet weigeren op de uitsluitende grond dat de gelijkheid van de schuldeisers daardoor in het gedrang komt (1). (1) Boes, R., Loonbeslag, loonoverdracht en loonontvangstmachtiging, in Aanwerven, tewerkstellen en ontslaan, Kluwer, T-3640; Van Eeckhoutte, W., Sociaal Compendium. Arbeidsrecht, Kluwer 1997-98, 770-777.

- LOON - Bescherming

C.97.0466.N 17 april 2000 AC nr. ...

De vrederechter dient, zonder de grenzen van artikel 31 van de loonbeschermingswet te overschrijden, in laatste aanleg uitspraak te doen over alle voor hem opgeworpen betwistingen betreffende de vorm en de grond van de overdracht en van de schuldvordering; hij moet uitspraak doen ook al is de werkgever, gecedeerde schuldenaar, niet in de zaak betrokken.

- LOON - Bescherming

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

De vrederechter dient, zonder de grenzen van artikel 31 van de loonbeschermingswet te overschrijden, in laatste aanleg uitspraak te doen over alle voor hem opgeworpen betwistingen betreffende de vorm en de grond van de overdracht en van de schuldvordering; hij moet uitspraak doen ook al is de werkgever, gecedeerde schuldenaar, niet in de zaak betrokken.

- VREDERECHTER -

Art. 42, 1°

S.07.0050.N 14 januari 2008 AC nr. 26

De wanbetaling van loon maakt een misdrijf uit overeenkomstig de strafbepalingen van de C.A.O.-Wet van 5 december 1968 en de Loonbeschermingswet van 12 april 1965, zodat de werknemer, in voorkomend geval, krachtens artikel 3 van de Wet van 17 april 1878 houdende de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, beschikt over een rechtsvordering tot herstel van de schade ingevolge dat misdrijf.

- LOON - Allerlei

Art. 42, vóór en na de wijziging bij wet van 13 feb. 1998

S.05.0095.N 22 januari 2007 AC nr. 39

De vordering tot betaling van achterstallig loon als herstel in natura van de door het misdrijf "niet betaling van het verschuldigde loon" veroorzaakte schade kan niet alleen tegen de werkgever worden ingesteld maar ook tegen een aangestelde of lasthebber die zich in de zin van artikel 42 van de Loonbeschermingswet aan dit misdrijf schuldig heeft gemaakt.

- LOON - Recht op loon

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

Art. 6

S.95.0072.N 29 januari 1996 AC nr. ...

Voor de vaststelling van de opzeggingsvergoeding, moet, wanneer de werknemer dit vordert, met de werkelijke waarde van de voordelen in natura rekening worden gehouden, onverminderd de toepassing van artikel 6 Wet Bescherming Loon.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- LOON - Recht op loon

Art. 6, § 1, tweede lid

C.03.0444.N 15 maart 2004 AC nr. 142

Het voorschrift van artikel 6, § 1, tweede lid, Loonbeschermingswet strekt ertoe de werknemer in staat te stellen van bij zijn indiensttreding het totale bedrag te kennen van hetgeen hij met zijn arbeid zal verdienen en hem toe te laten te beoordelen of het loon in natura niet méér bedraagt dan de toegelaten percentages van het totale brutoloon; de voorafgaande schriftelijke schatting van het gedeelte van het loon dat in natura zal worden uitbetaald en de voorafgaande kennisgeving ervan aan de werknemer zijn twee voorwaarden opdat de toekenning van een voordeel in natura als de betaling van loon in aanmerking mag worden genomen (1). (1) Zie Cass., 14 april 1986, AR 5104, nr 494; 3 mei 1993, AR 8275, nr 211.

- LOON - Bescherming

Artt. 2, 1°, en 3bis

S.10.0070.F 6 juni 2011 AC nr. ...

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

- LOON - Recht op loon

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Artt. 2, eerste lid, 9 en 42

S.08.0015.N 20 april 2009 AC nr. 260

Artikel 26, van de wet van 17 april 1878, houdende de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, is van toepassing op elke burgerlijke rechtsvordering die tot een veroordeling strekt en die steunt op feiten die het bestaan van een misdrijf doen blijken, zelfs wanneer die feiten eveneens een contractuele tekortkoming uitmaken en het voorwerp van de vordering in de uitvoering van de contractuele verbintenis bestaat, zodat het arrest dat de vordering tot betaling van achterstallig loon en vakantiegeld verjaard verklaart op grond van artikel 15 van de arbeidsovereenkomstenwet, dat geen bijzondere afwijkende wetsbepaling is in de zin van artikel 26 van de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, zonder de toepassing te onderzoeken van de verjaring bepaald in artikel 26 van de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, de wet schendt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 27 en 31

C.03.0007.N 7 maart 2005 AC nr. 138

Wanneer ingevolge het verzet van de loonoverdrager tegen de voorgenomen uitvoering van de loonoverdracht, de vordering tot bekrachtiging van de overdracht door de overnemer wordt ingesteld nadat de door de loonoverdracht gewaarborgde schuldvordering reeds bij een rechterlijke beslissing werd vastgesteld, is de vrederechter gebonden door het gezag van gewijsde van die beslissing: de vrederechter dient in dit geval slechts te onderzoeken of de loonoverdracht aan de wettelijke bepalingen ter zake voldoet en of de schuldvordering, zoals die uit de rechterlijke beslissing blijkt, niet nadien geheel of gedeeltelijk is tenietgegaan (1). (1) Cass., 10 nov. 1983, A.C. 1983-84, nr 140; Pas., 1984, I, nr 140 voorafgegaan door concl. proc-gen. KRINGS; Cass., 19 jan. 2001, A.C., 2001, nr 38.

- LOON - Bescherming

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 42 en 46

S.04.0165.N 22 januari 2007 AC nr. 37

Wijzigen het voorwerp van de vordering van verweerder niet de appelrechters die oordelen dat het onvolledig of niet betalen van het overloon een misdrijf is en dat de vordering van de verweerder dient te worden aangezien als een burgerlijke vordering voortspruitend uit een misdrijf (1). (1) Cass., 23 okt. 2006, Verenigde kamers, AR S.05.0010.F, nr ..., met concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht

Artt. 9 en 42, 1°

S.95.0095.N 17 juni 1996 AC nr. ...

De niet-betaling van het loon verschuldigd op de door artikel 9, Wet bescherming Loon gezette tijdstippen houdt in dat er geen betaling is op het hiertoe gesteld tijdstip; dit is strafbaar op grond van artikel 42, 1°, Wet Bescherming Loon.~

- LOON - Bescherming

Artt. 9, 11, 42.1° en 46

S.98.0086.N 19 juni 2000 AC nr. ...

De rechter mag op grond van het beschikkingsbeginsel, het voorwerp van een vordering die strekt tot schadevergoeding wijzigen, ook al is de contractuele tekortkoming een misdrijf.

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Wanneer de vordering de uitvoering van een contractuele verbintenis als voorwerp heeft alhoewel ingesteld op grond van een misdrijf en vervolgens het voorwerp van die vordering werd gewijzigd in schadevergoeding buiten die verjaringstermijn, ontstaat er een nieuwe vordering die wegens verjaring is vervallen.

- VORDERING IN RECHTE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht

Artt. 9, 9bis en 42

S.97.0129.F 12 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer het niet-betalen van loon voor overwerk een misdrijf is, kan de werknemer een rechtsvordering instellen, tot herstel van de schade door dit misdrijf veroorzaakt, ook al vormt het niet-betalen van dat loon tevens het niet-nakomen van een verbintenis die uit de arbeidsovereenkomst voortspruit; die rechtsvordering verjaart volgens de bij de V.T.Sv. voorgeschreven bepalingen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

- MISDRIJF - Allerlei

- LOON - Bescherming

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Wet van 12 mei 1975 tot verruiming van de opdracht van het Fonds tot vergoeding van de ingeval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers

Artt. 1 en 2, derde lid

S.98.0072.N 14 juni 1999 AC nr. ...

Het sluitingsfonds treedt niet alleen van rechtswege in de rechten en vorderingen van de werknemer tegenover de werkgever-schuldenaar voor de inning bij deze laatste van de lonen, vergoedingen en voordelen die het bij toepassing van artikel 2 van de Sluitingsfondswet heeft betaald, doch eveneens voor de inning van de aanvullende brugpensioenvergoedingen die het in uitvoering van artikel 1 van de wet van 12 mei 1975 heeft betaald.~

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

Hoewel het Sluitingsfonds ingevolge een eigen bij de wet opgelegde verplichting de aan de werknemers verschuldigde aanvullende brugpensioenvergoedingen betaalt, draagt de in artikel 8 van de Sluitingsfondswet van 30 juni 1967 bepaalde indeplaatsstelling de schuldvordering van de werknemer met al haar bestanddelen en toebehoren aan het Sluitingsfonds over, daarin begrepen de rechten en vorderingen die de werknemer kan doen gelden ten aanzien van wie zich voor de werkgever borg heeft gesteld voor aanvullende brugpensioenvergoedingen.

- BORGTOCHT -

- INDEPLAATSSTELLING -

Wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken

Art. 22

C.98.0295.F 12 november 1999 AC nr. ...

In de zin van artikel 22 Handelspraktijkenwet wordt als reclame beschouwd elke mededeling die rechtstreeks of onrechtstreeks ten doel heeft de verkoop van producten of diensten te bevorderen, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen, ongeacht de plaats of de aangewende communicatiemiddelen; zulks is met name het geval voor de mededeling die het imago van de steller ervan begunstigt of versterkt en aldus onrechtstreeks ten doel heeft de verkoop van zijn producten of diensten te bevorderen.

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 54

C.94.0098.N 4 september 1997 AC nr. ...

Het gezamenlijk aanbod dat krachtens artikel 54 wet 14 juli 1991 in de regel verboden is, is niet beperkt tot het geval dat een hoofdaanbod gepaard gaat met een bijkomend aanbod waaruit de consument een voordeel haalt.~

- HANDELSPRAKTIJK -

Art. 55

C.94.0024.N 30 mei 1996 AC nr. ...

De aard van het verweer tegen een vordering die stoelt op het verbod om een met de eerlijke handelsgebruiken strijdige daad te stellen determineert noch wijzigt de aard van die vordering.~

- HANDELSPRAKTIJK -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 10, eerste lid, 4°, 11, 12bis en 43

C.04.0157.F 12 december 2005 AC nr. 659

De vreemdeling die geen onderdaan van een lidstaat van de Europese Gemeenschap is, en die echtgenoot is van een vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is tot verblijf in het Koninkrijk of om er zich te vestigen en bij hem komt wonen, kan na het verval van zijn titel van binnenkomst en verblijf in het Belgisch grondgebied geen aanspraak maken op een verblijf van meer dan drie maanden in het Koninkrijk.

- VREEMDELINGEN -

Art. 3, eerste lid, 6° en 7°

C.10.0537.F 24 januari 2014 AC nr. ...

De kenmerken van de voorwaarden bedoeld in artikel 3, eerste lid, 6° en 7°, van de wet van 15 december 1980 leiden ertoe dat aan de Belgische diplomatieke of consulaire post een gedeeltelijke discretionaire bevoegdheid wordt toegekend (1). (1) Zie concl OM in Pas. 2014, nr. ….

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Art. 48

S.95.0118.N 13 mei 1996 AC nr. ...

De gelijkheid van behandeling inzake ondersteuning en bijstand van overheidswege ter voorziening van levensonderhoud, van de regelmatig op het grondgebied verblijvende vluchtelingen en van Belgische onderdanen geldt slechts, eventueel met terugwerkende kracht, voor de persoon die krachtens de toepasselijke wetgeving de hoedanigheid van vluchteling bezit en als dusdanig is erkend.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag

- VREEMDELINGEN -

Art. 49

S.95.0119.N 13 mei 1996 AC nr. ...

De gelijkheid van behandeling inzake ondersteuning en bijstand van overheidswege ter voorziening van levensonderhoud, van de regelmatig op het grondgebied verblijvende vluchtelingen en van Belgische onderdanen geldt slechts, eventueel met terugwerkende kracht, voor de persoon die krachtens de toepasselijke wetgeving de hoedanigheid van vluchteling bezit en als dusdanig is erkend.~

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- BESTAANSMINIMUM -

- VREEMDELINGEN -

Art. 49, § 1

S.12.0020.F 5 november 2012 AC nr. ...

Het Grondwettelijk Hof heeft beslist dat, wanneer de staatloze deze hoedanigheid heeft verkregen omdat hij buiten zijn wil zijn nationaliteit heeft verloren en aantoont dat hij geen wettige en duurzame verblijfstitel kan verkrijgen in een andere Staat waarmee hij banden zou hebben, de situatie waarin hij zich bevindt op discriminerende wijze afbreuk kan doen aan zijn grondrechten, zodat het verschil in behandeling tussen die staatloze en de erkende vluchteling niet redelijk verantwoord is; het middel, dat betoogt dat de Grondwet geschonden wordt wanneer niet aan elke staatloze het aan zijn hoedanigheid verbonden recht van verblijf wordt toegekend, faalt naar recht.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- GRONDWET - Art. 10

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

Art. 51, 52 en 74/6

P.03.1003.F 12 augustus 2003 AC nr. 401

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de Dienst Vreemdelingenzaken de reden van zijn oproepingen te verduidelijken.

- VREEMDELINGEN -

Art. 51-4, § 1, tweede lid

P.06.0417.F 26 april 2006 AC nr. 242

Krachtens artikel 51-4, § 1, tweede lid, Vreemdelingenwet, moet de taal van het onderzoek van de verklaring van de kandidaat politiek-vluchteling tevens de taal van de beslissing zijn waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied; uit die bepaling volgt evenwel niet dat het niet-gebruik van die taal in de vrijheidsbenemende maatregel de nietigheid van die maatregel meebrengt (1). (1) Zie Cass., 24 dec. 2003, AR P.03.1567.F, nr 671; G.-F. RANERI, noot onder Cass., 11 feb. 2004, Rev. dr. pén., 2004, p. 733.

- TAALGEBRUIK - Bestuurszaken

- VREEMDELINGEN -

P.03.1661.F 11 februari 2004 AC nr. 73

Krachtens artikel 51/4, § 1, tweede lid, Vreemdelingenwet, moet de taal van het onderzoek van de verklaring van de kandidaat politiek-vluchteling tevens de taal van de beslissing zijn waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied; wanneer het voormelde onderzoek in het Nederlands is geschied, moet de beslissing tot verwijdering van het grondgebied en tot vrijheidsberoving te dien einde, in het Nederlands worden genomen (1). (1) Zie Cass., 29 sept. 1998, AR P.98.1189.F, nr 422.

- TAALGEBRUIK - Bestuurszaken

- VREEMDELINGEN -

P.03.1567.F 24 december 2003 AC nr. 671

Hoewel, krachtens de wet, het onderzoek van de verklaring van de kandidaat-politiek-vluchteling gevoerd wordt in dezelfde taal als die van de beslissing waartoe het aanleiding geeft, net als die van de mogelijke daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied, volgt hieruit niet dat het niet-gebruik van die taal in die beslissingen de nietigheid van de vrijheidsberovende maatregel meebrengt (1). (1) Zie Cass., 29 sept. 1998, AR P.98.1189.F, nr 422.

- TAALGEBRUIK - Bestuurszaken

- VREEMDELINGEN -

Art. 52/3

P.14.0586.F 23 april 2014 AC nr. ...

Krachtens artikel 52/3 van de wet van 15 december 1980, beslist de minister of zijn gemachtigde, indien de Raad voor Vreemdelingenbewistingen het beroep van de vreemdeling tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verwerpt en de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, onverwijld tot een verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten dat na die beslissing is overhandigd; die wetsbepaling heeft tot gevolg dat de eerste titel opnieuw van kracht wordt; het arrest, dat verduidelijkt dat de betwiste beslissing tot vrijheidsbeneming kon verwijzen naar het bevel om het grondgebied te verlaten, verantwoordt zijn beslissing naar recht.

- VREEMDELINGEN -

Art. 54, § 2

P.10.1514.F 13 oktober 2010 AC nr. 598

Artikel 12 van de Grondwet is niet van toepassing op de administratieve vrijheidsberoving van een vreemdeling die met toepassing van artikel 54, §2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, ter beschikking van de regering wordt gesteld, aangezien de wetgever met die bepaling uitdrukkelijk is afgeweken van de regel van de verplichte tussenkomst van de rechter.

- GRONDWET - Art. 12

- VREEMDELINGEN -

Art. 54, § 2, tweede lid

P.10.1060.F 20 juli 2010 AC nr. 482

Artikel 5.1.f EVRM staat vrijheidsberoving toe in het geval van rechtmatige arrestatie of aanhouding van een persoon teneinde hem te beletten op onrechtmatige wijze het land binnen te komen, of waartegen een uitwijzings- of uitleveringsprocedure hangende is; die bepaling maakt het mogelijk dat een vreemdeling tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag regelmatig wordt aangehouden, om hem te beletten op onrechtmatige wijze het land binnen te komen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- VREEMDELINGEN -

Art. 57/12-23

C.99.0258.N 16 maart 2000 AC nr. ...

De procedure voor de Vaste Beroepscommissie, een administratief rechtscollege dat de nodige waarborgen biedt van onpartijdigheid en onafhankelijkheid, heeft een schorsende werking, sluit in beginsel uit dat de vreemdeling, hangende het hoger beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, zou worden uitgewezen en biedt zodoende daadwerkelijke rechtshulp; hieraan staat niet in de weg dat een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State na de beëindiging van die procedure geen schorsende werking heeft.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

Art. 62

P.11.0609.F 20 april 2011 AC nr. ...

Aangezien de bestuurlijke beslissingen met betrekking tot de vrijheidsberoving van een vreemdeling met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied, de juridische en feitelijke overwegingen bevatten die eraan ten grondslag liggen, kunnen zij de artikelen 1 en 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet schenden (1). (1) Zie Cass., 9 maart 2005, AR P.05.0190.F, AC, 2005, nr. 146; Cass., 17 nov. 2010, AR P.10.1676.F, AC, 2010, nr. 682.

- VREEMDELINGEN -

Noch artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, noch de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, zijn toepasselijk op de onderzoeksgerechten (1). (1) Cass., 31 juli 2001, AR P.01.1011.F, AC, nr. 427.

- VREEMDELINGEN -

P.05.0190.F 9 maart 2005 AC nr. 146

Onder afdoende motivering van de bestuurshandeling moet iedere motivering worden verstaan die de betrokken beslissing redelijkerwijze grondt.

- VREEMDELINGEN -

De regelmatigheid van de motivering van een bevel om het grondgebied te verlaten is niet ondergeschikt aan de verplichting voor de uitvaardigende overheid om te antwoorden op de argumentatie die de vreemdeling voor de Raad van State heeft ontwikkeld.

- VREEMDELINGEN -

P.01.1011.F 31 juli 2001 AC nr. ...

Noch artikel 62, Vreemdelingenwet, noch de artt. 1 tot 3, W. 29 juli 1991, zijn van toepassing op de onderzoeksgerechten (1). (1) Cass., 26 jan. 2000, A.R. P.99.1900.F, nr. 69.

- VREEMDELINGEN -

P.99.1900.F 26 januari 2000 AC nr. ...

Noch artikel 62, Vreemdelingenwet, noch artikel 2, Wet 29 juli 1991, zijn van toepassing op de onderzoeksgerechten.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

Art. 62, § 1

P.10.1514.F 13 oktober 2010 AC nr. 598

De verplichting tot uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen betekent niet dat de steller van de akte moet antwoorden op de argumenten die de bestuurde aanvoert tegen de beslissing waartegen hij opkomt.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

Art. 62, tweede lid

P.02.0365.F 10 april 2002 AC nr. 220

De directeur van de strafinrichting geeft aan de vreemdeling kennis van de administratieve beslissingen die met toepassing van de Vreemdelingenwet genomen worden, wanneer de betrokkene zich in staat van aanhouding bevindt, ongeacht of de vrijheidsberoving is bevolen door een bestuurlijke overheid dan wel door een magistraat van de rechterlijke orde (1). (1) Zie Cass., 12 nov. 1997, A.R. P.97.1283.F, nr. 471.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

Wanneer de strafinrichting, vóór de ontvangst van een afschrift van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling tot invrijheidstelling van de vreemdeling, in bezit is gesteld van een nieuwe titel van hechtenis t.a.v. die vreemdeling, m.n. een bevel om het grondgebied te verlaten met de beslissing om hem naar de grens terug te leiden en hem te dien einde van zijn vrijheid te beroven, is de directeur van de strafinrichting, die de vreemdeling van die administratieve beslissing kennis moet geven, niet bevoegd om hem in vrijheid te stellen zonder aan die vordering te hebben voldaan.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

P.97.1283.F 12 november 1997 AC nr. ...

De directeur van de strafinrichting geeft op regelmatige wijze kennis van het bevel om het grondgebied te verlaten aan de vreemdeling, wiens voorlopige hechtenis niet gehandhaafd wordt door een binnen de vijf dagen na de uitvaardiging van het aanhoudingsbevel gewezen beschikking van de raadkamer, zolang de termijn waarbinnen het O.M. tegen die beschikking hoger beroep kan instellen, niet verstreken is.~

- VREEMDELINGEN -

Art. 63, tweede lid

C.99.0258.N 16 maart 2000 AC nr. ...

De artikelen 6.1 en 13 E.V.R.M. staan er niet aan in de weg dat de bevoegdheid van de rechter in kort geding wordt uitgesloten, als hij niet vaststelt dat de vreemdeling, kandidaat-vluchteling, die op hem een beroep doet, enig gevaar loopt voor zijn leven, fysieke integriteit of vrijheid.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- VREEMDELINGEN -

Art. 63/5, eerste en tweede lid

C.07.0641.N 20 februari 2009 AC nr. 148

Een vreemdeling die een dringend beroep heeft ingesteld tegen een bevel om het land te verlaten en die ingevolge de schorsing van dit bevel over een bijzonder verblijfsdocument beschikt, is het toegelaten voorlopig in het land te verblijven; zijn hoofdverblijf in België is aldus gedekt door een wettelijk verblijf.

- VREEMDELINGEN -

Art. 7

P.05.1268.N 11 oktober 2005 AC nr. 502

Artikel 12 Grondwet is niet van toepassing op de bestuurlijke vrijheidsberoving van een vreemdeling met het oog op zijn uitwijzing, aangezien de wetgever door artikel 74/6, § 1, Vreeemdelingenwet, dat bepaalt dat, in de gevallen die het vermeldt, de vreemdeling in een welbepaalde plaats kan worden vastgehouden in afwachting van de toelating om in het Rijk te verblijven of van zijn verwijdering van het grondgebied zo de minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft, of diens gemachtigde, deze vasthouding nodig acht om de effectieve verwijdering van het grondgebied te waarborgen in geval de beslissing bedoeld in artikel 52 uitvoerbaar wordt, uitdrukkelijk afwijkt van de regel van de verplichte tussenkomst van de rechter in geval van vrijheidsberoving, in de zin zoals bedoeld door artikel 191 Grondwet (1). (1) VANHEULE, D., Vrijheidsberoving in het vreemdelingenrecht, Rec.Cass., 1993, p. 203.

- GRONDWET - Art. 12

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Artikel 191

- VREEMDELINGEN -

P.05.0190.F 9 maart 2005 AC nr. 146

De Belgische nationaliteit die wordt toegekend om te verhinderen dat een in België geboren kind staatloos zou zijn, maakt het bevel het grondgebied te verlaten dat aan de vader die onwettig in het Rijk verblijft is afgeleverd, niet onwettig.

- VREEMDELINGEN -

S.96.0021.N 21 oktober 1996 AC nr. ...

De uitvoerbaarheid van het bevel om het grondgebied te verlaten is bepalend voor de beoordeling van het definitief karakter van het bevel, dat de beperking van het recht op maatschappelijke dienstverlening ten gevolge heeft.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.94.0133.F 4 september 1995 AC nr. ...

Wanneer de rechter vaststelt dat een vreemdeling een verklaring heeft ondertekend dat hij weigert vrijwillig te vertrekken en dat die vreemdeling gedurende een namiddag naar een aangrenzend land is gegaan, kan hij op grond van die vaststellingen niet naar recht oordelen dat die vreemdeling het hem betekende bevel om het grondgebied te verlaten vrijwillig heeft uitgevoerd, dat bij zijn terugkeer in België, zijn verblijf op het grondgebied van het Rijk regelmatig is geworden en dat hij recht heeft op de bij artikel 57, §1, O.C.M.W.-wet bedoelde maatschappelijke dienstverlening.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Het bevel om het grondgebied te verlaten verliest zijn uitvoerbare kracht wanneer de vreemdeling het bevel vrijwillig uitvoert, die vrijwillige uitvoering oprecht is en de wil van de vreemdeling om in een ander land te verblijven daaruit duidelijk blijkt; in dat geval belet het bevel om het grondgebied te verlaten niet dat de vreemdeling opnieuw in het Rijk terugkomt, indien die vreemdeling later voldoet aan de voorwaarden waarvan de niet vervulling de reden is geweest om hem eruit te verwijderen.~

- VREEMDELINGEN -

Art. 7, derde lid

P.14.1562.F 12 november 2014 AC nr. 689

Wanneer de minister in de administratieve beslissing de concrete omstandigheden vermeldt die de bewaringsmaatregel rechtvaardigen in het licht van de dringende noodzakelijkheid bepaald in artikel 7, derde lid, van de wet van 15 december 1980, omkleedt hij die akte met redenen overeenkomstig artikel 62 van die wet; geen enkele bepaling legt hem op om daarenboven de redenen op te geven waarom hij oordeelt dat een minder dwingende maatregel ongeschikt zou zijn om die doelstelling te bereiken; de appelrechters, die op grond van de beslissing tot verwijdering, samen met de beslissing tot vasthouding, oordelen dat de eiser geen gevolg had gegeven aan twee vorige maatregelen tot verwijdering, dat hij de voorbereiding van zijn terugkeer ontwijkt of belemmert en geen enkel stuk van het dossier in staat stelde te oordelen dat hij vrijwillig gevolg zou geven aan een nieuwe maatregel tot verwijdering, hebben kunnen aannemen dat de litigieuze maatregel het in artikel 7, derde lid, bepaalde subsidiariteitsbeginsel niet miskende.

- VREEMDELINGEN -

P.14.0005.N 21 januari 2014 AC nr. ...

Uit de artikelen 15.1, eerste lid, Terugkeerrichtlijn en 7, derde lid, Vreemdelingenwet, die een beperking van de persoonlijke vrijheid meebrengen en derhalve van strikte uitlegging zijn, blijkt dat teneinde de vreemdeling naar de grens terug te leiden, en met in achtneming van het subsidiariteitsbeginsel, hij enkel kan vastgehouden worden wanneer er een risico op onderduiken bestaat of wanneer de vreemdeling de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert.

- VREEMDELINGEN -

P.07.0320.F 18 april 2007 AC nr. 190

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling kan beslissen dat de vrijheidsberoving van een vreemdeling met het oog op diens verwijdering aan een dwingende noodzaak beantwoordt, wanneer het eerst heeft vastgesteld dat de rechtspleging die door die vreemdeling voor de Raad van State is ingesteld geen opschortende werking heeft en vervolgens oordeelt dat de maatregel van vrijheidsberoving alleen tot doel heeft de tenuitvoerlegging van de beslissing tot verwijdering van het grondgebied van die vreemdeling te verzekeren, dat hij passend en persoonlijk met redenen is omkleed, dat uit geen enkel gegeven van het dossier blijkt dat die motivering door een feitelijke vergissing of een kennelijke dwaling zou zijn aangetast en dat het dossier de relevante gegevens bevat die de redenen voor de keuze van die maatregel verantwoorden.

- VREEMDELINGEN -

Art. 7, eerste, tweede en derde lid

P.11.2042.F 21 december 2011 AC nr. ...

Uit het feit dat een vreemdeling die op onwettige wijze in het Rijk verblijft, een vast adres heeft, slaagt voor het middelbaar onderwijs, niet bekend staat bij de politie en niet gehoorzaamt aan de bevelen om het grondgebied te verlaten die hem zonder dwang ter kennis zijn gebracht, kan niet worden afgeleid dat zijn vrijheidsberoving volgens de wettelijke voorschriften niet langer beantwoordt aan het doel dat bij artikel 8.2 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is bepaald of een handeling zou zijn die buiten verhouding staat tot de verwijdering die met minder dwingende maatregelen niet is kunnen verzekerd worden (1). (1) Zie Cass. 15 juni 2011, AR P.11.0987.F, niet gepubliceerd.

- VREEMDELINGEN -

De rechtmatige arrestatie of detentie van een persoon met het oog op zijn verwijdering is geen onmenselijke of vernederende behandeling wanneer de uitvoeringsmodaliteiten zelf van de vrijheidsberoving niet betwist worden en de minder dwingende maatregelen die de terugkeer moeten verzekeren door toedoen van de betrokken onderdaan ontoereikend zijn gebleken.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- VREEMDELINGEN -

Art. 7, vijfde lid, en 71

P.13.1515.F 18 september 2013 AC nr. ...

De wachttijd van een maand als bepaald in artikel 71, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, geldt niet voor het beroep tegen de met toepassing van artikel 7, vijfde lid, van dezelfde wet genomen maatregel tot verlenging van de opsluiting (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- VREEMDELINGEN -

Art. 71

P.03.1564.F 24 december 2003 AC nr. 670

Uit geen enkele wettelijke bepaling volgt dat de taal van de rechtspleging voor de raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, m.b.t. het hoger beroep van de vreemdeling tegen een jegens hem genomen vrijheidsberovende maatregel, bepaald wordt door de bestuurstaal; de vreemdeling kan dat hoger beroep indienen in het Nederlands of in het Frans (1). (1) Zie Cass., 22 juli 1997, AR P.97.0847.F, nr 317.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- VREEMDELINGEN -

P.01.1694.F 30 januari 2002 AC nr. 67

De vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van afzonderlijke vrijheidsberovende maatregelen met het oog op de verwijdering van het grondgebied, kan tegen elke maatregel een beroep bij de rechterlijke macht instellen; het onderzoeksgerecht schendt artikel 71 Vreemdelingenwet, wanneer zijn beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een van die beroepen gegrond is op redenen waarin de twee administratieve maatregelen, waartegen de vreemdeling afzonderlijke rechtsmiddelen had aangewend, met elkaar worden verward.

- VREEMDELINGEN -

P.01.1271.F 3 oktober 2001 AC nr. ...

Alleen de vreemdeling jegens wie een van de in artikel 71, Vreemdelingenwet, bedoelde vrijheidsberovende maatregelen wordt genomen, kan tegen die maatregel het in dat artikel bedoelde beroep instellen ; het beroep dat ingesteld wordt door een vreemdeling die niet persoonlijk is getroffen door een dergelijke maatregel, is doelloos en bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 1998, A.R. P.97.1703.F, nr. 67.

- VREEMDELINGEN -

P.98.1489.N 8 december 1998 AC nr. ...

Wanneer de vreemdeling, krachtens artikel 71, eerste lid, Vreemdelingenwet, beroep instelt tegen een maatregel van vrijheidsberoving door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen, hoeft dat verzoekschrift niet verplicht ondertekend te worden door de verzoekende vreemdeling of door zijn advocaat die van een bijzondere volmacht doet blijken.

- VREEMDELINGEN -

Art. 71, eerste lid

P.11.0225.N 22 februari 2011 AC nr. ...

Een verzoek tot invrijheidstelling kan overeenkomstig artikel 71, derde lid, Vreemdelingenwet pas om de maand worden ingediend; deze bepaling strekt ertoe te vermijden dat de vrijheidsberoving van de vreemdeling voortdurend aan de beoordeling van de onderzoeksgerechten wordt onderworpen, zodat hieruit volgt dat deze termijn van een maand dient gerekend te worden vanaf de laatste beschikking of arrest van het onderzoeksgerecht tot handhaving van de vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 21 sept. 2010, AR P.10.1456.N, AC, 2010, nr. 535; Zie: Cass., 31 aug. 2010, AR P.10.1423.N, AC, 2010, nr. 490.

- VREEMDELINGEN -

Wanneer het onderzoeksgerecht kennis neemt van het beroep dat de vreemdeling krachtens artikel 71, eerste lid, Vreemdelingenwet heeft ingesteld tegen een vrijheidsberovende maatregel, op een ogenblik dat de geldigheidsduur van die maatregel reeds is verstreken maar er een beslissing tot verlenging is genomen, dient het bij de beoordeling van de wettigheid van de opsluiting, de regelmatigheid na te gaan van de beslissing tot verlenging.

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.10.0607.N 11 mei 2010 AC nr. 330

Wanneer de raadkamer van de correctionele rechtbank en, in hoger beroep, de kamer van inbeschuldigingstelling, zonder rechtsmacht zijn om uitspraak te doen over het beroep ingesteld door de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving als bedoeld in artikel 71, eerste lid, Vreemdelingenwet, vernietigt het Hof het bestreden arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling en de daaraan voorafgaande beroepen beschikking, in zoverre daarin ten gronde uitspraak werd gedaan op het verzoek van de vreemdeling tot invrijheidstelling, en zegt het dat er geen reden is tot verwijzing.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Allerlei

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wanneer de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving als bedoeld in artikel 71, eerste lid, Vreemdelingenwet, tegen die maatregel een beroep instelt door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank die niet deze is van zijn verblijfplaats, is de raadkamer van die correctionele rechtbank zonder rechtsmacht om ten gronde uitspraak te doen over het beroep van de vreemdeling.

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.97.1703.F 4 februari 1998 AC nr. ...

Het in artikel 71, eerste lid, Vreemdelingenwet bedoelde beroep van de vreemdeling bij de rechterlijke macht, heeft uitsluitend betrekking op de ten aanzien van de vreemdeling genomen maatregel van vrijheidsberoving.~

- VREEMDELINGEN -

Art. 71, eerste, tweede en derde lid

P.10.1423.N 31 augustus 2010 AC nr. 490

Een verzoek tot invrijheidstelling op grond van artikel 71, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet kan overeenkomstig het derde lid van dat artikel om de maand worden ingediend; deze termijn van één maand dient gerekend te worden vanaf de laatste beschikking of arrest van het onderzoeksgerecht tot handhaving van de vasthouding (1). (1) Zie Cass., 1 okt. 2008, AR P.08.1355.F, AC, 2008, nr. 518.

- VREEMDELINGEN -

Art. 72

P.14.1399.F 15 oktober 2014 AC nr. ...

Artikel 72 van de wet van 15 december 1980 bepaalt niet dat de vreemdeling voorafgaand aan de beslissing tot bewaring wordt gehoord.

- VREEMDELINGEN -

P.13.1522.N 17 september 2013 AC nr. ...

Artikel 149 Grondwet is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten over de handhaving van de maatregel van vrijheidsberoving, genomen bij toepassing van artikel 72 Vreemdelingenwet (1). (1) Cass. 5 maart 2008, AR P.08.0235.F, AC 2008, nr. 157 .

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Het onderzoeksgerecht vermag zijn beslissing met redenen te omkleden door verwijzing naar en overname van de redenen, opgenomen in een voor de partijen beschikbaar stuk van de rechtspleging , zoals het advies van het openbaar ministerie of de opmerkingen die de verweerder heeft gemaakt op het verzoekschrift tot invrijheidstelling van de eiser en die door de verweerder aan het administratief dossier werden toegevoegd; dit houdt geen miskenning in van het recht van verdediging (1). (1) Cass. 11 feb. 2004, AR P.03.1661.F, AC 2004, nr. 73.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Het onderzoeksgerecht vermag zijn beslissing met redenen te omkleden door verwijzing naar en overname van de redenen, opgenomen in een voor de partijen beschikbaar stuk van de rechtspleging, zoals het advies van het openbaar ministerie of de opmerkingen die de verweerder heeft gemaakt op het verzoekschrift tot invrijheidstelling van de eiser en die door de verweerder aan het administratief dossier werden toegevoegd; dit houdt geen miskenning in van het recht van verdediging (1). (1) Cass. 11 feb. 2004, AR P.03.1661.F, AC 2004, nr. 73.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.10.1060.F 20 juli 2010 AC nr. 482

Artikel 149 van de Grondwet is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten, die op grond van de Vreemdelingenwet uitspraak doen over de handhaving van een vrijheidsberovende maatregel, aangezien die beslissingen geen vonnissen in de zin van die bepaling zijn (1). (1) Cass., 11 feb. 2004, AR P.03.1661.F, A.C., 2004, nr. 73; Cass., 24 mei 2006, AR P.06.0593.F, A.C., nr. 289; Cass., 5 maart 2008, AR P.08.0235.F, A.C., 2008, nr. 157.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.09.0737.F 27 mei 2009 AC nr. 354

Het cassatieberoep van de procureur-generaal bij het hof van beroep tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, krachtens de Vreemdelingenwet, de invrijheidstelling van een aangehouden vreemdeling beveelt, wordt geregeld door de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering; deze bepalingen beperken het recht van het openbaar ministerie om cassatieberoep in te stellen niet tot het geval waarin het hoger beroep heeft ingesteld (1). (1) Cass., 9 dec. 1992, AR 361, AC, 1992, nr 782; 31 aug. 1999, AR P.99.1294.N, AC, 1999, nr 428 met concl. adv.-gen. De Swaef.

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Allerlei

Wanneer de vreemdeling met toepassing van artikel 71 Vreemdelingenwet, beroep instelt tegen een maatregel van vrijheidsberoving, is de minister partij in de rechtspleging voor de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling en, ingeval van cassatieberoep, in de rechtspleging voor het Hof; de omstandigheid dat de minister geen gebruik maakt van de mogelijkheid om zijn middelen uiteen te zetten, ontneemt hem die hoedanigheid niet (1). (1) Cass., 29 april 2008, AR P.08.0583.N, AC, 2008, nr 261.

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij

---

P.08.1450.F 29 oktober 2008 AC nr. 593

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beslissing van de raadkamer die de handhaving beveelt van de administratieve maatregel van vrijheidsberoving die tegen een vreemdeling is genomen, hoeft zij niet te antwoorden op de gegevens die in het verzoekschrift tot invrijheidstelling zijn aangevoerd noch op de stukken uit het administratief dossier van de vreemdeling, ook al zijn deze door laatstgenoemde neergelegd, doch alleen op de vorderingen, verweermiddelen of excepties die aldaar in een conclusie zijn neergelegd.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VREEMDELINGEN -

P.08.0583.N 29 april 2008 AC nr. 261

Artikel 72 Vreemdelingenwet, zoals gewijzigd door artikel 204 van de wet van 15 september 2006, strekt ertoe de minister of zijn gemachtigde of diens advocaat de mogelijkheid te geven om hun middelen voor de raadkamer ook uiteen te zetten op het ogenblik dat de vreemdeling een beroep aantekent bij de raadkamer tegen een maatregel van vrijheidsberoving, en niets slechts in de fase waarbij de minister de raadkamer adieert overeenkomstig artikel 74 Vreemdelingenwet, wanneer hij een maatregel treft van verlenging van de termijn van opsluiting of vasthouding.

- VREEMDELINGEN -

P.07.1884.F 16 januari 2008 AC nr. 30

Inzake toegang tot het grondgebied, verblijf, vestiging en verwijdering van vreemdelingen, schendt het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling het recht van verdediging van de van zijn vrijheid beroofde vreemdeling, door te oordelen dat de essentiële stukken van het dossier in het Frans, taal van de rechtspleging, kunnen worden geraadpleegd, ofschoon uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat het bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats, welke aan de basis liggen van het verzoek tot invrijheidstelling van de vreemdeling, in het Nederlands zijn gesteld, zonder Franse vertaling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2008, nr ...

- RECHT VAN VERDEDIGING - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

P.06.0593.F 24 mei 2006 AC nr. 289

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van de administratieve maatregel van vrijheidsberoving die tegen een vreemdeling is genomen (1). (1) Zie Cass., 11 feb. 2004, AR P.03.1661.F, nr. 73, en Rev.dr.pén., 2004, p. 719 e.v., met noot get. Gian-Franco RANERI.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

P.04.0363.F 31 maart 2004 AC nr. 173

De rechter omkleedt zijn beslissing regelmatig met redenen, wanneer hij, bij afwezigheid van conclusies, oordeelt dat het extern en het intern toezicht op de wettelijkheid van zowel de maatregel tot vrijheidsberoving als van de maatregel van verwijdering van het grondgebied aantonen dat die maatregelen t.a.v. een vreemdeling overeenkomstig de wet zijn genomen op grond van een redengeving, die door geen enkele kennelijke dwaling in de beoordeling of omtrent de feiten is aangetast (1). (1) Zie Cass., 27 nov. 2002, AR P.02.1404.F, nr ..., en 12 aug. 2003, AR P.03.1003.N, nr ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.03.1661.F 11 februari 2004 AC nr. 73

Art. 149, Gw. is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten over de handhaving van de met toepassing van artikel 72, Vreemdelingenwet, genomen maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Zie Cass., 14 april 1999, AR P.99.0318.F, nr 206; 10 april 2002, AR P.02.0365.F, nr 220.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

P.02.1402.F 27 november 2002 AC nr. 635

Wanneer een vreemdeling, krachtens artikel 27, derde lid, Vreemdelingenwet, van zijn vrijheid wordt beroofd door een ministeriële beslissing, hij tegen die beslissing een hoger beroep voor een rechtscollege heeft ingesteld en in hoger beroep voor de kamer van inbeschuldigingstelling verschijnt, is de wettigheid van de beslissing van die kamer niet aangetast door de omstandigheid dat stukken van het administratief dossier die geen betrekking hebben op de vrijheidsberovende maatregel, waartegen dat hoger beroep is gericht en die niet voor hem waren bestemd, in een andere taal dan die van de rechtspleging zijn opgemaakt (1). (1) Zie Cass., 22 jan. 1997, A.R. P.96.1492.F, nr. 44 ; 24 maart 1999, A.R. P.99.0293.F, nr. 180.

- TAALGEBRUIK - Bestuurszaken

- VREEMDELINGEN -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

---

P.01.0163.F 21 maart 2001 AC nr. ...

Ook na de inwerkingtreding van de nieuwe wetsbepalingen betreffende de voorlopige hechtenis kan het O.M. cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de invrijheidstelling beveelt van een vreemdeling jegens wie een vrijheidberovende maatregel is genomen, aangezien dat cassatieberoep door de bepalingen van het Sv. geregeld wordt (1). (1) Cass., 14 maart 2001, A.R. P.01.0179.F, nr. ..., en de concl. O.M.

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

---

P.01.0179.F 14 maart 2001 AC nr. ...

Ook na de inwerkingtreding van de nieuwe wetsbepalingen betreffende de voorlopige hechtenis kan het O.M. cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de invrijheidstelling beveelt van een vreemdeling jegens wie een vrijheidberovende maatregel is genomen, aangezien dat cassatieberoep door de bepalingen van het Sv. geregeld wordt (1). (1) Zie concl. O.M.

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

---

P.99.0293.F 24 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer een krachtens artikel 27, derde lid, Vreemdelingenwet, van zijn vrijheid beroofde vreemdeling beroep instelt en in hoger beroep voor de kamer van inbeschuldigingstelling verschijnt, wordt de wettigheid van haar beslissing niet aangetast door de omstandigheid dat stukken van het administratief dossier, die, enerzijds, niet voor die vreemdeling waren bestemd en, anderzijds, niets uitstaande hebben met de administratieve beslissingen die op hem betrekking hadden, in een andere taal dan de taal van de rechtspleging zijn gesteld.~

- TAALGEBRUIK - Bestuurszaken

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

- VREEMDELINGEN -

P.97.1355.F 12 november 1997 AC nr. ...

De omstandigheid dat een onderzoeksrechter, met toepassing van de Wet Voorlopige Hechtenis, een vreemde verdachte in vrijheid stelt met het verbod om het grondgebied te verlaten, heeft geen weerslag op het door de kamer van inbeschuldigingstelling met toepassing van artikel 72, Vreemdelingenwet, uitgevoerde onderzoek.~

- VREEMDELINGEN -

P.96.0144.N 20 februari 1996 AC nr. ...

De appelrechters worden geadieerd door het hoger beroep van de vreemdeling.~

- VREEMDELINGEN -

P.94.1442.F 4 januari 1995 AC nr. ...

De schriftelijke vordering van de procureur-generaal hoeft niet te worden medegedeeld aan de ingevolge een ministeriële beslissing op grond van artikel 27 Vreemdelingenwet opgesloten vreemdeling, die een beroep heeft ingesteld bij de raadkamer en die, op het hoger beroep van het O.M., voor de kamer van inbeschuldigingstelling verschijnt.~

- VREEMDELINGEN -

Wanneer een ingevolge een ministeriële beslissing op grond van artikel 27 Vreemdelingenwet opgesloten vreemdeling een beroep heeft ingesteld bij de raadkamer en in hoger beroep voor de kamer van inbeschuldigingstelling verschijnt, wordt de beslissing van die kamer niet onwettig omdat stukken van het administratief dossier in een andere taal dan die van de rechtspleging zijn gesteld, wanneer de weigering om aan de vreemdeling de hoedanigheid van vluchteling te verlenen, het bevel om het grondgebied te verlaten en de vaststelling dat de vreemdeling daaraan geen gevolg heeft gegeven binnen de voorgeschreven termijn, zijn gesteld in de taal van de rechtspleging.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

- VREEMDELINGEN -

Art. 72, derde lid

P.98.0345.N 24 maart 1998 AC nr. ...

De beginselen van behoorlijk bestuur staan niet in de weg dat de politiediensten een vreemdeling, die het voorwerp uitmaakt van een bevel om het Rijk te verlaten, van zijn vrijheid beroven naar aanleiding van een spontane aanmelding door de betrokkene zelf.~

- VREEMDELINGEN -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 72, eerste en vijfde lid

P.99.1335.F 20 oktober 1999 AC nr. ...

Zaterdag is geen werkdag in de zin van artikel 72 Vreemdelingenwet.

- VREEMDELINGEN -

P.95.0996.F 8 augustus 1995 AC nr. ...

Zaterdag is geen werkdag in de zin van artikel 72 Vreemdelingenwet. (Impliciet).~

- VREEMDELINGEN -

Art. 72, tweede lid

P.13.0337.N 19 maart 2013 AC nr. ...

Het aan de onderzoeksgerechten opgedragen wettigheidstoezicht heeft betrekking op de formele geldigheid van de akte, met name of zij gemotiveerd is en of zij in overeenstemming is met de internationale rechtsnormen die rechtstreekse werking hebben in de interne rechtsorde en met de Vreemdelingenwet; dat toezicht houdt eveneens in dat wordt nagegaan of de door de bestuurlijke overheid aangevoerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan en met de werkelijkheid overeenstemmen; de rechter onderzoekt daarbij of de beslissing steunt op een redengeving zonder kennelijke beoordelingsfout of feitelijke vergissing.

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.12.2019.F 2 januari 2013 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten moeten nagaan of de tegen de vreemdeling genomen maatregelen van vrijheidsberoving of tot verwijdering van het grondgebied overeenkomstig de wet zijn genomen, zonder dat zij uitspraak mogen doen over de opportuniteit van de maatregel (1). (1) Zie Cass. 31 juli 2001, AR P.01.1011.F, AC 2001, nr. 427.

- VREEMDELINGEN -

P.09.0844.N 23 juni 2009 AC nr. 434

Het onderzoeksgerecht moet krachtens artikel 72, tweede lid, Vreemdelingenwet, alleen nagaan of de tegen de vreemdeling genomen maatregel tot vrijheidsberoving met het oog op terugleiding naar de grens en uitwijzing, overeenkomstig de wet is gewezen, zonder uitspraak te mogen doen over de opportuniteit ervan, ook niet door te verwijzen naar een andere beslissing in een andere rechtspleging (1). (1) Zie Cass., 30 maart 1999, AR P.99.0288.N, AC, 1999, nr. 192; Cass., 31 juli 2001, AR P.01.1011.F, AC, 2001, nr. 427.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

P.08.1402.F 15 oktober 2008 AC nr. 549

Het jurisdictioneel toezicht op een administratieve maatregel van vrijheidsberoving ten aanzien van een vreemdeling heeft alleen betrekking op de wettigheid van de titel waarop de vrijheidsberoving steunt.

- VREEMDELINGEN -

P.02.1404.F 27 november 2002 AC nr. 636

De onderzoeksgerechten, waarbij de behandeling van een verzoek tot invrijheidstelling van een vreemdeling aanhangig is gemaakt, onderzoeken of de maatregelen tot vrijheidsberoving en verwijdering van het grondgebied overeenkomstig de wet zijn genomen, zonder uitspraak te kunnen doen over de opportuniteit ervan (1). (1)Zie Cass., 31 juli 2001, A.R. P.01.1011.F, nr.427.

- VREEMDELINGEN -

P.01.1011.F 31 juli 2001 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten moeten nagaan of de tegen de vreemdeling genomen maatregelen tot vrijheidsberoving of tot verwijdering van het grondgebied overeenkomstig de wet zijn genomen, zonder uitspraak te mogen doen over de opportuniteit ervan (1). (1) Zie Cass., 23 nov. 1994, A.R. P.94.1294.F, nr. 509 ; Cass., 14 maart 2001, A.R. P.01.0179.F, nr. ..., en de concl. adv.-gen. Spreutels.

- VREEMDELINGEN -

Art. 72, vierde en vijfde lid

P.13.1522.N 17 september 2013 AC nr. ...

Uit artikel 72, vierde en vijfde lid, Vreemdelingenwet volgt niet dat de raadsman van de vreemdeling geen toegang zou hebben tot het administratief dossier, maar dat hij het dossier op de griffie van de bevoegde rechtbank kan raadplegen gedurende een andere periode dan deze bepaald in de Voorlopige Hechteniswet, te weten gedurende de twee werkdagen die aan de rechtszitting voorafgaan.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

Art. 72, vierde lid

P.14.1042.F 15 juli 2014 AC nr. ...

De overschrijding van de termijn van vierentwintig uren, bepaald voor de betekening van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer waarbij de vrijheidsberoving van een vreemdeling wordt gehandhaafd, wordt niet bij wet bestraft; daaruit volgt dat een laattijdige betekening geen gevolgen heeft voor de wettigheid van de beslissing waarbij de handhaving van de vrijheidsberoving wordt bevolen (1). (1) Zie Cass. 19 jan. 2000, AR P.00.0059.F, AC 2000, nr. 48.

- VREEMDELINGEN -

P.09.1163.N 4 augustus 2009 AC nr. 461

Artikel 23, 4°, Voorlopige Hechteniswet 1990 is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over een hoger beroep tegen een vrijheidsberovende maatregel die genomen is met het oog op de verwijdering van een vreemdeling (1). (1) Cass., 31 juli 2001, AR P.01.1011.F, AC, 2001, nr 427.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

P.06.1068.F 23 augustus 2006 AC nr. 381

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat beslist dat de maatregel van vrijheidsberoving en de maatregel tot verwijdering van het grondgebied, afdoende met redenen zijn omkleed, zonder te preciseren of er uitspraak werd gedaan over de aanvraag tot verblijfsvergunning van de vreemdeling vooraleer hem het bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, belet het Hof om op die beslissing de wettigheidscontrole uit te oefenen die het is toevertrouwd (1). (1) Het O.M. heeft besloten tot verwerping van het cassatieberoep op grond dat de zaak bij het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, aanhangig werd gemaakt door het hoger beroep van het O.M. en niet door het verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling, noch door de stukken die voor de raadkamer zijn neergelegd; uit de stukken waarop het Hof vermocht acht te slaan bleek niet dat eiser voor de kamer van inbeschuldigingstelling zou hebben opgeworpen dat op de dag waarop hem een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, nog geen enkele beslissing werd genomen betreffende zijn aanvraag tot verblijfsvergunning, en dat het middel niet ontvankelijk was omdat het een onderzoek van feitelijke gegevens vereist, waarvoor het Hof niet bevoegd is.

- VREEMDELINGEN -

P.06.0593.F 24 mei 2006 AC nr. 289

Geen enkele bepaling van de Wet Voorlopige Hechtenis, waarnaar artikel 72, vierde lid, Vreemdelingenwet, verwijst, noch enige andere wettelijke bepaling, verplicht de onderzoeksgerechten om in hun beslissingen de bepalingen te vermelden die, met uitzondering van die van de Taalwet Gerechtszaken waarvan het verzuim evenwel niet tot nietigheid leidt (1), alleen betrekking hebben op de regels van de rechtspleging (2). (1) Zie Cass., 6 maart 1990, AR 3481, nr 405. (2) Zie Cass., 25 okt. 1988, AR 2124, nr 111; Raoul DECLERCQ, Procédure pénale, R.P.D.B., dl. IX, compl., Brussel, Bruylant, 2004, p. 656, nr 1431.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

P.02.0365.F 10 april 2002 AC nr. 220

Art. 149 Gw. is niet toepasselijk op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een t.a.v. de vreemdeling genomen bestuurlijke maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 4 feb. 1998, A.R. P.98.0074.F, nr. 66.

- VREEMDELINGEN -

Art. 149 Gw. is niet toepasselijk op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een t.a.v. de vreemdeling genomen bestuurlijke maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 4 feb. 1998, A.R. P.98.0074.F, nr. 66.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.01.1011.F 31 juli 2001 AC nr. ...

Art. 23, 4°, Wet Voorlopige Hechtenis, is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over een hoger beroep tegen een maatregel van vrijheidsberoving die genomen is met het oog op de verwijdering van een vreemdeling (1). (1) Zie Cass., 21 maart 2001, A.R. P.01.0163.F, nr. ... .

- VREEMDELINGEN -

P.98.0074.F 4 februari 1998 AC nr. ...

Art. 149 Gw. is niet toepasselijk op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een ten aanzien van de vreemdeling genomen bestuurlijke maatregel van vrijheidsberoving.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Vereiste vermeldingen

Art. 72, vijfde lid

P.98.0345.N 24 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer het administratief dossier, overeenkomstig artikel 72, vijfde lid Vreemdelingenwet ter beschikking wordt gesteld van de raadsman van de vreemdeling in de vorm van afschriften dienen deze niet voor eensluidend te worden verklaard door de griffier van het onderzoeksgerecht.~

- VREEMDELINGEN -

Art. 72, zesde lid

P.99.0293.F 24 maart 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het middel ten betoge dat de vreemdeling tegen wie een maatregel van vrijheidsberoving is getroffen, geen inzage zou hebben gekregen van het dossier binnen de twee werkdagen voor zijn verschijning voor de raadkamer, die zijn invrijheidstelling heeft bevolen.~

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Het recht van verdediging van de vreemdeling wordt niet geschonden, wanneer zijn raadsman bij aangetekende brief van de griffier bericht heeft gekregen dat hij het dossier kan raadplegen op de griffie van het hof van beroep gedurende de twee werkdagen die aan de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling voorafgaan, zelfs als die vormvereiste voor de raadkamer niet is nageleefd.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VREEMDELINGEN -

Art. 73

P.01.0163.F 21 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling beslist de aanhouding niet te handhaven van een vreemdeling jegens wie een vrijheidberovende maatregel is genomen, wordt deze pas in vrijheid gesteld wanneer die beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, dus niet vóór het verstrijken van de termijn van vijftien dagen waarbinnen cassatieberoep kan worden ingesteld (1). (1) Cass., 14 maart 2001, A.R. P.01.0179.F, nr. ..., en de concl. O.M.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Kracht van gewijsde - Strafzaken

P.01.0179.F 14 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling beslist de aanhouding niet te handhaven van een vreemdeling jegens wie een vrijheidberovende maatregel is genomen, wordt deze pas in vrijheid gesteld wanneer die beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, dus niet vóór het verstrijken van de termijn van vijftien dagen waarbinnen cassatieberoep kan worden ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Kracht van gewijsde - Strafzaken

P.99.1294.N 31 augustus 1999 AC nr. ...

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij het beroep van de vreemdeling tegen de maatregel van vasthouding in een aan de grens gelegen plaats gegrond wordt verklaard en zijn invrijheidstelling wordt bevolen, is door het cassatieberoep van de procureur-generaal bij het hof van beroep niet definitief en heeft derhalve niet de onmiddellijke invrijheidstelling van de vreemdeling tot gevolg.

- VREEMDELINGEN -

Art. 74/14, § 3, 3°

P.12.2019.F 2 januari 2013 AC nr. ...

De onderdaan van een derde land kan het bevel worden gegeven om het grondgebied onverwijld te verlaten, wanneer de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

- VREEMDELINGEN -

Sluikwerk kan beschouwd worden als een re?le bedreiging die voldoende ernstig is om een fundamenteel belang van de maatschappij aan te tasten.

- OPENBARE ORDE -

Art. 74/4bis, § 1, eerste lid en § 5

C.04.0094.N 16 februari 2006 AC nr. 97

De rechter bij wie een beroep aanhangig wordt gemaakt van de luchtvervoerder tegen een hem op grond van artikel 74/4bis, § 1, van de Vreemdelingenwet opgelegde administratieve geldboete, mag de wettigheid van deze sanctie onderzoeken en in het bijzonder nagaan of de feitelijke en de wettelijke voorwaarden vervuld zijn en of ze overeenstemt met de wettelijke voorschriften; hij mag inzonderheid nagaan of ze evenredig is, zonder dat hij om loutere redenen van opportuniteit of billijkheid de administratieve geldboete mag kwijtschelden (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie en de erin aangehaalde verwijzingen.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- VREEMDELINGEN -

Art. 74/5, §§ 1 en 3

P.04.0363.F 31 maart 2004 AC nr. 173

Noch artikel 74/5, Vreemdelingenwet, noch enige andere wettelijke bepaling verbieden de minister of zijn afgevaardigde om, met toepassing van § 1 van voornoemd artikel 74/5, een nieuwe maatregel tot vrijheidsberoving te nemen t.a.v. een vreemdeling die wettig wordt vastgehouden in een aan de grens gelegen plaats en die alleen door zijn wederrechtelijk verzet de effectieve verwijdering belet; die nieuwe maatregel is een titel die verschilt van die waarop hij volgt en vormt dus geen verlenging in de zin van artikel 74/5, § 3, van de voormelde wet (1). (1) Cass., 31 aug. 1999, AR P.99.1284.N, nr 428, met concl. adv.-gen. De Swaef; 28 sept. 1999, AR P.99.1322.N, nr 487, met concl. eerste adv.-gen. du Jardin; 2 nov. 1999, AR P.99.1373.N, nr 582; zie Cass., 27 nov. 2002, AR P.02.1402.F, nr ...

- VREEMDELINGEN -

- VREEMDELINGEN -

P.99.1322.N 28 september 1999 AC nr. ...

Artikel 74/5, § 3 Vreemdelingenwet noch enige andere wetsbepaling staat eraan in de weg dat, wanneer de uitvoering van de verwijdering van een rechtens vastgehouden vreemdeling omwille van zijn wederrechtelijke verzet niet is gebeurd, een nieuwe beslissing tot vasthouding overeenkomstig artikel 74/5, § 1 van dezelfde wet wordt getroffen.~

- VREEMDELINGEN -

De nieuwe beslissing tot vasthouding die getroffen wordt lastens een reeds vastgehouden vreemdeling omdat hij zich wederrechtelijk verzet tegen de uitvoering van zijn verwijdering, vormt een autonome titel van vasthouding, die niet de in artikel 74/5, § 3 Vreemdelingenwet bedoelde verlenging uitmaakt.~

- VREEMDELINGEN -

P.99.1294.N 31 augustus 1999 AC nr. ...

Noch artikel 74/5 Vreemdelingenwet, noch enige andere wetsbepaling staat eraan in de weg dat, wanneer de uitvoering van de verwijdering van de rechtens vastgehouden vreemdeling in een aan de grens gelegen plaats enkel omwille van zijn wederrechtelijk verzet niet is gebeurd, een nieuwe beslissing overeenkomstig artikel 74/5, § 1, Vreemdelingenwet wordt getroffen; deze beslissing is geen in artikel 74/5, § 3 bedoelde verlenging.

- VREEMDELINGEN -

Art. 74-5, § 1, 2°

P.14.1360.F 3 september 2014 AC nr. ...

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat de wettelijke voorwaarden voor de hechtenis te dezen zijn verenigd, leggen noch artikel 5.1, f, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden noch een andere internationale rechtsnorm haar op om, in het kader van het haar voorgelegde gerechtelijk toezicht, de redenen op te geven waarom, gezien de persoonlijke situatie van de eiser, zijn vasthouding in een welbepaalde plaats in het grensgebied noodzakelijk is met het oog op zijn terugdrijving (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

De vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder houder te zijn van de documenten vereist bij artikel 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, mag in een welbepaalde plaats, gesitueerd in het grensgebied worden vastgehouden, in afwachting van de machtiging om in het Rijk toegelaten te worden of van zijn terugdrijving van het grondgebied.

- VREEMDELINGEN -

Art. 74-5, § 2

P.09.1235.F 25 augustus 2009 AC nr. 464

Uit de artikelen 1 en 4 K.B. 2 augustus 2002, gewijzigd door dat van 8 juni 2009, blijkt dat de centra, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken en ingericht voor de opvang van de personen tegen wie een vrijheidsberovende maatregel is uitgevaardigd, plaatsen zijn in het Rijk die met welbepaalde aan de grens gelegen plaatsen werden gelijkgesteld.

- VREEMDELINGEN -

Art. 74-5, § 3, 1°

P.09.1756.F 6 januari 2010 AC nr. 7

Wanneer tegen de vreemdeling een beslissing is genomen tot gevangenhouding op een welbepaalde plaats in afwachting van zijn uitdrijving uit het grondgebied, en de gemachtigde van de bevoegde minister heeft beslist om de hechtenis van de vreemdeling met twee maanden te verlengen, is die beslissing geen autonome titel van vrijheidsberoving (1). (1) Zie Cass., 1 okt. 2008, AR P.08.1355.F, AC, 2008, nr 518.

- VREEMDELINGEN -

Art. 75, derde lid

P.14.1271.F 5 november 2014 AC nr. 669

Artikel 2.2.b, van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees parlement en de Raad van 16 december 2008 bepaalt dat de Lidstaten kunnen besluiten de richtlijn niet toe te passen op onderdanen van derde landen die verplicht zijn tot terugkeer als strafrechtelijke sanctie of als gevolg van een strafrechtelijke sanctie overeenkomstig de nationale wetgeving; uit het arrest van 6 december 2011 van het Hof van Justitie van de Europese Unie blijkt dat de onderdanen van derde landen die naast het misdrijf illegaal verblijf, één of meerdere andere misdrijven hebben gepleegd, in voorkomend geval, krachtens die bepaling aan de toepassing van de richtlijn kunnen worden onttrokken (1). (1) Zie Cass. 14 december 2011, AR P.11.1623.F, AC 2011, nr. 685.

- VREEMDELINGEN -

- EUROPESE UNIE - Allerlei

P.11.1623.F 14 december 2011 AC nr. ...

Uit het arrest van 6 december 2011 van het Hof van Justitie van de Europese Unie, dat de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 uitlegt, blijkt dat de onderdanen van derde landen die naast het misdrijf illegaal verblijf één of meerdere andere misdrijven hebben gepleegd, in voorkomend geval, krachtens artikel 2, paragraaf 2, onder b), van de richtlijn, aan de toepassing ervan kunnen worden onttrokken (1). (1) Zie Cass. 30 nov. 2011, AR P.11.1497.F, AC, 2011, nr.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

P.11.1497.F 30 november 2011 AC nr. ...

Krachtens richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, zoals zij wordt uitgelegd bij arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 28 april 2011, kan een lidstaat aan een onderdaan van een derde land die illegaal op haar grondgebied verblijft, geen vrijheidstraf opleggen om de enige reden dat laatstgenoemde in strijd met een bevel om het grondgebied van die Staat binnen een bepaalde termijn te verlaten, zonder geldige reden op dat grondgebied aanwezig blijft ; die richtlijn verbiedt evenwel niet om in dergelijke sanctie te voorzien na een eerste overtreding van een bevel om het grondgebied te verlaten.

- EUROPESE UNIE - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

Art. 77

P.06.0010.N 18 april 2006 AC nr. 216

De hulp of bijstand aan vreemdelingen om niet-economische en niet-criminele redenen, zoals omschreven in artikel 77, tweede lid, Vreemdelingenwet en die geen aanleiding kan geven tot strafrechtelijke vervolging, betreft alleen de hulp of bijstand omschreven in dat artikel (1) (2). (1) De regel dient te worden begrepen in die zin dat alleen de misdrijven omschreven in het eerste lid van artikel 77, Vreemdelingenwet geen aanleiding kunnen geven tot vervolging wanneer zij ingegeven worden door humanitaire motieven. (2) Zie Cass., 9 jan. 2001, AR P.99.0235.N, nr 7.

- VREEMDELINGEN -

Art. 77, eerste lid

P.97.0400.N 8 september 1998 AC nr. ...

Het misdrijf van hulp en bijstand aan een vreemdeling bij zijn onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk bestaat zodra wetens en willens deze verboden gedraging wordt gesteld, zonder dat een bijzonder opzet is vereist.

- VREEMDELINGEN -

Art. 77bis

P.01.0851.F 9 januari 2002 AC nr. 16

Alleen uit de omstandigheid dat een vreemdeling die het Koninkrijk binnenkomt of er verblijft, getroffen wordt door een overtreding op het arbeids- en socialezekerheidsrecht, volgt niet dat de pleger van die misdrijven eveneens het wanbedrijf pleegt dat door artikel 77bis Vreemdelingenwet bestraft wordt.

- VREEMDELINGEN -

Art. 77bis Vreemdelingenwet bestraft de personen die, op welke manier ook, ertoe bijdragen de binnenkomst of het verblijf van de vreemdeling in het Koninkrijk mogelijk te maken, en hem aldus van zijn vrijheid beroven of zijn vrijheid beperken door de in die bepaling omschreven handelingen te stellen (1). (1) Cass., 22 juni 1999, A.R. P.99.0611.N, nr. 386, redenen ; zie het verslag namens de Commissie voor de Justitie over het wetsvoorstel tot bestrijding van de mensenhandel, Gedr. St., Kamer, 1993-94, nr. 1381/6, blz. 6 ; O. VANDEMEULEBROEKE en F. GAZAN, "Traite des êtres humains - exploitation de la prostitution et abus sexuels: les nouvelles lois des 27 mars et 13 avril 1995", Rev. dr. pén., 1995, blz. 991, nr. 22.

- VREEMDELINGEN -

P.99.0611.N 22 juni 1999 AC nr. ...

Ten aanzien van het bestanddeel 'het binnenkomen of het verblijf van de vreemdeling in het Koninkrijk' van het in artikel 77bis Vreemdelingenwet bepaalde misdrijf van mensenhandel, maakt de luchthaventransitzone deel uit van het Koninkrijk.~

- VREEMDELINGEN -

Art. 77bis, § 1

P.04.1453.N 11 januari 2005 AC nr. 16

Wanneer de beklaagde in conclusie enkel aanvoert dat er voor het misdrijf bepaald in artikel 77bis, § 1, Vreemdelingenwet geen objectieve elementen zijn waaruit het misbruik van de kwetsbare positie van een vreemdeling kan worden afgeleid, omkleedt de rechter de beslissing regelmatig met redenen door dit misbruik onaantastbaar vast te stellen; hij hoeft daartoe niet te preciseren welke de omstandigheden zijn waaruit hij dit misbruik afleidt.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VREEMDELINGEN -

P.04.1045.N 19 oktober 2004 AC nr. 490

Artikel 77bis, § 1, Vreemdelingenwet is niet enkel van toepassing op vreemdelingen die gedurende min of meer lange tijd in het Rijk verblijven, maar geldt ook ten aanzien van vreemdelingen die op doorreis zijn en dit van zodra er sprake is van een zekere onvrijheid of onvrijwilligheid (1). (1) Zie Cass., 22 juni 1999, AR P.99.0611.N, nr 386.

- VREEMDELINGEN -

Art. 77bis, § 1, 2°

P.03.1450.F 17 december 2003 AC nr. 655

Misbruik van de kwetsbare positie van de vreemdeling vereist niet dat de pleger van het in artikel 77bis, § 1, 2°, Vreemdelingenwet, bedoelde misdrijf een abnormale of buitensporige winst nastreeft en verkrijgt (1). (1) Zie Cass., 9 jan. 2002, AR P.01.0851.F, nr 16.

- VREEMDELINGEN -

P.99.0611.N 22 juni 1999 AC nr. ...

Bij de beoordeling van het misbruik van de bijzonder kwetsbare positie waarin de vreemdeling vertoeft mag ook rekening worden gehouden met andere dan in artikel 77bis, § 1, 2°, Vreemdelingenwet omschreven oorzaken, zoals feitelijke gegevens die onder meer betrekking hebben op de persoonlijkheid van de vreemdeling; niet vereist is dat het misbruik maken totaal onaanvaardbaar zou zijn.~

- VREEMDELINGEN -

Art. 77bis, § 2

P.99.0611.N 22 juni 1999 AC nr. ...

Het gewoonlijk plegen van het in artikel 77bis, § 1, Vreemdelingenwet bepaalde misdrijf van mensenhandel levert geen gewoontemisdrijf op doch is een verzwarende omstandigheid ervan waardoor de strafbepaling van artikel 77bis, § 2, toepasselijk is.~

- MISDRIJF - Verzwarende omstandigheden

Het gewoonlijk plegen van het in artikel 77bis, § 1, Vreemdelingenwet bepaalde misdrijf van mensenhandel levert geen gewoontemisdrijf op doch is een verzwarende omstandigheid ervan waardoor de strafbepaling van artikel 77bis, § 2, toepasselijk is.~

- VREEMDELINGEN -

Art. 9

P.07.0320.F 18 april 2007 AC nr. 190

Artikel 5.1.f, E.V.R.M. verbiedt niet iedere bij wet ingestelde rechtspleging tot verwijdering van het grondgebied wanneer de vreemdeling die het voorwerp ervan uitmaakt een aanvraag tot machtiging van verblijf heeft ingediend op grond van artikel 9, Vreemdelingenwet.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

Art. 9, derde lid

C.07.0583.F 26 maart 2009 AC nr. 218

Noch uit artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet noch uit enige andere bepaling blijkt dat een vreemdeling wiens asielaanvraag is verworpen en aan wie een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht is, de machtiging niet mag aanvragen om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

- VREEMDELINGEN -

P.08.0235.F 5 maart 2008 AC nr. 157

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt de uitvaardiging van een bevel om het grondgebied te verlaten met een beslissing tot teruggeleiding naar de grens en een daartoe genomen maatregel van vrijheidsberoving, op de enige grond dat de illegaal verblijvende vreemdeling die het voorwerp ervan is aan de burgmeester van de plaats waar hij verblijft een verblijfsaanvraag heeft gericht waarbij hij zich beroept op artikel 9, derde lid, Vreemdelingenwet (1). (1) Het O.M. besloot tot verwerping maar was van mening dat het middel geen kritiek uitoefende op de wettigheid van het bestreden arrest. Volgens hem had de kritiek van de eiser alleen betrekking op de regelmatigheid van de motivering van het bestreden arrest.

- VREEMDELINGEN -

S.00.0165.F 7 oktober 2002 AC nr. 509

Wanneer de vraag rijst of artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet dat van toepassing is op vreemdelingen die, krachtens artikel 14 W. 22 dec. 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk niet van het Belgisch grondgebied kunnen worden verwijderd, de grondwettelijke beginselen inzake gelijkheid en non-discriminatie miskent, moet het Hof van Cassatie in beginsel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (1). (1) Zie cass., 29 maart 2001, AR. F.99.0077.F, nr. -; artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet, na de wijziging ervan bij de W. 15 juli 1996.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- VREEMDELINGEN -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

S.99.0195.N 19 maart 2001 AC nr. ...

De machtiging die aan de vreemdeling in buitengewone omstandigheden kan worden verleend om langer dan drie maanden in het land te verblijven ressorteert eerst rechtsgevolgen vanaf het tijdstip waarop zij wordt verleend.

- VREEMDELINGEN -

De machtiging die aan de vreemdeling in buitengewone omstandigheden kan worden verleend om langer dan drie maanden in het land te verblijven ressorteert eerst rechtsgevolgen vanaf het tijdstip waarop zij wordt verleend.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 9bis, § 1

S.12.0031.F 22 oktober 2012 AC nr. ...

Noch uit artikel 9bis, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat bepaalt dat de machtiging tot verblijf in buitengewone omstandigheden kan worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar de vreemdeling verblijft en die machtiging desgevallend, als ze toegekend wordt, in België zal worden afgegeven, noch uit enige andere wettelijke bepaling waarvan het middel de schending aanvoert blijkt dat de uitvoering van een maatregel tot verwijdering, die gerechtvaardigd zou zijn door de toestand van een vreemdeling, gedurende het onderzoek van die aanvraag verboden is.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 1, 11° en 7, derde lid

P.12.1028.F 27 juni 2012 AC nr. ...

Als de titel van vrijheidsberoving van een onderdaan van een derde land waartegen een procedure tot verwijdering loopt, steunt op de bewering dat er een risico op onderduiken bestaat, moet de rechterlijke macht nagaan of dat risico door de administratie beoordeeld werd op grond van objectieve en ernstige gegevens, overeenkomstig de criteria die de wet ervan geeft, met name een actueel en reëel risico om zich te onttrekken aan de autoriteiten (1). (1) Zie Cass. 4 nov. 2009, AR P.09.1457.F, AC, 2009, nr. 638.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 1, 11°, 7, derde lid, 71 en 72

P.14.1810.F 17 december 2014 AC nr. 802

Wanneer het onderzoeksgerecht oordeelt dat de motivering van het bevel om het grondgebied te verlaten en de gegevens van het administratief dossier niet toelaten het bestaan na te gaan van het aangevoerde actuele en reële risico op onderduiken, dat niet overeenkomstig wettelijke criteria beoordeeld bleek te zijn op grond van objectieve en ernstige elementen, in het licht van de huidige toestand van de verweerder en van de omstandigheden van het toezicht daarop, en uit het dossier evenmin blijkt dat de vreemdeling de lopende verwijderingsprocedure zou belemmeren, kan het naar recht beslissen dat de beslissing tot vasthouding van de verweerder niet aan het subsidiariteitsbeginsel heeft voldaan.

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 12, eerste lid, en 13, eerste lid

P.06.0583.F 13 september 2006 AC nr. 412

De buitenlandse onderdanen die gemachtigd of toegelaten werden om onbeperkt te verblijven met toepassing van de Vreemdelingenwet of van de Regularisatiewet, zijn vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart; uit de loutere vermelding op de keerzijde van het inschrijvingsbewijs in het vreemdelingenregister, dat dit stuk geen uitoefening van een winstgevende activiteit toestaat, kan niet worden afgeleid dat de vreemdeling die de drager ervan is, niet is vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaartikel

- ARBEID - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

Artt. 17 en 18bis

C.93.0052.F 17 november 1994 AC nr. ...

Het beroep bij de Raad van State tot schorsing van het besluit waarbij de gemeenteoverheid, op grond van artikel 18bis, eerste lid, Vreemdelingenwet dat de Koning het recht geeft om de vestiging van categorieën van vreemdelingen in bepaalde gemeenten te verbieden, de inschrijving in het bevolkingsregister heeft geweigerd aan een vreemdeling die gemachtigd werd om zich in het Rijk te vestigen, heeft rechtstreeks betrekking op het subjectief recht van de betrokkene om in het bevolkingsregister te worden ingeschreven, d.w.z. op het recht van de betrokkene om van de overheid zodanige inschrijving te eisen als de wettelijke voorwaarden vervuld zijn; een dergelijk beroep heeft als werkelijk en rechtstreeks onderwerp een geschil over subjectieve rechten dat, krachtens de vroegere artt. 92 en 93 Gw., uitsluitend tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht behoort.~

- RAAD VAN STATE -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 2 en 74-4bis, § 1, eerste lid, 1° en 4°

C.12.0612.F 9 mei 2014 AC nr. ...

De luchtvaartmaatschappij die een passagier naar België vervoert of een passagier naar België brengt ter gelegenheid van een reis naar een derde land, die geen houder is van de door artikel 74-4bis, §1, eerste lid, 1° en 4°, van de wet van 15 december 1980 vereiste stukken, kan een administratieve geldboete opgelegd worden, zelfs als de passagier, bij zijn aankomst in België, krachtens artikel 2, tweede lid, van de voormelde wet en/of de bepalingen van het koninklijk besluit van 8 december 1981 de uitzonderlijke toestemming kan krijgen om België binnen te komen (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2014, nr. … .

- VREEMDELINGEN -

- VERVOER - Personenvervoer

Artt. 2, 3, 10, eerste lid, 4°, 11 en 12bis

C.05.0238.F 18 december 2008 AC nr. 739

Wanneer de minister tot wiens bevoegdheid de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoort, of zijn gemachtigde uitspraak doet over een aanvraag om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven en die aanvraag uitgaat van de buitenlandse echtgenoot van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is om in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen, is zijn bevoegdheid niet volledig gebonden maar beschikt hij over beoordelingsvrijheid; de echtgenoot, eiser, beschikt bijgevolg niet over een subjectief recht op verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 2006, AR C.05.0057.F, AC, 2006, nr 37.

- VREEMDELINGEN -

C.05.0057.F 16 januari 2006 AC nr. 37

Wanneer de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, of zijn gemachtigde, uitspraak doet over een aanvraag tot toelating om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, ingediend door een vreemdeling die de echtgenoot is van een tot een verblijf in het Rijk toegelaten of gemachtigde vreemdeling of van een tot vestiging aldaar gemachtigde vreemdeling, heeft hij geen volledig gebonden bevoegdheid maar beschikt hij over een beoordelingsmarge; de echtgenoot-eiser beschikt bijgevolg niet over een subjectief recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2005, AR C.04.0157.F, nr ...; vlg. artt. 64 en 69, Vreemdelingenwet.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 2, 52 en 74/6

P.99.1900.F 26 januari 2000 AC nr. ...

De bepalingen van de artt. 74/6 en 52, Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op de verlenging van de vasthouding op een welbepaalde plaats, zijn niet van toepassing op de vreemdeling die geen kandidaat-vluchteling is, en aan wie een vrijheidsberovende maatregel werd betekend met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 2, 72 en 74/5, § 1, 2°

P.13.0162.F 13 februari 2013 AC nr. ...

Hoewel het toezicht op de wettigheid van de administratieve beslissing waarbij een vreemdeling van zijn vrijheid wordt beroofd, het toezicht omvat op de juistheid van de feitelijke redenen waarop zij steunt, volgt daaruit niet dat het onderzoeksgerecht daarnaast nog uitspraak moet doen over de valsheid of echtheid van de in de zaak van die vreemdeling inbeslaggenomen reisdocumenten; uit het feit dat die documenten niet voorkomen in het dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken, volgt niet dat zij haar beslissing niet heeft gemotiveerd of dat het onderzoeksgerecht daaruit diende af te leiden dat het onmogelijk was de wettigheid ervan na te gaan.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 2, eerste lid, 1°, en 74-4bis, § 1, eerste lid, 1°

C.13.0236.F 16 oktober 2014 AC nr. 615

De luchtvaartmaatschappij die een passagier naar België vervoert die houder is van een bijzondere identiteitskaart die door België is uitgereikt met toepassing van het koninklijk besluit van 30 oktober 1991 betreffende de documenten voor het verblijf in België van bepaalde vreemdelingen, kan geen geldboete worden opgelegd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- VERVOER - Personenvervoer

- VREEMDELINGEN -

Artt. 27, § 3, 71, 72, 51/5, § 3, vierde lid

P.06.1660.N 6 februari 2007 AC nr. 69

De rechter gevat van het door de vreemdeling bij toepassing van artikel 71 Vreemdelingenwet ingestelde beroep tegen de beslissing van vrijheidsberoving genomen bij toepassing van artikel 51/5, § 3, vierde lid, Vreemdelingenwet kan, wanneer een nieuwe beslissing tot vasthouding overeenkomstig artikel 27, § 3, Vreemdelingenwet werd getroffen omdat de verwijdering van de opgesloten of vastgehouden vreemdeling omwille van zijn wederrechtelijk verzet niet is gebeurd, binnen de grenzen van het bij hem aanhangige beroep slechts het bestaan vaststellen van die nieuwe beslissing zonder dat hij de wettigheid ervan kan onderzoeken; door deze nieuwe beslissing verliest de rechtspleging tegen de eerste beslissing tot vasthouding haar bestaansreden (1). (1) Zie: Cass., 28 sept. 1999, AR P.99.1322.N, nr 687 met conclusie eerste advocaat-generaal DU JARDIN; Cass., 2 nov. 1999, AR P.99.1373.N, nr 582; Cass., 26 aug. 2003, AR P.03.1002.F, nr 407.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 27, § 3, en 51, § 3, vierde lid

P.06.1660.N 6 februari 2007 AC nr. 69

Noch artikel 51/5, § 3, vierde lid Vreemdelingenwet, noch enige andere wetsbepaling of verdragsrechtelijke bepaling verzetten zich ertegen dat wanneer de verwijdering van de rechtens vastgehouden vreemdeling omwille van zijn wederrechtelijk verzet niet is gebeurd, een nieuwe beslissing tot vasthouding overeenkomstig artikel 27, § 3, Vreemdelingenwet wordt getroffen; deze nieuwe beslissing is geen verlenging van de aanvankelijke beslissing maar een autonome titel van vrijheidsberoving (1). (1) Zie: Cass., 27 nov. 2002, AR P.02.1402.F, nr 635; Cass., 31 maart 2004, AR P.04.0363.F, nr 173.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 27, 28, 29 en 30

P.94.1294.F 23 november 1994 AC nr. ...

In de context van artikel 5.3 EVRM naar luid waarvan een ieder het recht heeft binnen een redelijke termijn berecht te worden of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, staan de eigen aard en de doelstellingen van de door titel I, hoofdstuk VII, van de Vreemdelingenwet ingevoerde rechtspleging, meer bepaald de verplichting om de bij artikel 29 bepaalde termijn van twee maanden na te leven, het stellen van een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof in de weg.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 27, derde lid, 52 en 74/6

P.03.1002.F 26 augustus 2003 AC nr. 407

Het cassatieberoep is zonder voorwerp, wanneer het gericht is tegen een arrest van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, dat een beschikking bevestigt waarbij de raadkamer het verzoek tot invrijheidstelling verwerpt dat de vreemdeling, die van zijn vrijheid is beroofd, had neergelegd met toepassing van artikel 74/6, § 1, Vreemdelingenwet, wanneer vervolgens tegen de vreemdeling een bijkomende veiligheidsmaatregel is genomen met toepassing van artikel 27, derde lid, van dezelfde wet.

- CASSATIEBEROEP - Allerlei

De maatregel van vrijheidsberoving die genomen wordt met toepassing van artikel 27, derde lid, Vreemdelingenwet, is een bijkomende veiligheidsmaatregel die een andere titel van vrijheidsberoving vormt dan die welke gegrond is op artikel 74/6 van dezelfde wet.

- VREEMDELINGEN -

De maatregel van vrijheidsberoving die genomen is met toepassing van artikel 27, derde lid, Vreemdelingenwet, is een bijkomende veiligheidsmaatregel die in de plaats wordt gesteld van die welke reeds was genomen op grond van artikel 74/6 van dezelfde wet.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 27, derde lid, en 29

P.96.1492.F 22 januari 1997 AC nr. ...

De regel volgens welke de teruggewezen vreemdeling, die binnen de gestelde termijn geen gevolg heeft gegeven aan het bevel en om die reden opgesloten wordt voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel, in vrijheid wordt gesteld als hij niet binnen de twee maanden na zijn aanhouding regelmatig het grondgebied van een ander land heeft kunnen betreden, is niet van toepassing wanneer die toestand te wijten is aan de houding en het wederrechtelijk verzet van de vreemdeling.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 27, eerste en derde lid, 69, 70, 71, 72

P.94.1294.F 23 november 1994 AC nr. ...

Behoudens in het bij artikel 70, tweede lid, Vreemdelingenwet bepaalde geval, ontneemt de beslissing van de rechter die overeenkomstig de wet kan worden aangesproken en die het beroep verwerpt van een vreemdeling tegen de met toepassing van artikel 27, eerste en derde lid, van voormelde wet te zijnen opzichte genomen maatregel van vrijheidsberoving, de vreemdeling niet het recht om zich tot de Raad van State te wenden.~

- VREEMDELINGEN -

Artt. 27, eerste en derde lid, en 29, eerste en tweede lid

P.05.0237.F 23 maart 2005 AC nr. 184

Ongeacht de dagtekening van de vordering die daartoe wordt genomen, wordt de vrijheidsberoving die het gevolg is van de weigering van de teruggewezen of uitgezette vreemdeling om te worden gerepatrieerd slechts beslist de dag waarop die weigering wordt vastgesteld (1). (1) Het eerste middel dat door eiser wordt aangevoerd verweet het bestreden arrest dat het beslist dat de administratieve beslissing van vrijheidsberoving van eiser was genomen wegens zijn weigering om op 23 november 2004, om 19 uur, te worden gerepatrieerd, terwijl, enerzijds, die beslissing gedagtekend was van 19 november 2004 en, anderzijds, eiser niet geweigerd had om op 23 november 2004 te worden gerepatrieerd, maar zijn repatriëring die dag materieel onmogelijk was geweest ten gevolge van een vertraging bij de overbrenging naar de luchthaven. Het openbaar ministerie heeft geconcludeerd dat dit middel gegrond was aangezien het bestreden arrest zijn beslissing niet naar recht verantwoordde.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 27, eerste en derde lid, en 29, vierde lid

P.02.1402.F 27 november 2002 AC nr. 635

De vrijheidsberovende maatregel, op grond waarvan de vreemdeling is opgesloten en ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken is gesteld met het oog op zijn terugleiding naar de grens van een andere Staat, welke door de Minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde is genomen met toepassing van artikel 27, derde lid, Vreemdelingenwet, op grond dat die vreemdeling geen gevolg heeft gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, is geen verlenging van de eerdere, jegens hem genomen veiligheidsmaatregelen, maar een autonome titel van vrijheidsberoving, die de in artikel 29, vierde lid, van de voormelde wet, bedoelde termijn van vijf maanden doet lopen.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 29, tweede lid, 71 en 72

P.10.1423.N 31 augustus 2010 AC nr. 490

Een beslissing van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid tot verlenging van de opsluiting van de vreemdeling met toepassing van artikel 29, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, maakt geen autonome titel van vrijheidsberoving uit; zulks impliceert dat tegen de aanvankelijke maatregel van vrijheidsberoving, waarvan de gevolgen blijven voortduren, tot de repatriëring, het rechtsmiddel openstaat dat bij de artikelen 71 en 72 van die wet is ingevoerd (1). (1) Zie Cass., 1 okt. 2008, AR P.08.1355.F, AC, 2008, nr. 518.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 3, 4°, 3bis, 6, eerste lid, en 51

S.01.0001.F 23 december 2002 AC nr. 689

De aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling van de vreemdeling die regelmatig het Rijk is binnengekomen zonder die hoedanigheid te hebben, ontslaat de natuurlijke persoon die het attest heeft ondertekend waarin hij de kosten van gezondheidszorgen, verblijf en repatriëring van de vreemdeling te zijnen laste neemt, niet van zijn verbintenis.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 40bis en 41

P.09.0841.F 17 juni 2009 AC nr. 413

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling is niet naar recht verantwoord wanneer het beslist dat het huwelijk van een Turks onderdaan met een Pools onderdaan, eerstgenoemde het recht verleent om in België te verblijven, zonder dat het vaststelt dat hij als echtgenoot van een burger van de Unie, aanspraak kon maken op één van de titels die vereist zijn om het recht op verblijf van het familielid van die burger te rechtvaardigen.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 48 en 49

S.95.0118.N 13 mei 1996 AC nr. ...

Een vluchteling in de zin van de wet van 15 december 1980 is de vreemdeling die als dusdanig is erkend en niet degene die zich slechts vluchteling heeft verklaard of gevraagd heeft om als dusdanig te worden erkend.~

- VREEMDELINGEN -

S.95.0119.N 13 mei 1996 AC nr. ...

Een vluchteling in de zin van de wet van 15 december 1980 is de vreemdeling die als dusdanig is erkend en niet degene die zich slechts vluchteling heeft verklaard of gevraagd heeft om als dusdanig te worden erkend.~

- VREEMDELINGEN -

Artt. 48 en 49, eerste lid, 2° en 3°

S.95.0145.N 17 juni 1996 AC nr. ...

De gelijkheid van behandeling inzake werkloosheid van vreemde of staatloze werknemers en van Belgische onderdanen geldt slechts, eventueel met terugwerkende kracht, voor de persoon die de hoedanigheid van vluchteling bezit en als dusdanig is erkend krachtens de toepasselijke verdrags- en wetsbepalingen.~

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

- VREEMDELINGEN -

S.95.0043.N 25 september 1995 AC nr. ...

De gelijkheid van behandeling inzake werkloosheid van vreemde of staatloze werknemers en van Belgische onderdanen geldt slechts, eventueel met terugwerkende kracht, voor de persoon die de hoedanigheid van vluchteling bezit en als dusdanig is erkend krachtens de toepasselijke verdrags- en wetsbepalingen.~

- VREEMDELINGEN -

- WERKLOOSHEID - Gerechtigde

Artt. 52 en 74.6, § 1

P.96.0144.N 20 februari 1996 AC nr. ...

Bij het nemen van de beslissing tot weigering van verblijf en van de "beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats", met toepassing van de artt. 52 en 74.6, § 1, Vreemdelingenwet en 75, § 2, van het K.B. van 8 okt. 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, treedt de minister van Binnenlandse Zaken op krachtens de wet en niet door of namens de Koning; geen wettelijke bepaling vereist dat de minister of zijn gemachtigde hierbij verwijst naar de Koning.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- VREEMDELINGEN -

Artt. 52, 71, 72 en 74/6

P.03.1003.F 12 augustus 2003 AC nr. 401

T.a.v. vreemdelingen bestaat de opdracht van de onderzoeksgerechten uitsluitend erin na te gaan of de maatregelen tot vrijheidsberoving en tot verwijdering van het grondgebied in overeenstemming zijn met de wet en met artikel 5.1 E.V.R.M. (1). (1) Zie Cass., 30 maart 1999, AR P.99.0288.N, nr 192.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

De vrijheidsberoving van een vreemdeling, kandidaat-vluchteling, doet niet af aan het daadwerkelijk karakter van het beroep dat voor de Raad van State is ingesteld tegen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aangezien dat gerecht, niettegenstaande de vrijheidsberoving, bevoegd is om het bevel om het grondgebied te verlaten, waarop de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats is gegrond, op te schorten of te vernietigen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

De vraag of een vreemdeling, kandidaat-vluchteling, over een daadwerkelijk rechtsmiddel beschikt, in de zin van artikel 13 E.V.R.M., tegen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden beoordeeld in het licht van de volledige rechtspleging (1) (2). (1) Cass., 14 maart 2001, AR P.01.0179.F, nr 133. (2) Zie Cass., 28 sept. 1999, A.R. P.99.1322.N, nr 487.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

Het daadwerkelijk karakter van een door een vreemdeling, kandidaat-vluchteling, ingesteld beroep tegen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, hangt niet noodzakelijkerwijs af van de voorwaarde dat dit beroep opschortend moet zijn.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

Artt. 62 en 74/5, § 1, 1°

P.12.1394.F 21 augustus 2012 AC nr. ...

Hoewel een nieuwe, met toepassing van artikel 74/5, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen genomen beslissing tot opsluiting, een autonome titel van vrijheidsberoving is, doet het bestaan van een dergelijke beslissing de eerdere titel van vrijheidsberoving waartegen bij de rechterlijke macht beroep is ingesteld, alleen vervallen wanneer van die nieuwe beslissing kennis werd gegeven aan de betrokkene overeenkomstig artikel 62 van de voormelde wet (1). (1) Zie Cass. 3 maart 2010, AR P.10.0272.F, AC 2010, nr. 146. In dat geval had de verweerster een beroep ingediend tegen een op 27 juni 2012, met toepassing van artikel 74/5 Vreemdelingenwet, genomen beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats. Vervolgens werden twee andere beslissingen tot vasthouding genomen op 2 en 4 juli 2012, maar van de laatste beslissing was haar geen kennis gegeven.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 63, 1e en 2de lid, 63.5, 67, 69 en 70

S.96.0021.N 21 oktober 1996 AC nr. ...

Het beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State tegen het bevel om het grondgebied te verlaten heeft geen opschortende werking; het louter instellen van een vordering bij de Raad van State tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft evenmin opschortende werking.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Het beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State tegen het bevel om het grondgebied te verlaten heeft geen opschortende werking; het louter instellen van een vordering bij de Raad van State tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft evenmin opschortende werking.~

- VREEMDELINGEN -

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief wanneer het bevel niet meer vatbaar is voor enig rechtsmiddel met opschortende werking voor een administratieve overheid of voor de Raad van State.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 63/2, § 1 en 63/5

P.97.1279.N 4 november 1997 AC nr. ...

Het bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ingestelde dringend beroep tegen de beslissing waarbij de minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft, met toepassing van artikel 52, de binnenkomst, het verblijf of de vestiging in het Rijk weigert aan de vreemdeling die zich vluchteling verklaart, schorst alleen de aangevochten beslissing van de minister of van diens gemachtigde alsook de maatregelen tot verwijdering van het grondgebied, die zijn genomen ten opzichte van de vreemdeling wegens de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de bestreden beslissing: bedoelde schorsing betreft niet de dwangmaatregelen die op grond van andere feiten overeenkomstig artt. 7, 27 en 29 tweede lid, vreemdelingenwet werden bevolen.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 63/3, eerste lid, en 57/11, § 1, derde lid

S.08.0114.F 29 juni 2009 AC nr. 449

De schorsende werking van de beroepen bedoeld in de artt. 63/3, eerste lid, en 57/11, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet, zoals die artikelen door het arbeidshof zijn toegepast, op de maatregelen tot verwijdering van het grondgebied, die t.a.v. de vreemdeling zijn genomen op grond van de feiten die tot de betwiste beslissing hebben geleid, impliceert niet dat het bevel om het grondgebied te verlaten, dat samen met een dergelijke beslissing is gegeven, alleen al door de verwerping van het beroep opnieuw uitwerking krijgt. Het nieuwe bevel om het grondgebied te verlaten, dat na de beslissing tot verwerping van het beroep ter kennis wordt gebracht, vervangt, t.g.v. dat nieuwe onderzoek, het bevel om het grondgebied te verlaten dat samen met de betwiste beslissing werd gegeven en dat deze beslissing niet zomaar bevestigt (1). (1) Vóór de opheffing ervan bij W. 27 dec. 2006.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7 en 62

P.02.1404.F 27 november 2002 AC nr. 636

De administratieve beslissingen, op grond waarvan de Minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen, het bevel geeft het grondgebied vóór een bepaalde datum te verlaten, moeten met redenen omkleed zijn, net als de beslissingen op grond waarvan de minister de vreemdeling, in dezelfde gevallen, onverwijld naar de grens laat terugleiden en hem daartoe laat opsluiten voor de tijd die noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel, zonder dat de duur van de hechtenis twee maanden te boven mag gaan.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7, 20 en 21, § 2, 2°

P.09.1050.F 22 juli 2009 AC nr. 459

Behalve wanneer hij de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad, betreft het verbod op terugwijzing of uitzetting uit het Rijk, van de vreemdeling die niet werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar of meer en die het ouderlijk gezag als ouder of voogd uitoefent of die voldoet aan de onderhoudsverplichting die opgelegd is door artikel 203 B.W. ten aanzien van minstens één kind dat op regelmatige wijze in België verblijft, de besluiten van terugwijzing en uitzetting die in artikel 20 Vreemdelingenwet zijn bedoeld, maar is het niet toepasselijk op de vrijheidsberovende maatregel die tegen de vreemdeling op grond van artikel 7 van deze wet is genomen.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7, 25, 27, 54, 67, 71 en 72

P.94.1294.F 23 november 1994 AC nr. ...

Wanneer de onderzoeksgerechten kennis nemen van een beroep tegen een maatregel van vrijheidsberoving die genomen is om een vreemdeling van het grondgebied te verwijderen, gaan ze, uitsluitend ten einde de opsluiting op haar wettigheid te toetsen, enkel na of zowel de maatregel van vrijheidsberoving als de beslissing tot verwijdering van het grondgebied in overeenstemming is met de wet.~

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7, 25, 27, 71 en 72

P.99.0288.N 30 maart 1999 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten die kennis nemen van een beroep tegen een maatregel van vrijheidsberoving die genomen is om een vreemdeling van het grondgebied te verwijderen, onderzoeken alleen of de maatregelen van vrijheidsberoving of tot verwijdering van het grondgebied in overeenstemming zijn met de wet zonder zich uit te spreken over de gepastheid ervan; hun onderzoek heeft slechts betrekking op de wettigheid van de bestreden maatregelen zelf, zonder hierbij nieuwe gegevens of stukken in aanmerking te nemen.~

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7, 3°, en 75, eerste lid

P.14.1271.F 5 november 2014 AC nr. 669

De vreemdeling die wordt geacht door zijn gedrag de openbare orde of de nationale veiligheid in het gedrang te kunnen brengen, kan bevel worden gegeven het grondgebied te verlaten; aangezien een strafrechtelijke veroordeling wegens handel in verdovende middelen kan aangemerkt worden als feiten die de openbare orde in het gedrang kunnen brengen en die een maatregel tot terugkeer van de daartoe veroordeelde vreemdeling tot gevolg kunnen hebben, kan de rechter beslissen om de vreemdeling die onwettig het Rijk binnenkomt of er verblijft en die er wegens handel in verdovende middelen wordt veroordeeld, de gevangenisstraf op te leggen bepaald bij artikel 75, eerste lid, van de wet van 15 december 1980.

- VREEMDELINGEN -

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Artt. 7, 63, 63.5, 67, 69 en 70

S.97.0056.F 23 december 2002 AC nr. 688

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen opschortend beroep meer bij een bestuurlijke overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht; het instellen van een vordering bij de Raad van State tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft op zich geen opschortende werking.

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.97.0075.F 9 maart 1998 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet wanneer daartegen geen schorsend beroep meer kan worden ingesteld bij een administratieve overheid of bij de Raad van State; geen enkele wettekst bepaalt dat een vreemdeling aan wie kennis is gegeven van een dergelijk bevel, beroep kan instellen bij de minister van Binnenlandse zaken.~

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.96.0081.F 17 februari 1997 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief, in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen schorsend beroep meer bij een administratieve overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht; het instellen van een vordering bij de Raad van State tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft op zichzelf geen schorsende werking.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.96.0088.F 7 november 1996 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief, in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen schorsend beroep meer bij een administratieve overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor enig beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht; een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State werkt niet schorsend.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.95.0038.N 4 december 1995 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief, in de zin van artikel 57, §2, O.C.M.W.-wet, wanneer het bevel niet meer vatbaar is voor enig beroep met schorsende werking bij een administratieve overheid of bij de Raad van State; een dergelijk beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State werkt niet schorsend.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.95.0023.F 13 november 1995 AC nr. ...

De niet uitvoering, binnen een redelijke termijn, van het bevel om het grondgebied te verlaten betekent niet dat het verblijf van de vreemdeling regelmatig is of dat er een stilzwijgend akkoord bestaat volgens hetwelk de betrokken verder op het grondgebied mag blijven. (Impliciet).~

- VREEMDELINGEN -

S.94.0133.F 4 september 1995 AC nr. ...

De niet uitvoering, binnen een redelijke termijn, van het bevel om het grondgebied te verlaten betekent niet dat het verblijf van de vreemdeling regelmatig is of dat er een stilzwijgend akkoord bestaat volgens hetwelk de betrokkene verder op het grondgebied mag blijven.~

- VREEMDELINGEN -

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief, in de zin van artikel 57, §2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen schorsend beroep meer bij een administratieve overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor enig beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7, 71 en 72

P.06.1208.F 4 oktober 2006 AC nr. 461

Het middel waarbij de vreemdeling, waartegen een bevel om het grondgebied te verlaten is uitgevaardigd met een beslissing tot terugleiding naar de grens en een daartoe genomen maatregel van vrijheidsberoving, en die tegen de voormelde maatregel van vrijheidsberoving hoger beroep voor een rechtscollege heeft ingesteld, aanvoert dat hij zich burgerlijke partij heeft gesteld tegen de politiemensen die hem hebben aangehouden en dat die rechtspleging zijn verwijdering onmogelijk maakt, is niet ontvankelijk omdat het op de veronderstelling berust dat de hechtenis van eiser hem belet te worden gehoord door de rechterlijke overheid die met het onderzoek is belast, en dat die hechtenis zal aanhouden tot zijn verwijdering, die zal plaatsvinden vóór het einde van de ingestelde procedure (1). (1) Zie Cass., 2 april 2003, AR P.01.0233.F, nr 222.

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

Artt. 7, 9, derde lid, 57, 63, 63.5, 67, 69 en 70

S.96.0138.F 21 april 1997 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen schorsend beroep meer bij een administratieve overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht; de aanvraag van een buitengewone verblijfsvergunning, de aanvraag om met een vluchteling te worden gelijkgesteld en een verzoek tot naturalisatie zijn geen schorsende beroepen.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7, derde lid en 27, derde lid

P.99.0293.F 24 maart 1999 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep om het hoger beroep van de bij artikel 27, derde lid, Vreemdelingenwet, van zijn vrijheid beroofde vreemdeling te verwerpen, wanneer zij vermeldt dat de afgevaardigde van de Minister van Binnenlandse Zaken vastgesteld heeft dat de vreemdeling geen enkel identiteitspapier heeft, zodat het voor de identificatieprocedure vereist was dat hij ter beschikking bleef van de Dienst Vreemdelingenzaken.~

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7, derde lid, en 9

P.07.0320.F 18 april 2007 AC nr. 190

Een aanvraag tot machtiging van verblijf die op grond van artikel 9, Vreemdelingenwet is ingediend schorst geen administratieve maatregel van vrijheidsberoving die met toepassing van artikel 7, derde lid, van deze wet is genomen (1). (1) Zie Cass., 21 april 1997, AR S.96.0138.F, nr 193.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7, eerste lid, 1°, 63-2 tot 63-5, 69, 71 en 72

P.03.0233.F 2 april 2003 AC nr. 222

Het middel op grond waarvan de vreemdeling, kandidaat-vluchteling, betoogt dat hij bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring aanhangig heeft gemaakt tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die hem, op een dringend beroep, toegang, verblijf of vestiging in het Koninkrijk heeft geweigerd, zodat hij niet van zijn vrijheid kon worden beroofd zonder dat die maatregel hem het recht op een bij artikel 13 E.V.R.M. gewaarborgd recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel heeft ontzegd, aangezien zijn opsluiting zal voortduren tot zijn verwijdering, welke zal plaatsvinden vóór het afsluiten van de ingestelde rechtsplegingen, berust op een veronderstelling en is dus niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 14 maart 2001, AR P.01.0179.F, nr 133.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7, eerste lid, 1°, 63-2 tot 63-5, 71 en 72

P.03.0233.F 2 april 2003 AC nr. 222

Wanneer de verwerping van de asielaanvraag van een kandidaat-vluchteling bevestigd werd door een uitvoerende beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, kunnen de appèlrechters wettig beslissen dat de vreemdeling het grondgebied ten onrechte is binnengekomen zonder over de nodige documenten te beschikken, zodat artikel 7, eerste lid, 1°, Vreemdelingenwet, op hem kan worden toegepast en een vrijheidsberovende maatregel tegen hem kon worden genomen.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7, eerste tot derde lid, 71 en 72

P.06.1208.F 4 oktober 2006 AC nr. 461

Het wettigheidsonderzoek waartoe de onderzoeksgerechten verplicht zijn, waarbij het beroep aanhangig is gemaakt van een vreemdeling die op grond van artikel 7, eerste tot derde lid, Vreemdelingenwet van zijn vrijheid is beroofd, houdt niet in dat onderzocht moet worden of de ministeriële beslissing van vrijheidsberoving verenigbaar is met de artt. 6.1 en 6.3 E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VREEMDELINGEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Artt. 7, tweede en derde lid, en 62

P.96.1535.F 18 december 1996 AC nr. ...

De administratieve beslissingen worden krachtens artikel 62, Vreemdelingenwet, met redenen omkleed; de ministeriële beslissing om de vreemdeling zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden en hem te dien einde in hechtenis te stellen, moet met redenen omkleed worden, ongeacht de motivering van het bevel om het grondgebied te verlaten.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- VREEMDELINGEN -

Artt. 7, tweede en derde lid, en 72, tweede lid

P.08.1287.F 26 augustus 2008 AC nr. 437

De onderzoeksgerechten gaan na of de maatregelen van vrijheidsberoving in overeenstemming zijn met de wet, zonder dat zij zich over hun gepastheid mogen uitspreken; daaruit volgt dat de kamer van inbeschuldigingstelling niet had kunnen beoordelen of de minister of zijn gemachtigde, alvorens een dergelijke maatregel te nemen, de vreemdeling had moeten vragen om het grondgebied op eigen kracht te verlaten (1). (1) Zie Cass., 9 maart 2005, AR P.05.0190.F, AC, 2005, nr. 146.

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 7, vierde lid, en 71, eerste lid

P.12.1502.F 12 september 2012 AC nr. ...

De vreemdeling die van zijn vrijheid is beroofd, kan beroep instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats op het Belgisch grondgebied of van de plaats waar hij wordt aangetroffen; wanneer de bevoegdheid van het onderzoeksgerecht bepaald wordt door de verblijfplaats van de vreemdeling, dient daaronder begrepen te worden, de plaats waar hij effectief woont op het ogenblik waarop de administratieve maatregel wordt genomen en niet de plaats van de instelling die hem na zijn vrijheidsberoving opneemt; het feit dat de opsluiting van de vreemdeling verlengd wordt heeft daarop geen invloed (1). (1) Zie Cass. 26 nov. 2008, AR P.08.1616.F, AC 2008, nr. 674; Cass. 21 sept. 2010, AR P.10.1490.N, AC 2010, nr. 536.

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 7,eerste lid, 1°, tweede, derde en vierde lid,71 en 72

P.08.1355.F 1 oktober 2008 AC nr. 518

Wanneer tegen de vreemdeling een bevel is uitgevaardigd om het grondgebied te verlaten, samen met een beslissing tot teruggeleiding naar de grens en een daartoe genomen maatregel van vrijheidsberoving, en de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken heeft beslist om de hechtenis van de vreemdeling met twee maanden te verlengen, is deze beslissing tot verlenging geen autonome titel van vrijheidsberoving.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 71 en 72

P.14.1810.F 17 december 2014 AC nr. 802

Artikel 237, derde lid, van het Strafwetboek en het grondwettelijk beginsel van de scheiding der machten verbieden het onderzoeksgerecht om de vrijheidsberovende maatregel van een vreemdeling te beoordelen op verdienste, relevantie of doeltreffendheid (1). (1) Cass. 17 november 2010, AR P.10.1676.F, AC 2010, nr. 682.

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- MACHTEN - Scheiding der machten

Het wettigheidstoezicht heeft betrekking op de formele geldigheid van de akte, met name op de motivering en de overeenstemming ervan met zowel de internationale rechtsregels met rechtstreekse werking in de nationale rechtsorde, waaronder richtlijn 2008/115/EG van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, als met de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; het toezicht houdt eveneens in dat de werkelijke toedracht en de juistheid van de door de bestuurlijke overheid aangevoerde feiten worden nagegaan; de rechter onderzoekt of de beslissing op een redengeving steunt die door geen kennelijke beoordelingsfout of dwaling omtrent de feiten is aangetast (1). (1) Cass. 17 november 2010, AR P.10.1676.F, AC 2010, nr. 682.

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De onderzoeksgerechten, die kennisnemen van een beroep van de vreemdeling tegen een vrijheidsberovende maatregel met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied, gaan alleen na of de maatregel alsook de beslissing tot verwijdering waarop die maatregel steunt, in overeenstemming zijn met de wet, zonder zich over de opportuniteit van die maatregel te mogen uitspreken (1). (1) Cass. 17 november 2010, AR P.10.1676.F, AC 2010, nr. 682.

- VREEMDELINGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.14.1374.F 10 september 2014 AC nr. ...

De wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, dat een hoofdstuk wijt aan het cassatieberoep, wijzigt artikel 72 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen niet; niettegenstaande de inwerkingtreding van de wet van 20 juli 1990, kan cassatieberoep worden ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de invrijheidstelling van een vreemdeling beveelt, aangezien dat cassatieberoep door de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering wordt geregeld (1). (1) Cass. 28 april 2009, AR P.09.0545.N, AC 2009, nr. 283; Cass. 21 december 2011, AR P.11.2042.F, AC 2011, nr. 703, RW, 2012-2013, p. 1138, noot B. De Smet, "Wettigheidscontrole op de aanhouding van een illegale vreemdeling met het oog op verwijdering van het grondgebied".

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Allerlei

P.10.1553.F 20 oktober 2010 AC nr. 618

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat zegt dat het hoger beroep van de vreemdeling geen bestaansreden heeft, terwijl zij juist ten gevolge van dat hoger beroep uitspraak moest doen over een beschikking waarbij toezicht wordt uitgeoefend op de wettigheid van een vrijheidsberovende maatregel die tegen de appellant nog steeds van kracht was op het tijdstip van haar uitspraak, schendt de artikelen 71 en 72 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

- VREEMDELINGEN -

P.09.0844.N 23 juni 2009 AC nr. 434

De ontvankelijkheid van het cassatieberoep van het openbaar ministerie tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, met toepassing van de artikelen 71 en 72 Vreemdelingenwet, de invrijheidstelling beveelt van de vreemdeling tegen wie een maatregel van vrijheidsberoving is genomen, wordt geregeld door de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering en niet door de Voorlopige Hechteniswet (1). (1) Zie Cass., 14 maart 2001, AR P.01.0179.F, AC, 2001, nr. 133 met conclusie van advocaat-generaal Spreutels; Cass., 21 maart 2001, AR P.01.0163.F, AC, 2001, nr. 152.

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

P.08.0235.F 5 maart 2008 AC nr. 157

Artikel 149 G.W. is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten over de handhaving van de maatregel van vrijheidsberoving die met toepassing van artikel 72 Vreemdelingenwet is genomen (1). (1) Cass., 11 feb. 2004, AR P.03.1161.F, A.C. 2004, nr. 73; zie Cass., 24 mei 2006, AR P.06.0593.F, A.C. 2006, nr. ...

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.06.0593.F 24 mei 2006 AC nr. 289

Alleen de vreemdeling jegens wie één van de in artikel 71, Vreemdelingenwet, bedoelde vrijheidsberovende maatregelen wordt genomen, kan tegen die maatregel het in dat artikel bedoelde beroep instellen; het beroep dat ingesteld wordt in naam van de minderjarige, die om humanitaire redenen bij haar moeder mag verblijven die in uitvoering van de voormelde wet van haar vrijheid is beroofd, is zonder voorwerp en bijgevolg niet ontvankelijk, aangezien die minderjarige niet zelf het voorwerp van de vrijheidsberovende maatregel is (1). (1) Zie Cass., 3 okt. 2001, AR P.01.1271.F, nr 521, en Rev.dr.pén., 2002, p. 349 e.v., met noot get. Gian-Franco RANERI.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Allerlei

- VREEMDELINGEN -

P.02.1175.F 27 augustus 2002 AC nr. 413

De wettelijke hechtenis van een vreemdeling met het oog op zijn daadwerkelijke verwijdering van het grondgebied is, op zich, geen onmenselijke of vernederende behandeling (1). (1) Zie Cass., 31 juli 2001, P.01.1011.F, nr. ... .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3

- VREEMDELINGEN -

Artt. 71 tot 74

P.05.0687.F 15 juni 2005 AC nr. 347

Art. 13 E.V.R.M. waarborgt een ieder wiens rechten en vrijheden zijn geschonden een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie; de vraag of de vreemdeling die van het grondgebied is verwijderd over een daadwerkelijk rechtsmiddel beschikt in de zin van deze bepaling dient te worden onderzocht in het licht van de rechtspleging en de rechtsmiddelen in hun geheel die hem door het nationaal recht worden aangeboden; bijgevolg kan geen schending van voormeld artikel 13 worden afgeleid uit de omstandigheid alleen dat de artt. 71 tot 74 van de W. 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de rechtsmiddelen die daarin zijn bepaald alleen instellen tegen de maatregelen waarvan de vreemdeling het voorwerp uitmaakt (1). (1) Zie Cass., 12 aug. 2003, AR P.03.1003.F, nr 401.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VREEMDELINGEN -

Artt. 71, 72 en 74/11

P.12.1533.F 26 september 2012 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten die kennis nemen van het beroep van de vreemdeling tegen wie een vrijheidsberovende maatregel is uitgevaardigd, zijn niet bevoegd om toezicht te houden op de wettigheid van een verbod van toegang waarmee de beslissing tot verwijdering gepaard gaat (1). (1) Artikel 74/11 Vreemdelingenwet, wordt niet vermeld in de opsomming in artikel 71 van de voormelde wet, waarin het voorwerp en de omvang van het beroep worden omschreven, en het verbod van toegang wordt niet vermeld in de tekst van de overige artikelen uit die opsomming.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 71, 72, 73 en 74/5, § 1, 2 en 3

P.99.1294.N 31 augustus 1999 AC nr. ...

In de regel is ontvankelijk het cassatieberoep van de procureur-generaal bij het hof van beroep, gericht tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij het beroep van de vreemdeling tegen de maatregel van vasthouding in een aan de grens gelegen plaats gegrond wordt verklaard en zijn invrijheidstelling wordt bevolen. (Impliciet).~

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

Artt. 71, 72, eerste en derde lid

P.08.0583.N 29 april 2008 AC nr. 261

Wanneer de vreemdeling in toepassing van artikel 71 vreemdelingenwet beroep instelt tegen een maatregel van vrijheidsberoving, is de minister partij in de rechtspleging voor de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling en, in geval van cassatieberoep, in de rechtspleging voor het Hof; de omstandigheid dat de minister geen gebruik maakt van de mogelijkheid om zijn middelen uiteen te zetten, doet hieraan niet af.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 71, 72, eerste, derde en vierde lid

P.08.0583.N 29 april 2008 AC nr. 261

Wanneer de vreemdeling in toepassing van artikel 71 Vreemdelingenwet beroep instelt tegen een maatregel van vrijheidsberoving moet, in geval van hoger beroep tegen een beschikking van de raadkamer, aan de minister, zijn gemachtigde of zijn advocaat ook bericht worden gegeven van de plaats, de dag en het uur waarop de zaak voor de kamer van inbeschuldigingstelling is vastgesteld; de omstandigheid dat de minister geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om zijn middelen voor de raadkamer uiteen te zetten, doet hieraan niet af.

- VREEMDELINGEN -

Artt. 71, 72, vierde lid, en 74

P.08.1616.F 26 november 2008 AC nr. 674

De bepalingen die het beroep bij de rechterlijke macht van de van zijn vrijheid beroofde vreemdeling regelen, behoren tot de regels van de strafvordering en zijn derhalve van openbare orde.

- VREEMDELINGEN -

- OPENBARE ORDE -

Artt. 71, tweede lid, 72, vierde lid, en 74/5

P.12.1394.F 21 augustus 2012 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dat kennisneemt van het beroep van de vreemdeling tegen de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde, in het grensgebied gesitueerde plaats, kan alleen het bestaan maar niet de wettigheid onderzoeken van een nieuwe beslissing die dateert van ná de beslissing waartegen die vreemdeling het beroep heeft ingesteld, aangezien de procedure geen bestaansreden meer heeft door die nieuwe beslissing, die een afzonderlijke titel uitmaakt die losstaat van degene die zij opvolgt.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

Aangezien de toepassing van de artikelen 71, tweede lid, en 72, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet verenigbaar is met die van artikel 807 van het Gerechtelijk Wetboek, waardoor de bij de rechter aanhangige vordering uitgebreid of gewijzigd kan worden, is laatstgenoemd artikel niet toepasselijk op de procedure voor het onderzoeksgerecht dat kennisneemt van het beroep van de vreemdeling die wordt vastgehouden op een welbepaalde plaats, gesitueerd in het grensgebied (2). (2) Zie Cass. 20 okt. 2010, AR P.10.1553.F, AC 2010, nr. 618; Jaarverslag van het Hof van Cassatie 2005, "De toepassing van het gerechtelijk wetboek in strafzaken: artikelswijze bespreking van de rechtspraak van het Hof", p. 206-208.

- VREEMDELINGEN -

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 74 en 74/5, §§ 1 en 3

P.99.1322.N 28 september 1999 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen een beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die het verzoekschrift tot invrijheidstelling van een vastgehouden vreemdeling verwerpt, heeft geen bestaansreden, ingevolge het treffen door de minister van Binnenlandse Zaken overeenkomstig artikel 74/5, § 1 Vreemdelingenwet van een nieuwe beslissing tot vasthouding.~

- VREEMDELINGEN -

Artt. 9 en 13

S.00.0069.N 19 maart 2001 AC nr. ...

De machtiging tot verblijf aan de vreemdeling verleend voor een verblijf van meer dan 3 maanden geldt slechts voor de toekomst en heeft niet tot gevolg dat de voorheen gegeven bevelen het grondgebied te verlaten worden ingetrokken waardoor met terugwerkende kracht recht op maatschappelijke dienstverlening zou ontstaan.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 9bis, § 1, en 62

P.09.0798.F 17 juni 2009 AC nr. 412

Uit het feit dat de beslissing tot verwijdering van het grondgebied en vrijheidsberoving van een vreemdeling, geen melding maakt van een beslissing tot weigering van de machtiging tot verblijf om buitengewone redenen, waarvan nà de vrijheidsberoving kennis is gegeven, kan geen miskenning van de regels betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen worden afgeleid.

- VREEMDELINGEN -

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Art. 1

C.02.0120.F 10 april 2003 AC nr. 241

Voor de burgerlijke rechtbanken van eerste aanleg die hun zetel in het Franse taalgebied hebben, wordt de gehele rechtspleging in betwiste zaken in het Frans gevoerd; die taal moet bijgevolg gebruikt worden om zowel de conclusie als de aangifte van schuldvordering op te stellen, die bedoeld is in artikel 1675/9, § 2, Ger.W. en betrekking heeft op de procedure van collectieve schuldenregeling waarvan zij een onderdeel is.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

- BESLAG - Allerlei

Art. 11

P.05.1026.F 9 november 2005 AC nr. 580

In het Nederlands taalgebied worden de processen-verbaal betreffende de opsporing en de vaststelling van misdrijven in het Nederlands gesteld en niet in de taal van de beklaagde indien die een andere taal spreekt.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

P.97.0401.F 29 oktober 1997 AC nr. ...

Het feit dat een aan een proces-verbaal gehecht stuk in een andere dan de door de wet voor dat proces-verbaal voorgeschreven taal is gesteld, heeft niet de nietigheid van dat proces-verbaal tot gevolg.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Art. 13

P.14.1357.N 19 augustus 2014 AC nr. ...

Uit artikel 13 Taalwet Gerechtszaken volgt dat zolang het onderzoek niet is verwezen naar een anderstalige rechtbank het onderzoeksgerecht bevoegd blijft om te oordelen over de handhaving van de voorlopige hechtenis in de taal van de rechtspleging van dat onderzoek (1). (1) Zie concl. OM.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 14

P.05.0020.N 8 maart 2005 AC nr. 142

De vermelding in een vonnis of arrest in de oorspronkelijke taal van de benaming van een vreemde wet levert geen schending op van artikel 14, Taalwet Gerechtszaken.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

Art. 16

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

Artikel 16 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken bepaalt niet dat alle stukken van het dossier in de taal van de rechtspleging moeten zijn gesteld.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

P.05.0436.F 13 april 2005 AC nr. 224

Niettegenstaande de inverdenkinggestelde bij zijn eerste verhoor door de politie een andere taal heeft verkozen, mag, wanneer de inverdenkinggestelde noch het Frans noch het Nederlands machtig is, het aanhoudingsbevel dat door de onderzoeksrechter te Brussel tegen hem is afgeleverd, alleen in de taal van de rechtspleging worden gesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Algemeen

Art. 16, § 1

P.10.0084.F 20 oktober 2010 AC nr. 615

In de zin van artikel 780, eerste lid, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, is de woonplaats van een partij, die een rechtspersoon is, haar maatschappelijke zetel (1). (1) Cass., 29 mei 1995, AC, 1995, nr. 258.

- WOONPLAATS -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

De rechtspleging voor de correctionele rechtbank te Brussel, rechtsprekend in eerste aanleg, wordt respectievelijk in het Frans of het Nederlands gevoerd, naargelang de verdachte in het Franse of in het Nederlandse taalgebied woonachtig is; wanneer de wet het woord "verdachte" gebruikt, bedoelt zij eveneens de beklaagde (1). (1) Zie L. LINDEMANS, Taalgebruik in gerechtszaken, A.P.R., Gent-Leuven, Story-Scientia, 1973, nr. 194; L. LINDEMANS, bijgewerkt door M. VAN REYBROUCK, Mechelen, Kluwer, 2001, artikel 16, p. 3 en 4; D. VANDERMEERSCH, "L'emploi des langues dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles au stade de l'instruction préparatoire", R.D.P.C., 1996, p. 1134.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

P.03.1564.F 24 december 2003 AC nr. 670

Uit geen enkele wettelijke bepaling volgt dat de taal van de rechtspleging voor de raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, m.b.t. het hoger beroep van de vreemdeling tegen een jegens hem genomen vrijheidsberovende maatregel, bepaald wordt door de bestuurstaal; de vreemdeling kan dat hoger beroep indienen in het Nederlands of in het Frans (1). (1) Zie Cass., 22 juli 1997, AR P.97.0847.F, nr 317.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- VREEMDELINGEN -

Art. 16, § 2

P.14.1380.N 2 september 2014 AC nr. ...

De onderzoeksrechter beoordeelt onaantastbaar of de spoedeisendheid vereist dat hij de zaak verder behandelt en die spoedeisendheid moet niet worden vastgesteld bij uitdrukkelijke beslissing van de onderzoeksrechter, maar kan blijken uit de omstandigheid dat hij de zaak verder blijft behandelen en niet ingaat op het verzoek om taalwijziging; indien de onderzoeksrechter uitdrukkelijk vaststelt dat er spoedeisendheid is, dient hij die spoedeisendheid niet nader te motiveren.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEKSRECHTER -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Het onderzoeksgerecht dat oordeelt over de geldigheid van het bevel tot aanhouding en waarvoor binnen dat kader de regelmatigheid van de beslissing van de onderzoeksrechter over de hoogdringendheid wordt betwist, dient die regelmatigheid te onderzoeken en daarbij zo nodig te preciseren waarin de door de onderzoeksrechter aangenomen spoedeisendheid bestaat; het onderzoeksgerecht oordeelt daarover in feite en het Hof gaat enkel na of het uit de feiten en omstandigheden die het vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.05.0593.F 4 mei 2005 AC nr. 264

Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat wanneer, op vordering van de inverdenkinggestelde, de rechtspleging voor de raadkamer die uitspraak doet over de voorlopige hechtenis, van taal is veranderd, alle stukken van het dossier onmiddellijk dienen te worden vertaald (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 1991, AR 9397ter, nr 77.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 16, § 2, derde lid

P.14.1357.N 19 augustus 2014 AC nr. ...

Over het verzoek van de beklaagde tot verzending van een zaak naar een rechtsmacht van dezelfde rang van de andere taalrol, wordt beslist door de raadkamer; het arrest dat oordeelt dat de raadkamer over dergelijke verwijzing enkel kan beslissen op vordering van het openbaar ministerie is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie concl. OM.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 16, §§ 1 en 2

P.08.0652.N 16 september 2008 AC nr. 479

De enkele omstandigheid dat de meerderheid van de verdachten gedurende het gerechtelijk onderzoek hun verklaring in het Frans hebben afgelegd, belet het openbaar ministerie niet om bij de regeling van de rechtspleging de zaak, wegens de noodwendigheden van de zaak, in het Nederlands voor de raadkamer aanhangig te maken, wanneer diezelfde verdachten tijdens het gerechtelijk onderzoek in hun verklaringen uitdrukkelijk gekozen hebben voor de Nederlandstalige procedure; de omstandigheid dat die verdachten, die door de onderzoeksrechter niet werden verhoord, geen aanvraag in die zin rechtstreeks aan de onderzoeksrechter hebben gericht, doet daaraan geen afbreuk.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Art. 19, derde lid

P.06.0748.N 30 mei 2006 AC nr. 298

Is geen eindbeslissing en doet geen uitspraak in een der gevallen bedoeld in artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, de beschikking van de voorzitter van het hof van assisen die, ingevolge het verzoek van de beschuldigde naar aanleiding van diens ondervraging voor de opening van de zitting, beslist om aan het verzoek tot taalwijziging geen gevolg te geven (1) (2). (1) Zie Cass., 19 mei 1996, AR P.96.0926.N, nr 263; Cass., 23 juni 1999, AR P.99.0384.F, nr 390; Cass., 11 okt. 2005, AR P.05.0606.N, nr .... (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr 1846.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- HOF VAN ASSISEN - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Art. 20

P.95.0334.N 2 mei 1995 AC nr. ...

De beschuldigde die, om taalredenen, voor de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Gent de verwijzing vraagt naar een Franstalig hof van assisen, moet dat verzoek richten tot de kamer van inbeschuldigingstelling vooraleer de zaak verwezen wordt naar het hof van assisen.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

Art. 21

P.99.0148.F 3 maart 1999 AC nr. ...

De bepaling die voorschrijft dat wanneer meerdere verdachten in eenzelfde zaak betrokken zijn, voor de rechtspleging gebruik gemaakt wordt van de taal waarvan de meerderheid van de verdachten zich heeft bediend of die zij gekozen heeft, is niet van toepassing op correctionele rechtbanken die voor de rechtspleging uitsluitend gebruik maken van de taal van het eentalige taalgebied waarin zij gevestigd zijn.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

M.81.0001.F 3 september 1998 AC nr. ...

Wanneer meerdere verdachten in dezelfde zaak betrokken zijn, wordt er voor de rechtspleging gebruik gemaakt van de taal die de meerderheid gekozen heeft; het onderscheid op grond van hun woonplaats is niet terzake dienend.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Art. 22

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

Artikel 22 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, krachtens hetwelk de inverdenkinggestelde die slechts één van de landstalen verstaat, kan vorderen dat bij zijn dossier een vertaling wordt gevoegd in de taal die hij verstaat van de processen-verbaal, van de verklaringen van getuigen of klagers en van de verslagen van deskundigen die in een andere landstaal zijn gesteld, op kosten van de Schatkist, geldt alleen voor de vertaling van de daarin vermelde stukken.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Het openbaar ministerie kan naar recht de keuze maken om bepaalde stukken van het strafdossier niet te doen vertalen, hetgeen de feitenrechter de bevoegdheid niet ontzegt te beslissen alsnog andere stukken te doen vertalen.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.14.1029.N 15 juli 2014 AC nr. ...

Artikel 22 Taalwet Gerechtszaken bepaalt geen termijn waarbinnen de gevraagde schriftelijke vertalingen bij het strafdossier moeten worden gevoegd.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Artikel 22 Taalwet Gerechtszaken bepaalt geen termijn waarbinnen de gevraagde schriftelijke vertalingen bij het strafdossier moeten worden gevoegd.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

Het onderzoeksgerecht oordeelt onaantastbaar in feite of een regeling van de rechtspleging met slechts een gedeeltelijke voeging of zonder voeging van de door de inverdenkinggestelde gevraagde schriftelijke vertaling van stukken de uitoefening van zijn recht van verdediging voor het onderzoeksgerecht al dan niet miskent.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

Ingeval van bijzondere omstandigheden zoals onder meer de hechtenistoestand van een of meerdere inverdenkinggestelden, de omvang van het strafdossier of van de stukken waarvan schriftelijke vertaling wordt gevraagd, het late tijdstip waarop een inverdenkinggestelde om schriftelijke vertaling heeft verzocht of de omstandigheid dat de goede rechtsbedeling vereist dat een strafdossier niet wordt gesplitst en desgevallend rekening houdend met de door artikel 3.7 Richtlijn 2010/64/EU bepaalde uitzondering dat in plaats van een schriftelijke vertaling een mondelinge vertaling of mondelinge samenvatting van de essentiële processtukken kan worden verstrekt voor zover dit het eerlijke verloop van de procedure onverlet laat, mag het onderzoeksgerecht evenwel de rechtspleging regelen zonder voeging van de gevraagde schriftelijke vertaling op voorwaarde dat daardoor de uitoefening van het recht van verdediging van de inverdenkinggestelde voor het onderzoeksgerecht niet wordt miskend.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

Uit artikel 22 Taalwet Gerechtszaken, de artikelen 1.1, 1.2, 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.7 en 8 van de Richtlijn 2010/64/EU en het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging volgt dat indien een inverdenkinggestelde ter gelegenheid van de regeling van de rechtspleging de schriftelijke vertaling heeft gevraagd van stukken van het strafdossier, het onderzoeksgerecht in de regel de rechtspleging slechts kan regelen nadat de schriftelijke vertaling van die stukken bij het dossier werd gevoegd en de inverdenkinggestelde ervan heeft kunnen kennis nemen, voor zover wordt geoordeeld dat het gaat om stukken die essentieel zijn voor de uitoefening van zijn recht van verdediging voor het onderzoeksgerecht.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

---

P.14.0312.F 30 april 2014 AC nr. ...

Een verzoek tot vertaling is in hoger beroep slechts ontvankelijk als het betrekking heeft op stukken die zich niet in het dossier in eerste aanleg bevonden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.12.0665.F 25 april 2012 AC nr. ...

Noch de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, noch de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, bepalen dat de inverdenkinggestelde die noch de taal van de rechtspleging noch enige andere landstaal kent, recht heeft op vertaling van het dossier in zijn eigen taal (1). (1) Zie Cass. 18 dec. 2007, AR P.07.1332.F, AC 2007, nr. 643.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.07.1332.N 18 december 2007 AC nr. 643

De bepaling van artikel 22 Taalwet Gerechtszaken betreft naar haar uitdrukkelijke bewoording alle verdachten die uitsluitend Nederlands, Duits of Frans verstaan, en niet de verdachten die een andere dan een van deze drie talen spreken en bovendien slechts Nederlands, Duits of Frans verstaan.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

De omstandigheid dat een verdachte die een vreemde taal spreekt en wiens verwijzing naar het vonnisgerecht wordt gevorderd, geen vertaling van de processen-verbaal, de verklaringen van getuigen of klagers en van de verklaringen van deskundigen kan vorderen op grond van artikel 22 Taalwet Gerechtszaken, doet geen afbreuk aan zijn recht op de eerbiediging van zijn recht van verdediging, die naar omstandigheden de strafrechter ertoe kan nopen onder andere voorwaarden als bepaald in artikel 22 Taalwet Gerechtszaken de vertaling van stukken in een andere Belgische landstaal te bevelen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.97.0005.N 14 januari 1997 AC nr. ...

Het recht van de verdachte te vorderen dat bij zijn dossier een vertaling, in de taal die hij verstaat, wordt gevoegd van de verklaringen van getuigen of klagers in een andere landstaal, heeft geen verband met de beslissing van een onderzoeksgerecht dat uitspraak doet over de handhaving van de voorlopige hechtenis.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Het recht van de verdachte te vorderen dat bij zijn dossier een vertaling, in de taal die hij verstaat, wordt gevoegd van de verklaringen van getuigen of klagers in een andere landstaal, impliceert niet dat deze verklaringen nietig zijn of uit de debatten moeten worden geweerd.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Art. 22, vierde en vijfde lid

P.95.1299.N 2 januari 1996 AC nr. ...

Het bij artikel 22, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken aan de beklaagde toegekend recht op vertaling van stukken geldt, voor de rechtscolleges in hoger beroep, enkel wat betreft de nieuwe over te leggen stukken.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

Art. 23

P.99.0148.F 3 maart 1999 AC nr. ...

De rechtbank die krachtens artikel 23 Taalwet Gerechtszaken, wegens de omstandigheden van de zaak, verklaart niet te kunnen ingaan op het verzoek tot verwijzing van de zaak naar een ander rechtscollege van dezelfde rang, beoordeelt die omstandigheden in feite en derhalve op onaantastbare wijze, zonder gebonden te zijn door de wil van de meerderheid van de beklaagden.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Wanneer de correctionele rechtbank een bij haar aanhangig gemaakte zaak bij vonnis verwezen heeft naar een andere correctionele rechtbank, d.i. het dichtstbijzijnde rechtscollege van dezelfde rang waar de rechtspleging in het Frans wordt gevoerd, en laatstgenoemde rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard, en beide beslissingen kracht van gewijsde hebben, bestaat er grond tot regeling van rechtsgebied teneinde het bevoegde rechtscollege aan te wijzen waarnaar de zaak moet worden verwezen.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

P.97.0533.N 8 december 1998 AC nr. ...

Wanneer de eerste rechter, voor wie de rechtspleging in het Nederlands geschiedt, het verzoek van de beklaagde tot verwijzing naar een rechtbank waarvan de taal der rechtspleging het Frans is zonder enige motivering heeft afgewezen, is niet naar recht verantwoord de beslissing waarbij de appelrechters, na te hebben vastgesteld waar het misdrijf is gepleegd en dat, indien de beklaagde zich persoonlijk had aangeboden ter rechtszitting, zijn gezegdes konden worden overgebracht door een tolk, oordelen niet te kunnen ingaan op de aanvraag van de beklaagde tot verwijzing.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

Wanneer een beklaagde die terechtstaat voor een politierechtbank of een correctionele rechtbank waarvan de taal der rechtspleging het Nederlands is, vraagt dat de rechtspleging in het Frans geschiedt, is het niet persoonlijk verschijnen ter rechtszitting geen omstandigheid op grond waarvan de aanvraag kan worden afgewezen ongeacht de mogelijkheid zich te laten bijstaan door een tolk.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

Art. 23, vierde lid

P.97.0081.N 8 juni 1999 AC nr. ...

Naar recht verantwoord en regelmatig met redenen omkleed is de beslissing van de rechtbank, wegens de omstandigheden van de zaak niet op de aanvraag van de beklaagde tot verwijzing naar het dichtstbij gelegen gerecht van dezelfde rang, waarvan de taal van de rechtspleging de door de beklaagde gekozen taal is, te kunnen ingaan, op grond van de niet determinerende beschouwingen dat, na zijn persoonlijke verschijning, de taal van de actuele rechtspleging ook zijn moedertaal blijkt te zijn is en de reden dat er geen aanwijzingen zijn dat hij zich beter zou kunnen verdedigen in de gekozen landstaal dan in die moedertaal.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Art. 23bis

P.12.0249.F 29 februari 2012 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling verbiedt de rechter acht te slaan op een stuk dat in een andere taal dan die van de rechtspleging is gesteld, met eerbiediging van het recht van verdediging.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Geen enkele wetsbepaling verbiedt de rechter acht te slaan op een stuk dat in een andere taal dan die van de rechtspleging is gesteld, met eerbiediging van het recht van verdediging.

- STRAFUITVOERING -

Art. 23ter

P.08.0903.F 1 juli 2008 AC nr. 418

De veroordeelde die is opgesloten in een gevangenis van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, geniet eveneens van de regel volgens welke de veroordeelde die gedetineerd is in een gevangenis in het Franse taalgebied, in de taal van zijn keuze kan worden berecht wanneer de beslissing die hem tot de zwaarste straf heeft veroordeeld in het Nederlands werd gewezen (1) (Impliciete oplossing). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- STRAFUITVOERING -

Art. 24

C.10.0501.N 5 januari 2012 AC nr. ...

De akte van hoger beroep, bepaald in artikel 1057 van het Gerechtelijk Wetboek, moet gesteld worden in de taal van de bestreden beslissing (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

C.09.0199.N 17 juni 2010 AC nr. 434

Een akte van hoger beroep moet gesteld worden in de taal van de bestreden beslissing (1). (1) Cass., 16 nov. 2009, AR C.09.0254.N, AC, 2009, nr. 666, met concl. van advocaat-generaal Mortier.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

Een toelichting of illustratie van een grief onder de vorm van een citaat in een akte van hoger beroep maakt op zich geen grief uit en is derhalve geen vermelding die in de akte van hoger beroep op straffe van nietigheid in de taal van de rechtspleging dient voor te komen.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

C.08.0307.N 26 november 2009 AC nr. 699

Het hof van beroep te Brussel dat met betrekking tot het beroepen vonnis van de rechtbank van koophandel te Brussel, dat in het Nederlands werd opgesteld, oordeelt dat de eerste rechter territoriaal niet bevoegd is maar wel de rechtbank van koophandel te Nijvel, dient de zaak te verwijzen naar de bevoegde rechter in hoger beroep, dit is de appelrechter van de rechter die in eerste aanleg bevoegd is; dit is weliswaar het hof van beroep te Brussel maar dan wel een civiele kamer van dit hof die kennis kan nemen van franstalige zaken (1). (1) In de geannoteerde zaak heeft het O.M. tot de gegrondheid van het middel geconcludeerd en tot vernietiging van het bestreden arrest (zonder verwijzing).

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

C.09.0254.N 16 november 2009 AC nr. 666

Een akte van rechtspleging moet worden geacht geheel in de taal van de rechtspleging te zijn gesteld wanneer alle vermeldingen vereist voor de regelmatigheid van de akte in die taal gesteld zijn.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Algemeen

Uit artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, volgt dat de akte van hoger beroep, bepaald in artikel 1057 van het Gerechtelijk Wetboek moet gesteld worden in de taal van de bestreden beslissing.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

Wanneer de akte van hoger beroep naast een uiteenzetting van de grieven tevens argumenten ter ondersteuning van de grieven bevat, behoren zij tot de grieven die in het debat worden gebracht en waarvan de geïntimeerde kennis moet kunnen nemen in de taal van de rechtspleging (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

P.06.0298.N 19 september 2006 AC nr. 424

De Latijnse woorden "quod" en "non", zijn opgenomen in de algemeen gebruikte woordenboeken van de Nederlandse Taal en het gebruik ervan door de rechter in één van zijn overwegingen schendt de Taalwet Gerechtszaken niet, in zoverre de bekritiseerde overweging verstaanbaar en zinnig is met of zonder de toevoeging van de uitdrukking "quod non" en het voor de lezer ook onmiddellijk duidelijk is dat deze toevoeging, wat ze ook moge betekenen, geen afbreuk kan doen aan de in het Nederlands gestelde voorafgaande overweging.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

C.05.0113.N 9 juni 2006 AC nr. 323

Er wordt aan de eentaligheid van een akte van hoger beroep geen afbreuk gedaan wanneer in het raam van een rechtspleging in het Nederlands, de woonplaats of de verblijfplaats van de gedaagde in deze akte wordt aangeduid in het Frans en deze woonplaats of verblijfplaats gelegen is in het Franse taalgebied, ook wanneer deze woonplaats of verblijfplaats in een gemeente met een bijzondere taalregeling is gelegen (1). (1) Zie Cass., 14 nov. 1996, AR C.96.0034.F, nr 434.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

Art. 24 en 40

C.10.0501.N 5 januari 2012 AC nr. ...

Een akte van de rechtspleging moet worden geacht geheel in de taal van de rechtspleging te zijn gesteld wanneer alle vermeldingen vereist voor de regelmatigheid van de akte in die taal zijn gesteld of, in het geval een aanhaling in een andere taal dan deze van de rechtspleging is opgenomen, wanneer in de akte tevens de vertaling of de zakelijke inhoud ervan in de taal van de rechtspleging is weergegeven (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

Art. 27

C.09.0494.N 17 juni 2010 AC nr. 435

Een middel van niet-ontvankelijkheid van een cassatieberoep omdat het niet volledig in het Nederlands is gesteld daar in een cassatiemiddel een appelconclusie wordt geciteerd met een citaat, in het Frans, van rechtspraak ter toelichting of illustratie van het daaraan voorafgaand argument, kan niet aangenomen worden als dat citaat op zich geen pertinentie voor de beoordeling van het middel heeft (1). (1) Zie Cass., 22 april 2008, AR P.07.1867.N, AC, 2008, nr. 242.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Burgerlijke zaken

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.04.1732.N 12 april 2005 AC nr. 218

Niet ontvankelijk is de memorie in cassatie die niet in de taal van de procedure is opgesteld (1). (1) Cass., 27 maart 2001, AR P.01.0410.N, nr 172 en 23 okt. 2001, AR P.01.1170.N, nr 567.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

C.03.0284.N 29 oktober 2004 AC nr. 518

Het Hof van cassatie hoeft niet in te gaan op een grond van niet ontvankelijkheid opgeworpen in een gedeeltelijk in een andere taal dan deze van de rechtspleging gestelde memorie van antwoord.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Burgerlijke zaken

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 3, tweede lid

S.09.0108.F 27 september 2010 AC nr. 552

Krachtens artikel 3, tweede lid, Taalwet Gerechtszaken, hoeft de rechtspleging betreffende de geschillen die gebracht worden voor de arbeidsrechtbank te Brussel, alleen maar geheel in het Nederlands te worden gevoerd wanneer die rechtbank van de zaak heeft kennisgenomen op grond van een plaatselijke bevoegdheid bepaald door een plaats die zich op het grondgebied van een gemeente buiten de Brusselse agglomeratie bevindt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Art. 30bis

P.08.1716.F 3 december 2008 AC nr. 695

Wanneer een beklaagde, enerzijds, voor de politierechtbank te Verviers wordt vervolgd wegens een overtreding van de Wegverkeerswet, hij op de rechtszitting heeft verklaard alleen maar Duits te kennen, hij heeft gevraagd dat de rechtspleging in die taal wordt verdergezet en de Politierechtbank te Verviers de verwijzing van de zaak naar de Politierechtbank te Eupen heeft bevolen, doch dat anderzijds, de Politierechtbank te Eupen geen kennis kon nemen van de zaak omdat alle magistraten waaruit zij is samengesteld zich van de zaak onthouden, vernietigt het Hof, beslissende tot regeling van rechtsgebied, het vonnis van de Politierechtbank te Verviers en verwijst het de zaak naar laatstgenoemde rechtbank, anders samengesteld (1). (1) Zie Cass., 29 okt. 1980, AR 1344, AC, 1980-1981, nr. 133.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

Art. 31

P.11.0770.F 22 juni 2011 AC nr. ...

De nietigheid die voortvloeit uit een schending van het artikel 31 Taalwet Gerechtszaken, beperkt zich tot de op onregelmatige wijze vertaalde verklaring en tast de overige stukken van de rechtspleging niet aan ; daaruit volgt dat die sanctie niet toepasselijk is op de geschriften die de verhoorde partij heeft neergelegd en die bij het proces-verbaal werden gevoegd (1). (1) Zie Cass. 9 nov. 2005, AR P.05.1176.F, AC, 2005, nr. 582.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

P.09.0172.F 22 september 2010 AC nr. 537

Noch artikel 31 Taalwet Gerechtszaken, noch artikel 47bis van het Wetboek van Strafvordering, verbieden de verbalisanten om in substantie te berichten over wat hun buiten een verhoor in de zin van die artikelen is verteld.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- POLITIE -

P.05.1176.F 9 november 2005 AC nr. 582

De nietigheid wegens schending van artikel 31, tweede lid, Taalwet Gerechtszaken, met name de vermelding in het Frans, in één van de processen-verbaal van het onderzoeksdossier, van getuigenverklaringen in het Italiaans die door de verbalisant op onregelmatige wijze zijn vertaald, wordt beperkt tot de onregelmatig vertaalde verklaring; deze bepaling noch artikel 47bis, 5°, Sv., schrijven voor dat de voormelde nietigheid wordt uitgebreid tot de gegevens die regelmatig in het proces-verbaal of in andere stukken van de rechtspleging zijn opgetekend (1). (1) Zie Cass., 23 april 1991, AR 5570, nr. 442; L. LINDEMANS, Taalgebruik in gerechtszaken, A.P.R., 1973, p. 106-107; R.P.D.B., t. IX, Procédure pénale, Complément, Bruylant, 2004, p. 512, nr. 452.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

De bodemrechter moet de nietigheid vaststellen van het verhoor dat, door een officier van gerechtelijke politie, is opgetekend in een taal van iemand die zich in een andere taal uitdrukt, bijgestaan door een vertaler waarvan niet is vastgesteld dat hij beëdigd is (1). (1) Zie Cass. (Ver. K.), 16 sept. 1998, 1998, J.T., 1998, p. 656, Rev. dr. pén., 1999, p. 106.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Wanneer op de eerste pagina van het proces-verbaal van het verhoor, dat door een officier van gerechtelijke politie in een taal is opgetekend, van iemand die zich in een andere taal uitdrukt, staat vermeld dat het voormelde verhoor is opgetekend met de bijstand van een beëdigde tolk, verplicht geen enkele wettelijke bepaling de verbalisant om die hoedanigheid opnieuw te vermelden in de aanhef van het eigenlijke verhoor.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

P.94.1558.N 26 maart 1996 AC nr. ...

Wanneer noch uit het proces-verbaal van de rechtszitting waarop het openbaar ministerie in zijn vorderingen werd gehoord en het laatste woord werd verleend aan een beklaagde die de taal van de rechtspleging niet machtig is, noch uit de veroordelende beslissing blijkt wie als beëdigde vertaler de gesprekken heeft vertaald, kan het Hof niet nagaan of de wettelijke voorschriften inzake bijstand van een beëdigde vertaler werden nageleefd.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Algemeen

Art. 31, eerste en derde lid

P.06.1093.F 2 augustus 2006 AC nr. 377

Wanneer blijkt dat betrokkene geen verklaring heeft afgelegd op het ogenblik dat hem zijn aanhouding werd ter kennis gebracht, tast de vertaling van de beslissing tot kennisgeving van de vrijheidsbenemende maatregel door een vertaler die geen beëdigd tolk is, de regelmatigheid van het bevel tot aanhouding niet aan.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- TAALGEBRUIK - Algemeen

Art. 31, tweede lid

P.05.1402.F 16 november 2005 AC nr. 602

Wanneer de onderzoeksrechter bij een verhoor een beroep doet op de medewerking van een tolk, is deze beëdigd of ingezworen zodra hij voor de rechter de eed, die bij artikel 332 Sv. is bepaald, heeft afgelegd; wanneer het proces-verbaal van het verhoor die eedaflegging vaststelt, vermeldt het de hoedanigheid van de tolk (1). (1) Zie Cass., 16 sept. 1998, J.L.M.B., 1998, III, p. 1340 e.v.; Cass., 19 maart 1991, AR 5417, nr 381; Henry-D. Bosly - Damien Vandermeersch, "Droit de la procédure pénale", 4de uitg. 2005, p. 115.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

P.05.0959.F 9 augustus 2005 AC nr. 393

Het feit alleen dat de vermelding ontbreekt dat de tolk beëdigd is, heeft geen nietigheid tot gevolg van het proces-verbaal van een verhoor, op voorwaarde dat die hoedanigheid daadwerkelijk is nagegaan (1). (1) Zie Cass., ver. kam., 16 sept. 1998, AR A.94.0001.F, J.T., 1998, 656, J.L.M.B., 1998, 1340 en R.D.P., 1999, 106; R. DECLERCQ, Strafrechtspleging, 3de uitg., Kluwer, 2003, 185-186, nr 339.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Art. 34

P.97.0749.N 8 juli 1997 AC nr. ...

De verplichting om in het proces-verbaal van de rechtszitting de taal te vermelden waarin de partijen hun verklaringen afleggen en die welke voor de pleidooien wordt gebezigd, geldt niet voor het proces-verbaal dat alleen vaststelt dat een arrest op een bepaalde dag in openbare rechtszitting is uitgesproken.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Algemeen

Art. 36, eerste en tweede lid

M.81.0001.F 3 september 1998 AC nr. ...

Wanneer de rechter de advocaat van een partij krachtens artikel 36, eerste lid, Taalwet Gerechtszaken, heeft gemachtigd om voor zijn pleidooi het Nederlands te gebruiken, kan hij, krachtens het tweede lid van voornoemd artikel, de advocaten van de andere partijen machtigen om voor hun pleidooien dezelfde taal te gebruiken.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Art. 36, eerste lid

C.02.0120.F 10 april 2003 AC nr. 241

Ingevolge artikel 36, eerste lid, Taalwet Gerechtszaken kan de rechter, op verzoek van een partij en indien hij zulks volstrekt nodig acht, slechts toestaan dat de raadsman van die partij voor de pleidooien gebruik maakt van een andere taal dan die van de rechtspleging, indien deze verklaart de taal van de rechtspleging niet te kennen en zijn woonplaats heeft in een ander taalgebied; die mogelijkheid bestaat dus niet wanneer de raadsman van die partij voor de beslagrechter van een rechtbank van eerste aanleg uit het Franse taalgebied, een advocaat is van een balie uit dat taalgebied.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Art. 37

P.10.0612.F 16 juni 2010 AC nr. 431

Geen enkele wetsbepaling schrijft de vertaling voor van de arresten op de rechtszitting, ten behoeve van de beklaagden die de taal van de rechtspleging niet machtig zijn; het algemene beginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging en artikel 6.3.e E.V.R.M. hebben betrekking op het debat voor het rechtscollege en niet op de uitspraak van de beslissing zelf (1). (1) Zie Cass., 8 juli 1997, AR P.97.0749.N, AC, 1997, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

De onbekwaamheid of het ontbreken van een tolk bij de uitspraak van een vonnis of van een arrest, kunnen de wettigheid van de beslissing niet aantasten en kunnen, in voorkomend geval, alleen invloed hebben op het gebruik van de rechtsmiddelen.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

De onbekwaamheid of het ontbreken van een tolk bij de uitspraak van een vonnis of van een arrest, kunnen de wettigheid van de beslissing niet aantasten en kunnen, in voorkomend geval, alleen invloed hebben op het gebruik van de rechtsmiddelen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.09.1340.N 19 januari 2010 AC nr. 46

Geen enkele bepaling van de Taalwet Gerechtszaken vereist dat de woonplaats van de partijen uitsluitend in de taal van de woonplaats en niet in de taal van de procedure mag worden vermeld.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

S.04.0103.N 7 maart 2005 AC nr. 139

Het vonnis dat gesteld is in de taal van de rechtspleging schendt de Taalwet in gerechtszaken niet door sommige in het vonnis genoemde management functies aan te duiden met hun bedrijfsinterne Engelse benaming (1). (1) Zie Cass., 18 okt. 2004, AR C.03.0575.N, nr ...

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Art. 37, eerste lid

P.13.0026.N 20 mei 2014 AC nr. ...

In strafzaken is de opgave van de naam, de voornaam en de woonplaats van de partijen in de beslissing niet uitdrukkelijk of op straffe van nietigheid voorgeschreven en het volstaat dat uit de aanduiding van de partijen kan worden opgemaakt op wie de beslissing van toepassing is; de vermelding in het veroordelend arrest van de straatnaam in het adres van de beklaagde is niet vereist voor de regelmatigheid van de akte, zodat het arrest niet nietig is wanneer de straatnaam in een andere taal dan die van de rechtspleging wordt vermeld (1). (1) Cass. 13 april 1994, AR P.93.1721.F, AC 1994, nr. 174.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

Art. 4, § 1, tweede en derde lid

C.01.0100.N 6 december 2001 AC nr. ...

Voor een gerecht van eerste aanleg waarvan de zetel in het arrondissement Brussel is gevestigd, kan iedere verweerder vragen dat de rechtspleging wordt voortgezet in de andere taal dan voor het opmaken van de akte tot inleiding van het geding werd gebrukt. De ontvankelijkheid van een dergelijk verzoek tot taalwijziging is niet afhankelijk van de woonplaats van de verzoeker (1). (1) Cass., 29 oktober 1982, A.R. nr 3714, AC, 1982-83, nr 146; Cass., 15 september 1983, A.R. nr 6873, AC, 1983-84, nr 30; Cass., 20 april 1989, A.R. nr 8109, AC, 1988-89, nr 475.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Art. 4, § 1, tweede lid

C.08.0046.F 29 januari 2009 AC nr. 76

Onder het begrip woonplaats in artikel 4, § 1, tweede lid, van de wet van 15 juli 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken dient de gerechtelijke woonplaats te worden verstaan, dat is de plaats waar de persoon op de bevolkingsregisters is ingeschreven als hebbende aldaar zijn hoofdverblijf.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

C.98.0059.F 26 november 1999 AC nr. ...

De dagvaarding waarbij de beslagene verzet doet tegen een bewarend beslag waartoe op eenzijdig verzoekschrift toelating is verleend, moet worden gesteld in de taal die voor de gedinginleidende akte is bepaald.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Art. 4, § 2

C.06.0063.F 12 oktober 2006 AC nr. 485

De beslissing die de in het Frans gestelde dagvaarding niet-ontvankelijk heeft verklaard omdat verweerder in een eentalig Nederlandse gemeente woont, is geen beslissing die uitspraak doet over een vordering tot verandering van taal.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Algemeen

Art. 40

P.14.0312.F 30 april 2014 AC nr. ...

Krachtens artikel 40, tweede lid, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken wordt de nietigheid van de akten van de rechtspleging die met schending van de daarin gestelde bepalingen zijn verricht, gedekt door een latere niet zuiver voorbereidende en op tegenspraak gewezen beslissing die niet zelf door de uit die wet voortvloeiende nietigheid is aangetast (1). (1) Cass. 25 maart 2009, AR P.09.0404.F, AC 2009, nr. 217.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

C.99.0249.N 30 maart 2001 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat gericht is tegen de beslissing van de appèlrechters, die de voor het eerst in hoger beroep opgeworden nietigheid van de ingediende schuldvordering om taalredenen verwerpt, wanneer de eventuele nietigheid van die aangifte van schuldvordering gedekt is door een niet zuiver voorbereidend vonnis dat ten aanzien van de eiser op tegenspraak werd gewezen (1). (1) Zie cass. 6 mei 1998, A.R. P.98.0094.F, nr. 224; 9 dec. 1994, A.R. C.93.0063.N, nr. 544.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

C.97.0025.F 6 februari 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat de nietigheid van het bestreden vonnis aanvoert op grond dat het in de Franse taal is gewezen, zonder de bepaling van de Taalwet Gerechtszaken te vermelden waarin de aangevoerde nietigheid is bepaald.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

P.97.1534.N 13 januari 1998 AC nr. ...

Miskent het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging, de rechter die uit de debatten weert een wegens schending van de artt. 11 en 40, eerste lid, Taalwet gerechtszaken, nietig proces-verbaal waarnaar een beklaagde voor zijn verdediging verwijst.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Wanneer een beklaagde voor zijn verdediging verwijst naar een wegens schending van de artt. 11 en 40, eerste lid, Taalwet gerechtszaken, nietig proces-verbaal, staat het de rechter eventueel de nietige opsporings- of vaststellingshandeling op rechtsgeldige wijze te laten overdoen.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

C.96.0020.F 6 februari 1997 AC nr. ...

Wanneer een memorie van antwoord nietig is doordat ze in het Nederlands is gesteld, terwijl de eerste voorzitter van het Hof van cassatie, nadat een in het Duits gesteld cassatieberoep tegen een in die taal gewezen arrest werd ingesteld, beslist heeft dat de rechtspleging in het Frans zal worden gevoerd, is een tweede in het Frans gestelde en binnen de wettelijke termijn neergelegde memorie ontvankelijk; het arrest van het Hof, waarbij de eerste memorie van antwoord niet ontvankelijk wordt verklaard, stuit die termijn op de datum van de indiening van die akte en de gevolgen van die stuiting duren voort tot op de dag van die beslissing.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Burgerlijke zaken

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 40, derde lid

S.94.0054.N 21 november 1994 AC nr. ...

De termijn, waarin het verzoekschrift moet worden neergelegd bij de voorzitter van de arbeidsrechtbank, met toepassing van artikel 4, §1, wet 19 maart 1991, is geen termijn van rechtspleging in de zin van de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Andere zaken

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 40, tweede lid

P.05.1451.F 25 januari 2006 AC nr. 53

Aangezien het arrest waarbij het hof van assisen op tegenspraak uitspraak doet op de conclusie van de beschuldigde die, om reden dat een getuige de rechtszittingen van de zaak zou hebben bijgewoond, de verwijzing ervan naar een andere sessie vordert, geen zuiver voorbereidende beslissing is, dekt het de eventuele nietigheid van een vroegere handeling van de rechtspleging die voortvloeit uit een schending van de bepalingen van de Taalwet Gerechtszaken.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.04.0074.F 7 april 2004 AC nr. 191

Al wordt de dagvaarding van de beklaagde om voor de politierechtbank te verschijnen, met toepassing van de artt. 14 en 40, eerste lid, Taalwet Gerechtszaken, geacht nietig te zijn, toch wordt die nietigheid gedekt door een op tegenspraak gewezen, niet-voorbereidend vonnis, dat door dat rechtscollege is gewezen zonder dat die nietigheid is aangevoerd (1). (1) Zie Cass., 6 mei 1998, AR P.98.0094.F, nr 224.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

P.02.1404.F 27 november 2002 AC nr. 636

De beslissing die gewezen is door het onderzoeksgerecht, dat uitspraak doet over een door een opgesloten vreemdeling neergelegd verzoek tot invrijheidstelling, is geen louter voorbereidende beslissing in de zin van artikel 40, Taalwet Gerechtszaken; wanneer zij op tegenspraak is gewezen en zelf niet is aangetast door een in de Taalwet Gerechtszaken opgesomde nietigheid, dekt die beslissing de nietigheid van de kennisgeving van de oproeping om voor dat onderzoeksgerecht te verschijnen (1). (1) Zie Cass., 6 feb. 1990, A.R. 4144, n° 348.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

P.98.0094.F 19 januari 2000 AC nr. ...

De nietigheid ten gevolge van het feit dat de verdachte de taal van de rechtspleging voor de krijgsraad niet heeft kunnen kiezen, wordt gedekt door een niet voorbereidend vonnis op tegenspraak, dat door dat rechtscollege wordt gewezen zonder dat de nietigheid opgeworpen is.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

P.97.0559.N 24 juni 1997 AC nr. ...

De nietigheid van de kennisgeving van de beslissing van de eerste rechter wegens schending van de Taalwet Gerechtszaken is gedekt door het niet zuiver voorbereidend arrest dat op tegenspraak is gewezen, wanneer ze niet voor de rechter in hoger beroep werd aangevoerd en niet blijkt dat dit arrest zelf nietig is op grond van vermelde wet.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Betekening en tenuitvoerlegging - Strafzaken

Art. 40, vierde en vijfde lid

M.94.0018.N 8 augustus 1994 AC nr. ...

De voorziening in cassatie die wordt ingesteld na verwerping van een eerste voorziening waarin geen andere nietigheid aanwezig was dan die welke uit een overtreding van de Taalwet gerechtszaken voortspruit, is slechts ontvankelijk wanneer zij is ingesteld binnen de termijn bij de wet bepaald om zich in cassatie te voorzien en die begint te lopen te rekenen van de dag van de uitspraak van het arrest dat de eerste voorziening heeft verworpen.~

- CASSATIEBEROEP - Allerlei

Art. 41

P.04.0994.N 24 augustus 2004 AC nr. 373

De vermelding, in een arrest of vonnis van de artikelen Taalwet Gerechtszaken waarvan toepassing wordt gemaakt, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid (1). (1) Cass., 5 juni 1985, AR 4334, AC 1984-1985, nr 604.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Algemeen

Art. 43, § 5, vierde lid

P.02.0001.F 16 januari 2002 AC nr. 34

De verplichting tot tweetaligheid, bedoeld in artikel 43, § 5, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken, is van toepassing wanneer de taal van de rechtspleging, t.g.v. de wijziging ervan, niet meer overeenstemt met de taalrol van de magistraat die van de zaak heeft kennisgenomen; die verplichting geldt niet wanneer de voorzitter van de raadkamer tot de taalrol behoort die overeenstemt met de taal die de verdachte gekozen heeft.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Art. 7, § 1, en 7bis

C.08.0235.N 6 februari 2009 AC nr. 98

De rechter aan wie de verweerder op grond van artikel 7, § 1, Taalwet Gerechtszaken vraagt dat de procedure in het Frans zou worden voortgezet, vermag dit verzoek niet te verwerpen, zonder de partijen te hebben gehoord over zijn voornemen het verzoek tot taalwijziging te kwalificeren als een verzoek gebaseerd op artikel 7bis van diezelfde wet, indien die rechtsgrond niet werd aangevoerd (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping op grond van de overweging dat de rechter die moet oordelen over een eenzijdig verzoek tot taalwijziging en die van oordeel is dat dit verzoek niet ingewilligd kan worden, de verzoekers tot taalwijziging niet dient uit te nodigen verweer te voeren over de redenen die hem ertoe brengen dit verzoek af te wijzen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

De rechter aan wie de verweerder op grond van artikel 7, § 1, Taalwet Gerechtszaken vraagt dat de procedure in het Frans zou worden voortgezet, vermag dit verzoek niet te verwerpen, zonder de partijen te hebben gehoord over zijn voornemen het verzoek tot taalwijziging te kwalificeren als een verzoek gebaseerd op artikel 7bis van diezelfde wet, indien die rechtsgrond niet werd aangevoerd (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping op grond van de overweging dat de rechter die moet oordelen over een eenzijdig verzoek tot taalwijziging en die van oordeel is dat dit verzoek niet ingewilligd kan worden, de verzoekers tot taalwijziging niet dient uit te nodigen verweer te voeren over de redenen die hem ertoe brengen dit verzoek af te wijzen.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Art. 8

C.96.0319.F 14 november 1997 AC nr. ...

De rechter die in een vreemde taal gestelde stukken uit de debatten weert louter omdat er geen vertaling is bijgevoegd, miskent het recht van verdediging.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

Artt. 11 en 33

P.98.0259.F 24 juni 1998 AC nr. ...

Het verslag van een technisch raadgever die door het O.M. is aangewezen, is noch een proces-verbaal betreffende de opsporing en de vaststelling van misdaden, wanbedrijven en overtredingen, noch een eigenlijk deskundigenverslag; aangezien een dergelijk verslag aan geen enkele vormvereiste moet voldoen, moet het niet in de taal van de rechtspleging gesteld zijn.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 11, 13 en 24

P.95.0864.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

Uit de artt. 11, 13, en 24 Taalwet gerechtszaken blijkt niet dat de rechter ertoe gehouden is in de taal van de rechtspleging de vertaling of de betekenis weer te geven van een paar uit de processtukken gehaalde Engelse woorden, die letterlijk in die taal zijn overgenomen door het in de taal van de rechtspleging gestelde arrest. (Eerste zaak).~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

P.95.1062.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

Uit de artt. 11, 13, en 24 Taalwet gerechtszaken blijkt niet dat de rechter ertoe gehouden is in de taal van de rechtspleging de vertaling of de betekenis weer te geven van een paar uit de processtukken gehaalde Engelse woorden, die letterlijk in die taal zijn overgenomen door het in de taal van de rechtspleging gestelde arrest. (Eerste zaak).~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

Artt. 11, eerste lid, en 31, eerste en tweede lid

P.12.1160.N 10 juli 2012 AC nr. ...

Uit de artikelen 11, eerste lid, en 31, eerste en tweede lid, Taalwet Gerechtszaken volgt niet dat bij de bespreking in een proces-verbaal van een op het internet geplaatst filmpje, dat als overtuigingsstuk wordt neergelegd, de in dat filmpje in een vreemde taal voorkomende gezegdes moeten worden vertaald door een beëdigd vertaler.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Artt. 11, tweede lid, en 40, eerste lid

P.97.1534.N 13 januari 1998 AC nr. ...

Van rechtswege geheel nietig is het in de gemeenten van de Brusselse agglomeratie in het Frans gestelde proces-verbaal wanneer degene die er het voorwerp van is het Nederlands voor zijn verklaringen heeft gekozen.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

Artt. 14 t.e.m. 16, 23 en 24

P.97.0081.N 8 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer de eiser, ongeacht de formulering van de door hem voorgestelde aan het Grondwettelijk Hof te stellen vraag, in een middel een dubbele grond van ongrondwettigheid van het taalkeuzestelsel van de wet betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken aanvoert, wegens schending van het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel, doordat ze, eendeels, bepaalt dat de taalkeuze voor de politierechtbank en de correctionele rechtbank alleen bestaat voor een beklaagde die alleen de gevraagde taal kent of zich beter in die taal uitdrukt, anderdeels bepaalt dat de rechtbank wegens de omstandigheden van de zaak kan beslissen niet op de aanvraag van de beklaagde te kunnen ingaan, welke vereiste en mogelijkheid niet bestaan voor de verzoeker uit een gemeente met een bijzonder taalstatuut, waarbij de weigering alleen mogelijk is voor het geval de verzoeker de taal, waarvan hij het gebruik voor de rechtspleging vraagt, niet verstaat, is het Hof ertoe gehouden de prejudiciële vraag naar de grondwettigheid van die wetsbepalingen aan het Grondwettelijk Hof te stellen.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 16 en 21

P.14.1357.N 19 augustus 2014 AC nr. ...

De spoedeisendheid waarvan sprake in de artikelen 16 en 21 Taalwet Gerechtszaken kan niet worden afgeleid uit de enkele omstandigheid dat de inverdenkinggestelde aangehouden is (1). (1) Zie concl. OM.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Artt. 16 en 22

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

De magistraat van het openbaar ministerie kan weigeren gevolg te geven aan het verzoek om bepaalde stukken te vertalen als hij ervan overtuigd is dat de inverdenkinggestelde de taal verstaat waarin die stukken zijn gesteld, bijvoorbeeld wanneer dat uit de eigen verklaringen van de betrokkene blijkt.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 16, § 1, en 40, eerste lid

P.12.1606.F 13 februari 2013 AC nr. ...

De burgerlijke partijstelling waarmee de rechtspleging wordt ingeleid, en die gericht is tegen iemand die in het Nederlands taalgebied woonachtig is, moet voor de onderzoeksrechter te Brussel in het Nederlands gebeuren; het feit dat de inverdenkinggestelde woonachtig is in een gemeente waarvan de inwoners taalfaciliteiten genieten of dat de door de partijen gebruikte taal het Frans is, heeft geen invloed op de verplichting om die akte in het Nederlands te stellen.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Artt. 16, § 2, derde lid, en 21, eerste, tweede en derde lid

P.14.1357.N 19 augustus 2014 AC nr. ...

Uit de bepalingen van de artikelen 16, §2, derde lid, en 21, eerste, tweede en derde lid, Taalwet Gerechtszaken volgt dat de onderzoeksmagistraten en de onderzoeksgerechten, indien zij van oordeel zijn dat een gevraagde taalwijziging van de rechtspleging vereist is, toch de zaak verder kunnen blijven behandelen vanwege het spoedeisend karakter van het onderzoek (1). (1) Zie concl. OM.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 19, eerste lid, en 20, tweede lid

P.07.1760.N 22 januari 2008 AC nr. 49

Ook al vermeldt artikel 19, eerste lid, Taalwet Gerechtszaken, enkel de hoven van assisen van Henegouwen, Luxemburg, Namen en Waals-Brabant, uit de wetsgeschiedenis van deze bepaling blijkt dat het nooit de bedoeling van de wetgever is geweest om met toepassing van artikel 20, tweede lid, van die wet een verwijzing naar het hof van assisen van de provincie Luik uit te sluiten.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

Artt. 2 en 40

C.11.0121.N 8 maart 2012 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat een stuk dat niet of niet geheel in de taal van de rechtspleging is gesteld, wordt gevoegd bij een akte van rechtspleging, zonder dat zulks is vereist voor de geldigheid van de akte van rechtspleging en zonder dat de inhoud ervan in de akte van rechtspleging wordt aangehaald, heeft niet tot gevolg dat de akte van rechtspleging niet in de taal van de rechtspleging is gesteld (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Een akte van rechtspleging wordt geacht in de taal van de rechtspleging te zijn gesteld wanneer alle vermeldingen vereist voor de regelmatigheid van de akte in die taal zijn gesteld of, in het geval een aanhaling in een andere taal van de rechtspleging is opgenomen, wanneer in de akte tevens de vertaling of de zakelijke inhoud ervan in de taal van de rechtspleging is weergegeven (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Artt. 2, 24 en 40

C.10.0176.N 29 september 2011 AC nr. ...

De weergave van de zakelijke inhoud van een niet in de procestaal gestelde vermelding vereist niet een volledige vertaling van de in de vreemde taal vermelde wettekst; het is ook niet vereist dat de vertaalde zakelijke inhoud zelf uitdrukkelijk aangeeft dat het een weergave is van de in een vreemde taal vermelde wettekst (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

Een akte van de rechtspleging wordt geacht in de taal van de rechtspleging te zijn gesteld wanneer alle vermeldingen vereist voor de regelmatigheid van de akte in die taal zijn gesteld of, in het geval een aanhaling in een andere taal dan die van de rechtspleging is opgenomen, wanneer in de akte tevens de vertaling of de zakelijke inhoud ervan in de taal van de rechtspleging is weergegeven (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

C.08.0475.N 19 juni 2009 AC nr. 426

Een akte van de rechtspleging wordt geacht in de taal van de rechtspleging te zijn gesteld wanneer alle vermeldingen vereist voor de regelmatigheid van de akte in die taal zijn gesteld (1) of, in het geval een aanhaling in een andere taal van de rechtspleging is opgenomen, wanneer in de akte tevens de vertaling of de zakelijke inhoud ervan in de taal van de rechtspleging is weergegeven (2). (1) Cass., 6 juni 2008, AR C.07.0144.F, AC, 2008, nr. 352; zie Cass., 22 april 2008, AR P.07.1867.N, AC, 2008, nr. 242. (2) Cass., 14 april 2000, AR C.99.0089.F, AC, 2000, nr. 255.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

C.08.0300.N 22 mei 2009 AC nr. 335

Een akte wordt geacht in de taal van de rechtspleging te zijn gesteld wanneer alle voor de regelmatigheid ervan vereiste vermeldingen in die taal zijn gesteld (1); hieraan doet niet af het gebruik van in de rechtstaal algemeen gekende en aanvaarde uitdrukkingen of adagia; de rechtsspreuk "nul ne plaide par procureur" is een algemeen gekende en aanvaarde uitdrukking die in een groot aantal landen van de Europese Unie deel uitmaakt van de rechtstaal van die landen (2). (1) Cass., 21 sept. 2007, AR C.05.0498.F, AC, 2007, nr 424. (2) Zie Cass., 16 maart 2007, AR C.06.0067.N, AC, 2007, nr 143.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

Artt. 2, 24, 37, 40 en 42

C.96.0034.F 14 november 1996 AC nr. ...

Wanneer partijen, die rechtspersonen zijn waarvan de maatschappelijke zetel, enerzijds, in de provincie Limburg (Tongeren), anderzijds, in de provincie Antwerpen (Mortsel) gevestigd is, bij hun verschijning en hun conclusies in een in het Frans gevoerde rechtspleging, hun adressen in het Nederlands hebben opgegeven, is wettig het vonnis of het arrest dat die adressen overneemt zoals die partijen ze hebben opgegeven, namelijk in het Nederlands.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

Artt. 2, 7, § 1bis, 24 en 40

C.06.0380.F 7 juni 2007 AC nr. 313

De akte van hoger beroep houdt niet op eentalig te zijn wanneer, naar aanleiding van een in het Frans gevoerde rechtspleging, de woonplaats van de appellant en de woon- of verblijfplaats van de gedaagde in hoger beroep er in het Nederlands worden vermeld, terwijl die woonplaatsen of verblijfplaats gelegen zijn in het Nederlands taalgebied, zelfs in een gemeente die begiftigd is met een speciale taalregeling in de zin van de Taalwet Bestuurszaken (1). (1) Zie Cass., 9 juni 2006, AR C.05.0113.N, nr 323.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 21 en 23

P.03.0575.N 20 mei 2003 AC nr. 307

Artikel 23 Taalwet Gerechtszaken verleent alleen aan de politierechtbank of de correctionele rechtbank de bevoegdheid om in bepaalde gevallen de verwijzing van de zaak naar het dichtstbij gelegen gerecht van de dezelfde rang te bevelen; de raadkamer heeft deze bevoegdheid niet (1). (1) Zie Cass., 27 sept. 1965, Pas., I, 122; 1 juni 1966, Pas., I, 1242; LINDEMANS, L., Taalgebruik in gerechtszaken, nr 183.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Wanneer een raadkamer een bij haar aanhangig gemaakte zaak ingevolge een verzoek tot wijziging van de taal van de rechtspleging op grond van de artikelen 21 en 23 Taalwet Gerechtszaken naar de correctionele rechtbank van het dichtsbij gelegen anderstalig arrondissement heeft verwezen en deze rechtbank zich ambtshalve territoriaal onbevoegd heeft verklaard omdat de zaak op onregelmatige en dus nietige wijze naar haar was verzonden, daar de Taalwet Gerechtszaken dergelijke beslissing van de raadkamer niet toelaat, vernietigt het Hof, uitspraak doende bij wijze van regeling van rechtsgebied, de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar diezelfde raadkamer, anders samengesteld (1). (1) Zie Cass., 27 sept. 1965, Pas., I, 122; 1 juni 1966, Pas., I, 1242.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Allerlei

Artt. 23 en 24

P.05.0606.N 11 oktober 2005 AC nr. 497

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen een vonnis in hoger beroep, waarbij de appelrechters, op een vordering tot verwijzing van de zaak naar een anderstalig rechtscollege, met bevestiging van het beroepen vonnis, beslissen dat de rechtspleging in dezelfde taal moet worden voortgezet en de zaak naar de eerste rechter terugwijzen teneinde ten gronde recht te spreken, aangezien dergelijke beslissing geen eindbeslissing is in de zin van artikel 416 van het Wetboek van Strafvordering, geen uitspraak doet over een geschil inzake bevoegdheid en evenmin uitspraak doet met toepassing van de artikelen 135 en 235bis van voornoemd wetboek (1). (1) Cass., 23 juni 1999, AR P.99.0384.F, nr 390.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.99.0384.F 23 juni 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat voor de eindbeslissing wordt ingesteld tegen een vonnis in hoger beroep, dat zich ertoe beperkt een vordering tot verwijzing van de zaak naar een rechtscollege van dezelfde rang, waar de rechtspleging in een andere taal wordt gevoerd, te verwerpen.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

P.95.1299.N 2 januari 1996 AC nr. ...

Alleen een politierechtbank of een correctionele rechtbank die zitting houdt als eerste rechter mag, op verzoek van een beklaagde die verkeert in één van de bij artikel 23 Taalwet Gerechtszaken bedoelde gevallen, de verwijzing gelasten naar het dichtstbijgelegen gerecht van dezelfde rang, waarvan de taal van de rechtspleging de taal is die door de beklaagde is gevraagd; het eerst voor de appelrechter gedane verzoek is niet ontvankelijk. Hieraan doet niets af de omstandigheid dat het beroepen vonnis bij verstek werd gewezen, noch dat de beklaagde pas op zijn verzet tegen het verstekarrest voor het eerst zijn verweer heeft aangevoerd.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

Artt. 23, vijfde lid, 27 en 40

P.02.0998.F 25 september 2002 AC nr. 481

De akte van cassatieberoep is nietig en het cassatieberoep is niet ontvankelijk, wanneer de gemachtigde van de gevangenisdirecteur de akte heeft opgemaakt in een andere taal dan die van het bestreden arrest, ongeacht de taal waarin de gedetineerde de verklaring van cassatieberoep aan hem heeft gedaan (1), ook al heeft er tijdens de rechtspleging een wijziging van taal plaatsgevonden. (Impliciet). (1) Cass., 13 maart 2001, A.R. P.01.0343.N, nr 130.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 24 en 40, eerste lid

C.07.0144.F 6 juni 2008 AC nr. 352

Wanneer de akte van hoger beroep argumenten ter ondersteuning van de grieven bevat, behoren ze tot de grieven die in het debat worden gebracht en waarvan de geïntimeerde moet kunnen kennisnemen in de taal van de rechtspleging (1). (1) Cass., 18 okt. 2004, AR C.03.0575.N, AC, 2004, nr. 487; zie Cass., 26 sept. 2005, AR S.05.0017.N, AC, 2005, nr. 460.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Een akte van de rechtspleging wordt geacht in de taal van de rechtspleging te zijn gesteld wanneer alle vermeldingen vereist voor de regelmatigheid van de akte in die taal zijn gesteld (1). (1) Cass., 18 okt. 2004, AR C.03.0575.N, AC, 2004, nr. 487; zie Cass., 26 sept. 2005, AR S.05.0017.N, AC, 2005, nr. 460.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Algemeen

C.03.0575.N 18 oktober 2004 AC nr. 487

Een akte van rechtspleging moet worden geacht geheel in de taal van de rechtspleging te zijn gesteld wanneer alle vermeldingen vereist van de regelmatigheid van de akte in die taal zijn gesteld (1). (1) Cass., 29 mei 1995, AR C.94.0389.F, nr 258.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Algemeen

Wanneer de akte van hoger beroep de uiteenzetting van de grieven in de taal van de rechtspleging vermeldt en de akte tevens argumenten ter ondersteuning van de grieven bevat, behoren zij tot de grieven die in het debat worden gebracht en waarvan geïntimeerde kennis moet kunnen nemen in de taal van de rechtspleging.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 24, 35, eerste lid, en 40

P.14.1048.N 16 december 2014 AC nr. 797

De appelrechters die de conclusie van het openbaar ministerie niet nietig verklaren omdat deze een niet in de taal van rechtspleging gestelde tekst bevat en evenmin vaststellen dat die tekst niet vereist is voor de regelmatigheid van de conclusie, schenden met het oordeel dat zij met die tekst geen rekening zullen houden artikel 40 Taalwet Gerechtszaken.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

Artt. 24, 37 en 40

C.07.0250.N 20 februari 2009 AC nr. 144

Het gebruik van de woorden "stand alone", tussen aanhalingstekens geplaatst in de beslissing, schendt de Taalwet Gerechtszaken niet, in zoverre de bekritiseerde overweging waarin deze woorden worden gebruikt verstaanbaar en zinnig is blijkens haar context (1). (1) Zie Cass., 19 sept. 2006, AR P.06.0298.N, AC, 2006, nr 424 ("quod non") en 16 maart 2007, AR C.06.0067.N, AC, 2007, nr 143 (Franstalige en Engelstalige benamingen van overeenkomsten).

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Burgerlijke zaken

P.07.1867.N 22 april 2008 AC nr. 242

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de redengeving van de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie overneemt waarin een in het Frans gesteld citaat uit de rechtsleer voorkomt, zonder dat een vertaling in het Nederlands is bijgevoegd, schendt de Taalwet Gerechtszaken niet als blijkt dat het citaat wordt aangehaald ter verduidelijking van de eraan voorafgaande in het Nederlands geformuleerde rechtsregel (1). (1) Zie Cass., 20 nov. 2003, AR C.01.0412.N, AC, 2003, nr 584.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

C.01.0412.N 20 november 2003 AC nr. 584

Niet nietig is het arrest dat een in het Frans gesteld citaat opneemt dat een toelichting is bij het oordeel van de appèlrechter, en geen overweging waarop deze zijn beslissing laat steunen (1). (1) Zie Cass., 25 maart 1983, AR 3653, nr 417; 14 april 2000, AR C.99.0089.F, nr 255, en noot (2).

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Burgerlijke zaken

C.02.0159.F 27 maart 2003 AC nr. 210

Nietig is het arrest dat beslist op grond van een aanhaling in een andere taal dan die van de rechtspleging, wanneer de vertaling of de zakelijke inhoud ervan niet in de procestaal is weergegeven (1). (1) Cass., 14 april 2000, AR C.99.0089.F, nr 255.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Burgerlijke zaken

C.99.0089.F 14 april 2000 AC nr. ...

Nietig is het arrest dat beslist op grond van een aanhaling in een andere taal dan die van de rechtspleging, wanneer de vertaling of de zakelijke inhoud ervan niet in de procestaal is weergegeven (1). (1) Cass. 20 jan. 1992, A.R. 7607, 7683 en 7740, nr. 256.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Burgerlijke zaken

C.95.0184.N 30 mei 1996 AC nr. ...

Geheel nietig is het arrest dat beslist op grond van een aanhaling in een andere taal dan die van de rechtspleging, wanneer de vertaling of de zakelijke inhoud van die aanhaling niet in de procestaal is weergegeven.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Burgerlijke zaken

P.95.0864.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

De omstandigheid dat een paar Engelse woorden uit de processtukken letterlijk zijn overgenomen in een arrest dat gesteld is in het Frans, taal van de rechtspleging, doet geen afbreuk aan de eentaligheid van het arrest (Eerste zaak).~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

P.95.1062.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

De omstandigheid dat een paar Engelse woorden uit de processtukken letterlijk zijn overgenomen in een arrest dat gesteld is in het Frans, taal van de rechtspleging, doet geen afbreuk aan de eentaligheid van het arrest (Eerste zaak).~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

Artt. 24, 37 en 40, eerste lid

P.02.1695.F 2 april 2003 AC nr. 220

Het vonnis is nietig, wanneer het m.n. gegrond is op een bepaling van een document dat in een andere taal dan die van de rechtspleging is opgemaakt, en die het vonnis in die taal weergeeft, zonder vertaling of weergave van de inhoud ervan in de taal van de rechtspleging (1). (1) Zie Cass., 30 mei 1996, AR C.95.0184.N, nr 200 ; 14 april 2000, AR C.99.0089.F, nr 255.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

S.96.0053.F 7 november 1996 AC nr. ...

Nietig is het arrest dat beslist op grond van een aanhaling van een tekst in een andere taal dan die van de rechtspleging, wanneer de vertaling of de zakelijke inhoud van die aanhaling niet in de procestaal is weergegeven.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Burgerlijke zaken

Artt. 27 en 40

C.06.0380.F 7 juni 2007 AC nr. 313

De betekening van het cassatieverzoekschrift aan de verweerders houdt niet op eentalig Frans te zijn door het feit alleen dat de woonplaats van de eiser alsook de woonplaats en de vestigingsplaats van één van de verweerders er in het Nederlands worden vermeld, terwijl die woonplaatsen en vestigingsplaats gelegen zijn in de gemeente Voeren, deelgemeente 's-Gravenvoeren en Teuven die, krachtens de artikelen 3 en 8 van de Taalwet Bestuurszaken, deel uitmaakt van het Nederlands taalgebied en begiftigd is met een speciale taalregeling (1). (1) Zie Cass., 9 juni 2006, AR C.05.0113.N, nr 323.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Burgerlijke zaken

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.07.0075.N 23 januari 2007 AC nr. 42

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep in strafzaken, ingesteld bij akte in een andere taal dan deze van de rechtspleging (1). (1) Cass., 25 sept. 2002, AR P.02.0998.F, nr 481.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.05.1334.N 13 december 2005 AC nr. 669

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat niet in de taal van de rechtspleging is gesteld (1). (1) Cass., 13 maart 2001, AR P.01.0343.N, nr 130.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.02.0733.F 26 juni 2002 AC nr. 382

Het Hof van Cassatie slaat geen acht op de memorie tot staving van een cassatieberoep in strafzaken die is opgesteld in een andere taal dan die van de bestreden beslissing (1), wanneer eiser geen beroep heeft gedaan op de bijstand van een vertaler om zijn geschrift in de taal van die beslissing te stellen (2). (1) Cass., 23 okt. 2001, A.R. P.01.1170.N, nr. ... (2) Zie Cass., 9 okt. 1985, A.R. 4542, nr. 79, redenen; J. VELU en ERGEC, v° "Convention européenne des droits de l'homme", R.P.D.B., Aanv., d1, VII, Brussel, 1990, blz. 328, nr. 620.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.01.1170.N 23 oktober 2001 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op de memorie tot staving van een cassatieberoep in strafzaken die niet is opgesteld in de taal van de rechtspleging (1). (1) Cass., 24 januari 1994, AR nr P.93.0743.N, nr 42.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.01.0343.N 13 maart 2001 AC nr. ...

De akte van voorziening is nietig en de voorziening is niet ontvankelijk wanneer de gemachtigde van de directeur van de gevangenis de akte heeft opgesteld in een andere taal dan de taal van het bestreden arrest, ongeacht de taal waarin de gedetineerde de verklaring van de voorziening aan hem heeft gedaan (1). (1) Cass., 21 juni 1965, Bull. en Pas. 1965, p. 1152; 26 september 1974, AC 1975, p. 110; 11 augustus 1988, A.R. 2592, nr 687; 1 maart 1989, A.R. 7300, nr. 372 en 22 maart 2000, A.R. P.00.0221.F en P.00.0248.F, nr 198.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.00.0547.N 13 juni 2000 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op de afstand van de voorziening wanneer de akte van afstand nietig is omdat zij opgesteld is in een andere taal dan die van de bestreden beslissing.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Algemeen

Niet ontvankelijk is de voorziening, wanneer de akte waarbij het cassatieberoep werd ingesteld nietig is omdat zij opgesteld is in een andere taal dan die van de bestreden beslissing (1). (1) Zie Cass., 1 maart 1989, A.R. 7300, nr 372.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.00.0221.F 22 maart 2000 AC nr. ...

De ambtenaar die de verklaring van voorziening in strafzaken ontvangt, moet, op straffe van nietigheid, daarvan akte opmaken in de taal van de bestreden beslissing.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 27 en 40, eerste lid

F.97.0047.N 8 juni 2000 AC nr. ...

Nietig is de voorziening die een middel bevat waarin een stuk wordt aangehaald in een andere taal dan die van de rechtspleging zonder dat de vertaling of de zakelijke inhoud ervan wordt weergegeven in de taal van de rechtspleging . (1) Cass. 15 jan. 1990, A.R. nr 6693, AC 1989-90, nr 296; Zie Cass. 15 feb. 1993, A.R. nr 8239, nr 91.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Burgerlijke zaken

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 3, tweede lid, en 4, § 1, derde lid

C.07.0262.N 8 oktober 2009 AC nr. 564

Wanneer een zaak aanhangig wordt gemaakt voor een rechtbank van het arrondissement Brussel,waarvan de territoriale bevoegdheid kan bepaald worden door een plaats welke zich op het grondgebied bevindt van de Vlaamse gemeenten buiten de Brusselse agglomeratie (artikel 3) of door de woonplaats van een verweerder in een gemeente van de Brusselse agglomeratie (artikel 4), is taalwijziging slechts mogelijk voor zover artikel 3 geen toepassing vindt; een uitdrukkelijke verwijzing naar dit artikel of een vermelding dat de zaak aanhangig is gemaakt op grond van een territoriale bevoegdheid bepaald door een plaats welke zich op het grondgebied bevindt van een Vlaamse gemeente van het arrondissement Brussel gelegen buiten de Brusselse agglomeratie is hiertoe niet vereist; het volstaat dat uit de inleidende akte blijkt dat het aanknopingspunt voor de bepaling van de territoriale bevoegdheid gelegen is in een Vlaamse gemeente van het arrondissement (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Artt. 31, § 1, en 40

P.97.0993.N 22 juli 1997 AC nr. ...

Artikel 31, § 1, Taalwet Gerechtszaken noch de bepalingen van de Wet Voorlopige Hechtenis leggen aan de onderzoeksrechter op, die vaststelt dat de verdachte de taal van het onderzoek kent, uitdrukkelijk aan de verdachte, al is deze een vreemdeling, de vraag te stellen of hij in een andere taal wenst te worden gehoord.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Algemeen

- ONDERZOEKSRECHTER -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Artt. 31, tweede lid, en 40, eerste lid

P.11.2087.N 25 september 2012 AC nr. ...

Wanneer een proces-verbaal van verhoor de identiteit van de tolk niet vermeldt en evenmin vermeldt dat deze beëdigd is, heeft dit niet de nietigheid van dit proces-verbaal voor gevolg, op voorwaarde dat die identiteit en hoedanigheid daadwerkelijk zijn nagegaan; de rechter kan dit nagaan aan de hand van de hem regelmatig voorgelegde gegevens die aan de tegenspraak van de partijen zijn onderworpen en waarvan hij de bewijswaarde onaantastbaar beoordeelt (1). (1) Cass. 9 aug. 2005, AR P.05.0959.F, AC 2005, nr. 393.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

Artt. 33 en 38

P.12.1813.F 30 januari 2013 AC nr. ...

Onder het in artikel 33 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken bedoelde deskundigenverslag, dat oplegt dat het verslag in de taal van de rechtspleging wordt opgesteld, wordt het verslag verstaan van de uitvoering van zijn opdracht, dat de deskundige, ondertekend en met eedaflegging, toezendt aan de rechter die hem daarmee heeft belast; digitaal ingewonnen of aan een wetenschappelijk tijdschrift ontleende documentatie die door de deskundige op de zitting is neergelegd, wordt niet beschouwd als een verslag in de zin van de voormelde bepaling en evenmin als een akte van de rechtspleging in de zin van artikel 38 van de voormelde wet.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 37 en 40

C.06.0067.N 16 maart 2007 AC nr. 143

De aanhalingen van de termen die de anderstalige benaming zijn van de verschillende overeenkomsten die tussen de oorspronkelijk in het geding betrokken partijen werden gesloten, telkens aangehaald tussen enkelvoudige aanhalingstekens, en waarbij die overeenkomsten in het arrest worden beschreven, onder meer door de vermelding van het voorwerp van die overeenkomsten, zijn geen aanhalingen in een andere taal dan de taal van de rechtspleging zonder weergave in deze taal van de zakelijke inhoud ervan (1). (1) Zie in verband met de aanhaling van bedrijfsinterne Engelse benamingen van management-functies: Cass., 7 maart 2005, AR S.04.0103.N, nr 139.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Burgerlijke zaken

De Latijnse rechtsspreuk "accessorium sequitur principale" is een in het recht algemeen gekende en aanvaarde term, die gebruikt wordt om een bepaald rechtsbeginsel kernachtig uit te drukken; een arrest dat dit rechtsbeginsel in het Latijn uitdrukt schendt de artikelen 37 en 40 van de Taalwet Gerechtszaken niet (1). (1) Zie in verband met het gebruik van de Latijnse uitdrukking "quod non" in een rechterlijke beslissing: Cass., 19 sept. 2006, AR P.06.0298.N, nr ...

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Burgerlijke zaken

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.04.0132.F 16 september 2004 AC nr. 414

Het arrest is nietig wanneer het gegrond is op een document dat in een andere taal dan die van de rechtspleging is opgemaakt, zonder vertaling of weergave van de teneur ervan in de taal van de rechtspleging (1). (1) Cass., 2 april 2003, AR P.02.1695.F, www.cass.be, op die datum en 14 april 2000, AR C.99.0089.F, nr 255.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Burgerlijke zaken

P.99.0292.N 2 maart 1999 AC nr. ...

De vordering tot verwijzing van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking moet op straffe van nietigheid in de taal van de rechtspleging zijn gesteld.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Strafzaken

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 37, eerste lid, en 40, eerste lid

C.05.0498.F 21 september 2007 AC nr. 424

Aan het eentalig karakter van het arrest wordt geen afbreuk gedaan wanneer in een in het Frans gevoerde rechtspleging de woonplaats van één van de partijen in het Nederlands wordt vermeld, terwijl die woonplaats in een gemeente van de Brusselse agglomeratie gelegen is (1). (1) Zie Cass., 29 mei 1995, AR C.94.0389.F, nr 258; Cass., 7 juni 2007, AR C.06.0380.F, nr ...

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Aan het eentalig karakter van het arrest wordt geen afbreuk gedaan wanneer in een in het Frans gevoerde rechtspleging de woonplaats van één van de partijen in het Nederlands wordt vermeld, terwijl die woonplaats in een gemeente van de Brusselse agglomeratie gelegen is (1). (1) Zie Cass., 29 mei 1995, AR C.94.0389.F, nr 258; Cass., 7 juni 2007, AR C.06.0380.F, nr ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 38 en 40

P.99.0536.F 9 juni 1999 AC nr. ...

De aan de beklaagde gedane toezending per faxpost of bij aangetekende brief van het bericht om voor de raadkamer te verschijnen voor de regeling van de rechtspleging is een mededeling die op verzoek van de griffier via de post geschiedt en moet bijgevolg worden beschouwd als de kennisgeving van een akte van rechtspleging in de zin van artikel 38, Taalwet Gerechtszaken; dat bericht moet derhalve, op straffe van nietigheid, vergezeld gaan van een vertaling, wanneer het gesteld is in de taal van een ander taalgebied dan dat waar het ter kennis moet worden gebracht.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Betekening en tenuitvoerlegging - Strafzaken

Artt. 38, tweede en achtste lid, en 40, eerste lid

C.02.0120.F 10 april 2003 AC nr. 241

Het arrest dat, om het hoger beroep wegens laattijdigheid niet-ontvankelijk te verklaren, oordeelt dat de kennisgeving, in het Nederlandse taalgebied, van het beroepen vonnis van de beslagrechter van een rechtbank van eerste aanleg uit het Franse taalgebied, de beroepstermijn heeft doen ingaan, ook al was er geen Nederlandse vertaling van dat vonnis bijgevoegd, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht, aangezien het onwettig beslist dat de partij aan wie de betekening is gedaan, het Frans als taal van de rechtspleging heeft aangenomen.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Betekening en tenuitvoerlegging - Burgerlijke zaken

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

Artt. 38, tweede lid, en 40

P.09.0999.F 16 september 2009 AC nr. 506

Het arrest dat met bevestiging van het bij verstek gewezen beroepen vonnis, geen uitspraak doet over de door de eiser aangevoerde nietigheid van de oorspronkelijke dagvaarding, aangezien aan de in het Frans gestelde akte van rechtspleging die in het Nederlandse taalgebied is betekend, geen Nederlandse vertaling werd toegevoegd, schendt de bepalingen Taalwet Gerechtszaken.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

Artt. 4, § 1, 24, 37, eerste lid, en 40, eerste lid

C.94.0389.F 29 mei 1995 AC nr. ...

In burgerlijke zaken moet het vonnis van de appelrechters in de taal van de rechtspleging het adres vermelden waar de partijen hun woonplaats of maatschappelijke zetel hebben gevestigd, wanneer die in een gemeente van de Brusselse agglomeratie gelegen is en de rechtspleging in het arrondissement Brussel wordt voortgezet.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 4, § 1, derde lid, en § 2, en 6, § 2

C.08.0364.N 21 januari 2011 AC nr. 565

Het cassatieberoep tegen de uitspraak over de wijziging van de taal van de rechtspleging moet worden ingesteld binnen de drie maanden te rekenen vanaf die uitspraak.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Het cassatieberoep tegen de uitspraak over de wijziging van de taal van de rechtspleging moet worden ingesteld binnen de drie maanden te rekenen vanaf die uitspraak.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Artt. 4, § 1, en 6, §§ 1 en 2

C.04.0122.N 5 januari 2006 AC nr. 7

Wanneer in een burgerlijke procedure voor de gerechten van eerste aanleg met zetel in het arrondissement Brussel meerdere verweerders betrokken zijn, moet zij worden verder gezet in de taal van de akte tot inleiding van het geding, behoudens wanneer de meerderheid van de verweerders, ongeacht hun woonplaats, de taalwijziging vraagt.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Artt. 4, § 2, en 6, § 2

C.08.0364.N 21 januari 2011 AC nr. 565

Uit de tekst van de artikelen 4 en 6 van de Taalwet gerechtszaken volgt dat de hierin uitgewerkte versnelde en bijzondere procedure van toepassing is op de afhandeling van de incidenten van taalwijziging aldaar opgenomen (1). (1) In de geannoteerde zaak, waarin eiseres opkwam tegen de afwijzing van haar verzoek tot taalwijziging door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, heeft het O.M. overeenkomstig artikel 1097 Ger.W. ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid opgeworpen wegens laattijdigheid van het cassatieberoep op grond van artikel 1073 Ger.W.. Waar m.b.t. de vraag om de rechtspleging in een andere taal voort te zetten de artikelen 4, § 2, en 6, § 2, van de taalwet gerechtszaken bepalen dat de rechter daaromtrent op staande voet uitspraak doet en dat de uitspraak van de beslissing, zelfs in afwezigheid van de partijen, geldt als betekening, dateerde het bestreden vonnis in deze van 28 april 2008, terwijl de voorziening in cassatie werd neergelegd ter griffie op 12 augustus 2008 (met betekening aan de andere partijen op 31 juli 2008). In haar memorie van wederantwoord voerde eiseres hiertegen aan dat voormelde bepalingen van de taalwet gerechtszaken afwijken van het gemeen recht, zodat ze op beperkende wijze moeten worden uitgelegd, waarbij een onderscheid dient te worden gemaakt naargelang de grond van de weigering tot taalwijziging, meer bepaald op basis van de al dan niet voldoende of toereikende kennis van de taal door verweerders. In zover dit niet het geval zou zijn, wierp eiseres op dat deze wetsbepalingen (juncto artikel 1073 Ger.W.) leiden tot discriminatie doordat ze, bij de bepaling van de cassatietermijn, het gelijkheidsbeginsel evenals de rechten van verdediging schenden, waarbij de betekening (bij deurwaardersexploot) of de kennisgeving (bij gerechtsbrief) onmiskenbaar een informatiewaarborg en een rechtswaarborg bieden die niet bestaat bij de gewone uitspraak van de beslissing. Vanuit voormelde benadering, hierin ondersteund door het standpunt en de conclusie ter zitting van het O.M., heeft het Hof, alvorens recht te doen, geoordeeld een prejudiciële vraag hierover aan het Grondwettelijk Hof te moeten overleggen.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Wanneer de vraag rijst voor het Hof van Cassatie of de regeling van artikel 4, § 2, en 6, § 2, van de Taalwet gerechtszaken de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt doordat zij de termijn voor het instellen van een cassatieberoep doet ingaan vanaf het ogenblik van de uitspraak, zelfs in afwezigheid van de partijen, terwijl in civiele procedures de termijn van het cassatieberoep in de regel ingaat vanaf de betekening of de kennisgeving van de beslissing, stelt het Hof die vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) In de geannoteerde zaak, waarin eiseres opkwam tegen de afwijzing van haar verzoek tot taalwijziging door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, heeft het O.M. overeenkomstig artikel 1097 Ger.W. ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid opgeworpen wegens laattijdigheid van het cassatieberoep op grond van artikel 1073 Ger.W.. Waar m.b.t. de vraag om de rechtspleging in een andere taal voort te zetten de artikelen 4, § 2, en 6, § 2, van de taalwet gerechtszaken bepalen dat de rechter daaromtrent op staande voet uitspraak doet en dat de uitspraak van de beslissing, zelfs in afwezigheid van de partijen, geldt als betekening, dateerde het bestreden vonnis in deze van 28 april 2008, terwijl de voorziening in cassatie werd neergelegd ter griffie op 12 augustus 2008 (met betekening aan de andere partijen op 31 juli 2008). In haar memorie van wederantwoord voerde eiseres hiertegen aan dat voormelde bepalingen van de taalwet gerechtszaken afwijken van het gemeen recht, zodat ze op beperkende wijze moeten worden uitgelegd, waarbij een onderscheid dient te worden gemaakt naargelang de grond van de weigering tot taalwijziging, meer bepaald op basis van de al dan niet voldoende of toereikende kennis van de taal door verweerders. In zover dit niet het geval zou zijn, wierp eiseres op dat deze wetsbepalingen (juncto artikel 1073 Ger.W.) leiden tot discriminatie doordat ze, bij de bepaling van de cassatietermijn, het gelijkheidsbeginsel evenals de rechten van verdediging schenden, waarbij de betekening (bij deurwaardersexploot) of de kennisgeving (bij gerechtsbrief) onmiskenbaar een informatiewaarborg en een rechtswaarborg bieden die niet bestaat bij de gewone uitspraak van de beslissing. Vanuit voormelde benadering, hierin ondersteund door het standpunt en de conclusie ter zitting van het O.M., heeft het Hof, alvorens recht te doen, geoordeeld een prejudiciële vraag hierover aan het Grondwettelijk Hof te moeten overleggen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 43, § 5, tweede lid, en 43quinquies

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

Uit artikel 43, § 5, tweede lid, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken volgt niet dat de rechter, als waarborg dat hij de stukken begrijpt die in een andere landstaal zijn gesteld, moet zijn geslaagd voor het krachtens artikel 43quinquies van de voormelde wet georganiseerde examen.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Artt. 43, § 5, vierde lid, en 43bis, § 3

P.01.1063.F 31 juli 2001 AC nr. ...

Uit de enige omstandigheid dat een raadsheer in het hof van beroep niet heeft bewezen een andere taal te kennen dan die van zijn diploma, kan niet worden afgeleid dat hij die taal niet in feite zou kennen.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

In geval van wijziging van de taal van de rechtspleging tijdens het vooronderzoek, blijkt noch uit artikel 45, § 5, vierde lid, noch uit artikel 43bis, § 3, Taalwet Gerechtszaken, dat alleen raadsheren in het Hof van Beroep te Brussel, die blijk hebben gegeven van voldoende kennis van het Nederlands en van het Frans, in hoger beroep van de zaak mogen kennisnemen.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

Wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen

Art. 1

P.00.0407.N 11 april 2000 AC nr. ...

De rechter dient de dubbele strafbaarstelling van de telastgelegde feiten, waarvoor uitlevering wordt gevraagd, te onderzoeken los van de beoordeling van de schuld van de verdachte. Hij moet dus geen rekening houden met de door de verdachte aangevoerde rechtvaardigingsgronden, schulduitsluitingsgronden en strafuitsluitende verschoningsgronden.

- UITLEVERING -

Art. 1, § 2

P.06.1119.N 23 augustus 2006 AC nr. 383

De vervolging en veroordeling in het buitenland van een minderjarige die meer dan zestien jaar oud is op het ogenblik van de feiten is niet strijdig met de Belgische internationale openbare orde, zodat niets zich verzet tegen de uitvoerbaarverkaring door de onderzoeksgerechten van een door de buitenlandse overheid verleend bevel tot aanhouding tegen de inmiddels meerderjarig geworden betrokkene, ook voor de feiten die zich situeren in die periode waarin hij minderjarig was maar boven de leeftijd van zestien jaar.

- UITLEVERING -

De vervolging en veroordeling in het buitenland van een minderjarige die meer dan zestien jaar oud is op het ogenblik van de feiten is niet strijdig met de Belgische internationale openbare orde, zodat niets zich verzet tegen de uitvoerbaarverklaring door de onderzoeksgerechten van een door de buitenlandse overheid verleend bevel tot aanhouding tegen de inmiddels meerderjarig geworden betrokkene, ook voor de feiten die zich situeren in die periode waarin hij minderjarig was maar boven de leeftijd van zestien jaar.

- JEUGDBESCHERMING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 1, § 2, derde lid

P.94.1005.N 23 augustus 1994 AC nr. ...

Wanneer op het strafbaar feit waarvoor de uitlevering wordt gevraagd, in de verzoekende Staat de doodstraf staat, komt het enkel aan de Regering toe te beslissen of de uitlevering wordt toegestaan.~

- UITLEVERING -

Art. 11

P.11.0927.F 15 juni 2011 AC nr. ...

Noch artikel 20 van het Europees Verdrag betreffende uitlevering, gedaan te Parijs op 13 december 1957, noch artikel 11 van de Uitleveringswet van 15 maart 1874, verbieden een derde bij wie gestolen goederen in beslag werden genomen, zijn recht op teruggave te doen gelden, met name voor de rechter van de verzoekende Partij.

- UITLEVERING -

P.01.1285.F 14 november 2001 AC nr. ...

Het staat niet aan het onderzoeksgerecht om, in het kader van de wettigheidscontrole dat het m.n. krachtens artikel 11, Uitleveringswet moet verrichten, na te gaan of de buitenlandse strafwet een internationale rechtsregel schendt die rechtstreeks van toepassing is in de interne rechtsorde van de verzoekende staat.

- UITLEVERING -

De tenuitvoerlegging, in België, van de door de verzoekende staat gevorderde huiszoekingen en inbeslagnemingen, moet voldoen aan de voorwaarden van artikel 11, Uitleveringswet (1). (1) Zie Cass., 23 juni 1975 (AC, 1975, 1130).

- UITLEVERING -

P.99.0630.N 1 juni 1999 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dat overeenkomstig de bepalingen van de artt. 11 Uitleveringswet en 20.2 Benelux-Uitleveringsverdrag alleen gelast is om de overdracht van in beslag genomen voorwerpen aan de vreemde autoriteit goed te keuren, vermag, bij het onderzoek of de rechten van derden worden benadeeld, deze overdracht alleen te weigeren wanneer derden-houders of andere rechthebbenden aantonen dat zij er belang bij hebben dat deze voorwerpen binnen 's lands grenzen worden bewaard.

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BENELUX - Verdragbepalingen

Art. 11, derde en vierde lid

P.94.0617.N 14 juni 1994 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten aan wie op grond van de uitleveringswet de bevoegdheid is verleend de overdracht of de teruggave te bevelen van de in beslag genomen voorwerpen en, in voorkomend geval, te beslissen over de terugvordering van derde bezitters of rechthebbenden zijn niet bekleed met de macht civielrechtelijke betwistingen te beslechten, maar dienen alleen na te gaan of de rechten van derden kunnen worden benadeeld doordat de in beslag genomen voorwerpen aan de verzoekende regering worden overgedragen.~

- UITLEVERING -

Naar recht verantwoord is de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de in beslag genomen voorwerpen aan de verzoekende justitiële overheid dienen te worden overdragen op grond dat zij rechtstreeks verband houden met de feiten die ten laste worden gelegd aan de vreemdeling waarvan de uitlevering werd gevraagd.~

- UITLEVERING -

Art. 11, eerste en tweede lid

P.04.0297.F 12 mei 2004 AC nr. 253

De derde die benadeeld kan worden door een toezending van stukken, is geen partij in de zaak voor de raadkamer die uitspraak moet doen over de uitvoerbaarverklaring van een internationale ambtelijke opdracht, die is gevorderd met toepassing van artikel 11, eerste en tweede lid, Uitleveringswet.

- UITLEVERING -

Aangezien de derde die benadeeld kan worden door een toezending van stukken, geen partij is in het geding, heeft hij geen hoedanigheid om hoger beroep in te stellen tegen de beschikking tot uitvoerbaarverklaring van de internationale ambtelijke opdracht.

- UITLEVERING -

Aangezien de derde die benadeeld kan worden door een toezending van stukken, geen partij is in het geding, heeft hij geen hoedanigheid om hoger beroep in te stellen tegen de beschikking tot uitvoerbaarverklaring van de internationale ambtelijke opdracht.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 11, vierde lid

P.11.0927.F 15 juni 2011 AC nr. ...

Noch artikel 20.4 van het Europees Verdrag betreffende uitlevering, gedaan te Parijs op 13 december 1957, noch artikel 42, 1°, van het Strafwetboek, noch artikel 11, vierde lid, van de Uitleveringswet van 15 maart 1874, verplichten het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over een verzoek tot uitlevering van roerende zaken, om de overdracht te weigeren van de voorwerpen die alleen in beslag zijn genomen omdat een derde bezitter er belang bij heeft dat zij de grens niet overschrijden.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- UITLEVERING -

Art. 2bis, eerste lid

P.09.0691.F 3 juni 2009 AC nr. 372

Uitlevering kan niet worden toegestaan wanneer er ernstige redenen bestaan om aan te nemen dat het verzoek gedaan is met de bedoeling een persoon te vervolgen of te straffen op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit of politieke gezindheid, dan wel dat de positie van de betrokkene om één van deze redenen ongunstig dreigt te worden beïnvloed; het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat weigert om de door het buitenlands rechtscollege tegen een dergelijke persoon uitgevaardigde bevelen tot aanhouding met het oog op uitlevering uitvoerbaar te verklaren, verantwoordt zijn beslissing naar recht wanneer het op grond van concrete gegevens oordeelt dat er ernstige redenen bestaan om aan te nemen dat de toestand van de persoon om wiens uitlevering wordt verzocht, ongunstig dreigt te worden beïnvloed door zijn politieke overtuiging (1). (1) Zie Cass., 29 juli 2008, AR P.08.0985.F, AC, 2008, nr 427.

- UITLEVERING -

P.08.1827.F 14 januari 2009 AC nr. 31

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, om te beoordelen of er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat het verzoek van de buitenlandse overheid werd ingediend om een persoon te vervolgen of te straffen op grond van ras, religie, nationaliteit of politieke overtuiging, of dat de toestand van die persoon gevaar loopt te verergeren om één van die redenen, oordeelt dat het verslag van de wetsdokter niet uitsluit dat de door deze deskundige vastgestelde verwondingen door een ongeval kunnen zijn veroorzaakt, schendt de bewijskracht van dit verslag dat besluit dat "de medico-legale vaststellingen sporen met folterpraktijken zoals die zijn beschreven" door de persoon bedoeld in het verzoek tot uitlevering, "zowel wat de wijze van toebrengen van de verwondingen betreft als qua datering van de verwondingen".

- UITLEVERING -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

Art. 3

P.08.0478.N 1 april 2008 AC nr. 200

De Belgische onderzoeksgerechten moeten, bij de uitvoerbaarverklaring van een door buitenlandse overheden verleend bevel tot aanhouding met het oog op uitlevering, nagaan of de overgelegde titel aan de vereisten van de Uitleveringswet voldoet; zij zijn niet bevoegd om de regelmatigheid na te gaan van de in het buitenland gevoerde uitleveringsprocedure, noch van de akten betreffende de verzoeken tot uitlevering of de bevelen tot aanhouding die daartoe in het buitenland werden uitgevaardigd (1). (1) Zie Cass., 8 sept. 1992, A.R. 6942, AC, 1991-92, nr 600; 31 mei 1995, A.R. P.95.0523.F, AC, 1995, nr 272; 29 aug. 1995, A.R. P.95.0864.F-P.95.1062.F, AC, 1995, nrs 358-358bis, tweede zaak; 13 juni 2000, A.R. P.00.0788.N, AC, 2000, nr 363.

- UITLEVERING -

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

C.04.0505.F 15 maart 2007 AC nr. 137

De rechterlijke macht is bevoegd ter voorkoming of ter beëindiging van de onrechtmatig schijnende aantastingen die de administratie bij de uitoefening van haar discretionaire macht heeft begaan van de subjectieve rechten van de vreemdeling die opgesloten is op grond van artikel 3 van de wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- MACHTEN - Scheiding der machten

- UITLEVERING -

P.02.1711.N 18 februari 2003 AC nr. 116

De kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over het hoger beroep tegen de uitvoerbaarverklaring door de raadkamer van een door de bevoegde vreemde overheid verleend bevel tot aanhouding op grond waarvan de uitlevering wordt verzocht, dient te onderzoeken of dit bevel op het ogenblik van haar beslissing aan de door de wet gestelde vereisten voldoet en of de algemene en bijzondere uitleveringsvoorwaarden zijn vervuld; zij kan de voorlopige invrijheidstelling van de aangehoudene evenwel enkel bevelen op grond van artikel 5.1.f en 5.4 EVRM wanneer de wettigheid of de rechtmatigheid van de uitvoerbaarverklaring werd aangetast door het tijdsverloop tussen het instellen van hoger beroep en haar beslissing, doch niet op grond van motieven die uitsluitend betrekking hebben op de opportuniteit van de vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 5 dec. 1995, AR P.95.1146.N en P.95.1147.N., nr 526.

- UITLEVERING -

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.01.0972.N 17 juli 2001 AC nr. ...

Inzake uitlevering bedraagt de termijn voor de vreemdeling om hoger beroep in te stellen tegen de beschikking van de raadkamer, waarbij het door de buitenlandse overheid met het oog op uitlevering verleende aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaard wordt, vierentwintig uur te rekenen vanaf de dag waarop de beschikking is betekend (1). (1) Cass. 28 april 1999, AR P.99.0475.F, nr 249.

- UITLEVERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

---

P.01.0392.N 8 mei 2001 AC nr. ...

De artikelen 6 EVRM en 14 IVBPR hebben geen betrekking op het recht van verdediging voor de onderzoeksgerechten wanneer deze uitspraak doen over de uitvoerbaarverklaring van een door een buitenlandse overheid verleend aanhoudingsbevel (1). (1) Cass., 3 maart 1992, AR nr 6291, nr 349.

- UITLEVERING -

- UITVOERBAARVERKLARING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.00.0788.N 13 juni 2000 AC nr. ...

Artikel 6 E.V.R.M. is niet van toepassing op de rechtspleging voor de onderzoeksgerechten, tenzij wanneer deze uitspraak doen over de gegrondheid van de telastlegging of over een betwisting die burgerlijke rechten of verplichtingen tot voorwerp heeft, en heeft derhalve geen betrekking op het recht van verdediging voor de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de uitvoerbaarverklaring van een bevel tot aanhouding uitgevaardigd door een buitenlandse overheid (1). (1) Cass., 3 maart 1992, A.R. 6291, nr 349.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- UITLEVERING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Het enkele feit dat een buitenlandse onderdaan, die ingevolge een verzoek tot uitlevering in België aangehouden is, door de Belgische overheid niet in kennis is gesteld van zijn rechten bepaald bij artikel 36b van het Verdrag van 24 april 1963 inzake consulair verkeer, levert geen miskenning op van het recht van verdediging tijdens de procedure van uitvoerbaarverklaring van het bevel tot aanhouding dat door een buitenlandse overheid tegen hem is uitgevaardigd, aangezien de verplichtingen bepaald in deze verdragsbepaling enkel tot doel hebben de consulaire werkzaamheden te vergemakkelijken, maar vreemd zijn aan de regelmatigheid van het buitenlands bevel tot aanhouding.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- UITLEVERING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Wanneer de onderzoeksgerechten in geval van een verzoek tot uitlevering uitgaande van een buitenlandse overheid uitspraak doen over de uitvoerbaarheid van een door deze uitgevaardigd bevel tot aanhouding of een gelijkaardige titel, gaan zij, mits eerbiediging van het recht van verdediging, enkel na of de overgelegde titel aan de wettelijke en verdragsrechtelijke vereisten inzake uitlevering voldoet (1). (1) Zie Cass., 31 mei 1995, A.R. P.95.0523.F, nr 272.

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.00.0293.N 4 april 2000 AC nr. ...

Wettig is de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de door eiser aangevoerde criteria ter beoordeling van de wettigheid van het buitenlands bevel tot aanhouding niet de wettigheid van het bevel, maar de opportuniteit van de uitlevering betreffen en dat het oordeel daarover de regering en niet de rechterlijke macht toekomt.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- UITLEVERING -

P.99.0475.F 28 april 1999 AC nr. ...

Inzake uitlevering bedraagt de termijn om hoger beroep in te stellen tegen de beschikking van de raadkamer, waarbij het door de buitenlandse overheid verleende aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaard wordt, vierentwintig uur te rekenen van de betekening van die beschikking.~

- UITLEVERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

---

P.98.0895.N 13 juli 1998 AC nr. ...

Het advies, door de kamer van inbeschuldigingstelling aan de regering gegeven inzake uitlevering, is geen beslissing waartegen cassatieberoep openstaat.~

- UITLEVERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

---

P.97.1405.N 16 december 1997 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht is niet bevoegd om de invrijheidstelling te bevelen van een vreemdeling die in hechtenis is krachtens een aan de betrokkene betekend buitenlands bevel tot aanhouding, wanneer tegen de beslissing van uitvoerbaarverklaring geen rechtsmiddel meer kan worden aangewend.

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.97.1218.N 14 oktober 1997 AC nr. ...

Art. 3 Uitleveringswet noch enige bepaling van de Taalwet Gerechtszaken vereisen dat voor de raadkamer die beslist over de uitvoerbaarverklaring van een vreemd bevel tot aanhouding, een vertaling in de taal der rechtspleging van dit vreemd bevel en van de bijhorende stukken zou zijn gevoegd.~

- UITLEVERING -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.95.1389.F 17 januari 1996 AC nr. ...

Inzake uitlevering bedraagt de termijn om hoger beroep in te stellen tegen de beschikking van de raadkamer, waarbij het door de buitenlandse overheid verleende aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaard wordt, vierentwintig uur te rekenen van de betekening van die beschikking.~

- UITLEVERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

---

P.95.0864.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

De beslissing waarbij een onderzoeksgerecht uitspraak doet over de uitvoerbaarverklaring van het door de buitenlandse overheid verleende bevel tot aanhouding is geen vonnis in de zin van artikel 149 Gw.; zodanige beslissing kan derhalve die bepaling niet schenden. (Tweede zaak).~

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.95.1062.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

De beslissing waarbij een onderzoeksgerecht uitspraak doet over de uitvoerbaarverklaring van het door de buitenlandse overheid verleende bevel tot aanhouding is geen vonnis in de zin van artikel 149 Gw.; zodanige beslissing kan derhalve die bepaling niet schenden. (Tweede zaak).~

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.95.0523.F 31 mei 1995 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de uitvoerbaarheid in België van een met het oog op uitlevering door de buitenlandse overheid uitgevaardigd aanhoudingsbevel, dient te onderzoeken of de door de verzoekende Staat overgelegde stukken aan de eisen voldoen die bij de wet en bij het met de verzoekende Staat gesloten uitleveringsverdrag zijn gesteld en of, in het aan het gerecht voorgelegde geval, de algemene wettelijke uitleveringsvoorwaarden zijn vervuld, zonder zich daarbij in te laten met de opportuniteit van de uitlevering, noch met de mogelijke, aan de uitlevering verbonden gevolgen die tot de beoordelings- en beslissingsbevoegdheid van de Belgische regering behoren.

- UITLEVERING -

P.94.1079.N 27 september 1994 AC nr. ...

Geen wetsbepaling verplicht het onderzoeksgerecht dat uitspraak doet over de uitvoerbaarverklaring van het door de buitenlandse overheid verleende bevel tot aanhouding, de toepasselijke wetsbepalingen inzake uitlevering te vermelden. ~

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wanneer de raadkamer uitspraak heeft gedaan over het uitvoerbaar verklaren van het bevel tot aanhouding of de daarmee gelijk te stellen akte van de buitenlandse overheid, doet de kamer van inbeschuldigingstelling, op grond van de devolutieve kracht van het tegen die beslissing ingestelde hoger beroep, uitspraak over de uitvoerbaarverklaring en neemt die beslissing de plaats in van de beroepen beschikking.~

- UITLEVERING -

Art. 3, tweede lid

P.01.0392.N 8 mei 2001 AC nr. ...

De omschrijving van de feiten zoals bepaald door artikel 3 Uitleveringswet moet niet noodzakelijk vermeld zijn in de akte waarbij de uitlevering wordt gevraagd, maar kan ook blijken uit de stukken die aan die akte zijn gehecht (1). (1) Cass., 29 juni 1994, AR nr P.94.0766.F, nr 339.

- UITLEVERING -

P.01.0381.F 18 april 2001 AC nr. ...

De gerechten die de tenuitvoerlegging moeten bevelen van het door een bevoegde buitenlandse overheid uitgevaardigde bevel tot aanhouding, zijn niet verplicht om in hun beslissing opgave te doen van de wets- en de verdragsbepalingen die de voorwaarden voor de uitlevering bepalen.

- UITVOERBAARVERKLARING -

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.95.1146.N 5 december 1995 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over het hoger beroep tegen de uitvoerbaarverklaring door de raadkamer van een door de bevoegde vreemde overheid verleend bevel tot aanhouding op grond waarvan de uitlevering wordt verzocht, dient te onderzoeken of dit bevel op het ogenblik van haar beslissing aan de door de weet gestelde vereisten voldoet en of de algemene en bijzondere uitleveringsvoorwaarden zijn vervuld; de wettigheid of de rechtmatigheid van de uitvoerbaarverklaring kan namelijk worden aangetast door het tijdsverloop tussen het instellen van hoger beroep en de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- UITLEVERING -

- UITVOERBAARVERKLARING -

P.95.1147.N 5 december 1995 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over het hoger beroep tegen de uitvoerbaarverklaring door de raadkamer van een door de bevoegde vreemde overheid verleend bevel tot aanhouding op grond waarvan de uitlevering wordt verzocht, dient te onderzoeken of dit bevel op het ogenblik van haar beslissing aan de door de weet gestelde vereisten voldoet en of de algemene en bijzondere uitleveringsvoorwaarden zijn vervuld; de wettigheid of de rechtmatigheid van de uitvoerbaarverklaring kan namelijk worden aangetast door het tijdsverloop tussen het instellen van hoger beroep en de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling.

- UITVOERBAARVERKLARING -

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.95.0864.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

Een buitenlands bevel tot medebrenging is in beginsel geen voldoende titel voor een uitleveringsverzoek; onder bevel tot medebrenging, in de zin van de Uitleveringswet, moet worden verstaan een injunctie, aan de agenten van de openbare macht gegeven om de erin aangewezen persoon voor een rechter te brengen; dat bevel tot medebrenging gaat evenwel in de regel enkel met dwang gepaard als de persoon weigert gehoor te geven aan de tot hem gerichte injunctie of, na aanstalten te hebben gemaakt om er gevolg aan te geven, poogt te ontvluchten (Impliciet).~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

- UITLEVERING -

P.95.1062.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

Een buitenlands bevel tot medebrenging is in beginsel geen voldoende titel voor een uitleveringsverzoek; onder bevel tot medebrenging, in de zin van de Uitleveringswet moet worden verstaan een injunctie, aan de agenten van de openbare macht gegeven om de erin aangewezen persoon voor een rechter te brengen; dat bevel tot medebrenging gaat evenwel in de regel enkel met dwang gepaard als de persoon weigert gehoor te geven aan de tot hem gerichte injunctie of, na aanstalten te hebben gemaakt om er gevolg aan te geven, poogt te ontvluchten. (Impliciet).~

- UITLEVERING -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

P.94.1005.N 23 augustus 1994 AC nr. ...

Zonder belang is de omstandigheid dat het bevel tot aanhouding meer feiten vermeldt dan het voorlopig bevel tot aanhouding, nu enkel het bevel tot aanhouding, met het oog op uitvoerbaarverklaring, aan de controle van het onderzoeksgerecht wordt onderworpen.~

- UITLEVERING -

P.94.0508.N 10 mei 1994 AC nr. ...

De al dan niet regelmatigheid van de voorlopige vrijheidsbeneming van een vreemdeling met het oog op uitlevering is zonder invloed op de wettelijkheid van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het buitenlands bevel tot aanhouding uitvoerbaar verklaartikel ~

- UITLEVERING -

Art. 3, vierde lid

P.06.0316.N 7 maart 2006 AC nr. 132

De rechter die onaantastbaar oordeelt of een gearresteerde onverwijld en in een taal welke hij verstaat, op de hoogte werd gebracht van de redenen van zijn arrestatie en van alle beschuldigingen welke tegen hem zijn ingebracht, kan hierbij rekening houden met alle omstandigheden waaruit blijkt dat de gearresteerde reeds eerder feitelijk op de hoogte was van een buitenlands bevel tot aanhouding.

- UITLEVERING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2

Art. 3, vijfde lid

P.94.1005.N 23 augustus 1994 AC nr. ...

Het recht van verdediging ten aanzien van de uitvoerbaarverklaring van het bevel tot aanhouding wordt gevrijwaard door het rechtsmiddel van hoger beroep.~

- UITLEVERING -

Art. 5, eerste en tweede lid

P.94.0508.N 10 mei 1994 AC nr. ...

De al dan niet regelmatigheid van de voorlopige vrijheidsbeneming van een vreemdeling met het oog op uitlevering is zonder invloed op de wettelijkheid van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het buitenlands bevel tot aanhouding uitvoerbaar verklaartikel ~

- UITLEVERING -

Art. 5, twee laatste leden

P.94.0617.N 14 juni 1994 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten aan wie op grond van de uitleveringswet de bevoegdheid is verleend de overdracht of de teruggave te bevelen van de in beslag genomen voorwerpen en, in voorkomend geval, te beslissen over de terugvordering van derde bezitters of rechthebbenden zijn niet bekleed met de macht civielrechtelijke betwistingen te beslechten, maar dienen alleen na te gaan of de rechten van derden kunnen worden benadeeld doordat de in beslag genomen voorwerpen aan de verzoekende regering worden overgedragen.~

- UITLEVERING -

Naar recht verantwoord is de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de in beslag genomen voorwerpen aan de verzoekende justitiële overheid dienen te worden overdragen op grond dat zij rechtstreeks verband houden met de feiten die ten laste worden gelegd aan de vreemdeling waarvan de uitlevering werd gevraagd.~

- UITLEVERING -

Art. 5, vierde lid

P.94.0617.N 14 juni 1994 AC nr. ...

De onderzoeksrechter die, in dringende gevallen, op grond van een officieel bericht van de verzoekende Staat, ten laste van de vreemdeling een voorlopig bevel tot aanhouding heeft verleend, is gemachtigd te handelen naar de regelen van de artt. 87 tot 90 Sv. en kan huiszoeking en inbeslagneming gelasten zonder dat vooraf het buitenlands bevel tot aanhouding of de gelijkwaardige akte door de daartoe bevoegde raadkamer uitvoerbaar moet zijn verklaard.~

- UITLEVERING -

Artt. 1 en 2

P.04.0297.F 12 mei 2004 AC nr. 253

De beschikking tot uitvoerbaarverklaring die door de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg is gewezen met toepassing van artikel 11, eerste en tweede lid, Uitleveringswet, is niet onderworpen aan het onderzoek dat de kamer van inbeschuldigingstelling verricht op grond van artikel 235bis Sv.

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Aangezien de derde die benadeeld kan worden door een toezending van stukken, geen partij is in het geding, heeft hij geen hoedanigheid om cassatieberoep in te stellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat zijn hoger beroep tegen de beschikking tot uitvoerbaarverklaring van de internationale ambtelijke opdracht niet-ontvankelijk verklaart (1). (1) Zie Cass., 15 mei 2001, AR P.01.1003.N, nr 284, met concl. adv.-gen. DUINSLAEGER.

- UITLEVERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Algemeen

Artt. 1 en 3

P.01.0392.N 8 mei 2001 AC nr. ...

Om een door de buitenlandse overheid met het oog op uitlevering verleend aanhoudingsbevel uitvoerbaar te verklaren dient het onderzoeksgerecht na te gaan of het feit zelf waarvoor dat aanhoudingsbevel is verleend en niet de omschrijving die de buitenlandse overheid eraan gegeven heeft een misdrijf is volgens de Belgische wetten en of het in het uitleveringsverdrag is omschreven (1); aldus vermag het onderzoeksgerecht het exequatur te verlenen voor een feit dat volgens de wet van de buitenlandse overheid een verzwarende omstandigheid vormt, maar in België een zelfstandig misdrijf is. (1) Cass., 22 juni 1994, AR nr P.94.0719.F, nr 327.

- UITLEVERING -

- UITVOERBAARVERKLARING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.95.0864.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

De Belgische rechtscolleges zijn bij de uitvoerbaarverklaring van een door de buitenlandse autoriteiten verleend bevel tot aanhouding niet bevoegd om onregelmatigheden na te gaan die door een buitenlandse regering of gerecht begaan zijn in de akten betreffende een uitleveringsprocedure. (Tweede zaak).~

- UITLEVERING -

De bij de Uitleveringswet voorgeschreven regels zijn enkel bedoeld om de tenuitvoerlegging mogelijk te maken van de beslissing van een buitenlandse rechter; de behandeling van de zaak zelf is op grond van die regels niet mogelijk.~

- UITLEVERING -

P.95.1062.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

De Belgische rechtscolleges zijn bij de uitvoerbaarverklaring van een door de buitenlandse autoriteiten verleend bevel tot aanhouding niet bevoegd om onregelmatigheden na te gaan die door een buitenlandse regering of gerecht begaan zijn in de akten betreffende een uitleveringsprocedure. (Tweede zaak).~

- UITLEVERING -

De bij de Uitleveringswet voorgeschreven regels zijn enkel bedoeld om de tenuitvoerlegging mogelijk te maken van de beslissing van een buitenlandse rechter; de behandeling van de zaak zelf is op grond van die regels niet mogelijk.~

- UITLEVERING -

Artt. 1, § 2, en 11

P.01.1285.F 14 november 2001 AC nr. ...

Het staat niet aan het onderzoeksgerecht, dat uitspraak moet doen over de overdracht van stukken die in beslag genomen werden tijdens een t.g.v. een ambtelijke opdracht verrichte huiszoeking, het bestaan te onderzoeken van de aanwijzingen van schuld die door de buitenlandse overheid aangevoerd worden tot staving van haar vordering waarbij zij die huiszoeking wil doen bevelen en de stukken in België in beslag wil laten nemen (1). (1) Zie Cass., 30 maart 1999, A.R. P.99.0284.N, nr. 191.

- UITLEVERING -

Het staat niet aan het onderzoeksgerecht, dat uitspraak moet doen over de overdracht van stukken die in beslag genomen werden tijdens een t.g.v. een ambtelijke opdracht in aanwezigheid van autoriteiten van de verzoekende staat verrichte huiszoeking, de door de aangezochte staat verleende toestemming aan de autoriteiten van de verzoekende staat om aanwezig te zijn bij de uitvoering van de ambtelijke opdracht te beoordelen (1). (1) Cass., 30 maart 1999, A.R. P.99.0284.N, nr. 191.

- UITLEVERING -

P.99.0284.N 30 maart 1999 AC nr. ...

Een rogatoire commissie strekkende tot een huiszoeking of tot de inbeslagneming van het voorwerp van het misdrijf of van overtuigingsstukken moet de plaats en de datum van de feiten niet vermelden; het moet wel de feiten duidelijk omschrijven, zodat het onderzoeksgerecht kan nagaan of voldaan is aan de voor uitlevering gestelde vereisten inzake plaats en tijd, meer bepaald of de strafvordering niet verjaard is volgens de Belgische wet.~

- UITLEVERING -

Het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de overdracht aan de aanzoekende regering van een ingevolge een rogatoire commissie na een huiszoeking in beslag genomen voorwerp van een misdrijf of van overtuigingsstukken, moet enkel nagaan of de algemene uitleveringsvoorwaarden zijn vervuld.~

- UITLEVERING -

Artt. 1, 2 en 3

P.94.0766.F 29 juni 1994 AC nr. ...

Het is niet vereist dat het bevel tot aanhouding, verleend door de buitenlandse overheid, zelf plaats en datum der feiten zou vermelden; het moet de feiten duidelijk omschrijven, zodat de onderzoeksgerechten kunnen nagaan of, gelet op de overige stukken van de rechtspleging, voldaan is aan de voor uitlevering gestelde vereisten inzake plaats en tijd, meer bepaald of de strafvordering niet verjaard is volgens de Belgische wet.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei

- UITLEVERING -

Artt. 3 en 5

P.12.0217.F 29 februari 2012 AC nr. ...

De redelijke termijn van de hechtenis met het oog op uitlevering wordt beoordeeld op grond van de concrete gegevens van de zaak, op het ogenblik van de beslissing van de rechter die met dat toezicht is belast; hij mag zich niet baseren op toekomstige en eventuele omstandigheden.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- UITLEVERING -

Het rechtsmiddel van de vreemdeling die is opgesloten met het oog op uitlevering, is gegrond op artikel 5.4 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, dat waarborgt dat eenieder die door arrestatie of gevangenhouding van zijn vrijheid is beroofd, het recht heeft voorziening te vragen bij de rechter opdat deze op korte termijn beslist over de rechtmatigheid van zijn gevangenhouding ; bij ontstentenis van specifieke bepalingen inzake uitlevering zijn de regels die van toepassing zijn op de ontvankelijkheid van het cassatieberoep en op de rechtspleging voor het Hof, de gemeenrechtelijke regels, in het onderhavige geval de regels van het Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie Cass. 31 maart 2009, AR P.09.0162.N, AC, 2009, nr. 224, met concl. adv.-gen. Duinslaeger; Cass. 13 juli 2010, AR P.10.1173.N, AC, 2010, nr. 481.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij

- UITLEVERING -

P.10.1173.N 13 juli 2010 AC nr. 481

Uit de artikelen 5.4 EVRM en 3 en 5 Uitleveringswet 1874 volgt dat de uitvoerende macht als enige bevoegd is om, op advies van de kamer van inbeschuldigingstelling, te beslissen over de uitlevering; de vreemdeling die is opgesloten om te worden uitgeleverd en die dus ter beschikking staat van de uitvoerende macht, heeft niettemin het recht de rechter te vragen op korte termijn te beslissen over de wettigheid van zijn gevangenhouding, zonder dat de rechter opnieuw de regelmatigheid van het verzoek tot uitlevering of van het door de verzoekende staat afgeleverde bevel tot aanhouding kan onderzoeken, wanneer daarover reeds definitief uitspraak is gedaan (1). (1) Zie Cass., 31 maart 2009, AR P.09.0162.N, met concl. van advocaat-generaal Duinslaeger.

- UITLEVERING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.01.1159.F 14 augustus 2001 AC nr. ...

Zodra het door de buitenlandse rechterlijke overheid uitgevaardigde aanhoudingsbevel uitvoerbaar is verklaard met toepassing van artikel 3 Uitleveringswet, bevindt de betrokken vreemdeling zich ter beschikking van de uitvoerende macht onder een nieuwe titel van vrijheidsberoving, die een einde maakt aan het bevel tot voorlopige aanhouding dat met toepassing van artikel 5, Uitleveringswet, is uitgevaardigd met het oog op zijn uitlevering ; het staat bijgevolg niet meer aan de rechterlijke macht om die vreemdeling voorlopig in vrijheid te stellen (1). (1) Cass., 1 juni 1994, A.R. P.94.0600.F, nr. 279.

- UITLEVERING -

P.01.0614.F 2 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie het cassatieberoep verwerpt dat een voorlopig aangehouden vreemdeling, wiens uitlevering is gevorderd, heeft ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat zijn hoger beroep verwerpt tegen de beschikking van de raadkamer, die het tegen hem uitgevaardigde internationale aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaart, wordt die vreemdeling ter beschikking gesteld van de uitvoerende macht, die, na advies van de kamer van inbeschuldigingstelling, als enige kan beslissen of hij al dan niet moet worden uitgeleverd aan het gerecht van het land dat zijn uitlevering vordert ; het cassatieberoep van die vreemdeling tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat zijn verzoek tot voorlopige invrijheidstelling verwerpt, is bijgevolg niet ontvankelijk bij gemis aan bestaansreden (1). (1) Zie Cass., 13 aug. 1987, A.R. 6118, nr. 663 ; 16 dec. 1997, A.R. P.97.1405.N, nr. 560, met concl. adv.-gen. Bresseleers ; 10 maart 1998, A.R. P.98.0167.N, nr. 135.

- UITLEVERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

---

P.98.0167.N 10 maart 1998 AC nr. ...

Na de betekening van het buitenlands vonnis op grond waarvan de uitlevering van een voorlopig aangehouden vreemdeling is gevraagd, heeft het cassatieberoep van die vreemdeling tegen de beslissing op zijn verzoek tot voorlopige invrijheidstelling geen bestaansreden meer.~

- UITLEVERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

---

P.97.1405.N 16 december 1997 AC nr. ...

Wanneer een vreemdeling die, na met toepassing van artikel 5 Uitleveringswet voorlopig te zijn aangehouden, ingevolge een definitieve beslissing van uitvoerbaarverklaring van het regelmatig betekende buitenlands bevel tot aanhouding gedetineerd is ter beschikking van de Uitvoerende Macht, cassatieberoep instelt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat zijn verzoek tot voorlopige invrijheidstelling onontvankelijk verklaart, gelden ten aanzien van dat cassatieberoep ook na de inwerkingtreding van de nieuwe wetsbepalingen betreffende de voorlopige hechtenis, de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering en moet hij niet in vrijheid worden gesteld als het arrest niet is gewezen binnen de door artikel 31, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis bepaalde termijn.

- UITLEVERING -

Artt. 3 en 7

P.10.1773.F 19 januari 2011 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling moet op het hoger beroep tegen het door de raadkamer bevolen exequatur, met name nagaan of, op het ogenblik van haar beslissing, het aanhoudingsbevel dat door de bevoegde buitenlandse overheid is verleend en op grond waarvan de uitlevering is gevraagd, aan de wettelijke vereisten voldoet (1); zij moet aldus nagaan of de strafvordering al dan niet verjaard is volgens de wetgeving van de verzoekende Staat (2). (1) Zie Cass., 18 feb. 2003, AR P.02.1711.N, AC, 2003, nr. 116. (2) Henri-D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitg., p. 1419 en 1425.

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 3, tweede lid en 5, tweede lid

P.95.1146.N 5 december 1995 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling is bevoegd om te oordelen over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling van een vreemdeling, die op grond van een hem regelmatig betekend buitenlands bevel tot aanhouding is aangehouden, zolang zij over het hoger beroep tegen de beslissing tot uitvoerbaarverklaring niet heeft beslist.~

- UITVOERBAARVERKLARING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- UITLEVERING -

P.95.1147.N 5 december 1995 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling is bevoegd om te oordelen over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling van een vreemdeling, die op grond van een hem regelmatig betekend buitenlands bevel tot aanhouding is aangehouden, zolang zij over het hoger beroep tegen de beslissing tot uitvoerbaarverklaring niet heeft beslist.~

- UITVOERBAARVERKLARING -

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 3, tweede lid, en 5, eerste en tweede lid

P.95.0129.N 14 maart 1995 AC nr. ...

De al dan niet regelmatigheid van de voorlopige vrijheidsbeneming van een vreemdeling met het oog op uitlevering is zonder invloed op de wettelijkheid van de beslissing die het buitenlands bevel tot aanhouding uitvoerbaar verklaartikel ~

- UITLEVERING -

Artt. 3, tweede lid, en 5, vierde lid

P.01.0945.N 3 juli 2001 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling is bevoegd om te oordelen over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling van een vreemdeling, die op grond van een hem regelmatig betekend buitenlands bevel tot aanhouding is aangehouden, zolang zij over het hoger beroep tegen de beslissing tot uitvoerbaarverklaring niet heeft beslist (1). (1) Cass. 5 dec. 1995, AR P.95.1146.N, nr 526.

- UITLEVERING -

- UITVOERBAARVERKLARING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wet van 15 mei 1838 over de jury

Art. 23

P.02.1389.F 11 december 2002 AC nr. 667

De bepaling krachtens welke de briefjes waarop de woorden "ja" en "neen" beide of geen van beide geschrapt of doorgehaald zijn, als een gunstig antwoord voor de beschuldigde aangemerkt worden, is van toepassing op de briefjes die uit de bus zijn gehaald en, na de stemming, zijn geopend door het hoofd van de jury; die bepaling is niet van toepassing op een briefje dat nog niet is gesloten, aan het hoofd van de jury is overhandigd en in de daartoe bestemde bus is gegooid.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Wet van 16 juni 1970 betreffende de meeteenheden, de meetstandaarden en de meetwerktuigen

Artt. 12, § 4, en 26

P.00.1500.N 12 maart 2002 AC nr. 175

Bevoegde ambtenaren, die vaststellingen van verkeersovertredingen verrichten met bemande automatisch werkende toestellen die nog niet geijkt zijn, plegen geen inbreuk op de wet van 16 juni 1970 betreffende de meeteenheden, de meetstandaarden en de meetwerktuigen.

- MATEN EN GEWICHTEN -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

Wet van 16 mei 1900 tot erfregeling van de kleine nalatenschap

Art. 4

C.98.0057.N 9 april 1999 AC nr. ...

Wanneer het noch om een landbouwexploitatie, noch om een handels-, ambachts- of nijverheidsbedrijf gaat, is het recht tot overneming beperkt tot de woning die bij het overlijden betrokken was door de overledene, zijn echtgenoot of één van zijn afstammelingen betrokken, en tot de stoffering ervan, met uitsluiting van de gronden die met de over te nemen woning geen eenheid vormen.

- ERFENISSEN -

C.95.0116.N 11 mei 1998 AC nr. ...

Artikel 4 Wet Kleine Nalatenschappen laat de in voormelde wetsbepaling bepaalde personen niet toe de woning met de gronden, die een landbouwuitbating vormen, over te nemen in het geval dat de erflater, op het ogenblik van zijn overlijden, de woning bewoonde terwijl de gronden in uitbating waren bij een van de in voormeld artikel 4 tot overname gerechtigde personen, die op het ogenblik van het overlijden de gronden reeds in gebruik had.

- ERFENISSEN -

Wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder

Art. 11

P.00.0920.N 22 januari 2002 AC nr. 46

De correctionele straffen van artikel 11 van de Wet van 18 juli 1973 tot bestrijding van de geluidshinder en van artikel 39 Milieuvergunningsdecreet zijn gesteld op de daarin bepaalde misdrijven van overtreding van de vastgestelde geluidsnormen en doen geen afbreuk aan de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen zoals het artikel 561, 1°, Strafwetboek, dat het zich schuldig maken aan nachtgerucht of nachtrumoer, waardoor de rust van de inwoners kan worden verstoord, strafbaar stelt (1). (1) Cass., 30 okt. 1984, AR 8811, nr 149.

- NACHTGERUCHT OF NACHTRUMOER -

- NACHTGERUCHT OF NACHTRUMOER -

Art. 11, eerste lid, 2°, en laatste lid

P.12.0538.N 11 december 2012 AC nr. ...

De wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder bepaalt geen uitzonderingen wat de personen betreft die als dader of mededader kunnen vervolgd worden voor een inbreuk op de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen en sluit de aansprakelijkheid van occasionele gebruikers van de inrichting die geluidshinder in het milieu inbrengt niet uit.

- MILIEURECHT -

- MISDRIJF - Deelneming

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

Wet van 19 juli 1983 op het leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door arbeiders in loondienst

Art. 3

S.04.0122.N 21 maart 2005 AC nr. 175

De leerjongen wordt geacht zich op de plaats van het werk te bevinden en valt onder de toepassing van de Arbeidsongevallenwet, wanneer hij onderweg is naar de plaats waar de in het kader van de leerovereenkomst te volgen vormingslessen worden gegeven en zolang hij zich aldaar bevindt.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Art. 1, 1°

P.10.1472.N 31 augustus 2010 AC nr. 491

Artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, dat bepaalt dat de vrijheidsbeneming niet langer mag duren dan vierentwintig uren, wanneer de aanhouding heeft plaatsgevonden bij een op heterdaad ontdekte misdaad of wanbedrijf, is een regel met een algemene draagwijdte en is dus van toepassing op de minderjarigen (1). (1) Cass., 15 mei 2002, AR P.02.0507.F, A.C., 2002, nr. 296.

- GRONDWET - Art. 12

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- MINDER-VALIDEN -

- JEUGDBESCHERMING -

De overschrijding van de termijn van vierentwintig uren, bepaald in artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, belet, in de regel, de jeugdrechter niet een opvoedkundige maatregel te nemen; wanneer die maatregel evenwel bestaat in een voorlopige plaatsing van de minderjarige in een gesloten afdeling, zijnde een maatregel van vrijheidsberoving, moet de beslissing van de rechter aan de minderjarige worden betekend binnen vierentwintig uren na de initiële vrijheidsbeneming hetgeen moet blijken uit de stukken van de rechtspleging; de sanctie wegens de niet-naleving van de termijn bestaat in de invrijheidstelling van de minderjarige (1). (1) Cass., 15 mei 2002, AR P.02.0507.F, A.C., 2002, nr. 296.

- JEUGDBESCHERMING -

De overschrijding van de termijn van vierentwintig uren, bepaald in artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, belet, in de regel, de jeugdrechter niet een opvoedkundige maatregel te nemen; wanneer die maatregel evenwel bestaat in een voorlopige plaatsing van de minderjarige in een gesloten afdeling, zijnde een maatregel van vrijheidsberoving, moet de beslissing van de rechter aan de minderjarige worden betekend binnen vierentwintig uren na de initiële vrijheidsbeneming hetgeen moet blijken uit de stukken van de rechtspleging; de sanctie wegens de niet-naleving van de termijn bestaat in de invrijheidstelling van de minderjarige (1). (1) Cass., 15 mei 2002, AR P.02.0507.F, AC, 2002, nr. 296.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Vernietiging van het arrest van de jeugdrechter in hoger beroep tot bevestiging van de beschikking van de jeugdrechter om de minderjarige in een gesloten afdeling te plaatsen, op grond dat de vrijheidsbeneming van de minderjarige de in artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, bepaalde termijn van vierentwintig uren overschreden heeft, wordt zonder verwijzing uitgesproken (1). (1) Cass., 15 mei 2002, AR P.02.0507.F, A.C., 2002, nr. 296.

- JEUGDBESCHERMING -

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

P.02.0507.F 15 mei 2002 AC nr. 296

In de regel belet de overschrijding van de termijn van vierentwintig uren, bepaald in artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, de jeugdrechter niet een opvoedkundige maatregel te nemen ; wanneer die maatregel evenwel bestaat in een voorlopige plaatsing van de minderjarige in een gesloten afdeling, is de sanctie wegens de onwettigheid van de vrijheidsberoving de invrijheidstelling van de minderjarige.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, dat bepaalt dat de vrijheidsbeneming niet langer mag duren dan vierentwintig uren, wanneer de aanhouding heeft plaatsgevonden bij een op heterdaad ontdekte misdaad of wanbedrijf, is een regel met een algemene draagwijdte en is dus van toepassing op de minderjarige (1). (1) Zie J. VELU, Notes de droit public, tweede dl., Le statut des gouvernés, tweede uitg., Brussel, 1977-78, blz. 819 en 820, nr. 1330, M. VERDUSSEN, Contours du droit constitutionnel pénal, Brussel, 1995, blz. 386, Novelles, Protection de la jeunesse, Brussel, 1978, blz. 395, nr. 1168, R. LOOP, opm. sub Brussel (jeugdkamer), 4 mei 1992, Rev. dr. pén., 1992, blz. 887, C. DE VALKENEER en A. WINANTS, "Les régimes particuliers de détention", in B. DEJEMEPPE, La détention préventive, Brussel, 1992, blz. 361, nr. 55.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- JEUGDBESCHERMING -

- MINDER-VALIDEN -

- GRONDWET - Art. 12

Vernietiging van het arrest van de jeugdrechter in hoger beroep tot bevestiging van de beschikking van de jeugdrechter om de minderjarige in een gesloten afdeling te plaatsen, op grond dat de vrijheidsbeneming van de minderjarige de in artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, bepaalde termijn van vierentwintig uren overschreden heeft, wordt zonder verwijzing uitgesproken (1). (1) Zie, inzake voorlopige hechtenis, Cass., 20 aug. 1996, A.R. P.96.1162.F, nr. 283, en de concl. adv.-gen. Leclercq vóór Cass., 15 juni 1994, A.R. P.94.0762.F, in Bull. en Pas., 1994, I, nr. 313.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- JEUGDBESCHERMING -

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

Art. 1, 3°

P.11.0955.F 16 november 2011 AC nr. ...

Een politieagent is niet de enige die iemand kan vasthouden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- POLITIE -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Art. 10

P.05.1292.F 5 oktober 2005 AC nr. 485

Het bevel tot medebrenging wordt tenuitvoergelegd wanneer de persoon tegen wie het is gericht, ter beschikking van de onderzoeksrechter is gesteld, d.w.z. wanneer die in staat is om hem te ondervragen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

Het bevel tot medebrenging wordt tenuitvoergelegd wanneer de persoon tegen wie het is gericht, ter beschikking van de onderzoeksrechter is gesteld, d.w.z. wanneer die in staat is om hem te ondervragen.

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 15bis, derde lid, 2°

P.13.0068.N 22 januari 2013 AC nr. ...

De bijzondere omstandigheden die de verlenging van de arrestatietermijn van vierentwintig uren kunnen wettigen, kunnen andere omstandigheden zijn dan deze die verband houden met het recht op bijstand van een advocaat.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Verlenging van de termijnen

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Art. 16

P.02.0085.F 23 januari 2002 AC nr. 50

Wanneer de onderzoeksrechter een aanhoudingsbevel uitvaardigt na het ontlasten van een onderzoeksrechter van een ander arrondissement, verbiedt geen enkele wettelijke bepaling hem om in dat aanhoudingsbevel zowel melding te maken van de telastleggingen waarop de vorige voorlopige hechtenis steunde als van de telastlegging die betrekking heeft op een ander feit, ook al is dat feit gepleegd vóór bepaalde feiten waarop de eerste telastleggingen gegrond

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.97.0686.F 4 juni 1997 AC nr. ...

Het arrest dat, zonder het beginsel van het vermoeden van onschuld te miskennen, vaststelt dat er ernstige aanwijzingen van schuld bestaan en de omstandigheden vermeldt die de hechtenis verantwoorden, gelet op de in artikel 16, Wet Voorlopige Hechtenis bepaalde criteria, is regelmatig met redenen omkleed en verantwoordt zijn beslissing naar recht.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 16, § 1

P.01.1333.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

De uitvaardiging van een aanhoudingsbevel is niet onderworpen aan de voorwaarde dat de verdachte zich niet geheel vrijwillig aan de noodwendigheden van het onderzoek onderwerpt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.00.0094.F 26 januari 2000 AC nr. ...

Uit de omstandigheid alleen dat een voorlopig gehechte verdachte tevens gedetineerd wordt om een andere reden, kan niet worden afgeleid dat de voorlopige hechtenis niet voldoet aan de bij artikel 16, § 1, Wet Voorlopige Hechtenis, opgesomde voorwaarden.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.97.0686.F 4 juni 1997 AC nr. ...

Wanneer de feiten aanleiding kunnen geven tot een straf van minder dan 15 jaar opsluiting, levert het bestaan van één enkele van de in artikel 16, § 1, Wet Voorlopige Hechtenis, bepaalde omstandigheden, voldoende grond op tot de handhaving van de hechtenis.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.96.1253.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Art. 5.1.c. E.V.R.M. staat de vrijheidsberoving, langs wettelijke weg, toe indien de betrokkene "op rechtmatige wijze is gearresteerd of gevangen gehouden ten einde voor de bevoegde rechterlijke instantie te worden geleid, wanneer redelijke termen aanwezig zijn om te vermoeden dat hij een strafbaar feit heeft begaan of indien er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat het noodzakelijk is hem te beletten een strafbaar feit te begaan of te ontvluchten nadat hij dit heeft begaan"; het arrest waarbij de voorlopige hechtenis van een verdachte wordt gehandhaafd, is regelmatig met redenen omkleed, als het overeenkomstig de vereisten van de nationale wet melding maakt van de feitelijke omstandigheden van de zaak en van die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van die verdachte.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 16, § 1 en 5, eerste en tweede lid

P.08.1761.F 10 december 2008 AC nr. 717

Wanneer de raadkamer in het kader van de maandelijks verschijning onderzoekt of er redenen zijn om de voorlopige hechtenis te handhaven, kan zij, in antwoord op de conclusie van de inverdenkinggestelde, die het bevel tot aanhouding en de beschikking van de raadkamer, waarbij de voorlopige hechtenis wordt gehandhaafd, verwijt dat beide alleen wettelijke bepalingen vermelden naar luid waarvan de straf onder het minimum blijft dat voor de inhechtenisneming is vereist, erop wijzen dat de voorlopige hechtenis van bij de aanvang is gegrond op aanwijzingen van schuld aan een wanbedrijf waarop krachtens een artikel van het Strafwetboek, dat zij in haar beslissing vermeldt, een gevangenisstraf van een jaar staat.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 16, § 1, derde lid

P.96.0354.F 20 maart 1996 AC nr. ...

Wanneer het maximum van de toepasselijke straf vijftien jaar dwangarbeid niet te boven gaat, dienen de wettelijke voorwaarden voor de hechtenis, die worden opgesomd in artikel 16, § 1, derde lid, Wet Voorlopige Hechtenis 1990, niet tezamen vervuld te zijn.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 16, § 2

P.14.0818.N 20 mei 2014 AC nr. ...

Geen wetsbepaling vereist dat de ondervraging wordt uitgevoerd en het bevel tot aanhouding wordt verleend door de met het onderzoek belaste onderzoeksrechter, die zich bijgevolg kan laten vervangen; de vervanging van de onderzoeksrechter houdt in dat hij verhinderd was.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.13.1022.N 18 juni 2013 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het arrest dat oordeelt dat het gegeven dat de eiser door de onderzoeksrechter werd verhoord zonder bijstand van een raadsman, niet tot gevolg heeft dat het aanhoudingsmandaat door het onderzoeksgerecht zou moeten worden opgeheven om reden dat niet blijkt dat die omstandigheid eisers recht op een eerlijk proces op een onherstelbare wijze zou hebben gehypothekeerd.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.10.1956.F 28 december 2010 AC nr. 772

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt de rechter ontwerpen voor te bereiden die achteraf kunnen worden gewijzigd of ingetrokken; dergelijke handelwijze betekent in se niet dat de beslissing van de rechter reeds vooraf vaststond.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.10.0991.F 16 juni 2010 AC nr. 432

Alvorens een bevel tot aanhouding te verlenen moet de onderzoeksrechter de verdachte ondervragen over de hem ten laste gelegde feiten die aanleiding kunnen geven tot de afgifte van een dergelijk bevel, en zijn opmerkingen horen; in principe moet dat verhoor gebeuren in een taal die de inverdenkinggestelde begrijpt (1). (1) Zie Cass., 5 aug. 2003, AR P.03.1086.N, AC, 2003, nr. 397.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2

P.08.0828.N 3 juni 2008 AC nr. 342

Zo de ondervraging van de verdachte door de onderzoeksrechter, voorafgaand aan het verlenen van een bevel tot aanhouding, een substantiële vormvereiste is die verband houdt met het recht van verdediging, is het bevel tot aanhouding evenwel regelmatig verleend wanneer de wettelijke verplichting van het voorafgaand verhoor niet kan worden nagekomen wegens overmacht (1). (1) Zie Cass., 8 nov. 2006, AR P.06.1391.F, met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch; K.I. Gent, 27 april 2006, N.C., 2007, 79 met noot I. Mennes.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.07.1634.F 28 november 2007 AC nr. 592

Alleen uit de omstandigheid dat het proces-verbaal van de ondervraging één minuut na het verlenen van het bevel tot aanhouding werd ondertekend, kan niet worden afgeleid dat de eiser niet vooraf werd ondervraagd, wanneer overigens uit de vermeldingen van het aanhoudingsbevel blijkt dat de onderzoeksrechter de inverdenkinggestelde heeft gehoord vooraleer het bevel tot aanhouding te verlenen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

De Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis regelt de duur niet van de ondervraging van de inverdenkinggestelde door de onderzoeksrechter alvorens hij een bevel tot aanhouding mag verlenen ; alleen uit de omstandigheid dat de ondervraging slechts 19 minuten heeft geduurd ofschoon het dossier omvangrijk was, kan geen schending van de wet of miskenning van het recht van verdediging worden afgeleid.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.07.1372.F 3 oktober 2007 AC nr. 451

Alleen uit het feit dat geen enkele wettelijke bepaling voorschrijft dat een advocaat de inverdenkinggestelde moet bijstaan tijdens het verhoor door de onderzoeksrechter, voor het verlenen van het bevel tot aanhouding, kan niet worden afgeleid dat zijn recht op een eerlijk proces voor het vonnisgerecht ernstig in het gedrang kan worden gebracht of dat de uitoefening van zijn recht van verdediging, zowel voor de onderzoeksgerechten als voor de vonnisgerechten, kan worden belemmerd (1). (1) Cass., 4 dec. 2002, AR P.02.1553.F, nr. 651.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Het recht van iedere beschuldigde om zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman naar eigen keuze en, indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, om kosteloos door een toegevoegd advocaat te kunnen worden bijgestaan, indien het belang van de rechtspraak zulks vereist, is van toepassing voor de rechter die moet oordelen over de gegrondheid van de strafvordering en niet bij het verhoor van de inverdenkinggestelde door de onderzoeksrechter alvorens het bevel tot aanhouding uit te vaardigen (1). (1) Cass., 14 dec. 1999, AR P.99.1585.N, nr. 678.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

P.05.1332.N 25 oktober 2005 AC nr. 541

Het laattijdig verzoek van een inverdenkinggestelde om bij de in artikel 16, § 2, eerste lid, Wet Voorlopige Hechtenis bedoelde ondervraging door de onderzoeksrechter, bijstand te krijgen van een andere tolk dan die hem heeft bijgestaan bij de aanvang van die ondervraging, kan naar gelang van de omstandigheden van de zaak, die de rechter onaantastbaar in feite beoordeelt, gelijkgesteld worden met een weigering om verhoord te worden (1). (1) Cass., 5 aug. 2003, AR P.03.1086.N, nr 397.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

P.03.1184.F 19 augustus 2003 AC nr. 404

Het verhoor van de inverdenkinggestelde dat de onderzoeksrechter afneemt vóór de overhandiging van een aanhoudingsbevel, houdt verband met de uitoefening van het recht van verdediging; het is wat dat betreft voldoende dat de inverdenkinggestelde, voor de onderzoeksrechter, zijn opmerkingen heeft kunnen uiten m.b.t. de hem verweten feiten en zijn persoonlijke situatie (1). (1) Zie Cass., 18 dec. 1991, AR 9569, nr 214.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.03.1086.N 5 augustus 2003 AC nr. 397

De onderzoeksrechter kan regelmatig een aanhoudingsbevel afleveren wanneer de verdachte het zelf de onderzoeksrechter onmogelijk heeft gemaakt om hem, binnen de wettelijk voorgeschreven termijn om een aanhoudingsbevel af te leveren, voorafgaandelijk te verhoren (1) (2) (3). (1) A. DE NAUW en M. VANDEBOTERMETHet bevel tot aanhouding" in R. DECLERCQ en R. VERSTRAETEN, (ed.), Voorlopige Hechtenis, Leuven, Acco, 1991, p. 111. (2) M. FRANCHIMONT, A. JACOBS en A. MASSET, Manuel de procédure pénale, Liège, Ed. Collection Scientifique de la faculté de Droit de Liège en Ed. du Jeune Barreau de Liège, 1989, p. 421. (3) R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Antwerpen, Kluwer Rechtswetenschappen België, 2003, p. 388, nr 819.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Het verhoor van de verdachte door de onderzoeksrechter, voorafgaandelijk aan het verlenen van een bevel tot aanhouding, is een substantiële vormvereiste die verband houdt met het recht van verdediging zodat dit in de regel dient te geschieden in een taal die de verdachte begrijpt (1). (1) T. DESCHEPPERHet aanhoudingsbevel" in B. DEJEMEPPE en D. MERCKX (ed.), De Voorlopige Hechtenis, Diegem, Kluwer, 2000, p. 238, nr 217.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Wanneer een verdachte het zelf de onderzoeksrechter onmogelijk heeft gemaakt om hem binnen de wettelijk voorgeschreven termijn om een aanhoudingsbevel af te leveren voorafgaandelijk te verhoren, dient de door de onderzoeksrechter vastgestelde houding van de verdachte gelijk gesteld te worden met een weigering om verhoord te worden zodat het daaropvolgende en binnen de wettelijke termijn afgeleverde aanhoudingsbevel regelmatig is (1) (2) (3). (1) A. DE NAUW en M. VANDEBOTERMETHet bevel tot aanhouding" in R. DECLERCQ en R. VERSTRAETEN, (ed.), Voorlopige Hechtenis, Leuven, Acco, 1991, p. 111. (2) M. FRANCHIMONT, A. JACOBS en A. MASSET, Manuel de procédure pénale, Liège, Ed. Collection Scientifique de la faculté de Droit de Liège en Ed. du Jeune Barreau de Liège, 1989, p. 421. (3) R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Antwerpen, Kluwer Rechtswetenschappen België, 2003, p. 388, nr 819.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

P.02.1553.F 4 december 2002 AC nr. 651

Alleen uit het feit dat noch artikel 16, § 2, Wet Voorlopige Hechtenis, noch enig andere wettelijke bepaling voorschrijven dat een advocaat de inverdenkinggestelde moet bijstaan tijdens het verhoor dat de onderzoeksrechter, vóór het verlenen van het aanhoudingsbevel, van hem afneemt, kan niet worden afgeleid dat zijn recht op een eerlijk proces voor het vonnisgerecht, vastgelegd in artikel 6.1 E.V.R.M., ernstig in het gedrang kan worden gebracht, of dat de uitoefening van zijn recht van verdediging, zowel voor de onderzoeksgerechten als voor de vonnisgerechten, kan worden belemmerd; hieruit vloeit evenmin een schending van artikel 5 E.V.R.M. voort.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

Het in artikel 6.3.c E.V.R.M. bedoelde recht van elke beschuldigde om zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman van zijn keuze en, indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een toegevoegd advocaat te kunnen worden bijgestaan, indien het belang van de rechtspraak dit vereist, is van toepassing voor de rechter die uitspraak moet doen over de gegrondheid van de strafvordering (1); die bepaling is niet van toepassing op het bij artikel 16, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis, bepaalde verhoor dat de onderzoeksrechter, vóór het verlenen van het aanhoudingsbevel, van de inverdenkinggestelde afneemt. (1) Cass., 14 dec. 1999, A.R. P.99.1585.N, nr 678.

- ADVOCAAT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.97.0993.N 22 juli 1997 AC nr. ...

Artikel 31, § 1, Taalwet Gerechtszaken noch de bepalingen van de Wet Voorlopige Hechtenis leggen aan de onderzoeksrechter op, die vaststelt dat de verdachte de taal van het onderzoek kent, uitdrukkelijk aan de verdachte, al is deze een vreemdeling, de vraag te stellen of hij in een andere taal wenst te worden gehoord.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Algemeen

- ONDERZOEKSRECHTER -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

---

P.97.0561.F 30 april 1997 AC nr. ...

De nietigheid van het aanhoudingsbevel en van de verdere rechtspleging kan niet uitsluitend worden afgeleid uit het feit dat het proces-verbaal van verhoor door de onderzoeksrechter niet vermeldt dat de in artikel 16, § 2, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, bepaalde vormvereisten zijn nageleefd, wanneer het onderzoeksgerecht vaststelt dat die vormvereisten nageleefd zijn.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 16, § 2, tweede en derde lid

P.04.0268.F 3 maart 2004 AC nr. 120

De onderzoeksrechter moet, alvorens het bevel tot aanhouding te verlenen, de verdachte inzonderheid mededelen dat tegen hem een aanhoudingsbevel kan worden uitgevaardigd, hem in zijn opmerkingen ter zake horen en hem meedelen dat hij het recht heeft een advocaat te kiezen, zelfs al werden die inlichtingen hem reeds verstrekt tijdens een voorgaand verhoor, dat gevolgd werd door een invrijheidstelling (1). (1) Cass., 20 aug. 1996, AR P.96.1162.F, nr 283.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 16, § 2, tweede lid

P.12.1933.N 11 december 2012 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat de eiser bij zijn verhoor door de politie werd bijgestaan door een bepaalde advocaat en hij tegenover de onderzoeksrechter ter gelegenheid van zijn verhoor ook heeft verklaard dat deze advocaat zijn raadsman is, volgt niet dat een andere advocaat, die volgens de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, zonder protest van de eiser hem bijstand heeft verleend bij zijn verhoor door de onderzoeksrechter, niet een door de eiser gekozen raadsman is in de zin van artikel 16, § 2, tweede lid, Voorlopige Hechteniswet.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- ADVOCAAT -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.12.1470.F 14 augustus 2012 AC nr. ...

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de verklaringen van de inverdenkinggestelde voor de onderzoeksrechter in aanmerking neemt als schuldaanwijzing, ofschoon het proces-verbaal van verhoor, dat alleen vermeldt dat de eiser, tijdens zijn verhoor door de politie, niet gewenst heeft dat een advocaat hem tijdens zijn ondervraging door de onderzoeksrechter zou bijstaan, stelt niet vast dat de eiser voor de onderzoeksrechter afstand heeft gedaan van zijn recht op bijstand van een advocaat (1) (2). (1) Zie Cass. 7 maart 2012, AR P.12.0321.F, AC 2012, nr. 154 en www.cassonline.be. (2) De feiten in deze rechtspleging zijn vrij bijzonder. Het bestreden arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling vermeldt, met overneming van de vordering van het openbaar ministerie, "dat er ernstige aanwijzingen van schuld bestaan die met name voortvloeien uit de vaststellingen van de speurders, de verklaringen van R. alsook de verklaringen van de inverdenkinggestelde voor de onderzoeksrechter, waarvan niet bewezen is dat zij afgelegd zijn zonder dat hij de draagwijdte ervan besefte of de wens had uitgedrukt om zich ervan te distantiëren". Het onderzoeksgerecht in hoger beroep motiveert aldus de handhaving van de voorlopige hechtenis met een reeks aanwijzingen. Noch de tekst van de hierboven aangehaalde overweging, noch enige andere vermelding in het bestreden arrest, maken het mogelijk om met absolute zekerheid vast te stellen of de motivering uit drie, elkaar aanvullende aanwijzingen bestaat voor de appelrechters, die elk op zich niet volstaan om de hechtenis te handhaven, dan wel uit drie afzonderlijke aanwijzingen die voor de appelrechters elk op zich de handhaving van de hechtenis verantwoorden. Het O.M. heeft ambtshalve een middel aangevoerd, hieruit afgeleid dat het proces-verbaal van het verhoor van de inverdenkinggestelde door de onderzoeksrechter, in strijd met artikel 16, § 2, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, niet vermeldt dat de inverdenkinggestelde voor de onderzoeksrechter uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van zijn recht op bijstand van een advocaat voor die onderzoeksrechter, dat artikel 47bis, § 6, van het Wetboek van Strafvordering bepaalt dat tegen een persoon geen veroordeling kan worden uitgesproken die enkel gegrond is op verklaringen die hij heeft afgelegd in strijd met de regels voor de afstand door de inverdenkinggestelde van het recht op bijstand van een advocaat tijdens het verhoor, en dat het de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de voorlopige hechtenis bijgevolg verboden is om uit die verklaringen aanwijzingen of bezwaren af te leiden (Cass. 7 maart 2012, AR P.12.0321.F, AC 2012, nr. 154 en www.cassonline.be). Het Hof neemt die reden in aanmerking en vernietigt het bestreden arrest op grond dat van de drie door de kamer van inbeschuldigingstelling vermelde aanwijzingen van schuld, de aanwijzing die bestaat uit de verklaringen voor de onderzoeksrechter, die substantieel niet gebrekkig zijn, niet naar recht de beslissing tot handhaving van de hechtenis kan verantwoorden. Het Hof dat, wegens de onwettigheid van één van de drie aanwijzingen, het hele bestreden arrest vernietigt, met verwijzing naar de kamer van inbeschuldigingstelling, anders samengesteld, oordeelt aldus impliciet doch zeker – overeenkomstig de mondelinge conclusie van het O.M. – dat het, bij een dergelijke, weze het meervoudige motivering, geen uitspraak kan doen over de wettigheid van het arrest dat de hechtenis handhaaft, anders zou het uitspraak doen over het al dan niet volstaan van de twee resterende aanwijzingen voor de handhaving van de hechtenis, wat een onderzoek vereist dat feiten en recht vermengt, waarvoor het niet bevoegd is.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.09.0821.F 3 juni 2009 AC nr. 373

De onderzoeksrechter moet de inverdenkinggestelde meedelen dat tegen hem een bevel tot aanhouding kan worden uitgevaardigd; indien dat vormvereiste bij de aanvang van het verhoor is vervuld, blijft het de procedure volgen en dient het niet na de inverdenkingstelling te worden herhaald (1). (1) Zie Cass., 3 maart 2004, AR P.04.0268.F, AC, 2004, nr 120.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.05.1353.F 2 november 2005 AC nr. 558

Krachtens artikel 16, § 2, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, moet de onderzoeksrechter alvorens een bevel tot aanhouding uit te vaardigen, niet alleen de persoon die wordt verhoord ervan in kennis stellen dat tegen hem een bevel tot aanhouding kan worden uitgevaardigd, maar hem ook in zijn opmerkingen horen; wanneer deze twee formaliteiten niet zijn nageleefd, moet de inverdenkinggestelde in vrijheid worden gesteld.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

De onderzoeksrechter moet de inverdenkinggestelde niet afzonderlijk horen over de mogelijkheid dat een bevel tot aanhouding kan worden uitgevaardigd, vooraleer of nadat hij hem over de hem ten laste gelegde feiten heeft verhoord (1). (1) Cass., 23 maart 1999, AR P.99.0387.N, nr 173; Cass., 14 sept. 2005, AR P.05.1240.F

- ONDERZOEKSRECHTER -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Ofschoon de onderzoeksrechter akte moet verlenen aan de persoon die hij hoort, van diens opmerkingen betreffende de mogelijkheid dat tegen hem een bevel tot aanhouding wordt uitgevaardigd, verplicht geen enkele wettelijke bepaling die magistraat om hem daarover te ondervragen.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.99.1462.F 3 november 1999 AC nr. ...

De onderzoeksrechter neemt de bij artikel 16, § 2, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, voorgeschreven vormvereisten in acht, wanneer hij de verdachte meedeelt dat de procureur des Konings tegen hem een bevel tot aanhouding heeft gevorderd en hem ondervraagt over het geheel van de omstandigheden die een bevel tot aanhouding kunnen wettigen, en hem aldus de mogelijkheid geeft om aanvullende inlichtingen te verstrekken m.b.t. de feiten en tot zijn persoonlijke situatie.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.99.0387.N 23 maart 1999 AC nr. ...

De bepaling van artikel 16, § 2, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis vereist enkel dat de onderzoeksrechter, alvorens een bevel tot aanhouding te verlenen, de verdachte meedeelt dat tegen hem een aanhoudingsbevel kan worden uitgevaardigd, en hem de gelegenheid geeft zijn opmerkingen desaangaande te laten gelden. Deze wetsbepaling legt de onderzoeksrechter niet op de verdachte, na hem eerst over de hem ten laste gelegde feiten te hebben gehoord, over deze mededeling afzonderlijk te ondervragen.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat de onderzoeksrechter de verdachte verwittigt dat tegen hem een aanhoudingsbevel kan worden uitgevaardigd maakt geen drukkingsmiddel uit.~

- ONDERZOEKSRECHTER -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 16, § 3

P.01.1333.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

De onderzoeksrechter moet geenszins een aanhoudingsbevel uitvaardigen zodra de verdachte voor het eerst door de onderzoekers is gehoord of zodra een eerste onderzoeksmaatregel tegen hem is genomen (1). (1) Zie Cass., 14 jan. 1975 (AC, 1975, 534).

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 16, § 5

P.11.0242.F 9 februari 2011 AC nr. ...

Wanneer de betekening van het bevel tot aanhouding binnen vierentwintig uren na de vrijheidsberoving geschiedt en de vermeldingen bevat die in artikel 16, §5, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis zijn bepaald, voldoet zij aan de verplichting om de persoon die van zijn vrijheid is beroofd, in een eenvoudige en toegankelijke taal, kennis te geven van de redenen in feite en in rechte waarop zijn arrestatie is gegrond, om hem de mogelijkheid te bieden de wettigheid ervan te betwisten voor een rechtbank die zijn invrijheidstelling zal bevelen indien de detentie onrechtmatig is.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

P.05.0725.F 1 juni 2005 AC nr. 308

Een aanhoudingsbevel mag niet gegrond zijn op een opname van telefoongesprekken, die ofwel niet door de onderzoeksrechter is toegestaan, ofwel is toegestaan door een beschikking waaraan nietigheid kleeft (1). (1) Zie Cass., 26 juni 1996, AR P.96.0842.F, nr 263.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.05.0313.F 16 maart 2005 AC nr. 166

De onderzoeksgerechten die een bevel tot aanhouding op zijn wettigheid moeten toetsen zijn bevoegd om de door de onderzoeksrechter vermelde feitelijke omstandigheden van de zaak en die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de verdachte te verbeteren, hetzij door een foutieve grond te vervangen door een geschikte, hetzij door een onvolledige grond aan te vullen (1). (1) Zie concl. O.M.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.04.0255.N 24 februari 2004 AC nr. 102

Het bevel tot aanhouding moet o.m. het aan betrokkene ten laste gelegde feit vermelden, alsmede de wetsbepalingen krachtens welke dit feit strafbaar is; geen enkele wetsbepaling schrijft voor dat het de datum en/of de plaats van het ten laste gelegde misdrijf moet vermelden (1). (1) Cass., 12 april 2000, AR P.00.0568.F, nr 252.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.00.0568.F 12 april 2000 AC nr. ...

Hoewel het aanhoudingsbevel de opgave moet bevatten van het feit waarvoor het is uitgevaardigd, is de onderzoeksrechter, in de regel, niet gehouden om in het aanhoudingsbevel melding te maken van de plaats en datum van de feiten, of van de wijze waarop zij zijn gepleegd.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.96.0842.F 26 juni 1996 AC nr. ...

Niet regelmatig is het aanhoudingsbevel dat gegrond is op het aftappen van telefoonoproepen, dat ofwel niet door de onderzoeksrechter is toegestaan, ofwel toegestaan is door een beschikking waaraan nietigheid kleeft.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.94.0808.N 23 juni 1994 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten die geroepen zijn om een bevel tot aanhouding op zijn wettigheid te toetsen, vermogen niet te verhelpen aan de onregelmatigheid ervan wegens het ontbreken van elke vermelding van de feitelijke omstandigheden van de zaak of eigen aan de persoonlijkheid van de verdachte.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 16, § 5, eerste en tweede lid

P.94.0762.F 15 juni 1994 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat op tegenstrijdige gronden beslist dat er tegen de verdachte ernstige aanwijzingen van schuld blijven bestaan.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 16, § 5, tweede lid

P.07.1621.F 21 november 2007 AC nr. 573

De onderzoeksgerechten die een bevel tot aanhouding op zijn wettigheid moeten toetsen zijn bevoegd om een onvolledige grond aan te vullen of een foutieve grond te verbeteren betreffende de feitelijke omstandigheden van de zaak en die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de inverdenkinggestelde, waarvan de vermelding bij artikel 16, § 5, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, zoals gewijzigd bij de Wet van 31 mei 2005, is voorgeschreven (1). (1) Zie Cass., 16 maart 2005, AR P.05.0313.F, nr. 166, met concl. O.M.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 16, § 6, eerste lid

P.99.0549.N 27 april 1999 AC nr. ...

Het bekleden van een bevel tot aanhouding met het zegel van de onderzoeksrechter is geen substantieel vormvoorschrift; het beoogt de verificatie van de hoedanigheid van de onderzoeksrechter toe te laten; deze hoedanigheid kan ook blijken uit de vermeldingen van het bevel tot aanhouding zelf, dat niet van valsheid is beticht.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 16, §§ 1 en 5

P.03.1388.N 4 november 2003 AC nr. 555

De raadkamer en in hoger beroep de kamer van inbeschuldigingstelling, wanneer zij de wettigheid van het bevel tot aanhouding toetsen, vermogen de door de onderzoeksrechter vermelde ernstige aanwijzingen van schuld en feitelijke omstandigheden te verbeteren, hetzij door een verkeerde redengeving te vervangen door een juiste, hetzij door een ontoereikende redengeving aan te vullen (1). (1) Zie Cass., 23 juni 1994, AR P.94.0808.N, nr 331 et de noot 1.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.96.1253.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Art. 16, § 5, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, volgens hetwelk de rechter melding moet maken van de feitelijke omstandigheden van de zaak en van die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de verdachte, die de voorlopige hechtenis wettigen gezien de criteria bepaald in § 1, hebben niet de bij artikel 14 E.V.R.M. verboden discriminatie tot gevolg.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.94.1006.N 1 augustus 1994 AC nr. ...

De beslissing waarbij een verzoek tot invrijheidstelling wordt verworpen moet de opgave van het feit bevatten waarvoor het bevel tot aanhouding werd verleend, en de wetsbepalingen vermelden die stellen dat het feit een misdaad of een wanbedrijf is.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 16, §§ 1 en 5, tweede lid

P.06.0367.F 15 maart 2006 AC nr. 154

Wanneer de onderzoeksgerechten uitspraak doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, mogen zij de omstandigheden beoordelen die eigen zijn aan de persoonlijkheid van de verdachte, in het licht van de feitelijke omstandigheden van de zaak.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 16, §§ 1 en 5, tweede lid, 27, § 3, vierde lid, en30,§4

P.98.1280.F 27 oktober 1998 AC nr. ...

De beslissing waarbij het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling wordt afgewezen, moet melding maken van de feitelijke omstandigheden van de zaak en van die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de verdachte, en die de voorlopige hechtenis wettigen gezien de criteria bepaald in artikel 16, §1, Wet Voorlopige Hechtenis.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 16, §§ 2, 3 en 4

P.96.1162.F 20 augustus 1996 AC nr. ...

Alvorens het bevel tot aanhouding te verlenen, moet de onderzoeksrechter de verdachte inzonderheid mededelen dat tegen hem een aanhoudingsbevel kan worden uitgevaardigd, hem in zijn opmerkingen ter zake horen en hem mededelen dat hij het recht heeft een advocaat te kiezen, zelfs al werden die inlichtingen hem reeds verstrekt tijdens een voorgaand verhoor, dat gevolgd werd door een invrijheidstelling.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 16, §§ 2, 4 en 7

P.03.1184.F 19 augustus 2003 AC nr. 404

De artt. 47bis en 70bis Sv. zijn niet van toepassing op het verhoor dat de onderzoeksrechter afneemt alvorens het aanhoudingsbevel uit te vaardigen, en dat geregeld is bij artikel 16, §§ 2, 4 en 7 , Wet Voorlopige Hechtenis.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 18

P.08.0370.F 12 maart 2008 AC nr. 174

De betekening van het bevel tot aanhouding bestaat met name in de afgifte van een volledig afschrift van de akte aan de inverdenkinggestelde; de griffier die met de naleving van dat wettelijk vormvereiste is belast en vaststelt dat de inverdenkinggestelde niet in staat is om materieel in het bezit van de stukken te worden gesteld, schendt artikel 18 Wet Voorlopige Hechtenis niet, wanneer hij die stukken ter attentie van de inverdenkinggestelde aan de begeleidende politieagenten overhandigt; uit de enkele omstandigheid dat die er vervolgens lang over gedaan hebben om de omslag aan de gedetineerde te overhandigen, kan niet worden afgeleid dat de griffier, zij het op de hierboven beschreven wijze, het bevel tot aanhouding niet regelmatig heeft betekend.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.03.1403.F 5 november 2003 AC nr. 558

Art. 18, Wet Voorlopige Hechtenis, betreft de betekening van een aanhoudingsbevel, en niet die van het bevel tot medebrenging.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

P.98.1170.F 24 augustus 1998 AC nr. ...

De door de griffier van de onderzoeksrechter gedane vaststelling dat hij het bevel tot aanhouding aan de verdachte heeft betekend en dat hij hem een afschrift ervan, alsmede van de andere, in artikel 16, § 7, Wet Voorlopige Hechtenis, bedoelde stukken heeft overhandigd, is een authentieke akte waartegen alleen in een valsheidsprocedure kan worden opgekomen.

- GRIFFIE - GRIFFIER -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 18, § 1

P.08.1845.N 30 december 2008 AC nr. 754

De Voorlopige hechteniswet bepaalt dat de betekening bestaat in het mondeling meedelen van de beslissing in de taal van de rechtspleging, met afgifte van een volledig afschrift van de akte; deze bepaling sluit geen betekening bij deurwaardersexploot uit.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

P.06.0254.F 1 maart 2006 AC nr. 115

De beschikking van de jeugdrechter die met toepassing is genomen van artikel 2, Wet 1 maart 2002 betreffende de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, is geen vrijheidsbeneming of aanhouding in de zin van de Wet Voorlopige Hechtenis.

- JEUGDBESCHERMING -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.02.1032.F 16 juli 2002 AC nr. 400

Tot op de datum van de door de jeugdrechtbank uitgesproken beslissing tot uit handen geven, moet de regelmatigheid van de aan een minderjarige opgelegde vrijheidsberoving beoordeeld worden t.a.v. de bijzondere wetsbepalingen; de regels betreffende het aanhoudingsbevel, en meer bepaald de termijn van de betekening ervan, hebben alleen betrekking op zijn vrijheidsberoving na de beslissing tot uit handen geven (1). (1) Zie (wat het toezicht op de wettigheid van een dergelijke beslissing betreft), Cass., 13 mei 1981, nr. 522, en de noot (1) ondertekend R.-A.D., A.C., 1980-81, 1053, en (wat een vrijheidsberovende maatregel betreft, bepaald in de artt. 37, § 2, 4°, en 52quater, Jeugdbeschermingswet, en de sanctie van de onwettigheid ervan), Cass., 15 mei 2002, A.R. P.02.0507.F, supra, nr. ... . De bij de W. 1 maart 2002 bepaalde maatregel wordt door de verslaggever van het wetsvoorstel beschouwd als "een soort van voorlopige hechtenis voor jongeren" of een "opsluiting" (Gedr. St., Kamer, 2001-2002, plenumvergadering 210, 28 feb. 2002, blz. 31).

- JEUGDBESCHERMING -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.00.1660.F 13 december 2000 AC nr. ...

De betekening van het aanhoudingsbevel aan de verdachte binnen vierentwintig uur te rekenen van zijn effectieve vrijheidsbeneming, kan gedaan worden door een persoon die bevoegd is om de directeur te vervangen van de strafinrichting waar de verdachte opgesloten werd.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Het aanhoudingsbevel moet, in de regel, weliswaar de vermeldingen bevatten aan de hand waarvan de regelmatigheid van zijn betekening kan worden nagegaan, maar geen enkele wettelijke bepaling verbiedt de onderzoeksgerechten om, in geval van vergeten of onjuiste vermeldingen, het bestaan of de regelmatigheid van de betekening op een andere wijze te bewijzen (1). (1) Zie Cass., 7 okt. 1992, A.R. 250, nr. 654 ; 24 aug. 1998, A.R. P.98.1170.F, nr. 373.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

P.99.1347.F 22 september 1999 AC nr. ...

Het bevel tot aanhouding dat verleend wordt na onregelmatige betekening van het bevel tot medebrenging, moet binnen vierentwintig uren te rekenen van de effectieve vrijheidsbeneming aan de verdachte betekend worden.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 18, § 1, derde lid

P.10.1997.N 4 januari 2011 AC nr. ...

Het aan de inverdenkinggestelde afgegeven afschrift van het aanhoudingsbevel dient de handtekening van de onderzoeksrechter niet te bevatten (1). (1) Cass., 20 jan. 1993, AR P.93.0095.F, AC, 1993, nr. 41.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.95.0070.F 25 januari 1995 AC nr. ...

Het aan de verdachte overhandigde afschrift van de akte houdende betekening van het bevel tot aanhouding hoeft het uur van de betekening niet te vermelden en evenmin ondertekend te zijn door de overheid en de verdachte.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 18, § 1, eerste en vierde lid

P.97.1585.N 23 december 1997 AC nr. ...

Het bevel tot aanhouding, dat een ander uur van vrijheidsbeneming vermeldt dan het desbetreffend proces-verbaal, is regelmatig verleend als, zowel ten opzichte van het ene als van het andere uur, de wettelijke termijn van 24 uren werd geëerbiedigd.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Het bevel tot aanhouding, waarop de datum van de vrijheidsbeneming niet is vermeld, is regelmatig verleend als voor de verdachte geen onmogelijkheid bestaat om na te gaan of het hem binnen de wettelijke termijn betekend werd.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 18, § 1, eerste, tweede en derde lid

P.11.0999.N 7 juni 2011 AC nr. ...

De vermelding in het bevel tot aanhouding van het tijdstip waarop het aan de verdachte is betekend, is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Het bestaan en de regelmatigheid van de betekening van het bevel tot aanhouding kunnen door het onderzoeksgerecht ook aan de hand van andere stukken dan het bevel tot aanhouding worden vastgesteld (1). (1) Zie: Cass. 13 dec. 2000, AR P.00.1660.F, AC, 2000, nr. 689

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Het onderzoeksgerecht dat de wettigheid van het bevel tot aanhouding moet nagaan, vermag verschrijvingen met betrekking tot het verlenen of het betekenen van dit bevel vast te stellen (1). (1) Cass. 26 maart 1996, AR P.96.0359.N, AC, 1996, nr. 104

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 18, § 2

P.12.0023.F 11 januari 2012 AC nr. ...

De verplichting om de inverdenkinggestelde een afschrift van de processen-verbaal van zijn verhoren te overhandigen, zodra hem een bevel tot aanhouding werd betekend, werd opgelegd om de inverdenkinggestelde toe te laten zijn verdediging beter voor te bereiden, zijn advocaat in te lichten en om een eventueel debat op tegenspraak mogelijk te maken, nog vóór de eerste verschijning voor de raadkamer; dat vormvereiste is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven en de straf op de miskenning ervan wordt beoordeeld in het licht van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van verdediging (1). (1) Cass. 13 dec. 2000, AR P.00.1660.F, AC, 2000, nr. 689.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.00.1660.F 13 december 2000 AC nr. ...

De verplichting om aan de verdachte een afschrift van de processen-verbaal van zijn verhoren af te geven, zodra hem een aanhoudingsbevel is betekend, is bedoeld om de verdachte toe te laten zijn verdediging beter voor te bereiden, zijn advocaat in te lichten en een eventueel debat op tegenspraak vóór zijn eerste verschijning voor de raadkamer mogelijk te maken ; dat vormvereiste is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid, daar de straf op de niet-naleving ervan afhangt van de mate waarin het recht van verdediging daadwerkelijk kon worden uitgeoefend (1). (1) Zie het Verslag uitgebracht namens de Senaatscommissie voor de Justitie door de h. ARTS, Gedr. St. Senaat, 1988-89, nr. 658-2, blz. 74. Er werd uitdrukkelijk gevraagd hoe de schending van artikel 18, § 2, Wet Voorlopige Hechtenis, zou worden gestraft. Er werd geantwoord "dat wanneer die bepalingen zouden worden voorgeschreven op straffe van nietigheid, het risico bestaat dat de verdachte, bij de kleinste vergetelheid, vrijkomt. Maar bij niet-naleving van artikel 18, § 2, kunnen evenwel de rechten van de verdediging geschonden zijn. In dat geval staat er wel een sanctie op de niet-naleving van dit artikel". Zie Cass., 15 dec. 1998, R.W., 1998-99, blz. 1389, opm. VANDEPLAS, A. Uit voornoemd verslag (blz. 72 en 73), blijkt tevens dat "die mededeling nodig is om de regelmatigheid van de aanhouding binnen het kader van de wettelijke termijnen vast te stellen en dat het geen zin heeft om te verwijzen naar het inzagerecht van het dossier voor de raadkamer, nu dat in voorkomend geval pas vijf dagen later plaatsvindt". Tevens wordt vermeld "dat men geopteerd heeft voor een eventueel contradictoir debat, voor de onderzoeksrechter, tussen het parket enerzijds en de verdachte en zijn raadsman anderzijds, tijdens de vijf dagen na het bevel tot aanhouding, waarbij de onderzoeksrechter op grond van dit debat autonoom kan beslissen om het bevel op te heffen. Zulk debat is pas mogelijk als de verdediging ook kennis heeft van de verklaringen die zijn afgelegd voor de agenten van de openbare macht". Het voormelde arrest van 15 dec. 1998 beslist dat het recht van verdediging niet is miskend, daar uit de conclusie van de verdachte blijkt dat het volledige dossier reeds ten tijde van het eerste contact tussen hem en zijn raadsman ter inzage op de griffie lag. In de zaak waarover het geannoteerde arrest uitspraak doet, blijkt uit de conclusie van de verdachte dat deze alleen erover heeft geklaagd dat hij zijn verdediging voor de raadkamer niet geldig heeft kunnen voorbereiden, toen zijn advocaat hem in de gevangenis is komen bezoeken, hoewel het volledige dossier binnen de wettelijke termijn aan de verdediging ter inzage was gesteld, zoals de kamer van inbeschuldigingstelling had vastgesteld.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 2, § 5

P.03.1573.N 9 december 2003 AC nr. 635

De huiszoeking is een dwangmaatregel op de woonplaats, maar niet op de persoon van degene die de woonplaats betrekt; de enkele omstandigheid dat in de woonplaats van een verdachte in zijn aanwezigheid een huiszoeking plaatsvindt, houdt niet in dat die verdachte geen vrijheid van komen en gaan meer geniet (1). (1) Zie Cass., 18 maart 1998, AR P.98.0339.N, nr 153; 21 nov. 2001, AR P.01.1538.F, nr 636.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 2, 5°

P.12.0604.F 10 april 2012 AC nr. ...

De termijn van vierentwintig uur, vóór het verstrijken waarvan, als daartoe grond bestaat, een bevel tot aanhouding moet worden verleend, begint te lopen vanaf het ogenblik dat de verdachte, ten gevolge van het optreden van de agent van de openbare macht, niet langer over de vrijheid van komen en gaan beschikt (1). (1) Zie Cass. 31 mei 2011, AR P.11.0971.N, AC, 2011, nr. 369.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.02.0240.N 26 februari 2002 AC nr. 135

Het onderzoeksgerecht oordeelt onaantastbaar op grond van de feitelijke gegevens die het vaststelt of een verdachte vanaf een bepaald ogenblik van zijn vrijheid is beroofd, meer bepaald of hij ondanks het feit dat zijn originele identiteitsdocumenten door de politie werden ingehouden, nog de vrijheid had om te komen en te gaan (1). (1) Zie cass., 18 maart 1998, AR nr P.98.0339.F, nr 153; B. Dejemeppe en D. Merckx, De voorlopige hechtenis tussen veiligheid en rechten van de mens, in B. Dejemeppe en D. Merckx, De voorlopige hechtenis, Kluwer, 2000, 15 en Chr. De Valkeneer en G. Bourdoux, De arrestatie of de vrijheidsbenemingen van politionele aard, in ibid., 53.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.01.1538.F 21 november 2001 AC nr. ...

Het verlies van de vrijheid van komen en gaan is een feitenkwestie die in concreto en in het licht van de omstandigheden eigen aan iedere zaak moet worden beoordeeld; het Hof gaat na of het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling op grond van zijn vaststellingen wettig beslist dat de verdachte werkelijk van zijn vrijheid is beroofd minder dan vierentwintig uur vóór de betekening van het tegen hem verleende bevel tot aanhouding (1). (1) Cass., 18 maart 1998, A.R. P.98.0339.F, nr. 153.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

P.98.0339.F 18 maart 1998 AC nr. ...

Het verlies van de vrijheid van komen en gaan is een feitenkwestie die in concreto en in het licht van de omstandigheden eigen aan iedere zaak moet worden beoordeeld; het Hof gaat na of het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling op grond van de vaststellingen ervan wettig beslist dat de verdachte werkelijk van zijn vrijheid is beroofd minder dan vierentwintig uur vóór de betekening van het tegen hem verleende bevel tot aanhouding.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Art. 2.4°, b en c

P.00.0002.F 12 januari 2000 AC nr. ...

Uit het feit alleen dat een door de rijkswacht opgemaakt proces-verbaal van aanhouding geen melding maakt van het juiste uur van de effectieve vrijheidsbeneming en van de kennisgeving aan de betrokkene van de beslissing tot aanhouding, volgt niet dat het daaropvolgende, overeenkomstig de wettelijke bepalingen uitgevaardigde aanhoudingsbevel door nietigheid zou zijn aangetast.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Art. 21

P.10.1575.N 12 oktober 2010 AC nr. 594

Het onderzoeksgerecht dat de wettigheid van het bevel tot aanhouding moet nagaan, vermag de voorkomende verschrijvingen met betrekking tot het verlenen of het betekenen van dit bevel vast te stellen (1). (1) Cass., 26 maart 1996, AR P.96.0359.N, AC, 1996, nr. 104.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.96.0359.N 26 maart 1996 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dat de wettigheid van het bevel tot aanhouding moet nagaan, vermag verschrijvingen met betrekking tot het verlenen of het betekenen van dit bevel vast te stellen.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 21, § 1

P.01.0674.F 9 mei 2001 AC nr. ...

Alleen uit het feit dat de magistraat, die de wettig verhinderde onderzoeksrechter vervangt om aan de raadkamer uitsluitend verslag uit te brengen, die raadkamer daarvóór heeft voorgezeten en de voorlopige hechtenis van de verdachte heeft gehandhaafd, kan geen gebrek aan objectiviteit van dat verslag worden afgeleid.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Het mondeling verslag van de onderzoeksrechter is een substantiële voorwaarde voor de geldigheid van de rechtspleging die gevolgd wordt voor de raadkamer, die moet beslissen of er grond tot handhaving van de voorlopige hechtenis bestaat (1). (1) Cass., 21 jan. 1998, A.R. P.98.0058.F, nr. 41.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

De beschikking van de raadkamer tot handhaving van de voorlopige hechtenis van de verdachte miskent het recht van verdediging niet door het enige feit dat het verslag van de onderzoeksrechter niet objectief zou zijn geweest, aangezien de verdachte de mogelijkheid heeft gehad om dat verslag van de onderzoeksrechter voor de raadkamer tegen te spreken (1). (1) Zie Cass., 1 okt. 1997, A.R. P.97.0555.F, nr. 379 ; 28 april 1999, A.R. P.99.0315.F, nr. 246.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.98.0058.F 21 januari 1998 AC nr. ...

Hoewel de raadkamer, die een onderzoeksrechter, aangewezen ter vervanging van de geadieerde onderzoeksrechter in zijn mondeling verslag heeft gehoord, zonder te hebben vastgesteld of te hebben kunnen vaststellen dat de geadieerde en vervangen onderzoeksrechter wettig verhinderd was, niet regelmatig uitspraak doet over de handhaving van de voorlopige hechtenis, heeft die onregelmatigheid geen weerslag op de samenstelling van de raadkamer, daar de onderzoeksrechter daarvan geen deel uitmaakt; de onregelmatigheid heeft alleen betrekking op de voorwaarden waaronder de vervanging is geschied en niet op de hoedanigheid van onderzoeksrechter van de magistraat die verslag heeft gedaan.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

Het mondelinge verslag van de onderzoeksrechter is een substantiële voorwaarde voor de rechtsgeldigheid van de rechtspleging voor de raadkamer, die moet beslissen of er grond bestaat tot handhaving van de voorlopige hechtenis.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Een onderzoeksrechter mag met het oog op het mondelinge verslag voor de raadkamer, die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, door een andere onderzoeksrechter worden vervangen, zonder dat daartoe een bijzondere beschikking van de voorzitter van de rechtbank vereist is; die vervanging is evenwel alleen verantwoord als de vervangen rechter wettig verhinderd is.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 21, § 1, tweede lid

P.04.1590.F 15 december 2004 AC nr. 613

Uit de omstandigheid dat de verbeterende beschikking van een beschikking die uitspraak doet over de handhaving van de voorlopige hechtenis van een inverdenkinggestelde binnen de termijn bepaald bij artikel 21, § 1, tweede lid, Voorlopige Hechteniswet 1990, zelf buiten die voormelde termijn is gewezen, kan niet worden afgeleid dat die wetsbepaling niet werd nageleefd.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 21, § 2

P.05.1662.N 3 januari 2006 AC nr. 5

Bij de handhaving van de voorlopige hechtenis kan het vormverzuim van de verwittiging van de verdachte en zijn raadman dat zich bij de raadkamer heeft voorgedaan, worden hersteld bij de rechtspleging in hoger beroep voor de kamer van inbeschuldigingstelling, zodat tevens de miskenning van het recht van verdediging wordt hersteld (1). (1) Cass., 27 juli 1999, AR P.99.1084.F, nr 423; 10 nov. 1999, AR P.99.1514.F, nr 601.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

Art. 21, § 3

P.14.0845.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Artikel 5.4 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden verleent eenieder die door arrestatie of gevangenhouding van zijn vrijheid is beroofd het recht voorziening te vragen bij de rechter opdat deze op korte termijn beslist over de wettigheid van zijn gevangenhouding; het in het Belgische recht georganiseerde rechterlijke toezicht dat, volgens artikel 21 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, door de raadkamer ambtshalve wordt verricht binnen vijf dagen na het verlenen van het bevel tot aanhouding, houdt in dat het dossier ter beschikking wordt gehouden van de inverdenkinggestelde en zijn raadsman, vóór de verschijning voor het onderzoeksgerecht (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. ….

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

P.09.1076.N 14 juli 2009 AC nr. 457

Het dossier dat overeenkomstig artikel 21, § 3, Voorlopige Hechteniswet ter beschikking van de verdachte en zijn raadsman wordt gesteld, moet niet de stukken bevatten van het proactief onderzoek dat is voorafgegaan aan het aanvankelijk proces-verbaal op grond waarvan het openbaar ministerie de vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek heeft genomen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.08.1153.F 29 juli 2008 AC nr. 429

Het dossier dat ter beschikking wordt gehouden van de inverdenkinggestelde en diens raadsman, vooraleer hij verschijnt voor het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, moet, in de regel, volledig zijn (1); door de gedetineerde inverdenkinggestelde de toegang te ontzeggen tot de stukken betreffende de resultaten van het onderzoek inzake de opsporing van telefoongesprekken, dat met toepassing van artikel 88bis Sv. is gevoerd, vóór zijn verschijning voor het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de eventuele handhaving van de vrijheidsberoving, op grond dat het feit dat die stukken niet in het dossier voorkwamen, het onderzoeksgerecht niet belette om, op grond van de inhoud van het voorgelegde dossier, te oordelen dat er ernstige aanwijzingen van schuld bestaan, miskent dat onderzoeksgerecht het recht van verdediging van die inverdenkinggestelde (1). (1) Zie Cass., 30 dec. 1997, AR P.97.1650.F, AC, 1997, nr 581 en 5 april 2006, AR P.06.0466.F, AC, 2006, nr 206; Henri-D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2008, 5de uitg., p. 1064. (2) Het openbaar ministerie heeft geconcludeerd dat het middel niet kan worden aangenomen omdat het bestreden arrest niet naar de vordering van de federale procureur verwijst, niet steunt op diens redenen, met name inzake de beweerde omgang van de inverdenkinggestelde, uitdrukkelijk vermeldt alleen rekening te houden met de gegevens die in het dossier liggen vervat - wat de inverdenkinggestelde vrij heeft kunnen tegenspreken - en uit de rechtspleging niet blijkt, evenmin als uit het arrest, dat de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak heeft gedaan op grond van stukken waarvan de inverdenkinggestelde geen inzage zou hebben gekregen (Zie Cass., 21 mei 2003, AR P.03.0439.F, AC, 2003, nr 310).

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.04.0069.F 21 januari 2004 AC nr. 36

Art. 21, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis, noch artikel 5.4 E.V.R.M., worden geschonden door het arrest dat de voorlopige hechtenis handhaaft op grond van het proces-verbaal van het verhoor van de inverdenkinggestelde door de onderzoeksrechter, die hem de voorafgaande opmerkingen van een deskundige tegenwerpt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.96.1256.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Art. 21, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis is niet van toepassing op de appèlprocedure inzake voorlopige hechtenis.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.95.1247.N 21 november 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het middel - nu het enkel de beslissing van de raadkamer betreft - dat aanvoert dat de beschikking van de raadkamer, waarbij het tegen de verdachte uitgevaardigde bevel tot aanhouding werd gehandhaafd, nietig is omdat, in weerwil van artikel 21, §3, van de Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, niet het gehele dossier gedurende de laatste werkdag vóór de verschijning voor de raadkamer ter beschikking was gehouden van hemzelf en van zijn raadsman, en dat de nietigheid van de beschikking van de raadkamer zich uitstrekt tot de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die de nietige beschikking bevestigt (en constateert dat het voorschrift van dit artikel 21, §3 m.b.t. de rechtspleging voor haar werd nageleefd).

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Art. 21, § 3, eerste lid

P.96.1546.N 17 december 1996 AC nr. ...

Is naar recht verantwoord de beslissing van het onderzoeksgerecht over de handhaving van de voorlopige hechtenis dat het recht van verdediging van de verdachte, wiens raadsman geen bericht kreeg van de dagstelling, niet is miskend, op grond van de vaststellingen dat de verdachte daarvan zelf tijdig bericht kreeg, dat het dossier gedurende de laatste werkdag voor de rechtszitting te zijner beschikking werd gehouden, dat zijn raadsman kennis had van het dossier en omstandige besluiten kon opmaken en dat deze raadsman, noch hijzelf een uitstel meenden te moeten vragen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 21, § 3, tweede lid

P.98.0345.N 24 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer het administratief dossier, overeenkomstig artikel 72, vijfde lid Vreemdelingenwet ter beschikking wordt gesteld van de raadsman van de vreemdeling in de vorm van afschriften dienen deze niet voor eensluidend te worden verklaard door de griffier van het onderzoeksgerecht.~

- VREEMDELINGEN -

Art. 21, § 4

P.13.0994.F 12 juni 2013 AC nr. ...

Wanneer een inverdenkinggestelde de nietigheid van een onderzoekshandeling en van de daaropvolgende rechtspleging opwerpt, om het bestaan te betwisten van ernstige aanwijzingen van schuld die de voorlopige hechtenis verantwoorden, dient het onderzoeksgerecht, dat hier niet met toepassing van artikel 235bis van het Wetboek van Strafvordering handelt, alleen een onderzoek prima facie van de aangevoerde onregelmatigheid te verrichten (1). (1) Cass. 11 feb. 2004, AR P.04.0203.F, AC 2004, nr. 74.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 21, §§ 1 en 3, eerste lid

P.06.0466.F 5 april 2006 AC nr. 206

Het dossier dat ter beschikking wordt gehouden van de inverdenkinggestelde en van zijn raadsman gedurende de laatste werkdag vóór diens verschijning voor de raadkamer die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis moet, in de regel, volledig zijn (1); de eventuele onregelmatigheid van de rechtspleging voor de raadkamer leidt evenwel niet tot de onwettigheid van de handhaving van de voorlopige hechtenis wanneer het volledige dossier ter beschikking werd gehouden van de inverdenkinggestelde en van zijn raadsman vóór diens verschijning voor de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer is aanhangig gemaakt (2). (1) Zie Cass., 30 dec. 1997, AR P.97.1650.F, nr 581. (2) Zie Cass., 14 feb. 1996, AR P.96.0202.F, nr 80.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 22

P.14.0768.N 13 mei 2014 AC nr. ...

De gegevens eigen aan de zaak en aan de persoonlijkheid van de verdachte die dermate de openbare veiligheid raken dat hierdoor de handhaving van de voorlopige hechtenis volstrekt noodzakelijk is, kunnen ook van aard zijn om het elektronisch toezicht uit te sluiten; het onderzoeksgerecht oordeelt hierover onaantastbaar.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.06.0825.N 20 juni 2006 AC nr. 342

De enkele omstandigheid dat het onderzoeksgerecht dat beslist over de handhaving van de voorlopige hechtenis van een verdachte zijn oordeel over het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld medesteunt op een verklaring van een derde welke is opgenomen in een proces-verbaal, afkomstig uit een ander strafdossier dat niet volledig in kopie bij het dossier van het gerechtelijk onderzoek is gevoegd, miskent het recht van verdediging van de verdachte niet (1). (1) Zie L. HUYBRECHTS, Het gebruik in het strafproces van een ander strafdossier, in: Om deze redenen, Liber Amicorum Armand Vandeplas, Gent, Mys en Breesch, 283.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.02.1217.F 20 augustus 2002 AC nr. 411

De bodemrechter beoordeelt in feite, in het licht van de specifieke omstandigheden van elke zaak, het redelijk karakter van de termijn waarbinnen elke aangehouden of gehechte persoon het recht heeft om berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 2000, A.R. P.00.0226.F, nr. 130.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei

P.01.1292.N 25 september 2001 AC nr. ...

Voor het regelen van de rechtspleging inzake een preventief gehechte verdachte, worden de verdachte en diens raadsman ter kennis gebracht dat het dossier gedurende twee dagen ter beschikking wordt gehouden; wanneer de raadkamer de zaak in beraad houdt om haar beschikking uit te spreken en een dag heeft bepaald voor haar uitspraak, vereist geen wetsbepaling daarenboven dat de verdachte die zich in voorlopige hechtenis bevindt evenals zijn raadsman nogmals in kennis zouden worden gesteld dat het dossier gedurende twee dagen ter beschikking wordt gehouden (1). (1) Zie Cass., 30 dec. 1997, A.R. P.97.1690.N, nr. 584.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.01.0476.F 4 april 2001 AC nr. ...

De afsluiting van het onderzoek maakt een einde aan de bij de Wet Voorlopige Hechtenis ingerichte maandelijkse verschijning.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 22, derde lid

P.14.1234.F 15 oktober 2014 AC nr. 611

Aangezien de eerlijke behandeling van de zaak wordt beoordeeld in het licht van het geheel van de rechtspleging, kan artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden niet zijn geschonden wegens het feit dat, in de loop van de voorlopige hechtenis, de samenvattende ondervraging voor de onderzoeksrechter, die bij arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling nietig is verklaard, niet kon worden overgedaan omdat de inverdenkinggestelde de volgende dag in vrijheid werd gesteld.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.07.0419.F 10 april 2007 AC nr. 178

Alleen uit de omstandigheid dat de onderzoeksrechter zou hebben verzuimd de inverdenkinggestelde voor de samenvattende ondervraging op te roepen waarom deze heeft verzocht, volgt geen nietigheid van de rechtspleging.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Samenvattende ondervraging

Het onderzoeksgerecht stelt in feite vast of het recht van verdediging werd miskend omdat de onderzoeksrechter zou hebben verzuimd de inverdenkinggestelde voor de samenvattende ondervraging op te roepen waarom deze heeft verzocht.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.05.0322.F 16 maart 2005 AC nr. 167

Naar luid van artikel 22, derde lid, Wet voorlopige hechtenis, wordt het dossier gedurende twee dagen vóór de verschijning in de raadkamer ter beschikking gehouden van de verdachte en van zijn raadsman; voormeld artikel schrijft de griffier voor hen daarvan bericht te geven per faxpost of bij ter post aangetekende brief; de verzendingsdatum van het bericht bewijst dat de griffier het vormvereiste in de wet heeft nageleefd (1). (1) Zie Cass., 18 dec. 2002, AR P.02.1634.F, nr 683.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.97.0005.N 14 januari 1997 AC nr. ...

Het middel dat niet uitlegt waarom de omstandigheid dat de verzendingsbewijzen van de faxpost - "transmission-report" - in de Engelse taal zijn gesteld, de nietigheid tot gevolg heeft van het per faxpost gegeven bericht, waarvan niet betwist wordt dat het in de Nederlandse taal is gesteld, kan niet aangenomen worden.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

P.96.0202.F 14 februari 1996 AC nr. ...

De onregelmatigheid van de rechtspleging voor de raadkamer, die voortvloeit uit de niet-inachtneming van de wettelijke bepaling betreffende de mededeling van het dossier aan de verdachte en diens raadsman alsook betreffende de verplichting van de griffier om hun daarvan bericht te geven, heeft niet de onwettigheid tot gevolg van de beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis, wanneer de wettelijke vormen in acht zijn genomen voor de kamer van inbeschuldigingstelling.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.94.0313.N 15 maart 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatiemiddel ten betoge dat het recht van verdediging voor de raadkamer bij de handhaving van de voorlopige hechtenis is geschonden, wanneer dat recht in hoger beroep voor de kamer van inbeschuldigingstelling is geëerbiedigd door de kennisname door de verdediging van bij het dossier gevoegde stukken.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Art. 22, eerste lid

P.02.1634.F 18 december 2002 AC nr. 683

Door de raadkamer te verplichten van maand tot maand uitspraak te doen, bepaalt artikel 22, eerste lid, Wet Voorlopige Hechtenis, de maximale geldigheidsduur van de titel van hechtenis; geen enkele nietigheid van de rechtspleging kan voortvloeien uit de omstandigheid dat er minder dan een maand verstreken is tussen twee opeenvolgende beschikkingen die met toepassing van die wetsbepaling zijn gewezen (1). (1) Zie J. de CODT, "Le contrôle de la détention préventive", in B. DEJEMEPPE, La détention préventive, Brussel, 1992, blz. 236, nr. 75.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 22, tweede lid

P.07.0682.F 23 mei 2007 AC nr. 269

Wanneer bij de raadkamer een feit aanhangig is gemaakt waarop artikel 2, Wet Verzachtende Omstandigheden niet van toepassing is, is haar beschikking tot handhaving van de voorlopige hechtenis, krachtens de wet, geldig voor drie maanden vanaf de dag waarop ze wordt gegeven; de raadkamer is niet bevoegd om de geldigheidsduur van de handhaving van de voorlopige hechtenis te verminderen tot onder de termijn die bij de wet is bepaald (1). (1) Zie Cass., 16 mei 2007, AR P.07.0639.F, AC, 2007, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.0611.N 22 juni 1999 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat de onderzoeksrechter zou nalaten de verdachte overeenkomstig artikel 22, 2e lid, Wet Voorlopige Hechtenis, op te roepen voor een samenvattende ondervraging volgt geen nietigheid van de rechtspleging; of daardoor het recht van verdediging is miskend stelt de rechter in feite, mitsdien onaantastbaar, vast.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Samenvattende ondervraging

Art. 22, vierde lid

P.11.1401.F 9 augustus 2011 AC nr. ...

Het dossier dat ter beschikking wordt gesteld van de verdachte en zijn raadsman, voor de rechtszitting van het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de handhaving van het bevel tot aanhouding, moet alleen de stukken bevatten in verband met die handhaving, waarover de onderzoeksrechter beschikt; het moet niet noodzakelijk alle gegevens bevatten van het onderzoek dat aanleiding heeft gegeven tot nieuwe inverdenkingstellingen wegens nieuwe feiten die geen verband houden met de feiten waarvoor het bevel tot aanhouding was verleend (1). (1) Zie Cass. 14 juli 2009, AR P.09.1076.N, AC, 2009, nr. 457.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 22, vijfde lid

P.94.0519.N 26 april 1994 AC nr. ...

Wanneer de onderzoeksgerechten uitspraak doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, hoeven ze zich niet uit te spreken over het bewijs van een misdrijf, doch over het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 22, zesde lid

P.11.0255.F 16 februari 2011 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dient geen acht te slaan op de toestand van eventuele mede-inverdenkinggestelden wanneer het oordeelt over de handhaving van de hechtenis van de inverdenkinggestelde, en daarbij nagaat of er tegen hem nog steeds ernstige aanwijzingen van schuld bestaan alsook of de criteria aanwezig zijn die in artikel 18 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis zijn bepaald.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 22, zevende lid

P.11.0255.F 16 februari 2011 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dient niet te verduidelijken waarom het geen invrijheidstelling onder voorwaarden van de inverdenkinggestelde beveelt, wanneer niet om die maatregel is verzocht.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Art. 22bis, tweede lid

P.06.1269.F 27 september 2006 AC nr. 444

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling een arrest heeft gewezen dat de voorlopige hechtenis voor drie maanden handhaaft, moet het verzoekschrift tot invrijheidstelling binnen de termijn van vijf dagen vóór de termijn van één of twee maanden te rekenen van die beschikking, worden ingediend.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

Art. 23, 2°

P.10.1061.N 22 juni 2010 AC nr. 446

Artikel 23, 2°, Voorlopige Hechteniswet, dat bepaalt dat als de verdachte niet kan verschijnen op de rechtszitting, de raadkamer zijn advocaat machtigt hem te vertegenwoordigen, en als de advocaat, regelmatig verwittigd, geen machtiging vraagt zijn cliënt te vertegenwoordigen, zij uitspraak kan doen in afwezigheid van de verdachte, geldt evenzeer wanneer de onmogelijkheid voor de verdachte voor het onderzoeksgerecht te verschijnen, niet aan hemzelf te wijten is.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.07.0393.N 3 april 2007 AC nr. 173

Als ingevolge overmacht de verdachte over wiens handhaving van de voorlopige hechtenis moet worden geoordeeld niet in de gelegenheid was voorafgaand aan de rechtszitting of op de rechtszitting zelf met zijn advocaat te overleggen, wordt niettemin het recht van verdediging voor de raadkamer niet miskend wanneer de verdachte door zijn raadsman werd vertegenwoordigd die al zijn verweermiddelen zowel mondeling als schriftelijk heeft voorgedragen (1). (1) Cass., 17 dec. 1996, AR P.96.1591.N, nr 514.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

De rechtspleging betreffende de handhaving van de voorlopige hechtenis vereist in beginsel de persoonlijke verschijning van de verdachte voor het onderzoeksgerecht (1). (1) Cass., 17 dec. 1996, AR P.96.1591.N, nr 514.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.96.1591.N 17 december 1996 AC nr. ...

De aanwezigheid van de verdachte op de rechtszitting van de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over zijn voorlopige hechtenis is in de regel vereist; hij wordt alleen door zijn advocaat vertegenwoordigd "indien hij in de onmogelijkheid verkeert op de rechtszitting te verschijnen".

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 23, 3°

P.12.1704.N 6 november 2012 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die, na de wettelijke omschrijving van een in het aanhoudingsbevel bedoelde feit te hebben gewijzigd, de beslissing van de raadkamer bevestigt om de voorlopige hechtenis van de verdachte te handhaven, hoeft dit niet met eenparigheid van stemmen te doen (1). (1) Cass. 22 april 1998, AR P.98.0500.F, AC 1998, nr. 206.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.12.1686.F 31 oktober 2012 AC nr. ...

Wanneer het gerechtelijk onderzoek een nieuw gegeven aan het licht brengt waardoor het feit anders kan worden omschreven, kan en moet het onderzoeksgerecht de kwalificatie wijzigen; het moet de werkelijkheid immers zo dicht mogelijk benaderen, aangezien de wet ertoe strekt stereotiepe motiveringen te vermijden.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.98.0500.F 22 april 1998 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die, na de wettelijke omschrijving van de in het aanhoudingsbevel bedoelde feiten te hebben gewijzigd, de beslissing van de raadkamer bevestigt om de voorlopige hechtenis van de verdachte te handhaven, hoeft dit niet met eenparigheid van stemmen te doen.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De wijziging door de kamer van inbeschuldigingstelling, die uitspraak moet doen inzake handhaving van de voorlopige hechtenis, van de wettelijke omschrijving van de in het aanhoudingsbevel bedoelde feiten, is niet bindend voor het onderzoeksgerecht, noch voor het gerecht waarnaar de zaak is verwezen.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 23, 4°

P.14.0544.F 9 april 2014 AC nr. ...

De verplichting om op een conclusie te antwoorden, die bij artikel 23, 4°, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis is opgelegd, is niet onbeperkt; de onderzoeksgerechten zijn alleen daartoe verplicht in zoverre de door de inverdenkinggestelde opgeworpen betwisting relevant is of, met andere woorden, betrekking heeft op de voorwaarden waaraan de wet, te dezen, de wettigheid van de hechtenis onderwerpt (1). (1) Cass. 17 mei 2006, AR P.06.0684.F, AC 2006, nr. 278.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.09.1163.N 4 augustus 2009 AC nr. 461

Artikel 23, 4°, Voorlopige Hechteniswet 1990 is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over een hoger beroep tegen een vrijheidsberovende maatregel die genomen is met het oog op de verwijdering van een vreemdeling (1). (1) Cass., 31 juli 2001, AR P.01.1011.F, AC, 2001, nr 427.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VREEMDELINGEN -

P.06.1385.F 8 november 2006 AC nr. 549

Bij gebrek aan een conclusie waarin het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld betwist wordt, kan het onderzoeksgerecht zich bij zijn beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis beperken tot de vaststelling dat de ernstige aanwijzingen van schuld die in het bevel tot aanhouding zijn vermeld, nog steeds bestaan.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.06.1169.N 16 augustus 2006 AC nr. 380

De bepaling volgens dewelke de raadkamer bij de procedure tot handhaving van de voorlopige hechtenis moet antwoorden op de conclusies van de partijen en in geval de partijen in hun conclusies het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld, onder vermelding van feitelijke gegevens, betwisten, moet preciseren welke gegevens volgens haar dergelijke aanwijzingen van schuld uitmaken, is ook van toepassing op de procedure voor de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie Cass., 5 juni 1996, AR P.96.0735.F, nr 217; B. DEJEMEPPELes voies de recours", in B. DEJEMEPPE (ed.), La détention préventive, Brussel, Larcier, 1992, p. 310, nr 32.4.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.03.1249.F 17 september 2003 AC nr. 439

Het middel faalt naar recht, wanneer het betoogt dat het arrest tot handhaving van de voorlopige hechtenis niet antwoordt op de conclusie waarin eiser aanvoert dat de rechter het ambt van onderzoeksrechter niet wettig kon uitoefenen op het ogenblik waarop de tegen hem verkregen aanwijzingen van schuld werden verzameld, terwijl de appèlrechters hebben voldaan aan de bij artikel 23, 4°, Wet Voorlopige Hechtenis, voorgeschreven verplichting tot antwoord (1). (1) Zie Cass., 27 jan. 1982 en 23 feb 1982, AC, 1981-82, nrs 317 en 377.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Feitelijke grondslag

P.97.0005.N 14 januari 1997 AC nr. ...

Art. 149 Gw. is niet toepasselijk op de beslissingen van de onderzoeksgerechten inzake voorlopige hechtenis; zij moeten evenwel antwoorden op de conclusies van de partijen.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 24, § 3

P.10.0446.N 23 maart 2010 AC nr. 208

Artikel 56bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de opgestelde processen-verbaal van uitvoering van de observatie alsmede het schriftelijk bevel van de onderzoeksrechter waarbij hij het bestaan van een door hem verleende machtiging tot het uitvoeren van de bijzondere opsporingsmethode bevestigt, uiterlijk na het beëindigen van de bijzondere opsporingsmethode bij het strafdossier worden gevoegd, vereist niet dat deze stukken bij het strafdossier moeten zijn gevoegd vóór de verschijning voor het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de verdere detentie van om het even welke verdachte die als gevolg van de bijzondere opsporingsmethode werd geïdentificeerd.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 25, § 2

P.05.1621.F 21 december 2005 AC nr. 687

De beschikking waarbij de onderzoeksrechter de inverdenkinggestelde in vrijheid stelt onder voorwaarden is een autonome beslissing die in de plaats komt van het arrest waarbij de voorlopige hechtenis wordt gehandhaafd.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Wanneer de onderzoeksrechter beveelt dat de inverdenkinggestelde in vrijheid wordt gesteld onder voorwaarden, wordt het cassatieberoep tegen het arrest waarbij de voorlopige hechtenis wordt gehandhaafd zonder voorwerp.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Opheffing

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

Art. 26, § 3

P.05.1035.N 9 augustus 2005 AC nr. 394

Wanneer het arrest van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, dat de verdachte van een misdaad, nadat de raadkamer tegen hem een beschikking tot gevangenneming heeft verleend met oververmaking van de stukken aan de procureur-generaal bij dat hof, na heromschrijving van het feit, wegens aanneming van verzachtende omstandigheden naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, door het Hof van cassatie, beslissende tot regeling van rechtsgebied, vernietigd wordt, heeft het arrest van dezelfde datum van die kamer van inbeschuldigingstelling, dat beslist tot handhaving van de aanhouding van de verdachte, geen bestaansredenen meer.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.03.0445.F 30 april 2003 AC nr. 272

Door de vernietiging van de verwijzingsbeschikking van de raadkamer, heeft de op dezelfde datum gewezen en in artikel 26, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis, bedoelde afzonderlijke beschikking tot handhaving van de voorlopige hechtenis geen bestaansreden meer (1). (1) Cass., 14 nov. 2000, AR P.00.1411.N, nr 622.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.01.1292.N 25 september 2001 AC nr. ...

Artikel 26, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis houdt in, eensdeels, dat de raadkamer eerst over de verwijzing oordeelt en vervolgens, in voorkomend geval, bij afzonderlijke beschikking over de handhaving van de voorhechtenis, anderdeels, dat over deze handhaving een afzonderlijk debat wordt gevoerd; geen wetsbepaling vereist dat deze beslissing tot handhaving uit één gelijktijdig beraad zou voortvloeien.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.00.1411.N 14 november 2000 AC nr. ...

Door de vernietiging van de verwijzingsbeschikking van de raadkamer heeft de op dezelfde datum, in artikel 26, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis bedoelde, gewezen afzonderlijke beschikking waarbij de voorlopige hechtenis gehandhaafd werd, geen bestaansreden meer (1). (1) Cass., 17 dec. 1996, AR P.96.1427.N, nr 512.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.0694.F 16 juni 1999 AC nr. ...

Vernietiging door het Hof, dat het rechtgebied regelt, van de beschikking tot verwijzing van de raadkamer, maakt de afzonderlijke beschikking tot handhaving van de voorlopige hechtenis van de verdachte, die diezelfde dag door de voormelde raadkamer is gewezen, doelloos.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.0184.F 17 februari 1999 AC nr. ...

Het toezicht op de handhaving van de voorlopige hechtenis, als bedoeld in artikel 22 Wet Voorlopige Hechtenis, wordt niet meer uitgeoefend wanneer de raadkamer, bij de regeling van de rechtspleging, de verdachte naar het vonnisgerecht verwezen heeft en, bij een afzonderlijke beschikking, beslist heeft dat hij in hechtenis blijft.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

P.97.1690.N 30 december 1997 AC nr. ...

Cassatieberoep kan worden ingesteld tegen de afzonderlijke beschikking, waarbij de raadkamer, na de rechtspleging te hebben geregeld door een verwijzing naar de correctionele rechtbank, beslist dat de verdachte in hechtenis blijft.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

---

P.95.1199.N 28 november 1995 AC nr. ...

Bij regeling van rechtsgebied, strekt de vernietiging van de beschikking van verwijzing zich uit tot de beslissing dat de verdachte aangehouden blijft.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Allerlei

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

P.95.0761.N 27 juni 1995 AC nr. ...

Geen hoger beroep staat open tegen de beschikking waarbij de raadkamer, wanneer zij bij het regelen van de rechtspleging de verdachte naar de correctionele rechtbank verwijst, diens voorlopige hechtenis handhaaft.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

P.94.0668.F 15 juni 1994 AC nr. ...

Wanneer het Hof van cassatie, bij de regeling van het rechtsgebied, de beschikking vernietigt waarbij de verdachte naar de correctionele rechtbank verwezen wordt, heeft de afzonderlijke beschikking bedoeld in artikel 26, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis, waarbij de voorlopige hechtenis van de verdachte gehandhaafd wordt geen bestaansreden meer.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

Art. 26, § 5

P.12.0081.N 8 januari 2013 AC nr. ...

Bij gebrek aan belang is niet ontvankelijk het cassatieberoep van de beschuldigde tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat hem naar het hof van assisen verwijst, de beschikking tot gevangenneming bevestigt maar de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan niet beveelt (1). (1) Cass. 26 maart 2003, AR P.03.0208.F, AC 2003, nr. 207.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

P.03.0208.F 26 maart 2003 AC nr. 207

Het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de gevangenneming van de inverdenkinggestelde bevestigt, zonder de onmiddellijke uitvoering ervan te bevelen, is niet ontvankelijk bij gemis aan belang (1). (1) Cass., 16 okt. 2002, AR P.02.0957.F, nr ...; 20 nov. 2002, AR P.01.1093.F, nr ... .

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

P.02.1093.F 20 november 2002 AC nr. 617

Het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de gevangenneming van de inverdenkinggestelde bevestigt, zonder de onmiddellijke uitvoering ervan te bevelen, is niet ontvankelijk bij gemis aan belang (1). (1) Zie Cass., 5 april 1989, A.R. 7484, nr. 434.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

P.02.0832.F 2 oktober 2002 AC nr. 501

De gevangen genomen beschuldigde moet verschijnen; uit de omstandigheid alleen dat hij tijdens het debat de wil heeft geuit het debat niet langer bij te wonen en gevraagd heeft bij verstek te worden berecht, volgt niet dat het hof van assisen, door de behandeling van zijn zaak desalniettemin in zijn bijzijn voort te zetten, het recht van verdediging miskent.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.01.1338.F 24 oktober 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk, wanneer het gericht is tegen de beslissing van de raadkamer die beveelt dat de stukken van het onderzoek, met inbegrip van een staat van de overtuigingstukken en van de processen-verbaal waarin het voorwerp van het aan eiser ten laste gelegde misdrijf vastgesteld wordt, onverwijld door de procureur des Konings aan de procureur-generaal bij het hof van beroep overgezonden zullen worden en daarenboven een beschikking tot gevangenneming wijst, aangezien die beslissing is gewezen onder voorbehoud van een volledig onderzoek van de gegevens van het dossier, dat door de kamer van inbeschuldigingstelling moet worden verricht (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 1979 (AC, 1978-79, 556) ; 3 sept. 1991, A.R.5839, nr. 2.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

---

P.01.1157.N 28 augustus 2001 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat niet ontvankelijk verklaart het hoger beroep van de verdachte tegen een beschikking van de raadkamer waarbij wordt bevolen dat de stukken aan de procureur-generaal zullen worden toegestuurd en een beschikking tot gevangenneming wordt gegeven (1). (1) Cass., 3 januari 1995, AR P.94.1551.N, nr. 5.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

Wanneer in dezelfde zaak tegen een verdachte, eiser in cassatie, en drie medeverdachten een beschikking tot gevangenneming is verleend en bevolen is dat de stukken aan de procureur-generaal zullen worden toegestuurd, kan het Hof aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag stellen, aangezien het noodzakelijk is dat de procedure die eventueel zal leiden tot de verwijzing van de verdachten voor het hof van assisen, onverwijld doorgang vindt (1). (1) Zie cass., 23 november 1994, AR P.94.1294.F, nr. 509 en de noot ondertekend door J.V.; 29 september 1999, AR P.99.1228.F, nr. 494; 20 oktober 1999, AR P.99.1335.F, nr. 552.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.94.1551.N 3 januari 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat niet-ontvankelijk verklaart het hoger beroep van een verdachte tegen een beschikking van de raadkamer waarbij wordt bevolen dat de stukken aan de procureur-generaal zullen worden toegestuurd en een beschikking tot gevangenneming wordt gegeven.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

Art. 27

P.11.1583.F 28 september 2011 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die andermaal het verzoek tot invrijheidstelling van de beschuldigde verwerpt door met name te vermelden dat er aanwijzingen van schuld bestaan, dat het gerechtelijk onderzoek geen vertraging heeft opgelopen en dat een risico op ontvluchting kan worden afgeleid uit de straf waartoe hij voor het hof van assisen is veroordeeld, komt haar plicht tot onpartijdigheid na die artikel 6.1 Verdrag Rechten van de Mens haar oplegt.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Het arrest van het onderzoeksgerecht dat de duur van de rechtspleging vergelijkt met het feit dat het openbaar belang de voortzetting van de hechtenis vereist, en dat dit belang afleidt uit het onderzoek van de concrete gegevens van de zaak, schendt artikel 5.3 van het Verdrag Rechten van de Mens niet.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Uit het feit alleen dat een onderzoeksgerecht dat uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling, het beginsel van het vermoeden van onschuld niet vermeldt terwijl het zich op de zwaarte van de uitgesproken straf baseert om te bevestigen dat er een risico op ontvluchting bestaat, kan geen miskenning van het vermoeden van onschuld worden afgeleid.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.11.1593.F 28 september 2011 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling dient te antwoorden op de middelen die de gedetineerde aanvoert in het verzoek tot invrijheidstelling waarvan zij kennis neemt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.07.1851.N 2 januari 2008 AC nr. 3

De kamer van inbeschuldigingstelling is pas bevoegd een verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling te beoordelen wanneer dit tot haar wordt gericht ná het indienen van de vordering tot regeling van rechtsgebied; het bij de kamer van inbeschuldigingstelling ingediende verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling is niet ontvankelijk wanneer op het tijdstip dat dit verzoekschrift wordt ingediend, het vonnis van onbevoegdheid van de correctionele rechtbank nog niet in kracht van gewijsde is gegaan (1). (1) Het openbaar ministerie heeft geconcludeerd dat het verzoekschrift tot invrijheidstelling in dergelijk geval wel ontvankelijk is (zie DE MEESTER T.De regeling der rechtspleging en de voorlopige hechtenis na verwijzing", in De voorlopige hechtenis, DEJEMEPPE B. en MERCKX D. (ed.), Kluwer, 2000, p. 372).

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.07.0025.N 9 januari 2007 AC nr. 16

Het rechtscollege waarbij een verzoek tot invrijheidstelling aanhangig is, kan de redelijke termijn zoals bedoeld in artikel 5.3 E.V.R.M. alleen toetsen aan de hechtenis die ondergaan is sedert de aflevering van de titel waarop zij is gestoeld; in het geval dat de onmiddellijke aanhouding van een veroordeelde is bevolen en deze zijn voorlopige invrijheidstelling vraagt, dient het gerecht dat daarover uitspraak doet, bij de beoordeling van de redelijke termijn, aldus alleen acht te slaan op de rechtspleging met betrekking tot de hechtenis van betrokkene vanaf zijn aanhouding na veroordeling tot op het ogenblik van de uitspraak over het laatste verzoek tot invrijheidstelling (1). (1) Zie cass., 3 mei 2006, AR P.06.0607.F, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

P.06.0607.F 3 mei 2006 AC nr. 256

De artt. 6.1, E.V.R.M. en 14.3, I.V.B.P.R. zijn niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling (1). (1) Zie Cass., 28 jan. 1992, AR 6302, nr 278; Cass., 20 juli 1992, AR 131, nr 577; Cass., 16 okt. 1996, AR P.96.1278.F, nr 385; Cass., 23 maart 2005, AR P.05.0332.F, nr 182.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht

P.00.0605.N 25 april 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, wanneer de eiser, tegen wie een bevel tot onmiddellijke aanhouding was uitgevaardigd, niet aangehouden is.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

P.99.0184.F 17 februari 1999 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling van de verdachte ontvankelijk verklaart, dient niet te voldoen aan de bij artikel 23, 4°, Wet Voorlopige Hechtenis, bedoelde motiveringsplicht.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.97.0686.F 4 juni 1997 AC nr. ...

De rechter die uitspraak doet over een voorlopige hechtenis, meer bepaald het vonnisgerecht dat uitspraak doet over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, is niet bevoegd om te oordelen of de in artikel 6.1 E.V.R.M. bepaalde redelijke termijn bij de berechting van de zaak al dan niet in acht zal zijn genomen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Om te oordelen of de in artikel 5.3 E.V.R.M. bepaalde redelijke termijn al dan niet overschreden is, moet de rechter die uitspraak doet inzake voorlopige hechtenis, inzonderheid over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, zich plaatsen ten tijde van zijn beslissing.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.96.1459.N 3 december 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling dat door de verzoeker in het kader van zijn voorlopige hechtenis aan het Hof van cassatie wordt gericht.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.96.0090.N 23 januari 1996 AC nr. ...

Geen discriminatie, in de zin van de Racismewet 30 juli 1981, bedrijft de rechter die in feite vaststelt dat, onder meer, het objectief gegeven van de nationaliteit van de beklaagde mede een ernstige reden is om te vrezen dat hij zich aan het optreden van het gerecht zal onttrekken.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- MISDRIJF - Allerlei

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 27, § 1

P.96.0090.N 23 januari 1996 AC nr. ...

De rechter die als lid van het onderzoeksgerecht uitspraak heeft gedaan over de voorlopige hechtenis, kan zitting nemen in het vonnisgerecht dat uitspraak doet over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling.~

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 27, § 1, 1°

P.03.1180.F 12 augustus 2003 AC nr. 402

Art. 6.1 E.V.R.M. is niet van toepassing op de vonnisgerechten die uitspraak doen over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Ook al bepaalt artikel 92, § 1, 4°, Ger. W. dat de strafzaken betreffende misdrijven die m.n. bedoeld worden in titel VII van boek II, Sw., toegewezen moeten worden aan een kamer van de rechtbank van eerste aanleg met drie rechters, schrijft geen enkele strafbepaling voor dat de kamer die uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling, dat aan de rechtbank wordt gericht met toepassing van artikel 27, § 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, ook uit drie rechters moet bestaan, wanneer de hechtenis verantwoordt wordt door voldoende bezwaren betreffende een van de voormelde misdrijven.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 27, § 1, 3°, a

P.03.1385.F 29 oktober 2003 AC nr. 539

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de kamer van inbeschuldigingstelling een verzoek tot invrijheidstelling in te willigen, dat een beschuldigde voor het hof van assisen heeft neergelegd, alleen omdat zij hem daarvoor in vrijheid had gelaten of in vrijheid gesteld.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de kamer van inbeschuldigingstelling een verzoek tot invrijheidstelling in te willigen, dat een beschuldigde voor het hof van assisen heeft neergelegd, alleen omdat zij hem daarvoor in vrijheid had gelaten of in vrijheid gesteld.

- HOF VAN ASSISEN - Allerlei

Art. 27, § 1, 3°, c

P.99.0184.F 17 februari 1999 AC nr. ...

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die vaststelt dat de voor haar gevoerde rechtspleging de in de artt. 135, 235 en 235bis, Sv., bedoelde rechtspleging is en vervolgens uitspraak doet over het verzoek tot invrijheidstelling van de verdachte, is naar recht verantwoord, zelfs al is de zaak, ten gevolge van het hoger beroep tegen de beschikking tot regeling van de rechtspleging, niet definitief onttrokken aan de onderzoeksrechter.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 27, § 1, 5°

P.98.1630.F 6 januari 1999 AC nr. ...

Vanaf het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij de internering van een voorlopig gehechte verdachte bevolen wordt, tot het arrest dat over dat beroep uitspraak doet, kan de voorlopige invrijheidstelling op verzoek worden toegestaan door de kamer van inbeschuldigingstelling.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 27, § 1, 5°, en § 3

P.01.0313.N 20 maart 2001 AC nr. ...

Het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling tegen de beslissing tot onmiddellijke aanhouding afgeleverd na een veroordeling waartegen cassatieberoep is ingesteld, kan niet bij het Hof worden ingediend maar bij het gerecht dat uitspraak moet doen over het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, zijnde de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Cass., 19 juli 1993, A.R. P.93.1065.N, nr 319.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

Art. 27, § 2

P.14.0750.N 13 mei 2014 AC nr. ...

Indien de beklaagde niet aangehouden is voor de zaak, is geen verzoek tot voorlopige invrijheidstelling mogelijk; het feit dat hij zich in het buitenland om andere redenen in hechtenis bevindt en hij aldaar niet in vrijheid zou worden gesteld omwille van het bestaan van het Belgische bevel tot aanhouding, houdt niet in dat hij aangehouden is ingevolge een na veroordeling uitgesproken bevel tot onmiddellijke aanhouding (1). (1) Zie Cass. 25 april 2000, AR P.00.0605.N, AC 2000, nr. 264.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

P.01.1509.F 21 november 2001 AC nr. ...

Het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling dat voor het hof van beroep is ingediend door een persoon die door de correctionele rechtbank bij verstek, met onmiddellijke aanhouding, is veroordeeld, is niet ontvankelijk, wanneer het hoger beroep dat hij tegen het veroordelend vonnis heeft ingesteld, zelf kennelijk niet ontvankelijk is wegens laattijdigheid (1) (Impliciet). (1) Zie concl. O.M.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

P.96.1372.F 13 november 1996 AC nr. ...

Wanneer een bij verstek, met onmiddellijke aanhouding, veroordeelde persoon, verzet doet en bovendien een verzoek tot invrijheidstelling indient, doet de rechtbank, die over dat verzoek uitspraak doet, hierdoor geen uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzet.~

- VERZET -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

Art. 27, § 2, in fine

P.08.1906.F 7 januari 2009 AC nr. 15

De verzetdoende partij die aangehouden is op grond van een veroordeling bij verstek waartegen verzet binnen de buitengewone termijn is aangetekend, kan haar invrijheidstelling aanvragen, zelfs wanneer tegen haar geen bevel tot onmiddellijke aanhouding werd uitgevaardigd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2008, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht

- VERZET -

Art. 27, § 3

P.00.0226.F 16 februari 2000 AC nr. ...

Art. 5.3 E.V.R.M. wil de verplichting opleggen de verdachte in vrijheid te stellen vanaf het tijdstip waarop de handhaving van de voorlopige hechtenis onredelijk wordt; de redelijkheid van de handhaving van de hechtenis moet niet in abstracto, maar in het licht van de gegevens van elke zaak worden beoordeeld.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Wanneer de appèlrechters uitspraak doen over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, gaan zij na of er ernstige aanwijzingen van schuld blijven bestaan met betrekking tot de feiten op grond waarvan de voorlopige hechtenis, tijdens de regeling van de rechtspleging, is bevolen, en of die in de beschikking tot verwijzing omschreven feiten voldoende grond opleverden voor een afzonderlijke beschikking, die geldt als een nieuwe titel van hechtenis.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 27, § 3, eerste lid

P.98.1047.N 27 juli 1998 AC nr. ...

Het Hof van cassatie is niet bevoegd om kennis te nemen van het verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling neergelegd ter griffie van het Hof van cassatie, door een eiser die aangehouden is, ingevolge een, na veroordeling, door arrest van een hof van beroep uitgesproken bevel tot onmiddellijke aanhouding, en die tegen de veroordeling zelf en tegen de onmiddellijke aanhouding cassatieberoep heeft aangetekend.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

Art. 27, § 3, laatste lid

P.94.1006.N 1 augustus 1994 AC nr. ...

De beslissing waarbij een verzoek tot invrijheidstelling wordt verworpen moet de opgave van het feit bevatten waarvoor het bevel tot aanhouding werd verleend, en de wetsbepalingen vermelden die stellen dat het feit een misdaad of een wanbedrijf is.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 27, §§ 1 en 2

P.06.0607.F 3 mei 2006 AC nr. 256

Het rechtscollege waarbij een verzoek tot invrijheidstelling aanhangig is gemaakt dat is neergelegd door een uitgewezen veroordeelde die verzet doet tegen zijn veroordeling, kan de eerbiediging van de redelijke termijn die bij artikel 5.3, E.V.R.M. is bepaald alleen toetsen aan de hechtenis die op Belgisch grondgebied is ondergaan sinds de aflevering van de titel waarop zij is gegrond; bijgevolg dient het alleen acht te slaan op de rechtspleging waarop de hechtenis van de beklaagde of de beschuldigde is gegrond en die volgt op zijn veroordeling (1). (1) Cass., 2 jan. 2002, AR P.01.1740.F, nr 1; Cass., 8 maart 2006, AR P.06.0341.F, nr ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht

- UITLEVERING -

Art. 28, § 1

P.12.0023.F 11 januari 2012 AC nr. ...

De in vrijheid gelaten inverdenkinggestelde, in de zin van artikel 28, §1, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, is de persoon die door de onderzoeksrechter is ondervraagd, aan wie hij de ernstige aanwijzingen van schuld ter kennis heeft gebracht, overeenkomstig artikel 61bis van het Wetboek van Strafvordering, en tegen wie hij geen hechtenistitel heeft verleend ; artikel 28 is bijgevolg niet toepasselijk op de persoon die, nadat hij door de politie was verhoord, niet ter beschikking werd gesteld van de onderzoeksrechter, zelfs op bevel van die magistraat, en bijgevolg niet door hem is ondervraagd of in verdenking gesteld (1). (1) Zie Cass. 2 mei 1989, AR 3320, AC, 1989, nr. 499 en 22 sep. 1993, AR P.93.1311.F, AC, 1993, nr. 370; Raoul DECLERCQ, R.P.D.B., Aanvulling X, Verbo “Détention préventive”, Bruylant, 2007, p. 176, nr. 293; doch zie ook Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, 6de uitg., Die Keure, 2010, p. 844.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.99.1500.F 3 november 1999 AC nr. ...

Onder "nieuwe en ernstige omstandigheden" die de uitvaardiging van een nieuw bevel tot aanhouding tegen een in vrijheid gelaten verdachte noodzakelijk maken, dienen de omstandigheden te worden verstaan die na de invrijheidstelling van de verdachte ofwel zijn ontstaan, ofwel aan het licht zijn gekomen; die omstandigheden kunnen bestaan in het vinden van nieuwe aanwijzingen van schuld.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.97.1239.N 9 oktober 1997 AC nr. ...

Onder "nieuwe of ernstige omstandigheden" die de aanhouding van een in vrijheid gelaten verdachte wettigen, dient te worden begrepen, hetzij omstandigheden die pas aan het licht zijn gekomen na de invrijheidstelling van de verdachte, hetzij omstandigheden die pas na de invrijheidstelling van de verdachte zijn ontstaan.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.97.0524.N 29 april 1997 AC nr. ...

Het bevel tot aanhouding uitgevaardigd door de onderzoeksrechter, nadat een onderzoeksrechter van een ander arrondissement ontlast werd, is een autonome titel van aanhouding die niet gelijk te stellen is met het bevel tot aanhouding dat uitgevaardigd wordt tegen een in vrijheid gelaten of gestelde verdachte.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.94.0437.N 12 april 1994 AC nr. ...

Door "nieuwe en ernstige omstandigheden" die de aanhouding van een in vrijheid gelaten verdachte wettigen, dient te worden begrepen, hetzij omstandigheden die pas aan het licht zijn gekomen na de invrijheidstelling van de verdachte hoewel ze reeds voordien bestonden, hetzij omstandigheden die pas na de invrijheidstelling van de verdachte zijn ontstaan.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 28, § 1, 1°

P.94.0350.N 22 maart 1994 AC nr. ...

De beoordeling van het verzuim van de in vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte om bij enige proceshandeling te verschijnen behoort tot de feitelijke bevoegdheid van de onderzoeksrechter; dit verzuim kan het gevolg zijn van een nalatigheid van de verdachte en kan bestaan in het niet gevolg geven aan een uitnodiging van een door de onderzoeksrechter aangestelde onderzoeker of deskundige.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Art. 28, § 1, 2°

P.12.0404.F 14 maart 2012 AC nr. ...

Nieuwe feiten, op grond waarvan de onderzoeksrechter een bevel tot aanhouding uitvaardigt tegen een in vrijheid gelaten inverdenkinggestelde, kunnen nieuwe en ernstige omstandigheden zijn die, met toepassing van artikel 28, §1, 2°, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, die maatregel noodzakelijk maken in het licht van de vroeger onderzochte feiten (1). (1) Cass. 4 juni 1996, AR P.96.0707.N, AC, 1996, nr. 211; Cass. 14 nov. 2001, AR P.01.1483.F, AC, 2001, nr. 619.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.05.0007.F 12 januari 2005 AC nr. 19

De resultaten van een confrontatie tussen een verdachte en een slachtoffer, nadat die verdachte in vrijheid werd gesteld, kunnen ten laste van deze laatste een nieuwe en ernstige aanwijzing van schuld opleveren; de omstandigheid dat het slachtoffer de inverdenkinggestelde al vroeger zou hebben aangewezen is op zichzelf niet van aard om de resultaten van een confrontatie het karakter nieuw en ernstig te doen verliezen dat vereist is om overeenkomstig de vereisten van de wet een nieuw aanhoudingsbevel af te leveren (1). (1) Cass., 24 juli 1986, AR 5221, nr. 690; 3 nov. 1999, AR P.99.1500.F, nr 586.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.02.1707.F 31 december 2002 AC nr. 693

De "nieuwe en ernstige omstandigheden" waarin artikel 28, § 1, Wet Voorlopige Hechtenis, de onderzoeksrechter toestaat een nieuw aanhoudingsbevel uit te vaardigen tegen de in vrijheid gelaten inverdenkinggestelde, zijn van allerlei aard en kunnen dus m.n. bestaan in nieuwe aanwijzingen van schuld of in feiten die gepleegd zijn vóór die waarop het aanhoudingsbevel is gegrond, maar die ter kennis van de onderzoeksrechter zijn gebracht nadat de inverdenkinggestelde in vrijheid is gesteld of gelaten, en die een ander licht werpen op de daarvóór onderzochte feiten en de vrijheidsberovende maatregel noodzakelijk maken (1). (1) Zie Cass., 24 juli 1986, A.R. 5221, nr. 690 ; Cass., 12 april 1994, A.R. P.94.0437.N, nr. 172 ; Cass., 15 maart 1995, A.R. P.95.0293.F, nr. 151 ; Cass., 4 juni 1996, A.R. P.96.0707.N, nr. 211.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.95.0293.F 15 maart 1995 AC nr. ...

De onderzoeksrechter kan in elke stand van het geding een bevel tot aanhouding uitvaardigen tegen de in vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte, o.m. wanneer nieuwe en ernstige omstandigheden die maatregel noodzakelijk maken; de wet vereist niet dat de tijd tussen het ogenblik waarop die omstandigheden aan het licht gekomen zijn en het nieuwe aanhoudingsbevel kort moet zijn.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 2bis

P.12.1539.F 12 september 2012 AC nr. ...

De artikelen 2bis van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis en 47bis van het Wetboek van Strafvordering, verbieden niet om de aanwijzingen van schuld te baseren op verklaringen die een inverdenkinggestelde spontaan aan de politie aflegt, nog vóór zijn ondervraging.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.12.0604.F 10 april 2012 AC nr. ...

De rechter kan beslissen dat artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden niet is geschonden, indien blijkt dat de aanvankelijk, na zijn vrijheidsberoving, met instemming door de beklaagde afgelegde verklaringen zonder bijstand van een advocaat, niet gebruikt werden in de verdere rechtspleging (3). (3) Zie Cass. 7 maart 2012, AR P.12.0321.N, AC, 2012, nr. ….

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Art. 2bis, § 2

P.12.0404.F 14 maart 2012 AC nr. ...

Aangezien de meerderjarige ondervraagde persoon krachtens artikel 2bis, §2, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, vrijwillig en weloverwogen afstand kan doen van de bijstand van een advocaat tijdens het verhoor, verantwoorden de appelrechters hun beslissing betreffende de regelmatigheid van het bevel tot aanhouding naar recht, door vast te stellen dat de eiser, zodra hij zich in de lokalen van de politie bevond, uitdrukkelijk en nog vóór zijn verhoor, aan de bijstand van een advocaat heeft verzaakt en dat hij vervolgens die bijstand heeft gekregen op het moment dat hij erom heeft verzocht.

- ADVOCAAT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 3

P.01.1535.N 11 december 2001 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat tegen iemand een niet uitgevoerd noch betekend medebrengingsbevel wordt uitgevaardigd, zelfs al is het gemotiveerd door het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld, houdt, op zich, niet noodzakelijk in dat tegen die persoon de strafvordering is ingesteld en dat hij, derhalve, krachtens artikel 61bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering dezelfde rechten geniet als de inverdenkinggestelde.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

- STRAFVORDERING -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.97.1581.F 17 december 1997 AC nr. ...

De onderzoeksrechter kan een bevel tot medebrenging alleen uitvaardigen, indien de verdachte nog niet te zijner beschikking is gesteld.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

Het bevel tot medebrenging, waarin het misdrijf wordt vermeld waarvoor het is uitgevaardigd, en dat binnen de vierentwintig uur na de vrijheidsbeneming is betekend, is een met redenen omklede beschikking van de rechter in de zin van artikel 12, derde lid, Gw.~

- GRONDWET - Art. 12

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

Art. 30

P.13.1841.F 27 november 2013 AC nr. ...

Wanneer de inverdenkinggestelde, in het kader van de rechtspleging betreffende de handhaving van de voorlopige hechtenis, aanvoert dat hij geen inzage heeft gekregen van de nieuwe stukken die in het dossier zijn neergelegd na zijn verschijning voor de raadkamer, kan uit de keuze die hem is gelaten om de zaak op de rechtszitting te pleiten of te vragen dat de zaak met het oog op de raadpleging van het dossier zou worden verdaagd, geen miskenning van het recht van verdediging worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 12 mei 1992, AR 6677, AC 1992-1993, nr. 470.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.10.1899.F 15 december 2010 AC nr. 746

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, in het kader van de in artikel 136ter, §1, 3 en 4, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering omschreven rechtspleging, beveelt dat de hechtenis een maand langer gehandhaafd blijft, maakt een nieuwe titel van vrijheidsbeneming uit, die de bestaansreden ontneemt aan het cassatieberoep tegen het vorig arrest tot handhaving dat met toepassing van artikel 30 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis is gewezen (1). (1) Te dezen was het cassatieberoep gericht tegen het arrest van 30 november 2010, waarbij de voorlopige hechtenis, met toepassing van artikel 30 van de wet van 20 juli 1990, werd gehandhaafd, terwijl het daaropvolgend arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat met toepassing van artikel 136ter van het Wetboek van Strafvordering uitspraak doet, op 2 december 2010 werd gewezen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

P.03.0959.F 8 juli 2003 AC nr. 390

Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat de overtuigingsstukken, zoals de audiovisuele cassettes met de opname van het verhoor, deel moeten uitmaken van de stukken die, in geval van hoger beroep, door de procureur des Konings overeenkomstig artikel 30 Wet Voorlopige Hechtenis worden bezorgd aan de procureur-generaal bij het hof van beroep (1). (1) Cass., 24 dec. 1996, AR P.96.1620.N, nr 527. Het bij Wet van 2 aug. 2002 in het Sv. ingevoegde artikel 112ter, § 5, bepaalt dat de audiovisuele cassettes met de opname van het verhoor als overtuigingsstuk ter griffie worden neergelegd.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.03.0620.F 7 mei 2003 AC nr. 280

Art. 5.4 E.V.R.M. impliceert dat de inverdenkinggestelde die hierom verzoekt, het recht heeft om, vóór de opening van het debat voor het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, inzage te nemen van de desbetreffende stukken van het dossier (1). (1) Cass., 5 jan. 2000, AR P.99.1874.F, nr 10.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.01.1063.F 31 juli 2001 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer uitspraak heeft gedaan over de handhaving van de voorlopige hechtenis, doet de kamer van inbeschuldigingstelling die de beschikking vernietigt, uitspraak over de handhaving van die hechtenis wegens de devolutieve kracht van het hoger beroep en niet bij wege van evocatie (1). (1) Cass., 29 mei 1996, A.R. P.96.0713.F, nr. 196 ; Cass., 20 aug. 1996, A.R. P.96.1164.N, nr. 284.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.1874.F 5 januari 2000 AC nr. ...

Art. 5.4 E.V.R.M. impliceert dat de verdachte die hierom verzoekt, het recht heeft om, vóór de opening van het debat voor het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, inzage te nemen van de desbetreffende stukken van het dossier.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.1379.F 6 oktober 1999 AC nr. ...

Het staat aan de kamer van inbeschuldigingstelling om, op het hoger beroep van de verdachte inzake voorlopige hechtenis, niet alleen de wettigheid van de beroepen beschikking, maar tevens het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld op het ogenblik van de uitspraak na te gaan, om te beoordelen of het volstrekt noodzakelijk is om, gelet op de toestand op het ogenblik van haar uitspraak, de voorlopige hechtenis te handhaven en, zo nodig, het bij artikel 235 Sv. ingestelde onderzoek te verrichten; geen enkele wetsbepaling verplicht het appelgerecht dat uitspraak doet inzake voorlopige hechtenis om daarenboven na te gaan of de eerdere arresten die het in dezelfde zaak gewezen heeft, conform de wet waren.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.99.1084.F 27 juli 1999 AC nr. ...

De wetsbepaling die het recht tot inzage van het dossier regelt, is niet van toepassing op de rechtspleging in hoger beroep.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

P.99.0954.N 13 juli 1999 AC nr. ...

Noch artikel 30 Wet Voorlopige Hechtenis 20 juli 1990 noch artikel 5.4 E.V.R.M. bepalen dat het dossier aan de verdachte moet worden medegedeeld voor de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, wanneer hij daarvan, overeenkomstig artikel 21, § 3, of artikel 22, derde lid, van die wet, inzage heeft kunnen nemen voor de rechtszitting van de raadkamer, tenzij nadien nieuwe stukken bij het dossier zijn gevoegd; de eerbiediging van het recht van verdediging en inzonderheid de regel van het contradictoire debat in verband met deze nieuwe stukken wordt gewaarborgd door de kennisgeving aan de verdachte en zijn raadsman dat het dossier voor de rechtszitting ter inzage te hunner beschikking staat, zonder dat van het bestaan van nieuwe stukken melding moet worden gemaakt.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Noch artikel 30 Wet Voorlopige Hechtenis 20 juli 1990 noch artikel 5.4 E.V.R.M. bepalen dat het dossier aan de verdachte moet worden medegedeeld voor de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, wanneer hij daarvan, overeenkomstig artikel 21, § 3, of artikel 22, derde lid, van die wet, inzage heeft kunnen nemen voor de rechtszitting van de raadkamer, tenzij nadien nieuwe stukken bij het dossier zijn gevoegd; de eerbiediging van het recht van verdediging en inzonderheid de regel van het contradictoire debat in verband met deze nieuwe stukken wordt gewaarborgd door de kennisgeving aan de verdachte en zijn raadsman dat het dossier voor de rechtszitting ter inzage te hunner beschikking staat, zonder dat van het bestaan van nieuwe stukken melding moet worden gemaakt.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.98.0201.F 18 februari 1998 AC nr. ...

De ondervraging van de onderzoeksrechter door de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen inzake voorlopige hechtenis, wordt door geen enkele wettelijke bepaling opgelegd noch verboden.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.96.0735.F 5 juni 1996 AC nr. ...

De ondervraging van de onderzoeksrechter door de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen inzake voorlopige hechtenis wordt door geen enkele wettelijke bepaling opgelegd noch verboden.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.96.0713.F 29 mei 1996 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer uitspraak heeft gedaan over de handhaving van de voorlopige hechtenis, doet, op het hoger beroep tegen die beslissing, de kamer van inbeschuldigingstelling die de beschikking vernietigt en de hechtenis handhaaft, uitspraak wegens de devolutieve kracht van het hoger beroep en niet bij wege van evocatie.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.96.0398.N 2 april 1996 AC nr. ...

Het recht op inzage van het dossier zoals geregeld door artikel 22 Wet Voorlopige Hechtenis 1990 is niet van toepassing op de rechtspleging in hoger beroep.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

P.94.0313.N 15 maart 1994 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer uitspraak heeft gedaan over de handhaving van de voorlopige hechtenis, doet de kamer van inbeschuldigingstelling, op het tegen die beslissing ingestelde hoger beroep, uitspraak over de handhaving van de voorlopige hechtenis op grond van de devolutieve kracht van het hoger beroep.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Art. 30, § 1

P.97.0562.F 30 april 1997 AC nr. ...

Wanneer alleen de verdachte hoger beroep instelt tegen een beschikking van de raadkamer, waarbij zijn invrijheidsstelling onder borgtocht bevolen wordt, kan de kamer van inbeschuldigingstelling de handhaving van zijn hechtenis niet bevelen.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Art. 30, § 2

P.11.0441.F 16 maart 2011 AC nr. ...

De wet bepaalt niet dat aan de inverdenkinggestelde een bericht wordt verstuurd vooraleer hij verschijnt voor de kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 30, §2, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, uitspraak doet (1). (1) Cass., 16 maart 2005, AR P.05.0322.F, AC, 2005, nr. 167.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

De laattijdige toezending van het bericht en zelfs het verzuim van toezending die door de griffier aan de raadsman van de inverdenkinggestelde, met toepassing van artikel 30, §2, van de wet van 20 juli 1990, moet worden gedaan, kan alleen tot nietigheid van de rechtspleging leiden indien daardoor de verdediging is geschaad (1). (1) Cass., 16 maart 2005, AR P.05.0322.F, AC, 2005, nr. 167.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

P.07.0393.N 3 april 2007 AC nr. 173

De termijn van betekening bepaald in artikel 30, § 2, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, wordt niet berekend van uur tot uur (1). (1) Zie Cass., 6 mei 1986, AR 445, nr 543.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

P.05.0322.F 16 maart 2005 AC nr. 167

In geval van hoger beroep tegen de beschikking die het bevel tot handhaving handhaaft, is het door de griffier aan de raadsman van de verdachte te geven bericht van dag, plaats en uur van de verschijning voor de kamer van inbeschuldigingstelling niet voorgeschreven op straffe van nietigheid; het laattijdig karakter ervan kan slechts tot nietigheid leiden als daardoor het recht van verdediging wordt miskend (1); wanneer niet blijkt dat de verdachte en zijn advocaat, die zijn verschenen en hebben geconcludeerd, aan de appèlrechters hebben gevraagd om het strafdossier te mogen consulteren, noch dat zij daartoe om een verdaging van de zaak verzocht hebben binnen de termijn die daartoe is bepaald bij artikel 30, § 3, tweede lid, Wet 20 juli 1990, wordt het recht van verdediging voor het appèlgerecht niet miskend (2). (1) Zie Cass., 2 april 1996, AR P.96.0398.N, nr 110. (2) Zie Cass., 12 mei 1992, AR 6677, nr 470; 14 okt. 1992, AR 260, nr 666 en 2 april 1996, AR P.96.0398.N, nr 110.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.00.0946.N 27 juni 2000 AC nr. ...

De Wet Voorlopige Hechtenis, het EVRM en het recht van verdediging vereisen, noch dat de verdachte persoonlijk bericht wordt gegeven van de plaats, dag en uur van de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling waarop het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer die de voorlopige hechtenis handhaaft, zal worden behandeld, noch dat hij het dossier dat hij reeds kon inzien ter gelegenheid van de rechtspleging voor de raadkamer, opnieuw kan inzen, tenzij nadien nieuwe stukken bij het dossier zijn gevoegd (1). (1) Cass., 13 juli 1999, AR nr. P.99.0954.N, nr. 415.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.00.0059.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Art. 30, § 2, Wet Voorlopige Hechtenis, legt geen enkele nietigheid of sanctie op, wanneer de beslissing niet geschiedt binnen de vierentwintig uren, d.i. de termijn waarbinnen dit vormvereiste moet zijn volbracht, aangezien de betekening alleen ertoe strekt de termijn van hoger beroep te doen ingaan.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

P.00.0011.F 12 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer de verdachte hoger beroep instelt tegen het vonnis van de correctionele rechtbank dat zijn verzoek tot voorlopige invrijheidstelling verwerpt en de griffier verzuimt hiervan aan de raadsman van de verdachte bericht te geven, leidt dat verzuim alleen tot nietigheid van de procedure, als daardoor het recht van verdediging is miskend ; het recht van verdediging wordt niet miskend, wanneer de verdachte is verschenen en zijn verweermiddelen heeft kunnen aanvoeren, zonder dat hij verzocht heeft om de zaak te verdagen met het oog op de vrijwaring van zijn recht van verdediging, nl. met het oog op de bijstand van een raadsman.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.96.0398.N 2 april 1996 AC nr. ...

In geval van hoger beroep tegen de beschikking die het bevel tot aanhouding handhaaft, is het door de griffier aan de raadsman van de verdachte te geven bericht van dag, plaats en uur van verschijning voor de kamer van inbeschuldigingstelling niet voorgeschreven op straffe van nietigheid; het verzuim ervan kan slechts tot nietigheid leiden als daardoor het recht van verdediging wordt miskend; niet ontvankelijk is het middel ten betoge dat eisers recht van verdediging is miskend doordat hem de bijstand van een raadsman werd ontzegd nu deze niet van de rechtszitting op de hoogte werd gebracht, wanneer de verdachte door de appelrechters in zijn verweermiddelen is gehoord en het niet blijkt dat hij heeft aangevoerd dat zijn recht van verdediging is miskend.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Art. 30, § 2, laatste lid

P.00.0946.N 27 juni 2000 AC nr. ...

De Wet Voorlopige Hechtenis, het EVRM en het recht van verdediging vereisen, noch dat de verdachte persoonlijk bericht wordt gegeven van de plaats, dag en uur van de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling waarop het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer die de voorlopige hechtenis handhaaft, zal worden behandeld, noch dat hij het dossier dat hij reeds kon inzien ter gelegenheid van de rechtspleging voor de raadkamer, opnieuw kan inzien, tenzij nadien nieuwe stukken bij het dossier zijn gevoegd (1). (1) Cass., 13 juli 1999, AR nr. P.99.0954.N, nr. 415.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

Art. 30, § 2, tweede lid

P.04.1725.F 5 januari 2005 AC nr. 6

Wanneer de inverdenkinggestelde, om te antwoorden op de vordering van het openbaar ministerie, de verdaging van de zaak kon vragen naar een datum die het verstrijken van de termijn waarover de kamer van inbeschuldigingstelling beschikt om uitspraak te doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, voorafgaat, wordt de bewering dat een verzoek tot verdaging de duur van de voorlopige hechtenis van voormelde inverdenkinggestelde noodzakelijkerwijs zou hebben verlengd, niet gestaafd door de processtukken.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 30, § 2, vierde lid

P.00.1691.N 19 december 2000 AC nr. ...

De artikelen 5, vierde lid, 6 en 13 E.V.R.M. houden niet in dat de rechter die kennis neemt van de voorziening van iemand die door arrestatie of gevangenhouding van zijn vrijheid is beroofd, aan deze, krachtens een internrechtelijke bepaling, geen inzage kan ontzeggen van nietigverklaarde stukken die tegen hem niet zullen worden gebruikt (1). (1) Zie cass., 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

De stukken die met toepassing van artikel 30, § 2, vierde lid, Wet Voorlopige Hechtenis aan de kamer van inbeschuldigingstelling moeten worden overgemaakt, kunnen niet de stukken zijn, welke ingevolge en vroeger arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling in dezelfde zaak, met toepassing van artikel 235bis, § 6, Wetboek van Strafvordering werden nietig verklaard en als gevolg daarvan uit het dossier werden verwijderd (1). (1) Zie cass., 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208 en cass., 30 dec. 1997, AR P.97.1650.F, nr. 581.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

Art. 30, § 2, vijfde lid

P.08.0583.N 29 april 2008 AC nr. 261

Wanneer de vreemdeling in toepassing van artikel 71 Vreemdelingenwet beroep instelt tegen een maatregel van vrijheidsberoving moet, in geval van hoger beroep tegen een beschikking van de raadkamer, aan de minister, zijn gemachtigde of zijn advocaat ook bericht worden gegeven van de plaats, de dag en het uur waarop de zaak voor de kamer van inbeschuldigingstelling is vastgesteld; de omstandigheid dat de minister geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om zijn middelen voor de raadkamer uiteen te zetten, doet hieraan niet af.

- VREEMDELINGEN -

P.03.0333.F 12 maart 2003 AC nr. 165

Het bericht dat de griffier dient te geven van dag en uur van verschijning voor de kamer van inbeschuldigingstelling, is geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste; als zulks laattijdig geschiedt, dan kan dit alleen leiden tot nietigverklaring van de rechtspleging, als die situatie het recht van verdediging heeft geschaad (1). (1) Zie Cass., 30 sept. 1992, AR 239, nr 643; 12 jan. 2000, AR P.00.0011.F, nr 28.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.02.1634.F 18 december 2002 AC nr. 683

Ook al wordt bewezen geacht dat de raadsman van de inverdenkinggestelde, in tegenstelling tot laatstgenoemde, geen inzage heeft gekregen van het dossier gedurende twee volle dagen vóór de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak doet over de handhaving van de voorlopige hechtenis, dan nog kan die omstandigheid het arrest niet onwettig maken, wanneer uit geen enkel stuk van de rechtspleging blijkt dat eiser of zijn raadsman verzocht hebben de zaak naar een latere datum te verdagen om hun verdediging beter voor te bereiden (1). (1) Zie Cass., 9 jan. 1991, A.R. 8806, nr. 234; 17 dec. 1996, A.R. P.96.1546.N, nr. 513; 12 jan. 2000, A.R. P.00.0011.F, nr. 28.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 30, § 3

P.08.0801.F 25 juni 2008 AC nr. 398

Uit de omstandigheid dat de termijn om hoger beroep in te stellen tegen de beschikking tot verwijzing, wordt verminderd tot vierentwintig uur wanneer één van de inverdenkinggestelden is opgesloten, vloeit niet voort dat de kamer van inbeschuldigingstelling in dat geval uitspraak moet doen binnen de termijn van vijftien dagen als bepaald bij artikel 30, §3, Wet Voorlopige Hechtenis.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.06.1200.F 23 augustus 2006 AC nr. 382

De kamer van inbeschuldigingstelling moet uitspraak doen over het hoger beroep van de inverdenkinggestelde binnen vijftien dagen na de verklaring van hoger beroep, onder voorbehoud van het uitstel dat aan de verdediging is toegestaan; wanneer de inverdenkinggestelde afstand doet van zijn hoger beroep wordt de zaak niet van rechtswege door die afstand aan de kamer van inbeschuldigingstelling onttrokken; het arrest dat van die afstand akte verleent moet binnen vijftien dagen na de verklaring van hoger beroep worden uitgesproken, zoniet wordt de inverdenkinggestelde in vrijheid gesteld (1). (1) Cass., 8 feb. 2006, AR P.06.0189.F, www.cass.be.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

P.00.0011.F 12 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer een gedetineerde hoger beroep instelt tegen een beschikking die zijn verzoek tot voorwaardelijke invrijheidstelling verwerpt, begint de termijn van vijftien dagen waarbinnen de appèlrechters uitspraak moeten doen, de dag na het indienen van de akte van beroep te lopen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.99.0026.F 13 januari 1999 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling is niet gebonden aan de door artikel 30, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis voorgeschreven termijn van vijftien dagen, wanneer zij uitspraak doet op het hoger beroep van de verdachte tegen een beschikking van de raadkamer die, bij het regelen van de rechtspleging door de verdachte naar de correctionele rechtbank te verwijzen, zijn hechtenis handhaaft.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.96.1527.F 11 december 1996 AC nr. ...

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij uitspraak gedaan wordt over de handhaving van de voorlopige hechtenis van een verdachte en dat binnen vijftien dagen na de verklaring van hoger beroep is gewezen, is een wettige titel van vrijheidsbeneming; de datum van de betekening van het arrest heeft geen ander doel dan de termijn van het cassatieberoep te doen ingaan.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

P.96.1164.N 20 augustus 1996 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die kennis neemt van het hoger beroep van de verdachte tegen de beschikking waarbij de voorlopige hechtenis wordt gehandhaafd en die de beschikking nietig verklaart, kan bevelen dat de voorlopige hechtenis wordt gehandhaafd, ook al is, op het ogenblik van de uitspraak, meer dan een maand verlopen sedert het bevel tot aanhouding of sedert de laatste regelmatige beschikking van de raadkamer tot handhaving van de voorlopige hechtenis, mits het arrest wordt uitgesproken binnen de termijn van vijftien dagen sedert het instellen van het hoger beroep.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 30, § 3, eerste lid

P.06.0893.F 28 juni 2006 AC nr. 364

Alleen het openbaar ministerie brengt verslag uit voor de kamer van inbeschuldigingstelling die in hoger beroep uitspraak moet doen inzake de voorlopige hechtenis; noch artikel 6.1, E.V.R.M., noch enige andere wetsbepaling schrijven voor dat een lid van de zetel of de onderzoeksrechter verslag uitbrengt (1). (1) Zie Cass., 18 dec. 1990, AR 5135, nr 210; B. DEJEMEPPE, "Les voies de recours", La détention préventive, o.l.v. B. DEJEMEPPE, Brussel, Larcier, 1992, p.305-306; H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Brussel, Die Keure, 2005, p. 943.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

P.04.1725.F 5 januari 2005 AC nr. 6

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling zich uitspreekt over de handhaving van de voorlopige hechtenis, doet zij uitspraak met voorrang boven alle andere zaken, het openbaar ministerie, de verdachte, de beklaagde of de beschuldigde en zijn raadsman gehoord; hieruit volgt dat de vordering van het openbaar ministerie niet vóór de rechtszitting aan de verdachte, de beklaagde of de beschuldigde en zijn raadsman moet worden medegedeeld (1). (1) Zie Cass., 20 maart 1985, AR 4169, nr 438.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 30, § 3, tweede lid

P.11.0441.F 16 maart 2011 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling moet uitspraak doen binnen vijftien dagen na de verklaring van hoger beroep en niet binnen de maand volgend op de beroepen beschikking.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

P.06.0189.F 8 februari 2006 AC nr. 84

De kamer van inbeschuldigingstelling moet uitspraak doen over het hoger beroep van de inverdenkinggestelde binnen vijftien dagen na de verklaring van hoger beroep, onder voorbehoud van het uitstel dat aan de verdediging is toegestaan; wanneer de inverdenkinggestelde afstand doet van zijn hoger beroep wordt de zaak niet van rechtswege door die afstand aan de kamer van inbeschuldigingstelling onttrokken; het arrest dat die afstand verleent moet binnen vijftien dagen na de verklaring van hoger beroep worden uitgesproken, zoniet wordt de inverdenkinggestelde in vrijheid gesteld (1). (1) Cass., 23 aug. 2005, AR P.05.1216.F, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

P.00.0226.F 16 februari 2000 AC nr. ...

De in artikel 30, § 3, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, bedoelde termijn van vijftien dagen, waarbinnen het hof van beroep uitspraak moet doen en die geschorst wordt tijdens de duur van het op verzoek van de verdachte of van zijn raadsman toegekende uitstel, wordt gerekend van middernacht tot middernacht, vanaf de dag na die van de verklaring van hoger beroep, en omvat alle dagen, ook de zaterdag, de zondag en de wettelijke feestdagen, ongeacht het uur waarop het hoger beroep is ingesteld en waarop het arrest is gewezen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

Art. 30, § 3, tweede lid, en § 4

P.06.0189.F 8 februari 2006 AC nr. 84

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de afstand binnen de wettelijke termijn verleent, heeft dezelfde gevolgen als een arrest dat de voorlopige hechtenis handhaaft in de zin van artikel 30, § 4, Wet Voorlopige hechtenis en vormt een hechtenistitel van één maand vanaf de beslissing (1). (1) Cass., 23 aug. 2005, AR P.05.1216.F, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

Art. 30, § 4

P.05.0936.F 12 juli 2005 AC nr. 389

Geen enkele bepaling legt de onderzoeksgerechten die uitspraak doen inzake voorlopige hechtenis de verplichting op om de wettelijke geldigheidsduur van hun beslissing waarbij de voorlopige hechtenis wordt bevestigd, te vermelden laat staan met redenen te omkleden (1). (1) Art. 30, § 4, Wet Voorlopige Hechtenis na wijziging door artikel 12, 6°, Wet 31 mei 2005, B.S., 16 juni 2005, p. 27390.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

In strafzaken zijn de wetten op de rechtspleging, behoudens andersluidende bepaling, onmiddellijk van toepassing op de hangende rechtsgedingen, zodat de wet die van kracht is op de dag van de beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis het gevolg ervan in de tijd bepaalt (1). (1) Zie Cass., 6 okt. 1999, AR P.99.1274.F, nr 512; 2 feb. 2000, AR P.99.0513.F, nr 87; 15 maart 2000, AR P.99.1697.F, nr 179; artikel 30, § 4, Wet Voorlopige Hechtenis, na wijziging door artikel 12, 6°, Wet 31 mei 2005, B.S., 16 juni 2005, p. 27390. In de onderhavige zaak concludeerde het openbaar ministerie tot vernietiging. Het was immers de mening toegedaan dat het eerste, niet gepubliceerde, middel gegrond was in zoverre het de schending van artt. 23, 4°, en 30, § 4, eerste lid, eerste zin, Wet Voorlopige Hechtenis aanvoerde. In een andere zaak die het voorwerp uitmaakt van een arrest van dezelfde datum, was het openbaar ministerie het evenwel eens met de regel in de samenvatting 1° en 2°.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.03.1101.F 5 augustus 2003 AC nr. 398

De regel volgens welke het onderzoeksgerecht dat moet beslissen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, in beginsel uitspraak moet doen op grond van een volledig dossier, impliceert niet dat van alle stukken een origineel moet worden neergelegd (1). (1) Zie Cass., 30 april 2003, AR P.03.0590.F, nr ...; 19 sept. 2001, AR P.01.1274.F, nr 476.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.00.1012.N 11 juli 2000 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die beslist tot handhaving van de voorlopige hechtenis is niet verplicht te antwoorden op de door de verdachte hernomen conclusies bij vorige verschijningen inzake voorlopige hechtenis die tot eerdere over de zaak gewezen arresten hebben geleid.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 30, §§ 2 en 3

P.01.0918.N 26 juni 2001 AC nr. ...

Wanneer het openbaar ministerie wettig binnen de termijn voorgeschreven bij artikel 30, § 2, Voorlopige Hechteniswet, hoger beroep heeft ingesteld tegen de door de raadkamer gewezen beschikking, blijft de verdachte, krachtens artikel 30, § 3, tweede lid, Voorlopige Hechteniswet in hechtenis totdat over het hoger beroep is beslist, voor zover dit geschiedt binnen vijftien dagen nadat het beroep is ingesteld, zodat de omstandigheid dat de verdachte door de directeur van de gevangenis in vrijheid werd gesteld vooraleer de termijn waarbinnen het openbaar ministerie hoger beroep kon instellen verstreken was, niet meebrengt dat het tegen hem afgeleverd bevel tot aanhouding niet langer geldt (1). (1) Zie Cass., 15 maart 1994, AR P.94.0313.N, nr 127.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Opheffing

Art. 31

P.01.1653.F 12 december 2001 AC nr. ...

Het bevel tot onmiddellijke aanhouding dat bovenop een strafrechtelijke veroordeling wordt uitgesproken, is geen afzonderlijke beslissing van de veroordelende beslissing zelf, maar maakt er onlosmakelijk deel van uit; de wet voorziet niet in de mogelijkheid om cassatieberoep in te stellen tegen het bevel tot onmiddellijke aanhouding, zonder cassatieberoep in te stellen tegen de veroordeling waarop het gegrond is (1). (1) Zie Cass., 12 juni 1984, A.R. 8834, nr. 586, met noot R.D.; 1 maart 1994, A.R. P.94.0070.N, nr. 105, met noot M.D.S.; 25 april 2000, A.R. P.00.0608.N, nr. 265 ; zie ook DECLERCQ R., Voorlopige hechtenis en rechtsmiddelen, R.W., 1991-92, 105-117, nr. 59-67.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.01.0163.F 21 maart 2001 AC nr. ...

Ook na de inwerkingtreding van de nieuwe wetsbepalingen betreffende de voorlopige hechtenis kan het O.M. cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de invrijheidstelling beveelt van een vreemdeling jegens wie een vrijheidberovende maatregel is genomen, aangezien dat cassatieberoep door de bepalingen van het Sv. geregeld wordt (1). (1) Cass., 14 maart 2001, A.R. P.01.0179.F, nr. ..., en de concl. O.M.

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

P.01.0179.F 14 maart 2001 AC nr. ...

Ook na de inwerkingtreding van de nieuwe wetsbepalingen betreffende de voorlopige hechtenis kan het O.M. cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de invrijheidstelling beveelt van een vreemdeling jegens wie een vrijheidberovende maatregel is genomen, aangezien dat cassatieberoep door de bepalingen van het Sv. geregeld wordt (1). (1) Zie concl. O.M.

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

P.00.0503.N 28 maart 2000 AC nr. ...

Omwille van de intrinsieke band tussen de procedures, enerzijds, van verwijzing en, anderzijds, van handhaving van de hechtenis bij de verwijzing, is het Hof, bij een gelijktijdig cassatieberoep gehouden over de zaak bij eenzelfde arrest uitspraak te doen en dit binnen de termijn bepa ald in artikel 31, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

P.96.1270.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk zijn de middelen die hetzij niet aangeven in welk opzicht het arrest de opgesomde wettelijke bepalingen schendt, hetzij verwijzen naar de middelen, die door een medeverdachte zijn aangevoerd tegen het arrest dat zijn eigen voorlopige hechtenis handhaaft, zonder aan te geven in welk opzicht de door die andere verdachte aangevoerde onwettigheden de bestreden beslissing aantasten.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Vereiste vermeldingen

P.96.1162.F 20 augustus 1996 AC nr. ...

Wanneer het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat voor de eerste keer de handhaving van de voorlopige hechtenis beveelt, vernietigd wordt op grond van de nietigheid van het bevel tot aanhouding, gebeurt de vernietiging zonder verwijzing.~

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

Art. 31, § 1

P.14.1042.F 15 juli 2014 AC nr. ...

De overschrijding van de termijn van vierentwintig uren, bepaald voor de betekening van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer waarbij de vrijheidsberoving van een vreemdeling wordt gehandhaafd, wordt niet bij wet bestraft; daaruit volgt dat een laattijdige betekening geen gevolgen heeft voor de wettigheid van de beslissing waarbij de handhaving van de vrijheidsberoving wordt bevolen (1). (1) Zie Cass. 19 jan. 2000, AR P.00.0059.F, AC 2000, nr. 48.

- VREEMDELINGEN -

P.97.1045.F 29 juli 1997 AC nr. ...

Art. 31, § 1, Wet Voorlopige Hechtenis voorziet niet in enige nietigheid of sanctie wanneer het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de voorlopige hechtenis handhaaft, meer dan 24 uren na de dagtekening van het arrest aan de verdachte wordt betekend; de betekening heeft geen ander doel dan de termijn van het cassatieberoep te doen ingaan.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 31, § 2

P.10.2024.F 28 december 2010 AC nr. 774

Wanneer het bestreden arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling op 16 december 2010 werd gewezen en betekend, is het cassatieberoep dat op zaterdag 18 december 2010 is ingesteld, laattijdig en bijgevolg niet ontvankelijk; het Hof vermag geen acht te slaan op de vermelding op de verklaring van cassatieberoep, volgens welke de betrokkene op 17 december 2010 de bedoeling te kennen heeft gegeven om cassatieberoep in te stellen, aangezien niet blijkt dat de eiser die dag aan de directeur van de inrichting waar hij is opgesloten of aan diens gemachtigde, heeft verklaard dat hij cassatieberoep instelt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.02.1181.N 6 augustus 2002 AC nr. 408

Cassatieberoep tegen het arrest van het hof van beroep tot handhaving van de voorlopige hechtenis moet worden ingesteld uiterlijk binnen een termijn van vierentwintig uur die begint te lopen vanaf de dag waarop het arrest aan de verdachte wordt betekend en die berekend word van dag tot dag zonder dat de dag van de betekening hierin is begrepen (1). (1) Cass., 30 oktober 1991, AR 9431, nr 120.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.00.0427.N 21 maart 2000 AC nr. ...

De bij artikel 31, § 2, Wet Voorlopige Hechtenis bepaalde termijn van vierentwintig uren om cassatieberoep in te stellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling tot handhaving van de voorlopige hechtenis begint te lopen vanaf de dag waarop de bestreden beslissing aan de verdachte wordt betekend.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

De bij artikel 31, § 2, Wet Voorlopige Hechtenis bepaalde termijn van vierentwintig uren om cassatieberoep in te stellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling tot handhaving van de voorlopige hechtenis begint te lopen vanaf de dag waarop de bestreden beslissing aan de verdachte wordt betekend.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.1388.N 12 oktober 1999 AC nr. ...

Het O.M. heeft geen cassatieberoep tegen de beslissing tot voorlopige invrijheidstelling na veroordeling met onmiddellijke aanhouding.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.99.1005.N 13 juli 1999 AC nr. ...

De voorziening in cassatie van de gedetineerde wordt aan de bestuurder van de inrichting waar de gedetineerde is opgesloten of aan diens gemachtigde gedaan; het stuk, door de gedetineerde en een bewaarder van de gevangenis ondertekend, waarbij de gedetineerde verklaart zich in cassatie te willen voorzien, maakt geen rechtsgeldige voorziening in cassatie uit.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.97.0184.N 11 februari 1997 AC nr. ...

Terzijde gelaten of cassatieberoep openstaat tegen de afzonderlijke beschikking van de raadkamer die, bij het verwijzen van de verdachte naar de correctionele rechtbank, beslist dat de verdachte aangehouden blijft , en buiten het geval bepaald bij artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken en het geval van overmacht en onder voorbehoud van de toepassing van artikel 644 Sv., is laattijdig het cassatieberoep tegen de beslissing waarbij de voorlopige hechtenis wordt gehandhaafd wanneer het wordt ingesteld na het verstrijken van de termijn van 24 uur die begint te lopen vanaf de dag van de betekening van de beslissing.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Allerlei

Art. 31, § 3

P.08.1321.N 26 augustus 2008 AC nr. 436

De bepaling van artikel 31, § 3, van de Wet op de voorlopige hechtenis met betrekking tot de voordracht van cassatiemiddelen houdt in dat een stuk dat door de eiser niet op de griffie van het Hof van Cassatie maar op de griffie van het hof van beroep, en derhalve niet samen met het cassatieberoep, werd neergelgd, niet kan gelden als memorie in de zin van voormeld artikel, ook al is het samen met het dossier binnen de termijn toegekomen op de griffie van het Hof van Cassatie.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Te voegen stukken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.99.1874.F 5 januari 2000 AC nr. ...

Het Hof slaat acht op de memorie die eiser instelt buiten de bij artikel 31, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis, bepaalde termijn, wanneer eiser zich op overmacht kan beroepen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.98.1329.N 10 november 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk wegens onduidelijkheid is het cassatiemiddel ten betoge dat wegens schending van artikel 28quinquies, § 2, Sv., eisers recht van verdediging is miskend, zonder aan te voeren dat en op welke wijze die beweerde miskenning enige weerslag had op de wettigheid van de voorlopige hechtenis.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onduidelijk middel

Niet ontvankelijk wegens onduidelijkheid is het cassatiemiddel ten betoge dat wegens schending van artikel 28quinquies, § 2, Sv., eisers recht van verdediging is miskend, zonder aan te voeren dat en op welke wijze die beweerde miskenning enige weerslag had op de wettigheid van de voorlopige hechtenis.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

Art. 31, § 3, eerste lid

P.01.1384.F 31 oktober 2001 AC nr. ...

De termijn van vierentwintig uur te rekenen van het instellen van het cassatieberoep, waarbinnen het dossier aan de griffie van het Hof van Cassatie moet worden toegestuurd, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Allerlei

Wanneer de inverdenkinggestelde een memorie neerlegt binnen de termijn van vijf dagen na de datum van het cassatieberoep tegen een arrest tot handhaving van de voorlopige hechtenis, kan hij niet beweren dat zijn recht van verdediging is miskend, op de enige grond dat hij van het dossier niet heeft kunnen kennisnemen op de griffie van het Hof van Cassatie zodra de termijn voor de overzending ervan verstreken was.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

Art. 31, § 3, tweede lid

P.01.0345.F 14 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer cassatieberoep is ingesteld tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling tot handhaving van de voorlopige hechtenis, zijn de onderzoeksgerechten niet bevoegd om uitspraak te doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis en blijft de verdachte in hechtenis tot de datum van het arrest van het Hof van Cassatie, dat binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen van de datum van het cassatieberoep moet worden gewezen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 31, § 4, eerte lid

P.96.1545.N 10 december 1996 AC nr. ...

Wanneer, op het cassatieberoep tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat afwijzend beslist over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling op grond van artikel 27, § 1, 4°, Voorlopige Hechteniswet, een cassatiearrest met verwijzing wordt uitgesproken doet de kamer van inbeschuldigingstelling waarnaar de zaak is verwezen uitspraak binnen de vijftien dagen van het arrest van het Hof, terwijl de betrokkene in hechtenis blijft.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Allerlei

Art. 31, § 5

P.97.0172.N 11 februari 1997 AC nr. ...

Als het cassatieberoep wordt verworpen, dat de verdachte heeft ingesteld tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die, optredend als raadkamer in de zin van artikel 31 Wet Voorlopige Hechtenis, zijn voorlopige hechtenis handhaaft, dient de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak te doen binnen vijftien dagen te rekenen vanaf de uitspraak van het arrest van het Hof van Cassatie.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Wanneer het Hof van Cassatie vaststelt dat de kamer van inbeschuldigingstelling, optredend als raadkamer in de zin van artikel 31 Wet Voorlopige Hechtenis, de voorlopige hechtenis van de verdachte handhaaft bij een arrest gewezen buiten de termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf de uitspraak van het arrest van het Hof van Cassatie dat een vroeger cassatieberoep van de verdachte tegen de handhaving van zijn hechtenis verwerpt, vernietigt het dat arrest zonder verwijzing.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Art. 31, §§ 1 en 2

P.12.0439.F 21 maart 2012 AC nr. ...

Het feit dat geen cassatieberoep mogelijk is tegen de afzonderlijke beschikking van de raadkamer die, met toepassing van artikel 26, § 3, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, beslist dat de inverdenkinggestelde aangehouden blijft, schendt artikel 5.4 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden niet, vermits de beklaagde die naar het vonnisgerecht wordt verwezen het recht behoudt om daar een verzoek tot invrijheidstelling in te dienen, overeenkomstig artikel 27, § 1 en 3, van de wet van 20 juli 1990 (1). (1) Cass. 8 dec. 2010, AR P.10.1892.F, AC, 2010, nr. 719.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

De inverdenkinggestelde kan geen cassatieberoep instellen tegen de afzonderlijke beschikking van de raadkamer die, met toepassing van artikel 26, § 3, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, beslist dat hij aangehouden blijft (1). (1) Cass. 8 dec. 2010, AR P.10.1892.F, AC, 2010, nr. 719.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

P.02.1036.F 16 juli 2002 AC nr. 401

Alleen de beslissingen tot handhaving van de voorlopige hechtenis zijn vatbaar voor cassatieberoep; het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat akte verleent van de afstand van het hoger beroep van de verdachte tegen de beschikking tot handhaving van zijn hechtenis, is niet ontvankelijk.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 31, §§ 2 en 3

P.97.0179.N 11 februari 1997 AC nr. ...

Binnen de grenzen van de rechtspleging inzake voorlopige hechtenis is het Hof van Cassatie in de regel niet gehouden de regelmatigheid van de onderzoeksverrichtingen te beoordelen.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Allerlei

P.97.0005.N 14 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer het Hof oordeelt over een cassatieberoep inzake handhaving van de voorlopige hechtenis moet en mag het slechts de wettigheid van het bestreden arrest onderzoeken; hieruit volgt dat het dossier dat aan het Hof moet worden overgemaakt slechts de stukken moet bevatten die deze controle moeten mogelijk maken en niet het gehele dossier van het gerechtelijk onderzoek.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen

Wanneer het Hof oordeelt over een cassatieberoep inzake handhaving van de voorlopige hechtenis moet en mag het slechts de wettigheid van het bestreden arrest onderzoeken; hieruit volgt dat het dossier dat aan het Hof moet worden overgemaakt slechts de stukken moet bevatten die deze controle moeten mogelijk maken en niet het gehele dossier van het gerechtelijk onderzoek.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 31, eerste en tweede lid

P.10.1892.F 8 december 2010 AC nr. 719

De ontstentenis van cassatieberoep tegen de afzonderlijke beschikking van de raadkamer die, met toepassing van artikel 26, §3, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, beslist dat de inverdenkinggestelde aangehouden blijft, schendt artikel 5.4 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden niet, aangezien de inverdenkinggestelde die naar het vonnisgerecht wordt verwezen het recht behoudt om, overeenkomstig artikel 27, §1, van de wet van 20 juli 1990, bij dat gerecht een verzoek tot invrijheidstelling in te dienen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

De inverdenkinggestelde kan geen cassatieberoep instellen tegen de afzonderlijke beschikking van de raadkamer die met toepassing van artikel 26, §3, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, beslist dat hij aangehouden blijft (1). (1) Cass., 22 feb. 2006, AR P.06.0270.F, AC, 2006, nr. 105; Nullum Crimen, 2007, 138 en de noot.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

P.08.1225.N 12 augustus 2008 AC nr. 431

Tegen een beslissing waarbij de voorlopige hechtenis niet wordt gehandhaafd, staat geen cassatieberoep open (1). (1) Cass., 26 maart 2002, AR P.02.0383.N, AC, 2002, nr. 206.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

P.07.0321.F 28 maart 2007 AC nr. 158

De beslissing waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling geoordeeld heeft dat het niet nodig was de op een bevel tot aanhouding gegronde voorlopige hechtenis te bevestigen, is geen beslissing die de voorlopige hechtenis handhaaft en waartegen, bijgevolg, cassatieberoep kan worden ingesteld.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 31, eerste lid

P.02.0383.N 26 maart 2002 AC nr. 206

Tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij de onmiddellijke invrijheidstelling wordt bevolen, staat geen cassatieberoep open (1). (1) Cass., 22 juni 1983, AR 2965, nr 586; 8 nov. 1989, AR 7852, nr 148.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 33, § 2

P.12.1886.F 5 december 2012 AC nr. ...

Het hoger beroep van de beklaagde belet de uitvoering van de onmiddellijke aanhouding niet die de rechtbank tegen hem had uitgesproken.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

De onmiddellijke aanhouding is een titel van voorlopige aanhouding die bijkomend wordt verleend aan een veroordelende beslissing die nog niet in kracht van gewijsde is gegaan; zij dient om de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf te waarborgen alvorens over een eventueel rechtsmiddel uitspraak wordt gedaan (1). (1) Zie Cass. 5 mei 1992, AR 6494, AC 1991-1992, nr. 463.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

De titel van onmiddellijke aanhouding heeft gevolgen voor de appelrechter evenals voor het rechtscollege in hoger beroep dat uitspraak doet op verwijzing na cassatie; aangezien het tweede rechtscollege in hoger beroep in de plaats komt van het eerste, neemt het, binnen de grenzen van de vernietiging, kennis van de hogere beroepen tegen het vonnis dat de beklaagde tot een gevangenisstraf met onmiddellijke aanhouding veroordeelt (1). (1) Zie Cass. 1 maart 2005, AR P.05.0008.N, AC 2005, nr. 126; Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, 6de uitg., Die Keure, 2010, p. 918.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

P.04.1616.N 14 december 2004 AC nr. 611

Het bevel tot onmiddellijke aanhouding dat samengaat met een strafrechtelijke veroordeling is geen beslissing die losstaat van de veroordelende beslissing zelf, maar vormt daarmee een geheel; wanneer tegen het veroordelend vonnis door de beklaagde hoger beroep is ingesteld, is het cassatieberoep tegen het bevel tot onmiddellijke aanhouding niet ontvankelijk (1). (1) Het bevel tot onmiddellijke aanhouding dat samengaat met een strafrechtelijke veroordeling, is geen beslissing die losstaat van de veroordelende beslissing, maar vormt daarmee één geheel (Cass., 26 feb. 1997, P.97.0105.F, nr. 111; 25 april 2000, P.00.0608.N, nr 265). Luidens artikel 33, § 2, Voorlopige Hechteniswet, zijn de beslissingen van de hoven en rechtbanken die de onmiddellijke aanhouding gelasten niet vatbaar voor hoger beroep of verzet vanwege de beklaagde. Ze zijn in beginsel wel vatbaar voor cassatieberoep (R. Van Camp en S. Vandromme, Onmiddellijke aanhouding, Comm. Strafr., Kluwer, (losbl.) nr 35). Dat cassatieberoep zal gegrond kunnen worden bevonden in de mate dat de beslissing die de onmiddellijke aanhouding gelast, zelf behept is met een onwettigheid (Cass., 10 nov. 1913, Pas., 1913, I, 460; Cass., 22 nov. 1937, Pas., 1937, I, 348; Cass., 1 maart 1994, P.94.0070.N, nr 105 en de noot (2); R. Declercq, Voorlopige hechtenis en rechtsmiddelen, R.W., 1991-1992, 105, nrs 61 e.v.). Vanuit cassatietechnisch oogpunt kunnen de volgende gevallen van rechtsmiddelen tegen een bevel tot onmiddellijke aanhouding worden onderscheiden: a. veroordeling met onmiddellijke aanhouding in eerste aanleg en enkel cassatieberoep tegen de onmiddellijke aanhouding. Nu hoger beroep tegen een bevel tot onmiddellijke aanhouding is uitgesloten, heeft de beslissing van de politierechtbank of van de correctionele rechtbank (in eerste aanleg) over de onmiddellijke aanhouding het kenmerk van een beslissing in laatste aanleg en is ze dus in beginsel voor cassatie vatbaar (R. Declercq, l.c., nr 66). Maar wanneer de veroordelende beslissing bij afwezigheid van hiertegen aangewende rechtsmiddelen in kracht van gewijsde gaat en dus uitvoerbaar is, is het cassatieberoep tegen de onmiddellijke aanhouding meteen zonder bestaansreden geworden. b. Veroordeling met onmiddellijke aanhouding in eerste aanleg, gevolgd door hoger beroep tegen de veroordeling enerzijds en cassatieberoep tegen de onmiddellijke aanhouding anderzijds. Het Hof oordeelde dat, wanneer het veroordelend vonnis niet definitief is, het cassatieberoep tegen het bevel tot onmiddellijke aanhouding voorbarig, dus niet ontvankelijk is (Cass., 25 april 2000, P.00.0608.N, nr 265). Het geannoteerde arrest beslist dat, nu het bevel tot onmiddellijke aanhouding dat samengaat met een strafrechtelijke veroordeling geen beslissing is die losstaat van die veroordelende beslissing zelf maar daarmee een geheel vormt, het cassatieberoep tegen de enkele beslissing over de onmiddellijke aanhouding niet ontvankelijk is. Ten gevolge van het hoger beroep tegen de veroordelende beslissing zelf zal de appèlrechter zich immers ook moeten uitspreken over de aan de beslissing ten gronde gekoppelde onmiddellijke aanhouding voor zover die maatregel opnieuw door het openbaar ministerie zal worden gevorderd. Overigens kan, luidens artikel 27, § 2, Voorlopige Hechteniswet, de voorlopige invrijheidstelling worden aangevraagd door degene die aangehouden is ingevolge een na veroordeling uitgesproken bevel tot onmiddellijke aanhouding, mits er tegen de veroordeling zelf hoger beroep, verzet of cassatieberoep is aangetekend. Maar niet ontvankelijk is het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling dat voor het hof van beroep is ingediend door een beklaagde die door de correctionele rechtbank bij verstek is veroordeeld met onmiddellijke aanhouding, wanneer het hoger beroep dat hij tegen het veroordelend vonnis heeft ingesteld, zelf kennelijk niet ontvankelijk is wegens laattijdigheid (Cass., 21 nov. 2001, P.01.1509.F, nr 635 met concl. van adv.-gen. Spreutels). c. Veroordeling met onmiddellijke aanhouding uitgesproken in hoger beroep en alleen cassatieberoep tegen de onmiddellijke aanhouding. Volgens een arrest van het Hof voorziet de wet niet in de mogelijkheid om cassatieberoep in te stellen tegen de onmiddellijke aanhouding, zonder dat cassatieberoep tegen de veroordeling waarop ze gegrond is wordt ingesteld (Cass., 12 dec. 2001, P.01.1653.F, nr 697). Alleszins gaat de veroordeling bij ontstentenis van een hiertegen gericht cassatieberoep in kracht van gewijsde als de voorzieningstermijn is verstreken, zodat het cassatieberoep tegen de bijbehorende onmiddellijke aanhouding niet ontvankelijk is aangezien de veroordeling uitvoerbaar is (R. Declercq, l.c., nr 63 (a)). d. Veroordeling met onmiddellijke aanhouding uitgesproken in hoger beroep waartegen algemeen cassatieberoep. Drie mogelijkheden kunnen zich voordoen: 1. Wanneer het cassatieberoep tegen een veroordelende beslissing wordt verworpen, heeft het cassatieberoep tegen het bevel tot onmiddellijke aanhouding evenmin nog bestaansreden aangezien de bestreden veroordeling dan in kracht van gewijsde gaat (Cass., 5 mei 1999, P.99.0481.F, nr 263 en 9 januari 2002, P.01.1035.F, nr 17). 2. De vernietiging van de beslissing waarbij de beklaagde wordt veroordeeld heeft de vernietiging tot gevolg van de beslissing waarbij zijn onmiddellijke aanhouding wordt bevolen (Cass., 18 juni 1997, P.97.0659, nr 279; 2 mei 2000, P.00.0100.N, nr 267; 4 sept. 2001, P.01.0687, nr 443; 8 mei 2002, P.02.0021.F, nr 282). 3. De enkele vernietiging van de beslissing van onmiddellijke aanhouding gebeurt zonder verwijzing en heeft invrijheidstelling tot gevolg (R. Declercq, l.c., nr 64 (b)). Het cassatieberoep tegen een beslissing van onmiddellijke aanhouding wordt beheerst door de gemeenrechtelijke procedurevoorschriften (A. Winants, De rechtsmiddelen, in De Voorlopige hechtenis, editors Benoit Dejemeppe en Dirk Merckx, Kluwer, nr 664).

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

---

P.01.0687.N 4 september 2001 AC nr. ...

De vernietiging van de beslissing waarbij eiser wordt veroordeeld heeft de vernietiging tot gevolg van de beslissing waarbij zijn onmiddellijke aanhouding wordt bevolen (1). (1) Cass., 9 feb. 2000, AR P.99.1689.F, nr. 103; 2 mei 2000, AR P.00.0100.N, nr. 267.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

P.01.0322.F 14 maart 2001 AC nr. ...

Aangezien de beslissing om het probatieuitstel te herroepen onderscheiden is van de eerder uitgesproken veroordeling met uitstel, kan de rechter die dat uitstel herroept de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde niet bevelen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

Aangezien de beslissing om het probatieuitstel te herroepen onderscheiden is van de eerder uitgesproken veroordeling met uitstel, kan de rechter die dat uitstel herroept de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde niet bevelen.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

P.00.1351.F 27 september 2000 AC nr. ...

Wanneer het gedeelte van de gevangenisstraf dat de veroordeelde moet ondergaan, één jaar bedraagt of te boven gaat, staat de toekenning van een uitstel voor een ander gedeelte van die straf de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde niet in de weg (1). (1) Zie Ontwerp van wet betreffende de voorlopige hechtenis, Memorie van toelichting, Gedr. St. Senaat, 1988-89, nr. 658-1, blz. 19, Verslag namens de Commissie voor de Justitie uitgebracht door de heer Arts, idem, nr. 658-2, blz. 107, R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, 1999, blz. 663, nr. 1485, en O. KLEES, "La situation de l'inculpé lors du règlement de la procédure et du prévenu devant le juge du fond", La détention préventive, 1992, blz. 284, noot 4.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

P.00.0100.N 2 mei 2000 AC nr. ...

De vernietiging van de beslissing waarbij eiser straf wordt opgelegd, heeft de vernietiging tot gevolg van de beslissing waarbij zijn onmiddellijke aanhouding wordt bevolen, zodat het onderdeel dat enkel verband houdt met de bevolen onmiddellijke aanhouding, ingevolge de uit te spreken vernietiging van de beslissing waarbij eiser straf wordt opgelegd, geen bestaansreden meer heeft. (3) (3) Cass. 18 juni 1997, A.R. P.97.0659, nr. 279

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.97.0105.F 26 februari 1997 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de beklaagde tegen het veroordelend arrest waarbij zijn onmiddellijke aanhouding wordt bevolen, is niet ontvankelijk wat de strafvordering betreft, als niet blijkt dat de beklaagde zich werkelijk in hechtenis bevond op het ogenblik dat hij die voorziening instelde.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Art. 34, § 2

P.04.0772.F 26 mei 2004 AC nr. 286

Wanneer een inverdenkinggestelde tegen wie in België een aanhoudingsbevel bij verstek is uitgevaardigd, vervolgens aan België is uitgeleverd en er tegen hem wegens dezelfde feiten een nieuw aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, heeft de eventuele nietigheid van het eerste aanhoudingsbevel geen invloed op de geldigheid van het tweede (1). (1) Cass., 17 maart 1993, AR P.93.0381.F, nr 150.

- UITLEVERING -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding bij verstek

Als het bevel tot aanhouding bij verstek uitgevoerd wordt vóór de beëindiging van het onderzoek, kan de onderzoeksmagistraat, na verhoor van de inverdenkinggestelde, een nieuw aanhoudingsbevel uitvaardigen; dat nieuw aanhoudingsbevel wordt aan de inverdenkinggestelde betekend binnen achtenveertig uur te rekenen van de betekening, op het Belgisch grondgebied, van het bevel tot aanhouding bij verstek, welke moet geschieden binnen vierentwintig uur van de aankomst of de vrijheidsberoving op het Belgisch grondgebied; de niet-betekening van het bevel tot aanhouding bij verstek belet niet dat, binnen de wettelijke termijn te rekenen van de feitelijke vrijheidsberoving, een regelmatig aanhoudingsbevel wordt uitgevaardigd (1). (1) Zie Cass., 23 feb. 1993, AR P.0267.N, nr 114.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.00.1359.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

Een bevel tot aanhouding bij verstek wordt uitgevoerd wanneer degene t.a.v. wie het is uitgevaardigd, in België is aangehouden of aan de Belgische overheden is uitgeleverd, en wanneer voormeld bevel hem is betekend binnen de vierentwintig uren te rekenen, naar gelang van het geval, van zijn vrijheidsbeneming of van zijn aankomst op Belgisch grondgebied.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding bij verstek

Art. 34, § 3

P.00.1359.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer het door een Belgische onderzoeksrechter bij verstek uitgevaardigd bevel tot aanhouding niet in België is uitgevoerd, zijn de Belgische rechtscolleges niet bevoegd om de invrijheidstelling van de beklaagde te bevelen, die in het buitenland op grond van een beslissing van de gerechtelijke overheden van dat land wordt gedetineerd, in antwoord op een verzoek om uitlevering dat door de Belgische Staat t.g.v. het voormelde bevel tot aanhouding bij verstek is gedaan.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding bij verstek

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 34, §§ 1 en 2

C.07.0139.F 18 juni 2010 AC nr. 436

De voorwaarden die artikel 16 uit hoofdstuk III van de Voorlopige Hechteniswet voor de geldigheid van een aanhoudingsbevel oplegt, zijn slechts op een bij verstek uitgevaardigd aanhoudingsbevel van toepassing in zoverre het de grondslag vormt van de voorlopige hechtenis van de inverdenkinggestelde in België (1). (1) Zie Cass., 26 mei 2004, AR P.04.0772.F, AC, 2004, nr. 286; Cass., 14 juli 2009, AR P.09.1076.N, AC, 2009, nr. 457; H.-D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH en M.-A. BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Brugge, Die Keure, 5e editie, p. 1021 tot 1023.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding bij verstek

Art. 35

P.03.0620.F 7 mei 2003 AC nr. 280

Art. 5.3 E.V.R.M., waarborgt het recht van de gedetineerde om binnen een redelijke termijn te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld, bepaalt dat de invrijheidstelling afhankelijk kan worden gesteld van een waarborg voor de verschijning van de betrokkene op de rechtszitting; het gaat niet om een absoluut recht op invrijheidstelling onder borgsom of onder een andere waarborg, maar de rechter moet nagaan of de doelstelling van de voorlopige hechtenis op die manier niet kan worden bereikt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.02.0689.F 15 mei 2002 AC nr. 297

De rechter bepaalt op onaantastbare wijze het bedrag van de borgsom bedoeld bij artikel 35, Wet Voorlopige Hechtenis, en bij gebrek aan conclusie is hij niet verplicht zijn desbetreffende beslissing te motiveren (1). (1) Cass., 12 okt. 1995, A.R. P.93.1339.N, nr. 406.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

P.99.0058.N 28 maart 2000 AC nr. ...

De borgstelling is van civielrechtelijke aard en de verbeurdverklaring van de borgsom is geen straf. Doet daaraan geen afbreuk de omstandigheid dat door de betaling van de gevorderde borgsom een verdachte in vrijheid wordt gelaten.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Art. 35, § 4

P.14.1127.F 8 oktober 2014 AC nr. 585

De borgsom die door een aangehouden inverdenkinggestelde of voor diens rekening in de Deposito- en Consignatiekas is gestort na een met toepassing van artikel 35, §4, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis gewezen beslissing, wordt geacht aan die inverdenkinggestelde toe te behoren; onverminderd de rechten van derden kan zij worden verbeurdverklaard indien de voorwaarden verenigd zijn waaronder die straf kan worden uitgesproken (1). (1) Zie Cass. 28 juni 2007, AR C.02.0173.F, AC 2007, nr. 366; Henri-D. Bosly, Damien Vandermeersch en Marie-Aude Beernaert, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitgave, p. 852.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- BORGTOCHT -

P.13.0207.N 4 juni 2013 AC nr. ...

De beslissing over de bestemming van de borgsom betreft niet de strafvordering, die reeds is beëindigd en is van civielrechtelijke aard; de toewijzing van de borgsom aan de Staat houdt geen sanctioneren in van het plegen van een misdrijf door de betrokkene, maar is slechts een louter gevolg van de niet-verschijning zonder wettige reden van verschoning door een veroordeelde ter tenuitvoerlegging van een effectieve vrijheidsstraf zodat de rechter met die beslissing dan ook geen uitspraak doet over de gegrondheid van een tegen de betrokkene ingestelde strafvervolging in de zin van artikel 6 EVRM (1). (1) Zie: Cass. 28 maart 2000, AR P.99.0058.N, AC 2000, nr. 205.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- BORGTOCHT -

P.10.2017.F 21 maart 2012 AC nr. ...

De borgtocht die door de advocaat van een gedetineerde inverdenkinggestelde, voor en namens die gedetineerde, aan de Deposito- en Consignatiekas is gestort, behoort, in de regel, de gedetineerde toe (1). (1) Zie de concl. van het O.M. in Pas. 2012, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- LASTGEVING -

P.08.0839.F 22 oktober 2008 AC nr. 574

Wanneer de invrijheidstelling van een inverdenkinggestelde afhangt van de voorafgaande betaling van een borgsom en de inverdenkinggestelde na betaling van het opgelegde bedrag in vrijheid is gesteld, staat het alleen aan de rechter die uitspraak doet over de strafvordering om over de aanwending van de borgsom te beslissen (1). (1) Cass., 19 juli 2005, AR P.05.1008.N, AC, 2005, nr 390; Raoul DECLERCQ, "Détention préventive", R.P.D.P., Aanvulling X, Bruylant, 2007, nr 271.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling wijst op het onverantwoorde karakter van de vertraging in een gerechtelijk onderzoek, zonder dat het die vertraging aanmerkt als een onregelmatigheid van de bewijsverkrijging, doet zij geen uitspraak over de strafvordering met een beslissing die de grondslag van de borgsom kan wegnemen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

C.02.0173.F 28 juni 2007 AC nr. 366

Een geldbedrag dat als borgsom in consignatie is gegeven ter uitvoering van een beslissing tot voorlopige invrijheidstelling kan worden verbeurdverklaard, indien de voorwaarden om die straf uit te spreken zijn vervuld (1). (1) Zie conclusie O.M. in Pas., 2007, nr. ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- STRAF - Andere straffen

P.07.0237.N 12 juni 2007 AC nr. 318

Inzake voorlopige hechtenis wordt de borgsom, betaald bij de invrijheidstelling, toegewezen aan de Staat o.m. wanneer de veroordeelde niet verschenen is ter tenuitvoerlegging van het vonnis, d.i. niet alleen wanneer de veroordeelde zich bij oproeping niet aanbiedt om zijn straf uit te voeren, maar ook wanneer de veroordeelde na een strafonderbreking op de gestelde datum niet meer verschijnt voor de verdere uitvoering van zijn straf (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BORGTOCHT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei

P.04.0098.N 20 april 2004 AC nr. 208

Het cassatieberoep van de eiser op derdenverzet tegen de vervallenverklaring van de borgsom in zake voorlopige hechtenis is bij gebreke aan betekening niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 8 juni 1993, AR P.93.0170.N, nr 274; 4 sept. 2001, AR P.01.0545.N, nr 440.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

P.03.1332.N 2 december 2003 AC nr. 612

Het cassatieberoep dat betrekking heeft op de vordering tot teruggave van de borgsom moet worden betekend aan het openbaar ministerie (1). (1) Zie Cass., 3 maart 1999, AR P.99.0168.F, nr 129; 27 nov. 2001, AR P.01.1586.N, nr 647.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Allerlei

P.01.1586.N 27 november 2001 AC nr. ...

Een verzoeker tot terugbetaling van de door hem betaalde borgsom moet zijn cassatieberoep aan het openbaar ministerie betekenen (1). (1) Zie cass., 3 maart 1999, P.99.0168.F, nr 129.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Allerlei

P.99.1364.F 29 september 1999 AC nr. ...

De invrijheidstelling onder borgsom is een beslissing waarbij de handhaving van de voorlopige hechtenis wordt bevolen tot de vereiste zekerheid is betaald.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.0168.F 3 maart 1999 AC nr. ...

Ontvankelijk, ofschoon niet aan het O.M. betekend, is het cassatieberoep van de beklaagde tegen het arrest van het hof van beroep tot toewijzing aan de Staat van de door die beklaagde bij zijn invrijheidstelling gestorte borgsom. (Impliciet). ~@@ CCCCCCCCC

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

De toewijzing aan de Staat van de door de beklaagde bij zijn invrijheidstelling gestorte borgsom, wegens niet-verschijning van die beklaagde bij enige proceshandeling, kan alleen in de veroordelende beslissing zelf worden bevolen; die toewijzing kan alleen achteraf worden bevolen, als de veroordeelde niet verschijnt ter tenuitvoerlegging van zijn straf.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

P.96.0512.F 24 april 1996 AC nr. ...

Het is niet tegenstrijdig te beslissen dat, wegens het gevaar voor ontvluchting, de handhaving van de hechtenis in het belang van de openbare veiligheid geboden is tenzij een borgsom betaald wordt, en het bedrag van die borgsom zo hoog te bepalen dat het gevaar dat verdachte niet verschijnt zeer gering, zo niet onbestaande, wordt; die alternatieve maatregel is algemeen en dus niet discriminerend; voor de bepaling ervan kan rekening worden gehouden met de bijzondere toestand van iedere verdachte.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

P.94.0866.N 8 augustus 1994 AC nr. ...

Het bevel tot storting van een borgsom is niet van rechtswege vervallen, omdat de raadkamer binnen de door artikel 36, §1, vijfde lid, Wet Voorlopige Hechtenis bepaalde termijn van vijf dagen geen uitspraak heeft gedaan over een verzoek tot teruggave van de gestorte borgsom.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Art. 35, § 4, vierde lid

P.01.0342.N 18 juni 2002 AC nr. 366

De wetsbepaling die voorschrijft dat wanneer de veroordeling voorwaardelijk is, de borgsom wordt teruggegeven, indien de verdachte bij alle proceshandelingen verschenen is, vereist niet dat het vonnis of het arrest van veroordeling die teruggave ambshalve beveelt (1). (1) De teruggave van de borgsom in de gevallen bepaald in artikel 35, § 4, vierde lid, Wet Voorlopige Hechtenis is een recht (R.P.D.B., V° Détention préventive, nr. 208). De strafrechter dient zich daarentegen uitdrukkelijk over de bestemming van de borgsom uit te spreken in de gevallen, bepaald in artikel 35, § 4, vijfde, zesde en zevende lid.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei

Art. 35, § 4, vijfde lid

P.08.0639.F 24 september 2008 AC nr. 501

Wanneer de veroordeelde zonder wettige reden van verschoning niet verschenen is ter tenuitvoerlegging van de straf van vrijheidsberoving, wordt de borgsom aan de Staat toegewezen; er is sprake van niet-verschijning van de veroordeelde ter tenuitvoerlegging van het vonnis, wanneer hij geen gevolg geeft aan het opsluitingsbriefje dat hem daartoe is verstrekt of wanneer hij zich onrechtmatig aan de tenuitvoerlegging van de straf onttrekt volgens één van de modaliteiten die hij met toepassing van de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden, heeft genoten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- BORGTOCHT -

Wanneer de veroordeelde zonder wettige reden van verschoning niet verschenen is ter tenuitvoerlegging van de straf van vrijheidsberoving, wordt de borgsom aan de Staat toegewezen; er is sprake van niet-verschijning van de veroordeelde ter tenuitvoerlegging van het vonnis, wanneer hij geen gevolg geeft aan het opsluitingsbriefje dat hem daartoe is verstrekt of wanneer hij zich onrechtmatig aan de tenuitvoerlegging van de straf onttrekt volgens één van de modaliteiten die hij met toepassing van de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden, heeft genoten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Wanneer de veroordeelde gevolg gegeven heeft aan het opsluitingsbriefje en zich niet aan de tenuitvoerlegging van de straf buiten de gevangenis heeft onttrokken, moet de borgsom worden teruggegeven, ook als de straf, alleen reeds door het feit dat de administratie de veroordeelde voorlopig in vrijheid heeft gesteld, uitvoerbaar blijft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- BORGTOCHT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Art. 35, §§ 1 en 5

P.08.1443.F 15 oktober 2008 AC nr. 550

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling beslist dat de voorwaarden voor de vrijlating van de inverdenkinggestelde toepasselijk zullen zijn voor een duur die het wettelijke maximum van drie maanden overschrijdt, vernietigt het Hof die beslissing in zoverre zij de duur bepaalt en verwijst het de aldus beperkte zaak naar een anders samengestelde kamer van inbeschuldigingstelling.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

P.08.0563.N 15 april 2008 AC nr. 226

Wanneer een aangehouden verdachte voorlopig in vrijheid wordt gesteld onder de voorwaarde zich te laten opnemen in een gesloten afdeling van een psychiatrische instelling en daarmee heeft ingestemd, maakt dat gedwongen verblijf in die instelling geen schending uit van de psychische en fysische integriteit van de verdachte; het feit dat de verdachte nadien zijn instemming dienaangaande intrekt, doet daaraan geen afbreuk (1). (1) Omtrent de grenzen van de appreciatiebevoegdheid van de rechter bij het opleggen van voorwaarden, zie Cass., 18 maart 2003, AR P.03.0352.N, AC, 2003, nr. 178.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Art. 36, § 1, vierde en vijfde lid

P.97.0771.F 18 juni 1997 AC nr. ...

De voorwaardelijk in vrijheid gestelde verdachte kan vragen dat de door de onderzoeksrechter opgelegde voorwaarden worden opgeheven of gewijzigd; dat beroep moet worden ingesteld voor de raadkamer.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Art. 36, § 1, vierde lid

P.12.2052.N 2 januari 2013 AC nr. ...

Het gerechtelijk onderzoek is, behoudens de wettelijke uitzonderingen, geheim; dat geheim kan rechtvaardigen dat uitspraak wordt gedaan over het verzoek van een in vrijheid gestelde verdachte tot opheffing van opgelegde voorwaarden op grond van artikel 36, § 1, vierde lid, Voorlopige Hechteniswet, zonder dat hij inzage heeft gekregen in het volledige strafdossier; het door de eiser ingeroepen recht van verdediging kan aan die regel geen afbreuk doen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Art. 37

P.08.1845.N 30 december 2008 AC nr. 754

Het cassatieberoep tegen een beslissing van vrijheid onder voorwaarden en invrijheidstelling onder voorwaarden wordt ingesteld binnen een termijn van viereentwintig uur die begint vanaf de dag waarop de beslissing aan de verdachte wordt betekend.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

P.08.1443.F 15 oktober 2008 AC nr. 550

Het cassatieberoep van het openbaar ministerie tegen de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die de inverdenkinggestelde vrijlaat onder voorwaarden, is ontvankelijk (Impliciet).

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

P.07.1385.N 9 oktober 2007 AC nr. 468

De wet doet het bestaan, de tegenwerpelijkheid of de rechtsgeldigheid van de door de onderzoeksrechter met toepassing van artikel 36, Voorlopige Hechteniswet genomen beslissingen niet afhangen van de betekening ervan (1). (1) Cass., 21 mei 2002, AR P.02.0691.N - P.02.0693.N, nr 312.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

P.01.0946.F 3 juli 2001 AC nr. ...

De betekening van de beslissing tot voorwaardelijke invrijheidstelling is een vormvereiste dat ertoe strekt de termijnen voor hoger beroep of cassatieberoep te doen ingaan ; de onregelmatigheid van die betekening heeft bijgevolg niet de nietigheid van de beslissing tot gevolg.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.01.0127.F 31 januari 2001 AC nr. ...

Noch artikel 37 Wet Voorlopige Hechtenis noch enig andere wettelijke bepaling leggen een nietigheid of een sanctie op als de beslissing tot voorwaardelijke invrijheidstelling, niet binnen de voor die vormvereiste voorgeschreven termijn van vierentwintig uur aan de verdachte is betekend (1). (1) Zie Cass., 4 maart 1992, A.R. 9770, nr. 352.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Art. 7, eerste lid

P.99.1347.F 22 september 1999 AC nr. ...

De betekening van het bevel tot medebrenging die niet plaatsvindt op het ogenblik van de uitvoering ervan, is onregelmatig.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

Artt. 1 en 16

P.94.1178.F 5 oktober 1994 AC nr. ...

Een door de jeugdrechter genomen voorlopige maatregel van bewaring is geen vrijheidsbeneming en geen aanhouding in de zin van de Wet Voorlopige Hechtenis.~

- JEUGDBESCHERMING -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 1, 1°, 2, 5° en 18, § 1, eerste lid

P.11.0971.N 31 mei 2011 AC nr. ...

De vrijheidsbeneming bedoeld in de artikelen 1,1°, 2 en 18, § 1, eerste lid, Voorlopige Hechteniswet neemt een aanvang vanaf het ogenblik dat de verdachte geen vrijheid van komen en gaan heeft, dit is vanaf het ogenblik dat de politiediensten zich van zijn persoon hebben verzekerd; dit is niet het geval wanneer de verdachte zich vrij in zijn woning begeeft waar hij zich verschanst en de politiediensten de straat in de omgeving van die woning afzetten; op dat ogenblik hebben de politiediensten immers nog geen controle over de persoon van de verdachte en is het diens vrije keuze om zich in de plaats waar hij zich bevindt te verschansen (1). (1) Zie Cass. 21 nov. 2001, AR P.01.1538.F, AC, 2001, nr. 636.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 1, 1°, en 2, eerste lid

P.14.1230.F 12 augustus 2014 AC nr. ...

De overschrijding van de termijn van 24 uren, die zowel in artikel 1, 1°, als in artikel 2, eerste lid, van de wet van 20 juli 1990 is bepaald, belet de jeugdrechter niet om een opvoedende maatregel te nemen; wanneer die maatregel echter bestaat in een voorlopige plaatsing van de minderjarige in een gesloten afdeling, wordt de onrechtmatigheid van de vrijheidsbeneming met de invrijheidstelling van de minderjarige bestraft.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Algemeen

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 1, 2 en 16, §§ 2 en 4

P.10.0872.N 22 juni 2010 AC nr. 445

De artikelen 1, 2 en 16, §§2 en 4, Voorlopige Hechteniswet, bepalen niet dat de verdachte moet worden bijgestaan door een advocaat zodra hij van zijn vrijheid wordt beroofd (1). (1) Zie Cass., 26 mei 2010, AR P.10.0503.F, AC, 2010, nr. ...

- ADVOCAAT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 1, 2 en 20, § 1

P.09.0304.F 11 maart 2009 AC nr. 194

Een onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de eventuele handhaving van de voorlopige hechtenis, kan oordelen dat onthouding van het recht op bijstand van een advocaat vanaf de eerste ondervraging door de politie niet aan een eerlijke behandeling van de zaak voor de bodemrechter in de weg staat (1). (1) Zie Hof Mensenrechten, 27 nov. 2008, Salduz t. Turkije.

- ADVOCAAT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Artt. 1, 2, 21 en 30

P.08.1632.N 18 november 2008 AC nr. 645

Wanneer de verdachte voor het onderzoeksgerecht de regelmatigheid van zijn vrijheidsbeneming betwist, is het voor hem redelijkerwijze voorzienbaar dat de rechter het wel of niet bestaan van heterdaad onderzoekt; door aldus te handelen verschalkt hij niet de verdachte.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 12 en 28

P.12.0437.N 20 maart 2012 AC nr. ...

De omstandigheid dat een verdachte in vrijheid is gelaten na het overschrijden van de in artikel 12 Voorlopige Hechteniswet bedoelde termijn van 24 uur, zonder dat tegen hem een aanhoudingsbevel werd uitgevaardigd, belet de onderzoeksrechter niet, indien nieuwe en ernstige omstandigheden dit noodzakelijk maken, lastens de verdachte overeenkomstig artikel 28 Voorlopige Hechteniswet later een bevel tot aanhouding te verlenen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 16 en 18

P.00.0395.F 15 maart 2000 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de onderzoeksrechter die het aanhoudingsbevel uitvaardigt om, binnen de termijn van vierentwintig uur waarbinnen dat bevel aan de verdachte moet worden betekend, in het bezit te zijn van het oorspronkelijk proces-verbaal van de zaak die bij hem aanhangig is gemaakt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 16 en 21

P.99.1502.N 9 november 1999 AC nr. ...

De onderzoeksrechter en het onderzoeksgerecht die feitelijke omstandigheden in aanmerking nemen om te beslissen, al naar het geval, tot aanhouding of handhaving van de voorlopige hechtenis van een verdachte, verantwoorden slechts een maatregel van tijdelijke aard, die de uitspraak van de feitenrechter over de schuld aan de feiten waarvan de aangehoudene wordt verdacht, onverkort laat; door hierover te beslissen miskennen zij niet het vermoeden van onschuld, ook niet wanneer de verdachte het bestaan van deze feitelijke omstandigheden betwist.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Algemeen

P.97.0414.F 1 april 1997 AC nr. ...

Wettig is de beslissing waarbij de handhaving van de voorlopige hechtenis bevolen wordt op grond van materiële gegevens die de onthullingen van een anonieme getuige bevestigen, zodat die onthullingen niet de enige aanwijzing vormen die in aanmerking is genomen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16 en 21, § 4, en 30, § 4

P.01.1389.F 31 oktober 2001 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht beoordeelt op onaantastbare wijze, in feite, of het voor de openbare veiligheid volstrekt noodzakelijk is om de voorlopige hechtenis te handhaven ; het kan zijn vaststelling dat de handhaving van de voorlopige hechtenis volstrekt noodzakelijk is voor de openbare veiligheid, kracht bijzetten door te wijzen op het bestaan van een of meerdere in artikel 16, derde lid, Wet Voorlopige Hechtenis, bedoelde voorwaarden (1). (1) Zie Cass., 25 sept. 1984, A.R. 9112, nr. 66 ; 25 feb. 1992, A.R. 6389, nr. 337 ; 16 juni 1993, A.R. P.93.0864.F, nr. 289 ; 12 feb. 1997, A.R. P.97.0161.F, nr. 82.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 16 en 28

P.09.0155.F 4 februari 2009 AC nr. 93

De nieuwe en ernstige omstandigheden die het noodzakelijk maken dat de onderzoeksrechter een bevel tot aanhouding uitvaardigt tegen de inverdenkinggestelde die eerder in vrijheid is gelaten of gesteld, kunnen met name bestaan in het feit dat nieuwe schuldaanwijzingen aan het licht zijn gekomen (1). (1) Zie Cass., 12 jan. 2005, AR P.05.0007.F, AC, 2005, nr. 19.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.02.0085.F 23 januari 2002 AC nr. 50

Het aanhoudingsbevel dat door de onderzoeksrechter wordt uitgevaardigd na het ontlasten van een onderzoeksrechter van een ander arrondissement, is een autonome titel die niet kan worden gelijkgesteld met het aanhoudingsbevel dat tegen een in vrijheid gelaten of gestelde verdachte wordt uitgevaardigd (1). (1) Cass., 29 april 1997, A.R. P.97.0524.N, nr. 207.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.96.0707.N 4 juni 1996 AC nr. ...

Nieuwe feiten op grond waarvan de onderzoeksrechter tegen een in vrijheid gelaten verdachte een bevel tot aanhouding verleent, kunnen tevens gelden als nieuwe en uitzonderlijke omstandigheden die, met toepassing van artikel 28, §1, 2°, Voorlopige Hechteniswet, het uitvaardigen van die maatregel op grond van de eerder onderzochte feiten noodzakelijk maken.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 16 en 35

P.03.0352.N 18 maart 2003 AC nr. 178

Alle met het oog op voorlopige invrijheidstelling opgelegde voorwaarden zijn, gelet op de aard en de draagwijdte ervan en de daarvoor wettelijk bepaalde bijzondere motiveringsverplichting, onderling onlosmakelijk verbonden, zodat het niet naar recht verantwoord zijn van één van die voorwaarden de vernietiging van het arrest met zich meebrengt in zoverre het beslist over de na te leven voorwaarden (1). (1) Anders dan het Hof heeft beslist, had het O.M. geconcludeerd dat de beslissing om een geheel van voorwaarden op te leggen eveneens onlosmakelijk verbonden was met de beslissing tot invrijheidstelling zelf, zodat ook deze diende te worden vernietigd.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

De rechter die een verdachte of een beklaagde in vrijheid laat of in vrijheid stelt onder oplegging van één of meer voorwaarden, kan deze voorwaarden slechts vrij bepalen binnen de wettelijke grenzen van de artikelen 16, §§ 1 en 5, en 35, §§ 1, 2, 3 en 5 van de Voorlopige Hechteniswet, en mits eerbiediging van de supranationale verdragsbepalingen die rechtstreekse werking hebben in de interne rechtsorde, van de Grondwet en van de algemene rechtsbeginselen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Artt. 16, § 1 en 21, § 4

P.00.0053.N 18 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer het onderzoeksgerecht vaststelt dat er een reëel gevaar bestaat dat de verdachte bij vrijlating zou overgaan tot het plegen van soortgelijke eigendomsdelicten, spreekt het zich aldus niet uit over de schuld of onschuld van de verdachte, maar betrekt het enkel feitelijke gegevens in zijn oordeel dat het voor de openbare veiligheid volstrekt noodzakelijk is de voorlopige hechtenis te handhaven.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 1, 1e en 3e lid, 23, 4°, en 30, § 4, 1e lid

P.14.0544.F 9 april 2014 AC nr. ...

Wanneer de appelrechters een strafrechtelijke kwalificatie die machtigt tot handhaving van de voorlopige hechtenis, enkel op grond van artikel 16, § 1, eerste lid, van de wet betreffende de voorlopige hechtenis behouden, terwijl de omschrijving die de inverdenkinggestelde had voorgesteld het toezicht vergde op de voorwaarden bepaald in artikel 16, § 1, derde lid, van de voormelde wet, in het kader van de feiten met de omschrijving die volgens hem in aanmerking moest worden genomen, staat het aan hen om de elementen nader te bepalen die volgens hen, niettegenstaande de uitvoerige betwisting van de inverdenkinggestelde, ernstige aanwijzingen van schuld uitmaken in verband met die omschrijving (1). (1) Zie Cass. 17 mei 2006, AR P.06.0684.F, AC 2006, nr. 278.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 1, 21, § 4, 28, § 1 en 30, §§ 1 en 4

P.99.1481.F 3 november 1999 AC nr. ...

Wanneer nieuwe en ernstige omstandigheden de uitvaardiging van een bevel tot aanhouding tegen een in vrijheid gestelde verdachte noodzakelijk maken, zijn de onderzoeksgerechten niet ontslagen van de verplichting om daarenboven na te gaan of er grond bestaat om de voorlopige hechtenis te handhaven, inzonderheid, door te verwijzen naar hun vroegere beslissingen m.b.t. de gegevens die, gelet op de nieuwe aanwijzingen van schuld van de verdachte, de volstrekte noodzakelijkheid van zijn hechtenis op het ogenblik van hun beslissing wettigen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.1500.F 3 november 1999 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten kunnen wettig beslissen dat de nieuwe en ernstige omstandigheden die de uitvaardiging van een nieuw bevel tot aanhouding tegen een in vrijheid gestelde verdachte noodzakelijk maken, gelet op de in hun vroegere beslissingen vermelde gegevens, de handhaving van de voorlopige hechtenis volstrekt noodzakelijk maken voor de openbare veiligheid.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.95.0293.F 15 maart 1995 AC nr. ...

De onderzoeksrechter en, na hem, de onderzoeksgerechten oordelen in feite of de hechtenis van een in vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte gewettigd wordt door nieuwe en ernstige omstandigheden en door de volstrekte noodzakelijkheid voor de openbare veiligheid.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 16, § 1, 22, 23 en 30, § 4

P.14.1732.F 26 november 2014 AC nr. 731

Het onderzoeksgerecht beoordeelt in feite of de handhaving van de voorlopige hechtenis volstrekt noodzakelijk is voor de openbare veiligheid; bij ontstentenis van conclusie, omkleedt het zijn beslissing dienaangaande regelmatig met redenen door de feitelijke omstandigheden van de zaak te vermelden en die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de inverdenkinggestelde waarop zij is gegrond.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Wanneer de inverdenkinggestelde ook van zijn vrijheid is beroofd wegens één of verschillende veroordelingen, mag het onderzoeksgerecht dat uitspraak doet over de voorlopige hechtenis niet vooruitlopen op de beslissingen die nog over de tenuitvoerlegging van die straffen kunnen worden genomen (1). (1) Zie Cass. 1 december 2010, AR P.10.1808.F, AC 2010, nr. 708.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 1, 22, eerste en tweede lid, 23, 30, en 31

P.06.0876.F 21 juni 2006 AC nr. 348

Wanneer het Hof van Cassatie vaststelt dat de voorlopige hechtenis die op een bevel tot aanhouding is gesteund, door de raadkamer niet werd gehandhaafd binnen de bij de wet bepaalde termijn, vernietigt het zonder verwijzing het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, in hoger beroep, tot handhaving van de voormelde voorlopige hechtenis had beslist (1). (1) Het openbaar ministerie heeft geconcludeerd dat de appelrechters, op grond van de redenen van de beschikking van de raadkamer van 26 mei 2006, die door het bestreden arrest zijn overgenomen, hadden kunnen beslissen dat het een verschrijving betrof die zij konden verbeteren.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

Artt. 16, § 1, 22, vijfde lid, en 30, § 4

P.04.0902.F 23 juni 2004 AC nr. 350

Voor zover dit tot geen enkel automatisme leidt, kunnen de onderzoeksgerechten die de voorlopige hechtenis handhaven, de gronden overnemen van één of meerdere vroeger in de zaak gewezen beslissingen, wanneer zij vaststellen dat die gronden op het ogenblik van hun uitspraak nog steeds bestaan (1). (1) Cass., 26 jan. 2000, AR P.00.0094.F, nr 70.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.03.0106.F 29 januari 2003 AC nr. 68

De onderzoeksgerechten die de voorlopige hechtenis handhaven, kunnen de gronden overnemen van één of meerdere vroeger in de zaak gewezen beslissingen, wanneer zij vaststellen dat die gronden op het ogenblik van hun uitspraak nog steeds bestaan, voor zover dit tot geen enkel automatisme leidt (1). (1) Cass., 26 jan. 2000, A.R. P.00.0094.F, nr. 70.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.01.0367.F 21 maart 2001 AC nr. ...

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, die een beschikking tot voorwaardelijke invrijheidstelling wijzigt en de handhaving van de voorlopige hechtenis beveelt door alleen te verwijzen naar de in het aanhoudingsbevel weergegeven redenen en naar de vroegere arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarvan de motivering eveneens tot een verwijzing beperkt blijft, is niet naar recht verantwoord, wanneer die systematische herhaling van dezelfde motieven door de loutere verwijzing naar een of meerdere eerdere beslissingen op een automatisme wijst dat niet verenigbaar is met het uitzonderlijk karakter van de voorlopige hechtenis, met de noodzakelijke individualisering en met het evolutief karakter ervan (1). (1) Zie Cass., 3 feb. 1999, A.R. P.99.0133.F, nr. 65, en de noot A.H.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.00.0094.F 26 januari 2000 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten die de voorlopige hechtenis handhaven, kunnen de gronden overnemen van één of meerdere vroeger in de zaak gewezen beslissingen, wanneer zij vaststellen dat die gronden op het ogenblik van hun uitspraak nog steeds bestaan, voor zover dit tot geen enkel automatisme leidt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.0133.F 3 februari 1999 AC nr. ...

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, die de beschikking tot handhaving van de voorlopige hechtenis bevestigt en daarbij alleen verwijst naar de in het aanhoudingsbevel weergegeven redenen en naar de vroegere arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarvan de motivering eveneens tot een verwijzing beperkt blijft, is niet naar recht verantwoord, wanneer die systematische herhaling van dezelfde motieven wijst op een automatisme dat niet verenigbaar is met het uitzonderlijk karakter van de voorlopige hechtenis, met de noodzakelijke individualisering en met het evolutief karakter ervan.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 1, 22, zesde lid en 23, 4°

P.06.0644.F 10 mei 2006 AC nr. 268

Wanneer op het feit een zwaardere straf dan vijftien jaar dwangarbeid staat, moet het onderzoeksgerecht dat, met vermelding van de feitelijke omstandigheden van de zaak en van die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de inverdenkinggestelde, de absolute noodzakelijkheid vaststelt, voor de openbare veiligheid, van de handhaving van de voorlopige hechtenis, de conclusie van de inverdenkinggestelde niet beantwoorden waarin het risico dat hij zich aan het gerecht zou onttrekken wordt betwist (1). (1) Zie Cass., 13 maart 1991, AR 8947, nr 364.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 1, 22, zevende lid, en 30, § 4

P.08.0061.F 16 januari 2008 AC nr. 31

Voor zover daaruit geen enkel automatisme blijkt kunnen de onderzoeksgerechten die de voorlopige hechtenis handhaven, de redenen herhalen van één of meerdere vroeger in de zaak gewezen beslissingen, wanneer zij vaststellen dat die redenen op het ogenblik van de uitspraak nog steeds bestaan (1). (1) Cass., 23 juni 2004, AR P.04.0902.F, AC, 2004, nr 350.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 1, derde lid en 16, § 5, eerste en tweede lid

P.08.0563.N 15 april 2008 AC nr. 226

Wanneer een aangehouden verdachte voorlopig in vrijheid wordt gesteld onder de voorwaarde zich te laten opnemen in een gesloten afdeling van een psychiatrische instelling en daarmee heeft ingestemd, maakt dat gedwongen verblijf in die instelling geen schending uit van de psychische en fysische integriteit van de verdachte; het feit dat de verdachte nadien zijn instemming dienaangaande intrekt, doet daaraan geen afbreuk (1). (1) Omtrent de grenzen van de appreciatiebevoegdheid van de rechter bij het opleggen van voorwaarden, zie Cass., 18 maart 2003, AR P.03.0352.N, AC, 2003, nr. 178.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Artt. 16, § 1, derde lid en 22, vijfde lid

P.97.0161.F 12 februari 1997 AC nr. ...

De voorwaarden voor de handhaving van de voorlopige hechtenis, die zijn opgesomd in artikel 16, § 1, derde lid, Wet Voorlopige Hechtenis, dienen niet tezamen vervuld te zijn; zij worden door het onderzoeksgerecht in feite beoordeeld.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 1, derde lid, 22, vijfde lid, en 30, § 4

P.96.0354.F 20 maart 1996 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis, wanneer het arrest van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, op grond van de omstandigheden van de zaak die het hof in feite beoordeelt beslist dat het gevaar voor herhaling niet geweken is.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 1, derde lid, 35, inz. § 1, en 36

P.96.1224.F 11 september 1996 AC nr. ...

Wanneer het maximum van de toepasselijke straf vijftien jaar dwangarbeid niet te boven gaat, dienen de wettelijke voorwaarden voor de voorlopige hechtenis, die worden opgesomd in artikel 16, § 1, derde lid, Wet Voorlopige Hechtenis, niet tezamen vervuld te zijn.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 16, § 1, derde lid, en 28, § 1

P.95.0293.F 15 maart 1995 AC nr. ...

Wanneer het maximum van de toepasselijke straf vijftien jaar dwangarbeid niet te boven gaat, dienen de wettelijke voorwaarden voor de hechtenis, die worden opgesomd in artikel 16, § 1, derde lid, Wet Voorlopige Hechtenis 199O, niet tezamen vervuld te zijn.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 16, § 1, eerste lid, 21, § 4, 22, zesde lid, en 30, §4

P.10.1808.F 1 december 2010 AC nr. 708

Het feit dat de inverdenkinggestelde in tenuitvoerlegging van een veroordeling van zijn vrijheid kan worden beroofd, belet het onderzoeksgerecht niet om te oordelen of de tegen hem genomen maatregel van voorlopige hechtenis volstrekt noodzakelijk is.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 1, tweede lid, en § 5, 21, § 4, en 26

P.04.0069.F 21 januari 2004 AC nr. 36

De onderzoeksgerechten die de wettigheid van het aanhoudingsbevel moeten nagaan, zijn bevoegd om de redenen ervan te verbeteren, hetzij door een onjuiste reden door een juiste te vervangen, hetzij door de mogelijke fouten in dat bevel te verbeteren, zelfs als de onderzoeksrechter het vermoeden van onschuld miskend heeft, aangezien die miskenning geen onherstelbaar gebrek is (1); de feitelijke omstandigheden van de zaak en die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de inverdenkinggestelde, die in het aanhoudingsbevel worden omschreven als gronden die de handhaving van de voorlopige hechtenis verantwoorden, houden niet op te bestaan, alleen op grond dat hun formulering door een dergelijk gebrek zou zijn aangetast (2). (1) Cass., 5 nov. 1997, AR P.97.1344.F, nr 453, met concl. O.M. (2) Zie Cass., 23 juni 1994, AR P.94.0808.N, nr 331.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Artt. 16, § 1er en 5, en 22

P.11.2021.F 14 december 2011 AC nr. ...

Artikel 5.3 van het EVRM heeft niet tot doel de Lidstaten te verplichten om een verdachte die nochtans als gevaarlijk is aangemerkt, onmiddellijk in vrijheid te stellen wegens vertraging die is opgelopen bij de uitvoering van een onderzoekshandeling.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Artikel 5.3 van het EVRM heeft niet tot doel de Lidstaten te verplichten om een verdachte die nochtans als gevaarlijk is aangemerkt, onmiddellijk in vrijheid te stellen wegens vertraging die is opgelopen bij de uitvoering van een onderzoekshandeling.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

De enkele verwijzing naar de ernst van de feiten en naar de openbare orde is onvoldoende om de handhaving van de voorlopige hechtenis te verantwoorden als het gerechtelijk onderzoek abnormale vertraging kent (1). (1) Cass. 18 dec. 1991, AR 9571, AC, 1991-1992, nr. 213.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Ofschoon de beoordeling van de duur van de voorlopige hechtenis op een geactualiseerde, nauwkeurige en gepersonaliseerde wijze dient te gebeuren, volgt daaruit niet dat het onderzoeksgerecht dat onderzoek moet beperken tot de tijdvakken tijdens welke het onderzoek geen vooruitgang heeft geboekt ; bij de beoordeling dient daarentegen rekening te worden gehouden met de rechtspleging in haar geheel, m.a.w. vanaf de uitvaardiging van het bevel tot aanhouding tot het ogenblik waarop het rechtscollege, dat uitspraak moet doen over de eventuele handhaving van de hechtenis, nagaat of zij wel verenigbaar is met artikel 5.3 van het EVRM (1). (1) Zie Cass. 17 maart 2010, AR P.10.0434.F, AC, 2010, nr. 194.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 2, en 18, §§ 1 en 2

P.11.1536.N 6 september 2011 AC nr. ...

De ondervraging van de verdachte door de onderzoeksrechter, voorafgaand aan het verlenen van het bevel tot aanhouding en de betekening ervan, zijn substantiële vormvereisten die verband houden met het recht van verdediging en het recht op persoonlijke vrijheid; het bevel tot aanhouding is evenwel regelmatig verleend wanneer de wettelijke verplichting van het voorafgaand verhoor niet kan worden nagekomen wegens overmacht (1). (1) Cass. 3 juni 2008, AR P.08.0828.N, AC, 2008, nr. 342.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

De onmogelijkheid van een voorafgaand verhoor wegens overmacht ontslaat de onderzoeksrechter ervan niet om binnen vierentwintig uren na de effectieve vrijheidsbeneming te beslissen over het verlenen van een bevel tot aanhouding en dit bevel te laten betekenen overeenkomstig artikel 18, §1, tweede en derde lid, Voorlopige Hechteniswet.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 16, § 2, en 35, § 1

P.10.1096.N 13 juli 2010 AC nr. 480

Het opleggen van voorwaarden zoals bedoeld in artikel 35, § 1, Voorlopige Hechteniswet is niet onderworpen aan de vereisten voor de afgifte van een bevel tot aanhouding voorzien in artikel 16, § 2.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Artt. 16, § 3, en 28

P.01.1124.F 7 augustus 2001 AC nr. ...

De verdachte jegens wie, na zijn eerste ondervraging door de onderzoeksrechter, niet dadelijk een aanhoudingsbevel uitgevaardigd wordt en die ter beschikking van die magistraat blijft tijdens de tenuitvoerlegging van de onderzoeksmaatregelen die hij bevolen heeft om een gegeven van de ondervraging te controleren, is niet in vrijheid gelaten in de zin van artikel 28, Wet Voorlopige Hechtenis.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 16, § 5 en 21, § 4

P.97.0378.F 26 maart 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel tot staving van een cassatieberoep tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, binnen de vijf dagen na het uitvaardigen van het bevel tot aanhouding, uitspraak doet over de handhaving van de voorlopige hechtenis, waarin kritiek wordt uitgeoefend op de overwegingen van het arrest betreffende een handeling van de onderzoeksrechter, die niets uitstaande heeft met de uitvaardiging van dat bevel.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing

De bewijskracht van een bevel tot aanhouding, waarin vermeld wordt dat de verdachte de hem ten laste gelegde feiten "heeft gepleegd", wordt niet miskend door het onderzoeksgerecht dat, na te hebben geoordeeld dat "het gebruik van de tegenwoordige tijd in plaats van de voorwaardelijke wijs" voortvloeit uit "een verschrijving" en na de draagwijdte van de bewoordingen "heeft begaan" te hebben beoordeeld door ze in de algemene context van de zaak terug te plaatsen, op grond van de door het onderzoeksgerecht op onaantastbare wijze beoordeelde extrinsieke gegevens, impliciet doch zeker beslist dat de door de onderzoeksmagistraat gebruikte bewoordingen foutief zijn en dat daaronder moet worden verstaan dat het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld vastgesteld is.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 16, § 5 en 30, § 4

P.02.1064.F 23 juli 2002 AC nr. 403

De kamer van inbeschuldigingstelling omkleedt haar beslissing niet regelmatig met redenen, wanneer de daarin vervatte, ononderscheiden vermeldingen het Hof niet toelaten te onderzoeken of de appèlrechters hebben nagegaan of het naar hen verwezen aanhoudingsbevel ernstige aanwijzingen van schuld bevat betreffende de daarin vermelde feiten en melding maakt van de feitelijke omstandigheden eigen aan de zaak, in het kader waarvan het bevel was uitgevaardigd; dat is het geval, wanneer het bestreden arrest, na te hebben vermeld dat de ernstige aanwijzingen van schuld en de feitelijke omstandigheden eigen aan de zaak blijven bestaan, vaststelt dat de onderzoeksrechter op dezelfde dag drie onderscheiden aanhoudingsbevelen heeft uitgevaardigd wegens dezelfde, aan eiser verweten tenlasteleggingen, en dat die akten in soortgelijke bewoordingen zijn gesteld, en beslist dat die omstandigheid niet betekent dat de redengeving van die aanhoudingsbevelen dubbelzinnig is (1). (1) Dit noopte het Hof, op dezelfde rechtszitting, eveneens ertoe de andere twee, soortgelijke arresten te vernietigen, op hetzelfde middel dat tot staving van de andere twee, soortgelijke cassatieberoepen van eiser was aangevoerd.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 5, 21, § 4, 23, 4°, en 30

P.99.0954.N 13 juli 1999 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, hoeft niet te antwoorden op een conclusie van de verdachte ter aanvoering dat de schuld van deze nog niet bewezen is.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 5, 21, § 4, en 26

P.97.1344.F 5 november 1997 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten die de wettigheid van het aanhoudingsbevel moeten nagaan, zijn bevoegd om de redenen ervan te verbeteren, hetzij door een onjuiste reden door een juiste te vervangen, hetzij door de mogelijke fouten in dat bevel te verbeteren, zelfs als de onderzoeksrechter het vermoeden van onschuld miskend heeft, nu die miskenning geen onherstelbaar gebrek is.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 5, 21, § 5 en 22

P.03.0672.F 14 mei 2003 AC nr. 295

De artt. 6.1 en 6.2 E.V.R.M. verbieden de onderzoeksgerechten niet de voorlopige hechtenis te handhaven op grond van aanwijzingen van schuld, die zij geput hebben uit de verklaring van een beschermde getuige (1). (1) Zie Cass., 22 jan. 2003, AR P.03.0057.F en 19 feb. 2003, AR P.03.0209.F, nrs. ... en ... .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Artt. 16, § 5, 21, § 5 en 30, § 4

P.94.0658.N 17 mei 1994 AC nr. ...

Wanneer het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld betwist worden op grond dat de door huiszoeking en inbeslagneming ingewonnen gegevens op onrechtmatige wijze werden verkregen en derhalve niet als ernstige aanwijzingen van schuld in aanmerking kunnen worden genomen, mag het onderzoeksgerecht zich niet ertoe beperken enkel vast te stellen dat die aanwijzingen van schuld bestaan, en dat het zich niet heeft uit te spreken over de wettigheid van de huiszoeking en inbeslagneming.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 5, 21, § 5, 22, vijfde lid, 23, 4°, en 30

P.06.1169.N 16 augustus 2006 AC nr. 380

De vaststelling van de ernstige aanwijzingen van schuld, als één van de vereisten tot de voorlopige hechtenis, houdt geen beoordeling in van de schuld; dit laatste, als constitutief bestanddeel van een veroordeling wegens misdrijf, is voorbehouden aan het vonnisgerecht dat oordeelt op grond van vaststaande feitelijke gegevens waarvan alleen dit gerecht bevoegd is om de bewijswaarde ervan te beoordelen (1). (1) Zie Cass., 13 maart 1991, AR 8947, nr 364; Cass., 26 april 1994, AR P.94.0519.N, nr 202.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 16, § 5, 21, § 5, en 23, 4°

P.03.0106.F 29 januari 2003 AC nr. 68

Het arrest miskent het wettelijk begrip ernstige aanwijzing van schuld niet, wanneer het het ernstige karakter van de aanwijzing waarop het aanhoudingsbevel is gegrond, beoordeelt in het licht van een soortgelijk gedrag dat de inverdenkinggestelde reeds eerder heeft vertoond (1). (1) Het bestreden arrest was te dezen als volgt met redenen omkleed : "overwegende dat er jegens de inverdenkinggestelde ernstige aanwijzingen van schuld blijven bestaan ; dat zijn versie, volgens welke hij aan geen enkel verkoopsfeit heeft deelgenomen, niet verenigbaar schijnt te zijn met de omstandigheid dat hij is aangetroffen met bijna 1.500 euro in zijn bezit, voornamelijk in briefjes van 20 en 50 euro ; dat de inverdenkinggestelde daarenboven reeds op 25 oktober 1998 is onderschept op de autosnelweg Maastricht-Aken-Köln met 7,6 kg hasjiesj in zijn wagen".

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 5, 21, §§ 1 en 4, en 30

P.96.0842.F 26 juni 1996 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die, op het beroep tegen een beschikking van de raadkamer tot handhaving van de voorlopige hechtenis binnen vijf dagen na uitvaardiging van het aanhoudingsbevel en die, in dit stadium van de procedure, de regelmatigheid van dat aanhoudingsbevel dient na te gaan, de hechtenis van verdachte handhaaft niettegenstaande de onregelmatigheid van dat aanhoudingsbevel wegens de onwettigheid van de telefoontap waarop het steunt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 5, 22 en 30

P.01.1591.F 5 december 2001 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling verantwoordt haar beslissing om de voorlopige hechtenis van de verdachte te handhaven niet naar recht, wanneer ze naar de gewone, in het aanhoudingsbevel voorgestelde omschrijving van de feiten verwijst, maar geen melding maakt van de omstandigheden, eigen aan de persoonlijkheid van de verdachte, die die handhaving volstrekt noodzakelijk maken voor de openbare veiligheid (1). (1) Zie Cass., 6 maart 1990, A.R. 4246, nr. 412; 17 nov; 1999, A.R. P.99.1540.F, nr. 611.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 5, 22, § 6 en 30, § 4

P.00.0024.F 12 januari 2000 AC nr. ...

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat de handhaving van de voorlopige hechtenis van de verdachte beveelt, is niet naar recht verantwoord, wanneer het de omstandigheden niet vermeldt die eigen zijn aan de persoonlijkheid van de verdachte en die de handhaving van die hechtenis voor de openbare veiligheid volstrekt noodzakelijk maken.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 5, 22, zesde lid, en 30, § 4, eerste lid

P.99.1540.F 17 november 1999 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling verantwoordt zijn beslissing om de voorlopige hechtenis van de verdachte te handhaven, niet naar recht, als zij geen melding maakt van de omstandigheden, eigen aan de persoonlijkheid van de verdachte, die de handhaving volstrekt noodzakelijk maken voor de openbare veiligheid.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 5, 35, § 2, en 36, § 1, vierde en vijfde lid

P.03.0543.F 22 april 2003 AC nr. 260

De onderzoeksgerechten die uitspraak doen over het verzoek tot opheffing of wijziging van alle voorwaarden of van sommige ervan, moeten hun beslissing met redenen omkleden overeenkomstig artikel 16, § 5, eerste en tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis (1). (1) Zie Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0670.F, nr 309.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Artt. 16, § 5, eerste en tweede lid, 27, § 2, en 33, § 2

P.97.1649.N 30 december 1997 AC nr. ...

Wie van zijn vrijheid is beroofd krachtens een na zijn veroordeling uitgevaardigd bevel tot onmiddellijke aanhouding, en die tegen die veroordeling hoger beroep instelt, kan om zijn voorlopige invrijheidstelling verzoeken; de beslissing waarbij dat verzoek verworpen wordt, moet overeenkomstig artikel 16, § 5, eerste en tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, met redenen omkleed zijn.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Artt. 16, § 5, eerste en tweede lid, en 27, § 3

P.14.1827.F 17 december 2014 AC nr. 803

Elke beslissing waarbij een, met toepassing van artikel 27, §§ 1 of 2, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis ingediend verzoek tot invrijheidstelling wordt verworpen, moet met name de opgave bevatten van het feit waarvoor de hechtenistitel werd verleend (1). (1) Cass. 19 november 1996, AR P.96.1410.N, AC 1996, nr. 442.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

Artt. 16, § 5, en 21, §§ 1, 4 en 5

P.99.1443.F 27 oktober 1999 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten die de wettigheid van een bevel tot aanhouding moeten nagaan, zijn bevoegd om een onvolledige of onregelmatige motivering te verbeteren m.b.t. de feitelijke omstandigheden van de zaak en die eigen aan de persoonlijkheid van de verdachte, als voornoemd bevel tot aanhouding vaststelt dat die omstandigheden bestaan en dat zij de voorlopige hechtenis verantwoorden.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, § 5, en 22, zevende lid

P.12.1686.F 31 oktober 2012 AC nr. ...

Aangezien het onderzoeksgerecht de inverdenkinggestelde, wiens hechtenis het handhaaft, geen enkele straf oplegt, kan de vermelding dat de inverdenkinggesteld de ernst van de feiten zoveel mogelijk heeft geminimaliseerd toen hij door de Procureur des Konings en de onderzoeksrechter werd verhoord, waarbij hij het slachtoffer zelfs verantwoordelijk heeft gesteld voor de feiten, niet worden beschouwd als een bestraffing van zijn verweer en komt zij in het arrest alleen voor als een omstandigheid die eigen is aan de persoonlijkheid van de inverdenkinggestelde en die de handhaving van de hechtenis volstrekt noodzakelijk maakt voor de openbare veiligheid.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 16, § 5, et 35, § 2

P.01.0760.F 23 mei 2001 AC nr. ...

De beslissing om de voorwaarden voor de voorlopige invrijheidstelling te verlengen, moet met redenen omkleed zijn (1). (1) Zie Cass., 9 feb. 1999, A.R. P.99.0142.N, nr. 73 ; DECLERCQ R., Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, 1999, nr. 817.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Artt. 16, § 5, tweede lid, en 27, § 3, vierde lid

P.99.1078.F 27 juli 1999 AC nr. ...

Het arrest, dat enkel vermeldt dat eiser niet voor het hof van beroep is verschenen om de gegrondheid van zijn verzoek aan te tonen, zodat voornoemd verzoek ongegrond moet worden verklaard, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht, aangezien het geen melding maakt van de omstandigheden eigen aan de zaak en aan de persoonlijkheid van de beklaagde die de handhaving van zijn hechtenis voor de openbare veiligheid volstrekt noodzakelijk maken.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Artt. 16, §§ 1 en 5, 21 tot 23, en 30

P.12.1686.F 31 oktober 2012 AC nr. ...

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling om de nieuwe kwalificatie van de feiten over te nemen die de vervolgende partij heeft voorgesteld, door ze met een verzwarende omstandigheid aan te vullen, is niet in strijd met het verzuim te verwijzen naar de wetsbepaling waarin de verzwarende omstandigheid waarmee de telastlegging dient te worden aangevuld, strafbaar wordt gesteld.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 16, §§ 1 en 5, 22 en 27, § 3, vierde lid

P.14.1051.N 1 juli 2014 AC nr. ...

De duur van de voorlopige hechtenis heeft een invloed op de motiveringsverplichting van de beslissing tot handhaving van de hechtenis, daar gronden die aanvankelijk afdoende leken door het tijdsverloop hun rechtvaardigend vermogen kunnen verliezen; daaruit vloeit evenwel niet voort dat de rechter bij de beoordeling van het redelijk karakter van de voorlopige hechtenis op geen enkele wijze meer rekening zou mogen houden met het recidivegevaar (1). (1) Zie Cass. 22 december 2010, AR P.10.1918.F, AC 2010, nr. 765.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Of de duur van de voorlopige hechtenis voor een naar het hof van assisen verwezen beschuldigde redelijk is, wordt onaantastbaar in feite beoordeeld door de rechter die uitspraak doet over het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling als bedoeld in artikel 27, § 1, Voorlopige Hechteniswet; die beoordeling mag niet abstract of algemeen gebeuren, maar moet concreet zijn, rekening houdend met de specifieke gegevens van elke zaak (1). (1) Cass. 6 juli 2000, AR P.10.1095.N, AC 2000, nr. 475.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.10.0434.F 17 maart 2010 AC nr. 194

Om te oordelen of de duur van de hechtenis al dan niet de redelijke termijn overschrijdt, gaat de rechter, op grond van de concrete gegevens van de zaak, zowel de effectieve als de relatieve duur van de hechtenis na, de moeilijkheidsgraad van het gerechtelijk onderzoek, de wijze waarop het werd gevoerd, het gedrag van de inverdenkinggestelde en van de bevoegde overheid (1). (1) Zie Cass., 17 feb. 2010, AR P.10.0267.F, AC, 2010, nr ..., J.T., 2010, p. 159.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

P.10.0267.F 17 februari 2010 AC nr. 106

Wanneer het onderzoeksgerecht de duur van de voorlopige hechtenis moet nagaan, dient het op een actuele, nauwkeurige en geïndividualiseerde wijze, de gegevens van de zaak te beoordelen (1). (1) Zie Cass., 7 mei 2003, AR P.03.0620.F, AC, 2003, nr. 280, en Cass., 25 juni 2008, AR P.08.0963.F, AC, 2008, nr. 400.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.08.0963.F 25 juni 2008 AC nr. 400

De verlenging van de voorlopige hechtenis heeft invloed op de verplichting tot motivering van de beslissingen waarbij zij wordt gehandhaafd, daar gronden die aanvankelijk afdoende leken, door verloop van tijd hun rechtvaardigend vermogen kunnen verliezen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, §§ 1 en 5, 22, vijfde en zesde lid, en 30, § 4

P.08.1265.F 12 augustus 2008 AC nr. 434

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling is niet naar recht verantwoord wanneer het zijn beslissing verantwoordt met verwijzing naar schijnbaar onderscheiden doch in werkelijkheid identieke motiveringen en neerkomt op de motivering van het bevel tot aanhouding zonder te verwijzen naar het verloop van het onderzoek; het getuigt aldus van een automatisme dat met het uitzonderlijke karakter van de voorlopige hechtenis, de noodzaak tot individualisering en het evolutieve karakter ervan onverenigbaar is (1). (1) Cass., 2 maart 2004, AR P.04.0286.N, AC, 2004, nr 114; 27 nov. 2002, AR P.02.1507.F, AC, 2002, nr 638.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, §§ 1 en 5, eerste en tweede lid

P.07.0137.N 6 februari 2007 AC nr. 70

Wie van zijn vrijheid is beroofd krachtens een na zijn veroordeling uitgevaardigd bevel tot onmiddellijke aanhouding, en tegen die veroordeling cassatieberoep aantekent, kan om zijn voorlopige invrijheidstelling verzoeken; de beslissing waarbij dat verzoek verworpen wordt dient te worden gemotiveerd met inachtneming van hetgeen voorschreven is in artikel 16, § 5, eerste en tweede lid, Voorlopige Hechteniswet (1). (1) Zie: Cass., 30 dec. 1997, AR P.97.1649.N, nr 580.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

Artt. 16, §§ 1 en 5, en 27, § 3, laatste lid

P.96.1410.N 19 november 1996 AC nr. ...

De beslissing waarbij een verzoek tot invrijheidstelling wordt verworpen, moet de opgave van het feit bevatten waarvoor het bevel tot aanhouding werd verleend, de wetsbepalingen vermelden die stellen dat het feit een misdaad of een wanbedrijf is, het bestaan vaststellen van ernstige aanwijzingen van schuld en de feitelijke omstandigheden van de zaak en die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de verdachte vermelden die de voorlopige hechtenis wettigen gezien de criteria bepaald in artikel 16, § 1 Wet Voorlopige Hechtenis.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.95.1038.N 14 augustus 1995 AC nr. ...

De beslissing waarbij een verzoek tot invrijheidsstelling wordt verworpen, moet de opgave van het feit bevatten waarvoor het bevel tot aanhouding werd verleend, en de wetsbepalingen vermelden die stellen dat het feit een misdaad of een wanbedrijf is.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Artt. 16, §§ 1 en 5, en 35, § 2

P.99.0142.N 9 februari 1999 AC nr. ...

Uit de context van de artt. 16, § 5, en 35, § 2 Wet Voorlopige Hechtenis volgt dat alle beslissingen waarbij aan de verdachte of de beklaagde één of meer voorwaarden worden opgelegd, met redenen moeten omkleed zijn, met name de opgave bevatten van het feit waarvoor het bevel wordt verleend, de wetsbepalingen vermelden waaruit blijkt dat het feit een misdaad of een wanbedrijf uitmaakt, het bestaan vaststellen van ernstige aanwijzingen van schuld, de feitelijke omstandigheden van de zaak vermelden en die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de verdachte die de voorlopige hechtenis wettigen gezien de criteria bepaald in artikel 16, § 1 van de wet.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Artt. 16, §§ 1°, derde lid, 5, tweede lid, en 30, § 4

P.10.1983.F 28 december 2010 AC nr. 773

Ofschoon de niet-vermelding, in het bevel tot aanhouding, van de omstandigheden die de voorlopige hechtenis wettigen, een onherstelbaar gebrek uitmaakt, is het onderzoeksgerecht wel bevoegd om de motivering aan te vullen wanneer het bevel tot aanhouding vaststelt dat die omstandigheden voorhanden zijn en dat zij de vrijheidsberoving vóór berechting verantwoorden (1). (1) Cass., 16 maart 2005, AR P.05.0313.F, Pas., 2005, nr. 166, met concl. adv.-gen. Loop.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 16, §§ 2, 4 en 7, en 18, § 2

P.03.1184.F 19 augustus 2003 AC nr. 404

Hoewel de inverdenkinggestelde een afschrift van het proces-verbaal van zijn verhoor door de onderzoeksrechter moet verkrijgen op het ogenblik dat het aanhoudingsbevel hem wordt betekend, bepaalt geen enkele wettelijke bepaling dat dit hem moet worden voorgelezen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 16, §§1 en 5, vijfde en zesde lid, en 30, § 4

P.10.1918.F 22 december 2010 AC nr. 765

Het bestaan van een openbaar belang bij de voortzetting van de hechtenis kan alleen beoordeeld worden na een geactualiseerd, nauwkeurig en gepersonaliseerd onderzoek van de gegevens van de zaak, aangezien de vrijheidsberoving de uitzondering is en de redenen die haar verantwoorden mettertijd hun relevantie kunnen verliezen; de verwijzing alleen naar de omstandigheden die in het bevel tot aanhouding zijn vermeld, om een invrijheidstelling te wijzigen waartoe de eerste rechter heeft besloten in het kader van een gerechtelijk onderzoek dat al meer dan zes maanden is geopend, kan niet beschouwd worden als de motivering die bij wet is vereist, daar de verlenging van de hechtenis de noodzaak versterkt om het bestaan ervan te verantwoorden (1). (1) Zie Sébastien van Drooghenbroeck, "La Convention européenne des droits de l'homme - Trois années de jurisprudence 1999-2001", dossier van het Journal des Tribunaux, nr. 39, p. 57, nr. 67.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.02.1507.F 27 november 2002 AC nr. 638

De onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, moeten nagaan of er ernstige aanwijzingen van schuld tegen de inverdenkinggestelde bestaan, of de feitelijke omstandigheden van de zaak en die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de inverdenkinggestelde die hechtenis nog volstrekt noodzakelijk maken voor de openbare veiligheid en, wanneer de toepasselijke maximumstraf vijftien jaar opsluiting niet te boven gaat, of er nog ernstige redenen bestaan om te vrezen dat de in vrijheid gestelde inverdenkinggestelde ofwel nieuwe misdaden en wanbedrijven zou begaan, ofwel zich aan het optreden van het gerecht zou onttrekken, ofwel bewijzen zou pogen te laten verdwijnen, ofwel zich zou verstaan met derden.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, die de beschikking tot handhaving van de voorlopige hechtenis bevestigt en daarbij alleen verwijst naar de in het aanhoudingsbevel weergegeven redenen en naar de vroegere arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarvan de motivering eveneens tot een verwijzing beperkt blijft, is niet naar recht verantwoord, wanneer die systematische herhaling van dezelfde motieven, door alleen te verwijzen naar die van het aanhoudingsbevel, wijst op een automatisme dat niet verenigbaar is met het uitzonderlijk karakter van de voorlopige hechtenis, met de noodzakelijke individualisering en met het evolutief karakter ervan (1). (1) Cass., 3 feb. 1999, A.R. P.99.0133.F, nr.65 ; zie Cass., 26 jan. 2000, A.R. P.00.0094.F; nr. 70; 21 maart 2001, A.R. P.01.0367.F, nr. 154.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 16, 21 en 28

P.09.0155.F 4 februari 2009 AC nr. 93

Het onderzoeksgerecht dat de wettigheid moet onderzoeken van een bevel tot aanhouding dat met toepassing van artikel 16, Wet Voorlopige Hechtenis is uitgevaardigd, is bevoegd om de redenen van dat bevel te verbeteren en aan te vullen door naar artikel 28 van die wet te verwijzen en erop te wijzen dat sommige daarin vermelde gegevens, die het opgeeft, nieuwe en ernstige omstandigheden zijn die, met toepassing van het voormelde artikel 28, die maatregel noodzakelijk maken (1). (1) Cass., 22 jan. 2003, AR P.03.0047.F, AC, 2003, nr. 48.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.03.0047.F 22 januari 2003 AC nr. 48

Het onderzoeksgerecht dat de wettigheid moet onderzoeken van een aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd met toepassing van artikel 16, Wet Voorlopige Hechtenis, kan de redenen van dat aanhoudingsbevel verbeteren en aanvullen, door naar artikel 28 van die wet te verwijzen en door erop te wijzen dat sommige, daarin vermelde gegevens, die het opgeeft, nieuwe en ernstige omstandigheden zijn die, met toepassing van dat artikel 28, die maatregel noodzakelijk maken (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 1997, A.R. P.97.1344.F, nr. 453, met concl. adv.-gen. Spreutels in Bull. en Pas., 1997, I, nr. 453 ; 14 nov. 2001, A.R. P.01.1483.F, nr. 619.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.01.1483.F 14 november 2001 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dat de regelmatigheid moet onderzoeken van een aanhoudingsbevel dat op grond van twee telastleggingen is uitgevaardigd met toepassing van artikel 16, Wet Voorlopige Hechtenis, kan de gronden van dat bevel verbeteren en aanvullen door, voor een van de twee telastleggingen, naar artikel 28 van die wet te verwijzen, en, wat die telastlegging betreft, te vermelden dat de nieuwe en ernstige omstandigheden die, met toepassing van artikel 28, § 1, 2°, van die wet, de voormelde maatregel, gelet op de daarvóór onderzochte feiten, noodzakelijk maken, uit de nieuwe feiten voortvloeien die bedoeld worden in de andere telastlegging (1). (1) Zie Cass., 30 juni 1964 (Bull. en Pas., 1964, I, 1164) ; 18 okt. 1965 (Bull. en Pas., 1966, I, 224) ; 4 juni 1996, A.R. P.96.0707.N, nr. 211.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 16, 21 en 30

P.03.0209.F 19 februari 2003 AC nr. 119

De omstandigheid dat de in artikel 103, § 1, Sv., bedoelde Getuigenbeschermingscommissie niet is samengesteld, verbiedt de onderzoeksgerechten niet de verklaringen van een bedreigde getuige als ernstige aanwijzingen van schuld in aanmerking te nemen (1). (1) Zie Cass., 22 jan. 2003, AR P.03.0057.F, nr ... .

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.03.0057.F 22 januari 2003 AC nr. 49

Hoewel de Getuigenbeschermingscommissie rekening moet houden met de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit om gewone beschermingsmaatregelen toe te kennen aan een bedreigde getuige, kan de verklaring van een geïdentificeerde en beschermde getuige de enige aanwijzing van schuld zijn op grond waarvan een onderzoeksgerecht de voorlopige hechtenis van een inverdenkinggestelde kan handhaven.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Artt. 16, 22 en 30

P.04.1725.F 5 januari 2005 AC nr. 6

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt de kamer van inbeschuldigingstelling om de redenen van de vordering van het openbaar ministerie over te nemen, teneinde de handhaving van de voorlopige hechtenis met redenen te omkleden (1). (1) Cass., 23 juni 2004, AR P.04.0902.F, nr ... en 20 okt. 2004, AR P.04.1321.F, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Voor zover daaruit geen enkel automatisme blijkt, kunnen de onderzoeksgerechten die de voorlopige hechtenis handhaven de redenen overnemen van één of meerdere vroeger in de zaak gewezen beslissingen, wanneer zij vaststellen dat die redenen op het ogenblik van de uitspraak nog steeds bestaan (1). (1) Cass., 23 juni 2004, AR P.04.0902.F, nr ... en 20 okt. 2004, AR P.04.1321.F, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.03.0916.F 1 juli 2003 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten die de voorlopige hechtenis handhaven, kunnen de redenen overnemen van één of meerdere vroeger in de zaak gewezen beslissingen, wanneer zij vaststellen dat die redenen op het ogenblik van hun uitspraak nog steeds bestaan, voor zover dit tot geen enkel automatisme leidt (1). (1) Cass., 26 jan. 2000, AR P.00.0094.F, nr 70.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 17, 19, § 1, 35, § 1, en 37, eerste lid

P.10.0007.F 13 januari 2010 AC nr. 30

Aangezien tegen het bevel tot aanhouding geen rechtsmiddel openstaat, kan tegen de beschikking tot invrijheidstelling onder voorwaarden die de onderzoeksrechter binnen de initiële termijn van vrijheidsberoving van vierentwintig uur heeft genomen, evenmin hoger beroep worden ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Artt. 18 en 30, § 2

P.00.0059.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Het bepaalde in artikel 18, § 1, vierde lid, Wet Voorlopige Hechtenis, volgens hetwelk de verdachte, bij ontstentenis van regelmatige betekening binnen de wettelijke termijn, in vrijheid wordt gesteld, heeft betrekking op de betekening van het aanhoudingsbevel en niet op de betekening van een beslissing van de correctionele rechtbank, die, bij de uitspraak over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, de invrijheidstelling van verzoeker beveelt, mits deze bepaalde voorwaarden naleeft en een borgsom stort, ook al moet die betekening, met toepassing van artikel 30, § 2, van de voormelde wet, binnen de vierentwintig uren en in de bij artikel 18 voorgeschreven vormen geschieden.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Artt. 18, § 1, eerste lid, en 21, § 4

P.14.0754.N 13 mei 2014 AC nr. ...

Met het oog op de vaststelling van het juiste uur van de vrijheidsbeneming, slaan de rechters acht op alle feitelijke gegevens die hen zijn overlegd; geen wettelijke bepaling vereist dat de onderzoeksrechter op het ogenblik van het verlenen van het bevel tot aanhouding reeds beschikt over een proces-verbaal waaruit het uur van de vrijheidsbeneming blijkt en het onderzoeksgerecht dat nagaat of het bevel tot aanhouding werd afgeleverd binnen de termijn van 24 uur bedoeld in de artikelen 1 en 2 Voorlopige Hechteniswet, kan daarbij ook andere stukken in aanmerking nemen dan die waarover de onderzoeksrechter op het ogenblik van het verlenen van het bevel tot aanhouding zou hebben beschikt (1). (1) Zie Cass. 10 september 2002, AR P.02.1266.N, AC 2002, nr. 436; Cass. 12 oktober 2010, AR P.10.1575.N, AC 2010, nr. 594.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 18, § 1, en 34, § 2

P.02.1434.F 13 november 2002 AC nr. 603

Een aanhoudingsbevel bij verstek wordt uitgevoerd wanneer het betekend wordt; wanneer het niet is betekend en de verdachte opgesloten is op een andere grond, kan de onderzoeksrechter het meest opportune ogenblik uitkiezen om hem te verhoren en onmiddellijk na het verhoor een aanhoudingsbevel uitvaardigen (1). (1) Zie Cass., 4 okt. 2000, A.R. P.00.1359.F, nr 520; VANDERMEERSCH D., Le mandat d'arrêt, in La détention préventive, o.l.v. DEJEMEPPE B., Larcier, 1992, blz. 122, nr 49.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 2 en 3

P.00.1664.N 12 december 2000 AC nr. ...

Een verdachte is niet ter beschikking van de onderzoeksrechter in de zin van artikel 3 Voorlopige Hechteniswet wanneer hij zich in een ander gerechtelijk arrondissement bevindt alwaar hij in opdracht van die onderzoeksrechter wordt vastgehouden op grond van artikel 2, 6°, Wet Voorlopige Hechtenis (1). (1) De Voorlopige Hechteniswet 1990 kent drie titels van vrijheidsbeneming tijdens het vooronderzoek, te weten in tijdsorde: de arrestatie, het bevel tot medebrenging en tenslotte het bevel tot aanhouding. De arrestatie of aanhouding op grond van artikel 2 Voorlopige Hechteniswet is het ogenblik waarop iemand onder dwang wordt belemmerd zich vrij te verplaatsen. Alsdan neemt de primaire termijn van 24 uren een aanvang waarbinnen de vrijheidsbeneming wettelijk gedekt is. Het perspectief van die maatregel is de terbeschikkingstelling van het gerecht (I. Mennes, Arrestatie, nr 26, Comm. Strafr.). De arrestatie, te dezen buiten het geval van op heterdaad ontdekt misdrijf en beslist door een onderzoeksrechter, is in hoofzaak een middel om het politioneel optreden op een bepaald ogenblik snel en efficiënt te kunnen laten verlopen (B. Spriet, De aanhouding en het bevel tot medebrenging, nr 10 in: R. Declercq en R. Verstraeten, Voorlopige Hechtenis, De Wet van 20 juli 1990). De arrestatie moet dan ook eerder als een onderzoeksmaatregel worden beschouwd die niet noodzakelijk verbonden is aan de eigenlijke voorlopige hechtenis (R. Declercq, Beginselen van strafrechtspleging, 2e Editie 1999, nr 293). Op grond van de verkregen onderzoeksgegevens zal de bevoegde magistraat inderdaad vervolgens de toestand van vrijheidsbeneming van de verdachte verder beoordelen. Dit oordeel kan de onderzoeksrechter er dan desgevallend toe brengen een bevel tot medebrenging uit te vaardigen. De wet bepaalt dat hij dit enkel kan doen indien de verdachte niet reeds te zijner beschikking is gesteld. Hier moet de uitdrukking "ter beschikking van de onderzoeksrechter" worden verstaan in de zin van een onmiddellijke nabijheid. Daaraan hoeft niet te volstaan dat de verdachte zich in het arrondissement van de onderzoeksrechter bevindt (R. Declercq, o.c., nr 363), laat staan, zoals te dezen, dat de verdachte wordt vastgehouden in een ander gerechtelijk arrondissement dan dat van de onderzoeksrechter. De finaliteit van het bevel tot medebrenging is ditmaal de ondervraging van de verdachte door de onderzoeksrechter zelf (R. Declercq, o.c., nr 364; R. Verstraeten, Handboek Strafvordering, 3e druk, nr 872). Uit de parlementaire voorbereiding van de Voorlopige Hechteniswet blijkt zulks ondubbelzinnig: iemand wordt geacht ter beschikking van de onderzoeksrechter te zijn van zodra deze magistraat in de mogelijkheid is de verdachte te ondervragen (Verslag Arts, p. 58). Cumulatie van een eerste vrijheidsbeneming ex artikel 2 Voorlopige Hechteniswet en de daarop volgende vrijheidsbeneming ingevolge het bevel tot medebrenging is dan ook geenszins uitgesloten, maar integendeel door de artt. 7 en 12 wettelijk vastgelegd (R. Declercq, o.c., nr 362; R. Verstraeten, o.c., nr 877). Wanneer de betrokkene reeds voorafgaandelijk aan het bevel tot medebrenging van zijn vrijheid is beroofd, moet het bevel tot medebrenging worden betekend uiterlijk binnen 24 uren vanaf de effectieve vrijheidsberoving. Vanaf de betekening dekt het bevel tot medebrenging een periode van vrijheidsbeneming van 24 uren. De vrijheidsbeneming vóór bevel tot aanhouding kan derhalve maximaal 48 uren bedragen. M.D.S.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Artt. 2, 4°, 18, § 1, eerste lid en 21, § 4

P.02.1266.N 10 september 2002 AC nr. 436

Met het oog op de vaststelling van het juiste uur van de vrijheidsbeneming slaan de rechters die de regelmatigheid van het bevel tot aanhouding dienen na te gaan acht op alle feitelijke gegevens die hen zijn overgelegd, zodat de onjuiste of onnauwkeurige vermelding in het proces-verbaal van het uur van de effectieve vrijheidsbeneming niet de nietigheid tot gevolg heeft van het nadien op grond van andere feitelijke gegevens regelmatig afgeleverd bevel tot aanhouding (1). (1) Zie Cass., 10 november 1993, P.93.1418.F, nr. 458.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Artt. 2, 4°, 18, § 1, en 21

P.10.1575.N 12 oktober 2010 AC nr. 594

Met het oog op de vaststelling van het juiste uur van de vrijheidsbeneming, kunnen de rechters acht slaan op alle feitelijke gegevens die hen zijn voorgelegd (1). (1) Cass., 10 sept. 2002, AR P.02.1266.N, AC, 2002, nr. 436.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 21 en 23

P.05.0593.F 4 mei 2005 AC nr. 264

Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat wanneer, op vordering van de inverdenkinggestelde, de rechtspleging voor de raadkamer die uitspraak doet over de voorlopige hechtenis, van taal is veranderd, alle stukken van het dossier onmiddellijk dienen te worden vertaald (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 1991, AR 9397ter, nr 77.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 21 en 30

P.99.0944.F 6 juli 1999 AC nr. ...

I.v.m. de ernstige aanwijzingen van schuld moet de kamer van inbeschuldigingstelling die, overeenkomstig artikel 30 Wet voorlopige Hechtenis, kennisneemt van het hoger beroep tegen de in artikel 21 van die wet bedoelde beschikking, enerzijds, nagaan of ze bestonden zowel op het ogenblik waarop het bevel tot aanhouding is verleend, als op dat van haar uitspraak en, anderzijds, de regelmatigheid van de rechtspleging nagaan; bijgevolg strekt het toezicht van het Hof, in het kader van de rechtspleging inzake voorlopige hechtenis, zich uit tot de wettigheid van de daden van onderzoek op grond waarvan de kamer van inbeschuldigingstelling beslist heeft dat er ten aanzien van de verdachte ernstige aanwijzingen van schuld bestonden (Impliciet).

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.98.0363.F 25 maart 1998 AC nr. ...

I.v.m. de ernstige aanwijzingen van schuld beperkt de kamer van inbeschuldigingstelling die, overeenkomstig artikel 30 Wet Voorlopige Hechtenis kennisneemt van het hoger beroep tegen de in artikel 21 van die wet bedoelde beschikking, zich ertoe na te gaan of ze bestonden zowel op het ogenblik waarop het bevel tot aanhouding is verleend, als op dat van de uitspraak. Binnen de perken van de rechtspleging inzake voorlopige hechtenis reikt het toezicht van het Hof van Cassatie niet verder.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.97.1657.F 30 december 1997 AC nr. ...

I.v.m. de ernstige aanwijzingen van schuld beperkt de kamer van inbeschuldigingstelling, die, overeenkomstig artikel 30 Wet Voorlopige Hechtenis, kennis neemt van het hoger beroep tegen de in artikel 21 van die wet bedoelde beschikking, zich ertoe na te gaan of ze bestonden zowel op het ogenblik waarop het bevel tot aanhouding is verleend als op dat van de uitspraak; binnen de perken van de rechtspleging inzake voorlopige hechtenis reikt het toezicht van het Hof niet verder; het strekt zich met name niet uit tot de wettigheid van de daden van onderzoek op grond waarvan de kamer van inbeschuldigingstelling heeft beslist dat er t.a.v. de verdachte ernstige aanwijzingen van schuld bestonden.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.97.0746.F 11 juni 1997 AC nr. ...

I.v.m. de ernstige aanwijzingen van schuld beperkt de kamer van inbeschuldigingstelling, die, overeenkomstig artikel 30 Wet Voorlopige Hechtenis, kennis neemt van het hoger beroep tegen de in artikel 21 van die wet bedoelde beschikking, zich ertoe na te gaan of ze bestonden zowel op het ogenblik waarop het bevel tot aanhouding is verleend als op dat van de uitspraak; binnen de perken van de rechtspleging inzake voorlopige hechtenis reikt het toezicht van het Hof niet verder; het strekt zich o.m. niet uit tot de wettigheid van de daden van onderzoek, op grond waarvan de kamer van inbeschuldigingstelling heeft beslist dat er ten aanzien van de verdachte ernstige aanwijzingen van schuld bestonden.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.97.0204.F 19 februari 1997 AC nr. ...

I.v.m. de ernstige aanwijzingen van schuld beperkt de kamer van inbeschuldigingstelling, die, overeenkomstig artikel 30 Wet Voorlopige Hechtenis, kennis neemt van het hoger beroep tegen de in artikel 21 van die wet bedoelde beschikking, zich ertoe na te gaan of ze bestonden zowel op het ogenblik waarop het bevel tot aanhouding is verleend als op dat van de uitspraak; binnen de perken van de rechtspleging inzake voorlopige hechtenis reikt het toezicht van het Hof niet verder; het strekt zich o.m. niet uit tot de wettigheid van de daden van onderzoek op grond waarvan de kamer van inbeschuldigingstelling heeft beslist dat er t.a.v. de verdachte ernstige aanwijzingen van schuld bestonden.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.96.1497.F 4 december 1996 AC nr. ...

I.v.m. de ernstige aanwijzingen van schuld beperkt de kamer van inbeschuldigingstelling, die, overeenkomstig artikel 30, Wet Voorlopige Hechtenis, kennis neemt van het hoger beroep tegen de in artikel 21 van die wet bedoelde beschikking, zich ertoe na te gaan of ze bestonden zowel op het ogenblik waarop het bevel tot aanhouding is verleend als op dat van de uitspraak; binnen de perken van de rechtspleging inzake voorlopige hechtenis reikt het toezicht van het Hof niet verder; het strekt zich o.m. niet uit tot de wettigheid van de daden van onderzoek op grond waarvan de kamer van inbeschuldigingstelling heeft beslist dat er t.a.v. de verdachte ernstige aanwijzingen van schuld bestonden.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.94.1319.N 15 november 1994 AC nr. ...

Wanneer een onderzoeksgerecht een bevel tot aanhouding op zijn wettigheid dient te toetsen, is het bevoegd om vast te stellen dat de datum op de geschreven vordering tot gerechtelijk onderzoek een verschrijving inhoudt, en te oordelen dat de onderzoeksrechter door het openbaar ministerie rechtsgeldig werd geadieerd alvorens zijn onderzoeksverrichtingen aan te vatten.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 21, § 1, en 30

P.98.0058.F 21 januari 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat een onderzoeksrechter door een andere wordt vervangen, zonder dat wordt vastgesteld dat de geadieerde en vervangen onderzoeksrechter wettig verhinderd was, kan op zich niet de onwettigheid van de handhaving van de voorlopige hechtenis tot gevolg hebben, wanneer de wettelijke vormen voor de kamer van inbeschuldigingstelling inachtgenomen zijn.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 21, § 1, tweede lid, 22, derde lid,30, § 2, vijfde lid

P.03.0620.F 7 mei 2003 AC nr. 280

M.b.t. de rechtspleging voor de kamer van inbeschuldigingstelling bepaalt artikel 30, §2, Wet Voorlopige Hechtenis, alleen dat bericht moet worden gegeven aan de raadsman van de inverdenkinggestelde; de artt. 21, §1, tweede lid, en 22, derde lid, van die wet regelen alleen de rechtspleging voor de raadkamer (1). (1) Zie Cass., 16 okt. 1996, AR P.96.1278.F, nr 385; 27 juli 1999, AR P.99.1084.F, nr 423.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 21, § 3, 22, vierde lid, en 30

P.13.1561.N 1 oktober 2013 AC nr. ...

Noch artikel 30 Voorlopige Hechteniswet, noch artikel 5.4 EVRM bepalen dat het dossier aan de verdachte moet worden medegedeeld vóór de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis wanneer hij daarvan, overeenkomstig de artikelen 21, §3, of 22, vierde lid, van die wet, inzage heeft kunnen nemen vóór de rechtszitting van de raadkamer, tenzij nadien nieuwe stukken bij het dossier worden gevoegd (1). (1) Cass. 13 juli 1999, AR P.99.0954.N, AC 1999, nr. 415; Zie: Cass. 23 maart 1999, AR P.99.0387.N, AC 1999, nr. 173.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

Artt. 21, § 3, en 30

P.06.1457.F 22 november 2006 AC nr. 593

Een inverdenkinggestelde wiens voorlopige hechtenis door de kamer van inbeschuldigingstelling werd gehandhaafd, kan geen miskenning van zijn recht van verdediging aanvoeren wegens het vermeende ontbreken van stukken in het hem en zijn raadsman ter beschikking gestelde dossier, wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat hij voor de kamer van inbeschuldigingstelling de volledigheid en onpartijdigheid van het mondeling verslag van de onderzoeksrechter aan de raadkamer heeft betwist, noch dat hij hetzij het verhoor van die magistraat m.b.t. de stukken die zouden ontbreken, hetzij de voeging van die stukken, hetzij de verdaging van de zaak met het oog op de voeging en het onderzoek van die stukken, heeft gevorderd (1). (1) Zie Cass., 19 sept. 2001, AR P.01.1274.F, nr 476.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.03.0607.F 7 mei 2003 AC nr. 279

Geen enkele wetsbepaling schrijft voor dat de inverdenkinggestelde of zijn raadsman, vóór de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen inzake handhaving van de voorlopige hechtenis, inzage van het dossier moeten krijgen; de wetsbepaling die het recht van inzage van het dossier regelt, is niet van toepassing op de rechtspleging in hoger beroep (1). (1) Zie Cass., 27 juli 1999, AR P.99.1084.F, nr 423

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

Uit de aangevoerde omstandigheid dat de inverdenkinggestelde zelf geen inzage van het dossier heeft gekregen, hoewel hij van dat recht gebruik wilde maken, kan niet worden afgeleid dat zijn recht van verdediging is miskend, wanneer uit de rechtspleging blijkt dat het dossier zowel twee dagen vóór de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling als twee dagen vóór de rechtszitting van de raadkamer ter beschikking is gesteld van de inverdenkinggestelde en van zijn advocaat, en deze de inverdenkinggestelde vertegenwoordigd heeft voor de eerste rechter en in hoger beroep een conclusie heeft neergelegd (1). (1) Zie Cass., 11 maart 1992, AR 9779, nr 363.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.01.1274.F 19 september 2001 AC nr. ...

De verdachte wiens voorlopige hechtenis is gehandhaafd door de kamer van inbeschuldigingstelling, kan geen schending van artikel 5.4 E.V.R.M. of een miskenning van zijn recht van verdediging aanvoeren wegens het vermeende ontbreken van stukken in het hem en zijn raadsman ter beschikking gestelde dossier, wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de verdachte voor de kamer van inbeschuldigingstelling de volledigheid en onpartijdigheid van het mondeling verslag van de onderzoeksrechter aan de raadkamer heeft betwist, noch dat hij hetzij het verhoor van die magistraat met betrekking tot de stukken die zouden ontbreken, hetzij de voeging van die stukken, hetzij de verdaging van de zaak met het oog op de voeging en het onderzoek van die stukken heeft gevorderd (1). (1) Zie Cass., 30 dec. 1997, A.R. P.97.1650.F, nr. 581.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.00.0226.F 16 februari 2000 AC nr. ...

Art. 21, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis, is niet van toepassing op de appèlprocedure inzake voorlopige hechtenis.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

P.97.1650.F 30 december 1997 AC nr. ...

Een verdachte, wiens hechtenis door de kamer van inbeschuldigingstelling is gehandhaafd, kan noch de schending van artikel 5.4 E.V.R.M. noch de schending van zijn recht van verdediging aanvoeren op grond dat er in het dossier dat voor hem en zijn raadsman ter inzage is gelegd, een proces-verbaal zou ontbreken, nu uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de verdachte voor de kamer van inbeschuldigingstelling de onpartijdigheid van het door de onderzoeksrechter voor de raadkamer mondeling uitgebrachte verslag heeft betwist, en evenmin dat hij verzocht heeft ofwel om die magistraat over het zogezegd ontbrekende proces-verbaal te ondervragen, ofwel om de zaak met het oog op de voeging en het onderzoek ervan te verdagen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.96.1256.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Een verdachte, wiens voorlopige hechtenis door de kamer van inbeschuldigingstelling is gehandhaafd, kan noch de schending van artikel 5 E.V.R.M., noch de schending van zijn recht van verdediging of van het beginsel van de rechtspleging op tegenspraak afleiden uit het feit dat vijf processen-verbaal ontbreken in het ter inzage van de verdachte en diens raadslieden gelegde dossier wanneer, enerzijds, uit de regelmatig opgemaakte en niet van valsheid betichte inventaris van het dossier blijkt dat drie van die processen-verbaal in het dossier zaten ten tijde van de verschijning van de verdachte voor de raadkamer, en wanneer, anderzijds, de raadslieden van die verdachte van de twee overige processen-verbaal inzage hebben gekregen ten tijde van hun verschijning voor de kamer van inbeschuldigingstelling, en, ten slotte, de raadslieden elke verdaging van de zaak naar een latere datum met het oog op de vervollediging van het dossier hebben geweigerd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 21, § 3, en 30, § 2, vierde lid, en § 4

P.03.0590.F 30 april 2003 AC nr. 273

Het onderzoeksgerecht dat dient te beslissen of er grond bestaat tot handhaving van de voorlopige hechtenis, moet in beginsel uitspraak doen op grond van het volledige dossier (1); wanneer de inverdenkinggestelde in zijn conclusie verzoekt om de tijdens een huiszoeking in beslag genomen stukken te voegen bij het aan de kamer van inbeschuldigingstelling voorgelegde dossier, verantwoordt dat rechtscollege zijn beslissing om de voorlopige hechtenis te handhaven niet naar recht, door de overweging dat "de mogelijke afwezigheid van alle stukken van het dossier, in de huidige stand van het onderzoek, nog geen miskenning van het recht van verdediging kan vormen" (2). (1) Cass., 8 jan. 1991, AR 5199, nr 232; 20 nov. 1991, AR 9490, nr 150. (2) Zie Cass., 11 maart 1992, AR 9779, nr 363; 2 okt. 1996, AR P.96.1256.F, nr 349; 24 dec. 1996, AR P.96.1620.N, nr 527; 30 dec. 1997, AR P.97.1650.F, nr 581; 19 sept. 2001, AR P.01.1274.F, nr 476.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 21, § 3, en 30, § 3, tweede lid

P.99.0387.N 23 maart 1999 AC nr. ...

Aan de verdachte en zijn raadsman, die voor de rechtszitting van de raadkamer de gelegenheid hadden gekregen van het volledig dossier van de rechtspleging inzage te nemen, en voor de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling in kennis werden gesteld dat er nieuwe stukken waren waarvan hen ook de mogelijkheid werd geboden inzage te nemen bij middel van een verdaging binnen de termijn van artikel 30, § 3, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, moet niet opnieuw het gehele dossier ter inzage worden medegedeeld.~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 21, § 4 en 22, eerste en vijfde lid

P.01.1740.F 2 januari 2002 AC nr. 1

Ongeacht de aangevoerde nietigheid kan de regelmatigheid van het bevel tot aanhouding alleen worden betwist wanneer over de handhaving van de voorlopige hechtenis uitspraak wordt gedaan binnen vijf dagen te rekenen van de tenuitvoerlegging van het bevel tot aanhouding, en niet wanneer de raadkamer van maand tot maand uitspraak doet over de handhaving van die hechtenis (1). (1) Cass., 24 jan. 1996, A.R. P.96.0091.F, nr. 51.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.01.0935.N 3 juli 2001 AC nr. ...

Ongeacht de aangevoerde nietigheid, kan de regelmatigheid van het aanhoudingsmandaat enkel worden betwist wanneer over de handhaving van de voorlopige hechtenis uitspraak wordt gedaan binnen vijf dagen te rekenen van de tenuitvoerlegging van het bevel tot aanhouding en niet wanneer de raadkamer van maand tot maand uitspraak doet over de handhaving van de hechtenis (1). (1) Cass. 16 mei 2000, AR P.00.0713.N, nr 298, en cass. 11 april 2000, AR P.00.0566.N, nr 247.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.00.0566.N 11 april 2000 AC nr. ...

Ongeacht de aangevoerde nietigheid, kan de regelmatigheid van het aanhoudingsbevel enkel worden betwist, wanneer over de handhaving van de voorlopige hechtenis uitspraak wordt gedaan binnen vijf dagen te rekenen van de tenuitvoerlegging van het bevel tot aanhouding, en niet wanneer de raadkamer van maand tot maand uitspraak doet over de handhaving van de hechtenis; ook niet voor de Kamer van inbeschuldigingstelling met toepassing van de artikelen 131, § 1 en 235bis Sv.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.96.0091.F 24 januari 1996 AC nr. ...

Ongeacht de aangevoerde nietigheid kan de regelmatigheid van het bevel tot aanhouding enkel worden betwist wanneer over de handhaving van de voorlopige hechtenis uitspraak wordt gedaan binnen vijf dagen te rekenen van de tenuitvoerlegging van het bevel tot aanhouding en niet wanneer de raadkamer van maand tot maand uitspraak doet over de handhaving van de hechtenis.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 21, § 4 en 23, 4°

P.07.1275.N 21 augustus 2007 AC nr. 377

De kamer van inbeschuldigingstelling is, ingevolge de devolutieve kracht van het hoger beroep, ook op het enkel hoger beroep van het openbaar ministerie tegen de beschikking van de raadkamer die oordeelt over de eerste handhaving van de voorlopige hechtenis, op haar beurt gehouden de regelmatigheid van het bevel tot aanhouding na te gaan.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

Artt. 21, § 4, 22, eerste en vijfde lid en 30, § 4

P.00.0731.N 16 mei 2000 AC nr. ...

Ongeacht de aangevoerde nietigheid kan de regelmatigheid van het bevel tot aanhouding enkel worden betwist wanneer over de handhaving van de voorlopige hechtenis uitspraak wordt gedaan binnen de termijn van vijf dagen te rekenen van de tenuitvoerlegging van het bevel tot aanhouding en niet wanneer het onderzoeksgerecht van maand tot maand uitspraak doet over de handhaving van de hechtenis (1). (1) Cass., 20 juli 1999, A.R. nr. P.99.1031.F, nr. 419.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.1031.F 20 juli 1999 AC nr. ...

Ongeacht de aangevoerde nietigheid, kan de regelmatigheid van het bevel tot aanhouding alleen worden betwist op het ogenblik van de beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis, binnen een termijn van vijf dagen te rekenen van de tenuitvoerlegging van het bevel tot aanhouding, en niet wanneer de raadkamer van maand tot maand uitspraak doet over de handhaving van die hechtenis of wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling tijdens die fase kennisneemt van een hoger beroep.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.97.0524.N 29 april 1997 AC nr. ...

De raadkamer dient alleen binnen de eerste vijf dagen na het verlenen van het bevel tot aanhouding en eventueel de kamer van inbeschuldigingstelling bij de beoordeling van het in deze fase ingestelde hoger beroep, de wettigheid en de regelmatigheid van dit bevel te onderzoeken.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 21, § 4, en 22, eerste lid

P.01.1740.F 2 januari 2002 AC nr. 1

De Belgische onderzoeksgerechten die inzake voorlopige hechtenis uitspraak doen, hoeven de naleving van de bij artikel 5.3 E.V.R.M. gewaarborgde redelijke termijn alleen na te gaan m.b.t. de hechtenis die op het Belgisch grondgebied ondergaan wordt vanaf het verlenen van het aanhoudingsbevel waarop het gegrond is (1). (1) Zie Cass., 24 jan. 1990, A.R. 7998, nr. 325; zie VELU J. en ERGEC R., La notion de délai raisonnable dans les articles 5 et 6 de la Convention européenne des droits de l'homme, essai de synthèse, Rev. trim. D.H., 1991, p. 141, nr. 5.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Artt. 21, § 4, en 30, § 4

P.04.0384.F 9 juni 2004 AC nr. 312

De wet heeft voor het toezicht op de voorlopige hechtenis een andere rechtspleging voorzien dan voor het toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging; wanneer die controle van de voorlopige hechtenis niet bij de kamer van inbeschuldigingstelling aanhangig is gemaakt, is ze derhalve niet bevoegd om het aanhoudingsbevel te vernietigen en kan ze bijgevolg evenmin een beschikking tot invrijheidstelling onder voorwaarden of een beschikking die deze voorwaarden verlengt, vernietigen (1). (1) Zie Cass., 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, nr ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 21, § 5, 22, 23, 4° en 30, § 4

P.00.1387.N 24 oktober 2000 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dat beslist over de voorlopige hechtenis moet o.m. nagaan of op het ogenblik van zijn uitspraak er ten laste van de aangehoudene nog steeds aanwijzingen van schuld bestaan; wanneer die aanwijzingen van schuld worden afgeleid uit een bewijsverkrijging waarvan de regelmatigheid wordt betwist is het onderzoeksgerecht slechts gehouden tot een prima facie onderzoek van de regelmatigheid van de bewijsverkrijging (1). (1) Zie Cass., 6 juli 1999, A.R. P.99.0944.F, niet gepubliceerd.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 21, § 5, en 22, zesde lid

P.08.1761.F 10 december 2008 AC nr. 717

Wanneer de raadkamer in het kader van de maandelijks verschijning onderzoekt of er redenen zijn om de voorlopige hechtenis te handhaven, kan zij, in antwoord op de conclusie van de inverdenkinggestelde, die het bevel tot aanhouding en de beschikking van de raadkamer, waarbij de voorlopige hechtenis wordt gehandhaafd, verwijt dat beide alleen wettelijke bepalingen vermelden naar luid waarvan de straf onder het minimum blijft dat voor de inhechtenisneming is vereist, erop wijzen dat de voorlopige hechtenis van bij de aanvang is gegrond op aanwijzingen van schuld aan een wanbedrijf waarop krachtens een artikel van het Strafwetboek, dat zij in haar beslissing vermeldt, een gevangenisstraf van een jaar staat.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 21, § 6, en 22, eerste lid

P.05.0592.F 4 mei 2005 AC nr. 263

De berekening van de termijnen voorgeschreven bij Wet Voorlopige Hechtenis, geschiedt volgens de regels die door het Ger.W. zijn opgelegd; hieruit volgt dat de termijn van een maand waarbinnen opnieuw uitspraak moet worden gedaan over de handhaving van de voorlopige hechtenis wordt gerekend vanaf de dag die volgt op de voorgaande beschikking tot de dag vóór de zoveelste (1). (1) Zie Cass., 16 juni 1993, AR P.93.0889.F, nr 290.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 21, §§ 1 en 4, en 30, §§ 1 en 4

P.97.1585.N 23 december 1997 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van het onderzoeksgerecht die met haar motivering vaststelt dat de geldigheid van het bevel tot aanhouding door het concrete verloop van de feitelijke vrijheidsbeneming niet wordt aangetast.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 21, §§ 2 en 3, en 30

P.99.1514.F 10 november 1999 AC nr. ...

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling de onregelmatigheid van de rechtspleging voor de raadkamer, wegens het niet-inachtnemen van de wetsbepaling betreffende de verplichting van de griffier om aan de verdachte bericht te geven van zijn verschijning, niet heeft verbeterd, kan het Hof van Cassatie onmogelijk nagaan of de verdachte vóór zijn verschijning heeft kunnen kennisnemen van zijn dossier.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 21, §§ 4 en 5, en 30, § 4

P.03.0620.F 7 mei 2003 AC nr. 280

Art. 5.3 E.V.R.M. waarborgt het recht van de gedetineerde om binnen een redelijke termijn te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld; de uitoefening van dat recht moet worden beoordeeld in het licht van de concrete gegevens van elke zaak (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 2000, AR P.00.0226.F, nr 130.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Art. 5.3 E.V.R.M. waarborgt het recht van de gedetineerde om binnen een redelijke termijn te worden berecht of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld; de uitoefening van dat recht moet worden beoordeeld in het licht van de concrete gegevens van elke zaak (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 2000, AR P.00.0226.F, nr 130.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Artt. 21, 22 en 23

P.94.0519.N 26 april 1994 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten die geroepen zijn om een bevel tot aanhouding op zijn wettigheid te toetsen, zijn bevoegd om de gronden van dat bevel te verbeteren en aan te vullen.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 21, 22 en 30, § 4

P.02.0959.N 2 juli 2002 AC nr. 395

Om te oordelen of de in artikel 5.3. E.V.R.M. bepaalde redelijke termijn al dan niet overschreden is, moet de rechter die uitspraak doet inzake voorlopige hechtenis, zich plaatsen ten tijde van zijn beslissing (1) en hoeft hij niet na te gaan of de redelijke termijn zal worden in acht genomen bij de berechting van de zaak zelf in haar geheel. (1) Cass. 4 juni 1997, A.R. P.97.0686.F, nr 260.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

Om te oordelen of de in artikel 5.3. E.V.R.M. bepaalde redelijke termijn al dan niet overschreden is, moet de rechter die uitspraak doet inzake voorlopige hechtenis, zich plaatsen ten tijde van zijn beslissing (1) en hoeft hij niet na te gaan of de redelijke termijn zal worden in acht genomen bij de berechting van de zaak zelf in haar geheel. (1) Cass. 4 juni 1997, A.R. P.97.0686.F, nr 260.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 21, 22, 23, 1°, en 30

P.04.0069.F 21 januari 2004 AC nr. 36

De wet vereist niet dat van het debat voor de onderzoeksgerechten een proces-verbaal van de rechtszitting wordt opgesteld (1). (1) Cass., 15 maart 1995, AR P.95.0293.F, nr 151.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.95.0293.F 15 maart 1995 AC nr. ...

De wet vereist niet dat van de debatten voor de onderzoeksgerechten een proces-verbaal van de rechtszitting wordt opgemaakt.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

De beslissingen van de onderzoeksgerechten inzake voorlopige hechtenis worden niet uitgesproken; geen enkele wet bepaalt dat voormelde gerechten, die terzake, in de regel, met gesloten deuren uitspraak doen, hun beslissingen wijzen in tegenwoordigheid van het O.M.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 21, 22, 26, § 3, 27 en 30

P.01.1274.F 19 september 2001 AC nr. ...

Het volledige dossier waarover het onderzoeksgerecht, in de regel, moet beschikken om te kunnen beslissen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, bestaat uit het geheel van de onderzoeksstukken (1). (1) Zie Cass., 30 dec. 1997, A.R. P.97.1650.F, nr. 581.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.97.1650.F 30 december 1997 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dat moet beslissen of er grond bestaat tot handhaving van de voorlopige hechtenis moet, in de regel, uitspraak doen op grond van het volledige dossier.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 22 en 26

P.11.0441.F 16 maart 2011 AC nr. ...

Bij ontstentenis van een regelmatige betekening van de beslissing waarbij de voorlopige hechtenis wordt gehandhaafd, kan de inverdenkinggestelde hoger beroep instellen tegen een beschikking tot handhaving, zodra ze is gegeven en zolang de raadkamer niet andermaal, met toepassing van artikel 22 of 26 van de wet van 20 juli 1990, uitspraak heeft gedaan.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 22 en 30

P.14.0128.N 28 januari 2014 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling kan kennis nemen van het hoger beroep tegen een beschikking van de raadkamer die oordeelt dat de bevolen voorlopige hechtenis in de gevangenis verder uitgevoerd wordt door een hechtenis onder elektronisch toezicht; de kamer van inbeschuldigingstelling wiens rechtsmacht voortvloeit uit de devolutieve werking van het hoger beroep, heeft inzake voorlopige hechtenis dezelfde bevoegdheden als deze van de raadkamer (1). (1) De eiser in cassatie betwistte de bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling om de uitvoeringsmodaliteit van de voorlopige hechtenis van de eiser te wijzigen. De raadkamer had beslist tot uitvoering van de voorlopige hechtenis onder het stelsel van het elektronisch toezicht. Het Openbaar Ministerie stelde tegen deze beschikking hoger beroep in. Volgens de eiser kon de kamer van inbeschuldigingstelling bij toepassing van artikel 30 Voorlopige Hechteniswet niet oordelen over de uitvoeringsmodaliteit van de voorlopige hechtenis omdat dit niet expliciet in artikel 30 wordt vermeld. Het cassatiemiddel berust op een onjuiste lezing van deze wetsbepaling. Artikel 30 bepaalt dat de partijen hoger beroep kunnen instellen tegen de beschikkingen van de raadkamer gegeven in de gevallen bedoeld in de artikelen 21, 22 en 22bis. Die artikelen betreffen de voorlopige hechtenis, de handhaving ervan en de uitvoeringsmodaliteiten daarbij. Nu artikel 30 in globo verwijst naar de artikelen in verband met de bevoegdheid van de raadkamer om te beslissen over de voorlopige hechtenis en haar uitvoeringsmodaliteiten is de kamer van inbeschuldigingstelling, ingevolge het devolutief karakter van het hoger beroep, ook bevoegd om zich uit te spreken over de uitvoeringsmodaliteiten. De wetgever hoefde dat in artikel 30 Voorlopige Hechteniswet dus niet uitdrukkelijk te vermelden.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

P.03.0333.F 12 maart 2003 AC nr. 165

Het in artikel 22, Wet Voorlopige Hechtenis, bepaalde recht tot inzage van het dossier is niet van toepassing op de rechtspleging in hoger beroep (1). (1) Cass., 27 juli 1999, AR P.99.1084.F, nr 423.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

P.01.1436.N 6 november 2001 AC nr. ...

Geen miskenning van het recht van verdediging kan voortvloeien uit de niet-kennisneming van stukken waarvan men de inzage weigert ofschoon de kans daartoe binnen de wettelijk bepaalde termijn tot uitspraak gegeven werd (1). (1) Zie cass., 17 april 1991, AR 9024, AC 1990-91, nr 430, 838.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.99.0378.F 24 maart 1999 AC nr. ...

Art. 5.3 E.V.R.M. wil de verplichting opleggen de verdachte in vrijheid te stellen vanaf het tijdstip waarop de handhaving van de hechtenis onredelijk wordt; de redelijkheid van de handhaving van de hechtenis moet niet in abstracto, maar in het licht van de gegevens van elke zaak worden beoordeeld.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Bij de handhaving van de voorlopige hechtenis kan het onderzoeksgerecht beslissen dat de hechtenis de duur van de redelijke termijn niet heeft overschreden, door rekening te houden met strafbare feiten die niet in de telastlegging zijn opgenomen maar wel in de stukken van het onderzoek vermeld worden en waarvoor tal van lopende onderzoeksopdrachten de verdachte zouden kunnen betreffen.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.95.0515.F 26 april 1995 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis, wanneer het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, in antwoord op de conclusie van eiser ten betoge dat die handhaving onverenigbaar was met de vereisten van artikel 5.3 E.V.R.M aangezien het onderzoek of de behandeling van de zaak vertraging had opgelopen ten gevolge van het feit dat het hof van beroep zich onbevoegd had moeten verklaren op grond dat de raadkamer nagelaten had het bestaan van verzachtende omstandigheden aan de zijde van een medebeklaagde vast te stellen voor de als misdaad omschreven feiten, op basis van de feitelijke gegevens die het omschrijft, vaststelt dat "in concreto" niet blijkt dat het onderzoek of de behandeling van de zaak vertraging heeft opgelopen, maar dat die behandeling of dat onderzoek onverwijld is voortgezet, en dat het arrest bovendien heeft beslist dat de onsplitsbaarheid van de feiten waarop het dossier betrekking heeft, alsook de noodzaak om aan het vonnisgerecht een regelmatig dossier voor te leggen, wegens het vereiste van de redelijke termijn niet kunnen wettigen dat de zaak van eiser en de zaak van de overige medeverdachten afzonderlijk worden behandeld.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 22 en 30, § 2, vijfde lid

P.96.1278.F 16 oktober 1996 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat het dossier voor de kamer van inbeschuldigingstelling aan de verdachte of aan zijn raadsman moet worden medegedeeld; de Wet Voorlopige Hechtenis bepaalt enkel dat bericht aan de raadsman van de verdachte moet worden gegeven; artikel 22, Wet Voorlopige Hechtenis, inzake het recht op inzage van het dossier is niet toepasselijk op de rechtspleging in hoger beroep.~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 22 en 30, § 4

P.94.0762.F 15 juni 1994 AC nr. ...

Niet regelmatig met redenen omkleed is het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat op tegenstrijdige gronden beslist dat er tegen de verdachte ernstige aanwijzingen van schuld blijven bestaan.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 22, derde en vierde lid, en 30, § 2, vijfde lid

P.03.0779.F 4 juni 2003 AC nr. 336

In de onderstelling dat het neerleggen bewezen is van nieuwe stukken op de rechtszitting zelf van de raadkamer die uitspraak moest doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis en dat die stukken noch door de inverdenkinggestelde noch door zijn raadsman konden worden geraadpleegd vóór de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling, houdt die omstandigheid geen miskenning in van het algemeen beginsel van het recht van verdediging, wanneer uit de rechtspleging niet blijkt dat de inverdenkinggestelde voor de raadkamer hetzij verzocht heeft die stukken onmiddellijk mee te delen met het oog op de raadpleging ervan, hetzij de zaak daartoe te verdagen; dat evenmin blijkt dat hij gevraagd heeft die stukken te raadplegen nadat de beschikking was gewezen; en dat het arrest vermeldt dat de kamer van inbeschuldigingstelling aangeboden had die zaak te verdagen en dat hij zulks heeft geweigerd (1). (1) Zie Cass., 4 mei 1994, AR P.94.0556.F, nr 217; 23 maart 1999, AR P.99.0387.N, nr 173; 13 juli 1999, AR P.99.0954.N, nr 415; 31 juli 2001, AR P.01.1079.F, nr 426; 18 dec. 2002, AR P.02.1634.F, nr ...; 7 mei 2003, AR P.03.0620.F, nr ... .

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 22, derde lid, en 26, § 3

P.97.1690.N 30 december 1997 AC nr. ...

Vóór het regelen van de rechtspleging inzake een preventief gehechte verdachte, moet het dossier gedurende twee dagen ter beschikking van die verdachte en diens raadsman worden gesteld; aan die wettelijke verplichting is niet voldaan, wanneer de raadsman van de verdachte het strafdossier heeft kunnen raadplegen, maar de verdachte zelf zijn recht op inzage niet heeft kunnen uitoefenen.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

Artt. 22, derde lid, en 30, § 2, vijfde lid

P.02.1634.F 18 december 2002 AC nr. 683

Art. 22, derde lid, Wet Voorlopige Hechtenis, is niet van toepassing op de desbetreffende rechtspleging in hoger beroep; artikel 30, § 2, vijfde lid, van die wet, bepaalt alleen dat de griffier van het rechtscollege in hoger beroep de raadsman van de inverdenkinggestelde een bericht van verschijning moet toesturen (1); de datum van verzending van het bericht bewijst dat de griffier dat vormvereiste heeft nageleefd (2). (1) Zie Cass., 13 dec. 1995, A.R. P.95.1374.F, nr. 547; 16 okt. 1996, A.R. P.96.1278.F, nr. 385. (2) Het bericht moet door de griffier worden verzonden per aangetekende brief, ten laatste op de vooravond van de eerste van de twee werkdagen die de verschijning van de gedetineerde voor de kamer van inbeschuldigingstelling voorafgaan: Cass., 27 sept. 1972, volt. terechtzitt. (AC, 1973, 107). De wettelijke voorschriften zijn vervuld wanneer de griffier de aangetekende brief binnen de wettelijke termijn heeft verzonden, aangezien de regelmatigheid van dat vormvereiste niet afhangt van de tijd waarbinnen dit bericht de raadsman van de inverdenkinggestelde bereikt: Cass., 14 jan. 1975 (ibid., 1975, 537).

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 22, eerste lid, en 30, § 3, tweede lid

P.08.1759.N 9 december 2008 AC nr. 713

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat binnen de termijn van artikel 30, § 3, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis, het hoger beroep van de verdachte tegen de in artikel 22, eerste lid, van die wet bedoelde beschikking niet ontvankelijk verklaart, heeft dezelfde gevolgen als een arrest dat de voorlopige hechtenis handhaaft en levert een titel van vrijheidsbeneming van een maand op te rekenen van die beslissing (1). (1) Zie: Cass., 23 aug. 2005, AR P.05.1216.F, AC, 2005, nr 401. 1 26/05/2009

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 22, tweede lid, 22bis, eerste en tweede lid en 30, § 4

P.06.1445.N 21 november 2006 AC nr. 586

Wanneer het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, de voorlopige hechtenis handhaaft, kan in het geval dat dit arrest een titel van vrijheidsberoving oplevert voor drie maanden te rekenen vanaf de beslissing, een verzoekschrift in de zin van artikel 22bis, eerste lid Voorlopige Hechteniswet, slechts ingediend worden ten vroegste vijf dagen vóór het verstrijken van de termijn van één maand, te rekenen van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de voorlopige hechtenis handhaaft.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 22, vierde lid, en 30

P.13.1561.N 1 oktober 2013 AC nr. ...

Artikel 22, vierde lid, Voorlopige Hechteniswet is niet van toepassing op de procedure voor de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie: Cass. 14 okt. 1992, AR 260, AC 1991-1992, nr. 666; Cass. 12 maart 2003, AR P.03.0333.F, AC 2003, nr. 165; Cass. 7 mei 2003, AR P.03.0607.F, AC 2003, nr. 279.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

Artt. 22, zesde lid, en 30, § 4

P.97.0668.N 27 mei 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, omdat het niet tot cassatie kan leiden, is het middel gericht tegen de beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis die door de door dit middel niet bekritiseerde motieven naar recht verantwoord is.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Artt. 22, zevende lid, en 30, § 4

P.08.0061.F 16 januari 2008 AC nr. 31

De kamer van inbeschuldigingstelling hoeft niet te antwoorden op gewone in een conclusie uiteengezette argumenten die, ook al zijn ze nieuw, geen afzonderlijke middelen vormen (1). (1) Zie Cass., 24 aug. 1998, AR P.98.1008.N, AC, 1998, nr 372.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 23, 2° en 30, § 3

P.03.0607.F 7 mei 2003 AC nr. 279

De rechtspleging betreffende de handhaving van de voorlopige hechtenis vereist in beginsel de persoonlijke verschijning van de inverdenkinggestelde voor het onderzoeksgerecht; als de inverdenkinggestelde evenwel niet kan verschijnen op de rechtszitting, machtigt de raadkamer zijn advocaat hem te vertegenwoordigen, en als de advocaat, regelmatig verwittigd, geen machtiging vraagt om zijn cliënt te vertegenwoordigen, kan zij uitspraak doen in afwezigheid van de inverdenkinggestelde; die regels zijn ook van toepassing op de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) 1 DEJEMEPPE B., Les voies de recours, in La détention préventive, Larcier, 1992, blz. 305, nr 27; zie Cass., 17 dec. 1996, AR P.96.1591.F, nr 514.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Om uitspraak te kunnen doen inzake voorlopige hechtenis, in afwezigheid van een inverdenkinggestelde, die niet kan verschijnen en die niet regelmatig vertegenwoordigd wordt door zijn raadsman, moet de beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis vaststellen dat het onderzoeksgerecht zich niet kan verplaatsen (1). (1) Zie Cass., 6 sept. 1976 (AC, 1977, 17, en de noot F.D.); 26 sept. 1979 (AC, 1980, nr 63); de CODT J., Le controle de la détention préventive, in La détention préventive, Larcier, 1992, blz. 213 en 214, nr 30.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.03.0638.F 7 mei 2003 AC nr. 281

Om uitspraak te kunnen doen inzake voorlopige hechtenis in afwezigheid van een inverdenkinggestelde die niet kan verschijnen en die niet regelmatig vertegenwoordigd wordt door zijn raadsman, moet de beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis vaststellen dat het onderzoeksgerecht zich niet kan verplaatsen (1). (1) Zie Cass., 6 sept. 1976 (AC, 1977, 17, en de noot F.D.); 26 sept. 1979 (AC, 1979-80, nr 63); 7 mei 2003, AR P.03.0607.F, nr ..., supra; de CODT J., Le contrôle de la détention préventive, in La détention préventive, Larcier, 1992, blz. 213 en 214, nr 30.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.95.1196.N 31 oktober 1995 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die, bij de behandeling van het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer over de handhaving van de voorlopige hechtenis, aan de advocaat van de verdachte die niet wenst te verschijnen, geen machtiging verleent om zijn cliënt te vertegenwoordigen. (Impliciete oplossing)~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ADVOCAAT -

Artt. 23, 2° en 32

P.96.1591.N 17 december 1996 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van het onderzoeksgerecht over de handhaving van de voorlopige hechtenis waarbij de verdaging van de behandeling van de zaak geweigerd wordt, wanneer de verdachte, door niet ter rechtszitting te verschijnen, geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om op regelmatige wijze uitstel van de behandeling van de zaak te vragen, zijn "conclusie", waarin hij om uitstel van de zaak verzoekt, slechts is "aangekomen na beëindiging van het beraad" en zijn advocaat hem niet wettig kon vertegenwoordigen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 23, 2°, 30, § 3 en 32

P.03.0620.F 7 mei 2003 AC nr. 280

In beginsel moet de inverdenkinggestelde aanwezig zijn op de rechtszitting van de onderzoeksgerechten die over zijn voorlopige hechtenis uitspraak doen; hij wordt alleen door zijn advocaat vertegenwoordigd als hij niet op de rechtszitting kan verschijnen (1). (1) Zie Cass., 8 aug. 2000, AR P.00.1210.F, nr 432.

- ADVOCAAT -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.00.1210.F 8 augustus 2000 AC nr. ...

De onderzoeksgerechten moeten in aanwezigheid van de verdachte over de voorlopige hechtenis uitspraak doen en deze kan alleen door een advocaat vertegenwoordigd worden als hij niet op de rechtszitting kan verschijnen (1). (1) Zie cass., 17 dec. 1996, A.R. P.96.1591.N, nr. 514.

- ADVOCAAT -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 23, 4° en 30

P.10.0674.F 28 april 2010 AC nr. 293

De appelrechters dienen niet te antwoorden op de gegevens die zijn aangevoerd in het bij de eerste rechter ingediende verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, die niet werden hernomen in de voor hen neergelegde conclusie.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.05.0094.F 26 januari 2005 AC nr. 54

De kamer van inbeschuldigingstelling verantwoordt haar beslissing betreffende de aanwezigheid van ernstige aanwijzingen van schuld, wanneer zij naar de gegevens verwijst met betrekking tot voormelde aanwijzingen in de pagina's als bijlage bij de vordering van het openbaar ministerie; de omstandigheid dat die bijlagen niet zijn ondertekend is zonder belang, aangezien de vordering uitdrukkelijk verwijst naar die bijlagen die dezelfde datum hebben en er één geheel mee uitmaken (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 1999, AR P.99.1431.F, nr 553; 23 juni 2004, AR P.04.0902.F, nr ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.03.0313.F 12 maart 2003 AC nr. 164

Wanneer een inverdenkinggestelde zich ertoe beperkt het bestaan te betwisten van ernstige aanwijzingen van schuld die de handhaving van zijn hechtenis verantwoorden, zonder de feitelijke gegevens te vermelden die zijn ontkenningen staven, antwoordt het onderzoeksgerecht hierop door ze te verwerpen met de overweging dat dergelijke aanwijzingen bestaan (1). (1) Zie Cass., 17 mei 1994, AR P.94.0658.N, nr 246, R.W., 1994-95, blz. 603, opm. A. DE NAUW; 5 juni 1996, AR P.96.0735.F, nr 217; J. de CODT, "Le contrôle de la détention préventive", in B. DEJEMEPPE (dir.), La détention préventive, Brussel, 1992, blz. 233, nr 67.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.1431.F 20 oktober 1999 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt de kamer van inbeschuldigingstelling om de redenen van de vordering van het O.M. over te nemen, teneinde de handhaving van de voorlopige hechtenis met redenen te omkleden.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.96.0735.F 5 juni 1996 AC nr. ...

Art. 23, 4°, Wet Voorlopige Hechtenis 1990 is van toepassing op de procedure voor de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de handhaving van de hechtenis. (Impliciet).~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Wanneer een verdachte in zijn conclusie het bestaan betwist van de aanwijzingen van schuld die de handhaving van zijn hechtenis verantwoorden, is het antwoord van de onderzoeksgerechten daarop regelmatig als zij vaststellen dat dergelijke aanwijzingen nog bestaan en deze preciseren, zelfs met verwijzing naar de vordering van het openbaar ministerie en naar de redenen van vorige arresten.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 23, 4° en 30, § 4, eerste lid

P.06.0684.F 17 mei 2006 AC nr. 278

Wanneer de appelrechters een criminele omschrijving handhaven waardoor de handhaving van de voorlopige hechtenis voor een termijn van drie maanden kan bevolen worden, moeten zij de gegevens preciseren die volgens hen, niettegenstaande de omstandige betwisting van de eiser, de ernstige aanwijzingen van schuld lijken uit te maken die met die omschrijving overeenkomen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 26, § 3, 27, § 1, en 30, § 1

P.08.0746.F 21 mei 2008 AC nr. 310

Wanneer de raadkamer de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen en zijn voorlopige hechtenis bij afzonderlijke beschikking heeft gehandhaafd, is de kamer van inbeschuldigingstelling niet bevoegd om over de handhaving van de voorlopige hechtenis uitspraak te doen, zodat de zaak noch door hoger beroep tegen de beschikking tot handhaving van de voorlopige hechtenis, noch door een verzoekschrift tot invrijheidstelling, bij haar aanhangig kan worden gemaakt (1). (1) Zie Cass., 23 april 2008, AR P.08.0588.F, Pas., 2008, I, nr. ..., met concl. O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

Artt. 26, § 3, en 27, § 1

P.08.0746.F 21 mei 2008 AC nr. 310

Het verzoekschrift tot invrijheidstelling dat de inverdenkinggestelde, die bij beschikking van de raadkamer naar de correctionele rechtbank is verwezen en bij afzonderlijke beschikking opgesloten blijft, bij de correctionele rechtbank kan indienen is een effectief rechtsmiddel waardoor een gerecht op korte termijn over de wettigheid van de hechtenis uitspraak kan doen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

Artt. 26, § 3, en 30, § 1

P.08.0588.F 23 april 2008 AC nr. 247

Wanneer de raadkamer de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen en zijn voorlopige hechtenis bij afzonderlijke beschikking heeft gehandhaafd, is de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij het hoger beroep aanhangig is gemaakt tegen de beschikking tot verwijzing, niet bevoegd om over de handhaving van de voorlopige hechtenis uitspraak te doen, ook niet wanneer zij de beschikking waarbij de rechtspleging wordt geregeld, vernietigt of wijzigt; in dergelijk geval loopt de hechtenis verder door op grond van de afzonderlijke beschikking van de raadkamer (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2008, nr ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

P.99.0026.F 13 januari 1999 AC nr. ...

Er staat geen hoger beroep open tegen de afzonderlijke beschikking van de raadkamer die, wanneer zij bij het regelen van de rechtspleging de verdachte naar de correctionele rechtbank verwijst, zijn voorlopige hechtenis handhaaft.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.97.0736.F 11 juni 1997 AC nr. ...

Niet vatbaar voor hoger beroep is de afzonderlijke en met redenen omklede beschikking van de raadkamer die, bij de regeling van de rechtspleging door verwijzing naar de correctionele rechtbank, beslist dat de verdachte in hechtenis blijft.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 26, § 3, en 31

P.06.0270.F 22 februari 2006 AC nr. 105

De inverdenkinggestelde die naar de correctionele rechtbank wordt verwezen kan geen cassatieberoep instellen tegen de afzonderlijke beschikking van de raadkamer die beslist dat hij aangehouden blijft (1). (1) Contra Cass., 30 dec. 1997, AR P.97.1690.N, nr. 584, met noot E.L.; H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 4e uitg., 2005, p. 967; A. WINANTS, "De rechtsmiddelen", De voorlopige hechtenis; B. DEJEMEPPE en D. MERCKX, Diegem, Kluwer, 2000, p. 419; R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Kluwer, 3e uitg., 2003, p. 464, nr. 989; Voorlopige hechtenis en rechtsmiddelen, R.W., 1991-92, p. 105 tot 117, nr. 72; en Pourvoi en cassation en matière répressive, R.P.D.B., dl. IX, Complément, Bruylant, 2004, p. 197, nr. 248; maar zie R. VERSTRAETEN, Handboek Strafvordering, 4e uitg., 2005, nr. 1256; en M. ROZIE, De voorlopige hechtenis en de onderzoeksgerechten, in Voorlopige hechtenis, de wet van 20 juli 1990, R. DECLERCQ & R. VERSTRAETEN (uitgevers), Acco Leuven / Amersfoort, 1991, p. 151.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

Artt. 26, § 4, 30 en 31, §§ 1 en 2

P.14.1424.N 23 september 2014 AC nr. ...

Uit artikel 31, §§1 en 2 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis volgt dat de inverdenkinggestelde geen cassatieberoep kan instellen tegen het afzonderlijke arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat met toepassing van artikel 26, §4, van voormelde wet, op hoger beroep van het openbaar ministerie tegen de invrijheidstelling van de inverdenkinggestelde ingevolge de beschikking van de raadkamer die hem buitenvervolging stelde, beslist dat hij aangehouden blijft (1). (1) Cass. 3 april 2007, AR P.07.0377.N, AC 2007, nr. 172; Cass. 22 februari 2006, AR P.06.0270.F, AC 2006, nr. 105.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

Artt. 26, § 4, 30, en 31, §§ 1 en 2

P.07.0377.N 3 april 2007 AC nr. 172

Uit artikel 31, §§ 1 en 2, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis volgt dat de inverdenkinggestelde geen cassatieberoep kan instellen tegen het afzonderlijke arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat met toepassing van artikel 26, § 4, van voormelde wet, op het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen de invrijheidstelling van de inverdenkinggestelde ingevolge de beschikking van de raadkamer die hem buitenvervolging stelde, beslist dat hij aangehouden blijft (1) (2). (1) Zie Cass., 22 feb. 2006, AR P.06.0270.F, nr 105, en N.C., 2007, 138 met noot. Contra: Cass., 30 dec. 1997, AR P.97.1690.N, met noot E.L. (2) Het bevreemdend verloop van de zaak vergt enige toelichting: de procureur des Konings had de internering van de inverdenkinggestelde gevorderd. De raadkamer ging daar niet op in en stelde de inverdenkinggestelde "buiten zake" op de summiere overweging dat "het niet vaststaat dat de inverdenkinggestelde de feiten der tenlasteleggingen A, B, C en D gepleegd heeft". Dit onderzoeksgerecht liet echter na aan te duiden op welke basis het in deze zaak de bevoegdheid zou hebben om als bodemrechter te beslissen. De procureur-generaal bij het hof van beroep oordeelde in zijn vordering voor de kamer van inbeschuldgingstelling dan ook dat de beroepen beschikking, conform de bevoegdheidsuitoefening door de raadkamer in de fase van de regeling van de rechtspleging op het einde van het gerechtelijk onderzoek, geldt als een beschikking tot buitenvervolgingstelling van de inverdenkinggestelde. De kamer van inbeschuldigingstelling stelde de "overschrijding van bevoegdheid" vast, vernietigde de bestreden beschikking en trok de zaak aan zich ten einde er over te oordelen in eerste en laatste aanleg. Tenslotte verwees het onderzoeksgerecht in hoger beroep met eenparigheid van stemmen de inverdenkinggestelde wegens de tenlastelegging A naar de correctionele rechtbank en stelde het hem wegens de tenlasteleggingen B en C buiten vervolging. Bij afzonderlijk arrest oordeelde de kamer van inbeschuldgingstelling dat de inverdenkinggestelde voor het feit waarvoor hij verwezen werd aangehouden bleef. Eiser voorzag zich in cassatie tegen beide arresten. Het Hof verwierp de cassatieberoepen na te hebben geoordeeld dat beide voorzieningen niet ontvankelijk waren. Anders dan het arrest stelt betrof de beschikking waartegen de procureur des Konings hoger beroep had ingesteld geen invrijheidstelling van de inverdenkinggestelde bij diens verwijzing.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

Artt. 26, § 5, en 27, § 1, 3°, a

P.03.1385.F 29 oktober 2003 AC nr. 539

De beslissing om een verzoek tot invrijheidstelling in te willigen, dat is neergelegd na een beschikking tot gevangenneming, die gewezen is overeenkomstig artikel 133 Sv., ontneemt de kamer van inbeschuldigingstelling de haar bij artikel 26, § 5, Wet Voorlopige Hechtenis, toegekende bevoegdheid niet om een beschikking tot gevangenneming te wijzen, met, in voorkomend geval, onmiddellijke tenuitvoerlegging, wanneer ze de inverdenkinggestelde naar assisen verwijst.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

Artt. 26, §§ 3 en 4 en 30, §§ 1 en 3

P.02.0839.N 17 september 2002 AC nr. 456

Wanneer de raadkamer, ter gelegenheid van de maandelijkse beslissing over het handhaven van de voorlopige hechtenis van een inverdenkinggestelde, beslist de voorlopige hechtenis niet te handhaven en de raadkamer, binnen de termijn van vijftien dagen nadat door de procureur des Konings hoger beroep werd ingesteld tegen deze beschikking, de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank verwijst, zonder in te gaan op de vordering van de procureur des Konings om, bij toepassing van artikel 26, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis, bij afzonderlijke beschikking te bevelen dat betrokkene aangehouden blijft, heeft de samenloop van het hoger beroep van de procureur des Konings tegen de eerste beschikking en tegen de verwijzingsbeschikking tot gevolg dat de voorlopige hechtenis voortduurt tot op het ogenblik dat de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak doet omtrent het eerstgenoemde hoger beroep, op voorwaarde dat dit geschiedt binnen de vijftien dagen na het instellen van dit beroep; de kamer van inbeschuldigingstelling is er in die omstandigheden derhalve toe gehouden alsnog uitspraak te doen omtrent het al dan niet gegrond zijn van het hoger beroep van de procureur des Konings tegen de eerste beschikking van de raadkamer en kan dit hoger beroep niet zonder voorwerp verklaren om de enkele reden dat de inverdenkinggestelde inmiddels reeds het voorwerp uitmaakt van een verwijzing naar de correctionele rechtbank (1). (1) DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 2de Editie 1999, p. 355, nr. 782.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Opheffing

Artt. 27 en 31

P.14.0249.N 18 februari 2014 AC nr. ...

Een eiser kan in een rechtspleging zoals deze die de voorlopige hechtenis regelt, enkel cassatieberoep instellen, wanneer de vordering of het verzoek waarover bij de aangevochten beslissing uitspraak is gedaan, op ontvankelijke wijze in het kader van die rechtspleging voor het gerecht die deze beslissing heeft gewezen, kon worden gebracht (1). (1) Antwerpen, 19 sept. 1991, RW 1991-92, 613.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Artt. 27 en 48, 2°

P.02.1579.N 10 december 2002 AC nr. 662

Wat de in artikel 12, § 5, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, bedoelde procedure betreft is artikel 27, § 3, Wet Voorlopige Hechtenis, dat bepaalt dat over het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling wordt beslist in raadkamer, toepasselijk.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artt. 27, § 1, 2°, en 31, § 3, tweede lid

P.09.0914.F 24 juni 2009 AC nr. 437

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling afwijst dat de eiser op grond van artikel 27, § 1, tweede lid, Wet Voorlopige Invrijheidstelling, heeft ingediend, is een beslissing waarbij de voorlopige hechtenis wordt gehandhaafd, in de zin van artikel 31, § 1, van deze wet; vermits het Hof niet binnen vijftien dagen te rekenen van het instellen van het cassatieberoep uitspraak heeft gedaan, moet de inverdenkinggestelde krachtens de wet in vrijheid worden gesteld en heeft zijn cassatieberoep geen bestaansreden meer (1). (1) Cass., 16 maart 1994, AR P.94.0216.F., AC, 1994, nr. 130.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

Artt. 27, § 1, 4°, en 35, § 5

P.01.0946.F 3 juli 2001 AC nr. ...

Het hof van assisen of, indien het verzoek tot voorlopige invrijheidstelling aan haar moet worden gericht, de kamer van inbeschuldigingstelling, kunnen de beschuldigde in voorlopige vrijheid stellen en hem verplichten een of meerdere voorwaarden na te leven (1). (1) Cass., 23 mei 2001, A.R. P.01.0760.F, nr. ... .

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

P.01.0760.F 23 mei 2001 AC nr. ...

Het hof van assisen of, wanneer het geen zitting houdt, de kamer van inbeschuldigingstelling, kunnen de beschuldigde in voorlopige vrijheid stellen en hem verplichten een of meerdere voorwaarden na te leven (Impliciet).

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Het hof van assisen of, wanneer het geen zitting houdt, de kamer van inbeschuldigingstelling, kunnen de beschuldigde in voorlopige vrijheid stellen en hem verplichten een of meerdere voorwaarden na te leven (Impliciet).

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

Artt. 27, § 1, 5° en § 3, vierde lid, en 33, § 2

P.07.0137.N 6 februari 2007 AC nr. 70

Wie van zijn vrijheid is beroofd krachtens een na zijn veroordeling uitgevaardigd bevel tot onmiddellijke aanhouding, en tegen die veroordeling cassatieberoep aantekent, kan om zijn voorlopige invrijheidstelling verzoeken; de beslissing waarbij dat verzoek verworpen wordt dient te worden gemotiveerd met inachtneming van hetgeen voorschreven is in artikel 16, § 5, eerste en tweede lid, Voorlopige Hechteniswet (1). (1) Zie: Cass., 30 dec. 1997, AR P.97.1649.N, nr 580.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

Artt. 27, § 2 en 31, §§ 1 en 3

P.94.0216.F 16 maart 1994 AC nr. ...

Het arrest waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling een op grond van artikel 27, § 2, Wet Voorlopige Hechtenis ingediende aanvraag tot voorlopige invrijheidstelling afwijst, is een arrest "waardoor de voorlopige hechtenis wordt gehandhaafd" in de zin van artikel 31, § 1, van die wet; het Hof waarbij tegen dat arrest cassatieberoep is ingesteld, is verplicht uitspraak te doen binnen vijftien dagen te rekenen van het instellen van het cassatieberoep.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Allerlei

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Artt. 27, § 2, en 31, §§ 1 en 2

P.08.1421.N 7 oktober 2008 AC nr. 531

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat gericht is tegen een arrest dat de voorlopige hechtenis niet handhaaft, maar zich ertoe beperkt om een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling van een beklaagde, die verzet aantekende tegen het arrest dat hem bij verstek veroordeelt en tevens zijn onmiddellijke aanhouding beveelt, maar die niet van zijn vrijheid is beroofd, niet ontvankelijk te verklaren bij gebrek aan belang (1). (1) Cass., 25 april 2000, AR P.00.0605.N, AC, 2000, nr 264; Cass., 13 dec. 2006, AR P.06.1353.F, AC, 2006, nr 647. In dit laatste arrest preciseert het Hof dat dergelijke beslissing geen eindbeslissing is in de zin van artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, en evenmin onder de gevallen valt die in het tweede lid van dat artikel zijn bepaald; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 4° Ed. 2007, p. 977, nr 2149; VERSTRAETEN, R., Handboek Strafvordering, 2005, p. 910, nr 1922.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

P.06.1353.F 13 december 2006 AC nr. 647

Niet ontvankelijk is het onmiddellijk cassatieberoep tegen een arrest dat slechts een verzoek tot invrijheidstelling van een beklaagde die niet van zijn vrijheid werd beroofd, niet ontvankelijk verklaart (1). (1) De bestreden beslissing deed uitspraak over een verzoek tot invrijheidstelling, ingediend door de eiser; na te hebben vastgesteld dat deze vrij op de rechtszitting van het hof van beroep was verschenen, verklaarde zij het verzoek tot invrijheidstelling niet ontvankelijk bij gebrek aan belang, aangezien de onmiddellijke aanhouding die tegen de eiser was uitgesproken niet ten uitvoer gelegd was.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 27, 31 en 32

P.13.0658.N 16 april 2013 AC nr. ...

Een cassatieberoep dat is ingesteld tegen een beslissing over een op grond van artikel 27 Voorlopige Hechteniswet ingediend nieuw verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling, vooraleer het Hof uitspraak heeft gedaan over het cassatieberoep dat is ingesteld tegen de beslissing die uitspraak doet over een vorig verzoekschrift, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie J. D'HAENENS, De voorlopige hechtenis en de procedure in cassatie, in: Voorlopige hechtenis. De wet van 20 juli 1990, R. DECLERCQ en R. VERSTRAETEN (eds.), Acco Leuven/Amersfoort, nr. 6: het oogmerk van de wetgever was het uitsluiten van de parallelle procedures door het creëren van een autonome cassatieprocedure die, zoals de procedure van hoger beroep, geïntegreerd is in het stelsel zelf van de voorlopige hechtenis dat zich hierdoor karakteriseert dat de opeenvolgende fasen van hechtenis kort zijn en iedere fase afzonderlijk het voorwerp uitmaakt van een eigen afgeronde procedure waarin begrepen zijn de bij de wet bepaalde rechtsmiddelen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Artt. 27, derde lid, en 34, derde lid

P.01.1308.N 9 oktober 2001 AC nr. ...

Uit artikel 27, derde lid, Wet Voorlopige Hechtenis, dat bepaalt dat, indien er binnen de erin bepaalde termijn geen uitspraak wordt gedaan over het verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling, de betrokkene in vrijheid wordt gesteld, volgt dat een verzoeker tegen wie een bevel tot aanhouding bij verstek niet is uitgevoerd, geen ontvankelijk verzoek tot voorlopige invrijheidstelling kan indienen (1). (1) Cass., 4 okt. 2000, AR P.00.1359.F, nr 520.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding bij verstek

Artt. 2bis en 16, § 2

P.13.0056.F 23 januari 2013 AC nr. ...

Het Hof mag rekening houden met de vermeldingen in het proces-verbaal van verhoor van de inverdenkinggestelde om vast te stellen dat, in strijd met wat het middel aanvoert, laatstgenoemde door de onderzoeksrechter ervan in kennis was gesteld dat hij het recht had om vertrouwelijk overleg te plegen met een advocaat naar keuze of met een hem toegewezen advocaat.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Feitelijke grondslag

Artt. 30 en 37

P.01.0127.F 31 januari 2001 AC nr. ...

Het recht van verdediging wordt niet miskend, wanneer het O.M. hoger beroep heeft ingesteld tegen de beschikking van de raadkamer tot invrijheidstelling van de verdachte, die beslissing aan de verdachte niet is betekend, aangezien de kamer van inbeschuldigingstelling, op het hoger beroep van het O.M. alleen, recht kan doen op de grieven van de verdachte.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 30, § 1, en 37

P.03.0747.F 28 mei 2003 AC nr. 323

Wanneer alleen de inverdenkinggestelde hoger beroep instelt tegen een beschikking van de raadkamer, waarbij zijn invrijheidstelling onder borgtocht bevolen wordt, kan de kamer van inbeschuldigingstelling zijn toestand niet verergeren door de handhaving van zijn hechtenis te bevelen (1). (1) Cass., 30 april 1997, AR P.97.0562.F, nr 212.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 30, § 3, derde lid, en 32

P.01.1079.F 31 juli 2001 AC nr. ...

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling verantwoordt zijn beslissing niet naar recht, wanneer de verdachte een verdaging van de zaak wenst binnen de grenzen van de termijn van vijftien dagen, bedoeld in artikel 30, § 3, derde lid, Wet Voorlopige Hechtenis, om nieuwe stukken te raadplegen die bij het dossier zijn gevoegd, en het vóór het verstrijken van die termijn en zonder te hebben vastgesteld dat de kamer niet vóór het verstrijken van die termijn zitting kon houden, beslist dat de verdachte in zijn recht van verdediging is "hersteld" zonder de zaak te hebben verdaagd.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 30, §§ 3 en 4

P.06.1200.F 23 augustus 2006 AC nr. 382

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat akte verleent van de afstand van het hoger beroep van de inverdenkinggestelde binnen de wettelijke termijn heeft dezelfde gevolgen als een arrest dat de voorlopige hechtenis handhaaft in de zin van artikel 30, § 4, Wet Voorlopige Hechtenis en maakt een hechtenistitel van één maand uit, te rekenen vanaf de beslissing (1). (1) Cass., 8 feb. 2006, AR P.06.0189.F, www.cass.be.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

Artt. 31 en 32

P.04.1590.F 15 december 2004 AC nr. 613

Ofschoon artikel 32 van de Voorlopige Hechteniswet 1990 bepaalt dat de termijn van vijftien dagen te rekenen van het instellen van het cassatieberoep, binnen dewelke het Hof van cassatie uitspraak doet over voormeld cassatieberoep, wordt geschorst voor de duur van de verdaging die op verzoek van de verdachte of zijn raadsman wordt verleend, kan die termijn waarbinnen, in de regel, het Hof verplicht is om uitspraak te doen, slechts worden aangepast met een verdaging van de zaak op zeer korte termijn.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Allerlei

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

Artt. 31, § 1 en 37, eerste lid

P.10.0007.F 13 januari 2010 AC nr. 30

Het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat het hoger beroep tegen de door de onderzoeksrechter binnen de initiële termijn van vierentwintig uren genomen beschikking tot invrijheidstelling onder voorwaarden, niet ontvankelijk verklaart, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

Artt. 31, § 3, eerste lid, 36, § 1, en 37

P.03.1332.N 2 december 2003 AC nr. 612

Op het cassatieberoep, ingesteld tegen een krachtens artikel 37 Voorlopige Hechteniswet in hoger beroep gewezen arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, is de termijn bepaald door artikel 31, § 3, tweede lid, van dezelfde wet toepasselijk; het verstrijken van die termijn heeft het verval van de opgelegde voorwaarden tot gevolg, zodat het cassatieberoep geen bestaansreden meer heeft (1). (1) Cass., 17 juni 1997, AR P.97.0803.N, nr 278.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Artt. 31, § 3, en 32

P.97.0272.F 5 maart 1997 AC nr. ...

De termijn van vijf dagen om een memorie ter griffie van het Hof te doen toekomen kan niet worden geschorst door een verzoek om uitstel van de verdachte of van zijn raadsman; de schorsing van de termijn tijdens de duur van het op verzoek van de verdachte of van zijn raadsman verleende uitstel is uitsluitend van toepassing op de door de wet bepaalde termijn om uitspraak te doen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Verlenging van de termijnen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 31, § 3, tweede lid, en 37

P.97.0803.N 17 juni 1997 AC nr. ...

Op het cassatieberoep tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat een op grond van artikel 36, § 1, derde lid, Wet Voorlopige Hechtenis ingediende aanvraag tot opheffing van de opgelegde voorwaarden afwijst, is de termijn bepaald door artikel 31, § 3, tweede lid, van dezelfde wet toepasselijk; wanneer het Hof geen uitspraak heeft gedaan binnen vijftien dagen na het instellen van het cassatieberoep, vervallen de bevolen maatregelen krachtens de wet en heeft het cassatieberoep geen bestaansreden meer.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Allerlei

Op het cassatieberoep tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat een op grond van artikel 36, § 1, derde lid, Wet Voorlopige Hechtenis ingediende aanvraag tot opheffing van de opgelegde voorwaarden afwijst, is de termijn bepaald door artikel 31, § 3, tweede lid, van dezelfde wet toepasselijk; wanneer het Hof geen uitspraak heeft gedaan binnen vijftien dagen na het instellen van het cassatieberoep, vervallen de bevolen maatregelen krachtens de wet en heeft het cassatieberoep geen bestaansreden meer.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

Artt. 31, § 5, en 32

P.98.0160.N 10 februari 1998 AC nr. ...

De termijn waarbinnen de raadkamer in het geval bedoeld in artikel 31, § 5, Wet Voorlopige Hechtenis, uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, wordt geschorst tijdens de duur van het uitstel verleend op verzoek van de verdachte of zijn raadsman.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Verlenging van de termijnen

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 31, §§ 1 en 2, en 37

P.13.0178.F 13 maart 2013 AC nr. ...

Het arrest dat een verzoek tot teruggave van de borgsom afwijst, dat vóór het vonnis over de grond van de zaak is ingediend, is geen beslissing die de voorlopige hechtenis handhaaft of die de voorwaarden voor de invrijheidstelling bepaalt, in de zin van de artikelen 31, §§1 en 2, en 37 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, en is evenmin een eindbeslissing uit het eerste lid of zoals bedoeld in de gevallen die in het tweede lid van artikel 416 van het Wetboek van Strafvordering zijn bepaald, en die voor onmiddellijk cassatieberoep vatbaar is (1). (1) Zie Cass. 19 juli 2005, AR P.05.1008.N, AC 2005, nr. 390; Cass. 6 juni 2007, AR P.07.0454.F, AC 2007, nr. 309, met concl. adv.-gen. Genicot in Pas.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

Miskenning van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, gewaarborgd bij artikel 13 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, kan niet worden afgeleid uit de omstandigheid dat er geen cassatieberoep openstaat tegen een beslissing over de bestemming die aan de borgsom moet worden gegeven, vooraleer de rechter waaraan de wet dit heeft toevertrouwd, die beslissing heeft genomen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

Artt. 35, §§ 1 en 4

P.13.0207.N 4 juni 2013 AC nr. ...

De invrijheidstelling onder borgsom is een beslissing waarbij de handhaving van de voorlopige hechtenis wordt bevolen tot de vereiste zekerheid is betaald en die wordt opgelegd teneinde de betrokkene na zijn invrijheidstelling aan te zetten te verschijnen bij de proceshandelingen of om zich aan te bieden ter tenuitvoerlegging van de beslissing; de betaling van de borgsom is geen voorwaarde in de zin van artikel 35, §1, Voorlopige Hechteniswet en indien de borgsom niet wordt betaald, blijft de betrokkene aangehouden (1). (1) Zie: Cass. 28 sept. 2010, AR P.10.1065.N, AC 2010, nr. 556.

- BORGTOCHT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Artt. 36 en 37

P.12.2052.N 2 januari 2013 AC nr. ...

Artikelen 36 en 37 Voorlopige Hechteniswet verlenen aan de verdachte geen recht op hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter tot de verlenging van opgelegde voorwaarden; de verdachte die zich verzet tegen die verlenging, kan een verzoekschrift op grond van artikel 36, § 1, vierde lid, Voorlopige Hechteniswet indienen bij de raadkamer.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Het geheim van het onderzoek heeft eveneens tot gevolg dat in de regel slechts toelating tot inzage in het strafdossier kan worden verleend wanneer de wet dat uitdrukkelijk voorziet.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.03.1545.F 3 december 2003 AC nr. 618

De artt. 36 en 37, Wet Voorlopige Hechtenis, geven de inverdenkinggestelde geen recht op hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter die reeds door de raadkamer opgelegde voorwaarden tijdens het gerechtelijk onderzoek geheel of gedeeltelijk verlengt (1). (1) Zie Cass., 18 juni 1997, AR P.97.0771.F, nr 280.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei

Artt. 36, § 1, vierde en vijfde lid en 37

P.94.0866.N 8 augustus 1994 AC nr. ...

Het bevel tot storting van een borgsom is niet van rechtswege vervallen, omdat de raadkamer binnen de door artikel 36, §1, vijfde lid, Wet Voorlopige Hechtenis bepaalde termijn van vijf dagen geen uitspraak heeft gedaan over een verzoek tot teruggave van de gestorte borgsom.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Artt. 7, 12 en 21, § 1

P.97.1193.N 25 augustus 1997 AC nr. ...

Wanneer een bevel tot aanhouding vervalt door de beschikking van de raadkamer, waarbij de onderzoeksrechter die dat bevel verleend heeft, ontlast wordt van verder onderzoek, moet het bevel tot medebrenging dat door de onderzoeksrechter van een ander arrondissement is uitgevaardigd, na de beschikking van de raadkamer onmiddellijk betekend en uitgevoerd worden; dat bevel tot medebrenging dekt een periode van vrijheidsbeneming van hoogstens vierentwintig uur, te rekenen van de vrijheidsbeneming ter uitvoering van het bevel tot medebrenging; het bevel tot aanhouding dat tijdens die periode van vierentwintig uur tegen de verdachte wordt uitgevaardigd en aan hem betekend, is een autonome titel van voorlopige hechtenis die geldt gedurende een termijn van ten hoogste vijf dagen, te rekenen van de tenuitvoerlegging ervan; het staat aan de raadkamer van dat andere arrondissement om vóór het verstrijken van die termijn van vijf dagen te beslissen of er grond bestaat tot handhaving van de voorlopige hechtenis.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 7, eerste lid, en 12

P.07.0558.N 2 mei 2007 AC nr. 219

Wanneer de verdachte niet ter beschikking van de onderzoeksrechter is gesteld, is cumulatie van een eerste vrijheidsbeneming ingevolge artikel 2, Wet Voorlopige Hechtenis en de daaropvolgende vrijheidsbeneming ingevolge een bevel tot medebrenging, mogelijk (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2000, AR P.00.1664.N, nr 683, en de noot van advocaat-generaal Marc De Swaef; R. DeclercqBeginselen van strafrechtspleging", 2de editie, 1999, nr 363.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 7, tweede lid, en 8, eerste lid

P.03.1403.F 5 november 2003 AC nr. 558

De hoedanigheid van agent van de openbare macht, die belast is met de betekening van een aanhoudingsbevel, kan blijken uit een stuk van het strafdossier, dat met die betekening geen verband houdt (1). (1) Zie Cass., 13 dec. 2000, AR P.00.1660.F, nr 689.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

De hoedanigheid van agent van de openbare macht, die belast is met de betekening van een aanhoudingsbevel, kan blijken uit een stuk van het strafdossier, dat met die betekening geen verband houdt (1). (1) Zie Cass., 13 dec. 2000, AR P.00.1660.F, nr 689.

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, gewijzigd bij de wet van 31 mei 2005

Art. 16, § 5, tweede lid

P.05.1567.N 13 december 2005 AC nr. 670

Zo artikel 16, § 5, tweede lid, Wet Voorlopige Hechtenis bepaalt dat de rechter in het bevel tot aanhouding de feitelijke omstandigheden vermeldt van de zaak en die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de verdachte, die de voorlopige hechtenis wettigen gezien de criteria bepaald in § 1, van hetzelfde artikel en dat, bij ontstentenis van deze mededelingen, de inverdenkinggestelde in vrijheid wordt gesteld, wordt deze laatste niet in vrijheid gesteld wanneer de voorgeschreven vormvoorschriften in werkelijkheid werden nageleefd (1). (1) Parl. St. Senaat, 2004-2005, 3-1100/2, Verslag namens de Commissie voor de Justitie uitgebracht door Mevrouw Laloy, Artikelsgewijze bespreking, p. 23.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Art. 31, §§ 1 en 2

P.07.0904.F 27 juni 2007 AC nr. 364

Alleen de arresten en vonnissen tot handhaving van de voorlopige hechtenis zijn vatbaar voor cassatieberoep; het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het hoger beroep niet ontvankelijk verklaart van de inverdenkinggestelde tegen de beschikking tot handhaving van de voorlopige hechtenis, die afzonderlijk staat van de beschikking tot verwijzing, is bijgevolg niet ontvankelijk(1). (1) Zie Cass., 16 juli 2002, AC 2002, nr. 401.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Wet van 20 sept. 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven

Art. 14, § 1, tweede lid, 1°

S.00.0064.N 13 november 2000 AC nr. ...

De wettelijke bepalingen met betrekking tot de sociale verkiezingen en de oprichting van een ondernemingsraad en het comité voor preventie en bescherming betreffen de openbare orde.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- OPENBARE ORDE -

Art. 14, § 2, b

S.00.0081.F 29 januari 2001 AC nr. ...

Verschillende juridische entiteiten worden vermoed een technische bedrijfseenheid te vormen, indien het wettelijk bewijs kan worden geleverd; dat vermoeden wordt omgekeerd wanneer de werkgever of de werkgevers het bewijs leveren dat het personeelsbeheer en -beleid geen sociale criteria aan het licht brengen, kenmerkend voor het bestaan van een technische bedrijfseenheid.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

S.00.0076.N 27 november 2000 AC nr. ...

De rechter mag bij het beoordelen van het bewijs van het bestaan van elementen die wijzen op een sociale samenhang tussen de juridische entiteiten, rekening houden met alle regelmatig voorgebrachte gegevens waarvan hij vaststelt dat ze dienstig zijn.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Eén technische bedrijfseenheid tussen verschillende juridische entiteiten, komt in aanmerking, wanneer de belanghebbende die een beroep doet op het vermoeden uit de wet dat meerdere juridische entiteiten één technische bedrijfseenheid vormen, het bewijs levert van het bestaan van één van de bepaalde economische criteria en van slechts enkele elementen inzake de sociale samenhang tussen de verschillende entiteiten.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Het vermoeden in verband met de verschillende juridische entiteiten werd ingesteld ten gunste van de eiser in het geding en niet uitsluitend voor de werknemers of de werknemersorganisaties; wanneer de werkgever zelf een beroep doet op het wettelijk vermoeden in verband met de verschillende juridische entiteiten moeten de werknemers of de werknemersorganisaties het tegenbewijs aanbrengen om het vermoeden te weerleggen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Art. 14, § 2, b, laatste lid

S.00.0076.N 27 november 2000 AC nr. ...

De regel dat het vermoeden uit de wet in verband met verschillende juridische entiteiten geen weerslag mag hebben op de continuïteit, de werking en de bevoegdheidssfeer van de bestaande organen, houdt niet in dat de bestaande organen bij nieuwe verkiezingen niet mogen worden gewijzigd.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Art. 21

S.94.0112.N 13 februari 1995 AC nr. ...

Met eerste of volgende kandidatuur, in de zin van de artt. 1bis, §4, 1e en 3e lid, Gezondheids- en Veiligheidswet en 21, § 4, 1e en 2e lid, Bedrijfsorganisatiewet, wordt telkens bedoeld de eerste of volgende kandidatuur, hetzij bij de verkiezingen voor het comité, hetzij bij de verkiezingen voor de ondernemingsraad.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 21, § 10

S.04.0106.N 6 december 2004 AC nr. 592

Het begrip "overgang van onderneming" dat niet nader is omschreven in artikel 21, § 10 van de wet van 20 september 1948 stemt overeen met het begrip overgang van onderneming in de CAO nr 32bis N.A.R. 7 juni 1985; voor een overgang of een gedeelte van een overgang van onderneming is vereist dat de overgang plaats vindt tussen de natuurlijke of de rechtspersoon die de vroegere werkgever was en de natuurlijke of rechtspersoon die ingevolge de overdracht de nieuwe werkgever is van de betrokken werknemers.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Art. 21, § 10, 4° en 5°

S.01.0014.N 1 oktober 2001 AC nr. ...

In geval van splitsing van een technische bedrijfseenheid in verschillende juridische entiteiten blijft de niet verkozen kandidaat personeelsafgevaardigde bij sociale verkiezingen georganiseerd vóór deze afsplitsing, de beschermingsmaatregelen bepaald bij de wet van 19 maart 1991 genieten wanneer hij zich bij de volgende sociale verkiezingen kandidaat stelt in de nieuwe ontstane technische bedrijfseenheid; deze kandidatuurstelling dient niet beschouwd te worden als een eerste kandidatuur met de erbij horende langere periode van bescherming maar als kandidatuur van de personeelsafgevaardigde die reeds kandidaat was en niet werd verkozen bij de vorige verkiezingen met slechts een periode van bescherming die loopt vanaf de dertigste dag voorafgaand aan de aanplakking van het bericht dat de datum van de verkiezingen vastlegt en een einde neemt twee jaar na de aanplakking van de uitslag van de verkiezingen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 21, § 2, zevende lid

S.99.0150.F 30 april 2001 AC nr. ...

Het paritair comité doet binnen twee maanden enkel uitspraak over de aanvraag van de werkgever tot erkenning van het bestaan van economische of technische redenen op grond waarvan een beschermde werknemer kan worden ontslagen , wanneer het ofwel het bestaan van economische of technische redenen erkent ofwel het niet-bestaan van dergelijke redenen vaststelt; voornoemd comité spreekt zich niet uit als het geen beslissing neemt binnen voormelde wettelijke termijn of als de vereiste eensgezindheid niet wordt bereikt (1). (1) Zie cass., 21 dec. 1987, AR 7890, nr. 248; 11 sept. 1989, AR 6612, nr. 19; noot get. J.F.L., cass., 8 jan. 1990, AR 8600, nr. 275; zie ook cass., 13 jan. 1986, AR 4960, nr. 307; Wet 20 sept. 1948 na de wijziging ervan bij K.B. nr. 4 van 11 okt. 1978.

- PARITAIR COMITE -

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 21, § 5

S.11.0052.N 15 oktober 2012 AC nr. ...

Het mandaat van een personeelsafgevaardigde geeft aanleiding tot benadeling in de zin van artikel 21, §5, Bedrijfsorganisatiewet en artikel 2, §4, Wet Ontslagregeling personeelsafgevaardigden, wanneer de personeelsafgevaardigde een voordeel wordt ontzegd omdat wegens de uitoefening van dit mandaat niet kan voldoen aan de criteria die voor de toekenning van dat voordeel worden gesteld.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.97.0058.F 21 juni 1999 AC nr. ...

De aanvraag tot herplaatsing in het bedrijf van de leden die het personeel vertegenwoordigen en van de kandidaten, die zonder opzegging worden ontslagen, moet worden ingediend binnen dertig dagen die volgen op de datum waarop die ontslagen beschermde werknemers in staat zijn gesteld om kennis te nemen van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 24

S.02.0051.F 8 maart 2004 AC nr. 129

Uit de omstandigheid dat het arbeidsgerecht dient uit te maken of twee of meer juridische entiteiten tezamen één technische bedrijfseenheid vormen volgt niet dat de daartoe strekkende rechtsvordering samenvalt met het beroep bedoeld in artikel 9 van het koninklijk besluit van 25 mei 1999 (1). (1) Zie Cass., 25 nov. 1996, AR S.96.0006.N, nr 453; 12 feb. 2001, AR S.00.112.F, nr 84 en de noot 1, p. 261; 22 okt. 2001, AR S.00.0118.F - S.00.0131.F, nr 564; 27 okt. 2003, AR S.02.0101.F, nr ...; Wetsontwerp houdende sommige maatregelen inzake sociale verkiezingen, Memorie van Toelichting, Gedr. St., Kamer, gew. zitt. 1998-1999, nr 1857/1, pp. 1 tot 3; artikel 24 Bedrijfsorganisatiewet en artikel 79, Wet van 4 aug. 1996, na de wijziging ervan bij Wet van 28 feb. 1999; zie ook artikel 79, Wet van 4 aug. 1996, na de wijziging ervan bij Wet van 17 juni 2002; artt., 8 en 9, K.B. van 15 mei 2003.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting

Hoger beroep is mogelijk tegen het vonnis dat door de arbeidsrechtbank is gewezen op een beroep, dat buiten de bij het koninklijk besluit van 25 mei 1999 vastgestelde verkiezingsprocedure is ingesteld en dat ertoe strekt de rechter te doen nagaan of twee of meer juridische entiteiten tezamen een technische bedrijfseenheid vormen (1). (1) Zie Cass., 25 nov. 1996, AR S.96.0006.N, nr 453; 12 feb. 2001, AR S.00.112.F, nr 84 en de noot 1, p. 261; 22 okt. 2001, AR S.00.0118.F - S.00.0131.F, nr 564; 27 okt. 2003, AR S.02.0101.F, nr ...; Wetsontwerp houdende sommige maatregelen inzake sociale verkiezingen, Memorie van Toelichting, Gedr. St., Kamer, gew. zitt. 1998-1999, nr 1857/1, pp. 1 tot 3; artikel 24 Bedrijfsorganisatiewet en artikel 79, Wet van 4 aug. 1996, na de wijziging ervan bij Wet van 28 feb. 1999; zie ook artikel 79, Wet van 4 aug. 1996, na de wijziging ervan bij Wet van 17 juni 2002; artt., 8 en 9, K.B. van 15 mei 2003.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

S.95.0069.F 27 november 1995 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank van de plaats van het werk is, in de regel, bevoegd om uitspraak te doen over de erkenning van technische bedrijfseenheden en over de instelling van ondernemingsraden en veiligheidscomités.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 24, § 2

S.96.0006.N 25 november 1996 AC nr. ...

Het vonnis gewezen in het kader van een geschil in verband met het instellen van overlegorganen en het houden van sociale verkiezingen, is vatbaar voor hoger beroep wanneer de werkgever de aan de verkiezingsprocedure voorafgaande handelingen van informatie- en consultatieplicht niet heeft verricht.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Aanleg

Art. 24, § 2, eerste lid, 3°, en tweede lid

S.08.0076.F 27 oktober 2008 AC nr. 584

De identiteit en het volledige adres van de betrokken partijen die de verzoekende partij in limine litis moet voorleggen aan de griffie van het arbeidsgerecht waarbij de zaak aanhangig is, moeten worden geacht zowel betrekking te hebben op de partijen t.a.v. wie het beroep moet worden ingesteld om ontvankelijk te zijn, als op andere partijen die de eisende partij eveneens in het geding betrokken heeft (1). (1) Zie Cass., 5 dec. 2005, AR S.04.0189.N, AC, 2005, nr 642; Les élections sociales 2004, J.T.T., 2006, p. 458.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

Art. 24, §§ 1 en 2, 5°, en § 3

S.00.0089.F 12 februari 2001 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is de voorziening die is ingesteld meer dan drie maanden nadat de beslissing van het arbeidsgerecht over een geschil betreffende verkiezingen voor de ondernemingsraden en de veiligheidscomités bij gerechtsbrief ter kennis van de eiser is gebracht (1). (1) Cass., 12 feb. 1990, AR.6866-6974, nr. 362; zie cass. 24 april 1989, AR. 8550, nr. 481; i.v.m. de datum waarop de kennisgeving van een vonnis of arrest is geschied, zie cass., 20 mei 1996, AR. S.95.0087.F, nr. 182, en noot 1, p. 473; 9 dec. 1996, volt. terechtz., AR. S.96.0098.N, nr. 494; 20 feb. 1998, AR. F.96.0127.F, nr. 103, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1998, en de aldaar aangehaalde verwijzingen.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Artt. 14, § 2, b, en 24

S.00.0118.F 22 oktober 2001 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat, om te kunnen oordelen of twee of meer juridische entiteiten verzuimd hebben sociale verkiezingen te houden, ofschoon zij daartoe gehouden waren, vooraf moet worden nagaan of zij tezamen een technische bedrijfseenheid vormen, kan niet worden afgeleid dat de rechtsvordering tot organisatie van die verkiezingen het in artikel 9 van het K.B. van 25 mei 1999 bedoelde beroep is en dus binnen de bij die bepaling voorgeschreven termijn moet worden ingesteld (1). (1) Cass., 12 feb. 2001, AR. S.00.0112.F, nr 84.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

S.00.0112.F 12 februari 2001 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat de rechter, om te kunnen oordelen of twee of meer juridische entiteiten verzuimd hebben sociale verkiezingen te houden, ofschoon zij daartoe gehouden waren, vooraf moet nagaan of zij tezamen een technische bedrijfseenheid vormen, kan niet worden afgeleid dat de rechtsvordering tot organisatie van die verkiezingen het in artikel 9 van het K.B. van 25 mei 1999 bedoelde beroep is en dus binnen de bij die bepaling voorgeschreven termijn moet worden ingesteld (1). (1) De grondslag van de in dit arrest vervatte regel, die in de samenvatting wordt weergegeven, is de volgende: de tekst van artikel 9 van het K.B. 25 mei 1999, waarin wordt bepaald dat de betrokken werknemers of representatieve organisaties beroep kunnen instellen, impliceert dat de werkgever zich vooraf zelf in het toepassingsgebied van de artt. 6, 7 of 8 van dat koninklijk besluit heeft gebracht, wat niet noodzakelijk het geval is. Te dezen trouwens bleek uit de overwegingen van het bestreden vonnis waartegen het eerste, niet gepubliceerde middel vergeefs was opgekomen, dat zulks niet het geval was geweest. Zie cass. 28 nov. 1983, AR. 6947, nr. 170; 30 juni 1986, AR. 5198, nr.681, met concl. van de Heer Lenaerts, toen adv.-gen, in 9 okt. 1989, AR. 6569, nr. 81; 25 nov. 1996, AR. S.96.0006.N, nr. 453; zie evenwel cass., 21 maart 1988, AR. 6107, nr. 454.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Oprichting

Artt. 20 en 21

S.94.0112.N 13 februari 1995 AC nr. ...

De artt. 1bis, §4, Gezondheids- en veiligheidswet en 21, §4, Bedrijfsorganisatiewet beogen respectievelijk niets anders dan de bescherming van de kandidaten die zijn voorgedragen, hetzij bij de verkiezingen bedoeld in artikel 1, §4, b, 4, vijfde lid, Gezondheids- en Veiligheidswet hetzij bij de verkiezingen bedoeld in de artt. 20 en 21 Bedrijfsorganisatiewet.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Wet van 22 maart 1999

Art. 7

P.05.1266.F 21 september 2005 AC nr. 449

Het gebrek aan doeltreffende waarborgen voor de wijze waarop sporen van celmateriaal worden behandeld en voor de vereisten inzake beheer van gegevensbanken, impliceert niet per se dat het bewijs uit het onderzoek van sporen van celmateriaal die in een gegevensbank worden bewaard onwettig is en belet de rechter evenmin om de regelmatigheid van het aldus verkregen bewijs te beoordelen.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 3 en 7

P.05.0672.F 25 mei 2005 AC nr. 297

Om een wettelijk bewijs van identificatie door DNA-onderzoek uit te maken, moeten de voorschriften betreffende de methode voor het onderzoek van celmateriaal en het opstellen van DNA-profielen worden nageleefd, evenals die inzake de vergelijking en de statistische waarschijnlijkheid die vervat liggen in de artt. 7 en 8 K.B. 4 febr. 2002, genomen in uitvoering van de W. 22 maart 1999 en die in de bijlage bij dat K.B. (1). (1) Zie Cass., 20 dec. 2000, AR P.00.1161.F, nr 711.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Wet van 24 juli 1973 tot instelling van een verplichte avondsluiting in handel, ambacht en dienstverlening

Artt. 1 en 12

P.04.1174.F 8 december 2004 AC nr. 599

De telastleggingen van niet naleven van de wekelijkse rustdag en de verplichte avondsluiting bij de exploitatie van een handelszaak die aan die verplichtingen is onderworpen zijn opeenvolgende misdrijven waarvan het herhaaldelijk plegen telkens opnieuw een wilsuiting van de dader vereist; zij houden in dat de dader de wet heeft overtreden telkens hij weigerde zijn winkels te sluiten op de voorgeschreven dagen en uren.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

Wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg

Art. 10, achtste lid

S.00.0004.N 18 september 2000 AC nr. ...

De wetgever heeft in artikel 10, achtste lid, Wet 25 april 1963 de zinsnede "voor de administratieve rechtcolleges" niet stilzwijgend gewijzigd of opgeheven in zoverre het de delegatiebevoegdheid regelt in geschillen omtrent de rechten ontstaan uit een regeling van sociale zekerheid; de vermelding "voor de administratieve rechtscolleges" is te verenigen met de wetswijzigingen inzake de bevoegde rechtsinstanties in geschillen omtrent sociale aangelegenheden in het algemeen en inzake werkloosheidsgeschillen in het bijzonder.

- VORDERING IN RECHTE -

- WERKLOOSHEID - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 10, zevende en achtste lid

S.01.0157.N 18 maart 2002 AC nr. 187

De bevoegdheid om namens de instelling op te treden voor de gewone rechtscolleges, waaronder de arbeidsgerechten, behoort toe aan de persoon belast met het dagelijks beheer; deze laatste mag deze bevoegdheid niet overdragen aan één of meer leden van het personeel (1). (1) Zie cass., 18 sept. 2000 (AR nr S.00.0004.N, nr 475).

- OPENBARE INSTELLING -

Art. 21, eerste lid

S.08.0017.F 13 oktober 2008 AC nr. 543

Het besluit van de minister tot goedkeuring van de beslissing van de leidend ambtenaar van de dienst voor geneeskundige verzorging om hoger beroep in te stellen, vormt een besluit in de zin van artikel 159 Gw. (1). (1) Cass., 9 jan. 2002, A.C., 2002, nr. 14; 12 sept. 1997, A.C., 1997, nr. 329.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Wanneer de leidend ambtenaar van de dienst voor geneeskundige verzorging, met toepassing van artikel 16, § 1, 5°, gecoörd. W 14 juli 1994, beslist om hoger beroep in te stellen en die beslissing door de algemene raad goedgekeurd moet worden op zijn eerstvolgende vergadering, vormt die goedkeuring een bij de wet voorgeschreven handeling in de zin van artikel 21, eerste lid, W. 25 april 1963, dat bepaalt dat, wanneer het betrokken organisme in gebreke blijft om een maatregel te treffen of een handeling te verrichten die door de wet of de verordeningen zijn voorgeschreven, de minister van wie het organisme afhangt zich in zijn plaats kan stellen na het verzocht te hebben de maatregelen te nemen of de noodzakelijke handelingen te verrichten binnen een door hem gestelde tijd, die niet minder dan acht dagen mag bedragen.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

Artt. 1 en 10, achtste lid

S.00.0004.N 18 september 2000 AC nr. ...

De bevoegdheidsdelegatie om op te treden voor de administratieve rechtscolleges in de geschillen omtrent de rechten ontstaan uit een regeling van sociale zekerheid is niet uitsluitend van toepassing op de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

- OPENBARE INSTELLING -

Artt. 10, vierde en zesde t.e.m. achtste lid, en 19, 5°

Het beheerscomité kan in zijn huishoudelijk reglement niet rechtsgeldig de persoon belast met het dagelijks beheer ertoe machtigen zijn bevoegdheid om namens de instelling op te treden voor de gewone rechtscolleges over te dragen aan één of meerdere leden van zijn personeel.

- OPENBARE INSTELLING -

Wet van 25 aug. 1891 houdende herziening van de titel van het Handelswetboek betreffende de vervoerovereenkomsten

Art. 13

P.97.1490.N 20 april 1999 AC nr. ...

Wanneer de N.M.B.S., overeenkomstig het "Algemeen Reglement toepasselijk op de reizigers en de personen aanwezig in de instellingen van de spoorweg", gemachtigd is om, op grond van een als misdrijf gekwalificeerde wanprestatie, aan reizigers of personen aanwezig in haar instellingen de forfaitaire vergoeding aan te rekenen die bepaald is in het regelmatig bekendgemaakte Algemeen Reglement, kan zij deze vergoeding voor de strafrechter vorderen.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- OPENBAAR VERVOER -

Art. 4

C.94.0002.F 5 januari 1995 AC nr. ...

Het op de spoorwegvervoerder rustend vermoeden van aansprakelijkheid voor de aan reizigers overkomen ongevallen, houdt niet in dat de verklaringen van de vervoerder of van zijn aangestelden of beambten niet in aanmerking kunnen komen bij de beoordeling van het bestaan van een door de vervoerder aangevoerde vreemde oorzaak waardoor hij van aansprakelijkheid wordt vrijgesteld.~

- VERVOER - Personenvervoer

Art. 9

C.98.0354.N 8 november 2001 AC nr. ...

De regresvordering kan ook worden ingesteld na verloop van de termijn van verjaring van de vordering die voortvloeit ui een binnenlands vervoer, die zes maanden bedraagt en loopt vanaf de dag waarop het vervoer moest geschieden of vanaf de dag van de afgifte van de goederen, op voorwaarde dat ze wordt ingesteld binnen de termijn van een maand te rekenen van de dagvaarding die tot het regres aanleiding geeft (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

C.96.0179.N 7 januari 2000 AC nr. ...

De verjaringstermijn van zes maanden voorzien bij artikel 9 van de wet van 25 augustus 1891 geldt slechts voor de rechtsvorderingen die ontstaan uit de overeenkomst van goederenvervoer maar niet voor overeenkomsten die weliswaar inhouden dat goederen worden vervoerd maar die hoofdzakelijk andere prestaties tot voorwerp hebben dan het louter vervoer.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Art. 9, eerste lid

C.12.0619.N 17 juni 2013 AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis van artikel 2277bis, eerste lid, Burgerlijk Wetboek en artikel 9, eerste lid, van de wet van 25 augustus 1891 blijkt de bedoeling van de wetgever om het ziekenvervoer te onderwerpen aan de tweejarige verjaringstermijn van artikel 2277bis Burgerlijk Wetboek.

- VERVOER - Goederenvervoer - Algemeen

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.02.0170.N 4 december 2003 AC nr. 620

De verbintenis die een vervoerder opneemt, om de goederen aan de geadresseerde af te leveren tegen betaling van de prijs die hij aan de verzender dient over te maken, dient beschouwd te worden als een aan de vervoersovereenkomst accessoire verbintenis zodat de rechtsvorderingen die betrekking hebben op de verzending onder rembours onderworpen zijn aan de verjaringstermijn zoals bepaald in artikel 9 van de wet van 25 augustus 1891 op de vervoersovereenkomst.

- *VERVOER - Goederenvervoer - Allerlei*

De verjaringstermijn van zes maanden inzake binnenlands vervoer, zoals bepaald in artikel 9, eerste lid, van de Wet van 25 augustus 1891 op de vervoersovereenkomst, geldt voor alle rechtsvorderingen die uit de overeenkomst van goederenvervoer voortvloeien, ook al hebben die vorderingen betrekking op verbintenissen die accessoir zijn aan de uitvoering van het vervoer (1). (1) Zie Cass., 7 jan. 2000, AR C.96.0179.N, nr 13.

- *VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei*

- *VERVOER - Goederenvervoer - Allerlei*

Artt. 4 en 5

C.11.0450.N 14 september 2012 AC nr. ...

De artikelen 4 en 5 Vervoerwet gelden ook ten aanzien van personenvervoer in openbare dienst (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- *VERVOER - Personenvervoer*

Wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten

Art. 5, 3°

P.03.0139.N 27 mei 2003 AC nr. 322

Faalt naar recht het middel dat aanvoert dat enkel de verkoop van abonnementen op kranten uitgesloten is van voorafgaandelijke vergunning indien het de bediening van een vast cliënteel betreft.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Het louter onderwerpen aan een voorafgaandelijke machtiging van de verkoop van abonnementen op tijdschriften van deur tot deur, op de openbare weg of een openbare markt, die voor het overige vrij te koop kunnen worden aangeboden en gekocht, maakt geen inbreuk op artikel 19, juncto 25 Grondwet uit.

- GRONDWET - Art. 19

- GRONDWET - Art. 25

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Wet van 26 juli 1962 betreffende de onteigeningen ten algemenen nutte en de concessies voor de bouw van autosnelwegen

Art. 21

C.08.0252.N 1 oktober 2009 AC nr. 543

De regeling van artikel 21 Onteigeningswet strekt ertoe een zeer lage rentevoet te bepalen voor de bedragen die de onteigende onverschuldigd heeft ontvangen en legt hem aldus niet de bewijslast op dat de rente die hij heeft gewonnen op de opgenomen bedragen lager lag dan de wettelijke rentevoet of marktrentevoet (1); hieruit volgt dat op de terug te betalen onteigeningsvergoeding interest verschuldigd is en dat die interest voor de periode vanaf de afhaling der gelden bij de Deposito- en Consignatiekas tot de dag van de terugbetaling berekend wordt aan de rentevoet van de basisherfinancieringstransacties van de Europese Centrale Bank; in afwijking hiervan is voor de periode voorafgaand aan 1 januari 1999 op deze vergoedingen voor de periode vanaf de afhaling van de Deposito- en Consignatiekas tot de terugbetaling ervan, een interest verschuldigd van 3 pct. (1) Cass., 11 feb. 2005, AR C.04.0161.N, AC, 2005, nr. 87.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemenen nutte

Art. 1

C.98.0102.N 1 december 2000 AC nr. ...

Nieuw, mitsdien niet ontvankelijk is het middel dat aanvoert dat de onteigening onwettig is daar de machtiging tot onteigening verleend werd door een daartoe niet bevoegde minister.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel

Nieuw, mitsdien niet ontvankelijk is het middel dat aanvoert dat de onteigening onwettig is daar de machtiging tot onteigening verleend werd door een daartoe niet bevoegde minister.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.98.0345.N 8 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer de onteigening van een onroerend goed geschiedt overeenkomstig de Onteigeningswet behoort het, in de aangelegenheden die zijn overgedragen aan de Gemeenschappen of de Gewesten, aan hun respectieve regeringen om vast te stellen dat de onmiddellijke inbezitneming van dat goed ten algemenen nutte onontbeerlijk is; zij kunnen andere personen die bevoegd zijn om onroerende goederen ten algemenen nutte te onteigenen, machtigen tot onteigening in de gevallen waarin zij oordelen dat de verkrijging ervan noodzakelijk is voor het beleid inzake de stedenbouw en de ruimtelijke ordening (1). (1) Contra: cass., 20 febr. 1986, A.R. nr. 7230, nr. 402, met de conclusie van advocaat-generaal Velu in bull. en Pas. Nadien is echter het Decr. Vl 13 april 1988 uitgevaardigd (en gelijkaardige decreten wat het Waalse Gewest en de Duistalige Gemeenschap betreft, en een ordonnantie van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad). Zie Coppens, A., De onteigeningsmachtiging door de gemeenschappen en de gewesten, T.B.P. 1990, 708.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 16

C.93.0122.N 14 december 1995 AC nr. ...

Niet in strijd met het beginsel dat de onteigenaar voorafgaandelijk schadeloosstelling moet betalen, is de regel dat, als de provisionele vergoeding meer bedraagt dan de werkelijk geleden schade, de onteigenaar de te veel gestorte bedragen kan terugvorderen.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.93.0307.N 14 september 1995 AC nr. ...

Wanneer een onteigende na de rechtspleging in herziening wordt veroordeeld tot terugbetaling van hetgeen hij teveel heeft ontvangen, kan de rechter de moratoire interest op het terug te betalen bedrag verhoogd met de vergoedende interest, niet doen ingaan vòòr het herzieningsvonnis.~

- INTEREST - Moratoire interest

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Wanneer een onteigende, na de rechtspleging in herziening, wordt veroordeeld tot terugbetaling van hetgeen hij teveel heeft ontvangen, mag de rechter, zonder de kwade trouw van de onteigende te moeten vaststellen, beslissen dat interest verschuldigd is op het verschil tussen het bedrag van de definitieve en de voorlopige vergoeding, vanaf de dag der betaling.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- INTEREST - Algemeen

Art. 16, tweede lid

C.13.0003.N 28 november 2013 AC nr. ...

De vordering tot herziening moet als een zelfstandige procedure worden beschouwd (1) die valt onder de kostenregeling van het Gerechtelijk Wetboek (2). (1) Zie Cass. 14 dec. 1995, AC 1995, nr. 548. (2) Zie Cass. 22 maart 2012, AR C.10.0155.N, AC 2012, nr. 191, met concl. van het OM; Cass. 4 dec. 1992, AC 1991-92, 1385.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.04.0435.N 5 januari 2006 AC nr. 9

De beslissing die tijdens de rechtspleging tot vaststelling van de voorlopige vergoeding genomen is over de regelmatigheid van de onteigening, heeft alleen gevolgen in het kader van de voorlopige vergoeding maar belet niet dat de onteigende in het debat in herziening zijn bezwaren tegen de regelmatigheid van de onteigening ten volle opnieuw kan laten gelden (1). (1) Zie Cass., 7 dec. 1990, voltallige zitting, AR 6337, nr 181, met concl. adv.-gen. du JARDIN.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 2

C.09.0123.N 1 april 2010 AC nr. 241

De verplichting om zich in geval van achtereenvolgende onteigeningen voor de waardebepaling van het geheel van de te onteigen goederen te plaatsen op de datum van het eerste onteigeningsbesluit, geldt van zodra de opeenvolgende onteigeningen de verwezenlijking van een zelfde doel beogen (1). (1) Zie Cass., 6 jan. 1995, AR C.93.0075.N, AC, 1995, nr. 12.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.93.0075.N 6 januari 1995 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 2 Onteigeningswet, krachtens hetwelk opeenvolgende onteigeningen voor eenzelfde doel als één geheel worden beschouwd bij de schatting van de waarde van de onteigende goederen, is niet vereist dat die onteigeningen worden verordend tot uitvoering van eenzelfde plan van aanleg.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 5

C.10.0527.F 6 januari 2014 AC nr. ...

De artikelen 181 en 182, §1, van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Patrimonium en Energie, die de regering van het Waals Gewest toestaan gebruik te maken van de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden, geregeld bij de wet van 26 juli 1962, stellen haar niet vrij van de verplichting om, onder het toezicht van de rechter, vast te stellen dat de onmiddellijke inbezitneming van het onteigende pand ten algemenen nutte onontbeerlijk is.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 5, eerste lid

C.95.0367.N 15 januari 1998 AC nr. ...

Niettegenstaande de onteigeningswet zelf niet in een nietigheid voorziet als de erin bepaalde dagvaardingstermijn van ten minste acht dagen voor de verschijning van de eigenaars en de vruchtgebruikers, om ter plaatse aanwezig te zijn op dag en uur door de rechter bepaald, niet in acht werd genomen, is de toepassing van die wet nochtans verenigbaar met de toepassing van de algemene nietigheidssanctie van gemeenrecht bij zodanige miskenning.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- DAGVAARDING -

Art. 7

C.01.0114.N 11 september 2003 AC nr. 426

De motivering van een onteigeningsbesluit moet vermelden waarom de onteigening noodzakelijk is, hetgeen impliceert dat de motivering moet berusten op werkelijke feiten, dat daaruit een redelijk verband tussen de voorgenomen onteigening en het vooropgestelde doel kan afgeleid worden en dat, naargelang het geval, daaruit blijkt dat de genomen beleidsopties afgewogen werden (1). (1) Cass., 3 feb. 2000, AR C;96.0380.N, nr 89.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.96.0380.N 3 februari 2000 AC nr. ...

De motivering van een onteigeningsbesluit moet vermelden waarom de onteigening noodzakelijk is, hetgeen impliceert dat de motivering moet berusten op werkelijke feiten, dat daaruit een redelijk verband tussen de voorgenomen onteigening en het vooropgestelde doel kan afgeleid worden en dat, naargelang het geval, daaruit blijkt dat de genomen beleidsopties afgewogen werden.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 7, derde lid

C.03.0500.N 29 september 2005 AC nr. 466

De termijn waarbinnen de rechter uitspraak moet doen over het hoger beroep tegen het vonnis dat de vordering van de onteigenaar afwijst en beslist dat er derhalve geen aanleiding bestaat om de procedure voort te zetten, is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Zie Cass., 8 maart 1984, AR 6937, nr 391; anders dan in de voorliggende zaak ging het destijds om een ontvankelijk cassatieberoep, en de herhaalde beslissingen van de appèlrechter om het debat te heropenen werden blijkbaar veroorzaakt door de voortdurende inertie van de onteigenende overheid. Zie ook Cass., 14 nov. 1983, AR 6979, nr 143.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.95.0402.N 22 januari 1998 AC nr. ...

De rechtbank van eerste aanleg kan niet wettig beslissen dat het vonnis van de vrederechter dat het verzoek van de onteigenaar inwilligt slechts in zoverre de onteigenaar terecht de spoedprocedure aanwendt niet, voor hoger beroep van de onteigende vatbaar is.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei

Art. 7, tweede lid

C.95.0402.N 22 januari 1998 AC nr. ...

De beoordeling door de vrederechter of de vordering van de onteigenaar regelmatig is ingesteld houdt ook de verplichting in te onderzoeken of de onteigenaar geen machtsafwending heeft begaan door het juridisch begrip hoogdringendheid te miskennen.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 8

C.97.0400.F 15 april 1999 AC nr. ...

In de regel hebben de door de bevoegde minister voorlopig vastgestelde ontwerpen van gewestplan dezelfde bindende kracht en dezelfde verordenende kracht als een naar behoren goedgekeurd gewestplan; de rechter die de vergoeding bij de onteigening van een in dat ontwerp bedoeld goed moet vaststellen, kan niet weigeren daarmee rekening te houden door de billijkheid of de werkelijke aard van het terrein aan te voeren.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.96.0030.F 19 december 1996 AC nr. ...

Om het bedrag te bepalen van de billijke vergoeding waarop de onteigende recht heeft, moet de rechter, om op het ogenblik van zijn beslissing het eventueel verschuldigde aanvullend bedrag te begroten, slechts rekening houden met de vermindering van de koopkracht van de munt of de stijging van de immobiliënmarkt, wanneer hij vaststelt dat het bedrag, dat de onteigenaar voordien ter beschikking van de onteigende had gesteld, niet toereikend was.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.94.0018.F 27 oktober 1994 AC nr. ...

In geval van onteigening via de spoedprocedure, moet de rechter, bij de beoordeling van het door de onteigende geleden nadeel, rekening houden met de waarde van het goed op de dag van het vonnis houdende vaststelling van de door de onteigenaar verschuldigde provisionele vergoeding.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 8, tweede lid

C.03.0500.N 29 september 2005 AC nr. 466

Het vonnis dat de vordering van de onteigenaar inwilligt is niet vatbaar voor cassatieberoep (1). (1)Cass., 20 juni 1985, AR 7260, nr 637; 2 dec. 1993, AR 9235 en 9316, nr 498.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 1 en 16, tweede lid

C.93.0122.N 14 december 1995 AC nr. ...

De bepalingen van de wet van 17 april 1835 op de ontei- gening ten algemenen nutte zijn niet toepasselijk wanneer het K.B. dat de onteigening heeft uitgevaardigd, deze uit- drukkelijk aan de bijzondere regels van de Onteigeningswet heeft onderworpen.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 11, eerste en tweede lid,14,tweede lid,en16,tweede lid

C.09.0602.N 7 januari 2011 AC nr. ...

Indien de vrederechter nalaat de provisionele vergoeding die aan de pachter toekomt, vast te stellen, verhindert dit dat de onteigenaar de pachter uit zijn bezit kan ontzetten; hieraan wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat de onteigenaar hem sommige stukken bedoeld in artikel 11 van de Onteigeningswet 1962 heeft betekend; de onteigenaar kan dan immers geen bewijs voorleggen van de storting van de provisionele vergoeding in de Deposito- en Consignatiekas die toekomt aan de pachter omdat hierover geen uitspraak werd gedaan (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1977, AC, 1977, 1047.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Allerlei

Artt. 12, 13, 14 en 19, § 2

C.97.0450.F 18 maart 1999 AC nr. ...

De rechter die, in het raam van een rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte, een deskundige heeft aangesteld om voorlopig het bedrag van de vergoeding te bepalen die voor de onteigening verschuldigd is, mag geen nieuwe deskundige aanstellen tenzij de eerste wettig ontslagen is.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 14 en 16

C.13.0423.F 4 december 2014 AC nr. 753

Het staat niet aan de rechter die kennisneemt van de vordering tot herziening om de door de vrederechter besliste verdeling van de kosten te wijzigen.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

De vordering tot herziening, bedoeld in artikel 16 van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte, is geen rechtsmiddel tegen de beslissing van de vrederechter die uitspraak doet overeenkomstig artikel 14 van die wet.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 15 en 16

C.94.0188.N 20 juni 1996 AC nr. ...

Wanneer de onteigende na rechtspleging in herziening wordt veroordeeld tot terugbetaling van hetgeen hij te veel heeft ontvangen, te weten het verschil tussen de voorlopige en de definitieve vergoeding, is artikel 1378 B.W. niet van toepassing.~

- INTEREST - Moratoire interest

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 3, 7 en 16

C.94.0479.F 12 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer ten gevolge van een besluit tot onteigening ten algemenen nutte, bij de vrederechter een vordering tot inbezitneming van de onteigenen goederen aanhangig wordt gemaakt, is de Raad van State niet bevoegd om uitspraak te doen over de beroepen tot nietigverklaring die de eigenaar van de goederen tegen het onteigeningsbesluit heeft ingesteld.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- RAAD VAN STATE -

Artt. 7 en 8

C.95.0402.N 22 januari 1998 AC nr. ...

Artikel 6 E.V.R.M. wordt niet geschonden doordat de rechtsmiddelen van de onteigende wiens goed volgens de overheid dringend moet onteigend worden, in de eerste fase van de procedure meer beperkt zijn dan die van de onteigenaar, ongeacht of de beoordeling van de hoogdringendheid door de onteigenaar al dan niet als juist wordt bevonden.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 7 en 8, eerste en tweede lid

C.02.0523.F 10 oktober 2003 AC nr. 489

Het vonnis dat naar luid van artikel 8, tweede lid, van de wet van 26 juli 1962, Onteigeningswet, niet vatbaar is voor beroep, is het vonnis waarbij de rechter, ongeacht of het gaat om de vrederechter dan wel om de rechter van de rechtbank van eerste aanleg, op het hoger beroep van de onteigenende instantie wiens vordering is afgewezen, het verzoek van de onteigenende instantie inwilligt; dat is het geval met het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg dat, op het hoger beroep van de onteigenende instantie, het door de vrederechter gewezen voorlopig vonnis tot verdere behandeling van de zaak tenietdoet en in een nieuwe beslissing het verzoek van de onteigenende instantie inwilligt (1). (1) Zie Cass., 20 juni 1985, AR 7260, (AC, 1984-85, nr 637); i.v.m. de gelijkstelling van een beslissing waarbij de vrederechter weigert uitspraak te doen over een beslissing waarbij het verzoek van de onteigenaar wordt afgewezen, Cass., 15 juni 1973 (AC, 1973, 1007).

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 7, eerste en tweede lid, 8, eerste lid en 9,eerste lid

C.09.0602.N 7 januari 2011 AC nr. ...

Indien de vrederechter nalaat de provisionele vergoeding die aan de pachter toekomt, vast te stellen, verhindert dit dat de onteigenaar de pachter uit zijn bezit kan ontzetten; hieraan wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat de onteigenaar hem sommige stukken bedoeld in artikel 11 van de Onteigeningswet 1962 heeft betekend; de onteigenaar kan dan immers geen bewijs voorleggen van de storting van de provisionele vergoeding in de Deposito- en Consignatiekas die toekomt aan de pachter omdat hierover geen uitspraak werd gedaan (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1977, AC, 1977, 1047.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Allerlei

Artt. 9 en 15

C.07.0168.N 30 januari 2009 AC nr. 80

Door de storting van de provisionele onteigeningsvergoeding en van het bedrag van de voorlopige vergoeding dat het bedrag van de provisionele vergoeding te boven gaat in de Deposito- en Consignatiekas voldoet de onteigenaar in zoverre aan zijn betalingsverplichting (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping op grond van de overweging dat de vergoedingen die de rechter aan de onteigende toekent in het kader van de bij artikel 16 Onteigeningswet ingestelde herzieningsprocedure geacht worden de volledige schade ten gevolge van het bezitsverlies te dekken, en derhalve vergoedende intresten dienen te omvatten op de toegekende bedragen vanaf de eigendomsoverdracht tot de dag van de uitspraak van de beslissing waarop het bedrag van de onteigeningsvergoeding onherroepelijk wordt vastgesteld; wanneer de definitieve begroting van de schade de voorheen begrote schade overtreft is de onteigende gerechtigd op een hiermee overeenstemmende bijkomende schadevergoeding met inbegrip van de hierbij horende vergoedende en gerechtelijke intresten.

- BETALING -

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.94.0108.F 10 november 1994 AC nr. ...

Wanneer de onteigenaar, in de loop van een onteigening ten algemenen nutte via de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden, aan de Deposito- en Consignatiekas voorlopige vergoedingen heeft betaald waarvan het bedrag dat van de definitieve vergoedingen te boven gaat, mag hij niet bovendien worden veroordeeld om op laatstgenoemde vergoedingen wettelijke interest te betalen voor de periode vóór de beslissing tot vaststelling ervan; anderzijds, is de enkele overweging dat de onteigenden in de toestand van een accipiens te goeder trouw verkeren, geen verantwoording voor de beslissing dat de interest die aan de onteigenaar op het aan de onteigende te veel betaalde is verschuldigd, pas begint te lopen vanaf de beslissing tot vaststelling van de definitieve vergoeding.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- INTEREST - Moratoire interest

Wet van 26 juni 1963 tot instelling van een Orde der Architecten

Art. 14, eerste lid

D.95.0030.N 30 mei 1997 AC nr. ...

De voorzitter, ondervoorzitter en secretaris van de raden van de Orde van architecten die, samen met een rechtskundig bijzitter, het bureau vormen, verliezen het recht niet in hun hoedanigheid van lid van het bureau hun wettelijke opdracht te vervullen en mede te beraadslagen op de vergadering van het bureau doordat zij gekozen zijn als lid of plaatsvervangend lid van de nationale raad, waarvan ieder lid het recht heeft met raadgevende stem de vergaderingen van het bureau bij te wonen.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Het onderzoek en de verwijzing naar de provinciale raad van de Orde van architecten door het bureau zijn niet onregelmatig door het enkele feit dat leden van het bureau die daarover hebben medebeslist tevens gekozen waren voor de nationale raad, wanneer niet vastgesteld is dat de betrokkenen in deze dubbele hoedanigheid zouden zijn opgetreden.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Art. 16

C.05.0363.N 16 augustus 2005 AC nr. 395

Het feit dat de voorzitter en de ondervoorzitter van de provinciale raad van de orde van architecten geen kennis kunnen nemen van een zaak, heeft niet tot gevolg dat de provinciale raad niet meer zou kunnen oordelen over die zaak zodat het verzoek tot onttrekking dat uitsluitend op die grond is gebaseerd, kennelijk onontvankelijk is.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

Art. 19

D.06.0010.N 27 april 2007 AC nr. 214

De overheid heeft de Orde van architecten inzonderheid belast met het bepalen van de voorschriften voor het beroep van architect en met het doen naleven van die voorschriften; de Orde houdt toezicht op de eer, de discretie en de waardigheid van zijn leden in de uitoefening of naar aanleiding van hun beroep; de Orde is niettemin een ondernemingsvereniging in de zin van artikel 2, § 1 van de Mededingingswet en haar besluiten moeten, in zoverre ze strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging wordt aangetast, door haar tuchtorganen getoetst moeten worden aan de eisen van die wet (1). (1) Zie Cass., 7 mei 1999, AR D.98.0013.N, nr 270 (apotheker), met concl. O.M.; Cass., 3 jan. 2002, AR D.00.0024.N, nr 6 (id.); Cass., 2 mei 2002, AR D.01.0011.N, nr 267 (arts).

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Art. 20

C.00.0258.N 27 april 2001 AC nr. ...

De bepaling van artikel 6.2 E.V.R.M. dat eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd voor onschuldig wordt gehouden totdat zijn schuld volgens de wet wordt bewezen, is niet van toepassing op vervolgingen in tuchtzaken voor de tenlasteleggingen die niet op strafbare feiten in de zin van deze verdragsbepaling betrekking hebben (1). (1) Velu, J., en Ergec, R., Convention européenne des droits de l'homme, R.P.D.B.,Compl. VII, Bruylant 1990, nr 565.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

Art. 21, § 1, tweede lid

D.97.0019.F 7 november 1997 AC nr. ...

De tuchtstraffen schorsing en schrapping kunnen ten laste van een lid van de Orde van architecten slechts worden uitgesproken met twee derde meerderheid van de aanwezige leden van de raad van de Orde of van de raad van beroep.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

D.95.0005.N 1 februari 1996 AC nr. ...

De tuchtstraffen van schorsing en schrapping kunnen ten laste van een lid van de Orde van de architecten slechts worden uitgesproken met twee derde meerderheid van de stemmen van de aanwezige leden van de raad van de Orde of van de raad van beroep.~

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Art. 21, § 1, vijfde lid

C.03.0342.F 16 april 2004 AC nr. 201

De beslissing van de raad van beroep van de Orde van architecten om de architect voortaan enkel in zijn hoedanigheid van loontrekkend architect op het tableau van de Orde in te schrijven, ook al was hij voorheen ingeschreven als architect-werknemer met de mogelijkheid om in bijberoep als zelfstandig architect te werken, schaft de mogelijkheid niet af die hij voorheen had om het beroep van architect uit te oefenen maar preciseert enkel de voorwaarden van die uitoefening en is bijgevolg geen sanctie van schrapping.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Art. 23

D.98.0005.N 9 september 1999 AC nr. ...

Het bureau van de provinciale raad van de Orde van architecten kan ambtshalve een onderzoek instellen en de zaak naar de provinciale raad verwijzen.~

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Art. 24, § 2

D.03.0009.N 1 april 2004 AC nr. 177

De beslissing van de raad van beroep van de Orde van Architecten over de wraking is geen beslissing alvorens recht te doen waartegen een voorziening in cassatie slechts openstaat na het eindvonnis; zij is een beslissing waardoor de rechter zijn rechtsmacht over een geschilpunt uitput (1). (1) Zie Cass., 20 dec. 2001, AR C.98.0052.N, nr 714.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening

C.99.0163.N 21 mei 1999 AC nr. ...

Is geen schuldeiser in de zin van artikel 828, 4°, Ger.W., het lid van de raad van beroep van de Orde van architecten aan wie een volgens algemene regels bepaalde vergoeding toekomt, die krachtens de wet door een overheid verschuldigd is om de werking van tuchtorganen te verzekeren.~

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Is geen schuldeiser in de zin van artikel 828, 4°, Ger.W., het lid van de raad van beroep van de Orde van architecten aan wie een volgens algemene regels bepaalde vergoeding toekomt, die krachtens de wet door een overheid verschuldigd is om de werking van tuchtorganen te verzekeren.~

- WRAKING -

D.97.0002.N 24 september 1998 AC nr. ...

De redenen tot wraking worden op beperkende wijze opgesomd in de wet, zodat de schending van artikel 6.1 E.V.R.M. niet bij wege van wraking kan worden aangevoerd.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

De redenen tot wraking worden op beperkende wijze opgesomd in de wet, zodat de schending van artikel 6.1 E.V.R.M. niet bij wege van wraking kan worden aangevoerd.~

- WRAKING -

Art. 26, vierde lid

D.06.0016.N 13 maart 2008 AC nr. 176

De nationale raad van een Orde van architecten die hoger beroep heeft ingesteld tegen een beslissing van de raad van de Orde in tuchtzaken is net als elke appellant partij in het geding in hoger beroep, ongeacht de regelmatigheid of ontvankelijkheid van zijn hoger beroep; de loutere omstandigheid dat het hoger beroep niet ontvankelijk is, heeft niet tot gevolg dat de nationale raad als appellant niet zou mogen verschijnen, worden gehoord en concluderen.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Niet de Orde van architecten maar wel de raden zijn de rechtsprekende organen (1); hun werking is zodanig geregeld dat zij met de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid kunnen oordelen; de omstandigheid dat de nationale raad van de Orde hoger beroep kan instellen tegen de beslissingen van de provinciale raden in tuchtzaken doet hieraan geen afbreuk. (1) Cass., 5 juni 1992, AR 7635, AC 1991-1992, nr. 522; Cass., 13 maart 2008, AR D.07.0002.N, infra, nr. ...

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

D.04.0021.N 22 december 2005 AC nr. 692

De organieke onpartijdigheid van een rechtsprekend orgaan, zoals een raad van de Orde van architecten is niet bestaanbaar met een stelsel waarin een lid ervan, zoals een rechtskundig bijzitter, het recht heeft om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing ervan; het is zonder belang in dit verband dat dit lid alleen een raadgevende stem heeft (1). (1) Zie concl. van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

D.02.0028.N 20 november 2003 AC nr. 585

De nationale raad van de Orde van architecten is geen vervolgende partij bij de raden van de Orde, en hoeft geen reeds verkregen en dadelijk belang te hebben om hoger beroep tegen de beslissing van de provinciale raad van de Orde te kunnen instellen (1). (1) Zie Cass., 20 nov. 1981, nr 189; 5 juni 1992, AR 7635, nr 522; 15 jan. 1998, AR D.95.0010.N, nr 28.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Art. 26, vijfde lid

D.03.0019.N 17 september 2004 AC nr. 419

Wanneer tegen een bij verstek gewezen beslissing van een provinciale raad van de Orde van architecten op dezelfde datum zowel verzet als hoger beroep wordt ingesteld, sluit de beslissing die het verzet ontvankelijk verklaart uit dat het beroep nadien eveneens ontvankelijk wordt verklaard.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

Art. 27

D.97.0015.N 18 december 1997 AC nr. ...

Het verzoekschrift tot onttrekking, wegens gewettigde verdenking, van een zaak aan een tuchtraad van beroep van de Orde van architecten is ontvankelijk (Impliciet).~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Art. 33, eerste lid

D.97.0002.N 24 september 1998 AC nr. ...

De Orde van architecten, handelend door de nationale raad, heeft de hoedanigheid om cassatieberoep aan te tekenen tegen een door een raad van beroep gewezen eindbeslissing.~

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

Art. 37

D.97.0002.N 24 september 1998 AC nr. ...

De Orde van architecten, handelend door de nationale raad, vertegenwoordigd door zijn voorzitter, is de krachtens de wet bevoegde instantie om cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing van een raad van beroep.~

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

Art. 38, 7°

D.97.0015.N 18 december 1997 AC nr. ...

Aan de Nationale Raad van de Orde van architecten is de opdracht toevertrouwd alle maatregelen te treffen die nodig zijn voor de verwezenlijking van het doel van de Orde; dit houdt de vaststelling van het vergoedingsstelsel in met het oog op de materiële organisatie van de werking van de raden van de Orde en van de raden van beroep. (Eerste en tweede zaak)~

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

De vaststelling en de betaling, krachtens de wettelijke opdracht van de Nationale Raad van de Orde van architecten, van vergoedingen van de leden van de raad van beroep, geput uit de bijdragen van alle leden van de Orde, volgens algemeen geldende criteria die inzonderheid niet verbonden zijn met de inhoud van de te wijzen beslissing en hierop geen invloed kunnen uitoefenen, kunnen geen wettige verdenking doen ontstaan bij de rechtsonderhorige ten aanzien van de strikte onpartijdigheid van de raad van beroep bij de beoordeling van de tegen hem ingestelde tuchtvervolging (Eerste zaak); hieraan staat niet in de weg dat de Nationale Raad ook als orgaan van de Orde in het geding optreedt. (Eerste en tweede zaak)

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 41

D.95.0009.N 25 januari 1996 AC nr. ...

Wanneer tijdens het cassatiegeding de architect overlijdt tegen wie de raad van beroep van de Orde van architecten een tuchtstraf heeft uitgesproken, heeft het cassatieberoep tegen die beslissing geen bestaansreden meer.~

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep

Art. 5

D.11.0019.N 31 mei 2013 AC nr. ...

Het verbod het beroep van architect in welke hoedanigheid ook uit te oefenen zonder inschrijving op een van de tabellen van de orde of op een lijst van stagiairs geldt enkel ten aanzien van degene die, hetzij als zelfstandige, hetzij als ambtenaar of beambte van een openbare dienst, hetzij als bezoldigde handelingen stelt die behoren tot het monopolie van de architect (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

C.06.0287.N 18 mei 2007 AC nr. 258

Uit de wettelijke bepalingen die voorzien dat de rechter deskundigen kan gelasten vaststellingen te doen of een technisch advies te geven en dat niemand de titel mag voeren van architect noch het beroep ervan mag uitoefenen indien hij niet aan de wettelijke voorwaarden voldoet, volgt niet dat de gerechtsdeskundige die door de rechter wordt aangesteld in bouwzaken noodzakelijkerwijze het beroep van architect uitoefent.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

D.06.0010.N 27 april 2007 AC nr. 214

De Orde van architecten is een beroepsvereniging waarbij alle beroepsbeoefenaars wettelijk moeten aansluiten (1). (1) Zie Cass., 7 mei 1999, AR D.98.0013.N, nr 270 (apotheker), met concl. O.M.; Cass., 3 jan. 2002, AR D.00.0024.N, nr 6 (id.); Cass., 2 mei 2002, AR D.01.0011.N, nr 267 (arts).

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- BEROEPSVERENIGINGEN -

Artt. 14, eerste lid, en 34

D.95.0010.N 15 januari 1998 AC nr. ...

Het verkozen lid van het bureau van de Raad van de Orde van architecten dat tevens verkozen of plaatsvervangend lid is van de Nationale Raad van de Orde maar laatstgenoemde hoedanigheid niet meer heeft op het ogenblik dat het de vergadering van het Bureau bijwoont en mede beslist, heeft een medebeslissende stem.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 19, 20 en 31, eerste lid

D.94.0010.N 30 juni 1995 AC nr. ...

Voor de raad van beroep van de Orde van architecten kan in hoger beroep worden gekomen van de beslissing van een provinciale raad die, uitspraak doende in tuchtzaken, een individuele maatregel beveelt die niet het karakter van een tuchtstraf heeft.~

- HOGER BEROEP - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 2, 19 en 39

D.97.0031.N 3 september 1998 AC nr. ...

Het niet deontologisch handelen van een architect ontslaat de architect die hem opvolgt niet van de deontologische verplichtingen die op hem rusten bij die opvolging.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 2, 19, 20 en 23

D.06.0003.N 8 december 2006 AC nr. 634

De bepalingen van artikel 5 Wet Verwerking Persoonsgegevens, die de verwerking van persoonsgegevens binnen bepaalde grenzen toelaten, vormen geen uitzondering op de algemene voorwaarden voor de rechtmatigheid ervan vervat in artikel 4 van die wet, inzonderheid de eerbiediging van de doeleinden van de verwerking en de proportionaliteit in die verwerking; dit geldt ook voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van tuchtzaken door een tuchtoverheid, zoals de raad van de Orde van architecten.

- BEWIJS - Algemeen

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- BEWIJS - Tuchtzaken - Bewijsvoering

Artt. 2, 20 en 21

D.13.0015.F 11 april 2014 AC nr. ...

Wanneer de verwerking van persoonsgegevens die bij architecten n.a.v. de visumaanvragen zijn verzameld, een welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd doel beoogt, namelijk de naleving van de beroepsplichten, is de verwerking van die gegevens voor een tuchtonderzoek geoorloofd.

- PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) -

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 20 en 31

C.97.0049.N 27 november 1997 AC nr. ...

De uitoefening ten gronde van het tuchtrecht jegens de architecten die zijn ingeschreven op de tabel van de Orde, is uitsluitend toevertrouwd aan de wettelijke organen van de Orde van architecten; de voorzitter van de Raad voor de mededinging heeft geen rechtsmacht om aan die organen enig verbod op te leggen de hun wettelijk toevertrouwde opdracht uit te oefenen of te bepalen op welke wijze zij uitspraak moeten doen.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Algemeen

Artt. 24, § 2, 33, eerste lid en 37

D.03.0009.N 1 april 2004 AC nr. 177

De Orde van Architecten, handelend door de nationale raad, vertegenwoordigd door zijn voorzitter, is de krachtens de wet bevoegde instantie om cassatieberoep in te stellen tegen de beslissing van een raad van beroep (1) over wraking van de rechtskundig bijzitter (2). (1) Cass., 24 sept. 1998, AR D.97.0002.N, nr 416. (2) Zie Cass., 21 mei 1999, AR C.99.0163.N, nr 304.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

Artt. 26, vierde lid, en 37

D.97.0016.N 3 september 1998 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt dat een beslissing van de raad van beroep de nationale raad van de Orde van architecten als partij vermeldt.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 32 en 33

D.97.0015.N 18 december 1997 AC nr. ...

Wanneer het Hof, waarbij een vordering aanhangig is tot onttrekking, wegens gewettigde verdenking, van een zaak aan een raad van beroep van de Orde van architecten, de vordering niet terstond aanneemt of afwijst, beveelt het de mededeling aan de leden van de raad van beroep tegen wie onttrekking wordt gevorderd, een aan de Nationale Raad van de Orde van architecten, en bepaalt het de datum waarop verslag zal worden gedaan door een van de raadsheren die in het arrest wordt aangewezen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 33 en 37

D.06.0023.F 13 juni 2008 AC nr. 369

De nationale Raad van de Orde van architecten is niet bevoegd om, in eigen naam, cassatieberoep in te stellen, aangezien die Orde, die optreedt door toedoen van de nationale raad, vertegenwoordigd door zijn voorzitter, de persoon is die bij wet is aangewezen om een door een raad van beroep uitgesproken eindbeslissing voor het Hof van Cassatie te brengen (1). (1) Cass., 1 april 2004, AR D.03.0009.N, AC, 2004, nr. 177.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

D.94.0036.N 30 juni 1995 AC nr. ...

De Orde van architecten stelt cassatieberoep in door zijn nationale raad en niet door de voorzitter van die raad wanneer die niet aangeeft dat hij optreedt als voorzitter van de nationale raad.~

- CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 38 en 39

D.98.0005.N 9 september 1999 AC nr. ...

Krachtens artikel 8 EVRM kan een inmenging van het openbaar gezag met betrekking tot de uitoefening van het recht op eerbiediging van de briefwisseling alleen voorzien zijn bij wet, wanneer die wet voldoende toegankelijk is voor de rechtsonderhorige, en het toepassingsgebied en de normatieve inhoud voldoende precies zijn om de gevolgen ervan met redelijke voorspelbaarheid te voorzien; de bepalingen van de artt. 20 en 29 van het reglement van beroepsplichten en de wettelijke bepalingen waarop zij zijn gebaseerd beantwoorden aan die vereisten.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Artt. 5 en 8, § 1

D.10.0009.N 25 maart 2011 AC nr. ...

Buiten het geval waarin de betrokkene voldaan heeft aan de bepalingen van artikel 8, tweede lid, van de Architectenwet, is het tijdelijk of bestendig uitoefenen van het beroep van architect in België door een persoon die niet op een tabel van de Orde is ingeschreven niet mogelijk vooraleer de betrokkene is ingeschreven op een lijst van stagiairs; de raad van de Orde kan de inschrijving op de lijst van stagiairs niet retroactief toestaan met ingang van de datum van de aanvraag tot inschrijving.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Artt. 9 en 24, § 2

D.03.0009.N 1 april 2004 AC nr. 177

Het recht tot wraking kan niet uitgeoefend worden tegen een rechtskundig bijzitter van een raad van de Orde van Architecten, die namelijk niet als rechter kan noch mag optreden (1). (1) Zie Cass., 24 dec. 1993, AR 8110, nr 550, met concl. A.-G. DE SWAEF , betreffende de wraking van de magistraat-assessor van de provinciale raad van de Orde van Geneesheren; - "Rechtspraak in tuchtzaken door de beroepsorden; toetsing van de wettelijkheid door het Hof van Cassatie", rede uitgesproken door de Heer Jean du JARDIN, Procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, op 1 sept. 2000, Verslag van het Hof van Cassatie 2000, 159-261 (247) en R.W., 2000-2001, 806.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- WRAKING -

Wet van 26 juni 2000

Art. 5

P.02.1326.F 15 januari 2003 AC nr. 32

Het bestreden vonnis is niet nietig, wanneer de appèlrechters vaststellen dat hun beslissing met eenparigheid van stemmen is genomen, terwijl die eenstemmigheid niet was vereist om de omzetting in euro van de geldboeten, die de eerste rechter in Belgische frank had vastgesteld, naar recht te verantwoorden (1). (1) Zie Cass., 21 okt. 1986, AR 9606, nr 112.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 9

P.03.1208.F 12 november 2003 AC nr. 566

De door de hoven en rechtbanken uitgesproken veroordelingen tot geldboeten worden vanaf 1 jan. 2002 uitgedrukt in euro, volgens de modaliteiten van artikel 1, tweede lid, Wet 5 maart 1952 betreffende de opdeciemen op de strafrechtelijke geldboeten; de beslissing die veroordelingen uitspreekt in een munt die geen wettelijke waarde meer heeft, moet worden vernietigd.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Art. 1, vierde lid

P.96.0660.N 25 november 1997 AC nr. ...

Verontreiniging van oppervlaktewateren is de zelfs zijdelings door een menselijke activiteit veroorzaakte inbreng van stoffen, die tot een verlies aan bruikbaarheid van water of tot milieubederf kan leiden.

- WATERS -

- MILIEURECHT -

Art. 2, tweede lid

P.96.0660.N 25 november 1997 AC nr. ...

Terzake het verbod vaste stoffen of vloeistoffen te deponeren op een plaats vanwaar ze door een natuurlijk verschijnsel in de oppervlaktewateren kunnen terechtkomen, wordt met "natuurlijk verschijnsel" de natuurlijke oorzaak bedoeld waardoor deze stoffen, zonder menselijke tussenkomst, in die wateren kunnen terechtkomen, zoals door de noodzakelijke vermenging, na de deponering in een gracht, met het water van deze gracht en afvoer ervan naar het oppervlaktewater.

- WATERS -

- MILIEURECHT -

Art. 21, §§ 1 en 3

C.94.0060.N 1 februari 1996 AC nr. ...

De bijdragen van de ondernemingen die hun afvalwater in een openbaar riool of in een moerriool van het bedrijf lozen, zijn verschuldigd op grond van de lozingen door deze ondernemingen verricht in het begrotingsjaar, maar worden berekend op grond van de gegevens van het vorige jaar; die regel kent geen uitzondering als een onderneming de handelszaak van een andere onderneming heeft overgenomen en dezelfde lozingen doet als de overdrager van de handelszaak.~

- WATERS -

- MILIEURECHT -

Art. 35 quinquies, § 1

C.98.0515.N 20 april 2001 AC nr. ...

Uit het bepaalde in artikel 35quinquies, § 1, eerste, tweede en derde lid, van de wet van 26 maart 1971 volgt dat : - voor alle componenten van de formule N1, de meetgegevens van de maand van de grootste bedrijvigheid in aanmerking worden genomen; - als "maand van de grootste bedrijvigheid" in de zin van voormeld artikel moet worden begrepen, de maand waarin het rekenkundig gemiddelde van de op dagbasis berekende N1 - waarde het grootst is (1). (1) Cass., 7 april 2000, A.R. F.98.0061.N, AC, 2000, 234.

- BELASTING -

Art. 35bis, § 3, eerste en tweede lid

F.05.0075.N 20 oktober 2006 AC nr. 499

De heffingsregeling vervat in de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren laat de hoedanigheid van heffingsplichtige, die voortvloeit uit de afname van water op het grondgebied van het Vlaams Gewest van een openbaar distributienet, niet afhangen van de omstandigheid dat de afnemer het afgenomen water heeft gebruikt of geloosd, noch van de omstandigheid dat de afnemer een openbare watervoorzieningsmaatschappij is of niet.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- BELASTING -

De heffingsregeling waarin artikel 35bis, § 3, van de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren voorziet, is niet kennelijk in strijd met artikel 130 R.2 oud EG-Verdrag nu deze regeling het beginsel van dat verdrag "de vervuiler betaalt" als uitgangspunt heeft, en dit beginsel verwezenlijkt hetzij rechtstreeks wanneer de heffingsplichtige de werkelijke verbruiker is, hetzij onrechtstreeks wanneer de onweerlegbaar vermoede heffingsplichtige niet of slechts ten dele de werkelijke verbruiker is, doordat de heffingsplichtige hoe dan ook verhaal heeft op de werkelijke verbruiker, waardoor deze uiteindelijk de heffing draagt.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- BELASTING -

Indien de heffing op de waterverontreiniging wordt gevestigd ten name van de onweerlegbaar vermoede heffingsplichtige, is deze gehouden tot betaling van de heffing, die hij echter kan verhalen op de werkelijke verbruiker indien hij zelf niet de werkelijke verbruiker is; de werkelijke verbruiker wordt niet vrijgesteld van de heffing wanneer deze heffing niet te zijnen laste wordt gevestigd, en geniet dan ook geen voorrecht in de zin van artikel 172 van de Grondwet.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- BELASTING -

Art. 35duodecies, § 1, eerste lid, 1°, §§ 2, 3 en 5

F.13.0061.N 3 april 2014 AC nr. ...

De Vlaamse Milieumaatschappij kan de procedure van rechtzetting slechts volgen in de gevallen waarin de heffingsplichtige een aangifte heeft ingediend binnen de gestelde termijn en met inachtname van de gestelde vormvereisten.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

In de gevallen waarin de heffingsplichtige een aangifte indient die behept is met een vormgebrek of een aangifte indient buiten de gestelde termijn, beschikt de Vlaamse Milieumaatschappij over de mogelijkheid de heffing van ambtswege te vestigen, zonder hiertoe evenwel verplicht te zijn; zij kan in die gevallen de heffing vestigen op basis van de gegevens vervat in de laattijdige of gebrekkige aangifte aangezien de heffingsplichtige hierdoor niet in zijn belangen kan zijn geschaad.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

In de gevallen waarin de heffingsplichtige geen aangifte heeft gedaan, is de Vlaamse milieumaatschappij verplicht de heffing van ambtswege te vestigen ten einde de hieraan verbonden regels inzake de bewijslast te eerbiedigen en het recht van verdediging van de belastingplichtige te vrijwaren; zij kan in die gevallen bijgevolg geen gebruik maken van de procedure van rechtzetting van de aangifte; de omstandigheid dat zij de gegevens nodig om de heffing te vestigen verkregen heeft op een andere manier dan via een door de heffingsplichtige ingediende aangifte, vermag hieraan geen afbreuk te doen.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Art. 35quinquies decies, § 7

F.98.0066.N 7 april 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat, inzake heffingen op de afvalwaterverontreiniging, een onwettigheid aanvoert zonder de daarop betrekking hebbende wettelijke bepalingen als geschonden aan te wijzen.

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

Art. 35quinquiesdecies, § 4

C.08.0542.N 11 februari 2010 AC nr. 97

Behoudens wanneer de toestand van de belastingplichtige definitief is geworden, is een nieuwe wet die de voorwaarden wijzigt waaronder het bestuur een vervangende of een subsidiaire aanslag kan vestigen, vanaf de datum van haar inwerkingtreding van toepassing op de aanslagen die na een vernietiging door het bestuur of door de rechter opnieuw kunnen worden gevestigd, zelfs indien de belastingschuld reeds ontstaan was voor de inwerkingtreding van de nieuwe wet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 35septies en nr 19 van de tabel in bijlage

F.07.0064.N 10 oktober 2008 AC nr. 539

Voor de berekening van de vuilvracht aan de hand van omzettingscoëfficiënten in het kader van de Oppervlaktewaterenwet, dient de term "groenteconservenbedrijven" in de tabel in bijlage aan die wet, te worden verstaan in zijn gebruikelijke betekenis; waar conserveren onder meer betekent instandhouden, voor bederf bewaren en verduurzamen, impliceert zulks dat een onderneming die aardappelen verwerkt tot diepvriesproducten op basis van aardappelpuree, te beschouwen is als een groentenconservenbedrijf.

- MILIEURECHT -

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Voor de berekening van de vuilvracht aan de hand van omzettingscoëfficiënten in het kader van de Oppervlaktewaterenwet, dient de term "schillen van aardappelen" in de tabel in bijlage aan die wet, te worden verstaan in zijn gebruikelijke betekenis, met name "de aardappelen van hun schil ontdoen", terwijl niet blijkt dat de wetgever daarbij specifieke technieken op het oog had, zodat ook het schillen door middel van stoom onder die notie valt.

- MILIEURECHT -

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Art. 35sexies, § 1 en § 2, eerste en tweede lid

F.05.0054.N 14 februari 2008 AC nr. 111

Ten bate van de heffingsplichtige die voor zijn productieproces water opneemt uit een bepaald oppervlaktewater en het nadien terugloost in datzelfde oppervlaktewater, wordt de vuilvracht van het geloosde afvalwater verminderd met de vuilvracht van het gebruikte oppervlaktewater om reden dat de heffingsplichtige de alsdan reeds aanwezige vervuiling in het oppervlaktewater louter terugstort; niet de totale vuilvracht van het opgenomen water (NO) kan in mindering worden gebracht van de totale vuilvracht van het geloosde water (N), maar alleen de verschillende deelvuilvrachten van het opgenomen oppervlaktewater kunnen in mindering gebracht worden van de overeenstemmende deelvuilvrachten van het geloosde afvalwater (N1, N2 en N3); wanneer het verschil tussen de deelvuilvracht van het geloosde afvalwater en de overeenstemmende deelvuilvracht van het opgenomen oppervlaktewater een negatieve waarde geeft, zodat derhalve zuiverder water wordt geloosd dan opgenomen, moet voor de desbetreffende vuilvracht de waarde nul in aanmerking worden genomen. Indien de heffingsplichtige het afvalwater loost langs meerdere lozingspunten, wordt het in mindering brengen van de reeds aanwezige vuilvracht uitgevoerd per lozingspunt, hetgeen impliceert dat de heffingsplichtigen de meet- en bemonsteringsresultaten van de lozingspunten van het (bedrijfs)afvalwater van eenzelfde productieactiviteit of van verschillende productieactiviteiten niet mogen samenvoegen voor de berekening van de vuilvracht na vermindering; dit heeft voor gevolg dat de eventueel negatieve waarden N1/N1,O, N2/N2,O of N3/N3,O voor een bepaald lozingspunt dienen gelijk gesteld te worden met nul en niet kunnen verrekend worden met de overeenstemmende positieve waarden van een ander lozingspunt; het begrip "lozingspunt" verwijst daarbij naar de fysieke plaats waar afvalwater in het oppervlaktewater wordt gebracht. Wanneer meerdere deelstromen van bedrijfsafvalwater, die verbonden zijn aan verschillende productieactiviteiten van de heffingsplichtige, via een gemeenschappelijk lozingspunt worden geloosd, wordt de berekening van de vuilvracht na vermindering uitgevoerd volgens het bepaalde in artikel 35sexies, §1 en §2, eerste lid, van de Oppervlaktewaterenwet; indien de meting en bemonstering afzonderlijk zijn gebeurd per deelstroom aan een controle-inrichting voor het gemeenschappelijk lozingspunt, moet bij de berekening van de vuilvracht na vermindering worden overgegaan tot het optellen per deelvuilvracht van de overeenstemmende resultaten verbonden aan elke deelstroom; daarbij dienen de eventueel negatieve waarden N1/N1,O, N2/N2,O of N3/N3,O die gemeten zijn voor de deelvuilvracht van een bepaalde deelstroom, niet gelijkgesteld te worden met nul nu geen enkele bepaling belet dat zij verrekend worden met positieve waarden van de overeenstemmende deelvuilvracht van een andere deelstroom.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- MILIEURECHT -

- WATERS -

Art. 35ter, § 4

F.12.0099.N 3 april 2014 AC nr. ...

Met een "totale niet-lozing van afvalwater uit het productieproces" in de zin van artikel 35ter, §4, eerste lid, Oppervlaktewaterenwet, wordt ook de lozing bedoeld van bij het productieproces gebruikt water dat door de toepassing van zuiveringstechnieken niet meer verontreinigd is; het lozen van niet-verontreinigd water belet immers de bij artikel 35ter, §4, Oppervlaktewaterenwet bepaalde vrijstelling van heffing niet (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Art. 35terdecies, § 2, 1 en 2 lid, § 5, 1 lid, en § 6

C.12.0138.N 12 december 2013 AC nr. ...

De met de invordering van de heffing op de waterverontreiniging belaste ambtenaar kan tijdens de duur van de verzetsprocedure niet overgaan tot invordering van de belastingschuld en tot gedwongen uitvoering (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING -

- MILIEURECHT -

Art. 35terdecies, § 2, eerste en tweede lid

C.12.0138.N 12 december 2013 AC nr. ...

De regels met betrekking tot de verjaring van de oppervlaktewaterenheffing wijken niet af van de gemeenrechtelijke regels inzake de schorsing van de verjaring, zodat artikel 2251 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing is inzake de verjaring van de oppervlaktewaterenheffing (1). (1) Zie concl. O.M.

- MILIEURECHT -

- BELASTING -

- VERJARING - Belastingzaken - Schorsing

Art. 35terdecies, § 4, 1e, 2e en 3e lid, § 5, 1e lid, en § 6

C.12.0138.N 12 december 2013 AC nr. ...

Wanneer de heffing op de waterverontreiniging voor het jaar 1991 niet vrijwillig wordt voldaan, moet door de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel worden uitgevaardigd teneinde tot de gedwongen invordering te kunnen overgaan (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING -

- MILIEURECHT -

Art. 35undecies, § 1, eerste lid

F.03.0020.N 13 oktober 2005 AC nr. 509

De uitdrukkelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen die de Wet Motivering Bestuurshandelingen voorschrijft, is niet van toepassing op het bericht van rechtzetting dat krachtens artikel 35undecies, § 1, eerste lid, van de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren aan de heffingsplichtige wordt ter kennis gebracht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- BELASTING -

De uitdrukkelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen die de Wet Motivering Bestuurshandelingen voorschrijft, is niet van toepassing op het bericht van rechtzetting dat krachtens artikel 35undecies, § 1, eerste lid, van de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren aan de heffingsplichtige wordt ter kennis gebracht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- WATERS -

Art. 36

P.96.0660.N 25 november 1997 AC nr. ...

De door een bijzondere wet geregelde technische controle op de lozing van afvalwater door hiertoe aangestelde bijzondere ambtenaren doet geen afbreuk aan de bevoegdheid tot opsporing en vaststelling van de overtredingen op deze wet, door officieren van gerechtelijke politie, met regelmatige verkrijging van alle bewijsmiddelen, het nemen van watermonsters niet uitgesloten; geen wettelijke bepaling legt een bepaald bewijsmiddel of bijzonder vormvoorschrift op.

- WATERS -

- MILIEURECHT -

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

Art. 41, § 1, 4

P.96.0584.N 12 mei 1998 AC nr. ...

Het bij artikel 41, § 1, 4, Wet 26 maart 1971 strafbaar gestelde verzet tegen de uitvoering van de opdrachten van controle, toezicht en opsporing van de hiertoe aangewezen ambtenaren kan bestaan in de weigering om te voldoen aan de uitnodiging of het bevel van die ambtenaren om een einde te stellen aan een feitelijkheid waardoor dit toezicht onmogelijk wordt gemaakt.

- WATERS -

Artt. 1, vierde lid, 2 en 41, § 1, 1°

P.96.0814.N 25 november 1997 AC nr. ...

Het verbod onder meer verontreinigde of verontreinigende vloeistoffen in beschermde oppervlaktewateren te lozen vereist geen waarneembare verslechtering van de toestand van deze wateren als voorwaarde van strafbaarstelling; de wet beoogt slechts de lozing van zuiver water niet te verbieden; met "vloeistoffen met schadelijke stoffen of zelfstandigheden" wordt bedoeld deze stoffen die verontreiniging veroorzaken - d.i. de door menselijke activiteit veroorzaakte inbreng van zelfs op zich onschadelijke stoffen, die tot een verlies aan bruikbaarheid van het water of tot milieubederf kan leiden.

- MILIEURECHT -

Het verbod onder meer verontreinigde of verontreinigende vloeistoffen in beschermde oppervlaktewateren te lozen vereist geen waarneembare verslechtering van de toestand van deze wateren als voorwaarde van strafbaarstelling; de wet beoogt slechts de lozing van zuiver water niet te verbieden; met "vloeistoffen met schadelijke stoffen of zelfstandigheden" wordt bedoeld deze stoffen die verontreiniging veroorzaken - d.i. de door menselijke activiteit veroorzaakte inbreng van zelfs op zich onschadelijke stoffen, die tot een verlies aan bruikbaarheid van het water of tot milieubederf kan leiden.

- WATERS -

Artt. 2, eerste lid, en 41, § 1, 1°

P.96.0814.N 25 november 1997 AC nr. ...

Het misdrijf verboden lozing van stoffen in de beschermde oppervlaktewateren bestaat zodra de verboden handeling met het hieraan verbonden gevaar voor verlies aan bruikbaarheid van het water of voor milieubederf wordt gesteld.

- MILIEURECHT -

- WATERS -

Artt. 2, tweede lid en 41, § 1, 1°

P.96.0660.N 25 november 1997 AC nr. ...

Het misdrijf van onrechtstreekse verontreiniging van beschermde oppervlaktewateren bestaat zodra, na het deponeren, op welke plaats ook, van de stoffen, zij langs natuurlijke weg in deze wateren terechtkomen met gevaar voor verlies aan bruikbaarheid van het water of voor milieubederf; noch aanwezigheid van de gedeponeerde stoffen in het beschermde water, noch een aantoonbare schade is vereist.

- WATERS -

- MILIEURECHT -

Artt. 35bis, § 3 en 35ter, § 4

F.04.0046.N 13 oktober 2005 AC nr. 511

Het begrip "lozing" in artikel 35ter, § 4, Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren bedoelt elke lozing ongeacht waar en op welke wijze ze in het milieu terechtkomt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- BELASTING -

Het begrip "lozing" in artikel 35ter, § 4, Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren bedoelt elke lozing ongeacht waar en op welke wijze ze in het milieu terechtkomt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- WATERS -

Artt. 35octies, § 1, eerste lid, 35undecies, § 2

F.13.0061.N 3 april 2014 AC nr. ...

De Vlaamse Milieumaatschappij kan de procedure van rechtzetting slechts volgen in de gevallen waarin de heffingsplichtige een aangifte heeft ingediend binnen de gestelde termijn en met inachtname van de gestelde vormvereisten.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

In de gevallen waarin de heffingsplichtige geen aangifte heeft gedaan, is de Vlaamse milieumaatschappij verplicht de heffing van ambtswege te vestigen ten einde de hieraan verbonden regels inzake de bewijslast te eerbiedigen en het recht van verdediging van de belastingplichtige te vrijwaren; zij kan in die gevallen bijgevolg geen gebruik maken van de procedure van rechtzetting van de aangifte; de omstandigheid dat zij de gegevens nodig om de heffing te vestigen verkregen heeft op een andere manier dan via een door de heffingsplichtige ingediende aangifte, vermag hieraan geen afbreuk te doen.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 35octies, § 1, eerste lid, en 35undecies, § 2

F.13.0061.N 3 april 2014 AC nr. ...

In de gevallen waarin de heffingsplichtige een aangifte indient die behept is met een vormgebrek of een aangifte indient buiten de gestelde termijn, beschikt de Vlaamse Milieumaatschappij over de mogelijkheid de heffing van ambtswege te vestigen, zonder hiertoe evenwel verplicht te zijn; zij kan in die gevallen de heffing vestigen op basis van de gegevens vervat in de laattijdige of gebrekkige aangifte aangezien de heffingsplichtige hierdoor niet in zijn belangen kan zijn geschaad.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

Artt. 35quinquies en 35septies

C.01.0115.N 11 september 2003 AC nr. 427

De waarden van de omzettingscoëfficiënten, op basis waarvan de vuilvracht wordt berekend en die vastgesteld zijn in de tabel in bijlage 1 aan de Oppervlaktewaterenwet, zoals vervangen, zijn toepasselijk vanaf 1 januari van het heffingsjaar voor de belastingen en heffingen verschuldigd tijdens dat heffingsjaar, uit hoofde van vervuiling veroorzaakt in een vorig aanslagjaar en hebben derhalve terugwerkende kracht.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- BELASTING -

- WATERS -

Artt. 35ter, § 1, en 35quinquies, § 1, eerste lid

F.05.0054.N 14 februari 2008 AC nr. 111

Ten bate van de heffingsplichtige die voor zijn productieproces water opneemt uit een bepaald oppervlaktewater en het nadien terugloost in datzelfde oppervlaktewater, wordt de vuilvracht van het geloosde afvalwater verminderd met de vuilvracht van het gebruikte oppervlaktewater om reden dat de heffingsplichtige de alsdan reeds aanwezige vervuiling in het oppervlaktewater louter terugstort; niet de totale vuilvracht van het opgenomen water (NO) kan in mindering worden gebracht van de totale vuilvracht van het geloosde water (N), maar alleen de verschillende deelvuilvrachten van het opgenomen oppervlaktewater kunnen in mindering gebracht worden van de overeenstemmende deelvuilvrachten van het geloosde afvalwater (N1, N2 en N3); wanneer het verschil tussen de deelvuilvracht van het geloosde afvalwater en de overeenstemmende deelvuilvracht van het opgenomen oppervlaktewater een negatieve waarde geeft, zodat derhalve zuiverder water wordt geloosd dan opgenomen, moet voor de desbetreffende vuilvracht de waarde nul in aanmerking worden genomen. Indien de heffingsplichtige het afvalwater loost langs meerdere lozingspunten, wordt het in mindering brengen van de reeds aanwezige vuilvracht uitgevoerd per lozingspunt, hetgeen impliceert dat de heffingsplichtigen de meet- en bemonsteringsresultaten van de lozingspunten van het (bedrijfs)afvalwater van eenzelfde productieactiviteit of van verschillende productieactiviteiten niet mogen samenvoegen voor de berekening van de vuilvracht na vermindering; dit heeft voor gevolg dat de eventueel negatieve waarden N1/N1,O, N2/N2,O of N3/N3,O voor een bepaald lozingspunt dienen gelijk gesteld te worden met nul en niet kunnen verrekend worden met de overeenstemmende positieve waarden van een ander lozingspunt; het begrip "lozingspunt" verwijst daarbij naar de fysieke plaats waar afvalwater in het oppervlaktewater wordt gebracht. Wanneer meerdere deelstromen van bedrijfsafvalwater, die verbonden zijn aan verschillende productieactiviteiten van de heffingsplichtige, via een gemeenschappelijk lozingspunt worden geloosd, wordt de berekening van de vuilvracht na vermindering uitgevoerd volgens het bepaalde in artikel 35sexies, §1 en §2, eerste lid, van de Oppervlaktewaterenwet; indien de meting en bemonstering afzonderlijk zijn gebeurd per deelstroom aan een controle-inrichting voor het gemeenschappelijk lozingspunt, moet bij de berekening van de vuilvracht na vermindering worden overgegaan tot het optellen per deelvuilvracht van de overeenstemmende resultaten verbonden aan elke deelstroom; daarbij dienen de eventueel negatieve waarden N1/N1,O, N2/N2,O of N3/N3,O die gemeten zijn voor de deelvuilvracht van een bepaalde deelstroom, niet gelijkgesteld te worden met nul nu geen enkele bepaling belet dat zij verrekend worden met positieve waarden van de overeenstemmende deelvuilvracht van een andere deelstroom.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- MILIEURECHT -

- WATERS -

Artt. 35ter, §1, 35quinquies,§§1,2en3,en35septies,eerste lid

F.03.0066.N 13 oktober 2005 AC nr. 510

Het bewijs van het volume en de samenstelling van de vuilvracht van het geloosde afvalwater kan voor de toepassing van de in artikel 35quinquies, § 1, van de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren aangegeven berekeningsmethode enkel geleverd worden door de wettelijk voorgeschreven meet- en bemonsteringsresultaten verkregen via de wettelijk voorgeschreven procedure van monsterneming in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, en niet door middel van vermoedens afgeleid uit meet- en bemonsteringsresultaten verkregen in een ander jaar dan het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- BELASTING -

Wet van 27 feb. 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten

Art. 10, tweede en vierde lid

S.98.0132.N 27 september 1999 AC nr. ...

Het aan de gehandicapte toegekend recht op een inkomensvervangende tegemoetkoming is niet onherroepelijk of onveranderlijk; de minister of de door hem gemachtigde ambtenaren kunnen volgens de door de Koning vastgestelde regels de beslissingen van ambtswege herzien.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 10, vierde lid

S.01.0135.F 7 april 2003 AC nr. 230

De regel volgens welke voor de toepassing van de gepreciseerde verordenende bepalingen met de feitelijke scheiding van de echtgenoten of met het einde van de samenwoning van de personen die een huishouden hebben gevormd enkel rekening wordt gehouden in zoverre die toestanden sedert ten minste een jaar duren is vastgesteld ter uitvoering van artikel 10, vierde lid, van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten en niet ter uitvoering van artikel 7 van die wet (1). (1) Zie concl. O.M.

- MINDERJARIGHEID -

S.96.0110.F 3 maart 1997 AC nr. ...

In de regel is een nieuwe wet niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten; artikel 10, vierde lid, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, dat bepaalt dat de Koning de regels vaststelt volgens welke de beslissingen na aanvraag of van ambtswege kunnen worden herzien, wijkt niet af van die regel.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MINDERJARIGHEID -

Art. 11bis

S.03.0001.N 8 september 2003 AC nr. 420

De van rechtswege toekenning van verwijlsinterest geldt niet voor een tegemoetkoming of voor een verhoging van een tegemoetkoming die de gehandicapte verkrijgt krachtens een rechterlijke beslissing waarbij de administratieve beslissing tot weigering of tot beperking van de tegemoetkoming wordt tenietgedaan.

- MINDERJARIGHEID -

Het recht op verwijlsinterest aan de wettelijke rentevoet is van toepassing in geval de administratie laattijdig beslist tot toekenning van een tegemoetkoming aan de gehandicapte of laattijdig overgaat tot uitvoering van de administratieve beslissing.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 13

S.98.0132.N 27 september 1999 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 13, Gehandicaptenwet tegemoetkomingen, gewijzigd bij artikel 50 van de wet van 30 december 1992 en artikel 30 KB 6 juli 1987, zoals gewijzigd bij KB van 14 april 1993, beide bepalingen in werking getreden op 1 juli 1993, kan de inkomensvervangende tegemoetkoming aan de gehandicapte geweigerd of verminderd worden wanneer de gehandicapte aanspraak heeft op uitkeringen die hun grond vinden in een beperking van het verdienvermogen of op sociale uikeringen betreffende de ziekte en invaliditeit, de werkloosheid, de arbeidsongevallen, de beroepsziekten, de gezinsbijslagen, de rust- en overlevingspensioenen en het gewaarborgd inkomen voor bejaarden; dergelijke uitkeringen worden aangerekend zoals wettelijk bepaald en met inachtname van een tabel; deze bepalingen moeten in hun nieuwe vorm onmiddellijk vanaf de inwerkingtreding ervan worden toegepast.

- *MINDERJARIGHEID* -

Art. 13, § 1, aanhef en 1°

S.02.0124.N 5 mei 2003 AC nr. 274

Wanneer vaststaat dat aan de gehandicapte op de datum van uitwerking van de aanvraag tot tegemoetkoming of op de eerste dag van de maand die volgt op de ambtshalve herziening, een vergoeding onder de vorm van een ineens uitgekeerd kapitaal voor tijdelijke en blijvende arbeidsongeschiktheid werd uitgekeerd en dat een bepaald bedrag van het ineens uitgekeerde kapitaal betrekking heeft op een vergoeding wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid voor een periode voorafgaand aan de ingangsdatum van het recht op tegemoetkoming, is dit bedrag geen uitkering die moet worden in aanmerking genomen om de tegenwaarde in periodieke uitkering te bepalen.

- *MINDERJARIGHEID* -

Art. 13, § 1, eerste lid, 1°

S.04.0130.F 6 juni 2005 AC nr. 320

Het bedrag van de inkomensvervangende tegemoetkoming dat toegekend wordt aan een mindervalide, wordt niet in mindering gebracht van het bedrag van de in een rente omgezette hulp van de Staat aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, dat aan de mindervalide is toegekend (1). (1) Zie Cass., 26 april 1993, AR 9646, nr 200; artikel 13, § 1, eerste lid, 1°, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, vóór de opheffing ervan bij de programmawet van 24 dec. 2002 (I); artikel 30, § 2, K.B. 6 juli 1987, vóór de opheffing ervan bij het K.B. 22 mei 2003 ; artt. 31, § 1, en 32, § 1, W. 1 aug. 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, vóór de wijziging ervan bij W. 26 maart 2003.

- *MINDERJARIGHEID* -

S.98.0135.N 27 september 1999 AC nr. ...

De gehandicapte is op de gezinsbijslag aanspraakgerechtigd wanneer hij zelf rechthebbende is en de gezinsbijslag te zijnen behoeve wordt uitbetaald; de omstandigheid dat in dat geval de vergoeding aan de moeder van de gehandicapte wordt uitbetaald doet geen afbreuk aan de aanspraak van de gehandicapte op de gezinsbijslag.

- *MINDERJARIGHEID* -

De inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten kan worden geweigerd of verminderd indien de gehandicapte aanspraak heeft op uitkeringen die hun grond vinden in een beperking van het verdienvermogen of op sociale uitkeringen betreffende de gezinsbijslagen.

- *MINDERJARIGHEID* -

S.96.0097.F 3 maart 1997 AC nr. ...

De wetgeving en reglementen inzake de tegemoetkomingen aan mindervaliden raken de openbare orde en de rechter is verplicht de door artikel 50, W. 30 dec. 1992, in artikel 13, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, aangebrachte wijziging toe te passen, zelfs als de Belgische Staat, Staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie, geen melding heeft gemaakt van een nieuwe wetgeving.~

- *MINDERJARIGHEID* -

- *RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen*

- *OPENBARE ORDE* -

De wijziging van artikel 13, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, bij artikel 50, W. 30 dec. 1992, die op 1 juli 1993 in werking is getreden, kan de afschaffing of vermindering van de tegemoetkoming aan de mindervalide tot gevolg hebben, inzonderheid door voor de toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming het door laatstgenoemde genoten pensioen in aanmerking te nemen; die wijziging verantwoordt bijgevolg een ambtshalve herziening van het recht op de inkomensvervangende tegemoetkoming.

- MINDERJARIGHEID -

S.96.0110.F 3 maart 1997 AC nr. ...

De wijziging van artikel 13, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, bij artikel 50, W. 30 dec. 1992, die op 1 juli 1993 in werking is getreden, kan de afschaffing of vermindering van de tegemoetkoming aan de mindervalide tot gevolg hebben, inzonderheid door voor de toekenning van de inkomensvervangende tegemoetkoming het door laatstgenoemde genoten pensioen in aanmerking te nemen.~

- MINDERJARIGHEID -

Het feit dat een administratieve beslissing moet worden genomen na de inwerkingtreding van nieuwe wettelijke of verordenende bepalingen, zoals die inzake tegemoetkomingen aan gehandicapten, heeft in de regel tot gevolg dat die beslissing toepassing moet maken van de nieuwe wettelijke of verordenende bepalingen voor de periode die volgt op de inwerkingtreding van die nieuwe bepalingen en op de opheffing van de oude.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- MINDERJARIGHEID -

Art. 13, § 1, eerste lid, 2°

S.03.0043.F 28 juni 2004 AC nr. 364

De verhoging van de daguitkering voor invaliditeit die wordt toegekend aan de werknemer die geen persoon ten laste heeft maar die wel geacht wordt een persoon ten laste te hebben en voor wie andermans hulp door de Geneeskundige raad voor invaliditeit als onontbeerlijk is erkend, moet worden afgetrokken van de integratietegemoetkoming, daar ze met die tegemoetkoming niet kan worden samengevoegd (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. 2004, nr ...; artikel 13, § 1, eerste lid, 2°, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen, vóór de opheffing ervan bij de Programmawet (I) 24 dec. 2002.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- MINDERJARIGHEID -

Art. 16, § 1, eerste lid, en § 2, eerste en derde lid

S.02.0104.F 10 november 2003 AC nr. 565

De stuiting van de verjaring van de terugvordering van de aan de gehandicapte onverschuldigd betaalde tegemoetkomingen, die het gevolg is van de neerlegging van de aangetekende brief waarbij de beslissing tot terugvordering ter kennis wordt gebracht van de schuldenaar, dient niet als ongedaan te worden beschouwd indien die beslissing bij vonnis wordt nietigverklaard (1). (1) Zie concl. O.M., Cass., 3 juni 1991, in Bull. en Pas., 1990-1991, I, AR 9090, nr 510, inz. nr 2 van de concl.; vgl. Wet 27 feb. 1987 na de wijziging ervan bij de programmawet [I] van 24 dec. 2002, artikel 16, § 1, eerste lid, § 2, eerste lid, en § 3.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- MINDERJARIGHEID -

Art. 16, §§ 3, 4 en 5

S.01.0106.F 25 maart 2002 AC nr. 200

De terugvordering van de ten onrechte aan de mindervaliden uitbetaalde tegemoetkomingen mag niet geschieden op de vervallen maar nog niet gestorte bedragen wanneer de minister die de sociale zekerheid onder zijn bevoegdheden heeft, beslist heeft af te zien van de terugvordering van die ten onrechte uitbetaalde uitkeringen (1). (1) Zie concl. O.M.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- MINDERJARIGHEID -

Art. 19

S.97.0005.F 22 december 1997 AC nr. ...

Inzake tegemoetkomingen voor mindervaliden, neemt het arbeidsgerecht kennis, binnen de perken van de aanhangig gemaakte vordering, van gegevens waarop de minister heeft beslist of had moeten beslissen.~

- VORDERING IN RECHTE -

- MINDERJARIGHEID -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

S.96.0117.N 24 maart 1997 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht dat kennis neemt van het beroep tegen de beslissing van de minister ten aanzien van rechten die ontstaan uit de Mindervalidenwet Tegemoetkomingen kan alleen oordelen of de minister overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming heeft beslist en kan derhalve geen kennis nemen van aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen of die aan het bestuur niet zijn voorgelegd.

- MINDERJARIGHEID -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 19, eerste lid

S.99.0087.F 29 juni 2000 AC nr. ...

De minister kan alleen zijn beslissing inzake tegemoetkomingen aan gehandicapten intrekken en een nieuwe beslissing nemen, als het nieuwe feit of bewijselement de rechten van de gehandicapte zou hebben beïnvloed indien hij hiervan op het ogenblik van zijn beslissing weet had gehad (1). (1) Zie Cass., 17 mei 1999, A.R. S.98.0026.F, nr. 286 ; 18 okt. 1999, A.R. S.98.0098.F, nr. 540, met concl. O.M.; J.T.T., blz. 479 e.v., met concl. O.M.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 2, § 1

P.95.1475.N 22 april 1997 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing dat bij het bepalen van de in het gemene recht aan de benadeelde toekomende schadevergoeding wegens inkomstenverlies geen rekening mag worden gehouden met de inkomensvervangende tegemoetkoming.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

- MINDERJARIGHEID -

Art. 4

S.10.0190.N 15 oktober 2012 AC nr. ...

Artikel 4 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap schendt niet de artikel en 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 191 ervan, met artikel 14 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens en met artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij dat verdrag, in zoverre het de vreemdeling die ingevolge een machtiging om in het Koninkrijk onbeperkt te verblijven in het vreemdelingenregister is ingeschreven, niet het voordeel toekent van de tegemoetkomingen aan personen met een handicap (1). (1) GwH 11 januari 2012, nr. 3/2012; 9 augustus 2012, n° 108/2012, en 4 oktober 2012 nr. 114/2012.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 4, § 1

S.07.0114.F 8 december 2008 AC nr. 705

De rechter moet de beslissing om aan een vreemdeling een tegemoetkoming aan gehandicapten te weigeren, objectief en redelijkerwijs verantwoorden; de rechter verantwoordt die beslissing niet, in de zin van artikel 14 EVRM, wanneer hij overweegt dat de wegens zijn nationale afkomst uitgesloten vreemdeling een gelijk bedrag aan andere uitkeringen kan verkrijgen en dat de verdeling van de lasten van de verschillende uitkeringen tussen de verschillende overheden een budgettaire beleidskeuze inhoudt waarin de rechters zich niet mogen mengen (1). (1) Zie de concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

- MINDERJARIGHEID -

Art. 4, §§ 1 en 2

S.11.0074.F 16 juni 2014 AC nr. ...

Het administratief statuut van de personen die in het vreemdelingenregister zijn ingeschreven ingevolge een machtiging om onbeperkt in het koninkrijk te verblijven toont aan dat zij een band met België hebben die de wetgever als minder sterk kon beschouwen dan die welke de personen die in het bevolkingsregister zijn ingeschreven vertonen en als ontoereikend om de toekenning te verantwoorden van tegemoetkomingen aan personen met een handicap bepaald bij de wet van 27 februari 1987 (1)(2). (1) Cass. 15 oktober 2012, AR S.10.0190.N, AC 2012, nr. 530. (2) Art. 1, 3°, KB 17 juli 2006 tot uitvoering van artikel 4, § 2, van de wet van 27 februari 1987, aangevuld bij KB 9 februari 2009 houdende wijziging met ingang van 12 december 2007 van het KB van 17 juli 2006.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 6, § 2, eerste lid

S.01.0132.F 24 februari 2003 AC nr. 128

Voor inkomensvervangende tegemoetkomingen aan gehandicapten moet als een alleenstaande worden beschouwd de gerechtigde die alleen woont, dat is de gerechtigde die niet met een of meer personen onder hetzelfde dak leeft met wie hij een huishouden vormt, en die geen kind ten laste heeft (1). (1) Zie Cass., 10 mei 1993, AR. 9647, nr. 227, en de verwijzingen in noot 3, p. 480.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 7

S.01.0136.N 18 maart 2002 AC nr. 186

De voor het samenwonen vereiste duurzaamheid moet alleszins vermoed worden te bestaan zodra de samenwonenden zich op dezelfde hoofdverblijfplaats hebben ingeschreven.

- MINDERJARIGHEID -

Het begrip "samenwonen" en ook het begrip "een huishouden vormen" houden in se een zekere duurzaamheid in.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 7, § 1

S.95.0073.F 11 december 1995 AC nr. ...

Iedere gerechtigde op een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden behoort noodzakelijk tot de categorie waarvan hij de voorwaarden vervult; de gerechtigde kan niet in een andere categorie worden opgenomen, ongeacht trouwens de omstandigheden die hem brachten in de toestand van de categorie waartoe hij overeenkomstig de omschrijving behoort. ~

- MINDERJARIGHEID -

Art. 7, § 1, eerste lid, en § 2, eerste lid

S.03.0046.F 31 januari 2005 AC nr. 62

Inzake inkomensvervangende tegemoetkoming en integratietegemoetkoming aan gehandicapten, zijn de bedragen die in aanmerking moeten worden genomen bij de bepaling van het inkomen die welke voorkomen op het aanslagbiljet als gezamenlijk belastbaar inkomen en als afzonderlijk belastbaar inkomen; derhalve is het bedrag van het Spaanse rustpensioen van de echtgenoot van de gehandicapte dat in België vrijgesteld is van inkomstenbelasting en dat niet voorkomt op het aanslagbiljet, geen bedrag dat daartoe in aanmerking dient te worden genomen (1). (1) Art. 7, § 1, eerste lid, en § 2, eerste lid, Wet 27 feb. 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, zoals het oorspronkelijk van toepassing was; artikel 8, § 1, eerste lid, K.B. 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming, zoals het oorspronkelijk van toepassing was; Wet 14 aug. 1972 houdende goedkeuring van de Overeenkomst van 24 sept. 1970 tussen België en Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en van het aanvullend protocol, ondertekend te Brussel op 24 sept. 1980, B.S. 4 okt. 1972, p. 10859.

- MINDERJARIGHEID -

Art. 8

S.97.0149.N 18 mei 1998 AC nr. ...

Schenden de devolutieve werking van het hoger beroep de appelrechters die, betreffende een vordering tot administratieve herziening van het recht op tegemoetkomingen, de in graad van beroep voor het eerste door de administratie aangevoerde grond van niet-ontvankelijkheid, gesteund op de onwettigheid een administratieve herziening te vorderen op medische gronden zonder hernieuwde aanvraag, deze exceptie afwijzen door ze strijdig te achten met de beginselen van behoorlijk bestuur.

- MINDERJARIGHEID -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

S.97.0085.N 20 april 1998 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht dat kennis neemt van het beroep tegen de beslissing van de minister ten aanzien van rechten die ontstaan uit de Mindervalidenwet Tegemoetkomingen kan alleen oordelen of de minister overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming heeft beslist en kan derhalve geen kennis nemen van aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen of die aan het bestuur niet zijn voorgelegd.

- MINDERJARIGHEID -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Art. 8, § 1

S.98.0098.F 18 oktober 1999 AC nr. ...

De arbeidsgerechten die kennisnemen van een beroep tegen een beslissing van de minister inzake tegemoetkomingen voor mindervaliden, zijn alleen bevoegd om na te gaan of de ministeriële beslissing beantwoordt aan de desbetreffende wettelijke vereisten, met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen; zij kunnen bijgevolg enkel acht slaan op de gegevens, waarop de minister zijn uitspraak heeft gegrond of had moeten gronden; de omstandigheid dat de instelling van sociale zekerheid tot aan de sluiting van het debat, indien een voorziening is ingesteld, haar beslissing kan intrekken en een nieuwe beslissing kan nemen, wanneer een nieuw feit dat een terugslag heeft op de rechten van de mindervalide tijdens het geding wordt aangevoerd, wijzigt hun bevoegdheid niet.

- MINDERJARIGHEID -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

S.98.0026.F 17 mei 1999 AC nr. ...

De arbeidsgerechten die kennisnemen van een beroep tegen een beslissing van de minister inzake tegemoetkomingen voor mindervaliden, zijn alleen bevoegd om na te gaan of de ministeriële beslissing beantwoordt aan de desbetreffende wettelijke voorschriften, met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen; zij kunnen bijgevolg enkel acht slaan op de gegevens, waarop de minister zijn uitspraak heeft gegrond of had moeten gronden; de omstandigheid dat, indien een voorziening is ingesteld, de instelling van sociale zekerheid haar administratieve beslissing kan intrekken en een nieuwe kan nemen tot aan de sluiting van het debat, wanneer een nieuw feit dat een terugslag heeft op de rechten van de mindervalide, tijdens het geding wordt aangevoerd, verandert niets aan de bevoegdheden van de arbeidsgerechten.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

- MINDERJARIGHEID -

S.96.0045.F 21 april 1997 AC nr. ...

De arbeidsgerechten die kennisnemen van een beroep tegen een beslissing van de minister inzake tegemoetkomingen voor mindervaliden, zijn alleen bevoegd om na te gaan of de ministeriële beslissing beantwoordt aan de desbetreffende wettelijke vereisten, met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen; zij kunnen bijgevolg enkel acht slaan op de gegevens, waarop de minister zijn uitspraak heeft gegrond of had moeten gronden.

- MINDERJARIGHEID -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Art. 8, § 1, eerste en laatste lid

S.97.0085.N 20 april 1998 AC nr. ...

De minister kan ten aanzien van tegemoetkomingen voor mindervaliden, bij het toekennen of het verhogen van tegemoetkomingen, alleen beslissen over de aanspraken en gegevens die ingevolge de aanvraag of de nieuwe aanvraag voorliggen.~

- MINDERJARIGHEID -

Art. 8, § 1, laatste lid

S.94.0066.N 19 december 1994 AC nr. ...

Voor de vaststelling van het bedrag van de tegemoetkoming aan gehandicapten moet het bestuur beslissen op grond van de gegevens die het bij het nemen van zijn beslissing kent en in aanmerking mag nemen, zonder dat daartoe een nieuwe aanvraag moet worden ingediend wanneer de gegevens zijn gewijzigd vòòr de ingangsdatum van de tegemoetkoming.~

- MINDERJARIGHEID -

Art. 8, § 1, vijfde lid

S.98.0114.F 18 oktober 1999 AC nr. ...

Een gewone brief kan niet de gevolgen hebben van de in artikel 8, § 1, vijfde lid, Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen bedoelde aanvraag

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 1, § 1, eerste lid, en 6

S.12.0060.F 16 december 2013 AC nr. ...

Artikel 9, §3, van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming wijkt niet af van de regels in de artikelen 8, §1, en 9, §1, van dat besluit inzake de referentieperiode die in aanmerking moeten worden genomen, maar bepaalt dat de door de nieuwe toestand gerechtvaardigde aanpassingen moeten worden toegepast op de berekening van die inkomens (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 2 en 13, § 1, eerste lid, 1°

S.99.0202.F 10 september 2001 AC nr. ...

Overeenkomstig het wettelijk bepaalde verbod tot cumulatie kan de gehandicapte aanspraak maken op gezinsbijslag wanneer hij de rechtgevende is; de in staat van verlengde minderjarigheid verklaarde gehandicapte verliest zijn hoedanigheid van rechtgevende op gezinsbijslag niet door het enkele feit dat die bijslag aan zijn voogd is betaald (1). (1) Zie cass., 27 sept. 1999, AR. S.98.0135.N, nr. 485.

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 2 en 13, §§ 1 en 2

P.13.0181.N 18 november 2014 AC nr. 700

De inkomensvervangende tegemoetkoming die aan het slachtoffer bij wijze van voorschot wordt verleend, strekt tot vergoeding van zijn inkomstenverlies zodat zij in mindering gebracht moet worden van de vergoeding waarop hij naar gemeen recht ingevolge inkomstenverlies gerechtigd is (1). (1) Contra: Cass. 22 april 1997, AR P.95.1475.N, AC 1997, nr. 196.

- MINDERJARIGHEID -

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

Artt. 28, vierde lid, en 30

S.94.0053.F 9 januari 1995 AC nr. ...

De beslissing waarbij, krachtens de Minder-validenwet Tegemoetkomingen 1969, aan de minder-valide een tegemoetkoming is toegekend die na 31 december 1974, doch vòòr 1 juni 1987 is ingegaan, kan ambtshalve worden herzien, wanneer bij de gerechtigde een wijziging wordt vastgesteld die de afschaffing, vermindering of niet-betaling van de tegemoetkoming kan tot gevolg hebben, wat op zich niet het geval is wanneer de minder-valide van de categorie "samenwonende" naar die van "allenstaande" overgaat.~

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 6, § 1, tweede lid, en 7, §§ 2 en 3

S.12.0070.F 18 november 2013 AC nr. ...

De rechter, die vaststelt dat een persoon met een handicap zijn hoofdverblijfplaats heeft op hetzelfde adres als een derde persoon die geen bloed- of aanverwant is in de eerste, tweede of derde graad, schendt artikel 7, §3, tweede lid, van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, wanneer hij beslist dat die persoon met een handicap geen huishouden vormt in de zin van de artikelen 4, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 6 juli 1987, en 7, §1, van de voornoemde wet, op grond dat hij daarvan geen bewijs levert (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 7, § 1, eerste lid, 10, vierde lid

S.94.0053.F 9 januari 1995 AC nr. ...

De beslissing waarbij, krachtens de Minder-validenwet Tegemoetkomingen 1969, aan de minder-valide een tegemoetkoming is toegekend die na 31 december 1974, doch vòòr 1 juni 1987 is ingegaan, kan ambtshalve worden herzien, wanneer bij de gerechtigde een wijziging wordt vastgesteld die de afschaffing, vermindering of niet-betaling van de tegemoetkoming kan tot gevolg hebben, wat op zich niet het geval is wanneer de minder-valide van de categorie "samenwonende" naar die van "allenstaande" overgaat.~

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 7, §§ 1 en 2, 10, tweede en vierde lid

S.94.0093.F 6 maart 1995 AC nr. ...

De ambtshalve herziening van het recht op inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming wordt onderzocht met inaanmerkingneming, inzake inkomen, van de gegevens die betrekking hebben op het tweede jaar voorafgaand aan dat in de loop waarvan ambtshalve tot herziening wordt overgegaan.~

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 8 en 19

S.97.0034.N 17 november 1997 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht dat kennis neemt van het beroep tegen een beslissing van de minister ten aanzien van tegemoetkomingen voor mindervaliden, kan alleen oordelen of de beslissing overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming werd genomen met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen en op grond waarvan de beslissing werd genomen of moest genomen worden; het arbeidsgerecht kan geen kennis nemen van aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen of die het bestuur niet zijn voorgelegd.

- MINDERJARIGHEID -

S.97.0072.N 17 november 1997 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht dat kennis neemt van het beroep tegen een beslissing van de minister ten aanzien van tegemoetkomingen voor mindervaliden, kan alleen oordelen of de beslissing overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming werd genomen met inachtneming van de gegevens die, op de datum van die beslissing, de rechten bepalen die voortvloeien uit de Gehandicaptenwet Tegemoetkomingen en op grond waarvan de beslissing werd genomen of moest genomen worden; het arbeidsgerecht kan kennis nemen van aanspraken die aan het bestuur zijn voorgelegd en waarop de minister zijn uitspraak had moeten gronden, maar de rechter kan geen acht slaan op gegevens waarover de minister niet heeft kunnen beslissen.

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 8, § 1, eerste en laatste lid, en 19

S.98.0059.N 22 maart 1999 AC nr. ...

De minister kan bij het toekennen of verhogen van tegemoetkomingen alleen beslissen over de aanspraken en gegevens die ingevolge de aanvraag of de nieuwe aanvraag voorliggen; zo de geschillen over de rechten, ontstaan uit de wet van 27 februari 1987, tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten behoren, oefenen die gerechten hun bevoegdheid uit door kennis te nemen van de beroepen tegen beslissingen van de minister ten aanzien van de bedoelde rechten; derhalve kan het arbeidsgerecht alleen oordelen of de minister overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming heeft beslist en alleen die gegevens in aanmerking nemen op grond waarvan de minister heeft beslist of had moeten beslissen en kan het geen kennis nemen van aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen of die het bestuur niet zijn voorgelegd.

- MINDERJARIGHEID -

Artt. 8, § 1, en 13, § 1

S.96.0007.F 28 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer de minder-valide een administratieve aanvraag voor een inkomensvervangende tegemoetkoming indient, kan de rechter, voor de toepassing van artikel 13, § 1, Wet 27 feb. 1987, enkel de uitkeringen in aanmerking nemen waarop de minder-valide recht heeft op de eerste dag van de maand die volgt op de maand in de loop waarvan de voornoemde aanvraag is ingediend; de rechter kan dus niet de uitkeringen in aanmerking nemen waarop de minder-valide na die datum recht heeft, inzonderheid na zijn beroep bij de arbeidsrechtbank tegen de administratieve beslissing van de minister op de administratieve aanvraag tot uitkering; de gegevens tot verantwoording van de toekenning of de stijging van de uitkering, die aldus niet voor het eerst aan de arbeidsrechtbank kunnen worden voorgelegd, kunnen evenwel leiden tot een nieuwe administratieve aanvraag.

- *MINDERJARIGHEID* -

Artt. 8, § 1, en 19

S.00.0083.F 30 april 2001 AC nr. ...

Bij het beoordelen van geschillen over de rechten ten aanzien van tegemoetkomingen voor mindervaliden, die toegekend worden op aanvraag bij en beslissing van de minister, kunnen de arbeidsgerechten kennis nemen van aanspraken gegrond op feiten die zich na de beslissing hebben voorgedaan zoals een wijziging van de gezondheidstoestand van de mindervalide (1). (1) Cass. 30 okt. 2000, volt. zitting, AR S.00.0026.N, nr ...; vgl. cass. 18 okt. 1999, AR S.98.0098.F, nr. 540, en de concl. O.M. in Bull. en Pas. 1999, I, inz. p. 1338; Art. 582, 1°, Ger.W. na de wijziging ervan bij artikel 2, Wet 19 april 1999, B.S. 3 juni 1999, p. 20076.

- *MINDERJARIGHEID* -

Artt. 8, 1° en 19

S.00.0026.N 30 oktober 2000 AC nr. ...

Bij het beoordelen van geschillen over de rechten ten aanzien van tegemoetkomingen voor mindervaliden, die toegekend worden op aanvraag bij en beslissing van de minister, kunnen de arbeidsgerechten kennis nemen van aanspraken gegrond op feiten die zich na de beslissing hebben voorgedaan zoals een wijziging van de gezondheidstoestand van de mindervalide (1). (1) Het huidig geschil dat geleid heeft tot het geannoteerde arrest stelt de vraag of de wetswijziging van 19 april 1999, tot wijziging van artikel 582.1° Ger.W. tot gevolg heeft dat de arbeidsrechtbanken een ruimere bevoegdheid krijgen om geschillen te beoordelen die aanvankelijk niet werden voorgelegd aan het bestuur. De nieuwe versie van artikel 582.1° Ger.W. bepaalt: "De arbeidsrechtbank neemt kennis van 1° geschillen over de rechten ten aanzien van tegemoetkomingen van mindervaliden". De oude versie van artikel 582.1° Ger.W. luidde als volgt: "De arbeidsrechtbank neemt kennis van de beroepen tegen de beslissingen van de minister ten aanzien van de tegemoetkomingen voor mindervalide". De rechtspraak van het Hof, voor de wet van 19 april 1999 waarbij artikel 582.1° Ger.W. is gewijzigd heeft sedert 1995, bij herhaling als beginsel gesteld dat "de rechter alleen kan oordelen of de minister overeenkomstig de wettelijke voorschriften over het recht op tegemoetkoming heeft beslist; dat hij ook alleen maar die gegevens in aanmerking kan nemen op grond waarvan de minister heeft beslist of had moeten beslissen; dat hieruit volgt dat de gehandicapte zijn vordering niet kan uitbreiden tot aanspraken die buiten de ministeriële beslissing vallen of zijn vordering wijzigen in aanspraken die aan het bestuur niet zijn voorgelegd". (Cass., 9 okt. 1995, A.R. nr. S.95.0025.N, AC 1995, nr. 421; 28 okt. 1996, A.R. nr. S.96.0007.N, nr. 404, AC 1996; 21 april 1997, A.R. nr. S.96.0045.F, nr. 191; 20 april 1998, A.R. nr. S.97.0085.N, nr. 201; 2 nov. 1998, A.R. nr. S.98.0003.N, nr. 470; 22 maart 1999, A.R. nr. S.98.0059.N, nr. 169; 18 oktober 1999, A.R. nr. S.98.0098.F, nr. 540 en conclusie advocaat-generaal Leclercq, in het bijzonder nrs 2 tot en met 5 van de conclusie). Het Hof nam in de beweegredenen van voornoemde arresten volledig de redenering over van procureur-generaal Lenaerts geformuleerd in zijn conclusie bij het arrest dd. 14 dec. 1992. (A.R. nr. 8017, AC 1992, nr. 790) waar hij het heeft over artikel 582.1° Ger.W., en er onder meer van uitgaat dat "over de toekenning van de tegemoetkoming in elk geval moet beslist worden door het bestuur, zowel na een aanvraag als ingevolge een ambtshalve herziening. Het recht ontstaat door de administratieve beslissing. Betwisting over het recht kan na de beslissing ontstaan en betrekking hebben op de wettigheid van de beslissing". Uit deze gegevens leidt de procureur-generaal af dat: "Daarom bepaalt artikel 582.1° Ger.W. dat de Arbeidsrechtbank kennis neemt, niet van geschillen over het recht op tegemoetkoming, maar "van de beroepen tegen beslissingen van de minister ten aanzien van tegemoetkomingen voor mindervaliden". De toenmalige tekst van artikel 582.1° Ger.W. was dus duidelijk de rechtsgrond waarop het Hof zich steunde. Deze rechtspraak van het Hof schonk echter geen voldoening en werd grotendeels niet gevolgd door de arbeidsgerechten. Dientengevolge werd een wetsvoorstel ingediend ingegeven door de bekommernis om aan de arbeidsgerechten een ruimere appreciatie te geven dan alleen de al of niet conforme toepassing van de administratieve beslissing waartegen beroep werd aangetekend. (Zie: Gedr. Senaat 1996-97, 1-478/1 en Parl. Hand Senaat 26 nov. 1998, p. 6481-6482). Het geannoteerde arrest wijzigt dan ook de strakke rechtspraak. Verwijzend naar de nieuwe versie van artikel 582.1° Ger.W. en artikel 19, Wet 27 febr. 1987, beslist het Hof thans dat de geschillen die krachtens die bepalingen aan de arbeidsgerechten kunnen worden voorgelegd, niet beperkt blijven tot de aanspraken op tegemoetkomingen, bedoeld in artikel 8, waarvoor de minister heeft beslist of had moeten beslissen met toepassing van artikel 10, Wet 27 febr. 1987. Het Hof benadrukt evenwel dat nu de band tussen bestuurlijke en gerechtelijke behandeling van de aanvragen om tegemoetkomingen door de wetswijziging verbroken is, dit niets afdoet aan de bestuurlijke behandeling van de aanvragen overeenkomstig de artikel 8 en 10 van Wet van 27 febr. 1987.

- MINDERJARIGHEID -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Artt. 8, 10 en 19

S.03.0019.N 8 september 2003 AC nr. 422

Bij het beoordelen van geschillen over de rechten ten aanzien van mindervaliden kunnen de arbeidsrechtbanken kennis nemen van aanspraken gegrond zowel op feiten die zich na de ministeriële beslissing hebben voorgedaan als op de feiten die de minister bij het nemen van een herzieningsbeslissing buiten beschouwing laat, zoals een wijziging van de gezondheidstoestand van de mindervalide (1). (1) Cass., 30 okt. 2000, AR S.00.0026.N, nr 588.

- MINDERJARIGHEID -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Art. 1, § 1

P.07.0631.N 8 april 2008 AC nr. 208

De opdrachtgever die personen onder zijn juridisch gezag arbeidsprestaties laat verrichten is werkgever van de betrokken personen.

- ARBEID - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

Art. 14

S.13.0099.N 8 december 2014 AC nr. 765

Artikel 2, derde lid, 1°, c) Loonbeschermingswet sluit de door de werkgever rechtstreeks of onrechtstreeks betaalde vergoedingen welke moeten worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid, zonder enige beperking uit het loonbegrip uit; een vergoeding moet worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid indien het toegekende voordeel de dekking van een socialezekerheidsrisico tot voorwerp heeft; het toegekend voordeel heeft de dekking van de socialezekerheidsrisico tot voorwerp indien het tot doel heeft het verlies van het inkomen uit arbeid of de kosten voortkomend uit de realisatie van een socialezekerheidsrisico te helpen dekken, zonder dat daarbij het statuut of de functie van de werknemer in aanmerking moet worden genomen.

- LOON - Bescherming

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.06.0002.N 4 september 2006 AC nr. 385

Uit het feit dat door de werkgever aan een werknemer een abnormale lage opzeggingsvergoeding die zelfs niet voldoet aan de minimale rechten bepaald bij de Arbeidsovereenkomstenwet wordt toegekend, volgt niet noodzakelijk dat de vergoeding bepaald in de niet-concurrentieovereenkomst een verdoken opzeggingsvergoeding is, waarop sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd zijn (1). (1) Zie Cass., 22 sept. 2003, AR S.03.0028.N, n° 447.

- LOON - Allerlei

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.05.0061.N 21 november 2005 AC nr. 611

In een overeenkomst voor zelfstandige arbeid wordt of kan de hoegrootheid van de door de opdrachtgever aan de zelfstandige arbeider te betalen vergoeding bepaald worden met inachtneming van de door de zelfstandige arbeider uitsluitend zelf te dragen bijdrage voor de sociale zekerheid als zelfstandige; het gedeelte van de oorspronkelijk bepaalde vergoeding, er juist toe strekkende de zelfstandige arbeider toe te laten uitsluitend zelf zijn bijdrage voor de sociale zekerheid als zelfstandige te betalen, heeft specifiek betrekking op de overeenkomst van zelfstandige arbeid en kan geen voordeel of loon zijn waarop de werknemer "ingevolge de dienstbetrekking" recht heeft en geen basis kan zijn voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen voor werknemers (1). (1) Cass., 10 jan. 2005, AR S.03.0039.N, nr ...

- LOON - Bescherming

In geval van herkwalificatie door de rechter van een overeenkomst voor zelfstandige arbeid in een arbeidsovereenkomst, omdat uit de uitvoering van de overeenkomst is gebleken dat de arbeid onder gezag werd gepresteerd stemt de in de overeenkomst voor zelfstandige arbeid bedongen en door de opdrachtgever te betalen vergoeding niet noodzakelijk overeen met het loon waarop de werknemer "ingevolge de dienstbetrekking" recht heeft, op basis waarvan de te betalen socialezekerheidsbijdragen voor werknemers worden berekend (1). (1) Cass., 10 jan. 2005, AR S.03.0039.N, nr ...

- LOON - Bescherming

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.02.0006.N 18 november 2002 AC nr. 611

Het feit dat een werknemer, nadat het loon hem effectief verschuldigd is ingevolge het verrichten van de overeengekomen arbeidsprestaties, niet verder aanspraak maakt op dat loon of met de werkgever overeenkomt dat dit loon verminderd wordt of niet wordt betaald, verhindert niet dat sociale-zekerheidsbijdragen op dat loon verschuldigd zijn (1). (1) Zie Cass., 16 sept. 1985, A.R. nr 4745, nr 28.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Het verschuldigd zijn van de sociale-zekerheidsbijdragen is in de regel niet afhankelijk gesteld van de uitbetaling van het loon waarop de werknemer aanspraak heeft, maar wel van het verschuldigd zijn van dit loon.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.00.0142.N 18 februari 2002 AC nr. 112

Het arrest dat beslist dat het als loon beschouwde voordeel erin bestaat dat de werkgever de eigendomsparticipatie van zijn werknemers financiert door in te staan voor de betaling van hun aandelen via de continuïteitsbijdrage, en oordeelt dat de waarde van het als loon beschouwde voordeel overeenstemt met de aanschafwaarde van de toe te kennen aandelen, stelt het bedrag van de gevorderde sociale zekerheidsbijdragen vast op basis van de door de appèlrechters vastgestelde waarde van het loon beschouwde voordeel, waar het beslist dat de sociale zekerheidsbijdragen berekend moeten worden op de aanschafprijs van de toegekende aandelen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 14, § 1

S.09.0065.N 1 februari 2010 AC nr. 78

Artikel 14, § 1 van de R.S.Z.-wet stelt niet als vereiste voor de inning van de socialezekerheidsbijdragen dat het loon betreft in de zin van de arbeidsovereenkomstenwet (1). (1) Zie Cass., 5 jan. 2009, AR S.08.0064.N, A.C., 2009, nr 4.

- LOON - Bescherming

Artikel 14, § 1 van de R.S.Z.-wet stelt niet als vereiste voor de inning van de socialezekerheidsbijdragen dat het loon betreft in de zin van de arbeidsovereenkomstenwet (1). (1) Zie Cass., 5 jan. 2009, AR S.08.0064.N, AC, 2009, nr 4.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.07.0075.N 11 februari 2008 AC nr. 101

Bij de verruiming van de toepassing van de RSZ wet, zoals bepaald in artikel 3,4° van het Koninklijk besluit van 28 november 1969, dient bij ontstentenis van nadere precisering van wat in dit geval als basis moet dienen voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen, uitsluitend als loon te worden beschouwd datgene wat als tegenprestatie van de arbeid betaald wordt.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

In een overeenkomst voor zelfstandige arbeid komt het gedeelte van de vergoeding die door de opdrachtgever aan de zelfstandige arbeider wordt betaald en die er toe strekt de zelfstandige arbeider toe te laten zelf zijn bijdragen voor het sociaal statuut der zelfstandigen en de bijkomende kosten met betrekking tot de arbeid te betalen, niet in aanmerking als loon voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen voor werknemers.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

In geval de rechter aanneemt dat de overeenkomst voor zelfstandige arbeid onder toepassing valt van artikel 3,4° K.B. van 28 november 1969, stemt de in de overeenkomst voor zelfstandige arbeid bedongen en door de opdrachtgever te betalen vergoeding niet noodzakelijk overeen met het loon op basis waarvan de door de bedoelde bewerkers van grondstoffen of gedeeltelijk afgewerkte producten te betalen socialezekerheidsbijdragen dienen te worden berekend.

- LOON - Algemeen

Art. 14, § 2

S.03.0039.N 10 januari 2005 AC nr. 13

De herkwalificatie door de rechter van een overeenkomst voor zelfstandige arbeid in een arbeidsovereenkomst, omdat uit de uitvoering van de overeenkomst is gebleken dat de arbeid onder gezag werd gepresteerd, heeft de toepassing van het sociale-zekerheidsstatuut voor werknemers tot gevolg (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de gegrondheid van het middel. Het bestreden arrest miskent zo de verbindende kracht van de overeenkomst gesloten tussen partijen waarin een vast uurloon werd bepaald voor alle prestaties, als het wettelijk loonbegrip, nu de appèlrechters oordeelden dat het overeengekomen bedrag van 700 BF per uur geen loon is waarop de betrokkene aanspraak kan maken lastens zijn tot werkgever geherkwalificeerde opdrachtgever. Het O.M. was van oordeel dat wanneer de rechter tot de herkwalificatie van het sociaal-zekerheidsstatuut van een zelfstandige overgaat tot dat van een werknemer dit aanleiding geeft tot een retroactieve regularisatie van de sociale zekerheidsbijdragen, gelet op het feit dat de sociale zekerheidswetgeving de openbare orde raakt. Het O.M. legde er de nadruk op dat aangezien de grondslag voor de berekening van de bijdragen verschuldigd in de werknemersregeling het loon vormt zoals gedefinieerd in artikel 2, Loonbeschermingswet bij de herkwalificatie van het sociaal-zekerheidsstatuut moet worden nagegaan op welke sommen of in geld waardeerbare voordelen de betrokkene recht had uit hoofde van zijn geleverde prestaties. Volgens het O.M. maken derhalve alle vergoedingen die de tegenprestatie uitmaken van de arbeid verricht ter uitvoering van de vroegere overeenkomst van zelfstandige arbeid, thans geherkwalificeerd, loon uit waaarop sociale zekerheidsbijdragen worden berekend.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

In een overeenkomst voor zelfstandige arbeid kan het bedrag van de door de opdrachtgever aan de zelfstandige arbeider te betalen vergoeding mede bepaald zijn met inachtneming van de door de zelfstandige arbeider te betalen bijdrage voor de sociale zekerheid voor zelfstandigen; het gedeelte van de oorspronkelijke bepaalde vergoeding dat voor de partijen er toe strekte de zelfstandige werknemer toe te laten zijn bijdrage voor de sociale zekerheid voor zelfstandigen te betalen, heeft specifiek betrekking op een overeenkomst voor zelfstandige arbeid en niet op een dienstbetrekking; dit gedeelte kan ingevolge de herkwalificatie, niet beschouwd worden als voordeel of loon waarop de werknemer "ingevolge de dienstbetrekking" recht heeft; dat dit gedeelte dienvolgens geen basis kan zijn voor de berekening van de sociale zekerheidsbijdragen voor werknemers (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de gegrondheid van het middel. Het bestreden arrest miskent zo de verbindende kracht van de overeenkomst gesloten tussen partijen waarin een vast uurloon werd bepaald voor alle prestaties, als het wettelijk loonbegrip, nu de appèlrechters oordeelden dat het overeengekomen bedrag van 700 BF per uur geen loon is waarop de betrokkene aanspraak kan maken lastens zijn tot werkgever geherkwalificeerde opdrachtgever. Het O.M. was van oordeel dat wanneer de rechter tot de herkwalificatie van het sociaal-zekerheidsstatuut van een zelfstandige overgaat tot dat van een werknemer dit aanleiding geeft tot een retroactieve regularisatie van de sociale zekerheidsbijdragen, gelet op het feit dat de sociale zekerheidswetgeving de openbare orde raakt. Het O.M. legde er de nadruk op dat aangezien de grondslag voor de berekening van de bijdragen verschuldigd in de werknemersregeling het loon vormt zoals gedefinieerd in artikel 2, Loonbeschermingswet bij de herkwalificatie van het sociaal-zekerheidsstatuut moet worden nagegaan op welke sommen of in geld waardeerbare voordelen de betrokkene recht had uit hoofde van zijn geleverde prestaties. Volgens het O.M. maken derhalve alle vergoedingen die de tegenprestatie uitmaken van de arbeid verricht ter uitvoering van de vroegere overeenkomst van zelfstandige arbeid, thans geherkwalificeerd, loon uit waaarop sociale zekerheidsbijdragen worden berekend.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

- LOON - Algemeen

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

S.96.0135.N 24 maart 1997 AC nr. ...

De carentievergoeding die de werkgever krachtens een collectieve arbeidsovereenkomst betaalt aan zijn werknemer, bij ontstentenis van enige wettelijke vergoeding voor het inkomstenverlies op de eerste werkdag van een primaire arbeidsongeschiktheid, zijnde de carensdag, moet beschouwd worden als een aanvulling van het gewaarborgd loon dat na de eerste dag van werkongeschiktheid moet worden uitgekeerd en niet als een aanvulling van een voordeel toegekend door een der takken van de sociale zekerheid; op de carentievergoeding moeten sociale zekerheidsbijdragen worden betaald.

- LOON - Allerlei

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 14, §§ 1 en 2

S.13.0006.N 8 december 2014 AC nr. 762

Wanneer de partijen geen concurrentiebeding in de arbeidsovereenkomst hebben opgenomen en zij na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst een niet-concurrentieovereenkomst sluiten waarbij aan de vroegere werknemer, als tegenprestatie voor zijn verbintenis zijn vroegere werkgever geen concurrentie aan te doen, een vergoeding wordt toegekend, wordt het recht op deze vergoeding, in zoverre het geen verdoken vergoeding voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst betreft, niet toegekend ingevolge de vroeger bestaande arbeidsovereenkomst of de beëindiging ervan, maar ingevolge de latere overeenkomst; deze vergoeding is, bij ontstentenis van uitbreiding van het begrip loon in dit verband, dienvolgens geen loon in de zin van de Loonbeschermingswet, noch voor de sociale zekerheid; de vergoeding voor niet-concurrentie die de werkgever verschuldigd is krachtens het concurrentiebeding dat in of tijdens de arbeidsovereenkomst is aangegaan, wordt verworven ingevolge de dienstbetrekking en is derhalve loon in de zin van artikel 2 Loonbeschermingswet en aldus onderworpen aan rsz-bijdragen; de omstandigheid dat het concurrentiebeding werd aangegaan na het ontslag, in de loop van de opzeggingstermijn, doet daaraan niet af.

- LOON - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.12.0006.N 15 september 2014 AC nr. 522

De vergoeding die de door een arbeidsovereenkomst verbonden uitvoerende kunstenaar ontvangt van zijn werkgever, voor de overdracht van zijn vermogensrechten waartoe hij zich bij het sluiten van de arbeidsovereenkomst had verbonden, is een tegenprestatie voor de overdracht van rechten met betrekking tot een in uitvoering van de arbeidsovereenkomst geleverde prestatie; die vergoeding is bijgevolg, in de regel, een voordeel waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van zijn werkgever en maakt aldus deel uit van het loon op basis waarvan de socialezekerheidsbijdragen berekend worden.

- AUTEURSRECHT -

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.10.0071.F 10 oktober 2011 AC nr. ...

Het arrest, dat beslist dat de werkgever het betaalde loon niet verschuldigd is, alleen op grond dat de werknemer geen enkele arbeidsprestatie meer heeft verricht, zonder dat het nagaat of de werknemer, hoewel hij geen arbeid verrichtte, wegens zijn dienstbetrekking recht heeft op dat loon ten laste van de werkgever, schendt de artikelen 2, eerste lid, 1° en 3°, Loonbeschermingswet, en 14, §1 en 2, R.S.Z.-wet (1).(1) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep. Volgens het O.M. verantwoordde het arrest zijn beslissing dat het loon niet verschuldigd was, door de vaststelling dat de werknemer eenzijdig beslist had te stoppen met werken.

- LOON - Recht op loon

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.09.0076.F 13 september 2010 AC nr. 513

De vergoeding van de schade van de werknemers die zich in het kader van een herstructurering vrijwillig hebben aangeboden, is het gevolg van hun dienstbetrekking en vormt dus een loon.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.07.0077.N 20 oktober 2008 AC nr. 562

Het in geld waardeerbaar voordeel dat de werknemer geniet wanneer hij de optie licht en de marktwaarde van het aandeel op dat ogenblik hoger ligt dan de vastgestelde uitoefenprijs, is uitsluitend het gevolg van de fluctuaties van de aandelenkoers en van de hoedanigheid van optie- of aandeelhouder van de betrokken werknemer en is niet het gevolg van zijn dienstbetrekking; noch het feit dat de aandelenoptie onverhandelbaar en slechts beperkt overdraagbaar is, noch het feit dat zij slechts kan gelicht worden op voorwaarde dat er nog een op de arbeidsovereenkomst gestoelde band bestaat tussen de werknemer en de werkgever, doet daaraan af (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 2002, AR S.00.0022.N, AC, 2002, nr 79.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Om te bepalen of een aan de werknemer toegekende aandelenoptie, dit is het recht om, gedurende een welbepaalde termijn, een bepaald aantal aandelen aan te kopen of, naar aanleiding van de verhoging van het kapitaal van een vennootschap, op een bepaald aantal aandelen in te schrijven tegen een vastgestelde of een nog vast te stellen prijs, een in geld waardeerbaar voordeel is waarop de werknemer "ingevolge zijn dienstbetrekking" recht heeft ten laste van zijn werkgever in de zin van artikel 2 van de loonbeschermingswet, dient het tijdstip van de toekenning van de optie in aanmerking te worden genomen (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 2002, AR S.00.0022.N, A.C., 2002, nr 79.

- LOON - Algemeen

S.03.0028.N 22 september 2003 AC nr. 447

Wanneer de partijen geen concurrentiebeding in de arbeidsovereenkomst hebben opgenomen en zij na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst een niet-concurrentieovereenkomst sluiten waarbij aan de vroegere werknemer, als tegenprestatie voor zijn verbintenis zijn vroegere werkgever geen concurrentie aan te doen, een vergoeding wordt toegekend, het recht op deze vergoeding, in zoverre het geen verdoken vergoeding voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst betreft, niet toegekend wordt ingevolge de vroeger bestaande arbeidsovereenkomst of de beëindiging ervan, maar ingevolge de latere overeenkomst; bij ontstentenis van uitbreiding van het begrip loon in dit verband, is deze vergoeding dienvolgens geen loon in de zin van de Loonbeschermingswet, noch voor de Sociale Zekerheid.

- LOON - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.00.0193.F 14 januari 2002 AC nr. 22

Wanneer wordt betwist dat bedragen die aan een werknemer worden betaald als terugbetaling voor de kosten die door de werkgever moeten worden gedragen, het karakter van loon hebben, dient de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, die belast is met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen, aan te tonen dat die bedragen geen terugbetaling van dergelijke kosten zijn (1). (1) Zie concl. O.M. Het arrest van het Hof van 15 jan. 2001, A.R. S.99.0074.F, vermeld in de concl. van het O.M., werd intussen gepubliceerd in AC 2001, nr 23.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.99.0155.N 19 juni 2000 AC nr. ...

Sociale zekerheidsbijdragen zijn verschuldigd door de vennootschap-werkgever op de toekenning om niet van aandelen aan werknemers door middel van incorporatie van beschikbare reserves tot verhoging van het maatschappelijk kapitaal.

- LOON - Algemeen

Sociale zekerheidsbijdragen zijn verschuldigd door de vennootschap-werkgever op de toekenning om niet van aandelen aan werknemers door middel van incorporatie van beschikbare reserves tot verhoging van het maatschappelijk kapitaal.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 2, § 1

S.08.0008.N 20 oktober 2008 AC nr. 563

De omstandigheid dat de RSZ bij het invorderen van socialezekerheidsbijdragen voor gewone werknemers het bewijs moet leveren van een gezagsverhouding en dat hij voor de huisarbeiders bedoeld in artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969, slechts moet bewijzen dat die huisarbeiders in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst werken, houdt op zich geen verboden ongelijke behandeling of discriminatie van hun opdrachtgevers in, vermits de bedoelde werknemers en huisarbeiders zich niet in dezelfde situatie bevinden en het onderscheid in behandeling gelet op het beoogde doel van het verlenen van dezelfde sociale bescherming ook objectief en redelijk verantwoord is.

- GRONDWET - Art. 10

De uitbreiding van het toepassingsgebied van de RSZ-wet van 27 juni 1969 heeft tot doel deze personen, die in sociaal-economisch opzicht in een zelfde toestand verkeren als de werknemers, dezelfde sociale bescherming te verlenen zodat artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 er aldus toe strekt de huisarbeiders die niet onder het gezag van een werkgever werken in omstandigheden die gelijkaardig zijn aan die van een arbeidsovereenkomst in de zin van artikel 119.1, van de Arbeidsovereenkomstenwet, dezelfde sociale bescherming te verlenen als de huisarbeiders die wel door een arbeidsovereenkomst verbonden zijn. Deze gelijkstelling met werknemers, die beperkt is tot de sociale zekerheidswetgeving en niet raakt aan de bestaande rechtsverhouding tussen partijen, is geen maatregel die ertoe strekt de bewijslast van de RSZ bij "de aanpak van schijnzelfstandigheid" te verlichten.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Uit artikel 119.1, van de Arbeidsovereenkomstenwet en artikel 2, § 1, van de RSZ-wet van 27 juni 1969 volgt dat de verruiming van de toepassing van de wet van 27 juni 1969 bij artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot de personen die op een door hen gekozen plaats, in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst grondstoffen of gedeeltelijk afgewerkte producten bewerken die één of verschillende handelaars hun hebben toevertrouwd en die alleen werken of gewoonlijk ten hoogste vier helpers tewerkstellen, alsmede tot die handelaars, van toepassing is op personen die niet onder het gezag van een werkgever arbeid verrichten (1). (1) Zie Cass., 19 juni 2006, AR S.04.0154.N, AC, 2006, nr 336.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat met de in artikel 2, § 1, van de RSZ-wet bedoelde "personen die een arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst", de zogenaamde marginale arbeidskrachten uit de privé-sector worden beoogd, die in sociaal-economisch opzicht in een zelfde toestand verkeren als de werknemers, maar die wegens de aard van de door hen gesloten overeenkomst juridisch niet kunnen aangezien worden als arbeidend onder het gezag van een ander persoon.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 2, § 1, 1°

S.03.0137.F 23 mei 2005 AC nr. 289

Art. 3, 5°, K.B. 28 nov. 1969, bepaalt de voorwaarden waaronder de vervoerders van goederen onderworpen zijn aan de sociale zekerheid van de werknemers; een blote eigenaar is een eigenaar in de zin van die bepaling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ... .

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.04.0007.N 4 oktober 2004 AC nr. 449

De arbeidsgerechten mogen bij hun oordeel of de voorgelegde feitelijke gegevens in hun geheel en in hun onderling verband genomen bewijzen dat de thuiswerkers arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst, geen rekening houden met gegevens die vreemd zijn aan de voorwaarden en omstandigheden waarin de arbeid wordt verricht; zij mogen daarbij evenmin gegevens die niet vreemd zijn aan die voorwaarden en omstandigheden, buiten beschouwing laten (1). (1) Cass., 8 maart 2004, AR S.02.0116.F, nr ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

De arbeidsgerechten oordelen onaantastbaar in feite op grond van de hen voorgelegde feitelijke gegevens of thuiswerkers arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

S.02.0116.F 8 maart 2004 AC nr. 130

Personen tot wie de sociale zekerheid voor werknemers kan worden uitgebreid omdat zij arbeid verrichten onder gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst zijn niet degenen die, al dan niet ingevolge een arbeidsovereenkomst, onder gezag of in een verhouding van ondergeschiktheid arbeiden, maar degenen die arbeiden in omstandigheden welke gelijkenis vertonen met die waaronder arbeid in een verhouding van ondergeschiktheid wordt verricht (1). (1) Cass., 9 april 1979, (AC, 1978-79, 944).

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.01.0096.F 9 december 2002 AC nr. 657

Artikel 3, 5° van het koninklijk besluit van 28 november 1969 stelt de voorwaarden vast waaronder de vervoerders van goederen onderworpen zijn aan de sociale zekerheid voor werknemers; één van die voorwaarden in dat artikel is dat het vervoer moet opgedragen zijn aan de personen die het verrichten (1). (1) Zie concl. O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.95.0063.F 8 januari 1996 AC nr. ...

Om te oordelen of thuiswerkers arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst en derhalve onder de sociale zekerheid vallen, mag de rechter geen rekening houden met gegevens die niets te maken hebben met de voorwaarden en omstandigheden waarin de arbeid wordt verricht.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 22

S.05.0132.F 6 november 2006 AC nr. 538

Wanneer de werkgever geen dan wel een onvolledige of onjuiste aangifte heeft gedaan, bepaalt de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ambtshalve, volgens de vastgestelde modaliteiten, het bedrag van de verschuldigde bijdragen en wordt het bedrag van de aldus vastgestelde schuldvordering de werkgever bij aangetekende brief ter kennis gebracht; die bepalingen, die de mogelijkheid bieden de niet-aangifte te bestrijden of een onjuiste of onvolledige aangifte te verbeteren, hebben geen invloed op de datum waarop de verplichting m.b.t. die aangifte is ontstaan of opeisbaar is geworden.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.99.0095.F 18 december 2000 AC nr. ...

Een bericht tot wijziging van de sociale-zekerheidsbijdrage, waarvan aan de werkgever kennis is gegeven, is geen bestuurshandeling in de zin van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Een bericht tot wijziging van de sociale-zekerheidsbijdrage, waarvan aan de werkgever kennis is gegeven, is geen bestuurshandeling in de zin van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

Art. 22bis, eerste lid

S.04.0073.F 14 november 2005 AC nr. 593

Uit de omstandigheid alleen dat een gedeelte van het forfaitaire bedrag dat een werkgever een werknemer per uur betaalt, geen loon vormt, kan niet worden afgeleid dat de rechter geen enkel gegeven heeft om zelf het loon van de werknemer te bepalen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 22ter

S.10.0056.N 7 februari 2011 AC nr. ...

Waar artikel 22ter, tweede lid, niet vermeldt dat het vermoeden onweerlegbaar is en de wet op grond van dit vermoeden geen bepaalde handeling nietig verklaart of een rechtsvordering ontzegt, moet dit wettelijk vermoeden als weerlegbaar beschouwd worden, ongeacht de bewoordingen van de memorie van toelichting bij het wetsontwerp, die aan deze wetsbepaling geen draagwijdte kan geven die met de wettekst zelf niet overeenstemt (2). (2) Zie de andersluidende concl. van het O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.10.0052.F 31 januari 2011 AC nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.08.0132.N 16 februari 2009 AC nr. 128

Het in artikel 22ter van de R.S.Z.-Wet van 27 juni 1969 bepaalde vermoeden van voltijdse tewerkstelling van de deeltijdse werknemers bij ontstentenis van openbaarmaking van hun normale werkroosters geldt niet alleen voor de dag van de vaststelling van de bedoelde ontstentenis, maar voor de ganse voorafgaande periode van tewerkstelling (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 2008, AR S.08.0014.N, A.C, 2008, nr ...

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.08.0014.N 20 oktober 2008 AC nr. 564

Het in artikel 22ter, van de RSZ-wet van 27 juni 1969 bepaalde vermoeden van voltijdse tewerkstelling van de deeltijdse werknemers bij ontstentenis van openbaarmaking van hun normale werkroosters geldt niet alleen voor de dag van de vaststelling van de bedoelde ontstentenis, maar voor de ganse periode van tewerkstelling.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.07.0030.N 14 januari 2008 AC nr. 24

Het in artikel 22ter van de wet van 27 juni 1969, zoals te dezen van toepassing, gestelde vermoeden dat de deeltijdse werknemers arbeid hebben verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst voor voltijdse arbeid, geldt slechts bij ontstentenis van openbaarmaking van werkroosters en niet in het geval afwijkingen op het normaal deeltijds werkrooster niet of onjuist genoteerd werden.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.04.0121.N 24 april 2006 AC nr. 232

De feitelijke elementen waarop de toepassing van de vermoedens neergelegd in artikel 22 ter R.S.Z.-Wet gegrond is, kunnen niet bewezen worden door middel van een bekentenis (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

De wettelijke vermoedens volgens dewelke deeltijdse werknemers worden vermoed hun prestaties te hebben uitgevoerd volgens de openbaar gemaakte werkroosters, of bij ontstentenis daarvan, arbeid te hebben verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst voor voltijdse arbeid, belangen de openbare orde aan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- OPENBARE ORDE -

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.02.0081.N 3 februari 2003 AC nr. 76

Het tegendeel van het in artikel 22ter van de R.S.Z.-wet van 27 juni 1969 gestelde vermoeden dat de bedoelde werknemers arbeid hebben verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst voor voltijdse arbeid moet door de werkgever worden aangebracht en bestaat erin te bewijzen dat de deeltijdse werknemers geen voltijdse arbeid hebben verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst voor voltijdse arbeid. De werkgever moet niet de omvang van de werkelijk verrichte prestaties in het kader van een arbeidsovereenkomst voor deeltijdarbeid bewijzen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.01.0093.N 18 februari 2002 AC nr. 113

De vermoedens in artikel 22ter van de wet van 27 juni 1969, die de niet-naleving sanctioneren van de voorschriften inzake de bekendmaking van de werkroosters en inzake de vaststelling van de afwijkingen op de normale werkroosters, behoudens bewijs van het tegendeel dat door de werkgever wordt aangebracht, zijn specifiek ten gunste van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ingesteld, ten behoeve van de inning en de invordering van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Het vermoeden luidens hetwelk de deeltijdse werknemers vermoed worden arbeid te hebben verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst voor voltijdse arbeid, krijgt uitwerking in alle gevallen waarin de voorschriften inzake de bekendmaking van de werkroosters niet werden nageleefd en dus ook wanneer een normaal werkrooster voor deeltijdse arbeid ontbreekt.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.01.0133.N 18 februari 2002 AC nr. 114

De beide vermoedens omschreven in artikel 22ter Sociale Zekerheidswet-Werknemers gelden slechts tot bewijs van het tegendeel dat door de werkgever wordt aangebracht.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

De vermoedens in artikel 22ter van de wet van 27 juni 1969, die de niet-naleving sanctioneren van de voorschriften inzake de bekendmaking van de werkroosters en inzake de vaststelling van de afwijkingen op de normale werkroosters, zijn specifiek ten gunste van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ingesteld, ten behoeve van de inning en de invordering van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen in de rechtsverhouding tussen de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en de werkgevers die onder de toepassing van de wet van 27 juni 1969 vallen; met betrekking tot de bijdrageplicht is enkel artikel 22ter van deze wet van toepassing.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 22ter, tweede lid

S.10.0056.N 7 februari 2011 AC nr. ...

1° Artikel 22ter, tweede lid, RSZ-wet, zoals vervangen bij artikel 8 van de Programmawet van 27 december 2004, die de aard van het vermoeden niet kwalificeert, kan alleen zo worden gelezen dat het ingevoerde vermoeden dat door de deeltijdse werknemers voltijds arbeid werd verricht, wanneer geen normale werkroosters werden bekendgemaakt, niet geldt wanneer door de sociale inspectiediensten is vastgesteld dat het materieel onmogelijk is om voltijdse arbeid te verrichten (1). (1) Zie de andersluidende concl. van het O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 23

S.00.0142.N 18 februari 2002 AC nr. 112

De verplichtingen van de werkgever om de bijdrage van de werknemer bij iedere betaling van het loon in te houden en deze, samen met zijn bijdrage, om de drie maanden over te maken aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, vereist niet dat het toegekende voordeel op het ogenblik van de betaling daadwerkelijk in het vermogen van de betrokken werknemer terechtkomt, aangezien ook de betaling van sommen aan een derde als de betaling van loon kan worden beschouwd, mits de werknemer aanspraak kan maken op die uitbetaling en hij zijn recht stoelt op de dienstbetrekking.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 23, § 1

S.05.0083.N 11 december 2006 AC nr. 636

De werkgever is aan de werknemer geen rente verschuldigd op het gedeelte van de opzeggingsvergoeding, van de eindejaarspremie en van het variabel loon bestaande uit bonussen die verbonden zijn aan het realiseren van een bepaalde omzet, dat hij als bedrijfsvoorheffing en sociale zekerheidsbijdrage inhoudt (1) (2). (1) Cass., 7 april 2003, AR S.00.0013.F, nr 229 en noot. (2) Art. 10, Wet 12 april 1965, vóór de inwerkingtreding van de Wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van de ondernemingen (zie de artt. 82 en 90, § 1, van die Wet), op de dag van de uitspraak van het arrest van het Hof was artikel 82 van die Wet van 26 juni 2002 nog niet in werking getreden.

- LOON - Bescherming

Art. 26

S.94.0134.N 27 februari 1995 AC nr. ...

Het verbod om de werknemersbijdrage voor Sociale zekerheid op de werknemer te verhalen, geldt ook wanneer de werknemersbijdragen onterecht door de werkgever aan de werknemer werden uitbetaald.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 26, eerste lid

C.01.0564.N 17 mei 2004 AC nr. 263

Het verbod om de werknemersbijdrage voor sociale zekerheid op de werknemer te verhalen geldt niet, wanneer de werkgever de bruto-opzeggingsvergoeding, tot betaling waarvan hij veroordeeld is, ingevolge een rechterlijke beslissing van de beslagrechter moet kantonneren en consigneren, zodat hij alsdan geen inhoudingen kan verrichten.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 28, § 2

S.05.0006.N 12 september 2005 AC nr. 423

Wanneer aan de voorwaarden van de artikelen 28, § 2 van de wet van 27 juni 1969 en 55, § 1 van het K.B. van 28 november 1969 is voldaan, verbieden deze bepalingen de R.S.Z. niet de bijdrageopslag en verwijlsinterest te vorderen, maar laten hem alleen de mogelijkheid deze niet te vorderen; het behoort niet tot de bevoegdheid van de rechter aan de R.S.Z. een dergelijke afstand op te leggen (1). (1) Cass., 19 dec. 1973, AC 1974, p. 453.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 28, §§ 1° en 2°

C.10.0625.F 30 mei 2011 AC nr. ...

Wanneer de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid de vermindering weigert en de werkgever die weigering betwist, dan ontstaat er tussen die laatste en de Dienst een geschil omtrent de verplichting tot het betalen van de opslagen, verwijlinterest of vaste vergoeding. Krachtens artikel 580, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek valt dat geschil onder de materiële bevoegdheid van de arbeidsrechtbank en, bijgevolg, onder de rechtsmacht van de hoven en rechtbanken (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Art. 3

S.94.0119.F 24 april 1995 AC nr. ...

De wetgeving betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten is van toepassing op de werknemers die onderworpen zijn aan de wetgeving betreffende de sociale zekerheid der werknemers; zij is, in de regel, niet toepasselijk op de werknemers die zijn tewerkgesteld in de landen door de Koning aangewezen, ter uitvoering van artikel 12 van de wet betreffende de overzeese sociale zekerheid.~

- BEROEPSZIEKTE -

- BEROEPSZIEKTE -

Art. 30bis

C.10.0432.F 6 februari 2012 AC nr. ...

De schrapping van de registratie als aannemer, bepaald in artikel 9, §1, 4°, van het koninklijk besluit van 26 december 1998, zoals het van toepassing was op de feiten, is geen straf maar het gevolg van de verdwijning van een van de toekenningsvoorwaarden van die registratie; die schrapping is een maatregel die is genomen om het oorspronkelijke doel van preventie en openbare veiligheid te blijven verwezenlijken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 30bis, § 4, tweede en derde lid

S.12.0004.F 18 februari 2013 AC nr. ...

De aannemer die beweert vrijgesteld te zijn van de verplichting tot inhouding en storting die hem is opgelegd bij artikel 30bis, §4, tweede lid van de wet van 27 juni 1969 moet, wanneer hij een deel of het geheel van de werken betaalt aan een onderaannemer, de omstandigheden bewijzen die hem krachtens het derde lid van datzelfde artikel vrijstellen van die inhouding en storting (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. … .

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Het arrest dat de aannemer veroordeelt tot het betalen aan de RSZ van de bij artikel 30bis, §4, tweede lid, van de wet van 27 juni 1969 bedoelde bedragen, op grond dat hij werken heeft betaald aan een onderaannemer, zonder inhoudingen noch stortingen aan de RSZ te hebben gedaan en niet bewijst dat de onderaannemer op het ogenblik van de betaling geen schuldenaar van de RSZ was, legt enerzijds de bewijslast van de omstandigheden die hem kunnen vrijstellen van zijn verplichting tot inhouding en storting bij de aannemer zonder de artikelen 1315 van het Burgerlijk Wetboek en 870 van het Gerechtelijk Wetboek te schenden, en staat de RSZ anderzijds niet toe het bestaan van zijn schuldvordering ten laste van de aannemer te bewijzen met andere bewijsmiddelen dan het raadplegen van de door de wet bepaalde gegevensbank (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. … .

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30bis, § 1

S.01.0032.F 25 maart 2002 AC nr. 198

Artikel 30bis, § 1, Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969 volgens hetwelk de opdrachtgever die bij koninklijk besluit bepaalde werkzaamheden heeft doen uitvoeren door een niet geregistreerde aannemer, binnen de bij dat artikel bepaalde perken, hoofdelijk aansprakelijk is voor de door die aannemer aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid verschuldigde bijdragen, bijdrageopslagen en interesten, is niet van toepassing op de bijdragen, bijdrageopslagen en interesten die door voornoemde aannemer verschuldigd zijn voor kwartalen die volgen op dat in de loop waarvan de voornoemde werkzaamheden zijn voltooid (1). (1) Zie concl. O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30bis, § 3, derde lid

S.06.0075.F 19 november 2007 AC nr. 565

Wie een beroep doet op een niet geregistreerde medecontractant, is verplicht bij iedere betaling die hij aan die medecontractant doet, 15 pct. van het door hem verschuldigde bedrag in te houden en te storten aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid volgens de door de Koning bepaalde modaliteiten, en wie die storting niet verricht heeft, is aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid een bijslag verschuldigd gelijk aan het dubbel van het te betalen bedrag; deze bijslag is geen straf maar een in het algemeen belang voorgeschreven forfaitaire vergoeding tot herstel van de aan de financiering van de sociale zekerheid berokkende schade, zodat deze een burgerlijk karakter heeft (1). (1) Zie Cass., 8 mei 2000, AR S.98.0144.F, nr. 276, met concl. O.M.; vlg. G.W. Hof, 20 juni 2007, nr. 86/2007, B.S. 3 aug. 2007, p. 41005; Socialezekerheidswet Werknemers 1969, zoals ze in 1996 van toepassing was.

- STRAF - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30bis, § 4, eerste en tiende lid

C.13.0619.F 25 september 2014 AC nr. 554

De inhoudingen en stortingen die de opdrachtgever moet doen op grond van artikel 30bis, §4, eerste en tiende lid, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders op grond waarvan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid de gedwongen betaling van zijn schuldvordering kan verkrijgen, zijn een middel van tenuitvoerlegging in de zin van artikel 30, eerste lid, van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen (1). (1) Zie concl. OM in Pas 2014, nr. …

- CONTINUITEIT VAN DE ONDERNEMING -

Art. 30bis, § 6, 1°

S.99.0006.N 25 oktober 1999 AC nr. ...

De uitzonderingsregel van paragraaf 6, 1, van artikel 30bis Sociale zekerheidswet Werknemers 1969, volgens welke de opdrachtgever die beroep doet op een niet-geregistreerd aannemer is vrijgesteld van de hoofdelijke aansprakelijkheid ex § 1 en de inhoudings- en doorstortingsplicht ex § 2 van voormeld artikel voor zover de werken betrekking hebben "op het verbouwen, het inrichten, het herstellen, het onderhouden of het reinigen van een bestaande individuele woongelegenheid" geldt enkel voor werken verricht aan individuele woongelegenheden op initiatief en voor rekening van particulieren.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30bis, § 6, eerste lid, 1°

S.05.0099.F 9 oktober 2006 AC nr. 469

Artikel 1, 1°, K.B. 28 dec. 1978 tot uitvoering van de artikelen 299bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en 30bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, heeft betrekking op alle reinigingswerken, zonder onderscheid volgens de aard of het belang van die werken; alleen de reiniging van bestaande individuele woongelegenheden is uitgesloten (1). (1) Zie Cass., 25 okt. 1999, A.R. S.99.0006.N, nr 562.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30ter, § 4

S.98.0084.F 6 december 1999 AC nr. ...

Iedere hoofdaannemer heeft de verplichting op elke bouwplaats een dagelijkse lijst bij te houden van alle werknemers die er tewerkgesteld zijn; die dagelijkse lijst moet tijdig opgemaakt zijn opdat de bevoegde ambtenaren op elk ogenblik van de dag kunnen nagaan of die lijst overeenstemt met de toestand die ze op de bouwplaats vaststellen; om geldig te zijn moet ook die lijst alle reglementaire vereisten in acht nemen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30ter, § 5, eerste lid, en § 6, B, eerste lid

S.03.0012.F 11 oktober 2004 AC nr. 470

De verplichting van de hoofdaannemer om, alvorens een bouwplaats te beginnen, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid alle inlichtingen te verstrekken die nodig zijn om de belangrijkheid van de bouwplaats te bepalen, is niet afhankelijk van de voorwaarde dat die aannemer een beroep heeft gedaan op een onderaannemer; de vergoeding die de hoofdaannemer aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid verschuldigd is wanneer hij niet overeenkomstig die verplichting handelt, wordt berekend op grond van het bedrag van alle, aan die hoofdaannemer toevertrouwde werkzaamheden die laatstgenoemde niet heeft gemeld, en niet, wanneer hij tevens een beroep heeft gedaan op onderaannemers, op grond van het bedrag van de aan hen toevertrouwde werkzaamheden (1). (1) Art. 30ter, Socialezekerheidswet Werknemers 1969, is op 1 jan. 1999 opgeheven bij K.B., 26 dec. 1998. Art. 1 van dat K.B. neemt m.n. enkele herziene beginselen van artikel 30ter in artikel 30bis van dezelfde wet op. Zie derhalve thans artikel 30bis, §§ 7 en 8, Socialezekerheidswet Werknemers 1969, en het Verslag aan de Koning vóór K.B. 26 dec. 1998, B.S., 31 dec. 1998, p. 42131 e.v., inz. p. 42133. In zijn conclusie interpreteerde het O.M. tevens de woorden "en maximaal 5 pct. van het totaalbedrag der werkzaamheden, exclusief belasting over de toegevoegde waarde die hem op de betrokken werf zijn toevertrouwd", in fine van de eerste zin van artikel 30ter, § 6, B, eerste lid, als volgt: "en maximaal 5 pct. van het totaalbedrag van de werkzaamheden, exclusief belasting over de toegevoegde waarde, die al dan niet zijn gemeld aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid en die aan de hoofdaannemer zijn toevertrouwd op de betrokken bouwplaats". Het O.M. beklemtoonde wat dat betreft het verschil tussen die woorden en die welke gebruikt worden bij het begin van de vorige zin: "een som [...] die minstens gelijk is aan 5 pct. van het totaalbedrag der werkzaamheden, exclusief de belasting over de toegevoegde waarde, die niet aan voormelde Rijksdienst werden gemeld". Over de aard van de forfaitaire vergoeding voor het wettelijke, in artikel 30ter, § 6, B, bepaalde bedrag, zie Cass., 8 mei 2000, AR S.98.0144.F, nr. 276, met concl. O.M.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30ter, § 6, A

S.98.0084.F 6 december 1999 AC nr. ...

De hoofdaannemer die niet op elke bouwplaats een dagelijkse lijst bijhoudt van alle werknemers die er tewerkgesteld zijn, die nalaat een werknemer daarop te vermelden of die onjuiste vermeldingen aanbrengt, is aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid het bij de wet bepaalde bedrag verschuldigd; dat bedrag is geen administratieve sanctie noch straf maar een forfaitaire herstelvergoeding waarop de regels niet van toepassing zijn volgens welke, enerzijds, geen misdrijf kan worden gestraft met straffen die bij de wet niet waren ingesteld voordat het misdrijf werd gepleegd, en, anderzijds, de minst zware straf wordt toegepast indien de ten tijde van het vonnis bepaalde straf verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- STRAF - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.98.0015.F 3 mei 1999 AC nr. ...

De hoofdaannemer die niet op elke bouwplaats een dagelijkse lijst bijhoudt van alle werknemers die er tewerkgesteld zijn, die nalaat er een werknemer in te vermelden of die er onjuiste vermeldingen in aanbrengt, is aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid het bij de wet bepaald bedrag verschuldigd; dat bedrag is geen straf maar een forfaitaire herstelvergoeding waarop de regels niet van toepassing zijn volgens welke, enerzijds, geen misdrijf kan worden gestraft met straffen die bij de wet niet waren gesteld voordat het misdrijf werd gepleegd, en, anderzijds, de minst zware straf wordt toegepast, indien de ten tijde van het vonnis bepaalde straf verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald.

- STRAF - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30ter, § 6, B

S.98.0144.F 8 mei 2000 AC nr. ...

De hoofdaannemer die voor het begin van iedere bouwplaats nalaat aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid de vereiste inlichtingen mee te delen, is aan die Dienst een bij de wet bepaald bedrag verschuldigd; dat bedrag is geen strafsanctie maar een forfaitaire herstelvergoeding (1). (1) Zie concl. O.M.

- STRAF - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30ter, § 6, B, eerste lid

S.10.0119.N 5 september 2011 AC nr. ...

Artikel 30ter, §6, B, eerste lid, R.S.Z.-wet, voor de opheffing ervan bij koninklijk besluit van 26 december 1998, legde een sanctie op aan de hoofdaannemer die de bij de wet opgelegde inlichtingen niet verstrekte, teneinde aldus de onwettige activiteiten van de koppelbazen te bestrijden en strekte er toe via bestraffing een ontradende werking te hebben.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

De omstandigheid dat de maatregel bepaald in artikel 30ter, §6, B, eerste lid, R.S.Z.-wet, een strafrechtelijke sanctie was in de zin van de artikelen 7 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. brengt mee dat de waarborgen van de bepalingen van het E.V.R.M. en het I.V.B.P.R. moeten in acht genomen worden.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

De sanctie voorzien in artikel 30ter, §6, B, eerste lid R.S.Z.-wet kon tot aanzienlijke bedragen oplopen, waarvan de vaststelling, binnen de in de wet bepaalde perken, werd overgelaten aan de overheid die het bedrag moest moduleren, niet met de bedoeling om, al was het maar forfaitair, een geleden nadeel te vergoeden, maar door rekening te houden met de ernst van de tekortkoming. Die maatregel had een overwegend repressief karakter en kan niet als een louter burgerlijke sanctie worden beschouwd. Aldus vertoonde deze maatregel het karakter van een strafrechtelijke sanctie in de zin van de artikelen 7.1. E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30ter, §§ 4 en 6, A

S.98.0084.F 6 december 1999 AC nr. ...

De hoofdaannemer die met name niet op elke bouwplaats een dagelijkse lijst bijhoudt van alle werknemers die er tewerkgesteld zijn, is aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid het bij de wet bepaalde bedrag verschuldigd; wanneer een hoofdaannemer nalaat die lijst aan de bevoegde ambtenaren te bezorgen, kan zulks, als zodanig, niet worden beschouwd als een niet-inachtneming van de voornoemde verplichting een dagelijkse lijst bij te houden.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 30ter, §§ 5 en 6, B, eerste lid

S.10.0119.N 5 september 2011 AC nr. ...

De artikelen 7.1. E.V.R.M. en 15.1. I.V.B.P.R. bepalen dat geen zwaardere straf mag opgelegd worden dan die welke ten tijde van het begaan van het strafbaar feit van toepassing was, wat impliceert dat geen bijkomende straf mag opgelegd worden, die niet voorzien was ten tijde van het begaan van het strafbaar feit, zodat het, met toepassing van die artikelen, de rechter niet is toegelaten de hoofdaannemer die de door artikel 30ter, §5 van de R.S.Z.-wet voorgeschreven meldingsplicht niet heeft nageleefd, te veroordelen tot betaling van een verwijlintrest op de som die hij krachtens artikel 30ter, §6, B van de R.S.Z.-wet verschuldigd is, nu de R.S.Z.-wet niet in een nalatigheidsintrest voorzag.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Art. 35, § 1, vijfde lid

P.09.0264.N 26 januari 2010 AC nr. 60

De ambtshalve veroordeling van de werkgever tot betaling, aan de inningorganismen van de sociale zekerheidsbijdragen, van een vergoeding gelijk aan het drievoud van de ontdoken bijdragen, opgelegd bij niet-onderwerping van één of meer personen aan de toepassing van de R.S.Z.-wet, valt weliswaar onder de toepassing van de strafvordering maar is geen straf in de zin van de artikelen 7 tot 43quater Strafwetboek; zij ontleent echter aan de strafrechtelijke sanctie die zij vervolledigt, een repressief en afschrikwekkend karakter dat vooral tot uiting komt in het bedrag ervan, waardoor ze het karakter vertoont van een strafrechtelijke sanctie in de zin van de artikelen 7.1 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. (1). (1) Zie: Cass., 12 sept. 2007, AR P.07.0373.F, AC, 2007, nr 401; Cass., 26 feb. 2008, AR P.07.0033.N (onuitgegeven).

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- SOCIALE ZEKERHEID - Allerlei

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 35, laatste lid

P.98.0227.F 24 juni 1998 AC nr. ...

De ambtshalve veroordeling tot betaling van een vergoeding aan de R.S.Z. is een teruggave die in het algemeen belang wordt bevolen, teneinde de door het misdrijf verstoorde wettelijke orde te herstellen; zij moet door de strafrechter worden bevolen, zelfs als de strafvordering wegens het misdrijf dat de onwettige situatie heeft doen ontstaan, door het gezag van gewijsde van een vroegere beslissing vervallen is, op voorwaarde dat de vordering daartoe vóór dat verval is ingesteld.

- ARBEID - Algemeen

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Algemeen

Art. 35, tweede en vierde lid

P.03.1055.F 22 oktober 2003 AC nr. 520

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk, wanneer het door de beklaagde, vóór de eindbeslissing, wordt ingesteld tegen het arrest van het hof van beroep dat de opschorting van de uitspraak van de veroordeling beveelt wegens alle telastleggingen samen, zegt dat die opschorting tevens van toepassing is op de ambtshalve veroordeling die gevorderd wordt op grond van artikel 35, vierde lid, Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969, de beklaagde veroordeelt in de kosten van beide instanties, hem een vergoeding oplegt, de uitspraak aanhoudt over de ambtshalve veroordeling die gevorderd wordt op grond van artikel 35, tweede lid, van die wet, het debat wat dat betreft heropent en de zaak sine die verwijst (1). (1) Vgl. Cass., 27 maart 1979 (AC, 1978-79, 883), en, inzake stedenbouw, 18 maart 2003, AR P.02.1335.N, nr ... ; over de burgerrechtelijke aard van de ambtshalve veroordelingen tot betaling van het bedrag en van de vergoedingen bedoeld in artikel 35, tweede en vierde lid, Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969, zie Cass., 6 nov. 2002, AR P.01.1773.F, nr ... .

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.01.1773.F 6 november 2002 AC nr. 585

De ambtshalve veroordelingen tot betaling van het bedrag en de vergoeding, bepaald in artikel 35, tweede en vierde lid, Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969, zijn geen straf maar een maatregel van burgerrechtelijke aard, die opgelegd wordt in het algemeen belang (1). (1) Zie Cass., 21 feb. 2000, A.R. S.98.0097.N, nr. 137; 30 mei 2000, A.R. P.98.0405.F, nr. 329.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 35, tweede lid

C.08.0600.N 29 maart 2010 AC nr. 226

De in artikel 35, tweede lid van de R.S.Z.-wet, zoals van toepassing, bedoelde ambtshalve veroordeling is een burgerrechtelijke maatregel die enkel het herstel beoogt van de schade die de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid door het misdrijf heeft geleden. Deze veroordeling heeft niet het karakter van een strafrechtelijke sanctie en verjaart niet zoals de straf (1). Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

P.01.1090.N 10 december 2002 AC nr. 660

Zowel artikel 11bis, Sociale Documentenwet, als artikel 35, tweede lid, Sociale Zekerheidswet Werknemers 1969, leggen een bijzondere herstelwijze op in het algemeen belang van de financiering van de sociale zekerheid (1) (2). (1) Het geannoteerde arrest had betrekking op het artikel 11bis Sociale Documentenwet in de versie zoals het bestond na de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen en vóór de opheffing ervan bij de wet van 23 maart 1994 houdende bepaalde maatregelen op arbeidsrechtelijk vlak tegen het zwartwerk. Het artikel 11bis Sociale Documentenwet bleef krachtens artikel 29, § 2 van de wet van 23 maart 1994 van toepassing op feiten gepleegd vóór 1 april 1994. (2) Cass., 16 feb. 1993, AR 6631, nr 97; 25 jan. 1994, AR 7126, nr 47; 15 maart 1994, AR 7260, nr 123; 30 mei 2000, AR P.98.0405.N, nr 329; DE SWAEF, M.Het wel en wee van artikel 11bis Sociale Documentenwet", R.W. 1993-94, p. 1393. Zie ook Cass., 8 sept. 1999, AR P.99.0360.F, nr 441; 21 feb. 2000, AR S.98.0097.N, nr 137; WERQUIN, Th.La condamnation au paiement à l'O.N.S.S. d'une indemnité égale au triple des cotisations", R.D.P. 1993, p. 541.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.98.0097.N 21 februari 2000 AC nr. ...

De ambtshalve veroordeling van de werkgever door de strafrechter tot betaling aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de bijdragen, bijdrageopslagen en verwijlinteresten die niet aan de Rijksdienst werden gestort is geen straf maar heeft een burgerlijk karakter en heeft niet het gezag van het rechterlijk gewijsde dat kleeft aan een strafrechtelijke veroordeling.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

De maatregel van de ambtshalve veroordeling van de werkgever door de strafrechter tot betaling aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de bijdragen, bijdrageopslagen en verwijlinteresten die niet aan de Rijksdienst werden gestort, legt een bijzondere herstelwijze op in het algemeen belang van de financiering van de sociale zekerheid, die afwijkt van het gemeen recht.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 35, vierde lid

C.08.0600.N 29 maart 2010 AC nr. 226

De tenuitvoerlegging van de ambtshalve veroordeling die geen straf is in de zin van het Strafwetboek, maar een maatregel van burgerlijke aard, verjaart overeenkomstig de regels van het burgerlijk recht (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Niettemin ontlenen deze ambtshalve veroordelingen aan de strafrechtelijke sanctie die zij vervolledigen, een repressief en afschrikwekkend karakter dat vooral tot uiting komt in het bedrag ervan, vastgesteld op het drievoud van de bedoelde bijdragen. Deze maatregelen beogen aldus niet enkel het herstel van de schade die de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid door het misdrijf werkelijk heeft geleden maar vertonen hierdoor ook het karakter van een strafrechtelijke sanctie in de zin van artikel 7.1 E.V.R.M., wat enkel meebrengt dat de waarborgen van de bepalingen van het E.V.R.M. moeten in acht genomen worden, maar niet tot gevolg heeft dat die maatregelen van strafrechtelijke aard zijn in de zin van het Belgisch Strafwetboek zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht erop toepassing moeten vinden (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Uit het feit dat de veroordelingen waarvan sprake in artikel 35, vierde lid R.S.Z.-wet, artikel 172, tweede lid, van de programmawet van 22 december 1989 en artikel 11bis van het koninklijk besluit nr 5 van 23 oktober 1978, worden gekwalificeerd als "vergoeding" en ze bestemd zijn voor de inningsinstelling van de socialezekerheidsbijdragen, blijkt dat de wetgever hiermee een bijzondere vorm van herstel of teruggave heeft willen instellen, teneinde, ten behoeve van de financiering van de sociale zekerheid, de door het misdrijf verstoorde wettelijke orde te herstellen. De ambtshalve veroordelingen tot betaling van deze vergoeding zijn bijgevolg geen straf in de zin van de artikelen 7 tot 43quater van het Strafwetboek, ook al vallen zij onder de uitoefening van de strafvordering (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

P.07.0373.F 12 september 2007 AC nr. 401

Aangezien de veroordeling van de werkgever tot betaling, aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, van een vergoeding gelijk aan het drievoud van de ontdoken bijdragen, die met toepassing van artikel 35, vierde lid, oud, R.S.Z.-Wet, ambtshalve wordt opgelegd bij niet-onderwerping van één of meer personen, het karakter heeft van een strafrechtelijke sanctie in de zin van artikel 7.1 E.V.R.M., valt zij onder de veroordelingen waarvan de uitspraak overeenkomstig de artt. 3 tot 6 en 18bis van de Probatiewet kan worden opgeschort (1). (1) Zie Cass. (volt. zitting), 27 sept. 2006, AR P.06.0393.F, AC, 2006, nr ..., met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Rev.dr.pén., 2007, p. 91.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

Art. 40

S.01.0147.F 27 oktober 2003 AC nr. 530

De arbeidsrechtbank is gehouden uitspraak te doen over het door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid bij dagvaarding aan haar voorgelegde geschil betreffende het al dan niet bestaan van een arbeidsovereenkomst en betreffende de betaling van de daaruit voortvloeiende sociale-zekerheidsbijdragen (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull. en Pas., nr ... .

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 42

S.12.0025.N 25 november 2013 AC nr. ...

Het onderdeel dat aanvoert dat de verjaring van de vordering tot terugbetaling van onverschuldigd betaalde bijdragen vóór 16 februari 1999 niet kon worden gestuit door een schulderkenning in de zin van artikel 2248 Burgerlijk Wetboek, berust het op een onjuiste rechtsopvatting (1). (1) 16 februari 1999 is de datum van inwerkingtreding van artikel 42, derde lid RSZ-wet, zoals vervangen door artikel 36 van de wet van 25 januari 1999 houdende sociale bepalingen (Thans artikel 42, zesde lid RSZ-wet).

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

- VERJARING - Algemeen

Uit de omstandigheid dat een ambtshalve opgesteld bericht van wijziging der bijdragen geen bestuurshandeling is waaraan onmiddellijke en uitvoerbare rechtsgevolgen kleven, volgt niet dat de RSZ met dergelijk bericht, naast de annulering van der erin vermelde aangiften en bijdragen, geen schuld zou kunnen erkennen.

- VERJARING - Algemeen

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

S.02.0075.N 20 januari 2003 AC nr. 39

De schorsing van de verjaring van de rechtsvordering van de R.S.Z. strekkende tot betaling van verschuldigde zekerheidsbijdragen wordt niet door de R.S.Z.-Wet 1969 geregeld (1). (1) Zie Cass., 20 juni 1968, AC, 1968, p. 1283.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

De schorsingsgrond, voorzien voor het algemeen voorrecht op roerende goederen waarover de R.Z.S. beschikt, heeft betrekking op de termijn van het voorrecht mede de schorsing van deze termijn en is niet toepasselijk op de verjaringstermijn van de schuldvordering tot inning van de sociale zekerheidsbijdragen.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

- VERJARING - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 42, eerste lid

S.12.0005.F 27 mei 2013 AC nr. ...

Aangezien de RSZ de aangiften van de werkgever geregulariseerd heeft en zijn bezwaar heeft ingediend binnen de termijn bepaald bij artikel 42, eerste lid, van de wet van 27 juni 1969, schendt het arrest die wetsbepaling wanneer het hem een fout ten laste legt die enkel berust op de overschrijding van de redelijke termijn waardoor de werkgever rechtmatig wordt vrijgesteld van de verschuldigde bijdragen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas. nr. …

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.07.0103.N 22 september 2008 AC nr. 493

Uit artikel 42, eerste lid, van de Sociale Zekerheidswet Werknemers 1969 en artikel 34, eerste en voorlaatste lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 volgt dat het recht van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid om een vordering in te stellen tot betaling van de bijdragen voor het verstreken kwartaal, slechts ontstaat na het verstrijken van de in het voorlaatste lid van het artikel 34 bepaalde termijn en dat de verjaringstermijn derhalve slechts op dat ogenblik ingaat.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Art. 42, tweede lid

S.10.0111.N 16 december 2013 AC nr. ...

Krachtens artikel 2220 Burgerlijk Wetboek kan vooraf geen afstand worden gedaan van de verjaring, maar kan wel afstand worden gedaan van een verkregen verjaring; krachtens artikel 2221 Burgerlijk Wetboek geschiedt afstand van verjaring uitdrukkelijk of stilzwijgend; de stilzwijgende afstand van verjaring wordt afgeleid uit een daad die doet veronderstellen dat men zijn verkregen recht heeft laten varen; het arrest dat de stilzwijgende afstand van verjaring afleidt uit de vaststelling dat uit eisers houding blijkt dat hij de verweerder ervan heeft ontslagen de verjaring van zijn vordering te stuiten, leidt dit afstand aldus af uit een omstandigheid die noodzakelijk voorafgaat aan het tijdstip waarop de verjaring is verkregen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- AFSTAND VAN RECHT -

S.05.0034.N 30 oktober 2006 AC nr. 523

De beslissing tot annulering van de aangifte die de werkgever deed voor een persoon die geen werknemer was, is geen latere gebeurtenis die de bijdrageplicht van de werkgever verandert zodat de verjaringstermijn voor de terugvordering van de onverschuldigd betaalde bijdragen ingaat vanaf de betaling ervan en niet vanaf de voormelde annulering (1). (1) Cass., 24 jan. 2000, AR S.98.0150.N, nr 68.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.98.0150.N 24 januari 2000 AC nr. ...

De regel dat de termijn van verjaring van een vordering ingesteld tegen de rijksdienst voor sociale zekerheid tot terugvordering van niet-verschuldigde bijdragen ingaat vanaf de dag van de betaling, geldt slechts inzoverre de verplichtingen van de bijdrageplichtige op het ogenblik van de betaling geen verandering ondergaan door een latere gebeurtenis die voor de bijdrageplichtige rechten doet ontstaan voor de periode waarvoor de betaling werd verricht; wanneer aldus door een overheidsbeslissing verplichte bijdragen verminderd worden voor bijdragen die reeds zijn betaald, gaat de verjaringstermijn van het onverschuldigd gedeelte van de betaling slechts in vanaf die overheidsbeslissing.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 43

S.00.0142.N 18 februari 2002 AC nr. 112

Het arrest dat oordeelt dat het als loon beschouwde voordeel bestaat in de financiering door de werkgever door een continuïteitsbijdrage van de aandelen van zijn werknemers in de personeelscoöperatie en dat de betaling van dit voordeel plaatsvindt op het ogenblik van de betaling van de continuïteitsbijdrage door de werkgever aan de personeelscoöperatie en niet op het ogenblik van de toekenning van de aandelen aan de werknemers door de personeelscoöperatie, beslist wettig dat de personeelscoöperatie geen derde is die tussenkomt in de betaling van het als loon beschouwde voordeel.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Wanneer de betaling van loon dat verschuldigd is door de werkgever, door een derde gebeurt, wordt deze derde als werkgever beschouwd voor de inning en invordering van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen en treedt hij in de plaats van de werkgever voor de vervulling van alle verplichtingen betreffende dit loon.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 55, § 2

C.10.0625.F 30 mei 2011 AC nr. ...

Wanneer de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid de vermindering weigert en de werkgever die weigering betwist, dan ontstaat er tussen die laatste en de Dienst een geschil omtrent de verplichting tot het betalen van de opslagen, verwijlinterest of vaste vergoeding. Krachtens artikel 580, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek valt dat geschil onder de materiële bevoegdheid van de arbeidsrechtbank en, bijgevolg, onder de rechtsmacht van de hoven en rechtbanken (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art., 1, § 1, a

S.04.0122.N 21 maart 2005 AC nr. 175

De leerjongen wordt geacht zich op de plaats van het werk te bevinden en valt onder de toepassing van de Arbeidsongevallenwet, wanneer hij onderweg is naar de plaats waar de in het kader van de leerovereenkomst te volgen vormingslessen worden gegeven en zolang hij zich aldaar bevindt.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Artt. 1, § 1, eerste lid, 14 en 23

S.06.0012.N 27 november 2006 AC nr. 602

Taken die aanvankelijk in ondergeschikt verband als werknemer voor de werkgever werden uitgevoerd, kunnen nadien voor de vroegere werkgever in diens opdracht als zelfstandige en zonder enige gezagsrelatie worden uitgevoerd.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Taken die aanvankelijk in ondergeschikt verband als werknemer voor de werkgever werden uitgevoerd, kunnen nadien voor de vroegere werkgever in diens opdracht als zelfstandige en zonder enige gezagsrelatie worden uitgevoerd.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 1, § 1, en 2, § 1

S.04.0154.N 19 juni 2006 AC nr. 336

De verruiming van de toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot de personen bedoeld in artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969, is van toepassing op personen die niet onder het gezag van een werkgever arbeid verrichten (1). (1) Cass., 8 maart 2004, AR S.02.0116.F, nr 130; 4 okt. 2004, AR S.04.0007.N, nr 449.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 14 en 19, § 2

S.10.0215.F 21 november 2011 AC nr. ...

Het arrest stelt vast dat een drankautomaat met flesjes plat of bruisend water ter beschikking van de werknemers stond tegen tegen een bepaalde prijs, dat er geen dubbel gebruik was tussen het toekennen van de premie in kwestie en het ter beschikking stellen van water en dat het bescheiden bedrag van die premie de waarde van de prestatie bij equivalent niet overschreed, en verantwoordt aldus zijn beslissing naar recht dat de premie in geen geval een vorm van loon voor de werknemers is in de zin van artikel 2, eerste lid, 3° van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, doch de uitvoering van de verplichting van de werkgever bij equivalent.

- LOON - Algemeen

Artt. 14 en 23

S.00.0142.N 18 februari 2002 AC nr. 112

Het arrest dat te kennen geeft dat het gedeelte van de door de werkgever betaalde continuïteitsbijdrage waarop sociale zekerheidsbijdragen gevorderd worden voldoende geïndividualiseerd of individualiseerbaar was bij de betaling van de continuïteitsbijdrage, kan wettig beslissen dat met de betaling van de continuïteitsbijdrage door de werkgever aan de personeelscoöperatie, het voordeel werd betaald dat als loon moet worden beschouwd voor de heffing van de gevorderde sociale zekerheidsbijdragen.

- LOON - Algemeen

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 21 en 23

S.00.0142.N 18 februari 2002 AC nr. 112

Wanneer de werkgever geen aangifte heeft gedaan van een voordeel of een voordeel te laag heeft gewaardeerd, dient de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ambtshalve de waarde van het voordeel te bepalen en het bedrag van de verschuldigde bijdragen vast te stellen aan de hand van alle reeds voorhanden zijnde gegevens, of na daartoe alle nuttig geachte inlichtingen te hebben ingewonnen bij de werkgever; in geval van betwisting over het door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid vastgestelde bedrag, kan de feitenrechter de waarde van het voordeel, met het oog op de berekening van de verschuldigde bijdragen, bepalen aan de hand van alle gekende gegevens, ook wanneer deze dateren van na de betaling of toekenning van het als loon beschouwde voordeel.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 21, 22 en 22bis

S.07.0033.F 15 september 2008 AC nr. 474

De R.S.Z. kan het bedrag van de door de werkgever verschuldigde bijdragen alleen globaal vaststellen indien dat bedrag niet preciezer kan worden bepaald. Die onmogelijkheid veronderstelt dat de R.S.Z., ondanks alle reeds voorhanden gegevens, niet alle inlichtingen die hij voor de berekening van de bijdragen nuttig achtte, heeft kunnen inwinnen bij de werkgever die zijn aangifteverplichtingen niet is nagekomen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 30bis, § 3, eerste lid, en 42, eerste en derde lid

S.08.0098.N 19 januari 2009 AC nr. 44

Het indienen door een schuldeiser van zijn schuldvordering in het faillissement van een hoofdelijke schuldenaar stuit de verjaring ten aanzien van alle hoofdelijke schuldenaars, maar schorst vanaf dan enkel de verjaring tot de sluiting van het faillissement ten aanzien van de failliet verklaarde hoofdelijke schuldenaar.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

S.08.0099.N 19 januari 2009 AC nr. 45

Het onderdeel dat ervan uitgaat dat een aangetekende brief van de R.S.Z., gericht aan de medecontractant van de werkgever tot gevolg heeft dat de verjaring van de schuldvordering tegen deze medecontractant wordt gestuit, berust op een onjuiste rechtsopvatting.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Artt. 35 en 42

P.06.0953.F 22 november 2006 AC nr. 588

De ambtshalve veroordeling tot betaling van het bij artikel 35, R.S.Z.-Wet bepaalde bedrag, is geen straf maar een bijzondere wijze van herstel, waarvan de toepassing vereist dat de bijdragen die niet gestort werden nog wettig verschuldigd zijn, d.w.z. niet verjaard zijn zoals in artikel 42 van die wet is bepaald (1). (1) Cass., 6 nov. 2002, AR P.01.1773.F, nr 585.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Het instellen van de strafvordering schorst de verjaring niet van de schuldvorderingen van sociale zekerheidsbijdragen ten laste van de werkgevers, die bij artikel 42, R.S.Z.-Wet is bepaald.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

P.99.0360.F 8 september 1999 AC nr. ...

Art. 35, eerste lid, Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969, legt een bijzondere herstelwijze op in het algemeen belang van de financiering van de sociale zekerheid, die afwijkt van het gemeen recht en die uitsluit dat de strafrechter, na de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers te hebben veroordeeld wegens overtreding van de bepalingen van voornoemde wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, hen kan veroordelen tot schadevergoeding, die berekend wordt op grond van de ontdoken bijdragen, bijdrageopslagen en verwijlinteresten; de verjaarde bijdragen die door de werkgever aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid verschuldigd zijn, kunnen niet worden ingevorderd d.m.v. een veroordeling tot schadevergoeding, die berekend wordt op grond van het bedrag van die vervallen bijdragen, ook niet na een strafrechtelijke veroordeling wegens andere dan de door voornoemde Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969 bestrafte misdrijven.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

De schade die de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid geleden heeft omdat de werkgever niet meer kan worden veroordeeld tot betaling van bijdragen wegens het verstrijken van de bij artikel 42, Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969, bepaalde termijn, vindt een eigen rechtsgrond in de bij de artt. 35 en 42 van voornoemde wet voorgeschreven en van het gemeen recht afwijkende regeling, waardoor elk oorzakelijk verband verbroken wordt tussen die schade en de strafrechtelijke fout van de aangestelde van de werkgever, wiens handelingen de Rijksdienst belet hebben de bijdragen voor het verstrijken van de verjaring te vorderen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 35, § 1, eerste lid, 1°, derde, vierde en 5e lid en 37

P.07.0631.N 8 april 2008 AC nr. 208

De bij artikel 35 ,§ 1,vijfde lid, van de R.S.Z.-Wet bedoelde ambtshalve veroordeling tot betaling van een vergoeding gelijk aan het drievoud van de ontdoken bijdragen wordt steeds opgelegd aan diegene die volgens de regels van het burgerlijk recht of van het arbeidsrecht als werkgever kan worden gekwalificeerd, ongeacht of deze zelf dan wel zijn aangestelde of lasthebber de inbreuk heeft gepleegd; zoals de civielrechtelijke aansprakelijkheid van de werkgever voor de boeten en de kosten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers worden veroordeeld, is dit een afwijking van het rechtsbeginsel van het persoonlijk karakter van de straffen.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Artt. 35, tweede en vierde lid, en 42

P.01.1773.F 6 november 2002 AC nr. 585

Art. 35, tweede en vierde lid, Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969, vereist, voor de toepassing ervan, dat de bijdragen die nog niet gestort werden aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, nog wettelijk verschuldigd zijn, d.w.z. dat ze niet verjaard zijn overeenkomstig artikel 42 van die wet (1). (1) Zie Cass., 8 sept. 1999, A.R. P.99.0360.F, nr. 441.

- VERJARING - Strafzaken - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 5 en 9

S.97.0165.F 7 december 1998 AC nr. ...

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid is een openbare instelling die wettelijk met de inning van de sociale-zekerheidsbijdragen is belast.

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

S.95.0117.N 7 oktober 1996 AC nr. ...

De Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid is een openbare instelling die door de wet met de inning van bijdragen voor sociale zekerheid is belast.~

- SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen

Artt. 5, 9, 22 en 40

S.09.0005.N 4 januari 2010 AC nr. 1

De rechtmatigheid van de door de R.S.Z. krachtens de artikelen 5, 9, 22 en 40 van de R.S.Z.-wet genomen beslissing om het voordeel van de wet te ontzeggen aan degenen die de voorwaarden ervan niet vervullen en bijgevolg ambtshalve over het al dan niet bestaan van een arbeidsovereenkomst te beslissen, houdt in dat, wanneer partijen hun overeenkomst hebben gekwalificeerd als een arbeidsovereenkomst voor bedienden, het bewijs wordt geleverd dat de feitelijke elementen van de zaak het bestaan van dergelijke overeenkomst uitsluiten. Het is de taak van de rechter na te gaan of de gegevens die aangevoerd worden om het bestaan van een arbeidsovereenkomst uit te sluiten, hetzij afzonderlijk, hetzij in hun geheel genomen de afwezigheid van gezagsuitoefening of van mogelijkheid tot gezagsuitoefening aantonen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Allerlei

S.03.0121.F 2 mei 2005 AC nr. 254

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid is bevoegd om het voordeel van de wet te ontzeggen aan degenen die de voorwaarden ervan niet vervullen en bijgevolg om ambtshalve te beslissen over het al dan niet bestaan van een arbeidsovereenkomst (1); uit die omstandigheid volgt evenwel niet dat het al dan niet bestaan van een dergelijke arbeidsovereenkomst een vermoeden zou opleveren dat de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid zou ontslaan van elke bewijsplicht (2). (1) Cass., 7 dec. 1998, AR S.97.0165.F, nr 505, met concl. O.M. in Bull. en Pas., I, 1998, nr 505; zie Cass., 27 okt. 2003, AR S.01.0147.F, nr 530, met concl. O.M.; J.T.T., 2004, p. 68, met concl. O.M. (2) Zie Cass., 16 maart 1998, AR S.97.0107.N, nr 150; zie ook Cass., 7 okt. 1996, AR S.96.0016.N, nr 362; 17 nov. 1997, AR S.96.0129.N, nr 479.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.97.0165.F 7 december 1998 AC nr. ...

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid is bevoegd om het voordeel van de wet te ontzeggen aan degenen die de voorwaarden ervan niet vervullen en, bijgevolg, om ambtshalve te beslissen over het al dan niet bestaan van een arbeidsovereenkomst.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 5, 9, 23, § 1, 26, eerste lid en 42, eerste en tweede

C.08.0451.F 14 oktober 2010 AC nr. 600

De rechtsvordering tot teruggave van door de werkgever onverschuldigd betaalde socialezekerheidsbijdragen kan alleen door hem en uitsluitend tegen de Rijksdienst voor sociale zekerheid worden ingesteld; de werknemer beschikt over geen enkel recht op de bijdragen die de werkgever aan voornoemde dienst heeft betaald (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Wet van 28 feb. 1882 houdende de jachtwet, als gewijzigd bij Decr. W. Gew.

Art. 1quater

P.12.0395.F 6 februari 2013 AC nr. ...

Wanneer de rechter vaststelt dat de inachtneming van de afschotplannen bijdraagt tot een goed wildbeheer en dat dit beheer deel uitmaakt van het maatschappelijk doel van een welbepaalde Wildbeheereenheid, en dat het statutair de taak is van laatstgenoemde om geldboetes op te leggen aan de jachtrechthouders van de sectoren die het bij afschotplan vastgestelde aantal niet hebben gehaald, kan hij die jachtraad strafrechtelijk verantwoordelijk stellen voor de niet-uitvoering van het afschotplan waarvan zij de uitwerking en tenuitvoerlegging diende te regelen.

- JACHT -

Art. 20

P.01.0582.F 5 september 2001 AC nr. ...

De in artikel 20, Jachtwet, bedoelde verbeurdverklaring wordt alleen uitgesproken in geval van afgifte van het wapen aan de agent die proces-verbaal opmaakt; de geldboete die opgelegd wordt in geval van niet-afgifte van het wapen, is een bijkomende straf die de verbeurdverklaring vervangt (1). (1) Zie Cass., 7 april 1913 (Bull. en Pas., 1913, I, 179); 9 nov. 1953 (Bull. en Pas., 1954, I, 171); R.P.D.B., I°, Chasse, nr. 201.

- JACHT -

- JACHT -

Het feit dat de schuldige het wapen waarvan hij zich heeft bediend niet onmiddellijk afgeeft aan de agent die proces-verbaal opmaakt, is geen bijzonder en afzonderlijk misdrijf, maar een bijkomende en ermee onlosmakelijk verbonden omstandigheid (1). (1) Zie Cass., 22 dec. 1952 (Bull. en Pas., 1953, I, 281) ; 2 mei 1977 (A.C., 1977, blz. 895).

- JACHT -

De verplichting voor de schuldige om het wapen waarvan hij zich heeft bediend onmiddellijk af te geven aan de agent die proces-verbaal opmaakt, is een gevolg van het jachtmisdrijf (1). (1) Zie Cass., 22 dec. 1952 (Bull. en Pas., 1953, I, 281) ; 2 mei 1977 (A.C., 1977, blz. 895).

- JACHT -

Art. 24

P.97.0202.F 22 oktober 1997 AC nr. ...

De wegens inbreuk op de Jachtwet door de ambtenaren van het bosbeheer of door de boswachters opgemaakte processen-verbaal leveren bewijs op zolang het tegendeel niet bewezen is.~

- JACHT -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

Art. 25

P.14.0087.F 19 november 2014 AC nr. 706

De gewestelijke sanctionerende ambtenaar is partij in de zaak voor de politierechtbank (Impliciet) (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. ….

- MILIEURECHT -

- JACHT -

Art. 3

C.96.0451.N 15 juni 2000 AC nr. ...

Artikel 3 Jachtwet verplicht de aangelande eigenaar niet te jagen op de aan zijn eigendom palende spoorwegberm (1), noch, als hij zijn jachtrecht niet uitoefent, de overvloed van konijnen erin te voorkomen. (1) Cass., 27 nov. 1997, A.R. C.94.0145.N, nr. 509.

- JACHT -

C.94.0145.N 27 november 1997 AC nr. ...

Art. 3 Jachtwet verplicht de aangelande eigenaar niet om op de spoorwegberm te jagen.~

- JACHT -

Artt. 1 en 2

C.98.0009.F 15 april 1999 AC nr. ...

De houder van een jachtrecht is van rechtswege aansprakelijk voor schade veroorzaakt door grof wild uit bossen waar hij zijn recht uitoefent; de rechter kan slechts naar billijkheid uitspraak doen om die houders aan te wijzen en om, indien nodig, de schadevergoeding onder hen te verdelen.~

- JACHT -

Artt. 1, § 1, 1° en 10°, en 2ter

P.11.1809.F 22 februari 2012 AC nr. ...

In het Waals Gewest kunnen niet alleen de afsluiting die een gebied volledig omsluit, maar ook de afsluiting bestaande uit omheiningelementen die op doorlopende of niet-doorlopende wijze opgesteld staan en die aldus de vrije verplaatsing van grof wild belemmeren en het evenwicht tussen het dier en zijn natuurlijk milieu verstoren, afsluitingen zijn waardoor de jacht op grof wild verboden is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- JACHT -

Artt. 4 en 26, eerste lid

P.12.1628.F 18 september 2013 AC nr. ...

In jachtzaken is de klacht aan geen enkel bijzonder vormvereiste onderworpen; alleen de wil van de benadeelde om de feiten te doen vervolgen moet vaststaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- JACHT -

Wet van 28 juni 1966 betreffende de schadeloosstelling van de werknemers die ontslagen worden bij de sluiting van ondernemingen

Art. 2, tweede lid

S.00.0179.N 4 februari 2002 AC nr. 80

Een afdeling van een onderneming is een onderdeel van een onderneming dat een zekere samenhang vertoont en zich onderscheidt van de rest van de onderneming door een eigen technische onafhankelijkheid en door een onderscheiden duurzame activiteit of bedrijvigheid en personeelsgroep.

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

Art. 6

S.04.0139.N 7 februari 2005 AC nr. 74

Voor de toepassing van artikel 19, § 2, 1°, K.B. 28 nov. 1969 dient te worden voldaan aan de vereisten van sluiting van onderneming in de zin van de Sluitingswet en van gerechtigde op de toekenning van de in artikel 6, Sluitingswet bedoelde sluitingsvergoeding; werknemers die zelf ontslag nemen voldoen niet aan deze vereisten (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de vernietiging op grond van het eerste onderdeel. Het oordeelde dat artikel 19, § 2, 1° van het uitvoeringsbesluit enkel de wettelijke sluitingsvergoeding bedoeld in artikel 6, Sluitingswet 1966 op het oog heeft zodat conventionele of bovenwettelijke sluitingsvergoedingen onder het loonbegrip vallen en bijgevolg niet vrijgesteld zijn van bijdrageheffing.

- ARBEIDSVOORZIENING - Sluiting van onderneming

Voor de toepassing van artikel 19, § 2, 1°, K.B. 28 nov. 1969 dient te worden voldaan aan de vereisten van sluiting van onderneming in de zin van de Sluitingswet en van gerechtigde op de toekenning van de in artikel 6, Sluitingswet bedoelde sluitingsvergoeding; werknemers die zelf ontslag nemen voldoen niet aan deze vereisten (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de vernietiging op grond van het eerste onderdeel. Het oordeelde dat artikel 19, § 2, 1° van het uitvoeringsbesluit enkel de wettelijke sluitingsvergoeding bedoeld in artikel 6, Sluitingswet 1966 op het oog heeft zodat conventionele of bovenwettelijke sluitingsvergoedingen onder het loonbegrip vallen en bijgevolg niet vrijgesteld zijn van bijdrageheffing.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

Art. 1

P.00.0349.N 23 oktober 2001 AC nr. ...

Geen wetsbepaling verplicht de strafrechter, wanneer hij oordeelt dat het toestaan van een proeftijd zoals bedoeld in artikel 1 Probatiewet niet aangewezen is, voorafgaandelijk aan deze beslissing een maatschappelijke enquête over de beklaagde te doen instellen (1). (1) Zie Cass., 30 april 1986, AR nr 4999, nr 535.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

P.01.0814.F 26 september 2001 AC nr. ...

Het uitstel en de opschorting van de uitspraak van de veroordeling zijn niet van toepassing op de straffen die bepaald zijn in artikel 25, W. 28 dec. 1983 betreffende het verstrekken van sterke drank en betreffende het vergunningsrecht aangezien die straffen van fiscale aard zijn (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 1990, A.R. 7570, en 27 juni 1990, A.R. 6996, nrs. 260 en 632.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- GEESTRIJKE DRANKEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 1, § 2

P.14.0419.F 25 juni 2014 AC nr. ...

De appelrechters, die het uitstel van de tenuitvoerlegging van de aan de beklaagde opgelegde straf onderwerpen aan de voorwaarde dat de benadeelde partijen volledig worden vergoed, "zelfs met uitstel van betaling dat in overleg met de partijen en onder toezicht van de justitieassistent wordt afgesproken" hebben hem geen lijfsdwang of gevangenisstraf wegens schulden opgelegd, maar beogen alleen een betere opvolging van het gedrag van de eiser om aldus het recidivegevaar af te wenden.

- LIJFSDWANG -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel

- STRAF - Allerlei

De probatievoorwaarden, die door de rechter worden opgelegd of door de probatiecommissie worden aangepast, raken de tenuitvoerlegging van de straf doordat ze rekening houden met de veranderende toestand van de veroordeelde; ze zijn specifiek erop gericht het recidivegevaar te voorkomen, doordat ze de veroordeelde niet alleen verplichten zich goed te gedragen maar hem eventueel ook geïndividualiseerde dwangmaatregelen opleggen die ertoe strekken om hetzij de oorzaken van criminaliteit tegen te gaan hetzij de wil om zich te beteren aan te moedigen (1). (1) Zie Cass. 14 september 2005, AR P.05.0450.F, AC 2005, nr. 433.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Algemeen

- STRAF - Allerlei

Krachtens artikel 1, § 2, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, kan de rechter aan het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen probatievoorwaarden verbinden die hij zelf bepaalt, waarvan de vervolgde persoon vooraf op de hoogte werd gesteld en die de veroordeelde zal moeten naleven, onder begeleiding van een justitieassistent en onder toezicht van de probatiecommissie; het verbiedt de rechter niet om als probatievoorwaarde te bepalen dat het slachtoffer volledig moet worden vergoed (1). (1) Gedr.St. Kamer, 1956-1957, nr. 598/1, p. 6; Marie-Claire Basler-Pierson, La probation en Belgique, o.l.v. Raymond Screvens, Centre national de criminologie, Publication n° 10, Bruylant, 1980, nr. 382 ; Françoise Tulkens en Michel van de Kerchove, Introduction au droit pénal, Kluwer, 2007, p. 579.

- STRAF - Allerlei

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel

Hoewel de veroordeelde de probatievoorwaarde die is verbonden aan het uitstel van tenuitvoerlegging van de hem opgelegde straf, gedurende de volledige proeftijd moet naleven, is ze afgezien daarvan geen onveranderlijke voorwaarde.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieopschorting

Hoewel de veroordeelde de probatievoorwaarde die is verbonden aan het uitstel van tenuitvoerlegging van de hem opgelegde straf, gedurende de volledige proeftijd moet naleven, is ze afgezien daarvan geen onveranderlijke voorwaarde.

- STRAF - Allerlei

Art. 12

P.07.1249.F 16 januari 2008 AC nr. 28

De op probatie gestelde persoon kan cassatieberoep instellen tegen de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg op het hoger beroep dat met toepassing van artikel 12 Probatiewet tegen de beslissing van de probatiecommissie is ingediend (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2008, nr ...

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieopschorting

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

Zonder dat de probatievoorwaarde daarom verstrengd wordt, kan, naargelang van de omstandigheden van de zaak, het verbod om nog langer minderjarigen in een niet-openbare plaats te ontvangen, gezien worden als scholen inbegrepen, aangezien schoollokalen in de regel niet voor het publiek toegankelijk zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2008, nr ...

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieopschorting

Art. 13, § 6, tweede lid

P.03.0777.N 6 januari 2004 AC nr. 1

De omstandigheid dat een beklaagde probatieopschorting werd verleend, wat impliceert dat hij op het ogenblik van die uitspraak door de rechter toerekeningsvatbaar werd geacht, staat niet eraan in de weg dat de rechter die over een vordering tot herroeping van die probatieopschorting uitspraak moet doen, vaststelt dat de beklaagde op het ogenblik van de uitspraak over de herroeping verkeert hetzij in een staat van krankzinnigheid hetzij in een ernstige staat van geestesstoornis of van zwakzinnigheid, die hem ongeschikt maakt tot het controleren van zijn daden.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieopschorting

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

De verjaringstermijn van de vordering tot herroeping van de probatieopschorting wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden en tot uitspraak van de veroordeling wegens de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de probatieopschorting kan worden gestuit en geschorst (1). (1) Cass., 9 maart 1993, AR 6222, nr 137.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieopschorting

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Art. 14

P.01.0322.F 14 maart 2001 AC nr. ...

Aangezien de beslissing om het probatieuitstel te herroepen onderscheiden is van de eerder uitgesproken veroordeling met uitstel, kan de rechter die dat uitstel herroept de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde niet bevelen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Onmiddellijke aanhouding

Aangezien de beslissing om het probatieuitstel te herroepen onderscheiden is van de eerder uitgesproken veroordeling met uitstel, kan de rechter die dat uitstel herroept de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde niet bevelen.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

Art. 14, § 2

P.04.0919.F 6 oktober 2004 AC nr. 461

Aangezien de redelijke termijn alleen van toepassing is op het vaststellen van burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een ingestelde strafvervolging, is hij niet van toepassing op het gerecht waarbij een vordering tot herroeping van een probatie-uitstel wegens de niet-naleving van de voorwaarden aanhangig is.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

De voorwaarden die de rechter verbindt aan een maatregel van uitstel moeten tezamen vervuld zijn, zodat, bij gebrek aan conclusie, de rechter zijn beslissing regelmatig met redenen omkleedt en naar recht verantwoordt, wanneer hij vaststelt dat één van de voormelde voorwaarden niet is nageleefd (1). (1) Zie Cass., 3 okt. 2001, AR P.01.0881.F, nr 520.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De rechter, bij wie de zaak aanhangig is op dagvaarding van het openbaar ministerie, oordeelt op verslag van de probatiecommissie dat strekt tot herroeping van het probatie-uitstel, in feite, en, bijgevolg, op onaantastbare wijze of eiser de opgelegde voorwaarden heeft nageleefd.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

De rechter, bij wie de zaak aanhangig is op dagvaarding van het openbaar ministerie, oordeelt op verslag van de probatiecommissie dat strekt tot herroeping van het probatie-uitstel, in feite, en, bijgevolg, op onaantastbare wijze of eiser de opgelegde voorwaarden heeft nageleefd.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.01.0881.F 3 oktober 2001 AC nr. ...

De voorwaarden die de rechter aan een maatregel van uitstel hecht, moeten cumulatief worden vervuld, zodat de mogelijke herroeping van het probatieuitstel regelmatig met redenen is omkleed en naar recht is verantwoord door de vaststelling dat een van die voorwaarden niet wordt nageleefd.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 14, § 2, eerste lid

P.13.0706.F 11 september 2013 AC nr. ...

In het geval van een verzoek tot herroeping van een probatie-uitstel, heeft de beslissing van de rechter om het uitstel te handhaven, te herroepen of de voorwaarden ervan aan te vullen, alleen gevolgen voor de tenuitvoerlegging van de straf zoals ze werd uitgesproken en kan ze de aard of het voorwerp ervan niet wijzigen; de wet staat de rechter bij wie een dagvaarding tot herroeping van het uitstel aanhangig is gemaakt, bijgevolg niet toe de gevangenisstraf die samen met het te herroepen uitstel is uitgesproken, te vervangen door een werkstraf.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel

- STRAF - Vrijheidsstraffen

Art. 14, § 3

P.14.0774.F 11 juni 2014 AC nr. ...

Aangezien de vordering tot herroeping van het probatieuitstel, wat betreft de straf, gericht is tegen een strafmodaliteit die rechtstreeks door de rechter wordt bepaald, maakt ze deel uit van de strafvordering, zodat de verjaringstermijn van één jaar, bepaald in de tweede zin van artikel 14, §3, van de wet van 29 juni 1964, vatbaar is voor stuiting of schorsing (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. …

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel

De vordering tot herroeping van het probatieuitstel wegens het niet-naleven van de opgelegde voorwaarden, moet worden ingesteld uiterlijk binnen een jaar na het verstrijken van de proeftijd bepaald in artikel 8 van de wet van 29 juni 1964; aangezien dat jaar aan de verjaringstermijn van de aan de rechter voorgelegde vordering voorafgaat, is het een vervaltermijn die op straffe van verval is bepaald, die niet kan worden gestuit of geschorst (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. …

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel

Artikel 14, §3, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie onderwerpt de uitoefening van de vordering tot herroeping van het probatieuitstel wegens het niet-naleven van de opgelegde voorwaarden aan twee opeenvolgende termijnen: de eerste termijn is de termijn waarover het openbaar ministerie beschikt om de vordering in te stellen, de tweede is opgelegd aan het gerecht dat daarover uitspraak moet doen (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. …

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel

P.07.0272.F 9 mei 2007 AC nr. 237

De schorsingsgrond van de verjaring die voortvloeit uit de instelling van de strafvordering voor het vonnisgerecht is niet toepasselijk op de vordering tot herroeping van het probatieuitstel die na 1 september 2003 bij de rechtbank aanhangig is gemaakt (1). (1) Art. 3, W. 16 juli 2002 tot wijziging van verschillende bepalingen teneinde inzonderheid de verjaringstermijnen voor de niet-correctionaliseerbare misdaden te verlengen heeft vanaf 1 september 2003 de schorsingsgrond opgeheven van de verjaring die voortvloeit uit de instelling van de strafvordering voor het vonnisgerecht, behalve voor de vervolging van misdrijven die vóór die datum zijn gepleegd.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

De verjaringstermijn van de vordering tot herroeping van het probatieuitstel wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden kan gestuit of geschorst worden (1). (1) Cass., 12 april 2005, AR P.05.0249.N, nr 220.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.05.0249.N 12 april 2005 AC nr. 220

De verjaringstermijn van de vordering tot herroeping van het probatieuitstel wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden komt in aanmerking voor stuiting of schorsing (1). (1) Zie Cass., 7 feb. 1978, AC, 1978, 674 en de noot A.T.; 6 jan. 2004, AR P.03.0777.N, nr 1.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

Art. 14, §§ 1 en 1bis

P.00.0840.N 15 januari 2002 AC nr. 28

Een wet die enkel de herroeping van het uitstel van tenuitvoerlegging van de straf afhankelijk maakt van nog te plegen nieuwe feiten, wijzigt de strafbaarstelling noch de bestraffing van een bepaald feit (1). (1) Zie C.J. Vanhoudt en W. Calewaert, Belgisch Strafrecht, nrs 348 en 362.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 14, §§ 2 en 3

P.09.1905.N 4 mei 2010 AC nr. 310

De tijdig door het openbaar ministerie ingestelde vordering tot herroeping wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden verjaart een vol jaar na de dag waarop zij bij het bevoegde gerecht is aangebracht en ook al verwijst deze dagvaarding naar verkeerde telastleggingen in het vonnis waarbij het probatieuitstel werd verleend, wordt de zaak op dat ogenblik bij het bevoegde gerecht aangebracht, zodat de verjaringstermijn alsdan een aanvang heeft genomen (1). (1) Het O.M. was de mening toegedaan dat een inhoudelijk onjuiste dagvaarding tot herroeping van het probatieuitstel deze vordering niet rechtsgeldig bij de rechtbank aanbrengt.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

P.99.0949.N 27 maart 2001 AC nr. ...

Degene over wie een maatregel van probatieuitstel is bevolen, heeft niet het recht om, van zodra hij tijdens de duur van het uitstel daarvan de opgelegde voorwaarden niet naleeft, voor de rechtbank van eerste aanleg te worden opgeroepen om eventueel nog vóór het verstrijken van de duur van het uitstel nieuwe voorwaarden te verkrijgen(1). (1) zie de conclusie van het O.M.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

Art. 18

P.94.0966.F 21 december 1994 AC nr. ...

De opschorting van de uitspraak van de veroordeling heeft gezag van gewijsde in zoverre zij de feiten bewezen verklaart en uitspraak doet over de kosten alsook, in voorkomend geval, over de teruggaven of verbeurdverklaringen, en over de eventuele burgerlijke rechtsvordering.~

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

De opschorting van de uitspraak van de veroordeling heeft gezag van gewijsde in zoverre zij de feiten bewezen verklaart en uitspraak doet over de kosten alsook, in voorkomend geval, over de teruggaven of verbeurdverklaringen, en over de eventuele burgerlijke rechtsvordering.~

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

Art. 20, § 2

P.01.0814.F 26 september 2001 AC nr. ...

Art. 41, K.B. 3 april 1953 tot samenordening van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, gewijzigd bij artikel 28, W. 6 juli 1967, artikel 20, § 2, Probatiewet, en artikel 30, W. 28 dec. 1983 betreffende het verstrekken van sterke drank en betreffende het vergunningsrecht, zijn noch uitdrukkelijk noch stilzwijgend opgeheven door artikel 106, W. 4 aug. 1986 houdende fiscale bepalingen (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 1990, A.R. 7570, nr. 260 en A.R. 7571, nr. 261, Arb., 6 april 2000, nr. 40/2000, B.S., 2000, blz. 14981, 6 april 2000, nr. 41/2000, B.S. 2000, blz. 23839, en 1 maart 2001, B.S., 2001, blz. 8865.

- GEESTRIJKE DRANKEN -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Het uitstel en de opschorting van de uitspraak van de veroordeling zijn niet van toepassing op de straffen die bepaald zijn in de gecoördineerde wetten betreffende de gegiste dranken, met uitzondering van de hoofdgevangenisstraf (1). (1) Cass., 3 jan. 1990, A.R. 7571, nr. 261.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 3

P.12.1744.N 12 november 2013 AC nr. ...

De omvang van de benadeling van de schuldeisers vormt een zelfstandige reden op grond waarvan de strafrechter de beslissing verantwoordt om de beklaagde geen opschorting te verlenen.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Gewone opschorting

P.03.1347.N 23 maart 2004 AC nr. 163

Het recht van een beklaagde om vrij de wijze te kiezen waarop hij zijn onschuld voor de rechter staande wil houden, staat eraan niet in de weg dat de rechter die de feiten bewezen verklaart, bij de beoordeling van de aard en de opportuniteit van de uit te spreken straf of maatregel en de eventueel daarbij op te leggen voorwaarden, ook rekening houdt met, onder meer, de gemoedsgesteldheid en de houding van de beklaagde tegenover de slachtoffers tijdens het onderzoek (1). (1) Zie Cass., 19 mei 1999, AR P.99.0087.F, nr 294.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.99.1553.F 16 februari 2000 AC nr. ...

De beslissing, waarbij het verzoek van de beklaagde tot opschorting van de veroordeling wordt afgewezen, moet met redenen omkleed zijn.

- STRAF - Allerlei

De beslissing, waarbij het verzoek van de beklaagde tot opschorting van de veroordeling wordt afgewezen, moet met redenen omkleed zijn.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

P.99.0374.F 29 september 1999 AC nr. ...

De opschorting van de uitspraak van de veroordeling is een maatregel die een weerslag heeft op die veroordeling, zodat de onwettigheid van de beslissing m.b.t. de opschorting de vernietiging van de veroordeling zelf meebrengt.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.98.1127.F 24 maart 1999 AC nr. ...

De rechter die een straf met uitstel oplegt en daarbij de redenen van die beslissing vermeldt, verantwoordt naar recht zijn weigering om in te gaan op de door de beklaagde ingestelde vordering tot opschorting van de veroordeling.~

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Allerlei

P.96.0660.N 25 november 1997 AC nr. ...

De wet legt de rechter geen verplichting op de opschorting van de uitspraak van de veroordeling uit te spreken, ook al zijn de door de wet gestelde voorwaarden vervuld; hij beoordeelt het daartoe strekkend verzoek van een beklaagde in feite, mitsdien op onaantastbare wijze.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

P.95.0950.N 12 november 1996 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de bevestiging, door het hof van beroep, van de beslissing van de eerste rechter die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling heeft gelast, hoewel de door de beklaagde in eerste aanleg gegeven instemming door hem in hoger beroep niet is hernieuwd.~

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

P.95.0691.F 6 december 1995 AC nr. ...

Nu de opschorting van de uitspraak van de veroordeling de veroordeling zelf raakt, heeft de onwettigheid van de beslissing i.v.m. de opschorting de vernietiging van de veroordeling zelf tot gevolg.~

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.94.1047.N 5 december 1995 AC nr. ...

Wanneer de rechter vaststelt dat alle bewezen verklaarde misdrijven de uiting van eenzelfde strafbare gedraging vormen en hij hiervoor opschorting van de uitspraak van veroordeling gelast, is niet ontvankelijk het cassatiemiddel dat enkel opkomt tegen het bewezen verklaren van een misdrijf, indien de opschorting van de uitspraak naar recht verantwoord is wegens de overige bewezen verklaarde misdrijven.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.94.0078.N 23 mei 1995 AC nr. ...

Het openbaar ministerie en met name de procureur des Konings behoudt het recht om hoger beroep in te stellen, ook al zou hij ter rechtszitting van de correctionele rechtbank ingestemd hebben met de door de beklaagde gevraagde en door de rechtbank gelaste opschorting van de uitspraak.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- OPENBAAR MINISTERIE -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

P.94.1022.N 13 september 1994 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die ingaat op de vordering van de procureur-generaal om een misdaad te correctionaliseren waarvan een plaatsvervangend rechter wordt verdacht, oordeelt niet over de ontvankelijkheid van de strafvordering of het bestaan van bezwaren, en is niet bevoegd om opschorting van de uitspraak van de veroordeling te bevelen.~

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 3, eerste en tweede lid

P.96.0172.N 5 november 1996 AC nr. ...

De beslissing waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling het hoger beroep van een verdachte tegen een beslissing van de raadkamer, die het verzoek van de verdachte om opschorting van de uitspraak van de veroordeling afwijst en deze verdachte naar het vonnisgerecht verwijst, niet ontvankelijk verklaart, put de tegen de verdachte ingestelde strafvordering niet uit.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

De beslissing waarbij een onderzoeksgerecht een verzoek van een verdachte om opschorting van de uitspraak van de veroordeling afwijst en deze verdachte naar het vonnisgerecht verwijst put de tegen de verdachte ingestelde strafvordering niet uit.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

Art. 4, § 1, vijfde lid

P.13.1073.F 20 november 2013 AC nr. ...

Naar luid van artikel 4, § 1, vijfde lid, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, wijst het onderzoeksgerecht, wanneer het meent dat er geen reden is om de opschorting uit te spreken, een beschikking tot buitenvervolgingstelling of een beschikking tot verwijzing naar het bevoegde rechtscollege; in dat geval wijst het geen beslissing waarbij de opschorting wordt afgewezen, die, met toepassing van artikel 3, vierde lid, van die wet, met redenen moet zijn omkleed overeenkomstig de bepalingen van artikel 195 van het Wetboek van Strafvordering (1). (1) Cass. 20 juni 2006, AR P.06.0245.N, AC 2006, nr. 340.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Gewone opschorting

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 4, § 2

P.09.1749.F 24 maart 2010 AC nr. 210

De beschikking van de raadkamer tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling valt niet binnen het toepassingsgebied van artikel 135, § 3, Sv., zelfs niet als de inverdenkinggestelde een grond van nietigheid opwerpt tegen die beschikking; het hoger beroep van de inverdenkinggestelde tegen een dergelijke beschikking moet binnen vierentwintig uur worden ingesteld (1). (1) Cass., 8 feb. 2006, AR P.05.1528.F, AC, 2006, nr 82.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Art. 4, § 2, eerste en tweede lid

P.05.1528.F 21 juni 2006 AC nr. 344

Ofschoon het openbaar ministerie en de burgerlijke partij - in de regel - het recht hebben om hoger beroep in te stellen tegen alle beschikkingen van de raadkamer binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf de dag waarop de beschikking is gewezen, dient het hoger beroep van de procureur des Konings en de verdachte tegen de beschikking van de raadkamer waarbij de opschorting van de uitspraak wordt uitgesproken, binnen vierentwintig uur te worden ingesteld.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Art. 6, tweede lid

P.96.1562.F 9 april 1997 AC nr. ...

Wanneer de opschorting van de veroordeling bevolen wordt, wordt de verdachte veroordeeld in de kosten, tot de bijzondere verbeurdverklaring en, in voorkomend geval, tot teruggave; daaruit volgt dat de ontzetting van de uitoefening van rechten onwettig is.~

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Allerlei

- STRAF - Andere straffen

P.94.0075.F 18 mei 1994 AC nr. ...

Wanneer de rechter de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gelast, moet hij de beklaagde veroordelen tot betaling van de vergoeding bedoeld in artikel 91, tweede lid, K.B. 28 dec. 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.~

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

Art. 8

P.05.0097.N 4 april 2006 AC nr. 192

Voor de bepaling van de op te leggen strafmaat en het eventuele uitstel van tenuitvoerlegging ervan mag de rechter slechts rekening houden met de feiten die het voorwerp van de strafvordering uitmaken of hebben uitgemaakt en die bewezen zijn verklaard (1). (1) Zie Cass., 7 mei 1996, AR P.95.0120.N, nr 153.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.99.1478.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer de rechter gelast dat de tenuitvoerlegging hetzij van het vonnis of het arrest, hetzij van de hoofdstraffen of vervangende straffen, dan wel van een gedeelte ervan wordt uitgesteld, beslist hij over een modaliteit van het aan de veroordeling te verbinden gevolg, waartoe de wet hem de vrije beoordeling overlaat, zonder in te grijpen in de uitvoering van vonnissen of arresten zoals bedoeld in artikel 40 Grondwet, noch in de uitvoering van de veroordeling zoals bedoeld in artikel 376 Wetboek van Strafvordering.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

---

P.98.1346.N 21 september 1999 AC nr. ...

De appelrechters, die de redenen vermelden waarom het opleggen van de wettelijke minimum gevangenisstraf volstaat, zijn niet gehouden te antwoorden op een niet-gemotiveerde vraag tot opschorting van de uitspraak of tot uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf.

- STRAF - Allerlei

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.95.0603.N 8 oktober 1996 AC nr. ...

De rechter oordeelt op onaantastbare wijze, binnen de perken van de wet, of aan bepaalde beklaagden uitstel moet worden verleend voor de tenuitvoerlegging van de veroordeling en of dat uitstel voor andere beklaagden moet worden geweigerd, zelfs als ze zich in een gelijkaardige toestand bevinden.~

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- GRONDWET - Art. 10

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- STRAF - Allerlei

P.95.0149.N 20 juni 1995 AC nr. ...

Nu het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf een bestanddeel is van de straf, heeft de onwettigheid van de beslissing in verband met het uitstel de vernietiging van de gehele veroordeling op de strafvordering tot gevolg.~

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

---

P.93.1511.N 3 januari 1995 AC nr. ...

Bij ontstentenis van conclusie dienaangaande behoeft de rechter de redenen waarom hij geen uitstel verleent voor de door hem uitgesproken straf, niet aan te geven.~

- STRAF - Allerlei

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

Art. 8, § 1

P.12.0862.F 31 oktober 2012 AC nr. ...

Een veroordeling met uitstel is onwettig wanneer de beslissing de duur van het uitstel niet preciseert (1). (1) Zie Cass. 16 feb. 2005, AR P.04.1658.F, AC 2005, nr. 96.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Gewoon uitstel

---

P.10.1208.F 13 oktober 2010 AC nr. 597

Opdat een vroegere veroordeling aan de toekenning van het uitstel in de weg zou staan, dient zij gezag van gewijsde te hebben op het ogenblik van de feiten die tot de nieuwe vervolging aanleiding hebben gegeven (1). (1) Cass., 5 dec. 1966, Pas., 1967, p. 428; Cass., 5 okt. 1982, AR 7372, AC, 1982-1983, nr. 88; R. Charles, "Suspension, sursis et probation", R.P.D.B., aanvulling, dl. IV, nr. 162; H. Bosly, D. Vandermeersch en M.-A. Beernaert, "Droit de la procédure pénale", 2008, p. 283.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

P.04.1658.F 16 februari 2005 AC nr. 96

Aangezien de termijn van het uitstel van tenuitvoerlegging van een straf de bij de wet bepaalde duur niet mag overschrijden, moet de beslissing waarbij het wordt toegestaan de duur van dit uitstel bepalen (1). (1) Cass., 15 maart 2000, AR P.99.1419.F, nr 178.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

P.03.0571.F 3 september 2003 AC nr. 412

De militaire gevangenisstraf heeft voor de onderofficieren, korporaals en brigadiers de beroving van hun graad tot gevolg; die bijkomende straf is verplicht maar kan gepaard gaan met een opschorting, waarvan de bodemrechter de opportuniteit, de omvang en modaliteiten beoordeelt, onder voorbehoud van de naleving van de wettelijke voorwaarden, zonder dat de opschorting van de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf zich in diezelfde mate moet uitstrekken tot de beroving van graad (1). (1) Zie Cass., 13 mei 1929 (AC, 1929, I, 188); Chron. annuelle de dr. pén. mil. (1996-1997), Rev. dr. pén., 1997, blz. 1146; Chron. annuelle de dr. pén. mil. (1997-1998), Rev. dr. pén., 1998, blz. 1144 e.v.; Chron. annuelle de dr. pén. mil. (1998-1999), Rev. dr. pén., 1999, blz. 1244; Chron. annuelle de dr. pén. mil. (1999-2000), Rev. dr. pén., 2000, blz. 1167, noot 23; Chron. annuelle de dr. pén. mil. (2000-2001), Rev. dr. pén., 2001, blz. 1052 e.v.; Chron. annuelle de dr. pén. mil. (2001-2002), Rev. dr. pén., 2002, blz. 1006 en 1007.

- MILITAIR -

P.01.1090.N 10 december 2002 AC nr. 660

Veroordelingen die geen straf uitmaken, zoals de veroordeling tot betaling van de in het artikel 11bis Sociale Documentenwet bedoelde vergoeding, vallen buiten het toepassingsgebied van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen, zoals geregeld door artikel 8, § 1, Probatiewet (1) (2). (1) Het geannoteerde arrest had betrekking op het artikel 11bis Sociale Documentenwet in de versie zoals het bestond na de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen en vóór de opheffing ervan bij de wet van 23 maart 1994 houdende bepaalde maatregelen op arbeidsrechtelijk vlak tegen het zwartwerk. Het artikel 11bis Sociale Documentenwet bleef krachtens artikel 29, § 2 van de wet van 23 maart 1994 van toepassing op feiten gepleegd vóór 1 april 1994. (2) Zie, voor wat de opschorting van de veroordeling betreft, Cass., 16 feb. 1993, AR 6624, Soc. Kron., 1994, 198.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.99.1419.F 15 maart 2000 AC nr. ...

Een veroordeling met uitstel is onwettig wanneer de beslissing de duur van het uitstel niet preciseert.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

P.99.1604.F 1 maart 2000 AC nr. ...

De rechter die een gevangenisstraf en een geldboete moet opleggen, moet weliswaar de strafmaat voor elke uitgesproken straf en maatregel rechtvaardigen en de redenen vermelden waarom hij het uitstel al dan niet verleent, maar is niet verplicht dit te doen in een afzonderlijke motivering, wanneer de door hem aangegeven precieze redenen zowel de strafmaat van de uitgesproken straffen en maatregelen als de toekenning of de weigering van het uitstel rechtvaardigen.

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Allerlei

P.98.0722.F 3 maart 1999 AC nr. ...

Het recht van verdediging wordt geschonden, als de appèlrechters, om het door de eerste rechter voor de straf van het verval van het recht tot sturen verleende uitstel ongedaan te maken, acht slaan op de wijze waarop de beklaagde zijn onschuld heeft willen aantonen.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Allerlei

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.97.1439.F 25 februari 1998 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat de rechter die, om uitstel te weigeren, rekening houdt met een vorige veroordeling die een juridisch beletsel vormt voor de toekenning van uitstel, bij het dossier van de rechtspleging een eensluidend verklaard afschrift moet voegen van de veroordelende beslissing en vermelden dat die beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

P.96.0785.N 10 februari 1998 AC nr. ...

Wanneer het appèlgerecht de door de eerste rechter met uitstel van de tenuitvoerlegging uitgesproken straf vermindert, en slechts ten dele het door de eerste rechter verleende uitstel van de tenuitvoerlegging behoudt, hoeft de beslissing niet met eenparige stemmen van de leden te worden gewezen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.97.0460.F 10 september 1997 AC nr. ...

De vernietiging wegens onwettigheid van het uitstel - maatregel die betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van de straf - heeft, wegens de band tussen de strafmaat en de maatregel, de vernietiging tot gevolg van de veroordeling zelf waarop het uitstel betrekking heeft.~

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

De beslissing waarbij de rechter, krachtens artikel 8, § 1, Probatiewet, de uitstelling gelast hetzij van het vonnis of het arrest, hetzij van de hoofdstraffen of vervangende straffen dan wel van een gedeelte ervan, kan alleen betrekking hebben op de tenuitvoerlegging van de straffen zoals zij zijn uitgesproken, en kan niet de wijziging van die straffen of één ervan tot gevolg hebben.~

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

Art. 8, § 1, eerste lid

P.06.0393.F 27 september 2006 AC nr. 440

De rechter kan uitstel gelasten voor de ambtshalve veroordeling die bij artikel 35, laatste lid, W. 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, is bepaald (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie concl. O.M. in AC, 2006, nr ...

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 8, § 1, in fine

P.01.1600.N 29 januari 2002 AC nr. 61

Bij ontstentenis van daartoe strekkende vraag, vereist artikel 8, § 1, in fine, Probatiewet niet dat de rechter uitdrukkelijk de redenen vermeldt waarom hij geen uitstel of probatie-uitstel verleent; die redenen kunnen ook blijken uit het opleggen van een effectieve straf en de daarvoor gegeven bijzondere redenen (1). (1) Zie cass., 21 sept. 1999, P.98.1346.N, nr 474; 1 maart 2000, P.99.1604.F, n° 149.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Allerlei

Art. 8, § 1, laatste lid

P.00.1222.N 5 maart 2002 AC nr. 157

Voor de berekening van de maximale duur van het uitstel komt niet het gedeelte van de gevangenisstraf waarvoor uitstel wordt toegekend, maar wel de totaliteit van de opgelegde gevangenisstraf in aanmerking (1). (1) Het artikel 8, § 1, laatste lid, Probatiewet werd ingevoerd door artikel 7 van de wet van 9 januari 1991 betreffende de uitwissing van de veroordelingen en het herstel in eer en rechten in strafzaken. Uit het verslag namens de Commissie voor de Justitie van de Senaat (Senaat, 1989-90, 905-2, p. 3) volgt dat het de bedoeling van de wetgever was de termijn van uitstel voor de geldstraffen en de gevangenisstraffen die zes maanden niet te boven gaan te herleiden tot drie jaar, teneinde de Probatiewet in overeenstemming te brengen met de termijn voor de uitwissing van de politie- en correctionele straffen, bepaald bij artikel 619 Wetboek van Strafvordering. Ook voor de toepassing van artikel 619 Wetboek van Strafvordering wordt de totaliteit van de opgelegde gevangenisstraf in aanmerking genomen.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

P.95.0404.N 16 januari 1996 AC nr. ...

De vernietiging wegens onwettigheid van het uitstel - een maatregel die betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van de straf - heeft, wegens de band tussen de strafmaat en de maatregel, de vernietiging tot gevolg van de veroordeling zelf waarop het uitstel betrekking heeft.~

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Art. 8, § 2

P.10.1548.F 10 november 2010 AC nr. 668

De rechter kan als probatievoorwaarde de verplichting opleggen om het slachtoffer te vergoeden (1). (1) R. CHARLES, Suspension, sursis et probation, R.P.D.B., aanvulling dl. IV, nr. 242.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

Art. 8, §§ 1 en 2

P.11.2120.N 9 oktober 2012 AC nr. ...

Bij ontstentenis van daartoe strekkende vraag, vereist artikel 195 Wetboek van Strafvordering niet dat de rechter uitdrukkelijk de redenen vermeldt waarom hij geen uitstel of probatie-uitstel verleent (1). (1) Zie: Cass. 3 jan. 1995, AR P.93.1511.N, AC 1995, nr. 2.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Allerlei

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

Art. 8, eerste lid

P.00.0026.N 9 oktober 2001 AC nr. ...

Uit artikel 25 Strafwetboek, dat bepaalt dat de duur van een maand gevangenisstraf dertig dagen is, volgt dat de duur van een gevangenisstraf van twaalf maanden 360 dagen bedraagt en dat deze duur aldus niet gelijk is aan de duur van een gevangenisstraf van één jaar dat 365 dagen telt, zodat het middel, dat ervan uitgaat dat voor de toepassing van artikel 8, eerste lid, Probatiewet, de duur van de in dat artikel bedoelde gevangenisstraf van twaalf maand gelijk is aan de duur van een gevangenisstraf van één jaar, faalt naar recht (1). (1) Cass., 23 sept. 1901, Pas. 1901, I, 361; 15 okt. 1986, AR 5354, nr 91.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

- STRAF - Vrijheidsstraffen

- STRAF - Vrijheidsstraffen

Artt. 1 en 3

P.07.1717.N 11 maart 2008 AC nr. 168

De beslissing van het onderzoeksgerecht, die niet ingaat op het verzoek tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling, is geen beslissing die de opschorting toestaat of weigert; dergelijke beslissing is geen eindbeslissing in de zin van artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, noch werd zij gewezen inzake bevoegdheid of met toepassing van artikel 135 of 235bis Wetboek van Strafvordering, zodat een onmiddellijk cassatieberoep niet ontvankelijk is (1). (1) Cass., 15 okt. 2002, AR P.02.0885.N, AC, 2002, nr 542; 12 sept. 2007, AR P.07.0942.F, AC, 2007, nr ...

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.07.0942.F 12 september 2007 AC nr. 403

Art. 416 Sv. staat geen onmiddellijk cassatieberoep toe van de inverdenkinggestelde tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat bij de uitspraak over het bestaan van voldoende bezwaren en verwijzing van de voormelde inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank, de maatregel van opschorting van de uitspraak van de veroordeling waarom hij verzocht, niet te zijnen gunste beveelt (1). (1) Zie Cass., 15 okt. 2002, AR P.02.0885.N, nr 542; La motivation de la décision refusant la suspension, noot Cass., 26 feb. 2002, Rev.dr.pén., 2003, p. 897.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.01.0924.F 7 november 2001 AC nr. ...

De instemming van de beklaagde is voor de rechter een essentiële vereiste om wettig de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te kunnen gelasten (1). (1) Cass., 22 nov. 2000, A.R. P.00.1256.F, nr 637.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

P.00.1256.F 22 november 2000 AC nr. ...

De instemming van de verdachte is voor de rechter een essentiële vereiste om wettig de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te kunnen gelasten (1). (1) Cass., 31 mei 1995, A.R. P.94.0868.F, nr. 269.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

P.96.0561.F 26 juni 1996 AC nr. ...

Een verzoek tot opschorting van de uitspraak, m.a.w. een verzoek om tot een proeftijd te worden toegelaten, is geen middel.~

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieopschorting

P.94.0868.F 31 mei 1995 AC nr. ...

De instemming van de verdachte is voor de rechter een essentiële vereiste om wettig de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te kunnen gelasten.~

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

Artt. 1, 3 en 6

P.01.0924.F 7 november 2001 AC nr. ...

Vernietiging van de beslissing die de opschorting van de uitspraak beveelt, strekt zich niet uit tot de beslissing waarbij de rechter het misdrijf bewezen verklaart, wanneer de vernietiging is bevolen op een grond die vreemd is aan die waarop die beslissing steunt, wat het geval is wanneer die onregelmatigheid alleen verband houdt met de wettelijke voorwaarden voor de toekenning van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling, zoals bij gebrek aan instemming van de beklaagde (1). (1) Zie Cass., 8 feb. 2000, A.R. P.97.1697.N, nr. 98, met concl. eerste adv.-gen. du Jardin; 10 mei 2000, A.R. P.99.1887.F, nr. 281 ; 22 nov. 2000, A.R. P.00.1256.F, nr 637 ; 28 nov. 2000, A.R. P.99.0163.N, nr 650.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.00.1256.F 22 november 2000 AC nr. ...

De onwettigheid van de beslissing tot opschorting van de veroordeling brengt de onwettigheid mee van de bijzondere verbeurdverklaring, die een aanvullende straf is; de vernietiging strekt zich niet uit tot de beslissing waarbij de rechter de misdrijven bewezen heeft verklaard, wanneer de vernietiging uitgesproken wordt wegens een reden die geen verband houdt met die waarop die beslissing gegrond is, wat het geval is wanneer de onregelmatigheid alleen te wijten is aan de wettelijke voorwaarden voor de toekenning van de opschorting van de veroordeling, zoals dat het geval is wanneer de beklaagde zijn instemming niet heeft gegeven (1). (1) Zie Cass., 20 juli 1964 (Bull. en Pas., 1964, I, 1411); 8 feb. 2000, A.R. P.97.1697.N, nr. 98, met concl. eerste adv.-gen. du Jardin; 16 feb. 2000, A.R. P.99.1553.F, nr. 127.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Artt. 13, § 6 en 14, § 3

P.08.0473.N 21 oktober 2008 AC nr. 565

De vordering tot herroeping van de probatieopschorting wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden en de vordering tot herroeping van het probatieuitstel wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden zijn een strafvordering; hun verjaring kan worden gestuit en geschorst overeenkomstig de regels van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (1) (2). (1) Zie: Cass., 12 april 2005, AR P.05.0249.N, AC, 2005, nr 220. (2) Cass., 9 mei 2007, AR P.07.0272.F, AC, 2007, nr 237.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieopschorting

Artt. 3 en 8

P.05.0097.N 4 april 2006 AC nr. 192

Het Hof stelt ambtshalve een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof wanneer het onderzoek van het cassatiemiddel twijfel doet ontstaan omtrent de mogelijke schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet door artikel 9 Drugwet, in die zin uitgelegd dat alleen een beklaagde die voor een drugmisdrijf wordt vervolgd onder de in dat artikel bepaalde voorwaarden in aanmerking kan komen voor de toepassing van de Probatiewet, zelfs indien hij niet voldoet aan de bij de artikelen 3 en 8 van deze laatste wet gestelde voorwaarden, en niet een beklaagde die niet voor een dergelijk drugmisdrijf wordt vervolgd, maar waarvan de rechter vaststelt dat, mocht hij in de omstandigheden waarin hij het hem ten laste gelegde misdrijf heeft gepleegd, eveneens zijn vervolgd wegens een drugmisdrijf, de rechter hem dan bij toepassing van artikel 9 Drugwet die gunst zou hebben toegestaan.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 3, tweede lid en 4, § 1

P.95.0726.N 27 juni 1995 AC nr. ...

Voorbarig en mitsdien niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat vóór het eindarrest werd ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij de beschikking van de raadkamer tot opschorting van uitspraak wordt hervormd en de beklaagde naar de correctionele rechtbank wordt verwezen.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 3, tweede lid, en 6

P.08.1023.N 6 januari 2009 AC nr. 9

De onderzoeksgerechten die de opschorting van de uitspraak gelasten en vervolgens oordelen over de burgerlijke rechtsvordering, doen uitspraak als vonnisgerechten en spreken aldus een vonnis of arrest uit als bedoeld in artikel 149 Grondwet, wat moet plaatsvinden in openbare rechtszitting (1). (1) Wat het principe betreft dat het onderzoeksgerecht dat de opschorting gelast uitspraak moet doen over de burgerlijke vordering: Cass., 18 sept. 1990, AR 3385, A.C., 1990-1991, nr 30.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 4, § 2, tweede lid, en 6, vierde lid

P.05.1528.F 21 juni 2006 AC nr. 344

Er is grond om, overeenkomstig artikel 26, § 1, 3°, en § 2, Wet Grondwettelijk Hof, de prejudiciële vraag te stellen of artikel 4, § 2, tweede lid, Probatiewet de artt. 10 en 11 Gw. schendt in zoverre dit artikel het hoger beroep van de procureur des Konings tegen de beschikking van de raadkamer waarbij de opschorting wordt uitgesproken, van een termijn van vierentwintig uur doet afhangen, terwijl de burgerlijke partij krachtens de artt. 6, vierde lid, van de voormelde wet en 203, § 1, Sv., over een termijn van vijftien dagen beschikt om hoger beroep in te stellen tegen die beschikking in zoverre zij over haar belangen uitspraak doet.

- GRONDWETTELIJK HOF -

De procureur des Konings beschikt over vierentwintig uur om hoger beroep in te stellen tegen een beschikking van de raadkamer die de opschorting van de veroordeling toekent, terwijl de burgerlijke partij over vijftien dagen beschikt om hoger beroep in te stellen tegen de beschikking van de raadkamer die tegelijkertijd kennis heeft genomen van de burgerrechtelijke vordering en de burgerlijke belangen regelt; dit verschil in termijnen is niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 10 mei 2006, nr 76/2006.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Artt. 8 en 14

P.13.1504.N 17 september 2013 AC nr. ...

De in het artikel 95/2, §§1 en 2, Wet Strafuitvoering bepaalde termijn binnen dewelke de strafuitvoeringsrechtbank moet beslissen over de terbeschikkingstelling, wordt geschorst gedurende de periode dat een gevangenisstraf of een deel ervan dat met uitstel van tenuitvoerlegging werd opgelegd, nog kan herroepen worden overeenkomstig artikel 14 Probatiewet (1). (1) Zie concl. O.M.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

- STRAFUITVOERING -

Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

Art. 2, § 2

C.97.0400.F 15 april 1999 AC nr. ...

In de regel hebben de door de bevoegde minister voorlopig vastgestelde ontwerpen van gewestplan dezelfde bindende kracht en dezelfde verordenende kracht als een naar behoren goedgekeurd gewestplan; de rechter die de vergoeding bij de onteigening van een in dat ontwerp bedoeld goed moet vaststellen, kan niet weigeren daarmee rekening te houden door de billijkheid of de werkelijke aard van het terrein aan te voeren.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 25

C.99.0355.F 10 mei 2001 AC nr. ...

De opmaak van een gewestplan waarin een verbindingsweg wordt aangegeven en de omstandigheden dat de grond waarop die weg zal liggen niet wordt onteigend en de geplande weg niet wordt aangelegd, aangezien de openbare overheid geenszins verplicht is de voorschriften van een gewestplan binnen een bepaalde termijn uit te voeren leveren op zich geen fout van die openbare overheid op.

- STEDENBOUW - Onteigening

Art. 31

C.97.0400.F 15 april 1999 AC nr. ...

Ingeval een onteigening niet geschiedt met het oog op de verwezenlijking van een plan van aanleg, moet de rechter die de aan de onteigende verschuldigde vergoeding dient vast te stellen, rekening houden met de waardevermeerdering of -vermindering die voortvloeit uit een dergelijk plan.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 35

C.99.0478.N 27 juni 2002 AC nr. 389

Wanneer de bevoegde overheid zich gedraagt naar de voorschriften van artikel 35 van de Stedenbouwwet blijft ze onderworpen aan de algemene zorgvuldigheidsplicht van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk wetboek.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Allerlei (I.P.R. - Aard van de wet)

- STEDENBOUW - Onteigening

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

C.98.0345.N 8 juni 2000 AC nr. ...

Art. 35 Wet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw beperkt de termijn voor de overheid om tot onteigening ten algemenen nutte over te gaan ter verwezenlijking van een plan van aanleg niet tot tien jaar vanaf de inwerkingtreding van dat plan (1). (1) Wat het vlaams Gewest betreft geldt thans artikel 33 Decr. Vl. betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 37

C.96.0429.N 21 september 2000 AC nr. ...

Uit de regel dat de erfgenamen van rechtswege in het bezit treden van de goederen, de rechten en de rechtsvorderingen van de overledene, onder de verplichting om alle lasten van de nalatenschap te voldoen, volgt dat de erfgenaam voor planschade een beroep kan doen op de toestand van het goed vóór het openvallen van de nalatenschap en belang kan hebben om daarop een beroep te doen, indien het gewijzigde stedebouwkundig plan voor hem een nadelige toestand schept.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

C.94.0183.N 11 september 1997 AC nr. ...

Zo een op artikel 37 Wet Ruimtelijke Ordening en Stedebouw sinds de wijziging bij artt. 177 en 178 Wet 22 dec. 1977 gegronde vordering tot schadevergoeding niet kan worden toegelaten, zolang de afgifte van een bouw- of verkavelingsvergunning niet is geweigerd aan de belanghebbende of deze geen negatief stedebouwkundig attest heeft verkregen, volgt uit die regeling niet dat vroeger regelmatig ingeleide vorderingen niet ontvankelijk worden doordat de voorwaarden voor het verkrijgen van schadevergoeding werden gewijzigd.~

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

C.93.0098.N 24 februari 1995 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 37, Wet Ruimtelijke Ordening en Stedebouw houdt de vereiste nabijheid van andere woningen niet noodzakelijk in dat die woningen aan dezelfde kant van de weg gelegen moeten zijn.~

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

C.92.8352.N 18 november 1994 AC nr. ...

Dat het litigieuze perceel niet de normale bestemming van bouwgrond heeft, kan de rechter wettig afleiden uit de omstandigheden dat aan de zijde van de weg waar het perceel gelegen is nagenoeg geen gebouwen in de nabijheid ervan gelegen zijn, dat het perceel geen deel uitmaakt van een residentiële woonwijk en niet aansluit bij of gelegen is in een woonkern, maar deel uitmaakt van een aan dezelfde kant van de weg gelegen open gebied.~

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 37, derde lid

C.94.0182.N 11 september 1997 AC nr. ...

Een op artikel 37 Wet Ruimtelijke Ordening en Stedebouw, zoals gewijzigd bij artt. 177 en 178 Wet 22 dec. 1977, gegronde vordering tot schadevergoeding kan niet worden toegelaten, zolang de afgifte van een bouw- of verkavelingsvergunning niet is geweigerd aan de belanghebbende of deze geen negatief stedebouwkundig attest heeft verkregen.~

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 37, eerste lid

C.08.0551.N 17 december 2009 AC nr. 759

Een bouw- of verkavelingsverbod dat voortvloeit uit een definitief vastgesteld plan kan recht geven op planschadevergoeding indien het goed dat erdoor getroffen wordt op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van het plan kan worden beschouwd als een te bebouwen of te verkavelen grond, ofwel op grond van de bestaande bestemming, ofwel op grond van de normale bestemming van het terrein; het recht op planschadevergoeding is niet beperkt tot het deel van het perceel grond dat zich situeert binnen de gebruikelijke bouwdiepte.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

C.97.0400.F 15 april 1999 AC nr. ...

De vergoeding waarop de onteigende aanspraak kan maken wanneer de onteigening met een ander doel plaatsvindt dan de verwezenlijking van een plan van aanleg, heeft niets uit te staan met de schadevergoeding in geval van een bouw- of verkavelingsverbod volgend uit een dergelijk plan.~

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Art. 37, eerste lid en tiende lid, 5°

C.08.0551.N 17 december 2009 AC nr. 759

Een perceel grond heeft de normale bestemming van respectievelijk bouwgrond of verkavelingsgrond indien het ligt aan een, gelet op de plaatselijke toestand, voldoende uitgeruste weg, gelegen is in de nabijheid van andere woningen en technisch geschikt is om bebouwd of verkaveld te worden (1). (1) Zie Cass., 19 sept. 2002, AR C.01.0302.F, AC, 2002, nr 462.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Het criterium van de ligging langs een voldoende uitgeruste weg houdt niet in dat het perceel als dusdanig over zijn volledige breedte rechtstreeks moet palen aan deze weg; de ligging langs een voldoende uitgeruste weg wijst op de noodzaak van een goede toegankelijkheid van het perceel vanaf die weg, zodat het daartoe volstaat dat het perceel voldoende en ontsloten toegankelijk is via een voldoende verbinding met die weg.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 37, eerste, derde en zevende lid

C.98.0118.N 5 januari 2001 AC nr. ...

Krachtens artikel 37, zevende lid, van de Stedenbouwwet kan aan de verplichting tot planschadevergoeding, waarin het eerste lid van dat artikel voorziet, worden voldaan door een met redenen omkleed koninklijk besluit tot herziening van het betrokken aanlegplan met het doel aan het goed opnieuw de bestemming te geven welke het had de dag voor de inwerkingtreding van het plan. De overheid beschikt over de aldus geboden mogelijkheid tot herstel van de oorspronkelijke bestemming, ongeacht of het goed, voorwerp van de planschadevergoeding, inmiddels al of niet van eigenaar is veranderd (1). (1) Cass., 9 nov. 1990, AR 9088, AC, 1990-91, nr 134; Cass., 13 juni 1986, AR 4922, AC, 1985-86, nr 643; Cass., 1 juni 1972, AC, 1972, blz. 925.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 37, zesde lid, 1

C.01.0023.N 27 juni 2003 AC nr. 383

De bestemming parkgebied die door een plan van aanleg aan een grond in private eigendom wordt gegeven, moet niet noodzakelijk tot onteigening leiden, inzonderheid wanneer het parkgebied niet toegankelijk wordt gemaakt voor het publiek zodat het op grond van die bestemming ingeroepen verbod te bouwen of te verkavelen niet het gevolg is van een in uitzicht gestelde onteigening in de zin van artikel 37, zesde lid, 1, van de Stedenbouwwet.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 38

C.98.0406.N 17 maart 2000 AC nr. ...

De vorderingen tot betaling van planschadevergoeding vervallen één jaar na de dag waarop het recht op schadevergoeding ontstaat overeenkomstig artikel 37, 3de lid, Wet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw; wanneer geen daad wordt gesteld die de minderwaarde tot uiting brengt vervalt het recht op vergoeding tien jaar na de inwerkingtreding van het plan.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Art. 44

C.96.0120.N 6 november 1997 AC nr. ...

De afgifte van een bouwvergunning door het college van burgemeester en schepenen stelt de beneficiant niet vrij van de verbintenis zich te gedragen naar de erfdienstbaarheden waarmee zijn erf ten voordele van de aangrenzende erven is bezwaard.~

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 44, § 1, 1°

P.02.0791.N	8 april 2003	AC nr. 232

Werken voor de aanleg van een parking zijn vergunningsplichtig indien zij bestaan in het oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit niet duurzame materialen, die in de grond is ingebouwd, aan de grond is bevestigd of op de grond steun vindt ten behoeve van de stabiliteit, en bestemd is om ter plaatse te blijven staan, al kan zij ook uit elkaar genomen of verplaatst worden (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2000, AR P.98.1290.N, nr 403. Krachtens artikel 42, § 1, 1°, Stedenbouwdecreet mag niemand zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen (o.a.) "bouwen" of "een grond gebruiken voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen". Artikel 42, § 1, 1°, tweede lid, Stedenbouwdecreet verduidelijkt dat "onder bouwen en plaatsen van vaste inrichtingen wordt verstaan het oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit niet duurzame materialen, die in de grond is ingebouwd, aan de grond is bevestigd of op de grond steun vindt ten behoeve van de stabiliteit, en bestemd is om ter plaatse te blijven staan, al kan zij ook uit elkaar genomen of verplaatst worden". De vraag of de aanleg van verhardingen voor b.v. parkeerplaatsen of tennisterreinen vergunningsplichtig is, is in de rechtspraak meer dan eens aan bod gekomen. Ook het Hof heeft zich een aantal keren over deze vraag moeten buigen. Volgens een arrest van 19 september 1978 (AC 1978-79, 67) kan het "enkele aanleggen van betonstroken" niet worden beschouwd als "een grond gebruiken voor het plaatsen van vaste inrichtingen". Met verwijzing naar de wetsgeschiedenis (Parl. St., Senaat, 1969-70, nr 525, p. 23) oordeelde het Hof dat onder het laatstgenoemde begrip moet worden verstaan "het gebruiken van de grond voor het plaatsen van voorwerpen die opgesteld worden op de plaats waar ze moeten blijven, maar daar niet zijn gemaakt". Dit arrest leek nog de vraag open te laten of de aanleg van de verharding kon worden aangemerkt als "het oprichten van een gebouw of een constructie". Die vraag werd evenwel beantwoord in een arrest van 8 oktober 1985 (AR nr 8768, nr 69). Het Hof verwierp het cassatieberoep tegen de beslissing die had geoordeeld dat de werken bestaande in "het aanbrengen van een zwarte verharding uit tarmac op de fundering van een vroegere landbouwloods, het plaatsen van een afsluiting in geplastificeerde groene draad en van een tennisnet" niet vergunningsplichtig waren; het bestreden arrest had zonder schending van (destijds) artikel 44, § 1, 1°, Stedenbouwwet kunnen beslissen dat die werken niet kunnen worden ondergebracht onder de begrippen "bouwen" of "een grond gebruiken voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen". Volgens een arrest van 8 november 1988 (AR nr 1517, nr 140) kon de rechter uit de omstandigheid dat een tennisveld werd omheind met een twee meter hoge omrastering en dat naast dat veld eveneens een houten chalet en stal werden opgericht, niet afleiden dat "voor het aanleggen van een tennisveld zonder dat het reliëf van de bodem aanmerkelijk gewijzigd werd" een vergunning vereist was. Het voormelde arrest van 19 september 1978 kreeg navolging in een arrest van 13 december 1989 (AR nr 7769, nr 239). Het Hof oordeelde dat "het loutere aanbrengen, zonder aanmerkelijke wijziging van het bodemreliëf, van een met steen verharde weg en van een betonnen tegel" niet valt onder het begrip "het gebruiken van een grond voor het plaatsen van vaste inrichtingen". Het hierboven vermelde arrest van 27 juni 2000 aanvaardde evenwel, in tegenstelling tot voornoemde arresten, het vergunningsplichtige karakter van werken die de aanleg van een verharding inhouden, al leek het Hof de vergunningsplicht afhankelijk te maken van de vaststelling dat de verharding deel uitmaakt van een "constructie voor het wegverkeer of het parkeren". Het Hof overwoog immers dat artikel 42, § 1, Stedenbouwdecreet "ook het bouwen van een constructie voor het wegverkeer of het parkeren bedoelt; dat dergelijke constructie een verharding van de bodem kan omvatten" en "dat het de feitenrechter staat te oordelen of het aanleggen van een verharding deel uitmaakt van een constructie voor een weg of een parking of niet". Uit het arrest blijkt evenwel dat een verharding als zodanig een vergunningsplichtige "constructie" kan uitmaken. Het Hof oordeelde immers dat het bestreden arrest "uit de omstandigheid dat de grond over een relatief grote oppervlakte tot een halve meter diepte werd afgegraven, dat de afgegraven grond werd vervangen door steenafval en gele grond, dat over deze fundering maaskiezel werd gestort en dat daarover siergrond werd gestort, wettig vermag af te leiden dat het om een bouwwerk gaat". In tegenstelling tot 's Hofs arresten van 19 september 1978 en 13 december 1989 maakt de Raad van State geen uitdrukkelijk onderscheid tussen "bouwen" en "een grond gebruiken voor het plaatsen van een vaste inrichting". In tegenstelling tot 's Hofs arrest van 27 juni 2000 maakt de Raad evenmin een onderscheid tussen de aanleg van een verharding als zodanig en de bouw van een "constructie" waarvan die verharding deel uitmaakt. Zo beklemtoonde de Raad van state in het arrest nr 28.001 (Van Sumere) van 21 mei 1987 dat de aanleg van het tennisveld uitgevoerd zou worden "overeenkomstig de regels van vakmanschap en beantwoordend aan de eisen van weerstand en duurzaamheid met het oog op de beoefening van de tennissport d.w.z. met inbegrip van de "bouw" van een door middel van al dan niet met cementspeciën gemengde steenslag, kiezel, grind, enz. Verharde ondergrond en een uit plavuizen, tarmac, beton, gravel, enz., bestaande harde deklaag" en dat de aanleg van een dergelijk tennisveld niet kon zonder de uitvoering van vergunningsplichtige werken. De Raad van State oordeelde in soortgelijke zin in de arresten nr 34.601 (Walgraef) van 5 april 1990 (in verband met de aanleg van een parkeerplaats voor auto's en autobussen door het aanbrengen van een verharding met grind) en nr 50.965 (Gryseels) van 22 december 1994 (in verband met de aanleg van een verharding voor een stapelplaats). In dit laatste arrest overwoog de Raad, na vastgesteld te hebben dat het stapelen van zware materialen en het gebruik van vrachtwagens en ander materieel de "bouw" van een verharde ondergrond veronderstelt, dat de werken door de vergunningverlenende overheden terecht werden beschouwd als behorende tot de categorie "vaste, en dus vergunningsplichtige inrichtingen". In de thans aan het Hof voorgelegde zaak beriep eiser zich op de leer van 's Hofs arresten van 19 september 1978 en 13 december 1989. Het Hof

verwerpt het middel. Uit het antwoord van het Hof blijkt dat de rechter moet beoordelen of de werken al dan niet beantwoorden aan de in artikel 42, § 1, 1°, Stedenbouwdecreet gegeven definitie van "bouwen en plaatsen van vaste inrichtingen". Enig onderscheid tussen "bouwen" en "een grond gebruiken voor het plaatsen van een vaste inrichting" is niet van belang voor de beoordeling van het vergunningsplichtige karakter van werken die de aanleg van een verharding behelzen, net zomin als het onderscheid tussen de "verharding" en de "constructie" waarvan die verharding deel zou uitmaken. Op te merken valt dat de vraag of de aanleg van een verharding vergunningsplichtig is, niet meer rijst onder gelding van het decreet van het Vlaamse Parlement van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Artikel 99, § 1, tweede lid, vermeldt immers uitdrukkelijk dat onder "bouwen en plaatsen van vaste inrichtingen" ook wordt verstaan "het aanbrengen van verhardingen". Bovendien wordt het gewoonlijke gebruik, de aanleg of de inrichting van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens als zodanig vergunningsplichtig gemaakt (artikel 99, § 1, 5°, b). Zie en vgl. ook R. VEKEMAN, Ruimtelijke ordening en stedebouw, Antwerpen, Kluwer rechtswetenschappen, 1983, nr 117 en R. VEKEMAN, Ruimtelijke ordening in stedenbouw. Planologie, verordeningen en vergunningen, Antwerpen, Kluwer rechtswetenschappen, 1999, nrs 310 en 317.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

C.97.0276.N 11 mei 2000 AC nr. ...

Met herbouwen wordt bedoeld het opnieuw bouwen van een gebouw met een gelijkaardig volume als dat van het gebouw dat volledig of voor het grootste gedeelte is afgebroken.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 44, § 1, 1°, eerste lid

P.12.1389.N 11 juni 2013 AC nr. ...

De werken voor de aanleg van een openluchtpiste voor paarden is, op grond van artikel 44, §1, 1°, eerste lid, Stedenbouwwet en artikel 42, §1, 1°, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1996, vergunningsplichtig indien zij bestaan in “het oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit niet duurzame materialen, die in de grond is ingebouwd of aan de grond is bevestigd of op de grond steun vindt ten behoeve van de stabiliteit, en bestemd is om ter plaatse te blijven staan, al kan zij ook uit elkaar genomen of verplaatst worden (1). (1) Cass. 8 april 2003, AR P.02.0791.N, AC 2003, nr. 323.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 45, § 2, eerste en vierde lid

P.10.1282.N 15 maart 2011 AC nr. ...

Artikel 45, § 2, eerste lid, in fine, Stedenbouwwet 1962, verleent aan de gemachtigde ambtenaar geen bevoegdheid om met het oog op het veilig stellen van een goede plaatselijke ordening, bij het bepalen van de voorwaarden van een vergunning zonder meer van de bestemmingsvoorschriften van een gewestplan af te wijken; uit de gehele context van artikel 45 Stedenbouwwet 1962 blijkt integendeel dat met "alle bestaande verordenende voorschriften, inzonderheid van die welke uit de rooiplannen voortvloeien", alleen de verordenende voorschriften worden bedoeld die betrekking hebben op de rooilijn, de afmetingen, de plaatsing of het uiterlijk van bouwwerken, zoals bepaald door rooiplannen, bouwverordeningen en dergelijke (1). (1) Zie: Beneluxhof 25 juni 2002, nrs. A 2000/3 en 2000/4, Benelux Jur., 2002, afl. 23, 50 en concl. van advocaat-generaal Vandewal bij Cass., 24 december 2009, A.R. C.06.0639.N, AC, 2009, nr. 785

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 52

C.03.0226.N 6 oktober 2005 AC nr. 487

De enkele omstandigheid dat een annulatieberoep tegen een milieuvergunning voor de Raad van State wordt ingesteld, heeft niet tot gevolg dat de termijn bepaald in artikel 52 van de Stedenbouwwet geschorst is zolang de Raad van State hierover geen uitspraak heeft gedaan (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- MILIEURECHT -

Wanneer voor een inrichting zowel een bouwvergunning als een milieuvergunning is vereist, is de bouwvergunning niet meer geschorst als de milieuvergunning is verleend en vangt de termijn van een jaar voor het begin van de werken aan op de dag dat de milieuvergunning wordt verleend (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

C.95.0017.N 2 april 1998 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat een derde een annulatieberoep tegen een bouwvergunning instelt voor de Raad van State heeft niet tot gevolg dat de vervaltermijn van die bouwvergunning is geschorst zolang de Raad van State geen uitspraak heeft gedaan.~

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 55, § 2, vierde lid

C.00.0457.N 4 april 2002 AC nr. 209

Om gevolgen te hebben, kan een rappelbrief in de zin van artikel 55, § 2, vierde lid, van de Stedenbouwwet, slechts worden verstuurd door de aanvrager nadat de Koning in gebreke is gebleven om over het beroep te beslissen binnen de in die bepaling gestelde termijn van zestig dagen.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 55, § 2, vijfde lid

C.00.0457.N 4 april 2002 AC nr. 209

De vernietiging van de binnen de in artikel 55, § 2, vijfde lid, van de Stedenbouwwet gestelde termijn van 30 dagen getroffen weigeringsbeslissing van de administratieve overheid, heeft voor gevolg dat die overheid opnieuw over de volledige wettelijke termijn beschikt om een nieuwe beslissing te nemen over het beroep van de aanvrager.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Art. 56, § 1

C.92.8326.N 7 april 1995 AC nr. ...

Het verkavelingsplan is een onderdeel van het verkavelingsbesluit; als bij de totstandkoming van het verkavelingsbesluit geen enkel plan is goedgekeurd dat betrekking heeft op de kavel waarvoor een verkavelingsvergunning werd verkregen kan die vergunning geen nuttig effect sorteren en aan die kavel niet de aard van bouwgrond verlenen.~

- STEDENBOUW - Verkaveling

Art. 57bis, § 1

C.06.0285.N 11 oktober 2007 AC nr. 476

De beslissing van de gemeenteraad over de aanleg van nieuwe wegen of de tracéwijziging van bestaande wegen maakt deel uit van de procedure die dient gevolgd te worden voor het verlenen van een verkavelingsvergunning die de aanleg of wijziging van wegen inhoudt en is een component van het besluitvormingsproces dat leidt tot het verlenen van die vergunning.

- STEDENBOUW - Verkaveling

Art. 64

P.01.1462.N 4 februari 2003 AC nr. 80

Het misdrijf van instandhouding bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken; alleen diegene die over het onroerend goed zeggenschap heeft, kan schuld aan dit verzuim hebben (1). (1) Zie Cass., 14 nov. 1990, AR nr 8421, (AC, 1990-1991, nr 148).

- STEDENBOUW - Sancties

Het opzet om deel te nemen aan de strafbare instandhouding vloeit niet noodzakelijk voort uit het opzet om de illegale werken uit te voeren.

- STEDENBOUW - Sancties

P.99.0551.N 27 maart 2001 AC nr. ...

De rechter moet bij het beoordelen van het misdrijf van het onwettig instandhouden van de zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning uitgevoerde werken, rekening houden met ondertussen verleende vergunningen; hierbij dient hij de wettigheid van de overheidsbeslissing om de regularisatie te weigeren niet na te gaan, nu een eventuele onwettigheid van voormelde beslissing niet tot gevolg heeft dat de uitgevoerde werken als vergund worden aangezien (1) (artikel 64 Wet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw) (2). (1) Cass. 7 november 1995, A.R. P.94.1076.N, nr. 479. (2) Het decreet Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening is op 18 juni 1999 (deels) en 1 mei 2000 in werking getreden.

- STEDENBOUW - Sancties

P.95.0066.N 4 juni 1996 AC nr. ...

Een latere regularisatie staat niet in de weg aan de strafrechtelijke veroordeling om zonder vergunning werken te hebben uitgevoerd of in stand gehouden.~

- STEDENBOUW - Algemeen

P.94.1076.N 7 november 1995 AC nr. ...

De rechter moet bij het beoordelen van het misdrijf van het onwettig instandhouden van de zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning uitgevoerde werken, rekening houden met ondertussen verleende vergunningen; hierbij dient hij de wettigheid van de overheidsbeslissing om de regularisatie te weigeren niet na te gaan, nu een eventuele onwettigheid van voormelde beslissing niet tot gevolg heeft dat de uitgevoerde werken als vergund worden aangezien.~

- STEDENBOUW - Sancties

P.94.0802.N 16 mei 1995 AC nr. ...

Bij overtreding van de Wet Ruimtelijke Ordening en Stedebouw doordat, met name een wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en in stand gehouden werd, is er geen sprake van onoverwinnelijke dwaling, wanneer de bouwwerken werden uitgevoerd onder toezicht van een architect, bij wie de beklaagde terecht kon om zo nodig inlichtingen in te winnen.~

- STEDENBOUW - Algemeen

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

Bij overtreding van de Wet Ruimtelijke Ordening en Stedebouw doordat, met name een wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en in stand gehouden werd, is goede trouw, gegrond op het feit dat andere gebouwen aantoonbaar onder gelijkaardige omstandigheden opgetrokken zijn, op zich niet schuldopheffend.~

- STEDENBOUW - Algemeen

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

P.94.0281.F 8 juni 1994 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing dat het ten laste gelegde feit ter zake van het "in stand houden van een zonder vergunning op een grond opgestelde vaste inrichting" niet verjaard is, wanneer de rechter beslist dat de ten laste gelegde feiten een voortdurend misdrijf opleveren en niet kunnen verjaren zolang de wederrechtelijke toestand niet heeft opgehouden te bestaan, en vaststelt dat de feiten nog voortduren op de dag van de uitspraak.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 65

P.01.1462.N 4 februari 2003 AC nr. 80

Het behoort tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht de herstelvordering van de stedenbouwkundige inspecteur op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust, terwijl het niet aan de rechter staat de opportuniteit van de vordering te beoordelen (1); hierbij gaat de rechter na of de beslissing van de stedenbouwkundige inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen; de rechter moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten. (1) Cass., 16 jan. 2002, AR P.01.1163.F, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer blijkt dat de appèlrechters de kennelijke onredelijkheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand uitsluitend hebben afgeleid uit de omstandigheid dat het bestuur zijn oorspronkelijke vordering tot betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde heeft gewijzigd in een vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, stellen zij alleen vast dat deze meerwaardesom als een volgens hen beter alternatief naast de afbraak mogelijk blijft; mitsdien vermochten zij op die gronden alleen niet de door stedenbouwkundige inspecteur gekozen herstelmaatregel te weigeren; door dit wel te doen miskennen zij aan het bestuur de keuzemogelijkheid tot het nemen van een nieuwe herstelmaatregel en diens beleidsvrijheid.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wordt aangevochten, gaat de rechter in het bijzonder na of de vordering die moet worden beoordeeld, niet kennelijk onredelijk is; de rechter moet afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit; voor de vaststelling van die kennelijke onredelijkheid volstaat het evenwel niet vast te stellen dat op grond van dezelfde criteria ook die andere maatregel in redelijkheid toelaatbaar of zelfs beter lijkt (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 2002, AR P.01.1163.F, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.01.0393.F 14 november 2001 AC nr. ...

Inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening behoort de vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat, die door de gemachtigde ambtenaar is ingesteld in het algemeen belang, tot de strafvordering, zelfs al heeft zij een burgerrechtelijk karakter (1). (1) Zie Cass., 3 dec. 1996, A.R. P.95.0287.N, nr. 474 ; 19 mei 1999, A.R. P.98.1393.F, nr. 292.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Tenzij uitspraak wordt gedaan over een geschil inzake bevoegdheid, is het cassatieberoep dat vóór de eindbeslissing wordt ingesteld tegen het arrest dat, inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening, de uitspraak over de gehele of gedeeltelijke vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat of tot herstel aanhoudt, niet ontvankelijk, aangezien de appèlrechters hun bevoegdheid m.b.t. de strafvordering niet volledig hebben uitgeoefend (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 1997, A.R. P.97.0965.N, nr. 486 ; 9 dec. 1997, A.R. P.97.0442.N, nr. 541 ; 1 april 1998, A.R. P.97.1635.F, nr. 183.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.98.0257.N 19 oktober 1999 AC nr. ...

Bij veroordeling wegens wederrechtelijk uitgevoerde werken beveelt de strafrechter wettig het herstel van de plaats in de vorige staat, ook al is de veroordeelde niet de eigenaar van het onroerend goed waarop het misdrijf betrekking heeft.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.98.1393.F 19 mei 1999 AC nr. ...

Wanneer de gemachtigde ambtenaar van stedenbouw de strafrechter vraagt het herstel van de plaats in de vorige staat te bevelen, behoort de beslissing van de strafrechter waarbij die vordering wordt toegewezen tot de strafvordering, ook al is die maatregel van burgerrechtelijke aard en wordt de uitspraak ervan in een dergelijk geval door de wet voorgeschreven als verplichte aanvulling van de burgerrechtelijke veroordeling.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer de strafrechter het herstel van de plaats in de vorige staat beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar van stedenbouw, moet hij de wettelijke bepalingen vermelden die de bestanddelen vermelden van het tegen de beklaagde bewezenverklaarde misdrijf.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.97.0483.N 6 oktober 1998 AC nr. ...

De gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen in gezamenlijk akkoord oordelen of betaling van een meerwaarde voor de strafrechter moet worden gevorderd; geen enkel wetsbepaling onderwerpt die vordering aan bijzondere vormen; het is voldoende dat de wettelijke bevoegde administratieve overheden hun wil duidelijk te kennen hebben gegeven.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De regelmatig aan de rechterlijke overheid bekendgemaakte vordering van de bevoegde administratieve overheden blijft gelden gedurende gans het verloop van de rechtspleging, tenzij die bestuursorganen eraan expliciet verzaken of de door hen gekozen vorm van herstel wijzigen; de vorderende bestuurlijke overheden zijn er niet toe gehouden in geval van hoger beroep hun vordering te herhalen.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.95.0540.N 22 oktober 1996 AC nr. ...

De bestuurlijke overheid is er niet toe gehouden, in geval van verzet of hoger beroep, haar vordering tot herstel van de plaats te herhalen.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Wanneer op de vordering van de gemachtigde ambtenaar om de plaats in de vorige staat te herstellen een beslissing volgt die het door deze ambtenaar verdedigde algemeen belang schaadt, is het de taak van het openbaar ministerie de bij de wet bepaalde rechtsmiddelen aan te wenden.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- OPENBAAR MINISTERIE -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.94.1188.N 25 april 1996 AC nr. ...

In zake stedebouw behartigen de gemachtigde ambtenaar en het Vlaamse Gewest onderscheiden belangen, de eerste het openbaar belang, het tweede zijn private belangen; zij stellen derhalve eigen en individuele vorderingen in, met telkens de mogelijkheid van bevel tot herstel en van eventuele uitvoeringsmachtiging en dwangsom.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.94.0822.N 16 mei 1995 AC nr. ...

De bestuurlijke overheid is er niet toe gehouden, in geval van verzet of van hoger beroep, haar vordering tot herstel van de plaats te herhalen.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 65, § 1

P.04.0730.F 3 november 2004 AC nr. 526

De rechterlijke macht is bevoegd om de externe en interne wettigheid te toetsen van een vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand inzake stedenbouw en met name om te onderzoeken of zij al dan niet door machtsoverschrijding of machtsafwending is aangetast, zonder dat de rechter evenwel de opportuniteit van die vordering mag beoordelen; wanneer de wettigheid van de vordering wordt betwist, moet de rechter in het bijzonder nagaan of de vordering niet kennelijk onredelijk is, met name moet hij de aard van de overtreding, de omvang van de inbreuk op de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor die ruimtelijke ordening voortvloeit uit het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, afwegen ten opzichte van de last die dit met zich meebrengt voor de beklaagde (1) (2). (1) Zie Cass., 4 feb. 2003, AR P.01.1462.N, nr 80; 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, nr ....., met concl. M. De Swaef, toen adv.-gen. en 15 juni 2004, AR P.04.0358.N, nr ..... (2) Het openbaar ministerie heeft geconcludeerd dat het middel niet kon worden aangenomen omdat niettegenstaande de wijziging van het sectorplan, de gemachtigde ambtenaar zijn vordering tot herstel van de plaats in de vroegere toestand had gehandhaafd en dat de appèlrechters zich niet mochten uitspreken over de opportuniteit van die vordering.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.97.1529.N 9 februari 1999 AC nr. ...

De strafrechter stelt souverein het bedrag vast van de te betalen meerwaarde, die het goed door een misdrijf tegen de stedenbouwwet heeft verkregen, zonder daarin gebonden te zijn door het door de gemachtigde ambtenaar of door het college van burgemeester en schepenen gevorderde bedrag van deze meerwaarde.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.96.0125.N 25 februari 1997 AC nr. ...

De gemachtigde ambtenaar die in een geding het herstel van de plaats in de vorige staat vordert, moet worden aangemerkt als een der partijen op wier vordering de wederpartij tot betaling van een dwangsom kan worden veroordeeld, ook al treedt hij in dat geding niet op in de hoedanigheid van burgerlijke partij.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

P.95.0287.N 3 december 1996 AC nr. ...

De vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat die door de gemachtigde ambtenaar of door het college van burgemeester en schepenen in het algemeen belang wordt ingesteld, behoort tot de strafvordering, hoewel ze een maatregel van civielrechtelijke aard betreft.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

De vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat kan, krachtens artikel 65, § 1 van de Stedebouwwet, slechts worden uitgeoefend door de gemachtigde ambtenaar of door het college van burgemeester en schepenen, doch niet door de gemeente zelf, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.96.0336.N 29 oktober 1996 AC nr. ...

De ingevolge artikel 65 Wet Ruimtelijke Ordening en Stedebouw door de gemachtigde ambtenaar of door het college van burgemeester en schepenen ingestelde vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat, is aan geen vormvereiste gebonden: het volstaat dat de wil van de bevoegde overheid blijkt uit de gegevens van de zaak.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het door de rechter inzake stedebouw aan de veroordeelde gegeven bevel om de plaats in de vorige staat te herstellen, houdt een hoofdveroordeling in als bedoeld in artikel 1385bis Ger.W., waarbij een dwangsom kan worden opgelegd.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.95.0234.N 7 mei 1996 AC nr. ...

De vordering van de gemachtigde ambtenaar inzake ruimtelijke ordening om het herstel van de plaats in de vorige staat te bevelen en een dwangsom op te leggen vereist geen akkoord van het college van burgemeester en schepenen en is niet aan bepaalde vormen onderworpen.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.94.0703.N 19 december 1995 AC nr. ...

De strafrechter kan, ook bij ontstentenis van daartoe strekkende vordering van het openbaar ministerie op verzoek van de overheid, het herstel van de plaats in de vorige staat bevelen op vordering van een tijdig gestelde burgerlijke partij die door een bewezen verklaard stedebouwmisdrijf schade lijdt; de verjaring van de strafvordering staat daaraan niet in de weg.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.94.1076.N 7 november 1995 AC nr. ...

De gemachtigde ambtenaar die inzake stedebouw, het herstel van de plaats in de vorige staat vordert op grond van de bevoegdheid die hem door de wet is toegekend in het algemeen belang, moet beschouwd worden als één der partijen bedoeld in artikel 1385bis Ger.W. op wiens vordering de rechter een dwangsom kan opleggen.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het door de rechter inzake stedebouw aan de veroordeelde gegeven bevel om de plaats in de vorige staat te herstellen houdt een hoofdveroordeling in als bedoeld in artikel 1385bis Ger.W., waarbij een dwangsom kan worden opgelegd.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.95.0414.F 18 oktober 1995 AC nr. ...

Het behoort tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht om, bij misdrijven inzake stedebouw, de vordering van het college van burgemeester en schepenen tot herstel van de plaats in de vorige staat op haar wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust, maar het staat niet aan de rechter de opportuniteit van die vordering te beoordelen.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.93.1138.N 31 januari 1995 AC nr. ...

De termijn bepaald door het gerecht voor de herstelmaatregelen inzake stedebouw gaat in op het ogenblik dat het vonnis of arrest in kracht van gewijsde gaat.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 65, § 1, a

P.97.0889.N 8 september 1998 AC nr. ...

De rechter beveelt, bij veroordeling wegens (instandhouding van) wederrechtelijk uitgevoerde werken, het herstel van de plaats in de vorige staat, eventueel met dwangsom voor het geval van niet-naleving van het bevel, zelfs wanneer de veroordeelde niet de eigenaar is.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Het herstel van de plaats in de vorige staat is geen straf maar een bijzondere vorm van vergoeding of teruggave ertoe strekkende een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het openbaar belang wordt geschaad.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.94.0802.N 16 mei 1995 AC nr. ...

Inzake stedebouw behoort het tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht de vordering van de gemachtigde ambtenaar tot herstel van de plaats in de vorige staat op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust, terwijl het niet aan de rechter staat de opportuniteit van die vordering te beoordelen.~

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 65, § 1, derde lid

P.95.0208.N 13 februari 1996 AC nr. ...

Onwettig is de op de gezamenlijke vordering van de gemachtigde ambtenaar en van het college van burgemeester en schepenen uitgesproken veroordeling tot het betalen van een geldsom, wanneer die beslissing niet beveelt dat de veroordeelde zich op geldige wijze zal kunnen kwijten door de plaats binnen een jaar in de vorige staat te herstellen.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 65, § 1, eerste lid

P.09.1671.N 11 mei 2010 AC nr. 327

De wettelijke bepalingen betreffende de door de rechter bevolen herstelmaatregelen inzake stedenbouw wijken niet af van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de dwangsom (1). (1) Cass., 24 dec. 2009, AR C.06.0639.N, AC, 2009, nr. 785 met conclusie advocaat-generaal Vandewal.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

Nadat de rechter met betrekking tot het stedenbouwmisdrijf de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, kan de dwangsom op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur in een latere uitspraak worden opgelegd, op voorwaarde dat de eerdere uitspraak het herstel van de plaats in de vorige staat heeft bevolen en daarbij de oplegging van een dwangsom niet heeft uitgesloten; de vaststelling dat de rechter die de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, zijn rechtsmacht over de hoofdveroordeling heeft uitgeput en niets heeft aangehouden, doet hieraan geen afbreuk.

- DWANGSOM -

Nadat de rechter met betrekking tot het stedenbouwmisdrijf de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, kan de dwangsom op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur in een latere uitspraak worden opgelegd, op voorwaarde dat de eerdere uitspraak het herstel van de plaats in de vorige staat heeft bevolen en daarbij de oplegging van een dwangsom niet heeft uitgesloten; de vaststelling dat de rechter die de hoofdveroordeling heeft uitgesproken, zijn rechtsmacht over de hoofdveroordeling heeft uitgeput en niets heeft aangehouden, doet hieraan geen afbreuk.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

C.09.0029.N 14 januari 2010 AC nr. 38

De termijn die door de strafrechter in stedenbouwzaken wordt bepaald om de overtreder toe te laten de plaats in de vorige staat te herstellen, maakt geen gedwongen tenuitvoerlegging uit in de zin van artikel 1495 Ger.W., waarvoor een voorafgaande betekening in de regel vereist is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

C.06.0639.N 24 december 2009 AC nr. 785

De wettelijke bepalingen betreffende de door de rechter bevolen herstelmaatregelen inzake stedenbouw wijken niet af van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de dwangsom.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

C.08.0073.N 24 december 2009 AC nr. 786

De wettelijke bepalingen betreffende de door de rechter bevolen herstelmaatregelen inzake stedenbouw wijken niet af van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de dwangsom.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

P.97.0664.N 22 juni 1999 AC nr. ...

De gewesten noch de gemeenten hebben hoedanigheid om als burgerlijke partij voor de strafrechter de in artikel 65, § 1, eerste lid, Wet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw vermelde herstelmaatregelen te vorderen.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 65, § 3, eerste lid

P.96.1030.N 28 april 1998 AC nr. ...

Wat de strafbare bouwovertredingen betreft kan het bestuur slechts schikkingen met de overtreder treffen in de gevallen voorzien door de wet.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 65, §§ 1 en 2

P.96.0655.N 9 juni 1998 AC nr. ...

De beslissing van de appelrechters dat de dwangsom verschuldigd is per dag vertraging bij de niet-vrijwillige uitvoering van het herstel der plaatsen in de vorige staat binnen de termijn van 8 maanden te rekenen vanaf de uitspraak, houdt niet in dat de dwangsom wordt verbeurd vóór de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

Art. 65, §§ 1 en 3

P.95.0850.N 4 november 1997 AC nr. ...

Nu het bevelen van de maatregelen bepaald bij artikel 65, § 1, Stedebouwwet, tot de bevoegdheid van de strafrechter behoort, kunnen bedoelde maatregelen niet het voorwerp uitmaken van een minnelijke regeling door de bestuurlijke overheid.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Art. 68

P.95.0429.N 10 september 1996 AC nr. ...

Nu de kennisgeving van de bekrachtigingsbeslissing aan de opdrachtgever van het werk niet is voorgeschreven op straffe van nietigheid van de bekrachtigingsbeslissing of van het verval van het bevel tot staking, is naar recht verantwoord de veroordeling van de eigenaar-opdrachtgever wegens het voortzetten van het werk in strijd met een bevel tot staking waarvan hij regelmatig kennis kreeg en dat tijdig is bekrachtigd door de burgemeester, ook indien de bekrachtigingsbeslissing hem niet ter kennis is gebracht.

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 68, eerste, tweede en derde lid

C.95.0382.N 14 februari 1997 AC nr. ...

De omstandigheid dat de door de wet vereiste kennisgeving van het proces-verbaal van vaststelling en de bekrachtigingsbeslissing van het door de bevoegde ambtenaren gegeven stakingsbevel niet op de door de wet voorgeschreven wijze geschiedt heeft niet tot gevolg dat de geldigheid van het stakingsbevel zelf of van het bekrachtigingsbesluit wordt aangetast.~

- STEDENBOUW - Sancties

Uit geen enkele wetsbepaling volgt dat de kennisgeving van het proces-verbaal van vaststelling en de bekrachtigingsbeslissing van het door de bevoegde ambtenaren gegeven stakingsbevel onverwijld moet geschieden; een late kennisgeving tast de geldigheid van het stakingsbevel zelf niet aan.~

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 68, vierde lid

C.95.0382.N 14 februari 1997 AC nr. ...

Wettig is de beslissing van de rechter tot handhaving van een stakingsbevel op de voldoende beoordeelde gronden dat - hoewel de bouwwerken bijna voltooid waren - ze vergunningsplichtig waren en er zonder vergunning werd gebouwd.~

- KORT GEDING -

- STEDENBOUW - Sancties

Art. 69

P.97.0897.N 5 oktober 1999 AC nr. ...

De dagvaarding voor de correctionele rechtbank hoofdens inbreuken op de Wet Ruimtelijke Ordening en Stedebouw moet de kadastrale omschrijving vermelden van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is en de eigenaar ervan identificeren in de vorm en onder de sanctie bepaald in artikel 12 van de wet van 10 oktober 1913; die sanctie bestaat in de mogelijkheid voor de bewaarder de overschrijving te weigeren maar heeft niet de nietigheid van de dagvaarding en de niet ontvankelijkheid van de strafvordering tot gevolg.

- STEDENBOUW - Algemeen

- DAGVAARDING -

De door de strafrechter gedane aanvulling, verbetering of heromschrijving van een inbreuk op de Wet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw moet niet worden overgeschreven in het hypotheekkantoor.

- STEDENBOUW - Algemeen

De niet behoorlijke omschrijving van het onroerend goed in de dagvaarding voor de correctionele rechtbank hoofdens inbreuken op de Wet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw tast de regelmatigheid van de overschrijving in het hypotheekkantoor niet aan en geeft geen invloed op de ontvankelijkheid van de strafvordering.

- STEDENBOUW - Algemeen

- DAGVAARDING -

P.97.1459.N 16 juni 1998 AC nr. ...

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat de in het hypotheekkantoor overgeschreven dagvaarding van de procureur des Konings, naast de kadastrale omschrijving van het onroerend goed, voorwerp van het bouwmisdrijf, en de identiteit van de eigenaars ervan, tevens de vermelding bevat van alle feiten, ten laste gelegd aan alle beklaagden, is de beoogde openbaarmaking ten behoeve van derden van alle hangende strafvervolgingen met betrekking tot het in dagvaarding bepaalde onroerende goed geschied.

- STEDENBOUW - Allerlei

Art. 74, §§ 3 et 4

C.97.0349.N 9 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer op een vóór de wet van 22 dec. 1970 verleende verkavelingsvergunning de overgangsbepaling van artikel 74, § 3, Wet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw toepasselijk is, vermag de rechter die vaststelt dat meerdere, aan een uitgeruste weg gelegen percelen verkocht en de verkoopakten geregistreerd werden vóór de inwerkingtreding van de wet van 22 dec. 1970, te oordelen dat de verkaveling wat de verkochte kavels betreft niet vervallen is; daraan doet niet af de omstandigheid dat de vergunning met betrekking tot andere kavels zou vervallen zijn door de niet-uitvoering van wegenwerken.

- STEDENBOUW - Verkaveling

Artt. 12 en 15

C.99.0355.F 10 mei 2001 AC nr. ...

Het bouwverbod kan behoren tot de beperkingen van het eigendomsrecht, die vervat kunnen zijn in een gewestplan dat geheel of ten dele de zaken bevat die in een gemeentelijk algemeen plan zijn opgenomen (1). (1) Cass., 4 jan 2001, A.R. C.99.0027.F, nr. ---. Het Hof heeft de stelling van het tweede middel afgewezen, die aansluit bij die van J. de Suray, Servitudes d'urbanisme, Brussel, Bruylant, 1995, nrs. 31 tot 33, p. 41 tot 43 en steunt daarbij met name op de arresten van de R.v.St. van 15 feb. 1963 (nr. 9883, Keuleneer, Arr.R.v.St., 1963, 150) en 5 feb. 1982 (nr. 21970, Sobifac, Arr.R.v.St., 1982, 233), op de vaste rechtsleer (M.-A FLAMME, Droit administratif, dl. II, Brussel, Bruylant, 1989, nr. 385, en de noten 3 en 5, p. 942 en J. Hoeffler en Alü, L'aménagement du territoire et de l'urbanisme, Namen, 1972, p. 47 tot 49) en op - het gezond verstand.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

C.99.0027.F 4 januari 2001 AC nr. ...

Het bouwverbod kan behoren tot de beperkingen op het eigendomsrecht, die vervat kunnen zijn in het gewestplan dat geheel of ten dele de zaken bevat die in een gemeentelijk algemeen plan zijn opgenomen.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Artt. 2 en 63, § 1, 5°

C.93.0247.N 14 december 1995 AC nr. ...

Een door de gemeente afgegeven stedebouwkundig attest dat, in strijd met de bestemming gegeven door het plan van aanleg, vermeldt dat een perceel bouwgrond is, verleent aan de eigenaar niet het recht op een bouwvergunning; door in die omstandigheden een bouwvergunning te weigeren, handelt de overheid niet onrechtmatig.~

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Artt. 2, § 2, en 31

C.97.0305.N 3 februari 2000 AC nr. ...

Voor het bepalen van de waarde van een perceel dat onteigend wordt ter verwezenlijking van een voorlopig goedgekeurd ontwerp van gewestplan waarvan de voorschriften afwijken van die van een gemeentelijk plan van aanleg dat het schorst, moet met de voorschriften van dit geschorste plan van aanleg rekening worden gehouden.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 25, eerste lid, 26, 35, 1e lid, en 37, 1e en 6e l., 1

C.01.0023.N 27 juni 2003 AC nr. 383

Het verbod te bouwen of te verkavelen als gevolg van een in uitzicht gestelde onteigening van het goed als bedoeld in artikel 37, zesde lid, 1, van de Stedenbouwwet, doet zich slechts voor wanneer de onteigenende instantie in het bezit is van een door de Vlaamse regering goedgekeurd onteigeningsplan dat betrekking heeft op het geheel of op een deel van het op het plan van aanleg afgebeelde grondgebied; in dergelijk geval kan de eigenaar na tien jaren te rekenen van de inwerkingtreding van het plan van aanleg, de bevoegde instantie verzoeken van de onteigening van zijn goed af te zien.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

- STEDENBOUW - Onteigening

Artt. 3 en 5

C.02.0191.F 24 oktober 2003 AC nr. 527

De rechtsvordering tot onteigening heeft een zakelijk karakter en is niet noodzakelijk gericht tegen de werkelijke eigenaar van het goed waarop zij betrekking heeft, maar wel tegen degene die blijkens het administratief onderzoek of de kadastrale gegevens de eigenaar op het ogenblik van de dagvaarding blijkt te zijn.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 35 en 37

C.99.0355.F 10 mei 2001 AC nr. ...

De aangetekende brief waarbij een eigenaar de bevoegde overheid kan verzoeken van de onteigening van zijn goed af te zien wanneer de percelen niet zijn aangekocht of de onteigeningsprocedure niet is begonnen binnen de termijn van tien jaar te rekenen van de inwerkingtreding van een plan van aanleg, zodat hij aanspraak kan maken op de wettelijke vergoeding ingeval de bevoegde overheid zich niet heeft uitgesproken binnen een jaar, te rekenen van de datum van verzending van de aangetekende brief, kan dat gevolg niet hebben wanneer hij aan de bevoegde overheid is gestuurd voordat de vastgestelde termijn voor de onteigeningen of de aankopen was verstreken.

- STEDENBOUW - Onteigening

C.97.0292.N 24 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer de onteigenende overheid binnen het jaar antwoordt dat zij afziet van de onteigening kan de eigenaar geen recht op vergoeding laten gelden maar zal hij aangewezen zijn op de gemeenrechtelijke vergoeding indien daartoe grond bestaat

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Artt. 35 en 37, tweede lid

C.96.0373.F 30 januari 1998 AC nr. ...

Wanneer een pand waarop een plan van aanleg van toepassing is, niet binnen de wettelijke termijn is onteigend, verschilt de "dag van het ontstaan van het recht op schadevergoeding (in het Frans: droit à l'indemnité)", waarop de waarde die het pand had op het ogenblik van de verwerving moet worden geactualiseerd, niet van het "ogenblik van het ontstaan van het recht op schadevergoeding (in het Frans: droit à l'indemnisation)", waarop het pand moet worden geraamd om de door het plan van aanleg eventueel veroorzaakte waardevermindering te bepalen.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Artt. 35, eerste en laatste lid, en 37, eerste en derde lid

C.00.0261.N 13 december 2002 AC nr. 672

Wanneer schadevergoeding wordt gevorderd op grond dat de bevoegde overheid zich niet tijdig over de voorgenomen onteigening, vereist voor de uitvoering van de voorschriften van een plan van aanleg, heeft uitgesproken, ontstaat het recht op schadevergoeding slechts vanaf het ogenblik dat een daad wordt gesteld die de minderwaarde ten gevolge van dat plan tot uiting brengt (1). (1) Zie de conclusie O.M. en de verwijzingen aldaar.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Artt. 37 en 38

C.06.0185.N 6 december 2007 AC nr. 620

Het recht op planschadevergoeding ontstaat slechts vanaf het ogenblik dat een daad wordt gesteld die de minderwaarde tot uiting brengt en wanneer dergelijke daad niet wordt gesteld, vervalt het recht op vergoeding tien jaar na de inwerkingtreding van het plan; de datum van de betekening van de dagvaarding tot het verkrijgen van planschadevergoeding is bepalend om uit te maken of het feit dat het recht op schadevergoeding doet ontstaan , reeds voorhanden is (1). (1) Zie Cass., 16 april 1999, AR C.97.0518.N, nr. 215 en 17 maart 2000 (voltallige zitting), AR C.98.0406.N, nr.185, met concl. adv-gen. BRESSELEERS.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

C.97.0134.N 16 april 1999 AC nr. ...

De minderwaarde ontstaan door de uitwerking van een plan van aanleg geeft recht op schadevergoeding; dat recht ontstaat ofwel bij overdracht van het goed, ofwel bij de weigering van een bouw- of verkavelingsvergunning of nog bij het afleveren van een negatief stedebouwkundig attest.~ Wanneer erfgenamen in onverdeeldheid bepaalde goederen hebben die het voorwerp zijn van een plan van aanleg, ontstaat de minderwaarde op het ogenblik dat het plan van aanleg uitwerking heeft, maar het recht op schadevergoeding ontstaat slechts vanaf het ogenblik dat een daad wordt gesteld die de minderwaarde tot uiting brengt.~ Wanneer een mede-eigenaar van een onroerend goed door de vereffening en verdeling van de nalatenschap die goed in zijn kavel krijgt, maakt dit geen overdracht van het goed uit.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Artt. 37, derde lid en 38, tweede lid

C.07.0608.N 3 september 2009 AC nr. 472

Het vertrekpunt van de éénjarige vervaltermijn van vorderingen tot betaling van planschadevergoeding, is de datum waarop de betrokkene geacht wordt kennis te hebben genomen van de beslissing tot weigering van de bouw- of verkavelingsvergunning en waarop een termijn aanvangt voor het aanwenden van rechtsmiddelen tegen die weigeringsbeslissing (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping nu het van oordeel was dat de wettelijke bepaling, die voorziet dat het recht op schadevergoeding ontstaat bij de weigering van een bouw- of verkavelingsbeslissing, tot gevolg heeft dat het vertrekpunt van de termijn de weigeringsbeslissing zelf is en niet de betekening ervan.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

C.96.0429.N 21 september 2000 AC nr. ...

De minderwaarde ontstaan door de uitwerking van een plan van aanleg geeft recht op schadevergoeding; dat recht ontstaat ofwel bij overdracht van het goed, ofwel bij de weigering van een bouw- of verkavelingsvergunning of nog bij het afleveren van een negatief stedebouwkundig attest. Wanneer erfgenamen in onverdeeldheid bepaalde goederen hebben die het voorwerp zijn van een plan van aanleg, ontstaat de minderwaarde op het ogenblik dat het plan van aanleg uitwerking heeft, maar het recht op schadevergoeding ontstaat slechts vanaf het ogenblik dat een daad wordt gesteld die de minderwaarde tot uiting brengt. Wanneer een mede-eigenaar van een onroerend goed door de vereffening en verdeling van de nalatenschap die goed in zijn kavel krijgt, maakt dit geen overdracht van het goed uit. (Artt. 37, derde lid en 38, tweede lid, Wet Ruimtelijke Ordening en Stedebouw (1) .(1) Cass. 16 april 1999, A.R. nr C.97.0134.N, nr 215.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Artt. 37, eerste en derde lid, en 38, tweede lid

C.14.0028.N 7 november 2014 AC nr. 682

Een stedenbouwkundig attest is negatief en doet aldus het recht op planschadevergoeding en de eenjarige verjaring van de vordering lopen, wanneer het een bestemming vermeldt waaruit een bouw- of verkavelingsverbod blijkt.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Het recht op planschadevergoeding ontstaat slechts wanneer, binnen de tien jaar te rekenen van de datum van inwerkingtreding van het plan, een daad wordt gesteld die de minderwaarde tot uiting brengt (1) en die de eenjarige termijn om de vordering in te stellen doet lopen; het recht op schadevergoeding vervalt zodra één van beide termijnen is verstreken. (1) Cass. 6 december 2007, AR C.06.0185.N, AC 2007, nr. 620; Cass. 13 december 2002, AR C.00.0261.N, AC 2002, nr. 672, met concl. van advocaat-generaal G. DUBRULLE; Cass. 17 maart 2000 (volt. zitt.), AR C.98.0406.N, AC 2000, nr. 185, met concl. van advocaat-generaal G. BRESSELEERS.

- STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Artt. 44 en 64

P.97.0304.N 28 september 1999 AC nr. ...

De vernietiging van een bouwvergunning bij arrest van de Raad van State plaatst de aanvrager terug in de toestand waarin hij zich bevond na de indiening van zijn aanvraag, maar voor de behandeling ervan door de overheid.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Artt. 45, § 4, eerste en tweede lid, 54, § 2, en 57, § 1

C.06.0285.N 11 oktober 2007 AC nr. 476

Het door de Stedenbouwwet georganiseerde specifiek bestuurlijk toezicht dat door de gemachtigde ambtenaar wordt uitgeoefend ten aanzien van een beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen die een verkavelingsvergunning verleent, sluit de uitoefening van het algemeen bestuurlijk toezicht op de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen tot toekenning van de verkavelingsvergunning en op de voorafgaande beslissing van de gemeenteraad over de zaak van wegen uit (1). (1) D. LINDEMANS en J. BLANCKE, De bouw- en de verkavelingsvergunning in het Vlaamse Gewest, Heule, UGA, 1997, p. 134, nr 85; J. VERKESTDe beoordeling van de goede plaatselijke aanleg en van de wegenbouwwerken door de gemeente en de gemachtigde ambtenaar bij het onderzoek van een verkavelingsaanvraag", (noot onder R.v.St. nr 109.458, 17 juli 2002), T.R.O.S., 2003, (31) 43.

- GEMEENTE -

- STEDENBOUW - Allerlei

- STEDENBOUW - Verkaveling

Artt. 45, 46, 48, 53, 54, 55 en 57, § 1, eerste lid

C.06.0285.N 11 oktober 2007 AC nr. 476

De hoofdelementen voor de procedure van een verkavelingsvergunning zijn dezelfde als deze van een bouwvergunning.

- STEDENBOUW - Verkaveling

Artt. 45, 46, 54, § 2 en 57, § 1

C.06.0285.N 11 oktober 2007 AC nr. 476

Een door het College van Burgemeester en Schepenen toegekende verkavelingsvergunning kan door de gemachtigde ambtenaar worden geschorst en wordt pas uitvoerbaar indien de aanvrager binnen veertig dagen na ontvangst van de vergunning geen beslissing tot schorsing ter kennis is gebracht.

- STEDENBOUW - Verkaveling

Artt. 55, § 2 en 68, derde lid

C.97.0457.N 18 juni 1999 AC nr. ...

De rechter kan de opheffing van het bevel tot staking van het werk bevelen in het geval dat de ministeriële beslissing die de door de bestendige deputatie verleende bouwvergunning vernietigt, niet tijdig aan de aanvrager ter kennis is gegeven overeenkomstig artikel 55, § 2, wet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw; daarbij toetst hij de wettigheid van het besluit van de bestendige deputatie niet maar stelt hij enkel vast dat het ministerieel besluit dat aan het bevel tot staking ten grondslag ligt, geen uitwerking heeft.

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

Artt. 65, § 1 en 67, § 1

C.97.0158.N 11 mei 2000 AC nr. ...

De vordering van het Vlaams Gewest tot herstel van de plaats in de vorige staat is ontvankelijk als ze niet strekt tot vrijwaring van het algemeen belang van de gemeenschap maar tot herstel van de schade aan de private belangen van dat Gewest (1). (1) Zie Cass., 25 april 1996, A.R. P.94.1188.N, nr 129, 7 mei 1996, A.R. P.95.0234.N, nr 156 en 22 juni 1999, A.R. P.97.0664.N, nr 382 (in strafzaken).

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 65, §§ 1 en 2, en 67

P.94.1243.N 7 mei 1996 AC nr. ...

Aangezien het Vlaamse Gewest inzake ruimtelijke ordening bij zijn herstelvordering optreedt voor het algemeen belang en niet voor particuliere belangen, is zijn vordering tot uitvoering van aanpassingswerken, bij gebrek aan schade aan particuliere belangen van het Vlaamse Gewest, niet ontvankelijk.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.95.0952.N 27 februari 1996 AC nr. ...

Aangezien de gemachtigde ambtenaar inzake ruimtelijke ordening bij zijn herstelvordering optreedt voor het algemeen belang en niet voor particuliere belangen en zijn vordering zich integreert in de strafvordering, is zijn stelling als burgerlijke partij ten behoeve van voormelde vordering, bij gebrek aan schade aan particuliere belangen van de steller, niet ontvankelijk.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Artt. 7, 8, 14 en 16

C.02.0191.F 24 oktober 2003 AC nr. 527

Door de uitwerking van het onteigeningsvonnis dat vaststelt dat alle door wet voorgeschreven voorwaarden en vormvereisten in acht zijn genomen, gaat het eigendomsrecht definitief en zonder voorbehoud over van het vermogen van de titularis van dat recht naar dat van de onteigenaar; vanaf dat tijdstip dient eender wie bezwaren heeft, zelfs als het om de werkelijke eigenaars gaat, de vordering tot herziening in te stellen op grond waarvan hij zowel de regelmatigheid van de onteigening als het bedrag van de voorlopige vergoedingen kan betwisten (1). (1) Zie Cass., 21 okt. 1966 (Bull. en Pas. I, 1967, 240); 7 dec. 1990, AR 6337, AC 1990-1991, nr 181 en concl. adv.-gen. du Jardin.

- ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE -

Wet van 3 jan. 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapenen en op de handel in munitie

Art. 3

P.94.0659.F 21 september 1994 AC nr. ...

De Belgische wetsbepaling krachtens welke dolken en dolkmessen geacht worden verboden wapenen te zijn is gerechtvaardigd door overwegingen van openbare veiligheid.~

- WAPENS -

Aangezien verboden of beperkingen van invoer, uitvoer of doorvoer, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de openbare veiligheid, uitdrukkelijk zijn toegestaan door het E.E.G.-Verdrag en de Belgische wetsbepaling krachtens welke dolken en dolkmessen geacht worden verboden wapenen te zijn gerechtvaardigd is door overwegingen van openbare veiligheid, vereist de toepassing van die nationaalrechtelijke bepaling geen uitlegging van bepalingen van het gemeenschapsrecht en is het Hof derhalve niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

- WAPENS -

Art. 3, eerste lid

P.96.1417.N 30 juni 1998 AC nr. ...

Worden geacht verboden wapens te zijn de verdoken of geheime aanvalswapens, voor zover ze niet als verweerwapens of oorlogswapens moeten worden beschouwd en hetzij wapens zijn die het uiterlijk hiervan niet hebben, hetzij tuigen, gereedschappen of voorwerpen zijn die normaal, tenzij bij toeval, niet als wapen worden gebruikt, maar blijkens de concrete omstandigheden van de zaak voor aanval worden bestemd.

- WAPENS -

Wet van 3 juli 1967 betreffende (de preventie van of) de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

Art. 14, § 3, tweede lid

C.12.0425.N 3 mei 2013 AC nr. ...

Uit artikel 14, §3, tweede lid, van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel volgt niet dat het de bedoeling was van de wetgever de last van de uitgaven definitief ten laste te laten van de overheid (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Uit artikel 14, §3, tweede lid, van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel volgt niet dat het de bedoeling was van de wetgever de last van de uitgaven definitief ten laste te laten van de overheid (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INDEPLAATSSTELLING -

Artt. 2bis, 3bis en 19

P.13.0727.F 23 oktober 2013 AC nr. ...

De specifieke schade van de tewerkstellende overheid is het brutoloon dat zij heeft moeten doorbetalen aan haar personeelslid dat het slachtoffer is van een ongeval dat aan de fout van een derde is te wijten; die schade kan worden bepaald door de beslissing van de administratieve gezondheidsdienst, die bindend is voor de werkgever, waaruit blijkt dat de getroffene geen toestemming werd verleend om gedurende een bepaalde periode het werk te hervatten, ongeacht de eventueel afnemende graad van arbeidsongeschiktheid in de loop van die periode (1). (1) Zie Cass. 30 mei 2011, AR C.09.0499.N, AC 2011, nr. 361 en Cass. 18 nov. 2011, AR C.09.0521.F, AC 2011, nr. 625, met concl. adv.-gen. Werquin. Het openbaar ministerie heeft te dezen geconcludeerd dat het eerste onderdeel gegrond was omdat de twee bestreden vonnissen zich voor de raming van de schade van de verweerster alleen baseerden op de verslagen van de Administratieve gezondheidsdienst en oordeelden dat het Waalse Gewest rekening diende te houden met die verslagen en dat de afnemende graad van tijdelijke arbeidsongeschiktheid die de gerechtsdeskundige in aanmerking heeft genomen, haar niet konden worden tegengeworpen, daar waar het verslag van de Administratieve gezondheidsdienst zowel de derde aansprakelijke als de tewerkstellende overheid kon worden tegengeworpen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Artt. 3bis, eerste lid, en 6, § 3

S.12.0001.N 10 maart 2014 AC nr. ...

Bij een tijdelijke verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid na de consolidatiedatum waardoor het door een arbeidsongeval getroffen contractueel personeelslid van een gemeente zijn betrekking tijdelijk niet meer kan uitoefenen, heeft die getroffene, staande de arbeidsovereenkomst, op grond van een meer gunstige bepaling van het personeelsstatuut, gedurende de periode van tijdelijke verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid recht op vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid, ongeacht de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid; indien de periode van tijdelijke verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid voortduurt nadat de arbeidsovereenkomst een einde heeft genomen, blijft die getroffene verder recht hebben op een dagelijkse vergoeding gelijk aan 90 pct. van het gemiddeld dagbedrag, dit op voorwaarde dat hij een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 10 pct. heeft zo de tijdelijke verergeringstoestand zich heeft voorgedaan na de bij artikel 11 van het KB van 13 juli 1970 bepaalde herzieningstermijn (1). (1) Zie concl. OM.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- AMBTENAAR - Allerlei

Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

Art. 1

S.99.0091.N 7 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer in de overheidssector, een rechtspersoon of instelling, door de eerste rechter veroordeeld wordt tot betaling van vergoedingen voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk aan eensdeels de getroffene anderdeels de verzekeringsinstelling inzake ziekte en invaliditeit, heeft het feit dat de veroordeling van de bedoelde rechtspersoon of instelling ten aanzien van de getroffene in kracht van gewijsde is gegaan, niet tot gevolg dat de zaak tussen die rechtspersoon of instelling en de verzekeringsinstelling door de appèlrechter niet meer in zijn volheid kan beoordeeld worden en dat de appèlrechter desaangaande geen deskundig onderzoek meer kan bevelen.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 1, tweede lid

P.03.0367.F 3 december 2003 AC nr. 614

De leden van de rijkswacht zijn uitgesloten uit het toepassingsgebied van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- POLITIE -

Art. 12

S.95.0002.F 18 september 1995 AC nr. ...

De bepalingen van de arbeidsongevallenwetgeving die de omzetting van de rente in kapitaal regelen, betreffen de aan de getroffene verschuldigde schadeloosstelling en raken derhalve de openbare orde.~

- OPENBARE ORDE -

- ARBEIDSONGEVAL - Algemeen

Art. 14, § 3

C.10.0040.F 3 december 2012 AC nr. ...

Aangezien de overdracht van de rechten en vorderingen van de indeplaatssteller aan de indeplaatsgestelde geschiedt door de betaling van de bezoldiging, en dus op dat ogenblik, worden de overgedragen rechten en vorderingen niet aangetast door de overeenkomst over de omvang van de schade die de werknemer na die betaling heeft gesloten met de verzekeraar van de voor het ongeval aansprakelijke persoon.

- INDEPLAATSSTELLING -

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

C.08.0303.F 17 januari 2011 AC nr. ...

Uit artikel 41, eerste lid, van de wet van 25 juni op de landverzekering, volgt dat de subrogatie van de verzekeraar met wie de gemeente een verzekeringsovereenkomst is aangegaan krachtens artikel 27 van het koninklijk besluit van 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige personeelsleden van provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare centra voor maatschappelijk welzijn, diensten, instellingen en verenigingen voor maatschappelijk welzijn, diensten van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en diensten van het College van de Franse Gemeenschapscommissie en openbare kassen van lening, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, niet beperkt is tot de subrogatoire vordering die de gemeente is toegekend bij artikel 14, §3, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, maar zich uitstrekt tot de andere rechten en rechtsvorderingen van de gemeente tegen de schadeveroorzaker.

- VERZEKERING - Landverzekering

- ARBEIDSONGEVAL - Verzekering

P.01.1623.F 24 april 2002 AC nr. 248

De partij die in de rechten van de getroffene treedt, kan van de voor het ongeval aansprakelijke derde alleen de terugbetaling vorderen van de brutobedragen die zij als vervangingsinkomen aan de getroffene heeft uitbetaald, voor zover de rechter vaststelt dat de vergoeding die de getroffene volgens het gemeen recht had kunnen verkrijgen, op dezelfde wijze als zijn loon zou zijn belast (1). (1) Zie Cass., 19 feb. 2001, A.R. C.98.0119.N, en 13 juni 2001, A.R. P.01.0271.F, nrs. 96 en ... .

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- INDEPLAATSSTELLING -

De verzekeraar die een ambtenaar tegen arbeidsongevallen dekt, en die aan zijn door een dergelijk ongeval getroffen verzekerde, tijdens de daaruit voortvloeiende periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid, loon uitbetaalt, treedt van rechtswege in de rechten van de getroffene tegen de voor het ongeval aansprakelijke derde, binnen de grenzen van de door hem uitgekeerde bedragen, enerzijds, en van het bedrag dat de getroffene volgens het gemeen recht had kunnen verkrijgen, anderzijds (1); aangezien de verzekeraar niet de werkgever van de getroffene is, lijdt hij geen persoonlijke schade wegens de derving van diens arbeidsprestaties. (1) Zie Cass., 20 maart 1981, A.R. 2955 (AC, 1980-81, nr. 418).

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- INDEPLAATSSTELLING -

C.98.0119.N 19 februari 2001 AC nr. ...

Het verhaalsrecht van de overheid, gesteund op wettelijke indeplaatsstelling, strekt tot terugbetaling van de door de overheid uitbetaalde bedragen en dit binnen de grenzen van het bedrag dat het slachtoffer krachtens de artt. 1382 en 1383 B.W. had kunnen vorderen van de derde aansprakelijke als vergoeding voor de schade ingevolge het verlies van inkomen, in de hypothese dat zijn loon niet verder was uitbetaald.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 14, § 3, eerste en tweede lid

C.08.0245.N 21 september 2009 AC nr. 511

Uit de wettelijke subrogatie in de rechten van het slachtoffer, zoals bepaald in artikel 14, § 3, tweede en derde lid van de wet van 3 juli 1967, blijkt dat, in de mate de arbeidsongeschiktheid van het getroffen personeelslid te wijten is aan zijn eigen schuld, de financiële last van de doorbetaling van de wedde voor rekening van de tewerkstellende overheid moet blijven. De arbeidsongeschiktheid die te wijten is aan de schuld van het getroffen personeelslid zelf, is een risico dat de wetgever definitief ten laste van de werkgever heeft willen leggen. Wanneer de arbeidsongeschiktheid van het personeelslid veroorzaakt is door de samenlopende fouten van het personeelslid zelf en een derde, kan de tewerkstellende overheid derhalve slechts aanspraak maken op vergoeding van de schade die hij daardoor lijdt tot beloop van het aandeel van de derde aansprakelijke in de schade.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene

- VERBINTENIS -

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 14, § 3, tweede lid

C.03.0188.F 23 februari 2004 AC nr. 94

Inzake ongevallen op de weg naar en van het werk in de overheidssector mag de rechter, bij de vaststelling van de rechten van de publiekrechtelijke rechtspersoon die de last draagt van de aan de getroffene gedurende het tijdvak van tijdelijke arbeidsongeschiktheid betaalde bezoldiging, zich niet baseren op de rechten die aan de getroffene, naar gemeen recht, zijn toegekend op grond van het verslag van een deskundige die in der minne is aangewezen bij een tussen de getroffene en de verzekeraar van de aansprakelijke derde gesloten overeenkomst (1). (1) Zie Cass., 19 okt. 1994, AR P.94.0587.F, nr 441.

- ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Derde

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- INDEPLAATSSTELLING -

Art. 16, eerste lid

S.06.0011.N 27 november 2006 AC nr. 601

In een geschil over de toekenning van vergoedingen wegens een opgelopen arbeidsongeval, ten gunste van een lid van het personeel van besturen, diensten of instellingen die zijn georganiseerd namens en door de gemeenschappen dient de betrokken gemeenschap in de gerechtskosten te worden veroordeeld (1). (1) Cass., 29 nov. 1999, AR S.98.0124.N, nr 638.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.98.0124.N 29 november 1999 AC nr. ...

Het lid van het onderwijzend personeel in inrichtingen van onderwijs die zijn georganiseerd namens en door de gemeenschappen, en dat slachtoffer is van een arbeidsongeval moet ook niet zijn vordering tot toekenning van vergoedingen, renten en gerechtskosten instellen tegen de Belgische Staat die uiteindelijk de last van de vergoedingen en rente evenals de gerechtskosten moet dragen.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

In een geschil over een tijdelijke arbeidsongeschiktheid van een lid van het onderwijzendpersoneel in inrichtingen van onderwijs, die zijn georganiseerd namens en door de gemeenschappen moet de Executieve van de betrokken gemeenschap in de kosten worden veroordeeld.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 19

S.05.0028.F 8 mei 2006 AC nr. 261

De arbeidsrechtbank neemt geen kennis van de geschillen die geen betrekking hebben op de toepassing van de wet betreffende de preventie aan of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk in de overheidssector, maar die betrekking hebben op de toepassing van de bepalingen die het statuut van de getroffene van een van de voormelde ongevallen regelt (1). (1) Cass., 13 dec. 2004, AR S.03.0071.F, nr. 608.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.03.0071.F 13 december 2004 AC nr. 608

De arbeidsrechtbank neemt geen kennis van de geschillen die geen betrekking hebben op de toepassing van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, maar die betrekking hebben op de toepassing van de bepalingen die het statuut van het slachtoffer van een van de voormelde ongevallen regelt (1). (1) Zie Cass., 13 maart 1978 (AC,1978,816), met concl. adv.-gen. Lenaerts p. 816.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

S.99.0122.N 7 februari 2000 AC nr. ...

De arbeidsrechtbank die oordeelt over een geschil met betrekking tot het percentage aan blijvende invaliditeit van een personeelslid van een gemeente, zoals bedoeld in a rtikel 19 van de wet van 3 juli 1967, kan geen lager percentage van blijvende invaliditeit toekennen dan datgene dat door de geneeskundige dienst is erkend.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

S.98.0013.F 1 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer het college van burgemeester en schepenen het door een arbeidsongeval getroffen lid van het gemeentepersoneel geen voorstel heeft gedaan of wanneer dat college geen beslissing heeft genomen waarin dat voorstel is overgenomen, kan dat personeelslid zijn vordering tot schadeloosstelling voorleggen aan de bevoegde rechterlijke overheid ten einde een in kracht van gewijsde gegane beslissing te verkrijgen die de termijn voor herziening van de rente doet ingaan.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 2

S.10.0067.F 28 maart 2011 AC nr. ...

Een arbeidsongeval vereist met name het bestaan van een plotselinge gebeurtenis dat een letsel veroorzaakt; de gewone en normale uitoefening van de dagtaak kan een plotselinge gebeurtenis zijn, op voorwaarde dat er in die uitoefening een element kan worden aangewezen dat het letsel kan hebben veroorzaakt; het is evenwel niet vereist dat voornoemd element losstaat van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst en de handeling die bestaat in het hardhandig tegenhouden, boeien en doen knielen tijdens een oefening van de leerlingen van de politieschool, kan op zich al het element vormen dat het letsel heeft kunnen veroorzaken.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Art. 2, eerste, tweede en vierde lid

S.04.0080.N 6 september 2004 AC nr. 383

Inzake arbeidsongevallen van de leden van de overheidssector kan de uitvoering van de gewone en normale dagtaak een plotselinge gebeurtenis zijn, voor zover in die uitvoering een element aanwijsbaar is dat het letsel kan hebben veroorzaakt, zonder dat er wordt vereist dat dit aanwijsbaar element te onderscheiden is van de uitoefening van de normale dagtaak (1). (1) Zie Cass., 13 okt. 2003, AR S.02.0048.F, nr ...

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.99.0159.F 18 juni 2001 AC nr. ...

Een arbeidsongeval vereist onder meer het bestaan van een plotselinge gebeurtenis die letsel veroorzaakt (1). (1) Cass., 9 nov. 1998, AR. S.97.0142.F, nr. 478; 14 feb. 2000, AR. S.98.0136.F, nr. 117 met concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Een arbeidsongeval vereist onder meer het bestaan van een plotselinge gebeurtenis die letsel veroorzaakt (1). (1) Cass., 9 nov. 1998, AR. S.97.0142.F, nr. 478; 14 feb. 2000, AR. S.98.0136.F, nr. 117 met concl. O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 2, vierde lid

S.09.0029.F 8 februari 2010 AC nr. 90

De artikelen 2, vierde lid, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, en 9, Arbeidsongevallenwet, bepalen dat, wanneer de getroffene of zijn rechthebbenden, benevens het bestaan van een letsel, het bestaan van een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, het letsel, behoudens tegenbewijs, vermoed wordt door een ongeval te zijn veroorzaakt. Dit vermoeden is ingevoerd ten gunste van de getroffene van het ongeval en zijn rechthebbenden en kan alleen door hen worden aangevoerd.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

S.01.0079.F 15 april 2002 AC nr. 228

De shock bij de aanblik van de collega's en de wanorde ten gevolge van de enkele uren tevoren gepleegde overval kan als een plotselinge gebeurtenis worden aangemerkt (1). (1) Zie L. VAN GOSSUM, "Les accidents du travail", 5de ed., Brussel, 2000, p. 53, nr. 3.3.b.1.

- ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs

Art. 20

S.98.0129.F 27 maart 2000 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen in de overheidssector, kan de erkenning van het recht van de getroffene tegen wie de verjaring loopt ten voordele van de bestuurlijke overheid, geenszins worden afgeleid uit het feit dat de bezoldiging werd doorbetaald tijdens de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

S.96.0109.F 20 januari 1997 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen in de overheidssector, kan de erkenning van het recht van de getroffene tegen wie de verjaring loopt ten voordele van de bestuurlijke overheid, geenszins worden afgeleid uit het feit dat de bezoldiging werd doorbetaald tijdens de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid.~

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.95.0100.F 18 november 1996 AC nr. ...

De verjaring van de rechtsvordering tot betaling van de ten gevolge van een arbeidsongeval of een arbeidsongeval in de overheidssector verschuldigde vergoedingen kan worden gestuit door een ter post aangetekende brief aan de schuldenaar van die vergoedingen; een aangetekende brief aan de Administratieve Gezondheidsdienst die geen schuldenaar van die vergoedingen is, kan de verjaring van de rechtsvordering tot betaling ervan bijgevolg niet stuiten.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Het vertrekpunt van de verjaringstermijn van drie jaar die geldt voor vorderingen tot betaling van vergoedingen die verschuldigd zijn ten gevolge van een arbeidsongeval of van een arbeidsongeval in de overheidssector, wordt niet beïnvloed door het feit dat het geschil de toepasselijkheid van de arbeidsongevallenwetten of de graad of de duur van de arbeidsongeschiktheid betreft, noch door het feit dat het een later gerezen geschil betreft.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Het medisch onderzoek van de getroffene van een arbeidsongeval in de overheidssector dat door de Administratieve Gezondheidsdienst, zelfs zonder voorbehoud, is verricht, maakt geen erkenning door de minister uit van het recht van de getroffene op de in geval van blijvende arbeidsongeschiktheid wettelijk verschuldigde vergoedingen en stuit, derhalve, de verjaring niet van de rechtsvordering tot betaling van die vergoedingen.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.95.0129.F 18 november 1996 AC nr. ...

Inzake arbeidsongevallen en arbeidsongevallen in de overheidssector kan geen enkele erkenning van het recht van de getroffene tegen wie de verjaring loopt, worden afgeleid uit een betaling die gedaan werd onder voorbehoud van erkenning van het recht dat die betaling verantwoordt.~

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.94.0085.F 13 november 1995 AC nr. ...

Het medisch onderzoek van de getroffene van een arbeidsongeval in de overheidssector dat door de Administratieve Gezondheidsdienst, zelfs zonder voorbehoud, is verricht, maakt geen erkenning, door de minister, uit van het recht van de getroffene op de in geval van blijvende invaliditeit wettelijk verschuldigde vergoedingen en stuit, derhalve, niet de verjaring van de vordering tot betaling van die vergoedingen.~

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.95.0009.F 13 november 1995 AC nr. ...

Het medisch onderzoek van de getroffene van een arbeidsongeval in de overheidssector dat door de Administratieve Gezondheidsdienst, zelfs zonder voorbehoud, is verricht, maakt geen erkenning, door de minister, uit van het recht van de getroffene op de in geval van blijvende invaliditeit wettelijk verschuldigde vergoedingen en stuit, derhalve, niet de verjaring van de vordering tot betaling van die vergoedingen.~

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.94.0047.F 23 januari 1995 AC nr. ...

Art. 69 Arbeidsongevallenwet inzake de rechtsvordering tot betaling van de vergoedingen heeft geen betrekking op de eis tot herziening van de vergoedingen of een aanvraag tot herziening van de rente op grond van artikel 11 K.B. van 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van sommige personeelsleden van gemeenten, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen overkomen op de weg naar en van het werk.~

- VERJARING - Algemeen

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

Art. 20, eerste lid

S.06.0082.F 4 juni 2007 AC nr. 293

De administratieve rechtshandeling waarvan de kennisgeving de in artikel 20, eerste lid, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, bepaalde verjaring doet ingaan, is niet uitsluitend de beslissing van de overheid die bedoeld wordt in artikel 10, K.B. 13 juli 1970, betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige personeelsleden van provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten, verenigingen van gemeenten, voor arbeidsongevallen, maar kan, indien de vordering tot betaling van de vergoedingen vóór het nemen van die beslissing ingesteld wordt, ook het in de artikelen 8 en 9 van datzelfde besluit bedoelde voorstel van de geneeskundige dienst zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.01.0005.N 1 oktober 2001 AC nr. ...

De nieuwe regeling volgens dewelke de vorderingen tot betaling van vergoedingen verjaren na drie jaar te rekenen van de kennisgeving van de betwiste administratieve rechtshandeling en die van toepassing is op de arbeidsongevallen in de overheidssector, geldt voor de vorderingen die zijn ingesteld vóór 1 augustus 1997, -datum waarop de nieuwe regeling in werking trad- maar waarover alsdan nog geen gerechtelijke beslissing is genomen; deze vorderingen kunnen derhalve niet meer verjaard verklaard worden na drie jaar vanaf het ontstaan van het recht op vergoeding (1). (1) Zie cass., 18 juni 2001, A.R. S.99.0183.F

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.99.0183.F 18 juni 2001 AC nr. ...

De regel volgens welke de vorderingen tot betaling van de vergoedingen verjaren na drie jaar te rekenen van de kennisgeving van de betwiste administratieve rechtshandeling, is van toepassing op de arbeidsongevallen en de beroepsziekten in de overheidssector, waarvan aangifte is gedaan voor 1 augustus 1997 en waarover de rechter geen beslissing heeft gewezen die in kracht van gewijsde is gegaan; de terugwerkende kracht die de wetgever aldus aan die regel verleent is niet onderworpen aan de voorwaarde dat er naar aanleiding van het arbeidsongeval of de beroepsziekte een vordering in rechte is ingesteld vooraleer de verjaring verkregen was met toepassing van de bepaling, die aan voornoemde regel voorafgaat (1). (1) Zie cass., 18 maart 1960 (Bull. en Pas., 1960, I, 844); 13 maart 1989, AR. 6516, nr. 394; 24 jan. 1997, AR. C.96.0068.N, nr. 47; Wetsontwerp houdende diverse maatregelen inzake ambtenarenzaken, Memorie van Toelichting, Gedr St, K., gew. zitt. 1995-1996, nr. 645/1, pp. 5 en 6; W. 20 mei 1997, B.S. 8 juli 1997, pp. 18095 en 18096; artikel 20, eerste lid, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, na de wijziging ervan bij artikel 7 van voormelde wet van 20 mei 1997 houdende diverse maatregelen inzake ambtenarenzaken.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- BEROEPSZIEKTE -

S.99.0184.F 18 juni 2001 AC nr. ...

De verjaringstermijn van de vordering tot betaling van een arbeidsongevallenvergoeding begint te lopen vanaf het ontstaan van het recht op vergoeding (1). (1) Cass., 22 feb. 1982, AR. 3329 (AC, 1981-82, nr. 369); 8 feb. 1993, AR. 8189, nr. 80; artikel 20, eerste lid, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, voor de wijziging ervan bij artikel 7 W. 20 mei 1997.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 20, tweede lid

S.95.0050.F 13 november 1995 AC nr. ...

Nu de regels van het gemene recht, artikel 2248 B.W. niet uitgezonderd, toepasselijk zijn verklaard door de artt. 70 Arbeidsongevallenwet en 20, tweede lid, wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en door beroepsziekten in de overheidssector, houden die artikelen in dat de verjaring wordt gestuit wegens de erkenning, door de schuldenaar van de vergoedingen gedaan, van het recht van de getroffene om, overeenkomstig de wet, vergoeding te verkrijgen van de schade welke die getroffene beweert te hebben geleden.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

Art. 20bis

S.99.0176.F 18 juni 2001 AC nr. ...

De interest op de rente, bedoeld in artikel 20bis van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector is eisbaar vanaf de eerste dag van de derde maand die volgt op de maand waarin de rente eisbaar wordt; ingeval van betwisting voor de rechter is de rente niet eisbaar zolang de rechter de vordering tot betaling ervan niet heeft toegewezen bij een uitvoerbaar geworden beslissing (1). (1) Zie concl. O.M. Het arrest van het Hof van 18 dec. 2000, dat wordt aangehaald in de schriftelijke concl. van het O.M. is intussen gepubliceerd in AC (AR. S.98.0169.F, nr.)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- INTEREST - Allerlei

S.98.0169.F 18 december 2000 AC nr. ...

De interesten op de rente, bedoeld in artikel 20bis Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, zijn niet invorderbaar vanaf de eerste dag van de derde maand die volgt op de maand waarin de dagvaarding is uitgebracht; zij zijn invorderbaar vanaf de eerste dag van de derde maand die volgt op de maand waarin de rente invorderbaar wordt en, in geval van betwisting in rechte, is de rente niet invorderbaar zolang de rechter de vordering tot betaling ervan niet heeft toegewezen bij een uitvoerbaar geworden beslissing (1). (1) Zie cas., 28 nov. 1996, A.R. S.96.0036.F, nr. 463 en de noot 3, p. 1109; 2 nov. 1998, AR. S.97.0164.N, nr. 468; 29 maart 1999, AR. S.98.0040.F, nr. 187.

- INTEREST - Gerechtelijke interest

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.98.0040.F 29 maart 1999 AC nr. ...

In geval van gerechtelijke betwisting kan de rente die verschuldigd in krachtens artikel 22 K.B. 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige personeelsleden van gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, niet worden geëist vanaf de eerste dag van da maand die overeenstemt met die van de consolidatie; de rente is immers niet opeisbaar zolang de rechter de vordering tot betaling van die rente niet heeft toegewezen bij wege van een uitvoerbaar geworden beslissing.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.97.0164.N 2 november 1998 AC nr. ...

In geval van gerechtelijke betwisting kan de rente die verschuldigd is krachtens artikel 22, K.B. 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige personeelsleden van openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen overkomen op de weg naar en van het werk, niet worden geëist vanaf de eerste dag van de maand die overeenstemt met die van de consolidatie of het overlijden; de rente is immers niet opeisbaar zolang de rechter de vordering tot betaling van die rente niet heeft toegewezen bij wege van een uitvoerbaar geworden beslissing.~

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

S.96.0036.F 28 november 1996 AC nr. ...

In geval van gerechterlijke betwisting kan de rente die verschuldigd is krachtens artikel 22, K.B. 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige personeelsleden van gemeenten, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen overkomen op de weg naar en van het werk, niet worden geëist vanaf de eerste dag van de maand die overeenstemt met die van de consolidatie; de rente is immers niet opeisbaar zolang de rechter de vordering tot betaling van die rente niet heeft toegewezen bij wege van een uitvoerbaar geworden beslissing.~

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 23, eerste lid

S.10.0046.F 3 januari 2011 AC nr. ...

Artikel 23, eerste lid, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor beroepsziekten in de overheidssector, sluit de onmiddellijke toepassing van de nieuwe wet alleen uit wat betreft de verkregen rechten op de renten en andere vergoedingen, maar belet de onmiddellijke toepassing niet van een bepaling die deze renten en vergoedingen ten laste van een andere uitkeringsplichtige legt dan die welke de oude wet aanwees (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- BEROEPSZIEKTE -

Art. 2bis, eerste lid

S.08.0002.F 6 april 2009 AC nr. 245

De verplichting, voor de overheid, om de verzekeringsinstelling op de hoogte te brengen, met name wanneer zij weigert, en ongeacht de reden ervan, om een ongeval ten laste te nemen, is zowel van toepassing wanneer de overheid op de hoogte wordt gebracht van het ongeval, als wanneer zij, na hervatting van het werk, op de hoogte wordt gebracht van een nieuwe arbeidsongeschiktheid die de werknemer aan het ongeval toeschrijft (1). (1) Vgl. artikel 63, § 2, Arbeidsongevallenwet, en Cass., 14 dec. 1981, AC, 1981-82, nr. 247.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 3, eerste lid, 1°, b

S.95.0144.F 17 maart 1997 AC nr. ...

De geneeskundige dienst maakt zijn met redenen omklede beslissing omtrent de vaststelling van het percentage blijvende invaliditeit die het gevolg is van een beroepsziekte bekend aan de overheid; de overheid is gebonden door die beslissing welke ertoe strekt de omvang van haar verplichtingen vast te stellen.

- BEROEPSZIEKTE -

Bij de vaststelling van de blijvende invaliditeit die het gevolg is van een beroepsziekte en die krachtens de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel recht geeft op een rente, houdt de geneeskundige dienst o.m. rekening met de vermindering van de waarde van de getroffene op de algemene arbeidsmarkt.

- BEROEPSZIEKTE -

Art. 3bis

C.05.0074.N 10 oktober 2005 AC nr. 493

De getroffenen van een arbeidsongeval in de overheidssector die tijdelijk arbeidsongeschikt zijn - ongeacht of ze dat volledig of gedeeltelijk zijn - genieten het voordeel van de bepalingen die voor algehele tijdelijke arbeidsongeschiktheid in de privé-sector zijn vastgesteld door de Arbeidsongevallenwet (1). (1) Cass., 8 okt. 2001, AR S.99.0187.N, nr 531.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Het personeelslid van de overheidssector waarop de wet van 3 juli 1967 van toepassing is, heeft tot de dag van zijn volledige hervatting van het werk of van de consolidatie recht op de vergoeding van tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid, wanneer vóór de consolidatiedatum de einddatum van de arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur bereikt is.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 3bis, eerste lid

S.99.0187.F 8 oktober 2001 AC nr. ...

Onder voorbehoud van de toepassing van een meer gunstige wets- of verordeningsbepaling, geniet de getroffene van een arbeidsongeval in de overheidssector gedurende de periode van algehele of gedeeltelijke tijdelijke arbeidsongeschiktheid het voordeel van de bepalingen die voor algehele tijdelijke arbeidsongeschiktheid in de privé-sector zijn vastgesteld door de Arbeidsongevallenwet (1). (1) Zie J. JACQMAIN, "Droit social de la fonction publique", Brussel, 1999, p. 183, nr. 14.5.3.; T. PAPART en N. SIMAR, "La réparation du préjudice et les avantages de la sécurité sociale: du sur mesure et non du prêt-à-porter" in L'indemnisation du préjudice corporel, Ed. Jeune Barreau de Liège, 1996, pp. 46 en 47, nr. 2.1.; M. RESPENTINO, "Les accidents du travail dans le secteur public", Ed. Story-Scientia, pp. 56 tot 58, nrs. 53 tot 55; contra: M. BOLLAND, Observations sous cour du travail Liège 9 maart 1992, Bull. ass. 1992, p. 665, inz. pp. 670 tot 672. De wetsbepaling waarvan het arrest van het Hof toepassing maakt is artikel 3bis, eerste lid, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, voor de wijziging ervan bij artikel 7, 1°, W. 19 okt. 1998. Uit de parlementaire voorbereiding van laatstgenoemde wet kan niets worden afgeleid.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Art. 3ter, eerste lid

S.07.0119.N 22 september 2008 AC nr. 494

De schade aan de prothese komt, overeenkomstig artikel 3ter, eerste lid, van de wet van 3 juli 1967, voor vergoeding in aanmerking wanneer de schade zich voordoet tijdens de uitvoering van het werk, zonder dat vereist is dat het slachtoffer op dat ogenblik van de prothese gebruik maakte (1). (1) Zie conclusie O.M.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

Artt. 1 en 14, § 2

C.05.0007.N 9 januari 2006 AC nr. 22

De Belgische Staat is verplicht de vergoedingen en de rechten die voortvloeien uit de wet van 3 juli 1987 betreffende de preventie van of de schadevergoedingen voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en van beroepsziekten in de overheidssector, te betalen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

In de mate een wettelijke of reglementaire norm een werkgever die optreedt als verzekeraar, verplicht sommen te betalen waarvan het bedrag groter is dan wat hij als werkgever zou hebben betaald voor gepresteerde diensten, heeft deze norm tot strekking dat die sommen definitief ten laste blijven van die werkgever; die werkgever lijdt door nakoming van die verplichting geen schade die hij kan terugvorderen van de aansprakelijke derde.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

Artt. 1 en 14, § 3

C.94.0353.N 26 juni 1995 AC nr. ...

De sociale werknemersbijdrage die de overheid afhoudt en betaalt aan de bevoegde instelling, maakt deel uit van de door de overheid uitgekeerde wedde, op grond waarvan die overheid de rechtsvordering van de getroffene kan instellen tegen degene die voor een arbeidsongeval of voor een ongeval op de weg naar en van het werk aansprakelijk is.~

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Artt. 1 en 16

S.04.0080.N 6 september 2004 AC nr. 383

Wanneer het Hof, na aanneming van het cassatieberoep van de getroffene van een arbeidsongeval, een beslissing vernietigt waarbij uitspraak wordt gedaan over een vordering op grond van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, veroordeelt het in de regel de openbare instelling in de procedurekosten.

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels)

Artt. 1 en 1bis

S.98.0151.F 6 december 1999 AC nr. ...

De bepalingen die het toepassingsgebied van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel vaststellen, raken de openbare orde.

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- OPENBARE ORDE -

Artt. 2bis, 3bis en 19

C.09.0521.F 18 november 2011 AC nr. ...

De administratieve gezondheidsdienst doet uitspraak over de toepassing van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector op het door een ongeval getroffen personeelslid, over het percentage en de duur van de tijdelijke arbeidsongeschiktheid, over de consolidatiedatum, het bestaan van blijvende letsels en over het percentage van blijvende ongeschiktheid dat eruit voortvloeit (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

De beslissingen van de administratieve gezondheidsdienst zijn bindend voor de werkgever in de overheidssector en het door het ongeval getroffen personeelslid dat echter tegen die beslissing beroep kan instellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

De beslissingen van de administratieve gezondheidsdienst zijn bindend voor de werkgever in de overheidssector en het door het ongeval getroffen personeelslid dat echter tegen die beslissing beroep kan instellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Artt. 3, 1°, b, 3bis, eerste lid, en 4

S.00.0178.F 24 september 2001 AC nr. ...

Een en hetzelfde tijdvak van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van hetzelfde arbeidsongeval in de overheidssector kan niet tegelijkertijd tijdelijk en blijvend zijn; onwettig is derhalve het arrest dat voor dat tijdvak aan de getroffene vergoedingen toekent zowel op grond van de bepalingen inzake tijdelijke arbeidsongeschiktheid als op grond van de bepalingen inzake blijvende arbeidsongeschiktheid (1). (1) Zie concl. O.M. (AC, 2001, nr ...).

- ARBEIDSONGEVAL - Schade

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Arbeidsongeschiktheid en wedertewerkstelling

Artt. 3, eerste lid, 1°, a, en 20, eerste lid

S.99.0184.F 18 juni 2001 AC nr. ...

De verjaringstermijn van de vordering tot betaling van een vergoeding voor medische, chirurgische en ziekenhuiskosten die zijn gemaakt ten gevolge van een arbeidsongeval in de overheidssector begint te lopen vanaf het ogenblik waarop de kosten worden gemaakt (1). (1) Artt. 3, eerste lid, 1°, a, en 20, eerste lid, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, voor de wijziging ervan, respectievelijk bij de artt. 3 en 7 W. 20 mei 1997; wat betreft de bevoegdheid van het Hof om een rechtsgrond in de plaats te stellen waardoor het dictum wordt verantwoord, zie cass., 16 okt. 1989, AR. 8591, nr. 95; 5 mei 1993, AR. P.93.0497.F, nr. 221.

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Artt. 4 en 13

S.94.0125.N 13 maart 1995 AC nr. ...

Geen wetsbepaling schrijft de indexering voor van de jaarlijkse bezoldiging van de getroffene van een arbeidsongeval, op grond waarvan de rente wegens blijvende invaliditeit wordt vastgesteld; enkel de uit te betalen rente is vatbaar voor indexering.~

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Artt. 4 en 20

S.94.0047.F 23 januari 1995 AC nr. ...

Van de in artikel 72 Arbeidsongevallenwet bepaalde termijn om een eis tot herziening van de arbeidsongevallenvergoedingen in te stellen is geen sprake in artikel 20 Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel.~

- ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

- VERJARING - Algemeen

Artt. 4, § 1, laatste lid, 19

S.99.0122.N 7 februari 2000 AC nr. ...

De regeling tot bindende erkenning van de graad van blijvende invaliditeit van het personeelslid van de overheid dat slachtoffer werd van een arbeidsongeval of ongeval op de weg naar en van het werk, die op grond van wettelijke bepalingen is uitgewerkt in een koninklijk besluit, doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van het arbeidsgerecht om de geschillen met betrekking tot het percentage aan blijvende invaliditeit te beslechten, ook al dient het arbeidsgerecht de wettelijke regeling tot erkenning in acht te nemen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

Artt. 6, § 1, en 7, § 2

S.06.0060.F 8 oktober 2007 AC nr. 460

De onderwijzer die getroffen wordt door een arbeidsongeval, dat aan de oorsprong ligt van zijn gedeeltelijke blijvende arbeidsongeschiktheid, en die vervolgens ter beschikking wordt gesteld om persoonlijke redenen vóór het rustpensioen, bevindt zich niet in de situatie van de getroffene van een arbeidsongeval die in de zin van artikel 6, § 1, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, de uitoefening van zijn ambt behoudt, aangezien de terbeschikkingstelling tot gevolg heeft dat zijn ambt vrijgemaakt wordt en hij niet langer gemachtigd is het uit te oefenen.

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Gemeenschappen en gewesten)

- ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels

Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Art. 10

S.94.0031.F 17 oktober 1994 AC nr. ...

De rechter verantwoordt naar recht zijn beslissing dat er tussen de werknemer en de werkgever een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd bestond, wanneer hij oordeelt dat de werkgever, op geen enkel moment tijdens de periode waarin de arbeidsovereenkomsten voor een bepaalde tijd werden vernieuwd, een wettige reden had om aan de werknemer opeenvolgende overeenkomsten voor een bepaalde tijd op te leggen, aangezien de werkgever een handelsactiviteit ontwikkelde die normalerwijze de tewerkstelling van die werknemer voor onbepaalde tijd rechtvaardigde en onder die voorwaarden, het louter vooruitzicht van de stopzetting van de activiteit op min of meer lange termijn geen wettige reden opleverde, in de zin van artikel 10 Arbeidsovereenkomstenwet.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

Art. 10, eerste lid

S.12.0142.F 30 september 2013 AC nr. ...

De rechter die oordeelt dat het aangevoerde belang van de werknemer het sluiten van twee opeenvolgende overeenkomsten van bepaalde duur niet rechtvaardigt omdat dat element laat vermoeden dat het bedrijf de wettelijke bepalingen wil omzeilen en het beginsel van de werkzekerheid dat de wet nastreeft in gevaar wil brengen, verantwoordt naar recht zijn beslissing om de verschillende arbeidsovereenkomsten van bepaalde duur aan te merken als een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

S.02.0060.N 2 december 2002 AC nr. 649

De regel waaruit volgt, dat partijen die verscheidene opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor een bepaalde tijd hebben afgesloten zonder dat er een onderbreking is, toe te schrijven aan de werknemer, verondersteld worden een overeenkomst voor onbepaalde tijd te hebben aangegaan, behalve wanneer de werkgever het bewijs levert dat deze overeenkomsten gerechtvaardigd waren wegens de aard van het werk of wegens andere wettige reden, stelt een wettelijk vermoeden in in het voordeel van de werknemer en kan derhalve enkel door hem worden ingeroepen; de werkgever kan het bedoelde vermoeden, wanneer het in zijn nadeel wordt aangevoerd, weerleggen op de door de wet bepaalde wijze.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

Art. 101

S.99.0142.N 20 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer de handelsvertegenwoordiger het voordeel van het recht op uitwinningsvergoeding laat gelden, moet de door de werkgever te bewijzen afwezigheid van schade beroordeeld worden op het ogenblik van de beëindiging van de overeenkomst.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Uitwinningsvergoeding

Wanneer de rechter vaststelt dat de beëindiging van de arbeidsovereenkomst van de handelsvertegenwoordiger door de werkgever het verlies van cliënteel tot gevolg had en dat de aanvraag voor de brugpensioenregeling niet het bewijs inhoudt dat uit die beëindiging geen nadeel volgt, verantwoordt hij naar recht zijn beslissing.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Uitwinningsvergoeding

S.98.0103.N 26 april 1999 AC nr. ...

Is naar recht verantwoord het arrest dat beslist dat geen uitwinningsvergoeding verschuldigd is, na te hebben vastgesteld dat het door de handelsvertegenwoordiger aangebrachte cliënteel op het ogenblik van de beëindigingen van de arbeidsovereenkomst, bij de werkgever niet meer aanwezig was, nu zij door de werkgever aan de andere onderneming was afgestaan, en op die grond oordeelt zonder deswege te worden bekritiseerd, dat het verlies van cliënteel en de daaruitvolgende schade niet het gevolg zijn van de beëindigingen van de arbeidsovereenkomst.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Uitwinningsvergoeding

S.94.0016.F 14 november 1994 AC nr. ...

Wanneer de rechter beslist dat de vroegere werkgever van een handelsvertegenwoordiger heeft bewezen dat uit de beëindiging van de overeenkomst voor de handelsvertegenwoordiger geen nadeel is gevolgd, kan hij, zonder omkering van de bewijslast, daaruit wettig afleiden dat laatstbedoelde de beweringen niet kon staven die hij opwierp tegen de door de rechter in aanmerking genomen bewijzen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Uitwinningsvergoeding

Wanneer de rechter zegt dat een handelsvertegenwoordiger zijn cliënteel niet heeft verloren wegens beëindiging van de overeenkomst door zijn werkgever, verantwoordt hij naar recht zijn beslissing dat uit de beëindiging van de overeenkomst voor die handelsvertegenwoordiger geen nadeel is gevolgd dat toekenning van een uitwinningsvergoeding zou rechtvaardigen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Uitwinningsvergoeding

Art. 101, eerste lid

S.02.0030.F 10 maart 2003 AC nr. 160

De handelsvertegenwoordiger lijdt geen nadeel dat hem recht geeft op een uitwinningsvergoeding wanneer de bodemrechter vaststelt dat die handelsvertegenwoordiger erin geslaagd is zijn nieuwe werkgever het cliënteel te verschaffen dat hij vroeger bij zijn vorige werkgever heeft aangebracht (1). (1) Het arrest van het Hof is, wat het tweede middel betreft dat niet is gepubliceerd in de AC, in overeenstemming met de samenvatting. Zie ook Cass., 31 okt. 1973 (AC, 1974, 258); 21 dec. 1981, AR 3310 (ibid., 1981-82, nr 263).

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Uitwinningsvergoeding

Wanneer de handelsvertegenwoordiger zich beroept op het recht op een uitwinningsvergoeding, moet het door de werkgever te bewijzen feit dat de vertegenwoordiger geen nadeel geleden heeft in de regel worden beoordeeld op het tijdstip waarop de overeenkomst wordt beëindigd; het feit dat genoemde vertegenwoordiger geen nadeel geleden heeft door verlies van cliënteel kan evenwel, wanneer hij een activiteit voortzet waardoor hij dat cliënteel kan behouden, worden afgeleid uit feiten die dagtekenen van na de beëindiging van de overeenkomst (1). (1) Zie Cass., 20 maart 2000, AR S.99.0142.N, nr 189; A. de THEUX, "Représentation commerciale: conditions d'octroi de l'indemnité d'éviction", Chron. D.S, 1994, 1, pp.17 en 18, nr 25; D. RYCKX, "Uitwinningsvergoeding - afwezigheid van nadeel - tijdstip van beoordeling: duidelijker of ...?", Chron. D.S., 2001, 05, p. 249 ("Tijdstip van beoordeling").

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Uitwinningsvergoeding

Art. 104, eerste en tweede lid

S.97.0139.F 15 juni 1998 AC nr. ...

Om te oordelen of het jaarlijks loon van een handelsvertegenwoordiger meer bedraagt dan 650.000 frank en of derhalve het concurrentiebeding in een arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordigers ongeldig is, dient rekening te worden gehouden met het loon, dat verschuldigd is op het ogenblik dat dit beding uitwerking moet krijgen, dat wil zeggen op de dag waarop de arbeidsbetrekkingen eindigen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Art. 119.1

S.08.0008.N 20 oktober 2008 AC nr. 563

De omstandigheid dat de RSZ bij het invorderen van socialezekerheidsbijdragen voor gewone werknemers het bewijs moet leveren van een gezagsverhouding en dat hij voor de huisarbeiders bedoeld in artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969, slechts moet bewijzen dat die huisarbeiders in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst werken, houdt op zich geen verboden ongelijke behandeling of discriminatie van hun opdrachtgevers in, vermits de bedoelde werknemers en huisarbeiders zich niet in dezelfde situatie bevinden en het onderscheid in behandeling gelet op het beoogde doel van het verlenen van dezelfde sociale bescherming ook objectief en redelijk verantwoord is.

- GRONDWET - Art. 10

De uitbreiding van het toepassingsgebied van de RSZ-wet van 27 juni 1969 heeft tot doel deze personen, die in sociaal-economisch opzicht in een zelfde toestand verkeren als de werknemers, dezelfde sociale bescherming te verlenen zodat artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 er aldus toe strekt de huisarbeiders die niet onder het gezag van een werkgever werken in omstandigheden die gelijkaardig zijn aan die van een arbeidsovereenkomst in de zin van artikel 119.1, van de Arbeidsovereenkomstenwet, dezelfde sociale bescherming te verlenen als de huisarbeiders die wel door een arbeidsovereenkomst verbonden zijn. Deze gelijkstelling met werknemers, die beperkt is tot de sociale zekerheidswetgeving en niet raakt aan de bestaande rechtsverhouding tussen partijen, is geen maatregel die ertoe strekt de bewijslast van de RSZ bij "de aanpak van schijnzelfstandigheid" te verlichten.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Uit artikel 119.1, van de Arbeidsovereenkomstenwet en artikel 2, § 1, van de RSZ-wet van 27 juni 1969 volgt dat de verruiming van de toepassing van de wet van 27 juni 1969 bij artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot de personen die op een door hen gekozen plaats, in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst grondstoffen of gedeeltelijk afgewerkte producten bewerken die één of verschillende handelaars hun hebben toevertrouwd en die alleen werken of gewoonlijk ten hoogste vier helpers tewerkstellen, alsmede tot die handelaars, van toepassing is op personen die niet onder het gezag van een werkgever arbeid verrichten (1). (1) Zie Cass., 19 juni 2006, AR S.04.0154.N, AC, 2006, nr 336.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.04.0154.N 19 juni 2006 AC nr. 336

De personen bedoeld in artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 zijn niet de huisarbeiders omschreven in artikel 119.1 van de Arbeidsovereenkomstenwet, bijgevolg moet bij de beoordeling van gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst in het kader van artikel 3, 4°, van het voormeld uitvoeringsbesluit geen rekening worden gehouden met het gezagselement, zoals dit besloten ligt in artikel 119.1 van de Arbeidsovereenkomstenwet.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 11bis

S.10.0036.N 2 mei 2011 AC nr. ...

Artikel 11bis Arbeidsovereenkomstenwet is vreemd aan de vaststelling van het loonbedrag dat verschuldigd is voor een deeltijdse tewerkstelling tot beloop van een derde van een voltijdse betrekking.

- LOON - Recht op loon

S.08.0056.N 3 november 2008 AC nr. 606

Uit het bepaalde in artikel 11bis, van de Arbeidsovereenkomstenwet, dat van dwingend recht is ten voordele van de werknemer, volgt dat een werknemer die deeltijds is tewerkgesteld voor een vijfde van een voltijdse betrekking, niettemin recht heeft op een loon verschuldigd voor een werknemer die een derde van de normale arbeidsduur presteert als niet blijkt dat van deze regel van minimale tewerkstelling voor een derde is afgeweken door de Koning of een collectieve arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

- LOON - Recht op loon

S.97.0153.F 4 oktober 1999 AC nr. ...

Bij ontstentenis van, in de programmawet van 22 dec. 1989 bepaalde, openbaarmaking van de werkroosters van de deeltijdse werknemers, worden de werknemers vermoed hun arbeidsprestaties voltijds te hebben verricht zonder dat het bewijs van het tegendeel kan worden aangebracht; dat vermoeden is evenwel ingesteld ten voordele van de instellingen en ambtenaren die bevoegd zijn om zwartwerk te voorkomen en te bestrijden en niet ten voordele van de werknemers.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

S.98.0057.N 31 mei 1999 AC nr. ...

Wanneer de wekelijkse arbeidsduur van de deeltijds tewerkgestelde werknemer lager ligt dan het bij artikel 11bis van de Arbeidsovereenkomstenwet bepaalde minimum van een derde van de wekelijkse arbeidsduur van de voltijds tewerkgestelde werknemer, is het loon verschuldigd op basis van de minimumgrens, maar de geleverde arbeid verliest hierdoor niet het karakter van deeltijdse arbeid.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Art. 11ter, § 1

S.00.0009.F 28 januari 2002 AC nr. 57

In een vervangingsovereenkomst hoeft de vervangende werknemer niet het werk te doen van de werknemer die hij vervangt en evenmin dezelfde taken te vervullen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

De vervangingsovereenkomst kan voor bepaalde tijd worden gesloten.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Art. 121

S.96.0016.N 7 oktober 1996 AC nr. ...

Het vermoeden dat een overeenkomst tussen een werkgever en een student, welke benaming aan die overeenkomst ook is gegeven, een arbeidsovereenkomst is, geldt tot het tegendeel is bewezen, dit is tot bewezen is dat bedoelde overeenkomst geen arbeidsovereenkomst is.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 14

S.11.0051.F 4 februari 2013 AC nr. ...

Artikel 5, 2°, van de Arbeidswet van 16 maart 1971 en artikel 14 van de wet van 3 juli 1978 verbieden niet om aan andere dan jeugdige werknemers de nietigheid van de dienstbetrekking of van de arbeidsovereenkomst tegen te stellen, wanneer arbeid wordt verricht, buiten speelzalen, ingevolge een dienstbetrekking of overeenkomst die nietig is om andere redenen dan diegene die de reglementering van de arbeidsverhoudingen betreffen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

Art. 15

S.08.0015.N 20 april 2009 AC nr. 260

Artikel 26, van de wet van 17 april 1878, houdende de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, is van toepassing op elke burgerlijke rechtsvordering die tot een veroordeling strekt en die steunt op feiten die het bestaan van een misdrijf doen blijken, zelfs wanneer die feiten eveneens een contractuele tekortkoming uitmaken en het voorwerp van de vordering in de uitvoering van de contractuele verbintenis bestaat, zodat het arrest dat de vordering tot betaling van achterstallig loon en vakantiegeld verjaard verklaart op grond van artikel 15 van de arbeidsovereenkomstenwet, dat geen bijzondere afwijkende wetsbepaling is in de zin van artikel 26 van de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, zonder de toepassing te onderzoeken van de verjaring bepaald in artikel 26 van de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, de wet schendt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

S.07.0050.N 14 januari 2008 AC nr. 26

De in artikel 15 van de Arbeidsovereenkomstenwet bedoelde rechtsvorderingen die uit de arbeidsovereenkomst ontstaan, zijn enkel de rechtsvorderingen tot vergoeding van schade op grond van contractuele aansprakelijkheid en dit artikel is dan ook geen bijzondere wet in de zin van artikel 26 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals van toepassing sinds de Wet van 10 juni 1998.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

S.04.0088.N 22 januari 2007 AC nr. 36

Artikel 26 van de wet van 17 april 1878 houdende Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering is van toepassing op elke burgerlijke rechtsvordering die gestoeld is op feiten die het bestaan van een misdrijf doen blijken, zelfs wanneer die feiten eveneens een contractuele tekortkoming van de werkgever uitmaken en het voorwerp van de vordering in de uitvoering van die contractuele verbintenis bestaat als herstel van de geleden schade (1) (2). (1) Cass. (Verenigde kamers), 23 okt. 2006, AR S.05.0010.F, nr ... met concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ; zie Cass., 2 april 2001, AR S.00.0090.F, nr 193. (2) Artt. 3 en 4 in hun versie zowel vóór als na de wijziging bij wetten van 11 juni 1994 en 28 maart 2000 en artikel 26 in zijn versie zoals van kracht zowel vóór als na wijziging bij wet van 10 juni 1998 van de wet van 17 april 1878, Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering.

- LOON - Bescherming

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

S.04.0165.N 22 januari 2007 AC nr. 37

Wanneer de niet-betaling van het loon voor overwerk een misdrijf vormt, kan de werknemer een vordering tot herstel van de door dat misdrijf veroorzaakte schade instellen, al bestaat de vergoeding van de geleden schade in de betaling van het loon zelf, en zelfs al vormt de niet-betaling van het loon bijgevolg een tekortkoming aan de verbintenissen die uit de arbeidsovereenkomst voortvloeien en bestaat de gevorderde zaak in de uitvoering van die verplichtingen; die rechtsvordering verjaart volgens de bij artikel 26, V.T.Sv. bepaalde voorschriften (1). (1) Artt. 3 en 4 in hun versie zowel vóór als na de wijziging bij wetten van 11 juni 1994 en 28 maart 2000 en artikel 26 in zijn versie zoals van kracht zowel vóór als na wijziging bij wet van 10 juni 1998 van de wet van 17 april 1878, Voorafgaande Titel van het Wet van Strafvordering.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

S.05.0083.N 11 december 2006 AC nr. 636

Indien de arbeidsovereenkomst een niet-concurrentiebeding bevat, is de verbintenis tot nakoming ervan een gevolg van de arbeidsovereenkomst en is de rechtsvordering waartoe deze verbintenis aanleiding geeft uit de arbeidsovereenkomst ontstaan; deze vordering is dienvolgens onderworpen aan de in artikel 15 bedoelde verjaringstermijn, met dien verstande dat de in die bepaling bedoelde eenjarige verjaringstermijn een aanvang neemt bij het verstrijken van de periode tijdens welke het concurrentieverbod van toepassing is en de voormelde verbintenis een einde neemt (1). (1) Cass., 7 april 2003, AR S.00.0013.F, nr 229 en noot.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

S.04.0115.N 30 mei 2005 AC nr. 304

In geval zowel de werkgever als de werknemer zich na de kennisgeving van de ongeldige opzegging verder hebben gedragen alsof er geen onmiddellijk ontslag heeft plaatsgevonden, wordt de nietigheid van de opzegging niet gedekt, maar kan na een redelijke termijn aanvaard worden dat de partijen afstand hebben gedaan van het recht het onmiddellijk ontslag in te roepen; in deze omstandigheden blijft de arbeidsovereenkomst gewoon voortduren totdat ze op een andere wijze wordt beëindigd; wanneer in de voormelde omstandigheden de partij aan wie kennis werd gegeven van het ontslag binnen redelijke termijn het gegeven ontslag inroept, moet de arbeidsovereenkomst voor wat de gevolgen ervan betreft als beëindigd worden beschouwd op de dag dat die partij zich op die beëindiging beroept, zodat de verjaringstermijn van de uit de arbeidsovereenkomst ontstane rechtsvorderingen van dan af een aanvang neemt (1). (1) Cass., 11 april 2005, AR S.04.0113.N, nr ...

- VERJARING - Allerlei

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

S.99.0090.F 21 oktober 2002 AC nr. 554

In geval van ontslag om een dringende reden die wordt betwist, is het niet vereist dat de rechtsvordering van de werknemer die ertoe strekt een aanvullende vergoeding te verkrijgen met toepassing van de in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve arbeidsovereenkomst nr. 17 van 19 december 1974 die algemeen verbindend verklaard is bij het koninklijk besluit van 16 januari 1975, wordt ingesteld binnen de termijn van één jaar na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie cass. 21 juni 1993, AR 8283, nr. 295.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

S.00.0047.N 7 mei 2001 AC nr. ...

De latere vordering tot betaling van een vergoeding wegens misbruik van het ontslagrecht heeft niet hetzelfde voorwerp en is niet virtueel begrepen in de inleindende vordering tot toekenning van een aanvullende opzeggingsvergoeding en van een vergoeding wegens beëindiging van de arbeidsovereenkomst van de arbeidsgeneesheer zonder naleving van de wettelijke procedure tot ontslag; bijgevolg stuit de dagvaarding de verjaring niet voor een dergelijke vordering tot betaling van een vergoeding wegens misbruik van het ontslagrecht (1). (1) Zie cass. 3 juni 1991, A.R. 9090 (AC 1990-1991, 510) met concl. advocaat-generaal J.F. Leclercq in Bull. en Pas. 1991, I.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

S.00.0174.N 2 april 2001 AC nr. ...

Maakt een vordering ex contractu uit en wordt onderworpen aan de verjaringstermijn van artikel 15, eerste lid Arbeidsovereenkomstenwet, de vordering van de werknemer tegen de werkgever, met als voorwerp de uitvoering van contractuele verbintenissen, zelfs al wordt de vordering mede gestoeld op het misdrijf, bestaande uit het niet-naleven door de werkgever van een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie cass., 12 okt. 1998, A.R. nr S.97.0129.F (AC 1998, nr 439).

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

Art. 15, eerste lid

S.06.0034.F 5 mei 2008 AC nr. 268

De rechtsvorderingen die uit de overeenkomst ontstaan, verjaren één jaar na het eindigen van deze overeenkomst of vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan, zonder dat deze termijn één jaar na het eindigen van deze overeenkomst mag overschrijden; die bepaling is van toepassing op de rechtsvorderingen die strekken tot uitvoering van verplichtingen voortvloeiend uit de arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

S.06.0036.F 5 mei 2008 AC nr. 269

De rechtsvorderingen die uit de overeenkomst ontstaan, verjaren één jaar na het eindigen van deze overeenkomst of vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan, zonder dat deze termijn één jaar na het eindigen van deze overeenkomst mag overschrijden; die bepaling is van toepassing op de rechtsvorderingen die strekken tot uitvoering van verplichtingen voortvloeiend uit de arbeidsovereenkomst (1).(1) Cass., 5 mei 2008, AR S.06.0034.F, AC, 2008, nr ... . Het O.M. concludeerde, enerzijds, tot vernietiging van het bestreden arrest, behalve in zoverre het het hoger beroep ontvankelijk verklaart, en, andezijds, tot nietigverklaring van het arrest van 20 sept. 2005 van het Arbeidshof te Brussel, in zoverre het het hoger beroep volledig gegrond verklaart, d.w.z. in zoverre dit arrest voortvloeit uit het gedeeltelijk vernietigde bestreden arrest.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

S.06.0038.F 18 december 2006 AC nr. 658

De rechtsvorderingen die uit de overeenkomst ontstaan, verjaren één jaar na het eindigen van deze overeenkomst of vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan, zonder dat deze termijn één jaar na het eindigen van deze overeenkomst mag overschrijden; de rechtsvordering van de werkgever tot terugvordering van de lonen die hij aan de werknemer onrechtmatig uitbetaald heeft na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, is geen rechtsvordering die uit die overeenkomst ontstaat.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

S.05.0111.N 13 november 2006 AC nr. 555

Op vorderingen tot uitvoering van verbintenissen die ontstaan uit een arbeidsovereenkomst maar met vervaldag na het eindigen van die overeenkomst, is de verjaringstermijn van één jaar toepasselijk; deze verjaringstermijn vangt slechts aan op die vervaldag (1). (1) Cass., 21 okt. 2002, AR S.99.0090.F, nr 554.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

C.01.0564.N 17 mei 2004 AC nr. 263

De tegen een vroegere werknemer ingestelde rechtsvordering tot terugbetaling van het verschil tussen enerzijds, de bruto-opzeggingsvergoeding, tot betaling waarvan de werkgever door een arbeidsgerecht is veroordeeld en die ingevolge een rechterlijke beslissing geconsigneerd is en nadien vrijgegeven in handen van de werknemer, en anderzijds, het netto-gedeelte van de opzeggingsvergoeding is geen vordering die ontstaan is uit de arbeidsovereenkomst, maar wel een vordering die haar oorsprong vindt in de afrekening tussen de partijen bij de uitvoering van de beslissing van het arbeidsgerecht waarin de vorderingen, ontstaan uit de arbeidsovereenkomst, werden beslecht.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

S.00.0090.F 9 september 2002 AC nr. 425

De in artikel 15, eerste lid, Arbeidsovereenkomstenwet bedoelde verjaringstermijn is van toepassing op de vordering tot betaling van het loon, wanneer zij strekt tot de uitvoering van uit de overeenkomst ontstane verbintenissen, zelfs als die vordering tevens gegrond is op de door de werkgever begane overtreding van de strafwet (1). (1) Zie Cass., 2 april 2001, A.R. S.00.0174.N, nr 193.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

- LOON - Bescherming

Art. 18

P.12.0747.F 24 april 2013 AC nr. ...

De strafrechter die kennisneemt van een door een werknemer ten nadele van zijn werkgever gepleegd misdrijf, is bevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke rechtsvordering tot vergoeding van die schade; hij dient toepassing te maken van zowel de algemene regels inzake aansprakelijkheid als de bijzondere regels die de aansprakelijkheid van een werknemer ten aanzien van zijn werkgever regelen.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

C.07.0611.F 29 juni 2009 AC nr. 445

Uit het bestaan van een verhouding van ondergeschiktheid tussen aansteller en aangestelde kan niet noodzakelijkerwijs worden afgeleid dat deze met de aansteller een arbeidsovereenkomst gesloten heeft en derhalve evenmin dat die aangestelde zich kan beroepen op de regels tot beperking van de aansprakelijkheid van de werknemer, die zijn vastgelegd in artikel 18 Arbeidsovereenkomstenwet.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

C.08.0568.N 8 juni 2009 AC nr. 379

Artikel 18 van de Arbeidsovereenkomstenwet beperkt de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de werknemer wanneer hij bij de uitvoering van zijn arbeid schade berokkent aan zijn werkgever of aan derden, maar is niet van toepassing ingeval een werknemer zichzelf schade berokkent.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

Wanneer de schade veroorzaakt is door samenlopende fouten, waaronder deze van de getroffene, mag degene die de schade heeft veroorzaakt niet tot de volledige vergoeding van de schade ten aanzien van de getroffene veroordeeld worden, zodat bij het bepalen van de desgevallend gedeelde aansprakelijkheid van een derde voor de schade geleden door een werknemer, de fout van de werknemer in aanmerking moet genomen worden.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene

P.09.0032.N 26 mei 2009 AC nr. 344

De begrippen "zware fout" en "opzettelijke fout" sluiten elkaar niet uit (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

P.05.0854.F 8 maart 2006 AC nr. 133

De vrijstelling die bij artikel 18 Arbeidsovereenkomstenwet, is ingevoerd betreft alleen de werknemer zelf, in die zin dat zij, op grond van artikel 1384, derde lid, B.W., de aansprakelijkheid van zijn opdrachtgever niet uitsluit (1); de verzekeraar van de burgerlijke aansprakelijkheid van de werknemer kan zich, op zijn beurt, op die vrijstelling beroepen als verweer tegen de rechtstreekse vordering tegen hem (2). (1) Zie Cass., 18 nov. 1981, R.G.A.R., 1982, nr 10459. (2) P.H. DELVAUX, Les immunités civiles créées par la loi sur les accidents du travail, en liaison avec l'article 18 de la loi du 3 juillet 1978 et les principes régissant le cumul des responsabilités, R.G.A.R., 1984, nr 10812, inz. p. 8.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

- VERZEKERING - Landverzekering

P.96.1265.N 27 januari 1998 AC nr. ...

De wettelijke beperking van de aansprakelijkheid van een werknemer betreft enkel diens burgerlijke aansprakelijkheid, doch speelt niet ten aanzien van zijn strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

- MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Algemeen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

P.94.0841.N 7 mei 1996 AC nr. ...

De aansprakelijkheid van de werknemer wordt door artikel 18 Arbeidsovereenkomstenwet slechts beperkt voor schade die hij bij de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst veroorzaakt; dat is niet het geval wanneer hij van zijn loon gebruik maakt, noch wanneer hij met toelating van zijn werkgever een firmawagen voor privé-doeleinden gebruikt.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dader (voor eigen daad)

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

Art. 18, eerste en tweede lid

C.00.0354.N 14 februari 2003 AC nr. 107

Het vermoeden van aansprakelijkheid van de ouders voor de schade veroorzaakt door hun minderjarig kind steunt op de verplichting om dat kind een passende opvoeding te geven en er toezicht op te houden; deze verplichting heeft niets uit te staan met de uitvoering van de arbeidsovereenkomst van een ouder, zodat deze zich niet kan bevrijden van die aansprakelijkheid door het bewijs te leveren dat hij zich bij de uitvoering van de arbeidsovereenkomst niet schuldig heeft gemaakt aan bedrog, zware schuld of gewoonlijk voorkomende lichte schuld (1). (1) Zie Cass., 25 jan. 1993, A.R. 9385, nr. 47 (betreffende de aansprakelijkheid van een onderwijzer voor zijn leerlingen tijdens de uitvoering van een arbeidsovereenkomst) en 7 mei 1996, A.R. P.94.0841.N, nr. 151 (betreffende het begrip uitvoering van een arbeidsovereenkomst); zie ook: CORNELIS, L.L'instituteur piégé par les conjugaisons horizontales et verticales?", (noot onder Cass., 25 jan. 1993 en Cass., 28 okt. 1994), R.C.J.B. 1997, 42-69, i.h.b. 56-63, nrs. 16-21 ; CORNELIS, L., Beginselen van het Belgische buitencontractuele aansprakelijkheidsrecht, Deel I, Antwerpen, Maklu en Brussel, Ced. Samsom, 1989, 314-315, nr. 184 ; FAGNART, J.-L.La responsabilité civile des parents", Rev. Dr. Jeun. 1997, 362-371, i.h.b. 367-370 ; FRERIKS, D.De toepasselijkheid van artikel 18 Arbeidsovereenkomstenwet op de werknemer op wie een vermoeden of een objectieve aansprakelijkheid rust. Enige bedenkingen bij het arrest van het Hof van Cassatie van 25 januari 1993", R.W., 1994-95, 1254-1258.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Ouders

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

Art. 2

S.07.0004.N 19 mei 2008 AC nr. 301

Als arbeid in de zin van de Arbeidsovereenkomstenwet dient te worden aangezien, de arbeid die een werknemer die zich daartoe bij overeenkomst heeft verbonden, tegen loon en onder het gezag van een werkgever verricht, onverschillig of de aldus gepresteerde arbeid in tijd en omvang beperkt is.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

P.06.1337.F 21 februari 2007 AC nr. 106

Het strafgerecht dat uitspraak doet over de strafvordering wegens overtredingen van de sociale wetgeving is bevoegd om, binnen de perken van de aanhangig gemaakte zaak, het bestaan te beoordelen van een gezagsverhouding tussen de beklaagde en een derde, wat het bestaansvereiste is voor hun arbeidsovereenkomst (1). (1) (Impliciete oplossing). Zie Cass., 20 maart 1967 (AC, 1967, p. 900), en Cass., 14 nov. 2001, AR P.01.1178.F, nr 616.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

P.01.1178.F 14 november 2001 AC nr. ...

Bij de beoordeling van het bestaan van een gezagsverhouding, essentieel element van de arbeidsovereenkomst, dient de rechter de feitelijke toestand te onderzoeken aan de hand van alle feitelijke gegevens (1). (1) Cass., 7 sept. 1992, A.R. 7882, nr. 594.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.97.0044.N 3 november 1997 AC nr. ...

Het Hof van cassatie is bevoegd om na te gaan of de feitenrechter uit de door hem vastgestelde feiten wettig heeft kunnen afleiden of er een gezagsverhouding bestaat tussen de contracterende partijen en of deze derhalve door een arbeidsovereenkomst gebonden zijn.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Art. 20, 1°

S.07.0065.N 10 december 2007 AC nr. 625

De hulpmiddelen die de werkgever krachtens artikel 20, 1° van de Arbeidsovereenkomstenwet voor de uitvoering van het werk ter beschikking moet stellen aan de werknemer omvatten niet alleen gereedschap, maar ook hulpmiddelen van andere aard zoals de kosten, verbonden aan de uitvoering van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Het Hof besliste op dezelfde datum in dezelfde zin in de arresten met AR S.07.0066.N en AR S.07.0067.N.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

De partijen in de arbeidsovereenkomst kunnen overeenkomen dat de kosten, verbonden aan de uitvoering van de arbeidsovereenkomst en die in beginsel ten laste zijn van de werkgever, door de werknemer dienen te worden gedragen, zonder dat die overeenkomst tot gevolg mag hebben dat door de betaling van die kosten de werknemer niet meer de volledige beschikking heeft over het bij algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst bepaalde minimumbaremaloon (1). (1) Het Hof besliste op dezelfde datum in dezelfde zin in de arresten met AR S.07.0066.N en AR S.07.0067.N.

- LOON - Recht op loon

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

S.04.0176.N 26 september 2005 AC nr. 459

Het begrip hulpmiddelen omvat niet alleen gereedschap, maar slaat ook op hulpmiddelen van andere aard die door de werkgever ter beschikking werden gesteld met het oog op de uitvoering van de bedongen arbeid.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

S.97.0146.N 30 november 1998 AC nr. ...

De partij die eenzijdig, al is het maar tijdelijk, een van de wezenlijke bestanddelen van de arbeidsovereenkomst wijzigt, beëindigt die overeenkomst onmiddellijk op onrechtmatige wijze.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

S.96.0145.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

Ook op de arbeidsovereenkomst is de bepaling van artikel 1134 B.W. toepasselijk en strekt ze de partijen tot wet; tenzij anders is bedongen, kan de werkgever de overeengekomen voorwaarden niet eenzijdig wijzigen of herroepen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

- OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering)

S.94.0113.F 3 april 1995 AC nr. ...

Art. 20, 1°, Arbeidsovereenkomstenwet houdt voor de werkgever niet de verplichting in om doorlopend en geregeld werk te verschaffen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Art. 20, 3°

S.05.0080.N 24 april 2006 AC nr. 234

Een eindejaarspremie is in de regel de tegenprestatie van de arbeid die ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst wordt verricht, zodat het recht erop, in beginsel wordt verkregen naar gelang de arbeid is verricht; de eindejaarspremie is dienvolgens splitsbaar (1). (1) Cass., 9 mei 1994, AR S.93.0110.N, nr 225.

- LOON - Recht op loon

In geval de arbeidsovereenkomst de toekenning inhoudt van een eindejaarspremie is de betaling van deze premie bij ontstentenis van nadere precisering in beginsel verschuldigd op het einde van het jaar; bij beëindiging van de overeenkomst vóór het einde van het jaar is de betaling pro rata in beginsel verschuldigd voor de in dat jaar tot dat tijdstip geleverde arbeid.

- LOON - Recht op loon

Wanneer de arbeidsovereenkomst een bepaling inhoudt waarbij de werkgever zich er toe verbindt de premies te betalen voor een groepsverzekering, bestaat die verbintenis vanaf het sluiten van de arbeidsovereenkomst, maar ontstaat het recht op de betaling van de premies op de data waarop die premies komen te vervallen.

- LOON - Recht op loon

S.03.0122.N 9 januari 2006 AC nr. 23

Wanneer voordeeltoekenningen bestaande uit loonbestanddelen vóór de overdracht van de onderneming of een gedeelte ervan aan een werknemer van de onderneming gebeuren - niet door de werkgever-vervreemder maar door een derde die ten aanzien van de werknemer niet de hoedanigheid heeft die de werkgever had - dient de rechter vast te stellen dat de last van het voordeel door de werkgever-vervreemder werd gedragen zij het dat de toekenning ervan door de tussenkomst van een derde gebeurde.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

S.03.0073.N 19 januari 2004 AC nr. 28

Om te kunnen oordelen dat een werknemer ingevolge een vast gebruik of eenzijdige verbintenis recht heeft op de uitbetaling van een toegekende premie in het kader van de arbeidsovereenkomst, moet de rechter vaststellen dat objectieve elementen voorliggen op basis waarvan het recht voor de toekomst en de omvang van dat recht kunnen worden bepaald.

- LOON - Bescherming

S.00.0031.N 18 september 2000 AC nr. ...

Loon is de tegenprestatie van arbeid die ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst wordt verricht; het is onverenigbaar met het wezen van de arbeidsovereenkomst en met het begrip loon, te bedingen dat geen recht op loon bestaat in zoverre het gaat om voordelen die worden toegekend als tegenprestatie voor ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst verrichte arbeid.

- LOON - Algemeen

Art. 20, eerste lid, 3°

S.05.0095.N 22 januari 2007 AC nr. 39

De vordering tot betaling van achterstallig loon als herstel in natura van de door het misdrijf "niet betaling van het verschuldigde loon" veroorzaakte schade kan niet alleen tegen de werkgever worden ingesteld maar ook tegen een aangestelde of lasthebber die zich in de zin van artikel 42 van de Loonbeschermingswet aan dit misdrijf schuldig heeft gemaakt.

- LOON - Recht op loon

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

Art. 21

S.95.0102.N 30 november 1998 AC nr. ...

Een vordering tot afgifte van sociale bescheiden die de werkgever krachtens artikel 21 van de Arbeidsovereenkomstenwet aan de werknemer moet overhandigen bij het einde van de arbeidsovereenkomst, is geen vordering tot nakoming van de arbeidsovereenkomst als zodanig; dergelijke vordering heeft geen betrekking op verplichtingen kenmerkend voor een arbeidsovereenkomst, ook al zouden die verplichtingen zonder die arbeidsovereenkomst niet zijn ontstaan.~

- ARBEID - Sociale documenten

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Wanneer voor het Hof van Cassatie een vraag is gerezen om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel die als dusdanig is aangewezen krachtens artikel 1 Verdrag Benelux-Gerechtshof, zoals een vraag omtrent de omvang van een rechtsvordering tot nakoming van arbeidsovereenkomsten bedoeld bij artikel 3 Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom, moet het Hof in de regel die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voorleggen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

- DWANGSOM -

Art. 27, 2°

S.06.0080.N 17 september 2007 AC nr. 409

Artikel 27, 2° van de Arbeidsovereenkomstenwet dat bepaalt dat de werknemer, wanneer hij zich normaal op de plaats van het werk heeft begeven en op dat ogenblik geschikt was om te werken en die buiten het geval van staking, wegens een oorzaak die onafhankelijk is van zijn wil, zijn arbeid niet kan beginnen, niettegenstaande de afwezigheid van arbeidsprestaties, recht heeft op het loon dat hem zou zijn toegekomen indien hij zijn dagtaak normaal had kunnen volbrengen, strekt ertoe het recht van de werknemer op zijn dagloon te vrijwaren in bepaalde omstandigheden waarin de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is geschorst. Zij geldt niet in het geval de arbeidsovereenkomst door de werkgever wordt beëindigd.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

Art. 27, eerste lid, sub 2

S.98.0071.N 8 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer de werkgever door zijn toedoen de werknemer belet het werk aan te vangen, heeft laatstgenoemde geen recht op gewaarborgd dagloon.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

Art. 28, 1°

S.08.0075.N 5 oktober 2009 AC nr. 554

Het begrip "jaarlijkse vakantie" zoals bedoeld in artikel 28, 1° van de Arbeidsovereenkomstenwet heeft een ruime betekenis en omvat niet alleen de vakantie die wordt toegekend krachtens de Vakantiewet maar ook de bijkomende vakantie die wordt verleend door een collectieve of individuele arbeidsovereenkomst of door een beslissing van de werkgever (1). (1) Zie Cass., 7 jan. 1985, AC, 1984-85, nr 265 met generaal H. Lenaerts.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

Art. 28, 4°, b

S.98.0051.F 20 december 1999 AC nr. ...

Een ongeval dat de werknemer overkomt op het traject dat hij aflegt van zijn verblijfplaats naar de plaats waar hij beroepsopleidingscursussen volgt en omgekeerd, is geen ongeval op het traject dat met de weg naar en van het werk is gelijkgesteld.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Een ongeval tijdens de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, is geen ongeval op het traject dat met de weg naar en van het werk is gelijkgesteld.

- ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan - bewijs)

Een ongeval tijdens de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, is geen ongeval op het traject dat met de weg naar en van het werk is gelijkgesteld.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

Een ongeval tijdens de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, is geen ongeval op het traject dat met de weg naar en van het werk is gelijkgesteld.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

Art. 31, § 1

S.05.0064.F 12 juni 2006 AC nr. 325

De onmogelijkheid voor de werknemer om zijn werk te verrichten t.g.v. een ongeval of een ziekte, die de uitvoering van de arbeidsovereenkomst schorst en gewaardeerd wordt t.a.v. de overeengekomen arbeid, kan niet worden gelijkgesteld met primaire arbeidsongeschiktheid in de zin van de verplichte ziekte- en invaliditeitswetgeving, aangezien het gewone beroep van de betrokkene ten aanzien waarvan de vermindering van het vermogen tot verdienen in de regel moet worden gewaardeerd tijdens de eerste zes maanden van die primaire arbeidsongeschiktheid, niet noodzakelijkerwijs het beroep is dat de werknemer het laatst heeft uitgeoefend; die werknemer is bijgevolg niet verplicht uitgesloten van het voordeel van de tijdelijke werkloosheidsuitkeringen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 31, § 2

S.97.0089.N 16 februari 1998 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is het arrest dat contractbreuk in hoofde van de werknemer vaststelt gesteund op ongewettigde afwezigheid na een periode van arbeidsongeschiktheid en mede oordeelt dat de werknemer een medisch getuigschrift diende voor te leggen, hoewel uit de vermeldingen van het arrest niet blijkt dat de werknemer deze verplichting diende na te komen ingevolge een collectieve arbeidsovereenkomst of dat het arbeidsreglement het voorschrijft, of bij ontstentenis van een dergelijk voorschrift de werkgever er om verzoekt.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Art. 32

S.12.0019.N 10 maart 2014 AC nr. ...

De onregelmatige beëindiging door de partij die de beëindiging van de overeenkomst vaststelt, kan wettig worden afgeleid uit het feit dat die partij zich daartoe ten onrechte op overmacht beroept of aan de wederpartij onterecht verwijt de arbeidsovereenkomst te hebben beëindigd; de rechter dient daarbij niet vast te stellen dat die partij de bedoeling had zelf de arbeidsovereenkomst te beëindigen (1). (1) Zie concl. OM.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

S.07.0068.N 19 mei 2008 AC nr. 302

Het ontslag is de handeling waarbij de werkgever aan de werknemer ter kennis brengt dat hij de arbeidsovereenkomst beëindigt. De vaststelling dat de arbeidsovereenkomst is beëindigd wegens overmacht is niet gelijk te stellen met ontslag.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

Indien de als overmacht ingeroepen feiten geen overmacht uitmaken, heeft de werkgever in de voormelde omstandigheden niet zijn wil uitgedrukt zelf de arbeidsovereenkomst te beëindigen en kan de werkgever deze onterechte vaststelling van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst niet beschouwen als een door hem zelf gegeven ontslag.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

Indien de werkgever zich ten onrechte beroept op de beëindiging van de arbeidsovereenkomst wegens overmacht, kan de werknemer dit beschouwen als een onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Bij gebreke van de vaststelling door de werknemer van de onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever, blijft de arbeidsovereenkomst in beginsel bestaan.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

S.00.0124.N 11 juni 2001 AC nr. ...

Het decreet Rechtspositie sluit de toepassing van de gerechtelijke ontbinding principieel niet uit; zowel de vrije gesubsidieerde onderwijsinstelling als de in het decreet bedoelde personeelsleden kunnen principieel de ontbinding in rechte vorderen van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie cass. 26 okt. 1981 (AC 1981-82, nr 139); 23 nov. 1981 (AC 1981-82, nr 193).

- ONDERWIJS -

S.93.0091.N 5 december 1994 AC nr. ...

De notaris die wegens het hem opgelegde beroepsuitoefeningsverbod zijn gezag niet kan laten gelden betreffende de opdrachten die hij wettelijk niet verder kan aannemen of uitvoeren, behoudt niettemin zijn hoedanigheid van werkgever. ~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- NOTARIS -

Art. 32, 2°

S.95.0041.F 6 mei 1996 AC nr. ...

De werknemer die op bijkomstige wijze een activiteit uitoefent heeft geen recht op werkloosheidsuitkering dan indien hij die activiteit reeds uitgeoefend heeft terwijl hij tewerkgesteld was als werknemer, en wel ten minste gedurende de drie maanden voorafgaand aan de uitkeringsaanvraag; de dagen jaarlijkse vakantie na het einde van de arbeidsovereenkomst zijn geen dagen van tewerkstelling als werknemer in de zin van die bepaling.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 32, 3°

S.01.0173.N 14 oktober 2002 AC nr. 537

Het ontslag, zijnde de handeling waardoor een partij aan de andere ter kennis brengt dat ze de arbeidsovereenkomst wil beëindigen kan niet met terugwerkende kracht worden gegeven (1). (1) Zie cass., 12 sept. 1988, AR 6230, nr 23.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

S.97.0122.F 12 oktober 1998 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling maakt de geldigheid van het ontslag afhankelijk van welbepaalde vormvereisten.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Wanneer de opzegging nietig is, is de arbeidsovereenkomst terstond beëindigd.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

S.96.0105.F 6 januari 1997 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling maakt de geldigheid van het ontslag afhankelijk van welbepaalde vormen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Art. 32, 5°

S.00.0021.N 2 oktober 2000 AC nr. ...

De blijvende arbeidsongeschiktheid waardoor het de werknemer definitief onmogelijk is de bedongen taak, met inbegrip van de overeengekomen arbeidstijd, te hervatten, is een geval van overmacht waardoor de arbeidsovereenkomst een einde neemt; de arbeidsovereenkomst kan wegen blijvende arbeidsongeschiktheid van de werknemer worden beëindigd zonder vast te stellen dat de verplichtingen aan de werkgever en de arbeidsgeneesheer opgelegd door artikel 146bis, § 2 en 146ter, §§ 3 en 4, van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming met het oog op de tewerkstelling van de werknemer in een andere aangepaste functie, wat tot gevolg heeft dat een nieuwe arbeidsovereenomst tot stand komt, werden nageleefd (1). (1) Zie cass., 5 jan. 1981, A.R. nr. 3062 (AC, 1980-81, nr. 255), met concl. adv.-gen. Declercq, in J.T.T., 1981, p. 184 e.v., en, inz. p. 185; 15 feb. 1982, A.R. nr. 6495 (ibid., 1981-82, nr. 356); 8 okt. 1984, A.R. nr. 4397, nr. 99; 21 april 1986, A.R. nr. 7375, nr. 511; 1 juni 1987, A.R. nr. 5628, nr. 590; 13 feb. 1989, A.R. nr. 6426, nr. 337; 13 maartikel 1989, A.R. nr. 6505, nr. 392.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- ARBEID - Arbeidsbescherming

S.97.0060.F 23 maart 1998 AC nr. ...

De blijvende arbeidsongeschiktheid waardoor het de werknemer definitief onmogelijk is de bedongen arbeid te hervatten, is een geval van overmacht waardoor de arbeidsovereenkomst een einde neemt.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

Niet wettig verantwoord is het arrest dat beslist dat de werkgever zich alleen tijdens de periode die loopt van het begin van de schorsing van de arbeidsovereenkomst wegens arbeidsongeschiktheid tot de datum van stopzetting van de werkzaamheden van de werkgever kan beroepen op de blijvende arbeidsongeschiktheid, waardoor het de werknemer definitief onmogelijk is de bedongen arbeid te hervatten, en kan verantwoorden dat die arbeidsongeschiktheid definitief en onherroepelijk is.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Art. 32, aanhef en 3°

S.05.0068.N 18 september 2006 AC nr. 423

De rechter miskent het wettelijk begrip "Gerechtelijke ontbinding" en schendt artikel 1184, B.W. en artikel 32, aanhef en 3° van de Arbeidsovereenkomstenwet door aan de dagvaarding tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst ten laste van de werkgever het gevolg te verlenen van een onmiddellijke verbreking van de Arbeidsovereenkomst (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de verwerping van de voorziening. Eisers kritieken steunen op een onjuiste, minstens onvolledige lezing van het bestreden arrest.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

Art. 33

S.07.0032.F 21 januari 2008 AC nr. 42

Wanneer de activiteit waarvoor de werknemer in dienst was genomen, eindigt wegens de dood van de werkgever of als de overeenkomst was gesloten met het oog op een persoonlijke medewerking, vergoedt de vergoeding, die de rechter naar billijkheid beoordeelt en waarvan hij het bedrag bepaalt, de derving van het loon niet waarop die werknemer recht zou hebben gehad en wordt deze hem niet toegekend ingevolge zijn dienstbetrekking (1). (1) Cass., 5 april 2004, AR S.02.0120.F, AC, 2004, nr 182.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- LOON - Algemeen

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.02.0120.F 5 april 2004 AC nr. 182

De vergoeding die door de rechter naar billijkheid wordt vastgesteld in geval van overlijden van de werkgever dat het einde tot gevolg heeft van de activiteit of van de persoonlijke medewerking van de werknemer, is geen loon in de zin van het Werkloosheidsbesluit (1). (1) Werkloosheidsbesluit 1963, artikel 126, eerste lid en tweede lid, dat het derde lid geworden is na de wijziging bij het Werkloosheidsbesluit 1991. Het openbaar ministerie concludeerde tot vernietiging. Het was van mening dat het enige middel gegrond was, in zoverre het de schending aanvoerde van artikel 126, eerste en tweede lid, Werkloosheidsbesluit 1963, zoals dat artikel van toepassing was op de zaak. Volgens het openbaar ministerie was de vergoeding die door de rechter naar billijkheid was vastgesteld in geval van overlijden van de werkgever dat het einde tot gevolg had van de activiteit of van de persoonlijke medewerking van de werknemer, een loon in de zin van de werkloosheidsreglementering (Art. 33 Arbeidsovereenkomstenwet; artikel 126 Werkloosheidsbesluit 1963; artt. 44 en 46, § 1, Werkloosheidsbesluit 1991). Het openbaar ministerie merkte op dat, zoals de tekst van voormeld artikel 126, tweede lid, bepaalt, de aangegeven opsomming niet beperkend is. De bewoordingen "worden inzonderheid als loon aangemerkt" zijn essentieel en de in artikel 33 Arbeidsovereenkomstenwet bepaalde vergoeding is enerzijds het gevolg van het einde van de activiteit of van de persoonlijke medewerking van de werknemer en is anderzijds verantwoord door het verlies van het loon dat voor de werknemer tot dat ogenblik voortvloeide uit de arbeidsovereenkomst.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 35

S.09.0114.F 29 november 2010 AC nr. 700

Het bestreden arrest motiveert regelmatig en verantwoordt naar recht zijn beslissing om de dringende reden van ontslag niet aan te nemen, wanneer het overweegt, zonder bekritiseerd te worden, dat het enige feit dat de werkgever aanvoert tot staving van de dringende reden een diefstal is en bij gebrek aan bedrieglijk opzet uitsluit dat de werknemer die diefstal heeft gepleegd.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.06.0089.F 3 maart 2008 AC nr. 150

Artikel 35, Arbeidsovereenkomstenwet, bepaalt de natuurlijke persoon niet die, wanneer de werkgever een rechtpersoon is, bevoegd is om de arbeidsovereenkomst te beëindigen; het middel, dat de schending van die wetsbepaling aanvoert maar een grief verwoordt die hiermee geen verband houdt, is in zoverre niet ontvankelijk.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.06.0081.F 26 februari 2007 AC nr. 113

Elk feit dat als een fout kan worden aangemerkt is een dringende reden die het mogelijk maakt de arbeidsovereenkomst zonder opzegging of voor het verstrijken van haar termijn te beëindigen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, I, nr ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.05.0117.F 20 november 2006 AC nr. 579

Het feit dat het ontslag zonder opzegging rechtvaardigt, is het feit met inachtneming van alle omstandigheden die daarvan een dringende reden kunnen maken (1). (1) Cass., 3 juni 1996, AR S.95.0140.N, nr 205; Cass., 6 sept. 2004, AR S.04.0008.N, nr 381.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.04.0138.F 23 mei 2005 AC nr. 291

In geval van afdanking na de proeftijd van een bediende die voor onbepaalde tijd is aangenomen in een onderneming die onder toepassing valt van het paritair comité voor de levensmiddelenbedrijven met talrijke bijhuizen, wordt de syndicale afvaardiging gelijktijdig met het overhandigen van het ontslag ingelicht, indien het ontslag is gegeven wegens dringende reden; het feit dat de werkgever zijn informatieplicht niet naleeft tast de regelmatigheid van de opzegging niet aan (1). (1) K.B. van 21 dec. 1990 dat de collectieve arbeidsovereenkomst van 22 mei 1990 gesloten in het paritair comité voor de levensmiddelenbedrijven met talrijke bijhuizen, betreffende de tewerkstelling verbindend verklaart, B.S. 1 feb. 1991, p. 2046.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

S.00.0013.F 7 april 2003 AC nr. 229

Elk feit dat als een fout kan worden aangemerkt is een dringende reden die het mogelijk maakt de arbeidsovereenkomst zonder opzegging of voor het verstrijken van de termijn te beëindigen (1). (1) Cass., 23 okt. 1989, AR 6642, nr 108, met (gedeeltelijk andersluidende) concl. van adv.-gen. LENAERTS, in AC

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

Wanneer een arrest de feiten die drie of minder dan drie werkdagen aan het ontslag wegens dringende reden zijn voorafgegaan, niet als een fout aanmerkt, hoeft het de feiten die dagtekenen van meer dan drie werkdagen voor dat ontslag niet te onderzoeken; deze kunnen immers geen invloed hebben op de ernst van een gedrag dat niet als een fout is aangemerkt (1). (1) Cass., 27 nov. 1989, AR 8650, nr 197; zie Cass., 6 maart 1995, AR S.94.0071.F, nr 133.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.02.0071.F 27 januari 2003 AC nr. 61

Als dringende reden voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst wordt beschouwd elke ernstige tekortkoming die elke professionele samenwerking tussen de werkgever en de werknemer onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt; die regel wordt derhalve geschonden wanneer de rechter voor de uitspraak over de toelaatbaarheid van de aangevoerde dringende reden andere criteria hanteert (1). (1) Zie cass., 6 maart 1995, AR S.94.0071.F, nr 133; zie ook cass., 28 jan. 1991, AR 8978, nr 282 en de noot 1 p. 574.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.97.0166.F 7 december 1998 AC nr. ...

Onwettig is de beslissing dat de werkgever het ter rechtvaardiging van het ontslag om dringende reden aangevoerde feit reeds sedert meer dan drie werkdagen kende, op grond dat de werkgever dat feit vroeger had moeten kennen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.97.0031.F 23 maart 1998 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van het arrest dat de door de werkgever op de werknemer uitgeoefende morele dwang onrechtmatig is, als het oordeelt dat de feiten, die de werkgever aan de werknemer verwijt om diens onmiddellijke ontslagneming te verkrijgen, geen dringende reden zijn om de arbeidsovereenkomst te beëindigen, en daaruit afleidt dat de dreiging van de werkgever met ontslag wegens die feiten, geweld oplevert in de zin van de bepalingen van het B.W. i.v.m. de gebreken in de toestemming; die omstandigheid alleen bewijst niet dat de werkgever van zijn rechten misbruik gemaakt heeft op het ogenblik dat hij de werknemer bedreigde met ontslag om een dringende reden.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming

S.97.0037.F 9 februari 1998 AC nr. ...

Wanneer verscheidene feiten als dringende reden worden aangevoerd, is de rechter die oordeelt dat sommige feiten niet in aanmerking komen, verplicht na te gaan of de overblijvende feiten voldoende zijn om een dringende reden te vormen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.96.0148.N 28 april 1997 AC nr. ...

De feitenrechter oordeelt op onaantastbare wijze of tekortkomingen al dan niet voldoende ernstig zijn om elke professionele samenwerking tussen de werkgever en de werknemer definitief onmogelijk te maken; niets belet dat de feitenrechter bij die beoordeling ook nagaat of de tekortkoming aan de werkgever nadeel heeft berokkend of dat hij daardoor schade heeft geleden.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.95.0138.F 2 december 1996 AC nr. ...

Wanneer de rechter oordeelt dat het door de werkgever aan de werknemer verweten feit, dat drie of minder werkdagen aan het ontslag om dringende redenen voorafgaat, niet bewezen is, moet hij geen rekening houden met feiten die zich meer dan drie werkdagen vóór het voornoemde ontslag hebben voorgedaan, aangezien zij geen invloed kunnen hebben op het dringende karakter van een gedrag dat als dusdanig niet is bewezen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.95.0140.N 3 juni 1996 AC nr. ...

Het ernstig karakter van de als dringende reden aangevoerde feiten kan blijken uit of gestaafd worden door voorheen gebeurde feiten; geen wetsbepaling legt enige termijn op binnen dewelke de ter verduidelijking van de dringende reden aangevoerde feiten moeten hebben plaatsgehad.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Het feit dat het ontslag zonder opzegging rechtvaardigt, is het feit met inachtneming van alle omstandigheden die daarvan een dringende reden kunnen uitmaken.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.94.0071.F 6 maart 1995 AC nr. ...

Art. 35 Arbeidsovereenkomstenwet vereist niet dat de ernstige tekortkoming van contractuele aard is en evenmin dat zij t.a.v. de werkgever is begaan of hem schade berokkend heeft; het is voldoende dat het gedrag van de werknemer kan worden aangemerkt als een tekortkoming die zo ernstig is dat zij de voortzetting van de professionele samenwerking onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

Art. 35, achtste lid

S.05.0106.N 6 maart 2006 AC nr. 128

Van zodra de partij die de dringende reden inroept het bewijs levert van feiten die kunnen worden beschouwd als een ernstige tekortkoming van de andere partij die elke professionele samenwerking tussen de partijen onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt, draagt de andere partij, wanneer die feiten aanvoert die als een exceptie in de zin van artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek kunnen worden beschouwd, de bewijslast van de door haar aangevoerde feiten.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 35, derde en vierde lid

S.99.0046.F 22 mei 2000 AC nr. ...

De regel dat, enerzijds, ontslag om een dringende reden niet meer zonder opzegging of voor het verstrijken van de termijn mag worden gegeven, wanneer het feit ter rechtvaardiging ervan sedert ten minste drie werkdagen bekend is aan de partij die het ontslag geeft, en, anderzijds, alleen de dringende reden waarvan kennis is gegeven binnen drie werkdagen na het ontslag kan worden aangevoerd ter rechtvaardiging van het ontslag zonder opzegging of voor het verstrijken van de termijn, is een dwingende bepaling ten voordele van de werknemer en de werkgever (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingssfeer

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

S.94.0088.F 6 februari 1995 AC nr. ...

In ondernemingen die ressorteren onder het Paritair comité voor het verzekeringswezen, onderstelt de naleving van de procedure van artikel 4,b, tweede lid, 2°, C.A.O. van 9 nov. 1987 betreffende de vastheid van betrekking, die algemeen verbindend is verklaard bij K.B. van 30 maart 1988, noodzakelijk dat de twee in lid 3 en 4 van artikel 35 Arbeidsovereenkomstenwet gestelde termijnen in acht zijn genomen en, in geval van ontslag zonder dat de in voormeld artikel 4, bepaalde procedure is nageleefd, is de werkgever verplicht aan de werknemer een forfaitaire vergoeding uit te betalen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Art. 35, derde lid

S.04.0101.F 17 januari 2005 AC nr. 31

Ontslag om een dringende reden mag niet meer zonder opzegging of vóór het verstrijken van de termijn worden gegeven, wanneer het feit ter rechtvaardiging ervan sedert ten minste drie werkdagen bekend is aan de partij die zich hierop beroept; uit die regel volgt niet dat het onderzoek dat de werkgever beveelt om over het aangevoerde feit voldoende zekerheid voor zijn overtuiging te verkrijgen, en tevens tegenover de andere partij en het gerecht, onverwijld moet worden aangevat en snel moet worden gevoerd (1). (1) Zie Cass., 19 sept. 1994, AR S.94.0005.F, nr 387, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1994, I, nr 387; 7 dec. 1998, AR S.97.0166.F, nr 506; 6 sept. 1999, AR S.98.0122.F, nr 437; 19 maart 2001, AR S.00.0129.N, nr 144; 14 mei 2001, AR S.99.0174.F, nr 278.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.01.0159.N 8 april 2002 AC nr. 215

De werkgever die zijn werknemer ter kennis brengt dat de arbeidsovereenkomst zonder verdere verwittiging op een bepaalde datum wegens dringende reden zal worden beëindigd indien op die datum een voortdurende tekortkoming van de werknemer niet beëindigd is, maar die werknemer bij het verstrijken van die datum zonder meer in dienst houdt, beëindigt de arbeidsovereenkomst niet; in die omstandigheden kan de werkgever nadien de werknemer rechtsgeldig ontslaan op grond van dezelfde tekortkoming, in zoverre deze heeft voortgeduurd tot drie werkdagen of minder voor het ontslag.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.99.0206.F 22 oktober 2001 AC nr. ...

Het feit dat aanleiding geeft tot het ontslag wegens dringende redenen is volgens artikel 35, derde lid, Arbeidsovereenkomstenwet aan de ontslaggevende partij bekend wanneer deze omtrent het bestaan van het feit en de omstandigheden die daarvan een dringende reden kunnen maken, voldoende zekerheid heeft om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, inzonderheid voor haar eigen overtuiging en tevens tegenover de andere partij en het gerecht (1) (1) Cass., 6 sept. 1999, AR. S.98.0122.F, nr. 437; 14 mei 2001, AR. S.99.0174.F, nr..., motivering; zie cass., 14 mei 1979 (AC, 1978-79, 1092); 22 jan. 1990, AR. 8681, nr. 316.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.99.0174.F 14 mei 2001 AC nr. ...

Onwettig is de beslissing volgens welke de werkgever al meer dan drie werkdagen kennis droeg van het feit dat was aangevoerd ter rechtvaardiging van het ontslag om dringende reden, als die beslissing hierop is gegrond dat hij van dat feit reeds vroeger op de hoogte had moeten zijn (1). (1) Zie cass., 7 dec. 1998, AR S.97.0166.F, nr. 506; 6 sept. 1999, AR S.98.0122.F, nr. 437.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

De bekendheid met het door de werkgever als dringende reden aangevoerde feit kan de in artikel 35, derde lid, Arbeidsovereenkomstenwet bepaalde termijn maar doen ingaan op voorwaarde dat degene die de arbeidsovereenkomst kan beëindigen werkelijk kennis gekregen heeft van dat feit (1). (1) Zie cass., 24 juni 1996, AR S.95.0107.F, nr. 254; 7 dec. 1998, AR S.97.0166.F, nr. 506; 6 sept. 1999, AR S.98.0122.F, nr. 437.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.00.0129.N 19 maart 2001 AC nr. ...

Het arbeidsgerecht, om te beslissen of het ontslag om dringende reden al dan niet binnen de in artikel 35, derde lid van de arbeidsovereenkomst bepaalde termijn is gegeven, dient alleen te onderzoeken of de aangevoerde kennis van de werkgever op het ogenblik van het ontslag niet reeds meer dan drie werkdagen bestond; het arbeidsgerecht doet hierbij geen uitspraak over het bestaan van de feiten en het zwaarwichtige karakter ervan (1). (1) Zie cass., 23 maart 1992, A.R. 9317, nr 388.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Het feit dat aanleiding geeft tot het ontslag wegens dringende redenen is volgens artikel 35, derde lid, Arbeidsovereenkomstenwet aan de ontslaggevende partij bekend wanneer deze omtrent het bestaan van het feit en de omstandigheden die daarvan een dringende reden kunnen maken, voldoende zekerheid heeft om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, inzonderheid voor haar eigen overtuiging en tevens tegenover de andere partij en het gerecht (1). (1) Zie cass., 23 maart 1992, A.R. 9317, nr 388.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.98.0122.F 6 september 1999 AC nr. ...

Het feit dat aanleiding geeft tot het ontslag wegens dringende redenen is volgens artikel 35, derde lid, Arbeidsovereenkomstenwet aan de ontslaggevende partij bekend wanneer deze omtrent het bestaan van het feit en de omstandigheden die daarvan een dringende reden kunnen maken, voldoende zekerheid heeft om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, inzonderheid voor haar eigen overtuiging en tevens tegenover de andere partij en het gerecht.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

De voorafgaande beslissing van de werkgever om de duplicaten te controleren van de kastickets van de winkel waar de werknemer tewerkgesteld is en waar hij van diefstal en leugens wordt verdacht kan, ongeacht het resultaat en volgens de omstandigheden van de zaak, een maatregel vormen die de werkgever voldoende zekerheid geeft omtrent het bestaan van een dringende reden tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst, inzonderheid voor zijn eigen overtuiging en tevens tegenover de werknemer en het gerecht.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.98.0125.N 14 juni 1999 AC nr. ...

Geldig ontslag wegens dringende reden kan aan een personeelsafgevaardigde worden gegeven vanaf de uitspraak van het arbeidshof dat die dringende reden tot ontslag erkent, zelfs voor het vertrekpunt van de termijn bepaald in artikel 12 Wet 19 maart 1991.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Wanneer het arbeidshof de dringende reden tot ontslag erkent gaat de termijn van drie werkdagen bepaald in artikel 35, derde lid, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten in op de derde werkdag na de kennisgeving van het arrest; deze termijn is een vervaltermijn die ertoe strekt binnen een maximumtermijn zekerheid te doen ontstaan over het al dan niet voortbestaan van de arbeidsovereenkomst.~

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

S.97.0166.F 7 december 1998 AC nr. ...

Onwettig is de beslissing die de bij artikel 35, derde lid, Arbeidsovereenkomstenwet bepaalde termijn doet ingaan vanaf het ogenblik waarop het door de werkgever als dringende reden aangevoerde feit bewezen kan worden beschouwd en eist dat het bedrijf dat de werknemer tewerkstelt derwijze georganiseerd is dat de persoon die gemachtigd is om de overeenkomst te beëindigen tijdig op de hoogte is gebracht van dat feit, zodat hij binnen de aldus gepreciseerde termijn het ontslag ter kennis kan brengen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

Kennis van het door de werkgever als dringende reden aangevoerde feit doet de bij artikel 35, derde lid, Arbeidsovereenkomstenwet bepaalde termijn slechts ingaan wanneer dat feit ter kennis gekomen is van degene die bevoegd is om de arbeidsovereenkomst te beëindigen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.95.0116.F 14 oktober 1996 AC nr. ...

Het feit dat aanleiding geeft tot het ontslag wegens dringende redenen, is volgens artikel 35, derde lid, Arbeidsovereenkomstenwet aan de ontslaggevende partij bekend, wanneer deze omtrent het bestaan van dat feit en de omstandigheden die daarvan een dringende reden kunnen maken, voldoende zekerheid heeft om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, inzonderheid voor haar eigen overtuiging en tevens tegenover de andere partij en het gerecht.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

Het voorafgaand verhoor van de werknemer kan, ongeacht het resultaat en volgens de omstandigheden van de zaak, een maatregel vormen die de werkgever voldoende zekerheid geeft omtrent het bestaan van een dringende reden tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst, inzonderheid voor haar eigen overtuiging en tevens tegenover de andere partij en het gerecht.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.95.0107.F 24 juni 1996 AC nr. ...

Bekendheid met het door de werkgever als dringende reden aangevoerd feit doet de bij artikel 35, derde lid, Arbeidsovereenkomstenwet bepaalde termijn slechts ingaan, wanneer dat feit ter kennis gekomen is van degene die bevoegd is om de arbeidsovereenkomst te beëindigen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

Art. 35, eerste en tweede lid

S.05.0004.F 26 juni 2006 AC nr. 356

De zware fout die een dringende reden voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst vormt, is niet beperkt tot de zware tekortkomingen aan een wettelijke, verordenende of overeengekomen verplichting, maar kan ook elke zware gedragsfout zijn die niet zou zijn begaan door een normaal voorzichtig en bedachtzaam werkgever of werknemer (1). (1) Zie Cass., 6 maart 1995, AR S.94.0071.F, nr 133; 7 april 2003, AR S.00.0013.F, nr 229. Over het onderscheid tussen het begrip zware fout die een dringende reden voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst vormt en het begrip dringende reden voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, zie Cass., 8 nov. 1999, AR S.98.0061.F, nr 593, met concl. O.M. Het O.M. concludeerde overigens dat er grond bestond tot vernietiging van het bestreden arrest, behalve in zoverre het het hoger beroep van verweerster ontvankelijk verklaarde. Het O.M. meende immers dat het arbeidshof, op zijn manier, een nauw verband had gelegd tussen het dictum over de schadeloosstelling wegens rechtsmisbruik bij ontslag en het dictum over de compensatoire opzeggingsvergoeding.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.01.0159.N 8 april 2002 AC nr. 215

Als de feiten die de beëindiging van de arbeidsovereenkomsten zouden rechtvaardigen een tekortkoming uitmaken die blijft voortduren, is de bepaling van het tijdstip vanaf wanneer die voortdurende tekortkoming onmiddellijk en definitief elke professionele samenwerking onmogelijk maakt, overgelaten aan het oordeel van de partij die gebruik wenst te maken van het haar bij de wet toegekende recht (1). (1) Cass., 19 jan. 1998, AC 1998, nr 34; cass., 27 nov. 1995, AC, 1995, nr 508.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.99.0145.N 20 maart 2000 AC nr. ...

Als het feit dat de beëindiging van de overeenkomst zou rechtvaardigen, een tekortkoming is die zich herhaaldelijk voordoet is de bepaling van het tijdstip vanaf wanneer die herhaalde tekortkoming onmiddellijk en definitief elke professionele samenwerking onmogelijk maakt, overgelaten aan het oordeel van de partij die gebruik wenst te maken van het haar bij de wet toegekende recht.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.98.0061.F 8 november 1999 AC nr. ...

De werkgever die zich eventueel wil beroepen op een dringende reden om de arbeidsovereenkomst te beëindigen, maar die in eerste instantie een discrete en meer humane oplossing zoekt door aan de werknemer een eenmalige tijdelijke voortzetting van de professionele samenwerking voor te stellen, wat door laatstgenoemde wordt geweigerd, kan intussen de omstandigheden van het aan de werknemer ten laste gelegde feit verder onderzoeken, zelfs door een nieuw verhoor van de werknemer, en uiteindelijk tot de slotsom komen niet alleen dat de ten laste gelegde tekortkoming ernstig was, maar ook dat de arbeidsovereenkomst om een dringende reden kon worden beëindigd.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.97.0092.N 19 januari 1998 AC nr. ...

Als het feit dat de beëindiging van de overeenkomst zou rechtvaardigen, een tekortkoming is die blijft voortduren, is de bepaling van het tijdstip vanaf wanneer die voortdurende tekortkoming elke professionele samenwerking onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt, overgelaten aan de partij die gebruik wenst te maken van het haar bij de wet toegekende recht de overeenkomst om dringende redenen te beëindigen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

Art. 35, eerste lid

S.06.0081.F 26 februari 2007 AC nr. 113

De werknemer die zich gedurende de opzeggingstermijn schuldig maakt aan een zwaarwichtige fout die zijn ontslag om dringende redenen rechtvaardigt, verliest het recht op de opzegging en, bijgevolg, op de vergoeding die de ontoereikende duur van die termijn vergoedt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, I, nr ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

Art. 35, eerste, tweede en derde lid

S.04.0138.F 23 mei 2005 AC nr. 291

Wanneer het feit dat de beëindiging van de arbeidsovereenkomst wegens dringende reden zou rechtvaardigen bestaat in een voortdurende tekortkoming, bepaalt de werkgever het tijdstip vanaf waneer die tekortkoming elke professionele samenwerking onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt (1). (1) Cass., 28 mei 2001, AR S.00.0080.F, nr 313; zie Cass. 19 dec. 1994, AR S.94.0005.F, nr 387, met concl. O.M.; 8 april 2002, AR S.01.0159.N, nr 215.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.00.0080.F 28 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer het feit dat het ontslag zou rechtvaardigen bestaat in een voortdurende tekortkoming van de werknemer, bepaalt de werkgever het tijdstip vanaf wanneer die lopende tekortkoming elke professionele samenwerking onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt (1). (1) Cass., 27 nov. 1995, AR S.95.0026.F, nr. 508; zie cass., 19 sept. 1994, AR S.94.0005.F, nr. 387, met concl. O.M. in Bull. en Pas., I, 1994; 19 jan. 1998, AR S.97.0092.N, nr. 34.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

S.95.0026.F 27 november 1995 AC nr. ...

Wanneer het feit dat het ontslag zou rechtvaardigen bestaat in een voortdurende tekortkoming van de werknemer, bepaalt de werkgever het tijdstip vanaf wanneer die lopende tekortkoming elke professionele samenwerking onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

Art. 35, eerste, tweede, derde, vierde en achtste lid

S.95.0006.N 22 mei 1995 AC nr. ...

Wanneer verscheidene feiten als dringende reden voor ontslag worden aangevoerd, is de rechter die oordeelt dat sommige feiten niet in aanmerking komen, verplicht na te gaan of de overblijvende feiten voldoende zijn om een dringende reden te vormen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

Art. 35, vijfde lid

S.12.0136.F 12 mei 2014 AC nr. ...

Artikel 35, vijfde lid, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, dat bepaalt dat de kennisgeving van de dringende reden van het ontslag, op straffe van nietigheid, hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij bij gerechtsdeurwaardersexploot geschiedt, sluit niet uit dat die kennisgeving kan geschieden aan een door de geadresseerde gekozen woonplaats.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

Art. 37, § 1

S.02.0025.F 13 januari 2003 AC nr. 29

Wanneer de lasthebber van de werkgever een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur met opzegging beëindigt zonder daartoe gemachtigd te zijn, en de werkgever die handeling bekrachtigt, werkt die bekrachtiging door de werkgever enkel terug tot de dag van de opzegging op voorwaarde dat daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan een recht dat de werknemer krachtens de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten ten gevolge van de opzegging verkregen heeft (1). (1) Zie cass., 6 feb. 1953 (Bull. en Pas., 1953, I, 436); 6 nov. 1995, AR S.95.0034.N, nr 476.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

- LASTGEVING -

S.02.0021.N 6 januari 2003 AC nr. 9

De regel die bepaalt dat de werkgever het hoofd van dienst van veiligheid, gezondheid en verfraaiïng van de werkplaatsen aanwijst, vervangt of verwijderd uit zijn functie, na voorafgaand akkoord van het comité, beschermt niet het diensthoofd of zijn adjunct maar de functie en verleent geen bescherming tegen ontslag (1)(2). (1) Zie Cass., 5 okt. 1992, AR 7917, nr 648. (2) Thans artikel 20 KB 27 maart 1998, betreffende de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming van het werk.

- ARBEID - Arbeidsbescherming

Art. 37, § 1, eerste en tweede lid

S.03.0101.N 25 april 2005 AC nr. 241

De nietigheid van de opzegging tast de geldigheid van het ontslag niet aan; geen enkele wetsbepaling maakt de geldigheid van het ontslag afhankelijk van bepaalde vormen (1). (1) Cass., 6 jan. 1997, AR S.96.0105.F, nr 10; Cass., 28 jan. 2002, AR S.00.0014.F, nr 58.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Wanneer de opzegging nietig is, bevat het ontslag geen geldige tijdsbepaling, zodat de arbeidsovereenkomst in beginsel onmiddellijk is beëindigd, ook al vermeldt de ontslagbrief een latere datum (1). (1) Cass., 6 jan. 1997, AR S.96.0105.F, nr 10; Cass., 28 jan. 2002, AR S.00.0014.F, nr 58.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Wanneer zowel de werkgever als de werknemer zich na de kennisgeving van de ongeldige opzegging verder hebben gedragen alsof er geen onmiddellijk ontslag heeft plaatsgevonden, kunnen de partijen na een redelijke termijn door de rechter beschouwd worden afstand te hebben gedaan van het recht het onmiddellijk ontslag in te roepen; uit deze omstandigheden alleen kan geen afstand van het inroepen van de nietigheid van de opzegging worden afgeleid en de arbeidsovereenkomst blijft gewoon voortduren totdat ze op een andere wijze wordt beëindigd (1). (1) Zie Cass., 17 juni 2002, AR S.99.0144.F, nr 363; 11 april 2005, AR S.04.0113.N, nr ...

- AFSTAND VAN RECHT -

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

S.04.0113.N 11 april 2005 AC nr. 216

De nietigheid van de opzegging tast de geldigheid van het ontslag niet aan; geen enkele wetsbepaling maakt de geldigheid van het ontslag afhankelijk van bepaalde normen (1). (1) Cass., 6 jan. 1997, AR S.96.0105.F, nr 10; Cass., 28 jan. 2002, AR S.00.0014.F, nr 58.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Wanneer de opzegging nietig is, bevat het ontslag geen geldige tijdsbepaling, zodat de arbeidsovereenkomst in beginsel onmiddellijk is beëindigd, ook al vermeldt de ontslagbrief een latere datum (1). (1) Cass., 6 jan. 1997, AR S.96.0105.F, nr 10; Cass., 28 jan. 2002, AR S.00.0014.F, nr 58.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Wanneer zowel de werkgever als de werknemer zich na de kennisgeving van de ongeldige opzegging verder hebben gedragen alsof er geen onmiddellijk ontslag heeft plaatsgevonden, wordt de nietigheid van de opzegging niet gedekt, maar kunnen de partijen na een redelijke termijn beschouwd worden als afstand te hebben gedaan van het recht het onmiddellijk ontslag in te roepen; in deze omstandigheden de arbeidsovereenkomst blijft voortduren totdat ze op een andere wijze wordt beëindigd (1). (1) Zie Cass., 17 juni 2002, AR S.99.0144.F, nr 363.

- AFSTAND VAN RECHT -

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Art. 37, § 1, vierde lid

S.07.0097.N 28 januari 2008 AC nr. 67

Het afzien van het inroepen van het onmiddellijk ontslag houdt geen afstand in van de in voormeld artikel 37, § 1, vierde lid, bepaalde absolute nietigheid van de opzegging of van het recht die in te roepen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

In geval zowel de werkgever als de werknemer zich na de krachtens artikel 37, § 1, vierde lid, van de Arbeidsovereenkomstenwet, ongeldige kennisgeving van de daardoor nietig zijnde opzegging verder hebben gedragen alsof er geen onmiddellijk ontslag heeft plaatsgevonden, kunnen de partijen door de rechter na een redelijke termijn beschouwd worden als afstand te hebben gedaan van het recht het onmiddellijk ontslag in te roepen en dan blijft de arbeidsovereenkomst voortduren tot dat ze op een andere wijze wordt beëindigd (1). (1) Zie Cass., 11 april 2005, AR S.04.0113.N, AC, 2005, nr 216; Cass., 25 april 2005, AR S.03.0101.N, AC, 2005, nr 241; Cass., 30 mei 2005, AR S.04.0115.N, AC, 2005, nr 304.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Art. 39

S.07.0027.N 25 februari 2008 AC nr. 102

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 2 van het KB van 29 oktober 1997, artikel 39 van de Arbeidsovereenkomstenwet, artikelen 101, eerste lid, 102, § 1, eerste lid en 103 van de Herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, volgt dat een werknemer die tewerkgesteld is onder een stelsel van verminderde arbeidsprestaties, in geval van eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever, aanspraak kan maken op een opzeggingstermijn waarvan de duur wordt berekend alsof de werknemer zijn arbeidsprestaties niet had verminderd (1). (1) Zie Cass., 11 dec. 2006, AR S.04.0143.N, AC 2006, nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Voor het vaststellen van het bedrag van de vergoeding bepaald in artikel 39, § 1 van de Arbeidsovereenkomstenwet, is daarentegen geen afwijking bepaald, zodat die opzeggingsvergoeding ten gunste van een werknemer die zijn arbeidsprestaties heeft verminderd in geval van eenzijdige beëindiging door de werkgever zou dienen berekend te worden met inachtneming van het loon waarop die werknemer effectief recht heeft op het tijdstip van de kennisgeving van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie Cass., 11 dec. 2006, AR S.04.0143.N, AC 2006, nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

S.04.0176.N 26 september 2005 AC nr. 459

De opzeggingsvergoeding vergoedt op forfaitaire wijze de materiële en morele schade ingevolge het verlies van de dienstbetrekking die uit de onrechtmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst voortvloeit; de omstandigheid dat deze forfaitaire vergoeding bepaald wordt op basis van de niet in acht genomen opzeggingstermijn, zijnde in beginsel de termijn nodig voor de ontslagene om een gelijkwaardige betrekking te vinden doet hieraan niets af, nu de schade ingevolge de onrechtmachtige beëindiging van de arbeidsovereenkomst immers in beginsel ophoudt van zodra de ontslagene een nieuwe gelijkwaardige dienstbetrekking heeft gevonden (1). (1) Zie Cass., 7 mei 2001, AR S.00.0047.N, nr 258.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Gelet op het forfaitair karakter van de opzeggingsvergoeding, kan de vergoeding wegens misbruik van ontslagrecht slechts worden toegekend voor andere schade dan deze die voortvloeit uit het verlies van de dienstbetrekking, dienvolgens voor schade die niet veroorzaakt is door het ontslag zelf, maar door met het ontslag gepaard gaande omstandigheden.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

S.02.0028.N 14 april 2003 AC nr. 253

De onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de bediende tijdens de door de werkgever in acht genomen te korte opzeggingstermijn heeft geen invloed op het verworven recht van de bediende op de aanvullende forfaitaire opzeggingsvergoeding wegens de vroegere onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever (1). (1) Zie Cass., 4 juni 1975, AC 1974-75, 1054.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

In geval van onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de bediende, tijdens de door de werkgever in acht genomen opzeggingstermijn, is de bediende aan de werkgever een opzeggingsvergoeding verschuldigd; deze vergoeding is gelijk aan het lopend loon dat overeenstemt met de opzeggingstermijn die de bediende in acht diende te nemen, weliswaar ervan uitgaande dat de arbeidsovereenkomst alleszins ten einde kwam op het ogenblik dat de voorheen door de werkgever in acht genomen opzeggingstermijn zou verlopen zijn (1). (1) Cass., 7 sept. 1981, AC 1981-82, nr 10.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

S.00.0022.N 4 februari 2002 AC nr. 79

De eventuele winst die de werknemer realiseert wanneer hij de optie licht en later tot verkoop van de aandelen overgaat, is uitsluitend het gevolg van de fluctuaties van de aandelenkoersen en van zijn hoedanigheid van aandeelhouder en is niet het gevolg van de in de uitvoering van de arbeidsovereenkomst verrichte arbeid, noch een voordeel verworven krachtens de arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Het verkrijgen van de aandelenoptie maakt voor de werknemer louter een kans op winst uit, te beschouwen als een voordeel verworven krachtens de arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

S.00.0031.N 18 september 2000 AC nr. ...

Voor het bepalen van de opzeggingsvergoeding kan een aanmoedigingspremie slechts als lopend loon of voordeel verworven krachtens de arbeidsovereenkomst in aanmerking worden genomen indien de werknemer daarop recht heeft op het ogenblik van het ontslag (1). (1) Cass., 3 april 1978, AC 1978, p. 872.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

S.99.0161.N 6 maart 2000 AC nr. ...

Als de bediende is ontslagen met een opzeggingstermijn die korter is dan die waarop hij aanspraak kan maken, ontstaat het recht van de bediende op een opzeggingsvergoeding op het ogenblik van de kennisgeving van de opzegging, ongeacht de omstandigheid dat de arbeidsovereenkomst nog tijdens de in acht genomen opzeggingstermijn blijft voortbestaan.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

S.95.0072.N 29 januari 1996 AC nr. ...

Voor de vaststelling van de opzeggingsvergoeding, moet, wanneer de werknemer dit vordert, met de werkelijke waarde van de voordelen in natura rekening worden gehouden, onverminderd de toepassing van artikel 6 Wet Bescherming Loon.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- LOON - Recht op loon

Art. 39, § 1

S.12.0101.N 11 maart 2013 AC nr. ...

Uit de artikel 39, §1, Arbeidsovereenkomstenwet volgt dat de geldsommen die door de werkgever aan derden worden uitbetaald een krachtens de arbeidsovereenkomst verworven voordeel uitmaken wanneer de werknemer aanspraak kan maken op die betaling en zijn recht gestoeld is op de arbeidsovereenkomst; hieruit volgt dat met de werkgeversbijdragen in de groepsverzekering taksen inbegrepen rekening dient te worden gehouden voor het bepalen van het basisloon ter berekening van de opzeggingsvergoeding.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

S.08.0106.F 9 november 2009 AC nr. 647

De opzeggingsvergoeding strekt tot forfaitaire vergoeding van de materiële en morele schade t.g.v. het verlies van de dienstbetrekking door onrechtmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

S.08.0013.N 5 januari 2009 AC nr. 3

Dit recht op een aanvullende opzeggingsvergoeding, dat ertoe strekt de hem ter kennis gebrachte ontoereikende opzeggingstermijn te compenseren, heeft geen bestaansreden meer indien de arbeidsovereenkomst niet meer eindigt ten gevolge van de opzegging gegeven met een ontoereikende opzeggingstermijn, maar wel van een later door de werkgever terecht gegeven ontslag om dringende redenen, zodat de werknemer die zich gedurende de in acht genomen opzeggingstermijn schuldig maakt aan een ernstige tekortkoming die zijn ontslag om dringende reden rechtvaardigt, door zijn toedoen het recht verliest op de vergoeding die de ontoereikende duur van die termijn compenseert (1). (1) Zie de strijdige conclusie van het openbaar ministerie.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Wanneer een werknemer die door een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur gebonden is, ontslagen wordt met een ontoereikende opzeggingstermijn, ontstaat in zijn hoofde overeenkomstig artikel 39,§ 1, van de Arbeidsovereenkomstenwet, een recht op een aanvullende opzeggingsvergoeding vanaf de kennisgeving van het ontslag, hoewel de arbeidsovereenkomst blijft voortbestaan totdat de in acht genomen opzeggingstermijn verstrijkt (1). (1) Zie de strijdige conclusie van het openbaar ministerie.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

S.04.0143.N 11 december 2006 AC nr. 635

De opzeggingsvergoeding ten gunste van een werknemer tewerkgesteld onder het stelsel van de verminderde arbeidsprestaties, in geval van eenzijdige beëindiging door de werkgever dient berekend met inachtneming van het loon waarop die werknemer effectief recht heeft op het tijdstip van de kennisgeving van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst; de omstandigheid dat de werknemer na het einde van de verminderde arbeidsprestaties in beginsel de mogelijkheid heeft om het werk te hervatten met volledige arbeidsprestaties en hij ingevolge de eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever die mogelijkheid verliest, doet daaraan geen afbreuk (1). (1) Cass., 6 nov. 1989, AR 6699, nr 141.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

S.05.0088.N 23 januari 2006 AC nr. 49

Bij ontstentenis van het verder verrichten van arbeidsprestaties in de door de werkgever éénzijdige gewijzigde voorwaarden die de rechters vaststellen, vermocht het arrest niet af te leiden dat de werknemer afstand had gedaan van zijn recht de éénzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever in te roepen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

S.01.0022.F 25 februari 2002 AC nr. 127

Niet ontvankelijk is het middel dat opkomt tegen de beslissing van de rechter m.b.t. het bedrag van opzeggingsvergoeding die verschuldigd is in geval van beëindiging van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, als het onder de wetsbepalingen waarvan de schending wordt aangevoerd geen melding maakt van artikel 39, § 1, Arbeidsovereenkomstenwet.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

S.99.0161.N 6 maart 2000 AC nr. ...

In geval van onmiddellijke beëindiging van de arbeidsovereenkomst zonder dringende reden door de werkgever tijdens de door hem bij de opzegging in acht genomen opzeggingstermijn, is de alsdan verschuldigde opzeggingsvergoeding gelijk aan het lopend loon dat overeenstemt met de duur van het op dat ogenblik nog te lopen gedeelte van de opzeggingstermijn, waarop de bediende aanspraak kan maken.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Art. 39, § 1, eerste lid

S.13.0116.F 8 september 2014 AC nr. ...

De overwegingen van het arrest waaruit blijkt dat de werkgever de arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd die geherkwalificeerd is tot een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd doordat ze aan het einde ervan niet hernieuwd werd, onregelmatig verbroken heeft, volstaan om de beslissing die aan de werknemer het recht op de door hem gevorderde vervangende opzeggingsvergoeding toekent naar recht te verantwoorden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014 nr. …

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

S.12.0142.F 30 september 2013 AC nr. ...

Het arrest dat oordeelt dat het niet vernieuwen van de laatste overeenkomst van bepaalde duur op de vervaldatum een onregelmatige beëindiging vormt van de overeenkomst die aangemerkt is als arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, verantwoordt naar recht zijn beslissing om de werkgever te veroordelen om aan de werknemer een opzeggingsvergoeding te betalen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

Art. 39, § 1, tweede lid

S.04.0176.N 26 september 2005 AC nr. 459

Om het loon te bepalen voor de berekening van de opzeggingsvergoeding moet rekening worden gehouden wanneer de werknemer dit vordert, met de werkelijke waarde van het voordeel in natura, dit zijn de werkelijke kosten die de werknemer zou maken om hetzelfde voordeel te verwerven; wanneer de werkelijke waarde van dit voordeel niet met nauwkeurigheid kan worden vastgesteld moet de rechter de werkelijke waarde zoveel mogelijk trachten te benaderen rekening houdend met de concrete elementen van de zaak die van aard zijn om op de waardering van het voordeel invloed uit te oefenen (1). (1) Zie Cass., 29 jan. 1996, AR S.95.0092.N, nr 61.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

S.99.0102.F 15 januari 2001 AC nr. ...

Teneinde uit te maken of de door de werkgever verschuldigde forfaitaire postvergoeding, die in de arbeidsovereenkomst omschreven wordt als emolumenten, van compensatoire aard is, dient de bodemrechter in concreto na te gaan of en in hoeverre dat bedrag een vergoeding is voor meerkosten die de werknemer werkelijk heeft betaald en die verband houden met zijn tewerkstelling in het ontvangende land (1). (1) Zie cass., 17 mei 1993, AR 8322, nr. 239, met concl. adv.-gen. Bresseleers, in AC, 6 nov. 2000, AR S.99.0135.F, nr ..., en de vermelde verwijzingen; C. BEVERNAGE en C. WILLEMS, Statut social des indemnités allouées par l'employeur aux dirigeants et cadres étrangers: avantages rémunératoires ou remboursements de frais?, J.T.T., 1986, p. 460; H. VAN HOOGENBEMT en P. DE KOSTER, Indemnités non taxables allouées aux cadres étrangers et la sécurité sociale: état de la question, J.T.T. 1991, p. 462, nr. 25; C. WANTIEZ, Les indemnités de frais: à propos de l'arrêt de la Cour de cassation du 17 mai 1993, J.T.T., 1993, p. 388, nr. 13.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Art. 3bis

S.07.0022.F 9 juni 2008 AC nr. 355

Het vermoeden volgens hetwelk de apotheker die beroepsarbeid verricht in een voor het publiek opengestelde apotheek, geacht wordt verbonden te zijn door een arbeidsovereenkomst voor bedienden, wordt omgekeerd door het bestaan van gegevens die niet verenigbaar zijn met een gezagsverhouding.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Art. 4, eerste lid

S.10.0117.F 9 mei 2011 AC nr. ...

De arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordigers is de overeenkomst waarbij een werknemer, de handelsvertegenwoordiger, zich ertoe verbindt tegen loon cliëntèle op te sporen en te bezoeken met het oog op het onderhandelen over en het sluiten van zaken, verzekeringen uitgezonderd, onder het gezag, voor rekening en in naam van een of meer opdrachtgevers; die bepaling vereist dat de handelsvertegenwoordiger personen of instellingen opspoort of bezoekt die klanten zijn of dat kunnen worden en met hen zaken sluit of op zijn minst daarover onderhandelt (1). (1) Zie Cass. 9 juni 1986, AR 7597, AC, 1985-86, nr. 627.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingssfeer

S.03.0054.N 17 mei 2004 AC nr. 264

Het bestaan van een arbeidsovereenkomst mag bewezen worden door alle middelen rechtens en meer bepaald ook door de uitvoering die er door de partijen aan gegeven is.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Art. 4, tweede lid

S.03.0054.N 17 mei 2004 AC nr. 264

Het tegenbewijs van het in artikel 4, tweede lid, van de Arbeidsovereenkomstenwet gestelde vermoeden volgt niet uit de loutere gemeenschappelijke bedoeling van de partijen om een overeenkomst van zelfstandige vertegenwoordiging te sluiten en uit het feit dat de partijen zich gedurende de hele periode van tewerkstelling niet als door een arbeidsovereenkomst verbonden hebben geacht; zolang niet is vastgesteld dat de omstandigheden van werkelijke uitvoering van de overeenkomst de gezagsverhouding uitsluiten kan een overeenkomst als een arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordiging worden bepaald op grond van het in artikel 4, tweede lid, van de Arbeidsovereenkomstenwet gestelde vermoeden, ook al hadden de partijen een andere bedoeling of hun overeenkomst anders gekwalificeerd of zich bij de uitvoering van de overeenkomst als niet verbonden door een arbeidsovereenkomst hebben geacht.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.99.0080.F 22 mei 2000 AC nr. ...

Uit de werkelijke gemeenschappelijke bedoeling van de partijen om een overeenkomst van zelfstandig handelsagent te sluiten leidt de rechter wettelijk het tegenbewijs af van het wettelijk vermoeden dat de handelsvertegenwoordiger door een arbeidsovereenkomst is gebonden (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.96.0129.N 17 november 1997 AC nr. ...

Miskennen het bij artikel 4, tweede lid, Arbeidsovereenkomstenwet gevestigde wettelijk vermoeden aangaande het bestaan van een gezagsverhouding tussen de handelsvertegenwoordiger en de werkgever, de rechters die aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid die zich op dat vermoeden beroept, het bewijs opleggen van het bestaan van een gezagsverhouding.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 40, § 1

S.08.0070.N 17 november 2008 AC nr. 639

Uit de vaststellingen dat er een akkoord is tot stand gekomen over de ontslagvergoeding na het beëindigen van de arbeidsovereenkomst, dat door de partijen is uitgevoerd en door de eiser niet werd betwist gedurende zeven maanden, hoewel hij de hele tijd werd bijgestaan door een raadsman, konden de appelrechters zonder schending van het algemeen rechtsbeginsel dat de afstand van recht niet kan worden vermoed en enkel kan afgeleid worden uit feiten die voor geen andere interpretatie vatbaar zijn, afleiden dat de eiser afstand heeft gedaan van de rechten die hij haalt uit artikel 40, § 1 van de Arbeidsovereenkomstenwet.

- AFSTAND VAN RECHT -

S.01.0030.F 28 januari 2002 AC nr. 59

Wanneer in geval van beëindiging van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd door de werkgever de beoordeling van de passende duur van de opzeggingstermijn die in acht had moeten worden genomen indien de overeenkomst voor onbepaalde tijd was gesloten niet los staat van het middel dat geleid heeft tot de vernietiging van een vorig arrest dat in dezelfde zaak is gewezen, kan de bediende zich voor het arbeidshof waarnaar de zaak is verwezen niet beroepen op de grond van dat vorig arrest waarin de beoordeling van die duur door de werkgever wordt vastgesteld.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken

Art. 42

S.02.0110.F 7 april 2003 AC nr. 231

De werknemer die bij de beëindiging van de arbeidsovereenkomst kwijting voor saldo van rekening geeft, kan tegelijkertijd afstand van rechten doen of een dading aangaan, doch deze moeten in het kwijtschrift voor saldo van rekening in afzonderlijke bewoordingen worden bedongen (1). (1) Cass., 7 maart 1988, AR 6045, nr 416; zie Cass., 27 juni 1973 (AC, 1973, 1062); 10 maart 1976 (ibid., 1976, 793) met concl. adv.-gen. LENAERTS in J.T.T. 1976, p. 290; 15 okt. 1979 (AC, 1979-80, nr 110); 11 feb. 1980 (ibid., 1979-80, nr 354); 21 feb. 1994, AR S.93.0037.N, nr 83.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Kwijting saldo

Art. 52, § 1, eerste en tweede lid

S.96.0135.N 24 maart 1997 AC nr. ...

De carentievergoeding die de werkgever krachtens een collectieve arbeidsovereenkomst betaalt aan zijn werknemer, bij ontstentenis van enige wettelijke vergoeding voor het inkomstenverlies op de eerste werkdag van een primaire arbeidsongeschiktheid, zijnde de carensdag, moet beschouwd worden als een aanvulling van het gewaarborgd loon dat na de eerste dag van werkongeschiktheid moet worden uitgekeerd en niet als een aanvulling van een voordeel toegekend door een der takken van de sociale zekerheid; op de carentievergoeding moeten sociale zekerheidsbijdragen worden betaald.

- LOON - Allerlei

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid

Art. 6

S.04.0164.F 27 maart 2006 AC nr. 174

Inzake arbeidsovereenkomsten zijn de wettelijke bepalingen die de bescherming van de werknemers regelen en die gebiedend zijn, wetten van politie en van veiligheid (1). (1) Cass., 25 juni 1975 (AC, 1975, 1146); artikel 3, eerste lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij de W. 16 juli 2004.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingssfeer

Inzake arbeidsovereenkomsten zijn de wettelijke bepalingen die de bescherming van de werknemers regelen en die gebiedend zijn, wetten van politie en van veiligheid (1). (1) Cass., 25 juni 1975 (AC, 1975, 1146); artikel 3, eerste lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij de W. 16 juli 2004.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

S.96.0176.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

Een wettelijke bepaling van dwingend recht verhindert dat de toepasselijkheid van het recht dat uit die bepaling voortvloeit, kan worden uitgesloten zolang die bepaling dwingend blijft voor de begunstigde ervan, maar, zodra zij voor die begunstigde niet meer dwingend is, is een dergelijke bepaling alleen nog een bepaling van aanvullend recht; voornoemde regel is toepasselijk op de arbeidsovereenkomsten.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingssfeer

Art. 63

S.09.0092.N 22 november 2010 AC nr. 687

Het komt de feitenrechter toe te oordelen of het gedrag of de geschiktheid van de werkman waarmee het ontslag verband houdt, een legitieme ontslagreden vormt, terwijl het Hof slechts nagaat of de rechter daarbij het rechtsbegrip "willekeurige afdanking" dat aan het toezicht van het Hof is onderworpen niet miskent (1). (1) Zie de andersluidende conclusie van het openbaar ministerie.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

Uit de wetsgeschiedenis volgt dat de regeling van de willekeurige afdanking het verbod van kennelijk onredelijk ontslag inhoudt, zodat een motief in verband met de geschiktheid of het gedrag van de werkman toch willekeurig is wanneer dit motief kennelijk onredelijk is (1). (1) Zie de andersluidende conclusie van het openbaar ministerie.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.09.0088.F 27 september 2010 AC nr. 550

Onder willekeurig ontslag verstaat men het ontslag van een werkman die is aangeworven voor onbepaalde tijd, om redenen die geen verband houden met de geschiktheid of het gedrag van de werkman; de reden dat de werkman niet heeft willen meewerken aan een wetsovertreding door een tijdelijke arbeidsovereenkomst te ondertekenen die alleen maar geantidateerd kon zijn, houdt geen verband met het gedrag van de werkman (1). (1) Zie Cass., 8 dec. 1986, AR 5353, AC, 1986-87, nr. 211; Cass., 26 juni 2006, AR S.05.0023.F, AC, 2006, nr. 357. Uit die arresten van het Hof blijkt dat de weigering van de werkman om de toepassing van de wet te omzeilen, op zich geen verband houdt met zijn "gedrag" in de zin van artikel 63, eerste lid, Arbeidsovereenkomstenwet, indien die weigering, zoals in het voormelde geval dat geleid heeft tot het voormelde arrest van 8 december 1986, niet gepaard gaat met een handeling die, samen met die weigering, de reden voor het ontslag vormt.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.09.0001.N 22 juni 2009 AC nr. 430

Wanneer de werkgever de werkman heeft ontslagen om een dringende reden, maar er niet in slaagt het bewijs te leveren van het als dringende reden aangevoerde feit, is bij ontstentenis van andere reden, het ontslag willekeurig in de zin van artikel 63 van de Arbeidsovereenkomstenwet. Die aangevoerde reden is dan niet bestaande; de omstandigheid dat de werkgever in dat geval ernstige vermoedens had dat de werkman het als dringende reden aangevoerde feit had gepleegd en duidelijk omlijnde beweegredenen had om tot ontslag over te gaan, doet niet af aan het willekeurig karakter van het ontslag in de zin van artikel 63 van de Arbeidsovereenkomstenwet.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.05.0023.F 26 juni 2006 AC nr. 357

Onder willekeurig ontslag wordt het ontslag van een voor onbepaalde tijd aangenomen werkman verstaan, op grond van redenen die geen enkel verband houden met het gedrag van de werkman; de reden dat de werkman weigerde het gewaarborgd loon, waarop hij recht had, op te geven, houdt geen enkel verband met zijn gedrag (1). (1) Zie Cass., 8 dec. 1986, AR 5253, nr 211.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.05.0124.F 26 juni 2006 AC nr. 358

Een ontslag is niet willekeurig, alleen omdat het gemotiveerd is door een gedrag van de ontslagen werkman dat andere, niet ontslagen werknemers ook hebben vertoond (1). (1) Het O.M. meende dat het bestreden arrest regelmatig met redenen was omkleed en naar recht was verantwoord. Wat inz. dat laatste punt betreft, herhaalde het dat het ontslag niet willekeurig is, wanneer het gegeven wordt om redenen die betrekking hebben op het gedrag van de werkman, zelfs als dat gedrag niet foutief is (Cass., 6 juni 1994, AR S.93.0131.F, nr 289; 22 jan. 1996, AR S.95.0092.F, nr 48).

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.05.0035.F 12 december 2005 AC nr. 664

Art. 63, Arbeidsovereenkomstenwet, dat betrekking heeft op het willekeurig ontslag van een arbeider, is niet van toepassing op de bedienden (1). (Impliciete oplossing). (1) Cass., 5 sept. 2005, AR S.04.0177.F, nr ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.04.0177.F 5 september 2005 AC nr. 407

Art. 63 Arbeidsovereenkomstenwet, dat betrekking heeft op het willekeurig ontslag van een arbeider, is niet van toepassing op de bedienden (1). (1) Zie J. CLESSE, Congé et contrat de travail, Luik, 1992, p. 168, nr 152.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.00.0179.N 4 februari 2002 AC nr. 80

Een afdanking is niet willekeurig wanneer het ontslag van de werkman die aangeworven is voor onbepaalde tijd is gebeurd om redenen die berusten op de noodwendigheden inzake de werking van de onderneming, de instelling of de dienst.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

Niet naar recht verantwoord is de beslissing die de afdanking als willekeurig beschouwt omdat de werkgever niet de in het arbeidsreglement omschreven procedure voor een collectieve opzegging heeft nageleefd maar de gewone ontslagprocedure.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.99.0153.F 18 juni 2001 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is het arrest waarbij wordt beslist dat het ontslag van een werkman wegens niet verantwoorde afwezigheid willekeurig is, wanneer de werkgever die afwezigheid niet bewijst en hij de werkman dus ontslaat om een reden waarvan hij het verband met het gedrag van de werkman niet aantoont.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.00.0015.F 14 mei 2001 AC nr. ...

De afdanking om redenen in verband met de noodwendigheden inzake de werking van de dienst is niet willekeurig, zelfs als de reorganisatie van die dienst niet aan de werkman kan worden verweten en zij hem nadeel berokkent (1). (1) Zie cass., 22 jan. 1996, AR S. 95.0092.F, nr. 48.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.95.0092.F 22 januari 1996 AC nr. ...

Niet willekeurig is het ontslag om redenen die betrekking hebben op het gedrag van de werkman, zelfs als dat gedrag niet foutief is.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.95.0066.N 9 oktober 1995 AC nr. ...

Niet wettig is het arrest dat oordeelt dat, zelfs indien het bewijs voorligt dat het ontslag werd ingegeven door redenen die te maken hadden met het gedrag van de werkman, het ontslag willekeurig is gegeven, wanneer niet tevens het bewijs wordt geleverd dat pogingen werden ondernomen om de werkman ertoe te bewegen zijn gedrag te wijzigen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

Art. 63, eerste en tweede lid

S.12.0077.F 3 februari 2014 AC nr. ...

Aangezien uit de redenen van het bestreden arrest blijkt dat de werkgever heeft willen aantonen dat het ontslag niet gerechtvaardigd was door de ongeschiktheid van de werknemer maar door "zijn herhaaldelijke afwezigheden die de werking van de onderneming ontwrichtten", beslist het arrest naar recht om "op grond van het criterium van de noodwendigheden van de onderneming" te onderzoeken of die afwezigheden "negatieve gevolgen hebben gehad op de organisatie van de onderneming" (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

Artikel 63, tweede lid, van de Arbeidsovereenkomstenwet, dat de bewijslast van de redenen van het ontslag bij de werkgever legt, wijkt in zoverre af van de artikelen 1315 van het Burgerlijk Wetboek en 870 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. ...

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

Art. 63, eerste lid

S.10.0116.N 29 april 2013 AC nr. ...

Het ontslag dat gegeven wordt in strijd met het in artikel 4.1 Richtlijn 2001/23/EG en cao nr. 32bis bepaalde ontslagverbod berust niet op de noodwendigheden inzake de werking van de onderneming de instelling, of de dienst in de zin van artikel 63, eerste lid arbeidsovereenkomstenwet (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

Het recht op vergoeding wegens willekeurige afdanking ontstaat en wordt bepaald op het ogenblik van de kennisgeving van de wil van de werkgever om de overeenkomst te beëindigen en kan buiten het geval dat het ontslag met instemming van de werknemer ongedaan wordt gemaakt niet worden beïnvloed door een latere gebeurtenis; voor het bestaan van willekeurig ontslag is aldus niet vereist dat de werknemer zich bij het ontslag niet heeft neergelegd noch dat hij de verdere uitvoering van de arbeidsovereenkomst heeft nagestreefd en zich voor een voortzetting van de arbeidsrelatie heeft aangeboden (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.12.0054.F 22 oktober 2012 AC nr. ...

Artikel 63, eerste lid, van de Arbeidsovereenkomstenwet beperkt de redenen die aangezien zij verband houden met de houding of het gedrag van de werkman, van aard zijn om het willekeurig karakter van het ontslag uit te sluiten niet tot het strikte kader van de contractuele betrekkingen (1). (1) Zie Charles-Eric Clesse, "Le licenciement abusif", Anthémis, 2009, p. 254 en 71 noot 73; H.F. Lenaerts, J.Y. Versluype, G. Willems en A. Fry, "Rupture du contrat de travail. Chronique de jurisprudence 2006-2010", Larcier, 2012, p. 300 en 301 en de vermelde rechtspraak.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

S.07.0010.F 18 februari 2008 AC nr. 119

Het staat de werkman vrij aan te voeren dat zijn ontslag, zelfs als het gegrond is op redenen die verband houden met zijn geschiktheid of zijn gedrag of met de noodwendigheden van het werk, aangetast is door rechtsmisbruik, omdat het ontslagrecht werd uitgeoefend op een wijze die de grenzen van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bedachtzaam werkgever kennelijk overschrijdt, en zo ook mag de rechter die van een dergelijk geschil kennisneemt, die omstandigheden onderzoeken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

Een ontslag is niet willekeurig, wanneer het gegrond is op een reden die verband houdt met de geschiktheid van de werkman, ongeacht de gevolgen van zijn ongeschiktheid op de werkverdeling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag

Art. 65

S.03.0033.N 20 oktober 2003 AC nr. 514

De afstand van de werkelijke toepassing van het concurrentiebeding door de werkgever is aan geen enkele bijzondere vormvoorwaarde onderworpen (1). (1) Cass., 15 maart 1999, AR S.97.0157.N, nr 155.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Art. 67, § 1

S.94.0089.N 12 juni 1995 AC nr. ...

De arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd die ontstaat bij toepassing van artikel 20, 2° Wet 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, laat niet toe een proefbeding op te nemen in de daaropvolgende arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, vermits niet wordt voldaan aan de vereiste van artikel 67, §1, Arbeidsovereenkomstenwet.~

- ARBEID - Tijdelijke arbeid

Art. 67, § 3

S.06.0022.F 9 oktober 2006 AC nr. 470

Indien de uitvoering van de arbeidsovereenkomst voor bedienden tijdens de in de overeenkomst bepaalde proeftijd wordt geschorst, wordt de proeftijd met een periode gelijk aan die van de schorsing verlengd; indien de duur van de proeftijd niet in dagen arbeid of werkdagen in de overeenkomst is vastgelegd, wordt die proeftijd verlengd met een aantal kalenderdagen gelijk aan het aantal kalenderdagen tijdens welke de arbeidsovereenkomst voor bedienden geschorst werd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Proefbeding

Art. 75

C.97.0331.N 16 februari 1998 AC nr. ...

De rechtsvordering die de werkgever instelt tegen de derde die aansprakelijk is voor het aan zijn werknemer overkomen ongeval dat een schorsing van de arbeidsovereenkomst met die werknemer heeft veroorzaakt, reikt niet verder dan het betaalde gewaarborgd loon en de hierop verschuldigde sociale bijdragen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

Art. 82

S.10.0020.N 20 september 2010 AC nr. 533

Artikel 12, eerste lid van het koninklijk besluit van 7 december 1992 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen laat ondernemingen in moeilijkheden die herstructureren toe oudere werknemers met het oog op brugpensioen te ontslaan met een verkorte opzeggingstermijn, waarbij die werknemers voor de toepassing van artikel 46 van het Werkloosheidsbesluit niet worden geacht te verzaken aan een deel van de opzeggingstermijn waarop zij normaal recht hebben krachtens artikel 82 van de Arbeidsovereenkomstenwet. Deze werknemers worden aldus niet geacht vrijwillig zonder loon te zijn voor de duur waarmee de normale opzeggingstermijn werd ingekort.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.03.0034.F 27 september 2004 AC nr. 437

De in artikel 46, § 1, vierde lid, Werkloosheidsbesluit 1991 bedoelde normale ontslagregeling voor bedienden is die waarin artikel 82 Arbeidsovereenkomstenwet voorziet; voor de bedienden van wie het loon het in voormeld artikel 82, § 3, eerste lid, vastgestelde bedrag overschrijdt, betreft het bijgevolg de regeling die de werkgever en de bediende zijn overeengekomen, behoudens de verplichting om de minimale opzeggingstermijn na te komen en behoudens de voorwaarde betreffende het ogenblik waarop de overeenkomst wordt gesloten (1). (1) Cass., 24 mei 2004, S.03.0130.F, nr....

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.03.0130.F 24 mei 2004 AC nr. 278

De in artikel 46, § 1, vierde lid, Werkloosheidsbesluit 1991 bedoelde normale ontslagregeling voor bedienden is die waarin artikel 82 Arbeidsovereenkomstenwet voorziet ; voor de bedienden van wie het loon het in voormeld artikel 82, § 3, eerste lid, vastgestelde bedrag overschrijdt, betreft het bijgevolg de regeling die de werkgever en de bediende zijn overeengekomen, behoudens de verplichting om de minimale opzeggingstermijn na te komen en behoudens de voorwaarde betreffende het ogenblik waarop de overeenkomst wordt gesloten.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

S.94.0030.F 14 november 1994 AC nr. ...

De opzeggingstermijn dient te worden bepaald met inachtneming van het loon dat in aanmerking komt op het tijdstip van de opzegging.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Art. 82, § 2

S.06.0085.N 29 oktober 2007 AC nr. 512

De omstandigheid dat de opzeggingstermijn die de werkgever heeft betekend aan de bediende, de wettelijke minimumtermijn zoals geregeld door artikel 82, § 2, van de Arbeidsovereenkomstenwet, overschrijdt, doet er niet aan af dat de termijn werd berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 82, § 2, van de Arbeidsovereenkomstenwet (1). (1) Art. 4, tweede lid, C.A.O. van 19 sept. 2001, gesloten in het Paritair Comité voor de maatschappijen voor hypothecaire leningen, sparen en kapitalisatie, betreffende het conventioneel brugpensioen, algemeen verbindend verklaard bij K.B. van 22 juni 2003.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

S.02.0090.N 3 februari 2003 AC nr. 78

Bij het vaststellen van de opzeggingstermijn ten aanzien van de bediende, bedoeld in artikel 82, § 2, van de Arbeidsovereenkomstenwet, dient de rechter rekening te houden met omstandigheden die bestonden op het ogenblik van de kennisgeving van het ontslag, in zoverre deze omstandigheden de voor de bediende bestaande kans om een gelijkwaardige betrekking te vinden, beïnvloeden (1). (1) Zie Cass., 6 nov. 1989, A.R. nr 6704, nr 143.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Art. 82, § 2, eerste lid

S.08.0106.F 9 november 2009 AC nr. 647

De omstandigheid dat de tussen de partijen overeengekomen en door de werkgever na te leven opzeggingstermijn langer is dan de in artikel 82, § 2, eerste lid, Arbeidsovereenkomstenwet, bepaalde termijn, belet niet dat de opzeggingstermijn is berekend in overeenstemming met die bepaling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Art. 82, § 2, tweede lid, § 3, tweede lid, en § 4

S.01.0142.F 23 september 2002 AC nr. 470

Wanneer de partijen achtereenvolgens en zonder onderbreking verschillende arbeidsovereenkomsten hebben gesloten, waarvan de laatste voor onbepaalde tijd, wordt de minimum opzeggingstermijn vastgesteld volgens de jaren ononderbroken dienst bij dezelfde werkgever op het tijdstip dat de opzegging ingaat (1). (1) Cass., 10 maart 1986, A.R. 5022, nr. 438; zie Cass., 6 nov. 1989, A.R. 6703, nr. 142; 29 okt. 1990, A.R. 7170, nr. 113.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Art. 82, § 3

S.12.0088.N 11 maart 2013 AC nr. ...

De rechter die de duur van de aan de bediende toekomende opzeggingstermijn vaststelt rekening moet houden met de kans voor de bediende om spoedig een aangepaste en evenwaardige betrekking te vinden gelet op zijn anciënniteit, zijn leeftijd, zijn functie en zijn loon naargelang van de elementen eigen aan de zaak; hij dient daarbij rekening te houden met omstandigheden die bestonden op het tijdstip van de kennisgeving van het ontslag in zoverre deze omstandigheden de voor de bediende bestaande kans om een gelijkwaardige betrekking te vinden beïnvloeden; aldus moet de rechter niet elementen in acht nemen die geen verband houden met de kans voor de bediende om een gelijkwaardige betrekking te vinden, zoals de economische of financiële situatie waarin de werkgever verkeert of de belangen van de niet-ontslagen werknemers.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Art. 82, § 3, eerste lid

S.09.0043.N 5 oktober 2009 AC nr. 555

De ratio legis van artikel 82, § 3, eerste lid van de Arbeidsovereenkomstenwet, is dat in zake arbeidsovereenkomsten de verzaking van het recht door de werknemer slechts mogelijk is vanaf het ogenblik waarop elk risico van uitoefening van druk op de werknemer verdwijnt, dit is vanaf de beëindiging van de arbeidsovereenkomst met de haar kenmerkende gezagsverhouding.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Uit de ratio legis van artikel 82, § 3, eerste lid van de Arbeidsovereenkomstenwet volgt dat in geval van onmiddellijk ontslag door de werkgever van een in dit artikel bedoelde bediende met betaling van een opzeggingsvergoeding, de overeenkomst tussen de werkgever en de bediende over de duur van de in aanmerking te nemen opzeggingstermijn, die overeenkomstig artikel 39 van de Arbeidsovereenkomstenwet bepalend is voor de grootte van de verschuldigde opzeggingsvergoeding, slechts ten vroegste kan worden gesloten op het ogenblik waarop het ontslag wordt gegeven. Zulke overeenkomst mag derhalve tegelijkertijd met de kennisgeving van het ontslag gesloten worden.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Art. 82, § 3, eerste tot derde lid

S.07.0098.F 7 april 2008 AC nr. 207

Het eerste lid van artikel 82, § 3, Arbeidsovereenkomstenwet, volgens welke de door de werkgever in acht te nemen opzeggingstermijn, wanneer het jaarlijks loon van de bediende het in die bepaling voorgeschreven bedrag overschrijdt, vastgesteld wordt hetzij bij overeenkomst, gesloten ten vroegste op het ogenblik waarop de opzegging wordt gegeven, hetzij door de rechter, alsook het tweede en het derde lid van dezelfde paragraaf, die respectievelijk de minimumtermijn bepalen van de opzegging die de werkgever in acht moet nemen wanneer hij de werknemer ontslaat en de maximumtermijn van de opzegging waartoe de werknemer zich kan verbinden wanneer hij de arbeidsovereenkomst opzegt, zijn bepalingen die alleen de werknemer beschermen en zijn bijgevolg alleen dwingend in zijn voordeel (1) (2) (3). (1) Kentering van een rechtspraak die vaststond sinds het arrest van 10 jan. 1983 (raadpl. Cass., 12 okt. 1998, AC, 1998, nr. 438; 26 sept. 1994, AC, 1994, nr. 400; 14 jan. 1991, AC, 1991-92, nr. 247; 24 sept. 1990, AC, 1990-91, nr. 36; 16 maart 1987, AC, 1986-87, nr. 420, en de noot (1), p. 929; 3 juni 1985, AC, 1984-85, nr. 595, met concl. eerste adv.-gen. DUCHATELET, in Bull. en Pas., 1985, I, nr. 595; 10 jan. 1983, AC, 1982-83, nr. 269, en de noten (1) en (3), p. 601, alsook de concl. proc.-gen. LENAERTS, toen adv.-gen., vóór dit arrest, in R.W., 1983-84, kol. 1201). (2) Over de rechtsleer die om een dergelijke kentering verzocht, raadpl. m.n. C. Wantiez, "La jurisprudence de la Cour de Cassation et le droit individuel du travail", J.T. 2007, "Les 175 ans de la Cour de Cassation", p. 667 e.v., inz. p. 670. (3) Arrest gewezen op de andersl. concl. O.M., dat op grond van de vroegere rechtspraak van het Hof aanvoerde dat zelfs een opzeggingstermijn die voordeliger was voor de werknemer maar door de werkgever vóór het ontslag was toegekend, de bevoegdheid van de rechter om de duur ervan te beoordelen, niet kon inperken.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Art. 82, § 4

S.96.0017.N 13 januari 1997 AC nr. ...

Tijdens de opzeggingstermijn wordt geen anciënniteit verworven.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Art. 83, § 1

S.98.0062.N 10 mei 1999 AC nr. ...

Is wettelijk gerechtvaardigd het arrest dat oordeelt dat de verkorte opzeggingstermijn van zes maanden gegeven aan de bediende op het tijdstip waarop hij de normale leeftijd bereikt voor het volledig wettelijk pensioen overeenkomstig artikel 83, voor de wijziging door de wet van 20 juli 1990, van de Arbeidsovereenkomstenwet, toepasselijk is en zijn beslissing grondt op het oordeel dat de Koning, krachtens artikel 3, 6°, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967, speciale toepassingsmodaliteiten van dat besluit bepaalt, inzonderheid bijzondere regelen kan stellen wat betreft het ingaan van het recht op pensioen, in afwijking van artikel 4, 1°, dat het recht op een rustpensioen doet ingaan op 65 jaar voor een man en op 60 jaar voor een vrouw, en het arrest daarbij vaststelt dat de normale leeftijd voor het pensioen van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, overeenkomstig artikel 3 van het krachtens voornoemd artikel 3, 6°, genomen koninklijk besluit van 3 november 1969die is waarop de belanghebbende een zeker aantal dienstjaren vervuld heeft en ten laatste op de eerste dag van de maand volgend op die tijdens dewelke de werknemer de leeftijd van 55 jaar heeft bereikt".

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Art. 9

S.05.0041.N 22 januari 2007 AC nr. 38

Artikel 9, eerste en tweede lid van de Arbeidsovereenkomstenwet is een dwingende bepaling ten gunste van de werknemer, maar niet ten gunste van de werkgever (1). (1) Cass., 20 sept. 1993, AR S.93.0014.N, nr 358.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Art. 9, eerste en tweede lid

S.13.0116.F 8 september 2014 AC nr. ...

Artikel 9, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten is een dwingende bepaling die een bescherming ten voordele van de werknemer instelt waarvan hij geen afstand kan doen zolang de bestaansreden ervan aanhoudt (1). (1) Zie de concl. OM. in Pas. nr. …

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

Artt. 1, 2 en 3

S.10.0185.F 10 oktober 2011 AC nr. ...

De rechter kan, wegens het bestaan van een gezagsverhouding, de kwalificatie van ondernemingsovereenkomst afwijzen die de partijen hebben gegeven aan hun overeenkomst om drukwerk te verdelen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

- HUUR VAN DIENSTEN -

De bodemrechter die, op grond van de elementen die hij moet beoordelen de kwalificatie kan uitsluiten die de partijen aan hun overeenkomst hebben gegeven, mag een andere in de plaats stellen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

- OVEREENKOMST - Algemeen

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Artt. 12 en 35

S.94.0029.N 5 december 1994 AC nr. ...

De werkgever kan, in het geval bedoeld bij artikel 4, §1, Wet 19 maart 1991, door getuigen bewijzen op welke dag hij kennis heeft gekregen van het feit dat het ontslag zou rechtvaardigen.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen

Artt. 120, 123, 124 en 126

S.00.0043.N 2 april 2001 AC nr. ...

De overeenkomst voor tewerkstelling van een student, die niet schriftelijk is opgesteld, is niettemin een overeenkomst tot tewerkstelling van studenten als bedoeld in titel VI van de Arbeidsovereenkomstenwet (1). (1) Zie cass. 29 juni 2000, A.R. nr S.98.0145.F (AC 2000, nr 416) en de noot getekend J.F.L.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Vorm

Wanneer aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 17bis van het K.B. van 28 november 1969 is voldaan, is de mondelinge overeenkomst tot tewerkstelling van studenten onttrokken aan de toepassing van de R.S.Z.-wet (1). (1) Zie cass. 29 juni 2000, A.R. nr S.98.0145.F (AC 2000, nr 416) en de noot getekend J.F.L.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Vorm

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 120, 123, 124, 125 en 126

S.98.0145.F 29 juni 2000 AC nr. ...

De overeenkomst voor tewerkstelling van studenten die schriftelijk is vastgesteld en uitgevoerd overeenkomstig de voorgeschreven wettelijke en verordenende bepalingen, is een overeenkomst voor een tewerkstelling van studenten, zelfs als er geen afschrift van de overeenkomst door de werkgever aan de door de Koning aangewezen ambtenaar is meegedeeld; de student kan die overeenkomst evenwel op elk ogenblik zonder opzeggingstermijn en zonder vergoeding beëindigen (1). (1) Vgl. L. VAN HOESTENBERGHE, De tewerkstelling van studenten, Oriëntatie 5 mei 1990, blz. 116 en 122. Het is interessant om de oorsprong van artikel 126, Arbeidsovereenkomstenwet, op te sporen om de draagwijdte ervan te verduidelijken. Die bepaling, waarover de parlementaire voorbereiding van de voormelde wet geen duidelijkheid verschaft, vloeit voort uit artikel 5, Wet 9 juni 1970 betreffende de tewerkstelling van studenten. De parlementaire voorbereiding van de laatstgenoemde wet geeft de bekommernis van de wetgever weer om de belangen van de tewerkgestelde student te beschermen. Het voorstel van wet bepaalde oorspronkelijk dat de student, bij ontstentenis van een geschrift, de overeenkomst te allen tijde kon beëindigen zonder naleving van een opzeggingstermijn en zonder vergoeding (artikel 6). Waarom? "Dit artikel heeft een dubbel doel. Wanneer geen geschrift bestaat, wordt een arbeidsovereenkomt geacht gesloten te zijn voor onbepaalde tijd. Dit zou eventueel tot gevolg hebben dat de student, op het ogenblik dat hij meent dat de abeidsovereenkomst een einde neemt, moet vaststellen dat hij geen opzeggingstermijn heeft betekend, en zijn overeenkomst moet verlengen wil hij niet gehouden zijn tot de plaatsvervangende vergoeding. Dit bezwaar bestaat evenwel niet voor de arbeidsovereenkomsten voor werklieden wanneer het gebruik of het paritair comité het afsluiten van mondelinge overeenkomsten van bepaalde tijd toestaan. Vervolgens is het artikel bedoeld als burgerlijke sanctie ten overstaan van de werkgever. De werkgever zal er aldus toe aangezet worden een schriftelijke overeenkomst op te stellen, wil hij niet in de onzekerheid zijn op ieder ogenblik zijn hulp in het bedrijf te verliezen op een ogenblik dat deze in het bedrijf het meest nodig is" (Gedr. St. Senaat, zitting 1968-1969, nr. 190, blz. 4). In zijn advies nr. 313 heeft de Nationale Arbeidsraad geoordeeld dat de overeenkomst, bij ontstentenis van een geschrift, moest beantwoorden aan de voorwaarden van de voor onbepaalde tijd aangegane verbintenissen en voorgesteld om artikel 6 te schrappen, zonder dat hieraan evenwel gevolg is gegeven (Gedr. St. Senaat, zitting 1969-1970, nr. 279, blz. 23). In artikel 6 bepaalde het voorstel reeds dat een afschrift van de overeenkomst aan de arbeidsinspectie moest worden medegedeeld op straffe van de in artikel 19 bedoelde strafsancties. In voornoemd advies heeft de Nationale Arbeidsraad, deze keer met succes, gepleit om van dergelijke sancties af te zien (id., blz. 25). De wetgever heeft de burgerlijke sanctie in geval van het ontbreken van een geschrift, ook in geval van niet-mededeling van de overeenkomst aan de arbeidsinspectie opgelegd : "Het is inderdaad overdreven in een zwaardere sanctie te voorzien bij gebrek aan mededeling dan bij gebrek aan geschrift" (id., blz. 11). De wetgever heeft in dit geval blijkbaar alleen kunnen verwijzen naar de tweede doelstelling die hij aan artikel 6 van het voorstel had gegeven, nl. een middel om de werkgever onder druk te zetten. De doelstelling die erin bestond de student te beschermen door hem de mogelijkheid te geven te ontkomen aan de gevolgen van een heromschrijving van de overeenkomst, had immers geen enkel nut als de werkgever alleen maar verzuimd had de overeenkomst aan de sociale inspectie mee te delen. Alvorens de W. 21 maart 1995 betreffende de studentenarbeid te wijzigen, werd de Nationale Arbeidsraad verzocht een nieuw advies uit te brengen (advies nr. 1011 van 29 okt. 1991), waarin hij opnieuw vaststelde dat de sanctie, bij ontstentenis van geschrift, erin bestond dat de arbeidsovereenkomst een overeenkomst voor onbepaalde tijd werd ingevolge artikel 9, Arbeidsovereenkomstenwet. Daar artikel 126 zo algemeen was gesteld dat de daarin voorgeschreven sanctie zelfs kon worden opgelegd als die heromschrijving geen bestaansreden had, stelde de Raad de zachtere maatregelen voor die in het tweede en derde lid van het huidige artikel 126 zijn opgenomen. Uit de parlementaire voorbereiding van de W. 21 maart 1995 blijkt dat de wetgever zelfs overwogen heeft de student nog meer te beschermen door te bepalen dat de werkgever tot het betalen van een schadevergoeding zou worden veroordeeld (Pasin., 1995, 439). Niemand heeft echter nog de draagwijdte in vraag gesteld van de sanctie die opgelegd wordt in geval van niet-mededeling van de overeenkomst aan de arbeidsinspectie.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Vorm

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 17, 1°, en 20, 1°

S.94.0074.F 9 januari 1995 AC nr. ...

Het bepaalde in de artt. 20, 1°, en 17, 1°, Arbeidsovereenkomstenwet houdt voor de werkgever niet verplichting in om doorlopend werk te verschaffen en houdt voor de werknemer die door een arbeidsovereenkomst met hem verbonden is, niet de verplichting in om elk hem door zijn werkgever aangeboden werk te aanvaarden, dus zelfs als het werk moet worden verricht op een andere dan de door de partijen overeengekomen wijze, tijd of plaats.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Artt. 17, 20 en 32

S.03.0067.F 26 januari 2004 AC nr. 44

De tekortkoming van een partij, zelfs aan haar essentiële verplichtingen, beëindigt op zich de arbeidsovereenkomst niet (1). (1) Cass., 7 maart 1994, AR S.93.0127.N, nr 110, redengeving. I.v.m. het verband tussen het feit dat de beëindiging, als zij niet aan de ene partij te wijten is, het werk is van de andere partij, zie Cass., 15 juni 1981, AR 6223 (AC, 1980-81, nr 592).

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

Artt. 2 en 3

S.11.0051.F 4 februari 2013 AC nr. ...

De gezagsverhouding die de arbeidsovereenkomst kenmerkt, bestaat zodra een persoon zijn gezag in feite kan doen gelden op de handelingen van een andere persoon.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

P.07.0631.N 8 april 2008 AC nr. 208

De opdrachtgever die personen onder zijn juridisch gezag arbeidsprestaties laat verrichten is werkgever van de betrokken personen.

- ARBEID - Allerlei

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

S.05.0123.N 29 oktober 2007 AC nr. 510

Het arrest dat vaststelt dat de kwalificatie van uitvoering van zelfstandige arbeid die partijen aan hun overeenkomst hadden gegeven, slechts door de rechter kan gewijzigd worden in een arbeidsovereenkomst als het bewijs geleverd wordt van gezagselementen die onverenigbaar zijn met de overeenkomst van uitvoering van arbeid op zelfstandige basis, verantwoordt de beslissing dat de bedoelde overeenkomsten geen zelfstandige arbeid tot voorwerp hadden maar arbeidsovereenkomsten zijn, niet naar recht indien niet wordt aangegeven hoe en in welke mate de in het arrest weergegeven elementen elk afzonderlijk of in hun geheel beschouwd, onverenigbaar zijn met de uitvoering van zelfstandige arbeid.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Allerlei

S.06.0024.N 5 februari 2007 AC nr. 66

Het is de taak van de rechter om na te gaan of de gegevens die aangevoerd worden om het bestaan van een gezagsrelatie te staven een toepassing of de mogelijkheid tot toepassing van gezag op de uitvoering van de arbeid zoals in een arbeidsovereenkomst aantonen, die onverenigbaar is met de loutere uitvoering van controle en het geven van instructies in het kader van een overeenkomst voor zelfstandige arbeid (1). (1) Cass., 20 maart 2006, S.05.0069.N, nr 160.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Wanneer de partijen hun verhouding kwalificeren als de uitvoering van zelfstandige arbeid door de ene in opdracht van de andere, schept dit geen vermoeden van het bestaan van een overeenkomst tot uitvoering van zelfstandige arbeid; wanneer de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid in dit geval socialezekerheidsbijdragen voor werknemers opvordert, moet hij het bestaan van een arbeidsovereenkomst bewijzen, wat inhoudt dat het bewijs zal dienen te worden geleverd dat de arbeid uitgevoerd werd onder het gezag van de opdrachtgever-werkgever; zodoende wordt de bewijslast van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid niet verzwaard: deze dienst dient louter het bewijs te leveren van het werkelijk bestaan van een arbeidsovereenkomst wanneer hij op die basis socialezekerheidsbijdragen opvordert. Evenmin wordt in deze bewijsregeling een bijzondere waarde gehecht aan de kwalificatie van een overeenkomst tot uitvoering van zelfstandige arbeid, die geveinsd kan zijn. In zoverre de gegevens die aangevoerd worden om de gezagsrelatie te staven ook passen in het kader van een overeenkomst tot uitvoering van zelfstandige arbeid en dus daarmee niet onverenigbaar zijn, zijn deze gegevens gewoonweg geen sluitend bewijs van een gezagsrelatie in het kader van een arbeidsovereenkomst (1). (1) Cass., 20 maart 2006, S.05.0069.N, nr 160.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.05.0069.N 20 maart 2006 AC nr. 160

Het is de taak van de rechter om na te gaan of de gegevens die aangevoerd worden om het bestaan van een gezagsrelatie te staven een toepassing of de mogelijkheid tot toepassing van gezag op de uitvoering van de arbeid zoals in een arbeidsovereenkomst aantonen, die onverenigbaar is met de loutere uitvoering van controle en het geven van instructies in het kader van een overeenkomst voor zelfstandige arbeid (1). (1) Zie Cass., 14 nov. 2001, AR P.01.1178.F, nr 616; Cass., 3 mei 2004, AR S.03.0108.N, nr 234.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Wanneer de partijen hun verhouding kwalificeren als de uitvoering van zelfstandige arbeid door de ene in opdracht van de andere, schept dit geen vermoeden van het bestaan van een overeenkomst tot uitvoering van zelfstandige arbeid; wanneer de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid in dit geval socialezekerheidsbijdragen voor werknemers opvordert, moet hij het bestaan van een arbeidsovereenkomst bewijzen, wat inhoudt dat het bewijs zal dienen te worden geleverd dat de arbeid uitgevoerd werd onder het gezag van de opdrachtgever-werkgever (1). (1) Zie Cass., 3 mei 2004, AR S.03.0108.N, nr 234; Cass., 2 mei 2005, AR S.03.0121.F, nr ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.04.0090.N 22 november 2004 AC nr. 561

Het bestaan van de arbeidsovereenkomst vereist het akkoord van de partijen over de wezenlijke elementen ervan; het loon als tegenprestatie van de in het kader van de arbeidsovereenkomsten verrichte arbeid is een dergelijk element (1) (2). (1) Zie Cass., 29 okt. 2001, AR S.01.0084.N, nr 578. (2) Het O.M. had geconcludeerd tot cassatie nu de rechtspraak van het Hof zeer duidelijk stelt dat het bestaan van een arbeidsovereenkomst het akkoord vereist van partijen over de wezenlijke elementen ervan en dat de vaststelling van het loon dergelijk element is; aldus houdt dit beginsel in dat noodzakelijkerwijze elementen moeten aanwezig zijn die de vaststelling van het loon mogelijk maken. (Cass, 25 mei 1998, AR S.97.0083.F, nr 270; Cass., 6 maart 2000, AR S.99.0096.N, nr 154). Het bestreden arrest onderstelt weliswaar dat er een akkoord zou zijn maar dan nog stellen de appèlrechters dit niet vast qua bedrag of andere elementen waaruit zou volgen dat een loonbedrag was overeengekomen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst, vereist het akkoord van partijen omtrent de betaling van loon niet een uitdrukkelijke aanduiding van de hoegrootheid van het loon; het volstaat dat overeengekomen is dat een loon zal worden betaald en dat het te betalen loon bepaalbaar is (1) (2). (1) Zie Cass., 29 okt. 2001, AR S.01.0084.N, nr 578. (2) Het O.M. had geconcludeerd tot cassatie nu de rechtspraak van het Hof zeer duidelijk stelt dat het bestaan van een arbeidsovereenkomst het akkoord vereist van partijen over de wezenlijke elementen ervan en dat de vaststelling van het loon dergelijk element is; aldus houdt dit beginsel in dat noodzakelijkerwijze elementen moeten aanwezig zijn die de vaststelling van het loon mogelijk maken. (Cass, 25 mei 1998, AR S.97.0083.F, nr 270; Cass., 6 maart 2000, AR S.99.0096.N, nr 154). Het bestreden arrest onderstelt weliswaar dat er een akkoord zou zijn maar dan nog stellen de appèlrechters dit niet vast qua bedrag of andere elementen waaruit zou volgen dat een loonbedrag was overeengekomen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Zelfs bij ontstentenis van enige aanduiding omtrent de hoegrootheid van het te betalen loon is de hoegrootheid van het loon bepaalbaar, vermits in de regel minstens het wettelijk verschuldigd baremaloon of minimumloon geregeld door collectieve arbeidsovereenkomsten van het nationaal paritair comité als overeengekomen loon dient beschouwd te worden; die wettelijke regeling qua loon dient voor het bestaan van de arbeidsovereenkomst niet in de arbeidsovereenkomst te worden bedongen (1). (1) Het O.M. had geconcludeerd tot cassatie nu de rechtspraak van het Hof zeer duidelijk stelt dat het bestaan van een arbeidsovereenkomst het akkoord vereist van partijen over de wezenlijke elementen ervan en dat de vaststelling van het loon dergelijk element is; aldus houdt dit beginsel in dat noodzakelijkerwijze elementen moeten aanwezig zijn die de vaststelling van het loon mogelijk maken. (Cass, 25 mei 1998, AR S.97.0083.F, nr 270; Cass., 6 maart 2000, AR S.99.0096.N, nr 154). Het bestreden arrest onderstelt weliswaar dat er een akkoord zou zijn maar dan nog stellen de appèlrechters dit niet vast qua bedrag of andere elementen waaruit zou volgen dat een loonbedrag was overeengekomen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.98.0158.F 25 oktober 2004 AC nr. 504

Voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst is vereist dat een verbintenis tot het verrichten van bepaalde arbeid in een verhouding van ondergeschiktheid tegen loon is aangegaan (1). (1) Cass., 13 april 1981, AR 3160 (AC, 1980-81, nr 469); zie Cass., 29 okt. 2001, AR S.01.0084.N, nr 578.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.03.0108.N 3 mei 2004 AC nr. 234

De regel volgens dewelke de arbeidsovereenkomst de overeenkomst is waarbij de werknemer zich verbindt tegen loon arbeid te verrichten onder het gezag van de werkgever, is van dwingend recht, zodat de partijen hiervan niet kunnen afwijken door aan de arbeidsovereenkomst een andere kwalificatie te geven.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.01.0085.F 15 april 2002 AC nr. 229

De rechter beslist wettig dat het bestaan van een gezagsverhouding tussen een vennootschap en sommige van haar vennoten niet bewezen is, wanneer hij erop wijst dat laatstgenoemden werken naargelang zij beschikbaar zijn of zoals het hun goed uitkomt, de arbeid in onderling akkoord tussen de vennoten verdeeld wordt, het een familiebedrijf betreft, de arbeidsverhoudingen derhalve op een samenwerking berusten die weliswaar gecoördineerd wordt zonder dat er evenwel nauwkeurige richtlijnen gegeven worden over de wijze waarop het werk moet worden gedaan en het bedrijf, benevens de bovengenoemde vennoten, geregeld werknemers tewerkstelt die kunnen inspringen bij onverwachte afwezigheid van een van die vennoten (1). (1) Zie cass., 10 sept. 2001, AR S.00.0187.F, nr ...; 14 jan. 2002, AR S.01.0016.F, nr ... met concl. O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.01.0016.F 14 januari 2002 AC nr. 25

De beslissing die alleen uit de vaststelling dat een vennoot zijn aantal aandelen heeft vermeerderd, afleidt dat er tussen een vennootschap en die vennoot geen gezagsverhouding meer bestaat, is onwettig (1). (1) Zie concl. O.M.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.01.0084.N 29 oktober 2001 AC nr. ...

Het bestaan van de arbeidsovereenkomst vereist het akkoord van de partijen over de wezenlijke elementen ervan; het loon als tegenprestatie van de in het kader van de arbeidsovereenkomsten verrichte arbeid is een dergelijk element (1). (1) Cass., 25 mei 1998, AR nr S.97.0083.F, n° 270.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst dient het wettelijk verschuldigd minimumloon niet uitdrukkelijk in de overeenkomst te worden bedongen of gewaarborgd.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Wanneer de overeenkomst commissielonen in de vorm van een percentage op de verkoop bepaalt, vermag de rechter naargelang de omstandigheden aan te nemen dat er een akkoord is omtrent het loonelement; wanneer de overeenkomst in dit geval niet uitdrukkelijk een minimumloon waarborgt, sluit dit niet noodzakelijk het bestaan van een arbeidsovereenkomst uit.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.00.0187.F 10 september 2001 AC nr. ...

Wettig is de beslissing dat het bestaan van een verhouding van ondergeschiktheid tussen een vennootschap en haar medecontractanten bewezen is, wanneer de rechter erop wijst dat de wijze waarop het werk wordt uitgevoerd van belang is, dat de zaakvoerder van de vennootschap doorlopend toezicht houdt op de medecontractanten, dat de uurregeling niet door hen wordt vastgesteld, dat zij hun vakantie niet nemen zoals zij willen, dat de medecontractanten niet het risico dragen voor de resultaten van hun werkzaamheid en dat de intensiteit van de orders, de frequentie ervan en de controle op de uitvoering van de gegeven orders de conclusie wettigen dat de arbeid in een verhouding van ondergeschiktheid wordt verricht.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

De voor de arbeidsovereenkomst kenmerkende verhouding van ondergeschiktheid bestaat zodra een persoon in feite toezicht kan uitoefenen op de handelingen van een ander persoon (1). (1) Cass., 23 juni 1997, AR. S.96.0140.F, nr. 295; 27 april 1998, AR. S.97.0090.F, nr. 213.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.99.0096.N 6 maart 2000 AC nr. ...

Niet wettig is de beslissing van de rechter die vaststelt dat de werknemer zekere prestaties heeft verricht in opdracht van de werkgever en onder zijn gezag en alleen op die gronden zonder vast te stellen dat er een loon werd overeengekomen aanneemt dat er een arbeidsovereenkomst bestond tussen partijen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.97.0083.F 25 mei 1998 AC nr. ...

Bij gebreke van akkoord tussen de partijen over de vaststelling van het loon dat de werkgever aan de werknemer moet betalen, kan tussen hen geen arbeidsovereenkomst bestaan.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.97.0090.F 27 april 1998 AC nr. ...

De rechter beslist wettig dat het bestaan van een gezagsverhouding tussen een vennootschap en haar medecontractanten niet bewezen is, wanneer hij erop wijst dat die vennootschap verscheidene contracten van zelfstandig televerkoopster heeft gesloten met een aantal mensen die hun werk en hun diensturen naar eigen goeddunken wilden regelen, dat er agenda's worden bijgehouden waarin de zelfstandige medewerksters, zelf en zoals zij het wensen, hun werktijden noteren, dat uit die agenda's blijkt dat de televerkoopsters hun werk naar eigen inzicht regelen, dat de overeenkomsten tussen de vennootschap en haar televerkoopsters uitdrukkelijk iedere gezagsverhouding uitsluiten en preciseren dat de televerkoopster haar activiteiten volstrekt zelfstandig uitoefent en dat haar geen bevelen of richtlijnen worden gegeven, dat de televerkoopsters als zelfstandigen wilden worden beschouwd en dat geenszins bewezen is dat die mensen misleid zijn omtrent de aard van hun werk en hun arbeidsvoorwaarden.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

De gezagsverhouding, als kenmerk van de arbeidsovereenkomst, bestaat zodra iemand in feite gezag kan hebben over andermans handelingen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.96.0140.F 23 juni 1997 AC nr. ...

De gezagsverhouding, als kenmerk van de arbeidsovereenkomst, bestaat zodra iemand in feite gezag kan hebben over andermans handelingen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.94.0074.F 9 januari 1995 AC nr. ...

De gezagsverhouding, als kenmerk van de arbeidsovereenkomst, bestaat zodra iemand in feite gezag kan hebben over andermans handelingen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

S.94.0007.F 14 november 1994 AC nr. ...

Hij die jegens een ander in een verhouding van ondergeschiktheid staat, is geen helper van een zelfstandige werknemer, maar een werknemer, die door een arbeidsovereenkomst is gebonden.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingssfeer

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

De gezagsverhouding, als kenmerk van de arbeidsovereenkomst, bestaat zodra iemand in feite gezag kan hebben over andermans handelingen.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Artt. 2, § 1, eerste en tweede lid, 5 en 31

S.12.0113.N 2 juni 2014 AC nr. ...

De werkgever in de zin van de CAO-wet is in de regel alleen de persoon die minstens een persoon met een arbeidsovereenkomst tewerkstelt; de collectieve arbeidsovereenkomst kan naast verplichtingen voor de contracterende partijen alleen rechten en verplichtingen voor werknemers en werkgevers bevatten; de algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst kan alleen verbindend zijn voor de werkgevers en werknemers die behoren tot het ressort van het paritair orgaan (1). (1) Bij een geschil inzake overgang van onderneming in de zin van cao 32bis, wat in casu niet het geval was, zou een richtlijn conforme interpretatie van de bepalingen van deze cao tot gevolg kunnen hebben dat het standpunt dat verwoord wordt in huidig arrest niet gehandhaafd kan worden.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Artt. 2, 3 en 17

S.97.0107.N 16 maart 1998 AC nr. ...

Als de wet niet zelf in een vermoeden van het bestaan van een arbeidsovereenkomst voorziet, moet de afwezigheid van een arbeidsovereenkomst niet noodzakelijk blijken uit feiten die het bestaan van dergelijke overeenkomst uitsluiten.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Artt. 2, 3 en 17, 2°

P.05.0678.N 6 september 2005 AC nr. 412

Het werkgeversgezag kan slechts worden uitgeoefend door de natuurlijke of rechtspersoon die krachtens een arbeidsovereenkomst met een werknemer verbonden is.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Algemeen

Artt. 2, 3, 17 en 20

S.06.0012.N 27 november 2006 AC nr. 602

Taken die aanvankelijk in ondergeschikt verband als werknemer voor de werkgever werden uitgevoerd, kunnen nadien voor de vroegere werkgever in diens opdracht als zelfstandige en zonder enige gezagsrelatie worden uitgevoerd.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Taken die aanvankelijk in ondergeschikt verband als werknemer voor de werkgever werden uitgevoerd, kunnen nadien voor de vroegere werkgever in diens opdracht als zelfstandige en zonder enige gezagsrelatie worden uitgevoerd.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.04.0102.N 6 december 2004 AC nr. 591

De rechter die oordeelt dat de kwalificatie die de partijen aan hun overeenkomst hebben gegeven niet kan worden gewijzigd, als de elementen die aan zijn beoordeling worden onderworpen niet toelaten de kwalificatie van partijen uit te sluiten, kent aan de kwalificatie van de partijen niet de bewijswaarde toe van een wettelijk vermoeden (1). (1) Cass., 14 jan. 2002, AR S.00.0183.F, nr 21 met noot O.M.; Cass., 3 mei 2004, AR S.03.0108.N, nr ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Het is de rechter niet verboden ook rekening te houden met de wil van de partijen bij het onderzoek of de aangehaalde bewijselementen een werkelijke situatie aantonen die al dan niet strookt met de kwalificatie die de partijen aan de overeenkomst hebben gegeven.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten

Artt. 20, 1° en 3°, en 32

S.03.0055.F 22 december 2003 AC nr. 665

Naar recht verantwoord is de beslissing waarbij de vordering van de werknemer tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst wordt verworpen wanneer de feitenrechter op grond van een beoordeling van de feitelijke omstandigheden beslist, enerzijds, dat de werkgever, door de hem verweten beslissing waarbij de werknemer economisch werkloos wordt gemaakt, niet tekortgekomen is aan zijn contractuele verplichtingen en, anderzijds, dat de hem eveneens verweten loonsvermindering weliswaar bewezen is maar te wijten is aan een fout van de personeelsdienst die door de werkgever is verbeterd zodra hij ervan op de hoogte werd gebracht, zodat die enige tekortkoming van de werkgever aan zijn verplichtingen niet zwaarwichtig genoeg is (1). (1) Zie Cass., 9 sept. 1965 (Bull. en Pas., 1966, I, 47); 12 nov. 1976 (AC, 1977, 294); 10 feb. 1983, AR 6620 (AC, 1982-83, nr 332); 31 jan. 1991, AR 8803, AC, 1990-91, nr 288. Het staat aan de bodemrechter na te gaan of, gelet op de zwaarwichtigheid van de verweten tekortkoming die in het gerezen conflict is aangetoond, de voortzetting van de contractuele betrekkingen al dan niet mogelijk was. Met andere woorden, het staat aan de bodemrechter na te gaan of de door een partij aan haar medecontractant verweten tekortkoming zwaarwichtig genoeg is om de ontbinding van de wederkerige overeenkomst in het nadeel van de medecontractant te rechtvaardigen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

- OVEREENKOMST - Einde

Artt. 28, 1°, 38, §§ 1 en 2, en 38bis

S.08.0075.N 5 oktober 2009 AC nr. 554

Uit de artikelen 28, 1°, 38, §§ 1 en 2 en 38bis van de Arbeidsovereenkomstenwet volgt dat inhaalverlofdagen, andere dan de dagen inhaalrust die bij toepassing van artikel 26bis van de Arbeidswet worden toegekend, de opzeggingstermijn slechts schorsen indien zij begrepen zijn in de jaarlijkse vakantie bedoeld in artikel 28, 1° van de arbeidsovereenkomstenwet.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Artt. 3, 17, 1°, 20, 1°, en 32

S.10.0084.F 16 september 2013 AC nr. ...

De aard van de door de werknemer uitgeoefende functie vormt in beginsel een essentieel element van de arbeidsovereenkomst, tenzij uit de overeenkomst of de uitvoering die de partijen daaraan hebben gegeven het tegendeel kan worden afgeleid.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

De partij die eenzijdig een essentieel element van de arbeidsovereenkomst in belangrijke mate wijzigt, beëindigt die overeenkomst onmiddellijk op onwettelijke wijze.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Eenzijdige wijziging

Artt. 3, 20, 3° en 81, § 2

S.10.0070.F 6 juni 2011 AC nr. ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

- LOON - Recht op loon

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Artt. 32 en 35

S.00.0103.F 18 december 2000 AC nr. ...

Zo de partij die eenzijdig, al is het tijdelijk, een van de wezenlijke bestanddelen van de arbeidsovereenkomst wijzigt, onmiddellijk en onrechtmatig een einde aan die overeenkomst maakt en, zo de rechter, wanneer hij beslist dat een der partijen de arbeidsovereenkomst heeft beëindigd door eenzijdig een wezenlijk bestanddeel ervan te wijzigen, niet verplicht is vast te stellen dat zij de bedoeling had de overeenkomst te beëindigen (1), maakt daarentegen de tekortkoming van één der partijen aan haar verplichtingen op zich geen einde aan de arbeidsovereenkomst (2). (1) Cass., 10 feb. 1992, AR. 9257, nr. 299; 23 juni 1997, AR. S.96.0047.F, nr. 294; J.T.T. 1997, p. 333 en de opmerkingen van C. WANTIEZ "Modification unilatérale et importante d'un élément essentiel du contrat"; 30 nov. 1998, AR. S.97.0146.N, nr. 496. (2) Cass., 4 feb. 1991, AR. 7322, nr. 297; zie cass., 7 maart 1994, AR. S.93.0127.N, nr. 110.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

Artt. 32 en 39

S.95.0086.N 15 januari 1996 AC nr. ...

Het arrest dat aan de werkgever, als verweerder, het bewijs oplegt dat er geen ontslag was maar een beëindiging van de overeenkomst met wederzijds akkoord, zonder vooraf vast te stellen dat de werknemer, als eiser, het bewijs heeft geleverd van de feiten die hij aanvoert, schendt de regelen van de bewijslast.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Artt. 32, 3°, 39, § 1, 59 en 82

S.97.0122.F 12 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer de arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd gesloten is, kan de ontslagen werknemer door op zijn ontslagbrief, boven zijn handtekening, de vermelding "gelezen en goedgekeurd" aan te brengen, zijn instemming betuigen met het bedrag van de compensatoire opzeggingsvergoeding. (Impliciet).

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Artt. 32, 3°, en 37, § 1

S.97.0122.F 12 oktober 1998 AC nr. ...

De nietigheid van de opzegging heeft geen weerslag op het bestaan van het ontslag.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

S.96.0105.F 6 januari 1997 AC nr. ...

De nietigheid van de opzegging tast de geldigheid van het ontslag niet aan.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Artt. 35 en 39

S.05.0030.N 6 februari 2006 AC nr. 77

Wanneer een lasthebber van de werkgever in naam en voor rekening van de werkgever de arbeidsovereenkomst ten aanzien van de werknemer schriftelijk beëindigt, heeft de werknemer het recht de overlegging van een volmacht te eisen teneinde zich van het bestaan van de lastgeving te vergewissen, hij is er nochtans niet toe gehouden zulks te doen; wanneer de werknemer dit niet doet en niet meer komt werken, aldus handelend alsof er wel degelijk een ontslag is geweest, is het gevolg daarvan dat hij het bestaan van de lastgeving achteraf, tenzij binnen redelijk korte termijn, niet meer kan ontkennen wanneer noch de lastgever, noch de lasthebber zelf dienaangaande enige betwisting opperen (1). (1) Cass., 18 sept. 1964, Pas., 1965, p. 62.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen

Artt. 37, 38, § 2, en 58

S.96.0123.F 26 mei 1997 AC nr. ...

Wanneer de uitvoering van de arbeidsovereenkomst voor werklieden voor onbepaalde duur sinds meer dan zes maanden is geschorst wegens arbeidsongeschiktheid ten gevolge van ongeval of ziekte, kan de werkgever de overeenkomst beëindigen, als hij de werkman de bij artikel 58 van de Arbeidsovereenkomstenwet bepaalde vergoeding betaalt of als hij een opzeggingstermijn in acht neemt die evenwel niet loopt tijdens de schorsing wegens de voormelde arbeidsongeschiktheid en dus maar ten vroegste ingaat op het einde van de voornoemde periode tijdens welke de uitvoering van de overeenkomst is geschorst.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

Artt. 38, § 2 en 39

S.01.0193.N 18 november 2002 AC nr. 613

Wanneer een partij de arbeidsovereenkomst beëindigt vóór het einde van de opzeggingstermijn is deze gehouden een opzeggingsvergoeding te betalen aan de andere partij voor het resterend deel van die termijn; bij de vaststelling van de verschuldigde opzeggingsvergoeding moet rekening worden gehouden met de verlenging van de opzeggingstermijn wegens schorsing van de arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Artt. 39 en 131

S.04.0191.N 24 oktober 2005 AC nr. 533

De vaststelling van het lopend loon voor de berekening van de opzeggingsvergoeding wordt niet geregeld door één van de artikelen waarnaar artikel 131 Arbeidsovereenkomstenwet verwijst, zodat dit artikel hiervoor niet van toepassing is (1). (1) Cass., 6 april 1967, AC 1967, p. 944; 13 juni 1983, AR 3880, AC 1982-83, n° 566; 18 sept. 2000, AR S.00.0031.N, nr 477.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Artt. 39 en 82

S.06.0002.N 4 september 2006 AC nr. 385

Uit het feit dat door de werkgever aan een werknemer een abnormale lage opzeggingsvergoeding die zelfs niet voldoet aan de minimale rechten bepaald bij de Arbeidsovereenkomstenwet wordt toegekend, volgt niet noodzakelijk dat de vergoeding bepaald in de niet-concurrentieovereenkomst een verdoken opzeggingsvergoeding is, waarop sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd zijn (1). (1) Zie Cass., 22 sept. 2003, AR S.03.0028.N, n° 447.

- LOON - Allerlei

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

S.97.0003.N 6 oktober 1997 AC nr. ...

De werknemer die geniet van het wettelijk recht op vastheid van betrekking en niettemin zonder dringende reden ontslagen wordt kan aanspraak hebben op een vergoeding bepaald in het wettelijk statuut of bij ontstentenis van zulk een bepaling, door de rechter; die vergoeding toegekend wegens het niet-nakomen van een verbintenis niet te ontslaan, houdt geen verband met de opzeggingsvergoeding die wordt toegekend wegens de niet-naleving van de opzegtermijnen bedoeld in artikel 82 van de Arbeidsovereenkomstenwet.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

- ONDERWIJS -

Artt. 39 en 82, §§ 3 en 4

S.02.0028.N 14 april 2003 AC nr. 253

Als de bediende is ontslagen met een opzeggingstermijn die korter is dan die waarop hij aanspraak kan maken, ontstaat het recht van de bediende op een aanvullende opzeggingsvergoeding wegens deze onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst op het ogenblik van de kennisgeving van de opzegging, hoewel de arbeidsovereenkomst nog tijdens de in acht genomen opzeggingstermijn blijft voortbestaan; dit recht van de bediende kan niet worden beïnvloed door latere gebeurtenissen (1). (1) Cass., 6 maart 2000, AR S.99.0161.N, nr 155.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Artt. 39, § 1, 82, § 2 en 83, § 3

S.11.0078.N 24 februari 2014 AC nr. ...

Het jaarloon dat moet worden in acht genomen voor het bepalen van de opzeggingstermijn van artikel 82, §§ 2 en 3, Arbeidsovereenkomstenwet, behelst naast het lopend loon ook de voordelen verworven krachtens de arbeidsovereenkomst; onder voordelen verworven krachtens de arbeidsovereenkomst dienen te worden begrepen de bijzondere voordelen waarop de werknemer naast het lopend loon gerechtigd is als tegenprestatie voor de door hem ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst verrichte arbeid.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Promotionele kortingsbonnen, die door de werkgever aan de werknemer worden toegekend als tegenprestatie voor door deze laatste verrichte prestaties en die onder bepaalde voorwaarden geldig zijn bij eventuele toekomstige aankopen van goederen door de werknemer, bieden deze laatste een kans op een voordeel; in welke mate die kans op een voordeel concreet becijferbaar is als loon, dient door de rechter in feite te worden beoordeeld.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Artt. 39, § 1, en 82

S.94.0030.F 14 november 1994 AC nr. ...

Wanneer de werknemer is ontslagen met een opzeggingsvergoeding, moet die opzeggingsvergoeding worden berekend met inachtneming van het loon waarop de werknemer recht heeft op het tijdstip van de kennisgeving van de opzegging.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Artt. 39, § 1, en 82, § 3

S.08.0086.N 5 januari 2009 AC nr. 5

De rechter die de aan de bediende toekomende opzeggingstermijn en de forfaitaire opzeggingsvergoeding moet bepalen, dient dit te doen met inachtneming van het loon op het tijdstip van de kennisgeving van het ontslag of van de vaststelling van de onregelmatige beëindiging van de overeenkomst en met inachtneming van de voor de bediende op dat ogenblik bestaande kans om een gelijkwaardige, passende betrekking te vinden, gelet op zijn leeftijd, zijn anciënniteit in het bedrijf en zijn functie (1). (1) Zie Cass., 3 feb. 2003, AR S.02.0090.N, AC, 2003, nr. 78.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Voor het bepalen van de hoegrootheid van de opzeggingsvergoeding mag, gelet op het forfaitair karakter ervan, geen rekening gehouden worden met omstandigheden die zich na de kennisgeving van het ontslag of na de vaststelling van de onregelmatige beëindiging van de overeenkomst hebben voorgedaan (1). (1) Zie Cass., 3 feb. 2003, AR S.02.0090.N, AC, 2003, nr. 78.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

Artt. 39, § 1, tweede lid, en 104, eerste lid

S.97.0139.F 15 juni 1998 AC nr. ...

In de arbeidsovereenkomsten voor handelsvertegenwoordigers waarin het jaarlijks loon het bedrag van 650.000 frank niet te boven gaat, wordt het concurrentiebeding als onbestaande beschouwd; om uit te maken of die loongrens is bereikt, dient, wanneer het loon van de handelsvertegenwoordiger vast is, rekening te worden gehouden met het over één jaar berekende bedrag van het maandelijks loon dat loopt op de dag waarop de arbeidsbetrekkingen eindigen, vermeerderd met de krachtens de overeenkomst verkregen vaste verdiensten, en niet met het bedrag van het loon dat betaald en ontvangen is tijdens de twaalf maanden die aan het einde van de arbeidsbetrekkingen voorafgaan.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Artt. 40, § 1 en 82, § 3

S.02.0060.N 2 december 2002 AC nr. 649

De rechter die een opzeggingstermijn moet vaststellen die de werkgever moet in acht nemen, ingevolge de onregelmatige beëindiging van een overeenkomst voor bepaalde tijd, moet rekening houden met de kans van de bediende om spoedig een aangepaste en evenwaardige betrekking te vinden, gelet op zijn leeftijd, zijn functie en zijn loon en anciënniteit, naar gelang van de elementen eigen aan de zaak; de rechter moet de anciënniteit berekenen op grond van de jaren tijdens welke de werknemer in die hoedanigheid ononderbroken in dienst was bij dezelfde werkgever, op het ogenblik dat de opzegging ingaat.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Artt. 6 en 106

S.98.0142.N 25 oktober 1999 AC nr. ...

Het concurrentiebeding dat is opgenomen in de arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordigers en voorziet in de betaling van een forfaitaire vergoeding dat hoger is dan drie maanden loon dient nietig te worden beschouwd inzoverre deze clausule een hogere bedrag dan het wettelijk toegelaten maximum bepaalt.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen

Artt. 6 en 15

S.04.0164.F 27 maart 2006 AC nr. 174

De rechtsvorderingen die uit de arbeidsovereenkomst ontstaan, verjaren één jaar na het eindigen van deze overeenkomst of vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan, zonder dat deze termijn één jaar na het eindigen van deze overeenkomst mag overschrijden; die bepaling, die gebiedend is ten voordele van de werknemer wanneer zij ertoe strekt zijn rechten niet in te korten of zijn verplichtingen niet te verzwaren, is een wet van politie en veiligheid (1). (1) Art. 3, eerste lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij W. 16 juli 2004. Merk op dat het O.M. concludeerde tot gedeeltelijke vernietiging van het bestreden arrest en tot gedeeltelijke vernietiging van het daaropvolgende arrest van het arbeidshof van 19 jan. 2005, maar dat het het eerste onderdeel van het eerste, niet gepubliceerde middel, gegrond achtte. Dit arrest van het Hof beslist dat beide onderdelen van het eerste middel feitelijke grondslag missen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingssfeer

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Artt. 6 en 35, derde en vierde lid

S.99.0046.F 22 mei 2000 AC nr. ...

Om het recht van verdediging te eerbiedigen, dient de rechter na te gaan of artikel 35, derde en vierde lid, Arbeidsovereenkomstenwet is toegepast, ook al heeft de eiser van die bepaling geen gewag gemaakt (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 6 en 82

S.96.0176.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

De bediende kan vrijwillig afstand doen van de hem bij artikel 82, Arbeidsovereenkomstenwet, geboden bescherming, nadat hem is kennisgegeven van de opzegging.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingssfeer

Artt. 6, 32, 3°, 37, § 1, 39, § 1, 59 en 82

S.97.0122.F 12 oktober 1998 AC nr. ...

Uit de nietigheid van de opzegging valt niet af te leiden dat de vermelding van het akkoord van de ontslagen werknemer over het bedrag van de compensatoire opzeggingsvergoeding, op de brief waarin de werkgever ontslag geeft, als niet bestaande moet worden beschouwd.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Artt. 6, 32, 3°, 39, § 1, 59 en 82

S.97.0122.F 12 oktober 1998 AC nr. ...

Zodra de werknemer ontslagen is, kan hij gelijk welk akkoord sluiten over de regeling van de modaliteiten van zijn ontslag.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

De werknemer kan, vanaf het ogenblik dat hem ontslag is gegeven, gelijk welk akkoord sluiten over de duur van de opzeggingstermijn of over het bedrag van de compensatoire opzeggingsvergoeding.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Artt. 6, 65, § 2, vijfde lid, 4°, en 86, § 1

S.97.0157.F 15 maart 1999 AC nr. ...

Hoewel afstand van de werkelijke toepassing van het concurrentiebeding door de werkgever aan geen enkele bijzondere vormvereiste onderworpen is, moet hij evenwel gedaan worden binnen vijftien dagen na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst en kan, zelfs op grond van een door de partijen voor de aanvang van die termijn gesloten overeenkomst, uit het feit dat de werkgever de compensatoire vergoeding niet binnen de voornoemde termijn betaald heeft, niet worden afgeleid dat die werkgever, op dat ogenblik, van de werkelijke toepassing van het beding zou hebben afgezien.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Artt. 6, 89 en 90, eerste lid

S.01.0116.N 2 december 2002 AC nr. 647

De vaststelling van het verschuldigd commissieloon of de wijze van berekening ervan wordt door de arbeidsovereenkomstenwet niet geregeld. Partijen kunnen bedingen dat een vaste wedde wordt toegekend met daarbovenop commissieloon waarvan het bedrag in verhouding staat tot een omzet die een vooraf overeengekomen omvang overstijgt; hierdoor wordt geen overeengekomen commissieloon op een aanvaard order uitgesloten (1). (1) Zie Cass., 30 sept. 1991, A.R. nr 7454, nr 56.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- LOON - Recht op loon

S.95.0042.F 27 november 1995 AC nr. ...

Bij het sluiten van een arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordigers, mogen de partijen niet bepalen dat, ongeacht het aantal door de werkgever aanvaarde orders, de overeengekomen commissielonen worden beperkt.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

Artt. 65 en 86

S.03.0033.N 20 oktober 2003 AC nr. 514

Een werkgever die van de toepassing van het concurrentiebeding niet afziet is de forfaitaire vergoeding verschuldigd zonder dat vereist is dat de werknemer door het naleven van het beding schade lijdt.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

S.00.0121.N 2 april 2001 AC nr. ...

Wanneer een werknemer krachtens een overeenkomst met zijn werkgever of ingevolge de uitvoering ervan bij de beëindiging van de arbeidsovereenkomst een verbintenis van niet-concurrentie opneemt jegens een door de werkgever aan te duiden derde, wordt dit concurrentiebeding onderworpen aan de geldigheidsvoorwaarden van de arbeidsovereenkomstenwet.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

S.97.0078.N 3 november 1997 AC nr. ...

De forfaitaire compensatoire vergoeding die door de werkgever aan de werknemer, die het bedrijf verlaat, verschuldigd is ingevolge een niet-concurrentiebeding dat deel uitmaakt van een arbeidsovereenkomst is een vergoeding verkregen uit hoofde of naar aanleiding van het stopzetten van de arbeid of het beëindigen van een arbeidsovereenkomst waarop bedrijfsvoorheffing verschuldigd is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Artt. 65, § 2, eerste tot vijfde lid, en 86, § 1

S.02.0098.F 30 juni 2003 AC nr. 387

De voorwaarden inzake loon als bedoeld in het eerste tot het vierde lid van artikel 65, § 2, van de Arbeidsovereenkomstenwet zijn evenzeer als de voorwaarden, bepaald in het vijfde lid, geldigheidsvereisten van het concurrentiebeding. De niet-inachtneming ervan leidt tot de betrekkelijke nietigheid waarop alleen de werknemer zich kan beroepen (1). (1) Zie concl. O.M.; zie ook Cass., 20 jan. 2003, AR S.02.0018.N, nr ...

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Artt. 65, § 2, negende lid, en 86, § 1

S.06.0101.N 11 juni 2007 AC nr. 317

De artikelen 65, § 2, negende lid, en 86, § 1, van de Arbeidsovereenkomstenwet beogen niet op dwingende wijze de gevallen te beperken waarin een concurrentiebeding geen uitwerking heeft, maar wel uitdrukkelijk te stellen dat in de drie vermelde gevallen het concurrentiebeding alleszins geen uitwerking kan hebben; zij verhinderen de partijen niet zelf in gezamenlijk akkoord te bepalen wanneer het concurrentiebeding uitwerking zal hebben, op voorwaarde dat zij niets bedingen dat in strijd is met de voormelde wetsbepalingen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Artt. 65, § 2, vijfde lid, 2° en 86, § 2

S.99.0149.N 3 april 2000 AC nr. ...

In de ondernemingen die een internationaal actieveld hebben of belangrijke economische of technische of financiële belangen hebben op de internationale markten of over een eigen dienst van onderzoek beschikken kunnen de modaliteiten van het afwijkingsbeding van niet mededinging tussen werkgever en werknemer bij individuele overeenkomst worden toegelaten en kan worden afgeweken van de voorwaarde dat het concurrentiebeding geografisch beperkt moet blijven tot de plaatsen waar de werkman/bediende de werkgever werkelijk concurrentie kan aandoen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Artt. 65, § 2, vijfde lid, 4°, en 86, § 1

S.02.0018.N 20 januari 2003 AC nr. 37

Het concurrentiebeding in een arbeidsovereenkomst dat niet beantwoordt aan de geldigheidsvoorwaarde van de voorziene betaling van een enige en forfaitaire vergoeding voor de werkgever heeft tot gevolg dat de bediende dit concurrentiebeding niet dient na te leven en steeds de nietigheid ervan kan inroepen; deze nietigheid is relatief en kan alleen door de bediende worden aangevoerd (1). (1) Zie Cass., 2 mei 1988, A.R. nr 8004, nr 530.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Wanneer een concurrentiebeding in een arbeidsovereenkomst nietig is, omdat het niet beantwoordt aan de geldigheidsvoorwaarde van de voorziene betaling van een enige en forfaitaire vergoeding daar de werkgever en de bediende deze nietigheid niet inroept, verleent dit hem niet het recht op de minimum compensatoire vergoeding; de dekking van de nietigheid van het concurrentiebeding heeft niet tot gevolg dat de werkgever gehouden is tot de betaling van de compensatoire vergoeding waartoe hij zich niet heeft verbonden.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

Artt. 67, §§ 2 en 3, 79 en 81, §§ 1 en 2

S.99.0196.N 11 december 2000 AC nr. ...

Wanneer de arbeidsovereenkomst voor bedienden met proefbeding wordt verbroken vooraleer de effectieve uitvoering van de proef wordt aangevangen is een opzeggingsvergoeding verschuldigd, gelijk aan het loon en de voordelen van één maand, vermeerderd met de duur van de opzeggingstermijn van zeven dagen.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Proefbeding

Artt. 67, §§ 2 en 3, en 81, §§ 1 en 2

S.99.0196.N 11 december 2000 AC nr. ...

De bediendenovereenkomst met proefbeding moet gedurende minstens 1 maand in het kader van de proef worden uitgevoerd, waarna slechts tot beoordeling van de proef kan worden overgegaan, dienvolgens heeft in beginsel de opzegging door de werkgever of de bediende slechts uitwerking na de effectieve uitvoering van de bediendenovereenkomst gedurende de minimumperiode van de proef, ongeacht de verlenging van de proeftijd ingevolge schorsing.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Proefbeding

Artt. 7 en 32

S.03.0053.F 8 december 2003 AC nr. 634

Geen enkele wetsbepaling, inzonderheid geen enkele bepaling van de Arbeidsovereenkomstenwet, verbiedt dat de werkgever en de werknemer bedingen dat in de arbeidsovereenkomst die zij voor een onbepaalde tijd sluiten of hebben gesloten een vaste termijn is bepaald waarmee de overeenkomst eindigt als zij tot dan is blijven bestaan (1); die termijn welke de partijen in een dergelijke overeenkomst voor onbepaalde tijd opnemen dient niet schriftelijk te worden vastgesteld (2). (1) Cass., 6 april 1998, AR S.97.0070.F, nr 194. (2) Zie C. WANTIEZ, opmerkingen bij Cass., 23 sept. 1991, J.T.T., 1991, p. 482, inz. p. 483, nr 3; vgl. Cass., 8 juni 1961 (Bull. en Pas., 1961, I, 1096), met concl. de Heer Delange, adv.-gen., inz. p. 1097. Wat betreft de arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, zie artikel 9, Arbeidsovereenkomstenwet.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

S.97.0070.F 6 april 1998 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling, inzonderheid geen enkele bepaling van de Arbeidsovereenkomstenwet, verbiedt dat de werkgever en de werknemer bedingen dat in de arbeidsovereenkomst die zij voor een onbepaalde tijd sluiten of hebben gesloten een vaste termijn is bepaald waarmee de overeenkomst eindigt als zij tot dan is blijven bestaan.~

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging

Artt. 82, §§ 3 en 4

S.99.0161.N 6 maart 2000 AC nr. ...

De rechter mag bij het bepalen van de opzeggingstermijn die bij de opzegging in acht moest worden genomen, geen rekening houden met omstandigheden die zich na de opzegging hebben voorgedaan.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzegging

Artt. 88 en 101

S.98.0128.N 28 juni 1999 AC nr. ...

Het voordeel van de bepalingen van titel IV Arbeidsovereenkomstenwet, die het recht van de handelsvertegenwoordiger op een uitwinningsvergoeding vastleggen is niet van toepassing op de werknemers die volgens hun arbeidsovereenkomst de handelsvertegenwoordiging niet als voornaamste opdracht hebben.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

Artt. 89 en 90, eerste lid

S.01.0116.N 2 december 2002 AC nr. 647

De regel dat het commissieloon verschuldigd is voor ieder order die door de werkgever wordt aanvaard, zelfs indien op die order geen uitvoering volgt, behalve in geval van niet uitvoering door de schuld van de handelsvertegenwoordiger, heeft enkel betrekking op het in de overeenkomst overeengekomen commissieloon en houdt in dat het commissieloon, van zodra dit in beginsel voor elke aanvaarde order is overeengekomen, niet mag worden beperkt (1). (1) Zie Cass., 27 nov. 1995, A.R. nr S.95.0042.F, nr 509.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen

- LOON - Recht op loon

Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

Art. 1

C.13.0597.N 28 november 2014 AC nr. 738

De huur van onroerende goederen waarin een handelaar een activiteit uitoefent bestaande uit het leveren van diensten, valt onder de toepassing van de Handelshuurwet als de huurder in hoofdzaak zijn diensten in het klein verstrekt aan het publiek en dit gebeurt in het gehuurde pand; de vraag of de huurder diensten verstrekt aan het publiek moet worden beoordeeld aan de hand van een economische analyse van zijn activiteit (1). (1) Zie concl. OM.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving

De uitbater van een rotatieparking, waarbij tegen betaling parkeerplaatsen ter beschikking worden gesteld aan het publiek in het algemeen, levert als dienstverlener economische prestaties, zodat de toepassing erop van de Handelshuurwet niet kan uitgesloten worden (1). (1) Zie de op dit punt strijdige concl. OM.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving

C.12.0538.N 20 maart 2014 AC nr. ...

Artikel 1 van de wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten houdt in dat de regels betreffende de handelshuur slechts toepasselijk zijn indien de huurder als uitbater van een kleinhandel in rechtstreeks contact staat met het publiek in het algemeen, derwijze dat hij een eigen cliënteel kan opbouwen verbonden aan de door hem gehuurde lokalen zodat wanneer de huurder een ruimte huurt binnenin een grootwarenhuis dat openstaat voor het publiek in het algemeen, om er als zelfstandige een kleinhandel uit te baten, niet kan worden vermoed dat de huurder in de mogelijkheid is een eigen cliënteel op te bouwen dat op beduidende wijze onderscheiden is van dat van het grootwarenhuis aangezien dit publiek in de eerste plaats het cliënteel is van het grootwarenhuis; om te bepalen of dergelijke huur, ondanks de door de partijen aan de overeenkomst gegeven andere kwalificatie, toch onder het toepassingsveld valt van de wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten, dient de rechter in feite na te gaan of de huurder gelet op de bijzondere omstandigheden en modaliteiten van de uitbating, waaronder de ligging, het permanent en vast karakter van de verhuurde ruimte, de toegang tot die ruimte, het autonoom karakter van de uitbating, in de mogelijkheid is een eigen cliënteel op te bouwen dat op beduidende wijze onderscheiden is van dat van het grootwarenhuis (1). (1) Zie Cass. 2 maart 1989, AR 6216, AC 1988-89, nr. 375; Cass. 29 nov. 2001, AR C.98.0064.N, AC 2001, nr. 654, met concl. van advocaat-generaal G. Dubrulle.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving

C.12.0607.F 8 november 2013 AC nr. ...

Het middel, dat neerkomt op de bewering dat de rechter, wanneer de huurovereenkomst een beding bevat dat uitsluit dat het verhuurde goed voor een handelsactiviteit mag worden gebruikt, in geen geval de stilzwijgende instemming van de verhuurder met een dergelijke bestemming van het goed kan aannemen, zelfs als die instemming vanaf de ingenottreding van de huurder zou zijn gegeven, zonder het bestaan van veinzing of wetsontduiking vast te stellen, faalt naar recht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Algemeen

C.13.0165.N 7 november 2013 AC nr. ...

Wanneer partijen bij het aangaan van een huurcontract de kleinhandelsbestemming hebben uitgesloten, kan het bewijs van de instemming van de verhuurder, die geen handelaar is, met een wijziging van deze bestemming, niet door middel van getuigen worden geleverd.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Allerlei

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Allerlei

C.10.0620.N 9 februari 2012 AC nr. ...

De huur van onroerende goederen waarin een handelaar een activiteit uitoefent bestaande uit het leveren van diensten, valt onder de toepassing van de Handelshuurwet als de huurder in hoofdzaak zijn diensten in het klein verstrekt aan het publiek en dit gebeurt in het gehuurde pand (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving

Het huurcontract van een interimkantoor dat voor het realiseren van zijn omzet afhangt van het contact met het publiek, de potentiële werknemers, dat naar hem toekomt in het gehuurde pand, valt onder de Handelshuurwet; de omstandigheid dat het uitzendbureau en de uitzendkracht op grond van de artikelen 7 en 8 Uitzendarbeidswet gebonden zijn door een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid en dat artikel 24, tweede lid, van dezelfde wet niet toelaat dat het uitzendbureau van de uitzendkracht direct of indirect een financiële bijdrage vordert, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving

- ARBEID - Tijdelijke arbeid

C.03.0134.N 17 juni 2004 AC nr. 338

De Handelshuurwet heeft de bescherming van de handelszaak van de kleinhandelaars en ambachtslieden die rechtstreeks in contact staan met het publiek tot doel (1). (1) Cass., 29 nov. 2001, AR C.98.0064.N, met concl. O.M., nr 654.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving

C.98.0064.N 29 november 2001 AC nr. 646

De Handelshuurwet heeft alleen de bescherming van de handelszaak van de kleinhandelaars en ambachtslieden die rechtstreeks in contact staan met het publiek tot doel.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving

Art. 10, derde lid

C.00.0376.N 29 april 2004 AC nr. 224

De overdracht van de handelshuur geldt tegenover de verhuurder onder de opschortende voorwaarde dat hij, binnen dertig dagen nadat hem het ontwerp van akte van overdracht door de huurder betekend werd, daartegen geen verzet heeft gedaan of dat dit verzet door de rechter wordt verworpen; door het vervullen van die opschortende voorwaarde krijgt de overdracht zijn volledige uitwerking vanaf de datum van de betekening (1); de wet bepaalt niet dat voor de geldigheid van de overdracht en de uitwerking ervan ten aanzien van de verhuurder, de overeenkomst van overdracht niet mag zijn uitgevoerd voor het verstrijken van de termijn voor zijn verzet; nu het verstrijken van de termijn van verzet of de afwijzing van zulk verzet slechts kan terugwerken tot aan de betekening van de overdracht aan de verhuurder, kan deze de verbreking van de huurovereenkomst eisen in geval de overdrachtovereenkomst tussen de huurder en de overnemer wordt uitgevoerd vooraleer de overdracht hem is betekend en de rechter die tekortkoming aan het verbod van huuroverdracht voldoende zwaarwichtig acht. (1) Cass., 6 maart 1992, AR 7611, nr 353. Het O.M. concludeerde eveneens tot verwerping van de voorziening, doch omdat, naar zijn oordeel, het middel naar recht faalde: uit het voormelde precedent volgde, naar zijn mening, dat de betekening aan de uitvoering van de overdracht moet voorafgaan daar een latere betekening immers geen betekening van een ontwerp van een akte van overdracht kan zijn.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Onderverhuring en huuroverdracht

De verplichting een ontwerp van akte van huuroverdracht of van onderverhuring te betekenen houdt alleen in dat de huurder op de wettelijk bepaalde wijze kennis geeft van alle gegevens van de huuroverdracht of van de onderverhuring die tussen de huurder en de overnemer vooraf zijn overeengekomen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Onderverhuring en huuroverdracht

Art. 10, eerste en derde lid

C.94.0466.N 23 oktober 1995 AC nr. ...

Het feit dat de huurder niet overgaat tot de kennisgeving of de betekening van onderverhuring of huuroverdracht, verleent aan de overnemer van gezamenlijke rechten van de huurder niet het recht om in eigen naam tot de in het derde lid van artikel 10 Handelshuurwet, bepaalde betekening over te gaan.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Onderverhuring en huuroverdracht

Art. 11

C.95.0202.F 24 juni 1996 AC nr. ...

Art. 11, III, Handelshuurwet dat bepaalt dat de oorspronkelijke huurder hoofdelijk gehouden blijft tot alle uit de aanvankelijke huur voortvloeiende verplichtingen, is toepasselijk op alle in de paragrafen I en II van dat artikel bedoelde gevallen.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Onderverhuring en huuroverdracht

Art. 11, I en III

C.04.0039.N 28 januari 2005 AC nr. 60

De hoofdelijke gehoudenheid van de oorspronkelijke huurder, bij overdracht van de gezamenlijke rechten van de hoofdhuurder, strekt zich uit ten aanzien van iedere opeenvolgende overnemer (1); ze is beperkt tot het einde van de aanvankelijke huur, ongeacht de wijze waarop die beëindigd wordt; in voorkomend geval slaat ze op alle uit de aanvankelijke huur voortvloeiende verplichtingen die met de beëindiging gepaard gaan. (1) Cass., 18 feb. 1988, AR 7965, nr 375. Zie PAUWELS, A., Handelshuur, A.P.R., 1971, 103, nrs 208-209; LA HAYE, M. & VANKERCKHOVE, J., Les Novelles, T. VI, Le Louage des choses, Vol. II, Les baux commerciaux, 1984, 171, nr 1714; MEULEMANS, D., De overdracht van een handelsovereenkomst, noot onder Cass., 6 maart 1992, R. Cass., 1992, 86, nr 3; DE SMEDT, P., Pikante aspekten van de handelshuuroverdracht, noot onder Rb. Brugge, 15 sept. 0995, A.J.T., 1995-96, 537; GEINGER, H., VAN BUGGENHOUT, Chr. & van HEUVERSWYN, Chr., Overzicht van rechtspraak - Het faillissement en het gerechtelijk akkoord, T.P.R., 1996, 1105, nr. 221; HERBOTS, J.H., PAUWELS, C. & DEGROOTE, E., Overzicht van rechtspraak - Bijzondere overeenkomsten, T.P.R., 1997, 882, nr 365; PAUWELS, A., Commentaar bij artikel 11 Handelshuurwet, Kluwer, 1997, 156, nrs 23-29, LEUNEN, Ch.-A., Lopende overeenkomsten en het vernieuwde recht van de onderneming in moeilijkheden, T.P.R., 1998, 495-496; LOUVEAUX, B., Le droit du bail commercial, 2002, 301, nr 317; GLANSDORFF, F., & STEPANIAN, G., La cession de bail et la sous-location, in: 50 jaar toepassing van de handelshuurwet, Die Keure, 2002, 1221-122.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Onderverhuring en huuroverdracht

Art. 11, II, derde lid

C.08.0458.N 5 november 2009 AC nr. 641

Wanneer bij een handelshuur de onderhuurder rechtstreekse huurder wordt van de verhuurder, indien de hoofdhuur door de schuld, op het initiatief of met de instemming van de hoofdhuurder een einde neemt voor het einde van de huurtijd, is de huurovereenkomst tussen de hoofdverhuurder en de vroegere onderhuurder geen nieuwe huurovereenkomst; het is in de regel de voortzetting van de huur die bestond tussen de hoofdverhuurder en de hoofdhuurder, onder de voorwaarden die de hoofdverhuurder en de vroegere onderhuurder in onderlinge overeenstemming hebben bepaald of die door de rechter zijn bepaald.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Onderverhuring en huuroverdracht

C.94.0396.N 30 juni 1995 AC nr. ...

De onderhuur kan ook bestaan in het geval dat de oorspronkelijke verhuurder slechts na zijn overeenkomst met de oorspronkelijke huurder hoofdhuurder wordt.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Onderverhuring en huuroverdracht

Het bestaan van een onderhuur vereist niet dat de in de onderhuurovereenkomst verleende rechten door de hoofdhuurder zijn verkregen in de hoofdhuurovereenkomst.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Onderverhuring en huuroverdracht

Art. 11, II, tweede lid, en 14, eerste en tweede lid

C.13.0287.N 12 september 2014 AC nr. ...

Uit de bepalingen van de artikelen 11, II, tweede lid, en 14, eerste en tweede lid, Handelshuurwet volgt dat de verhuurder, die een aanvraag tot hernieuwing van de hoofdhuurder gedurende drie maanden onbeantwoord laat, gelet op de bepalingen van artikel 14, eerste lid, Handelshuurwet, de huurhernieuwing niet meer kan beletten, maar dat zulks niet geldt wanneer de aanvraag tot hernieuwing van een onderhuurder uitgaat; artikel 14, tweede lid, bepaalt in fine immers uitdrukkelijk dat de verhuurder die tijdens de periode van drie maanden bepaald in artikel 14, eerste lid, nog geen standpunt heeft ingenomen ten opzichte van de aanvraag tot huurhernieuwing van de onderhuurder, zulks nog kan doen tijdens het geding voor de rechter; aangezien de verhuurder niet verplicht is zijn antwoord binnen de drie maanden te rekenen vanaf de aanvraag tot hernieuwing aan de onderhuurder kenbaar te maken, kan uit zijn stilzwijgen niet afgeleid worden dat hij akkoord gaat met de aanvraag tot huurhernieuwing van de onderhuurder (1); bij stilzwijgen van de verhuurder is de onderhuurder dan ook gehouden de hoofdhuurder en de verhuurder te dagvaarden binnen de termijnen bepaald in artikel 14, tweede lid, Handelshuurwet (2). (1) Cass. 16 maart 1990, AR nr. 6419, AC 1989-90, nr. 428; zie in verband met het stilzwijgen van de hoofdhuurder ook Cass. 22 maart 2013, AR C.12.0315.N, AC 2013, nr. 205, met concl. van het OM. (2) Cass. 7 april 1989, AR nr. 5997, AC 1988-89, nr. 440.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 11, III

C.99.0015.N 31 januari 2002 AC nr. 68

De huurder aan wie de hernieuwing van de huurovereenkomst is toegestaan alvorens hij de huur met de handelszaak heeft overgedragen aan de overnemer die de rechtstreekse huurder wordt van de verhuurder, blijft hoofdelijk gehouden tot alle verplichtingen uit de lopende huurovereenkomst, maar niet tot de verplichtingen die uit de daarop volgende hernieuwde huurovereenkomst voortvloeien (1). (1) Zie A. Pauwels, Handelshuur in A.P.R., Story-Scientia, 1971, nr. 209.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Onderverhuring en huuroverdracht

Art. 12

C.01.0381.F 19 juni 2003 AC nr. 363

Uit de opzet van artikel 1575 Ger.W. volgt dat de koper op gedwongen tenuitvoerlegging niet kan aangemerkt worden als "verkrijger" in de zin van artikel 12 Handelshuurwet (1). (1) Zie concl. O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Betrekkingen met derden

Uit de opzet van artikel 1575 Ger.W. volgt dat de koper op gedwongen tenuitvoerlegging niet kan aangemerkt worden als "verkrijger" in de zin van artikel 12 Handelshuurwet (1). (1) Zie concl. O.M.

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

C.96.0313.F 21 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer in de voorlopige koopakte betreffende een verhuurd pand bedongen wordt dat de eigendomsovergang wordt opgeschort tot de dag waarop de authentieke koopakte zal worden verleden, begint de termijn waarbinnen de koper aan de huurder opzegging kan geven pas te lopen vanaf die dag.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 14

C.03.0383.N 11 april 2005 AC nr. 215

De Faillissementswet van 18 april 1851 houdt geen van het artikel 14 van de Handelshuurwet afwijkende bepalingen in; het goede beheer van een faillissement verleent de curator niet het recht aan de huurder die regelmatig een huurhernieuwing heeft gevraagd, een antwoord met een voorbehoud of een ontbindende voorwaarde te geven, evenmin als dit hem het recht ontzegt op het laatste van de antwoordtermijn antwoord te geven.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Algemeen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Algemeen

Art. 14, derde lid

C.07.0234.N 14 januari 2008 AC nr. 23

Artikel 14, derde lid van de Handelshuurwet is de enige uitzondering op de regel dat een handelshuurovereenkomst voor onbepaalde duur uitgesloten is.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 14, eerste en tweede lid

C.12.0315.N 22 maart 2013 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 14, eerste en tweede lid, Handelshuurwet volgt dat de hoofdhuurder verplicht is zijn antwoord binnen drie maanden te rekenen vanaf de aanvraag tot hernieuwing van de onderhuurder kenbaar te maken aan de onderhuurder; het stilzwijgen van de hoofdhuurder geldt als vermoeden van instemming met de aanvraag tot hernieuwing van de onderhuurder (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 14, eerste lid

C.09.0163.N 3 september 2010 AC nr. 496

Uit de imperatieve bepaling bevat in artikel 14, eerste lid, van de handelshuurwet volgt dat de aanvraag tot huurhernieuwing, op straffe van nietigheid, de voorwaarden moet bevatten waaronder de huurder bereid is de nieuwe huur aan te gaan en tevens de vermelding moet bevatten dat de verhuurder geacht zal worden met de hernieuwing van de huur onder de gestelde voorwaarden in te stemmen, indien hij niet bij exploot van gerechtsdeurwaarder of bij aangetekende brief binnen drie maanden kennis geeft ofwel van zijn met redenen omklede weigering van hernieuwing, ofwel van andere voorwaarden of van het aanbod van een derde; de wetgever legt aan de huurder die de hernieuwing van zijn huur wenst, een strikte werkwijze op, maar verplicht hem niet tot het gebruik van sacramentele bewoordingen (1). (1) Zie Cass., 2 maart 2006, AR C.05.0092.N, A.C., 2006, nr. 122, met concl. van advocaat-generaal Dubrulle .

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.05.0092.N 2 maart 2006 AC nr. 122

De aanvraag van de huurder tot huurhernieuwing is nietig indien zij niet de vermelding bevat op welke wijze de verhuurder moet kennis geven ofwel van zijn met redenen omklede weigering van hernieuwing, ofwel van andere voorwaarden of van het aanbod van een derde; het is niet voldoende dat de verhuurder de inhoud van artikel 14 van de Handelshuurwet, die tot bedoelde vermelding verplicht, kent, noch dat die verplichting kan worden vervangen door de toepassing van de rechtsspreuk dat elkeen geacht wordt de wet, te dezen voormeld artikel, te kennen (1). (1) Zie de precedenten aangehaald in de (m.b.t. de nietigheid strijdige) conclusie O.M.; zie Cass., 21 maart 2003, AR C.00.0569.N, nr 187 en 28 januari 2005, AR C.03.0637.N, nr 58, wat betreft de (in die conclusie wel erkende) beschermende aard van de wetgeving en de reden daarvan.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.04.0316.F 26 mei 2005 AC nr. 299

Het vermoeden dat de verhuurder met de huurhernieuwing heeft ingestemd is onweerlegbaar wanneer de verhuurder niet binnen de termijn van drie maanden vanaf de regelmatige aanvraag zijn met redenen omklede weigering bij aangetekende brief of bij deurwaardersexploot ter kennis van de huurder heeft gebracht.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.03.0637.N 28 januari 2005 AC nr. 58

Artikel 14, eerste lid, van de Handelshuurwet, dat bepaalt hoe de huurder voor het einde van de lopende huur zijn recht op huurhernieuwing kan uitoefenen, is van dwingend recht ten voordele van de beschermde partij, de verhuurder; alleen hij kan van die dwingende bepaling afstand doen en dit enkel wanneer de daarin bepaalde termijn voor de aanvraag tot huurhernieuwing reeds is aangevangen (1). (1) Zie Cass., 21 maart 2003, AR C.00.0569.N, nr 187.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving

Een overeenkomst van huurhernieuwing die wordt gesloten voordat de in artikel 14, eerste lid, van de Handelshuurwet bepaalde termijn is ingegaan, tussen een huurder en een partij die nog geen verhuurder is op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomst, ook al wordt die gesloten onder de opschortende voorwaarde dat die partij verhuurder wordt, is relatief nietig en kan geen gevolg hebben wanneer de verhuurder geworden partij zich op de nietigheid ervan beroept (1). (1) zie Cass., 21 maart 2003, AR C.00.0569.N, nr 187.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.01.0184.N 13 november 2003 AC nr. 569

De huurder kan de onregelmatigheid van de aanvraag tot huurhernieuwing, wegens de niet-vermelding van de antwoordmogelijkheden van de verhuurder, herstellen door tussen de achttiende en de vijftiende maand voor het eindigen van de lopende huur een nieuwe regelmatige aanvraag aan de verhuurder te richten, wat kan gebeuren door het sturen van een aanvullende aangetekende brief die verwijst naar de inhoud van de eerste brief en waarin die verzuimvermelding voorkomt; in dat geval vangt de termijn van drie maanden om de aanvraag te beantwoorden aan vanaf de datum van de aldus vernieuwde aanvraag (1). (1) Zie ook de (strijdige) conclusie O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 14, tweede lid

C.03.0383.N 11 april 2005 AC nr. 215

Wanneer op een regelmatige aanvraag om huurhernieuwing, het antwoord van de verhuurder gesteld is onder de ontbindende voorwaarde dat in het geval van de verkoop van het verhuurde goed, de koper nog het in voormeld artikel 14, tweede lid, bepaalde antwoord zal kunnen geven, is dit geen bindend antwoord (1). (1) Zie Cass., 18 sept. 1975, A.C., 1975, p. 91; 2 mei 1980, A.C. 1979-80, nr 558.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 16

C.96.0448.N 6 april 2000 AC nr. ...

Wanneer de huurovereenkomst een onroerend goed tot voorwerp heeft dat in onverdeeldheid aan verscheidene verhuurders toebehoort, volstaat de weigering van één enkele verhuurder om de door de huurder gevraagde hernieuwing van de huurovereenkomst te beletten.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 16, I, 1°

C.10.0164.N 25 februari 2011 AC nr. ...

Het persoonlijk en werkelijk gebruik van de verhuurder die de huurhernieuwing heeft geweigerd op grond van artikel 16.I,1°, Handelshuurwet, moet zich uitstrekken tot het geheel van het vroeger verhuurde goed; daartoe is echter niet vereist dat alle vertrekken voortdurend en voor de volle oppervlakte worden benut, wanneer de verhuurder ook het niet onmiddellijk benutte gedeelte van het voorheen verhuurde goed voor het voorgenomen persoonlijk gebruik onder zich houdt (1). (1) Cass., 30 april 1976, AC 1976, 981; Cass., 26 april 2002, AR C.00.0618N, AC 2002, nr. 254.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.07.0280.F 9 oktober 2008 AC nr. 536

De verhuurder kan de hernieuwing van de huur weigeren met het oog op een persoonlijke en werkelijke ingebruikneming; het is niet vereist dat het gaat om een materiële ingebruikneming die permanent de hele oppervlakte van het goed beslaat, maar het is voldoende dat hij in het goed kan verblijven op elk ogenblik dat hem uitkomt, ongeacht of hij een derde heeft toegestaan tijdelijk het genot te hebben van een gedeelte van het goed, ook al is er een financiële tegenprestatie (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.00.0618.F 26 april 2002 AC nr. 254

Niet naar recht verantwoord is de beslissing dat de door de verhuurders aangevoerde persoonlijke ingebruikneming niet voldoet aan de wettelijke voorschriften omdat het gaat om een ingebruikneming waarbij de in de wet opgesomde personen het verhuurde goed niet volledig of bij uitsluiting in gebruik nemen, daar ingevolge de wet het voorheen verhuurde goed weliswaar in zijn geheel in gebruik genomen moet worden, maar niet vereist is dat het gaat om een materiële ingebruikneming die permanent de gehele oppervlakte van dat goed beslaat (1). (1) Cass., 18 juni 1987, A.R. 7644, nr. 641; 30 april 1976, A.C., 1976, 981; 19 dec. 1969, A.C., 1970, 380.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.96.0273.N 30 maart 1998 AC nr. ...

De verhuurder die de door de huurder gevraagde handelshuurhernieuwing weigert om persoonlijk het verhuurde goed in gebruik te nemen of het op die wijze te doen in gebruik nemen, moet in de weigering bij het ingeroepen gebruik het woord "werkelijk" niet vermelden noch aangeven waarin het werkelijk gebruik zal bestaan.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 16, I, 3°

C.06.0440.F 26 april 2007 AC nr. 210

De rechter kan de weigering van de verhuurder een handelshuur te hernieuwen verwerpen, wanneer de door hem te kennen gegeven wil om het goed weder op te bouwen reeds van meet af aan niet oprecht of niet uitvoerbaar blijkt te zijn (1); zulks impliceert dat hij moet nagaan of, wanneer de huurder zulks betoogt, de aangevoerde reden niet een grond van waarheid bevatte (2). (1) Cass., 11 jan. 1990, AR 8669, nr 292; Cass., 31 jan. 1975, A.C., 1976, 623; in de rechtsleer, cf. o.m.: B. Louveaux, Le droit du bail commercial, De Boeck, 2002, nrs 480 tot 483; J. t'Kint en M. Godhaird, Le bail commercial, Rép. Not., VIII, Boek IV, 1990, nr 334, p. 176, en naar analogie, nr 325, p. 173; L. Simont, J. De Gavre en P.-A. Foriers, Examen de jurisprudence, Les contrats spéciaux, R.C.J.B., 1996, nr 140, p. 347. (2) Zie inzake landpacht, Cass., 21 april 2005, AR C.03.0413.F, nr 235 en concl. O.M. in Pas., 2005.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 16, I, 4°

C.09.0206.F 14 mei 2010 AC nr. 336

Tekortkomingen van de huurder die niet grof genoeg zijn om de ontbinding van de huur te wettigen kunnen niettemin krachtens die bepaling beschouwd worden als een reden om de huurhernieuwing te weigeren (1). (1) Zie concl. O.M., C.09.0206.F, Pas., 2010, nr. ...

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 16.1, eerste lid, 3°

C.00.0235.N 18 november 2002 AC nr. 609

De kosten van meer dan drie jaar huur die, krachtens artikel 16.1, eerste lid, 3° van de Handelshuurwet in aanmerking mogen genomen worden omvatten niet enkel de kosten van afbraak en wederopbouw in zoverre die kosten rechtstreeks betrekking hebben op de ruwbouw, maar ook de andere kosten die verbonden zijn met de afbraak gevolgd door een verbouwing (1). (1) Zie Cass., 12 jan. 1978, A.C., 1978, p. 563 en concl. proc.-gen. VELU, toen adv.-gen. bij Cass., 12 jan. 1978, Pas., I, 1978, 535, 537.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 16.IV

C.98.0064.N 29 november 2001 AC nr. 646

Uit het doel van de Handelshuurwet, dit is alleen de bescherming van de handelszaak van de kleinhandelaars en ambachtslieden die rechtstreeks in contact staan met het publiek, volgt dat wanneer de hoofdhuurder het gehuurde goed in onderhuur heeft gegeven en de onderhuurder alleen rechten heeft op de handelszaak, de hoofdhuurder geen eigen recht op een vergoeding kan doen gelden; in dit geval en in zoverre door de weigering van huurhernieuwing door de verhuurder de handelszaak van de onderhuurder verloren gaat, heeft alleen deze laatste, door verplichte bemiddeling van de hoofdhuurder, recht op die vergoeding (1). (1) Zie conclusie O.M. en de verwijzingen aldaar; zie ook cass., 29 april 1993, J.L.M.B., 1993, 1154 et J.T., 1993, 687; 21 april 1995, A.R. C.93.0170.N, nr 205 (betreffende opzegging gegeven door de verhuurder) en 13 april 2000, A.R. C.97.0080.N, nr 253.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 18

C.07.0391.F 7 mei 2009 AC nr. 299

Noch uit de tekst noch uit de geest van de wet blijkt dat het stilzwijgen van de huurder gelijkstaat met een instemming met de voorwaarden van de verhuurder (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 1953, A.C., 1954, 80; Cass., 24 jan. 1980, A.C., 1979-1980, nr 312; Cass., 2 mei 1980, A.C., 1979-1980, nr 558.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.07.0003.F 3 december 2007 AC nr. 603

Artikel 18, W. 30 april 1951, vereist geen enkele vorm voor de aanvaarding, door de huurder die de huurhernieuwing aanvraagt, van de door de verhuurder opgelegde voorwaarden (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 1953, A.C., 1954, 93; Cass., 24 jan. 1980, A.C., 1979-1980, 588; Cass., 2 mei 1980, A.C., 1978-1980, 1087.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 18, eerste lid

C.99.0395.F 23 juni 2000 AC nr. ...

De termijn van dertig dagen te rekenen van het antwoord van de verhuurder binnen welke de huurder, op straffe van verval, de rechter kan adiëren, gaat in op de datum waarop de aangetekende brief van de verhuurder met diens antwoord op de vraag tot huurhernieuwing van de huurder ter post wordt afgegeven, en niet vanaf de datum waarop die brief tegen ontvangstmelding aan de huurder is overhandigd (1). (1) De procedurekwestie die door de voorziening was opgeworpen, betrof het tijdstip waarop het antwoord van de verhuurder als begin van de rechtsvordering moest worden geplaatst: de datum waarop zijn aangetekende brief ter post is afgegeven of die waarop de huurder de brief ontvangt? Inzake pacht en in het raam van artikel 1776 BW had het Hof reeds beslist dat, voor de berekening van de termijn van ten minste drie jaar waarbinnen de verpachter geen nieuwe opzegging van de pachtovereenkomst na de kennisgeving van een niet geldig verklaarde opzegging kan geven, als datum van de kennisgeving van de bij ter post aangetekende brief gedane vorige opzegging, niet de datum waarop de brief op de post is afgegeven in aanmerking komt, maar die waarop de geadresseerde van de brief kon kennisnemen, met name door de afgifte ervan aan zijn woonplaats (Cass., 8 juni 1973, A.C., 1973, 983).

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 20

C.99.0520.F 7 september 2001 AC nr. ...

Het gebruik, na het verstrijken van de huurovereenkomst, van de gehuurde goederen door de huurder die pas afstand heeft gedaan van zijn vraag tot huurhernieuwing nadat die huur was verstreken, valt onder de theorie van de verrijking zonder oorzaak, zodat de vergoeding niet naar billijkheid dient te worden vastgesteld met inaanmerkingneming van de financiële mogelijkheden van de huurder, maar wel door rekening te houden met de verarming van de verhuurder en de verrijking van de huurder (1). (1) Zie: De Page, Traité élémentaire de droit civil belge, Brussel, Bruylant, dl. III, nrs. 41, 45, 46 en 47, alsook dl. IV, nrs. 547 en 581; Les Novelles, Les baux commerciaux, nr. 1790bis en Louage de choses, nrs. 362 en 406.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 24

C.05.0078.N 2 maart 2006 AC nr. 121

De verhuurder kan het recht om aanspraak te maken op andere huurvoorwaarden of zich te beroepen op het aanbod van een derde niet meer uitoefenen wanneer hij, in de procedure tengevolge van zijn weigering om toe te stemmen in de huurhernieuwing, gebeurlijk in ondergeschikte orde, reeds die aanspraak heeft gemaakt, voor het geval dat de rechter zijn weigering ongegrond zou verklaren en de rechter over die andere voorwaarden of dit aanbod uitspraak heeft gedaan; maar hij verliest dit recht niet, als hij in die procedure die aanspraak niet heeft gemaakt, doordat de huurder de huurhernieuwing aan de bestaande voorwaarden heeft gevorderd en de rechter deze heeft toegestaan; zolang de rechter geen uitspraak heeft gedaan over zijn weigering kan de verhuurder niet verplicht worden die aanspraak te maken (1). (1) Zie Cass., 7 juni 1963, Pas., 1963, I, 1063; 12 okt. 1982, AR 6624, A.C., 1982-83, nr 110; 4 juni 1992, AR 7759, nr 519 en R.W., 1993-1994, 300, met noot.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Het recht van de verhuurder, in het geval dat de rechter zijn weigering om toe te stemmen in de huurhernieuwing ongegrond verklaart, aanspraak te maken op andere voorwaarden of zich te beroepen op het aanbod van een derde, binnen een maand te rekenen van de betekening van het vonnis, vind toepassing welke ook de reden van de weigering is (1). (1) Zie Cass., 7 juni 1963, Pas., 1963, I, 1063.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 25

C.12.0243.F 14 maart 2013 AC nr. ...

De huurder behoudt zijn recht op de uitzettingsvergoeding, zelfs als hij de handelszaak heeft vervreemd, wanneer die vervreemding het gevolg is van de opzegging, aangezien de wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten de bescherming van de handelszaak tot doel heeft en de uitzettingsvergoeding, zoals zij door die wet is geregeld, de huurder beoogt te vergoeden voor het verlies van de handelszaak als gevolg van de uitzetting (1). (1) Cass. 12 nov. 1982, AR 3474, AC 1982-83, nr. 160, en Cass. 6 mei 2010, AR C.08.0588.N, AC 2010, nr. 317; B. Louveaux, Le dorit du bail commercial, De Boeck 2002, nrs. 559 en 560, p. 580 tot 570; K. Vanhove, Handelshuur, Interscientia 2012, nrs. 326, 327 en 332.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving

C.10.0575.F 18 oktober 2012 AC nr. ...

Uit artikel 25, eerste lid, 6°, van de wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten, gewijzigd bij de wet van 29 juni 1955 volgt niet dat de soortgelijke handel gedreven moet worden door een van de personen die vermeld worden in artikel 25, eerste lid, 2° en 5°, of in 26 van de wet van 30 april 1951, noch dat de opening van de handelszaak op bedrieglijke wijze verborgen moest worden gehouden voor de huurder toen hem de weigering van de huurhernieuwing werd gemeld (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 18 okt. 2012, nr. ***.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.08.0588.N 6 mei 2010 AC nr. 317

Opdat de huurder aan wie de huurhernieuwing is geweigerd aanspraak kan maken op een uitzettingsvergoeding is vereist dat door de weigering de handelszaak, waarvan hij eigenaar is en die hij in het huurpand exploiteert, verloren gaat (1). (1) Zie de concl. van het O.M., dat van mening was dat ook het eerste onderdeel, gericht tegen de beslissing dat de verweerder over een recht op huurhernieuwing beschikte, diende beantwoord en gegrond verklaard te worden, daar het lot van de uitzettingsvergoeding (voorwerp van het tweede onderdeel) daarvan afhankelijk was.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 25, eerste lid en eerste lid, 3°

C.99.0433.F 21 december 2000 AC nr. ...

Wanneer de weigering om een handelshuur te hernieuwen gemotiveerd is door het voornemen om het pand opnieuw op te bouwen, ontstaat het recht op de uitzettingsvergoeding op het tijdstip dat de verhuurder dat voornemen niet ten uitvoer brengt binnen zes maanden na de uitzetting zonder van een gewichtige reden te doen blijken; derhalve is het akkoord van de partijen dat afwijkt van de wettelijke regeling betreffende de forfaitaire vergoeding niet geldig wanneer het gesloten is vooraleer het recht op de uitzettingsvergoeding is ontstaan (1). (1) Zie Cass., 17 dec. 1982, A.R. 3566, nr. 235.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 25, eerste lid, 1° en 3°

C.97.0368.F 23 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer de verhuurder de verlenging van een handelshuur geweigerd heeft om het verhuurde goed te kunnen wederopbouwen, dat voornemen niet binnen de wettelijke termijn ten uitvoer gebracht heeft, maar het goed binnen die termijn voor een ander gebruik dan voor handel heeft bestemd, dient hij geen andere uitzettingsvergoeding te betalen dan die welke hij verschuldigd is ingeval van wederopbouw.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 25, eerste lid, 2° en derde lid

C.99.0068.N 20 september 2001 AC nr. ...

De bedingen in het huurcontract die de rechten van de uitgewonnen huurder tot een door de wet geregelde uitzettingsvergoeding uitbreiden, zijn niet nietig behalve in zoverre zij de rechten van de onderverhuurder op een uitwinningsvergoeding beperken (1). (1) Zie cass., 21 april 1995, A.R. nr C.93.0170.N, nr 205, 13 april 2000, A.R. C.97.0080.N, nr 253.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

De bedingen in het huurcontract die de verhuurder verplichten tot betaling van een door de wet geregelde uitwinningsvergoeding aan de uitgewonnen huurder die geen eigenaar is van de handelszaak, zijn slechts nietig in zoverre zij voor gevolg hebben dat het recht op een uitwinningsvergoeding van de onderhuurder die eigenaar is van de handelszaak, wordt verminderd of uitgesloten.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 25, eerste lid, 3°

C.12.0187.F 5 november 2012 AC nr. ...

Aangezien de vrederechter bevoegd is om uitspraak te doen over een vordering tot vergoeding wegens uitzetting overeenkomstig artikel 25, eerste lid, 3°, van de wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten, heeft de omstandigheid dat de rechter, bij de beoordeling van het verweer dat is afgeleid uit de afstand die de failliete vennootschap heeft gedaan van de vergoeding als uitgezette huurder, uitspraak moest doen over het tegenstelbaar karakter van die afstand aan de boedel, hetgeen op grond van artikel 17, 1°, van de wet van 8 augustus 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord wordt betwist, geen weerslag op de volstrekte bevoegdheid van de vrederechter.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 3

C.93.0109.N 27 januari 1995 AC nr. ...

De door een partij opgezegde handelshuurovereenkomst blijft voortbestaan tot het verstrijken van de in de opzegging bepaalde termijn.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Wanneer de huurder een einde maakt aan de handelshuurovereenkomst door een opzegging waarvan de termijn verstrijkt vóór het verstrijken van de termijn van opzegging door de verhuurder, eindigt de overeenkomst niet doordat de termijn van de door de verhuurder gegeven opzegging wordt verkort, maar als gevolg van de door de huurder gegeven opzegging bij het verstrijken van de door deze in acht genomen opzeggingstermijn.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 3, eerste lid

C.07.0234.N 14 januari 2008 AC nr. 23

Uit artikel 3, eerste lid, van de Handelshuurwet volgt dat een handelshuur waarvan de partijen geen duur, een onbepaalde duur of een kortere duur dan de in dit artikel bepaalde duur van negen jaar, hebben bepaald, van rechtswege negen jaar bedraagt.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Algemeen

Art. 3, vierde lid

C.00.0390.N 15 november 2002 AC nr. 607

De wettelijke voorwaarde het akkoord van de partijen, dat ze de lopende huur hebben beëindigd, vast te stellen bij authentieke akte of bij een voor de rechter afgelegde verklaring, is van dwingend recht in het belang van de huurder (1). (1) Cass., 17 februari 1995, A.R. C.98.0146.N, nr. 98, met concl. A.G. Bresseleers.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving

Wanneer de partijen een handelshuurovereenkomst hebben beëindigd met hun wederzijds akkoord, zonder dat dit is vastgesteld bij authentieke akte of bij een voor de rechter afgelegde verklaring, kan de huurder afzien van de daaruit voortvloeiende nietigheid en zodanige beëindiging bewijzen (1). (1) Zie Cass., 17 februari 1995, A.R. C.98.0146.N, nr. 98, met concl. A.G. Bresseleers.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.93.0146.N 17 februari 1995 AC nr. ...

Onwettig is het vonnis dat beslist dat een handelshuurovereenkomst beëindigd is op grond van een wederzijds akkoord tussen partijen, wanneer dat akkoord niet is vastgesteld bij authentieke akte of niet blijkt uit een voor de rechter afgelegde verklaring.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 3, vijfde lid

C.98.0376.F 4 oktober 1999 AC nr. ...

Wil de verhuurder aanspraak kunnen maken op het in artikel 3, vijfde lid, Handelshuurwet bepaalde voordeel om bij het verstrijken van elke driejarige periode aan de huurder opzegging te doen, moet het huurcontract de in die wetsbepaling bedoelde vereisten vermelden.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 6

C.09.0375.N 3 december 2010 AC nr. 711

Onder nieuwe omstandigheden moeten worden verstaan, objectieve omstandigheden die de huurwaarde van een handelspand duurzaam beïnvloeden, maar die niet voorhanden waren bij het bepalen van de huurprijs en zich sedertdien hebben voorgedaan, zodat er geen rekening mee kon worden gehouden bij het bepalen van de huurprijs; de wetgever vereist niet dat de nieuwe omstandigheden onvoorzienbaar zijn (1). (1) Cass., 8 jan. 2007, AR C.04.0236.N, A.C., 2007, nr. 9.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.97.0127.F 22 mei 1998 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de rechterlijke beslissing dat werken die de verhuurder, wegens een schadegeval, uitvoert en die de staat van het verhuurde goed aanmerkelijk verbeteren, niet kunnen worden aangemerkt als een nieuwe omstandigheid die het recht verleent om, mits de overige wettelijke voorwaarden vervuld zijn, de huurprijs te herzien bij het verstrijken van iedere driejarige periode.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Verplichtingen van partijen

Art. 6, eerste lid

C.04.0236.N 8 januari 2007 AC nr. 9

Onder nieuwe omstandigheden moeten worden verstaan, objectieve omstandigheden die de huurwaarde van een handelspand beïnvloeden, maar die niet voorhanden waren bij het bepalen van de huurprijs en zich sedertdien hebben voorgedaan, zodat er geen rekening mee kon worden gehouden bij het bepalen van de huurprijs; de wetgever vereist niet dat de nieuwe omstandigheden onvoorzienbaar zijn.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Verplichtingen van partijen

C.01.0374.N 25 april 2003 AC nr. 264

Artikel 6, eerste lid, van de Handelshuurwet van 30 april 1951, krachtens welke bepaling de partijen het recht hebben om bij het verstrijken van elke driejarige periode de herziening van de huurprijs te vragen onder de in dat artikel bepaalde voorwaarden, is van dwingend recht ter bescherming van zowel de huurder als de verhuurder en geldt niettegenstaande daarmee strijdige bedingen in de huurovereenkomst, zonder dat partijen verplicht zijn eerst de nietigverklaring ervan te vorderen (1). (1) Zie Cass., 15 maart 1968, A.C. 1968, 936; Cass., 19 maart 1971, A.C. 1971, 699, Cass., 18 april 1975, A.C. 1975, 916; Cass., 19 juni 1992, AR 7710, A.C. 1991-92, 997.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving

Art. 7

C.94.0293.F 4 mei 1995 AC nr. ...

Inzake handelshuur mag de verbouwing die de huurder mag uitvoeren niet meer dan drie jaar huur kosten, inclusief het honorarium van de architect en de belasting over de toegevoegde waarde; de rechter kan daarentegen oordelen dat de kosten van de afwerking daarin niet moeten worden begrepen.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Verplichtingen van partijen

Artt. 11, I, eerste lid, en II, eerste lid

C.97.0080.N 13 april 2000 AC nr. ...

Een volledige onderverhuring met totstandbrenging van de handelszaak en derhalve zonder overdracht van een handelszaak door de hoofdhuurder aan de onderhuurder staat niet gelijk met een overdracht van huur; in dat geval wordt de onderhuurder geen rechtstreekse huurder van de verhuurder.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Onderverhuring en huuroverdracht

Wanneer de weigering van huurhernieuwing door de verhuurder het verlies van de handelszaak, die uitsluitend eigendom is van de onderhuurder, tot gevolg heeft, heeft deze geen rechtstreeks vorderingsrecht tegen de verhuurder maar kan hij alleen door verplichte bemiddeling van de hoofdhuurder een vergoeding wegens uitzetting verkrijgen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 11.II, eerste en tweede lid, 16.I, aanhef en 5°

C.03.0134.N 17 juni 2004 AC nr. 338

Uit de regeling van de Handelshuurwet betreffende het al dan niet tot stand komen van een huurhernieuwing door de onderhuurder volgt niet dat, nadat de verhuurder de huurhernieuwing op aanvraag van de hoofdhuurder heeft geweigerd ten gevolge van het hoger bod van een derde, de onderhuurder, die de handelszaak heeft tot stand gebracht en zijn vraag tot huurhernieuwing regelmatig aan de hoofdhuurder heeft gericht doch zonder hem tegelijk ter kennis van de verhuurder te brengen, daardoor zijn recht op een vergoeding wegens uitzetting verliest (1). (1) Zie Cass., 21 april 1995, AR C.93.0170.N, nr 205, 13 april 2000, AR C.97.0080.N, nr 253 en 29 nov. 2001, AR C.98.0064.N, met concl. O.M., nr 654.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 12, 16,I,3°, 25, eerste lid, 3° en 28

C.04.0370.N 26 november 2004 AC nr. ...

Wanneer het voornemen op grond waarvan de verhuurder de uitzetting van de huurder heeft verkregen bestaat in de in artikel 16,I,3° Handelshuurwet bepaalde wederopbouw van de lokalen en de huurder een uitzettingsvergoeding, eventueel vermeerderd met schadevergoeding, vordert omdat de verhuurder zonder van een gewichtige reden te doen blijken dit voornemen niet heeft uitgevoerd binnen de in artikel 25, eerste lid, 3° bepaalde termijn van zes maanden omdat de kosten van de werken geen drie jaar huur te boven gaan of de werken de ruwbouw van het handelspand niet raken, valt het feit waarop de rechtsvordering is gegrond in de regel samen met de voltooiing van de werken; in dit geval begint de vervaltermijn van artikel 28 in de regel vanaf dan te lopen, ook wanneer de werken zijn voltooid vooraleer de in artikel 25, eerste lid, 3° bepaalde termijn van zes maanden is verstreken (1). (1) Zie Cass., 23 sept. 1976, AC, 1977, 96. M. Lahaye en J. Vandekerckhove, Les Novelles, Droit civil, t. VI vol. II, Larcier 1984, nr 1953 en 1954; A. Pauwels en M. Th. VranckenHandelshuur" in Commentaar Bijzondere Overeenkomsten, Kluwer, losbl., (1998) artikel 28-6.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 12, 25 en 26

C.06.0018.N 22 december 2006 AC nr. 674

De Handelshuurwet houdt een eigen globale regeling in van de gevallen waarin en van de voorwaarden waaronder een einde kan worden gesteld aan de huur bij vervreemding van het gehuurde goed, die van de gemeenrechtelijke regeling verschilt en deze vervangt, inzonderheid bij de bepaling van de door de verkrijger na te leven opzeggingstermijn en verschuldigde uitzettingsvergoeding en niet bepalend is voor het vaststellen van de gemeenrechtelijke schadevergoeding door de verhuurderoverdrager verschuldigd (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 13 en 14

C.99.0368.N 11 april 2003 AC nr. 246

In het geval dat er op de datum van de aanvraag tot huurhernieuwing meerdere huurders zijn moet die aanvraag uitgaan van alle huurders (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 14 en 18

C.08.0479.N 7 september 2009 AC nr. 481

De omstandigheid dat het antwoord waarin de verhuurder andere voorwaarden voorstelt en dat hij tijdig en bij aangetekende brief heeft toegezonden, door de fout van de postdiensten de huurder niet bereikt, heeft niet tot gevolg dat de huur wordt hernieuwd tegen de voorwaarden die de huurder heeft voorgesteld en dat de rechter met het antwoord van de verhuurder geen rekening moet houden.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Uit de artikelen 14, eerste en tweede lid en 18, eerste en tweede lid van de Handelshuurwet volgt dat de huur wordt hernieuwd tegen de voorwaarden voorgesteld door de huurder in de kennisgeving van zijn vraag tot huurhernieuwing, als de verhuurder nalaat tijdig en in de wettelijk bepaalde vorm te reageren. Als de verhuurder in antwoord op de vraag tot huurhernieuwing, andere voorwaarden voorstelt, wordt de huur hernieuwd volgens de voorwaarden waaromtrent de partijen akkoord gaan of bij gebreke aan een dergelijk akkoord volgens de beslissing naar billijkheid van de rechter.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 14, 16, 18, 19 en 20

C.13.0475.F 11 december 2014 AC nr. 781

De verhuurder heeft het recht om, in hoofdorde, zich met een met redenen omklede weigering te verzetten tegen de hernieuwing van de handelshuur en, in bijkomende orde, die hernieuwing onder andere voorwaarden te aanvaarden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.99.0068.N 20 september 2001 AC nr. ...

De Handelshuurwet heeft tot doel de handelszaak te beschermen; de uitzettingsvergoeding, zoals zij door die wet is geregeld, beoogt de huurder te vergoeden voor het verlies van de handelszaak als gevolg van de uitzetting; in de gevallen waarin de wet ook de niet-eigenaars van de handelszaak toelaat een rechtsvordering tot het verkrijgen van een uitzettingsvergoeding in te stellen, is het nog om de rechten van de eigenaar van de handelszaak te behouden en hem in de mogelijkheid te stellen voor het verlies van zijn handelszaak vergoed te worden (1). (1) Cass. 12 nov. 1982, A.R. nr 3474 (A.C. 1982-83, nr 160).

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Begrip - aard van wetgeving

Artt. 16, IV en 24

C.95.0238.N 22 januari 1998 AC nr. ...

Terzijde gelaten het geval dat de verhuurder binnen drie maanden van de aanvraag tot huurhernieuwing van zijn weigering kennis heeft gegeven aan de huurder, houdt artikel 16, IV, Handelshuurwet niet in dat de weigering van de huurhernieuwing steeds aan de huurder kan worden opgedrongen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 16.I en 16.IV

C.09.0466.N 8 oktober 2010 AC nr. 585

Het staat de verhuurder die de huurhernieuwing wenst te weigeren, maar die zich niet kan of wenst te beroepen op een van de redenen vermeld in artikel 16.I van de Handelshuurwet, vrij zijn weigering toe te lichten, zonder hiertoe echter verplicht te zijn; de verhuurder die hierbij een reden opgeeft die niet is vermeld in voormeld artikel 16.I, moet geacht worden een opzegging zonder reden te hebben gegeven overeenkomstig artikel 16.IV van de Handelshuurwet.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 16.I.3° en 25, eerste lid, 3°

C.02.0404.N 25 februari 2005 AC nr. 120

Dat de verhuurder zijn voornemen om tot wederopbouw van het onroerend goed over te gaan, heeft ten uitvoer gebracht binnen de in artikel 25, eerste lid, 3°, van de Handelshuurwet gestelde termijn, kan naar omstandigheden blijken uit de aanvraag tot het verkrijgen van de wettelijk vereiste vergunning voor de werken (1). (1) Zie Cass., 12 jan. 1978, A.C., 1978, 566, Cass., 28 april 1983, AR 6795, A.C., 1982-83, nr 474.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 16.IV en 25, tweede en derde lid

C.97.0080.N 13 april 2000 AC nr. ...

Wanneer de weigering van huurhernieuwing door de verhuurder het verlies van de handelszaak, die uitsluitend eigendom is van de onderhuurder, tot gevolg heeft, heeft deze geen rechtstreeks vorderingsrecht tegen de verhuurder maar kan hij alleen door verplichte bemiddeling van de hoofdhuurder een vergoeding wegens uitzetting verkrijgen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 21,23 en 25, eerste lid,aanhef en 4°en 5° en derde lid

C.03.0134.N 17 juni 2004 AC nr. 338

Uit de regeling van de Handelshuurwet betreffende het al dan niet tot stand komen van een huurhernieuwing door de onderhuurder volgt niet dat, nadat de verhuurder de huurhernieuwing op aanvraag van de hoofdhuurder heeft geweigerd ten gevolge van het hoger bod van een derde, de onderhuurder, die de handelszaak heeft tot stand gebracht en zijn vraag tot huurhernieuwing regelmatig aan de hoofdhuurder heeft gericht doch zonder hem tegelijk ter kennis van de verhuurder te brengen, daardoor zijn recht op een vergoeding wegens uitzetting verliest (1). (1) Zie Cass., 21 april 1995, AR C.93.0170.N, nr 205, 13 april 2000, AR C.97.0080.N, nr 253 en 29 nov. 2001, AR C.98.0064.N, met concl. O.M., nr 654.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 22, 23 en 24

C.96.0160.N 15 december 1997 AC nr. ...

De vaststelling van huurschade veronderstelt een vergelijking tussen de toestand van het gehuurde goed bij de ingebruikneming ervan en bij het verlaten ervan; voor de vaststelling van huurschade is aldus bepalend de toestand bij de ingebruikneming van het gehuurde goed en niet de toestand ervan, zoals die blijkt uit de op het ogenblik van een overeenkomstig de bepalingen van de Handelshuurwet tot stand gekomen huurhernieuwing opgestelde plaatsbeschrijving.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Verplichtingen van partijen

- HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen

Artt. 3 en 25, eerste lid, 3°

C.93.0109.N 27 januari 1995 AC nr. ...

De huurder die een einde maakt aan de handelshuurovereenkomst door een opzegging waarvan de termijn verstrijkt voor het verstrijken van de termijn van opzegging door de verhuurder, heeft geen recht op de in artikel 25, eerste lid, 3° Handelshuurwet bepaalde uitzettingsvergoeding.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 3, vijfde lid, 25, eerste en derdee lid, en 26

C.93.0170.N 21 april 1995 AC nr. ...

Wanneer een handelszaak, die uitsluitend eigendom is van de onderhuurder, verloren gaat ingevolge de opzegging gegeven door de verhuurder aan de hoofdhuurder, heeft de onderhuurder, alleen door verplichte bemiddeling van de hoofdhuurder, recht op een vergoeding wegens uitzetting.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 6 en 14, derde lid

C.08.0332.F 28 april 2011 AC nr. 680

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.08.0332.F 20 november 2009 AC nr. 680

Wanneer, bij de beoordeling van de gegrondheid van een middel, de vraag rijst of de artikelen 6 en 14, derde lid, Handelshuurwet, aldus uitgelegd dat de huur in het geval van een huurovereenkomst van onbepaalde tijd niet kan worden hernieuwd, zodat de partijen die een nieuwe huurovereenkomst gesloten hebben, niet over die mogelijkheid zouden beschikken, de artikelen 10 en 11, Gw., schenden, doordat ze de handelshuurder wiens huur stilzwijgend is verlengd, anders behandelen dan de handelshuurder wiens huur niet stilzwijgend is verlengd en die dus wel over de mogelijkheid beschikt om een herziening van de huur te vragen, stelt het Hof van Cassatie de vraag aan het Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Artt. 7 en 9

C.02.0613.N 3 juni 2004 AC nr. 301

De artikelen 7 en 9 van de Handelshuurwet bepalen aan de zijde van de huurder het dwingend recht om, binnen bepaalde voorwaarden, verbouwingswerken op te dringen aan de verhuurder; zij gelden eensdeels ter bescherming van de huurder aan wie het recht niet kan ontzegd worden bepaalde werken uit te voeren ter aanpassing van het gehuurde pand aan de er uitgebate kleinhandel, maar anderdeels ter bescherming van de verhuurder voor wie de gebeurlijke vergoeding van die werken bij het vertrek van de huurder moet beperkt blijven; daarnaast staat het de partijen vrij overeen te komen volgens het gemene recht (1). (1) Zie Cass., 16 mei 1980, A.C., 1979-80, nr 586 en de voetnoot (6) get. E.L.

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

C.02.0597.N 20 oktober 2003 AC nr. 512

De vergoedingsregeling voor de met toelating uitgevoerde werken heeft enkel betrekking op de werken waarvan het bedrag drie jaar huur niet te boven gaat (1). (1) Vgl Cass., 16 mei 1980, A.C. 1979-80, nr 586 met noot E.L.; Parl. St. Kamer 1997-98, Wetsontwerp houdende de bescherming van de handelszaak - verslag van 19 november 1997, p. 18 en

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten

Art. 12bis

S.96.0072.N 24 februari 1997 AC nr. ...

De maatregel tot het opleggen van een vergoeding aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid, gelijk aan het drievoud van de bijdragen, moet worden toegepast ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten tot aan de opheffing van de wet die deze maatregel voorschrijft.~

- ARBEID - Sociale documenten

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

De maatregel,die benevens de veroordeling tot een administratieve geldboete, aan een werkgever wordt opgelegd door de bevoegde ambtenaar, tot betaling ten gunste van de sociale zekerheid tot het drievoud van de sociale bijdragen, heeft een vergoedend karakter.~

- ARBEID - Sociale documenten

Art. 1ter

S.99.0154.N 3 april 2000 AC nr. ...

Het beginsel van de terugwerkende kracht van de mildere straf zoals bepaald in artikel 2, tweede lid Strafwetboek geldt wanneer de wetswijziging aanneming van verzachtende omstandigheden en vermindering van voorgeschreven geldboeten mogelijk maakt nu ze de situatie van de betrokkene verbetert.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

Art. 1

C.99.0086.N 4 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer uit de wil van de oprichters van een burgerlijke vennootschap die de vorm van een handelsvennootschap heeft aangenomen blijkt dat het werkelijke doel van de venootschap een handelsdoel is en de oprichters slechts door veinzing en om een wet van openbare orde te omzeilen een burgerlijk doel in de statuten hebben ingeschreven, krijgt de vennootschap de hoedanigheid van koopman en kan zij worden failliet verklaard (1) (2). (1) Zie cass. 15 april 1943, Bull. en Pas., 1943, I, 142; 30 april 1945, Arr. Verbr. 1945, 139; 19 mei 1961, R.W. 1961-62, 1603. (2) Het O.M. concludeerde eveneens tot verwerping van het cassatieberoep. Het was echter van mening dat de feitenrechters terecht de werkelijke (commerciële) activiteit van de N.V. Antwerps Administratiekantoor in aanmerking hadden genomen om vast te stellen dat zij koopman is nu het statutair doel niet kon tegengeworpen worden aan eerste verweerster; uit artikel 63bis Vennootschappenwet volgt immers dat de naamloze vennootschap in de regel ook door doeloverschrijdende handelingen gebonden is (zie J. RonseKan een V.Z.W. failliet verklaard worden?" in Liber Amicorum F. Dumon, Kluwer 1983, (219) 239; K. Geens, M. Denef, F. Hellemans, R. Tas en J. VananroyeOverzicht van rechtspraak. Vennootschappen 1992-1998" T.P.R., 2000, (99) 162 nr. 69).

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 1, eerste lid

C.04.0399.F 30 september 2005 AC nr. 470

De bekwaamheid van de vennootschap en de bevoegdheid van haar organen om haar rechtsgeldig te verbinden zijn beperkt tot de handelingen die de vennoten een rechtstreeks of onrechtstreeks vermogensvoordeel bezorgen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 123, 5°

C.99.0227.N 25 juni 1999 AC nr. ...

Geschillen in verband met de verplichting tot volstorting van de aandelen behoren tot de geschillen terzake van een handelsvennootschap tussen vennoten waarvan, krachtens artikel 574, 1°, Ger.W., de rechtbank van koophandel kennis neemt.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

Art. 128, eerste lid

C.04.0414.F 27 juni 2008 AC nr. 409

De waarde van de deelbewijzen die zijn overgedragen aan de erfgenamen en legatarissen die geen vennoten kunnen worden, moet, volgens de wettelijke en statutaire criteria, te goeder trouw worden vastgesteld; de overeengekomen bedingen die de raming ervan preciseren, hebben bijgevolg geen aleatoir karakter.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 13bis

C.98.0311.F 14 september 2000 AC nr. ...

Wie zich verbindt in naam van een vennootschap in oprichting is onmiddellijk gehouden, mits de vennootschap de verbintenis binnen de wettelijke termijnen op zich neemt (1). (1) P. Van Ommeslaghe, "La première directive du Conseil du 9 mars 1968 en matière de sociétés", Cah. dr. Euro., 1969, p. 634; R. Tas, "Een vennootschap is pas opgericht in de zin van artikel 13bis Venn.W. als zij rechtspersoonlijkheid heeft verkregen", T.R.V., 1996, nr. 11, p. 526.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Allerlei

Wie in naam van een vennootschap in oprichting en vooraleer deze de rechtspersoonlijkheid heeft verkregen, in enigerlei hoedanigheid een verbintenis aangaat, heeft niet alleen de uit die verbintenis voortvloeiende verplichtingen, maar kan zich ook beroepen op de daaruit ontstane rechten (1). (1) P. Van Ommeslaghe en X. Dieux, Examen de jurisprudence 1979 tot 1990, Les sociétés commerciales, R.C.J.B., 1992, nr. 37, p. 659; S. Gilcart, "Société en formation et reprise tardive d'une créance. Réflexions sur le champ d'application de l'article 13bis L.C.S.C.", Rev.dr.com.belge 1995, p. 158 en 159.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Allerlei

C.95.0291.F 10 mei 1996 AC nr. ...

Wanneer de appelrechter vaststelt dat een vennootschap verbintenissen heeft overgenomen die in haar naam werden aangegaan toen zij nog in oprichting was, en dat zij het geding in hoger beroep heeft hervat dat diegene had aangespannen door wie in haar naam de verbintenissen werden aangegaan, mag hij, terwijl hij die persoon buiten de zaak stelt, de tegen diezelfde persoon door het beroepen vonnis uitgesproken veroordelingen niet bevestigen.~

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 141, § 3

F.03.0063.F 16 september 2004 AC nr. 417

De vennoot van de coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid die persoonlijk gehouden is tot betaling van de belasting die ten name van die vennootschap is gevestigd, is een belastingplichtige in de zin van artikel 366 W.I.B. 1992 en heeft bijgevolg het recht om bezwaar in te dienen tegen de aanslag die ten name van die vennootschap is ingekohierd (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping en voerde daartoe met name aan dat het Hof in twee arresten van 19 mei (AR F.93.0019.N, nr. 246) en 1 dec. 1995 (AR F.95.0044.F, nr. 521) van oordeel was geweest dat, ingevolge artikel 267 W.I.B. 1964 (thans artikel 366 W.I.B. 1992), alleen de belastingplichtige de aanslag die te zijnen name en op zijn inkomsten is gevestigd, kan betwisten door het indienen van een bezwaarschrift, dat voornoemd recht persoonlijk is en niet toekomt aan derden op wier naam de aanslag niet is gevestigd, ook al kunnen die derden tot de belastingschuld van degene op wiens naam de aanslag is gevestigd, gehouden zijn. Het O.M. was van mening dat die rechtspraak niet was gewijzigd door een later arrest van 27 juni 2002 (AR C.00.0427.N, www.cass.be, op die datum) waarin het Hof had beslist dat artikel 394, eerste lid, W.I.B. 1992, dat betrekking heeft op de invordering van de aanslag die ten name van een van de echtgenoten is ingekohierd, op alle eigen en gemeenschappelijke goederen van beide echtgenoten, de mogelijkheid om, overeenkomstig artikel 366 W.I.B. 1992, bezwaar in te dienen tegen de aanslag door de echtgenoot op wiens naam de belasting niet gevestigd is, onverkort laat bestaan. Volgens het O.M. moest evenmin acht worden geslagen op het recht van bezwaar dat ondertussen ook openstaat voor de feitelijk gescheiden echtgenoot ten name van wie de aanslag niet is gevestigd, die op grond van artikel 394 van dat wetboek, gehouden is tot betaling van de belastingschuld die op naam van de andere echtgenoot is vastgesteld. De wet van 15 maart 1999 heeft artikel 366 W.I.B. 1992 aangevuld om dat recht van bezwaar te verlenen aan die echtgenoot, nadat het Grondwettelijk Hof, in een eerste arrest van 27 juni 1996 (arrest nr. 39/96; zie ook arrest nr. 57/2004 van 24 maart 2004 m.b.t. artikel 366 vóór de wijziging ervan), voor recht heeft gezegd dat artikel 267 W.I.B. 1964 artikel 10 Gw. schendt in zoverre die bepaling het recht om bezwaar in te dienen tegen een belastingaanslag slechts toekent aan de belastingplichtige ten name van wie de aanslag gevestigd is, met uitsluiting van de feitelijke gescheiden echtgenoot ten name van wie de aanslag niet gevestigd is, terwijl die echtgenoot, op grond van artikel 295 W.I.B. 1964 gehouden is tot de belastingschuld die ten name van de andere echtgenoot is gevestigd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Art. 141, § 3 (nà de wijziging bij wet 13 april 1995)

S.08.0113.N 18 mei 2009 AC nr. 326

Noch uit artikel 168 van de wet van 20 juli 1991, noch uit de overige als geschonden aangewezen bepalingen volgt dat het niet aanpassen van de statuten van een bestaande coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid aan het door de wet van 20 juli 1991 ingevoerd minimum bedrag van het vast gedeelte van het maatschappelijk kapitaal van dergelijke vennootschap, het verlies van het voordeel van de beperkte aansprakelijkheid tot gevolg heeft.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Coöperatieve vennootschappen

Art. 141, § 4 (vóór de wijziging bij wet 13 april 1995)

S.08.0113.N 18 mei 2009 AC nr. 326

Noch uit artikel 168 van de wet van 20 juli 1991, noch uit de overige als geschonden aangewezen bepalingen volgt dat het niet aanpassen van de statuten van een bestaande coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid aan het door de wet van 20 juli 1991 ingevoerd minimum bedrag van het vast gedeelte van het maatschappelijk kapitaal van dergelijke vennootschap, het verlies van het voordeel van de beperkte aansprakelijkheid tot gevolg heeft.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Coöperatieve vennootschappen

Art. 147

F.09.0106.F 18 november 2010 AC nr. 684

Uit artikel 147, tweede en derde lid, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen en uit de parlementaire voorbereiding ervan volgt dat de vermelding "Goed voor onbeperkte en hoofdelijke verbintenis" slechts vereist is voor de inschrijving in het register van nieuwe vennoten en dat het ontbreken ervan de geldigheid niet aantast van de verbintenissen die de stichters in de oprichtingsakte van een dergelijke vennootschap hebben aangegaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Coöperatieve vennootschappen

Art. 147bis

S.08.0113.N 18 mei 2009 AC nr. 326

Noch uit artikel 168 van de wet van 20 juli 1991, noch uit de overige als geschonden aangewezen bepalingen volgt dat het niet aanpassen van de statuten van een bestaande coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid aan het door de wet van 20 juli 1991 ingevoerd minimum bedrag van het vast gedeelte van het maatschappelijk kapitaal van dergelijke vennootschap, het verlies van het voordeel van de beperkte aansprakelijkheid tot gevolg heeft.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Coöperatieve vennootschappen

Art. 174/38, § 3

C.08.0287.F 14 oktober 2011 AC nr. ...

Een verbintenis die voortvloeit uit een voor hoger beroep vatbaar vonnis dat niet voorlopig uitvoerbaar verklaard is, kan niet worden aangemerkt als een zekere en opeisbare schuld in de zin van artikel 174/38, §3, van de Vennootschapswet.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 184

F.10.0027.N 20 mei 2011 AC nr. ...

Een schuld kan alleen dan een boedelschuld zijn, wanneer de curator verbintenissen heeft aangegaan met het oog op het beheer van de boedel, onder meer door de handelsactiviteit van de gefailleerde voort te zetten, de door laatstgenoemde gesloten overeenkomsten uit te voeren of nog door de roerende of onroerende goederen te gebruiken met het oog op het passend beheer van de failliete boedel (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

C.05.0487.F 25 september 2006 AC nr. 433

Geen enkele wettelijke bepaling onderwerpt de boedelschuldeisers aan dezelfde regeling als de schuldeisers in de boedel en beperkt hun rechten ten aanzien van de laatstgenoemden.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt een aandeelhouder, die het saldo van zijn plaatsing in het kapitaal van een naamloze vennootschap dient te betalen, die schuld af te lossen door schuldvergelijking met een schuldvordering die hij op die vennootschap heeft.

- SCHULDVERGELIJKING -

Het arrest dat beslist dat de schuldvergelijking tussen de schuldvordering, waarvan het arrest vaststelt dat zij een schuld van de boedel van de vereffening vormt, en de schuldvordering van de vennootschap niet vóór het faillissement van die vennootschap heeft kunnen plaatsvinden, en dat gegrond is op het risico van een samenloop tussen de boedelschuldeisers of tussen die schuldeisers en de schuldeisers die houder van een bijzonder voorrecht of van een zakelijke zekerheid zijn, maar niet vaststelt dat die samenloop heeft plaatsgevonden, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- SCHULDVERGELIJKING -

Alleen een situatie van samenloop tussen de boedelschuldeisers of tussen die schuldeisers en de schuldeisers die houder zijn van een bijzonder voorrecht of van een zakelijke zekerheid, kan verhinderen dat de boedelschuldeisers individuele vervolgingen tegen die boedel instellen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

C.04.0511.N 22 september 2006 AC nr. 431

Artikel 442bis, § 1, van het W.I.B. (1992) is ook toepasselijk indien een in die wetsbepaling bedoeld geheel van goederen of een handelszaak wordt overgedragen door de vereffenaar van de belastingplichtige vennootschap zodat die overdracht tijdelijk niet aan de ontvangers van de belastingen kan worden tegengeworpen, en deze laatste ook de overgedragen goederen kunnen in beslag nemen voor de invordering van de door de overdrager verschuldigde belastingen. Dit beslag kan er evenwel niet toe leiden dat, bij samenloop, de ontvanger als algemeen bevoorrechte schuldeiser, op de door een vereffenaar overgedragen handelszaak die wat de ontvanger betreft nog steeds deel uitmaakt van het vermogen van de schuldenaar, uitsluitende rechten zou kunnen uitoefenen op die handelszaak of op haar tegenwaarde.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- BESLAG - Algemeen

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

Bij vereffening van een handelsvennootschap staat het in artikel 184 van de Venn. W. vervatte beginsel van gelijkheid onder de schuldeisers eraan in de weg dat andere schuldeisers dan die waarvan de schuldvordering door een bijzonder voorrecht of een zakelijke zekerheid is gewaarborgd, individueel daden van uitvoering of van bewaring stellen waardoor de rechten van de andere schuldeisers kunnen worden geschaad (1). (1) Cass., 23 jan. 1992, AR nr 9044, AC, 1991-92, nr 268.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

C.03.0202.N 4 februari 2005 AC nr. 68

Komen ten laste van de faillissementsboedel de schulden die na het faillissement zijn ontstaan en die door de curator werden aangegaan als beheerder van die boedel, zo onder meer de schulden uit handelingen die de curator binnen zijn opdracht stelt voor de tegeldemaking van de activa van een vennootschap die door de failliete vennootschap wordt gecontroleerd, en dit ongeacht de omstandigheid dat alleen de aandeelhouders van de gecontroleerde vennootschap over de vereffening ervan kunnen beslissen (1). (1) Zie Cass., 7 maart 2002, AR C.00.0187.N, nr 167.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

C.02.0424.F 23 september 2004 AC nr. 429

Zodra een vennootschap in vereffening wordt gesteld, worden de wederzijdse rechten van de schuldeisers wier schuldvordering ontstaan is vóór de vereffening op onherroepelijke wijze vastgesteld (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 1984, AR 6889, nr 265.

- VENNOOTSCHAPPEN - Allerlei

C.00.0187.N 7 maart 2002 AC nr. 167

Een schuld komt ten laste van de faillissementsboedel wanneer ze na het faillissement is ontstaan en door de curator werd aangegaan als beheerder van die boedel, dit is ook wanneer ze ontstaat door handelingen die hij voor dit beheer dient te stellen maar niet stelt; hieruit volgt dat wanneer reglementaire bepalingen of door de overheid krachtens deze bepalingen genomen individuele beslissingen hem opleggen na het faillissement bepaalde handelingen te stellen of zich daarvan te onthouden en hij dit niet doet, zodat voor hem een vergoedings- of teruggaveplicht ontstaat, de aldus ontstane schuld een schuld van de boedel is (1). (1) Zie Cass., 16 juni 1988 (voltallige zitting, drie arresten), A.R. 8075, 8136 en 8209, nr 642, 27 april 1992, A.R. 9291, nr 451, 20 jan. 1994, A.R. C.93.0184.F, nr 37, met de concl. proc.-gen. Piret, toenmalig adv.-gen., in Pas., 30 maart 1995, A.R. C.94.0223.F, nr 178 en 2 mei 1997, A.R. C.96.0271.N, nr 213; zie ook VEROUGSTRAETE, I., Manuel du curateur de faillite, 1987, nr 691 en COPPENS, P. en T'KINT, F. Examen de jurisprudence (1991 à 1996), Les faillites, les concordats et les privilèges, R.C.J.B., 1997, 187, nr 19.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

C.99.0324.F 26 oktober 2000 AC nr. ...

De verplichting om de verkeersbelasting te betalen voor een voertuig dat tot de failliete vennootschap behoort, is een schuld van de boedel, aangezien het voertuig waarvan de gefailleerde eigenaar was door de belastingwet vermoed wordt in gebruik gebleven te zijn, zolang de inschrijving ervan bij de Dienst van het Wegverkeer niet was geschrapt (1). (1) Het tevergeefs bestreden arrest beslist dat de belastingschuld van de failliete vennootschap, bestaande in de over twee aanslagjaren verschuldigde verkeersbelasting voor een tot die failliete vennootschap behorend voertuig, een schuld van de boedel (die door de curator aan de schuldeisers moet worden betaald voor elke verdeling), en geen schuld in de boedel is (die aan de wet van de pondspondsgewijze verdeling onderworpen is); i.v.m. het begrip schuld van de boedel, zie cass., 16 juni 1988, AR. 8075-8136-8209, nr. 642, en 30 maart 1995, AR. C.94.0223.F, nr. 178; i.v.m. het onweerlegbaar vermoeden van gebruik van een voertuig dat ingeschreven is gebleven bij de Dienst van het Wegverkeer, zie cass., 21 nov. 1997, AR. F.96.0129.F, nr. 495).

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

C.94.0421.F 17 oktober 1996 AC nr. ...

Het beginsel van de gelijkheid van de schuldeisers staat eraan in de weg dat, na de ontbinding van een vereniging zonder winstoogmerk, een overdracht van schuldvordering die zij eerder heeft gedaan als waarborg voor een kredietopening gevolgen heeft, in zoverre die overdracht de overige schuldeisers van de vereniging benadeelt.~

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

C.94.0223.F 30 maart 1995 AC nr. ...

Geen schuld van de boedel is de schuld die niet voortvloeit uit een door de curator voor het beheer van de boedel aangegane verbintenis, maar uit de toepassing van de artt. 477 of 528 W.Kh. m.b.t. de tegeldemaking van de activa van de gefailleerde en van artikel 10, eerste lid, 4°, K.B. nr. 3 van 10 dec. 1969, krachtens hetwelk de herziening van de aftrek van de belasting op een bedrijfsmiddel moet worden verricht wanneer het ophoudt in de onderneming te

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Art. 185

F.08.0077.F 6 november 2009 AC nr. 645

Uit artikel 185 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen volgt dat de vereffenaars de activa slechts na de betaling van de schulden of na de consignatie van de bedragen die voor die betaling noodzakelijk zijn, onder de vennoten mogen verdelen en dat zij derhalve niet mogen nalaten de schuldvorderingen van de vennootschap op die vennoten te innen indien er onbetaalde schulden zijn, ook al worden deze betwist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 194, vijfde lid

C.04.0611.F 21 oktober 2005 AC nr. 529

De verjaringstermijn van de aansprakelijkheidsvordering tegen vereffenaars wegens tekortkomingen in hun bestuur, begint te lopen vanaf de dag van de tekortkoming.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

Art. 201

C.07.0281.N 19 december 2008 AC nr. 746

Personen die handel drijven onder firma worden geacht koopman te zijn; zij ontlenen die hoedanigheid aan hun lidmaatschap van de vennootschap (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma

Personen die handel drijven onder firma worden geacht koopman te zijn; zij ontlenen die hoedanigheid aan hun lidmaatschap van de vennootschap (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 203

C.10.0290.N 6 oktober 2011 AC nr. ...

Artikel 203 Wetboek van Vennootschappen strekt ertoe te vermijden dat rechterlijke uitspraken ten aanzien van de vennoten in strijd zouden zijn met uitspraken ten aanzien van de VOF; het artikel doet geen afbreuk aan de eigen en rechtstreekse verbondenheid van de vennoten van een vennootschap onder firma en sluit niet uit dat de vennootschap onder firma en de vennoten in eenzelfde rechterlijke uitspraak worden veroordeeld; het belet evenmin de hoofdelijke veroordeling van de vennootschap samen met de vennoten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma

Art. 205

C.07.0281.N 19 december 2008 AC nr. 746

De hoedanigheid van koopman van een vennoot van een vennootschap onder firma en van een beherend vennoot van een gewone commanditaire vennootschap berust niet louter op de onbeperkte aansprakelijkheid van deze vennoten voor de schulden van de vennootschap (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Commanditaire vennootschappen

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 207 tot 211

P.99.1197.F 3 mei 2000 AC nr. ...

Wanneer een verzekeringsonderneming verzuimt de financiële steun, die zij aan een verwante onderneming heeft verleend, in haar resultatenrekening op te nemen, met het bedrieglijk opzet de werkelijke toestand van de boekhouding en van het vermogen van beide vennootschappen voor derden verborgen te houden, is dat verzuim een verdraaiing van de waarheid die een valsheid oplevert in de zin van de artt. 207 e.v., Vennootschappenwet, aangezien de jaarrekening, voor het afgesloten boekjaar, de aard en het bedrag van de kosten van de onderneming getrouw en stelselmatig moet weergeven (1). (1) Art. 3, eerste lid, K.B. 12 nov. 1979, betreffende de jaarrekening van verzekeringsondernemingen die zijn toegelaten bij toepassing van de wetgeving betreffende de controle der verzekeringsondernemingen (B.S., 20 nov. 1979, p. 13227), bepaalt dat "de jaarrekening duidelijk moet worden opgesteld, ze moet getrouw en stelselmatig weergeven, enerzijds, op de dag waarop het boekjaar wordt afgesloten, de aard en het bedrag van de tegoeden en van de rechten van de onderneming, van haar schulden, van haar verplichtingen en verbintenissen evenals van haar eigen middelen, anderzijds, voor het op die dag afgesloten boekjaar, de aard en het bedrag van haar kosten en haar opbrengsten". Die bepaling neemt de tekst over van artikel 3, K.B. 8 okt. 1976, met betrekking tot de jaarrekening van de ondernemingen (B.S., 19 okt. 1976, p. 13470), genomen ter uitvoering van de W. 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding en de jaarrekeningen van de ondernemingen. Zowel uit de parlementaire voorbereiding van de voormelde wet (Ontwerp van wet met betrekking tot de boekhouding en de jaarrekeningen van de ondernemingen, memorie van toelichting, Gedr. St. Senaat, 436 (1974-75), nr. 1, p. 3, 4 en 7; verslag namens de verenigde commissies voor de economische zaken en de justitie uitgebracht door de h. Fallon, idem, 436 (1974-75), nr. 2, p. 22 en 23), als uit het verslag aan de Koning, voor het K.B., 8 okt 1976 (B.S., 19 okt. 1976, p. 13460, 13461, 13463 en 13664), blijkt dat die bepaling rechtstreeks in ingegeven door het voorstel van de Commissie van de E.G. voor een vierde richtlijn op grondslag van artikel 54, § 3, g, (van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap), strekkende tot het coördineren van de waarborgen welke in de Lidstaten worden verlangd van de vennootschappen om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden met betrekking tot de indeling en de inhoud van de jaarrekening en het jaaroverzicht, de waarderingsmethode alsmede de openbaarmaking van deze stukken (PB. C. nr. è, 28 jan. 1972, p. 11), inz. door artikel 2.2, als gewijzigd na advies van het Europees Parlement (PB.C. nr. 129, 11 dec. 1972, p. 38) en van het Economisch en sociaal Comité (PB. C. nr. 39, 7 juni 1973, p., 31), en dat artikel 2.3 zou worden van de Vierde Richtlijn van de Raad van 25 juli 1978 op grondslag van artikel 54, § 3, g, van het Verdrag, betreffende de jaarrekeningen van bepaalde vennootschapsvormen (PB. L., nr. 222, 14 aug. 1978, p. 11: "de jaarrekening moet een getrouw beeld geven van het vermogen, de financiële positie en het resultaat van de vennootschap"). Die invloed wordt nog bevestigd door het verslag aan de Koning voor het K.B. 12 sept. 1983, tot wijziging van het K.B. 8 okt. 1976, met betrekking tot de jaarrekening van de ondernemingen (B.S., 29 sept. 1983, p. 11893 en 11895; advies van de Raad van Staten p. 11910 en 11911). Het K.B. 12 nov. 1979, betreffende de jaarrekening van verzekeringsondernemingen die zijn toegelaten bij toepassing van de wetgeving betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, is opgeheven door het K.B. 17 nov. 1994 betreffende de jaarrekening van verzekeringsondernemingen (B.S., 21 dec. 1994, p. 31367). Art. 3, eerste lid, van dat K.B. neemt het begrip getrouw beeld over..

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- VERZEKERING - Algemeen

- BOEKHOUDRECHT -

Art. 35

C.99.0457.F 21 juni 2001 AC nr. ...

Art. 35, eerste lid, 2° en 4°, Vennootschappenwet is van toepassing wanneer, in strijd met de artt. 29 en 34, § 4, van die wet, de kapitaalverhoging niet bij een authentieke akte is vastgesteld. (Art. 35 Vennootschappenwet)

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

Art. 54

S.98.0167.N 21 februari 2000 AC nr. ...

Handelingen of verrichtingen betreffende het dagelijks bestuur van de vennotschap, in de zin van artikel 63 van het Wetboek van Koophandel, zijn die welke door het dagelijks leven van de vennootschap worden vereist of die welke zowel wegens hun gering belang als wegens de noodzakelijkheid van een snelle oplossing de tussenkomst van de raad van bestuur zelf niet rechtvaardigen; deze taken kunnen ook door de raad van bestuur worden vervuld en zijn in beginsel rechtshandelingen waarbij het orgaan dat met het dagelijks bestuur is belast, ook de vennootschap kan vertegenwoordigen, zij zijn niet te vereenzelvigen met materiële uitvoerende handelingen zoals verkoop, herstelling of onderhoud van de producten.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Art. 633, vijfde lid

C.06.0605.F 27 juni 2008 AC nr. 410

Het arrest dat oordeelt dat het bij artikel 633, vijfde lid, van het Wetboek van vennootschappen, ingevoerde vermoeden niet kan worden weerlegd door de omstandigheid dat de stemming van de algemene vergadering van de aandeelhouders, indien zij tijdig was gehouden, boven alle twijfel verheven zou zijn geweest, aangezien de algemene vergadering van de aandeelhouders precies gestemd heeft voor de voortzetting van de activiteiten, hoewel de financiële toestand van de naamloze vennootschap nog slechter was dan meer dan een jaar tevoren, dat misschien juist de niet-tijdige bijeenroeping de reden is waarom de algemene vergadering, die toen met een meer dan delicate toestand te maken had, met name jegens haar raad van bestuur, gestemd heeft voor de voortzetting van de activiteiten van de vennootschap en dat het heel goed denkbaar is dat, indien die vergadering tijdig was bijeengeroepen, zij zou beslist hebben de naamloze vennootschap te ontbinden, precies omdat de verliezen toen nog zo groot niet waren, verantwoordt naar recht de hoofdelijke veroordeling van de bestuurders.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 64quater

C.06.0606.N 5 juni 2008 AC nr. 348

De term "jaar" in artikel 64quater van de Vennootschappenwet dient begrepen te worden als "boekjaar", zijnde de periode waarop de jaarrekening die de commissaris controleert en waarover hij verslag uitbrengt, betrekking heeft: waar de wet geen eisen stelt omtrent de duur van elk van de boekjaren, zijnde de opeenvolgende controleperiodes, kan de verkorting of verlenging van één of meerdere van die boekjaren geen wijziging van het wettelijk omschreven aantal boekjaren dat de ambtstermijn van de commissaris dient te omvatten, met zich meebrengen (1) (2). (1) Zie I. DE POORTERHet mandaat van de commissaris duurt drie controlejaren" (noot onder Gent 5 jan. 2004), T.B.H. 2005, 404.(2) De tekst van artikel 64quater Vennootschappenwet, zoals ter zake van toepassing, stemt overeen met die van artikel 135, eerste lid, W. Venn.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

- BEDRIJFSREVISOR -

Art. 66bis, thans art. 561

C.00.0293.N 25 september 2003 AC nr. 453

Wanneer in naam van de vennootschap een vennootschapsvordering tegen een bestuurder voor de rechtbank wordt gebracht, en ook al wordt die vennootschap vertegenwoordigd door een orgaan dat daartoe de bevoegdheid heeft, kan de bestuurder de afwijzing van die vordering vragen indien geen beslissing van de algemene vergadering voorligt (1). (1) K. Geens, M. Denef, F. Hellemans, R. Tas en J. VananroyeOverzicht van rechtspraak Vennootschappen 1992-1998", T.P.R., 2000, (99) 305; B. Tilleman, Bestuur van vennootschappen, Biblo 1996, 561 nr 983; B. Van BruystegemOver de bekrachtiging van een actio madati", noot onder Kh. Hasselt, 8 en 27 maart 2000, T.R.V., 2000 (188) 189. Het arrest wijst nog erop dat de vraag of, na de faillietverklaring van de vennootschap, de curator een voordien onterecht gestelde rechtshandeling kan bekrachtigen, niet aan de orde was.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

Artt. 174/38, § 3 en 174/40

C.08.0287.F 14 oktober 2011 AC nr. ...

De richtlijn 82/891/EEG van de Raad van 17 december 1982 legt de Lidstaten niet op dat zij moeten voorzien in een mechanisme van hoofdelijkheid van de verkrijgende vennootschappen voor de niet-vervallen verbintenissen van de gesplitste vennootschap; zij kan dus niet verantwoorden dat aan de bewoordingen "zekere en opeisbare" die door artikel 174/38, §3, van de Vennootschapswet worden gebruikt, een uitlegging wordt gegeven die afwijkt van het gemeen recht, meer bepaald dat ze worden begrepen in de betekenis die ze hebben in artikel 1415 van het Gerechtelijk Wetboek dat, aangezien het enkel de mogelijkheid van een bewarende maatregel biedt, een ruimere draagwijdte kan krijgen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- EUROPESE UNIE - Allerlei

De bescherming van de schuldeisers die houder zijn van een schuldvordering die bestond vóór de bekendmaking van het ontwerp van splitsing, wordt gewaarborgd, indien die schuldvordering nog niet vervallen is, door de mogelijkheid om een zekerheid te bewarende titel te verkrijgen, en, zodra zij vervallen is, door een hoofdelijkheid die de tenuitvoerlegging ervan verzekert.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- EUROPESE UNIE - Allerlei

Artt. 178, eerste lid, en 184

C.98.0143.F 21 juni 1999 AC nr. ...

Art. 403, eerste en tweede lid, W.I.B. (1992) en artikel 23 K.B. 5 okt. 1978 zijn onbeperkt van toepassing op elk bedrag dat de opdrachtgever aan de ontvanger heeft betaald na de vereffening van de niet geregistreerde vennootschap.~

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Allerlei

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 200 tot 211

P.99.1188.F 15 december 1999 AC nr. ...

De in de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen en in de wet m.b.t. de boekhouding bepaalde wanbedrijven zijn geen louter materiële misdrijven, die los van elk moreel bestanddeel zouden bestaan.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Allerlei

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- BOEKHOUDRECHT -

Artt. 201 en 205

C.07.0281.N 19 december 2008 AC nr. 746

Alle vennoten van een vennootschap onder firma worden als kooplieden aangemerkt; de faillietverklaring van een vennootschap onder firma impliceert dat is vastgesteld dat alle vennoten hebben opgehouden te betalen en dat hun krediet is geschokt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Artt. 202 en 205

C.07.0281.N 19 december 2008 AC nr. 746

Ook de beherende vennoten van de gewone commanditaire vennootschap dienen als kooplieden te worden aangemerkt en de faillietverklaring van de gewone commanditaire vennootschap heeft het faillissement van de beherende vennoten tot gevolg (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Commanditaire vennootschappen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Artt. 3, 175 en 192

F.07.0058.N 14 februari 2008 AC nr. 113

Een tijdelijke handelsvereniging die geen rechtspersoon is, kan, behalve wanneer de wet dit ondanks het gebrek aan rechtspersoonlijkheid toestaat, geen belastingschuldige zijn; de aanslag in de gemeentebelasting die uitsluitend ten name van een tijdelijke handelsvereniging is gevestigd, is niet nietig en kan niet als uitvoerbare titel gelden voor tenuitvoerlegging tegen de vennoten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Vennootschappen zonder rechtspersoonlijkheid

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Artt. 33bis, § 1 en 70

S.99.0155.N 19 juni 2000 AC nr. ...

De toekenning om niet van aandelen aan de werknemers van de naamloze vennootschap, bij beslissing van de algemene vergadering van aandeelhouders en op voorstel van de raad van bestuur, is een handeling van de vennootschap.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

De toekenning om niet van aandelen aan de werknemers van de naamloze vennootschap, bij beslissing van de algemene vergadering van aandeelhouders en op voorstel van de raad van bestuur, is een handeling van de vennootschap.

- RECHTSPERSOONLIJKHEID -

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

Sociale zekerheidsbijdragen zijn verschuldigd door de vennootschap-werkgever op de toekenning om niet van aandelen aan werknemers door middel van incorporatie van beschikbare reserves tot verhoging van het maatschappelijk kapitaal.

- LOON - Algemeen

Sociale zekerheidsbijdragen zijn verschuldigd door de vennootschap-werkgever op de toekenning om niet van aandelen aan werknemers door middel van incorporatie van beschikbare reserves tot verhoging van het maatschappelijk kapitaal.

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Artt. 54, tweede en vierde lid, en 63

F.99.0022.F 9 oktober 2000 AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen wordt de voorziening voor het hof van beroep ingesteld bij wege van een verzoekschrift dat in persoonlijke naam of door een advocaat is opgemaakt; wanneer het om een naamloze vennootschap gaat, moet het in persoonlijke naam opgemaakte verzoekschrift, om aan die vereisten te beantwoorden, naar gelang van het geval ondertekend worden door een of meer bestuurders of door een of meer personen waaraan het dagelijks bestuur is opgedragen, in zoverre kan worden aangenomen dat het geschil onder dat bestuur ressorteert (1). (1) Zie Cass., 25 juni 1968 (AC 1968, 1304), redenen; 22 dec. 1977 (ibid. 1978, 501) en de door AC ondertekende noot; 17 jan. 2000, A.R. S.99.0097.F, nr. 36 en de noot; P. NICAISE, La société anonyme, in "Traité pratique de droit commercial", deel 4 o.l.v. C. JASSOGNE, nrs. 459 tot 463, p. 324 tot 327; J. VAN COMPERNOLLE, L'action en justice des sociétés et groupements, T.P.R. 1980, p. 108 en 109; vgl. Cass. 18 jan. 1999, A.R. F.98.0036.F, nr. 27; 29 okt. 1999, A.R. F.98.0032.F, nr. 576; artikel 378, eerste lid, voor de wijziging ervan bij artikel 34 W. 15 maart 1999; zie ook artt. 522, § 2, en 525 Wetboek van vennootschappen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Belastingzaken

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Wet van 4 jan. 1974 betreffende de feestdagen

Art. 1, eerste, tweede en vierde lid

S.06.0078.F 15 januari 2007 AC nr. 24

De periode van dertig dagen tijdens welke het recht op loon voor feestdagen behouden blijft, gaat voor werknemers die door een arbeidsovereenkomst gebonden zijn, in op het ogenblik waarop de overeenkomst beëindigd wordt en voor personen die arbeidsprestaties onder het gezag van een andere persoon leveren op een andere wijze dan bij arbeidsovereenkomst, op het ogenblik waarop die prestaties gestaakt worden.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

Art. 14

S.98.0139.N 25 oktober 1999 AC nr. ...

Artikel 14 van de Feestdagenwet, overeenkomstig welk de werknemer recht heeft op loon voor elke feestdag tijdens welke hij niet is tewerkgesteld en artikel 8 KB van 18 april 1974 dat de berekening van het feestdagenloon van de bedienden regelt wiens loon geheel of gedeeltelijk veranderlijk is en die voor de feestdagen recht hebben op hun eventueel gewoon vast loon en op het dagelijks gemiddelde van het veranderlijk loon dat zij verdiend hebben bij de werkgever die het feestdagenloon moet betalen, zijn dwingende wettelijke bepalingen ten voordele van de werknemer.

- LOON - Recht op loon

Het feestdagenloon van de bediende wiens loon geheel of gedeeltelijk veranderlijk is moet volgens de in artikel 8 KB van 18 april 1974 bepaalde modaliteiten worden berekend op het in de bepaling aangewezen loon; dit feestdagenloon mag niet in de veranderlijke wedde worden begrepen en de partijen kunnen ook niet geldig bedingen dat zulks het geval zal zijn.

- LOON - Recht op loon

S.97.0068.F 1 maart 1999 AC nr. ...

De bediende die geheel of gedeeltelijk met commissieloon wordt betaald heeft voor de feestdag onder meer recht op het dagelijks gemiddelde van het veranderlijk loon dat hij heeft verdiend bij de werkgever die het loon voor die feestdag moet betalen; dat recht hangt niet af van de voorwaarde dat die feestdag het loon van de bediende beïnvloedt.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

- LOON - Recht op loon

Art. 14, § 1, eerste lid

S.06.0103.N 17 september 2007 AC nr. 411

Uit artikel 14, § 1, eerste lid van de Feestdagenwet, dat bepaalt dat de werknemer recht heeft op loon voor elke feestdag of vervangingsdag tijdens dewelke hij niet werd tewerkgesteld, volgt dat feestdagenloon alleen verschuldigd is voor dagen waarop de werknemer geen arbeid verricht (1). (1) Zie concl. O.M.

- LOON - Recht op loon

Artt. 4, eerste lid, en 10, eerste lid

S.06.0103.N 17 september 2007 AC nr. 411

Het bepaalde in de artikelen 4, eerste lid en 10, eerste lid van de Feestdagenwet strekt ertoe de werknemer, benevens de gewone inactiviteitsdagen, tien rustdagen per jaar te waarborgen.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

Art. 1, § 3

C.09.0043.N 25 februari 2010 AC nr. 130

De paragraaf van de Pachtwet betreffende de opzegging door de verpachter heeft enkel betrekking op een opzegging die voldoet aan de voorwaarden gesteld door artikel 1 van de wet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 1, 1°

C.04.0092.N 2 december 2004 AC nr. 586

De exploitatie van een landbouwbedrijf vereist niet dat de pachter zelf handenarbeid verricht (1). (1) Zie E. Stassijns, Pacht, A.P.R., 390, nr 387.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving

Art. 1, eerste lid, 1°

C.08.0116.F 30 oktober 2009 AC nr. 629

De zelfs occasionele exploitatie van onroerende goederen met het oog op de voortbrenging van landbouwproducten die in hoofdzaak bestemd zijn voor de verkoop, valt onder toepassing van boek III, titel VIII, hoofdstuk III, afdeling 3, van het Burgerlijk Wetboek.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

C.02.0495.N 22 april 2004 AC nr. 215

Als een landbouwgoed wordt gebruikt voor een doel dat verenigbaar is met de landbouw is de Pachtwet niet van toepassing als dit gebruik niet hoofdzakelijk is, maar slechts ondergeschikt aan het bedrijf van de exploitant, dat zelf geen landbouwuitbating uitmaakt; zo volstaat het voor de toepassing van de Pachtwet niet dat de weiden die door een veehandelaar worden gehuurd, worden gebruikt voor de veeteelt en dat de gekweekte dieren voor de markt zijn bestemd, als blijkt dat deze veeteelt ondergeschikt is aan de veehandel (1). (1) Zie STASSIJNS, E., Pacht, A.P.R., 17 (nr 13) en 28 (nr 28).

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving

C.01.0370.N 12 december 2002 AC nr. 670

Tenzij anders is bedongen is de huurovereenkomst waarin de partijen zonder enige bedoeling van wetsontduiking overeenkomen dat het onroerend goed verhuurd wordt voor een andere bestemming dan landbouw, niet onderworpen aan de bepalingen van de Pachtwet; dat de pachter, tegen de overeenkomst in, het onroerend goed toch gebruikt in zijn landbouwbedrijf maakt de Pachtwet niet toepasselijk (1). (1) Zie Cass., 27 juni 1975, 1158.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving

- HUUR VAN GOEDEREN - Algemeen

Art. 12.6, eerste en derde lid

C.05.0505.F 26 maart 2007 AC nr. 154

Om te oordelen of de verpachter de exploitatie persoonlijk zal uitvoeren, kan de rechter rekening houden met de exploitatie door de verpachter, in het heden of in het verleden, van andere percelen dan die waarop de opzegging betrekking heeft.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Bij de beoordeling van het verzoek van geldigverklaring moet de rechter rekening houden met alle feitelijke omstandigheden die de opzegging verantwoord hebben; hij moet onderzoeken of uit de omstandigheden van de zaak blijkt dat de verpachter het ernstige voornemen had de persoonlijke, werkelijke en voortgezette exploitatie uit te voeren; zijn beslissing is onaantastbaar (1). (1) Zie Cass., 14 juni 1991, AR 7305, nr 534.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 12.6, eerste lid

C.09.0431.F 28 mei 2010 AC nr. 372

Wanneer de rechter kennisneemt van een verzoek tot geldigverklaring van een opzegging door de verpachter met het oog op persoonlijke exploitatie, moet hij nagaan of de pachter zijn hoofdberoep in de landbouw heeft, en de toestand van laatstgenoemde in aanmerking nemen op het tijdstip waarop van de opzegging wordt kennis gegeven (1). (1) Zie Cass., 24 okt. 2008, AR C.08.0022.N, A.C., 2008, nr. 581.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

C.05.0505.F 26 maart 2007 AC nr. 154

Wanneer de rechter noch artikel 1138, 2° Ger. W. schendt, noch het beschikkingsbeginsel of het algemeen beginsel van het recht van verdediging miskent, kan hij oordelen dat de eisers, gelet op de concrete omstandigheden van de zaak, niet aantonen dat de opzeggingsreden ernstig is.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Artikel 12.6, eerste lid, Pachtwet, is een dwingende bepaling ten voordele van de pachter.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 12.6, tweede lid

C.08.0022.N 24 oktober 2008 AC nr. 581

Artikel 12.6, tweede lid, van de Pachtwet, dat tot doel heeft de landbouwer in hoofdberoep te beschermen tegen een opzegging voor persoonlijke exploitatie in het voordeel van een exploitant of een toekomstige exploitant voor wie de landbouw slechts een bijberoep uitmaakt of zal uitmaken, bepaalt niet wat onder het begrip landbouwbedrijf dient te worden verstaan, zodat aan dit begrip zijn gewone betekenis moet worden toegekend; waar algemeen wordt aangenomen dat veeteelt een tak van de landbouw is en dat de varkensteelt tot de veeteelt behoort, moet een bedrijf waar aan varkensteelt wordt gedaan worden aangemerkt als een landbouwbedrijf; hieraan wordt geen afbreuk gedaan doordat de wetgever de pacht van onroerende goederen die gebruikt worden voor industriële vetmesting en industriële fokkerij, onafhankelijk van een landbouwbedrijf, heeft uitgesloten van de toepassing van deze wet.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

C.01.0260.N 10 januari 2003 AC nr. 22

De exploitatie die in aanmerking komt om uit te maken of die een overwegend deel van de beroepswerkzaamheid van de aanstaande exploitant uitmaakt in de zin van artikel 12.6, tweede lid, van de Pachtwet, is alleen die waarin de betrokken landeigendommen zullen worden geëxploiteerd (1). (1) In zijn schriftelijke conclusie (cfr. www.cass.be) had het O.M. geargumenteerd dat het bestreden vonnis uitgaat van het verkeerd uitgangspunt dat de uitbating van de industriële varkenskwekerij door de verpachter geen landbouwactiviteit uitmaakt in de zin van artikel 12.6 van de Pachtwet. De rechtbank kon, volgens het O.M., aldus niet wettig tot het besluit komen "dat de persoonlijke landbouwexploitatie van eisers geenszins een overwegend deel uitmaakt van hun beroepsactiviteiten in de zin van artikel 12.6, tweede lid, Pachtwet doch integendeel dient te worden beschouwd als een ondergeschikte nevenactiviteit van de voornaamste exploitatie, namelijk de industriële varkenshouderij onder de vorm van een BVBA" (bestreden vonnis, blz. 4).

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

C.99.0031.F 14 januari 2000 AC nr. ...

De door een partij in haar eigen zaak afgelegde verklaringen zijn loutere beweringen waarop de rechter zijn beslissing niet kan gronden, als zij niet door andere gegevens of enig vermoeden zijn gestaafd.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

Het vonnis, dat beslist dat de door de verpachter wegens persoonlijke exploitatie gedane opzegging geldig is, is niet regelmatig met redenen omkleed noch naar recht verantwoord, wanneer het in het ongewisse laat of uit de gegevens van het deskundigenonderzoek die het vermeldt met zekerheid blijkt dat de landbouwexploitatie het overwegend deel van de beroepsactiviteit van de aanstaande exploitant zal zijn, dan wel of ze dat alleen maar waarschijnlijk maken.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.)

Art. 12.7, eerste lid

C.03.0524.F 20 juni 2005 AC nr. 356

De rechter kan, inzake pacht, de door de verhuurder gedane opzegging weigeren wanneer diens exploitatie, t.g.v. de opzegging, een oppervlakte bereikt die het door de Koning bepaalde maximum overstijgt.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 12.8, tweede lid

C.03.0413.F 21 april 2005 AC nr. 235

Het vonnis dat beslist een opzegging geldig te verklaren en daartoe enkel vermeldt dat zij gedaan is om de verpachte goederen te gebruiken overeenkomstig hun bestemming, verantwoordt die beslissing naar recht wanneer het, aan de hand van de omstandigheden die het vermeldt, oordeelt dat de pachters wisten welke bestemming de verpachter aan hun percelen wilde geven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 26, eerste lid

C.95.0096.N 11 mei 1998 AC nr. ...

Opdat de pachter bij het beëindigen van de pacht recht zou hebben op vergoeding voor de gebouwen die hij heeft opgericht en voor de werken die hij heeft uitgevoerd, is het voorleggen van een schriftelijke toestemming van de verpachter een essentiële vereiste.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Allerlei

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 28

C.12.0582.N 10 oktober 2013 AC nr. ...

De verpachter op wiens eigendom aanplantingen zijn aangebracht die niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 28 Pachtwet, heeft het recht op het einde van de pacht deze voor zich te behouden, ofwel de pachter te verplichten ze weg te nemen; als de verpachter ervoor opteert om de aanplantingen te behouden, is hij een vergoeding verschuldigd overeenkomstig het derde lid van artikel 555 Burgerlijk Wetboek; het recht van natrekking van de verpachter die verkiest de aanplantingen te behouden ontstaat bij het einde van de pacht; hij kan zijn keuze bekend maken bij het einde van de pacht; het staat de verpachter evenwel vrij zijn keuze tot behoud van de aanplantingen voor het einde van de pacht kenbaar te maken; als de pachter instemt met deze keuze en de aanplantingen niet wegruimt, ontstaat daardoor op het einde van de pacht voor de verpachter een verplichting tot vergoeding van de pachter overeenkomstig artikel 555, derde lid, Burgerlijk Wetboek.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen

Art. 29

C.12.0245.F 11 oktober 2013 AC nr. ...

Uit artikel 29 van de Pachtwet blijkt dat, enerzijds, de wetgever de feitenrechter heeft willen laten oordelen over de vraag of de wanuitvoering van de overeenkomst ernstig genoeg is om de ontbinding uit te spreken en dat, anderzijds, de ernst van de wanuitvoering beoordeeld moet worden in het licht van de mogelijke schade die de verpachter daardoor heeft geleden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen

C.07.0113.F 9 december 2010 AC nr. 721

Uit artikel 29 van de Pachtwet blijkt dat, enerzijds, de wetgever gewild heeft dat de feitenrechter beoordeelt of de wanuitvoering van de overeenkomst ernstig genoeg is om de ontbinding uit te spreken en dat, anderzijds, de ernst van de wanuitvoering van de overeenkomst beoordeeld moet worden in het licht van het bestaan, voor de verpachter, van een schade ten gevolge van die wanuitvoering (1). (1) Cass., 23 juni 2005, AR C.03.0450.F, A.C., 2005, nr. 367.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen

C.09.0268.N 29 april 2010 AC nr. 298

Voor het oordeel dat de pachter heeft opgehouden de gepachte gronden te exploiteren, op grond dat hij ze in seizoenpacht geeft aan een derde, zonder toestemming van de verpachter, is het zonder belang dat de pachter, als seizoenverpachter, zelf de voorbereidings- en bemestingswerken uitvoert; de seizoenverpachter voert deze werken immers uit om de bebouwing door een derde mogelijk te maken.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

C.03.0450.F 23 juni 2005 AC nr. 367

Uit artikel 29 Pachtwet blijkt, enerzijds, dat de wetgever heeft gewild dat de feitenrechter zou nagaan of de niet-uitvoering van de overeenkomst ernstig genoeg is om de ontbinding ervan uit te spreken en, anderzijds, dat het ernstig karakter van de niet-uitvoering moet worden beoordeeld met inachtneming van het al dan niet bestaan van schade voor de verpachter (1). (1) Cass., 23 dec. 1988, AR 6112, A.C., 1988-89, nr 250.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen

Art. 3

F.10.0079.N 20 mei 2011 AC nr. ...

De belastingplichtige die de gemeentebelasting geheven op niet-bebouwde percelen in een niet-vervallen verkaveling betwist, mag het bestaan van de vrijstellingsgrond dat het perceel verhuurd is overeenkomstig de wet op de landpacht, bewijzen door alle middelen van recht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

De omstandigheid dat artikel 3 van de wet op de landpacht, tussen de partijen bij een pachtovereenkomst vooral aan de eigenaar restrictieve bewijsregels oplegt, heeft niet tot gevolg dat dezelfde restricties van toepassing zijn in de verhouding van de beweerde verpachter en een derde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- PACHT [ZIE: 199/03 HUUR VAN GOEDEREN] -

Art. 3.1, eerste tot zesde lid

C.10.0725.N 28 november 2011 AC nr. ...

Uit artikel 3.1, eerste tot zesde lid van de Pachtwet volgt dat de exploitant van een landeigendom die het bestaan van een pachtovereenkomst wenst te bewijzen door middel van een aanbod van betaling niet alleen een aanbod van betaling moet doen, maar dat hij ook een bevestigingsbrief moet sturen, waarin hij het bestaan van de pacht bevestigt.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

Art. 34

C.10.0551.F 21 januari 2013 AC nr. ...

Na de verdeling bepaald bij artikel 883 van het Burgerlijk Wetboek, mag de pachter, overeenkomstig artikel 34 van de wet van 4 november 1969 betreffende de pacht, de pacht van de gronden die door de verdeling aan één van de deelgenoten zijn toegewezen, zonder toestemming overdragen aan een persoon bedoeld in die bepaling, aangezien die overdracht ten aanzien van die laatste betrekking heeft op het geheel van de pacht.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Uit artikel 883 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat, wanneer meerdere in onverdeeldheid zijnde eigenaars een pachtovereenkomst zijn aangegaan en het verhuurde goed vervolgens onder hen verdeeld wordt, de pachter na die verdeling afstand kan doen van de pacht van de gronden die aan één van de deelgenoten is toegewezen met de loutere instemming van die laatste.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

C.12.0101.N 12 oktober 2012 AC nr. ...

De pachter kan zijn pachtrechten zonder toestemming van de verpachter overdragen aan zijn zoon, maar niet aan een landbouwvennootschap, ook al is zijn zoon beherend vennoot in deze vennootschap.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

C.07.0587.N 16 januari 2009 AC nr. 42

De omstandigheid dat de tegenwerpelijkheid van de pachtoverdracht overeenkomstig het artikel 34 van de Pachtwet in beginsel niet afhankelijk is van enige kennisgeving aan de verpachter, houdt niet in dat, in het geval dat vaststaat dat de verpachter op het ogenblik van de opzegging geen kennis had of behoorde te hebben van een overdracht van de pacht door de pachter, de opzegging door de verpachter aan de overdragende pachter en niet aan de overnemer, ongeldig kan worden verklaard.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 37, § 1, 2°

C.99.0151.N 31 januari 2002 AC nr. 70

In het geval dat een rechtspersoon, op grond van zijn voornemen het goed zelf te exploiteren, verzet doet tegen de pachtvernieuwing, moet de verzetsakte niet vermelden dat de eigen exploitatie zal geschieden door een bevoegd orgaan van de rechtspersoon noch aangeven wie dit bevoegd orgaan zal zijn (1). (1) Zie cass., 31 jan. 1974, A.C. 1974, 595; E. Stassijns, Pacht, in A.P.R., Story-Scientia, 1997, nr 450.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Art. 4, tweede lid

C.12.0406.F 16 oktober 2014 AC nr. 614

Wanneer de vruchtgebruiker alleen een pacht toekent voor langer dan negen jaar, kan de blote eigenaar, die bij het eindigen van het vruchtgebruik eigenaar is geworden, vorderen dat de duur van de pachtovereenkomst verminderd wordt tot de duur van de periode van negen jaar die bij het eindigen van het vruchtgebruik lopende was, zelfs als de pachtovereenkomst onderworpen is aan de pachtwet, zonder dat hij gebonden is door de in die wet bepaalde grond- en vormvoorwaarden voor de opzegging door de verhuurder en zonder dat de pachter zich hiertegen kan verzetten op grond van artikel 4, tweede lid, van de voormelde wet; dat is ook het geval wanneer de voornoemde vruchtgebruiker die alleen de pacht heeft toegekend, zowel vruchtgebruiker van een onverdeeld aandeel van het verhuurde goed is als eigenaar van het andere onverdeelde aandeel van dat goed (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

- VERBINTENIS -

- VRUCHTGEBRUIK, GEBRUIK EN BEWONING -

Art. 47

C.03.0599.N 16 december 2004 AC nr. 618

Er ontstaan evenveel voorkooprechten als er pachtovereenkomsten over respectieve landeigendommen of delen van een landeigendom met dezelfde pachter zijn.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Het voorkooprecht is een wettelijk gevolg van de pachtovereenkomst.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Art. 48, § 1

C.07.0314.F 18 december 2008 AC nr. 742

De pachter mag zijn recht van voorkoop pas uitoefenen wanneer hij het hem door de eigenaar gedane aanbod zonder voorbehoud aanvaardt.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Art. 48, eerste lid

C.99.0435.F 28 juni 2001 AC nr. ...

De notaris waarborgt aan de pachter het bestaan en de voorwaarden van een verkoop uit de hand die is gesloten tussen de verpachter en de koper, door de pachter kennis te geven van de inhoud van de koopakte en handelt overeenkomstig de wet wanneer hij aan de pachter een ontwerp van authentieke koopakte bezorgt dat de draagwijdte overneemt van de tussen de verpachter en de koper opgestelde onderhandse akte.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Art. 48.1

C.04.0436.N 5 januari 2007 AC nr. 6

Wanneer een comité tot aankoop bij verkoop van het in pacht gegeven goed aan de pachter de kennisgeving doet van de inhoud van de akte die is opgesteld onder de opschortende voorwaarde van niet-uitoefening van het recht van voorkoop en waarbij enkel de identiteit van de koper opengelaten wordt, teneinde de pachter de gelegenheid te geven om zijn recht van voorkoop uit te oefenen, treedt het ten aanzien van de pachter niet op als overheid maar als ministerieel ambtenaar zoals een notaris.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Art. 48bis

C.02.0438.N 27 oktober 2005 AC nr. 546

Het in artikel 48bis, vijfde lid, van de Pachtwet neergelegde verbod voor de pachter die zijn recht van voorkoop heeft overgedragen, om gedurende een periode van negen jaar vanaf de nieuwe pachtperiode de exploitatie van het goed over te dragen aan derden, en de op overtreding ervan bepaalde sanctie, zijn ook toepasselijk in het geval dat de pachter die nieuwe pacht beëindigt binnen die termijn van negen jaar.

- PACHT [ZIE: 199/03 HUUR VAN GOEDEREN] -

Art. 5, eerste lid

C.05.0171.N 15 september 2006 AC nr. 417

De pachter kan geen afstand doen van zijn recht op herziening van een pachtprijs die het bij de wet bepaalde maximum overschrijdt dan nadat hij deze prijs heeft betaald; uit het enkele feit van de betaling, zij het met kennis van de relatieve nietigheid, kan geen afstand van dit recht worden afgeleid.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen

Het recht op herziening van de pachtprijs van een lopende pacht waarvan het bedrag hoger is dan het bij de wet bepaald maximum is dwingend en strekt tot bescherming van de pachter.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving

Art. 5, vierde lid

C.13.0127.N 6 februari 2014 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 5, vierde lid, van de Wet van 4 november 1969 tot beperking van de pachtprijzen is de teruggave aan de pachter van de pachtprijzen die het wettelijk bedrag overschrijden, slechts van toepassing op de vervallen en betaalde pachtgelden van de vijf jaren die aan het verzoek van de pachter voorafgaan; uit de wetsgeschiedenis blijkt dat deze bepaling niet van toepassing is op de rechtsvordering tot teruggave die gegrond is op een wetsontduiking om te ontsnappen aan de bepalingen van de Wet Beperking Pachtprijzen die van dwingend recht zijn (1). (1) Cass. 13 jan. 1977, AC 1977, 542.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen

C.05.0171.N 15 september 2006 AC nr. 417

De pachter kan geen afstand doen van zijn recht op terugbetaling van een pachtprijs die het bij de wet bepaalde maximum overschrijdt dan nadat hij deze prijs heeft betaald; uit het enkele feit van de betaling, zij het met kennis van de relatieve nietigheid, kan geen afstand van dit recht worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 21 maart 2003, AR C.00.0569.N, nr 187 (handelshuur) en T.B.O. 2003, 156 e.v., met noot S. MOSSELMANSHet dwingende karakter van artikel 14, eerste lid van de Handelshuurwet" en Cass., 21 juni 2004, AR C.04.0036.N, nr 342 (huishuur).

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen

Het recht op terugbetaling van een pachtprijs die het bij de wet bepaalde maximum overschrijdt is dwingend en strekt tot bescherming van de pachter.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving

Art. 50, derde en vierde lid

C.03.0599.N 16 december 2004 AC nr. 618

De bepalingen krachtens welke, wanneer het gepachte goed slechts een deel is van het te koop gestelde eigendom, het recht van voorkoop van toepassing is op het gepachte goed, de eigenaar gehouden is voor dit goed een afzonderlijk aanbod te doen en, bij openbare verkoop, dit deel van het eigendom afzonderlijk geveild en eventueel afzonderlijk toegewezen moet worden, zijn ook toepasselijk wanneer de bij afzonderlijke contracten aan dezelfde pachter in pacht gegeven gedeelten van het te koop gestelde goed samen overeenstemmen met het geheel van dit goed (1). (1) STASSIJNS, E., Pacht, A.P.R., Story-Scientia, 1997, 532.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Art. 51

C.03.0004.F 31 januari 2005 AC nr. 61

De schadevergoeding die de pachter kan eisen van de verkoper van een gehuurd landeigendom, is verschuldigd zodra het recht van voorkoop is miskend, zonder dat aan enige andere voorwaarde dan die miskenning moet zijn voldaan (1). (1) Zie P. DELNOY, "Droit de préemption en matière de biens ruraux", R.P.D.B., Aanvulling V, nrs 288, 290 en 299; H. d'UDEKEM d'ACOZ, "Le bail à ferme et le droit de préemption", Novelles, Burgerlijk recht, deel VI "Le louage des choses", vol. III, 1984, nrs 615 en 616; V. en P. RENIER, "Le bail à ferme", Rép. not., Les Baux, Boek II, nrs 742 en 754; E. STASSIJNS, "Pacht", A.P.R., nr 538 p. 562 en 563.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Art. 51, derde lid

C.02.0156.N 3 juni 2004 AC nr. 304

Wanneer het voorkooprecht van de pachter is miskend omdat de verpachter voor de samen verkochte goederen de prijs voor de verpachte goederen abnormaal hoog heeft gesteld met de bedoeling het voorkooprecht te omzeilen en ter compensatie de niet-verpachte goederen evenredig laag heeft geprijsd, moet de indeplaatsgestelde pachter voor de verpachte goederen niet de formeel bedongen prijs betalen maar wel de prijs die verschuldigd zou zijn geweest indien het voorkooprecht niet was miskend (1). (1) V. RENIER e.a., Le bail à terme in Rép. Not., tome VIII, livre II, Larcier 1992, 474, nr 758.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Art. 52, 1°

C.00.0265.F 28 juni 2002 AC nr. 394

De onmiddellijke overdracht van het recht op voorkoop valt niet af te leiden uit het loutere feit van de pachtoverdracht op termijn.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

Art. 52, 3°

C.14.0120.N 26 december 2014 AC nr. 813

De beslissing van een openbaar bestuur of een publiekrechtelijke rechtspersoon om een verpacht goed aan te kopen voor doeleinden van algemeen belang en de beslissing over de wijze waarop dit doel op het aangekochte goed zal worden gerealiseerd, behoort tot de discretionaire bevoegdheid van het openbaar bestuur of de publiekrechtelijke rechtspersoon in kwestie (1). (1) Zie concl. OM.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

- MACHTEN - Uitvoerende macht

De rechter die kennisneemt van een geschil over het al dan niet bestaan van een voorkooprecht van de pachter bij de verkoop van een verpacht goed aan een openbaar bestuur of een publiekrechtelijke rechtspersoon met toepassing van artikel 52, 3°, Pachtwet, moet zowel de interne als de externe wettigheid van de beslissing tot aankoop controleren; dit houdt onder meer in dat de rechter, weliswaar marginaal, dient te onderzoeken of de opgegeven doelstelling beantwoordt aan het begrip algemeen belang en of deze doelstelling beantwoordt aan de werkelijkheid (1). (1) Zie concl. OM.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Art. 58

C.01.0227.F 9 januari 2003 AC nr. 18

Het opschuiven van de datum waartegen opzegging is gedaan beoogt het verstrijken van de opzeggingstermijn te doen samenvallen met de dag en de maand die overeenstemmen met die waarop het gebruik van het verpachte goed door de pachter, volgens de overeenkomst of, bij gebreke daarvan, door het plaatselijk gebruik, ten einde loopt (1). (1) Cass., 24 jan. 1992, AR 7277, nr 271.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 6, § 1, 2°

C.11.0137.N 12 januari 2012 AC nr. ...

De verpachter van een grond die niet is gelegen in een ontginningsgebied kan op ieder ogenblik een einde maken aan de pacht op voorwaarde dat op het ogenblik van de opzegging de grond moet beschouwd worden als bouwgrond, de eindbestemming als bouwgrond kan gerealiseerd worden zonder dat er vooraf wegenwerken moeten worden uitgevoerd en de pachtovereenkomst betrekking heeft op onbebouwde grond; de omstandigheid dat de grond op het ogenblik van de opzegging is bebouwd, staat de opzegging overeenkomstig artikel 6, §1, 2°, Pachtwet niet in de weg indien de pachtovereenkomst slechts betrekking heeft op de onbebouwde grond en niet op de constructies die de pachter tijdens de pacht heeft opgericht.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 6, § 2

C.00.0250.F 11 januari 2001 AC nr. ...

De beslissing om de door de verpachter gegeven opzegging niet geldig te verklaren is naar recht verantwoord, als de rechter vaststelt dat het verpachte perceel weliswaar aansluit aan de percelen waarop het woonhuis van de verpachter is gebouwd, maar niet aansluit aan dat woonhuis zelf.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 7, 1°

C.06.0381.N 4 mei 2007 AC nr. 224

Indien er geen misbruik van recht is, kan het door de verpachter te kennen gegeven voornemen om de exploitatie van het verpachte goed geheel of gedeeltelijk over te dragen aan zijn echtgenoot, aan zijn afstammelingen of aangenomen kinderen of aan die van zijn echtgenoot of aan de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen, worden aanvaard als ernstige reden omwille waarvan de verpachter bij het verstrijken van elke pachtperiode een einde kan maken aan de pacht, ook in het geval de zittende pachter een verwant is die behoort tot de voormelde in artikel 7, sub 1°, van de Pachtwet opgesomde verwanten.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 7, 1°, tweede lid

C.13.0289.N 19 mei 2014 AC nr. ...

Het gemeenschappelijk vermogen is een doelvermogen, met als bijzondere bestemming het huwelijk; de eigendom van de goederen die zich in dat vermogen bevinden, behoort tijdens het huwelijk, in zijn geheel, gelijkelijk aan beide echtgenoten toe; de appelrechters stellen vast dat de tweede verweerder en de derde verweerster gehuwd waren onder het beheer van het wettelijk stelsel en dat hun onverdeeld aandeel van 99 pct. van het pachtgoed tot hun huwelijksgemeenschap behoorde; vervolgens oordelen zij dat zowel de tweede verweerder als de derde verweerster onverdeeld gerechtigd waren ten belope van 99 pct. in volle eigendom van het pachtgoed; door op grond van deze redenen te oordelen dat de opzegging met betrekking tot het pachtgoed geldig is, aangezien de derde verweerster meer dan de onverdeelde helft van het pachtgoed bezit, verantwoorden de appelrechters hun beslissing naar recht.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

- HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Wettelijk stelsel

- OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Art. 7, 9°

C.10.0709.N 1 december 2011 AC nr. ...

De leidend ambtenaar die bevoegd is om in naam van het Vlaams Gewest een pachtovereenkomst op te zeggen teneinde de opgezegde percelen aan te wenden voor doeleinden van algemeen belang , kan deze bevoegdheid subdelegeren aan ambtenaren van zijn administratie tot het meest functionele niveau ; de mededeling van het subdelegatiebesluit aan het Rekenhof en aan de minister is geen voorwaarde voor de geldigheid van het besluit en strekt er enkel toe de controle op dit besluit mogelijk te maken.

- AMBTENAAR - Ambtenaar (Gemeenschappen en gewesten)

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

C.94.0281.N 5 februari 1998 AC nr. ...

Het algemeen belang waarvoor de percelen van de opgezegde pacht voor de toepassing van artikel 7, 9°, Pachtwet moeten worden aangewend door een openbaar bestuur of een publiekrechtelijke rechtspersoon is niet afhankelijk van het vereiste dat die goederen werden verkregen tot openbaar nut, zoals bepaald in artikel 6, 6° Pachtwet.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 7, aanhef en 1°, tweede lid

C.00.0422.N 11 april 2003 AC nr. 247

Aan de mogelijkheid om opzegging van de pacht te geven voor de persoonlijke exploitatie van het pachtgoed door de echtgenoot van de mede-eigenaar, welke laatste ten minste de onverdeelde helft ervan bezit, wordt geen afbreuk gedaan doordat deze echtgenoot tevens mede-eigenaar ervan is voor minder dan de helft.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 8bis, eerste lid, 9, tweede lid, 47 en 48.1

C.08.0015.N 6 februari 2009 AC nr. 97

Uit geen enkele wetsbepaling volgt dat de pachter, om de enkele reden dat hij de pensioenleeftijd heeft bereikt en pensioen geniet, over geen voorkooprecht beschikt bij verkoop van een in pacht gegeven landeigendom.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Art. 9, derde lid

C.08.0445.F 9 maart 2009 AC nr. 183

De regel volgens welke de opzegging voor persoonlijke exploitatie niet kan worden aangevoerd door de titularis van een vruchtgebruik gevestigd onder de levenden door de wil van de mens, geldt niet voor een opzegging door een blote eigenaar en door een vruchtgebruiker van het goed, nadat zij samen het goed verkregen hebben.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 9, tweede lid

C.07.0328.F 9 oktober 2008 AC nr. 537

De verpachter die zijn exploitatie heeft stopgezet en ze na die stopzetting heeft verpacht, kan de pachtovereenkomst niet beëindigen op grond van persoonlijke exploitatie door hemzelf of door een van de in de artikel 7, 1°, en 8, § 1, Pachtwet, bedoelde personen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

C.00.0231.F 29 maart 2001 AC nr. ...

Inzake pacht kan de reden voor de opzegging die bestaat in de persoonlijke exploitatie niet aangevoerd worden door degene die na de stopzetting van zijn landbouwbedrijf het bedrijf heeft verpacht; die regel geldt niet wanneer de eigenaar-verpachter, vóór het sluiten van de pachtovereenkomst, de gronden waarop die pacht betrekking heeft, nooit persoonlijk heeft geëxploiteerd.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. 9, vijfde lid

C.07.0303.F 8 januari 2010 AC nr. 11

Een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid waarvan de enige vennoten kapitaalsvennootschappen zijn, zoals naamloze vennootschappen, mag geen opzegging geven om het verpachte goed zelf te exploiteren.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Art. III, art. 2, § 1

C.97.0287.F 12 juni 1998 AC nr. ...

Het is de overnemende pachter niet verboden een vergoeding te betalen aan de overdragende pachter.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Art. IV, Overgangsbepalingen, 4°, tweede lid

C.94.0281.N 5 februari 1998 AC nr. ...

Art. 3 Pachtwet, zoals gewijzigd bij wet 7 nov. 1988, en artikel 44 van deze laatste wet heffen de overgangsbepaling van artikel IV, 4°, tweede lid, Pachtwet 1969, waarbij het bewijs van het tijdstip van ingebruikneming als pachter door partijen kan geleverd worden door alle middelen, met inbegrip van getuigen en vermoedens, niet op.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

Artt. 1 en 3, 2°

C.97.0255.N 20 oktober 2000 AC nr. ...

De vastgestelde feiten dat tussen partijen geen betwisting erover bestaat dat de litigieuze grond door de eiser gebruikt wordt voor een landbouwuitbating en dat hij minstens gedeeltelijk voor het gebruik ervan een vergoeding betaalt sporen met de vereisten van een pachtovereenkomst; niet naar recht verantwoord is de beslissing dat de schriftelijke overeenkomst tussen partijen, die de term pacht niet vermeldt, ondanks deze vaststellingen, geen pachtovereenkost is, waardoor de toepassing van de Pachtwet dus wordt uitgesloten, op de gronden dat uit haar inhoud en uit getuigenverklaringen niet blijkt dat deze inhoud tegenstrijdig is met de bescherming van de Pachtwet of dat de partijen de omzeiling van deze wet hebben beoogd (1). (1) Zie Cass., 27 juni 1975, A.C., 1975, 1158.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving

Artt. 1 en 30

C.99.0234.F 18 januari 2001 AC nr. ...

Art. 30 Pachtwet, luidens hetwelk de pachter van landeigendom het gepachte goed noch geheel noch ten dele in onderpacht mag geven zonder schriftelijke toestemming van de verpachter, stelt de rechtsbetrekkingen vast tussen verpachter en pachter; een dergelijke onderpacht kan dus zonder schriftelijke toestemming vanwege de verpachter rechtsgeldig worden gesloten, in dat geval kan zij evenwel aan laatstgenoemde niet worden tegengeworpen (1). (1) Cass. 3 sept. 1982, A.R. C.3425, nr. 5.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Artt. 1, 30, 34 en 35

C.02.0246.N 19 februari 2004 AC nr. 90

Uit de samenhang van de artikelen 30, 34 en 35 Pachtwet volgt dat de in artikel 35 bepaalde kennisgeving aan de verpachters moet worden gegeven door alle overdragers van de pacht, zonder uitzondering van de eventuele medepachters die het goed niet of niet in de zin van artikel 1 van de Pachtwet exploiteren.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Uit de samenhang van de artikelen 30, 34 en 35 van de Pachtwet volgt dat ook voor de bevoorrechte pachtoverdracht van artikel 35 Pachtwet, de pacht in zijn geheel moet zijn overgedragen, zodat in het geval de pacht is aangegaan door meerdere pachters en niet allen het goed exploiteren of exploiteren in de zin van artikel 1 van de Pachtwet, de pacht niet kan worden overgedragen enkel door de pachters die het goed exploiteren overeenkomstig artikel 1 van de Pachtwet zonder de pachters die het goed niet aldus exploiteren.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Artt. 1, 47 en 52, 1°

C.09.0043.N 25 februari 2010 AC nr. 130

Er komt slechts een voorkooprecht toe aan de pachter wiens pachtovereenkomst op het ogenblik van de verkoop nog onder toepassing van de Pachtwet valt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Artt. 1, eerste lid, 1° en 2° en 3, 1°, tweede lid

C.99.0213.N 7 maart 2002 AC nr. 163

De middelen tot bewijs van het bestaan van een pacht en van de pachtvoorwaarden, bij ontstentenis van een schriftelijke pachtovereenkomst, zijn alleen toegestaan aan degene die het bewijs levert dat hij een landeigendom exploiteert in de zin van een landbouwexploitatie; de bewijslast en de middelen om het bewijs van een landbouwexploitatie te leveren zijn niet bepaald in artikel 3 van de Pachtwet.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

Artt. 1, eerste lid, 1° en 2° en 3, 2°

C.09.0465.N 29 oktober 2010 AC nr. 647

De beweerde gebruiker van een landeigendom kan, in weerwil van artikel 1341, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, tegen een andersluidend geschrift in, het bewijs leveren door alle middelen van recht van het bestaan van een pachtcontract dat onder toepassing valt van de Pachtwet; dit bewijs is evenwel alleen toegestaan aan diegene die het bewijs levert dat hij een landeigendom exploiteert in de zin van een landbouwexploitatie overeenkomstig artikel 1, eerste lid, 1° en 2°, van de Pachtwet, tijdens de periode dat hij voorhoudt pachter te zijn geweest (1). (1) Zie Cass., 7 maart 2002, C.99.0213.N, A.C., 2002, nr. 163; J.L. RENSHet bewijs van de pachtovereenkomst, R.W., 1989-90, 420, nr. 7 en 423, nr. 10; R. GOTZEN, Burgerlijk Recht - commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, artikel 3 Pachtwet, 5, nr. 5 en 6, nr. 7.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen

Artt. 29 en 30

C.07.0113.F 9 december 2010 AC nr. 721

De pachter die met schending van artikel 30 van de Pachtwet van 4 november 1969 het gepachte goed geheel of ten dele in onderpacht geeft of zijn pacht geheel of ten dele overdraagt zonder de voorafgaande en schriftelijke toestemming van de verpachter, in plaats van het aan laatstgenoemde terug te geven wanneer hij het niet langer zelf wil exploiteren, voert een van de bedingen van de pachtovereenkomst niet uit en valt bijgevolg onder de toepassing van artikel 29 van die wet (1). (1) Cass., 15 april 1993, AR 9542, A.C., 1993, nr. 180; Cass., 27 maart 1998, AR C.97.0124.F, A.C., 1998, nr. 175.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

C.97.0124.F 27 maart 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat een pachter een landpacht aan een derde overdraagt zonder toestemming van de verpachter wettigt de ontbinding van de pacht door laatstgenoemde niet, wanneer niet is bewezen dat hij door de overdracht schade heeft geleden.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Artt. 3, 1°, 3e, 4e, 5e en 6e lid, en 23, 3e lid

C.12.0449.F 11 oktober 2013 AC nr. ...

Het persoonlijk aanbod van betaling van de pachtprijs dat door de verpachter niet wordt betwist binnen de termijn en op de wijze bepaald in artikel 3, 1°, derde lid, van de Pachtwet, verkrijgt pas bewijswaarde indien voldaan is aan de in het vierde, vijfde en zesde lid van die bepaling opgelegde voorwaarden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving

Artt. 30, eerste lid, 34, eerste lid en 35, eerste lid

C.10.0020.N 28 januari 2011 AC nr. ...

Het verzet van de verpachter tegen de pachtvernieuwing ingevolge een bevoorrechte pachtoverdracht moet betrekking hebben op het door hem verpachte goed; de onverdeeldheid waarin de verpachter zich met betrekking tot dit goed bevindt, staat er niet aan in de weg dat hij tegen deze pachtvernieuwing kan opkomen om zijn verzet geldig te horen verklaren met het oog op de exploitatie van zijn deel van het goed door zijn echtgenoot, zijn afstammelingen of aangenomen kinderen of die van zijn echtgenoot, of de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de niet-ontvankelijkheid van het eerste middel vermits het van oordeel was dat dit middel nieuw was nu uit de stukken waarop het Hof vermocht acht te slaan, niet bleek niet dat de partijen voor de feitenrechter enig feit hebben aangevoerd dat met de volgens het middel te onderzoeken, maar beweerd niet onderzochte gegevens verband houdt en uit de bestreden beslissing evenmin bleek dat het bestreden vonnis feitelijke gegevens vaststelt die op de als geschonden aangewezen bepaling betrekking hebben.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Artt. 34 en 35

C.10.0551.F 21 januari 2013 AC nr. ...

Uit artikel 883 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat, om de pacht van rechtswege te vernieuwen ten voordele van de overnemer bedoeld in artikel 34 van de wet van 4 november 1969, wanneer verschillende in onverdeeldheid zijnde eigenaars een pachtovereenkomst zijn aangegaan, het verhuurde goed vervolgens onder die laatsten verdeeld wordt en de pachter de pacht van de gronden overdraagt die door de verdeling aan één van de deelgenoten is toegewezen, het volstaat dat de overdracht louter aan die deelgenoot ter kennis wordt gebracht overeenkomstig artikel 35 van voormelde wet.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Artt. 34, 35 en 57

C.03.0193.N 30 maart 2006 AC nr. 181

De overdracht van pacht die door de pachter aan zijn afstammelingen of aangenomen kinderen of aan die van zijn echtgenoot of van de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen is gedaan zonder de toelating van de verpachter, kan aan deze worden tegengeworpen zonder dat moet voldaan zijn aan de pleegvormen betreffende de overdracht van schuldvordering (1). (1) Zie Cass., 6 feb. 2003, AR C.01.0306.F, nr 88.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

C.01.0306.F 6 februari 2003 AC nr. 88

Pachtoverdracht, die zonder toestemming van de verpachter mag worden gedaan aan de personen die opgesomd zijn in artikel 34 Pachtwet, kan, in afwijking van artikel 1690 B.W., zoals het bestond vóór de wijziging ervan bij Wet van 6 juli 1994, bij een ter post aangetekende brief ter kennis van de verpachter worden gebracht (1). (1) V. RENIER en P. RENIER, "Le bail à ferme", Brussel, Larcier, 1992, p. 381; P. RENIER, "chronique de jurisprudence - le bail à ferme: 1986-1995", J.T. 1996, p. 140; R. EECKLOO en R. GOTZEN, "Pacht en Voorkoop", Boerenbond, Leuven, 1990, p. 460.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Artt. 34, 35, 36 en 37, § 1, 2°

C.03.0536.F 3 oktober 2005 AC nr. 472

De verpachter kan zich verzetten tegen de vernieuwing van de pacht na bevoorrechte overdracht ervan, op grond dat hij het voornemen heeft om het verpachte goed binnen een termijn van minder dan vijf jaar zelf te exploiteren; die termijn begint te lopen vanaf het verzet van de verpachter tegen de pachtvernieuwing binnen drie maanden na de kennisgeving van de overdracht en niet vanaf het ogenblik van de kennisgeving van de overdracht aan de verpachter (1). (1) Over de omstandigheid dat de termijn van minder dan vijf jaar ten voordele van de verpachter is bepaald en dat het dus paradoxaal zou zijn aan die termijn een voor de verpachter ongunstig vertrekpunt te koppelen, zie H. d'UDEKEM d'ACOZ, "Le bail à ferme et le droit de préemption", Les Novelles, Droit civil, dl. VI, Le louage de choses, vol. III, Brussel, 1984, nr 465. Die auteur is evenwel van mening dat het verzet tegen de bevoorrechte overdracht van de pacht alleen geldig is als het voornemen van de pachter om het goed persoonlijk te exploiteren binnen een termijn van minder dan vijf jaar na de kennisgeving is verwezenlijkt.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Artt. 34, eerste lid, en 35, eerste lid

C.07.0587.N 16 januari 2009 AC nr. 42

Uit de samenhang van de artikelen 34,eerste lid, en 35,eerste lid,van de Pachtwet volgt dat voor de tegenwerpelijkheid van een pachtoverdracht aan de in die bepalingen vermelde overnemers die niet op een pachtvernieuwing wensen aanspraak te maken, niet aan artikel 1690 van het Burgerlijk Wetboek moet worden voldaan; dit houdt een uitdrukkelijke afwijking in van artikel 1165 van het Burgerlijk Wetboek dat bepaalt dat overeenkomsten alleen gevolgen teweegbrengen tussen de contracterende partijen en aan derden geen nadeel toebrengen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Artt. 35 en 36

C.10.0020.N 28 januari 2011 AC nr. ...

Als mede-eigenaars verzet wensen te doen tegen een pachtoverdracht waarvan hen overeenkomstig artikel 35 van de Pachtwet is kennis gegeven door een pachter die tegelijk mede-eigenaar is, dan verplichten zij deze pachter mede-eigenaar deel te nemen aan deze daad van beheer door hem te dagvaarden in verzet tegen de pachtvernieuwing; als de rechter dit verzet gegrond verklaart dan erkent hij daardoor de noodzaak van de beheersdaad gesteld op initiatief van de verzetdoende mede-eigenaars.

- EIGENDOM -

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

C.93.0078.N 24 februari 1995 AC nr. ...

De verpachter die tegen de bij artikel 35 Pachtwet bepaalde bevoorrechte pachtoverdracht opkomt wegens onregelmatigheid van de overdracht of van de kennisgeving ervan, kan dat doen bij wijze van verzet.~

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Artt. 35, 36 en 37

C.08.0123.F 23 november 2009 AC nr. 682

De bevoorrechte overdracht, bepaald in artikel 35, Pachtwet, is onsplitsbaar, zodat het op artikel 36 gegronde verzet tegen die overdracht, in geval van meerdere verpachters, door alle verpachters moet worden gedaan. Die regel is ook van toepassing wanneer tot staving van het verzet de onregelmatigheid van die overdracht of van de kennisgeving ervan wordt aangevoerd (1). (1) Cass., 24 feb. 1995, AR C.93.0078.N, A.C., 1995, nr. 109.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Artt. 36, eerste lid en 37, § 1, 2°

C.10.0020.N 28 januari 2011 AC nr. ...

Het verzet van de verpachter tegen de pachtvernieuwing ingevolge een bevoorrechte pachtoverdracht moet betrekking hebben op het door hem verpachte goed; de onverdeeldheid waarin de verpachter zich met betrekking tot dit goed bevindt, staat er niet aan in de weg dat hij tegen deze pachtvernieuwing kan opkomen om zijn verzet geldig te horen verklaren met het oog op de exploitatie van zijn deel van het goed door zijn echtgenoot, zijn afstammelingen of aangenomen kinderen of die van zijn echtgenoot, of de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de niet-ontvankelijkheid van het eerste middel vermits het van oordeel was dat dit middel nieuw was nu uit de stukken waarop het Hof vermocht acht te slaan, niet bleek niet dat de partijen voor de feitenrechter enig feit hebben aangevoerd dat met de volgens het middel te onderzoeken, maar beweerd niet onderzochte gegevens verband houdt en uit de bestreden beslissing evenmin bleek dat het bestreden vonnis feitelijke gegevens vaststelt die op de als geschonden aangewezen bepaling betrekking hebben.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Artt. 37 en 43, tweede lid

C.04.0403.F 23 juni 2005 AC nr. 368

Het ontbreken van een persoonlijke en werkelijke exploitatie van het verpachte goed behoort niet tot een van de ernstige redenen van verzet die op beperkende wijze worden opgesomd in artikel 37 Pachtwet.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Artt. 38 en 43

C.04.0403.F 23 juni 2005 AC nr. 368

Uit geen enkele bepaling van de Pachtwet blijkt dat de pacht niet wordt vernieuwd, indien de ergenamen van de overleden pachter het verpachte goed niet persoonlijk en werkelijk exploiteren.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Artt. 47 en 50, derde lid

C.02.0156.N 3 juni 2004 AC nr. 304

De verkoper die als een geheel goederen te koop stelt waarvan het verpachte goed slechts een deel is, mag de waarde van respectievelijk de verpachte en niet-verpachte goederen niet bepalen op een wijze die bedoeld is om de uitoefening van het voorkooprecht van de pachter te verhinderen (1). (1) P. DELNOY, R.P.D.B. tw. Droit de préemption en matière de biens ruraux, Compl. V, 443, nr 7; R. EECKLO en R. GOTZEN, Pacht en voorkoop, Leuven 1990, 359, nr 211; V. RENIER e.a., Le bail à terme in Rép. Not., tome VIII, livre II, Larcier 1992, 423, nr 631.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Artt. 48.1 en 49.1

C.03.0004.F 31 januari 2005 AC nr. 61

Wanneer de kandidaat-koper van een gehuurde landeigendom een medepachter-exploitant is, moet de kennisgeving van de akte van verkoop onder opschortende voorwaarde uitgevoerd worden (1). (1) Zie V. en P. RENIER, "Le bail à ferme", Rép. not., Les Baux, Boek II, nr. 668; E. STASSIJNS, "Pacht", A.P.R., nr 511, p. 527.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Artt. 48.1 en 51, vierde lid

C.94.0249.N 18 december 1997 AC nr. ...

Wanneer het verpachte goed, samen met andere goederen uit de hand is verkocht en in de akte van verkoop geen afzonderlijke verkoopprijs voor het verpachte goed is bepaald, is de kennisgeving door de instrumenterende ambtenaar van de aldus globaal bepaalde prijs en van de voorwaarden van de verkoop aan de pachter een kennisgeving van de prijs en de voorwaarden die tussen de verkoper en de koper voor het verpachte goed zijn overeengekomen die de verjaring van de vordering tot naasting en indeplaatsstelling en de vordering tot schadeloosstelling doet aanvangen; het is daarbij onverschillig of de prijs en de voorwaarden van die verkoop beantwoorden aan het aanbod dat aan de pachter werd gedaan.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Artt. 48.1 en 57

C.04.0436.N 5 januari 2007 AC nr. 6

Wanneer een comité tot aankoop, optredend als de in artikel 48.1 Pachtwet bepaalde notaris, bij verkoop van het in pacht gegeven goed aan de pachter de kennisgeving doet van de inhoud van de akte die is opgesteld onder de opschortende voorwaarde van niet-uitoefening van het recht van voorkoop en waarbij enkel de identiteit van de koper opengelaten wordt, teneinde de pachter de gelegenheid te geven om zijn recht van voorkoop uit te oefenen, is de "ter post aangetekende brief", deze bepaald in artikel 71 van het M.B. van 12 januari 1970 en die aan de geadresseerde wordt afgegeven na de vaststelling van zijn identiteit.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

Artt. 6, § 1, 2° en 52, 7°

C.04.0373.N 29 juni 2006 AC nr. 367

De uitvoering van wegenwerken in de zin van artikel 6, § 1, 2°, van de Pachtwet, dat betrekking heeft op pachtovereenkomsten op ongebouwde gronden die, op het ogenblik van de opzegging, zonder dat vooraf wegenwerken dienen te worden uitgevoerd, beschouwd moeten worden als bouwgronden, in welk geval de pachter geen recht van voorkoop heeft, heeft geen betrekking op de aanleg van nutsvoorzieningen.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht

C.98.0212.F 19 november 1999 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de appèlrechter volgens welke de uitzondering op het recht van voorkoop van de pachter van een bouwgrond waarop onmiddellijk kan worden gebouwd, onderworpen is aan de voorwaarde dat de verpachter de pacht opzegt voor de verkoop.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Artt. 6, § 1, 4° en 12.2

C.08.0112.N 7 november 2008 AC nr. 621

De verpachter kan op grond van artikel 6, §1, 4°, van de Pachtwet een opzegging geven als de grond waarvoor de opzegging werd gegeven zelf het voorwerp van wegenwerken moet uitmaken; de wet vereist niet dat de werken de verdere uitvoering van de pachtovereenkomst onmogelijk maken.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Artt. 7, 1°, 8, §§ 1 en 2, en 9

C.05.0165.N 13 oktober 2006 AC nr. 487

De verpachter die gebruik maakt van zijn recht om het verpachte goed door een van zijn afstammelingen te laten exploiteren kan geen opzegging geven om de exploitatie ervan aan een vennootschap over te dragen; de omstandigheid dat de zaakvoerder van deze vennootschap de zoon is van de verpachter doet hieraan geen afbreuk.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer)

Wet van 5 dec. 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités

Art. 2, § 3.1

S.95.0138.F 2 december 1996 AC nr. ...

Het personeel van de nationale maatschappij van buurtspoorwegen viel niet onder het toepassingsgebied van de in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve arbeidsovereenkomst nr. 5 van 24 mei 1971 betreffende het statuut van de syndicale afvaardiging van het personeel der ondernemingen, en evenmin onder de in het Paritair Comité voor het vervoer gesloten collectieve arbeidsovereenkomst van 28 feb. 1977 betreffende het statuut van de vakbondsafvaardigingen in de vervoerondernemingen van openbare en speciale autobusdiensten en autocardiensten, die algemeen verbindend werd verklaard bij K.B. 16 nov. 1977.

- OPENBAAR VERVOER -

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Het personeel van de nationale maatschappij van buurtspoorwegen viel niet onder toepassing van de in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve arbeidsovereenkomsten of van de op basis van de wet van 5 dec. 1968 ingestelde paritaire comités.~

- OPENBAAR VERVOER -

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Art. 20

S.02.0084.N 31 maart 2003 AC nr. 218

Wanneer een onderneming geheel of gedeeltelijk wordt overgedragen moet de nieuwe werkgever de overeenkomst die de vroegere werkgever bond, eerbiedigen totdat zij ophoudt uitwerking te hebben; deze regel sluit niet uit dat de nieuwe werkgever gunstiger arbeidsvoorwaarden moet toekennen op grond van de collectieve arbeidsovereenkomst die voor zijn onderneming geldt (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Het was van oordeel dat: - de bepaling van artikel 20 C.A.O.-Wet gelijklopend is met artikel 3, 2° Richtlijn 77/187/EEG van 14 februari 1977, betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan, waar dit de verdere toepassing vraagt van de uit de C.A.O.'s resulterende arbeidsvoorwaarden. - men zal opmerken dat de C.A.O.-wet de richtlijn voorafgaat maar dit echter geen afbreuk doet aan het feit dat overeenkomstig de vaststaande rechtspraak van het Hof van Justitie, de nationale rechter artikel 20 C.A.O.-wet, moet interpreteren in de mate van het mogelijke - volgens de zin van de wettekst en het doel van de Richtlijn (Hof van Justitie o.a. 16 dec. 1993. C-334/42 J.T.T. 1994, p. 284). Het O.M. legde er de nadruk op dat wat de omschrijving van het doel van Richtlijn 77/187 betreft het nuttig is kennis te nemen van het Advies dd. 23 en 24 april 1976 van het economisch en sociaal comité inzake een voorstel voor een richtlijn van de Raad tot harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften van de lidstaten betreffende het behoud van de rechten en voordelen van de werknemers bij fusies van vennootschappen, overdrachten van vestigingen en concentraties van ondernemingen. (PB nr C.255/26 van 7 nov. 1975). In het licht van de "Bijzondere opmerkingen" nopens het voorstel, geeft het comité ter overweging ten aanzien van het tweede en derde lid van artikel 3 waarin de handhaving van de vroegere collectieve arbeidsovereenkomsten wordt geregeld dat "er, naar gelang de omstandigheden, redenen aanwezig kunnen zijn om een collectieve arbeidsovereenkomst waaraan de cessionaris zich dient te houden, onmiddellijk of reeds binnen een jaar op de werknemers van de overgenomen onderneming toe te passen. Het acht het derhalve juist ook in dat geval goedkeuring te hechten aan een afspraak met de bevoegde werknemersvertegenwoordiging, die tot stand zou moeten komen in het kader van de onderhandelingen waarvan sprake is in artikel 8. Zo zou men bij een dergelijke afspraak rekening kunnen houden met de mogelijkheid dat de nieuwe collectieve overeenkomst voor de werknemers van de overgenomen onderneming betere voorwaarden biedt dan de C.A.O. die tot op dat moment op hen van toepassing was en zou men in het bijzonder bij de overname van een kleine onderneming door een grotere onderneming alle aandacht kunnen schenken aan dwingende interne vereisten. Gezien deze overwegingen dienen het tweede en derde lid van artikel 3 naar het oordeel van het Comité als volgt te worden geformuleerd: De rechten en verplichtingen die hun grond hebben in een door de cedent gesloten bedrijfsakkoord of ondernemings-c.a.o. gaan automatisch over op de cessionaris en blijven gelden tot de partijen een andere collectieve overeenkomst gesloten hebben. Indien de cessionaris niet gebonden is door dezelfde bedrijfstak-c.a.o. als de cedent, is de cessionaris in elk geval gehouden tot handhaving van de in de collectieve arbeidsovereenkomst vastgestelde arbeidsvoorwaarden waaraan de cedent was gebonden, totdat partijen een andere collectieve regeling hebben getroffen. Komt binnen één jaar te rekenen vanaf het tijdstip waarop de cessionaris in de bestaande arbeidsverhouding treedt geen nieuwe collectieve overeenkomst tot stand dan vindt de c.a.o. toepassing die geldt voor de bedrijfstak van de cedent, indien er althans een dergelijke bedrijfstak-c.a.o. is gesloten".(PB nr C.255/28 dd. 7 nov. 1975 sub 2.3.6 en 2.3.7)". Aan het voorstel sub 2.3.6 werd geen gevolg verleend vermits artikel 3, tweede lid, Richtlijn 77/187 bepaalt dat "De Lid-Staten mogen het tijdvak waarin de arbeidsvoorwaarden moeten worden gehandhaafd beperken mits dit tijdvak niet korter wordt dan 1 jaar". België heeft echter geen gebruik gemaakt van deze door de Richtlijn geboden mogelijkheid. Volgens het O.M. dienen bijgevolg de rechters artikel 20 C.A.O-wet conform de imperatieve bepalingen van de Richtlijn 77/187 EEG meer bepaald artikel 3.2 te interpreteren. Dit betekent dat de nieuwe werkgever gebonden blijft door de C.A.O. gesloten in het paritair comité van de vroegere werkgever - zelfs al oefent de cessionaris een andere activiteit uit - tot op het ogenblik dat de overeenkomst ophoudt uitwerking te hebben. Door te oordelen dat verweerder vanaf de overdracht op 1 juni 1987 recht heeft op de loonvoorwaarden bepaald in de C.A.O. gesloten in het paritair comité waaronder eiser ressorteert - schenden de appèlrechters artikel 20 C.A.O.-wet.

- PARITAIR COMITE -

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Art. 31

S.98.0139.N 25 oktober 1999 AC nr. ...

De bepaling van artikel 5 van de algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst van 29 mei 1989, krachtens welke de handelsvertegenwoordiger in beginsel recht heeft op een premie berekend op het maandgemiddelde van het vast en veranderlijk loon van de twaalf laatste maanden, begrensd op het hoogste bedrag van de 4e categorie van de loonschaal, is van dwingend recht ten voordele van de bediende handelsvertegenwoordiger.

- LOON - Recht op loon

Art. 35

S.08.0150.N 18 januari 2010 AC nr. 44

Het ressort van een paritair comité wordt, in de regel, bepaald door de hoofdactiviteit van de betrokken onderneming tenzij het oprichtingsbesluit een ander criterium bepaalt.

- PARITAIR COMITE -

S.06.0043.F 14 mei 2007 AC nr. 246

Het ressort van een paritair comité wordt in beginsel bepaald door de hoofdactiviteit van de betrokken onderneming, tenzij het oprichtingsbesluit een ander criterium heeft bepaald, zoals de gewone of normale activiteit van de onderneming (1). (1) Cass., 22 dec. 2003, AR S.03.0060.F, nr 666.

- PARITAIR COMITE -

S.03.0060.F 22 december 2003 AC nr. 666

Het ressort van een paritair comité wordt in beginsel bepaald door de hoofdactiviteit van de betrokken onderneming, tenzij een ander criterium werd bepaald in het oprichtingsbesluit, zoals de gewone of normale activiteit van de onderneming (1). (1) Cass., 24 dec. 1990, AR 7220, AC, 1990-91, nr 221; 9 sept. 1991, AR 9178, AC, 1991-92, nr 10; 17 juni 1996, AR S.95.0105.N, AC, 1996, nr 239.

- PARITAIR COMITE -

S.00.0053.F 24 september 2001 AC nr. ...

Wettig is het arrest dat beslist dat de onderneming die zorgt voor de bewerking van synthetische producten niet ressorteert onder het paritair comité voor de werklieden van de scheikundige nijverheid en evenmin onder het paritair comité voor de bedienden van de scheikundige nijverheid, wanneer voor de bewerking van die producten een aan een andere bedrijfstak eigen techniek of vakkundigheid noodzakelijk is, en dat derhalve, op grond van een feitelijke beoordeling, beslist dat de onderneming die zorgt voor het snijden en lassen van plastic kokers om er verpakkingszakken van te maken niet onder de bovenvermelde paritaire comités ressorteert wanneer het snijden en lassen vakkundige kennis vereisen van procédés, die, ook al zijn ze uiterst eenvoudig en verspreid, eigen zijn aan andere bedrijfstakken dan die van de scheikundige nijverheid (1). (1) Zie cass., 4 okt. 1971 (AC, 1972, 129); i.v.m. de beoordelingsvrijheid van de bodemrechter, zie cass. 3 april 1919 (Bull. et Pas., 1919, I, 120); i.v.m. de verordenende bepaling die door het bestreden arrest wordt toegepast, zie artikel 1, § 1,2 en § 2, 2 K.B. 5 juli 1978, na de wijziging ervan bij artt. 1, 2 en 4 K.B. 5 juni 1981, Pasin. 1978, p. 917 en Pasin. 1981, p. 761.

- PARITAIR COMITE -

S.95.0105.N 17 juni 1996 AC nr. ...

Het ressort van een paritair comité wordt in beginsel bepaald door de hoofdactiviteit van de betrokken onderneming tenzij een ander criterium werd bepaald in het oprichtingsbesluit.~

- PARITAIR COMITE -

Art. 4

S.05.0120.N 22 januari 2007 AC nr. 40

Wanneer de door de organisatie ingestelde vordering strekkende tot het verkrijgen van een schadevergoeding gesteund is op een misdrijf moet de organisatie blijk geven van een persoonlijke schade.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Art. 47, derde lid

S.99.0150.F 30 april 2001 AC nr. ...

Het paritair comité doet binnen twee maanden enkel uitspraak over de aanvraag van de werkgever tot erkenning van het bestaan van economische of technische redenen op grond waarvan een beschermde werknemer kan worden ontslagen , wanneer het ofwel het bestaan van economische of technische redenen erkent ofwel het niet-bestaan van dergelijke redenen vaststelt; voornoemd comité spreekt zich niet uit als het geen beslissing neemt binnen voormelde wettelijke termijn of als de vereiste eensgezindheid niet wordt bereikt (1). (1) Zie cass., 21 dec. 1987, AR 7890, nr. 248; 11 sept. 1989, AR 6612, nr. 19; noot get. J.F.L., cass., 8 jan. 1990, AR 8600, nr. 275; zie ook cass., 13 jan. 1986, AR 4960, nr. 307; Wet 20 sept. 1948 na de wijziging ervan bij K.B. nr. 4 van 11 okt. 1978.

- PARITAIR COMITE -

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

Art. 51

S.04.0013.N 20 september 2004 AC nr. 422

De vakantiewetgeving bedoelt met gelijkgestelde dagen van economische werkloosheid, die dagen waarvan de beoordeling uitsluitend aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening is opgedragen.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

De wetgever heeft de beoordeling van de werkelijkheid van de economische oorzaken van de werkloosheid aan het werkloosheidsbureau dus aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening overgelaten.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst

S.00.0031.N 18 september 2000 AC nr. ...

Het gebruik kan niet afwijken van een uitdrukkelijk beding van de arbeidsovereenkomst.

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Allerlei

S.99.0127.N 10 januari 2000 AC nr. ...

De bepaling van artikel 3, §3, 1o van de Arbeidswet van 16 maart 1971, die met betrekking tot de arbeidstijden en rusttijden, meer bepaald de arbeidsduur, de door de Koning aangewezen werknemers die een leidende functie uitoefenen of een vertrouwenspost bekleden uit het toepassingsgebied van de wet uitsluit is een dwingende wetsbepaling in de zin van artikel 51 C.A.O.-wet, die de bronnen van de verbintenissen in de arbeidsbetrekkingen tussen werkgevers en werknemers regelt.

- ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden

De omschrijving van het toepassingsgebied van een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst die de maximumgrenzen van de wettelijk bepaalde arbeidsduur mag inkorten, doet geen afbreuk aan de wettelijke uitsluiting van bepaalde groepen werknemers van de regels betreffende de arbeidsduur die in artikel 3 van de arbeidswet zijn bepaald.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

In de hiërarchie van de bronnen der verbintenissen in de arbeidsbetrekkingen tussen werkgevers en werknemers hebben de dwingende wetsbepalingen voorrang op de toepassing van de bepalingen van een algemeen verbindend verklaarde in een paritair comité gesloten C.A.O.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Art. 51.9

S.03.0073.N 19 januari 2004 AC nr. 28

Om te kunnen oordelen dat een werknemer ingevolge een vast gebruik of eenzijdige verbintenis recht heeft op de uitbetaling van een toegekende premie in het kader van de arbeidsovereenkomst, moet de rechter vaststellen dat objectieve elementen voorliggen op basis waarvan het recht voor de toekomst en de omvang van dat recht kunnen worden bepaald.

- LOON - Bescherming

Art. 56, 1°

S.07.0050.N 14 januari 2008 AC nr. 26

De wanbetaling van loon maakt een misdrijf uit overeenkomstig de strafbepalingen van de C.A.O.-Wet van 5 december 1968 en de Loonbeschermingswet van 12 april 1965, zodat de werknemer, in voorkomend geval, krachtens artikel 3 van de Wet van 17 april 1878 houdende de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, beschikt over een rechtsvordering tot herstel van de schade ingevolge dat misdrijf.

- LOON - Allerlei

Artt. 10 en 51

S.97.0172.F 5 juni 2000 AC nr. ...

De hiërarchie van de bronnen der verbintenissen in de arbeidsverhoudingen tussen werkgevers en werknemers wil dat, wanneer twee normen met hetzelfde voorwerp onderling onverenigbaar zijn, de norm van lagere orde terzijde moet worden geschoven (1). (1) Zie J. CLESSE, Examen de jurisprudence (1982 tot 1986), Contrat de travail, R.C.J.B. 1988, p. 245 tot 247, nr. 3; P. DENIS, Droit du travail, Brussel, 1992, p. 310 en 311 en P. 331 en 332; H. LENAERTS, Inleiding tot het sociaal recht, Diegem, 1995, p. 368 tot 370, nr. 247.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Artt. 5, 19, 23 en 26, eerste lid

S.01.0178.F 10 november 2003 AC nr. 564

Het beding inzake werkzekerheid als bedoeld in de collectieve arbeidsovereenkomst van 15 feb. 1993, die is gesloten in het paritair comité voor de metaal-, machine- en elektrische bouw is een individuele normatieve bepaling van die collectieve arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie de concl. O.M., in Bull. en Pas.; c.a.o. van 15 feb. 1993, B.S. 11 juni 1996, p. 15910.

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Artt. 56 tot 61

S.04.0165.N 22 januari 2007 AC nr. 37

Wijzigen het voorwerp van de vordering van verweerder niet de appelrechters die oordelen dat het onvolledig of niet betalen van het overloon een misdrijf is en dat de vordering van de verweerder dient te worden aangezien als een burgerlijke vordering voortspruitend uit een misdrijf (1). (1) Cass., 23 okt. 2006, Verenigde kamers, AR S.05.0010.F, nr ..., met concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht

Artt. 56.1 en 61

S.98.0086.N 19 juni 2000 AC nr. ...

De rechter mag op grond van het beschikkingsbeginsel, het voorwerp van een vordering die strekt tot schadevergoeding wijzigen, ook al is de contractuele tekortkoming een misdrijf.

- VORDERING IN RECHTE -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels)

Wanneer de vordering de uitvoering van een contractuele verbintenis als voorwerp heeft alhoewel ingesteld op grond van een misdrijf en vervolgens het voorwerp van die vordering werd gewijzigd in schadevergoeding buiten die verjaringstermijn, ontstaat er een nieuwe vordering die wegens verjaring is vervallen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 9.1 en 51

S.99.0046.F 22 mei 2000 AC nr. ...

Om het recht van verdediging te eerbiedigen, dient de rechter na te gaan of artikel 35, derde en vierde lid, Arbeidsovereenkomstenwet is toegepast, ook al heeft de eiser van die bepaling geen gewag gemaakt (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Wet van 5 maart 1984 betreffende de saldi en de lasten van het verleden van de Gemeenschappen en de Gewesten en de nationale economische sectoren

Art. 1

C.95.0469.F 29 mei 1997 AC nr. ...

Hoewel de opvolging van de Staat door de Gewesten van rechtswege plaats heeft, kan een gerechtelijke beslissing geen verplichtingen opleggen aan een Gewest in een zaak waar het geen partij in het geding is; zij kan met name een veroordeling die tegen de Staat is uitgesproken niet ten laste leggen van een Gewest.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

- VORDERING IN RECHTE -

De Belgische Staat, die na de inwerkingtreding van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van de wet van 5 maart 1984 betreffende de saldi en de lasten van het verleden, door de rechtbank van eerste aanleg wordt veroordeeld tot uitvoering van de verplichtingen die door het Waalse Gewest van rechtswege waren overgenomen, heeft de hoedanigheid om tegen die veroordeling beroep in te stellen en heeft tevens belang bij het betwisten van de wettigheid ervan voor het appèlgerecht.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

C.93.0098.N 24 februari 1995 AC nr. ...

Het Vlaamse Gewest is krachtens artikel 1 van de wet van 5 maart 1984 alleen gehouden tot de lasten die voortvloeien uit beslissingen of verbintenissen die vanaf 1 januari 1975, in de aangelegenheden bedoeld in artikel 6, §1, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980 zijn genomen of aangegaan ingevolge beraadslagingen van het ministerieel comité voor Vlaamse aangelegenheden en van het ministerieel comité voor het Vlaamse Gewest, ingesteld door de wet van 1 aug. 1974; die wetsbepaling vereist dat er tussen de leden van het comité overleg werd gepleegd maar niet dat het comité eenparig heeft beslist.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

C.92.8258.N 25 november 1994 AC nr. ...

Nadat een op artikel 1 Wet van 5 maart 1984 gebaseerde vordering afgewezen werd omdat zij tegen de Belgische Staat was gericht terwijl het Gewest de Staat heeft opgevolgd, kan geen hoger beroep worden ingesteld tegen het Gewest, als dit laatste geen partij was voor de eerste rechter.~

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Art. 1, eerste lid

C.99.0534.F 31 mei 2001 AC nr. ...

Krachtens artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1984 is alleen het Waalse Gewest gehouden tot de lasten van de Belgische Staat die voortvloeien uit beslissingen of verbintenissen die, vanaf 1 januari 1975, in de aangelegenheden bedoeld in artikel 6, § 1, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 zijn genomen of aangegaan ingevolge beraadslagingen van het ministerieel comité voor Waalse gewestelijke aangelegenheden; dat is het geval wanneer de last bestaat in de aansprakelijkheid wegens een oneigenlijk misdrijf die voortvloeit uit de tekortkoming aan de verplichting om te zorgen voor de coördinatie van werken ter uitvoering van een overheidsopdracht die is toegewezen ingevolge een beraadslaging van het ministerieel comité voor Waalse gewestelijke aangelegenheden (1). (1) Zie cass., 22 nov. 1990, AR. 8572-8584, nr. 156; M. PAQUES, "les droits et les charges du passé dans la Belgique fédérale", in Actualités du droit, 1991-2, p 327, en van dezelfde auteur, "Quel débiteur pour les charges relatives aux matières régionalisées et communautaires en août 1980?", noot onder burg. Rb., Brussel, 12 okt. 1987, J.L.M.B., 1988, 211.

- GEMEENSCHAP EN GEWEST -

Wet van 7 juli 1970 betreffende algemene structuur van het hoger onderwijs

Art. 1, § 2

S.12.0087.F 1 december 2014 AC nr. 740

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 26 mei 2002 volgt dat, voor de bepaling van het centrum dat de bijstand verleent aan de persoon die zijn studie verderzet op grond van artikel 2, §6, eerste lid, van de wet van 2 april 1965, de studies met voltijds leerplan als dusdanig beschouwd worden krachtens de wetgeving die ze inricht; uit artikel 1, §2, van de wet van 7 juli 1970 en de artikelen 1, eerste lid, 6, §1, en 46, §2, eerste lid, van het decreet van 31 maart 2004 betreffende de organisatie van het hoger onderwijs, volgt dat het onderwijs dat ingericht is overeenkomstig het decreet van 31 maart 2004 voor een volgens de regels ingeschreven student voltijds onderwijs is.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 17, § 3, tweede lid

C.01.0512.N 2 juni 2003 AC nr. 328

De wetgever heeft met de bepaling van artikel 17, § 3, tweede lid Wet 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs slechts beoogt de vaste benoemingen van personeelsleden die vóór 1 september 1970 benoemd waren, niet in het gedrang te brengen; door die bepalingen heeft hij de bezoldiging van de personeelsleden, wiens benoeming aldus veilig was gesteld, niet geregeld en voor die personeelsleden geen weddeschaal vastgesteld die niet beantwoordde aan hun titels en ervaring.

- ONDERWIJS -

Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

Art. 32

P.14.1311.F 8 oktober 2014 AC nr. 586

Het algemeen rechtsbeginsel non bis in idem verbiedt dat tegen eenzelfde persoon twee straffen worden uitgesproken van dezelfde aard wegens eenzelfde gedraging; de burgerrechtelijke veroordeling van een vader tot schadeloosstelling van zijn kinderen ten gevolge van een strafrechtelijke fout verbiedt niet dat jegens hem, als beschermingsmaatregel van die kinderen, de ontzetting van het ouderlijk gezag wordt uitgesproken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

De jeugdrechtbank beoordeelt in feite of de ontzetting van het ouderlijk gezag, een facultatieve maatregel die alleen in uitzonderlijke omstandigheden kan worden toegepast, een maatregel is die noodzakelijk is voor de bescherming van de gezondheid of de zedelijkheid en of het hoger belang van de betrokken kinderen zulks verantwoordt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.98.0888.F 10 februari 1999 AC nr. ...

Ontzetting van het ouderlijk gezag, die gegrond is op hetzij een ten aanzien van een vader of een moeder uitgesproken strafrechtelijke veroordeling, hetzij op het feit of de nalatigheid die ertoe heeft geleid, is een maatregel ter bescherming van de minderjarigen ten aanzien van de ouders en geen straf.~

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Art. 32, 2°

P.14.1311.F 8 oktober 2014 AC nr. 586

De vader of de moeder die, door slechte behandeling, misbruik van gezag, kennelijk slecht gedrag of erge nalatigheid, de gezondheid, de veiligheid of de zedelijkheid van hun kind in gevaar brengt, kan van het ouderlijk gezag worden ontzet; onder erge nalatigheid moet het gedrag worden verstaan dat voor het kind rechtstreeks of onrechtstreeks ongewilde nefaste gevolgen heeft en, onder slechte behandeling, niet alleen fysiek maar ook moreel leed dat de kinderen van slag brengt.

- JEUGDBESCHERMING -

Zonder dat wordt vereist dat er een veroordeling moet zijn uitgesproken wegens misdrijven tegen het kind, kan de jeugdrechtbank de vader of de moeder van het ouderlijk gezag ontzetten die, door slechte behandeling, misbruik van gezag, kennelijk slecht gedrag of erge nalatigheid, de gezondheid, de veiligheid of de zedelijkheid van het kind in gevaar brengt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 36

C.11.0323.N 11 januari 2013 AC nr. ...

Tegen de beslissing van de jeugdrechtbank in beroep van een administratieve sanctie als bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Voetbalwet, staat geen hoger beroep open, zodat het vonnis in laatste aanleg is gewezen en een cassatieberoep tegen dergelijk vonnis ontvankelijk (1). (1) Zie de andersluidende concl. van het O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Allerlei

- HOGER BEROEP - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 36bis

P.95.0867.F 13 december 1995 AC nr. ...

De persoon die zich benadeeld acht door daden die volgens hem een overtreding zijn van de bepalingen van de wetten en verordeningen betreffende het wegverkeer, kan een minderjarige, die ten tijde van de feiten meer dan zestien en minder dan volle achttien jaar oud was, niet rechtstreeks voor het op grond van het gemene recht bevoegde gerecht dagvaarden wegens overtreding van voormelde bepalingen.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- JEUGDBESCHERMING -

- WEGVERKEER - Allerlei

Art. 37

P.95.0943.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

De bijzondere motiveringsplicht, bedoeld in artikel 195, tweede lid, Sv., geldt voor de veroordelende vonnissen en niet voor de beslissingen van de jeugdrechtbanken waarbij maatregelen van bewaring, behoeding of opvoeding worden bevolen ter bescherming van de minderjarige.~

- JEUGDBESCHERMING -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Wanneer t.a.v. een minderjarige één enkele maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding werd bevolen wegens verschillende als misdrijf omschreven feiten, is niet ontvankelijk, bij gemis aan belang, de vordering tot cassatie van de beslissing op de strafvordering, wanneer die vordering gegrond is op een middel dat slechts betrekking heeft op sommige van die feiten, terwijl de bevolen maatregel naar recht verantwoord blijft door een ander als misdrijf omschreven feit.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Art. 37, § 2, 1° en 2°, eerste en tweede lid, b

P.03.0292.F 7 mei 2003 AC nr. 277

De maatregel van berisping en de maatregel van bewaring en behoud van de minderjarige in zijn milieu, op voorwaarde dat hij een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard levert, zijn beschermingsmaatregelen die niet kunnen worden gelijkgesteld met straffen; de wetgever heeft geen gradatie of verschil in zwaarwichtigheid willen instellen tussen die maatregelen (1). (1) LOX F., Les mesures à l'égard des mineurs, Annales de droit, dl. XXVI/1996, blz. 182; Les Novelles, Protection de la jeunesse, nr 1090; MOENS J. en VERLYNDE P., Juridiction de la jeunesse. Les mesures à l'égard des mineurs, Bruylant, Brussel, 1988, blz. 54 ; TULKENS Fr. en MOREAU Th., Droit de la jeunesse, Larcier, 2000, blz. 214.

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 38

P.03.0842.N 22 juli 2003 AC nr. 392

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep door een minderjarige vóór de eindbeslissing ingesteld tegen een arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep dat, zonder uitstaans te hebben met één der gevallen bepaald in artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, oordeelt dat een maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding niet geschikt is voor de minderjarige en beslist de zaak uit handen te geven en ze naar het openbaar ministerie te verwijzen met het oog op vervolging voor het bevoegde gerecht, als daartoe grond bestaat (1). (1) Cass., 12 sept. 1984, AR 3803, AC, 1984-85, nr 36; Cass., 22 juli 1988, AR 6869, AC, 1987-88, nr 681.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.02.0856.F 30 oktober 2002 AC nr. 574

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk, wanneer het vóór de eindbeslissing wordt ingesteld door een persoon die wegens een als misdrijf gekwalificeerd feit voor de jeugdrechtbank is gebracht vóór de volle leeftijd van achttien jaar, tegen een arrest op grond waarvan het hof van beroep, jeugdkamer, zonder uitspraak te doen over een geschil inzake bevoegdheid, beslist dat een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding niet geschikt is voor die persoon, en beslist de zaak uit handen te geven en te verwijzen naar het O.M. met het oog op vervolging voor het bevoegde gerecht, indien daartoe grond bestaat (1). (1) Cass., 22 juli 1988, A.R. 6869, nr 681.

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Het arrest op grond waarvan het hof van beroep, jeugdkamer, de zaak betreffende een persoon die wegens een als misdrijf gekwalificeerd feit voor de jeugdrechtbank is gebracht vóór de volle leeftijd van achttien jaar, uit handen heeft gegeven, hem naar het O.M. heeft verwezen met het oog op vervolging voor het krachtens het gemeen recht bevoegde gerecht, als daartoe grond bestaat, en de kosten heeft aangehouden, is geen eindbeslissing in de zin van artikel 416 Sv. en doet noch over een geschil inzake bevoegdheid, noch met toepassing van de artt. 135 en 235bis van dat wetboek uitspraak.

- JEUGDBESCHERMING -

P.02.1032.F 16 juli 2002 AC nr. 400

Tot op de datum van de door de jeugdrechtbank uitgesproken beslissing tot uit handen geven, moet de regelmatigheid van de aan een minderjarige opgelegde vrijheidsberoving beoordeeld worden t.a.v. de bijzondere wetsbepalingen; de regels betreffende het aanhoudingsbevel, en meer bepaald de termijn van de betekening ervan, hebben alleen betrekking op zijn vrijheidsberoving na de beslissing tot uit handen geven (1). (1) Zie (wat het toezicht op de wettigheid van een dergelijke beslissing betreft), Cass., 13 mei 1981, nr. 522, en de noot (1) ondertekend R.-A.D., A.C., 1980-81, 1053, en (wat een vrijheidsberovende maatregel betreft, bepaald in de artt. 37, § 2, 4°, en 52quater, Jeugdbeschermingswet, en de sanctie van de onwettigheid ervan), Cass., 15 mei 2002, A.R. P.02.0507.F, supra, nr. ... . De bij de W. 1 maart 2002 bepaalde maatregel wordt door de verslaggever van het wetsvoorstel beschouwd als "een soort van voorlopige hechtenis voor jongeren" of een "opsluiting" (Gedr. St., Kamer, 2001-2002, plenumvergadering 210, 28 feb. 2002, blz. 31).

- JEUGDBESCHERMING -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.02.0893.F 9 juli 2002 AC nr. 398

Het cassatieberoep van een minderjarige is niet ontvankelijk, wanneer het vóór de eindbeslissing ingesteld wordt tegen een arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep dat, zonder uitspraak te doen over een geschil inzake bevoegdheid, oordeelt dat een maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding niet geschikt is voor de minderjarige en beslist de zaak uit handen te geven en ze naar het openbaar ministerie te verwijzen met het oog op vervolging voor het bevoegde gerecht, als daartoe grond bestaat (1). (1) Cass., 22 juli 1988, A.R. 6869, nr. 681; 21 jan. 1998, A.R. P.97.1637.F, nr. 40; zie Cass., 21 feb. 1990, A.R. 8080, nr. 376.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.97.1637.F 21 januari 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep door een minderjarige vóór de eindbeslissing ingesteld tegen een arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep dat, zonder uitspraak te doen over een geschil inzake bevoegdheid, oordeelt dat een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding niet geschikt is voor de minderjarige en beslist de zaak uit handen te geven en ze naar het openbaar ministerie te verwijzen met het oog op vervolging voor het bevoegde gerecht, als daartoe grond bestaat.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Art. 38, derde lid

P.02.0002.F 16 januari 2002 AC nr. 35

Luidens artikel 38, derde lid, Jeugdbeschermingswet, wordt eenieder die het voorwerp is geweest van een beslissing tot uit handen geven, genomen met toepassing van dat artikel, m.b.t. de vervolgingen voor de feiten gepleegd de dag na zijn eindveroordeling door het bevoegde gerecht onderworpen aan de rechtsmacht van de gewone rechter ; de beslissing is een eindbeslissing in de zin van die bepaling, wanneer daartegen geen gewoon rechtsmiddel meer kan worden ingesteld, hetzij door de minderjarige hetzij door het O.M. (1). (1) Zie concl. O.M.

- JEUGDBESCHERMING -

P.98.0265.F 4 maart 1998 AC nr. ...

Iedere persoon die het voorwerp is geweest van een beslissing tot uit handen geven, die de jeugdrechtbank met toepassing van artikel 38, Jeugdbeschermingswet genomen heeft, wordt m.b.t. feiten gepleegd de dag na zijn definitieve veroordeling door het bevoegde gerecht, onderworpen aan de rechtsmacht van de gewone rechter.~

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 44

P.07.0457.F 9 mei 2007 AC nr. 238

Artikel 44, Jeugdbeschermingswet heeft niet tot doel de territoriale bevoegdheid van de Belgische rechter vast te stellen t.a.v. een toestand die een element van vreemdelingenschap bevat; met deze bepaling heeft de wetgever de jeugdrechter die zich het dichtst bij de minderjarige bevindt, bevoegd willen maken.

- JEUGDBESCHERMING -

Wanneer de moeder die over het recht op hoofdhuisvesting van het minderjarige kind beschikt, door haar hechtenis omdat zij het gemeenschappelijk kind aan de tenuitvoerlegging van de bijkomende huisvesting door de vader onttrokken heeft, niet meer in staat is om die hoofdhuisvesting op zich te nemen, schendt de jeugdkamer van het hof van beroep artikel 44, Jeugdbeschermingswet niet, door te oordelen dat de woonplaats van de vader, op de dag van de aanhangigmaking van de zaak bij de jeugdrechtbank, de enige gezinswoonplaats was die de bevoegdheid van een Belgisch gerecht dat over beschermende maatregelen uitspraak doet, kan verantwoorden, en door te beslissen dat de jeugdrechtbank van het gerechtelijk arrondissement waarin die woonplaats gelegen is, bevoegd was.

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 44, derde lid

P.08.0270.F 10 september 2008 AC nr. 458

Wanneer, enerzijds, een beschikking van de raadkamer een inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank verwijst wegens verschillende misdrijven die in een bepaalde periode zijn gepleegd, zonder voorafgaande toepassing van artikel 38, Jeugdbeschermingswet, terwijl de inverdenkinggestelde de leeftijd van achttien jaar niet had bereikt op het ogenblik van de in de telastleggingen bedoelde feiten, die tijdens een gedeelte van die periode zijn gepleegd en geen verband houden met de in artikel 36bis, van die wet bedoelde misdrijven en, anderzijds, de correctionele rechtbank een vonnis van onbevoegdverklaring voor het geheel van de misdrijven heeft gewezen, gaat het Hof na of thans geen enkel rechtsmiddel kan worden aangewend tegen de beschikking van de raadkamer en of het vonnis van de correctionele rechtbank in kracht van gewijsde is gegaan; in dat geval, beslissende tot regeling van rechtsgebied, vernietigt het Hof, enerzijds, de beschikking van de raadkamer, in zoverre ze de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank verwijst wegens de vóór diens achttiende verjaardag gepleegde feiten, met verwijzing van de aldus beperkte zaak naar de procureur des Konings van de verblijfplaats van de betrokkene en, anderzijds, het vonnis van de correctionele rechtbank, in zoverre die zich onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de feiten die nà de voormelde verjaardag zijn gepleegd, met verwijzing van de aldus beperkte zaak naar dezelfde, doch anders samengestelde, correctionele rechtbank (1). (1) Zie Cass., 21 mei 2003, AR P.03.0493.F, AC, 2003, nr 311.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Minderjarige

Art. 45, 2°, b,

P.14.1311.F 8 oktober 2014 AC nr. 586

Niet de rechter maar het openbaar ministerie is bevoegd om personen voor de jeugdgerechten te dagvaarden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- JEUGDBESCHERMING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 45quater

P.10.1093.F 29 september 2010 AC nr. 564

De wet verduidelijkt de omvang van de motiveringsplicht niet van de schriftelijke beslissing van de procureur des Konings om het dossier van een persoon die ervan verdacht wordt om beneden de volle leeftijd van achttien jaar een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd, naar een bemiddelingsprocedure te oriënteren.

- JEUGDBESCHERMING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 50, § 1

P.01.0613.F 13 juni 2001 AC nr. ...

In de regel oordelen de jeugdrechtbank en, in hoger beroep, de jeugdkamer in feite of het opportuun is alle nuttige onderzoeken te doen verrichten om de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht te kennen en om uit te maken wat zijn belang is en welke middelen voor zijn opvoeding of behandeling geschikt zijn (1). (1) Zie concl. O.M.

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 52ter

P.14.0704.F 4 juni 2014 AC nr. ...

Ofschoon de jeugdrechter, in het kader van een procedure strekkende tot de toepassing van voorlopige maatregelen, de jongere moet horen die de leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt alvorens enige noodzakelijke maatregel van bewaring te nemen, tenzij hij niet gevonden kan worden, zijn gezondheidstoestand het niet toelaat of indien hij weigert te verschijnen, heeft de wet die verplichting niet uitgebreid tot het verhoor van de ouders en verplicht ze de jeugdrechter niet om alle partijen in de zaak voor elke kabinetszitting op te roepen en te ontvangen.

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 52ter, tweede lid

P.02.1423.F 27 november 2002 AC nr. 637

Het arrest van de jeugdkamer van een hof van beroep miskent het recht van verdediging, wanneer het, op het hoger beroep van het O.M., de beslissing van de jeugdrechtbank bevestigt, die de voorlopige terugkeer van de minderjarige naar zijn gezin bevolen had, onder toezicht van een afgevaardigde bij de dienst van gerechtelijke bescherming, als de rechtszitting waarop het O.M. in zijn vorderingen is gehoord in afwezigheid van, m.n., de minderjarige is gehouden, die van verschijning was vrijgesteld, en als daarenboven niet blijkt dat die minderjarige door een advocaat is bijgestaan op de rechtszitting waarop hij aanwezig was.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 52ter, vierde lid

P.97.0559.N 24 juni 1997 AC nr. ...

De termijn van hoger beroep tegen een beschikking waarbij ten aanzien van een minderjarige een maatregel met toepassing van artikel 52ter Jeugdbeschermingswet genomen werd, loopt, voor de ouder die ter rechtszitting niet aanwezig was, vanaf de kennisgeving van de beschikking bij gerechtsbrief.~

- JEUGDBESCHERMING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Uit de omstandigheid dat de wetgever, omwille van de frequente hoogdringendheid van ten aanzien van minderjarigen te nemen maatregelen, niet in de oproeping van partijen heeft voorzien, kan niet afgeleid worden dat de niet ter zitting van de jeugdrechtbank opgeroepen ouder van de minderjarige geen partij zou zijn.~

- JEUGDBESCHERMING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 55

P.14.0094.F 21 mei 2014 AC nr. ...

De algemene opzet van de wet van 8 april 1965 en de finaliteit van de in dat kader bevolen onderzoeken, die betrekking hebben op de persoonlijkheid van de betrokken minderjarige en het milieu waarin hij is grootgebracht, sluiten uit dat die stukken in het kader van een strafvervolging worden aangevoerd, zelfs als een beklaagde de overlegging ervan zou vragen (1). (1) Cass. 19 okt. 2005, AR P.05.0807.F, AC 2005, nr. 519, R.D.P.C., 2006, p. 322 met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Cass. 30 juni 2009, AR P.09.0308.N, AC 2009, nr. 451.

- JEUGDBESCHERMING -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Allerlei

P.05.0807.F 19 oktober 2005 AC nr. 519

De algemene opzet van de Jeugdbeschermingswet en de finaliteit van de onderzoeken die in dit kader worden bevolen en die betrekking hebben op de persoonlijkheid van de betrokken minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht, staan eraan in de weg dat die stukken in het kader van een strafvervolging worden aangevoerd, zelfs als de overlegging ervan gevraagd wordt door een beklaagde tot staving van zijn verweer (1). (1) Zie concl. O.M.

- JEUGDBESCHERMING -

- ONTVOERING VAN EEN KIND -

P.05.1287.F 19 oktober 2005 AC nr. 526

De algemene opzet van de Jeugdbeschermingswet en de finaliteit van de onderzoeken die in dit kader worden bevolen en die betrekking hebben op de persoonlijkheid van de betrokken minderjarige en het milieu waarin hij wordt grootgebracht, staan eraan in de weg dat die stukken in het kader van een strafvervolging worden aangevoerd, zelfs als de overlegging ervan gevraagd wordt door een beklaagde tot staving van zijn verweer (1). (1) Zie arrest AR P.05.0807.F, op dezelfde dag gewezen, met concl. O.M.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

- JEUGDBESCHERMING -

P.02.0095.N 12 november 2002 AC nr. 598

De krachtens artikel 50, § 1, Jeugdbeschermingswet verrichte onderzoeken hebben geen ander doel dan het bestuur over de persoon van de minderjarige te regelen of de geschikte middelen voor zijn opvoeding of behandeling te bepalen, met inachtneming van zijn belangen, en mogen niet worden aangewend voor andere doeleinden, zoals de beoordeling van de burgerlijke aansprakelijkheid van de ouders (1); deze regel is van openbare orde en moet door de rechter desgevallend ambtshalve worden aangevoerd. (1) Cass., 19 mei 1993, A.R. P.93.0149.F, nr 247.

- JEUGDBESCHERMING -

- OPENBARE ORDE -

P.00.0284.F 1 maart 2000 AC nr. ...

Het naar gemeen recht bevoegde rechtscollege dat kennisneemt van vervolgingen t.a.v. een persoon jegens wie een beslissing van de jeugdrechtbank tot uit handen geven is genomen, mag rekening houden met feitelijke gegevens die dagtekenen van vóór de zestiende verjaardag van de betrokkene; alleen de stukken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij leeft, mogen niet gebruikt worden in het kader van de strafvervolgingen.

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 57bis

P.13.0214.F 13 maart 2013 AC nr. ...

Opdat de jeugdrechtbank zou kunnen beslissen tot uithandengeving is niet vereist dat de jongere, die onbekend is bij de jeugdrechtbank op het ogenblik waarop het dossier werd geopend wegens de in de dagvaarding vermelde feiten, reeds het voorwerp is geweest van een maatregel of van een herstelrechtelijk aanbod, nog vóór het feit is gepleegd waarvoor hij voor de jeugdrechtbank wordt gebracht (1). (1) Zie Gedr.st. Senaat, zitting 2005-2006, nr. 3-1312/6, amendement nr. 53 van de regering, en 3-1312/7, p. 59 en 62.

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 57bis, § 1

P.09.1711.N 16 februari 2010 AC nr. 103

Wanneer de raadkamer door het openbaar ministerie gevorderd wordt om de procedure te regelen met betrekking tot een zaak die overeenkomstig de Jeugdbeschermingswet uit handen werd gegeven, moet de raadkamer, indien de betrokkene ervan verdacht wordt een correctionaliseerbare misdaad of wanbedrijf te hebben gepleegd, de zaak verwijzen naar een bijzondere kamer binnen de jeugdrechtbank als daartoe grond bestaat (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 58

P.02.0164.F 27 februari 2002 AC nr. 144

De Jeugdbeschermingswet biedt geen hoger beroep tegen een in hoger beroep gewezen beslissing.

- JEUGDBESCHERMING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei

Art. 58, eerste lid

P.11.0996.F 18 januari 2012 AC nr. ...

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- JEUGDBESCHERMING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 58, tweede lid

P.98.0094.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Het Militair Gerechtshof dat een vrijsprekend vonnis wijzigt, hoeft niet vast te stellen dat het met eenparige stemmen uitspraak doet.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

C.95.0019.N 15 juni 1995 AC nr. ...

Het hoger beroep tegen een vonnis van de jeugdrechtbank inzake het bezoekrecht van de grootouders van een minderjarige moet bij verzoekschrift bij de griffie van het hof van beroep worden ingesteld binnen een maand na de uitspraak behoudens overmacht die enkel kan voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze niet kon worden voorzien noch vermeden.~

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 59

P.14.1230.F 12 augustus 2014 AC nr. ...

Bij ontstentenis van nieuwe en ernstige omstandigheden die een nieuwe maatregel noodzakelijk zouden maken, staat artikel 59 van de wet van 8 april 1965 de jeugdkamer van het hof van beroep niet toe een voorlopige maatregel te bevelen op grond van de feiten die tot de aanhouding hebben geleid.

- MINDER-VALIDEN -

- JEUGDBESCHERMING -

P.02.0164.F 27 februari 2002 AC nr. 144

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de door de jeugdrechter genomen beslissingen tot voorlopige bewaring.

- JEUGDBESCHERMING -

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149

Art. 60

P.14.1021.F 8 juli 2014 AC nr. ...

De jeugdrechtbank waarbij, op vordering van het openbaar ministerie, met toepassing van artikel 60 van de wet van 8 april 1965, een verzoek tot bevestiging, intrekking of wijziging van een begeleidende maatregel van opvoedende aard aanhangig is gemaakt, kan beslissen om de begeleidende opvoedende maatregel te verlengen overeenkomstig artikel 10 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 61

C.03.0221.F 26 april 2007 AC nr. 209

De subrogatie van de ouder, die het slachtoffer volledig heeft vergoed, in de rechten van het slachtoffer tegen de andere ouder en de minderjarige is niet onderworpen aan de voorwaarde dat de ouders en de minderjarige hoofdelijk veroordeeld zijn tot vergoeding van het slachtoffer, aangezien zij van rechtswege geschiedt ten voordele van de indeplaatsgestelde (1). (1) Het O.M. stelde voor het arrest te vernietigen op het derde onderdeel van het middel en niet, zoals het Hof deed, op het tweede. Met overneming van de gedachtegang van de eiseres voerde het aan dat de wettelijke indeplaatsstelling die van rechtswege geschiedt ten voordele van de aansprakelijke ouder (artikel 1384, tweede lid, B.W.) die het slachtoffer heeft vergoed (artikel 1251, 3°, B.W.), niet onderworpen was aan de voorwaarde dat de ouders in solidum waren veroordeeld tot vergoeding van het slachtoffer.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling

- HOOFDELIJKHEID -

Art. 62

P.97.1701.F 1 april 1998 AC nr. ...

Om in rechte met redenen omkleed te zijn, moet de beslissing van een jeugdgerecht waarbij feiten die als misdrijf zijn omschreven, bewezen worden verklaard, hetzij in de eigen redenen hetzij met verwijzing naar de beroepen beslissing, inzonderheid de wettelijke bepalingen aangeven waarin de bestanddelen van dat misdrijf worden omschreven.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 63ter, eerste lid en a)

P.97.0559.N 24 juni 1997 AC nr. ...

De in artikel 52ter Jeugdbeschermingswet bepaalde rechtsplegingsregels zijn van toepassing wanneer bij de jeugdrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie, een zaak aanhangig gemaakt wordt met het oog op het bevelen of toelaten van de maatregelen voorzien door de Raden van de Gemeenschappen; de verwijzing naar artikel 52 doet daaraan niet af.~

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 32 en 50, tweede lid

P.09.0605.F 20 mei 2009 AC nr. 333

Aan de rechtszitting over de door het parket gevorderde beschermende maatregelen moet niet noodzakelijk een voorbereidende fase voorafgaan; het maatschappelijk onderzoek verliest dus zijn facultatief karakter niet omdat de door het parket gevorderde beschermingsmaatregel een ontzetting uit de ouderlijke macht is.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 32 tot 34

P.14.1311.F 8 oktober 2014 AC nr. 586

Met het oog op de aanwijzing van de provoogd in het vonnis waarbij de ontzetting van het ouderlijk gezag wordt uitgesproken, kunnen voorafgaande onderzoeken nodig zijn die met name de oproeping verantwoorden van de instelling waaraan de minderjarige in voorkomend geval zal worden toevertrouwd indien de ontzetting wordt uitgesproken; de tussenkomst tijdens de voorbereidende fase staat de jeugdrechter immers toe alle nuttige gegevens te verzamelen voor zijn beslissing over de grond van de zaak en om voorlopige beschermingsmaatregelen te nemen in het belang van het kind; het feit van een tussenkomst in de voorbereidende fase betreffende de onderzoeken en de voorlopige maatregelen te doen samengaan met een ambt van feitenrechter houdt niet in dat het laatstgenoemde aan objectieve onpartijdigheid ontbreekt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Uit het enkele feit dat een sociaal assistente van de dienst provoogdij op de rechtszitting van de jeugdrechtbank aanwezig was vooraleer er uitspraak werd gedaan over de vordering van het openbaar ministerie betreffende de ontzetting van het ouderlijk gezag, kan geen miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak van de ontzette ouder worden afgeleid (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 32, 33, 1° en 2°, en 34

P.14.1311.F 8 oktober 2014 AC nr. 586

Wanneer de jeugdrechtbank de ontzetting van het ouderlijk gezag uitspreekt, wijst zij de persoon aan die, onder haar toezicht, de rechten zal uitoefenen waarvan de ouders of een van hen zijn ontzet en die de daaruit voortvloeiende verplichtingen zal nakomen, of vertrouwt zij de minderjarige toe aan een instantie, die iemand aanwijst om de genoemde rechten uit te oefenen nadat diens aanwijzing door de jeugdrechtbank is gehomologeerd, op vordering van het openbaar ministerie; de aanwijzing van de provoogd moet in principe gebeuren in het vonnis waarbij de ontzetting van het ouderlijk gezag wordt uitgesproken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 36 en 37, § 1

C.11.0323.N 11 januari 2013 AC nr. ...

De jeugdrechtbank die wordt gevat in het kader van het beroep tegen een administratieve beslissing ten aanzien van een minderjarige op grond van de Voetbalwet (1), vermag niet de maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding bedoeld in artikel 37, §1, van de Jeugdbeschermingswet op te leggen, of deze aan de opgelegde administratieve sanctie te substitueren. (1) In casu ging het om een stadionverbod.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 36 en 48, § 2

P.05.0932.N 2 augustus 2005 AC nr. 392

Er kan geen samenhang bestaan tussen de strafvordering en de rechtsvordering die tot de bevoegdheid van de jeugdrechtbank behoort (1). (1) Zie Cass., 22 september 2004, AR P.04.0931.F, nr 427.

- SAMENHANG -

Artt. 36, 2°, 37, 52 en 62

P.08.0046.F 20 februari 2008 AC nr. 124

Het cassatieberoep dat vóór de eindbeslissing is ingesteld tegen een arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep, is niet ontvankelijk wanneer dat arrest, zonder uitspraak te doen over de gevallen die in het tweede lid artikel 416 Sv. zijn bedoeld, de beschikking van de jeugdrechter bevestigt, waarbij deze, op de vordering van het openbaar ministerie betreffende een minderjarige, gegrond op artikel 36, 2°, Jeugdbeschermingswet, het omgangsrecht van de vader van dat minderjarig kind voorlopig heeft geregeld (1). (1) Zie Cass., 17 nov. 1993, AR P.93.1368.F., A.C. 1993, nr. 469, en 24 nov. 1993, AR P.93.1326.F, A.C. 1993, nr. 483; J. SMETS, Jeugdbeschermingsrecht, A.P.R., 1996, p. 674, nr. 1786; FR. TULKENS en TH. MOREAU, Droit de la jeunesse, Larcier, 2000, p. 889 en 890.

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 36, 2°, 37, tweede lid, 3° en 42

P.09.1686.F 27 januari 2010 AC nr. 63

De beslissing tot plaatsing is niet nietig wanneer de jeugdrechtbank niet het toezicht uitoefent, waaraan de minderjarige is onderworpen die in gevaar verkeert en tegen wie een maatregel tot plaatsing in een geschikte instelling loopt (1). (1) De ordonnantie van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 20 april 2004 inzake hulpverlening aan jongeren, is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2004 en in werking getreden op 1 oktober 2009. Vóór die datum was, ook voor minderjarigen die in gevaar verkeren, de oorspronkelijke versie wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, nog steeds van toepassing in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 36, 2°, 37, tweede lid, 46, eerste lid, en 54bis

P.09.1686.F 27 januari 2010 AC nr. 63

De rechtsvordering die ertoe strekt om ten aanzien van een kind beneden de leeftijd van twaalf jaar een maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding te doen nemen of wijzigen, impliceert dat dit kind partij is in de procedure voor de jeugdrechtbank; het wordt niet gedagvaard om te verschijnen maar moet op straffe van nietigheid door zijn advocaat worden vertegenwoordigd.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 36, 2°, 37, tweede lid, en 51, § 2, eerste lid

P.09.1686.F 27 januari 2010 AC nr. 63

In het kader van de rechtsvordering die ertoe strekt om ten aanzien van een kind beneden de leeftijd van twaalf jaar een maatregel van bewaring, behoeding en opvoeding te doen nemen of wijzigen, wordt de mogelijkheid om dat kind rechtstreeks te horen door de jeugdgerechten, die dat kunnen doen onderzoeken, in feite beoordeeld.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 36, 2°, en 37, tweede lid

P.09.1686.F 27 januari 2010 AC nr. 63

De jeugdgerechten beoordelen in feite de noodzaak van de maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding die ten aanzien van de voor de jeugdrechtbank gebrachte personen, kunnen worden bevolen.

- JEUGDBESCHERMING -

De maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding die de jeugdrechtbank kan bevelen ten aanzien van de voor haar gebrachte personen, zijn niet in strijd met artikel 8 E.V.R.M.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Artt. 36, 36bis et 48, § 2

P.04.0931.F 22 september 2004 AC nr. 427

Er kan geen samenhang bestaan tussen feiten die tot de bevoegdheid van de jeugdrechtbank behoren en feiten waarvoor de correctionele rechtbank bevoegd is, aangezien samenhang veronderstelt dat één en dezelfde rechter bevoegd kan zijn om uitspraak te doen over de gezamenlijke, aan hem voorgelegde feiten (1). (1) Zie Cass., 7 april 1987, AR 1275, nr 474.

- SAMENHANG -

Artt. 36, 4° en 38

P.06.1119.N 23 augustus 2006 AC nr. 383

De vervolging en veroordeling in het buitenland van een minderjarige die meer dan zestien jaar oud is op het ogenblik van de feiten is niet strijdig met de Belgische internationale openbare orde, zodat niets zich verzet tegen de uitvoerbaarverkaring door de onderzoeksgerechten van een door de buitenlandse overheid verleend bevel tot aanhouding tegen de inmiddels meerderjarig geworden betrokkene, ook voor de feiten die zich situeren in die periode waarin hij minderjarig was maar boven de leeftijd van zestien jaar.

- UITLEVERING -

De vervolging en veroordeling in het buitenland van een minderjarige die meer dan zestien jaar oud is op het ogenblik van de feiten is niet strijdig met de Belgische internationale openbare orde, zodat niets zich verzet tegen de uitvoerbaarverklaring door de onderzoeksgerechten van een door de buitenlandse overheid verleend bevel tot aanhouding tegen de inmiddels meerderjarig geworden betrokkene, ook voor de feiten die zich situeren in die periode waarin hij minderjarig was maar boven de leeftijd van zestien jaar.

- JEUGDBESCHERMING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 36, 4° en 63

P.00.1245.F 11 oktober 2000 AC nr. ...

De strafrechter kan de aard van de uitgesproken straf en de strafmaat met redenen omkleden door in een veroordelend vonnis melding te maken van het bestaan van een maatregel die de jeugdrechtbank t.a.v. de beklaagde heeft genomen op grond van artikel 36, 4°, Jeugdbeschermingswet.

- JEUGDBESCHERMING -

- STRAF - Allerlei

Artt. 36, 4°, 36bis en 57bis

P.09.0021.F 11 maart 2009 AC nr. 193

Wanneer, enerzijds, een beschikking van de raadkamer een inverdenkinggestelde wegens verschillende misdrijven, die niet in artikel 36bis Jeugdbeschermingswet zijn opgesomd, naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, en gezegd heeft dat er geen grond is om hem wegens een ander misdrijf te vervolgen, zonder voorafgaande toepassing van artikel 57bis van deze wet, terwijl de inverdenkinggestelde op het ogenblik van de feiten de volle leeftijd van achttien jaar niet had bereikt en, anderzijds, de correctionele rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard om van de strafvordering tegen die inverdenkinggestelde kennis te nemen, gaat het Hof na of tegen de beschikking van de raadkamer alsnog een rechtsmiddel openstaat, of het vonnis kracht van gewijsde heeft en of de vaststelling van de correctionele rechtbank juist lijkt; in bevestigend geval, vernietigt het de beschikking van de raadkamer in zoverre zij uitspraak doet inzake die inverdenkinggestelde en verwijst het de aldus beperkte zaak naar de bevoegde procureur des Konings (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 2000, AR P.00.1122.F, AC, 2000, nr. 467; Cass., 21 mei 2003, AR P.03.0493.F, AC, 2003, nr. 311; Cass., 2 aug. 2005, AR P.05.0932.N, AC, 2005, nr. 392. Er dient op gewezen dat het Hof, door de beschikking van de raadkamer te vernietigen "in zoverre zij uitspraak doet in zake van de minderjarige ", tevens de beslissing tot buitenvervolgingstelling heeft vernietigd die nochtans in zijn voordeel was.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Minderjarige

Artt. 36, 4°, 37 en 62

P.03.0292.F 7 mei 2003 AC nr. 277

Wanneer een cassatieberoep wordt ingesteld tegen een arrest van de jeugdrechter van het hof van beroep, dat jegens een minderjarige een beschermingsmaatregel beveelt wegens twee als misdrijf omschreven feiten, is het cassatiemiddel niet ontvankelijk als het slechts betrekking heeft op één telastlegging, terwijl de uitgesproken beschermingsmaatregel naar recht is verantwoord door het andere, als misdrijf omschreven feit dat t.a.v. eiser bewezen is verklaard (1). (1) Zie Cass., 13 juni 2001, AR P.01.0613.F, nr 360.

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.01.0613.F 13 juni 2001 AC nr. ...

Het cassatiemiddel tegen de beslissing die bepaalde, als misdrijven omschreven feiten bewezen verklaart, is niet ontvankelijk wanneer de t.a.v. de minderjarige uitgesproken beschermingsmaatregel naar recht is verantwoord door andere, als misdrijven omschreven en bewezen verklaarde feiten (1). (1) Zie Cass., 28 maart 1995, A.R. P.95.0198.N, nr. 173.

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Artt. 36, 4°, 37, 58 en 62

P.10.0250.F 31 maart 2010 AC nr. 236

Vermits de wet geen gradatie tussen de gerechtelijke jeugdbeschermingsmaatregelen invoert, belet het beginsel volgens hetwelk de appelrechter, op het hoger beroep van een enkele partij, ten aanzien van die partij geen beslissing kan nemen die ongunstiger uitvalt dan de bestreden beslissing, niet dat de jeugdkamer van het hof van beroep een andere beschermingsmaatregel neemt dan de eerste rechter (1). (1) Françoise TULKENS en Thierry MOREAU, Droit de la jeunesse, Larcier, 2000, p. 883.

- JEUGDBESCHERMING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

De jeugdkamer van het hof van beroep, waar alleen het hoger beroep van de minderjarige aanhangig is gemaakt en die zowel de beroepen maatregel bevestigt als de duur ervan verlengt, verzwaart de toestand van de voormelde minderjarige en miskent aldus de regels van de devolutieve werking van het hoger beroep (1). (1) Zie Henri-D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2008, 5de uitg., p. 1626.

- JEUGDBESCHERMING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 36, 4°, en 37, § 2, 2° tot 11° en § 3, tweede lid, 1°

P.10.0089.N 16 februari 2010 AC nr. 105

Artikel 37, § 3, tweede lid, 1°, Jeugdbeschermingswet, dat bepaalt dat de maatregelen bedoeld in artikel 37, § 2, 2° tot 11°, Jeugdbeschermingswet, verlengd kunnen worden voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, ten aanzien van personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit, gepleegd vóór de volle leeftijd van achttien jaar, vereist niet dat de als misdrijf omschreven feiten gepleegd werden na de leeftijd van zeventien jaar.

- JEUGDBESCHERMING -

De beslissing van de jeugdrechtbank betreffende de vordering van het openbaar ministerie tot verlenging van de maatregelen, bedoeld in artikel 37, § 2, 2° tot 11°, Jeugdbeschermingswet, voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, ten aanzien van personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit, gepleegd vóór de volle leeftijd van achttien jaar, moet niet worden uitgesproken voorafgaand aan de dag waarop de betrokkene meerderjarig wordt (1). (1) Zie concl. O.M.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 36, 4°, en 50, § 1

P.01.0613.F 13 juni 2001 AC nr. ...

Alleen uit het feit dat de minderjarige, die gedaagd werd om voor de jeugdrechtbank te verschijnen met toepassing van artikel 36, 4°, Jeugdbeschermingswet, berecht kan worden zonder onderzoek naar zijn persoonlijkheid en zijn milieu, kan niet worden afgeleid dat hij geen recht heeft gehad op een eerlijk proces.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Artt. 36, 4°, en 62

P.99.0503.F 19 januari 2000 AC nr. ...

De wetsbepalingen betreffende de vervolgingen in correctionele zaken zijn, in de regel, van toepassing op de rechtspleging m.b.t. de minderjarigen die voor de jeugdrechtbank wegens een als misdrijf omschreven feit vervolgd worden.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 36.4°, 52, 52quater en 59

P.02.0164.F 27 februari 2002 AC nr. 144

Op het hoger beroep dat een minderjarige instelt tegen de beschikking tot voorlopige bewaring, die de jeugdrechter jegens hem met toepassing van de artt. 52 en 52quater, Jeugdbeschermingswet, heeft genomen in het kader van een op grond van artikel 36.4° van die wet ingestelde rechtspleging, kan de jeugdrechter in hoger beroep die de voormelde beschikking vernietigt, met toepassing van artikel 59 van die wet, zelf die maatregel tot voorlopige bewaring nemen, die gevolg zal hebben vanaf de datum van het arrest.

- JEUGDBESCHERMING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 36.4°, 52, 53 en 59, eerste lid

P.00.1153.F 13 september 2000 AC nr. ...

Wanneer de jeugdrechter in hoger beroep kennisneemt van het enige hoger beroep van de minderjarige tegen een voorlopige bewaringsmaatregel die de eerste rechter met toepassing van artikel 53 Jeugdbeschermingswet jegens hem heeft genomen in het kader van een op grond van artikel 36.4° van die wet ingeleide procedure, en die beschikking vernietigt, m.n. op grond dat de duur van de voorlopige bewaringsmaatregel in het huis van arrest niet was vermeld, kan hij zelf de in de artt. 52 en 53 van die wet bedoelde bewaringsmaatregelen nemen(1). (1) J.M. PIRET, in Novelles, Protection de la jeunesse, Brussel, 1978, blz. 407, nr. 1218 en blz. 408, nr. 1219 ; F. TULKENS en T.MOREAU, Droit de la jeunesse, Brussel, 2000, blz. 882 en 883.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 36-4°, 45 en 49

P.04.0991.N 5 oktober 2004 AC nr. 454

Een minderjarige verdachte kan slechts onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat gewezen is op zijn hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter die hem naar de jeugdrechtbank verwijst, voor zover hij tegen deze beschikking hoger beroep kon instellen (1). (1) Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20, Cass., 4 sept. 2001, AR P.01.0685.N, nr 442; Cass. 9 maart 2004, AR P.03.1551.N, nr ... .

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het hoger beroep van een minderjarige verdachte tegen de beschikking die hem naar de jeugdrechtbank verwijst niet ontvankelijk verklaart in zoverre het bestaan van bezwaren wordt aangevochten, omdat aldus niet is voldaan aan de door artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering bepaalde ontvankelijkheidsvoorwaarden, staat geen onmiddellijk cassatieberoep open (1). (1) Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20; Cass., 4 sept. 2001, AR P.01.0685.N, nr 442; Cass., 9 maart 2004, AR P.03.1551.N, nr ... .

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 36bis en 38

P.00.1122.F 13 september 2000 AC nr. ...

Wanneer, enerzijds, een beschikking van de raadkamer een verdachte wegens verschillende, doch andere dan de in artikel 36bis Jeugdbeschermingswet opgesomde misdrijven naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, zonder voorafgaandelijk toepassing te hebben gemaakt van artikel 38 van die wet, terwijl de verdachte op het ogenblik van de feiten de volle leeftijd van achttien jaar niet had bereikt, en, anderzijds, de correctionele rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van de tegen die verdachte ingestelde strafvordering, gaat het Hof na of vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat tegen de beschikking van de raadkamer, of het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan en of de vaststelling van de correctionele rechtbank juist lijkt ; zo ja, vernietigt het de beschikking van de raadkamer, in zoverre zij inzake die verdachte uitspraak doet, en verwijst het de aldus beperkte zaak naar de bevoegde procureur des Konings (1). (1) Cass., 5 juni 1985, A.R. 4336, nr. 607 ; 7 feb. 1989, A.R. 3064, nr. 331.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Minderjarige

Artt. 37, § 1, 50 en 55

P.12.1248.F 5 juni 2013 AC nr. ...

Met het oog op de toepassing van maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding ten aanzien van iemand die, nog vóór hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, treft de jeugdrechtbank alle maatregelen en doet ze het onderzoek verrichten dat nodig is om de persoonlijkheid van de betrokkene en het milieu waarin hij wordt grootgebracht te kennen en uit te maken waar zijn belangstelling ligt en welke middelen voor zijn opvoeding of behandeling geschikt zijn; zij kan de jongere onder meer een medisch-psychologisch onderzoek doen ondergaan, indien het meegedeelde dossier haar niet voldoende lijkt; hoewel het verboden is de onderzoeksverslagen te gebruiken voor andere doeleinden dan die waarvoor ze zijn opgesteld, staan de bepalingen van de Jeugdbeschermingswet niet eraan in de weg dat de jeugdrechtbank zich, alvorens de gepaste maatregelen te nemen, baseert op gegevens uit dat onderzoek om te bepalen of de feiten die de minderjarige ten laste worden gelegd zijn bewezen (1). (1) Zie Cass. 12 mei 1999, AR P.99.0036.F, AC 1999, nr. 280; Cass. 19 okt. 2005, AR P.05.0807.F, AC 2005, nr. 519, met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Cass. 19 okt. 2005, AR P.05.1287.F, AC 2005, nr. 526, met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Cass. 4 maart 2008, AR P.07.1541.N, AC 2008, nr. 151; Cass. 30 juni 2009, AR P.09.0308.N, AC 2009, nr. 451; Cass. 20 okt. 2010, AR P.09.0269.F, AC 2010, nr. 614.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 37, § 2, 2°, 45, 2,a, en 52

P.02.1423.F 27 november 2002 AC nr. 637

Het cassatieberoep van het O.M. is ontvankelijk, wanneer het wordt ingesteld tegen een beslissing van de jeugdkamer van een hof van beroep, waarbij de beslissing bevestigd wordt van de jeugdrechtbank die, tijdens het voorbereidende onderzoek, de voorlopige terugkeer van de minderjarige naar zijn gezin beveelt, onder toezicht van een afgevaardigde bij de dienst van gerechtelijke bescherming (Impliciet) (1). (1) Zie Cass., 4 maart 1997, A.R. P.96.1660.N, nr. 123; Les Novelles, Protection de la jeunesse, Larcier, 1978, blz. 393, nr. 1161. De voorlopige maatregel, bedoeld in artikel 52, tweede lid, Jeugdbeschermingswet, die erin bestaat een minderjarige bij degenen te laten die hem onder hun bewaring hebben en hem terzelfdertijd onder toezicht te stellen, is een van de voorlopige bewaringsmaatregelen in de zin van artikel 52, eerste lid. De beslissing die deze maatregel beveelt is dus onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep van elke partij. R.L.

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

Artt. 37, § 2, 2°, 50 en 52

P.96.1660.N 4 maart 1997 AC nr. ...

Tijdens de voorbereidende rechtspleging vermag de jeugdrechtbank, ten aanzien van een minderjarige die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd, slechts, eensdeels, de maatregelen te treffen en het onderzoek te doen verrichten om de persoonlijkheid en het milieu van de minderjarige en de voor zijn opvoeding of behandeling geschikte middelen te kennen, anderdeels, hiertoe voorlopig de nodige maatregelen van bewaring en behoeding te nemen.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 37, § 2, 2°, 50 en 52, eerste lid

P.03.0524.F 21 mei 2003 AC nr. 308

De jeugdrechter kan in de voorbereidende fase van de rechtspleging tot toepassing van een van de maatregelen uit titel II, hoofdstuk III, Jeugdbeschermingswet, t.a.v. de minderjarige die vervolgd wordt wegens een als misdrijf omschreven feit, de maatregel van voorlopige bewaring nemen, die erin bestaat hem in zijn milieu te laten en hem, in voorkomend geval, onder het in artikel 37, § 2, 2°, van die wet bedoelde toezicht te plaatsen; die zgn. maatregel van plaatsing onder voorlopig toezicht kan afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde een prestatie van opvoedende of filantropische aard te leveren, in verhouding tot de leeftijd en middelen van de minderjarige, mits die voorwaarde, net als de maatregel in het algemeen, voornamelijk ertoe strekt de in artikel 50 van de wet bepaalde onderzoeken mogelijk te maken en niet bedoeld is als straf, herstel of als een uitsluitend opvoedende maatregel, hetgeen niet kan worden toegestaan in de voorbereidende fase van de rechtspleging, al zou de minderjarige het hem verweten feit hebben bekend en zich akkoord verklaren met die voorwaarde; de beslissing om hem onder voorlopig toezicht te plaatsen, samen met een dergelijke voorwaarde, kan noch het recht van de minderjarige op een eerlijk proces noch het vermoeden van onschuld miskennen, die gewaarborgd worden bij artikel 6 E.V.R.M. (1). (1) Zie Cass., 4 maart 1997, AR P.96.1660.N, nr 123, met concl. adv.-gen. Dubrulle, A.C., 1997, nr 123; J. SMETS, Jeugdbeschermingsrecht, A.P.R., Deurne, 1996, blz. 365 tot 367, nr 939; F. TULKENS en Th. MOREAU, Droit de la jeunesse, Brussel, 2000, blz. 757 tot 760.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

Artt. 37, § 2, 2°, tweede lid, b en 52, eerste lid

P.96.1660.N 4 maart 1997 AC nr. ...

Het behoud van een minderjarige in zijn milieu afhankelijk maken van de voorwaarde een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard te leveren in verhouding tot zijn leeftijd en middelen is geen onderzoeks- of bewaringsmaatregel maar een maatregel van opvoeding die de rechter slechts vermag op te leggen wanneer hij de schuld van de minderjarige aan een als misdrijf omschreven feit heeft vastgesteld.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 37, § 2, 2°, tweede lid, b, 50 en 52, eerste lid

P.96.1660.N 4 maart 1997 AC nr. ...

De jeugdrechter die vaststelt dat er in het strafdossier in hoofde van een voor hem gebrachte minderjarige aanwijzingen van schuld zijn, zonder voorafgaande beslissing ten gronde, diens behoud in zijn milieu niettemin afhankelijk stelt van de uitvoering van prestatie van opvoedkundige aard, legt hem aldus een maatregel op, die een sanctionerend karakter heeft, wat het oordeel inhoudt dat hij het als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd en miskent zodoende het vermoeden dat de minderjarige geacht wordt onschuldig te zijn.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

Artt. 37, § 2, 4° en 54quater

P.10.1472.N 31 augustus 2010 AC nr. 491

De overschrijding van de termijn van vierentwintig uren, bepaald in artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, belet, in de regel, de jeugdrechter niet een opvoedkundige maatregel te nemen; wanneer die maatregel evenwel bestaat in een voorlopige plaatsing van de minderjarige in een gesloten afdeling, zijnde een maatregel van vrijheidsberoving, moet de beslissing van de rechter aan de minderjarige worden betekend binnen vierentwintig uren na de initiële vrijheidsbeneming hetgeen moet blijken uit de stukken van de rechtspleging; de sanctie wegens de niet-naleving van de termijn bestaat in de invrijheidstelling van de minderjarige (1). (1) Cass., 15 mei 2002, AR P.02.0507.F, A.C., 2002, nr. 296.

- JEUGDBESCHERMING -

De overschrijding van de termijn van vierentwintig uren, bepaald in artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, belet, in de regel, de jeugdrechter niet een opvoedkundige maatregel te nemen; wanneer die maatregel evenwel bestaat in een voorlopige plaatsing van de minderjarige in een gesloten afdeling, zijnde een maatregel van vrijheidsberoving, moet de beslissing van de rechter aan de minderjarige worden betekend binnen vierentwintig uren na de initiële vrijheidsbeneming hetgeen moet blijken uit de stukken van de rechtspleging; de sanctie wegens de niet-naleving van de termijn bestaat in de invrijheidstelling van de minderjarige (1). (1) Cass., 15 mei 2002, AR P.02.0507.F, AC, 2002, nr. 296.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

Vernietiging van het arrest van de jeugdrechter in hoger beroep tot bevestiging van de beschikking van de jeugdrechter om de minderjarige in een gesloten afdeling te plaatsen, op grond dat de vrijheidsbeneming van de minderjarige de in artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, bepaalde termijn van vierentwintig uren overschreden heeft, wordt zonder verwijzing uitgesproken (1). (1) Cass., 15 mei 2002, AR P.02.0507.F, A.C., 2002, nr. 296.

- JEUGDBESCHERMING -

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

P.02.0507.F 15 mei 2002 AC nr. 296

In de regel belet de overschrijding van de termijn van vierentwintig uren, bepaald in artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, de jeugdrechter niet een opvoedkundige maatregel te nemen ; wanneer die maatregel evenwel bestaat in een voorlopige plaatsing van de minderjarige in een gesloten afdeling, is de sanctie wegens de onwettigheid van de vrijheidsberoving de invrijheidstelling van de minderjarige.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- JEUGDBESCHERMING -

Vernietiging van het arrest van de jeugdrechter in hoger beroep tot bevestiging van de beschikking van de jeugdrechter om de minderjarige in een gesloten afdeling te plaatsen, op grond dat de vrijheidsbeneming van de minderjarige de in artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, bepaalde termijn van vierentwintig uren overschreden heeft, wordt zonder verwijzing uitgesproken (1). (1) Zie, inzake voorlopige hechtenis, Cass., 20 aug. 1996, A.R. P.96.1162.F, nr. 283, en de concl. adv.-gen. Leclercq vóór Cass., 15 juni 1994, A.R. P.94.0762.F, in Bull. en Pas., 1994, I, nr. 313.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- JEUGDBESCHERMING -

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

Artt. 37, § 2bis, en 37bis

P.10.1772.F 22 december 2010 AC nr. 764

Het aanbod van herstelbemiddeling of herstelgericht groepsoverleg bestaat in een voorstel tot deelname aan een proces van, ofwel vrijwillige communicatie tussen de minderjarige die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd en het slachtoffer van dat feit, ofwel het in groep zoeken naar oplossingen voor het conflict met behulp van een neutrale bemiddelaar; voor de aanwending ervan is de uitdrukkelijke en onvoorwaardelijke instemming van de deelnemende personen vereist gedurende het volledige proces; aangezien dat aanbod niet dwingend is, kan het geen deel uitmaken van de voorwaarden die de rechtbank oplegt voor het behoud van de minderjarige in zijn leefomgeving (1). (1) Zie Justel, Geconsolideerde wetgeving, Ministeriële omzendbrief, nr. 1/2007, van 7 maart 2007, punten 1, B.3-5, D en E.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 37, § 2quater, laatste lid, 52, eerste lid en 52quater

P.13.0006.N 22 januari 2013 AC nr. ...

De voorlopige maatregelen worden genomen op een ogenblik waarop het als misdrijf omschreven feit nog niet bewezen is en de jeugdrechter mag zich op dat ogenblik nog niet uitspreken over de constitutieve bestanddelen van het misdrijf, noch over de schuld of onschuld van de minderjarige, wat hij wel zal moeten doen in alle onafhankelijkheid als hij ten gronde oordeelt; hij dient in de onderzoeksfase geen juridische kwalificatie aan het als misdrijf omschreven feit te geven, maar onder meer na te gaan of de minderjarige blijk geeft van een gedrag dat voor hemzelf of voor anderen uitzonderlijk gevaarlijk is, er elementen bestaan die erop kunnen wijzen dat hij betrokken is bij het plegen van een ernstige aanslag op iemands leven of gezondheid en er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat de betrokkene, indien hij opnieuw in vrijheid wordt gesteld, nieuwe misdaden of wanbedrijven pleegt, zich aan het gerecht onttrekt, bewijsmateriaal probeert te doen verdwijnen of tot een heimelijke verstandhouding komt met derden.

- JEUGDBESCHERMING -

- MINDER-VALIDEN -

Artt. 37, §§ 2 en 3, tweede lid, 2°

P.13.0214.F 13 maart 2013 AC nr. ...

In zoverre artikel 37, §3, tweede lid, 2°, van de wet van 8 april 1965, de jongere die op het ogenblik van de feiten ouder is dan zestien jaar maar jonger dan zeventien jaar en ten aanzien van wie ten minste drie maanden vóór zijn meerderjarigheid geen eerder vonnis werd uitgesproken, het voordeel ontzegt van alle beschermende maatregelen bedoeld in dat artikel, schendt het de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) GwH, arrest nr. 60/2012 van 3 mei 2012. Sedert 1 januari 2013 luidt de tekst, ingevolge artikel 3 van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen (II) als volgt: "2° deze maatregelen kunnen bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van drieëntwintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zestien jaar een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd".

- JEUGDBESCHERMING -

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

Artt. 38, 50, § 1, vierde lid en 50, §§ 2 en 3

P.06.0890.N 31 oktober 2006 AC nr. 529

De beslissing waarbij de jeugdrechter een zaak uit handen geeft, of een verwijzingsbeschikking van het onderzoeksgerecht omschrijven het feit slechts voorlopig en het staat de vonnisrechter, met eerbiediging van het recht van verdediging, aan het feit zijn juiste omschrijving te geven; het belang van het kind doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie: Cass., 23 sept. 1983, AR 6005, nr 51; Cass., 3 dec. 1985, AR 9053, nr 225; Cass., 14 april 1987, AR 946, nr 491.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

De uithandengeving maakt de zaak niet aanhangig bij het onderzoeksgerecht of het vonnisgerecht.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 50 en 55

P.13.1690.F 19 februari 2014 AC nr. ...

Alle maatschappelijke en medisch-psychologische onderzoeken betreffende de persoonlijkheid van een minderjarige, ongeacht of ze zijn voorgeschreven in het kader van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, brengen een zodanige inmenging in diens privé- en gezinsleven met zich mee, waardoor ze strikt vertrouwelijk zijn; ze mogen alleen aan de opdrachtgevende overheid worden medegedeeld en mogen dus niet aangewend worden voor andere doeleinden dan die welke door de procedure worden nagestreefd (1). (1) Zie Cass. 20 okt. 2010, AR P.09.0529.F, AC 2010, nr. 614.

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

- JEUGDBESCHERMING -

P.04.0912.F 27 juli 2004 AC nr. 369

De stukken, in de voor de jeugdrechtbank geopende rechtsplegingen, die betrekking hebben op de persoonlijkheid van de betrokken minderjarige en het milieu waarin hij leeft, met name de maatschappelijke studies en de medisch-psychologische onderzoeken, die met toepassing van artikel 50 van de Jeugdbeschermingswet werden bevolen, willen enkel, in het belang van de minderjarige, de bestuursmodaliteiten over zijn persoon of de middelen die voor zijn opvoeding of behandeling passend zijn vaststellen. Zij mogen niet in het kader van strafrechtelijke vervolgingen worden aangewend (1). (1) Cass., 12 mei 1999, AR P.99.0036.F, nr 280.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 50, 52, 52bis, 53, 59 en 61

P.99.0841.N 15 juni 1999 AC nr. ...

De jeugdrechtbank of de jeugdrechter in hoger beroep die, op de vordering van het openbaar ministerie, ten aanzien van een persoon die verdacht is van een als misdrijf omschreven feit gepleegd voor de leeftijd van achttien jaar, onderzoekingen doet verrichten, en, in voorkomend geval, voorlopige maatregelen van bewaring beveelt, beslist niet dat het als misdrijf omschreven feit bewezen is, in de zin van artikel 61 Jeugdbeschermingswet.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 50, 52, 61, eerste lid, 62 en 63ter,eerste lid,a)en c)

P.98.0034.N 17 maart 1998 AC nr. ...

Op het hoger beroep van de minderjarige, verdacht van een als misdrijf omschreven feit, tegen de door de jeugdrechter getroffen beslissing van onderzoek en, in voorkomend geval, tegen de te zijnen aanzien voorlopig genomen maatregelen van bewaring, vermag de jeugdrechter in beroep, in deze stand van de rechtspleging, de minderjarige niet in de kosten van de rechtspleging in graad van hoger beroep te veroordelen en dient hij deze kosten aan te houden totdat over het bewijs van het als misdrijf omschreven feit is beslist.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 52ter en 54

P.14.0704.F 4 juni 2014 AC nr. ...

De weigering van de minderjarige om vrijwillig te verschijnen op de rechtszitting van de jeugdrechtbank en de wens om zich door een advocaat te doen vertegenwoordigen, maken deel uit van het recht van verdediging en is fundamenteel voor het recht op een eerlijke behandeling van de zaak; de jeugdrechtbank kan oordelen dat de minderjarige, gelet op de omstandigheden van de zaak, wegens het enkele feit dat hij niet verschijnt, niet het recht kan worden ontzegd om op de rechtszitting door zijn raadsman te worden vertegenwoordigd.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 55, 63 en 77

P.98.1624.N 16 februari 1999 AC nr. ...

Wanneer de jeugdrechter overeenkomstig artikel 38 Jeugdbeschermingswet de zaak van een minderjarige uit handen geeft, mogen de door de Jeugdrechtbank met toepassing van artikel 50 van de wet opgedragen onderzoeken waarvan de minderjarige geen inzage krijgt, niet aan de strafrechter worden overgelegd: mag daarentegen wel aan de strafrechter worden overgelegd het dossier van de Jeugdrechtbank betreffende een beklaagde die niet in toepassing van de Jeugdbeschermingswet voor hem is gebracht, mits deze overlegging op regelmatige wijze en met inachtneming van het recht van verdediging geschiedt.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

Artt. 61 en 62

P.00.1242.F 27 september 2000 AC nr. ...

Het Hof dat het cassatieberoep verwerpt dat de minderjarige heeft ingesteld tegen het arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep, die jegens hem een maatregel heeft uitgesproken met toepassing van artikel 36, 2°, Jeugdbeschermingswet, laat de kosten van dat cassatieberoep ten laste van de Staat (1). (1) Zie A. LORENT, "Les frais de justice répressive", Rev. dr. pén., 1983, blz. 662, en J. SMETS, Jeugdbeschermingsrecht, A.P.R., 1996, blz. 613; contra: Novelles, Protection de la jeunesse, 1978, blz. 402, nr. 1196, en blz. 408, nr. 1220.

- JEUGDBESCHERMING -

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

Artt. 62 en 63bis

P.05.1522.F 22 februari 2006 AC nr. 104

Zijn geen eindbeslissingen in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv., en houden geen verband met de gevallen die in het tweede lid van dat artikel zijn bepaald, de beslissingen waarbij de jeugdkamer van het hof van beroep, die uitspraak moet doen op grond van artikel 38, Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, alvorens recht te doen een deskundigenonderzoek en de heropening van het debat beveelt; het onmiddellijk cassatieberoep dat tegen die beslissingen wordt ingesteld is bijgevolg niet ontvankelijk.

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.00.1320.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

De jeugdrechter die, op het hoger beroep van een ouder van een minderjarige tegen de beslissing van de jeugdrechter die t.a.v. laatstgenoemde voorlopige bewaringsmaatregelen beveelt, in hoger beroep geen enkel bijkomend onderzoek beveelt en t.a.v. de minderjarige een voorlopige maatregel van bijzondere jeugdbijstand, onder bepaalde voorwaarden, beveelt, moet over de kosten van het hoger beroep uitspraak doen, als hij de uitspraak over geen enkel ander punt aanhoudt (1). (1) Zie Cass., 17 maart 1998, A.R. P.98.0034.N, nr. 151.

- JEUGDBESCHERMING -

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 62, 62bis, en 63ter, eerste lid, a) en c)

P.03.1562.F 14 januari 2004 AC nr. 21

Onder aanwending van de door de jeugdrechtbanken getroffen maatregelen van gedwongen hulpverlening wordt datgene verstaan wat, bij de toepassing van een door een magistraat getroffen maatregel, behoort tot de beslissingen van administratieve aard; ze valt niet samen met de tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissingen, waarmee het O.M. is belast (1). (1) Franse Gemeenschap, Ministerie van Cultuur en Sociale Zaken, omzendbrief 9 nov. 1994 betreffende de hulpverlening aan de jeugd, B.S., 1994, blz. 29023; wetsontwerp betreffende de wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, memorie van toelichting, Gedr. St., Kamer, buiteng. zitt., 1991-1992, nr 532/1, blz. 30 en 31.

- JEUGDBESCHERMING -

Artt. 62, 63bis en 63ter

P.05.1055.F 28 september 2005 AC nr. 464

Wanneer het hof van beroep kennis neemt van het beroep tegen een beschikking die de jeugdrechtbank gegeven heeft op grond van artikel 39 van het decreet van 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, moet het O.M. naar luid van artikel 63ter, derde lid, Jeugdbeschermingswet, de ouders van de minderjarige dagvaarden; die bepaling is voorgeschreven op straffe van nietigheid.

- JEUGDBESCHERMING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 62, 63bis, § 1 en 63ter

P.98.1066.F 13 oktober 1998 AC nr. ...

De wet verplicht niet om in de dagvaarding uitdrukkelijk melding te maken van alle gegevens waarop het verzoek van het openbaar ministerie gegrond is, dat ertoe strekt één van de ouders van een kind van minder dan twaalf jaar voor de jeugdrechtbank te laten verschijnen en een ten aanzien van dat kind getroffen hulpverlenende dwangmaatregel te hernieuwen; het is voldoende dat de dagvaarding zo gesteld is dat die ouder op afdoende wijze kan kennisnemen van het gevorderde.

- DAGVAARDING -

- JEUGDBESCHERMING -

Wet van 9 aug. 1955 betreffende het Wegenfonds

Art. 12, § 1, eerste lid, en § 2, eerste en tweede lid

C.08.0202.F 9 december 2010 AC nr. 722

Uit de parlementaire voorbereiding volgt dat de wetgever, toen hij de artikelen 2, eerste en tweede lid, 12, §1, eerste lid, en §2, eerste lid, en 12, §2, tweede lid, van de wet van 9 augustus 1955 goedkeurde, de bevoegdheid van de voor openbare werken bevoegde minister om het Fonds in rechte te vertegenwoordigen niet heeft willen uitsluiten; het arrest dat uitsluit dat het Wegenfonds in rechte vertegenwoordigd kan worden door de voor de openbare werken bevoegde minister teneinde een onverschuldigd betaald bedrag terug te vorderen, schendt bijgevolg die wettelijke bepalingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 2, eerste en tweede lid

C.08.0202.F 9 december 2010 AC nr. 722

Uit de parlementaire voorbereiding volgt dat de wetgever, toen hij de artikelen 2, eerste en tweede lid, 12, §1, eerste lid, en §2, eerste lid, en 12, §2, tweede lid, van de wet van 9 augustus 1955 goedkeurde, de bevoegdheid van de voor openbare werken bevoegde minister om het Fonds in rechte te vertegenwoordigen niet heeft willen uitsluiten; het arrest dat uitsluit dat het Wegenfonds in rechte vertegenwoordigd kan worden door de voor de openbare werken bevoegde minister teneinde een onverschuldigd betaald bedrag terug te vorderen, schendt bijgevolg die wettelijke bepalingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 5

C.08.0202.F 9 december 2010 AC nr. 722

Aangezien de minister die bevoegd is voor de openbare werken een orgaan is van het Wegenfonds, vertegenwoordigt hij dat in rechte (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 2, § 1, eerste, tweede en derde lid

C.03.0619.N 8 oktober 2004 AC nr. 468

Voor werken die uitgevoerd worden in opdracht van het Wegenfonds, handelende voor rekening van de Staat, wordt vereist dat de dagvaarding betekend wordt binnen de wettelijke termijn, hetzij aan de Staat, hetzij aan het Wegenfonds, maar wordt niet vereist dat de dagvaarding zou betekend worden binnen dezelfde termijn aan het Wegenfonds.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- OPENBARE WERKEN -

Wet van 9 juli 1975 betreffende controle bij de verzekeringsondernemingen

Art. 12, § 3

C.98.0410.F 19 mei 2000 AC nr. ...

Het arrest schendt artikel 12, § 3, W. 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen wanneer het heeft vastgesteld dat een Belgische verzekeringsonderneming die persoonlijk is gedagvaard in haar hoedanigheid van verzekeraar burgerlijke aansprakelijkheid en niet in haar hoedanigheid van algemeen lasthebber van een buitenlandse verzekeringsonderneming die pas naderhand is gedagvaard, en vervolgens beslist dat de buitenlandse onderneming, aangezien het geding rechtsgeldig tegen haar algemeen lasthebber was ingesteld, de in haar verzekeringspolis bepaalde eenjarige verjaring kan opwerpen tegen de rechtsvordering die tegen haar is ingesteld.

- VERZEKERING - Landverzekering

Art. 3, §§ 1 en 3

P.99.1479.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Het bij artikel 3, § 1 en 3, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen gestelde verbod om in de hoedanigheid van verzekeraar verzekeringsovereenkomsten aan te bieden, zonder vooraf door de Koning te zijn toegelaten en de nietigheid van de spijts dit verbod gesloten overeenkomst, waarvan de verzekeringsonderneming evenwel gehouden is de verplichting na te komen wanneer de verzekeringsnemer ze ter goeder trouw heeft gesloten, tasten het recht om vergoeding te vorderen van de toegebrachte schade wegens de oplichting, waartoe deze overeenkomst aanleiding gaf, niet aan.

- OPLICHTING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 50 (thans art. 80), § 1, 2°

C.01.0401.F 14 juni 2002 AC nr. 359

Het staat aan de benadeelde en zijn verzekeraar het bewijs van het door hen aangevoerde toevallig feit te leveren, wanneer hun rechtsvorderingen niet op een overtreding van de strafwet zijn gegrond en het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds geen rechtvaardigingsgrond heeft aangevoerd (1). (1) Cass., 13 nov. 1997, A.R. C.96.0285.N, nr 475.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.94.0397.N 13 november 1997 AC nr. ...

De vergoedingsverplichting van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds vereist, in de hypothese van een toevallig feit, niet alleen dat de bestuurder van het voertuig dat het ongeval, veroorzaakt door het toevallig feit, vrijuit gaat, maar bovendien dat "om reden" van dat toevallig feit geen enkele verzekeringsonderneming tot de genoemde vergoeding verplicht is.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.96.0285.N 13 november 1997 AC nr. ...

De benadeelde die van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds vergoeding van zijn schade vordert moet het bewijs van de overmacht als toevallig feit leveren.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

De beslissing van de burgerlijke rechter die de vordering van de benadeelde tot vergoeding van zijn schade tegen het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds inwilligt op grond dat, doordat deze vordering gesteund is op een overtreding van de strafwet, de verweerder het bestaan aanvoert van een rechtvaardigingsgrond, zoals overmacht, die niet van alle waarschijnlijkheid is ontbloot en eiser het bestaan van een misdrijf en het niet bestaan van de aangevoerde rechtvaardigingsgrond moet bewijzen, terwijl de vordering daarop niet gesteund is en het fonds evenmin een rechtvaardigingsgrond aanvoert, schendt de regelen van het bewijs in burgerlijke zaken en miskent het algemeen beginsel betreffende de bewijslast in strafzaken.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Het toevallig feit, om reden waarvan het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds tot vergoeding verplicht is, maakt de omstandigheid of gebeurtenis uit die voor de bestuurder van het voertuig dat het ongeval veroorzaakte overmacht uitmaakt.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 50, (thans art. 80)

C.00.0316.F 20 januari 2005 AC nr. 40

Krachtens artikel 50, thans 80, § 2, eerste lid, W. 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, treedt het Gemeenschappelijk Waarborgfonds, in zoverre het de schade heeft vergoed, enkel in de rechten van de benadeelde tegen de aansprakelijke personen en eventueel tegen hun verzekeraars in de gevallen waarin het de schade heeft vergoed omdat het daartoe verplicht was krachtens § 1 van bovenvermeld artikel (1). (1) Zie Cass., AR C.04.0155.F, www.cass.be

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 50, § 1, 2°

C.96.0128.N 21 mei 1999 AC nr. ...

De vergoedingsverplichting van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, overeenkomstig artikel 50, §1, 2°, wet van 9 juli 1975, betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, vereist, in de hypothese van een toevallig feit, dat door dat toevallig feit de bestuurder van het voertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt, vrijuit gaat; zodat er geen vergoeding verschuldigd is wanneer tengevolge van een fout de overmacht uitgesloten is.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.93.0372.N 30 november 1995 AC nr. ...

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is verplicht de door een motorrijtuig veroorzaakte materiële schade te vergoeden, wanneer geen enkele erkende verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is om reden van een toevallig feit waardoor de bestuurder van het voertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt, vrijuit gaat; het toevallig feit moet worden beoordeeld aan de zijde van de bestuurder van het voertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 50, § 1, 2°, oud

C.96.0332.F 5 december 1997 AC nr. ...

Het vermoeden van aansprakelijkheid ex artikel 1384, eerste lid, B.W. ten laste van de bewaarder van een gebrekkige zaak, bestaat alleen ten gunste van hen die schade hebben geleden en kan enkel door hen worden aangevoerd; het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds kan zich derhalve niet op dat vermoeden beroepen om aan te tonen dat er geen toevallig feit is geweest, wanneer de verzekeraar van de eigenaar van het voertuig dat een ongeval heeft veroorzaakt omdat het gebrekkig was, tegen het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds optreedt tot vergoeding van de schade ten gevolge van lichamelijk letsel dat door dat voertuig is veroorzaakt, wanneer geen enkele toegelaten verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is om reden van een toevallig feit waardoor de bestuurder van het voertuig dat het ongeval veroorzaakte, vrijuit gaat.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken

Het vermoeden van aansprakelijkheid ex artikel 1384, eerste lid, B.W. ten laste van de bewaarder van een gebrekkige zaak, bestaat alleen ten gunste van hen die schade hebben geleden en kan enkel door hen worden aangevoerd; het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds kan zich derhalve niet op dat vermoeden beroepen om aan te tonen dat er geen toevallig feit is geweest, wanneer de verzekeraar van de eigenaar van het voertuig dat een ongeval heeft veroorzaakt omdat het gebrekkig was, tegen het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds optreedt tot vergoeding van de schade ten gevolge van lichamelijk letsel dat door dat voertuig is veroorzaakt, wanneer geen enkele toegelaten verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is om reden van een toevallig feit waardoor de bestuurder van het voertuig dat het ongeval veroorzaakte, vrijuit gaat.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 50, § 1, 3° oud

P.97.0899.F 15 oktober 1997 AC nr. ...

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is ertoe gehouden de stoffelijke schade te vergoeden die door een motorrijtuig is veroorzaakt, wanneer de verzekering de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de door het voertuig veroorzaakte schade, van de personen die zich van dat voertuig meester hebben gemaakt door diefstal of geweldpleging of ten gevolge van heling, van de dekking uitsluit.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 50, § 1, eerste lid, 1°

C.03.0319.F 26 april 2004 AC nr. 220

Elke benadeelde kan van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds de vergoeding bekomen van de schade voortvloeiende uit lichamelijke letsels die door een motorrijtuig zijn veroorzaakt wanneer de identiteit van het motorvoertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt, niet is vastgesteld; niet de identiteit van de bestuurder maar die van het voertuig dient te worden vastgesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., nr ...; artikel 80, §1, eerste lid, 1°, Wet 9 juli 1975, na de wijziging ervan bij K.B. 12 aug. 1994; artt. 19bis - 11, §1, 7°, W.A.M.-wet, na de wijziging ervan bij W. 22 aug. 2002.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 50, § 1, eerste lid, 2°

C.02.0617.F 10 februari 2005 AC nr. 83

In de regel dient degene die vergoeding vordert het bewijs te leveren van het toevallig feit dat hij aanvoert teneinde van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds herstel van de schade te verkrijgen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 50, § 1, eerste lid, 2° en laatste lid

C.99.0487.F 12 december 2003 AC nr. 641

De beslissing die het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds veroordeelt tot herstel van de materiële schade van de bestuurder van een motorrijtuig die tegen een voertuig op sleep dat hem de weg afsneed is aangereden, en gegrond is op de overweging dat de bestuurder van het takelvoertuig niet verzekerd was voor het risico "takelen en slepen", schendt de wettelijke bepalingen betreffende de W.A.M.-verzekering (1). (1) Aangezien de verzekeringsplicht in de zin van artikel 2 W.A.M.-wet de bestuurder van een motorrijtuig dat een ander sleept niet dekt voor de risico's van dat takelen en slepen, berust de bestreden beslissing, die uit het feit dat de W.A.M.-verzekeraar niet tot dekking verplicht is - d. i. een voorwaarde voor de tegemoetkoming door het Fonds - afleidt dat het Motorwaarborgfonds wel tot dekking gehouden is, omdat de veroorzaker van het ongeval, die een voertuig sleept, zich niet tegen het voornoemde risico heeft verzekerd, impliciet op de onderstelling dat de verzekeringsplicht in de zin van de wet zich tevens uitstrekt tot dat bijzondere risico. Dat is een schending van de desbetreffende wettelijke bepalingen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 50, § 1, eerste lid, 2° en tweede lid

C.97.0069.N 4 november 1999 AC nr. ...

De verplichting van het motorwaarborgfonds de stoffelijke schade van de eigenaar of bestuurder van het voertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt te vergoeden hangt niet af van de enkele omstandigheid dat zich een toevallig feit heeft voorgedaan waardoor de laatstgenoemde bestuurder vrijuit gaat, maar bovendien is vereist dat de bedoelde stoffelijke schade waarvan de vergoeding wordt gevorderd om reden van dat "toevallig feit" door geen enkele toegelaten verzekeringsonderneming gedekt wordt.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 50, § 4 (thans 80)

P.94.0300.N 19 december 1995 AC nr. ...

De mogelijkheid tot tussenkomst van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds overeenkomstig artikel 50, §4, Controlewet Verzekeringen 9 juli 1975 is geconditioneerd door de regelmatige aanhangigmaking bij de strafrechter van de burgerlijke vordering tot schadevergoeding, wat veronderstelt dat de vordering bij de aanhangigmaking voor de strafrechter stoelt op een regelmatig te zijner beoordeling voorgelegd misdrijf ten laste van een bepaalde beklaagde.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

De vordering tot schadevergoeding van de beklaagde in een dagvaarding tot gedwongen tussenkomst die hij aan het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds heeft betekend, die hij grondt op het onbekend gebleven zijn van het voertuig dat de schade heeft veroorzaakt, op toeval of overmacht, waardoor hij van alle aansprakelijkheid voor het ongeval wordt vrijgesteld, is geen regelmatig bij het strafgerecht aanhangig gemaakte "burgerlijke vordering tot vergoeding van door een motorrijtuig veroorzaakte schade" en mitsdien niet ontvankelijk.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 80

C.05.0564.N 2 april 2007 AC nr. 162

Wanneer een ongeval door toeval gebeurde, enkel de verzekeraars van bij het verkeersongeval betrokken motorrijtuigen en niet het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds zijn gehouden tot vergoeding op grond van artikel 29bis van de W.A.M.-Wet; deze verzekeraars kunnen niet de uitgekeerde vergoeding terugvorderen van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds (1) (2). (1) Het geschil ten gronde betrof de burgerlijke gevolgen van een verkeersongeval waarbij de verzekerde van verweerster in aanrijding kwam met een ander voertuig dat op een olievlek slipte. Op grond van artikel 29bis, § 1, eerste lid, Wet 21 nov. 1989, had verweerster als W.A.M.-verzekeraar de passagierster van het voertuig van haar verzekerde schadeloos gesteld voor haar lichamelijke letsels. (2) Zie J. MUYLDERMANSHet 'toevallig feit' binnen het kader van de werking van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds", V.A.V., 2006, nr 9, 350.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 80, § 1

P.01.1393.F 30 januari 2002 AC nr. 63

Het feit dat de werkgever van de getroffene van een ongeval statutair verplicht is om het loon van zijn aangestelde te betalen, houdt geen verband met de vraag of er al dan niet een oorzakelijk verband bestaat tussen de fout van de veroorzaker van het ongeval en de schade die de werkgever t.g.v. de derving van de prestaties van zijn aangestelde geleden heeft ; het vonnis is niet naar recht verantwoord, wanneer het de burgerlijke rechtsvordering niet ontvankelijk verklaart die de werkgever van de getroffene tegen het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds heeft ingesteld, zonder uit te sluiten dat de eigen schade die de werkgever door het verlies van zijn gewonde aangestelde zegt geleden te hebben, zonder de fout van de veroorzaker van het ongeval niet op dezelfde wijze tot stand zou zijn gekomen, en zonder het bestaan te hebben vastgesteld van een bepaling uit een wet, verordening of overeenkomst, krachtens welke de uitgaven waarvan de werkgever de terugbetaling vordert definitief te zijnen laste dienden te blijven (1). (1) Zie Cass., 13 juni 2001, A.R. P.01.0431.F, nr. ... ; DE TEMMERMAN B., Rev. dr. comm. b., nr. 2001/4, blz. 289 en 290; BOONE I., De arbeidsongeschikte ambtenaar en het regres van de werkgever op de aansprakelijke, R.W., 2001-2002, blz. 231, nrs. 39-40, en blz. 232-233, nr. 43.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

Art. 80, § 1, 1°

C.00.0060.N 13 juni 2002 AC nr. 356

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is verplicht de door een motorrijtuig veroorzaakte stoffelijke schade te vergoeden, wanneer geen enkele erkende verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is om reden van een toevallig feit waardoor de bestuurder van het voertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt, vrijuit gaat; tot het bestaan van dit toevallig feit kan niet worden besloten wanneer de rechter heeft vastgesteld dat het ongeval veroorzaakt werd door een motorrijtuig waarvan de identiteit niet is vastgesteld (1). (1) Zie Cass., 30 nov. 1995, A.R. C.93.0372.N, nr 519; 2 jan. 1996, A.R. nr P.94.1296.N, nr 1; 5 nov. 1997, A.R. P.97.1014.F, nr 451.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.97.1014.F 5 november 1997 AC nr. ...

De verplichting van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds om de door een motorrijtuig veroorzaakte schade te vergoeden geldt niet, wat de stoffelijke schade betreft, wanneer het ongeval werd veroorzaakt door een motorrijtuig waarvan de identiteit niet is vastgesteld.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 80, § 1, 2°

P.03.0049.F 9 april 2003 AC nr. 235

Wie een ander schade berokkent, dient die schade volledig te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde in de staat moet worden hersteld waarin hij zich zou hebben bevonden wanneer de daad waarover hij zich beklaagt, niet zou zijn gesteld (1); die verplichting geldt ook voor het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, dat tussenkomt teneinde de schade te vergoeden uit lichamelijke letsels die veroorzaakt zijn door een motorrijtuig, alsook de materiële schade die door een dergelijk voertuig is veroorzaakt, wanneer geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is omdat de verzekeringsplicht niet werd nageleefd. (1) Zie Cass., 21 dec. 2001, AR C.99.0439.N, nr... .

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Elke benadeelde kan van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds de vergoeding verkrijgen van de schade uit lichamelijke letsels die door een motorrijtuig zijn veroorzaakt, en ook de door dat voertuig veroorzaakte materiële schade, wanneer geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is omdat de verzekeringsplicht niet werd nageleefd (1). (1) Zie Cass., 15 mei 1990, AR 3628, nr 543.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.00.0448.F 5 april 2002 AC nr. 211

In het geval van een toevallig feit is het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds alleen verplicht om de materiële schade te vergoeden als dat toevallig feit de reden is waarom geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding gehouden is; dat is niet het geval wanneer de W.A.M.-verzekering de materiële schade van de eigenaar van het beschadigde voertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt niet dekt (1). (1) Cass., 30 nov. 2001, AR C.00.0104.F, nr ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.01.1337.F 6 maart 2002 AC nr. 159

De loutere mogelijkheid dat een verzekeraar de aansprakelijkheid van de bewaarder van een gebrekkige zaak op zich neemt, volstaat niet om het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds te ontslaan van zijn verplichting om de schade te vergoeden, wanneer bewezen is dat die schade te wijten is aan een toevallig feit (1). (1) Zie Cass., 18 sept. 1991, A.R. 8877, nr. 33.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.00.0104.F 30 november 2001 AC nr. ...

In het geval van een toevallig feit is het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds alleen verplicht om de materiële schade te vergoeden als dat toevallig feit de reden is waarom geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding gehouden is; dat is niet het geval wanneer geen enkele verzekeringsonderneming tot vergoeding gehouden is omdat de W.A.M.-verzekering de eigen schade van de aansprakelijke bestuurder niet dekt (1). (1) Cass., 17 sept. 1999, A.R. C.99.0037.F, nr. 469.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.98.1580.F 22 december 1999 AC nr. ...

In de hypothese van een toevallig feit moet het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds de materiële schade vergoeden, als "om reden" van dat toevallig feit geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is; dat is niet het geval, wanneer de herstelplicht rust op de verzekeringsonderneming die de aansprakelijkheid, waartoe het voertuig aanleiding kan geven, in de hoedanigheid van verzekeraar van de bewaarder van een gebrekkige zaak dekt.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.99.0037.F 17 september 1999 AC nr. ...

In het geval van een toevallig feit is het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds alleen verplicht om de materiële schade te vergoeden als dat toevallig feit de reden is waarom geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding gehouden is; dat is niet het geval wanneer geen enkele verzekeringsonderneming tot vergoeding gehouden is omdat de W.A.M.-verzekering de eigen schade van de aansprakelijke bestuurder niet dekt.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.97.0318.F 8 mei 1998 AC nr. ...

De verplichting van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds om materiële schade te vergoeden, vereist, in de hypothese van een toevallig feit, dat precies "om reden" van dat toevallig feit geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is; zulks is niet het geval wanneer geen verzekeringsonderneming tot vergoeding is gehouden omdat de identiteit van de veroorzaker van het ongeval niet is vastgesteld.~

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 80, § 1, 3°

C.07.0432.F 24 november 2008 AC nr. 658

Wanneer een ongeval veroorzaakt wordt door een niet-verzekerde bestuurder, heeft de benadeelde die gedekt wordt door een schadeverzekering, voor de gedekte schade geen enkel verhaal tegen het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds; de verzekeraar kan derhalve niet gesubrogeerd worden in rechten die zijn verzekerde zelf niet tegen het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds kan doen gelden en kan bijgevolg niet gelijkgesteld worden met een benadeelde in de zin van artikel 80, 1°, 3°, W. 9 juli 1975 (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ... (2) Artt. 79 en 80 W.A.M.-wet, vóór de opheffing ervan bij de W. 22 aug. 2002.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.05.0198.N 13 oktober 2006 AC nr. 488

De verzekeraar die de aansprakelijkheid dekt van de eigenaar, de bestuurder of de houder van een motorrijtuig dat bij een verkeersongeval is betrokken en schade heeft veroorzaakt, is niet tot vergoeding gehouden van een benadeelde die medeplichtig is aan de diefstal of de heling van dat motorrijtuig (1). (1) Contra: C. VAN SCHOUBROECKDe hernieuwde vergoedingsregeling inzake verkeersongevallen met motorrijtuigen en recente rechtspraak betreffende de bepalingen inzake aansprakelijkheidsverzekering in de wet landverzekeringsovereenkomst", C.B.R. Jaarboek 2000-2001, Antwerpen, Maklu, p. 325; J. VAN ROSSUMDe schadeloosstelling van de zwakke slachtoffers van een verkeersongeval. De wet van 13 april 1995 tot wijziging van deze van 31 maart 1994", V.K.J. 1996, p. 265; B. TUERLINCKXArtikel 29bis W.A.M.-Wet: toepassing in de praktijk na de wetswijziging van 13 april 1995", T.P.R. 1996, p. 41, nrs 64-66.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.99.0404.F 29 maart 2001 AC nr. ...

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is niet gehouden tot vergoeding van de materiële schade, aangezien niet het feit dat de verzekeringsplicht niet werd nagekomen de reden is waarom geen enkele verzekeringsonderneming verplicht is tot vergoeding van die schade, maar wel het feit dat de identiteit van de veroorzaker van het ongeval niet is vastgesteld (1). (1) Zie cass., 8 mei 1998, AR. C.97.0318.F, nr. 230; cass., 5 nov. 1997, AR. P.97.1014.F, nr. 451.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is niet ertoe gehouden de materiële schade te vergoeden die door een motorrijtuig is veroorzaakt, wanneer de verzekering de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de door het voertuig veroorzaakte schade, van de personen die zich van het voertuig meester hebben gemaakt door diefstal of geweldpleging of ten gevolge van heling, van dekking uitsluit, wanneer uit de vermeldingen van het bestreden vonnis niet blijkt dat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe het voertuig, dat de schade had veroorzaakt, aanleiding kon geven, niet verzekerd was wegens diefstal van dat voertuig overeenkomstig de wettelijk bepaalde uitsluiting (1). (1) Cass., 15 okt. 1997, A.R. P.97.0899.F, nr. 407.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.97.0271.F 26 november 1997 AC nr. ...

Elke benadeelde kan van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds de vergoeding bekomen van de schade voortvloeiende uit lichamelijke letsels die door een motorvoertuig zijn veroorzaakt, wanneer in geval van diefstal, geweldpleging of heling, de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe het motorrijtuig aanleiding kan geven, niet verzekerd is, overeenkomstig de wettelijk geoorloofde uitsluiting, zelfs als de eigenaar van het voertuig persoonlijk aansprakelijk zou kunnen zijn.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 80, § 1, eerste en tweede lid

C.08.0117.N 17 november 2008 AC nr. 636

Uit de artikelen 80, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen, artikel 17, § 1, 5°, van het koninklijk besluit van 16 december 1981 en artikel 136, § 2, achtste lid, van de ZIV - wet volgt dat de verzekeringsinstelling alleen over een eigen recht van terugvordering beschikt in de gevallen en in dezelfde mate als de benadeelde recht zou hebben op vergoeding ten laste van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, zodat de omstandigheid dat de verzekeringsinstelling van haar eigen recht gebruik maakt, de verplichtingen van het Fonds niet kan verzwaren in vergelijking met de verplichtingen die het zou hebben indien de benadeelde zelf vergoeding van zijn schade zou vorderen (1). (1) Zie conclusie O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- VERZEKERING - Algemeen

Wanneer de benadeelde uitgesloten is van het recht van vergoeding ten laste van het Fonds op grond van artikel 17, § 1, van het koninklijk besluit van 16 december 1981, kan het Fonds niet gehouden zijn tot terugbetaling aan de verzekeringsinstelling van de prestaties die deze heeft verleend aan de benadeelde (1). (1) Zie conclusie O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- VERZEKERING - Algemeen

Art. 80, § 1, eerste lid

C.07.0357.N 19 september 2008 AC nr. 487

De rechthebbenden van de eigenaar van een niet verzekerd motorvoertuig dat de schade heeft veroorzaakt, die, als gevolg van de in artikel 29bis, §1, van de W.A.M.-wet bedoelde schade van deze eigenaar, eigen schade lijden omwille van hun band met hem (1) kunnen, zoals de eigenaar zelf, van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds geen vergoeding van hun in artikel 29bis, §1, van de W.A.M.-wet bedoelde schade verkrijgen. (1) Zie Cass., 14 april 1981, AC, 1980-1981, 942; zie ook Cass., 10 april 2003, AR C.01.0165.N, AC, 2003, nr. 238.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.06.0646.F 2 november 2007 AC nr. 526

Niet naar recht verantwoord is het vonnis dat de subrogatoire rechtsvordering verwerpt van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds dat, na de schade van de benadeelde te hebben vergoed, de terugbetaling van de vergoeding vordert van de voor het ongeval aansprakelijke persoon, zonder het bewijs te leveren dat geen enkele verzekeringsmaatschappij tot de vergoeding verplicht was (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 2004, AR. C.04.0155.F, nr. 619.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 80, § 1, eerste lid, 1°

C.03.0319.F 26 april 2004 AC nr. 220

Elke benadeelde kan van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds de vergoeding bekomen van de schade voortvloeiende uit lichamelijke letsels die door een motorrijtuig zijn veroorzaakt wanneer de identiteit van het motorvoertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt, niet is vastgesteld; niet de identiteit van de bestuurder maar die van het voertuig dient te worden vastgesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Bull., nr ...; artikel 80, §1, eerste lid, 1°, Wet 9 juli 1975, na de wijziging ervan bij K.B. 12 aug. 1994; artt. 19bis - 11, §1, 7°, W.A.M.-wet, na de wijziging ervan bij W. 22 aug. 2002.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 80, § 1, eerste lid, 2°

C.02.0255.F 6 maart 2003 AC nr. 157

Het toevallig feit op grond waarvan het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds tot vergoeding verplicht is, onderstelt een omstandigheid of gebeurtenis die voor de bestuurder van het voertuig die het ongeval heeft veroorzaakt een geval van overmacht vormt, zodat zij hem niet kan worden toegerekend; dergelijke omstandigheid of gebeurtenis hoeft niet noodzakelijk onafhankelijk van elke menselijke wil te zijn ontstaan; de feitenrechter beoordeelt op onaantastbare wijze of de ongelukkige omstandigheden die hij vaststelt, voor die bestuurder een toevallig feit vormen waardoor geen enkele verzekeringsonderneming verplicht is de materiële schade die hij heeft veroorzaakt te vergoeden (1). (1) zie Cass., 19 april 1990, AR 8483, nr 485; 13 nov. 1997, AR C.96.0285.F, nr 475.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Art. 80, § 1, eerste lid, 2°, en laatste lid

C.03.0248.F 9 januari 2004 AC nr. 12

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is niet gehouden tot vergoeding van de materiële schade, aangezien niet het feit dat de verzekeringsplicht niet nageleefd werd de reden is waarom geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is, maar wel het feit dat het motorrijtuig dat het ongeval heeft veroorzaakt, niet geïdentificeerd is (1). (1) Cass., 29 maart 2001, AR C.99.0404.F, nr 178.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 80, § 1, eerste lid, 3° en laatste lid

C.00.0671.F 15 februari 2002 AC nr. 111

Het vonnis dat het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds veroordeelt tot vergoeding van de schade aan een op de oprit van een privé-garage geparkeerd voertuig en die is aangebracht door een ander op diezelfde oprit geparkeerd voertuig waarvan de diefstal nakend was, is niet naar recht verantwoord wanneer het zegt dat de overwegingen betreffende de plaats van de impact of van het schadeveroorzakende feit de beslechting van het geschil niet beïnvloeden en oordeelt dat de verplichting om een voertuig te verzekeren weliswaar een voorwaarde is om het toe te laten op terreinen die toegankelijk zijn voor het publiek of slechts voor een zeker aantal personen die het recht hebben om er te komen, maar dat de verzekeringsdekking ook buiten die terreinen blijft gelden (1). (1) Zie cass., 26 nov. 1998, A.R. C.98.0266.N, nr 492 en 18 feb. 1972, AC, 1972, 565.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Art. 80, § 2, eerste lid

C.07.0249.F 8 januari 2009 AC nr. 17

Artikel 80, § 2, eerste lid, van de wet van 9 juli 1975 sluit niet uit dat, wanneer de voorwaarden vervuld zijn waaronder het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds eventueel de schade moet vergoeden, laatstgenoemde door de aansprakelijke personen tegen de toekomstige veroordelingen gevrijwaard wordt (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2008, nr C.07.0249.F.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 2, 3 en 83

P.01.0224.F 27 juni 2001 AC nr. ...

Uit de samenlezing van de artt. 2, 3 en 83, W. 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, alsook uit het verslag aan de Koning dat voorafging aan het K.B. 12 aug. 1994 tot wijziging van die wet, blijkt dat de in dat artikel 83 bedoelde strafrechtelijke sancties betrekking hebben op de bestuurders van elke onderneming die krachtens de voormelde wet geen verzekeringsactiviteit kan uitoefenen (1). (1) Vóór de wijziging door artikel 31, § 2, K.B. 12 aug. 1994 tot wijziging van de W. 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen (B.S. 16 sept. 1994, blz. 23541), bepaalde artikel 83, toen nog artikel 53 van die wet : "worden gestraft de beheerders, directeurs, zaakvoerders en lasthebbers van elke onderneming, die als verzekeraar in België een verzekeringscontract als bedoeld in artikel 3, poogt te sluiten of sluit, terwijl die onderneming zonder vrijgesteld te zijn van toelating, die toelating niet heeft verkregen of verloren heeft". Het gaat om de logische bestraffing van het niet-naleven van de bepalingen van artikel 3 van die wet, waarvan de substantie niet is gewijzigd door het voormelde K.B., waarbij dat artikel bepaalt: "het is aan elke onderneming (...) verboden in de hoedanigheid van verzekeraar in België verzekeringscontracten te sluiten of pogen te sluiten, zonder vooraf door de Koning te zijn toegelaten". Zie H. CLAASSENS, Le contrôle généralisé des entreprises d'assurances en Belgique, Brussel, 1976, blz. 86, 87, 311 en 312. Het K.B. 12 aug. 1994 zet verschillende Europese richtlijnen in de Belgische wetgeving om. Art. 66 (thans 97) van de W. van 1975 machtigt de Koning hiertoe. De nieuwe bepaling van artikel 83, als gewijzigd bij het voormelde K.B., is op het eerste gezicht weinig duidelijk. Zij heeft immers betrekking op "de bestuurders, de personen belast met de effectieve leiding en de lasthebbers van een verzekeringsonderneming, die als verzekeraar verzekeringsovereenkomsten (...) sluiten of pogen te sluiten zonder dat de onderneming krachtens deze wet gemachtigd is om zo'n activiteit uit te oefenen (...)". Het kan slechts gaan om een materiële verschrijving bij de aanpassing van de tekst door het K.B. Uit het aan het K.B. voorgaande verslag aan de Koning blijkt dat "de sancties niet werden gewijzigd maar alleen aangepast aan de situaties van de (...) richtlijnen" (B.S. 16 sept. 1994, blz. 23533). De Raad van State had overigens opgemerkt dat "enkel in de mate dat de voorgestelde formulering wezenlijk niets toevoegt aan het bepaalde in het huidige artikel 53, doch zich ertoe beperkt een wijziging door te voeren die de onmiddellijke en logische gevolgtrekking is van de omzetting van de richtlijnen, kan zij geacht worden begrepen te zijn in de bevoegdheidsdelegatie bedoeld in artikel 66 van de wet van 9 juli 1975" (ibid., blz. 23540).

- VERZEKERING - Allerlei

Artt. 49 en 50

C.97.0389.N 28 mei 1999 AC nr. ...

In de regel kan de eigenaar van een motorrijtuig dat de schade heeft veroorzaakt geen recht doen gelden tegen het gemeenschappelijk waarborgfonds; de verplichting van het Fonds de eigenaar toch te vergoeden hangt niet af van de enkele omstandigheid dat zich een toevallig feit voordoet waardoor de bestuurder van het voertuig vrijuit gaat, bovendien is vereist dat de schade werd veroorzaakt door een bestuurder die zich op een toevallig feit kon beroepen om ten aanzien van een derde benadeelde van zijn civielrechtelijke aansprakelijkheid te worden ontslagen; het recht op vergoeding voor stoffelijke schade wordt onderworpen aan dezelfde voorwaarden met dien verstande dat daarbij nog wordt uitgesloten dat het ongeval veroorzaakt zou zijn door een onbekend gebleven bestuurder.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 49 en 50, oud, thans 79 en 80

P.02.1648.F 11 juni 2003 AC nr. 343

De verzekeraar die een verzekeringsovereenkomst heeft gesloten ter dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe in het verkeer ieder motorrijtuig aanleiding kan geven dat van de in de overeenkomst omschreven kentekenplaat, handelaarskentekenplaat genoemd, is voorzien, kan aan de benadeelde niet tegenwerpen dat het motorvoertuig een grotere cilinderinhoud had dan die welke als maximuminhoud in de overeenkomst was vermeld (1). (1) Cass., 12 okt. 1993, AR 6475, nr 405.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BENELUX - Verdragbepalingen

Artt. 49, 50 en 79, § 2

P.00.1267.N 10 oktober 2000 AC nr. ...

De Z.I.V.-instelling heeft, krachtens artikel 76quater Z.I.V.-wet, tegenover het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, een eigen recht van terugvordering van de verleende prestaties, in dezelfde gevallen en in dezelfde mate als de benadeelde een recht van vergoeding ten laste van dit fonds heeft (1) (2). (1) Zie cass., 29 sept. 1995, AR C.95.0003.F, nr. 408. (2) Art. 76 quater, § 2, laatste lid, van de Z.I.V.-wet van 9 augustus 1963 is vervangen door artikel 136, § 2, achtste lid, Z.I.V.-wet, zoals bekrachtigd bij wet van 9 jan. 1995; de artikel 49 en 50 van de wet van 9 juli 1975 zijn vervangen door de artikelen 79 en 80, ingevolge het K.B. van 12 augustus 1994.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen

De Z.I.V.-instelling heeft, krachtens artikel 76quater Z.I.V.-wet, tegenover het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, een eigen recht van terugvordering van de verleende prestaties, in dezelfde gevallen en in dezelfde mate als de benadeelde een recht van vergoeding ten laste van dit fonds heeft (1) (2). (1) Zie cass., 29 sept. 1995, AR C.95.0003.F, nr. 408. (2) Art. 76 quater, § 2, laatste lid, van de Z.I.V.-wet van 9 augustus 1963 is vervangen door artikel 136, § 2, achtste lid, Z.I.V.-wet, zoals bekrachtigd bij wet van 9 jan. 1995; de artikel 49 en 50 van de wet van 9 juli 1975 zijn vervangen door de artikelen 79 en 80, ingevolge het K.B. van 12 augustus 1994.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 50, § 1, 1° en 80, § 1, 1°

C.03.0081.N 1 maart 2004 AC nr. 111

Wanneer een verkeersongeval wordt veroorzaakt door een motorrijtuig waarvan de identiteit niet is vastgesteld kan de benadeelde van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds vergoeding bekomen van de door dit motorrijtuig veroorzaakte schade voortvloeiend uit lichamelijke letsels; in deze zin is een voertuig geïdentificeerd, wanneer de persoon op wiens naam het ingeschreven staat gekend is of wanneer de verzekeringstoestand van dit voertuig kan gekend zijn (1). (1) Artikel 80, § 1, 1° (zoals de kracht na hernummering bij artikelen 29 en 30 van het Koninklijk Besluit van 12 augustus 1994 en vóór opheffing bij artikel 12 van de Wet van 22 augustus 2002 houdende diverse bepalingen betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen), en 50, § 1, 1° (zoals van kracht vóór de hernummering bij Koninklijk Besluit van 12 augustus 1994) van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

Artt. 79 en 80

C.07.0432.F 24 november 2008 AC nr. 658

De verzekeraar van de schade die vergoed kan worden volgens de regels van de aquiliaanse aansprakelijkheid en die gesubrogeerd wordt in de rechten van het slachtoffer van een wegverkeersongeval, beschikt t.a.v. het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds niet over een subrogatoir verhaal tot terugbetaling van de bedragen die hij t.g.v. het ongeval heeft uitgekeerd (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ... (2) Artt. 79 en 80 W.A.M.-wet, vóór de opheffing ervan bij de W. 22 aug. 2002.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

C.08.0117.N 17 november 2008 AC nr. 636

Uit de artikelen 80, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen, artikel 17, § 1, 5°, van het koninklijk besluit van 16 december 1981 en artikel 136, § 2, achtste lid, van de ZIV - wet volgt dat de verzekeringsinstelling alleen over een eigen recht van terugvordering beschikt in de gevallen en in dezelfde mate als de benadeelde recht zou hebben op vergoeding ten laste van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, zodat de omstandigheid dat de verzekeringsinstelling van haar eigen recht gebruik maakt, de verplichtingen van het Fonds niet kan verzwaren in vergelijking met de verplichtingen die het zou hebben indien de benadeelde zelf vergoeding van zijn schade zou vorderen (1). (1) Zie conclusie O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- VERZEKERING - Algemeen

Wanneer de benadeelde uitgesloten is van het recht van vergoeding ten laste van het Fonds op grond van artikel 17, § 1, van het koninklijk besluit van 16 december 1981, kan het Fonds niet gehouden zijn tot terugbetaling aan de verzekeringsinstelling van de prestaties die deze heeft verleend aan de benadeelde (1). (1) Zie conclusie O.M.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen

- VERZEKERING - Algemeen

C.02.0533.F 4 november 2004 AC nr. 530

Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds dat beweert van dekking jegens de houder van het voertuig bevrijd te zijn, moet bewijzen dat laatstgenoemde wist dat de burgerlijke aansprakelijkheid waartoe het voertuig aanleiding kan geven, niet regelmatig gedekt was (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2001, AR C.98.0478.F - C.98.0492.F, nr 344; 18 jan. 2002, AR C.00.0260.F, nr 42; 2 april 2004, AR C.02.0030.F, nr ...

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

Art. 15, § 1

F.13.0161.N 31 oktober 2014 AC nr. 654

Een vennootschap die zelf, dit is op niet-geconsolideerde basis, voldoet aan de criteria van artikel 15, §1, Wetboek van Vennootschappen wordt voor de toepassing van artikel 205quater, §6, WIB92 als een kleine vennootschap aangemerkt, ook al is de vennootschap verbonden met één of meer andere vennootschappen en zouden bij de toepassing van artikel 15, § 5, Wetboek van Vennootschappen één of meer criteria van artikel 15, § 1, Wetboek van Vennootschappen worden overschreden (1). (1) Zie concl. OM en het na de neerlegging van deze conclusie op 19 juni 2014 door het Hof van Cassatie uitgesproken arrest in de zaak F.12.0127.N, AC 2014, nr. 444.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

F.12.0127.N 19 juni 2014 AC nr. ...

Een vennootschap die zelf, dit is op niet-geconsolideerde basis, voldoet aan de criteria van artikel 15, §1, Wetboek van Vennootschappen wordt voor de toepassing van artikel 196, §2, WIB92 als een kleine vennootschap aangemerkt, ook al is de vennootschap verbonden met één of meer andere vennootschappen en zouden bij de toepassing van artikel 15, §5, Wetboek van Vennootschappen één of meer criteria van artikel 15, §1, Wetboek van Vennootschappen worden overschreden (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 15, §§ 1 en 5

F.12.0191.F 25 oktober 2013 AC nr. ...

Uit artikel 196, §2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 in de versie ervan die van toepassing is op het geschil, en uit artikel 15, §§1 en 5, van het Wetboek van vennootschappen volgt dat een vennootschap die, hoewel zij deel uitmaakt van een groep vennootschappen, beantwoordt aan de criteria van artikel 15, §1, van het Wetboek van vennootschappen, buiten het toepassingsgebied valt van artikel 196, §2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en bijgevolg het voordeel behoudt van de volledige aftrek van de eerste afschrijvingsannuïteit voor het boekjaar tijdens hetwelk het betrokken actief werd aangeschaft of tot stand gebracht, los van het tijdstip van die aanschaffing of totstandbrenging (1). (1) Eensluidende schriftelijke concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 204

C.12.0570.N 7 november 2013 AC nr. ...

Vennoten onder firma zijn hoofdelijk aansprakelijk voor alle verbintenissen van de vennootschap, ook al zijn deze ontstaan vóór het tijdstip van hun toetreding tot de vennootschap (1). (1) Zie concl. O.M.

- HOOFDELIJKHEID -

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma

Art. 31

C.13.0325.F 21 februari 2014 AC nr. ...

Wanneer de vennoten, na de oprichting van de vennootschap, overeenkomen om, afwijkend van hetgeen in de vennootschapsovereenkomst bedongen is, overeenkomen de regeling van de hoegrootheid van de aandelen over te laten aan een van hen, wordt geen bezwaar dienaangaande aangenomen indien meer dan drie maanden zijn verlopen sinds de partij die beweert benadeeld te zijn, van de regeling kennis heeft gekregen, of indien zij aan die regeling een begin van uitvoering heeft gegeven.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 357, § 3

F.12.0205.N 3 april 2014 AC nr. ...

De vennoot van een coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid die na haar oprichting tot de vennootschap toegetreden is en wiens handtekening niet wordt voorafgegaan door de met de hand geschreven vermelding “Goed voor onbeperkte en hoofdelijke verbintenis”, is niet gehouden tot de schulden van de vennootschap (1). (1) Zie concl. OM.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Commanditaire vennootschappen

Art. 518, § 3

C.13.0560.F 27 juni 2014 AC nr. ...

Uit de artikelen 55, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, 518, §3, van het Wetboek van Vennootschappen en 1991, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek volgt niet dat de functies van een bestuurder wiens opdracht geëindigd is, slechts zouden voortduren gedurende de tijd die de algemene vergadering redelijkerwijs nodig heeft om bijeen te komen teneinde in zijn vervanging te voorzien (1). (1) Zie Cass. 12 mei 2014, AR S.12.0092.F, AC 2014, nr. …

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- LASTGEVING -

S.12.0092.F 12 mei 2014 AC nr. ...

Ofschoon de duur van de opdracht van de bestuurders van naamloze vennootschappen krachtens artikel 518, §3, van het Wetboek van Vennootschappen, zes jaren niet te boven mag gaan en zij te allen tijde door de algemene vergadering kunnen worden ontslagen, blijkt uit de regels van de opdracht dat de functies van een bestuurder bij het verstrijken van de duur worden voortgezet, om het behoud van het bestuur van de vennootschap te verzekeren tot hij vervangen is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

Art. 634

C.13.0604.N 17 oktober 2014 AC nr. 621

Het openbaar ministerie dat in het algemeen belang optreedt krachtens artikel 634 van het Wetboek van Vennootschappen is onderworpen aan een bijzondere regeling die onverenigbaar is met de toepassing van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de gerechtskosten die deze kosten volledig ten laste leggen van de in het ongelijk gestelde partij (1). (1) Zie gedeeltelijk andersluidende concl. OM, dat eveneens concludeerde tot vernietiging, doch op het eerste onderdeel, wegens een motiveringsgebrek.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Het openbaar ministerie kan een vordering tot ontbinding van een vennootschap instellen op grond van de artikelen 138bis, §1, van het Gerechtelijk Wetboek en 634 van het Wetboek van Vennootschappen; het openbaar ministerie streeft in dit geval geen gelijk na, maar de vrijwaring van de belangen van de maatschappij en van de economische openbare orde.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 642, eerste lid

C.13.0248.F 21 maart 2014 AC nr. ...

De gegronde redenen op grond waarvan een of meer aandeelhouders in rechte kunnen vorderen dat een aandeelhouder zijn aandelen en alle converteerbare effecten die hij bezit of die recht geven op het inkopen van of de omwisseling in aandelen van de vennootschap aan hen overdraagt, moeten van die aard zijn dat het behouden in de vennootschap van de aandeelhouder waarvan de uitsluiting wordt gevorderd, de fundamentele belangen of de continuïteit van de onderneming in gevaar brengt (1). (1) Zie Cass. 19 feb. 2009, AR C.07.0171.F – C.07.0514.F, AC 2009, nr. 139.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

Art. 743, tweede lid, 5°

C.13.0356.N 12 juni 2014 AC nr. ...

De krachtens de artikelen 693, tweede lid, 5°, 728, tweede lid, 5°, en 743, tweede lid, 5°, van het Wetboek van Vennootschappen in het fusie- of splitsingsvoorstel te vermelden kristallisatiedatum beoogt enkel een boekhoudkundige en niet een verbintenisrechtelijke retroactiviteit van de fusie of splitsing (1). (1) Zie concl. OM.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Artt. 195 en 198, § 1, derde streepje

P.14.0430.N 16 december 2014 AC nr. 796

Het afsluiten van de vereffening van een rechtspersoon sluit niet uit dat het gebruik van valse jaarrekeningen nog een nuttig gevolg zou kunnen hebben.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

Artt. 204 en 209

C.12.0570.N 7 november 2013 AC nr. ...

Vennoten onder firma die hun deelneming hebben overgedragen, zijn hoofdelijk aansprakelijk voor alle verbintenissen van de vennootschap die vóór de overdracht zijn aangegaan; de omstandigheid dat de schuldeisers wiens schuldvorderingen zijn ontstaan nadat een vennoot zijn deelneming heeft overgedragen, staat er niet aan in de weg dat deze vennoot gehouden is ten aanzien van alle schuldeisers wiens schuldvorderingen voordien zijn ontstaan (1). (1) Zie concl. O.M.

- HOOFDELIJKHEID -

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma

Artt. 352, 353 en 357, §§ 1, 2 en 3

F.14.0018.F 30 oktober 2014 AC nr. 649

Uit de artikelen 352, 353 en 357, §§1, 2 en 3, van het Wetboek van vennootschappen volgt dat, hoewel de vennoot van een coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijk persoonlijk en hoofdelijk instaat voor de schulden van de vennootschap, het feit dat aandelen van die vennootschap worden verworven op zich alleen niet voldoende is om de houder ervan de hoedanigheid van vennoot toe te kennen: het is noodzakelijk dat de overnemer uitdrukkelijk aanvaardt zich op onbeperkte en hoofdelijke wijze te verbinden, wat door het bestuursorgaan wordt nagegaan bij de inschrijving in het aandelenregister waarin overigens zijn toetreding wordt vastgesteld.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Coöperatieve vennootschappen

Artt. 514, eerste lid, 516, 1, 1°, en § 2, tweede lid

C.13.0246.F 21 februari 2014 AC nr. ...

De kennisgeving van de verklaring van een partij bij het aangevoerde akkoord van onderling overleg, die individueel is gedaan of zonder alle partijen bij dat akkoord te betrekken, doet de termijn van vijftien dagen ingaan waarbinnen de vordering tot opschorting tegen alle partijen bij dat akkoord op straffe van nietigheid moet worden ingesteld.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

De rechter als in kort geding kan de uitoefening van het aan de betrokken effecten verbonden stemrecht opschorten, wanneer de vereiste verklaringen niet volgens de voorgeschreven modaliteiten en binnen de voorgeschreven termijnen zijn afgelegd.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

De personen, die partij zijn bij een akkoord van onderling overleg, die de vereiste verklaringen moeten afleggen wanneer het percentage stemrechten waarop het bereikte akkoord slaat, de bepaalde drempelwaarden bereikt, over- of onderschrijdt, moeten één gemeenschappelijke kennisgeving doen, en geen individuele kennisgevingen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

Artt. 636, eerste lid, en 642, eerste lid

C.13.0007.F 28 april 2014 AC nr. ...

Wanneer een vennootschap verschillende categorieën van effecten heeft uitgegeven, mag de rechter de prijs van de overgedragen effecten bepalen door op de totale waarde van de onderneming het aandeel aan te rekenen van die effecten in verhouding tot het geheel van de uitgegeven effecten, op voorwaarde dat de effecten van verschillende categorieën eenzelfde waarde hebben; om te bepalen of effecten die vrij overdraagbaar zijn en effecten die dat niet zijn van gelijke waarde zijn, moet de rechter abstractie maken van de wil van hun houder om ze al dan niet over te dragen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- EFFECTEN AAN TOONDER -

Artt. 693, tweede lid, 5°, 728, tweede lid, 5°,

C.13.0356.N 12 juni 2014 AC nr. ...

De krachtens de artikelen 693, tweede lid, 5°, 728, tweede lid, 5°, en 743, tweede lid, 5°, van het Wetboek van Vennootschappen in het fusie- of splitsingsvoorstel te vermelden kristallisatiedatum beoogt enkel een boekhoudkundige en niet een verbintenisrechtelijke retroactiviteit van de fusie of splitsing (1). (1) Zie concl. OM.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Wetboek Inkomstenbelastingen 1964

Art. 109, 5°

F.97.0049.F 10 november 1997 AC nr. ...

In de gevallen bedoeld in W.I.B. (1964) kunnen, voor de vaststelling van het belastbaar inkomen van een vennootschap, de premies niet worden afgetrokken die zijn gestort in uitvoering van een verzekeringsovereenkomst die gesloten is om de vennootschap te vrijwaren tegen eventuele schade veroorzaakt door het overlijden, door het vrijwillig ontslag of door het vertrek om enige andere reden, van een of meer personeelsleden; de personen die niet onder de Arbeidsovereenkomstenwet of onder een soortgelijk wettelijk of reglementair statuut vallen, zijn geen personeelsleden van een vennootschap in de zin van die bepaling.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 112, § 1, 1°

F.99.0049.N 21 juni 1999 AC nr. ...

De deelnemingen die tijdens het belastbare tijdperk zijn verkregen, zelfs de eerste dag van dat tijdperk, zijn niet gedurende het gehele tijdperk in ononderbroken eigendom geweest.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

Art. 124, § 3, eerste lid

F.96.0057.F 26 september 1997 AC nr. ...

Door de opslorping van een vennootschap door een andere wordt de aard van de inbrengmeerwaarde bij de opgeslorpte vennootschap niet gewijzigd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Meerwaarden

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Fusie, splitsing, opslorping

Art. 124, § 3, tweede lid

F.96.0057.F 26 september 1997 AC nr. ...

Art. 124, § 3, tweede lid, W.I.B. (1964) heeft betrekking op de meerwaarden die bestonden bij de opgeslorpte of gesplitste vennootschap vóór de opslorping of de splitsing en die bij haar vrijgesteld waren, en niet op meerwaarden die door de opgeslorpte of gesplitste vennootschap zijn verwezenlijkt naar aanleiding van de inbreng van haar maatschappelijk vermogen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Meerwaarden

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Fusie, splitsing, opslorping

Art. 132

F.09.0121.N 10 september 2010 AC nr. 511

In zoverre de bijzondere aanslag in de geheime commissielonen er toe strekt het verlies van de belasting en de sociale bijdragen te vergoeden, heeft zij geen strafrechtelijk karakter en is artikel 6 E.V.R.M. niet van toepassing (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 140, § 2, 3°

F.07.0087.F 30 april 2009 AC nr. 288

Opdat een buitenlandse vennootschap in België een bijkantoor of een centrum van werkzaamheden zou hebben, dient zij er geregeld handelingen te verrichten die binnen het kader van haar werkzaamheden vallen en dient zij er vertegenwoordigd te zijn door een lasthebber die bekwaam is haar jegens derden te verbinden (1). (1) Zie Cass., 18 dec. 1941, Pas., 1941, 467.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Algemeen

Art. 149bis, eerste lid, 1°, tweede en derde lid

F.98.0034.N 16 juni 2000 AC nr. ...

Een niet-verblijfhouder, bedoeld in artikel 139, 2, van het W.I.B. 1964, die zich niet met een exploitatie of met verrichtingen van winstgevende aard bezighoudt en in België eigenaar is van onroerende goederen die verhuurd worden aan personen die de goederen voor bedrijfsdoeleinden aanwenden, kan de door hem betaalde onroerende voorheffing niet verrekenen met de belasting der niet-verblijfhouders berekend tegen 20% op het gedeelte van de huuropbrengsten en -lasten dat het kadastraal inkomen overschrijdt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

Art. 157, 3°

F.99.0140.F 3 oktober 2002 AC nr. 507

Het kadastraal inkomen van het omvangrijke gebouwencomplex van de Grote Eeuwfeestpaleizen die opgericht zijn voor de Wereldtenstoonstelling van 1935 op de Heyzel, en die de Stad Brussel tegen betaling van een retributie en het ontvangen van verschillende andere voordelen, ter beschikking stelt van een concessiehouder, die ze door gebruik te maken van commerciële promotietechnieken, mag exploiteren, is niet van onroerende voorheffing vrijgesteld (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Art. 180, 1°

S.97.0148.N 8 februari 1999 AC nr. ...

De arbeidsongevallenverzekeraar is slechts bedrijfsvoorheffing verschuldigd wanneer hij vergoedingen aan de getroffene betaalt; hij kan zich niet op een verplichting tot inhouding van bedrijfsvoorheffing beroepen tegen de ziekteverzekeraar die krachtens zijn wettelijke indeplaatsstelling de uitkeringen en de bedrijfsvoorheffing, die hij heeft betaald, terugvordert.

- ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen

Art. 183

F.07.0048.F 2 april 2009 AC nr. 233

De verplichting om de bedrijfsvoorheffing in te houden berust op de schuldenaar van de bezoldigingen op het ogenblik dat hij ze betaalt; die verplichting hangt niet af van de latere fiscale toestand van de werknemers die deze bezoldigingen hebben ontvangen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

Art. 20, 1°

F.00.0053.F 1 februari 2002 AC nr. 77

Als een nijverheidsonderneming in de zin van de artikel 20, 1°, W.I.B. (1964) en van art 24, 1°, W.I.B. (1992) wordt aangemerkt het geheel van verrichtingen waarbij verscheidene belastingplichtigen familiale goederen die met name uit erfenissen zijn verkregen, op industriële wijze exploiteren op een wijze die de perken van een gewone opbrengst via de ontvangst van een vergoeding te buiten gaat, door die goederen te investeren als bedrijfsvermogen dat door het opzetten van een reeks frequente en met elkaar verbonden verrichtingen de risico's van een daadwerkelijke onderneming loopt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

Art. 20, 2°, c, en 27, § 2, eerste lid

F.03.0068.F 2 december 2004 AC nr. 585

Het arrest dat beslist dat de vergoedingen, die een geneesherenpraktijk die de vorm van een b.v.b.a. heeft aangenomen, aan een geneesheer uitbetaalt, bedrijfsinkomsten zijn, verantwoordt die beslissing naar recht door de overweging dat die geneesheer door zijn uitsluitende, daadwerkelijke en voortdurende werkzaamheid binnen die vennootschap die hij heeft opgericht en waarvan hij de zaakvoerder alsook de enige intekenaar en houder van het kapitaal is, wel degelijk een werkend vennoot is voor wie de vergoedingen de opbrengst zijn van zijn beroepswerkzaamheid ten bate van die vennootschap als werkend vennoot ervan.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Art. 20, 3°

F.96.0022.F 16 januari 1997 AC nr. ...

De inkomsten uit de verhuring, zelfs al komt ze vaak voor, van een gemeubelde en met een ingerichte keuken uitgeruste zaal, die wordt geëxploiteerd als feest- en vergaderzaal, zijn geen baten uit winstgevende bezigheden in de zin van artikel 20, 3°, W.I.B. (1964), wanneer de begunstigde zich m.b.t. die verhuring niet tot een bijzondere dienstverlening heeft verbonden en enkel de zaal heeft schoongemaakt en soms als tussenpersoon is opgetreden voor het leveren van drank.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Baten uit vrije beroepen en winstgevende bezigheden

Art. 208, § 1, 1°

C.95.0004.F 5 september 1997 AC nr. ...

Strijdig met de artt. 10 en 11 Gw. is de wettelijke bepaling die de Koning machtigt te bepalen dat de derde-schuldenaar van een belastingschuldige van inkomstenbelastingen, automatisch rechtstreekse schuldenaar voor het totaalbedrag van de door die belastingschuldige verschuldigde belastingen wordt, in alle gevallen waarin de derde niet heeft voldaan aan de verplichtingen om een verklaring te doen die hem worden opgelegd in het kader van de tegen de belastingschuldige ingestelde invorderingsprocedures.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 211, § 2

F.96.0028.N 23 september 1999 AC nr. ...

Uit artikel 170 Gw., volgens welk geen belasting kan worden ingevoerd dan door een wet en uit het aan artikel 211, § 2, van het W.I.B. onderliggend beginsel volgt dat de Belgische Staat die voorafbetalingen heeft ontvangen die niet kunnen verrekend worden met enige belasting, tot terugbetaling ervan moet worden veroordeeld.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

F.93.0021.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Uit artikel 170 van de Grondwet, volgens welk geen belasting kan worden ingevoerd dan door een wet en uit het aan artikel 211, §2, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) onderliggende beginsel volgt dat de Belgische Staat die bedrijfsvoorheffing heeft ontvangen die niet kan worden verrekend met enige belasting, tot terruggave ervan moet worden veroordeeld.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

F.93.0033.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Uit artikel 170 van de Grondwet, volgens welk geen belasting kan worden ingevoerd dan door een wet en uit het aan artikel 211, §2, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) onderliggende beginsel volgt dat de Belgische Staat die bedrijfsvoorheffing heeft ontvangen die niet kan worden verrekend met enige belasting, tot teruggave ervan moet worden veroordeeld.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

Art. 214, § 3

F.95.0102.F 21 november 1996 AC nr. ...

De administratie hoeft geen acht te slaan op een niet gedateerde noch ondertekende bijlage van een belastingaangifte.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

Art. 220bis

F.03.0047.N 3 september 2004 AC nr. 380

Uit artikel 220bis W.I.B.(1964) volgt dat de belastingplichtigen die aan de personenbelasting zijn onderworpen, niet meer verplicht zijn hun roerende inkomsten en diverse inkomsten van roerende aard in hun jaarlijkse aangifte in die belasting te vermelden, op voorwaarde dat het gaat om inkomsten waarop de roerende voorheffing is ingehouden; zulks impliceert dat de belastingplichtigen zich niet op de bevrijdende werking van de roerende voorheffing als bedoeld in die bepaling kunnen beroepen wanneer op de door hen genoten inkomsten geen roerende voorheffing is ingehouden, zodat zij verder de verplichting hebben die inkomsten op te geven in hun aangifte in de personenbelasting (1). (1) Zie Cass., 1 juni 1995, AR nr F.94.0138.F, A.C., 1995, nr 275; Cass., 3 sept. 2004, AR nr F.02.0050.F, www.cass.be.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen

F.99.0044.N 8 december 2000 AC nr. ...

De belastingplichtige die gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de inkomsten van roerende goederen en kapitalen niet aan te geven, kan achteraf de roerende voorheffing niet terugkrijgen, ook al wijt hij het niet-aangeven aan een vergissing, zelfs al is deze van louter materiële aard (1). (1) Cass. 23 april 1992, AR F.1141.F, A.C. 1991-92, nr 446.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

F.94.0138.F 1 juni 1995 AC nr. ...

Wanneer een vennootschap nagelaten heeft de voorheffing op de door haar vennoten ontvangen roerende inkomsten in te houden, kunnen de vennoten zich niet beroepen op de bevrijdende werking van de roerende voorheffing en evenmin, in voorkomend geval, ontkomen aan de bijzondere heffing op de hoge roerende inkomsten.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

Art. 224, eerste lid

F.06.0035.F 14 september 2007 AC nr. 407

De administratie der directe belastingen of de administratie van de bijzondere belastinginspectie die optreedt inzake directe belastingen schendt het bankgeheim dat is ingevoerd bij artikel 224, eerste lid, W.I.B. 1964 wanneer zij gebruik maakt van de inlichtingen die zij heeft verkregen van een andere administratie of van de administratie van de bijzondere belastinginspectie die de opdrachten van die andere administratie uitoefent en die voornoemde wetsbepaling haar verbood zelf bij een bank in te zamelen met het oog op het belasten van de cliënten ervan (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

Art. 23, § 1

F.99.0141.N 22 juni 2000 AC nr. ...

Zolang hij niet de betaling van het aanvullend recht aanbiedt, wordt de verkrijger van het onroerend goed, die zijn beroep maakt van het kopen en verkopen van onroerende goederen en aldus het verminderde registratierecht bij de aankoop van een onroerend goed geniet, geacht de vervreemding van het onroerend goed na te streven op de wijze zoals bepaald in artikel 64 W.Reg., ongeacht de bestemming die hij bij de aankoop of naderhand aan het onroerend goed gegeven heeft; het aanvullende registratierecht kan bijgevolg niet geacht worden normaal te drukken op de uitslagen van het belastbaar tijdperk waarin het onroerend goed verkregen werd, noch op de uitslagen van het daarop volgende tijdperk waarin het onroerend goed voor de beroepswerkzaamheid aangewend werd, maar kan alleen geacht worden normaal te drukken op de uitslagen van het belastbaar tijdperk waarin het recht betaald wordt krachtens artikel 65 of vorderbaar wordt krachtens artikel 64 W.Reg.: pas in die mate kunnen daartoe, bij het verstrijken van het belastbaar tijdperk, aangelegde provisies aftrekbaar zijn als bedrijfsuitgaven of -lasten.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.95.0076.N 19 november 1998 AC nr. ...

Voorzieningen voor risico's en lasten worden uit de winsten gehouden naar gelang van hun waarschijnlijkheid volgens de aan gang zijnde gebeurtenissen en voor zover zij op de uitslagen van dat tijdperk drukken.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 23, § 2

F.98.0078.F 15 maart 1999 AC nr. ...

De omstandigheid dat een belastingplichtige onderworpen is aan de belasting op rechtspersonen sluit niet uit dat die belastingplichtige een beroepswerkzaamheid uitoefent, te weten de productie van goederen en diensten en, indien die bedrijvigheid wordt voortgezet door een belastingplichtige die onderworpen is aan personenbelasting of aan vennootschapsbelasting, dat laatstgenoemde, voor de toepassing van artikel 23, § 2, W.I.B. (1964), geacht wordt in feite de exploitatie van die zelfde onderneming voort te zetten.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Belasting op rechtspersonen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

Onder "onderneming" in de zin van artikel 23, § 2, W.I.B. (1964) verstaat men, in de regel, een technische bedrijfseenheid, bepaald op grond van sociale en economische criteria, ongeacht of zij voorheen al dan niet een exclusief industriële of handelsfinaliteit had.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

Art. 235, § 1

F.00.0020.N 27 juni 2002 AC nr. 393

In de gevallen waarin de door de procureur-generaal verleende machtiging tot inzage van een strafdossier niet beperkt is noch in de tijd, nocht tot welbepaalde stukken, strekt de verstrekte toelating zich niet alleen uit tot de stukken die zich reeds in het strafdossier bevonden voor dat de toelating werd verleend, maar ook tot de nadien aan het strafdossier toegevoegde stukken.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 235, § 1, tweede lid

F.00.0056.N 27 juni 2002 AC nr. 387

Van de akten, stukken, registers, bescheiden of inlichtingen in verband met de rechtspleging mag geen inzage worden verleend zonder uitdrukkelijk verlof van de procureur-generaal of van de auditeur-generaal; het bewijs dat de aanvraag om bedoelde inzage te bekomen is gedaan door de hiertoe bevoegde ambtenaar hoeft niet noodzakelijk te worden geleverd door het overleggen van de aanvraag zelf die aan geen vormvereisten is gebonden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

F.95.0004.N 23 april 1998 AC nr. ...

De regel dat zonder uitdrukkelijk verlof van de procureur-generaal of de auditeur-generaal geen inzage mag worden verleend van de akten, stukken, registers, bescheiden of inlichtingen in verband met de rechtspleging heeft enkel betrekking op de inzage van de daarin vermelde stukken en niet op de mededeling vanwege de betrokken diensten dat er dergelijke stukken zijn.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Allerlei

Wanneer de procureur-generaal of de auditeur-generaal uitdrukkelijk verlof heeft verleend tot inzage van de akten, stukken, registers, bescheiden of inlichtingen in verband met de rechtspleging, is geen bijzondere toelating vereist voor het nemen van afschriften van de bedoelde stukken.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Allerlei

Art. 24, tweede lid

F.99.0005.F 10 april 2000 AC nr. ...

De abnormale of goedgunstige voordelen die worden verleend aan een persoon of een onderneming die krachtens de bepalingen van de wetgeving van het land waar zij gevestigd zijn, aldaar aan een aanzienlijk gunstiger belastingregeling zijn onderworpen dan die waaraan de in België gevestigde onderneming is onderworpen, worden bij de eigen winsten van de in België gevestigde onderneming gevoegd; onder abnormale voordelen verstaat de wet de voordelen, die volgens de economische omstandigheden van dat ogenblik strijdig zijn met de gewone gang van zaken, met de gevestigde handelsbeginselen of -gebruiken, zonder dat de transfer noodzakelijkerwijs moet zijn geschied met het oogmerk een belastbare winst aan de belastingen te onttrekken (1). (1) Zie Cass., 26 april 1966 (Bull. en Pas., 1966, I, 1081); 31 okt. 1979 (A.C., 1979-80, nr. 147); Bergen, 1 maart 1978, J.D.F. 1978, p. 227 en de noot met opmerkingen J.P. NEMERY de BELLEVAUX. Merk op dat artikel 24, tweede lid, W.I.B. (1964) niet voorschrijft dat het bedrag van het verleende voordeel bepaalt in welke mate dat artikel moet worden toegepast. Niet het bedrag van het verleende voordeel, maar het verleende voordeel moet abnormaal zijn. De abnormale aard van het voordeel kan dus het gevolg zijn van andere gegevens dan van het bedrag van het voordeel.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

Art. 240

F.00.0093.N 16 mei 2003 AC nr. 302

De inzage zelf van een gerechtsdossier door de administratie is geen onderzoeksdaad in de zin van artikel 240 W.I.B., daar die inzage het mogelijk maakt over de noodzaak van een nieuw onderzoek te beslissen (1). (1) Cass., 30 mei 1997, AR F.95.0012.N, niet gepubliceerd; Cass., 2 sept. 1999, AR F.96.0046.N, A.C., 1999, nr 429; Cass., 14 okt. 1999, AR F.96.0086.N en F.96.0091.N, A.C., 1999, nr 531; Cass., 28 sept. 2001, AR F.99.0146.N.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

F.99.0037.N 16 maart 2001 AC nr. ...

Het verkrijgen van inlichtingen door de administratie ingevolge de inzage van het strafdossier is geen onderzoeking in de zin van artikel 240 W.I.B., zodat geen voorafgaandelijke kennisgeving aan de belastingplichtige vereist is van aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan (1). (1) Cass., 2 sept. 1999, AR F.96.0046.N, A.C. nr 429 en Cass., 14 okt. 1999, AR f.96.0086.N en F.96.0091.N, A.C. nr 531.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

F.96.0086.N 14 oktober 1999 AC nr. ...

De inzage zelf van een gerechtsdossier door de administratie is geen onderzoeksdaad in de zin van artikel 240 W.I.B., daar die inzage het mogelijk maakt over de noodzaak van een nieuw onderzoek te beslissen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

Art. 240, derde lid

F.07.0113.N 8 mei 2009 AC nr. 303

De verplichting om de belastingplichtige vooraf en op nauwkeurige wijze kennis te geven van de aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan alvorens onderzoeksdaden te stellen tijdens de aanvullende termijn van twee jaar, houdt niet in dat de fiscus over bekende feiten of vaststellingen zou moeten beschikken die tot het bewijs van fraude aanleiding kunnen geven en dat hij die indicaties aan de belastingplichtige zou moeten meedelen in de voorafgaande kennisgeving.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

F.97.0113.N 14 oktober 1999 AC nr. ...

Het vereiste van voorafgaande kennisgeving aan de belastingplichtige van de aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan voor het bedoelde tijdperk, wanneer het bestuur binnen de aanvullende termijn van twee jaar onderzoekingen wil doen, heeft enkel betrekking op onderzoekingen ten aanzien van de belastingplichtige zelf en geldt niet als het bestuur over elementen beschikt die toelaten de belasting te vestigen zonder in de bijkomende termijn van twee jaar te moeten overgaan tot een bijkomende onderzoek ten aanzien van de belastingplichtige zelf.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

F.98.0102.N 14 oktober 1999 AC nr. ...

Het bestuur mag nog gedurende een aanvullende termijn van twee jaar onderzoekingen doen, mits het de belastingplichtige, op straffe van nietigheid van de aanslag, vooraf schriftelijk en op nauwkeurige wijze kennis heeft gegeven van de aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan voor het bedoelde tijdperk; het is niet vereist dat die kennisgeving nauwkeurig vermeldt welke inzichten of bedoelingen te schaden aan de belastingplichtige ten laste kunnen worden gelegd, maar het volstaat dat de aanwijzingen inzake belastingontduiking nauwkeurig worden vermeld.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

F.96.0046.N 2 september 1999 AC nr. ...

De inzage van een gerechtsdossier door de administratie is geen onderzoeksdaad in de zin van artikel 240 an het Wetboek van de Inkomstenbelastingen, daar die inzage het mogelijk maakt over de noodzaak van een nieuw onderzoek te beslissen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

Art. 243

F.11.0083.N 21 juni 2012 AC nr. ...

De belastingadministratie kan een proces-verbaal als bedoeld in artikel 59, §1, van het B.T.W.-wetboek, gebruiken als bewijsmiddel voor de vaststelling van inkomstenbelastingen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Geschriften

Art. 246

F.97.0030.F 17 april 1998 AC nr. ...

Hoewel de rechter de feiten die hij als feitelijke vermoedens beschouwt op onaantastbare wijze vaststelt en de wet aan het oordeel en het beleid van de rechter overlaat welke gevolgtrekking hij als feitelijk vermoeden daaruit maakt, toetst het Hof niettemin of de rechter het rechtsbegrip "feitelijke vermoedens" niet heeft miskend, met name of hij uit de aldus gedane vaststellingen geen gevolg heeft getrokken dat daarmee geen verband houdt dan wel op grond daarvan onmogelijk te verantwoorden is.

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

F.97.0029.F 23 juni 1997 AC nr. ...

Het arrest waarin wordt vastgesteld dat er onregelmatigheden voorkomen in de door de belastingplichtige overgelegde boekhoudkundige stukken, kan naar recht beslissen dat de verwerping van die stukken als gegevens van een bewijskrachtige boekhouding, wegens die onregelmatigheden, verantwoord is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Geschriften

- BEWIJS - Belastingzaken - Geschriften - Bewijswaarde

Art. 247

F.08.0018.F 16 oktober 2009 AC nr. 591

Het wettelijk vermoeden van artikel 247 W.I.B. 1964 houdt in dat de administratie bij de bepaling van de belastbare grondslag noch de afkomst noch de aard van de bezittingen op grond waarvan een indiciaire taxatie is verantwoord, niet dient aan te tonen en bijgevolg die bezittingen niet dient onder te brengen in een van de in artikel 6 W.I.B. 1964 bedoelde bijzondere categorieën van inkomsten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

F.01.0023.F 12 maart 2004 AC nr. 140

Wanneer de administratie de belastbare grondslag wettig heeft geraamd volgens tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, moet de belastingplichtige, aan de hand van positieve en controleerbare gegevens, aantonen dat die gegoedheid voortkomt uit andere inkomsten dan die welke in de inkomstenbelastingen kunnen worden belast of uit inkomsten die tijdens een vroegere periode dan de belastbare zijn verkregen (1); de bodemrechter beoordeelt in feite de bewijswaarde van de gegevens die de belastingplichtige heeft aangevoerd (2). (1) Cass., 11 feb. 2002, AR F.00.0016.F, www.cass.be, op die datum. (2) Cass., 1 juni 1990, AR F.7134.N, nr 578.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

F.00.0020.N 27 juni 2002 AC nr. 393

Wanneer het bestuur de belasting of de aanvullende belasting vestigt binnen de overeenkomstig artikel 259, tweede lid, W.I.B. (1964) verlengde termijn in geval van inbreuk op de bepalingen van vermeld wetboek of van ter uitvoering ervan genomen besluiten, begaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, staat niets er aan in de weg dat de belastbare grondslag, overeenkomstig artikel 247 van hetzelfde wetboek, behoudens tegenbewijs, geraamd wordt volgens tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

F.00.0016.F 11 februari 2002 AC nr. 94

Wanneer het bestuur de belastbare grondslag wettig heeft geraamd volgens tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, moet de belastingplichtige, aan de hand van positieve en controleerbare gegevens, aantonen dat die gegoedheid voortkomt uit andere inkomsten dan die welke in de inkomstenbelastingen kunnen worden belast of uit inkomsten die tijdens een vroegere periode dan de belastbare zijn verkregen (1). (1) Cass., 2 jan. 1997, AR. F.96.0074.F, nr. 3; zie cass. 5 sept. 1986, AR. F.1228.N, nr. 11; 16 feb. 2001, AR. F.99.0065.N, nr 95.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

F.99.0065.N 16 februari 2001 AC nr. ...

Wanneer de administratie de belastbare grondslag, overeenkomstig artikel 247 W.I.B. 1964, heeft vastgesteld volgens tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, moet de belastingplichtige, aan de hand van positieve en controleerbare gegevens, aantonen dat die gegoedheid voortkomt uit andere inkomsten dan die welke belastbaar waren in de inkomstenbelastingen of uit inkomsten die tijdens een vroegere periode dan de belastbare zijn verkregen; met het begrip "andere inkomsten dan die welke belastbaar waren in de inkomstenbelastingen", worden aldus niet de inkomsten bedoeld die niet werden aangegeven hoewel ze het hadden moeten zijn (1). (1) Zie cass., 2 jan. 1997, A.R. nr F.96.0074.F, A.C., 1997, nr 3; cass., 4 jan. 1991, A.R. nr F.1803.N, A.C., 1990-91, nr 225; cass., 1 juni 1990, A.R. nr F.1734.N, 1989-90, nr 578; cass., 23 april 1987, A.R. nr F.773.F, A.C., 1986-87, nr 496.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

F.96.0074.F 2 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer het bestuur de belastbare inkomsten heeft vastgesteld volgens tekenen en indiciën, kan de belastingplichtige, om aan te tonen dat zijn gegoedheid voortkomt uit andere inkomsten dan die welke in de inkomstenbelasting kunnen worden belast of uit inkomsten die tijdens een vroegere periode dan de belastbare zijn verkregen, niet volstaan met loutere beweringen, al was het over zijn kapitaal; hij moet positieve, doorslaggevende en controleerbare gegevens aanbrengen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

Wanneer het bestuur de belastbare grondslag wettig heeft geraamd volgens tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, moet de belastingplichtige, aan de hand van positieve en controleerbare gegevens, aantonen dat die gegoedheid voortkomt uit andere inkomsten dan die welke in de inkomstenbelasting kunnen worden belast of uit inkomsten die tijdens een vroegere periode dan de belastbare zijn verkregen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

Art. 248, § 1, eerste lid

F.93.0022.N 10 maart 1995 AC nr. ...

De fiscale administratie handelt overeenkomstig artikel 248 W.I.B. wanneer, zij, bij gebreke van bewijskrachtige gegevens, de belastbare grondslag van de bedrijfsinkomsten bepaalt door de kostprijs van de door de belastingplichtige in de betrokken belastingperiode gedane aankopen te vermenigvuldigen met brutowinstpercentages afgeleid uit die, toegepast door drie soortgelijke belastingplichtigen, waarmee werd vergeleken, en door van het op die wijze verkregen produkt de niet betwiste bedrijfsuitgaven af te trekken.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

Art. 248, § 1, eerste lid, en § 2

F.04.0011.N 22 juni 2007 AC nr. 349

Wanneer een vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemene rechtsregel, als bedoeld bij artikel 1 van het Verdrag Benelux-Gerechtshof voor het Hof van Cassatie rijst, zoals de vraag of het Belgisch fiscaal stelsel dat uitsluitend voor vreemde firma's voorziet in forfaitaire minimumwinsten verenigbaar is met het in het Benelux-Verdrag gewaarborgd beginsel inzake gelijke behandeling op het vlak van belastingen en fiscale lasten, is het Hof verplicht die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voor te leggen (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2002, AR C.00.0472.N, nr 391 en 13 mei 2004, AR C.02.0614.N, nr 259.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Wanneer in een voor een nationaal rechtscollege aanhangige zaak een vraag rijst om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemene rechtsregel, als bedoeld bij artikel 1 van het Verdrag Benelux-Gerechtshof, zoals de vraag of het Belgisch fiscaal stelsel dat uitsluitend voor vreemde firma's voorziet in forfaitaire minimumwinsten verenigbaar is met het in het Benelux-Verdrag gewaarborgd beginsel inzake gelijke behandeling op het vlak van belastingen en fiscale lasten, is dit nationaal rechtscollege niet verplicht die vraag aan het Benelux-Gerechtshof voor te leggen, indien tegen zijn uitspraak beroep kan worden ingesteld krachtens het nationale recht; het cassatieberoep is kennelijk een beroep krachtens het nationale recht in de zin van die verdragsbepaling.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BENELUX - Prejudiciële geschillen

Art. 248, tweede lid

F.94.0010.N 7 maart 1997 AC nr. ...

Geen schending van het beginsel van behoorlijk bestuur kan worden afgeleid uit de enkele omstandigheid dat een belastingplichtige wiens belastbare inkomsten bij gebrek aan bewijskrachtige gegevens door het bestuur op grond van het bepaalde in artikel 248, tweede lid, W.I.B., worden vastgesteld, uit het feit dat zijn aangifte voor het aanslagjaar in kwestie reeds was ingediend op het tijdstip dat de tevoren vastgestelde forfaitaire grondslagen van aanslag in overleg met de betrokken bedrijfsgroepering zijn gewijzigd, niet het recht put om zijn belastbare bedrijfsinkomsten te zien bepalen op basis van eerder vastgestelde forfaitaire grondslagen van aanslag.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 251

F.06.0047.F 5 oktober 2007 AC nr. 456

De curator van de gefailleerde eigenaar van een onroerend goed, behoort niet tot de schuldenaars van de onroerende voorheffing die in artikel 251 van het Wetboek der Inkomstenbelastingen 1992 worden opgesomd, aangezien de curator geen enkel zakelijk recht heeft op het onroerend goed van de gefailleerde, maar de rechten en verplichtingen betreffende dat goed op zich neemt op grond van de beheersbevoegdheden die de wet hem toekent ten gevolge van de beslissing tot ontneming van het beheer aan de gefailleerde.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

F.03.0027.N 17 november 2005 AC nr. 606

Belastingverhogingen zijn geen inkomsten of andere gegevens die, wanneer het bestuur voornemens is ze in de plaats te stellen van de aangegeven of erkende inkomsten of andere gegevens, het voorwerp moeten uitmaken van een bericht van wijziging.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Wanneer na een eerder bericht van wijziging de administratie opnieuw tot een andere wijziging van de aangifte wil overgaan, omdat zij nieuwe of betere redenen tot wijziging heeft ontdekt, moet zij de belastingplichtige daartoe andermaal van in kennis stellen door middel van een bericht van wijziging; de kennisgeving van een nieuw bericht van wijziging is evenwel niet vereist, wanneer de in een eerder bericht voorgestelde aanslagbasis verminderd wordt en daarvoor uitsluitend rekening wordt gehouden met de opmerkingen van de belastingplichtige zonder dat de methode en de grondslagen van de berekening gewijzigd worden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

F.00.0001.N 7 februari 2002 AC nr. 91

De belastingverhoging moet het voorwerp niet uitmaken van een bericht van wijziging van aangifte en de kennisgeving ervan, voorafgaandelijk aan de inkohiering, wordt door geen wettelijke of reglementaire bepaling aan het bestuur opgelegd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

De belastingverhoging moet het voorwerp niet uitmaken van een bericht van wijziging van aangifte en de kennisgeving ervan, voorafgaandelijk aan de inkohiering, wordt door geen wettelijke of reglementaire bepaling aan het bestuur opgelegd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.96.0080.N 17 februari 2000 AC nr. ...

Het bericht van wijziging van aangifte dat aan de belastingplichtige wordt toegestuurd wanneer de administratie voornemens is andere inkomsten en andere gegevens in de plaats te stellen van die welke zijn aangegeven of schriftelijk erkend, moet de redenen van de toegepaste belastingverhoging niet meedelen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.97.0017.F 8 december 1997 AC nr. ...

Art. 251 W.I.B. (1964) wordt geschonden door het arrest van het hof van beroep, waarin wordt vastgesteld dat de gewestelijke directeur erkend heeft dat de administratie bij de vaststelling van de oorspronkelijke aanslag ten onrechte verzuimd had de voorafbetalingen van de belastingplichtige in aanmerking te nemen en waarin beslist wordt dat de directeur die aanslag heeft kunnen handhaven, gelet op de bijkomende inkomsten die vermeld zijn in het bericht van wijziging dat na die aanslag ter kennis van de belastingplichtige is gebracht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

F.95.0031.N 16 oktober 1997 AC nr. ...

Het bericht van wijziging van de aangifte, in de zin van artikel 251 W.I.B., voldoet aan de vereisten van de wet als de belastingplichtige in staat is gesteld de gegevens en redenen te onderzoeken en te betwisten, die door de administratie zijn aangevoerd tot staving van de voorgenomen wijziging.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

F.96.0094.F 27 maart 1997 AC nr. ...

Wanneer het bestuur artikel 251 W.I.B. (1964) toepast, moet het alleen de redenen vermelden die naar zijn mening, de wijziging van het aangegeven inkomstencijfer wettigen; in dat stadium wil de administratieve procedure de belastingplichtige enkel inlichten over de wijziging die het bestuur wil aanbrengen in de aangifte, zodat hij die wijziging kan aannemen of betwisten; de feitenrechter beoordeelt zulks in feite en derhalve op onaantastbare wijze.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

F.94.0029.N 3 januari 1997 AC nr. ...

In geval van gezamenlijke aanslag van de echtgenoten moet het bericht van wijziging van de aangifte aan iedere echtgenoot ter kennis worden gebracht; wanneer het bericht van wijziging slechts aan één echtgenoot werd verstuurd, is de procedure evenwel niet onregelmatig als voldoende vaststaat dat de andere echtgenoot tijdig kennis kreeg van het bericht en van zijn inhoud.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

In geval van gezamenlijke aanslag van de echtgenoten, die op naam van het gezinshoofd wordt vastgesteld, moet het bericht van wijziging van de aangifte niet tevens worden gestuurd aan de echtgenoot-niet gezinshoofd die met het gezinshoofd samenwoont.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Art. 251, derde lid

F.06.0046.N 22 november 2007 AC nr. 576

Om na te gaan of de belastingadministratie bij het vestigen van de aanslag na de verzending van een bericht van wijziging de termijn van één maand heeft laten verstrijken, dient het tijdstip van de vestiging van de aanslag in aanmerking worden genomen, en niet het tijdstip waarop de instructie tot de wijzigende aanslag naar de mechanografische dienst werd gestuurd (1). (1) Zie Cass., 12 jan. 1989, AR F.903.F, A.C., 1988-89, nr 282.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

Art. 257

F.96.0089.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

De belastingplichtige die regelmatig van ambtswege is aangeslagen, heeft het recht de aanslag te doen nietig verklaren, indien hij bewijst dat de belastbare grondslag willekeurig is vastgesteld omdat de administratie een rechtsdwaling heeft begaan of zich op onjuiste feiten heeft gebaseerd of nog uit juiste feiten niet te verantwoorden gevolgtrekkingen heeft afgeleid.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

F.96.0092.F 15 september 1997 AC nr. ...

In geval van aanslag van ambtswege omvat het bewijs van het juiste bedrag van de belastbare inkomsten het bewijs van het juiste bedrag van de bruto-inkomsten en van het juiste bedrag van de aftrekbare bedrijfslasten en -uitgaven; de belastingplichtige, die alleen bepaalde bedrijfslasten of -uitgaven bewijst, levert niet het bewijs van het juiste bedrag van zijn belastbare inkomsten.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

F.96.0019.F 12 december 1996 AC nr. ...

De belastingplichtige die regelmatig van ambtswege is belast, heeft het recht de aanslag te doen nietig verklaren, indien hij bewijst dat de belastbare grondslag willekeurig is vastgesteld omdat het bestuur een rechtsdwaling heeft begaan of op onjuiste feiten heeft gesteund of nog uit juiste feiten niet te verantwoorden gevolgtrekkingen heeft afgeleid; de omstandigheid dat het bestuur aan de belastingplichtige gedeeltelijke ontlasting heeft verleend impliceert op zich niet dat de aanslag op onjuiste feiten berustte.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

Art. 259

F.98.0083.F 29 oktober 1999 AC nr. ...

Wanneer de verschuldigde belasting, ongeacht het bedrag, hoger is dan de belasting m.b.t. de belastbare inkomsten en de andere gegevens die vermeld staan in de daartoe bestemde rubrieken van een aangifteformulier dat naar vorm en termijn regelmatig is, mag het bestuur, binnen de bij artikel 259, eerste lid, W.I.B. (1964) bepaalde buitengewone aanslagtermijn, niet alleen de aanvullende belasting heffen, d.w.z. de belasting die hoger is dan die m.b.t. de inkomsten en de andere in de aangifte vermelde gegevens, maar ook de gehele door de belastingplichtige verschuldigde belasting.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.95.0102.F 21 november 1996 AC nr. ...

De administratie kan een aanslag wijzigen op grond van inkomsten die in een niet gedateerde noch ondertekende bijlage bij een belastingaangifte zijn vermeld, terwijl zij eerst geen acht had geslagen op die bijlage, zelfs indien zij, in de loop van de vorige jaren, reeds bij de inkohiering van de aanslag met op dezelfde wijze vermelde inkomsten rekening had gehouden.~

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Art. 259, eerste en tweede lid

F.06.0089.N 18 oktober 2007 AC nr. 492

De belasting of aanvullende belasting mag worden gevestigd gedurende vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd waarvoor de belasting is verschuldigd in geval van inbreuk op de bepalingen van dat wetboek gedaan met bedrieglijk opzet; de omstandigheid dat het bestuur een belastingverhoging toepast van slechts 20 pct. gelet op de concrete omstandigheden van de zaak impliceert niet noodzakelijk dat de belastingplichtige niet gehandeld heeft met bedrieglijk opzet en dat de rechter dit bedrieglijk opzet niet mag vaststellen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.98.0077.N 14 oktober 1999 AC nr. ...

Voor de verlenging van de aanslagtermijn met twee jaar in geval van inbreuk op de bepalingen van het W.I.B. of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, gedaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden, is niet vereist dat de inbreuk, gedaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden, vastgesteld is tijdens de gewone aanslagtermijn van artikel 259, eerste lid, W.I.B.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 259, eerste lid

F.98.0043.N 3 november 2000 AC nr. ...

De buitengewone aanslagtermijn van drie jaar, gesteld in artikel 259, eerste lid, W.I.B. 1964, is toepasselijk wanneer de belastingplichtige van zijn brutoinkomsten lasten heeft afgetrokken waarvan niet is aangetoond dat zij mochten worden afgetrokken en hierdoor de belastbare inkomsten hoger zijn dan uit de aangifte blijkt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Wanneer het bestuur een bijkomende aanslag vestigt overeenkomstig artikel 259, eerste lid W.I.B. 1964, moet het rekening houden met alle gegevens die wettelijk voorhanden zijn om de juiste aanslag te bepalen en kan het hierbij ook een eerder begane materiële vergissing rechtzetten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.99.0093.N 13 oktober 2000 AC nr. ...

De buitengewone aanslagtermijn van drie jaar waarover de administratie beschikt niet alleen bij niet-aangifte of laattijdige overlegging van aangifte, maar ook wanneer de verschuldigde belasting hoger is dan de belasting met betrekking tot de belastbare inkomsten en de andere gegevens vermeld in een regelmatige ingevuld aangifteformulier, is toepasselijk wanneer blijkt dat er inkomsten bestaan die niet zijn aangegeven omdat de belastingplichtige van zijn brutoinkomsten lasten heeft afgetrokken waarvan hij niet heeft aangetoond dat zij werkelijk bestaan (1). (1) Cass. 30 nov. 1989, AR F.1026.F, A.C., nr 210; Cass. 7 maart 1997, AR F.94.0010.N, nr 130.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.97.0053.N 2 september 1999 AC nr. ...

Wanneer de aangifte laattijdig is overgelegd kan het betuur de belasting of de aanvullende belasting vestigen gedurende drie jaar vanaf 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd waarvoor de belasting verschuldigd is, zelfs indien het bestuur reeds een aanslag had gevestigd op basis van de gegevens van de laattijdige aangifte.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.94.0010.N 7 maart 1997 AC nr. ...

De aanslagtermijn van drie jaar vastgesteld bij artikel 259, eerste lid, W.I.B. (1964), geldt niet alleen bij niet-aangifte of bij laattijdige overlegging van aangifte, maar ook wanneer de verschuldigde belasting hoger is dan de belasting met betrekking tot de belastbare inkomsten en de andere gegevens vermeld in de daartoe bestemde rubrieken van een aangifteformulier dat voldoet aan de vorm- en termijnvereisten, gesteld hetzij bij de artt. 214 tot 218, hetzij bij ter uitvoering van artikel 220 genomen bepalingen: hiertoe is niet vereist dat de hogere belasting voortvloeit uit een handeling of nalatigheid van de belastingplichtige bij het invullen van het aangifteformulier.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 259, tweede lid

F.98.0101.F 29 oktober 1999 AC nr. ...

De buitengewone driejarige aanslagtermijn wordt met twee jaar verlengd in geval van inbreuk op de bepalingen van het W.I.B. (1964) of van ter uitvoering ervan genomen besluiten, gedaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden; hoewel het bewijs van die voorwaarden voor die verlenging van de buitengewone aanslagtermijn door het bestuur moet worden geleverd, volgt noch uit artikel 259, tweede lid, van het voornoemd wetboek, noch uit enig andere wettelijke bepaling dat het bestuur dat bewijs moet leveren alvorens de belasting of de aanvullende belasting binnen de aldus verlengde termijn vast te stellen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 25bis

F.03.0019.F 2 september 2004 AC nr. 378

De beslissing van het arrest om toepassing te maken van artikel 25bis W.I.B. (1964) is niet naar recht verantwoord door de overweging dat uit het onderzoek van de boekhouding van de belastingplichtige een meerwaarde is gebleken die een onderwaardering van belastbare activa vormt, op grond dat een bankrekening van die belastingplichtige gecrediteerd werd met een voorschot op de verkoopprijs van een onroerend goed dat betaald werd ter uitvoering van een voorlopige koopovereenkomst.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

Art. 26, eerste lid en 2°

F.01.0060.F 16 januari 2003 AC nr. 34

Om na te gaan of de werknemer die van zijn werkgever een koopoptie op aandelen van de vennootschap krijgt, een belastbaar voordeel van allerlei aard in de zin van artikel 26, eerste lid, W.I.B. (1964) ontvangt, moet men zich op het tijdstip van de toekenning van die optie plaatsen en niet op het tijdstip dat zij door die werknemer wordt opgenomen (1). (1) Zie Cass, 4 feb. 2002, A.R. S.00.0022.N, nr. ...; A. HAELTERMAN, "Belastbaarheid van de belastbare optie", T.F.R., 1988/3, p. 160.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

F.96.0016.N 16 april 1999 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van de appelrechters, die na onaantastbaar te hebben aangenomen dat de studietoelagen betaald door een derde aan de kinderen van werknemers, die tewerkgesteld zijn bij een welbepaalde werkgever, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks ten goede kwamen van voormelde werknemers, oordelen dat de toegekende voordelen voor deze werknemers geen belastbare voordelen van alle aard zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Art. 26, laatste lid

F.93.0098.N 2 december 1994 AC nr. ...

Tot de bezoldiging van de werknemer behoren niet de vergoedingen die hij van zijn werkgever ontvangt als terugbetaling van uitgaven eigen aan de werkgever; die vergoedingen kunnen niet van de bedrijfsuitgaven van de werknemer afgetrokken worden.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 260

F.02.0061.N 20 mei 2005 AC nr. 288

Wanneer het hof van beroep aanneemt dat de betwiste aanslag om een andere reden dan verjaring nietig is en aldus het bestaan en het bedrag van de eventuele belastingschuld niet kan vaststellen, en impliciet aanneemt dat de betaalde voorafbetalingen en de onroerende voorheffing zullen kunnen worden verrekend bij het vestigen van een nieuwe aanslag, kan dit hof geen terugbetaling bevelen van de ingehouden voorafbetalingen en de betaalde onroerende voorheffing (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.02.0002.N 12 februari 2004 AC nr. 80

Het door artikel 260 W.I.B. (1964) gestelde vereiste dat, na de nietigverklaring van de aanslag, de nieuwe aanslag moet gevestigd worden op grond van dezelfde belastingelementen - zijnde alle positieve en negatieve materiële elementen die de belastbare grondslag vormen - sluit de mogelijkheid tot hertaxatie uit in de gevallen waarin de oorspronkelijke aanslag werd vernietigd omdat deze aanslag steunt op onjuiste gegevens die willekeurig werden vastgesteld (1). (1) Zie Cass., 28 nov. 1961, Pas., 1961, I, 404; 16 mei 2003, F.01.0081.N, www.cass.be, met concl. adv.-gen. m.o. D. THIJS.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.01.0081.N 16 mei 2003 AC nr. 304

De vestiging van een nieuwe aanslag bij toepassing van artikel 260 W.I.B. ter vervanging van een niet met toepassing van een verjaringsregel nietig verklaarde aanslag, maakt een verplichting uit in hoofde van de administratie zodra de daartoe gestelde voorwaarden vervuld zijn, aangezien het de administratie niet vrij staat af te zien van de invordering van verschuldigde belastingen (1). (1) Zie Cass., 5 sept. 1967, A.C., 1968, 23; Cass., 3 maart 1970, A.C., 1970, 613; Cass., 4 dec. 1987, AR F.1330.N, A.C., 1987-88, nr 210.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.98.0126.N 15 september 2000 AC nr. ...

Wanneer een aanslag nietig is verklaard omdat hij niet werd gevestigd overeenkomstig een wettelijke regel, met uitzondering van een regel betreffende de verjaring, met name omdat hij onder een verkeerde gemeente werd gevestigd, kan de administratie, zelfs wanneer de voor het vestigen van de aanslag gestelde termijn reeds verstreken is, ten name van dezelfde belastingschuldige, op grond van dezelfde belastingselementen of een gedeelte ervan, binnen welbepaalde termijnen een nieuwe aanslag vestigen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.96.0006.N 16 april 1999 AC nr. ...

Wanneer het hof van beroep anneemt dat de aanslag om een andere reden dan prescriptie nietig is en aldus het bestaan en het bedrag van de eventuele belastingsschuld niet kan vaststellen maar aanneemt dat de betaalde bedrijfsvoorheffing zal kunnen verrekend worden bij het vestigen van een vervangende aanslag, kan dit hof geen terugbetaling bevelen van de ingehouden bedrijfsvoorheffing.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.95.0056.N 19 februari 1998 AC nr. ...

Het hof van beroep dat, onder voorbehoud van de schending van een verjaringsregel, aanneemt dat de aanslag niet regelmatig is totstandgekomen en derhalve geen uitspraak kan doen over het bestaan en het bedrag van de belastingschuld, is niet verplicht te beslissen dat de gestorte voorheffingen of voorafbetalingen door het bestuur behouden worden als voorschot op een nieuwe eventuele aanslag.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 262, § 1, 3°

F.93.0130.N 9 mei 1996 AC nr. ...

De mogelijkheid van de administratie om de belasting of de aanvullende belasting te vestigen, zelfs nadat de in artikel 259 W.I.B. (1964) bepaalde termijn verstreken is, wanneer een rechtsvordering uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven in één der vijf jaren voor het jaar waarin de vordering is ingesteld, strekt zich niet uit tot de belastbare inkomsten die niet werden aangegeven in het jaar waarin de rechtsvordering werd ingesteld of in het daaropvolgend jaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 263

F.01.0083.F 7 november 2003 AC nr. 563

In de zin van artikel 263 W.I.B. (1964) omvat de term "voorziening" het cassatieberoep in strafzaken; de termijn van twaalf maanden, waarbinnen de belasting moet worden vastgesteld wanneer een rechtsvordering uitwijst dat tijdens één der vijf jaren vóór het jaar waarin de vordering is ingesteld, belastbare inkomsten niet zijn aangegeven, begint niet te lopen op de dag van de uitspraak van de rechterlijke beslissing betreffende voornoemde rechtsvordering, maar wel bij het verstrijken van de termijn om cassatieberoep in te stellen (Impliciet) (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 263, § 1, 3°

F.03.0025.N 9 juni 2005 AC nr. 329

Onder rechtsvordering in de zin van artikel 263, § 1, 3°, van het W.I.B. (1964), die de administratie toelaat de belasting of de aanvullende belasting te vestigen zelfs nadat de in artikel 259, W.I.B. (1964) bepaalde termijn is verstreken, wordt onder meer de strafvordering verstaan; de strafvordering is ingesteld in de zin van dezelfde bepaling wanneer het openbaar ministerie een opsporingsonderzoek instelt of de onderzoeksrechter vordert (1). (1) Cass., 14 okt. 1987, AR 5836, A.C., 1987-88, nr 92; Cass., 9 mei 1996, AR F.93.0130.N, A.C., 1996, nr 164; Cass., 21 feb. 2003, AR F.01.0011.N, www.cass.be

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.01.0011.N 21 februari 2003 AC nr. 125

Onder rechtsvordering in de zin van artikel 263, § 1, 3°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1964), die de administratie toelaat de belasting of de aanvullende belasting te vestigen zelfs nadat de in artikel 259 W.I.B. (1964) bepaalde termijn is verstreken, wordt onder meer de strafvordering verstaan; die rechtsvordering is ingesteld in de zin van dezelfde bepaling wanneer het openbaar ministerie een opsporingsonderzoek instelt of de onderzoeksrechter vordert (1). (1) Cass., 9 mei 1996, AR nr F.93.0130.N, A.C., 1996, nr 164; Cass., 14 okt. 1987, AR nr 5836, A.C., 1987-88, nr 92.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.97.0052.N 2 september 1999 AC nr. ...

De bepaling dat de belasting of de aanvullende belasting mag worden gevestigd, zelfs nadat de in artikel 259 van het Wetboek van inkomstenbelastingen bepaalde termijn is verstreken ingeval een rechtsvordering uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven in één van de vijf jaren voor het jaar waarin de vordering is ingesteld, houdt niet in dat uit de rechtsvordering zelf het bestaan van niet-aangegeven belastbare inkomsten volgt; het volstaat dat de rechtsvorderng feiten aan het licht brengt die het bestuur toelaten om met de wettelijke bewijsmiddelen waarover het beschikt, zoals tekenen en indiciën, te bewijzen dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.94.0062.N 2 mei 1997 AC nr. ...

Wanneer een rechtsvordering uitwijst dat in een der vijf jaren vóór dat van het instellen van de vordering belastbare inkomsten niet zijn aangegeven, mag de administratie krachtens artikel 263, § 1, 3° W.I.B. (1964) een belasting of een aanvullende belasting vestigen zonder dat vereist is dat uit de rechtsvordering zelf het bewijs van het niet-aangeven van belastbare inkomsten blijkt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.93.0130.N 9 mei 1996 AC nr. ...

Onder rechtsvordering in de zin van artikel 263, § 1, 3°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964), die de administratie toelaat de belasting of de aanvullende belasting te vestigen zelfs nadat de in artikel 259 W.I.B. (1964) bepaalde termijn is verstreken, wordt onder meer de strafvordering verstaan; die rechtsvordering is ingesteld in de zin van dezelfde bepaling wanneer het openbaar ministerie een opsporingsonderzoek instelt of de onderzoeksrechter vordert.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.95.0026.F 26 januari 1996 AC nr. ...

De inkomsten die na het verstrijken van de in artikel 259 W.I.B. (1964) bepaalde termijn kunnen worden belast ingeval een rechtsvordering uitwijst dat er inkomsten niet werden aangegeven, zijn die welke niet zijn aangegeven in één der vijf jaren vóór het jaar waarin de vordering is ingesteld.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 263, § 1, 3° en § 2, 3°

F.13.0037.N 12 december 2014 AC nr. 784

De termijn van 12 maanden bepaald in artikel 263, §2, 3°, WIB64 begint slechts te lopen vanaf de datum waarop tegen de beslissing over de strafvordering geen verzet of voorziening meer open staat en over alle onderdelen van deze vordering definitief werd beslist; wanneer aldus de strafvordering tegen meerdere personen werd ingesteld, begint de termijn niet te lopen zolang een verzet of voorziening mogelijk is door een of meerdere van de betrokkenen en dit verzet of deze voorziening van invloed kan zijn op de vaststelling van het bestaan of de omvang van de niet aangegeven inkomsten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.12.0086.N 17 oktober 2013 AC nr. ...

Artikel 263, §1, 3°, WIB64 sluit uit dat de administratie een belasting of aanvullende belasting zou vestigen voor belastbare inkomsten, die niet werden aangegeven meer dan vijf jaar vóór het jaar waarin de rechtsvordering, waaruit de niet-aangifte blijkt, is ingesteld; het laat de administratie wel toe, binnen de verlengde termijn, ook de inkomsten te belasten, die na het instellen van de rechtsvordering niet werden aangegeven en waarvan het bestaan door de rechtsvordering aan het licht is gebracht (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.02.0009.N 1 oktober 2004 AC nr. 446

Door voor te schrijven dat de nieuwe aanslag dient te worden gevestigd binnen twaalf maanden, met ingang van de datum waarop tegen de beslissing over de rechtsvordering geen verzet of voorziening meer kan worden ingesteld, legt artikel 263, § 2 W.I.B. (1964) de uiterste datum vast waarvoor de aanslag, op straffe van verval, dient te worden gevestigd; die bepaling verbiedt de administratie evenwel niet die aanslag te vestigen vanaf het ogenblik waarop de rechtsvordering het bestaan van niet aangegeven of bewimpelde inkomsten uitwijst, zelfs vóór de vermelde termijn is beginnen lopen (1). (1) Cass., 17 okt. 1985, AR F.684.F, A.C., 1985-86, nr 105.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 263, § 1, 4°

F.95.0003.N 20 november 1997 AC nr. ...

De inkomsten die na het verstrijken van de in artikel 259 W.I.B. bepaalde termijn kunnen worden belast ingeval bewijskrachtige gegevens uitwijzen dat er inkomsten niet werden aangegeven, zijn deze die niet werden aangegeven in de loop van één der vijf jaren vóór het jaar waarin de administratie kennis kreeg van die gegevens: bedoelde termijn van vijf jaar begint te lopen vanaf het jaar waarin de inkomsten moesten worden aangegeven en niet vanaf het jaar van het verkrijgen van die inkomsten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 263, § 2, 3°

F.03.0025.N 9 juni 2005 AC nr. 329

De termijn van twaalf maanden waarover de administratie krachtens artikel 263, § 2, 3°, van het W.I.B. (1964) beschikt om de belasting of de aanvullende belasting te vestigen in geval een strafvordering uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven, begint slechts te lopen vanaf de datum waarop tegen de beslissing over de bij de rechter aanhangig gemaakte strafvordering geen verzet of voorziening meer kan worden ingediend; wanneer de strafvordering gepaard gaat met een burgerlijke partijstelling en de aan het licht gekomen elementen zowel blijken uit de strafrechtelijke en civielrechtelijke gegevens van het correctioneel vonnis, verhindert de omstandigheid dat tegen het vonnis op één van de twee gebieden nog een verzet of voorziening mogelijk is, dat de termijn zou ingaan (1). (1) Cass., 21 feb. 2003, AR F.01.0011.N, www.cass.be

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.01.0011.N 21 februari 2003 AC nr. 125

De termijn van twaalf maanden waarover de administratie krachtens artikel 263, § 2, 3°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1964) beschikt om de belasting of de aanvullende belasting te vestigen in geval een strafvordering uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven, begint slechts te lopen vanaf de datum waarop tegen de beslissing over de bij de rechter aanhangig gemaakte strafvordering geen verzet of voorziening meer kan worden ingediend; wanneer de strafvordering gepaard gaat met een burgerlijke partijstelling en de aan het licht gekomen elementen zowel blijken uit de strafrechtelijke en civielrechtelijke gegevens van het correctioneel vonnis, verhindert de omstandigheid dat tegen het vonnis op één van de twee gebieden nog een verzet of voorziening mogelijk is, dat de termijn zou ingaan.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 265

F.97.0107.F 29 juni 1998 AC nr. ...

Voor de belastingwet bestaan er, inzake inkomstenbelastingen, geen onherroepelijk vastgestelde toestanden voordat het aanslagjaar is afgesloten.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Art. 267

F.97.0038.N 6 oktober 2000 AC nr. ...

Concl. adv.-gen. m.o. THIJS, cass., 6 oktober 2000, AR F.97.0038.N, nr ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Om rechtsgeldig te zijn, moet het bezwaar dat belastingplichtige krachtens artikel 267 van het W.I.B. 1964 kan indienen bij de directeur der directe belastingen, ondertekend zijn, gezien de ondertekening een essentieel bestanddeel is van het bezwaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.98.0105.N 11 juni 1999 AC nr. ...

Alleen de belastingplichtige, wiens bezwaar tegen het bedrag van de te zijnen name gevestigde aanslag werd afgewezen, kan tegen de uitspraak van de directeur der belastingen een voorziening instellen bij het hof van beroep.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.95.0044.F 1 december 1995 AC nr. ...

Krachtens artikel 267 W.I.B. kan alleen "de belastingplichtige" de aanslag die te zijnen name is gevestigd op grond van zijn inkomsten, bestrijden door het indienen van een bezwaarschrift; dat recht is persoonlijk en komt niet toe aan derden op wier naam de aanslag niet is vastgesteld, ook al is één van die derden de feitelijk gescheiden echtgenoot van de "belastingplichtige", en ook al kan de belasting op de inkomsten van zijn echtgenoot ingevorderd worden op zijn eigen goederen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.93.0021.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Ontvankelijk is een bezwaar in de zin van artikel 267 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) gericht tegen de inning van de bedrijfsvoorheffing, zodra het bedrag van de belastingschuld vaststaat.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.93.0019.N 19 mei 1995 AC nr. ...

Krachtens artikel 267 W.I.B. kan alleen de belastingplichtige de aanslag die te zijnen name is gevestigd op grond van zijn inkomsten, bestrijden door het indienen van een bezwaarschrift; dat recht is persoonlijk en komt niet toe aan derden op wier naam de aanslag niet is gevestigd, ook al kunnen die derden tot de belastingschuld van degene op wiens naam de aanslag is gevestigd, gehouden zijn.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Krachtens artikel 267 W.I.B. kan alleen de belastingplichtige de aanslag die te zijnen name is gevestigd op grond van zijn inkomsten, bestrijden door het indienen van een bezwaarschrift; dit recht is persoonlijk en komt niet toe aan derden op wier naam de aanslag niet is gevestigd, ook al is die derde de feitelijk gescheiden echtgenoot van de belastingplichtige en kan de invordering van de belastingen in verband met de inkomsten van haar echtgenoot op haar goederen worden vervolgd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Art. 268

F.02.0076.N 19 november 2004 AC nr. 558

Wanneer een regelmatig ingediend bezwaarschrift tegen de supplementaire aanslag werd uitgebreid tot de eerder gevestigde aanslag mag de directeur meer ontheffen dan het bedrag van de aanvullende inkohiering (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Art. 27, § 2, 2°

F.94.0053.F 12 januari 1995 AC nr. ...

Een werkend vennoot in een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid aan wie als dusdanig als bedrijfsinkomsten belastbare voordelen in natura kunnen worden toegekend, is onder meer hij die in die vennootschap geld heeft belegd en er werkelijk en bestendig werkt om een kapitaal dat hem ten dele toebehoort, te doen opbrengen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Art. 272

F.00.0058.F 4 januari 2002 AC nr. 7

De beslissing dat een bij aangetekende brief ingediend bezwaarschrift tegen de litigieuze aanslagen niet voldoet aan de in artikel 272 W.I.B. (1964) gestelde motiveringsvereisten en dus geen bezwaar is in de zin van die bepalingen, is niet naar recht verantwoord aangezien dat bezwaarschrift een duidelijk omschreven betwisting van die aanslagen inhoudt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

F.98.0091.N 23 april 1999 AC nr. ...

Wanneer kennis gegeven wordt van de aanslag bij middel van een dwangbevel, moet niet vermeld worden vanaf welk ogenblik de termijn van bezwaar ingaat noch aan wie een eventueel bezwaar moet worden gericht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.95.0027.N 4 juni 1998 AC nr. ...

De door de wet bepaalde termijn om een bezwaarschrift in te dienen is een vervaltermijn, welke behoudens overmacht niet kan worden verlengd: het arrest dat, zonder vast te stellen dat de belastingschuldige door overmacht verhinderd is geweest een regelmatig bezwaarschrift binnen deze termijn in te dienen, en het buiten bedoelde termijn ingediende bezwaar tijdig verklaart wegens een schending van een beginsel van behoorlijk bestuur door de administratie der directe belastingen, is derhalve niet naar recht verantwoord.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.95.0103.F 16 januari 1997 AC nr. ...

De termijn waarbinnen het bezwaarschrift op straffe van verval moet worden ingediend, begint te lopen vanaf de dag na de datum van de werkelijke verzending van het aanslagbiljet als die verzending regelmatig is; die datum is, behoudens bewijs van het tegendeel, de op het aanslagbiljet vermelde verzendingsdatum.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

De aanslagbiljetten moeten worden verzonden bij een ter post aangetekend schrijven, wanneer zij belastingen betreffen die minstens 1.000 fr. in hoofdsom bereiken, exclusief de bij wijze van straf gevorderde geldboeten en verhogingen; wanneer de verzending van het aanslagbiljet bij gewone brief is gedaan of wanneer het bestuur niet aantoont dat zij bij aangetekend schrijven is gedaan en de belastingplichtige aanvoert dat hij het aanslagbiljet niet heeft ontvangen, kan dat bezwaar alleen laattijdig worden verklaard als het bestuur aantoont dat de belastingplichtige een aanslagbiljet heeft ontvangen; de belastingplichtige die erkent dat hij het aanslagbiljet heeft ontvangen, zij het op een tijdstip dat zo lang na de op dat stuk vermelde verzendingsdatum lag dat zijn recht om bezwaar in te dienen niet binnen de bij de wet bepaalde termijn kon worden uitgeoefend, en de administratie het tegendeel niet bewijst, heeft recht op een verlenging van die termijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Art. 276

F.00.0020.N 27 juni 2002 AC nr. 393

Artikel 276 W.I.B. (1964) verleent aan de directeur der directe belastingen of de door hem gedelegeerde ambtenaar geen rechtsprekende functie nu hij over de bezwaarschriften beslist in zijn hoedanigheid van administratieve overheid ook in geschillen betreffende de aanslagjaren voor het jaar 1999 (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, nr 67/98, 10 juni 1998, B.S., 12 september 1998.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.94.0068.F 23 maart 1995 AC nr. ...

De directeur van de belastingen die uitspraak doet over de door de belastingschuldige aangevoerde bezwaren kan, om eigen redenen, de aanslag handhaven op grond van materiële gegevens die de taxatieambtenaar in aanmerking had genomen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Beslissing van de directeur

Art. 276, derde lid

F.97.0084.N 25 mei 2000 AC nr. ...

De kennisgeving van de beslissing van de directeur der belastingen geschiedt bij ter post aangetekende brief aan de belastingschuldige; indien de belastingschuldige keuze van woonplaats heeft gedaan, heeft de directeur der belastingen de mogelijkheid om te betekenen, hetzij aan de woonplaats van de belastingschuldige zelf, hetzij aan de door de belastingschuldige gekozen woonplaats.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Art. 276, eerste lid

F.99.0003.F 17 december 2001 AC nr. ...

Art. 98 W. 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, krachtens hetwelk de directeur van de belastingen of de door hem gedelegeerde ambtenaar in zijn hoedanigheid van administratieve overheid, beslist over de bezwaarschriften van de belastingschuldigen tegen aanslagen in de inkomstenbelastingen, is van interpretatieve aard.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Beslissing van de directeur

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

C.97.0236.F 26 juni 1998 AC nr. ...

De directeur van de belastingen of de door hem afgevaardigde ambtenaar die uitspraak doet over een bezwaar tegen een aanslag in de personenbelasting verricht een rechtsprekende handeling.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Belastingzaken

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

F.96.0010.F 21 november 1996 AC nr. ...

Het algemeen beginsel van het recht op een onpartijdige rechter wordt miskend door het arrest dat de exceptie van nietigheid verwerpt die is opgeworpen tegen de beslissing van de door de directeur van de belastingen gedelegeerde ambtenaar die uitspraak doet over het bezwaar van een belastingplichtige, terwijl hij vroeger, als inspecteur die belast was met de behandeling van het bezwaar, de directeur een desbetreffend schriftelijk verslag heeft bezorgd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Beslissing van de directeur

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 276, tweede lid

F.99.0003.F 17 december 2001 AC nr. ...

De directeur van de belastingen die uitspraak doet over de door de belastingschuldige aangevoerde bezwaren kan, om eigen redenen, de aanslag handhaven op grond van materiële gegevens die de taxatieambtenaar in aanmerking had genomen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Beslissing van de directeur

F.95.0033.N 4 juni 1998 AC nr. ...

De directeur der belastingen, die uitspraak doet over de door de belastingschuldige aangevoerde bezwaren, past geen door de wet verboden compensatie toe tussen een rechtmatig bevonden ontlasting en een ontoereikendheid van aanslag die zou zijn vastgesteld, wanneer hij op eigen redenen de aanslag gedeeltelijk handhaaft op grond van dezelfde materiële elementen die de taxatieambtenaar in aanmerking had genomen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Beslissing van de directeur

Art. 277, § 1

F.02.0010.F 11 juni 2004 AC nr. 318

Art. 309, eerste lid, 2°, W.I.B. (1964), thans artikel 419, eerste lid, 3°, W.I.B. (1992), vóór de wijziging ervan bij artikel 44 van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, schendt de artt. 10 en 11 Gw. in zoverre het van toepassing is op een ambtshalve ontheffing verleend door de gewestelijk directeur der belastingen (1). (1) Grondwettelijk Hof, 4 feb. 2004, nr. 23/2004, B.S. 30 april 2004 (2de uitg.).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

- GRONDWET - Art. 10

F.02.0081.F 23 januari 2004 AC nr. 41

Er is sprake van dubbele belasting wanneer op dezelfde inkomsten verscheidene aanslagen zijn gevestigd waarvan de ene de andere wettelijk uitsluit (1). (1) Cass., 14 jan 1999, AR F.98.0067.F, nr 25; 20 april 1990, AR F.1767.N, nr 491.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

De materiële vergissing is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting omtrent het bestaan van materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist (1). (1) Cass., 2 dec. 1999, AR P.96.0072.F, nr 651; 10 nov. 1997, AR F.97.0013.F, nr 463.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.99.0101.N 26 januari 2001 AC nr. ...

Bij dubbele belasting moet de rechter vaststellen welke aanslag onwettig is gevestigd, vooraleer ontheffing ervan te verlenen (1). (1) Cass., 14 jan. 1999, AR F.98.0067.F, nr 25 - Antw. min.Fin. op parl. vraag nr 142 van 30/06/1992, Bull.Bel., nr 722, 3452 - Comm. W.I.B. 1992, 376/11.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

Er is sprake van dubbele belasting, wanneer op dezelfde inkomsten meerdere aanslagen gevestigd zijn, waarvan de ene de andere uitsluit (1). (1) Cass., 14 jan. 1999, AR F.98.0067.F, nr 25 - Comm. W.I.B. 1992, 376/10.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.96.0049.N 2 december 1999 AC nr. ...

De materiële vergissing waarvoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijnen bepaald bij artikel 277 W.I.B. ambtshalve ontheffing kan verlenen, is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting omtrent het bestaan van materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.96.0072.N 2 december 1999 AC nr. ...

De directeur der belastingen of de door hem gedelegeerde ambtenaar kan ambtshalve ontheffing verlenen van de overbelastingen die blijken uit afdoende bevonden nieuwe bescheiden of feiten waarvan het laattijdig overleggen of aanvoeren door de belastingschuldige wordt verantwoord door wettige redenen : gelden alleen als nieuwe feiten of bescheiden, die welke een bewijs kunnen opleveren dat voordien niet is geleverd en die de belastingplichtige niet kon overleggen of aanvoeren voordat de termijnen van bezwaar of beroep waren verstreken.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.98.0028.N 2 december 1999 AC nr. ...

De materiële vergissing waarvoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijn bepaald bij artikel 277 W.I.B. ambtshalve ontheffing kan verlenen, is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting omtrent het bestaan van materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist : de feitenrechter oordeelt onaantastbaar of de feitelijke vergissing het gevolg is van een misvatting omtrent materiële gegevens.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

F.98.0067.F 14 januari 1999 AC nr. ...

In geval van dubbele belasting moet in beginsel van de onwettig vastgestelde aanslag ontheffing worden verleend.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

Er is sprake van dubbele belasting wanneer op dezelfde inkomsten verscheidene aanslagen worden vastgesteld terwijl zulks wettelijk uitgesloten is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.95.0039.N 17 september 1998 AC nr. ...

Een directoriale beslissing die gewezen werd op bezwaar van een belastingplichtige voor eerdere aanslagjaren en zijn rechten bepaalt, maakt geen nieuw bescheid of feit uit aan de hand waarvan de directeur der belastingen ambtshalve ontheffing wegens overbelasting kan verlenen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.95.0007.N 23 april 1998 AC nr. ...

De beslissing van het hof van beroep over een betwisting met betrekking tot een overbelasting als bedoeld bij artikel 277, §1, W.I.B., waarbij wordt vastgesteld dat een bedrag tweemaal is belast, is onwettig wanneer zij zich niet beperkt tot het verlenen van ontheffing van de vastgestelde overbelasting, maar de bestreden aanslag volledig vernietigt op grond dat deze aanslag ambtshalve gevestigd werd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

---

F.97.0067.F 19 december 1997 AC nr. ...

De omstandigheid dat de belastingambtenaar de belastbare grondslag verkeerd heeft beoordeeld in rechte door een te klein B.T.W-bedrag in die grondslag op te nemen is geen materiële vergissing waardoor de directeur der belastingen ontheffing van overbelasting mag verlenen buiten de bezwaartermijn, bepaald bij artikel 272 W.I.B. (1964).~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

De materiële vergissing waardoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijn, bepaald bij artikel 272 W.I.B. (1964), ontheffing van overbelasting mag verlenen, is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting omtrent materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.97.0013.F 10 november 1997 AC nr. ...

De materiële vergissing waarvoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijn, bepaald bij artikel 272 W.I.B. (1964) ontheffing mag verlenen, is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting omtrent materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

De vergissing die de belastingambtenaar begaat door een balanspost die een voorraad voor risico's en lasten is als reserve te omschrijven is een dwaling omtrent het recht; zij is derhalve geen materiële vergissing in de zin van artikel 277, § 1, W.I.B. (1964).~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.97.0044.F 26 september 1997 AC nr. ...

Het feit dat het belastingbestuur het normale tarief van de onroerende voorheffing i.p.v. het verminderde tarief voor als sociale woningen verhuurde eigendommen heeft toegepast, is geen materiële vergissing waarvoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijn, bepaald bij artikel 272 W.I.B. (1964), ontheffing van de overbelastingen mag verlenen, wanneer die toepassing volgt uit het feit dat de belastingplichtige of de belastingambtenaar het toe te passen tarief in rechte of in feite verkeerd heeft beoordeeld.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

De materiële vergissing waarvoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijn bepaald bij artikel 272 W.I.B. (1964) ontheffing mag verlenen, is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting omtrent materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.94.0076.N 6 juni 1997 AC nr. ...

De materiële vergissing bepaald in artikel 277, § 1, W.I.B. (1964) is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting over het bestaan van materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

Art. 277, § 1, 1°

F.98.0026.F 3 mei 1999 AC nr. ...

De regel dat de directeur der belastingen ambtshalve ontheffing verleent van de overbelastingen welke zouden blijken uit afdoende bevonden nieuwe bescheiden of feiten waarvan het laattijdig overleggen of inroepen door de belastingschuldige wordt verantwoord door wettige redenen en op voorwaarde onder meer dat die overbelastingen door de administratie werden vastgesteld of door de belastingschuldige aan de administratie werden bekendgemaakt binnen drie jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin de belasting is vastgesteld, impliceert dat de nieuwe bescheiden of feiten waaruit de overbelasting blijkt, binnen die termijn van drie jaar aan het licht gebracht worden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

Art. 277, § 3, 1°

F.99.0004.N 2 december 1999 AC nr. ...

Wanneer de aanslag definitief is geworden bij gebrek aan tijdig en regelmatig bezwaarschrift, laat de bevoegdheid om overeenkomstig artikel 277, § 3, 1 W.I.B. ambtshalve ontlasting te verlenen van het overschot van de voorheffingen en voorafbetalingen als bedoeld in artikel 211, § 2 van hetzelfde wetboek, de directeur der belastingen en het hof van beroep in geval van voorziening niet toe na te gaan of bepaalde aanslagbestanddelen al dan niet terecht in aanmerking werden genomen om de belastbare grondslag te bepalen van de belastingheffing.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

Art. 278

F.98.0105.N 11 juni 1999 AC nr. ...

Het hof van beroep bij wie een voorziening werd ingediend van de beslissing van de directeur der belastingen kan slechts over deze directoriale beslissing uitspraak doen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.97.0074.F 10 september 1998 AC nr. ...

Art. 377 W.I.B. (1992) en niet artikel 278 W.I.B. (1964) is van toepassing op de voor het hof van beroep ingestelde voorziening met ingang van het aanslagjaar 1992.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.95.0068.N 19 februari 1998 AC nr. ...

Het hof van beroep dat op voorziening van de belastingplichtige in rechte uitspraak moet doen over het bedrag van de belastingschuld, is niet gebonden door bestuurlijke omzendbrieven.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.97.0018.F 24 oktober 1997 AC nr. ...

Wanneer het hof van beroep in eerste en laatste aanleg uitspraak moet doen over de voorzieningen van de belastingplichtige, moet het, gelet op het feit dat de belastingen de openbare orde raken, zelf in feite en in rechte uitspraak doen binnen de perken van het aan het hof voorgelegde geschil; het is niet gebonden door de beoordelingen in de conclusies van de partijen of in de beslissing van de directeur en het kan meer bepaald eigen gronden aanvoeren om de heffing van het juiste bedrag te wettigen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.94.0063.N 6 juni 1997 AC nr. ...

Overschrijdt zijn rechtsmacht niet het hof van beroep dat met toepassing van artikel 308 W.I.B. (1964) de teruggave beveelt van belasting en van de moratoriuminterest hierop, ook al is die voor het hof van beroep niet gevorderd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.94.0014.N 7 maart 1997 AC nr. ...

Het hof van beroep, dat in eerste en laatste aanleg het beroep van de belastingplichtige moet behandelen, moet, wegens het karakter van openbare orde van de belastingen, zelf, binnen de perken van het aanhangig gemaakte geschil, in feite en in rechte uitspraak doen; het mag ambtshalve middelen opwerpen en eigen redenen aanvoeren, hetzij om te verantwoorden dat de juiste heffing is vastgesteld, hetzij, om integendeel, de bestreden beslissing te vernietigen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.93.0017.N 10 februari 1995 AC nr. ...

Wanneer het hof van beroep in eerste en laatste aanleg het beroep van de belastingplichtige moet behandelen, moet en mag het in feite en in rechte uitspraak doen, doch enkel binnen de perken van het aanhangig gemaakte geschil.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.94.0061.F 12 januari 1995 AC nr. ...

Daar het hof van beroep in eerste en laatste aanleg uitspraak doet over het beroep van de belastingplichtige en de belastingen de openbare orde raken, moet het zelf over de zaak ten gronde uitspraak doen binnen de perken van het geschil waarvan het kennis neemt, welke ook de nietigheid zij van de beslissing van de directeur.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 278, tweede lid

F.95.0074.F 28 juni 1996 AC nr. ...

Art. 278, tweede lid, W.I.B. (1964) volgens hetwelk verzoeker aan het hof van beroep nieuwe bezwaren mag onderwerpen, voor zover zij een overtreding van de wet of een schending van de op straf van nietigheid voorgeschreven procedurevormen inroepen, is niet alleen toepasselijk wanneer het nieuwe bezwaar tegen de aanslag gericht is die het voorwerp van het bezwaarschrift is, maar ook wanneer het de eigenlijke beslissing van de directeur bekritiseert (Impliciet).~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 279

F.94.0083.F 6 april 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het beroep van de gemeente tegen een beslissing van de bestendige deputatie inzake gemeentebelastingen, wanneer het appelverzoekschrift niet aan de belastingschuldige is betekend.~

- HOGER BEROEP - Belastingzaken - Gemeentebelastingen - Provinciebelastingen - Plaatselijke belastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Art. 280

F.06.0080.N 14 februari 2008 AC nr. 112

De termijn van veertig dagen om een voorziening in te stellen tegen de beslissing van de directeur loopt vanaf de aanbieding van de aangetekende brief houdende de kennisgeving van die beslissing aan de woonplaats van de belastingschuldige; een aanbieding in de woonplaats die getekend wordt voor ontvangst, wordt vermoed een geldige aanbieding te zijn, onverminderd de mogelijkheid voor de betrokkene een tegenbewijs te leveren; de omstandigheid dat de geadresseerde na de aanbieding op zijn woonplaats niet onmiddellijk kennisneemt van de brief, heeft geen gevolg op de termijn door de wet bepaald voor de aanwending van het rechtsmiddel.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 286, eerste lid

F.98.0113.F 17 september 1999 AC nr. ...

Het hof van beroep mag geen uitspraak doen inzake inkomstenbelastingen en gemeentebelastingen, indien, bij het oproepen van de zaak, alle partijen verstek laten gaan.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Art. 289

F.96.0120.N 23 december 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk zijn de middelen die, in zake inkomstenbelastingen, schending aanvoeren van verschillende wetsbepalingen en vervolgens verschillende grieven aanvoeren, maar niet aangeven, onderdeel per onderdeel, welke wetsbepalingen op elke van de grieven betrekking hebben.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

F.96.0036.F 5 december 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat de schending van bepalingen van het W.I.B. 1992 aanvoert, terwijl enkel deze van het W.I.B. 1964 toepasselijk zijn op het geschil.~

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

Art. 289, eerste lid

F.96.0103.F 20 februari 1997 AC nr. ...

Aangezien cassatieberoep inzake inkomstenbelastingen wordt ingesteld door een verzoekschrift, moet dit verplicht worden ondertekend door de eiser, door een advocaat of door een bijzonder gevolmachtigde; een handtekening, ook al is ze onleesbaar, volstaat aangezien, enerzijds, in het verzoekschrift wordt uiteengezet dat eiser twee advocaten als raadsman heeft en hun naam wordt vermeld, en, anderzijds, voornoemde handtekening wordt voorafgegaan door de woorden "Voor verzoeker, zijn raadsman".

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Art. 290

F.93.0081.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Buiten het geval dat de verweerder in cassatie een middel van niet-ontvankelijkheid tegen de voorziening heeft opgeworpen, biedt geen wetsbepaling een eiser tot cassatie van een arrest van het hof van beroep dat inzake inkomstenbelastingen is gewezen, de mogelijkheid om te antwoorden op de memorie van antwoord die een verweerder in cassatie met toepassing van artikel 290 W.I.B. (1964) heeft ingediend.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

Art. 292

F.99.0153.F 14 mei 2001 AC nr. ...

Art. 292 W.I.B. (1964) verbiedt de administratie niet een nieuw stuk in te dienen bij het hof van beroep waarnaar de zaak is verwezen en dat, na cassatie, kennis neemt van de zaak (1). (1) Zie cass. 23 jan. 1992, AR F.1125.F, nr. 269; 22 nov. 1999, AR F.98.0115.F, nr. 617; 4 mei 2000, AR F.97.0073.N, nr. 273; artikel 391 W.I.B. (1992), vóór de opheffing ervan bij artikel 34 W. 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 292 W.I.B. (1964) verbiedt de administratie niet een nieuw stuk in te dienen bij het hof van beroep waarnaar de zaak is verwezen en dat, na cassatie, kennis neemt van de zaak (1). (1) Zie cass. 23 jan. 1992, AR F.1125.F, nr. 269; 22 nov. 1999, AR F.98.0115.F, nr. 617; 4 mei 2000, AR F.97.0073.N, nr. 273; artikel 391 W.I.B. (1992), vóór de opheffing ervan bij artikel 34 W. 15 maart 1999.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Belastingzaken

Art. 295, § 1

F.06.0081.N 22 november 2007 AC nr. 578

Om zijn goederen te kunnen onttrekken aan het verhaal van de belastingontvanger dient de echtgenoot van de belastingplichtige vooreerst aan te tonen dat die goederen hem eigen zijn krachtens het huwelijksvermogensstelsel en vervolgens dat die eigen goederen op één van de vier in de artikelen 394, § 1, van het W.I.B. (1992) vermelde onverdachte wijzen in zijn bezit zijn gekomen; het vermoeden van artikel 1468, tweede lid, van het B.W., dat slechts uitsluitsel geeft over het onverdeeld karakter van goederen, is daartoe op zich onvoldoende.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

C.01.0578.F 12 september 2003 AC nr. 430

Uit artikel 295, W.I.B. (1964) volgt dat de aanslag die regelmatig is vastgesteld op naam van een echtgenoot en op het uitvoerbaar verklaard kohier is gebracht, de titel vormt op grond waarvan de administratie de betaling van die aanslag kan vorderen en overgaan tot de invordering ervan op de goederen van de echtgenoot die niet in het kohier is vermeld; die wetsbepaling geldt tevens wanneer, ingevolge artikel 75 van dat wetboek, voor de door elk van de echtgenoten verschuldigde belasting een afzonderlijke aanslag is vastgesteld (1) (2). (1) Cass., 27 juni 2002, AR C.00.0427.N, nr 392, www.cas.be (op die datum). (2) Op dezelfde datum heeft het Hof een tweede arrest in dezelfde zin gewezen (AR F.02.0051.F, BELGISCHE STAAT - Min. v. Financiën t/H.).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

C.98.0388.N 15 september 2000 AC nr. ...

Voor zover de belasting betrekking heeft op tijdens het huwelijk verkregen inkomsten kan de belasting worden ingevorderd ten laste van de andere echtgenoot dan degene op wiens naam de belasting is vastgesteld: hiertoe doet niet ter zake dat de inkohiering voor tijdens het huwelijk verkregen inkomsten gedaan wordt nadat de echtscheiding is overgeschreven.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 295, § 1, tweede lid

F.09.0063.N 10 september 2010 AC nr. 510

De terugbetaling van een in strijd met artikel 295, §1, tweede lid, W.I.B. (1964) en artikel 394, §1, tweede lid, W.I.B. (1992) geïnd bedrag, maakt voor de Belgische Staat geen vaste uitgave uit, zodat de vordering tot terugbetaling ervan onder toepassing valt van de vijfjarige verjaringstermijn van artikel 100, eerste lid, 1°, van het K.B. van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit.

- VERJARING - Belastingzaken - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 296

F.01.0045.F 12 september 2002 AC nr. 445

De onroerende voorheffing die ten kohiere is gebracht op naam van de vroegere houder van een recht van erfpacht, is niet verschuldigd door de overdrager van dat recht, aangezien hij eigenaar van het onroerend goed gebleven is en de vroegere houder van het recht van erfpacht dus niet als de "vroegere eigenaar" kan worden beschouwd (impliciet).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

Art. 297

F.97.0009.N 2 december 1999 AC nr. ...

In geval van overlegging van het bewijsstuk dat de belastbare goederen op een andere eigenaar zijn overgegaan, mag de invordering van de onroerende voorheffing ingekohierd op naam van de vroegere eigenaar van een onroerend goed dat van titularis is veranderd, krachtens hetzelfde kohier worden voortgezet ten laste van de werkelijke schuldenaar van de belasting : het enkele feit dat een onroerend goed van eigenaar verandert en de vroegere eigenaar geen onroerende voorheffing meer verschuldigd is heeft derhalve niet de nietigheid voor gevolg van de aanslag, die aanvankelijk op naam van de vroegere eigenaar werd ingekohierd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 299bis

F.93.0119.N 31 maart 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat alleen artikel 299bis W.I.B. (1964) als geschonden wetsbepaling aanduidt en niet artikel 1 K.B. 5 okt. 1978 tot uitvoering van de artt. 299bis en 299ter, §6, 2°, W.I.B. (1964) en van de artt. 30bis en 30ter, §9, 2° van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, dat bepaalt op welke werkzaamheden artikel 299bis W.I.B. (1964) van toepassing is.

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

Art. 299bis, § 3

F.94.0059.N 2 mei 1997 AC nr. ...

Wanneer de opdrachtgever die voor de uitvoering van de door de Koning bepaalde werkzaamheden een beroep heeft gedaan op een niet-geregistreerde aannemer, in onoverwinnelijke dwaling is gebracht, kan de in artikel 299bis, § 3, W.I.B. (1964) bepaalde sanctie niet worden opgelegd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.94.0009.N 13 december 1996 AC nr. ...

De opdrachtgever die voor de uitvoering van de door de Koning bepaalde werkzaamheden een beroep heeft gedaan op een niet-geregistreerde aannemer, wordt van zijn eventuele daaruit voortvloeiende verplichtingen jegens de overheid niet ontslagen wegens het enkele feit dat hij in zijn contractuele relatie met de aannemer door deze omtrent zijn registratie misleid is.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 299bis, § 3, eerste lid

F.06.0056.F 7 juni 2007 AC nr. 314

De omstandigheid dat administratieve geldboetes van strafrechtelijke aard zijn, impliceert niet dat de geldboetes die worden opgelegd aan een aannemer die in gebreke blijft vijftien percent van het bedrag dat hij verschuldigd is bij iedere betaling aan een niet-geregistreerde medecontractant waarop hij een beroep doet, door te storten aan de administratie, strafrechterlijke geldboetes zijn waarop de artikelen 60 tot 62 van het Strafwetboek en de beginselen betreffende de eendaadse samenloop van misdrijven of betreffende het voortgezette misdrijf van toepassing zijn (1). (1) Grondwettelijk Hof, 6 dec. 2000, nr 127/2000, punt B.13.5, Arresten Grondwettelijk Hof; zie V. SEPULCHRE, Droits de l'homme et libertés fondamentales en droit fiscal, Brussel, Larcier, 2005, nr 327, p. 243.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 299bis, § 3, eerste lid, §§ 4 en 5

F.96.0061.F 20 februari 1997 AC nr. ...

De Koning bepaalt de modaliteiten volgens welke een niet geregistreerde aannemer het door de opdrachtgever gestorte bedrag recupereert in de mate dat dit bedrag niet aangewend is tot betaling van de in het W.I.B. vermelde belastingschulden; die regel viseert evenwel alleen het geval waarin de opdrachtgever, bij de betaling aan zijn niet geregistreerde medecontractant, 15 pct. van het door hem verschuldigde bedrag heeft ingehouden en gestort bij de door de Koning aangewezen ambtenaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 299bis, §§ 3, 4 en 5

F.96.0061.F 20 februari 1997 AC nr. ...

Wanneer de opdrachtgever, bij de betaling aan de niet geregistreerde aannemer, heeft verzuimd 15 pct. van het door hem verschuldigde bedrag in te houden en te storten, dient hij die 15 pct. en een administratieve boete van 15 pct. te storten door ze, niet van het aan zijn medecontractant verschuldigde bedrag, maar van zijn eigen geldmiddelen af te houden; het saldo dat eventueel na de aanzuivering van de in het W.I.B. bedoelde belastingschulden overblijft, komt toe aan de opdrachtgever.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 3

F.02.0026.F 16 januari 2004 AC nr. 27

De woonplaats, in de zin van artikel 3, W.I.B. (1964), is een feitelijk begrip dat noodzakelijkerwijs gekenmerkt wordt door een bepaalde bestendigheid of continuïteit en waarvan de beoordeling aan de feitenrechter staat en de omschrijving onder toezicht van het Hof van cassatie geschiedt (1) (2). (1) In deze zaak had eiser zich in de loop van het jaar 1990 uit de Belgische bevolkingsregisters laten schrappen, had hij drie jaar in een Afrikaans land gewoond, en nadien meer dan zes jaar in een ander Afrikaans land waar eiseres hem een jaar nadien had opgezocht. Uit het bestreden arrest, dat verklaart dat de eiser gedurende de aanslagjaren 1990 tot 1992 de hoedanigheid van Rijksinwoner had behouden, blijkt dat het hof van beroep erop had gewezen dat eiser zijn werkelijke woonplaats in België als thuishaven had behouden en daarnaar terugkeerde, zelfs na lange en talrijke afwezigheden, dat eisers familie in België was blijven leven en er haar woonplaats hebben en dat uit verscheidene feiten bleek dat eiser niet de bedoeling had geuit om zijn woning en de hoofdzetel van zijn zaken naar Afrika over te plaatsen. (2) Cass., 3 juni 2002, AR F.01.0017.F, www.cass.be, op die datum.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Belastingplichtige - Rijksinwoner

F.01.0017.F 3 juni 2002 AC nr. 336

In de zin van artikel 3 W.I.B. (1964) is de woonplaats een feitelijke woonplaats die noodzakelijkerwijze wordt gekenmerkt door een bepaalde bestendigheid of continuïteit (1). (1) Cass., 7 mei 1996, AR. P.95.0154.N., nr. 155. Het O.M. oordeelde dat het enige middel feitelijke grondslag miste.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Belastingplichtige - Rijksinwoner

Art. 300

C.92.8237.N 21 oktober 1994 AC nr. ...

De omstandigheid dat een belastingplichtige niet over de vereiste gegevens beschikt om zijn bezwaarschrift tegen bepaalde aanslagen te motiveren, kan niet tot gevolg hebben dat het beslag gelegd door de administratie op grond van niet betwiste aanslagen, nietig is en dat een regelmatig betekend dwangbevel niet mag worden ten uitvoer gelegd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 305, § 2

F.06.0082.N 17 januari 2008 AC nr. 34

De omstandigheid dat artikel 3O5, § 2, W.I.B. (1964) de schorsing van de door de belastingplichtige verschuldigde nalatigheidsinteresten doet ingaan vanaf de eerste dag van de maand na het verstrijken van de termijn van achttien maanden na de indiening van het bezwaar, heeft niet tot gevolg dat de schorsing van de nalatigheidsinterest uitwerking kan krijgen voor de datum van inwerkingtreding van die bepaling.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 307

C.96.0282.N 25 juni 1999 AC nr. ...

De vraag of op grond van artikel 307 W.I.B. (1964) rente verschuldigd is betreft de invordering van de belastingen en raakt aldus de openbare orde.

- OPENBARE ORDE -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 308

F.98.0053.F 11 februari 2002 AC nr. 93

Wanneer de roerende voorheffing wegens laattijdigheid van de aanslag terugbetaald moet worden, vermag de rechter niet de Staat te veroordelen tot betaling van moratoire interest (1). (1) Cass. 4 juni 1998, A.R. C.95.0065.N, nr. 286; Zie Cass. 19 feb. 1993, A.R. F1955N, nr. 108; 18 nov. 1993, A.R. F.93.0042.F, nr. 471; 23 maart 1995, voltallige zitting, A.R. F.94.0030.F, nr. 165; 4 mei 1995, A.R. F.94.0019.F, nr. 225; 23 sept. 1999, A.R. F.96.0028.N, nr. 482.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

- INTEREST - Moratoire interest

F.98.0110.F 10 april 2000 AC nr. ...

Wanneer de bedrijfsvoorheffing wegens laattijdigheid van de aanslag terugbetaald moet worden, vermag de rechter niet de Staat te veroordelen tot betaling van moratoire interest (1). (1) Cass. 4 juni 1998, A.R. C.95.0065.N, nr. 286; Zie Cass. 19 feb. 1993, A.R. F1955N, nr. 108; 18 nov. 1993, A.R. F.93.0042.F, nr. 471; 23 maart 1995, voltallige zitting, A.R. F.94.0030.F, nr. 165; 23 sept. 1999, A.R. F.96.0028.N, nr 482; vgl. Cass. 4 mei 1995, A.R. F.94.0019.F, nr. 225; 19 jan. 1996, A.R. F.95.0045.F, nr. 43; 26 maart 1998, bep. k., A.R. F.95.0050.N, nr. 170.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

Wanneer de bedrijfsvoorheffing wegens laattijdigheid van de aanslag terugbetaald moet worden, vermag de rechter niet de Staat te veroordelen tot betaling van moratoire interest (1). (1) Cass. 4 juni 1998, A.R. C.95.0065.N, nr. 286; Zie Cass. 19 feb. 1993, A.R. F1955N, nr. 108; 18 nov. 1993, A.R. F.93.0042.F, nr. 471; 23 maart 1995, voltallige zitting, A.R. F.94.0030.F, nr. 165; 23 sept. 1999, A.R. F.96.0028.N, nr 482; vgl. Cass. 4 mei 1995, A.R. F.94.0019.F, nr. 225; 19 jan. 1996, A.R. F.95.0045.F, nr. 43; 26 maart 1998, bep. k., A.R. F.95.0050.N, nr. 170.

- INTEREST - Moratoire interest

F.99.0062.N 2 december 1999 AC nr. ...

Moratoire interest is verschuldigd op het bedrag van de terug te geven bedrijfsvoorheffing in de mate waarin de overeenkomstig artikel 266 W.I.B. ingekohierde personenbelasting gekweten werd door verrekening van voormelde bedrijfsvoorheffing.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

F.98.0105.N 11 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer de roerende voorheffing op dividenden aan niet-verblijfhouders gedeeltelijk ten onrechte is geïnd, moet de Belgische Staat niet alleen het ten onrechte geïnde gedeelte van de roerende voorheffing terugbetalen aan de in het buitenland gevestigde vennootschap, die dividenden geniet, maar ook de moratoire interesten eraan toevoegen.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

C.95.0065.N 4 juni 1998 AC nr. ...

Wanneer roerende voorheffing en bedrijfsvoorheffing wegens laattijdigheid van de aanslag moeten worden terugbetaald, vermag de rechter niet de Staat te veroordelen tot betaling van moratoriuminterest.~

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

F.94.0063.N 6 juni 1997 AC nr. ...

De verplichting om de ten onrechte geïnde belastingen terug te betalen en de verplichting tot betaling van moratoriuminterest op aldus geïnde sommen, in het geval dat de wet zulks voorschrijft, zijn geen onderscheiden schulden, maar maken een enige verplichting uit die voortvloeit uit hetzelfde rechtsfeit zoals bedoeld in artikel 308 W.I.B. (1964).~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.96.0001.F 24 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer de roerende voorheffing op dividenden aan niet-verblijfhouders gedeeltelijk ten onrechte is geïnd, moet de Belgische Staat niet allen het ten onrechte geïnde gedeelte van de roerende voorheffing terugbetalen aan de in het buitenland gevestigde venootschap, die dividenden geniet, maar ook de moratoire interesten eraan toevoegen.~

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

F.93.0120.N 12 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer de roerende voorheffing op dividenden aan niet-verblijfhouders onverschuldigd werd betaald, vermag de rechter niet, op grond van artikel 308 W.I.B. (1964), de Belgische Staat ertoe te veroordelen op het aan de belastingschuldige terug te geven bedrag moratoriuminterest te betalen vanaf de maand volgend op de betaling van de onverschuldigde voorheffing.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

- INTEREST - Moratoire interest

F.93.0041.N 7 september 1995 AC nr. ...

Moratoire interest is verschuldigd op het bedrag van de terug te geven voorafbetalingen in de mate waarin de overeenkomstig artikel 266 W.I.B. ingekohierde vennotschapsbelasting werd gekweten door verrekening van voormelde voorafbetalingen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei

- INTEREST - Moratoire interest

F.94.0030.F 23 maart 1995 AC nr. ...

Wanneer bedrijfsvoorheffing moet worden terugbetaald wegens de laattijdigheid van de aanslag, kan de rechter de Staat niet veroordelen tot betaling van moratoire interest op grond van artikel 308 W.I.B. (1964).~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

Art. 308, eerste lid

F.99.0073.N 8 december 2000 AC nr. ...

De roerende voorheffing die niet binnen de voorgeschreven termijn is gestort wordt ingekohierd en verwerft het karakter van een belasting; de terugbetaling van het bedrag dat bij niet-betaling van de roerende voorheffing werd ingekohierd en moet terugbetaald worden kan rente opleveren (1). (1) Cass., 17 jan. 2000, AR F.98.0031.F, nr 35.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

- INTEREST - Moratoire interest

F.98.0024.F 10 april 2000 AC nr. ...

Wanneer de roerende voorheffing betreffende dividenden die aan niet-inwoners zijn toegekend, ten dele onverschuldigd betaald is, veroordeelt de rechter wettig de Belgische Staat om, ingevolge artikel 308 W.I.B. (1964) moratoire interest te betalen, berekend op aan het aan de schuldenaar terug te betalen bedrag; de omstandigheid alleen dat die bedragen op vordering van de schuldenaar van die voorheffing aan hem worden terugbetaald, en niet aan de belastingplichtige die aan de belasting van niet-inwoners is onderworpen, wijzigt hun karakter van belasting niet (1). (1) Zie Cass. 24 okt. 1996, A.R. F.96.0001.F, nr. 400; 11 juni 1999, A.R. F.98.0105.N-F.98.0107.N, nr. 349; vgl. Cass. 12 okt. 1995, A.R. F.93.0120.N, nr.433; 17 jan. 2000, voltallige zitting, A.R. F.98.0031.F, nr...., met concl. O.M.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

Art. 309

F.99.0109.F 31 januari 2000 AC nr. ...

Vragen m.b.t. de teruggave aan de belastingplichtige van bedragen die hij heeft betaald aan roerende voorheffing of aan bedrijfsvoorheffing zijn geen vragen met hetzelfde onderwerp in de zin van artikel 26, § 2, derde lid, 1, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Allerlei

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 309, eerste en tweede lid

F.94.0023.N 7 september 1995 AC nr. ...

Wanneer voorafbetalingen wegens tardiviteit van de aanslag moeten worden terugbetaald, hetzij bij de belastingheffing, hetzij na een bezwaar, kan die terugbetaling niet leiden tot toekenning van moratoire interest op grond van artikel 308 W.I.B.~

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Voorafbetalingen

Art. 309, eerste lid, 2°

F.02.0010.F 11 juni 2004 AC nr. 318

Art. 309, eerste lid, 2°, W.I.B. (1964), thans artikel 419, eerste lid, 3°, W.I.B. (1992), vóór de wijziging ervan bij artikel 44 van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, schendt de artt. 10 en 11 Gw. in zoverre het van toepassing is op een ambtshalve ontheffing verleend door de gewestelijk directeur der belastingen (1). (1) Grondwettelijk Hof, 4 feb. 2004, nr. 23/2004, B.S. 30 april 2004 (2de uitg.).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

- GRONDWET - Art. 10

F.98.0053.F 11 februari 2002 AC nr. 93

Art. 309, eerste lid, 2° W.I.B. (1964) schendt de artt. 10 en 11 Gw. indien het in die zin wordt geïnterpreteerd dat het de toekenning van moratoriumintresten aan de belastingplichtige uitsluit wanneer de roerende voorheffing niet op de belasting kon worden aangerekend vanwege het verstrijken van de wettelijke aanslagtermijn (1). (1) Grondwettelijk Hof 20 sept. 2001, nr. 113/2001, B.S. 20 nov. 2001, p. 39334; W.I.B. [1992] voor de wijziging ervan bij W. 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, B.S. 27 maart 1999, p. 9882.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

Wanneer voor het Hof van Cassatie een middel een in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof bedoelde vraag opwerpt, in casu een vraag over de schending van de in de bijzondere wet omschreven grondwettelijke bepalingen, door de wetgeving op het niet toekennen van moratoire interest aan de betrokken belastingplichtige wanneer de roerende voorheffing niet kon worden verrekend op de gezamenlijke ten laste van die belastingplichtige vastgestelde belasting, omdat de wettelijke aanslagtermijn verstreken was, moet het Hof, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (1). (1) Cass. 14 feb. 1995, A.R. P.93.0780.N en 24 mei 1995, A.R. P.94.1247.N, nrs. 88 en 255; 26 juni 1997, A.R. C.96.0372.F, nr. 304; zie Cass. 17 okt. 1997, A.R. C.96.0216.F, nr. 412.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 309, eerste lid, 3°

F.97.0009.N 2 december 1999 AC nr. ...

Geen interest wordt toegekend bij de terugbetalingen van overbelastingen als bedoeld bij artikel 277, §§ 1 en 2, W.I.B., die na het vertstrijken van de termijnen van bezwaar en hoger beroep van ambtswege geschiedt.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

Art. 31, 1°

F.01.0042.F 12 september 2002 AC nr. 444

De prijs van de overdracht aan een coöperatieve vennootschap van beroepskennis die als ambtenaar bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen is opgedaan, vormt geen inkomst die voortkomt van meerwaarden op lichamelijke of onlichamelijke activa die voor een activiteit als zelfstandige in bijberoep werden aangewend, aangezien die activiteit in bijberoep louter en alleen ertoe strekt de overgang van de ambtenaar naar de naamloze vennootschap op maximale wijze te honoreren en de overeenkomst te kunnen sluiten waarbij hij zich ter beschikking stelt van de coöperatieve vennootschap.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen

F.96.0049.N 2 december 1999 AC nr. ...

Winsten en lasten die door de belastingplichtige worden behaald of vastgesteld uit hoofde of ter gelegenheid van de volledige en definitieve stopzetting van de exploitatie van zijn bedrijf of van de uitoefening van een vrij beroep, een ambt, post of winstgevende bezigheid en die voortkomen van meerwaarden op lichamelijke of onlichamelijke activa, met inbegrip van grondstoffen, producten en koopwaren, die voor de exploitatie, dat beroep of die bezigheid werden gebruikt, zijn aan de inkomstenbelasting onderworpen voor hun werkelijke waarde en worden zonder aftrek van disconto in aanmerking genomen om de belasting vast te stellen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Meerwaarden

Art. 31, eerste lid en 1°

F.92.2015.N 16 september 1994 AC nr. ...

Winsten of baten als bedoeld in artikel 20, 4°, W.I.B. (1964), zijn de bij volledige en definitieve stopzetting van een bedrijf behaalde of vastgestelde meerwaarden op lichamelijke activa die voor de exploitatie werden gebruikt en onderworpen waren aan de risico's van het bedrijf.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Meerwaarden

Art. 32ter

F.01.0053.F 8 mei 2003 AC nr. 282

Om het voordeel uit de toekenning van maaltijdcheques te ramen, kan geen toepassing gemaakt worden van het K.B. 28 nov. 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, dat voor dat voordeel geen vaste raming doet in de zin van de artt. 32ter W.I.B. (1964) en 9quater, § 2, K.B. 4 maart 1965 tot uitvoering van voornoemd artikel 32ter, noch van artikel 9 quater, § 2 van laatstgenoemd K.B. (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 334

F.01.0012.F 10 mei 2002 AC nr. 287

De beslissing van het hof volgens welke de omstandigheid dat het beroepskarakter van bepaalde aangegeven uitgaven niet bewezen zou zijn niet tot belastingverhoging kan leiden, is niet naar recht verantwoord wanneer het in andere overwegingen zeker beslist dat de belastingaangifte onjuist was (1). (1) Cass., 20 nov. 1997, A.R. F.94.0135.N. nr. 491; zie cass., 13 okt. 2000, A.R. F.99.0093.N. nr. 551, 15 okt. 1998, A.R. F.95.0084.N. nr. 446, 17 sept. 1998, A.R. F.95.0070.N. nr. 407.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.98.0075.F 8 oktober 2001 AC nr. ...

Telkens wanneer een belastingadministratie aan een belastingplichtige een bericht zendt waarbij van hem een belastingverhoging wordt gevorderd, moet dat bericht de feiten vermelden die de overtreding opleveren alsook de verwijzing naar de toegepaste wets- of verordeningsteksten, en moet het de motieven opgeven die gediend hebben om het bedrag van de belastingverhoging vast te stellen (1). (1) Zie cass., 31 jan. 2000, AR. F.98.0075.F, nr. 78, met concl. O.M.; Grondwettelijk Hof 18 april 2001, nr. 48/2001, B.S. 19 juni 2001, p. 20943.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.95.0084.N 15 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer het bestuur aan de hand van tekenen en indiciën bewijst dat een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, worden de aangegeven inkomsten geacht onjuist te zijn en kan een belastingverhoging voor onjuiste aangifte worden toegepast.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.95.0070.N 17 september 1998 AC nr. ...

Is niet naar recht verantwoord het arrest dat, na het bedrag van het indiciair tekort te hebben vastgesteld en aldus te hebben aangenomen dat de aangifte onjuist was, beslist dat de belastingverhoging dient tenietgedaan te worden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.94.0135.N 20 november 1997 AC nr. ...

In geval van onjuiste aangifte, worden de op het niet aangegeven inkomstengedeelte verschuldigde belastingen vermeerderd met een belastingverhoging, zoals bepaald in artikel 334 W.I.B.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.93.0132.N 11 oktober 1996 AC nr. ...

De belastingverhoging die bij onjuiste aangifte, krachtens artikel 334 W.I.B. (1964), wordt toegepast door vermeerdering van de op het niet aangegeven inkomstengedeelte verschuldigde belastingen, is geen strafsanctie en strekt er in hoofdzaak toe, dank zij een gepaste vergoeding, de rechten van de schatkist te vrijwaren: zij staan een strafrechterlijke veroordeling wegens fiscale misdrijven niet in de weg.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 350

P.95.0154.N 7 mei 1996 AC nr. ...

Vanaf 1 maart 1993 is de procureur des Konings niet meer gehouden vooraleer vervolgingen in te stellen wegens feiten die naar luid van het W.I.B. of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten strafrechtelijk strafbaar zijn, de gewestelijke directeur der directe belastingen om advies te vragen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

Vanaf 1 maart 1993 is de procureur des Konings niet meer gehouden vooraleer vervolgingen in te stellen wegens feiten die naar luid van het W.I.B. of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten strafrechtelijk strafbaar zijn, de gewestelijke directeur der directe belastingen om advies te vragen.~

- STRAFVORDERING -

Art. 350, § 3

P.00.0200.N 20 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer fiscale ambtenaren met de vereiste amtelijke machtiging op regelmatig wijze fiscale misdrijven ter kennis hebben gebracht van de procureur des Konings, of wanneer de procureur des Konings betreffende dergelijk misdrijven op regelmatige wijze strafvorderingen heeft ingesteld na voorafgaand het advies te hebben gevraagd van de bevoegde gewestelijk directeur, mogen de ambtenaren spontaan aan de procureur des Konings of aan de onderzoeksrechter bijkomende inlichtingen verstrekken (1) (2). (1) Cass., 9 december 1997, AC 1997, 540. (2) Zie Cass., 23 februari 1999, nr 106.

- STRAFVORDERING -

P.00.0387.F 31 mei 2000 AC nr. ...

De procureur des Konings die vervolgingen instelt wegens gemeenrechtelijke misdrijven, is niet verplicht het advies van de bevoegde gewestelijke directeur te vragen, wanneer de feiten waarvoor het onderzoek wordt ingesteld tezelfdertijd fiscale misdrijven opleveren of hiermee gepaard gaan (1). (1) Cass., 17 sept. 1996, A.R. P.95.0836.N, nr. 314; zie Cass., 23 feb. 1999, A.R. P.97.0813.N, nr. 106.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

P.97.0813.N 23 februari 1999 AC nr. ...

De vraag van de procureur des Konings om advies van de bevoegde gewestelijke directeur wanneer hij vervolgingen wil instellen voor fiscale misdrijven en dat advies kunnen betrekking hebben, o.m. op een bepaald feit, alsmede op andere niet precieze maar gelijkaardige feiten waarvan het bepaalde feit het bestaan doet vermoeden; wanneer in het kader van het naar aanleiding van die vraag en het advies ingesteld gerechtelijk onderzoek gelijkaardige feiten aan het licht komen, moet de procureur des Konings niet opnieuw een advies vragen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- STRAFVORDERING -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het verzoek om advies van de bevoegde gewestelijke directeur in geval de procureur des Konings vervolgingen wil instellen wegens fiscale misdrijven moet voldoende aangeven waarop het betrekking heeft en mag hierbij verwijzen naar het feitenmateriaal van het dossier.~

- STRAFVORDERING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.96.0264.N 11 maart 1997 AC nr. ...

De procureur des Konings kan slechts een vervolging instellen wegens fiscale misdrijven inzake directe belastingen, welke hem niet werden bekendgemaakt ingevolge een klacht of een aangifte gedaan door daartoe behoorlijk gemachtigde ambtenaren van de belastingbesturen van het ministerie van financiën, voor zover hij voorafgaandelijk het advies van de bevoegde gewestelijke directeur der directe belastingen heeft gevraagd; door het woord "vervolging" wordt slechts bedoeld het aanhangig maken van de strafzaak bij de strafrechter, wat gebeurt hetzij door het vorderen van een gerechtelijk onderzoek, hetzij door het doen betekenen van een rechtstreekse dagvaarding om te verschijnen voor de strafrechter hetzij, sinds de invoering van artikel 216quater Sv., door een oproeping bij proces-verbaal.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

P.95.1190.N 28 januari 1997 AC nr. ...

De feitenrechter die op grond van de door hem gegeven uitlegging van de aangifte oordeelt dat de procureur des Konings wegens fiscale misdrijven een vervolging heeft ingesteld zonder voorafgaande klacht of aangifte van een bevoegd en daartoe behoorlijk gemachtigd fiscaal ambtenaar, beslist wettig dat die strafvervolging niet ontvankelijk is.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

P.96.0039.N 28 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer de procureur des Konings wegens fiscale misdrijven strafrechtelijke vervolging instelt wordt de vraag of hij met die feiten bekend is geraakt door een klacht of aangifte van behoorlijk gemachtigde fiscale ambtenaren mede beoordeeld aan de hand van de bij de aangifte gevoegde stukken.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

P.95.0836.N 17 september 1996 AC nr. ...

De procureur des Konings die vervolgingen instelt wegens gemeenrechtelijke misdrijven is niet verplicht het voorafgaand advies van de bevoegde gewestelijke directeur te vragen, wanneer de feiten waarvoor het onderzoek wordt ingesteld tezelfdertijd fiscale misdrijven uitmaken of hiermede gepaard gaan.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.94.0167.N 6 juni 1995 AC nr. ...

De vervolging die de procureur des Konings heeft ingesteld wegens fiscale misdrijven waarmee hij niet bekend is geraakt ingevolge klacht of aangifte van behoorlijk gemachtigde ambtenaren van de belastingbesturen, is niet ontvankelijk wanneer hij niet het advies heeft gevraagd van de bevoegde gewestelijke directeur; de niet-ontvankelijkheid strekt zich niet uit tot de vervolging van de feiten die wel in een rechtsgeldige klacht of aangifte begrepen zijn of waarvoor wel advies is gevraagd.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- STRAFVORDERING -

P.93.1054.N 20 december 1994 AC nr. ...

Wanneer feiten, die naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering daarvan genomen besluiten strafrechtelijk strafbaar zijn, met de vereiste machtiging door ambtenaren van de belastingbesturen van het ministerie van financiën aan de procureur des Konings ter kennis worden gebracht, laat die aangifte de strafvervolging toe van alle personen die als dader, mededader of medeplichtige betrokken zijn bij de feiten waarop de gezegde machtiging en de daarop volgende aangifte betrekking hebben.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- STRAFVORDERING -

Art. 350, § 4

P.96.0264.N 11 maart 1997 AC nr. ...

Wanneer vóór het sluiten van de debatten voor een strafrechter bij een andere gerechtelijke of administratieve overheid een geschil aanhangig wordt gemaakt over de toepassing van een bepaling van het W.I.B. (thans W.I.B. 1992) of van een ter uitvoering ervan genomen besluit, oordeelt de rechter bij wie de strafvordering voor fiscale misdrijven aanhangig is, op onaantastbare wijze in feite, of de oplossing van het geschil dat bij de andere gerechtelijke of administratieve overheid aanhangig werd gemaakt, hem van die aard schijnt te zijn dat ze een invloed kan hebben op de strafvordering en hij derhalve de uitspraak over de tenlasteleggingen of over één ervan moet uitstellen totdat aan het geschil een einde is gemaakt door een in kracht van gewijsde gegane beslissing.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

Art. 350bis, eerste lid

P.00.0200.N 20 juni 2000 AC nr. ...

De fiscale ambtenaren mogen op straffe van nietigheid geen actieve medewerking aan het strafonderzoek verlenen, noch optreden als deskundige noch deelnemen aan huiszoekingen, plaatsopnemingen of verhoren. Dit samenwerkingsverbod doet geen afbreuk aan de mogelijkheid om ze als getuigen te horen, en aan hun verplichting om aan de procureur des Konings, of aan de onderzoeksrechter alle inlichtingen te verstrekken waarom deze verzoekt (1). (1) Cass., 9 december 1997, AC 1997, 540.

- STRAFVORDERING -

Art. 360, § 1

F.05.0022.N 14 februari 2008 AC nr. 110

Voor het materieel en de outillage die onroerend zijn van nature of door hun bestemming wordt een kadastraal inkomen vastgesteld; de term "van nature" moet begrepen worden in de betekenis van het gemeen recht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Kadastraal inkomen

Art. 42ter, § 6, 2° en 4°

F.06.0129.N 14 november 2008 AC nr. 635

De investeringsaftrek is uitgesloten voor ondernemingen die vaste activa aan particulieren ter beschikking stellen, zelfs wanneer de hoofdactiviteit van de onderneming die de investeringsaftrek wil genieten, bestaat in het ter beschikking stellen van vaste activa aan derden-particulieren (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Andere aftrekbare posten

F.00.0090.N 22 november 2001 AC nr. ...

De investeringsaftrek op vaste activa, die in nieuwe staat zijn verkregen, is van toepassing wanneer blijkt dat de belastingplichtige in het kader van zijn bedrijfsactiviteit deze vaste activa in nieuwe staat heeft aangekocht en het gebruik ervan aan derden heeft afgestaan op basis van een huurovereenkomst, en deze derden als eindgebruikers bedoelde activa niet beroepsmatig aanwenden (1). (1) Het O.M. was de mening toegedaan dat geen investeringsaftrek kon worden toegepast gelet op de bepalingen van artikel 42ter, § 6, 4° W.I.B., dat dergelijke investeringsaftrek uitsluit voor aan derden afgestane vaste activa die het gebruik ervan niet bestemmen voor de uitoefening van hun beroepswerkzaamheid in België. Het verwees hiertoe naar de antwoorden van de Minister van Financiën op de parlementaire vragen van Volksvertegenwoordigers André Denys en van Johan De Roo, Bull. Bel., 1993, nr. 727, p. 1304.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Andere aftrekbare posten

Art. 44

F.11.0176.N 21 juni 2013 AC nr. ...

De omstandigheid dat de aankoop en de verkoop van aandelen is geboekt overeenkomstig artikel 20 van het Jaarrekeningbesluit van 8 oktober 1976, sluit niet uit dat de rechter onderzoekt of de geboekte minwaarde op de verkoop van aandelen, voldoet aan de voorwaarden van artikel 44 WIB64 (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

F.96.0071.N 4 februari 2000 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing die na te hebben vastgesteld dat een V.Z.W. zeer nauw aansluit bij een politieke partij, dat de belastingplichtige tijdens de periode dat hij volksvertegenwoordiger was, bijdragen heeft afgedragen aan deze V.Z.W. op vraag en onder toezicht van de fractieleider van de politieke partij door middel van rechtstreekse afhoudingen door de quaestuur, dat de afgedragen bijdragen afhankelijk waren van het inkomen en functie van de belastingplichtige zoals bij de andere parlementairen van dezelfde fractie, en op grond van die vaststellingen oordeelt dat binnen de fractie van de politieke partij het afdragen aan de V.Z.W. van een maandelijkse bijdrage, moreel voldoende afdwingbaar was om deze bijdrage het karakter te geven van een aftrekbare bedrijfslast.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 44, eerste lid

F.98.0058.N 3 november 2000 AC nr. ...

Krachtens artikel 44, eerste lid, W.I.B. 1964 worden als aftrekbare bedrijfsuitgaven- of lasten beschouwd die welke de belastingplichtige tijdens het belastbaar tijdperk heeft gedaan of gedragen om belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden; dit artikel vereist niet dat de bedrijfsuitgaven of -lasten gedaan of gedragen zijn voor het verkrijgen of het behouden van de inkomsten van het jaar tijdens hetwelk ze zijn gedaan of gedragen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.97.0023.N 4 mei 2000 AC nr. ...

De kosten en de honoraria van een fiscaal adviseur op wie een belastingplichtige een beroep doet voor de aangifte van zijn bedrijfsinkomsten bij het belastingbestuur, die voldoen aan de wettelijke voorwaarden om als bedrijfslasten te worden afgetrokken, behoren tot dat soort uitgaven (1). (1) Cass. 21 nov. 1997, AR F.97.0016.F, nr 497, en Cass. 13 febr. 1998, AR F.97.0001.F, nr 87, beide op conclusie van Adv. gen. Leclercq.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.99.0007.F 6 mei 1999 AC nr. ...

Uit de vaststelling dat een koopman zijn beroepswerkzaamheid tijdens een welbepaald aanslagjaar heeft stopgezet, volgt wettig dat, voor het volgende aanslagjaar, het terugbetaalde kapitaal van en de interest op een lening geen aftrekbare bedrijfslasten zijn.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 44, tweede lid

F.95.0092.F 21 juni 1996 AC nr. ...

Wanneer de administratie de door een vennootschap voor bepaalde belastingjaren aangegeven bedrijfsverliezen heeft verworpen, maar geen gevolg gegeven heeft aan haar bericht van wijziging, kan die vennootschap zich niet op een zogezegd akkoord van de administratie beroepen om die verliezen af te trekken van de winst van latere belastingjaren.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen

Art. 47, § 1

F.09.0121.N 10 september 2010 AC nr. 511

Ingevolge artikel 47, §1, W.I.B.(1964) worden bepaalde kosten, zoals commissies, die voor de verkrijgers ervan beroepsinkomsten zijn, slechts als beroepskosten aangemerkt als ze gerechtvaardigd worden door de overlegging van individuele fiches en een samenvattende opgave die worden overgelegd in de vorm en binnen de termijn die de Koning bepaalt; wanneer die kosten niet op die wijze worden verantwoord kan worden vermoed dat de werknemer werd uitbetaald zonder afhouding van de sociale lasten en zijn deze uitgaven bijgevolg niet aftrekbaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.02.0030.F 12 september 2003 AC nr. 431

De in artt. 47, § 1, W.I.B. (1964) en 57, 1°, W.I.B. (1992) bedoelde commissies dienen slechts gerechtvaardigd te worden door individuele fiches en een samenvattende opgave die worden overgelegd in de vorm en binnen de termijn die de Koning bepaalt, indien ze voor de buitenlandse verkrijger ervan een in België belastbaar bedrijfsinkomen vormen (1). (1) Gedr. St., Kamer, 1972-1973, nr 521/7, p. 38-39; A.A. 6 april 2000, nr 44/100, punt B4, B.S. 26 mei 2000; J. VAN GOMPEL, "De afzonderlijke aanslag op de geheime commissielonen anno 2000", R.F.R., nr 12 e.v., p. 545-546.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 50, 5°

F.94.0046.F 12 januari 1995 AC nr. ...

De in artikel 70, § 2, W.btw bedoelde geldboete is een van de belasting aftrekbare bedrijfslast.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 50, 6°

F.01.0072.F 16 januari 2003 AC nr. 35

De term "periodiek" die gebruikt wordt in artikel 50, 6°, W.I.B. (1964) i.v.m. beroepsinkomsten die belastingplichtigen uit een vennootschap verkrijgen, slaat ook op het geval waarin de belastingplichtige slechts een keer per jaar regelmatig inkomsten uit de vennootschap verkrijgt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 50, 8°

F.01.0016.N 21 februari 2003 AC nr. 127

De beperkingen inzake aftrek als bedrijfslasten waarin artikel 50, 8°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1964) voorziet "wanneer de belastingplichtige het eigendomsrecht of enigerlei gebruiksrecht verkrijgt van goederen die vaste activa geworden zijn en die hij voorheen had vervreemd", zijn ook toepasselijk ten aanzien van goederen die vaste activa waren voor hun vervreemding, gelet op de bewoordingen van die bepaling en de bedoeling van de wetgever.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Een nieuwe wet is in de regel niet alleen van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of die voortduren onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten. Wanneer een belastingwet een nieuwe categorie van handelingen, toestanden of feiten aan belasting onderwerpt, zijn de handelingen, toestanden of feiten die voor de inwerkingtreding van de nieuwe wet voltrokken waren, niet belastbaar ingevolge het algemeen rechtsbeginsel inzake de niet-terugwerkende kracht van een wet. Een wettelijke bepaling die bepaalde lasten het karakter van aftrekbare bedrijfslasten ontneemt en die toepasselijk is vanaf een bepaald aanslagjaar, geldt voor de bedrijfslasten die vanaf dit aanslagjaar door een belastingplichtige in rekening worden gebracht, zelfs wanneer zij het gevolg zijn van vroeger afgesloten overeenkomsten (1). (1) Cass., 25 mei 2000, AR nr F.98.0092.N, AC, 2000, nr 325.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- BELASTING -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Art. 6

S.00.0145.F 5 november 2001 AC nr. ...

Zelfs voor de inkomsten die niet in België belastbaar zijn verwijst artikel 82, § 1, tweede lid, Werkloosheidsbesluit 1991 naar het begrip belastbaar netto-inkomen zoals het is vastgesteld in de Belgische belastingwetten en -verordeningen (1). (1) Art. 82, § 1, tweede lid, Werkloosheidsbesluit 1991, vóór de wijziging ervan bij K.B. 22 nov. 1995.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 71

F.10.0005.N 14 januari 2011 AC nr. ...

De op grond van de wet van 28 december 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen verschuldigde bijdrage en provisionele storting zijn uitsluitend aftrekbaar zoals de uitgaven bedoeld in artikel 71 van het W.I.B.(1964) zodat de op grond van artikel 62 van die wet verschuldigde nalatigheidsinterest niet aftrekbaar is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Van het totaal belastbaar netto-inkomen aftrekbare lasten

Art. 71, § 1, 2°

F.96.0107.F 27 maart 1997 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van het hof van beroep dat een belastingplichtige van zijn belastbaar netto-inkomen de interesten van de aangegane schulden niet mag aftrekken, wanneer het zijn beoordeling grondt op de gegevens van de zaak en oordeelt dat de belastingplichtige niet heeft beslist een uitgestelde of gedeeltelijke betaling van de successierechten te aanvaarden of te vragen, en er dus niet voor gekozen heeft de interesten te dragen, maar dat hij enkel een aangifte van nalatenschap heeft ingediend waarin de waarde van een bestanddeel van de activa wegens een geschil niet voor het exacte bedrag is opgenomen en dat hij de waarde van de aangegeven post van de activa wilde beperken.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Van het totaal belastbaar netto-inkomen aftrekbare lasten

De schulden waarvan, krachtens artikel 71, § 1, 2°, W.I.B. (1964), de interesten kunnen worden afgetrokken zijn niet enkel de schulden die hun oorsprong vinden in een overeenkomst, maar ook alle andere schulden, zelfs die welke betrekking hebben op een wettelijke verplichting, op voorwaarde dat zij vrijwillig zijn aangegaan om onroerende of roerende inkomsten te verkrijgen of te behouden, die in aanmerking komen bij het bepalen van het belastbare inkomen, d.w.z. dat de belastingplichtige ze uit vrije wil voor zijn rekening heeft genomen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Van het totaal belastbaar netto-inkomen aftrekbare lasten

Art. 71, § 1, 3°

F.97.0041.N 25 mei 2000 AC nr. ...

Om als uitkeringen tot onderhoud aftrekbaar te zijn van de gezamenlijke netto-inkomsten, mag de betaling van de renten of de kapitalen niet tot doel hebben vermogenselementen te verwerven of te behouden, doch moet zij in werkelijkheid strekken tot uitvoering van de in dat artikel nader opgesomde verplichtingen; voldoen niet aan deze voorwaarde, de door belastingplichtige betaalde intresten van de hypothecaire lening m.b.t. het onroerend goed waarvan hij de naakte eigendom verkreeg ingevolge de overeenkomst voorafgaand aan zijn echtscheiding door onderlinge toestemming.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Van het totaal belastbaar netto-inkomen aftrekbare lasten

Art. 71, § 1, 3°, en § 2, eerste lid

F.97.0003.F 21 november 1997 AC nr. ...

Het hof van beroep dat uit de gegevens van de zaak impliciet maar zeker afleidt dat de ouders aan hun zoon een uitkering tot levensonderhoud hebben betaald, onderzoekt of die toepassingsvoorwaarde van artikel 71 W.I.B. (1964) vervuld is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Van het totaal belastbaar netto-inkomen aftrekbare lasten

Art. 73

F.94.0029.N 3 januari 1997 AC nr. ...

In geval van gezamenlijke aanslag van de echtgenoten moet het bericht van wijziging van de aangifte aan iedere echtgenoot ter kennis worden gebracht; wanneer het bericht van wijziging slechts aan één echtgenoot werd verstuurd, is de procedure evenwel niet onregelmatig als voldoende vaststaat dat de andere echtgenoot tijdig kennis kreeg van het bericht en van zijn inhoud.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

In geval van gezamenlijke aanslag van de echtgenoten, die op naam van het gezinshoofd wordt vastgesteld, moet het bericht van wijziging van de aangifte niet tevens worden gestuurd aan de echtgenoot-niet gezinshoofd die met het gezinshoofd samenwoont.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Art. 82, § 1

F.00.0096.F 19 november 2001 AC nr. ...

Het woord "gezin" in artikel 82, § 1, W.I.B. (1964) moet in zijn gebruikelijke zin worden opgevat; het wijst op een feitelijke toestand die wordt gekenmerkt door samenleven en samenwonen, zonder dat daarbij tijdelijke onderbrekingen worden uitgesloten (1). (1) Cass., 17 sept. 1982, AR. F.1051.N, nr. 43; 25 juni 1990, AR. F.1035.F, nr. 625.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Vermindering wegens gezinslasten

Art. 87quater

F.96.0056.F 2 januari 1997 AC nr. ...

Voor de berekening van de progressiviteit van de aanslagvoet van de Belgische personenbelasting op het belastbaar inkomen van de belastingplichtige, mag geen rekening worden gehouden met de salarissen en lonen die door de internationale Organisatie "Eurocontrol" worden betaald aan de belastingschuldige die deel uitmaakt van het personeel van die organisatie.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Gewoon stelsel van aanslag

Art. 93, § 1, 3°, a

F.96.0015.F 5 december 1996 AC nr. ...

Sedert de inwerkingtreding van artikel 2, Wet 7 dec. 1988 houdende hervorming van inkomstenbelasting en wijziging van de met het zegel gelijkgestelde belastingen dienen de bedrijfsinkomsten, die de echtgenoot met de minste bedrijfsinkomsten verkregen heeft tijdens het laatste vorige jaar van normale beroepswerkzaamheid, niet meer te worden samengevoegd met de overige, in artikel 6, W.I.B. (1964) opgesomde belastbare inkomsten voor de berekening van de aanslagvoet die van toepassing is op de aan die echtgenoot wegens stopzetting van arbeid of beëindiging van de arbeidsovereenkomst betaalde vergoeding.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Stopzettingsvergoedingen

Art. 94, eerste lid

F.09.0140.N 14 januari 2011 AC nr. ...

De aan de vennootschapsbelasting onderworpen rechtspersonen bedoeld in artikel 94, eerste lid, W.I.B.(1964) zijn de zelfstandige economische eenheden, gericht op het produceren of het verhandelen van goederen of het verlenen van diensten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen

De exploitatie in de zin van artikel 94, eerste lid, W.I.B.(1964) beoogt een effectieve en actuele uitbating en omvat het geheel van de beroepsactiviteit die gewijd is aan een regelmatige uitvoering van de verrichtingen die nodig zijn tot het in stand houden van die activiteit in een mate die overeenstemt met de normale uitoefening daarvan.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen

Artt. 11, 7°, 139, 140, § 2, 2°, en 164, 5°

F.00.0074.N 20 juni 2002 AC nr. 373

Opbrengsten van roerende goederen en kapitalen ten laste van een inrichting in België van een vennootschap die haar maatschappelijke zetel, haar voornaamste inrichting of haar zetel van bestuur niet in België heeft, zijn aan de belasting der niet-verblijfhouders onderworpen en hierop is roerende voorheffing verschuldigd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

Wanneer een venootschap die haar maatschappelijke zetel, haar voornaamste inrichting of haar zetel van bestuur niet in België heeft, de roerende inkomsten op de uitkomsten van haar Belgische vaste inrichting toerekent, wordt zij schuldenaar van de roerende voorheffing, zonder dat vereist is dat de inkomsten effectief door de inrichting zelf moeten zijn betaald of toegekend.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

Artt. 132 en 47, § 1

F.99.0146.N 28 september 2001 AC nr. ...

De bijzondere aanvullende aanslag over de niet-bewezen lasten of bedragen die ingevolge de artt. 37, § 1, en 101 W.I.B. in de belastbare grondslag zijn opgenomen, kan, voor wat vennootschappen betreft, slechts gevestigd worden voor zover het bestuur het bewijs levert van het bestaan van een verborgen meerwinst, van het feit dat de meerwinst de vennootschap heeft verlaten en van het feit dat de meerwinst gediend heeft om een van de in artikel 47, § 1 W.I.B. bedoelde uitgaven te dekken: dit bewijs kan door de administratie geleverd worden door vermoedens die de belastingplichtige kan weerleggen door aan te tonen dat de meerwinst in het patrimonium is gebleven.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen

Artt. 139, 2°, en 148, 2°

F.94.0060.F 19 januari 1995 AC nr. ...

De winstgevende aard van de werkzaamheid van een niet-verblijfhoudende vennootschap kan naar recht hieruit worden afgeleid dat die vennootschap wier statutair doel onder andere erin bestaat goederen van alle aard te beleggen en te beheren, eigenares is van in België gelegen onroerende goederen die aan natuurlijke personen voor privé-doeleinden in huur worden gegeven, nu het enige doel van die vennootschap bestaat in beleggingen, met name vastgoedbeleggingen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

Artt. 20, 1°, 21, 1°, 96 en 265

F.95.0097.F 20 februari 1997 AC nr. ...

Wanneer een vennootschap anders dan per kalenderjaar boekhoudt en het belastbare tijdperk derhalve samenvalt met het boekjaar afgesloten in het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd, wordt de voor dat aanslagjaar verschuldigde belasting vastgesteld op grond van de winsten die voortkomen uit alle gedane verrichtingen, die verwezenlijkt of verkregen zijn tijdens het tijdperk van het voornoemde boekjaar, zoals ze uit de boekhouding blijken en vastgesteld worden overeenkomstig de regels van het boekhoudrecht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Belastbaar netto-inkomen van personenvennootschappen onderworpen aan vennootschapsbelasting

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

Artt. 20, 2°, a, en 26, eerste en tweede lid, 2°

F.96.0128.F 15 september 1997 AC nr. ...

De inkomsten uit een auteursrecht, die volgens de niet bekritiseerde considerans van de feitenrechter voordelen vertegenwoordigen die behaald zijn uit hoofde of ter gelegenheid van het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid van loontrekkend muzikant in het orkest dat die belastingplichtige heeft aangeworven, worden belast als bezoldigingen van werknemers op wie de wetgeving inzake arbeidsovereenkomsten toepasselijk is.~

- LOON - Allerlei

- AUTEURSRECHT -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Artt. 20, 2°, b, 27, § 1, tweede lid, 2°, en 265

F.96.0108.F 22 december 1997 AC nr. ...

De verzekeringspremies die door een vennootschap op aandelen zijn betaald met het oog op de samenstelling van een kapitaal dat moet dienen om een bestuurder van een vennootschap op aandelen een aanvullend pensioen te verzekeren, zijn voordelen van alle aard die gelijkgesteld moeten worden met een belastbare bezoldiging van de voormelde bestuurder, wanneer, enerzijds, de overeenkomst betreffende de onvoorwaardelijke belofte tot uitkering van een aanvullend pensioen tussen de vennootschap en de bestuurder en de vennootschap en de verzekeraar met veinzing zijn gesloten en, anderzijds, die voordelen tijdens het belastbare tijdperk aan de bestuurder zijn toegekend.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Artt. 20, 2°, c, 26, tweede lid, 2°, en 27, § 2

F.95.0008.F 3 november 1995 AC nr. ...

De beslissing dat de premies van een door een b.v.b.a. gesloten levensverzekering, waarbij zij een kapitaal krijgt uitbetaald bij overlijden vaan een zaakvoerder-vennoot, voor laatstgenoemde als bezoldiging van een werkend vennoot belastbare voordelen zijn, is naar recht verantwoord wanneer het arrest, op grond van een geheel van samenvallende verrichtingen en inzonderheid van een overeenkomst tussen die vennootschap en haar vennoot-zaakvoerder, vaststelt dat alleen laatstgenoemde daar voordeel bij had en dat de partijen in werkelijkheid niet de bedoeling hadden van de vennootschap tot werkelijke begunstigde van de verzekeringsovereenkomst te maken.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Artt. 20, 2°, c, 27, § 2 en 26, 2° tot 4°

F.00.0098.F 16 januari 2003 AC nr. 33

Het voordeel dat voortvloeit uit de betaling door de vennootschap van de eigen uitgaven van een werkend vennoot behoort tot de in de artt. 20, 2°, c, 27, § 2 en 26, 2° en 4° W.I.B. (1964) bedoelde bezoldigingen en voordelen (1). (1) Zie Cass, 19 okt. 1989, A.R. F.0998.F, nr. 104; contra, Th. AFSCHRIFT, L'impôt des personnes physiques, 1995, nr. 310, p. 229.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Artt. 20, 3° en 30, eerste lid

F.99.0126.F 7 december 2000 AC nr. ...

Aan de personenbelasting zijn onderworpen, als bedrijfsinkomsten, de baten, onder welke naam ook, van elke winstgevende bezigheid, dit wil zeggen van een geheel van verrichtingen die zich vaak genoeg voordoen en met elkaar verbonden zijn om een voortdurende en gewone bezigheid op te leveren en die niet bestaan in het normaal beheer van een particulier vermogen (1). (1) Cass., 7 dec. 1973 (A.C., 1974, 403); zie cass., 6 mei 1969 (ibid., 1969, 866) en de noot V.D.; 12 dec. 1974 (ibid., 1975, 441).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Baten uit vrije beroepen en winstgevende bezigheden

Artt. 20, 3°, 30, eerste lid, en 265

F.98.0064.F 4 januari 1999 AC nr. ...

Baten uit een vrij beroep zijn belastbaar op het tijdstip waarop ze worden geïnd en niet op het tijdstip waarop de prestaties worden geleverd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Baten uit vrije beroepen en winstgevende bezigheden

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

Artt. 20, 4° en 31, 1°

F.07.0003.N 19 juni 2008 AC nr. 384

Een naar aanleiding van de overdracht van een handelszaak behaalde stopzettingsmeerwaarde is belastbaar op het ogenblik dat de schuldvordering van de overdrager zeker en vaststaande wordt; indien de betaling van de overdrachtsprijs onder opschortende voorwaarde is bedongen, wordt de behaalde meerwaarde belastbaar op het ogenblik waarop de opschortende voorwaarde wordt vervuld.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Stopzettingsvergoedingen

Artt. 20, 4°, 31, 1°, en 32

S.00.0028.F 10 september 2001 AC nr. ...

Op de winsten of baten die verband houden met een voorheen door de rechthebbende uitgeoefende zelfstandige beroepsbezigheid, waartoe de meerwaarden behoren bij volledige en definitieve stopzetting, gedurende de uitoefening van de beroepswerkzaamheid, van een of meer takken ervan, dienen de in het sociaal statuut der zelfstandigen bepaalde bijdragen te worden geheven (1). (1) zie cass., 25 maart 1991, AR. 8935, nr. 393; 9 juni 1997, AR. S.97.0002.F, nr. 268; 10 april 2000, AR. S.98.0156.F, nr. 242; K.B. nr. 38 van 27 juli 1967, artikel 11, § 2, tweede en derde lid, na de wijziging ervan bij de W. 26 juni 1992; zie ook K.B. nr. 38 van 27 juli 1967, artikel 11, § 2, tweede en derde lid, na de wijziging ervan bij de W. 26 juni 1992 en 30 maart 1994; artt. 23, § 1, 3°, en 28, eerste lid, 1° en tweede lid, W.I.B. (1992).

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Artt. 20, 4°, en 31

F.97.0026.F 9 maart 1998 AC nr. ...

De rechter mag bij de uitspraak in belastingzaken niet de voorkeur geven aan een economische realiteit, die verschilt van wat tussen partijen zonder veinzing is overeengekomen en waarvan zij alle gevolgen hebben aanvaard.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Artt. 20, 4°, en 31, 2°

S.98.0156.F 10 april 2000 AC nr. ...

De winsten of baten die betrekking hebben op een zelfstandige beroepswerkzaamheid die voorheen door de genieter werd uitgeoefend, onder meer de inkomsten die worden behaald of vastgesteld na de volledige en definitieve stopzetting van die werkzaamheid, zoals achterstallig honorarium, zijn niet onderworpen aan de bijdragen waarvan sprake is in het sociaal statuut van de zelfstandigen (1). (1) Cass., 9 juni 1997, A.R. S.97.0002.F, nr. 268.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

S.97.0002.F 9 juni 1997 AC nr. ...

De winsten of baten die betrekking hebben op een zelfstandige beroepswerkzaamheid die voorheen werd uitgeoefend door de genieter, onder meer de inkomsten die worden behaald of vastgesteld na de volledige en definitieve stopzetting van die werkzaamheid, zoals achterstallig honorarium, zijn niet onderworpen aan de bijdragen waarvan sprake is in het sociaal statuut van de zelfstandigen.

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Artt. 206 en 207

C.95.0066.N 30 mei 1997 AC nr. ...

De ontvanger der directe belastingen, wiens bevoegdheid beperkt wordt door de wet tot de invordering van belastingen en aankleven, is niet bevoegd om een vordering tot schadevergoeding op grond van artikel 1382 B.W. in te stellen voor schade geleden door de Schatkist van de Belgische Staat.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 21, 22, 5°, 23, § 1, en 44, derde lid

F.98.0095.F 13 mei 2002 AC nr. 290

De belastingwet wijkt uitdrukkelijk af van de regels van het boekhoudrecht, waar ze enerzijds bepaalt dat waardeverminderingen die geboekt worden op schuldvorderingen enkel mogen worden afgetrokken als de verliezen die door die verminderingen worden gecompenseerd, vaststaan, en waar ze anderzijds, in afwijking van die belastingregel, bepaalt dat de aftrek van waardeverminderingen die bedoeld zijn om waarschijnlijke verliezen te dekken, alleen toegestaan is m.b.t. de schuldvorderingen die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 4, § 1, 1°, K.B. 4 maart 1965 tot uitvoering van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1). (1) Zie cass., 21 feb. 1956 (A.C., 1956, 505) en de noot F.D.;. J. KIRKPATRICK, "Le régime fiscal des sociétés en Belgique", 2e ed, Brussel, 1995, nrs. 2.14, 2.15, 2.18, 2.31, 2.35, 2.36 en 2.39; J. KIRKPATRICK, "Convergence et divergences entre le droit comptable et le droit fiscal", in Nouvelles orientations en droit comptable, Commission droit et vie des affaires de la Faculté de droit de l'Université de Liège, Luik, 1994, pp. 115, 141 en 142.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Artt. 212, eerste lid en 220bis

F.02.0050.N 3 september 2004 AC nr. 379

Indien de belastingplichtige nalaat roerende inkomsten, waarop geen roerende voorheffing werd ingehouden, op te nemen in de aangifte in de personenbelasting, worden deze inkomsten afzonderlijk belast, tenzij globalisatie voordeliger is, hetgeen voor gevolg heeft dat deze inkomsten ook onderworpen zijn aan de bijzondere heffing op de hoge roerende inkomsten (1). (1) Zie Cass., 1 juni 1995, AR nr F.94.0138.F, A.C., 1995, nr 275; Cass., 3 sept. 2004, AR nr F.03.0047.N, www.cass.be.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

Artt. 214, §§ 1 en 3, en 251

F.93.0121.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Artikel 251 W.I.B. (1964) wordt geschonden door het arrest, dat na te hebben vastgesteld dat de belastingplichtige in zijn aangifte in de personenbelasting het bedrag van de bedrijfsuitgaven niet in de daartoe bestemde rubriek heeft ingevuld, oordeelt dat de bijgevoegde bijlagen met opgave van bedrijfsuitgaven integrerend deel uitmaken van het aangifteformulier en dat de administratie de in die bijlage vermelde bedrijfsuitgaven slechts mocht verwerpen na voorafgaande toezending aan de belastingplichtige van een bericht van wijziging van aangifte.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Artt. 222 en 256

F.01.0014.N 21 februari 2003 AC nr. 126

De belastingplichtige die de onwettigheid aanvoert van een ambtshalve aanslag om reden dat hij tijdig heeft geantwoord op de hem bij toepassing van artikel 222 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) toegezonden vraag om inlichtingen, draagt de bewijslast met betrekking tot het feit dat hij aanvoert, met name dat hij tijdig die inlichtingen heeft verstrekt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

Artt. 235, § 1 en 240, derde lid

F.99.0146.N 28 september 2001 AC nr. ...

De aanvraag tot inzage en de inzage zelf van een gerechtsdossier zijn geen onderzoeksdaden in de zin van artikel 240 W.I.B., daar die inzage het mogelijk maakt over de noodzaak van een nieuw onderzoek te beslissen en dat verzoek tot inzage niet hoeft te worden afgestemd op een welbepaalde belastingplichtige: het doet niet ter zake dat het bestuur, op het ogenblik dat het kennis neemt van het dossier, redenen kan hebben om te denken dat er in het dossier gegevens zijn die dienstig kunnen zijn voor dergelijk onderzoek (1) (1) Zie cass. 2 sept. 1999, AR P.96.0046.N, nr 429, cass. 14 okt. 1999, AR nrs F.96.0086.N en P.96.0091.N, nr 531.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

Artt. 235, § 1, eerste lid, 242 en 243

F.99.0038.N 22 november 2001 AC nr. ...

Elke ambtenaar van de belastingen, die handelt met het oog op de zetting of de invordering van de belastingen en niet met het oog op andere doeleinden, is bevoegd om een aanzoek te doen tot de bestuursdiensten van de Staat om hem alle in hun bezit zijnde inlichtingen te verstrekken, hem, zonder verplaatsing, van alle in hun bezit zijnde akten, stukken, registers en om het even welke bescheiden inzage te nemen en hem alle inlichtingen, afschriften of uittreksels te laten nemen, welke de bedoelde ambtenaar voor de zetting of de invordering van de door de Staat geheven belastingen nodig acht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Geschriften

Artt. 240 en 251

F.96.0066.N 2 september 1999 AC nr. ...

De opstelling en verzending van een bericht van wijziging van aangifte is op zich geen daad van onderzoek in de zin van artikel 240 W.I.B.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Artt. 240, 3e l., 259, 2e l., 278, 2e l., 279, 2e l., en 282

F.97.0025.F 22 december 1997 AC nr. ...

De nieuwe kritiek die verzoeker aan het hof van beroep voorlegt en die hierop gegrond is dat het belastingbestuur artikel 240, derde lid, van het W.I.B (1964) schendt en dat er geen voorafgaande kennisgeving van de aanwijzingen van belastingontduiking is gedaan, is een nieuw bezwaar in de zin van artikel 278, tweede lid, van dat wetboek en geen middel tot staving van een vorig, onderscheiden, bezwaar dat gegrond is op de schending van artikel 259, tweede lid, van genoemd wetboek en dat ook door de belastingplichtige is geformuleerd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 240, derde lid, 259, tweede lid, 268 en 277 tot 282

F.96.0085.F 13 februari 1997 AC nr. ...

Het bezwaar gegrond op de schending van artikel 240, derde lid, W.I.B. (1964) en afgeleid uit het ontbreken van een voorafgaande kennisgeving van de aanwijzingen inzake belastingontduiking houdt geen verband met het geval dat het aanslagrecht vervalt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 240, derde lid, en 259, tweede lid

F.98.0063.N 14 oktober 1999 AC nr. ...

Wanneer de administratie de onderzoeksdaden bedoeld in titel VII, hoofdstuk III, van het W.I.B. wenst te stellen tijdens de in artikel 259, tweede lid, van het wetboek bedoelde aanvullende termijn van twee jaar moet zij de belastingplichtige vooraf schriftelijk en op nauwkeurige wijze kennis geven van de aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan; uit die wetsbepalingen volgt niet dat een kennisgeving die een vragenlijst voorafgaat, niet zou voldoen aan de wettelijke vereisten wanneer zij in hetzelfde document is opgenomen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

Artt. 244 en 350, §§ 2 en 3

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

De procureur des Konings die vóór 1 maart 1993 vervolgingen wou instellen wegens misdrijven inzake directe belastingen die hem niet ter kennis waren gebracht door een klacht of een aangifte van de daartoe behoorlijk gemachtigde ambtenaren van de belastingbesturen van de Minister van Financiën, kon dit alleen doen als hij voorafgaandelijk het advies van de bevoegde gewestelijke directeur van de directe belastingen had ingewonnen; die voorwaarde belette de procureur des Konings niet om, in het stadium van het vooronderzoek, bij dat bestuur gegevens op te vragen die in die belastingdossiers opgenomen waren (1). (1) Zie Cass., 15 maart 1994, A.R. P.93.0128.N, nr. 124; 29 maart 1994, A.R. P.93.0024.N, nr. 154; 11 maart 1997, A.R. P.97.0264.N, nr. 137.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- STRAFVORDERING -

Artt. 245, 246, 248, § 1, tweede lid, en 265

F.03.0040.F 11 juni 2004 AC nr. 319

Hoewel de belastingadministratie een forfaitaire belastingschaal mag hanteren wanneer zij de door de belastingplichtige over bepaalde aanslagjaren verkregen winsten vaststelt, is zij voor de volgende aanslagjaren niet gebonden door die wijze van raming van de belastbare inkomsten; de belastbare grondslag van elk aanslagjaar wordt immers, rekening houdend met de werkzaamheden van de belastingplichtige, vastgesteld op grond van zijn werkelijk verkregen inkomsten; de bewijselementen die de administratie daartoe kan aanvoeren kunnen van jaar tot jaar verschillen, zonder dat haar vroegere houding, zelfs als die gedurende verschillende aanslagjaren onveranderd is gebleven, bij de belastingplichtige de gewettigde overtuiging kan wekken dat de administratie voor latere aanslagjaren geen gebruik zal maken van haar recht om andere bewijselementen aan te dragen (1) (2). (1) Het middel voerde aan dat de belastingadministratie de taxatieregeling slechts voor de toekomst kon wijzigen. (2) Cass. 6 nov. 2000, F.99.0108.F, nr 598.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

F.99.0108.F 6 november 2000 AC nr. ...

Hoewel de administratie een forfaitaire belastingschaal mag hanteren wanneer ze de door de belastingplichtige over bepaalde aanslagjaren verkregen winsten vaststelt, is zij voor de volgende aanslagjaren niet gebonden door die wijze van raming van de belastbare inkomsten; de belastbare grondslag van elk aanslagjaar wordt immers, rekening houdend met de werkzaamheden van de belastingplichtige, vastgesteld op grond van zijn werkelijk verkregen inkomsten; de bewijselementen die de administratie daartoe kan aanvoeren kunnen van jaar tot jaar verschillen, zonder dat haar vroegere houding, zelfs als die gedurende verschillende aanslagjaren onveranderd is gebleven, bij de belastingplichtige de gewettigde overtuiging kan wekken dat de administratie voor latere aanslagjaren geen gebruik zal maken van haar recht om andere bewijselementen aan te dragen (1). (1) Zie concl. O.M. Grotendeels eensluidende concl. (2) (2) Volgens het O.M. kan de toepassing van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur geen afwijking aan de wet rechtvaardigen. Het geannoteerde arrest van het Hof is minder stellig op dit punt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Artt. 246 en 256

F.02.0056.F 23 januari 2004 AC nr. 40

De beslissing die niet-bewezen feiten feitelijke gevolgtrekkingen maakt die geen algemeen bekende feiten zijn en uit bekende feiten gevolgtrekkingen heeft gemaakt die, betreffende de grondslag ervan, voor geen enkele verantwoording vatbaar zjn, is niet naar recht verantwoord.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

Artt. 248 en 257

F.93.0117.N 10 februari 1995 AC nr. ...

Noch de bewijskracht van de aangevoerde feitelijke gegevens en overgelegde stukken, noch de artt. 248 en 257 W.I.B. worden miskend door de rechter die aan deze gegevens en stukken een andere bewijswaarde toekent dan die welke in conclusie wordt voorgestaan.~

- BEWIJS - Belastingzaken - Geschriften - Bewijswaarde

Artt. 25, § 1, eerste lid, en 45, 4°

F.04.0007.F 3 februari 2006 AC nr. 74

De afschrijvingen op vaste activa die de vennoot-zaakvoerder voor de gemeenschappelijke rekening van de vennoten heeft gekocht gedurende het jaar waarin die vereniging werd opgericht, moeten voor dat jaar overeenkomen met de duur van het boekjaar gedurende hetwelk de vereniging haar werkzaamheden heeft uitgeoefend en de door een deelnemend lid geclaimde afschrijvingsannuïteit moet in evenredigheid hiermee worden verminderd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Artt. 251 en 256

F.97.0063.F 25 mei 1998 AC nr. ...

De administratie kan de aanslag van ambtswege vaststellen ingeval de belastingplichtige niet binnen de wettelijke termijn heeft geantwoord op het bericht van wijziging van de aangifte; geen antwoord geeft de belastingplichtige aan wie de administratie een bericht van wijziging heeft gestuurd en die in zijn antwoord niet aangeeft of hij met de voorgestelde wijziging al dan niet instemt.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

Artt. 251 en 260

F.99.0060.F 9 oktober 2000 AC nr. ...

Ingeval een ambtshalve ingekohierde aanslag vernietigd is omdat de administratie de procedure van wijziging van de aangifte had moeten in acht nemen, is de administratie verplicht een wijzigingsbericht te sturen voordat zij een nieuwe aanslag vaststelt (1). (1) Zie Cass., 16 mei 1956 (A.C., 1956, 775); 6 sept. 1973, (ibid.,1974, 14); 6 april 1992, A.R. F1147F, nr. 421.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Artt. 256 en 257

F.99.0118.F 7 december 2000 AC nr. ...

De belastingplichtige die regelmatig van ambtswege is aangeslagen, heeft het recht de aanslag te doen nietig verklaren, indien hij bewijst dat de belastbare grondslag willeurig is vastgesteld omdat de administratie een rechtsdwaling heeft begaan of zich op onjuiste feiten heeft gebaseerd of nog uit juiste feiten niet te verantwoorden gevolgtrekkingen heeft afgeleid (1). (1) Cass., 13 okt. 1997, AR. F.96.0089.F, nr. 398.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

F.98.0046.F 29 oktober 1999 AC nr. ...

De aanslag van ambtswege die geen rekening hield met een beoordelingsgegeven is niet willekeurig wanneer dat gegeven het bestuur niet bekend was op het tijdstip van de aanslag en dus door het bestuur bij die aanslag niet in aanmerking kon worden genomen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

F.95.0007.N 23 april 1998 AC nr. ...

Wanneer het hof van beroep van oordeel is dat een ambtshalve gevestigde aanslag wegens willekeur onwettig is, maar de belastingplichtige het juiste bedrag van zijn inkomsten niet kan bewijzen, mag het die aanslag niet verbeteren, maar dient het die te vernietigen: deze regel geldt echter alleen wanneer de geldigheid van een aanslag aan het hof van beroep is onderworpen, nadat de betwiste aanslag het voorwerp van een ontvankelijk bezwaarschrift is geweest.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

Artt. 26, eerste lid, en 49

F.07.0008.F 30 oktober 2008 AC nr. 598

Uit de omstandigheid dat uitgaven niet voldoen aan de vereiste voorwaarden om als beroepskosten aftrekbaar te zijn, volgt niet dat die uitgaven abnormale of goedgunstige voordelen vormen in de zin van artikel 26, eerste lid, noch dat ze, om te kunnen worden belast, gevoegd hadden moeten worden bij de eigen winsten waarvan ze, doordat ze als beroepskosten zijn verworpen, niet mogen worden afgetrokken (1). (1) Het openbaar ministerie concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep op grond dat het feitelijke grondslag mistte; het baseerde zich op een arrest van het Hof van 14 dec. 2007, AR F.06.0115.F, niet-gepubliceerd, gewezen in een zaak waar cassatieberoep én bestreden arrest precies dezelfde waren als die welke in het onderhavige arrest worden onderzocht; over de draagwijdte van de artikelen 26 en 49 W.I.B., zie Grw. Hof, arrest nr. 151/2008 van 6 nov. 2008, overwegingen B.5.4 e.v., http://www.arbitrage.be.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

Artt. 26, tweede lid, 2°, en 265

F.96.0109.F 22 december 1997 AC nr. ...

Verzekeringspremies die door een werkgever worden betaald om een kapitaal samen te stellen waarmee aan zijn werknemer een aanvullend pensioen kan worden betaald, zijn voordelen van alle aard die de werknemer in dienst van een werkgever behaalt uit hoofde of ter gelegenheid van het uitoefenen van zijn beroepswerkzaamheid, wanneer de overeenkomst tussen de werkgever en de werknemer m.b.t. de belofte van een aanvullend pensioen en de verzekeringsovereenkomst tussen de werkgever en de verzekeraar met veinzing zijn gesloten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Artt. 260 en 262

F.99.0060.F 9 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer de aanslag van een belastingschuldige vernietigd is omdat hij niet conform een wettelijke regel, anders dan een regel betreffende de verjaring, is vastgesteld, dan stelt de administratie wettig, met inachtneming van de vastgelegde voorwaarden, een nieuwe aanslag vast ten laste van de erfgenamen van dezelfde belastingschuldige.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Artt. 260 en 280

F.05.0029.N 22 juni 2007 AC nr. 350

Wanneer de oorspronkelijke aanslag nietig werd verklaard wegens miskenning van een wettelijke regel bij beslissing van de directeur der belastingen of van de door hem gedelegeerde ambtenaar, moet de nieuwe aanslag gevestigd worden binnen de termijn van drie maanden, welke termijn een aanvang neemt op het ogenblik dat de termijn van veertig dagen om tegen die beslissing een voorziening in te stellen, is verstreken; daarbij moet niet worden onderzocht of de belastingplichtige een belang heeft om op te komen tegen de vernietiging van de oorspronkelijke aanslag (1). (1) Zie Cass., 30 juni 2003, AR nr F.02.0048.F, www.cass.be.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Artt. 260 en 299bis, § 3

F.99.0145.N 22 november 2001 AC nr. ...

De nieuwe aanslag, die overeenkomstig artikel 260 W.I.B. door de administratie kan worden gevestigd ten name van dezelfde belastingschuldige op grond van dezelfde belastingelementen of op een gedeelte ervan, wanneer een aanslag nietig werd verklaard omdat hij niet werd gevestigd overeenkomstig een wettelijke regel, met uitzondering van een regel betreffende de prescriptie, is eveneens van toepassing op overeenkomstig artikel 299bis, § 3, W.I.B. ten name van de betrokkene ingekohierde geldboeten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Artt. 266, 303, eerste lid, en 308, eerste lid

F.99.0081.F 3 december 2001 AC nr. ...

De roerende voorheffing die wegens niet-betaling binnen de gestelde termijn is ingekohierd, maar die het bestuur dient terug te betalen ten gevolge van een fout die het heeft begaan, is een belasting in de zin van artikel 308, eerste lid, W.I.B. (1964); de terugbetaling van die voorheffing leidt tot het toekennen van moratoriuminterest (1). (1) Cass., 17 jan. 2000, volt. terechtz., AR F.98.0031.F, nr 35, met concl. O.M.; zie cass., 8 dec. 2000, AR F.99.0073.N, nr 679; W.I.B. (1992) voor de wijziging ervan bij W. 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

- INTEREST - Moratoire interest

F.98.0031.F 17 januari 2000 AC nr. ...

De roerende voorheffing die wegens niet-betaling binnen de gestelde termijn is ingekohierd, maar die het bestuur dient terug te betalen ten gevolge van een fout die het heeft begaan, is een belasting in de zin van artikel 308, eerste lid, W.I.B. (1964); de terugbetaling van die voorheffing leidt tot het toekennen van moratoriuminterest.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

Artt. 267 en 278

F.99.0133.N 27 juni 2002 AC nr. 386

Wanneer het hof van beroep de bezwaren, ingediend door een andere persoon dan diegene op wiens naam de betwiste aanslag is ingekohierd, geheel of gedeeltelijk gegrond verklaart, dient het de betwiste aanslag niet noodzakelijk nietig te verklaren.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.94.0048.N 6 december 1996 AC nr. ...

Het hof van beroep heeft rechtsmacht om kennis te nemen van de voorziening tegen de uitspraak die de directeur doet over het bezwaar dat de wettelijkheid van de belastingschuld betwist op grond dat geen behoorlijke kennisgeving van het kohieruittreksel geschiedde.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

C.95.0020.F 3 november 1995 AC nr. ...

Het hof van beroep, waarbij een voorziening aanhangig is tegen de beslissing van de beslagrechter die het verzet van de belastingplichtige tegen het bevel tot betaling afwijst, is niet bevoegd om uitspraak te doen over de geldigheid van de aanslag die de grondslag heeft gevormd van het te zijnen laste uitgevaardigde dwangbevel en van het hem betekende bevel tot betaling.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- BESLAG - Algemeen

Artt. 267 tot 286

F.97.0058.F 13 februari 1998 AC nr. ...

Uit de artt. 273, 276, 278, 279, 281 en 282 W.I.B. (1964) en uit de beginselen van de regeling der respectieve bevoegdheden van het bestuur en van de hoven en rechtbanken volgt dat het hof van beroep, dat kennisneemt van de voorziening van de belastingplichtige tegen de beslissing van de directeur der belastingen, geen kennis kan nemen, behoudens verval van het recht tot aanslag of rechterlijk gewijsde, van een kwestie die bij het bezwaarschrift niet aan de directeur werd voorgelegd of waarover deze geen uitspraak heeft gedaan, zelfs wanneer hij ze ambtshalve had moeten onderzoeken, of die door de belastingplichtige niet overeenkomstig artikel 279, tweede lid, W.I.B. (1964) voor het hof van beroep werd aangevoerd, met dien verstande dat de belastingplichtige enkel een schending van de wet of van enige op straffe van nietigheid voorgeschreven procedurevorm kan aanvoeren binnen de termijn van art 282 W.I.B.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Het hof van beroep neemt ook kennis van de bezwaren die de belastingschuldige voor de directeur van de belastingen opgeworpen heeft in zijn oorspronkelijk bezwaarschrift of ter aanvulling daarvan, van de bezwaren die de directeur der belastingen ambtshalve heeft onderzocht, van de nieuwe bezwaren die verzoeker aan het hof van beroep heeft voorgelegd en die voldoen aan de bij de artt. 278, tweede lid, 279, tweede lid, en 282 W.I.B. (1964) bepaalde voorwaarden en van de bezwaren i.v.m. het verval van het aanslagrecht, die gegrond zijn op de miskenning van het gezag van gewijsde van een vroegere beslissing of die betrekking hebben op de beoordeling van de mate waarin een akte van nationaal recht met een bepaling van gemeenschapsrecht verenigbaar is; verzoeker kan te allen tijde tot de sluiting der debatten over de voorziening voor het hof van beroep, middelen voordragen tot staving van die bezwaren en het hof van beroep moet zo nodig, zelf, zonder evenmin door een termijn gebonden te zijn, ambtshalve middelen opwerpen binnen de perken van de bezwaren. (Impliciet).~@@ CCCCCCCCC

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Een bezwaar moet worden aangemerkt als zijnde niet aan de directeur der belastingen voorgelegd wanneer het betrekking heeft op een belastbaar feit waaromtrent voor de directeur geen geschil is aanhangig gemaakt of door hem geen beslissing is genomen, met dien verstande dat als belastbaar feit moet worden beschouwd niet de grondslag van de aanslag in zijn geheel, maar wel elk zelfstandig onderdeel daarvan afzonderlijk.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.97.0025.F 22 december 1997 AC nr. ...

Het hof van beroep neemt kennis van de bezwaren die de belastingschuldige voor de directeur van de belastingen opgeworpen heeft in zijn oorspronkelijk of aanvullend bezwaarschrift, van de bezwaren die de directeur der belastingen ambtshalve heeft onderzocht, van de nieuwe bezwaren die verzoeker aan het hof van beroep heeft onderworpen en die voldoen aan de bij de artt. 278, tweede lid, 279, tweede lid, en 282 W.I.B. (1964) bepaalde voorwaarden en van de bezwaren i.v.m. het verval van het aanslagrecht, die gegrond zijn op de miskenning van het gezag van gewijsde van een vroegere beslissing of die betrekking hebben op de beoordeling van de verenigbaarheid van een akte van nationaal recht met een bepaling van gemeenschapsrecht; verzoeker kan te allen tijde tot de sluiting der debatten over de voorziening voor het hof van beroep middelen voordragen tot staving van die bezwaren en het hof van beroep moet zo nodig, zelf, zonder evenmin door een termijn gebonden te zijn, ambtshalve middelen opwerpen binnen de perken van de bezwaren.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.95.0074.F 28 juni 1996 AC nr. ...

Onder bezwaar in de zin van de artt. 267 tot 286 W.I.B. (1964) wordt verstaan een vraag die aan de directeur der belastingen wordt voorgelegd, door hem ambtshalve wordt onderzocht of aan het hof van beroep onderworpen, terwijl onder middel wordt verstaan een argument tot staving van een bezwaar.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

De door verzoeker geuite kritiek i.v.m. een vraag waarover de directeur der belastingen ambtshalve uitspraak heeft gedaan is een middel betreffende een door de directeur der belastingen ambtshalve onderzocht bezwaar en is geen nieuw bezwaar.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

De kritiek van de verzoeker betreffende een wetsbepaling waarvan de directeur der belastingen, volgens verzoeker ten onrechte, geen toepassing heeft gemaakt levert in de regel een nieuw bezwaar op en is geen middel betreffende een bezwaar dat door de directeur der belastingen ambtshalve wordt onderzocht.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Het hof van beroep neemt kennis van de bezwaren die de belastingschuldige voor de directeur der belastingen opgeworpen heeft in zijn oorspronkelijk of aanvullend bezwaarschrift, van de bezwaren die de directeur der belastingen ambtshalve onderzocht, van de nieuwe bezwaren die verzoeker aan het hof van beroep heeft onderworpen en die voldoen aan de bij de artt. 278, tweede lid, 279, tweede lid, en 282 W.I.B. (1964) bepaalde voorwaarden en van de bezwaren i.v.m. het verval van het aanslagrecht, die gegrond zijn op de miskenning van het gezag van gewijsde van een vroegere beslissing of die betrekking hebben op de beoordeling van de verenigbaarheid van een akte van nationaal recht met een bepaling van gemeenschapsrecht; verzoeker kan te allen tijde tot de sluiting der debatten over de voorziening voor het hof van beroep middelen voordragen tot staving van die bezwaren en het hof van berooep moet, zo nodig, zelf, zonder evenmin door een termijn gebonden te zijn, ambtshalve middelen opwerpen binnen de perken van de bezwaren (Impliciet).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 272, 274 en 277

F.08.0026.N 12 november 2009 AC nr. 658

De terugbetaling van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen die niet verschuldigd zijn, moet worden gevorderd binnen de in de artikelen 272, 274 en 277 van het W.I.B. (1964) vermelde korte termijnen.

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

Artt. 276 en 280

F.95.0090.F 28 juni 1996 AC nr. ...

Kennisgeving van de beslissing van de directeur der belastingen nopens de door de belastingschuldige ingediende bezwaren geschiedt in de regel door aanbieding van de ter post aangetekende brief die de beslissing bevat, aan de woonplaats van de belastingschuldige of aan de door de belastingschuldige in zijn bezwaar opgegeven woonplaats als hij nadien van woonplaats veranderd is maar die verandering niet aan de directeur der belastingen is medegedeeld; wanneer de aangetekende brief aldaar wegens de afwezigheid van de belastingschuldige niet kan worden uitgereikt, moet de postbode een bericht achterlaten waarbij de geadresseerde wordt verzocht die brief aan het loket van het in het bericht vermelde postkantoor af te halen, zoniet kan de in artikel 276 W.I.B. (1964) bedoelde kennisgeving die de in artikel 280 van dat wetboek bepaalde termijn doet ingaan, niet worden geacht te hebben plaatsgevonden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

- POSTERIJEN -

Artt. 278 en 279

F.97.0045.F 13 februari 1998 AC nr. ...

De erfgenaam van een overleden belastingplichtige beschikt over alle rechten en rechtsvorderingen waarover zijn rechtsvoorganger beschikte, en is dus bevoegd om alle bij de wet bepaalde beroepen tegen de ten laste van de overledene vastgestelde belastingaanslag uit te oefenen of om het geding te hervatten dat de belastingplichtige vóór zijn overlijden tegen die aanslag had ingesteld.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 278 en 334

F.95.0098.N 5 februari 1999 AC nr. ...

Het hof van beroep is niet bevoegd om op grond van loutere billijkheids- of opportuniteitsredenen een belastingverhoging kwijt te schelden.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.96.0082.F 29 september 1997 AC nr. ...

Het hof van beroep, dat kennisneemt van een beroep tegen de beslissing waarbij de belastingdirecteur belastingverhogingen oplegt, is alleen bevoegd om uitspraak te doen over de wettigheid van die verhogingen en over de omschrijving van de door de belastingplichtige begane overtreding; het is niet bevoegd om uitspraak te doen over de opportuniteit van die belastingverhoging en ook niet, in het belang van de belastingplichtige-eiser, over het bedrag ervan, door ter beoordeling daarvan feitelijke gegevens in aanmerking te nemen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Artt. 278 tot 286

F.99.0140.F 3 oktober 2002 AC nr. 507

De artikelen 278 tot 286 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) schenden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, in zoverre zij niet voorzien in een rechtspraak in twee instanties (1). (1) Grondwettelijk Hof, 28 maart 2002, nr 61/2002, B.S. 18 juni 2002, p. 27789; artt. 377 tot 385 W.I.B. (1992) vóór de wijziging ervan bij de W. van 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Artt. 278 tot 292

F.99.0140.F 3 oktober 2002 AC nr. 507

Wanneer een in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof bedoelde vraag voor het Hof van Cassatie wordt opgeworpen, in het onderhavige geval een vraag m.b.t. de schending van de in die bijzondere wet vermelde grondwettelijke bepalingen door de wettelijke regeling betreffende voorzieningen inzake inkomstenbelastingen, moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken om uitspraak te doen over die vraag (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

F.99.0003.F 17 december 2001 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof is opgeworpen, te dezen de vraag of de wet op de rechtsmiddelen inzake inkomstenbelastingen de in voornoemde bijzondere wet aangegeven grondwetsbepalingen schendt, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

F.99.0142.F 17 december 2001 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, wordt opgeworpen, te dezen de vraag of de wet op de rechtsmiddelen inzake inkomstenbelastingen de in voornoemde bijzondere wet aangegeven grondwetsbepalingen schendt, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (1). (1) Cass., 28 feb. 2000, A.R. F.99.0003.F, nr. ... .

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

Artt. 278, tweede lid, 279, tweede lid, en 282

F.96.0109.F 22 december 1997 AC nr. ...

Een vraag die niet aan de directeur der belastingen is voorgelegd of die niet door hem ambtshalve is opgeworpen, is een nieuw bezwaar dat in de regel enkel voor het hof van beroep kan worden aangevoerd als het voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artt. 278, tweede lid, 279, tweede lid, en 282 W.I.B. (1964).~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.95.0028.F 12 januari 1996 AC nr. ...

Het hof van beroep kan een aanslag niet vernietigen op grond van een ambtshalve aangevoerde grief die de belastingplichtige zelf niet meer kan aanvoeren omdat de bij artikel 282 W.I.B. (1964) bepaalde termijn verstreken is.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 279 en 280

F.94.0082.N 18 december 1997 AC nr. ...

De belastingplichtige die hoger beroep instelt tegen een beslissing van de bestendige deputatie inzake gemeentebelastingen waarvan het bedrag ten minste 10.000 frank bedraagt, moet zijn verzoekschrift betekenen aan de gemeente wier belasting wordt bestreden en die voor het hof van beroep haar recht moet verdedigen; wanneer hij de door artikel 280 W.I.B.1964 op straffe van verval bepaalde termijn niet in acht neemt is het hoger beroep niet ontvankelijk.

- HOGER BEROEP - Belastingzaken - Gemeentebelastingen - Provinciebelastingen - Plaatselijke belastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Artt. 296 en 297

C.00.0461.N 14 maart 2002 AC nr. 180

De invordering van de onroerende voorheffing, ingekohierd op naam van de vroegere eigenaar van een onroerend goed dat van titularis is veranderd, mag slechts krachtens hetzelfde kohier worden voortgezet ten laste van de werkelijke schuldenaar van de belasting op voorwaarde dat degene die krachtens het kohier aansprakelijk is voor de betaling van de onroerende voorheffing een stuk of stukken overlegt waardoor hij bewijst dat de belaste goederen op een andere eigenaar zijn overgegaan en waardoor hij de identiteit en het adres van de nieuwe eigenaar laat kennen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit onroerende goederen

Artt. 299bis, § 3, en 259

F.96.0061.F 20 februari 1997 AC nr. ...

Wanneer degene die een beroep doet op een niet geregistreerde aannemer niet bij iedere betaling die hij aan die medecontractant doet, 15 pct. van het door hem verschuldigde bedrag heeft ingehouden en gestort bij de door de Koning aangewezen ambtenaar, wordt het verschuldigde bedrag verdubbeld; die schuld vervalt evenwel wanneer het verschuldigde bedrag niet ten name van de betrokkene is ingekohierd, met name als administratieve boete, binnen drie jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin de betalingen, zonder de verplichte inhoudingen, aan de niet geregistreerde aannemer zijn verricht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Artt. 299bis, §§ 3, 4 en 5, en 259

F.96.0061.F 20 februari 1997 AC nr. ...

Wanneer de opdrachtgever, bij de betaling aan de niet geregistreerde aannemer, heeft verzuimd 15 pct. van het door hem verschuldigde bedrag in te houden en te storten, dient hij, onverminderd de betaling van een administratieve boete, die 15 pct. te storten door ze, niet van het aan zijn medecontractant verschuldigde bedrag, maar van zijn eigen geldmiddelen af te houden; indien het aldus gestorte bedrag van 15 pct. vervallen is, moet het belastingbestuur dat bedrag aan de opdrachtgever terugbetalen.

- TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 308 en 309, 2°

F.95.0050.N 26 maart 1998 AC nr. ...

Moratoire interest is verschuldigd wanneer de bevolen teruggave betrekking heeft op een overeenkomstig artikel 266 W.I.B. (1964) ingekohierde en door verrekening van de gestorte bedrijfsvoorheffing gekweten belasting en niet op een overschot van voorheffingen en voorafbetalingen.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

F.95.0045.F 19 januari 1996 AC nr. ...

Moratoire interest is verschuldigd wanneer de bevolen teruggave betrekking heeft op een overeenkomstig artikel 266 W.I.B. (1964) ingekohierde en door verrekening van de gestorte bedrijfsvoorheffing gekweten belasting en niet op een overschot van voorheffingen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

F.94.0019.F 4 mei 1995 AC nr. ...

Wanneer de belasting is ingekohierd en de bedrijfsvoorheffing met die belasting is verrekend, heeft de voorheffing het karakter van een belasting en vormt zij, als zij geheven is van en verrekend met een volkomen onverschuldigde belasting, geen overschot van voorheffing in de zin van artikel 309, 2°, W.I.B. (1964); daaruit volgt dat de belastingplichtige naast de teruggave van de voorheffing ook recht heeft op moratoire interest.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

Artt. 308, eerste lid, en 334

F.95.0062.N 26 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer de krachtens artikel 334 W.I.B. (1964) verschuldigde belastingverhoging bij niet-aangifte of bij onvolledige of onjuiste aangifte wordt terugbetaald na het indienen van een bezwaarschrift, kan die terugbetaling ingevolge artikel 308, eerste lid, W.I.B. (1964), niet leiden tot toekenning van moratoire interesten.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.96.0095.F 29 september 1997 AC nr. ...

Wanneer de krachtens artikel 334 W.I.B. (1964) verschuldigde belastingverhoging bij niet-aangifte of bij onvolledige of onjuiste aangifte wordt terugbetaald na het indienen van een bezwaarschrift, kan die terugbetaling ingevolge artikel 308, eerste lid, W.I.B. (1964), niet leiden tot toekenning van moratoire interest.~

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Artt. 339 en 340

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Het bijzonder opzet dat voor belastingmisdrijven vereist is, bestaat niet alleen in het opzet de belasting te ontduiken of een derde eraan te laten ontsnappen, maar ook in het opzet de rechten of de belangen van een derde te schaden (1). (1) Zie Cass., 10 maart 1993, A.R. 34, nr. 138, en noot; W. 10 feb. 1981, B.S., 14 feb., verslag van de Senaatscommissie over het wetsontwerp, Pasin., 1981, blz. 336 en 337; J. KIRKPATRICK, "La répression pénale de la fraude fiscale depuis les réformes de 1986 et 1992", Rev. dr. U.L.B., Bruylant, 1997, blz. 145.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

Artt. 339 en 340, eerste lid

P.05.1434.F 13 december 2006 AC nr. 646

Een veroordelend vonnis wegens valsheid of het gebruik van valse stukken inzake inkomstenbelastingen, zoals bepaald in artikel 340, eerste lid, W.I.B., moet de bepalingen vermelden van dat wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, die de dader heeft of heeft willen overtreden (1). (1) Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, nr 91.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 43, eerste lid, 2°, 44 en 248, § 1, tweede lid

F.94.0054.N 14 maart 1997 AC nr. ...

De belastingplichtige die heeft aangenomen dat de belastbare inkomsten van een zelfstandige beroepswerkzaamheid op forfaitaire grondslagen van aanslag worden vastgesteld overeenkomstig artikel 248, § 1, tweede lid, W.I.B. (1964), mag het verlies dat hij uit hoofde van die activiteit beweert geleden te hebben, niet aftrekken van de inkomsten van een andere beroepswerkzaamheid.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfsverliezen

Artt. 44, 45, 4°, 48, § 1, en 96

F.99.0075.F 20 december 1999 AC nr. ...

Er is geen sprake van verboden veinzing t.a.v. de fiscus en dus evenmin van belastingontduiking, als de partijen de vrijheid van overeenkomst benutten om een voordeliger belastingregeling te genieten, zonder evenwel enige wettelijke verplichting te miskennen, en daarbij handelingen verrichten waarvan zij alle gevolgen aanvaarden, ook al worden die enkel en alleen verricht om de belastingdruk te verminderen; het arrest is niet naar recht verantwoord wanneer het oordeelt dat een verrichting "sale and lease back" veinzing oplevert, hoewel het aanneemt dat de partijen voornoemde regel in acht hebben genomen, en die beslissing steunt op de overweging dat de verrichting "sale and lease back" berust op de geraamde, betwistbare, gebruikswaarde van het materiaal en niet op de vereffeningswaarde ervan.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Artt. 44, eerste lid, en 50, 2°

F.98.0035.F 15 februari 1999 AC nr. ...

Uit de vaststelling dat een koopman zijn beroepswerkzaamheid gedurende een welbepaald aanslagjaar heeft stopgezet volgt wettig dat de op een lening betaalde interesten voor het volgend aanslagjaar geen aftrekbare bedrijfslasten zijn.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.97.0001.F 13 februari 1998 AC nr. ...

Uitgaven kunnen worden beschouwd als bedrijfslasten die aftrekbaar zijn van de belastbare bedrijfsinkomsten, als zij inherent zijn aan de uitoefening van het beroep.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

De kosten en het honorarium van een fiscaal adviseur, waarop een belastingplichtige een beroep heeft gedaan voor de aangifte van zijn bedrijfsinkomsten bij het belastingbestuur, die voldoen aan de wettelijke voorwaarden om als bedrijfslasten te worden afgetrokken, behoren tot dat soort uitgaven.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.97.0016.F 21 november 1997 AC nr. ...

Uitgaven kunnen worden aangemerkt als van de belastbare bedrijfsinkomsten aftrekbare bedrijfslasten als ze inherent zijn aan de uitoefening van het beroep.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

De kosten en het honorarium van een fiscaal adviseur, op wie een belastingplichtige een beroep doet voor de aangifte van zijn bedrijfsinkomsten bij het belastingbestuur, die voldoen aan de wettelijke voorwaarden om als bedrijfslasten te worden afgetrokken, behoren tot dat soort uitgaven.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Artt. 44, tweede lid, 246 en 248

F.96.0021.F 12 december 1996 AC nr. ...

Wanneer de vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen slechts wordt aangewend om de aftrekbare bedrijfsuitgaven of -lasten op een redelijk bedrag te taxeren, wordt geen gebruik gemaakt van het bij artikel 248, W.I.B. 1964 bepaald bijzonder bewijsmiddel.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Artt. 44, tweede lid, en 246

F.96.0021.F 12 december 1996 AC nr. ...

Geen enkel wetsbeginsel verbiedt dat het bestuur de aftrekbare bedrijfsuitgaven of -lasten taxeert, door, als feitelijk vermoeden, de methode te hanteren van de vergelijking met belastingplichtigen die een soortgelijke bedrijfsactiviteit uitoefenen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Artt. 5, 20, 1°, 21, 43 en 96

F.95.0034.N 16 oktober 1997 AC nr. ...

Tenzij de wet anders bepaalt, zijn alle inkomsten van een belastingplichtige, met name de winsten van een handelsvennootschap, in België belastbaar, onverschillig of ze in België dan wel in het buitenland zijn verkregen: die regel wordt o.m. toegepast in de artt. 66 en 67 K.B. W.I.B., waarin regels worden gegeven voor de aftrek van vrijgestelde inkomsten verkregen in binnen- of buitenland.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen

Artt. 67, 1°, 68 en 265

F.98.0103.F 19 april 1999 AC nr. ...

Diverse inkomsten, zoals occasionele of toevallige winsten of baten buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid, zijn belastbaar op het ogenblik dat hun bedrag daadwerkelijk wordt ontvangen en niet vanaf het ogenblik waarop de schuldvordering die eraan ten grondslag ligt zeker en vaststaand is, maar nog niet geïnd is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

F.98.0033.F 1 februari 1999 AC nr. ...

Diverse inkomsten, zoals occasionele of toevallige winsten of baten buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid, zijn belastbaar op het ogenblik dat hun bedrag daadwerkelijk wordt ontvangen en niet vanaf het ogenblik waarop de schuldvordering die eraan ten grondslag ligt zeker en vaststaand is, maar nog niet geïnd is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

Artt. 73 en 294, § 1

C.03.0145.N 8 juni 2006 AC nr. 317

Artikel 294, § 1, W.I.B. (1964), krachtens welke bepaling de invordering van de belasting gevestigd ten name van het gezinshoofd in beginsel mag vervolgd worden op al de roerende of onroerende goederen van de echtgenoten, alsmede op die van de kinderen wier inkomen met dat der ouders werd samengevoegd, heeft niet tot gevolg dat echtgenoten hoofdelijk gehouden zijn tot betaling van de belastingschuld, maar bepaalt enkel de omvang van het verhaalsrecht van de schatkist (1) (2). (1) Zie Cass., 3 april 1964, Pas., 1964, I, 825; Cass., 19 jan. 1967, A.C., 1967, 611; Cass., 19 jan. 1968, A.C., 1968, 689; Cass., 2 feb. 1977, A.C., 1977, 616, met concl. van adv.-gen. Krings. (2) De betwisting betreft de invordering lastens eiseres van een supplementaire aanslag in de personenbelasting over het aanslagjaar 1968 gevestigd op naam van haar voormalige echtgenoot.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 89 en 129

F.97.0017.F 8 december 1997 AC nr. ...

De voorafbetalingen, bedoeld in artikel 89 W.I.B. (1964), zijn alleen voorschotten die in mindering worden gebracht van een later vast te stellen belasting op het globaal inkomen van een natuurlijke persoon of een vennootschap; in zoverre zij meer bedragen dan die belasting, moeten zij aan de belastingplichtige terugbetaald worden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Voorafbetalingen

Artt. 93, § 1, 1°bis en 5°, 164, eerste lid, 3°, 165

F.02.0050.N 3 september 2004 AC nr. 379

Indien de belastingplichtige nalaat roerende inkomsten, waarop geen roerende voorheffing werd ingehouden, op te nemen in de aangifte in de personenbelasting, worden deze inkomsten afzonderlijk belast, tenzij globalisatie voordeliger is, hetgeen voor gevolg heeft dat deze inkomsten ook onderworpen zijn aan de bijzondere heffing op de hoge roerende inkomsten (1). (1) Zie Cass., 1 juni 1995, AR nr F.94.0138.F, A.C., 1995, nr 275; Cass., 3 sept. 2004, AR nr F.03.0047.N, www.cass.be.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

Wetboek Inkomstenbelastingen 1969

Art. 44, tweede lid

F.93.0071.N 5 mei 1995 AC nr. ...

Een zeker en vaststaand verlies dat van het netto-bedrag van de bedrijfsinkomsten mag worden afgetrokken, is alleen het tijdens het belastbaar tijdperk geleden verlies dat niet wordt gecompenseerd door een overeenstemmende invorderbare schuldvordering.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfsverliezen

Art. 89, § 1

F.97.0061.N 4 mei 2000 AC nr. ...

De belastingvermeerdering die wordt toegepast voor zover de belasting op in artikel 20, 1, 2, b en c, en 3 genoemde winsten, bezoldigingen en baten niet als voorheffing is geheven of net bij voorafbetaling is voldaan, geldt ook indien de in artikel 89, § 1, W.I.B. bedoelde winsten, bezoldigingen en baten blijken uit een krachtens artikel 247 W.I.B. vastgesteld indicair tekort.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Voorafbetalingen

Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Art. 104, eerste lid, 1°

F.97.0003.F 21 november 1997 AC nr. ...

Het hof van beroep dat uit de gegevens van de zaak impliciet maar zeker afleidt dat de ouders aan hun zoon een uitkering tot levensonderhoud hebben betaald, onderzoekt of die toepassingsvoorwaarde van artikel 71 W.I.B. (1964) vervuld is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Van het totaal belastbaar netto-inkomen aftrekbare lasten

Art. 12, § 1

F.10.0122.F 28 oktober 2011 AC nr. ...

Hoewel het voor de vrijstelling van belasting, bedoeld in artikel 12, §1, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 niet vereist wordt dat een gebouw of gedeelte van een gebouw rechtstreeks dient voor het verstrekken van onderwijs, moet dat gebruik toch noodzakelijk zijn in die zin dat het onderwijs niet kan doorgaan als het gebouw niet voor dat doel gebruikt wordt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Art. 128, 4°

F.00.0083.F 26 september 2002 AC nr. 488

Artikel 19 van het Verdrag van Ottawa van 20 september 1951 nopens de rechtspositie van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie belet niet dat België, wanneer het een belastingverlichting toekent aan gehuwden die maar één inkomen hebben of twee inkomens hebben waarvan het tweede lager is dan het geïndexeerde bedrag van 270.000 frank, dat voordeel ontzegt aan de belastingplichtigen wier echtgenoot de hoedanigheid van ambtenaar heeft bij de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, wanneer zijn wedde hoger is dan dat bedrag (1). (1) Zie cass., 7 nov. 1961, Bull. en Pas., 1962, I, 281 en concl. adv.-gen. Ganshof van der Meersch, inz. p. 287; Arr. H.v.J., 14 okt 1999, Zaak C-229/98, Verz. 1999, I, 7113.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Gezamenlijke aanslag van echtgenoten en hun kinderen

Art. 133, 1°

F.97.0018.F 24 oktober 1997 AC nr. ...

Voor de uit de echt gescheiden vader of de uit de echt gescheiden moeder die een of meer kinderen ten laste heeft, ook al is hij/zij niet hertrouwd, kunnen de van inkomstenbelasting vrijgestelde bedragen die vastgesteld zijn bij artikel 6, § 1, Wet 7 dec. 1988, niet verhoogd worden met de toeslagen waarin § 2, eerste lid, 1°, van dat artikel voorziet.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Vermindering wegens gezinslasten

Art. 136

F.00.0096.F 19 november 2001 AC nr. ...

Het woord "gezin" in artikel 82, § 1, W.I.B. (1964) moet in zijn gebruikelijke zin worden opgevat; het wijst op een feitelijke toestand die wordt gekenmerkt door samenleven en samenwonen, zonder dat daarbij tijdelijke onderbrekingen worden uitgesloten (1). (1) Cass., 17 sept. 1982, AR. F.1051.N, nr. 43; 25 juni 1990, AR. F.1035.F, nr. 625.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Vermindering wegens gezinslasten

Art. 14, eerste lid

F.06.0026.N 20 december 2007 AC nr. 658

Kunnen niet worden aangemerkt als schulden die specifiek zijn aangegaan om onroerende goederen te behouden, de schulden die de belastingplichtige heeft aangegaan om de uitwinning van een onroerend goed te voorkomen ,als deze uitwinning het gevolg is van betalingsmoeilijkheden doordat de belastingplichtige uitgaven of betalingen vreemd aan het onroerend goed heeft uitgevoerd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit onroerende goederen

Art. 15, § 1, 1° en 2°

F.09.0059.N 11 februari 2010 AC nr. 99

De vermindering van het kadastraal inkomen bij toepassing van artikel 15, § 1, 1° en 2° van het W.I.B. (1992), vereist dat het goed niet gebruikt wordt door omstandigheden buiten de wil van de eigenaar; het aanwenden van een pand voor het opbergen of stockeren van roerende goederen, tijdens de uitvoering van verbouwingswerken, sluit een gebruik niet uit in de zin van dit artikel (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit onroerende goederen

Art. 16, § 1

F.11.0132.F 29 november 2012 AC nr. ...

Uit artikel 16, § 1, WIB92, zoals het van toepassing is op de aanslagjaren 1998 tot en met 2000, en uit zijn parlementaire voorbereiding, volgt niet dat de daarin bedoelde woning niet mag bestaan uit verscheidene kadastrale percelen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit onroerende goederen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Kadastraal inkomen

Art. 17

F.08.0002.F 22 januari 2010 AC nr. 53

Het arrest is naar recht verantwoord wanneer het eerst vaststelt dat een partij, tegen betaling van vergoedingen, onlichamelijke roerende goederen, namelijk de intellectuele rechten die zij heeft geërfd, in concessie heeft gegeven en vervolgens oordeelt dat die vergoedingen inkomsten uit concessie van roerende goederen zijn in de zin van artikel 17, § 1, 3°, W.I.B. 1992, en bijgevolg beslist dat artikel 90, 1°, W.I.B. 1992 niet toepasselijk is (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen

Art. 17, § 1, 4°

F.05.0027.F 3 maart 2006 AC nr. 125

Artikel 17, § 1, 4°, W.I.B. 1992 is van toepassing op de overeenkomst waarbij cliënteel aan een vennootschap wordt overgedragen tegen betaling van een jaarlijks geïndexeerde lijfrente (1) (2). (1) W.I.B. 1992, artikel 17, § 1, 4°, na de vervanging ervan door W. 22 dec. 1998, artikel 2, en voor de wijziging ervan door W. 28 april 2003, artikel 72. (2) De lijfrente omvat twee bestanddelen: een terugbetaling van het kapitaal en de op de uitgestelde betaling verschuldigde interest. Bijgevolg wordt de lijfrente belast op die twee bestanddelen: het kapitaal, dat als beroepsmeerwaarde op het ogenblik van de stopzetting van de werkzaamheid wordt belast op grond van een forfaitaire raming, en de vergoeding van de uitgestelde betaling van het kapitaal, dat een roerend inkomen oplevert in de vorm van rentetermijnen. A.H.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen

Art. 171

F.08.0042.F 23 april 2010 AC nr. 277

De bewoordingen "door toedoen van de overheid" in de zin van artikel 171, 6°, W.I.B. 1992 betekenen dat de laattijdigheid van de betaling of van de toekenning van de bezoldigingen te wijten moet zijn aan een fout of aan een nalatigheid van de overheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Afzonderlijke aanslagen

F.02.0007.F 15 mei 2003 AC nr. 297

De beslissing dat de belastingplichtige niet voldoet aan de voorwaarden om een afzonderlijke aanslag te verkrijgen op een kapitaal dat hem bij zijn ontslag is betaald, is naar recht verantwoord aangezien de wet m.n. bepaalt dat de bedoelde kapitalen aan de rechthebbende ten vroegste worden uitgekeerd op de normale leeftijd waarop hij zijn beroepswerkzaamheid waarvoor het kapitaal is gevormd, volledig en definitief stopzet, en het bestreden arrest o.a vaststelt dat de belastingplichtige 48 jaar was toen het kapitaal waarop de litigieuze aanslag is gevestigd, hem uitgekeerd werd en dat zijn normale pensioenleeftijd ten minste 60 jaar was.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Art. 171, 1°, c

F.12.0108.N 10 oktober 2014 AC nr. 591

Met de woorden "afzonderlijk belaste inkomsten" in artikel 171, 1°, c), tweede lid, WIB92, worden de afzonderlijk belaste inkomsten bedoeld die als dusdanig werden belast in de vier jaar voorafgaand aan het jaar van de stopzetting (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Meerwaarden

Art. 171, 4°, b

F.99.0139.F 9 april 2001 AC nr. ...

De stopzettingsmeerwaarden op de bij wet aangewezen immateriële vaste activa, zijn afzonderlijk belastbaar, in zoverre zij niet meer bedragen dan viermaal het gemiddelde van de belastbare nettowinst of -baten die in de vier jaren voor de stopzetting uit de niet meer uitgeoefende werkzaamheid zijn verkregen; indien de referentieperiode minder dan vier jaar bedraagt, dient het jaarlijkse gemiddelde van die onvolledige periode in aanmerking te worden genomen en vervolgens met vier te worden vermenigvuldigd (1). (1) Zie M. ELOY, "La réforme du régime fiscal des plus-values à l'I.P.P. et à l'I. Soc. depuis la loi du 22 décembre 1989", R.G.F. 1990, p. 269; A. KILESSE, Courrier fiscal 1991, nr. 5; artikel 171, 4°, b, voor de wijziging ervan bij W. 28 juli 1992.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Afzonderlijke aanslagen

Art. 171, 5°, a

F.12.0061.F 14 maart 2013 AC nr. ...

Het arrest, dat vaststelt dat de partij, een lijnpiloot die voor een luchtvaartmaatschappij heeft gewerkt tot november 2001, datum van het faillissement van die maatschappij, die beroepswerkzaamheid slechts gedurende de laatste drie maanden van 2002 ten dienste van een andere luchtvaartmaatschappij heeft verricht en gedurende de eerste negen maanden van dat jaar geen enkele andere beroepswerkzaamheid heeft verricht, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat zij in de loop van dat jaar 2002 geen normale beroepswerkzaamheid heeft gehad in de zin van artikel 171, 5°, a, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en dat het in dat opzicht weinig ter zake doet dat zij, gedurende de periode waarin zij geen beroepswerkzaamheid heeft verricht, toch een vervangingsinkomen heeft genoten dat in zijn geheel belastbaar is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Afzonderlijke aanslagen

Art. 171, aanhef en 5°, a)

F.06.0092.N 17 januari 2008 AC nr. 35

Een jaar waarin een activiteit werd uitgeoefend die geen bedrijfsinkomsten opleverde, kan niet dienen als een referentiejaar voor het bepalen van de gemiddelde aanslagvoet waartegen opzegvergoedingen afzonderlijk belastbaar zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Afzonderlijke aanslagen

Art. 18, eerste lid, 4°, en tweede lid

F.09.0093.N 20 mei 2010 AC nr. 360

Bij ontstentenis van een bijzondere definitie in de belastingwet dient onder geldlening, overeenkomstig het gemeen recht, te worden verstaan het contract waarbij de uitlener geld overmaakt aan de lener teneinde hem in staat te stellen er gebruik van te maken en onder verplichting voor laatstgenoemde om het hem terug te geven op het overeengekomen tijdstip; een geldlening in de zin van artikel 18, tweede lid, van het W.I.B. 1992, kan worden vastgesteld door een boeking op de rekening-courant van de aandeelhouder of van de persoon die een opdracht of functies als vermeld in artikel 32,eerste lid, 1°, uitoefent, maar een dergelijke boeking impliceert niet noodzakelijk het bestaan van een leningscontract in de zin van die bepaling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit onroerende goederen

Art. 182

F.04.0011.N 22 juni 2007 AC nr. 349

De non-discriminatiebepalingen van het BEU-Verdrag verzetten zich tegen de berekening van de belastbare winst in hoofde van een vennootschap van een andere verdragsluitende staat met vaste inrichting in België volgens het stelsel van minimumwinsten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

Art. 182, 1°

F.09.0140.N 14 januari 2011 AC nr. ...

Indien een vereniging of vennootschap de organisatie van één jaarlijks evenement als hoofddoel heeft en dit evenement over een lange periode voorbereidt, kan dit evenement niet beschouwd worden als een alleenstaande of uitzonderlijke verrichting in de zin van artikel 182, 1°, van het W.I.B.(1992); de omstandigheid dat het evenement jaarlijks opnieuw wordt gehouden en sedert een lange periode, kan een element zijn om vast te stellen dat de organisatie die hiervoor nodig is op een bepaald ogenblik in de tijd een permanente aard heeft.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen

Art. 187

F.13.0053.F 11 september 2014 AC nr. ...

Noch artikel 187 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1964) noch artikel 137 van het uitvoeringsbesluit heeft tot doel alle inkomsten, of een gedeelte daarvan, die een Belgische vennootschap uit kapitalen en roerende goederen van buitenlandse oorsprong heeft verkregen, te weren uit de belastbare grondslag van de Belgische vennootschapsbelasting, op grond dat die inkomsten zouden zijn verkregen in het meer algemene kader van een verlieslatende verrichting vóór belasting (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Allerlei

Art. 192

F.10.0053.F 16 december 2011 AC nr. ...

Artikel 192 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 vereist niet, opdat de meerwaarden verwezenlijkt op aandelen waarvan de eventuele inkomsten in aanmerking komen om krachtens de artikelen 202, §1, en 203 van de winst te worden afgetrokken, geacht kunnen worden verwezenlijkt te zijn op die aandelen, dat die aandelen zelf verkocht werden; het arrest dat aanneemt dat de litigieuze meerwaarden verwezenlijkt zijn naar aanleiding van de vestiging van een zakelijk recht van vruchtgebruik van de bewuste aandelen, schendt noch de voornoemde bepaling, noch artikel 578 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M., die wat het tweede onderdeel betreft andersluidend is, in Pas. 2011 nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Definitief belaste inkomen

Art. 194bis

F.12.0103.F 22 november 2013 AC nr. ...

De principiële vrijstelling als bedoeld in artikel 194bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 kan niet worden toegepast voor de technische voorzieningen voor egalisatie en catastrofen inzake de kredietverzekering, aangezien er geen koninklijk besluit ter uitvoering van die bepaling is uitgevaardigd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei

Art. 196, § 2

F.12.0127.N 19 juni 2014 AC nr. ...

Een vennootschap die zelf, dit is op niet-geconsolideerde basis, voldoet aan de criteria van artikel 15, §1, Wetboek van Vennootschappen wordt voor de toepassing van artikel 196, §2, WIB92 als een kleine vennootschap aangemerkt, ook al is de vennootschap verbonden met één of meer andere vennootschappen en zouden bij de toepassing van artikel 15, §5, Wetboek van Vennootschappen één of meer criteria van artikel 15, §1, Wetboek van Vennootschappen worden overschreden (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

F.12.0191.F 25 oktober 2013 AC nr. ...

Uit artikel 196, §2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 in de versie ervan die van toepassing is op het geschil, en uit artikel 15, §§1 en 5, van het Wetboek van vennootschappen volgt dat een vennootschap die, hoewel zij deel uitmaakt van een groep vennootschappen, beantwoordt aan de criteria van artikel 15, §1, van het Wetboek van vennootschappen, buiten het toepassingsgebied valt van artikel 196, §2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en bijgevolg het voordeel behoudt van de volledige aftrek van de eerste afschrijvingsannuïteit voor het boekjaar tijdens hetwelk het betrokken actief werd aangeschaft of tot stand gebracht, los van het tijdstip van die aanschaffing of totstandbrenging (1). (1) Eensluidende schriftelijke concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 198, eerste lid, 7°

F.12.0192.N 10 oktober 2014 AC nr. 594

Waardeverminderingen op het vruchtgebruik op aandelen zijn in beginsel niet aftrekbaar als beroepskost (1).(1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 2, § 7, en 47

F.12.0198.F 25 oktober 2013 AC nr. ...

Hoewel de clientèle die een onderneming in ruil voor een tegenprestatie of in de vorm van een inbreng heeft verkregen van een derde, als activabestanddeel in rubriek II van de balans van die onderneming kan en moet worden geboekt als goodwill, geldt zulks daarentegen niet voor de clientèle die de onderneming zelf heeft opgebouwd in de uitoefening van haar activiteit; die eigen clientèle is, vóór ze wordt overgedragen, derhalve geen immaterieel vast actief; bijgevolg kan zij, met gezamenlijke toepassing van de artikelen 47 en 2, §7, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 en van de toepasselijke boekhoudkundige reglementering, geen recht geven op de regeling van de uitgestelde en gespreide belasting van de meerwaarde die uit de verwezenlijking ervan voortvloeit (1). (1) Conforme schriftelijke concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Meerwaarden

Art. 201, eerste lid, 1°

F.13.0080.F 25 september 2014 AC nr. 556

Artikel 201, eerste lid, 1°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen veronderstelt dat de natuurlijke personen die houder zijn van meer dan de helft van de aandelen, die de meerderheid van het stemrecht vertegenwoordigen van de betrokken binnenlandse vennootschap, de aan die aandelen verbonden stemrechten kunnen uitoefenen maar sluit niet uit dat zij houder kunnen zijn van die aandelen in vruchtgebruik (1). (1) Zie concl. OM in Pas 2014, nr. …

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei

Art. 202

F.11.0127.F 6 september 2012 AC nr. ...

Artikel 202 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1992) staat de aftrek niet toe van dividenden uit aandelen waarvan de vennootschap slechts het vruchtgebruik heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2012, nr. … .

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Algemeen

Art. 205quater, § 6

F.13.0161.N 31 oktober 2014 AC nr. 654

Een vennootschap die zelf, dit is op niet-geconsolideerde basis, voldoet aan de criteria van artikel 15, §1, Wetboek van Vennootschappen wordt voor de toepassing van artikel 205quater, §6, WIB92 als een kleine vennootschap aangemerkt, ook al is de vennootschap verbonden met één of meer andere vennootschappen en zouden bij de toepassing van artikel 15, § 5, Wetboek van Vennootschappen één of meer criteria van artikel 15, § 1, Wetboek van Vennootschappen worden overschreden (1). (1) Zie concl. OM en het na de neerlegging van deze conclusie op 19 juni 2014 door het Hof van Cassatie uitgesproken arrest in de zaak F.12.0127.N, AC 2014, nr. 444.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 207, derde lid

F.12.0111.N 19 september 2013 AC nr. ...

Het aftrekverbod van de vorige beroepsverliezen waarin artikel 207, derde lid, WIB92 voorziet in geval van verwerving of wijziging tijdens het belastbaar tijdperk van de controle van een vennootschap die niet beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften, geldt voor het geheel van de vorige beroepsverliezen van de vennootschap en voor enig later belastbaar tijdperk, en is niet beperkt tot het aanslagjaar dat betrekking heeft op het belastbaar tijdperk waarin de wijziging of verwerving van de controle plaatsvond (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen

Art. 21, 9°

F.11.0032.N 19 januari 2012 AC nr. ...

Om niet belastbaar te zijn, vereist artikel 21, 9°, W.I.B. (1992) onder meer dat de levensverzekeringsovereenkomst een looptijd heeft van meer dan acht "jaar"; dit begrip "jaar" dient uitgelegd te worden in de gebruikelijke betekenis die het dagelijks taalgebruik eraan geeft, namelijk "tijd van 12 maanden": een periode van acht jaar begint dan ook de eerste dag van die periode vanaf de overeengekomen datum om 00.00 uur, en eindigt acht jaar later om 24.00 uur, zodat een verzekering die, zoals in casu, begint te lopen op 1 juli 1994 en eindigt op 1 juli 2002 een looptijd heeft van meer dan acht jaar (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen

Art. 211, § 1, aanhef, eerste en tweede lid

F.06.0065.N 13 december 2007 AC nr. 632

In geval van splitsing komen de meerwaarden die naar aanleiding van die verrichting zijn vastgesteld, slechts voor belastingvrijstelling in aanmerking op voorwaarde, onder meer, dat de verrichting beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften. De verrichting wordt geacht op grond van zakelijke overwegingen te hebben plaatsgevonden en het staat aan de overheid het tegenovergestelde te bewijzen; zulks impliceert dat de bevoegde overheid die aanvoert dat de belastingplichtige gehandeld heeft met het doel belastingen te ontwijken en dat bewijs meent te moeten baseren op de afwezigheid van zakelijke overwegingen, die afwezigheid ook dient te bewijzen, onverminderd de plicht voor de belastingplichtige aan dat bewijs mee te werken.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Fusie, splitsing, opslorping

Art. 219

F.09.0121.N 10 september 2010 AC nr. 511

In zoverre de bijzondere aanslag in de geheime commissielonen er toe strekt het verlies van de belasting en de sociale bijdragen te vergoeden, heeft zij geen strafrechtelijk karakter en is artikel 6 E.V.R.M. niet van toepassing (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 219, vierde lid

F.12.0161.N 20 februari 2014 AC nr. ...

Een taxatie in de personenbelasting van een voordeel van alle aard sluit de aanslag geheime commissielonen van datzelfde voordeel in de vennootschapsbelasting niet uit wanneer het voordeel van alle aard niet werd aangegeven door de genieter.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

Art. 228, § 2, 7°

F.07.0052.F 5 februari 2009 AC nr. 95

Onder de bewoordingen "een belastbaar tijdperk", in de zin van artikel 228, § 2, 7°, W.I.B. 1992, krachtens hetwelk de in de wet bedoelde bezoldigingen onderworpen zijn aan de belasting der niet-inwoners uit hoofde van een in België uitgeoefende werkzaamheid door een verkrijger die er in een belastbaar tijdperk gedurende meer dan 183 dagen verblijft, moet worden verstaan het jaar waarin de beroepswerkzaamheid in België is uitgeoefend en niet het jaar waarin de inkomsten zijn toegekend of ontvangen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

Art. 24, 1°

F.00.0053.F 1 februari 2002 AC nr. 77

Als een nijverheidsonderneming in de zin van de artikel 20, 1°, W.I.B. (1964) en van art 24, 1°, W.I.B. (1992) wordt aangemerkt het geheel van verrichtingen waarbij verscheidene belastingplichtigen familiale goederen die met name uit erfenissen zijn verkregen, op industriële wijze exploiteren op een wijze die de perken van een gewone opbrengst via de ontvangst van een vergoeding te buiten gaat, door die goederen te investeren als bedrijfsvermogen dat door het opzetten van een reeks frequente en met elkaar verbonden verrichtingen de risico's van een daadwerkelijke onderneming loopt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

Art. 24, eerste lid

F.10.0053.F 16 december 2011 AC nr. ...

Noch uit artikel 24, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, dat krachtens artikel 183 van dat wetboek van toepassing is op vennootschappen, noch uit artikel 578 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat er op een activabestanddeel een meerwaarde kan worden verwezenlijkt als er een zakelijk recht van vruchtgebruik op dat bestanddeel wordt gevestigd (1). (1) Zie concl. O.M., die wat het tweede onderdeel betreft andersluidend is, in Pas. 2011 nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Definitief belaste inkomen

Art. 246

F.09.0157.N 14 januari 2011 AC nr. ...

De bodemrechter beoordeelt in feite of het bericht van wijziging van de aangifte de belastingplichtige op een met redenen omklede wijze voldoende inlicht over de inkomsten en andere gegevens die de administratie in de plaats wil stellen van die welke aangegeven of aangenomen zijn, zodat hij de geplande wijziging kan onderzoeken en ze vervolgens verwerpen of aannemen; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de feiten en omstandigheden die hij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie Cass., 12 mei 1989, AR F.1551.N, A.C., 1988-89, nr. 522; Cass., 28 jan. 1994, AR F.1981.N, A.C., 1994, nr. 55; Cass., 27 maart 1997, AR F.96.0094.F, A.C., 1997, nr. 168; Cass., 15 mei 2003, AR F.02.0007.F, A.C., 2003, nr. 297.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Art. 25, 2°

F.06.0002.F 10 mei 2007 AC nr. 242

De eventuele prijzen die de ondernemer wint op het ogenblik van de trekking van de tombolabiljetten die hij van zijn leverancier gekregen heeft, zijn het gevolg van het toeval en niet de opbrengst van zijn werkzaamheden; ze zijn dus geen voordeel van alle aard waarop hij kan worden belast, aangezien voor de vaststelling of hij een dergelijk voordeel ontvangen heeft het tijdstip telt waarop hem die biljetten werden overhandigd (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 2003, AR F.01.0060.F, nr. 34.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

Art. 253, 3°

F.13.0071.F 27 november 2014 AC nr. 735

Artikel 2, 1°, van de ordonnantie van de Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 22 december 1994 betreffende de onroerende voorheffing heeft betrekking op de omvang van de vrijstelling van de onroerende voorheffing en laat de voorwaarden van artikel 253, 3° van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, waaraan die vrijstelling onderworpen blijft, onverkort.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

F.07.0034.N 12 september 2008 AC nr. 470

De vrijstelling van onroerende voorheffing waarin artikel 253, 3°, W.I.B. (1992) voorziet voor het kadastraal inkomen van nationale domeingoederen, is van de drie in dat artikel gestelde voorwaarden samen afhankelijk; deze vrijstelling geldt alleen indien het onroerend goed, dat een kadastraal perceel uitmaakt, in zijn geheel beantwoordt aan de wettelijke vrijstellingsvoorwaarden, zodat elk onderscheid tussen de verschillende gedeelten van het vrijgestelde goed uitgesloten is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Art. 253, eerste lid, 3°

F.99.0140.F 3 oktober 2002 AC nr. 507

Het kadastraal inkomen van het omvangrijke gebouwencomplex van de Grote Eeuwfeestpaleizen die opgericht zijn voor de Wereldtenstoonstelling van 1935 op de Heyzel, en die de Stad Brussel tegen betaling van een retributie en het ontvangen van verschillende andere voordelen, ter beschikking stelt van een concessiehouder, die ze door gebruik te maken van commerciële promotietechnieken, mag exploiteren, is niet van onroerende voorheffing vrijgesteld (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Art. 257, 4°

F.11.0073.N 21 juni 2012 AC nr. ...

Gebouwen die niet voor bewoning zijn bestemd, komen niet in aanmerking voor de kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing waarin artikel 2bis van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 23 juli 1992 voorziet.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Art. 257, 4°, eerste lid, a)

F.13.0130.F 13 november 2014 AC nr. 691

De feitenrechter moet, op grond van een feitelijke beoordeling, nagaan of de onvrijwillige improductiviteit van een onroerend goed in de zin van artikel 257, 4°, eerste lid, a), van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 te wijten is aan omstandigheden buiten de wil van de belastingplichtige.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Art. 259

F.09.0023.F 12 maart 2010 AC nr. 180

Het begrip gezin in de zin van artikel 259 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 veronderstelt een feitelijke toestand en geen wettelijke band (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2010, AR F.09.0023.F, nr ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Vermindering wegens gezinslasten

Art. 26, eerste lid

F.10.0087.N 22 september 2011 AC nr. ...

Artikel 26, eerste lid, W.I.B. (1992) heeft betrekking op de vaststelling van de belastbare winsten van de nijverheids-, handels- of landbouwondernemingen en houdt een afwijking in van de bepalingen van de belastingwet die slechts de in het vermogen van een onderneming opgenomen winsten aan de belasting onderwerpen, met uitsluiting van die welke zij had kunnen verkrijgen indien zij haar zaken anders had beheerd dan zij heeft gedaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

Zonder dat noodzakelijkerwijs vereist is dat de verrichting is geschied met de bedoeling een belastbare winst aan de belasting te onttrekken, wordt onder 'abnormale voordelen', die voordelen verstaan die, gelet op de economische omstandigheden van het ogenblik, strijdig zijn met de gewone gang van zaken, met de regels, of met de gevestigde handelsgebruiken, en onder 'goedgunstige voordelen', de voordelen die worden verleend zonder de uitvoering van een verbintenis te vormen, of die welke worden verleend zonder enige tegenwaarde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

F.08.0067.N 10 juni 2010 AC nr. 414

Artikel 26, eerste lid, W.I.B. (1992) heeft betrekking op de vaststelling van de belastbare winsten van de nijverheids, handels- of landbouwondernemingen en houdt een afwijking in van de bepalingen van de belastingwet die slechts de in het vermogen van een onderneming opgenomen winsten aan de belasting onderwerpen, met uitsluiting van die welke zij had kunnen verkrijgen indien zij haar zaken anders had beheerd dan zij heeft gedaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

Zonder dat noodzakelijkerwijs vereist is dat de verrichting is geschied met de bedoeling een belastbare winst aan de belasting te onttrekken, wordt onder 'abnormale voordelen', die voordelen verstaan die, gelet op de economische omstandigheden van het ogenblik, strijdig zijn met de gewone gang van zaken, met de regels, of met de gevestigde handelsgebruiken, en onder 'goedgunstige voordelen', de voordelen die worden verleend zonder de uitvoering van een verbintenis te vormen, of die welke worden verleend zonder enige tegenwaarde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

F.06.0085.N 12 juni 2009 AC nr. 401

Artikel 26, eerste lid, W.I.B. (1992) heeft betrekking op de vaststelling van de belastbare winsten van de nijverheids, handels- of landbouwondernemingen en houdt een afwijking in van de bepalingen van de belastingwet die slechts de in het vermogen van een onderneming opgenomen winsten aan de belasting onderwerpen, met uitsluiting van die welke zij had kunnen verkrijgen indien zij haar zaken anders had beheerd dan zij heeft gedaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

Zonder dat noodzakelijkerwijs vereist is dat de verrichting is geschied met de bedoeling een belastbare winst aan de belasting te onttrekken, wordt onder 'abnormale voordelen', die voordelen verstaan die, gelet op de economische omstandigheden van het ogenblik, strijdig zijn met de gewone gang van zaken, met de regels, of met de gevestigde handelsgebruiken, en onder 'goedgunstige voordelen', de voordelen die worden verleend zonder de uitvoering van een verbintenis te vormen, of die welke worden verleend zonder enige tegenwaarde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

Art. 260

F.96.0062.F 2 januari 1997 AC nr. ...

Zodra één van de in artikel 260 W.I.B. (1992) gestelde voorwaarden niet meer vervuld is, verliest de belastingplichtige definitief het voordeel van de voorkeurregeling die door die bepaling ten voordele van de eigenaars van bescheiden woningen is ingevoerd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Art. 263, § 1, 3°

F.08.0095.N 11 februari 2010 AC nr. 98

Artikel 263, § 1, 3° van het W.I.B. (1992) sluit uit dat de administratie een belasting of aanvullende belasting zou vestigen voor belastbare inkomsten, die niet werden aangegeven meer dan vijf jaar voor het jaar waarin de rechtsvordering, waaruit de niet-aangifte blijkt, is ingesteld; het laat de administratie wel toe, binnen de verlengde termijn, ook de inkomsten te belasten, die na het instellen van de rechtsvordering niet werden aangegeven en waarvan het bestaan door die vordering aan het licht is gebracht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 273

C.95.0392.N 23 mei 1996 AC nr. ...

Nu in de regel het bij artikel 19, 3°bis, Hypotheekwet gevestigde voorrecht niet van toepassing is op de sociale zekerheidsbijdragen van de werknemer en de bedrijfsvoorheffing die betrekking hebben op het loon waarop de werknemer recht had ingevolge prestaties geleverd vòòr het faillissement, volgt hieruit dat de curator de schuldvordering van de werknemer met betrekking tot vòòr het faillissement ontstane vorderingen dient te berekenen op grond van het bruto-loon, verminderd met de sociale zekerheidsbijdrage van de werknemer en met de forfaitair berekende bedrijfsvoorheffing, vastgesteld op grondslag van de bruto-inkomsten verminderd met de verplichte sociale inhoudingen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Nu in de regel het bij artikel 19, 3°bis, Hypotheekwet gevestigde voorrecht niet van toepassing is op de sociale zekerheidsbijdragen van de werknemer en de bedrijfsvoorheffing die betrekking hebben op het loon waarop de werknemer recht had ingevolge prestaties geleverd vòòr het faillissement, volgt hieruit dat de curator de schuldvordering van de werknemer met betrekking tot vòòr het faillissement ontstane vorderingen dient te berekenen op grond van het bruto-loon, verminderd met de sociale zekerheidsbijdrage van de werknemer en met de forfaitair berekende bedrijfsvoorheffing, vastgesteld op grondslag van de bruto-inkomsten verminderd met de verplichte sociale inhoudingen.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

Art. 3, § 1, 1°

F.02.0026.F 16 januari 2004 AC nr. 27

De woonplaats, in de zin van artikel 3, W.I.B. (1964), is een feitelijk begrip dat noodzakelijkerwijs gekenmerkt wordt door een bepaalde bestendigheid of continuïteit en waarvan de beoordeling aan de feitenrechter staat en de omschrijving onder toezicht van het Hof van cassatie geschiedt (1) (2). (1) In deze zaak had eiser zich in de loop van het jaar 1990 uit de Belgische bevolkingsregisters laten schrappen, had hij drie jaar in een Afrikaans land gewoond, en nadien meer dan zes jaar in een ander Afrikaans land waar eiseres hem een jaar nadien had opgezocht. Uit het bestreden arrest, dat verklaart dat de eiser gedurende de aanslagjaren 1990 tot 1992 de hoedanigheid van Rijksinwoner had behouden, blijkt dat het hof van beroep erop had gewezen dat eiser zijn werkelijke woonplaats in België als thuishaven had behouden en daarnaar terugkeerde, zelfs na lange en talrijke afwezigheden, dat eisers familie in België was blijven leven en er haar woonplaats hebben en dat uit verscheidene feiten bleek dat eiser niet de bedoeling had geuit om zijn woning en de hoofdzetel van zijn zaken naar Afrika over te plaatsen. (2) Cass., 3 juni 2002, AR F.01.0017.F, www.cass.be, op die datum.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Belastingplichtige - Rijksinwoner

F.01.0017.F 3 juni 2002 AC nr. 336

In de zin van artikel 3 W.I.B. (1964) is de woonplaats een feitelijke woonplaats die noodzakelijkerwijze wordt gekenmerkt door een bepaalde bestendigheid of continuïteit (1). (1) Cass., 7 mei 1996, AR. P.95.0154.N., nr. 155. Het O.M. oordeelde dat het enige middel feitelijke grondslag miste.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Belastingplichtige - Rijksinwoner

Art. 3, § 2

F.01.0005.F 31 mei 2002 AC nr. 334

De hoedanigheid van rijksinwoner kan wettig worden afgeleid uit de inschrijving in het rijksregister van natuurlijke personen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Belastingplichtige - Rijksinwoner

Art. 300

P.04.0397.N 22 juni 2004 AC nr. 347

De opsporingsbevoegdheid van de in artikel 14 van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen vermelde douaneambtenaren is niet afhankelijk van de omstandigheid dat enig vermoeden bestaat van een inbreuk inzake douane en accijnzen, maar deze ambtenaren hebben deze opsporingsbevoegdheid telkens wanneer het vermoeden rijst van een inbreuk op het W.I.G.B. of zijn uitvoeringsbesluiten.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 300, § 2

F.08.0044.F 6 november 2009 AC nr. 644

Artikel 300, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 staat eraan in de weg dat de appelrechter de voorlopige tenuitvoerlegging beveelt van zijn beslissing om een met het oog op de invordering van de belasting gedaan beslag op te heffen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- HOGER BEROEP - Belastingzaken - Inkomstenbelastingen

Artikel 300, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 staat eraan in de weg dat de appelrechter de voorlopige tenuitvoerlegging beveelt van zijn beslissing om een met het oog op de invordering van de belasting gedaan beslag op te heffen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Belastingzaken - Inkomstenbelastingen

Art. 305

F.11.0114.F 27 september 2012 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat een belastingplichtige die onderworpen is aan één van de inkomstenbelastingen bedoeld in artikel 305 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, aan de administratie ten onrechte een aangifte heeft teruggezonden die bestemd was voor belastingplichtigen onderworpen aan een andere belasting beoogd in dat artikel, kan niet worden afgeleid dat die aangifte niet voldoet aan de in de artikelen 307 tot 311 van dat wetboek bedoelde vorm- en termijnvereisten (1). (1) Het OM heeft in dezelfde zin schriftelijk geconcludeerd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Art. 307, § 1

F.07.0111.N 8 mei 2009 AC nr. 302

Een aangifte in de personenbelasting waarin de belastingplichtige in de daartoe bestemde rubriek niet de vermelding "nihil" heeft aangebracht indien hij en/of zijn gezinsleden geen titularis is geweest van een buitenlandse rekening, is hierdoor niet onregelmatig.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

Art. 31, eerste lid

F.11.0009.N 23 november 2012 AC nr. ...

Het begrip “bezoldiging” in de zin van artikel 31, eerste lid, WIB92, omvat niet de gelden die een werknemer zich onrechtmatig heeft toegeëigend ten nadele van zijn werkgever, ook al is dit gebeurd bij de uitoefening van de dienstbetrekking waarvoor hij was aangeworven (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.; het Hof heeft zich in het arrest evenwel niet uitgesproken over de belastbaarheid van bedoelde gelden op een andere wettelijke basis (divers inkomen, baten van een winstgevende bezigheid of winsten).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

F.00.0079.N 20 juni 2002 AC nr. 374

Een bij vergissing gedane betaling, waarover werkgever een werknemer het eens zijn dat zij ten onrechte geschiedde, dat zij moet worden terugbetaald en die ook wordt terugbetaald, levert zelfs in het daaropvolgend aanslagjaar geen beloning op in de zin van artikel 31, eerste lid, W.I.B. 1992.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Art. 31, eerste lid en 1°

F.93.0098.N 2 december 1994 AC nr. ...

Tot de bezoldiging van de werknemer behoren niet de vergoedingen die hij van zijn werkgever ontvangt als terugbetaling van uitgaven eigen aan de werkgever; die vergoedingen kunnen niet van de bedrijfsuitgaven van de werknemer afgetrokken worden.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 31, eerste lid, en tweede lid, 3°

F.12.0204.N 21 november 2013 AC nr. ...

Om op grond van artikel 31, tweede lid, 3°, WIB92, belastbaar te zijn als een vergoeding verkregen uit hoofde of naar aanleiding van het stopzetten van de arbeid of het beëindigen van een arbeidsovereenkomst, volstaat het dat er een onlosmakelijk verband bestaat tussen de betaalde vergoeding en de vroegere beroepswerkzaamheid, zonder dat vereist is dat de werknemer zijn recht op de vergoeding put uit de arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Stopzettingsvergoedingen

Art. 318, eerste lid

F.12.0091.N 22 mei 2014 AC nr. ...

Het bankgeheim is van toepassing wanneer bij een leasingmaatschappij inlichtingen worden ingezameld met het oog op het belasten van de leasingnemer, de cliënt van de leasingmaatschappij, ook wanneer deze inlichtingen verband houden met de verkoop aan een derde van het geleasde goed (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

F.11.0058.N 19 april 2012 AC nr. ...

Artikel 318, eerste lid, van het W.I.B.(1992), krachtens welke bepaling de administratie niet gemachtigd is om in de rekeningen, boeken en documenten van de bank-, wissel-, krediet- en spaarinstellingen inlichtingen in te zamelen met het oog op het belasten van hun cliënten, staat er niet aan in de weg dat de belastingadministratie de inlichtingen die ze ongevraagd heeft verkregen van de bedoelde financiële instellingen, kan aanwenden om de betrokken cliënten of derden te belasten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

F.08.0070.N 15 oktober 2009 AC nr. 587

Het bankgeheim geldt niet ten aanzien van de verkoop door een leasingmaatschappij van een voertuig dat voordien het voorwerp heeft uitgemaakt van een leasingsovereenkomst, aan een andere persoon dan de leasingnemer, ook niet ingeval de aankoopoptie door de leasingnemer, met instemming van de leasinggever aan deze persoon werd overgedragen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

F.07.0032.N 24 april 2008 AC nr. 254

De administratie is niet gemachtigd om in de rekeningen, boeken en documenten van de bank-, wissel-, krediet- en spaarinstellingen inlichtingen in te zamelen met het oog op het belasten van hun cliënten; hiermee worden de financiële instellingen in het algemeen bedoeld en niet alleen de instellingen waarvan de werkzaamheden bestaan in het in ontvangst nemen van gelddeposito's of het verlenen van krediet voor eigen rekening; financiële instellingen omvatten ook de ondernemingen die een werkzaamheid van financiële leasing uitoefenen (1). (1) Cass., 16 maart 2007, AR F.05.0049.N, met conclusie van het O.M., www.cass.be.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

F.05.0049.N 16 maart 2007 AC nr. 142

De administratie is niet gemachtigd om in de rekeningen, boeken en documenten van de bank-, wissel-, krediet- en spaarinstellingen inlichtingen in te zamelen met het oog op het belasten van hun cliënten; hiermee worden de financiële instellingen in het algemeen bedoeld en niet alleen de instellingen waarvan de werkzaamheden bestaan in het in ontvangst nemen van gelddeposito's of het verlenen van krediet voor eigen rekening; financiële instellingen omvatten ook de ondernemingen die een werkzaamheid van financiële leasing uitoefenen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Art. 319

F.07.0013.N 12 september 2008 AC nr. 469

Niet onregelmatig is de bezichtiging van de bedrijfslokalen door ambtenaren van de administratie der directe belastingen, die niet voorzien zijn van hun aanstellingsbewijs, wanneer de belastingplichtige uitdrukkelijk met de plaatsbezichtiging instemt; wanneer de belastingplichtige toegang heeft verleend tot de beroepslokalen zonder de voorlegging van het aanstellingsbewijs te eisen, en aldus met de plaatsbezichtiging instemt, kan de omstandigheid dat de ambtenaren hun aanstellingsbewijs niet uit eigen beweging hebben voorgelegd, niet voor gevolg hebben dat de plaatsbezichtiging onregelmatig is (1). (1) Zie Cass., 17 feb. 2005, AR F.O4.OO1O.F, www.cass.be.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Art. 319, eerste lid

F.04.0010.F 17 februari 2005 AC nr. 100

Niet onregelmatig is de bezichtiging van de bedrijfslokalen door ambtenaren van de administratie der directe belastingen, die niet voorzien zijn van hun aanstellingsbewijs, wanneer de belastingplichtige uitdrukkelijk met de plaatsbezichtiging instemt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Art. 32, tweede lid, 1°

C.12.0288.N 24 oktober 2013 AC nr. ...

Tantièmes, ook al worden zij fiscaalrechtelijk als bezoldigingen aangezien, zijn vennootschapsrechtelijk als een variabele vergoeding in functie van de winst te beschouwen en niet als een bezoldiging.

- VENNOOTSCHAPPEN - Allerlei

Art. 32, tweede lid, 2°

F.10.0044.F 17 maart 2011 AC nr. ...

De beslissing van het arrest dat de belastingadministratie terecht een bijkomende heffing heeft ingekohierd ten name van de bestuurder van een vennootschap die een voertuig in leasing heeft genomen dat later door de levensgezellin van de bestuurder tegen een beduidend lagere prijs dan de werkelijke waarde ervan werd overgekocht, is niet naar recht verantwoord wanneer uit de overwegingen ervan niet blijkt dat de bestuurder een persoonlijk voordeel gehaald heeft uit het lichten van de aankoopoptie (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ... .

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Art. 327, § 1

F.00.0020.N 27 juni 2002 AC nr. 393

In de gevallen waarin de door de procureur-generaal verleende machtiging tot inzage van een strafdossier niet beperkt is noch in de tijd, nocht tot welbepaalde stukken, strekt de verstrekte toelating zich niet alleen uit tot de stukken die zich reeds in het strafdossier bevonden voor dat de toelating werd verleend, maar ook tot de nadien aan het strafdossier toegevoegde stukken.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 327, § 1, tweede lid

F.05.0061.N 17 november 2006 AC nr. 576

De regel dat zonder uitdrukkelijk verlof van de procureur-generaal of de auditeur-generaal geen inzage mag worden verleend van de akten, stukken, registers, bescheiden of inlichtingen in verband met de rechtspleging heeft enkel betrekking op de inzage van de daarin vermelde stukken en niet op de mededeling vanwege de betrokken diensten dat er dergelijke stukken zijn of op de mededeling vanwege de betrokken diensten van de gegevens die toelaten de inzage van het gerechtsdossier te vragen (1). (1) Zie Cass., 23 april 1998, AR F.95.0004.N, A.C., 1998, nr 208.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Allerlei

Art. 33

F.06.0040.F 8 maart 2007 AC nr. 130

Het arrest dat oordeelt dat de op de rekening-courant van een zaakvoerder van een personenvennootschap ingeschreven bedragen naar zijn eigen vermogen zijn overgebracht en dat hij erover kon beschikken, beslist naar recht dat die bedragen voor hem bezoldigingen van een werkend vennoot uitmaken (1). (1) Bezoldigingen in de zin van artikel 33 W.I.B. behoeven geen daadwerkelijke storting. Zie ook Cass., 17 feb. 1970, A.C., 1970, 571; Cass., 28 feb. 1974, A.C., 1974, 721.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Art. 331

C.02.0002.F 16 juni 2003 AC nr. 352

De van de Staat of een gemeente gevorderde vergeldingen of schadevergoedingen worden in de regel berekend op grond van de aangiften van de laatste drie jaren (1). (1) Cass., 22 maart 1991, AR 6597, nr 390; zie Cass., 13 april 1972 (A.C., 1972, 761); 13 juni 1980 (ibid., 1979-80, nr 644).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Art. 333, derde lid

F.07.0113.N 8 mei 2009 AC nr. 303

De verplichting om de belastingplichtige vooraf en op nauwkeurige wijze kennis te geven van de aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan alvorens onderzoeksdaden te stellen tijdens de aanvullende termijn van twee jaar, houdt niet in dat de fiscus over bekende feiten of vaststellingen zou moeten beschikken die tot het bewijs van fraude aanleiding kunnen geven en dat hij die indicaties aan de belastingplichtige zou moeten meedelen in de voorafgaande kennisgeving.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Art. 333, derde lid, en 354, tweede lid

P.03.0534.F 18 juni 2003 AC nr. 359

Wanneer de administratie de in titel VII, hoofdstuk III, W.I.B., bedoelde onderzoeksopdrachten wil verrichten tijdens de in artikel 333, derde lid, W.I.B., bedoelde aanvullende termijn van twee jaar, moet ze, op straffe van nietigheid van de belastingaanslag, de belastingplichtige vooraf schriftelijk en nauwkeurig kennis geven van de aanwijzingen van belastingontduiking voor de betrokken periode; een kennisgeving die de dag zelf van het onderzoek maar vóór dat onderzoek wordt gedaan, voldoet bijgevolg aan de bij wet opgelegde voorwaarden (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 1999, AR F.98.0063.N, nr 533.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

Art. 334

F.11.0063.N 19 oktober 2012 AC nr. ...

Het WIB92 voorziet niet in een mogelijkheid van verhaal tegen de beslissing van de tuchtoverheid die oordeelt of, en gebeurlijk in welke mate, de vraag om inlichtingen of de overlegging van boeken en bescheiden verzoenbaar is met het eerbiedigen van het beroepsgeheim; het oordeel van de tuchtoverheid kan bijgevolg niet worden aangevochten voor de fiscale rechter (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Art. 336

F.11.0083.N 21 juni 2012 AC nr. ...

De belastingadministratie kan een proces-verbaal als bedoeld in artikel 59, §1, van het B.T.W.-wetboek, gebruiken als bewijsmiddel voor de vaststelling van inkomstenbelastingen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Geschriften

Art. 337, eerste en derde lid

P.09.0846.N 20 oktober 2009 AC nr. 596

Artikel 337, derde lid, WIB 1992 dat bepaalt dat de ambtenaren van de administratie der directe belastingen hun ambt eveneens uitoefenen wanneer zij met betrekking tot de fiscale toestand van een belastingplichtige een vraag om raadpleging, uitleg of mededeling inwilligen van de echtgenoot op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd, betreft enkel de erin vermelde raadpleging, uitleg of mededeling aan de echtgenoot van de belastingplichtige en stelt voor het overige geen bijkomende voorwaarde aan de uitvoering van de opdracht van de fiscale ambtenaar zoals bepaald in artikel 337, eerste lid, WIB 1992 (1). (1) Zie conclusie O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- BEROEPSGEHEIM -

Art. 337, eerste lid

P.10.1850.N 7 juni 2011 AC nr. ...

Fiscale ambtenaren die bij een politionele of gerechtelijke overheid klacht indienen of zich bij de rechter burgerlijke partij stellen wegens niet-fiscale misdrijven waarvan zij ter gelegenheid van de uitoefening van hun ambt het slachtoffer zouden zijn, handelen niet buiten de uitoefening van hun ambt in de zin van artikel 337, eerste lid, WIB92, zodat zij dan ook, zonder het fiscaal beroepsgeheim te schenden, aan die politionele of gerechtelijke overheid of aan de rechter alle met betrekking tot die misdrijven relevante informatie en documenten mogen bezorgen (1). (1) Zie Cass. 20 okt. 2009, AR P.09.0846.N, AC, 2009, nr. 596 met conclusie O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEROEPSGEHEIM -

P.09.0846.N 20 oktober 2009 AC nr. 596

Blijft binnen de uitoefening van zijn ambt de fiscale ambtenaar die aan de belastingplichtige op diens adres of vermoedelijk adres brieven toezendt die betrekking hebben op de uitvoering van dit ambt; de omstandigheid dat de geadresseerde dit adres en daarbij zijn hoedanigheid van rijksinwoner betwist, doet daaraan niet af (1). (1) Zie conclusie O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- BEROEPSGEHEIM -

Art. 34, § 1, 1°

F.11.0145.N 15 maart 2013 AC nr. ...

De omstandigheid dat het Nederlandse Algemeen Ouderdomspensioen in bepaalde gevallen ook wordt toegekend aan personen die geen beroepswerkzaamheid hebben uitgeoefend, heeft niet tot gevolg dat het pensioen dat wordt toegekend aan personen die wel een beroepswerkzaamheid hebben uitgeoefend, geen pensioen is dat rechtstreeks of onrechtstreeks betrekking heeft op een beroepswerkzaamheid, als bedoeld in artikel 34, §1, 1° van het WIB92 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

F.11.0146.N 15 maart 2013 AC nr. ...

De omstandigheid dat ook Nederlandse ingezetenen die nooit een beroepswerkzaamheid hebben uitgeoefend, aanspraak kunnen maken op een AOW-pensioen, heeft niet tot gevolg dat er voor hen die wel een beroepswerkzaamheid in Nederland hebben uitgeoefend geen enkel verband bestaat tussen de beroepswerkzaamheid en het AOW-pensioen; dat ook niet-ingezetenen die ter zake van in Nederland in dienstbetrekking verrichte arbeid aan de loonbelasting zijn onderworpen, aanspraak kunnen maken op een AOW-pensioen, toont duidelijk aan dat alleen reeds het verrichten van een aan de loonbelasting onderworpen beroepswerkzaamheid de aanspraak op AOW-pensioen opent (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

F.11.0061.N 19 april 2012 AC nr. ...

Een krachtens een verzekeringsovereenkomst toegekende vergoeding is op grond van artikel 34, § 1, 1°bis, van het WIB(1992) belastbaar als ze een werkelijke en blijvende derving van bezoldigingen volledig of gedeeltelijk herstelt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

F.08.0040.N 12 november 2009 AC nr. 659

Uitkeringen op grond van de Nederlandse algemene Ouderdomswet kunnen niet gekwalificeerd worden als een sociale maatregel die geen verband houdt met een beroepswerkzaamheid in de zin van artikel 34, § 1, 1°, van het W.I.B. (1992), nu niet iedere Nederlandse onderdaan gerechtigd is op uitkeringen op grond van die wet, ongeacht of hij ooit een beroepsactiviteit heeft uitgeoefend (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

P.98.0510.F 17 maart 1999 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing waarbij aan het slachtoffer van een ongeval akte wordt verleend van het voorbehoud dat hij maakt ingeval van belastingheffing op de vergoeding die wordt toegekend niet wegens derving van loon of bezoldiging maar tot herstel van de materiële schade die voor hem voortvloeit uit het feit dat zijn waarde op de arbeidsmarkt verminderd is ten gevolge van zijn blijvende arbeidsongeschiktheid, terwijl alleen belasting verschuldigd is op pensioenen en lijfrechten of tijdelijke renten alsmede op als zodanig geldende toelagen die rechtstreeks of onrechtstreeks betrekking hebben op een beroepswerkzaamheid of die het gehele of gedeeltelijke herstel van een bestendige derving van winst, bezoldigingen of baten uitmaken.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Allerlei

Art. 34, § 1, 2°

F.08.0019.N 12 november 2009 AC nr. 656

Als een individueel en definitief verworven pensioenopbouw in uitvoering van een levensverzekeringscontract wordt onder meer bedoeld dat de werkgeversbijdragen die de werkgever stort aan een stichting pensioenfonds onherroepelijk uit het vermogen van de werkgever zijn verdwenen en in hoofde van de werknemer vaste pensioenaanspraken doen ontstaan die definitief verworven zijn op het moment van de betaling van de bijdragen; de omstandigheid dat in principe het opgebouwde pensioen betaalbaar is vanaf het bereiken van de pensioenleeftijd, is slechts een modaliteit van de verplichting een pensioen te betalen maar is op zichzelf geen doorslaggevend element voor de beoordeling of de pensioenopbouw definitief en individueel verworven is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Wanneer de werkgeversbijdragen voor een levensverzekeringscontract op het ogenblik dat zij worden gestort, moeten beschouwd worden als bezoldigingen in hoofde van de werknemer omdat de pensioenopbouw wordt verricht in het definitief en uitsluitend voordeel van laatstgenoemde, worden de latere uitkeringen niet als een uitgesteld beroepsinkomen belast op grond van artikel 34, § 1, 2°, W.I.B. (1992); het oordeel dat de stortingen van de werkgeversbijdragen voor een levensverzekeringscontract niet in het uitsluitend en definitief voordeel van de werknemer werden gedaan, kan mede berusten op de vaststelling dat de werknemer tijdens de opbouw van het pensioen niet kon beschikken, krachtens de wet of de overeenkomst, over de pensioenreserves (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Art. 340

F.12.0063.N 19 september 2013 AC nr. ...

De aangiften van de belastingplichtige aangaande de voorafgaande aanslagjaren kunnen tot grondslag dienen van een bewijs door vermoedens van de belastbare inkomsten van de belastingplichtige voor het daarop volgende aanslagjaar (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

F.03.0028.N 22 oktober 2004 AC nr. 502

De bodemrechter stelt op onaantastbare wijze het bestaan vast van de feiten waarop hij steunt; de gevolgen die hij daaruit afleidt als feitelijke vermoedens worden aan zijn oordeel en beleid overgelaten en het is niet vereist dat die vermoedens noodzakelijk uit die feiten volgen; het Hof gaat slechts na of de rechter het rechtsbegrip "feitelijke vermoedens" niet heeft miskend en meer bepaald of hij uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgtrekkingen heeft gemaakt die op grond van die feiten geenszins kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass., 28 jan. 1999, AR F.98.0097.F, nr 52; Cass., 22 maart 2001, AR F.99.0132.F, nr 156.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

F.99.0132.F 22 maart 2001 AC nr. ...

De bodemrechter stelt op onaantastbare wijze het bestaan vast van de feiten waarop hij steunt; de gevolgen die hij daaruit afleidt als feitelijke vermoedens worden aan zijn oordeel en beleid overgelaten en het is niet vereist dat die vermoedens noodzakelijk uit die feiten volgen; het is voldoende dat ze eruit kunnen volgen (1). (1) Cass., 23 jan. 1987, A.R. F.1336.N, nr. 303; zie Cass., 6 nov. 1992, A.R. 7637, nr. 720; 28 jan. 1999, A.R. F.98.0097.F, nr. 52; 5 maart 1999, A.R. C.96.0067.N, nr. 133.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

F.97.0030.F 17 april 1998 AC nr. ...

Hoewel de rechter de feiten die hij als feitelijke vermoedens beschouwt op onaantastbare wijze vaststelt en de wet aan het oordeel en het beleid van de rechter overlaat welke gevolgtrekking hij als feitelijk vermoeden daaruit maakt, toetst het Hof niettemin of de rechter het rechtsbegrip "feitelijke vermoedens" niet heeft miskend, met name of hij uit de aldus gedane vaststellingen geen gevolg heeft getrokken dat daarmee geen verband houdt dan wel op grond daarvan onmogelijk te verantwoorden is.

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

F.97.0029.F 23 juni 1997 AC nr. ...

Het arrest waarin wordt vastgesteld dat er onregelmatigheden voorkomen in de door de belastingplichtige overgelegde boekhoudkundige stukken, kan naar recht beslissen dat de verwerping van die stukken als gegevens van een bewijskrachtige boekhouding, wegens die onregelmatigheden, verantwoord is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Geschriften

- BEWIJS - Belastingzaken - Geschriften - Bewijswaarde

Art. 341

F.13.0099.N 21 november 2014 AC nr. 718

Krachtens artikel 341 WIB92 worden de uitgaven, bestedingen, investeringen en toenamen van vermogen vastgesteld tijdens een belastbaar tijdvak, die zijn aangemerkt als tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, geacht, behoudens tegenbewijs, voort te komen uit netto belastbare inkomsten; het wettelijk vermoeden houdt in dat de administratie bij de bepaling van de belastbare grondslag noch de afkomst noch de aard van de bezittingen op grond waarvan een indiciaire taxatie is verantwoord, dient aan te tonen en bijgevolg de bezittingen niet dient onder te brengen in een van de in artikel 6 van het wetboek bedoelde inkomstencategorieën; de verborgen inkomsten worden geacht van onbepaalde oorsprong te zijn en bijgevolg belastbaar volgens het gewone stelsel van aanslag tegen het progressief tarief per schijf (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

Wanneer de administratie, na te hebben geoordeeld dat het bedrag van de aangegeven inkomsten niet met de werkelijkheid overeenstemt, de belastbare grondslag heeft vastgesteld volgens zodanige tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, rust het tegenbewijs op de belastingplichtige; de belastingplichtige moet aan de hand van positieve en controleerbare gegevens aantonen dat die hogere graad van gegoedheid voortkomt uit andere inkomsten dan die welke belastbaar waren in de inkomstenbelastingen of uit inkomsten die tijdens een vroegere periode dan de belastbare periode zijn verkregen (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

F.13.0052.N 20 maart 2014 AC nr. ...

In het kader van een taxatie op grond van tekenen en indicikn kan de gehele aangroei van het tegoed op een rekening-courant van de belastingplichtige in een vennootschap gedurende het belastbaar tijdperk als een indicie van hogere gegoedheid in de zin van artikel 341 WIB92 in aanmerking genomen worden (1). (Impliciet) (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

F.03.0028.N 22 oktober 2004 AC nr. 502

Uit artikel 341 W.I.B. (1992) volgt niet dat de belastbare inkomsten die op grond van het vastgestelde indiciair tekort worden vastgesteld, vermoed worden voort te komen uit een beroepsactiviteit; het behoort aan de administratie het bewijs te leveren dat deze inkomsten een beroepsinkomen uitmaken aan de hand van de bewijsmiddelen die haar krachtens artikel 340 W.I.B. (1992) ter beschikking staan, hetgeen impliceert dat bedoeld bewijs kan geleverd worden op grond van feitelijke vermoedens (1). (1) Cass., 1 okt. 2004, AR F.02.0052.N, www.cass.be

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

F.02.0052.N 1 oktober 2004 AC nr. ...

Het vermoeden dat uit artikel 341 W.I.B. (1992) volgt, bestaat hierin dat de uitgaven, die worden aangemerkt als tekenen of indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, geacht worden voort te komen uit belastbare inkomsten die daarom niet noodzakelijk beroepsinkomsten zijn; het komt aan de administratie toe, het bewijs te leveren, desnoods met vermoedens, dat de inkomens van de belastingplichtige uit een welbepaalde categorie van inkomsten voortkomen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

F.01.0023.F 12 maart 2004 AC nr. 140

Wanneer de administratie de belastbare grondslag wettig heeft geraamd volgens tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, moet de belastingplichtige, aan de hand van positieve en controleerbare gegevens, aantonen dat die gegoedheid voortkomt uit andere inkomsten dan die welke in de inkomstenbelastingen kunnen worden belast of uit inkomsten die tijdens een vroegere periode dan de belastbare zijn verkregen (1); de bodemrechter beoordeelt in feite de bewijswaarde van de gegevens die de belastingplichtige heeft aangevoerd (2). (1) Cass., 11 feb. 2002, AR F.00.0016.F, www.cass.be, op die datum. (2) Cass., 1 juni 1990, AR F.7134.N, nr 578.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

F.00.0020.N 27 juni 2002 AC nr. 393

Wanneer het bestuur de belasting of de aanvullende belasting vestigt binnen de overeenkomstig artikel 259, tweede lid, W.I.B. (1964) verlengde termijn in geval van inbreuk op de bepalingen van vermeld wetboek of van ter uitvoering ervan genomen besluiten, begaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, staat niets er aan in de weg dat de belastbare grondslag, overeenkomstig artikel 247 van hetzelfde wetboek, behoudens tegenbewijs, geraamd wordt volgens tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

F.00.0016.F 11 februari 2002 AC nr. 94

Wanneer het bestuur de belastbare grondslag wettig heeft geraamd volgens tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, moet de belastingplichtige, aan de hand van positieve en controleerbare gegevens, aantonen dat die gegoedheid voortkomt uit andere inkomsten dan die welke in de inkomstenbelastingen kunnen worden belast of uit inkomsten die tijdens een vroegere periode dan de belastbare zijn verkregen (1). (1) Cass., 2 jan. 1997, AR. F.96.0074.F, nr. 3; zie cass. 5 sept. 1986, AR. F.1228.N, nr. 11; 16 feb. 2001, AR. F.99.0065.N, nr 95.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

F.96.0074.F 2 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer het bestuur de belastbare inkomsten heeft vastgesteld volgens tekenen en indiciën, kan de belastingplichtige, om aan te tonen dat zijn gegoedheid voortkomt uit andere inkomsten dan die welke in de inkomstenbelasting kunnen worden belast of uit inkomsten die tijdens een vroegere periode dan de belastbare zijn verkregen, niet volstaan met loutere beweringen, al was het over zijn kapitaal; hij moet positieve, doorslaggevende en controleerbare gegevens aanbrengen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

Wanneer het bestuur de belastbare grondslag wettig heeft geraamd volgens tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, moet de belastingplichtige, aan de hand van positieve en controleerbare gegevens, aantonen dat die gegoedheid voortkomt uit andere inkomsten dan die welke in de inkomstenbelasting kunnen worden belast of uit inkomsten die tijdens een vroegere periode dan de belastbare zijn verkregen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

Art. 341, eerste lid

F.10.0121.N 19 april 2012 AC nr. ...

De belastingplichtige die belast werd op grond van tekenen en indiciën moet aan de hand van positieve en controleerbare gegevens aantonen dat die hogere graad van gegoedheid voortkomt uit andere inkomsten dan die welke belastbaar waren in de inkomstenbelastingen of uit inkomsten die tijdens een vroegere periode dan de belastbare periode zijn verkregen; wanneer de aangifte van de belastingplichtige gebaseerd is op forfaitaire grondslagen van aanslag, kan hij het indiciair tekort niet weerleggen door zijn werkelijk belastbaar bruto-inkomen te bewijzen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

Art. 342, § 1

F.94.0027.N 11 oktober 1996 AC nr. ...

Geen nietigheid van de aanslag in hoofde van de belastingplichtige, waarvan de winsten of baten bepaald worden in vergelijking met de normale winsten of baten van ten minste drie soortgelijke belastingplichtigen, kan worden afgeleid uit de hem gedane bekendmaking van de naam van een soortgelijke belastingplichtige.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

Art. 342, § 2

F.04.0011.N 22 juni 2007 AC nr. 349

De non-discriminatiebepalingen van het BEU-Verdrag verzetten zich tegen de berekening van de belastbare winst in hoofde van een vennootschap van een andere verdragsluitende staat met vaste inrichting in België volgens het stelsel van minimumwinsten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

F.04.0045.F 14 juni 2007 AC nr. 327

Artikel 52 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 43 EG) staat in de weg aan de regeling van een Lidstaat, zoals die welke voortvloeit uit artikel 342, § 2, W.I.B. 1992 en uit artikel 182 van het K.B. W.I.B. 1992, die alleen voor niet-ingezeten belastingplichtigen voorziet in minimummaatstaven van heffing (1). (1) Cass., 7 okt. 2005, AR F.04.0045.F, nr 491.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Grondslagen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

Art. 344, § 1

F.08.0067.N 10 juni 2010 AC nr. 414

Op grond van artikel 344, § 1, van het W.I.B. (1992) kan de administratie der directe belastingen aan een verrichting die op kunstmatige wijze in afzonderlijke akten is opgesplitst, in haar geheel een nieuwe kwalificatie geven die verschilt van de kwalificatie die door de partijen werd gegeven aan elke afzonderlijke akte wanneer zij vaststelt dat de akten uit economisch oogpunt dezelfde verrichting betreffen; het is mogelijk om opeenvolgende overeenkomsten tussen diverse partijen te wijzigen in een overeenkomst tussen partijen die niet rechtstreeks met elkaar hebben gecontracteerd, voor zover het vanuit economisch oogpunt om dezelfde verrichting gaat; de administratie kan de belasting vestigen op grond van die nieuwe kwalificatie, tenzij de belastingplichtige het bewijs levert dat de oorspronkelijke verrichting beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften. De administratie kan evenwel slechts tot herkwalificatie van de verrichting overgaan indien de nieuwe kwalificatie gelijksoortige niet-fiscale rechtsgevolgen heeft als het eindresultaat van de door de partijen gestelde rechtshandelingen; het voorgaande sluit niet uit dat de administratie een overeenkomst tot levering van diensten die tussen verbonden vennootschappen werd gesloten herkwalificeert in een overeenkomst tot levering van diensten en in een "gift" voor het deel van de verrichting dat aanleiding gaf tot een betaling zonder tegenprestatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

F.07.0021.F 11 december 2008 AC nr. 721

Het arrest is naar recht verantwoord, wanneer het mechanisme van huur - onderverhuring, dat hierin bestaat dat een verhuurder de huurovereenkomsten waarbij hij zijn panden aan handelaars verhuurde, beëindigd heeft, die panden tegen dezelfde prijs verhuurd heeft aan naasten, die ze voor dezelfde prijs aan dezelfde handelaars onderverhuurd hebben, als een gewone huur kwalificeert (1). (1) Diezelfde dag is een tweede arrest, tussen dezelfde partijen, in dezelfde zin gewezen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

F.06.0028.N 22 november 2007 AC nr. 575

Op grond van artikel 344, § 1, van het W.I.B. (1992) kan de administratie der directe belastingen aan een verrichting die op kunstmatige wijze in afzonderlijke akten is opgesplitst, in haar geheel een nieuwe kwalificatie geven die verschilt van de kwalificatie die door de partijen werd gegeven aan elke afzonderlijke akte wanneer zij vaststelt dat de akten uit economisch oogpunt dezelfde verrichting betreffen; zij kan de belasting vestigen op grond van die nieuwe kwalificatie, tenzij de belastingplichtige het bewijs levert dat de oorspronkelijke verrichting beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften; de administratie kan evenwel slechts tot herkwalificatie van de verrichting overgaan indien de nieuwe kwalificatie gelijksoortige niet-fiscale rechtsgevolgen heeft als het eindresultaat van de door de partijen gestelde rechtshandelingen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

F.04.0043.N 11 mei 2006 AC nr. 269

De toepassing van de anti-rechtsmisbruikbepaling waarin artikel 344, § 1, W.I.B. (1992) voorziet, staat los van de vraag of de door de akte of juridische akten beoogde belastingontwijking al of niet een wetsovertreding inhoudt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Allerlei

F.04.0056.F 4 november 2005 AC nr. 567

Krachtens artikel 344, § 1, W.I.B. 1992 kan alleen de kwalificatie van een akte aan de belastingadministratie niet worden tegengeworpen en kan deze de kwalificatie slechts met inachtname van de rechtsgevolgen van die akte wijzigen (1). (1) Zie Cass., 21 april 2005, AR F.03.0065.F, www.cass.be

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

F.03.0065.F 21 april 2005 AC nr. 237

Art. 344, §1, W.I.B. 1992 staat de administratie een verrichting toe in haar geheel te herkwalificeren die op kunstmatige wijze in afzonderlijke akten is opgesplitst, teneinde de verrichting die de partijen in werkelijkheid tot stand hebben gebracht, te belasten (1). (1) Betreffende de Engelse "step by step" rechtsleer die in het Belgische belastingrecht is ingevoerd bij artikel 16 W. 22 juli 1993 houdende fiscale en financiële bepalingen (artikel 344, § 1, W.I.B. 1992), zie parlementaire voorbereiding, Gedr. St., Senaat, 1992-1993, nr 762/3; MALHERBE, J., Droit fiscal international, Larcier, Brussel, 1994, p. 685.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Baten uit vrije beroepen en winstgevende bezigheden

Art. 346

F.12.0109.N 19 december 2013 AC nr. ...

De rechter beoordeelt in feite of het bericht van wijziging van de aangifte de belastingplichtige op een met redenen omklede wijze voldoende inlicht over de inkomsten en andere gegevens die de administratie in de plaats wil stellen van die welke aangegeven of aangenomen zijn, zodat hij de geplande wijziging kan onderzoeken en ze vervolgens verwerpen of aannemen; het Hof van Cassatie gaat enkel na of de rechter uit de feiten en omstandigheden die hij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

F.08.0051.F 14 mei 2010 AC nr. 337

Het bericht van wijziging dat volgens artikel 346 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 moet worden toegezonden, is bedoeld om de belastingplichtige de gelegenheid te geven zijn opmerkingen naar voor te brengen of met kennis van zaken zijn akkoord te betuigen met de voorgenomen aanslag (1). (1) Zie concl. O.M., AR F.08.0051.F, Pas., 2010, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

F.08.0091.F 26 februari 2010 AC nr. 133

Het bericht van wijziging van de aangifte waarvan artikel 346 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 de verzending oplegt, strekt ertoe de belastingplichtige op een met redenen omklede wijze in te lichten over de inkomsten en andere bestanddelen die de administratie in de plaats wil stellen van die welke aangegeven of aanvaard zijn, zodat hij de voorgenomen wijziging kan onderzoeken en verwerpen of aannemen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

F.02.0007.F 15 mei 2003 AC nr. 297

Het bericht tot wijziging van de aangifte, dat overeenkomstig artikel 346 W.I.B. (1992) verstuurd moet worden, wil de belastingplichtige op een met redenen omklede wijze inlichten over de inkomsten en andere gegevens die het bestuur in de plaats wil stellen van die welke aangegeven of aangenomen zijn, zodat hij de geplande wijziging kan onderzoeken en ze vervolgens verwerpen of aannemen; de bodemrechter beoordeelt in feite of zulks het geval is (1). (1) Cass., 27 maart 1997, AR F.96.0094.F, nr 168.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

F.97.0017.F 8 december 1997 AC nr. ...

Art. 251 W.I.B. (1964) wordt geschonden door het arrest van het hof van beroep, waarin wordt vastgesteld dat de gewestelijke directeur erkend heeft dat de administratie bij de vaststelling van de oorspronkelijke aanslag ten onrechte verzuimd had de voorafbetalingen van de belastingplichtige in aanmerking te nemen en waarin beslist wordt dat de directeur die aanslag heeft kunnen handhaven, gelet op de bijkomende inkomsten die vermeld zijn in het bericht van wijziging dat na die aanslag ter kennis van de belastingplichtige is gebracht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

F.96.0094.F 27 maart 1997 AC nr. ...

Wanneer het bestuur artikel 251 W.I.B. (1964) toepast, moet het alleen de redenen vermelden die naar zijn mening, de wijziging van het aangegeven inkomstencijfer wettigen; in dat stadium wil de administratieve procedure de belastingplichtige enkel inlichten over de wijziging die het bestuur wil aanbrengen in de aangifte, zodat hij die wijziging kan aannemen of betwisten; de feitenrechter beoordeelt zulks in feite en derhalve op onaantastbare wijze.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Art. 346, derde lid

F.06.0046.N 22 november 2007 AC nr. 576

Om na te gaan of de belastingadministratie bij het vestigen van de aanslag na de verzending van een bericht van wijziging de termijn van één maand heeft laten verstrijken, dient het tijdstip van de vestiging van de aanslag in aanmerking worden genomen, en niet het tijdstip waarop de instructie tot de wijzigende aanslag naar de mechanografische dienst werd gestuurd (1). (1) Zie Cass., 12 jan. 1989, AR F.903.F, A.C., 1988-89, nr 282.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

Art. 346, eerste lid

F.12.0190.F 27 november 2014 AC nr. 734

Het bericht waarvan artikel 346, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 de verzending oplegt, heeft tot doel de belastingplichtige de mogelijkheid te bieden met kennis van zaken zijn opmerkingen te uiten of zijn instemming te geven over de geplande aanslag; indien de administratie aan de door de belastingplichtige in zijn aangifte in de personenbelasting vermelde inkomsten, andere belastbare inkomsten wil toevoegen, die als zodanig worden vermoed krachtens artikel 341 van dat wetboek, dient zij aan die belastingplichtige melding te maken van de tekenen of indiciën van gegoedheid die geacht worden het bestaan van die andere inkomsten aan te tonen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

F.09.0074.N 20 mei 2010 AC nr. 357

De bodemrechter beoordeelt in feite of het bericht tot wijziging van de aangifte de belastingplichtige op een met redenen omklede wijze voldoende inlicht over de inkomsten en andere gegevens die de administratie in de plaats wil stellen van die welke aangegeven of aangenomen zijn zodat hij de geplande wijziging kan onderzoeken en ze vervolgens verwerpen of aannemen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Een tegenstrijdigheid in de redenen van het bericht van wijziging is niet noodzakelijk van aard te beletten dat de belastingplichtige in het bericht de nodige elementen terugvindt voor zijn verweer (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

F.09.0013.F 27 november 2009 AC nr. 706

Het arrest van het hof van beroep schendt artikel 346, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wanneer het een aanslag nietig verklaart op grond dat de bevoegde belastingdienst, om een aanslag in de personenbelasting wettig op naam van beide feitelijk gescheiden echtgenoten te kunnen vaststellen, reeds bij de aanvang een procedure tot wijziging van de aangifte dient in te stellen en daarbij de reden dient op te geven waarom de echtgenoot niet als alleenstaande maar als echtgenoot dient te worden aangemerkt, daar het hier een wijziging betreft van een gegeven dat in zijn aangifte vermeld staat, terwijl de administratie, door een aanslag vast te stellen op naam van beide echtgenoten, zich ertoe beperkt heeft de juridische gevolgen te trekken uit de in hun aangifte vermelde feitelijke scheiding zonder dat gegeven te wijzigen (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2009, nr ....

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Art. 346, vijfde lid

F.12.0204.N 21 november 2013 AC nr. ...

De kennisgeving van de beslissing tot taxatie waarin de inhoud van het bericht van wijziging wordt herhaald, is afdoende gemotiveerd in de gevallen waarin de belastingplichtige in zijn antwoord op het bericht van wijziging van aangifte een standpunt heeft ingenomen dat diametraal staat tegenover het standpunt dat de administratie vertolkt in het bericht van wijziging van aangifte en dit standpunt van de belastingplichtige reeds werd weerlegd door de in het bericht van wijziging van aangifte opgegeven redenen (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

F.06.0045.F 15 maart 2007 AC nr. 138

Uit de tekst en de opzet van artikel 346, vijfde lid, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 volgt dat het gebruik, dat de administratie van een aangetekende zending maakt om te voldoen aan haar wettelijke verplichting om de belastingplichtige in kennis te stellen van de gehele of gedeeltelijke verwerping van zijn opmerkingen in zijn antwoord op het bericht tot wijziging van zijn inkomsten, geen substantiële formaliteit is (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 1991, AR F.1919.N, nr 551; Le Fiscologue, 26 mei 2000, nr 755, "Procédure de rectification: l'administration doit motiver son refus", p. 2 tot 3.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Art. 352

F.96.0089.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

De belastingplichtige die regelmatig van ambtswege is aangeslagen, heeft het recht de aanslag te doen nietig verklaren, indien hij bewijst dat de belastbare grondslag willekeurig is vastgesteld omdat de administratie een rechtsdwaling heeft begaan of zich op onjuiste feiten heeft gebaseerd of nog uit juiste feiten niet te verantwoorden gevolgtrekkingen heeft afgeleid.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

F.96.0092.F 15 september 1997 AC nr. ...

In geval van aanslag van ambtswege omvat het bewijs van het juiste bedrag van de belastbare inkomsten het bewijs van het juiste bedrag van de bruto-inkomsten en van het juiste bedrag van de aftrekbare bedrijfslasten en -uitgaven; de belastingplichtige, die alleen bepaalde bedrijfslasten of -uitgaven bewijst, levert niet het bewijs van het juiste bedrag van zijn belastbare inkomsten.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

Art. 352, eerste lid

F.12.0032.N 17 mei 2013 AC nr. ...

De fiscale wet bevat geen bijzondere regel die de bewijsmiddelen beperkt die de ambtshalve aangeslagen belastingplichtige kan hanteren om het bewijs te leveren van het juiste bedrag van de belastbare inkomsten en van de andere te zijnen name in aanmerking komende gegevens; het door de belastingplichtige te leveren bewijs kan aldus geschieden aan de hand van de overlegging van een regelmatige boekhouding.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

Art. 354

F.08.0029.F 18 december 2009 AC nr. 764

De vermelding "nihil", die de belastingplichtige volgens K.B. 6 maart 2002 tot vastlegging van het model van deel 1 van het aangifteformulier inzake personenbelasting voor het aanslagjaar 2002, bij gebrek aan een rekening in het buitenland moet aanbrengen in de rubriek die bestemd is voor de aangifte van het bestaan van dergelijke rekeningen, vormt geen essentieel bestanddeel van de aangifte, waarvan de niet-vermelding de toepassing van artikel 354, eerste lid, W.I.B. 1992, zou verantwoorden (1). (1)Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.02.0035.F 3 oktober 2003 AC nr. 477

De belastingadministratie die de juiste aanslag moet vaststellen, kan, met toepassing van artikel 354 W.I.B. 1992, binnen de termijn van drie jaar vanaf 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd waarvoor de belasting is verschuldigd, de gehele belasting vaststellen, inclusief de belasting inzake de winst die de belastingplichtige in zijn aangifte heeft vermeld maar waarmee de administratie geen rekening heeft gehouden bij het ten kohiere brengen van de oorspronkelijke belasting, waarbij zij aldus haar eerder begane materiële vergissing rechtzet (1). (1) Cass., 3 nov. 2000, AR P.98.0043.N, nr 594; 13 okt. 2000, AR F.99.0093.N, nr 551.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.98.0083.F 29 oktober 1999 AC nr. ...

Wanneer de verschuldigde belasting, ongeacht het bedrag, hoger is dan de belasting m.b.t. de belastbare inkomsten en de andere gegevens die vermeld staan in de daartoe bestemde rubrieken van een aangifteformulier dat naar vorm en termijn regelmatig is, mag het bestuur, binnen de bij artikel 259, eerste lid, W.I.B. (1964) bepaalde buitengewone aanslagtermijn, niet alleen de aanvullende belasting heffen, d.w.z. de belasting die hoger is dan die m.b.t. de inkomsten en de andere in de aangifte vermelde gegevens, maar ook de gehele door de belastingplichtige verschuldigde belasting.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 354, eerste en tweede lid

F.06.0089.N 18 oktober 2007 AC nr. 492

De belasting of aanvullende belasting mag worden gevestigd gedurende vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd waarvoor de belasting is verschuldigd in geval van inbreuk op de bepalingen van dat wetboek gedaan met bedrieglijk opzet; de omstandigheid dat het bestuur een belastingverhoging toepast van slechts 20 pct. gelet op de concrete omstandigheden van de zaak impliceert niet noodzakelijk dat de belastingplichtige niet gehandeld heeft met bedrieglijk opzet en dat de rechter dit bedrieglijk opzet niet mag vaststellen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 354, eerste lid

F.12.0181.N 20 februari 2014 AC nr. ...

Opdat de in artikel 354, eerste lid, WIB92 gestelde aanslagtermijn van drie jaar kan worden toegepast ingeval van een geldige aangifte, is niet vereist dat de hogere belasting voortvloeit uit een handeling of nalatigheid van de belastingplichtige bij het invullen van het aangifteformulier; het volstaat dat de wettelijk verschuldigde belasting hoger is dan de belasting met betrekking tot de belastbare inkomsten en andere gegevens die vermeld werden in een regelmatige aangifte, zonder dat de fiscale administratie dient aan te tonen dat de aangifte onjuist is (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Opdat de in artikel 354, eerste lid, WIB92 gestelde aanslagtermijn van drie jaar kan worden toegepast, moet ten minste aan één van de volgende voorwaarden voldaan zijn: (1) niet-aangifte; (2) laattijdige overlegging van aangifte; (3) de verschuldigde belasting is hoger dan de belasting met betrekking tot de belastbare inkomsten en de andere gegevens vermeld in de daartoe bestemde rubrieken van een geldige aangifte (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.10.0119.F 9 september 2011 AC nr. ...

Wanneer de verschuldigde belasting, ongeacht het bedrag ervan, hoger is dan die met betrekking tot de belastbare inkomsten en de andere gegevens vermeld in de daartoe bestemde rubrieken van een aangifteformulier dat voldoet aan de vorm- en termijnvereisten, heeft de administratie, binnen de voornoemde buitengewone aanslagtermijn, niet alleen het recht de aanvullende belasting, d.w.z. de belasting die hoger is dan die met betrekking tot de inkomsten en de andere gegevens vermeld in de aangifte, in te vorderen, maar ook de gehele door de belastingplichtige verschuldigde belasting (1) (2). (1) Cass. 29 okt. 1999, AR F.98.0083.F, AC, 1999, nr. 578. (2) Zie concl. O.M. in Pas., 2011 nr….

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.09.0014.N 10 juni 2010 AC nr. 415

Voor de toepassing van de buitengewone aanslagtermijn van drie jaar van artikel 354, eerste lid, van het W.I.B.(1992) volstaat maar is vereist dat de verschuldigde belasting hoger is dan de belasting met betrekking tot de belastbare inkomsten en de andere gegevens waarvan aangifte is gedaan; voor de toepassing van deze aanslagtermijn is niet vereist dat de hogere belasting voortvloeit uit een handeling of nalatigheid van de belastingplichtige bij het invullen van het aangifteformulier (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 354, tweede lid

F.98.0101.F 29 oktober 1999 AC nr. ...

De buitengewone driejarige aanslagtermijn wordt met twee jaar verlengd in geval van inbreuk op de bepalingen van het W.I.B. (1964) of van ter uitvoering ervan genomen besluiten, gedaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden; hoewel het bewijs van die voorwaarden voor die verlenging van de buitengewone aanslagtermijn door het bestuur moet worden geleverd, volgt noch uit artikel 259, tweede lid, van het voornoemd wetboek, noch uit enig andere wettelijke bepaling dat het bestuur dat bewijs moet leveren alvorens de belasting of de aanvullende belasting binnen de aldus verlengde termijn vast te stellen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 355

F.12.0168.N 19 september 2013 AC nr. ...

Uit artikel 355 van het WIB92 volgt dat als een aanslag is vernietigd wegens schending van een wettelijke regel, met uitzondering van een regel betreffende de verjaring, een nieuwe aanslag kan worden gevestigd op grond van dezelfde belastingelementen of een gedeelte ervan; de vernietiging van een aanslag omdat de spreiding in de tijd van de belastbare meerinkomsten willekeurig werd bepaald, sluit derhalve niet uit dat een nieuwe aanslag wordt gevestigd op basis van dezelfde belastingelementen of een gedeelte ervan (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

F.08.0091.F 26 februari 2010 AC nr. 133

Doordat belastingen van openbare orde zijn, moeten de rechtbanken van de rechterlijke orde, de facto en de iure, binnen de perken van het geschil waarvan zij hebben kennisgenomen, zelf beoordelen welke omschrijving moet worden gegeven aan de materiële belastbare bestanddelen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Artikel 355 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 dat de bevoegdheden van de administratie bepaalt in geval van nietigverklaring van een aanslag verplicht de rechter niet om elke aanslag die niet conform een wettelijke regel is vastgesteld, in zijn geheel nietig te verklaren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Wanneer een rechtbank vaststelt dat de aanslag ten dele gewettigd is door het heromschrijven van diverse inkomsten als roerende inkomsten, dient die aanslag niet in zijn geheel nietig verklaard te worden aangezien de belastbare grondslag behouden blijft en enkel het belastingtarief en de berekening van de kosten gewijzigd zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.08.0007.N 10 december 2009 AC nr. 734

Als een aanslag is vernietigd wegens schending van een wettelijke regel, met uitzondering van een regel betreffende de prescriptie, kan een nieuwe aanslag worden gevestigd op grond van dezelfde belastingelementen of een gedeelte ervan; dit impliceert dat de administratie slechts tot hertaxatie kan overgaan wanneer de aanslag vernietigd of ontheven wordt wegens de schending van een wettelijke regel, maar dat de administratie zulks niet kan indien de aanslag is vernietigd of ontheven omdat de directeur of de fiscale rechter oordeelt dat de door de fiscus belaste inkomsten niet belastbaar zijn of dat de door de belastingschuldige aangegeven bedrijfslasten, die door de belastingadministratie werden verworpen, wel degelijk fiscaal aftrekbaar zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

Art. 355 Oud

F.10.0121.N 19 april 2012 AC nr. ...

Uit het opzet van de wet van 15 maart 1999 en de parlementaire voorbereiding volgt dat voor het aanslagjaar 1998 en vorige aanslagjaren het oude artikel 355 van het W.I.B.(1992) aldus moet worden opgevat dat een nieuwe aanslag kan worden vastgesteld “binnen zes maanden van de datum waarop de rechterlijke beslissing niet meer vatbaar is voor de voorzieningen als bedoeld bij de nieuwe artikelen 377 en 378 van genoemd wetboek”, ongeacht of het gaat om een vonnis van een rechtbank van eerste aanleg dan wel om een arrest van een hof van beroep (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.11.0065.F 27 januari 2012 AC nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.08.0083.F 27 november 2009 AC nr. 704

De beslissing dat het op grond van het oud artikel 355 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 niet is toegestaan een nieuwe aanslag in te kohieren als de rechtbank van eerste aanleg een aanslag voor het aanslagjaar 1998 nietig verklaard heeft, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M., Pas., 2009, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Art. 356

F.12.0179.N 10 oktober 2014 AC nr. 593

Uit artikel 356 WIB92, dat ertoe strekt het voeren van een geheel nieuwe procedure te vermijden en door een versnelde procedure een uitspraak te verkrijgen over de verschuldigdheid van de belasting, volgt dat de bevoegdheid van de administratie beperkt is tot het vestigen van de subsidiaire aanslag zonder dat zij zich mag uitspreken over de uitvoerbaarverklaring ervan en het de rechter is die oordeelt over de wettigheid en de gegrondheid van de aanslag; daaruit volgt dat de administratie niet verplicht is deze aanslag in te kohieren, maar zich ertoe mag beperken om de aanslag aan de rechter ter beoordeling voor te leggen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.08.0079.F 27 november 2009 AC nr. 703

De beslissing volgens welke artikel 356 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, dat van toepassing is op het aanslagjaar 1996, vereist dat de voorziening tegen de met redenen omklede beslissing van de directeur van de belastingen of van de door hem gedelegeerde ambtenaar rechtstreeks bij het hof van beroep aanhangig gemaakt wordt en volgens welke de belastingadministratie aan dat hof geen subsidiaire aanslag mag voorleggen in geval van hoger beroep tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg dat over een dergelijke beslissing uitspraak doet, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2009, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Art. 358, § 1, 1°

F.04.0043.N 11 mei 2006 AC nr. 269

De bijzondere aanslagtermijn waarin artikel 358, § 1, 1°, van het W.I.B. (1992) voorziet, kan slechts worden toegepast als de belastingplichtige een bepaling van het wetboek van de inkomstenbelastingen of van zijn uitvoeringsbesluiten inzake roerende voorheffing of bedrijfsvoorheffing heeft overtreden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 358, § 1, 3°

F.10.0073.F 11 oktober 2013 AC nr. ...

De belastbare inkomsten, in de zin van artikel 358, §1, 3°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, bevatten, voor de in artikel 220, 2° en 3°, van hetzelfde wetboek vermelde rechtspersonen, de in de artikelen 57 en 195, §1, eerste lid, bedoelde kosten die niet worden verantwoord door individuele fiches en een samenvattende opgave (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.10.0120.N 15 december 2011 AC nr. ...

De bepaling dat de belasting of de aanvullende belasting mag worden gevestigd, zelfs nadat de in art. 354 van het WIB(92) bepaalde termijn is verstreken ingeval een rechtsvordering uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven in één van de vijf jaren voor het jaar waarin de vordering is ingesteld, houdt niet in dat uit de rechtsvordering zelf het bestaan van niet-aangegeven belastbare inkomsten volgt; het volstaat dat de rechtsvordering feiten aan het licht brengt die het bestuur toelaten om met de wettelijke bewijsmiddelen waarover het beschikt te bewijzen dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.06.0086.N 18 oktober 2007 AC nr. 491

Artikel 358, § 1, 3°, en §2, 3° van het W.I.B. (1992) hebben als doel de administratie een verlengde termijn te geven waarin zij een aanslag kan vestigen in geval een rechtsvordering uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven in één der vijf jaren voor het jaar waarin de vordering is ingesteld; dit artikel laat aan de administratie niet toe verder terug te gaan dan tot de inkomsten van één van de vijf jaren die het instellen van de rechtsvordering voorafgaan die de niet-aangifte van belastbare inkomsten heeft uitgewezen; dat artikel sluit evenwel niet uit dat de administratie ook de inkomsten belast die na het instellen van de rechtsvordering niet zijn aangegeven en waarvan het bestaan aan het licht is gebracht door deze rechtsvordering.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.03.0025.N 9 juni 2005 AC nr. 329

Onder rechtsvordering in de zin van artikel 263, § 1, 3°, van het W.I.B. (1964), die de administratie toelaat de belasting of de aanvullende belasting te vestigen zelfs nadat de in artikel 259, W.I.B. (1964) bepaalde termijn is verstreken, wordt onder meer de strafvordering verstaan; de strafvordering is ingesteld in de zin van dezelfde bepaling wanneer het openbaar ministerie een opsporingsonderzoek instelt of de onderzoeksrechter vordert (1). (1) Cass., 14 okt. 1987, AR 5836, A.C., 1987-88, nr 92; Cass., 9 mei 1996, AR F.93.0130.N, A.C., 1996, nr 164; Cass., 21 feb. 2003, AR F.01.0011.N, www.cass.be

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.01.0011.N 21 februari 2003 AC nr. 125

Onder rechtsvordering in de zin van artikel 263, § 1, 3°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1964), die de administratie toelaat de belasting of de aanvullende belasting te vestigen zelfs nadat de in artikel 259 W.I.B. (1964) bepaalde termijn is verstreken, wordt onder meer de strafvordering verstaan; die rechtsvordering is ingesteld in de zin van dezelfde bepaling wanneer het openbaar ministerie een opsporingsonderzoek instelt of de onderzoeksrechter vordert (1). (1) Cass., 9 mei 1996, AR nr F.93.0130.N, A.C., 1996, nr 164; Cass., 14 okt. 1987, AR nr 5836, A.C., 1987-88, nr 92.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.93.0130.N 9 mei 1996 AC nr. ...

De mogelijkheid van de administratie om de belasting of de aanvullende belasting te vestigen, zelfs nadat de in artikel 259 W.I.B. (1964) bepaalde termijn verstreken is, wanneer een rechtsvordering uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven in één der vijf jaren voor het jaar waarin de vordering is ingesteld, strekt zich niet uit tot de belastbare inkomsten die niet werden aangegeven in het jaar waarin de rechtsvordering werd ingesteld of in het daaropvolgend jaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Onder rechtsvordering in de zin van artikel 263, § 1, 3°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964), die de administratie toelaat de belasting of de aanvullende belasting te vestigen zelfs nadat de in artikel 259 W.I.B. (1964) bepaalde termijn is verstreken, wordt onder meer de strafvordering verstaan; die rechtsvordering is ingesteld in de zin van dezelfde bepaling wanneer het openbaar ministerie een opsporingsonderzoek instelt of de onderzoeksrechter vordert.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 358, § 2, 3°

F.06.0086.N 18 oktober 2007 AC nr. 491

Artikel 358, § 1, 3°, en §2, 3° van het W.I.B. (1992) hebben als doel de administratie een verlengde termijn te geven waarin zij een aanslag kan vestigen in geval een rechtsvordering uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven in één der vijf jaren voor het jaar waarin de vordering is ingesteld; dit artikel laat aan de administratie niet toe verder terug te gaan dan tot de inkomsten van één van de vijf jaren die het instellen van de rechtsvordering voorafgaan die de niet-aangifte van belastbare inkomsten heeft uitgewezen; dat artikel sluit evenwel niet uit dat de administratie ook de inkomsten belast die na het instellen van de rechtsvordering niet zijn aangegeven en waarvan het bestaan aan het licht is gebracht door deze rechtsvordering.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.03.0025.N 9 juni 2005 AC nr. 329

De termijn van twaalf maanden waarover de administratie krachtens artikel 263, § 2, 3°, van het W.I.B. (1964) beschikt om de belasting of de aanvullende belasting te vestigen in geval een strafvordering uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven, begint slechts te lopen vanaf de datum waarop tegen de beslissing over de bij de rechter aanhangig gemaakte strafvordering geen verzet of voorziening meer kan worden ingediend; wanneer de strafvordering gepaard gaat met een burgerlijke partijstelling en de aan het licht gekomen elementen zowel blijken uit de strafrechtelijke en civielrechtelijke gegevens van het correctioneel vonnis, verhindert de omstandigheid dat tegen het vonnis op één van de twee gebieden nog een verzet of voorziening mogelijk is, dat de termijn zou ingaan (1). (1) Cass., 21 feb. 2003, AR F.01.0011.N, www.cass.be

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.01.0011.N 21 februari 2003 AC nr. 125

De termijn van twaalf maanden waarover de administratie krachtens artikel 263, § 2, 3°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1964) beschikt om de belasting of de aanvullende belasting te vestigen in geval een strafvordering uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven, begint slechts te lopen vanaf de datum waarop tegen de beslissing over de bij de rechter aanhangig gemaakte strafvordering geen verzet of voorziening meer kan worden ingediend; wanneer de strafvordering gepaard gaat met een burgerlijke partijstelling en de aan het licht gekomen elementen zowel blijken uit de strafrechtelijke en civielrechtelijke gegevens van het correctioneel vonnis, verhindert de omstandigheid dat tegen het vonnis op één van de twee gebieden nog een verzet of voorziening mogelijk is, dat de termijn zou ingaan.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Art. 36, eerste lid

F.99.0010.N 28 september 2001 AC nr. ...

Art. 18 K.B. W.I.B. 1992 dat de forfaitaire waarde bepaalt van de anders dan in geld verkregen voordelen van alle aard en artikel 18, § 3, 8 dat meer in het bijzonder voor een hoofdmaaltijd die kosteloos wordt verstrekt de grondslag voor de raming van dit voordeel op 44 BEF per dag bepaalt, geldt voor kosteloos verstrekte maaltijden die voor de betrokken werknemers een voordeel inhouden waarvan de waarde forfaitair wordt geraamd: deze bepaling geldt daarentegen niet wanneer het toegekende voordeel bestaat uit het verstrekken van een maaltijdcheque waarvan de waarde gekend is en waarbij het voordeel in hoofde van de werknemer bestaat uit het verschil tussen de nominale waarde van de maaltijdcheque en de persoonlijke bijdrage van de werknemer.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 360

F.09.0086.N 10 juni 2010 AC nr. 416

De belastbare winst van de ondernemingen wordt vastgesteld overeenkomstig de boekhoudkundige regels, tenzij de belastingwet uitdrukkelijk daarvan afwijkt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten

F.08.0034.F 18 juni 2009 AC nr. 421

De beslissing van het arrest dat een aanslag nietig is wegens de inkohiering ten name van een onbestaande persoon, is naar recht verantwoord wanneer het arrest op grond van zijn vaststellingen oordeelt dat de aanslag werd ingekohierd ten name van een vennootschap die, ook al wordt zij in het aanslagbiljet voorgesteld als zijnde "in vereffening", van rechtswege had opgehouden te bestaan op de dag van de overneming, zonder vereffening, door een andere vennootschap, aangezien uit artikel 306 W.I.B. 1992, niet volgt dat als de voor een aanslagjaar verschuldigde belasting gevestigd wordt op de inkomsten die de belastingplichtige in het belastbare tijdperk heeft verkregen, zij kan worden ingekohierd ten name van een persoon die niet bestaat op het ogenblik van de inkohiering , en aangezien, krachtens artikel 671 van het Wetboek van Vennootschappen, fusie door overneming de rechtshandeling is waarbij het gehele vermogen van één of meer vennootschappen, zowel de rechten als de verplichtingen, als gevolg van ontbinding zonder vereffening op een andere vennootschap overgaat (1) (2). (1) Zie Cass., 22 maart 1962, Bull. en Pas., I, 1962, 807 met concl. adv.-gen. Ganshof van der Meersch. (2) In deze zaak vond de overneming plaats op 20 december 1993 onder vigueur van de wet van 29 juni 1933 die in de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen nieuwe bepalingen heeft ingevoegd m.b.t. de fusies van vennootschappen. Krachtens artikel 174/1 van de gecoördineerde wetten, thans artikel 671 van het Wetboek van vennootschappen, is fusie door overneming de rechtshandeling waarbij het gehele vermogen van één of meer vennootschappen, zowel de rechten als de verplichtingen, als gevolg van ontbinding zonder vereffening op een andere vennootschap overgaat. Krachtens artikel 174/10, § 2, 1°, van de gecoördineerde wetten, thans artikel 682 van het Wetboek van Vennootschappen, houdt de ontbonden vennootschap, ten gevolge van de overneming, van rechtswege op te bestaan. Wanneer belasting verschuldigd is op inkomsten van de verkrijgende vennootschap, moet die belasting bijgevolg worden ingekohierd ten name van de verkrijgende vennootschap waarnaar, ten gevolge van de overneming, het gehele vermogen, zowel de rechten als de verplichtingen, van de opgeslorpte vennootschap is overgegaan. Onder vigueur van de regeling vóór de wet van 29 juni 1993 was dit niet het geval.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.97.0107.F 29 juni 1998 AC nr. ...

Voor de belastingwet bestaan er, inzake inkomstenbelastingen, geen onherroepelijk vastgestelde toestanden voordat het aanslagjaar is afgesloten.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Art. 360, eerste lid

F.07.0067.F 14 maart 2008 AC nr. 184

Inzake inkomstenbelastingen ontstaat de belastingschuld definitief op de datum van afsluiting van de periode waarin de inkomsten verworven zijn die de belastingsbasis uitmaken (1). (1) Zie Concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Art. 364ter, eerste lid

F.09.0097.N 14 januari 2011 AC nr. ...

De belastingneutrale overdracht van pensioenbijdragen als bedoeld in artikel 364ter, eerste lid, W.I.B.(1992), vereist dat de rechthebbende op het pensioen niet de beschikking krijgt over de pensioenbijdragen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Art. 365

F.93.0024.N 13 januari 1995 AC nr. ...

Noch het kohier, noch het aanslagbiljet moeten uitdrukkelijk melding maken van het bedrag van de principieel verschuldigde basisbelasting, waarmede de voorheffingen en voorafbetalingen nog niet zijn verrekend.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagbiljet

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Art. 366

F.03.0063.F 16 september 2004 AC nr. 417

De vennoot van de coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid die persoonlijk gehouden is tot betaling van de belasting die ten name van die vennootschap is gevestigd, is een belastingplichtige in de zin van artikel 366 W.I.B. 1992 en heeft bijgevolg het recht om bezwaar in te dienen tegen de aanslag die ten name van die vennootschap is ingekohierd (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping en voerde daartoe met name aan dat het Hof in twee arresten van 19 mei (AR F.93.0019.N, nr. 246) en 1 dec. 1995 (AR F.95.0044.F, nr. 521) van oordeel was geweest dat, ingevolge artikel 267 W.I.B. 1964 (thans artikel 366 W.I.B. 1992), alleen de belastingplichtige de aanslag die te zijnen name en op zijn inkomsten is gevestigd, kan betwisten door het indienen van een bezwaarschrift, dat voornoemd recht persoonlijk is en niet toekomt aan derden op wier naam de aanslag niet is gevestigd, ook al kunnen die derden tot de belastingschuld van degene op wiens naam de aanslag is gevestigd, gehouden zijn. Het O.M. was van mening dat die rechtspraak niet was gewijzigd door een later arrest van 27 juni 2002 (AR C.00.0427.N, www.cass.be, op die datum) waarin het Hof had beslist dat artikel 394, eerste lid, W.I.B. 1992, dat betrekking heeft op de invordering van de aanslag die ten name van een van de echtgenoten is ingekohierd, op alle eigen en gemeenschappelijke goederen van beide echtgenoten, de mogelijkheid om, overeenkomstig artikel 366 W.I.B. 1992, bezwaar in te dienen tegen de aanslag door de echtgenoot op wiens naam de belasting niet gevestigd is, onverkort laat bestaan. Volgens het O.M. moest evenmin acht worden geslagen op het recht van bezwaar dat ondertussen ook openstaat voor de feitelijk gescheiden echtgenoot ten name van wie de aanslag niet is gevestigd, die op grond van artikel 394 van dat wetboek, gehouden is tot betaling van de belastingschuld die op naam van de andere echtgenoot is vastgesteld. De wet van 15 maart 1999 heeft artikel 366 W.I.B. 1992 aangevuld om dat recht van bezwaar te verlenen aan die echtgenoot, nadat het Grondwettelijk Hof, in een eerste arrest van 27 juni 1996 (arrest nr. 39/96; zie ook arrest nr. 57/2004 van 24 maart 2004 m.b.t. artikel 366 vóór de wijziging ervan), voor recht heeft gezegd dat artikel 267 W.I.B. 1964 artikel 10 Gw. schendt in zoverre die bepaling het recht om bezwaar in te dienen tegen een belastingaanslag slechts toekent aan de belastingplichtige ten name van wie de aanslag gevestigd is, met uitsluiting van de feitelijke gescheiden echtgenoot ten name van wie de aanslag niet gevestigd is, terwijl die echtgenoot, op grond van artikel 295 W.I.B. 1964 gehouden is tot de belastingschuld die ten name van de andere echtgenoot is gevestigd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.95.0044.F 1 december 1995 AC nr. ...

Krachtens artikel 267 W.I.B. kan alleen "de belastingplichtige" de aanslag die te zijnen name is vastgesteld op grond van zijn inkomsten, bestrijden door het indienen van een bezwaarschrift; dat recht is persoonlijk en komt niet toe aan derden op wier naam de aanslag niet is vastgesteld, ook al kunnen die derden tot de belastingschuld van degene op wiens naam de aanslag is vastgesteld, gehouden zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Art. 367

F.11.0051.N 21 september 2012 AC nr. ...

Wanneer een bezwaar betrekking heeft op de aftrekbaarheid van bedrijfslasten die in het belastbare tijdperk door de belastingschuldige werden gedragen, maar die, bij gebrek aan voldoende belastbare inkomsten, niet integraal konden worden afgetrokken in het aanslagjaar dat betrekking heeft op het jaar waarin die bedrijfslasten werden gedragen, geldt dit bezwaar eveneens voor het volgende aanslagjaar of de volgende aanslagjaren gedurende dewelke het overige deel van die bedrijfslasten werd afgetrokken (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.02.0076.N 19 november 2004 AC nr. 558

Wanneer een regelmatig ingediend bezwaarschrift tegen de supplementaire aanslag werd uitgebreid tot de eerder gevestigde aanslag mag de directeur meer ontheffen dan het bedrag van de aanvullende inkohiering (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Art. 37, tweede lid

F.00.0109.F 9 januari 2003 AC nr. 17

Art. 22, Belgisch-Koreaanse Overeenkomst 29 aug. 1977, dat alleen betrekking heeft op het verrekenen van een gedeelte van de inkomsten op de Belgische belasting, bepaalt niet hoe de grondslag van die belasting wordt vastgesteld; het in artikel 37, tweede lid, W.I.B., bedoelde forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting, dat enkel onder de regels van het nationaal recht valt, moet bepaald worden overeenkomstig de artt. 286 en 287 W.I.B. zodat een forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting, dat onbestaande is aangezien er geen inkomsten in buitenland belast zijn, niet opgenomen dient te worden in de inkomsten van kapitalen en roerende goederen, als bedoeld in voornoemd artikel 37, tweede lid (1). (1) De adv.-gen. besloot eveneens tot verwerping, maar wel ten gevolge van de door verweerster opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid: het middel is zonder belang omdat de bestreden beslissing naar recht verantwoord is door een substitutie van redenen op grond dat, in wezen, zowel gelet op de bewoordingen van artikel 22, § 1, b, als op grond van de historische logica ervan, het belastingkrediet geen forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting, in de zin van artikel 37, tweede lid, W.I.B. 1992 uitmaakte.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen

Art. 371

F.09.0092.N 15 oktober 2010 AC nr. 607

De omstandigheid dat de belastingplichtige door de Administratie niet werd gehoord of geen inzage kreeg in het dossier, belet niet dat het voorheen door hem ingediende niet-gemotiveerd bezwaarschrift niet ontvankelijk is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Een niet-gemotiveerd bezwaarschrift is niet ontvankelijk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.08.0049.N 12 november 2009 AC nr. 660

De termijn om een bezwaarschrift in te dienen, wanneer de inning van de belastingen niet op een andere wijze dan per kohier geschiedt, loopt vanaf de datum waarop de brief, waarbij het aanslagbiljet of de aanslag aan de geadresseerde per gewone brief wordt ter kennis gebracht, moet vermoed worden aan deze geadresseerde te zijn aangeboden geweest en loopt niet vanaf de datum waarop de brief aan de postdiensten wordt toevertrouwd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.00.0023.N 15 juni 2001 AC nr. ...

De termijn waarbinnen het bezwaarschrift op straffe van verval moet worden ingediend, begint te lopen vanaf de dag na de werkelijke verzending van het aanslagbiljet als die verzending regelmatig is: die datum is, behoudens bewijs van het tegendeel, de op het aanslagbiljet vermelde verzendingsdatum (1). (1) Cass. 21 okt. 1994, AR F.92.0020.N, nr 447.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.99.0152.F 12 maart 2001 AC nr. ...

Het aanslagbiljet te rekenen vanaf wanneer het bezwaarschrift moet worden ingediend, moet door het belastingbestuur gericht worden aan de belastingplichtige of diens gemachtigde (1). (1) Zie cass., 11 maart 1958 (A.C., 1958, 509); 10 sept. 1993, AR. F.1970.N, nr. 342.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Art. 374, eerste lid

F.09.0078.F 18 november 2010 AC nr. 683

Uit de artikelen 335 en 336 van het W.I.B. 1992 volgt dat de ambtenaar die op grond van artikel 374, eerste lid, van dat wetboek, belast is met de behandeling van een bezwaarschrift betreffende een aanslagjaar, de inlichtingen die op regelmatige wijze bij zijn onderzoek zijn ingewonnen, mag bezorgen aan de ambtenaar die verantwoordelijk is voor de taxatie voor een ander aanslagjaar (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Art. 375, § 1, tweede lid

F.13.0122.N 12 december 2014 AC nr. 785

Voor de berekening van de vervaltermijn van 3 maanden waarover de belastingplichtige beschikt om een vordering in rechte in te stellen, wordt, behoudens bewijs van het tegendeel, de belastingplichtige vermoed kennis te hebben gekregen van de beslissing van de directeur der belastingen of de gedelegeerd ambtenaar over zijn bezwaren vanaf de derde werkdag die volgt op de overhandiging aan de postdiensten van de aangetekende brief waarbij deze beslissing hem ter kennis wordt gebracht; een effectieve kennis van de beslissing is niet vereist (1). (1) Zie de concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Art. 375, eerste lid

F.00.0020.N 27 juni 2002 AC nr. 393

Artikel 276 W.I.B. (1964) verleent aan de directeur der directe belastingen of de door hem gedelegeerde ambtenaar geen rechtsprekende functie nu hij over de bezwaarschriften beslist in zijn hoedanigheid van administratieve overheid ook in geschillen betreffende de aanslagjaren voor het jaar 1999 (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, nr 67/98, 10 juni 1998, B.S., 12 september 1998.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.99.0003.F 17 december 2001 AC nr. ...

Art. 98 W. 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, krachtens hetwelk de directeur van de belastingen of de door hem gedelegeerde ambtenaar in zijn hoedanigheid van administratieve overheid, beslist over de bezwaarschriften van de belastingschuldigen tegen aanslagen in de inkomstenbelastingen, is van interpretatieve aard.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Beslissing van de directeur

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging

C.97.0236.F 26 juni 1998 AC nr. ...

De directeur van de belastingen of de door hem afgevaardigde ambtenaar die uitspraak doet over een bezwaar tegen een aanslag in de personenbelasting verricht een rechtsprekende handeling.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Belastingzaken

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

Art. 375, tweede lid

F.11.0096.N 21 september 2012 AC nr. ...

Op grond van artikel 375, § 1, tweede lid, WIB92, is de directoriale beslissing ten aanzien van een ingediend bezwaar, waarvan de kennisgeving geschiedt bij ter post aangetekende brief, onherroepelijk, indien geen vordering is ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg binnen de in artikel 1385undecies Gerechtelijk Wetboek bepaalde termijn van drie maanden (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.04.0028.F 17 februari 2005 AC nr. 102

De directeur van de belastingen die uitspraak doet over de door de belastingschuldige aangevoerde bezwaren kan, om eigen redenen, de aanslag handhaven op grond van materiële gegevens die de taxatieambtenaar in aanmerking had genomen (1). (1) Cass., 28 feb. 2000, AR F.99.0003, nr 145.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Beslissing van de directeur

F.99.0003.F 17 december 2001 AC nr. ...

De directeur van de belastingen die uitspraak doet over de door de belastingschuldige aangevoerde bezwaren kan, om eigen redenen, de aanslag handhaven op grond van materiële gegevens die de taxatieambtenaar in aanmerking had genomen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Beslissing van de directeur

Art. 376, § 1

F.13.0134.N 12 december 2014 AC nr. 787

Uit de omstandigheid dat door de eiser een onbeperkt hoger beroep werd ingesteld tegen het eerste vonnis dat zelf oordeelde over een onbeperkt fiscaal verhaal tegen de beslissing van de gewestelijke directeur waarbij onder meer werd geoordeeld dat het laattijdig bezwaarschrift met betrekking tot het litigieus aanslagjaar kon worden beschouwd als een tijdige kennisgeving in de zin van artikel 376, §1, WIB92, volgt dat de appelrechters gevat waren van een verzoek tot ambtshalve ontheffing van de aanslag met betrekking tot dat aanslagjaar; de appelrechters die de ontvankelijkheid van het hoger beroep enkel beoordelen in het licht van de definitieve beslissing inzake de laattijdigheid van het bezwaar, zonder de ontvankelijkheid van dit hoger beroep te beoordelen in het licht van een herkwalificatie van de vordering in een verzoek tot ambtshalve ontheffing, verantwoorden hun beslissing niet naar recht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.10.0133.N 19 januari 2012 AC nr. ...

De materiële vergissing waardoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijn, ontheffing van overbelasting mag verlenen, is een feitelijke vergissing die voortvloeit uit een misvatting omtrent het bestaan van materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de aanslag wettelijke grondslag mist; het invullen in de aangifte in de vennootschapsbelasting van andere cijfers dan de door de algemene vergadering goedgekeurde jaarrekening kan op een materiële vergissing van de accountant berusten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.98.0067.F 14 januari 1999 AC nr. ...

In geval van dubbele belasting moet in beginsel van de onwettig vastgestelde aanslag ontheffing worden verleend.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

Er is sprake van dubbele belasting wanneer op dezelfde inkomsten verscheidene aanslagen worden vastgesteld terwijl zulks wettelijk uitgesloten is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.97.0067.F 19 december 1997 AC nr. ...

De omstandigheid dat de belastingambtenaar de belastbare grondslag verkeerd heeft beoordeeld in rechte door een te klein B.T.W-bedrag in die grondslag op te nemen is geen materiële vergissing waardoor de directeur der belastingen ontheffing van overbelasting mag verlenen buiten de bezwaartermijn, bepaald bij artikel 272 W.I.B. (1964).~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

De materiële vergissing waardoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijn, bepaald bij artikel 272 W.I.B. (1964), ontheffing van overbelasting mag verlenen, is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting omtrent materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.97.0013.F 10 november 1997 AC nr. ...

De materiële vergissing waarvoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijn, bepaald bij artikel 272 W.I.B. (1964) ontheffing mag verlenen, is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting omtrent materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

De vergissing die de belastingambtenaar begaat door een balanspost die een voorraad voor risico's en lasten is als reserve te omschrijven is een dwaling omtrent het recht; zij is derhalve geen materiële vergissing in de zin van artikel 277, § 1, W.I.B. (1964).~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.97.0044.F 26 september 1997 AC nr. ...

Het feit dat het belastingbestuur het normale tarief van de onroerende voorheffing i.p.v. het verminderde tarief voor als sociale woningen verhuurde eigendommen heeft toegepast, is geen materiële vergissing waarvoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijn, bepaald bij artikel 272 W.I.B. (1964), ontheffing van de overbelastingen mag verlenen, wanneer die toepassing volgt uit het feit dat de belastingplichtige of de belastingambtenaar het toe te passen tarief in rechte of in feite verkeerd heeft beoordeeld.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

De materiële vergissing waarvoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijn bepaald bij artikel 272 W.I.B. (1964) ontheffing mag verlenen, is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting omtrent materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

Art. 376, § 1, 1°

F.98.0026.F 3 mei 1999 AC nr. ...

De regel dat de directeur der belastingen ambtshalve ontheffing verleent van de overbelastingen welke zouden blijken uit afdoende bevonden nieuwe bescheiden of feiten waarvan het laattijdig overleggen of inroepen door de belastingschuldige wordt verantwoord door wettige redenen en op voorwaarde onder meer dat die overbelastingen door de administratie werden vastgesteld of door de belastingschuldige aan de administratie werden bekendgemaakt binnen drie jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin de belasting is vastgesteld, impliceert dat de nieuwe bescheiden of feiten waaruit de overbelasting blijkt, binnen die termijn van drie jaar aan het licht gebracht worden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

Art. 376, § 3, 1°

F.00.0047.F 6 november 2000 AC nr. ...

Wanneer de aanslag definitief is geworden bij gebrek aan tijdig en regelmatig bezwaarschrift, laat de bevoegdheid om overeenkomstig artikel 376, §3, 1°, W.I.B. 1992 ambtshalve ontheffing te verlenen van het overschot van de voorheffingen en voorafbetalingen als bedoeld in artikel 304, §2, van hetzelfde wetboek, de directeur der belastingen en het hof van beroep, in geval van voorziening, niet toe na te gaan of bepaalde aanslagbestanddelen al dan niet terecht in aanmerking werden genomen om de belastbare grondslag te bepalen van de belastingheffing (1). (1) Cass. 2 dec. 1999, AR. F.99.0004.N, n° 655; zie cass. 16 jan. 1980 (A.C. 1979-80, nr. 294).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

Art. 377

F.12.0185.F 28 februari 2014 AC nr. ...

Artikel 377 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 staat eraan in de weg dat de rechterlijke beslissing die een geschil betreffende de toepassing van dat wetboek beslecht, bij voorraad uitvoerbaar is (1). (1) Zie andersl. concl. van het O.M. in Pas. 2014, nr. …, betreffende de grondslag van de vernietiging – inzonderheid over de draagwijdte van art. 377 Gerechtelijk Wetboek – maar niet over de noodzakelijkheid ervan.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.97.0074.F 10 september 1998 AC nr. ...

Art. 377 W.I.B. (1992) en niet artikel 278 W.I.B. (1964) is van toepassing op de voor het hof van beroep ingestelde voorziening met ingang van het aanslagjaar 1992.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.97.0109.F 26 juni 1998 AC nr. ...

Daar het hof van beroep in eerste en laatste aanleg uitspraak moet doen over het beroep van de belastingplichtige en de belastingen de openbare orde raken, moet het zelf ten gronde uitspraak doen binnen de perken van het geschil waarvan het heeft kennisgenomen, welke ook de nietigheid zij van de beslissing van de directeur.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.97.0018.F 24 oktober 1997 AC nr. ...

Wanneer het hof van beroep in eerste en laatste aanleg uitspraak moet doen over de voorzieningen van de belastingplichtige, moet het, gelet op het feit dat de belastingen de openbare orde raken, zelf in feite en in rechte uitspraak doen binnen de perken van het aan het hof voorgelegde geschil; het is niet gebonden door de beoordelingen in de conclusies van de partijen of in de beslissing van de directeur en het kan meer bepaald eigen gronden aanvoeren om de heffing van het juiste bedrag te wettigen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.93.0096.F 15 september 1994 AC nr. ...

De belastingplichtige die van de directeur der belastingen de volledige ontheffing van de litigieuze aanslag wegens de aftrek van bedrijfsverliezen heeft verkregen, kan niettemin belang hebben bij een voorziening tegen die beslissing van de directeur; hij kan inzonderheid belang hebben bij de betwisting van het bedrag van zijn bedrijfsverliezen om, voor de volgende belastingjaren, hogere bedrijfsverliezen te kunnen aftrekken dan die welke in de beslissing van de directeur zijn vastgelegd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfsverliezen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- VORDERING IN RECHTE -

Art. 377, tweede lid

F.02.0071.N 24 december 2004 AC nr. 627

Art. 377, tweede lid, W.I.B. (1992), volgens hetwelk de eiser aan het hof van beroep nieuwe bezwaren kan voorleggen voor zover zij onder meer een overtreding van de wet inroepen, beperkt dat begrip niet tot bezwaren die betrekking hebben op het voorwerp van de oorspronkelijke betwisting (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 378

F.12.0108.N 10 oktober 2014 AC nr. 591

Artikel 378 WIB92, krachtens welke bepaling het verzoekschrift in cassatie voor de eiser door een advocaat mag ondertekend en neergelegd worden, doet geen afbreuk aan het recht van de bevoegde ambtenaar om zelf een cassatieverzoekschrift te ondertekenen en neer te leggen (1). (1) Zie concl. OM.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

F.12.0074.F 30 mei 2014 AC nr. ...

Die bepaling, die afwijkt van artikel 1080 van het Gerechtelijk Wetboek in zoverre laatstgenoemd artikel bepaalt dat het verzoekschrift zowel op het afschrift als op het origineel door een advocaat bij het Hof van Cassatie is ondertekend, en die trouwens het recht onverkort laat van de bevoegde ambtenaar van de administratie der directe belastingen om zelf een cassatieverzoekschrift te ondertekenen, legt op dat het verzoekschrift waarbij een belastingplichtige een inzake directe belastingen gewezen arrest aan het toezicht van het Hof onderwerpt, door een advocaat moet zijn ondertekend (1) Zie GwH, arrest nr. 161/2003 van 21 nov. 2013 (gewezen op een prejudiciële vraag die het Hof in deze zaak heeft gesteld bij arrest van 20 dec. 2013). (2) Het Hof heeft dezelfde dag vier andere, identieke arresten betreffende dezelfde partijen gewezen (AR F.12.0075.F, F.12.0076.F, F.12.0078.F, F.12.0080.F).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Het Hof houdt de uitspraak aan tot het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag zal hebben beantwoord of artikel 378 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, dat oplegt dat het cassatieverzoekschrift van een belastingplichtige tegen een inzake directe belastingen gewezen arrest ingesteld moet worden via een door een advocaat ondertekend verzoekschrift maar het recht van de bevoegde ambtenaar van de administratie der directe belastingen onverkort laat om zelf een dergelijk verzoekschrift te ondertekenen, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

F.12.0003.F 20 september 2013 AC nr. ...

De vordering waarover een arrest uitspraak doet die strekt tot opheffing van de door de ontvanger der directe belastingen gedane hypothecaire inschrijving op een eigen goed van de eiseres om de invordering te verzekeren van vier aanslagen in de personenbelasting ten name van de eiseres en van haar ex-echtgenoot, valt niet onder de toepassing van voornoemd artikel 378 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 zodat het cassatieverzoekschrift door een advocaat bij het Hof van Cassatie ondertekend moet zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. ….

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

F.10.0066.N 10 juni 2011 AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen moet het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige niet noodzakelijk door een advocaat bij het Hof van Cassatie, maar in elk geval door een advocaat worden ondertekend en neergelegd (1). (1) Cass. 9 maart 2006, AR F.04.0052.N, AC, 2006, nr. 143 met concl. O.M.; Cass. 22 nov. 2007, AR F.06.0028.N, AC, 2007, nr. 575; Cass. 14 jan. 2010, AR F.08.0101.N-F.09.0005.N, www.cass.be.; het Hof heeft op 10 juni 2011 in de zaak F.10.0126.N een arrest uitgesproken in dezelfde zin.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

F.10.0037.F 5 mei 2011 AC nr. ...

Het cassatieverzoekschrift gericht tegen een arrest dat een beschikking in kort geding bevestigt waarbij de belastingadministratie bevolen wordt op een aantal vragen te antwoorden, moet worden ondertekend door een advocaat bij het Hof van Cassatie, daar de afwijking van de regel dat een advocaat bij het Hof zowel het origineel als de kopie van het cassatieverzoekschrift moet ondertekenen enkel geldt als cassatieberoep is ingesteld tegen een beslissing over een geschil over een aanslag in de inkomstenbelastingen (1). (1) Zie concl. O.M., AR F.10.0037.F, Pas., 2011, nr. …

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

F.10.0003.F 17 maart 2011 AC nr. ...

Het cassatieverzoekschrift is ontvankelijk wanneer het afschrift ervan de geïdentificeerde handtekening draagt van een persoon wiens hoedanigheid van advocaat bij een welbepaalde balie blijkt uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan (1). (1) Het O.M. had ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid tegen het cassatieberoep opgeworpen. Het was immers van oordeel dat artikel 1080 Ger.W. werd geschonden in onderling verband gelezen met artikel 378 WIB92 waaruit volgt dat het cassatieverzoekschrift inzake inkomstenbelastingen op straffe van nietigheid zowel op het origineel als op het afschrift ervan door een advocaat moet zijn ondertekend. In deze zaak droeg het afschrift van het cassatieverzoekschrift dat, overeenkomstig artikel 1079 Ger.W. aan de verweerder was betekend, de vermelding dat dat geschrift opgesteld was door meester W., advocaat bij de balie van B., maar was het bekleed met een onleesbare handtekening, met daarbij de naam "M... S... loco", zonder vermelding dat de ondertekenaar de hoedanigheid van advocaat bezat (vgl. Cass., 29 okt. 1999, AR F.98.0032.F, n° 576, www.cass.be). Het Hof was gevoelig voor de verdediging van de verweerders dat het onderzoek van de overige stukken van het dossier de vereiste zekerheid kon bieden dat de ondertekenaar van het afschrift de hoedanigheid van advocaat bezat, zodat het vormgebrek dat de ontvankelijkheid van het beroep aantastte, aldus ongedaan werd gemaakt.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

F.08.0083.F 27 november 2009 AC nr. 704

De zogezegde discriminatie tussen de belastingadministratie en de belastingschuldigen die in strijd is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en die voortvloeit uit de artikelen 378 en 379 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 indien artikel 378 aldus wordt geïnterpreteerd dat het geen afbreuk doet aan het recht van de bevoegde ambtenaar om zelf een cassatieverzoekschrift te ondertekenen en neer te leggen en dat alleen de belastingschuldigen zich door een advocaat moeten laten bijstaan, heeft geen invloed op de uitspraak over het middel van niet-ontvankelijkheid dat tegen het cassatieberoep is aangevoerd en hieruit is afgeleid dat het door de belastingadministratie ingediende cassatieverzoekschrift niet door een advocaat is ondertekend, aangezien die discriminatie, gesteld al dat ze werkelijk zou bestaan, de ontvankelijkheid van het cassatieberoep van de administratie niet in het gedrang kan brengen (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M., Pas., 2009, nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Algemeen

G.09.0137.N 22 juli 2009 AC nr. 458

Vermits inzake de vestiging en invordering van de provincie- en gemeentebelastingen het verzoekschrift houdende voorziening in cassatie en het antwoord op de voorziening door een advocaat mogen worden ondertekend en dienvolgens voor het instellen van het cassatieberoep in dit geschil de tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie niet vereist is (1), verwerpt het Bureau voor rechtsbijstand van het Hof het verzoek tot rechtsbijstand, in zoverre het strekt tot de aanwijzing van een advocaat bij het Hof van Cassatie (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2008, AR F.07.0035.N, AC, 2008, nr. 727, met concl. van advocaat-generaal Thijs.

- RECHTSBIJSTAND -

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

---

F.07.0035.N 12 december 2008 AC nr. 727

Zoals inzake inkomstenbelastingen mag inzake provincie- en gemeentebelastingen het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige door een advocaat worden ondertekend en neergelegd voor zover het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een eindbeslissing die is gewezen over een geschil dat werd beslecht door de fiscale rechter als bedoeld in de artt. 569, 32° en 632 van het Ger. W. (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Zoals inzake inkomstenbelastingen mag inzake provincie- en gemeentebelastingen het verzoekschrift in cassatie van de belastingsplichtige door een advocaat worden ondertekend en neergelegd voor zover het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een eindbeslissing die is gewezen over een geschil dat werd beslecht door de fiscale rechter als bedoeld inde artt. 569, 32° en 632 van het Ger. W. (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

---

F.07.0040.N 12 september 2008 AC nr. 472

Een geschil over de registratie van een onroerend goed in de inventaris voor geheel of gedeeltelijk verlaten of verwaarloosde bedrijfsruimten, moet op het vlak van de gerechtelijke procedure aangezien worden als een geschil met betrekking tot de leegstandsheffing voor bedrijfsruimten; hieruit volgt dat voor wat deze geschillen betreft het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige niet moet worden ondertekend door een advocaat bij het Hof van Cassatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING -

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Allerlei

F.04.0052.N 9 maart 2006 AC nr. 143

Inzake inkomstenbelastingen moet het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige in elk geval door een advocaat worden ondertekend en neergelegd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Inzake inkomstenbelastingen moet het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige in elk geval door een advocaat worden ondertekend en neergelegd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

F.02.0008.F 20 februari 2003 AC nr. 123

Vaag en derhalve niet ontvankelijk is het middel dat, inzake inkomstenbelastingen, in globo de schending van een aantal wetsbepalingen aanvoert maar niet voor elk van de onderdelen afzonderlijk aanwijst welke wetsbepalingen geschonden zijn (1). (1) Cass., 31 jan. 2000, AR F.99.0054.F, nr 80 (met toepassing van het oud artikel 388 W.I.B. [1992] dat opgeheven is bij artikel 34 Wet 15 maart 1999).

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Onduidelijk middel

F.99.0161.F 12 oktober 2001 AC nr. ...

De voorziening die namens de belastingplichtige is ingediend door zijn moeder en door zijn fiscaal raadgever, is niet ontvankelijk, aangezien artikel 378 W.I.B. 1992 de tussenkomst van een lasthebber die geen advocaat is, uitsluit (1). (1) Art. 378 W.I.B. 1992, vóór de opheffing ervan door artikel 34, W. 15 maart 1999 ; betreffende een naamloze vennootschap, zie Cass., 9 okt. 2000, A.R. F.99.0022.F, nr. 527 ; zie Cardijn, Depret en Loocks, Procédure fiscale contentieuse, 3de uitg., dl. II, Bruylant, nr. 157, blz. 219.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Belastingzaken

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

F.97.0073.N 4 mei 2000 AC nr. ...

De regel van artikel 705 Ger.W. die betrekking heeft op de rechtsingang door dagvaarding, houdt geen verband met de specifieke dwingende regel van artikel 378 W.I.B. 1992 die geldt voor de betekening van de fiscale voorzieningen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.94.0033.N 17 januari 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het hoger beroep ingesteld door de belastingplichtige tegen een beslissing van de bestendige deputatie betreffende een gemeentebelasting waarvan het bedrag ten minste 10.000 frank bedraagt, wanneer het verzoekschrift niet aan de gemeente werd betekend: de betekening aan de bestendige deputatie van de provincie wordt door de wet niet opgelegd.

- HOGER BEROEP - Belastingzaken - Gemeentebelastingen - Provinciebelastingen - Plaatselijke belastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Art. 378, eerste lid

F.13.0030.N 20 maart 2014 AC nr. ...

De betekening van de fiscale voorziening, die ter griffie van het hof van beroep moet worden neergelegd, bij gerechtsdeurwaardersexploot aan de directeur der belastingen die de bestreden beslissing heeft gewezen, strekt ertoe een kopie van deze voorziening ter kennis te brengen van de directeur der belastingen en hem toe te laten zijn middelen van verweer uiteen te zetten (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Wanneer uit het administratief dossier blijkt dat de gewestelijke directeur kennis kreeg van een kopie van de voorziening van de belastingplichtige en uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat hij in het kader van de fiscale voorziening verweer heeft kunnen voeren, kan de niet-betekening van de fiscale voorziening aan de directeur der belastingen niet voor gevolg hebben dat de fiscale voorziening onontvankelijk is (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.99.0022.F 9 oktober 2000 AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen wordt de voorziening voor het hof van beroep ingesteld bij wege van een verzoekschrift dat in persoonlijke naam of door een advocaat is opgemaakt; wanneer het om een naamloze vennootschap gaat, moet het in persoonlijke naam opgemaakte verzoekschrift, om aan die vereisten te beantwoorden, naar gelang van het geval ondertekend worden door een of meer bestuurders of door een of meer personen waaraan het dagelijks bestuur is opgedragen, in zoverre kan worden aangenomen dat het geschil onder dat bestuur ressorteert (1). (1) Zie Cass., 25 juni 1968 (AC 1968, 1304), redenen; 22 dec. 1977 (ibid. 1978, 501) en de door AC ondertekende noot; 17 jan. 2000, A.R. S.99.0097.F, nr. 36 en de noot; P. NICAISE, La société anonyme, in "Traité pratique de droit commercial", deel 4 o.l.v. C. JASSOGNE, nrs. 459 tot 463, p. 324 tot 327; J. VAN COMPERNOLLE, L'action en justice des sociétés et groupements, T.P.R. 1980, p. 108 en 109; vgl. Cass. 18 jan. 1999, A.R. F.98.0036.F, nr. 27; 29 okt. 1999, A.R. F.98.0032.F, nr. 576; artikel 378, eerste lid, voor de wijziging ervan bij artikel 34 W. 15 maart 1999; zie ook artt. 522, § 2, en 525 Wetboek van vennootschappen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Belastingzaken

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.99.0031.F 20 september 1999 AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen wordt een voorziening voor het hof van beroep ingesteld bij wege van een verzoekschrift dat bij gerechtsdeurwaardersexploot aan de bevoegde directeur van de belastingen wordt betekend; onder betekening in de zin van die bepaling wordt verstaan de afgifte van een afschrift van het verzoekschrift.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

F.98.0003.F 14 januari 1999 AC nr. ...

Het ontbreken van de handtekening van de gerechtsdeurwaarder op het afschrift van het exploot waarmee inzake inkomstenbelastingen de voorziening voor het hof van beroep wordt betekend, leidt niet tot nietigheid van die voorziening van de belastingschuldige het doel bereikt heeft dat de wet ermee beoogt, namelijk de wettigheid van de aanslag verzekeren en ervoor zorgen dat de Belgische Staat, Minister van Financien, het afschrift ontvangt van het verzoekschrift waarmee de voorziening is ingesteld, dit door toedoen van een gerechtsdeurwaarder die de datum en de overeenstemming met het origineel waarmerkt; zulks is het beval wanneer het origineel van het exploot van de betekening aan de in het W.I.B. (1992) bedoelde directeur van de belastingen de handtekening van de optredende gerechtsdeurwaarder draagt.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 378, tweede lid

F.05.0017.F 10 februari 2006 AC nr. 90

De beslissing om een nieuw bezwaar dat buiten de in artikel 378, tweede lid, W.I.B. 1992 vastgestelde termijn voor het hof van beroep is aangevoerd en gegrond is op de verjaring van de invordering van de litigieuze aanslag niet-ontvankelijk te verklaren, is naar recht verantwoord (1) (2). (1) Zie Cass., 13 maart 2003, AR F.01.0074.F, nr 166. (2) Volgens de rechtspraak van het Hof mogen bezwaren te allen tijde voor het hof van beroep worden aangevoerd, zelfs na verloop van de termijn bedoeld in artikel 378, tweede lid, W.I.B. Zulks geldt niet alleen voor bezwaren betreffende het verval van het aanslagrecht of de miskenning van het gezag van gewijsde van een vorige beslissing, maar ook, naar analogie met de gevolgen ervan, voor een bezwaar dat steunt op het ontbreken van een titel om een aanslag vast te stellen. Die rechtspraak steunt op het ontbreken of het uitdoven van het aanslagrecht. In deze zaak gaat het om de verjaring van de invordering die niet dezelfde rechtsgevolgen heeft als de verjaring van de aanslag. Wat de wet, en dus ook het Hof, toestaat, buiten de andere gevallen dan die waarin de wet voorziet, is dat het middel dat gegrond is op de verjaring van de aanslagtermijnen als nieuw middel mag worden aangevoerd. Momenteel aanvaarden noch de wet, noch - uiteraard - het Hof, dat het verval van de termijn van de invordering van de belasting beschouwd wordt als een nieuw middel dat te allen tijde voor het hof van beroep kan worden aangevoerd. De invordering kan overigens pas geschieden als de belastingadministratie de belasting rechtsgeldig heeft vastgesteld.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 380

F.97.0073.N 4 mei 2000 AC nr. ...

De directeur van de balstingen moet de stukken met betrekking tot de betwisting niet ter griffie van het hof van beroep neerleggen binnen een formele termijn, waarvan de niet-inachtneming zou leiden tot de nietigheid van de rechtspleging (1). (1) Cass., 2 dec. 1991, A.R. F.1898.N, nr 175; Cass. 23 jan. 1992, A.R. F.1125.F, nr 269; Cass., 22 nov. 1999, A.R. F.98.115.F, nr 617.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 380, eerste lid

F.98.0115.F 22 november 1999 AC nr. ...

De directeur van de belastingen moet de stukken inzake de betwisting niet ter griffie van het hof van beroep neerleggen binnen een formele termijn, waarvan het niet naleven zou leiden tot nietigheid van de rechtspleging of tot het weren van die stukken uit het debat, en evenmin moet hij al die stukken samen met het belastingdossier neerleggen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 381

F.03.0008.N 3 december 2004 AC nr. 589

Stukken die de belastingplichtige voor het hof van beroep neerlegt tot staving van zijn verweer dat overmacht hem heeft belet zich tijdig in beroep te voorzien, kunnen niet worden aangezien als nieuwe stukken die overeenkomstig artikel 381 W.I.B. (1992) dienen neergelegd te worden binnen de termijn van 60 dagen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Art. 382, tweede lid

F.99.0045.N 8 september 2000 AC nr. ...

De directeur der directe belastingen moet de memories, stukken of bescheiden welke hij als antwoord meent te moeten voordragen, ter griffie afgeven binnen een termijn van dertig dagen welke volgt op de in de artikelen 379 en 381 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 toegestane termijnen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.98.0115.F 22 november 1999 AC nr. ...

De directeur van de belastingen moet, binnen de wettelijk bepaalde termijn, de stukken ter griffie van het hof van beroep afgeven welke hij als antwoord meent te moeten voordragen op de nieuwe stukken die de belastingplichtige heeft neergelegd; die termijn is evenwel alleen van toepassing op de afgifte door de directeur van de belastingen van de stukken die overgelegd zijn om te antwoorden op nieuwe stukken die de belastingplichtige heeft neergelegd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 385

F.99.0102.N 8 juni 2001 AC nr. ...

Indien één van de partijen verstek laat gaan, vermag het hof van beroep uitspraak te doen bij een arrest dat geacht wordt op tegenspraak te zijn gewezen wanneer de kennisgeving van rechtsdag werd gedaan aan de in het beroep opgegeven woonplaats en gericht werd aan een persoon waarvan de naam op de aangetekende zending overeenkomt met de schrijfwijze ervan in de fiscale voorziening voor het hof van beroep.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 385, eerste lid

F.99.0015.F 11 september 2000 AC nr. ...

Het hof van beroep dient niet te antwoorden op de conclusie die de belastingschuldige, na oproeping tot verschijning, overeenkomstig artikel 385, eerste lid, W.I.B. (1992), ter griffie van dat hof heeft neergelegd, wanneer hij, doordat hij niet verschenen is en niet vertegenwoordigd was op de rechtszitting waar zijn zaak is behandeld, de conclusie niet ter beoordeling aan de rechter heeft voorgelegd (1) (2). (1) Cass. 30 mei 1991, A.R. F.1098.F, nr. 506. (2) Art. 385 zoals het bestond vóór de opheffing ervan bij W. 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Belastingzaken

F.98.0113.F 17 september 1999 AC nr. ...

Het hof van beroep mag geen uitspraak doen inzake inkomstenbelastingen en gemeentebelastingen, indien, bij het oproepen van de zaak, alle partijen verstek laten gaan.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Art. 388

F.02.0002.N 12 februari 2004 AC nr. 80

Wanneer het cassatieberoep neergelegd ter griffie van het appèlgerecht niet is ondertekend, stelt het Hof in een tussenarrest vast dat de vraag rijst naar de ontvankelijkheid van het cassatieberoep, en beveelt het de verdaging van de zaak naar een openbare rechtszitting waarop het openbaar ministerie zijn conclusie zal nemen en partijen zullen worden gehoord (1) (2). (1) Zie Cass., 15 feb. 1967, A.C., 1967, 759; Cass., 20 jan. 1970, A.C., 1970, 453; Cass., 19 feb. 1987, AR F.849.F, A.C., 1986-87, nr 366. (2) Art. 388 W.I.B. 1992 zoals van toepassing vooraleer het werd opgeheven bij artikel 34 wet 15 maart 1999, B.S., 27 maart 1999 met ingang vanaf 1 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Wanneer het ontbreken van de ondertekening van het cassatieberoep op het aan het Hof voorgelegd verzoekschrift niet aan eiser in cassatie kan worden verweten, ingevolge het zoek raken van het origineel verzoekschrift ter griffie waar het werd neergelegd, verklaart het Hof het cassatieberoep ontvankelijk (1). (1) Art. 388 W.I.B. 1992 zoals van toepassing vooraleer het werd opgeheven bij artikel 34 wet 15 maart 1999, B.S., 27 maart 1999 met ingang vanaf 1 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

F.01.0021.N 10 mei 2002 AC nr. 284

Niet ontvankelijk inzake provinciale belastingen is het cassatieberoep, ingesteld tegen een beslissing van de bestendige deputatie die op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet van 15 maart 1999 nog geen uitspraak had gedaan over een voordien aangetekend bezwaar, wanneer het verzoekschrift niet ter griffie van de provincie werd neergelegd (1). (1) Zie cass., 13 dec. 1996, AR F.94.0037.N, A.C. nr 509 en cass., 10 mei 2001, AR F.00.0018.N, A.C. nr ...

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

F.98.0090.F 5 november 2001 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat de nietigheid van artikel 37, eerste lid, Taalwet Gerechtszaken aanvoert, zonder artikel 40 van die wet noch de nietigheid waarin die bepaling voorziet op te geven (1) (2). (1) Zie Cass., 6 feb. 1998, A.R. C.97.0025.F., nr. 76. (2) W.I.B. (1992) vóór de wijziging ervan bij W. 15 maart 1999 (zie artikel 34).

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Andere zaken

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

C.99.0216.F 22 oktober 2001 AC nr. ...

De artt. 861 en 867 Ger. W. houden geen verband met de voorwaarden van ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen, en dus ook niet van het cassatieberoep inzake inkomstenbelastingen (1). (1) Zie concl. O.M. Tot staving van de door het Hof gekozen oplossing, zie J. SAROT, Dix ans de jurisprudence de la Cour d'arbitrage, Brussel, 1995, blz. 714. Uit de door die auteur vermelde rechtspraak blijkt dat de personen die onder de toepassing van de betrokken bepalingen vallen, zonder dat verdere verduidelijking is vereist, een categorie van personen vormen die alleen vergeleken dienen te worden met degenen die onder de toepassing van andere, duidelijk geachte wetten vallen, om in het toepassingsgebied van de artikelen 10 en 11 Gw. te vallen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

F.99.0153.F 14 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer een middel de schending aanvoert van een artikel van de Grondwet of van een wet waarvan de tekst achteraf is gewijzigd, doelt het op dat artikel zoals het is gewijzigd; niet ontvankelijk is het middel dat de schending aanvoert van die grondwettelijke of wettelijke bepaling, zoals ze laatstelijk is gewijzigd, als die laatste tekst geen verband houdt met de aangevoerde grief (1). (1) Zie cass. 9 juni 1997, AR S.96.0079.F, nr. 263; zie evenwel wanneer alleen de nummering van de bepalingen is gewijzigd, cass. 9 jan. 1997, AR C.96.0066.F, nr. 20; artikel 388 W.I.B. (1992), vóór de opheffing ervan bij artikel 34 W. 15 maart 1999; zie thans artikel 378 W.I.B. (1992).

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

F.99.0134.N 12 januari 2001 AC nr. ...

De kennisgeving van het arrest waardoor, inzake inkomstenbelastingen, de termijn om cassatieberoep in te stellen begint te lopen, geschiedt op de datum waarop de griffie van het hof van beroep een afschrift van het arrest toezendt aan de in dat arrest opgegeven woonplaats of zetel van de partij waaraan de kennisgeving moet geschieden (1). (1) Cass. 20 feb. 1998, AR F.96.0127.F, nr 103.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

---

F.98.0115.F 22 november 1999 AC nr. ...

In de regel is te laat ingesteld en, bijgevolg, niet ontvankelijk de voorziening gericht tegen de eindbeschikkingen van een arrest inzake directe belastingen, wanneer die voorziening meer dan drie maanden na de kennisgeving van het arrest werd ingesteld. (Impliciet).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Beslissingen onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

---

F.97.0110.F 23 februari 1998 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen een arrest van het hof van beroep dat gewezen is inzake directe gemeente- of provinciebelastingen, wanneer het meer dan drie maanden na de betekening van dat arrest is ingesteld.~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

De kennisgeving van een arrest van het hof van beroep waardoor, inzake directe gemeente- of provinciebelastingen, de termijn om cassatieberoep in te stellen begint te lopen, geschiedt op de datum waarop de griffie van dat hof een afschrift van het arrest toezendt aan de in dat arrest opgegeven woonplaats van de partij waaraan de kennisgeving moet geschieden.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

De kennisgeving van een arrest van het hof van beroep waardoor, inzake directe gemeente- of provinciebelastingen, de termijn om cassatieberoep in te stellen begint te lopen, geschiedt op de datum waarop de griffie van dat hof een afschrift van het arrest toezendt aan de in dat arrest opgegeven woonplaats van de partij waaraan de kennisgeving moet geschieden.~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

---

F.96.0127.F 20 februari 1998 AC nr. ...

Bij ontstentenis van een bijzondere wetsbepaling, wordt de bij het W.I.B. (1992) bepaalde termijn van drie maanden om cassatieberoep in te stellen, niet verlengd wegens de afstand.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is de voorziening tegen een inzake inkomstenbelastingen gewezen arrest, wanneer zij meer dan drie maanden na de kennisgeving van dat arrest is ingesteld.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

De kennisgeving van het arrest waardoor, inzake inkomstenbelastingen, de termijn om cassatieberoep in te stellen begint te lopen, geschiedt op de datum waarop de griffie van het hof van beroep een afschrift van het arrest toezendt aan de in dat arrest opgegeven woonplaats of zetel van de partij waaraan de kennisgeving moet geschieden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

---

F.96.0097.F 12 januari 1998 AC nr. ...

De niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep inzake directe gemeente- of provinciebelastingen kan niet voortvloeien uit het feit alleen dat het door eiser of diens advocaat ondertekende verzoekschrift tot cassatie ter griffie van het hof van beroep is neergelegd door een persoon wiens hoedanigheid niet wordt gepreciseerd. (Impliciet)~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

F.97.0010.F 19 december 1997 AC nr. ...

De niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep inzake directe gemeente- of provinciebelastingen kan niet voortvloeien uit het enkele feit dat het door eiser of diens advocaat ondertekende verzoekschrift tot cassatie ter griffie van het hof van beroep is neergelegd door een persoon wiens hoedanigheid niet wordt gepreciseerd. (Impliciet)~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

F.97.0036.F 26 september 1997 AC nr. ...

Te laat ingesteld en bijgevolg niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen een arrest inzake directe belastingen, wanneer meer dan drie maanden zijn verstreken na de kennisgeving van dat arrest.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

F.93.0081.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat schending aanvoert van de regel dat een feitelijk vermoeden slechts bewijswaarde heeft wanneer het vertrekt van een gekend en onbetwistbaar feit, maar hiervoor de toepasselijke wetsbepalingen niet als geschonden aanwijst.~

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

Art. 388, derde lid

F.98.0004.F 3 december 1998 AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen moeten de stukken waarvan eiser gebruik wenst te maken voor het Hof van Cassatie, die niet voorkomen in het voor het hof van beroep samengestelde dossier en die geen verband houden met de ontvankelijkheid van het cassatieberoep of andere stukken zijn dan akten houdende afstand, hervatting van geding of toestemmingen om te pleiten, gevoegd worden bij het cassatieverzoekschrift dat binnen de wettelijke termijn op de griffie van het hof van beroep is neergelegd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 388, eerste en tweede lid

F.97.0115.N 25 mei 2000 AC nr. ...

Nu de voorziening in cassatie inzake directe belastingen bij verzoekschrift wordt ingesteld, moet dit verzoekschrift, dat vooraf aan de verweerder moet worden betekend, noodzakelijk ondertekend zijn door de eiser of zijn gevolmachtigde (1); de voorziening is niet ontvankelijk wanneer het afschrift van het aan de verweerder betekende verzoekschrift niet de vermelding bevat waaruit blijkt dat het origineel is gedagtekend en ondertekend (2). (1) Cass., 20 februari 1997, A.R. F.96.0103.F, nr. 102. (2) Zie Cass., 1 december 1953, Pas., 1954, I, 264.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

F.98.0055.F 1 februari 1999 AC nr. ...

De voorziening in cassatie inzake directe belastingen, die wordt ingesteld door ter griffie van het hof van beroep een verzoekschrift neer te leggen, is niet ontvankelijk wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat genoemd verzoekschrift voor de neerlegging ervan, aan de verwerende partij is betekend.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

F.95.0016.F 8 juni 1995 AC nr. ...

Cassatieberoep tegen een beslissing, waarbij de bestendige deputatie van een provincieraad inzake gemeentebelastingen uitspraak doet op een vordering waarvan de waarde geen 10.000 frank bedraagt, moet op straffe van verval worden ingesteld door afgifte ter griffie van de provincie van een tot het Hof van Cassatie gericht en vooraf betekend verzoekschrift, alsmede van het exploot van betekening, binnen drie maanden te rekenen van de door de provinciegriffier bij een ter post aangetekend schrijven gedane kennisgeving van de beslissing van de bestendige deputatie.~

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

Art. 388, eerste lid

F.97.0024.N 3 november 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat alleen vermeldt dat een algemeen rechtsbeginsel van de voorrang van het internationaal recht zou zijn miskend maar niet aangeeft welke verdragsregels zouden geschonden zijn.

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

F.99.0106.F 23 oktober 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat niet voldoende nauwkeurig is gesteld om zonder gevaar voor vergissing, enerzijds, de bepalingen van een belastingverordening waarvan de schending wordt aangevoerd, anderzijds, de juiste draagwijdte en omvang van de aangevoerde grieven te onderscheiden (1). (1) Zie Cass., 11 okt. 1996, A.R. F.93.0123.N, nr. 376; 10 sept. 1998, A.R. F.97.0074.F, nr. 399; artikel 388, eerste lid, W.I.B. [1992] vóór de opheffing ervan bij Wet 15 maart 1999.

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Onduidelijk middel

F.99.0054.F 31 januari 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat, inzake inkomstenbelastingen, verschillende grieven aanvoert maar niet voor elk van die grieven afzonderlijk aanwijst welke wetsbepalingen geschonden zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

F.98.0032.F 29 oktober 1999 AC nr. ...

De voorziening ingesteld door een geschrift "verzoekschrift tot cassatie" dat vermeldt dat het opgemaakt is door een advocaat en een leesbare handtekening draagt gevolgd door de term "loco" en de naam van voornoemd advocaat, maar zonder vermelding van de hoedanigheid van de ondertekenaar, is niet ontvankelijk.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Aangezien een voorziening in cassatie inzake directe belastingen bij verzoekschrift wordt ingesteld, dient dat verzoekschrift noodzakelijkerwijs ondertekend te zijn door eiser, door een advocaat of door een bijzonder gevolmachtigde.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

Aangezien een voorziening in cassatie inzake directe belastingen bij verzoekschrift wordt ingesteld, dient dat verzoekschrift noodzakelijkerwijs ondertekend te zijn door eiser, door een advocaat of door een bijzonder gevolmachtigde.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

F.98.0036.F 18 januari 1999 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat met een geschrift "verzoekschrift tot cassatie" genaamd wordt ingesteld, is niet ontvankelijk wanneer dat geschrift vermeldt dat het door een advocaat opgesteld is maar een onleesbare handtekening draagt, zonder vermelding van de identiteit en de hoedanigheid van de ondertekenaar, en met het woord "loco" en de naam van voornoemd advocaat.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Aangezien cassatieberoep inzake directe belastingen bij wege van een verzoekschrift wordt ingesteld moet het noodzakelijkerwijs ondertekend zijn door de eiser, door een advocaat of door een bijzondere volmachtdrager.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

F.97.0074.F 10 september 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat een onwettigheid aanvoert, zonder de desbetreffende wettelijke bepalingen als geschonden aan te wijzen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

Niet ontvankelijk wegens onduidelijkheid is het middel dat in belastingzaken de miskenning van de bewijskracht van een akte aanvoert zonder te preciseren waarin de bewijskracht van die akte zou zijn miskend.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Onduidelijk middel

F.97.0106.F 26 juni 1998 AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen vermag de toelichting bij een middel dat middel niet aan te vullen of de onduidelijkheid ervan te verhelpen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Onduidelijk middel

F.97.0091.F 11 mei 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat een onwettigheid aanvoert zonder de daarop betrekking hebbende wettelijke bepalingen als geschonden aan te wijzen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

F.94.0067.N 25 april 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat een onwettigheid aanvoert zonder de daarop betrekking hebbende wettelijke bepalingen als geschonden aan te wijzen.~

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

F.96.0103.F 20 februari 1997 AC nr. ...

Aangezien cassatieberoep inzake inkomstenbelastingen wordt ingesteld door een verzoekschrift, moet dit verplicht worden ondertekend door de eiser, door een advocaat of door een bijzonder gevolmachtigde; een handtekening, ook al is ze onleesbaar, volstaat aangezien, enerzijds, in het verzoekschrift wordt uiteengezet dat eiser twee advocaten als raadsman heeft en hun naam wordt vermeld, en, anderzijds, voornoemde handtekening wordt voorafgegaan door de woorden "Voor verzoeker, zijn raadsman".

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Art. 388, tweede lid

F.06.0050.F 14 juni 2007 AC nr. 329

De voorzieningen in cassatie tegen de arresten die gewezen zijn op de voorzieningen die vóór 1 maart 1999 bij het hof van beroep zijn ingesteld, worden helemaal geregeld volgens de artikelen 386 en 391 W.I.B. 1992, zoals ze van toepassing waren vóór de opheffing ervan bij artikel 34 wet van 15 maart 1999, en het verzoekschrift aan het Hof van Cassatie dat vooraf aan de verweerder werd betekend en het exploot van de betekening moeten op straffe van verval ter griffie van het hof van beroep worden afgegeven (1). (1) Zie Cass., 22 nov. 1999, AR F.99.0048.F, nr 618 en Cass., 10 april 2000, AR F.99.0052.F, nr 241.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

F.05.0021.F 23 juni 2006 AC nr. 354

Een kennisgeving bij aangetekende brief van een rechterlijke beslissing wordt geacht geschied te zijn de eerste werkdag die volgt op de dag van de afgifte van de brief ter post (1). (1) Zie concl. O.M., Cass., 23 juni 2006, AR F.05.0021.F, Pas., 2006, nr ...

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief

F.02.0064.N 24 december 2004 AC nr. 626

De door de griffie gedane kennisgeving van het arrest inzake inkomstenbelastingen, die de termijn voor het cassatieberoep doet lopen, kan aan een vennootschap in vereffening niet alleen geldig worden gedaan op haar maatschappelijke zetel, maar ook op het in het arrest opgegeven kantooradres van de vereffenaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde

---

F.01.0061.N 5 februari 2004 AC nr. 63

Wanneer het Hof vaststelt dat het cassatieberoep ingediend door beide echtgenoten niet-ontvankelijk is in hoofde van één van hen daar het niet voldoet aan de in artikel 388, tweede lid, van het W.I.B. (1992) gestelde vereisten, verwerpt het dat cassatieberoep en doet het verder uitspraak op de ontvankelijke voorziening van de andere echtgenoot (1) (Impliciet). (1) Onder de rubriek "IV. Beslissing van het Hof", dient het opschrift van punt 2. "Cassatieberoep van eiseres", gelezen te worden als "Cassatieberoep van eiser".

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Gevolgen van niet-ontvankelijkheid t.a.v. één partij

---

F.01.0068.N 15 januari 2004 AC nr. 23

De afwijkende regeling vervat in artikel 388, tweede lid, van het W.I.B. 1992, krachtens dewelke het verzoekschrift houdende de voorziening in cassatie en het exploot van de betekening ervan dienen neergelegd te worden ter griffie van het hof van beroep, geldt niet voor de overige procedureakten, zoals akten van afstand die moeten worden neergelegd ter griffie van het Hof van cassatie (1) (2). (1) Zie Cass., 3 dec. 1998, AR F.98.0004.F, AC, 1998, nr 502. (2) Art. 388, tweede lid, W.I.B. 1992, zoals van toepassing alvorens het werd opgeheven bij artikel 34, Wet 15 maart 1999 voor wat betreft de fiscale voorzieningen bij het hof van beroep ingediend vanaf 1 maart 1999, zijnde de datum van inwerkingtreding van het nieuw artikel 378, W.I.B. 1992 (crf. artikel 97, negende lid, Wet 15 maart 1999, B.S., 27 maart 1999; artikel 11, eerste lid, Wet 23 maart 1999, B.S., 27 maart 1999).

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

F.01.0069.N 2 oktober 2003 AC nr. 473

De kennisgeving van het bestreden arrest die de bij artikel 388, tweede lid, van het W.I.B. (1992) bepaalde termijn van drie maanden voor het indienen van een cassatieberoep doet lopen, gebeurt op de datum waarop de griffie het arrest toezendt aan de woonplaats of aan de zetel van de partij waaraan de kennisgeving moet geschieden (1). (1) Cass., 20 feb. 1998, AR F.96.0127.N, A.C. 1998, nr 103; Pas., 1998, I, nr 103 met concl. Eerste adv-gen. LECLERCQ, Cass., 23 feb. 1998, AR F.97.0110.F, A.C., 1998, nr 105.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

F.99.0059.F 22 november 1999 AC nr. ...

Art. 388, tweede lid, W.I.B. 1992, dat ingevolge artikel 7, tweede lid, Wet 23 dec. 1986 betreffende de invordering en de geschillen ter zake van provinciale en plaatselijke heffingen toepasselijk is op de directe gemeentebelastingen, bepaalt dat het verzoekschrift waarbij tegen het arrest van het hof van beroep voorziening in cassatie wordt ingesteld, ter griffie van het hof van beroep wordt afgegeven; die wetsbepaling wordt niet nageleefd door de eiser tot cassatie die het verzoekschrift niet ter griffie afgeeft, maar het per brief naar die griffie verstuurt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

F.98.0004.F 3 december 1998 AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen moet het verzoekschrift waarbij cassatieberoep wordt ingesteld voor de neerlegging ervan ter griffie van het hof van beroep aan verweerder worden betekend.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

F.96.0024.F 5 december 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk inzake inkomstenbelastingen is het cassatieberoep ingesteld bij een verzoekschrift dat niet ter griffie van het hof van beroep maar ter griffie van het Hof van cassatie werd ingediend.~

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

F.95.0058.F 8 december 1995 AC nr. ...

Cassatieberoep tegen de beslissing, waarbij de bestendige deputatie van een provincieraad inzake gemeentebelastingen uitspraak heeft gedaan op een vordering waarvan de waarde geen 10.000 frank bedraagt, wordt, op straffe van verval, met name ingesteld door afgifte op de provinciale griffie van een tot het Hof van Cassatie gericht verzoekschrift, dat vooraf is betekend aan de gemeente die de belasting heeft vastgesteld.~

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 388, tweede lid (oud)

F.12.0006.N 21 december 2012 AC nr. ...

Wanneer de gerechtsdeurwaarder het verzoekschrift houdende het cassatieberoep en de betekeningsexploten heeft neergelegd op een verkeerde griffie, kan de hem toerekenbare fout niet als een geval van overmacht worden beschouwd waardoor het cassatieberoep geacht zou moeten worden tijdig en regelmatig te zijn neergelegd.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 389

F.97.0071.F 26 juni 1998 AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen slaat het Hof geen acht op een stuk getiteld "memorie van antwoord" dat ter griffie van het Hof is neergelegd en dat onder de woorden "loco" of "voor" en onder de naam van een advocaat, ondertekend is met een leesbare handtekening maar zonder vermelding van de hoedanigheid van de ondertekenaar.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 389, eerste lid

F.00.0096.F 19 november 2001 AC nr. ...

Buiten het geval dat de verweerder in cassatie een grond van niet-ontvankelijkheid tegen de voorziening heeft opgeworpen, biedt geen wetsbepaling eiser tot cassatie van een arrest van het hof van beroep dat in belastingzaken is gewezen, de mogelijkheid om te antwoorden op een door die verweerder neergelegde memorie van antwoord (1). (1) Cass., 11 mei 1998, AR. F.97.0091.F, nr. 239; artikel 389, eerste lid, W.I.B. (1992), vóór de opheffing ervan bij de W. 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

F.97.0091.F 11 mei 1998 AC nr. ...

Buiten het geval dat de verweerder in cassatie een grond van niet-ontvankelijkheid tegen de voorziening heeft opgeworpen, biedt geen wetsbepaling eiser tot cassatie van een arrest van het hof van beroep dat in belastingzaken is gewezen, de mogelijkheid om te antwoorden op een door die verweerder neergelegde memorie van antwoord.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Allerlei

F.97.0026.F 9 maart 1998 AC nr. ...

Buiten het geval dat de verweerder in cassatie een grond van niet-ontvankelijkheid tegen de voorziening heeft opgeworpen, biedt geen wetsbepaling eiser tot cassatie van een arrest van het hof van beroep dat in belastingzaken is gewezen, de mogelijkheid om te antwoorden op een door die verweerder neergelegde memorie van antwoord.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Allerlei

F.97.0110.F 23 februari 1998 AC nr. ...

Inzake directe gemeente- of provinciebelastingen moet de memorie van antwoord van de verweerder in cassatie op de griffie van het Hof van cassatie worden afgegeven; die wetsbepaling wordt niet nageleefd door de verweerder in cassatie die zijn memorie van antwoord niet ter griffie afgeeft maar ze bij ter post aangetekende brief naar die griffie verstuurt.~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

F.97.0025.F 22 december 1997 AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen, moet de memorie van antwoord van verweerder in cassatie op de griffie van het Hof van Cassatie worden afgegeven; die wetsbepaling wordt niet nageleefd door de verweerder in cassatie die zijn memorie van antwoord niet ter griffie afgeeft maar ze per brief naar die griffie verstuurt.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

F.97.0003.F 21 november 1997 AC nr. ...

Art. 389, eerste lid, W.I.B. (1992) bepaalt dat de memorie van antwoord van de verweerder in cassatie moet worden afgegeven ter griffie van het Hof van Cassatie; aan die wetsbepaling wordt niet voldaan wanneer de verweerder in cassatie zijn memorie van antwoord niet op de griffie afgeeft, maar over de post toezendt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

F.96.0089.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

Art. 389, eerste lid, W.I.B. (1992) bepaalt dat de memorie van antwoord van de verweerder in cassatie moet worden afgegeven ter griffie van het Hof van cassatie; aan die wetsbepaling wordt niet voldaan wanneer de verweerder in cassatie zijn memorie van antwoord niet op de griffie afgeeft, maar over de post toezendt.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

F.96.0062.F 2 januari 1997 AC nr. ...

Art. 389, eerste lid, W.I.B. (1992) bepaalt dat de memorie van antwoord van de verweerder in cassatie op de griffie van het Hof van cassatie moet worden afgegeven; die wetsbepaling wordt niet nageleefd door de verweerder in cassatie die zijn memorie van antwoord niet ter griffie afgeeft maar ze bij ter post aangetekende brief naar die griffie verstuurt.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

F.96.0003.F 5 september 1996 AC nr. ...

Art. 389, eerste lid, van het W.I.B. (1992), dat door artikel 2 van het W.I.G.B. toepasselijk wordt gemaakt op de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, bepaalt dat de memorie van antwoord van verweerder in cassatie op de griffie van het Hof van cassatie moet worden afgegeven; die wetsbepaling wordt niet nageleefd door de verweerder in cassatie die zijn memorie van antwoord niet ter griffie afgeeft maar ze per brief naar die griffie verstuurt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 389, eerste lid in fine

F.98.0004.F 3 december 1998 AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen moet de memorie van wederantwoord van eiser tot cassatie worden neergelegd ter griffie van het Hof van Cassatie; die wettelijke verplichting wordt niet nagekomen wanneer eiser tot cassatie in plaats van zijn memorie van wederantwoord op die griffie neer te leggen, die memorie aan haar toezendt bij ter post aangetekende brief.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

F.97.0110.F 23 februari 1998 AC nr. ...

Inzake directe gemeente- of provinciebelastingen moet de memorie van wederantwoord van de eiser in cassatie op de griffie van het Hof van cassatie worden afgegeven; die wetsbepaling wordt niet nageleefd door de eiser in cassatie die zijn memorie van wederantwoord niet ter griffie afgeeft maar ze bij ter post aangetekende brief naar die griffie verstuurt.~

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

F.96.0089.F 13 oktober 1997 AC nr. ...

Wanneer verweerder tegen een cassatieberoep inzake directe belastingen een middel van niet-ontvankelijkheid opwerpt, kan eiser tegen dat middel van niet-ontvankelijkheid een memorie van wederantwoord indienen. (Impliciet)~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 39, § 1, eerste en derde lid

F.13.0036.F 30 oktober 2014 AC nr. 646

Uit artikel 39, §1, eerste en derde lid van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 volgt dat in het in het derde lid bedoelde geval, de belastingplichtige die aanspraak maakt op de volledige vrijstelling van de pensioenen, renten of toelagen die hij heeft ontvangen, moet bewijzen dat ze geen herstel van een bestendige derving van bezoldigingen uitmaken.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Vervangingsinkomen

Art. 39, § 2, 2°

F.08.0019.N 12 november 2009 AC nr. 656

Om overeenkomstig artikel 39, § 2, 2°, W.I.B. (1992) belastingvrijstelling van het in uitvoering van een individueel gesloten levensverzekeringscontract uitgekeerde pensioen te genieten, vereist de wet alleen dat aan de voorwaarden van dit artikel is voldaan, maar niet dat de premiebetalingen overeenkomstig artikel 145/1, 2°, van dit wetboek voor belastingvermindering in aanmerking kwamen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Art. 391

F.99.0153.F 14 mei 2001 AC nr. ...

Art. 292 W.I.B. (1964) verbiedt de administratie niet een nieuw stuk in te dienen bij het hof van beroep waarnaar de zaak is verwezen en dat, na cassatie, kennis neemt van de zaak (1). (1) Zie cass. 23 jan. 1992, AR F.1125.F, nr. 269; 22 nov. 1999, AR F.98.0115.F, nr. 617; 4 mei 2000, AR F.97.0073.N, nr. 273; artikel 391 W.I.B. (1992), vóór de opheffing ervan bij artikel 34 W. 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Art. 292 W.I.B. (1964) verbiedt de administratie niet een nieuw stuk in te dienen bij het hof van beroep waarnaar de zaak is verwezen en dat, na cassatie, kennis neemt van de zaak (1). (1) Zie cass. 23 jan. 1992, AR F.1125.F, nr. 269; 22 nov. 1999, AR F.98.0115.F, nr. 617; 4 mei 2000, AR F.97.0073.N, nr. 273; artikel 391 W.I.B. (1992), vóór de opheffing ervan bij artikel 34 W. 15 maart 1999.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Belastingzaken

F.97.0112.F 26 juni 1998 AC nr. ...

Wanneer, inzake inkomstenbelastingen, de vernietiging van een in het Duits gewezen arrest van het Hof van beroep te Luik met verwijzing wordt uitgesproken, wordt de zaak verwezen naar een ander hof van beroep en niet naar het anders samengestelde Hof van beroep te Luik.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Andere zaken

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- VERWIJZING NA CASSATIE - Belastingzaken

Art. 392, § 2

F.08.0062.F 18 december 2009 AC nr. 766

Uit artikel 392, §2, W.I.B. 1992, en artikel 162bis Sv., volgt dat, wanneer het hof van beroep, dat kennisneemt van een beroep van de belastingplichtige tegen een beslissing van de directeur der belastingen op grond van artikel 377 W.I.B. 1992, zoals het van toepassing was vóór de wijziging ervan bij W. 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, dat beroep niet-gegrond verklaart, die belastingplichtige moet veroordelen om aan de Staat, verweerder, de in artikel 1022, Ger. W., bedoelde rechtsplegingsvergoeding te betalen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- GERECHTSKOSTEN - Belastingzaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 394, § 1

F.09.0088.N 20 mei 2010 AC nr. 359

De verschoonbaarverklaring heeft wat de fiscale schulden betreft enkel uitwerking op de eigen fiscale schulden van de gefailleerde; het gedeelte van de aanslag dat betrekking heeft op het belastbaar inkomen van de belastingplichtige echtgenoot van de gefailleerde is geen eigen fiscale schuld van de gefailleerde, waarvoor de echtgenoot van de gefailleerde aansprakelijk is maar is een schuld waarvoor de niet-gefailleerde persoonlijk moet instaan, ook al kon deze schuld krachtens artikel 394, § 1, W.I.B.(1992), vóór de verschoonbaarverklaring, worden verhaald op zowel het gemeenschappelijk vermogen als op de eigen goederen van de beide echtgenoten, zodat de verschoonbaarverklaring van de gefailleerde niet tot gevolg heeft dat voor deze schuld geen verhaal meer mogelijk is op de eigen goederen van de belastingplichtige echtgenoot (1). (1) Cass., 14 jan. 2010, AR F.08.0090.N, www.cass.be, met concl. adv.-gen. THIJS

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

F.08.0090.N 14 januari 2010 AC nr. 37

De verschoonbaarverklaring treft enkel de eigen schulden van de gefailleerde; het gedeelte van de aanslag dat betrekking heeft op het belastbaar inkomen van de belastingplichtige echtgenoot van de gefailleerde is geen eigen schuld van de gefailleerde, ook al kan deze schuld krachtens artikel 394, § 1, W.I.B. (1992), worden verhaald op zowel het gemeenschappelijk vermogen als op de eigen goederen van de beide echtgenoten, zodat de verschoonbaarverklaring van de gefailleerde niet tot gevolg heeft dat voor deze schuld geen verhaal meer mogelijk is op de eigen goederen van de belastingplichtige echtgenoot (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

F.06.0081.N 22 november 2007 AC nr. 578

Om zijn goederen te kunnen onttrekken aan het verhaal van de belastingontvanger dient de echtgenoot van de belastingplichtige vooreerst aan te tonen dat die goederen hem eigen zijn krachtens het huwelijksvermogensstelsel en vervolgens dat die eigen goederen op één van de vier in de artikelen 394, § 1, van het W.I.B. (1992) vermelde onverdachte wijzen in zijn bezit zijn gekomen; het vermoeden van artikel 1468, tweede lid, van het B.W., dat slechts uitsluitsel geeft over het onverdeeld karakter van goederen, is daartoe op zich onvoldoende.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

C.01.0578.F 12 september 2003 AC nr. 430

Uit artikel 295, W.I.B. (1964) volgt dat de aanslag die regelmatig is vastgesteld op naam van een echtgenoot en op het uitvoerbaar verklaard kohier is gebracht, de titel vormt op grond waarvan de administratie de betaling van die aanslag kan vorderen en overgaan tot de invordering ervan op de goederen van de echtgenoot die niet in het kohier is vermeld; die wetsbepaling geldt tevens wanneer, ingevolge artikel 75 van dat wetboek, voor de door elk van de echtgenoten verschuldigde belasting een afzonderlijke aanslag is vastgesteld (1) (2). (1) Cass., 27 juni 2002, AR C.00.0427.N, nr 392, www.cas.be (op die datum). (2) Op dezelfde datum heeft het Hof een tweede arrest in dezelfde zin gewezen (AR F.02.0051.F, BELGISCHE STAAT - Min. v. Financiën t/H.).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

C.98.0060.F 27 mei 1999 AC nr. ...

Uit de omstandigheid alleen dat belasting geheven werd op de bedrijfsinkomsten van een der echtgenoten kan niet worden afgeleid dat die schuld door hem is aangegaan bij de uitoefening van zijn beroep en derhalve evenmin dat die belasting niet kan worden verhaald op het eigen vermogen van de andere echtgenoot.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Belastingplichtige - Rijksinwoner

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel

Art. 394, § 1, eerste lid

C.00.0427.N 27 juni 2002 AC nr. 392

De wettelijke regeling van artikel 394, § 1, eerste lid W.I.B. (1992), die betrekking heeft op de invordering van de belasting, laat de mogelijkheid om bezwaar aan te tekenen tegen de aanslag door de echtgenoot op wiens naam de belasting niet gevestigd is, onverkort bestaan (1). (1) Zie Cass., 19 mei 1995, A.R. nr F.93.0019.N, A.C., 1995, nr 246; Cass., 1 dec. 1995, A.R. nr F.95.0044.F, A.C., 1995, nr 521, en de noten (1) en (2); Grondwettelijk Hof nr 39/96, 27 juni 1996, B.S., 9 augustus 1996.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Art. 394, § 1, tweede lid

F.09.0063.N 10 september 2010 AC nr. 510

De terugbetaling van een in strijd met artikel 295, §1, tweede lid, W.I.B. (1964) en artikel 394, §1, tweede lid, W.I.B. (1992) geïnd bedrag, maakt voor de Belgische Staat geen vaste uitgave uit, zodat de vordering tot terugbetaling ervan onder toepassing valt van de vijfjarige verjaringstermijn van artikel 100, eerste lid, 1°, van het K.B. van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit.

- VERJARING - Belastingzaken - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 402, eerste lid

F.06.0056.F 7 juni 2007 AC nr. 314

De omstandigheid dat administratieve geldboetes van strafrechtelijke aard zijn, impliceert niet dat de geldboetes die worden opgelegd aan een aannemer die in gebreke blijft vijftien percent van het bedrag dat hij verschuldigd is bij iedere betaling aan een niet-geregistreerde medecontractant waarop hij een beroep doet, door te storten aan de administratie, strafrechterlijke geldboetes zijn waarop de artikelen 60 tot 62 van het Strafwetboek en de beginselen betreffende de eendaadse samenloop van misdrijven of betreffende het voortgezette misdrijf van toepassing zijn (1). (1) Grondwettelijk Hof, 6 dec. 2000, nr 127/2000, punt B.13.5, Arresten Grondwettelijk Hof; zie V. SEPULCHRE, Droits de l'homme et libertés fondamentales en droit fiscal, Brussel, Larcier, 2005, nr 327, p. 243.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 403, § 1, en 408

F.06.0130.F 13 juni 2008 AC nr. 373

Het arrest dat in geval van rechtstreekse vordering van een onderaannemer geen toepassing maakt van de wettelijke bepalingen, die de opdrachtgever verplichten ten voordele van de Staat de inhoudingen te doen op de betaling van de prijs van het werk aan een op dat ogenblik niet-geregistreerde aannemer, is niet naar recht verantwoord.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 403, eerste en tweede lid

C.98.0143.F 21 juni 1999 AC nr. ...

Art. 403, eerste en tweede lid, W.I.B. (1992) en artikel 23 K.B. 5 okt. 1978 zijn onbeperkt van toepassing op elk bedrag dat de opdrachtgever aan de ontvanger heeft betaald na de vereffening van de niet geregistreerde vennootschap.~

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Allerlei

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 41

F.02.0029.F 3 oktober 2003 AC nr. 476

Als een belastbare winst moet worden aangemerkt de meerwaarde op de verkoop van een onroerend goed waaraan verbouwings- en aanpassingswerkzaamheden zijn uitgevoerd die op onlosmakelijke wijze erin geïncorporeerd zijn zodat de afschrijvingen van die werkzaamheden met die van de bouw moeten worden gelijkgesteld, waarbij dat onroerend goed wordt geacht te worden aangewend voor de uitoefening van de beroepswerkzaamheid in de zin van artikel 41 W.I.B. 1992.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Meerwaarden

Art. 410

F.10.0015.N 22 september 2011 AC nr. ...

Nu uit de bepalingen van artikel 410 W.I.B. (1992) volgt dat de administratie vanaf de indiening van een bezwaar door de belastingplichtige geen betaling kan verkrijgen van zijn schuldvordering, behoudens voor wat het onbetwistbaar verschuldigd gedeelte betreft, is de verjaring van de invordering geschorst (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Belastingzaken - Schorsing

F.07.0057.N 17 januari 2008 AC nr. 36

Een dwangbevel of bevel tot betalen dat wordt betekend voor een betwiste belastingschuld en bijgevolg geen bevel kan inhouden om de belastingschuld te betalen binnen 24 uren, maakt niettemin een geldige verjaringstuitende akte uit, zelfs als er geen onbetwistbaar verschuldigd gedeelte is als bedoeld in artikel 41O van het W.I.B. (1992) en de betekening ervan gebeurt met het oog op het stuiten van de verjaring (1). (1) Zie Cass., 10 okt. 2002, AR C.01.0067.F, AC, 2002, nr 526; Cass., 21 feb. 2003, AR F.01.0011.N, AC, 2003, nr 124; Grondwettelijk Hof, nr 177/2005, 7 dec. 2005, B.S., 28 dec. 2005 en nr 20/2006, 1 feb. 2006, B.S., 24 feb. 2006, Ed. 3.

- VERJARING - Belastingzaken - Stuiting

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

C.01.0287.N 21 februari 2003 AC nr. 124

Nu krachtens artikel 410 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1992) slechts het daarin omschreven onbetwistbaar verschuldigd gedeelte van de ingekohierde belastingschuld door alle middelen van tenuitvoerlegging kan worden ingevorderd, kunnen geen middelen van tenuitvoerlegging worden aangewend om het met een bezwaar of beroep bestreden gedeelte van de ingekohierde belastingschuld in te vorderen. Inzake belastingen is een dwangbevel een middel van tenuitvoerlegging dat voor zijn geldigheid een uitvoerbare titel veronderstelt, zodat een dwangbevel betekend voor een aldus betwiste belastingschuld, niet geldig kan zijn en geen stuitende werking heeft (1). (1) Cass., 10 okt. 2002, AR C.01.0067.F, nr ...

- VERJARING - Belastingzaken - Stuiting

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 414, § 2

F.06.0082.N 17 januari 2008 AC nr. 34

De omstandigheid dat artikel 3O5, § 2, W.I.B. (1964) de schorsing van de door de belastingplichtige verschuldigde nalatigheidsinteresten doet ingaan vanaf de eerste dag van de maand na het verstrijken van de termijn van achttien maanden na de indiening van het bezwaar, heeft niet tot gevolg dat de schorsing van de nalatigheidsinterest uitwerking kan krijgen voor de datum van inwerkingtreding van die bepaling.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 415, § 1, eerste lid, 3°

C.02.0433.N 24 juni 2005 AC nr. 373

De gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van een belastingverhoging door de minister van Financiën is een gunstmaatregel waardoor het fiscaal bestuur afziet van de uitvoering van de opgelegde belastingverhoging en van de erop verschuldigde intresten, die evenwel niet leidt tot een vermindering van de verschuldigde inkomstenbelasting en van de erop betrekking hebbende interest.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 418

F.98.0053.F 11 februari 2002 AC nr. 93

Wanneer de roerende voorheffing wegens laattijdigheid van de aanslag terugbetaald moet worden, vermag de rechter niet de Staat te veroordelen tot betaling van moratoire interest (1). (1) Cass. 4 juni 1998, A.R. C.95.0065.N, nr. 286; Zie Cass. 19 feb. 1993, A.R. F1955N, nr. 108; 18 nov. 1993, A.R. F.93.0042.F, nr. 471; 23 maart 1995, voltallige zitting, A.R. F.94.0030.F, nr. 165; 4 mei 1995, A.R. F.94.0019.F, nr. 225; 23 sept. 1999, A.R. F.96.0028.N, nr. 482.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

F.98.0110.F 10 april 2000 AC nr. ...

Wanneer de bedrijfsvoorheffing wegens laattijdigheid van de aanslag terugbetaald moet worden, vermag de rechter niet de Staat te veroordelen tot betaling van moratoire interest (1). (1) Cass. 4 juni 1998, A.R. C.95.0065.N, nr. 286; Zie Cass. 19 feb. 1993, A.R. F1955N, nr. 108; 18 nov. 1993, A.R. F.93.0042.F, nr. 471; 23 maart 1995, voltallige zitting, A.R. F.94.0030.F, nr. 165; 23 sept. 1999, A.R. F.96.0028.N, nr 482; vgl. Cass. 4 mei 1995, A.R. F.94.0019.F, nr. 225; 19 jan. 1996, A.R. F.95.0045.F, nr. 43; 26 maart 1998, bep. k., A.R. F.95.0050.N, nr. 170.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

Wanneer de bedrijfsvoorheffing wegens laattijdigheid van de aanslag terugbetaald moet worden, vermag de rechter niet de Staat te veroordelen tot betaling van moratoire interest (1). (1) Cass. 4 juni 1998, A.R. C.95.0065.N, nr. 286; Zie Cass. 19 feb. 1993, A.R. F1955N, nr. 108; 18 nov. 1993, A.R. F.93.0042.F, nr. 471; 23 maart 1995, voltallige zitting, A.R. F.94.0030.F, nr. 165; 23 sept. 1999, A.R. F.96.0028.N, nr 482; vgl. Cass. 4 mei 1995, A.R. F.94.0019.F, nr. 225; 19 jan. 1996, A.R. F.95.0045.F, nr. 43; 26 maart 1998, bep. k., A.R. F.95.0050.N, nr. 170.

- INTEREST - Moratoire interest

Art. 418, eerste lid

F.98.0024.F 10 april 2000 AC nr. ...

Wanneer de roerende voorheffing betreffende dividenden die aan niet-inwoners zijn toegekend, ten dele onverschuldigd betaald is, veroordeelt de rechter wettig de Belgische Staat om, ingevolge artikel 308 W.I.B. (1964) moratoire interest te betalen, berekend op aan het aan de schuldenaar terug te betalen bedrag; de omstandigheid alleen dat die bedragen op vordering van de schuldenaar van die voorheffing aan hem worden terugbetaald, en niet aan de belastingplichtige die aan de belasting van niet-inwoners is onderworpen, wijzigt hun karakter van belasting niet (1). (1) Zie Cass. 24 okt. 1996, A.R. F.96.0001.F, nr. 400; 11 juni 1999, A.R. F.98.0105.N-F.98.0107.N, nr. 349; vgl. Cass. 12 okt. 1995, A.R. F.93.0120.N, nr.433; 17 jan. 2000, voltallige zitting, A.R. F.98.0031.F, nr...., met concl. O.M.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

Art. 419

F.99.0109.F 31 januari 2000 AC nr. ...

Vragen m.b.t. de teruggave aan de belastingplichtige van bedragen die hij heeft betaald aan roerende voorheffing of aan bedrijfsvoorheffing zijn geen vragen met hetzelfde onderwerp in de zin van artikel 26, § 2, derde lid, 1, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Allerlei

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 419, eerste en derde lid

F.93.0102.N 7 september 1995 AC nr. ...

Geen interest wordt toegekend bij de terugbetaling van overbelastingen als bedoeld bij artikel 376, § 1, W.I.B. 1992, die na het verstrijken van de termijnen van bezwaar en beroep van ambtswege geschiedt.~

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

Art. 419, eerste lid, 2°

F.98.0053.F 11 februari 2002 AC nr. 93

Art. 309, eerste lid, 2° W.I.B. (1964) schendt de artt. 10 en 11 Gw. indien het in die zin wordt geïnterpreteerd dat het de toekenning van moratoriumintresten aan de belastingplichtige uitsluit wanneer de roerende voorheffing niet op de belasting kon worden aangerekend vanwege het verstrijken van de wettelijke aanslagtermijn (1). (1) Grondwettelijk Hof 20 sept. 2001, nr. 113/2001, B.S. 20 nov. 2001, p. 39334; W.I.B. [1992] voor de wijziging ervan bij W. 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, B.S. 27 maart 1999, p. 9882.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

Wanneer voor het Hof van Cassatie een middel een in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof bedoelde vraag opwerpt, in casu een vraag over de schending van de in de bijzondere wet omschreven grondwettelijke bepalingen, door de wetgeving op het niet toekennen van moratoire interest aan de betrokken belastingplichtige wanneer de roerende voorheffing niet kon worden verrekend op de gezamenlijke ten laste van die belastingplichtige vastgestelde belasting, omdat de wettelijke aanslagtermijn verstreken was, moet het Hof, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (1). (1) Cass. 14 feb. 1995, A.R. P.93.0780.N en 24 mei 1995, A.R. P.94.1247.N, nrs. 88 en 255; 26 juni 1997, A.R. C.96.0372.F, nr. 304; zie Cass. 17 okt. 1997, A.R. C.96.0216.F, nr. 412.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 419, tweede lid

F.99.0027.N 13 oktober 2000 AC nr. ...

In geval van terugbetaling van belastingen, wordt geen moratoriuminterest toegekend wanneer hij geen 200 BEF per maand bedraagt.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

Art. 422

F.11.0024.N 24 november 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de Schatkist voor de invordering van de directe belastingen en van de voorheffingen slechts over een algemeen voorrecht beschikt op de inkomsten en de roerende goederen van de belastingplichtige, en aldus geen bevoorrechte schuldeiser is voor de toepassing van de Wet Continuïteit Ondernemingen, ontneemt hem niet de mogelijkheid om derdenverzet aan te tekenen tegen de beslissing waarin werd beslist over de homologatie van het reorganisatieplan in de procedure van gerechtelijke reorganisatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 43

F.10.0096.N 24 november 2011 AC nr. ...

Artikel 43 W.I.B.(1992), dat bepaalt hoe de verwezenlijkte meerwaarde wordt berekend, sluit de verrekening als bedoeld in artikel 7, § 5, van het K.B./W.I.B.(1992) niet uit van beroepskosten met de meerwaarde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Afzonderlijke aanslagen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Meerwaarden

Art. 43, eerste lid, 2°

F.10.0025.F 7 april 2011 AC nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfsverliezen

Art. 434

C.98.0249.N 10 november 2000 AC nr. ...

De kennisgeving van het bedrag van de belastingen en bijbehoren die aanleiding kunnen geven tot inschrijving van een wettelijke hypotheek van de Schatkist op de goederen die het voorwerp van de akte zijn, die door de ontvanger der belastingen bij een ter post aangetekende brief wordt gedaan aan de notaris die hem bij toepassing van artikel 433 W.I.B. 1992 verwittigt dat hij gevorderd is een akte op te maken die de vervreemding of de hypothecaire aanwending van een onroerend goed tot voorwerp heeft, moet beschouwd worden als een loutere executiehandeling die voortvloeit uit de uitvoerbare titel; zij is derhalve niet onderworpen aan de motiveringsplicht van artikel 1 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

C.97.0344.N 4 mei 2000 AC nr. ...

De kennisgeving bedoeld in artikel 434 W.I.B. (1992) geldt als beslag onder derden in handen van de notaris op de bedragen en waarden die hij krachtens de akte onder zich houdt voor rekening of ten bate van de belastingschuldige : die maatregel heeft echter niet tot gevolg dat de bedragen waarop derden beslag is gelegd, uit het vermogen van de belastingschuldige zijn verdwenen en definitief aan de schatkist zijn toebedeeld : zij blijven derhalve onderworpen aan een samenloop met andere schuldeisers van de belastingschuldige. Hieruit volgt dat, als de notaris het bedrag aan de ontvanger niet heeft betaald voor het faillietverklarend vonnis, hij in beginsel op grond van de bedoelde kennisgeving alleen, hiertoe niet meer kan overgaan nadat dit vonnis is gewezen (1). (1) Zie Cass. 23 jan. 1992, AR nr 9044, Nr. 268.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

De kennisgeving bedoeld in artikel 434 W.I.B. (1992) geldt als beslag onder derden in handen van de notaris op de bedragen en waarden die hij krachtens de akte onder zich houdt voor rekening of ten bate van de belastingschuldige : die maatregel heeft echter niet tot gevolg dat de bedragen waarop derden beslag is gelegd, uit het vermogen van de belastingschuldige zijn verdwenen en definitief aan de schatkist zijn toebedeeld : zij blijven derhalve onderworpen aan een samenloop met andere schuldeisers van de belastingschuldige. Hieruit volgt dat, als de notaris het bedrag aan de ontvanger niet heeft betaald voor het faillietverklarend vonnis, hij in beginsel op grond van de bedoelde kennisgeving alleen, hiertoe niet meer kan overgaan nadat dit vonnis is gewezen (1). (1) Zie Cass. 23 jan. 1992, AR nr 9044, Nr. 268.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 442bis

F.08.0025.N 15 oktober 2009 AC nr. 586

Artikel 442bis, W.I.B.(1992) en artikel 11, W.btw zijn op dezelfde overdrachten van toepassing, met name op de overdracht van een algemeenheid van goederen of op de overdracht van een bedrijfsafdeling of tak van werkzaamheid en deze begrippen hebben in beide wetsbepalingen dezelfde inhoud; de overdracht van een handelszaak is een overdracht van een algemeenheid van goederen of een overdracht van een bedrijfsafdeling in de zin van de voornoemde wettelijke bepalingen indien alle elementen die nodig zijn voor de exploitatie van de handelszaak worden overgedragen zonder dat noodzakelijk vereist is dat alle handelsvorderingen en schulden en het recht op de huurceel in de overdracht begrepen zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artikel 442bis, W.I.B.(1992) heeft betrekking op de overdrachten van een algemeenheid van goederen of van een tak van werkzaamheid die aan de verplichting tot registratie onderworpen zijn op grond van artikel 19, eerste lid, 1° en 7° Wetboek Registratierechten of op grond van artikel 31, eerste lid, 1°ter van dat wetboek (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

C.02.0530.N 27 mei 2004 AC nr. 289

Wanneer de overdracht van een handelszaak plaatsvindt tegen een overname van schulden is het bedrag van de overgenomen schulden de maatstaf van de gehoudenheid van de overnemer voor de belastingschulden verschuldigd door de overlater.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- HANDELSZAAK -

Art. 442bis, § 1

F.08.0044.F 6 november 2009 AC nr. 644

Artikel 442bis, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 staat de ontvanger der directe belastingen niet toe, om bij ontstentenis van kennisgeving van de overdracht, de invordering te vervolgen van de belastingen die de cedent verschuldigd is op de schuldvordering van de cessionaris tegen een derde die ontstaan is uit de exploitatie, na de overdracht, door de cessionaris, van aan hem overgedragen bestanddelen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

C.04.0511.N 22 september 2006 AC nr. 431

Artikel 442bis, § 1, van het W.I.B. (1992) is ook toepasselijk indien een in die wetsbepaling bedoeld geheel van goederen of een handelszaak wordt overgedragen door de vereffenaar van de belastingplichtige vennootschap zodat die overdracht tijdelijk niet aan de ontvangers van de belastingen kan worden tegengeworpen, en deze laatste ook de overgedragen goederen kunnen in beslag nemen voor de invordering van de door de overdrager verschuldigde belastingen. Dit beslag kan er evenwel niet toe leiden dat, bij samenloop, de ontvanger als algemeen bevoorrechte schuldeiser, op de door een vereffenaar overgedragen handelszaak die wat de ontvanger betreft nog steeds deel uitmaakt van het vermogen van de schuldenaar, uitsluitende rechten zou kunnen uitoefenen op die handelszaak of op haar tegenwaarde.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- BESLAG - Algemeen

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen

Art. 442bis, § 2

C.04.0447.N 20 oktober 2006 AC nr. 497

Wanneer bij de overdracht van de handelszaak voor de overnameprijs een regeling wordt getroffen, maakt deze regeling de betaling van de overnameprijs uit en houdt deze aldus de maatstaf in tot beloop waarvan de overnemer gehouden is voor de belastingschulden van de overdrager (1). (1) Zie Cass., 27 mei 2004, AR C.02.0530.N, nr 289.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- HANDELSZAAK -

Art. 442bis, §§ 1, 2 en 3, eerste lid

F.07.0099.N 12 december 2008 AC nr. 730

Het louter feit dat de overnemer van een geheel van goederen hoofdelijk gehouden is tot betaling van een belastingschuld van de overdrager impliceert nog niet dat het initieel uitvoerbaar verklaarde kohier, dat op hem geen betrekking had noch kon hebben, tegen de overnemer zonder meer ten uitvoer kan worden gelegd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Art. 442quater, § 1

F.12.0206.N 19 september 2014 AC nr. ...

De in artikel 442quater, § 1, WIB92 bepaalde aansprakelijkheid van bestuurders voor de bedrijfsvoorheffing verschuldigd door vennootschappen en bepaalde rechtspersonen houdt in dat de bedoelde bestuurder, van rechtswege, hoofdelijk mede gehouden is de door de vennootschap of rechtspersoon verschuldigde bedrijfsvoorheffing te voldoen wanneer hij een fout heeft begaan bij het besturen van de vennootschap of de rechtspersoon die heeft geleid tot de tekortkoming aan de betalingsverplichting door de vennootschap of de rechtspersoon; de vordering van de fiscus tegen de bedoelde bestuurder op grond van deze bepaling is geen aansprakelijkheidsvordering die strekt tot schadevergoeding (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

Art. 443bis, § 2

F.09.0043.N 20 mei 2010 AC nr. 354

De derde-houder die tot rechtstreeks schuldenaar wordt verklaard en de derde-beslagene die veroordeeld wordt tot de oorzaken en kosten van het beslag omdat zij niet voldeden aan de verplichting om de verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 1452 van het Gerechtelijk Wetboek, staan in de mate van hun veroordeling in voor de schuld van de beslagene; de derde-houder is dan met de beslagene tegenover de beslagleggende schuldeiser gehouden als in solidum gehouden schuldenaars waarop de artikelen 1206 en 2249, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

De wilsuiting van de schuldeiser, waarop de burgerlijke stuiting van de verjaring steunt, is bij een vordering ingesteld tegen de derde, gericht tegen die derde en heeft een stuitende werking wat betreft de vordering van de beslagen schuldenaar op de derde beslagene, maar heeft geen stuitende werking wat de vordering betreft van de beslaglegger tegen de beslagen schuldenaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 444

F.13.0133.N 12 december 2014 AC nr. 786

De rechter beschikt over de mogelijkheid een door de administratie op grond van artikel 444 WIB92 opgelegde belastingverhoging die een repressief karakter heeft in de zin van artikel 6 EVRM, te toetsen; de rechter die een opgelegde belastingverhoging van 10 % wettelijk acht op grond dat er geen sprake is van een principiële betwisting, de belastingverhoging werd opgelegd overeenkomstig de wettelijke bepalingen en in redelijke verhouding is met de aard en de ernst van de gepleegde inbreuken, verantwoordt zijn beslissing naar recht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.11.0101.N 19 oktober 2012 AC nr. ...

Artikel 109 van de wet van 4 augustus 1986, in werking getreden op 20 augustus 1986, dat bepaalt op welke wijze het bericht waarbij de belastingadministratie de belastingplichtige een administratieve boete oplegt, dient te worden gemotiveerd, is ook van toepassing op belastingverhogingen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

C.03.0125.F 2 december 2004 AC nr. 582

Art. 444 W.I.B. 1992, dat bepaalt dat de belastingen die verschuldigd zijn op de niet-aangegeven inkomsten vermeerderd worden met een progressieve belastingverhoging, is niet van toepassing op de verhogingen van provincie- en gemeentebelastingen die op grond van artikel 6 van de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen ambtshalve zijn ingekohierd (1). (1) De aangifte bedoeld in de gemeentelijke belastingverordening tot instelling van een belasting op de "huis-aan-huis"-bedeling van reclamedrukwerk, die uitgevaardigd is op grond van artikel 6, vijfde lid, Wet van 24 december 1996, is een aangifte van het belastbaar feit zonder verwijzing naar enig belastbaar inkomen aan de zijde van de belastingplichtige die de aangifte moet doen.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

F.01.0079.F 19 juni 2003 AC nr. 369

Het arrest verantwoordt zijn beslissing naar recht wanneer het beslist dat de in artikel 226, C, K.B. tot uitvoering W.I.B. 1992 bedoelde belastingverhoging van 50 pct. terecht is toegepast, en daartoe vermeldt dat de belastingplichtige een gedeelte van zijn belastbare winst aan de fiscus heeft willen onttrekken en dat hij niet alleen de geest van de wet, maar ook de tekst van de belastingwet heeft miskend door onbestaande lasten af te trekken met het enige opzet belasting te ontduiken en aldus fiscale fraude heeft gepleegd (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

F.98.0075.F 8 oktober 2001 AC nr. ...

Telkens wanneer een belastingadministratie aan een belastingplichtige een bericht zendt waarbij van hem een belastingverhoging wordt gevorderd, moet dat bericht de feiten vermelden die de overtreding opleveren alsook de verwijzing naar de toegepaste wets- of verordeningsteksten, en moet het de motieven opgeven die gediend hebben om het bedrag van de belastingverhoging vast te stellen (1). (1) Zie cass., 31 jan. 2000, AR. F.98.0075.F, nr. 78, met concl. O.M.; Grondwettelijk Hof 18 april 2001, nr. 48/2001, B.S. 19 juni 2001, p. 20943.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 450

P.10.1299.F 9 maart 2011 AC nr. ...

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 455, § 1, 1°

P.99.1207.N 24 april 2001 AC nr. ...

Het bij artikel 455, § 1, 1°, W.I.B. 1992 bepaalde beroepsverbod wordt uitgesproken ten laste van de fysieke persoon die het beroep van belastingadviseur uitoefent ofwel voor eigen rekening, ofwel als hoofd, lid of bediende van enigerlei vennootschap, vereniging, groepering of onderneming.

- STRAF - Andere straffen

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 458

F.07.0027.N 20 maart 2008 AC nr. 195

De grondslag van de hoofdelijke gehoudenheid tot betaling van de ontdoken belasting als wettelijk gevolg van de strafrechtelijke veroordeling van daders of medeplichtigen van fiscale misdrijven, berust in het plegen van deze misdrijven, zodat het tijdstip waarop ze werden gepleegd in aanmerking dient te worden genomen voor de beoordeling van de anterioriteitsvereiste gesteld voor de door het bestuur ingestelde pauliaanse vordering (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

P.01.1365.N 15 oktober 2002 AC nr. ...

Bij eenvoudige schuldigverklaring wegens een fiscaal misdrijf, zoals bepaald in de artikelen 458 Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992 en 73sexies btw-wetboek, werkt de hoofdelijke gehoudenheid tot betaling van de ontdoken belasting van rechtswege en moet niet door de rechter worden uitgesproken (1). (1) Cass., 20 juni 1995, AR P.94.0580.N, nr 312.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 458, eerste lid

P.02.0494.N 4 februari 2003 AC nr. 81

Het hoofdelijk gehouden zijn tot ontdoken belasting levert geen miskenning van de regel "non bis in idem" op.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Het hoofdelijk gehouden zijn tot ontdoken belasting levert geen miskenning van de regel "non bis in idem" op.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

P.94.0580.N 20 juni 1995 AC nr. ...

Vernietiging van de onwettige beslissing waardoor zij die als daders of als medeplichtigen resp. van misdrijven bedoeld in de artikel 449 tot 452 W.I.B.-1992 en 73 en 73bis Btw-wetboek worden veroordeeld, hoofdelijk gehouden zijn tot betaling van de door deze misdrijven ontdoken belasting, gebeurt zonder verwijzing nu deze civielrechtelijke sanctie van rechtswege geldt.~

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Belastingzaken

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Belastingzaken

Art. 460, § 2

P.07.1254.N 27 november 2007 AC nr. 587

Artikel 460, § 2, WIB 1992, is niet toepasselijk op de vervolging voor een gemeenrechtelijk misdrijf op grond van inlichtingen die de Procureur des Konings zelf regelmatig aan de fiscale administratie heeft gevraagd (1). (1) Zie: Cass., 22 juni 2004, AR P.04.0397.N, nr 347.

- STRAFVORDERING -

Het openbaar ministerie kan slechts vervolgingen instellen voor fiscale misdrijven waarvan het ten gevolge van een klacht of een aangifte van een fiscaal ambtenaar kennis heeft gekregen, voor zover die ambtenaar daarvoor de machtiging had gekregen waarvan sprake in artikel 29, tweede lid, Wetboek van Strafvordering; indien de vereiste machtiging niet is verleend, is de vervolging niet ontvankelijk (1). (1) Zie: Cass., 6 juni 1995, AR P.94.0167.N, nr 276.

- STRAFVORDERING -

Art. 461, zoals van toepassing vòòr 1 maart 1993

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

De procureur des Konings die vóór 1 maart 1993 vervolgingen wou instellen wegens misdrijven inzake directe belastingen die hem niet ter kennis waren gebracht door een klacht of een aangifte van de daartoe behoorlijk gemachtigde ambtenaren van de belastingbesturen van de Minister van Financiën, kon dit alleen doen als hij voorafgaandelijk het advies van de bevoegde gewestelijke directeur van de directe belastingen had ingewonnen; die voorwaarde belette de procureur des Konings niet om, in het stadium van het vooronderzoek, bij dat bestuur gegevens op te vragen die in die belastingdossiers opgenomen waren (1). (1) Zie Cass., 15 maart 1994, A.R. P.93.0128.N, nr. 124; 29 maart 1994, A.R. P.93.0024.N, nr. 154; 11 maart 1997, A.R. P.97.0264.N, nr. 137.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- STRAFVORDERING -

P.00.0387.F 31 mei 2000 AC nr. ...

De procureur des Konings die vervolgingen instelt wegens gemeenrechtelijke misdrijven, is niet verplicht het advies van de bevoegde gewestelijke directeur te vragen, wanneer de feiten waarvoor het onderzoek wordt ingesteld tezelfdertijd fiscale misdrijven opleveren of hiermee gepaard gaan (1). (1) Cass., 17 sept. 1996, A.R. P.95.0836.N, nr. 314; zie Cass., 23 feb. 1999, A.R. P.97.0813.N, nr. 106.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

P.95.0836.N 17 september 1996 AC nr. ...

De procureur des Konings die vervolgingen instelt wegens gemeenrechtelijke misdrijven is niet verplicht het voorafgaand advies van de bevoegde gewestelijke directeur te vragen, wanneer de feiten waarvoor het onderzoek wordt ingesteld tezelfdertijd fiscale misdrijven uitmaken of hiermede gepaard gaan.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 462

P.97.1058.N 9 november 1999 AC nr. ...

Het staat de strafrechter te oordelen of de oplossing van het bij een andere gerechtelijke of administratieve overheid aanhangig gemaakte geschil over de toepassing van een bepaling van het Wetboek van de inkomstenbelastingen of van een ter uitvoering ervan genomen besluit van die aard schijnt te zijn dat ze invloed kan hebben op de strafvordering; de rechter beoordeelt vrij de invloed van deze oplossing, voor zover de feitelijke gegevens waarop hij zijn beslissing stoelt, zijn oordeel naar recht verantwoorden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen

Art. 463

P.00.0200.N 20 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer fiscale ambtenaren met de vereiste amtelijke machtiging op regelmatig wijze fiscale misdrijven ter kennis hebben gebracht van de procureur des Konings, of wanneer de procureur des Konings betreffende dergelijk misdrijven op regelmatige wijze strafvorderingen heeft ingesteld na voorafgaand het advies te hebben gevraagd van de bevoegde gewestelijk directeur, mogen de ambtenaren spontaan aan de procureur des Konings of aan de onderzoeksrechter bijkomende inlichtingen verstrekken (1) (2). (1) Cass., 9 december 1997, AC 1997, 540. (2) Zie Cass., 23 februari 1999, nr 106.

- STRAFVORDERING -

Art. 463, 1° lid

P.08.0878.F 17 december 2008 AC nr. 736

De belastingambtenaren mogen niet actief aan het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek meewerken, noch als deskundige optreden of aan huiszoekingen, plaatsopnemingen of verhoren deelnemen; dat verbod doet echter geen afbreuk aan de verplichting van de belastingambtenaren om de procureur des Konings of de onderzoeksrechter alle inlichtingen te verstrekken waarom deze verzoeken (1). (1) Zie Cass., 20 juni 2000, AR P.00.0200.N., A.C., 2000, nr. 384.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

P.94.0294.N 5 september 1995 AC nr. ...

Wanneer de rechter in strafzaken, die de overlegging van stukken door de administratie der directe belastingen heeft bevolen, vaststelt dat deze in uitvoering van het door hem opgedragen aanvullend onderzoek slechts de gevraagde gegevens heeft verstrekt, is zijn beslissing dat deze stukken niet door nietigheid zijn aangetast, naar recht verantwoord.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 464, 1°

F.13.0007.F 14 maart 2014 AC nr. ...

Compenserende bedrijfsbelastingen die betrekking hebben op de marktwaarde van de onroerende goederen en op de gebruikswaarde van het materiaal en van de outillage, en niet op het inkomen daarvan, zijn geen gelijkaardige verboden belastingen zijn in de zin van artikel 464, 1°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, die zijn vastgesteld op de grondslag of op het bedrag van de in dat artikel opgesomde belastingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. … . Het Hof heeft diezelfde dag vier identieke arresten gewezen inzake stad La Louvière t/ Connectimmo N.V. (AR F.12.00142.F), stad La Louvière t/ Belgacom N.V. (AR F.12.00143.F), Connectimmo N.V. stad Herstal (AR F.12.0189.F) en gemeente Seneffe t/ Connectimmo N.V. (AR F.12.0150.F).

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

F.12.0180.N 13 februari 2014 AC nr. ...

Een lokale belasting die gestoeld is op een van de wezenlijke componenten die rechtstreeks de grondslag van de inkomstenbelastingen bepalen, is een verboden gelijkaardige belasting in de zin van artikel 464, 1°, WIB92; een gemeentelijk belastingreglement, dat voorziet in een forfaitaire belasting op het ter beschikking stellen of het verhuren van kamers of gemeubelde appartementen, al dan niet in het kader van een hotelactiviteit, waarvan het tarief wordt vastgesteld op grond van het aantal kamers of appartementen, steunt op de bevoegdheid van de gemeente om een bepaald gebruik van onroerende goederen te belasten, zonder de grondslag of het bedrag van een inkomstenbelasting als belastbaar feit te gebruiken, zodat dergelijke belasting niet is gesteund op wezenlijke componenten die rechtstreeks de grondslag van de inkomstenbelasting bepalen (1). (1) Zie concl. OM.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

F.13.0059.N 13 februari 2014 AC nr. ...

Een lokale belasting die gestoeld is op een van de wezenlijke componenten die rechtstreeks de grondslag van de inkomstenbelastingen bepalen, is een verboden gelijkaardige belasting in de zin van artikel 464, 1°, WIB92; een gemeentebelasting op concerten, film-, video- en erotische voorstellingen die wordt berekend op het brutobedrag van alle ontvangsten, verminderd met de daarop toegepaste belasting op de toegevoegde waarde, is voor de organisatoren van concerten en voorstellingen die onderworpen zijn aan de personen- en vennootschapsbelasting een verboden gelijkaardige belasting omdat die inkomsten een essentieel bestanddeel zijn voor de vaststelling van de grondslag van die inkomstenbelastingen (1). (1) Zie concl OM.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

F.12.0084.F 20 september 2013 AC nr. ...

Een gemeentebelasting die rechtstreeks gestoeld is op een van de wezenlijke bestanddelen die de grondslag van een belasting bepalen, is een in artikel 464, 1°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 bedoelde verboden gelijkaardige belasting; dat is het geval voor een gemeentebelasting op hotels die wordt berekend op de bruto-inkomsten uit de verhuring en de aanvullende dienstverlening, verlichting en verwarming, waarbij die inkomsten een wezenlijk bestanddeel zijn van de vaststelling van de belastbare grondslag van de inkomstenbelastingen die de exploitant van het hotel moet betalen (1). (1) Cass. 5 mei 2011, AR F.10.0006.F, en concl. O.M. Pas. 2011, nr. 301.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

F.12.0171.N 19 september 2013 AC nr. ...

Een lokale belasting die is gesteund op een van de wezenlijke componenten die rechtstreeks de grondslag van de inkomstenbelastingen bepalen, is een verboden gelijkaardige belasting in de zin van artikel 464, 1°, WIB92; zo is een gemeentebelasting op het in huur geven van kamers in logiesverstrekkende bedrijven die wordt berekend op een omzetcijfer dat weliswaar niet de werkelijke omzet is, maar hiermee een nauw verband vertoont, een verboden gelijkaardige belasting aangezien de omzet een essentieel element is dat in aanmerking wordt genomen voor de vaststelling van de grondslag van de inkomstenbelastingen (1). (1) Zie concl. O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

F.10.0006.F 5 mei 2011 AC nr. ...

Een gemeentebelasting op hotels die, na aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde, berekend wordt op de bruto-inkomsten uit de verhuur van hotelkamers, is een verboden gelijkaardige belasting in de zin van artikel 464, 1°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, daar die inkomsten een essentieel bestanddeel zijn voor de vaststelling van de grondslag van de belasting op de inkomsten van de hotelexploitant (1). (1) Zie concl. O.M., AR F.10.0006.F, Pas., 2011, nr. ...

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

F.08.0041.N 10 december 2009 AC nr. 737

Een gemeentebelasting op vertoningen en vermakelijkheden die wordt berekend op de verwezenlijkte omzet, verminderd met de daarop toegepaste belasting op de toegevoegde waarde, is een verboden gelijkaardige belasting in zoverre de omzet een essentieel element uitmaakt dat in aanmerking wordt genomen voor de vaststelling van de grondslag van de inkomstenbelasting die wordt geheven ten laste van de schuldenaar van die Belasting (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Algemeen

Een lokale belasting die is gestoeld op één van de wezenlijke componenten die rechtstreeks de grondslag van de inkomstenbelastingen bepalen, is een verboden "gelijkaardige belasting" in de zin van artikel 464, 1°, van het W.I.B. (1992) (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Algemeen

F.06.0096.N 10 oktober 2008 AC nr. 538

Artikel 464, 1°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1992) laat de provinciën en gemeenten niet toe om, naast de opcentiemen op de onroerende voorheffing, gemeentebelastingen te heffen op het kadastraal inkomen (1). (1) Zie de conl. van het O.M.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Algemeen

Art. 469, eerste lid

C.03.0584.N 27 oktober 2006 AC nr. 518

Het niet of laattijdig doorstorten van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting maakt slechts een fout uit in hoofde van het bestuur wanneer blijkt dat het, alle omstandigheden in acht genomen, kennelijk niet gehandeld heeft binnen een redelijke termijn.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Allerlei

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Art. 471, § 1

F.05.0022.N 14 februari 2008 AC nr. 110

Voor het materieel en de outillage die onroerend zijn van nature of door hun bestemming wordt een kadastraal inkomen vastgesteld; de term "van nature" moet begrepen worden in de betekenis van het gemeen recht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Kadastraal inkomen

Art. 48

F.07.0096.F 19 maart 2009 AC nr. 209

Het arrest is naar recht verantwoord, wanneer het beslist dat de voorziening voor levensverzekering die samengesteld wordt, enerzijds, om het specifieke risico van de levensverzekeringen het hoofd te bieden, m.n. het vaste rendement dat op zeer lange termijn aan de verzekerden beloofd wordt als tegenprestatie voor nog te storten premies en, anderzijds, om te voldoen aan de onherroepelijke verbintenis om het beheer van de polissen en van de representatieve activa te verzekeren, zelfs zonder daadwerkelijk betaalde tegenwaarde, vrijgesteld is van belasting, aangezien het arrest, na analyse van de bijzondere risico's van de levensverzekeringen, beslist dat de verliezen of lasten die gedekt worden door de aanvullende provisie, scherp omschreven zijn en volgens de aan de gang zijnde gebeurtenissen waarschijnlijk zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

F.01.0004.F 12 september 2002 AC nr. 443

Het algemeen waarborgrisico dat voor een verkoper en een aannemer van vastgoedwerken ontstaat bij het sluiten en het uitvoeren van een overeenkomst of bij de oplevering van een gebouw, kan op zichzelf niet worden beschouwd als een aan de gang zijnde gebeurtenis die aantoont dat verliezen of kosten waarschijnlijk zijn die de vrijstelling van geldsommen als voorziening voor risico's en kosten verantwoorden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Art. 49

F.13.0082.N 31 oktober 2014 AC nr. 653

De kwalificatie van een kost als aftrekbare beroepskost hangt af van de voorwaarde dat deze kost gedaan of gedragen is met het oog belastbare inkomsten te verwerven of te behouden en niet van de voorwaarde dat aan de basis van de kost geen onwettige gedraging ligt (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.11.0176.N 21 juni 2013 AC nr. ...

De omstandigheid dat de aankoop en de verkoop van aandelen is geboekt overeenkomstig artikel 20 van het Jaarrekeningbesluit van 8 oktober 1976, sluit niet uit dat de rechter onderzoekt of de geboekte minwaarde op de verkoop van aandelen, voldoet aan de voorwaarden van artikel 44 WIB64 (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

F.12.0025.N 18 januari 2013 AC nr. ...

Artikel 49 WIB92, waarin de algemene aftrekbaarheidsvoorwaarden van de beroepskosten worden geformuleerd, laat in beginsel niet toe kosten af te trekken die niet aan werkelijke prestaties beantwoorden (1). (1) Zie de concl. van O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

De belastingplichtige moet het bewijs leveren dat de kosten waarvan hij de aftrek vraagt, beantwoorden aan werkelijk geleverde prestaties; het bestaan van een niet-gesimuleerde overeenkomst houdt op zich niet het bewijs in dat de kosten die worden aangerekend door de medecontractant van de belastingplichtige effectief steunen op werkelijk geleverde prestaties (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

F.09.0033.F 23 april 2010 AC nr. 278

Uit artikel 49, eerste lid, W.I.B. 1992 volgt niet dat de aftrekbaarheid van de kosten afhankelijk is van de voorwaarde dat ze lager moeten zijn dan het bedrag van de aangegeven beroepsinkomsten waardoor ze konden verkregen of behouden worden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

C.06.0251.F 9 november 2007 AC nr. 539

De interest op een lening die een handelsvennootschap heeft aangegaan met het oog op de aankoop van aandelen van verschillende vennootschappen op een tijdstip waarop dergelijke activiteiten niet tot haar doel behoorden, vormen voor die vennootschap geen aftrekbare bedrijfskosten, aangezien de uitgaven van een handelsvennootschap slechts als bedrijfskosten beschouwd kunnen worden wanneer ze inherent zijn aan de uitoefening van het beroep, d.w.z. wanneer zij noodzakelijkerwijs verband houden met de activiteit van de vennootschap (1). (1) Zie Cass., 19 juni 2003, AR F.01.0066.F, nr 367, met concl. O.M. in Pas., 2007, nr 367.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen

F.01.0066.F 19 juni 2003 AC nr. 367

Het arrest dat de aftrekbaarheid van het financieel verlies ten gevolge van de verrekening van de kosten en de aankoopprijs van beurseffecten weigert omdat uitgaven van een handelsvennootschap slechts als aftrekbare beroepskosten kunnen worden beschouwd 'als ze noodzakelijkerwijs betrekking hebben op de activiteit van de vennootschap', verantwoordt zijn beslissing naar recht als het overweegt dat niet bewezen is hoe de aankoop van beurseffecten in verband met het doel van de vennootschap kan worden gebracht, ook al preciseren de statuten dat de handelsvennootschap alle financiële verrichtingen mag doen die rechtstreeks of onrechtstreeks met haar doel verband houden (1) (2). (1) Zie concl. O.M. . (2) Cass. 19 juni 2003, AR F.01.0079.F, nr ..., ; Cass. 3 mei 2001, AR F.99.0159.F, nr 253 en 18 jan. 2001, AR F.99.0114.F, nr 34.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen

F.01.0079.F 19 juni 2003 AC nr. 369

Het arrest dat de aftrekbaarheid van het financieel verlies ten gevolge van de verrekening van de kosten en de aankoopprijs van beurseffecten weigert omdat uitgaven van een handelsvennootschap slechts als aftrekbare beroepskosten kunnen worden beschouwd als ze noodzakelijkerwijs betrekking hebben op de activiteit van de vennootschap, verantwoordt zijn beslissing naar recht als het, na te hebben vastgesteld dat het doel van de vennootschap onder meer erin bestaat alle financiële verrichtingen van enigerlei aard uit te voeren, en vervolgens beslist dat de litigieuze beursverrichting niet noodzakelijk verband houdt met het doel van de vennootschap (1) (2). (1) Zie concl. O.M. . (2) Cass. 19 juni 2003, AR F.01.0066.F, nr ..., ; Cass. 3 mei 2001, AR F.99.0159.F, nr 253 en 18 jan. 2001, AR F.99.0114.F, nr 34.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen

F.02.0001.F 12 juni 2003 AC nr. 346

Voor belastingplichtigen die niet onderworpen zijn aan K.B. 8 okt. 1976 m.b.t. de jaarrekening van de ondernemingen, zijn de bijkomende kosten betreffende het aanschaffen van een perceel dat dient voor hun exploitatie en gedragen zijn om belastbare inkomsten te verkrijgen, die geen enkele tegenwaarde in hun vermogen hebben verkregen en die niet afgeschreven kunnen worden, aftrekbare beroepskosten (1). (1) Cass., 22 juni 2000, AR F.99.0141.N, nr 393; AR F.99.0136.N en F.99.0027.N, niet gepubliceerd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 49, eerste lid

F.13.0057.N 21 november 2014 AC nr. 717

Uitgaven kunnen slechts als aftrekbare beroepskosten worden aangemerkt wanneer zij inherent zijn aan de uitoefening van het beroep; de appelrechters die de premies voor een schuldsaldoverzekering en een overlijdensverzekering als aftrekbare beroepskosten beschouwen, zonder vast te stellen dat deze uitgaven inherent zijn aan de uitoefening van het beroep doordat de leningen zonder deze verzekeringen niet zouden zijn toegestaan, verantwoorden hun beslissing niet naar recht (1). (1) Zie concl. van het OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.05.0098.F 14 december 2007 AC nr. 635

Het arrest dat beslist dat de door een faillissementscurator gedane terugbetalingen van de door hem in die hoedanigheid ontvangen bedragen die hij onrechtmatig in zijn voordeel heeft verduisterd, aftrekbare beropskosten zijn, wordt niet naar recht verantwoord door de overweging dat de bedragen enkel door de beroepswerkzaamheid konden worden verkregen en dat de verplichting tot terugbetaling eveneens een beroepsmatig karakter had (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2007, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.99.0007.F 6 mei 1999 AC nr. ...

Uit de vaststelling dat een koopman zijn beroepswerkzaamheid tijdens een welbepaald aanslagjaar heeft stopgezet, volgt wettig dat, voor het volgende aanslagjaar, het terugbetaalde kapitaal van en de interest op een lening geen aftrekbare bedrijfslasten zijn.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 52

F.09.0036.F 23 april 2010 AC nr. 279

Uit artikel 52, 6°, W.I.B. 1992 samengelezen met artikel 28 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen volgt dat, wanneer artikel 49, tweede lid, van dat wetboek bepaalt dat onder meer als in het belastbare tijdperk gedaan of gedragen worden beschouwd, de kosten die in dat tijdperk werkelijk zijn betaald of gedragen of het karakter van zekere en vaststaande schulden of verliezen hebben verkregen en als zodanig zijn geboekt, het de aftrek van de kosten betreffende dergelijke immateriële vaste activa, bij de boeking ervan, onderwerpt aan de vereisten van het voornoemde koninklijk besluit (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 53, 15°

F.06.0102.N 18 oktober 2007 AC nr. 494

De verliezen van een vennootschap die bestuurders en werkende vennoten of bedrijfsleiders ten laste nemen, zijn slechts aftrekbaar als beroepskosten op voorwaarde dat de tenlasteneming gebeurt met het oog op het behoud van bedrijfsinkomsten die zij periodiek uit de betrokken vennootschap verkrijgen; de wanverhouding tussen het bedrag van de ten laste genomen verliezen en het bedrag van de beroepsinkomsten is op zich zelf geen reden om de aftrek van de ten laste genomen verliezen te weigeren, maar kan wel een element zijn bij de beoordeling van de wettelijke voorwaarde dat de tenlasteneming van de verliezen van de vennootschap moet gedaan zijn met het oog op het behoud van persoonlijke bedrijfsinkomsten, die de bestuurder of werkend vennoot periodiek uit de vennootschap verkrijgt; de omstandigheid dat de bestuurder beroepsinkomsten heeft verworven uit de verlieslatende vennootschap toont niet steeds aan dat de tenlasteneming van de vennootschapsverliezen is gebeurd met het oog op het behoud van de beroepsinkomsten die de bestuurder uit de vennootschap verkrijgt (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.04.0022.N 8 juni 2006 AC nr. 318

De verliezen van een vennootschap die bestuurders en werkende vennoten of bedrijfsleiders ten laste nemen zijn slechts aftrekbaar als beroepskosten onder de in de wet gestelde voorwaarde dat de tenlasteneming gebeurt met het oog op het behoud van bedrijfsinkomsten die zij periodiek uit de betrokken vennootschap verkrijgen. De wanverhouding tussen het bedrag van de ten laste genomen verliezen en het bedrag van de beroepsinkomsten is op zichzelf geen reden om de aftrek van de ten laste genomen verliezen te weigeren, maar kan wel een element zijn bij de beoordeling van voormelde wettelijke voorwaarde (1) (2). (1) Zie de concl. van het O.M. (2) Art. 53, 15°, W.I.B. (1992) in de versie toepasselijk voor de aanslagjaren 1995 tot 1997, en in de daarop volgende versie toepasselijk voor de aanslagjaren 1998 en 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 53, 8°

F.12.0050.N 20 februari 2014 AC nr. ...

De beperking inzake de aftrekbaarheid van het beroepsgedeelte van restaurant- en receptiekosten als beroepskosten ten belope van 50 procent is niet van toepassing op ondernemingen die in opdracht van klanten evenementen organiseren en die in het raam daarvan een beroep doen op een traiteur, een cateringbedrijf of een restaurant, voor zover die ondernemingen die restaurant- en receptiekosten doorrekenen aan hun klanten die aan de aftrekbeperking onderworpen zijn (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 54

F.11.0122.N 19 oktober 2012 AC nr. ...

Vallen onder de bepaling van artikel 54 van het WIB92, de sommen die direct of indirect aan in belastingparadijzen gevestigde vennootschappen of inrichtingen worden betaald of toegekend, nu de in dit artikel gebezigde term "bezoldigingen voor prestaties en diensten" niet alleen geldt voor de betaling of toekenning van bezoldigingen aan werknemers, bedrijfsleiders of medewerkende echtgenote (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 57, 1°

F.09.0121.N 10 september 2010 AC nr. 511

Ingevolge artikel 47, §1, W.I.B.(1964) worden bepaalde kosten, zoals commissies, die voor de verkrijgers ervan beroepsinkomsten zijn, slechts als beroepskosten aangemerkt als ze gerechtvaardigd worden door de overlegging van individuele fiches en een samenvattende opgave die worden overgelegd in de vorm en binnen de termijn die de Koning bepaalt; wanneer die kosten niet op die wijze worden verantwoord kan worden vermoed dat de werknemer werd uitbetaald zonder afhouding van de sociale lasten en zijn deze uitgaven bijgevolg niet aftrekbaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.02.0030.F 12 september 2003 AC nr. 431

De in artt. 47, § 1, W.I.B. (1964) en 57, 1°, W.I.B. (1992) bedoelde commissies dienen slechts gerechtvaardigd te worden door individuele fiches en een samenvattende opgave die worden overgelegd in de vorm en binnen de termijn die de Koning bepaalt, indien ze voor de buitenlandse verkrijger ervan een in België belastbaar bedrijfsinkomen vormen (1). (1) Gedr. St., Kamer, 1972-1973, nr 521/7, p. 38-39; A.A. 6 april 2000, nr 44/100, punt B4, B.S. 26 mei 2000; J. VAN GOMPEL, "De afzonderlijke aanslag op de geheime commissielonen anno 2000", R.F.R., nr 12 e.v., p. 545-546.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Art. 59

F.09.0076.N 20 mei 2010 AC nr. 358

Door de invoering van artikel 35 K.B./W.I.B.(1992) heeft de Koning, op grond van de hem door artikel 59 W.I.B.(1992) verleende machtiging, voor de aftrekbaarheid van de werkgeversbijdragen voor aanvullende verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood een onderscheid gemaakt tussen de jaren gepresteerd in en deze buiten de onderneming, en hiermee een voorwaarde voor de aftrekbaarheid bepaald binnen de aan de Koning verleende bevoegdheid (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

F.00.0044.N 7 februari 2002 AC nr. 92

De werkgeversbijdragen voor aanvullende verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood worden als beroepskosten aangemerkt op voorwaarde onder meer dat de wettelijke en extra-wettelijke toekenningen naar aanleiding van de pensionering, uitgedrukt in jaarlijkse renten, niet meer bedragen dan 80 pct van de laatste normale bruto-jaarbezoldiging: hiertoe worden de gevestigde toekenningen, winstdeelnemingen inbegrepen, in aanmerking genomen. Deze over de looptijd van de polis te verwachten winstuitkeringen worden geraamd in geval van betaling van een eenmalige premie bij het aangaan van het contract.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 6

S.00.0145.F 5 november 2001 AC nr. ...

Zelfs voor de inkomsten die niet in België belastbaar zijn verwijst artikel 82, § 1, tweede lid, Werkloosheidsbesluit 1991 naar het begrip belastbaar netto-inkomen zoals het is vastgesteld in de Belgische belastingwetten en -verordeningen (1). (1) Art. 82, § 1, tweede lid, Werkloosheidsbesluit 1991, vóór de wijziging ervan bij K.B. 22 nov. 1995.

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 66, § 4

F.01.0064.F 21 november 2002 AC nr. 620

Het forfaitair aftrekbaar bedrag voor beroepskosten m.b.t het woon-werkverkeer met een voertuig, geldt voor alle ritten tussen de woonplaats van de belastingplichtige en de werkplaats, ook al oefent die belastingplichtige een gedeelte van zijn beroepsactiviteit in zijn woonplaats uit (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 13 jan. 1994, nr. 1/94, inz. B.2.5, B.S. 1 feb. 1994, p. 2000.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 66, §§ 1 en 4

F.11.0153.F 31 januari 2013 AC nr. ...

De minderwaarden op de voertuigen bedoeld in artikel 66, §1 en 4, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals dat artikel van toepassing is op het aanslagjaar 1997, zijn alleen fiscaal aftrekbaar wanneer die voertuigen, voor de betrokken belastingplichtige, een actief zijn dat gebruikt wordt voor het uitoefenen van zijn beroepswerkzaamheid in de zin van artikel 41 van datzelfde wetboek (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Art. 75, 2° en 3°

F.10.0051.N 11 maart 2011 AC nr. ...

Vaste activa waarvan het gebruik aan een derde is overgedragen op een andere wijze dan via een leasing-, erfpacht-, opstal- of soortgelijke overeenkomst, geven geen recht op investeringsaftrek, tenzij wanneer de gebruiker een natuurlijk persoon is die de activa in België gebruikt voor de exploitatie van een onderneming of voor de uitoefening van een vrij beroep, ambt, post of winstgevende activiteit, en voor zover hij het recht van gebruik van die activa op zijn beurt niet geheel of gedeeltelijk aan een derde overdraagt. Vaste activa waarvan het gebruik door verhuring aan een natuurlijke persoon werd afgestaan, komen zodoende niet in aanmerking voor de investeringsaftrek, tenzij de huurder die activa in België gebruikt voor de exploitatie van een onderneming of voor de uitoefening van een vrij beroep, ambt, post of winstgevende activiteit zonder het recht tot gebruik ervan aan een derde over te dragen; de investeringsaftrek is uitgesloten voor ondernemingen die vaste activa aan particulieren ter beschikking stellen, zelfs wanneer de hoofdactiviteit van de onderneming die de investeringsaftrek wil genieten, bestaat in het ter beschikking stellen van vaste activa aan derden-particulieren, en die activiteit gepaard gaat met het verstrekken van bijkomende diensten (1). (1) Zie Cass., 14 nov. 2008, AR F.06.0129.N, nr. 635; Cass., 12 dec. 2008, AR F.07.0051.N, nr. 728; Cass., 20 mei 2010, AR F.09.0136.N, niet gepubliceerd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Andere aftrekbare posten

F.07.0051.N 12 december 2008 AC nr. 728

Wie de investeringsaftrek vordert op vaste activa waarvan hij het gebruik in de zin van artikel 75, 3°, van het W.I.B. (1992) aan een derde overdraagt, moet bewijzen dat hij dit doet in de voorwaarden bepaald bij dit artikel, en inzonderheid dat de gebruikers het goed gebruikt hebben voor het verwerven van belastbare inkomsten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Andere aftrekbare posten

F.00.0095.N 27 juni 2002 AC nr. 388

Vaste activa, waarvan het gebruik aan een derde is overgedragen op een andere wijze dan via een leasing-, erfpacht-, opstal- of soortgelijke overeenkomst, geven geen recht op investeringsaftrek, tenzij wanneer een gebruiker een natuurlijke persoon is die de activa in België gebruikt voor de exploitatie van een onderneming of voor de uitoefening van een vrij beroep, ambt, post of winstgevende activiteit, en voor zover hij het recht van gebruik van die activa op zijn beurt niet geheel of gedeeltelijk aan een derde overdraagt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Andere aftrekbare posten

Art. 75, 2° en 3°, tweede lid

F.06.0129.N 14 november 2008 AC nr. 635

De investeringsaftrek is uitgesloten voor ondernemingen die vaste activa aan particulieren ter beschikking stellen, zelfs wanneer de hoofdactiviteit van de onderneming die de investeringsaftrek wil genieten, bestaat in het ter beschikking stellen van vaste activa aan derden-particulieren (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Andere aftrekbare posten

Art. 75, 3°

F.00.0090.N 22 november 2001 AC nr. ...

De investeringsaftrek op vaste activa, die in nieuwe staat zijn verkregen, is van toepassing wanneer blijkt dat de belastingplichtige in het kader van zijn bedrijfsactiviteit deze vaste activa in nieuwe staat heeft aangekocht en het gebruik ervan aan derden heeft afgestaan op basis van een huurovereenkomst, en deze derden als eindgebruikers bedoelde activa niet beroepsmatig aanwenden (1). (1) Het O.M. was de mening toegedaan dat geen investeringsaftrek kon worden toegepast gelet op de bepalingen van artikel 42ter, § 6, 4° W.I.B., dat dergelijke investeringsaftrek uitsluit voor aan derden afgestane vaste activa die het gebruik ervan niet bestemmen voor de uitoefening van hun beroepswerkzaamheid in België. Het verwees hiertoe naar de antwoorden van de Minister van Financiën op de parlementaire vragen van Volksvertegenwoordigers André Denys en van Johan De Roo, Bull. Bel., 1993, nr. 727, p. 1304.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Andere aftrekbare posten

Art. 87

C.05.0170.N 9 maart 2006 AC nr. 142

De toerekening krachtens artikel 87 van het W.I.B. (1992), van een gedeelte van het inkomen van de echtgenoot die als enige beroepsinkomsten heeft, aan de andere echtgenoot, doet geen schuldvordering ontstaan voor de andere echtgenoot maar is een fiscale techniek om de gevolgen van de progressiviteit van de belasting te milderen ten aanzien van ééninkomensgezinnen; in geval van beslag onder derden in handen van de echtgenoot met beroepsinkomsten ten laste van de andere echtgenoot, maakt het aan deze laatste aldus toegerekende inkomen geen voorwerp van het beslag uit.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Allerlei

- BESLAG - Algemeen

Art. 90, 1°

F.12.0041.N 21 november 2013 AC nr. ...

Wanneer zowel de aankoop als de verkoop van een onroerend goed geen normale verrichtingen van beheer van een privé-vermogen zijn, is de bij de verkoop gerealiseerde meerwaarde het resultaat van die abnormale verrichtingen en integraal belastbaar op grond van artikel 90, 1°, WIB92, verminderd met de kosten bedoeld in artikel 97 WIB92 (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

F.12.0133.N 21 november 2013 AC nr. ...

De algemene bewoordingen waarin artikel 90, 1°, WIB92 is gesteld, brengen met zich mee dat het aankopen, verbouwen en vervolgens verkopen van onroerende goederen een daarin bedoelde verrichting kan zijn; wanneer deze verrichting geen normale verrichting van beheer van een privé-vermogen is, is de bij de verkoop gerealiseerde meerwaarde integraal belastbaar op grond van artikel 90, 1°, WIB92, verminderd met de kosten bedoeld in artikel 97 WIB92.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

F.10.0050.N 6 mei 2011 AC nr. ...

Artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) vereist niet dat de winsten en baten die zelfs occasioneel of toevallig buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid voortkomen uit enige prestatie, verrichting of speculatie of uit diensten bewezen aan derden, moeten voortvloeien uit geïsoleerde afzonderlijke verrichtingen; zo kan de rechter die oordeelt of een handeling van een belastingplichtige al dan niet een normale verrichting van beheer van een privé-vermogen is, rekening houden met een groter geheel van verrichtingen waarbinnen die handeling heeft plaatsgevonden, zeker wanneer er sprake is van een fiscaal geïnspireerde constructie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

F.08.0086.N 10 september 2010 AC nr. 507

Een inbreng in een vennootschap kan een verrichting uitmaken in de zin van artikel 90, 1°, van het W.I.B. (1992), ook al bestaat het ingebrachte uit een onstoffelijk goed, zoals de knowhow (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

Om te beoordelen of een inbreng in een vennootschap al dan niet een winst of baat oplevert in de zin van artikel 90, 1°, van het W.I.B. (1992), volstaat het dat de winst volledig voortspruit uit de inbrengverrichting zelf, zonder dat vereist is dat de inbrengwaarde volledig abnormaal is, dit is meer bedraagt dan de eigenlijke waarde op het ogenblik van de inbreng (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

Voor het verkrijgen van de vrijstelling van belastbaarheid waarin artikel 90, 1°, van het W.I.B. (1992) voorziet voor normale verrichtingen van beheer van het privé-vermogen, moet dat vermogen bestaan uit onroerende goederen, portefeuillewaarden of roerende voorwerpen zodat onlichamelijke goederen terzake uitgesloten zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

Artt. 12, § 1, en 253, eerste lid, 1°

F.13.0014.N 20 maart 2014 AC nr. ...

Een onroerend goed of een gedeelte van een onroerend goed dat bestemd is voor de uitoefening van een eredienst in het openbaar, is vrijgesteld van kadastraal inkomen en van onroerende voorheffing; de eredienst wordt in het openbaar uitgeoefend indien ze toegankelijk is voor het publiek.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Het bestemmen van een onroerend goed tot rusthuis in de zin van artikel 12, §1, WIB 92, veronderstelt het voorhanden zijn van de nodige infrastructuur voor het verblijf en de verzorging van bejaarden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

F.13.0015.N 20 maart 2014 AC nr. ...

Voor de in de artikelen 12, §1, en 253, eerste lid, 1°, van het WIB92 voorziene vrijstelling van onroerende voorheffing is vereist dat een belastingplichtige of een bewoner het onroerend goed zonder winstoogmerk heeft bestemd tot een doel bepaald in artikel 12, §1, WIB92; de afwezigheid van winstoogmerk dient steeds te worden beoordeeld in hoofde van diegene die het goed voor het specifieke doel aanwendt of bestemt: dit kan, hetzij de belastingplichtige, hetzij de bewoner zijn, maar beide voorwaarden, de bestemming tot het specifieke doel en de afwezigheid van winstoogmerk, moeten in hoofde van dezelfde persoon verenigd zijn (1). (1) Cass. 19 okt. 2012, AR F.11.0088.N, met concl. OM., AC 2012, nr. 546.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Wanneer het goed door de eigenaar wordt verhuurd aan de bewoner die het goed zonder winstoogmerk aanwendt voor een van de doeleinden bepaald in artikel 12, §1, WIB92, dan vormt de betaling van een huurprijs door de bewoner aan de eigenaar geen beletsel voor de toekenning van de vrijstelling van de onroerende voorheffing (1). (1) Cass. 19 okt. 2012, AR F.11.0088.N, met concl. OM., AC 2012, nr. 546.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

C.11.0203.N 19 oktober 2012 AC nr. ...

Voor de in de artikelen 12, § 1 en 253, eerste lid, 1°, van het WIB92 voorziene vrijstelling van onroerende voorheffing is enkel vereist dat een belastingplichtige of een bewoner het onroerend goed zonder winstoogmerk heeft bestemd tot een doel bepaald in artikel 12, § 1, WIB92; het behalen van een voordeel uit het onroerend goed staat de vrijstelling niet in de weg, op voorwaarde dat de belastingplichtige het bewijs levert dat dit voordeel werkelijk en uitsluitend gebruikt werd voor de instandhouding en de uitbreiding van de activiteiten die verband houden met het weldadigheidsdoel, zonder dat vereist is dat het voordeel moet worden besteed aan het onroerend goed waaruit het voordeel wordt behaald of moet worden besteed op dezelfde locatie dan dit onroerend goed (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

F.11.0088.N 19 oktober 2012 AC nr. ...

Voor de in de artikelen 12, § 1 en 253, eerste lid, 1°, van het WIB92 voorziene vrijstelling van onroerende voorheffing is vereist dat een belastingplichtige of een bewoner het onroerend goed zonder winstoogmerk heeft bestemd tot een doel bepaald in artikel 12, § 1, WIB92; de afwezigheid van winstoogmerk dient steeds te worden beoordeeld in hoofde van diegene die het goed voor het specifieke doel aanwendt of bestemt: dit kan, hetzij de belastingplichtige, hetzij de bewoner zijn, maar beide voorwaarden, de bestemming tot het specifieke doel en de afwezigheid van winstoogmerk, moeten in hoofde van dezelfde persoon verenigd zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Wanneer het goed door de eigenaar wordt verhuurd aan de bewoner die het goed zonder winstoogmerk aanwendt voor een van de doeleinden bepaald in artikel 12, § 1, WIB92, dan vormt de betaling van een huurprijs door de bewoner aan de eigenaar geen beletsel voor de toekenning van de vrijstelling van de onroerende voorheffing (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Artt. 15, § 1, 1°, en 257, § 2, 3°

F.13.0109.N 10 oktober 2014 AC nr. 596

De kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing kan worden verleend, indien de belastingplichtige het-niet gemeubileerd gebouw in de loop van het jaar gedurende ten minste 90 dagen niet gebruikt en indien de omstandigheid dat het in die periode geen inkomsten heeft opgebracht, het gevolg is van redenen onafhankelijk van de wil van de belastingplichtige; een niet-gemeubileerd gebouwd onroerend goed brengt inkomsten op indien de belastingplichtige een voordeel of baat haalt uit een aan een derde toegestaan gebruik van het onroerend goed; de loutere omstandigheid dat de belastingplichtige tijdens het aanslagjaar het onroerend goed verkoopt en de koopprijs ontvangt, heeft niet tot gevolg dat het onroerend goed inkomsten opbrengt (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

F.12.0067.N 15 maart 2013 AC nr. ...

In de gevallen waarin de belastingplichtige aanspraak maakt op kwijtschelding of proportionele vermindering van onroerende voorheffing wegens improductiviteit van het onroerend goed, oordeelt de rechter onaantastbaar in feite of de belastingplichtige het onroerend goed in gebruik heeft genomen en of het hem, onafhankelijk van zijn wil, geen opbrengsten heeft opgeleverd; het Hof gaat slechts na of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten wettig heeft kunnen afleiden dat de belastingplichtige het onroerend goed niet in gebruik heeft genomen en of het hem, onafhankelijk van zijn wil, geen inkomsten heeft opgeleverd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Kwijtschelding of proportionele vermindering van de onroerende voorheffing kan worden verleend wanneer de belastingplichtige het onroerend goed niet in gebruik heeft genomen en het hem, onafhankelijk van zijn wil, geen opbrengsten heeft opgeleverd; de omstandigheid dat voor een onderneming die een pand aankoopt met het oog op de verhuring het risico van de niet-verhuring en de improductiviteit eigen is aan de ondernemingsactiviteit, betekent evenwel niet dat de improductiviteit afhankelijk is van de wil van de onderneming (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Artt. 157 en 175

C.05.0003.F 13 januari 2006 AC nr. 33

De verrekening van een voorafbetaling, die zonder bedrog is gedaan en vooraleer de schuldenaar zijn betalingen heeft gestaakt, op de belasting die na het vonnis van faillietverklaring is ingekohierd, kan aan de gezamenlijke schuldeisers worden tegengeworpen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen

Artt. 157 en 218

F.97.0017.F 8 december 1997 AC nr. ...

De voorafbetalingen, bedoeld in artikel 89 W.I.B. (1964), zijn alleen voorschotten die in mindering worden gebracht van een later vast te stellen belasting op het globaal inkomen van een natuurlijke persoon of een vennootschap; in zoverre zij meer bedragen dan die belasting, moeten zij aan de belastingplichtige terugbetaald worden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Voorafbetalingen

Artt. 17, § 1, 1°, 18, eerste lid, 1°, 24, 37 en 183

F.11.0148.N 18 januari 2013 AC nr. ...

De fiscale bepalingen die de dividenden die een vennootschap ontvangt uit de aandelen van een andere vennootschap aan de vennootschapsbelasting onderwerpen, beletten de uitsluiting uit de belastbare winst van het deel van de dividenden dat betrekking heeft op winst die werd gerealiseerd vóór de aandelenparticipatie werd verworven; in zoverre de boekhoudkundige regels toelaten dat de dividenden die voortkomen uit winst die werd gerealiseerd vóór de verwerving van de aandelen, niet als inkomst worden geboekt op de resultatenrekening, maar als een vermindering van de investering die moet worden afgetrokken van de aanschaffingswaarde van de betrokken aandelen, wijkt het fiscaal recht af van het boekhoudrecht (1). (1) Zie de concl. van O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Algemeen

Artt. 18, eerste lid, 4° en tweede lid, en 32,eerste lid, 1°

F.09.0080.N 15 oktober 2010 AC nr. 605

Een geldlening in de zin van artikel 18, tweede lid, W.I.B. (1992) kan worden vastgesteld door een boeking op de rekening-courant van de aandeelhouder of van de persoon die een opdracht of functies als vermeld in artikel 32, eerste lid, 1° van dat wetboek, uitoefent, maar een dergelijke boeking impliceert niet noodzakelijk het bestaan van een leningcontract in de zin van die bepaling; de overhandiging van geld in het kader van een geldlening kan gebeuren door schuldvernieuwing waardoor de vennootschap als koper van verkochte aandelen de beschikking krijgt over een bedrag gelijk aan de prijs van de aandelen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen

Artt. 20, 1°, 24, 7° en 90, 1°

C.06.0394.F 14 december 2007 AC nr. 634

Het arrest dat beslist dat de litigieuze meerwaarden konden worden belast als diverse inkomsten in de zin van artikel 90, 1°, van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992, is niet naar recht verantwoord daar het oordeelt dat de door de partijen gedane verrichtingen vaak voorkomen en met elkaar verbonden zijn, de betrokken goederen als bedrijfsvermogen zijn geïnvesteerd en uit de vastgestelde gegevens blijkt dat er geen sprake is van normaal beheer van een privévermogen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Meerwaarden

Artt. 206, § 1 en 207, lid 2

F.01.0086.N 16 oktober 2003 AC nr. 507

Geen aftrek van vorige verliezen mag worden verricht op de grondslag van de bijzondere afzonderlijke aanslag op niet verantwoorde kosten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

Artt. 206, § 1, en 342, § 3

F.13.0111.N 22 mei 2014 AC nr. ...

Overdraagbare beroepsverliezen van vorige belastbare tijdperken waarvan het bestaan is bewezen, kunnen in mindering worden gebracht overeenkomstig artikel 342, §3, WIB92 van de volgens artikel 182 KB/WIB92 vastgestelde forfaitaire minimumwinst (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Allerlei

Artt. 21, 2° en 90, 1°

F.10.0050.N 6 mei 2011 AC nr. ...

Artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) treft alle winsten en baten die buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid worden verkregen en die voortkomen uit enige prestatie, verrichting of speculatie of uit diensten bewezen aan derden, tenzij het gaat om winsten of baten die voortkomen uit de normale verrichtingen van beheer van een privé-vermogen, bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen; inkomsten die, ofschoon zij in wezen behoren tot de categorie van roerende inkomsten maar op grond van een uitdrukkelijke wetsbepaling niet belastbaar zijn als roerend inkomen, kunnen op grond van artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) als diverse inkomsten belastbaar zijn, voor zover de voorwaarden van deze bepaling vervuld zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

Artt. 227, 1°, 228, § 1, en 354, eerste lid

F.09.0025.N 20 mei 2010 AC nr. 353

Wanneer het verwerven van belastbare inkomsten door een niet-rijksinwoner werd beëindigd vóór 31 december, zijn de gronden van belastbaarheid vóór het einde van dat kalenderjaar weggevallen en dient het aanslagjaar naar dat jaar genoemd te worden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

Artt. 23, § 1 en 27, eerste lid

F.06.0055.F 14 december 2007 AC nr. 636

Het arrest is naar recht verantwoord wanneer het beslist dat de inkomsten uit het onroerend vermogen die voortkomen uit een geheel van verrichtingen die vaak genoeg voorkomen en voldoende met elkaar verbonden zijn om te worden aangemerkt als een voortdurende en gewoonlijke bezigheid en die niet bestaan in het normale beheer van het privévermogen van de partijen, bedrijfsinkomsten zijn en als zodanig belastbaar zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Baten uit vrije beroepen en winstgevende bezigheden

Artt. 23, § 1, 2°, 27, 1e en 2e lid en 2, 1° en 2°, en 360

F.98.0064.F 4 januari 1999 AC nr. ...

Baten uit een vrij beroep zijn belastbaar op het tijdstip waarop ze worden geïnd en niet op het tijdstip waarop de prestaties worden geleverd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Baten uit vrije beroepen en winstgevende bezigheden

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Artt. 23, § 1, 2°, en 27, eerste lid en tweede lid, 2°

F.99.0126.F 7 december 2000 AC nr. ...

Aan de personenbelasting zijn onderworpen, als bedrijfsinkomsten, de baten, onder welke naam ook, van elke winstgevende bezigheid, dit wil zeggen van een geheel van verrichtingen die zich vaak genoeg voordoen en met elkaar verbonden zijn om een voortdurende en gewone bezigheid op te leveren en die niet bestaan in het normaal beheer van een particulier vermogen (1). (1) Cass., 7 dec. 1973 (A.C., 1974, 403); zie cass., 6 mei 1969 (ibid., 1969, 866) en de noot V.D.; 12 dec. 1974 (ibid., 1975, 441).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Baten uit vrije beroepen en winstgevende bezigheden

Artt. 23, § 1, 3°, en 28

F.97.0026.F 9 maart 1998 AC nr. ...

De rechter mag bij de uitspraak in belastingzaken niet de voorkeur geven aan een economische realiteit, die verschilt van wat tussen partijen zonder veinzing is overeengekomen en waarvan zij alle gevolgen hebben aanvaard.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Artt. 23, § 1, 4°, 30, 1° en 31, eerste en tweede lid, 2°

F.96.0128.F 15 september 1997 AC nr. ...

De inkomsten uit een auteursrecht, die volgens de niet bekritiseerde considerans van de feitenrechter voordelen vertegenwoordigen die behaald zijn uit hoofde of ter gelegenheid van het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid van loontrekkend muzikant in het orkest dat die belastingplichtige heeft aangeworven, worden belast als bezoldigingen van werknemers op wie de wetgeving inzake arbeidsovereenkomsten toepasselijk is.~

- LOON - Allerlei

- AUTEURSRECHT -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Artt. 23, § 1, 4°, 30, 2°, 32, tweede lid, 2°, en 360

F.96.0108.F 22 december 1997 AC nr. ...

De verzekeringspremies die door een vennootschap op aandelen zijn betaald met het oog op de samenstelling van een kapitaal dat moet dienen om een bestuurder van een vennootschap op aandelen een aanvullend pensioen te verzekeren, zijn voordelen van alle aard die gelijkgesteld moeten worden met een belastbare bezoldiging van de voormelde bestuurder, wanneer, enerzijds, de overeenkomst betreffende de onvoorwaardelijke belofte tot uitkering van een aanvullend pensioen tussen de vennootschap en de bestuurder en de vennootschap en de verzekeraar met veinzing zijn gesloten en, anderzijds, die voordelen tijdens het belastbare tijdperk aan de bestuurder zijn toegekend.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Artt. 23, § 1, en 34, § 1, 1°

F.01.0049.N 15 januari 2004 AC nr. 22

Voor de belastbaarheid van de in artikel 34, § 1, 1° van het W.I.B. 1992 bedoelde renten of toelagen is vereist dat zij betrekking hebben op een beroepswerkzaamheid, d.i. een werkzaamheid die in hoofde van de beoefenaar belastbare beroepsinkomsten oplevert, zodat onbezoldigde activiteiten of bezigheden terzake niet in aanmerking komen (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusies van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Artt. 23, 24, eerste lid, 1°, en 37

F.00.0110.F 4 januari 2002 AC nr. 11

Naar recht verantwoord is het arrest dat eerst oordeelt dat de baatzuchtige exploitatie van de apotheker van de apotheek waarin hij geen diensten meer levert, niet aangemerkt kan worden als een loutere verhuring van het goed maar wel als een voortgezette exploitatie door de verhuurder en beslist dat de door laatstgenoemde verkregen inkomsten bedrijfsinkomsten zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen

Artt. 23, 34, § 1 en 39, § 1

F.08.0022.N 12 november 2009 AC nr. 657

De pensioenen en lijfrenten of tijdelijke renten, alsmede als zodanig geldende toelagen die rechtstreeks of onrechtstreeks betrekking hebben op een beroepswerkzaamheid, zijn in de regel belastbaar ongeacht of zij het gehele of gedeeltelijke herstel van een bestendige derving van winst, bezoldigingen of baten beogen; van deze principiële belastbaarheid wordt slechts afgeweken als de pensioenen, lijfrenten of tijdelijke renten en als zodanig geldende toelagen, waarvan sprake in artikel 34, § 1, 1°, W.I.B. 1992 zijn toegekend ingeval van blijvende ongeschiktheid met toepassing van de wetgeving op de arbeidsongevallen of beroepsziekten en geen herstel uitmaken van een bestendige derving van winst, bezoldigingen of baten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Artt. 23, 34, § 1, 39, § 1 en 52, 10°

F.08.0022.N 12 november 2009 AC nr. 657

Een vergoeding wegens blijvende ongeschiktheid uitgekeerd in het kader van een verzekering "gewaarborgd inkomen" waarvan de premies door de begunstigde als beroepskosten werden afgetrokken, zodat die vergoeding noodzakelijk op de beroepswerkzaamheid betrekking heeft, moet als een op grond van artikel 34, § 1, 1°, van het W.I.B. 1992 belastbaar pensioen worden aangemerkt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Artt. 24, 25, 5°, 48 en 49, tweede lid

F.08.0094.N 22 april 2010 AC nr. 275

De fiscale bepalingen beletten de uitsluiting uit de winst van een globale, niet-geïndividualiseerde waardevermindering op schuldvorderingen, gebaseerd op statistische gegevens uit het verleden en wijken aldus uitdrukkelijk af van de boekhoudkundige normen voor de waardeverminderingen op schuldvorderingen, die wel forfaitaire waardeverminderingen toelaten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen

F.98.0095.F 13 mei 2002 AC nr. 290

De belastingwet wijkt uitdrukkelijk af van de regels van het boekhoudrecht, waar ze enerzijds bepaalt dat waardeverminderingen die geboekt worden op schuldvorderingen enkel mogen worden afgetrokken als de verliezen die door die verminderingen worden gecompenseerd, vaststaan, en waar ze anderzijds, in afwijking van die belastingregel, bepaalt dat de aftrek van waardeverminderingen die bedoeld zijn om waarschijnlijke verliezen te dekken, alleen toegestaan is m.b.t. de schuldvorderingen die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 4, § 1, 1°, K.B. 4 maart 1965 tot uitvoering van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1). (1) Zie cass., 21 feb. 1956 (A.C., 1956, 505) en de noot F.D.;. J. KIRKPATRICK, "Le régime fiscal des sociétés en Belgique", 2e ed, Brussel, 1995, nrs. 2.14, 2.15, 2.18, 2.31, 2.35, 2.36 en 2.39; J. KIRKPATRICK, "Convergence et divergences entre le droit comptable et le droit fiscal", in Nouvelles orientations en droit comptable, Commission droit et vie des affaires de la Faculté de droit de l'Université de Liège, Luik, 1994, pp. 115, 141 en 142.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Artt. 249, 270, 1°, 273, 1°, 296 en 304, § 2

C.08.0451.F 14 oktober 2010 AC nr. 600

Bedrijfsvoorheffingen zijn voorschotten op een later vast te stellen personenbelasting, waarvan het saldo aan de belastingplichtige moet worden teruggegeven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

Artt. 251 en 366

F.07.0101.N 12 december 2008 AC nr. 731

Het Vlaamse Gewest dient de onroerende voorheffing betreffende een belastbaar goed te vestigen op naam van de houder van het in artikel 251 en van het W.I.B. (1992) beoogde zakelijk recht, in geval van bezwaar tegen een aanslag in de onroerende voorheffing, kan de door Vlaamse regering gemachtigde ambtenaar onderzoeken of de indiener van het bezwaar de hoedanigheid heeft van belastingplichtige in de zin van deze wetsbepaling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Artt. 26 en 49

F.10.0087.N 22 september 2011 AC nr. ...

Artikel 49 W.I.B. (1992) verduidelijkt de voorwaarden waaronder de kosten die de belastingplichtige in het belastbare tijdperk heeft gedaan of gedragen, als beroepskosten aftrekbaar zijn. Dit artikel is een autonome wetsbepaling ten aanzien van artikel 26 W.I.B. (1992) (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen

F.08.0067.N 10 juni 2010 AC nr. 414

Artikel 49 W.I.B. (1992) verduidelijkt de voorwaarden waaronder de kosten die de belastingplichtige in het belastbare tijdperk heeft gedaan of gedragen, als beroepskosten aftrekbaar zijn. Dit artikel is een autonome wetsbepaling ten aanzien van artikel 26 W.I.B. (1992) (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen

F.06.0085.N 12 juni 2009 AC nr. 401

Artikel 49 W.I.B. (1992) verduidelijkt de voorwaarden waaronder de kosten die de belastingplichtige in het belastbare tijdperk heeft gedaan of gedragen, als beroepskosten aftrekbaar zijn. Dit artikel is een autonome wetsbepaling ten aanzien van artikel 26 W.I.B. (1992) (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen

Artt. 26, eerste lid, en 49

F.10.0087.N 22 september 2011 AC nr. ...

Een uitgave moet niet als een beroepskost worden aangezien indien ze in aanmerking komt voor het bepalen van de belastbare inkomsten van diegene die de daarmee overeenstemmende betaling heeft ontvangen; uit de omstandigheid dat uitgaven niet voldoen aan de voorwaarden om als beroepskosten aftrekbaar te zijn, volgt niet dat die uitgaven abnormale of goedgunstige voordelen vormen in de zin van artikel 26, eerste lid, W.I.B. (1992), en evenmin dat ze, om te kunnen worden belast, gevoegd hadden moeten worden bij de eigen winst waarvan ze, doordat ze als beroepskosten zijn verworpen, niet mogen worden afgetrokken. De rechter die beslist dat de administratie op grond van artikel 49 W.I.B. (1992) terecht de door de belastingplichtige aangevoerde beroepskosten heeft verworpen, dient bijgevolg niet na te gaan of de voorwaarden voor de toepassing van artikel 26, eerste lid, van dat wetboek vervuld zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen

F.08.0067.N 10 juni 2010 AC nr. 414

Een uitgave moet niet als een beroepskost worden aangezien indien ze in aanmerking komt voor het bepalen van de belastbare inkomsten van diegene die de daarmee overeenstemmende betaling heeft ontvangen; uit de omstandigheid dat uitgaven niet voldoen aan de voorwaarden om als beroepskosten aftrekbaar te zijn, volgt niet dat die uitgaven abnormale of goedgunstige voordelen vormen in de zin van artikel 26, eerste lid, W.I.B. (1992), en evenmin dat ze, om te kunnen worden belast, gevoegd hadden moeten worden bij de eigen winst waarvan ze, doordat ze als beroepskosten zijn verworpen, niet mogen worden afgetrokken. De rechter die beslist dat de administratie op grond van artikel 49 W.I.B. (1992) terecht de door de belastingplichtige aangevoerde beroepskosten heeft verworpen, dient bijgevolg niet na te gaan of de voorwaarden voor de toepassing van artikel 26, eerste lid, van dat wetboek vervuld zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen

F.06.0085.N 12 juni 2009 AC nr. 401

Een uitgave moet niet als een beroepskost worden aangezien indien ze in aanmerking komt voor het bepalen van de belastbare inkomsten van diegene die de daarmee overeenstemmende betaling heeft ontvangen; uit de omstandigheid dat uitgaven niet voldoen aan de voorwaarden om als beroepskosten aftrekbaar te zijn, volgt niet dat die uitgaven abnormale of goedgunstige voordelen vormen in de zin van artikel 26, eerste lid, W.I.B. (1992), en evenmin dat ze, om te kunnen worden belast, gevoegd hadden moeten worden bij de eigen winst waarvan ze, doordat ze als beroepskosten zijn verworpen, niet mogen worden afgetrokken. De rechter die beslist dat de administratie op grond van artikel 49 W.I.B. (1992) terecht de door de belastingplichtige aangevoerde beroepskosten heeft verworpen, dient bijgevolg niet na te gaan of de voorwaarden voor de toepassing van artikel 26, eerste lid, van dat wetboek vervuld zijn (1) (2). (1) Zie de conclusie van het O.M. (2) Geoordeeld in dezelfde zin op dezelfde dag, Cass., AR F.07.0037.N, F.08.0003.N, F.08.0015.N en F.08.0076.N.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen

Artt. 27 en 90, 1°

F.05.0059.F 20 november 2006 AC nr. 578

De kwalificering van de inkomsten van een belastingplichtige, vastgelegd in het W.I.B., is een juridische en geen feitelijke aangelegenheid (1). (1) Vgl. Cass., 3 juni 2002, AR F.01.0044.F, nr 337, met concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Algemeen

Artt. 270, enig lid, 1°, en 272, eerste lid

S.05.0083.N 11 december 2006 AC nr. 636

De werkgever is aan de werknemer geen rente verschuldigd op het gedeelte van de opzeggingsvergoeding, van de eindejaarspremie en van het variabel loon bestaande uit bonussen die verbonden zijn aan het realiseren van een bepaalde omzet, dat hij als bedrijfsvoorheffing en sociale zekerheidsbijdrage inhoudt (1) (2). (1) Cass., 7 april 2003, AR S.00.0013.F, nr 229 en noot. (2) Art. 10, Wet 12 april 1965, vóór de inwerkingtreding van de Wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van de ondernemingen (zie de artt. 82 en 90, § 1, van die Wet), op de dag van de uitspraak van het arrest van het Hof was artikel 82 van die Wet van 26 juni 2002 nog niet in werking getreden.

- LOON - Bescherming

Artt. 272 en 273

C.03.0569.N 21 januari 2005 AC nr. 44

Nu in de regel het bij artikel 19, 3°bis, Hypotheekwet gevestigde voorrecht niet van toepassing is op de sociale-zekerheidsbijdragen van de werknemer en de bedrijfsvoorheffing die betrekking hebben op het loon waarop de werknemer recht had ingevolge prestaties geleverd voor het faillissement, volgt hieruit dat de curator de schuldvordering van de werknemer met betrekking tot voor het faillissement ontstane vorderingen dient te berekenen op grond van het brutoloon, verminderd met de sociale-zekerheidsbijdrage van de werknemer en met de forfaitair berekende bedrijfsvoorheffing, vastgesteld op grondslag van de bruto-inkomsten verminderd met de verplichte sociale inhoudingen, en de ingehouden bedrijfsvoorheffing doorstort aan het bestuur als de rang van de respectieve voorrechten dit toestaat (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Nu in de regel het bij artikel 19, 3°bis, Hypotheekwet gevestigde voorrecht niet van toepassing is op de sociale-zekerheidsbijdragen van de werknemer en de bedrijfsvoorheffing die betrekking hebben op het loon waarop de werknemer recht had ingevolge prestaties geleverd voor het faillissement, volgt hieruit dat de curator de schuldvordering van de werknemer met betrekking tot voor het faillissement ontstane vorderingen dient te berekenen op grond van het brutoloon, verminderd met de sociale-zekerheidsbijdrage van de werknemer en met de forfaitair berekende bedrijfsvoorheffing, vastgesteld op grondslag van de bruto-inkomsten verminderd met de verplichte sociale inhoudingen, en de ingehouden bedrijfsvoorheffing doorstort aan het bestuur als de rang van de respectieve voorrechten dit toestaat (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

C.04.0179.N 21 januari 2005 AC nr. 45

Wanneer de curator de verdeling doet en aan de werknemers een bedrag uitbetaalt ingevolge een aangifte van schuldvordering voor de vergoeding verschuldigd ingevolge de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, moet hij zelf het deel van de verschuldigde bedrijfsvoorheffing berekenen, inhouden en in voorkomend geval aan de Staat storten, ook al heeft de Staat voor dat bedrag nog geen aangifte gedaan van schuldvordering.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Artt. 272 en 296

F.11.0134.F 6 september 2012 AC nr. ...

De in artikel 296 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1992) bedoelde bedrijfsvoorheffing is die welke ingehouden wordt met toepassing van artikel 272 van dat wetboek of die welke, aangezien zij niet werd ingehouden, daadwerkelijk aan de Schatkist is gestort (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. … .

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

Artt. 28, eerste lid, 1°, en tweede lid, 41, 2°, en 43

F.11.0087.N 19 oktober 2012 AC nr. ...

De omstandigheid dat ten aanzien van een belastingplichtige in het verleden toepassing is gemaakt van forfaitaire grondslagen van aanslag waarin de afschrijvingen geacht worden forfaitair verrekend te zijn, heeft niet tot gevolg dat de stopzettingsmeerwaarden welke die belastingplichtige heeft gerealiseerd op vaste activa die voorheen voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid werden gebruikt, niet belastbaar zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Meerwaarden

Artt. 290 en 291

F.02.0044.F 3 oktober 2003 AC nr. 478

Uit de artt. 290 en 291 W.I.B. 1992 volgt dat de wetgever elke teruggave van de onroerende voorheffing uitgesloten heeft wanneer er geen personenbelasting verschuldigd is, met name wanneer die belasting niet tijdig ten kohiere is gebracht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2003, nr ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing

Artt. 295 en 366

C.04.0480.F 3 maart 2006 AC nr. 124

Uit de vaststelling dat de "door het Grondwettelijk Hof discriminerend geachte" wettelijke regeling die het recht om bezwaar in te dienen enkel toekent aan de belastingschuldige op wiens naam de aanslag is vastgesteld, op de uit de echt gescheiden echtgenoot is toegepast leidt het arrest wettig de nietigheid af van de vervolgingen en beslagleggingen, die gericht zijn tegen die echtgenoot op wiens naam de aanslag niet is vastgesteld en die tegen die aanslag geen bezwaar heeft kunnen indienen (1). (1) Zie de gedeeltelijk andersluidende conclusie van het O.M., in Pas., 2006, nr ..., dat op het derde middel concludeerde dat het feitelijke grondslag miste. Het Hof heeft dezelfde dag (voor de regel zie 1°) een identieke beslissing gewezen (AR. F.05.0032.F).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 297, eerste lid, 377 en 378

F.99.0049.N 21 juni 1999 AC nr. ...

De directeur der belastingen treedt noodzakelijk en uitsluitend op als orgaan van de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Financiën; hij is bevoegd om, zonder vermelding van enige andere opdracht dan die welke voortvloeit uit zijn eigen hoedanigheid, cassatieberoep in te stellen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 297, eerste lid, en 377

F.99.0049.N 21 juni 1999 AC nr. ...

Uit het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 volgt dat het verzoekschrift tot cassatie namens de Staat wordt ondertekend door de bevoegde directeur; de handtekening op het verzoekschrift wordt geacht tot bewijs van het tegendeel die te zijn van de daarop vermelde handelende ambtenaar.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 30, 1°, 31, tweede lid, 2°, en 360

F.96.0109.F 22 december 1997 AC nr. ...

Verzekeringspremies die door een werkgever worden betaald om een kapitaal samen te stellen waarmee aan zijn werknemer een aanvullend pensioen kan worden betaald, zijn voordelen van alle aard die de werknemer in dienst van een werkgever behaalt uit hoofde of ter gelegenheid van het uitoefenen van zijn beroepswerkzaamheid, wanneer de overeenkomst tussen de werkgever en de werknemer m.b.t. de belofte van een aanvullend pensioen en de verzekeringsovereenkomst tussen de werkgever en de verzekeraar met veinzing zijn gesloten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Artt. 30, 2° en 32

F.10.0094.N 19 januari 2012 AC nr. ...

Gelet op het wettelijk verbod de geneeskunde uit te oefenen zonder het wettelijk diploma te bezitten van doctor in de genees-, heel- en verloskunde, is het verhuren van het recht op uitbating van het cliënteel door een geneesheer-huisarts aan een door hem opgerichte B.V.B.A. fictief en gesimuleerd, en is het niet die vennootschap maar wel de geneesheer-huisarts, die, ook na de litigieuze overeenkomst, in werkelijkheid de geneesheer is die de geneeskunde beoefent, zodat de zogenaamd wegens het verhuren van het recht op uitbating van het cliënteel aan de geneesheer betaalde vergoeding, in werkelijkheid moet beschouwd worden als bezoldigingen van bedrijfsleiders in de zin van de artikelen 30, 2° en 32 W.I.B. (1992) (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

Artt. 305, 1e lid, 307, 1e lid, 346, 1e lid, en 35, 1e lid

F.12.0197.F 31 januari 2014 AC nr. ...

Het arrest schendt artikel 351, eerste lid, eerste streepje, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, wanneer het beslist dat de aanslag jegens een rijksinwoner ambtshalve kan worden vastgesteld omdat hij geen aangifte heeft gedaan binnen de termijnen bepaald in de artikelen 307 tot 311 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, op grond dat de aangifte van zijn inkomsten in één van de in artikel 305 van hetzelfde wetboek bedoelde inkomstenbelastingen, dat binnen de vereiste termijn is overhandigd, is gedaan op een ander formulier dan dat waarvan het model door de Koning is vastgesteld voor de personenbelasting.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

Artt. 307 en 354

F.07.0002.F 6 november 2008 AC nr. 616

Om volledig en regelmatig te zijn moet de belastingaangifte alle gegevens bevatten die noodzakelijk zijn voor de vaststelling van de belasting, zodat de administratie op grond van die gegevens en zonder een beroep te moeten doen op externe gegevens, de belastingschuld kan bepalen en de belasting kan inkohieren (1). (1) Zie Cass., 15 okt. 1957, A.C., 1958, 80; 28 dec. 1984, AR F.1193.N, A.C., 1984-85, nr 261; 29 okt. 1999, F.98.0083.F, A.C., 1999, nr 578.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

Artt. 315, eerste lid, en 316

F.13.0159.N 21 november 2014 AC nr. 719

De belastingplichtige kan in het kader van een vraag om inlichtingen niet worden verplicht om boeken of bescheiden aan de administratie te bezorgen; het staat de administratie vrij om de belastingplichtige te verzoeken om daartoe op vrijwillige basis over te gaan hetgeen evenwel veronderstelt dat dit niet gebeurt onder dreiging van sancties (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

Artt. 316 en 333, derde lid

F.13.0074.F 18 december 2014 AC nr. 805

Uit artikelen 316 en 333, derde lid van het WIB 92 volgt niet dat een kennisgeving van aanwijzingen van belastingontduiking niet voldoet aan de wettelijke voorwaarden wanneer zij in het verzoek om inlichtingen zelf vervat zit of, indien zij erin vervat zit, wanneer zij opgenomen is in de uiteenzetting van de vragen in plaats van eraan vooraf te gaan.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

Artt. 316 en 341

F.05.0077.F 4 januari 2007 AC nr. 5

De tekenen of indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten en volgens welke, behoudens tegenbewijs, de raming van de belastbare grondslag mag worden gedaan, kunnen onder meer aan het licht komen aan de hand van de inlichtingen die de belastingplichtige verstrekt in zijn antwoord op de door de administratie aan hem toegezonden vraag om inlichtingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

Artt. 316 en 351

F.01.0014.N 21 februari 2003 AC nr. 126

De belastingplichtige die de onwettigheid aanvoert van een ambtshalve aanslag om reden dat hij tijdig heeft geantwoord op de hem bij toepassing van artikel 222 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) toegezonden vraag om inlichtingen, draagt de bewijslast met betrekking tot het feit dat hij aanvoert, met name dat hij tijdig die inlichtingen heeft verstrekt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

Artt. 317 en 318, eerste lid

F.10.0026.N 8 april 2011 AC nr. ...

Financiële instellingen die aan het fiscaal bankgeheim zijn onderworpen op grond van artikel 318, eerste lid, W.I.B.(1992), omvatten ook de ondernemingen die een werkzaamheid van financiële leasing uitoefenen (1). (1) Cass., 15 okt. 2009, AR F.08.0070.N, AC, 2009, nr. 587.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Het fiscaal bankgeheim in hoofde van de leasingmaatschappijen strekt zich niet uit tot de derde die na afloop van de leasingovereenkomst de aankoopoptie van de leasingnemer overneemt nu deze geen leasingnemer wordt en niet geniet van enige financiering vanwege de leasingmaatschappij; hij is dan ook geen cliënt van een financiële instelling zoals bedoeld in artikel 318 W.I.B. (1992) (1). (1) Zie Cass., 15 okt. 2009, AR F.08.0070.N, AC, 2009, nr. 587.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Artt. 318 en 322

F.02.0016.N 1 oktober 2004 AC nr. 447

Behoudens het door artikel 318, eerste lid W.I.B. (1992) aan de administratie opgelegde verbod om in de rekeningen, boeken en documenten van de bank-, wissel-, krediet-, en spaarinstellingen inlichtingen in te zamelen met het oog op het belasten van hun cliënten, en behoudens in de gevallen waar hij door het beroepsgeheim is gehouden, moet de derde tot wie de administratie zich bij toepassing van artikel 322 W.I.B. (1992) wendt de gevraagde inlichtingen verschaffen, ongeacht het feit of hij al dan niet eigenaar is van de opgevraagde gegevens.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei

Artt. 322 en 323

F.06.0061.F 4 januari 2008 AC nr. 8

De beslissing dat de notaris het beroepsgeheim niet heeft miskend en dat het belastingbestuur op regelmatige wijze kennis gekregen heeft van de verstrekte inlichtingen is naar recht verantwoord, daar de notaris, door de datum van een door de belastingschuldige verleden akte van een vennootschap, alsook haar benaming, haar zetel, haar H.R.-nummer en haar band met de belastingschuldige, die de bestuurder ervan is, aan dat bestuur mee te delen, geen enkel vertrouwelijk gegeven heeft onthuld dat door het beroepsgeheim gedekt was, maar alleen inlichtingen heeft medegedeeld die hem waren verstrekt met het oog op bekendmaking overeenkomstig de wettelijke vereisten; binnen dat kader heeft hij enkel een discretieplicht die moet wijken voor de bevelen die het belastingbestuur geeft op grond van de artikelen 322 en 323 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

Artt. 333, 3e l., 354, 2e l., 377, 2e l., 378, 2e l., en 381

F.97.0025.F 22 december 1997 AC nr. ...

De nieuwe kritiek die verzoeker aan het hof van beroep voorlegt en die hierop gegrond is dat het belastingbestuur artikel 240, derde lid, van het W.I.B (1964) schendt en dat er geen voorafgaande kennisgeving van de aanwijzingen van belastingontduiking is gedaan, is een nieuw bezwaar in de zin van artikel 278, tweede lid, van dat wetboek en geen middel tot staving van een vorig, onderscheiden, bezwaar dat gegrond is op de schending van artikel 259, tweede lid, van genoemd wetboek en dat ook door de belastingplichtige is geformuleerd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 333, eerste lid, en 339, eerste lid

F.02.0014.F 3 oktober 2003 AC nr. 475

Krachtens de artt. 333 en 339 W.I.B. 1992, kan de belastingschuld later opnieuw worden gewijzigd, ook al is de belastingplichtige akkoord gegaan met het bedrag dat de administratie in de plaats wil stellen van dat van de aangegeven inkomsten; dat recht van de administratie is onderworpen aan de voorwaarde dat zij een bij een nieuwe controle van de aangifte aan het licht gekomen leemte of bedrog aantoont (1). (1) Cass., 23 juni 1964, Bull. en Pas., I, 1964, 1143; Dassesse en Minne, Droit Fiscal, Brussel, Bruylant, 5e ed., 2001, p. 211 tot 212.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Artt. 335 en 336

C.02.0631.N 17 november 2005 AC nr. 603

De inlichtingen en gegevens die tijdens een onderzoek door een fiscale administratie rechtmatig werden verkregen, kunnen gebruikt worden door een andere fiscale administratie met het oog op het vestigen van een andere belasting ten laste van de gecontroleerde persoon of ten laste van een andere belastingplichtige (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- BELASTING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 337, tweede lid, en 460, § 2

P.07.1254.N 27 november 2007 AC nr. 587

De ambtelijke machtiging vermeld in artikel 29, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, is niet vereist wanneer de fiscale ambtenaar overeenkomstig artikel 337, tweede lid, WIB 1992, in het raam van een strafonderzoek, op verzoek van de rechterlijke overheid, inlichtingen verstrekt die zij nodig heeft voor de uitvoering van de haar opgedragen taak.

- STRAFVORDERING -

Artt. 337, tweede lid, en 463

P.12.1444.F 13 februari 2013 AC nr. ...

De ambtenaren van de administratie der directe belastingen en van de bijzondere belastinginspectie mogen slechts als getuige worden gehoord; hoewel die bepaling is voorgeschreven op straffe van nietigheid van de akte van de rechtspleging, werd alleen in die sanctie voorzien om zeker te stellen dat de ambtenaar alleen in de voorgeschreven hoedanigheid wordt verhoord; de in de wet bedoelde akte van de rechtspleging is dus alleen het verhoor zelf; de mededeling van stukken aan de speurders, zelfs naar aanleiding van een onregelmatig verhoor, is zelf niet nietig (1). (1) Zie Cass. 29 maart 1994, AR P.93.0024.N, AC 1994, nr. 154; Cass. 17 dec. 2008, AR P.08.0878.F, AC 2008, nr. 736.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- STRAFVORDERING -

Artt. 339, 340, 342, § 1, tweede lid, en 360

F.03.0040.F 11 juni 2004 AC nr. 319

Hoewel de belastingadministratie een forfaitaire belastingschaal mag hanteren wanneer zij de door de belastingplichtige over bepaalde aanslagjaren verkregen winsten vaststelt, is zij voor de volgende aanslagjaren niet gebonden door die wijze van raming van de belastbare inkomsten; de belastbare grondslag van elk aanslagjaar wordt immers, rekening houdend met de werkzaamheden van de belastingplichtige, vastgesteld op grond van zijn werkelijk verkregen inkomsten; de bewijselementen die de administratie daartoe kan aanvoeren kunnen van jaar tot jaar verschillen, zonder dat haar vroegere houding, zelfs als die gedurende verschillende aanslagjaren onveranderd is gebleven, bij de belastingplichtige de gewettigde overtuiging kan wekken dat de administratie voor latere aanslagjaren geen gebruik zal maken van haar recht om andere bewijselementen aan te dragen (1) (2). (1) Het middel voerde aan dat de belastingadministratie de taxatieregeling slechts voor de toekomst kon wijzigen. (2) Cass. 6 nov. 2000, F.99.0108.F, nr 598.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

F.99.0108.F 6 november 2000 AC nr. ...

Hoewel de administratie een forfaitaire belastingschaal mag hanteren wanneer ze de door de belastingplichtige over bepaalde aanslagjaren verkregen winsten vaststelt, is zij voor de volgende aanslagjaren niet gebonden door die wijze van raming van de belastbare inkomsten; de belastbare grondslag van elk aanslagjaar wordt immers, rekening houdend met de werkzaamheden van de belastingplichtige, vastgesteld op grond van zijn werkelijk verkregen inkomsten; de bewijselementen die de administratie daartoe kan aanvoeren kunnen van jaar tot jaar verschillen, zonder dat haar vroegere houding, zelfs als die gedurende verschillende aanslagjaren onveranderd is gebleven, bij de belastingplichtige de gewettigde overtuiging kan wekken dat de administratie voor latere aanslagjaren geen gebruik zal maken van haar recht om andere bewijselementen aan te dragen (1). (1) Zie concl. O.M. Grotendeels eensluidende concl. (2) (2) Volgens het O.M. kan de toepassing van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur geen afwijking aan de wet rechtvaardigen. Het geannoteerde arrest van het Hof is minder stellig op dit punt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

Artt. 339, 342, § 1, en 444

F.01.0032.F 21 oktober 2002 AC nr. 553

Wanneer de inkomsten die op forfaitaire wijze zijn aangegeven op basis van een akkoord tussen de administratie en de betrokken beroepsgroeperingen, lager zijn dan de werkelijke inkomsten, wordt op de belasting die verschuldigd is op het niet aangegeven inkomstengedeelte een belastingverhoging toegepast (1). (1) Zie cass., 12 dec. 1967 (A.C. 1968, 536); 17 sept. 1998, AR F.95.0070.N, nr. 407; 15 okt. 1998, AR F.95.0084.N, nr. 446; 6 nov. 2000, AR F.99.0108.F, nr. 598, met concl. O.M., inz. nr. 3 van de concl.; 10 mei 2002, AR F.01.0012.F, nr ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Artt. 34, § 1, 2° en 39, § 2, 2°, a

F.09.0105.N 14 januari 2011 AC nr. ...

Een kapitaal uit een levensverzekeringsovereenkomst is niet belastbaar als uitgesteld inkomen indien voldaan is aan de drie vrijstellingsvoorwaarden waarin artikel 39, § 2, 2°, a, van het W.I.B.(1992) voorziet; wanneer de werkgever premies van een levensverzekeringsovereenkomst heeft betaald, is het kapitaal van die levensverzekeringsovereenkomst evenwel slechts vrijgesteld indien de verzekerde bewijst dat tijdens de pensioenopbouw de werkgeversbijdragen definitief en uitsluitend in zijn voordeel zijn betaald.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

F.00.0078.N 11 april 2002 AC nr. 221

Wanneer de werkgeversbijdragen voor een levensverzekeringscontract op het ogenblik dat zij worden gestort, als bezoldigingen moeten beschouwd worden in hoofde van de werknemer omdat de pensioenopbouw wordt verricht in zijn definitief en uitsluitend voordeel, worden de latere uitkeringen niet als een uitgesteld beroepsinkomen belast op grond van artikel 34, § 1, 2° W.I.B. 1992; dit is evenwel niet het geval wanneer wordt vastgesteld dat de werknemer tijdens de opbouw van het pensioen, krachtens de wet of de overeenkomst, niet kon beschikken over de pensioenreserves (1). (1) Cass., 20 juni 1986, A.F.T. 3 maart 1987, 85.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen

Artt. 340 en 341

F.08.0005.F 16 oktober 2009 AC nr. 590

Het arrest verantwoordt zijn beslissing niet naar recht, wanneer het oordeelt dat de administratie, om het vermoede bedrag van de gezinsuitgaven vast te stellen teneinde de indiciaire afrekening van de eisers te bepalen, mag steunen op "de tussendrempel van de inkomsten" bepaald in artikel 14 van het koninklijk besluit van 9 mei 1984, terwijl de tekenen of indiciën moeten voortvloeien uit de persoonlijke toestand van de belastingplichtigen en niet uit gegevens die daarmee geen verband houden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Allerlei

Artt. 340 en 351

F.12.0063.N 19 september 2013 AC nr. ...

De bewijsvrijheid waarover de fiscale administratie krachtens artikel 340 van het WIB92 beschikt ter bepaling van het bestaan en van het bedrag van de belastingschuld, geldt ook bij het vestigen van een aanslag van ambtswege, zodat de administratie ook in dat geval de belastbare grondslag kan ramen op grond van feitelijke vermoedens (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

Artt. 340, 341 eerste lid, en 342, tweede lid

F.10.0121.N 19 april 2012 AC nr. ...

Wanneer de belastbare grondslag wordt vastgesteld op basis van tekenen en indiciën en de taxatieambtenaar de door de belastingplichtige zelf aangegeven nettowinst hiervan in mindering brengt, maakt dit geen opeenstapeling van vermoedens uit (1). (1) Zie de concl. va het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

Artt. 341 en 351

F.03.0038.N 1 oktober 2004 AC nr. 448

Als de administratie een aanslag van ambtswege vestigt en daarbij de inkomsten raamt op grond van tekenen en indiciën, volstaat het voor de belastingplichtige niet het juiste bedrag van zijn inkomsten te bewijzen, maar moet hij tevens bewijzen dat de uitgaven aangehaald in de indiciaire afrekening niet zijn bekostigd met inkomsten belastbaar tijdens het in betwisting zijnde aanslagjaar (1). (1) Zie Cass., 2 jan. 1997, AR F.96.0074.F, A.C., 1997, nr 3; Cass., 16 feb. 2001, AR F.99.0065.N, A.C., 2001, nr 95; Cass., 11 feb. 2002, AR F.00.0016.F, www.cass.be.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

Artt. 344, § 1 en 358, § 1, 1°

F.04.0043.N 11 mei 2006 AC nr. 269

De bijzondere aanslagtermijn van artikel 358, § 1, 1° van het W.I.B. (1992) kan niet toegepast worden wanneer het bestuur beroep doet op de anti-rechtsmisbruikbepaling waarin artikel 344, § 1, van dat wetboek voorziet, nu de toepassing van deze laatste wetsbepaling losstaat van de vraag of de door de akte of juridische akten beoogde belastingontwijking al of niet een wetsovertreding inhoudt (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Artt. 344, § 1, 354, lid 2 en 358, § 1, 1°

F.04.0043.N 11 mei 2006 AC nr. 269

Een loutere herkwalificatie van een verrichting door de administratie op grond van artikel 344, § 1, W.I.B. (1992) houdt niet in dat de belastingplichtige een bepaling die door het wetboek van de inkomstenbelastingen of zijn uitvoeringsbesluiten is opgelegd, heeft overtreden waardoor het bestuur gerechtigd zou zijn de bijzondere aanslagtermijnen toe te passen waarin dat wetboek in dat geval voorziet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Artt. 346 en 351

F.97.0063.F 25 mei 1998 AC nr. ...

De administratie kan de aanslag van ambtswege vaststellen ingeval de belastingplichtige niet binnen de wettelijke termijn heeft geantwoord op het bericht van wijziging van de aangifte; geen antwoord geeft de belastingplichtige aan wie de administratie een bericht van wijziging heeft gestuurd en die in zijn antwoord niet aangeeft of hij met de voorgestelde wijziging al dan niet instemt.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

Artt. 346 en 355

F.99.0060.F 9 oktober 2000 AC nr. ...

Ingeval een ambtshalve ingekohierde aanslag vernietigd is omdat de administratie de procedure van wijziging van de aangifte had moeten in acht nemen, is de administratie verplicht een wijzigingsbericht te sturen voordat zij een nieuwe aanslag vaststelt (1). (1) Zie Cass., 16 mei 1956 (A.C., 1956, 775); 6 sept. 1973, (ibid.,1974, 14); 6 april 1992, A.R. F1147F, nr. 421.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Artt. 346 en 358

F.08.0048.F 30 oktober 2009 AC nr. 631

De beslissing is niet naar recht verantwoord wanneer zij de nietigheid van een aanslag enkel hieruit afleidt dat het wijzigingsbericht de omstandigheid niet vermeldt die aanleiding geeft tot de toepassing van artikel 358 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, aangezien het voor de toepassing van artikel 346 van dat wetboek volstaat dat de belastingplichtige in staat gesteld wordt de gegevens en redenen na te gaan en te betwisten die de administratie aanvoert en die naar haar oordeel de wijzigingen die zij zinnens is aan te brengen, verantwoorden, en noch voormeld artikel 346 noch voormeld artikel 358 vereisen dat dit wijzigingsbericht noodzakelijk de hoger aangegeven vermelding moet bevatten (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2009, nr ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

Artt. 351 en 352

F.99.0118.F 7 december 2000 AC nr. ...

De belastingplichtige die regelmatig van ambtswege is aangeslagen, heeft het recht de aanslag te doen nietig verklaren, indien hij bewijst dat de belastbare grondslag willeurig is vastgesteld omdat de administratie een rechtsdwaling heeft begaan of zich op onjuiste feiten heeft gebaseerd of nog uit juiste feiten niet te verantwoorden gevolgtrekkingen heeft afgeleid (1). (1) Cass., 13 okt. 1997, AR. F.96.0089.F, nr. 398.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

Artt. 353 en 355

F.07.0038.N 12 september 2008 AC nr. 471

Voor de toepassing van artikel 353 W.I.B. (1992), dat voorziet in de gewone aanslagtermijn zonder een voorschrift in te houden in verband met de wijze waarop de belasting dient te worden gevestigd, volstaat het dat door de administratie een aanslag wordt gevestigd op de door de belastingplichtige regelmatig en tijdig aangegeven inkomsten en andere gegevens, ook al werd bij het vestigen van die aanslag een wettelijke regel miskend.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Artt. 354 en 358

P.99.0360.F 8 september 1999 AC nr. ...

De schade die de Staat geleden heeft omdat een belasting niet binnen de bij het W.I.B. voorgeschreven termijnen van openbare orde is ingekohierd, vindt in het verval t.g.v. het verstrijken van voornoemde termijnen een eigen rechtsgrond die elk oorzakelijk verband verbreekt tussen die schade en het misdrijf of het oneigenlijk misdrijf dat gepleegd werd door hetzij de persoon die de voorwaarden voor het verschuldigd zijn van de belasting vervult, hetzij door een derde die volgens de Staat voor het niet-inkohieren van de belasting binnen de voormelde termijnen aansprakelijk is.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

De bepalingen van het W.I.B. die de aanslagtermijnen verlengen in geval van bedrog en in geval van een rechtsvordering tegen de belastingplichtige of een derde, beletten de Staat, na het verstrijken van die termijnen van openbare orde, een rechtsvordering voor het strafgerecht in te stellen om de persoon, die de wettelijke voorwaarden voor het verschuldigd zijn van de belasting vervult, te doen veroordelen tot betaling ervan, zelfs niet ten titel van herstel van schade t.g.v. niet-inkohiering binnen de wettelijke termijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 354 en 359

F.12.0059.N 22 mei 2014 AC nr. ...

Noch de Grondwet, noch het WIB92 bevat een bepaling die de administratie verbiedt om gedurende de gewone termijn van aanslag of gedurende de aanslagtermijn van artikel 354 WIB92 een nieuwe aanslag te vestigen die in de plaats komt van de oorspronkelijk foutief gevestigde aanslag, hoewel deze nog niet voorafgaandelijk werd vernietigd; ook een algemeen rechtsbeginsel dat dit verbod zou inhouden, bestaat niet (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Artt. 354, eerste lid, en 355

F.12.0059.N 22 mei 2014 AC nr. ...

Het recht voor de administratie om, na de vernietiging van de aanslag, een vervangende aanslag te vestigen op grond van dezelfde belastingelementen of een gedeelte ervan, bij toepassing van artikel 355 WIB92, doet geen afbreuk aan de overige wettelijke aanslagtermijnen; hieruit volgt dat bij laattijdige aangifte de administratie een nieuwe aanslag kan vestigen door gebruik te maken van artikel 354, eerste lid, WIB92 zolang de in die wetsbepaling bedoelde termijn niet verstreken is (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Artt. 354, eerste lid, en 358

F.09.0014.N 10 juni 2010 AC nr. 415

De fiscale administratie is niet verplicht gebruik te maken van de door artikel 358 van het W.I.B.(1992) voorziene uitzonderlijke aanslagtermijn van 12 maanden, wanneer zij over de mogelijkheid beschikt de belasting te vestigen binnen de in artikel 354, eerste lid, van dat wetboek gestelde buitengewone aanslagtermijn van drie jaar (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Artt. 355 en 357

F.99.0060.F 9 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer de aanslag van een belastingschuldige vernietigd is omdat hij niet conform een wettelijke regel, anders dan een regel betreffende de verjaring, is vastgesteld, dan stelt de administratie wettig, met inachtneming van de vastgelegde voorwaarden, een nieuwe aanslag vast ten laste van de erfgenamen van dezelfde belastingschuldige.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Artt. 355 en 379

F.05.0029.N 22 juni 2007 AC nr. 350

Wanneer de oorspronkelijke aanslag nietig werd verklaard wegens miskenning van een wettelijke regel bij beslissing van de directeur der belastingen of van de door hem gedelegeerde ambtenaar, moet de nieuwe aanslag gevestigd worden binnen de termijn van drie maanden, welke termijn een aanvang neemt op het ogenblik dat de termijn van veertig dagen om tegen die beslissing een voorziening in te stellen, is verstreken; daarbij moet niet worden onderzocht of de belastingplichtige een belang heeft om op te komen tegen de vernietiging van de oorspronkelijke aanslag (1). (1) Zie Cass., 30 juni 2003, AR nr F.02.0048.F, www.cass.be.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Artt. 355, 386 en 388

F.02.0048.F 30 juni 2003 AC nr. 385

De termijn van zes maanden, die is vastgesteld in artikel 355 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 en die begint te lopen vanaf de dag waarop de rechterlijke beslissing niet meer vatbaar is voor de voorzieningen als bedoeld bij de artikelen 387 tot 391 van genoemd wetboek, gaat in bij het verstrijken van de in artikel 388 bepaalde termijn van drie maanden (1). (1) Artt., 355, 386 en 388 W.I.B. (1992) vóór de wijziging ervan bij de Wet van 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Artt. 36, 38, 11° en 53, aanhef en 14°

F.00.0082.N 28 september 2001 AC nr. ...

De omvang van de sociale voordelen van de verkrijger die ingevolge artikel 38, 11° W.I.B. 1992 ten name van de verkrijger niet belastbaar zijn en evenmin door de werkgever kunnen worden afgetrokken, mag niet bepaald worden op grond van de regels van artikel 36 W.I.B. 1992, regels die verband houden met voordelen van alle aard anders dan in geld verkregen en waarvan de waarde door de Koning forfaitair kan worden geraamd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Artt. 360, eerste lid, en 362bis

F.11.0167.N 16 januari 2014 AC nr. ...

De terugbetalingspremie waartoe wegens de vroegtijdige terugbetaling van de Staatslening 9,25% 1991-1998 op 14 maart 1995 werd beslist bij ministerieel besluit van 6 februari 1995 kan niet worden gekwalificeerd als een interestgedeelte als bedoeld in artikel 362bis W.I.B.(1992) dat grotendeels betrekking heeft op het jaar 1994, zodat deze premie niet belastbaar is voor het aanslagjaar 1995.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen

Artt. 365, 412, eerste lid, en 418, eerste lid

F.99.0081.F 3 december 2001 AC nr. ...

De roerende voorheffing die wegens niet-betaling binnen de gestelde termijn is ingekohierd, maar die het bestuur dient terug te betalen ten gevolge van een fout die het heeft begaan, is een belasting in de zin van artikel 308, eerste lid, W.I.B. (1964); de terugbetaling van die voorheffing leidt tot het toekennen van moratoriuminterest (1). (1) Cass., 17 jan. 2000, volt. terechtz., AR F.98.0031.F, nr 35, met concl. O.M.; zie cass., 8 dec. 2000, AR F.99.0073.N, nr 679; W.I.B. (1992) voor de wijziging ervan bij W. 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

- INTEREST - Moratoire interest

F.98.0031.F 17 januari 2000 AC nr. ...

De roerende voorheffing die wegens niet-betaling binnen de gestelde termijn is ingekohierd, maar die het bestuur dient terug te betalen ten gevolge van een fout die het heeft begaan, is een belasting in de zin van artikel 308, eerste lid, W.I.B. (1964); de terugbetaling van die voorheffing leidt tot het toekennen van moratoriuminterest.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

Artt. 366 en 371

F.13.0117.N 5 juni 2014 AC nr. ...

Het binnen de wettelijke termijn ingediend schriftelijk en gemotiveerd bezwaarschrift inzake inkomstenbelastingen is regelmatig ook al draagt het niet de handtekening van degene die bezwaar indient, indien aan de hand van de elementen waarover de Administratie beschikt op het ogenblik dat het beslist over de toelaatbaarheid van het bezwaarschrift, vaststaat dat het bezwaarschrift uitgaat van de indiener ervan (1). (1) Zie de andersluidende concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.05.0093.N 16 februari 2007 AC nr. 101

De bij artikel 371 W.I.B. (1992) bepaalde bezwaartermijn is een vervaltermijn, welke behoudens overmacht niet kan worden verlengd; hieruit volgt dat een eventuele miskenning van de beginselen van behoorlijk bestuur door de administratie, die voor de belastingplichtige niet heeft geleid tot een overmachtsituatie, niet tot gevolg heeft dat een laattijdig bezwaarschrift ontvankelijk dient verklaard te worden (1) (Deels impliciete oplossing). (1). Cass., 29 mei 1992, AR F.1950.N, nr 510.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

C.04.0480.F 3 maart 2006 AC nr. 124

Het recht om bezwaar in te dienen, dat het nieuwe artikel 366 W.I.B. 1992 toekent aan de echtgenoot op wiens naam de aanslag niet vastgesteld is maar op wiens goederen de op naam van de andere echtgenoot vastgestelde belasting wordt ingevorderd, kan enkel worden uitgeoefend indien de in artikel 371 van dat wetboek bepaalde termijn om bezwaar in te dienen niet verstreken is op het ogenblik van de inwerkingtreding van het bovengenoemde nieuwe artikel 366 (1). (1) Zie de gedeeltelijk andersluidende conclusie van het O.M., in Pas., 2006, nr ..., dat op het derde middel concludeerde dat het feitelijke grondslag miste. Het Hof heeft dezelfde dag (voor de regel zie 1°) een identieke beslissing gewezen (AR. F.05.0032.F).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Artt. 366 en 394, § 1

C.99.0190.N 27 juni 2002 AC nr. 385

De belasting kan worden ingevorderd ten laste van de andere echtgenoot dan degene op wiens naam de belasting is vastgesteld, behalve wanneer deze aantoont dat hij zich in één van de vier gevallen van artikel 394, § 1 W.I.B. 1992, bevindt, voor zover die belasting betrekking heeft op tijdens het huwelijk verkregen inkomsten en zonder dat de mogelijkheid om bezwaar aan te tekenen tegen de aanslag door de echtgenoot op wiens naam de belasting niet gevestigd is in het gedrang komt: deze kan, als beslagene, weliswaar aanvoeren dat zijn recht van verdediging geschonden is, maar kan dit niet uitsluitend laten berusten op de stelling dat hij geen bezwaar heeft aangetekend tegen een aanslag en dit thans niet meer zou kunnen doen (1). (1) Zie Cass., 27 nov. 1992, A.R. 7706, A.C. 1991-92, nr 757 en Cass. 21 okt. 1994, A.R. C.92.8237.N, A.C. nr 446.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 366 tot 385

F.97.0058.F 13 februari 1998 AC nr. ...

Uit de artt. 273, 276, 278, 279, 281 en 282 W.I.B. (1964) en uit de beginselen van de regeling der respectieve bevoegdheden van het bestuur en van de hoven en rechtbanken volgt dat het hof van beroep, dat kennisneemt van de voorziening van de belastingplichtige tegen de beslissing van de directeur der belastingen, geen kennis kan nemen, behoudens verval van het recht tot aanslag of rechterlijk gewijsde, van een kwestie die bij het bezwaarschrift niet aan de directeur werd voorgelegd of waarover deze geen uitspraak heeft gedaan, zelfs wanneer hij ze ambtshalve had moeten onderzoeken, of die door de belastingplichtige niet overeenkomstig artikel 279, tweede lid, W.I.B. (1964) voor het hof van beroep werd aangevoerd, met dien verstande dat de belastingplichtige enkel een schending van de wet of van enige op straffe van nietigheid voorgeschreven procedurevorm kan aanvoeren binnen de termijn van art 282 W.I.B.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Het hof van beroep neemt ook kennis van de bezwaren die de belastingschuldige voor de directeur van de belastingen opgeworpen heeft in zijn oorspronkelijk bezwaarschrift of ter aanvulling daarvan, van de bezwaren die de directeur der belastingen ambtshalve heeft onderzocht, van de nieuwe bezwaren die verzoeker aan het hof van beroep heeft voorgelegd en die voldoen aan de bij de artt. 278, tweede lid, 279, tweede lid, en 282 W.I.B. (1964) bepaalde voorwaarden en van de bezwaren i.v.m. het verval van het aanslagrecht, die gegrond zijn op de miskenning van het gezag van gewijsde van een vroegere beslissing of die betrekking hebben op de beoordeling van de mate waarin een akte van nationaal recht met een bepaling van gemeenschapsrecht verenigbaar is; verzoeker kan te allen tijde tot de sluiting der debatten over de voorziening voor het hof van beroep, middelen voordragen tot staving van die bezwaren en het hof van beroep moet zo nodig, zelf, zonder evenmin door een termijn gebonden te zijn, ambtshalve middelen opwerpen binnen de perken van de bezwaren. (Impliciet).~@@ CCCCCCCCC

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Een bezwaar moet worden aangemerkt als zijnde niet aan de directeur der belastingen voorgelegd wanneer het betrekking heeft op een belastbaar feit waaromtrent voor de directeur geen geschil is aanhangig gemaakt of door hem geen beslissing is genomen, met dien verstande dat als belastbaar feit moet worden beschouwd niet de grondslag van de aanslag in zijn geheel, maar wel elk zelfstandig onderdeel daarvan afzonderlijk.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.97.0025.F 22 december 1997 AC nr. ...

Het hof van beroep neemt kennis van de bezwaren die de belastingschuldige voor de directeur van de belastingen opgeworpen heeft in zijn oorspronkelijk of aanvullend bezwaarschrift, van de bezwaren die de directeur der belastingen ambtshalve heeft onderzocht, van de nieuwe bezwaren die verzoeker aan het hof van beroep heeft onderworpen en die voldoen aan de bij de artt. 278, tweede lid, 279, tweede lid, en 282 W.I.B. (1964) bepaalde voorwaarden en van de bezwaren i.v.m. het verval van het aanslagrecht, die gegrond zijn op de miskenning van het gezag van gewijsde van een vroegere beslissing of die betrekking hebben op de beoordeling van de verenigbaarheid van een akte van nationaal recht met een bepaling van gemeenschapsrecht; verzoeker kan te allen tijde tot de sluiting der debatten over de voorziening voor het hof van beroep middelen voordragen tot staving van die bezwaren en het hof van beroep moet zo nodig, zelf, zonder evenmin door een termijn gebonden te zijn, ambtshalve middelen opwerpen binnen de perken van de bezwaren.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 366, 367 en 374

F.99.0107.F 23 oktober 2000 AC nr. ...

De directeur van de belastingen die uitspraak doet over een bezwaar van een belastingplichtige is geen administratieve overheid in de zin van de wet op de openbaarheid van bestuur (1). (1) Zie P. LEWALLE, La communication des documents administratifs en droit belge, in CUP, Formation permanente, droit administratif et constitutionnel, dl. II - 12.05.1995, p. 27; W.I.B. (1992) vóór de wijziging ervan bij Wet 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

- MACHTEN - Uitvoerende macht

Artt. 372, 375, 377, 378, 380 en 381

F.97.0089.F 11 mei 1998 AC nr. ...

De belastingplichtige kan voor het hof van beroep geen bezwaren formuleren die berusten op feiten die niet voor de directeur van de belastingen zijn aangevoerd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 375 en 379

F.05.0048.F 2 juni 2006 AC nr. 308

Naar recht verantwoord is de beslissing dat de kennisgeving van de beslissing van de directeur der belastingen aan het adres dat als correspondentieadres van de belastingschuldige is vermeld en door hem niet is opgeheven, regelmatig is geschied wanneer zij is afgegeven aan de aldaar wondende persoon die als zijn lasthebber voor ontvangst tekent en wanneer op die kennisgeving de tweede voornaam voorkomt van de belastingschuldige die niet bewijst dat er een andere persoon met dezelfde voornaam bestaat die enige band heeft met dat adres.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Beslissing van de directeur

Artt. 375, derde lid, en 379

F.99.0043.F 9 oktober 2000 AC nr. ...

Art. 379 W.I.B. (1992), vóór de opheffing ervan bij W. 15 maart 1999, bepaalde niet dat de ter post aangetekende brief waarin de beslissing van de directeur van de belastingen aan de belastingschuldige ter kennis werd gebracht, tegen ontvangstbewijs aan de geadresseerde moest worden afgegeven (1). (1) Zie Cass., 28 juni 1996, A.R. F.95.0090.F, nr. 269; artt. 375, derde lid, en 379 voor hun respectieve wijziging en opheffing bij artt. 32 en 34 W. 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 377 en 378

F.97.0045.F 13 februari 1998 AC nr. ...

De erfgenaam van een overleden belastingplichtige beschikt over alle rechten en rechtsvorderingen waarover zijn rechtsvoorganger beschikte, en is dus bevoegd om alle bij de wet bepaalde beroepen tegen de ten laste van de overledene vastgestelde belastingaanslag uit te oefenen of om het geding te hervatten dat de belastingplichtige vóór zijn overlijden tegen die aanslag had ingesteld.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 377 en 444

F.96.0082.F 29 september 1997 AC nr. ...

Het hof van beroep, dat kennisneemt van een beroep tegen de beslissing waarbij de belastingdirecteur belastingverhogingen oplegt, is alleen bevoegd om uitspraak te doen over de wettigheid van die verhogingen en over de omschrijving van de door de belastingplichtige begane overtreding; het is niet bevoegd om uitspraak te doen over de opportuniteit van die belastingverhoging en ook niet, in het belang van de belastingplichtige-eiser, over het bedrag ervan, door ter beoordeling daarvan feitelijke gegevens in aanmerking te nemen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Artt. 377 tot 385

F.99.0140.F 3 oktober 2002 AC nr. 507

De artikelen 278 tot 286 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) schenden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, in zoverre zij niet voorzien in een rechtspraak in twee instanties (1). (1) Grondwettelijk Hof, 28 maart 2002, nr 61/2002, B.S. 18 juni 2002, p. 27789; artt. 377 tot 385 W.I.B. (1992) vóór de wijziging ervan bij de W. van 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

F.97.0109.F 26 juni 1998 AC nr. ...

Door te verwijzen naar de "thans zeer ingewikkelde berekening van de belastingen", steunt het hof van beroep wettig op een algemeen bekend feit en niet op de persoonlijke kennis van de magistraten.~

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.96.0034.F 12 december 1996 AC nr. ...

De voorwaarden en het voorwerp van de voorziening voor het hof van beroep inzake inkomstenbelastingen, alsmede de rol van dat rechtscollege, zijn in de bijzondere bepalingen van de artt. 377 tot 385 W.I.B. (1992) vastgelegd; artikel 1138, 2°, Ger.W. is op die rechtspleging niet van toepassing.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 377 tot 391

F.01.0023.F 12 maart 2004 AC nr. 140

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, wordt opgeworpen, ten deze een vraag of de wetgeving op de voorzieningen in belastingzaken de in voornoemde bijzondere wet aangegeven grondwetsbepalingen schendt, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (1). (1) Cass., 26 juni 2000, A.R. F.99.0142.F. nr. 401.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GRONDWETTELIJK HOF -

F.99.0140.F 3 oktober 2002 AC nr. 507

Wanneer een in artikel 26, § 1, 3°, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof bedoelde vraag voor het Hof van Cassatie wordt opgeworpen, in het onderhavige geval een vraag m.b.t. de schending van de in die bijzondere wet vermelde grondwettelijke bepalingen door de wettelijke regeling betreffende voorzieningen inzake inkomstenbelastingen, moet het Hof van Cassatie, in de regel, het Grondwettelijk Hof verzoeken om uitspraak te doen over die vraag (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

F.99.0003.F 17 december 2001 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof is opgeworpen, te dezen de vraag of de wet op de rechtsmiddelen inzake inkomstenbelastingen de in voornoemde bijzondere wet aangegeven grondwetsbepalingen schendt, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

F.99.0142.F 17 december 2001 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van Cassatie in een middel een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, wordt opgeworpen, te dezen de vraag of de wet op de rechtsmiddelen inzake inkomstenbelastingen de in voornoemde bijzondere wet aangegeven grondwetsbepalingen schendt, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen (1). (1) Cass., 28 feb. 2000, A.R. F.99.0003.F, nr. ... .

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

Artt. 377, 378 en 381

F.01.0074.F 13 maart 2003 AC nr. 166

Een bezwaar dat aanvoert dat de titel om een belasting vast te stellen ontbreekt omdat de belastingverordening die als grondslag diende voor de betwiste belasting onwettig is en niet in werking is getreden, kan te allen tijde voor het hof van beroep worden aangevoerd, zelfs na verloop van de in artikel 378, tweede lid, W.I.B. bedoelde termijn van 60 dagen (1) (2). (1) Zie concl. O.M. (2) Cass., 28 juni 1996, AR F.95.0074.F, nr 268 en concl. adv.-gen. J.-F. LECLERCQ in Bull. en Pas., 1996, I; 3 sept. 1968, A.C., 1969, 4 en concl. adv.-gen. Mahaux in Bull. en Pas., 1969, I, 4.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 377, tweede lid, 378, tweede lid, en 381

F.99.0131.F 13 januari 2003 AC nr. 26

De artikelen 377, tweede lid, 378, tweede lid, en 381 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 schenden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, daar de rechtzoekende op grond van die artikelen voor het hof van beroep enkel een nieuw bezwaar in de zin van die artikelen kan aanvoeren onder de aldaar bepaalde beperkende voorwaarden (1). (1) Grondwettelijk Hof 10 juli 2002, nr 127/2002, B.S. 13 nov. 2002, p. 51008; W.I.B. (1992) voor de wijziging ervan bij de Wet van 15 maart 1999.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

F.96.0109.F 22 december 1997 AC nr. ...

Een vraag die niet aan de directeur der belastingen is voorgelegd of die niet door hem ambtshalve is opgeworpen, is een nieuw bezwaar dat in de regel enkel voor het hof van beroep kan worden aangevoerd als het voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artt. 278, tweede lid, 279, tweede lid, en 282 W.I.B. (1964).~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.95.0028.F 12 januari 1996 AC nr. ...

Het hof van beroep kan een aanslag niet vernietigen op grond van een ambtshalve aangevoerde grief die de belastingplichtige zelf niet meer kan aanvoeren omdat de bij artikel 282 W.I.B. (1964) bepaalde termijn verstreken is.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

Artt. 378 en 379

F.06.0028.N 22 november 2007 AC nr. 575

Inzake inkomstenbelastingen moeten het verzoekschrift in cassatie en de memorie van antwoord van de belastingplichtige in elk geval door een advocaat worden ondertekend en neergelegd, terwijl het verzoekschrift in cassatie van de Belgische Staat door een ambtenaar van een belastingadministratie mag worden ondertekend en neergelegd (1). (1) Zie Cass., 9 maart 2006, AR nr F.04.0052.N, www.cass.be, met concl. O.M.; Cass., 16 nov. 2006, AR F.05.0068.F, www.cass.be, met concl. adv.-gen. Henkes.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 387 en 388

F.99.0100.N 17 november 2000 AC nr. ...

Behoudens het geval bepaald bij artikel 40, vierde lid, van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken en het geval van de regelmatige afstand, kan een partij zich in belastingzaken geen tweede maal in cassatie voorzien tegen dezelfde beslissing, zelfs als de tweede voorziening is ingesteld voordat over de eerste uitspraak is gedaan (1). (1) Cass., 12 maart 1997, A.R. P.97.0169.F, AC, 1997, nr. 139; Cass., 7 april 1997, A.R. S.96.0183.F, AC, 1997, nr. 173; Cass., 4 juni 1997, A.R. P.97.0686.F, AC, 1997, nr. 260; Cass., 20 november 1997, A.R. F.95.0025.N-F.95.0037.N, AC, 1997, nr. 493; Cass., 16 juni 1999, A.R. P.99.0310.F, nr. 366; Cass., 10 april 2000, F.99.0052.F, nr. 241..

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

Artt. 388 en 389

F.98.0018.F 1 februari 1999 AC nr. ...

De akten van afstand of van hervatting van geding, de toestemmingen om te pleiten, alsook de stukken die worden overgelegd tot staving van de ontvankelijkheid van het cassatieberoep, kunnen, hoewel de wet dat in belastingzaken niet uitdrukkelijk bepaalt, worden neergelegd na het verstrijken van de termijnen die vastgelegd zijn in de artikelen 388 en 389 W.I.B. (1992) die, ingevolge artikel 7, tweede lid, W. 23 dec. 1986, toepasselijk zijn inzake directe gemeentebelastingen, en, in voorkomend geval, na het verstrijken van de termijn voor de afgifte van een memorie van wederantwoord; die neerlegging moet evenwel gebeuren voordat het openbaar ministerie conclusie neemt.

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 395 en 396

F.09.0004.F 12 maart 2010 AC nr. 178

De artikelen 395 en 396 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 zijn niet van toepassing als het onroerend goed nooit van eigenaar veranderd is en de verlener van een zakelijk recht op dat onroerend goed steeds de eigenaar ervan gebleven is (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M., in Pas., 2010, nr ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

Artt. 409, 410, eerste lid, en 443ter

F.10.0052.N 22 september 2011 AC nr. ...

De wettelijke verhindering in hoofde van de ontvanger om indien er geen onmiddellijk verschuldigd gedeelte van de belastingschuld is, betaling te vorderen van de betwiste belastingschuld heeft tot gevolg dat de verjaring van de betwiste belastingschuld geschorst wordt; dit geldt ook voor de periode voorafgaand aan de inwerkingtreding op 10 januari 2004 van artikel 443ter WIB92, dat de schorsing van de verjaring tijdens de betwisting van de aanslag uitdrukkelijk heeft geregeld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Belastingzaken - Schorsing

Opdat de verjaring geschorst wordt ingevolge een wettelijk beletsel om de betaling te eisen, is niet vereist dat elke betaling van de met de verjaring bedreigde schuld onmogelijk is; de mogelijkheid dat de schuldeiser in de toekomst door schuldvergelijking de betaling ontvangt van de met de verjaring bedreigde schuld vormt aldus geen beletsel voor de schorsing van de verjaring, net zomin als de mogelijkheid dat de schuldenaar, niettegenstaande de betwisting, de schuld vrijwillig betaalt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Belastingzaken - Algemeen

Artt. 418, eerste lid, en 419, eerste lid

F.10.0130.F 28 maart 2014 AC nr. ...

In zoverre zij de toekenning uitsluiten van moratoriuminterest aan de belastingschuldigen die de terugbetaling verkrijgen van bedrijfsvoorheffingen die zij spontaan hebben betaald op grond van een later door de rechter ontbonden arbeidsovereenkomst, schenden de artikelen 418, eerste lid, en 419, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals zij van toepassing waren vóór de wijziging ervan bij de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, en artikel 419, eerste lid, 4°, van dat Wetboek, in de bewoordingen ervan sinds die wijziging, de artikelen 10, 11 en 172 van de Grondwet (1). (1) GwH, arrest nr. 176/2013 van 19 dec. 2013. Het Hof heeft in een arrest van 9 jan. 2013 een prejudiciële vraag gesteld aan het Grondwettelijk Hof die het in voornoemd arrest heeft beantwoord.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artt. 418, eerste lid, en 444

F.96.0095.F 29 september 1997 AC nr. ...

Wanneer de krachtens artikel 334 W.I.B. (1964) verschuldigde belastingverhoging bij niet-aangifte of bij onvolledige of onjuiste aangifte wordt terugbetaald na het indienen van een bezwaarschrift, kan die terugbetaling ingevolge artikel 308, eerste lid, W.I.B. (1964), niet leiden tot toekenning van moratoire interest.~

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Artt. 422 en 423

F.05.0050.N 17 november 2006 AC nr. 575

Uit de omstandigheid dat de schuldvordering van de fiscus een bevoorrecht karakter heeft op grond van de artikelen 422 en 423 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1992), kan niet worden afgeleid dat de notaris, belast met de verkoop van een onroerend goed na uitvoerend beslag, deze vordering moet toelaten tot de rangregeling.

- NOTARIS -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 422 en 423, laatste lid

F.06.0120.N 22 november 2007 AC nr. 579

Het algemeen voorrecht op de inkomsten en de roerende goederen van de belastingplichtige waarover de Schatkist beschikt voor de invordering van de directe belastingen en van de voorheffingen, stelt haar in de mogelijkheid om derdenverzet te doen in een procedure waarin een onroerend goed van de belastingplichtige het voorwerp van het geschil uitmaakt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 425 en 426

C.97.0344.N 4 mei 2000 AC nr. ...

Is naar recht verantwoord het arrest dat oordeelt dat de schatkist, die voor het faillissement zijn hypotheek had kunnen inschrijven maar die kans liet liggen, geen hypothecaire schuldeiser was en geen rechten als separatist kon laten gelden.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 43, 183, en 192, eerste lid

F.05.0099.N 15 december 2006 AC nr. 656

Om het van vennootschapsbelasting vrijgesteld bedrag van de gerealiseerde meerwaarde op aandelen te bepalen, mag de ontvangen vergoeding of de verkoopwaarde bij vervreemding niet verminderd worden met de kosten van de vervreemding (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.; de aangehaalde bepalingen zijn de voor het aanslagjaar 1999 toepasselijke.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Meerwaarden

Artt. 433, eerste lid, 434, en 435, eerste lid

F.05.0050.N 17 november 2006 AC nr. 575

De fiscale notificatie van het bedrag van de belastingschuld door de ontvanger der belastingen aan de met de verkoop van een onroerend goed belaste notaris maakt een beslag onder derden uit in handen van de notaris en heeft bijgevolg niet de integrale verkoopprijs, doch slechts het eventueel batig saldo ervan tot voorwerp, dat de notaris, na de betaling van de in het proces-verbaal van rangregeling opgenomen schuldvorderingen, onder zich heeft om het door te storten aan de belastingschuldige; een dergelijke notificatie kan derhalve niet worden opgevat als een verzet op de prijs in de zin van artikel 1642 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 444 en 445

F.98.0075.F 8 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer een vraag als bedoeld in artikel 26, § 1, 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof in een middel opgeworpen wordt voor het Hof van Cassatie, te dezen de vraag of de wet op de verhoging van de inkomstenbelastingen en de fiscale administratieve geldboeten de in voornoemde bijzondere wet aangegeven bepalingen van de Gw. schendt, moet het Hof van Cassatie in de regel het Grondwettelijk Hof verzoeken over die vraag uitspraak te doen, ook al is die vraag gegrond op een verzuim van de wetgever.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- GRONDWETTELIJK HOF -

Artt. 449 en 450

P.03.0534.F 18 juni 2003 AC nr. 359

Hetzelfde feit kan tegelijkertijd een fiscale en een gemeenrechtelijke valsheid vormen (1). (1) KIRKPATRICK J. en NEYRINCK O., La répression pénale de la fraude fiscale depuis les réformes de 1986 et de 1992, Revue de droit de l'ULB, vol. 15, 1997-I, Bruylant, blz. 147.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.99.1247.N 24 april 2001 AC nr. ...

De strafbare gemeenrechtelijke valsheid in geschrifte en gebruik vereisen het bedrieglijk opzet of het oogmerk om te schaden, terwijl de valsheid in geschrifte en gebruik van artikel 450 W.I.B. 1992 en van artikel 73bis Btw-wetboek het bijzondere oogmerk vereist om een van de in artikel 449 W.I.B. 1992, respectievelijk artikel 73 Btw-wetboek bedoelde misdrijven te plegen (1). (1) Zie cass. 29 september 1992, A.R. 5733 (AC 1991-1992, nr 634); cass. 13 maart 1996, A.R. P.95.1028.F (A.C; 1996, nr 97); cass. 15 april 1997, A.R. P.96.1158.N (AC 1997, nr 185).

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Voor het bestaan van het misdrijf valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken inzake inkomstenbelastingen is vereist dat de dader met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden de bepalingen van het toepasselijke Wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten overtreedt (1). (1) Zie cass. 15 april 1997 A.R. P.96.1158.N (A.C. 1997, nr 185).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Het bijzonder opzet dat voor belastingmisdrijven vereist is, bestaat niet alleen in het opzet de belasting te ontduiken of een derde eraan te laten ontsnappen, maar ook in het opzet de rechten of de belangen van een derde te schaden (1). (1) Zie Cass., 10 maart 1993, A.R. 34, nr. 138, en noot; W. 10 feb. 1981, B.S., 14 feb., verslag van de Senaatscommissie over het wetsontwerp, Pasin., 1981, blz. 336 en 337; J. KIRKPATRICK, "La répression pénale de la fraude fiscale depuis les réformes de 1986 et 1992", Rev. dr. U.L.B., Bruylant, 1997, blz. 145.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Voor het bestaan van het misdrijf valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken inzake inkomstenbelastingen is o.m. de vermelding vereist van de bepalingen van het W.I.B. of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, die de dader heeft overtreden of heeft willen overtreden (1). (1) Cass., 15 april 1997, A.R. P.96.1158.N, nr. 158.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

P.96.1158.N 15 april 1997 AC nr. ...

Voor het bestaan van het misdrijf valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken inzake inkomstenbelastingen is o.m. de vermelding vereist van de bepaling van het W.I.B. 1992 of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, welke de beklaagde het oogmerk had te overtreden.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Artt. 449 en 450, eerste lid

P.07.0420.N 25 september 2007 AC nr. 430

De veroordelende beslissing voor een fiscale valsheid of gebruik moet de bepalingen van het Wetboek van Inkomstenbelastingen of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten vermelden die de dader heeft overtreden of heeft willen overtreden (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 449 tot 453, en 458

P.14.0057.F 14 mei 2014 AC nr. ...

Door te bepalen dat de dader van of de medeplichtige aan de fraude, hoofdelijk gehouden is tot betaling van de ontdoken belasting, voert artikel 458 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 geen belasting in, in de zin van artikel 170, § 1, van de Grondwet.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 170

Door te bepalen dat de dader van of de medeplichtige aan de fraude, hoofdelijk gehouden is tot betaling van de ontdoken belasting, voert artikel 458 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 geen belasting in, in de zin van artikel 170, § 1, van de Grondwet.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- MISDRIJF - Deelneming

Artikel 458, eerste lid, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, verbindt een civielrechtelijk gevolg aan de veroordeling wegens of schuldigverklaring aan een belastingmisdrijf; onder de in dat artikel bedoelde veroordeling wordt ook de beslissing verstaan die, zoals te dezen, wegens de verjaring van de strafvordering, enkel de feiten bewezen verklaart die misdrijven opleveren (1). (1) Cass. 25 mei 2011, AR P.10.1111.F, AC 2011, nr. 349.

- MISDRIJF - Deelneming

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

Ongeacht of de feiten al dan niet verjaard zijn, staat het aan de rechter om, wanneer hij met toepassing van artikel 458, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 uitspraak doet, volgens dezelfde regels te oordelen of de strafrechtelijk ten laste gelegde feiten bewezen zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

Ongeacht of de feiten al dan niet verjaard zijn, staat het aan de rechter om, wanneer hij met toepassing van artikel 458, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 uitspraak doet, volgens dezelfde regels te oordelen of de strafrechtelijk ten laste gelegde feiten bewezen zijn.

- MISDRIJF - Deelneming

P.10.1111.F 25 mei 2011 AC nr. ...

De administratie der directe belastingen beschikt, wat de belasting betreft, over een eigen mogelijkheid tot herstel die naast de incohiering bestaat in de hoofdelijkheid, die krachtens artikel 458, eerste lid, Wetboek Inkomstenbelasting (1992), voortvloeit uit een veroordeling als dader van of als medeplichtige aan misdrijven bedoeld in de artikelen 449 tot 453 van het voormelde wetboek; tot de in dat artikel bedoelde veroordeling behoort ook de beslissing die zich, wegens de verjaring van de strafvordering, ertoe beperkt de bestanddelen van de misdrijven bewezen te verklaren (1). (1) Cass. 28 sept. 2010, AR P.10.0099.N, AC, 2010, nr. 554, met concl. eerste adv.-gen. DE SWAEF, in Pas.

- MISDRIJF - Deelneming

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid

- MISDRIJF - Deelneming

Artt. 464, 469 en 470

F.08.0012.N 8 mei 2009 AC nr. 304

Als schadevergoeding wegens het laattijdig doorstorten van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting, kan slechts wettelijke interest worden toegekend vanaf de betekening van de dagvaarding indien voordien geen aanmaning tot betaling is gebeurd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERBINTENIS -

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen

Artt. 467 en 469, eerste lid

F.07.0081.N 10 oktober 2008 AC nr. 540

Wanneer een enkele aanslag die betrekking heeft op directe belastingen, opcentiemen en een aanvullende gemeentebelasting, onder een verkeerde gemeente gevestigd is, is de aanslag niet rechtsgeldig gevestigd (1). (1) Zie Cass., 15 sept. 2000, AR F.98.0126.N, A.C., 2000, nr 472.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Artt. 470, 472, 473 en 477

C.02.0429.F 21 november 2003 AC nr. 589

Wanneer het bestuur van het kadaster een uittreksel van kadastrale legger aflevert waarop een lager kadastraal inkomen vermeld is dan hetgeen het kadaster later met terugwerkende kracht heeft vastgesteld na werken aan onroerende goederen waarvan het door het gemeentebestuur op de hoogte is gebracht en die pas gecontroleerd zijn na de retroactieve vaststelling van voornoemd inkomen, begaat het geen fout aangezien dat bestuur, ook al is het op de hoogte gebracht van werken in een onroerend goed, in de regel, niet het initiatief moet nemen om inlichtingen in te winnen over de voortgang en de voltooiing van die werken.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Artt. 472, §1, 497, 499, 501 en 502, eerste lid

F.07.0101.N 12 december 2008 AC nr. 731

De bezwaarprocedure ingevolge het door de belastingplichtige tegen het hem betekend kadastraal inkomen ingediend bezwaar, is beperkt tot de betwistingen over het bedrag van dat inkomen; deze bezwaarprocedure laat geen betwisting toe over de aard van de goederen en de aanduiding van de belastingplichtige (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Kadastraal inkomen

- KADASTER -

Artt. 473, eerste lid, en 494, § 1, 2°, § 2, 2° en § 5

C.01.0608.F 19 september 2003 AC nr. 443

De wijzigingen die de belastingplichtige aanbrengt in de wijze van exploitatie of in de bestemming van een onroerend goed kunnen alleen tot herschatting van het kadastraal inkomen leiden als zij betrekking hebben op en ongebouwd onroerend goed, met uitsluiting van de bebouwde onroerende goederen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Kadastraal inkomen

Artt. 49 en 53, 1°

F.08.0016.F 27 januari 2011 AC nr. ...

De schadevergoeding die een advocaat aan een van zijn vennoten heeft betaald krachtens een arbitrale uitspraak die hem veroordeeld had om aldus een beroepsfout te vergoeden en die hij moest nakomen om zijn titel van advocaat te behouden, is een fiscaal aftrekbare beroepskost (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ... .

- ADVOCAAT -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Artt. 49 en 59

F.07.0103.F 15 januari 2009 AC nr. 36

De werkgeversbijdragen voor aanvullende verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood voor het vestigen van een rente of van een kapitaal bij leven of overlijden kunnen maar als aftrekbare beroepskosten worden aangemerkt op voorwaarde dat zij in het belastbare tijdperk zijn gedaan of gedragen om de belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.00.0062.N 20 juni 2002 AC nr. 372

Een stelsel waarbij het bestuur, op grond van een omzendbrief, zonder enige beperking aanneemt dat alle belastingplichtigen die een beroepswerkzaamheid hebben in een land buiten Euroa of in Cyprus waarmee België geen dubbelbelastingverdrag gesloten heeft, noodzakelijk aftrekbare kosten hebben en dat die kosten een op voorhand bepaald forfaitair percentage van hun bezoldiging bedragen, kan niet onder toepassing vallen van de regeling bedoeld in artikel 50, § 1, W.I.B. 1992.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Artt. 49, 183 en 185

F.01.0066.F 19 juni 2003 AC nr. 367

Een vraag die geen onderscheid aanvoert dat de wet maakt tussen verschillende rechtzoekenden of rechtscategorieën die zich in dezelfde rechtssituatie bevinden, maar wel een onderscheid tussen rechtspersonen en natuurlijke personen die niet onder dezelfde regels vallen en zich bijgevolg niet in dezelfde rechtssituatie bevinden, dient niet aan het Grondwettelijk Hof gesteld te worden.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Artt. 49, 52, 6°, en 61, eerste lid

F.04.0039.F 21 oktober 2005 AC nr. 530

De beslissing die oordeelt dat de stabiliteit, ja zelfs de stijging van de honoraria, iedere waardevermindering, en, bijgevolg, iedere afschrijving van cliënteel, uitsluit, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie Cass., 9 dec. 1958, Bull. en Pas., 1959, I, 365.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Artt. 49, 53 en 183

F.08.0021.F 16 oktober 2009 AC nr. 592

De uitgaven van een handelsvennootschap kunnen worden aangemerkt als aftrekbare beroepskosten als ze inherent zijn aan de uitoefening van het beroep, d.w.z. dat ze noodzakelijkerwijs moeten betrekking hebben op de maatschappelijke activiteit (1). (1) Cass., 19 juni 2003, AR F.01.0066.F en F.01.0079, A.C., 2003, nrs. 367 en 369.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen

Artt. 49, eerste lid, en 183

F.09.0129.N 10 december 2010 AC nr. 729

Uit de omstandigheid dat een handelsvennootschap een rechtspersoon is die opgericht is met het oog op een winstgevende activiteit, kan niet worden afgeleid dat al zijn uitgaven mogen worden afgetrokken; uitgaven van een rechtspersoon kunnen slechts beschouwd worden als aftrekbare beroepskosten wanneer ze noodzakelijkerwijs betrekking hebben op zijn maatschappelijke activiteit (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING -

F.07.0083.N 12 juni 2009 AC nr. 402

De financiële lasten die betrekking hebben op deelnemingen, waaronder de interest op leningen aangegaan om een deelneming aan te schaffen, zijn slechts aftrekbaar als beroepskosten indien deze uitgaven voldoen aan de voorwaarden die artikel 49 W.I.B. (1992) oplegt voor de aftrekbaarheid van beroepskosten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Algemeen

Uit de omstandigheid dat een handelsvennootschap een rechtspersoon is die opgericht is met het oog op een winstgevende bezigheid, kan niet worden afgeleid dat al haar uitgaven van de brutowinst mogen worden afgetrokken; de uitgaven van een handelsvennootschap kunnen slechts als aftrekbare beroepskosten worden beschouwd wanneer zij inherent zijn aan de uitoefening van het beroep, dit wil zeggen dat ze noodzakelijkerwijze betrekking hebben op haar maatschappelijke activiteit.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Algemeen

F.99.0114.F 18 januari 2001 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat een handelsvennootschap een rechtspersoon is die opgericht is met het oog op een winstgevende bezigheid kan niet worden afgeleid dat al zijn uitgaven van zijn brutowinst mogen worden afgetrokken; uitgaven kunnen beschouwd worden als aftrekbare beroepskosten als ze inherent zijn aan de uitoefening van het beroep, d.w.z. aangezien het om een vennootschap gaat, dat ze noodzakelijkerwijs betrekking hebben op haar maatschappelijke activiteit (1). (1) Zie Cass., 9 feb. 1965 (Bull. en Pas. 1965, I, 582); 14 mei 1968 en 28 mei 1968 (A.C., 1968, 1135 en 1183; 5 juni 1975 (ibid. 1975, 1059); 21 nov. 1997, A.R. F.97.0016.F, nr. 497, met concl. O.M. in Bull. en Pas., I, 1997); 13 feb. 1998, A.R. F.97.0001.F, nr. 87, met concl. O.M.; 4 mei 2000, A.R. F.97.0023.N, nr. - Over de omstandigheid dat een handelsvennootschap een rechtspersoon is die niet altijd opgericht is met het oog op de verrijking van zijn vennoten, zie artikel 164bis, § 1, Vennootschapswet en artikel 661 Wetboek van vennootschappen, betreffende de vennootschappen met een sociaal oogmerk.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Artt. 49, eerste lid, en 50, § 1

F.13.0058.N 20 februari 2014 AC nr. ...

De belastingplichtige moet in beginsel het bewijs van de echtheid en het bedrag van beroepskosten leveren aan de hand van bewijsstukken; alleen wanneer het niet mogelijk is om bewijsstukken voor te leggen, hetzij omdat deze onvrijwillig zijn vernietigd, gestolen of verloren, hetzij omdat het gaat om kosten waarvoor het niet gebruikelijk is bewijsstukken te eisen of te krijgen, is het de belastingplichtige toegestaan om het bewijs van de echtheid en het bedrag van de beroepskosten te leveren door alle andere middelen van gemeen recht, met uitzondering van de eed; wanneer het om de voormelde redenen niet mogelijk is om bewijsstukken voor te leggen en het bedrag van de beroepskosten evenmin kan worden verantwoord aan de hand van andere middelen van gemeen recht, kunnen de beroepskosten in overleg met de administratie op een vast bedrag worden bepaald en, indien geen akkoord kan worden bereikt, moet de administratie de kosten op een redelijk bedrag bepalen (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

Artt. 49, eerste lid, en 52, 7°

F.12.0109.N 19 december 2013 AC nr. ...

Persoonlijke bijdragen ter uitvoering van de sociale wetgeving zijn slechts aftrekbare beroepskosten wanneer zij inherent zijn aan de beroepsactiviteit van de belastingplichtige (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Artt. 49, eerste lid, en 53, 1°

F.13.0128.F 30 oktober 2014 AC nr. 647

Het arrest dat beslist dat de uitgaven voor verkiezingspropaganda die een gewestelijk parlementslid op het einde van zijn ambtstermijn gemaakt heeft om opnieuw verkozen te worden, fiscaal aftrekbare beroepskosten vormen, verantwoordt die beslissing niet naar recht wanneer uit de vaststellingen en de overwegingen van het arrest niet blijkt dat de litigieuze uitgaven inherent zijn aan de uitoefening van het ambt van de belastingplichtige (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … .

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.13.0033.N 3 april 2014 AC nr. ...

Alleen de kosten van onderwijs gedaan op het ogenblik van de uitgeoefende beroepswerkzaamheid en er noodzakelijkerwijze verband mee houdend, kunnen als beroepskosten worden afgetrokken; kosten van onderwijs die gedaan worden om een nog niet uitgeoefende beroepsactiviteit te kunnen uitoefenen, zijn daarentegen in beginsel uitgaven van persoonlijke aard (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.10.0036.F 22 november 2013 AC nr. ...

Het arrest, dat vaststelt dat een advocaat werd veroordeeld wegens geldverduistering, gepleegd in de uitoefening van zijn ambt van faillissementscurator, dat de aldus verduisterde gelden het voorwerp zijn geweest van aanslagen in de personenbelasting voor de aanslagjaren 1990 tot 1993 en dat hij gedurende die jaren omvangrijke bedragen heeft terugbetaald, is naar recht verantwoord wanneer het oordeelt dat de litigieuze terugbetalingen aftrekbare beroepskosten zijn, op grond dat de terugbetalingen verschuldigd zijn doordat er onrechtmatige handelingen zijn gesteld in de uitoefening van de beroepswerkzaamheid en dat ze derhalve noodzakelijkerwijs inherent zijn aan de onrechtmatige verrichtingen die de belastbare inkomsten hebben opgeleverd, en dat de inning van de onrechtmatige inkomsten op zich de terugbetalingsverplichting heeft doen ontstaan die voortvloeit uit de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek maar ook, en meer bepaald wat betreft de verduisteringen door een curator, uit artikel 575, 4°, van het Wetboek van Koophandel, en dat die laatste wetsbepaling met name het vereiste verband legt met de beroepswerkzaamheid van de curator waardoor de terugbetaling uiteindelijk nauw en onvermijdelijk verbonden is met en derhalve inherent is aan die beroepswerkzaamheid (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.98.0035.F 15 februari 1999 AC nr. ...

Uit de vaststelling dat een koopman zijn beroepswerkzaamheid gedurende een welbepaald aanslagjaar heeft stopgezet volgt wettig dat de op een lening betaalde interesten voor het volgend aanslagjaar geen aftrekbare bedrijfslasten zijn.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.97.0001.F 13 februari 1998 AC nr. ...

Uitgaven kunnen worden beschouwd als bedrijfslasten die aftrekbaar zijn van de belastbare bedrijfsinkomsten, als zij inherent zijn aan de uitoefening van het beroep.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

De kosten en het honorarium van een fiscaal adviseur, waarop een belastingplichtige een beroep heeft gedaan voor de aangifte van zijn bedrijfsinkomsten bij het belastingbestuur, die voldoen aan de wettelijke voorwaarden om als bedrijfslasten te worden afgetrokken, behoren tot dat soort uitgaven.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.97.0016.F 21 november 1997 AC nr. ...

Uitgaven kunnen worden aangemerkt als van de belastbare bedrijfsinkomsten aftrekbare bedrijfslasten als ze inherent zijn aan de uitoefening van het beroep.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

De kosten en het honorarium van een fiscaal adviseur, op wie een belastingplichtige een beroep doet voor de aangifte van zijn bedrijfsinkomsten bij het belastingbestuur, die voldoen aan de wettelijke voorwaarden om als bedrijfslasten te worden afgetrokken, behoren tot dat soort uitgaven.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Artt. 57 en 219, eerste en tweede lid

F.13.0024.N 13 februari 2014 AC nr. ...

Om de afzonderlijke aanslag op verdoken meerwinsten te kunnen vestigen, volstaat het dat de administratie het bewijs levert van het bestaan van verdoken meerwinsten en van het niet aanwezig zijn in het vennootschapsvermogen van deze meerwinsten; de administratie moet niet bewijzen dat de meerwinst de vennootschap heeft verlaten in een van de vormen als bedoeld door artikel 57 WIB92 (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

Artt. 57, 1°, en 219, eerste lid

F.13.0103.N 3 april 2014 AC nr. ...

Voordelen van alle aard, ongeacht of zij al dan niet gepaard gaan met een daadwerkelijke uitgave voor de voordeelverstrekker, moeten worden opgenomen in individuele fiches en een samenvattende opgave en, wanneer de voordeelverstrekker nalaat dit te doen, kunnen zij worden onderworpen aan de aanslag geheime commissielonen (1). (1) Zie concl. OM.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei

Artt. 6, 7, § 1, 2°, 37, eerste lid, en 90,1°

F.12.0023.F 4 oktober 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 6, 7, §1, 2°, 37, eerste lid, en 90, 1°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 volgt dat de inkomsten van verhuurde roerende goederen binnen de categorie van roerende goederen vallen in de zin van de voormelde artikelen 6 en 7 en, indien ze niet onder de toepassing vallen van artikel 37, eerste lid, als zodanig onderworpen zijn aan de gewone taxatieregeling van onroerende inkomsten in de personenbelasting, zonder dat ze op grond van artikel 90, 1°, als diverse inkomsten belast mogen worden (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

Artt. 79 en 207, tweede lid

F.03.0037.N 29 april 2005 AC nr. 253

De rechter die geroepen wordt te toetsen of de door de belastingplichtige gerealiseerde fiscale voordelen als "abnormaal of goedgunstig" dienen aangemerkt in de zin van artikel 79, W.I.B. (1992) mag nagaan of bedoelde voordelen onder abnormale omstandigheden werden verkregen in het raam van verrichtingen die niet op grond van economische doelstellingen maar enkel op grond van fiscale oogmerken konden worden verklaard (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen

Artt. 90, 1° en 97

F.10.0050.N 6 mei 2011 AC nr. ...

De aankoop van aandelen kan een prestatie, verrichting of speculatie in de zin van artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) zijn, indien die aankoop niet valt onder de normale verrichtingen van beheer van een privé-vermogen; wanneer aandelen worden verworven met speculatief inzicht, zal de volledige opbrengst van die aandelen het resultaat zijn van die speculatie en als dusdanig integraal belastbaar zijn op grond van artikel 90, 1°, W.I.B. (1992), verminderd met de kosten bedoeld in artikel 97 W.I.B. (1992) (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

Artt. 90, 1°, 97 en 360

F.10.0050.N 6 mei 2011 AC nr. ...

Als diverse inkomsten in de zin van artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) zijn alleen belastbaar, de inkomsten die de belastingplichtige behaald of verkregen heeft of geacht wordt behaald of verkregen te hebben gedurende het belastbare tijdperk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

F.98.0103.F 19 april 1999 AC nr. ...

Diverse inkomsten, zoals occasionele of toevallige winsten of baten buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid, zijn belastbaar op het ogenblik dat hun bedrag daadwerkelijk wordt ontvangen en niet vanaf het ogenblik waarop de schuldvordering die eraan ten grondslag ligt zeker en vaststaand is, maar nog niet geïnd is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

F.98.0033.F 1 februari 1999 AC nr. ...

Diverse inkomsten, zoals occasionele of toevallige winsten of baten buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid, zijn belastbaar op het ogenblik dat hun bedrag daadwerkelijk wordt ontvangen en niet vanaf het ogenblik waarop de schuldvordering die eraan ten grondslag ligt zeker en vaststaand is, maar nog niet geïnd is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten

- INKOMSTENBELASTINGEN - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen

Enig art., tweede lid

F.97.0074.F 10 september 1998 AC nr. ...

Art. 377 W.I.B. (1992) en niet artikel 278 W.I.B. (1964) is van toepassing op de voor het hof van beroep ingestelde voorziening met ingang van het aanslagjaar 1992.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

thans art. 157

F.97.0061.N 4 mei 2000 AC nr. ...

De belastingvermeerdering die wordt toegepast voor zover de belasting op in artikel 20, 1, 2, b en c, en 3 genoemde winsten, bezoldigingen en baten niet als voorheffing is geheven of net bij voorafbetaling is voldaan, geldt ook indien de in artikel 89, § 1, W.I.B. bedoelde winsten, bezoldigingen en baten blijken uit een krachtens artikel 247 W.I.B. vastgesteld indicair tekort.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Voorafbetalingen

thans art. 28, 1°

F.96.0049.N 2 december 1999 AC nr. ...

Winsten en lasten die door de belastingplichtige worden behaald of vastgesteld uit hoofde of ter gelegenheid van de volledige en definitieve stopzetting van de exploitatie van zijn bedrijf of van de uitoefening van een vrij beroep, een ambt, post of winstgevende bezigheid en die voortkomen van meerwaarden op lichamelijke of onlichamelijke activa, met inbegrip van grondstoffen, producten en koopwaren, die voor de exploitatie, dat beroep of die bezigheid werden gebruikt, zijn aan de inkomstenbelasting onderworpen voor hun werkelijke waarde en worden zonder aftrek van disconto in aanmerking genomen om de belasting vast te stellen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Meerwaarden

thans art. 28, eerste lid en 1°

F.92.2015.N 16 september 1994 AC nr. ...

Winsten of baten als bedoeld in artikel 20, 4°, W.I.B. (1964), zijn de bij volledige en definitieve stopzetting van een bedrijf behaalde of vastgestelde meerwaarden op lichamelijke activa die voor de exploitatie werden gebruikt en onderworpen waren aan de risico's van het bedrijf.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Meerwaarden

thans art. 304, § 2

F.96.0028.N 23 september 1999 AC nr. ...

Uit artikel 170 Gw., volgens welk geen belasting kan worden ingevoerd dan door een wet en uit het aan artikel 211, § 2, van het W.I.B. onderliggend beginsel volgt dat de Belgische Staat die voorafbetalingen heeft ontvangen die niet kunnen verrekend worden met enige belasting, tot terugbetaling ervan moet worden veroordeeld.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

F.93.0021.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Uit artikel 170 van de Grondwet, volgens welk geen belasting kan worden ingevoerd dan door een wet en uit het aan artikel 211, §2, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) onderliggende beginsel volgt dat de Belgische Staat die bedrijfsvoorheffing heeft ontvangen die niet kan worden verrekend met enige belasting, tot terruggave ervan moet worden veroordeeld.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

F.93.0033.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Uit artikel 170 van de Grondwet, volgens welk geen belasting kan worden ingevoerd dan door een wet en uit het aan artikel 211, §2, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) onderliggende beginsel volgt dat de Belgische Staat die bedrijfsvoorheffing heeft ontvangen die niet kan worden verrekend met enige belasting, tot teruggave ervan moet worden veroordeeld.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

thans art. 306

F.97.0009.N 2 december 1999 AC nr. ...

In geval van overlegging van het bewijsstuk dat de belastbare goederen op een andere eigenaar zijn overgegaan, mag de invordering van de onroerende voorheffing ingekohierd op naam van de vroegere eigenaar van een onroerend goed dat van titularis is veranderd, krachtens hetzelfde kohier worden voortgezet ten laste van de werkelijke schuldenaar van de belasting : het enkele feit dat een onroerend goed van eigenaar verandert en de vroegere eigenaar geen onroerende voorheffing meer verschuldigd is heeft derhalve niet de nietigheid voor gevolg van de aanslag, die aanvankelijk op naam van de vroegere eigenaar werd ingekohierd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

thans art. 31, eerste lid en 2°

F.96.0016.N 16 april 1999 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van de appelrechters, die na onaantastbaar te hebben aangenomen dat de studietoelagen betaald door een derde aan de kinderen van werknemers, die tewerkgesteld zijn bij een welbepaalde werkgever, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks ten goede kwamen van voormelde werknemers, oordelen dat de toegekende voordelen voor deze werknemers geen belastbare voordelen van alle aard zijn.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

thans art. 313

F.99.0044.N 8 december 2000 AC nr. ...

De belastingplichtige die gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de inkomsten van roerende goederen en kapitalen niet aan te geven, kan achteraf de roerende voorheffing niet terugkrijgen, ook al wijt hij het niet-aangeven aan een vergissing, zelfs al is deze van louter materiële aard (1). (1) Cass. 23 april 1992, AR F.1141.F, A.C. 1991-92, nr 446.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

thans art. 327, § 1, tweede lid

F.00.0056.N 27 juni 2002 AC nr. 387

Van de akten, stukken, registers, bescheiden of inlichtingen in verband met de rechtspleging mag geen inzage worden verleend zonder uitdrukkelijk verlof van de procureur-generaal of van de auditeur-generaal; het bewijs dat de aanvraag om bedoelde inzage te bekomen is gedaan door de hiertoe bevoegde ambtenaar hoeft niet noodzakelijk te worden geleverd door het overleggen van de aanvraag zelf die aan geen vormvereisten is gebonden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

F.95.0004.N 23 april 1998 AC nr. ...

De regel dat zonder uitdrukkelijk verlof van de procureur-generaal of de auditeur-generaal geen inzage mag worden verleend van de akten, stukken, registers, bescheiden of inlichtingen in verband met de rechtspleging heeft enkel betrekking op de inzage van de daarin vermelde stukken en niet op de mededeling vanwege de betrokken diensten dat er dergelijke stukken zijn.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Allerlei

Wanneer de procureur-generaal of de auditeur-generaal uitdrukkelijk verlof heeft verleend tot inzage van de akten, stukken, registers, bescheiden of inlichtingen in verband met de rechtspleging, is geen bijzondere toelating vereist voor het nemen van afschriften van de bedoelde stukken.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Allerlei

thans art. 333

F.00.0093.N 16 mei 2003 AC nr. 302

De inzage zelf van een gerechtsdossier door de administratie is geen onderzoeksdaad in de zin van artikel 240 W.I.B., daar die inzage het mogelijk maakt over de noodzaak van een nieuw onderzoek te beslissen (1). (1) Cass., 30 mei 1997, AR F.95.0012.N, niet gepubliceerd; Cass., 2 sept. 1999, AR F.96.0046.N, A.C., 1999, nr 429; Cass., 14 okt. 1999, AR F.96.0086.N en F.96.0091.N, A.C., 1999, nr 531; Cass., 28 sept. 2001, AR F.99.0146.N.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

F.99.0037.N 16 maart 2001 AC nr. ...

Het verkrijgen van inlichtingen door de administratie ingevolge de inzage van het strafdossier is geen onderzoeking in de zin van artikel 240 W.I.B., zodat geen voorafgaandelijke kennisgeving aan de belastingplichtige vereist is van aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan (1). (1) Cass., 2 sept. 1999, AR F.96.0046.N, A.C. nr 429 en Cass., 14 okt. 1999, AR f.96.0086.N en F.96.0091.N, A.C. nr 531.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vermoedens

F.96.0086.N 14 oktober 1999 AC nr. ...

De inzage zelf van een gerechtsdossier door de administratie is geen onderzoeksdaad in de zin van artikel 240 W.I.B., daar die inzage het mogelijk maakt over de noodzaak van een nieuw onderzoek te beslissen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

thans art. 333, derde lid

F.97.0113.N 14 oktober 1999 AC nr. ...

Het vereiste van voorafgaande kennisgeving aan de belastingplichtige van de aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan voor het bedoelde tijdperk, wanneer het bestuur binnen de aanvullende termijn van twee jaar onderzoekingen wil doen, heeft enkel betrekking op onderzoekingen ten aanzien van de belastingplichtige zelf en geldt niet als het bestuur over elementen beschikt die toelaten de belasting te vestigen zonder in de bijkomende termijn van twee jaar te moeten overgaan tot een bijkomende onderzoek ten aanzien van de belastingplichtige zelf.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

F.98.0102.N 14 oktober 1999 AC nr. ...

Het bestuur mag nog gedurende een aanvullende termijn van twee jaar onderzoekingen doen, mits het de belastingplichtige, op straffe van nietigheid van de aanslag, vooraf schriftelijk en op nauwkeurige wijze kennis heeft gegeven van de aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan voor het bedoelde tijdperk; het is niet vereist dat die kennisgeving nauwkeurig vermeldt welke inzichten of bedoelingen te schaden aan de belastingplichtige ten laste kunnen worden gelegd, maar het volstaat dat de aanwijzingen inzake belastingontduiking nauwkeurig worden vermeld.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

F.96.0046.N 2 september 1999 AC nr. ...

De inzage van een gerechtsdossier door de administratie is geen onderzoeksdaad in de zin van artikel 240 an het Wetboek van de Inkomstenbelastingen, daar die inzage het mogelijk maakt over de noodzaak van een nieuw onderzoek te beslissen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

thans art. 342, § 1, eerste lid

F.93.0022.N 10 maart 1995 AC nr. ...

De fiscale administratie handelt overeenkomstig artikel 248 W.I.B. wanneer, zij, bij gebreke van bewijskrachtige gegevens, de belastbare grondslag van de bedrijfsinkomsten bepaalt door de kostprijs van de door de belastingplichtige in de betrokken belastingperiode gedane aankopen te vermenigvuldigen met brutowinstpercentages afgeleid uit die, toegepast door drie soortgelijke belastingplichtigen, waarmee werd vergeleken, en door van het op die wijze verkregen produkt de niet betwiste bedrijfsuitgaven af te trekken.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

thans art. 342, § 1, tweede lid

F.94.0010.N 7 maart 1997 AC nr. ...

Geen schending van het beginsel van behoorlijk bestuur kan worden afgeleid uit de enkele omstandigheid dat een belastingplichtige wiens belastbare inkomsten bij gebrek aan bewijskrachtige gegevens door het bestuur op grond van het bepaalde in artikel 248, tweede lid, W.I.B., worden vastgesteld, uit het feit dat zijn aangifte voor het aanslagjaar in kwestie reeds was ingediend op het tijdstip dat de tevoren vastgestelde forfaitaire grondslagen van aanslag in overleg met de betrokken bedrijfsgroepering zijn gewijzigd, niet het recht put om zijn belastbare bedrijfsinkomsten te zien bepalen op basis van eerder vastgestelde forfaitaire grondslagen van aanslag.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

thans art. 346

F.00.0001.N 7 februari 2002 AC nr. 91

De belastingverhoging moet het voorwerp niet uitmaken van een bericht van wijziging van aangifte en de kennisgeving ervan, voorafgaandelijk aan de inkohiering, wordt door geen wettelijke of reglementaire bepaling aan het bestuur opgelegd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

De belastingverhoging moet het voorwerp niet uitmaken van een bericht van wijziging van aangifte en de kennisgeving ervan, voorafgaandelijk aan de inkohiering, wordt door geen wettelijke of reglementaire bepaling aan het bestuur opgelegd.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.96.0080.N 17 februari 2000 AC nr. ...

Het bericht van wijziging van aangifte dat aan de belastingplichtige wordt toegestuurd wanneer de administratie voornemens is andere inkomsten en andere gegevens in de plaats te stellen van die welke zijn aangegeven of schriftelijk erkend, moet de redenen van de toegepaste belastingverhoging niet meedelen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.95.0031.N 16 oktober 1997 AC nr. ...

Het bericht van wijziging van de aangifte, in de zin van artikel 251 W.I.B., voldoet aan de vereisten van de wet als de belastingplichtige in staat is gesteld de gegevens en redenen te onderzoeken en te betwisten, die door de administratie zijn aangevoerd tot staving van de voorgenomen wijziging.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

thans art. 354, eerste en tweede lid

F.98.0077.N 14 oktober 1999 AC nr. ...

Voor de verlenging van de aanslagtermijn met twee jaar in geval van inbreuk op de bepalingen van het W.I.B. of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, gedaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden, is niet vereist dat de inbreuk, gedaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden, vastgesteld is tijdens de gewone aanslagtermijn van artikel 259, eerste lid, W.I.B.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

thans art. 354, eerste lid

F.98.0043.N 3 november 2000 AC nr. ...

De buitengewone aanslagtermijn van drie jaar, gesteld in artikel 259, eerste lid, W.I.B. 1964, is toepasselijk wanneer de belastingplichtige van zijn brutoinkomsten lasten heeft afgetrokken waarvan niet is aangetoond dat zij mochten worden afgetrokken en hierdoor de belastbare inkomsten hoger zijn dan uit de aangifte blijkt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

Wanneer het bestuur een bijkomende aanslag vestigt overeenkomstig artikel 259, eerste lid W.I.B. 1964, moet het rekening houden met alle gegevens die wettelijk voorhanden zijn om de juiste aanslag te bepalen en kan het hierbij ook een eerder begane materiële vergissing rechtzetten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.99.0093.N 13 oktober 2000 AC nr. ...

De buitengewone aanslagtermijn van drie jaar waarover de administratie beschikt niet alleen bij niet-aangifte of laattijdige overlegging van aangifte, maar ook wanneer de verschuldigde belasting hoger is dan de belasting met betrekking tot de belastbare inkomsten en de andere gegevens vermeld in een regelmatige ingevuld aangifteformulier, is toepasselijk wanneer blijkt dat er inkomsten bestaan die niet zijn aangegeven omdat de belastingplichtige van zijn brutoinkomsten lasten heeft afgetrokken waarvan hij niet heeft aangetoond dat zij werkelijk bestaan (1). (1) Cass. 30 nov. 1989, AR F.1026.F, A.C., nr 210; Cass. 7 maart 1997, AR F.94.0010.N, nr 130.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.97.0053.N 2 september 1999 AC nr. ...

Wanneer de aangifte laattijdig is overgelegd kan het betuur de belasting of de aanvullende belasting vestigen gedurende drie jaar vanaf 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd waarvoor de belasting verschuldigd is, zelfs indien het bestuur reeds een aanslag had gevestigd op basis van de gegevens van de laattijdige aangifte.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.94.0010.N 7 maart 1997 AC nr. ...

De aanslagtermijn van drie jaar vastgesteld bij artikel 259, eerste lid, W.I.B. (1964), geldt niet alleen bij niet-aangifte of bij laattijdige overlegging van aangifte, maar ook wanneer de verschuldigde belasting hoger is dan de belasting met betrekking tot de belastbare inkomsten en de andere gegevens vermeld in de daartoe bestemde rubrieken van een aangifteformulier dat voldoet aan de vorm- en termijnvereisten, gesteld hetzij bij de artt. 214 tot 218, hetzij bij ter uitvoering van artikel 220 genomen bepalingen: hiertoe is niet vereist dat de hogere belasting voortvloeit uit een handeling of nalatigheid van de belastingplichtige bij het invullen van het aangifteformulier.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

thans art. 355

F.02.0061.N 20 mei 2005 AC nr. 288

Wanneer het hof van beroep aanneemt dat de betwiste aanslag om een andere reden dan verjaring nietig is en aldus het bestaan en het bedrag van de eventuele belastingschuld niet kan vaststellen, en impliciet aanneemt dat de betaalde voorafbetalingen en de onroerende voorheffing zullen kunnen worden verrekend bij het vestigen van een nieuwe aanslag, kan dit hof geen terugbetaling bevelen van de ingehouden voorafbetalingen en de betaalde onroerende voorheffing (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.01.0081.N 16 mei 2003 AC nr. 304

De vestiging van een nieuwe aanslag bij toepassing van artikel 260 W.I.B. ter vervanging van een niet met toepassing van een verjaringsregel nietig verklaarde aanslag, maakt een verplichting uit in hoofde van de administratie zodra de daartoe gestelde voorwaarden vervuld zijn, aangezien het de administratie niet vrij staat af te zien van de invordering van verschuldigde belastingen (1). (1) Zie Cass., 5 sept. 1967, A.C., 1968, 23; Cass., 3 maart 1970, A.C., 1970, 613; Cass., 4 dec. 1987, AR F.1330.N, A.C., 1987-88, nr 210.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

F.98.0126.N 15 september 2000 AC nr. ...

Wanneer een aanslag nietig is verklaard omdat hij niet werd gevestigd overeenkomstig een wettelijke regel, met uitzondering van een regel betreffende de verjaring, met name omdat hij onder een verkeerde gemeente werd gevestigd, kan de administratie, zelfs wanneer de voor het vestigen van de aanslag gestelde termijn reeds verstreken is, ten name van dezelfde belastingschuldige, op grond van dezelfde belastingselementen of een gedeelte ervan, binnen welbepaalde termijnen een nieuwe aanslag vestigen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.96.0006.N 16 april 1999 AC nr. ...

Wanneer het hof van beroep anneemt dat de aanslag om een andere reden dan prescriptie nietig is en aldus het bestaan en het bedrag van de eventuele belastingsschuld niet kan vaststellen maar aanneemt dat de betaalde bedrijfsvoorheffing zal kunnen verrekend worden bij het vestigen van een vervangende aanslag, kan dit hof geen terugbetaling bevelen van de ingehouden bedrijfsvoorheffing.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.95.0056.N 19 februari 1998 AC nr. ...

Het hof van beroep dat, onder voorbehoud van de schending van een verjaringsregel, aanneemt dat de aanslag niet regelmatig is totstandgekomen en derhalve geen uitspraak kan doen over het bestaan en het bedrag van de belastingschuld, is niet verplicht te beslissen dat de gestorte voorheffingen of voorafbetalingen door het bestuur behouden worden als voorschot op een nieuwe eventuele aanslag.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

thans art. 358, § 1, 3°

F.97.0052.N 2 september 1999 AC nr. ...

De bepaling dat de belasting of de aanvullende belasting mag worden gevestigd, zelfs nadat de in artikel 259 van het Wetboek van inkomstenbelastingen bepaalde termijn is verstreken ingeval een rechtsvordering uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven in één van de vijf jaren voor het jaar waarin de vordering is ingesteld, houdt niet in dat uit de rechtsvordering zelf het bestaan van niet-aangegeven belastbare inkomsten volgt; het volstaat dat de rechtsvorderng feiten aan het licht brengt die het bestuur toelaten om met de wettelijke bewijsmiddelen waarover het beschikt, zoals tekenen en indiciën, te bewijzen dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

F.94.0062.N 2 mei 1997 AC nr. ...

Wanneer een rechtsvordering uitwijst dat in een der vijf jaren vóór dat van het instellen van de vordering belastbare inkomsten niet zijn aangegeven, mag de administratie krachtens artikel 263, § 1, 3° W.I.B. (1964) een belasting of een aanvullende belasting vestigen zonder dat vereist is dat uit de rechtsvordering zelf het bewijs van het niet-aangeven van belastbare inkomsten blijkt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

thans art. 358, § 1, 4°

F.95.0003.N 20 november 1997 AC nr. ...

De inkomsten die na het verstrijken van de in artikel 259 W.I.B. bepaalde termijn kunnen worden belast ingeval bewijskrachtige gegevens uitwijzen dat er inkomsten niet werden aangegeven, zijn deze die niet werden aangegeven in de loop van één der vijf jaren vóór het jaar waarin de administratie kennis kreeg van die gegevens: bedoelde termijn van vijf jaar begint te lopen vanaf het jaar waarin de inkomsten moesten worden aangegeven en niet vanaf het jaar van het verkrijgen van die inkomsten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn

thans art. 366

F.97.0038.N 6 oktober 2000 AC nr. ...

Concl. adv.-gen. m.o. THIJS, cass., 6 oktober 2000, AR F.97.0038.N, nr ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Om rechtsgeldig te zijn, moet het bezwaar dat belastingplichtige krachtens artikel 267 van het W.I.B. 1964 kan indienen bij de directeur der directe belastingen, ondertekend zijn, gezien de ondertekening een essentieel bestanddeel is van het bezwaar.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.98.0105.N 11 juni 1999 AC nr. ...

Alleen de belastingplichtige, wiens bezwaar tegen het bedrag van de te zijnen name gevestigde aanslag werd afgewezen, kan tegen de uitspraak van de directeur der belastingen een voorziening instellen bij het hof van beroep.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.93.0021.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Ontvankelijk is een bezwaar in de zin van artikel 267 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) gericht tegen de inning van de bedrijfsvoorheffing, zodra het bedrag van de belastingschuld vaststaat.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.93.0019.N 19 mei 1995 AC nr. ...

Krachtens artikel 267 W.I.B. kan alleen de belastingplichtige de aanslag die te zijnen name is gevestigd op grond van zijn inkomsten, bestrijden door het indienen van een bezwaarschrift; dat recht is persoonlijk en komt niet toe aan derden op wier naam de aanslag niet is gevestigd, ook al kunnen die derden tot de belastingschuld van degene op wiens naam de aanslag is gevestigd, gehouden zijn.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Krachtens artikel 267 W.I.B. kan alleen de belastingplichtige de aanslag die te zijnen name is gevestigd op grond van zijn inkomsten, bestrijden door het indienen van een bezwaarschrift; dit recht is persoonlijk en komt niet toe aan derden op wier naam de aanslag niet is gevestigd, ook al is die derde de feitelijk gescheiden echtgenoot van de belastingplichtige en kan de invordering van de belastingen in verband met de inkomsten van haar echtgenoot op haar goederen worden vervolgd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

thans art. 371

F.98.0091.N 23 april 1999 AC nr. ...

Wanneer kennis gegeven wordt van de aanslag bij middel van een dwangbevel, moet niet vermeld worden vanaf welk ogenblik de termijn van bezwaar ingaat noch aan wie een eventueel bezwaar moet worden gericht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

F.95.0027.N 4 juni 1998 AC nr. ...

De door de wet bepaalde termijn om een bezwaarschrift in te dienen is een vervaltermijn, welke behoudens overmacht niet kan worden verlengd: het arrest dat, zonder vast te stellen dat de belastingschuldige door overmacht verhinderd is geweest een regelmatig bezwaarschrift binnen deze termijn in te dienen, en het buiten bedoelde termijn ingediende bezwaar tijdig verklaart wegens een schending van een beginsel van behoorlijk bestuur door de administratie der directe belastingen, is derhalve niet naar recht verantwoord.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

thans art. 375, tweede lid

F.95.0033.N 4 juni 1998 AC nr. ...

De directeur der belastingen, die uitspraak doet over de door de belastingschuldige aangevoerde bezwaren, past geen door de wet verboden compensatie toe tussen een rechtmatig bevonden ontlasting en een ontoereikendheid van aanslag die zou zijn vastgesteld, wanneer hij op eigen redenen de aanslag gedeeltelijk handhaaft op grond van dezelfde materiële elementen die de taxatieambtenaar in aanmerking had genomen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Beslissing van de directeur

thans art. 376, § 1

F.02.0010.F 11 juni 2004 AC nr. 318

Art. 309, eerste lid, 2°, W.I.B. (1964), thans artikel 419, eerste lid, 3°, W.I.B. (1992), vóór de wijziging ervan bij artikel 44 van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, schendt de artt. 10 en 11 Gw. in zoverre het van toepassing is op een ambtshalve ontheffing verleend door de gewestelijk directeur der belastingen (1). (1) Grondwettelijk Hof, 4 feb. 2004, nr. 23/2004, B.S. 30 april 2004 (2de uitg.).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

- GRONDWET - Art. 10

F.02.0081.F 23 januari 2004 AC nr. 41

Er is sprake van dubbele belasting wanneer op dezelfde inkomsten verscheidene aanslagen zijn gevestigd waarvan de ene de andere wettelijk uitsluit (1). (1) Cass., 14 jan 1999, AR F.98.0067.F, nr 25; 20 april 1990, AR F.1767.N, nr 491.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

De materiële vergissing is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting omtrent het bestaan van materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist (1). (1) Cass., 2 dec. 1999, AR P.96.0072.F, nr 651; 10 nov. 1997, AR F.97.0013.F, nr 463.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.99.0101.N 26 januari 2001 AC nr. ...

Bij dubbele belasting moet de rechter vaststellen welke aanslag onwettig is gevestigd, vooraleer ontheffing ervan te verlenen (1). (1) Cass., 14 jan. 1999, AR F.98.0067.F, nr 25 - Antw. min.Fin. op parl. vraag nr 142 van 30/06/1992, Bull.Bel., nr 722, 3452 - Comm. W.I.B. 1992, 376/11.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

Er is sprake van dubbele belasting, wanneer op dezelfde inkomsten meerdere aanslagen gevestigd zijn, waarvan de ene de andere uitsluit (1). (1) Cass., 14 jan. 1999, AR F.98.0067.F, nr 25 - Comm. W.I.B. 1992, 376/10.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.96.0049.N 2 december 1999 AC nr. ...

De materiële vergissing waarvoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijnen bepaald bij artikel 277 W.I.B. ambtshalve ontheffing kan verlenen, is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting omtrent het bestaan van materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.96.0072.N 2 december 1999 AC nr. ...

De directeur der belastingen of de door hem gedelegeerde ambtenaar kan ambtshalve ontheffing verlenen van de overbelastingen die blijken uit afdoende bevonden nieuwe bescheiden of feiten waarvan het laattijdig overleggen of aanvoeren door de belastingschuldige wordt verantwoord door wettige redenen : gelden alleen als nieuwe feiten of bescheiden, die welke een bewijs kunnen opleveren dat voordien niet is geleverd en die de belastingplichtige niet kon overleggen of aanvoeren voordat de termijnen van bezwaar of beroep waren verstreken.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.98.0028.N 2 december 1999 AC nr. ...

De materiële vergissing waarvoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijn bepaald bij artikel 277 W.I.B. ambtshalve ontheffing kan verlenen, is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting omtrent het bestaan van materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist : de feitenrechter oordeelt onaantastbaar of de feitelijke vergissing het gevolg is van een misvatting omtrent materiële gegevens.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

F.95.0039.N 17 september 1998 AC nr. ...

Een directoriale beslissing die gewezen werd op bezwaar van een belastingplichtige voor eerdere aanslagjaren en zijn rechten bepaalt, maakt geen nieuw bescheid of feit uit aan de hand waarvan de directeur der belastingen ambtshalve ontheffing wegens overbelasting kan verlenen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.95.0007.N 23 april 1998 AC nr. ...

De beslissing van het hof van beroep over een betwisting met betrekking tot een overbelasting als bedoeld bij artikel 277, §1, W.I.B., waarbij wordt vastgesteld dat een bedrag tweemaal is belast, is onwettig wanneer zij zich niet beperkt tot het verlenen van ontheffing van de vastgestelde overbelasting, maar de bestreden aanslag volledig vernietigt op grond dat deze aanslag ambtshalve gevestigd werd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

F.96.0122.F 23 juni 1997 AC nr. ...

Het feit dat de belastingplichtige in vak V van zijn aangifte in de personenbelasting, onder de rubriek "onderhoudsuitkeringen" bedragen heeft aangegeven die zijn ex-echtgenoot hem had betaald als bijdrage in de kosten van levensonderhoud en opvoeding van de gemeenschappelijke kinderen is toe te schrijven aan een verkeerde beoordeling van de belastbare grondslag en is geen materiële vergissing waarvoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijn, bepaald bij artikel 371 W.I.B. (1992), ontheffing van de overbelastingen mag verlenen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

De materiële vergissing waarvoor de directeur der belastingen buiten de bezwaartermijn, bepaald bij artikel 371 W.I.B. (1992) ontheffing mag verlenen, is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting omtrent materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.94.0076.N 6 juni 1997 AC nr. ...

De materiële vergissing bepaald in artikel 277, § 1, W.I.B. (1964) is een feitelijke vergissing als gevolg van een misvatting over het bestaan van materiële gegevens bij ontstentenis waarvan de belasting wettelijke grondslag mist.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

thans art. 376, § 3, 1°

F.99.0004.N 2 december 1999 AC nr. ...

Wanneer de aanslag definitief is geworden bij gebrek aan tijdig en regelmatig bezwaarschrift, laat de bevoegdheid om overeenkomstig artikel 277, § 3, 1 W.I.B. ambtshalve ontlasting te verlenen van het overschot van de voorheffingen en voorafbetalingen als bedoeld in artikel 211, § 2 van hetzelfde wetboek, de directeur der belastingen en het hof van beroep in geval van voorziening niet toe na te gaan of bepaalde aanslagbestanddelen al dan niet terecht in aanmerking werden genomen om de belastbare grondslag te bepalen van de belastingheffing.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

thans art. 377

F.98.0105.N 11 juni 1999 AC nr. ...

Het hof van beroep bij wie een voorziening werd ingediend van de beslissing van de directeur der belastingen kan slechts over deze directoriale beslissing uitspraak doen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.95.0068.N 19 februari 1998 AC nr. ...

Het hof van beroep dat op voorziening van de belastingplichtige in rechte uitspraak moet doen over het bedrag van de belastingschuld, is niet gebonden door bestuurlijke omzendbrieven.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.94.0063.N 6 juni 1997 AC nr. ...

Overschrijdt zijn rechtsmacht niet het hof van beroep dat met toepassing van artikel 308 W.I.B. (1964) de teruggave beveelt van belasting en van de moratoriuminterest hierop, ook al is die voor het hof van beroep niet gevorderd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.94.0014.N 7 maart 1997 AC nr. ...

Het hof van beroep, dat in eerste en laatste aanleg het beroep van de belastingplichtige moet behandelen, moet, wegens het karakter van openbare orde van de belastingen, zelf, binnen de perken van het aanhangig gemaakte geschil, in feite en in rechte uitspraak doen; het mag ambtshalve middelen opwerpen en eigen redenen aanvoeren, hetzij om te verantwoorden dat de juiste heffing is vastgesteld, hetzij, om integendeel, de bestreden beslissing te vernietigen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

F.93.0017.N 10 februari 1995 AC nr. ...

Wanneer het hof van beroep in eerste en laatste aanleg het beroep van de belastingplichtige moet behandelen, moet en mag het in feite en in rechte uitspraak doen, doch enkel binnen de perken van het aanhangig gemaakte geschil.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

thans art. 388

F.96.0120.N 23 december 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk zijn de middelen die, in zake inkomstenbelastingen, schending aanvoeren van verschillende wetsbepalingen en vervolgens verschillende grieven aanvoeren, maar niet aangeven, onderdeel per onderdeel, welke wetsbepalingen op elke van de grieven betrekking hebben.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

thans art. 389

F.93.0081.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Buiten het geval dat de verweerder in cassatie een middel van niet-ontvankelijkheid tegen de voorziening heeft opgeworpen, biedt geen wetsbepaling een eiser tot cassatie van een arrest van het hof van beroep dat inzake inkomstenbelastingen is gewezen, de mogelijkheid om te antwoorden op de memorie van antwoord die een verweerder in cassatie met toepassing van artikel 290 W.I.B. (1964) heeft ingediend.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

thans art. 394, § 1

C.98.0388.N 15 september 2000 AC nr. ...

Voor zover de belasting betrekking heeft op tijdens het huwelijk verkregen inkomsten kan de belasting worden ingevorderd ten laste van de andere echtgenoot dan degene op wiens naam de belasting is vastgesteld: hiertoe doet niet ter zake dat de inkohiering voor tijdens het huwelijk verkregen inkomsten gedaan wordt nadat de echtscheiding is overgeschreven.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

thans art. 400

F.93.0119.N 31 maart 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat alleen artikel 299bis W.I.B. (1964) als geschonden wetsbepaling aanduidt en niet artikel 1 K.B. 5 okt. 1978 tot uitvoering van de artt. 299bis en 299ter, §6, 2°, W.I.B. (1964) en van de artt. 30bis en 30ter, §9, 2° van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, dat bepaalt op welke werkzaamheden artikel 299bis W.I.B. (1964) van toepassing is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen

thans art. 402

F.94.0059.N 2 mei 1997 AC nr. ...

Wanneer de opdrachtgever die voor de uitvoering van de door de Koning bepaalde werkzaamheden een beroep heeft gedaan op een niet-geregistreerde aannemer, in onoverwinnelijke dwaling is gebracht, kan de in artikel 299bis, § 3, W.I.B. (1964) bepaalde sanctie niet worden opgelegd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.94.0009.N 13 december 1996 AC nr. ...

De opdrachtgever die voor de uitvoering van de door de Koning bepaalde werkzaamheden een beroep heeft gedaan op een niet-geregistreerde aannemer, wordt van zijn eventuele daaruit voortvloeiende verplichtingen jegens de overheid niet ontslagen wegens het enkele feit dat hij in zijn contractuele relatie met de aannemer door deze omtrent zijn registratie misleid is.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

thans art. 409

C.92.8237.N 21 oktober 1994 AC nr. ...

De omstandigheid dat een belastingplichtige niet over de vereiste gegevens beschikt om zijn bezwaarschrift tegen bepaalde aanslagen te motiveren, kan niet tot gevolg hebben dat het beslag gelegd door de administratie op grond van niet betwiste aanslagen, nietig is en dat een regelmatig betekend dwangbevel niet mag worden ten uitvoer gelegd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

thans art. 417

C.96.0282.N 25 juni 1999 AC nr. ...

De vraag of op grond van artikel 307 W.I.B. (1964) rente verschuldigd is betreft de invordering van de belastingen en raakt aldus de openbare orde.

- OPENBARE ORDE -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

thans art. 418

F.99.0062.N 2 december 1999 AC nr. ...

Moratoire interest is verschuldigd op het bedrag van de terug te geven bedrijfsvoorheffing in de mate waarin de overeenkomstig artikel 266 W.I.B. ingekohierde personenbelasting gekweten werd door verrekening van voormelde bedrijfsvoorheffing.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

F.98.0105.N 11 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer de roerende voorheffing op dividenden aan niet-verblijfhouders gedeeltelijk ten onrechte is geïnd, moet de Belgische Staat niet alleen het ten onrechte geïnde gedeelte van de roerende voorheffing terugbetalen aan de in het buitenland gevestigde vennootschap, die dividenden geniet, maar ook de moratoire interesten eraan toevoegen.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

- INKOMSTENBELASTINGEN - Niet-verblijfhouders

C.95.0065.N 4 juni 1998 AC nr. ...

Wanneer roerende voorheffing en bedrijfsvoorheffing wegens laattijdigheid van de aanslag moeten worden terugbetaald, vermag de rechter niet de Staat te veroordelen tot betaling van moratoriuminterest.~

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

---

F.94.0063.N 6 juni 1997 AC nr. ...

De verplichting om de ten onrechte geïnde belastingen terug te betalen en de verplichting tot betaling van moratoriuminterest op aldus geïnde sommen, in het geval dat de wet zulks voorschrijft, zijn geen onderscheiden schulden, maar maken een enige verplichting uit die voortvloeit uit hetzelfde rechtsfeit zoals bedoeld in artikel 308 W.I.B. (1964).~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

F.96.0001.F 24 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer de roerende voorheffing op dividenden aan niet-verblijfhouders gedeeltelijk ten onrechte is geïnd, moet de Belgische Staat niet allen het ten onrechte geïnde gedeelte van de roerende voorheffing terugbetalen aan de in het buitenland gevestigde venootschap, die dividenden geniet, maar ook de moratoire interesten eraan toevoegen.~

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

---

F.93.0120.N 12 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer de roerende voorheffing op dividenden aan niet-verblijfhouders onverschuldigd werd betaald, vermag de rechter niet, op grond van artikel 308 W.I.B. (1964), de Belgische Staat ertoe te veroordelen op het aan de belastingschuldige terug te geven bedrag moratoriuminterest te betalen vanaf de maand volgend op de betaling van de onverschuldigde voorheffing.~

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Roerende voorheffing

---

F.93.0041.N 7 september 1995 AC nr. ...

Moratoire interest is verschuldigd op het bedrag van de terug te geven voorafbetalingen in de mate waarin de overeenkomstig artikel 266 W.I.B. ingekohierde vennotschapsbelasting werd gekweten door verrekening van voormelde voorafbetalingen.~

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei

thans art. 418, eerste lid

F.99.0073.N 8 december 2000 AC nr. ...

De roerende voorheffing die niet binnen de voorgeschreven termijn is gestort wordt ingekohierd en verwerft het karakter van een belasting; de terugbetaling van het bedrag dat bij niet-betaling van de roerende voorheffing werd ingekohierd en moet terugbetaald worden kan rente opleveren (1). (1) Cass., 17 jan. 2000, AR F.98.0031.F, nr 35.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Aanrekening en terugbetaling van de voorheffingen

- INTEREST - Moratoire interest

thans art. 419, eerste lid, 2°

F.02.0010.F 11 juni 2004 AC nr. 318

Art. 309, eerste lid, 2°, W.I.B. (1964), thans artikel 419, eerste lid, 3°, W.I.B. (1992), vóór de wijziging ervan bij artikel 44 van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, schendt de artt. 10 en 11 Gw. in zoverre het van toepassing is op een ambtshalve ontheffing verleend door de gewestelijk directeur der belastingen (1). (1) Grondwettelijk Hof, 4 feb. 2004, nr. 23/2004, B.S. 30 april 2004 (2de uitg.).

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

- GRONDWET - Art. 10

F.94.0023.N 7 september 1995 AC nr. ...

Wanneer voorafbetalingen wegens tardiviteit van de aanslag moeten worden terugbetaald, hetzij bij de belastingheffing, hetzij na een bezwaar, kan die terugbetaling niet leiden tot toekenning van moratoire interest op grond van artikel 308 W.I.B.~

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Voorafbetalingen

thans art. 419, eerste lid, 3°

F.97.0009.N 2 december 1999 AC nr. ...

Geen interest wordt toegekend bij de terugbetalingen van overbelastingen als bedoeld bij artikel 277, §§ 1 en 2, W.I.B., die na het vertstrijken van de termijnen van bezwaar en hoger beroep van ambtswege geschiedt.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Ontheffing

thans art. 444

F.95.0084.N 15 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer het bestuur aan de hand van tekenen en indiciën bewijst dat een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, worden de aangegeven inkomsten geacht onjuist te zijn en kan een belastingverhoging voor onjuiste aangifte worden toegepast.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.95.0070.N 17 september 1998 AC nr. ...

Is niet naar recht verantwoord het arrest dat, na het bedrag van het indiciair tekort te hebben vastgesteld en aldus te hebben aangenomen dat de aangifte onjuist was, beslist dat de belastingverhoging dient tenietgedaan te worden.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

F.94.0135.N 20 november 1997 AC nr. ...

In geval van onjuiste aangifte, worden de op het niet aangegeven inkomstengedeelte verschuldigde belastingen vermeerderd met een belastingverhoging, zoals bepaald in artikel 334 W.I.B.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

thans art. 444, eerste lid

F.93.0132.N 11 oktober 1996 AC nr. ...

De belastingverhoging die bij onjuiste aangifte, krachtens artikel 334 W.I.B. (1964), wordt toegepast door vermeerdering van de op het niet aangegeven inkomstengedeelte verschuldigde belastingen, is geen strafsanctie en strekt er in hoofdzaak toe, dank zij een gepaste vergoeding, de rechten van de schatkist te vrijwaren: zij staan een strafrechterlijke veroordeling wegens fiscale misdrijven niet in de weg.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

thans art. 461

P.96.0264.N 11 maart 1997 AC nr. ...

De procureur des Konings kan slechts een vervolging instellen wegens fiscale misdrijven inzake directe belastingen, welke hem niet werden bekendgemaakt ingevolge een klacht of een aangifte gedaan door daartoe behoorlijk gemachtigde ambtenaren van de belastingbesturen van het ministerie van financiën, voor zover hij voorafgaandelijk het advies van de bevoegde gewestelijke directeur der directe belastingen heeft gevraagd; door het woord "vervolging" wordt slechts bedoeld het aanhangig maken van de strafzaak bij de strafrechter, wat gebeurt hetzij door het vorderen van een gerechtelijk onderzoek, hetzij door het doen betekenen van een rechtstreekse dagvaarding om te verschijnen voor de strafrechter hetzij, sinds de invoering van artikel 216quater Sv., door een oproeping bij proces-verbaal.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

P.95.0154.N 7 mei 1996 AC nr. ...

Vanaf 1 maart 1993 is de procureur des Konings niet meer gehouden vooraleer vervolgingen in te stellen wegens feiten die naar luid van het W.I.B. of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten strafrechtelijk strafbaar zijn, de gewestelijke directeur der directe belastingen om advies te vragen.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

Vanaf 1 maart 1993 is de procureur des Konings niet meer gehouden vooraleer vervolgingen in te stellen wegens feiten die naar luid van het W.I.B. of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten strafrechtelijk strafbaar zijn, de gewestelijke directeur der directe belastingen om advies te vragen.~

- STRAFVORDERING -

thans art. 461, eerste lid

P.95.1190.N 28 januari 1997 AC nr. ...

De feitenrechter die op grond van de door hem gegeven uitlegging van de aangifte oordeelt dat de procureur des Konings wegens fiscale misdrijven een vervolging heeft ingesteld zonder voorafgaande klacht of aangifte van een bevoegd en daartoe behoorlijk gemachtigd fiscaal ambtenaar, beslist wettig dat die strafvervolging niet ontvankelijk is.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

P.96.0039.N 28 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer de procureur des Konings wegens fiscale misdrijven strafrechtelijke vervolging instelt wordt de vraag of hij met die feiten bekend is geraakt door een klacht of aangifte van behoorlijk gemachtigde fiscale ambtenaren mede beoordeeld aan de hand van de bij de aangifte gevoegde stukken.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

P.93.1054.N 20 december 1994 AC nr. ...

Wanneer feiten, die naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering daarvan genomen besluiten strafrechtelijk strafbaar zijn, met de vereiste machtiging door ambtenaren van de belastingbesturen van het ministerie van financiën aan de procureur des Konings ter kennis worden gebracht, laat die aangifte de strafvervolging toe van alle personen die als dader, mededader of medeplichtige betrokken zijn bij de feiten waarop de gezegde machtiging en de daarop volgende aangifte betrekking hebben.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- STRAFVORDERING -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

thans art. 462

P.96.0264.N 11 maart 1997 AC nr. ...

Wanneer vóór het sluiten van de debatten voor een strafrechter bij een andere gerechtelijke of administratieve overheid een geschil aanhangig wordt gemaakt over de toepassing van een bepaling van het W.I.B. (thans W.I.B. 1992) of van een ter uitvoering ervan genomen besluit, oordeelt de rechter bij wie de strafvordering voor fiscale misdrijven aanhangig is, op onaantastbare wijze in feite, of de oplossing van het geschil dat bij de andere gerechtelijke of administratieve overheid aanhangig werd gemaakt, hem van die aard schijnt te zijn dat ze een invloed kan hebben op de strafvordering en hij derhalve de uitspraak over de tenlasteleggingen of over één ervan moet uitstellen totdat aan het geschil een einde is gemaakt door een in kracht van gewijsde gegane beslissing.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

thans art. 463, eerste lid

P.00.0200.N 20 juni 2000 AC nr. ...

De fiscale ambtenaren mogen op straffe van nietigheid geen actieve medewerking aan het strafonderzoek verlenen, noch optreden als deskundige noch deelnemen aan huiszoekingen, plaatsopnemingen of verhoren. Dit samenwerkingsverbod doet geen afbreuk aan de mogelijkheid om ze als getuigen te horen, en aan hun verplichting om aan de procureur des Konings, of aan de onderzoeksrechter alle inlichtingen te verstrekken waarom deze verzoekt (1). (1) Cass., 9 december 1997, AC 1997, 540.

- STRAFVORDERING -

thans art. 48

F.95.0076.N 19 november 1998 AC nr. ...

Voorzieningen voor risico's en lasten worden uit de winsten gehouden naar gelang van hun waarschijnlijkheid volgens de aan gang zijnde gebeurtenissen en voor zover zij op de uitslagen van dat tijdperk drukken.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten

thans art. 49, eerste lid

F.98.0058.N 3 november 2000 AC nr. ...

Krachtens artikel 44, eerste lid, W.I.B. 1964 worden als aftrekbare bedrijfsuitgaven- of lasten beschouwd die welke de belastingplichtige tijdens het belastbaar tijdperk heeft gedaan of gedragen om belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden; dit artikel vereist niet dat de bedrijfsuitgaven of -lasten gedaan of gedragen zijn voor het verkrijgen of het behouden van de inkomsten van het jaar tijdens hetwelk ze zijn gedaan of gedragen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.97.0023.N 4 mei 2000 AC nr. ...

De kosten en de honoraria van een fiscaal adviseur op wie een belastingplichtige een beroep doet voor de aangifte van zijn bedrijfsinkomsten bij het belastingbestuur, die voldoen aan de wettelijke voorwaarden om als bedrijfslasten te worden afgetrokken, behoren tot dat soort uitgaven (1). (1) Cass. 21 nov. 1997, AR F.97.0016.F, nr 497, en Cass. 13 febr. 1998, AR F.97.0001.F, nr 87, beide op conclusie van Adv. gen. Leclercq.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

F.96.0071.N 4 februari 2000 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing die na te hebben vastgesteld dat een V.Z.W. zeer nauw aansluit bij een politieke partij, dat de belastingplichtige tijdens de periode dat hij volksvertegenwoordiger was, bijdragen heeft afgedragen aan deze V.Z.W. op vraag en onder toezicht van de fractieleider van de politieke partij door middel van rechtstreekse afhoudingen door de quaestuur, dat de afgedragen bijdragen afhankelijk waren van het inkomen en functie van de belastingplichtige zoals bij de andere parlementairen van dezelfde fractie, en op grond van die vaststellingen oordeelt dat binnen de fractie van de politieke partij het afdragen aan de V.Z.W. van een maandelijkse bijdrage, moreel voldoende afdwingbaar was om deze bijdrage het karakter te geven van een aftrekbare bedrijfslast.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

thans art. 49, tweede lid

F.93.0071.N 5 mei 1995 AC nr. ...

Een zeker en vaststaand verlies dat van het netto-bedrag van de bedrijfsinkomsten mag worden afgetrokken, is alleen het tijdens het belastbaar tijdperk geleden verlies dat niet wordt gecompenseerd door een overeenstemmende invorderbare schuldvordering.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfsverliezen

thans artt. 1, § 1, 23, § 1, en § 2, en 183

F.95.0034.N 16 oktober 1997 AC nr. ...

Tenzij de wet anders bepaalt, zijn alle inkomsten van een belastingplichtige, met name de winsten van een handelsvennootschap, in België belastbaar, onverschillig of ze in België dan wel in het buitenland zijn verkregen: die regel wordt o.m. toegepast in de artt. 66 en 67 K.B. W.I.B., waarin regels worden gegeven voor de aftrek van vrijgestelde inkomsten verkregen in binnen- of buitenland.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Winsten

thans artt. 126 en 346

F.94.0029.N 3 januari 1997 AC nr. ...

In geval van gezamenlijke aanslag van de echtgenoten moet het bericht van wijziging van de aangifte aan iedere echtgenoot ter kennis worden gebracht; wanneer het bericht van wijziging slechts aan één echtgenoot werd verstuurd, is de procedure evenwel niet onregelmatig als voldoende vaststaat dat de andere echtgenoot tijdig kennis kreeg van het bericht en van zijn inhoud.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

thans artt. 23, § 2, 49, 50 en 342, § 1, tweede lid

F.94.0054.N 14 maart 1997 AC nr. ...

De belastingplichtige die heeft aangenomen dat de belastbare inkomsten van een zelfstandige beroepswerkzaamheid op forfaitaire grondslagen van aanslag worden vastgesteld overeenkomstig artikel 248, § 1, tweede lid, W.I.B. (1964), mag het verlies dat hij uit hoofde van die activiteit beweert geleden te hebben, niet aftrekken van de inkomsten van een andere beroepswerkzaamheid.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfsverliezen

thans artt. 297 en 298

C.95.0066.N 30 mei 1997 AC nr. ...

De ontvanger der directe belastingen, wiens bevoegdheid beperkt wordt door de wet tot de invordering van belastingen en aankleven, is niet bevoegd om een vordering tot schadevergoeding op grond van artikel 1382 B.W. in te stellen voor schade geleden door de Schatkist van de Belgische Staat.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

thans artt. 307, § 1 en § 3, en 346

F.93.0121.N 9 juni 1995 AC nr. ...

Artikel 251 W.I.B. (1964) wordt geschonden door het arrest, dat na te hebben vastgesteld dat de belastingplichtige in zijn aangifte in de personenbelasting het bedrag van de bedrijfsuitgaven niet in de daartoe bestemde rubriek heeft ingevuld, oordeelt dat de bijgevoegde bijlagen met opgave van bedrijfsuitgaven integrerend deel uitmaken van het aangifteformulier en dat de administratie de in die bijlage vermelde bedrijfsuitgaven slechts mocht verwerpen na voorafgaande toezending aan de belastingplichtige van een bericht van wijziging van aangifte.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

thans artt. 327 en 333

F.99.0146.N 28 september 2001 AC nr. ...

De aanvraag tot inzage en de inzage zelf van een gerechtsdossier zijn geen onderzoeksdaden in de zin van artikel 240 W.I.B., daar die inzage het mogelijk maakt over de noodzaak van een nieuw onderzoek te beslissen en dat verzoek tot inzage niet hoeft te worden afgestemd op een welbepaalde belastingplichtige: het doet niet ter zake dat het bestuur, op het ogenblik dat het kennis neemt van het dossier, redenen kan hebben om te denken dat er in het dossier gegevens zijn die dienstig kunnen zijn voor dergelijk onderzoek (1) (1) Zie cass. 2 sept. 1999, AR P.96.0046.N, nr 429, cass. 14 okt. 1999, AR nrs F.96.0086.N en P.96.0091.N, nr 531.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

thans artt. 327, § 1, eerste lid, 335 en 336

F.99.0038.N 22 november 2001 AC nr. ...

Elke ambtenaar van de belastingen, die handelt met het oog op de zetting of de invordering van de belastingen en niet met het oog op andere doeleinden, is bevoegd om een aanzoek te doen tot de bestuursdiensten van de Staat om hem alle in hun bezit zijnde inlichtingen te verstrekken, hem, zonder verplaatsing, van alle in hun bezit zijnde akten, stukken, registers en om het even welke bescheiden inzage te nemen en hem alle inlichtingen, afschriften of uittreksels te laten nemen, welke de bedoelde ambtenaar voor de zetting of de invordering van de door de Staat geheven belastingen nodig acht.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Geschriften

thans artt. 333 en 346

F.96.0066.N 2 september 1999 AC nr. ...

De opstelling en verzending van een bericht van wijziging van aangifte is op zich geen daad van onderzoek in de zin van artikel 240 W.I.B.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte

thans artt. 333, derde lid, en 354, tweede lid

F.98.0063.N 14 oktober 1999 AC nr. ...

Wanneer de administratie de onderzoeksdaden bedoeld in titel VII, hoofdstuk III, van het W.I.B. wenst te stellen tijdens de in artikel 259, tweede lid, van het wetboek bedoelde aanvullende termijn van twee jaar moet zij de belastingplichtige vooraf schriftelijk en op nauwkeurige wijze kennis geven van de aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan; uit die wetsbepalingen volgt niet dat een kennisgeving die een vragenlijst voorafgaat, niet zou voldoen aan de wettelijke vereisten wanneer zij in hetzelfde document is opgenomen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

thans artt. 342 en 352

F.93.0117.N 10 februari 1995 AC nr. ...

Noch de bewijskracht van de aangevoerde feitelijke gegevens en overgelegde stukken, noch de artt. 248 en 257 W.I.B. worden miskend door de rechter die aan deze gegevens en stukken een andere bewijswaarde toekent dan die welke in conclusie wordt voorgestaan.~

- BEWIJS - Belastingzaken - Geschriften - Bewijswaarde

thans artt. 351 en 352

F.98.0046.F 29 oktober 1999 AC nr. ...

De aanslag van ambtswege die geen rekening hield met een beoordelingsgegeven is niet willekeurig wanneer dat gegeven het bestuur niet bekend was op het tijdstip van de aanslag en dus door het bestuur bij die aanslag niet in aanmerking kon worden genomen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

F.95.0007.N 23 april 1998 AC nr. ...

Wanneer het hof van beroep van oordeel is dat een ambtshalve gevestigde aanslag wegens willekeur onwettig is, maar de belastingplichtige het juiste bedrag van zijn inkomsten niet kan bewijzen, mag het die aanslag niet verbeteren, maar dient het die te vernietigen: deze regel geldt echter alleen wanneer de geldigheid van een aanslag aan het hof van beroep is onderworpen, nadat de betwiste aanslag het voorwerp van een ontvankelijk bezwaarschrift is geweest.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag van ambtswege en forfaitaire aanslag

thans artt. 355 en 402

F.99.0145.N 22 november 2001 AC nr. ...

De nieuwe aanslag, die overeenkomstig artikel 260 W.I.B. door de administratie kan worden gevestigd ten name van dezelfde belastingschuldige op grond van dezelfde belastingelementen of op een gedeelte ervan, wanneer een aanslag nietig werd verklaard omdat hij niet werd gevestigd overeenkomstig een wettelijke regel, met uitzondering van een regel betreffende de prescriptie, is eveneens van toepassing op overeenkomstig artikel 299bis, § 3, W.I.B. ten name van de betrokkene ingekohierde geldboeten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

thans artt. 366 en 377

F.94.0048.N 6 december 1996 AC nr. ...

Het hof van beroep heeft rechtsmacht om kennis te nemen van de voorziening tegen de uitspraak die de directeur doet over het bezwaar dat de wettelijkheid van de belastingschuld betwist op grond dat geen behoorlijke kennisgeving van het kohieruittreksel geschiedde.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

thans artt. 377 en 444

F.95.0098.N 5 februari 1999 AC nr. ...

Het hof van beroep is niet bevoegd om op grond van loutere billijkheids- of opportuniteitsredenen een belastingverhoging kwijt te schelden.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep

thans artt. 378 en 379

F.94.0082.N 18 december 1997 AC nr. ...

De belastingplichtige die hoger beroep instelt tegen een beslissing van de bestendige deputatie inzake gemeentebelastingen waarvan het bedrag ten minste 10.000 frank bedraagt, moet zijn verzoekschrift betekenen aan de gemeente wier belasting wordt bestreden en die voor het hof van beroep haar recht moet verdedigen; wanneer hij de door artikel 280 W.I.B.1964 op straffe van verval bepaalde termijn niet in acht neemt is het hoger beroep niet ontvankelijk.

- HOGER BEROEP - Belastingzaken - Gemeentebelastingen - Provinciebelastingen - Plaatselijke belastingen

- GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging

thans artt. 395 en 396

C.00.0461.N 14 maart 2002 AC nr. 180

De invordering van de onroerende voorheffing, ingekohierd op naam van de vroegere eigenaar van een onroerend goed dat van titularis is veranderd, mag slechts krachtens hetzelfde kohier worden voortgezet ten laste van de werkelijke schuldenaar van de belasting op voorwaarde dat degene die krachtens het kohier aansprakelijk is voor de betaling van de onroerende voorheffing een stuk of stukken overlegt waardoor hij bewijst dat de belaste goederen op een andere eigenaar zijn overgegaan en waardoor hij de identiteit en het adres van de nieuwe eigenaar laat kennen.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit onroerende goederen

thans artt. 418, eerste lid, en 444

F.95.0062.N 26 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer de krachtens artikel 334 W.I.B. (1964) verschuldigde belastingverhoging bij niet-aangifte of bij onvolledige of onjuiste aangifte wordt terugbetaald na het indienen van een bezwaarschrift, kan die terugbetaling ingevolge artikel 308, eerste lid, W.I.B. (1964), niet leiden tot toekenning van moratoire interesten.

- INTEREST - Moratoire interest

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

thans artt. 449 en 450, eerste lid

P.05.1434.F 13 december 2006 AC nr. 646

Een veroordelend vonnis wegens valsheid of het gebruik van valse stukken inzake inkomstenbelastingen, zoals bepaald in artikel 340, eerste lid, W.I.B., moet de bepalingen vermelden van dat wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, die de dader heeft of heeft willen overtreden (1). (1) Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, nr 91.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

tot uitvoering van artt. 400, 401, 403, 404 en 406

C.10.0432.F 6 februari 2012 AC nr. ...

De schrapping van de registratie als aannemer, bepaald in artikel 9, §1, 4°, van het koninklijk besluit van 26 december 1998, zoals het van toepassing was op de feiten, is geen straf maar het gevolg van de verdwijning van een van de toekenningsvoorwaarden van die registratie; die schrapping is een maatregel die is genomen om het oorspronkelijke doel van preventie en openbare veiligheid te blijven verwezenlijken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. ...

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Wetboek Inkomstenbelastingen 1992, gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993

Art. 270, 6°

C.03.0569.N 21 januari 2005 AC nr. 44

Nu in de regel het bij artikel 19, 3°bis, Hypotheekwet gevestigde voorrecht niet van toepassing is op de sociale-zekerheidsbijdragen van de werknemer en de bedrijfsvoorheffing die betrekking hebben op het loon waarop de werknemer recht had ingevolge prestaties geleverd voor het faillissement, volgt hieruit dat de curator de schuldvordering van de werknemer met betrekking tot voor het faillissement ontstane vorderingen dient te berekenen op grond van het brutoloon, verminderd met de sociale-zekerheidsbijdrage van de werknemer en met de forfaitair berekende bedrijfsvoorheffing, vastgesteld op grondslag van de bruto-inkomsten verminderd met de verplichte sociale inhoudingen, en de ingehouden bedrijfsvoorheffing doorstort aan het bestuur als de rang van de respectieve voorrechten dit toestaat (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Nu in de regel het bij artikel 19, 3°bis, Hypotheekwet gevestigde voorrecht niet van toepassing is op de sociale-zekerheidsbijdragen van de werknemer en de bedrijfsvoorheffing die betrekking hebben op het loon waarop de werknemer recht had ingevolge prestaties geleverd voor het faillissement, volgt hieruit dat de curator de schuldvordering van de werknemer met betrekking tot voor het faillissement ontstane vorderingen dient te berekenen op grond van het brutoloon, verminderd met de sociale-zekerheidsbijdrage van de werknemer en met de forfaitair berekende bedrijfsvoorheffing, vastgesteld op grondslag van de bruto-inkomsten verminderd met de verplichte sociale inhoudingen, en de ingehouden bedrijfsvoorheffing doorstort aan het bestuur als de rang van de respectieve voorrechten dit toestaat (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

C.04.0179.N 21 januari 2005 AC nr. 45

Wanneer de curator de verdeling doet en aan de werknemers een bedrag uitbetaalt ingevolge een aangifte van schuldvordering voor de vergoeding verschuldigd ingevolge de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, moet hij zelf het deel van de verschuldigde bedrijfsvoorheffing berekenen, inhouden en in voorkomend geval aan de Staat storten, ook al heeft de Staat voor dat bedrag nog geen aangifte gedaan van schuldvordering.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Art. 287, eerste lid, b)

F.11.0137.N 15 maart 2013 AC nr. ...

Artikel 287, eerste lid, b), WIB92, dat de wijze bepaalt waarop het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting wordt berekend, doet geen afbreuk aan het beginsel van de vermijding van dubbele belasting vervat in artikel 23.3, b), van het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten van Amerika, maar wijzigt de concrete modaliteiten in functie van de globale schuldfinancieringsgraad van de vennootschap; deze laatste bepaling vormt derhalve geen beletsel voor de toepassing van artikel 287, eerste lid, b), WIB92. (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Allerlei

Artt. 270, 6° en 272

C.95.0392.N 23 mei 1996 AC nr. ...

Nu in de regel het bij artikel 19, 3°bis, Hypotheekwet gevestigde voorrecht niet van toepassing is op de sociale zekerheidsbijdragen van de werknemer en de bedrijfsvoorheffing die betrekking hebben op het loon waarop de werknemer recht had ingevolge prestaties geleverd vòòr het faillissement, volgt hieruit dat de curator de schuldvordering van de werknemer met betrekking tot vòòr het faillissement ontstane vorderingen dient te berekenen op grond van het bruto-loon, verminderd met de sociale zekerheidsbijdrage van de werknemer en met de forfaitair berekende bedrijfsvoorheffing, vastgesteld op grondslag van de bruto-inkomsten verminderd met de verplichte sociale inhoudingen.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Nu in de regel het bij artikel 19, 3°bis, Hypotheekwet gevestigde voorrecht niet van toepassing is op de sociale zekerheidsbijdragen van de werknemer en de bedrijfsvoorheffing die betrekking hebben op het loon waarop de werknemer recht had ingevolge prestaties geleverd vòòr het faillissement, volgt hieruit dat de curator de schuldvordering van de werknemer met betrekking tot vòòr het faillissement ontstane vorderingen dient te berekenen op grond van het bruto-loon, verminderd met de sociale zekerheidsbijdrage van de werknemer en met de forfaitair berekende bedrijfsvoorheffing, vastgesteld op grondslag van de bruto-inkomsten verminderd met de verplichte sociale inhoudingen.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

Artt. 31, eerste en tweede lid, 3° en 273, enig lid, 1°

S.97.0078.N 3 november 1997 AC nr. ...

De forfaitaire compensatoire vergoeding die door de werkgever aan de werknemer, die het bedrijf verlaat, verschuldigd is ingevolge een niet-concurrentiebeding dat deel uitmaakt van een arbeidsovereenkomst is een vergoeding verkregen uit hoofde of naar aanleiding van het stopzetten van de arbeid of het beëindigen van een arbeidsovereenkomst waarop bedrijfsvoorheffing verschuldigd is.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing

- ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen

Wetboek registratierechten

Art. 146

F.09.0160.N 14 januari 2011 AC nr. ...

Een rechtsvordering die de verkoper van een in België gelegen onroerend goed instelt en die strekt tot de veroordeling van de koper tot het verlijden van de authentieke akte, heeft geen schorsend effect ten aanzien van de in artikel 146 van het W. Reg. vermelde termijn van één jaar, ook al maakt de inleidende dagvaarding voorbehoud voor het instellen van een vordering tot ontbinding van de overeenkomst.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Art. 16

C.04.0407.N 8 september 2005 AC nr. 418

Een verbintenis is onder een opschortende voorwaarde aangegaan als zij afhangt van een toekomstige en onzekere gebeurtenis ofwel van een gebeurtenis die reeds heeft plaatsgehad maar aan partijen nog onbekend is; de nakoming of de niet-nakoming van een van de verbintenissen waartoe partijen zich hebben verbonden, kan niet worden beschouwd als een opschortende voorwaarde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Art. 16, tweede lid

C.01.0497.N 5 februari 2004 AC nr. 60

Krachtens artikel 16, tweede lid, W. Reg. wordt het evenredig recht, verschuldigd op rechtshandelingen waarvan de schorsende voorwaarde wordt vervuld, berekend naar het tarief dat van kracht was op de datum waarop het recht aan de Staat zou verworven geweest zijn indien de handeling een onvoorwaardelijke was geweest; met het tarief in de zin van deze wetsbepaling, wordt alleen het percentage van het toe te passen tarief bedoeld, en niet de wettelijke en feitelijke elementen determinerend voor het soort tarief, die bepaald moeten worden op de datum van de vervulling van de voorwaarde (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het O.M.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Art. 192

F.09.0143.N 12 november 2010 AC nr. 672

De vormvoorschriften van het aan de vrederechter gericht verzoekschrift tot controleschatting worden geregeld door artikel 192 W. Reg. zodat de regels van het Ger. W. betreffende het eenzijdig verzoekschrift ter zake niet toepasselijk zijn.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

C.93.0174.N 7 september 1995 AC nr. ...

Derdenverzet kan worden gedaan tegen de beschikking van de vrederechter, die op verzoek van de ontvanger der registratie overeenkomstig artikel 192 W.Reg. de schatting van onroerende goederen beveelt en 1 of 3 deskundigen aanstelt.~

- DERDENVERZET -

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Art. 214, 1°

F.12.0113.N 21 juni 2013 AC nr. ...

Uit artikel 214, 1°, W. Reg. volgt dat, om de verjaringstermijn van twee jaar te kunnen doen lopen, de akte of het geschrift op zichzelf de oorzaak van de opeisbaarheid van de rechten doet kennen op een wijze die de ontvanger toelaat om ze zonder de hulp van andere bescheiden vast te stellen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Art. 215

F.13.0084.N 20 februari 2014 AC nr. ...

Artikel 215 W. Reg., dat voorziet in een verjaringstermijn van twee jaar voor de vordering tot teruggaaf van rechten, interesten en boeten, is ook van toepassing op de vordering tot teruggaaf van rechten die in strijd met de wettelijke regels onregelmatig werden gevorderd (1). (1) Cass. 17 mei 2013, AR F.11.0136.N, AC 2013, nr. 305, met concl. O.M.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

F.11.0136.N 17 mei 2013 AC nr. ...

Artikel 215 W. Reg., dat voorziet in een verjaringstermijn van twee jaar voor de vordering tot teruggaaf van rechten, interesten en boeten, is ook van toepassing op de vordering tot teruggaaf van rechten die in strijd met de wettelijke regels onregelmatig werden gevorderd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

F.10.0022.N 11 februari 2011 AC nr. ...

De verjaring van de rechtsvordering tot teruggaaf van registratierechten, die ontstaat op het ogenblik van de betaling, gaat in de regel op dat ogenblik in; de verjaring gaat evenwel in op een later tijdstip wanneer de verplichting tot betaling van registratierechten een verandering ondergaat door een latere gebeurtenis die voor de belastingplichtige rechten doet ontstaan voor de periode waarvoor de betaling werd verricht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

- VERJARING - Belastingzaken - Termijnen (aard, duur, aanvang, einde)

Een beslissing waarbij het bestuur zijn standpunt wijzigt over de uitlegging van een wettelijke regel, is geen normatieve gebeurtenis die rechten doet ontstaan voor de belastingplichtige (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Een beslissing waarbij het bestuur zijn standpunt wijzigt over de uitlegging van een wettelijke regel, is geen normatieve gebeurtenis die rechten doet ontstaan voor de belastingplichtige (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Belastingzaken - Termijnen (aard, duur, aanvang, einde)

Art. 220

F.06.0077.N 22 mei 2008 AC nr. 312

Het staat aan de feitenrechter om in feite te oordelen of de motivering van een dwangbevel inzake successierechten afdoende is; hij mag daarbij evenwel het wettig begrip van de motiveringsplicht van de overheid niet schenden (1). (1) Zie concl. O.M..

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 236

P.98.0266.N 14 september 1999 AC nr. ...

De geheimhoudingsplicht van artikel 236bis W.Reg. betreft alle zaken waarvan de betrokkene bij de uitvoering van zijn opdracht kennis heeft gekregen, ook diegene die geen inhoudelijk karakter hebben of slechts van statistische aard zijn.~

- BEROEPSGEHEIM -

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Art. 53, aanhef, 2°, eerste en tweede lid

F.06.0122.N 19 juni 2008 AC nr. 383

Een onroerend goed dat op het ogenblik van de overdracht ervan uit zijn aard niet bestemd was voor bewoning of huisvesting, kan niet in aanmerking komen voor de verlaging van het registratierecht tot 6 pct. voor verkopingen van bescheiden woningen.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Art. 53, eerste lid, 2°, en derde lid

F.08.0073.N 15 oktober 2009 AC nr. 588

Onder een onroerend goed dat tot bewoning is bestemd in de zin van artikel 54, derde lid, W. Reg., wordt in het algemeen spraakgebruik een onroerend goed verstaan dat dient tot bewoning zonder dat vereist is dat het reeds effectief kan bewoond worden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Art. 62, eerste lid

F.08.0066.F 5 mei 2011 AC nr. 632

Het verminderde recht als bepaald in artikel 62, eerste lid, van het Wetboek van de registratie-, hypotheek- en griffierechten kan niet worden toegepast wanneer een overeenkomst waarbij eigendom wordt overgedragen, ter registratie aangeboden wordt vóór het verlijden van de authentieke akte (1). (1) Zie concl. O.M., AR. F.08.0066.F, Pas., 2011, nr. …

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Artt. 115, 115bis en 117, § 1

C.04.0095.N 9 maart 2006 AC nr. 139

De vrijstelling waarin artikel 117, § 1, eerste lid, W. Reg. voorziet in geval van inbreng van de universaliteit der goederen bij wijze van fusie, splitsing of anderszins in één of meer nieuwe of bestaande vennootschappen, is ook van toepassing op de inbreng van onroerende goederen, en is ook toepasselijk wanneer de inbreng niet gepaard gaat met uitgifte van aandelen.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Artt. 189, 190 en 191

C.01.0003.F 14 december 2001 AC nr. ...

De waardering die vervat is in de vordering tot schatting die door de ontvanger der registratie aan de koper van een onroerend goed wordt genotificeerd, is een bestuurshandeling die een afdoende uitdrukkelijke motivering vereist (1). (1) Zie Cass., 15 feb. 1999, A.R. S.98.0007.F, nr. 88.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Artt. 189, 192, 197 en 199

C.01.0535.N 18 september 2003 AC nr. 440

De omstandigheid dat de artikelen 197 en 199 van het W. Reg. de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schenden doordat zij er niet in voorzien dat, in tegenstelling tot wat het geval is met een deskundigenonderzoek geregeld in het Ger. W., de rechter een toetsing kan uitoefenen over de waardebepaling door de deskundigen, brengt niet mee dat de rechter die op grond van artikel 192 van dat wetboek aangezocht wordt om een controleschatting uit te voeren, mag weigeren één of drie deskundigen aan te stellen (1). (1) Zie Cass., 17 dec. 1987, AR 7912, AC, 1987-88, nr 242; Cass., 30 mei 1991, AR 9009, AC, 1990-91, nr 504; Cass., 24 maart 1994, AR C.93.0368.F, AC, 1994, nr 144; Cass., 7 sept. 1995, AR C.93.0174.N, AC, 1995, nr 368; Grondwettelijk Hof, nr 132/99, 7 dec. 1999, B.S., 18 maart 2000, T.F.R., 2000/99 met noot; J.L.M.B., 2000, 48 met noot.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Artt. 19, eerste lid, 1° en 7°, en 31, eerste lid, 1°ter

F.08.0025.N 15 oktober 2009 AC nr. 586

Artikel 442bis, W.I.B.(1992) heeft betrekking op de overdrachten van een algemeenheid van goederen of van een tak van werkzaamheid die aan de verplichting tot registratie onderworpen zijn op grond van artikel 19, eerste lid, 1° en 7° Wetboek Registratierechten of op grond van artikel 31, eerste lid, 1°ter van dat wetboek (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Artt. 195, 196, 197 en 199

C.94.0411.F 6 oktober 1995 AC nr. ...

De artt. 195, 196, 197 en 199 W.Reg., betreffende de controleschatting van de goederen die het voorwerp van de overeenkomst uitmaken, worden geschonden door het arrest dat beslist dat het contradictoir karakter van de schatting niet is nageleefd en dat het recht van verdediging van de tegenpartij is miskend, op grond dat de deskundige heeft nagelaten rekening te houden met leidinggevende feiten die deze partij hem heeft toegestuurd, als antwoord op het voorverslag dat hij ter kennis van de partijen heeft gebracht en waarbij hij hen verzocht hun eventuele opmerkingen te doen kennen, en dat bijgevolg het schattingsverslag nietig verklaartikel ~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Belastingzaken

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 2 en 19, 1°

C.04.0515.N 1 december 2005 AC nr. 640

Het gebrek aan voorafgaande registratie van het betekeningsexploot van het verzoekschrift houdende voorziening in cassatie tast de regelmatigheid van de neerlegging van dit verzoekschrift niet aan.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Registratie en zegel

Artt. 208 en 210, eerste lid

C.03.0505.F 4 november 2004 AC nr. 532

De teruggaaf van de op de vonnissen en arresten geheven registratierechten kan slechts worden bevolen indien de appèlrechter, na onderzoek van het geschil zelf, oordeelt dat de beslissing van de eerste rechter onjuist was; er is geen sprake van vernietiging wanneer de appèlrechter, bij de wijziging van de beslissing van de eerste rechter, akte verleent van het tussen de partijen gesloten akkoord (1). (1) Cass., 23 mei 2003, AR C.00.0465.F, nr ...

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Artt. 44 en 62

F.08.0066.F 30 oktober 2009 AC nr. 632

Krachtens artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 is het Hof ertoe verplicht het Grondwettelijk Hof de vraag te stellen of artikel 62, eerste lid, van het Wetboek van registratie-, hypotheek- en griffierechten, in samenhang met artikel 44 van dat wetboek, indien het aldus wordt uitgelegd dat het uitsluitend van toepassing is op de bij authentieke akte gedane verkopen, de artikelen 10, 11 en 172 van de Grondwet schendt door een onderscheid in behandeling te maken tussen de personen die beroepshalve onroerende goederen kopen om ze te verkopen, naargelang de onderhandse akte waarbij zij een onroerend goed kopen al dan niet ter registratie wordt aangeboden voor het verlijden van de authentieke koopakte (1). (1) Concl. adv.-gen., Pas., 2009, nr ...

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

Artt. 62, 64 en 65

F.99.0141.N 22 juni 2000 AC nr. ...

Zolang hij niet de betaling van het aanvullend recht aanbiedt, wordt de verkrijger van het onroerend goed, die zijn beroep maakt van het kopen en verkopen van onroerende goederen en aldus het verminderde registratierecht bij de aankoop van een onroerend goed geniet, geacht de vervreemding van het onroerend goed na te streven op de wijze zoals bepaald in artikel 64 W.Reg., ongeacht de bestemming die hij bij de aankoop of naderhand aan het onroerend goed gegeven heeft; het aanvullende registratierecht kan bijgevolg niet geacht worden normaal te drukken op de uitslagen van het belastbaar tijdperk waarin het onroerend goed verkregen werd, noch op de uitslagen van het daarop volgende tijdperk waarin het onroerend goed voor de beroepswerkzaamheid aangewend werd, maar kan alleen geacht worden normaal te drukken op de uitslagen van het belastbaar tijdperk waarin het recht betaald wordt krachtens artikel 65 of vorderbaar wordt krachtens artikel 64 W.Reg.: pas in die mate kunnen daartoe, bij het verstrijken van het belastbaar tijdperk, aangelegde provisies aftrekbaar zijn als bedrijfsuitgaven of -lasten.

- REGISTRATIE (RECHT VAN) -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Art. 11

F.08.0025.N 15 oktober 2009 AC nr. 586

Artikel 442bis, W.I.B.(1992) en artikel 11, W.btw zijn op dezelfde overdrachten van toepassing, met name op de overdracht van een algemeenheid van goederen of op de overdracht van een bedrijfsafdeling of tak van werkzaamheid en deze begrippen hebben in beide wetsbepalingen dezelfde inhoud; de overdracht van een handelszaak is een overdracht van een algemeenheid van goederen of een overdracht van een bedrijfsafdeling in de zin van de voornoemde wettelijke bepalingen indien alle elementen die nodig zijn voor de exploitatie van de handelszaak worden overgedragen zonder dat noodzakelijk vereist is dat alle handelsvorderingen en schulden en het recht op de huurceel in de overdracht begrepen zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 18

F.09.0149.F 2 december 2010 AC nr. 710

Wanneer een persoon bij een en dezelfde gelegenheid spijs en dranken verschaft aan een andere en ook aan tafel opdient, verricht hij voor het geheel een dienst in de zin van artikel 18, §1, tweede lid, 11° van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2010, AR F.09.0149.F, nr. ...

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 18, § 1, eerste en tweede lid, 11°

F.05.0088.F 16 november 2006 AC nr. 571

Naar recht verantwoord is het arrest dat, na te hebben vastgesteld dat een vennootschap krachtens een overeenkomst "diensten" door een andere vennootschap is belast met de volledige organisatie van collectieve maaltijdverstrekkingen in twee, door laatstgenoemde vennootschap geëxploiteerde rusthuizen, met de verplichting een ononderbroken dienst te verzekeren en rekening te houden met de specifieke richtlijnen van die vennootschap en dat zij de menu's moest opmaken, met leveranciers onderhandelen en de voor de rusthuisbewoners en het personeel bestemde maaltijden ter plaatse moest bereiden, beslist dat de door de eerste vennootschap ten voordele van de tweede vennootschap gedane verrichtingen diensten zijn (1). (1) H.v.J., 2 mei 1996 (Fauborg-Gelting Linien A/S t. Finanzamt Flensburg), C-231/94, Verz., p I-2408.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 19, § 2, eerste lid, 1°

C.02.0130.F 12 december 2003 AC nr. 643

Het arrest dat beslist dat degene die een gebouwencomplex heeft opgetrokken dat hij wil verhuren niet aan btw onderworpen is omdat de verhuur van onroerende goederen met het oog waarop hij diensten heeft geleverd op zich, ingevolge artikel 44, § 3, 2°, W.btw, van de belasting is vrijgesteld, verwart de hoedanigheid van degene die aan de btw onderworpen is met degene die btw verschuldigd is.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 2

C.09.0028.N 15 februari 2010 AC nr. 101

Wanneer de Staat schade lijdt aan een haar toebehorende zaak die niet wordt aangewend voor activiteiten die aan de btw zijn onderworpen is de Staat gerechtigd om de op de herstelkosten verschuldigde btw op de aansprakelijke te verhalen; de omstandigheid dat de btw uiteindelijk aan de Staat ten goede komt, doet hieraan geen afbreuk aangezien de aan de Staat toekomende belastingen en de hem toekomende schadevergoeding op verschillende rechtsgronden steunen en een verschillend voorwerp hebben (1). (1) Zie Cass., 29 mei 1973, AC, 1973, 949.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 21, § 3, 4°, a)

F.12.0102.F 25 oktober 2013 AC nr. ...

De beslissing van het arrest om de artikelen 9, §2, c), eerste streepje, van de zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag en 21, §3, 4°, a), van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde niet toe te passen op de litigieuze dienstverrichtingen wordt niet naar recht verantwoord met de overwegingen dat de piloot die aan wedstrijden deelneemt een inschrijvingsrecht aan de organisator – en niet andersom – betaalt, zodat de diensten, die worden gefactureerd aan de piloot die in de zin van het btw-wetboek, geen dienstverrichting aan de organisator verstrekt, en evenmin bij ontstentenis van een overeenkomst onder bezwarende titel, een dienstverrichting aan het publiek dat het evenement bijwoont, geen bestanddeel vormen van de prijs van de totale dienstverrichting die de eindgebruiker aan de wedstrijdorganisator betaalt" en dat "de kwestieuze verrichtingen niet worden verrekend in de totale dienstverrichting die de eindgebruiker van de sportieve activiteit betaalt, zodat de samengestelde dienstverrichting, gelet op de doelstelling van voornoemd artikel 9, §2, c), eerste streepje, dat ook betrekking heeft op sportieve activiteiten, niet kan worden aangemerkt als samenhangend met de sportwedstrijden die op verschillende circuits plaatsvinden (1). (1) Gelijkluidende schriftelijke conclusie O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 21, § 3, 7°, i

F.09.0126.N 12 november 2010 AC nr. 671

Het feit dat de eindgebruiker van telecommunicatieproducten, zoals prepaidkaarten, onbekend was op het ogenblik van de verkoop van de kaarten aan een in Luxemburg gevestigde vennootschap neemt niet weg dat deze laatste dient beschouwd te worden als ontvanger van diensten zoals bedoeld in artikel 21, §3, 7°, i, btw-wetboek.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 26

F.10.0136.N 19 januari 2012 AC nr. ...

Wanneer de leverancier van goederen of dienstverrichtingen zijn cliënt uitstel van betaling toestaat, mits voldoening van interest, maar enkel tot op het ogenblik van de levering, vormen deze intercalaire interesten, in tegenstelling tot verwijlintresten, een onderdeel van de tegenprestatie voor de levering van goederen en diensten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 32

F.08.0064.N 14 januari 2010 AC nr. 36

De maatstaf van heffing voor onder bezwarende titel verrichte goederenleveringen of diensten wordt gevormd door de daartoe door de belastingplichtige werkelijk ontvangen tegenprestatie welke in beginsel moet worden uitgedrukt in een som geld; deze tegenprestatie is dus de subjectieve waarde, dat wil zeggen de werkelijk ontvangen waarde, en niet een volgens objectieve maatstaven geschatte waarde; in de gevallen waarin het onmogelijk is de werkelijke waarde te bepalen, sluit de Zesde Richtlijn niet uit dat de normale waarde als maatstaf wordt gebruikt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 37, § 1, eerste lid

C.04.0071.N 14 februari 2008 AC nr. 108

De Belgische wetgever is krachtens artikel 12 van de Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 bevoegd afwijkingen toe te staan op het normaal btw-tarief voor bepaalde categorieën van producten die in de richtlijn worden omschreven; wanneer een ruime categorie van producten vermeld wordt die kunnen worden uitgesloten, heeft hij het recht slechts een deel van die producten van die categorie te doen genieten van die afwijking op het normaal tarief; de wetgever die slechts in beperkte mate toepassing maakt van de mogelijkheid een verlaagd tarief te bepalen voor een categorie van goederen of diensten, bevordert hierdoor de gewenste uniformiteit van de tarieven; eens dat hij een verlaagd tarief toekent is hij evenwel verplicht gelijke verrichtingen ook gelijk te behandelen gelet op de door het Hof van Justitie vereiste neutraliteit van de belasting.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 39, § 1, 1°

F.05.0009.N 14 februari 2008 AC nr. 109

De leveringen van goederen die door of voor rekening van de verkoper worden verzonden of vervoerd naar een plaats buiten de Gemeenschap, zijn van belasting vrijgesteld; de termen "door of voor rekening van de verkoper" betekenen niet louter "op kosten van de verkoper", maar houden tevens in dat de verzending of het vervoer uitgevoerd moeten worden door de verkoper of in zijn opdracht.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 39bis, eerste en tweede lid

F.08.0009.F 25 september 2009 AC nr. 527

Het bestreden arrest is niet naar recht verantwoord, wanneer het weigert om een belastingplichtige vrij te stellen van de belasting over de toegevoegde waarde, op grond dat de administratie, op het tijdstip van de controle die aanleiding gaf tot het proces-verbaal en tot de litigieuze dwangsom, niet in het bezit was van een geheel van stukken waaruit bleek dat de belastingplichtige kon worden vrijgesteld van belasting op de litigieuze verkopen, aangezien hij pas heel wat later het initiatief heeft genomen om die bewijzen te verzamelen en deze aan de administratie te overhandigen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Art. 39bis, eerste lid, 1°

F.10.0063.N 20 oktober 2011 AC nr. ...

De in het koninklijk besluit nr. 52 bepaalde voorschriften om vrijstelling van B.T.W. te kunnen verkrijgen voor intracommunautaire leveringen van goederen, dragen bij aan de voorkoming van belastingfraude, de bepaling van de juiste belastingheffing en de correcte en eenvoudige toepassing van de vrijstellingsgronden; zij reiken niet verder dan voor die doelstellingen noodzakelijk is.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

De in het koninklijk besluit nr. 52 bepaalde voorschriften om vrijstelling van B.T.W. te kunnen verkrijgen voor intracommunautaire leveringen van goederen, vermelden de noodzakelijke documenten als voorbeeld en sluiten niet uit dat de verkoper de echtheid van de verzending of het vervoer aantoont aan de hand van andere documenten dan die welke daar zijn vermeld; art. 59, §1, eerste lid, W.B.T.W., heeft geen betrekking op het overeenkomstig het K.B. nr. 52 te leveren bewijs dat de goederen verzonden of vervoerd zijn buiten België maar binnen de Europese Unie, om vrijstelling van B.T.W. te kunnen verkrijgen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.08.0088.F 4 juni 2009 AC nr. 374

Het arrest dat beslist dat het inschrijvingsbewijs dat de verkoopfactuur en de stukken betreffende de identiteit van de koper van het voertuig vervolledigt, samen met die stukken een geheel van met elkaar overeenstemmende documenten vormt waaruit ontegensprekelijk blijkt dat het litigieuze voertuig buiten België is vervoerd naar een land van de Gemeenschap, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de belastingplichtige het bewijs levert dat bij artikel 3, eerste lid, van het koninklijk besluit nr 52 van 29 december 1992 vereist is opdat hij in aanmerking zou kunnen komen voor de vrijstelling, bedoeld in artikel 39bis, eerste lid, 1°, btw.-wetboek

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 4, § 1

C.02.0130.F 12 december 2003 AC nr. 643

Degene die het gebouwencomplex dat hij heeft laten optrekken, wil exploiteren en die investering wil laten opbrengen door geregeld en regelmatig huur te innen, oefent een economische activiteit uit.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 44, § 2, 1° ter

F.08.0013.F 18 juni 2009 AC nr. 420

Aangezien een vraag wordt opgeworpen naar de uitlegging van artikel 13, A, 1, d), van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, dient aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen de prejudiciële vraag te worden gesteld of een activiteit van vervoer van organen en monsters van menselijke oorsprong, als zelfstandige verricht voor ziekenhuizen en laboratoria, een levering van menselijke organen, menselijk bloed en moedermelk is, die door voornoemd artikel 13, A, 1, d), wordt vrijgesteld van btw.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 44, § 2, 4°

F.08.0010.N 14 januari 2010 AC nr. 35

Uit de bewoordingen van artikel 44, § 2, 4°, van het Btw-wetboek blijkt dat de wetgever noch impliciet, noch uitdrukkelijk, de vrijstelling inzake het verstrekken van onderwijs of beroepsopleiding door andere dan publiekrechtelijke lichamen, heeft voorbehouden aan organisaties die niet systematisch het maken van winst beogen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 44, § 3, 2°

F.12.0005.F 6 juni 2013 AC nr. ...

Het arrest dat beslist dat verscheidene zustervennootschappen die afzonderlijk een overeenkomst hebben gesloten betreffende de bezitneming en het gebruik van dezelfde opslagruimtes en ateliers geen verhuur van onroerende goederen is die kan worden vrijgesteld op grond van artikel 13, B, b) van de Zesde Richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag of van artikel 44, §3, 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, aangezien zij geen uitsluitend recht hebben op de plaatsen omdat zij dezelfde plaatsen gebruiken en geen enkele overeenkomst naar de andere verwijst, is niet naar recht verantwoord, wanneer het arrest niet nagaat of het aan die zustervennootschappen toegestane gebruik uitsluitend is ten opzichte van de overige derden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, …

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.09.0285.F 4 juni 2010 AC nr. 395

Het nationaal gerecht moet rekening houden met alle omstandigheden waarin de litigieuze verrichting plaatsvindt om de kenmerken ervan te onderzoeken en te beoordelen of zij omschreven kan worden als een huur van onroerende goederen in de zin van artikel 13, B, b), van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag - en moet hij zodoende nagaan of de overeenkomsten, zoals zij zijn uitgevoerd, hoofdzakelijk bestaan in de passieve terbeschikkingstelling van ruimtes of oppervlakten van onroerende goederen tegen een vergoeding die verband houdt met het tijdsverloop, dan wel strekken tot het verrichten van een dienst die voor een andere kwalificatie in aanmerking komt (1). (1) Zie gedeelt. andersl. concl. van het O.M. in Pas., 2010, nr. ..., dat van mening was dat de tweede, door de verweerder tegen het eerste onderdeel van het eerste middel opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid gegrond was, in zoverre hij hierin aanvoerde dat voornoemd onderdeel feiten en recht vermengde en het Hof verzocht om de door het hof van beroep gedane uitlegging van de feiten te vervangen door die welke de eiseres hieraan gaf.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Art. 44, § 3, 2°, b

C.04.0110.F 2 juni 2005 AC nr. 310

De beslissing tot verwerping van de vordering tot terugbetaling van de door de administratie ingehouden btw die door een belastingplichtige was ingesteld op grond van artikel 44, § 3, 2°, b, W.btw dat bepaalde vastgoedverhuringen aan de btw onderwerpt, is naar recht verantwoord ingeval de belastingplichtige vooruitgelopen is op een wetsbepaling die nog niet van toepassing was, aangezien het besluit dat de voorwaarden voor die aftrek zou vastleggen, nog niet was uitgevaardigd en de wetsbepaling op zich hem geen enkel subjectief recht op de aftrek verleende.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Art. 44, §3, 13°

F.06.0036.F 5 oktober 2007 AC nr. 455

Het verrichten van diensten ten behoeve van een organisator van weddenschappen, waarbij het personeel van de verrichter van deze diensten de weddenschappen aanneemt namens de organisator kan niet worden aangemerkt als weddenschappen, loterijen en andere kans- of geldspelen in de zin van artikel 44, §3, 13°, van het btw-wetboek, daar alleen de weddenschapsverrichting voor belastingvrijstelling in aanmerking komt en zij gekenmerkt wordt door de toekenning van een winstkans aan de wedders en de aanvaarding, als tegenprestatie, van het risico om die winst te moeten uitbetalen (1). (1) HvJ., nr.89/05 van 13 juli 2006, in zake United Utilities plc.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 45, § 1

F.12.0082.N 19 juni 2014 AC nr. ...

Bij een gedeeltelijke belastingplichtige, die zowel economische activiteiten als niet-economische activiteiten verricht, is de belasting over de toegevoegde waarde verbonden aan zijn activiteiten slechts aftrekbaar voor zover deze kosten kunnen worden toegerekend aan de economische activiteit van de belastingplichtige (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

De aftrek van de voorbelasting door een gedeeltelijke belastingplichtige die subsidies ontvangt voor activiteiten die niet belastbaar zijn op grond van het Btw-wetboek en die volledig bekostigd worden door de subsidies, kan worden bepaald aan de hand van een verdeelsleutel waarbij in de teller de totale ontvangsten zijn opgenomen die aan de btw onderworpen zijn en waarbij in de noemer de totale omzet is opgenomen, inclusief de subsidies (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.11.0067.N 21 december 2012 AC nr. ...

De toevallige belastingplichtige die een zakelijk recht op een nieuw opgericht gebouw vestigt, kan in de regel de BTW die hij voor de oprichting of de aankoop van het gebouw betaald heeft, in aftrek brengen; indien de verkoopprijs niet overeenstemt met de oprichtings- of aankoopprijs van het goed omwille van het feit dat slechts het vruchtgebruik van het onroerend goed wordt verkocht, dan is de aftrek van de betaalde BTW beperkt volgens de verhouding van de prijs van het vruchtgebruik tot de aankoop- of de oprichtingsprijs van het gebouw in volle eigendom (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.93.0072.N 23 april 1998 AC nr. ...

Wanneer voor het Hof van cassatie een vraag rijst in verband met de uitlegging van een bepaling van een Richtlijn van de Raad, met name de vraag naar de draagwijdte van artikel 17.2 van de Zesde Richtlijn 77/388 E.G. Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting (Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag), verzoekt het Hof, in de regel, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen daarover bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Art. 45, § 1, 1°

F.10.0013.N 8 april 2011 AC nr. ...

De uitoefening van het recht op aftrek vereist dat de belastingplichtige de hem geleverde goederen en diensten waarvan hij de btw wil aftrekken, voor welbepaalde handelingen gebruikt, meer bepaald voor handelingen die effectief belast zijn, dan wel van belasting zijn vrijgesteld wegens uitvoer of omdat ze in het buitenland plaatsvinden; indien deze goederen en diensten niet worden verhandeld onder voorwaarden die de btw opeisbaar maken, is er geen recht op aftrek en is de btw opeisbaar (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 45, § 1, 1°, en § 3, 4°

C.02.0419.N 8 april 2005 AC nr. 213

Als kosten van onthaal, waarvan de erop geheven btw niet aftrekbaar is, komen in aanmerking, de kosten gedaan voor onthaal en ontvangst, desgevallend gepaard gaande met vermaak of ontspanning, van aan het bedrijf vreemde bezoekers, inzonderheid klanten en leveranciers, met het oog op het bestendigen of verstevigen van zakelijke relaties; wanneer de betrokken activiteit evenwel hoofdzakelijk en rechtstreeks tot doel heeft de eindkoper in te lichten over het bestaan en de hoedanigheden van een product of dienst met de bedoeling de verkoop ervan te bevorderen, is zij een reclame waarvan de kosten niet van aftrek uitgesloten zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 45, tweede lid, a

F.06.0062.F 30 november 2007 AC nr. 600

Concl. adv.-gen. HENKES, Cass., 30 nov. 2007, AR F.06.0062.F, Pas., 2007, nr. ...

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het arrest dat enkel vaststelt dat de door een partij uitgeoefende activiteit, bestaande in de verhuur van voertuigen, niet aan het "grote publiek aangeboden wordt, maar alleen aan haar klanten die hun voertuigen binnenbrengen voor onderhoud of herstelling", beslist niet wettig dat die partij geen specifieke activiteit, bestaande in de verhuur van wagens, uitoefende op grond waarvan zij de in artikel 45 btw-wetboek bedoelde belastingen volledig had kunnen aftrekken (1). (1) Cass., 19 jan. 2007, AR. C.04.0107.N, www.cass.be; zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr. ...

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 46, §§ 1 en 2

C.01.0301.N 2 oktober 2003 AC nr. 469

Gemengde belastingplichtigen moeten hun recht op aftrek in beginsel uitoefenen volgens het algemeen verhoudingsgetal bepaald in artikel 46, § 1, W.btw, tenzij wanneer de minister van Financiën, ambtshalve of op verzoek, vergunning heeft verleend, op grond van § 2 van dat artikel, om de berekening te maken op grond van het werkelijk gebruik; in de gevallen waarin dergelijke vergunning niet werd verleend, komt het niet aan de rechter toe de berekening toe te staan op grond van het werkelijk gebruik.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 51, § 1, 3°

F.12.0092.N 19 december 2013 AC nr. ...

De btw is verschuldigd van zodra de factuur uitgereikt is.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 52, § 1

F.09.0122.N 14 januari 2011 AC nr. ...

Voor elk goed dat uit een derde land afkomstig is en België binnenkomt, gelden voor de toepassing van de btw dezelfde bepalingen en formaliteiten als deze bepaald inzake douane, zelfs al zijn die goederen niet ingevoerd in de zin van artikel 23 van het Wbtw, en ook al hebben die goederen voor de toepassing van de btw de status van "goederen in tijdelijke opslag" ingevolge de summiere aangifte ervan bij de douane (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 56, § 1

F.12.0053.N 20 februari 2014 AC nr. ...

De bevoegdheidsdelegatie aan de Koning tot het uitwerken van een forfaitaire aanslagregeling die vervat ligt in artikel 56, §1, BTW-wetboek, houdt geen miskenning in van het grondwettelijk legaliteitsbeginsel neergelegd in de artikelen 170 en 172 van de Grondwet, noch van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel gewaarborgd door de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 58, § 4

F.13.0026.N 10 oktober 2014 AC nr. 595

De bijzondere regeling van de belastingheffing over de winstmarge maakt het mogelijk om de maatstaf van de heffing te berekenen per levering of per belastingtijdvak of kwartaal en dat indien de winstmarge wordt bepaald per levering en die levering een negatieve marge oplevert, deze negatieve marge niet kan worden overgedragen naar een andere levering met een positieve marge (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 59, § 1

F.11.0083.N 21 juni 2012 AC nr. ...

De belastingadministratie kan een proces-verbaal als bedoeld in artikel 59, §1, van het B.T.W.-wetboek, gebruiken als bewijsmiddel voor de vaststelling van inkomstenbelastingen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Geschriften

F.10.0125.F 10 februari 2012 AC nr. ...

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.06.0041.N 13 december 2007 AC nr. 631

Een wettelijk forfaitaire vaststelling van de grondslag van de aanslag in een bepaalde sector is een feitelijk gegeven waarop het bestuur, als er geen regelmatige boekhouding wordt voorgelegd, kan steunen en kan gelden als een vermoeden in de zin van artikel 59, § 1, W.btw.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.95.0192.N 17 september 1998 AC nr. ...

De processen-verbaal die de bevoegde fiscale ambtenaren opstellen met het oog op het bewijs van btw-overtredingen, alsmede van de feiten die het verschuldigd zijn van de belasting of van een administratieve geldboete aantonen of ertoe bijdragen die aan te tonen, zijn niet door nietigheid aangetast om de enkele reden dat bij de betekening ervan aan de belastingplichtige geen afschriften zijn gevoegd van stukken waarnaar in de processen-verbaal wordt verwezen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.97.0061.F 17 april 1998 AC nr. ...

De bijzondere wettelijke bewijswaarde die artikel 59, § 1, W.btw aan de processen-verbaal van de ambtenaren van het ministerie van Financiën toekent, geldt voor de persoonlijke materiële vaststellingen van die ambtenaren, maar niet voor de juridische gevolgtrekkingen die daaruit kunnen worden afgeleid.~

- BEWIJS - Belastingzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.96.0064.F 14 november 1996 AC nr. ...

Het arrest dat zijn beslissing luidens welke een btw-plichtige die belasting verschuldigd is, grondt op de gegevens die door het bestuur zijn aangebracht, namelijk vaststellingen van een proces-verbaal dat bewijs oplevert zolang het tegendeel niet is bewezen, en vermoedens die de ambtenaar zonder op dat punt te zijn bekritiseerd, uit die vaststellingen heeft afgeleid, ontslaat het bestuur niet van de verplichting de feiten die het aanvoert te bewijzen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.94.0580.N 20 juni 1995 AC nr. ...

De processen-verbaal die de bevoegde fiscale ambtenaren opstellen met het oog op het bewijs van btw-overtredingen, alsmede van de feiten die het verschuldigd zijn van de belasting of van een administratieve geldboete aantonen of ertoe bijdragen die aan te tonen, zijn stukken van de fiscale procedure waarover de administratie meester blijft.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 59, § 1, eerste en tweede lid

F.13.0137.N 12 december 2014 AC nr. 788

De enkele omstandigheid dat een door artikel 59, §1, eerste lid, Btw-wetboek bedoeld proces-verbaal niet de door artikel 59, §1, tweede lid, Btw-wetboek bedoelde bijzondere bewijswaarde heeft omdat het geen volledige en juiste weergave van de feiten bevat, heeft niet tot gevolg dat een erop gesteund dwangbevel wettelijke grondslag mist; de rechter is ertoe gehouden te onderzoeken of de in het proces-verbaal vermelde gegevens niet als eenvoudige inlichtingen in aanmerking kunnen worden genomen en als grondslag kunnen dienen van een bewijs op grond van feitelijke vermoedens.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 59, § 2

F.10.0080.N 24 november 2011 AC nr. ...

De rechter die ten gronde uitspraak doet over de geldigheid van het dwangbevel dat de verschuldigde BTW vordert, kan de normale waarde van de goederen en diensten die de deskundige heeft bepaald op zijn juistheid toetsen; bij die toetsing mag hij ook rekening houden met stukken die niet aan de deskundige zijn overgelegd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 61

C.12.0375.N 19 september 2014 AC nr. ...

Indien door of namens een belastingplichtige toestemming werd gegeven tot het uitvoeren van een niet bij wet bepaalde controlemaatregel, zoals de kopiename op eigen informatiedragers van de harde schijf van de computer van de belastingplichtige welke zijn omzet registreert, vermag de administratie het aldus verzamelde bewijs te gebruiken (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 63, eerste lid

F.10.0131.N 15 december 2011 AC nr. ...

De bepaling dat eenieder die een economische activiteit uitoefent, aan de ambtenaren die bevoegd zijn om de toepassing van de B.T.W. te controleren en in het bezit zijn van hun aanstellingsbewijs, op elk tijdstip en zonder voorafgaande verwittiging, vrije toegang moet verlenen tot de ruimten waar de activiteit wordt uitgeoefend, om hen toe te laten de in deze wetsbepaling opgesomde onderzoeken en vaststellingen te doen, vereist niet dat de controleambtenaren die de voormelde onderzoeken en vaststellingen doen, hun aanstellingsbewijs spontaan moeten tonen, noch dat zij hiervan melding moeten maken in een proces-verbaal (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 64, § 1

F.10.0075.N 15 december 2011 AC nr. ...

Het wettelijk vermoeden waarin artikel 64, §1, W.B.T.W. voorziet, heeft voor gevolg dat wanneer de administratie bewijst dat goederen die door hun aard bestemd zijn om verkocht te worden, door de belastingplichtige worden aangekocht, hij geacht wordt die goederen te hebben geleverd onder voorwaarden die maken dat B.T.W. verschuldigd is; de belastingplichtige kan dit vermoeden weerleggen door op grond van bewijskrachtige stukken aan te tonen dat die goederen nog in zijn bezit zijn of dat ze een bestemming hebben gekregen die geen B.T.W. opeisbaar maakt, zoals dat het geval kan zijn wanneer de goederen voor eigen gebruik bestemd zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 64, § 3

F.13.0050.N 19 juni 2014 AC nr. ...

De administratie kan een beroep doen op het wettelijk vermoeden van het hoogste tarief waarin artikel 64, §3, van het btw-wetboek voorziet in geval een leverancier of dienstverrichter handelingen verricht met betrekking tot goederen of diensten die aan een verschillend tarief onderworpen zijn, indien hetzij uit de door de belastingplichtige ingediende aangifte, hetzij uit andere bewijskrachtige gegevens blijkt dat dergelijke handelingen verricht zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 64, §§ 1 en 2

F.09.0032.N 11 maart 2010 AC nr. 175

Artikel 64, § 1 en 2, van het Btw-wetboek houden een weerlegbaar wettelijk vermoeden in dat de bewijslast omkeert in het voordeel van de belastingadministratie; indien de belastingadministratie bewijst dat de belastingplichtige goederen, verkregen of geproduceerd om ze te verkopen, heeft geleverd of diensten heeft verricht, moet deze laatste om aan de heffing van btw over de omzet te ontsnappen, aantonen dat de goederen niet werden verkocht of dat de levering of de dienstverstrekking geheel of ten dele vrijgesteld is van btw (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 70, § 1bis

F.13.0031.N 31 oktober 2014 AC nr. 652

Het bedrag van de ten onrechte uitgeoefende teruggave moet beschouwd worden als belasting die op onrechtmatige wijze in aftrek werd gebracht in de zin van artikel 70, § 1bis, BTW-Wetboek (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.05.0086.F 30 november 2006 AC nr. 615

Het staat aan de rechter te beoordelen of een administratieve sanctie met repressief karakter in de zin van artikel 6 E.V.R.M. niet onevenredig is met de inbreuk en te onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid een administratieve sanctie van zodanige omvang mocht opleggen; hij kan echter niet om loutere redenen van opportuniteit of tegen wettelijke regels in, boeten kwijtschelden of verminderen (1). (1) Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, www.cass.be. en concl. adv.-gen. Thijs in AC, 2005.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.05.0102.F 30 november 2006 AC nr. ...

Het staat aan de rechter te beoordelen of een administratieve sanctie met repressief karakter in de zin van artikel 6 E.V.R.M. niet onevenredig is met de inbreuk en te onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid een administratieve sanctie van zodanige omvang mocht opleggen; hij kan echter niet om loutere redenen van opportuniteit of tegen wettelijke regels in, boeten kwijtschelden of verminderen (1). (1) Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, www.cass.be. en concl. adv.-gen. Thijs in AC, 2005.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 70, § 2, eerste lid

F.11.0007.F 20 juni 2013 AC nr. ...

Artikel 70, § 2, eerste lid, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre het het de rechtbank van eerste aanleg niet mogelijk maakt de in dit artikel voorgeschreven geldboete gepaard te laten gaan met uitstel; die vaststelling van gedeeltelijke ongrondwettigheid heeft echter niet tot gevolg dat die bepaling, in afwachting van een optreden van de wetgever, niet meer zou kunnen worden toegepast door de gerechten wanneer zij vaststellen dat de misdrijven vaststaan, dat het bedrag van de geldboete niet onevenredig is met de ernst van het misdrijf en dat er geen reden zou zijn geweest om uitstel te verlenen zelfs indien de wet in die maatregel had voorzien (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ***.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artikel 70, § 2, eerste lid, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre het het de rechtbank van eerste aanleg niet mogelijk maakt de in dit artikel voorgeschreven geldboete gepaard te laten gaan met uitstel; die vaststelling van gedeeltelijke ongrondwettigheid heeft echter niet tot gevolg dat die bepaling, in afwachting van een optreden van de wetgever, niet meer zou kunnen worden toegepast door de gerechten wanneer zij vaststellen dat de misdrijven vaststaan, dat het bedrag van de geldboete niet onevenredig is met de ernst van het misdrijf en dat er geen reden zou zijn geweest om uitstel te verlenen zelfs indien de wet in die maatregel had voorzien (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. ***.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 73, § 3

P.95.1190.N 28 januari 1997 AC nr. ...

De feitenrechter die op grond van de door hem gegeven uitlegging van de aangifte oordeelt dat de procureur des Konings wegens fiscale misdrijven een vervolging heeft ingesteld zonder voorafgaande klacht of aangifte van een bevoegd en daartoe behoorlijk gemachtigd fiscaal ambtenaar, beslist wettig dat die strafvervolging niet ontvankelijk is.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 73bis

P.08.1732.F 3 juni 2009 AC nr. 370

Terwijl artikel 196 Sw. ertoe strekt het vertrouwen van het publiek in geschriften te beschermen, beoogt artikel 73bis Btw-wetboek geen bescherming van de openbare trouw maar de specifieke bestraffing van het valse stuk dat tot doel heeft de belastingadministratie te misleiden met het oog op de berekening van de voormelde belasting, de betaling ervan te vermijden of de verplichting daartoe uit te stellen; daaruit volgt dat het gebruik van dat valse belastingstuk voortduurt tijdens het fiscale geschil, wanneer het geen louter verweermiddel is maar ertoe strekt het oogmerk zelf van de valsheid te verwezenlijken (1). (1) Zie Cass., 13 juni 2006, AR P.06.0306.N, AC, 2006, nr 327; Cass., 21 mei 2008, AR P.07.1710.F, Pas., 2008, nr 307, met concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

De gemeenrechtelijke valsheid is algemeen een misdrijf tegen de openbare trouw en impliceert de mogelijkheid van schade en het hanteren van ruimere technieken dan de fiscale valsheid.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Wanneer de wetgever, in een bijzondere bepaling, afwijkt van de bestraffing van valsheid in geschriften, die in algemene bewoordingen in het Sw. is bepaald, is doorgaans die bijzondere bepaling van toepassing, met uitsluiting van alle overige bepalingen.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 73sexies

P.01.1365.N 15 oktober 2002 AC nr. ...

Bij eenvoudige schuldigverklaring wegens een fiscaal misdrijf, zoals bepaald in de artikelen 458 Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992 en 73sexies btw-wetboek, werkt de hoofdelijke gehoudenheid tot betaling van de ontdoken belasting van rechtswege en moet niet door de rechter worden uitgesproken (1). (1) Cass., 20 juni 1995, AR P.94.0580.N, nr 312.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

P.96.0039.N 28 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer een beheerder of aangestelde van de belastingplichtige als beklaagde wegens een fiscaal misdrijf wordt vervolgd, is het in de zaak betrekken van de belastingplichtige of van de civielrechtelijk aansprakelijke partij geen voorwaarde van vervolgbaarheid of strafbaarheid van de beklaagde.

- STRAFVORDERING -

C.94.0082.N 11 oktober 1996 AC nr. ...

Personen die als daders of als medeplichtigen van misdrijven bedoeld in de artikelen 73 en 73bis W.btw worden veroordeeld, zijn hoofdelijk gehouden tot betaling van de ontdoken belasting, zelfs al heeft de strafrechter deze hoofdelijkheid in hunnen hoofde niet uitdrukkelijk vastgesteld.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 73sexies, eerste lid

P.94.0580.N 20 juni 1995 AC nr. ...

Vernietiging van de onwettige beslissing waardoor zij die als daders of als medeplichtigen resp. van misdrijven bedoeld in de artikel 449 tot 452 W.I.B.-1992 en 73 en 73bis Btw-wetboek worden veroordeeld, hoofdelijk gehouden zijn tot betaling van de door deze misdrijven ontdoken belasting, gebeurt zonder verwijzing nu deze civielrechtelijke sanctie van rechtswege geldt.~

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Belastingzaken

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Belastingzaken

Art. 74, § 3

P.10.0614.F 29 september 2010 AC nr. 561

Wanneer de procureur des Konings geen kennis krijgt van de feiten ten gevolge van een klacht of aangifte door de ambtenaren van de Administratie der directe belastingen, de ambtenaren van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, de ambtenaren van de Administratie van de bijzondere belastinginspectie en de ambtenaren van de Administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit, en hij vervolging instelt wegens feiten die naar luid van het Wetboek over de toegevoegde waarde strafbaar zijn, bepaalt artikel 74, §3, van het voormelde wetboek dat het advies van de gewestelijk directeur van de belasting over de toegevoegde waarde kan worden gevraagd, maar stelt dat niet verplicht (1). (1) Zie Cass., 6 juni 1995, AR P.94.0167.N, AC, 1995, nr. 276.

- STRAFVORDERING -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.00.0200.N 20 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer fiscale ambtenaren met de vereiste amtelijke machtiging op regelmatig wijze fiscale misdrijven ter kennis hebben gebracht van de procureur des Konings, of wanneer de procureur des Konings betreffende dergelijk misdrijven op regelmatige wijze strafvorderingen heeft ingesteld na voorafgaand het advies te hebben gevraagd van de bevoegde gewestelijk directeur, mogen de ambtenaren spontaan aan de procureur des Konings of aan de onderzoeksrechter bijkomende inlichtingen verstrekken (1) (2). (1) Cass., 9 december 1997, AC 1997, 540. (2) Zie Cass., 23 februari 1999, nr 106.

- STRAFVORDERING -

P.96.0264.N 11 maart 1997 AC nr. ...

De procureur des Konings kan slechts een vervolging instellen wegens fiscale misdrijven inzake B.T.W, welke hem niet werden bekendgemaakt ingevolge een klacht of een aangifte gedaan door daartoe behoorlijk gemachtigde ambtenaren van de belastingbesturen van het ministerie van financiën, voor zover hij voorafgaandelijk het advies van de bevoegde gewestelijke directeur van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen heeft gevraagd; door het woord "vervolging" wordt slechts bedoeld het aanhangig maken van de strafzaak bij de strafrechter, wat gebeurt hetzij door het vorderen van een gerechtelijk onderzoek, hetzij door het doen betekenen van een rechtstreekse dagvaarding om te verschijnen voor de strafrechter, hetzij, sinds de invoering van artikel 216quater Sv., door een oproeping bij proces-verbaal.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.96.1027.N 4 februari 1997 AC nr. ...

Geen wetsbepaling verplicht de rechter het vervullen van de vereiste van aangifte van fiscale valsheid door de daartoe behoorlijk gemachtigde Directeur van de Administratie van de bijzondere belastingsinspectie bij het Ministerie van Financiën aan de procureur des Konings tot uitoefening van de strafvordering uitdrukkelijk te vermelden.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

P.96.0039.N 28 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer de procureur des Konings wegens fiscale misdrijven strafrechtelijke vervolging instelt wordt de vraag of hij met die feiten bekend is geraakt door een klacht of aangifte van behoorlijk gemachtigde fiscale ambtenaren mede beoordeeld aan de hand van de bij de aangifte gevoegde stukken.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

P.94.0167.N 6 juni 1995 AC nr. ...

De vervolging die de procureur des Konings heeft ingesteld wegens fiscale misdrijven waarmee hij niet bekend is geraakt ingevolge klacht of aangifte van behoorlijk gemachtigde ambtenaren van de belastingbesturen, is niet ontvankelijk wanneer hij niet het advies heeft gevraagd van de bevoegde gewestelijke directeur; de niet-ontvankelijkheid strekt zich niet uit tot de vervolging van de feiten die wel in een rechtsgeldige klacht of aangifte begrepen zijn of waarvoor wel advies is gevraagd.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

P.93.1054.N 20 december 1994 AC nr. ...

Wanneer feiten, die naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering daarvan genomen besluiten strafrechtelijk strafbaar zijn, met de vereiste machtiging door ambtenaren van de belastingbesturen van het ministerie van financiën aan de procureur des Konings ter kennis worden gebracht, laat die aangifte de strafvervolging toe van alle personen die als dader, mededader of medeplichtige betrokken zijn bij de feiten waarop de gezegde machtiging en de daarop volgende aangifte betrekking hebben.~

- STRAFVORDERING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 74, § 3, zoals van toepassing vòòr 1 maart 1993

P.95.0836.N 17 september 1996 AC nr. ...

De procureur des Konings die vervolgingen instelt wegens gemeenrechtelijke misdrijven is niet verplicht het voorafgaand advies van de bevoegde gewestelijke directeur te vragen, wanneer de feiten waarvoor het onderzoek wordt ingesteld tezelfdertijd fiscale misdrijven uitmaken of hiermede gepaard gaan.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 74, § 4

P.98.0836.N 15 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer de strafrechter het misdrijf van onrechtmatige btw-aftrek bewezen heeft verklaard, is de rechter die over een verzet tegen een dwangbevel betreffende deze onrechtmatige btw-aftrek moet oordelen, ingevolge het gezag van het strafrechtelijk gewijsde door de beslissing van de strafrechter gehouden.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Belastingzaken

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

Art. 74bis, eerste lid

P.08.0878.F 17 december 2008 AC nr. 736

De belastingambtenaren mogen niet actief aan het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek meewerken, noch als deskundige optreden of aan huiszoekingen, plaatsopnemingen of verhoren deelnemen; dat verbod doet echter geen afbreuk aan de verplichting van de belastingambtenaren om de procureur des Konings of de onderzoeksrechter alle inlichtingen te verstrekken waarom deze verzoeken (1). (1) Zie Cass., 20 juni 2000, AR P.00.0200.N., A.C., 2000, nr. 384.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

P.00.0200.N 20 juni 2000 AC nr. ...

De fiscale ambtenaren mogen op straffe van nietigheid geen actieve medewerking aan het strafonderzoek verlenen, noch optreden als deskundige noch deelnemen aan huiszoekingen, plaatsopnemingen of verhoren. Dit samenwerkingsverbod doet geen afbreuk aan de mogelijkheid om ze als getuigen te horen, en aan hun verplichting om aan de procureur des Konings, of aan de onderzoeksrechter alle inlichtingen te verstrekken waarom deze verzoekt (1). (1) Cass., 9 december 1997, AC 1997, 540.

- STRAFVORDERING -

Art. 76, § 1, derde lid

F.12.0072.F 25 oktober 2013 AC nr. ...

De inhouding, die geldt als bewarend beslag onder derden in de zin van artikel 1445 van het Gerechtelijk Wetboek, die met toepassing van artikel 76, §1, derde lid, van het btw-wetboek wordt gedaan op het btw-overschot dat aan de belastingplichtige toekomt, is een beslag in de zin van artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Het O.M. had geconcludeerd tot cassatie op de eerste twee onderdelen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.00.0144.N 6 november 2003 AC nr. 559

In het kader van het jurisdictioneel toezicht over de regelmatigheid en de rechtmatigheid van de inhouding van btw-tegoeden, behoort het tot de taak van de beslagrechter te toetsen of de schuldvordering van de Administratie, hoewel betwist, prima facie een zekere en vaststaande vordering uitmaakt in de zin van artikel 1415 van het Gerechtelijk Wetboek, en inzonderheid of de bewijselementen of aanwijzingen van fraude aangevoerd in de processen-verbaal van de btw-administratie de inhoudingsmaatregel kunnen rechtvaardigen, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, de noodzaak om de belangen van de Schatkist te beschermen en de noodzakelijke proportionaliteit tussen de aangewende middelen en het nagestreefde doel (1). (1) Cass., 3 jan. 2003, AR nr C.00.0116.N, met concl. O.M..

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Uit artikel 76, § 1, derde lid Btw-wetboek, dat aan de Koning opdracht heeft gegeven in een aan eigen regelen beantwoordende wijze van inhouding van btw-tegoeden te voorzien, volgt dat de inhouding dezelfde gevolgen heeft als een bewarend beslag onder derden, inzonderheid wat betreft het recht van de belastingplichtige de geldigheid van de inhouding te laten toetsen door de rechter; uit die wetsbepaling volgt niet dat de inhouding alleen mag worden gedaan wanneer aan alle voorwaarden van het Gerechtelijk Wetboek voor het leggen van een beslag onder derden is voldaan (1). (1)Cass., 3 jan. 2003, AR nr C.00.0116.N, met concl. O.M..

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.00.0116.N 3 januari 2003 AC nr. 4

In het kader van het jurisdictioneel toezicht over de regelmatigheid en de rechtmatigheid van de inhouding van btw-tegoeden, behoort het tot de taak van de beslagrechter te toetsen of de schuldvordering van de Administratie, hoewel betwist, prima facie een zekere en vaststaande vordering uitmaakt in de zin van artikel 1415 van het Gerechtelijk Wetboek, en inzonderheid of de bewijselementen of aanwijzingen van fraude aangevoerd in de processen-verbaal van de btw-administratie de inhoudingsmaatregel kunnen rechtvaardigen, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, de noodzaak om de belangen van de Schatkist te beschermen en de noodzakelijke proportionaliteit tussen de aangewende middelen en het nagestreefde doel (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het O.M. dat, wat betreft de in het eerste onderdeel van het middel gestelde rechtsvragen, eenzelfde standpunt innam als het Hof, doch uiteindelijk tot de vernietiging van het bestreden arrest besloot om cassatietechnische redenen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Uit artikel 76, § 1, derde lid Btw-wetboek, dat aan de Koning opdracht heeft gegeven in een aan eigen regelen beantwoordende wijze van inhouding van btw-tegoeden te voorzien, volgt dat de inhouding dezelfde gevolgen heeft als een bewarend beslag onder derden, inzonderheid wat betreft het recht van de belastingplichtige de geldigheid van de inhouding te laten toetsen door de rechter. De hoven en de rechtbanken mogen de aspecten van de regeling vervat in artikel 8.1, § 3, van het K.B. nr 4 van 29 december 1969 die een daadwerkelijk rechterlijk toezicht in de weg staan overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet niet toepassen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 81bis, § 1, derde lid

F.11.0147.N 18 januari 2013 AC nr. ...

De vordering tot voldoening van de belasting, de interesten en de administratieve geldboeten verjaart slechts na het verstrijken van het zevende kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid zich heeft voorgedaan, wanneer een inlichting, onderzoek, controle of rechtsvordering aantoont dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België of dat er onrechtmatige belastingaftrekken werden toegepast, of wanneer bewijskrachtige gegevens, waarvan de administratie kennis heeft gekregen, zulks aantonen; de loutere omstandigheid dat een inlichting, onderzoek, controle of rechtsvordering aantoont dat de aangifte van belastbare handelingen niet tot een correcte heffing van de wettelijk verschuldigde belasting heeft geleid of dat belastbare handelingen ten onrechte werden vrijgesteld in België, of dat bewijskrachtige gegevens, waarvan de administratie kennis heeft gekregen, zulks aantonen, houdt niet in dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België, of bewijskrachtige gegevens, waarvan de administratie kennis heeft gekregen, zulks aantonen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 81bis, § 1, derde lid, 3°

F.11.0108.N 17 oktober 2013 AC nr. ...

Voor de toepassing van de zevenjarige verjaringstermijn waarin artikel 81bis, §1, derde lid, 3°, btw-wetboek voorziet, is niet vereist dat de bewijskrachtige gegevens het bewijs leveren van de verschillende belastbare handelingen die niet werden aangegeven: het volstaat dat de bewijskrachtige gegevens een niet-aangegeven meeromzet of fraude aan het licht brengen en dat de administratie, vertrekkend van die gegevens, aan de hand van een ander bewijsmiddel kan aantonen welke belastbare handelingen de belastingplichtige niet heeft aangegeven en welk bedrag aan belastingen hij verschuldigd is; indien de administratie tijdens de gewone driejarige verjaringstermijn reeds kennis had van de niet-aangifte van een in België belastbare handeling of van de onwettige toepassing van een belastingaftrek, kunnen de bewijskrachtige gegevens het bestaan ervan niet meer aan het licht brengen zodat in dat geval de verlengde verjaringstermijn van zeven jaar niet kan worden toegepast (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.12.0124.N 17 oktober 2013 AC nr. ...

Uit artikel 81bis, §1, derde lid, 3°, btw-wetboek volgt dat de erin vermelde zevenjarige verjaringstermijn slechts van toepassing is indien bewijskrachtige gegevens waarvan de administratie kennis heeft gekregen, aantonen dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België of dat er onrechtmatige belastingaftrekken werden toegepast, maar niet wanneer belastbare handelingen ten onrechte werden vrijgesteld (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.08.0084.F 27 november 2009 AC nr. 705

Uit artikel 81bis, § 1, derde lid, 3°, van het Wetboek van de belastingen over de toegevoegde waarde, meer bepaald uit de woorden "waarvan de administratie kennis gekregen heeft" kan niet worden afgeleid dat de bewijskrachtige gegevens waarop de btw-administratie zich kan beroepen om de belasting in te vorderen, afkomstig moeten zijn van een andere administratie of van derden (1). (1) Zie concl. adv.-gen., Pas., 2009, nr. ...

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 81bis, § 1, derde lid, sub 2

F.11.0126.N 18 januari 2013 AC nr. ...

Wanneer een rechtsvordering uitwijst dat in België belastbare handelingen niet werden aangegeven of belastingaftrekken op onwettige wijze werden toegepast, kan de administratie alsnog een dwangbevel uitvaardigen op voorwaarde dat er nog geen zeven kalenderjaren zijn verstreken volgend op het jaar waarin de oorzaak van de opeisbaarheid van de btw-schuld zich heeft voorgedaan; voor de toepassing van de zevenjarige verjaringstermijn is niet vereist dat de rechtsvordering het bewijs levert van de verschillende belastbare handelingen die niet werden aangegeven: het volstaat dat de rechtsvordering een niet-aangegeven meeromzet of fraude aan het licht brengt en dat de administratie, vertrekkend van dit gegeven, aan de hand van een ander bewijsmiddel kan aantonen welke belastbare handelingen de belastingplichtige niet heeft aangegeven en welk bedrag aan belastingen hij verschuldigd is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 83

F.07.0070.F 2 april 2009 AC nr. 234

Uit artikel 83 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde volgt dat de stuitende werking van de afstand van de verlopen tijd der verjaring zowel ten aanzien van de voldoening als ten aanzien van de teruggaaf van de belasting, de interesten en de administratieve geldboeten door het enkele feit van die afstand verkregen is, zonder dat hij gepaard moet gaan met de erkenning van de rechten van de schuldeiser.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 84, eerste en tweede lid

F.09.0056.F 13 april 2012 AC nr. ...

Artikel 84, eerste en tweede lid, van het btw-wetboek organiseert geen voorafgaand administratief beroep in de zin van artikel 1385undecies van het Gerechtelijk Wetboek, aangezien het de belastingschuldige niet verplicht zich tot de Minister van Financiën te wenden alvorens op te treden en het hem geen enkel vormvereiste noch termijn oplegt om dat te doen; bijgevolg wordt een dergelijk beroep evenmin krachtens dat artikel 84 georganiseerd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012 nr. ***.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 85

F.12.0188.N 22 mei 2014 AC nr. ...

Nu de fiscale wet de openbare orde raakt, dient de rechter, ongeacht de eventuele nietigheid waardoor de administratieve akte is aangetast, zelf in feite en in rechte te beslissen over het bestaan van de belastingschuld wanneer hij daartoe wordt uitgenodigd door de vorderingen die door de partijen worden gesteld; hieruit volgt dat wanneer de belastingplichtige niet alleen de nietigverklaring van het dwangbevel zoals bedoeld in artikel 85 Btw-wetboek vordert, maar ook de terugbetaling van de door hem betaalde sommen, de rechter moet oordelen over het bestaan van de btw-schuld en hij de terugbetaling niet kan bevelen zonder te hebben nagegaan of de belasting al dan niet verschuldigd was (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.06.0111.N 12 december 2008 AC nr. 726

Door het bestuur ingestelde vorderingen strekkende tot de betaling van btw en administratieve geldboeten zijn geen burgerlijke rechtsvorderingen in de zin van artikel 4 V.T.Sv.; de rechter die uitspraak moet doen over het fiscaal geschil, is aldus niet verplicht de behandeling van de zaak op te schorten, maar mag die behandeling opschorten, ook al is hij ingevolge het gezag van het strafrechterlijk gewijsde door de beslissing van de strafrechter gebonden (1). (1) Zie de tegenstrijdige conclusie van het O.M..

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Door het bestuur ingestelde vorderingen strekkende tot de betaling van btw en administratieve geldboeten zijn geen burgerlijke rechtsvorderingen in de zin van artikel 4 V.T.Sv.; de rechter die uitspraak moet doen over het fiscaal geschil, is aldus niet verplicht de behandeling van de zaak op te schorten, maar mag die behandeling opschorten, ook al is hij ingevolge het gezag van het strafrechterlijk gewijsde door de beslissing van de strafrechter gebonden (1). (1) Zie de tegenstrijdige conclusie van het O.M..

- STRAFVORDERING -

C.04.0255.N 1 december 2005 AC nr. 639

In het Nederlands taalgebied dienen het dwangbevel inzake btw alsmede de essentiële gegevens waarop dit dwangbevel is gesteund, op straffe van nietigheid, in het Nederlands te worden gesteld.

- TAALGEBRUIK - Bestuurszaken

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.93.0371.N 2 december 1994 AC nr. ...

Geen nietigheid van het door de met de invordering belaste ambtenaar uitgevaardigde dwangbevel kan worden afgeleid uit de enkele omstandigheid dat bij de betekening ervan het aan de belastingplichtige overhandigde afschrift van het krachtens artikel 59 van het Btw-wetboek opgemaakte proces-verbaal niet door de opsteller van dat proces-verbaal is ondertekend.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Noch de artt. 59 en 85 W.btw, noch artikel 32, 1° Ger.W., noch de rechten van verdediging van de belastingplichtige vereisen dat het door de gerechtsdeurwaarder aan de belastingplichtige overhandigde afschrift van het betekende dwangbevel de handtekeningen bevat van de ambtenaren die het origineel geviseerd en uitvoerbaar verklaard hebben.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 85, § 1, eerste lid

F.13.0110.F 9 oktober 2014 AC nr. 590

Artikel 85, §1, eerste lid, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, dat de gewestelijke directeur machtigt zijn bevoegdheid om het dwangbevel te viseren en uitvoerbaar te verklaren over te dragen, ontslaat de Belgische Staat niet van de verplichting te bewijzen dat het litigieuze dwangbevel werd geviseerd en uitvoerbaar verklaard door een ambtenaar aan wie deze bevoegdheid werd overgedragen; wanneer, zoals in dat geval, het bewijs door vermoedens kan worden aangenomen, beoordeelt de rechter in feite de bewijswaarde van de vermoedens waarop hij zijn beslissing grondt; het Hof gaat enkel na of de rechter het begrip feitelijk vermoeden niet heeft miskend en, met name, of hij uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgtrekkingen heeft gemaakt die enkel op grond van die feiten geenszins kunnen worden verantwoord (1). (1) Het OM had geconcludeerd tot cassatie om twee redenen. Enerzijds werd het argument van de verweerder, volgens hetwelk “de verklaring die de gewestelijke directeur van de btw-administratie te Namen, R.D., die op het ogenblik van de litigieuze feiten in functie was, had afgelegd tijdens zijn verschijning op 3 november 2008 voor de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel, betekent dat laatstgenoemde zijn bevoegdheid inzake het viseren en uitvoerbaar verklaren van de dwangbevelen m.n. had overgedragen aan L.D., leidend ambtenaar die tijdelijk het hogere ambt van directeur uitoefende”, afgewezen door het Hof in zijn arrest van 3 maart 2011 (Cass. 3 maart 2011, AR F.08.0082.F, AC 2011, nr. 178) voorafgegaan door de concl. OM). Anderzijds beslist het arrest dat het litigieuze dwangbevel, dat was geviseerd en uitvoerbaar verklaard door “de heer L.D., directeur a.i., aangewezen door de gewestelijke directeur van de btw-administratie” regelmatig is naar vorm, op grond dat “de gewestelijke directeur voor de eerste rechter is verschenen om te bevestigen dat hij zijn bevoegdheid in een dienstnota heeft overgedragen aan L.D., directeur a.i., zoals die overdracht schriftelijk wordt vermeld in het litigieuze dwangbevel”. Volgens het proces-verbaal van persoonlijke verschijning van de gewestelijke directeur voor de eerste rechter van 3 november 2008 had eerstgenoemde evenwel verklaard dat “hij onder zijn naaste medewerkers […] zelf L.D. heeft aangewezen. Die delegatie is niet schriftelijk geschied. Wij meenden dat de gebruikte formule ‘… door x aangewezen door ons, gewestelijk directeur’ de belastingplichtige afdoend informeerde. De aanwijzing van de hoofdcontroleurs, in de gevallen waarin zij eventueel een dwangbevel moeten viseren en uitvoerbaar moeten verklaren, geschiedt met een dienstnota”. Het bestreden arrest geeft van die verklaring, die niet vaststelt dat de dienstnota betrekking had op L.D., wat overigens werd bevestigd in de memorie van antwoord van de verweerder, een uitlegging die niet verenigbaar is met de bewoordingen ervan en miskent derhalve de bewijskracht van die akte. Dat arrest, dat belangrijk is omdat het verduidelijkt welke bewijsmiddelen door de rechter kunnen worden aangenomen en welke bevoegdheid hij en het Hof daarover hebben, moet overigens worden vergeleken met het arrest dat het Hof dezelfde dag gewezen heeft in de zaak F.11.0124.F, ook met noot. A.H.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.12.0158.N 20 maart 2014 AC nr. ...

Plaatsvervanging doet zich voor wanneer een ambtenaar de bevoegdheid van een andere ambtenaar tijdelijk uitoefent omdat de ambtenaar aan wie de bevoegdheid is toegewezen, verhinderd of afwezig is; plaatsvervanging dient te worden onderscheiden van delegatie van bevoegdheid door de gewestelijke directeur aan de door hem aangewezen ambtenaren op grond van artikel 85, §1, eerste lid, btw-wetboek.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Wanneer de wet de bevoegdheid om een dwangbevel te viseren en uitvoerbaar te verklaren, verleent aan de gewestelijke directeur van de administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, wordt hiermee de functie en niet de persoon bedoeld; het principe van de continuïteit van de openbare dienst brengt mee dat ingeval van verhindering of afwezigheid van de titularis van het ambt, een ambtenaar van een andere rang de gewestelijke directeur als plaatsvervanger kan vervangen; de vermelding dat een ambtenaar optreedt als waarnemend gewestelijke directeur houdt in dat hij handelt wegens de verhindering of afwezigheid van de titularis van de functie, behoudens bewijs van het tegendeel.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.07.0016.N 20 maart 2008 AC nr. 194

De motivering van het dwangbevel moet "afdoende" zijn, hetgeen impliceert dat de beslissing voldoende door de motivering moet worden gedragen; de feitelijke gegevens van het administratief onderzoek waaruit blijkt op welke wijze het bestuur in kennis werd gesteld van het belastbaar feit en zodus over welke bewijsmiddelen het beschikt, behoren niet tot het gebied van de motivering van het dwangbevel, maar tot de bewijsvoering van de fiscale schuld (1). (1) Zie concl. O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.04.0313.N 9 maart 2006 AC nr. 141

De met de invordering van de belasting over de toegevoegde waarde belaste ambtenaar is ertoe gehouden een dwangbevel uit te vaardigen indien de belastingpschuldige de verschuldigde belasting niet spontaan en onvoorwaardelijk voldoet; een inhouding door het bestuur van btw-tegoeden die met succes door de belastingschuldige wordt aangevochten, geldt niet als een voldoening van de belastingschuld (1). (1) In dit arrest formuleerde het Hof tevens dezelfde rechtsregel als deze die het voorwerp uitmaakt van de samenvatting sub 1° van Cass., 9 maart 2006, AR nr C.04.0284.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.03.0354.N 1 december 2005 AC nr. 638

Een dwangbevel inzake belasting over de toegevoegde waarde is een bestuurshandeling waarop de Wet Motivering Bestuurshandelingen van toepassing is zodat het bestuur de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan de belastingschuld waarvoor het dwangbevel werd uitgevaardigd; geen wettelijke bepaling staat eraan in de weg dat het bestuur na het opstellen van een proces-verbaal en een dwangbevel met betrekking tot een bepaalde belastingschuld, nieuwe juridische argumenten en feitelijke gegevens aanvoert ter ondersteuning van hetgeen in het proces-verbaal en het dwangbevel reeds is vastgesteld en vermeld met betrekking tot diezelfde belastingschuld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.95.0192.N 17 september 1998 AC nr. ...

De geldigheid van een door de administratie uitgevaardigd dwangbevel komt niet in het gedrang door het enkele feit dat een proces-verbaal dat aangehecht is aan dit dwangbevel, niet zelf alle feitelijke gegevens bevat die het verschuldigd zijn van de belasting aantonen maar hiervoor verwijst naar een eerder proces-verbaal waaruit die gegevens blijken en dat niet mee werd betekend.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 85bis, §§ 1, 2 en 3

C.03.0128.F 16 december 2005 AC nr. 679

Het vereenvoudigd uitvoerend beslag onder derden dat ofwel door de ontvanger, ofwel door de met de invordering belaste ambtenaar wordt gelegd, heeft niet tot gevolg dat het bedrag van het derdenbeslag definitief aan de beslagleggende schuldeiser wordt toegekend; ingeval vroeger door een schuldeiser beslag werd gelegd op het vermogen van de schuldenaar, wordt het bedrag van het derdenbeslag onderworpen aan de samenloop van diens schuldeisers (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging

Art. 89

C.01.0147.N 6 november 2003 AC nr. 560

De feitenrechter bij wie verzet wordt gedaan tegen een dwangbevel dat een geldboete oplegt, moet zijn uitspraak niet noodzakelijk beperken tot de wettigheid van de gevorderde boete abstract beschouwd; hij kan evenzeer het bedrag van de verschuldigde btw vaststellen indien de belastingplichtige op verzet de terugvordering vraagt van reeds onder voorbehoud betaalde of ingehouden bedragen (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het openbaar ministerie.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 89, eerste lid

F.12.0033.N 21 november 2014 AC nr. 716

Wanneer een partij zich verzet tegen een dwangbevel inzake btw en dit verweer wordt ingeleid met een verzoekschrift op tegenspraak, is de zaak bij de rechter aanhangig gemaakt op datum van de neerlegging van dit verzoekschrift en wordt de stuiting van de tenuitvoerlegging van het dwangbevel in de zin van artikel 89, tweede lid, Btw-wetboek op die datum effectief, zonder dat hiertoe de kennisgeving aan de tegenpartij van de akte houdende stuiting vereist is (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 91, § 1

F.13.0031.N 31 oktober 2014 AC nr. 652

Op de BTW die ten onrechte in aftrek werd gebracht, is slechts interest verschuldigd voor zover, zonder die aftrek, een bedrag aan BTW zou verschuldigd geweest zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 92

F.09.0100.N 10 december 2010 AC nr. 728

Artikel 92 van het Btw-wetboek legt aan het bevoegde bestuur de verplichting op rekening te houden met de concrete gegevens van elke zaak, met inbegrip van de financiële toestand van de belastingplichtige die een voldoende draagkracht moet hebben om het bedrag te kunnen consigneren (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artikel 92 van het Btw-wetboek, dat voorziet in een verplichting tot consignatie van de verschuldigde sommen alvorens enig rechtsmiddel kan worden aangewend tegen de rechterlijke beslissing die het verzet van de belastingplichtige tegen een dwangbevel afwijst, strekt ertoe het instellen van dilatoire rechtsmiddelen die de rechten van de schatkist in gevaar zouden brengen, tegen te gaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Indien het hoger beroep niet dilatoir is, kan de aangevoerde omstandigheid dat de rechten van de schatkist in gevaar zijn of kunnen zijn, het opgelegde verzoek tot consignatie niet verantwoorden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 92, eerste lid

C.03.0158.F 20 januari 2005 AC nr. 41

Krachtens artikel 92, eerste lid, btw-wetboek, dat onder meer bepaalt dat belastingschuldigen die tegen het dwangbevel verzet doen, volgens de rechtspleging in kortgeding, kunnen veroordeeld worden om een borgtocht te verlenen, kan die maatregel worden bevolen, zelfs als de belastingschuldige geen vertragingsmanoeuvres aanwendt, mits de rechten van de Schatkist in gevaar zijn of kunnen zijn.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 92, eerste, tweede en derde lid

F.08.0001.N 15 oktober 2009 AC nr. 585

Artikel 92 van het Btw-wetboek, dat het recht van hoger beroep tegen de rechterlijke beslissing waarbij het verzet tegen het dwangbevel is afgewezen, onderwerpt aan de verplichting het bedrag van de verschuldigde sommen in consignatie te geven, beperkt het recht hoger beroep in te stellen maar niet op een wijze die onevenredig het recht van de belastingplichtige zich tot de rechter te wenden bemoeilijkt (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 2OO3, AR C.00.0318.N, AC, 2003, nr 6, met concl. O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 92, tweede lid

F.10.0132.N 19 januari 2012 AC nr. ...

Artikel 92, lid 2, van het B.T.W.-Wetboek, dat het recht van hoger beroep tegen de rechterlijke beslissing waarbij het verzet tegen het dwangbevel is afgewezen, onderwerpt aan de verplichting het bedrag van de verschuldigde sommen in consignatie te geven, strekt ertoe het instellen van dilatoire rechtsmiddelen die de rechten van de schatkist in gevaar zouden brengen, tegen te gaan en legt het bevoegde bestuur de verplichting op rekening te houden met de concrete gegevens van elke zaak, met inbegrip van de financiële toestand van de belastingplichtige die een voldoende draagkracht moet hebben om het bedrag te kunnen consigneren; indien het hoger beroep niet dilatoir is, kan de aangevoerde omstandigheid dat de rechten van de schatkist in gevaar zijn of kunnen zijn, het opgelegde verzoek tot consignatie niet verantwoorden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.00.0318.N 3 januari 2003 AC nr. 6

Artikel 92, tweede lid, van het Btw-wetboek, dat het recht van hoger beroep tegen de rechterlijke beslissing waarbij het verzet tegen het dwangbevel is afgewezen, onderwerpt aan de verplichting het bedrag van de verschuldigde sommen in consignatie te geven, legt het bevoegde bestuur de verplichting op rekening te houden met de concrete gegevens van elke zaak, met inbegrip van de financiële toestand van de belastingplichtige (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusies van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.98.0326.N 15 september 2000 AC nr. ...

Wanneer inzake belasting over de toegevoegde waarde het verzet tegen het dwangbevel is afgewezen, kan tegen de rechterlijke beslissing niet op enige geldige wijze enig rechtsmiddel worden aangewend indien het bedrag van de verschuldigde sommen niet in consignatie is gegeven binnen twee maanden na het verzoek dat de bevoegde ambtenaar bij aangetekende brief tot de belastingplichtige richt: deze termijn van twee maanden is een vervaltermijn, die op straffe van nietigheid is voorgeschreven.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 93

C.00.0467.F 15 maart 2002 AC nr. 182

De tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie is vereist in een voorziening tegen een arrest dat uitspraak doet over een op 2 augustus 1995 ingediend verzoekschrift in hoger beroep betreffende een aanslag die de btw-administratie heeft vastgesteld, aangezien uit artikel 11, eerste lid, W. 23 maart 1999 betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale geschillen volgt dat de gedingen die op de dag van de inwerkingtreding van de wet, dat is 6 april 1999, hangende zijn bij de hoven, rechtbanken en andere instanties, met inbegrip van de rechtsmiddelen die tegen hun beslissingen kunnen worden aangewend, vervolgd en afgehandeld worden met toepassing van de vóór 1 maart 1999 geldende regels (1); inzake btw wijken die vroegere regels niet af van het gemeen recht van het Ger.W. volgens welke het optreden van een advocaat bij het Hof van Cassatie vereist is (2). (1) Cass., 22 mei 2000, A.R. F.99.0082.F, nr. 309. (2) E. KRINGS, "De toepassing van het Gerechtelijk Wetboek in fiscale geschillen" in Actuele problemen van fiscaal recht, Kluwer, 1989, p. 199, nr. 41; MAGREMANNE e.a., Le contentieux de l'impôt sur les revenus, Kluwer 2002, p. 708.

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen

Art. 93bis

C.08.0603.F 19 maart 2010 AC nr. 203

Een publiekrechtelijke beroepsvereniging, zoals het Instituut van de accountants en de belastingconsulenten is weliswaar onafhankelijk, maar moet voor de toepassing van artikel 93bis btw-wetboek dat geheimhouding oplegt, beschouwd worden als een openbare instelling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- ACCOUNTANT -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- BEROEPSGEHEIM -

Art. 93quaterdecies, § 1, derde lid

C.97.0300.N 17 juni 1999 AC nr. ...

Artikel 93quaterdecies, § 1, derde lid, van het Btw-wetboek, dat ingevoerd werd bij de Wet van 22 december 1989, bepaalt dat geen inzage mag worden verleend van de akten, stukken, registers en bescheiden of inlichtingen in verband met gerechtelijke procedures zonder uitdrukkelijke machtiging van de procureur-generaal of de auditeur-generaal; in die wetsbepaling bedoelen de termen procureur-generaal of auditeur-generaal de functie van procureur-generaal of auditeur-generaal.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei

- OPENBAAR MINISTERIE -

Een machtiging of opdracht tot inzage van een gerechtelijk dossier wordt, in de regel, gegeven door de procureur-generaal aan een ambtenaar van financiën die met de aanslag of de invordering van btw belast is. Bij verhindering van de procureur-generaal kan een ander lid van het parket-generaal hem vervangen; in dat geval wordt de procureur-generaal vermoed verhinderd te zijn, en die vervanging is niet aan de controle van de rechter onderworpen.

- AMBTENAAR - Allerlei

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 93quaterdecies, §§ 2 en 3

C.02.0631.N 17 november 2005 AC nr. 603

De inlichtingen en gegevens die tijdens een onderzoek door een fiscale administratie rechtmatig werden verkregen, kunnen gebruikt worden door een andere fiscale administratie met het oog op het vestigen van een andere belasting ten laste van de gecontroleerde persoon of ten laste van een andere belastingplichtige (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen

- BELASTING -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 93undecies C

F.13.0055.N 19 september 2014 AC nr. ...

De bestuurder tegen wie op grond van artikel 93undecies C, btw-wetboek of de artikelen 1382 en volgende Burgerlijk Wetboek een aansprakelijkheidsvordering wordt ingesteld wegens de niet-betaling van BTW-schulden door de vennootschap, kan in het raam van de betwisting over de aansprakelijkheid de gegrondheid van deze belastingschulden voor de rechter aanvechten (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 93undecies C, § 1

F.12.0206.N 19 september 2014 AC nr. ...

Artikel 93undecies C, § 1, BTW-Wetboek sluit niet uit dat de bedoelde bestuurder op een andere wettelijke grondslag aansprakelijk wordt gesteld voor een fout die verband houdt met het niet-betalen door de vennootschap of de rechtspersoon van de BTW-schulden (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.13.0055.N 19 september 2014 AC nr. ...

Artikel 93undecies C, btw-wetboek dat een hoofdelijke gehoudenheid van bestuurders instelt voor niet-betaalde BTW-schulden van de vennootschap, doet geen afbreuk aan de gemeenrechtelijke aansprakelijkheid van bestuurders ten aanzien van de fiscus op grond van artikel 1382 en volgende Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 12, § 1, 3°, 26 en 33, § 1, 1°

F.10.0136.N 19 januari 2012 AC nr. ...

In geval een beroepsoprichter een gebouw dat was voorbestemd om verkocht te worden, aan de voorraad onttrekt en in gebruik neemt als bedrijfsmiddel, dient de onttrekking te gebeuren aan kostprijs, met inbegrip van de geactiveerde intercalaire interesten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 13, § 2, en 20, § 1

F.09.0126.N 12 november 2010 AC nr. 671

De belastingplichtige die telecommunicatieproducten, zoals prepaidkaarten, in eigen naam koopt van een Belgisch telecommunicatiebedrijf om deze in eigen naam aan een Luxemburgse vennootschap door te verkopen, handelt als commissionair. (Impliciet).

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 13, § 2, en 20, § 1, eerste lid

F.11.0079.N 15 maart 2013 AC nr. ...

Een commissionair in de zin van artikel 20, §1, eerste lid, btw-wetboek is een belastingplichtige die in eigen naam, maar op order en voor rekening van zijn principaal overeenkomsten sluit en tussenbeide komt in dienstverrichtingen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Wanneer door tussenkomst van een belastingplichtige, handelend in eigen naam, maar voor rekening van een ander, of door tussenkomst van een daarmee gelijkgestelde tussenpersoon een dienst wordt verricht, wordt de belastingplichtige geacht deze dienst zelf te hebben ontvangen en te hebben verricht; de gelijkstelling van “andere tussenpersonen” bedoeld in artikel 13, §2, btw-wetboek met de commissionair is slechts van toepassing wanneer de tussenpersoon zelf effectief optreedt als dienstverrichter (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 2 en 26

C.96.0283.N 11 mei 2000 AC nr. ...

De verplichting de benadeelde volledig te vergoeden voor het verlies van een voertuig en zijn recht vrij te beschikken over de toegekende vergoeding hebben tot gevolg dat de rechter niet verplicht is na te gaan of de benadeelde al dan niet de mogelijkheid heeft aan te kopen met een ander btw-tarief dan dit dat geldt voor de aankoop van een nieuw voertuig.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Wanneer een voertuig in een ongeval is vernield en de benadeelde geen btw-plichtige is en dus, overeenkomstig het Wetboek betreffende de belasting over de toegevoegde waarde, de belasting niet kan aftrekken of van de Staat kan terugkrijgen, omvat de schadevergoeding waarop hij recht heeft, de btw op de aankoopprijs van een gelijkaardige zaak; hierbij is overschillig de omstandigheid dat de benadeelde, ingevolge zijn vrije beschikking over de hem toekomende schadevergoeding, deze niet gebruikt voor de vervanging van de vernielde auto, ze gebruikt voor de vervanging ervan door een nieuwe auto of door een occasieauto waarvoor bij de aankoop geen btw of slechts een btw over het verschil tussen de verkoopprijs en de inkoopprijs van de garagist verschuldigd is (1). (1) Cass., 13 mei 1997, A.R. P.96.0539.N, nr 227.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.96.0539.N 13 mei 1997 AC nr. ...

Wanneer een voertuig in een ongeval is vernield en de benadeelde geen btw-plichtige is en dus, overeenkomstig het Wetboek betreffende de belasting over de toegevoegde waarde, de belasting niet kan aftrekken of van de Staat kan terugkrijgen, omvat de schadevergoeding waarop hij recht heeft, de btw op de aankoopprijs van een gelijkaardige zaak, ten deze een voertuig; hierbij is onverschillig de omstandigheid dat de benadeelde, ingevolge zijn vrije beschikking over de hem toekomende schadevergoeding, deze niet gebruikt voor de vervanging van de vernielde auto, ze gebruikt voor de vervanging ervan door een nieuwe auto of door een occasieauto waarvoor bij de aankoop geen btw of slechts een btw over het verschil tussen de verkoopprijs en de inkoopprijs van de garagist verschuldigd is.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.96.0457.F 8 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer een voertuig in een ongeval is vernield en de benadeelde geen btw-plichtige is, omvat de schadevergoeding waarop hij recht heeft, de btw op de waarde van zijn voertuig vòòr het ongeval, zonder dat rekening moet worden gehouden met het gebruik dat de benadeelde van de vergoeding zal maken, en inzonderheid met het feit dat hij zijn tweedehandsvoertuig zal vervangen door een ander tweedehandsvoertuig, waarvoor bij de aankoop al dan niet btw verschuldigd is.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

P.96.0642.N 12 november 1996 AC nr. ...

Wanneer een voertuig in een ongeval is vernield en de benadeelde geen btw-plichtige is en dus, overeenkomstig het Wetboek betreffende de belasting over de toegevoegde waarde, de belasting niet kan aftrekken of van de Staat kan terugkrijgen, omvat de schadevergoeding waarop hij recht heeft, de btw op de aankoopprijs van een gelijkaardige zaak, ten deze een voertuig; hierbij is onverschillig of de benadeelde, ingevolge zijn vrije beschikking over de hem toekomende schadevergoeding, deze gebruikt voor de vervanging van de vernielde auto door een nieuw voertuig dan wel door een tweedehands voertuig waarvoor bij de aankoop geen btw of slechts een btw over het verschil tussen de verkoopprijs en de inkoopprijs van de garagist verschuldigd is.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.95.0909.N 28 mei 1996 AC nr. ...

Wanneer een voertuig in een ongeval is vernield en de benadeelde geen btw-plichtige is en dus, overeenkomstig het Wetboek betreffende de belasting over de toegevoegde waarde, de belasting niet kan aftrekken of van de Staat kan terugkrijgen, omvat de schadevergoeding waarop hij recht heeft, de btw op de aankoopprijs van een gelijkaardige zaak, ten deze een voertuig; hierbij is onverschillig of de benadeelde, ingevolge zijn vrije beschikking over de hem toekomende schadevergoeding, deze gebruikt voor de vervanging van de vernielde auto door een nieuw voertuig dan wel door een tweedehands voertuig waarvoor bij de aankoop geen btw of slechts een btw over het verschil tussen de verkoopprijs en de inkoopprijs van de garagist verschuldigd is.~

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 2, 9, en 10, § 1

C.97.0463.F 15 april 1999 AC nr. ...

De btw is niet verschuldigd op het verbruik van elektriciteit die door de verdeler niet is geleverd aan de verbruiker maar door laatstgenoemde langs bedrieglijke weg is verkregen.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 23, § 1, § 3, § 4, 1° en 24, § 1

F.09.0122.N 14 januari 2011 AC nr. ...

Uit de omschrijving van het belastbaar feit bij invoer in artikel 24, §1, van het Wbtw, volgt dat voor de btw niet alleen de invoer van goederen een belastbaar feit is, maar ook dat de goederen binnen de Europese Unie kunnen circuleren zonder ingevoerd te zijn, op voorwaarde dat zij onder douanetoezicht staan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 23, § 4, 1° en 24, § 1

F.09.0122.N 14 januari 2011 AC nr. ...

De regeling van "goederen in tijdelijke opslag" betekent dat er in principe geen Belgische btw opeisbaar is omdat die goederen onder een vrijstellingsregeling staan totdat ze aan die regeling worden onttrokken; alleen indien de goederen bij de beëindiging van de tijdelijke opslagregeling in België zijn aangegeven voor het gebruik, is Belgische btw verschuldigd en ontstaat een effectieve btw-schuld (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 28, 2° en 77, § 1

C.02.0451.F 11 juni 2004 AC nr. 316

De prijsrabatten die een coöperatieve vennootschap aan haar vennoten toekent, die ingeschreven zijn op een reserverekening van haar boekhouding, waarover de vennoten niet kunnen beschikken en die door hen slechts "naderhand ingeval van uitgifte van aandelen, stopzetting van activiteiten of uittreding uit de coöperatieve" kunnen worden afgehaald, zijn geen "prijsverminderingen" in de zin van de artt. 28, 2° en 77, § 1, W.btw (1). (1) De wettelijke regeling die ingevoerd is door de artt. 26, eerste lid, 28, 2° en 77, § 1, W.B.T.W is de omzetting naar Belgisch recht van de zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, inzonderheid van de in artikel 11 vermelde beginselen: over de draagwijdte van de begrippen "kortingen" en "rabatten", zie H.v.J., arrest van 27 maart 1990, Boots Campany, C-126/88 en arrest van 29 mei 2001, Freemans plc, C-86/99.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 37 en 51, § 1, 1°

F.10.0110.N 24 november 2011 AC nr. ...

Artikel 9, § 1, derde en vierde lid, van het Mestdecreet sluit niet uit dat een transactie, bestaande uit verschillende handelingen, vanuit BTW-oogpunt als één overeenkomst kan worden beschouwd, waarbij het uitspreiden van de mest de hoofdverrichting is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 45 en 85

P.98.0836.N 15 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer de belasting ontdoken wordt door het plegen van het misdrijf zelf, zoals tengevolge van een overtreding van artikel 45 W.btw, kan de door het misdrijf ontdoken belasting terzelfder tijd schade uitmaken, zodat deze kan worden ingevorderd door burgerlijke partijstelling van de Belgische Staat (min. van financiën); de omstandigheid dat artikel 85 W.btw aan de minister van financiën bevoegdheid verleent om de verschuldigde belastingen, interesten, administratieve geldboeten en toebehoren, bij wijze van dwangbevel in te vorderen, doet daaraan geen afbreuk.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 45, § 1, en 46

C.96.0116.N 20 januari 2000 AC nr. ...

Is naar recht verantwoord, het arrest dat vaststelt dat de aan de belastingplichtige verleende diensten in verband met andere verrichtingen, gebruikt werden voor het verrichten van handelingen onderworpen aan de belasting over de toegevoegde waarde, aldus uitsluit dat de belastingplichtige in de uitoefening van zijn beroepswerkzaamheid ook andere handelingen verricht dan handelingen waarvoor op grond van artikel 45 W.btw aanspraak op aftrek bestaat, en op grond van die feitelijke vaststelling oordeelt dat de belastingplichtige geen gemengde belastingplichtige is en de toepassing uitsluit van artikel 46 W.btw

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 45, § 2, eerste lid en 46, § 1

C.01.0422.N 2 oktober 2003 AC nr. 470

De in hoofde van de gemengde belastingplichtige aftrekbare btw dient te worden vastgesteld overeenkomstig de verhouding bepaald bij toepassing van artikel 46, § 1, van het Btw-wetboek, na voorafgaandelijk de aftrekbeperking van 50 % in aanmerking te hebben genomen die artikel 45, § 2, eerste lid, van dat wetboek oplegt ten aanzien van leveringen, diensten en invoer van automobielen voor personenvervoer (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van het openbaar ministerie.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 51 en 51bis

F.07.0082.F 18 juni 2009 AC nr. 419

Het hof van beroep verantwoordt naar recht zijn beslissing dat, aangezien de leverancier het juiste bedrag van de verschuldigde belasting niet op de litigieuze facturen had vermeld, de koper, krachtens artikel 51, § 1, 1°, W.btw met de leverancier hoofdelijk gehouden is tot voldoening ervan wanneer het oordeelt dat de administratie heeft bewezen dat het bedrag van de btw die vermeld stond op de voor de verkoop aan koper opgemaakte valse facturen fictief was; dat bedrag maakte, in werkelijkheid, deel uit van de belastbare grondslag en in werkelijkheid werd nooit enige btw in rekening gebracht of ooit betaald.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 51, § 1, 3°, 75 en 77, § 1, 4° en 5°

F.12.0092.N 19 december 2013 AC nr. ...

De beëindiging van de overeenkomst waarop de factuur steunt op grond waarvan de belasting verschuldigd was, kan tot teruggave van de belasting leiden.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 53, § 1, 3°, 70, 72 en 84

C.10.0202.N 8 april 2011 AC nr. ...

De "gebonden bevoegdheid" waarin artikel 109 van de wet van 4 augustus 1986 voorziet, verplicht de belastingadministratie op grond van het fiscale legaliteitsbeginsel een geldboete op te leggen zodra de voorwaarden van de artikelen 53, §1, 3°, 70, 72 en 84 van het btw-wetboek zijn vervuld.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 53, §1, 2° en 3°, 70, § 1,eerste lid, en 84, derde lid

F.12.0007.N 21 juni 2013 AC nr. ...

De laattijdige betaling van de belasting geeft aanleiding tot het opleggen van een geldboete, berekend op basis van de verschuldigde belasting, zonder dat van die verschuldigde belasting de voorbelasting die ingevolge de afwezigheid van aangifte niet werd afgetrokken, in mindering mag worden gebracht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 59 en 64

C.96.0067.N 5 maart 1999 AC nr. ...

De rechter kan in de regel het bestaan van een feit niet afleiden uit de loutere aanvoering van een feit door een partij die in het geding is.~

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Hoewel de rechter onaantastbaar het bestaan vaststelt van de feiten waarop hij steunt en de gevolgtrekkingen, die hij daaruit als vermoeden afleidt, aan zijn oordeel en beleid worden overgelaten, mag hij het rechtsbegrip feitelijk vermoeden, dat aan het toezicht van het Hof is onderworpen, niet miskennen door uit de door hem vastgestelde feiten gevolgtrekkingen af te leiden die, op grond van die feiten, voor geen enkele verantwoording vatbaar zijn.~

- BEWIJS - Belastingzaken - Vermoedens

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 59 en 85

C.96.0064.F 14 november 1996 AC nr. ...

De met invordering van de belasting over de toegevoegde waarde belaste ambtenaar kan een dwangbevel uitvaardigen, zodra uit een door een ambtenaar van het ministerie van Financiën opgemaakt proces-verbaal, dat bewijs oplevert zolang het tegendeel niet is bewezen, blijkt dat de bepalingen van het btw-wetboek zijn overtreden en dat het de verschuldigdheid van de belasting of van een geldboete kan aantonen, zonder dat het bestuur noodzakelijk toepassing behoeft te maken van de in artikel 66 van dat wetboek bepaalde procedure inzake ambtshalve aanslag.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 59, § 1, eeste lid, en 64, § 1

F.10.0075.N 15 december 2011 AC nr. ...

De administratie mag het bewijs leveren door vermoedens van het feit dat de belastingplichtige niet alle aankopen in zijn boekhouding heeft opgenomen en een hogere omzet heeft gerealiseerd dan aangegeven door aankopen te realiseren op naam van derden; eens dit bewijs geleverd kan de administratie vervolgens het bewijs door vermoedens leveren van het feit dat de aldus aangekochte goederen werden omgezet met dezelfde winstmarge als de andere aankopen opgenomen in de boekhouding (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 60, § 1, tweede lid, en 61, § 1, eerste lid

F.11.0151.N 18 januari 2013 AC nr. ...

De verplichting tot bewaring en voorlegging van de boeken en stukken met betrekking tot de uitgeoefende werkzaamheid, geldt ook voor een door de belastingplichtige, buiten enige wettelijke verplichting, bijgehouden reservatieboek, vermits dergelijk boek betrekking heeft op de uitgeoefende werkzaamheid (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 70, § 1, en 84

F.10.0033.N 8 april 2011 AC nr. ...

De rechter die, in een geval waarin de minimum geldboete van 10% werd opgelegd wegens laattijdige betaling van de btw, vaststelt dat het de eerste overtreding is van de belastingplichtige, de belastingplichtige niet gehandeld heeft met het oog op het behalen van een persoonlijk voordeel, het concurrentieverstorend gevolg van de overtreding niet bewezen is, en de administratie vergoed wordt voor het financiële nadeel doordat de belastingplichtige verplicht is intrest te betalen op het niet tijdig betaalde bedrag, heeft op grond van die gegevens niet wettig kunnen oordelen dat er een onevenredigheid bestaat tussen de vastgestelde inbreuk en de opgelegde minimumboete.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de administratieve geldboete niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete met zodanige omvang.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.10.0020.N 11 maart 2011 AC nr. ...

De rechter beoordeelt onaantastbaar de feitelijke gegevens op grond waarvan hij oordeelt of de opgelegde sanctie verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van de algemene rechtsbeginselen; het Hof van Cassatie gaat enkel na of de rechter uit de feiten en omstandigheden die hij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

De rechter die, in een geval waarin de voorwaarden om te facturen met toepassing van artikel 20 van het K.B. nr. 1 niet vervuld waren, vaststelt dat de belastingplichtige volledig te goeder trouw was, door haar medecontractant misleid werd aangaande haar hoedanigheid van btw-plichtige, zodat de belastingplichtige uiteindelijk slechts heeft gedaan wat zij dacht dat ze verplicht was te doen en de inbreuk dus louter formeel was, zonder enige intentie of opzet gepleegd, heeft op grond van die gegevens wettig kunnen oordelen dat de opgelegde administratieve geldboete onevenredig is met de gepleegde inbreuk en moest worden kwijtgescholden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- RECHTBANKEN - Belastingzaken

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.10.0069.N 11 maart 2011 AC nr. ...

De rechter die vaststelt dat de overtreding van de belastingplichtige erin bestaat dat zij door het niet uitreiken van facturen onder druk van de concurrentie eventuele fraude door haar klanten heeft vergemakkelijkt zonder zelf de btw te ontduiken, heeft op grond van die gegevens, waaruit blijkt dat de belastingplichtige de fraude van haar klanten heeft vergemakkelijkt en door haar verzuim heeft bijgedragen tot een ontwrichting van het btw-stelsel, niet wettig kunnen oordelen dat de opgelegde boeten van 60% voor het niet-uitreiken van facturen onevenredig zijn met de gepleegde inbreuk en moesten verminderd worden.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de administratieve geldboete niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete met zodanige omvang.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.09.0146.N 12 november 2010 AC nr. 673

De rechter die vaststelt dat "wanneer de boete van 200 % wordt opgelegd in geval van inbreuken die betrekking hebben op een groot bedrag aan btw (...) dit leidt tot een enorme administratieve geldboete (...) die zelfs voor een groot bedrijf een buitensporige last uitmaakt", en dat "een dergelijke aanslag op de financiële toestand van het bedrijf tot gevolg heeft dat dit het verder bestaan van de meeste bedrijven in het gedrang kan brengen", en vervolgens oordeelt dat de opgelegde geldboete dient te worden verminderd tot 100%, oefent zijn evenredigheidstoetsing uit op grond van ter zake pertinente elementen (1). (1) Het O.M. concludeerde in andersluidende zin, stellende dat het bestreden arrest er zonder meer van uitgaat dat, wanneer de inbreuken betrekking hebben op een groot bedrag aan btw, de boeten van 200% "het verder bestaan van de meeste bedrijven in het gedrang kan brengen", zonder evenwel in concreto te onderzoeken of het bedrijf van verweerster al dan niet over de financiële mogelijkheid beschikte om de opgelegde boete van 200% te dragen; zie Cass., 11 maart 2010, AR C.09.0096.N, www.cass.be, met conclusie van het O.M.; Cass., 15 okt. 2010, AR F.O9.OO81.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de administratieve geldboete niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete met zodanige omvang (1). (1) Het O.M. concludeerde in andersluidende zin, stellende dat het bestreden arrest er zonder meer van uitgaat dat, wanneer de inbreuken betrekking hebben op een groot bedrag aan btw, de boeten van 200% "het verder bestaan van de meeste bedrijven in het gedrang kan brengen", zonder evenwel in concreto te onderzoeken of het bedrijf van verweerster al dan niet over de financiële mogelijkheid beschikte om de opgelegde boete van 200% te dragen; zie Cass., 11 maart 2010, AR C.09.0096.N, www.cass.be, met conclusie van het O.M.; Cass., 15 okt. 2010, AR F.O9.OO81.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.09.0081.N 15 oktober 2010 AC nr. 606

De rechter die vaststelt dat de belastingplichtige, als voortbrengers- of grossierbedrijf, inbreuken heeft begaan op de verplichting facturen uit te reiken aan particulieren, en vervolgens oordeelt dat de opgelegde geldboete dient te worden kwijtgescholden omdat de belastingplichtige op geen enkele wijze belastingen heeft ontdoken, de "btw over zijn verrichtingen tot de laatste frank heeft afgedragen", zijn werkwijze na de controle onmiddellijk heeft aangepast en de opgelegde boete op geen enkele wijze wordt gemotiveerd, oefent zijn evenredigheidstoetsing uit op grond van ter zake pertinente elementen (1). (1) Zie Cass., 11 maart 2010, AR C.09.0096.N, www.cass.be., met conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de administratieve geldboete niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete met zodanige omvang (1). (1) Zie Cass., 11 maart 2010, AR C.09.0096.N, www.cass.be, met conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.09.0096.N 11 maart 2010 AC nr. 174

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen; de rechter die in zijn beoordeling expliciet wijst op het feit dat de belastingplichtige de btw wetens en willens niet heeft gefactureerd en doorgestort, vaststelt dat de afgevaardigd bestuurder strafrechtelijk werd veroordeeld en dat in de omstandigheden zoals deze blijken uit een proces-verbaal en de gevoerde onderhandelingen, het opleggen van een geldboete van 20 percent verantwoord is, en vervolgens de opgelegde geldboete van 2OO procent van de ontdoken belasting vermindert om de enkele reden dat die boete onevenredig is, geeft niet aan waarin de onevenredigheid zou bestaan, laat na te onderzoeken in welke mate het bestuur zelf gebonden was door een sanctie en preciseert niet op welke gronden het bestuur van de vaste schalen had moeten afwijken (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.07.0507.N 13 februari 2009 AC nr. 121

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen; de rechter die in zijn beoordeling expliciet wijst op het feit dat de belastingplichtige bewust heeft meegewerkt aan een fraudesysteem, en vervolgens de opgelegde geldboete van 200 procent van de ontdoken belasting vermindert om de enkele reden dat die boete onevenredig is, geeft niet aan waarin de onevenredigheid zou bestaan, laat na te onderzoeken in welke mate het bestuur zelf gebonden was door een sanctie en preciseert niet op welke gronden het bestuur van de vaste schalen had moeten afwijken (1) (1) Zie de conclusie van het O.M.; Zie tevens Cass., 12 dec. 2008, AR nr. F.06.0111.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0106.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0107.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0108.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.06.0106.N 13 februari 2009 AC nr. 122

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen; de rechter die aanneemt dat de door de belastingplichtige gepleegde inbreuken op de btw-wetgeving zwaar zijn en dat het meewerken aan een door de leverancier opgezet fraudesysteem wijst op een bijzonder opzet, en vervolgens de opgelegde geldboete van 200 procent van de ontdoken belasting vermindert om de enkele reden dat die boete onevenredig is, zonder enige nadere motivering waaruit zou kunnen blijken dat de sanctie in strijd zou zijn met dwingende rechtsregels van het internationale recht of fundamentele algemene rechtsbeginselen, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2008, AR nr. F.06.0111.N, www.cass.be; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. C.07.0507.N, www.cass.be, met conclusie van het O.M.; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0107.N, www.cass.be.; Cass., 13 feb. 2009, AR nr. F.06.0108.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.06.0111.N 12 december 2008 AC nr. 726

De belastingplichtige kan door de rechter laten nagaan of er omstandigheden bestaan die verantwoorden dat de administratieve geldboete wordt verminderd tot onder het door de wet bepaalde tarief; de rechter aan wie gevraagd wordt een opgelegde administratieve sanctie met een repressief karakter te toetsen, heeft de volle rechtsmacht om na te gaan of die beslissing in feite en in rechte verantwoord is en of zij alle beginselen naleeft die de administratie in acht moet nemen, waaronder het evenredigheidsbeginsel (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, www.cass.be, met concl. O.M.; Cass., 16 feb. 2007, AR F.05.0015.N, www.cass.be; Cass., 16 feb. 2007, AR C.04.0390.N, www.cass.be; Cass., 16 feb. 2007, AR F.06.0032.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.04.0390.N 16 februari 2007 AC nr. 99

De rechter aan wie gevraagd wordt de sanctie opgelegd op grond van artikel 70 van het Btw-wetboek te toetsen, mag de wettelijkheid van die sanctie onderzoeken en mag in het bijzonder nagaan of die sanctie verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van de algemene rechtsbeginselen; dit toetsingsrecht moet in het bijzonder toelaten na te gaan of de straf niet onevenredig is met de inbreuk, zodat hij mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete van zodanige omvang; de rechter mag hierbij inzonderheid acht slaan op de zwaarte van de inbreuk, de hoogte van reeds opgelegde sancties en de wijze waarop in gelijkaardige zaken werd geoordeeld, maar moet hierbij in acht nemen in welke mate het bestuur zelf gebonden was in verband met de sanctie; hieruit volgt dat de rechter, die in feite en in rechte alle pertinente omstandigheden moet kunnen beoordelen, en al wat onder de beoordeling van het bestuur valt moet kunnen controleren, hieruit niet de bevoegdheid put om een sanctie louter op grond van opportuniteit en tegen wettelijke regels in te verminderen of kwijt te schelden (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, nr 43, met concl. O.M. en Cass., 16 feb. 2007, AR F.05.0015.N, www.cass.be; Cass., 16 feb. 2007, AR F.06.0032.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.05.0015.N 16 februari 2007 AC nr. 100

De rechter aan wie gevraagd wordt een administratieve sanctie te toetsen die een repressief karakter heeft in de zin van artikel 6 E.V.R.M., mag de wettelijkheid van die sanctie onderzoeken en mag in het bijzonder nagaan of die sanctie verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van de algemene rechtsbeginselen; dit toetsingsrecht moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de straf niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete van zodanige omvang; de rechter mag hierbij in het bijzonder acht slaan op de zwaarte van de inbreuk, de hoogte van reeds opgelegde sancties en de wijze waarop in gelijkaardige zaken werd geoordeeld, maar moet hierbij in acht nemen in welke mate het bestuur zelf gebonden was in verband met de sanctie; dit toetsingsrecht houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, nr 43, met concl. O.M.; Cass., 16 feb. 2007, AR C.04.0390.N, www.cass.be; Cass., 16 feb. 2007, AR F.06.0032.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

F.06.0032.N 16 februari 2007 AC nr. 102

De rechter aan wie gevraagd wordt de sanctie opgelegd op grond van artikel 70 van het Btw-wetboek te toetsen, mag de wettelijkheid daarvan onderzoeken en in het bijzonder nagaan of die sanctie verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van de algemene rechtsbeginselen; dit toetsingsrecht moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de straf niet onevenredig is met de inbreuk, zodat hij mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete van zodanige omvang; de rechter mag hierbij inzonderheid acht slaan op de zwaarte van de inbreuk, de hoogte van reeds opgelegde sancties en de wijze waarop in gelijkaardige zaken werd geoordeeld, maar moet hierbij in acht nemen in welke mate het bestuur zelf gebonden was in verband met de sanctie; dit toetsingsrecht houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van verzachtende omstandigheden eigen aan de persoon van de belastingschuldige of om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen; de rechter die in zijn beoordeling expliciet wijst op het bewust karakter van de inbreuken, en vervolgens de opgelegde geldboete van 200 procent van de ontdoken belasting vermindert om de enkele reden dat die boete onevenredig is, mag niet nalaten te onderzoeken in welke mate het bestuur zelf gebonden was door een sanctie en op welke gronden het bestuur van de vaste schalen had moeten afwijken (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, nr 43 met concl. O.M.; Cass., 16 feb. 2007, AR F.05.0015.N, www.cass.be; Cass., 16 feb. 2007, AR nr C.04.0390.N, www.cass.be.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.02.0572.N 21 januari 2005 AC nr. 43

Het staat aan de rechter, aan wie gevraagd wordt de sanctie opgelegd op grond van artikel 70, § 1, Btw-wetboek te toetsen, te onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete van zodanige omvang daarbij in acht nemend in welke mate het bestuur zelf gebonden was in verband met de sanctie; dit toetsingsrecht houdt echter niet in dat hij op grond van een subjectieve appreciatie van verzachtende omstandigheden eigen aan de persoon van de belastingschuldige om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 70, § 2 en 84

F.10.0074.N 20 mei 2011 AC nr. ...

De beslissing van de rechter die op grond van artikel 6 E.V.R.M. een administratieve geldboete van 200% van de ontdoken belasting, opgelegd in toepassing van artikel 70, §2, W.B.T.W, vermindert op grond van het proportionaliteitsbeginsel, impliceert niet dat hij oordeelt dat het K.B. nr. 41 van 30 januari 1987 onwettig is, noch dat de rechter afwijkt van de schalen opgelegd door dit K.B. (Impliciet).

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 70, §§ 1 en 1bis, en 84, derde lid

F.11.0155.N 17 mei 2013 AC nr. ...

De rechter die, in een geval waarin een B.T.W.-boete van 10% werd opgelegd wegens het onrechtmatig in aftrek brengen van B.T.W. op kosten die betrekking hadden op de verkoop van gronden, en bijgevolg niet op de belastbare activiteit van de belastingplichtige, vaststelt dat de ganse betwisting draait rond de interpretatie van een wetsbepaling, heeft op die grond wettig kunnen oordelen dat de opgelegde boete onevenredig is en dient te worden kwijtgescholden (1). (1) In zijn andersluidende schriftelijke conclusie had het O.M. onder meer geargumenteerd dat het bestreden arrest op dit punt tegenstrijdig was gemotiveerd, nu uit de vaststellingen van dat arrest blijkt dat de toepassing van artikel 45, §1, btw-wetboek op de litigieuze handelingen voor de hand ligt nu deze bepaling, volgens de appelrechters duidelijk vooropstelt dat de aftrek van btw enkel mogelijk is ten voordele van de eigen belaste handelingen (bestreden arrest, folio 2116, vierde alinea), zodat deze bepaling m.a.w. niet voor principiële betwisting vatbaar was.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 73 en 73bis

P.01.1431.N 5 maart 2002 AC nr. 158

Voor het bestaan van het misdrijf valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken inzake belasting over de toegevoegde waarde is onder meer de vermelding vereist van de bepalingen van het btw-wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, die de dader heeft overtreden of heeft willen overtreden (1). (1) Cass., 15 april 1997, AR P.96.1158.N, nr 185; 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F en P.00.1353.F, nr 91.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.99.1247.N 24 april 2001 AC nr. ...

De strafbare gemeenrechtelijke valsheid in geschrifte en gebruik vereisen het bedrieglijk opzet of het oogmerk om te schaden, terwijl de valsheid in geschrifte en gebruik van artikel 450 W.I.B. 1992 en van artikel 73bis Btw-wetboek het bijzondere oogmerk vereist om een van de in artikel 449 W.I.B. 1992, respectievelijk artikel 73 Btw-wetboek bedoelde misdrijven te plegen (1). (1) Zie cass. 29 september 1992, A.R. 5733 (AC 1991-1992, nr 634); cass. 13 maart 1996, A.R. P.95.1028.F (A.C; 1996, nr 97); cass. 15 april 1997, A.R. P.96.1158.N (AC 1997, nr 185).

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Voor het bestaan van het misdrijf valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken inzake belasting over de toegevoegde waarde is vereist dat de dader met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden de bepalingen van het toepasselijke Wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten overtreedt.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.96.1379.N 3 februari 1998 AC nr. ...

Voor het bestaan van het misdrijf van valsheid in geschrifte en gebruik inzake btw is onder meer de vermelding vereist van de overtreding van het W.btw of van de uitvoeringsbesluiten hiervan die de beklaagde met het vereiste opzet zou hebben willen overtreden.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 73sexies en 85, § 1

C.94.0082.N 11 oktober 1996 AC nr. ...

De met de invordering van de belasting, intresten, administratieve geldboeten en toebehoren belaste ambtenaar kan een dwangbevel uitvaardigen niet uitsluitend tegen de belastingplichtige maar ook tegen de personen die ingevolge hun veroordeling als dader van een fiscaal misdrijf hoofdelijk gehouden zijn tot betaling van de ontdoken belasting, zelfs al werd deze hoofdelijkheid niet uitdrukkelijk door de strafrechter vastgesteld.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 73sexies, eeste lid, 81, eerste lid, 83, eerste lid

F.10.0083.N 15 december 2011 AC nr. ...

De strafrechtelijk veroordeelde dader of medeplichtige kan niet tot betaling worden gedwongen zolang niet vaststaat dat de belasting verschuldigd is en het bedrag ervan niet vaststaat ingevolge het verzet van de belastingplichtige tegen het dwangbevel (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 76, § 1, eerste lid, 91, § 3, 1°, en § 4

F.05.0009.N 14 februari 2008 AC nr. 109

De regelen met betrekking tot de moratoire interest in burgerlijke zaken zijn niet van toepassing op de bedragen die aan de belastingplichtige moeten worden teruggegeven met toepassing van artikel 76, § 1, eerste lid, van het Btw-wetboek.

- INTEREST - Moratoire interest

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 77, § 1, 1° en 79, § 1, eerste lid, en § 2, tweede lid

F.13.0031.N 31 oktober 2014 AC nr. 652

Het geheel van de in het kader van een vordering tot teruggaaf door de BTW-wetgeving gestelde formaliteiten en voorwaarden bij facturatie aan btw-belastingplichtigen strekt tot de eerbiediging van het neutraliteitsbeginsel; de gestelde formaliteiten en voorwaarden gaan mitsdien niet verder dan ter bereiking van de doelstellingen van de wet (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 81 en 83

C.95.0361.N 13 november 1997 AC nr. ...

De verjaring van de vordering tot voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde wordt gestuit door de aangifte ervan in het faillissement van de schuldenaar en wordt geschorst zolang het faillissement niet gesloten is.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 81, eerste lid, 83, eerste lid, 85, § 2, en 89, 2e lid

F.10.0083.N 15 december 2011 AC nr. ...

Het dwangbevel dat ter kennis wordt gebracht van degene die men wil beletten de verjaring te verkrijgen, is één van de wijzen waarop de verjaring in de zin van artikel 2244 B.W. kan worden gestuit (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Het verzet van de belastingplichtige tegen het hem betekend dwangbevel heeft de opschorting van de uitvoerbare kracht van het dwangbevel tot gevolg zodat de verjaring tijdens de gehele duur van het rechtsgeding tegen de Staat niet is verkregen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 85, § 2, en 89, tweede lid

F.10.0083.N 15 december 2011 AC nr. ...

De strafrechtelijk veroordeelde dader of medeplichtige kan niet tot betaling worden gedwongen zolang niet vaststaat dat de belasting verschuldigd is en het bedrag ervan niet vaststaat ingevolge het verzet van de belastingplichtige tegen het dwangbevel (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 85, §§ 1 en 2, en 89

C.04.0284.N 9 maart 2006 AC nr. 140

In de gevallen waarin de belastingplichtige de btw-schuld, vastgesteld in een door de taxatieambtenaar opgesteld proces-verbaal, gedurende de administratieve fase van het geschil blijft betwisten, is het bestuur verplicht een dwangbevel uit te vaardigen tot invordering van deze schuld; dit stelt de belastingplichtige in de gelegenheid deze betwisting door de rechter te laten beslechten door verzet aan te tekenen tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 9, tweede lid, 2°, 45, § 1, en 48, § 2

C.01.0103.N 11 oktober 2002 AC nr. 531

Een onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van een vruchtgebruik wordt niet in hoofde van de naakte eigenaar, doch wel in hoofde van de vruchtgebruiker als een bedrijfsmiddel beschouwd voor de toepassing van artikel 48, § 2, van het Btw-wetboek dat voorziet in een stelsel van herziening van de aftrek van de belasting geheven op bedrijfsmiddelen. Hieruit volgt dat de vervreemding van de naakte eigendom van een onroerend goed tijdens de herzieningsperiode, in beginsel geen aanleiding kan geven tot herziening van de aftrek van btw op eerdere verbouwings- en uitrustingsuitgaven, voor zover de vruchtgebruiker het bedrijfsmiddel verder blijft aanwenden ter verwezenlijking van belastbare handelingen.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 93bis, 2de lid, en 93 quaterdecies

P.95.0610.N 9 december 1997 AC nr. ...

Een fiscaal ambtenaar kan de inlichtingen, stukken, processen-verbaal of akten die hij in verband met een belastingfraude ontdekt of bekomt, met de vereiste machtiging, aan de procureur des Konings toesturen, zelfs al heeft hij deze niet ontdekt of bekomen tijdens een bepaalde controle of onderzoek.

- STRAFVORDERING -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Wetboek van de Belgische nationaliteit

Art. 12bis, § 1, 3°

C.07.0641.N 20 februari 2009 AC nr. 148

Het hoofdverblijf in België is wettelijk in de zin van artikel 12bis, § I, 3° het Wetboek van de Belgische nationaliteit indien de vreemdeling het bewijs kan leveren van een voorlopige verblijfsvergunning of van een toelating om voorlopig in het land te verblijven (1). (1) Zie de concl. O.M. voor Cass., 20 feb. 2009, AR C.08.0115.N, infra, nr ...

- NATIONALITEIT -

C.08.0115.N 20 februari 2009 AC nr. 149

Ten aanzien van de vreemdeling, die op het tijdstip van de verklaring de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en, ingevolge regularisatie, gemachtigd is of toegelaten werd tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of toegelaten werd om er zich te vestigen, mag, voor de berekening van de vereiste wettelijke verblijfsduur, de aan de regularisatie voorafgaande periode, gedurende dewelke de vreemdeling, zonder onderbreking, over voorlopige verblijfsvergunningen of over toelatingen om voorlopig in het land te verblijven heeft beschikt, in aanmerking worden genomen (1). (1) Zie de concl. O.M.; zie ook Cass., 20 feb. 2009, AR C.07.0641.N, supra, nr ...

- NATIONALITEIT -

C.04.0457.F 20 juni 2005 AC nr. 357

Art. 12bis, § 1, 3°, Wetboek van de Belgische nationaliteit, zoals uitgelegd bij artikel 299, W. 27 dec. 2004, luidens hetwelk de vreemdeling de Belgische nationaliteit kan verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig § 2 van dat artikel, indien hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en indien hij sedert ten minste zeven jaar zijn hoofdverblijf in België heeft gevestigd en die, op het tijdstip van de verklaring gemachtigd is of toegelaten werd tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of toegelaten werd om er zich te vestigen, is van toepassing op de vreemdelingen die zich kunnen beroepen op zeven jaar hoofdverblijfplaats gedekt door een wettelijk verblijf.

- NATIONALITEIT -

C.03.0370.F 16 januari 2004 AC nr. 26

Het arrest dat de nationaliteitsverklaring verwerpt op grond dat de hoofdverblijfplaats in België van degene die de verklaring aflegt, niet gedekt wordt door verblijfsvergunningen gedurende ten minste zeven jaar, voegt aan de wettekst een voorwaarde toe die daarin niet voorkomt. Andersl. concl. (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep. Het was namelijk van mening dat het bestreden arrest geen voorwaarde aan de wet heeft toegevoegd, aangezien de appèlrechters zich beperkt hadden tot het onderzoek van de draagwijdte van het begrip "vestiging van de hoofdverblijfplaats", zoals het wordt bedoeld in de wet, met verwijzing naar de parlementaire voorbereiding waar vermeld staat: "Vanzelfsprekend kan een onwettig verblijf niet in aanmerking worden genomen". (Gedr. St., Kamer, 50-0292/001, zitting 1999-2000, p. 10 en 11).

- NATIONALITEIT -

Art. 12bis, § 1, aanhef en 3°

C.10.0733.N 8 december 2011 AC nr. ...

Met zeven jaar hoofdverblijfplaats in België gedekt door een wettelijk verblijf, als voorwaarde waarop de vreemdeling die de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt zich kan beroepen voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit, dient een aan de verklaring voorafgaande onafgebroken periode te worden verstaan (1). (1) Zie Cass. 20 feb. 2009, AR C.08.0115.N, AC, 2009, nr. 149, met concl. OM; Doc. Kamer 51.2760/033, p. 37; Senaat, zitting 2006-2007, 3-1988/4; zie ook circ. 25 mei 2007.

- NATIONALITEIT -

Art. 12bis, § 2

C.04.0205.F 14 april 2005 AC nr. 227

De verplichting van de procureur des Konings om onverwijld de ontvangst te melden van de door de ambtenaar van de burgerlijke stand overgezonden verklaring is niet voorgeschreven op straffe van verval (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- NATIONALITEIT -

Art. 12bis, § 2, eerste, derde en vijfde lid

C.04.0205.F 14 april 2005 AC nr. 227

De termijn van één maand na het verstrijken waarvan de procureur des Konings wettelijk wordt vermoed zich niet te verzetten tegen de aanvraag tot verkrijging van nationaliteit wordt berekend vanaf de dag waarop die magistraat de ontvangst heeft gemeld van de door de ambtenaar van de burgerlijke stand overgezonden verklaring (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- NATIONALITEIT -

Art. 16, § 2, 1°

C.13.0019.N 22 februari 2013 AC nr. ...

Het vereiste in artikel 16, §2, 1°, Wetboek van de Belgische Nationaliteit “zolang zij in België samenleven”, houdt in dat de vreemdeling en zijn Belgische echtgenoot in België moeten samenleven tot aan de rechterlijke beslissing (1). (1) Cass. 10 feb. 2000, AR C.99.0498.N, AC 2000, nr. 106.

- NATIONALITEIT -

- VREEMDELINGEN -

C.99.0498.N 10 februari 2000 AC nr. ...

De vreemdeling die huwt met een Belg of wiens echtgenoot de Belgische nationaliteit verkrijgt kan door een overeenkomstig artikel 15 Wet 28 juni 1984 afgelegde en ingewilligde verklaring de staat van Belg verkrijgen indien de echtgenoten gedurende tenminste drie jaar in België samen hebben verbleven en zolang zij in België samenleven; de vereiste "zolang zij in België samenleven" houdt in dat de vreemdeling en zijn Belgische echtgenoot in België moeten samenleven tot aan de rechterlijke beslissing.

- NATIONALITEIT -

De vreemdeling die huwt met een Belg of wiens echtgenoot de Belgische nationaliteit verkrijgt kan door een overeenkomstig artikel 15 Wet 28 juni 1984 afgelegde en ingewilligde verklaring de staat van Belg verkrijgen indien de echtgenoten gedurende tenminste drie jaar in België samen hebben verbleven en zolang zij in België samenleven; de vereiste "zolang zij in België samenleven" houdt in dat de vreemdeling en zijn Belgische echtgenoot in België moeten samenleven tot aan de rechterlijke beslissing.

- VREEMDELINGEN -

Art. 21

S.96.0138.F 21 april 1997 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen schorsend beroep meer bij een administratieve overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht; de aanvraag van een buitengewone verblijfsvergunning, de aanvraag om met een vluchteling te worden gelijkgesteld en een verzoek tot naturalisatie zijn geen schorsende beroepen.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 24, eerste lid en 28, § 1

C.10.0394.F 21 april 2011 AC nr. ...

De in artikel 24 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit bedoelde mogelijkheid om de Belgische nationaliteit te herkrijgen geldt niet voor de Belgen met Kongolees statuut, die de Belgische nationaliteit niet op grond van de nationaliteitswetten van het moederland hadden verkregen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- *NATIONALITEIT* -

Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen

Art. 2

F.08.0026.N 12 november 2009 AC nr. 658

De terugbetaling van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen die niet verschuldigd zijn, moet worden gevorderd binnen de in de artikelen 272, 274 en 277 van het W.I.B. (1964) vermelde korte termijnen.

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

F.96.0003.F 5 september 1996 AC nr. ...

Art. 389, eerste lid, van het W.I.B. (1992), dat door artikel 2 van het W.I.G.B. toepasselijk wordt gemaakt op de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, bepaalt dat de memorie van antwoord van verweerder in cassatie op de griffie van het Hof van cassatie moet worden afgegeven; die wetsbepaling wordt niet nageleefd door de verweerder in cassatie die zijn memorie van antwoord niet ter griffie afgeeft maar ze per brief naar die griffie verstuurt.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie

- CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 36ter, § 1

C.99.0324.F 26 oktober 2000 AC nr. ...

De verplichting om de verkeersbelasting te betalen voor een voertuig dat tot de failliete vennootschap behoort, is een schuld van de boedel, aangezien het voertuig waarvan de gefailleerde eigenaar was door de belastingwet vermoed wordt in gebruik gebleven te zijn, zolang de inschrijving ervan bij de Dienst van het Wegverkeer niet was geschrapt (1). (1) Het tevergeefs bestreden arrest beslist dat de belastingschuld van de failliete vennootschap, bestaande in de over twee aanslagjaren verschuldigde verkeersbelasting voor een tot die failliete vennootschap behorend voertuig, een schuld van de boedel (die door de curator aan de schuldeisers moet worden betaald voor elke verdeling), en geen schuld in de boedel is (die aan de wet van de pondspondsgewijze verdeling onderworpen is); i.v.m. het begrip schuld van de boedel, zie cass., 16 juni 1988, AR. 8075-8136-8209, nr. 642, en 30 maart 1995, AR. C.94.0223.F, nr. 178; i.v.m. het onweerlegbaar vermoeden van gebruik van een voertuig dat ingeschreven is gebleven bij de Dienst van het Wegverkeer, zie cass., 21 nov. 1997, AR. F.96.0129.F, nr. 495).

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Art. 43, 2°

F.95.0105.N 5 maart 1999 AC nr. ...

De belasting ten bate van de Staat geheven op het brutobedrag van de sommen ingezet bij spelen en weddenschappen, zelfs in private kringen, is niet verschuldigd voor de volksvermakelijkheden waarbij slechts inschrijvings- of deelnemingsrechten worden geheven, verdeeld onder vorm van prijzen of besteed aan de normale inrichtingskosten, voor zover het totaal bedrag van deze rechten per dag en per persoon 250 frank niet te boven gaat: als de volksvermakelijkheden in een systeem van afvalling over meerdere dagen gespreid worden en er maar één keer inschrijvingsrechten worden gevraagd, kan dit totaal berekend worden door dat bedrag van de inschrijvings- of deelnemingsrechten te delen door het aantal speeldagen van alle deelnemers.

- SPELEN EN WEDDENSCHAPPEN -

Art. 5, § 1, 8°

F.01.0029.N 16 oktober 2003 AC nr. 506

Art. 5, § 1, 8°, van het W.I.G.B., krachtens hetwelk de autovoertuigen die uitsluitend aangewend worden tot verhuring met bestuurder van de verkeersbelasting op de autovoertuigen zijn vrijgesteld, vereist niet dat de verhuring gebeurt met het oog op het vervoer van personen ter gelegenheid van plechtigheden.

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

De machtiging aan de Koning verleend om de voorwaarden en de toepassingsmodaliteiten vast te stellen van de in artikel 5, § 1, 8°, W.I.G.B. voorziene vrijstelling van verkeersbelasting voor de autovoertuigen die uitsluitend aangewend worden tot verhuring met bestuurder, houdt voor de Koning niet de macht in om de toepassing van deze vrijstelling te beperken tot verhuringen met het oog op het vervoer van personen ter gelegenheid van plechtigheden (1). (1) Zie Cass., 5 sept. 1996, AR nr F.96.0003.F, A.C., 1996, nr 294.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

Art. 5, § 1, eerste lid, 3°

F.05.0097.F 14 december 2006 AC nr. 653

De vrijstelling van verkeersbelasting op motorvoertuigen die als persoonlijk vervoermiddel gebruikt worden door gebrekkigen, is niet onderworpen aan de voorwaarde dat het voertuig enkel gebruikt wordt door de gebrekkige, maar vereist dat het slechts wordt gebruikt voor doeleinden die verband houden met zijn persoonlijke verplaatsingen (1). (1) Cass., 21 juni 2001, F.00.0086.F, nr 389.

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

F.00.0086.F 18 januari 2002 AC nr. ...

De beslissing van het hof van beroep dat het gebruik van een autovoertuig dat eigendom is van een gebrekkige niet verenigbaar is met de wettelijke bepalingen volgens welke de autovoertuigen die als persoonlijk vervoermiddel gebruikt worden door gebrekkigen, vrijgesteld zijn van de verkeersbelasting op de autovoertuigen, aangezien die vrijstelling vereist dat genoemd voertuig enkel wordt gebruikt voor persoonlijke verplaatsingen van die gebrekkige, is naar recht verantwoordt wanneer het hof vaststelt dat die gebrekkige erkent de persoon die het gebruik van de auto heeft, op zijn eentje het vrijgestelde voertuig gebruikt om op verzoek van de gebrekkige boodschappen te doen (1). (1) Zie Cass., 5 sept. 1996, A.R. F.96.0003.F, nr. 294.

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

F.96.0003.F 5 september 1996 AC nr. ...

Art. 5, § 1, eerste lid, 3°, van het W.I.G.B., krachtens hetwelk onder meer de voertuigen als persoonlijk vervoermiddel gebruikt door gebrekkigen, vrijgesteld zijn van de verkeersbelasting op de autovoertuigen, vereist niet dat die voertuigen uitsluitend door de gebrekkigen mogen worden gebruikt, zodanig dat deze niet mogen worden vergezeld door een persoon die hen kunnen helpen, of door leden van hun gezin; die bepaling maakt evenmin een onderscheid tussen personenauto's en minibussen.

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

Art. 5, § 1, eerste lid, 3°, en tweede lid

F.96.0003.F 5 september 1996 AC nr. ...

De Koning heeft, bij het K.B. van 8 juli 1970 houdende algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, inzonderheid artikel 15, § 1, 2°, b, de vrijstelling van de verkeersbelasting op de autovoertuigen niet kunnen beperken tot de personenauto's, in de strikte betekenis van het woord, die als persoonlijk vervoermiddel worden gebruikt door gebrekkigen; hij heeft derhalve de voor hetzelfde doel gebruikte minibussen niet van die vrijstelling kunnen uitsluiten en aldus de draagwijdte beperken van artikel 5, § 1, eerste lid, 3°, van het W.I.G.B., welke bepaling kracht van wet heeft.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

Art. 6 en 36bis

F.00.0038.F 16 november 2001 AC nr. ...

De voorwaarden die bepalen wie onderworpen is aan verkeersbelasting op de personenauto's, auto's voor dubbel gebruik, minibussen, motorfietsen, zoals die voertuigen zijn omschreven in de reglementering betreffende de inschrijving van motorvoertuigen, zijn niet van toepassing op opleggers (1). (1) Naast de vaststelling dat artikel 36bis W.I.G.B., luidens hetwelk de verkeersbelasting verschuldigd is door de natuurlijke of rechtspersoon die op het inschrijvingsbewijs is vermeld, in zijn limitatieve opsomming van voertuigen waarvoor aldus wordt afgeweken van de voorwaarden die zijn vastgelegd in artikel 6 W.I.G.B waarin wordt bepaald wie aan de verkeersbelasting is onderworpen, geen melding maakt van opleggers, volgt uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 27 juni 1972 tot wijziging van het W.I.G.B, dat er een onderscheid is tussen de voertuigen die in voornoemd artikel 36bis worden opgesomd en de bedrijfsvoertuigen, zoals vrachtwagens, aanhangwagens, opleggers, autobussen en autocars die onder eigen regeling vallen (Gedr.St., Senaat, 1971-1972, Verslag, nr. 306, p. 2; Kamer, 1971-1972, Verslag, nr. 218/2, p. 2).

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

Art. 66, § 2, 3°

C.96.0310.F 3 oktober 1997 AC nr. ...

Onderlinge weddenschappen zijn weddenschappen waarvan de in België en in Frankrijk ingezamelde inzetten verenigd worden en door één enkele instantie worden verdeeld; in België zijn die niet toegelaten wanneer ze betrekking hebben op wedrennen in het buitenland.

- BELASTING OP SPELEN EN WEDDESCHAPPEN -

De enige toegelaten weddenschappen op paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden zijn die waarvan de winsten worden bepaald volgens een conventionele notering waarnaar de partijen verwijzen en waarvan de aanneming voorbehouden is aan de exploitanten van wedrenagentschappen, d.w.z. weddenschappen waarbij de wedders tegen het agentschap spelen, met uitsluiting van onderlinge weddenschappen.

- BELASTING OP SPELEN EN WEDDESCHAPPEN -

Art. 85

F.08.0026.N 12 november 2009 AC nr. 658

De ambtshalve vestiging van aanslagen in de belasting op de automatische ontspanningstoestellen, na de vaststelling dat de toestellen werden geëxploiteerd buiten de aan de belastingdiensten aangegeven openingsdagen, heeft niet tot gevolg dat de belasting die de belastingplichtige spontaan op aangifte heeft betaald wegens de exploitatie van automatische ontspanningstoestellen in het kader van een seizoenonderneming, onverschuldigd betaald werd.

- BELASTING OP AUTOMATISCHE ONTSPANNINGSTOESTELLEN -

Art. 87

F.07.0076.N 12 november 2009 AC nr. 654

De controleambtenaren, die op grond van artikel 87 W.I.G.B. een visitatie doen in een inrichting waar automatische toestellen dienende tot ontspanning zijn opgesteld en die gemachtigd zijn tot het opsporen en het vaststellen van overtredingen in dat artikel bedoeld, kunnen tijdens die visitatie inlichtingen vragen aan de belastingplichtige en kunnen de uitleg van de belastingplichtige noteren in het proces-verbaal.

- BELASTING OP AUTOMATISCHE ONTSPANNINGSTOESTELLEN -

Artt. 1 en 2

P.04.0397.N 22 juni 2004 AC nr. 347

De opsporingsbevoegdheid van de in artikel 14 van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen vermelde douaneambtenaren is niet afhankelijk van de omstandigheid dat enig vermoeden bestaat van een inbreuk inzake douane en accijnzen, maar deze ambtenaren hebben deze opsporingsbevoegdheid telkens wanneer het vermoeden rijst van een inbreuk op het W.I.G.B. of zijn uitvoeringsbesluiten.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 21, 22 en 36ter

F.11.0047.F 27 april 2012 AC nr. ...

Noch uit de artikelen 21 en 22 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen noch uit artikel 36ter van dat wetboek volgt dat het voertuig van de gefailleerde vermoed wordt in gebruik te blijven zolang de inschrijving ervan bij de Dienst van het Wegverkeer niet is geschrapt (1). (1) In zijn mondelinge, andersluidende conclusie was het O.M. de mening toegedaan dat, hoewel de wetgever het vermoeden van gebruik, nodig voor de goede werking van het systeem van de geautomatiseerde heffing, schijnbaar niet had behouden, er toch redenen waren om eraan te twijfelen dat hij doelbewust de samenhang van een goed werkend systeem zou hebben verbroken. De parlementaire stukken (Gedr. St., Kamer, g.z. 1997-98, nr. 1668/1, p. 5-6) laten immers nauwelijks twijfel bestaan over de wil van de wetgever om de regeling als zodanig niet in gevaar te brengen.

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

Artt. 3 en 36ter, § 1

F.98.0086.F 1 februari 1999 AC nr. ...

Zolang een motorrijtuig in het repertorium van de Dienst van het Wegverkeer ingeschreven is of moet zijn, bestaat het onweerlegbaar vermoeden dat het op de openbare weg in gebruik is genomen.

- VERKEERSBELASTING OP MOTORRIJTUIGEN (MOTORRIJTUIGENBELASTING) -

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

F.96.0129.F 21 november 1997 AC nr. ...

Zolang een motorrijtuig in het repertorium van de Dienst van het Wegverkeer is of moet ingeschreven zijn, bestaat het onweerlegbaar vermoeden dat het op de openbare weg in gebruik is genomen.

- VERKEERSBELASTING OP MOTORRIJTUIGEN (MOTORRIJTUIGENBELASTING) -

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

Artt. 3, 4, 6, 36bis en 36ter, § 1 en § 2, 2°

F.98.0086.F 1 februari 1999 AC nr. ...

De natuurlijke of rechtspersoon die is vermeld op het inschrijvingsbewijs van personenauto's, auto's voor dubbel gebruik, minibussen en motorfietsen die voorzien zijn of moeten zijn van een andere nummerplaat dan een tijdelijke plaat of "handelaarsplaat", is motorrijtuigenbelasting verschuldigd ook al wordt het betrokken voertuig, dat bij een ongeval volledig is vernield, niet meer door die persoon aangewend of geëxploiteerd.

- VERKEERSBELASTING OP MOTORRIJTUIGEN (MOTORRIJTUIGENBELASTING) -

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

Artt. 36bis en 36ter

F.99.0035.F 11 september 2000 AC nr. ...

De motorrijtuigenbelasting op ingeschreven motorrijtuigen is, in de regel verschuldigd door de natuurlijke of rechtspersoon die op het inschrijvingsbewijs is vermeld, dus de eigenaar van het voertuig, en niet door de persoon die het voertuig gebruikt; in beginsel dienen de motorrijtuigen en de aanhangwagens die voorzien zijn van een buitenlandse nummerplaat en die gedurende korte tijd in België in omloop zijn zonder dat ze ingevoerd zijn door de personen die er wonen, niet in België ingeschreven te zijn (1). (1) Artt. 36bis en 36ter vóór hun wijziging bij W. 25 jan. 1999.

- VERKEERSBELASTING OP MOTORRIJTUIGEN (MOTORRIJTUIGENBELASTING) -

- BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) -

Artt. 76, § 1 en 87

F.07.0076.N 12 november 2009 AC nr. 654

De controleambtenaren van het fiscaal bestuur zijn in beginsel gemachtigd tot het uitvoeren van een visitatie in de inrichting waar automatische ontspanningstoestellen staan opgesteld zonder dat de belastingplichtige of de bewoner de toegang mag verhinderen; de controleambtenaren zijn niet verplicht de voorafgaande toestemming te vragen aan de houder van de lokalen vooraleer een publieke ruimte te betreden tijdens de openingsuren.

- *BELASTING OP AUTOMATISCHE ONTSPANNINGSTOESTELLEN* -

Wetboek van de met het zegel gelijkgestelde taksen

Art. 211, § 1

C.97.0223.N 17 juni 1999 AC nr. ...

Een machtiging of opdracht tot inzage van een gerechtelijk dossier wordt, in de regel, gegeven door de procureur-generaal aan een ambtenaar van financiën die met de aanslag of de invordering van belastingen belast is. De procureur-generaal kan die macht delegeren aan de andere leden van het openbaar ministerie; in dat geval wordt dat lid van het openbaar ministerie vermoed de delegatie daartoe van de procureur-generaal ontvangen te hebben.

- AMBTENAAR - Allerlei

- OPENBAAR MINISTERIE -

Een machtiging of opdracht tot inzage van een gerechtelijk dossier wordt, in de regel, gegeven door de procureur-generaal aan een ambtenaar van financiën die met de aanslag of de invordering van belastingen belast is. De procureur-generaal kan die macht delegeren aan de andere leden van het openbaar ministerie; in dat geval wordt dat lid van het openbaar ministerie vermoed de delegatie daartoe van de procureur-generaal ontvangen te hebben.

- ZEGEL (MET HET ZEGEL GELIJKGESTELDE TAKSEN) -

Wetboek van Koophandel

Art. 1, Boek I

C.07.0281.N 19 december 2008 AC nr. 746

Personen die handel drijven onder firma worden geacht koopman te zijn; zij ontlenen die hoedanigheid aan hun lidmaatschap van de vennootschap (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma

Personen die handel drijven onder firma worden geacht koopman te zijn; zij ontlenen die hoedanigheid aan hun lidmaatschap van de vennootschap (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 106 van titel V van Boek I

C.03.0198.F 16 april 2004 AC nr. 200

Het arrest dat oordeelt dat de Beurscommissie geen houder van een domeinconcessie is en dat de verhouding tussen de gemeente en de Beurscommissie betreffende het ter beschikking stellen aan laatstgenoemde van een pand door de gemeente geen contractuele verhouding is, maar dat zij slechts door het publiek recht wordt beheerst en georganiseerd is volgens de bepalingen van het Wetboek van Koophandel, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de artt. 1302 en 1733 B.W. niet van toepassing zijn (1). (1) Over de terbeschikkingstelling van een openbaar domein louter door de uitwerking van de wet, zie M.A. FLAMME, Droit Administratif, Dl. II, nr. 423.

- BEURS -

Art. 2

C.09.0525.F 11 juni 2010 AC nr. 421

Ook al zijn de makelaarsactiviteiten die bedoeld zijn om kopers op te sporen daden van koophandel, toch zijn ze in de regel niet verboden voor de notaris wiens taak erin bestaat de authentieke koopakte te verlijden; de notaris die genoemde activiteiten verricht, is niet onderworpen aan de verplichtingen van het koninklijk besluit van 6 september 1993 (1). (1) Zie concl. O.M., in Bull., 2010, AR C.09.0526, nr. ...

- NOTARIS -

- ONROEREND EN ROEREND GOED -

Art. 2, eerste en zesde lid, Boek I, Titel I

C.04.0287.F 24 februari 2005 AC nr. 118

Alleen de premieverzekeraar heeft een handelskarakter; aangezien de onderlinge verzekeringsonderneming door de wet niet geacht wordt daden van koophandel te stellen, verkrijgt de onderlinge verzekeringsvereniging die deze dienst levert daarvoor niet de hoedanigheid van koopman (1). (1) Zie Cass., 23 april 1999, AR C.98.0024.N, nr 237.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Art. 25

C.98.0114.N 27 januari 2000 AC nr. ...

De rechter kan inzake handelsverrichtingen zoals aannemingswerken uit de aanneming van de factuur een feitelijk vermoeden putten en er het bewijs in vinden dat de schuldenaar zijn akkoord heeft gegeven met de in de factuur vermelde verbintenis; dit is eveneens het geval wanneer de aangenomen factuur is gestuurd in uitvoering van een schriftelijke overeenkomst, maar daarvan afwijkende verbintenissen inhoudt.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

C.94.0271.N 29 januari 1996 AC nr. ...

De rechter kan inzake handelsverrichtingen, zoals aannemingswerken, waarvoor het gebruikelijk is facturen op te maken, uit de aanneming van de factuur een feitelijk vermoeden putten en er het bewijs in vinden dat de schuldenaar zijn akkoord heeft gegeven met het in de factuur vermelde bedrag.~

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 25, eerste lid

C.07.0476.F 6 november 2008 AC nr. 615

De vrijheid van bewijs geldt voor alle handelsverbintenissen, ongeacht of een van de partijen geen of niet langer koopman is.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Art. 25, tweede lid

C.07.0355.N 24 januari 2008 AC nr. 59

De regel dat de aanvaarde factuur het bewijs oplevert van de overeenkomst geldt enkel voor de handelskoop; voor andere handelsverrichtingen kan de rechter uit de aanvaarding van de factuur een feitelijk vermoeden putten en er het bewijs in vinden dat de schuldenaar zijn akkoord heeft gegeven met de in de factuur vermelde verbintenis (1). (1) Cass., 1 dec. 1967, AC, 1968, 471; zie Cass., 7 jan. 2005, AR C.03.0129.N, AC, 2005, nr 11.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

C.03.0129.N 7 januari 2005 AC nr. 11

De rechter kan inzake handelsverrichtingen uit de aanvaarding van de factuur een feitelijk vermoeden putten en het bewijs erin vinden dat de schuldenaar zijn akkoord heeft gegeven met de in de factuur vermelde verbintenis; dit geldt ook wanneer de aanvaarde factuur is gestuurd in uitvoering van een schriftelijke overeenkomst maar daarvan afwijkende verbintenissen inhoudt (1). (1) Zie Cass., 27 jan. 2000, AR C.98.0114.N, nr 72.

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens

C.01.0600.N 6 november 2003 AC nr. 561

De verkoper die zijn vordering tot betaling grondt op de stilzwijgende aanvaarding van facturen, voortvloeiende uit de afwezigheid van tijdig protest tegen die facturen, moet bewijzen op welke datum de facturen bij de geadresseerde toekwamen; in zoverre die datum wordt betwist, kan de rechter zijn beslissing dat de facturen werden ontvangen rond de factuurdatum niet steunen, zonder de wettelijke regels inzake de bewijslast te schenden, op de enkele grond dat geen bewijs voorligt dat de facturen niet op datum zouden verzonden zijn aan de koper (1). (1) Cass., 8 nov. 1991, AR nr 7319, A.C., 1991-92, nr 135, en de verwijzingen onder voetnoot (1).

- KOOP -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 31, vierde lid, Boek I, Titel VIII

C.06.0147.F 31 mei 2007 AC nr. 285

Wanneer niet wordt vermeld voor wie het aval is gegeven, waarborgt het aval de eventuele wisselverbintenis van de trekker.

- HANDELSPAPIER -

Art. 437

C.96.0410.F 10 oktober 1997 AC nr. ...

De rechter beslist naar recht dat het krediet van een koopman geschokt is, wanneer hij vaststelt dat die koopman tal van schulden heeft, onder meer bij de R.S.Z., dat zijn passiva meer dan veertig miljoen frank bedragen, dat hij niet in staat is zijn schulden te betalen, dat hij over geen liquiditeiten beschikt en dat zijn schuldeisers hem geen enkel uitstel hebben toegestaan.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Het geschokt zijn van het krediet, bedoeld in artikel 437 Faillissementswet is nauw verbonden met het ophouden te betalen waarvan ook sprake is in die bepaling.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Art. 444

C.94.0140.F 16 februari 1995 AC nr. ...

Te rekenen van het vonnis van faillietverklaring verliest de gefailleerde, krachtens artikel 444 W.Kh. het beheer over al zijn goederen en wordt dat beheer toevertrouwd aan een curator die als gerechtelijk lasthebber de bij de wet bepaalde machten uitoefent in het belang zowel van de gezamenlijke schuldeisers als van de gefailleerde.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 446 oud

C.97.0322.F 1 oktober 1998 AC nr. ...

Aangezien een handeling, krachtens artikel 466 Faillissementswet, aan de gezamenlijke schuldeisers alleen niet kan worden tegengeworpen voor zover de gezamenlijke schuldeisers erdoor benadeeld zijn, is het arrest niet naar recht verantwoord dat een betaling aan een pandhoudende schuldeiser van de handelszaak niet tegenwerpelijk verklaart aan de gezamenlijke schuldeisers en daartoe alleen maar erop wijst dat die betaling een bevoorrechte schuldeiser van een hogere rang benadeelt.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Art. 465

C.99.0496.F 7 juni 2001 AC nr. ...

De betekening van het vonnis van faillietverklaring door de curator van het faillissement doet de termijn van hoger beroep lopen t.a.v. iedereen, inclusief van de schuldeiser die het faillissement van zijn schuldenaar heeft aangevraagd en die niet zelf het vonnis van faillietverklaring heeft betekend (1). (1) Zie FREDERICQ, Traité de droit commercial belge, dl. VII, nr. 42, VAN RYN en HEENEN, Principes, dl. IV, eerste uitg., nr. 2660, p. 224, CLOQUET, Novelles, Droit commercial, Faillites et concordat, nr. 1249.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Art. 477

C.00.0038.F 17 mei 2001 AC nr. ...

Het middel dat opgeworpen wordt tot staving van een vordering tot vergoeding wegens onterechte uitwinning bij de overname van een handelszaak, is niet ontvankelijk, ook al is het gegrond, wanneer het opkomt tegen de beslissing dat de curator de handelszaak mocht verkopen zonder toestemming van de rechtbank van koophandel, aangezien de beslissing om die vergoeding niet toe te kennen naar recht verantwoord is door de vaststelling dat er geen oorzakelijk verband is tussen de aan de curator verweten fout en de door de uitgewonnen partij aangevoerde schade (1). (1) Art. 477 oud W.Kh, opgeheven bij de Faillissementswet van 8 aug. 1997 die in werking is getreden op 1 jan. 1998.

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

Art. 487, derde lid

C.10.0484.F 2 mei 2013 AC nr. ...

De hypothecaire inschrijving die de curator namens de gezamenlijke schuldeisers neemt op de onroerende goederen van de gefailleerde heeft niet tot gevolg dat er in het voordeel van de boedel een nieuwe waarborg wordt gesteld die de volgorde wijzigt waarin de rechten van voorrang tijdens het faillissement worden uitgeoefend.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Art. 537

C.97.0461.F 14 december 2000 AC nr. ...

Art. 537 W.Kh., dat geldt in geval van gerechtelijk akkoord, bepaalt enkel de rechten van een schuldeiser jegens één failliete schuldenaar of jegens verscheidene failliete schuldenaars; een schuldenaar in bonis mag derhalve van zijn schuld de bedragen aftrekken die de schuldeiser in het faillissement van een medeschuldenaar heeft ontvangen (1). (1) Zie Cass., 9 maart 1893 (Pas., I, 117) en de concl. proc.-gen. Mesdach de ter Kiele.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 546 oud

C.97.0357.F 1 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer de termijn waarin de artt. 20, 5° Hypotheekwet en 546 Faillissementswet voorzien m.b.t. het voorrecht van de verkoper van machines, op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag verstrijkt, wordt de vervaldag niet verplaatst op de eerstvolgende werkdag, aangezien de neerlegging van de factuur geen proceshandeling is in de zin van artikel 48 Ger.W.

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers

Art. 561

C.04.0100.F 25 november 2004 AC nr. 568

Een schuld valt ten laste van de faillissementsboedel, als zij na het faillissement is ontstaan en aangegaan is door de curator in zijn hoedanigheid van beheerder van die boedel; zulks is ook het geval wanneer hij een handeling stelt die hij in het raam van dat beheer niet had horen te stellen; dat is het geval wanneer de curator veroordeeld is wegens tergend en roekeloos geding (1). (1) Zie Cass., 7 maart 2002, AR C.00.0187.N, nr 167.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Art. 575, eerste lid, 4°

P.95.0849.N 10 september 1996 AC nr. ...

Door de ontrouw van de curator in het beheer van de failliete boedel als een misdrijf aan te merken heeft de wetgever de curator willen straffen die, door fouten uit eigenbelang of hebzucht begaan, gehandeld heeft in strijd met de belangen die het instituut van het faillissement tot doel heeft te beschermen, zoals onder meer de belangen van de schuldeisers.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Art. 579

P.95.0693.N 10 december 1996 AC nr. ...

De strafrechter die, na de beklaagde te hebben veroordeeld wegens verduistering van activa om een bedrag te hebben ontdragen, de terugkeer tot de failliete boedel beveelt van dat bedrag dat niet onder de handen van het gerecht en evenmin voorhanden is, en op de civielrechtelijke vordering van de curator de beklaagde veroordeelt tot betaling van dat bedrag met interest, kent niet tweemaal vergoeding toe voor dezelfde schade.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

Art. 63

S.98.0167.N 21 februari 2000 AC nr. ...

Handelingen of verrichtingen betreffende het dagelijks bestuur van de vennotschap, in de zin van artikel 63 van het Wetboek van Koophandel, zijn die welke door het dagelijks leven van de vennootschap worden vereist of die welke zowel wegens hun gering belang als wegens de noodzakelijkheid van een snelle oplossing de tussenkomst van de raad van bestuur zelf niet rechtvaardigen; deze taken kunnen ook door de raad van bestuur worden vervuld en zijn in beginsel rechtshandelingen waarbij het orgaan dat met het dagelijks bestuur is belast, ook de vennootschap kan vertegenwoordigen, zij zijn niet te vereenzelvigen met materiële uitvoerende handelingen zoals verkoop, herstelling of onderhoud van de producten.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen

Artt. 1 en 2

C.96.0410.F 10 oktober 1997 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van het arrest dat een persoon de hoedanigheid van koopman heeft, wanneer het overweegt dat die persoon, althans als bijberoep, werkt als restauranthouder, dat hij voor die werkzaamheid in het handelsregister is ingeschreven en dat zijn zonen die handelszaak slechts exploiteren onder een arbeidsovereenkomst met hem.~

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Artt. 2 en 3

C.01.0220.N 13 september 2002 AC nr. 449

Hij die een dienst, die op zichzelf een handelsdaad in de zin van artikelen 2 en 3 van het Wetboek van Koophandel uitmaakt, te koop aanbiedt of verkoopt, kan als verkoper in de zin van artikel 1, 6, a) en c), Handelsprektijkenwet aangezien worden, ongeacht of er een tegenprestatie verschuldigd is door diegene aan wie de dienst ten goede komt (1). (1) Zie Cass., 12 nov. 1999, A.R. C.98.0295.F, nr. 602 met de conclusie van A.G. De Riemaecker en de verwijzingen aldaar en Cass., 11 mei 2001, A.R. C.00.0292.N, nr. ... . Zie ook de conclusie O.M.

- HANDELSPRAKTIJK -

Artt. 442, vijfde lid, en 473

C.94.0305.F 8 juni 1995 AC nr. ...

Geen verzoek, zelfs als het is ingesteld bij een verzoekschrift tot agressieve vrijwillige tussenkomst, strekkend tot het bepalen van het ophouden van betalen op een ander tijdstip dan datgene dat blijkt uit het vonnis van faillietverklaring of uit een later vonnis, is ontvankelijk na de dag die vastgesteld is voor het afsluiten van het proces-verbaal van verificatie van schuldvorderingen, onder voorbehoud van het rechtsmiddel van verzet dat bij artikel 473 Kh. aan de belanghebbende is toegekend.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- TUSSENKOMST -

Artt. 444 en 452

P.96.1040.F 8 januari 1997 AC nr. ...

Nietig is de betekening van een arrest dat bij verstek tegen een gefailleerde vennootschap wordt uitgesproken, wanneer zij niet aan de curator, maar aan de zetel van de vennootschap betekend werd.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Artt. 445 en 446

C.96.0400.F 8 mei 1998 AC nr. ...

De handelingen die zonder bedrog zijn gedaan vóór het vonnis van faillietverklaring zijn tegenstelbaar aan de curator tenzij zij krachtens de artt. 445 en 446 W. Kh. nietig of vernietigd zijn.~

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Wanneer het geschil niet behoort tot het soort geschillen die worden bedoeld in artikel 574, 2°, Ger.W. en buiten de gevallen bepaald in de artt. 445 en 446 W.Kh., is de arbitrageovereenkomst die door de gefailleerde vóór het faillissement is gesloten aan de curator tegenstelbaar wanneer de bewoordingen van de overeenkomst en de arbitragereglementen waarnaar ze verwijst voldoende gedetailleerd en volledig zijn om de curator in staat te stellen de arbitrage op gang te brengen, inzonderheid met betrekking tot het voorwerp van het geschil en de benoeming van de arbiters.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- ARBITRAGE -

Artt. 451 en 452

C.94.0140.F 16 februari 1995 AC nr. ...

De in artikel 1254 B.W. vervatte regels m.b.t. de toerekening van de betalingen zijn niet van toepassing wanneer de gedane betaling wegens haar aard zelf elke toerekening uitsluit; dat is het geval wanneer de curator, ter vereffening van een faillissement, het actief tussen de schuldeisers verdeeld heeft door de hoofdsom van de schuldvordering te betalen met uitsluiting van de interesten van na de faillietverklaring, en de schuldeiser na de beëindiging van het faillissement van de schuldenaar de betaling van die interesten vordert.

- BETALING -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- INTEREST - Algemeen

Artt. 451 en 561

F.10.0027.N 20 mei 2011 AC nr. ...

Een schuld kan alleen dan een boedelschuld zijn, wanneer de curator verbintenissen heeft aangegaan met het oog op het beheer van de boedel, onder meer door de handelsactiviteit van de gefailleerde voort te zetten, de door laatstgenoemde gesloten overeenkomsten uit te voeren of nog door de roerende of onroerende goederen te gebruiken met het oog op het passend beheer van de failliete boedel (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

C.99.0324.F 26 oktober 2000 AC nr. ...

De verplichting om de verkeersbelasting te betalen voor een voertuig dat tot de failliete vennootschap behoort, is een schuld van de boedel, aangezien het voertuig waarvan de gefailleerde eigenaar was door de belastingwet vermoed wordt in gebruik gebleven te zijn, zolang de inschrijving ervan bij de Dienst van het Wegverkeer niet was geschrapt (1). (1) Het tevergeefs bestreden arrest beslist dat de belastingschuld van de failliete vennootschap, bestaande in de over twee aanslagjaren verschuldigde verkeersbelasting voor een tot die failliete vennootschap behorend voertuig, een schuld van de boedel (die door de curator aan de schuldeisers moet worden betaald voor elke verdeling), en geen schuld in de boedel is (die aan de wet van de pondspondsgewijze verdeling onderworpen is); i.v.m. het begrip schuld van de boedel, zie cass., 16 juni 1988, AR. 8075-8136-8209, nr. 642, en 30 maart 1995, AR. C.94.0223.F, nr. 178; i.v.m. het onweerlegbaar vermoeden van gebruik van een voertuig dat ingeschreven is gebleven bij de Dienst van het Wegverkeer, zie cass., 21 nov. 1997, AR. F.96.0129.F, nr. 495).

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

C.94.0223.F 30 maart 1995 AC nr. ...

Geen schuld van de boedel is de schuld die niet voortvloeit uit een door de curator voor het beheer van de boedel aangegane verbintenis, maar uit de toepassing van de artt. 477 of 528 W.Kh. m.b.t. de tegeldemaking van de activa van de gefailleerde en van artikel 10, eerste lid, 4°, K.B. nr. 3 van 10 dec. 1969, krachtens hetwelk de herziening van de aftrek van de belasting op een bedrijfsmiddel moet worden verricht wanneer het ophoudt in de onderneming te

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei

Artt. 466, 496, 500 en 503

C.94.0140.F 16 februari 1995 AC nr. ...

De aangifte van de gewone schuldvordering in het passief van de failliete boedel staat gelijk met een aan de schuldenaar gerichte aanmaning tot betaling; zij doet de moratoire interesten lopen ten aanzien van de schuldenaar.~

- INTEREST - Moratoire interest

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

- INGEBREKESTELLING -

Artt. 54, 63 en 63bis

F.01.0088.F 24 oktober 2002 AC nr. 570

Een voorziening in belastingzaken kan worden ingesteld door de met het dagelijks bestuur belaste persoon van een rechtspersoon, in zoverre het geschil kan worden geacht onder dat bestuur te vallen (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 2000, A.R. F.99.0022.F, nr 527. Andersluidende conclusie (1). (1) Het O.M., dat het bestreden arrest op dezelfde wijze leest als verweerster, had verwezen naar de memorie van antwoord volgens welke het middel feitelijke grondslag miste, daar het bestreden arrest had nagegaan of het indienen van het litigieuze bezwaarschrift in belastingzaken al dan niet onder het wettelijk begrip dagelijks bestuur viel.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Artt. 573 tot 578 en 583

P.97.0188.F 28 mei 1997 AC nr. ...

De bekendmaking van het veroordelend arrest of vonnis wegens bankbreuk is geen straf maar een bij de wet ingestelde informatiemaatregel in het belang van de koophandel.

- STRAF - Allerlei

- BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN -

Wetboek van Strafvordering

Art. 103, § 1

P.03.0209.F 19 februari 2003 AC nr. 119

De omstandigheid dat de in artikel 103, § 1, Sv., bedoelde Getuigenbeschermingscommissie niet is samengesteld, verbiedt de onderzoeksgerechten niet de verklaringen van een bedreigde getuige als ernstige aanwijzingen van schuld in aanmerking te nemen (1). (1) Zie Cass., 22 jan. 2003, AR P.03.0057.F, nr ... .

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 104, § 1

P.03.0057.F 22 januari 2003 AC nr. 49

Hoewel de Getuigenbeschermingscommissie rekening moet houden met de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit om gewone beschermingsmaatregelen toe te kennen aan een bedreigde getuige, kan de verklaring van een geïdentificeerde en beschermde getuige de enige aanwijzing van schuld zijn op grond waarvan een onderzoeksgerecht de voorlopige hechtenis van een inverdenkinggestelde kan handhaven.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Art. 112ter, § 5

P.03.0959.F 8 juli 2003 AC nr. 390

Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat de overtuigingsstukken, zoals de audiovisuele cassettes met de opname van het verhoor, deel moeten uitmaken van de stukken die, in geval van hoger beroep, door de procureur des Konings overeenkomstig artikel 30 Wet Voorlopige Hechtenis worden bezorgd aan de procureur-generaal bij het hof van beroep (1). (1) Cass., 24 dec. 1996, AR P.96.1620.N, nr 527. Het bij Wet van 2 aug. 2002 in het Sv. ingevoegde artikel 112ter, § 5, bepaalt dat de audiovisuele cassettes met de opname van het verhoor als overtuigingsstuk ter griffie worden neergelegd.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 113

P.99.1803.N 25 januari 2000 AC nr. ...

Het cassatieberoep door het Bestuur van financiën tegen een beslissing van voorlopige invrijheidstelling in zake douane en accijnzen is niet ontvankelijk.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Douane en accijnzen

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij

Art. 127

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

Hoewel de vordering van de procureur des Konings tot regeling van de rechtspleging de zaak voor de raadkamer brengt, onttrekt ze de onderzoeksrechter evenwel niet aan zijn onderzoeksopdracht tot wanneer het onderzoeksgerecht, nadat hij bij de raadkamer verslag heeft uitgebracht, zelf de rechtspleging regelt; die vordering ontneemt de persoon tegen wie de strafvordering is ingesteld geen rechten, aangezien de onderzoeksrechter de bij hem aangebrachte feiten kan blijven onderzoeken, zowel à charge als à décharge (1). (1) Zie Cass. 22 november 2006, AR P.06.1457.F, AC 2006, nr. 593, R.D.P.C., 2007, p. 522.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

---

P.14.1029.N 15 juli 2014 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht oordeelt onaantastbaar in feite of een regeling van de rechtspleging met slechts een gedeeltelijke voeging of zonder voeging van de door de inverdenkinggestelde gevraagde schriftelijke vertaling van stukken de uitoefening van zijn recht van verdediging voor het onderzoeksgerecht al dan niet miskent.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

---

Ingeval van bijzondere omstandigheden zoals onder meer de hechtenistoestand van een of meerdere inverdenkinggestelden, de omvang van het strafdossier of van de stukken waarvan schriftelijke vertaling wordt gevraagd, het late tijdstip waarop een inverdenkinggestelde om schriftelijke vertaling heeft verzocht of de omstandigheid dat de goede rechtsbedeling vereist dat een strafdossier niet wordt gesplitst en desgevallend rekening houdend met de door artikel 3.7 Richtlijn 2010/64/EU bepaalde uitzondering dat in plaats van een schriftelijke vertaling een mondelinge vertaling of mondelinge samenvatting van de essentiële processtukken kan worden verstrekt voor zover dit het eerlijke verloop van de procedure onverlet laat, mag het onderzoeksgerecht evenwel de rechtspleging regelen zonder voeging van de gevraagde schriftelijke vertaling op voorwaarde dat daardoor de uitoefening van het recht van verdediging van de inverdenkinggestelde voor het onderzoeksgerecht niet wordt miskend.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

---

Uit artikel 22 Taalwet Gerechtszaken, de artikelen 1.1, 1.2, 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.7 en 8 van de Richtlijn 2010/64/EU en het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging volgt dat indien een inverdenkinggestelde ter gelegenheid van de regeling van de rechtspleging de schriftelijke vertaling heeft gevraagd van stukken van het strafdossier, het onderzoeksgerecht in de regel de rechtspleging slechts kan regelen nadat de schriftelijke vertaling van die stukken bij het dossier werd gevoegd en de inverdenkinggestelde ervan heeft kunnen kennis nemen, voor zover wordt geoordeeld dat het gaat om stukken die essentieel zijn voor de uitoefening van zijn recht van verdediging voor het onderzoeksgerecht.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

---

P.11.1690.F 21 december 2011 AC nr. ...

Artikel 127 van het Wetboek van Strafvordering is niet van toepassing op de rechtspleging tot onttrekking van de zaak aan een onderzoeksrechter vóór het gerechtelijk onderzoek is gesloten, aangezien dat onderzoek niet volledig is op het ogenblik dat de raadkamer die ordemaatregel neemt (1). (1) Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitg., p. 726.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.10.1931.N 31 mei 2011 AC nr. ...

Wanneer de onderzoeksrechter, zelfs zonder enige onderzoeksdaad te verrichten, een reden vaststelt die naar zijn oordeel het voeren of verder zetten van een onderzoek belet of overbodig maakt, zendt hij overeenkomstig artikel 127, § 1, Wetboek van Strafvordering het dossier over aan de procureur des Konings die vervolgens de regeling van de rechtspleging door de raadkamer vordert, tenzij hij alsnog onderzoekshandelingen vordert.

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.04.0605.N 2 november 2004 AC nr. 520

De onderzoeksrechter wordt pas ontlast door de beslissing waarbij de raadkamer haar rechtsmacht uitput met betrekking tot de strafvordering (1). (1) Cass., 9 jan. 2002, AR P.01.1035.F, nr 17.

- ONDERZOEKSRECHTER -

De onderzoeksrechter wordt pas ontlast door de beslissing waarbij de raadkamer haar rechtsmacht uitput met betrekking tot de strafvordering (1). (1) Cass., 9 jan. 2002, AR P.01.1035.F, nr 17.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.04.1116.F 29 september 2004 AC nr. 442

De beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg die de beklaagden naar de correctionele rechtbank verwijst voor feiten waarvoor, zij het anders gekwalificeerd, de beklaagden reeds, met aanneming van verzachtende omstandigheden, naar die rechtbank zijn verwezen bij een eerdere beschikking van diezelfde raadkamer, is onwettig.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Een raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg kan geen zaak opnieuw aanhangig maken bij het vonnisgerecht wanneer dezelfde beklaagden reeds, met aanneming van verzachtende omstandigheden, voor dezelfde feiten, die gedeeltelijk anders zijn gekwalificeerd, bij een eerdere beschikking van diezelfde raadkamer naar die rechtbank zijn verwezen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.04.0424.F 9 juni 2004 AC nr. 313

Art. 127 Sv. bepaalt niet welke gegevens het verslag van de onderzoeksrechter bij de regeling van de rechtspleging moet bevatten.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.03.0634.N 28 oktober 2003 AC nr. 534

De appèlrechter die onderzoekt of het recht van verdediging van een partij voor de raadkamer werd miskend en in het gedrang gebracht door het verzuim van de in artikel 127 Sv. voorgeschreven kennisgevingen, doet op niet-toelaatbare wijze uitspraak over de wettigheid van de verwijzingsbeschikking van de raadkamer (1). (1) Zie Cass., 30 juni 1998, AR P.98.0791.N, AC 1998, nr 354; R. Declercq, Onderzoeksgerechten en gerechtelijk onderzoek, nr 192 e.v.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.03.1150.F 22 oktober 2003 AC nr. 521

Het O.M., dat beslist over de strafvordering, kan de aanhangigmaking van de zaak bij de onderzoeksrechter niet alleen uitbreiden door tijdens het onderzoek aanvullende vorderingen te nemen, maar ook door in zijn vordering met het oog op de regeling van de rechtspleging feiten in aanmerking te nemen die niet bij de onderzoeksrechter aanhangig waren gemaakt, maar uit het onderzoeksdossier blijken (1). (1) Zie Cass., 17 jan. 2001, AR P.00.1570.F, nr 32.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.01.1448.N 12 februari 2002 AC nr. 98

De inverdenkinggestelde of de burgerlijke partij kunnen, na het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 127, vierde lid of vijfde lid, Wetboek van Strafvordering en de voltooiing van de eventueel door hen binnen deze termijn verzochte bijkomende onderzoekshandeling, de onderzoeksrechter om geen nieuwe bijkomende onderzoekshandeling verzoeken (1). (1) Cass., 14 nov. 2000, AR P.00.1382.N, nr 621.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.01.1428.F 19 december 2001 AC nr. ...

De oproepingen die de griffier van de raadkamer verstuurt met het oog op de regeling van de rechtspleging, bewijzen niet dat de daarin vermelde identiteiten overeenstemmen met de burgerlijke stand van de daarin aangewezen personen, zolang dat stuk niet van valsheid wordt beticht.

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

De oproepingen die de griffier van de raadkamer verstuurt met het oog op de regeling van de rechtspleging, bewijzen niet dat de daarin vermelde identiteiten overeenstemmen met de burgerlijke stand van de daarin aangewezen personen, zolang dat stuk niet van valsheid wordt beticht.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.01.1386.N 4 december 2001 AC nr. ...

Een beschikking van verwijzing van de verdachte naar het vonnisgerecht waaruit blijkt dat dezelfde magistraat als procureur des Konings en als voorzitter van de raadkamer zijn ambt uitoefent, bevat een onregelmatigheid waardoor deze beschikking als authentieke akte niet bestaat (1). (1) Zie cass., 8 jan. 1985, AR nr 8839, nr 271 en R.W. 1985-86, 1065 met noot R. DECLERCQ.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.01.1292.N 25 september 2001 AC nr. ...

Voor het regelen van de rechtspleging inzake een preventief gehechte verdachte, worden de verdachte en diens raadsman ter kennis gebracht dat het dossier gedurende twee dagen ter beschikking wordt gehouden; wanneer de raadkamer de zaak in beraad houdt om haar beschikking uit te spreken en een dag heeft bepaald voor haar uitspraak, vereist geen wetsbepaling daarenboven dat de verdachte die zich in voorlopige hechtenis bevindt evenals zijn raadsman nogmals in kennis zouden worden gesteld dat het dossier gedurende twee dagen ter beschikking wordt gehouden (1). (1) Zie Cass., 30 dec. 1997, A.R. P.97.1690.N, nr. 584.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.01.0502.N 29 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer bij de regeling van de rechtspleging verzuimt uitspraak te doen over een bepaalde telastlegging en daarom de inverdenkinggestelde wegens deze telastlegging niet naar de correctionele rechtbank verwijst, houdt zulks geen buitenvervolgingstelling in.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wanneer de raadkamer bij de regeling van rechtspleging verzuimt uitspraak te doen over een telastlegging waarover de onderzoeksrechter verslag heeft uitgebracht, heeft zij desbetreffend haar rechtsmacht niet volledig uitgeoefend en dient zij bijgevolg over die telastlegging, die bij haar aanhangig blijft, bij een aanvullende beschikking uitspraak te doen (1). (1) Zie R. DECLERCQ, Onderzoeksgerechten (APR), nrs 155-157.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.99.0448.N 6 februari 2001 AC nr. ...

De beslissing van de raadkamer die de procedure regelt moet niet het voorwerp uitmaken van een uitspraak maar enkel van een akte die gedateerd en ondertekend is door de voorzitter en de griffier (1), zodat de omstandigheid dat de beslissing in openbare rechtszitting is uitgesproken, de rechtsgeldigheid van de beslissing zelf niet aantast. (1) Zie cass., 26 sept. 1913, Pas., 1913, I, 404.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.00.1570.F 17 januari 2001 AC nr. ...

Bij de regeling van de rechtspleging kan de procureur des Konings, die de strafvordering instelt, feiten in aanmerking nemen die bij de onderzoeksrechter niet aanhangig zijn gemaakt maar uit het onderzoeksdossier blijken, en kan hij tevens andere personen in beschuldiging stellen dan die welke vermeld worden in de vordering tot aanvullend onderzoek ; de procureur des Konings maakt die nieuwe feiten aldus bij de onderzoeksrechter aanhangig en stelt de strafvordering in tegen die personen, aan wie de wet, vanaf dat ogenblik, dezelfde rechten als aan de verdachte toekent (1). (1) In het geval dat tot dit arrest heeft geleid, zijn nieuwe feiten uit het onderzoeksdossier gebleken. De procureur des Konings kan in zijn vorderingen tot verwijzing echter ook nieuwe feiten vermelden die uit de stukken blijken die hij bij het oorspronkelijk dossier voegt. Zie R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, tweede uitg., Antwerpen, 1999, blz. 225, nr 469, en H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Brugge, 1999, blz. 454.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.00.1382.N 14 november 2000 AC nr. ...

De inverdenkinggestelde of de burgerlijke partij kunnen, na het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 127, vierde lid of vijfde lid, Wetboek van Strafvordering en de voltooiing van de eventueel door hen binnen deze termijn verzochte bijkomende onderzoekshandeling, de onderzoeksrechter om geen nieuwe bijkomende onderzoekshandeling verzoeken (1). (1) Deze stelling, waarbij het Hof wijst op het eenmalig karakter van de mogelijkheid om in toepassing van artikel 127, vierde of vijfde lid, Sv. de onderzoeksrechter te verzoeken om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten, werd eerder reeds verdedigd door een deel van de rechtsleer: DELCERCQ, R.Beginselen van Strafrechtspleging", 2e Editie 1999, p. 219, nr 457; HUYBRECHTS, L.Vragen over de werking van artikel 127 Wetboek van Strafvordering", R.W., 1999-2000, p. 1281, nr 45; MASSET, A.Le nouveau règlement de la procédure (articles 127 et 135 nouveaux C.I.Cr.): un an après l'application de la réforme Franchimont", P&B/RDJP, 2000, p. 19-21. Een ander deel van de rechtsleer pleitte voor een repetitieve mogelijkheid om de onderzoeksrechter te verzoeken bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten: KLEES, O. en VANDERMEERSCH, D.La réforme 'Franchimont' - Commentaire de la loi du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction", J.T., 1998, p. 438; BOSLY, H.-D. en VANDERMEERSCH, D.Droit de la procédure pénale", 1999, p. 456; VERSTRAETEN, R.Handboek Strafvordering", 1999, p. 430, nr 1000; DE MEESTER, T. en TRAEST, Ph.De regeling van de rechtspleging door de onderzoeksgerechten en de zuivering van de nietigheden tijdens het vooronderzoek" in "Het nieuwe strafprocesrecht", 1998, p. 239.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 127, § 1, eerste lid

P.06.1457.F 22 november 2006 AC nr. 593

De beschikking houdende het bevel tot mededeling onttrekt de zaak niet aan de onderzoeksrechter en ook al bepaalt artikel 127, § 1, eerste lid, Sv., dat de onderzoeksrechter het dossier aan de procureur des Konings overzendt wanneer hij oordeelt dat zijn onderzoek voltooid is, toch belet het hem niet om het dossier met het oog op het afsluiten van het onderzoek over te zenden terwijl er nog onderzoeksopdrachten lopen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 127, § 2

P.07.1332.N 18 december 2007 AC nr. 643

Noch het vroegere artikel 127, 6°, Wetboek van Strafvordering, noch het huidige artikel 127, § 2 van hetzelfde wetboek, noch het recht van verdediging vereisen dat de inverdenkinggestelde, na het verstrijken van de termijn van 15 dagen waarvan sprake in hoger vernoemde wetsbepalingen, toegang moet kunnen blijven hebben tot het dossier tot op het tijdstip van het in beraad nemen van de zaak door het onderzoeksgerecht.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 127, § 3

P.13.1337.F 30 oktober 2013 AC nr. ...

Krachtens artikel 127, §3, van het Wetboek van Strafvordering wordt, wanneer een partij verzoekt om een bijkomende onderzoekshandeling te verrichten, de regeling van de rechtspleging opgeschort tot de maatregel is uitgevoerd of tot de definitieve beslissing tot afwijzing van de maatregel; daaruit volgt dat zelfs wanneer een uitstel naar een welbepaalde datum werd bevolen, de rechtspleging voor het onderzoeksgerecht alleen kan worden hervat als de zaak in staat van wijzen is.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.05.1673.F 8 maart 2006 AC nr. 134

Krachtens artikel 127, § 3, Sv., kan het recht om overeenkomstig artikel 61quinquies van het voormeld wetboek een aanvullende onderzoekshandeling te eisen, in de regel, slechts éénmaal tijdens de eerste fase van de regeling van de rechtspleging worden uitgeoefend; die regel geldt alleen niet wanneer het openbaar ministerie, nadat de aanvullende onderzoeksopdrachten zijn uitgevoerd, zijn vordering moet wijzigen of aanvullen (1). (1) Zie Cass., 14 nov. 2000, AR P.00.1382.N, nr 621 en 13 okt. 2004, AR P.04.1120.F, nr 480.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 127, §§ 2 en 3

P.08.0765.N 9 december 2008 AC nr. 711

Is nieuw, en dus niet ontvankelijk, het middel dat aanvoert dat de kamer van inbeschuldigingstelling ten onrechte de beroepen beschikking bevestigt die de regeling van de rechtspleging niet heeft geschorst niettegenstaande tijdig een verzoekschrift tot het stellen van bijkomende onderzoekshandelingen werd ingediend, terwijl uit de stukken van de rechtspleging niet blijkt dat de eiseres in cassatie het middel voor de appelrechters heeft aangevoerd (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat eiseres voor de K.I. niet moest aanvoeren dat de regeling van de rechtspleging diende te worden geschorst: ingevolge de neerlegging van een verzoekschrift strekkende tot het stellen van bijkomende onderzoekshandelingen was de regeling van de procedure ex lege geschorst zonder dat de verzoekende partij nog om die schorsing moest verzoeken. De vaststelling dat de onderzoeksrechter in casu geen enkel gevolg gaf aan het verzoek, noch in de ene of de andere zin, doet daar niets aan af. Het O.M. oordeelde verder dat de voorziening gegrond was en concludeerde dienvolgens tot vernietiging van het bestreden arrest. Van zodra immers de raadkamer, naargelang de inverdenkinggestelde al dan niet aangehouden is, tenminste vijftien of drie dagen vóór de vastgestelde rechtszitting, melding maakt van plaats, dag en uur van verschijning, hebben de inverdenkinggestelde en de burgerlijke partij binnen diezelfde termijn, dit is tot de dag vóór de zitting (Zie: HUYBRECHTS, L., noot onder K.I. Brussel, N.C., 2007, 290), het recht de onderzoeksrechter overeenkomstig artikel 61quinquies Wetboek van Strafvordering te verzoeken bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten. Vanaf de neerlegging van dat verzoekschrift is de regeling van de rechtspleging geschorst.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Art. 127, eerste lid

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

Hoewel artikel 127, § 1, van het Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de onderzoeksrechter, wanneer hij oordeelt dat zijn onderzoek voltooid is, het dossier overzendt aan de procureur des Konings, onderwerpt het die mededeling aan geen enkel bijzonder vormvoorschrift en legt het die rechter bijgevolg niet op om daartoe een beschikking te nemen.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 127, tweede lid

P.06.0120.N 4 april 2006 AC nr. 198

Een eventuele onregelmatige aanhangigmaking van de zaak bij de raadkamer doet geen afbreuk aan de ontvankelijkheid van de strafvordering die voordien rechtsgeldig werd ingesteld door de vordering daartoe van de procureur des Konings.

- STRAFVORDERING -

Een eventuele onregelmatige aanhangigmaking van de zaak bij de raadkamer doet geen afbreuk aan de ontvankelijkheid van de strafvordering die voordien rechtsgeldig werd ingesteld door de vordering daartoe van de procureur des Konings.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 127, vierde lid

P.04.1120.F 13 oktober 2004 AC nr. 480

Het recht om een bijkomende onderzoekshandeling te vorderen, als bepaald bij artikel 127, vierde lid, Sv., kan slechts eenmaal tijdens de eerste fase van de regeling van de rechtspleging worden uitgeoefend; er geldt slechts een andere regeling als het resultaat van die bijkomende onderzoekshandeling het openbaar ministerie ertoe heeft aangezet zijn vordering te wijzigen (1). (1) Cass., 14 nov. 2000, AR P.00.1382.N, nr 621.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.01.0743.F 27 juni 2001 AC nr. ...

De beslissing waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling het hoger beroep niet ontvankelijk verklaart dat de verdachte ingesteld heeft tegen de beschikking tot verwijzing van de raadkamer, die geweigerd heeft aanvullende onderzoeksopdrachten te doen verrichten, kan op zich het recht van verdediging van de verdachte niet miskennen, aangezien hij tijdens de eerste fase van de regeling van de rechtspleging de onderzoeksrechter heeft kunnen vragen om dergelijke opdrachten te verrichten.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 127, zesde lid

P.99.1228.F 29 september 1999 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep die vaststelt dat de verdachte woon- noch verblijfplaats in België had en dat de verdachte de onderzoeksrechter erop gewezen had dat zijn adres in het buitenland niet zijn verblijfplaats maar wel zijn woonplaats was, en dienvolgens oordeelt dat de in artikel 127, zesde lid, Sv., bedoelde waarschuwing bij ter post aangetekende brief op voornoemd adres regelmatig aan de verdachte ter kennis is gebracht, verantwoordt zijn beslissing naar recht.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.99.0536.F 9 juni 1999 AC nr. ...

De aan de beklaagde gedane toezending per faxpost of bij aangetekende brief van het bericht om voor de raadkamer te verschijnen voor de regeling van de rechtspleging is een mededeling die op verzoek van de griffier via de post geschiedt en moet bijgevolg worden beschouwd als de kennisgeving van een akte van rechtspleging in de zin van artikel 38, Taalwet Gerechtszaken; dat bericht moet derhalve, op straffe van nietigheid, vergezeld gaan van een vertaling, wanneer het gesteld is in de taal van een ander taalgebied dan dat waar het ter kennis moet worden gebracht.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Betekening en tenuitvoerlegging - Strafzaken

Art. 127, zevende lid

P.03.1009.N 26 augustus 2003 AC nr. 405

Een zaak wordt niet aanhangig gemaakt voor de raadkamer door het verslag van de onderzoeksrechter (1). (1) Zie Cass., 17 juni 1986, AR 438, nr 655, met concl. van J. du Jardin, adv.-gen. in Bull. en Pas. 1986; R. DECLERCQ, Onderzoekgerechten, Story-Scientia, 1993, nr 91 tot 96.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.99.0234.F 24 maart 1999 AC nr. ...

De zaak is niet meer bij de onderzoeksrechter aanhangig, zodra hij ervan verslag heeft uitgebracht voor de raadkamer.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 128

S.98.0105.F 29 maart 1999 AC nr. ...

De beschikking of het arrest van buitenvervolgingstelling die het onderzoeksgerecht hierop grondt dat er niet voldoende bezwaren bestaan tegen de verdachte, hebben enkel tot gevolg dat de strafvordering voorlopig wordt stopgezet; ze hebben dus geen gezag van gewijsde t.a.v. de rechtsvordering die voor de burgerlijke rechter wordt ingesteld door een partij die rechten wil afleiden uit het bestaan van de ten laste gelegde feiten.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

P.98.0075.F 29 april 1998 AC nr. ...

Bij de regeling van de rechtspleging is het onderzoeksgerecht niet gebonden door de omschrijving die het openbaar ministerie aan de feiten gegeven heeft; het onderzoek naar de mate waarin de zaak bij het gerecht aanhangig is, is een beoordeling in feite.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 128, eerste lid

C.12.0319.N 22 februari 2013 AC nr. ...

De beschikking van buitenvervolgingstelling die gesteund is op de vaststelling dat er niet voldoende bezwaren bestaan tegen de verdachte, heeft enkel tot gevolg dat de strafvordering voorlopig wordt stopgezet1; zij staat een heropening van het gerechtelijk onderzoek wegens nieuwe bezwaren niet in de weg; de appelrechters die de vordering van de eiser verjaard verklaren op grond dat de bescherming van artikel 26 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering overbodig is omdat de burgerlijke vordering nog niet verjaard was wanneer de strafvordering verviel door de beschikking van de raadkamer en een beroep op de verjaring van de strafvordering veronderstelt dat er aan de strafvordering geen einde is gekomen door een uitspraak, verantwoorden hun beslissing niet naar recht (1). (1) Cass. 29 maart 1999, AR S.98.0105.F, AC 1999, nr. 189; zie ook Cass. 2 april 2003, AR P.03.0040.F, AC 2003, nr. 221 en Cass. 16 feb. 2005, AR. P.04.1428.F, AC 2005, nr. 95.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 128, tweede lid

P.08.1022.F 21 januari 2009 AC nr. 53

In de fase van de burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter, stelt degene die zich burgerlijke partij stelt geen vordering tot veroordeling tot schadevergoeding in; de rechtsvordering die hij instelt heeft geen betrekking op een in geld waardeerbare vordering in de zin van artikel 2, K.B. 26 oktober 2007, zelfs niet als de klacht het bedrag van de aangevoerde schade vermeldt.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 130

P.08.1054.F 19 november 2008 AC nr. 649

Wanneer het onderzoeksgerecht, bij de regeling van de rechtspleging, de zaak naar het vonnisgerecht verwijst, spreekt het geen veroordeling uit; in dat geval is het niet gehouden om in zijn beslissing de gegevens over de herstelbemiddeling te vermelden.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.08.0008.N 9 september 2008 AC nr. 457

Het onderzoeksgerecht kan een verdachte op regelmatige wijze verwijzen naar de rechtbank voor feiten waarvoor de burgerlijke partijstelling eventueel onontvankelijk blijkt te zijn maar waarvoor de procureur des Konings in zijn eindvordering de verwijzing vordert (1) (2). (1) Zie Cass., 13 maart 2001, AR P.00.1739.N, AC, 2001, nr. 128. (2) In casu had de Procureur des Konings op het ogenblik van de burgerlijke partijstelling geen vordering genomen. Pas later had het openbaar ministerie de onderzoeksrechter gevorderd het onderzoek verder te zetten voor hetzelfde feit lastens de personen die zich initieel burgerlijke partij hadden gesteld. Nadien vorderde de procureur in zijn eindvordering de verwijzing van zowel deze personen alsmede van de persoon tegen wie de burgerlijke partijen zich hadden gesteld. Vóór de eindvordering was er dus reeds een akte van het openbaar ministerie geweest waardoor de strafvordering met betrekking tot het feit op gang werd gebracht.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.00.1739.N 13 maart 2001 AC nr. ...

De raadkamer kan een verdachte ook verwijzen voor feiten waarvoor geen gerechtelijk onderzoek was gevorderd maar waarvoor de procureur des Konings in zijn eindvordering de verwijzing naar de rechtbank vordert (1). (1) R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Antwerpen, Kluwer, 1999, nr 469.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.99.0517.N 25 mei 1999 AC nr. ...

De verwijzing naar de correctionele rechtbank zonder voeging van het administratief dossier van de Bijzondere Belastinginspectie laat de bevoegdheid van deze rechtbank om te oordelen over het eerlijk karakter van het proces in zijn geheel en bijaldien ook het recht van verdediging onverkort.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.94.1051.F 7 september 1994 AC nr. ...

In correctionele- of politiezaken maakt de door een onderzoeksgerecht gewezen beschikking tot verwijzing of de dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen niet de daarin vervatte kwalificatie bij de vonnisgerechten aanhangig, doch de feiten zoals ze blijken uit de stukken van het onderzoek of het opsporingsonderzoek en die aan de beschikking of de dagvaarding ten gronde liggen; die kwalificatie is voorlopig en het vonnisgerecht heeft de plicht om, mits het recht van verdediging wordt geëerbiedigd, aan de ten laste gelegde feiten hun juiste omschrijving te geven, zelfs indien de nieuwe omschrijving het bestaan inhoudt van andere rechtsbestanddelen dan die welke de oorspronkelijke omschrijving inhield; de in de beschikking tot verwijzing aangenomen verzachtende omstandigheden gelden voor het door de feitenrechter anders omschreven feit, ook al staat op het nieuw omschreven misdrijf een zwaardere straf, mits dat misdrijf naar gelang van het geval voor correctionalisering of contraventionalisering in aanmerking komt en de omstandigheden die de nieuwe omschrijving verantwoorden blijken uit het aan het onderzoeksgerecht voorgelegde dossier en door dat gerecht niet zijn uitgesloten.~

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

Art. 131, § 1

P.05.1192.N 15 november 2005 AC nr. 596

De afwezigheid van verhoor van een inverdenkinggestelde door de onderzoeksrechter levert geen onregelmatigheid, verzuim of nietigheid op als bedoeld in artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering.

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 133

P.14.0860.F 25 juni 2014 AC nr. ...

In strafzaken komt de regeling van de rechtspleging toe aan de kamer van inbeschuldigingstelling, op vordering van de procureur-generaal; de door de raadkamer met toepassing van artikel 133 van het Wetboek van Strafvordering gewezen beschikking doet enkel uitspraak over de vraag of er op het feit criminele straffen staan en of er voldoende bezwaren bestaan; wat de eventuele verwijzing betreft, heeft ze niet de waarde van een beslissing (1). (1) Zie Cass. 3 maart 2010, AR P.10.0262.F, AC 2010, nr. 145; Raoul DECLERCQ, Droit de la procédure pénale, Bruylant, 2004, p. 566, nr. 812.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

P.06.1457.F 22 november 2006 AC nr. 593

De zaak wordt alleen aan de onderzoeksrechter onttrokken door de beslissing waarbij de raadkamer haar rechtsmacht m.b.t. de strafvordering volledig heeft uitgeoefend (1). (1) Cass., 9 jan. 2002, AR P.01.1035.F, nr 17.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.01.1035.F 9 januari 2002 AC nr. 17

De zaak wordt alleen aan de onderzoeksrechter onttrokken door de beslissing waarmee de raadkamer haar rechtsmacht m.b.t. de strafvordering volledig heeft uitgeoefend (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.01.1157.N 28 augustus 2001 AC nr. ...

Wanneer in dezelfde zaak tegen een verdachte, eiser in cassatie, en drie medeverdachten een beschikking tot gevangenneming is verleend en bevolen is dat de stukken aan de procureur-generaal zullen worden toegestuurd, kan het Hof aan het Grondwettelijk Hof geen prejudiciële vraag stellen, aangezien het noodzakelijk is dat de procedure die eventueel zal leiden tot de verwijzing van de verdachten voor het hof van assisen, onverwijld doorgang vindt (1). (1) Zie cass., 23 november 1994, AR P.94.1294.F, nr. 509 en de noot ondertekend door J.V.; 29 september 1999, AR P.99.1228.F, nr. 494; 20 oktober 1999, AR P.99.1335.F, nr. 552.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Art. 135

P.14.1145.N 23 december 2014 AC nr. 809

De betwisting die een inverdenkinggestelde bij de kamer van inbeschuldigingstelling heeft opgeworpen met betrekking tot de overschrijding van de redelijke termijn wat hem betreft, maakt geen identieke betwisting aanhangig ten aanzien van een andere inverdenkinggestelde die zich daarover niet heeft beklaagd (1). (1) Zie Cass. 6 maart 2013, AR P.12.1980.F, AC 2013, nr. 149.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.13.1048.F 2 april 2014 AC nr. ...

Artikel 6.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden houdt in dat de beslissing op de strafvordering, met inbegrip van die welke bij de regeling van de rechtspleging daaraan een einde maakt, de hoofdredenen vermeldt waarop ze steunt; die bepaling is evenwel niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die, wanneer ze uitspraak doen over de regeling van de rechtspleging en de vervolgde persoon naar het vonnisgerecht verwijzen, slechts een niet-definitieve beslissing wijzen die de uitoefening van het recht van verdediging, waaronder het recht op een eerlijke behandeling van de zaak voor de feitenrechter, vrijwaart (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

P.12.1012.N 19 maart 2013 AC nr. ...

Wanneer een conclusie betwist dat er voldoende bezwaren bestaan, beantwoordt het onderzoeksgerecht dit verweer door de onaantastbare vaststelling dat die bezwaren al dan niet bestaan; geen enkele wetsbepaling schrijft voor dat het de redenen moet vermelden waarom de bezwaren toereikend worden geacht.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.12.1980.F 6 maart 2013 AC nr. ...

De betwisting die een inverdenkinggestelde heeft opgeworpen inzake de overschrijding, wat hem betreft, van de redelijke termijn, maakt bij de kamer van inbeschuldigingstelling geen identieke betwisting aanhangig ten aanzien van een andere inverdenkinggestelde die zich daarover niet heeft beklaagd.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.05.0312.F 13 april 2005 AC nr. 223

De kamer van inbeschuldigingstelling is niet bevoegd om uitspraak te doen over het bestaan van voldoende bezwaren tegen de inverdenkinggestelde als zij, nadat laatstgenoemde bij haar een hoger beroep heeft aanhangig gemaakt tegen de verwijzingsbeschikking van de raadkamer, heeft beslist dat dit beroep ontvankelijk was, maar dat het aangevoerde middel niet gegrond was (1). (1) Cass., 23 okt. 1991, AR 9420, niet gepubliceerd, geciteerd door R. DECLERCQ, R.P.D.B., Complément, t. IX, 2004, voir Procédure pénale, p. 579. Zie ook ibid., p. 580-581.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.01.0685.N 4 september 2001 AC nr. ...

De weigering van de raadkamer, die gelast werd met de rechtspleging, om een nieuwe bijkomende onderzoekshandeling te bevelen levert geen onregelmatigheid van de verwijzingsbeschikking op en verleent derhalve de inverdenkinggestelde geen grond tot hoger beroep (1). (1) Cass. 14 nov. 2000, AR P.00.1382.N, nr 621.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

---

P.01.0972.N 17 juli 2001 AC nr. ...

Inzake uitlevering bedraagt de termijn voor de vreemdeling om hoger beroep in te stellen tegen de beschikking van de raadkamer, waarbij het door de buitenlandse overheid met het oog op uitlevering verleende aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaard wordt, vierentwintig uur te rekenen vanaf de dag waarop de beschikking is betekend (1). (1) Cass. 28 april 1999, AR P.99.0475.F, nr 249.

- UITLEVERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

---

P.00.1382.N 14 november 2000 AC nr. ...

De weigering van de raadkamer om een nieuwe bijkomende onderzoekshandeling te bevelen, levert geen onregelmatigheid van de verwijzingsbeschikking op en verleent derhalve de inverdenkinggestelde of de burgerlijke partij geen grond tot hoger beroep (1). (1) Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20 met conclusie van het O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Het oordeel van de raadkamer of een in toepassing van artikel 127, vierde of vijfde lid, Wetboek van Strafvordering bevolen onderzoekshandeling is uitgevoerd, heeft niets uitstaande met de regelmatigheid van de verwijzingsbeschikking en verleent derhalve de inverdenkinggestelde of de burgerlijke partij geen grond tot hoger beroep (1). (1) Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20 met conclusie van het O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.99.0475.F 28 april 1999 AC nr. ...

Inzake uitlevering bedraagt de termijn om hoger beroep in te stellen tegen de beschikking van de raadkamer, waarbij het door de buitenlandse overheid verleende aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaard wordt, vierentwintig uur te rekenen van de betekening van die beschikking.~

- UITLEVERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.98.0850.F 27 juli 1998 AC nr. ...

Ofschoon de Belgische wetgeving niet voorziet in de verschijning van de vreemdeling voor de raadkamer die het buitenlandse bevel uitvoerbaar moet verklaren, kent zij hem evenwel de mogelijkheid toe om hoger beroep in te stellen, waarvan de modaliteiten geregeld worden bij artikel 135 Sv.; schending van artikel 5.4 E.V.R.M. kan niet worden afgeleid uit de omstandigheid dat voornoemd hoger beroep, op straffe van verval, moet worden ingediend binnen vierentwintig uren na de betekening van de beschikking.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

P.95.1389.F 17 januari 1996 AC nr. ...

Inzake uitlevering bedraagt de termijn om hoger beroep in te stellen tegen de beschikking van de raadkamer, waarbij het door de buitenlandse overheid verleende aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaard wordt, vierentwintig uur te rekenen van de betekening van die beschikking.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

- UITLEVERING -

P.94.1086.N 7 maart 1995 AC nr. ...

De burgerlijke partij kan het haar door artikel 135 Sv. toegekende recht om hoger beroep in te stellen tegen een door de raadkamer gewezen beschikking van buitenvervolgingstelling slechts uitoefenen indien haar burgerlijke partijstelling ontvankelijk is en zij derhalve op regelmatige wijze als burgerlijke partij kan optreden.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 135, § 1

P.07.1364.F 25 juni 2008 AC nr. 395

Niettegenstaande de algemene bewoordingen waarin het is gesteld, heeft artikel 135, § 1, Sv., het recht van het openbaar ministerie en de burgerlijke partij om hoger beroep in te stellen niet vrijgesteld van de vereiste van een bijzonder juridisch belang als algemene voorwaarde voor de ontvankelijkheid van het rechtsmiddel; bij de beoordeling van dat belang speelt niet de subjectieve voorkeur van de appellant een rol, maar wel of de beslissing nadelig is voor de rechtsvordering die hij uitoefent (1). (1) Raoul DECLERCQ, R.P.D.B., dl. IX, aanvulling, Procédure pénale, p. 577, nr. 890.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

De omschrijving van de misdrijven zoals die uit de beslissingen van de onderzoeksgerechten voortvloeit, is behoudens wanneer een wettelijke verschoningsgrond wordt aangenomen niet bindend voor de bodemrechter die, met eerbiediging van het recht van verdediging van alle partijen, aan de feiten hun juiste omschrijving moet geven, ook als dat tot een onbevoegdverklaring leidt; de burgerlijke partij kan bijgevolg, bij gebrek aan belang, geen hoger beroep instellen tegen een beschikking die, met aanneming van verzachtende omstandigheden, de dader van een misdaad regelmatig naar de correctionele rechtbank verwijst (1). (1) Zie Cass., 9 maart 2004, AR P.04.0199.N, AC, 2004, nr. 135.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.05.1528.F 21 juni 2006 AC nr. 344

Ofschoon het openbaar ministerie en de burgerlijke partij - in de regel - het recht hebben om hoger beroep in te stellen tegen alle beschikkingen van de raadkamer binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf de dag waarop de beschikking is gewezen, dient het hoger beroep van de procureur des Konings en de verdachte tegen de beschikking van de raadkamer waarbij de opschorting van de uitspraak wordt uitgesproken, binnen vierentwintig uur te worden ingesteld.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.04.1664.F 16 maart 2005 AC nr. 163

De burgerlijke partij kan hoger beroep instellen tegen een beschikking van buitenvervolgingstelling en aldus de loop van de strafvordering verlengen; het recht van hoger beroep tegen een dergelijke beschikking veronderstelt evenwel dat de burgerlijke partijstelling ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 7 maart 1995, AR P.94.1086.N, nr 137, en R.W., 1994-1995, p. 774, met noot R. VERSTRAETEN.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.04.0199.N 9 maart 2004 AC nr. 135

Het recht tot hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een beschikking van de raadkamer wordt niet beperkt tot het geval dat geen vervolging wordt ingesteld; het volstaat dat deze partij daartoe een rechtmatig belang heeft (1). (1) Parl. St., Kamer, 1996-97, nr 857/1, 60; anders: DECLERCQ, R., Beginselen van strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer uitgevers, 2003, nr 651; zie noot M.D.S. onder Cass., 31 jan. 1995, AR P.94.0269.N, nr 59.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.02.0419.N 8 oktober 2002 AC nr. 516

Het recht van een beweerde benadeelde om hoger beroep in te stellen tegen een beschikking tot buitenvervolgingstelling van de raadkamer hangt af van de ontvankelijkheid van zijn burgerlijke partijstelling; de kamer van inbeschuldigingstelling heeft de bevoegdheid deze ontvankelijkheid te beoordelen, ook al geschiedde de burgerlijke partijstelling bij wijze van voeging bij andere burgerlijke partijen, die van hun kant een ontvankelijk hoger beroep hebben ingesteld tegen de beschikking tot buitenvervolgingstelling (1) (1) Cass., 26 mei 1993, A.R. P. 93.0067.F, nr. 255; 21 dec. 1993, A.R.P. 93.1353.N, nr. 539.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.98.1590.F 20 januari 1999 AC nr. ...

Voor onmiddellijk cassatieberoep is vatbaar het arrest, dat op het hoger beroep van het openbaar ministerie is gewezen tegen een beschikking van buitenvervolgingstelling; de voorwaarde dat het arrest uitspraak doet over een onregelmatigheid, een verzuim of een grond tot nietigheid geldt alleen als het arrest gewezen is op het hoger beroep van de verdachte (impliciet).

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 135, § 2

P.14.1145.N 23 december 2014 AC nr. 809

De wet vereist niet dat de betwisting die tot hoger beroep tegen de beschikking tot verwijzing kan leiden, door de appellant zelf wordt opgeworpen; zij kan ook door een andere partij worden opgeworpen mits het gaat om een identieke betwisting voor de appellant en de andere partijen die deze betwisting hebben aangevoerd (1). (1) Zie Cass. 21 november 2012, AR P.12.0959.F, AC 2012, nr. 627.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.14.0860.F 25 juni 2014 AC nr. ...

Hoewel het gebrek aan motivering van een beslissing tot verwijzing een onregelmatigheid of een verzuim is, in de zin van artikel 135, § 2, van het Wetboek van Strafvordering, geldt dat niet voor het niet-beantwoorden van een conclusie of van een grief die het arrest verwijt dat het ontoereikend is gemotiveerd (1). (1) Cass. 12 september 2012, AR P.12.1309.F, AC 2012, nr. 459.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

P.13.2067.N 29 april 2014 AC nr. ...

De vernietiging van de beslissing betreffende de ontvankelijkheid van het hoger beroep van de eiseres met betrekking tot de overschrijding van de redelijke termijn brengt de vernietiging met zich mee van de beslissing waarbij haar hoger beroep betreffende de bezwaren niet ontvankelijk wordt verklaard, ook al staat tegen die laatste beslissing geen ontvankelijk cassatieberoep open; er bestaat immers een nauw verband tussen die beslissingen.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Ambtshalve voorgedragen middel

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.13.1073.F 20 november 2013 AC nr. ...

Het gebrek aan motivering van de afwijzing van het verzoek tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling door de verwijzingsbeschikking is geen onregelmatigheid, verzuim of nietigheid bedoeld in artikel 135, § 2, van het Wetboek van Strafvordering (1). (1) Cass. 15 okt. 2002, AR P.02.0885.N, AC 2002, nr. 542.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.12.0959.F 21 november 2012 AC nr. ...

De wet vereist niet dat de betwisting die tot hoger beroep tegen de beschikking tot verwijzing kan leiden, door de appellant zelf wordt opgeworpen; zij kan ook door een andere partij zijn opgeworpen (1). (1) Zie Cass. 18 jan. 2005, AR P.04.1454.F, AC 2005, nr. 38.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

De wet vereist niet dat de betwisting die tot hoger beroep tegen de beschikking tot verwijzing kan leiden, door de appellant zelf wordt opgeworpen; zij kan ook door een andere partij zijn opgeworpen (1). (1) Zie Cass. 18 jan. 2005, AR P.04.1454.F, AC 2005, nr. 38.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De wet verplicht de kamer van inbeschuldigingstelling, waarvoor de appellant geen enkel middel aanvoert, niet om in de conclusies die de andere partijen voor de raadkamer hebben neergelegd, ambtshalve elke grief te onderzoeken die de ontvankelijkheid van het hoger beroep kan verantwoorden.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.12.1309.F 12 september 2012 AC nr. ...

Hoewel het gebrek aan motivering van een beslissing tot verwijzing een onregelmatigheid of verzuim is als bedoeld in artikel 135, §2, van het Wetboek van Strafvordering, geldt dit niet voor het niet-beantwoorden van een conclusie of een grief die aanvoeren dat het arrest tegenstrijdig of ontoereikend is.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.07.0942.F 12 september 2007 AC nr. 403

Art. 416 Sv. staat geen onmiddellijk cassatieberoep toe van de inverdenkinggestelde tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat bij de uitspraak over het bestaan van voldoende bezwaren en verwijzing van de voormelde inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank, de maatregel van opschorting van de uitspraak van de veroordeling waarom hij verzocht, niet te zijnen gunste beveelt (1). (1) Zie Cass., 15 okt. 2002, AR P.02.0885.N, nr 542; La motivation de la décision refusant la suspension, noot Cass., 26 feb. 2002, Rev.dr.pén., 2003, p. 897.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

---

P.05.0283.F 27 april 2005 AC nr. 248

De kamer van inbeschuldigingstelling, die op grond van artikel 135, § 2, Sv. kennisneemt van een zaak, verantwoordt haar arrest naar recht door te beslissen dat zij geen rekening houdt met de excepties die door de eiser in zijn appèlconclusie zijn opgeworpen, doch die niet voor de raadkamer waren aangevoerd.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.04.1454.F 19 januari 2005 AC nr. 38

De wet vereist niet dat de schriftelijke conclusie waarin een grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering voor de raadkamer wordt aangevoerd uitgaat van de inverdenkinggestelde die hoger beroep heeft ingesteld tegen de beschikking tot verwijzing (1); de betwisting kan uitgaan van een andere partij (2); maar dan nog is het noodzakelijk dat laatstgenoemde één van de bij de wet bepaalde gronden van nietigheid of niet-ontvankelijkheid aanvoert (3). (1) Pierre MORLET, Le règlement de la procédure et le contrôle de sa régularité, in "La loi belge du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction", les dossiers de la Rev.dr.pén., n° 3/1998, p. 91. (2) Raoul DECLERCQ, Onderzoeksgerechten, A.P.R., 1993, p. 153, n° 390. (3) Zie Cass., 3 okt. 2000, AR P.00.1152.N, nr 512; en 10 dec. 2002, AR P.02.1146.N, nr 664.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 135, § 2, Sv., geeft de inverdenkinggestelde het recht om hoger beroep in te stellen tegen een beschikking tot verwijzing wanneer, met name, dat hoger beroep steunt op een grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering; krachtens die bepaling is het hoger beroep slechts ontvankelijk indien het middel waarop het is gegrond bij schriftelijke conclusie voor de raadkamer is aangevoerd, behalve wanneer er na de beschikking een grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering is ontstaan (1). (1) Damien VANDERMEERSCH en Olivier KLEES, La réforme 'Franchimont', J.T., 1998, p. 442.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.04.0742.F 20 oktober 2004 AC nr. 492

De kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, met toepassing van artikel 135, § 2, van het Wetboek van Strafvordering, dient geen uitspraak te doen over de bezwaren, aangezien het hoger beroep waardoor de zaak bij haar was aanhangig gemaakt, alleen grieven van nietigheid en niet-ontvankelijkheid aan haar had voorgelegd (1). (1) Zie Cass., 29 jan. 2003, AR P.02.1368.F, nr .....

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.02.1368.F 29 januari 2003 AC nr. 64

De door de inverdenkinggestelde aangeklaagde omstandigheid dat de raadkamer tegenover zijn conclusie een reeks redenen heeft gesteld die volgens hem allemaal strijdig zijn met de feitelijke gegevens die vervat zijn in de akten van het onderzoeksdossier, is geen onregelmatigheid, verzuim of nietigheidsgrond m.b.t. de verwijzingsbeschikking in de zin van artikel 135, § 2, Sv.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.02.0885.N 15 oktober 2002 AC nr. 542

Een gebrek in de motivering in het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij het verzoek tot opschorting wordt afgewezen is geen onregelmatigheid, verzuim of nietigheid zoals bedoeld in artikel 135 § 2 Wetboek van Strafvordering, zodat krachtens artikel 416 van hetzelfde Wetboek hiertegen geen onmiddellijk cassatieberoep openstaat.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.02.0866.F 26 juni 2002 AC nr. 383

Grieven, die betrekking hebben op het recht van verdediging, zoals het voor het vonnisgerecht en niet voor het onderzoeksgerecht uitgeoefend zal worden, doen geen aangifte van een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid die de verwijzingsbeschikking zelf zou aantasten in de zin van artikel 135, §2, Sv.; het hoger beroep van de verdachte tegen de beschikking van de raadkamer, die hem naar de correctionele rechtbank verwijst, is bijgevolg niet ontvankelijk, wanneer het op dergelijke grieven steunt (1). (1) Zie Cass., 3 okt. 2000, A.R. P.00.1152.N, nr. 512.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.01.0685.N 4 september 2001 AC nr. ...

De eventuele toepassing van de strafuitsluitende verschoningsgrond van artikel 5, tweede lid, Strafwetboek maakt geen grond van verval van de strafvordering in de zin van Hoofdstuk IV van de voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering en van artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering uit.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.01.0317.F 23 mei 2001 AC nr. ...

Het gebrek aan motivering van de beschikking die de rechtspleging regelt, levert een verzuim m.b.t. die beschikking op ; het hoger beroep van de verdachte tegen de beschikking tot verwijzing is ontvankelijk wanneer het middel tot staving van dat hoger beroep een dergelijk verzuim aanvoert (1). (1) Cass., 7 juni 2000, J.T., 2000, blz. 699, met opm. Vandermeersch D. en Klees O.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.00.0212.N 17 oktober 2000 AC nr. ...

Het verzuim een onderzoekshandeling te verrichten levert op zich geen onregelmatigheid, verzuim of nietigheid op die een invloed heeft op hetzij een handeling van het onderzoek zelf, hetzij de bewijsverkrijging, zoals omschreven in artikel 131, § 1 Sv. De beschikking van de raadkamer die weigert in te gaan op zulk een verzoek is niet vatbaar voor hoger beroep en het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de niet-ontvankelijkheid van dit hoger beroep vaststelt is niet vatbaar voor onmiddellijk cassatieberoep (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.; - Zie ook Cass., 11 jan. 2000, A.R. P.99.0905.N, nr 20; 7 feb. 2000, A.R. P.00.0668.F, J.T., 2000, 699 en de noot get. D. Vandermeersch en O. Klees; 21 juni 2000, A.R. P.00.0708.F, nr ...; 27 juni 2000, A.R. P.00.0833.N, nr ...; 22 aug. 2000, A.R. P.00.1120.F en P.00.0120.F, nr ...; 5 sept. 2000, A.R. P.00.0988.N., nr. ... .

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.00.1152.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

Krachtens artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering, kan de in verdenking gestelde slechts tegen een verwijzingsbeschikking bepaald in de artikelen 129 en 130 van dit wetboek, onverminderd het in artikel 539 beoogde rechtsmiddel, hoger beroep instellen: 1. in geval van onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden bepaald in artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering indien het middel daarover bij schriftelijke conclusie is ingeroepen voor de raadkamer; 2. in geval van gronden van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering indien het middel daarover bij schriftelijke conclusie is ingeroepen voor de raadkamer of de vermelde gronden zijn ontstaan na het debat voor de raadkamer; 3. wanneer de verwijzingsbeschikking zelf is aangetast door onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden (1). (1) Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr....

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.00.0224.F 19 april 2000 AC nr. ...

Het nieuwe artikel 135, § 3, Sv., wordt geschonden door de kamer van inbeschuldigingstelling die, met toepassing van die bepaling, uitspraak doet, hetzij over onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden die een handeling van het onderzoek of de bewijsverkrijging aantasten, hetzij over een grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering, wanneer de beschikking tot verwijzing van de raadkamer is gewezen vóór 2 oktober 1998, datum van inwerkingtreding van de W.12 maart 1998.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.98.1441.F 22 december 1998 AC nr. ...

Ontvankelijk is het hoger beroep van de verdachte tegen de beschikking van de raadkamer waarbij hij naar de correctionele rechtbank wordt verwezen, nu de appelrechters, op grond van de overweging dat uit de aangevoerde middelen geen onregelmatigheid, verzuim of grond tot nietigheid in een daad van onderzoek of bij het verkrijgen van het bewijs kan worden afgeleid, aldus uitspraak doen over een geschil betreffende een onregelmatigheid van een onderzoeksmaatregel.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 135, § 3

P.05.0929.N 4 oktober 2005 AC nr. 479

De termijn van hoger beroep tegen een beschikking van de raadkamer omvat niet de dag waarop de beschikking gewezen is (1). (1) Cass., 9 april 2003, AR P.03.0330.F, nr 237.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.03.0330.F 9 april 2003 AC nr. 237

De termijn van hoger beroep tegen een beschikking van de raadkamer omvat niet de dag waarop de beschikking is gewezen (1). (1) Vgl. A.A., 12 juni 2001, nr 81/2001, B.S., blz. 35244; 9 jan. 2002, B.S., 2002, blz. 11236.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Art. 135, § 3, derde lid

P.04.1271.N 30 november 2004 AC nr. 579

Is geen regelmatige kennisgeving in de zin van artikel 135, § 3, derde lid, Wetboek van Strafvordering, de kennisgeving gedaan aan het adres van de vermoedelijke feitelijke verblijfplaats van de inverdenkinggestelde dat een element is van het hem ten laste gelegde misdrijf van bedrieglijk onvermogen (1). (1) Cass., 19 feb. 2002, AR P.01.1715.N, nr 121.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

Art. 135, § 4

P.08.0801.F 25 juni 2008 AC nr. 398

Uit de omstandigheid dat de termijn om hoger beroep in te stellen tegen de beschikking tot verwijzing, wordt verminderd tot vierentwintig uur wanneer één van de inverdenkinggestelden is opgesloten, vloeit niet voort dat de kamer van inbeschuldigingstelling in dat geval uitspraak moet doen binnen de termijn van vijftien dagen als bepaald bij artikel 30, §3, Wet Voorlopige Hechtenis.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 136

P.01.0286.N 27 maart 2001 AC nr. ...

Doet geen uitspraak over de regelmatigheid van het strafonderzoek of van de ermee gepaard gaande strafvordering en is mitsdien niet vatbaar voor onmiddellijk cassatieberoep, het arrest dat het verzoek strekkend tot toezicht van het onderzoek overeenkomstig artikel 136 Sv., onontvankelijk verklaart om reden dat het verzoekschrift niet werd ingediend volgens de bepalingen van dit artikel, en dat de termijn van zes maanden sinds een vorig toezichtsarrest nog niet is verstreken.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.98.0154.F 24 juni 1998 AC nr. ...

De veroordeling van de burgerlijke partij die bij haar verzet tegen een beschikking van buitenvervolgingstelling in het ongelijk wordt gesteld, moet ambtshalve worden uitgesproken, zonder dat het bestaan van een schade werd bewezen; die veroordeling heeft niets uitstaande met de burgerrechtelijke veroordeling op grond van aansprakelijkheid.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Wanneer de burgerlijke partij bij haar verzet tegen een beschikking van buitenvervolgingstelling in het ongelijk wordt gesteld, moet de kamer van inbeschuldigingstelling haar veroordelen tot schadevergoeding; de omstandigheid dat de burgerlijke partij bij haar partijstelling geen verdachte heeft aangeduid en die verdachte slechts naderhand werd geïdentificeerd, doet niets af aan die verplichting.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.93.0780.N 30 april 1996 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die een burgerlijke partij, welke op haar verzet tegen een beschikking van buitenvervolgingstelling in het ongelijk wordt gesteld, veroordeelt tot schadevergoeding jegens de verdachte, kan bij de begroting van die vergoeding met het tergend en lichtzinnig karakter van het verzet rekening houden.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Wanneer een burgerlijke partij, op haar verzet tegen een beschikking van buitenvervolgingstelling in het ongelijk wordt gesteld, moet de Kamer van inbeschuldigingstelling haar veroordelen tot schadevergoeding jegens de verdachte, zonder dat de rechter verplicht is enige andere fout van de burgerlijke partij vast te stellen.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.92.6736.N 31 oktober 1995 AC nr. ...

De op de kamer van inbeschuldigingstelling rustende verplichting om een burgerlijke partij die op haar verzet tegen een beschikking van buitenvervolgingstelling in het ongelijk wordt gesteld, te veroordelen tot een schadevergoeding jegens de verdachte, is niet strijdig met haar recht op een eerlijk proces.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 136 oud

P.01.0546.N 4 december 2001 AC nr. ...

Het Hof draagt op de voorziening van de burgerlijke partij geen ambtshalve middelen voor tegen de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die deze burgerlijke partij die op haar verzet tegen een buiten vervolgingstelling van de verdachte in het ongelijk wordt gesteld tot schadevergoeding jegens de verdachte veroordeelt (impliciete oplossing) (1). (1) Cass., 18 jan. 1926, Bull en Pas., I, 1926, 182.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Ambtshalve op te werpen middelen

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Ambtshalve voorgedragen middel

Art. 136bis

P.02.0954.F 25 september 2002 AC nr. 479

Noch artikel 136bis noch enig andere wettelijke bepaling staan de kamer van inbeschuldigingstelling toe de onderzoeksrechter buiten de aanwezigheid van de partijen te verhoren, wanneer zij uitspraak moet doen over de regeling van de rechtspleging (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 136ter

P.13.1701.N 5 november 2013 AC nr. ...

De bepalingen van artikel 136ter, §§1 en 2, Wetboek van Strafvordering verlenen aan de kamer van inbeschuldigingstelling de bevoegdheid om kennis te nemen van zaken waarin de inverdenkinggestelde zich in voorlopige hechtenis bevindt en waarover binnen de zes maanden na de aanhouding geen regeling van de rechtspleging plaatsvond waaruit volgt dat de kamer van inbeschuldigingstelling slechts tot de controle, bepaald in artikel 136ter voornoemd, overgaat nadat zes maanden verstreken zijn sinds het verlenen van het bevel tot aanhouding; deze bepalingen houden niet in dat wanneer de procureur des Konings de zaak niet binnen deze termijn voor de kamer van inbeschuldigingstelling aanhangig heeft gemaakt, de aangehoudene na zes maanden in vrijheid moet worden gesteld.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Geen enkele wettelijke bepaling belet dat een magistraat van het hof van beroep, die voordien in dezelfde zaak als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling over de voorlopige hechtenis heeft geoordeeld, opnieuw oordeelt over de voorlopige hechtenis in het kader van de controle ex artikel 136ter Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie: Cass. 2 nov. 2010, AR P.10.1645.N, AC 2010, nr. 649.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.09.0919.F 17 juni 2009 AC nr. 415

Het verslag van de onderzoeksrechter aan de kamer van inbeschuldigingstelling, waar de zaak met toepassing van artikel 136ter, Wetboek van Strafvordering, aanhangig is gemaakt, is een substantieel vormvereiste.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.09.0921.F 17 juni 2009 AC nr. 416

In het kader van het toezicht dat haar toekomt krachtens artikel 136ter, Wetboek van Strafvordering, moet de kamer van inbeschuldigingstelling, bij gebrek aan conclusie, niet vermelden waarom zij van mening is dat het onderzoek geen enkele onverantwoorde vertraging oploopt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 136ter, §§ 1, 3 en 4

P.10.1899.F 15 december 2010 AC nr. 746

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, in het kader van de in artikel 136ter, §1, 3 en 4, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering omschreven rechtspleging, beveelt dat de hechtenis een maand langer gehandhaafd blijft, maakt een nieuwe titel van vrijheidsbeneming uit, die de bestaansreden ontneemt aan het cassatieberoep tegen het vorig arrest tot handhaving dat met toepassing van artikel 30 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis is gewezen (1). (1) Te dezen was het cassatieberoep gericht tegen het arrest van 30 november 2010, waarbij de voorlopige hechtenis, met toepassing van artikel 30 van de wet van 20 juli 1990, werd gehandhaafd, terwijl het daaropvolgend arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat met toepassing van artikel 136ter van het Wetboek van Strafvordering uitspraak doet, op 2 december 2010 werd gewezen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

Art. 138

P.05.0858.F 19 oktober 2005 AC nr. 520

De strafrechter is niet bevoegd om kennis te nemen van de op artikel 29bis W.A.M.-wet gegronde verplichting tot schadeloosstelling; hij kan t.a.v. de verzekeraar van de beklaagde alleen volgens de gemeenrechtelijke regels van de aansprakelijkheid uitspraak doen (1). (1) Cass., 12 dec. 2001, AR P.01.1236.F, nr 695; Cass., 29 mei 2002, AR P.02.0323.F, nr 326.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.02.0323.F 29 mei 2002 AC nr. 326

De strafrechter is niet bevoegd om kennis te nemen van de op artikel 29bis W.A.M.-wet gegronde rechtsvordering van de getroffenen en van de rechthebbenden; die rechter kan bijgevolg t.a.v. het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds alleen uitspraak doen volgens de gemeenrechtelijke regels van de aansprakelijkheid (1). (1) Cass. 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, nr. 206, met concl. proc.- gen. Du Jardin; 30 mei 2001, A.R. P.01.0344.F, nr. ...

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

De strafrechter is niet bevoegd om kennis te nemen van de op artikel 29bis W.A.M.-wet gegronde rechtsvordering van de getroffenen en van de rechthebbenden; die rechter kan bijgevolg t.a.v. het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds alleen uitspraak doen volgens de gemeenrechtelijke regels van de aansprakelijkheid (1). (1) Cass. 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, nr. 206, met concl. proc.- gen. Du Jardin; 30 mei 2001, A.R. P.01.0344.F, nr. ....

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

P.01.1236.F 12 december 2001 AC nr. ...

De politierechter die bevoegd is om als strafrechter kennis te nemen van de burgerlijke rechtsvorderingen die op een strafvordering zijn gestoeld, is niet bevoegd om kennis te nemen van de rechtsvordering van de getroffenen en rechthebbenden gesteund op artikel 29bis W.A.M.-Wet 1989 (1). (1) Cass., 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, nr. 206, met concl. proc.-gen. du Jardin; 30 mei 2001, A.R. P.01.0344.F, nr. ... .

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.00.0368.F 21 juni 2000 AC nr. ...

De politierechter schendt de regels betreffende de bevoegdheid van de strafgerechten, die de openbare orde raken, wanneer hij beslist dat de verzekeraar, krachtens artikel 29bis w.a.m.-wet, het slachtoffer van een wegverkeersongeval of zijn rechthebbenden volledig moet vergoeden, ongeacht de graad van aansprakelijkheid van dat slachtoffer (1). (1) Zie Cass., 28 maart 2000, A.R. P.99.0274.N, nr ..., met concl. proc.-gen. du Jardin.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.99.0274.N 28 maart 2000 AC nr. ...

De politierechter die bevoegd is om als strafrechter kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen die op een strafvordering zijn gestoeld, is niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering van de slachtoffers en rechthebbenden gesteund op artikel 29bis W.A.M.-wet.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 138, 6°

P.09.1474.N 9 maart 2010 AC nr. 163

De politierechtbanken nemen kennis van de inbreuken op artikel 37, § 2, 1°, Wet Goederenvervoer over de Weg, dat de opdrachtgever, de verlader, de vervoercommissionair of de commissionair-expediteur strafbaar stelt, die instructies gegeven hebben of daden gesteld die hebben geleid tot de overschrijding van de toegelaten massa's en afmetingen van de voertuigen (1). (1) Zie: Cass., 18 feb. 2003, AR P.02.0900.N, AC, 2003, nr 114.

- VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

- WEGVERKEER - Allerlei

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- WEGEN -

P.02.0900.N 18 februari 2003 AC nr. 114

De artikelen 56, 57 en 58 van het decreet Vlaamse Gemeenschap van 19 december 1998 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999, die hen die schade aan het wegdek toebrengen door een overschrijding van de maximale toegelaten massa's en de massa's onder de assen, zoals bepaald in de artikelen 32 en 32bis van het koninklijk besluit van 15 maart 1968, houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen, bestraffen en, voor zover de inbreuk gepleegd werd op een gewestweg, verplichten tot de betaling van een bijdrage tot financiering van het Vlaams infrastructuurfonds, beogen de zorg voor de wegeninfrastructuur en vallen aldus onder de misdrijven vermeld in artikel 138, 6°, Wetboek van Strafvordering, namelijk de wegen te land.

- WEGEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- WEGVERKEER - Allerlei

Art. 138, 6° en 6°bis

P.08.1836.F 25 maart 2009 AC nr. 216

Wanneer de raadkamer de beklaagde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens onopzettelijke doodslag naar aanleiding van een verkeersongeval, alcoholintoxicatie, rijden in staat van dronkenschap en vluchtmisdrijf, en de correctionele rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard om van het geheel van de feiten kennis te nemen op grond dat deze tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoren, vernietigt het Hof, op een verzoek tot regeling van rechtsgebied en op grond van de vaststelling dat tegen de beschikking van de raadkamer alsnog geen rechtsmiddel openstaat, dat het vonnis van de correctionele rechtbank kracht van gewijsde heeft en dat de politierechtbank kennisneemt van de misdrijven omschreven in de wetten en verordeningen op het wegverkeer alsook van de wanbedrijven omschreven in de artt. 418 tot 420 Sw., wanneer de doding, de slagen en verwondingen het gevolg zijn van een verkeersongeval, de beschikking van de raadkamer, in zoverre deze de beklaagde naar de correctionele rechtbank verwijst, en verwijst het de zaak naar de raadkamer van dezelfde rechtbank, anders samengesteld (1). (1) Zie Cass., 20 nov. 1996, AR P.96.1307.F, AC, 1996, nr 445. Dit arrest heeft de zaak naar het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, verwezen. De verwijzing naar de kamer van inbeschuldigingstelling is verantwoord om, ingeval de correctionele rechtbank onbevoegd is, de mogelijkheid tot verwijzing naar het hof van assisen te behouden. Aangezien de zaak hier uitsluitend tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoort, is de omweg langs de kamer van inbeschuldigingstelling niet verantwoord.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

Wanneer de doding en/of de onopzettelijke slagen en verwondingen die de beklaagde worden tenlastegelegd, het gevolg lijken te zijn van een verkeersongeval, is de correctionele rechtbank niet bevoegd om kennis ervan te nemen (1). (1) Zie Cass., 20 nov. 1996, AR P.96.1307.F, AC, 1996, nr 445. Dit arrest heeft de zaak naar het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, verwezen. De verwijzing naar de kamer van inbeschuldigingstelling is verantwoord om, ingeval de correctionele rechtbank onbevoegd is, de mogelijkheid tot verwijzing naar het hof van assisen te behouden. Aangezien de zaak hier uitsluitend tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoort, is de omweg langs de kamer van inbeschuldigingstelling niet verantwoord.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Art. 138, 6°bis

P.01.0883.F 26 september 2001 AC nr. ...

Het begrip "verkeersongeval" heeft zowel betrekking op een wegverkeersongeval waarbij voetgangers en dieren of middelen van vervoer te land betrokken zijn, die de openbare weg gebruiken, als op een dergelijk ongeval dat zich heeft voorgedaan op terreinen die openstaan voor het publiek en niet openbare terreinen die evenwel openstaan voor een bepaald aantal personen (1); dat is het geval van een verkeersongeval waarin middelen van vervoer te land, m.n. een auto, en een voetganger, betrokken zijn, en dat zich heeft voorgedaan op een niet openbaar terrein dat evenwel openstaat voor een bepaald aantal personen, zoals een gesloten omloop voor automobielwedstrijden die evenwel toegankelijk is voor het publiek. (1) Cass., 16 juni 1999, A.R. P.98.1528.F, nr. 364 ; zie Cass., 7 feb. 2001, A.R. P.00.1655.F, nr 76.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- SPORT -

P.00.1655.F 7 februari 2001 AC nr. ...

Het ongeval waarbij een landbouwtractor betrokken is en dat zich heeft voorgedaan in een veld dat voor verschillende personen openstaat, is geen wegverkeersongeval (1). (1) Zie Cass., 16 juni 1999, A.R. P.98.1528.F, nr. 364.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.98.1528.F 16 juni 1999 AC nr. ...

Het begrip "verkeersongeval" heeft zowel betrekking op een wegverkeersongeval waarbij voetgangers en dieren of middelen van vervoer te land betrokken zijn, die de openbare weg gebruiken, als op een ongeval dat zich heeft voorgedaan op niet-openbare terreinen die evenwel openstaan voor een bepaald aantal personen.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.97.1357.F 24 maart 1999 AC nr. ...

Het begrip "verkeersongeval" heeft zowel betrekking op een wegverkeersongeval waarbij voetgangers en dieren of middelen van vervoer te land betrokken zijn, die de openbare weg gebruiken, als op een dergelijk ongeval dat zich heeft voorgedaan op niet-openbare terreinen die evenwel openstaan voor een bepaald aantal personen.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.96.0916.N 3 november 1998 AC nr. ...

Het begrip "verkeersongeval" betreft zowel een ongeval bij het wegverkeer waarbij voetgangers, middelen van vervoer te land, dieren of middelen van vervoer per spoor die de openbare weg gebruiken, betrokken zijn, als dergelijk ongeval dat plaatsgrijpt op een terrein toegankelijk voor het publiek of op een niet openbaar terrein dat voor een zeker aantal personen toegankelijk is.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.97.0851.F 20 oktober 1998 AC nr. ...

Het begrip "verkeersongeval" heeft zowel betrekking op een wegverkeersongeval waarbij voetgangers en dieren of middelen van vervoer te land betrokken zijn, die de openbare weg gebruiken, als op een ongeval dat zich heeft voorgedaan op terreinen die openstaan voor het publiek en niet-openbare terreinen die evenwel openstaan voor een bepaald aantal personen.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.96.1307.F 20 november 1996 AC nr. ...

De correctionele rechtbank is niet bevoegd om kennis te nemen van de aan een beklaagde ten laste gelegde onvrijwillige doodslag, die het gevolg blijkt te zijn van een verkeersongeval.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

Art. 138, eerste lid en 6°bis

P.96.0562.N 28 mei 1996 AC nr. ...

Is niet wettig verantwoord, de beschikking van het onderzoeksgerecht, die na 31 december 1994 de beklaagde niet naar de politierechtbank maar naar de correctionele rechtbank verwijst wegens onopzettelijke doding als gevolg van een verkeersongeval.~

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden

Art. 152, § 3, eerste lid

P.00.0007.F 12 april 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het hoger beroep tegen het vonnis van de politierechtbank, dat de persoonlijke verschijning van de beklaagde beveelt.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 154

P.02.0755.F 6 november 2002 AC nr. 586

Hoewel de strafrechter zijn overtuiging kan stoelen op algemeen bekende feiten of op feiten die op de algemene ervaring berusten, kan hij zijn beslissing niet gronden op feitelijke gegevens die niet onderworpen werden aan de tegenspraak van de partijen en waarvan hij buiten de rechtszitting kennisgenomen heeft (1). (1) Zie Cass., 25 okt. 2000, A.R. P.00.1260.F, nr. 575; 23 jan. 2002, A.R. P.02.0054.F, nr. ... ; 26 juni 2002, A.R. P.02.0505.F, nr. ... ; 25 sept. 2002, A.R. P.02.0954.F, nr. ... .

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Art. 154, tweede lid

P.08.1595.F 11 maart 2009 AC nr. 191

De processen-verbaal die in artikel 62, eerste en tweede lid, Wegverkeerswet, zijn bedoeld, kunnen met tegenbewijzen worden bestreden, hetzij door geschrift hetzij door getuigen, indien de rechtbank het geraden oordeelt ze toe te laten; het recht om het bewijs van het tegendeel te leveren wordt niet miskend door het feit alleen dat het dossier dat de bodemrechter wordt voorgelegd, inzake de overtredingen die met behulp van een automatisch werkend toestel in aanwezigheid van een bevoegd persoon zijn vastgesteld, geen beschrijving bevat van de door die persoon gevolgde opleiding en evenmin het volledige technische dossier van het gebruikte toestel (1). (1) Zie Cass., 24 jan. 2007, AR P.06.1195.N, AC, 2007, nr. 43.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

Art. 161

P.10.1836.N 3 september 2013 AC nr. ...

De door artikelen 44 Strafwetboek en 161 Wetboek van Strafvordering bedoelde teruggave houdt, naast het louter teruggeven van goederen die aan de eigenaar werden ontnomen en die in handen van het gerecht zijn gekomen, elke maatregel in die beoogt de materiële gevolgen van het bewezen verklaarde misdrijf teniet te doen, met als doel het herstel van de feitelijke toestand zoals die bestond vóór het plegen van het bewezen verklaarde misdrijf en dus de vrijwaring van het algemeen belang.

- MISDRIJF - Allerlei

De omstandigheid dat op het onroerend goed, waarvan de strafrechter de teruggave beveelt, sinds de verkoop ervan ten voordele van derden te goeder trouw zakelijke rechten zoals hypothecaire rechten werden gevestigd, belet die strafrechter niet de koopovereenkomst nietig te verklaren, welke nietigheid retroactief werkt.

- MISDRIJF - Allerlei

- KOOP -

De rechter oordeelt bij het bevelen van de teruggave op grond van artikel 44 Strafwetboek en artikel 161 Wetboek van Strafvordering onaantastbaar over de maatregelen die noodzakelijk zijn om de materiële gevolgen van het bewezen verklaarde misdrijf teniet te doen, met als doel het herstel van de feitelijke toestand zoals die bestond vóór het plegen van het bewezen verklaarde misdrijf.

- MISDRIJF - Allerlei

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Hoewel van burgerrechtelijke aard, beveelt de strafrechter ambtshalve of op vordering van het openbaar ministerie de teruggave vermits zij de openbare orde raakt; het feit dat de teruggave als vorm van herstel ook voor de burgerlijke rechter kan worden gevorderd, doet hieraan geen afbreuk.

- MISDRIJF - Allerlei

Indien een overeenkomst door een misdrijf werd verkregen en deze overeenkomst bijgevolg geen effect mag sorteren, kan de teruggave bestaan in een door de strafrechter uit te spreken nietigverklaring van die overeenkomst, welke retroactief werkt.

- MISDRIJF - Allerlei

- OVEREENKOMST - Allerlei

Ook de strafrechter op derdenverzet oordeelt bij het bevelen van de teruggave op grond van artikel 44 Strafwetboek en artikel 161 Wetboek van Strafvordering onaantastbaar over de maatregelen die noodzakelijk zijn om de materiële gevolgen van het bewezen verklaarde misdrijf teniet te doen, met als doel het herstel van de feitelijke toestand zoals die bestond vóór het plegen van het bewezen verklaarde misdrijf.

- MISDRIJF - Allerlei

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- DERDENVERZET -

Uit de omstandigheid dat een derde die zich benadeeld acht door de beslissing tot teruggave, tegen die beslissing derdenverzet kan doen bij de strafrechter, volgt enkel dat de strafrechter binnen de grenzen van dit derdenverzet de wettigheid en de gepastheid dient te onderzoeken van de bevolen teruggave en niet dat de strafrechter op derdenverzet slechts die teruggave mag bevelen die de rechten van derden onaangetast laat.

- MISDRIJF - Allerlei

- DERDENVERZET -

P.06.1299.F 13 december 2006 AC nr. 649

Wanneer het strafgerecht beslist dat een telastlegging niet bewezen is, moet het geen uitspraak doen over de teruggave van de in beslag genomen voorwerpen (1). (Impliciete oplossing). (1) Cass., 11 dec. 1985, AR 4530, nr 249. De eiser werd door de correctionele rechtbank veroordeeld wegens, met name, heling van twee mobiele telefoons. In hoger beroep had het hof van beroep hem van die telastlegging vrijgesproken en de veroordeling wegens de overige feiten die de eiser waren ten laste gelegd bevestigd. De appelrechters hadden evenwel de teruggave niet bevolen van de mobiele telefoons die tijdens het strafrechtelijk onderzoek in beslag waren genomen. Tot staving van het cassatieberoep dat hij tegen dit arrest heeft ingesteld, verweet de eiser de appelrechters dat zij de voormelde voorwerpen niet hadden teruggegeven. Aangezien het cassatieberoep tegen de beslissing tot vrijspraak, bij gebrek aan belang voor de eiser, niet ontvankelijk is, heeft het Hof geoordeeld dat die grief niet diende te worden onderzocht omdat hij geen verband hield met de ontvankelijkheid van het cassatieberoep.

- TERUGGAVE VAN OVERTUIGINGSSTUKKEN -

- BESLAG - Allerlei

P.06.0100.N 2 mei 2006 AC nr. 251

De in artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999 bedoelde herstelmaatregelen hebben een civielrechtelijk karakter; als bijzondere vorm van vergoeding of teruggave strekken zij ertoe een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad (1). (1) Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, met concl. van proc.-gen. DE SWAEF.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.05.0829.N 15 november 2005 AC nr. 594

De verwijdering van de wederrechterlijk gestorte afval, als vorm van teruggave zoals bedoeld door artikel 44 Strafwetboek en artikel 161 Wetboek van Strafvordering, is een maatregel in het algemeen belang die, door het teniet doen van de materiële gevolgen van het misdrijf, ertoe strekt te verhinderen dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem begane overtreding behoudt; een reeds gedeeltelijk uitgevoerde sanering op bevel van het Bestuur kan de verdere verwijdering tot aan het volledig herstel niet verhinderen (1). (1) De verwijzing in het arrest naar de artikelen 146 en 149 Wetboek van Strafvordering in plaats van naar het artikel 161 Wetboek van Strafvordering lijkt op een materiële vergissing te berusten.

- MILIEURECHT -

Art. 162

P.10.1213.N 25 januari 2011 AC nr. ...

Buiten het geval van rechtstreekse dagvaarding of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van een burgerlijkepartijstelling, oordeelt de feitenrechter op onaantastbare wijze of de burgerlijke partij die in het ongelijk is gesteld, kan worden veroordeeld in alle of in een deel van de kosten jegens de Staat en jegens de beklaagde (1). (1) Cass., 26 nov. 1980, AC, 1980-1981, nr. 190.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.03.1092.F 7 januari 2004 AC nr. 4

Wanneer de rechter een grond van niet-ontvankelijkheid van de vervolgingen m.b.t. bepaalde feiten vaststelt en wegens andere feiten veroordeelt, beoordeelt hij op onaantastbare wijze de mate waarin de kosten van de vervolging zijn veroorzaakt door de in aanmerking genomen feiten (1). (1) Zie Cass., 21 feb. 1989, AR 2703, nr 345.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.99.1266.N 8 mei 2001 AC nr. ...

De vordering die aanhangig wordt gemaakt door een dagvaarding die op verzoek van het openbaar ministerie wordt betekend aan een persoon die als civielrechtelijk aansprakelijke partij wordt gedagvaard voor de feiten die de dagvaarding vermeldt, heeft niet alleen betrekking op de kosten waarin de civielrechtelijk aansprakelijke partij krachtens artikel 162 Sv. verwezen wordt, maar desgevallend ook op de geldboeten waartoe deze partij krachtens een uitdrukkelijke wettelijke bepaling civielrechtelijk aansprakelijk wordt gesteld (1). (1) Te dezen rees de vraag wat de inhoud van de dagvaarding moet zijn ten aanzien van de civielrechtelijk aansprakelijke partij. Naar analogie van de rechtspraak omtrent de inhoud van de aan de beklaagde betekende dagvaarding, dient ervan uitgegaan te worden dat de aan de civielrechtelijk aansprakelijke partij betekende dagvaarding op afdoende wijze moet vermelden dat deze partij gedagvaard wordt in haar hoedanigheid van civielrechtelijk aansprakelijke partij - dit wil zeggen: dat tegen deze partij een vordering als civielrechtelijk aansprakelijke partij wordt ingesteld - alsook de feiten met betrekking waartoe die civielrechtelijke aansprakelijkheid ingeroepen wordt. Hierdoor wordt het voorwerp van de tegen die partij ingestelde vordering afdoende gepreciseerd. Daarbij is niet vereist dat het voorwerp van de geldelijke veroordeling die op vordering van het openbaar ministerie ten aanzien van de civielrechtelijk aansprakelijke partij uitgesproken kan worden, gepreciseerd wordt. Zo is ook nooit beweerd geworden dat de dagvaarding zou moeten vermelden welke gevolgen ten aanzien van de beklaagde kunnen voortvloeien uit de schuldigverklaring aan het ten laste gelegde misdrijf. De persoon die aan de hand van de dagvaarding verneemt dat hij gedagvaard wordt als civielrechtelijk aansprakelijke partij en voor welke feiten, kan inderdaad aan de hand van de dagvaarding bepalen welk het voorwerp is van de geldelijke veroordeling die ten aanzien van hem uitgesproken kan worden. Net zomin als de beklaagde, kan ook de civielrechtelijk aansprakelijke partij niet voorhouden dat de dagvaarding melding zou moeten maken van de bepalingen in toepassing waarvan de civielrechtelijk aansprakelijke partij veroordeeld kan worden tot de kosten en desgevallend, wanneer een uitdrukkelijke wettelijke bepaling dit voorziet, tot de geldboete. M.D.S.

- BURGERRECHTELIJK AANSPRAKELIJKE PARTIJ -

- DAGVAARDING -

P.97.1325.F 11 februari 1998 AC nr. ...

Wanneer twee beklaagden wegens verschillende feiten zijn vervolgd, een deskundigenonderzoek is bevolen en de tegen één van de beklaagden ingestelde strafvordering ten minste gedeeltelijk vervallen is verklaard, kan de andere beklaagde alleen worden veroordeeld in het geheel van de kosten van het deskundigenonderzoek, indien het vonnis vaststelt dat die kosten uitsluitend zijn veroorzaakt door de te zijnen laste bewezen verklaarde misdrijven.~

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 162, tweede lid

P.09.1256.N 22 december 2009 AC nr. 779

Om aan de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde ongrondwettigheid te verhelpen, volstaat het de strafrechter ook rechtsmacht toe te kennen om de burgerlijke partij die de civielrechtelijk aansprakelijke partij rechtstreeks heeft gedagvaard en die in het ongelijk wordt gesteld, te veroordelen tot het betalen aan de civielrechtelijk aansprakelijke partij van de vergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek (1). (1) GwH, 5 mei 2009, nr. 74/2009, B.S., 11 juni 2009, 41495.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.08.0816.N 21 oktober 2008 AC nr. 568

De omstandigheid dat voorafgaand aan de burgerlijke partijstelling reeds een opsporingsonderzoek was ingesteld, zelfs als dit nog niet afgesloten was op het ogenblik van de burgerlijke partijstelling, doet geen afbreuk aan de toepasselijkheid van het voorschrift van artikel 162, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de burgerlijke partij die in het ongelijk wordt gesteld, veroordeeld wordt in alle kosten door de Staat en door de beklaagde gemaakt, wanneer zij het initiatief tot de rechtstreekse dagvaarding heeft genomen of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van haar optreden als burgerlijke partij.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.01.1043.F 26 september 2001 AC nr. ...

De burgerlijke partij die in het ongelijk wordt gesteld, moet veroordeeld worden in de kosten van de strafvordering, wanneer die is ingesteld t.g.v. de burgerlijke-partijstelling (1). (1) Zie Cass., 8 juni 1970 (A.C., 1970, 963).

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 162bis

P.11.1088.N 13 maart 2012 AC nr. ...

Het optreden van de gemachtigde ambtenaar van het onroerend erfgoed, die een wettelijke opdracht in het algemeen belang uitoefent en geen particulier belang nastreeft, kan niet worden gelijkgesteld met het optreden van een burgerlijke partij in de zin van artikel 162bis Wetboek van Strafvordering, zodat hem geen rechtsplegingsvergoeding kan worden toegekend (1). (1) Zie: Cass. 24 mei 2011, AR P.10.2052.N, AC, 2011, nr. 343.

- MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) -

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.10.0664.N 4 januari 2011 AC nr. ...

Dat de strafrechter bij toepassing van artikel 283 A.W.D.A. ook over de burgerlijke rechtsvordering van de douaneadministratie uitspraak doet, houdt niet in dat deze administratie optreedt als burgerlijke partij en als een burgerlijke partij in de zin van artikel 162bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering kan worden beschouwd; ingeval van afwijzing van die burgerlijke rechtsvordering kan de administratie niet worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding aan de beklaagde.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.09.1870.F 24 februari 2010 AC nr. 122

Artikel 162bis Sv. staat niet toe dat de rechtsplegingsvergoeding ten laste wordt gelegd van de burgerlijke partij die optreedt tegen de personen tegen wie de vervolgingen door het openbaar ministerie zijn ingesteld (1). (1) Zie Cass., 11 maart 2009, AR P.08.1778.F, A.C., 2009, nr ...

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.08.1682.F 4 maart 2009 AC nr. 170

De vordering tot het verkrijgen van een rechtsplegingsvergoeding, die op een nietigverklaarde veroordeling is gegrond, verliest de wettelijke grondslag die bij artikel 162bis, Sv., is vereist.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.08.0482.N 2 december 2008 AC nr. 686

Artikel 162bis, Wetboek van Strafvordering, laat niet toe dat de tussengekomen partij wordt veroordeeld tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding aan de burgerlijke partij.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.08.0807.F 19 november 2008 AC nr. 646

De burgerlijke partij die rechtstreeks heeft gedagvaard en die in het ongelijk wordt gesteld, wordt, ook zonder vordering in die zin, ambtshalve veroordeeld tot het betalen, aan de beklaagde, van de rechtsplegingvergoeding als bedoeld in artikel 1022 Ger.W.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 162bis, eerste lid

P.09.1146.F 20 januari 2010 AC nr. 47

Niettegenstaande de bewoordingen van artikel 162bis, eerste lid, Sv., kan de vrijwillig tussengekomen verzekeraar van de beklaagde, op grond van artikel 89, § 5, Wet Landverzekeringsovereenkomst, tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding aan de burgerlijke partij worden veroordeeld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.09.0360.F 9 september 2009 AC nr. 485

Art. 162bis, eerste lid, Sv., staat er niet aan in de weg dat de verzekeraar [van de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon], die voor het strafgerecht onder dezelfde voorwaarden als voor de burgerlijke rechter in de zaak mag worden betrokken, wordt veroordeeld om aan de burgerlijke partij de rechtsplegingsvergoeding te betalen die in artikel 1022, Ger.W. is bedoeld (1). (1) Contra, Cass., 4 maart 2009, J.T., 2009, p. 344., Vgl., in dezelfde zin als dit arrest, Grondwettelijk Hof, arresten nrs 70/2009 en 74/2009 van 23 april en 5 mei 2009.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 162bis, tweede lid

P.10.0158.N 1 juni 2010 AC nr. 382

Wanneer uit de stukken waar het Hof acht vermag op te slaan blijkt dat de vrijwillig tussenkomende partij van de in het ongelijk gestelde burgerlijke partij die rechtstreeks heeft gedagvaard, betaling heeft gevorderd van de rechtsplegingsvergoeding en die partij daartegen geen enkel verweer heeft gevoerd, is het middel van de in het ongelijk gestelde burgerlijke partij dat de beslissing over de rechtsplegingvergoeding bekritiseert, nieuw en dus niet ontvankelijk.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Art. 163

P.96.0780.F 8 december 1999 AC nr. ...

De veroordelende beslissing op de strafvordering die opgave doet van de wetsbepalingen waarbij het aan de beklaagde verweten feit strafbaar wordt gesteld en de toe te passen straf wordt bepaald, is naar recht met redenen omkleed.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.94.1564.N 23 april 1996 AC nr. ...

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet de veroordelende beslissing opgave doen van de wetsbepalingen waarbij de bestanddelen van het bewezen verklaarde misdrijf en een straf worden bepaald.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.95.1029.F 20 september 1995 AC nr. ...

Wanneer de appelrechter het beroepen vonnis bevestigt doch zijn beslissing op eigen gronden steunt en de opsomming van de toepasselijke wetsbepalingen aanvult, neemt hij de nietigheid niet over van het beroepen vonnis waarin sommige van die bepalingen ontbreken.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

Art. 172

P.07.0701.N 2 oktober 2007 AC nr. 447

Het hoger beroep van een beklaagde tegen een verstekvonnis, waartegen hij voordien verzet heeft aangetekend, is niet ontvankelijk; hoger beroep is daarentegen wel mogelijk tegen het vonnis op verzet, dat wegens het verstek van de beklaagde, zijn verzet ongedaan verklaart (1). (1) Cass., 7 april 1987, AR 1283, AC, 1986-87, nr 475; DECLERCQ R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3de Ed., 2003, nr 2384, p. 1031.

- VERZET -

- VERZET -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 179

P.97.0087.N 26 mei 1998 AC nr. ...

De veroordeelde beschikt over een geldig belang zich tegen zijn veroordeling in cassatie te voorzien op grond van de grief dat de verzachtende omstandigheden, op grond waarvan de hem ten laste gelegde misdaad werd gecorrectionaliseerd en hij naar het vonnisgerecht werd verwezen, feitelijk onjuist zijn. (Impliciet).

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Nietig is de veroordeling door de correctionele rechtbank of het hof van beroep, correctionele kamer, wegens een misdrijf dat volgens de wet een misdaad uitmaakt, wanneer de verwijzing naar de correctionele rechtbank geschiedde onder aanneming van verzachtende omstandigheden die feitelijk onjuist zijn.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.96.0145.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Het vonnisgerecht waarbij met één akte onderscheiden feiten aanhangig zijn gemaakt waarvan sommige wel en andere niet tot zijn bevoegdheid behoren dient zich voor het geheel van de zaak onbevoegd te verklaren behoudens wanneer het de onderlinge samenhang tussen deze feiten verwerpt.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Wanneer meerdere beklaagden met één akte zijn vervolgd wegens onderscheiden feiten en de rechter die onbevoegd is om van één dezer feiten kennis te nemen, de onderlinge samenhang tussen deze feiten niet verwerpt, dient de materiële bevoegdheid van de rechter om van het geheel van de zaak kennis te nemen voor elke beklaagde afzonderlijk te worden onderzocht, uitsluitend met inachtneming van de ten laste van deze beklaagde gelegde feiten.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Art. 181

P.10.0031.F 31 maart 2010 AC nr. 234

Nieuw en derhalve niet ontvankelijk is het middel dat aanvoert dat de eiseres werd veroordeeld wegens smaad aan een magistraat door een rechtscollege dat door de gesmade persoon wordt voorgezeten, wanneer niet blijkt dat de eiseres om wraking van die magistraat heeft verzocht en evenmin dat zij de betwisting, die zij voor het eerst voor het Hof van Cassatie opwerpt, aanhangig heeft gemaakt bij het hof van beroep dat onverwijld over het zittingsmisdrijf uitspraak diende te doen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- rechtszittingSMISDRIJF -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Art. 182

P.12.1265.N 27 mei 2014 AC nr. ...

In correctionele of politiezaken maakt de verwijzingsbeschikking van het onderzoeksgerecht of de dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen niet de daarin vermelde kwalificatie en omschrijving bij het vonnisgerecht aanhangig, maar wel de feiten zoals ze blijken uit de stukken van het onderzoek en die aan de verwijzingsbeschikking of de dagvaarding ten grondslag liggen (1). (1) Cass. 23 sept. 1987, AR 6005, AC 1987-88, nr. 51; Cass. 8 dec. 1992, AR 5908, AC 1992, nr. 774; Cass. 7 sept. 1994, AR P.94.1051.F, AC 1994, nr. 364; Cass. 28 jan. 1997, AR P.96.0039.N, AC 1997, nr. 51; Cass. 25 nov. 1997, AR P.95.1350.N, AC 1997, nr. 500; Cass. 21 juni 2000, AR P.00.0446.F, AC 2000, nr. 389; Cass. 23 okt. 2002, AR P.02.0958.F, AC 2002, nr. 561; Cass. 13 sept. 2005, AR P.05.0657.N, AC 2005, nr. 430; Cass. 5 sept. 2006, AR P.06.0649.N, AC 2006, nr. 389 met noot M.T.; Cass. 20 feb. 2007, AR P.06.1377.N, AC 2007, nr. 104; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0070.N, AC 2011, nr. 344.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.12.0625.N 22 januari 2013 AC nr. ...

In correctionele of politiezaken maakt de verwijzingsbeschikking van het onderzoeksgerecht of de dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen niet de daarin vervatte kwalificatie of omschrijving bij het vonnisgerecht aanhangig, maar wel de feiten zoals zij blijken uit de stukken van het onderzoek en die aan de verwijzingsbeschikking of de dagvaarding ten grondslag liggen; die eerste kwalificatie en omschrijving zijn voorlopig en het vonnisgerecht heeft, ook in hoger beroep, het recht en de plicht om, mits eerbiediging van het recht van verdediging, aan de ten laste gelegde feiten hun juiste omschrijving te geven (1). (1) Zie: Cass. 13 sept. 2005, AR P.05.0657.N, AC 2005, nr. 430.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.11.0070.N 24 mei 2011 AC nr. ...

In correctionele- of politiezaken maakt de door een onderzoeksgerecht gewezen beschikking van verwijzing of de dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen, niet de daarin vermelde kwalificatie en omschrijving bij het vonnisgerecht aanhangig, maar de feiten zoals ze blijken uit de stukken van het onderzoek of het opsporingsonderzoek en die aan de verwijzingsbeschikking of de dagvaarding ten grondslag liggen; die kwalificatie is in wezen voorlopig en het vonnisgerecht, ook in hoger beroep, heeft het recht en de plicht om, mits het recht van verdediging te eerbiedigen, aan de ten laste gelegde feiten de juiste kwalificatie en omschrijving te geven en het mag daartoe de vermeldingen van de telastleggingen aanpassen, verbeteren en aanvullen, maar het moet daarbij wel bij de gepleegde feiten blijven, zoals die bepaald of bedoeld zijn in de akte die de zaak bij hem aanhangig maakt (1). (1) Cass. 23 sept. 1987, AR 6005, AC, 1987-88, nr. 51; Cass. 8 dec. 1992, AR 5908, AC, 1992, nr. 774; Cass. 7 sept. 1994, AR P.94.1051.F, AC, 1994, nr. 364; Cass. 28 jan. 1997, AR P.96.0039.N, AC, 1997, nr. 51; Cass. 25 nov. 1997, AR P.95.1350.N, AC, 1997, nr. 500; Cass. 21 juni 2000, AR P.00.0446.F, AC, 2000, nr. 389; Cass. 23 okt. 2002, AR P.02.0958.F, AC, 2002, nr. 561; Cass. 13 sept. 2005, AR P.05.0657.N, AC, 2005, nr. 430; Cass. 5 sept. 2006, AR P.06.0649.N, AC, 2006, nr. 389 met noot M.T.; 20 feb. 2007, AR P.06.1377.N, AC, 2007, nr. 104.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- STRAFVORDERING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.09.1458.N 12 januari 2010 AC nr. 22

In correctionele of politiezaken maakt de verwijzingsbeschikking van het onderzoeksgerecht of de dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen niet de daarin vervatte kwalificatie of omschrijving bij het vonnisgerecht aanhangig maar wel de feiten zoals zij blijken uit de stukken van het onderzoek en die aan de verwijzingsbeschikking of de dagvaarding ten grondslag liggen; die eerste kwalificatie en omschrijving is voorlopig en het vonnisgerecht heeft, ook in hoger beroep, het recht en de plicht om, mits eerbiediging van het recht van verdediging, aan de ten laste gelegde feiten hun juiste omschrijving te geven (1). (1) Cass., 23 sept. 1987, AR 6005, nr. 51; Cass., 8 dec. 1992, AR 5908, nr. 774; Cass., 7 sept. 1994, AR P.94.1051.F, nr. 364; Cass., 28 jan. 1997, AR P.96.0039.N, nr. 51; Cass., 25 nov. 1997, AR P.95.1350.N, nr. 500; Cass., 21 juni 2000, AR P.00.0446.F, nr. 389, Cass., 23 okt. 2002, AR P.02.0958.F, nr. 561; Cass., 13 sept. 2005, AR P.05.0657.N, AC, 2005, nr. 430.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.05.0657.N 13 september 2005 AC nr. 430

De vonnisgerechten in strafzaken mogen geen uitspraak doen over feiten die niet bij die gerechten aanhangig zijn en de appèlrechters mogen geen uitspraak doen over andere feiten dan die waarop de beslissing van de eerste rechter betrekking had (1). (1) Cass., 23 sept. 1987, AR 6005, nr 51.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Algemeen

In correctionele- of politiezaken maakt de verwijzingsbeschikking van een onderzoeksgerecht of de dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen niet de daarin vervatte kwalificatie bij de vonnisgerechten aanhangig, maar wel de feiten zoals zij blijken uit de stukken van het onderzoek of het opsporingsonderzoek en die aan de verwijzingsbeschikking of de dagvaarding ten grondslag lagen, die eerste kwalificatie is in wezen voorlopig en het vonnisgerecht, ook in hoger beroep, heeft het recht en de plicht om, mits het recht van verdediging wordt geëerbiedigd, aan de ten laste gelegde feiten hun juiste omschrijving te geven (1). (1) Cass., 23 sept. 1987, AR 6005, nr 51; 8 dec. 1992, AR 5908, nr 774; 7 sept. 1994, AR P.94.1051.F, nr 364; 28 jan. 1997, AR P.96.0039.N, nr 51; 25 nov. 1997, AR P.95.1350.N, nr 500; 21 juni 2000, AR P.00.0446.F, nr 389, 23 okt. 2002, AR P.02.0958.F, nr 561.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.05.0411.N 6 september 2005 AC nr. 408

De saisine van de rechter, die gevat wordt voor een feit en niet slechts voor een kwalificatie, heeft tot voorwerp een als misdrijf omschreven feit dat op een bepaalde datum of in een bepaalde tijdsperiode werd gepleegd.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

Mits de rechter zijn uitspraak beperkt tot het misdrijf waarvoor hij gevat is, verbiedt geen wetsbepaling hem aan de hand van voordien of nadien verrichte gedragingen of onthoudingen de datum van het plegen van het vastgestelde misdrijf vast te stellen (1). (1) Cass., 4 sept. 1959, AC, 1960, 10; Cass., 14 dec. 1964, Pas., 1965, I, 383.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.04.1174.F 8 december 2004 AC nr. 599

De rechter bij wie een feit is aangebracht waarvan slechts één omschrijving is gegeven, mag dit feit niet zonder bijkomende dagvaarding of vrijwillige verschijning splitsen in verschillende misdrijven waarop hij elk afzonderlijk een straf stelt (1). (1) De rechtspraak betreffende de wijziging van de kwalificatie en de eerbiediging van het recht van verdediging heeft over het algemeen betrekking op een wijziging van de juridische omschrijving van de feiten of van het tijdstip waarop het strafbaar feit werd gepleegd. Daarbij geldt als principe dat de beklaagde die voor een welbepaald misdrijf wordt vervolgd, in principe niet voor een ander misdrijf kan worden veroordeeld. Gaat het om een ander feit, dan moet een afzonderlijke strafvordering door een nieuwe dagvaarding of door een vrijwillige verschijning voor de rechtbank worden gebracht. Gaat het om een wijziging in de vorm van de telastlegging, dan moet de beklaagde de gelegenheid hebben gekregen zijn verweer voor te dragen wat die vormwijziging betreft (DECLERCQ, R., Procédure pénale, Répertoire pratique du droit belge, Complément, t. IX, n° 1266). Een uitbreiding van de incriminatieperiode die voor gevolg zou hebben dat andere feitelijke gedragingen dan degene die het voorwerp uitmaken van het geding voor de strafrechter worden gebracht, is verboden (Cass., 18 okt. 1994, AR P.92.6402.N, nr 436). Te dezen hebben de strafrechters, zonder de incriminatieperiode uit te breiden, dit tijdvak in twee delen gesplitst waarbij zij verklaren dat de feiten die door beide tijdvakken zijn gedekt uit een zelfde misdadig opzet voortvloeien. Volgens de rechtspraak vereist de beoordeling door de rechter van de eenheid van opzet niet dat de beklaagde hiervan wordt verwittigd met het oog op zijn verdediging (Cass., 7 maart 1990, AR 7828, nr 413; Cass., 13 mei 1998, AR P.98.0149.F, nr 248).

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

P.04.0849.N 9 november 2004 AC nr. 539

De vermelding in de dagvaarding van slechts bepaalde feitelijke gegevens waaruit de tenlastelegging kan worden afgeleid verhindert de rechter niet deze te beoordelen mede op grond van andere in de dagvaarding niet vermelde feitelijke gegevens die eveneens in deze tenlastelegging begrepen zijn en waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren (1). (1) Cass., 19 jan. 1999, AR P.97.0599.N, nr 30.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Een wanbedrijf, dat als bestanddeel de vaststelling van een misdaad vereist waarvan het bestaan van dat wanbedrijf afhankelijk is, kan het voorwerp uitmaken van een rechtstreekse dagvaarding zodat de correctionele rechter zich bevoegd moet verklaren, ongeacht de omstandigheid dat de misdaad zelf voor hem niet wordt vervolgd.

- MISDRIJF - Soorten - Algemeen

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- DAGVAARDING -

P.01.0962.N 12 november 2002 AC nr. 597

Art. 182 Sv. vereist enkel dat de dagvaarding het feit dat de telastlegging uitmaakt en kenmerkt, op die wijze omschrijft dat het voorwerp ervan voldoende blijkt voor de beklaagde en diens recht van verdediging verzekerd wordt (1). (1) Cass., 23 mei 2001, A.R. P.01.0218.F, nr ...

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- DAGVAARDING -

P.01.0218.F 23 mei 2001 AC nr. ...

Art. 182 Sv. bepaalt alleen dat de dagvaarding het feit dat de tenlastelegging uitmaakt en kenmerkt zo moet omschrijven dat het voorwerp ervan voldoende duidelijk is voor de beklaagde en het recht van verdediging verzekerd wordt (1). (1) Cass., 23 dec. 1998, A.R. A.94.0001.F, nr. 534.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- DAGVAARDING -

P.00.1736.N 6 maart 2001 AC nr. ...

De feitenrechter is niet gebonden door de plaatsbepaling van het feit vermeld in de beschikking van de raadkamer voor zover hij, bij wijziging van de kwalificatie, de identiteit en de continuïteit van het feit behoudt (1). (1) Zie cass., 12 mei 1998, A.R. nr P.96.1448.N, (AC 1998, nr. 243); cass., 19 jan. 1999, A.R. nr P.97.0599.N (AC 1999, nr 30); cass. 1 dec. 1999, A.R. nr P.99.0966.F, (AC 1999, nr 647); cass., 21 juni 2000, A.R. P.00.0446.F.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.99.0189.N 5 december 2000 AC nr. ...

Wanneer de zaak bij de strafrechter aanhangig is gemaakt door de beslissing tot verwijzing van het onderzoeksgerecht, is de dagvaarding ter uitvoering van de verwijzingsbeslissing niet meer dan een kennisgeving van de rechtsdag, waarbij de beklaagde op de hoogte wordt gebracht van de plaats, de dag en het uur waarop de zaak zal worden behandeld, ten einde hem in staat te stellen zijn verweer voor te dragen (1). (1) Cass., 7 dec. 1988, AR 6990, nr. 205; 29 maart 1994, AR P.93.0024.N, nr. 154.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- DAGVAARDING -

P.00.1280.N 31 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer op grond van de omschrijving van een bepaald feit in het bevel tot verwijzing of de dagvaarding niet uit het dossier is op te maken welk precies feit wordt bedoeld, wordt de rechter in de onmogelijkheid gesteld te bepalen van welk feit hij werd geadieerd en kan hij de beklaagde niet veroordelen. Wanneer de verwijzing of de dagvaarding en het dossier evenwel toelaten dit onderzoek te verrichten, kan de rechtspleging wel tot de veroordeling van de beklaagde leiden (1). (1) Zie cass. 28 juni 1994, AR P.94.0503.N, nr 335 en cass. 18 jan. 1977, AC, 1977, 553; 22 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534; 13 okt. 1998, AR P.98.1066.F, nr 443.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.98.0882.F 2 februari 2000 AC nr. ...

Het strafgerecht dat zowel van de strafvordering als van de burgerlijke rechtsvordering kennisneemt, is niet bevoegd om over de laatstgenoemde vordering uitspraak te doen, wanneer het beslist dat de telastlegging niet bewezen is, ook al strekt die burgerlijke rechtsvordering tot vergoeding van de uit lichamelijke letsels of uit een overlijden voortvloeiende schade die de getroffene door een verkeersongeval of zijn rechthebbenden hebben geleden, en al is zij gericht tegen de verzekeraar die de aansprakelijkheid dekt van de eigenaar, de bestuurder of de houder van het motorrijtuig dat bij dat ongeval is betrokken.

- VERZEKERING - W.a.m.- verzekering

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.98.1245.F 3 maart 1999 AC nr. ...

De strafrechter bij wie tegelijkertijd de strafvordering en de burgerlijke rechtsvordering aanhangig zijn, is niet bevoegd om uitspraak te doen over de burgerlijke rechtsvordering, wanneer hij beslist dat de telastlegging niet bewezen is.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.97.0599.N 19 januari 1999 AC nr. ...

Het staat de rechter, indien nodig, de draagwijdte van de akte van aanhangigmaking van de zaak te beoordelen, zonder evenwel de bewijskracht ervan te schenden, en de omschrijving van het ten laste gelegde feit te verbeteren, mits hij vaststelt dat het aldus ten laste gelegde feit hetzelfde is als datgene dat aan de vervolging ten grondslag ligt, of in het feit begrepen is, en mits de beklaagde de gelegenheid heeft gekregen zijn verweermiddelen tegen de nieuwe omschrijving naar voor te brengen. De omstandigheid dat de oorspronkelijke omschrijving van het ten laste gelegde feit bepaalde elementen aanhaalt om nader te preciseren waarin het misdrijf heeft bestaan belet niet dat de heromschrijving andere feitelijke elementen aangeeft voor zover deze begrepen waren in de oorspronkelijke omschrijving.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Art. 182 Sv. bepaalt enkel dat de dagvaarding het feit dat de tenlastelegging uitmaakt en kenmerkt derwijze moet omschrijven dat het voorwerp ervan voldoende duidelijk blijkt voor de beklaagde en het recht van verdediging verzekerd wordt.~

- DAGVAARDING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.96.1448.N 12 mei 1998 AC nr. ...

Het staat aan de rechter in strafzaken om aan het feit dat hij moet beoordelen de juiste kwalificatie te geven; de omstandigheid dat een partij verzoekt dit feit als een niet gecorrectionaliseerde misdaad te heromschrijven brengt geen onbevoegdheid met zich.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.96.1379.N 3 februari 1998 AC nr. ...

In correctionele- of politiezaken maakt de door een onderzoeksgerecht gewezen beschikking tot verwijzing of de rechtstreekse dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen niet de erin vervatte kwalificatie bij de vonnisgerechten aanhangig, doch de feiten zoals ze blijken uit de stukken van het onderzoek of het opsporingsonderzoek en die aan de beschikking of de dagvaarding ten grondslag liggen; die kwalificatie is in wezen voorlopig en het vonnisgerecht heeft de plicht om, mits het recht van verdediging wordt geëerbiedigd, aan de ten laste gelegde feiten hun juiste omschrijving te geven, zelfs indien de nieuwe omschrijving het bestaan inhoudt van andere rechtsbestanddelen dan de oorspronkelijke omschrijving inhield.~

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.96.0141.N 20 mei 1997 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de strafrechter die, na de tenlastelegging waaronder de feiten waren aanhangig gemaakt in een andere misdrijfomschrijving te hebben geherformuleerd, de verdachte vrijspreekt zonder de feiten te onderzoeken in het licht van de oorspronkelijke tenlastelegging.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.95.0411.F 4 oktober 1995 AC nr. ...

De appelrechter vermag een beklaagde niet te veroordelen wegens een misdrijf waarvoor die niet naar de correctionele rechtbank is verwezen noch voor de rechtbank is gedagvaard en waarvoor hij in eerste aanleg evenmin vrijwillig is verschenen, ook niet als de appelrechter vaststelt dat de beklaagde ermee ingestemd heeft voor hem over die aanvullende telastlegging verweer te voeren en ook werkelijk verweermiddelen heeft voorgedragen.~

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.93.0116.N 2 mei 1995 AC nr. ...

Het strafgerecht kan kennisnemen van een rechtsvordering tot schadevergoeding wanneer die vordering gegrond is op het vervolgde misdrijf dat de oorzaak is van de schade; hiertoe is niet vereist dat de benadeelde als dusdanig in de telastlegging wordt aangewezen.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

P.94.1315.F 15 februari 1995 AC nr. ...

De volgorde van de telastleggingen in de van het O.M. uitgaande dagvaarding heeft geen rechtsgevolg.~

- DAGVAARDING -

Art. 185

P.01.0687.N 4 september 2001 AC nr. ...

De artikelen 6.1 en 6.3.c EVRM, welke rechtstreekse werking hebben in de interne rechtsorde en voorrang genieten op de minder gunstige bepalingen van het interne recht, verlenen een beklaagde het recht om zich te verdedigen met bijstand van een raadsman naar zijn keuze, hetgeen inhoudt dat de strafrechter, niettegenstaande de door artikel 185, § 2, Wetboek van Strafvordering aan de beklaagde opgelegde verplichting om persoonlijk te verschijnen, de raadsman moet toelaten zijn cliënt te vertegenwoordigen ook al toont deze niet aan dat het hem onmogelijk is persoonlijk te verschijnen (1) Zie Cass., 16 maart 1999, AR P.98.0861.N, nr. 158 en J.T., 2000, 124 met noot KUTY, F.; 8 juni 1999, AR P.97.1104.N, nr. 335; 15 feb. 2000, AR P.98.0760.N, nr. 122.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.98.0861.N 16 maart 1999 AC nr. ...

Schendt de artikelen 6.1 en 6.3.c E.V.R.M., de beslissing waarbij de appelrechters, geadiëerd ingevolge het verzet van eiser, eiser het recht ontzeggen zich te laten vertegenwoordigen door zijn raadsman om reden dat de door eiser ingeroepen vrees om aangehouden te worden geen onmogelijkheid van persoonlijke verschijning voor gevolg heeft.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.96.0869.F 9 juli 1996 AC nr. ...

Wanneer het internationaal Tribunaal voor Ruanda betreffende een feit dat tot zijn bevoegdheid behoort, een verzoek indient tot onttrekking van de zaak aan de nationale gerechten, moet het Hof van cassatie, vóór de uitspraak over de gevraagde onttrekking, de betrokkene horen; als dat verhoor niet mogelijk is doordat de betrokken persoon afwezig is, maar diens advocaat wel op de rechtszitting aanwezig is, kan het Hof, op grond van zijn beoordeling van de onmogelijkheid voor de betrokkene om persoonlijk te verschijnen, toestaan dat de advocaat van de betrokkene hem vertegenwoordigt.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- CASSATIE - Allerlei

Art. 185, § 2

P.97.1104.N 8 juni 1999 AC nr. ...

Het recht van een beklaagde om zich, op verzet, te verdedigen met de bijstand van een raadsman naar zijn keuze, houdt in dat de strafrechter, niettegenstaande de aan de beklaagde opgelegde verplichting om persoonlijk te verschijnen, de raadsman moet toelaten zijn cliënt te vertegenwoordigen, ook al toont deze niet aan dat het hem onmogelijk is persoonlijk te verschijnen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- VERZET -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 185, § 2, tweede lid

P.05.0216.F 1 juni 2005 AC nr. 307

Volgens artikel 185 Sv. wordt het vonnis dat tegen een beklaagde die noch persoonlijk noch in de persoon van een advocaat verschijnt op de rechtszitting die door de rechtbank met het oog op zijn persoonlijke verschijning is vastgesteld, ofschoon hij persoonlijk of in de persoon van een advocaat op de inleidingszitting was verschenen (1), geacht op tegenspraak te zijn gewezen. (1) BEERNAERT, M.-A, "La loi du 12 février 2003 modifiant le Code d'instruction criminelle en ce qui concerne le défaut et abrogeant l'article 421 du même code", Rev.dr.pén., 2004, p. 319-320; BOSLY, H.-D. en VANDERMEERSCH, D., Droit de la procédure pénale, La Charte, 2003, p. 1094 en 1166; VANDROMME, S., "De afbrokkeling van het verzet in strafzaken. Bespreking van de wet van 12 februari 2003", R.W., 2003-2004, p. 485; DE SMET, B., "Verstek en verzet in strafzaken", Coll. Cahiers A.B.G., Gent, Larcier, 2003, p. 21-22; MICHIELS, O., "L'opposition en procédure pénale", in Les dossiers du J.T., Larcier, 2004, p. 24-27.

- VERZET -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.95.0460.N 11 juni 1996 AC nr. ...

De omstandigheid dat de beslissing in strafzaken, na debatten op tegenspraak, buiten de tegenwoordigheid van de beklaagde wordt uitgesproken op het einde van de rechtszitting of op een latere rechtszitting neemt niet weg dat het een beslissing op tegenspraak is; geen wettekst vereist de aanwezigheid van de beklaagde bij de uitspraak.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Onder verschijnen van de beklaagde wordt verstaan het zich aanbieden ten einde de telastlegging tegen te spreken of uitleg te geven over de feiten die tot de vervolging aanleiding gaven.~

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 186

P.00.1279.N 30 april 2002 AC nr. 261

Wanneer op de rechtszitting, waarop de zaak in voortzetting is gesteld, de burgerlijke partij haar vordering vermindert, terwijl de beklaagde noch aanwezig noch vertegenwoordigd is, waarna de zaak in beraad wordt genomen, is het beroepen vonnis bij verstek gewezen (1). (1) Uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan bleek ook: dat, op de rechtszitting van 25 mei 1998, de burgerlijke partij de bevestiging van het verstekvonnis vroeg en, ondergeschikt, met de afrekening van de beklaagde akkoord ging; dat laatstgenoemde op dezelfde rechtszitting gehoord werd in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door zijn raadsman, die op de rechtszitting van 26 oktober 1998 besluiten en stukken neerlegde; dat de burgerlijke partij op de rechtszitting van 25 januari 1999, haar vordering tot het cijfer herleidde dat in de besluiten van de beklaagde vermeld stond en door hem aanvaard. Aangezien de burgerlijke partij op de rechtszitting van 25 januari 1999 niets nieuws tegen de beklaagde had ingebracht en laatstgenoemde alles wat de burgerlijke partij tegen hem had aangevoerd in de vorige zittingen had weerlegd en aldus, de gelegenheid heeft gehad om zijn verdediging voor te dragen en dat ook heeft gedaan, was het O.M. van oordeel dat de appèlrechters wettig geoordeeld hebben dat het beroepen vonnis op tegenspraak gewezen is (zie Declercq, De rechtspleging bij verstek in strafzaken, in Strafrecht voor rechtspractici, nr 1, 1985, p. 16 e.a.).

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Art. 187

P.14.0278.N 30 september 2014 AC nr. ...

De rechter mag op verzet van de beklaagde diens toestand niet verzwaren; het arrest dat de beklaagde die verzet instelt solidair met een medebeklaagde veroordeelt tot de kosten gerezen in hoger beroep en begroot op 3993,57 euro, daar waar het verstekarrest de beklaagde veroordeelde tot de helft van de kosten gerezen in hoger beroep en begroot op 1123,97 euro, verzwaart derhalve zijn toestand vergeleken met de bij verstek gewezen beslissing (1). (1) Cass. 3 september 2003, AR P.03.515.F, AC 2003, nr. 411; Zie O.MICHIELS, “L’opposition en procédure pénale”, Les dossiers du Journal des tribunaux, nr. 47, 2004; vgl. Cass. 7 mei 2008, AR P.08.0141.F, AC 2008, nr. 276.

- STRAF - Allerlei

- VERZET -

P.12.1800.N 23 september 2014 AC nr. ...

De rechter op verzet kan enkel kennis nemen van de zaak binnen de perken van datgene dat hem door de verzetdoende partij wordt voorgelegd; hieruit vloeit voort dat de rechter op verzet van een beklaagde die zich burgerlijke partij heeft gesteld tegen een medebeklaagde, geen kennis kan nemen van de strafvordering tegen deze medebeklaagde, maar dit belet niet dat de rechter op verzet oordeelt over de feiten ten laste van deze medebeklaagde waarop de vordering van de burgerlijke partij is gesteund (1). (1) DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 5de Ed., 2010, p. 1481, nr. 3662, p. 1485, nr. 3675 en p. 1488, nr. 3681.

- VERZET -

P.14.0147.F 26 februari 2014 AC nr. ...

Bij het verstrijken van de gewone verzettermijn en voor zover er geen rechtsmiddel is ingesteld, krijgt de veroordelende beslissing bij verstek, kracht van gewijsde, onder de ontbindende voorwaarde van een eventueel verzet tijdens de buitengewone verzettermijn; dergelijke beslissing kan dus als grondslag voor de herhaling dienen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. …

- VERZET -

- HERHALING -

P.09.0576.F 21 oktober 2009 AC nr. 598

De betekening die met toepassing van artikel 40, eerste lid, Ger.W., is gebeurd, wordt niet geacht aan de persoon te zijn geschied in de zin van artikel 33, tweede lid, van hetzelfde wetboek en kan bijgevolg de gewone verzettermijn niet doen ingaan; wanneer de betekening in het buitenland van het veroordelend vonnis bij verstek niet aan de beklaagde in persoon is gedaan, kan deze, wat de veroordeling tot straf betreft, in verzet komen binnen een termijn van vijftien dagen na de dag waarop hij van de betekening kennis heeft genomen, waarbij de termijn moet worden verlengd zoals bepaald in de artt. 55 Ger.W. en 3 K.B. nr 301 van 30 maart 1936 (1). (1) Zie Cass., 18 okt. 1994, AR P.92.6402.N - P.92.6784.N, AC, 1994, nr 436; Cass., 28 mei 2002, AR P.02.0364.N, AC, 2002, nr 322.

- VERZET -

P.08.0823.F 1 oktober 2008 AC nr. 517

De buitengewone termijn om in verzet te komen begint te lopen nadat de gewone termijn van verzet is verstreken (1). (1) Zie R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, 4de editie, Mechelen, Kluwer, 2007, nr 3080, p. 1321.

- VERZET -

P.08.0141.F 7 mei 2008 AC nr. 276

In strafzaken moeten de magistraten die uitspraak doen over de ontvankelijkheid van het verzet, niet dezelfden zijn als degenen die later over de grond van de zaak beslissen (1). (1) Zie Cass., 18 sept. 2001, AR P.99.1878.N, AC, 2001, nr 469.

- VERZET -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

In strafzaken moet een vonnis of een arrest op verzet niet door hetzelfde rechtscollege worden gewezen als het rechtscollege dat bij verstek uitspraak heeft gedaan (1). (1) Cass., 27 juni 2007, AR P.07.0601.F., AC, 2007, nr ...

- VERZET -

In strafzaken moet een vonnis of een arrest op verzet niet door hetzelfde rechtscollege worden gewezen als het rechtscollege dat bij verstek uitspraak heeft gedaan (1). (1) Cass., 27 juni 2007, AR P.07.0601.F., AC, 2007, nr ...

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.07.0601.F 27 juni 2007 AC nr. 361

Het gerecht dat uitspraak doet op een verzet mag anders samengesteld zijn dan datgene dat de verstekbeslissing heeft gewezen (1). (1) Cass., 6 april 1971, AC 1971, p. 750.

- VERZET -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.02.0818.F 11 december 2002 AC nr. 665

Wanneer het O.M. hoger beroep heeft ingesteld tegen een vonnis van de politierechtbank, waarbij een beklaagde bij verstek wordt veroordeeld en een tweede vonnis, waartegen geen enkel ontvankelijk rechtsmiddel is aangewend, de beklaagde, op het ontvankelijk verklaarde verzet, van rechtsvervolging ontslaat, is het daaropvolgende vonnis van de correctionele rechtbank dat het voormelde hoger beroep ontvankelijk verklaart en het verstekvonnis bevestigt, onwettig (1). (1) Zie Cass., 9 nov. 1976 (A.C., 1977, 284).

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Algemeen

P.02.0364.N 28 mei 2002 AC nr. 322

Indien de betekening in het buitenland van het veroordelend vonnis bij verstek niet aan de beklaagde in persoon is gedaan, kan deze, wat de veroordeling tot straf betreft, in verzet komen binnen een termijn van vijftien dagen na de dag waarop hij van de betekening kennis heeft genomen, termijn verlengd zoals bepaald in de artikelen 55 Gerechtelijk Wetboek en 3 van het koninklijk besluit nr 301 van 10 maart 1936 (1). (1) Cass., 18 okt. 1994, AR P. 92.6402.N en P.92.6784.N, nr 436 en 16 mei 2001, AR P.01.0269.F, nr ...

- VERZET -

P.00.0494.N 20 november 2001 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing dat het verzet door laattijdigheid niet ontvankelijk is, die gestoeld is op de vaststelling dat de betekening aan een beklaagde die in België geen gekende woonplaats, verblijfplaats of gekozen woonplaats heeft, overeenkomstig artikel 40, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, gebeurde op de datum van de toezending door een gerechtsdeurwaarder van een afschrift van het verstekvonnis bij een ter post aangetekende brief, wanneer uit geen enkel stuk waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt op welk ogenblik de beklaagde kennis heeft gekregen van de betekening, aangezien de buitengewone termijn van verzet, bedoeld in artikel 187, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, een aanvang neemt na de dag waarop hij van de betekening kennis heeft gekregen en, indien het niet blijkt dat hij daarvan kennis heeft gekregen, totdat de termijnen van verjaring van de straf verstreken zijn (1). (1) Zie Cass., 16 nov. 1976, AC, 1977, 302.

- VERZET -

P.01.0269.F 16 mei 2001 AC nr. ...

In strafzaken is de beslissing op verzet niet naar recht verantwoord, wanneer, in geval van een beslissing bij verstek die in het buitenland niet aan de persoon is betekend, die beslissing geen rekening houdt met de buitengewone verzettermijn waarop de verlenging van de termijnen overeenkomstig artikel 55 Ger. W. van toepassing is (1). (1) Cass., 18 okt. 1994, A.R. P.92.6402.N-.P.92.6784.N, nr. 436.

- VERZET -

P.01.0111.F 25 april 2001 AC nr. ...

Na het verstrijken van de gewone verzettermijn, en voor zover geen enkel rechtsmiddel is aangewend, is de bij verstek gewezen veroordelende beslissing in kracht van gewijsde gegaan, onder voorbehoud van verzet tijdens de buitengewone termijn (1). (1) Zie Cass., 12 juni 1973 (AC, 1973, 988) ; Hayoit de Termicourt R., Etude sur l'opposition aux décisions rendues par les juridictions correctionnelles et les tribunaux de police, Rev. dr. pén., 1932, blz. 737.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Na het verstrijken van de gewone verzettermijn, en voor zover geen enkel rechtsmiddel is aangewend, kan een bij verstek gewezen veroordeling als grondslag voor de herhaling dienen (1). (1) Cass., 3 jan. 1955 (Bull. en Pas., 1955, I, 431) ; Hayoit de Termicourt R., op. cit., blz. 737 ; Constant J., Traité élémentaire de droit pénal, dl. II, 1965, blz. 937 ; Marchal A. en Jaspart J.P., Droit criminel : Traité théorique et pratique, dl. I, 1965, blz. 141, nr. 360 ; Dupont L. en Verstraeten R., Handboek Belgisch Strafrecht, Acco Leuven, 1990, blz. 449, nr. 811 ; Michiels O., Les grands principes de la récidive, J.T., 1998, blz. 506.

- HERHALING -

P.99.0023.F 2 juni 1999 AC nr. ...

Het rechtscollege dat uitspraak doet op een verzet, mag anders samengesteld zijn dan datgene dat de verstekbeslissing heeft gewezen.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.96.1345.N 3 maart 1998 AC nr. ...

Wanneer de betekening van een verstekvonnis niet aan de beklaagde in persoon is gedaan, gaat de termijn van verzet slechts in vanaf de kennisneming door de beklaagde van de betekening van het verstekvonnis met een exploot waarvan het afschrift door de optredende gerechtsdeurwaarder is ondertekend.~

- VERZET -

P.97.0666.F 1 oktober 1997 AC nr. ...

Wanneer, buiten het geval van artikel 205 Sv., het hof van beroep, op het hoger beroep van de beklaagde en van het openbaar ministerie tegen het vonnis waarbij de correctionele rechtbank de beklaagde veroordeelt, de beklaagde, die niet regelmatig was gedagvaard om te verschijnen in hoger beroep, bij verstek heeft veroordeeld, beslist het niet wettig, op het ontvankelijk verklaard verzet van de beklaagde, dat het verstek aan de beklaagde te wijten is en dat de door het verzet veroorzaakte kosten te zijnen laste blijven.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- VERZET -

P.96.0421.F 22 mei 1996 AC nr. ...

Het vonnis dat, zelfs na het verzet van de beklaagde tegen een bij verstek gewezen vonnis te hebben ontvangen, akte verleent van diens afstand, wordt verbonden en geïdentificeerd met de verstekbeslissing en doet ze herleven; het dient de veroordelingen dat het beoogt te handhaven niet te vermelden.~

- VERZET -

P.92.6402.N 18 oktober 1994 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is in strafzaken de beslissing op verzet die, ingeval de beslissing bij verstek in het buitenland niet aan de persoon is betekend, de buitengewone termijn van verzet waarop verlenging van termijnen overeenkomstig artikel 55 Ger.W. toepasselijk is, niet in aanmerking neemt.

- VERZET -

Art. 187, eerste en tweede lid

P.06.0606.F 21 juni 2006 AC nr. 346

Uit de omstandigheid dat de betekening aan de persoon van de veroordeelde slechts verschillende jaren na de veroordeling is kunnen gebeuren, vloeit niet voort dat de eiser in verzet het recht zou hebben om zijn rechtsmiddel in te stellen na het verstrijken van de termijnen die deze betekening heeft doen ingaan.

- VERZET -

Art. 187, laatste lid

P.02.0818.F 11 december 2002 AC nr. 665

Het verzet van de beklaagde tegen de beslissing tot veroordeling bij verstek maakt die beslissing ongedaan, wanneer dat verzet ontvankelijk wordt verklaard.

- VERZET -

Art. 187, tweede lid

P.14.0374.F 11 juni 2014 AC nr. ...

De buitengewone termijn om verzet aan te tekenen gaat pas in de dag waarop de beklaagde kennis heeft gekregen, niet van het tegen hem gewezen verstekvonnis maar van de regelmatige betekening daarvan (1). (1) Cass. 3 maart 1998, AR P.96.1345.N, AC 1998, nr. 115.

- VERZET -

P.10.1752.F 27 april 2011 AC nr. ...

- VERZET -

- VERZET -

P.09.1729.N 9 maart 2010 AC nr. 164

De rechter oordeelt onaantastbaar of en wanneer de beklaagde kennis kreeg van de betekening van de verstekbeslissing; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen verantwoord worden (1). (1) Zie: Cass., 21 feb. 1984, AR 8537, AC, 1983-1984, nr 348; Cass., 3 jan. 1989, AR 2967, AC, 1988-1989, nr 256.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- VERZET -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.00.1495.N 26 maart 2002 AC nr. 201

Niet ontvankelijk is het verzet dat na het verstrijken van de termijn van verjaring van de straf werd ingesteld door een veroordeelde aan wie het verstekvonnis niet in persoon werd betekend en die van deze betekening slechts na de verjaring van de straf kennis heeft gekregen (1). (1) Cass., 22 feb. 1994, AR P.93.0349.N, nr. 88. Anders dan in het hiervoor geciteerde arrest, waar het Hof oordeelde dat er geen grond was tot verwijzing, heeft het Hof hier beslist tot vernietiging met verwijzing, omdat uit de stukken waarop het Hof vermocht acht te slaan niet kon uitgemaakt worden of de verjaringstermijn van de straf, omwille van stuiting of schorsing, effectief verstreken was. Het Hof laat het aan de verwijzingsrechter over om dit aspect verder te onderzoeken.

- VERZET -

P.94.1404.N 9 mei 1995 AC nr. ...

Ook wanneer de bij verstek veroordeelde, van wie blijkt dat hij geen kennis heeft gekregen van de betekening van het verstekvonnis, beweert belang te hebben bij het aantekenen van verzet, is dat verzet niet meer ontvankelijk nadat de termijnen van verjaring van de straf zijn verstreken.~

- VERZET -

Art. 187, zesde lid

P.01.0249.F 9 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer het verzet van de beklaagde tegen de beslissing die hem bij verstek veroordeelt ontvankelijk wordt verklaard, wordt die beslissing als niet bestaande beschouwd t.g.v. het ontvankelijk verklaarde verzet.

- VERZET -

P.00.0446.F 21 juni 2000 AC nr. ...

In strafzaken kan de rechter de door het verzet veroorzaakte kosten, met inbegrip van de kosten van uitgifte en van betekening van het vonnis, niet ten laste laten van de eiser in verzet, tenzij hij vaststelt dat het verstek aan de eiser in verzet te wijten is (1). (1) Cass., 18 okt. 1988, A.R. 2262, nr. 95.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Art. 187, zesde lid, eerste zin

P.13.0739.N 5 november 2013 AC nr. ...

Uit artikel 187, zesde lid, eerste zin, Wetboek van Strafvordering dat bepaalt dat ten gevolge van het verzet de veroordeling voor niet bestaande wordt gehouden, volgt niet dat het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen een verstekvonnis in zoverre dit een beklaagde vrijspreekt voor een telastelegging, zonder voorwerp wordt door het ontvankelijk verklaren van het verzet van die beklaagde tegen hetzelfde vonnis waarbij de beklaagde werd veroordeeld voor een andere telastelegging (1). (1) Zie: Cass. 11 dec. 2002, AR P.02.818 F, AC 2002, nr. 665; Cass. 16 maart 2010, AR P.09.1837 N, AC 2010, nr. 187.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- VERZET -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 188

P.13.2083.F 14 mei 2014 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat het vonnis op verzet het dictum van de verstekbeslissing moet overnemen; die beslissing bevindt zich in het dossier van de rechtspleging, waar de verzetdoende partij kennis ervan kan nemen, gesteld dat ze hem niet werd betekend.

- VERZET -

P.03.0937.N 18 november 2003 AC nr. 576

De ongedaanverklaring van het verzet wegens het niet-verschijnen van de verzetdoende partij houdt in dat het verzet ontvankelijk was, maar niet dat het vonnis waartegen verzet was ingesteld teniet is gegaan (1). (1) Cass., 4 juni 1974, AC 1974, 1090.

- VERZET -

Het niet-verschijnen van een opposant op zijn verzet heeft tot gevolg dat dit verzet als ongedaan wordt beschouwd, dit wil zeggen dat het als vervallen wordt beschouwd met als gevolg dat het verstekvonnis waartegen het verzet was gericht onaangetast blijft (1). (1) Cass., 18 okt. 1988, AR 2317, nr 96.

- VERZET -

Art. 189ter

P.13.1696.F 26 februari 2014 AC nr. ...

Noch artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, noch de artikelen 189ter van het Wetboek van Strafvordering en 19, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, verbieden de correctionele kamer van het hof van beroep om de kamer van inbeschuldigingstelling met het onderzoek te belasten van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethode infiltratie, zonder eerst uitspraak te hebben gedaan over de ontvankelijkheid van het hoger beroep waarmee de zaak bij dat hof aanhangig is gemaakt.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

P.09.0361.N 7 april 2009 AC nr. 246

Het cassatieberoep tegen de beslissingen van de feitenrechter die vaststelt dat een wettigheidsincident wordt opgeworpen dat betrekking heeft op de controle op de bijzondere opsporingsmethode van observatie, het overzenden van de zaak aan het openbaar ministerie gelast teneinde deze bij de kamer van inbeschuldigingstelling aan te brengen voor de in artikel 235ter Wetboek van Strafvordering bepaalde controle, de zaak in voortzetting stelt en de beslissing nopens de kosten aanhoudt, is niet ontvankelijk, nu die beslissingen geen eindbeslissingen zijn zoals bedoeld in artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering en niet onder de uitzonderingsbepalingen van het tweede lid van dat artikel vallen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Art. 190

P.09.0842.N 13 oktober 2009 AC nr. 578

Volgens een algemeen aanvaard gebruik mogen advocaten, die door het beroepsgeheim zijn gehouden, het debat van een zaak waarvoor de behandeling met gesloten deuren is bevolen, bijwonen; de voorzitter die de politie van de rechtszitting uitoefent, kan evenwel steeds alle personen die de orde verstoren, uit de zittingszaal laten verwijderen (1). (1) M. MAHIEU en J. BAUDREZ, De Belgische advocatuur, Kuurne, Leieland 1980, nrs. 2660 e.v.; P. LAMBERT, Règles et usages de la profession d'avocat du barreau de Bruxelles, Nemesis, Bruylant, 1991 (3e édition), 375; R.P.D.B., dl. 1, Ve Avocat, nrs. 171 en 172 en Compl., VI, nrs. 229 en 230; Pand., dl. 11, Ve Avocat près les cours d'appel, nr. 88.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 148

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

P.03.0900.F 5 november 2003 AC nr. 557

De bij artikel 190 Sv. bepaalde nietigheid, op straffe waarvan de behandeling in het openbaar geschiedt, heeft betrekking op de behandeling en berechting van de zaak, en niet op de aanhangigmaking zelf van de zaak bij het strafgerecht, zoals de burgerlijke-partijstelling.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.02.1296.F 15 januari 2003 AC nr. 30

De vermelding, in het proces-verbaal van de rechtszitting, volgens welke "het onderzoek verricht wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 190 van het Wetboek van Strafvordering", bewijst op zich niet dat het debat is geopend.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.99.0150.N 28 november 2000 AC nr. ...

Niets verbiedt de strafrechter uitspraak te doen op een rechtszitting die voorafgaat aan deze waarop hij de zaak voor uitspraak heeft gesteld (1). (1) zie cass., 8 sept. 1987, AR nr. 1759, nr. 16.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

P.97.0270.F 26 maart 1997 AC nr. ...

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting vaststelt dat die rechtszitting openbaar is, heeft die vermelding, in de regel, betrekking op de gehele rechtszitting, zelfs als zij gedeeltelijk heeft plaatsgevonden in een ander lokaal dan in de zittingzaal.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

M.80.0003.F 14 februari 1996 AC nr. ...

De voorlezing van de processen-verbaal of verslagen door de griffier is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven.~

- GRIFFIE - GRIFFIER -

- STRAFVORDERING -

De correctionele rechter is niet verplicht het verzoek om de processen-verbaal of verslagen te doen voorlezen door de griffier in te willigen. Hij staat de voorlezing enkel toe als hij dat nuttig acht voor de verdediging en de ontdekking van de waarheid en hij moet een dergelijk verzoek afwijzen telkens als hij van oordeel is dat die maatregel geen invloed kan hebben op de beoordeling van de feiten van de zaak.~

- GRIFFIE - GRIFFIER -

- STRAFVORDERING -

Art. 190, eerste lid

P.06.0299.F 3 mei 2006 AC nr. 255

Wanneer het vonnisgerecht, gelast met vervolgingen gegrond op de artt. 372 tot 378 Sw., een verzoek tot behandeling met gesloten deuren verwerpt en beslist dat de rechtszitting openbaar blijft, moet zijn desbetreffende beslissing geen vonnis of een arrest uitmaken.

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

P.01.0050.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Ofschoon de beslissing van de rechter in strafzaken, dat het onderzoek en de behandeling van een zaak tot de uitspraak van het arrest zal geschieden met gesloten deuren, geldt voor alle rechtszittingen waarop de zaak behandeld wordt, is de rechtspleging niet door nietigheid aangetast wanneer de behandeling van de zaak op één van de opeenvolgende rechtszittingen toch gebeurt in het openbaar en niet blijkt dat één van de partijen zich hiertegen heeft verzet, nu de behandeling van de zaak in openbare rechtszitting de regel is en de behandeling met gesloten deuren de uitzondering.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Art. 190ter

P.13.1696.F 26 februari 2014 AC nr. ...

In correctionele zaken en politiezaken is het opstellen van een proces-verbaal van de rechtszitting niet voorgeschreven op straffe van nietigheid; het ontbreken van het proces-verbaal leidt alleen tot nietigheid van de beslissing als ze niet zélf de vereiste vermeldingen bevat tot staving van de regelmatigheid van de rechtspleging (1). (1) Cass. 1 dec. 2004, AR P.04.0963.F, AC 2004, nr. 580.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

C.08.0218.F 11 september 2009 AC nr. 491

Het nazicht door de procureur-generaal krachtens artikel 788, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, dat betrekking heeft op de authentieke akten, zijnde het in artikel 783 van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde zittingsblad en het in artikel 190ter van het Wetboek van Strafvordering bedoelde proces-verbaal, strekt zich niet uit tot het proces-verbaal waarvan sprake is in artikel 721, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek, dat uitsluitend betrekking heeft op één zaak, dat in het rechtsplegingsdossier moet worden geklasseerd en louter de waarde van een inlichting heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- OPENBAAR MINISTERIE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen

Art. 193bis

P.97.0474.N 13 april 1999 AC nr. ...

Geen wettelijke bepaling schrijft voor dat een vonnis of arrest dient vast te stellen dat de beslissing bij volstrekte meerderheid van stemmen is genomen, noch dat artikel 193bis Sv. erin dient te worden vermeld.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.97.0281.N 30 juni 1998 AC nr. ...

Nu behoudens de wettelijk voorziene uitzonderingen het vonnis de toegepaste artikelen betreffende de rechtspleging niet moet vermelden en, wanneer meer dan twee gevoelens werden uitgedrukt, de rechters die zich het minst gunstig voor de beklaagde hebben uitgesproken verplicht zijn zich met een van de andere gevoelens te verenigen, blijkt uit de ondertekening van een arrest dat de beslissing bij volstrekte meerderheid werd genomen zodat het arrest deze omstandigheid niet moet vermelden.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Art. 195

P.13.1793.F 5 maart 2014 AC nr. ...

Noch artikel 149 van de Grondwet, noch artikel 195 van het Wetboek van Strafvordering, noch enige andere bepaling verplichten de strafrechter de wetsbepalingen te vermelden die betrekking hebben op de rechtspleging (1). (1) Zie Cass. 16 juni 2004, AR P.04.0671.F, AC 2004, nr. 332.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.13.0788.F 19 juni 2013 AC nr. ...

De straf is naar recht met redenen omkleed wanneer de beslissing nauwkeurig, zij het beknopt, de redenen vermeldt waarom dergelijke straf wordt uitgesproken alsook de redenen die de strafmaat rechtvaardigen, zonder dat de bodemrechter daarnaast nog moet vermelden waarom hij de redenen afwijst waardoor hij de zaak eventueel anders zou hebben beoordeeld.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.11.2120.N 9 oktober 2012 AC nr. ...

Bij ontstentenis van daartoe strekkende vraag, vereist artikel 195 Wetboek van Strafvordering niet dat de rechter uitdrukkelijk de redenen vermeldt waarom hij geen uitstel of probatie-uitstel verleent (1). (1) Zie: Cass. 3 jan. 1995, AR P.93.1511.N, AC 1995, nr. 2.

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

---

P.11.0182.N 20 september 2011 AC nr. ...

Wanneer de vaststelling van de staat van dronkenschap plaatsvindt nadat de bestuurder een voertuig heeft bestuurd, is het noodzakelijk maar voldoende dat de rechter op grond van de hem regelmatig voorgelegde gegevens, waaronder de vaststellingen van de verbalisanten, vaststelt dat de beklaagde op een openbare plaats een voertuig of een rijdier heeft bestuurd terwijl hij in een staat van dronkenschap verkeerde of in een soortgelijke staat (1). (1) Zie: Cass. 5 okt. 1970, AC, 1971, 115.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

P.10.1972.N 26 april 2011 AC nr. ...

De bijzondere motiveringsplicht van artikel 195 Wetboek van Strafvordering vereist niet dat bij een veroordeling wegens lidmaatschap van een criminele organisatie, naast de artikelen 324bis en 324ter Strafwetboek die de bestanddelen van het misdrijf en de daarop gestelde straf bevatten, daarenboven ook artikel 483 Strafwetboek wordt vermeld.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VERENIGING VAN BOOSDOENERS -

P.10.0156.N 4 mei 2010 AC nr. 311

De feitenrechter bepaalt op onaantastbare wijze, binnen de grenzen van de wet, op een wijze die beknopt mag zijn doch nauwkeurig moet zijn, de reden van zijn keuze voor de strafmaat die hij in verhouding acht tot de zwaarte van de bewezen verklaarde misdrijven en de individuele strafwaardigheid van elke beklaagde, zonder dat hij de reden dient op te geven waarom hij de medebeklaagden al dan niet tot een gelijke straf veroordeelt (1). (1) Cass., 4 juin 2008, AR P.08.0489.F, AC, 2008, nr 345.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- STRAF - Allerlei

P.08.1021.N 3 februari 2009 AC nr. 88

Het arrest dat oordeelt dat de bestraffing die het oplegt een juiste en afdoende bestraffing vormt gelet op de ernst en de omvang van de feiten en rekening houdend met het strafrechtelijk verleden van de beklaagde, antwoordt aldus op de conclusie van de beklaagde die op grond van allerlei omstandigheden een mildere straf vroeg (1). (1) Zie Cass., 30 juni 1993, AR P.93.0262.F, AC, 1993, nr. 314.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.07.1551.N 29 januari 2008 AC nr. 70

Door de strafmaat mede te bepalen door te verwijzen naar het gebrek aan verantwoordelijkheidszin en aan schuldinzicht, bestraft de rechter de wijze waarop de beklaagde zich heeft verdedigd en miskent hij aldus het recht van verdediging (1). (1) Cass., 10 feb. 1988, AR 6389, AC, 1987-88, nr 360; 6 maart 1990, AR 3501, AC, 1989-90, nr 408; 16 okt. 1990, AR 4217, AC 1990-91, nr 84; 18 jan. 1994, AR 7130, AC, 1994, nr 27; 24 feb. 1999, AR P.98.0690.F, AC, 1999, nr 113; 3 maart 1999, AR P.98.0722.F, AC, 1999, nr 125.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.04.0671.F 16 juni 2004 AC nr. 332

Noch artikel 149 Gw., noch artikel 195 Sv. verplichten de strafrechter de wettelijke bepalingen m.b.t. de procedure te vermelden (1). (1) Zie Cass., 16 mei 2000, AR P.00.0256.N, nr 296.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.03.1347.N 23 maart 2004 AC nr. 163

Het recht van een beklaagde om vrij de wijze te kiezen waarop hij zijn onschuld voor de rechter staande wil houden, staat eraan niet in de weg dat de rechter die de feiten bewezen verklaart, bij de beoordeling van de aard en de opportuniteit van de uit te spreken straf of maatregel en de eventueel daarbij op te leggen voorwaarden, ook rekening houdt met, onder meer, de gemoedsgesteldheid en de houding van de beklaagde tegenover de slachtoffers tijdens het onderzoek (1). (1) Zie Cass., 19 mei 1999, AR P.99.0087.F, nr 294.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.03.0269.F 18 juni 2003 AC nr. 358

Om regelmatig met redenen te zijn omkleed, moet de veroordelende beslissing over de strafvordering de wettelijke bepalingen vermelden die de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf bepalen, alsook die welke de straf opleggen; het arrest dat de beklaagde veroordeelt wegens opzettelijke slagen of verwondingen met blijvende arbeidsongeschiktheid en de artt. 398 en 400 Sw. vermeldt, maar verzuimt melding te maken van artikel 392 van dat wetboek, dat het moreel bestanddeel van het misdrijf definieert, is niet regelmatig met redenen omkleedt (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 1983, AR 7474, nr 275; 26 jan. 1988, AR 781, nr 319; 21 okt. 1992, AR 9783, nr 677; 18 jan. 1994, AR 6894, nr 26; 3 mei 2000, AR P.99.1197.F, nr 268; 27 sept. 2000, AR P.00.0639.F, nr 496; 17 jan. 2001, AR P.00.1656.F, nr 33; 4 juni 2002, AR P.01.0706.N, nr 339; 10 sept. 2002, AR P.01.0669.N, nr 432.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.02.0672.N 25 februari 2003 AC nr. 132

Hoewel de onwettigheid van een van de bestanddelen van de straf de gehele straf onwettig maakt, tast de onwettigheid van de straf de wettigheid van de schuldigverklaring niet aan (1). (1) Cass., 8 febr. 2000, nr 98, en de conclusie van eerste advocaat-generaal du Jardin.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

---

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Voor het bestaan van het misdrijf valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken inzake inkomstenbelastingen is o.m. de vermelding vereist van de bepalingen van het W.I.B. of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, die de dader heeft overtreden of heeft willen overtreden (1). (1) Cass., 15 april 1997, A.R. P.96.1158.N, nr. 158.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

---

P.98.1337.N 17 oktober 2000 AC nr. ...

De regel afgeleid uit artikel 65, tweede lid, eerste zin, Sw. volgens welke de strafrechter bij de straftoemeting rekening houdt met de reeds uitgesproken straffen is niet toepasselijk bij feiten die reeds het voorwerp waren van een minnelijke schikking (1). (1)Van Caeneghem P.Mag de rechter bij de straftoemeting rekening houden met vroegere verordeningen die nog niet in kracht van gewijsde zijn getreden of met vroegere minnelijke schikking", Procesrecht 1995, p. 8-11.

- STRAF - Samenloop - Algemeen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.98.1344.N 17 oktober 2000 AC nr. ...

Geen wetsbepaling schrijft voor dat een afzonderlijke motivering vereist is voor de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat, waartoe de wet de rechter vrije beoordeling overlaat. De maat van iedere straf of van iedere maatregel moet niet met een telkens verschillende motivering worden verantwoord (1). (1) Zie Cass., 14 mei 1996, A.R. P.96.0390.N, nr 175.

- STRAF - Allerlei

P.98.1043.N 20 juni 2000 AC nr. ...

Art. 195 Sv. legt de strafrechter niet op de redenen te vermelden waarom hij een straf of maatregel niet uitspreekt.

- STRAF - Allerlei

De strafrechter die een niet gemotiveerd verzoek tot opschorting van de uitspraak verwerpt dient de redenen van deze verwerping niet te vermelden (1). (1) Cass., 30 april 1985, nr 525.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.00.0256.N 16 mei 2000 AC nr. ...

Artikel 195 Sv. legt enkel op aan de strafrechter de vermelding van de toegepaste wetsbepalingen betreffende het misdrijf en de straf en niet van de wetsbepalingen betreffende de rechtspleging (1). (1) Zie Cass., 30 juni 1998, A.R. nr. P.97.0281.N., nr. 353.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.97.1697.N 8 februari 2000 AC nr. ...

De onwettigheid van het als straf opgelegde verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig strekt zich uit tot de hele wegens de telastlegging uitgesproken bestraffing, tenzij de onwettigheid van de motivering van de straf ook de schuldverklaring betreft.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

---

P.98.1384.N 4 januari 2000 AC nr. ...

Een beslissing waarbij een veroordeling op de strafvordering wordt uitgesproken, is naar recht met redenen omkleed wanneer hetzij in de eigen redengeving, hetzij door verwijzing naar de beroepen beslissing, de wetsbepalingen worden aangegeven waarin de bestanddelen van het tegen beklaagde bewezen verklaarde misdrijf worden vermeld, alsmede die waarbij op dat misdrijf straf is gesteld.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Naar recht met redenen omkleed is de beslissing van veroordeling hoofdens de misdrijven bepaald in artikel 489ter, 1 en 2, Sw. nu vernoemd artikel verwijst naar de in artikel 489 Sw. bedoelde personen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.98.1004.N 21 september 1999 AC nr. ...

De marginale toetsing van de strafmotivering, waartoe het Hof gehouden is, betekent niet dat het zich in de plaats vermag te stellen van de feitenrechter bij het beoordelen van de gepastheid van de straf of van de strafmaat.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.98.1346.N 21 september 1999 AC nr. ...

De appelrechters, die de redenen vermelden waarom het opleggen van de wettelijke minimum gevangenisstraf volstaat, zijn niet gehouden te antwoorden op een niet-gemotiveerde vraag tot opschorting van de uitspraak of tot uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf.

- STRAF - Allerlei

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.98.1127.F 24 maart 1999 AC nr. ...

De rechter die een straf met uitstel oplegt en daarbij de redenen van die beslissing vermeldt, verantwoordt naar recht zijn weigering om in te gaan op de door de beklaagde ingestelde vordering tot opschorting van de veroordeling.~

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Allerlei

P.97.1069.N 6 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer de strafrechter een verval van het recht een voertuig te besturen uitspreekt en het herstel in dat recht afhankelijk maakt van het slagen in een of meerdere van de in artikel 38, § 3, Wegverkeerswet vermelde onderzoeken, is de opgelegde bijzondere motiveringsplicht van toepassing niet alleen op het uitgesproken verval maar ook op de beveiligingsmaatregel waarbij het herstel in het recht tot sturen afhankelijk wordt gemaakt van het slagen in een of meer van bedoelde onderzoeken.

- STRAF - Allerlei

P.96.0789.N 21 april 1998 AC nr. ...

Zo de appelrechters de vervallenverklaring van het recht een motorrijtuig te besturen naar recht afdoende motiveren, doch nalaten te motiveren waarom zij het herstel van dit recht afhankelijk stellen van het slagen van het medisch en psychologisch onderzoek, is hun beslissing ter zake niet naar recht verantwoord, waarbij de uit te spreken vernietiging van deze beslissing echter beperkt dient te worden tot deze opgelegde voorwaarde, zonder dat deze nietigheid zich uitstrekt tot de beslissing betreffende de opgelegde straffen met inbegrip van de vervallenverklaring.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.98.0221.F 18 maart 1998 AC nr. ...

De bijzondere verplichting die de rechter heeft om de redenen te vermelden waarom hij een straf kiest tussen die welke hij conform de wet kan opleggen, geldt maar voor de straffen die hij verkiest uit te spreken en niet voor die welke hij niet oplegt.~

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

P.96.1553.F 7 mei 1997 AC nr. ...

De verplichting om de keuze van de straf en de strafmaat met redenen te omkleden wordt miskend door de rechter die de vervallenverklaring uitspreekt van het recht een motorvoertuig te besturen, wanneer hij alleen in abstracte bewoordingen verwijst naar de zwaarwichtigheid van het misdrijf, zoals dat blijkt uit de in het strafdossier beschreven feitelijke omstandigheden, zonder de concrete omstandigheden te preciseren die een dergelijke maatregel te dezen rechtvaardigen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Andere straffen

P.96.1158.N 15 april 1997 AC nr. ...

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, moet de op de strafvordering gewezen veroordelende beslissing opgave doen van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald alsook van de wetsbepalingen waarbij de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf worden vastgesteld.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Voor het bestaan van het misdrijf valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken inzake inkomstenbelastingen is o.m. de vermelding vereist van de bepaling van het W.I.B. 1992 of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, welke de beklaagde het oogmerk had te overtreden.~

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

P.96.0439.F 26 maart 1997 AC nr. ...

Ter verantwoording van de keuze en de lengte van de straf kan de rechter acht slaan op feiten die de beklaagde gepleegd heeft na het verstrijken van de in de dagvaarding bedoelde periode, op voorwaarde dat hij geen uitspraak doet over het strafbaar karakter ervan.~

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.95.0389.N 11 maart 1997 AC nr. ...

Naar recht met redenen omkleed is de veroordeling wegens aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd op de persoon van een minderjarige, geen volle zestien jaar oud, die met betrekking tot de bestanddelen van het misdrijf de artikelen 373, derde lid, en 374 Sw. aanwijst, nu voormeld artikel 373, derde lid, verwijst naar het eerste lid van hetzelfde artikel dat dit misdrijf omvat.~

- AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.95.1105.F 27 maart 1996 AC nr. ...

Om naar recht met redenen omkleed te zijn moet de beslissing waarbij op de strafvordering een veroordeling wordt uitgesproken, de bestanddelen van het misdrijf en de desbetreffende wetsbepalingen vermelden.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.92.7292.N 24 januari 1995 AC nr. ...

De marginale toetsing waartoe het Hof gehouden is betekent niet dat het zich in de plaats vermag te stellen van de feitenrechter bij het beoordelen van de gepastheid van de straf of van de strafmaat.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.93.1511.N 3 januari 1995 AC nr. ...

Bij ontstentenis van conclusie dienaangaande behoeft de rechter de redenen waarom hij geen uitstel verleent voor de door hem uitgesproken straf, niet aan te geven.~

- STRAF - Allerlei

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

Art. 195, derde lid

P.99.0196.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

De vrijstelling van bijzondere motiveringsverplichting van andere straffen dan die van het verval van het recht tot sturen, ingesteld ten behoeve van de politierechtbanken en correctionele rechtbanken in hoger beroep, schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

P.96.1314.F 29 januari 1997 AC nr. ...

Het appèlgerecht voldoet aan de motiveringsplicht van het opgelegde verval van het recht tot sturen van een voertuig, wanneer het erop wijst dat de beklaagde de veiligheid van de andere weggebruikers ernstig in het gedrang heeft gebracht, doordat hij veel sneller heeft gereden dan toegestaan.~

- STRAF - Andere straffen

Art. 195, eerste lid

P.09.1692.F 10 maart 2010 AC nr. 167

De vermelding van de wettelijke bepalingen die in de verhoging van de opdeciemen voorzien is niet vereist door artikel 149 G.W. en evenmin door artikel 195, eerste lid, Sv., aangezien die verhoging, die met een economisch oogmerk is ingevoerd, niet de aard van de straf wijzigt en geen verband houdt met de mate waarin de vervolgde persoon schuldig is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

P.09.0709.F 30 september 2009 AC nr. 537

Het niet vermelden van het artikel waarop de veroordeling tot de bijkomende straf van ontzetting van rechten is gegrond, levert op zich geen schending van artikel 195, eerste lid, Sv. op, aangezien de straf in deze bepaling niet dezelfde is als die welke op het tenlastegelegde feit staat (1). (1) Zie Cass., 22 nov. 1988, AR 2163, AC, 1988-89, nr 499.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.03.1522.F 21 januari 2004 AC nr. 35

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moeten de veroordelende beslissingen op de strafvordering melding maken van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf bepalen en van die welke de straf bepalen (1); het arrest dat de beklaagde veroordeelt wegens diefstal door middel van geweld of bedreiging, met verzwarende omstandigheden, is regelmatig met redenen omkleed en naar recht verantwoord, wanneer het melding maakt van de artt. 461, 471 en 472 Sw., waarbij de artt. 471 en 472 verwijzen naar artikel 468 van datzelfde wetboek (2). (1) Cass., 4 feb. 2003, AR P.02.0615.N, nr ...; 18 juni 2003, AR P.03.0269.F, nr ... . (2) Zie Cass., 9 feb. 1982, AR 7045 (AC, 1981-82, nr 347).

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- DIEFSTAL EN AFPERSING -

P.00.0757.N 5 februari 2002 AC nr. 84

Om naar recht met redenen omkleed te zijn moet de veroordelende beslissing op de strafvordering opgave doen van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf vaststellen alsook van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald; dat is het geval voor artikel 29ter Wegverkeerswet, dat het verzuim van de in artikel 67ter van die wet bedoelde verplichtingen strafbaar stelt (1). (1) Cass., 27 sept. 2000, AR P.00.0639.F, nr 496.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

P.00.0639.F 27 september 2000 AC nr. ...

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moet de veroordelende beslissing op de strafvordering opgave doen van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf vaststellen alsook van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald (1); dat is het geval voor artikel 29ter Wegverkeerswet, dat het verzuim van de in artikel 67ter van die wet bedoelde verplichtingen strafbaar stelt. (1) Cass., 3 mei 2000, A.R. P.99.1197.F, nr. - .

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 29

P.98.0911.N 12 september 2000 AC nr. ...

Aan de verplichting van artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering wordt voldaan door het veroordelend vonnis dat de telastleggingen met aanwijzing van de hierop toepasselijke wetsartikelen van de dagvaarding overneemt. Een uitdrukkelijke verwijzing hiernaar in het dispositief is niet vereist.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.98.1393.F 19 mei 1999 AC nr. ...

Wanneer de strafrechter het herstel van de plaats in de vorige staat beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar van stedenbouw, moet hij de wettelijke bepalingen vermelden die de bestanddelen vermelden van het tegen de beklaagde bewezenverklaarde misdrijf.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.97.1692.F 8 april 1998 AC nr. ...

Het arrest dat een beklaagde ontzet van bepaalde rechten, hoeft geen melding te maken van de wettelijke bepalingen die de duur van die bijkomende straf vaststellen, voor zover het melding maakt van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van de bewezen verklaarde misdrijven omschrijven en die daarop straffen voorzien.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 195, tweede en derde lid

P.13.1915.N 14 oktober 2014 AC nr. 603

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt de rechter een gelijkaardige motivering te gebruiken voor het opleggen van een verval van het recht tot sturen en voor het afhankelijk maken van het herstel in dat recht van het afleggen van examens en onderzoeken (1). (1) Zie: Cass. 30 oktober 2012, AR P.12.0332.N, AC 2012, nr. 573.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.06.1655.N 5 juni 2007 AC nr. 306

Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof volgt dat, zolang de wet de aangelegenheid niet anders regelt, de rechter die bestraft voor een overtreding van de bepalingen van de Wet Accijnsproducten, overeenkomstig artikel 39 van die wet, vrij verzachtende omstandigheden kan aannemen zonder dat hij daartoe verplicht is; wanneer hij dat doet kan hij, afgezien van het bepaalde in artikel 195, tweede en derde lid van het Wetboek van Strafvordering, de geldboete vrij verminderen (1). (1) Gw. H., arrest nr 165/2006 van 8 nov. 2006, B.S. 26 jan. 2007; Gw. H., arrest nr 199/2006 van 13 dec. 2006, B.S. 12 feb. 2007.

- MISDRIJF - Allerlei

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.04.1715.F 29 juni 2005 AC nr. 384

De rechter die een facultatieve straf van vervallenverklaring van het recht tot sturen uitspreekt zonder dat hij die straf motiveert, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie Cass., 7 mei 1997, AR P.96.1553.F, nr 221; 23 juni 1999, AR P.99.0177.F, nr 391.

- STRAF - Andere straffen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.99.0177.F 23 juni 1999 AC nr. ...

De appelrechtbank die het verval van het recht tot sturen uitspreekt wegens het in het verkeer brengen van een sleep zonder verlichting, terwijl het gebruik van de lichten verplicht was, komt zijn bijzondere motiveringsplicht na, wanneer zij erop wijst dat de beklaagden zodoende een bijzonder ernstige fout hebben begaan die de rechtmatige verwachtingen van de andere weggebruikers in de war kon sturen en dat de door de eerste rechter uitgesproken straffen wettig zijn en in verhouding staan tot de zwaarwichtigheid van de feiten.

- STRAF - Andere straffen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.98.0722.F 3 maart 1999 AC nr. ...

Het recht van verdediging wordt geschonden, als de appèlrechters, om het door de eerste rechter voor de straf van het verval van het recht tot sturen verleende uitstel ongedaan te maken, acht slaan op de wijze waarop de beklaagde zijn onschuld heeft willen aantonen.~

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Allerlei

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 195, tweede en vierde lid

P.13.1915.N 14 oktober 2014 AC nr. 603

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt de rechter een gelijkaardige motivering te gebruiken voor het opleggen van een verval van het recht tot sturen en voor het afhankelijk maken van het herstel in dat recht van het afleggen van examens en onderzoeken (1). (1) Zie: Cass. 30 oktober 2012, AR P.12.0332.N, AC 2012, nr. 573.

- STRAF - Andere Straffen - Allerlei

Art. 195, tweede lid

P.13.1970.N 14 oktober 2014 AC nr. 604

De rechter die zowel het opleggen van de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen als de maat van deze straf dient te motiveren, mag bij die motivering rekening houden met de aard en de gevolgen van de bewezen verklaarde misdrijven.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De rechter die zowel het opleggen van de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen als de maat van deze straf dient te motiveren, mag bij die motivering rekening houden met de aard en de gevolgen van de bewezen verklaarde misdrijven.

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

P.09.1447.N 15 december 2009 AC nr. 749

De feitenrechter bepaalt op onaantastbare wijze, binnen de grenzen van de wet, op een wijze die beknopt mag zijn maar nauwkeurig moet zijn, de redenen van zijn keuze voor de strafmaat die hij in verhouding acht tot de zwaarte van de bewezen verklaarde misdrijven en de individuele strafwaardigheid van elke beklaagde, zonder dat hij de redenen dient op te geven waarom hij de medebeklaagden al dan niet tot een gelijke straf veroordeelt (1). (1) Cass., 7 nov. 2007, AR P.07.0993.F, AC, 2007, nr. 532.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.08.0353.F 11 juni 2008 AC nr. 363

Ofschoon de beklaagde het recht heeft om vrij te kiezen op welke wijze hij zijn onschuld voor de rechter wil aantonen, kan deze daarentegen, bij de beoordeling van de persoonlijkheid van de beklaagde en de bepaling van de strafmaat, rekening houden met de wijze waarop laatstgenoemde zich tegenover de getuigen, de slachtoffers of de overige partijen heeft gedragen (1). (1) Zie Cass., 19 mei 1999, AR P.99.0087.F, AC, 1999, nr. 294.

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.08.0489.F 4 juni 2008 AC nr. 345

De feitenrechter bepaalt op onaantastbare wijze, binnen de grenzen van de wet, de straf die hij in verhouding acht tot de ernst van de bewezen verklaarde misdrijven en de individuele schuld van iedere beklaagde; hij dient noch de redenen op te geven waarom hij de medebeklaagden al dan niet tot eenzelfde straf veroordeelt, noch deze waarom hij straffen oplegt die verschillen van die welke het openbaar ministerie had gevorderd (1). (1) Zie Cass., 8 juni 2005, AR P.05.0349.F, AC, 2005, nr. 327.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- STRAF - Allerlei

P.06.1655.N 5 juni 2007 AC nr. 306

Geen wetsbepaling schrijft voor dat een afzonderlijke motivering vereist is voor de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat, noch dat de maat van iedere straf of van iedere maatregel met een telkens verschillende motivering moet worden verantwoord (1). (1) Cass., 17 okt. 2000, AR P.98.1344.N, nr 555; Cass., 14 nov. 2000, AR P.98.1412.N, nr 618; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr 1294.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Allerlei

P.06.1086.N 28 november 2006 AC nr. 605

Onwettig is de beslissing waarbij een bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen wordt uitgesproken, zonder opgave van de redenen waarom die bijkomende en facultatieve straf is gekozen (1). (1) Zie Cass., 9 nov. 1988, AR 6941, nr 142; 18 sept. 1991, AR 9365, nr 34; 31 maart 1992, AR 5098, nr 410; 5 maart 2002, AR P.01.1431.N, nr 158; DE SWAEF, M.De bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen uit misdrijven", R.W. 1990-91, 491, nr 7. In het geval dat aanleiding gaf tot het geannoteerde arrest was de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie in eerste aanleg, in toepassing van artikel 43bis, eerste lid, S.W., waarnaar de appelrechters verwijzen, evenmin gemotiveerd en verleende de eerste rechter vrijspraak.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.05.0097.N 4 april 2006 AC nr. 192

Voor de bepaling van de op te leggen strafmaat en het eventuele uitstel van tenuitvoerlegging ervan mag de rechter slechts rekening houden met de feiten die het voorwerp van de strafvordering uitmaken of hebben uitgemaakt en die bewezen zijn verklaard (1). (1) Zie Cass., 7 mei 1996, AR P.95.0120.N, nr 153.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.05.0349.F 8 juni 2005 AC nr. 327

De feitenrechter bepaalt op onaantastbare wijze, binnen de grenzen van de wet, op een wijze die beknopt mag zijn doch nauwkeurig moet zijn, de redenen van zijn keuze voor de strafmaat die hij in verhouding acht tot de zwaarte van de bewezen verklaarde misdrijven en de individuele strafwaardigheid van elke beklaagde, zonder dat hij de redenen dient op te geven waarom hij de medebeklaagden al dan niet tot een gelijke straf veroordeelt (1). (1) Cass., 13 aug. 1986, AR 674, nr 695.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

- STRAF - Allerlei

- STRAF - Allerlei

P.02.0496.N 10 september 2002 AC nr. 433

Bij de motivering van de aan de beklaagde opgelegde bestraffing mogen de rechters rekening houden zowel met de aard, de ernst en de gevolgen van de door hen bewezen verklaarde feiten, als met de houding van de beklaagde tegenover het slachtoffer (1). (1) Zie Cass., 19 mei 1999, AR P.99.0007.F, nr. 294.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.01.1431.N 5 maart 2002 AC nr. 158

Onwettig is de beslissing waarbij een bijzondere verbeurdverklaring wordt uitgesproken zonder opgave van de redenen waarom die bijkomende straf is gekozen (1). (1) Zie Cass., 9 nov. 1988, AR 6941, nr 142; 18 sept. 1991, AR 9365, nr 34; 31 maart 1992, AR 5098, nr 410; DE SWAEF, M.De bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen uit misdrijven", R.W. 1990-91, 491, nr 7.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.98.1412.N 14 november 2000 AC nr. ...

Geen wetsbepaling schrijft voor dat een afzonderlijke motivering vereist is voor de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat, noch dat de maat van iedere straf of van iedere maatregel met een telkens verschillende motivering moet worden verantwoord (1). (1) Cass., 10 juni 1998, AR P.98.0317.F, nr 297.

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.00.1245.F 11 oktober 2000 AC nr. ...

De strafrechter kan de aard van de uitgesproken straf en de strafmaat met redenen omkleden door in een veroordelend vonnis melding te maken van het bestaan van een maatregel die de jeugdrechtbank t.a.v. de beklaagde heeft genomen op grond van artikel 36, 4°, Jeugdbeschermingswet.

- JEUGDBESCHERMING -

- STRAF - Allerlei

P.99.1604.F 1 maart 2000 AC nr. ...

De rechter moet alleen aan de bijzondere motiveringsplicht voldoen, in zoverre hij een straf wil opleggen die hij niet diende uit te spreken.

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De rechter die een gevangenisstraf en een geldboete moet opleggen, moet weliswaar de strafmaat voor elke uitgesproken straf en maatregel rechtvaardigen en de redenen vermelden waarom hij het uitstel al dan niet verleent, maar is niet verplicht dit te doen in een afzonderlijke motivering, wanneer de door hem aangegeven precieze redenen zowel de strafmaat van de uitgesproken straffen en maatregelen als de toekenning of de weigering van het uitstel rechtvaardigen.

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Allerlei

P.99.0087.F 19 mei 1999 AC nr. ...

De beklaagde heeft weliswaar het recht om vrij de wijze te kiezen waarop hij zijn onschuld voor de rechter staande wil houden, maar de rechter kan, bij de beoordeling van de mentaliteit van de beklaagde en met het oog op de bepaling van de strafmaat, rekening houden met diens houding jegens de getuigen en de slachtoffers tijdens het onderzoek.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.98.0286.F 10 juni 1998 AC nr. ...

De bij artikel 195, tweede lid, Sv., voorgeschreven bijzondere motiveringsplicht wordt nagekomen door het arrest, waarin beslist wordt dat de bijzondere verbeurdverklaring moet worden bevolen om een einde te maken aan een strafbaar gedrag, waarvan het de herhaling en het nadeel dat er voor derden uit voortvloeit beklemtoont, nu de considerans volgens welke de verbeurdverklaring verantwoord wordt door het afschrikwekkend effect, binnen de context van het arrest moet worden gelezen.

- STRAF - Andere straffen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.98.0317.F 10 juni 1998 AC nr. ...

Art. 195, tweede lid, Sv. schrijft voor dat de rechter de redenen moet vermelden waarom hij dergelijke straf of dergelijke maatregel uitspreekt en de strafmaat voor elke uitgesproken straf of maatregel moet rechtvaardigen; de rechter is niet verplicht dit te doen in een afzonderlijke motivering, wanneer de door hem aangegeven redenen zowel de keuze van de uitgesproken straffen als de strafmaat van elk ervan betreffen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 195, tweede lid, Sv. schrijft voor dat de rechter de redenen moet vermelden waarom hij dergelijke straf of dergelijke maatregel uitspreekt en de strafmaat voor elke uitgesproken straf of maatregel moet rechtvaardigen; de rechter is niet verplicht dit te doen in een afzonderlijke motivering, wanneer de door hem aangegeven redenen zowel de keuze van de uitgesproken straffen als de strafmaat van elk ervan betreffen.

- STRAF - Allerlei

De verplichting om de bijkomende en facultatieve straf van ontzetting van rechten met redenen te omkleden, wordt nagekomen door de rechter die erop wijst dat de beklaagde betrokken was bij zaken die niet verenigbaar zijn met zijn ambt van burgemeester en door zijn gedrag afbreuk heeft gedaan aan de bijzondere vereisten van fatsoen, kiesheid en rechtschapenheid die verbonden zijn met dat ambt.

- STRAF - Andere straffen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.96.0556.F 27 november 1996 AC nr. ...

Wanneer een misdrijf strafbaar is met een gevangenisstraf en een geldboete, of met één van die straffen alleen, moet de rechter, die enkel een geldboete oplegt, die keuze niet met redenen omkleden; de motivering van de strafmaat kan bestaan uit een beschrijving van de gegevens die de ernst van de aan de beklaagde ten laste gelegde fout kenmerken.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Wanneer een misdrijf strafbaar is met een gevangenisstraf en een geldboete, of met één van die straffen alleen, moet de rechter, die enkel een geldboete oplegt, die keuze niet met redenen omkleden; de motivering van de strafmaat kan bestaan uit een beschrijving van de gegevens die de ernst van de aan de beklaagde ten laste gelegde fout kenmerken.~

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

P.96.0390.N 14 mei 1996 AC nr. ...

Artikel 195, tweede lid, Sv. schrijft voor dat de rechter de redenen moet vermelden waarom hij dergelijke straf of dergelijke maatregel uitspreekt en de strafmaat voor elke uitgesproken straf of maatregel moet rechtvaardigen; de rechter is niet verplicht dit te doen in een afzonderlijke motivering wanneer de door hem aangegeven redenen zowel de keuze van de uitgesproken straffen als de strafmaat voor elk ervan betreffen.~

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Cassatie van een rechterlijke beslissing, op de enkele grond dat deze, ondanks de gedane keuze, een bijkomende straf of maatregel niet afzonderlijk motiveert, is beperkt tot die straf of maatregel.~

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Nadat de rechter de keuze heeft gedaan "maatregelen overeenkomstig artikel 4, §3, van de wet van 24 feb. 1921" afzonderlijk te motiveren, moet hij dit ook doen m.b.t. de door hem gelaste aanplakking en de openbaarmaking van zijn beslissing (Impliciet).~

- GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen)

Nadat de rechter de keuze heeft gedaan bijkomende straffen of maatregelen die hij wil uitspreken afzonderlijk te motiveren, moet hij voor elk van deze straffen of maatregelen de redenen vermelden (Impliciet).~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.95.0120.N 7 mei 1996 AC nr. ...

De rechter, die voor de bepaling van de op te leggen strafmaat de zwaarte van de feiten in aanmerking neemt, vermag slechts rekening te houden met de feiten die het voorwerp van de strafvordering uitmaken en die bewezen zijn verklaard.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.95.0943.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

De bijzondere motiveringsplicht, bedoeld in artikel 195, tweede lid, Sv., geldt voor de veroordelende vonnissen en niet voor de beslissingen van de jeugdrechtbanken waarbij maatregelen van bewaring, behoeding of opvoeding worden bevolen ter bescherming van de minderjarige.~

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 195, zesde lid

P.13.0683.F 5 juni 2013 AC nr. ...

De inlichtingen die de rechter de partijen moet geven over de uitvoeringsmodaliteiten van de door hem uitgesproken vrijheidsstraf hoeven niet in het veroordelend vonnis te worden vermeld.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 195bis

P.01.0781.F 12 september 2001 AC nr. ...

Er bestaat geen enkele tegenstrijdigheid tussen, enerzijds, het proces-verbaal van de rechtszitting, dat vermeldt dat de raadkamer is voorgezeten door een bepaalde magistraat en dat ondertekend is door die magistraat en door de griffier, en, anderzijds, de op dezelfde dag gewezen beschikking die vermeldt dat zij uitgesproken is door die magistraat en ondertekend is door de griffier en alleen door die magistraat, zelfs als die beschikking, t.g.v. een verschrijving, eveneens vermeldt dat zij is uitgesproken door een andere magistraat (1). (1) Zie Cass., 18 april 2000, A.R. P.00.0597.N, nr 261.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 197, eerste lid

P.03.1562.F 14 januari 2004 AC nr. 21

Onder aanwending van de door de jeugdrechtbanken getroffen maatregelen van gedwongen hulpverlening wordt datgene verstaan wat, bij de toepassing van een door een magistraat getroffen maatregel, behoort tot de beslissingen van administratieve aard; ze valt niet samen met de tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissingen, waarmee het O.M. is belast (1). (1) Franse Gemeenschap, Ministerie van Cultuur en Sociale Zaken, omzendbrief 9 nov. 1994 betreffende de hulpverlening aan de jeugd, B.S., 1994, blz. 29023; wetsontwerp betreffende de wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, memorie van toelichting, Gedr. St., Kamer, buiteng. zitt., 1991-1992, nr 532/1, blz. 30 en 31.

- JEUGDBESCHERMING -

Art. 197, tweede lid

C.00.0620.N 20 juni 2002 AC nr. 371

De ontvanger, die een rekenplichtige ambtenaar is in de administratie bevoegd voor de invordering van de boete, is in beginsel bevoegd voor de invordering op grond van de wettelijke titel die de boete heeft opgelegd, dit is de uitgesproken beslissing: de omstandigheid dat bij de invordering niet uitdrukkelijk vermeld wordt dat de vervolgingen geschieden in naam van de procureur des Konings, is zonder invloed op de geldigheid van die vervolgingen (1). (1) Zie Ber. Gent 29 juni 1962, Pas. 1963, II, 208.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 199

P.02.1357.N 18 maart 2003 AC nr. 174

De vernietiging van een beroepen vonnis met evocatie maakt geen miskenning uit van het recht op dubbele aanleg.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 2, tweede lid

P.11.1732.N 7 februari 2012 AC nr. ...

Aangezien een poging tot moord niet correctionaliseerbaar was vóór de wijziging van artikel 2, derde lid, 9°, Wet Verzachtende Omstandigheden door artikel 230 van de wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen, in werking getreden op 1 mei 2010, en bestraft werd met twintig tot dertig jaar opsluiting of, zo bij toepassing van de artikelen 79 en 80, tweede lid, Strafwetboek, verzachtende omstandigheden werden aangenomen, door opsluiting van vijftien tot twintig jaar of door een kortere termijn of door een gevangenisstraf van drie jaar, is de gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaar die door artikel 25, vijfde lid, Strafwetboek, zoals gewijzigd door artikel 2 van voormelde wet van 21 december 2009, in werking getreden op 21 januari 2010, op een dergelijke thans wel correctionaliseerbare en effectief gecorrectionaliseerde inbreuk is gesteld niet strenger dan de vóór deze wetswijzigingen bepaalde straf, zodat de thans bepaalde straf ook kan worden toegepast op feiten gepleegd vóór deze wetswijzigingen (1). (1) Zie concl. O.M.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Art. 202

P.13.0608.F 25 september 2013 AC nr. ...

Het recht om tegen vonnissen hoger beroep in te stellen behoort aan de burgerlijke partij, alleen wat haar burgerlijke belangen betreft; wanneer het vonnis, naast de vrijspraak van de beklaagde, de uitspraak over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de burgerlijke rechtsvorderingen aanhoudt en de zaak naar een latere rechtszitting verwijst, heeft de burgerlijke partij, enerzijds, niet de hoedanigheid om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing over de srafvordering en is, anderzijds, het uitstel dat voor de burgerlijke belangen is bevolen een maatregel van inwendige aard waartegen geen hoger beroep kan worden ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. …

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.12.1110.N 17 september 2013 AC nr. ...

Het rechtscollege in hoger beroep kan geen uitspraak doen over de door de burgerlijke partij tegen de beklaagde ingestelde burgerlijke rechtsvordering wanneer alleen de verzekeraar die de burgerrechtelijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen van een beklaagde dekt hoger beroep heeft ingesteld tegen de beslissing over de burgerlijke rechtsvordering die de burgerlijke partij tegen beiden heeft ingesteld (1). (1) Cass. 12 nov. 1997, AR P.97.0671.F, AC 1997, nr. 467; zie ook Cass. 5 dec. 2010, AR P.09.1576.F, AC 2010, nr. 313 .

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.12.1724.N 17 september 2013 AC nr. ...

Het hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een vrijspraak van een beklaagde brengt de strafvordering niet voor de appelrechter; de appelrechter moet op het hoger beroep van de burgerlijke partij over diens burgerlijke rechtsvordering oordelen; hij moet onderzoeken of het feit dat ten laste van de beklaagde werd gelegd, bewezen is, ook wanneer de eerste rechter hem heeft vrijgesproken en tegen wiens vrijspraak geen hoger beroep is ingesteld: hij moet ook onderzoeken of dat misdrijf oorzaak is van de schade waarvan de burgerlijke partij vergoeding vordert.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.05.0988.N 11 oktober 2005 AC nr. 500

De beklaagde kan op zijn hoger beroep alleen niet worden veroordeeld tot een zwaardere straf dan die welke door de eerste rechter is uitgesproken (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

---

P.04.1219.F 10 november 2004 AC nr. 542

Het openbaar ministerie dat hoger beroep heeft ingesteld tegen een vonnis in strafzaken, doet geen afstand van dit rechtsmiddel wanneer het op de rechtszitting de vrijspraak van de beklaagde vordert (1). (1) M. FRANCHIMONT, A. JACOBS en A. MASSET, Manuel de procédure pénale, 1989, pp. 868-869; Cass., 14 april 1947, Pas., 1947, I, p. 149.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van rechtsvordering

P.03.0622.N 25 mei 2004 AC nr. 280

Bij ontstentenis van hoger beroep van de vervolgende partij op strafgebied tegen een vrijsprekend vonnis inzake douane en accijnzen kan de beklaagde niet in hoger beroep worden veroordeeld tot verbeurdverklaring noch tot betaling van de tegenwaarde bij niet-voortbrenging.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Op het ontvankelijk hoger beroep van de vervolgende partij op civielrechtelijk gebied tegen een vrijsprekend vonnis inzake douane en accijnzen, dient de rechter in hoger beroep, m.b.t. de vordering tot betaling van de ontdoken rechten, na te gaan of het aan die vordering ten grondslag liggend feit bewezen is en welk bedrag aan rechten, taksen en nalatigheidsinterest verschuldigd is (1). (1) Zie Cass., 19 sept. 2001, AR P.01.0535.F, nr 472.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

P.03.0084.F 22 oktober 2003 AC nr. 516

De appèlrechter miskent het recht van verdediging niet en schendt evenmin artikel 6.1 E.V.R.M., wanneer hij, op het hoger beroep van het O.M., de straf verzwaart zonder de beklaagde te verzoeken zich wat dat betreft te verdedigen (1). (1) Zie Cass., 18 mei 1993, AR 6224, nr 243; 22 mei 2001, AR P.01.0303.N, nr 304, en R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, derde uitg., Mechelen, 2003, blz. 1057 tot 1059; in tuchtzaken, zie Cass., 30 nov. 1990, AR 7124, nr 173.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

P.01.0535.F 19 september 2001 AC nr. ...

Op het ontvankelijk hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een vrijsprekend vonnis, dient de rechter in hoger beroep, m.b.t. de burgerlijke rechtsvordering, na te gaan of het aan die vordering ten grondslag liggend feit bewezen is en of het aan de burgerlijke partij schade heeft berokkend (1). (1) Cass., 20 maart 1996, A.R. P.95.1172.F, nr. 100.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

P.99.0324.N 11 september 2001 AC nr. ...

De bevoegdheid van het openbaar ministerie om hoger beroep in te stellen tegen de door de eerste rechter inzake stedenbouw bevolen herstelmaatregel is niet afhankelijk van voorafgaande toestemming van de gemachtigde ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Nu de beslissing van de strafrechter waarbij hij in stedenbouw uitspraak doet op de herstelvordering van de gemachtigde ambtenaar, deel uitmaakt van de strafvordering niettegenstaande het burgerlijke karakter van die vordering, volgt hieruit dat het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen alle beslissingen op de strafvordering, ook de beslissing over de herstelvordering aanhangig maakt bij de appèlrechter (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

P.01.0303.N 22 mei 2001 AC nr. ...

Het hoger beroep van het openbaar ministerie dat in het algemeen belang werd ingesteld betreft zowel de uitspraak voor de schuld als voor de straf (1). (1) Declercq R., Beginselen van Strafrechtspleging (1999), nr 2039 e.v.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

P.99.0978.F 5 januari 2000 AC nr. ...

Het O.M. kan een ontvankelijk cassatieberoep instellen tegen een in laatste aanleg en in burgerlijke zaken gewezen beslissing, als de openbare orde in het gedrang komt door een toestand die verholpen dient te worden ; dat is niet het geval wanneer het hof van beroep, op het hoger beroep van de burgerlijke partij, de toestand van die partij verergert.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Burgerlijke rechtsvordering - Openbaar ministerie

- OPENBAAR MINISTERIE -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.97.0281.N 30 juni 1998 AC nr. ...

Nu alleen de administratie de strafvordering strekkende tot toepassing van boete, verbeurdverklaringen of het sluiten van fabrieken uitoefent, na de conclusies van het openbaar ministerie te hebben gehoord, vermogen de appelrechters niet, bij ontstentenis van hoger beroep door deze administratie, de ten laste van beklaagde uitgesproken verbeurdverklaring te verzwaren.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

P.95.1479.N 25 november 1997 AC nr. ...

Op het hoger beroep van de beklaagde alleen tegen het vonnis op verzet hebben de appelrechters geen rechtsmacht om de afzonderlijke beslissing, in zoverre het verzet ontvankelijk werd verklaard, te wijzigen.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

P.97.0671.F 12 november 1997 AC nr. ...

De appèlrechter kan, alleen op de hogere beroepen van het openbaar ministerie en van de verzekeraar van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de beklaagde die voor het strafgerecht vrijwillig is tussengekomen, de beslissing op de rechtsvordering van de burgerlijke partij tegen de beklaagde niet wijzigen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

P.95.1321.N 3 juni 1997 AC nr. ...

De beslissing die, op het hoger beroep van de beklaagde alleen, door de eerste rechter in solidum met zijn vrijwillig tussengekomen verzekeraar veroordeeld tot schadevergoeding aan de burgerlijke partij, deze veroordeling herleidt ten opzichte van deze verzekeraar, miskent de devolutieve kracht van het hoger beroep.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

P.95.0540.N 22 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer op de vordering van de gemachtigde ambtenaar om de plaats in de vorige staat te herstellen een beslissing volgt die het door deze ambtenaar verdedigde algemeen belang schaadt, is het de taak van het openbaar ministerie de bij de wet bepaalde rechtsmiddelen aan te wenden.~

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- OPENBAAR MINISTERIE -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

---

P.95.1172.F 20 maart 1996 AC nr. ...

Op het ontvankelijk hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een vrijsprekend vonnis, dient de rechter in hoger beroep, m.b.t. de burgerlijke rechtsvordering, na te gaan of het aan die vordering ten grondslag liggend feit bewezen is en of het schade heeft berokkend aan de burgerlijke partij.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.94.0078.N 23 mei 1995 AC nr. ...

Het openbaar ministerie en met name de procureur des Konings behoudt het recht om hoger beroep in te stellen, ook al zou hij ter rechtszitting van de correctionele rechtbank ingestemd hebben met de door de beklaagde gevraagde en door de rechtbank gelaste opschorting van de uitspraak.~

- OPENBAAR MINISTERIE -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

P.94.0446.F 12 oktober 1994 AC nr. ...

Wanneer noch door het O.M. noch door de beklaagde hoger beroep wordt ingesteld, dan is de tegen die beklaagde ingestelde strafvordering niet aanhangig bij de rechter in hoger beroep.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.94.0334.F 22 juni 1994 AC nr. ...

Op het enkele hoger beroep van de beklaagde kan de appelrechter de straf niet verzwaren, zelfs als de door de eerste rechter uitgesproken straf lager ligt dan het wettelijke minimum.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.94.0122.F 1 juni 1994 AC nr. ...

Op het ontvankelijk hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een vrijsprekend vonnis, dient de rechter in hoger beroep, m.b.t. de burgerlijke rechtsvordering, na te gaan of het aan die vordering ten grondslag liggend feit bewezen is en of het schade heeft berokkend aan de burgerlijke partij.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Art. 202, 1°

P.12.0563.F 26 september 2012 AC nr. ...

Wanneer alleen de beklaagde hoger beroep instelt, nemen de appelrechters daarvan enkel kennis binnen de grenzen van diens belang.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

De rechter kan, louter op het hoger beroep van de beklaagde die tot een politiestraf is veroordeeld, laatstgenoemde niet tot een correctionele straf veroordelen, op straffe van miskenning van de relatieve werking van het hoger beroep; om dezelfde reden mag hij de straf van verval van het recht tot het besturen van een motorrijtuig niet verzwaren (1). (1) Zie Cass. 11 okt. 2005, AR P.05.0988.N, AC 2005, nr. 500, met concl. adv.-gen. Duinslaeger; Cass. 20 juni 2007, AR P.07.0175.F, AC 2007, nr. 339, met concl. adv.-gen. Vandermeersch.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Art. 202, 2°

P.05.1438.N 24 januari 2006 AC nr. 51

Op het enkele hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een vonnis van vrijspraak, moet de appelrechter over diens civielrechtelijke vordering oordelen en onderzoeken of het misdrijf, waarvoor de beklaagde werd vrijgesproken, bewezen is en of het aan de burgerlijke partij schade veroorzaakte; door dit te doen miskent de appelrechter het gezag van gewijsde van de vrijspraak niet (1). (1) Cass., 19 sept. 2001, AR P.01.0535.F, nr 472; 11 dec. 2001, AR P.00.0666.N, nr 691; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3de Ed. 2003, p. 1055, nr 2445.

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.00.0666.N 11 december 2001 AC nr. ...

Wanneer enkel de burgerlijke partij hoger beroep aantekent tegen de beslissing, waarbij een beklaagde wordt vrijgesproken en de rechter zich onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de burgerlijke rechtsvordering, dienen de appèlrechters over deze laatste uitspraak te doen; zulks houdt in dat, ook al heeft de beslissing van vrijspraak bij gebrek aan hoger beroep van het openbaar ministerie kracht van gewijsde, de appèlrechters moeten nagaan of de als misdrijf gekwalificeerde feiten die aan de burgerlijke rechtsvordering ten grondslag liggen, bewezen zijn en aan de burgerlijke partij schade hebben berokkend (1). (1) Cass., 20 maart 1996, AR P.95.1172.F, nr. 100; 4 maart 1997, AR P.96.1473.N, nr. 120.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.97.0022.F 30 april 1997 AC nr. ...

Op het ontvankelijk hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een vrijsprekend vonnis moet de appèlrechter uitspraak doen over de burgerlijke rechtsvordering, door na te gaan of de beklaagde een fout heeft begaan, ook al is die fout het misdrijf waarvan hij vrijgesproken werd.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.96.1473.N 4 maart 1997 AC nr. ...

De appelrechter dient, op een ontvankelijk hoger beroep van een burgerlijke partij tegen een vonnis waarbij een beklaagde werd vrijgesproken, ook al is de beslissing van vrijspraak in kracht van gewijsde gegaan, alsnog na te gaan, wat de burgerlijke rechtsvordering betreft, of het als misdrijf gekwalificeerde feit dat aan de burgerlijke rechtsvordering ten grondslag ligt, bewezen is en of het aan de burgerlijke partij schade heeft berokkend.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

Art. 203

P.04.1075.F 17 november 2004 AC nr. 552

Artikel 203 van het Wetboek van Strafvordering schendt artikel 6 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden niet, en legt aan de rechtzoekenden evenmin een termijn op die materieel onmogelijk na te leven is, door te bepalen dat de termijn om hoger beroep in te stellen tegen een bij verstek gewezen beslissing begint te lopen vanaf de betekening ervan aan de veroordeelde partij of aan haar woonplaats (1). (1) Zie Cass., 1 feb. 1994, AR P.93.1745.N, nr 61.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.03.1191.F 3 december 2003 AC nr. 616

Wanneer een beklaagde bij verstek is veroordeeld en de gerechtsdeurwaarder, aangezien het exploot in strafzaken niet kon worden betekend op de wijze die is voorgeschreven in de artt. 33 tot 35 Ger. W., een afschrift van het exploot op het politiecommissariaat heeft afgegeven overeenkomstig artikel 37 van dat wetboek, moet de verklaring van hoger beroep, behoudens overmacht of onoverkomelijke dwaling, worden gedaan binnen de vijftien dagen na die afgifte (1). (1) Cass. 2 mei 1995, AR P.93.0126.N, nr 217.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.01.1020.F 10 oktober 2001 AC nr. ...

De termijn van vijftien dagen waarbinnen het hoger beroep tegen een op tegenspraak gewezen vonnis moet worden ingesteld, wordt niet verlengd t.a.v. de partij die noch woonplaats, noch verblijfplaats, noch gekozen woonplaats in België heeft (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 1990, A.R. 7625, nr. 262.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Art. 203, § 1

P.06.1676.N 15 mei 2007 AC nr. 249

Wanneer een beklaagde bij verstek is veroordeeld, moet de verklaring van hoger beroep, ingeval het exploot in strafzaken niet kan worden betekend zoals is bepaald in de artikelen 33 tot 35, Gerechtelijk Wetboek en de gerechtsdeurwaarder het afschrift van het exploot daarom op het politiecommissariaat heeft afgegeven overeenkomstig artikel 37, Gerechtelijk Wetboek, behoudens overmacht of onoverkomelijke dwaling, worden gedaan uiterlijk vijftien dagen na deze afgifte (1). (1) Cass., 24 jan. 1990, AR 8003, nr 326; Cass., 10 nov. 1993, AR P.93.0867.F, nr 457; Cass., 2 mei 1995, AR P.93.0126.N, nr 217.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

---

P.05.1109.F 23 november 2005 AC nr. 619

Wanneer een beklaagde bij verstek is veroordeeld en de gerechtsdeurwaarder, aangezien het vonnis niet kon worden betekend op de wijze die bij de artt. 33 tot 35 Ger.W. is bepaald, overeenkomstig artikel 37, § 1, van dat wetboek een afschrift van het exploot op het politiecommissariaat heeft afgegeven, moet de verklaring van hoger beroep, behoudens overmacht of onoverkomelijke dwaling, uiterlijk vijftien dagen na die afgifte worden gedaan (1). (1) Zie Cass., 2 mei 1995, AR P.93.0126.N, nr 217.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

---

P.03.1191.F 3 december 2003 AC nr. 616

Alleen uit de omstandigheid dat de termijn van hoger beroep die van toepassing is op een bij verstek veroordeelde beklaagde, beperkt is bij artikel 203, § 1, Sv., kan geen schending van artikel 6.1 E.V.R.M. worden afgeleid, in zoverre daarin het recht op een rechtbank is vastgelegd (1). (1) Zie Cass., 1 feb. 1994, AR P.93.1745.N, nr 61.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

---

P.02.0431.N 28 januari 2003 AC nr. 62

Noch artikel 203, § 1, Wetboek van Strafvordering, noch enige andere wet bepaalt dat de termijn waarover de op tegenspraak gevonniste partij in een strafproces beschikt om hoger beroep in te stellen, dient verlengd te worden omdat deze partij in België noch woonplaats, noch verblijfplaats, noch gekozen woonplaats heeft, zodat voor dit hoger beroep geen termijnverlenging overeenkomstig artikel 55 Gerechtelijk Wetboek is toegestaan (1). (1) Cass., 10 okt. 2001, A.R. P.01.1020.F, nr. 541.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

---

P.01.0341.N 10 september 2002 AC nr. 429

Een authentieke akte zoals een akte van verklaring van hoger beroep in strafzaken levert volledig bewijs op van de vermeldingen die de openbare ambtenaar moet en kan vaststellen, tenzij het tegenbewijs ervan wordt geleverd na een valsheidsvordering; geen valsheidsvordering is vereist wanneer een vermelding wordt tegengesproken door een andere vermelding van dezelfde authentieke akte of door een andere authentieke akte of wanneer de valsheid blijkt uit het onderzoek van de akte zelf zonder dat een onderzoeksmaatregel hoeft te worden getroffen (1). (1) Zie Cass., 31 okt. 1968, AC, 1968-69, 237.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht

P.98.0260.F 27 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer de beklaagde in België noch in het buitenland een gekende woonplaats, verblijfplaats noch gekozen woonplaats heeft, dan wordt het vonnis, dat hem bij verstek veroordeelt, hem op regelmatige wijze betekend, als de betekening gedaan wordt aan de procureur des Konings in wiens rechtsgebied de rechter die van de vordering kennis moet nemen of heeft genomen, zitting houdt; aangezien die betekening geldt als een betekening aan de woonplaats, is het hoger beroep dat meer dan vijftien dagen na de dag van die betekening ingesteld wordt, laattijdig en bijgevolg niet ontvankelijk.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.93.0126.N 2 mei 1995 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde bij verstek is veroordeeld, moet de verklaring van hoger beroep, ingeval de betekening is gebeurd door afgifte van het afschrift van het exploot op het politiecommissariaat ingevolge artikel 37 Ger.W., behoudens overmacht of onoverkomelijke dwaling, worden gedaan uiterlijk vijftien dagen na die afgifte.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Art. 203, § 3

P.10.0054.F 31 maart 2010 AC nr. 235

Wanneer een vonnis alvorens recht te doen de voorlopige tenuitvoerlegging heeft bevolen en die beslissing reeds uitwerking heeft gehad vooraleer over het hoger beroep tegen dat vonnis uitspraak was gedaan, heeft dat hoger beroep geen bestaansreden meer in zoverre het betrekking heeft op de voorlopige tenuitvoerlegging.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.03.0122.F 7 mei 2003 AC nr. 276

De appèlrechters die vaststellen dat de eerste rechter, bij vonnis alvorens recht te doen had bevolen het onderzoek van de zaak zonder meer onmiddellijk voort te zetten, zonder het vonnis voorlopig uitvoerbaar te verklaren door een speciaal gemotiveerde beslissing, beslissen wettig dat deze de regel niet heeft nageleefd, krachtens welke de vonnissen over de strafvordering, buiten die van veroordeling, vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging, alsook de vonnissen over de burgerlijke rechtsvordering bij een speciaal gemotiveerde beslissing uitvoerbaar kunnen worden verklaard bij voorraad niettegenstaande hoger beroep, en vernietigen bijgevolg zijn beslissing.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Art. 203, § 4

P.12.1282.F 19 juni 2013 AC nr. ...

Alleen de gedaagde in hoger beroep kan incidenteel beroep instellen; een partij is slechts gedaagde in hoger beroep wanneer een principaal of incidenteel beroep tegen haar is ingesteld, wat inhoudt dat een partij in hoger beroep voor de appelrechters een vordering heeft ingesteld die haar belangen kan schaden en die geen vordering tot bindendverklaring van het arrest is (1). (1) Zie Cass. 19 feb. 2002, AR P.00.1173.N, AC 2002, nr. 116; Cass. 19 sep. 2003, AR C.02.0490.F, AC 2003, nr. 442, met concl. adv.-gen. Henkes.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Incidenteel beroep

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

Het incidenteel beroep dat de gedaagde in hoger beroep op de rechtszitting van het strafgerecht kan instellen is alleen ontvankelijk indien het principaal beroep het eveneens is; het incidenteel beroep dat een burgerlijke partij heeft ingesteld op grond van een telastlegging waarvan de beklaagde, die het hoofdberoep heeft ingesteld, was vrijgesproken, is bijgevolg niet ontvankelijk en het hof van beroep kan niet zonder zijn bevoegdheid te overschrijden, uitspraak doen over die burgerlijke rechtsvordering die bij het hof niet aanhangig is gemaakt (1). (1) Zie Cass. 15 juni 2005, AR P.05.0278.F, AC 2005, nr. 344, RDPC, 2006, p. 115, met noot get. Gian-Franco Raneri; Henri-D. Bosly, Damien Vandermeersch en Marie-Aude Beernaert, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitg., p. 1219.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Incidenteel beroep

P.10.0106.N 12 oktober 2010 AC nr. 589

Wanneer het beroepen vonnis een beklaagde en een medebeklaagde tot straf veroordeelt en de tegen deze beklaagde ingestelde burgerlijke rechtsvordering ontvankelijk en gegrond verklaart en alleen het openbaar ministerie en de medebeklaagde van dit vonnis in hoger beroep komen, kan de burgerlijke partij, bij ontstentenis van principaal hoger beroep van de beklaagde tegen de beslissing op de tegen hem ingestelde burgerlijke rechtsvordering, geen incidenteel beroep instellen met betrekking tot deze burgerlijke rechtsvordering (1). (1) Cass., 9 feb. 1988, AR 1652, A.C., 1987-88, nr. 350; Cass., 26 jan. 1993, AR 5870, A.C., 1993, nr. 53; Cass., 22 nov. 1994, AR P.94.0416.N, A.C., 1994, nr. 506; Cass., 14 juni 2005, AR P.05.0502.N, A.C., 2005, nr. 341.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Incidenteel beroep

P.05.1013.F 2 november 2005 AC nr. 557

Het incidenteel beroep dat de gedaagde bij een op de rechtszitting genomen conclusie kan instellen is de uitoefening van het rechtsmiddel dat hij had kunnen uitoefenen bij wege van hoofdberoep binnen de wettelijke termijnen, tegen de beslissing die betrekking heeft op de partijen op wier hoger beroep hij geïntimeerde is (1). (1) Cass., 19 feb. 2002, AR P.00.1073.N, nr 116.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Incidenteel beroep

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.05.0278.F 15 juni 2005 AC nr. 344

Het incidenteel beroep dat de gedaagde ter rechtszitting voor de strafrechter kan instellen is alleen ontvankelijk indien het hoofdberoep dit eveneens is; het incidenteel beroep dat door een burgerlijke partij is ingesteld op grond van een telastlegging waarvoor de beklaagde, die het hoofdberoep heeft ingesteld, werd vrijgesproken, is bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 4 juni 1980, Rev. dr. pén., 1980, p. 983 en 26 jan. 1993, AR 5870, nr 51; Antwerpen, 25 juni 1993, R.W., 1993-94, p. 510; DECLERCQ R., Beginselen van Strafrechtspleging, Kluwer, 2003, p. 1060, nr 2459 en BOSLY H.-D. en VANDERMEERSCH D., Droit de la procédure pénale, La Charte, 2003, 3de uitg., p. 1213.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Incidenteel beroep

P.00.1073.N 19 februari 2002 AC nr. 116

Om geldig incidenteel beroep in te stellen, is vereist dat de partij die dit doet, de hoedanigheid van geïntimeerde heeft; de mogelijkheid van die geïntimeerde tot het instellen van incidenteel beroep is niet beperkt tot de schadeposten waartegen een principaal hoger beroep is ingesteld; die partij kan ook incidenteel beroep instellen tegen andere posten van de burgerlijke rechtsvordering (1). (1) R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging (1999), nr 2047 e.v. Zie Cass., 26 jan. 1993, AR 5870, nr 53.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Incidenteel beroep

P.97.1093.N 2 september 1997 AC nr. ...

Zo blijkt dat een partij geen principaal beroep instelde tegen het in eerste aanleg gewezen vonnis, is het tegen deze partij als incidenteel bestempeld beroep niet ontvankelijk.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Incidenteel beroep

Art. 205

P.98.1172.N 21 maart 2000 AC nr. ...

Voldoet aan de vereiste van artikel 205 Sv. de betekening en dagvaarding waarbij aan het exploot het bevel tot dagvaarding is gehecht waarin vermeld is dat het openbaar ministerie in hoger beroep is gekomen.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.97.0156.N 25 januari 2000 AC nr. ...

Een betekening aan de procureur des Konings van het hoger beroep van het O.M. bij het gerecht dat van het beroep kennis moet nemen in het geval van een beklaagde met woonplaats in Polen is noch met toepassing van artikel 40, eerste lid, Ger.W., noch met toepassing van het Belgisch-Pools rechtshulpverdrag, rechtsgeldig.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.97.1564.F 18 maart 1998 AC nr. ...

De betekening van het hoger beroep op straffe van verval, binnen vijfentwintig dagen te rekenen van de uitspraak van het vonnis, is alleen van toepassing wanneer dat beroep uitgaat van het openbaar ministerie bij het rechtscollege dat van het hoger beroep moet kennisnemen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.95.0907.N 4 november 1997 AC nr. ...

Geen schending van het recht van verdediging kan worden afgeleid uit de omstandigheid dat artikel 205 Sv. aan het openbaar ministerie bij het hof of de rechtbank die van het beroep kennis moet nemen een langere termijn toekent dan deze binnen dewelke de beklaagde het rechtsmiddel van hoger beroep moet instellen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.94.0416.N 22 november 1994 AC nr. ...

Wanneer het hoger beroep van het openbaar ministerie bij het gerecht dat van het hoger beroep kennis moet nemen, gericht is tegen een beklaagde die zijn woonplaats in België heeft, moet het exploot waarbij dat beroep wordt betekend, op straffe van nietigheid van het beroep, dagvaarding bevatten om voor het appelgerecht te verschijnen binnen zestig dagen te rekenen van de uitspraak van het beroepen vonnis.~

- DAGVAARDING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.94.0891.F 9 november 1994 AC nr. ...

Het hoger beroep van de procureur des Konings tegen een vonnis van de politierechtbank wordt ingesteld bij deurwaardersexploot, dat wordt betekend aan de partij tegen wie het beroep gericht is, met dagvaarding om voor de correctionele rechtbank te verschijnen binnen de bij de wet voorgeschreven termijn.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

P.92.7200.N 8 november 1994 AC nr. ...

De appelrechter is zonder rechtsmacht wanneer het openbaar ministerie in zijn akte van hoger beroep gewaagt van een ander misdrijf dan dat waarvan de beklaagde vrijgesproken werd.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Art. 207

P.96.0191.N 7 januari 1997 AC nr. ...

Nietig is het arrest van het hof van beroep dat het vonnis van de correctionele rechtbank bevestigt, wanneer het aan de appelrechters overgelegde dossier het door de griffier ondertekend afschrift van het bestreden vonnis niet bevat.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.94.0312.F 7 december 1994 AC nr. ...

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat de inventaris van het in eerste aanleg samengestelde dossier door de griffier is ondertekend, dat blijkens die inventaris het dossier een uittreksel uit het beroepen vonnis bevat en dat op dat stuk alle voor een eensluidend afschrift van dat vonnis vereiste vermeldingen voorkomen, zijn die vaststellingen voldoende om het bij het dossier gevoegde afschrift als eensluidend met het vonnis te beschouwen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Art. 208

P.00.0603.N 4 december 2001 AC nr. ...

Onwettig is in strafzaken de beslissing van ongedaan verklaring van het verzet zo de opposant niet is verschenen noch vertegenwoordigd werd op de eerste nuttige zitting waar de zaak in globo werd uitgesteld zonder nieuwe dagvaarding (1). (1) Zie cass., 28 feb. 1995, AR nr P.94.1150.N, nr 125 en de noot.

- VERZET -

Art. 209

P.96.0489.N 30 september 1997 AC nr. ...

De termijn waarbinnen de strafrechter, na het in beraad nemen van de zaak, het vonnis moet uitspreken is niet op straffe van nietigheid gesteld.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 210

P.05.0018.F 16 maart 2005 AC nr. 164

Art. 190 Sv., is alleen van toepassing op de rechtspleging in hoger beroep in de mate waarin die niet door bijzondere bepalingen wordt geregeld; artikel 210 van voormeld wetboek schrijft niet voor dat de beklaagde zal worden ondervraagd, maar dat hij, zoals de overige partijen, zal worden gehoord over de nauwkeurig bepaalde grieven die tegen het beroepen vonnis zijn ingebracht en dat hij, indien hij het vraagt, altijd het laatste woord zal hebben (1). (1) Zie Cass., 6 okt. 1981 (A.C., 1981-82, 187).

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.02.0332.N 18 februari 2003 AC nr. 112

Wanneer de eerste rechter een in conclusie voorgedragen verweer beantwoordt en er tegen zijn beslissing geen grieven worden ingebracht voor de appèlrechter, is deze laatste niet meer gehouden dit verweer te beantwoorden, ook al wordt in de appèlconclusie de conclusie in eerste aanleg uitdrukkelijk hernomen (1). (1) Cass., 8 juli 1997, AR P.97.0749.N, nr 312.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.99.1131.N 3 april 2001 AC nr. ...

Wanneer uit de stukken niet blijkt dat de beklaagde voor de feitenrechter heeft gevraagd het laatst het woord te krijgen (1), noch dat hij verweer heeft gevoerd ten betoge dat zijn recht van verdediging werd miskend vermag hij dit verweer niet voor het eerst voor het Hof te voeren. (1) Cass., 11 maart 1986, AR nr. 223, nr. 442.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.97.0749.N 8 juli 1997 AC nr. ...

Wanneer de eerste rechter een in conclusie voorgedragen verweer beantwoordt en er tegen zijn beslissing geen grieven worden ingebracht voor de appelrechter, is laatstgenoemde niet meer gehouden dit verweer te beantwoorden, ook al wordt in de appelconclusie de conclusie in eerste aanleg uitdrukkelijk overgenomen.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.94.0758.F 2 november 1994 AC nr. ...

Wanneer de eerste rechter een in conclusie voorgedragen verweer beantwoordt en er tegen zijn beslissing geen grieven worden ingebracht voor de appelrechter, is laatstgenoemde niet meer gehouden dit verweer te beantwoorden, ook al wordt in de appelconclusie de conclusie in eerste aanleg uitdrukkelijk overgenomen.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 211bis

P.13.0713.N 9 december 2014 AC nr. 766

De rechter verzwaart de toestand van de bij verstek veroordeelde beklaagde niet wanneer hij op verzet de hoofdgevangenisstraf verlaagt en de geldboete en vervangende gevangenisstraf verhoogt; de omstandigheid dat de hoofdgevangenisstraf eventueel niet zou worden uitgevoerd, terwijl de geldboete waarschijnlijk wel zal worden ingevorderd, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Cass. 14 april 2010, AR P.09.1867.F, AC 2010, nr. 256.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.14.0351.F 12 november 2014 AC nr. 688

Wegens de vrijspraak van de eiser door de correctionele rechtbank kon het arrest hem enkel bij eenparigheid van stemmen schuldig verklaren (1)(2). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. … (2) Cass. 14 september 1994, AR P.94.0538.F, AC 1994, nr. 378.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.14.0138.F 15 oktober 2014 AC nr. 6010

De correctionele rechtbank kan alleen met eenparige stemmen van haar leden het uitstel opheffen dat door de eerste rechter aan de tenuitvoerlegging van het verval van het recht tot sturen werd toegekend, ter vervanging van de geldboete wegens alcoholintoxicatie (1). (1) Zie Cass. 14 november 1989, AR 3854, AC 1990, nr. 162.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Wanneer een veroordelende beslissing wordt vernietigd omdat het vonnis het uitstel opheft dat door de eerste rechter aan de tenuitvoerlegging van het verval van het recht tot sturen werd toegekend, ter vervanging van de geldboete wegens alcoholintoxicatie, zonder te vermelden dat de correctionele rechtbank met eenparige stemmen van haar leden heeft beslist, zijn de vernietiging en de verwijzing tot dat beschikkend gedeelte beperkt (1). (1) Zie Cass. 21 april 1999, AR P.98.1388.F, AC 1999, nr. 229.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

P.13.0026.N 20 mei 2014 AC nr. ...

De beslissing in hoger beroep die, anders dan het beroepen vonnis, de strafvordering ontvankelijk en de beklaagde schuldig verklaart en tot straf veroordeelt, dient met eenparigheid aan stemmen te worden genomen; de vernietiging van de schuldigverklaring en van de veroordeling laat de beslissing over de ontvankelijkheid van de strafvordering onaangetast (1). (1) R. Declercq, Beginselen van Strafrechtspleging, 6e Editie, 2014, nr. 3596

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

---

P.12.1253.N 3 september 2013 AC nr. ...

Uit artikel 211bis, eerste en tweede zin, Wetboek van Strafvordering volgt niet dat de appelrechters die anders dan de eerste rechter een herstelmaatregel bevelen, desgevallend onder de dreiging van een dwangsom, dit met eenparigheid moeten beslissen; de omstandigheid dat de vordering van de herstelvorderende overheid niet zonder meer gelijk te stellen is met een burgerlijke rechtsvordering en als maatregel van burgerrechtelijke aard toch onder de strafvordering valt, doet daaraan geen afbreuk (1). (1) Zie: Cass. 2 maart 2004, AR P.03.1187.N, AC 2004, nr. 112; Cass. 12 mei 2009, AR P.08.1888.N (onuitgegeven).

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

---

P.13.0683.F 5 juni 2013 AC nr. ...

De eenstemmigheid van de appelrechters blijkt uit een bijzondere vermelding van de beslissing; ze wordt bewezen door de handtekening van de magistraten die uitspraak hebben gedaan of door een authentieke vermelding waarin de onmogelijkheid om te tekenen wordt vastgesteld.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.13.0014.F 6 maart 2013 AC nr. ...

Het hof van beroep dat als eerste vaststelt dat het misdrijf dat de beklaagde ten laste is gelegd in staat van wettelijke herhaling was gepleegd en dat de gevangenisstraf van de correctionele rechtbank bevestigt, dient zijn beslissing niet met eenparigheid van stemmen uit te spreken (1). (1) Cass. 12 mei 1998, AR P.98.0485.N, AC 1998, nr. 246. Het openbaar ministerie had anders geconcludeerd, met verwijzing naar de rechtspraak van het Hof, die inzake verzet oordeelt dat de rechter die over het verzet van de beklaagde uitspraak doet, t.a.v. laatstgenoemde geen herhaling mag vaststellen waarvoor de bij verstek gewezen beslissing hem niet heeft veroordeeld (Cass. 17 sept. 2008, AR P.08.1242.F, AC 2008, nr. 482; Cass. 30 okt. 2012, AR P.12.1194.N, AC 2012, nr. 578).

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.11.2036.N 12 juni 2012 AC nr. ...

Het is de hoofdstraf die de zwaarte van de straf bepaalt, zonder dat de bijkomende straffen in aanmerking dienen genomen te worden; er is geen strafverzwaring wanneer de appelrechter de door de eerste rechter opgelegde hoofdstraffen niet meer uitspreekt, maar enkel een eenvoudige schuldigverklaring, ook al behoudt hij voor de bijkomende straf zoals de verbeurdverklaring niet het uitstel van de tenuitvoerlegging ervan die de eerste rechter had verleend (1). (1) Cass. 19 mei 1981, AC 1980-1981, nr. 538.

- STRAF - Zwaarste straf

P.11.1359.F 11 januari 2012 AC nr. ...

Het arrest waarbij de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wordt bevolen gedurende drie jaar, in plaats van de eenvoudige schuldigverklaring door de eerste rechter wegens de overschrijding van de redelijke termijn, moet vaststellen dat het met eenparige stemmen van zijn leden werd gewezen, aangezien het de toestand van de beklaagde verzwaart (1). (1) Cass. 25 april 2007, AR P.06.1597.F, AC, 2007, nr. 207 met concl. adv.-gen. Vandermeersch.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- STRAF - Zwaarste straf

P.11.0868.N 10 januari 2012 AC nr. ...

Hoewel het verval van het recht een voertuig te besturen wegens lichaamsongeschiktheid een beveiligingsmaatregel is en geen straf, kan het rechtscollege in hoger beroep deze maatregel, die niet opgelegd werd door de eerste rechter, niet dan met eenparigheid van zijn leden uitspreken (1). (1) Cass. 17 nov. 1981, AC, 1981-1982, nr. 178.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 42

P.09.1867.F 14 april 2010 AC nr. 256

Het arrest dat de hoofdgevangenisstraf verlaagt maar de duur van het door de eerste rechter voor de gevangenisstraf verleende uitstel verlengt, dat de geldboete verhoogt en het door de eerste rechter voor de geldboete toegekende uitstel intrekt, vereist geen eenstemmigheid (1). (1) Zie Cass., 7 maart 1966, Bull. en Pas., 1966, I, 870 en de verwijzingen daarin; Cass., 16 nov. 1971, A.C., 1972, p. 261.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.08.1518.N 10 maart 2009 AC nr. 184

Eenstemmigheid van de leden van het hof van beroep is vereist voor het arrest dat de opschorting van de uitspraak van de veroordeling beveelt voor het ten laste gelegde feit dat het bewezen verklaart, terwijl de eerste rechter dat feit niet bewezen had verklaard (1). (1) Cass., 4 okt. 1995, AR P.95.0166.F, A.C., 1995, nr. 413.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.08.1797.N 24 februari 2009 AC nr. 153

De appelrechters die voor een geheel van te last gelegde feiten deze op één na verjaard verklaren en voor het enige overblijvende feit dezelfde straf opleggen als de eerste rechter voor het geheel van de feiten samen opgelegde, verzwaren de door het beroepen vonnis opgelegde straf niet; eenparige stemmen zijn in dat geval dan ook niet vereist (1). (1) Cass., 30 maart 1982, A.C., 1981-1982, nr 457; Cass., 2 okt. 1979, A.C., 1979-1980, nr 74.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.08.1232.N 18 november 2008 AC nr. 643

De enkele omstandigheid dat een beslissing in hoger beroep tegen de beklaagde dezelfde straf uitspreekt als deze uitgesproken door de eerste rechter, maar de beklaagde van een tenlastelegging vrijspreekt, houdt geen strafverzwaring in (1). (1) Cass., 4 nov. 1992, AR 122, A.C., 1991-1992, nr 715; Cass., 6 jan. 2004, AR P.03.0797.N, A.C., 2004, nr 2.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.08.0920.F 29 oktober 2008 AC nr. 592

De zwaarte van de veroordeling wordt in de eerste plaats afhankelijk van de hoofdstraf beoordeeld; het appelgerecht moet niet met eenparige stemmen van zijn leden uitspraak doen wanneer het de hoofdgevangenisstraf die door de eerste rechter is opgelegd laat wegvallen en het bedrag van de geldboete en de duur van de vervangende gevangenisstraf verhoogt (1). (1) Cass., 12 sept. 1989, AR 2993, A.C., 1990, nr. 24.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.08.0719.F 8 oktober 2008 AC nr. 532

De beslissing van de appelrechters waarbij de vergoeding uit artikel 77, tweede lid, K.B. 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken wordt opgelegd, in de plaats van die welke de eerste rechter met toepassing van artikel 91, tweede lid, K.B. 28 december 1950, met hetzelfde opschrift, had opgelegd, vereist geen eenparigheid aangezien zij geen betrekking heeft op straffen (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1995, AR P.93.1005.N., A.C., 1995, nr. 119.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.08.0353.F 11 juni 2008 AC nr. 363

De vermelding alleen van artikel 211bis Sv. onder de toegepaste wettelijke bepalingen is onvoldoende om vast te stellen dat de beslissing met eenparige stemmen van de leden van het appelgerecht werd genomen (1). (1) Zie Cass., 16 april 1985, AR 9037, A.C., 1984-1985, nr. 482; vgl. Cass., 7 mei 2008, AR P.08.0139.F, A.C., 2008, nr. ...

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Wanneer het gerecht in hoger beroep de straf verzwaart die door de eerste rechter is opgelegd, kan het deze beslissing alleen maar nemen met eenparige stemmen van zijn leden (1). (1) Zie Cass., 6 nov. 1985, AR 4455, A.C., 1985-1986, nr. 148.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.08.0139.F 7 mei 2008 AC nr. 275

Het gerecht in hoger beroep moet met eenparige stemmen van zijn leden uitspraak doen, met name wanneer het een misdrijf, waarvan de beklaagde in eerste aanleg was vrijgesproken, tegen hem bewezen verklaart, of wanneer het de straffen verzwaart die hem door de eerste rechter waren opgelegd; aangezien elke veroordeling neerkomt op een schuldigverklaring, houdt de vermelding in het arrest dat de straffen eenparig werden opgelegd, noodzakelijkerwijs in dat de schuldigverklaring eveneens met eenparige stemmen van de leden van het hof van beroep werd beslist (1). (1) Zie Cass., 5 okt. 1993, AR 6334, AC, 1993, nr 394.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.07.1324.F 14 november 2007 AC nr. 554

Het gerecht in hoger beroep verzwaart de straf niet wanneer het, nadat de eerste rechter om reden van eenheid van opzet één enkele straf had uitgesproken wegens verschillende misdrijven, deze straf handhaaft hoewel het nog slechts bepaalde van die misdrijven in aanmerking neemt (1). (1) Cass., 6 jan. 2004, AR P.03.0797.N, nr. 2.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.07.1226.N 6 november 2007 AC nr. 530

De appelrechters die in hoger beroep bijkomend de door artikel 490 Strafwetboek voorgeschreven maatregel van bekendmaking bevelen, dienen geen uitspraak te doen met eenparige stemmen.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.07.0436.N 30 oktober 2007 AC nr. 514

De rechter in hoger beroep die een verhinderde rechter bij de uitspraak vervangt doet deze uitspraak zonder dat hij kennis heeft genomen van de zaak, zodat de eenstemmigheidsvereiste in dergelijk geval niet van toepassing is op de vervangende rechter (1). (1) Cass., 25 maart 2003, AR P.02.1387.N, nr 201.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Wanneer de appelrechters op het hoger beroep van de burgerlijke partij de beroepen beslissing wijzigen door de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en gegrond te verklaren, is voor die beslissing geen eenparigheid vereist (1). (1) Cass., 3 dec. 2003, AR P.02.0828.F, nr 613

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.07.0916.N 16 oktober 2007 AC nr. 485

Wanneer de appelrechters de door de eerste rechter uitgesproken hoofdgevangenisstraf verminderen en de bijkomende straf van terbeschikkingstelling van de regering toevoegen, verzwaren zij de door de eerste rechter uitgesproken straf niet en dienen ze hun beslissing niet met eenparige stemmen te nemen (2). (2) Cass., 28 nov. 2000, AR P.00.1383.N, nr. 651.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.07.0582.F 3 oktober 2007 AC nr. 450

Het arrest moet met eenparige stemmen van zijn leden worden uitgesproken wanneer het, op het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen een vonnis dat erop neerkomt dat de vervolgingen niet ontvankelijk worden verklaard en dat het onderzoek van de zaak sine die uitstelt, dat vonnis tenietdoet, de vervolgingen ontvankelijk verklaart en, door de zaak aan zich te trekken, de eisende partij veroordeelt (1). (1) Cass., 11 sept. 1990, AR 3935, nr. 17.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.06.1597.F 25 april 2007 AC nr. 207

Het arrest dat de opschorting van de uitspraak van de veroordeling beveelt gedurende drie jaar in plaats van de eenvoudige schuldigverklaring die door de eerste rechter is uitgesproken wegens de overschrijding van de redelijke termijn, moet vaststellen dat het met eenparige stemmen van de leden van het gerecht is gewezen vermits het de toestand van de beklaagde verzwaart (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- STRAF - Zwaarste straf

P.06.1379.F 14 februari 2007 AC nr. 88

Het rechtscollege dat in hoger beroep uitspraak doet over het verzet van de beklaagde tegen een door dit rechtscollege bij verstek gewezen beslissing, mag de door de eerste rechter opgelegde straf niet verzwaren dan door met eenparigheid van stemmen uitspraak te doen en dit uitdrukkelijk vast te stellen, zelfs indien de bij verstek gewezen beslissing met eenparige stemmen van zijn leden de door de eerste rechter uitgesproken straf wettig had verzwaard (1). (1) Cass., 2 mei 2000, AR P.00.0100.N, nr 267.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Het appelgerecht dat de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vervangt door een geldboete met gedeeltelijk uitstel, verzwaart de straf die door de eerste rechter is uitgesproken, zodat zijn beslissing met eenparige stemmen van zijn leden moet worden gewezen en het dit uitdrukkelijk moet vaststellen.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.06.0494.N 26 september 2006 AC nr. 437

Eenstemmigheid is vereist wanneer de appelrechters op het hoger beroep van het openbaar ministerie de beklaagde schuldig achten aan drie tenlasteleggingen A, B en C en hem hiervoor slechts één straf opleggen, namelijk dezelfde die de eerste rechter, na vrijspraak voor de tenlastelegging C, voor de vermengde tenlasteleggingen A en B had opgelegd (1) (2). (1) Cass., 20 mei 1980, A.C., 1979-1980, 1166. (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr 2537.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.06.0343.N 16 mei 2006 AC nr. 277

Er is geen strafverzwaring en bijgevolg geen verplichting voor de appelrechters met eenparigheid uitspraak te doen wanneer die rechters de door de eerste rechter uitgesproken straf bevestigen en de daarvoor in het beroepen vonnis vermelde redenen wijzigen, aanpassen of gedeeltelijk verwerpen.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.06.0152.N 14 maart 2006 AC nr. 151

De door de rechter bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele straf uit te spreken verplichting tot het betalen van een bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, is geen straf (1); de uitspraak in hoger beroep over de aanpassing van het bedrag van die bijdrage dient derhalve niet te gebeuren met eenparigheid van stemmen (2). (1) Cass., 23 feb. 1988, AC, 1987-88, nr 385; Cass., 18 dec. 1991, AC, 1991-92, nr 210; Cass., 9 nov. 1994, AC, 1994, nr 480; Cass., 5 juni 1996, AC, 1996, nr 214; Cass., 8 okt. 1996, AC, 1996, nr 363; Cass., 29 okt. 2002, AR P.01.1103.N, nr 572; Cass., 29 nov. 2005, AR P.05.0714.N, nr .... (2) Cass., 30 juni 1987, AC, 1986-87, nr 657; Cass., 25 okt. 1988, AC, 1988-89, nr 113; Cass., 7 dec. 1988, AC, 1988-89, nr 206.

- STRAF - Allerlei

P.05.1472.F 8 februari 2006 AC nr. 81

De eenparigheid die bij artikel 211bis, Sv. is vereist, geldt met name wanneer de straf die tegen een beklaagde in eerste aanleg werd uitgesproken in hoger beroep wordt verzwaard; een dergelijke eenparigheid is niet vereist ter rechtvaardiging van de redenen op grond waarvan het dictum van het beroepen vonnis in hoger beroep wordt bevestigd (1). (1) Zie Cass., 26 sept. 2000, AR P.00.1150.N, nr 494.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.05.0762.N 13 december 2005 AC nr. 671

Uit artikel 211bis, Wetboek van Strafvordering volgt niet dat eenparigheid wordt vereist van de appèlrechters die oordelen het beroepen vonnis ten nadele van de burgerlijke partij te moeten hervormen (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 2003, AR P.03.1147.N, nr 650.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.05.1143.F 30 november 2005 AC nr. 636

Het appèlgerecht moet niet met eenparigheid van stemmen uitspraak doen wanneer het, zonder de beklaagde voor een feit waarvoor hij was vrijgesproken te veroordelen en zonder zijn straf te verzwaren, alleen de wettelijke kwalificatie van de hem ten laste gelegde feiten wijzigt (1). (1) Cass., 4 nov. 1986, AR 213, nr 140.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.05.0125.N 24 mei 2005 AC nr. 292

Het hof van beroep dient geen uitspraak met eenstemmigheid van zijn leden te doen wanneer het een vonnis van onbevoegdverklaring wijzigt en de beklaagde veroordeelt (1). (1) Cass., 7 okt. 1969, A.C., 1970, 141. Zie ook Cass., 4 april 2001, AR P.01.0042.F, nr 200.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.04.1622.F 27 april 2005 AC nr. ...

De appèlrechter verzwaart de straf niet wanneer hij, op het hoger beroep tegen een vonnis dat een gevangenisstraf oplegt, de beklaagde veroordeelt tot een werkstraf of, in geval van niet-uitvoering, tot een gevangenisstraf van langere duur dan de straf die door de eerste rechter werd uitgesproken (1). (Impliciete oplossing). (1) Eiser, die vervolgd werd wegens overtreding van artikel 400 Sw., was, na aanneming van verzachtende omstandigheden, door de eerste rechter veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden, met drie jaar uitstel. Op het hoger beroep van eiser en van de procureur des Konings, heeft het hof van beroep te Luik eiser veroordeeld tot een werkstraf van 200 uur of, in geval van niet-uitvoering, tot een gevangenisstraf van twee jaar, zonder te vermelden dat het daartoe eenstemmig had beslist. Impliciet had het dus geoordeeld dat het de straf niet verzwaarde. De beslissing verwerpt het cassatieberoep tegen het arrest van het hof van beroep.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.05.0010.N 8 februari 2005 AC nr. 80

Wanneer de eerste rechter het probatieuitstel niet heeft herroepen maar bijkomende probatievoorwaarden heeft opgelegd, dienen de appèlrechters met eenstemmigheid uitspraak te doen om het probatieuitstel te herroepen (1). (1) Zie Cass., 9 juni 1999, AR P.99.0259.F, nr 342.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.03.1670.F 7 april 2004 AC nr. 189

Eenstemmigheid van de leden van de kamer van inbeschuldigingstelling is vereist in geval van wijziging van een beschikking tot buitenvervolgingstelling; dat is niet het geval wanneer dat rechtscollege, op het hoger beroep van het O.M., zich ertoe beperkt de periode van de misdrijven, die door de raadkamer in aanmerking was genomen voor misdrijven die de verwijzing van de inverdenkinggestelde door dat rechtscollege verantwoordden, te verlengen (1). (1) Zie Cass., 3 dec. 1986, AR 5331, nr 202.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.03.0797.N 6 januari 2004 AC nr. 2

Er is geen strafverzwaring wanneer de appèlrechter, nadat de eerste rechter ingevolge eenheid van opzet één straf had uitgesproken wegens verscheidene misdrijven, deze straf behoudt alhoewel hij slechts nog bepaalde misdrijven in aanmerking neemt (1). (1) Cass., 21 sept. 1999, AR P.98.1004.N, nr 47.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.03.1147.N 16 december 2003 AC nr. 650

Artikel 211bis Wetboek van Strafvordering moet niet worden toegepast en er is dus geen eenparigheid van stemmen van de appèlrechters vereist, wanneer in strafzaken de appèlrechters enkel uitspaak doen over de burgerlijke rechtsvorderingen en zij oordelen dat de ten laste gelegde feiten waarvan de eerste rechter heeft geoordeeld dat ze niet bewezen zijn, in hoger beroep wel bewezen zijn (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof 24 september 2003, B.S. 26 nov. 2003.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.02.0828.F 3 december 2003 AC nr. 613

Het Hof van Cassatie stelt een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, wanneer verweerder aanvoert dat artikel 211bis Sv. de artt. 10 en 11 Gw. schendt, als dat artikel 211bis zo wordt geïnterpreteerd dat het de appèlrechters, waarbij alleen het hoger beroep van een burgerlijke partij aanhangig is gemaakt, verplicht met eenparigheid van stemmen uitspraak te doen wanneer zij de beslissing wijzigen van de eerste rechter, die zich onbevoegd had verklaard om, wegens de vrijspraak van de beklaagde, kennis te nemen van de rechtsvordering van die burgerlijke partij, en zij die rechtsvordering geheel of gedeeltelijk gegrond verklaren, aangezien die eenstemmigheid niet is vereist ingeval de vordering van de getroffene om de vergoeding van dezelfde schade voor het burgerlijk rechtscollege te verkrijgen, in eerste aanleg verworpen werd, en die getroffene in hoger beroep een wijziging van het vonnis heeft verkregen waarbij zijn vordering geheel of gedeeltelijk wordt toegewezen (1). (1) Zie Cass., 7 sept. 1999, A.R. P.98.1282.F, nr. 439.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

Art. 211bis Sv. schendt de artt. 10 en 11 Gw., wanneer het zo geïnterpreteerd wordt dat het de appèlrechters, op het hoger beroep van de burgerlijke partij alleen, verplicht eenstemmig uitspraak te doen wanneer ze de beslissing van de eerste rechter wijzigen die zich onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van de rechtsvordering van die burgerlijke partij wegens de vrijspraak van de beklaagde, en die rechtsvordering daarbij geheel of gedeeltelijk gegrond verklaren (1) (2) (3). (1) Zie Cass., 7 sept. 1999, AR P.98.1282.F, nr 439. (2) Cass., 9 okt. 2002, AR P.02.0828.F, nr ... (3) A.A., 24 sept. 2003, nr 124/2003, B.S., 26 nov. 2003, blz. 56813.

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.03.1097.F 1 oktober 2003 AC nr. 467

Als er een beschikking tot buitenvervolgingstelling is gewezen, kan het appèlgerecht de verwijzing van de inverdenkinggestelde voor het vonnisgerecht alleen uitspreken met eenparigheid van stemmen van zijn leden (1). (1) Cass., 20 nov. 2002, AR P.02.1093.F, nr 617.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.03.0389.N 16 september 2003 AC nr. 437

Er is geen strafverzwaring en derhalve is, met toepassing van artikel 211bis Wetboek van strafvordering, geen eenstemmigheid vereist, wanneer de rechter in hoger beroep een door de eerste rechter aan de beklaagde verleend uitstel ontneemt, maar de straf vermindert (1). (1) Cass., 13 november 1984, A.C. 1984-85, nr 165.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.02.1387.N 25 maart 2003 AC nr. 201

De omstandigheid dat een vonnis mede is uitgesproken door een rechter die, met toepassing van artikel 779, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, is aangewezen om een andere rechter die wettig verhinderd is om de uitspraak van dat vonnis waarover hij overeenkomstig artikel 778 van hetzelfde wetboek heeft beraadslaagd bij te wonen, bij die uitspraak te vervangen, belet niet dat het vonnis door de rechters die over de zaak beraadslaagd hebben met eenparigheid gewezen wordt en dat deze eenparigheid rechtsgeldig wordt vastgesteld.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.01.1700.N 11 februari 2003 AC nr. 92

Wanneer het appèlgerecht de door de eerste rechter uitgesproken geldboete bevestigt, ook al verleent het gedeeltelijk uitstel van strafuitvoering, en de door de eerste rechter uitgesproken vervangende gevangenisstraf verzwaart zonder dat het vaststelt dat de beslissing met eenparige stemmen is genomen, wordt de door het Hof uitgesproken vernietiging met verwijzing beperkt tot de vervangende gevangenisstraf (1). (1) Cass., 21 nov. 1984, AR nr 3768, nr 182.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.02.1326.F 15 januari 2003 AC nr. 32

Het bestreden vonnis is niet nietig, wanneer de appèlrechters vaststellen dat hun beslissing met eenparigheid van stemmen is genomen, terwijl die eenstemmigheid niet was vereist om de omzetting in euro van de geldboeten, die de eerste rechter in Belgische frank had vastgesteld, naar recht te verantwoorden (1). (1) Zie Cass., 21 okt. 1986, AR 9606, nr 112.

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.02.1403.N 10 december 2002 AC nr. 661

De beslissing, waarbij de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij de beslissing tot definitieve invrijheidstelling hervormt en beslist dat de internering gehandhaafd blijft, wijzigt een door de geïnterneerde gunstige beslissing en kan slechts uitgesproken worden met eenparigheid van stemmen.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.02.1093.F 20 november 2002 AC nr. 617

Als er een beschikking tot buitenvervolgingstelling is gewezen, kan het appèlgerecht de verwijzing van de inverdenkinggestelde voor het vonnisgerecht alleen uitspreken met eenparigheid van stemmen van zijn leden (1). (1) Cass., 22 juli 1981, Rev. dr. pén., 1981, blz. 934; R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, tweede uitg., 1999, blz. 290, nr. 631.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.02.0112.N 12 november 2002 AC nr. 599

Wanneer de beroepen beslissing de beklaagde veroordeelt wegens verschillende onderdelen van een misdrijf en vrijspreekt van andere onderdelen van datzelfde misdrijf kan het hof van beroep die gedeeltelijke vrijspraak niet wijzigen in een veroordeling zonder vast te stellen dat het uitspraak doet met eenparige stemmen van zijn leden; de omstandigheid dat het hof van beroep de beklaagde vrijspreekt van het gedeelte van de feiten waarvoor hij was veroordeeld door de eerste rechter en voor het overige een lagere straf uitspreekt dan deze die de eerste rechter heeft opgelegd doet hieraan niet af (1). (1) Cass., 28 maart 1979, A.C., 1978-79, 893.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.02.1072.N 22 oktober 2002 AC nr. 560

Het arrest van de appèlrechters dat de duur van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf en van de geldboete verlengt ten opzichte van het bestreden vonnis, spreekt een zwaardere hoofdstraf uit en dient met eenparigheid te worden gewezen, zelfs zo in hoger beroep een in eerste aanleg bijkomende straf vervalt.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.02.1108.N 1 oktober 2002 AC nr. 495

Onwettig is de beslissing van de appèlrechters tot veroordeling van straf waarbij zij, zonder vast te stellen dat de beslissing met eenparige stemmen is genomen, de veroordeling door de eerste rechter tot een hoofdgevangenisstraf en een geldboete bevestigen en daarenboven ontzetting uit de rechten en verbeurdverklaringen bevelen, ook al verlenen zij, anders dan de eerste rechter, voor de hoofdgevangenisstraf ten dele uitstel (1). (1) Zie cass., 22 sept 1998, AR P.98.1149.N, nr 412.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.02.0784.N 9 juli 2002 AC nr. 396

Geen eenstemmigheid is vereist, nu het bestreden arrest, gelet op de vermindering van de hoofdgevangenisstraf, de tegen beklaagde uitgesproken straf niet verzwaart door de verbeurdverklaring op te leggen (1). (1) Cass., 13 mei 1980, A.C. 1979-1980, nr. 583.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.01.0807.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

Het arrest dat, na een vonnis te hebben gewijzigd dat de beschikking tot verwijzing alsook de daaropvolgende proceshandelingen nietig had verklaard, over de grond van de zaak uitspraak doet en de beklaagde veroordeelt, moet niet met eenparigheid van stemmen van de leden van het hof van beroep worden gewezen (1). (1) Zie Cass., 11 dec. 1933 (Bull. en Pas., 1934, I, 98) ; 7 okt. 1969 (A.C., 1970, 141).

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.96.1117.N 24 april 2001 AC nr. ...

Art. 8, eerste lid, Besl. W. 14 september 1918 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de beslissingen van het Militair gerechtshof bij meerderheid van stemmen worden genomen, zonder dat het oplegt dat zij met eenparigheid van stemmen van de leden moeten worden genomen wanneer zij een vrijspraak wijzigen of de door de krijgsraad uitgesproken straffen verzwaren (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 11 oktober 2000 (101/2000, B.S. 29 december 2000, blz. 43347); cass., 10 januari 2001, A.R. P.98.1505.F, A.C., nr...

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- MILITAIR -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.00.1760.N 13 maart 2001 AC nr. ...

De appelrechters verzwaren de tegen de beklaagde uitgesproken straf niet en hoeven niet met eenparigheid te oordelen, wanneer zij, nadat de eerste rechter enkel een gevangenisstraf heeft uitgesproken, die gevangenisstraf verminderen en daarbij een geldboete opleggen (1). (1) Zie cass. 28 maart 1979, A.C. 1978-79, 893.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.98.1505.F 10 januari 2001 AC nr. ...

Art. 8, eerste lid, Besl.W. 14 sept. 1918 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de beslissingen van het Militair Gerechtshof bij meerderheid van stemmen worden genomen, zonder dat het oplegt dat zij met eenparigheid van stemmen van de leden moeten worden genomen wanneer zij een vrijspraak wijzigen of de door de krijgsraad uitgesproken straffen verzwaren (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 11 okt. 2000 (101/2000, B.S., 29 dec. 2000, blz. 43343) ; Cass., 19 jan. 2000, A.R. P.98.0094.F, nr. 43.

- GRONDWET - Art. 10

- GRONDWET - Art. 11

P.00.1383.N 28 november 2000 AC nr. ...

Wanneer de appelrechters de door de eerste rechter uitgesproken hoofdstraf verminderen en de bijkomende straf van terbeschikkingstelling van de regering toevoegen verzwaren zij de door de eerste rechter uitgesproken straf niet en dienen ze hun beslissing niet met eenparige stemmen te nemen (1). (1) Vgl. cass., 21 dec. 1976, A.C., 1977, 455.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

---

P.00.1271.F 15 november 2000 AC nr. ...

Wanneer de eerste rechter het herstel in het recht tot sturen niet afhankelijk heeft gemaakt van het slagen voor een of meerdere onderzoeken, kan het appèlgerecht die veiligheidsmaatregel alleen opleggen met eenstemmigheid van zijn leden (1). (1) Zie Cass., 13 dec. 1977 (A.C., 1978, 456) ; 17 nov. 1981, A.R. 6568 (ibid., 1981-82, 373) ; 10 sept. 1991, A.R. 4745, nr. 13, noot 1 ; 22 juni 1993, A.R. 6417, nr. 300 (redenen).

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.00.1150.N 26 september 2000 AC nr. ...

Geen eenparigheid is vereist voor de motieven op grond waarvan de door de eerste rechter opgelegde straf in hoger beroep wordt bevestigd (1) (2). (1) Zie Cass., 4 nov. 1986, AR 213, nr 140. (2) in de zaak die het voorwerp uitmaakt van bovenstaand arrest oordeelden de appèlrechters, enerzijds, dat de door de eerste rechter uitgesproken straffen principieel niet aangepast waren aan de ernst van de feiten en de persoonlijkheid van de beklaagden, maar, anderzijds, dat rekening houdend met de vastgestelde vertraging in de voortzetting van de strafvordering de in het beroepen vonnis bepaalde straffen dienden te worden bijgetreden. In het middel werd aangevoerd dat deze redenering impliceert dat de straffen volgens de appèlrechters moesten worden verzwaard, zodat, althans volgens eiser, deze beslissing met eenparigheid van stemmen diende te worden genomen.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.99.0127.N 27 juni 2000 AC nr. ...

De beslissing in hoger beroep waarbij de beklaagde wordt veroordeeld nadat in eerste aanleg de strafvordering niet ontvankelijk werd verklaard, mag niet volstaan met de enkele vermelding van artikel 211bis Sv., maar moet vaststellen dat ze met eenparige stemmen is gewezen (1). (1) Cass., 11 sept. 1990, AR nr. 3935, nr. 17 en 27 okt. 1999, AR nr. P.99.1040.F, nr. 570.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

De beslissing in hoger beroep waarbij de beklaagde wordt veroordeeld nadat in eerste aanleg de strafvordering niet ontvankelijk werd verklaard, mag niet volstaan met de enkele vermelding van artikel 211bis Sv., maar moet vaststellen dat ze met eenparige stemmen is gewezen (1). (1) Cass., 11 sept. 1990, AR nr. 3935, nr. 17 en 27 okt. 1999, AR nr. P.99.1040.F, nr. 570.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.98.0810.N 13 juni 2000 AC nr. ...

Artikel 211bis Wetboek van Strafvordering vindt geen toepassing op de wijze van stemmen in het Militair gerechtshof en de krijgsraden; die aangelegenheid wordt geregeld door artikel 8 van de besluitwet van 14 september 1918 (1). (1) Zie Cass., 6 mei 1998, AR nr. P.98.0094.F, nr. 224.

- MILITAIR GERECHTSHOF [ZIE: 368 RECHTERLIJKE ORGANISATIE] -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.00.0425.F 7 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer het rechtscollege, op het hoger beroep tegen een vonnis dat één enkele straf heeft uitgesproken voor verschillende telastleggingen, één ervan splitst van de andere telastleggingen, zijn uitspraak hierover aanhoudt en voor de andere telastleggingen één enkele straf uitspreekt die lichter is dan die welke de eerste rechter had opgelegd, hoeft de beslissing niet met eenparige stemmen van zijn leden te worden gewezen (1). (1) Zie Cass., 21 april 1999, A.R. P.99.0401.F, nr. 232.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.99.1887.F 10 mei 2000 AC nr. ...

De appelrechters kunnen niet, zonder eenstemmigheid, de duur van het door de eerste rechter verleende uitstel van tenuitvoerlegging van de straf verlengen, zelfs niet als zij de door de eerste rechter uitgesproken straf handhaven (1). (1) Cass., 24 maart 1992, A.R. 5063, nr. 392.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.99.0181.N 9 mei 2000 AC nr. ...

Schendt artikel 211bis Sv. het vonnis in hoger beroep dat dezelfde geldboete als de eerste rechter uitspreekt, maar de vervangende gevangenisstraf verzwaart, zonder daarbij vast te stellen dat zulks met eenparige stemmen werd beslist. (1) (1) Zie Cass., 14 okt. 1986, A.R. nr. 386, nr. 83 en 2 juni 1993, A.R. nr. P.93.0219.F, nr. 265.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.00.0100.N 2 mei 2000 AC nr. ...

Het rechtscollege dat in hoger beroep uitspraak doet over de waarde van het verzet tegen een door dit rechtscollege bij verstek gewezen vonnis of arrest, mag de tegen de beklaagde door de eerste rechter uitgesproken straf niet verzwaren dan met eenparige stemmen van zijn leden, ook indien het vonnis of arrest bij verstek met eenparige stemmen van zijn leden de door de eerste rechter uitgesproken straf wettig had verzwaard. (4) (4) Cass., 9 maart 1993, A.R. 6135, nr. 135

- VERZET -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.99.1826.F 16 februari 2000 AC nr. ...

Art. 211bis Sv., dat van toepassing is op de appèlgerechten, houdt geen verband met de rechtspleging inzake voorwaardelijke invrijheidstelling; de beslissing tot herroeping van een voorwaardelijke invrijheidstelling wordt genomen met meerderheid van stemmen, aangezien eenparigheid van stemmen alleen vereist is voor beslissingen die de invrijheidstelling onder de bij wet gestelde voorwaarden toekennen.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.98.0094.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Het Militair Gerechtshof dat een vrijsprekend vonnis wijzigt, hoeft niet vast te stellen dat het met eenparige stemmen uitspraak doet.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 8, eerste lid, Besl.W. 14 sept. 1918 schendt de artt. 10 en 11 Gw. niet, in zoverre het bepaalt dat de beslissingen van het Militair Gerechtshof bij meerderheid van stemmen genomen worden, zonder dat het eenstemmigheid van de leden van dat hof vereist wanneer zij een vrijspraak wijzigen of wanneer zij de door de krijgsraad opgelegde straffen verzwaren.

- GRONDWET - Art. 10

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- GRONDWET - Art. 11

P.99.1040.F 27 oktober 1999 AC nr. ...

Om een door de correctionele rechtbank vrijgesproken beklaagde in hoger beroep te veroordelen, moet het hof van beroep uitspraak doen met eenparige stemmen van zijn leden.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.99.0830.F 13 oktober 1999 AC nr. ...

Het arrest, dat, bij wege van nieuwe beschikkingen, de door de eerste rechter niet vrijgesproken beklaagde veroordeelt, zonder de hem opgelegde straffen te verzwaren, hoeft niet met eenparige stemmen van de leden van het hof van beroep gewezen te worden.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.98.1004.N 21 september 1999 AC nr. ...

Er is geen strafverzwaring wanneer de appelrechter, nadat de eerste rechter ingevolge eenheid van opzet één straf had uitgesproken wegens verscheidene misdrijven, deze straf behoudt alhoewel hij slechts nog bepaalde misdrijven in aanmerking neemt.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei

P.98.1282.N 7 september 1999 AC nr. ...

De appèlrechters, ook al doen zij enkel uitspraak over de burgerlijke rechtsvordering, vermogen niet wettig te oordelen dat de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten, die door de eerste rechter niet bewezen werden bevonden, bewezen zijn, zonder vast te stellen dat zij uitspraak doen met eenparigheid van stemmen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.98.0462.N 22 juni 1999 AC nr. ...

Nietig is de beslissing van de appelrechters, waarbij zij de door de eerste rechter opgelegde gevangenisstraf bevestigen en de beklaagde daarenboven veroordelen tot een geldboete, vermeerderd met de wettelijke opdeciemen en een vervangende gevangenisstraf, zonder vast te stellen dat zij over dat punt uitspraak hebben gedaan met eenparige stemmen.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.99.0258.F 9 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer de appèlrechters, op het hoger beroep tegen een vrijsprekend vonnis met afwijzing van de burgerlijke rechtsvordering, enerzijds de strafvordering vervallen verklaren wegens verjaring en, anderzijds, de burgerlijke rechtsvordering gegrond verklaren, dient deze laatste beslissing met eenparigheid van stemmen te worden genomen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.99.0259.F 9 juni 1999 AC nr. ...

Het vonnis dat, alleen op het ontvankelijke hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een vrijsprekend vonnis waarbij haar vordering wordt afgewezen, schadevergoeding aan die burgerlijke partij toekent, moet vaststellen dat het met eenparige stemmen is gewezen, in zoverre het het misdrijf waarop de burgerlijke rechtsvordering berust, bewezen verklaartikel ~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Wanneer de appèlrechters de door de eerste rechter uitgesproken straf handhaven, dienen zij met eenparigheid van stemmen uitspraak te doen om het door de eerste rechter verleende uitstel van tenuitvoerlegging van de straf in te trekken.~

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.99.0401.F 21 april 1999 AC nr. ...

Wanneer het gerecht, op het hoger beroep tegen een vonnis dat één enkele straf heeft uitgesproken voor verschillende telastleggingen, één ervan niet bewezen verklaart doch niettemin de door de eerste rechter uitgesproken straf handhaaft, hoeft de beslissing niet met eenparige stemmen van de leden worden gewezen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.98.0947.F 19 november 1998 AC nr. ...

Om de beklaagde te veroordelen tot een verbeurdverklaring die de eerste rechter niet heeft uitgesproken, dient het hof van beroep uitspraak te doen met eenparigheid van stemmen en zulks in zijn arrest vast te stellen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.98.1149.N 22 september 1998 AC nr. ...

Nietig is de beslissing van de appelrechters waarbij zij, zonder vast te stellen dat de beslissing met eenparige stemmen is genomen, de veroordeling door de eerste rechter tot een hoofdgevangenisstraf bevestigen en daarenboven een geldboete opleggen, ook al verlenen zij, anders dan de eerste rechter, voor de hoofdgevangenisstraf ten dele uitstel.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.98.0485.N 12 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer de eerste rechter een veroordeling uitspreekt zonder de staat van herhaling in acht te nemen waarin de beklaagde het misdrijf heeft gepleegd, zijn de appelrechters die de door de eerste rechter opgelegde straf bevestigen wegens het in staat van wettelijke herhaling gepleegde misdrijf, niet gehouden hun beslissing met eenparige stemmen te nemen.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.96.0785.N 10 februari 1998 AC nr. ...

Wanneer het appèlgerecht de door de eerste rechter met uitstel van de tenuitvoerlegging uitgesproken straf vermindert, en slechts ten dele het door de eerste rechter verleende uitstel van de tenuitvoerlegging behoudt, hoeft de beslissing niet met eenparige stemmen van de leden te worden gewezen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.97.1083.F 3 september 1997 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing van het hof van beroep, dat de straf met eenparigheid van stemmen verzwaart op grond van wettelijke herhaling, die noch in de verwijzingsbeschikking van de raadkamer noch in het beroepen vonnis is vermeld, zonder aan te geven dat het hof van beroep met eenparigheid van stemmen over die omstandigheid uitspraak heeft gedaan, nu de beklaagde de mogelijkheid heeft gehad om kennis te nemen van de stukken waaruit zij blijkt.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- HERHALING -

P.95.0803.N 5 november 1996 AC nr. ...

Het gerecht in hoger beroep kan, op het enkel hoger beroep van de burgerlijke partij, de definitief vrijgesproken beklaagde niet tot schadeloosstelling van deze burgerlijke partij veroordelen dan met de vaststelling dat het met eenparige stemmen van zijn leden uitspraak doet, vermits deze beslissing inhoudt dat de verweerder schuldig is aan het hem ten laste gelegde misdrijf.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.96.0570.F 30 oktober 1996 AC nr. ...

Met betrekking tot de beslissing op de burgerlijke rechtsvordering is eenstemmigheid slechts vereist wanneer, op het hoger beroep van de burgerlijke partij alleen tegen een vonnis dat de beklaagde heeft vrijgesproken en de correctionele rechtbank onbevoegd verklaart om uitspraak te doen over de burgerlijke rechtsvordering, de appelrechters die beslissing wijzigen en schadevergoeding toekennen aan die partij; eenstemmigheid is niet vereist om de burgerlijke rechtsvordering ontvankelijk en gegrond te verklaren, wanneer de appelrechters, op de burgerlijke rechtsvordering, eenstemmig het vrijsprekend vonnis gewijzigd hebben en de ten laste gelegde feiten hebben bewezen verklaard.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.96.0004.F 5 juni 1996 AC nr. ...

De regel van de eenstemmigheid geldt niet wanneer de appelrechter, met toepassing van nieuwe wetsbepalingen waarbij het bedrag van de opdeciemen wordt gewijzigd, de bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden verhoogt.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.96.0713.F 29 mei 1996 AC nr. ...

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling na de beschikking van de raadkamer te hebben vernietigd, uitspraak doet bij wege van nieuwe beschikkingen en, zoals de vernietigde beschikking, de voorlopige hechtenis handhaaft, wijzigt zij geen voor de verdachte gunstige beschikking en hoeft zij derhalve niet met eenparigheid van stemmen uitspraak te doen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.95.0166.F 4 oktober 1995 AC nr. ...

Eenstemmigheid van de leden van het hof van beroep is vereist voor het arrest dat opschorting van de uitspraak van de veroordeling beveelt voor ten laste gelegde feiten die het bewezen verklaart, terwijl de eerste rechter die niet bewezen had verklaard.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Eenstemmigheid van de leden van het hof van beroep is niet vereist voor het arrest dat de beklaagde veroordeelt, terwijl de eerste rechter zich ertoe beperkt had de splitsing te bevelen van de tegen de beklaagde ingestelde vervolging en de zaak sine die te verwijzen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.93.1005.N 28 februari 1995 AC nr. ...

De uitspraak van de appelrechters waarbij de opdecimes van de bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden worden verhoogd en waarbij een veroordeling tot gerechtskosten voor het eerst in hoger beroep wordt opgelegd, vereist geen éénparigheid nu het geen straffen betreft.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.93.1774.N 28 februari 1995 AC nr. ...

Wanneer op het hoger beroep tegen een vrijsprekend vonnis met afwijzing van de burgerlijke rechtsvordering, de appelrechters enerzijds de strafvordering vervallen verklaren wegens verjaring en, anderzijds, de burgerlijke rechtsvordering gegrond verklaren, dient deze laatste beslissing met eenparigheid van stemmen te worden gewezen, in zoverre het misdrijf, waarop de burgerlijke rechtsvordering is gegrond, bewezen wordt verklaard.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.93.1781.N 28 februari 1995 AC nr. ...

De appelrechter die de straf van de eerste rechter bevestigen en deze ook opleggen voor feiten die de eerste rechter enkel bewezen had verklaard alsmede voor feiten waarvoor de behandeling sine die was verdaagd geworden, dienen hun beslissing niet met eenparige stemmen te nemen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.92.7159.N 20 september 1994 AC nr. ...

Er is verzwaring van de toestand van de beklaagde in hoger beroep wanneer de appelrechter dezelfde hoofdgevangenisstraf en dezelfde boete oplegt als de eerste rechter, maar aan de beklaagde het uitstel t.a.v. de hoofdgevangenisstraf ontneemt, terwijl hij het toekent voor de geldboete.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.94.0538.F 14 september 1994 AC nr. ...

Om een door de politierechtbank vrijgesproken beklaagde in hoger beroep te veroordelen, moet de correctionele rechtbank uitspraak doen met eenparige stemmen van haar leden.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.94.0070.N 1 maart 1994 AC nr. ...

De regel van de eenparigheid van stemmen moet in acht worden genomen als de appelrechter, op het verzet van de veroordeelde, opnieuw uitspraak moet doen op het hoger beroep en zelfs als het op verzet gewezen arrest de veroordeling die wettig was uitgesproken bij verstek, bevestigt.

- STRAFVORDERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 215

P.12.1645.N 3 september 2013 AC nr. ...

Artikel 14.5 IVBPR dat bepaalt dat eenieder die wegens een strafbaar feit is veroordeeld het recht heeft zijn veroordeling en vonnis opnieuw te doen beoordelen door een hoger rechtscollege overeenkomstig de wet, is niet van toepassing op personen die krachtens de Belgische wetgeving rechtstreeks zijn verwezen naar een hoger rechtscollege zoals het hof van beroep; dat is het geval wanneer appelrechters met toepassing van artikel 215 Wetboek van Strafvordering de bij hen aanhangig gemaakte zaak aan zich trekken (1). (1) Zie Cass. 7 mei 2003, AR P.03.1022.F, AC 2003, nr. 276; Zie: Cass. 5 april 1996, AR P.94.0002.F, AC 1996, nr. 111.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

De appelrechters zijn ertoe gehouden bij wijze van evocatie uitspraak te doen wanneer zij een vonnis alvorens recht te doen wijzigen of vernietigen, mits die wijziging of vernietiging niet is gegrond op de onbevoegdheid van de eerste rechter of het niet wettelijk geadieerd zijn.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.10.0965.N 21 december 2010 AC nr. 758

De omstandigheid dat de appelrechters na het beroepen vonnis vernietigd te hebben ten onrechte de zaak aan zich trekken, heeft geen nietigheid tot gevolg, tast de wettelijkheid van hun beslissing niet aan en kan evenmin eisers belang schaden (1). (1) Cass., 15 mei 2001, AR P.01.0050.N, A.C., 2001, nr. 285.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.08.1925.F 1 april 2009 AC nr. 227

De correctionele rechtbank waarbij het hoger beroep van een burgerlijke partij aanhangig is gemaakt, dient, indien zij het beroepen vonnis overeenkomstig artikel 780 Ger.W. nietigverklaart, zich over de grond van de zaak uit te spreken, door deze aan zich te trekken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.05.0910.F 30 augustus 2005 AC nr. 402

Het arrest waarbij beslist wordt de zaak aan zich te trekken en het onderzoek ervan te verdagen en waarvan wordt beweerd dat het de voorwaarden van de evocatie miskent, is geen arrest inzake bevoegdheid in de zin van artikel 416, tweede lid, Sv.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.03.0122.F 7 mei 2003 AC nr. 276

Art. 14.5 I.V.B.P.R. geeft eenieder die wegens een strafbaar feit is veroordeeld "het recht zijn veroordeling en vonnis opnieuw te doen beoordelen door een hoger rechtscollege overeenkomstig de wet"; die bepaling is echter niet van toepassing op de personen die, krachtens de Belgische wetgeving, rechtstreeks zijn verwezen naar een hoger rechtscollege zoals het hof van beroep; dat is het geval wanneer de appèlrechter de bij hem aanhangig gemaakte zaak aan zich trekt (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.02.1368.F 29 januari 2003 AC nr. 64

Wanneer de inverdenkinggestelde, voor de kamer van inbeschuldigingstelling, de nietigheid aanvoert van de beschikking die hem naar de correctionele rechtbank verwijst, en de appèlrechters die nietigheid uitspreken, dan moeten zij de zaak aan zich trekken overeenkomstig artikel 215 Sv. en uitspraak doen over de verwijzing, door het bestaan van voldoende bezwaren te beoordelen (1). (1) Zie Cass., 16 mei 2001, AR. P.01.0305.F, nr. 288 (nr. 25), en P. MORLET, "Le règlement de la procédure et le contrôle de sa régularité", la loi belge du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction, Dossiers de la Revue de droit pénal et de criminologie, nr. 3, 1998, blz. 92.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.99.1841.N 18 september 2001 AC nr. ...

Wanneer de eerste rechter zich onbevoegd heeft verklaard om uitspraak te doen over de strafvordering of over de burgerlijke rechtsvordering of deze vorderingen niet ontvankelijk heeft verklaard, moet de rechter, die op het hoger beroep hetzij van het openbaar ministerie, hetzij van de burgerlijke partij deze beslissingen teniet doet, over de grond zowel van de strafvordering als van de burgerlijke rechtsvordering beslissen (1). (1) Cass., 16 maart 1976, A.C. 1976, 825.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.01.0305.F 16 mei 2001 AC nr. ...

De evocatie van de zaak krachtens artikel 215 Sv., waarvan de draagwijdte niet beperkt is, vormt voor de appèlrechter een wettelijke verplichting die het gevolg is van de vernietiging van de beroepen beslissing, die gegrond is op gegevens die de partijen hebben kunnen tegenspreken (1) ; de appèlrechter moet de beklaagde bijgevolg niet op de hoogte brengen van de evocatie en zijn recht van verdediging wordt niet miskend. (1) Zie Cass., 22 sept. 1993, A.R. P.93.0420.F, nr. 365.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.01.0050.N 15 mei 2001 AC nr. ...

De omstandigheid dat de appelrechters ten onrechte zeggen dat zij de zaak aan zich trekken, heeft geen nietigheid tot gevolg, wanneer zij op dezelfde wijze konden beslissen ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep (1). (1) Cass., 30 april 1997, A.R. P.97.0022.F, nr 209.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.01.0042.F 4 april 2001 AC nr. ...

De appèlrechter die het beroepen vonnis tenietdoet omdat de eerste rechter zich ten onrechte onbevoegd heeft verklaard, moet uitspraak doen over het gehele geschil dat bij de eerste rechter regelmatig aanhangig was gemaakt en door die eerste rechter niet ten gronde is beoordeeld ; in dat geval heeft het hoger beroep, in strafzaken, devolutieve kracht m.b.t. de zaak zelf en is er voor de appèlrechter geen grond om de zaak aan zich te trekken wanneer hij die beslissing tenietdoet, zich bevoegd verklaart en over de grond uitspraak doet of de voortzetting van het debat beveelt om de zaak ten gronde te behandelen(1).(1) Zie Cass., 20 juli 1963 (Bull. en Pas., 1963, I, 1145); 7 okt. 1969 (A.C., 1970, 141)..

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.97.0022.F 30 april 1997 AC nr. ...

Het feit dat een appèlrechter het beroepen vonnis onterecht vernietigd heeft en de zaak aan zich heeft getrokken, belet hem niet om op geldige wijze uitspraak te doen, wegens de devolutieve kracht van het hoger beroep.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.95.0782.N 7 januari 1997 AC nr. ...

De rechter in hoger beroep die de beslissing van de eerste rechter waarbij deze zich ratione loci onbevoegd verklaart bevestigt, vermag niet mede over de zaak zelf te beslissen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Art. 216

P.00.0843.N 29 januari 2002 AC nr. 60

De hoedanigheid van de persoon door wie cassatieberoep wordt ingesteld moet uit de bestreden beslissing blijken; het Hof is niet bevoegd om dit feitelijk element te onderzoeken (1). (1) In zijn conclusie voor het arrest van het Hof van 24 maart 1947 (Bull. et Pas., p. 123) stelde procureur-generaal Hayoit de Termicourt dat het in strijd zou zijn met het principe zelf van het recht van verdediging, waarvan het Wetboek van Strafvordering verscheidene toepassingen inhoudt, dat een derde niet in het geding zou mogen verschijnen om zich tegen een veroordeling, straf of maatregel te verdedigen. Als voorbeeld haalde hij de bijzondere verbeurdverklaring aan van de zaken die uit het misdrijf voorkomen. Er zijn talrijke wetsbepalingen die de rechter toestaan een straf met een reëel karakter zoals b.v. de verbeurdverklaring en de sluiting van een inrichting, uit te spreken ten laste van een derde die geen partij in het strafgeding is (De Nauw, Tussenkomst van derden voor de strafrechter, A.P.R., 1985, p. 24). In het arrest van 13 oktober 1947 (AC 1947, p. 317), heeft het Hof geoordeeld dat wanneer een arrest ten laste van een derde een veroordeling, een sanctie of een andere maatregel uitspreekt, deze derde bevoegd is om zich tegen het arrest in cassatie te voorzien, zelfs indien hij geen partij is geweest in de aanleg die dit arrest afsluit, wat de eisers in de huidige zaak aanvoerden in hun memorie m.b.t. de ontvankelijkheid van hun cassatieberoep en afleidden uit hun hoedanigheid van eigenaar van de gebouwen en gronden, respectievelijk eigenaar van de handelszaak. Overigens, heeft het Hof in voornoemd arrest overwogen dat noch uit het bestreden arrest, noch uit enig stuk van de rechtspleging waarop het Hof acht kon slaan, bleek dat de verbeurdverklaarde zaken eigendom waren van de eiser, of dat die verbeurdverklaring geheel of ten dele te zijnen laste uitgesproken zou zijn geweest. Het openbaar ministerie was van mening dat het Hof acht kon slaan op de stukken gevoegd ter ondersteuning van de memorie van de eisers en waaruit, volgens hen, kon worden afgeleid dat ze over de aangevoerde hoedanigheid beschikten en waaruit bleek dat het college van burgemeester en schepenen op 18 april 2000 de organisatie van een muziek- en dansactiviteit in de lokalen geweigerd had, o.a. wegens de sluiting van de inrichting uitgesproken door het bestreden arrest.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Andere partijen

P.96.0131.N 24 juni 1997 AC nr. ...

Ontvankelijk is het cassatieberoep van de derde die weliswaar geen partij was in de aanleg die de bestreden beslissing beëindigt, maar tegen wie deze een veroordeling, sanctie of andere maatregel uitspreekt.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Andere partijen

Art. 216bis

P.09.1520.N 16 maart 2010 AC nr. 186

Artikel 65, tweede lid, eerste zin Strafwetboek, dat bepaalt dat wanneer de feitenrechter vaststelt dat misdrijven die reeds het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde gegane beslissing en andere feiten die bij hem aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, hij bij de straftoemeting rekening houdt met de reeds uitgesproken straffen, is niet toepasselijk bij feiten die reeds het voorwerp waren van een minnelijke schikking (1). (1) Cass., 17 okt. 2000, AR P.98.1337.N, AC, 2000, nr. 553.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- STRAF - Samenloop - Meerdaadse

De betaling van een door het parket aangeboden minnelijke schikking voor één misdrijf doet de strafvordering niet vervallen voor andere misdrijven die tegelijkertijd zijn vastgesteld en waarvoor geen minnelijke schikking werd aangeboden (1). (1) Cass., 30 sept. 1987, AR 5811, AC, 1987-88, nr. 69; Cass., 3 dec. 2002, AR P.02.0191.N, AC, 2002, nr. 650.

- STRAFVORDERING -

P.05.0829.N 15 november 2005 AC nr. 594

De door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij bevolen saneringsmaatregelen houden geen rechterlijke beslissing in die enig gezag van gewijsde zou hebben of gelijk te stellen is met de in artikel 216bis Wetboek van Strafvordering bepaalde regeling van verval van de strafvordering mits betaling van een geldsom.

- MILIEURECHT -

P.02.0191.N 3 december 2002 AC nr. 650

De betaling van een door het parket aangeboden minnelijke schikking ten aanzien van een bepaald misdrijf doet de strafvordering niet vervallen voor andere misdrijven die tegelijkertijd zijn vastgesteld en waarvoor geen minnelijke schikking werd aangeboden (1). (1) Cass., 30 sept. 1987, A.R. nr 5811, AC, 1987-88, nr 69.

- STRAFVORDERING -

P.99.0971.N 30 januari 2001 AC nr. ...

Het verval van de strafvordering krachtens artikel 216bis Wetboek van Strafvordering vereist dat de betaling tijdig, dit is precies binnen de vastgestelde termijn, gebeurt; deze betaling geschiedt slechts door de overhandiging van de verschuldigde geldsom of door het crediteren van de bank- of postrekening bij betaling door middel van giraal geld (1). (1) Zie cass., 4 april 1979, AC, 1978-79, 925; zie ook cass., 6 jan. 1972, AC, 1972, 441 en Antwerpen, 17 mei 1984, R.W., 1984-85, 264 voor wat de bepaling van het tijdstip van betaling betreft.

- STRAFVORDERING -

Hoewel het door het openbaar ministerie overeenkomstig artikel 216bis Wetboek van Strafvordering gedane voorstel de onmogelijkheid impliceert om de vervolging, ingezet door een voorbarige dagvaarding, voort te zetten vóór het verloop van de termijn die gelaten wordt om de voorgestelde geldsom te betalen, beïnvloedt dergelijke voorbarige dagvaarding het verval van de strafvordering niet wanneer de betaling tijdig gebeurt.

- STRAFVORDERING -

P.97.1673.N 15 februari 2000 AC nr. ...

De onregelmatigheid van een aanbod tot minnelijke schikking dat niet is aanvaard, heeft geen invloed op de regelmatigheid van de daarop volgende strafvordering.

- STRAFVORDERING -

Art. 216ter

P.08.1054.F 19 november 2008 AC nr. 649

In tegenstelling tot de bemiddeling die door het openbaar ministerie wordt georganiseerd en die het verval van de strafvordering tot gevolg heeft wanneer de dader van het misdrijf aan alle door hem aanvaarde voorwaarden heeft voldaan, heeft de herstelbemiddeling niet het voormelde gevolg.

- STRAFVORDERING -

P.02.0748.F 30 oktober 2002 AC nr. 573

Het versturen aan de overtreder, door het O.M., van een brief waarin een mogelijke sepot wordt voorgesteld in ruil voor de vergoeding van de getroffene, levert de rechtspleging tot strafrechtelijke bemiddeling niet op.

- STRAFVORDERING -

Art. 216ter, § 4, eerste en tweede lid

C.10.0742.F 17 februari 2012 AC nr. ...

In het kader van de bemiddeling in strafzaken speelt het onweerlegbaar vermoeden van de fout van de dader in het voordeel van de gesubrogeerde in de rechten van het slachtoffer dat bij de bemiddeling in strafzaken werd betrokken.

- INDEPLAATSSTELLING -

- STRAFVORDERING -

Art. 21ter

P.13.0772.F 9 oktober 2013 AC nr. ...

De rechter die de overschrijding van de redelijke termijn vaststelt kan met name een straf uitspreken die lager is dan de wettelijke minimumstraf; die verlaging heeft betrekking op de straf en niet op de strafuitvoering.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.05.0675.N 4 oktober 2005 AC nr. 477

Indien de redelijke termijn voor de berechting is overschreden moet de rechter in de regel een straf uitspreken die daadwerkelijk en op meetbare wijze verminderd is ten opzichte van de straf die hij had kunnen opleggen indien de redelijke termijn niet overschreden was, hij kan zelfs hetzij de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring, hetzij een straf die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf uitspreken (1). (1) Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.0807.F, nr 550.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.01.1090.N 10 december 2002 AC nr. 660

De veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring, in toepassing van artikel 21ter Wetboek van Strafvordering, staat niet in de weg aan veroordelingen die geen straf uitmaken, zoals de veroordeling tot betaling van de in het artikel 11bis Sociale Documentenwet bedoelde vergoeding (1). (1) Het geannoteerde arrest had betrekking op het artikel 11bis Sociale Documentenwet in de versie zoals het bestond na de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen en vóór de opheffing ervan bij de wet van 23 maart 1994 houdende bepaalde maatregelen op arbeidsrechtelijk vlak tegen het zwartwerk. Het artikel 11bis Sociale Documentenweg bleef krachtens artikel 29, § 2 van de wet van 23 maart 1994 van toepassing op feiten gepleegd vóór 1 april 1994.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

P.01.1365.N 15 oktober 2002 AC nr. ...

Bij eenvoudige schuldigverklaring wegens een fiscaal misdrijf, zoals bepaald in de artikelen 458 Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992 en 73sexies btw-wetboek, werkt de hoofdelijke gehoudenheid tot betaling van de ontdoken belasting van rechtswege en moet niet door de rechter worden uitgesproken (1). (1) Cass., 20 juni 1995, AR P.94.0580.N, nr 312.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 22

P.01.0277.N 23 april 2002 AC nr. 245

In geval van een bekendmaking van een misdrijf staat het aan het bevoegde openbaar ministerie te oordelen welk gevolg hieraan wordt gegeven en of het mogelijk lijkt om er rechtmatig bewijs van in te zamelen (1). (1) Cass., 30 mei 1995, AR P.93.0946.N, nr 267 met conclusies van advocaat-generaal Goeminne.

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.00.0806.N 15 januari 2002 AC nr. 27

De omstandigheid dat de procureur des Konings het in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet neergelegde gelijkheidsbeginsel zou hebben miskend door een bepaald persoon te vervolgen en niet een ander waarvan wordt beweerd dat hij zich in dezelfde toestand zou bevinden - wat de strafrechter, afgezien van de onafhankelijkheid van het openbaar ministerie, bij ontstentenis van gegevens betreffende het vervolgingsbeleid van het openbaar ministerie niet eens zou kunnen beoordelen - neemt de strafbaarheid van het door eiser gepleegde misdrijf niet weg en heeft het verval van de strafvordering niet tot gevolg (1). (1) Cass., 4 juni 1996, AR P.95.1017.N, nr 212.

- STRAFVORDERING -

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.00.1402.F 24 januari 2001 AC nr. ...

Behoudens in uitzonderlijke gevallen, staat het aan de procureur des Konings te oordelen of er grond bestaat om een strafvervolging in te stellen; de strafrechter mag de beslissing van de procureur des Konings om al dan niet vervolgingen in te stellen niet beoordelen of hem ter zake bevelen geven (1). (1) Cass., 4 juni 1996, A.R. P.95.1017.N, nr. 212.

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.95.1017.N 4 juni 1996 AC nr. ...

Behoudens in uitzonderlijke gevallen, staat het aan de procureur des Konings te oordelen of er grond is tot het instellen van strafvervolging; het is de strafrechter niet toegelaten de beslissing van de procureur des Konings om al dan niet vervolgingen in te stellen te beoordelen of hem ter zake bevel te geven.~

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.93.0946.N 30 mei 1995 AC nr. ...

In geval van een bekendmaking van een misdrijf staat het aan het bevoegde openbaar ministerie te oordelen welk gevolg hieraan wordt gegeven en of het mogelijk lijkt om er rechtmatig bewijs van in te zamelen.~

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 221bis

P.03.1187.N 2 maart 2004 AC nr. 112

De beslissing van de strafrechter waarbij de beklaagde op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur wordt veroordeeld tot een geldsom gelijk aan de meerwaarde van het onroerend goed is geen straf maar een maatregel van burgerlijke aard, waarop het voorschrift van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering niet van toepassing is (1). (1) Zie Cass., 19 mei 1999, AR P.98.1393.F, nr 292; 5 juni 2001, AR P.99.1489.N, nr 333; 14 nov. 2001, AR P.01.0393.F, nr 615; 11 dec. 2001, AR P.00.0736.N, nr 693.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Art. 223

P.06.1241.F 4 oktober 2006 AC nr. 462

Nieuw en dus niet ontvankelijk is het middel dat aanvoert dat de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij de vorderingen tot verwijzing van eiser naar het hof van assisen zijn aanhangig gemaakt, de regels van de rechtspleging op tegenspraak die bij artikel 223 Sv. zijn bepaald, niet heeft nageleefd, op grond dat het bericht van vaststelling van de zaak het recht niet vermeldt om het dossier te raadplegen of een afschrift ervan te nemen en dat het niet minstens tien dagen vóór de verschijning aan de raadslieden van eiser werd ter kennis gebracht, vermits de kamer van inbeschuldigingstelling de zaak pas in beraad heeft genomen nadat zij de raadsman van eiser de toestemming heeft gegeven deze te vertegenwoordigen en hem in zijn verweermiddelen heeft gehoord, en dat niet blijkt dat eiser tot miskenning of enige beperking van zijn recht om het dossier in te zien heeft geconcludeerd, noch dat hij om een verdaging van de zaak heeft verzocht zodat hij dat recht zou kunnen uitoefenen (1). (1) R. DECLERCQ, R.P.D.B., compl., dl IX, 2004, V° Pourvoi en cassation, p. 282, nr 823, en p. 286, nrs 838 en 839.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.01.0381.F 18 april 2001 AC nr. ...

De terbeschikkingstelling van het dossier van de vreemdeling en van zijn raadsman op de griffie van het hof van beroep is een vormvereiste dat ertoe strekt de eerbiediging van het recht van verdediging te waarborgen ; het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de tenuitvoerlegging beveelt van een door de buitenlandse overheid met het oog op uitlevering uitgevaardigd bevel tot aanhouding, miskent het recht van verdediging niet, nu de vreemdeling en zijn raadsman, die minder dan tien dagen voor hun verschijning op de hoogte zijn gebracht van de datum waarop de zaak is vastgesteld, geen conclusie hebben neergelegd waarin zij aanvoerden dat het dossier hen niet ter beschikking zou zijn gesteld en niet blijkt dat zij de verdaging hebben gevraagd om een betere uitoefening van hun recht van verdediging te waarborgen (1). (1) Zie Cass., 22 juli 1960 (Bull. en Pas., 1960, I, 1263), en de noot R.D. ; DEMANET G., Du rôle de la chambre du conseil et de la chambre des mises en accusation en cas d'extradition demandée à la Belgique, Rev. dr. pén., 1988, blz. 278 ; DECLERCQ R., Onderzoeksgerechten, A.P.R., 1993, blz. 405, nr. 1035 ; DECLERCQ R., Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, 1994, nr. 2399, en 1999, nr. 2604.

- UITLEVERING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.98.0903.N 8 juni 1999 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak moet doen over de regeling van de procedure moet een verzoek van de burgerlijke partij om een aanvullend onderzoek te bevelen beantwoorden.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.96.1171.N 3 februari 1998 AC nr. ...

Het voorschrift van artikel 223 Sv. met betrekking tot het neerleggen van het dossier ter griffie tot beschikking van de verdachte, de burgerlijke partij en hun raadslieden en de hen geboden mogelijkheid ervan afschrift te doen nemen, is niet toepasselijk op de conclusies en stavingsstukken die partijen als verweer ter rechtszitting van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, neerleggen.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 224

P.06.0098.F 5 april 2006 AC nr. 203

Wanneer de procureur-generaal zijn schriftelijke en ondertekende conclusie heeft neergelegd op de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling vóór de zaak in beraad wordt genomen en uit de stukken van de rechtspleging niet blijkt dat de raadsman van de inverdenkinggestelde, die op die rechtszitting is verschenen, om een verdaging van de zaak heeft verzocht om kennis te kunnen nemen van de voormelde vordering en erop te kunnen antwoorden, kan de appelrechters niet verweten worden dat zij de inverdenkinggestelde een recht hebben ontnomen, waarvan deze de uitoefening niet had gevorderd.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 23

P.99.1024.F 10 augustus 1999 AC nr. ...

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling een verdachte verwezen heeft naar een correctionele rechtbank die plaatselijk niet bevoegd is, vernietigt het Hof, op een voorziening, het bestreden arrest en verwijst het de zaak naar dezelfde, doch anders samengestelde kamer van inbeschuldigingstelling.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.96.0039.N 28 januari 1997 AC nr. ...

Doet geen afbreuk aan de rechtsgeldigheid van de vordering, de omstandigheid dat een substituut-procureur des Konings gespecialiseerd in fiscale aangelegenheden in het arrondissement waarin hij is benoemd een vordering opstelt wegens een overtreding van de wetten en verordeningen in fiscale aangelegenheden, gericht aan de bevoegde onderzoeksrechter van een ander arrondissement in het rechtsgebied van hetzelfde hof van beroep.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 231

P.06.1241.F 4 oktober 2006 AC nr. 462

Het staat aan de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij de vorderingen tot verwijzing van de inverdenkinggestelde naar het hof van assisen aanhangig zijn gemaakt, om op grond van een feitelijke beoordeling het misdrijf te omschrijven.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

Het staat aan de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij de vorderingen tot verwijzing van de inverdenkinggestelde naar het hof van assisen aanhangig zijn gemaakt, om op grond van een feitelijke beoordeling het misdrijf te omschrijven.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 235bis

P.14.1234.F 15 oktober 2014 AC nr. 611

Aangezien de eerlijke behandeling van de zaak wordt beoordeeld in het licht van het geheel van de rechtspleging, kan artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden niet zijn geschonden wegens het feit dat, in de loop van de voorlopige hechtenis, de samenvattende ondervraging voor de onderzoeksrechter, die bij arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling nietig is verklaard, niet kon worden overgedaan omdat de inverdenkinggestelde de volgende dag in vrijheid werd gesteld.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.13.1899.N 21 januari 2014 AC nr. ...

Het staat aan het onderzoeksgerecht dat de onregelmatigheid van een onderzoekshandeling vaststelt, aan de hand van de concrete omstandigheden van de zaak na te gaan of als gevolg van die onregelmatigheid, het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging van de inverdenkinggestelde onherstelbaar zijn miskend en of de stukken die door die miskenning zijn verkregen, uit het strafdossier dienen verwijderd te worden (1). (1) Zie: Cass. 13 november 2012, AR P.12.1082.N, AC 2012, nr. 610 met conclusie advocaat-generaal DUINSLAEGER.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.13.0439.F 5 juni 2013 AC nr. ...

De inverdenkinggestelde die betoogt dat, behoudens in de uitlegging die hijzelf daarvan heeft gegeven, het artikel van het Strafwetboek waarbij het hem ten laste gelegde feit strafbaar wordt gesteld, het wettigheidsbeginsel miskent, voert een grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering aan die de kamer van inbeschuldigingstelling verplicht dient te onderzoeken.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wanneer een inverdenkinggestelde een grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering opwerpt, dient het onderzoeksgerecht dat middel te onderzoeken (1). (1) Zie Cass. 3 okt. 2000, AR P.00.1174.N, AC 2000, nr. 513; Cass. 26 feb. 2003, AR P.03.0074.F, AC 2003, nr. 135.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.12.2052.N 2 januari 2013 AC nr. ...

Het onderzoek, bedoeld in artikel 235bis Wetboek van Strafvordering, betreft de eigenlijke onderzoekshandelingen, met uitsluiting van de stukken betreffende de voorlopige hechtenis waarvoor de wetgever in een afzonderlijke rechtspleging heeft voorzien.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.10.0729.F 6 oktober 2010 AC nr. 580

De loutere vaststelling dat de redelijke termijn overschreden is in de fase van de regeling van de rechtspleging kan op zich reeds die overschrijding goedmaken; voor zover de bodemrechter de beklaagde schuldig oordeelt, moet hij immers, met toepassing van artikel 21ter van de Voorlopige Titel van het Wetboek van Strafvordering, rekening houden met die overschrijding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wanneer de overschrijding van de redelijke termijn in conclusie voor de raadkamer werd aangevoerd, kan de kamer van inbeschuldigingstelling die in het kader van de regeling van de rechtspleging uitspraak doet in hoger beroep, zelf nagaan of die termijn was overschreden en, in bevestigend geval, staat het aan haar om het door haar passend geachte rechtsherstel ervan te regelen; wanneer een van de partijen erom verzoekt is de kamer van inbeschuldigingstelling zelfs verplicht dat toezicht te verrichten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Wanneer het onderzoeksgerecht vaststelt dat de overschrijding van de redelijke termijn het recht van verdediging op onherstelbare wijze heeft aangetast, stelt het de niet-ontvankelijkheid van de vervolging vast; wanneer die overschrijding op ernstige en onherstelbare wijze de bewijsvoering heeft aangetast, beveelt het de buitenvervolgingstelling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.10.0012.N 16 februari 2010 AC nr. 104

Het onderzoek door de kamer van inbeschuldigingstelling van de regelmatigheid van de onderzoekshandelingen bij toepassing van artikel 235bis Wetboek van Strafvordering, vereist dat de kamer van inbeschuldigingstelling kennis kan nemen van de strafvordering. (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.08.0186.F 14 mei 2008 AC nr. 293

Wanneer het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, in het kader van het toezicht op de regelmatigheid van een procesakte, zich baseert op het onderzoek van gegevens die haar tijdens het beraad zijn medegedeeld en niet aan tegenspraak zijn onderworpen, miskent dat arrest het algemeen beginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.08.0061.F 16 januari 2008 AC nr. 31

Het onderzoek dat in artikel 235bis Sv. is bedoeld, betreft de eigenlijke onderzoekhandelingen, met uitsluiting van de stukken inzake voorlopige hechtenis waarvoor de wetgever in een afzonderlijke rechtspleging heeft voorzien.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.07.0895.N 16 oktober 2007 AC nr. 484

De voor de kamer van inbeschuldigingstelling door de verdachte in conclusie aangevochten aanstelling door de onderzoeksrechter van een lasthebber ad hoc, om de verdachte in het gerechtelijk onderzoek te vertegenwoordigen, is een betwisting over de regelmatigheid van de rechtspleging.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.05.1650.N 4 april 2006 AC nr. 195

Het onderzoeksgerecht dat de rechtspleging regelt is niet verplicht in zijn uitspraak te vermelden dat het de regelmatigheid van de hem voorgelegde procedure heeft onderzocht.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.05.1371.F 11 januari 2006 AC nr. 29

De bevoegdheid van het vonnisgerecht om te oordelen of het bewijs dat met behulp van een onregelmatige huiszoeking is verkregen al dan niet het recht op een eerlijk proces in het gedrang brengt, ontslaat de kamer van inbeschuldigingstelling niet van de verplichting om het toezicht uit te oefenen waartoe zij is verplicht en staat haar niet toe om een onderzoekshandeling in overeenstemming met de wet te verklaren wanneer dit niet het geval is (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.1524.F, nr. 628; 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208; 6 sept. 2000, AR P.00.1325.F, nr. 447; 3 okt. 2001, AR P.01.1303.F, nr. 522; zie Ann JACOBS, "Perquisitions et droits de défense", noot onder Hof Mensenrechten, 9 dec. 2004, Rev. dr. pén., 2005, p. 903 e.v., inz. p. 925, nr. 5.5.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.05.0242.F 2 maart 2005 AC nr. 129

Wanneer een inverdenkinggestelde geen onregelmatigheid, verzuim of nietigheid aanvoert betreffende de wettelijke voorwaarden tot het verlenen van een bevel tot aanhouding, waarvoor de Voorlopige Hechteniswet eigen regels tot controle van de regelmatigheid ervan heeft uitgewerkt (1), maar de nietigheid aanvoert van een onderzoekshandeling en van de rechtspleging die erop gegrond is om daaruit af te leiden dat er geen enkele aanwijzing van schuld bestaat die het aanhoudingsbevel rechtvaardigt dat tegen hem is afgeleverd, mag het onderzoeksgerecht een prima facie onderzoek van de aangevoerde onregelmatigheid uitvoeren en de zaak naar een latere rechtszitting verdagen om uitspraak te doen over de regelmatigheid van het gerechtelijk onderzoek met toepassing van artikel 235bis Sv. (2). (1) Zie Cass., 26 dec. 2001, AR P.01.1720.N, nr 723. (2) Zie Cass., 20 feb. 2001, AR P.01.0235.N, nr 106, met de noot getekend M.D.S.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.05.0138.N 8 februari 2005 AC nr. 81

Wanneer inzake voorlopige hechtenis de door de verdachte opgeworpen onregelmatigheid de wettigheid van de beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis niet kan aantasten of, indien ze dit wel kan, wanneer na een prima facie onderzoek ze niet onmiddellijk gegrond lijkt, kan het onderzoek van de regelmatigheid van de procedure worden gesplitst van de behandeling van het hoger beroep inzake voorlopige hechtenis (1). (1) Zie Cass., 20 feb. 2001, AR P.01.0235.N, nr 106 en de noot 3.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.04.1454.F 19 januari 2005 AC nr. 38

De verplichting die de kamer van inbeschuldigingstelling heeft, om op verzoek van één der partijen, de regelmatigheid van de rechtspleging te toetsen, gaat ervan uit dat de zaak bij voormeld rechtscollege regelmatig is aangebracht (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.1524.F, nr 628; en 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, nr 618.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.04.0384.F 9 juni 2004 AC nr. 312

De wet heeft voor het toezicht op de voorlopige hechtenis een andere rechtspleging voorzien dan voor het toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging; wanneer die controle van de voorlopige hechtenis niet bij de kamer van inbeschuldigingstelling aanhangig is gemaakt, is ze derhalve niet bevoegd om het aanhoudingsbevel te vernietigen en kan ze bijgevolg evenmin een beschikking tot invrijheidstelling onder voorwaarden of een beschikking die deze voorwaarden verlengt, vernietigen (1). (1) Zie Cass., 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, nr ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.04.0297.F 12 mei 2004 AC nr. 253

De beschikking tot uitvoerbaarverklaring die door de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg is gewezen met toepassing van artikel 11, eerste en tweede lid, Uitleveringswet, is niet onderworpen aan het onderzoek dat de kamer van inbeschuldigingstelling verricht op grond van artikel 235bis Sv.

- UITLEVERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.04.0497.F 12 mei 2004 AC nr. 254

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling door eiser, op diens regelmatig hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer, wordt verzocht de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken, is ze gehouden dat onderzoek te verrichten; door het onderzoek van de door eiser opgeworpen excepties m.b.t. de regelmatigheid van de rechtspleging en de ontvankelijkheid van de vervolgingen uit te stellen tot de regeling van de rechtspleging, schenden de appèlrechters artikel 235bis Sv. (1). (1) Zie Cass., 26 feb. 2003, AR P.03.0074.F, nr ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.03.0208.F 26 maart 2003 AC nr. 207

Uit de omstandigheid dat een kamer van inbeschuldigingstelling een verzoek tot aanvullend onderzoek verwerpt, op grond dat de door de inverdenkinggestelde verzochte onderzoekshandelingen niet nuttig lijken om de waarheid te achterhalen, kan niet worden afgeleid dat het arrest aan nietigheid lijdt, noch dat dit rechtscollege zijn verplichting niet is nagekomen om de regelmatigheid van de rechtspleging, binnen de bij artikel 235bis Sv. bepaalde grenzen, te onderzoeken.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.01.1035.F 9 januari 2002 AC nr. 17

Art. 235bis Sv. strekt in hoofdzaak ertoe de mogelijke nietigheden van het onderzoek en van de beschikking tot regeling van de rechtspleging, ten laatste tijdens de regeling van de rechtspleging, te zuiveren (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.01.1535.N 11 december 2001 AC nr. ...

De omstandigheid dat eiser zelf bij een eerdere zuiveringsprocedure niet werd opgeroepen doet geen afbreuk aan de regel dat de ingevolge deze zuiveringsprocedure nietigverklaarde stukken definitief uit de procedure dienen verwijderd te worden en door niemand verder aangewend kunnen worden (1). (1) Zie Cass., 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.01.0235.N 20 februari 2001 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die de voorlopige hechtenis handhaaft na een prima facie onderzoek van de door de verdachte aangevoerde onregelmatigheid van een onderzoekshandeling, blijft geadieerd om uitspraak te doen over de regelmatigheid van het gerechtelijk onderzoek met toepassing van artikel 235bis Sv. (1). (1) Het geannoteerde arrest kan een richtsnoer uitmaken voor het oplossen van knelpunten die kunnen rijzen bij de samenloop van procedures inzake voorlopige hechtenis en van zuivering van nietigheden door de kamer van inbeschuldigingstelling bij toepassing van artikel 235bis, § 2, Sv. De kamer van inbeschuldigingstelling die ingevolge een hoger beroep uitspraak moet doen over de al dan niet handhaving van de voorlopige hechtenis kan, luidens voornoemde wetsbepaling, tevens gehouden zijn de regelmatigheid van de haar voorgelegde procedure te onderzoeken. De te volgen rechtspleging bij voorlopige hechtenis is evenwel in niet geringe mate verschillend van die welke de zuivering van nietigheden beheerst (zie Cass., 6 april 1999, R.W., 1999-2000, 326 en de noot; Ph. Traest, De zuivering van de nietigheden door de Kamer van Inbeschuldigingstelling, P.e.B./R.D.J.P., 2000, 31). In het geannoteerde arrest bevestigt het Hof zijn rechtspraak dat, indien de verdachte voor de kamer van inbeschuldigingstelling de nietigheid van het gerechtelijk onderzoek heeft aangevoerd om hieruit de afwezigheid van schuldaanwijzingen in het raam van de voorlopige hechtenis af te leiden en zodoende de opgeworpen onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden de wettelijke voorwaarden tot handhaving van de voorlopige hechtenis betreffen waarvoor de Voorlopige Hechteniswet eigen maatregelen tot controle van de regelmatigheid ervan heeft uitgewerkt, alleen die procedurebepalingen toepasselijk zijn (Cass., 16 mei 2000, R.W., 2000-2001, 591 en de noot). Met betrekking tot de omvang van de opdracht van de onderzoeksgerechten geldt als ijkmerk dat wanneer een verdachte de nietigheid van een onderzoekshandeling en van de hierop gesteunde procedure aanvoert om hieruit af te leiden dat er geen schuldaanwijzingen bestaan die de handhaving van de voorlopige hechtenis verantwoorden, het onderzoeksgerecht slechts gehouden is tot een prima facie onderzoek van de aangevoerde onregelmatigheid (zie ook Cass., 17 mei 1994, R.W. 1994-95, 603, noot A. De Nauw, Voorlopige hechtenis en onregelmatig onderzoek: een kentering in de rechtspraak?). Wanneer de appelrechters dit prima facie onderzoek alsdan regelmatig hebben verricht, is hun beslissing op dat punt cassatiebestendig (zie ook Cass., 22 dec. 1993, AR nr. P.93.1659.F, nr. 544 en de noot 3, get. J.F.L.). Zulk onderzoek in het raam van de vereisten van de Voorlopige Hechteniswet sluit nochtans geenszins uit dat, zo de verdachte de kamer van inbeschuldigingstelling bij conclusie ook gevraagd heeft uitspraak te doen over de regelmatigheid van het gerechtelijk onderzoek met toepassing van artikel 235bis Wetboek van Strafvordering, het onderzoeksgerecht aan deze eis nog afzonderlijk recht moet doen. M.D.S.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.00.1587.F 24 januari 2001 AC nr. ...

De bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling om een stuk nietig te verklaren en de verwijdering van dat stuk uit het dossier te bevelen, strekt zich niet uit tot de beschikking van de raadkamer waarvan de motivering onvolledig werd geacht.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.00.1691.N 19 december 2000 AC nr. ...

Het verbindend karakter van de door de kamer van inbeschuldigingstelling verrichte zuivering vloeit voort uit het artikel 235bis Wetboek van Strafvordering, dat een wettelijke regeling invoert die niets uitstaande heeft met het algemeen beginsel van het gezag van gewijsde in strafzaken of met de artikelen 6, 11 en 23 Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie cass., 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

P.00.0887.F 6 september 2000 AC nr. ...

Uit de omstandigheid alleen dat de kamer van inbeschuldigingstelling een door één van de partijen aangevoerd middel van nietigheid als ongegrond verwerpt, kan niet worden afgeleid dat de appèlrechters geweigerd hebben de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.00.1325.F 6 september 2000 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die tijdens het onderzoek van de regelmatigheid van de haar voorgelegde rechtspleging een onregelmatigheid in een onderzoeksverrichting vaststelt, moet melding maken van de aan die onregelmatigheid te verbinden sanctie.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.99.1843.N 1 februari 2000 AC nr. ...

Geen wetsbepaling vereist dat de kamer van inbeschuldigingstelling, die de beslissing van de onderzoeksrechter om stukken in beslag te nemen beoordeelt, steeds deze stukken zelf zou moeten inzien, zodat bijgevolg ook de partijen ze zouden kunnen inzien; dit zou tot gevolg hebben dat niet-dienstige maar vertrouwelijke stukken, die ten onrechte in beslag werden genomen, steeds zouden worden bekendgemaakt.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.99.1379.F 6 oktober 1999 AC nr. ...

Het staat aan de kamer van inbeschuldigingstelling om, op het hoger beroep van de verdachte inzake voorlopige hechtenis, niet alleen de wettigheid van de beroepen beschikking, maar tevens het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld op het ogenblik van de uitspraak na te gaan, om te beoordelen of het volstrekt noodzakelijk is om, gelet op de toestand op het ogenblik van haar uitspraak, de voorlopige hechtenis te handhaven en, zo nodig, het bij artikel 235 Sv. ingestelde onderzoek te verrichten; geen enkele wetsbepaling verplicht het appelgerecht dat uitspraak doet inzake voorlopige hechtenis om daarenboven na te gaan of de eerdere arresten die het in dezelfde zaak gewezen heeft, conform de wet waren.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.99.0318.F 14 april 1999 AC nr. ...

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over een grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering, belet dat hetzelfde middel opnieuw voor de feitenrechter wordt aangevoerd, maar is tevens bindend voor het rechtscollege dat het arrest gewezen heeft.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- STRAFVORDERING -

Art. 235bis, § 1

P.02.1619.N 18 maart 2003 AC nr. 175

Overeenkomstig artikel 235bis, § 1, Wetboek van Strafvordering, kan de kamer van inbeschuldigingstelling, zonder daartoe verplicht te zijn, ambtshalve, dit is zonder voorafgaandelijke ontvankelijke vordering van het openbaar ministerie of verzoek van één der partijen, de regelmatigheid van de haar voorgelegde procedure onderzoeken.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.02.1202.N 12 november 2002 AC nr. 601

De omstandigheid dat de kamer van inbeschuldigingstelling voorheen het hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een niet-nominatieve buitenvervolgingstelling ontvankelijk heeft verklaard en, alvorens te beslissen aangaande de regeling van de rechtspleging, heeft bevolen dat bijkomende onderzoekshandelingen, waaronder de inverdenkingstelling van een verdachte, moeten worden verricht, ontheft dat onderzoeksgerecht niet van haar verplichting nadien op verzoek van die inverdenkinggestelde, de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, A.R. P.99.1524.F, nr 628.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.01.1448.N 12 februari 2002 AC nr. 98

De procedure die aan de kamer van inbeschuldigingstelling als onderzoeksgerecht met toepassing van artikel 235bis, § 1, Wetboek van Strafvordering wordt voorgelegd, is deze die betrekking heeft op het gerechtelijk onderzoek en de regeling van de rechtspleging, maar niet deze die ingevolge de verwijzingsbeschikking van de raadkamer, niettegenstaande het daartegen ingestelde hoger beroep, ten gronde voor de feitenrechter wordt ingeleid; de kamer van inbeschuldigingstelling heeft als onderzoeksgerecht geen rechtsmacht om uitspraak te doen over de regelmatigheid van de procedure ingeleid voor de feitenrechter.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 235bis, § 2

P.07.0920.N 3 juli 2007 AC nr. 370

Wanneer de verdachte de nietigheid van een onderzoekshandeling en van de hierop gesteunde procedure aanvoert om hieruit af te leiden dat er geen aanwijzingen bestaan die de handhaving van de voorlopige hechtenis verantwoorden, is de kamer van inbeschuldigingstelling voor het onderzoek naar de handhaving van de voorlopige hechtenis weliswaar slechts gehouden tot een prima facie onderzoek naar de aangevoerde onregelmatigheid; die omstandigheid neemt evenwel niet weg dat wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling tevens geroepen is met toepassing van artikel 235bis, § 2, Wetboek van Strafvordering uitspraak te doen over de regelmatigheid van een of meerdere onderzoekshandelingen, zij dit onderzoek moet doen, ook al kan zij dit onderzoek op een latere datum uitstellen (1). (1) Cass., 9 nov. 2005, AR P.05.1378.F, n° 585.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.99.0944.F 6 juli 1999 AC nr. ...

I.v.m. de ernstige aanwijzingen van schuld moet de kamer van inbeschuldigingstelling die, overeenkomstig artikel 30 Wet voorlopige Hechtenis, kennisneemt van het hoger beroep tegen de in artikel 21 van die wet bedoelde beschikking, enerzijds, nagaan of ze bestonden zowel op het ogenblik waarop het bevel tot aanhouding is verleend, als op dat van haar uitspraak en, anderzijds, de regelmatigheid van de rechtspleging nagaan; bijgevolg strekt het toezicht van het Hof, in het kader van de rechtspleging inzake voorlopige hechtenis, zich uit tot de wettigheid van de daden van onderzoek op grond waarvan de kamer van inbeschuldigingstelling beslist heeft dat er ten aanzien van de verdachte ernstige aanwijzingen van schuld bestonden (Impliciet).

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 235bis, § 3

P.05.0646.F 22 juni 2005 AC nr. 364

Uit de omstandigheid alleen dat artikel 235bis, § 3, Sv., niet voorziet in de inzage van het dossier vóór de rechtszitting waarop het debat wordt heropend, kan niet worden afgeleid dat het recht van de inverdenkinggestelde op een eerlijk proces onherroepelijk in het gedrang komt (1). (1) Zie Cass., 27 juni 2000, AR P.00.0946.N, nr 408.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling, met toepassing van artikel 235bis, § 3, Sv., tijdens haar beraadslaging en ongeacht hoe de zaak bij haar is aangebracht, oordeelt dat er een grond van nietigheid, van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering kan bestaan, en beveelt het debat te heropenen om het tussengeschil aan de tegenspraak van de partijen te onderwerpen, voorziet de voormelde bepaling niet in de mogelijkheid dat de partijen het dossier van de rechtspleging inzien vóór de rechtszitting waarop het debat wordt heropend.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.02.1496.F 5 maart 2003 AC nr. 1496

Krachtens artikel 235bis, Sv., kan de kamer van inbeschuldigingstelling geen nietigheid, grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering opwerpen zonder de heropening van het debat te bevelen, wanneer die niet door een partij is aangevoerd en dus niet is behandeld in een debat op tegenspraak (1). (1) Zie Ph. TRAEST, T. DE MEESTER en A. MASSET, "Le règlement de la procédure et le contrôle de la régularité de la procédure", La loi du 12 mars 1998 réformant la procédure pénale, Luik, 1998, blz. 214 en R. VERSTRAETEN, Handboek Strafvordering, 3de uitg., Antwerpen, 2001, blz. 498, nr 1175.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 235bis, § 5

P.12.1881.F 5 juni 2013 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling, die beslist dat de overschrijding van de redelijke termijn voor de feitenrechter nog alleen in het licht van de strafmaat kan worden onderzocht, overschrijdt het kader van haar bevoegdheden niet; de verwijzing naar "de strafmaat" ontneemt de feitenrechter het recht niet een straf uit te spreken die lager ligt dan het bij wet bepaalde minimum noch het recht om van oordeel te zijn dat geen enkele straf dient te worden opgelegd.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.12.1369.F 31 oktober 2012 AC nr. ...

De betwisting betreffende de formele geldigheid van een onderzoekshandeling of van een bewijsverkrijging, die door de kamer van inbeschuldigingstelling is afgewezen, kan niet opnieuw voor de feitenrechter worden aangevoerd (1). (1) Zie Cass. 6 dec. 2006, AR P.06.1300.F, AC 2006, nr. 626.

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.06.1300.F 6 december 2006 AC nr. 626

Uit artikel 235bis, § 5, Sv. volgt dat de onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden als bedoeld in artikel 131, § 1, of met betrekking tot de verwijzingsbeschikking, die door de kamer van inbeschuldigingstelling zijn onderzocht, opnieuw door de bodemrechter kunnen worden onderzocht wanneer de middelen die worden aangevoerd betrekking hebben op de bewijswaardering, doch niet wanneer zij de bewijsverkrijging betreffen (1). (1) Zie Cass., 9 jan. 2002, AR P.01.1035.F, nr 17, met concl. van adv.-gen. SPREUTELS.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

P.01.1035.F 9 januari 2002 AC nr. 17

Volgende tussengeschillen kunnen niet meer aangevoerd worden voor de bodemrechter, wanneer zij voor de kamer van inbeschuldigingstelling zijn onderzocht : 1° de onregelmatigheden, verzuimen of gronden van nietigheid die een onderzoekshandeling of de bewijsverkrijging aantasten, alsook die welke betrekking hebben op de verwijzingsbeschikking, behoudens de middelen die verband houden met de bewijswaardering of die de openbare orde aanbelangen, en 2° de gronden van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering, tenzij ze zijn ontstaan na het debat ; de uitzonderingen die respectievelijk van toepassing zijn op elke categorie van tussengeschillen, moeten beperkend worden beoordeeld, zo niet heeft de regel van artikel 235bis Sv. geen enkele draagwijdte (1). (1) Zie concl. O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 235bis, § 6

P.11.0770.F 22 juni 2011 AC nr. ...

Het staat aan de kamer van inbeschuldigingstelling om, wanneer zij een stuk nietig verklaart, te bevelen dat het uit het dossier wordt verwijderd en op de griffie wordt neergelegd ; aangezien dat stuk geen uitwerking meer heeft, vermag de bodemrechter geen acht te slaan op de inhoud van het aldus nietigverklaarde stuk. (1) Zie Cass. 9 nov. 2005, AR P.05.1176.F, AC, 2005, nr. 582.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Algemeen

P.05.0646.F 22 juni 2005 AC nr. 364

De kamer van inbeschuldigingstelling is bevoegd om, nadat zij een onderzoeksverrichting heeft nietigverklaard, de daaropvolgende handelingen, waarvan zij op onaantastbare wijze beslist dat deze niet noodzakelijk daaruit voortvloeien, als regelmatig te beschouwen (1). (1) Cass., 15 juni 2005, AR P.05.0572.F, nr ...; zie Cass., 14 dec. 1999, AR P.99.1585.N, nr 678.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

De stukken die door de kamer van inbeschuldigingstelling zijn nietigverklaard bij de toetsing van de regelmatigheid van de rechtspleging en die op de griffie zijn neergelegd mogen door de beklaagde worden ingezien indien ze voor zijn verdediging nuttig zijn (1). (1) De zin "De ter griffie neergelegde stukken mogen niet worden ingezien, en mogen niet in de strafprocedure worden aangewend", ingevoegd bij artikel 235bis, § 6, Sv., is vernietigd door het arrest van het Grondwettelijk Hof van 8 mei 2002 (A.A., 8 mei 2002, nr. 86/2002, J.T., 2002, p. 51 ; T.Strafr., 2003, p. 246 en de noot van P. DE HERT en D. DE WOLF, "Aanpassingen aan de Wet-Franchimont ongedaan gemaakt: de waarden achter het strafprocesrecht herbekeken ?, p. 247 tot 257). Hierdoor keert het Hof van Cassatie terug naar zijn vroegere rechtspraak volgens welke de beklaagde, voor zijn verdediging, altijd alle stukken mag gebruiken, ook deze die nietig zijn verklaard (Cass., 3 nov. 1999, AR P.99.0295.F, nr 583 en de noot; R.W., 2000-2001, p. 305 en de noot van C. IDOMON, "Nietigverklaring van de voor de beklaagde voordelige stukken"); Zie R. DECLERCQ, R.P.D.B., Complément, dl. IX, 2004, v° Procédure pénale, p. 590.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.05.0572.F 15 juni 2005 AC nr. 345

Over de rechtspleging die volgt op een onregelmatige handeling, preciseert artikel 235bis, § 6, Sv., dat de nietigheid wordt uitgesproken "als daartoe grond bestaat"; de kamer van inbeschuldigingstelling is derhalve bevoegd om, nadat zij een onderzoeksverrichting heeft nietigverklaard, daaropvolgende handelingen, waarvan zij op onaantastbare wijze beslist dat deze niet noodzakelijk daaruit voortvloeien, als regelmatig te beschouwen (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1999, AR P.99.1585.N, nr 678.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

De nietigheid van een onderzoeksmaatregel brengt niet noodzakelijk de nietigheid met zich mee van de akte die de resultaten ervan vaststelt (1); wanneer een zelfde instrumentum verslag uitbrengt over onderzoeksverrichtingen die door nietigheid zijn aangetast en over andere die als regelmatig dienen te worden beschouwd, verbiedt geen enkele wettelijke bepaling de onderzoeksgerechten om het stuk te vervangen door een afschrift dat van de litigieuze vermeldingen is gezuiverd; omgekeerd, staat artikel 235bis, § 6, Sv. de verwijdering niet toe van een regelmatige onderzoeksverrichting om de enkele reden dat het verslag dat erover is opgemaakt, binnen een zelfde akte, naast dat van een andere verrichting staat die op onwettige wijze is bevolen of uitgevoerd. (1) Pierre MORLET, "Le règlement de la procédure et le contrôle de sa régularité", in La loi du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction, Les dossiers de la Revue droit pénal, nr 3, Die Keure, 1998, p. 98.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.05.0627.F 15 juni 2005 AC nr. 346

Over de rechtspleging die volgt op een onregelmatige handeling, preciseert artikel 235bis, § 6, Sv., dat de nietigheid wordt uitgesproken "als daartoe grond bestaat"; de kamer van inbeschuldigingstelling is derhalve bevoegd om, nadat zij een onderzoeksverrichting heeft nietig verklaard, te oordelen dat daaropvolgende handelingen, waarvan zij op onaantastbare wijze beslist dat deze niet noodzakelijk daaruit voortvloeien, regelmatig zijn (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1999, AR P.99.1585.N, nr 678 en 15 juni 2005, AR P.05.0572.F, nr ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

P.01.1535.N 11 december 2001 AC nr. ...

De omstandigheid dat, bij de regeling van de rechtspleging, noch de partijen, noch de kamer van inbeschuldigingstelling toegang hebben tot de nietig verklaarde stukken belet niet dat de strafvordering wordt beoordeeld op andere bewijsmiddelen, die niet voortvloeien uit de onwettig bevonden bewijzen en die ermee niet verstrengeld zijn, die later aan de tegenspraak zullen worden onderworpen voor de vonnisrechter, die hun bewijswaarde zal beoordelen zonder kennis te hebben van de onwettig bevonden bewijzen die uit het strafdossier werden verwijderd; de beoordeling van de bezwaren door de kamer van inbeschuldigingstelling, met uitsluiting van de nietig verklaarde stukken houdt derhalve geen miskenning van het recht van verdediging in en sluit evenmin de mogelijkheid van een eerlijk proces voor het vonnisgerecht uit (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1999, AR P.99.1585.N, nr. 678.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.00.1691.N 19 december 2000 AC nr. ...

De stukken die met toepassing van artikel 30, § 2, vierde lid, Wet Voorlopige Hechtenis aan de kamer van inbeschuldigingstelling moeten worden overgemaakt, kunnen niet de stukken zijn, welke ingevolge en vroeger arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling in dezelfde zaak, met toepassing van artikel 235bis, § 6, Wetboek van Strafvordering werden nietig verklaard en als gevolg daarvan uit het dossier werden verwijderd (1). (1) Zie cass., 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208 en cass., 30 dec. 1997, AR P.97.1650.F, nr. 581.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Inzage van het dossier

P.99.1585.N 14 december 1999 AC nr. ...

De regel dat, overeenkomstig artikel 235bis, § 6, Wetboek van Strafvordering, de door de kamer van inbeschuldigingstelling nietig verklaarde stukken van de rechtspleging uit het dossier worden verwijderd en neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg na het verstrijken van het cassatieberoep, houdt niet in dat de kennis die de onderzoeksrechter en de onderzoekers hebben van deze nietige stukken, hun verwijdering van het gerechtelijk onderzoek vereist.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling oordeelt dat de andere bewijsmiddelen niet voortvloeien uit de onwettig bevonden bewijzen en ermee niet verstrengeld zijn, houdt zulks geen miskenning van het recht van verdediging in en sluit zulks de mogelijkheid van een eerlijk proces voor de vonnisrechter niet uit, gezien, eensdeels, deze andere bewijsmiddelen later voor de vonnisrechter aan de tegenspraak zullen onderworpen worden en deze hun bewijswaarde zal beoordelen, anderdeels, deze rechter geen kennis zal hebben van de door de kamer van inbeschuldigingstelling onwettig bevonden bewijzen, die, met toepassing van artikel 235bis, § 6, Wetboek van Strafvordering, nietig worden verklaard en uit het strafdossier worden verwijderd.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

Art. 235bis, §§ 1 en 2

P.10.1355.F 23 maart 2011 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die, op het hoger beroep, op regelmatige wijze kennis neemt van de zaak, dient op verzoek van een partij de regelmatigheid van een onderzoekshandeling te onderzoeken (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.1524.F, AC, 1999, nr. 628; Cass., 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, AC, 2003, nr. 618.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.05.1378.F 9 november 2005 AC nr. 585

Wanneer een partij de zaak regelmatig voor de kamer van inbeschuldigingstelling aanhangig heeft gemaakt om de regelmatigheid van de procedure te onderzoeken, is laatstgenoemde, met name bij de uitspraak over het hoger beroep inzake voorlopige hechtenis, verplicht dat onderzoek te verrichten (1); wanneer evenwel onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden worden aangevoerd i.v.m. de wettelijke voorwaarden tot handhaving van de voorlopige hechtenis, waarvan het toezicht door de Wet Voorlopige Hechtenis specifiek wordt geregeld, zijn alleen die regels toepasselijk, aangezien de onderzoeksgerechten in dit geval, wegens de termijnen die door de voormelde wet zijn opgelegd, alleen gehouden zijn tot een prima facie onderzoek van de aangevoerde onregelmatigheid (2). (1) Zie Cass., 3 okt. 2001, AR P.01.1303.F, nr 522. (2) Zie Cass., 20 feb. 2001, AR P.01.0235.N, nr 106, met noot get. M.D.S.; 11 feb. 2004, AR P.04.0203.F, nr 74; 2 maart 2005, AR P.05.0242.F, nr ...

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.03.1545.F 3 december 2003 AC nr. 618

De kamer van inbeschuldigingstelling moet, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van een van de partijen, de regelmatigheid van de haar voorgelegde procedure nagaan in alle gevallen waarin de zaak bij haar aanhangig wordt gemaakt, en m.n. in geval van voorlopige hechtenis (1), maar uitsluitend wanneer die zaak regelmatig bij haar aanhangig is gemaakt (2). (1) Cass., 3 okt. 2001, AR P.01.1303.F, nr 522. (2) Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.1524.F, nr 628; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, 3de uitg., 2003, blz. 345, nr 716.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.02.1619.N 18 maart 2003 AC nr. 175

De kamer van inbeschuldigingstelling onderzoekt de regelmatigheid van de haar voorgelegde procedure, hetzij ambtshalve, hetzij op vordering van het openbaar ministerie, hetzij op verzoek van één der partijen, zowel in geval van regeling van de rechtspleging als in alle andere gevallen waarin ze kennis neemt van de zaak.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.03.0074.F 26 februari 2003 AC nr. 135

Het toezicht dat de kamer van inbeschuldigingstelling krachtens artikel 235bis, §§ 1 en 2, Sv., op de regelmatigheid van de rechtspleging moet houden, is alleen facultatief als het ambtshalve wordt verricht ; wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling door een partij verzocht wordt om dat toezicht te houden, moet zij dat doen (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.1524.F, nr 628.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.01.1303.F 3 oktober 2001 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling moet, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van een van de partijen, de regelmatigheid van de haar voorgelegde procedure nagaan in alle gevallen waarin ze van de zaak kennisneemt; die regel is eveneens van toepassing, wanneer dat rechtscollege kennisneemt van een hoger beroep inzake voorlopige hechtenis (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, A.R. P.99.1524.F, nr. 628.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.99.1524.F 24 november 1999 AC nr. ...

Als één van de partijen de kamer van inbeschuldigingstelling op regelmatige wijze heeft gevorderd de regelmatigheid van een daad van onderzoek na te gaan, is die kamer verplicht voornoemd toezicht te verrichten.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Als één van de partijen de kamer van inbeschuldigingstelling op regelmatige wijze heeft gevorderd de regelmatigheid van een daad van onderzoek na te gaan, is die kamer verplicht voornoemd toezicht te verrichten.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 235bis, §§ 1 en 3

P.01.0412.N 15 januari 2002 AC nr. 29

De kamer van inbeschuldigingstelling die de rechtspleging regelt heeft de bevoegdheid om ambtshalve de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken en o.m. de wijze waarop partijen stukken in het debat brengen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 235bis, §§ 1 en 6

P.14.1234.F 15 oktober 2014 AC nr. 611

Uit het enkele feit dat een door het onderzoeksgerecht nietig verklaard stuk niet effectief uit het dossier werd verwijderd vóór het onderzoek van de zaak voor het gerecht op verwijzing, terwijl de appelrechters dat verzuim hebben verholpen door dat stuk uit het dossier te verwijderen, kan noch een schending van artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden noch een miskenning van het recht van verdediging worden afgeleid.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regelmatigheid van de procedure

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regelmatigheid van de procedure

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 235bis, §§ 3 en 4

P.02.1202.N 12 november 2002 AC nr. 601

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling ambtshalve de regelmatigheid van de rechtspleging onderzocht en er een nietigheid, een grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering kan bestaan, beveelt ze de heropening van het debat en hoort ze de opmerkingen van de procureur-generaal, de burgerlijke partij en de inverdenkinggestelde indien er een inverdenkinggestelde is.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 235bis, §§ 5 en 6

P.01.1535.N 11 december 2001 AC nr. ...

Uit de bepalingen van artikel 235bis, § 5 en § 6, Wetboek van Strafvordering volgt dat de kamer van inbeschuldigingstelling bij de regeling van de rechtspleging gebonden is door de vorige beslissingen tot verwijdering van nietige stukken en zelf niet opnieuw deze nietigheden kan onderzoeken.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.00.1691.N 19 december 2000 AC nr. ...

Afgezien van de regeling van artikel 235bis, § 5, Wetboek van Strafvordering betreffende de gevolgen van een zogenaamde zuivering ten aanzien van de feitenrechter, heeft artikel 235bis, §§ 5 en 6, Wetboek van Strafvordering tot gevolg dat de stukken, die werden nietig verklaard vooraleer de rechtspleging wordt geregeld en als gevolg daarvan uit het dossier werden verwijderd, geen deel meer uitmaken van het gerechtelijk onderzoek (1). (1) Zie cass., 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 235ter

P.14.0424.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Artikel 235ter, §1, van het Wetboek van Strafvordering voert een afzonderlijke, inquisitoire en niet-tegensprekelijke rechtspleging in, waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling enkel de regelmatigheid beoordeelt van de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, voor zover zij daartoe het vertrouwelijk dossier, bedoeld in de artikelen 47septies en 47novies van dat wetboek, moet controleren; zodra de kamer van inbeschuldigingstelling dat toezicht heeft verricht, is haar beslissing bindend voor het vonnisgerecht (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. …

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Het toezicht op de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethode infiltratie, die door de kamer van inbeschuldigingstelling aan het einde van een inquisitoire rechtspleging wordt verricht, belet het onderzoek niet, in het kader van een tegensprekelijke rechtspleging, van de grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering voortvloeiend uit een door de verdediging aangevoerde politionele uitlokking op grond van gegevens uit het voor de partijen toegankelijke dossier; dat tegensprekelijk onderzoek kan plaatsvinden in het kader van de procedure van de beoordeling ten gronde (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. …

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

- STRAFVORDERING -

P.10.0873.N 7 september 2010 AC nr. 500

Niet ontvankelijk bij gebrek aan belang is het cassatieberoep van de beklaagde tegen de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die het verzet tegen het arrest dat de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden heeft onderzocht, niet ontvankelijk verklaart wanneer een cassatieberoep tegen voornoemd arrest reeds niet ontvankelijk werd verklaard wegens laattijdigheid.

- VERZET -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

---

P.09.1258.N 17 november 2009 AC nr. 671

In de procedure van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering is de douane niet gelijkgesteld met het openbaar ministerie, en moet ze worden beschouwd als een burgerlijke partij.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.09.1280.F 28 oktober 2009 AC nr. 625

De nietigverklaring van een bijzondere opsporingsmethode observatie of infiltratie, wegens miskenning van de subsidiariteitsvoorwaarde, veronderstelt dat de kamer van inbeschuldigingstelling de gewone opsporingsmethoden aanwijst die volgens haar ter beschikking stonden van de magistraat, waarmee hij hetzelfde resultaat had kunnen boeken en die hij bijgevolg boven observatie of infiltratie had moeten verkiezen (1). (1) Zie Cass., 21 april 2009, AR P.09.0353.F, AC, 2009, nr ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.08.1738.N 28 april 2009 AC nr. 283

Wanneer het Hof een bestreden arrest, dat uitspraak doet over de strafvordering, vernietigt, na te hebben vastgesteld dat er zich in de zaak een wettigheidsincident voordoet met betrekking tot de controle op de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, zendt het de zaak aan het openbaar ministerie over teneinde deze bij de bevoegde kamer van inbeschuldigingstelling aan te brengen voor de in artikel 235ter Wetboek van Strafvordering bepaalde controle, en zegt het dat de zaak na die controle wordt verwezen naar het hof van beroep dat het bestreden arrest wees, anders samengesteld.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij

---

P.09.0396.N 21 april 2009 AC nr. 266

Wanneer cassatieberoep wordt ingesteld tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die de toepassing van de uitgevoerde bijzondere opsporingsmethoden controleert en er in de zaak inverdenkinggestelden van hun vrijheid zijn beroofd, is de zaak spoedeisend omdat de aangehoudenen overeenkomstig artikel 5.3 E.V.R.M. recht hebben op een spoedige behandeling van hun zaak, zodat er dan ook geen reden is dat het Hof een prejudiciële vraag zou stellen aan het Grondwettelijk Hof.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.09.0061.N 10 maart 2009 AC nr. 188

De toetsing door de kamer van inbeschuldigingstelling van vóór de wet van 6 januari 2003 toegepaste bijzondere opsporingsmethodes kan niet geschieden overeenkomstig de artikelen 47ter, 47quinquies, 47sexies, 47octies, 47novies, 235bis, § 5 en § 6, en 235ter Wetboek van Strafvordering: ze geschiedt overeenkomstig die regels en beginselen die inhouden dat de bijzondere opsporingsmethode slechts mag uitgevoerd worden met voorafgaande machtiging van de gerechtelijke overheid en onder haar toezicht, en dat daarbij wordt voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit (1) (1) Luidens de vaststellingen van het bestreden arrest werd in voorliggende zaak de bijzondere opsporingsmethode van observatie toegepast op verschillende data die zich situeren vóór de inwerkingtreding van de wet van 6 januari 2003. De controle van de uitgevoerde bijzondere opsporingsmethode door de kamer van inbeschuldigingstelling gebeurde op 18 december 2008, en dus ruim na de inwerkingtreding van de wet van 27 december 2005 waarbij artikel 235ter Wetboek van Strafvordering werd ingevoerd. Bijgevolg put de kamer van inbeschuldigingstelling haar controlebevoegdheid uit artikel 235ter Wetboek van Strafvordering; zij kan die controle echter niet verrichten op basis van criteria die nog niet van toepassing waren op het ogenblik dat de bijzondere opsporingsmethode werd uitgevoerd.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.08.0319.F 19 maart 2008 AC nr. 192

Het onderzoek van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie waarmee de kamer van inbeschuldigingstelling bij het afsluiten van het opsporingsonderzoek of op het einde van het gerechtelijk onderzoek is belast, is verplicht en is een substantieel vormvereiste (1). (1) Zie concl. O.M. in AC 2008, nr. ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.07.0677.N 25 september 2007 AC nr. 433

Artikel 235ter Wetboek van Strafvordering is in overeenstemming met artikel 6 E.V.R.M. dat alleen vereist dat op enig ogenblik in de loop van de rechtspleging een onafhankelijke en onpartijdige rechter mede aan de hand van het vertrouwelijk dossier de wettigheid van de observatie zou onderzoeken (1). (1) Zie: Cass., 24 jan. 2006, AR P.06.0082.N, nr 52.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Uit artikel 6 E.V.R.M. volgt niet dat het recht van verdediging noodzakelijk inhoudt dat de verdediging zelf in staat moet worden gesteld de regelmatigheid van de machtiging tot observatie en van de uitgevoerde machtiging aan de hand van het vertrouwelijk dossier te controleren; evenmin moet dat nazicht geschieden telkens wanneer de verdachte daarom verzoekt (1). (1) Zie: Cass., 24 jan. 2006, AR P.06.0082.N, nr 52

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Art. 235ter, § 2, derde lid

P.10.0455.F 14 april 2010 AC nr. 259

De kamer van inbeschuldigingstelling die de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie onderzoekt, hoort de inverdenkinggestelde na kennisgeving, die laatstgenoemde ten laatste achtenveertig uur vóór de rechtszitting wordt gedaan; die termijn bedraagt twee werkdagen (1). (1) Het O.M. besloot tot verwerping. Het oordeelde dat het eerste middel niet kon worden aangenomen om de volgende redenen. Enerzijds werd, volgens de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, de oproepingstermijn nageleefd van achtenveertig uur vóór de rechtszitting, zoals die in artikel 235ter, § 2, derde lid, Sv, is bepaald. Anderzijds, diende de kamer van inbeschuldiging, gelet op de weigering van de eiser om op de rechtszitting te verschijnen, de zaak niet te verdagen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 235ter, § 2, tweede lid

P.09.0855.N 23 juni 2009 AC nr. 435

De kamer van inbeschuldigingstelling belast met de controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, die afzonderlijk en buiten de aanwezigheid van de partijen de opmerkingen van de procureur-generaal hoort, kan, samen met de procureur-generaal, andere leden van het openbaar ministerie horen die de zaak behandelen, waaronder de vertrouwensmagistraat belast met de concrete opvolging van de uitvoering van de bijzondere opsporingsmethode.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 235ter, § 2, vierde lid

P.09.0855.N 23 juni 2009 AC nr. 435

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling belast met de controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, de onderzoeksrechter hoort met toepassing van artikel 235ter, § 2, vierde lid, Wetboek van Strafvordering, is de aanwezigheid van het openbaar ministerie vereist, zoniet is de rechtspleging door nietigheid aangetast.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 235ter, § 6, tweede lid

P.09.0396.N 21 april 2009 AC nr. 266

Wanneer één van de inverdenkinggestelden van zijn vrijheid is beroofd, moet het cassatieberoep tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de toepassing van de uitgevoerde bijzondere opsporingsmethoden controleert, worden ingesteld binnen een termijn van vierentwintig uren, die ten aanzien van het openbaar ministerie en elk van de partijen, begint te lopen vanaf de dag waarop het arrest is uitgesproken.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Art. 236

P.98.0154.F 24 juni 1998 AC nr. ...

De regel volgens welke één van de leden van de kamer van inbeschuldigingstelling het ambt van onderzoeksrechter uitoefent, wanneer die kamer beslist om de zaak te onderzoeken of te doen onderzoeken, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 24, 1°, tweede lid

P.02.0891.N 18 februari 2003 AC nr. 113

Ingevolge artikel 24, 1°, tweede lid, derde en vierde streepje, Wetboek van Strafvordering, blijft, buiten het geval dat alleen het openbaar ministerie hoger beroep heeft ingesteld, de schorsing van de verjaring na het vonnis in eerste aanleg voortduren tot de dag van de zitting waarop de strafvordering in hoger beroep wordt ingeleid, op voorwaarde dat die termijn niet langer is dan een jaar en dit onverminderd de andere schorsingsgronden (1). (1) Cass., 15 maart 2000, AR P.99.1697.F, nr 179; 20 sept. 2000, AR P.00.0326.F, nr 482; 8 nov. 2000, AR P.00.0516.F, nr 605.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Art. 24, eerste lid, 1°, tweede streepje, V.T.

P.05.1409.N 10 januari 2006 AC nr. 28

Een uitstel met het oog op een mogelijke herkwalificatie is geen beslissing om de behandeling van de zaak uit te stellen met het oog op het verrichten van bijkomende onderzoeksdaden met betrekking tot het ten laste gelegde feit die de verjaring opnieuw doet lopen (1). (1) Art. 24 Voorafgaande Titel Sv. zoals vervangen bij artikel 3 wet 11 dec. 1998, B.S. 16 dec. 1998 (inwerkingtreding 16 dec. 1998) en van toepassing tot aan zijn vervanging bij artikel 3 wet 16 juli 2002, B.S. 5 sept. 2002 (inwerkingtreding 1 sept. 2004).

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Art. 252

P.10.1522.F 13 oktober 2010 AC nr. 599

Op het onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde tegen een arrest tot verwijzing naar het hof van assisen, dat niet met toepassing van de artikelen 135 en 235bis van het Wetboek van Strafvordering uitspraak doet, neemt het Hof alleen kennis van de schending van de wetten betreffende de bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling en van het hof van assisen en onderzoekt het alleen de in artikel 252 van dat wetboek vermelde gronden tot nietigheid (1). (1) Zie Cass., 21 maart 2006, AR P.06.0211.N, A.C., 2006, nr. 166.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Art. 267

P.02.0833.F 11 september 2002 AC nr. 440

De voorzitter van het hof van assisen is m.n. persoonlijk ermee belast de gezworenen bij de uitoefening van hun taak te leiden en op hun plicht te wijzen ; geen enkele wetsbepaling verbiedt hem die taak te vervullen tijdens een informatievergadering in een openbare rechtszitting, na het samenstellen van de jury, in aanwezigheid van de magistraten van het hof en van de griffier, van de werkende en de plaatsvervangende gezworenen, van het openbaar ministerie, van de beschuldigde en zijn advocaten, en van de burgerlijke partijen en hun advocaten.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.01.0003.F 28 maart 2001 AC nr. ...

Het beginsel van het mondeling karakter van het debat belet niet dat op de zitting van het hof van assisen een verklaring wordt voorgelezen die tijdens het vooronderzoek aan de politie is afgelegd door een getuige van wiens verschijning, t.g.v. die lezing, met instemming van alle partijen is afgezien (1). (1) Zie Cass., 17 maart 1975 (A.C., 1975, 794, Rev. dr. pén., 1974-75, blz. 639 met concl. adv.-gen. BALLET); 16 nov. 1988, AR 7095, nr. 156 ; 20 aug. 1991, A.R. 9282, nr. 573.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 268

P.06.0211.N 21 maart 2006 AC nr. 166

Bij ontstentenis van een conclusie gericht tot het hof van assisen, oefent de voorzitter aan wie door de verdediging een verzoek wordt gericht, zijn discretionaire bevoegdheid uit, hetgeen inhoudt dat de voorzitter beslist al dan niet in te gaan op dat verzoek, zonder dat hij ertoe gehouden is die beslissing nader te motiveren (1). (1) Cass., 11 juni 2002, AR P.02.0311.N, nr 351.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.04.1372.F 8 december 2004 AC nr. 600

De voorzitter van het hof van assisen kan de voeging bij de stukken van de rechtspleging bevelen van stukken die in de loop van het debat door een partij zijn voorgelegd, zonder dat enige wettelijke bepaling hem oplegt aan de overige partijen te vragen of zij zich tegen die voeging verzetten (1). (1) Cass., 20 nov. 1972, A.C., 1972-73, p. 275.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.02.0311.N 11 juni 2002 AC nr. 351

De beslissingen die de voorzitter krachtens zijn discretionnaire macht neemt, dienen niet gemotiveerd te worden (1). (1) Zie cass., 16 feb. 1999, A.R. P.98.1624.N, nr 90.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

De beslissingen die de voorzitter krachtens zijn discretionnaire macht neemt, dienen niet gemotiveerd te worden (1). (1) Zie cass., 16 feb. 1999, A.R. P.98.1624.N, nr 90.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.96.0824.F 30 juli 1996 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat de voorzitter van het hof van assisen, krachtens de hem door artikel 268, Sv. toegekende bevoegdheden, bij ontstentenis van verzet of van opmerkingen van de beschuldigde of zijn raadsman, aan de juryleden een ontwerp van vragen heeft overhandigd vòòr de sluiting van de debatten, valt geen schending af te leiden van artikel 6, E.V.R.M.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.94.0263.F 30 maart 1994 AC nr. ...

De voorzitter van het hof van assisen kan op grond van zijn discretionaire macht en zonder daardoor de regel van het eerlijk proces te miskennen, de onderzoeksrechter, die het voorbereidend onderzoek gedaan heeft, belasten met aanvullende onderzoeksopdrachten en bevelen dat alle stukken of opdrachten die hij nuttig acht om de waarheid te vinden en die hij aan de tegenspraak van de partijen onderwerpt, worden gevoegd bij de stukken van de rechtspleging.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 28bis

P.02.1394.F 6 november 2002 AC nr. 588

Het middel is nieuw en derhalve niet ontvankelijk, wanneer het voor het Hof van Cassatie voor het eerst de regelmatigheid van de op een proactief onderzoek gegronde vervolgingen betwist (1). (1) Zie Cass., 12 jan. 2000, A.R. P.99.1189.F, nr. 23.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Het middel is nieuw en derhalve niet ontvankelijk, wanneer het voor het Hof van Cassatie voor het eerst de regelmatigheid van de op een proactief onderzoek gegronde vervolgingen betwist (1). (1) Zie Cass., 12 jan. 2000, A.R. P.99.1189.F, nr. 23.

- STRAFVORDERING -

P.02.0072.F 27 februari 2002 AC nr. 143

De proactieve recherche verschilt van de zogenaamd reactieve recherche, in zoverre zij betrekking heeft op nog niet gepleegde misdrijven of op reeds gepleegde maar nog onbekende misdrijven, terwijl de zogenaamd reactieve recherche erin bestaat reeds gepleegde misdrijven op te sporen, de daders van de reeds gepleegde misdrijven te identificeren en zowel de bewijzen op te sporen als de gegevens te verzamelen die voor de uitoefening van de strafvordering dienstig zijn (1). (1) Cass., 21 aug. 2001, A.R. P.01.1203.F, nr. ... .

- POLITIE -

P.01.1203.F 21 augustus 2001 AC nr. ...

De proactieve recherche verschilt van de zogenaamd reactieve recherche, in zoverre zij betrekking heeft op nog niet gepleegde misdrijven of op reeds gepleegde maar nog onbekende misdrijven, terwijl de zogenaamd reactieve recherche erin bestaat reeds gepleegde misdrijven op te sporen, de daders van de reeds gepleegde misdrijven te identificeren en zowel de bewijzen op te sporen als de gegevens te verzamelen die voor de uitoefening van de strafvordering dienstig zijn.

- STRAFVORDERING -

- POLITIE -

Art. 28bis, § 2

P.13.0666.F 15 mei 2013 AC nr. ...

Proactieve recherche houdt niet in dat er voldoende aanwijzingen voorhanden moeten zijn voor het bestaan van een reeds gepleegd misdrijf, maar het redelijk vermoeden van te plegen of reeds gepleegde maar nog niet aan het licht gebrachte strafbare feiten.

- STRAFVORDERING -

P.10.0010.F 17 maart 2010 AC nr. 192

De voorafgaande schriftelijke toestemming die in artikel 28bis, Sv., vereist is om een proactieve recherche in te stellen, strekt ertoe de autonomie van de speurder onder het toezicht en de leiding van het openbaar ministerie te plaatsen zodra, om de dader van een te plegen misdrijf aan te houden, relevante gegevens dienen ingezameld en verwerkt te worden die tot het privéleven van de betrokkene behoren en die wegens hun vaagheid niet tot een onmiddellijk repressief optreden leiden (1). (1) Cass., 4 juni 2002, AR P.02.0387.N, AC, 2002, nr 340.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.09.1076.N 14 juli 2009 AC nr. 457

Het dossier dat overeenkomstig artikel 21, § 3, Voorlopige Hechteniswet ter beschikking van de verdachte en zijn raadsman wordt gesteld, moet niet de stukken bevatten van het proactief onderzoek dat is voorafgegaan aan het aanvankelijk proces-verbaal op grond waarvan het openbaar ministerie de vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek heeft genomen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.02.0387.N 4 juni 2002 AC nr. 340

De in artikel 28bis, § 2, Wetboek van strafvordering voor het instellen van een proactieve recherche vereiste voorafgaande schriftelijke toestemming beoogt de autonomie van de speurder onder het toezicht en de leiding van het openbaar ministerie te stellen zodra, teneinde de dader van een nog te plegen misdrijf te vatten, relevante gegevens dienen ingezameld en verwerkt te worden, die tot het privé-leven van betrokkene behoren en die wegens hun vaagheid geen grond tot een onmiddellijk repressief optreden opleveren.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Informatie over nog te plegen feiten, die dusdanig concreet is dat die feiten een in de tijd en ruimte bepaalbaar misdrijf gaan vormen, houdt geen verband met de in artikel 28bis, § 2, Wetboek van Strafvordering bedoelde gegevensverwerking, maar verplicht tot het opstellen van een proces-verhaal, overeenkomstig artikel 40 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, het vatten van de daders en het verzamelen van bewijzen; dergelijke opsporingen vormen geen proactieve recherche en behoeven geen voorafgaande schriftelijke toestemming van het openbaar ministerie.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 28bis, § 3

P.03.0851.F 25 juni 2003 AC nr. 380

Het algemeen rechtsbeginsel betreffende de loyaliteit van de bewijsvoering wordt niet miskend door het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, tegenover de conclusie van de inverdenkinggestelde m.b.t. de vraag over de voorwaarden waarin de onderzoekers in een flatgebouw zijn binnengedrongen, stelt "dat er geen grond bestaat om uit te weiden over de omstandigheden waarin de onderzoekers het gebouw waarin zich het appartement bevindt, waarin een mede-inverdenkinggestelde woonde, hebben kunnen binnendringen, aangezien dergelijke inlichtingen een bedreiging zouden kunnen vormen voor burgers die geen uitstaans hebben met de aan de inverdenkinggestelde verweten feiten" (1). (1) Zie Cass., 30 okt. 2001, AR P.01.1239.N, nr 583; 5 maart 2003, AR P.03.0010.F, nr ...; Fr. KUTY, JLMB, 2002, blz. 586 en 587, nrs 28 tot 30.

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.01.1239.N 30 oktober 2001 AC nr. ...

De regel van artikel 28bis, § 3, in fine, Wetboek van Strafvordering, luidens dewelke de procureur des Konings waakt voor de wettigheid van de bewijsmiddelen en de loyaliteit waarmee ze worden ingezameld, legt slechts een bijzondere ambtsverplichting op aan de procureur des Konings die een opsporingsonderzoek leidt en heeft verder niets uitstaande met de vraag of in het strafproces ten gronde het recht op een eerlijk proces, de loyaliteit van de bewijsvoering en het beginsel van het recht van verdediging worden geëerbiedigd.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 28octies

P.08.0538.F 26 november 2008 AC nr. 669

Artikel 416, tweede lid, Sv., dat de enige gevallen opsomt waarin de wet onmiddellijk cassatieberoep toestaat tegen een voorbereidend arrest en een arrest van onderzoek, verleent aan een derde die beweert schade te hebben geleden door een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat zijn rechtsmiddel verwerpt tegen een beslissing van de procureur des Konings tot vervreemding van zijn in beslag genomen goed, niet het recht om dat arrest rechtstreeks aan het toezicht van het Hof te onderwerpen omdat het hem schade zou berokkenen die het uitgestelde cassatieberoep niet meer zou kunnen herstellen (1). (1) Cass., 22 sept. 2004, AR P.04.1128.F, AC, 2004, nr. 428.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Art. 28quater, derde lid

P.05.1673.F 8 maart 2006 AC nr. 134

Nadat het dossier hem een tweede maal, na uitvoering van de bijkomende onderzoekshandelingen, met het oog op het afsluiten van het onderzoek werd medegedeeld, kan de procureur des Konings wiens opsporingsrecht en opsporingsplicht blijven bestaan zolang de strafvordering niet is vervallen, nog een aanvullend onderzoek bevelen of uitvoeren, processen-verbaal aan het dossier toevoegen en, in de vordering die hij met het oog op de regeling van de rechtspleging opstelt, feiten in aanmerking nemen die niet bij de onderzoeksrechter waren aangebracht of anderen naar de rechtbank verwijzen dan diegenen die in de vordering van de onderzoeksrechter tot gerechtelijk onderzoek, staan vermeld (1). (1) Zie Cass., 22 okt. 2003, AR P.03.1150.F, nr 521; Henri-D. BOSLY en Damien VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, 4de uitg., Die Keure, 2005, p. 790 en 791.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 28quinquies

S.05.0131.N 29 oktober 2007 AC nr. 511

De bepalingen van de artikelen 1, derde lid, 5, 7 en 9 van de arbeidsinspectiewet maken wettelijk uitzonderingen uit als bedoeld in artikel 28quinquies van het Wetboek van Strafvordering op de regel dat het opsporingsonderzoek geheim is.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 28septies, tweede lid

P.07.1793.N 26 februari 2008 AC nr. 133

Artikel 28septies, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, vóór het vervangen werd bij artikel 3 van de wet van 27 december 2005, bepaalt niet dat de onderzoeksrechter, die door de Procureur des Konings gevorderd wordt een onderzoekshandeling te verrichten waarvoor alleen de onderzoeksrechter bevoegd is zonder dat een gerechtelijk onderzoek wordt ingesteld, alvorens te beslissen dat hij het gehele onderzoek zelf voortzet, vooraf de onderzoeksverrichting moet uitvoeren die door de Procureur des Konings werd gevorderd (1). (1) In deze zaak had de Procureur des Konings op 7 nov. 2005 conform artikel 28septies, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, de onderzoeksrechter gevorderd een onderzoekshandeling in de zin van artikel 88bis Wetboek van Strafvordering te verrichten. Het op de zaak toepasselijke artikel 28septies, tweede lid, Wetboek van Strafvordering betreft dus de versie van vóór de wijziging bij artikel 3 van de wet van 27 dec. 2005 (B.S. 30 dec. 2005). Anders dan de appelrechters oordelen blijkt de nieuwe tekst inhoudelijk niets te hebben gewijzigd aan de mogelijkheid van de onderzoeksrechter om, in geval van mini-instructie, zichzelf te kunnen adiëren zonder vooraf de door de Procureur des Konings gevorderde onderzoekshandeling te hebben verricht.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 28ter, § 2

P.11.0591.F 7 september 2011 AC nr. ...

De politiediensten, die onder meer tot taak hebben om de bewijzen te verzamelen van de misdaden, wanbedrijven en overtredingen, maar tevens om aan de bevoegde gerechtelijke overheid de processen-verbaal over te maken met alle omtrent misdrijven verkregen inlichtingen en vaststellingen, beschikken hieromtrent over een initiatierecht; het feit dat zij een onderzoeksverrichting voorgeschreven door een magistraat ten uitvoer leggen beperkt hun algemene opsporingsbevoegdheid niet, evenmin als hun plicht om aan een andere magistraat rekenschap af te leggen van alle gegevens waarvan zij kennis nemen en die nuttig kunnen zijn voor een ander vooronderzoek of gerechtelijk onderzoek.

- POLITIE -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 28ter, § 3

P.03.0313.F 12 maart 2003 AC nr. 164

De toepassing van een bijzondere onderzoekstechniek behoeft niet noodzakelijkerwijs een voorafgaande schriftelijke vordering van het O.M.; in geval van noodzaak kan die vordering worden gevraagd door elk mogelijk communicatiemiddel en moet ze vervolgens zo snel mogelijk worden bevestigd, waarbij die bevestiging evenwel kan voortvloeien uit het proces-verbaal van de politie-ambtenaar, die de voorgeschreven opdracht zal hebben uitgevoerd.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- POLITIE -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 29

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

De wettelijke verplichting om een misdrijf aan te geven, verbreekt het oorzakelijk verband tussen dat misdrijf en de schade niet (1). (1) Zie Cass., 13 april 1988, A.R. 5839, nr. 492, met concl. adv.-gen. M. Janssens de Bisthoven, in Bull. en Pas., 1987-88, I, nr. 492.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Allerlei

P.00.0200.N 20 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer fiscale ambtenaren met de vereiste amtelijke machtiging op regelmatig wijze fiscale misdrijven ter kennis hebben gebracht van de procureur des Konings, of wanneer de procureur des Konings betreffende dergelijk misdrijven op regelmatige wijze strafvorderingen heeft ingesteld na voorafgaand het advies te hebben gevraagd van de bevoegde gewestelijk directeur, mogen de ambtenaren spontaan aan de procureur des Konings of aan de onderzoeksrechter bijkomende inlichtingen verstrekken (1) (2). (1) Cass., 9 december 1997, AC 1997, 540. (2) Zie Cass., 23 februari 1999, nr 106.

- STRAFVORDERING -

P.99.0663.F 23 juni 1999 AC nr. ...

Belgische onderzoekers, die alleen bijstand verlenen aan de buitenlandse overheden bij een verhoor, zonder het zelf af te nemen, zijn niet verplicht om in de processen-verbaal melding te maken van die verklaringen, die geen verband houden met de misdrijven waarvan de onderzoeksrechter had kennisgenomen en die voor de Belgische overheden niet strafbaar zijn.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.96.0649.N 10 maart 1998 AC nr. ...

De officier van gerechtelijke politie die bij gelegenheid van een huiszoeking met het oog op nader onderzoek op regelmatige wijze bescheiden of voorwerpen in beslag neemt, mag bij het onderzoek ervan buiten de plaats waar ze zijn aangetroffen worden bijgestaan door andere politieambtenaren; wanneer een politieambtenaar aldus feitelijke gegevens vaststelt die kunnen wijzen op het bestaan van een ander misdrijf moet hij die opnemen in een proces-verbaal ter inlichting van de bevoegde gerechtelijke overheden, zonder dat hiervoor vereist is dat hij de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie heeft.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.96.0039.N 28 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer de procureur des Konings wegens fiscale misdrijven strafrechtelijke vervolging instelt wordt de vraag of hij met die feiten bekend is geraakt door een klacht of aangifte van behoorlijk gemachtigde fiscale ambtenaren mede beoordeeld aan de hand van de bij de aangifte gevoegde stukken.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 29, eerste en tweede lid

P.95.0610.N 9 december 1997 AC nr. ...

Een fiscaal ambtenaar kan de inlichtingen, stukken, processen-verbaal of akten die hij in verband met een belastingfraude ontdekt of bekomt, met de vereiste machtiging, aan de procureur des Konings toesturen, zelfs al heeft hij deze niet ontdekt of bekomen tijdens een bepaalde controle of onderzoek.

- STRAFVORDERING -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 29, tweede lid

P.10.0614.F 29 september 2010 AC nr. 561

Artikel 29, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, dat de ambtenaren van de Administratie der directe belastingen, de ambtenaren van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, de ambtenaren van de Administratie van de bijzondere belastinginspectie en de ambtenaren van de Administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit, verbiedt de feiten die, naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, strafbaar zijn, zonder de machtiging van de gewestelijk directeur onder wie zij ressorteren, aan te geven bij de procureur des Konings, slaat niet op de feiten die door de ambtenaren van de Administratie der douane en accijnzen ter kennis van het parket zijn gebracht; ter uitvoering van de handelingen van gerechtelijke politie die noodzakelijk zijn voor het door de procureur des Konings gevorderde vooronderzoek, moet bijgevolg aan de gewestelijk directeur geen machtiging worden gevraagd door de ambtenaren die onder hem ressorteren (1). (1) J. SPREUTELS, Fr. ROGGEN, E. Roger FRANCE, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 825.

- STRAFVORDERING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Wanneer de procureur des Konings geen kennis krijgt van de feiten ten gevolge van een klacht of aangifte door de ambtenaren van de Administratie der directe belastingen, de ambtenaren van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, de ambtenaren van de Administratie van de bijzondere belastinginspectie en de ambtenaren van de Administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit, en hij vervolging instelt wegens feiten die naar luid van het Wetboek over de toegevoegde waarde strafbaar zijn, bepaalt artikel 74, §3, van het voormelde wetboek dat het advies van de gewestelijk directeur van de belasting over de toegevoegde waarde kan worden gevraagd, maar stelt dat niet verplicht (1). (1) Zie Cass., 6 juni 1995, AR P.94.0167.N, AC, 1995, nr. 276.

- STRAFVORDERING -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.09.1179.F 23 december 2009 AC nr. 783

Art. 29, tweede lid, Sv., verbiedt de in deze bepaling vermelde ambtenaren om, zonder machtiging van de gewestelijk directeur onder wie zij ressorteren, bij de procureur des Konings de feiten aan te geven die naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, strafbaar zijn; de exceptie van niet-ontvankelijkheid van de vervolgingen die daaruit voortvloeit kan niet op de gemeenrechtelijke misdrijven worden toegepast.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

Art. 29, tweede lid, Sv., slaat op de feiten die ter kennis van het parket worden gebracht door de ambtenaren die het aanwijst en niet op de inlichtingen die de procureur des Konings in de uitoefening van zijn algemene vervolgingsopdracht vraagt en verkrijgt, ook al worden de feiten die de belastingadministratie of de in het geding betrokken personen kennen, niet verduidelijkt door het vooronderzoek dat die magistraat heeft opgestart (1). (1) Zie Cass., 20 juni 2000, AR P.00.0200.N, A.C., 2000, nr. 384 en Cass., 17 dec. 2008, AR P.08.0878.F, A.C., 2008, nr. 736.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- STRAFVORDERING -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.08.0878.F 17 december 2008 AC nr. 736

Artikel 29, tweede lid, Sv., verbiedt de in deze bepaling vermelde ambtenaren om, zonder de machtiging van de gewestelijke directeur onder wie zij ressorteren, bij de procureur des Konings de feiten aan te geven die naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, strafrechtelijk strafbaar zijn; deze bepaling heeft betrekking op de feiten die door de voormelde ambtenaren ter kennis van het parket worden gebracht, en niet op de informatie die de procureur des Konings in uitvoering van zijn algemene vervolgingsopdracht heeft gevraagd en verkregen (1). (1) Zie Cass., 20 juni 2000, AR P.00.0200.N, A.C., 2000, nr. 384.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

De belastingambtenaren mogen niet actief aan het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek meewerken, noch als deskundige optreden of aan huiszoekingen, plaatsopnemingen of verhoren deelnemen; dat verbod doet echter geen afbreuk aan de verplichting van de belastingambtenaren om de procureur des Konings of de onderzoeksrechter alle inlichtingen te verstrekken waarom deze verzoeken (1). (1) Zie Cass., 20 juni 2000, AR P.00.0200.N., A.C., 2000, nr. 384.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

P.07.1254.N 27 november 2007 AC nr. 587

Artikel 460, § 2, WIB 1992, is niet toepasselijk op de vervolging voor een gemeenrechtelijk misdrijf op grond van inlichtingen die de Procureur des Konings zelf regelmatig aan de fiscale administratie heeft gevraagd (1). (1) Zie: Cass., 22 juni 2004, AR P.04.0397.N, nr 347.

- STRAFVORDERING -

De ambtelijke machtiging vermeld in artikel 29, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, is niet vereist wanneer de fiscale ambtenaar overeenkomstig artikel 337, tweede lid, WIB 1992, in het raam van een strafonderzoek, op verzoek van de rechterlijke overheid, inlichtingen verstrekt die zij nodig heeft voor de uitvoering van de haar opgedragen taak.

- STRAFVORDERING -

Het openbaar ministerie kan slechts vervolgingen instellen voor fiscale misdrijven waarvan het ten gevolge van een klacht of een aangifte van een fiscaal ambtenaar kennis heeft gekregen, voor zover die ambtenaar daarvoor de machtiging had gekregen waarvan sprake in artikel 29, tweede lid, Wetboek van Strafvordering; indien de vereiste machtiging niet is verleend, is de vervolging niet ontvankelijk (1). (1) Zie: Cass., 6 juni 1995, AR P.94.0167.N, nr 276.

- STRAFVORDERING -

P.03.0534.F 18 juni 2003 AC nr. 359

De inwerkingtreding van artikel 70, Wet 28 dec. 1992, tot wijziging van artikel 29, tweede lid, Sv., krachtens hetwelk de feiten die naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten strafrechtelijk strafbaar zijn, door de ambtenaren van de bijzondere belastinginspectie niet ter kennis van de procureur des Konings kunnen worden gebracht zonder machtiging van een van de drie ambtenaren die daartoe, op eensluidend advies van de administrateur-generaal van de belastingen, door de secretaris-generaal van het Ministerie van Financiën worden aangewezen, is door de wet weliswaar op 1 maart 1993 vastgelegd, maar de appèlrechters verantwoorden niettemin hun beslissing naar recht om de geldigheid van de door de secretaris-generaal vóór 1 maart 1993 verrichte aanwijzing toe te laten.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Belastingaangifte

P.93.1054.N 20 december 1994 AC nr. ...

Wanneer feiten, die naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering daarvan genomen besluiten strafrechtelijk strafbaar zijn, met de vereiste machtiging door ambtenaren van de belastingbesturen van het ministerie van financiën aan de procureur des Konings ter kennis worden gebracht, laat die aangifte de strafvervolging toe van alle personen die als dader, mededader of medeplichtige betrokken zijn bij de feiten waarop de gezegde machtiging en de daarop volgende aangifte betrekking hebben.~

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- STRAFVORDERING -

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen

Art. 291

P.11.0017.F 16 maart 2011 AC nr. ...

De partijen die de regelmatigheid van het voorbereidend onderzoek betwisten moeten hun middelen verduidelijken in een conclusie, die vóór de lezing van het arrest tot verwijzing en de akte van beschuldiging moet worden neergelegd; bij gebrek daaraan wordt de opgeworpen onregelmatigheid die de miskenning aanvoert van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wegens het gebrek aan bijstand van een advocaat tijdens het verhoor door de politiediensten en tijdens de ondervraging door de onderzoeksrechter, in de veronderstelling dat zij bewezen is, gedekt, en kan dat middel niet voor de eerste maal voor het Hof worden aangevoerd.

- CASSATIEMIDDELEN - Algemeen

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Art. 292bis, 1°

P.06.1241.F 4 oktober 2006 AC nr. 462

Om uitspraak te doen over een cassatieberoep dat overeenkomstig artikel 292 Sv., op grond van artikel 292bis, tweede lid, 1°, van datzelfde wetboek is ingesteld tegen een arrest van verwijzing naar het hof van assisen, onderzoekt het Hof van Cassatie alleen of het feit, zoals het in het arrest van verwijzing is omschreven, volgens de wet een misdaad oplevert; het kan niet onderzoeken of die omschrijving t.a.v. de feitelijke gegevens van het voorbereidend onderzoek pertinent is (1). (1) Zie Cass., 15 april 1986, AR 304, nr 498.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Art. 294

P.99.0438.F 28 april 1999 AC nr. ...

Art. 294 Sv. verplicht de voorzitter van het hof van assisen niet om, na de sluiting van het debat, een nieuwe verdediger aan te wijzen, wanneer de raadslieden van de beschuldigde, op zijn verzoek, de zittingzaal op het ogenblik van de uitspraak van het veroordelend arrest verlaten hebben.~

- ADVOCAAT -

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 295

P.04.0583.F 16 juni 2004 AC nr. 329

De beschuldigde die niet uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van de termijn van dagvaarding van twee maanden en die zich daarop wil beroepen, moet de niet-naleving ervan ten laatste bij de opening van de zitting en vóór elke exceptie of verweer aanvoeren.

- HOF VAN ASSISEN - Allerlei

Art. 296

P.97.0169.F 12 maart 1997 AC nr. ...

Wanneer de beschuldigde ter voorbereiding van zijn verdediging tijdig inzage heeft gekregen van de stukken, kunnen de debatten voor het hof van assisen geopend worden vóór het verstrijken van de termijn van vijftien dagen te rekenen van de ondervraging van de beschuldigde door de voorzitter van het hof van assisen, voor zover de beschuldigde zich nog op nuttige wijze in cassatie kan voorzien tegen het arrest tot verwijzing.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 302

P.12.1813.F 30 januari 2013 AC nr. ...

De wetsbepalingen inzake het onderzoek van de zaak op de zitting van het hof van assisen bepalen niet dat de voorzitter op straffe van nietigheid van de getuigenverklaring en van de daaropvolgende rechtspleging, de getuigenis moet "afsluiten" en, met toestemming van alle partijen, de getuige machtiging moet verlenen zich terug te trekken.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 310

P.02.0832.F 2 oktober 2002 AC nr. 501

De gevangen genomen beschuldigde moet verschijnen; uit de omstandigheid alleen dat hij tijdens het debat de wil heeft geuit het debat niet langer bij te wonen en gevraagd heeft bij verstek te worden berecht, volgt niet dat het hof van assisen, door de behandeling van zijn zaak desalniettemin in zijn bijzijn voort te zetten, het recht van verdediging miskent.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 310 Sv. geeft de gedetineerde beschuldigde het recht niet om van het hof van assisen de toestemming te verkrijgen het debat te verlaten om, onder escorte, terug naar het huis van arrest te worden gebracht.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 312bis

P.07.0572.N 11 september 2007 AC nr. 400

Wanneer de beschuldigde, die veroordeeld is door het hof van assisen, nagelaten heeft de middelen bedoeld in artikel 235bis Wetboek van Strafvordering, die hij aan de feitenrechter kon onderwerpen bij conclusie te omschrijven vooraleer tot de voorlezing bedoeld in artikel 313 van dit wetboek werd overgegaan, zijn de door deze middelen bedoelde onregelmatigheden gedekt en kunnen deze middelen niet voor de eerste maal voor het Hof worden opgeworpen.

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Art. 313

P.03.0627.N 23 september 2003 AC nr. 449

Geen enkele wetsbepaling schrijft voor dat de beschuldigde uitdrukkelijk moet worden gevraagd of hij een akte van verdediging wenst voor te lezen of te overhandigen aan de gezworenen.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 315

P.02.0833.F 11 september 2002 AC nr. 440

Voor het hof van assisen verliest een getuige zijn hoedanigheid van getuige wanneer de partijen afzien van zijn verhoor (1), zodat het niet terzake doet of hij al dan niet geldig is gedagvaard om te verschijnen. (1) Cass., 23 aug. 1965, Bull. en Pas., 1965, I, 1201.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.00.0524.F 14 juni 2000 AC nr. ...

De betekening van de bij artikel 315 Sv. opgelegde lijst van de getuigen is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid; het verzuim wordt alleen bestraft met de mogelijkheid voor de betrokkene om zich te verzetten tegen het verhoor van de niet betekende getuigen (1). (1) Zie 17 juli 1922 (Bull. en Pas., 1922, I, 400); 22 juni 1953 (A.C., 1953, 728); 9 aug. 1989, A.R. 7635, nr. 646; 15 mei 1996, A.R. P.96.0266.F, nr. 176. De verplichting om de namen van de getuigen te betekenen bestaat niet wanneer zij gedagvaard worden op verzoek van het O.M. op vordering van de beschuldigde: Cass., 12 juli 1909 (Bull. en Pas., 1909, I, 341).

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.96.0266.F 15 mei 1996 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt dat, ter zitting van het hof van assisen, een getuige wordt gehoord wiens identiteit verkeerd is vermeld op de lijst van de getuigen die aan de beschuldigde ter kennis werd gebracht, wanneer de beschuldigde, na verbetering van de verkeerde identiteit, zich niet tegen dat verhoor heeft verzet.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 316

P.06.1398.N 16 januari 2007 AC nr. 25

De vormvereiste van artikel 316, Wetboek van Strafvordering is noch substantieel, noch op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Zie Cass., 26 juni 2001, AR P.01.0561.N, nr 398; Cass., 23 sept. 2003, AR P.03.0627.N, nr 449.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.03.0627.N 23 september 2003 AC nr. 449

Het voorschrift van artikel 316 van het Wetboek van Strafvordering waaruit volgt dat de voorzitter van het hof van assisen geen getuigen in de zittingszaal aanwezig mag laten tijdens de debatten voorafgaand aan hun getuigenis is geen substantiële vormvereiste en is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Cass., 26 juni 2001, AR P.01.0561.N, nr 398.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Is nieuw, en mitsdien niet ontvankelijk, het middel geput uit de schending van artikel 316 van het Wetboek van Strafvordering, wanneer de beschuldigde zich over de grond van de zaak heeft verdedigd zonder zich te beroepen op de niet naleving van dit voorschrift dat geen substantiële vormvereiste uitmaakt en niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

P.01.0561.N 26 juni 2001 AC nr. ...

De formaliteit voorgeschreven door artikel 316 Wetboek van Strafvordering is noch substantieel, noch op straffe van nietigheid voorgeschreven; een schending van dit artikel kan niet voor het eerst voor het Hof worden aangevoerd (1). (1) Cass., 19 juni 1973, A.C. 1973, 1027; 28 feb. 1977, A.C. 1977, 704.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.00.1756.F 28 maart 2001 AC nr. ...

De bij artikel 316 Sv. voorgeschreven vormvereisten, krachtens welke de voorzitter van het hof van assisen de getuigen beveelt zich naar de voor hen bestemde kamer te begeven en zij die slechts zullen verlaten om hun getuigenis af te leggen, zijn geen substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven formaliteiten (1). (1) Cass., 28 feb. 1977 (A.C., 1977, 704).

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 317

P.09.1116.F 9 december 2009 AC nr. 731

De verplichting om de getuigen ieder afzonderlijk te horen is niet substantieel noch op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Cass., 19 april 2006, AR P.06.0227.F., AC, 2006, nr. 224.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

P.06.0227.F 19 april 2006 AC nr. 224

Aangezien de verplichting voor het hof van assisen om de getuigen ieder afzonderlijk te horen niet substantieel is en evenmin op straffe van nietigheid is voorgeschreven, kan met het oog op een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van het recht van verdediging, van die regel worden afgeweken.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 318

P.94.1545.F 1 februari 1995 AC nr. ...

De voorzitter van het hof van assisen hoeft de griffier geen aantekening te doen houden van de veranderingen, toevoegingen en verschillen die in het getuigenis mochten voorkomen ten opzichte van de vorige verklaringen van die getuige, wanneer de beschuldigde tijdens het verhoor van de getuige geen gebruik gemaakt heeft van zijn recht om de voorzitter te vorderen dat te doen.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 319

P.94.0457.F 11 mei 1994 AC nr. ...

Niet op straffe van nietigheid voorgeschreven zijn de rechtsvormen van artikel 319 Sv. betreffende het verhoor van getuigen voor het hof van assisen.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 322 oud

P.01.1076.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer het arrest tot verwijzing van de zaak naar het hof van assisen is gewezen vóór 27 maart 2001, datum van inwerkingtreding van de W. 30 juni 2000 tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering, van artikel 27 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis en van artikel 837 van het Gerechtelijk Wetboek, teneinde de rechtspleging voor het hof van assisen te stroomlijnen, moet de als getuige gehoorde burgerlijke partij gelijkgesteld worden met de in het oude artikel 322, Sv., bedoelde personen; het verhoor van de burgerlijke partij onder eed, op de rechtszitting, kan bijgevolg alleen nietigheid teweegbrengen wanneer een van de partijen zich hiertegen heeft verzet (1). (1) Zie Cass., 7 dec. 1914 (Bull. en Pas., 1915-1916, I, 151); 16 nov. 1915 (Bull. en Pas., 1915-1916, I, 487); 9 okt. 1967 (A.C., 1968, 198); 9 feb. 1999, A.R. P.98.1492.N, nr. 72 ; 28 maart 2001, A.R. P.00.1756.F, nr. ... ; SASSERATH S., Les Novelles, d. II, volume I, La cour d'assises, nr. 999.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 328, tweede lid

P.11.1924.F 8 februari 2012 AC nr. ...

Artikel 328, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering is geschonden wanneer de voorzitter van het hof van assisen in de beraadslagingskamer van de jury werd geroepen en het proces-verbaal niet vaststelt dat hij vergezeld was van het openbaar ministerie (1). (1) Zie Cass. 8 okt. 1986, AR 5245, AC, 1986-1987, nr. 73.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Wanneer de voorzitter van het hof van assisen in de beraadslagingskamer van de jury wordt geroepen, kan hij er niet binnentreden tenzij hij vergezeld wordt door zijn assessoren, de beschuldigde en zijn verdediger, door de burgerlijke partij en haar raadsman, door het openbaar ministerie en de griffier; die moet van het incident melding maken in het proces-verbaal en vaststellen dat de voorzitter vergezeld was van de in de wet vermelde personen (1). (1) Simon SASSERATH, Les Novelles, Procédure pénale, dl. II, vol. 1, v° La cour d'assises, Brussel, Larcier, 1948, p. 329, nrs. 1587 en 1588.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 329

P.96.0414.F 8 mei 1996 AC nr. ...

Het vertonen van de overtuigingsstukken aan de beschuldigde is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven; onder voorbehoud dat het recht van verdediging van de beschuldigde wordt geërbiedigd, is naar recht verantwoord de beslissing waarbij de exceptie van nietigheid op grond van het niet vertonen van de overtuigingsstukken aan de beschuldigde wordt verworpen doordat het hof van assisen in de onmogelijkheid verkeert om voornoemde stukken over te leggen daar ze vernietigd zijn.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 332

P.05.1451.F 25 januari 2006 AC nr. 53

De wet verplicht de voorzitter van het hof van assisen alleen om ambtshalve, op straffe van nietigheid, tussen degenen die een verschillende taal spreken, een tolk te benoemen.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.03.1339.F 28 januari 2004 AC nr. 48

Aangezien de bodemrechter op onaantastbare wijze oordeelt of de beklaagde, die niet verzoekt om de bijstand van een tolk, de taal van de rechtspleging al dan niet beheerst, kan de bodemrechter er niet toe verplicht worden laatstgenoemde ambtshalve een tolk toe te wijzen die hij niet heeft gevraagd (1). (1) Zie Cass., 3 dec. 1985, AR 9053, nr 225.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

P.94.1558.N 26 maart 1996 AC nr. ...

Wanneer noch uit het proces-verbaal van de rechtszitting waarop het openbaar ministerie in zijn vorderingen werd gehoord en het laatste woord werd verleend aan een beklaagde die de taal van de rechtspleging niet machtig is, noch uit de veroordelende beslissing blijkt wie als beëdigde vertaler de gesprekken heeft vertaald, kan het Hof niet nagaan of de wettelijke voorschriften inzake bijstand van een beëdigde vertaler werden nageleefd.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In cassatie - Algemeen

Art. 332, vierde lid

P.09.0404.F 25 maart 2009 AC nr. 217

Ofschoon de wet verbiedt een tolk aan te duiden onder de getuigen, verbiedt geen enkele wettelijke bepaling de getuigenis van een tolk nadat die zijn opdracht heeft vervuld.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Art. 334

P.10.0705.F 29 september 2010 AC nr. 562

De gezworenen die alleen verwijzen naar twijfel of het gebrek aan twijfel voldoen niet aan hun plicht om verantwoording af te leggen van hun beslissing; de vereiste motivering houdt in dat de overwegingen worden uiteengezet die de jury van de schuld of onschuld van de beschuldigde hebben overtuigd, met vermelding van de concrete redenen waarom op elke vraag ja of neen is geantwoord (1). (1) Zie Cass., 17 maart 2010, AR P.09.1741.F, AC, 2010, nr. 191, met concl. O.M. betreffende het gebrek aan motivering van een arrest van vrijspraak van het hof van assisen, vóór de inwerkingtreding van de wet van 21 december 2009.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

Art. 334, tweede lid

P.11.0017.F 16 maart 2011 AC nr. ...

Een eerlijk proces vereist dat de beschuldigde en de publieke opinie in staat worden gesteld om de beslissing van de jury te begrijpen, wat betekent dat die beslissing moet worden gemotiveerd en dat de voornaamste redenen tot staving van de beslissing worden geformuleerd, zonder dat deze alle neergelegde conclusies moet beantwoorden.

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 335

P.95.1335.F 10 januari 1996 AC nr. ...

De beschuldigde kan niet aanvoeren dat zijn recht van verdediging is geschonden door de door het O.M. voor het hof van assisen verdedigde stelling, als hij de gelegenheid heeft gehad om die stelling tijdens de debatten te betwisten.~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 336

P.12.1655.F 16 januari 2013 AC nr. ...

Na vernietiging van de door het hof van assisen met toepassing van artikel 336 van het Wetboek van Strafvordering gewezen arrest, waarin wordt beslist dat de zaak wordt uitgesteld en naar een nieuwe zitting wordt verwezen om te worden voorgelegd aan een nieuwe jury en aan een nieuw hof, wordt het hof van assisen op verwijzing, net als het hof dat het vernietigde arrest had gewezen, met een schuldigverklaring geconfronteerd die gestaafd is met redenen uit het arrest waarmee de schuldigverklaring wordt gemotiveerd; dat hof van assisen op verwijzing dient dus op zijn beurt te onderzoeken of er grond is om die beslissing met toepassing van de voormelde wetsbepaling nietig te verklaren.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

De beoordelingsbevoegdheid die artikel 336 van het Wetboek van Strafvordering toekent aan het hof van assisen is in de regel niet beperkt tot een juridisch toezicht op de beslissing; bij vernietiging van het door het hof van assisen met toepassing van dat artikel gewezen arrest, kan het toezicht van het hof van assisen op verwijzing, op de kwaliteit van de beslissing, noodzakelijkerwijs slechts een marginaal toezicht zijn dat wordt uitgeoefend op grond van het arrest dat de redenen van de vernietiging vermeldt, aangezien dat hof alleen uitspraak doet binnen de perken van de vernietiging en de rechtspleging moet hervatten in de staat waarin zij zich bevond op het ogenblik waarop het vernietigde arrest werd gewezen (1). (1) Cass. 30 maart 2011, AR P.10.1940.F, AC 2011, nr. 237, met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij

Ten gevolge van de vernietiging van het door het hof van assisen met toepassing van artikel 336 van het Wetboek van Strafvordering gewezen arrest, waarin wordt beslist dat de zaak wordt uitgesteld en naar een nieuwe zitting wordt verwezen om te worden voorgelegd aan een nieuwe jury en aan een nieuw hof, moet het hof van assisen op verwijzing de rechtspleging hervatten in de staat waarin zij zich bevond op het ogenblik waarop het vernietigde arrest werd gewezen; het hof van assisen op verwijzing dat dienaangaande uitspraak doet na het opstellen van de motivering over de schuldvraag, is krachtens het voormelde artikel 336, tweede lid, bevoegd om te onderzoeken of de gezworenen zich niet kennelijk hadden vergist betreffende de voornaamste redenen die tot een schuldigverklaring hebben geleid; het hof staat dan voor de keuze om het debat ab initio te hervatten ingeval dergelijke vergissing eenparig wordt vastgesteld of, in het tegengestelde geval, het debat over de straf voort te zetten, en dient bijgevolg zijn beslissing te verantwoorden (1). (1) Zie Adrien MASSET, "Procédure pénale en cour d'assises: 'le jury se trompe', dit la cour d'assises; 'la cour d'assises se trompe', dit la Cour de cassation; et la suite de la procédure ? … la loi ne dit rien", opmerkingen onder Cass. 30 maart 2011, JLMB, 2011, p. 1513 tot 1523.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 337

P.94.1092.F 4 januari 1995 AC nr. ...

De schuld van een beschuldigde wordt regelmatig vastgesteld door het arrest van het hof van assisen waarin staat dat de jury bevestigend geantwoord heeft op de vragen over de aan beschuldigde verweten misdrijven waarvan alle bestanddelen waren aangegeven.~

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

Art. 338

P.96.0266.F 15 mei 1996 AC nr. ...

Geen schending van de in artikel 6.1, E.V.R.M. vervatte regels kan hieruit worden afgeleid dat de voorzitter van het hof van assisen aan de jury een vraag heeft gesteld over een verzwarende omstandigheid betreffende een misdaad waarvan dat hof van assisen diende kennis te nemen, wanneer die omstandigheid uit de debatten blijkt.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 341

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

Met schriftelijke verklaringen van de getuigen bedoelt artikel 341 Sv. de verklaringen die onder eed zijn afgelegd voor de onderzoeksrechter (1). (1) Zie Cass., 12 nov. 1985, AR 9850, nr 160; SASSERATH Simon, Les Novelles, Procédure pénale, dl. II, vol. I, La cour d'assises, p. 323.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.01.0561.N 26 juni 2001 AC nr. ...

De formaliteit van artikel 341, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, dat voorschrijft dat de voorzitter, na de vragen aan de gezworenen te hebben gesteld en overhandigd, hen tevens de akte van beschuldiging, de processen-verbaal die het misdrijf vaststellen, en de processtukken, met uitzondering van de schriftelijke verklaringen van de getuigen, overhandigt, is noch substantieel, noch op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Zie Cass., 3 maart 1958, A.C., 1958, 472; 31 mei 1995, AR P.95.0345.F, nr. 268.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.95.0422.F 17 mei 1995 AC nr. ...

Geen schending van het recht op eerlijke behandeling van de zaak valt af te leiden uit het feit dat foto's van de autopsie van het slachtoffer van een misdaad overhandigd werden aan de gezworenen.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Geen schending van het recht op eerlijke behandeling van de zaak valt af te leiden uit het feit dat een wetenschappelijke studie die uit de debatten voor het hof van assisen werd geweerd, niet aan de gezworenen werd overhandigd.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 341, eerste lid

P.08.1677.N 27 januari 2009 AC nr. 69

Alle door de partijen overhandigde stukken, daarin begrepen de akte van verdediging opgesteld door de beschuldigde of diens raadsman, maken deel uit van de stukken van het proces en worden dus ook aan de gezworenen overhandigd (1). (1) Cass., 20 jan. 2004, AR P.03.1478.N, A.C., 2004, nr. 32.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

De loutere omstandigheid dat artikel 341, eerste lid, Wetboek van Strafvordering melding maakt van de akte van beschuldiging, welk stuk essentieel is voor de regelmatigheid van de rechtspleging voor het hof van assisen, en niet van de akte van verdediging, heeft niet voor gevolg dat aan het openbaar ministerie meer rechten worden verleend dan aan de beschuldigde of dat de beschuldigde in een minder gunstige positie wordt geplaatst dan het openbaar ministerie (1). (1) Cass., 20 jan. 2004, AR P.03.1478.N, A.C., 2004, nr. 32.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 342, eerste lid

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

Art. 342 Sv. bepaalt niet dat de vragen "zonder onderbreking" na de voorlezing ervan door de voorzitter aan de gezworenen zullen worden overhandigd.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 342, tweede lid

P.06.1227.F 29 november 2006 AC nr. 612

Ofschoon de gezworenen een andere hoofdman kunnen kiezen dan de gezworene die het eerst wordt uitgeloot en zelfs zonder dat deze met zijn vervanging instemt, zijn het evenwel de magistraten van het hof van assisen die voor een gezworene een grond van verhindering aannemen om de debatten bij te wonen en, in dat geval, die gezworene vervangen door een plaatsvervangende gezworene volgens de orde van de uitloting; geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat, wanneer de eerste werkende gezworene verhinderd is de debatten bij te wonen, hij wordt vervangen door de tweede werkende gezworene, waarbij de eerste plaatsvervangende gezworene de plaats inneemt van de laatste werkende gezworene (1). (1) In zijn conclusie op de rechtszitting had het openbaar ministerie geoordeeld dat het middel hem nieuw en derhalve niet ontvankelijk leek vermits het voor het eerst voor het Hof, alleen kritiek oefent op de samenstelling van de assisenjury (zie Cass., 11 dec. 2002, AR P.02.1389.F, nr. 667).

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Art. 344

P.12.1813.F 30 januari 2013 AC nr. ...

De motivering van het arrest van het hof van assisen dat erop wijst dat rekening dient te worden gehouden met het ontbreken van een relevant gerechtelijk verleden en met het gemis aan affectie van de beschuldigde tijdens zijn jeugd, zonder dat het die gegevens echter als verzachtende omstandigheden aanmerkt, is niet dubbelzinnig aangezien geen maximumstraf wordt opgelegd en het arrest geen toepassing of melding maakt van de artikelen 79 en 80 van het Strafwetboek.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

Art. 346

P.10.1865.N 3 mei 2011 AC nr. ...

Na de einduitspraak dient de voorzitter van het hof van assisen niet afzonderlijk melding te maken van het feit dat de beschuldigde cassatieberoep kon instellen zowel tegen het arrest dat de verklaring van de jury en de motivering ervan bevat als tegen het eindarrest (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

Art. 348

P.95.1335.F 10 januari 1996 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling verbiedt de voorzitter van het hof van assisen, die het antwoord van de jury op een vraag niet goed begrepen heeft, dit te doen herhalen.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 35

P.10.0054.F 31 maart 2010 AC nr. 235

De rechtsvormen bedoeld in artikel 35 Sv. zijn noch substantieel noch op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Cass., 7 feb. 2001, AR P.01.0168.F, AC, 2001, nr. 77.

- BESLAG - Allerlei

De rechtsvormen bedoeld in artikel 35 Sv. zijn noch substantieel noch op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Cass., 7 feb. 2001, AR P.01.0168.F, AC, 2001, nr. 77.

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.05.1191.N 8 november 2005 AC nr. 578

De enkele omstandigheid dat van de in beslaggenomen voorwerpen niet onmiddellijk, maar slechts later, een inventaris wordt opgemaakt levert geen nietigheid van het beslag, noch een miskenning van het recht van verdediging op (1). (1) Cass., 7 feb. 2001, AR P.01.0168.F, nr 77.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BESLAG - Allerlei

P.05.0537.N 4 oktober 2005 AC nr. 476

Artikel 4, § 5, van de Wet Technische Eisen Voertuigen, dat bepaalt dat bij vaststelling van een overtreding van artikel 1, § 5 van dezelfde wet de uitrustingen die een verhoging van het motorvermogen of de snelheid van de bromfietsen tot doel hebben, in beslag worden genomen en ter beschikking van de bevoegde overheid worden gesteld, houdt niet in dat enkel de opfokonderdelen in beslag kunnen worden genomen.

- WEGVERKEER - Allerlei

P.05.0664.F 22 juni 2005 AC nr. 365

Het beslag dat in artikel 35, Sv., is bepaald is niet in strijd met artikel 1 aanvullend Protocol Nr. 1, E.V.R.M., aangezien het tweede lid van dat artikel het beginsel van wettelijke beperkingen op de aanwending van goederen bevestigt, met name in zoverre deze noodzakelijk zijn ter voorkoming en beteugeling van misdrijven (1). (1) Zie L. Bihain, "Liberté du commerce et droits de l'homme", in Le point sur les droits de l'homme, Luik, CUP, 2000, p. 262.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- BESLAG - Algemeen

Art. 1, aanvullend Protocol Nr. 1, E.V.R.M. verplicht niet dat een beslagmaatregel, zoals bepaald in artikel 35, Sv., moet worden voorafgegaan door een bericht, aan de persoon die het voorwerp ervan is, met de redenen die eventuele vervolgingen tegen hem kunnen verantwoorden.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- BESLAG - Algemeen

Het recht van een inverdenkinggestelde om onverwijld, in een taal die hij verstaat en in bijzonderheden, op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte telastlegging, is niet van toepassing op een maatregel met betrekking tot de goederen die tijdens een vooronderzoek of een gerechtelijk onderzoek in beslag zijn genomen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BESLAG - Algemeen

P.00.1100.N 19 februari 2002 AC nr. 117

De officieren van gerechtelijke politie die een regelmatige huiszoeking of zoeking verrichten, moeten alles wat èèn van de in artikel 42 Strafwetboek bedoelde zaken schijnt uit te maken en alles wat kan dienen om de waarheid aan de dag te brengen, in beslag nemen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.01.0168.F 7 februari 2001 AC nr. ...

De bij artikel 35 Sv. voorgeschreven vormvereisten zijn noch substantieel noch op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Zie Cass., 26 sept. 1966 (AC, 1967, 95); 18 sept. 1967 (ibid., 1968, 74); 25 sept. 1996, A.R. P.96.0594.F, nr. 330.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BESLAG - Allerlei

Art. 351

P.14.0240.F 5 november 2014 AC nr. 663

Wanneer een partij vertegenwoordigd wordt door een gerechtsmandataris-advocaat, die op zijn beurt wordt bijgestaan door een confrater, kan de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding worden verantwoord door de bijzondere omstandigheden van de zaak; dat is het geval wanneer het specifieke karakter van de materie of van de rechtspleging bijzondere deskundigheid en, bijgevolg, een beroep op een gespecialiseerd advocaat vereisen (1). (1) F. Laune, "Indemnité de procédure et mandataires de justice", J.T., 2009, p. 550.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- ADVOCAAT -

Art. 353

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

De voorzitter van het hof van assisen oordeelt vrij over de in het artikel 353 Sv. bedoelde schorsingen (1). (1) Cass., 30 jan. 2001, AR P.00.1501.N, nr 58.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.96.1096.F 11 september 1996 AC nr. ...

Voor het hof van assisen moeten het onderzoek en de debatten, wanneer zij eenmaal begonnen zijn, zonder onderbreking worden voortgezet tot na de verklaring van de jury; indien het proces-verbaal van de eerste rechtszitting de samenstelling van het hof van assisen op regelmatige wijze vaststelt, mogen de processen-verbaal van de daaropvolgende rechtszittingen zich bijgevolg ertoe beperken vast te stellen dat het rechtscollege niet is gewijzigd.

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Art. 354

P.94.1545.F 1 februari 1995 AC nr. ...

Wanneer een getuige niet verschijnt op de rechtszitting van het hof van assisen, hebben de beschuldigde en de vervolgende partij het recht om de verwijzing van de zaak naar een andere zitting te vragen.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 355

P.11.0017.F 16 maart 2011 AC nr. ...

Het middel dat aanvoert dat het gevoerde proces niet eerlijk is aangezien tegen de arresten van het hof van assisen geen hoger beroep kan worden ingesteld voor een orgaan dat met volle rechtsmacht is bekleed, is niet ontvankelijk aangezien het niet gericht is tegen de in het cassatieberoep bedoelde beslissingen die geen uitspraak doen en ook geen uitspraak dienden te doen over het recht dat de eiser in cassatie zou hebben om, ondanks de wetsbepaling die hem dat belet, de gegrondheid van de beschuldiging door een hoger rechtscollege te laten onderzoeken.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

Art. 358

P.07.0882.F 19 september 2007 AC nr. 421

De vrijsprekende beschikking, die alleen de voorzitter van het hof van assisen kan nemen, is slechts diens bevel om wat onaantastbaar door de jury was beslist, ten uitvoer te leggen.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 36

P.12.1540.F 12 september 2012 AC nr. ...

De hulpofficieren van gerechtelijke politie van de procureur des Konings kunnen, in geval van ontdekking op heterdaad, een huiszoeking verrichten in de woning van de inverdenkinggestelde; wanneer in een gemeenschappelijke verblijfplaats een huiszoeking wordt verricht nadat bij een samenwonende een misdrijf op heterdaad is vastgesteld, is de toestemming van de ander niet vereist.

- WOONPLAATS -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- GRONDWET - Art. 15

Art. 362

P.94.0258.F 18 mei 1994 AC nr. ...

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting van het hof van assisen regelmatig vaststelt dat de raadslieden van de beschuldigden, na de schuldigverklaring van laatstgenoemden, als laatsten het woord hebben gekregen vóór de vraag aan de beschuldigden, kan het ontbreken van de handtekening van een griffier op het proces-verbaal waarbij die laatste vraag wordt vastgesteld niet leiden tot vernietiging van het arrest van het hof van assisen, wanneer niet wordt aangevoerd dat het verzuim de beschuldigden heeft benadeeld of dat het woord hen niet is verleend.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Art. 364, tweede lid

P.03.1478.N 20 januari 2004 AC nr. 32

Het arrest dat vaststelt dat de beraadslaging met de jury plaatsvond overeenkomstig artikel 364 Wetboek van Strafvordering, stelt aldus vast dat de beslissing over de straf genomen werd bij volstrekte meerderheid van stemmen.

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

Art. 372

P.99.0438.F 28 april 1999 AC nr. ...

De onregelmatigheid van het proces-verbaal van de rechtszitting kan niet leiden tot nietigheid van de rechtspleging, wanneer de ontbrekende vermelding in het arrest is opgenomen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.97.1574.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Noch het mondeling karakter van de debatten, noch de artt. 372, tweede lid, en 318 Sv., staan eraan in de weg dat, zelfs buiten de hypothese van art 318 Sv., aantekening wordt gehouden van de verklaring van een getuige, die het bewijs inhoudt dat hij zijn vroegere valse verklaring heeft ingetrokken.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 373

C.06.0279.N 24 december 2009 AC nr. 784

Indien in strafzaken een cassatieberoep is ingesteld tegen een arrest van het hof van beroep dat een dwangsom oplegt, kan de dwangsom slechts worden verbeurd vanaf de betekening aan de schuldenaar van het arrest dat het cassatieberoep verwerpt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- DWANGSOM -

P.09.0844.N 23 juni 2009 AC nr. 434

De ontvankelijkheid van het cassatieberoep van het openbaar ministerie tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, met toepassing van de artikelen 71 en 72 Vreemdelingenwet, de invrijheidstelling beveelt van de vreemdeling tegen wie een maatregel van vrijheidsberoving is genomen, wordt geregeld door de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering en niet door de Voorlopige Hechteniswet (1). (1) Zie Cass., 14 maart 2001, AR P.01.0179.F, AC, 2001, nr. 133 met conclusie van advocaat-generaal Spreutels; Cass., 21 maart 2001, AR P.01.0163.F, AC, 2001, nr. 152.

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

P.05.1671.N 14 maart 2006 AC nr. 149

Het cassatieberoep dat de veroordeelde instelt tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet binnen vijftien vrije dagen worden ingesteld na de dag waarop hem de beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling ter kennis is gebracht, hetzij bij aangetekende brief, hetzij, indien de betrokkene van zijn vrijheid is beroofd, door afgifte van een afschrift van de beslissing door de directeur van de strafinrichting (1). (1) Cass., 12 jan. 2000, RG P.99.1635.F, AC, 2000, nr 26.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.03.1670.F 7 april 2004 AC nr. 189

In strafzaken begint de in artikel 373 Sv. bepaalde termijn van vijftien vrije dagen te lopen de dag na die waarop het arrest is uitgesproken; buiten het in artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken, bepaalde geval, het geval van overmacht en het geval waarin de veroordeelde die binnen de vijftien dagen na de uitspraak van het veroordelend arrest cassatieberoep instelt tegen het verwijzingsarrest, is het cassatieberoep dat na het verstrijken van de voormelde termijn ingesteld wordt, niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 7 dec. 1999, AR P.98.0076.N, nr 665.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Algemeen

C.02.0248.N 28 maart 2003 AC nr. 215

Indien in strafzaken cassatieberoep is ingesteld tegen een arrest van het hof van beroep dat een dwangsom oplegt, hetgeen tot gevolg heeft dat de tenuitvoerlegging van dat arrest is geschorst, kan de dwangsom slechts worden verbeurd vanaf de betekening aan de schuldenaar van het arrest dat het cassatieberoep verwerpt (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusies van het O.M.

- DWANGSOM -

P.01.1253.F 19 september 2001 AC nr. ...

De termijn waarover de beschuldigde beschikt om cassatieberoep in te stellen tegen het arrest waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling een beschikking tot gevangenneming uitvaardigt, bedraagt vijftien vrije dagen; indien de beslissing bij verstek is gewezen, begint die termijn pas te lopen vanaf de betekening van dat arrest (1). (1) Zie Cass., 20 juni 1990, A.R. 8358, nr. 612, en de noot ; DEJEMEPPE B., La détention préventive, Larcier, 1992, blz. 320.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.01.0163.F 21 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling beslist de aanhouding niet te handhaven van een vreemdeling jegens wie een vrijheidberovende maatregel is genomen, wordt deze pas in vrijheid gesteld wanneer die beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, dus niet vóór het verstrijken van de termijn van vijftien dagen waarbinnen cassatieberoep kan worden ingesteld (1). (1) Cass., 14 maart 2001, A.R. P.01.0179.F, nr. ..., en de concl. O.M.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Kracht van gewijsde - Strafzaken

Ook na de inwerkingtreding van de nieuwe wetsbepalingen betreffende de voorlopige hechtenis kan het O.M. cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de invrijheidstelling beveelt van een vreemdeling jegens wie een vrijheidberovende maatregel is genomen, aangezien dat cassatieberoep door de bepalingen van het Sv. geregeld wordt (1). (1) Cass., 14 maart 2001, A.R. P.01.0179.F, nr. ..., en de concl. O.M.

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

---

P.01.0179.F 14 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling beslist de aanhouding niet te handhaven van een vreemdeling jegens wie een vrijheidberovende maatregel is genomen, wordt deze pas in vrijheid gesteld wanneer die beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, dus niet vóór het verstrijken van de termijn van vijftien dagen waarbinnen cassatieberoep kan worden ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M.

- VREEMDELINGEN -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Kracht van gewijsde - Strafzaken

Ook na de inwerkingtreding van de nieuwe wetsbepalingen betreffende de voorlopige hechtenis kan het O.M. cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de invrijheidstelling beveelt van een vreemdeling jegens wie een vrijheidberovende maatregel is genomen, aangezien dat cassatieberoep door de bepalingen van het Sv. geregeld wordt (1). (1) Zie concl. O.M.

- VREEMDELINGEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

---

P.00.1561.F 10 januari 2001 AC nr. ...

De termijn waarbinnen cassatieberoep moet worden ingesteld tegen het arrest dat de verdachte naar de correctionele rechtbank of politierechtbank verwijst, begint te lopen vanaf de uitspraak ervan, aangezien geen enkele wettelijke bepaling de betekening van dat arrest oplegt (1). (1) Zie P. MORLET, Les dossiers de la Rev. Dr. Pén., nr. 3, La Charte, 1998, blz. 101.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

---

P.00.0636.F 14 juni 2000 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat na de in artikel 373 Sv. voorgeschreven termijn ingesteld wordt tegen een op tegenspraak gewezen eindbeslissing van de hoge commissie tot bescherming van de maatschappij, is laattijdig en bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 16 okt. 1990, A.R. 4935, nr. 85.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

P.99.1635.F 12 januari 2000 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat de veroordeelde instelt tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling, moet binnen vijftien vrije dagen worden ingesteld na de dag waarop hem de beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling ter kennis is gebracht bij aangetekende brief, of, indien de betrokkene van zijn vrijheid is beroofd, door afgifte van een afschrift van de beslissing door de directeur van de strafinrichting.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.98.0076.N 7 december 1999 AC nr. ...

In strafzaken is, buiten het door artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken beoogde geval, de voorziening tegen een eindbeslissing op tegenspraak, ingesteld na het verstrijken van de bij artikel 373 Sv bepaalde termijn laattijdig tenzij eiser overmacht zou doen blijken.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

---

P.99.1381.F 10 november 1999 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de veroordeelde tegen een beslissing tot weigering van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden ingesteld binnen vijftien vrije dagen na de dag waarop die beslissing hem ter kennis is gebracht.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

Het cassatieberoep van de veroordeelde tegen een beslissing tot weigering van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden ingesteld binnen vijftien vrije dagen na de dag waarop die beslissing hem ter kennis is gebracht.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 373, derde lid

P.09.1146.F 20 januari 2010 AC nr. 47

De burgerlijke partij die niet in de kosten van de strafvordering werd veroordeeld, heeft niet de hoedanigheid om cassatieberoep in te stellen tegen de beslissing op de strafvordering (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerlijke partij

P.06.1082.F 25 oktober 2006 AC nr. 515

De burgerlijke partij kan alleen cassatieberoep instellen tegen de beschikkingen betreffende haar burgerlijke belangen; wanneer zij niet werd veroordeeld in de kosten van de strafvordering, heeft zij geen belang om cassatieberoep in te stellen tegen de strafrechtelijke veroordeling van de beklaagde of de beschuldigde (1). (1) Zie Cass., 30 okt. 2002, AR P.02.0975.F, nr 575. Het hof van assisen had verweerder wegens moord veroordeeld, maar had voor hem de verschoningsgrond uitlokking aangenomen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerlijke partij

P.02.0975.F 30 oktober 2002 AC nr. 575

De burgerlijke partij kan alleen cassatieberoep instellen tegen de beschikkingen betreffende haar burgerlijke belangen; zij kan, bij gebrek aan hoedanigheid en belang, geen ontvankelijk cassatieberoep instellen tegen een beslissing die geen uitspraak doet over haar burgerlijke rechtsvordering en die haar, als burgerlijke partij, geen enkele grief oplevert (1). (1) Zie Cass., 15 feb. 1978, AC, 1978, 714.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerlijke partij

De burgerlijke partij, die niet is veroordeeld in de kosten van de strafvordering, heeft geen hoedanigheid om cassatieberoep in te stellen tegen de beslissing over de strafvordering (1). (1) Zie Cass., 18 april 2001, A.R. P.01.0072.F, nr 213.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerlijke partij

P.98.1528.F 16 juni 1999 AC nr. ...

Behoudens het bij artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken bepaalde geval, en bij overmacht, is het cassatieberoep dat na het verstrijken van de in artikel 373 Sv. bepaalde termijn is ingesteld, laattijdig en derhalve niet ontvankelijk.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Duur, begin en einde

P.95.1099.N 29 oktober 1996 AC nr. ...

Behoudens overmacht of door de wet gestelde uitzonderingen, is de voorziening van de burgerlijke partij tegen een voor haar op tegenspraak gewezen eindarrest, ingesteld na het verstrijken van de bij artikel 373 Sv. bepaalde termijn niet ontvankelijk.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Eindbeslissing

De bij artikel 55 Ger.W. voorziene verlenging van termijn ten aanzien van de partij, die in België noch woonplaats, noch verblijfplaats, noch gekozen woonplaats heeft, is niet toepasselijk op de termijn waarover de burgerlijke partij in een strafproces beschikt om cassatieberoep in te stellen.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Eindbeslissing

Art. 376

P.99.1478.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer de rechter gelast dat de tenuitvoerlegging hetzij van het vonnis of het arrest, hetzij van de hoofdstraffen of vervangende straffen, dan wel van een gedeelte ervan wordt uitgesteld, beslist hij over een modaliteit van het aan de veroordeling te verbinden gevolg, waartoe de wet hem de vrije beoordeling overlaat, zonder in te grijpen in de uitvoering van vonnissen of arresten zoals bedoeld in artikel 40 Grondwet, noch in de uitvoering van de veroordeling zoals bedoeld in artikel 376 Wetboek van Strafvordering.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Algemeen

Art. 381

P.02.0832.F 2 oktober 2002 AC nr. 501

Voor het hof van assisen is de verstekprocedure niet van toepassing op de beschuldigde die vóór de samenstelling van de jury gevangen wordt genomen.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 381 e.v.

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

Het verstek, in tegenstelling tot weerspannigheid aan de wet, ontneemt de behandeling ter zitting niet haar mondeling karakter, onttrekt de zaak niet aan de berechting door de jury en leidt niet tot ambtshalve veroordeling in geval van vrijwillige of gedwongen vertegenwoordiging van de veroordeelde, maar biedt het hem de mogelijkheid om verzet te doen.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 381, eerste lid

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

Het onherroepelijk karakter van de beschikking waarbij de voorzitter van het hof van assisen het verstek van een beschuldigde vaststelt, heeft alleen betrekking op de zaken waarin de niet-verschenen beschuldigde de enige vervolgde is, zodat de jury in zijn afwezigheid niet kon worden samengesteld overeenkomstig de bij de artt. 242 e.v. Sv. bepaalde vormvereisten; dat is niet het geval wanneer verschillende beschuldigden zijn verschenen; het kan niet de wil van de wetgever zijn geweest dat de niet-verschenen beschuldigde, in een dergelijke omstandigheid, niet kan verschijnen op het debat, alleen omdat hij, in tegenstelling tot de andere beschuldigden, de dag van de opening van het debat afwezig was.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 385, tweede lid

P.07.0601.F 27 juni 2007 AC nr. 361

In criminele zaken brengt de beslissing om het verzet ontvankelijk te verklaren en de veroordeling te vernietigen, op straffe van nietigheid, de verplichting met zich mee om een nieuwe jury samen te stellen.

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

- VERZET -

Art. 39

P.96.0594.F 25 september 1996 AC nr. ...

De aanwezigheid van de gehechte verdachte bij een huiszoeking is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 39bis, § 4

P.13.0550.N 22 oktober 2013 AC nr. ...

Artikel 39bis, §4, Wetboek van Strafvordering sluit niet uit dat die bevelen worden gericht aan anderen dan zij die gegevens zelf opslaan of laten opslaan en vereist evenmin dat de bevelen tot daadwerkelijk gevolg hebben dat hij die gegevens opslaat of laat opslaan ze niet meer kan consulteren, wijzigen of wissen.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei

Art. 4, eerste lid

P.12.1881.F 5 juni 2013 AC nr. ...

Het met toepassing van artikel 4, eerste lid, van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering gewezen vonnis, dat de uitspraak aanhoudt, heeft tot gevolg dat het fiscaal proces waarover dit vonnis gaat, wordt geschorst tot de dag waarop definitief over de strafvordering is beslist; daaruit volgt niet dat de inverdenkinggestelde in het schorsingsvonnis een rechtvaardigingsgrond kan vinden als bedoeld in artikel 71 van het Strafwetboek.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 407

P.07.1249.F 16 januari 2008 AC nr. 28

De op probatie gestelde persoon kan cassatieberoep instellen tegen de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg op het hoger beroep dat met toepassing van artikel 12 Probatiewet tegen de beslissing van de probatiecommissie is ingediend (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2008, nr ...

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieopschorting

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

De beslissing van de rechter om de beoordeling van een middel i.v.m. de toelaatbaarheid van de uitoefening van de strafvordering bij de eindbeslissing te voegen is een maatregel van inwendige aard, die niet vatbaar is voor cassatieberoep (1). (1) Cass., 18 nov. 1997, A.R. P.96.1364.N, nr. 485.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.98.1339.F 17 maart 1999 AC nr. ...

In strafzaken zijn de nietigheden voortkomend uit enige onregelmatigheid betreffende de eed van getuigen, deskundigen en tolken gedekt, wanneer een vonnis of arrest op tegenspraak, behalve datgene dat een maatregel van inwendige aard inhoudt, is gewezen zonder dat zij door een van de partijen zijn voorgedragen of ambtshalve door de rechter zijn uitgesproken.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.96.1364.N 18 november 1997 AC nr. ...

De beslissing van de rechter om de beoordeling van een middel in verband met de toelaatbaarheid van de uitoefening van de strafvordering bij de eindbeslissing te voegen is een maatregel van inwendige aard, die niet vatbaar is voor cassatieberoep.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 407, derde lid

P.07.1773.N 10 juni 2008 AC nr. 360

In strafzaken is de nietigheid, die voortvloeit uit het feit dat een getuige bij zijn verhoor voor de appelrechters de eed niet heeft niet afgelegd, gedekt door het op tegenspraak gewezen veroordelend arrest, zonder dat zij door een van de partijen is voorgedragen of door de rechter ambtshalve is uitgesproken (1). (1) Cass., 8 sept. 1998, AR P.98.1059.F, AC, 1998, nr. 396.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.04.1372.F 8 december 2004 AC nr. 600

In strafzaken zijn de nietigheden voortkomend uit enige onregelmatigheid betreffende de eed van getuigen, deskundigen of tolken gedekt, wanneer een vonnis of arrest op tegenspraak, behalve datgene dat een maatregel van inwendige aard inhoudt, gewezen is zonder dat de nietigheid door een van de partijen is voorgedragen of door de rechter ambtshalve is uitgesproken; die bepaling is met name van toepassing op de door het hof van assisen op tegenspraak gewezen arresten (1). (1) Cass., 20 maart 2002, AR P.02.0144.F, nr 191.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

---

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

In strafzaken zijn de nietigheden t.g.v. een onregelmatigheid in de eed van getuigen, deskundigen of tolken gedekt, wanneer een vonnis of arrest op tegenspraak, behalve datgene dat een maatregel van inwendige aard oplegt, gewezen is zonder dat de nietigheid door een van de partijen is voorgedragen of door de rechter ambtshalve is uitgesproken; die bepaling is m.n. van toepassing op de door het hof van assisen op tegenspraak gewezen arresten (1). (1) Cass., 20 maart 2002, AR P.02.0144.F, met concl. adv.-gen. Spreutels; Jaarverslag van het Hof, 2002, p. 99; Rev. dr. pén., 2002, p. 960.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

---

P.03.1454.F 18 februari 2004 AC nr. 86

De mogelijke nietigheid van het deskundigenonderzoek t.g.v. het gebrek aan eedaflegging van de deskundige voor de onderzoeksrechter is gedekt, wanneer een vonnis of arrest op tegenspraak, behalve datgene dat een maatregel van inwendige aard inhoudt, gewezen is zonder dat de nietigheid door een van de partijen is voorgedragen of door de rechter ambtshalve is uitgesproken (1). (1) Zie Cass., 27 april 1988, AR 6470, nr 518; 8 sept. 1998, AR P.98.1059.F, nr 396.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.02.0144.F 20 maart 2002 AC nr. 191

In strafzaken zijn de nietigheden voortkomend uit enige onregelmatigheid betreffende de eed van getuigen, deskundigen of tolken gedekt, wanneer een vonnis of arrest op tegenspraak, behalve datgene dat een maatregel van inwendige aard inhoudt, gewezen is zonder dat de nietigheid door een van de partijen is voorgedragen of door de rechter ambtshalve is uitgesproken; die bepaling is m.n. van toepassing op de door het hof van assisen op tegenspraak gewezen arresten (1). (1) Zie concl. O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

---

P.98.1059.F 8 september 1998 AC nr. ...

De nietigheid die voortvloeit uit het feit dat de burgerlijke partij de eed als getuige niet heeft afgelegd voor de appelrechter, is gedekt door het op tegenspraak gewezen veroordelend arrest, zonder dat zij door de beklaagde is voorgedragen of door de rechter ambtshalve is uitgesproken.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Art. 407, tweede lid

P.09.1623.F 17 maart 2010 AC nr. 188

De mogelijkheid die de appelrechters is gegeven om ondanks cassatieberoep, de in artikel 407, tweede lid, Sv., opgesomde beslissingen uitvoerbaar te verklaren, heeft alleen betrekking op beslissingen die voor onmiddellijk cassatieberoep vatbaar zijn.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Het arrest van een correctionele kamer van het hof van beroep dat uitspraak doet over de ontvankelijkheid van de vervolgingen is een voorbereidend arrest en een arrest van onderzoek; als dusdanig is het niet vatbaar voor onmiddellijk cassatieberoep zodat voor de eventuele voorlopige tenuitvoerlegging geen bijzondere motiveringsplicht geldt (1). (1) Zie Verslag aan de Koning, voorafgaand aan het Koninklijk Besluit nr 258 van 24 maart 1936, Pasin., p. 142.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

P.01.1081.F 7 augustus 2001 AC nr. ...

De beschikking tot uitvoerbaarverklaring van een door het Internationaal Straftribunaal voor Ruanda uitgevaardigd aanhoudingsbevel en het op het hoger beroep tegen die beschikking gewezen arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling zijn geen vonnissen of arresten op de strafvordering in de zin van artikel 407, tweede lid, Sv. (1). (1) Zie Cass., 13 nov. 1985, A.R. 4662, nr. 168.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- UITVOERBAARVERKLARING -

Art. 408

P.10.0607.N 11 mei 2010 AC nr. 330

Wanneer de raadkamer van de correctionele rechtbank en, in hoger beroep, de kamer van inbeschuldigingstelling, zonder rechtsmacht zijn om uitspraak te doen over het beroep ingesteld door de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving als bedoeld in artikel 71, eerste lid, Vreemdelingenwet, vernietigt het Hof het bestreden arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling en de daaraan voorafgaande beroepen beschikking, in zoverre daarin ten gronde uitspraak werd gedaan op het verzoek van de vreemdeling tot invrijheidstelling, en zegt het dat er geen reden is tot verwijzing.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Allerlei

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.06.1605.N 19 april 2007 AC nr. 194

Wanneer de appelrechters ten onrechte hebben geoordeeld dat de samenstelling van de zetel die het beroepen vonnis heeft gewezen, regelmatig is in de zin van de artikelen 6.1, E.V.R.M. en 14.1, I.V.B.P.R. en aldus ten onrechte het beroepen vonnis niet uitdrukkelijk hebben vernietigd, zodat dit bij de beklaagden een schijn van partijdigheid en van afhankelijkheid van de appelrechters zelf kan doen rijzen, schenden zij voormelde verdragsbepalingen en vernietigt het Hof het veroordelend arrest en al hetgeen op onregelmatige wijze eraan is voorafgegaan vanaf de oudste nietige akte (1) (2) (3). (1) Zie Cass., 6 jan. 1998, AR C.95.0467.N, nr 2. (2) Het Hof vernietigt uitdrukkelijk ook de beschikking van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Gent waarbij toepassing gemaakt wordt van artikel 98, Gerechtelijk Wetboek. In de overwegingen van randnummer 8 van het geannoteerde arrest, kwalificeert het Hof deze beschikking als een "ordemaatregel". Tegen een dergelijke ordemaatregel is geen cassatieberoep toegelaten (zie Cass., 11 dec. 1991, AR 9385, nr 195). Het Hof had bijgevolg kunnen volstaan met de vaststelling dat deze beschikking, ingevolge de vernietiging met verwijzing naar het hof van beroep te Antwerpen zonder bestaansreden was geworden. (3) In de overweging van randnummer 11 van het geannoteerde arrest oordeelt het Hof dat de appelrechters ten onrechte het beroepen vonnis niet uitdrukkelijk hebben vernietigd. Het Hof lijkt aldus te oordelen dat de appelrechters, na de vernietiging van het beroepen vonnis, in toepassing van artikel 215, Wetboek van Strafvordering, de zaak hadden moeten evoceren. Indien dit de juiste draagwijdte is van deze overweging, zou men zich, voortbouwend op dezelfde logica, verwachten aan een vernietiging die beperkt bleef tot het bestreden arrest, met verwijzing naar een ander hof van beroep. Hier vernietigt het Hof evenwel niet enkel het veroordelend arrest, maar tevens, in toepassing van artikel 408, Wetboek van Strafvordering, al hetgeen op onregelmatige wijze eraan is voorafgegaan vanaf de oudste nietige akte. Aangezien de cassatie met verwijzing de partijen, binnen de perken van de vernietiging, herstelt in de toestand waarin zij zich bevonden voor de rechter wiens beslissing is vernietigd (zie Cass., 13 dec. 1988, AR 2075, nr 221) bevinden de eisers zich opnieuw in het stadium dat onmiddellijk volgt op hun verwijzing naar de correctionele rechtbank door de raadkamer, zodat men zich, in dit geval, eerder diende te verwachten aan een verwijzing naar een rechtbank van eerste aanleg (zie Cass., 6 jan. 1998, AR P.96.0145.N, nr 2).

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

---

P.04.1343.N 21 juni 2005 AC nr. 359

Wanneer een beslissing in hoger beroep wordt vernietigd omdat de appèlrechter niet wettig over de burgerlijke rechtsvordering vermocht te beslissen, aangezien de politierechter op verzet, wat de burgerlijke rechtsvordering betreft, niet rechtsgeldig geadieerd was en geen rechtsmacht had om over deze vordering uitspraak te doen, heeft de vernietiging van de bestreden beslissing de vernietiging tot gevolg van het daaraan voorafgaande beroepen op verzet gewezen vonnis, in zoverre daarin uitspraak gedaan werd op de burgerlijke rechtsvordering (1). (1) DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3de editie 2003, p. 1257-1258, nr 2917.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij

---

P.04.0173.F 21 april 2004 AC nr. 210

Vernietiging, op het cassatieberoep van de beschuldigde, van het arrest van het hof van assisen waarbij uitspraak wordt gedaan over de strafvordering, brengt de vernietiging mee van het door dat hof gewezen arrest over de tegen hem gerichte burgerlijke rechtsvordering en dat het gevolg ervan is (1). (1) Zie Cass., 21 dec. 1994, AR P.94.1377.F, nr 572.

- HOF VAN ASSISEN - Burgerlijke rechtsvordering

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Beklaagde

---

P.97.0067.F 5 maart 1997 AC nr. ...

De beschuldigde die zich enkel in cassatie heeft voorzien tegen het door het hof van assisen tegen hem uitgesproken veroordelend arrest, kan zich enkel beroepen op de onwettigheid van een op tussengeschil gewezen arrest, voor zover die onwettigheid het eindarrest ongeldig kan maken.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

P.96.0022.F 17 april 1996 AC nr. ...

De beschuldigde die zich in cassatie heeft voorzien tegen de door een hof van assisen tegen hem uitgesproken veroordeling, kan tot staving van dat cassatieberoep middelen aanvoeren waarin het voor het hof van assisen gedane onderzoek en de voor dat hof gevoerde rechtspleging worden bekritiseerd.~

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing

De beschuldigde die zich enkel in cassatie heeft voorzien tegen het veroordelend arrest dat een hof van assisen tegen hem heeft uitgesproken, kan zich enkel beroepen op de onwettigheid van een tussenarrest, in zoverre het eindarrest door die onwettigheid kan worden aangetast.~

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

P.94.1377.F 21 december 1994 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie, op het cassatieberoep van de beschuldigde, het veroordelend arrest van het hof van assisen vernietigt op grond dat het hof van assisen, na de sluiting van de debatten, de substantiële rechtsvorm van de openbaarheid van de rechtszitting niet in acht genomen heeft, vernietigt het de verklaring van de jury en derhalve de debatten, alsook het op de burgerlijke belangen gewezen arrest dat het gevolg is van het op de strafvordering gewezen vernietigde arrest.~

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Beklaagde

Art. 408, § 2

P.99.0438.F 28 april 1999 AC nr. ...

Het feit alleen dat het hof van assisen pas uitspraak heeft gedaan over de tussenvordering na het lezen van de akte van inbeschuldigingstelling, vormt geen verzuim of een weigering om uitspraak te doen over de vordering die de beschuldigde ingesteld heeft vóór het lezen van die akte van inbeschuldigingstelling, en waarin hij concludeert tot verwerping van bepaalde, daarin vermelde stukken.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 408, tweede lid

P.10.0477.N 4 mei 2010 AC nr. 312

Wanneer uit de stukken van de rechtspleging waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat de beklaagde aan de strafrechter om toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek heeft verzocht, dient deze dit verzoek te beantwoorden (1). (1) De enkele neerlegging ter rechtszitting door een partij van een stuk waarvan de inhoud niet in een eis, verweer of exceptie blijkt te zijn opgenomen vereist geen beantwoording door de rechter (R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, 4e Editie 2007, nr 1588).

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.04.1185.F 10 november 2004 AC nr. 541

Er is aanleiding tot cassatie wanneer de appèlrechter geweigerd of verzuimd heeft uitspraak te doen over een of meer vorderingen van het openbaar ministerie, die ertoe strekken gebruik te maken van een bevoegdheid of een recht door de wet verleend, hoewel de straf van nietigheid niet uitdrukkelijk door de tekst is gesteld op het ontbreken van de vorm waarvan de inachtneming werd gevorderd.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

Art. 41

P.08.1632.N 18 november 2008 AC nr. 645

Voor de toepasselijkheid van artikel 41, van het Wetboek van Strafvordering, dat het op heterdaad ontdekt misdrijf definieert, volstaat het dat aan een van de voorwaarden in die wetsbepaling vermeld, is voldaan; die bepaling vereist niet dat de aanwezigheid van de mededader op de plaats van het op heterdaad ontdekte misdrijf, of zijn daad van medewerking aan dat misdrijf, eveneens op heterdaad is vastgesteld.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 41, eerste lid

P.05.0864.F 29 juni 2005 AC nr. 383

Opdat een misdrijf dat net is gepleegd een op heterdaad ontdekt misdrijf zou zijn, is vereist dat het nog actueel is en dat de tijd die verloopt tussen het plegen van het misdrijf en de daden van onderzoek beperkt is tot de tijd welke materieel noodzakelijk is om tot voormelde daden over te gaan; daarenboven moeten er gegevens zijn vergaard waaruit het misdrijf objectief kan worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 1997, AR P.96.1027.N, nr 62 en 18 juni 2003, AR P.03.0542.F, nr 360.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

Art. 410, tweede lid, gewijzigd bij Wet 21 dec. 2009

P.11.1924.F 8 februari 2012 AC nr. ...

Het openbaar ministerie heeft het recht om de vernietiging te vorderen van de arresten van vrijspraak van het hof van assisen, net zoals de veroordeelde kan opkomen tegen het arrest dat een andere straf oplegt dan die welke de wet op zodanige misdaad stelt; dat rechtsmiddel is niet uitgesloten ingeval het hof van assisen de vrijspraak gelast door zich aan te sluiten bij het standpunt van de minderheid van de jury.

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij

Art. 413

P.07.0013.N 17 april 2007 AC nr. 187

Voorbarig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat door de beklaagde wordt ingesteld, wanneer niet blijkt dat de bestreden beslissing, die ten aanzien van de burgerlijke partij bij verstek werd gewezen en voor verzet vatbaar is, aan deze burgerlijke partij werd betekend en dientengevolge evenmin dat voor haar de gewone termijn van verzet tegen deze beslissing verstreken is (1). (1) Zie Cass., 16 mei 2001, AR P.01.0305.F, nr 288.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.01.0271.F 13 juni 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat de beklaagde tijdens de gewone verzettermijn instelt tegen een vonnis waarbij hij bij verstek wordt veroordeeld, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 25 okt. 1989, A.R. 7563, nr. 121.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.01.0305.F 16 mei 2001 AC nr. ...

Cassatieberoep door de beklaagde tijdens de verzettermijn tegen een t.a.v. de burgerlijke partij bij verstek gewezen beslissing waartegen zij verzet kan doen, is voorbarig en derhalve niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 27 juni 2000, A.R. P.99.1427.N, nr. 405.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.99.1427.N 27 juni 2000 AC nr. ...

Cassatieberoep door de beklaagde tijdens de verzettermijn tegen een t.a.v. de burgerlijke partij bij verstek gewezen beslissing waartegen voor haar verzet openstaat is voorbarig, mitsdien niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 29 nov. 1988, AR nr. 2704, nr. 186.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.94.1089.N 13 december 1994 AC nr. ...

Nu een verstekdoende beklaagde geen ontvankelijk verzet kan doen tegen de beslissing waarbij een tegen hem ingestelde civielrechtelijke vordering wordt afgewezen, is de belanghebbende burgerlijke partij gerechtigd cassatieberoep in te stellen, hoewel de gewone termijn van verzet ten aanzien van de verstekdoende partij niet vestreken is; er is dan ook geen grond om een door die burgerlijke partij zonder berusting gedane afstand in te willigen.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering

Art. 413, derde lid

P.06.0077.F 8 maart 2006 AC nr. 136

Het openbaar ministerie dat het bij verstek gewezen arrest niet heeft betekend kan geen cassatieberoep instellen zolang de versteklatende beklaagde nog over de termijn beschikt om in verzet te komen.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.05.0937.N 4 oktober 2005 AC nr. 480

Het cassatieberoep van de burgerlijke partij tegen de beslissing waarbij de beklaagde bij verstek en de vrijwillig tussenkomende partij, verzekeraar van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de beklaagde, op tegenspraak wordt veroordeeld, is niet ontvankelijk zowel ten aanzien van de ene als ten aanzien van de andere partij, indien het is ingesteld voor het verstrijken van de gewone termijn van verzet van de beklaagde (1). (1) Cass., 27 april 1982, AC, 1981-1982, nr 495; Cass., 16 nov. 1982, AC, 1982-1983, nr 165.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij

P.02.1415.N 30 september 2003 AC nr. 464

De betekening op verzoek van het openbaar ministerie van een ten aanzien van de beklaagde bij verstek gewezen arrest doet voor laatstgenoemde de verzettermijn ingaan en bepaalt bijgevolg het tijdstip waarop de termijn waarbinnen de burgerlijke partij cassatieberoep kan instellen begint te lopen (1). (1) Cass., 10 dec. 1997, AR P.97.1084.F, nr 548.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Duur, begin en einde

P.99.0649.N 13 februari 2001 AC nr. ...

De betekening op verzoek van het openbaar ministerie van een ten aanzien van de beklaagde bij verstek gewezen beslissing doet voor laatstgenoemde de verzettermijn ingaan en bepaalt bijgevolg het tijdstip waarop de termijn waarbinnen de burgerlijke partij cassatieberoep kan instellen, begint te lopen (1). (1) Cass., 10 dec. 1997, AR nr P.97.1084.F, nr 548.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Duur, begin en einde

P.98.1528.F 16 juni 1999 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de burgerlijke partij tegen de beklaagde die jegens haar bij verstek tot schadevergoeding is veroordeeld, is niet ontvankelijk indien het is ingesteld tijdens de gewone verzettermijn van de beklaagde.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Duur, begin en einde

P.97.1084.F 10 december 1997 AC nr. ...

De betekening op verzoek van het O.M. van een ten aanzien van de beklaagde bij verstek gewezen arrest doet voor laatstgenoemde de verzettermijn ingaan en bepaalt bijgevolg het tijdstip waarop de termijn waarbinnen de burgerlijke partij cassatieberoep kan instellen begint te lopen.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Duur, begin en einde

Art. 416

P.13.0178.F 13 maart 2013 AC nr. ...

Het arrest dat een verzoek tot teruggave van de borgsom afwijst, dat vóór het vonnis over de grond van de zaak is ingediend, is geen beslissing die de voorlopige hechtenis handhaaft of die de voorwaarden voor de invrijheidstelling bepaalt, in de zin van de artikelen 31, §§1 en 2, en 37 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, en is evenmin een eindbeslissing uit het eerste lid of zoals bedoeld in de gevallen die in het tweede lid van artikel 416 van het Wetboek van Strafvordering zijn bepaald, en die voor onmiddellijk cassatieberoep vatbaar is (1). (1) Zie Cass. 19 juli 2005, AR P.05.1008.N, AC 2005, nr. 390; Cass. 6 juni 2007, AR P.07.0454.F, AC 2007, nr. 309, met concl. adv.-gen. Genicot in Pas.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Miskenning van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, gewaarborgd bij artikel 13 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, kan niet worden afgeleid uit de omstandigheid dat er geen cassatieberoep openstaat tegen een beslissing over de bestemming die aan de borgsom moet worden gegeven, vooraleer de rechter waaraan de wet dit heeft toevertrouwd, die beslissing heeft genomen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13

P.11.0730.F 5 oktober 2011 AC nr. ...

Het onmiddellijk cassatieberoep is niet ontvankelijk, wanneer het vóór de eindbeslissing is ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat beslist dat pas uitspraak kan worden gedaan over een eventuele verjaring van de strafvordering ná het gerechtelijk onderzoek van de als misdrijf omschreven feiten die in de klacht met burgerlijke partijstelling zijn bedoeld, en dat vervolgens de onderzoeksrechter met het onderzoek van de zaak belast (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.10.1671.F 12 januari 2011 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat vóór de eindbeslissing is ingesteld tegen een arrest dat geen geschil inzake bevoegdheid beslecht en alleen de heropening van het debat beveelt om de beklaagde in staat te stellen zich te verdedigen tegen de anders omschreven feiten, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.09.0812.F 7 oktober 2009 AC nr. 563

Wanneer het vonnis de verzekeraar op tegenspraak veroordeelt om hoofdelijk met de versteklatende verzekerde, beklaagde, de schade te vergoeden waarvoor laatstgenoemde aansprakelijk was gesteld, volgt daaruit dat de verzekeraar, indien een later vonnis, op het verzet dat de beklaagde op de dag van het cassatieberoep nog steeds kon aantekenen, de beklaagde gedeeltelijk van deze veroordeling zou hebben ontslagen, de verzekeraar in dezelfde mate van zijn hoofdelijke veroordeling ontslagen wordt; bijgevolg was de beslissing op de door de burgerlijke partij tegen de verzekeraar ingestelde burgerlijke rechtsvordering, waarvan het lot aldus met dat van de beklaagde is verbonden, op de dag van het cassatieberoep geen in laatste aanleg gewezen beslissing (1). (1) Zie Cass., 25 juni 1997, AR P.96.1687.F, AC, 1997, nr. 300; Cass., 19 mei 2004, AR P.03.1743.F, AC, 2004, nr. 269.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij

---

P.09.0785.N 16 juni 2009 AC nr. 411

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep gericht tegen een voorbereidend arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die, rechtsgeldig gevat van het verzoek tot het uitvoeren van een controle overeenkomstig artikel 235ter Wetboek van Strafvordering, de heropening van het debat beveelt met het oog op een onderzoek overeenkomstig artikel 235bis, § 3, Wetboek van Strafvordering.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.08.1682.F 4 maart 2009 AC nr. 170

Wanneer de verstekbeslissing op het verzet van de niet-verschenen partij niet kan worden bestreden, kan de partij die door deze beslissing wordt benadeeld, cassatieberoep instellen vanaf de uitspraak ervan (1). (1) Zie R. DECLERCQ, "Pourvoi en cassation en matière répressive", R.P.D.B., Aanvulling, dl. IX, Brussel, Bruylant, 2004, nr. 518.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Algemeen

P.08.1054.F 19 november 2008 AC nr. 649

Het onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde, vóór de eindbeslissing op de strafvordering, tegen de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die, nadat zij het hoger beroep van de voormelde inverdenkinggestelde tegen de beschikking tot verwijzing ongegrond heeft verklaard, diens verzoek tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling verwerpt, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 30 nov. 1977 (AC, 1978, nr 349).

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.07.1717.N 11 maart 2008 AC nr. 168

Het betwisten bij de regeling van de rechtspleging van de beslissing van de raadkamer dat geen bijkomend onderzoek noodzakelijk is, is geen middel omtrent de regelmatigheid van de verwijzingsbeschikking en heeft evenmin betrekking op een onregelmatigheid, een verzuim of een nietigheid zoals bedoeld in artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering, zodat het cassatieberoep niet ontvankelijk is (1). (1) Cass., 14 juni 2005, AR P.05.0610.N, AC, 2005, nr 343.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.06.1531.N 25 september 2007 AC nr. 429

Een arrest waarbij de appelrechters enerzijds de vordering van de eisers tegen de verweerster ongegrond verklaren in zoverre zij strekt tot betaling van een vervallen en opeisbare schuld en anderzijds de verweerster veroordelen tot betaling van een voorschot uit hoofde van bijkomende kosten en de zaak voor verdere afhandeling van die schadepost naar de eerste rechter verwijzen is geen eindbeslissing zodat het cassatieberoep daartegen niet ontvankelijk is (1). (1) Zie concl. O.M.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij

---

P.06.1692.N 22 mei 2007 AC nr. 265

De afzonderlijke beslissing over de herstelvordering inzake stedenbouw en de straf heeft voor gevolg dat de beslissing over de straf voor onmiddellijk cassatieberoep vatbaar is zonder dat een voorafgaande uitspraak over de herstelvordering is vereist (1). (1) Cass., 3 april 2007, AR P.06.1610.N, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

---

P.07.0061.N 24 april 2007 AC nr. 205

Niet ontvankelijk want voorbarig is het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat oordeelt dat het voordeel van de opschorting van de uitspraak in het stadium van de regeling van de rechtspleging niet kan worden toegekend, nu dat arrest geen eindbeslissing is (1). (1) Cass., 15 okt. 2002, AR P.02.0885.N, nr 542; Cass., 20 juni 2006, AR P.06.0425.N, nr ...

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.06.1228.N 19 december 2006 AC nr. 664

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep, ingesteld vóór de eindbeslissing, tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat enkel, met toepassing van artikel 61quater Wetboek van Strafvordering, uitspraak doet over de regelmatigheid van een verzoek tot opheffing van een onderzoekshandeling, zonder dat terzelfder tijd, met toepassing van artikel 235bis van hetzelfde wetboek, ook de regelmatigheid van het haar voorgelegde strafonderzoek of van de ermee gepaard gaande strafvordering wordt onderzocht (1). (1) Zie cass., 11 mei 1999, AR P.99.0489.N, nr 278; Cass., 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr 299; Cass., 16 dec. 2003, AR P.03.1298.N, nr 652; 14 nov. 2006, AR P.06.1233.N, nr ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Art. 416 (oud)

P.98.1137.F 10 februari 1999 AC nr. ...

De beslissing die de uitspraak aanhoudt en de heropening van het debat beveelt om de partijen in de mogelijkheid te stellen tegenspraak te voeren over de mogelijke toepassing op het geschil van een bepaling uit een decreet en over het verzoek van één van de partijen om een deskundigenonderzoek, is geen eindbeslissing en doet geen uitspraak over een geschil inzake bevoegdheid.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.97.0368.N 13 oktober 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep, ingesteld voor de eindbeslissing, tegen een beslissing nopens de toepasselijkheid van een arbitragebeding, omdat ze geen geschil inzake bevoegdheid beslecht.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

- ARBITRAGE -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Art. 416, eerste en tweede lid

P.10.1910.F 19 januari 2011 AC nr. ...

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk wanneer het vóór de eindbeslissing is ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het hoger beroep van de procureur des Konings tegen de beslissing van de onderzoeksrechter waarbij de raadsman van de eiser, inverdenkinggestelde, toestemming krijgt aanwezig te zijn op een komende wedersamenstelling van de feiten, ontvankelijk en gegrond verklaart (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 2005, AR P.04.1515.F, AC, 2005, nr. 39.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Art. 416, eerste lid

P.12.1779.F 6 maart 2013 AC nr. ...

De beslissing van niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep van de inverdenkinggestelden tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij hun vordering tot wraking en vervanging van deskundigen wordt afgewezen, is geen eindbeslissing, want zij oefent de rechtsmacht van de strafrechter niet volledig uit, akte werd verleend van de niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep op grond van een reden die op zich niet eraan in de weg staat dat een nieuwe vordering wordt ingesteld en de tot staving van de wrakingsvordering aangevoerde nietigheid wordt niet gedekt door het bestreden arrest (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- WRAKING -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.12.1217.N 8 januari 2013 AC nr. ...

Een vonnis dat een beklaagde voor de hem ten laste gelegde feiten tot straf veroordeelt en alvorens te beslissen over een eventuele beveiligingsmaatregel een deskundigenonderzoek beveelt over de lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van de beklaagde tot het besturen van een motorvoertuig is geen eindbeslissing zodat daartegen eerst cassatieberoep openstaat na het eindvonnis (1). (1) Cass. 12 dec. 2006, AR P.06.1183.N, AC 2006, nr. 645.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 42

P.12.1305.F 26 september 2012 AC nr. ...

De vaststelling van een termijn om cassatieberoep in te stellen en het verval van het rechtsmiddel dat is aangewend nog vóór die termijn is ingegaan, doen geen afbreuk aan het wezen zelf van het recht om de zaak bij het Hof van Cassatie aanhangig te maken, op voorwaarde dat de rechtspleging geëerbiedigd wordt die voor de rechtsingang is bepaald.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

De regel die stelt dat onmiddellijk cassatieberoep tegen een niet definitieve beslissing niet ontvankelijk is, staat los van de aard of de ernst van de middelen die de eiser tot staving van zijn cassatieberoep aanvoert.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

De regel die stelt dat onmiddellijk cassatieberoep tegen een niet definitieve beslissing niet ontvankelijk is, wordt toegepast ongeacht of die beslissing al dan niet vatbaar is voor hoger beroep.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

De regel dat cassatieberoep tegen een niet definitieve beslissing wordt uitgesteld, staat niet toe te beweren dat een proces oneerlijk is, als nog niet beslist is of het al dan niet zal worden gevoerd.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

P.11.1255.F 30 november 2011 AC nr. ...

De mutualiteit, als vrijwillig tussengekomen partij, die van de veroordeelde beklaagde en zijn verzekeraar de terugbetaling vordert van de aan haar lid uitbetaalde vergoeding wegens arbeidsongeschiktheid, stelt geen rechtsvordering in die onderscheiden is van de vordering van dat lid, in wiens rechten zij is getreden, maar stelt zelf, met een afzonderlijke vordering, diens vordering in, zodat het niet definitieve karakter van de beslissing op de burgerlijke rechtsvordering van de mutualiteit, ook geldt voor de rechtsvordering van haar lid. (Impliciet).

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering

P.08.1771.F 3 februari 2010 AC nr. 79

Wanneer het voorbehoud waarover geen uitspraak werd gedaan geen betrekking heeft op een reeds voor de strafrechter ingestelde vordering waarvoor een onderzoeksmaatregel kan worden bevolen, maar alleen op het eventuele instellen van een burgerlijke rechtsvordering voor de bevoegde rechter, maakt het ontbreken van een beslissing dienaangaande, van het arrest geen beslissing die geen eindbeslissing is.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.07.1838.F 17 september 2008 AC nr. 480

Het cassatieberoep van de beklaagde is voorbarig en bijgevolg niet ontvankelijk, in zoverre het gericht is tegen de beslissing die op de strafvordering welke tegen die beklaagde is ingesteld, uitspraak doet over de herstelvordering van de gemachtigde ambtenaar, wanneer het bestreden arrest de beklaagde enerzijds akte verleent van zijn verbintenis tot herstel van de plaats en anderzijds de uitspraak aanhoudt over de herstelmaatregelen die de gemachtigde ambtenaar en de directrice belast met de natuurlijke rijkdommen en het milieu van het ministerie van het Waalse Gewest tegen de beklaagde kan vorderen indien die zijn verbintenis niet nakomt (1). (1) Zie concl. O.M. in A.C, 2008, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.08.0046.F 20 februari 2008 AC nr. 124

Het cassatieberoep dat vóór de eindbeslissing is ingesteld tegen een arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep, is niet ontvankelijk wanneer dat arrest, zonder uitspraak te doen over de gevallen die in het tweede lid artikel 416 Sv. zijn bedoeld, de beschikking van de jeugdrechter bevestigt, waarbij deze, op de vordering van het openbaar ministerie betreffende een minderjarige, gegrond op artikel 36, 2°, Jeugdbeschermingswet, het omgangsrecht van de vader van dat minderjarig kind voorlopig heeft geregeld (1). (1) Zie Cass., 17 nov. 1993, AR P.93.1368.F., A.C. 1993, nr. 469, en 24 nov. 1993, AR P.93.1326.F, A.C. 1993, nr. 483; J. SMETS, Jeugdbeschermingsrecht, A.P.R., 1996, p. 674, nr. 1786; FR. TULKENS en TH. MOREAU, Droit de la jeunesse, Larcier, 2000, p. 889 en 890.

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.06.1183.N 12 december 2006 AC nr. 645

Een vonnis dat een beklaagde voor de hem ten laste gelegde feiten tot één straf veroordeelt en alvorens te beslissen over een eventuele beveiligingsmaatregel een deskundigenonderzoek beveelt over de lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van de beklaagde tot het besturen van een motorvoertuig is geen eindbeslissing zodat daartegen eerst cassatieberoep open staat na het eindvonnis (1). (1) Cass., 17 mei 1988, AR 2320, nr 578 met noot A.T.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.06.0843.N 29 september 2006 AC nr. 452

Gelet op het autonoom karakter van de wrakingsprocedure is een beslissing inzake wraking van een rechter in een strafzaak geen voorbereidende beslissing of een beslissing van onderzoek in de zin van artikel 416, Sv.; het cassatieberoep tegen zulke beslissing kan vóór de eindbeslissing over de strafvordering worden ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M.

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

---

P.04.1515.F 19 januari 2005 AC nr. 39

Het onmiddellijk cassatieberoep tegen een voorbereidend vonnis of arrest en tegen een vonnis of arrest van onderzoek is, in de regel, niet ontvankelijk zelfs wanneer de bestreden beslissing definitief uitspraak doet over een tussengeschil van de vordering.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.03.1055.F 22 oktober 2003 AC nr. 520

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk, wanneer het door de beklaagde, vóór de eindbeslissing, wordt ingesteld tegen het arrest van het hof van beroep dat de opschorting van de uitspraak van de veroordeling beveelt wegens alle telastleggingen samen, zegt dat die opschorting tevens van toepassing is op de ambtshalve veroordeling die gevorderd wordt op grond van artikel 35, vierde lid, Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969, de beklaagde veroordeelt in de kosten van beide instanties, hem een vergoeding oplegt, de uitspraak aanhoudt over de ambtshalve veroordeling die gevorderd wordt op grond van artikel 35, tweede lid, van die wet, het debat wat dat betreft heropent en de zaak sine die verwijst (1). (1) Vgl. Cass., 27 maart 1979 (AC, 1978-79, 883), en, inzake stedenbouw, 18 maart 2003, AR P.02.1335.N, nr ... ; over de burgerrechtelijke aard van de ambtshalve veroordelingen tot betaling van het bedrag en van de vergoedingen bedoeld in artikel 35, tweede en vierde lid, Sociale-Zekerheidswet Werknemers 1969, zie Cass., 6 nov. 2002, AR P.01.1773.F, nr ... .

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.03.1150.F 22 oktober 2003 AC nr. 521

Het cassatieberoep van de inverdenkinggestelde is niet ontvankelijk, wanneer het, vóór de eindbeslissing, ingesteld wordt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat deze inverdenkinggestelde verwijst naar de correctionele rechtbank, in zoverre het gericht is tegen de beslissing betreffende het bestaan van voldoende bezwaren om die verwijzing te motiveren (1). (1) Cass., 29 jan. 2003, AR P.02.1368.F, nr ...; 26 maart 2003, AR P.03.0208.F en P.03.0136.F, nrs ... en ... .

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.01.0013.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat de eiser op derdenverzet instelt tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij zijn beroep tegen de beschikking van de raadkamer, die zijn derdenverzet tegen een voorlopige maatregel of tegen een inbeslagneming ingevolge een in toepassing van de wet van 20 mei 1997 uitvoerbaar verklaard rechtshulpverzoek niet-toelaatbaar verklaart, ongegrond wordt verklaard, is niet ontvankelijk, aangezien die beslissing een voorbereidende beslissing is waartegen eerst cassatieberoep openstaat na de eindbeslissing (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Het cassatieberoep dat de tussenkomende partij instelt tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij zijn beroep tegen de beschikking tot uitvoerbaarverklaring door de raadkamer van een verzoek tot rechtshulp strekkende tot het nemen van voorlopige maatregelen of tot inbeslagneming in toepassing van de wet van 20 mei 1997 ongegrond wordt verklaard, is niet ontvankelijk, aangezien die beslissing een voorbereidende beslissing is waartegen eerst cassatieberoep openstaat na de eindbeslissing (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.95.1027.F 29 augustus 1995 AC nr. ...

De beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij die, enerzijds, volgt op de vordering van de procureur des Konings tot wederopneming van de geïnterneerde in een psychiatrische afdeling en op een vroegere beslissing waarbij de commissie zich ertoe beperkte een instelling aan te wijzen voor de voorlopige opneming van de geïnterneerde en die, anderzijds, een instelling aanwijst voor de verdere tenuitvoerlegging van de ingevolge de invrijheidstelling op proef opgeschorte internering staat gelijk met een beslissing waarbij de wederopneming in een door de commissie aangewezen instelling wordt gelast; aangezien die beslissing aldus uitspraak doet over de persoonlijke vrijheid, is zij vatbaar voor het cassatieberoep van de geïnterneerde.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

---

P.95.0931.N 22 augustus 1995 AC nr. ...

De beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij waarbij de uitspraak over het verzoek tot invrijheidstelling van de geïnterneerde wordt uitgesteld voor verscheidene maanden en die niet naar recht verantwoord is, staat gelijk met een afwijzing van het verzoek en is een eindbeslissing waartegen cassatieberoep openstaat.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

P.95.0628.N 13 juni 1995 AC nr. ...

De beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij waarbij de uitspraak over het verzoek tot invrijheidstelling van de geïnterneerde zonder enige motivering wordt uitgesteld voor verscheidene maanden, staat gelijk met een afwijzing van het verzoek en is een eindbeslissing waartegen cassatieberoep openstaat.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

Art. 416, tweede lid

P.13.1319.N 1 april 2014 AC nr. ...

Een inverdenkinggestelde kan tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen een verwijzingsbeschikking slechts een onmiddellijk cassatieberoep instellen wanneer dat hoger beroep zelf ontvankelijk is, dit is in de gevallen bepaald in artikel 135, §2, Wetboek van Strafvordering.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

P.11.1611.F 14 november 2012 AC nr. ...

In strafzaken is de beslissing om de burgerlijke rechtsvordering ontvankelijk te verklaren, geen beslissing over het beginsel van aansprakelijkheid.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Algemeen

P.10.1671.F 12 januari 2011 AC nr. ...

Het arrest dat beslist dat de omstandigheid dat het morele bestanddeel van de misdrijven die de beklaagde ten laste worden gelegd zich in België heeft voorgedaan, op zich reeds de bevoegdheid van het Belgisch gerecht verantwoordt, beslecht geen geschil inzake bevoegdheid in de zin van artikel 416, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geschil inzake bevoegdheid

P.06.1594.F 14 februari 2007 AC nr. 91

Het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het hoger beroep van de inverdenkinggestelde tegen de beschikking van de raadkamer waarbij hij naar de correctionele rechtbank wordt verwezen, niet ontvankelijk verklaart, moet worden ingesteld binnen vijftien vrije dagen na de uitspraak (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

P.04.1578.F 14 december 2005 AC nr. 672

Onmiddellijk cassatieberoep tegen de beslissing op zowel het beginsel van aansprakelijkheid als op het beginsel van de verplichting die hieruit voor de aansprakelijkheidsverzekeraar voortvloeit om de slachtoffers van een ongeval te vergoeden, is ontvankelijk. Afstand van een dergelijk cassatieberoep op grond dat het voorbarig is, is door dwaling aangetast (1). (1) Zie in dezelfde zin: Cass., 15 dec. 1999, AR P.99.1291.F, nr 683; Cass., 20 sept. 2000, AR P.00.0202.F, nr 481; Cass., 11 okt. 2000, AR P.00.0576.F, nr 538; Cass., 20 dec. 2000, AR P.00.0606.F, nr 710; contra: Cass., 17 dec. 2002, AR P.02.0119.N, nr 676; Cass., 27 jan. 2004, AR P.03.0839.N, nr 46.

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van proceshandeling

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Geen eindbeslissing, wel onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

P.05.0610.N 14 juni 2005 AC nr. 343

De afwezigheid van het valse stuk levert geen verzuim, onregelmatigheid of nietigheid op als bedoeld in artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering of met betrekking tot de verwijzingsbeschikking, noch een grond van verval of van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering, zodat een onmiddellijk cassatieberoep tegen de beslissing van het onderzoeksgerecht tot regeling van de rechtspleging niet ontvankelijk is.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

De weigering door de raadkamer bijkomende onderzoekshandelingen te bevelen of bijkomende stukken bij het strafdossier te voegen levert geen verzuim, onregelmatigheid of nietigheid op als bedoeld in artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering of met betrekking tot de verwijzingsbeschikking, noch een grond van verval of van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering, zodat een onmiddellijk cassatieberoep tegen de beslissing in hoger beroep van het onderzoeksgerecht tot regeling van de rechtspleging niet ontvankelijk is (1). (1) Cass., 20 sept. 2000, AR P.00.1185.F, nr 484.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep gericht tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat in hoger beroep tegen de verwijzingsbeschikking die over het bestaan van voldoende bezwaren oordeelt, uitspraak doet (1). (1) Cass., 22 okt. 2003, AR P.03.1150.F, nr 521.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.04.1515.F 19 januari 2005 AC nr. 39

Onder beslissingen inzake bevoegdheid in de zin van artikel 416, tweede lid, Sv., moeten deze worden verstaan waarbij uitspraak wordt gedaan over een door de partijen opgeworpen geschil over de bevoegdheid van het rechtscollege dat van de zaak kennis neemt en deze waarbij de rechter zich ambtshalve onbevoegd verklaart (1). (1) Cass., 7 juni 1994, AR P.94.0628.N, nr 293.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

P.03.0839.N 27 januari 2004 AC nr. 46

Voorbarig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat gericht is tegen de beslissing omtrent de vraag of de in gedwongen tussenkomst gedaagde verzekeraar, krachtens de met zijn verzekerde gesloten verzekeringsovereenkomst, gehouden is een bepaald risico te dekken, wanneer die beslissing geen eindbeslissing is, aangezien dergelijke vraag betrekking heeft op de inhoud van die overeenkomst, maar vreemd is aan het door artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde beginsel van aansprakelijkheid (1). Zie Cass., 17 dec. 2002, AR P.02.0119.N, nr ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.01.0393.F 14 november 2001 AC nr. ...

Tenzij uitspraak wordt gedaan over een geschil inzake bevoegdheid, kan geen enkel cassatieberoep worden ingesteld tegen een - zelfs definitieve - beslissing op een burgerlijke rechtsvordering, zolang geen enkele eindbeslissing is gewezen op de strafvordering betreffende het misdrijf waarop de burgerlijke rechtsvordering is gegrond ; in zoverre artikel 416, tweede lid, Sv. bepaalt dat een beslissing over het beginsel van aansprakelijkheid vatbaar is voor onmiddellijk cassatieberoep, vormt het geen uitzondering op die regel (1). (1) Zie Cass., 26 maart 1991, A.R. 3634, nr. 398.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.00.0224.F 19 april 2000 AC nr. ...

Onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep is het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat uitspraak doet, hetzij over de regelmatigheid van de rechtspleging, hetzij, over een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid die een invloed heeft op een handeling van het onderzoek of op de bewijsverkrijging, hetzij over een grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

P.99.1524.F 24 november 1999 AC nr. ...

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat uitspraak doet over een vordering tot toezicht op een daad van onderzoek, is onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

P.99.0029.F 5 mei 1999 AC nr. ...

Ontvankelijk is het cassatieberoep van de beklaagde tegen de beslissing op de tegen hem ingestelde burgerlijke rechtsvordering waarbij uitspraak wordt gedaan over het beginsel van de aansprakelijkheid (Impliciet).~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Geen eindbeslissing, wel onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

P.98.1592.F 24 februari 1999 AC nr. ...

Er moet geen akte worden verleend van de afstand van een cassatieberoep tegen een beslissing die uitspraak doet met toepassing van artikel 135, § 1, Sv., wanneer die afstand op een dwaling berust.~

- AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding

P.98.0917.N 24 augustus 1998 AC nr. ...

De beslissing waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling een door een partij opgeworpen exceptie van onbevoegdheid verwerpt is een arrest inzake bevoegdheid in de zin van artikel 416, tweede lid, Sv., waartegen beroep in cassatie onmiddellijk openstaat, ook vanwege de partij die zelf geen geschil over de bevoegdheid had opgeworpen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Wanneer tegen een voorbereidend arrest of een arrest van onderzoek dat een bevoegdheidsgeschil beslecht onmiddellijk cassatieberoep is ingesteld, is niet ontvankelijk het middel dat geen verband houdt met de bevoegdheid.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

P.94.1022.N 13 september 1994 AC nr. ...

In de regel niet ontvankelijk is het cassatieberoep door de verdachte voor de eindbeslissing ingesteld tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, zonder uitspraak te doen over een geschil inzake de bevoegdheid van de onderzoeksgerechten, een misdaad correctionaliseert door verzachtende omstandigheden aan te nemen.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Art. 416, tweede lid (oud)

P.97.0368.N 13 oktober 1998 AC nr. ...

Een geschil inzake bevoegdheid bestaat wanneer wordt aangevoerd dat een rechter zich de bevoegdheid van een andere rechter heeft toegeëigend, zodat daaruit een geschil over rechtsmacht kan ontstaan dat alleen door de regeling van rechtsgebied kan worden beëindigd.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

Art. 417

P.12.1707.F 14 november 2012 AC nr. ...

Cassatieberoep wordt in de regel ingesteld met een verklaring op de griffie van het rechtscollege dat de bestreden beslissing heeft gewezen; de verklaring van cassatieberoep van een vreemdeling, dat is ingesteld in een geschrift dat hij in het centrum waar hij is vastgehouden heeft overhandigd aan een ambtenaar wiens hoedanigheid niet wordt vermeld, is niet ontvankelijk omdat het niet is ingesteld in handen van de persoon die de hoedanigheid heeft om die akte op te stellen (1). (1) Zie Cass. 13 feb. 2001, AR P.01.0196.N, AC 2001, nr. 88; Cass. 8 dec. 2004, AR P.04.1556.F, AC 2004, nr. 602.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- VREEMDELINGEN -

P.12.1202.N 23 oktober 2012 AC nr. ...

De verklaring van cassatieberoep van de geïnterneerde tegen de beslissing van de Hoge commissie tot bescherming van de maatschappij die het verzoek van de geïnterneerde tot invrijheidstelling afwijst, dient door zijn advocaat te worden ingesteld, hetzij op het secretariaat van de Hoge commissie, hetzij met een verklaring ten overstaan van de bestuurder of zijn gemachtigde van de instelling waar de betrokkene is geïnterneerd (1). (1) Zie: Cass. 15 juni 2004, AR P.04.0712.N, AC 2004, nr. 326.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

P.09.1818.F 13 januari 2010 AC nr. 27

Het cassatieberoep van een geïnterneerde tegen een beslissing van de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij, moet worden ingesteld met een verklaring op het secretariaat van dat orgaan of met een verklaring ten overstaan van de bestuurder van de inrichting tot bescherming van de maatschappij of diens gemachtigde; het cassatieberoep dat met een faxbericht aan de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij is gericht, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie R. DECLERCQ, Cassation en matière répressive, Brussel, Bruylant, 2006, p. 192-194.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

---

P.08.1097.F 22 oktober 2008 AC nr. 575

De cassatievordering die is ingesteld per brief gericht aan de voorzitter van het Hof, zonder vermelding van de datum van de bestreden beslissing en het gerecht dat de beslissing heeft gewezen, is geen cassatieberoep (1). (1) Zie Cass., 10 jan. 1995, AR P.94.1134.N, AC, 1995, nr 19, en 27 juni 2001, AR P.01.0638.F - P.01.0665.F, AC, 2001, nr 402.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

---

P.08.0028.F 16 april 2008 AC nr. 228

De akte die geen uitdrukkelijke verklaring van cassatieberoep vermeldt van de veroordeelde partij in strafzaken, maakt de zaak niet bij het Hof aanhangig; haar rechtsmiddel is bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 23 dec. 1968, AC, 1969, p. 399.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

---

P.05.1672.N 14 maart 2006 AC nr. 150

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep ingesteld per brief vanuit de gevangenis en gericht aan de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen en waaromtrent door de griffier van dat gerecht een akte is opgesteld die alleen door hem werd ondertekend (1). (1) Cass., 22 maart 1988, AC, 1987-88, nr 458; Cass., 28 nov. 1989, AC, 1989-90, nr 198; Cass., 29 okt. 1991, AC, nr 119; Cass., 10 jan. 1995, AC, 1995, nr 19; Cass., 3 sept. 1997, AC, 1997, nr 328; Cass., 4 nov. 1997, AC, 1997, nr 446; Cass., 9 feb. 2000, AC, 2000, nr 104. Zie Cass., 27 juni 2001, AC, 2001, nr 402.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

---

P.05.1312.F 23 november 2005 AC nr. 622

Het cassatieberoep tegen de beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden ingesteld door een verklaring die hetzij door de veroordeelde hetzij door zijn raadsman wordt gedaan op het secretariaat van de Commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling die de beslissing heeft genomen, hetzij door de veroordeelde op de griffie van de strafinrichting waar hij is opgesloten (1); de brief die in naam van de raadsman van de veroordeelde door een niet geïdentificeerde derde is ondertekend en geadresseerd is aan de voorzitter van de Commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, ter bestemming van de eerste voorzitter en de leden van het Hof van Cassatie, waarbij de veroordeelde verklaart cassatieberoep in te stellen, beantwoordt niet aan die vormvereisten (2). (1) Cass., 8 mei 2002, AR P.02.0388.F, nr 283; 9 maart 2004, AR P.04.0005.N, nr 134. (2) Zie Cass., 9 feb. 2000, AR P.99.1809.F, nr 104; 11 sept. 2002, AR P.02.1041.F, nr 441.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

---

P.04.0005.N 9 maart 2004 AC nr. 134

Het cassatieberoep tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden ingesteld door een verklaring die hetzij door de veroordeelde hetzij door zijn raadsman op het secretariaat van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt gedaan, hetzij door de veroordeelde op de griffie van de strafinrichting waar hij is opgesloten (1). (1) Cass., 29 maart 2000, AR P.00.0236.F, nr 212; Cass., 14 nov. 2001, AR P.01.1312.F, nr 618; Cass., 8 mei 2002, AR P.02.0388.N, nr 283; Cass., 11 sept. 2002, AR P.02.1041.F, nr ...; zie Cass., 9 febr. 2000, AR P.99.1809.F, nr 104; noot J.C. onder Cass., 5 april 2000, AR P.00.0206.F, Rev.dr.pén. 2000, 963

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

---

P.02.1041.F 11 september 2002 AC nr. 441

Het cassatieberoep tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden ingesteld door een verklaring die hetzij door de veroordeelde hetzij door zijn raadsman op het secretariaat van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt gedaan, hetzij door de veroordeelde op de griffie van de strafinstelling waar hij opgesloten is (1); het stuk dat door de veroordeelde en een bewaker van de strafinstelling wordt ondertekend, en waarin de veroordeelde verklaart cassatieberoep in te stellen, voldoet niet aan die vormvereisten (2). (1) Cass., 14 nov. 2001, A.R. P.01.1312.F, nr. ... . (2) Zie Cass., 13 juli 1999, A.R. P.99.1005.N, nr. 416.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

---

P.02.0388.F 8 mei 2002 AC nr. 283

Het cassatieberoep tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden ingesteld door een verklaring die hetzij door de veroordeelde hetzij door zijn raadsman wordt gedaan op het secretariaat van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling die de beslissing heeft genomen, hetzij door de veroordeelde op de griffie van de strafinstelling waar hij opgesloten is (1). (1) Zie cass., 14 nov. 2001, AR P.01.1312.F, nr .... M.b.t. dat arrest heeft het Hof ten deze vermeld dat het cassatieberoep dat was ingesteld op het secretariaat van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, ingesteld diende te worden op het secretariaat van de commissie die de bestreden beslissing heeft genomen. R.L.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.01.1312.F 14 november 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen de beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet worden ingesteld door een verklaring die hetzij door de veroordeelde hetzij door zijn raadsman op het secretariaat van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt gedaan, hetzij door de veroordeelde op de griffie van de strafinstelling waar hij opgesloten is (1). (1) Zie Cass., 9 feb. 2000, A.R. P.99.1809.F, nr. 104 ; 29 maart 2000, A.R. P.00.0236.F, nr. 212.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

---

P.01.1197.F 31 oktober 2001 AC nr. ...

De verklaring van cassatieberoep wordt gedaan op de griffie van het rechtscollege dat de bestreden beslissing heeft gewezen; die rechtsvorm is substantieel en kan door geen andere worden vervangen (1). (1) Cass., 17 sept. 1997, A.R. P.97.0468.F, nr. 356.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.01.0110.N 8 mei 2001 AC nr. ...

De verklaring van beroep in cassatie tegen een beslissing van de Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij moet worden gedaan op het secretariaat van die instantie en niet op het secretariaat van een Commissie tot bescherming van de Maatschappij.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.00.1540.F 31 januari 2001 AC nr. ...

De verklaring van cassatieberoep wordt gedaan op de griffie van het rechtscollege dat de bestreden beslissing heeft gewezen; dat vormvereiste is substantieel en kan door geen andere worden vervangen (1). (1) Cass., 11 dec. 1991, A.R. 9385, nr. 195; 1 dec. 1999, A.R. P.99.0014.F, nr. 640.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.00.0236.F 29 maart 2000 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen de beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt ingesteld door een verklaring aan het secretariaat van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling. (Impliciet).

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Het cassatieberoep tegen de beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt ingesteld door een verklaring aan het secretariaat van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling. (Impliciet).

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.99.1809.F 9 februari 2000 AC nr. ...

Het bij brief ingestelde cassatieberoep tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling, is niet ontvankelijk.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.98.1626.F 1 december 1999 AC nr. ...

De verklaring van beroep in cassatie moet worden gedaan op de griffie van het rechtscollege dat de bestreden beslissing heeft gewezen. (Tweede arrest)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.96.1364.N 18 november 1997 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen het arrest van de burgerlijke kamer van het hof van beroep, dat, op het hoger beroep tegen de uitspraak over een verzoek tot wraking van een rechter van de correctionele rechtbank, dit verzoek niet ontvankelijk verklaart, wordt ingesteld door een verklaring ter griffie overeenkomstig artikel 417 Sv.~

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.97.0784.N 4 november 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat in strafzaken bij brief is ingesteld.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

P.97.0468.F 17 september 1997 AC nr. ...

De verklaring van beroep in cassatie wordt gedaan op de griffie van het rechtscollege dat de bestreden beslissing heeft gewezen; die rechtsvorm is substantieel en kan door geen andere worden vervangen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 418

P.10.0629.N 26 oktober 2010 AC nr. 633

Het beroep in cassatie van de veroordeelde tot betaling van een dwangsom, tegen een beslissing van de strafrechter zetelend in hoger beroep die uitspraak doet over zijn vordering strekkende tot opheffing of vermindering van de dwangsom, of tot opschorting van de looptijd ervan, moet worden betekend aan de partij tegen wie het gericht is (1). (1) Cass., 4 sept. 2007, AR P.07.0383.N, AC, 2007, nr. 382 met conclusie O.M.; Cass., 9 juni 2009, AR P.09.0140.N, AC, 2009, nr. 386; Cass., 30 maart 2010, AR P.09.1698.N, AC, 2010, nr. 230; Cass., 25 mei 2010, AR P.09.1761.N, AC, 2010, nr. 364.

- DWANGSOM -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Allerlei

P.09.1761.N 25 mei 2010 AC nr. 364

Niet-ontvankelijk is het cassatieberoep van de rechtstreeks dagende partij tot opheffing van een dwangsom inzake stedenbouw die dit cassatieberoep niet heeft doen betekenen aan de rechtstreeks gedaagde partij (1). (1) Cass., 30 maart 2010, AR P.09.1698.N, AC, 2010, nr ...

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- DWANGSOM -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.09.1698.N 30 maart 2010 AC nr. 230

Niet-ontvankelijk is het cassatieberoep van de rechtstreeks dagende partij tot opheffing van een dwangsom die dit cassatieberoep tegen de beslissing van de appelrechters, die het beroepen vonnis, waarbij de rechtstreekse dagvaarding ongegrond wordt verklaard, bevestigen, niet heeft doen betekenen aan de rechtstreeks gedaagde partij (1). (1) Cass., 6 maart 1990, AR 3597, AC, 1989-90, nr. 410; Cass., 9 juni 2009, AR P.09.0140.N, AC, 2009, nr. ...

- DWANGSOM -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.09.0140.N 9 juni 2009 AC nr. 386

Niet-ontvankelijk is het cassatieberoep van de rechtstreeks dagende partij die - na als beklaagde veroordeeld te zijn op de herstelvordering tot het betalen van een dwangsom voor iedere dag vertraging in de uitvoering van de hoofdveroordeling en na de vroegere burgerlijke partij rechtstreeks te hebben gedagvaard voor de strafrechter tot opheffing van de veroordeling tot het betalen van een dwangsom, wegens de onmogelijkheid om de hoofdveroordeling na te leven - dit cassatieberoep tegen de beslissing van de appelrechters, die het beroepen vonnis, waarbij de rechtstreekse dagvaarding ongegrond wordt verklaard, bevestigen, niet heeft doen betekenen aan de rechtstreeks gedaagde partij (1). (1) Cass., 6 maart 1990, AR 3597, AC, 1989-90, nr. 410.

- DWANGSOM -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.07.0383.N 4 september 2007 AC nr. 382

Het beroep in cassatie van de veroordeelde tot betaling van een dwangsom, tegen een beslissing van de strafrechter zetelend in hoger beroep die uitspraak doet over zijn vordering strekkende tot opheffing of vermindering van de dwangsom, of tot opschorting van de looptijd ervan, moet niet worden betekend aan de partij tegen wie het gericht is.

- DWANGSOM -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Allerlei

P.03.0173.N 9 september 2003 AC nr. 423

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de burgerlijke partij tegen een arrest van buitenvervolgingstelling van de inverdenkinggestelde door de kamer van inbeschuldigingstelling, zo dit cassatieberoep niet regelmatig aan het openbaar ministerie werd betekend (1). (1) Cass., 11 sept. 2001, AR P.99.1785.N, nr 457.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.02.1461.N 29 april 2003 AC nr. 269

De neerlegging van een niet voor echt verklaarde kopie van de akte van betekening van het cassatieberoep levert geen regelmatig bewijs van betekening op (1). (1) Cass., 15 sept. 1993, AR P.93.0518.F, nr 350; 26 sept. 2001, AR P.01.1043.F, nr 500.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.02.0214.N 1 oktober 2002 AC nr. 493

Geen betekening van het cassatieberoep van de burgerlijke partij blijkt uit het ontvangstbewijs, ondertekend door verweerder in cassatie, nu dit stuk, dat geen authentieke vaststelling door een instrumenterende gerechtsdeurwaarder inhoudt, het Hof niet toelaat de regelmatigheid van een eventuele betekening na te gaan.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.02.0873.N 1 oktober 2002 AC nr. 494

Geen betekening van het cassatieberoep van een partij, verzoekster tot het opheffen van een onderzoekshandeling die geen inverdenkinggestelde is, blijkt uit een kopie van een betekeningsexploot waarvan het origineel niet werd neergelegd binnen de artikel 420bis Wetboek van Strafvordering bepaalde termijn (1). (1) Cass., 15 sept. 1993, AR P.93.0518.F, nr 350.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.00.0663.N 15 januari 2002 AC nr. 26

Het cassatieberoep van de beklaagde tegen de beslissing op zijn tegen de verzekeraar ingestelde vordering in tussenkomst, bindendverklaring en vrijwaring, is niet ontvankelijk als het niet is betekend aan de partij tegen wie het is gericht (1). (1) Cass., 1 okt. 1991, AR nr 4657, nr 60.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.01.0942.F 10 oktober 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep van het bestuur van financiën, vervolgende partij, is niet ontvankelijk, wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat het cassatieberoep is betekend aan de partij waartegen het is gericht (1). (1) Cass., 3 dec. 1991, A.R. 5220, nr. 178 ; 9 mei 2001, A.R. P.01.0149.F, nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.01.1043.F 26 september 2001 AC nr. ...

Wanneer het Hof nagaat of het cassatieberoep, overeenkomstig artikel 418 Sv., is betekend aan de persoon waartegen het is gericht, slaat het Hof geen acht op een gewone fotokopie van het exploot (1). (1) Cass., 15 sept. 1993, A.R. P.93.0518.F, nr. 350.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.99.1785.N 11 september 2001 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de burgerlijke partij tegen een arrest van buitenvervolgingstelling van de verdachte door de kamer van inbeschuldigingstelling gewezen, als niet blijkt dat eiser in cassatie zijn voorziening heeft doen betekenen aan het openbaar ministerie (1). (1) Cass., 5 maart 1997, AR nr P.96.1318.F, nr 124.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.01.0545.N 4 september 2001 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, wegens niet betekening aan de partij waartegen zij is gericht, is de voorziening van eiser, verweerder op derdenverzet tegen een beslissing op grond van een door hemzelf ingestelde vordering tot opheffing van de met toepassing van artikel 1385bis Gerechtelijk Wetboek bevolen dwangsom (1). (1) De procedurevoorgaanden die aanleiding gaven tot het geannoteerde arrest waren de volgende: eiser werd als beklaagde wegens overtredingen inzake stedenbouw veroordeeld tot een geldboete, tot de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte bouwwerken binnen een termijn van zes maanden en tot het betalen van een dwangsom van vijfduizend frank per dag vertraging aan de gemachtigde ambtenaar. Eiser dagvaardde vervolgens de Procureur des Konings te Veurne tot opheffing van de veroordeling tot het betalen van de dwangsom in toepassing van artikel 1385quinquies Gerechtelijk Wetboek. Bij vonnis van 12 maart 1999 besliste de correctionele rechtbank te Veurne tot opheffing van de dwangsom. Tegen dit vonnis deed de gemachtigde ambtenaar, die niet opgeroepen was en niet tussengekomen was in de procedure tot opheffing van de dwangsom, derdenverzet, dat evenwel bij vonnis van 8 oktober 1999 als ongegrond werd afgewezen. Tegen dit laatste vonnis tekenden zowel de gemachtigde ambtenaar als het openbaar ministerie hoger beroep aan. Het bestreden arrest, gewezen op 9 maart 2001 door het hof van beroep te Gent, verklaarde het derdenverzet uiteindelijk gegrond. Het Hof besliste reeds eerder herhaaldelijk dat een beklaagde, die krachtens artikel 418 Wetboek van Strafvordering in principe zijn cassatieberoep niet moet betekenen, in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer hij zijn positie van verwerende partij verlaat en zelf als vragende partij optreedt, toch verplicht is zijn voorziening te laten betekenen. Dit is onder meer het geval wanneer de beklaagde zelf, als vragende partij, de veroordeling van een tegenpartij wenst uit te lokken (Cass., 11 feb. 1997, AR P.95.1458.N, nr. 76), wanneer de beklaagde zelf opkomt tegen een beslissing tot teruggave aan een derde van een inbeslaggenomen goed (Cass., 15 jan. 1986, AR 4384, AC, 1976, nr. 618), wanneer de beklaagde zelf de terugvordering vraagt van een als voorschot teveel betaald bedrag (Cass., 27 mei 1986, AR 29, AC, 1985-86, 592), wanneer de beklaagde zelf de opheffing van de veroordeling tot de betaling van een dwangsom vraagt (Cass., 6 maart 1990, AR 3597, nr. 410) of wanneer de beklaagde zelf opkomt tegen de beslissing op de vordering van de verzekeraar tot bindendverklaring van het vonnis (Cass., 1 okt. 1991, AR 4657, nr. 60). P.D.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

P.01.1067.N 28 augustus 2001 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van het openbaar ministerie wanneer dat enkel het verzoekschrift houdende middelen tot cassatie liet betekenen en niet de akte van beroep in cassatie (1). (1) Zie cass., 29 mei 1967, (AC 1967, 1186); 18 augustus 1970, (AC 1970, 1049); 26 april 1995, AR P.93.1058.N, nr. 210; 4 februari 1997, AR P.96.1027.N, nr. 62; S. Van Overbeke, Het Hof van Cassatie als rechter over zijn eigen arresten. Over de intrekking van cassatie-arresten en de meticuleuze en periculeuze betekening van het cassatieberoep in strafzaken, R. Cass. 2001, (1), nr. 9 e.v.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

P.01.0149.F 9 mei 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de Belgische Staat, Minister van Financiën (administratie der douane en accijnzen), vervolgende partij, dat niet is betekend aan de partij waartegen het is gericht, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 26 okt. 1977 (AC, 1978, 261) ; 24 okt. 1978 (AC, 1978-79, 211) ; 16 okt. 1979 (AC, 1979-80, nr. 112).

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

P.00.1242.F 27 september 2000 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat één van de ouders van een minderjarige heeft ingesteld tegen een arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep, is niet ontvankelijk, wanneer niet blijkt dat het aan het O.M. is betekend (1). Cass., 5 jan. 1999, A.R. P.97.0863.N, nr. 3.

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

P.00.0611.N 6 juni 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het door een ouder van een minderjarige ingestelde cassatieberoep tegen een arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep, indien niet blijkt dat de voorziening werd betekend aan het openbaar ministerie (1). (1) Cass. 29 nov. 1994, A.R. nr. P.94.1254.N, nr. 521.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

P.99.0457.N 11 januari 2000 AC nr. ...

Het bewijs van ontvangst onder gesloten omslag van een betekening die zelf niet werd neergelegd levert geen bewijs van betekening op.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.98.1531.N 5 oktober 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening van de vrijwillig tussengekomen partij in zake verbeurdverklaring als de voorziening niet werd betekend aan het openbaar ministerie.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.99.0743.N 21 september 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de burgerlijke partij tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij de tegen de verdachte neergelegde klacht met burgerlijke partijstelling en de door het openbaar ministerie tegen dezelfde verdachte ingestelde vordering niet ontvankelijk worden verklaard, wanneer dit cassatieberoep niet aan de verdachte betekend werd.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Algemeen

P.99.0219.F 26 mei 1999 AC nr. ...

De burgerlijke partij die cassatieberoep instelt tegen een arrest, waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling het verzet van die partij tegen een beschikking van de raadkamer, dat geen gevolg moet worden gegeven aan de strafvordering, niet gegrond verklaart, moet, op straffe van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep, dat cassatieberoep aan het O.M. betekenen, zelfs indien de strafvordering was ingesteld tegen een onbekende.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.99.0452.N 4 mei 1999 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de burgerlijke partij, dat niet is betekend aan het openbaar ministerie, is niet ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.97.0214.N 27 april 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de gedwongen tussengekomen partij, gericht tegen een in de Bondsrepubliek Duitsland wonende verweerder, als geen stuk werd neergelegd waaruit blijkt dat de voorzitter van het Landgericht of Amtsgericht in het rechtsgebied waarvan degene, voor wie de akte van betekening is bestemd, zich bevindt, deze aan de geadresseerde te overhandigen akte heeft ontvangen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.97.0863.N 5 januari 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het door de vader van een minderjarige tegen een arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep ingesteld cassatieberoep, als niet blijkt dat het aan het O.M. werd betekend.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.97.0965.N 18 november 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de civielrechtelijk aansprakelijke partij als het niet is betekend aan de partij waartegen het gericht is.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.97.0308.N 8 april 1997 AC nr. ...

De voorziening van een verzetdoende partij tegen een beschikking tot overmaking van overtuigingsstukken aan het buitenland, waarvan uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat deze voorziening betekend werd aan het openbaar ministerie, is niet ontvankelijk.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.96.1318.F 5 maart 1997 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de burgerlijke partij tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling tot buitenvervolgingstelling is niet ontvankelijk, in zoverre het gericht is tegen de beslissing waarbij het verzet ongegrond verklaard wordt en tegen de veroordeling in de kosten van de strafvordering en van het hoger beroep, wanneer het niet aan het openbaar ministerie is betekend.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Het cassatieberoep van de burgerlijke partij tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling tot buitenvervolgingstelling is niet ontvankelijk, in zoverre het gericht is tegen de beslissing waarbij zij veroordeeld wordt tot betaling van schadevergoeding aan de verdachte, wanneer het niet aan het openbaar ministerie is betekend.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.95.1458.N 11 februari 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk bij ontstentenis van betekening aan de partij tegen wie het is gericht is het cassatieberoep dat de beklaagde in een strafproces instelt tegen de beslissing over zijn vraag tot teruggave van inbeslaggenomen zaken.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Algemeen

P.96.1222.N 24 september 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening van de procureur-generaal als de betekening ervan ongedaan is doordat ze werd gedaan aan de procureur des Konings omdat de verweerder "afgevoerd is van ambtswege", hoewel uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat zijn verblijfplaats in het buitenland gekend is of dat hij woonstkeuze gedaan heeft bij zijn raadsman.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.93.1058.N 26 april 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van het O.M. tegen een vonnis in hoger beroep gewezen door de correctionele rechtbank, wanneer niet blijkt dat een volledig afschrift van de akte van verklaring van voorziening aan beklaagde werd betekend.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.94.1254.N 29 november 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het door een ouder van een minderjarige tegen een arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep ingestelde cassatieberoep dat niet aan het openbaar ministerie werd betekend.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 418, eerste lid

P.08.1134.N 25 november 2008 AC nr. 667

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep ingesteld door de wooninspecteur van het Vlaamse Gewest, in zijn hoedanigheid van herstelvorderende overheid, dat niet regelmatig betekend werd aan het openbaar ministerie en aan de partijen tegen wie het is gericht (1). (1) Cass., 28 maart 2006, AR P.05.1563.N, AC, 2006, nr 176.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Burgerlijke rechtsvordering - Andere partijen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.07.0818.F 3 juli 2007 AC nr. 369

Het beroep in cassatie ingesteld door het openbaar ministerie tegen een arrest of een vonnis dat in laatste aanleg in criminele, correctionele of politiezaken is gewezen, wordt betekend door de afgifte van een afschrift van de akte van cassatieberoep aan de partij tegen wie het beroep gericht is (1). (1) Cass., 25 april 2001, AC, 2001, nr 230.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.07.0689.F 6 juni 2007 AC nr. 310

Het cassatieberoep van het openbaar ministerie tegen een vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank, waarbij uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat het aan de verweerder werd betekend, is niet ontvankelijk aangezien het Hof de stukken niet in aanmerking kan nemen die buiten de termijn van vijf dagen na de datum van het cassatieberoep ter griffie zijn neergelegd.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

---

P.05.1563.N 28 maart 2006 AC nr. 176

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep ingesteld door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, in zijn hoedanigheid van herstelvorderende overheid, dat niet regelmatig betekend werd aan het openbaar ministerie en aan de partijen tegen wie het is gericht.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Andere partijen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Allerlei

---

P.04.0720.F 9 november 2005 AC nr. 579

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van het O.M. tegen een vonnis dat door de correctionele rechtbank in hoger beroep is gewezen, wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat eiser zijn cassatieberoep aan verweerder heeft doen betekenen (1). (1) Zie Cass., 17 aug. 1992, AR 6594, nr 578, en 26 april 1995, AR P.93.1058.N, nr 210; zie A.A., 13 sept. 2005, nr 139/2005, B.S., 26 sept. 2005, p. 41.541.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Wanneer uit de processtukken niet blijkt dat het openbaar ministerie zijn cassatieberoep aan verweerder heeft doen betekenen, is er grond om aan het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag te stellen of artikel 418, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt in zoverre het aan openbaar ministerie de verplichting oplegt het cassatieberoep te betekenen aan de partij tegen wie het is gericht, terwijl het cassatieberoep dat door die partij wordt ingesteld niet aan een dergelijk vormvoorschrift moet beantwoorden (1). (1) Zie Cass., 30 sept. 2003, AR P.03.0009.N; Grondwettelijk Hof, 30 juni 2004, nr 120/2004, B.S., 1 okt. 2004.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

P.03.0009.N 12 oktober 2004 AC nr. 472

Ingevolge de beslissing van het Grondwettelijk Hof, kan de ontvankelijkheid van het cassatieberoep van een burgerlijke partij niet afhangen van de voorafgaande betekening ervan (1). (1) Grondwettelijk Hof nr 120/2004, 30 juni 2004, B.S., 1 okt. 2004, p. 69965. De wettelijke verplichting tot betekening blijft bestaan, maar het Hof zal de niet-betekening door de burgerlijke partij of door een partij die, wat de betekeningsverplichting betreft, door de rechtspraak van het Hof met de burgerlijke partij werd gelijkgesteld, niet langer sanctioneren met de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep. Deze sanctie van niet-ontvankelijkheid blijft nog bestaan voor het openbaar ministerie, dat verzuimt zijn cassatieberoep te betekenen aan degene tegen wie het gericht is.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

P.03.1087.N 16 december 2003 AC nr. 653

Niet ontvankelijk wegens gebrek aan betekening, is het cassatieberoep waarvan het bewijs van die betekening niet is geleverd omdat de voorgelegde stukken het Hof niet toelaten na te gaan of een integrale kopie van de akte met de verklaring van cassatieberoep wel degelijk aan de verweerders werd betekend (1). (1) Zie Cass., 25 april 2001, AR P.01.0045.F, nr 230.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

---

P.01.0045.F 25 april 2001 AC nr. ...

Om aan de bepalingen van artikel 418, eerste lid, Sv., te voldoen, moet een integrale kopie van de verklaring van cassatieberoep betekend worden aan de partijen waartegen dat beroep is gericht ; het bewijs van die betekening is niet geleverd wanneer de voorgelegde stukken het Hof niet toelaten na te gaan of een integrale kopie van de akte met de verklaring van cassatieberoep wel degelijk aan de verweerders is betekend (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 1983, A.R. 8136, nr. 22 ; 14 nov. 1989, A.R. 3228, nr. 159.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.97.0214.N 27 april 1999 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie moet ambtshalve onderzoeken of de voorziening van een partij, die tot betekening ervan gehouden is, deze betekening heeft verricht en of ze regelmatig is.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Ambtshalve op te werpen middelen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.96.1652.N 20 januari 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening van de burgerlijke partij, in zoverre ze gericht is tegen de beslissing waarbij de verdachte door de kamer van inbeschuldigingstelling buiten vervolging wordt gesteld en de burgerlijke partij wordt veroordeeld in de kosten van de strafvordering, wanneer ze betekend is aan de procureur des Konings maar niet aan de procureur-generaal bij het hof van beroep tegen wie ze gericht is.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.96.1027.N 4 februari 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening van het openbaar ministerie wanneer door de gerechtsdeurwaarder de overhandiging van een kopie van de akte van voorziening niet op authentieke wijze wordt vastgesteld en de overgelegde stukken niet toelaten na te gaan of een volledig afschrift van deze akte aan de verweerder werd betekend.~

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 420bis

P.13.1528.F 25 september 2013 AC nr. ...

De wilsuiting van degene die middelen tot staving van zijn cassatieberoep wil aanvoeren, is niet vereist op de dag van de rechtzitting maar binnen de termijnen die bij artikel 420bis van het Wetboek van Strafvordering of bij een bijzondere wet zijn voorgeschreven; het feit dat op de rechtszitting een authentieke handtekening is gezet op een ongetekend stuk, maakt een geschrift dat geen enkele uitwerking kon hebben op het ogenblik dat het op de griffie werd neergelegd, niet alsnog ontvankelijk; artikel 863 van het Gerechtelijk Wetboek, waarbij het ontbreken van de handtekening kan worden geregulariseerd in alle gevallen waarin deze voor de geldigheid van een proceshandeling vereist is, kan geen kracht verlenen aan een geschrift dat niet voldoet aan de vormvereisten waarvan de vervulling vóór het verstrijken van de wettelijke termijnen moet worden vastgesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.12.0423.N 30 oktober 2012 AC nr. ...

Een geschrift neergelegd voor het Hof in antwoord op de conclusie van het openbaar ministerie kan geen nieuw middel noch een toelichting bevatten van het middel dat in een tijdig neergelegde memorie is aangevoerd (1). (1) Zie Cass. 21 jan. 2003, AR P.02.0273.N, AC 2003, nr. 44; Cass. 24 maart 2009, AR P.09.0091.N, AC 2009, nr. 215.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.12.1318.F 24 oktober 2012 AC nr. ...

Uit de ondertekening van een geschrift dat rechtsgevolgen kan teweegbrengen, zoals een memorie in cassatie, blijkt dat de indiener ervan de daarbijhorende rechtsgevolgen beoogt en dat hij voor die wilsuiting de vereiste hoedanigheid heeft; de wilsuiting van de eiser is vereist, niet op de dag van de rechtszitting van het Hof, maar binnen de termijnen die bij artikel 420bis van het Wetboek van Strafvordering zijn bepaald, met name acht vrije dagen voor de rechtszitting, zodat het feit dat er op de rechtszitting een handtekening is aangebracht op een ongetekende memorie, een geschrift, dat op het ogenblik waarop het op de griffie werd neergelegd geen enkele uitwerking kon hebben, niet alsnog ontvankelijk maakt (1). (1) Zie R. DECLERCQ, Cassation en matière répressive, Brussel, Bruylant, p. 283 met de vermelde verwijzingen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

C.10.0391.F 28 oktober 2010 AC nr. 645

De omstandigheid dat de griffie de eiser tot cassatie of diens raadsman niet ambtshalve de datum van inschrijving van de zaak op de algemene rol ter kennis brengt is niet in strijd met artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.10.0831.F 6 oktober 2010 AC nr. 581

Geen enkele wettelijke bepaling legt de verplichting op om de eiser kennis te geven van de datum van de inschrijving van de zaak op de algemene rol, vermits die weet dat hij te rekenen van de verklaring van cassatieberoep, over een termijn van vijftien dagen beschikt om een verzoekschrift met zijn middelen neer te leggen en dat de zaak, na overzending van het dossier aan de griffie van het Hof, zal worden ingeschreven op de algemene rol, waardoor een bijkomende termijn van twee maanden ingaat om er een memorie neer te leggen; ofschoon het aan de eiser staat om inlichtingen in te winnen betreffende het aanvangstijdstip van die tweede termijn, is het gebruikelijk dat de griffie die informatie, telkens daarom schriftelijk wordt verzocht, per gewone post aan de eiser of zijn raadsman verstrekt (1). (1) Cass., 15 dec. 2004, AR P.04.1189.F, AC, 2004, nr. 612.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Algemeen

Een cassatiememorie is alleen ontvankelijk wanneer zij ten minste acht dagen vóór de rechtszitting en ten laatste twee maanden sedert de dag waarop de zaak op de algemene rol is ingeschreven, ter griffie werd ingediend (1). (1) Cass., 15 dec. 2004, AR P.04.1189.F, AC, 2004, nr. 612.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.10.1272.F 3 augustus 2010 AC nr. 489

De akte waarbij de eiser in cassatie gedeeltelijk afstand doet van het middel dat hij in zijn memorie heeft voorgedragen en waardoor hij dus dat middel wil wijzigen, is geen afstand in de zin van artikel 420bis van het Wetboek van Strafvordering en kan dus niet na het verstrijken van de in die bepaling vastgestelde termijnen worden aangenomen.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

P.08.0772.N 20 januari 2009 AC nr. 47

Niet ontvankelijk is de memorie in cassatie die niet is ondertekend (1). (1) Cass., 3 okt. 2000, AR P.00.1174.N, AC, 2000, nr 513.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.08.0489.F 4 juni 2008 AC nr. 345

Het Hof van Cassatie vermag geen acht te slaan op een memorie die minder dan acht volle dagen vóór de rechtszitting op de griffie is ingekomen; wanneer de eiser kennis werd gegeven van de dagbepaling van de zaak op de rechtszitting, bevrijdt de verdaging van de zaak naar een latere datum de eiser niet van het ingetreden verval (1). (1) Zie Cass., 22 sept. 1998, AR P.98.1067.N, AC, 1998, nr. 414; Raoul DECLERCQ, Cassation en matière répressive, Uittreksel uit het R.P.D.B., Bruylant, 2006, p. 282, nr. 549.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.06.1468.N 23 januari 2007 AC nr. 41

Niet ontvankelijk is de memorie die eiser in cassatie minder dan acht vrije dagen voor de rechtszitting van het Hof heeft ingediend tot staving van zijn cassatieberoep in strafzaken (1). (1) Cass., 27 aug. 2002, AR P.02.1106.N, nr 412.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.06.1294.N 21 november 2006 AC nr. 584

Wanneer een beklaagde cassatieberoep instelt tegen een arrest van het hof van beroep dat het vonnis bevestigt waarbij de internering van de beklaagde werd gelast, is de memorie die niet getekend is door een advocaat, niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 25 okt. 2005, AR P.05.1234.N, nr 539.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.05.1501.N 31 januari 2006 AC nr. 62

In strafzaken is de vermelding in de memorie van het cassatieberoep waarop de middelen betrekking hebben geen substantiële vormvereiste, waarvan de niet-naleving de onontvankelijkheid van de middelen tot gevolg heeft, op voorwaarde dat deze middelen betrekking hebben op een beslissing die het voorwerp uitmaakt van een ontvankelijk cassatieberoep.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Vereiste vermeldingen

P.04.0457.N 15 juni 2004 AC nr. 325

De memorie die werd neergelegd buiten de termijn van twee maanden bepaald bij artikel 420bis strafvordering is niet ontvankelijk; de omstandigheid dat de datum van inschrijving van de zaak op de algemene rol niet kan worden afgeleid uit de wet en niet ter kennis werd gebracht is geen overmacht (1). (1) Zie Cass., 29 juni 1999, AR P.99.0801.N, nr 409.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.02.1664.N 3 juni 2003 AC nr. 330

Het Hof slaat geen acht op de onregelmatig want per fax aan de griffie toegezonden memorie (1). (1) Cass., 16 jan. 1990, AR 3444, nr 305 en 16 april 1996, AR P.96.0472.N, nr 115.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.02.0273.N 21 januari 2003 AC nr. 44

Een in antwoord op de conclusie van het openbaar ministerie neergelegde noot vermag de memorie niet aan te vullen of uit te breiden.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.02.1106.N 27 augustus 2002 AC nr. 412

Niet ontvankelijk is de memorie die eiser in cassatie minder dan acht dagen vóór de rechtszitting van het Hof heeft ingediend tot staving van zijn cassatieberoep in strafzaken, zelfs als de negende en de tiende dag vóór de zitting een zaterdag, een zondag of een andere wettelijke feestdag is (1). (1) Cass., 13 juli 1999, AR P.99.0843.N, nr 414.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.01.1778.N 18 juni 2002 AC nr. 367

Nu een memorie in cassatie in strafzaken slechts ontvankelijk is voor zover zij ten minste acht dagen voor de zitting werd ingediend en dit niet later dan twee maanden sedert de dag waarop de zaak op de algemene rol is ingeschreven, stelt de termijn van twee maanden een beperking aan het recht om ten minste acht dagen voor de zitting een memorie in te dienen; deze beperking verzekert de gelijkheid en het goede verloop in de cassatieprocedures en streeft een wettig doel na waarmee het redelijk in verband staat (1). (1) Zie Cass., 22 sept. 1998, AR P.98.1067.F, nr. 414.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.01.0090.N 23 januari 2001 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op de memorie ter griffie van het Hof neergelegd, buiten de uren tijdens welke de griffie voor het publiek toegankelijk moet zijn (1). (1) Cass., 7 april 1992, A.R. nr 6579 (AC, 1991-1992, nr 426).

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.00.1174.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op een memorie die niet is ondertekend (1). (1) Cass., 16 jan. 1985 en 19 juni 1985, A.R. nr. 3953 en A.R. nr. 4374, nrs. 286 en 635.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.97.0510.N 14 december 1999 AC nr. ...

Wanneer het Grondwettelijk Hof een arrest heeft gewezen op een door het Hof van Cassatie gestelde prejudiciële vraag, vereist de eerbiediging van het recht op een eerlijke en openbare behandeling van de zaak dat de partijen in de cassatieprocedure de gelegenheid wordt gegeven om, schriftelijk voor de rechtszitting of mondeling ter rechtszitting, hun standpunt te doen kennen omtrent de betekenis van het antwoord van het Grondwettelijk Hof en over de weerslag ervan op de tijdig aangevoerde middelen; niet ontvankelijk is echter de pleitnota waarin een nieuw middel wordt aangevoerd, wanneer die is ingediend buiten de door artikel 420bis Sv. bepaalde termijn.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.99.1340.N 26 oktober 1999 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op een brief van een eiser tot cassatie van een beslissing door de Commissie voor de Voorwaardelijke invrijheidstelling, ontvangen ter griffie minder dan 8 dagen voor de rechtszitting.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

P.99.0411.F 28 april 1999 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op een verzoek tot heropening van het debat, wanneer dat stuk minder dan acht dagen vóór de rechtszitting op de griffie van het Hof is ontvangen.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.97.1353.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Op stukken die, in strafzaken, na het verstrijken van de bij artikel 420bis Sv. vastgestelde termijn zijn ingediend, ook indien het andere stukken betreft dan in deze bepaling vermeld, kan het Hof acht slaan wanneer ze niet door de eiser worden ingediend. (Impliciet)~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.94.1375.N 6 februari 1996 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op de akte van betekening van de voorziening van de burgerlijke partij als die akte ter griffie van het Hof werd ontvangen na het verstrijken van de termijn van twee maanden sedert de dag waarop de zaak op de algemene rol is ingeschreven.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

In strafzaken vormt de toelichting die eiser in cassatie in zijn memorie heeft verstrekt bij de middelen, één geheel met die middelen (Impliciet).~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

P.94.0799.F 8 augustus 1994 AC nr. ...

Wanneer de eiser ten minste acht dagen voor de rechtszitting aan het O.M. geen memorie heeft medegedeeld, mag de zaak niet worden uitgesteld om hem daartoe alsnog de gelegenheid te geven.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 420bis, eerste en tweede lid

P.11.0832.F 5 oktober 2011 AC nr. ...

Artikel 420bis, eerste en tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, dat betrekking heeft op de termijnen waarover men beschikt om de cassatiemiddelen in een memorie te vermelden, maakt deel uit van de wetsbepalingen die de eiser en diens raadsman, omdat ze zo alledaags zijn, verondersteld worden te kennen; het feit dat dit artikel wordt toegepast kan hen niet verrast hebben.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

P.05.1672.N 14 maart 2006 AC nr. 150

Niet ontvankelijk is de memorie die werd ingediend zowel minder dan acht dagen voor de rechtszitting als meer dan twee maanden sedert de inschrijving van de zaak op de algemene rol (1). (1) Zie Cass., 22 sept. 1998, AC, 1998, nr 414.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat een eiser in cassatie wordt verwittigd van de datum van de inschrijving van zijn zaak op de algemene rol: het ontbreken van een dergelijke verwittiging kan geen afbreuk doen aan het algemeen beginsel van het recht van verdediging, aangezien eiser in cassatie reeds bij de verklaring van voorziening weet dat hij over een termijn van vijftien dagen beschikt om een verzoekschrift met zijn cassatiemiddelen neer te leggen en dat de zaak na overzending van het dossier aan de griffie van het Hof zal worden ingeschreven op de algemene rol waardoor een bijkomende termijn van twee maanden ingaat om er een memorie neer te leggen. Eiser dient zich tot de griffie van het Hof te wenden indien hij het aanvangstijdstip wenst te kennen van die bijkomende termijn die de wet hem toekent ingevolge het cassatieberoep dat hij zelf heeft ingesteld (1). (1) Zie Cass., 9 april 2002, AR P.02.0055.N, nr 218; 18 juni 2002, AR P.01.1778.N, nr 367.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Algemeen

Een memorie in cassatie is enkel ontvankelijk in zoverre zij is ingediend ten minste acht dagen voor de rechtszitting en uiterlijk twee maanden te rekenen van de dag waarop de zaak op de algemene rol is ingeschreven (1). (1) Zie Cass., 18 juli 2002, AR P.01.1778.N, nr 367.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.98.1067.F 22 september 1998 AC nr. ...

Het feit dat de memorie neergelegd werd binnen de termijn van twee maanden sedert de dag waarop de zaak op de algemene rol is ingeschreven, heeft geen invloed op het feit dat die memorie niet ontvankelijk is op grond dat zij niet binnen een termijn van ten minste acht dagen vóór de rechtszitting aan het openbaar ministerie is medegedeeld, aangezien de door beide termijnen opgelegde voorwaarden gezamenlijk moeten worden vervuld.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 420bis, eerste lid

P.08.0019.N 24 januari 2008 AC nr. 62

De memorie van de eiser in cassatie van een arrest dat uitspraak doet over zijn verzoek tot wraking van een rechter in een strafzaak, die na de inkorting van de termijn geen effectief gebruik heeft kunnen maken van de mogelijkheid om deze binnen de gewone termijnen van het Wetboek van Strafvordering neer te leggen, is ontvankelijk.

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.99.1312.F 13 oktober 1999 AC nr. ...

De memorie die eiser tot staving van een voorziening tegen een beslissing tot verwerping van een voorstel tot voorwaardelijke invrijheidstelling minder dan acht dagen vóór de rechtszitting heeft neergelegd, is niet ontvankelijk.

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.99.0843.N 13 juli 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de memorie die de eiser tot staving van een cassatieberoep in strafzaken minder dan acht vrije dagen voor de rechtszitting heeft ingediend, ook al waren de negende en tiende dag voor de rechtszitting een zaterdag, een zondag of een andere wettelijke feestdag.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.98.1067.F 22 september 1998 AC nr. ...

De termijn waarbinnen de memorie aan het openbaar ministerie moet worden medegedeeld, d.i. ten minste acht dagen voor de rechtszitting, is van openbare orde en moet strikt nageleefd worden; wanneer die termijn niet nageleefd wordt, is de memorie, buiten het geval van overmacht of van onoverkomelijke dwaling, niet ontvankelijk; de verdaging van de zaak naar een latere datum bevrijdt de eiser niet van het ingetreden verval.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

De vergissing, door verwarring met een andere zaak, die niet voortvloeit uit een gebeurtenis die buiten eisers wil is geschied of die hij niet heeft kunnen voorzien of voorkomen, is geen geval van overmacht, die eiser kan ontheffen van het verval van het recht tot neerlegging van een memorie, die niet ten minste acht dagen vóór de rechtszitting is medegedeeld aan het openbaar ministerie.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

De eiser die niet gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon om zich ervan te vergewissen, eventueel door tussenkomst van zijn advocaat, dat de rechtsdag van zijn zaak is bepaald, kan niet aanvoeren dat er sprake is van onoverkomelijke dwaling, waardoor hij kan worden ontheven van het verval van het recht tot neerlegging van een memorie, die niet ten minste acht dagen vóór de rechtszitting aan het openbaar ministerie is medegedeeld.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.96.0890.F 20 augustus 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de memorie die de eiser tot staving van een cassatieberoep in strafzaken minder dan acht vrije dagen vòòr de rechtszitting heeft ingediend, ook al waren de negende en tiende dag vòòr de rechtszitting een zaterdag, een zondag of een andere wettelijke feestdag.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie)

Art. 420bis, tweede lid

P.04.0529.F 8 september 2004 AC nr. 392

Het Hof slaat geen acht op de stukken, met name op het stuk dat een als incidenteel bij een cassatieberoep bestempelde aangifte bevat, die op de griffie van het Hof zijn ingekomen na het verstrijken van de bij artikel 420bis, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering gestelde termijn (1). (1) Zie Cass., 17 sept. 1986, AR 5081-5379-5383, (AC, 1986-'87), nr 29.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.93.1537.N 6 september 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van het openbaar ministerie als het exploot van betekening aan verweerder ter griffie van het Hof is neergelegd na het verstrijken van de termijn van twee maanden.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 420ter

P.11.1732.N 7 februari 2012 AC nr. ...

Wanneer de schriftelijke conclusie van het openbaar ministerie uiterlijk op de dag waarop de griffier aan de partijen kennis geeft van de dagbepaling wordt neergelegd ter griffie van het Hof om bij het dossier van de rechtspleging te worden gevoegd en de advocaat of de niet vertegenwoordigde partijen op dezelfde datum, dit is tijdig overeenkomstig artikel 1105, derde lid, Gerechtelijk Wetboek, in kennis worden gesteld van deze neerlegging en bij de kennisgeving een kopie van de conclusie wordt gevoegd, is er geen reden om de behandeling van de zaak uit te stellen of in voortzetting te zetten; dit houdt geen schending in van artikel 6 E.V.R.M., aangezien de partijen ten laatste op de zitting en uitsluitend in antwoord op de schriftelijke conclusie van het openbaar ministerie, een noot kunnen neerleggen waarin geen nieuwe middelen mogen worden aangebracht (1). (1) Daags vóór de zitting liet de eiser per fax aan het Hof weten dat hij om uitstel zou verzoeken om te antwoorden op de schriftelijke conclusie van het openbaar ministerie. De eiser herhaalde deze vraag op de zitting. In zijn mondelinge aanvullende conclusie betreffende dit verzoek om uitstel wees het O.M. erop dat de schriftelijke conclusie tijdig werd neergelegd en dat hiervan tijdig kennis werd gegeven aan de partijen, zodat enkel nog toepassing kon gemaakt worden van artikel 1107, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek dat toelaat "ten laatste op de zitting" een noot neer te leggen en niet van de mogelijkheid van artikel 1107, derde lid, Gerechtelijk Wetboek, dat een partij toelaat ter zitting nog een verdaging te vragen: deze laatste mogelijkheid bestaat immers enkel wanneer het O.M. ter zitting mondeling concludeert of wanneer de schriftelijke conclusie niet tijdig werd neergelegd ter griffie of, in kopie, ter kennis gebracht werd van de partijen.

- CASSATIE - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Allerlei

- OPENBAAR MINISTERIE -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

P.09.0091.N 24 maart 2009 AC nr. 215

Artikel 1107, alinea 3, Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt dat elke partij ter zitting kan verzoeken dat de zaak wordt verdaagd om mondeling, dan wel met een noot, te antwoorden op de schriftelijke of mondelinge conclusie van het openbaar ministerie, voorziet niet in de mogelijkheid om uitstel te vragen met als doel andere middelen aan te voeren dan deze aangevoerd in de memorie (1). (1) Zie: Cass., 15 dec. 2004, AR P.04.1189.F, AC, 2004, nr 612.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

---

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

Hoewel de partijen krachtens artikel 1107 Ger.W. waarnaar artikel 420ter Sv. verwijst, uiterlijk op de rechtszitting een noot kunnen neerleggen in antwoord op de schriftelijke conclusie van het O.M., kunnen zij daarentegen bij die gelegenheid, geen middelen voordragen die zij niet tijdig hebben aangevoerd.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

---

P.99.0801.N 29 juni 1999 AC nr. ...

De rechtsdag (van de zaken, die bij het Hof aanhangig worden gemaakt door een voorziening in strafzaken) wordt, zonder verdere verwittiging, aangetekend op de tabel van de bij het Hof aanhangige zaken minstens vijftien dagen voor de dag van de zitting waarop de zaak zal worden opgeroepen; die tabel wordt op de griffie en in de gerechtszaal aangeplakt; de wet bepaalt geen andere wijze van kennisgeving.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging

P.98.1067.F 22 september 1998 AC nr. ...

De rechtsdag van de zaken, die bij het Hof aanhangig worden gemaakt door een voorziening in strafzaken, wordt, zonder verdere verwittiging, aangetekend op de tabel van de bij het Hof aanhangige zaken minstens vijftien dagen vóór de dag van de zitting waarop de zaak zal worden opgeroepen; die tabel wordt op de griffie en in de gerechtszaal aangeplakt; de wet schrijft geen andere vorm van bekendmaking voor.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen

Art. 421

P.98.1018.N 9 maart 1999 AC nr. ...

Ontvankelijk is de voorziening van de beklaagde tegen de rechterlijke beslissing die hem veroordeelt tot een vrijheidstraf en zijn onmiddellijke aanhouding beveelt, alhoewel hij zich niet als gevangene is komen aanmelden ter uitvoering van die beslissing, omdat dit hem zou verplichten zichzelf dan reeds de vrijheidsbeneming op te leggen die uit die bestreden beslissing voortvloeit, hoewel ze pas definitief wordt door de uitspraak over de voorziening of het verstrijken van de termijn van voorziening en hem zodoende, met schending van artikel 6.1 E.V.R.M., een last zou opleggen die onevenredig zijn recht van toegang tot de bevoegde rechter belemmert.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.98.1060.N 8 september 1998 AC nr. ...

De vraag "of het artikel 421 van het Wetboek van Strafvordering al dan niet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt" is geen vraag die het onderscheid betreft tussen personen of partijen, zoals verdachten, burgerlijke partijen en openbaar ministerie, die zich in eenzelfde rechtstoestand bevinden, maar wel tussen personen in dezelfde hoedanigheid, te dezen beklaagden, die zich in verschillende rechtstoestanden bevinden die zonder onderscheid voor alle beklaagden gelden en dus geen vraag die onder toepassing valt van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, zodat ze door het Hof niet dient te worden gesteld.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de beklaagde tegen het arrest waarbij hij tot vrijheidsstraf is veroordeeld en waarbij zijn onmiddellijke aanhouding is bevolen, indien de beklaagde zich niet effectief in hechtenis bevond op het ogenblik dat hij cassatieberoep instelde.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.98.0893.N 24 augustus 1998 AC nr. ...

Wanneer de beklaagde die zich in voorlopige hechtenis bevindt op het tijdstip dat hij tot een vrijheidsstraf werd veroordeeld, na het instellen van cassatieberoep en vooraleer het Hof van Cassatie hierover uitspraak heeft gedaan, is ontvlucht, moet het cassatieberoep als niet ontvankelijk worden aangezien.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.97.0105.F 26 februari 1997 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de beklaagde tegen het veroordelend arrest waarbij zijn onmiddellijke aanhouding wordt bevolen, is niet ontvankelijk wat de strafvordering betreft, als niet blijkt dat de beklaagde zich werkelijk in hechtenis bevond op het ogenblik dat hij die voorziening instelde.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.96.1322.N 4 februari 1997 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de beklaagde tegen het arrest waarbij hij tot een vrijheidsstraf is veroordeeld en waarbij zijn onmiddellijke aanhouding is bevolen, is niet ontvankelijk indien de beklaagde zich niet effectief in hechtenis bevond op het ogenblik dat hij cassatieberoep instelde.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.94.1074.N 11 april 1995 AC nr. ...

De artt. 421 Sv. en 2 wet 10 feb. 1866, krachtens dewelke het cassatieberoep dat door een beklaagde ingesteld wordt tegen het arrest waarbij hij tot een vrijheidstraf is veroordeeld en waarbij zijn onmiddellijke aanhouding is bevolen, slechts ontvankelijk is indien hij die zich voorziet, zich effectief in hechtenis bevindt, zijn niet strijdig met de artt. 6.1. en 6.3.c E.V.R.M., nu het recht op toegang tot een rechterlijke instantie er niet door wordt ontzegd en het recht om zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman van zijn keuze er niet door wordt miskend, maar daardoor enkel een bijkomende redelijke vereiste wordt gesteld om een cassatievoorziening regelmatig te kunnen instellen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Art. 422

P.07.1106.F 7 augustus 2007 AC nr. 375

Wanneer de eiser afstand doet van zijn cassatieberoep, kan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, op de rechtszitting, in het belang van de wet, de vernietiging vorderen van een beslissing die de regel vastgelegd in artikel 149 van de Grondwet betreffende de uitspraak van de vonnissen in openbare rechtszitting schendt (1). (1) Zie Cass., 19 okt. 1982, AC, 1982-1983, nr 124.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

P.02.0954.F 25 september 2002 AC nr. 479

Het Hof van Cassatie slaat, in de regel, acht op de grieven die eiser in de akte van cassatieberoep aanvoert (1). (1) Zie concl. O.M. Adde: concl. adv.-gen. Loop vóór Cass., 13 maart 2002 (volt. terechtz.), A.R. P.01.1435.F, nr. ... .

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

P.01.1435.F 13 maart 2002 AC nr. 177

In de regel slaat het Hof van Cassatie acht op de grieven die eiser in de akte van cassatieberoep aanvoert (1). (Impliciet). (1) Zie concl. O.M.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

P.99.1419.F 15 maart 2000 AC nr. ...

In de regel slaat het Hof van Cassatie acht op de grieven die eiser in de akte van cassatieberoep aanvoert. (Impliciet).

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

P.96.1370.N 12 mei 1998 AC nr. ...

Als een beklaagde met toepassing van artikel 39, § 1, 2°, Milieuvergunningsdecreet is veroordeeld wegens het niet naleven van een vergunningsvoorwaarde, is niet ontvankelijk het cassatiemiddel dat, gestoeld op de aanvoering dat de vergunningsvoorwaarde onduidelijk is, het Hof zou verplichten tot de uitlegging van die voorwaarde.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

Art. 423

P.96.1256.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Een verdachte, wiens voorlopige hechtenis door de kamer van inbeschuldigingstelling is gehandhaafd, kan noch de schending van artikel 5 E.V.R.M., noch de schending van zijn recht van verdediging of van het beginsel van de rechtspleging op tegenspraak afleiden uit het feit dat vijf processen-verbaal ontbreken in het ter inzage van de verdachte en diens raadslieden gelegde dossier wanneer, enerzijds, uit de regelmatig opgemaakte en niet van valsheid betichte inventaris van het dossier blijkt dat drie van die processen-verbaal in het dossier zaten ten tijde van de verschijning van de verdachte voor de raadkamer, en wanneer, anderzijds, de raadslieden van die verdachte van de twee overige processen-verbaal inzage hebben gekregen ten tijde van hun verschijning voor de kamer van inbeschuldigingstelling, en, ten slotte, de raadslieden elke verdaging van de zaak naar een latere datum met het oog op de vervollediging van het dossier hebben geweigerd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Art. 424

P.96.1180.F 11 december 1996 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op een memorie van het O.M., eiser tot cassatie, indien die memorie te laat zou zijn ingediend als het O.M. niet had verzuimd het dossier onverwijld aan de procureur-generaal bij het Hof van cassatie over te zenden na het verstrijken van de termijn van 20 dagen te rekenen van de verklaring van voorziening.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Art. 426

P.99.0733.N 20 maart 2001 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie gaat na of de feitenrechter uit de door hem onaantastbaar vastgestelde feiten en omstandigheden overmacht in rechte vermag af te leiden (1). (1) Zie cass., 10 januari 1995, A.R. nr P.93.0976.N (AC 1995, nr 17).

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

P.93.1028.N 7 februari 1995 AC nr. ...

De met toepassing van artikel 28, §3, Wegverkeerswet opgelegde onderzoeken maken een beveiligingsmaatregel uit. De onwettigheid van de beslissing die het herstel in het recht tot sturen afhankelijk maakt van het slagen voor een theoretisch onderzoek strekt zich uit tot de andere aan de beklaagde opgelegde onderzoeken.~

- STRAF - Andere straffen

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.93.0976.N 10 januari 1995 AC nr. ...

Het komt het Hof toe na te gaan of de feitenrechter uit de door hem onaantastbaar vastgestelde feiten en omstandigheden wettig het bestaan van een rechtvaardigingsgrond heeft kunnen afleiden.~

- MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Art. 427

P.09.0459.F 16 september 2009 AC nr. 503

Door de vernietiging van een beslissing die de blijvende materiële schade van de getroffene vergoedt, dient de rechter op verwijzing uitspraak te doen over de rechtsvorderingen betreffende het geheel van de voormelde schade; op voorwaarde dat de beschikkingen van het eerste vonnis waartegen geen hoger beroep is ingesteld en de beschikkingen van de vernietigde beslissing die niet werden vernietigd, in acht worden genomen, kunnen de partijen, die vrij zijn om het geschil opnieuw volledig te bepleiten, binnen de perken waarin de zaak bij de rechter op verwijzing aanhangig is gemaakt, nieuwe middelen, nieuwe feiten of nieuwe vorderingen aan zijn beoordeling voorleggen.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

P.07.0528.F 13 juni 2007 AC nr. 322

De vernietiging, zonder voorbehoud, van een beslissing, herstelt de partijen in de toestand waarin zij zich bevonden voor de rechter wiens beslissing werd vernietigd, zonder dat de eiser, die door de cassatie alle gevolgen heeft verkregen die dat rechtsmiddel kon doen ontstaan, zich nog kan beroepen op enig oordeel op grond waarvan de rechter de vernietigde beslissing heeft gewezen (1). (1) Cass., 7 jan. 1987, AR 5157, AC, 1986-1987, nr 265; R. DECLERCQ, Cassation en matière répressive, Brussel, Bruylant, 2006, p. 643, nr 1174.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

P.06.1305.N 5 december 2006 AC nr. 625

Wanneer het Hof overeenkomstig artikel 427, Wetboek van Strafvordering de zaak verwijst naar een hof of een rechtbank van een ander rechtsgebied, onttrekt het de zaak aan het rechtsgebied van het gerecht dat de vernietigde beslissing heeft uitgesproken om ze toe te vertrouwen aan het gerecht van het rechtsgebied naar dewelke de zaak verwezen is; dit geldt ook wanneer het Hof de zaak verwijst naar een onderzoeksgerecht (1). (1) Voor de historiek van de voorliggende zaak: zie de conclusie van het openbaar ministerie bij Cass., 6 sept. 2005, AR P.05.0659.N, nr ...

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

P.05.0462.N 6 september 2005 AC nr. 409

Wanneer op het enkel hoger beroep van de beklaagde, de appèlrechters het door het beroepen vonnis voor een bewezen verklaarde telastlegging opgelegde verval van het recht tot sturen van alle motorvoertuigen van de categorie B uitbreiden tot alle categorieën van voertuigen zoals bepaald in artikel 2, §1, van het koninklijk besluit van 23 maart 1998, en aldus ten onrechte de toestand van de beklaagde hebben verzwaard, vernietigt het Hof de bestreden beslissing in zoverre deze voor die telastlegging een straf oplegt en verwijst het de zaak naar een vonnisgerecht zitting houdend in hoger beroep (1). (1) Cass., 15 maart 2000, AR P.99.1419.F, nr 178; Cass., 21 maart 2000, AR P.98.0605.N, nr 192.

- STRAF - Andere straffen

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.05.0659.N 6 september 2005 AC nr. 411

Wanneer het Hof een beslissing van het hof van beroep vernietigt waarbij de appèlrechters zich bevoegd achtten om kennis te nemen van een niet correctionaliseerbare of niet gecorrectionaliseerde misdaad, breidt het de cassatie uit tot het beroepen vonnis en de verwijzingsbeschikking van het onderzoeksgerecht en verwijst het de zaak naar een kamer van inbeschuldigingstelling.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.97.0608.N 7 december 1999 AC nr. ...

De rechter op verwijzing na cassatie heeft slechts rechtsmacht binnen de grenzen van de verwijzing en het komt hem toe zelf te bepalen, onder eventuele controle van het Hof, in hoeverre hij van de zaak kennis moet nemen.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

P.95.0312.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer in strafzaken vernietiging wordt uitgesproken op het enkele cassatieberoep van de veroordeelde en de zaak naar een andere rechter verwezen wordt, heeft deze rechter dezelfde bevoegdheid als de rechter wiens beslissing werd vernietigd; hij kan derhalve elke straf uitspreken die deze rechter wettelijk had kunnen uitspreken en de uitgesproken straf verzwaren.~

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

P.94.0748.F 2 november 1994 AC nr. ...

Volledige cassatie met verwijzing plaatst de partijen terug in de staat waarin zij zich bevonden voor de rechter wiens beslissing is vernietigd.~

- VERWIJZING NA CASSATIE - Algemeen

Art. 429

P.10.1472.N 31 augustus 2010 AC nr. 491

Vernietiging van het arrest van de jeugdrechter in hoger beroep tot bevestiging van de beschikking van de jeugdrechter om de minderjarige in een gesloten afdeling te plaatsen, op grond dat de vrijheidsbeneming van de minderjarige de in artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, bepaalde termijn van vierentwintig uren overschreden heeft, wordt zonder verwijzing uitgesproken (1). (1) Cass., 15 mei 2002, AR P.02.0507.F, A.C., 2002, nr. 296.

- JEUGDBESCHERMING -

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

P.02.0507.F 15 mei 2002 AC nr. 296

Vernietiging van het arrest van de jeugdrechter in hoger beroep tot bevestiging van de beschikking van de jeugdrechter om de minderjarige in een gesloten afdeling te plaatsen, op grond dat de vrijheidsbeneming van de minderjarige de in artikel 1, 1°, Wet Voorlopige Hechtenis, bepaalde termijn van vierentwintig uren overschreden heeft, wordt zonder verwijzing uitgesproken (1). (1) Zie, inzake voorlopige hechtenis, Cass., 20 aug. 1996, A.R. P.96.1162.F, nr. 283, en de concl. adv.-gen. Leclercq vóór Cass., 15 juni 1994, A.R. P.94.0762.F, in Bull. en Pas., 1994, I, nr. 313.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding

- JEUGDBESCHERMING -

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

P.01.0322.F 14 maart 2001 AC nr. ...

De vernietiging wordt zonder verwijzing uitgesproken wanneer het Hof een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling vernietigt dat het verzoek tot invrijheidstelling verwerpt van een veroordeelde, wiens onmiddellijke aanhouding was bevolen door de rechter die het probatieuitstel herroept dat hem door een eerdere beslissing was toegekend.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling

Art. 429, vierde lid

P.13.1999.N 22 april 2014 AC nr. ...

Wanneer bij vrijspraak van de beschuldigde voor een bepaald feit die beslissing als grondslag dient voor de door de burgerlijke partijen ingestelde burgerlijke rechtsvorderingen, verwijst het Hof de aldus beperkte zaak naar het hof van assisen dat het vernietigde arrest heeft gewezen, anders samengesteld, rechtszitting houdend zonder jury (1). (1) Cass. 29 sept. 2010, AR P.10.0705.F, AC 2010, nr. 562 .

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- HOF VAN ASSISEN - Burgerlijke rechtsvordering

P.10.0705.F 29 september 2010 AC nr. 562

Wanneer, bij vrijspraak van de beschuldigde, de vernietiging alleen betrekking heeft op de burgerlijke belangen, verwijst het Hof de aldus beperkte zaak naar hetzelfde hof van assisen dat het vernietigde arrest had gewezen, anders samengesteld, zitting houdende zonder bijstand van de jury (1). (1) Cass., 17 maart 2010, AR P.09.1741.F, AC, nr. 191, met concl. O.M. in Pas.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- HOF VAN ASSISEN - Burgerlijke rechtsvordering

P.09.1741.F 17 maart 2010 AC nr. 191

In geval van vrijspraak van de beschuldigde en indien de vernietiging alleen betrekking heeft op de burgerlijke belangen, verwijst het Hof de aldus beperkte zaak naar hetzelfde hof van assisen dat het vernietigde arrest had gewezen, anders samengesteld, zitting houdende zonder bijstand van de jury (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- HOF VAN ASSISEN - Burgerlijke rechtsvordering

Art. 43

P.02.0012.F 24 april 2002 AC nr. 249

De onpartijdigheid die de deskundige in acht moet nemen, verbiedt hem niet een technisch of wetenschappelijk advies uit te brengen over het bestaan of het ontbreken van materiële gegevens die een misdrijf opleveren (1); als de deskundige geloof hecht aan de verklaring van een persoon, die beweert seksueel misbruikt te zijn, en vermeldt dat dit misbruik blijvende letsels heeft veroorzaakt, spreekt hij zich aldus niet uit over de schuld van de beklaagde. (1) Zie Cass., 21 nov. 1989, A.R. 3069, nr. 178 ; 5 april 1996, A.R. A.94.0002.F, nr. 111.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.00.1064.N 12 september 2000 AC nr. ...

Niets verzet zich ertegen dat de procureur des Konings in het kader van een opsporingsonderzoek het advies vraagt aan een arts; de aldus verstrekte inlichtingen betreffen geen eigenlijk deskundigenverslag, maar wel een verslag van een door het openbaar ministerie buiten de gevallen bepaald door de artikelen 32 tot 46, Wetboek van Strafvordering, aangestelde raadgever; dergelijk verslag is aan geen vormvoorschriften onderworpen en vereist geen eedaflegging (1). (1) Cass, 14 feb. 1984, nr. 327.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 434

P.00.1718.F 14 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer het arrest van het hof van assisen wordt vernietigd omdat het een straf heeft uitgesproken waarvan het Hof niet kan nagaan of het de straf is die de wet op een dergelijke misdaad stelt, strekt de vernietiging zich uitsluitend uit tot de straf en wordt de zaak naar een ander hof van assisen verwezen, dat zijn arrest op de reeds door de jury gedane schuldigverklaring zal wijzen, zonder evenwel gebonden te zijn door de beslissing over de verzachtende omstandigheden (1). (1) Zie Cass., 13 juni 2000, a.r. P.00.0629.N, nr. 362.

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Art. 434, eerste lid

P.01.0057.N 24 april 2001 AC nr. ...

Het ondervragen van een beschuldigde door de voorzitter van het Hof van Assisen behoort tot de opdracht van elke voorzitter van een strafgerecht.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Indien een hof van assisen uitspraak dient te doen over de straf op grond van de reeds door een andere jury gedane schuldigverklaring, verbiedt geen voorschrift de voorzitter de beschuldigde te ondervragen omtrent zijn persoonlijkheid, zijn verleden en zijn motief in verband met de feiten, vooraleer deze laatste in zijn middelen van verdediging wordt gehoord.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Art. 436

P.98.1041.N 26 september 2000 AC nr. ...

Wanneer de voorziening in strafzaken ten gevolge van het overlijden van de veroordeelde, eiser in cassatie, geen bestaansreden meer heeft en het Hof voor recht zegt dat de bestreden beslissing zonder uitwerking blijft wat de veroordeling van de eiser op de strafvordering betreft, laat het de kosten van de voorziening van eiser ten laste van de Staat (1). (1) Zie Cass., 18 sept. 1990, AR 4541, nr 31.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

P.98.1017.F 13 januari 1999 AC nr. ...

Wanneer het Hof het cassatieberoep verwerpt dat, in strafzaken, namens een overledene is ingesteld, veroordeelt het laatstgenoemde in de kosten.~

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

Art. 438

P.05.1145.F 23 november 2005 AC nr. 621

In strafzaken, buiten het in artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken bepaalde geval en het geval van regelmatige afstand, kan, wanneer een eis tot cassatie verworpen wordt, de partij die hem had ingesteld, zich onder geen enkel voorwendsel en op grond van geen enkel middel nogmaals tegen hetzelfde arrest of vonnis in cassatie voorzien (1); die regel is van toepassing, ongeacht de redenen die tot de verwerping van het eerste cassatieberoep hebben geleid (2). (1) Zie Cass., 1 dec. 1999, AR P.99.0014.F, nr 640; 3 maart 2004, AR P.04.0268.F, nr 120. (2) Zie Cass., 16 juni 1999, AR P.99.0310.F, nr 366.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

Wanneer de rechter definitief over de vordering die bij hem was aanhangig gemaakt uitspraak doet, blijft de aard van de beslissing die hij eerder had genomen en waartegen een partij opnieuw cassatieberoep instelt dezelfde in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv., en is dat tweede cassatieberoep tegen dezelfde beslissing bijgevolg niet ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

P.04.0268.F 3 maart 2004 AC nr. 120

Behoudens toepassing van artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken, het geval van regelmatige afstand en het geval waarin een arrest tot verwijzing naar het hof van assisen na het veroordelend arrest nog voor cassatieberoep vatbaar is, kan een partij, in strafzaken, tegen dezelfde beslissing geen tweede keer cassatieberoep instellen, zelfs als het tweede cassatieberoep is ingesteld vóór de uitspraak over het eerste (1). (1) Cass., 11 sept. 2002, AR P.96.1115.F, nr 304; 22 jan. 2003, AR P.03.0047.F, nr ... .

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

P.02.0833.F 11 september 2002 AC nr. 440

Behoudens toepassing van artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken, het geval van regelmatige afstand en het geval waarin een arrest tot verwijzing naar het hof van assisen na het veroordelend arrest nog voor cassatieberoep vatbaar is, kan een partij, in strafzaken, tegen dezelfde beslissing geen tweede keer cassatieberoep instellen, zelfs als het tweede cassatieberoep is ingesteld vóór de verwerping van het eerste (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 1999, A.R. P.99.0026.F, nr. 22, alsook de noot 4 onder dat arrest, en 5 jan. 2000, A.R. P.99.1874.F, nr. 10. De mogelijkheid om onmiddellijk cassatieberoep in te stellen tegen het arrest tot verwijzing naar het hof van assisen, opgeheven door de W. 12 maart 1998 tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek, is opnieuw in het Sv. ingevoegd bij de W. 30 juni 2000 tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering, van artikel 27 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis en van artikel 837 van het Gerechtelijk Wetboek, teneinde de rechtspleging voor het hof van assisen te stroomlijnen. Zie P. MORLET, "La procédure devant la cour d'assises - modifications apportées par la loi du 30 juni 2000", in P. MANDOUX en O. KLEES, Actualités de droit pénal et de procédure pénale, Brussel, 2001, blz. 191 tot 197.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

P.99.1874.F 5 januari 2000 AC nr. ...

In strafzaken kan een partij, behoudens het in artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken bepaalde geval en het geval van regelmatige afstand, zich geen tweede maal tegen dezelfde beslissing in cassatie voorzien, ook al is het tweede cassatieberoep ingesteld vóór de verwerping van de eerste.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

P.98.1626.F 1 december 1999 AC nr. ...

In strafzaken kan een partij, behoudens het in artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken, bepaalde geval en het geval van regelmatige afstand, zich onder geen enkel voorwendsel en op grond van geen enkel middel nogmaals tegen dezelfde beslissing in cassatie voorzien. (Tweede arrest)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

P.99.0310.F 16 juni 1999 AC nr. ...

De regel van openbare orde volgens welke "na een eerste cassatieberoep een ander cassatieberoep niet wordt toegelaten" is van toepassing, ongeacht de redenen die tot de verwerping van het eerste cassatieberoep hebben geleid en ook al doet hetzelfde arrest over beide cassatieberoepen uitspraak.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

P.99.0026.F 13 januari 1999 AC nr. ...

In strafzaken kan een partij, behoudens het in artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken, bepaalde geval en het geval van regelmatige afstand, zich geen tweede maal tegen dezelfde beslissing in cassatie voorzien, ook al is de tweede voorziening ingesteld voor de verwerping van de eerste.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

P.97.0686.F 4 juni 1997 AC nr. ...

In strafzaken, behoudens het in artikel 40, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken bepaalde geval, het geval van regelmatige afstand of het geval waarin tegen een arrest tot verwijzing naar het hof van assisen nog een voorziening kan worden ingesteld na het veroordelend arrest, kan een partij zich geen tweede maal tegen dezelfde beslissing in cassatie voorzien, ook al is de tweede voorziening ingesteld vóór de verwerping van de eerste.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

P.96.1115.F 11 september 1996 AC nr. ...

In strafzaken kan een partij, behalve in het bij artikel 40, vierde lid, Taalwet in Gerechtszaken bepaalde geval, in het geval van regelmatige afstand en in het geval waarin tegen een arrest tot verwijzing naar het hof van assisen nog cassatieberoep openstaat na het veroordelend arrest, zich geen tweede maal in cassatie voorzien tegen dezelfde beslissing, zelfs al zou het tweede cassatieberoep ingesteld zijn vóór de verwerping van het eerste.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

P.94.1079.N 27 september 1994 AC nr. ...

In strafzaken is in de regel niet ontvankelijk het cassatieberoep van een partij die zich een tweede maal tegen dezelfde beslissing in cassatie voorziet.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld

Art. 440

P.06.1194.N 19 december 2006 AC nr. 663

Overeenkomstig artikel 1119, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, wordt tegen een tweede beslissing, na cassatie, in zoverre de beslissing van de rechter op verwijzing overeenstemt met het eerste cassatiearrest, geen cassatieberoep toegelaten (1). (1) Zie Cass., 21 sept. 1981, AR M458N, nr 54; Cass., 5 april 1991, AR 6436, nr 408; Cass., 18 jan. 1993, AR 8151, nr 33, met concl. proc.-gen. Lenaerts; Cass., 6 juni 2005, AR S.04.0181.F, nr 322, met concl. eerste adv.-gen. Leclercq.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Art. 441

P.14.0148.F 12 februari 2014 AC nr. ...

De vernietiging die met toepassing van artikel 441 van het Wetboek van Strafvordering is uitgesproken mag geen nadelige gevolgen hebben voor de belangen van de burgerlijke partij, ten aanzien van wie de aangegeven beslissing blijft bestaan en gezag van gewijsde blijft hebben (1). (1) Cass. 18 okt. 1989, AR 7847, AC 1989-90, nr. 100.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Wanneer, op een door de procureur-generaal ten verzoeke van de minister van Justitie gedane aangifte, met toepassing van artikel 441 van het Wetboek van Strafvordering, een beslissing tot internering wordt vernietigd op grond dat de beklaagde niet werd bijgestaan door een advocaat, kan de strafvordering opnieuw worden ingesteld en, nadat het Hof van Cassatie de beslissing heeft vernietigd die in strijd is met de wet, in zoverre ze uitspraak doet op de strafvordering tegen de beklaagde, verwijst het Hof de aldus beperkte zaak naar een ander rechtscollege van hetzelfde niveau (1). (1) Zie Cass. 11 jan. 2000, AR P.99.1387.N, AC 2000, nr. 21.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

- STRAFVORDERING -

P.02.1505.F 22 januari 2003 AC nr. 47

Op de vordering die de procureur-generaal instelt met toepassing van artikel 441 Sv., vernietigt het Hof het in kracht van gewijsde gegane vonnis van de politierechtbank, dat de beklaagde veroordeelt tot geldboeten en tot een vervallenverklaring van het recht tot sturen en hem probatieuitstel voor de uitgesproken straffen verleent mits hij de voorwaarden eerbiedigt, zonder de duur van het uitstel te bepalen, en verwijst het de zaak naar een andere politierechtbank (1). (1) Zie Cass., 5 okt. 1982, A.R. 7370, nr 90.

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Probatieuitstel

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

P.01.1289.F 30 januari 2002 AC nr. 62

Wanneer het Hof, op een vordering tot vernietiging van een op tegenspraak gewezen vonnis dat het verzet van de uitgeleverde beklaagde tegen een veroordelend verstekvonnis niet ontvankelijk verklaart, dat op tegenspraak gewezen vonnis, dat het specialiteitsbeginsel van de uitlevering miskent, vernietigt, beslist het Hof dat er geen grond bestaat tot verwijzing (1). (1) Zie de tweede vordering en de concl. O.M.

- UITLEVERING -

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

P.00.1357.F 15 november 2000 AC nr. ...

Op de voorziening die de procureur-generaal instelt met toepassing van artikel 441 Sv., vernietigt het Hof zonder verwijzing het vonnis dat het recht van verdediging van de beklaagde miskent door hem bij verstek te veroordelen, wanneer de dagvaarding om voor het strafgerecht te verschijnen bij vergissing is betekend aan een andere persoon dan de beklaagde, en laatstgenoemde pas na de datum van de rechtszitting van die dagvaarding heeft kennisgenomen (1). (1) Zie Cass., 26 sept. 1966 (AC, 1967, 123) ; 30 juni 1999, A.R. P.99.0814.F, nr. 411 ; 6 juni 2000, A.R. P.00.0584.N, nr. ... .

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.99.1387.N 11 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer, op een door de procureur-generaal ten verzoeke van de minister van Justitie ingestelde voorziening, een veroordeling overeenkomstig artikel 441 Sv. wordt vernietigd, kan de strafvordering opnieuw worden ingesteld en begint de termijn van verjaring van de strafvordering, die opgehouden heeft te lopen vanaf de datum van het verval van de strafvordering door de in kracht van gewijsde getreden eerdere veroordeling, opnieuw te lopen vanaf de datum van het arrest van vernietiging.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Wanneer, op een door de procureur-generaal ten verzoeke van de minister van Justitie ingestelde voorziening, een veroordeling overeenkomstig artikel 441 Sv. wordt vernietigd, kan de strafvordering opnieuw worden ingesteld en begint de termijn van verjaring van de strafvordering, die opgehouden heeft te lopen vanaf de datum van het verval van de strafvordering door de in kracht van gewijsde getreden eerdere veroordeling, opnieuw te lopen vanaf de datum van het arrest van vernietiging.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.99.0882.N 7 september 1999 AC nr. ...

Wanneer, op de voorziening in cassatie die de procureur-generaal met toepassing van artikel 441 Sv. instelt, het Hof, op grond van de feitelijke vaststellingen die de te vernietigen beslissing bevat, oordeelt dat de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten, zoals voorlopig omschreven in de dagvaarding, geen misdrijf uitmaken, staat het niet aan het Hof maar aan de rechter waarnaar de zaak is verwezen, de feiten op hun misdrijfbestanddelen te onderzoeken, om desgevallend, met eerbiediging van het recht van verdediging, een nieuwe omschrijving in de plaats te stellen en de beklaagde te veroordelen, met dien verstande dat deze laatste niet tot een zwaardere straf mag worden veroordeeld.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

P.98.0791.N 30 juni 1998 AC nr. ...

Zo op grond van artikel 441 Wetboek van Strafvordering de beschikking tot verwijzing, wegens vormfouten, en het vonnis van het vonnisgerecht dat de strafvordering op grond van deze vastgestelde vormfouten onontvankelijk verklaart, wegens machtsoverschrijding, worden vernietigd, wordt de zaak terug verwezen naar de raadkamer, anders samengesteld.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Art. 442

P.05.1491.N 27 juni 2006 AC nr. 359

Cassatie in het belang van de wet op vordering van de procureur-generaal is ontvankelijk zo geen enkele partij binnen de wettelijke termijn een ontvankelijk en gegrond cassatieberoep heeft ingesteld of wanneer tegen de in laatste aanleg genomen beslissing geen ontvankelijk cassatieberoep openstaat (1). (1) Zie de concl. van het O.M. en Cass., 25 okt. 1983, AR nr 8016, nr 110; 18 mei 1999, AR P.97.1518.N, nr 289 en 10 okt. 2000, AR P. 98.1591.N, nr 532.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

P.03.1537.N 20 april 2004 AC nr. 209

Wanneer het Hof van Cassatie, op de enkele voorziening van de beklaagde, geen ambtshalve middel kan aanvoeren dat deze laatste kan benadelen, vermag de procureur-generaal bij het Hof de vernietiging in het belang van de wet te vorderen van een onwettige beslissing (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

P.01.1159.F 14 augustus 2001 AC nr. ...

Vernietiging, op het cassatieberoep dat de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, met toepassing van artikel 442 Sv., instelt tegen een beslissing in strafzaken, wordt uitsluitend uitgesproken in het belang van de wet en zonder verwijzing (1). (1) Cass., 22 maart 1994, A.R. P.93.0428.N, nr. 138.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

P.98.1591.N 10 oktober 2000 AC nr. ...

Rechtdoende op de voorziening van de procureur-generaal vernietigt het Hof, in het belang van de wet, en derhalve zonder verwijzing, de veroordelende beslissing over de strafvordering wegens overtreding van een sinds het plegen van de feiten door de Raad van State nietig verklaard besluit van de Vlaamse Regering (1). (1) Cass., 22 oktober 1973, AC, 1974, 214.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

P.97.1518.N 18 mei 1999 AC nr. ...

Nu het Hof van Cassatie, op de enkele voorziening van de beklaagde, geen ambtshalve middel kan aanvoeren dat deze laatste kan benadelen, vermag de procureur-generaal bij het Hof ter rechtszitting de vernietiging in het belang van de wet te vorderen van een beslissing die schending inhoudt van de regel neergelegd in artikel 65 Sw.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

P.93.1537.N 6 september 1994 AC nr. ...

Vernietiging van een beslissing in strafzaken, op de voorziening door de Procureur-generaal bij het Hof van Cassatie ter rechtszitting ingesteld, wordt enkel uitgesproken in het belang van de wet en zonder verwijzing.~

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Art. 442quinquies

P.10.2047.F 23 februari 2011 AC nr. ...

Krachtens artikel 442quinquies, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, beveelt het Hof van Cassatie de heropening van de rechtspleging, wanneer uit het onderzoek van de aanvraag blijkt dat de bestreden beslissing ten gronde strijdig is met het Europees Verdrag, voor zover de veroordeelde partij zeer ernstige nadelige gevolgen blijft ondervinden die slechts door een heropening kunnen worden hersteld (1). (1) Cass., 9 april 2008, AR P.08.0051.F, AC, 2008, nr. 214.

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

Art. 442quinquies, eerste lid

P.14.0157.F 19 maart 2014 AC nr. ...

Het feit dat de eiser zijn straf nog steeds uitzit onder de modaliteit van een voorwaardelijke invrijheidstelling en dat hij onder streng toezicht van het Justitiehuis staat en psychologisch wordt gevolgd, zijn zeer ernstige actuele gevolgen die de heropening van de rechtspleging verantwoorden (1). (1) Cass. 11 dec. 2013, AR P.13.1150.F, AC 2014, nr ….

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

P.13.1150.F 11 december 2013 AC nr. ...

Het feit dat het veroordelend arrest voor de eiser tot gevolg had dat zijn gevangenisstraf, geldboete en ontzetting van rechten definitief zijn geworden en op zijn strafregister zijn ingeschreven, wat een hinderpaal vormt bij het zoeken naar werk met gevolgen voor o.m. zijn reputatie, maakt zeer ernstige actuele gevolgen uit die de heropening van de rechtspleging verantwoorden (1). (1) Zie concl. O.M. in de zaak van E. (AR P.13.1150.F).

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

P.11.0910.F 18 oktober 2011 AC nr. ...

Het feit dat de eiser zijn straf nog steeds uitzit onder de strafuitvoeringsmodaliteit voorwaardelijke invrijheidstelling en dat hij geldboeten en gerechtskosten betaalt alsook het feit dat zijn pensioen is ingetrokken, zijn zeer ernstige en ogenblikkelijke gevolgen die de heropening van de rechtspleging rechtvaardigen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

P.08.1472.F 11 februari 2009 AC nr. 114

Wanneer de vastgestelde schending het gevolg is van procedurefouten of -tekortkomingen die zo ernstig zijn dat ernstige twijfel bestaat over de uitkomst van de bestreden rechtspleging, beveelt het Hof van Cassatie de heropening van de rechtspleging, voor zover de veroordeelde partij zeer ernstige nadelige gevolgen blijft ondervinden die slechts door een heropening kunnen worden hersteld (1). (1) Cass., 9 april 2008, AR P.08.0051.F, AC, 2008, nr 214.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

Art. 442septies, § 1

P.10.0005.N 13 april 2010 AC nr. 255

Geen verdrags- of wettelijke bepaling verbiedt de rechter op verwijzing na heropening van de rechtspleging de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter te hernemen en tot de zijne te maken voor zover niet strijdig met zijn eigen redengeving (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

Art. 443, 3°

P.05.0215.F 7 juni 2006 AC nr. 247

De aanvraag tot herziening is ontvankelijk, wanneer ze gegrond is op een nieuw feit, bestaande in de gerechtelijke vaststelling, na de veroordeling waarvan de herziening wordt gevraagd, van een valse getuigenis, die eveneens na het veroordelend arrest en in een andere procedure is afgelegd, maar die betrekking heeft op de feiten die tot de veroordeling hebben geleid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- HERZIENING - Algemeen

P.03.0555.F 11 februari 2004 AC nr. 335

Art. 443, 3°, Sv., laat de ontvankelijkheid van de vordering tot herziening van de in kracht van gewijsde gegane veroordelingen afhangen van het bestaan van een nieuw feit dat zich sinds de veroordeling heeft voorgedaan of van een omstandigheid die de veroordeelde ten tijde van het geding niet heeft kunnen aantonen, en waaruit het bewijs schijnt te volgen dat verzoeker onschuldig is aan alle of enkele feiten waarvoor hij is veroordeeld, of dat een strengere strafwet is toegepast dan die welke hij werkelijk heeft overtreden, zelfs als de hem opgelegde straf wettig verantwoord blijft door de feiten van de veroordeling die blijven vaststaan (1). (1) Zie Cass., 20 feb. 1979 (A.C., 1978-79, 726).

- HERZIENING - Algemeen

- HERZIENING - Algemeen

P.00.0880.F 18 oktober 2000 AC nr. ...

De intrekking van een verklaring van een vroegere medebeklaagde kan alleen aanleiding geven tot herziening, in zoverre een gegeven de oprechtheid van die intrekking waarschijnlijk maakt (1). (1) Cass., 1 maart 1995, A.R. P.94.1025.F, nr. 126; 22 sept. 1999, A.R. P.99.1089.F, nr. 479.

- HERZIENING - Algemeen

P.00.0251.F 12 april 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de aanvraag tot herziening, die gegrond is op de aanvoering van een nieuw feit of van een omstandigheid die de veroordeelde tijdens het geding niet heeft kunnen aantonen, maar waaruit het bewijs van verzoekers onschuld niet kan volgen.

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

P.95.1490.N 25 april 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoek tot herziening dat berust op een nieuw deskundigenverslag wanneer dit verslag geen wijziging in de stand van de wetenschap aanvoert, maar slechts een op nieuwe waarnemingen gestoelde conclusie die reeds door de feitenrechter was verworpen.~

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

Art. 443, eerste lid, 2°, en vijfde lid

P.03.1599.F 7 juni 2006 AC nr. 149

De in de artt. 443, eerste lid, 2°, en vijfde lid, Sv., bepaalde grond tot herziening vloeit voort uit de vrees dat, aangezien het getuigenis vals is, de veroordeling verdacht is; de veroordeling voor vals getuigenis kan dus betrekking hebben op een getuigenis die in een ander geding is afgelegd, maar alleen voor zover de getuige die in die andere zaak een vals getuigenis heeft afgelegd, vermoed wordt dat ook te hebben gedaan in het geding waarop de aanvraag tot herziening betrekking heeft (1). (1) Zie andersl. concl. O.M.

- VALSE NAAM -

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

Het vals getuigenis dat tot herziening aanleiding geeft, is noodzakelijkerwijs het getuigenis dat werd afgenomen vóór de uitspraak van de te herziene veroordeling, waardoor het verdenking kan wekken hetzij over de beslissing zelf, hetzij over de oprechtheid van de daarvóór afgenomen getuigenissen (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. Het O.M. meende dat de voorwaarde dat het vals getuigenis moet zijn afgelegd vóór de veroordeling waarvan de herziening gevraagd wordt, noch uit de wet, noch uit de opzet ervan bleek, zoals die uit de parlementaire voorbereiding volgde. De wetgever schijnt geen enkele termijn te hebben bepaald waarbinnen de grond tot herziening, met inbegrip van het vals getuigenis, zich moet hebben voorgedaan of moet zijn vastgesteld (zie Beltjens, Encyclopédie du droit criminel belge, dl. 2, 1903, p. 283, 286, 292 en 294). De wet staat herziening toe, "ondanks verjaring van de rechtsvordering of van de straf" (artikel 445, eerste en tweede lid). Daarenboven schijnt de "reden" voor het getuigenis, dat door het Hof in zijn redenen wordt vermeld, niet het criterium van de wet te zijn geweest. Een getuigenis in een ander proces kan immers een andere reden hebben gehad, ook al is het afgelegd vóór de ter herziening voorgelegde beslissing.

- VALSE NAAM -

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

Art. 443, eerste lid, 3°

P.09.0777.F 7 oktober 2009 AC nr. 562

De intrekking van de beschuldigingen tegen de verzoeker tot herziening kan alleen aanleiding geven tot herziening, in zoverre een nieuw gegeven de oprechtheid daarvan waarschijnlijk maakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- HERZIENING - Algemeen

Art. 443, eerste lid, 3°, en vijfde lid

P.03.1599.F 7 juni 2006 AC nr. 149

De aanvraag tot herziening is ontvankelijk, wanneer het bewijs van de onschuld van de veroordeelde kan blijken uit een omstandigheid, waarvan deze het bestaan niet heeft kunnen aantonen ten tijde van het geding (1). (1) Zie Cass., 12 april 1990, AR P.00.0251.F, nr 250.

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

Art. 443, tweede lid

P.08.0399.N 15 april 2008 AC nr. 225

Bij gebrek aan een gunstig advies van drie advocaten bij het Hof van Cassatie of van drie advocaten die tien jaar ingeschreven zijn op de tabel, is het verzoek tot herziening niet ontvankelijk.

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

P.05.1254.N 6 december 2005 AC nr. 648

Niet ontvankelijk is de aanvraag tot herziening wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat de advocaten, die de drie aan deze aanvraag te voegen met redenen omklede gunstige adviezen ondertekenden, sedert 10 jaar op de tabel zijn ingeschreven (1). (1) Cass., 23 dec. 1912, Pas., 1913, I, 41.

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

Art. 444

P.00.0279.N 16 mei 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoekschrift tot herziening, ingediend door de veroordeelde, dat niet is ondertekend door een advocaat bij het Hof van Cassatie (1). (1) Cass., 11 dec. 1984, A.R. nr. 9184, nr. 230.

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

P.99.0537.F 2 juni 1999 AC nr. ...

De partij die bij het Hof van Cassatie een aanvraag tot herziening aanhangig maakt van een veroordelende beslissing die schadevergoeding heeft toegekend aan een burgerlijke partij, moet, op straffe van niet-ontvankelijkheid van de aanvraag, de burgerlijke partij aanmanen om in het geding tussen te komen.

- HERZIENING - Algemeen

P.96.0410.N 16 december 1997 AC nr. ...

De kosten van het door het Hof verworpen cassatieberoep tegen een op herziening gewezen veroordeling zijn ten laste van de Staat indien de herziening werd aangevraagd door de minister van Justitie.~

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie

Art. 444, lid 5

P.99.1801.N 29 mei 2001 AC nr. ...

Het verzoekschrift van de burgerlijke partij die wil tussenkomen voor het Hof van cassatie, waarbij aanhangig is een verzoekschrift tot herziening van een beslissing van strafrechtelijke veroordeling, moet niet getekend zijn door een advocaat bij het Hof van cassatie. (Impliciete oplossing).

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

Art. 444, vijfde en zesde lid

P.04.0922.F 8 september 2004 AC nr. 395

De burgerlijke partij zal in de zaak worden betrokken voor de rechter die moet beslissen over de herziening zelf, ongeacht of zij eerder in het geding tot herziening is tussengekomen; geen enkele wettelijke bepaling beperkt de bevoegdheid van dat gerecht om over de burgerlijke rechtsvordering uitspraak te doen, zoals de rechter wiens beslissing werd vernietigd dat had kunnen doen.

- HERZIENING - Algemeen

Art. 445

P.00.1379.N 2 oktober 2001 AC nr. ...

Het Hof van cassatie moet enkel nagaan of het door het hof van beroep gedane onderzoek of de tot staving van de aanvraag tot herziening aangevoerde feiten beslissend genoeg schijnen om de zaak te herzien overeenkomstig de wet is geschied (1). (1) Cass., 26 oktober 1999, A.R. P.98.0866.N, nr 564.

- HERZIENING - Advies en verwijzing tot herziening

P.99.1678.F 14 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer het hof van beroep, dat belast wordt met het onderzoek van een verzoek tot herziening, waarin een nieuw feit aangevoerd wordt en dat betrekking heeft op een door de raadkamer van een rechtbank van eerste aanleg uitgesproken internering en het gemotiveerd advies uitbrengt dat er grond bestaat tot herziening, vernietigt het Hof van Cassatie, na te hebben vastgesteld dat de bij artikel 445 Sv. voorgeschreven vormvereisten in acht zijn genomen, de beslissing tot internering en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep (1). (1) Zie Cass., 30 mei 1995, A.R. P.94.0528.N, nr. 264.

- HERZIENING - Advies en verwijzing tot herziening

P.98.0866.N 26 oktober 1999 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie moet enkel nagaan of het door het hof van beroep gedane onderzoek van een aanvraag tot herziening geschied is overeenkomstig de wet.

- HERZIENING - Advies en verwijzing tot herziening

P.96.0310.F 1 oktober 1997 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie gaat na of het advies van het hof van beroep, dat met het onderzoek van een aanvraag tot herziening wegens een nieuw feit is belast, overeenkomstig de wet is.

- HERZIENING - Advies en verwijzing tot herziening

P.97.0888.F 29 juli 1997 AC nr. ...

Het arrest waarbij een hof van beroep een advies uitbrengt over de vraag of er grond bestaat tot herziening, is niet voor cassatieberoep vatbaar aangezien een dergelijk arrest luidens artikel 445 Sv. moet worden voorgelegd aan het Hof van Cassatie dat de plicht heeft na te gaan of het onderzoek overeenkomstig de wet is geschied.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.94.0528.N 30 mei 1995 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie gaat na of het advies van het hof van beroep, dat met het onderzoek van een aanvraag tot herziening werd belast, overeenkomstig de wet is; in bevestigend geval wordt het door het Krijgshof gewezen arrest vernietigd en de zaak verwezen naar het Militair Gerechtshof, anders samengesteld.~

- HERZIENING - Advies en verwijzing tot herziening

P.94.1394.N 31 januari 1995 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie gaat na of het advies van het hof van beroep, dat met het onderzoek van een aanvraag tot herziening is belast, overeenkomstig de wet is.~

- HERZIENING - Advies en verwijzing tot herziening

Art. 445, vierde lid

P.11.1476.N 26 maart 2013 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat de eerste voorzitter van het hof van beroep drie magistraten van het hof van beroep heeft aangeduid om te zetelen in de burgerlijke kamer die kennis neemt van een op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering gesteunde herzieningsaanvraag, volgt dat hijzelf wettig belet is om te zetelen; niet is vereist dat dit wettig belet uitdrukkelijk door de eerste voorzitter zou worden vastgesteld (1). (1) Zie Cass. 11 okt. 1909, Pas., 1909, I, 386; Cass. 20 feb. 1985, AR 3488, AC 1984-85, nr. 371; Cass. 24 feb. 2009, AR P.08.1797.N, AC 2009, nr. 153.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

- HERZIENING - Advies en verwijzing tot herziening

P.96.0310.F 1 oktober 1997 AC nr. ...

De motiveringsverplichting is aan het hof van beroep, dat belast is met het onderzoek van een aanvraag tot herziening wegens een nieuw feit, niet opgelegd krachtens artikel 149 Gw., aangezien het advies van het hof van beroep geen vonnis in de zin van dit artikel is, maar krachtens artikel 445, vierde lid, Sv.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De motiveringsverplichting die bij artikel 445, vierde lid, Sv., is opgelegd aan het hof van beroep dat belast is met het uitbrengen van een advies over de aanvraag tot herziening, sluit de verplichting in dat op de conclusies van de partijen moet worden geantwoord; aan die verplichting moet evenwel alleen worden voldaan in zoverre het antwoord geen onderzoek vergt dat buiten de aan het hof van beroep toevertrouwde opdracht valt.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 448

P.96.0002.N 27 mei 1997 AC nr. ...

De wet bepaalt geen termijn voor de neerlegging op de griffie van van valsheid betichte stukken.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

De wet bepaalt geen termijn voor de neerlegging op de griffie van van valsheid betichte stukken.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 44bis

P.96.0789.N 21 april 1998 AC nr. ...

De beklaagde die een beroep doet op het recht om een tweede analyse een van hem genomen bloedstaal te laten verrichten kan slechts dan de onmogelijkheid van aanwending van het resultaat ervan als een miskenning van zijn recht van verdediging inroepen, nadat hijzelf alle vereiste maatregelen heeft genomen om de concrete aanwendbaarheid ervan te benaarstigen door onder meer deze analyse tijdig aan te vragen en op te volgen.~

- BLOEDPROEF -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 44ter

P.10.0600.F 19 mei 2010 AC nr. 349

Artikel 6 E.V.R.M. vereist niet dat een advocaat aanwezig zou zijn op het ogenblik dat de meerderjarige persoon zijn schriftelijke toestemming tot afname van vergelijkend genetisch materiaal geeft, nadat hij over de draagwijdte van die handeling was voorgelicht.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Art. 458

P.01.1428.F 19 december 2001 AC nr. ...

Wanneer eiser in cassatie, tijdens het cassatiegeding, een stuk van valsheid beticht, is die betichting niet ontvankelijk, indien het voorwerp van dat verzoekschrift geen verband houdt met de oplossing van het cassatieberoep en deel uitmaakt van een geschil dat het Hof, zelfs niet gedeeltelijk, aan het onderzoek van de bodemrechters kan onttrekken.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

Art. 459

P.94.0210.F 22 juni 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoek tot betichting van valsheid m.b.t. een conclusie die ter zitting is ingediend en door de griffier voor gezien is getekend, als die conclusie niet de vaststelling van de feiten tot doel en de toekenning van een bijzondere bewijswaarde eraan tot gevolg heeft.~

- BETICHTING VAN VALSHEID -

Art. 462

C.11.0400.N 27 mei 2011 AC nr. ...

De omstandigheid dat de rechter in een vroegere procedure waarin de verzoeker partij was, met toepassing van artikel 462 Wetboek van Strafvordering, stukken uit het toen voorliggende dossier gelicht heeft op grond dat er mogelijk aanwijzingen waren dat deze stukken van verzoeker betreffende zijn medische toestand, zijn beweerde loopbaan in de advocatuur en andere gegevens met valsheid behept waren, betekent niet dat er tussen de rechter en de verzoeker een ernstige graad van vijandschap bestaat.

- WRAKING -

- BETICHTING VAN VALSHEID -

F.99.0116.F 31 januari 2000 AC nr. ...

Art. 462 Sv. bevat richtlijnen voor de rechter of de ambtenaar van het O.M. die in de loop van één enkel onderzoek van een, zelfs burgerlijk, geding, aanwijzingen van valsheid vindt.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 463

P.00.1660.F 13 december 2000 AC nr. ...

De rechter kan het herstel van een valse akte beperken tot de van valsheid betichte vermeldingen.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

P.96.0002.N 27 mei 1997 AC nr. ...

De maatregel van verbetering van een vals verklaard stuk is van burgerlijke aard.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 463, eerste lid

P.03.0279.N 9 september 2003 AC nr. 424

Het voorschrift van artikel 463, eerste lid, Sv. is ook toepasselijk op private geschriften en het is niet vereist dat de veroordeelde eigenaar is van de stukken die de rechter vals acht; de maatregel van herstel, doorhaling of verbetering moet niet worden gevorderd door het openbaar ministerie, nu die maatregel van civielrechtelijke aard is (1). (1) Cass., 14 jan. 1957, A.V., 1957, 340.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 46quater

P.09.0172.F 22 september 2010 AC nr. 537

De in artikel 46quater van het Wetboek van Strafvordering bedoelde motiveringsplicht die de procureur des Konings onder bepaalde voorwaarden in staat stelt de medewerking van de banken of kredietinstellingen te vorderen, is noch substantieel noch op straffe van nietigheid voorgeschreven; de wet laat het aan de rechter over om de eventuele gevolgen van de niet-naleving van deze vormvereiste te bepalen.

- STRAFVORDERING -

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Allerlei

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 47

P.94.1319.N 15 november 1994 AC nr. ...

Wanneer een onderzoeksgerecht een bevel tot aanhouding op zijn wettigheid dient te toetsen, is het bevoegd om vast te stellen dat de datum op de geschreven vordering tot gerechtelijk onderzoek een verschrijving inhoudt, en te oordelen dat de onderzoeksrechter door het openbaar ministerie rechtsgeldig werd geadieerd alvorens zijn onderzoeksverrichtingen aan te vatten.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 479

P.13.0054.F 17 april 2013 AC nr. ...

Voor de toepassing van artikel 479 van het Wetboek van Strafvordering geldt alleen de voorwaarde dat de persoon tegen wie de strafvordering is ingesteld één van de in die wetsbepaling opgesomde hoedanigheden bezit, hetzij op het ogenblik van het misdrijf, hetzij op het ogenblik van de vervolging (1). (1) Zie Cass. 9 feb. 1988, AR 2123, AC 1987-88, nr. 354; R. DECLERCQ, Eléments de procedure pénale, Bruylant, 2006, p. 609, nr. 1152; BELTJENS, Instruction criminelle, dl. II, art. 479, nrs. 12 en 36; BRAAS, Précis de procédure pénale, dl. II, nr. 1188; H.D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH en M.A. BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, 6de uitg., Bruylant, 2010, p. 1359.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- STRAFVORDERING -

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

P.07.1823.N 2 juni 2009 AC nr. 250

Artikel 479, van het Wetboek van Strafvordering beoogt de raadsheer in sociale zaken niet.

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Artikel 479, van het Wetboek van Strafvordering schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, in zoverre het de raadsheer in sociale zaken niet beoogt (1). (1) Gw. H., nr 44/2009, 11 maart 2009, B.S., 27.04.2009, kolom 33148; Zie: Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1823.N, AC, 2008, nr 188.

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of artikel 479 Wetboek van Strafvordering de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt, in zoverre het de raadsheer in sociale zaken niet begrijpt onder de magistraten en ambtsdragers welke, voor de misdaden en wanbedrijven door hen gepleegd buiten hun ambt, slechts op vordering van de procureur-generaal bij het hof van beroep kunnen worden gedagvaard voor het hof van beroep, terwijl de raadsheer in sociale zaken toch overeenkomstig artikel 103 Gerechtelijk Wetboek deel uitmaakt van het arbeidshof en overeenkomstig artikel 104 Gerechtelijk Wetboek samen met een raadsheer in het arbeidshof mede kennisneemt van zaken die tot de bevoegdheid van dit hof behoren, en voor hem dezelfde waarborgen als voor de raadsheer in het arbeidshof verantwoord kunnen lijken, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 1975, AC, 1976, nr. 203; DE CODT, J.De vervolging van magistraten" in X.(ed.), Statuut en deontologie van de magistraat, Brugge, Die Keure, 2000, p. 154, nr. 5.

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.04.0916.F 8 september 2004 AC nr. 394

Aangezien de onderzoeksrechter niet bevoegd is ten aanzien van personen beschermd door voorrang van rechtsmacht, dient hij te worden onttrokken aan elke rechtspleging die hen bij het geding wil betrekken, ook indien hun naam niet in de akte van burgerlijke partijstelling voorkomt en zelfs indien hun betrokkenheid bij de aangeklaagde feiten nog niet is bewezen (1). (1) Zie Cass., 1 april 1996, AR P.96.0171.F, nr 108.

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Artikel 479 van het Wetboek van Strafvordering heeft met name tot gevolg dat het de partij die beweert te zijn benadeeld, niet toegestaan is om de strafvordering ten laste van de titularis van voorrecht van rechtsmacht op gang te brengen (1). (1) Zie Cass., 1 april 1996, AR P.96.0171.F, nr 108.

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

- STRAFVORDERING -

P.98.1276.F 15 december 1998 AC nr. ...

Art. 479 Sv., luidens hetwelk alleen het hof van beroep bevoegd is om kennis te nemen van misdrijven die door bepaalde magistraten en ambtenaren buiten hun ambt zijn gepleegd, geeft een limitatieve opsomming van degenen die onder de toepassing vallen van de bij dat artikel ingevoerde bijzondere rechtspleging; die bepaling is niet van toepassing op de rechters in handelszaken.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.98.0566.F 24 juni 1998 AC nr. ...

Wanneer de procureur-generaal bij het hof van beroep de kamer van inbeschuldigingstelling vordert een aan een rechter ten laste gelegde misdaad te correctionaliseren, kan die kamer geen uitspraak doen over het bestaan van bezwaren.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Art. 47bis

P.12.1539.F 12 september 2012 AC nr. ...

De artikelen 2bis van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis en 47bis van het Wetboek van Strafvordering, verbieden niet om de aanwijzingen van schuld te baseren op verklaringen die een inverdenkinggestelde spontaan aan de politie aflegt, nog vóór zijn ondervraging.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.12.0404.F 14 maart 2012 AC nr. ...

De noodzakelijke dialoog tussen de agenten die met een huiszoeking zijn belast en de persoon bij wie die onderzoekshandeling wordt uitgevoerd, heeft niet tot gevolg dat de antwoorden die hij heeft gegeven op de vragen die de speurders hem moeten stellen om de hun toevertrouwde onderzoekshandeling materieel ten uitvoer te leggen, worden aangemerkt als verhoor in de zin van artikel 47bis van het Wetboek van Strafvordering; uit het feit dat de verdachte naar aanleiding van een huiszoeking, spontaan of terloops een verklaring aflegt die een erkenning van zijn schuld inhoudt, blijkt niet dat hij werd verhoord, aangezien een verhoor veronderstelt dat degene die verhoort op systematische wijze gerichte vragen begint te stellen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2012, nr. ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.09.0172.F 22 september 2010 AC nr. 537

Noch artikel 31 Taalwet Gerechtszaken, noch artikel 47bis van het Wetboek van Strafvordering, verbieden de verbalisanten om in substantie te berichten over wat hun buiten een verhoor in de zin van die artikelen is verteld.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- POLITIE -

P.01.0041.F 4 april 2001 AC nr. ...

Het arrest dat beslist dat de beklaagde recht heeft gehad op een eerlijk proces, in weerwil van het feit dat hij geen inzage heeft gekregen in drie onderzoeksdossiers die bij de nationale magistraat waren geopend, op grond, m.n., dat de door die magistraat of door zijn tussenkomst verkregen inlichtingen op een correcte wijze aan de onderzoekers zijn meegedeeld en door hun processen-verbaal bij het dossier van de rechtspleging zijn gevoegd, schendt artikel 6.1 E.V.R.M niet.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 47bis, § 4

P.04.0627.F 2 juni 2004 AC nr. 299

De verbalisanten hoeven in de tekst zelf van de verklaringen die in het proces-verbaal van het verhoor van de inverdenkinggestelde vermeld worden, de door laatstgenoemde betwiste bewoordingen niet te verbeteren.

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

Art. 47bis, 1, c

P.10.0872.N 22 juni 2010 AC nr. 445

Artikel 47bis, 1, c, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat ieder verhoor begint met de mededeling aan de ondervraagde persoon dat zijn verklaringen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt, houdt geen verband met de wijze van beoordeling van de bewijzen door de strafrechter maar doet de ondervraagde er enkel op wijzen dat alle verklaringen die hij in zijn nadeel aflegt, ook tegen hem kunnen worden gebruikt en dat hij aldus mag weigeren om tegen zichzelf belastende verklaringen af te leggen; dit is geenszins strijdig met de door artikel 6.2 E.V.R.M. en artikel 14.3.g I.V.B.P.R. gewaarborgde rechten.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

Art. 47bis, 5°

P.11.2087.N 25 september 2012 AC nr. ...

Wanneer een proces-verbaal van verhoor de identiteit van de tolk niet vermeldt en evenmin vermeldt dat deze beëdigd is, heeft dit niet de nietigheid van dit proces-verbaal voor gevolg, op voorwaarde dat die identiteit en hoedanigheid daadwerkelijk zijn nagegaan; de rechter kan dit nagaan aan de hand van de hem regelmatig voorgelegde gegevens die aan de tegenspraak van de partijen zijn onderworpen en waarvan hij de bewijswaarde onaantastbaar beoordeelt (1). (1) Cass. 9 aug. 2005, AR P.05.0959.F, AC 2005, nr. 393.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

P.11.0770.F 22 juni 2011 AC nr. ...

De nietigheid die voortvloeit uit een schending van het artikel 31 Taalwet Gerechtszaken, beperkt zich tot de op onregelmatige wijze vertaalde verklaring en tast de overige stukken van de rechtspleging niet aan ; daaruit volgt dat die sanctie niet toepasselijk is op de geschriften die de verhoorde partij heeft neergelegd en die bij het proces-verbaal werden gevoegd (1). (1) Zie Cass. 9 nov. 2005, AR P.05.1176.F, AC, 2005, nr. 582.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

P.05.1176.F 9 november 2005 AC nr. 582

De nietigheid wegens schending van artikel 31, tweede lid, Taalwet Gerechtszaken, met name de vermelding in het Frans, in één van de processen-verbaal van het onderzoeksdossier, van getuigenverklaringen in het Italiaans die door de verbalisant op onregelmatige wijze zijn vertaald, wordt beperkt tot de onregelmatig vertaalde verklaring; deze bepaling noch artikel 47bis, 5°, Sv., schrijven voor dat de voormelde nietigheid wordt uitgebreid tot de gegevens die regelmatig in het proces-verbaal of in andere stukken van de rechtspleging zijn opgetekend (1). (1) Zie Cass., 23 april 1991, AR 5570, nr. 442; L. LINDEMANS, Taalgebruik in gerechtszaken, A.P.R., 1973, p. 106-107; R.P.D.B., t. IX, Procédure pénale, Complément, Bruylant, 2004, p. 512, nr. 452.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Art. 47decies, § 1

P.08.1738.N 28 april 2009 AC nr. 283

De ter beschikking van de federale politie gestelde ambtenaren van de fiscale administraties die belast zijn met het opsporen en vaststellen van strafbare feiten, hebben gedurende de periode van terbeschikkingstelling de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings en van de arbeidsauditeur, en kunnen belast worden met de aanwending van bijzondere opsporingsmethoden, ook voor onderzoeken inzake douane- en accijnsmisdrijven.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- POLITIE -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Art. 47octies

P.13.1856.N 3 december 2013 AC nr. ...

Krachtens artikel 47ter, §1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering worden bijzondere opsporingsmethoden aangewend met onder meer als doel het vervolgen van daders van misdrijven; tot die vervolging behoort ook de arrestatie van die daders, zodat de bijzondere opsporingsmethode infiltratie aangewend kan worden om de arrestatie van een verdachte mogelijk te maken of te vergemakkelijken (1). (1) H. Berkmoes en J. Delmulle, De bijzondere opsporingsmethoden en enige andere onderzoeksmethoden, Uitgeverij Politeia nv., 38ev.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei

Art. 47septies

P.06.0795.F 7 juni 2006 AC nr. 316

Uit het feit dat alleen de procureur des Konings, de onderzoeksrechter en de kamer van inbeschuldigingstelling inzage hebben van het vertrouwelijk dossier dat bij artikel 47septies, Sv., is bepaald, terwijl de inverdenkinggestelde dit recht niet heeft, kan geen schending van artikel 5.4, E.V.R.M., en evenmin een miskenning van zijn recht van verdediging noch van zijn recht op een eerlijk proces worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 23 aug. 2005, AR P.05.0805.N, nr ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

Art. 47sexies

P.10.0128.N 20 april 2010 AC nr. 266

Artikel 47sexies Wetboek van Strafvordering, ingevoerd door de wet van 6 januari 2003, is niet van toepassing op de bijzondere opsporingsmethode van observatie aangewend vóór de inwerkingtreding van de wet, zodat dit artikel en de erin vervatte bepalingen de wettigheid van een toen toegepaste observatie niet kunnen beïnvloeden (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 2009, AR P.09.1259.N (onuitgegeven); Cass., 20 okt. 2009, AR P.09.1379.N (onuitgegeven).

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 47sexies, § 3, 5°

P.09.1705.F 27 januari 2010 AC nr. 64

De maximumduur van een maand, te rekenen van de datum van de machtiging, in de loop waarvan de observatie mag gebeuren, wordt berekend volgens de regels die in de artikelen 52, eerste lid, 53, eerste lid, en 54 Gerechtelijk Wetboek zijn vastgesteld; de duur ervan wordt berekend van de zoveelste tot de dag vóór de zoveelste, vanaf de dag na die van de akte welke hem doet ingaan, waarbij de vervaldag in de termijn is begrepen (1). (1) Het bestreden arrest stelde vast dat de aangewende bijzondere opsporingsmethoden regelmatig waren, zonder te vermelden dat er op 15 juni 2007 een observatie was gebeurd. Aangezien het middel alleen berust op de bewering in het verzoekschrift van de eiser, heeft het openbaar ministerie besloten dat het middel niet ontvankelijk was omdat het onderzoek ervan het nazicht van feitelijke gegevens zou vereisen waarvoor het Hof niet bevoegd is.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 47sexies, § 6

P.11.0494.N 7 juni 2011 AC nr. ...

De procureur des Konings kan op gemotiveerde wijze zijn machtiging tot observatie verlengen; dergelijke verlenging vereist evenwel een nog van kracht zijnde machtiging tot observatie.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 486

P.08.1592.F 11 maart 2009 AC nr. 190

De incidentele aangifte van vorderingen tot nietigverklaring van een arrest van buitenvervolgingstelling en heropening van het door dat arrest afgesloten onderzoek, is niet ontvankelijk wanneer de voormelde vorderingen zelf niet ontvankelijk zijn (1). (1) Zie Cass., 26 maart 1997, AR P.97.0249.F, AC, 1997, nr. 164.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.00.1057.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

Het Hof doet in raadkamer uitspraak over de incidentele aangifte (1). (1) Zie Cass., 27 nov. 1967 (AC, 1968, 432); Cass., 8 sept. 1998, A.R. P.98.1105.N, nr. 395.

- CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging

P.97.0249.F 26 maart 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de incidentele aangifte bij een vordering tot vernietiging, wegens machtsoverschrijding, van een handeling van het openbaar ministerie, wanneer de voornoemde vordering zelf niet ontvankelijk is.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Art. 486, tweede lid

P.07.0387.N 26 juni 2007 AC nr. 356

Het Hof verwerpt de aangifte van een misdaad, gepleegd door een lid van een hof van beroep in de uitoefening van zijn ambt, incidenteel gedaan door de benadeelde eiser in een zaak die voor het Hof aanhangig is, wanneer de eiser de feitelijke elementen die hij aanvoert niet aannemelijk maakt (1). (1) Zie Cass., 20 jan. 1919, Pas., 1919, I, 57; 5 maart 2002, AR P.01.1431.N, nr 158; VERSTRAETEN, R.Voorrecht van rechtsmacht", Strafrecht voor Rechtspractici - IV, p. 142.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.01.1431.N 5 maart 2002 AC nr. 158

Het Hof van Cassatie verwerpt de aangifte van een misdaad, gepleegd door een lid van een hof van beroep in de uitoefening van zijn ambt, incidenteel gedaan door de benadeelde eiser in een zaak die voor het Hof aanhangig is, wanneer de eiser de feitelijke elementen die hij aanvoert niet aannemelijk maakt (1). (1) Zie Cass., 20 jan. 1919, Pas., 1919, I, 57; VERSTRAETEN, R.Voorrecht van rechtsmacht", Strafrecht voor Rechtspractici - IV, p. 142.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Art. 518

P.13.1793.F 5 maart 2014 AC nr. ...

Wanneer een vordering tot het wijzen van een toepassingsvonnis betrekking heeft op een veroordeling met kracht van gewijsde, is de rechter niet meer belast met het onderzoek van de strafvordering, waarover definitief uitspraak is gedaan.

- VASTSTELLING VAN DE IDENTITEIT VAN EEN VROEGER VER -

Wanneer een vordering tot het wijzen van een toepassingsvonnis betrekking heeft op een veroordeling met kracht van gewijsde, is de rechter niet meer belast met het onderzoek van de strafvordering, waarover definitief uitspraak is gedaan.

- STRAFVORDERING -

Wanneer het openbaar ministerie, inzake een beklaagde die is veroordeeld onder een identiteit die niet de zijne is, bij de rechtbank een toepassingsvonnis had gevorderd, welke rechtspleging gegrond is op artikel 518 van het Wetboek van Strafvordering, heeft die rechtbank geen uitspraak gedaan over een vordering tot verbetering die door het openbaar ministerie met toepassing van de artikelen 793 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek wordt ingesteld; uit het feit dat het openbaar ministerie het toepassingsvonnis een "verbeterend" vonnis heeft genoemd, volgt niet dat de zaak bij de rechtbank aanhangig is gemaakt op grond van artikel 794 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 15 dec. 2004, AR P.04.1590.F, AC 2004, nr. 613.

- VASTSTELLING VAN DE IDENTITEIT VAN EEN VROEGER VER -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Het vonnis, dat oordeelt dat de beklaagde, om de beperkte devolutieve werking van het verzet tegen een toepassingsvonnis te vermijden, zijn rechtsmiddel niet alleen tegen dat vonnis had kunnen instellen maar ook tegen de beslissing waarin de identiteitsvergissing is gebeurd, waardoor hij zijn veroordeling zélf had kunnen betwisten, miskent het algemeen beginsel van het recht van verdediging niet.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- VASTSTELLING VAN DE IDENTITEIT VAN EEN VROEGER VER -

Art. 524

P.08.0387.N 29 april 2008 AC nr. 259

Wanneer het Hof overeenkomstig artikel 542 Wetboek van Strafvordering een zaak aan een kamer van inbeschuldigingstelling onttrekt om ze toe te vertrouwen aan de kamer van inbeschuldigingstelling van een ander rechtsgebied, geldt de verwijzing ook voor de vonnisgerechten die verder in de zaak moeten optreden (1). (1) In een andere context heeft het Hof bovendien al beslist dat een onderzoeksgerecht dat de rechtspleging regelt, de inverdenkinggestelde enkel kan verwijzen naar een vonnisgerecht van zijn eigen rechtsgebied: Cass., 5 dec. 2006, AR P.06.1305.N, AC, 2006, nr. ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.96.0651.F 18 september 1996 AC nr. ...

Wanneer een cassatieberoep binnen de wettelijke termijn is ingesteld tegen een in strafzaken gewezen arrest, terwijl het dossier van de rechtspleging door brand is vernield, verkeert het Hof in de onmogelijkheid na te gaan of de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen in acht genomen zijn, en vernietigt het Hof het bestreden arrest.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- VERNIELING VAN DOSSIERS -

Art. 524bis

P.08.0280.N 23 september 2008 AC nr. 495

De strafrechter vermag niet de bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen te bevelen, indien niet blijkt dat na de uitvoering van het bevolen bijzonder onderzoek, het openbaar ministerie de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen regelmatig heeft gevorderd (1). (1) Zie Cass., 17 juni 2003, AR P.03.0611.N, AC, 2003, nr. 357.

- STRAF - Andere straffen

Art. 525

P.11.1861.F 7 december 2011 AC nr. ...

Nadat het Hof beslist heeft dat het vonnis van onbevoegdverklaring van een strafuitvoeringsrechtbank overeenkomstig de wet was gewezen en het cassatieberoep tegen dat vonnis heeft verworpen, is het bevoegd om het rechtsgebied te regelen als de wettelijke voorwaarden daartoe vervuld zijn; het kan het vonnis van onbevoegdverklaring van een tweede strafuitvoeringsrechtbank vernietigen en, na erop te hebben gewezen dat die rechtbank bevoegd was, de zaak naar die rechtbank verwijzen, anders samengesteld (1). (1) Zie Cass. 12 maart 2008, AR P.08.0271.F, AC, 2008, nr. 172.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

- STRAFUITVOERING -

P.09.0127.N 17 maart 2009 AC nr. 203

Wanneer het hof van beroep, dat tijdens de rechtspleging in hoger beroep tegen het vonnis van de correctionele rechtbank, ingevolge een beschikking van de raadkamer kennis neemt van misdrijven, die behoren tot de bevoegdheid van de politierechtbank, op grond van hun samenhang met misdrijven die behoren tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank, de samenhang verwerpt en zich bijgevolg onbevoegd verklaart voor de misdrijven die omwille van de samenhang naar dit vonnisgerecht verwezen werden, vernietigt het Hof, dat kennisneemt van een verzoek tot regeling van rechtsgebied, de beschikking van de raadkamer in zoverre de beklaagde wegens deze laatste misdrijven naar de correctionele rechtbank wordt verwezen, waarna het de aldus beperkte zaak naar de bevoegde procureur des Konings verwijst (1). (1) Cass., 11 dec. 1973, AC, 1974, p. 411; Cass., 5 sept. 2000, AR P.00.1048.N, AC, 2000, nr 442.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verschillende misdrijven - samenhang

---

P.08.1716.F 3 december 2008 AC nr. 695

Wanneer een beklaagde, enerzijds, voor de politierechtbank te Verviers wordt vervolgd wegens een overtreding van de Wegverkeerswet, hij op de rechtszitting heeft verklaard alleen maar Duits te kennen, hij heeft gevraagd dat de rechtspleging in die taal wordt verdergezet en de Politierechtbank te Verviers de verwijzing van de zaak naar de Politierechtbank te Eupen heeft bevolen, doch dat anderzijds, de Politierechtbank te Eupen geen kennis kon nemen van de zaak omdat alle magistraten waaruit zij is samengesteld zich van de zaak onthouden, vernietigt het Hof, beslissende tot regeling van rechtsgebied, het vonnis van de Politierechtbank te Verviers en verwijst het de zaak naar laatstgenoemde rechtbank, anders samengesteld (1). (1) Zie Cass., 29 okt. 1980, AR 1344, AC, 1980-1981, nr. 133.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

---

P.08.1036.F 8 oktober 2008 AC nr. 534

Wanneer de correctionele rechtbank zich, vóór de inwerkingtreding, op 26 juni 2008, van de Wet 8 juni 2008 tot wijziging van de Wet Verzachtende omstandigheden, onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van de strafvordering, op grond dat de raadkamer, die verzuimd heeft verzachtende omstandigheden in aanmerking te nemen, een misdaad niet heeft gecorrectionaliseerd, vernietigt het Hof, beslissende tot regeling van rechtsgebied, de beschikking van de raadkamer, in zoverre deze verzuimt verzachtende omstandigheden aan te nemen en, niettegenstaande de wettigheid van het onder de oude wet gewezen vonnis van onbevoegdverklaring, verwijst het de zaak naar de correctionele rechtbank die zich onbevoegd had verklaard.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

---

P.06.0317.F 5 april 2006 AC nr. 204

Wanneer de raadkamer een beklaagde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens misbruik van vertrouwen en heeft gezegd dat er geen grond is om hem voor de overige telastleggingen te vervolgen, en het hof van beroep zich onbevoegd heeft verklaard om van de zaak kennis te nemen op grond dat de raadkamer de beklaagde wegens de telastlegging misbruik van vertrouwen zonder aanneming van verzachtende omstandigheden naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, ofschoon de feiten van die telastlegging, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, diefstal door middel van valse sleutels en valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken zouden opleveren, te weten misdrijven waarop criminele straffen zijn gesteld, vernietigt het Hof, tot regeling van rechtsgebied, de beschikking van de raadkamer behalve in zoverre zij zegt dat er geen grond is tot vervolging voor de overige telastleggingen, en verwijst het de zaak naar het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie Cass., 7 mei 2003, AR P.03.0476.F, nr 278.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

---

P.06.0322.F 5 april 2006 AC nr. 205

Wanneer de raadkamer een beklaagde wegens een misdrijf naar de correctionele rechtbank heeft verwezen en de correctionele rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard op grond dat de raadkamer de verwijzing heeft bevolen zonder dat "uit het dossier van de rechtspleging (blijkt) dat de griffier daadwerkelijk de kennisgeving die bij artikel 127, zesde lid, Sv., is vereist aan de inverdenkinggestelde heeft toegezonden", ofschoon de zaak bij de voormelde rechtbank aanhangig was gemaakt en die daarover uitspraak diende te doen, vernietigt het Hof, na te hebben vastgesteld dat tegen de beschikking tot verwijzing vooralsnog geen enkel rechtsmiddel openstaat en het vonnis van onbevoegdheid in kracht van gewijsde is gegaan, tot regeling van rechtsgebied, het vonnis van onbevoegdverklaring en verwijst het de zaak naar dezelfde correctionele rechtbank, anders samengesteld.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Allerlei

---

P.03.1165.N 23 september 2003 AC nr. 450

Is niet naar recht verantwoord en geeft aanleiding tot regeling van rechtsgebied, het arrest waarin het hof van beroep zich onbevoegd verklaart op grond dat ten tijde van de verwijzing de feiten niet gecorrectionaliseerde misdaden betroffen zodat de correctionele rechtbank onbevoegd was, terwijl inmiddels, vooraleer over de zaak zelf een beslissing was gewezen waarbij de bevoegdheid werd vastgelegd, ingevolge een wetswijziging de feiten enkel nog konden gestraft worden met correctionele straffen.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

---

P.03.0827.N 1 juli 2003 AC nr. 388

Wanneer de raadkamer een van misdaad verdacht persoon, met aanneming van verzachtende omstandigheden, naar de correctionele rechtbank heeft verwezen en het vonnisgerecht zich, na heromschrijving van de feiten, onbevoegd heeft verklaard omwille van het bestaan van een op het ogenblik van de verwijzing door de raadkamer niet gekende verzwarende omstandigheid, stelt het Hof, op een verzoek tot regeling van rechtsgebied, vast dat tegen de beschikking van de raadkamer vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat, dat het vonnis of arrest van onbevoegdverklaring in kracht van gewijsde is gegaan en dat het heromschreven feit niet door de beslissing tot correctionalisatie is gedekt, waarna het de beschikking, ook wat de samenhangende feiten betreft, vernietigt, en de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling verwijst (1) (2). (1) Zie Cass., 10 sept. 2002, AR P.02.1118.N, nr. . (2) In tegenstelling tot andere arresten, waarbij de zaak omwille van de voorlopige hechtenis van de beklaagde naar de raadkamer, anders samengesteld, werd verwezen (Cass., 15 juni 1994, AR P.94.0688.F, nr. 312; 29 maart 1995, AR P.95.0248.F, nr. 117; 22 mei 1996, AR P.96.0475.F, nr. 186), heeft het Hof te dezen de zaak verwezen naar de kamer van inbeschuldigingstelling, hoewel het Hof vaststelt dat de afzonderlijke beschikking van de raadkamer, die op de dag van de verwijzingsbeschikking werd genomen en waarbij de voorlopige hechtenis werd gehandhaafd, geen bestaansreden meer heeft. Deze zienswijze, die overigens reeds eerder gevolgd werd door het Hof (Cass. 12 aug. 1991, AR 5907, nr. 571; 17 dec. 1996, AR P.96.1427.N, nr. 512) verdient de voorkeur, aangezien de procedure van de regeling van rechtsgebied de strafvordering zelf betreft en vreemd is aan de rechtspleging inzake de voorlopige hechtenis (zie ook DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 1999, nr. 869 en 2493). Tevens wordt, in tegenstelling tot andere arresten (Cass., 30 mei 2000, AR P.00.0408.N, nr. 330; 14 nov. 2000, AR P.00.1411.N, nr. 622), de vernietiging van de verwijzingsbeschikking van de raadkamer uitgebreid tot de door het onderzoeksgerecht aangenomen verzachtende omstandigheden met betrekking tot de samenhangende misdrijven. Ook voor dit standpunt kan naar eerdere arresten verwezen worden (onder meer, Cass., 24 maart 1982, AC, 1981-82, 917; 20 nov. 1991, AR 9416, nr. 149). Zie ook DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 1999, nr. 650).

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Omstandigheden na verwijzing

---

P.03.0476.F 7 mei 2003 AC nr. 278

Wanneer de raadkamer twee beklaagden naar de correctionele rechtbank verwijst wegens, m.n., verschillende telastleggingen van misbruik van vertrouwen, en het hof van beroep zich onbevoegd verklaart, op grond dat de feiten van een van die telastleggingen, die aan een van de beklaagden ten laste zijn gelegd, naast de kwalificatie van de raadkamer, zijn opgenomen, ook een valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken kunnen vormen, dat die misdaad niet is gecorrectionaliseerd, dat het hof, wegens de vastgestelde samenhang tussen al die feiten, evenmin kan kennisnemen van de in de andere telastleggingen vermelde feiten, en dat het Hof, op een verzoek tot regeling van rechtsgebied, uit de tekst van een andere telastlegging van misbruik van vertrouwen afleidt dat de bedoelde feiten ook de misdaden van valsheid in geschriften en van gebruik van valse stukken kunnen vormen, en dat die misdaden evenmin zijn gecorrectionaliseerd, beslist het Hof tot regeling van rechtsgebied, na te hebben vastgesteld dat de in die twee telastleggingen bedoelde feiten gekwalificeerd kunnen worden overeenkomstig de artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Sw., die de valsheid en het gebruik van valse stukken straffen met vijf tot tien jaar opsluiting, en dat die feiten blijkbaar samenhangen met de feiten van de andere telastleggingen, vernietigt het de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

---

P.02.1464.N 7 januari 2003 AC nr. 12

Wanneer de raadkamer meerdere beklaagden wegens een wanbedrijf verwijst naar de correctionele rechtbank, die deze beklaagden vrijspreekt, en het hof van beroep, ingevolge het hoger beroep van het openbaar ministerie, het wanbedrijf heromschrijft in een misdaad en zich onbevoegd verklaart, vernietigt het Hof, op een verzoek tot regeling van rechtsgebied, de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling, na te hebben vastgesteld, enerzijds, dat tegen de beschikking van de raadkamer vooralsnog geen rechtsmiddel kan worden aangewend en het arrest van het hof van beroep in kracht van gewijsde is gegaan, zelfs ten aanzien van de beklaagde die, wegens gebrek aan belang, tegen dit arrest geen ontvankelijk cassatieberoep kan instellen, en, anderzijds, dat uit de onderlinge tegenstrijdigheid van de beschikking en het arrest een geschil van rechtsmacht is ontstaan dat de procesgang belemmert en de onbevoegdverklaring verantwoord is (1). (1) Cass., 17 aug. 1992, A.R. 6888, nr 582.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

---

P.00.1411.N 14 november 2000 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer bij een zelfde verwijzingsbeschikking verschillende verdachten naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, wegens verschillende misdaden, waarvan er één niet regelmatig gecorrectionaliseerd werd omwille van het bestaan van een op het ogenblik van de verwijzing door de raadkamer niet gekende verzwarende omstandigheid, vernietigt het Hof, uitspraak doende bij wijze van regeling van rechtsgebied en gelet op de samenhang tussen de verschillende misdaden, de beschikking van de raadkamer, behalve evenwel in zoverre zij beslist dat wegens het bestaan van verzachtende omstandigheden de regelmatig gecorrectionaliseerde misdaden enkel nog aanleiding kunnen geven tot correctionele straffen en verwijst het de aldus beperkte zaak naar de kamer van inbeschuldigingstellen (1). (1) Cass., 30 mei 2000, AR P.00.0408.N, nr ...

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

---

P.00.1048.N 5 september 2000 AC nr. ...

Wanneer het hof van beroep, dat tijdens de rechtspleging in hoger beroep tegen het vonnis van de correctionele rechtbank, ingevolge een eerdere beschikking van de raadkamer kennis neemt van misdrijven, die behoren tot de bevoegdheid van de politierechtbank, op grond van hun samenhang met misdrijven die behoren tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank, de samenhang verwerpt en zich bijgevolg onbevoegd verklaart voor de misdrijven die omwille van de samenhang naar dit vonnisgerecht verwezen werden, vernietigt het Hof, dat kennisneemt van een verzoek tot regeling van rechtsgebied, de beschikking van de raadkamer in zoverre de beklaagde wegens deze laatste misdrijven naar de correctionele rechtbank wordt verwezen, waarna het de aldus beperkte zaak naar de bevoegde procureur des Konings verwijst (1). (1) zie Cass., 11 dec. 1973, AC, 1974, p. 411.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verschillende misdrijven - samenhang

---

P.00.0408.N 30 mei 2000 AC nr. ...

Bij wege van regeling van rechtsgebied en gelet op de samenhang tussen de niet regelmatig gecorrectionaliseerde misdaden en de andere feiten die aan de verdachte en aan een tweede verdachte ten laste werden gelegd, vernietigt het Hof de beschikking van de raadkamer, behalve evenwel in zoverre zij beslist dat wegens het bestaan van verzachtende omstandigheden de aan de tweede verdachte ten laste gelegde misdaden enkel nog aanleiding kunnen geven tot correctionele straffen en verwijst het de aldus beperkte zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie Cass., 27 okt. 1998, A.R. P.98.1214.F, nr 459; 16 dec. 1997, A.R. P.97.1416.N, nr 561; 17 dec. 1996, A.R. P.96.1427.N, nr 512; 30 mei 1995, A.R. P.95.0511.N, nr 266.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verschillende misdrijven - samenhang

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Omstandigheden na verwijzing

---

P.99.1330.F 6 oktober 1999 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer een beklaagde verwezen heeft naar de correctionele rechtbank en die rechtbank de zaak, op vordering van de beklaagde, verwezen heeft naar een correctionele rechtbank die ressorteert onder het rechtsgebied van een ander hof van beroep, omdat zij oordeelt dat de zaak samenhangt met een andere, voor die rechtbank hangende zaak, vernietigt het Hof, dat kennisneemt van een verzoek tot regeling van rechtsgebied, het vonnis, als het vaststelt dat tegen de beschikking thans geen enkel rechtsmiddel openstaat en het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, waarna het de zaak naar dezelfde, doch anders samengestelde correctionele rechtbank verwijst.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verschillende misdrijven - samenhang

---

P.99.0834.N 6 juli 1999 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer een verdachte naar de correctionele rechtbank verwezen heeft wegens een als wanbedrijf omschreven feit en de rechtbank zich onbevoegd verklaard heeft omdat het feit als misdaad had moeten worden omschreven, stelt het Hof, op een verzoek tot regeling van rechtsgebied, vast dat er vooralsnog tegen de beschikking geen enkel rechtsmiddel openstaat, dat het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan en dat de beslissing van het vonnis gegrond lijkt, waarna het de beschikking van de raadkamer vernietigt en de zaak verwijst naar de kamer van inbeschuldigingstelling.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

---

P.98.1214.F 27 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer een verdachte wegens misdaden naar de correctionele rechtbank heeft verwezen omdat er, gezien het ontbreken van een vroegere veroordeling, verzachtende omstandigheden aanwezig zijn, en de rechter zich wegens het bestaan van vroegere veroordelingen tot correctionele straffen onbevoegd verklaart, dan vernietigt het Hof, dat het rechtsgebied regelt, de beschikking en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

---

P.98.0801.N 13 juli 1998 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer een verdachte naar de correctionele rechtbank verwezen heeft wegens een als wanbedrijf omschreven feit en de rechtbank zich onbevoegd verklaard heeft omdat het feit als misdaad had moeten worden omschreven, stelt het Hof, op een verzoek tot regeling van rechtsgebied, vast dat er vooralsnog tegen de beschikking geen enkel rechtsmiddel openstaat, dat het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan en dat de beslissing van het vonnis gegrond lijkt, waarna het de beschikking van de raadkamer vernietigt en de zaak verwijst naar de kamer van inbeschuldigingstelling.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

---

P.98.0667.N 23 juni 1998 AC nr. ...

Geen verzoek tot regeling van rechtsgebied en derhalve niet ontvankelijk is het verzoek dat gegrond is op de belemmering om de procedure verder te zetten die haar grond niet vindt in enige toeëigening of afwijzing van bevoegdheid, maar in het niet ontvankelijk verklaren van de strafvordering.~

- CASSATIE - Allerlei

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

P.97.1416.N 16 december 1997 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer twee verdachten wegens als wanbedrijven omschreven feiten naar de correctionele rechtbank heeft verwezen en de correctionele rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard omdat een van de aan de beide verdachten ten laste gelegde misdrijven een niet gecorrectionaliseerde misdaad is, stelt het Hof vast, op verzoek tot regeling van rechtsgebied, dat tegen de beschikking van de raadkamer vooralsnog geen rechtsmiddel kan worden aangewend en dat de beslissing van het vonnisgerecht wat de ene verdachte betreft in kracht van gewijsde is gegaan, en wat de andere verdachte betreft niet door een ontvankelijk rechtsmiddel kan worden bestreden, zodat uit hun onderlinge tegenstrijdigheid een geschil van rechtsmacht is ontstaan dat de rechtsgang belemmert; na te hebben geoordeeld dat de correctionele rechtbank onbevoegd was om over het geheel van de tenlasteleggingen uitspraak te doen omdat een van de ten laste gelegde feiten een misdaad schijnt op te leveren en er samenhang lijkt te bestaan tussen die misdaad en de wanbedrijven, vernietigt het Hof de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

P.95.1469.N 6 februari 1996 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer, zonder aanneming van verzachtende omstandigheden, een beklaagde wegens een misdaad naar de correctionele rechtbank verwijst en het vonnisgerecht zich onbevoegd verklaart, vernietigt het Hof, op een verzoek tot regeling van rechtsgebied, de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling, na te hebben vastgesteld dat tegen de beschikking van de raadkamer vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat en de beslissing van het vonnisgerecht in kracht van gewijsde is gegaan zodat uit de strijdigheid van die beslissingen een geschil van rechtsmacht is ontstaan dat de rechtsgang belemmert.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

Art. 525bis

P.09.1441.F 6 januari 2010 AC nr. 6

Ofschoon het verzoek tot regeling van rechtsgebied wijst op een geschil over rechtsmacht tussen een beschikking van de raadkamer en een vonnis van de correctionele rechtbank, verbiedt geen enkele wettelijke bepaling dat het openbaar ministerie in hoger beroep dat verzoek indient (1). (1) Zie Cass., 24 aug. 2004, AR P.04.0994.N, AC, 2004, nr 373, Rev.dr.pén., 2005, p. 205, noot 2.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Algemeen

Art. 526

P.14.0878.N 29 juli 2014 AC nr. ...

De omstandigheid dat twee onderzoeksrechters, die niet tot elkaars rechtsgebieden behoren, eenzelfde misdrijf of samenhangende misdrijven onderzoeken, kan een geschil van rechtsmacht doen ontstaan dat de rechtsgang belemmert; dit is het geval wanneer het met het oog op de goede rechtsbedeling en meer bepaald tot vrijwaring van de onderzoekstechnische doelmatigheid van de waarheidsvinding, de leidende rol van de onderzoeksrechter of het recht van verdediging, noodzakelijk is dat de beide strafdossiers verder worden behandeld door eenzelfde onderzoeksmagistraat (1). (1) Zie Cass. 2 nov. 2004, AR P.04.0605.N, AC 2004, nr. 520.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksrechters of onderzoeksgerechten

Wanneer het Hof geen kennis heeft van de precieze stand van de gerechtelijke onderzoeken waarvoor regeling van rechtsgebied wordt gevraagd, is er geen grond om de artikelen 528 en 528bis Wetboek van Strafvordering die de mededeling aan de partijen van het verzoekschrift en de memorie voorschrijven, toe te passen wat betreft de personen die in de gerechtelijke onderzoeken werden inverdenkinggesteld of tegen wie de strafvordering werd ingesteld.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksrechters of onderzoeksgerechten

P.10.0225.N 29 juni 2010 AC nr. 471

Er bestaat een positief bevoegdheidsconflict wanneer twee of meer niet tot het rechtsgebied van hetzelfde hof van beroep behorende rechtbanken alvorens over de grond van de zaak te oordelen, zich bevoegd verklaren omtrent dezelfde of samenhangend aangewezen feiten of wanneer dergelijke feiten door twee of meer verwijzingsbeschikkingen bij rechtbanken die niet tot het rechtsgebied van hetzelfde hof van beroep behoren aanhangig zijn gemaakt.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

Er is geen grond tot regeling van rechtsgebied wanneer de misdrijven waarvoor de beklaagde voor twee rechtbanken, die niet tot het rechtsgebied van hetzelfde hof van beroep behoren, terechtstaat, niet in een zodanig onderling verband schijnen te staan dat de gezamenlijke behandeling ervan door één en dezelfde rechter in het belang van een goede rechtsbedeling is (1). (1) Zie Cass., 8 mei 2001, AR P.01.0314.N, AC, 2001, nr. 261; Cass., 12 maart 2002, AR P.02.0108.N, AC, 2002, nr. 176.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

P.10.0657.F 12 mei 2010 AC nr. 335

Het Hof van Cassatie dat uitspraak moet doen over een cassatieberoep dat het niet ontvankelijk heeft verklaard, is, na verwerping van het cassatieberoep, bevoegd om het rechtsgebied vervolgens ambtshalve te regelen, wanneer het de stand van de rechtspleging in overweging heeft kunnen nemen (1). (1) Cass., 21 feb. 2001, AR P.00.1726.F, AC, 2001, nr. 108; Cass., 30 april 2003, AR P.03.0445.F, AC, 2003, nr. 272.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

P.09.0021.F 11 maart 2009 AC nr. 193

Wanneer, enerzijds, een beschikking van de raadkamer een inverdenkinggestelde wegens verschillende misdrijven, die niet in artikel 36bis Jeugdbeschermingswet zijn opgesomd, naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, en gezegd heeft dat er geen grond is om hem wegens een ander misdrijf te vervolgen, zonder voorafgaande toepassing van artikel 57bis van deze wet, terwijl de inverdenkinggestelde op het ogenblik van de feiten de volle leeftijd van achttien jaar niet had bereikt en, anderzijds, de correctionele rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard om van de strafvordering tegen die inverdenkinggestelde kennis te nemen, gaat het Hof na of tegen de beschikking van de raadkamer alsnog een rechtsmiddel openstaat, of het vonnis kracht van gewijsde heeft en of de vaststelling van de correctionele rechtbank juist lijkt; in bevestigend geval, vernietigt het de beschikking van de raadkamer in zoverre zij uitspraak doet inzake die inverdenkinggestelde en verwijst het de aldus beperkte zaak naar de bevoegde procureur des Konings (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 2000, AR P.00.1122.F, AC, 2000, nr. 467; Cass., 21 mei 2003, AR P.03.0493.F, AC, 2003, nr. 311; Cass., 2 aug. 2005, AR P.05.0932.N, AC, 2005, nr. 392. Er dient op gewezen dat het Hof, door de beschikking van de raadkamer te vernietigen "in zoverre zij uitspraak doet in zake van de minderjarige ", tevens de beslissing tot buitenvervolgingstelling heeft vernietigd die nochtans in zijn voordeel was.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Minderjarige

P.06.0575.F 21 juni 2006 AC nr. 345

De regeling van rechtsgebied wegens een bevoegdheidsconflict, veronderstelt een geschil in rechtsmacht dat de uitoefening van de strafvordering en niet louter van de burgerlijke rechtsvordering belemmert (1). (1) Zie Cass., 11 juni 1996, AR P.96.0380.N, nr 229; 23 juni 1998, AR P.97.0667.N, nr 331.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Algemeen

P.04.1673.N 15 februari 2005 AC nr. 94

Er is grond tot regeling van rechtsgebied wanneer de raadkamer de beklaagde verwijst naar de correctionele rechtbank na correctionalisatie van het misdrijf op grond van verzachtende omstandigheden, de correctionele rechtbank deze beklaagde, bij afwezigheid van hoger beroep van het openbaar ministerie en van de beklaagde, op strafgebied definitief veroordeelt, en het hof van beroep, waarvoor, op het enkel hoger beroep van de burgerlijke partij, enkel nog de burgerlijke rechtsvordering tegen de beklaagde aanhangig is, zich later onbevoegd verklaart om van die burgerlijke rechtsvordering kennis te nemen, op grond dat inmiddels gebleken is dat het door de raadkamer gecorrecionaliseerde misdrijf niet voor correctionalisering vatbaar is, en zowel de beschikking van de raadkamer als het arrest van het hof van beroep kracht van gewijsde hebben, aangezien door de onderlinge tegenstrijdigheid tussen beide beslissingen een geschil van rechtsmacht ontstaat die de rechtsgang belemmert; het Hof, beslissend tot regeling van rechtsgebied, vernietigt het arrest van het hof van beroep in zoverre het zich onbevoegd verklaart uitspraak te doen over de tegen de beklaagde ingestelde burgerlijke rechtsvordering en verwijst de zaak naar het hof van beroep, anders samengesteld (1) (2) (3). (1) In deze zaak waren twee beklaagden betrokken, die beiden voor een identieke maar afzonderlijke telastlegging, meer bepaald het misdrijf bepaald in artikel 406, eerste lid, Strafwetboek, na correctionalisering op grond van verzachtende omstandigheden, naar de correctionele rechtbank werden verwezen. De correctionele rechtbank veroordeelde beide beklaagden op strafgebied en op burgerlijk gebied. Eén van de twee beklaagden stelde hoger beroep in tegen alle beschikkingen van het vonnis, daarin gevolgd door het openbaar ministerie wat de beslissing op de strafvordering betrof. De tweede beklaagde tekende geen hoger beroep aan en het openbaar ministerie evenmin. De burgerlijke partijen stelden evenwel ook hoger beroep in, zodat voor de beklaagde, voor wie de beslissing van de eerste rechter op strafgebied niet werd aangevochten en definitief was, enkel nog de tegen hem gerichte burgerlijke rechtsvorderingen voor de appèlrechters aanhangig waren. Na een tussenarrest, waarbij een deskundige werd aangesteld, vulde het hof van beroep, precies op grond van de bevindingen van de deskundige, de oorspronkelijke telastlegging aan met de verzwarende omstandigheid, bedoeld in artikel 408, Strafwetboek, dat de feiten iemands dood ten gevolge hadden. Het hof van beroep stelde daarop vast dat de feiten, onder hun nieuwe kwalificatie, niet vatbaar bleken voor correctionalisering en verklaarde zich onbevoegd om kennis te nemen van deze feiten, van de overige telastleggingen die daarmee samenhangend waren en van de daarop geënte burgerlijke rechtsvorderingen. De assymetrische rechtstoestand ten aanzien van beide beklaagden geeft hier aanleiding tot een dubbele regeling van rechtsgebied die leidt tot twee inhoudelijk onderscheiden beslissingen. Wat betreft de beklaagde, die hoger beroep instelde op strafgebied en op burgerlijk gebied en daarin, op strafgebied, gevolgd werd door het openbaar ministerie, volgt het Hof de klassieke oplossing, waarbij de verwijzingsbeschikking van de raadkamer wordt vernietigd en de zaak wordt verwezen naar de kamer van inbeschuldigingstelling. Wat betreft de beklaagde die geen hoger beroep instelde, evenmin als het openbaar ministerie en ten aanzien van wie, op het enkel hoger beroep van de burgerlijke partijen, alleen nog de tegen hem ingestelde burgerlijke rechtsvorderingen voor het hof van beroep aanhangig waren, vernietigt het Hof het arrest van het hof van beroep in zoverre het zich onbevoegd verklaart uitspraak te doen over de tegen deze beklaagde ingestelde burgerlijke rechtsvorderingen en verwijst het de zaak terug naar hetzelfde hof van beroep, anders samengesteld. De appèlrechters hadden, wat deze beklaagde betreft, immers niet meer te oordelen over de strafvordering, maar zij bleven bevoegd om kennis te nemen van de tegen deze beklaagde ingestelde burgerlijke rechtsvordering, gesteund op het door de eerste rechter definitief bewezen verklaarde misdrijf, met dien verstande evenwel, dat de appèlrechters ook in dat geval nog steeds gehouden zijn de juiste kwalificatie aan het misdrijf te geven (Cass., 17 nov. 1981, AR 6659, nr 180): zij zijn immers niet gebonden door de kwalificatie die op strafgebied definitief werd aangenomen (zie Cass., 18 nov. 1986, AR 186, nr 173 en de noot onder het arrest). (2) Zie Cass., 8 maart 1988, AR 2195, nr 429, waar in voetnoot (1) gepreciseerd wordt dat ook als het geschil van rechtsmacht enkel betrekking heeft op de burgerlijke rechtsvordering, het openbaar ministerie een verzoek tot regeling van rechtsgebied kan indienen; 9 april 1997, AR P.97.0223.F, nr 177; Contra: Cass., 23 okt. 1990, AR 4733, nr 102. (3) In zijn arrest van 16 december 1968 (Arr. Cass., 1969, p. 379) oordeelde het Hof dat er geen bevoegdheidsconflict bestaat tussen de beslissing van onbevoegdheid van het vonnisgerecht en de verwijzingsbeschikking van de raadkamer "daar deze laatste vreemd is aan de burgerlijke rechtsvordering". Uit dit arrest blijkt evenwel dat in die zaak de burgerlijke partij zich slechts ter zitting van de correctionele rechtbank had gesteld. In het thans geannoteerde arrest ligt de situatie anders, aangezien er ook reeds gestelde burgerlijke partijen voor de raadkamer waren verschenen: de verwijzingsbeschikking heeft dus niet enkel betrekking op de strafvordering, maar ook op de erbij horende burgerlijke rechtsvorderingen, hetgeen uiteindelijk leidt tot onderling tegenstrijdige beslissingen omtrent de bevoegdheid.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

P.04.1116.F 29 september 2004 AC nr. 442

Er is grond tot regeling van rechtsgebied, wanneer de rechtsgang wordt belemmerd ten gevolge van een geschil over rechtsmacht tussen, enerzijds, een beschikking van de raadkamer waarbij, met aanneming van verzachtende omstandigheden, de beklaagden naar de correctionele rechtbank zijn verwezen, en anderzijds, een vonnis waarbij de correctionele rechtbank zich onbevoegd verklaart om kennis te nemen van dezelfde, gedeeltelijk anders gekwalificeerde, feiten ten laste van diezelfde beklaagden die naar die rechtbank zijn verwezen bij latere beschikking van diezelfde raadkamer.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Omstandigheden na verwijzing

---

P.04.0127.F 3 maart 2004 AC nr. 118

Wanneer de raadkamer een van misdaad verdacht persoon, met aanneming van verzachtende omstandigheden, naar de correctionele rechtbank heeft verwezen en het vonnisgerecht zich onbevoegd heeft verklaard op grond dat, na de beschikking van verwijzing, een omstandigheid aan het licht is gekomen waardoor het feit bij wet met een zwaardere criminele straf wordt gestraft, stelt het Hof, op een verzoek tot regeling van rechtsgebied, vast dat tegen de beschikking vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat, dat het vonnis of arrest van onbevoegdverklaring in kracht van gewijsde is gegaan en dat de vermeldingen van de feitenrechter juist lijken te zijn, waarna het de beschikking vernietigt, ook wat de samenhangende misdrijven betreft, en de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling verwijst (1); het vonnisgerecht zou niet bevoegd zijn geweest om de niet-aanneming van verzachtende omstandigheden door de raadkamer te verhelpen, op grond van de verzachtende omstandigheden die in de rechtstreekse dagvaarding van het O.M. zijn voorgesteld. (1) Cass., 10 sept. 2002, AR P.02.0118.N, nr ...

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Omstandigheden na verwijzing

---

P.03.0575.N 20 mei 2003 AC nr. 307

Wanneer een raadkamer een bij haar aanhangig gemaakte zaak ingevolge een verzoek tot wijziging van de taal van de rechtspleging op grond van de artikelen 21 en 23 Taalwet Gerechtszaken naar de correctionele rechtbank van het dichtsbij gelegen anderstalig arrondissement heeft verwezen en deze rechtbank zich ambtshalve territoriaal onbevoegd heeft verklaard omdat de zaak op onregelmatige en dus nietige wijze naar haar was verzonden, daar de Taalwet Gerechtszaken dergelijke beslissing van de raadkamer niet toelaat, vernietigt het Hof, uitspraak doende bij wijze van regeling van rechtsgebied, de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar diezelfde raadkamer, anders samengesteld (1). (1) Zie Cass., 27 sept. 1965, Pas., I, 122; 1 juni 1966, Pas., I, 1242.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Allerlei

---

P.03.0445.F 30 april 2003 AC nr. 272

Het Hof van Cassatie, dat uitspraak moet doen over een cassatieberoep dat het niet ontvankelijk verklaart, is, na verwerping van het cassatieberoep, bevoegd om het rechtsgebied ambtshalve te regelen, wanneer het de stand van de rechtspleging in aanmerking heeft kunnen nemen (1). (1) Cass., 21 feb. 2001, AR P.00.1726.F, nr 108.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

Wanneer de raadkamer, met aanneming van verzachtende omstandigheden, een inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens een misdaad die niet kan worden gecorrectionaliseerd en wegens samenhangende misdrijven, en het hof van beroep zich onbevoegd heeft verklaard om van de zaak kennis te nemen, regelt het Hof het rechtsgebied door de beschikking van de raadkamer te vernietigen en de zaak te verwijzen naar de anders samengestelde raadkamer van dezelfde rechtbank (1). (1) Cass., 16 juni 1999, AR P.99.0694.F, nr 368 ; zie Cass., 13 dec. 2000, AR P.00.1514.F, nr 687.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

---

P.02.1499.N 17 december 2002 AC nr. 680

Wanneer de raadkamer vier verdachten naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens mededaderschap aan een poging tot misdaad zonder verzachtende omstandigheden te hebben aangenomen en drie onder hen wegens wanbedrijven, het vonnisgerecht zich, gelet op de samenhang tussen de verschillende aan de verdachten gelegde feiten, voor het geheel onbevoegd heeft verklaard, en de beslissingen in kracht van gewijsde zijn gegaan, vernietigt het Hof, bij regeling van het rechtsgebied, de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de raadkamer, anders samengesteld, na te hebben vastgesteld dat de op dezelfde datum gewezen beschikkingen waarbij wordt beslist dat twee verdachten aangehouden blijven, geen bestaansreden meer hebben (1). (1) Cass., 29 maart 1995, A.R. P.95.0248.F, nr 177.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

---

P.02.0972.F 13 augustus 2002 AC nr. 410

Als het verzoek tot regeling van rechtsgebied uitsluitend betrekking heeft op het conflict tussen een beschikking van de raadkamer en een arrest van het hof van beroep, kan het Hof ambtshalve, aan de hand van de stukken van de rechtspleging, de regeling van de rechtspleging uitbreiden tot de tegenstrijdigheid die tevens bestaat tussen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling en hetzelfde arrest van het hof.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

P.02.0907.N 23 juli 2002 AC nr. 405

Wanneer de correctionele rechtbank, na te hebben vastgesteld dat het bedrieglijk uitwissen of veranderen van de in hoofdstuk I van de wet op de boekhouding en de jaarrekening van de ondernemingen bedoelde boeken of boekingsstukken of de inhoud ervan, als misdrijfbestanddeel van een telastlegging van bedrieglijke bankbreuk ten tijde van het plegen van de feiten, ook na de faillissementswet van 8 augustus 1997 (krachtens welke op dit misdrijf nog slechts correctionele straffen zijn gesteld) nog steeds het misdrijf van valsheid in geschriften en/of het gebruik van valse stukken kan opleveren, waarop criminele straffen zijn gesteld, dat er samenhang lijkt te zijn met andere telastleggingen en dat in de beschikking van verwijzing van de raadkamer voor die telastlegging geen verzachtende omstandigheden werden weerhouden, zich onbevoegd verklaart, regelt het Hof het rechtsgebied, vernietigt het de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Artikel 489ter Sw., zoals ingevoegd bij artikel 120 W. 8 augustus 1997 (B.S., 28 oktober 1997), met ingang van 1 januari 1998 (artikel 1 K.B. 25 november 1997 (B.S., 4 december 1997)) stelt thans strafbaar met gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en met een geldboete van honderd frank tot vijfhonderdduizend frank de in artikel 489 bedoelde personen die met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden: ...2° de boeken of bescheiden bedoeld in hoofdstuk I van de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekeringen van de ondernemingen, geheel of gedeeltelijk hebben doen verdwijnen; (...). De omstandigheid dat het (voorheen met criminele straffen beteugeld) bedrieglijk wegnemen, uitwissen of veranderen van de inhoud van de boeken thans niet meer onder de misdrijfomschrijving bedrieglijke bankbreuk valt en het doen verdwijnen van die boeken alleen nog strafbaar is met correctionele straffen (welke beperktere misdrijfomschrijving, respectievelijke lichtere bestraffing, krachtens artikel 2 Sw., ten gunste van de beklaagde moeten worden toegepast (vgl. cass., 4 jan. 2000, A.R. P.98.1416.N, nr 3), neemt niet weg dat eerstbedoelde misdrijfomschrijving, ook onder de nieuwe wetgeving,nog steeds strafbaar blijft als valsheid in geschriften en/of gebruik van valse stukken (vgl. cass., 3 okt. 2000, A.R. P.00.0081.N, nr 509). In dezen was een herkwalificatie naar laatstbedoelde misdrijfomschrijving dan ook toelaatbaar. Daartoe was evenwel een voorafgaande correctionalisatie noodzakelijk.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

---

P.02.0108.N 12 maart 2002 AC nr. 176

Er is grond tot regeling van rechtsgebied wanneer de beklaagde wegens samenhangende misdrijven is vervolgd voor rechtbanken die niet tot het rechtsgebied van hetzelfde hof van beroep behoren en er tussen de misdrijven een zodanige band schijnt te bestaan dat de gezamenlijke behandeling ervan door één rechtbank vereist lijkt in het belang van een goede rechtsbedeling (1). (1) Zie cass., 11 juni 1996, P.96.0380.N, nr 229; 12 dec. 2000, P.00.1487;N, nr 682; 8 mei 2001, P.01.0314.N, nr ....

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

---

P.02.0186.F 6 maart 2002 AC nr. 161

Wanneer de raadkamer een verdachte naar de correctionele rechtbank heeft verwezen met name wegens een wanbedrijf van bedrieglijk onvermogen, waarbij de bestanddelen ervan feiten lijken te bevatten die als de misdaad valsheid in geschriften kunnen worden gekwalificeerd, en die misdaad niet is gecorrectionaliseerd, tegen de verwijzingsbeschikking vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat en het hof van beroep zich onbevoegd heeft verklaard bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest, beslist het Hof tot regeling van rechtsgebied en tot vernietiging van de verwijzingsbeschikking en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie Cass., 27 mei 1998, A.R. P.98.0575.F, nr. 278.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

P.01.1504.F 19 december 2001 AC nr. ...

Als het verzoek tot regeling van rechtsgebied uitsluitend betrekking heeft op het conflict tussen een beschikking van de raadkamer en een vonnis van de correctionele rechtbank, kan het Hof ambtshalve, aan de hand van de stukken van de rechtspleging, de regeling van de rechtspleging uitbreiden tot de tegenstrijdigheid die tevens bestaat tussen een andere beschikking van de raadkamer en datzelfde vonnis (1). (1) Zie Cass., 12 aug. 1991, A.R. 5907, nr. 570 ; 7 jan. 1997, A.R. P.95.0782.N, nr. 11 ; 12 nov. 1997, A.R. P.97.0611.F, nr. 466 ; 20 okt. 1999, A.R. P.99.0084.F, nr. 551 ; 13 dec. 2000, A.R. P.00.1514.F, nr. 687 ; 21 feb. 2001, A.R. P.00.1726.F, nr.108.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

P.01.1307.N 13 november 2001 AC nr. ...

Zo samenhang tussen verschillende misdrijven die voor onderscheiden hoven, rechtbanken of onderzoeksrechters aanhangig zijn, grond tot regeling van rechtsgebied geeft, onderstelt samenhang tussen verschillende misdrijven dat deze voor samenvoeging en gelijktijdige behandeling vatbaar zijn, wat niet het geval is tussen een zaak die voor een rechter in eerste aanleg aanhangig is en een andere zaak die voor een rechter in hoger beroep aanhangig is, zodat in zulk geval geen grond tot regeling van rechtsgebied bestaat (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1999, AR nr P.99.0167.N, nr 279; R. Declercq, Beginselen van strafrechtspleging, 1999, nr 941; D. Holsters, Regeling van rechtsgebied in geval van positief bevoegdheidsgeschil, in Liber Amicorum J. D'Haenens, 187.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

P.01.0314.N 8 mei 2001 AC nr. ...

Er is grond tot regeling van rechtsgebied wanneer beklaagden wegens samenhangende misdrijven zijn vervolgd voor rechtbanken die niet tot het rechtsgebied van hetzelfde hof van beroep behoren en er tussen de misdrijven een zodanige band schijnt te bestaan dat de gezamenlijke behandeling ervan door één rechtbank vereist lijkt in het belang van een goede rechtsbedeling (1). (1) Zie D. Holsters, Regeling van rechtsgebied in geval van positief bevoegdheidsgeschil. Met vraag of voor regeling van rechtsgebied in geval van negatief bevoegdheidsgeschil er noodzakelijk twee tegenstrijdige rechterlijke beslissingen dienen te zijn, Liber Amicorum J. D'Haenens, 187.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

P.00.1726.F 21 februari 2001 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie, bij de regeling van het rechtsgebied, een beslissing van een appèlgerecht vernietigt, op grond dat de appèlrechters zich ten onrechte onbevoegd hebben verklaard na een regelmatige correctionalisering van een misdaad, verwijst het Hof de zaak naar hetzelfde, anders samengestelde appèlgerecht (1). (1) Cass., 23 april 1996, A.R. P.96.0297.N, nr. 122.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Algemeen

P.00.1514.F 13 december 2000 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer, met aanneming van verzachtende omstandigheden, een verdachte naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens een niet te correctionaliseren misdaad en de daarmee samenhangende wanbedrijven, en het hof van beroep zich onbevoegd heeft verklaard om van de zaak kennis te nemen, regelt het Hof het rechtsgebied, vernietigt het de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie Cass., 16 juni 1999, A.R. P.99.0694.F, nr. 368.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

P.00.1487.N 12 december 2000 AC nr. ...

Er bestaat grond tot regeling van rechtsgebied bij vervolging voor verschillende hoven van beroep van misdrijven waartussen een zodanige band schijnt te bestaan dat de gezamenlijke behandeling ervan door eenzelfde gerecht vereist lijkt in het belang van een goede rechtsbedeling (1). (1) Zie: D. Holsters, Regeling van rechtsgebied in geval van positief bevoegdheidsgeschil. Met vraag of voor regeling van rechtsgebied in geval van negatief bevoegdheidsgeschil er noodzakelijk twee tegenstrijdige rechterlijke beslissingen dienen te zijn, in Liber Amicorum Jules D'Haenens, 187.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

P.00.1122.F 13 september 2000 AC nr. ...

Wanneer, enerzijds, een beschikking van de raadkamer een verdachte wegens verschillende, doch andere dan de in artikel 36bis Jeugdbeschermingswet opgesomde misdrijven naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, zonder voorafgaandelijk toepassing te hebben gemaakt van artikel 38 van die wet, terwijl de verdachte op het ogenblik van de feiten de volle leeftijd van achttien jaar niet had bereikt, en, anderzijds, de correctionele rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van de tegen die verdachte ingestelde strafvordering, gaat het Hof na of vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat tegen de beschikking van de raadkamer, of het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan en of de vaststelling van de correctionele rechtbank juist lijkt ; zo ja, vernietigt het de beschikking van de raadkamer, in zoverre zij inzake die verdachte uitspraak doet, en verwijst het de aldus beperkte zaak naar de bevoegde procureur des Konings (1).
(1) Cass., 5 juni 1985, A.R. 4336, nr. 607 ; 7 feb. 1989, A.R. 3064, nr. 331.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Minderjarige

P.99.0984.F 20 oktober 1999 AC nr. ...

Wanneer de correctionele rechtbank, op grond van de door de getroffene op de rechtszitting afgelegde verklaringen, uitspraak heeft gedaan over feiten die misdaden schijnen te zijn waarvan de raadkamer geen kennis diende te nemen en die twee nieuwe telastleggingen tot gevolg hebben gehad, en het hof van beroep, overwegende dat de rechtbank niet bevoegd was om over die telastleggingen uitspraak te doen, de zaak naar de procureur-generaal verwezen heeft om te handelen als naar recht, vernietigt het Hof, dat het cassatieberoep van de procureur-generaal verwerpt en ambtshalve tot regeling van rechtsgebied beslist, de beschikking van de raadkamer gedeeltelijk en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

P.99.0694.F 16 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer, met aanneming van verzachtende omstandigheden, een verdachte naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens een misdaad die niet kan worden gecorrectionaliseerd, en het hof van beroep zich onbevoegd heeft verklaard om van de zaak kennis te nemen, regelt het Hof het rechtsgebied door de beschikking van de raadkamer te vernietigen en de zaak te verwijzen naar de anders samengestelde raadkamer van dezelfde rechtbank.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

P.99.0148.F 3 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer de correctionele rechtbank een bij haar aanhangig gemaakte zaak bij vonnis verwezen heeft naar een andere correctionele rechtbank, d.i. het dichtstbijzijnde rechtscollege van dezelfde rang waar de rechtspleging in het Frans wordt gevoerd, en laatstgenoemde rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard, en beide beslissingen kracht van gewijsde hebben, bestaat er grond tot regeling van rechtsgebied teneinde het bevoegde rechtscollege aan te wijzen waarnaar de zaak moet worden verwezen.~

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

P.97.1254.F 5 november 1997 AC nr. ...

Wanneer twee onderzoeksrechters van een verschillend rechtsgebied kennisnemen van het onderzoek naar dezelfde feiten, ontstaat een geschil van rechtsmacht dat de rechtsgang belemmert en aanleiding geeft tot een regeling van rechtsgebied.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Allerlei

Wanneer twee onderzoeksrechters van een verschillend rechtsgebied kennisnemen van het onderzoek naar dezelfde feiten, en de tweede daarvan kennisgenomen heeft ten gevolge van een burgerlijke partijstelling, en de omstandigheden die voornoemde burgerlijke partij ertoe aangezet hebben om zich burgerlijke partij te stellen, niet verantwoorden dat de zaak onttrokken wordt aan de onderzoeksrechter die als eerste van die zaak kennisgenomen heeft, beveelt het Hof, beslissende tot regeling van rechtsgebied, dat het onderzoek door die rechter zal worden voortgezet en onttrekt het de rechtspleging aan de andere rechter.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Allerlei

P.97.1109.N 28 oktober 1997 AC nr. ...

De omstandigheid dat het vonnisgerecht de strafvordering niet ontvankelijk verklaart om reden dat de zaak wegens een proceduregebrek in de behandeling voor het onderzoeksgerecht onregelmatig naar het vonnisgerecht werd verwezen, maakt geen bevoegdheidsconflict uit dat aanleiding geeft tot regeling van rechtsgebied.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Allerlei

P.96.0465.N 28 mei 1996 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde, die bij twee afzonderlijke beschikkingen wegens verschillende feiten is verwezen naar correctionele rechtbanken die niet ressorteren onder het rechtsgebied van hetzelfde hof van beroep, tot staving van een verzoek tot regeling van rechtsgebied aanvoert dat er een positief conflict van rechtsmacht is ontstaan wegens samenhang tussen de misdrijven waarvoor hij werd verwezen, gaat het Hof na, nadat het heeft vastgesteld dat tegen de bovengenoemde beschikkingen vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat, of uit de processtukken blijkt dat er tussen de misdrijven een verband van zodanige aard lijkt te bestaan dat een goede rechtsbedeling de gezamenlijke berechting ervan door een zelfde rechter vereist; in bevestigend geval regelt het Hof het rechtsgebied door een van de beschikkingen van het onderzoeksgerecht te vernietigen in zoverre zij het vonnisgerecht heeft aangewezen en verwijst het die zaak naar de andere correctionele rechtbank.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

P.96.0297.N 23 april 1996 AC nr. ...

Wanneer het Hof, tot regeling van rechtsgebied, een beslissing van een appelgerecht vernietigt, op grond dat de appelrechters zich onterecht onbevoegd hebben verklaard na een regelmatige correctionalisering van een misdaad, verwijst het Hof de zaak naar hetzelfde appelgerecht, anders samengesteld.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Algemeen

P.95.0028.F 8 februari 1995 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer een verdachte naar de correctionele rechtbank verwijst en daartoe in haar beschikking verwijst naar de verzachtende omstandigheden die zijn aangegeven in de vordering van de procureur des Konings, terwijl enerzijds die vordering geen melding maakte van dergelijke omstandigheden maar strekte tot buitenvervolgingstelling, en anderzijds de in de beschikking inaanmerkinggenomen feiten, zoals ze zijn omschreven, worden gestraft met criminele straffen en de correctionele rechtbank zich bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis onbevoegd verklaard heeft om er kennis van te nemen, vernietigt het Hof de beschikking in het kader van de regeling van rechtsgebied en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

Art. 527

P.96.1293.N 3 december 1996 AC nr. ...

Wanneer een beschikking van de raadkamer de beklaagde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, het hof van beroep zich onbevoegd verklaarde omdat de beklaagde onder de bevoegdheid van de krijgsrechtsmachten ressorteerde, er tegen de beschikking van de raadkamer vooralsnog geen rechtsmiddel kan worden aangevoerd, het arrest van het hof van beroep in kracht van gewijsde is gegaan en de onbevoegdverklaring gegrond lijkt, regelt het Hof het rechtsgebied, vernietigt het de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de krijgsauditeur.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Militair

Art. 527bis

P.96.0574.N 4 juni 1996 AC nr. ...

Het openbaar ministerie kan geen afstand doen van zijn recht om regeling van rechtsgebied te verzoeken.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.95.0335.N 9 mei 1995 AC nr. ...

In een strafproces is de vordering tot regeling van rechtsgebied van een burgerlijke partij niet ontvankelijk, indien ze is ingesteld bij een memorie ingediend zonder tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

Art. 539

P.98.0935.N 20 april 1999 AC nr. ...

Geen beslissing inzake bevoegdheid is de uitspraak van de kamer van de Correctionele Rechtbank te Brussel, die kennis neemt van de zaken in het Nederlands, dat zij onbevoegd is om kennis te nemen van de strafvordering wanneer volgens de Taalwet Gerechtszaken de rechtspleging in die zaak in het Frans dient te gebeuren.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

Art. 54

F.08.0074.F 10 januari 2013 AC nr. ...

Artikel 49 van het EG-Verdrag, zoals het van toepassing was vóór de inwerkingtreding, op 1 december 2009, van het Verdrag van Lissabon, verzet zich tegen een regeling van een lidstaat zoals die van artikel 54 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals gewijzigd bij de wet van 28 juli 1992 en vóór de wijziging ervan bij de wet van 15 december 2009, krachtens welke bezoldigingen voor prestaties of diensten die door een ingezeten belastingplichtige worden betaald aan een niet-ingezeten vennootschap, niet als aftrekbare beroepskosten worden aangemerkt wanneer die vennootschap in de lidstaat waar zij is gevestigd niet aan inkomstenbelasting is onderworpen of voor de betrokken inkomsten aan een aanzienlijk gunstigere belastingregeling is onderworpen dan die waaraan die inkomsten in de eerste lidstaat zijn onderworpen, tenzij de belastingplichtige bewijst dat deze bezoldigingen verband houden met werkelijke en oprechte verrichtingen en mits zij de normale grenzen niet overschrijden, terwijl volgens de algemene regel die bezoldigingen als beroepskosten aftrekbaar zijn indien zij noodzakelijk zijn om de belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden en de belastingplichtige de echtheid en het bedrag van die bezoldigingen aantoont.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Grondslagen

Art. 540

P.10.0082.F 24 februari 2010 AC nr. 123

Het Hof van Cassatie is niet bevoegd om het rechtsgebied te regelen van onderzoeksrechters die tot hetzelfde rechtsgebied behoren (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1999, AR P.99.0167.N, AC, 1999, nr 279.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksrechters of onderzoeksgerechten

P.99.0167.N 11 mei 1999 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie is niet bevoegd om het rechtsgebied te regelen van rechtbanken van eerste aanleg of onderzoeksrechters die tot hetzelfde rechtsgebied behoren.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

P.95.0782.N 7 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer twee politierechtbanken kennis nemen van een zelfde overtreding en de rechtbank tot wier rechtsgebied beide rechtbanken behoren, niet overgaat tot regeling van rechtsgebied, vermag het Hof ambtshalve het rechtsgebied te regelen telkens het Hof de stand van de rechtspleging regelmatig in acht kan nemen.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

Art. 542

P.13.0892.N 18 juni 2013 AC nr. ...

Uit het feit dat ingevolge een veelvoud aan rechtsplegingen en rechtsmiddelen eensdeels en de noodwendigheden van de dienst anderdeels de voorzitter van de rechtbank zich tot tweemaal toe genoodzaakt ziet een extra raadkamer met een voorzitter die volgens de dienstregeling tot een andere kamer behoort, te laten zetelen, blijkt niet dat er op alle magistraten die deel uitmaken van de rechtbank van eerste aanleg, waarvan de onttrekking van de zaak gevorderd wordt, een gewettigde verdenking rust, noch dat het onmogelijk zou zijn aldaar een raadkamer samen te stellen die de zaak op onafhankelijke en onpartijdige wijze kan berechten.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.12.0009.F 11 januari 2012 AC nr. ...

De verwantschap in de vierde graad, met de korpschef van het rechtscollege waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, van een procespartij die naar dat rechtscollege is verwezen, vormt op zich niet zo een nauwe graad van verwantschap dat zij een grond tot gewettigde verdenking kan vormen tegen alle leden van dat rechtscollege.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Het feit dat de magistraat die slachtoffer zou zijn geweest van één van de aan de eisers tenlastegelegde misdrijven, deel uitmaakt van een rechtbank die tot het rechtsgebied van het hof van beroep behoort, kan geen grond opleveren om alle magistraten waaruit dat hof van beroep is samengesteld te verdenken van werkelijke of schijnbare partijdigheid.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.10.1619.F 27 oktober 2010 AC nr. 642

Het feit dat een justitiabele een klacht indient tegen een willekeurig magistraat die van zijn zaak kennis heeft genomen, is op zich onvoldoende om grond te verlenen aan de verdenking die de klager om die reden verklaart te koesteren tegen alle leden van het rechtscollege dat kennis neemt van het verder verloop van de procedure.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Het feit dat betrokkene reeds eerder door een rechtbank werd veroordeeld is geen aanleiding om gewettigde verdenking te koesteren tegen alle leden van dat rechtscollege.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.08.0659.N 20 mei 2008 AC nr. 306

De omstandigheid dat een beklaagde, die schuldig werd bevonden aan inbreuken op de Wegverkeerswet en op de Wegcode, hoger beroep aantekende tegen het vonnis van de politierechtbank dat hem tot geldboete en rijverbod veroordeelde, daarin gevolgd door het openbaar ministerie, zelf hoofdgriffier is bij de rechtbank van eerste aanleg die van het hoger beroep kennis moet nemen, kan bij de partijen en derden ernstige twijfel doen rijzen met betrekking tot de onafhankelijkheid en objectiviteit van het te wijzen vonnis zodat op grond van die redenen de verwijzing naar een andere correctionele rechtbank verantwoord is.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.05.1343.F 23 november 2005 AC nr. ...

Wanneer op vordering van de procureur-generaal tot verwijzing van de ene rechtbank van eerste aanleg naar een andere van een zaak die door een onderzoeksrechter van de voormelde rechtbank wordt onderzocht, en tot vaststelling van het feit dat degene die zich voor die onderzoeksrechter burgerlijke partij heeft gesteld de broer is van een rechter die hetzelfde ambt uitoefent bij de rechtbank van eerste aanleg van dat arrondissement, en met de overweging dat, rekening gehouden met de beperkte formatie van die rechtbank, die omstandigheid volstaat om bij de partijen en bij een derde gewettigde verdenking te doen ontstaan ten aanzien van het vermogen van die rechtbank om sereen en onpartijdig van de zaak kennis te nemen, onttrekt het Hof van Cassatie de zaak aan die rechtbank van eerste aanleg en verwijst het deze naar een rechtbank van dezelfde hoedanigheid (1). (1) Zie Cass., 17 mei 2005, AR P.05.0435.N, nr ....

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Wanneer het Hof van Cassatie de zaak die bij de rechtbank aanhangig is gemaakt, wegens gewettigde verdenking daaraan onttrekt, machtigt geen enkele wettelijke bepaling het Hof van Cassatie om de kennisneming van de zaak niet naar een ander gerecht te verwijzen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.05.0435.N 17 mei 2005 AC nr. 199

Niet kennelijk onontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking, wanneer een onderzoeksrechter gelast is met het onderzoek naar een misdrijf, waarvan de inverdenkinggestelde de zoon is van een rechter bij het rechtscollege waarvan die onderzoeksrechter deel uitmaakt en de redenen van het verzoek niet uitsluitend de persoon van de onderzoeksrechter maar de gehele rechtbank betreffen, omdat de betrekkingen die bestaan tussen de magistraten van dit rechtscollege van die aard zijn dat zij gewettigde verdenking kunnen doen ontstaan ten aanzien van de strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid van alle rechters van dat rechtscollege, die de zaak dienen te behandelen (1). (1) Zie Cass., 25 juni 2003, AR P.03.0771.F, nr 379; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3de Ed., 2003, p. 1333, nr 3080.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.03.0662.F 25 juni 2003 AC nr. 378

Uit de omstandigheid dat een van de partijen rechter is in de politierechtbank, kan niet worden afgeleid dat alle magistraten die de rechtbank van eerste aanleg vormen van het gerechtelijk arrondissement waarin de politierechtbank gelegen is, niet in staat zouden zijn op onafhankelijke en onpartijdige wijze over de zaak uitspraak te doen, of dat er bij de partijen of bij de publieke opinie een gewettigde verdenking zou kunnen ontstaan omtrent hun geschiktheid om op die wijze uitspraak te doen (1). (1) Zie Cass., 7 jan. 1998, AR P.97.1426.F, nr 8; 9 mei 2001, AR P.01.0365.F, nr 267.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.03.0771.F 25 juni 2003 AC nr. 379

Het verzoekschrift is niet kennelijk onontvankelijk, wanneer het ertoe strekt de zaak wegens gewettigde verdenking te onttrekken aan de volledige rechtbank van eerste aanleg, waartoe de onderzoeksrechter behoort bij wie feiten van belaging aanhangig zijn gemaakt, waardoor twee andere onderzoeksrechters van dezelfde rechtbank zijn getroffen (1). (1) Sinds de wijziging van de artt. 542, eerste lid, en 545 Sv. door de Wet 12 maart 1998, is het verzoekschrift tot verwijzing van de zaak van een onderzoeksrechter naar een andere wegens gewettigde verdenking kennelijk niet-ontvankelijk (Cass., 10 juni 1998, AR P.98.0549.F, nr 300, 20 juli 1998, AR P.98.0984.N, nr 359 en 30 juni 1999, AR P.99.0775.F, nr 410), als het een reden betreft die deze magistraat eigen is. Het verzoekschrift is daarentegen ontvankelijk als het, zoals in bovenstaand arrest, betrekking heeft op een zaak die verband houdt met de volledige rechtbank van eerste aanleg waartoe de onderzoeksrechter behoort, ook al is het onderzoek niet afgesloten (zie Cass., 22 jan. 2003, AR P.03.0081.F, nr ... , en R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, tweede uitg., 1999, blz. 1071, nr 2497).

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

Een rechtbank van eerste aanleg kan niet van de zaak kennisnemen zonder bij derden of bij de inverdenkinggestelde gewettigde verdenking te wekken over de onpartijdigheid van de rechters die van de zaak moeten kennisnemen, wanneer de getroffenen van het aan de inverdenkinggestelde verweten misdrijf belaging onderzoeksrechters bij die rechtbank zijn (1). (1) Zie Cass., 22 juni 1999, AR P.99.0899.N, nr 385; 10 okt. 2000, AR P.00.1352.N, nr 535; 23 jan. 2002, AR P.01.1625.F, nr 48.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.03.0125.F 5 februari 2003 AC nr. 84

Voor geen enkel rechtscollege voorziet de wet in de verwijzing van de zaak van een kamer naar een andere wegens gewettigde verdenking (1); zij voorziet evenmin in de onttrekking van de zaak aan het Hof van Cassatie wegens gewettigde verdenking (2). (1) Zie Cass., 21 mei 1987, AR 7836, nr 567. (2) Cass., 23 maart 1988, AR 6617, nr 464.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

- CASSATIE - Allerlei

P.01.1625.F 23 januari 2002 AC nr. 48

De onttrekking van een zaak aan een rechtbank van eerste aanleg is verantwoord, wanneer de gewettigde verdenking die bij de beklaagde en bij derden kan ontstaan, is ingegeven door het feit dat de personen die benadeeld zijn door de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten, de dochter, echtgenoot en zoon van de arbeidsauditeur van hetzelfde gerechtelijk arrondissement zijn (1). (1) Zie Cass., 22 juni 1999, A.R. P.99.0899.N, nr. 385 ; 27 juli 1999, A.R. P.99.0899.F, nr. 420 ; 4 okt. 2000, A.R. P.00.1355.F, nr. 519, en 22 nov. 2000, A.R. P.00.1355.F, nr. 638.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

C.01.0424.F 21 september 2001 AC nr. ...

De vordering tot verwijzing die steunt op de artt. 542 tot 552 Sv., die niet gelden in burgerlijke zaken waar de procedure tot onttrekking van de zaak aan de rechter geregeld wordt door de artt. 653 e.v. Ger.W, is kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 29 aug. 2001, A.R. P.01.1247.F, niet gepubliceerd.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

P.01.0365.F 9 mei 2001 AC nr. ...

Alleen uit de omstandigheid dat de verzoeker tot onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking als journalist felle kritiek heeft geuit op bepaalde rechters van de rechtbank van eerste aanleg, kan niet worden afgeleid dat het geheel van de rechters waaruit die rechtbank is samengesteld, niet op een onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak kunnen doen of dat er daar terecht twijfel over kan bestaan (1). (1) Zie Cass., 29 okt. 1997, A.R. P.97.1231.F, nr. 434 ; 27 jan. 1999, A.R. P.99.0128.F, nr. 47.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Alleen uit de omstandigheid dat een gerechtelijk gevolmachtigde, die als partij tussenkomt in een voor een rechtbank hangende zaak, plaatsvervangend rechter in die rechtbank is, kan niet worden afgeleid dat het geheel van de rechters waaruit die rechtbank is samengesteld, niet op een onafhankelijke en onpartijdige wijze over de zaak uitspraak kunnen doen of dat dit gegeven bij de publieke opinie gewettigde verdenking kan wekken omtrent hun geschiktheid om op die wijze uitspraak te doen, en ongeacht het aantal magistraten waaruit die rechtbank is samengesteld (1). (1) Zie Cass., 13 maart 1998, A.R. C.97.0433.F, nr. 145.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.01.0418.F 9 mei 2001 AC nr. ...

Alleen uit de omstandigheid dat een van de beklaagden gehuwd is met een plaatsvervangend rechter bij de rechtbank die van de vervolgingen kennisneemt, kan niet worden afgeleid dat het geheel van de magistraten waaruit dat rechtscollege is samengesteld, niet op een onpartijdige wijze uitspraak kunnen doen of dat er dienaangaande terecht twijfel kan bestaan (1). (1) Zie Cass., 17 dec. 1997, A.R. P.97.1309.F, nr. 564 ; 7 jan. 1998, A.R. P.97.1426.F, nr. 8.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.00.1355.F 22 november 2000 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie, op het verzoek van de verdachte tot verwijzing van een voor de kamer van inbeschuldigingstelling van een hof van beroep hangende zaak naar een ander hof van beroep, vaststelt dat de omstandigheden bij verzoeker gewettigde verdenking kunnen wekken aangaande de objectiviteit en onpartijdigheid van dat hof van beroep, daar geen enkel werkend lid van dat rechtscollege in de zaak meent te kunnen zetelen en de burgerlijke partij er plaatsvervangend raadsheer is, verwijst het de zaak naar een ander hof van beroep (1). (1) Zie Cass., 2 juni 1999, A.R. P.99.0704.F, nr 329; 27 juli 1999, A.R. P.99.0899.N, nr 420.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.99.0899.N 27 juli 1999 AC nr. ...

Verantwoordt de onttrekking van een zaak aan een rechtbank van eerste aanleg de gewettigde verdenking die bij de beklaagde en derden zou kunnen ontstaan doordat een benadeelde van een aan de beklaagde ten laste gelegd feit rechter is in de rechtbank, die deze zaak en de eventuele burgerlijke rechtsvordering van die benadeelde tegen de beklaagde zal dienen te beoordelen.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.98.1198.N 20 oktober 1998 AC nr. ...

Verantwoordt de onttrekking van de zaak aan een rechtbank van eerste aanleg, de gewettigde verdenking die bij verzoeker en derden zou kunnen ontstaan doordat de benadeelden van aan verzoeker ten laste gelegde feiten rechters zijn in de rechtbank die uitspraak zal dienen te doen over de tegen hem ingestelde strafvordering, alsmede over de eventuele burgerlijke vordering van de vermelde benadeelden.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.98.0984.N 20 juli 1998 AC nr. ...

Het verzoek van de beklaagde tot verwijzing van zijn zaak van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking moet geschieden bij een met redenen omkleed en ondertekend verzoekschrift dat ter griffie van het Hof wordt neergelegd.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.98.0278.F 1 april 1998 AC nr. ...

Een vordering tot verwijzing van de zaak van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking wordt door het Hof afgewezen, wanneer uit de door eiser uiteengezette gegevens niet valt af te leiden dat geen van de rechters uit wie de rechtbank bestond, in staat zou zijn terzake op een onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak te doen of dat die gegevens bij de publieke opinie gewettigde twijfel zouden wekken aangaande hun geschiktheid om de zaak op die wijze te berechten.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.98.0189.F 11 maart 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoek tot onttrekking van de zaak, wegens gewettigde verdenking, aan een rechtbank of onderzoeksrechter waarbij de zaak nog niet aanhangig is gemaakt.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.97.1199.N 6 januari 1998 AC nr. ...

De gepastheid van het optreden, naar tijd en omvang, van de onderzoeksrechter, die in het licht van de noodzaken voor zijn onderzoek onafhankelijk oordeelt aan wie hij opdrachten toevertrouwt, staat niet ter beoordeling van het Hof, waaraan een verzoek om hem de zaak te onttrekken wegens gewettigde verdenking is gericht.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- ONDERZOEKSRECHTER -

Het verzoek tot onttrekking van een zaak aan een onderzoeksrechter op grond van gewettigde verdenking en verwijzing naar een andere onderzoeksrechter is niet ontvankelijk in zoverre het gericht is tegen leden van het openbaar ministerie of leden van de belasting- of politiediensten; alleen in verband hiermee staande aan de onderzoeksrechter te wijten handelingen kunnen het verzoek steunen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Het verzoek tot onttrekking van een zaak aan een onderzoeksrechter op grond van gewettigde verdenking en verwijzing naar een andere onderzoeksrechter is niet ontvankelijk in zoverre het steun moet vinden in veronderstellingen, mogelijkheden of waarschijnlijkheden of gestoeld is op niet-waarachtigheid van de aan de verzoeker ten laste gelegde feiten, met inbegrip van de bewijswaarde van feitelijke gegevens, waaronder de verklaringen van getuigen, waarop de verdenking berust en op de strafbaarheid desomtrent van de verzoeker.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.97.1309.F 17 december 1997 AC nr. ...

Het Hof verwerpt een verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking, wanneer uit het feit dat de vader van een procespartij rechter in handelszaken zou zijn geweest, niet kan worden afgeleid dat het geheel van de magistraten van de rechtbank van eerste aanleg niet in staat zou zijn om met de vereiste sereniteit, onafhankelijkheid en onpartijdigheid uitspraak te doen, of dat er bij verzoeker of de publieke opinie gewettigde twijfel zou kunnen bestaan aangaande hun geschiktheid om op die wijze uitspraak te doen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.97.1231.F 29 oktober 1997 AC nr. ...

Noch de, zelfs in het openbaar, aangevoerde bezwaren van een partij tegen een onderzoeksrechter, noch het feit dat die onderzoeksrechter een politieoverheid boven een andere verkiest om een onderzoek in te stellen, leveren op zich voldoende grond op voor een vordering tot onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.97.0839.F 10 september 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van de zaak van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking, als dat verzoek gegrond is op feiten die aan een onderzoeksrechter worden verweten, terwijl hij niet langer belast is met de zaak.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Niet ontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van de zaak van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking, als dat verzoek gegrond is op feiten die aan het openbaar ministerie worden verweten.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Een verzoek tot verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking wordt door het Hof afgewezen, wanneer uit de door eiser uiteengezette gegevens niet volgt dat alle rechters die zitting houden in de voornoemde rechtbank niet in staat zouden zijn om op onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak te doen in de zaak of bij de publieke opinie gewettigde twijfel zouden kunnen wekken aangaande hun geschiktheid om op die wijze uitspraak te doen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.96.1479.N 7 januari 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoek tot onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking dat door de burgerlijke partij werd ingediend zonder de ambtelijke tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.96.1460.F 11 december 1996 AC nr. ...

Het Hof van cassatie is bevoegd om de gronden van een middel te beoordelen, die zijn aangevoerd tot staving van een verzoek tot verwijzing van de zaak van een onderzoeksrechter naar een andere onderzoeksrechter op grond van gewettigde verdenking; het slaat daarbij acht op alle feitelijke omstandigheden, ongeacht de aard of de omschrijving ervan; het is tevens bevoegd om een andere onderzoeksrechter aan de partijen toe te wijzen, mits die omstandigheden een gewettigde twijfel wekken aangaande de geschiktheid van die magistraat om zijn opdracht op een objectieve en onpartijdige wijze te vervullen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Wanneer een verzoek tot verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere of van een onderzoeksrechter naar een andere bij het Hof van cassatie is aanhangig gemaakt op grond van gewettigde verdenking, kan het Hof niet redelijkerwijs aannemen dat die verdenking met name niet kan worden gegrond op de feiten die, indien ze tot staving van een wrakingsprocedure waren aangevoerd en bewezen, het rechtscollege dat bevoegd is om over die wraking uitspraak te doen geen enkele beoordelingsvrijheid zou gelaten hebben; het rechtscollege is in dat geval verplicht om de gewraakte rechter te bevelen zich van de zaak te onthouden.

- WRAKING -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Bij de beoordeling van de onpartijdigheidsplicht van een onderzoeksrechter, tegen wie de onttrekking van een zaak gevorderd wordt op grond van gewettigde verdenking, steunt het Hof van cassatie op objectieve gegevens, teneinde na te gaan of de rechter voldoende waarborgen biedt om bij de partijen of bij derden elke twijfel uit te sluiten aangaande zijn geschiktheid om de zaak te onderzoeken in volledige onafhankelijkheid van eenieder die betrokken is bij de bij hem aanhangig gemaakte zaken; de onpartijdigheid kan wat dat betreft niet worden vastgesteld door, enerzijds, het gedrag van de onderzoeksrechter, en anderzijds, de aard of de uitzonderlijke zwaarwichtigheid van de door hem onderzochte feiten tegen elkaar af te wegen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Het feit dat verwijzing op grond van gewettigde verdenking en wraking verschillende procedures zijn, waarvan de ene leidt tot onttrekking van een zaak aan een volledig rechtscollege of aan een onderzoeksrechter die zijn eigen rechtsmacht uitoefent, terwijl de andere ertoe leidt dat de rechter zich van de zaak onthoudt, belet niet dat feiten die wraking kunnen wettigen ook als grondslag kunnen dienen voor een verzoek tot verwijzing.

- WRAKING -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.95.0362.N 7 mei 1996 AC nr. ...

Een arrest van verwijzing wegens gewettigde verdenking houdt geen oordeel in over de grond van de zaak, waarvan de aangewezen rechter onverkort kan kennisnemen.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.96.0128.N 19 maart 1996 AC nr. ...

Een verzoek tot verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking wordt door het Hof afgewezen wanneer uit de door eiser uiteengezette gegevens niet valt af te leiden dat geen van de rechters uit wie de rechtbank bestond, in staat zou zijn ter zake op een onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak te doen of dat die gegevens bij de openbare opinie gewettigde twijfel zouden wekken aangaande hun geschiktheid om de zaak op zodanige wijze te behandelen.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Niet ontvankelijk is het verzoek van een beklaagde tot verwijzing van de zaak naar een andere rechtbank wegens gewettigde verdenking, als dat verzoek gegrond is op feiten die aan het openbaar ministerie worden verweten.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Niet ontvankelijk is het verzoek van een beklaagde tot verwijzing van de zaak naar een andere rechtbank wegens gewettigde verdenking, als dat verzoek gegrond is op grieven die niet zijn aangevoerd tegen het rechtscollege waarbij de vervolgingen aanhangig zijn, maar tegen personen die niet tot dit rechtscollege behoren.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.95.1406.F 14 februari 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoek tot onttrekking van de zaak op grond van gewettigde verdenking en tot verwijzing ervan van een rechtbank naar een andere, wanneer bij het rechtscollege waaraan het verzoek de zaak wil doen onttrekken geen zaak aanhangig gemaakt is waarin verzoeker belanghebbende is.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.94.1352.F 4 januari 1995 AC nr. ...

In strafzaken is het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan de rechter, wegens gewettigde verdenking, en tot verwijzing ervan naar een andere rechtbank niet ontvankelijk, wanneer het gerecht waaraan het verzoekschrift de zaak wil doen onttrekken, over de zaak reeds heeft beslist of wanneer die zaak nog niet bij dat gerecht aanhangig is.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.94.0466.N 17 mei 1994 AC nr. ...

Het verzoek tot onttrekking van de zaak aan de rechter wordt afgewezen wanneer de verdenking enkel betrekking heeft op de familieband die bestaat tussen de voorzitter van de rechtbank en de vertegenwoordiger van de geestelijke autoriteit gevestigd in de stad waar de rechtbank haar zetel heeft.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Art. 542, eerste lid

P.06.0787.F 7 juni 2006 AC nr. 315

Het behoort niet tot de bevoegdheid van het Hof van Cassatie om de kennisneming van een zaak van een onderzoeksrechter naar een andere te verwijzen; het verzoek tot onttrekking van de zaak, wegens gewettigde verdenking, aan een onderzoeksrechter en tot verwijzing van de kennisneming van de zaak naar een andere onderzoeksrechter is kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 30 juni 1999, AR P.99.0775.F, nr 410.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.98.0984.N 20 juli 1998 AC nr. ...

Nu de onttrekking van een zaak aan een onderzoeksrechter op grond van gewettigde verdenking en verwijzing naar een andere onderzoeksrechter door de wet uitgesloten is, zijn de verzoeken die daartoe strekken kennelijk niet ontvankelijk.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Art. 542, tweede lid

P.13.0013.F 9 januari 2013 AC nr. ...

Het verzoek tot verwijzing van de ene rechtbank naar de andere moet bewijskrachtige en nauwkeurige feiten aandragen die, indien zij juist blijken te zijn, kunnen leiden tot gewettigde verdenking omtrent de strikte onpartijdigheid, die wordt vermoed, van alle magistraten van het rechtscollege waaraan men de zaak wil onttrekken.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

De gegrondheid van het verzet doet als dusdanig geen gewettigde verdenking ontstaan ten aanzien van het rechtscollege dat bij verstek uitspraak heeft gedaan; uit het feit dat een vonnis verschillende vergissingen bevat, zodat het moet worden vernietigd, kan niet worden afgeleid dat alle magistraten van de rechtbank die het heeft gewezen, niet meer in staat zouden zijn om op onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak te doen over het verzet van de beklaagde, of dat er bij laatstgenoemde of bij derden gewettigde twijfel kan ontstaan omtrent hun vermogen om op die wijze te oordelen.

- VERZET -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.99.0238.N 23 februari 1999 AC nr. ...

Een door een belanghebbende partij ingediend verzoekschrift tot verwijzing van een rechtbank naar een ander wegens gewettigde verdenking moet op straffe van nietigheid rechtstreeks aan het Hof van Cassatie worden gericht.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.94.0875.F 23 november 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het wegens gewettigde verdenking gedane verzoek tot onttrekking en verwijzing van een zaak van een onderzoeksrechter naar een andere, wanneer het uitgaat van een persoon die geen partij is in die zaak.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Art. 545

C.02.0125.N 21 maart 2002 AC nr. 192

Kennelijk onontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van de zaak van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking, als dat verzoek alleen gegrond is op een beweerde samenhang met een civiele procedure waarin het Hof een verzoek tot onttrekking van de zaak afwijst.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.98.1156.N 17 augustus 1998 AC nr. ...

Kennelijk onontvankelijk is het verzoek tot onttrekking van de zaak aan een correctionele rechtbank, dat er in werkelijkheid uitsluitend toe strekt te vermijden dat één bepaalde rechter van die rechtbank in de zaak van verzoeker zou zitting nemen.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.98.0585.F 6 mei 1998 AC nr. ...

Het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking, dat niet gegrond is op bewijskrachtige en precieze feiten, maar op roekeloze veronderstellingen betreffende de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechtbank, die worden vermoed, is kennelijk niet ontvankelijk en wordt onmiddellijk verworpen door het Hof van Cassatie.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Art. 545, eerste lid

P.00.1464.F 31 oktober 2000 AC nr. ...

Aangezien het Hof van Cassatie onmiddellijk en definitief uitspraak moet doen na inzage van het verzoekschrift en van de eventuele bewijsstukken, kan de vordering van verzoeker, die het Hof vraagt om zijn uitspraak aan te houden, niet worden aangenomen, wanneer het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking kennelijk onontvankelijk is (1). (1) Cass., 27 jan. 1999, A.R. P.99.0128.F, nr. 47.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.99.0128.F 27 januari 1999 AC nr. ...

Aangezien het Hof van Cassatie onmiddellijk en definitief uitspraak moet doen wanneer een verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking kennelijk onontvankelijk is, kan de vordering van de verzoeker tot verdaging en overlegging van dossiers niet worden aangenomen.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Art. 545, tweede en derde lid

P.04.1329.N 26 oktober 2004 AC nr. 510

De verzoeker tot verwijzing van de ene rechtbank naar de andere wiens verzoek kennelijk onontvankelijk is verklaard door het Hof wordt veroordeeld tot een geldboete om reden dat zijn lichtzinnig beroep op voornoemde rechtspleging rechtsmisbruik oplevert dat de normale werking van het gerecht ernstig heeft verstoord (1). (1) Cass., 6 feb. 2002, AR P.02.0091.F, nr 90.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.02.1571.F 18 december 2002 AC nr. 682

Wanneer een verzoek tot wraking kennelijk niet-ontvankelijk is verklaard, alleen ertoe strekt de goede rechtsbedeling te verlammen en een misbruik van de rechtspleging vormt, is het verantwoord de verzoeker een geldboete op te leggen (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 2002, A.R. C.01.0576.N, nr. ..., met concl. adv.-gen. Bresseleers; 8 jan. 2002, A.R. P.01.1672.N, nr. ...; 26 april 2002, A.R. C.02.0116.F, nr. ..., en, inzake verwijzing van een rechtbank naar een andere, Cass., 12 dec. 2001, A.R. P.01.1587.F, nr. ...; 6 feb. 2002, A.R. P.02.0091.F, nr. ... .

- WRAKING -

P.02.0091.F 6 februari 2002 AC nr. 90

Hoewel, in strafzaken, de betrokken partijen de verwijzing van de zaak van een rechtbank naar een andere kunnen vorderen, kan bij misbruik van dat recht een geldboete worden opgelegd; dat is het geval, wanneer de rechtspleging tot onttrekking van de zaak uitsluitend ertoe strekt de rechtsgang te belemmeren en een misbruik van de rechtspleging oplevert (1) (2). (1) Zie Cass., 12 dec. 2001, A.R. P.01.1587.F, nr ... (2) Die leden 2 en 3 zijn in artikel 545 Sv. ingevoegd door artikel 9, Wet 10 juni 2001 tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, het Wetboek van Strafvordering en het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, inzake onttrekking en wraking.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.01.1587.F 12 december 2001 AC nr. ...

Inzake strafzaken kan de uitoefening van het recht om een zaak van een rechtbank naar een andere te verwijzen wegens gewettigde verdenking de uitspraak van een boete verantwoorden, wanneer dat recht misbruikt wordt ; dat is m.n. het geval, wanneer de rechtspleging tot onttrekking uitsluitend ertoe strekt de rechtsgang te belemmeren en een misbruik van de rechtspleging oplevert.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Art. 546

P.98.0278.F 1 april 1998 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie uitspraak doet over het al dan niet op staande voet verwerpen van een vordering van de verdachte tot verwijzing van de zaak van een rechtbank naar een andere, beveelt het de mededeling niet van het verzoekschrift met de bijlagen en het dossier aan het openbaar ministerie, dat van de vervolging kennisneemt.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.97.1199.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie meent een door de verdachte neergelegd verzoek tot verwijzing van een zaak van een onderzoeksrechter naar een andere op grond van gewettigde verdenking niet op staande voet te moeten toestaan of afwijzen, beveelt het de mededeling van het verzoekschrift, zijn bijlagen en het dossier aan het met de vervolging belaste O.M., en gelast het die magistraat de stukken, onder bijvoeging van een met redenen omkleed advies, te zenden aan de griffie van het Hof.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.94.0875.F 23 november 1994 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie meent een door de burgerlijke partij ingediend verzoek tot verwijzing op grond van gewettigde verdenking niet op staande voet te moeten afwijzen of toestaan, beveelt het de mededeling van het verzoekschrift met de bijlagen aan het O.M., dat van de vervolging kennis neemt, en gelast het die magistraat de stukken onder bijvoeging van een met redenen omkleed advies in te zenden bij de griffie van het Hof.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Art. 55

P.06.0981.F 11 oktober 2006 AC nr. 481

De onderzoeksrechter moet niet alle aanvullende onderzoeksverrichtingen stellen die de inverdenkinggestelde vordert om zijn onschuld aan te tonen.

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 56, § 1

P.03.0208.F 26 maart 2003 AC nr. 207

De akten van de gerechtelijke politie, van opsporingsonderzoek en van onderzoek zijn niet onregelmatig en miskennen het algemeen beginsel van het recht van verdediging niet, alleen omdat zij voortvloeien uit inlichtingen die vervat zijn in een proces-verbaal, dat de bron ervan niet vermeldt (1). (1) Zie Cass., 4 april 2001, AR P.01.0041.F, nr 201; 12 feb. 2002, AR P.01.1534.N, nr ...; 12 maart 2003, AR P.03.0313.F, nr ... .

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- POLITIE -

P.99.0224.F 24 februari 1999 AC nr. ...

Noch artikel 5.4 E.V.R.M., noch artikel 56, § 1, tweede lid, Sv., verplichten het onderzoeksgerecht ertoe om, wanneer het, bij de uitspraak over de handhaving van de voorlopige hechtenis, nagaat of er ernstige aanwijzingen van schuld blijven bestaan, elk getuigenis dat afgenomen is in ruil voor de invrijheidstelling van de getuige, uit het debat te weren.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Art. 56, § 1, derde lid

P.12.1704.N 6 november 2012 AC nr. ...

De onderzoeksrechter vermag zijn gerechtelijk onderzoek niet ambtshalve uit te breiden tot een feit waarop de vordering tot het instellen van het gerechtelijk onderzoek geen betrekking heeft; niets belet hem echter om met betrekking tot de feiten waarvoor hij gelast is gegevens in te winnen over andere feiten die nuttig of noodzakelijk kunnen zijn voor zijn onderzoek (1). (1) Zie: Cass. 22 okt. 2003, AR P.03.1150.F, AC 2003, nr. 521.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 56, § 3

P.07.0978.F 26 september 2007 AC nr. 438

Artikel 56, § 3, Sv. verbiedt niet dat een door de onderzoeksrechter gevorderde politiedienst op eigen initiatief onderzoekingen instelt met het oog op het vervullen van hun opdracht, behoudens andersluidende beslissing van die magistraat.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- POLITIE -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 56bis, vijfde lid

P.05.0805.N 23 augustus 2005 AC nr. 399

Het recht van verdediging houdt niet noodzakelijk in dat de verdediging zelf in staat moet worden gesteld de regelmatigheid van de machtiging tot infiltratie en van de uitgevoerde machtiging te controleren; het kan in dergelijk geval volstaan dat een onafhankelijke en onpartijdige rechter op grond van de hem regelmatig overgelegde stukken en bekende feiten oordeelt dat de infiltratie is geschied met naleving van alle wettelijke voorschriften.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 57

P.11.0033.F 11 mei 2011 AC nr. ...

Het geheim van het gerechtelijk onderzoek geldt niet meer ten aanzien van de onderzoeksgerechten na het afsluiten van het gerechtelijk onderzoek.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.07.1485.F 27 februari 2008 AC nr. 134

Een schending van het geheim van het vooronderzoek kan geen invloed hebben op strafvervolgingen die niet op deze schending zijn gegrond en die niet steunen op bewijzen die naderhand zijn vergaard (1). (1) Cass., 28 april 1999, AR P.98.0963.F, AC 1999; nr. 244.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.05.1685.F 12 juni 2007 AC nr. 360

Het beroepsgeheim en inzonderheid het onderzoeksgeheim wordt niet geschonden, wanneer degene die kennis ervan draagt, verklaart dat hij een valse inlichting niet bevestigt of zich beperkt tot het vermelden van feiten die zo algemeen bekend zijn dat zij eigenlijk geen bevestiging nodig hebben.

- BEROEPSGEHEIM -

Het beroepsgeheim en inzonderheid het onderzoeksgeheim wordt niet geschonden, wanneer degene die kennis ervan draagt, verklaart dat hij een valse inlichting niet bevestigt of zich beperkt tot het vermelden van feiten die zo algemeen bekend zijn dat zij eigenlijk geen bevestiging nodig hebben.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 57, § 1

P.05.1685.F 12 juni 2007 AC nr. 360

De onderzoeksrechter is niet gemachtigd om met journalisten om te gaan; de onthulling door de pers van gegevens die onder het geheim van het onderzoek vallen, staat de onderzoeksmagistraat niet toe om deze feiten de becommentariëren, te verduidelijken of te bevestigen door mededelingen die bijkomend gezag eraan verlenen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Art. 57, §§ 1 en 3

P.05.1685.F 12 juni 2007 AC nr. 360

Alleen het openbaar ministerie kan, met instemming van de onderzoeksmagistraat, inlichtingen verschaffen aan de pers over zaken waarin een gerechtelijk onderzoek loopt, voor zover het openbaar belang een dergelijke mededeling vereist en daarbij het recht van verdediging of het vermoeden van onschuld niet wordt miskend.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- OPENBAAR MINISTERIE -

- DRUKPERS (POLITIE OVER DE) -

Art. 61

P.14.1275.F 10 december 2014 AC nr. 778

De procureur des Konings kan te allen tijde kennis nemen van de stand van zaken in het gerechtelijk onderzoek en op grond daarvan vorderingen voorschrijven (1). (1) Henri-D. Bosly, Damien Vandermeersch en Marie-Aude Beernaert, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitgave, p. 686.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Algemeen

P.04.0253.N 24 februari 2004 AC nr. 101

Niet het verhoor door de onderzoeksrechter maar de vordering waarbij hij door de procureur des Konings wordt verzocht een gerechtelijk onderzoek in te stellen, in voorkomend geval gelezen in context met de erbij gevoegde stukken, bepaalt van welk feit of feiten de onderzoeksrechter is geadieerd (1) Cass., 4 feb. 1997, AR P.96.1027.N, nr 62.

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.02.1587.F 11 december 2002 AC nr. 668

Tenzij de onderzoeksrechter zelf een misdaad of een wanbedrijf op heterdaad ontdekt, worden bij de onderzoeksrechter alleen de feiten aanhangig gemaakt die vermeld staan in de vordering tot het instellen van een opsporingsonderzoek, en, in voorkomend geval, in de aanvullende vorderingen van het O.M. of in de akte van burgerlijke-partijstelling (1). (1) Zie Cass., 31 maart 1992, A.R. 5656, nr. 412; 30 sept. 1992, A.R. 248, nr. 638; 27 juni 1995, A.R. P.94.0306.N, nr. 333; 1 april 1996, A.R. P.96.0171.F, nr. 108; 17 juni 1998, A.R. P.98.0656.F, nr. 321; 23 feb. 1999, A.R. P.97.0813.N, nr. 106.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.99.0432.N 6 april 1999 AC nr. ...

De vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek moet op geschrift zijn gesteld, gedagtekend en ondertekend zijn door een magistraat van het O.M.; de identiteit van de ondertekenaar kan blijken zowel uit de rechtsvordering zelf ingevolge de vermelding van de naam van de ondertekenaar of uit de lezing van diens handtekening, als uit andere stukken van de rechtspleging omdat inzonderheid ze een niet betwiste gelijkaardige handtekening of de vermelding van de ondertekenaar bevatten.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.96.0452.F 9 april 1996 AC nr. ...

Buiten het geval waarin de onderzoeksrechter zelf een misdaad of wanbedrijf op heterdaad vaststelt en het geval waarin het slachtoffer van een misdaad of wanbedrijf bij hem klacht indient met burgerlijke partijstelling, kan de onderzoeksrechter geen onderzoek instellen zonder daartoe door het O.M. te worden gevorderd.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

De vordering tot het instellen van een onderzoek moet gedagtekend en ondertekend zijn door een magistraat van het O.M.; als de handtekening onleesbaar is en het wordt betwist of de ondertekenaar tot het O.M. behoort, kan het onderzoeksgerecht zulks nagaan.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 61, eerste lid

P.08.1755.N 24 februari 2009 AC nr. 152

De onderzoeksrechter mag zijn gerechtelijk onderzoek niet uitbreiden naar andere feiten dan deze die zijn aangegeven in de akte van aanhangigmaking: hij moet de aanhangig gemaakte feiten volledig onderzoeken, daarvoor de nodige en aangewezen opsporingen doen en inlichtingen inwinnen en bij zijn verschillende onderzoeksverrichtingen rekening houden met alle feitelijke gegevens en gedragingen die van aard kunnen zijn het bewijs te leveren van de constitutieve elementen van het misdrijf dat het voorwerp van het onderzoek is; de omstandigheid dat aldus in de loop van een gerechtelijk onderzoek aan het licht kan komen dat de feiten, voorwerp van dat onderzoek, gepleegd zijn door middel van feitelijke gedragingen of handelingen die, op zichzelf beschouwd, ook een misdrijf kunnen opleveren, houdt als dusdanig niet in dat het onderzoek ambtshalve zou zijn uitgebreid tot andere feiten dan deze waarvoor de saisine bestaat (1). (1) Zie: A, DE NAUW, 'Het adiëren van de onderzoeksrechter', in Actuele problemen van strafrecht, Kluwer rechtswetenschappen, Antwerpen, 1988, blz. 1 tot 27.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.03.0091.F 29 januari 2003 AC nr. 67

De bevoegdheid van de onderzoeksrechter om het gerechtelijk onderzoek in te stellen, heeft betrekking op de feiten die het voorwerp uitmaken van de vordering van de procureur des Konings, en die in die vordering en in de daaraan gehechte stukken vervat kunnen zijn ; de onderzoeksrechter bij wie die feiten aanhangig zijn gemaakt, kan en moet een onderzoek instellen naar die feiten en hij moet alle onderzoekshandelingen bevelen die hij daartoe nodig acht (1). (1) Zie Cass., 27 juni 1995, A.R. P.93.1058.N, nr. 210 ; 4 feb. 1997, A.R. P.96.1027.N, nr. 62 ; 17 juni 1998, A.R. P.98.0656.F, nr. 321 ; 23 feb. 1999, A.R. P.97.0813.N, nr. 106 en 26 maart 2002, A.R. P.01.1642.N, nr. ... .

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.98.0656.F 17 juni 1998 AC nr. ...

De bevoegdheid van de onderzoeksrechter om te onderzoeken, heeft betrekking op de feiten uit de vordering van de procureur des Konings en op de feiten die begrepen kunnen zijn in die vordering en in de daaraan gehechte stukken; nu de onderzoeksrechter kennisgenomen heeft van die feiten en niet van de wettelijke omschrijving die het openbaar ministerie eraan gegeven heeft, kan en moet de onderzoeksrechter die feiten onderzoeken, ongeacht de omschrijving ervan.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 619, eerste en tweede lid

P.94.0711.N 28 juni 1994 AC nr. ...

De bij artikel 619, eerste lid, Sv. bepaalde uitwissing van veroordelingen is niet van toepassing op de in artikel 1 K.B. nr 22 van 24 okt. 1934 vermelde veroordelingen die, zonder tijdsbepaling, verbod opleggen aan de veroordeelde om persoonlijk of door een tussenpersoon bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen.

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

Art. 619, eerste lid

P.00.0508.N 20 november 2001 AC nr. ...

Is constitutief voor de bij artikel 36, tweede lid, Wegverkeerswet voorziene nieuwe herhaling, de bij de tweede veroordeling vastgestelde staat van bijzondere herhaling; de uitwissing van de eerste veroordeling met toepassing van artikel 619, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, staat de veroordeling in staat van nieuwe herhaling niet in de weg (1). (1) Cass., 19 nov. 1996, AR P.95.1244.N, nr 441.

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

- HERHALING -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 36

P.95.1244.N 19 november 1996 AC nr. ...

Is constitutief voor de bij artikel 36, tweede lid, Wegverkeerswet voorziene nieuwe herhaling, de bij de tweede veroordeling vastgestelde staat van bijzondere herhaling: de uitwissing van de eerste veroordeling met toepassing van artikel 619 Sv., staat de veroordeling in staat van nieuwe herhaling niet in de weg.~

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

- HERHALING -

Art. 619, tweede lid

P.97.0813.N 23 februari 1999 AC nr. ...

Er is geen uitwissing bij veroordeling wegens valsheid in geschrifte en gebruik van vals stuk die vervallenverklaringen of ontzettingen inhoudt waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken.~

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- STRAF - Allerlei

P.97.1127.N 6 oktober 1998 AC nr. ...

De uitwissing van veroordelingen tot correctionele hoofdgevangenisstraffen van ten hoogste zes maanden, tot correctionele geldstraffen van ten hoogste 500 frank en tot geldstraffen ongeacht hun bedrag, opgelegd krachtens het Wegverkeersreglement, is niet van toepassing op veroordelingen die vervallenverklaringen of ontzettingen inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaren uitstrekken, tenzij wanneer het verval wordt uitgesproken wegens lichamelijke ongeschiktheid.

- STRAF - Allerlei

P.97.0404.F 30 april 1997 AC nr. ...

Veroordelingen die de mogelijkheid uitsluiten om het beroep van privé-detective uit te oefenen, kunnen niet worden uitgewist.~

- STRAF - Allerlei

Art. 61bis

P.12.0023.F 11 januari 2012 AC nr. ...

De in vrijheid gelaten inverdenkinggestelde, in de zin van artikel 28, §1, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, is de persoon die door de onderzoeksrechter is ondervraagd, aan wie hij de ernstige aanwijzingen van schuld ter kennis heeft gebracht, overeenkomstig artikel 61bis van het Wetboek van Strafvordering, en tegen wie hij geen hechtenistitel heeft verleend ; artikel 28 is bijgevolg niet toepasselijk op de persoon die, nadat hij door de politie was verhoord, niet ter beschikking werd gesteld van de onderzoeksrechter, zelfs op bevel van die magistraat, en bijgevolg niet door hem is ondervraagd of in verdenking gesteld (1). (1) Zie Cass. 2 mei 1989, AR 3320, AC, 1989, nr. 499 en 22 sep. 1993, AR P.93.1311.F, AC, 1993, nr. 370; Raoul DECLERCQ, R.P.D.B., Aanvulling X, Verbo “Détention préventive”, Bruylant, 2007, p. 176, nr. 293; doch zie ook Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, 6de uitg., Die Keure, 2010, p. 844.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.06.0779.N 31 oktober 2006 AC nr. 528

De inverdenkingstelling van een medeverdachte is een daad van onderzoek die de verjaring van de strafvordering stuit; de enkele omstandigheid dat deze inverdenkingstelling eventueel met vertraging is geschied doet daaraan niets af.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

De inverdenkingstelling van een medeverdachte is een daad van onderzoek die de verjaring van de strafvordering stuit; de enkele omstandigheid dat deze inverdenkingstelling eventueel met vertraging is geschied doet daaraan niets af.

- STRAFVORDERING -

P.06.0829.N 17 oktober 2006 AC nr. 492

Artikel 61bis Wetboek van Strafvordering vereist niet dat in alle gevallen de inverdenkinggestelde wordt verhoord door de onderzoeksrechter (1). (1) Zie: Cass., 16 mei 2001, AR P.01.0305.F, nr 288; Cass., 24 feb. 2004, AR P.03.1148.N, nr 96.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artikel 61bis Wetboek van Strafvordering vereist niet dat in alle gevallen de inverdenkinggestelde wordt verhoord door de onderzoeksrechter (1). (1) Zie: Cass., 16 mei 2001, AR P.01.0305.F, nr 288; Cass., 24 feb. 2004, AR P.03.1148.N, nr 96.

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.05.1673.F 8 maart 2006 AC nr. 134

De wetgever heeft geen sanctie bepaald wanneer de onderzoeksrechter zijn plicht verzuimt om elke persoon te verhoren tegen wie ernstige aanwijzingen van schuld bestaan; daarenboven is een dergelijk verzuim op zichzelf geen miskenning van het recht van verdediging (1). (1) Zie Cass., 2 okt. 2002, AR P.02.0996.F, nr 503.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.03.1148.N 24 februari 2004 AC nr. 97

De enkele omstandigheid dat een beklaagde tijdens het gerechtelijk onderzoek niet door de onderzoeksrechter werd ondervraagd levert geen miskenning van het recht van verdediging of van het recht op een eerlijk proces op (1). (1) Cass., 16 mei 2001, AR P.01.0305.F, nr 288.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.02.1146.N 10 december 2002 AC nr. 664

De afwezigheid of de onregelmatigheid van de inverdenkingstelling heeft op zich niet de nietigheid van de rechtspleging of de niet-herstelbare miskenning van het recht van verdediging tot gevolg.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

De afwezigheid of de onregelmatigheid van de inverdenkingstelling heeft op zich niet de nietigheid van de rechtspleging of de niet-herstelbare miskenning van het recht van verdediging tot gevolg.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.02.0996.F 2 oktober 2002 AC nr. 503

De wetgever heeft geen enkele sanctie voorzien voor het verzuim van de aan de onderzoeksrechter opgelegde verplichting om eenieder in beschuldiging te stellen tegen wie ernstige aanwijzingen van schuld bestaan (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 1987, A.R. 5570, nr. 297 ; 3 feb. 1993, A.R. 117, nr. 73 ; 5 april 1996, A.R. A.94.0002.F, nr. 111 ; 14 jan. 1998, A.R. P.97.0988.N, nr. 24.

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.99.0873.F 20 juli 1999 AC nr. ...

De beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling om toepassing te maken van de wetsbepaling die haar machtigt om de voorwaardelijke invrijheidstelling te herroepen, wanneer de betrokkene tijdens de proeftijd in verdenking is gesteld wegens nieuwe strafbare feiten, miskent het vermoeden van onschuld niet.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING -

Art. 61bis, eerste lid

P.01.1535.N 11 december 2001 AC nr. ...

De hoedanigheid van inverdenkinggestelde in de zin van artikel 61bis, eerste lid, Wetboek van Strafvordering wordt bepaald door de mededeling van de onderzoeksrechter, ter gelegenheid van een verhoor of door kennisgeving, aan de betrokken persoon dat er tegen hem ernstige aanwijzingen van schuld bestaan.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 61bis, tweede lid

P.01.1535.N 11 december 2001 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat tegen iemand een niet uitgevoerd noch betekend medebrengingsbevel wordt uitgevaardigd, zelfs al is het gemotiveerd door het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld, houdt, op zich, niet noodzakelijk in dat tegen die persoon de strafvordering is ingesteld en dat hij, derhalve, krachtens artikel 61bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering dezelfde rechten geniet als de inverdenkinggestelde.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging

- STRAFVORDERING -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 61quater

P.03.0439.F 21 mei 2003 AC nr. 310

In de regel is de kamer van inbeschuldigingstelling, die uitspraak doet met toepassing van artikel 61quater Sv., niet onderworpen aan de voorschriften van artikel 6 E.V.R.M. (1). (1) Zie Cass., 25 sept. 2002, A.R. P.02.0954.F, nr. 479, met concl. adv.-gen. Spreutels.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 61quater, § 1

P.00.0296.N 16 mei 2000 AC nr. ...

De onderzoeksrechter, aan wie, krachtens artikel 61 quater, § 1, Wetboek van Strafvordering, door een persoon die geschaad wordt door een onderzoekshandeling met betrekking tot zijn goederen, gevraagd wordt om de opheffing ervan, heeft geen rechtsmacht om zich uit te spreken over de regelmatigheid van een door hem of onder zijn leiding gelegd beslag.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BESLAG - Allerlei

Art. 61quater, § 3

P.04.1122.N 5 oktober 2004 AC nr. 455

Opdat de onderzoeksrechter een verzoek tot opheffing van een beslag of van een verzegeling zou kunnen afwijzen is het noodzakelijk, maar voldoende, dat aan één van de voorwaarden bepaald in artikel 61quater, § 3 van het Wetboek van Strafvordering is voldaan.

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 61quater, § 5

P.07.1421.N 22 januari 2008 AC nr. 48

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat, met betrekking tot een gerechtelijk onderzoek, bij eerder arrest de verjaring van de strafvordering werd vastgesteld, kan dit onderzoeksgerecht, gevat van een hoger beroep tegen een beschikking van de onderzoeksrechter die uitspraak deed over een verzoek tot opheffing van het in het kader van hoger bedoeld gerechtelijk onderzoek bevolen beslag op fondsen en op een juwelencollectie, geen uitspraak meer doen over dit beslag vermits de strafvordering niet meer aanhangig is.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 61quinquies

P.10.1931.N 31 mei 2011 AC nr. ...

De onderzoeksrechter en het onderzoeksgerecht moeten niet steeds ingaan op een verzoek bijkomende onderzoekshandelingen te stellen; de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de regeling van de rechtspleging, oordelen onaantastbaar over de noodzaak van bijkomende onderzoekshandelingen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Art. 61sexies

P.07.1304.F 17 oktober 2007 AC nr. 489

De wettigheid van de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij toestemming wordt verleend tot vervreemding van een in beslag genomen goed vereist geen identificatie van de eigenaar ervan.

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 61sexies Sv., voorziet niet in de nietigheid van de beschikking die de onderzoeksrechter met toepassing van de paragrafen 1 en 2 van dit artikel heeft genomen, alleen omdat de kennisgeving die in paragraaf 3 is bepaald niet bij faxpost of ter post aangetekende brief is gebeurd met vermelding van de tekst van het voormelde artikel.

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 623

P.10.1067.F 8 december 2010 AC nr. 717

De voorwaarde om eerst te hebben voldaan aan de verplichting tot teruggave, schadevergoeding en betaling van kosten, houdt in dat de schade wordt vergoed, wat kan voortvloeien uit een daadwerkelijke betaling, een kwijtschelding van schuld of een dading waarmee de benadeelde partij instemt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

De uitdovende verjaring van de burgerlijke rechtsvordering ontheft de veroordeelde niet van de verplichtingen tot uitvoering van de uitspraak, waarvan de wet de toekenning van het herstel in eer en rechten doet afhangen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

Art. 624, tweede lid

P.10.0278.N 15 juni 2010 AC nr. 427

De kamer van inbeschuldigingstelling die beslist over een verzoek tot herstel in eer en rechten oordeelt op onaantastbare wijze over de moeite, door de veroordeelde gedaan om de uit de misdrijven voortvloeiende schade die niet gerechtelijk mocht zijn vastgesteld, te herstellen (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1978, A.C., 1977-78, 763 betreffende de onaantastbare beoordeling door de kamer van inbeschuldigingstelling van de door de veroordeelde tijdens de proeftijd gegeven blijk van verbetering en goed gedrag.

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

Art. 629

P.03.1514.F 25 februari 2004 AC nr. 105

Het arrest schendt artikel 149 Gw., wanneer het in het midden laat of het beslist dat het dossier een advies van een gespecialiseerde dienst over de vordering tot herstel in eer en rechten bevat, zodat de voorschriften van artikel 629, laatste lid, Sv., zijn nageleefd, dan wel dat de aanwezigheid van een dergelijk advies geen voorwaarde is waaraan de wet het herstel in eer en rechten van de veroordeelde onderwerpt (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 1998, AR P.97.1363.F, nr 63 en AR P.97.1364.F, nr 64; 7 dec. 2001, volt. terechtz., AR C.99.0442.F, nr 681, met concl. proc.-gen. J. du Jardin; 13 jan. 2003, AR S.01.0179.F, nr ... .

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Art. 62bis

P.02.0732.F 11 september 2002 AC nr. 439

Buiten het geval waarin de inverdenkinggestelde moedwillig wordt onttrokken aan zijn natuurlijke rechter en zijn recht van verdediging aldus zou zijn miskend, zijn de onderzoekshandelingen die verricht worden door een ratione loci niet-bevoegde onderzoeksrechter, niet nietig, en kunnen zij een geldige grondslag vormen voor latere vervolgingen (1). (1) De bevoegdheid ratione loci van de onderzoeksrechter raakt evenwel de openbare orde. Zie Cass., 27 juni 1949, Bull. en Pas., 1949, I, 478, en contra J. HOEFFLER, Traité de l'instruction préparatoire en matière pénale, Kortrijk, 1956, blz. 44 tot 56.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.98.0207.F 22 april 1998 AC nr. ...

De onderzoeksrechter die, zonder ambtelijke opdracht, buiten zijn arrondissement daden van opsporing of gerechtelijk onderzoek verricht of gelast, hoeft geen melding te maken van de ernstige en dringende omstandigheden die zulks vereisen.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.95.0678.F 31 mei 1995 AC nr. ...

Art. 7 Wet van 16 juni 1993 waarbij aan de Belgische gerechten de bevoegdheid wordt toegekend om kennis te nemen van de ernstige inbreuken op het internationaal humanitair recht, ongeacht de plaats waar die inbreuken zijn gepleegd, wijkt niet af van de overige regels inzake de territoriale bevoegdheid van de strafgerechten en van de onderzoeksrechter, wanneer die bepaald wordt door de plaats waar de verdachte blijft of door de plaats waar de verdachte kan worden gevonden. (Impliciet)

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Art. 63

P.11.0730.F 5 oktober 2011 AC nr. ...

De burgerlijke partijstelling van een bewoner van een gemeente is niet onontvankelijk louter omdat die bewoner in die akte niet vermeldt dat hij een rechtsvordering wil instellen die de gemeente toekomt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.09.1662.N 26 oktober 2010 AC nr. 632

De burgerlijke-partijstelling voor de onderzoeksrechter en de daardoor ingestelde strafvordering zijn slechts ontvankelijk wanneer de aangeklaagde feiten, waarvan aannemelijk wordt gemaakt dat zij de burgerlijke partij hebben benadeeld, beantwoorden aan een door de wet als misdaad of wanbedrijf gekwalificeerd misdrijf (1). (1) Zie: Cass., 21 sept. 1999, AR P.99.0743.N, AC, 1999, nr. 475; Cass., 22 mei 2001, AR P.99.1655.N, AC, 2001, nr. 303.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.09.1778.N 13 april 2010 AC nr. 254

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter geschiedt door een ondubbelzinnige wilsverklaring die voor het overige aan geen bijzondere vormvereisten is onderworpen; een dergelijke verklaring hoeft derhalve niet uitdrukkelijk te verwijzen naar een wetsartikel dat de feiten waarvoor klacht wordt gedaan, strafbaar stelt, noch deze feiten te omschrijven in de termen van de strafwet (1). (1) Cass., 18 mei 2004, AR P.04.0276.N, AC, 2004, nr. 266.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.08.1082.N 2 december 2008 AC nr. 689

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter stelt de strafvordering en de ermee gepaard gaande burgerlijke rechtsvordering in; de aldus ingestelde burgerlijke rechtsvordering is evenwel enkel gericht tegen de verdachte die in de akte van burgerlijke partijstelling is vermeld; de burgerlijke partij kan haar burgerlijke rechtsvordering nadien eveneens richten tot andere verdachten door haar vordering uit te breiden tot die andere verdachten, hetzij voor de onderzoeksrechter, hetzij voor het onderzoeksgerecht bij de regeling van de rechtspleging, hetzij voor de vonnisrechter naar dewelke de verdachten verwezen zijn (1). (1) Zie R. Verstraeten, De burgerlijke partij en het gerechtelijk onderzoek, Antwerpen - Apeldoorn, Maklu Uitgevers, 1990, nrs. 156 e.v.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.07.0713.F 5 december 2007 AC nr. 616

Hij die beweert door een misdaad of een wanbedrijf te zijn benadeeld kan zich burgerlijke partij stellen voor de onderzoeksrechter; wanneer aldaar nog geen onderzoek betreffende de aangegeven feiten aanhangig is gemaakt, brengt de klacht met burgerlijke partijstelling de strafvordering op gang.

- STRAFVORDERING -

De strafvordering die door de klacht met burgerlijke partijstelling op gang is gebracht, wordt niet onontvankelijk door de loutere omstandigheid dat het openbaar ministerie niet vordert om de feiten te onderzoeken (1). (1) Zie Cass., 1 maart 1989, AR 7098, nr. 370; H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2005, 4e uitg., p. 591 en 592.

- STRAFVORDERING -

P.07.1117.N 27 november 2007 AC nr. 584

De machtiging verleend aan de voogd met toepassing van artikel 410, § 1, 7e, Burgerlijk Wetboek, om klacht met burgerlijke partijstelling neer te leggen, beoogt enkel de bescherming van de belangen van de minderjarige.

- VOOGDIJ -

Het enkele feit dat de machtiging verleend aan de voogd met toepassing van artikel 410, § 1, 7e, Burgerlijk Wetboek, om klacht met burgerlijke partijstelling neer te leggen, slechts in de loop van het geding is gegeven en de vrederechter daardoor de steeds neergelegde klacht met burgerlijke partijstelling bekrachtigt, belet de derde waartegen die burgerlijke partijstelling is gericht, geenszins zich tegen de beschuldiging te verdedigen en levert geen miskenning van het vermoeden van onschuld op.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.06.0427.F 28 juni 2006 AC nr. 362

De partij die beweert te zijn benadeeld behoudt het recht om, na bekendmaking in handen van de procureur-generaal van haar grieven tegen de persoon die voorrecht van rechtsmacht geniet, zich burgerlijke partij te stellen bij een onderzoeksrechter uitsluitend tegen de andere betrokken personen, die van geen voorrecht van rechtsmacht genieten.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

P.05.1651.N 4 april 2006 AC nr. 196

De burgerlijke partijstelling bij de bevoegde onderzoeksrechter door een persoon die beweert benadeeld te zijn door een misdaad of een wanbedrijf kan slechts de strafvordering voor dat bepaalde feit op gang brengen in zoverre de betrokkene benadeeld kan zijn door dat misdrijf; het kan de strafvordering niet op gang brengen voor een feit waardoor hij niet kan benadeeld zijn (1). (1) Zie Cass., 8 okt. 2002, AR P.02.0419.N, nr 516; 11 feb. 2003, AR P.02.0608.N, nr 94.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.04.0276.N 18 mei 2004 AC nr. 266

De stelling als burgerlijke partij bij de onderzoeksrechter, die aan geen enkel vormvoorschrift is onderworpen, kan gebeuren hetzij mondeling, hetzij door overhandiging van een geschrift ondertekend door de benadeelde of zijn vertegenwoordiger, en blijkt normaal uit een proces-verbaal ondertekend door de onderzoeksrechter en zijn griffier of, in geval van een onregelmatig of zelfs onbestaand proces-verbaal, uit andere stukken van de rechtspleging (1). (1) R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer uitgevers, 2003, nr 366 e.v.; wat de vormen van aanhangigmaking door het Openbaar Ministerie betreft, zie Cass., 9 mei 1990, AR 8276, nr 528.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.02.0262.N 7 mei 2002 AC nr. 277

Nu de rechter in strafzaken, op de vordering van de burgerlijke partij, onaantastbaar in feite oordeelt zowel over de mogelijkheid van het bestaan van schade die volgt uit het misdrijf, als over de aard en de omvang ervan, vermag de rechter die oordeelt dat de burgerlijke partij aannemelijk maakt dat het beweerde misdrijf van valse eed bij boedelbeschrijving voor haar reële, persoonlijke schade heeft veroorzaakt en dat die schade ook moreel kan zijn, wettig te beslissen dat de stelling als burgerlijke partij ontvankelijk is en dat de strafvordering op rechtsgeldige wijze op gang werd gebracht (1). (1) Zie cass., 9 nov. 1993, R.W. 1993-94, 881 en de noot S. VAN OVERBEKE.

- MEINEED -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.99.1655.N 22 mei 2001 AC nr. ...

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is ontvankelijk indien de aangeklaagde feiten, waarvan minstens aannemelijk wordt gemaakt dat zij de burgerlijke partij hebben benadeeld zonder dat hiervan in dit stadium van de rechtspleging reeds het bewijs moet worden geleverd, beantwoorden aan een door de wet als misdaad of wanbedrijf gekwalificeerd misdrijf; de enkele omstandigheid dat de door de burgerlijke partij aangevoerde feiten niet voldoende nauwkeurig en kenmerkend zijn voor het aangeklaagde misdrijf, volstaat niet om eruit af te leiden dat aan deze feiten geen enkele strafrechtelijke kwalificatie kan gegeven worden en de strafvordering ingesteld zowel door de stelling als burgerlijke partij als door de vordering tot het instellen van het gerechtelijk onderzoek dat het openbaar ministerie ingevolge de burgerlijke partijstelling wegens dezelfde feiten heeft genomen, onontvankelijk is; in dit geval is het de taak van de onderzoeksrechter alle aanduidingen en bewijsmiddelen in te zamelen teneinde uit te maken of de aangeklaagde feiten beantwoorden aan een strafrechtelijke kwalificatie en of ervoor voldoende aanwijzingen van schuld bestaan. (1). (1) VERSTRAETEN, R.De ontvankelijkheid van de burgerlijke partijstelling en de beoordeling ervan in de onderzoeksfase", R.W. 1994-95, pp. 777-781; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, nr 330 e.v.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.99.0743.N 21 september 1999 AC nr. ...

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is slechts ontvankelijk indien de aangeklaagde feiten, waarvoor de burgerlijke partij op aannemelijke wijze beweert benadeeld te aijn en waarvoor de Belgische hoven en rechtbanken bevoegd moeten zijn, niet reeds door een eerdere gerechtelijke beslissing werden beoordeeld en beantwoorden aan een door de wet als misdaad of wanbedrijf gekwalificeerd misdrijf, zonder dat het hiertoe volstaat ze een strafrechtelijke kwalificatie te geven.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerlijke partij

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is slechts ontvankelijk indien de aangeklaagde feiten, waarvoor de burgerlijke partij op aannemelijke wijze beweert benadeeld te zijn en waarvoor de Belgische hoven en rechtbanken bevoegd moeten zijn, niet reeds door een eerdere gerechtelijke beslissing werden beoordeeld en beantwoorden aan een door de wet als misdaad of wanbedrijf gekwalificeerd misdrijf, zonder dat het hiertoe volstaat ze een strafrechtelijke kwalificatie te geven..

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.97.0281.N 30 juni 1998 AC nr. ...

Inzake indirecte belastingen, zoals een heffing die bij invoer verschuldigd is met toepassing van de verordeningen en richtlijnen van de EEG, is de administratie bevoegd om ontdoken belasting in te vorderen bij wijze van de burgerlijke partijstelling, wanneer de indirecte belasting werd ontdoken ten gevolge van het misdrijf waarvoor de beklaagde wordt vervolgd.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.96.0444.F 9 oktober 1996 AC nr. ...

De burgerlijke of tot tussenkomst gekomen partijen verliezen hun hoedanigheid niet en moeten zich niet opnieuw burgerlijke partij stellen of tussenkomen, indien het geding achteraf wordt hervat voor de anders samengestelde rechtbank.~

- TUSSENKOMST -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.96.0171.F 28 februari 1996 AC nr. ...

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is alleen ontvankelijk als de zaak bij die rechter aanhangig is of bij hem aanhangig kan worden gemaakt.~

- STRAFVORDERING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Een niet-ontvankelijke burgerlijke partijstelling brengt de strafvordering niet op gang en maakt de zaak niet aanhangig bij de onderzoeksrechter; in zodanig geval heeft de beslissing tot onttrekking van de zaak aan de onderzoeksrechter geen bestaansreden.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Een niet-ontvankelijke burgerlijke partijstelling brengt de strafvordering niet op gang en maakt de zaak niet aanhangig bij de onderzoeksrechter; in zodanig geval heeft de beslissing tot onttrekking van de zaak aan de onderzoeksrechter geen bestaansreden.~

- STRAFVORDERING -

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

Ontvankelijk is de rechtsvordering van een burgerlijke partij die het bewijs levert dat zij geschaad is in haar persoonlijk en rechtstreeks belang, dat onderscheiden is van een collectief belang.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 630

P.08.0145.F 21 mei 2008 AC nr. 309

Buiten het geval waarin de procureur-generaal bij het hof van beroep oordeelt dat de verschijning van de verzoeker tot herstel in eer en rechten niet onontbeerlijk is en de aanvraag moet worden ingewilligd, moet de verzoeker op elke rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling in persoon verschijnen, behalve op die waarop het arrest wordt uitgesproken; indien hij niet verschijnt zonder een wettige reden van verschoning aan te voeren, wordt zijn aanvraag afgewezen; indien hij aanwezig is, moet hij worden gehoord (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 1986, AR 4561, A.C., 1985-1986, nr. 337.

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

Art. 634

P.97.0294.F 23 april 1997 AC nr. ...

Niets staat eraan in de weg dat het dossier, dat gerechtelijk de feiten vaststelt waarop de veroordeling van een in eer en rechten herstelde persoon gegrond was, samengevoegd wordt met het dossier van een latere vervolging, teneinde het geadieerde rechtscollege in te lichten over de persoonlijkheid van de betrokken persoon.~

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

Het herstel in eer en rechten is een maatregel die, ook al komt hij de veroordeelde ten goede, niettemin genomen wordt in het algemeen belang; de wettelijke opsomming van zijn juridische gevolgen, die niet beperkend is, heeft echter niet tot gevolg dat de gerechtelijk vastgestelde feiten, waarop de veroordeling van de in eer en rechten herstelde persoon gegrond was, bedekt worden alsof ze nooit hebben bestaan.~

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

Noch een miskenning van het recht van verdediging, noch een miskenning van het beginsel van het recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak kunnen worden afgeleid uit het feit dat het dossier, dat gerechtelijk de feiten vaststelt waarop de veroordeling van een in eer en rechten herstelde persoon gegrond was, samengevoegd werd met het dossier van de latere vervolging, nu die persoon de mogelijkheid heeft gekregen om alle door het openbaar ministerie tegen hem aangevoerde gegevens ongehinderd tegen te spreken.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 64

P.00.0002.F 12 januari 2000 AC nr. ...

Gelet op het schriftelijk karakter van het gerechtelijk onderzoek, moet de aanvullende vordering, strekkende tot uitbreiding van de mate waarin de zaak bij de onderzoeksrechter aanhangig is, net als de vordering tot opening van een gerechtelijk onderzoek, gedagtekend en ondertekend worden door een magistraat van het O.M. Die substantiële vormvereisten beletten niet dat het O.M. de zaak door een mondelinge vordering bij de onderzoeksrechter aanhangig maakt, op voorwaarde dat er daarna een gedagtekend en geschreven document wordt opgemaakt dat als akte van de voormelde vordering kan dienen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

De wet bepaalt geen enkele termijn, waarbinnen het O.M. de schriftelijke akte moet opmaken, ter bevestiging van de mondelinge vordering waarbij de zaak bij de onderzoeksrechter aanhangig is gemaakt.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

De wet legt geen enkel bijzonder vormvereiste op, noch aan de vordering tot het instellen van een opsporingsonderzoek, waarmee het O.M. een zaak bij de onderzoeksrechter aanhangig maakt, noch aan de aanvullende vordering, strekkende tot uitbreiding van de aanhangigmaking van die magistraat.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 644, eerste lid

P.06.0406.N 18 april 2006 AC nr. 218

Artikel 644, eerste lid, Wetboek van Strafvordering dat bepaalt dat wanneer de wettelijke termijn om een proceshandeling in strafzaken te verrichten, eindigt op een zaterdag, zondag of op een andere wettelijke feestdag, hij wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag, is niet toepasselijk op de termijn bepaald in artikel 25ter, vijfde, zesde en zevende lid, Wet Bescherming Maatschappij binnen dewelke de raadkamer uitspraak moet doen over de aanvraag van een ter beschikking van de regering gestelde veroordeelde die opkomt tegen de beslissing van de minister die zijn internering gelast op grond van artikel 25bis, Wet Bescherming Maatschappij.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering

P.00.0763.N 5 februari 2002 AC nr. 85

Nu 11 juli een decretale maar geen wettelijke feestdag is slaat het Hof geen acht op stukken van betekening van het cassatieberoep in strafzaken die door de burgerlijke partij ter griffie van het Hof zijn neergelegd op 12 juli, d.i. na het verstrijken van de bij artikel 420bis, tweede alinea, Sv. bepaalde termijn.

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Art. 65

P.12.1628.F 18 september 2013 AC nr. ...

De vormvereisten in de artikelen 31 en 65 van het Wetboek van Strafvordering zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. …

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 68, eerste en tweede lid

P.97.1428.F 1 april 1998 AC nr. ...

Wanneer de burgerlijke partij niet in het gerechtelijk arrondissement woont waar het onderzoek wordt gedaan en aldaar geen woonplaats heeft gekozen bij een ter griffie van de rechtbank verleden akte, kan zij het verzuim van betekening niet opwerpen tegen de akten waarvoor de wet die vorm oplegt; daaruit volgt dat zij geen recht heeft op die betekening.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 68, eerste lid

P.97.1428.F 1 april 1998 AC nr. ...

De burgerlijke partij die niet woont in het gerechtelijk arrondissement waar het onderzoek gedaan wordt, is gehouden aldaar woonplaats te kiezen bij een ter griffie van de rechtbank verleden akte.

- WOONPLAATS -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Keuze van woonplaats als bepaald in artikel 68, eerste lid, Sv. moet in de loop van de procedure opnieuw worden gedaan, telkens als het in een gerechtelijk arrondissement begonnen onderzoek, ten gevolge van een beschikking tot onttrekking van de zaak aan de rechter, wordt hervat in een ander gerechtelijk arrondissement waar de burgerlijke partij haar woonplaats niet heeft.

- WOONPLAATS -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Art. 78

P.02.0540.F 14 mei 2003 AC nr. 293

Een doorhaling die in een authentieke akte van de strafrechtspleging niet regelmatig is goedgekeurd, wordt als niet-bestaande beschouwd, zodat een proces-verbaal van de rechtszitting dat niet-goedgekeurde doorhalingen bevat, met de doorgehaalde woorden moet worden gelezen, tenzij de doorgehaalde, niet-goedgekeurde woorden de regelmatigheid van de rechtspleging niet aantasten (1); geen enkele wettelijke bepaling schrijft evenwel voor dat de doorhalingen genummerd moeten zijn, het is voldoende dat de afdoend goedgekeurde doorhalingen geïdentificeerd kunnen worden. (1) Cass., 26 april 1994, AR 6634, nr 197; 16 feb. 2000, AR P.99.1690.F, nr 132; 12 juni 2002, AR P.02.0341.F, nr. ... .

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

P.95.0348.N 9 januari 1996 AC nr. ...

Een akte van hoger beroep in strafzaken die niet goedgekeurde doorhalingen bevat, moet gelezen worden met behoud van de geschrapte woorden maar zij is niet nietig wanneer de zonder goedkeuring geschrapte woorden de regelmatigheid van de rechtspleging niet aantasten.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Algemeen

Art. 87

P.12.0785.N 12 februari 2013 AC nr. ...

De ernstige aanwijzingen dat het te onderzoeken misdrijf werd gepleegd, als voorwaarde voor het verlenen van een huiszoekingsbevel en die in dat bevel niet dienen te worden geconcretiseerd, kunnen bestaan in anonieme, maar nauwkeurige inlichtingen betreffende het te onderzoeken misdrijf; geen enkele wettelijke bepaling laat het in overweging nemen van aanwijzingen uit een anonieme inlichting afhangen van de voorwaarde dat die vooraf bevestigd worden door een bijkomend onderzoek door de politie.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Een huiszoeking is niet onregelmatig en niet strijdig met de artikelen 6 en 8 EVRM of met het recht van verdediging op de enkele grond dat zij het gevolg is van inlichtingen die door een anonieme onbevestigde inlichting zijn verkregen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Het staat aan de rechter in feite te oordelen of op het ogenblik dat de huiszoeking werd verricht, er ernstige aanwijzingen bestonden dat op het adres alwaar de huiszoeking diende te worden uitgevoerd, het misdrijf dat door het onderzoek wordt beoogd, werd gepleegd of dat zich aldaar stukken of voorwerpen bevinden die kunnen bijdragen tot de ontdekking van de waarheid met betrekking tot het in het huiszoekingsbevel bedoelde misdrijf.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.04.1129.N 26 oktober 2004 AC nr. 509

Onder het begrip woning in de zin van artikel 15 Grondwet moet worden verstaan de plaats die een persoon bewoont om er zijn verblijf of zijn werkelijke verblijfplaats te vestigen en waar hij uit dien hoofde recht heeft op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer, zijn rust en meer in het algemeen zijn privé-leven (1). (1) Cass., 20 dec. 2000, AR P.00.1384.F, nr 713.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.00.1384.F 20 december 2000 AC nr. ...

Onder het begrip "woning" in de zin van de artt. 15 Gw. en 87 Sv. moet de plaats worden verstaan die een persoon bewoont om er zijn verblijf of zijn werkelijke verblijfplaats te vestigen en waar hij uit dien hoofde recht heeft op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer, zijn rust en meer in het algemeen zijn privé-leven (1). (1) Cass., 23 juni 1993, A.R. P.93.0374.F, nr. 303; 21 april 1998, A.R. P.96.1470.N, nr. 204.

- WOONPLAATS -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- GRONDWET - Art. 15

Art. 88bis

P.14.0424.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Krachtens artikel 88bis, §1, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering moet de rechter die beslist over te gaan tot het opsporen of lokaliseren van telecommunicatie, een met redenen omkleed bevelschrift geven met vermelding van de feitelijke omstandigheden van de zaak die de maatregelen wettigen (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. …

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

Wanneer het bevel tot het opsporen van telefoongesprekken voor tijdvakken in het verleden niet wordt voorafgegaan door een op grond van artikel 88bis van het Wetboek van Strafvordering genomen bevelschrift, kan de rechter niet beslissen om verhoren uit het dossier te weren, op grond dat ze voortkwamen uit het benutten van onregelmatig verkregen telefoniegegevens die zijn vergaard zonder eerst het bij artikel 32 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering vereiste nazicht te verrichten (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. …

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.04.1383.F 19 januari 2005 AC nr. 37

Uit de omstandigheid dat het opsporen van de oorsprong of de bestemming van telecommunicatie voor een tijdvak dat reeds was afgesloten op het ogenblik van het bevel, geen bevelschrift vereist dat aan de voorwaarden van artikel 88bis Sv. voldoet, volgt niet dat een dergelijk onderzoek, behalve in de gevallen bedoeld in het vijfde en zesde lid van de eerste paragraaf van dat artikel, buiten de exclusieve bevoegdheid van de onderzoeksrechter valt en door de procureur des Konings kan worden gevoerd.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Opsporing van iemands telefoonverkeer, zelfs voor een tijdvak dat afgesloten is op het ogenblik dat die opsporing wordt gelast, houdt een miskenning in van het recht op eerbiediging van het privé-leven (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Een met redenen omkleed bevelschrift van de onderzoeksrechter, dat vereist is om buiten weten van de abonnee van een telecommunicatienetwerk en zijn correspondent, de opsporing van de oorsprong of de bestemming van telecommunicatie te gelasten, is slechts een verplicht vormvereiste voor te voeren en niet voor gevoerde telecommunicatie, ook al vermeldt het bevelschrift deze laatste (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.04.0124.F 21 april 2004 AC nr. 211

De maatregel van opsporing van telefoongesprekken, die betrekking heeft op een periode die verlopen was op het ogenblik dat ze werd voorgeschreven, hoeft niet het voorwerp uit te maken van een beschikking die beantwoordt aan de voorwaarden bedoeld in artikel 88bis, Sv.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.03.0507.F 16 april 2003 AC nr. 258

Een bevelschrift van de onderzoeksrechter om telefoongesprekken te doen opsporen of te lokaliseren, is alleen vereist wanneer die maatregel is bevolen voor een periode die, onverminderd een hernieuwing, niet langer kan zijn dan twee maanden te rekenen van het bevelschrift; het is dus alleen vereist voor toekomstige telecommunicatie en niet voor voorbije telecommunicatie, ook al kan het bevelschrift ernaar verwijzen (1). (1) de CODT J., Les nullités de l'instruction préparatoire, Rev. dr. pén., 2000, blz. 23, contra HENRION Th., Droit pénal et procédure pénale, Kluwer, 2002, blz. 107, nrs. 70 en 71.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.00.1245.F 11 oktober 2000 AC nr. ...

De onderzoeksrechter kan de telefoontap bevelen op grond van de bijzondere zwaarwichtigheid van het misdrijf dat deze maatregel noodzakelijk maakt.

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- ONDERZOEKSRECHTER -

De overeenkomstig artikel 88bis Sv. bevolen telefoontap is een bij artikel 8.2 E.V.R.M toegestane inmenging van het openbaar gezag in het privé-leven (1). (1) Zie Cass., 26 jan. 1993, A.R. 7340, nr. 52.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.99.0663.F 23 juni 1999 AC nr. ...

De onderzoeksrechter die een maatregel tot opsporing van in het verleden gevoerde telefonische gesprekken beveelt, is niet gehouden zulks te doen bij wege van verschillende beschikkingen, ook al heeft de opsporing betrekking op een tijdvak van langer dan twee maanden.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.97.1281.N 21 oktober 1997 AC nr. ...

De bevoegdheid van de onderzoeksrechter om telefonische mededelingen te doen opsporen staat hem toe de plaats waar het toestel zich bevindt of van waaruit het werd gebruikt om op te roepen of om te worden opgeroepen op te sporen.~

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 88bis, § 1, derde lid

P.13.1438.N 17 december 2013 AC nr. ...

De verplichting tot motivering van de beschikking van de onderzoeksrechter die een maatregel tot opsporing van telefoongesprekken als bepaald in artikel 88bis, §1, derde lid, Wetboek van Strafvordering voorschrijft, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid; de rechter beoordeelt of het eventuele gebrek aan redengeving al dan niet dient gesanctioneerd te worden door de verkregen inlichtingen niet in overweging te nemen (1). (1) Zie: Cass. 22 juni 2005, AR P.05.0646.F, AC 2005, nr. 364.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.05.0646.F 22 juni 2005 AC nr. 364

De verplichting tot motivering van de beschikking van de onderzoeksrechter die een maatregel tot opsporing van telefoongesprekken als bepaald in artikel 88bis, § 1, derde lid, Sv., voorschrijft, is noch substantiëel noch voorgeschreven op straffe van nietigheid, aangezien de wetgever het vonnisgerecht de mogelijkheid heeft gelaten het eventuele gebrek aan redengeving te bestraffen door de verkregen inlichtingen niet in overweging te nemen.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 88bis, § 1, eerste lid

P.11.0909.N 24 mei 2011 AC nr. ...

Uit artikel 88bis, §1, eerste lid, Wetboek van Strafvordering blijkt dat een lokalisatie, enkel door het opsporen van het signaal van het toestel terwijl het in werking is en zonder dat daarbij tijdens het opsporen telecommunicatie ervan uitgaat of inkomt, bij wet is geregeld waarbij het aan de onderzoeksrechter toekomt daartoe bij gemotiveerd bevelschrift opdracht te geven (1). (1) Zie Cass. 21 okt. 1997, AR P.97.1281.N, AC, 1997, nr. 419; Cass. 10 nov. 2009, AR P.09.1584.F, AC, 2009, nr. 653; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0921.N, AC, 2011, nr. ...

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.11.0921.N 24 mei 2011 AC nr. ...

Uit artikel 88bis, §1, eerste lid, Wetboek van Strafvordering blijkt dat een lokalisatie, enkel door het opsporen van het signaal van het toestel terwijl het in werking is en zonder dat daarbij tijdens het opsporen telecommunicatie ervan uitgaat of inkomt, bij wet is geregeld waarbij het aan de onderzoeksrechter toekomt daartoe bij gemotiveerd bevelschrift opdracht te geven (1). (1) Zie Cass. 21 okt. 1997, AR P.97.1281.N, AC, 1997, nr. 419; Cass. 10 nov. 2009, AR P.09.1584.F, AC, 2009, nr. 653; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0909.N, AC, 2011, nr. ...

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

Art. 89bis

P.12.1919.F 24 april 2013 AC nr. ...

Het verlenen van een bevel tot huiszoeking behoort tot de algemene bevoegdheid van de onderzoeksrechter, in die zin dat hij gemachtigd is om die beschikking te verlenen voor elke misdaad of wanbedrijf die regelmatig bij hem is aangebracht en waarvan de kennisneming tot zijn opdracht behoort (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr. …

- ONDERZOEKSRECHTER -

- WOONPLAATS -

P.08.1456.N 13 januari 2009 AC nr. 25

Wanneer de onderzoekers bij de uitvoering van een huiszoekingsbevel de perken ervan overschrijden, zijn enkel de vaststellingen en inbeslagnames welke niet beoogd zijn door het huiszoekingsbevel onregelmatig; die onregelmatigheid strekt zich niet uit tot de vaststellingen en inbeslagnames die het huiszoekingsbevel wel beoogt.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- STRAFVORDERING -

P.08.1839.F 24 december 2008 AC nr. 753

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de onderzoeksrechter om de plaats van de huiszoeking te identificeren door het adres ervan te vermelden; het volstaat dat het bevel de vermeldingen bevat die relevant zijn om de gemachtigde ambtenaar in staat te stellen zonder risico op vergissing de beoogde plaats te vinden (1). (1) Zie Cass., 15 maart 2005, AR P.04.1463.N, AC, 2005, nr. 158; Cass., 4 april 2006, AR P.05.1612.N, AC, 2006, nr. 194.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.05.1371.F 11 januari 2006 AC nr. 29

De motiveringsvereiste van een beschikking tot huiszoeking is vervuld met de vermelding van het misdrijf dat men op het oog heeft alsook van de plaats en het voorwerp van de huiszoeking; ofschoon het niet noodzakelijk is om een gedetailleerde weergave van de feiten op te maken, noch om de op te sporen zaken in detail te beschrijven, is het evenwel noodzakelijk dat de officier van gerechtelijke politie die met de onderzoeksopdracht is belast over de nodige gegevens beschikt die hem moeten toelaten te weten over welk misdrijf het onderzoek wordt gevoerd en welke nuttige opsporingen en inbeslagnemingen hij daartoe kan verrichten zonder de grenzen van het gerechtelijk onderzoek en van zijn opdracht te buiten te gaan (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.1524.F, nr. 628; 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208; 6 sept. 2000, AR P.00.1325.F, nr. 447; 3 okt. 2001, AR P.01.1303.F, nr. 522; zie Ann JACOBS, "Perquisitions et droits de défense", noot onder Hof Mensenrechten, 9 dec. 2004, Rev. dr. pén., 2005, p. 903 e.v., inz. p. 925, nr. 5.5.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Een beschikking tot huiszoeking is regelmatig met redenen omkleed, als de vermeldingen die zij bevat, degene bij wie de huiszoeking wordt uitgevoerd voldoende gegevens verschaffen over de vervolgingen die aan de handeling ten oorsprong liggen, zodat hij de wettigheid ervan kan nagaan (1). (1) Zie Cass., 13 feb. 2001, AR P.99.0739.N, nr 86, met noot get. JdJ.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.05.0705.N 13 september 2005 AC nr. 431

Het niet-preciseren van de op te sporen zaken in het bevel tot huiszoeking, noch de afwezigheid bij die zoeking van betrokkene leveren op zich een schending van artikel 8, E.V.R.M. of een miskenning van het recht van verdediging op; er is geen dergelijke schending of miskenning wanneer de rechter uit de omstandigheden vaststelt dat de beklaagde of een derde over het voorwerp van de vervolging voldoende waren ingelicht om hen toe te laten elk misbruik bij het uitvoeren van de zoeking vast te stellen, te voorkomen of te onthullen (1). (1) Zie Hof Mensenrechten, arrest Van Rossem/België van 9 dec. 2004 (inzonderheid § 45 en 47), T. Strafr., 2005, nr 1, p. 13 met noot SCHUERMANS F.Mensenrechtenhof en huiszoeking: een gespannen huwelijk".

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

P.04.1129.N 26 oktober 2004 AC nr. 509

Nu de vermelding in het bevel tot huiszoeking van de bewoner van de woning slechts één van de mogelijke gegevens is die de officier van gerechtelijke politie die met de uitvoering van de huiszoeking is gelast, moeten toelaten te weten aangaande welk misdrijf de onderzoeksrechter zijn onderzoek voert en welke nuttige opsporingen en inbeslagnemingen hij zelf in verband daarmee kan verrichten zonder de perken van het gerechtelijk onderzoek en van zijn opdracht te buiten te gaan, houdt de loutere vermelding van de naam van de vermoede bewoner niet noodzakelijk een beperking in voor de huiszoeking in de vermelde woning (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 1997, AR P.96.1364.N, nr 485 met concl. van adv.-gen. BRESSELEERS; 26 maart 2002, AR P.01.1642.N, nr 204.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Zo het bevel tot huiszoeking de woning moet preciseren waar de huiszoeking moet worden uitgevoerd en dit normaal gebeurt door de vermelding van het adres en de naam van de bewoner, vereisen noch artikel 89bis Wetboek van Strafvordering, noch enige andere wetsbepaling dat het bevel tot huiszoeking de naam van de bewoner vermeldt (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 1997, AR P.96.1364.N, nr 485 met concl. van adv.-gen. BRESSELEERS; 26 maart 2002, AR P.01.1642.N, nr 204.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.01.1642.N 26 maart 2002 AC nr. 204

Artikel 89bis Wetboek van Strafvordering noch enige andere wetsbepaling vereist dat de beslissing waarbij de onderzoeksrechter voor de uitvoering van een huiszoeking delegatie geeft aan een officier van gerechtelijke politie, opgave zou bevatten van de feiten waarvoor de onderzoeksrechter is geadieerd of van hun voorlopige kwalificatie; voor de wettigheid van de delegatie volstaat het dat de officier van gerechtelijke politie die met de uitvoering van de huiszoeking is gelast, over de nodige gegevens beschikt die hem moeten toelaten te weten aangaande welk misdrijf de onderzoeksrechter zijn onderzoek voert en welke nuttige opsporingen en inbeslagnemingen hij in verband daarmee kan verrichten zonder de perken van het gerechtelijk onderzoek en van zijn opdracht te buiten te gaan (1). (1) Cass., 18 nov. 1997, AR P.96.1364.N, nr 485; 13 feb. 2001, AR P.99.0739.N, nr 86.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

De afwezigheid van uitdrukkelijke vermelding van het misdrijf op het huiszoekingsbevel tast op zich niet de regelmatigheid van de delegatie tot huiszoeking aan en levert geen schending van artikel 8 EVRM en 17 IVBPR, noch een miskenning van het recht van verdediging op, aangezien deze afwezigheid niet eraan in de weg staat dat de feitenrechter, op grond van alle gegevens waarover de partijen tegenspraak kunnen voeren, de regelmatigheid van het huiszoekingsbevel en van zijn uitvoeringonderzoekt inzonderheid in de context van de vermelde saisine en van de delegatie en dat partijen hieromtrent verweer voeren.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.99.0739.N 13 februari 2001 AC nr. ...

Een bevel tot huiszoeking mag geen algemene delegatie inhouden; het hoeft evenwel niet de feiten die de onderzoeksrechter onderzoekt, of hun voorlopige kwalificatie als misdrijf te omschrijven, en moet evenmin de op te sporen zaken specificeren; het volstaat dat de officier van gerechtelijke politie die met de uitvoering van de huiszoeking is gelast over de nodige gegevens beschikt die hem moeten toelaten te weten aangaande welk misdrijf de onderzoeksrechter zijn onderzoek voert en welke nuttige opsporingen en beslagnemingen hij in verband daarmee kan verrichten zonder de perken van het gerechtelijk onderzoek en van zijn opdracht te buiten te gaan (1) en (2). (1) Cass. 18 november 1997, A.R. nr P.96.1364.N, nr 485. (2) Over de vermeldingen die het bevel tot huiszoeking moet bevatten met betrekking tot het voorwerp van de huiszoeking en het verband met enig strafbaar feit. 1. Om reden van de overbelasting van het ambt van onderzoeksrechter heeft de wetgever de delegatie van sommige daden van gerechtelijk onderzoek mogelijk gemaakt. Voor de huiszoeking en inbeslagneming van papieren, titels of bescheiden is dat gebeurd in artikel 89bis Sv. 2. De onderzoeksrechter moet in het bevel tot huiszoeking de plaats en het voorwerp van de huiszoeking en het misdrijf naar aanleiding waarvan ze wordt bevolen, vermelden. Daarvoor bestaan er twee redenen. Ten eerste mag de onderzoeksrechter zijn bevoegdheden slechts gedeeltelijk delegeren en moet de bestemmeling van de delegatie de omvang daarvan kunnen nagaan (I). Ten tweede moet degene bij wie de huiszoeking gebeurt, kunnen nagaan of aan alle wettelijke voorwaarden daartoe is voldaan (II). Voor die twee doeleinden is een algemene verwijzing naar het misdrijf van de aanhangigmaking voldoende, maar ook noodzakelijk (III). Die verwijzing zal samen met de andere vermeldingen in het bevel worden beoordeeld in functie van de twee doeleinden van die vermeldingen. I. De huiszoeking is een daad van gerechtelijk onderzoek die in beginsel door de onderzoeksrechter zelf als onafhankelijke magistraat wordt verricht. De reden daarvan is dat de huiszoeking een inbreuk uitmaakt op de onschendbaarheid van de woning (BRAAS, Précis de procédure pénale, Brussel, Bruylant, 1950, t. I, nr. 414; L. HUYBRECHTS, `Enkele problemen van het gerechtelijk onderzoek', Panopticon 1998, 122, 132; J. DE CODT, `Les nullités de l'instruction préparatoire et le droit de la preuve. Tendances récentes', R.D.P. 2000, 3, 24). De mogelijkheid tot delegatie van de huiszoeking mag die waarborg niet ontnemen aan de titularis ervan. Indien de onderzoeksrechter daarom de uitvoering van de huiszoeking mag delegeren, mag hij geen afstand doen van de bevoegdheid tot de beslissing daartoe (J. HOEFFLER, Traité de l'instruction préparatoire en matière pénale, Kortrijk, UGA, 1956, nr. 77 p. 81. Frankrijk: B. BOULOC, `Les abus en matière de procédure pénale', Rev. science crim. 1991, 221, 239; C. LAPP, noot onder Cass.fr. (Crim.), 22 januari 1953, D. 1953, Jur., 533), « abandonnant à la merci de l'agent délégué l'inviolabilité du domicile de l'ensemble des citoyens » (Cass.fr. (Crim.), 22 januari 1953, J.C.P. 1953, II, 7456 met het verslag van raadsheer Brouchot en D. 1953, Jur., 533 met noot LAPP; Cass.fr. (Crim.), 21 maart 1957, D. 1957, Jur., 482 met noot). De gedelegeerde is een uitvoeringsagent aan wie geen beslissingsmacht toekomt (L. VIAENE, Huiszoeking en beslag in strafzaken, in A.P.R., Brussel, Larcier, 1962, nr. 251). De onderzoeksrechter moet daarom, naar analogie van de uitdrukkelijke lastgeving, duidelijk de grenzen aangeven waarbinnen de gedelegeerde vermag op te treden. De onderzoeksrechter mag niet meer rechten overdragen dan hijzelf heeft : de huiszoeking blijft ten eerste noodzakelijkerwijze beperkt tot het bewijs van de feiten van de aanhangigmaking. Ten tweede mag de onderzoeksrechter niet het opsporingsonderzoek overdragen, maar enkel de uitvoering van daden daarvan (L. VIAENE, o.c., nr. 235). Het Hof kon daarom in zijn arrest van 18 november 1997 terecht oordelen "dat het vereist is maar volstaat dat de officier van gerechtelijke politie die met de uitvoering van de huiszoeking is gelast over de nodige gegevens beschikt die hem moeten toelaten te weten aangaande welk misdrijf de onderzoeksrechter zijn onderzoek voert en welke nuttige opsporingen en inbeslagnemingen hij in verband daarmee kan verrichten zonder de perken van het gerechtelijk onderzoek en van zijn opdracht te buiten te gaan" (Cass. 18 november 1997, A.R. nr. P.96.1364.N, AC 1997, nr. 485, conclusie adv.-gen. Bresseleers. Zie ook L. VIAENE, o.c., 235; J. HOEFFLER, o.c., nr. 78 p. 82; J. DE CODT, l.c., 26). II. Zou dan de delegatie geldig zijn, gedaan aan een officier van gerechtelijke politie strekkende tot "huiszoeking in dossier nr. - inzake X", als die weet wat daarmee is bedoeld ? Uiteraard niet. De kennisvereiste inzake de omvang van de opdracht geldt niet alleen ten opzichte van de officier van gerechtelijke politie. Artikel 89bis Sv. strekt tot de bescherming van degene bij wie de huiszoeking wordt uitgevoerd. Naar analogie van de lastgeving moet de gedelegeerde aan hem zijn hoedanigheid en de omvang van zijn bevoegdheden kenbaar kunnen maken (L. VIAENE, o.c., 47, 49, 50 en 240). Degene bij wie de huiszoeking wordt uitgevoerd, moet kunnen nagaan of aan alle wettelijke voorwaarden is voldaan (L. VIAENE, o.c., 235). Hij kan dat doen indien, naast de plaats en het voorwerp van de huiszoeking, ook "het bepaalde misdrijf" wordt vermeld tot bewijs waarvan de huiszoeking strekt. III. Artikel 89bis Sv. stelt, onder meer, dat de delegatie alleen mag worden gegeven in geval van noodzaak. Zoals elke rechterlijke beschikking moet ze met redenen zijn omkleed (BRAAS, o.c., nr. 414; L. VIANE, o.c., nr. 192). Die motiveringsplicht betreft verscheidene elementen : De motivering moet uiteraard vermelden waarin de noodzaak tot delegatie bestaat. Het Hof heeft zich ook op dit standpunt gesteld in een arrest van 25 november 1940 (Pas. 1940, p. 303. Zie ook L. VIAENE, o.c., 269). De motiveringsplicht impliceert dat ook het misdrijf, de plaats en het voorwerp van de huiszoeking in het bevel daartoe moeten worden vermeld (L. VIAENE, o.c., 234; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Antwerpen, Kluwer, 1999, nr. 388; L. HUYBRECHTS, l.c., 136; J. DE CODT, l.c., 26). Er bestaat weinig betwisting over dat de plaats - adres van de huiszoeking en de persoon lastens wie ze wordt bevolen - en het voorwerp van de huiszoeking vrij ruim mogen geformuleerd (Dienaangaande voor Frankrijk ook het verslag van raadsheer Brouchot onder Cass.fr. (Crim.), 22 januari 1953, J.C.P. 1953, II, 7456). De delegatie mag uiteraard niet de huiszoeking betreffen op elke plaats die de officier

van gerechtelijke politie dienstig acht. Maar de onderzoeksrechter zou wel, na de vermelding van een vast adres verder kunnen verwijzen naar "elke andere nuttige plaats". Zo'n verwijzing is zinvol wanneer de officier van gerechtelijke politie op het eerste adres aanwijzingen vindt dat het voorwerp van de huiszoeking zich op een ander adres bevindt. In zo'n geval is het niet zinvol dat de onderzoeksrechter opnieuw moet tussenkomen. Ook het voorwerp van de huiszoeking mag vrij ruim worden bepaald. Het doel van de huiszoeking is immers de verzameling van alle bewijzen in verband met het misdrijf waarvoor de onderzoeksrechter is gevat. Zelfs al zou de onderzoeksrechter de delegatie beperken tot een welbepaald voorwerp, dan nog zou de officier van gerechtelijke politie ook andere stukken in beslag mogen nemen als zij het kwestieuze misdrijf bewijzen (L. VIAENE, o.c., 251 en 253). De huiszoeking heeft geen opsporing van misdrijven tot doel maar de opsporing van bewijzen van misdrijven die reeds zijn gepleegd of nog worden gepleegd (L. VIAENE, o.c., 11; J. DE CODT, l.c., p. 24). Bovendien mogen enkel bewijzen worden opgespoord van misdrijven waarvoor de onderzoeksrechter is gevat. Om die reden moet de delegatie ook het misdrijf vermelden tot het bewijs waarvan de huiszoeking strekt en tot onderzoek waarvan de onderzoeksrechter is gevat (G. BELTJENS, Encyclopédie du droit criminel belge, Brussel, Bruylant, 1903, artikel 83-85 C.I.CR., nr. 16; J. SIMON, Strafvordering, Brussel, Bruylant, 1949, nr. 479; J. D'HAENENS, Belgisch strafprocesrecht, Brussel, Story-Scientia, 1985, nr. 441. Eén handboek verwijst naar de feiten waarvoor de onderzoeksrechter is gevat. H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, 1999, p. 397). De delegatie moet (een) bepaald(e) misdrijven vermelden. De onderzoeksrechter is enerzijds niet gehouden daaraan een kwalificatie te geven (M. FRANCHIMONT, A. JACOBS en A. MASSET, Manuel de procédure pénale, Luik, 1989, p. 326). Hij is hoe dan ook niet gebonden door de kwalificatie uit de aanhangigmaking. Daaruit vloeit voort dat hij evenmin is gehouden een wettelijke basis te vermelden (BRAAS, o.c., nr. 414). De onderzoeksrechter is anderzijds niet gehouden in de delegatie (de) concrete feiten te vermelden naar aanleiding waarvan de huiszoeking wordt bevolen (L. HUYBRECHTS, l.c., 136; J. DE CODT, l.c., 26). In het licht van het voorgaande heeft het Hof van Cassatie in zijn arrest van 18 november 1997 aldus terecht geoordeeld dat de delegatie "moet preciseren bij wie de huiszoeking moet worden verricht, wat het voorwerp ervan is en met betrekking tot welk misdrijf" ze is gegeven. Bovendien moeten, in het geval van artikel 89bis Sv. de redenen worden vermeld waarop de delegatie steunt. Een algemene delegatie is niet toegelaten. Nochtans is niet vereist "dat het bevel tot huiszoeking de feiten die het misdrijf opleveren van het onderzoek waarmee de onderzoeksrechter is gelast of de voorlopige kwalificatie van dit misdrijf zou omschrijven, noch dat de op te sporen en desgevallend in beslag te nemen zaken daarin zouden worden gespecificeerd" (Cass. 18 november 1997, A.R. nr. P.96.1364.N, AC 1997, nr. 485, conclusie adv.-gen. Bresseleers). Ook het Europees Hof voor de Rechten van Mens hecht bij de beoordeling van de geldigheid van een bevel tot huiszoeking, een groot belang aan de bepaling van de grenzen van de delegatie of van de zoeking zelf (E.H.R.M. 30 maart 1989 (Chappell t./ V.K.), http://www.echr.coe.int ("Il faut aussi relever que l'ordonnance limitait elle-même sa portée de manière notable"); E.H.R.M. 16 december 1992 (Niemiets t./ Duitsland), http://www.echr.coe.int ("Cependant, le mandat était rédigé en termes larges [-] Ce point revêt une importance singulière-")). Het voorgaande impliceert niet dat een delegatie van de huiszoeking, wat betreft het misdrijf dat er het voorwerp van is, toch een gedetailleerde weergave moet bevatten van de feiten die het misdrijf opleveren (Vgl. M. FRANCHIMONT, e.a., o.c., p. 326: "indiquant de manière précise [-] la nature de l'infraction"; H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, o.c., p. 397: "- indique de façon précise [-] les faits auxquels il se rapporte"). Een algemene verwijzing naar "het bepaalde misdrijf" - of de bepaalde misdrijven en desgevallend: feiten - van de aanhangigmaking moet kunnen volstaan. Bij het oordeel of zo'n algemene verwijzing volstaat, moet het doel daarvan in overweging worden genomen, zoals dat hierboven sub I en II is omschreven.
JdJ.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.00.1125.N 19 september 2000 AC nr. ...

Wanneer de onderzoeksrechter, zelf door andere ambtsplichten verhinderd en gelet op de spoed, opdracht heeft gegeven aan de commandant van een rijkswachtdistrict en niet aan een met naam genoemde officier van gerechtelijke politie om een huiszoeking te doen en wanneer die huiszoeking wordt uitgevoerd door een officier van gerechtelijke politie die niet de commandant is van dat rijkswachtdistrict, dan voert die officier van gerechtelijke politie de huiszoeking uit wegens wettige verhindering van de commandant zelf en geen wetsbepaling verplicht de rechter te onderzoeken of de commandant van het aangewezen rijkswachtdistrict wettelijk verhinderd was de opdracht persoonlijk uit te voeren (1). (1) Zie cass., 28 febr. 1984, AR 8452, nr. 364.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.96.1364.N 18 november 1997 AC nr. ...

De beslissing waarbij de onderzoeksrechter voor de uitvoering van een huiszoeking delegatie geeft aan een officier van gerechtelijke politie, moet schriftelijk worden vastgelegd in een bevel tot huiszoeking; dit bevel moet door de onderzoeksrechter zijn genaamtekend, moet de aanwijzing bevatten van de overheid waaraan delegatie wordt gegeven, en moet preciseren bij wie de huiszoeking wordt verricht, wat het voorwerp ervan is en met betrekking tot welk misdrijf; wanneer het gaat om een huiszoeking tot inbeslagneming van papieren, titels of bescheiden, moet het bevel tot huiszoeking bovendien de redenen vermelden waarop de delegatie steunt.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Een bevel tot huiszoeking mag weliswaar geen algemene delegatie inhouden, doch hoeft niet de feiten te omschrijven die de onderzoeksrechter onderzoekt, of hun voorlopige kwalificatie als misdrijf, en dient evenmin de op te sporen zaken te specificeren; het volstaat dat de officier van gerechtelijke politie die met de uitvoering van de huiszoeking is gelast over de nodige gegevens beschikt die hem moeten toelaten te weten aangaande welk misdrijf de onderzoeksrechter zijn onderzoek voert en welke nuttige opsporingen en inbeslagnemingen hij in verband daarmee kan verrichten zonder de perken van het gerechtelijk onderzoek en van zijn opdracht te buiten te gaan.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.96.0350.F 24 april 1996 AC nr. ...

Een veroordeling mag niet steunen op de tijdens een onwettelijke huiszoeking gedane vaststellingen en op de ingevolge die vaststellingen verzamelde bewijzen; dit is meer bepaald het geval wanneer het bevel ter uitvoering waarvan de huiszoeking werd verricht, niet bij het dossier is gevoegd.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 9, achtste lid, opgeheven bij de wet van 12 maart 1998

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat de regelmatig geadieerde onderzoeksrechter, tijdens zijn onderzoek, aanwijzingen van strafbare feiten ontdekt die buiten zijn bevoegdheid vallen, heeft niet de nietigheid tot gevolg van de daden van gerechtelijke politie waardoor hij alle nuttige elementen inzamelt i.v.m. die feiten, voor zover hij geen daden verricht die tot de eigen bevoegdheid van de onderzoeksrechter behoren.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 90quater, § 1, 3°

P.06.1621.F 26 december 2006 AC nr. 676

Artikel 90quater, Sv. bepaalt niet dat een afluistermaatregel nietig is alleen omdat de onderzoeksrechter hem heeft toegestaan met een beschikking die geldt voor verschillende communicatiemiddelen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 90quater, § 1, tweede lid, 1° en 2°

P.06.1621.F 26 december 2006 AC nr. 676

Artikel 90quater, § 1, tweede lid, 1° en 2°, Sv., verplicht de onderzoeksrechter, op straffe van nietigheid, om in de beschikking tot afluisteren de redenen te vermelden waarom de gewone onderzoeksmiddelen ondoeltreffend zouden zijn (1). (1) Cass., 26 juni 1996, AR P.96.0842.F, nr 263; Cass., 5 okt. 2005, AR P.05.1056.F, nr 483.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEKSRECHTER -

Art. 90quater, § 1, tweede lid, 3°

P.13.1438.N 17 december 2013 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling vereist dat zowel in het motiverend als in het beschikkend gedeelte van de beschikking tot telefoontap het communicatie- of telecommunicatiemiddel dat het voorwerp is van de bewaking wordt vermeld.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei

Art. 90quater, § 1, tweede lid, 4°

P.10.0581.N 29 juni 2010 AC nr. 470

Artikel 25, Strafwetboek, regelt de duur van de gevangenisstraf en heeft geen betrekking op de periode tijdens dewelke, volgens artikel 90quater, § 1, tweede lid, 4°, Wetboek van Strafvordering, de bewaking kan worden uitgeoefend.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 90quinquies

P.98.1340.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

Zowel voor de verlenging als voor de vernieuwing van de bewakingsmaatregel van afluisteren van privé-communicatie - en telecommunicatie zijn de vormvoorschriften van artikel 90quater, § 1, Sv. toepasselijk, zodat de niet-vermelding van de precieze omstandigheden die een verlenging wettigen de nietigheid van de beschikking van verlenging met zich meebrengt (1). (1) Zie M. MinnaertTappen in privacy: het recht geeft vorm aan de inhoud", R. Cass., 1997, 73-74.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Zowel voor de verlenging als voor de vernieuwing van de bewakingsmaatregel van afluisteren van privé-communicatie - en telecommunicatie zijn de vormvoorschriften van artikel 90quater, § 1, Sv. toepasselijk, zodat de niet-vermelding van de precieze omstandigheden die een verlenging wettigen de nietigheid van de beschikking van verlenging met zich meebrengt (1). (1) Zie M. MinnaertTappen in privacy: het recht geeft vorm aan de inhoud", R. Cass., 1997, 73-74.

- TELEGRAAF EN TELEFOON -

Art. 90sexies

P.04.0772.F 26 mei 2004 AC nr. 286

Uit de vermelding, in een arrest, dat er in de telefoontap, overeenkomstig artikel 90sexies Sv., een selectie kan worden gemaakt en dat het in voorkomend geval aan de rechter staat uit alle verkregen inlichtingen, communicaties en telecommunicaties, die te kiezen welke van belang zijn voor het onderzoek, kan geen miskenning van eisers recht van verdediging worden afgeleid.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Art. 90ter

P.03.0412.F 26 maart 2003 AC nr. 208

Art. 90ter Sv. is een norm die toegankelijk is voor de betrokkenen en die precies is verwoord; het is een wetsbepaling die, krachtens artikel 8.2 E.V.R.M., de inmenging van het openbaar gezag in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé-leven toestaat (1). (1) Zie Cass., 10 april 1990, AR 4346, nr 479.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8

Art. 90ter, § 1

P.03.0412.F 26 maart 2003 AC nr. 208

Art. 90 Sv. staat de in de eerste paragraaf, eerste lid, bedoelde bewakingsmaatregel toe t.a.v. de plaatsen waar de verdachte vermoed wordt te vertoeven, zodat die maatregel kan worden uitgevoerd t.a.v. de woonplaats van de verdachte (1). (1) Gedr. St. Senaat, 1992-1993, 843-1, blz. 7.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 90ter, § 1, eerste lid

P.03.0412.F 26 maart 2003 AC nr. 208

De in artikel 90ter, § 1, eerste lid, Sv., bedoelde begrippen van communicatie en telecommunicatie, behelzen elke al dan niet mondeling en rechtstreeks of op afstand gemaakte mededeling, en m.n. de verklaringen en rechtstreekse of telefonische gesprekken alsook alle moderne vormen van telematica (1). (1) BOSLY H.-D. en VANDERMEERSCH D., La loi belge du 30 juin 1994 relative à la protection de la vie privée contre les écoutes, la prise de connaissance et l'enregistrement de communications et télécommunications privées, Rev. dr. pén., 1995, blz. 305; HENRION Th., Ecoutes téléphoniques, Droit penal et procedure pénale, Kluwer, 2002, blz. 18, noot 4.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 90ter, § 1, tweede lid

P.04.1647.F 28 december 2004 AC nr. 628

Het begrip "precieze feiten" op grond waarvan de bewakingsmaatregel van artikel 90ter Sv. kan worden bevolen ten aanzien van personen van wie wordt vermoed dat zij geregeld in verbinding staan met de verdachte, staat niet gelijk met het begrip aanwijzing van schuld.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Het arrest dat beslist dat de subsidiariteitsvereiste in artikel 90ter, § 1, Sv., aanwezig is ten aanzien van de verdachte zonder dat dit ook het geval is voor de derde die geregeld met hem in verbinding staat, schendt de voormelde bepaling niet.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 90undecies, § 4, tweede lid

P.14.0054.N 6 mei 2014 AC nr. ...

De reden waarom uit het in artikel 90undecies, §4, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde verslag moet blijken dat de hoeveelheid celmateriaal ontoereikend is voor het opstellen van een nieuw DNA-profiel, bestaat erin de partijen in te lichten over de wijze waarop het tegenonderzoek kan verricht worden; dat verslag bindt de rechter evenwel niet zodat deze het gebrek aan voldoende celmateriaal onaantastbaar kan afleiden uit alle hem regelmatig overlegde en aan tegenspraak onderworpen gegevens (1). (1) Art. 90undecies, §4, tweede lid, Sv. zoals van toepassing vóór de wijziging door art. 6 Wet 7 november 2011 (BS 30 november 2011).

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

Artt. 102 en 104

P.03.0672.F 14 mei 2003 AC nr. 295

De artt. 6.1 en 6.2 E.V.R.M. verbieden de onderzoeksgerechten niet de voorlopige hechtenis te handhaven op grond van aanwijzingen van schuld, die zij geput hebben uit de verklaring van een beschermde getuige (1). (1) Zie Cass., 22 jan. 2003, AR P.03.0057.F en 19 feb. 2003, AR P.03.0209.F, nrs. ... en ... .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Artt. 102 tot 110

P.03.0057.F 22 januari 2003 AC nr. 49

Geen enkele wettelijke bepaling vereist dat alle, in de artt. 102 tot 110 Sv. bedoelde stukken, of sommige daarvan, betreffende de bescherming van de bedreigde getuigen, deel uitmaken van het dossier van het onderzoeksgerecht dat over de handhaving van de voorlopige hechtenis uitspraak doet.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Artt. 127 en 135

P.01.1448.N 12 februari 2002 AC nr. 98

Het komt de raadkamer toe te oordelen of, niettegenstaande de neerlegging van nieuwe stukken door het openbaar ministerie na het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 127, vierde of vijfde lid, Wetboek van Strafvordering, het onderzoek volledig is en of nieuwe onderzoekshandelingen dienen te worden bevolen; dergelijk oordeel levert geen onregelmatigheid, verzuim of nietigheid als bedoeld in artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering, noch een onregelmatigheid van de verwijzingsbeschikking op en verleent derhalve de inverdenkinggestelde of de burgerlijke partij geen grond tot hoger beroep (1). (1) Cass., 14 nov. 2000, AR P.00.1382.N, nr 621.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 127 en 135, § 3

P.98.1592.F 24 februari 1999 AC nr. ...

De beslissing waarbij de beklaagde naar de correctionele rechtbank verwezen wordt zonder hem op de rechtszitting te hebben opgeroepen om aldaar gehoord te worden, miskent het algemeen beginsel van het recht van verdediging.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 127 en 223

P.06.0362.N 30 mei 2006 AC nr. 297

Het enkele feit dat een inverdenkinggestelde in het kader van de regeling van de rechtspleging geen kopie gekregen heeft van overtuigingsstukken levert geen miskenning van het recht van verdediging op wanneer de inverdenkinggestelde van die stukken inzage heeft kunnen hebben en ze zowel voor het onderzoeksgerecht als, in geval van verwijzing, voor de feitenrechter aan wie hij nog kopie van die stukken kan vragen, kan tegenspreken of zich erop kan beroepen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 127 en 416, eerste lid

P.01.0482.N 24 april 2001 AC nr. ...

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, die uitspraak doet over de door de onderzoeksrechter afgewezen aanvraag van de inverdenkinggestelde in voorlopige hechtenis tot verlenging van de terbeschikkingstelling van het dossier, na het nemen door de procureur des Konings van zijn eindvordering, is een voorbereidend arrest of een arrest van onderzoek waartegen geen onmiddellijk cassatieberoep kan worden ingesteld.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, die uitspraak doet over de door de raadkamer ongegrond verklaarde aanvraag van de inverdenkinggestelde in voorlopige hechtenis tot verlenging van de terbeschikkingstelling van het dossier, na het nemen door de procureur des Konings van zijn eindvordering, is een voorbereidend arrest of een arrest van onderzoek waartegen geen onmiddellijk cassatieberoep kan worden ingesteld.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

De beslissing van de raadkamer, die uitspraak doet over de door de raadkamer ongegrond verklaarde aanvraag van de inverdenkinggestelde in voorlopige hechtenis tot verlenging van de terbeschikkingstelling van het dossier, na het nemen door de procureur des Konings van zijn eindvordering, is een voorbereidend arrest of een arrest van onderzoek waartegen geen onmiddellijk cassatieberoep kan worden ingesteld.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 127 tot 135, 229 tot 231

P.06.0425.N 20 juni 2006 AC nr. 340

Wanneer een conclusie betwist of aanvoert dat er, in feite, voldoende bezwaren bestaan, antwoordt het onderzoeksgerecht hierop onaantastbaar dat dergelijke bezwaren al dan niet bestaan (1). (1) Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307, met concl. van adv.-gen. LOOP.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 127, 128, 129 en 130

P.06.0829.N 17 oktober 2006 AC nr. 492

Wanneer een conclusie het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren aanvoert of betwist, beantwoordt het onderzoeksgerecht dit verweer door zijn onaantastbare vaststelling dat die bezwaren al dan niet bestaan (1). (1) Cass., 14 dec. 1983, AR 3081, nr 202; Cass., 27 nov. 1985, AR 4484, nr 211; Cass., 16 sept. 1987, AR 6141, nr 35; Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 127, 128, 129, 130, 133, 218, 221, 230 en 231

P.02.0608.N 11 februari 2003 AC nr. 94

Nu de onderzoeksgerechten bij de regeling van de rechtspleging gehouden zijn te onderzoeken over welke feiten zij zich dienen uit te spreken en dienen na te gaan welke feiten voorwerp van het onderzoek waren en deze nauwkeurig moeten aanwijzen en omschrijven, is de kamer van inbeschuldigingstelling bij de bepaling van de kwalificatie die bij de feiten past, niet gehouden door deze die reeds gegeven werd, hetzij door de burgerlijke partij, hetzij door het openbaar ministerie op het ogenblik van het onderzoek of in de eindvordering, hetzij door de raadkamer.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 127, 128, 129, 130, 135, 223, 229 en 231

P.04.0260.F 7 april 2004 AC nr. 192

Aangezien de wet een debat op tegenspraak heeft ingevoerd voor de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling, die de rechtspleging moeten regelen aan het eind van het voorbereidend onderzoek, volgt hieruit dat de inverdenkinggestelde het recht heeft conclusie te nemen voor die gerechten en dat deze derhalve gehouden zijn ze te beantwoorden; de onaantastbare bevoegdheid van die gerechten om het bestaan van bezwaren te beoordelen, die zij niet hoeven te preciseren, ontslaat hen niet van de verplichting de conclusie van de inverdenkinggestelde te beantwoorden, die hetzij een exceptie van onbevoegdheid van het onderzoeksgerecht hetzij een exceptie opwerpen, of aanvoeren dat het verweten feit, al stond het vast, geen strafbaar misdrijf vormt (1). (1) Zie Cass., 2 juli 1951, AC, 1951, 663, met noot R.H.; Rev.dr.pén., 1951-52, pp. 182 tot 185.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 127, 129, 130, en 135, § 2

P.07.0978.F 26 september 2007 AC nr. 438

Wanneer de raadkamer, bij de regeling van de rechtspleging, nalaat uitspraak te doen over een telastlegging waarover de onderzoeksrechter verslag heeft uitgebracht, heeft zij haar rechtsmacht dienaangaande niet volledig uitgeoefend; dat verzuim wordt niet gestraft door de beslissing over de regeling van de rechtspleging teniet te doen, maar wordt hersteld door een nieuwe rechtsdagbepaling van de zaak voor de raadkamer om haar in staat te stellen volledig uitspraak te doen door, indien nodig, een aanvullende beschikking te wijzen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 127, 131, § 1 en 135

P.05.1192.N 15 november 2005 AC nr. 596

Wanneer de raadkamer met toepassing van artikel 127 Wetboek van Strafvordering oordeelt over de volledigheid van het gerechtelijk onderzoek, levert dit geen onregelmatigheid, verzuim of nietigheid op als bedoeld in artikel 131, § 1, van hetzelfde wetboek, of met betrekking tot de verwijzingsbeschikking, of een grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 127, 135 en 223

P.01.0353.N 21 mei 2002 AC nr. 309

Uit de invoering van een tegensprekelijk debat voor de onderzoeksgerechten die de rechtspleging moeten regelen na afloop van het voorbereidend onderzoek, volgt dat de burgerlijke partij het recht heeft voor deze gerechten conclusies te nemen en dat deze derhalve verplicht zijn daarop te antwoorden (1). (1) Zie de verwijzingen in de conclusie van procureur-generaal Jean du Jardin.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 127, 135 en 235bis, § 1

P.00.1174.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer beklaagden in hun verweer tegen het hoger beroep van het O.M. tegen de beschikking van buitenvervolgingstelling van de raadkamer, de kamer van inbeschuldigingstelling hebben verzocht de regelmatigheid van de haar voorgelegde procedure te onderzoeken is die ertoe gehouden dit onderzoek te doen (1). (1) Cass., 24 nov. 1999, A.R. P. 99.1524.F, nr. 628.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 127, 235bis en 235ter

P.09.0190.N 12 mei 2009 AC nr. 312

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling, noch op het ogenblik dat zij kennis nam van de zaak ter gelegenheid van de controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden, noch op het ogenblik van de regeling van de rechtspleging, de regelmatigheid van de procedure en van de bewijsverkrijging heeft onderzocht aan de hand van het open dossier, kan de feitenrechter niet weigeren het onderzoek te doen naar de opgeworpen niet-ontvankelijkheid van de strafvordering op grond van de aangevoerde politionele provocatie.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 127, derde en vijfde lid, 135, § 2, en 235bis, § 6

P.02.0885.N 15 oktober 2002 AC nr. 542

Indien de raadkamer de rechtspleging regelt niettegenstaande de inverdenkinggestelde en/of zijn advocaat niet regelmatig zijn verwittigd, heeft dit niet de nietigheid van de beslissing over de regeling van de rechtspleging en alles wat er op volgt tot gevolg, vermits de wetgever, door de inverdenkinggestelde de mogelijkheid te geven in hoger beroep te komen tegen de onregelmatige verwijzingsbeschikking, beoogd heeft dat onregelmatigheden kunnen worden hersteld en niet doorwerken in de verdere rechtspleging.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 127, derde en vijfde lid, 135, 235bis en 416

P.01.0690.F 6 juni 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep van de verdachte is niet ontvankelijk, wanneer het vóór de eindbeslissing ingesteld wordt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die zijn hoger beroep niet ontvankelijk verklaart tegen de beschikking van de raadkamer, waarbij zijn vordering tot verlenging van de bij artikel 127, derde en vijfde lid, Sv., bepaalde termijn voor inzage van het dossier ongegrond was verklaard, aangezien dat arrest geen eindbeslissing is in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv., en noch over een geschil inzake bevoegdheid, noch met toepassing van de artt. 135 en 235bis van dat wetboek, noch over het beginsel van aansprakelijkheid uitspraak doet (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 1999, A.R. P.99.0015.N, nr. 89; 30 mei 2000, A.R. P.00.0478.N, 13 juni 2000, A.R. P.00.0547.N, nrs. 331 en 361.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 127, derde en vijfde lid, en 135, § 3, derde lid

P.01.1715.N 19 februari 2002 AC nr. 121

Het verzuim van de in artikelen 127, derde en vijfde lid en 135, § 3, derde lid, Wetboek van Strafvordering voorgeschreven kennisgevingen tast slechts de regelmatigheid van de verwijzingsbeschikking en van het met toepassing van artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering gewezen arrest aan, wanneer hierdoor het recht van verdediging van een partij voor de raadkamer of de kamer van inbeschuldigingstelling in het gedrang komt.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 127, eerste en tweede lid, en 235ter

P.08.1329.N 14 oktober 2008 AC nr. 547

De controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, waarmee de kamer van inbeschuldigingstelling ingevolge artikel 235ter Wetboek van Strafvordering belast is, is verplicht en moet gebeuren bij het afsluiten van het opsporingsonderzoek, vooraleer het openbaar ministerie tot rechtstreekse dagvaarding overgaat, of op het einde van het gerechtelijk onderzoek, vooraleer het openbaar ministerie waaraan de onderzoeksrechter het dossier met toepassing van artikel 127, § 1, eerste lid, van het voormelde wetboek, heeft overgezonden, vordert zoals in § 1, tweede lid, van datzelfde artikel wordt bedoeld (1). (1) Zie conclusie openbaar ministerie.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 127, vijfde lid en 217, eerste lid

P.01.1265.N 18 september 2001 AC nr. ...

De niet-naleving van de termijn van vijf dagen van artikel 217, eerste lid, Wetboek van Strafvordering waarover de procureur-generaal bij het hof van beroep beschikt om uiterlijk verslag te doen, leidt niet tot enige nietigheid en de in artikel 127, vijfde lid, Wetboek van Strafvordering tot drie dagen teruggebrachte termijn houdt geen discriminatie in daar deze termijn precies in het belang van de aangehouden inverdenkinggestelde werd bepaald (1). (1) Zie Cass., 29 september 1982, AR 2563, A.C. 1982-83, p. 160.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

Artt. 127, zesde lid, 135, § 2, en 215

P.05.1191.N 8 november 2005 AC nr. 578

De kamer van inbeschuldigingstelling die in hoger beroep tegen de verwijzingsbeschikking oordeelt dat de raadkamer die uitspraak deed over de regeling van de rechtspleging, onterecht een conclusie van de inverdenkinggestelde onwettig verklaart en uit het debat weert, moet zelf over het bestaan van voldoende bezwaren en over de verwijzing oordelen (1). (1) Zie Cass., 29 jan. 2003, AR P.02.1368.F, nr 64.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 127, zevende lid, 130, 135 en 235bis

P.04.0247.N 11 mei 2004 AC nr. 250

Het onderzoeksgerecht dat, bij de regeling van de rechtspleging van het voltooide gerechtelijk onderzoek, over het in conclusie aangevoerde middel van verval van de strafvordering door verjaring moet oordelen, kan zich niet vergenoegen met een prima facie onderzoek van die verjaring; het moet, op grond van de precieze feiten waarvan het oordeelt dat daaromtrent tegen de verdachte voldoende bezwaren bestaan, onderzoeken of deze feiten, mocht de vonnisrechter deze bewezen achten, al dan niet verjaard zijn.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 128, 129 en 130

P.09.1060.N 24 november 2009 AC nr. 693

Het onderzoeksgerecht gaat na en beoordeelt of het onderzoek dat tegen één of meer personen werd gevoerd, voldoende bezwaren, dit zijn objectiveerbare aanwijzingen van schuld die een bepaalde graad van ernst vertonen, heeft opgeleverd om een verwijzing naar het vonnisgerecht te verantwoorden; hieruit volgt dat niet elk bezwaar, hoe onbeduidend ook, automatisch tot gevolg heeft dat het onderzoeksgerecht de inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht dient te verwijzen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.06.1194.N 19 december 2006 AC nr. 663

Bij het oordeel over het bestaan van voldoende bezwaren, moet de raadkamer ambtshalve de ontvankelijkheid van de strafvordering onderzoeken; ze moet hierbij onder meer onderzoeken of de strafvordering van het misdrijf dat de verdachte zou kunnen hebben gepleegd, niet verjaard is (1). (1) Cass., 6 nov. 1996, AR P.96.0695.F, nr 421.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 128, 129, 130 en 135

P.03.0040.F 2 april 2003 AC nr. 221

De beslissingen van de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de regeling van de rechtspleging, moeten gemotiveerd zijn door de vaststelling van voldoende of onvoldoende bezwaren; er bestaat, wat dat betreft, evenwel geen wettelijke bepaling die de omvang van het antwoord op conclusies regelt (1). (1) Zie Cass., 3 mei 1995, AR P.94.1431.F, nr 220.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 128, 129, 130, 229 en 231

P.12.1208.N 9 april 2013 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht is verplicht, wanneer de inverdenkinggestelde bij conclusie aanvoert dat het hem verweten feit, al stond het vast, geen strafbaar feit uitmaakt, die conclusie te beantwoorden en daarbij concreet te onderzoeken of dat feit strafbaar is.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.08.1152.F 3 december 2008 AC nr. 693

De bevoegdheid van het onderzoeksgerecht om de bezwaren te beoordelen, ontslaat dit gerecht niet van de verplichting om te antwoorden op een conclusie ten betoge dat het ten laste gelegde feit al dan niet strafbaar is (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 2005, AR P.05.0185.F., AC, 2005, nr. 674.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.05.1651.N 4 april 2006 AC nr. 196

Wanneer een conclusie het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren aanvoert of betwist, antwoordt het onderzoeksgerecht daarop door de onaantastbare vaststelling dat die bezwaren al dan niet bestaan (1). (1) Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307 met concl. adv.-gen. Loop; 8 mei 2002, AR P.01.1395.F, nr 281; 2 april 2003, AR P.03.0040.F, nr 221; 16 feb. 2005, AR P.04.1428.F, nr 95; 17 jan. 2006, P.05.1342.N, nr ...; 24 jan. 2006, AR P.05.1125.N, nr ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.05.1125.N 24 januari 2006 AC nr. 50

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de onderzoeksgerechten om de bezwaren te vermelden of de redenen op te geven waarom die onvoldoende worden geacht, zodat, wanneer een conclusie het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren aanvoert of betwist, het onderzoeksgerecht daarop antwoordt door de onaantastbare vaststelling dat die bezwaren al dan niet bestaan (1). (1) Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307 met concl. advocaat-generaal Loop; 8 mei 2002, AR P.01.1395.F, nr 281; 2 april 2003, AR P.03.0040.F, nr 221; 17 jan. 2006, P.05.1342.N, nr ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.05.1342.N 17 januari 2006 AC nr. 40

De wetgever heeft de leden van de onderzoeksgerechten in geweten willen laten oordelen over de vraag of het onderzoek al dan niet voldoende bezwaren heeft opgeleverd om hetzij de inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht te verwijzen, hetzij een beslissing tot buitenvervolgingstelling te verantwoorden; geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat de bezwaren worden gepreciseerd of de redenen worden vermeld waarom die bezwaren ontoereikend worden geacht, zodat, wanneer een conclusie betwist of aanvoert dat er, in feite, voldoende bezwaren bestaan, het onderzoeksgerecht hierop onaantastbaar antwoordt dat dergelijke bezwaren al dan niet bestaan (1). (1) Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307 met concl. advocaat-generaal Loop; 8 mei 2002, AR P.01.1395.F, nr 281; 2 april 2003, AR P.03.0040.F, nr 221.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.05.0185.F 14 december 2005 AC nr. 674

De wetgever heeft zich op de leden van de onderzoeksgerechten verlaten teneinde te oordelen of er al dan niet voldoende bezwaren bestaan die door het onderzoek zijn verkregen, om hetzij de verwijzing van de inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht hetzij een beslissing van buitenvervolgingstelling te verantwoorden; geen enkele wettelijke bepaling verplicht om de bezwaren te vermelden of de redenen op te geven waarom die onvoldoende zijn geacht; wanneer een conclusie het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren betwist of aanvoert, antwoordt het onderzoeksgerecht bijgevolg daarop door de onaantastbare vaststelling dat die bezwaren al dan niet bestaan (1). (1) Cass., 16 feb. 2005, AR P.04.1428.F, nr 95.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De onaantastbare bevoegdheid die aan het onderzoeksgerecht is toegekend om het al dan niet bestaan van voldoende bezwaren te beoordelen, ontslaat het niet van de verplichting de conclusie te beantwoorden die aanvoert dat het verweten feit al dan niet een strafbaar misdrijf vormt (1). (1) Zie Cass., 7 april 2004, AR P.04.0260.F, nr 192.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.03.0040.F 2 april 2003 AC nr. 221

De wetgever heeft zich op de leden van de onderzoeksgerechten verlaten teneinde te oordelen of er al dan niet voldoende bezwaren bestaan, die door het onderzoek zijn verkregen, om hetzij de verwijzing van de inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht hetzij een beslissing van buitenvervolgingstelling te verantwoorden; geen enkel wettelijke bepaling verplicht om de bezwaren te vermelden of de redenen op te geven waarom die onvoldoende zijn geacht; wanneer een conclusie het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren aanvoert of betwist, antwoordt het onderzoeksgerecht bijgevolg daarop door de onaantastbare vaststelling dat die bezwaren al dan niet bestaan (1). (1) Zie Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307, met concl. O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 128, 129, 130, 229, 230 en 231

P.13.1319.N 1 april 2014 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht oordeelt in geweten of er al dan niet voldoende bezwaren zijn om, hetzij de inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht te verwijzen, hetzij een beslissing tot buitenvervolgingstelling te verantwoorden; geen enkele wetsbepaling schrijft voor dat de bezwaren in geval van verwijzing gepreciseerd moeten worden; onafgezien of er al dan niet een conclusie werd neergelegd waarin betwisting gevoerd wordt over het bestaan van voldoende bezwaren, motiveert het onderzoeksgerecht zijn verwijzingsbeslissing naar recht door zijn onaantastbare vaststelling dat die bezwaren bestaan.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 128, 129, 130, 229, en 230

P.07.1717.N 11 maart 2008 AC nr. 168

Wanneer bij de regeling van de rechtspleging een conclusie betwist of aanvoert dat er voldoende bezwaren bestaan, beantwoordt het onderzoeksgerecht dit verweer door zijn onaantastbare vaststelling dat die bezwaren al dan niet bestaan (1). (1) Cass., 17 jan. 2006, AR P.05.1342.N, AC, 2006, nr 40.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 128, 131, § 1, 135, §§ 1 en 2, en 416, tweede lid

P.06.0829.N 17 oktober 2006 AC nr. 492

Uit de context van de artikelen 416, tweede lid, en 135, § 2, Wetboek van Strafvordering, volgt dat de inverdenkinggestelde alleen maar in gelijkaardige gevallen waarin hij hoger beroep kan instellen tegen beschikkingen van de raadkamer die hem naar de correctionele rechtbank verwijzen, onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat hem op hoger beroep van het openbaar ministerie tegen zijn buitenvervolgingstelling door de raadkamer, naar de correctionele rechtbank verwijst (1) (2). (1) Zie: Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20 met conclusie advocaat-generaal Duinslaeger. (2) Cass., 23 jan. 2002, AR P.01.1361.N, nr 47.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 128, 131, § 1, 135, 246 en 247

P.00.0531.N 13 juni 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk bij gebrek aan belang is de voorziening van de inverdenkinggestelde tegen de beschikking van de raadkamer die, zonder uitspraak te doen over de door hem opgeworpen onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden als bedoeld in artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering, verklaart dat er ten zijn aanzien geen reden tot vervolging is, daar deze beslissing, weze het voorlopig, een einde stelt aan de strafvervolging, zodat de onregelmatigheden, verzuimen en nietigheden, die deze strafvordering zouden aantasten, hem niet kunnen benadelen. Dit belang zal slechts bestaan wanneer het gerechtelijk onderzoek, op vordering van het openbaar ministerie, opnieuw heropend wordt, waarbij het recht van de inverdenkinggestelde, om op dat ogenblik alle door de wet bepaalde rechtsmiddelen aan te wenden, onverkort blijft.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

Artt. 128, 135, § 1, en 211bis

P.06.0979.N 31 oktober 2006 AC nr. 532

Wanneer de raadkamer een beschikking tot buitenvervolgingstelling heeft gewezen kan het appelgerecht de verwijzing van de inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht slechts uitspreken met eenparigheid van stemmen van zijn leden (1). (1) Cass., 20 nov. 2002, AR P.02.1093.F, nr 617; Cass., 1 okt. 2003, AR P.03.1097.F, nr 467.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 129 en 130

P.06.0890.N 31 oktober 2006 AC nr. 529

De beslissing waarbij de jeugdrechter een zaak uit handen geeft, of een verwijzingsbeschikking van het onderzoeksgerecht omschrijven het feit slechts voorlopig en het staat de vonnisrechter, met eerbiediging van het recht van verdediging, aan het feit zijn juiste omschrijving te geven; het belang van het kind doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie: Cass., 23 sept. 1983, AR 6005, nr 51; Cass., 3 dec. 1985, AR 9053, nr 225; Cass., 14 april 1987, AR 946, nr 491.

- JEUGDBESCHERMING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.02.0853.N 24 september 2002 AC nr. 476

De onderzoeksgerechten die een verdachte verwijzen naar de feitenrechter kunnen er in de regel mee volstaan vast te stellen dat er voldoende bezwaren bestaan (1). (1) Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 129, 130, 131, § 1, 135, § 2 en 416, tweede lid

P.09.0261.F 27 mei 2009 AC nr. 353

De inverdenkinggestelde kan alleen onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen het arrest dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking tot verwijzing, in zoverre de kamer van inbeschuldigingstelling zijn hoger beroep ontvankelijk heeft verklaard of wanneer zij het verkeerdelijk niet-ontvankelijk heeft verklaard (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

P.00.1120.F 22 augustus 2000 AC nr. ...

De verdachte beschikt alleen over een onmiddellijk cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep van die verdachte tegen een beschikking tot verwijzing, in zoverre de kamer van inbeschuldigingstelling, op dat hoger beroep, uitspraak diende te doen over onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden die invloed hebben op hetzij een handeling van het onderzoek, hetzij de bewijsverkrijging of die de beschikking tot verwijzing zelf raken, of op gronden van niet-ontvankelijkheid of verval van de strafvordering (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2000, A.R. P.99.0905.N, nr. 20, en 21 juni 2000, A.R. P.00.0708.F, nr. ....

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 129, 130, 131, § 1, 135, § 2, 416, tweede lid en 539

P.13.0078.N 14 mei 2013 AC nr. ...

Een inverdenkinggestelde kan overeenkomstig artikel 135, §2, Wetboek van Strafvordering hoger beroep instellen tegen de volgende beschikkingen van de raadkamer: - beschikkingen betreffende onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden als bedoeld in artikel 131, §1, Wetboek van Strafvordering, op voorwaarde dat het middel in een schriftelijke conclusie werd ingeroepen voor de raadkamer; - beschikkingen bedoeld in artikel 539 Wetboek van Strafvordering; - verwijzingsbeschikkingen bepaald in de artikelen 129 en 130 Wetboek van Strafvordering in geval van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering, op voorwaarde dat het middel in een schriftelijke conclusie werd ingeroepen voor de raadkamer, behalve wanneer ze zijn ontstaan na de debatten voor de raadkamer; - verwijzingsbeschikkingen in de mate dat zij zelf door onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden zijn aangetast. Uit de context van de artikelen 416, tweede lid, en 135, §2, Wetboek van Strafvordering, volgt dat de inverdenkinggestelde alleen maar in gelijkaardige gevallen onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

P.05.0839.F 7 september 2005 AC nr. 416

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep ingesteld tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij het hoger beroep van eiser naar recht niet ontvankelijk wordt verklaard met de beslissing dat het voorwerp van het hoger beroep van eiser niet tot de gevallen behoort waarin de wet dit rechtsmiddel tegen de beschikking tot verwijzing aan de inverdenkinggestelde toekent (1). (1) Zie Cass., 13 april 2005, AR P.05.0275.F, nr ..., met concl. adv.-gen. m.o. CORNELIS.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

P.05.0275.F 13 april 2005 AC nr. 222

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk, wanneer het is ingesteld tegen een arrest dat het hoger beroep van eiser naar recht niet ontvankelijk verklaart door vast te stellen dat er geen enkele onregelmatigheid, verzuim of nietigheid van de beschikking tot verwijzing is zoals bedoeld in artikel 135, § 2, Sv.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

P.01.1345.F 28 november 2001 AC nr. ...

Krachtens artikel 416, tweede lid, Sv., kan de verdachte slechts onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over zijn hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer, waarbij hij naar de correctionele rechtbank wordt verwezen, op voorwaarde dat hij tegen die beschikking hoger beroep heeft kunnen instellen; er wordt geen geschil inzake bevoegdheid opgeworpen noch enige niet-ontvankelijkheid van de strafvordering aangevoerd, wanneer de verdachte betoogt dat er onvoldoende aanwijzingen van schuld of van een misdrijf bestaan (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2000, A.R. P.93.0905.N, nr. 20, met concl. adv.-gen. DUINSLAEGER; 5 sept. 2000, A.R. P.00.0988.N, nr. 441; 30 jan. 2001, A.R. P.00.1618.N, nr. 59.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

P.01.0685.N 4 september 2001 AC nr. ...

De inverdenkinggestelde kan slechts onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen een arrest over zijn hoger beroep tegen een verwijzingsbeschikking in gelijkaardige gevallen als waarin hij overeenkomstig artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering hoger beroep kan instellen tegen de beschikking van de raadkamer (1). (1) Cass., 11 jan. 2000 (voltallige rechtszitting), AR P.99.0905.N, nr. 20 met concl. O.M.; 22 aug. 2000, AR P.00.1120.F, nr. 434; 3 okt. 2000, AR P.00.1152.N, nr. 512; 17 okt. 2000, AR P.00.0212.N, nr. 556 met concl. procureur-generaal du Jardin; 14 nov. 2000, AR P.00.1382.N, nr 621; 30 jan. 2001, AR P.00.1618.N, nr 59; 2 mei 2001, AR P.01.0180.F, nr...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

P.99.0905.N 11 januari 2000 AC nr. ...

Ingevolge artikel 135, § 2, Sv. kan de inverdenkinggestelde hoger beroep instellen tegen de volgende beschikkingen van de raadkamer: 1. beschikkingen betreffende onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden als bedoeld in artikel 131, § 1, Sv., op voorwaarde dat het middel in schriftelijke conclusie werd ingeroepen voor de raadkamer; 2. beschikkingen bedoeld in artikel 539 Sv.; 3. verwijzingsbeschikkingen bepaald in de atikelen 129 en 130 Sv. in geval van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering, op voorwaarde dat het middel in schriftelijke conclusie werd ingeroepen voor de raadkamer, behalve wanneer ze zijn ontstaan na de debatten voor de raadkamer; 4. verwijzingsbeschikkingen in de mate dat zij zelf door onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden zijn aangetast; Uit de context van de artikelen 416, tweede lid, en 135, § 2, Sv., volgt dat de inverdenkinggestelde alleen maar in gelijkaardige gevallen onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen de beslissing van de kamer van ingeschuldigingstelling, zodat hij geen onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen de beslissing van de kamer van inbeshuldigingstelling die oordeelt dat het onderzoek volledig is, dat er tegen de betrokkene voldoende bezwaren bestaan en die hem naar de correctionele rechtbank verwijst.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

Artt. 129, 130, 131, § 1, 135, § 2, en 235bis

P.10.0263.F 12 mei 2010 AC nr. 332

Het staat aan de kamer van inbeschuldigingstelling om het geschil te omschrijven dat bij haar aanhangig gemaakt is en om erop te wijzen, als daartoe grond bestaat, dat het voor haar aangevoerde verweer geen deel uitmaakt van de middelen die volgens de wet tot staving van het hoger beroep tegen de beschikking tot verwijzing kunnen worden aangevoerd.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 129, 130, 131, 135, 235bis en 416

P.07.0978.F 26 september 2007 AC nr. 438

Het onderzoeksgerecht dat de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank verwijst, verantwoordt zijn beslissing betreffende de schuldbezwaren door de vaststelling dat ze bewezen zijn, ook al worden de redenen van de vordering overgenomen; de inverdenkinggestelde die opkomt tegen het ontbreken van een meer omstandige redengeving, voert m.b.t. de verwijzingsbeslissing geen onregelmatigheid, verzuim of nietigheid aan waaruit voor hem een recht van hoger beroep ontstaat (1). (1) Zie Cass. (voltallige zitting), 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, AC, 2000, nr 20, met concl. adv.-gen. DUINSLAEGER; Cass., 13 april 2005, AR P.05.0275.F, AC, 2005, nr 222, met concl., adv.-gen. m.o. CORNELIS in Pas., 2005, nr 222.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei

Artt. 129, 130, 427 en 432

P.06.1305.N 5 december 2006 AC nr. 625

Uit artikel 432, Wetboek van Strafvordering, dat een algemene draagwijdte heeft en eveneens van toepassing is in correctionele en politiezaken, volgt dat wanneer het onderzoeksgerecht de rechtspleging regelt, het de inverdenkinggestelde enkel kan verwijzen naar een vonnisgerecht van zijn eigen rechtsgebied.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 129, 135, § 2, en 235bis

P.06.1218.N 5 december 2006 AC nr. 624

De kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering uitspraak doet over het hoger beroep tegen een verwijzingsbeschikking, moet op grond van de feiten waarvan de raadkamer geoordeeld heeft dat er voldoende bezwaren bestaan, onderzoeken of deze feiten, mocht de feitenrechter ze bewezen achten, al dan niet verjaard zijn; dit onderzoek kan evenwel geen onderzoek van de bezwaren betreffen (1). (1) Cass., 28 juni 2005, AR P.05.0658.N, nr 380 met concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH; zie Cass., 11 mei 2004, AR P.04.0247.N, nr 250; Cass., 20 okt. 2004, AR P.04.0742.N, nr 492; Cass., 5 april 2006, AR P.06.0098.F, nr ...

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Wanneer het onderzoeksgerecht een inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank verwijst wegens het gebruik van valse stukken gedurende een bepaalde periode, dan oordeelt zij dat er voldoende bezwaren bestaan dat de valsheid tot de door de raadkamer aangenomen datum heeft geduurd; de kamer van inbeschuldigingstelling onderzoekt derhalve of de feiten vanaf die datum verjaard zijn (1). (1) Cass., 14 okt. 2003, AR P.03.0848.N, onuitgegeven.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

Artt. 129, eerste lid, 130, 160, en 182

P.09.0201.N 9 juni 2009 AC nr. 387

In correctionele of politiezaken maakt de door een onderzoeksgerecht gewezen beschikking van verwijzing of de dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen, niet de daarin vermelde kwalificatie en omschrijving bij de vonnisgerechten aanhangig, maar de feiten zoals zij blijken uit de stukken van het gerechtelijk onderzoek of het opsporingsonderzoek en die aan de verwijzingsbeschikking of de dagvaarding ten grondslag liggen; de strafrechter moet aan het strafbare feit de juiste kwalificatie en omschrijving geven en mag daartoe de vermeldingen van de telastlegging aanpassen, verbeteren of vervangen, mits hij daarbij bij het gepleegde feit blijft, zoals het bepaald of bedoeld is in de akte die de zaak bij hem aanhangig maakt (1). (1) Cass., 23 sept. 1987, AR 6005, nr. 51; Cass., 8 dec. 1992, AR 5908, nr. 774; Cass., 7 sept. 1994, AR P.94.1051.F, nr. 364; Cass., 28 jan. 1997, AR P.96.0039.N, nr. 51; Cass., 25 nov. 1997, AR P.95.1350.N, nr. 500; Cass., 21 juni 2000, AR P.00.0446.F, nr. 389; Cass., 23 okt. 2002, AR P.02.0958.F, nr. 561; Cass., 13 sept. 2005, AR P.05.0657.N, AC, 2005, nr. 430; Cass., 5 sept. 2006, AR P.06.0649.N, AC, 2006, nr. 389; VAN OVERBEKE S.De interpretatie van de telastlegging", R.W., 1999-2000, p. 1177.

- STRAFVORDERING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.06.1377.N 20 februari 2007 AC nr. 104

Bij de strafrechter wordt geen omschrijving van een misdrijf aanhangig gemaakt, maar de bepaalde feitelijke strafbare gedraging die de akte die de zaak bij hem aanhangig maakt, bedoelt (1). (1) Zie: Cass., 5 sept. 2006, AR P.06.0649.N, nr ... met noot M.T.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- STRAFVORDERING -

Het is de strafrechter die onaantastbaar uitmaakt welke bepaalde feitelijke strafbare gedraging in de akte die de zaak bij hem aanhangig maakt wordt bedoeld en die desnoods, met inachtneming van het recht van verdediging, daaraan zijn juiste omschrijving geeft; dat de door de strafrechter omschreven strafbare gedraging min of meer andere feitelijke omstandigheden omvat dan deze vermeld in de oorspronkelijke akte die de zaak bij de strafrechter aanhangig maakt, doet geen afbreuk aan de regelmatigheid van de aanhangigmaking (1) (2). (1) Zie: Cass., 5 sept. 2006, AR P.06.0649.N, nr ... met noot M.T. (2) Zie: Cass., 19 jan. 1999, AR P.97.0599.N, nr 30.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- STRAFVORDERING -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.06.0649.N 5 september 2006 AC nr. 389

In correctionele- of politiezaken maakt de door een onderzoeksgerecht gewezen beschikking van verwijzing of de dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen, niet de daarin vermelde kwalificatie en omschrijving bij de vonnisgerechten aanhangig, maar de feiten zoals zij blijken uit de stukken van het gerechtelijk onderzoek of het opsporingsonderzoek en die aan de verwijzingsbeschikking of de dagvaarding ten grondslag liggen (1) (2). (1) Cass., 23 sept. 1987, AR 6005, nr 51. (2) 1. Ter zake werd eiser in cassatie voor de feitenrechter vervolgd (onder andere) wegens feiten van oplichting en poging tot oplichting. Deze misdrijven werden in de akte van aanhangigmaking respectievelijk omschreven als "namelijk door op bedrieglijke wijze hetzij de uitgifte van een ongedekte cheque, hetzij door te doen geloven dat de goederen door middel van een wissel zouden worden betaald dertig of vijftien dagen na de levering, zich de hierna vermelde goederen te hebben doen afgeven, ten nadele van ..." (tenlastelegging A) en als "gepoogd te hebben (...) namelijk ten nadele van de hierna vernoemde benadeelden, zich bedrieglijk hetzij door afgifte van een niet gedekte cheque, hetzij door te doen geloven dat de bestelde goederen zouden worden betaald hetzij binnen de dertig dagen, hetzij binnen de vijftien dagen na levering, de hierna vermelde goederen te hebben doen afleveren ..." (tenlastelegging B). 2. In het bestreden arrest heromschrijven de appelrechters de listige kunstgreep uit de tenlasteleggingen A en B, zoals hoger geciteerd, als volgt: "namelijk zich de hierna omschreven goederen te hebben doen afleveren ten nadele van de hierna vernoemde benadeelden, door bij bestelling en de aflevering van de goederen gebruik te maken van de identiteit, de infrastructuur en de werkwijze van een voor derden bona fide vennootschap als bvba (...), bvba (...) en de nv (...) terwijl in werkelijkheid het systeem erin bestond dat de vennootschappen slechts als dekmantel dienden om de bestellingen te doen en de leveringen aan te nemen, en het nooit de bedoeling was de bestelde goederen te leveren en te betalen". 3. Het hof van beroep oordeelt verder (onaantastbaar) dat de nieuwe misdrijfomschrijving geen wijziging in de vervolgde feiten brengt, maar erin is begrepen, en dat de vervolgde feiten deze zijn die vervolgd werden in de aanvankelijke vordering en de uitbreidende vorderingen van de procureur des Konings; vorderingen die niet de bedrieglijke middelen vermelden die werden aangewend om de afgifte van goederen te bekomen en aldus verwijzen naar alle bedrieglijke middelen bedoeld in artikel 496, Strafwetboek en die terug te vinden zijn in de feitelijke gegevens van de klachten en processen-verbaal gevoegd bij deze vorderingen. 4. Voor een goed begrip: het bestreden arrest wijzigt in casu de kwalificatie of de juridische omschrijving van de feiten niet. De appelrechters gaan alleen de feitelijke omschrijving van de als oplichting en poging tot oplichting gekwalificeerde feiten veranderen: ze wijzigen enkel de beschrijving van de feiten, namelijk de feitelijke gegevens die samen het misdrijf uitmaken. Op zich worden hierdoor de kwalificatie en het feit, voorwerp van de vervolging, niet gewijzigd. Waar het hoger gemaakt onderscheid als al té theoretisch zou worden ervaren kan als eenvoudige (en dus verarmende) praktische vuistregel gelden dat de rechter er alleen moet over waken dat hij de concrete materiële gedragingen bedoeld in de akte van aanhangigmaking niet mag substitueren door andere. (MT)

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- STRAFVORDERING -

Artt. 130 en 135, § 2

P.03.0086.F 5 maart 2003 AC nr. 152

Krachtens artikel 135, § 2, Sv., kan de inverdenkinggestelde hoger beroep instellen tegen de in artikel 130 van dat wetboek bepaalde verwijzingsbeschikking, als hij onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden van die beschikking aanvoert (1); dat is het geval bij miskenning van het vermoeden van onschuld of bij gebrek aan antwoord op een conclusie. (1) Zie Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307, met concl. adv.-gen. Loop.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.00.0467.F 3 mei 2000 AC nr. ...

Het middel waarin een verdachte betoogt dat de hem verweten exploitatie van een steengroeve geen misdaad, wanbedrijf of overtreding is, op grond dat hij een bouwvergunning had aangevraagd, zodat hij krachtens een decreet van het Waalse Gewest gemachtigd was om, in afwachting van de gevraagde administratieve regularisatie, zijn werkzaamheden voort te zetten, werpt geen grond op van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering, maar betwist een bestanddeel van het misdrijf, m.n. het wettelijk verbod van de handeling; dergelijk middel, dat een beoordeling ten gronde van het bestaan van voldoende bezwaren vereist, kan voor de kamer van inbeschuldigingstelling niet worden aangevoerd tot staving van het hoger beroep van de verdachte tegen de beschikking van de raadkamer, die hem naar de correctionele rechtbank heeft verwezen (1). (1) Zie Cass. 11 jan. 2000, A.R. P.99.0905.N, nr. ..., met concl. adv.-gen. Duinslaeger.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- STEDENBOUW - Sancties

- STRAFVORDERING -

Artt. 130 en 413

P.96.0145.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Wanneer het vonnisgerecht vaststelt dat de feiten wegens eenheid van misdadig opzet ondeelbaar verbonden zijn, heeft het geen rechtsmacht om te oordelen over het geheel van de vermengde feiten waarvan sommige niet en andere, die met afzonderlijke akte aanhangig zijn gemaakt, wel tot zijn bevoegdheid behoren; het Hof vernietigt het veroordelend arrest en al hetgeen op onregelmatige wijze eraan is voorafgegaan vanaf de oudste nietige akte, ten deze het bevel tot dagvaarding dat voor sommige feiten waarop criminele straffen zijn gesteld geen mededeling inhield van de verzachtende omstandigheden of de reden van verschoning; wat de feiten betreft die met afzonderlijke akte rechtmatig aanhangig zijn gemaakt blijft de adiëring van de correctionele rechtbank bestaan.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Artt. 130 en 416

P.02.0896.F 23 juli 2002 AC nr. 402

Wanneer de beklaagde, na de eindbeslissing over de strafvordering, cassatieberoep instelt tegen de beschikking van de raadkamer die hem naar de correctionele rechtbank verwijst, beperkt het toezicht van het Hof zich tot de regels betreffende de bevoegdheid van het vonnisgerecht (1). (1) Zie Cass., 8 jan. 1985, A.R. 8839, nr. 271 en 19 feb. 1991, A.R. 2775-2830, nr. 330, arresten die het toezicht op de formele geldigheid van de verwijzingsbeschikking nog toestaan, wat het Hof, zoals afgeleid kan worden uit de arresten van 28 nov. 2001 (A.R. P.01.1172.F, nr. ...) en 5 dec. 2001 (A.R. P.01.1115.F, nr. ...), zich thans niet meer schijnt te veroorloven, sinds de inwerkingtreding van de W. van 12 maart 1998 tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek (de zgn. Franchimont-wet), die, o.m., artikel 135 Sv. vervangt en een artikel 235bis invoegt.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 130 en 536

P.08.1160.F 3 december 2008 AC nr. 694

Wanneer het onderzoeksgerecht een inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, kan het hem geen tweede maal wegens hetzelfde feit verwijzen als de eerste beslissing tot verwijzing niet is vernietigd (1). (1) Zie gedeeltelijk andersl. concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

Artt. 130, 182 en 226

P.95.0397.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer verschillende afzonderlijke zaken regelmatig aanhangig gemaakt zijn bij het vonnisgerecht, kan dat gerecht de beslissing dat het voor één van die zaken onbevoegd is niet gronden op een omstandigheid waarvan de raadkamer die de verwijzingsbeschikking in die zaak gewezen heeft, geen weet had en die door het vonnisgerecht zelf gehaald was uit een afzonderlijk dossier.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Artt. 131 en 235bis

P.11.1059.F 22 juni 2011 AC nr. ...

Uit het feit dat een bewijs dat op onregelmatige wijze is verkregen niet noodzakelijk moet worden geweerd, volgt niet dat de rechter een onderzoekshandeling wettig kan verklaren die, eventueel, onwettig zou zijn.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.08.0839.F 22 oktober 2008 AC nr. 574

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling wijst op het onverantwoorde karakter van de vertraging in een gerechtelijk onderzoek, zonder dat het die vertraging aanmerkt als een onregelmatigheid van de bewijsverkrijging, doet zij geen uitspraak over de strafvordering met een beslissing die de grondslag van de borgsom kan wegnemen.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden

Artt. 131, § 1 en 135, § 2

P.07.0268.N 15 mei 2007 AC nr. 251

Wanneer de inverdenkinggestelde geen ontvankelijk hoger beroep heeft kunnen instellen bij de kamer van inbeschuldigingstelling betreffende onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden bepaald in artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering en de kamer van inbeschuldigingstelling evenmin in het kader van haar ambtshalve toezicht over het onderzoek of als gevolg van enige andere saisine over het betreffende middel uitspraak heeft gedaan, kan dit middel opnieuw voor het vonnisgerecht worden ingeroepen (1). (1) VERSTRAETEN R., Handboek Strafvordering, 4de ed., 2005, p. 619, nr 1288.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.03.1551.N 9 maart 2004 AC nr. 133

De eventuele toepassing van de strafuitsluitende verschoningsgrond van artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, maakt geen grond van verval of onontvankelijkheid van strafvordering uit in de zin van Hoofdstuk IV van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en van artikel 135, § 2, van dat wetboek, en valt evenmin onder hetgeen bedoeld wordt onder onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden als bedoeld in artikel 131, § 1 Wetboek van Strafvordering en waarvan sprake in artikel 135, § 2 van hetzelfde wetboek (1) (2). (1) Cass., 4 sept. 2001, AR P.01.0685.N, nr 442. (2) Jaarverslag Hof van Cassatie, 2003, p. 182.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.02.1619.N 18 maart 2003 AC nr. 175

De inverdenkinggestelde kan geen ontvankelijk hoger beroep instellen voor onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden als bedoeld in artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering, waarvoor hij geen middel bij schriftelijke conclusie heeft opgeworpen voor de raadkamer.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.01.0743.F 27 juni 2001 AC nr. ...

De noodzaak om aanvullende onderzoeksopdrachten te verrichten is niet een van de middelen die de verdachte krachtens de artt. 131, § 1, en 135, § 2, Sv., voor de kamer van inbeschuldigingstelling kan doen gelden tegen de beschikking tot verwijzing.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei

P.00.0835.F 28 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer de verdachte zich in een schriftelijke conclusie voor de raadkamer beroept op een in artikel 131, § 1, Sv., bedoelde grond van nietigheid, schendt het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling artikel 135, § 2, van dat wetboek, als dat arrest het hoger beroep van de verdachte tegen de beschikking van de raadkamer tot verwijzing van de zaak naar de correctionele rechtbank verwerpt, op grond dat de zaak reeds is beslecht door een vorig arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling waarin uitspraak wordt gedaan over de voorlopige hechtenis van de verdachte, en door een arrest van het Hof van Cassatie dat het cassatieberoep tegen die beslissing heeft verworpen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 131, § 1 en 235bis, § 5

P.10.1972.N 26 april 2011 AC nr. ...

Wanneer een inverdenkinggestelde geen cassatieberoep heeft aangetekend tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat oordeelde over de door hem opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering, geput uit een schending van het specialiteitsbeginsel ingevolge zijn uitlevering, kan hij dit verweer niet meer voeren voor de feitenrechter (1). (1) Zie: Cass., 14 april 1999, AR P.99.0318.F, AC, 1999, nr. 206.

- STRAFVORDERING -

Artt. 131, § 1 en 235bis, §§ 1 en 5

P.01.1535.N 11 december 2001 AC nr. ...

De bepaling van artikel 235bis, § 5, Wetboek van Strafvordering, dat de onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden als bedoeld in artikel 131, § 1 of de gronden van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering, waarover reeds eerder uitspraak werd gedaan, nogmaals als middelen die verband houden met de bewijswaardering of die de openbare orde aanbelangen, voor de feitenrechter kunnen worden opgeworpen, houdt niet in dat diezelfde middelen reeds bij de regeling van de rechtspleging overeenkomstig artikel 235bis, § 1, kunnen worden opgeworpen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 131, § 1 en 235bis, 6

P.11.0344.F 21 september 2011 AC nr. ...

Het feit dat de beschikking van de raadkamer, die wegens een onwettig bevonden motivering door de kamer van inbeschuldigingstelling nietig is verklaard, niet uit het dossier kan worden verwijderd zoals een nietigverklaarde handeling van het onderzoek of van de bewijsverkrijging, heeft geen invloed op het recht op een eerlijke behandeling van de zaak.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De bevoegdheid die de kamer van inbeschuldigingstelling is toegekend om een stuk nietig te verklaren en te bevelen dat het uit het dossier moet worden verwijderd, strekt zich niet uit tot de beschikking van de raadkamer waarvan de motivering onwettig bevonden is (1). (1) Zie Cass. 21 jan. 2001, AR P.00.1587.F, AC, 2001, nr. 47.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 131, § 1, 135 en 235bis

P.07.1364.F 25 juni 2008 AC nr. 395

Het cassatieberoep tegen het arrest dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen een beschikking tot verwijzing is, buiten het geval van een beslissing inzake bevoegdheid, ontvankelijk indien de bestreden beslissing op een ontvankelijk hoger beroep is gewezen of krachtens de bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling om toezicht uit te oefenen op de regelmatigheid van de rechtspleging (1). (1) Zie Cass., 7 sept. 2005, AR P.05.0839.F, AC, 2005, nr. 416.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

P.99.0254.N 30 maart 1999 AC nr. ...

Uitspraak doende in het kader van artikel 235bis Sv. en onder vigeur van de wet van 12 maart 1998, vermag de kamer van inbeschuldigingstelling zich evenwel niet uit te spreken over een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid m.b.t. de verwijzingsbeschikking die onder vigeur van artikel 135 (oud) genomen werd.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 131, § 1, 135, § 2 en 235bis

P.07.0063.N 17 april 2007 AC nr. 188

Een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid in verband met een handeling van het onderzoek of de bewijsverkrijging betreft een substantiële of een op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvorm.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.05.0317.N 19 april 2005 AC nr. 233

Het aanvechten van het louter bestaan van bezwaren en het verzoeken om nieuwe onderzoekshandelingen zijn betwistingen die, strijdig met de eis van artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering, geen verzuim of onregelmatigheid in de zin van artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering of met betrekking tot de verwijzingsbeschikking opleveren (1) (2) (3). (1) Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20. (2) Cass., 5 sept. 2000, AR P.00.0988.N, nr 441. (3) Jaarverslag Hof van Cassatie, 2003, p. 183 en 184.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Het aanvoeren van de onregelmatigheid van het deskundigenonderzoek is een betwisting betreffende een verzuim of onregelmatigheid in de zin van artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering of met betrekking tot de verwijzingsbeschikking (1) (2). (1) Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20. (2) Jaarverslag Hof van Cassatie, 2003, p. 181.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.03.1551.N 9 maart 2004 AC nr. 133

De betwisting nopens het wel of niet bestaan van een strafuitsluitende verschoningsgrond heeft geen uitstaans met de ontvankelijkheid van de strafvordering en valt niet onder één van de bepalingen die hoger beroep door de inverdenkinggestelde tegen de verwijzingsbeschikking van de raadkamer toelaten (1) (2). (1) Cass., 4 sept. 2001, AR P.01.0685.N, nr 442. (2) Jaarverslag Hof van Cassatie, 2003, p. 182.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 131, § 1, 135, § 2, 235bis, 247 en 248

P.05.0317.N 19 april 2005 AC nr. 233

Het aanvechten van de regelmatigheid van de heropening van het gerechtelijk onderzoek wegens nieuwe bezwaren is een betwisting betreffende een verzuim of onregelmatigheid in de zin van artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering of met betrekking tot de verwijzingsbeschikking.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 131, § 1, 135, § 2, 235bis, 416, tweede lid en 539

P.05.0839.F 7 september 2005 AC nr. 416

Krachtens artikel 416, tweede lid, Sv., kan een inverdenkinggestelde slechts onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over zijn hoger beroep tegen de beschikking tot verwijzing, op voorwaarde dat hij tegen deze beschikking hoger beroep kon instellen (1). (1) Cass., 19 april 2005, AR P.05.0317.N, nr ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.05.0317.N 19 april 2005 AC nr. 233

Een inverdenkinggestelde kan slechts onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat gewezen is op zijn hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer die hem naar de correctionele rechtbank verwijst op voorwaarde dat hij tegen deze beschikking hoger beroep kon instellen (1) (2). (1) Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20. (2) Cass., 4 sept. 2001, AR P.01.0685.N, nr 442; Cass., 9 maart 2004, AR P.03.1551.N, nr 133.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.04.0991.N 5 oktober 2004 AC nr. 454

Een minderjarige verdachte kan slechts onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat gewezen is op zijn hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter die hem naar de jeugdrechtbank verwijst, voor zover hij tegen deze beschikking hoger beroep kon instellen (1). (1) Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20, Cass., 4 sept. 2001, AR P.01.0685.N, nr 442; Cass. 9 maart 2004, AR P.03.1551.N, nr ... .

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het hoger beroep van een minderjarige verdachte tegen de beschikking die hem naar de jeugdrechtbank verwijst niet ontvankelijk verklaart in zoverre het bestaan van bezwaren wordt aangevochten, omdat aldus niet is voldaan aan de door artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering bepaalde ontvankelijkheidsvoorwaarden, staat geen onmiddellijk cassatieberoep open (1). (1) Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20; Cass., 4 sept. 2001, AR P.01.0685.N, nr 442; Cass., 9 maart 2004, AR P.03.1551.N, nr ... .

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.03.1551.N 9 maart 2004 AC nr. 133

Uit de artikelen 416, tweede lid, en 135, § 2, Wetboek van Strafvordering volgt dat onmiddellijk cassatieberoep door de inverdenkinggestelde tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die oordeelt over de regeling van de rechtspleging, slechts mogelijk is in gelijkaardige gevallen als die waarin hoger beroep mogelijk is tegen de verwijzingsbeschikking van de raadkamer zoals bepaald in de artikelen 135, § 2, en 539 Wetboek van Strafvordering (1) (2). (1) Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20. (2) Cass., 4 sept. 2001, AR P.01.0685.N, nr 442.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 131, § 1, 135, § 2, 235bis, en 416, tweede lid

P.01.1428.F 19 december 2001 AC nr. ...

Het middel op grond waarvan eiser aanvoert dat de appèlrechters hem, bovenaan hun arrest, een andere identiteit dan de zijne hebben gegeven, houdt geen verband met de grieven die eiser in cassatie krachtens de artt. 131, § 1, 135, § 2, 235bis en 416, tweede lid, Sv., mag aanvoeren tot staving van het cassatieberoep dat hij vóór het eindarrest of eindvonnis instelt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer die hem verwijst naar de correctionele rechtbank, en het is bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2000, A.R. P.99.0905.N, nr. 20, met concl. adv.-gen. Duinslaeger.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

Artt. 131, § 1, 135, 235bis en 416

P.06.0614.N 31 oktober 2006 AC nr. 527

Het cassatieberoep dat openstaat tegen de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling wanneer dit onderzoeksgerecht uitspraak doet met toepassing van de artikelen 135 en 235bis van het Wetboek van Strafvordering, of wanneer het arrest zelf behept is met een onregelmatigheid, moet onmiddellijk worden ingesteld, zonder dat de inverdenkinggestelde de keuze heeft het slechts later, samen met het eindarrest in te stellen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 131, § 1, 136, 136bis en 235bis

P.01.1535.N 11 december 2001 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling, die bij een eerdere zuiveringsprocedure de regelmatigheid van alle op dat ogenblik voorhanden zijnde stukken heeft beoordeeld, kan, in het verder verloop van de procedure of bij de regeling van de rechtspleging, zelf niet meer tot een nieuwe aanvullende beoordeling van de regelmatigheid van deze stuken overgaan op grond van de elementen die bij haar eerdere beslissing gekend waren.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

De omstandigheid dat een aangevoerde onregelmatigheid niet kan worden aangetoond op grond van de na een zuiveringsprocedure in toepassing van de artikelen 131, § 1, 136, 136bis en 235bis Wetboek van Strafvordering uitsluitend regelmatig bevonden en niet-nietigverklaarde stukken, levert geen miskenning van het recht van verdediging op; dit geldt evenzeer wanneer degene die de onregelmatigheid opwerpt niet betrokken was bij de zuiveringsprocedure die, uitsluitend ten voordele van allen, tot deze nietigheid leidde.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

De omstandigheid dat een procedurestuk, waarvan de latere aanwending wegens nietigheid wordt uitgesloten ingevolge een zuiveringsprocedure met toepassing van de artikelen 131, § 1, 136, 136bis en 235bis Wetboek van Strafvordering, eerder door de inverdenkinggestelde werd aangewend, noch de omstandigheid dat dit verbod tot verdere aanwending later door een wetswijziging uitdrukkelijk wordt bevestigd, leveren geen miskenning van het recht van verdediging op (1). (1) Het artikel 235bis, § 6, Sv., ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, werd inmiddels aangevuld door artikel 8 van de wet van 4 juli 2001 tot wijziging van sommige bepalingen van het Wetboek van Strafvordering en tot wijziging van de wet van 19 februari 2001 betreffende de proceduregebonden bemiddeling in familiezaken (B.S. 24 juli 2001), in werking getreden op 3 augustus 2001. Uit het geannoteerde arrest blijkt dat het Hof van oordeel is dat de tussenkomst van de wetgever van 4 juli 2001, waarbij de inzage in en de verdere aanwending in de strafprocedure van de nietigverklaarde en ter griffie neergelegde stukken verboden wordt, enkel een formele en uitdrukkelijke bevestiging is van een reeds eerder door de rechtspraak erkend gevolg van de zuiveringsprocedure.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

De zuivering van de nietigheden door de raadkamer of de kamer van inbeschuldigingstelling, krachtens de artikelen 131, § 1, 136, 136bis en 235bis Wetboek van Strafvordering, beoogt een dubbel doel: eensdeels, vermijden dat de vonnisrechter bij de vorming van zijn overtuiging ongewild beïnvloed woordt door zijn feitelijke kennis van de inhoud van de nietige stukken, anderdeels, het onderzoeksgerecht toelaten nog op een nuttig tijdstip nietige onderzoeksdaden op een regelmatige wijze over te doen of te herstellen (1). (1) Cass., 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Het bindend karakter van eerdere nietigheidsbeslissingen in toepassing van de artikelen 131, § 1, 136, 136bis en 235bis Wetboek van Strafvordering, geldt eveneens voor diegene die niet bij de zuiveringsprocedure werd betrokken, aangezien die zuivering allen ten goede komt, rekening houdend met de belangen van alle partijen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.00.0464.N 28 maart 2000 AC nr. ...

De zuivering van de nietigheden door de raadkamer of de kamer van inbeschuldigingstelling krachtens de artikelen 131, § 1, 136, 136bis en 235bis Wetboek van Strafvordering, beoogt een dubbel doel: eensdeels, vermijden dat de vonnisrechter bij de vorming van zijn overtuiging ongewild beïnvloed wordt door zijn feitelijke kennis van de inhoud van de nietige stukken, anderdeels, het onderzoeksgerecht toelaten nog op een nuttig tijdstip nietige onderzoeksdaden op regelmatige wijze over te doen of te herstellen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De zuivering van de nietigheden door de raadkamer of de kamer van inbeschuldigingstelling met toepassing van de artikelen 131, § 1, 136, 136bis en 235bis Wetboek van Strafvordering komt allen die bij de regeling van de rechtspleging naar het vonnisgerecht worden verwezen of zullen worden verwezen ten goede, zelfs al waren ze bij de procedure van zuivering zelf niet betrokken, zodat de nietige stukken tegen hen niet meer kunnen worden gebruikt.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 131, § 1, 154 en 189

P.06.0829.N 17 oktober 2006 AC nr. 492

Een vormelijke onvolkomenheid van het proces-verbaal, zoals een gebrek aan ondertekening die niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven, betreft de beoordeling van de bewijswaarde van de bewijselementen in relatie tot de grond van de zaak, dit is de bewijswaardering, die voorbehouden blijft voor het vonnisgerecht; er is bijgevolg geen grond voor het onderzoeksgerecht om met toepassing van artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering de nietigheid van het proces-verbaal uit te spreken wegens onregelmatigheid, verzuim of nietigheid die invloed heeft op een handeling van het onderzoek of de bewijsverkrijging.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

Artt. 131, § 1, 235bis en 416, eerste en tweede lid

P.13.1797.F 29 januari 2014 AC nr. ...

Het onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, in zijn uitspraak over het hoger beroep van de eiser tegen een door de onderzoeksrechter met toepassing van artikel 61quinquies, §§1 tot 3, van het Wetboek van Strafvordering gewezen beschikking, vaststelt dat de eiser zijn verzoekschrift buiten de termijn had ingediend die in artikel 127, §§2 en 3, van dat wetboek is bepaald, de beroepen beschikking die het verzoekschrift nochtans ontvankelijk had verklaard vernietigt, het verzoekschrift niet-ontvankelijk verklaart, verklaart dat er geen grond is om uitspraak te doen over de gegrondheid ervan en het hoger beroep afwijst van de eiser, is niet ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

Artt. 131, § 1, en 135, § 1

P.99.0026.F 13 januari 1999 AC nr. ...

Het hoger beroep van de verdachte tegen een beschikking van de raadkamer, dat gegrond is op de in artikel 131, § 1, Sv., bedoelde onregelmatigheden, verzuimen of gronden van nietigheden of op gronden van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering, die reeds tijdens het debat voor de raadkamer bestonden, is alleen ontvankelijk als het middel bij schriftelijke conclusie voor de raadkamer is aangevoerd.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 131, § 1, en 235bis

P.14.0860.F 25 juni 2014 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling, die uitspraak doet over de regeling van de rechtspleging dient het haar toekomende onderzoek te verrichten wanneer het bewijs dat van miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wordt beticht, het voorwerp is van een vordering tot verwijdering uit het dossier.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De kamer van inbeschuldigingstelling, die uitspraak doet over de regeling van de rechtspleging dient het haar toekomende onderzoek te verrichten wanneer het bewijs dat van miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wordt beticht, het voorwerp is van een vordering tot verwijdering uit het dossier.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

Artt. 131, § 1, en 235bis, § 6

P.06.0681.F 20 september 2006 AC nr. 428

Naar luid van artikel 235bis, § 6, Sv., wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid vaststelt, als bedoeld in artikel 131, § 1, van voormeld wetboek, spreekt zij, als daartoe grond bestaat, de nietigheid uit van de handeling die erdoor is aangetast en van een deel of het geheel van de erop volgende rechtspleging; die bepaling verbiedt de kamer van inbeschuldigingstelling niet om, wanneer een betwisting hangende is over verschillende voorbereidende onderzoekshandelingen, die betwisting slechts aan te nemen betreffende één van die handelingen, om voor het overige een informatieonderzoek te beginnen of te doen uitvoeren en te beslissen dat zij vervolgens passend zal beslissen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 131, 135 en 235bis

P.06.0681.F 20 september 2006 AC nr. 428

Wanneer het onderzoeksgerecht een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid van een onderzoekshandeling of van de bewijsverkrijging vaststelt, spreekt het, als daartoe grond bestaat, de nietigheid uit van de handeling die erdoor is aangetast en van een deel of het geheel van de erop volgende rechtspleging; behoudens het geval van de miskenning van een op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste, moet het onregelmatige stuk uit het dossier verwijderd worden wanneer de onregelmatigheid aan het bewijs zijn geloofwaardigheid of betrouwbaarheid ontneemt, of wanneer zij het recht op een eerlijk proces in het gedrang brengt.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.05.1471.F 25 januari 2006 AC nr. 54

In zoverre het gericht is tegen de beslissing die met toepassing van artikel 135, § 2, Sv., het hoger beroep van eiser ontvankelijk verklaart, is het cassatieberoep van de inverdenkinggestelde tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling niet ontvankelijk bij gebrek aan belang (1). (1) Zie Cass., 5 jan. 2000, AR P.99.1792.F, nr 9.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

P.00.1587.F 24 januari 2001 AC nr. ...

Het feit dat de beschikking tot verwijzing geen antwoord heeft gegeven op alle, door de beklaagde aangevoerde excepties, vormt geen onregelmatigheid, verzuim of nietigheid die een handeling van het onderzoek of de bewijsverkrijging aantast.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 131, 135, § 2, en 235bis, §§ 1 en 2

P.02.1619.N 18 maart 2003 AC nr. 175

De kamer van inbeschuldigingstelling onderzoekt de regelmatigheid van de haar voorgelegde procedure, hetzij ambtshalve, hetzij op vordering van het openbaar ministerie, hetzij op verzoek van één der partijen, wanneer zij kennis neemt van de zaak ingevolge het hoger beroep van de inverdenkinggestelde tegen de verwijzingsbeschikking van de raadkamer met toepassing van artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering, voor zover de onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden aangevoerd door de inverdenkinggestelde werden ingeroepen bij schriftelijke conclusie voor de raadkamer.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 131, 135, § 2, en 235bis, §§ 1 en 6

P.02.1486.F 8 januari 2003 AC nr. 15

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling schendt de artt. 131, 135, § 2, en 235, §§ 1 en 6, Sv., wanneer het, door geen enkele overweging, antwoordt op eisers conclusie m.b.t. de uitoefening van zijn recht van verdediging tijdens de regeling van de rechtspleging door de raadkamer (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, A.R. P.99.1524.F, nr 628; 3 okt. 2001, A.R. P.01.1303.F, nr. 522; 9 jan. 2002, A.R. P.01.1035.F, nr. ..., met concl. adv.-gen. SPREUTELS ; 26 juni 2002, A.R. P.02.0866.F, nr. ... ; MORLET P., Le règlement de la procédure et le contrôle de sa régularité, in La loi belge du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction, Les dossiers de la Rev. dr. pén., Die Keure, 1998, blz. 90, noot 15 ; BOSLY H.-D. en VANDERMEERSCH D., Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2001, blz. 590 en 591 ; BOSLY H.-D. en VANDERMEERSCH D., La réforme "Franchimont", J.T., 1998, blz. 417 e.v., inz. blz. 440 en 441 en de verwijzingen van de noot 341.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 133 en 231

P.03.1385.F 29 oktober 2003 AC nr. 539

De beslissing om een verzoek tot invrijheidstelling in te willigen, dat is neergelegd na een beschikking tot gevangenneming, die gewezen is overeenkomstig artikel 133 Sv., ontneemt de kamer van inbeschuldigingstelling de haar bij artikel 26, § 5, Wet Voorlopige Hechtenis, toegekende bevoegdheid niet om een beschikking tot gevangenneming te wijzen, met, in voorkomend geval, onmiddellijke tenuitvoerlegging, wanneer ze de inverdenkinggestelde naar assisen verwijst.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

Artt. 133, 217 en 231

P.14.0860.F 25 juni 2014 AC nr. ...

Aangezien de verwijzing van de inverdenkinggestelde naar het hof van assisen alleen voortvloeit uit de door de kamer van inbeschuldigingstelling, die als enige bevoegd is om de zaak naar een jury te verwijzen, voldoende geachte bezwaren, wordt de wettigheid van die beslissing niet aangetast door de onregelmatigheid van de beschikking tot overzending van de stukken; daaruit volgt dat, wanneer het recht van verdediging door de raadkamer werd miskend, de kamer van inbeschuldigingstelling dat recht enkel dient te herstellen opdat de rechtspleging als regelmatig kan worden aangemerkt.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

Artt. 133, 221 tot 239

P.04.1702.F 23 februari 2005 AC nr. 114

De inverdenkinggestelde die wegens een misdaad wordt vervolgd heeft geen belang om cassatieberoep tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling in te stellen dat het hoger beroep tegen een beschikking van de raadkamer tot overzending van de procedurestukken naar de procureur-generaal bij het hof van beroep niet ontvankelijk verklaart, op grond dat de kamer van inbeschuldigingstelling verplicht is om zelf te onderzoeken of er voldoende gronden zijn om de eisers naar het hof van assisen te verwijzen (1). (1) Cass., 20 sept. 2000, AR P.00.1185, nr 484.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

---

P.02.1093.F 20 november 2002 AC nr. 617

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk, bij gemis aan belang, wanneer het gericht is tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat het hoger beroep niet ontvankelijk verklaart dat een verdachte heeft ingesteld tegen een beschikking van de raadkamer tot verzending van de stukken aan de procureur-generaal met het oog op de inbeschuldigingstelling van die verdachte (1). (1) Cass., 20 sept. 2000, A.R. P.00.1185.F,nr. 484 ; 28 aug. 2001, A.R. P.01.1157.N, nr. 435.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

---

P.01.1338.F 24 oktober 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk, wanneer het gericht is tegen de beslissing van de raadkamer die beveelt dat de stukken van het onderzoek, met inbegrip van een staat van de overtuigingstukken en van de processen-verbaal waarin het voorwerp van het aan eiser ten laste gelegde misdrijf vastgesteld wordt, onverwijld door de procureur des Konings aan de procureur-generaal bij het hof van beroep overgezonden zullen worden en daarenboven een beschikking tot gevangenneming wijst, aangezien die beslissing is gewezen onder voorbehoud van een volledig onderzoek van de gegevens van het dossier, dat door de kamer van inbeschuldigingstelling moet worden verricht (1). (1) Zie Cass., 16 jan. 1979 (AC, 1978-79, 556) ; 3 sept. 1991, A.R.5839, nr. 2.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

---

P.01.1157.N 28 augustus 2001 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat niet ontvankelijk verklaart het hoger beroep van de verdachte tegen een beschikking van de raadkamer waarbij wordt bevolen dat de stukken aan de procureur-generaal zullen worden toegestuurd en een beschikking tot gevangenneming wordt gegeven (1). (1) Cass., 3 januari 1995, AR P.94.1551.N, nr. 5.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

---

P.00.1185.F 20 september 2000 AC nr. ...

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk, bij gemis aan belang, wanneer het gericht is tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat het hoger beroep niet ontvankelijk verklaart dat een verdachte heeft ingesteld tegen een beschikking van de raadkamer tot verzending van de stukken aan de procureur-generaal met het oog op de inbeschuldigingstelling van die verdachte (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 1995, A.R. P.94.1551.N, nr. 5.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

---

P.94.1551.N 3 januari 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat niet-ontvankelijk verklaart het hoger beroep van een verdachte tegen een beschikking van de raadkamer waarbij wordt bevolen dat de stukken aan de procureur-generaal zullen worden toegestuurd en een beschikking tot gevangenneming wordt gegeven.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming

Artt. 135 en 235bis

P.09.1750.N 20 april 2010 AC nr. 265

De artikelen 135 en 235bis van het Wetboek van Strafvordering verlenen aan de kamer van inbeschuldigingstelling de bevoegdheid uitspraak te doen over de regelmatigheid van het gerechtelijk onderzoek, maar niet over de regelmatigheid van het opsporingsonderzoek gevoerd door het openbaar ministerie wanneer dit opsporingsonderzoek nog niet geleid heeft tot het vorderen van een strafonderzoek (1) (2). (1) Cass., 21 maart 2006, AR P.05.1701.N, AC, 2006, nr. 164; (2) Zie Cass., 16 feb. 2010, AR P.10.0012.N, AC, 2010, nr. ... met conclusie O.M.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.03.1009.N 26 augustus 2003 AC nr. 405

De kamer van inbeschuldigingstelling, bij wie een zaak regelmatig aanhangig is gemaakt door het hoger beroep van de verdachte tegen de beschikking die hem naar de correctionele rechtbank verwijst, is gehouden alle onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden als bedoeld in artikel 131, § 1, of met betrekking tot de verwijzingsbeschikking die hij inroept, te onderzoeken (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.1524.F, nr 628.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.99.0743.N 21 september 1999 AC nr. ...

Een burgerlijke partij kan slechts opkomen tegen de beslissing waarbij de strafvordering, ingesteld door de vordering van het openbaar ministerie niet ontvankelijk wordt verklaard, voor zover zijzelf regelmatig in hoedanigheid van burgerlijke partij kan optreden.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerlijke partij

Artt. 135 en 416

P.06.0527.N 20 juni 2006 AC nr. 341

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de civielrechtelijk aansprakelijke partij tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat haar hoger beroep tegen de beschikking van verwijzing van de inverdenkinggestelde waarvoor zij civielrechtelijk aansprakelijk is, niet ontvankelijk verklaart (1). (1) Zie R. DECLERCQ, Onderzoeksgerechten, A.P.R., Brussel, Story-Scientia, 1993, nr 89; R.P.D.B., Compl. IX, tw.Procédure pénale, nr 683.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerrechtelijk aansprakelijke

P.99.0254.N 30 maart 1999 AC nr. ...

Uit de context van de artikelen 135 en 416 Sv., zoals zij gewijzigd werden bij de wet van 12 maart 1998, in werking getreden op 2 oktober 1998, volgt dat onmiddellijk cassatieberoep slechts openstaat tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat beslist over het hoger beroep van de verdachte tegen de verwijzingsbeschikking van de raadkamer, voor zover deze verwijzigingsbeschikking genomen werd onder de werking van het nieuwe artikel 135, § 2, Sv.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 135, § 1, 235bis, 416, tweede lid, en 539

P.07.1364.F 25 juni 2008 AC nr. 395

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat geen toezicht uitoefent op de regelmatigheid van het onderzoek en dat op hogere beroepen van burgerlijke partijen is gewezen die niet-ontvankelijk hadden moeten worden verklaard, dat geen verwijzingsbeschikking en evenmin een beslissing inzake bevoegdheid is, behoort niet tot de beslissingen waartegen de wet onmiddellijk cassatieberoep toestaat.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 135, § 2 en 235bis, §§ 3, 5 en 6

P.08.1617.N 24 februari 2009 AC nr. 151

De kamer van inbeschuldigingstelling dient bij de regeling van de rechtspleging te oordelen over het in conclusie aangevoerde verweer van het verval van de strafvordering door verjaring; in zoverre de beoordeling van het bedoelde verval echter voorafgaandelijk een andere misdrijfomschrijving van de feiten door de appelrechters vereist dan deze waarvoor de raadkamer het bestaan van voldoende bezwaren onaantastbaar heeft vastgesteld, is dat verweer niet ontvankelijk (1). (1) Zie: Cass., 31 mei 2005, AR P.05.0536.N, AC, 2005, nr 305.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.05.0536.N 31 mei 2005 AC nr. 305

De kamer van inbeschuldigingstelling, die bij de regeling van de rechtspleging van het voltooide gerechtelijk onderzoek, over het in conclusie aangevoerde middel van verval van de strafvordering door verjaring moet oordelen, kan zich niet vergenoegen met een prima facie onderzoek van die verjaring: zij moet, op grond van de precieze feiten waarvan zij oordeelt dat daaromtrent tegen de verdachten voldoende bezwaren bestaan, onderzoeken of deze feiten, mocht de vonnisrechter deze bewezen achten, al dan niet verjaard zijn (1). (1) Cass., 11 mei 2004, AR P.04.0247.N, nr ...

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Krachtens artikel 65 van het Strafwetboek, is de vaststelling dat verscheidene misdrijven uit hetzelfde misdadig opzet voortvloeien, slechts aan de vonnisrechter voorbehouden in zoverre de uit te spreken straf dient te worden bepaald; die bepaling verhindert aldus de onderzoeksgerechten, die moeten nagaan of de strafvordering al dan niet is verjaard, niet om, op grond van een beoordeling die niet bindend is voor de vonnisrechter, te beslissen dat de feiten, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, een collectief misdrijf opleveren door eenheid van opzet zodat de verjaring slechts begint te lopen vanaf het ogenblik dat het laatste feit werd gepleegd (1). (1) Cass., 20 okt. 2004, AR P.04.0742.F, nr ...

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.04.0742.F 20 oktober 2004 AC nr. 492

Krachtens de artikelen 135, § 2, en 235bis, §§ 3, 5 en 6, van het Wetboek van Strafvordering, staat het aan de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak te doen, met name, over de eventuele verjaring van de strafvordering (1). (1) Zie Cass., 24 sept. 2002, AR P.02.0853.N, nr 476.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 135, § 2, 235bis en 416, tweede lid

P.02.0853.N 24 september 2002 AC nr. 476

Is ontvankelijk, het cassatieberoep van een verdachte tegen de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling omtrent de verjaring van de strafvordering, zelfs zo deze grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering door een andere verdachte bij schriftelijke conclusie is ingeroepen voor de raadkamer bij de regeling van de rechtspleging en waarover het bestreden arrest uitspraak doet ingevolge het door deze laatste ingestelde hoger beroep (1). (1) Het O.M. was de mening toegedaan dat het onmiddellijk cassatieberoep van eiser in zoverre gericht tegen de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling over de ontvankelijkheid van de strafvordering in verband met de verjaring, niet ontvankelijk was. Eisers middel in cassatie betrof inderdaad een grond van verval van de strafvordering waarover niet hij, maar een andere verdachte die zelf daarop geen cassatieberoep instelde, voor de onderzoeksgerechten verweer had gevoerd en conclusies had genomen. Art. 416 Sv. biedt slechts beperkte mogelijkheden tot onmiddellijk cassatieberoep tegen beslissingen van de onderzoeksgerechten. Luidens de rechtspraak van het Hof beschikt een inverdenkinggestelde slechts over een onmiddellijk cassatieberoep in die gevallen waarin hij een ontvankelijk hoger beroep kan aantekenen tegen de beslissing van de raadkamer die de rechtspleging regelt (Cass. 11 januari 2000, voltallige zitting, A.R. P.99.0905.N, nr 20 met de conclusie van advocaat-generaal P. DUINSLAEGER). Inzake gronden van verval van de strafvordering kan de inverdenkinggestelde bovendien overeenkomstig artikel 135 Sv. slechts hoger beroep aantekenen tegen de verwijzingsbeschikking indien het middel bij schriftelijke conclusie is ingeroepen voor de raadkamer, behalve (uitzondering te dezen niet van toepassing) wanneer de gronden van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering zijn ontstaan na de debatten voor de raadkamer. De vereiste van een schriftelijke conclusie, genomen voor de raadkamer, is m.a.w. een ontvankelijkheidsvoorwaarde voor het openstaan van rechtsmiddelen. Het aanwenden van rechtsmiddelen is voor elke partij een persoonlijke rechtshandeling (R.P.D.B., Compl. I, V° Appel en matière répressive, nr 84). Daaruit volgt, aldus het O.M., dat zo een partij zelf niet voldaan heeft aan de door de wet gestelde ontvankelijkheidsvereiste voor het aanwenden van rechtsmiddelen, ze niet het door een andere partij gevoerde verweer kan inroepen teneinde de ongeldigheid van het eigen rechtsmiddel te omzeilen en op te heffen. Het is m.a.w. de inverdenkinggestelde die een rechtsmiddel aanwendt die zelf het verweer schriftelijk moet hebben opgeworpen voor het onderzoeksgerecht. In het geannoteerde arrest heeft het Hof evenwel een andere regel uitgedrukt. (Zie: R. VERSTRAETEN, Handboek strafvordering, Antwerpen, Maklu, 1999, nr 1098; P. MORLETLe règlement de la procédure et le contrôle de sa régularité", in La loi belge du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction, Dossier RDP 1998, p.91).

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 135, § 2, 235bis, § 1 en 416, tweede lid

P.00.1152.N 3 oktober 2000 AC nr. ...

Uit de artikelen 135, § 2, en 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering volgt dat de in verdenking gestelde bij de regeling van de rechtspleging alleen maar onmiddellijk cassatieberoep kan instellen wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling het hoger beroep van de in verdenking gestelde ontvankelijk heeft verklaard of wanneer ze zijn hoger beroep niet ontvankelijk heeft verklaard maar in werkelijkheid geroepen werd uitspraak te doen over: 1. onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden bepaald in artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering die bij schriftelijke conclusie waren ingeroepen voor de raadkamer; 2. gronden van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering die bij schriftelijke conclusie waren ingeroepen voor de raadkamer of zijn ontstaan na het debat voor de raadkamer; 3. onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden die de verwijzingsbeschikking zelf aantasten (1). (1) Cass., 22 aug. 2000, AR P.00.1120.F en P.00.1207.F, nr....

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 135, § 2, 407, en 416

P.05.0705.N 13 september 2005 AC nr. 431

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de beklaagde dat ingesteld werd na de eindbeslissing over de strafvordering tegen de verwijzingsbeschikking van de raadkamer, wanneer hij als inverdenkinggestelde, overeenkomstig artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd door de wet van 12 maart 1998, omwille van een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid van deze verwijzingsbeschikking, de mogelijkheid had hiertegen hoger beroep in te stellen, maar nagelaten heeft dit rechtsmiddel in te stellen; in dergelijk geval is het cassatieberoep immers gericht tegen een niet in laatste aanleg gewezen beschikking (1). (1) Zie Cass., 28 nov. 2001, AR P.01.1172.F, nr 653; 5 juni 2002, AR P.02.0318.F, nr 341 met concl. van adv.-gen. LOOP.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Eindbeslissing

Artt. 135, § 2, en 235bis

P.05.0283.F 27 april 2005 AC nr. 248

Art. 235bis Sv. verplicht de kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 135, § 2, van datzelfde wetboek uitspraak doet, niet de onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden te onderzoeken die voor het eerst door de inverdenkinggestelde voor haar worden aangevoerd, noch om ambtshalve tot toetsing ervan over te gaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.04.0742.F 20 oktober 2004 AC nr. 492

Krachtens artikel 65 van het Strafwetboek, is de vaststelling dat verschillende misdrijven uit hetzelfde misdadig opzet voortvloeien, slechts aan de bodemrechter voorbehouden in zoverre de uit te spreken straf dient te worden bepaald; die bepaling verbiedt de onderzoeksgerechten die moeten nagaan of de strafvordering al dan niet is verjaard, dus niet om, op grond van een beoordeling die niet bindend is voor de feitenrechter, te beslissen dat de feiten, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, een collectief misdrijf opleveren door eenheid van opzet zodat de verjaring slechts begon te lopen vanaf het ogenblik dat het laatste misdrijf werd gepleegd.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.01.1428.F 19 december 2001 AC nr. ...

Alleen uit de omstandigheid dat de kamer van inbeschuldigingstelling een door de verdachte aangevoerd middel m.b.t. de regelmatigheid van de rechtspleging niet heeft aangenomen, kan niet worden afgeleid dat die kamer zich onwettig heeft onttrokken aan het onderzoek dat zij krachtens de artt. 135, § 2, en 235bis, Sv., moet verrichten (1). (1) Zie Cass., 6 sept. 2000, A.R. P.00.0887.F, nr. 446.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 135, § 2, en 235bis, § 1

P.09.0261.F 27 mei 2009 AC nr. 353

De kamer van inbeschuldigingstelling verantwoordt de niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep naar recht, wanneer zij vaststelt dat de inverdenkinggestelde voor de raadkamer geen exceptie van onbevoegdheid heeft opgeworpen en daar geen grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering, noch enige onregelmatigheid, verzuim of grond van nietigheid van een onderzoekshandeling of van de bewijsvergaring heeft aangevoerd en, zonder uitspraak te doen met toepassing van artikel 235bis Sv., beslist dat, enerzijds, de strafvordering niet was verjaard toen de zaak door haar werd onderzocht en, anderzijds, dat de inverdenkinggestelde die aangifte doet van een gebrek aan motivering van de beschikking tot verwijzing, het bestaan niet kan betwisten van voldoende aanwijzingen van schuld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Artt. 135, § 2, en 416

P.07.1717.N 11 maart 2008 AC nr. 168

De beslissing van het onderzoeksgerecht, die niet ingaat op het verzoek tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling, is geen beslissing die de opschorting toestaat of weigert; dergelijke beslissing is geen eindbeslissing in de zin van artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, noch werd zij gewezen inzake bevoegdheid of met toepassing van artikel 135 of 235bis Wetboek van Strafvordering, zodat een onmiddellijk cassatieberoep niet ontvankelijk is (1). (1) Cass., 15 okt. 2002, AR P.02.0885.N, AC, 2002, nr 542; 12 sept. 2007, AR P.07.0942.F, AC, 2007, nr ...

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Tegen de verwijzingsbeschikking van het onderzoeksgerecht wegens de vaststelling van het bestaan van voldoende bezwaren kan door de beklaagde geen hoger beroep noch onmiddellijk cassatieberoep worden ingesteld (1). (1) Cass., 5 sept. 2000, AR P.00.0988.N, AC, 2000, nr 441.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.07.0268.N 15 mei 2007 AC nr. 251

Voorbarig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat door de inverdenkinggestelde wordt ingesteld voor het eindarrest tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer, die oordeelt dat de zaak niet in staat van wijzen is, terecht niet ontvankelijk verklaartikel

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.06.0425.N 20 juni 2006 AC nr. 340

Tegen de verwijzingsbeschikking van het onderzoeksgerecht wegens het bestaan van voldoende bezwaren kan door de inverdenkinggestelde geen hoger beroep en geen onmiddellijk cassatieberoep worden ingesteld (1). (1) Cass., 24 sept. 2002, AR P.02.0942.N, nr 474; 26 maart 2003, AR P.03.0136.F, nr 206; 22 okt. 2003, AR P.03.1150.F, nr 521.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.03.0913.F 19 augustus 2003 AC nr. 403

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat het hoger beroep niet ontvankelijk verklaart dat de inverdenkinggestelde laattijdig had ingesteld tegen de verwijzingsbeschikking, is geen eindbeslissing in de zin van artikel 416 Sv.; de inverdenkinggestelde kan tegen dat arrest evenwel onmiddellijk cassatieberoep instellen wanneer hij, na voor de kamer van inbeschuldigingstelling de verwijzingsprocedure te hebben betwist op grond van artikel 127 van datzelfde wetboek, betoogt dat uit die omstandigheid volgt dat hij destijds niet heeft kunnen kennisnemen van die beschikking; dat een dergelijke beslissing m.n. is gewezen met toepassing van artikel 135, § 2, Sv. (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2000, AR P.93.0905.N, nr 20; 14 nov. 2000, AR P.00.1382.N, nr 621; 12 sept. 2001, AR P.01.1013.F, nr 460; 12 feb. 2002, AR P.01.1448.N, nr 98; 26 juni 2002, AR P.02.0866.F, nr 383

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

P.02.1146.N 10 december 2002 AC nr. 664

Tegen het arrest van de Kamer van Inbeschuldigingstelling waarbij het hoger beroep van de inverdenkinggestelde tegen zijn verwijzing naar de correctionele rechtbank onontvankelijk wordt verklaard omdat de voorwaarden gesteld bij de artikelen 131, 135 en 539 Wetboek van Strafvordering niet vervult zijn, staat in principe voor de inverdenkinggestelde geen onmiddellijk cassatieberoep open, tenzij er na het debat voor de raadkamer gronden van niet-ontvankelijkheid of verval van de strafvordering zijn ontstaan (1). (1) Zie ook: de CODT, J.Les fins de non-recevoir du pourvoi en matière répressive", in POULLET, Y. en VUYE, H. (ed.), Liber Amicorum Jean du Jardin, Deurne, Kluwer rechtswetenschappen, 529p.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 135, § 2, en 416, tweede lid

P.05.0839.F 7 september 2005 AC nr. 416

Het ontbreken, in de verwijzingsbeschikking, van redengeving betreffende het bestaan van voldoende bezwaren, maakt een verzuim uit van deze beschikking, zodat het hoger beroep daartegen van de inverdenkinggestelde ontvankelijk is wanneer het middel tot staving van voormeld hoger beroep met recht een dergelijk verzuim aanvoert; het hoger beroep van de inverdenkinggestelde is daarentegen niet ontvankelijk wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling, ondanks het feit dat een dergelijk verzuim wordt aangevoerd, wettig vaststelt dat de beroepen beschikking dienaangaande met redenen is omkleed (1). (1) Cass., 13 april 2005, AR P.05.0275.F, nr ..., met concl. adv.-gen. m.o. CORNELIS.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.02.0942.N 24 september 2002 AC nr. 474

De enkele omstandigheid dat de raadkamer, die uitspraak doet over een vordering tot verwijzing, in antwoord op het verweer van een inverdenkinggestelde, oordeelt dat geen bijkomende onderzoeksdaden vereist zijn, dat het onderzoek volledig is en dat er tegen de inverdenkinggestelde voldoende bezwaren bestaan, houdt verband met de onaantastbare beoordeling van de haar regelmatig overgelegde gegevens, maar levert geen onregelmatigheid, verzuim of nietigheid met betrekking tot de bewijsverkrijging noch een onregelmatigheid van de verwijzingsbeschikking op; het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat de niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep vaststelt, is derhalve niet vatbaar voor onmiddellijk cassatieberoep (1). (1) Zie Cass., 28 nov. 2001, AR P.01.1345.F, nr...; 17 okt. 2000, A.R. P.00.0212.N, nr. 556, en concl. Proc. gen. du Jardin

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

P.02.0866.F 26 juni 2002 AC nr. 383

Een verdachte kan alleen onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer die hem naar de correctionele rechtbank verwijst, op voorwaarde dat hij tegen die beschikking hoger beroep heeft kunnen instellen (1). (1) Cass., 14 nov. 2000, A.R. P. 00.1382.N, nr. 621; 12 sept. 2001, A.R. P.01.1013.F, nr. ... ; 12 feb. 2002, A.R. P. 01.1448.N, nr....

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.01.1448.N 12 februari 2002 AC nr. 98

De inverdenkinggestelde of de burgerlijke partij kunnen slechts tegen een arrest over hun hoger beroep tegen een verwijzingsbeschikking onmiddellijk cassatieberoep instellen in gelijkaardige gevallen als waarin zij overeenkomstig artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering tegen de verwijzingsbeschikking hoger beroep kunnen instellen (1). (1) Cass., 14 nov. 2000, AR P.00.1382.N, nr 621

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

P.01.0864.F 24 juli 2001 AC nr. ...

De verdachte kan alleen maar een onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling in soortgelijke gevallen als die waarin hij hoger beroep kan instellen tegen een beschikking tot verwijzing overeenkomstig artikel 135, § 2, Sv.; het onmiddellijk cassatieberoep dat de verdachte instelt tegen een arrest, gewezen op het hoger beroep dat een persoon, wiens hoedanigheid van burgerlijke partij betwist wordt, heeft ingesteld tegen een beschikking tot buitenvervolgingstelling van de raadkamer, is dus niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2000, A.R. P.99.0457.N, nr. 19, en de concl. adv.-gen. P. DUINSLAEGER ; Cass., 30 jan. 2001, A.R. P.00.1618.N, nr. ... .

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

P.01.0743.F 27 juni 2001 AC nr. ...

Het onmiddellijk cassatieberoep dat de verdachte instelt tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij zijn hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer die hem naar de correctionele rechtbank verwijst, niet gegrond is verklaard, is ontvankelijk, wanneer hij voor de appèlrechter een verzuim in de beschikking tot verwijzing aanvoert, te weten een gebrek aan antwoord op de conclusie die de leemten in het onderzoek aanklaagt en om aanvullende onderzoeksopdrachten verzoekt (1). (1) Cass., 7 juni 2000, J.T., 2000, blz. 699, opm. D. VANDERMEERSCH en O. KLEES ; zie Cass., 5 sept. 2000, P.00.0988.N, nr. ... .

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

P.01.0180.F 2 mei 2001 AC nr. ...

Uit de context van de artt. 416, tweede lid, en 135, § 2, Sv., volgt dat de verdachte alleen een onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen het arrest tot verwijzing van de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling in soortgelijke gevallen als die waarin hij hoger beroep kan instellen tegen de beschikking tot verwijzing naar de raadkamer, nl. wanneer het arrest van verwijzing zelf is aangetast door onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden (1); het cassatiemiddel dat de verdachte aanvoert tot staving van het cassatieberoep dat hij ingesteld heeft tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die hem naar de correctionele rechtbank verwijst, is dus niet ontvankelijk, wanneer het de appèlrechters verwijt de verdachte het voordeel van de opschorting van de uitspraak te hebben geweigerd op grond van redenen die de voorwaarden miskennen waaraan de wet de toekenning van die maatregel door de onderzoeksgerechten onderwerpt. (1) Zie Cass., 11 jan. 2000, A.R. P.99.0905.N, nr. 20, met concl. adv.-gen. Duinslaeger, 27 juni 2000, A.R. P.00.0833.N, nr. 407, 5 sept. 2000, A.R. P.00.0988.N, nr. 441, 17 okt. 2000, A.R. P.00.1382.N, nr. ... ; 30 jan. 2001, A.R. P.00.1618.N, nr. ... .

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

P.00.1618.N 30 januari 2001 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, kan een inverdenkinggestelde maar onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat gewezen is op zijn hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer die hem naar de correctionele rechtbank verwijst, op voorwaarde dat hij tegen deze beschikking hoger beroep kon instellen (1). (1) Cass., 11 jan. 2000, A.R. P.99.0905.N, nr 20, met conclusie van het O.M.; 27 juni 2000, A.R. P.00.0833.N, nr ...; 5 sept. 2000, A.R. P.00.0988.N, nr ...; 17 oktober 2000, A.R. P.00.0212.N, nr ... met conclusie van Procureur-generaal du Jardin; 14 nov. 2000, A.R. P.00.1382.N, nr ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

P.00.1382.N 14 november 2000 AC nr. ...

De inverdenkinggestelde of de burgerlijke partij kunnen slechts tegen een arrest over hun hoger beroep tegen een verwijzingsbeschikking onmiddellijk cassatieberoep instellen in gelijkaardige gevallen als waarin zij overeenkomstig artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering daartegen hoger beroep kunnen instellen (1). (1) Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20 met conclusie van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

P.00.0708.F 21 juni 2000 AC nr. ...

Een cassatieberoep is ontvankelijk, wanneer het door de verdachte onmiddellijk ingesteld wordt tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die, met toepassing van artikel 135 Sv., het hoger beroep van de verdachte tegen een door de raadkamer gewezen beschikking tot correctionele verwijzing niet ontvankelijk verklaart (Impliciet) (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2000, A.R. P.99.0905.N, nr 20. Op het hoger beroep van een verdachte tegen de beschikking tot verwijzing van de zaak naar de correctionele rechtbank, had de kamer van inbeschuldigingstelling, enerzijds, uitdrukkelijk uitspraak gedaan met toepassing van artikel 135, § 2, Sv., door de door de appellant aangevoerde grond van niet-ontvankelijkheid af te wijzen en een verschrijving in de beroepen beschikking te verbeteren, en had zij, anderzijds, het hoger beroep voor het overige niet ontvankelijk verklaard. De verdachte heeft tegen alle beschikkingen van dat arrest cassatieberoep ingesteld. Het Hof van Cassatie heeft beslist dat de kamer van inbeschuldigingstelling, door het hoger beroep van de verdachte voor het overige niet ontvankelijk te verklaren, op grond dat het hoger beroep, wat dat betreft, niet voldeed aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 135, § 2, van dat wetboek, tevens uitspraak had gedaan met toepassing van die wetsbepaling en dat het cassatieberoep tegen die beslissing bijgevolg eveneens ontvankelijk was.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 135, § 3, 217 e.v., en 235bis

P.00.0887.F 6 september 2000 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht een proces-verbaal op te maken van de rechtszitting waarop de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak doet over het met toepassing van artikel 135 Sv. ingestelde hoger beroep.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 135, 136, 235bis en 416

P.99.0031.F 10 februari 1999 AC nr. ...

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling is geen eindbeslissing en doet geen uitspraak over een geschil inzake bevoegdheid of met toepassing van de artt. 135 en 235bis Sv., wanneer de kamer, met toepassing van de wetgeving die van kracht was op het ogenblik dat de beschikking tot verwijzing naar de correctionele rechtbank werd gewezen, het hoger beroep van de beklaagde tegen die beschikking niet ontvankelijk verklaart en, zonder gebruik te maken van haar nieuwe bevoegdheden, zich niet ambtshalve uitspreekt over de regelmatigheid van de rechtspleging.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 135, 235bis en 416

P.14.0018.F 14 mei 2014 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat openstaat tegen de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling wanneer ze met toepassing van de artikelen 135 en 235bis van het Wetboek van Strafvordering uitspraak heeft gedaan of wanneer het arrest een onregelmatigheid vertoont, moet onmiddellijk worden ingesteld; de inverdenkinggestelde kan immers niet kiezen om zijn rechtsmiddel uit te stellen tot wanneer hij cassatieberoep instelt tegen het eindarrest (1). (1) Cass. 31 okt. 2006, AR P.06.0614.N, AC 2006, nr. 527, met concl. adv.-gen. Timperman.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.12.1123.N 29 januari 2013 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat de verdachte vóór de eindbeslissing instelt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat, op het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen de beschikking van buitenvervolgingstelling van de raadkamer, die verdachte naar de correctionele rechtbank verwijst, is niet ontvankelijk, in zoverre dat arrest uitspraak heeft gedaan over het bestaan van voldoende bezwaren om die verwijzing te verantwoorden; dat cassatieberoep is wel ontvankelijk, in zoverre het het Hof in staat stelt, zelfs ambtshalve, te onderzoeken of het verwijzingsarrest onregelmatigheden, verzuimen of nietigheidsgronden bevat (1). (1) Cass. 23 jan. 2002, AR P.01.1361.F, AC 2002, nr. 47.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

---

P.04.0497.F 12 mei 2004 AC nr. 254

Het onmiddellijk cassatieberoep is niet ontvankelijk, wanneer het gericht is tegen de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij het hoger beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard dat de inverdenkinggestelde heeft ingesteld tegen de beschikking van de raadkamer, die beslist dat het onderzoek onvolledig is en de zaak naar de procureur des Konings verwijst (1). (1) Zie Cass., 26 juni 2002, AR P.02.0866.N, nr 383.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.03.1097.F 1 oktober 2003 AC nr. 467

Het cassatieberoep van de inverdenkinggestelde is ontvankelijk, wanneer het vóór de eindbeslissing is ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat de door de raadkamer gewezen beschikking tot buitenvervolgingstelling wijzigt, en die inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht verwijst, in zoverre het het Hof in staat stelt, zelfs ambtshalve, te onderzoeken of er onregelmatigheden, verzuimen of nietigheidsgronden m.b.t. het verwijzingsarrest bestaan (1). (1) Cass., 20 nov. 2002, AR P.02.1093.F, nr 617.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.03.0136.F 26 maart 2003 AC nr. 206

Het cassatieberoep dat de inverdenkinggestelde vóór de eindbeslissing instelt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat die inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank verwijst, is niet ontvankelijk, in zoverre het gericht is tegen de beslissing die uitspraak heeft gedaan over het bestaan van voldoende bezwaren om die verwijzing te verantwoorden (1). (1) Cass., 23 jan. 2002, AR P.01.1361.F, nr ...; 6 feb. 2002, AR P.01.1770.F, nr ...; 29 jan. 2003, AR P.02.1368.F, nr ... .

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.02.1093.F 20 november 2002 AC nr. 617

Het cassatieberoep van de inverdenkinggestelde is ontvankelijk, wanneer het vóór de eindbeslissing is ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat de door de raadkamer gewezen beschikking tot buitenvervolgingstelling wijzigt, en die inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht verwijst, in zoverre het het Hof in staat stelt, zelfs ambtshalve, te onderzoeken of er onregelmatigheden, verzuimen of nietigheidsgronden m.b.t. het verwijzingsarrest bestaan (1). (Impliciet) (1) Zie Cass., 11 jan. 2000, A.R. P.99.0905.N, nr. 20, met concl. adv.-gen. Duinslaeger en de noot(2) onder dat arrest ; 5 sept. 2000, A.R. P.00.0988.N, nr. 441 ; 23 jan. 2002, A.R. P.01.1361.F, nr. ..., en de noot onder dat arrest ; 6 feb. 2002, A.R. P.01.1770.F, nr. ...

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.02.0856.F 30 oktober 2002 AC nr. 574

Het arrest op grond waarvan het hof van beroep, jeugdkamer, de zaak betreffende een persoon die wegens een als misdrijf gekwalificeerd feit voor de jeugdrechtbank is gebracht vóór de volle leeftijd van achttien jaar, uit handen heeft gegeven, hem naar het O.M. heeft verwezen met het oog op vervolging voor het krachtens het gemeen recht bevoegde gerecht, als daartoe grond bestaat, en de kosten heeft aangehouden, is geen eindbeslissing in de zin van artikel 416 Sv. en doet noch over een geschil inzake bevoegdheid, noch met toepassing van de artt. 135 en 235bis van dat wetboek uitspraak.

- JEUGDBESCHERMING -

P.01.1770.F 6 februari 2002 AC nr. 89

Het middel dat de verdachte aanvoert tot staving van zijn cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij de beschikking tot buitenvervolgingstelling van de raadkamer gewijzigd wordt en die verdachte naar de correctionele rechtbank verwezen wordt, is niet ontvankelijk, wanneer het betoogt dat het gezag van gewijsde, dat een beschikking van de onderzoeksrechter volgens het middel heeft, door de kamer van inbeschuldigingstelling is miskend, aangezien dat middel geen verband houdt met die welke krachtens de wet aangevoerd kunnen worden tot staving van een onmiddellijk cassatieberoep tegen het verwijzingsarrest.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

Het cassatieberoep dat de verdachte vóór de eindbeslissing instelt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat de beschikking tot buitenvervolgingstelling van de raadkamer wijzigt en die verdachte naar de correctionele rechtbank verwijst, is niet ontvankelijk, in zoverre het gericht is tegen de beslissing dat er voldoende bezwaren bestaan om die verwijzing te verantwoorden; dat cassatieberoep is evenwel ontvankelijk, in zoverre het de mogelijke onregelmatigheden, verzuimen of nietigheidsgronden van het verwijzingsarrest aan de toetsing van het Hof onderwerpt; dat is het geval voor de toetsing van de regelmatigheid van de motivering van het verwijzingsarrest (1). (1) Cass., 23 jan. 2002, A.R. P.01.1361.F, nr ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

---

P.01.1361.F 23 januari 2002 AC nr. 47

Het cassatieberoep dat de verdachte vóór de eindbeslissing instelt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat, op het hoger beroep van het O.M. tegen de beschikking tot buitenvervolgingstelling van de raadkamer, die verdachte naar de correctionele rechtbank verwijst, is niet ontvankelijk, in zoverre dat arrest uitspraak heeft gedaan over het bestaan van voldoende bezwaren om die verwijzing te verantwoorden; dat cassatieberoep is evenwel ontvankelijk, in zoverre het het Hof in staat stelt, zelfs ambtshalve, te onderzoeken of het verwijzingsarrest onregelmatigheden, verzuimen of nietigheidsgronden bevat (1). (1) Uit de context van de artt. 416, tweede lid, en 135, § 2, Sv. blijkt dat de verdachte alleen een onmiddellijk cassatieberoep tegen het verwijzingsarrest van de kamer van inbeschuldigingstelling kan instellen in gevallen die vergelijkbaar zijn met die waarin hoger beroep tegen de verwijzingsbeschikking van de raadkamer kan worden ingesteld, m.n. wanneer het verwijzingsarrest zelf is aangetast door onregelmatigheden, verzuimen of nietigheidsgronden. (Cass., 2 mei 2001, A.R. P.01.0180.F, nr. ..., en 12 sept. 2001, A.R. P.01.1013.F, nr. ...). In dat geval is het cassatieberoep van de verdachte tegen het verwijzingsarrest dus ontvankelijk, ook al voert hij geen enkel middel aan, aangezien het cassatieberoep het Hof verplicht de regelmatigheid van het verwijzingsarrest ambtshalve te onderzoeken.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

---

P.00.1422.F 15 november 2000 AC nr. ...

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk, wanneer het vóór de eindbeslissing ingesteld wordt tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat een hoger beroep niet ontvankelijk verklaart dat ingesteld werd tegen een beschikking van de raadkamer, waarbij de feiten opnieuw omschreven werden en de uitspraak voor het overige aangehouden werd zonder dat uitspraak wordt gedaan over de verwijzing van de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank, aangezien dat arrest geen eindbeslissing is in de zin van artikel 416 Sv. en noch over een geschil inzake bevoegdheid, noch met toepassing van de artt. 135 en 235bis van dat wetboek, noch over het beginsel van een aansprakelijkheid uitspraak doet (1). (1) De raadkamer, die kennisgenomen had van de regeling van de rechtspleging, heeft de feiten van de telastlegging opnieuw omschreven als diefstal door middel van geweld of bedreiging, met de in de artt. 472 en 473, derde lid, Sw., bedoelde verzwarende omstandigheden, welke misdaad niet kan worden gecorrectionaliseerd. Zij heeft vastgesteld "dat uit de gegevens van het strafdossier volgt dat er aan de inverdenkinggestelden feiten ten laste worden gelegd" en heeft beslist "dat de uitspraak moet worden aangehouden", daar "het dossier niet in staat van wijzen is, aangezien het geen inventaris van de overtuigingsstukken of enige signalementsfiche van de inverdenkinggestelden bevat". Bijgevolg heeft de raadkamer de verzending van de processtukken naar de procureur des Konings bevolen om te handelen als naar recht. De kamer van inbeschuldigingstelling heeft de hogere beroepen van de inverdenkinggestelden tegen die beschikking niet ontvankelijk verklaard, op grond, enerzijds, dat artikel 135, § 2, Sv., niet van toepassing is omdat het niet om een beschikking tot verwijzing gaat en, anderzijds, dat de inverdenkinggestelden geen belang hebben om hoger beroep in te stellen in de zin van artikel 17 Ger. W. Het cassatieberoep tegen een dergelijk arrest is evenmin ontvankelijk. Het gaat immers niet om een eindbeslissing in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv., en evenmin om één van de in het tweede lid van dat artikel bedoelde uitzonderingen. Dat arrest werd, meer bepaald, niet met toepassing van artikel 135 van dat wetboek gewezen, daar die bepaling, waarvan hier slechts het tweede lid toepasselijk is, alleen betrekking heeft op het hoger beroep tegen een beschikking tot verwijzing (P. MORLET, "Le règlement de la procédure et le controle de sa régularité", in M. FRANCHIMONT e.a., La loi belge du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction. Dossiers de la Revue de droit pénal et de criminologie, nr. 3, Brussel, 1998, blz. 100). Zo hangt ook de vraag of de inverdenkinggestelde een exceptie van onbevoegdheid voor het onderzoeksgerecht heeft opgeworpen, af van het werkelijk voorwerp van het geschil (Cass., 23 juni 1993, A.R. P.93.0757.F, nr. 304 ; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, 2e uitg., Antwerpen, 1999, nr. 637, 651-658, 2274 en 2275). Het Hof van Cassatie onderzoekt de juiste omschrijving van de toestand. Gaat het werkelijk om een geschil inzake bevoegdheid? Het maakt weinig uit of het bestreden arrest al dan niet het woord "bevoegdheid" heeft gebruikt. Gaat het werkelijk om een toepassing van artikel 135? Het maakt weinig uit of het bestreden arrest zijn beslissing al dan niet op dat artikel heeft gegrond of de appèlrechters al dan niet conclusies over dat punt hebben moeten beantwoorden. Zoals proc.-gen. du JARDIN beklemtoond heeft in zijn conclusies vóór Cass., 17 okt. 2000, A.R. P.00.0212.N, nr. ..., "de appèlrechters, die (...) uitdrukkelijk vaststellen dat artikel 135 Sv. niet van toepassing is doen dan immers geen uitspraak met toepassing van die wetsbepaling". Zie Cass., 11 jan. 2000, A.R. P.99.0905.N, nr. 20, met concl. adv.-gen. DUINSLAEGER, 27 juni 2000, A.R. P.00.0833.N, nr. ..., 5 sept. 2000, A.R. P.00.0998.N, nr. ... en 17 okt. 2000, voornoemd ; vgl. Cass., 7 juni 2000, A.R. P.00.0668.F, J.T., 2000, blz. 699, opm. D. VANDERMEERSCH, en O. KLEES, 21 juni 2000, A.R. P.00.0708.F, nr. ..., en 22 aug. 2000, A.R. P.00.1120.F-P.00.1207.F, nr. ... .

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.99.1773.F 19 januari 2000 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat de verdachte, voor de eindbeslissing, instelt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, is niet ontvankelijk, wanneer dat arrest, zonder over een geschil inzake bevoegdheid of met toepassing van de artt. 135 en 235bis Sv. uitspraak te doen, de exceptie betreffende de bij artikel 5.3 E.V.R.M. gewaarborgde redelijke termijn verwerpt, aangezien die mogelijke overschrijding geen grond van nietigheid, niet-ontvankelijkheid of verval van de strafvordering oplevert.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 135, 235bis en 416, eerste lid

P.03.1068.N 28 oktober 2003 AC nr. 537

Het arrest dat het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer dat een verzoek tot opschorting afwijst en de beklaagde naar de correctionele rechtbank verwijst, niet ontvankelijk verklaart, is geen eindbeslissing in de zin van artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, en wordt niet gewezen inzake bevoegdheid of met toepassing van artikel 135 of 235bis, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie Cass., 2 mei 2001, AR P.01.0180.F, AC 2001, nr 250.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 135, 235bis en 416, tweede lid

P.03.1767.N 6 april 2004 AC nr. 187

Tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling is slechts onmiddellijk cassatieberoep mogelijk wanneer dit arrest uitspraak doet over een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid als bedoeld in artikel 131, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, of over een grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering, of zelf een verwijzingsbeslissing inhoudt die aangetast is door een onregelmatigheid, een verzuim of een nietigheid; die beperking is ook van toepassing wanneer het cassatieberoep van de inverdenkinggestelde gericht is tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet op het hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een beschikking van de raadkamer (1). (1) Zie Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20 met concl. van adv.-gen. P. DUINSLAEGER.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 135, 292bis, 235bis en 416

P.03.0208.F 26 maart 2003 AC nr. 207

Het onmiddellijk cassatieberoep van de beschuldigde tegen een arrest tot verwijzing van de zaak naar het hof van assisen, dat geen uitspraak heeft gedaan met toepassing van de artt. 135 en 235bis Sv., onderwerpt alleen de schending van de wetten betreffende de bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling en van het hof van assisen alsook het onderzoek van de nietigheden, bedoeld in artikel 292bis, tweede lid, van dat wetboek, aan het toezicht van het Hof (1). (1) Cass., 13 feb. 2002, AR P.02.0046.F, nr ...; 20 nov. 2002, AR P.02.1093.F, nr ... .

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

Artt. 135, tweede lid en 416, tweede lid

P.13.1073.F 20 november 2013 AC nr. ...

Krachtens artikel 416, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, kan een inverdenkinggestelde alleen onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer waarbij hij naar de correctionele rechtbank wordt verwezen, op voorwaarde dat hij tegen die beschikking hoger beroep heeft kunnen instellen; hoewel het totaal gebrek aan motivering van de beslissing tot verwijzing, met andere woorden het gebrek aan vaststelling van het bestaan van voldoende aanwijzingen van schuld, een onregelmatigheid van de verwijzingsbeschikking is als bedoeld in artikel 135, § 2, van het Wetboek van Strafvordering, geldt dat niet voor het verzuim om de beslissing uitgebreider te motiveren of voor een gebrek aan antwoord op de conclusie van de inverdenkinggestelde of van de persoon tegen wie de strafvordering is ingesteld (1)(2). (1) Cass. 12 sep. 2001, AR P.01.1013.F, AC 2001, nr. 460. (2) Cass. 26 sep. 2007, AR P.07.0978.F, AC 2007, nr. 438.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei

P.01.1013.F 12 september 2001 AC nr. ...

Een verdachte kan alleen onmiddellijk cassatieberoep instellen tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer die hem naar de correctionele rechtbank verwijst, op voorwaarde dat hij tegen die beschikking hoger beroep heeft kunnen instellen (1). (1) Cass., 30 jan. 2001, A.R. P.00.1618.N, en 2 mei 2001, A.R. P.01.0180.F, nrs. 59 en ... .

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 135bis, § 2, 235bis en 235ter

P.09.1871.N 9 maart 2010 AC nr. 165

Wanneer de bijzondere opsporingsmethode observatie is uitgevoerd vóór de inwerkingtreding van de wet van 6 januari 2003, en de kamer van inbeschuldigingstelling met toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering haar controle uitvoert, gaat zij enkel na of die bijzondere opsporingsmethode is uitgevoerd met voorafgaande machtiging van de rechterlijke overheid en onder haar toezicht en of de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit in acht zijn genomen; die controle is daartoe beperkt en heeft niet dezelfde draagwijdte als het onderzoek uitgevoerd met toepassing van de artikelen 135bis, § 2, en 235bis van hetzelfde wetboek of uitgevoerd door de feitenrechter die de regelmatigheid van een onderzoekshandeling in haar geheel beoogt en in welk geval dit onderzoek zowel de bijzondere opsporingsmethode observatie als alle andere onderzoekshandelingen kan betreffen (1). (1) Cass., 10 maart 2009, AR P.09.0061.N, AC, 2009, nr ...; Zie: Cass., 28 okt. 2008, AR P.08.0706.N, AC, 2008, nr 587; Cass., 31 maart 2009, AR P.09.0159.N (onuitgegeven); Cass., 20 okt. 2009, AR P.09.1379.N (onuitgegeven).

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 135bis, 235bis en 416

P.13.0397.F 5 maart 2014 AC nr. ...

Het onmiddellijk cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat beslist dat ze als onderzoeksgerecht niet bevoegd is om, vóór de uitspraak over de strafvordering, uitspraak te doen over het verzoek van de beklaagde tot teruggave van een met het oog op zijn voorlopige invrijheidstelling gestorte borgsom, is niet ontvankelijk, omdat die beslissing geen eindbeslissing is in de zin van artikel 416, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering en geen beslissing is inzake bevoegdheid, in de zin van het tweede lid van dat artikel, aangezien daaruit geen bevoegdheidsconflict kan ontstaan dat slechts door een regeling van rechtsgebied kan worden opgelost (1). (1) Zie Cass. 12 feb. 2002, AR P.01.1448.N, AC 2002, nr. 98.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 135bis, 235bis en 416, tweede lid

P.01.1448.N 12 februari 2002 AC nr. 98

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat gericht is tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die oordeelt dat zij als onderzoeksgerecht niet bevoegd is om een dagvaarding ten gronde, uitgebracht op verzoek van het openbaar ministerie ingevolge een verwijzingsbeschikking van de raadkamer van dezelfde dag en niettegenstaande het tegen deze verwijzingsbeschikking ingestelde hoger beroep, te vernietigen, aangezien deze beslissing geen eindbeslissing is en geen uitspraak doet met toepassing van de artikelen 135 en 235bis, Wetboek van Strafvordering, noch een uitspraak inzake bevoegdheid als bedoeld in artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, daar dergelijke beslissing inhoudt dat daardoor een bevoegdheidsconflict kan ontstaan dat enkel met een regeling van rechtsgebied kan worden opgelost.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 136 en 235bis

P.02.0850.F 9 oktober 2002 AC nr. 520

De kamer van inbeschuldigingstelling, die met toepassing van de artt. 136 en 235bis Sv. uitspraak doet, kan beslissen over de territoriale bevoegdheid van de onderzoeksrechter, ook al hebben de partijen die bevoegdheid niet betwist; haar beslissing loopt niet vooruit op wat het territoriaal bevoegd rechtscollege over de ontvankelijkheid van de vervolgingen zal beslissen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 136 en 416, eerste lid

P.07.1420.F 23 januari 2008 AC nr. 52

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, zonder zich uit te spreken over de regelmatigheid van het strafonderzoek of over de ontvankelijkheid van de ermee gepaard gaande strafvordering, uitspraak doet over een verzoekschrift, gegrond op artikel 136, tweede lid, Sv., is niet vatbaar voor onmiddellijk cassatieberoep (1). (1) Zie Cass., 27 maart 2001, AR P.01.0286.N, nr. 171; Henri-D. BOSLY en Damien VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2005, p. 779.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 136 en 416, tweede lid

P.01.1040.F 26 september 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen het niet definitieve arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat uitspraak doet over een bevoegdheidsgeschil in de zin van de artt. 416, tweede lid, Sv., is ontvankelijk (1); dat is het geval, wanneer de verdachte, die het onderzoek met toepassing van artikel 136 Sv. aan het toezicht op de kamer van inbeschuldigingstelling onderwerpt, voor dat rechtscollege aanvoert dat de onderzoeksrechter ratione loci onbevoegd is om kennis te nemen van de feiten waarop de aanvullende vorderingen van de procureur des Konings steunen, op grond dat er geen enkele samenhang bestaat tussen die feiten en die waarvan de onderzoeksrechter oorspronkelijk kennisgenomen heeft (2). (Impliciet). (1) Cass., 4 maart 1998, A.R. P.98.0018.F, nr. 120.(2) Zie Cass., 21 juni 1988, A.R. 2006, nr. 648 ; 1 juni 1994, A.R. P.94.0577.F, nr. 278 ; 7 juni 1994, A.R. P.94.0628.N, nr. 293.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geschil inzake bevoegdheid

Artt. 136, 136bis en 235bis

P.02.1282.F 18 september 2002 AC nr. 460

De onwettigheid van sommige telefoontapactiviteiten leidt niet noodzakelijkerwijs tot nietigheid van alle latere onderzoekshandelingen; het staat aan de onderzoeksgerechten, die inzake voorlopige hechtenis uitspraak doen en de onwettigheid van een aantal van die activiteiten vaststellen, in feite en derhalve onaantastbaar te oordelen of en in hoeverre die onwettige bewijzen al dan niet de grondslag vormen van de andere onderzoekshandelingen of daarmee samenvallen, zodat, aangezien het recht van verdediging en op een eerlijk proces onherroepelijk zijn aangetast, de vervolgingen nietig zijn en de handhaving van de voorlopige hechtenis bijgevolg onregelmatig is (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1999, A.R. P.99.1585.N, nr. 678; 18 april 2001, A.R. P.01.0033.F, nr. 212.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.01.0033.F 18 april 2001 AC nr. ...

De onwettigheid van de door een verdachte onder eed afgelegde verklaringen leidt niet noodzakelijkerwijs tot nietigheid van alle daaropvolgende onderzoekshandelingen ; het staat aan de kamer van inbeschuldigingstelling die de onwettigheid van bepaalde bewijzen vaststelt, in feite en bijgevolg op onaantastbare wijze te beslissen of en in welke mate die onwettige bewijzen al dan niet aan de basis liggen van de andere onderzoekshandelingen of hiermee samenvallen zodat het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces onherroepelijk zijn aangetast ; de kamer van inbeschuldigingstelling die, na de nietigheid te hebben vastgesteld van de door de verdachte onder eed afgelegde verklaringen, beslist dat het recht op een eerlijk proces is aangetast maar niet vaststelt dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de door nietigheid aangetaste verklaringen en de aanwijzingen van verweerders schuld die door het onderzoek mogelijk aan het licht zijn gebracht, verantwoordt haar beslissing m.b.t. de tegen de verdachte ingestelde vervolgingen niet naar recht (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1999, A.R. P.99.1585.N, nr. 678 ; 20 juni 2000, A.R. P.98.0965.N, nr 382.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

De onwettigheid van de door een verdachte onder eed afgelegde verklaringen leidt niet noodzakelijkerwijs tot nietigheid van alle daaropvolgende onderzoekshandelingen ; het staat aan de kamer van inbeschuldigingstelling die de onwettigheid van bepaalde bewijzen vaststelt, in feite en bijgevolg op onaantastbare wijze te beslissen of en in welke mate die onwettige bewijzen al dan niet aan de basis liggen van de andere onderzoekshandelingen of hiermee samenvallen zodat het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces onherroepelijk zijn aangetast ; de kamer van inbeschuldigingstelling die, na de nietigheid te hebben vastgesteld van de door de verdachte onder eed afgelegde verklaringen, beslist dat het recht op een eerlijk proces is aangetast maar niet vaststelt dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de door nietigheid aangetaste verklaringen en de aanwijzingen van verweerders schuld die door het onderzoek mogelijk aan het licht zijn gebracht, verantwoordt haar beslissing m.b.t. de tegen de verdachte ingestelde vervolgingen niet naar recht (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1999, A.R. P.99.1585.N, nr. 678 ; 20 juni 2000, A.R. P.98.0965.N, nr 382.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BEWIJS - Strafzaken - Eed

P.99.1585.N 14 december 1999 AC nr. ...

De onwettigheid van een bewijsmiddel tast slechts dan het recht van verdediging en op een eerlijk proces onherstelbaar aan, wanneer alle onderzoeksdaden door hun verstrengeling met het onwettige bewijs met dezelfde onwettigheid zijn behept en zowel het gerechtelijk onderzoek als de strafvordering bijgevolg geheel erop steunen en heeft niet noodzakelijk voor gevolg dat alle latere onderzoeksdaden daardoor nietig zijn; het staat de kamer van inbeschuldigingstelling, die, uitspraak doende met toepassing van de artikelen 136, 136bis en 235bis Wetboek van Strafvordering, de onwettigheid van bepaalde bewijzen vaststelt, in feite, mitsdien onaantastbaar te oordelen of en in welke mate deze onwettige bewijzen wel dan niet aan de oorsprong liggen van de andere onderzoeksdaden of ermee zodanig verstrengeld zijn dat zij ermee een geheel uitmaken zodat het recht van verdediging en op een eerlijk proces onherstelbaar is aangetast.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

Artt. 136, 235bis en 416, tweede lid

P.06.0281.F 10 mei 2006 AC nr. 266

Doet geen uitspraak over de regelmatigheid van het voorbereidend onderzoek of over de ontvankelijkheid van de daarmee verbonden strafvordering en is mitsdien niet vatbaar voor onmiddellijk cassatieberoep, het arrest dat het verzoek tot toezicht op het onderzoek niet ontvankelijk verklaart omdat het niet werd ingediend volgens de bepalingen van artikel 136 Sv, en dat de verplichting voor de kamer van inbeschuldigingstelling om dit toezicht uit te oefenen ervan uitgaat dat de zaak regelmatig bij haar werd aanhangig gemaakt (1). (1) Zie Cass., 27 maart 2001, AR P.01.0286.N, nr 171.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.02.0850.F 9 oktober 2002 AC nr. 520

Het cassatieberoep tegen het niet-definitieve arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, die uitspraak doet over een geschil inzake bevoegdheid in de zin van artikel 416, tweede lid, Sv., is ontvankelijk ; dat is het geval, wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling, bij het toezicht op de regelmatigheid van het onderzoek, de onttrekking van de zaak aan de onderzoeksrechter van een gerechtelijk arrondissement m.n. uitspraak doet over de bevoegdheid ratione loci van de onderzoeksrechter van een ander gerechtelijk arrondissement om van de zaak kennis te nemen, en verklaart dat het enige gegeven, op grond waarvan de gerechten van dat eerste arrondissement ratione loci bevoegd zouden zijn, helemaal niet vaststaat (1). (1) Zie Cass., 26 sept. 2001, A.R. P.01.1040.F, nr. 499.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geschil inzake bevoegdheid

Artt. 136, eerste lid, 136bis en 235bis

P.03.0851.F 25 juni 2003 AC nr. 380

Aangezien de kamer van inbeschuldigingstelling in de loop van een onderzoek uitspraak doet op grond van de combinatie van de artt. 136, eerste lid, en 136bis Sv., kan ze de onderzoeksrechter horen buiten de aanwezigheid van de partijen en overeenkomstig artikel 235bis van dat wetboek uitspraak doen of de bij die bepaling voorgeschreven maatregelen treffen (1). (1) Zie Cass., 25 sept. 2002, AR P.02.0954.F, nr 479, met concl. adv.-gen. Spreutels.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De kamer van inbeschuldigingstelling miskent het algemeen beginsel van het recht van verdediging niet wanneer ze, na de onderzoeksrechter in zijn verslag te hebben gehoord buiten de aanwezigheid van de partijen, uitspraak doet overeenkomstig artikel 235bis Sv. of de bij die bepaling voorgeschreven maatregelen neemt, aangezien het verhoor van de onderzoeksrechter is opgenomen in een proces-verbaal dat gevoegd is bij het dossier van de rechtspleging, waarvan eiser inzage heeft gekregen, en deze tijdens een daaropvolgende rechtszitting vrij tegenspraak heeft kunnen voeren, zowel over de bewijswaarde van de betwiste getuigenis als over de pertinentie ervan t.a.v. alle gegevens die, in die stand van de rechtspleging, aan het onderzoeksgerecht zijn voorgelegd (1). (1) Zie Cass., 9 mei 2001, AR P.01.0674.F, nr 269.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 136ter, 235bis en 416, tweede lid

P.13.1701.N 5 november 2013 AC nr. ...

Het arrest dat met toepassing van artikel 136ter Wetboek van Strafvordering uitspraak doet over het verloop van het strafonderzoek, maar geen toepassing maakt van artikel 235bis van hetzelfde wetboek is geen eindbeslissing noch een uitspraak als bedoeld in artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 137 en 179

P.98.0562.N 26 mei 1998 AC nr. ...

Voor de misdrijven omschreven in het Bosdecreet gelden de regelen van strafvordering die toepasselijk waren op het vroegere Boswetboek.

- STRAFVORDERING -

- BOSSEN -

Artt. 137, 138, 2° en 179

P.98.0562.N 26 mei 1998 AC nr. ...

Nu voor de misdrijven omschreven in het Bosdecreet de regelen van strafvordering gelden die toepasselijk waren op het vroegere Boswetboek, neemt de politierechtbank kennis van de in het Boswetboek omschreven misdrijven.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

Artt. 138 en 526

P.00.0733.F 28 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer een verdachte wegens een wanbedrijf naar de daarvoor bevoegde politierechtbank verwezen heeft en de correctionele rechtbank zich in hoger beroep -zelfs impliciet- onbevoegd heeft verklaard, daar het feit een misdaad zou kunnen opleveren, en het Hof, dat kennisneemt van een vordering tot regeling van rechtsgebied, vaststelt dat tegen de beschikking vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat, dat het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan en dat de beslissing van de rechtbank terecht schijnt, vernietigt het de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie Cass., 27 mei 1996, A.R. 359, nr 598.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

Artt. 145 en 182

P.03.0757.N 21 oktober 2003 AC nr. 515

Het komt de rechter toe het strafbaar feit dat wordt vervolgd en zoals het in de dagvaarding of in de verwijzingsakte omschreven wordt, te bepalen; hij mag daarbij niet alleen steunen op een in de gewone omgangstaal gegeven omschrijving van materiële gedragingen waarbij de telastlegging geheel of gedeeltelijk wordt gepreciseerd, maar ook op deze telastlegging zelf, die de strafbare gedraging in de bewoordingen van de wet weergeeft (1). (1) Zie Cass., 4 sept. 1990, AR 3912, nr 5; 27 april 1994, AR P.94.0360.F, nr 204; 28 jan. 1997, AR P.96.0039.N, nr 51.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.96.0039.N 28 januari 1997 AC nr. ...

In correctionele of politiezaken maakt de door een onderzoeksgerecht gewezen beschikking tot verwijzing of de dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen niet de erin vervatte kwalificatie bij de vonnisgerechten aanhangig, doch de feiten zoals ze blijken uit de stukken van het onderzoek of het opsporingsonderzoek en die aan de beschikking of dagvaarding ten grondslag liggen; die kwalificatie is voorlopig en het vonnisgerecht heeft het recht en de plicht om, mits het recht van verdediging wordt geëerbiedigd, aan de ten laste gelegde feiten hun juiste omschrijving te geven.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.95.1419.F 5 juni 1996 AC nr. ...

De aanhangigmaking van de zaak bij de rechter wordt bepaald door de feiten die in de tenlastelegging zijn bedoeld en niet door de kwalificatie die eraan is gegeven door de vervolgende partij; het vonnisgerecht onderzoekt in feite de draagwijdte van de akte van aanhangigmaking.~

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

De aanhangigmaking van de zaak bij de rechter wordt bepaald door de feiten die in de tenlastelegging zijn bedoeld en niet door de kwalificatie die eraan is gegeven door de vervolgende partij; het vonnisgerecht onderzoekt in feite de draagwijdte van de akte van aanhangigmaking.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.94.1436.N 13 februari 1996 AC nr. ...

De dagvaarding in strafzaken moet de overtreden wetsbepaling niet aanwijzen; het is voldoende dat de beklaagde met genoegzame zekerheid weet wat hem ten laste wordt gelegd en dat hij zijn verdediging kan voordragen, wat door de feitenrechter op onaantastbare wijze wordt beoordeeld.~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- DAGVAARDING -

- DAGVAARDING -

P.93.1452.N 6 december 1994 AC nr. ...

De rechters in correctionele of politiezaken die vaststellen dat het enige feit van de telastlegging niet mag worden omschreven zoals in de dagvaarding is vermeld en op die enkele grond vrijspreken en zich zonder rechtsmacht verklaren om te beslissen over de burgerlijke rechtsvordering, laten na uitspraak te doen over de schuld van de beklaagde aan een regelmatig bij hen aanhangig gemaakt feit waaraan zij, met eerbiediging van het recht van verdediging, de juiste wettelijke omschrijving moeten geven.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Artt. 145, 146, eerste lid, 174, tweede lid, en 182

P.06.0373.N 26 september 2006 AC nr. 436

Wanneer de zaak op tegenspraak is behandeld brengt de niet-naleving van de termijn van dagvaarding slechts de nietigheid van de veroordeling mee als het recht van verdediging is miskend (1) (2). (1) Zie Cass., 21 juni 1983, AR 7987, nr 585. (2) Het arrest is gewezen op strijdige conclusie van het openbaar ministerie. Dit dient te worden begrepen zoals hierna uitgelegd. De memorie tot staving van de voorziening, zoals neergelegd voor eiser, was ondertekend loco met een onleesbare handtekening en zonder vermelding van de hoedanigheid. Dit betekent dat die memorie, op het ogenblik dat ze werd neergelegd, niet ontvankelijk was. Aldus had het openbaar ministerie in zijn conclusie de middelen van eiser niet ontmoet. Een door het O.M. opgeworpen ambtshalve middel werd door het Hof niet aanvaard. Eiser werd door de feitenrechter veroordeeld tot een geldboete van € 50,00 verhoogd met 45 opdeciemen of een vervangend rijverbod van 8 dagen, waarvan de tenuitvoerlegging gedurende 3 jaar werd uitgesteld voor een gedeelte van € 25,00 verhoogd met 45 opdeciemen. De appelrechters verzuimden echter een vervangend rijverbod op te leggen voor het gedeelte waarvoor uitstel werd verleend. Het O.M. was de mening toegedaan dat deze schending van artikel 8, § 1, eerste lid, Probatiewet en van artikel 69bis, Wegverkeerswet, die tot gevolg had dat het verleende uitstel onwettig was, leidde tot een beslissing die eiser kon schaden. Alhoewel niet in debat blijft nog de vraag, in het licht van het bepaalde in artikel 41, Wegverkeerswet, in welke mate de appelrechters uitstel hadden kunnen verlenen.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- DAGVAARDING -

Artt. 145, 182 en 211

P.02.0615.N 4 februari 2003 AC nr. 83

In strafzaken moet de dagvaarding derwijze zijn opgesteld dat zij aan de beklaagde de mogelijkheid biedt het voorwerp van de telastlegging voldoende te kennen en te bepalen welke feitelijke gedragingen hem ten laste worden gelegd; er is voldaan aan de verplichting om de beklaagde in de bijzonderheden op de hoogte te stellen van de aard en van de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging, wanneer hij derwijze is verwittigd dat hij zijn recht van verdediging naar behoren heeft kunnen uitoefenen (1). (1) Zie Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0218.F, nr 306.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- DAGVAARDING -

P.01.0962.N 12 november 2002 AC nr. 597

Behoudens de regels in verband met de betekeningen, zijn in strafzaken de regels betreffende de dagvaarding vervat in de artt. 145, 182 en 211 Sv. waarin geen sprake is van nietigheid; de dagvaarding kan alleen nietig worden verklaard wanneer een wezenlijk bestanddeel van die akte ontbreekt of wanneer vaststaat dat het recht van verdediging door een onregelmatigheid van de dagvaarding wordt miskend (1). (1) Cass., 23 mei 2001, A.R. P.01.0218.F, nr ...

- DAGVAARDING -

P.01.0218.F 23 mei 2001 AC nr. ...

De geldigheid van de dagvaarding wordt, in strafzaken, niet geregeld door artikel 702 Ger. W., maar door de artt. 145, 182 en 211 Sv., waarin geen sprake is van nietigheid ; die nietigheid kan alleen worden uitgesproken, als een essentieel bestanddeel van die akte ontbreekt of als is aangetoond dat door die onregelmatigheid het recht van verdediging is geschonden (1). (1) Cass., 13 okt. 1988, A.R. P.98.1066.F, nr. 443 ; zie Cass., 29 maart 2000, A.R. P.99.1857.F, nr. 211.

- DAGVAARDING -

P.99.1857.F 29 maart 2000 AC nr. ...

Aangezien de dagvaarding, in strafzaken, niet door artikel 702, 3, Ger. W., geregeld wordt, hoeft zij niet, op straffe van nietigheid, een korte samenvatting van de middelen van de vordering te bevatten; zij moet alleen op afdoende wijze melding maken van het voorwerp ervan, alsook van het feit waarop zij is gegrond, en zij mag geen onregelmatigheid bevatten die het recht van verdediging kan aantasten.

- DAGVAARDING -

P.98.1066.F 13 oktober 1998 AC nr. ...

De geldigheid van de dagvaarding wordt, in strafzaken, niet geregeld door artikel 702 Ger.W., maar door de artt. 145, 182 en 211 Sv., waarin geen sprake is van nietigheid; die nietigheid kan alleen worden uitgesproken, als een essentieel bestanddeel van die akte ontbreekt of als is aangetoond dat door die onregelmatigheid het recht van verdediging is geschonden.

- DAGVAARDING -

Artt. 147, 187, 188, 202 en 203

P.95.0558.N 12 september 1995 AC nr. ...

De regel luidens welke de appelrechter op het hoger beroep van het O.M. en van de beklaagde tegen het op verzet van de beklaagde gewezen vonnis de toestand van de beklaagde niet mag verzwaren wanneer het O.M. niet in hoger beroep is gekomen tegen het verstekvonnis, geldt niet bij veroordeling uit hoofde van een aanvullende telastlegging waarvoor de beklaagde tijdens de rechtspleging op verzet in eerste aanleg vrijwillig is verschenen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- VERZET -

Artt. 149, 152 en 186

P.94.1560.N 25 april 1996 AC nr. ...

Elke strafzaak wordt ter rechtszitting onderzocht, ongeacht de partijen al dan niet aanwezig zijn.~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 150, 188, 202 en 203

P.13.1155.F 22 januari 2014 AC nr. ...

Het hoger beroep van een beklaagde tegen een vonnis dat zijn verzet tegen een verstekvonnis ongedaan heeft verklaard, maakt de grond van de zaak aanhangig bij de rechter in hoger beroep; daaruit volgt dat de appelrechter over de zaak zélf uitspraak dient te doen (1). (1) Cass. 26 maart 2002, AR P.00.1497.N, AC 2002, nr. 202.

- VERZET -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.00.1497.N 26 maart 2002 AC nr. 202

Het hoger beroep van een beklaagde tegen een vonnis waarbij zijn verzet tegen een verstekvonnis ongedaan wordt verklaard, maakt de grond van de zaak aanhangig bij de rechter in hoger beroep, zodat de appèlrechter de verplichting heeft over de zaak zelf uitspraak te doen (1). (1) Cass., 25 juni 1974, A.C., 1974, 1195; 27 sept. 1978, A.C., 1978-79, 124.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- VERZET -

Artt. 151 en 172

P.02.1693.F 26 maart 2003 AC nr. 205

Wanneer een partij hoger beroep heeft ingesteld tegen een vonnis dat de politierechtbank jegens haar op tegenspraak heeft gewezen, een andere partij verzet heeft gedaan tegen datzelfde, jegens haar bij verstek gewezen vonnis, en de politierechtbank dat verzet ontvankelijk heeft verklaard en over de grond ervan uitspraak heeft gedaan, moet de correctionele rechtbank die de zaak heeft behandeld en haar beslissing heeft gewezen na het vonnis van de politierechtbank, uitspraak doen over het hoger beroep dat bij haar aanhangig is gemaakt (1). (1) In geval van verzet van een partij en van hoger beroep van een andere partij tegen hetzelfde vonnis, is het hoger beroep doelloos wanneer het verzet is aangenomen (M. FRANCHIMONT, A. JACOBS en A. MASSET, Manuel de procédure pénale, Luik, 1989, blz. 896, nr 4; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, tweede uitg., 1999, blz. 936, nr 2212; H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, 2de uitg., 2001, blz. 1020). Dit geldt echter alleen voor de verstekbeslissingen die door het verzet zijn vernietigd, d.w.z. de beslissingen waartegen dat rechtsmiddel is aangewend (Cass., 30 jan. 2001, AR P.99.0331.N, nr 55, en Brussel, 23 jan. 1990, Rev. dr. pén., 1990, blz. 804, opm.). In het geval dat tot dit arrest heeft geleid, heeft de politierechtbank het verzet van de beklaagde aangenomen en het vonnis, waartegen verzet was gedaan, vernietigd, maar alleen wat de beslissingen m.b.t. die partij betrof.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- VERZET -

Artt. 151 en 187

P.13.0556.F 4 september 2013 AC nr. ...

Het verzet van de veroordeelde heeft alleen tot doel hem geheel of ten dele te ontlasten van de tegen hem uitgesproken veroordelingen, zodat het niet tot gevolg kan hebben dat zijn toestand in zijn nadeel wordt gewijzigd; de rechter die een bij verstek gewezen beslissing bevestigt, miskent de relatieve werking van het verzet dus niet (1). (1) Zie Cass. 3 sept. 2003, AR P.03.0515.F, AC 2003, nr. 411.

- VERZET -

P.09.0915.N 17 november 2009 AC nr. 670

Wanneer een verstekvonnis niet is betekend aan de persoon wordt bij het verstrijken van de gewone verzettermijn de verjaringstermijn van de strafvordering geschorst en vervangen door de verjaringstermijn van de straf; die geschorste termijn begint pas opnieuw te lopen vanaf de dag waarop tegen het verstekvonnis een later ontvankelijk verklaard verzet is gedaan (1). (1) Cass., 24 mei 1995, AR P.94.0080.N, AC, 1995, nr. 254.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.06.1143.N 5 december 2006 AC nr. 623

Wanneer de betekening van een bij verstek gewezen beslissing niet aan de persoon van de beklaagde gebeurde, is de verjaring van de strafvordering geschorst vanaf het verstrijken van de gewone verzettermijn tot op de dag waarop het verzet wordt aangetekend, op voorwaarde dat het verzet ontvankelijk wordt verklaard (1) (2). (1) Cass., 22 feb. 1989, AR 7259, nr 352; Cass., 31 mei 1989, AR 7513, nr 562; Cass., 4 maart 1992, AR 9500, nr 350; Cass., 24 mei 1995, AR P.94.0080.N, nr 254. (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr 219.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.03.0515.F 3 september 2003 AC nr. 411

Het verzet van de veroordeelde heeft alleen tot doel hem van de tegen hem uitgesproken veroordelingen geheel of ten dele te ontlasten; dat verzet kan niet tot gevolg hebben dat zijn toestand, zoals die voortvloeit uit het verstekvonnis, in zijn nadeel wordt gewijzigd (1). (1) Cass., 7 jan. 1997, AR P.95.0782.N, nr. 11.

- VERZET -

P.99.0331.N 30 januari 2001 AC nr. ...

De vernietiging van het bij verstek gewezen vonnis ingevolge het ontvankelijk verklaren van het verzet strekt zich niet uit tot de beslissingen waarop het verzet geen betrekking heeft; deze beslissingen blijven onverkort bestaan, zodat het hoger beroep van een andere partij tegen deze beslissingen evenzeer en in dezelfde mate aanhangig blijft voor de appelrechters (1). (1) Zie Brussel, 23 jan. 1990, R.D.P., 1990, p. 804 met noot.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- VERZET -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Algemeen

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

Uit de regel dat een partij belang moet hebben om verzet aan te tekenen en dat de devolutieve werking van het verzet niet verder reikt dan de beslissingen die de opposant kunnen benadelen, volgt dat de vernietiging van het bij verstek gewezen vonnis ingevolge het ontvankelijk verklaren van dit verzet ook slechts in die mate en binnen die grenzen gebeurt en alleen betrekking kan hebben op die beslissingen (1). (1) Zie cass., 7 dec. 1964, Pas., 1965, I, 354; 20 nov. 1972, AC, 1972-73, 282; 19 dec. 1972, AC, 1972-73, 411; 26 okt. 1983, AC, 1983-84, nr 116.

- VERZET -

- VERZET -

P.99.0834.N 6 juli 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het verzet van de beklaagde tegen een bij verstek gewezen beslissing die vaststelt dat de rechter niet bevoegd is om van de strafvordering kennis te nemen.~

- VERZET -

P.98.0484.F 29 september 1998 AC nr. ...

Wanneer een verstekvonnis is betekend doch niet aan de persoon, wordt, na het verstrijken van de gewone verzettermijn, de verjaringstermijn van de strafvordering geschorst tot de dag waarop een ontvankelijk verklaard verzet tegen dat vonnis wordt gedaan.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

P.96.0896.N 21 oktober 1997 AC nr. ...

Het ontvankelijk verklaren van een door de beklaagde binnen de gewone termijn aangetekend verzet tegen een verstekvonnis doet niet alleen dit vonnis maar evenzeer het op het hoger beroep van de burgerlijke partij tegen dit vonnis gewezen vonnis vervallen.~

- VERZET -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.97.0749.N 8 juli 1997 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde bij verstek is veroordeeld en de betekening van de veroordelende beslissing niet aan de persoon is gedaan, kan hij in verzet komen ten laatste de vijftiende dag die volgt op de dag waarop hij van de betekening kennis heeft gekregen, zonder dat hij noodzakelijk kennis moet hebben genomen van de inhoud van de akte van betekening of van de betekende beslissing.

- VERZET -

P.95.0782.N 7 januari 1997 AC nr. ...

Het verzet van de veroordeelde dat regelmatig werd betekend aan het openbaar ministerie en aan de andere partijen in de zaak, maakt van rechtswege de zaak aanhangig voor de rechtbank die het verstekvonnis heeft gewezen: de omstandigheid dat in de verzetsakte, samen met het betekenen van het verzet, dagvaarding werd gegeven om te verschijnen voor een andere rechtbank dan deze die het verstekvonnis heeft uitgesproken, doet hieraan geen afbreuk.

- VERZET -

Het verzet van de veroordeelde heeft enkel tot doel dat hij van de tegen hem uitgesproken veroordelingen geheel of ten dele wordt ontlast: dat verzet kan niet tot gevolg hebben dat zijn toestand, zoals die voortvloeit uit het verstekvonnis, te zijnen nadele wordt gewijzigd.~

- VERZET -

P.94.0080.N 24 mei 1995 AC nr. ...

Wanneer een verstekvonnis is betekend doch niet aan de persoon, wordt, na het verstrijken van de gewone verzettermijn, de verjaringstermijn van de strafvordering geschorst en vervangen door de verjaringstermijn van de straf; die geschorste termijn begint pas opnieuw te lopen vanaf de dag waarop tegen het verstekvonnis een nadien ontvankelijk verklaard verzet wordt gedaan.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Artt. 151, 187 en 525

P.03.0846.N 8 juli 2003 AC nr. 389

Het Hof regelt het rechtsgebied wanneer het vaststelt dat er onderlinge tegenstrijdigheid bestaat tussen de verwijzingsbeschikking van de raadkamer en het vonnis van de correctionele rechtbank dat een geschil van rechtsmacht doet ontstaan dat de procesgang belemmert, dat tegen de verwijzingsbeschikking alsnog geen rechtsmiddel kan worden ingesteld en het vonnis in kracht van gewijsde is getreden, zowel wat de beklaagden betreft ten aanzien van wie het op tegenspraak is gewezen, als wat de beklaagden betreft ten aanzien van wie het bij verstek is gewezen, aangezien zij tegen deze beslissing geen ontvankelijk rechtsmiddel kunnen aanwenden (1). (1) Cass., 25 nov. 1987, AR 6294, nr 189; 15 jan. 1992, AR 9529, nr 247; 17 dec. 1996, AR P.96.1427.N, nr 512.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Allerlei

- VERZET -

Artt. 151, 188 en 208

P.00.0574.F 29 november 2000 AC nr. ...

Het rechtscollege waarbij verzet tegen een bij verstek gewezen beslissing wordt gedaan, kan dat verzet niet ongedaan verklaren wanneer de verzetdoende partij, die op de eerste dienende rechtszitting is verschenen, niet meer verschijnt op een latere rechtszitting waarnaar de zaak werd verdaagd (1). (1) Cass., 4 juni 1974 (AC, 1974, 1090) en 8 jan. 1986, A.R. 4578, nr. 298. In het geval van onderhavig arrest had het rechtscollege waarbij verzet werd gedaan, dat verzet niet ontvangen.

- VERZET -

Artt. 152, § 1, 176 en 188

P.95.1229.N 28 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer, buiten de gevallen bepaald bij artikel 152, § 2, eerste lid, Sv., de beklaagde, eiser op verzet tegen een in hoger beroep bij verstek gewezen vonnis, niet persoonlijk op de rechtszitting verschijnt maar zich door een advocaat doet vertegenwoordigen, is naar recht niet verantwoord het vonnis dat het verzet ongedaan verklaartikel

- VERZET -

Artt. 153 en 155

P.02.0027.N 17 december 2002 AC nr. 675

De rechter oordeelt onaantastbaar over de raadzaamheid, de gepastheid en de noodzaak van bijkomende onderzoeksmaatregelen zoals het verhoor van een getuige; wanneer hij het verzoek van de beklaagde tot het verhoor van een anonieme getuige ter rechtszitting met opgave van redenen verwerpt omdat hij zich voldoende ingelicht acht en hij zijn oordeel over de schuld van de beklaagde niet uitsluitend of in overwegende mate op de tijdens het onderzoek gedane verklaringen van die getuige laat steunen, levert zulks geen miskenning van het recht van verdediging of van het recht op een eerlijk proces op (1). (1) Zie Cass., 27 april 1999, A.R. P.97.0860.N, nr 241.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Artt. 153 en 190

P.02.1461.N 29 april 2003 AC nr. 269

De rechter in strafzaken oordeelt onaantastbaar over de noodzakelijkheid, de raadzaamheid en de gepastheid van een bijkomende onderzoeksmaatregel; het recht van verdediging wordt niet miskend door de enkele omstandigheid dat de rechter in strafzaken een verzoek om een getuigenverhoor afwijst omdat hij die maatregel niet nodig acht om tot zijn overtuiging te komen (1). (1) Cass., 5 jan. 2000, AR P.99.1085.F, nr 7; 17 dec. 2002, AR P.02.0027.N, nr ...

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.01.1583.F 11 september 2002 AC nr. 437

Hoewel de rechter niet alle vorderingen van de beklaagde teneinde een getuige te verhoren, moet aannemen, moet hij daarentegen antwoorden op een dergelijke vordering en beslissen of dat verhoor noodzakelijk is om de waarheid aan het licht te brengen (1). (1) Een uitdrukkelijk antwoord is vereist. Zie Cass., 27 april 1999, A.R. P.97.0860.N, nr. 241; 22 juni 1999, A.R. P.99.0716.N, nr. 384; 5 mei 1999, A.R. P.99.0481.F, nr. 263; 5 jan. 2000, A.R. P.99.1085.F, nr. 7; 3 okt. 2000, A.R. P.98.1074.N, nr. 505, alsook Hof Mensenrechten, 22 april 1992, Vidal t. België, nr. 14/1991/266/337, Rev. dr. pén., 1993, blz. 554.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.99.1085.F 5 januari 2000 AC nr. ...

Onder voorbehoud van de eerbiediging van het recht van verdediging, beoordeelt de bodemrechter in feite of er een aanvullend onderzoek moet worden verricht en, inzonderheid, of er een getuige ten gunste moet worden verhoord om tot zijn overtuiging te komen.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

P.99.0716.N 22 juni 1999 AC nr. ...

Aan de beklaagde komt geen onbeperkt recht toe om het oproepen van getuigen voor het gerecht te bekomen: het staat de rechter te antwoorden op een door de beklaagde gedaan verzoek om een getuige te horen en te oordelen of dit verhoor noodzakelijk is voor het achterhalen van de waarheid.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Artt. 153, 155, 189, 190 en 211

P.98.0653.F 13 januari 1999 AC nr. ...

Mits eerbiediging van het recht van verdediging oordeelt de bodemrechter op onaantastbare wijze in feite of het noodzakelijk of opportuun is om een getuige op de rechtszitting te horen.~

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Artt. 153, 163, 176, 190 en 190bis

P.95.0832.F 29 november 1995 AC nr. ...

De wettigheid van de rechtspleging wordt niet aangetast door een onregelmatigheid in het proces-verbaal van een rechtszitting waarop de correctionele rechtbank zich ertoe heeft beperkt de uitspraak van haar vonnis te verdagen.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 153, 190 en 210

P.00.0682.F 11 oktober 2000 AC nr. ...

De correctionele rechter of de politierechter moet de beklaagde alleen als laatste aan het woord laten, als deze dat heeft gevraagd (1). (1) Cass., 11 maart 1986, A.R. 223, nr. 442.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 153, 190 en 211

P.13.1742.N 17 juni 2014 AC nr. ...

De afwezigheid van vermelding in het vonnis dat het in openbare rechtszitting is uitgesproken, leidt niet tot de nietigheid van dit vonnis wanneer uit de stukken van de rechtspleging blijkt dat het effectief in openbare rechtszitting werd uitgesproken (1). (1) Zie Cass. 2 sept. 1987, AC 1987-1988, nr. 1.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Artt. 153, 190, 210 en 211

P.00.0820.F 15 november 2000 AC nr. ...

De vermelding, in de processen-verbaal van de rechtszitting, van de titel van de vertegenwoordiger van het O.M., is alleen een vormvereiste in zoverre het verzuim ervan het Hof van Cassatie niet toelaat na te gaan of de bodemrechter met een wettig bevoegd magistraat van het O.M. heeft gezeteld ; het onderzoek van de regelmatigheid van de rechtspleging wordt niet in het gedrang gebracht door het feit alleen dat het O.M. de dubbele hoedanigheid had gekregen van substituut-procureur des Konings en van aangesteld gerechtelijk stagiair, aangezien hij in beide hoedanigheden de strafvordering kan instellen voor de rechtbank waarbij hij benoemd is (1). (1) Zie Cass., 26 okt. 1988, A.R. 6873, nr. 116.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.93.1622.N 11 oktober 1994 AC nr. ...

Onwettig is het arrest in strafzaken, wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting waarop de zaak is behandeld, geen melding maakt van de naam van de persoon die het O.M. vertegenwoordigde op de rechtszitting en de vermeldingen van het arrest dat verzuim niet goedmaken.~

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 154 en 189

P.06.0829.N 17 oktober 2006 AC nr. 492

Een vormelijke onvolkomenheid van het proces-verbaal, zoals een gebrek aan ondertekening die niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven, brengt niet de nietigheid van het proces-verbaal met zich mee, maar doet wel in voorkomend geval de bewijswaarde die de wet er aan hecht teniet, zodat het proces-verbaal nog slechts als inlichting voor de rechter geldt (1) (2). (1) Cass., 24 feb. 1981, AC, 1980-1981, nr 376. (2) HOLSTERS, D., De bewijswaarde van het proces-verbaal betreffende de vaststelling van misdrijven, R.W., 1980-1981, 1353-1394 en 1433-1458.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

P.93.1041.N 24 januari 1995 AC nr. ...

De rechter mag zijn overtuiging dat de beklaagde de hem ten laste gelegde verkeersovertreding heeft gepleegd uit diens houding en gedraging afleiden.~

- BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens

P.94.1135.N 24 januari 1995 AC nr. ...

Het recht op tegenspraak en het recht van verdediging worden niet miskend door de rechter die zijn beslissing, niet op eigen kennis, maar op uit de ervaring algemeen bekende feiten laat steunen.~

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

Artt. 154, 155, 156 en 189

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

De Belgische strafrechter moet de regelmatigheid van het in het buitenland verkregen bewijs beoordelen door na te gaan, enerzijds, of de vreemde wet het gebruikte bewijsmiddel toestaat en, bovendien, of dat bewijsmiddel niet strijdig is met de Belgische openbare orde, die ook wordt bepaald door internationale en supranationale rechtsnormen, anderzijds, of het in het buitenland verkregen bewijs werd bekomen conform het vreemd recht.~

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- VREEMDE WET -

De onwettigheid of de onregelmatigheid van de tot staving van de strafvordering aangebrachte bewijzen leiden niet tot haar niet-ontvankelijkheid maar kunnen wel de grondslag ervan aantasten; de regels m.b.t. de bewijsvoering vereisen dat de onwettig of onregelmatig bevonden bewijzen uit het debat worden geweerd samen met de elementen die er het gevolg van zijn, maar verhinderen niet dat de rechter uitspraak doet op grond van andere bewijselementen die, zonder aangetast te zijn door een gebrek, aan het vrije debat tussen partijen onderworpen zijn.~

- STRAFVORDERING -

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

Artt. 154, 155, 189 en 211

P.94.0193.F 15 juni 1994 AC nr. ...

Wanneer, gelet op de materiële bijzonderheden van het proces-verbaal van de openbare rechtszitting waarin het onder ede afgenomen verhoor van een getuige en diens hoedanigheden worden vermeld, moet worden aangenomen dat het proces-verbaal van de rechtszitting en de eraan geniete en genummerde bladzijden, die de belangrijkste verklaringen van die getuige bevatten, een geheel vormen waarvan het authentieke karakter gewaarborgd wordt door de handtekeningen van de voorzitter en de griffier onderaan het proces-verbaal, hoeft niet iedere bij het proces-verbaal gevoegde bladzijde op straffe van nietigheid voorzien te zijn van die handtekeningen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

Artt. 155 en 189

P.00.0104.N 9 oktober 2001 AC nr. ...

Het feit dat een proces-verbaal van de rechtszitting waarop de appèlrechters de zaak hebben onderzocht, niet is ondertekend door de voorzitter en derhalve nietig is, kan niet leiden tot de nietigheid van de bestreden beslissing, wanneer uit de vermeldingen van de andere processtukken voldoende blijkt dat de rechtspleging regelmatig is verlopen (1). (1) Cass., 16 juni 1998, AR P.97.0588.N, nr 315; 31 maart 1999, AR P.98.0913.F, nr 194.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Het proces-verbaal waarin de griffier de bij artikel 155 Wetboek van Strafvordering voorgeschreven aantekeningen houdt, moet zowel door de voorzitter als door de griffier worden ondertekend; die rechtsvorm, voorgeschreven om aan het proces-verbaal dat die aantekeningen bevat, authenticiteit te verlenen, is substantieel (1). (1) Cass., 13 dec. 1994, AR P.93.1092.N, nr 552; 15 jan. 1997, AR P.96.1168.F, nr 32; 20 okt. 1999, AR P.99.0408.F, nr 548.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.99.0408.F 20 oktober 1999 AC nr. ...

Het Hof kan uit de andere stukken, waarop het vermag acht te slaan, afleiden dat een proces-verbaal van de rechtszitting niet is ondertekend door de griffier, die volgens het proces-verbaal op de rechtszitting aanwezig was.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

Het proces-verbaal waarin de griffier de bij artikel 155 Sv. voorgeschreven aantekeningen houdt, moet zowel door de voorzitter als door de griffier worden ondertekend; dat vormvereiste, voorgeschreven om aan het proces-verbaal dat die aantekeningen bevat authenticiteit te verlenen, is substantieel.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

P.98.0913.F 31 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszittingen, dat betrekking heeft op het bestreden vonnis en niet door de griffier is ondertekend, niet de authentieke vaststelling bevat dat de substantiële rechtsvormen en de op straffe van nietigheid voorgeschreven regels in acht genomen zijn en zulks niet kan worden nagegaan aan de hand van de overige stukken van de rechtspleging voor de eerste rechter, is nietig het arrest dat voornoemd nietig vonnis bevestigt door de gronden ervan over te nemen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

P.97.1515.F 4 maart 1998 AC nr. ...

Het proces-verbaal waarin de griffier de bij artikel 155 Sv. voorgeschreven aantekeningen houdt, moet zowel door de voorzitter als door de griffier worden ondertekend; die rechtsvorm, voorgeschreven om aan het proces-verbaal dat die aantekeningen bevat authenticiteit te verlenen, is substantieel.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

Artt. 155, 189 en 190

P.02.0524.F 14 mei 2003 AC nr. 292

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting bepaalde vaststellingen niet bevat, of zelfs niet bestaat of nietig is, kan de regelmatigheid van de rechtspleging blijken uit de vermeldingen van andere stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, zoals het vonnis en de conclusies van de partijen, waarin bepaalde, door de voorzitter en de griffier ondertekende vermeldingen zijn aangebracht (1). (1) Cass., 16 juni 1998, AR P.97.0588.N, nr 315.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.97.0588.N 16 juni 1998 AC nr. ...

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting bepaalde vaststellingen niet bevat en zelfs wanneer het onbestaande of nietig is, kan de regelmatigheid van de rechtspleging voldoende blijken uit de vermeldingen van andere processtukken, op de eerste plaats het vonnis of het arrest, eventueel ook uit een ter rechtszitting neergelegde conclusie of nota waarop bepaalde vermeldingen, ondertekend door de voorzitter en door de griffier, werden aangebracht.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 155, 189 en 190ter

P.07.0233.N 26 juni 2007 AC nr. 353

Het feit dat het proces-verbaal van de rechtszitting waarop de appelrechters de zaak hebben onderzocht, niet is ondertekend door de voorzitter en derhalve nietig is, kan niet leiden tot de nietigheid van het bestreden arrest, wanneer het in acht nemen van de vormen van de rechtspleging, vermeld in dat proces-verbaal van de rechtszitting eveneens blijkt uit het bestreden arrest zelf (1). (1) Cass., 11 maart 1998, AR P.97.1497.F, nr 136; 9 okt. 2001, AR P.00.0104.N, nr 536; 24 okt. 2001, AR P.01.0993.F, nr 569.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.00.0570.N 4 december 2001 AC nr. ...

Is aangetast door nietigheid het vonnis van de strafrechter waarbij de regelmatigheid van de tijdens de rechtszitting gevoerde rechtspleging niet blijkt uit dat vonnis of uit andere processtukken en het proces-verbaal van de rechtszitting niet is ondertekend door de voorzitter en de griffier (1). (1) Zie concl. van het O.M.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

Artt. 155, 189 en 317

P.98.1059.F 8 september 1998 AC nr. ...

De burgerlijke partij die als getuige wordt gehoord, moet de bij de wet voorgeschreven eed afleggen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 155, 189, 211 en 317

P.07.1773.N 10 juni 2008 AC nr. 360

Artikel 934 Gerechtelijk Wetboek is niet toepasselijk in strafzaken (1). (1) Cass., 6 april 1976, AC, 1976, 900.

- BEWIJS - Strafzaken - Eed

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- EED -

Artt. 155, 190bis en 211

P.96.1457.N 12 mei 1998 AC nr. ...

Waar het proces-verbaal der rechtszitting de naleving van de pleegvormen voor de strafrechter vermeldt, vermag de rechter evenwel dienaangaande in zijn uitspraak aanvullende vermeldingen te doen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 159 en 191

P.00.1514.F 13 december 2000 AC nr. ...

Wanneer de correctionele rechtbank, volgens de bewoordingen van de voorlopige omschrijving in de beschikking tot verwijzing, kennis moet nemen van een misdaad die niet kan worden gecorrectionaliseerd, dient ze zich onbevoegd te verklaren zonder de juiste omschrijving van de feiten te kunnen onderzoeken (1). (1) Zie Cass., 22 aug. 1995, A.R. P.95.0916.N, nr. 356 ; 8 sept. 1998, A.R. P.98.1078.N, nr. 394.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.98.1078.N 8 september 1998 AC nr. ...

Als een misdrijf zoals het werd omschreven in de akte van aanhangigmaking niet tot de bevoegdheid van de rechtbank behoort, moet deze zich "de plano" en zonder onderzoek van de overeenstemming tussen feit en kwalificatie onbevoegd verklaren.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 159, 162, 191, 194 en 212

P.01.0542.N 4 september 2001 AC nr. ...

Krachtens de artikelen 159, 191 en 212 Wetboek van Strafvordering zijn de onderzoeksgerechten bevoegd om kennis te nemen van de vordering van de buitenvervolginggestelde verdachte tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep vanwege de burgerlijke partij.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 159, 191 en 212

P.11.0711.F 28 september 2011 AC nr. ...

Ofschoon de rechter op onaantastbare wijze aan de hand van de omstandigheden van de zaak oordeelt of er al dan niet sprake is van misbruik van procedure, gaat het Hof na of hij uit zijn vaststellingen een dergelijk misbruik naar recht heeft kunnen afleiden.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

Een procedure kan een roekeloos of tergend karakter aannemen wanneer een partij de bedoeling heeft een tegenpartij schade te berokkenen, maar ook wanneer zij haar recht om in rechte op te treden uitoefent op een wijze die de perken van de normale uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en zorgvuldig persoon kennelijk te buiten gaat (1). (1) Zie Cass. 31 okt. 2003, AR C.02.0602.F, AC, 2003, nr. 546.

- RECHTSMISBRUIK -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.00.1423.N 9 april 2002 AC nr. 216

Krachtens de artikelen 159, 191 en 212 Wetboek van Strafvordering zijn de onderzoeksgerechten bevoegd om kennis te nemen van de vordering van de buitenvervolginggestelde verdachte tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep vanwege de burgerlijke partij (1). (1) Cass., 4 sept. 2001, A.R. P.01.0542.N.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 159, 191, 212 en 240

P.02.1685.N 7 september 2004 AC nr. 384

De kamer van inbeschuldigingstelling is bevoegd om kennis te nemen van de vordering van de buitenvervolginggestelde verdachte tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep vanwege de burgerlijke partij (1). (1) Cass., 4 sept. 2001, AR P.01.0524.N, nr 439; 9 april 2002, AR P.00.1423.N, nr 216 en R.W. 2002-2003, 1423 en de noot L. Delbrouck; 17 sept. 2002, AR P.01.0877.N, nr ... .

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.03.0986.N 7 september 2004 AC nr. 385

De kamer van inbeschuldigingstelling is bevoegd om kennis te nemen van de vordering van de buitenvervolginggestelde verdachte tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep vanwege de burgerlijke partij (1). (1) Cass., 4 sept. 2001, AR P.01.0524.N, nr 439; 9 april 2002, AR P.00.1423.N, nr 216 en R.W. 2002-2003, 1423 en de noot L. Delbrouck; 17 sept. 2002, AR P.01.0877.N, niet gepubliceerd.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 162 en 162bis

P.10.0109.N 11 mei 2010 AC nr. 329

Wanneer de vordering zowel een niet in geld waardeerbare vordering bevat als een in geld waardeerbare vordering, dient de rechtsplegingsvergoeding te worden bepaald op basis van de vordering waarvoor de hoogste wettelijke rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.08.0589.N 2 december 2008 AC nr. 687

De beperking van artikel 1022, vijfde lid, Gerechtelijk Wetboek, die inhoudt dat wanneer meerdere partijen de rechtsplegingsvergoeding ten laste van dezelfde in het ongelijk gestelde partij genieten, het bedrag ervan maximum het dubbel van de maximale rechtsplegingsvergoeding bedraagt waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen, aanspraak kan maken, geldt enkel ten aanzien van de partij die in het ongelijk is gesteld; zijn meerdere partijen in het ongelijk gesteld dan geldt die beperking enkel voor elk van hen afzonderlijk.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Uit de combinatie van de artikelen 162 en 162bis, Wetboek van Strafvordering, volgt dat, niettegenstaande de partijen geen omstandige opgave hebben ingediend van hun kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding zoals bepaald in artikel 1022, Gerechtelijk Wetboek, de strafrechter die uitspraak doet over de burgerlijke rechtsvordering, die rechtsplegingsvergoeding in zijn vonnis mag begroten.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 162 en 176

P.10.0671.N 14 december 2010 AC nr. 741

De regel dat de beklaagde niet wordt veroordeeld tot de kosten van de telastlegging waarvoor hij wordt vrijgesproken, sluit niet uit dat hij tot alle kosten wordt veroordeeld mits de rechter vaststelt dat zij allen door het bewezen verklaarde misdrijf werden veroorzaakt (1). (1) Cass. 5 juni 2001, AR P.99.1474.N, A.C., 2001, nr. 332.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Wanneer de rechter een beklaagde vrijspreekt voor bepaalde telastleggingen en wegens andere feiten veroordeelt, beoordeelt hij op onaantastbare wijze de mate waarin de kosten van de vervolging zijn veroorzaakt door de in aanmerking genomen feiten (1). (1) Cass., 7 jan. 2004, AR P.03.1092.F, A.C., 2004, nr. 4.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.06.0011.N 18 april 2006 AC nr. 217

Artikel 50, Strafwetboek, dat bepaalt dat alle wegens een zelfde misdrijf veroordeelde personen hoofdelijk gehouden zijn tot teruggave en schadevergoeding en ook dat ze hoofdelijk gehouden zijn tot de kosten wanneer zij door een zelfde vonnis of arrest zijn veroordeeld, maar dat de rechter alle veroordeelden of enige van hen kan vrijstellen van de hoofdelijkheid mits hij de redenen van de vrijstelling opgeeft en het door ieder persoonlijk te dragen aandeel in de kosten bepaalt, vereist niet dat de rechter de redenen vermeldt waarom hij de wegens een zelfde misdrijf veroordeelde personen of enige van hen niet vrijstelt van de hoofdelijkheid.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.99.1474.N 5 juni 2001 AC nr. ...

De regel dat de beklaagde niet wordt veroordeeld tot de kosten van de telastlegging waarvoor hij wordt vrijgesproken sluit niet uit dat hij tot alle kosten wordt veroordeeld, mits de rechter vaststelt dat zij allen door het bewezen verklaarde misdrijf werden veroorzaakt (1). (1) Zie cass., 21 feb. 1989, AR 2742, nr 346; 21 maart 1989, AR 2778, nr 413.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.94.0918.N 14 november 1995 AC nr. ...

Onwettig is de beslissing van de appelrechters die, met bevestiging van het beroepen vonnis, de strafvordering tegen twee beklaagden door verjaring vervallen verklaren en één beklaagde veroordelen tot de kosten van het door het O.M. tegen de medebeklaagde ingestelde hoger beroep.~

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 162 en 211

P.12.0620.N 18 december 2012 AC nr. ...

Wanneer de beklaagde en het openbaar ministerie hoger beroep instellen tegen een vonnis dat deels beslist tot de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering, de beklaagde voor sommige telastleggingen vrijspreekt en hem voor andere telastleggingen veroordeelt, kunnen de appelrechters die beslissen tot de gehele ontvankelijkheid van de strafvordering en de beklaagde veroordelen voor één telastlegging en hem voor het overige vrijspreken, de beklaagde veroordelen tot de kosten van het hoger beroep.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.99.1827.N 4 september 2001 AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dat, in geval van buitenvervolgingstelling van een inverdenkinggestelde, de burgerlijke partij veroordeelt in de kosten van de openbare vordering neemt geen voorlopige of voorbereidende beslissing, maar spreekt een vonnis uit waarop artikel 149 Grondwet van toepassing is, zodat op de desbetreffende conclusie van de burgerlijke partij dient geantwoord te worden (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1964, Pas. 1964, I, 961; 26 november 1980, A.C., 1980-81, nr. 190; VERSTRAETE, R.De burgerlijke partij en het gerechtelijk onderzoek", ed. 1990, p. 235, nr. 327, en "Handboek Strafvordering, ed. 1994, p. 247, nr. 717.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 162, 176, 194 en 211

P.12.0588.N 4 december 2012 AC nr. ...

Wanneer uitsluitend het openbaar ministerie of de burgerlijke partij hoger beroep instellen en het veroordelend vonnis slechts het beroepen vonnis bevestigt, mag het de beklaagde niet tot de kosten van dit hoger beroep veroordelen (1). (1) Cass. 4 dec. 2001, AR P.00.0546.N, AC 2001, nr. 665.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.00.0546.N 4 december 2001 AC nr. ...

Wanneer het openbaar ministerie hoger beroep instelt in strafzaken en het veroordelend vonnis slechts het beroepen vonnis bevestigt, mag de beklaagde niet tot de kosten van dit hoger beroep worden veroordeeld (1). (1) Zie cass., 10 jan. 1990, AR nr 7743, nr 286.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 162, 187, 194 en 211

P.02.0485.F 18 september 2002 AC nr. 458

Wanneer de rechter geen veroordeling mag uitspreken omdat de strafvordering verjaard is, mogen de kosten i.v.m. die strafvordering niet ten laste van de beklaagde komen (1). (1) Cass., 15 okt. 1997, A.R. P.97.0395.F, nr. 405.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.97.0395.F 15 oktober 1997 AC nr. ...

Wanneer de rechter geen veroordeling mag uitspreken omdat de strafvordering verjaard is, mogen de kosten in verband met die strafvordering niet ten laste van de beklaagde komen.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 162, 194 en 211

P.11.0141.N 6 september 2011 AC nr. ...

De kosten van een deskundigenonderzoek dat de rechter beveelt teneinde in het kader van de strafvordering klaarheid te krijgen over de feiten van de strafvervolging, zijn gerechtskosten van de strafvordering (1). (1) Cass. 12 nov. 2002, AR P.02.0135.N, AC, 2002, nr. 600.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Wanneer de strafrechter geen veroordeling uitspreekt omdat de strafvordering is verjaard, mogen de gerechtskosten van die vordering niet ten laste van de beklaagde worden gelegd (1). (1) Cass. 10 juni 1986, AR 358, AC, 1985-86, nr. 632.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.10.1198.N 4 januari 2011 AC nr. ...

Indien drie beklaagden aan één telastlegging zijn schuldig verklaard en twee van hen ook aan een andere telastlegging, is de hoofdelijke veroordeling van alle beklaagden tot alle kosten van de strafvordering overeenkomstig artikel 50 Strafwetboek slechts wettig, indien de rechter vaststelt dat al deze kosten zijn veroorzaakt door de telastlegging waaraan alle beklaagden werden schuldig verklaard (1). (1) Zie: Cass., 14 dec. 1964, Pas., 1965, I, 384; Cass., 17 aug. 1978, A.C., 1978, 1288.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Indien een beklaagde wordt vervolgd voor twee telastleggingen en hij voor één wordt vrijgesproken en aan de andere wordt schuldig verklaard, oordeelt de rechter soeverein of en in welke mate de kosten van de strafvordering zijn veroorzaakt door de telastlegging waaraan hij schuldig werd verklaard (1). (1) Zie: Cass., 9 mei 2007, AR P.07.0091.F, A.C., 2007, nr. 240.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

P.02.0135.N 12 november 2002 AC nr. 600

De kosten van een deskundigenonderzoek, bevolen door de onderzoeksrechter met het oog op de waarheidsvinding, zijn gerechtskosten die veroorzaakt zijn door het misdrijf, voorwerp van de strafvordering, ongeacht of een dergelijk onderzoek tot een nuttig resultaat leidt of uitsluitsel geeft (1). (1) Zie Cass., 11 feb. 1998, A.R. P.97.1325.F, nr 82 en 25 mei 1983, A.R. nr 2822, nr 530.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.00.0446.F 21 juni 2000 AC nr. ...

De strafrechtelijke veroordeling van de beklaagde brengt zijn veroordeling mee in de kosten van de strafvordering, die het gevolg zijn van het door hem gepleegde misdrijf (1). (1) Zie Cass., 8 april 1981, A.R. 1400 (A.C., 1980-81, nr. 457); 27 maart 1984, A.R. 8399, nr. 431; 29 nov. 1995, A.R. P.95.0832.F, nr. 517.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.99.1092.F 1 december 1999 AC nr. ...

Wanneer de appèlrechters, op de hogere beroepen van de beklaagde en van het O.M., de door de eerste rechter aan de beklaagde opgelegde veroordelingen bevestigen, kunnen zij de beklaagde wettig in de appèlkosten verwijzen.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.98.0034.N 17 maart 1998 AC nr. ...

Op het hoger beroep van de minderjarige, verdacht van een als misdrijf omschreven feit, tegen de door de jeugdrechter getroffen beslissing van onderzoek en, in voorkomend geval, tegen de te zijnen aanzien voorlopig genomen maatregelen van bewaring, vermag de jeugdrechter in beroep, in deze stand van de rechtspleging, de minderjarige niet in de kosten van de rechtspleging in graad van hoger beroep te veroordelen en dient hij deze kosten aan te houden totdat over het bewijs van het als misdrijf omschreven feit is beslist.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- JEUGDBESCHERMING -

P.95.0832.F 29 november 1995 AC nr. ...

Wanneer twee personen zijn gedagvaard om voor de eerste rechter te verschijnen, die rechter één van hen heeft veroordeeld en de andere vrijgesproken, de veroordeelde beklaagde regelmatig in hoger beroep is gekomen, terwijl het hoger beroep van het O.M. niet ontvankelijk is verklaard, waardoor de vrijspraak van de tweede beklaagde definitief is geworden, veroordelen de appelrechters, na te hebben beslist dat de eerste beklaagde alle hem ten laste gelegde misdrijven heeft begaan en na een straf te hebben opgelegd, voormelde beklaagde wettig in de kosten van beide instanties en in de kosten van zijn hoger beroep, met dien verstande dat de kosten van het hoger beroep van het O.M. ten laste van de Staat worden gelaten.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 162, 195 en 211

P.00.1320.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

De jeugdrechter die, op het hoger beroep van een ouder van een minderjarige tegen de beslissing van de jeugdrechter die t.a.v. laatstgenoemde voorlopige bewaringsmaatregelen beveelt, in hoger beroep geen enkel bijkomend onderzoek beveelt en t.a.v. de minderjarige een voorlopige maatregel van bijzondere jeugdbijstand, onder bepaalde voorwaarden, beveelt, moet over de kosten van het hoger beroep uitspraak doen, als hij de uitspraak over geen enkel ander punt aanhoudt (1). (1) Zie Cass., 17 maart 1998, A.R. P.98.0034.N, nr. 151.

- JEUGDBESCHERMING -

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 162, tweede lid, 194 en 211

P.12.1680.N 4 juni 2013 AC nr. ...

Artikel 162, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de burgerlijke partij die in het ongelijk wordt gesteld, veroordeeld wordt in alle kosten door de Staat en door de beklaagde gemaakt, wanneer zij het initiatief tot de rechtstreekse dagvaarding heeft genomen of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van haar optreden als burgerlijke partij, maakt geen onderscheid naar de reden waarom de burgerlijke partij in haar vordering niet slaagt (1). (1) Zie: Cass. 7 april 1981, AC 1980-1981, nr. 450.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.10.0943.F 1 december 2010 AC nr. 706

Ofschoon het onderzoeksgerecht, waarvan de opdracht beperkt is tot de regeling van de rechtspleging, bij buitenvervolgingstelling de kosten niet ten laste moet leggen van de burgerlijke partij, dient het vonnisgerecht haar wel degelijk in die kosten te veroordelen als die burgerlijke partij het initiatief tot de vervolging heeft genomen; die verplichting houdt niet op, alleen omdat zij eveneens in de hoedanigheid van beklaagde diende te verschijnen en dat die hoedanigheid haar in de akte van hoger beroep was toegekend (1). (1) Zie concl. procureur-generaal LECLERCQ in A.C., 2010, nr. ...

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 162bis en 194

P.08.1778.F 11 maart 2009 AC nr. 192

Wanneer de strafvordering enkel is ingeleid door rechtstreekse dagvaarding vanwege de in het ongelijk gestelde burgerlijke partij, veroordeelt de rechter haar tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding aan de vrijgesproken beklaagde, doch niet aan de verzekeraar van laatstgenoemde.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Wanneer de burgerlijke partij zich bij de door het openbaar ministerie ingestelde vervolgingen heeft aangesloten of optreedt tegen een beklaagde die ten gevolge van een beschikking tot verwijzing of een verwijzingsarrest naar het vonnisgerecht is verwezen, kan de rechter haar niet veroordelen tot een rechtsplegingsvergoeding aan de vrijgesproken beklaagde (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 18 dec. 2008, J.T., 2009, p. 101.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

P.08.0874.F 7 januari 2009 AC nr. 13

Wanneer een beklaagde wordt veroordeeld op de tegen hem ingestelde burgerlijke rechtsvordering, veroordeelt het vonnis hem eveneens tot betaling aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger.W., niettegenstaande het feit dat het incidenteel beroep van de voormelde burgerlijke partij niet gegrond was verklaard.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

P.08.0694.N 18 november 2008 AC nr. 641

Wanneer, ingevolge burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter, tegen twee beklaagden gelijktijdig vervolgingen worden ingesteld wegens dezelfde misdrijven en tegen een van hen tevens wegens andere misdrijven, en de strafrechter de beklaagde die slechts voor het gemeenschappelijke gedeelte van de feiten is vervolgd, vrijspreekt en de andere beklaagde veroordeelt wegens het geheel van de hem te laste gelegde feiten, kan de rechter de burgerlijke partij, die ten aanzien van de vrijgesproken beklaagde in het ongelijk werd gesteld, slechts in een deel van de gemeenschappelijke kosten van de strafvordering en van de burgerlijke rechtsvordering veroordelen mits de vaststelling dat die kosten uitsluitend of mede werden veroorzaakt door het onderzoek en de vervolging van de feiten ten laste gelegd van de vrijgesproken beklaagde.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 162bis en 429, laatste lid

P.08.0482.N 2 december 2008 AC nr. 686

Wanneer de strafrechter de tussengekomen partij in solidum veroordeelt met de beklaagde om aan de burgerlijke partij de rechtsplegingsvergoeding als bedoeld in artikel 1022, van het Gerechtelijk Wetboek te betalen, vernietigt het Hof van Cassatie die veroordeling in zoverre ze de tussengekomen partij betreft, en zegt het dat er geen grond is tot verwijzing.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Tussenkomende partij

Artt. 162bis, 194 en 211

P.09.1094.F 25 november 2009 AC nr. 696

De rechtsplegingsvergoeding is door de beklaagde verschuldigd aan de burgerlijke partij, zo hij veroordeeld werd om de schade te vergoeden, veroorzaakt door het misdrijf waaraan hij schuldig is verklaard; aangezien de aan de burgerlijke partij verschuldigde rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep door de voormelde wettelijke bepalingen enkel opgelegd wordt in geval van een veroordeling van de beklaagde, hangt zij niet af van de voorwaarde dat daarnaast, op haar hoger beroep het bedrag van de door de eerste rechter toegekende schadevergoeding werd verhoogd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ....

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

Artt. 163 en 195

P.07.0785.F 12 december 2007 AC nr. 628

De appelrechters die alleen de eiser aansprakelijk stellen voor een wegverkeersongeval, terwijl ze alvorens recht te doen een deskundigenonderzoek bevelen om een bestanddeel van het misdrijf na te gaan, te dezen het oorzakelijk verband tussen de fout en het overlijden van de andere bij het ongeval betrokken bestuurder, doen geen uitspraak over het aan de eiser ten laste gelegde feit van door gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg maar zonder het oogmerk een ander aan te randen, onopzettelijk iemands dood te hebben veroorzaakt, zodat zij bijgevolg de beslissing over schuld en straf niet opsplitsen (1). (1) Zie Cass., 17 feb. 1998, AR P.96.0963.N, nr. 96.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.04.0982.F 20 oktober 2004 AC nr. 493

De correctionele rechtbank moet in hoger beroep slechts de redenen aangeven waarom zij een vervallenverklaring van het recht om een voertuig te besturen uitspreekt alsook de redenen die de duur ervan verantwoorden (1); wanneer zij evenwel de redenen aangeeft voor de keuze en de maat van de andere straffen die zij oplegt, moet het Hof van cassatie de wettigheid ervan nagaan (2). (1) Zie Cass., 4 okt. 2000, AR P.99.0196.F, nr 514.(2) Zie Cass., 6 mei 1997, AR P.96.0881.N, nr 218.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

P.00.0304.N 23 oktober 2001 AC nr. ...

Geen wetsbepaling legt de strafrechter de verplichting op om de wetsbepalingen aan te duiden die de bestanddelen van het misdrijf inhouden dat een beklaagde ten laste is gelegd maar waarvoor hij niet veroordeeld wordt (1). (1) Zie Cass., 28 maart 1979, AC, 1978-79, 890.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.99.0196.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer de strafvordering tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoort, is de bijzondere motiveringsverplichting in beide graden van aanleg beperkt tot de beslissing waarbij verval wordt uitgesproken van het recht een voertuig of een luchtschip te besturen of een rijdier te geleiden (1). (1) Cass., 23 mei 1989, A.R. 2818, nr. 541.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Artt. 163 en 195, eerste lid

P.97.1701.F 1 april 1998 AC nr. ...

Om in rechte met redenen omkleed te zijn, moet de beslissing van een jeugdgerecht waarbij feiten die als misdrijf zijn omschreven, bewezen worden verklaard, hetzij in de eigen redenen hetzij met verwijzing naar de beroepen beslissing, inzonderheid de wettelijke bepalingen aangeven waarin de bestanddelen van dat misdrijf worden omschreven.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- JEUGDBESCHERMING -

P.96.1469.N 14 januari 1997 AC nr. ...

De rechter verantwoordt de veroordeling van een beklaagde als deelnemer aan een misdaad of een wanbedrijf naar recht door de omschrijving van de deelneming - die de bestanddelen van het misdrijf noch de straf betreft - in de bewoordingen van de wet, zonder dat hij hierbij van de toepasselijke wetsbepalingen melding dient te maken.~

- MISDRIJF - Deelneming

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 163, 195 en 211

P.05.0832.N 29 november 2005 AC nr. 634

Aan de verplichting van de artikelen 195, eerste lid, en 211, Wetboek van Strafvordering wordt voldaan door de uitspraak die de tenlasteleggingen met aanwijzing van de hierop toepasselijke wetsartikelen van de dagvaarding overneemt; een uitdrukkelijke verwijzing hiernaar in het dictum is niet vereist (1). (1) Cass., 28 mei 1986, AC 1985-1986, AR 5020, nr 1191; Cass., 12 sept. 2000, AR P.98.0911.N, nr 460.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.05.0173.F 27 april 2005 AC nr. 246

De bepalingen die van toepassing zijn op de procedure in correctionele zaken en in politiezaken, verbinden de beoordeling van de schuld en die van de straf zo nauw met elkaar dat er in de regel niet door afzonderlijke beslissingen uitspraak mag worden gedaan over, enerzijds, de schuld en, anderzijds, de op te leggen straf (1). (1) Cass., 18 mei 1993, AR 6224, nr 243; 17 feb. 1998, AR P.96.0312.N, nr 95 en 17 feb. 1998, AR P.96.0963.N, nr 96.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.96.0312.N 17 februari 1998 AC nr. ...

Het verbod in correctionele- en politiezaken van gesplitste uitspraak betreffende schuld en straf ontneemt de rechter, die bij miskenning van deze regels bij tussenvonnis reeds heeft geoordeeld over een materiëel of moreel element van het feit dat de beklaagde wordt ten laste gelegd, zijn rechtsmacht en opdracht niet om alsnog over de strafvordering uitspraak te doen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

In correctionele- en politiezaken is de beoordeling van de schuld en van de straf zo nauw verbonden dat niet bij afzonderlijke beslissingen uitspraak mag worden gedaan over de schuld en over de op te leggen straf.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.96.0963.N 17 februari 1998 AC nr. ...

In correctionele- en politiezaken zijn de beoordeling van de schuld en deze van de straf zo nauw verbonden dat niet bij afzonderlijke beslissingen uitspraak mag gedaan worden over de schuld en over de op te leggen straf.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Nietig zijn, omdat hierover afzonderlijk uitspraak werd gedaan, enerzijds de beslissing houdende vaststellingen die voor een aan de beklaagde op te leggen straf of maatregel en voor aspecten van zijn schuld bepalend zijn, anderzijds de beslissing die hem schuldig verklaart, gewezen door andere rechters, die dus niet zelf over alle aspecten van de hem verweten feiten, zijn schuld hieraan en de hem op te leggen straf hebben geoordeeld.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Artt. 163, 195 en 371

P.01.0669.N 10 september 2002 AC nr. 432

De beslissing van veroordeling wegens lasterlijke aangifte die artikel 445 Sw. aanhaalt, dat dit feit omschrijft en strafbaar stelt, hoeft geen melding te maken van artikel 443 Sw.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- LASTER EN EERROOF -

Artt. 163, eerste lid, 195, eerste lid, 211 en 371

P.06.0233.N 20 juni 2006 AC nr. 343

De vermelding van de toepasselijke wetsbepalingen, betreffende zowel de bestanddelen van het misdrijf als de erop gestelde straf, die elk veroordelend vonnis in strafzaken moet bevatten, is een substantieel of essentieel vormvoorschrift (1) (2) (3). (1) Zie: Cass., 3 mei 2000, AR P.99.1197.F, nr 268. (2) J. DU JARDINMotivering van vonnissen en arresten in strafzaken", in Comm. Strafr., Afl. 32, p. 24 e.v. (3) Het O.M. had in deze zaak geconcludeerd tot verwerping van de voorziening op grond van de hierna volgende argumentatie. Het bestreden arrest, naar de grond van de zaak toe uitvoerig gemotiveerd en goed onderbouwd, bevat alleszins de wetsbepalingen die omschrijven welke gedraging de wet in het voorliggend geval van de rechtsonderhorige verlangt. Alleen verzuimen de appelrechters expliciet te verwijzen naar het wetsartikel dat bepaalt tot welke geldboeten men wordt veroordeeld bij het niet naleven van die wél vermelde bepalingen. Zij oordelen dat de schuld van eiser vaststaat, onder andere, op grond van de stukken van het dossier. Dit oordeel houdt in dat het voorgelegde feitenmateriaal wordt getoetst aan de delictsomschrijving en dat het misdrijf wordt toegerekend aan de dader. Die delictsomschrijving wordt in casu teruggevonden in het eerste stuk van het dossier, namelijk het exploot van rechtsingang uitgestuurd op initiatief van de Federale Overheidsdienst Financiën (Administratie van de Bijzondere Belastingsinspectie, cel douane en Accijnzen). Hierin worden de toepasselijke wetsbepalingen in extenso uitgeschreven met inbegrip van artikel 395 van de gewone wet van 16 juli 1993 betreffende de vervollediging van de federale staatsstructuur, de ter zake toepasselijke strafbepaling. Ondergeschikt, maar onderliggend, aan de problematiek van de omissie van de formele vermelding van of verwijzing naar de penaliserende wetsbepaling moet vastgesteld worden dat het bewuste artikel 395 van de wet van 16 juli 1993 zowel aan eiseres als aan eiser genoegzaam bekend was vermits zij er in hun appelconclusie expliciet gewag van maken. Aldus kan niet voorgehouden worden dat zij op het punt van de straf werden verschalkt of dat hun rechten van verdediging op dat punt

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

De vermelding van de toepasselijke wetsbepalingen, betreffende zowel de bestanddelen van het misdrijf als de erop gestelde straf, die elk veroordelend vonnis in strafzaken moet bevatten, kan worden gedaan in het vonnis zelf of door verwijzing in dat vonnis naar de vermelding van de toepasselijke wetsartikelen in een andere akte van de rechtspleging (1) (2). (1) Zie: Cass., 20 dec. 2000, AR P.00.1384.F, nr 713; Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F, nr 91; Cass., 4 juni 2002, AR P.01.0706.N, nr 339; Cass., 18 juni 2003, AR P.03.0269.F, nr 358. (2) Het O.M. had in deze zaak geconcludeerd tot verwerping van de voorziening op grond van de hierna volgende argumentatie. Het bestreden arrest, naar de grond van de zaak toe uitvoerig gemotiveerd en goed onderbouwd, bevat alleszins de wetsbepalingen die omschrijven welke gedraging de wet in het voorliggend geval van de rechtsonderhorige verlangt. Alleen verzuimen de appelrechters expliciet te verwijzen naar het wetsartikel dat bepaalt tot welke geldboeten men wordt veroordeeld bij het niet naleven van die wél vermelde bepalingen. Zij oordelen dat de schuld van eiser vaststaat, onder andere, op grond van de stukken van het dossier. Dit oordeel houdt in dat het voorgelegde feitenmateriaal wordt getoetst aan de delictsomschrijving en dat het misdrijf wordt toegerekend aan de dader. Die delictsomschrijving wordt in casu teruggevonden in het eerste stuk van het dossier, namelijk het exploot van rechtsingang uitgestuurd op initiatief van de Federale Overheidsdienst Financiën (Administratie van de Bijzondere Belastingsinspectie, cel douane en Accijnzen). Hierin worden de toepasselijke wetsbepalingen in extenso uitgeschreven met inbegrip van artikel 395 van de gewone wet van 16 juli 1993 betreffende de vervollediging van de federale staatsstructuur, de ter zake toepasselijke strafbepaling. Ondergeschikt, maar onderliggend, aan de problematiek van de omissie van de formele vermelding van of verwijzing naar de penaliserende wetsbepaling moet vastgesteld worden dat het bewuste artikel 395 van de wet van 16 juli 1993 zowel aan eiseres als aan eiser genoegzaam bekend was vermits zij er in hun appelconclusie expliciet gewag van maken. Aldus kan niet voorgehouden worden dat zij op het punt van de straf werden verschalkt of dat hun rechten van verdediging op dat punt werden geschonden.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 163, eerste lid, 195, eerste lid, en 371

P.07.0405.F 23 mei 2007 AC nr. 268

Wanneer het aan de beklaagde ten laste gelegde feit gekwalificeerd wordt volgens de omschrijving van de nieuwe wet terwijl het onder vigeur van de oude wet werd gepleegd, kan de rechter dat misdrijf alleen bewezen verklaren indien hij vaststelt dat het feit ook strafbaar was op het ogenblik dat het werd gepleegd; deze vaststelling vereist dat hij de bepalingen van de oude wet vermeldt welke de bestanddelen van het misdrijf omschrijven en welke de straf bepalen (1). (1) Zie Cass., 26 jan. 1988, AR 781, AC, 1987-1988, nr 319.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Ieder veroordelend vonnis vermeldt de toegepaste wetsbepaling; om naar recht met redenen te zijn omkleed moet het dus niet alleen opgave doen van de wettelijke bepaling die een straf stelt op het als misdrijf omschreven feit maar ook van deze welke dat feit strafbaar stelt (1). (1) Zie Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, AC, 2001, nr 91; Cass., 5 maart 2002, AR P.01.1431.N, AC, 2002, nr 158; Cass., 4 juni 2002, AR P.01.0706.N, AC, 2002, nr 339.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.01.0706.N 4 juni 2002 AC nr. 339

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet de op de strafvordering gewezen veroordelende beslissing opgave doen van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf omschrijven en van die waarbij de straf wordt bepaald (1). (1) Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F en P.00.1353.F, nr. 91.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet, bij een veroordeling wegens overtreding van de bepalingen van de E.E.G.-Verordening nr. 3820/85, het veroordelend vonnis melding maken van artikel 3 van het K.B. van 13 mei 1987, dat bepaalt dat artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg van toepassing is bij overtreding van de bepalingen van voormelde verordening en van dat besluit (1). (1) Cass., 16 feb. 1993, AR 6635, nr. 98. Zie ook Cass., 27 okt. 1992, AR 3177, nr. 697, waar het Hof oordeelde dat op de overtredingen van de E.E.G-Verordening nr. 3820/85 die werden gepleegd vóór de inwerkingtreding van het artikel 3 van het K.B. van 13 mei 1987 geen straffen zijn gesteld. Het Hof bevestigde hierdoor de stelling dat de strafrechtelijke handhaving van de voorschriften van de E.E.G.-Verordening nr. 3120/85 het uitvaardigen van een koninklijk besluit vereist, aangezien de "blanco-strafbaarheid" van artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 enkel de overtreding van een uitvoeringsbesluit incrimineert en niet rechtstreeks het overtreden van E.E.G.-Verordening (SPRIET, B. en VERSTRAETEN, R. "Tijdelijk ontbreken van rechtsgrond tot bestraffing van overtreding van het Europees transportrecht", noot onder Cass. 27 okt. 1992, R.W. 1994-95, p. 221). Dit betekent dat de strafbaarstelling pas ontstond bij de inwerkingtreding van voormeld koninklijk besluit. Het artikel 3 van het K.B. van 13 mei 1987 maakt derhalve een bestanddeel van het misdrijf uit, zodat dit artikel dient vermeld te worden in het veroordelend vonnis.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet, bij een veroordeling wegens overtreding van de bepalingen van de E.E.G.-Verordening nr. 3821/85, het veroordelend vonnis melding maken van artikel 10 van het K.B. van 13 juli 1984, dat bepaalt dat artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg van toepassing is bij overtreding van de bepalingen van voormelde verordening en van dat besluit (1). (1) Cass., 16 feb. 1993, AR 6635, nr. 98. Zie ook Cass., 27 okt. 1992, AR 3177, nr. 697, waar het Hof oordeelde dat op de overtredingen van de E.E.G-Verordening nr. 3821/85 die werden gepleegd vóór de inwerkingtreding van het K.B. van 13 juli 1984 geen straffen zijn gesteld. Het Hof bevestigde hierdoor de stelling dat de strafrechtelijke handhaving van de voorschriften van de E.E.G.-Verordening nr. 3121/85 het uitvaardigen van een koninklijk besluit vereist, aangezien de "blanco-strafbaarheid" van artikel 2 van de wet van 18 februari 1969 enkel de overtreding van een uitvoeringsbesluit incrimineert en niet rechtstreeks het overtreden van E.E.G.-Verordening (SPRIET, B. en VERSTRAETEN, R. "Tijdelijk ontbreken van rechtsgrond tot bestraffing van overtreding van het Europees transportrecht", noot onder Cass. 27 okt. 1992, R.W. 1994-95, p. 221). Dit betekent dat de strafbaarstelling pas ontstond bij de inwerkingtreding van voormeld koninklijk besluit. Het artikel 10 van het K.B. van 13 juli 1984 maakt derhalve een bestanddeel van het misdrijf uit, zodat dit artikel dient vermeld te worden in het veroordelend vonnis.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

P.01.1431.N 5 maart 2002 AC nr. 158

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, moet de op de strafvordering gewezen veroordelende beslissing niet alleen opgave doen van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald, maar ook van de wetsbepalingen die de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf omschrijven (1). (1) Cass., 15 april 1997, AR P.96.1158.N, nr. 185; 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F en P.00.1353.F, nr 91.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Voor het bestaan van het misdrijf valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken inzake belasting over de toegevoegde waarde is onder meer de vermelding vereist van de bepalingen van het btw-wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, die de dader heeft overtreden of heeft willen overtreden (1). (1) Cass., 15 april 1997, AR P.96.1158.N, nr 185; 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F en P.00.1353.F, nr 91.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, moet de op de strafvordering gewezen veroordelende beslissing opgave doen van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald alsook van de wetsbepalingen waarbij de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf worden vastgesteld (1). (1) Cass., 15 april 1997, A.R. P.96.1158.N, nr. 158; zie 27 sept. 2000, A.R. P.00.0639.F, nr ...

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 163, eerste lid, en 195, eerste lid

P.05.0548.N 7 juni 2005 AC nr. 326

De rechter die een beklaagde veroordeelt als dader van een wanbedrijf, welke deelneming hij in de bewoordingen van de wet omschrijft, is niet verplicht in zijn beslissing melding te maken van artikel 66 SW (1). (1) Cass., 31 maart 1998, AR P.97.0104.N, nr 179.

- MISDRIJF - Deelneming

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.02.0615.N 4 februari 2003 AC nr. 83

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, moeten in strafzaken de veroordelende beslissingen opgave doen van de wetsbepalingen waarbij een straf wordt bepaald, evenals van de bepalingen waarbij de bestanddelen van het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf worden vastgesteld; de bepaling in artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet bevat alle bestanddelen van de aan eiser opgelegde verplichting; artikel 39, § 1, 2°, Milieuvergunningsdecreet bepaalt de straf bij het niet-naleven van deze decretale bepaling (1). (1) Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, nr 91.

- MILIEURECHT -

- HINDERLIJKE INRICHTINGEN -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.97.0104.N 31 maart 1998 AC nr. ...

De rechter die een beklaagde veroordeelt als dader van een wanbedrijf, welke deelneming hij in de bewoordingen van de wet omschrijft, is niet verplicht in zijn beslissing melding te maken van artikel 66 Sw.

- MISDRIJF - Deelneming

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 163, vijfde lid, 195, vijfde lid, 211 en 555, § 1

P.08.1054.F 19 november 2008 AC nr. 649

Wanneer gegevens van de herstelbemiddeling ter kennis worden gebracht van het vonnisgerecht, dient dit melding daarvan te maken in het vonnis of het arrest en kan het ermee rekening houden bij de motivering van de veroordeling (1). (1) Zie Henri-D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2008, 3de uitg., p. 334.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 172, 174 en 203, § 1

P.09.1201.N 15 december 2009 AC nr. 747

De termijn van 15 dagen om hoger beroep in te stellen tegen een verstekvonnis vangt aan vanaf de betekening van het vonnis, ongeacht of de betekening aan de persoon dan wel aan zijn woonplaats is geschied; de termijn van hoger beroep tegen een verstekvonnis valt samen met de gewone verzettermijn en niet met de buitengewone verzettermijn (1). (1) Cass., 16 sept. 1975, A.C., 1976, nr. 77; Cass., 3 okt. 1979, A.C., 1979-80, nr. 140; Cass., 3 mei 1988, AR 1563, A.C., 1987-88, nr. 537; Cass., 18 feb. 1998, AR P.97.1360.F, A.C., 1998, nr. 98.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Artt. 174 en 202, 5°

P.95.1422.F 8 mei 1996 AC nr. ...

Het hoger beroep van de procureur des Konings tegen een vonnis van de politierechtbank wordt regelmatig ingesteld door een verklaring ter griffie van de voornoemde rechtbank binnen de bij artikel 203, § 1, Sv. bepaalde termijn.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Artt. 174, tweede lid, en 203, § 1

P.05.1427.F 1 februari 2006 AC nr. 64

In de regel moet het hoger beroep tegen een vonnis van de politierechtbank door de partij die bij verstek is veroordeeld, uiterlijk vijftien dagen na de dag van de betekening ervan aan zijn woonplaats, worden ingesteld; die termijn wordt evenwel verlengd, voor de personen zonder gekende woonplaats, verblijfplaats of gekozen woonplaats in België met de termijn die artikel 55 Ger.W. bepaalt (1). (1) Cass., 17 dec. 2002, R.W., 2003-2004, p. 1102 en de noot van S. VAN OVERBEKE.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Artt. 177 en 216

P.99.0978.F 5 januari 2000 AC nr. ...

Het O.M. is in de regel niet bevoegd om cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing op de burgerlijke rechtsvordering.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Burgerlijke rechtsvordering - Openbaar ministerie

P.96.0523.F 30 oktober 1996 AC nr. ...

Het openbaar ministerie is in de regel niet bevoegd om zich in cassatie te voorzien tegen een beslissing op de burgerlijke rechtsvordering.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Burgerlijke rechtsvordering - Openbaar ministerie

Artt. 179 en 211

P.93.1260.N 7 februari 1995 AC nr. ...

Het arrest van het hof van beroep, waarvan de bewoordingen in het ongewisse laten of de ten laste van de beklaagde gelegde feiten een gemeenrechtelijk dan wel een drukpersmisdrijf zijn, laat het Hof niet toe de bevoegdheid van de appelrechters na te gaan.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Artt. 182 en 211

P.10.1715.N 5 april 2011 AC nr. ...

De dagvaarding moet aangeven welke precieze feiten ten laste worden gelegd zodat de beklaagde zich daartegen kan verdedigen; wanneer de omschrijving van het feit in de dagvaarding wel is bepaald, maar niet voldoende nauwkeurig is, moet de rechter aan de partijen daarvan kennis geven met het oog op de mogelijke precisering (1). (1) Zie: Cass., 31 oktober 2000, A.R. P.00.1280.N, AC, 2000, nr. 589; Cass., 23 mei 2001, A.R. P.01.0218.F, AC, 2001, nr. 306

- DAGVAARDING -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.10.1635.N 15 maart 2011 AC nr. ...

Het vermoeden van onschuld heeft betrekking op de houding van de rechter die kennis moet nemen van een strafrechtelijke vervolging; de omschrijving in de door het openbaar ministerie uitgebrachte dagvaarding, die tot doel heeft de beklaagde te verwittigen van de plaats en het tijdstip waarop de rechter van de zaak kennis zal nemen en hem in te lichten omtrent de hem verweten feiten, zodat hij zich kan verdedigen, houdt niet in dat daardoor voor de rechter de schuld van de beklaagde al vastlag (1). (1) Cass., 7 maart 2007, A.R. P.07.0259.F, AC, 2007, nr. 129

- DAGVAARDING -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.98.0149.F 13 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer de rechter beslist dat de verschillende, aan de beklaagde ten laste gelegde feiten eerder een collectief misdrijf door eenheid van opzet dan een materiële samenloop van misdrijven vormen, moet hij de beklaagde daar niet vooraf kennis van geven, aangezien die beslissing geen wijziging van de omschrijving inhoudt.

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.92.6402.N 18 oktober 1994 AC nr. ...

De strafrechter kan enkel uitspraak doen over de feitelijke gedragingen die regelmatig bij hem aanhangig zijn gemaakt, zodat een door de appelrechter doorgevoerde datumwijziging die ertoe strekt andere feitelijke gedragingen dan de aanhangig gemaakte in de strafvervolging te betrekken, een toevoegen van nieuwe feiten betekent, wat uitgesloten is.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

Artt. 182, 202 en 211

P.12.2036.N 1 april 2014 AC nr. ...

Het vonnisgerecht in politie- of in correctionele zaken moet aan het ten laste gelegde feit de juiste kwalificatie geven en daartoe met eerbiediging van het recht van verdediging de oorspronkelijke kwalificatie verbeteren, aanvullen of vervangen; indien het uitspraak doet over een feit waaraan slechts één kwalificatie is gegeven, kan het de beklaagde zonder aanvullende aanhangigmaking niet veroordelen voor meerdere misdrijven (1) ; een aanvullende aanhangigmaking is in hoger beroep evenwel uitgesloten; de appelrechter kan dan ook buiten het geval van een aanvullende aanhangigmaking in eerste aanleg, aan de aan het feit gegeven oorspronkelijke kwalificatie geen kwalificatie toevoegen (2). (1) Cass. 15 jan.1987, AR nr.7626, AC 1986-87, nr. 285. (2) Cass. 17 nov. 1992, AR nr. 5722, AC 1991-92, nr. 734.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 185 en 211

P.98.0760.N 11 september 2001 AC nr. ...

De appelrechters die op het verzet van de beklaagde deze het recht ontzeggen zich te laten vertegenwoordigen door een raadsman en het verzet ongedaan verklaren, ontnemen hem de mogelijkheid zijn verdediging voor te dragen door de raadsman van zijn keuze en schenden aldus artikel 6.1 en 6.3, c E.V.R.M., nu vermelde verdragsbepalingen rechtstreekse werking hebben in de interne rechtsorde en voorrang hebben op de voor de beklaagde minder gunstige internrechtelijke regel bepaald bij artikel 185 en 211 Sv.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VERZET -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 185 en 385

P.10.0284.F 24 maart 2010 AC nr. 213

De strafrechter kan een beklaagde of een beschuldigde het recht niet ontzeggen om zich door een advocaat te laten vertegenwoordigen, ook al is het voor hem niet onmogelijk om persoonlijk te verschijnen, tenzij bevolen wordt dat hij persoonlijk moet verschijnen.

- ADVOCAAT -

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 187 en 188

P.02.1273.F 12 februari 2003 AC nr. 99

Art. 188 Sv. bepaalt niet dat het verzet dat is gedaan tegen een verstekbeslissing in hoger beroep niet ontvankelijk is, wanneer het exploot op grond waarvan het is gedaan een dagvaarding inhoudt voor een rechtszitting die later zal worden gehouden dan de rechtszitting die volgt op het verstrijken van de in die bepaling bedoelde termijn van vijftien dagen (1). (1) Zie Cass., 25 maart 1987, AR 5531, nr 445; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, tweede uitg., 1999, blz. 915, nr 2156; R. VERSTRAETEN, Handboek Strafvordering, derde uitg., 2001, blz. 828, nr 2035.

- VERZET -

P.00.1531.F 9 januari 2002 AC nr. 15

Wanneer verschillende partijen cassatieberoep hebben ingesteld tegen beslissingen over dezelfde zaak, kan het Hof de cassatieberoepen ambtshalve voegen; zulks is m.n. het geval wanneer bij hetzelfde arrest sommige beklaagden op tegenspraak en de andere bij verstek zijn veroordeeld, en de eerstgenoemden tegen het arrest cassatieberoep hebben ingesteld, terwijl de anderen hun cassatieberoep hebben gericht tegen het arrest dat nadien op hun verzet is gewezen (1). (1) Cass., 31 jan. 1984, A.R. 8133, nr. 293.

- CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging

P.99.1474.N 5 juni 2001 AC nr. ...

Het behoud van de bij verstek voor meerdere misdrijven uitgesproken enige straf als bestraffing van het enige op verzet nog bewezen verklaarde misdrijf levert geen strafverzwaring op en miskent de devolutieve werking van het verzet niet (1). (1) Zie cass., 28 mei 1986, AR 4829, nr 604.

- VERZET -

Artt. 187 en 208

P.98.1510.F 6 januari 1999 AC nr. ...

De beklaagde kan verzet doen tegen het veroordelend arrest door een deurwaardersexploot aan de tegenpartij te doen betekenen binnen vijftien dagen na de aan hem in persoon gedane betekening van dat arrest; alleen degene die in het Koninkrijk opgesloten is en niet over het vereiste bedrag beschikt om de kosten van de deurwaardersakte te dekken, kan verzet doen tegen zijn strafrechterlijke veroordeling door binnen dezelfde termijn een verklaring af te leggen voor de bestuurder van de strafinrichting of diens gemachtigde.~

- VERZET -

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

P.94.1466.F 15 maart 1995 AC nr. ...

Het O.M. is bevoegd om een vonnis of arrest, dat door een strafgerecht bij de uitspraak over de burgerlijke rechtsvordering ten aanzien van de beklaagde bij verstek gewezen werd, aan laatstgenoemde te doen betekenen; die op verzoek van het O.M. gedane betekening doet de termijn ingaan waarover de beklaagde beschikt om verzet te doen tegen de betekende rechterlijke beslissing.~

- OPENBAAR MINISTERIE -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- VERZET -

Artt. 187 en 373

P.00.0603.N 4 december 2001 AC nr. ...

De voorziening van de beklaagde die cassatieberoep instelt tegen een beslissing bij verstek en de daaropvolgende beslissing die het verzet ongedaan verklaart is slechts ontvankelijk t.o.v. de beslissing bij verstek zo verzet werd gedaan binnen de gewone termijn (1). (1) Cass., 10 april 1973, AC, 1973, 797 en 16 jan. 1980, ibid., 1979-80, nr 297.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

Artt. 187, 188 en 202

P.11.1198.F 19 oktober 2011 AC nr. ...

Het arrest dat, bij de uitspraak over het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen een op het verzet van de beklaagde gewezen vonnis, hem tot een identieke straf veroordeelt als die welke door het verstekvonnis was uitgesproken en waartegen het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld, verzwaart de toestand van de verzetdoende partij niet en miskent bijgevolg de devolutieve werking van haar verzet niet.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- VERZET -

P.07.1769.F 5 maart 2008 AC nr. 156

Wanneer het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld tegen een bij verstek gewezen vonnis, kan de appelrechter, op de hogere beroepen van de beklaagde en het openbaar ministerie tegen op verzet gewezen vonnis, de straf die door het verstekvonnis is uitgesproken, niet verzwaren, zelfs niet om een door de appelrechter opgemerkte nalatigheid recht te zetten (1). (1) Zie concl. O.M.

- VERZET -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 187, 188 en 208

P.95.1000.N 18 juni 1996 AC nr. ...

Slechts een ontvankelijk bevonden verzet doet de beslissing vervallen en verplicht de rechter om binnen de perken van het verzet opnieuw uitspraak te doen over het voorwerp van de beslissing bij verstek.~

- VERZET -

Artt. 187, 188, 202 en 203

P.08.1242.F 17 september 2008 AC nr. 482

De toestand van de verzetdoende partij kan, op het door haar aangewende rechtsmiddel, zeker niet in haar nadeel worden gewijzigd, zodat de veroordeling van een verstekdoende beklaagde niet op diens verzet kan worden verzwaard en met name de rechter op het verzet van de beklaagde, jegens hem geen herhaling kan vaststellen waarin de verstekbeslissing hem niet heeft veroordeeld; de omstandigheid dat de eerste rechter die herhaling bij gebrek aan bewijs niet naar recht bewezen had verklaard, neemt evenwel niet weg dat de beklaagde, in dat geval, bij verstek werd veroordeeld in staat van herhaling en het hof van beroep heeft met de vaststelling dat die herhaling voor het hof naar recht bewezen was, diens toestand dus niet verzwaard.

- VERZET -

P.08.0614.F 11 juni 2008 AC nr. 364

Het verbod voor de rechter om, hoe dan ook, de toestand van de beklaagde te verzwaren ten opzichte van de beslissing bij verstek, heeft tot gevolg dat de ambtshalve veroordelingen die de verplichte aanvulling van de straffen uitmaken of aan de Staat de borgsom toewijzen die in het kader van de voorlopige hechtenis is gestort, evenmin als de straffen, voor het eerst op het verzet van de beklaagde kunnen worden verhoogd of uitgesproken (1). (1) Het openbaar ministerie concludeerde tot verwerping. Betreffende de verbeurdverklaring deed het openbaar ministerie opmerken dat, wie ook de eigenaar is en onverminderd de rechten van derden op deze goederen (zie artikel 505, derde lid, Sw.), hetgeen aan deze verbeurdverklaring een bijzonder karakter verleent, de regel van het verbod om de toestand van de eiser op verzet te verzwaren, moet worden genuanceerd. Het gaf twee voorbeelden: de mogelijkheid bestaat om het bedrag te verhogen dat de eiser op verzet aan gerechtskosten moet betalen en, voor artikel 47 van het Strafwetboek bij wet van 31 januari 1980 werd opgeheven, kon, in bepaalde gevallen, louter op het hoger beroep van de beklaagde, lijfsdwang worden uitgesproken, terwijl het verstekvonnis dat niet had gedaan. Het leidde uit deze overwegingen af dat er te dezen grond was om het cassatieberoep simpelweg te verwerpen. Het onderhavig arrest van het Hof stelt daarentegen dat het verbod voor de rechter om de toestand van de beklaagde te verzwaren ten opzichte van de beslissing bij verstek, de absolute regel is.

- VERZET -

Wanneer het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld tegen een verstekvonnis, kan de appelrechter, op de hogere beroepen van de beklaagde en het openbaar ministerie tegen het vonnis op verzet, de straf die door het verstekvonnis is opgelegd niet verzwaren (1), ook al is de verzwaring een veroordeling tot verbeurdverklaring (2). (1) Cass., 5 maart 2008, AR P.07.1769.F, AC, 2008, nr. ..., met concl. O.M. in Pas., 2008. (2) Het openbaar ministerie concludeerde tot verwerping. Betreffende de verbeurdverklaring deed het openbaar ministerie opmerken dat, wie ook de eigenaar is en onverminderd de rechten van derden op deze goederen (zie artikel 505, derde lid, Sw.), hetgeen aan deze verbeurdverklaring een bijzonder karakter verleent, de regel van het verbod om de toestand van de eiser op verzet te verzwaren, moet worden genuanceerd. Het gaf twee voorbeelden: de mogelijkheid bestaat om het bedrag te verhogen dat de eiser op verzet aan gerechtskosten moet betalen en, voor artikel 47 van het Strafwetboek bij wet van 31 januari 1980 werd opgeheven, kon, in bepaalde gevallen, louter op het hoger beroep van de beklaagde, lijfsdwang worden uitgesproken, terwijl het verstekvonnis dat niet had gedaan. Het leidde uit deze overwegingen af dat er te dezen grond was om het cassatieberoep simpelweg te verwerpen. Het onderhavig arrest van het Hof stelt daarentegen dat het verbod voor de rechter om de toestand van de beklaagde te verzwaren ten opzichte van de beslissing bij verstek, de absolute regel is.

- VERZET -

P.03.1717.F 23 juni 2004 AC nr. 348

Het openbaar ministerie kan hoger beroep instellen tegen het vonnis dat, op het verzet van de beklaagde, de verstekbeslissing bevestigt, ook al heeft het daartegen geen hoger beroep ingesteld; in dat geval belet de relatieve uitwerking van het verzet van de beklaagde evenwel dat de appèlrechters de toestand van laatstgenoemde verergeren (1). (1) Zie Cass., 29 nov. 1988, AR 2184, nr 183; 4 okt. 1989, AR 7500, nr 74; 10 mei 1994, AR P.94.0014.N, nr 230; 12 sept. 1995, AR P.94.0386.N, nr 376; 3 juni 1997, AR P.97.0016.N, nr 256.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

P.03.0892.N 27 april 2004 AC nr. 222

Wanneer het openbaar ministerie tegen een verstekvonnis geen hoger beroep heeft ingesteld, mag de appèlrechter, die uitspraak doet op het hoger beroep van het openbaar ministerie en van de beklaagde tegen het vonnis gewezen op verzet van de beklaagde, de door het verstekvonnis uitgesproken straf niet verzwaren (1). (1) Cass., 10 mei 1994, AR P.94.0014.N, nr 230; 12 sept. 1995, AR P.94.0386.N, nr 376; 3 juni 1997, AR P.97.0016.N, nr 256; DECLERCQ, R.Opposition en matière répressive", in R.P.D.B., Compl. VIII, p. 505, nrs 245-246; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, Antwerpen, Kluwer, 2003, 3de ed. , p. 1126, nr 2631; LECLERCQ, J.A.Appel en matière répressive", in R.P.D.B., Compl. VIII, p. 94-95, nr 502.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- VERZET -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

---

P.97.0016.N 3 juni 1997 AC nr. ...

Wanneer het O.M. tegen een verstekvonnis geen hoger beroep heeft ingesteld, mag de appelrechter, die uitspraak doet op het hoger beroep van het O.M. en van de beklaagde tegen het vonnis gewezen op verzet van de beklaagde, de door het verstekvonnis uitgesproken straf niet verzwaren.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Wanneer het O.M. tegen een verstekvonnis geen hoger beroep heeft ingesteld, mag de appelrechter, die uitspraak doet op het hoger beroep van het O.M. en van de beklaagde tegen het vonnis gewezen op verzet van de beklaagde, de door het verstekvonnis uitgesproken straf niet verzwaren.~

- VERZET -

P.94.0386.N 12 september 1995 AC nr. ...

Wanneer het O.M. tegen een verstekvonnis niet in hoger beroep is gekomen, mag de appelrechter, op het hoger beroep van het O.M. en van de beklaagde tegen het op verzet van de beklaagde gewezen vonnis, de toestand van de beklaagde niet verzwaren.~

- VERZET -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 187, 373 en 413

P.09.1592.N 30 maart 2010 AC nr. 229

Niet-ontvankelijk is het cassatieberoep dat door de beklaagde wordt ingesteld vóór het verstrijken van de gewone termijn van verzet (1). (1) Zie concl. van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.06.1294.N 21 november 2006 AC nr. 584

Niet ontvankelijk is de voorziening ingesteld vóór het verstrijken van de gewone verzettermijn (1). (1) Cass., 20 okt. 1998, AR P.98.0046.N, nr 448; Cass., 19 jan. 1999, AR P.96.1516.N, nr 29; Cass., 13 juni 2000, AR P.00.0480.N, nr 359.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.02.1461.N 29 april 2003 AC nr. 269

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat door de beklaagde wordt ingesteld, wanneer niet blijkt dat het bestreden arrest, dat ten aanzien van deze beklaagde bij verstek werd gewezen en voor verzet vatbaar was, aan hem werd betekend en, dientengevolge, evenmin dat voor hem de gewone termijn van verzet verstreken is (1). (1) Cass., 19 jan. 1999, AR P.96.1516.N, nr 29; 13 juni 2000, AR P.00.0480.N, nr 359.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.00.0480.N 13 juni 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening die wordt ingesteld vóór het verstrijken van de gewone termijn van verzet (1). (1) Cass., 19 jan. 1999, A.R. P.96.1516.N, nr 29.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.96.1516.N 19 januari 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat door de beklaagde wordt ingesteld voor het verstrijken van de gewone termijn van verzet.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.98.1060.N 8 september 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de beklaagde, tegen de beslissing waarbij hij bij verstek wordt veroordeeld, vooraleer de gewone termijn van verzet verstreken is.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.94.0667.F 15 juni 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep, dat door de beklaagde binnen de gewone termijn van verzet wordt ingesteld tegen een beslissing waarbij hij bij verstek wordt veroordeeld.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

Artt. 187, 373 en 413, derde lid

P.08.1549.N 27 januari 2009 AC nr. 67

Krachtens de artikelen 187, 373 en 413, derde lid, Wetboek van Strafvordering, neemt de termijn waarover de beklaagde beschikt om cassatieberoep in te stellen tegen een bij verstek gewezen vonnis, een aanvang bij het verstrijken van de vijftiende dag na die van de betekening, indien hij niet in verzet is gekomen (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 1978, AC, 1978-1979, 165; Cass., 21 maart 1979, AC, 1978-1979, 847; Cass., 13 jan. 1987, AR 665, AC, 1986-1987, nr. 277.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.99.0383.N 24 april 2001 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is de voorziening die door een beklaagde wordt ingesteld na het verstrijken van de termijn van vijftien vrije dagen, die ingaat de dag na de betekening van het arrest, dat op verzet en bij verstek gewezen, niet vatbaar was voor verzet, ook al is de betekening niet aan de persoon gedaan (1). (1) Cass., 4 april 2000, A.R. P.98.0724.N, nr 222.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

P.98.0724.N 4 april 2000 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is de voorziening die door een beklaagde wordt ingesteld na het verstrijken van de termijn van vijftien vrije dagen, die ingaat de dag na de betekening van het arrest waarbij het verzet ongedaan wordt verklaard, ook al is de betekening niet aan de persoon gedaan.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

Artt. 187, eerste lid en 235ter

P.10.1068.N 14 september 2010 AC nr. 519

Artikel 235ter Wetboek van Strafvordering verleent de kamer van inbeschuldigingstelling de duidelijk afgelijnde bevoegdheid om uitsluitend aan de hand van het vertrouwelijke dossier te onderzoeken of de grondrechten van de inverdenkinggestelde bij de aanwending van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie niet op ontoelaatbare wijze zijn miskend, zonder dat het onderzoek bij toepassing van die wetsbepaling ook de controle van de regelmatigheid of de wettigheid van de onderzoekshandelingen observatie en infiltratie in hun geheel omvat; haar uitspraak heeft enkel een behoedend karakter, en alhoewel haar beslissing ook een gerechtelijk karakter heeft, treedt zij niet op als vonnisgerecht maar als onderzoeksgerecht zodat tegen dergelijke beslissing geen verzet mogelijk is (1). (1) Zie Cass., 20 april 2010, AR P.10.0128.N, AC, 2010, nr. ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- VERZET -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 187, laatste lid, 188, tweede lid, 202, 5° en 203, § 1

P.95.0369.N 6 juni 1995 AC nr. ...

Wanneer het verzet ongedaan wordt verklaard wegens niet-verschijning van de opposant op de eerste dienstige rechtszitting, blijft de bij verstek genomen beslissing bestaan.~

- VERZET -

Artt. 187, tweede lid en 208, eerste lid

P.11.1030.N 13 september 2011 AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar of en wanneer de beklaagde kennis kreeg van de betekening van de verstekbeslissing en het Hof gaat enkel na of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen verantwoord worden; het is daarbij niet vereist dat de dag waarop de beklaagde kennis heeft gekregen van de akte van betekening van het verstekarrest wordt gepreciseerd (1). (1) Zie Cass. 9 maart 2010, AR P.09.1729.N, AC, 2010, nr. 164.

- VERZET -

Artt. 187, zesde lid, en 211

P.06.0214.F 26 april 2006 AC nr. 241

De kosten van het verzet van de beklaagde tegen een bij verstek gewezen arrest hebben betrekking op de beslissing over de strafvordering; aangezien het arrest op verzet definitief daarover uitspraak doet terwijl het beslist om de uitspraak aan te houden over de burgerlijke rechtsvorderingen, veroordeelt het de beklaagde rechtens tot de kosten van het verzet, wanneer het vaststelt dat het verstek aan hem te wijten is, terwijl het de kosten van de beslissing over de burgerlijke rechtsvorderingen aanhoudt.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Wanneer het hof van beroep uitspraak doet over de gegrondheid van het verzet van de beklaagde, moet het hem veroordelen in de gerechtskosten die door dat verzet zijn veroorzaakt, inbegrepen de kosten van de uitgifte en van betekening van de bij verstek gewezen beslissing, zelfs indien het de strafvordering vervallen verklaart, wanneer het vaststelt dat het verstek aan de opposant te wijten is.

- GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter

Artt. 188 en 203

P.03.0937.N 18 november 2003 AC nr. 576

Het hoger beroep tegen een verstekvonnis, waartegen het verzet wegens het niet-verschijnen van de opposant ongedaan werd verklaard, is niet zonder voorwerp.

- VERZET -

Artt. 188, tweede lid en 208, derde lid

P.97.0439.N 12 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer cassatieberoep gericht is tegen de beslissing waarbij het verzet ongedaan wordt verklaard dient het Hof slechts na te gaan of de beslissing die het verzet ongedaan verklaart overeenkomstig de wet is gewezen; het middel tot staving van zodanig cassatieberoep dat betrekking heeft op de verjaring van de strafvordering is niet ontvankelijk.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing

Wanneer cassatieberoep gericht is tegen de beslissing waarbij het verzet ongedaan wordt verklaard dient het Hof slechts na te gaan of de beslissing die het verzet ongedaan verklaart overeenkomstig de wet is gewezen; het middel tot staving van zodanig cassatieberoep dat betrekking heeft op de verjaring van de strafvordering is niet ontvankelijk.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Allerlei

- VERZET -

P.96.0837.N 23 juli 1996 AC nr. ...

De rechter die het verzet ongedaan verklaart is zonder rechtsmacht om de verweermiddelen van de beklaagde ten gronde te beoordelen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- VERZET -

Artt. 188, tweede lid, en 208, derde lid

P.97.0439.N 12 mei 1998 AC nr. ...

Wanneer cassatieberoep gericht is tegen de beslissing waarbij het verzet ongedaan wordt verklaard dient het Hof slechts na te gaan of de beslissing die het verzet ongedaan verklaart overeenkomstig de wet is gewezen; het middel tot staving van zodanig cassatieberoep dat betrekking heeft op de verjaring van de strafvordering is niet ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen in feite en in rechte

Artt. 189 en 211

P.98.1005.N 7 december 1999 AC nr. ...

De feitenrechter beoordeeelt de schuld van de beklaagde volgens zijn innerlijke overtuiging en hij veroordeelt hem wanneer hij de menselijke zekerheid heeft dat de beklaagde schuldig is aan het hem ten laste gelegde feit.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

Artt. 189bis en 315bis

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

De aanwezigheid, in het strafdossier, van een proces-verbaal met inlichtingen waarvan de bron niet is geïdentificeerd, verplicht het vonnisgerecht niet op straffe van nietigheid of niet-ontvankelijkheid van de vervolgingen de bron te doen identificeren en de informant te doen horen volgens de rechtspleging die bepaald is in de artt. 189bis en 315bis Sv.; die bepalingen bieden de bodemrechter immers de mogelijkheid te dien einde een onderzoeksrechter aan te wijzen, als die opdracht nuttig blijkt voor het onthullen van de waarheid (1). (1) Zie Cass., 4 april 2001, AR P.01.0041.F, nr 201; 12 maart 2003, AR P.03.0313.F, nr ..., en Rev. dr. pén., 2003, p. 1072.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Artt. 189ter en 235 ter, 279 en 321

P.12.0008.F 1 februari 2012 AC nr. ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 189ter en 235ter

P.13.1696.F 26 februari 2014 AC nr. ...

De proportionaliteits- en subsidiariteitsvoorwaarde moeten niet na afloop van het voorbereidend onderzoek zijn vervuld, maar op het ogenblik waarop de bijzondere opsporingsmethode wordt bevolen en toegepast; wanneer de vereisten van het onderzoek en het ontbreken van een alternatieve oplossing het gebruik van observatie of infiltratie verantwoorden op het ogenblik waarop de beslissing daartoe werd genomen, kunnen de latere ontwikkelingen van het gerechtelijk onderzoek die keuze niet ongeldig maken, aangezien de wettigheid ervan wordt onderzocht op grond van de elementen waarover de magistraat beschikte op het ogenblik van zijn keuze.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling, waar de zaak met toepassing van de artikelen 189ter en 235ter van het Wetboek van Strafvordering aanhangig is gemaakt, het gebruik van de tijdens het gerechtelijk onderzoek toegepaste observatie- en infiltratiemethode geldig heeft verklaard, houdt die beslissing in dat de naleving van de algemene en bijzondere voorwaarden voor observatie en infiltratie is getoetst.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

P.12.0008.F 1 februari 2012 AC nr. ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.09.1871.N 9 maart 2010 AC nr. 165

Wanneer een zaak, waarin vóór de inwerkingtreding van de wet van 6 januari 2003 de bijzondere opsporingsmethode van observatie werd toegepast, met toepassing van artikel 189ter en 235ter Wetboek van Strafvordering voor de kamer van inbeschuldigingstelling aanhangig wordt gemaakt, moet deze haar controle uitoefenen teneinde na te gaan of die bijzondere opsporingsmethode is uitgevoerd met voorafgaande machtiging van de rechterlijke overheid en onder haar toezicht en of de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit in acht zijn genomen; zij kan dit enkel doen met de gegevens die toen wettelijk voorhanden waren (1). (1) Cass., 10 maart 2009, AR P.09.0061.N, AC, 2009, nr ...; Zie: Cass., 28 okt. 2008, AR P.08.0706.N, AC, 2008, nr 587; Cass., 31 maart 2009, AR P.09.0159.N (onuitgegeven); Cass., 20 okt. 2009, AR P.09.1379.N (onuitgegeven).

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.07.1673.N 9 juni 2009 AC nr. 382

De bij artikel 235ter Wetboek van Strafvordering voorgeschreven controle van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie aan de hand van het vertrouwelijk dossier heeft tot doel het recht op een eerlijk proces, gewaarborgd door artikel 6 EVRM, te verzekeren en strekt de verdachte dus tot voordeel, zodat de verdachte, die geen grieven aanvoert tegen de beslissing dat de bijzondere opsporingsmethoden regelmatig zijn, geen belang heeft op te komen tegen de beslissing waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling zich bevoegd verklaart om de gevraagde controle over de bijzondere opsporingsmethode observatie uit te oefenen en zijn cassatieberoep bijgevolg niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang (1) (2). (1) Zie de concl. van het O.M. (2) Het O.M. concludeerde eveneens tot de verwerping van de cassatieberoepen, maar was van oordeel dat de niet-ontvankelijkheid bij gebrek aan belang enkel betrekking kon hebben op de aangevoerde cassatiemiddelen en niet op de cassatieberoepen zelf. Het Hof, dat eerder meermaals, in navolging van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, oordeelde dat het onmiddellijk cassatieberoep tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat, in toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering de controle over de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie uitoefent, in abstracto ontvankelijk is, oordeelt hier dat de cassatieberoepen in concreto niet ontvankelijk zijn bij gebrek aan belang.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

P.09.0061.N 10 maart 2009 AC nr. 188

De toetsing door de kamer van inbeschuldigingstelling van vóór de wet van 6 januari 2003 toegepaste bijzondere opsporingsmethodes kan niet geschieden overeenkomstig de artikelen 47ter, 47quinquies, 47sexies, 47octies, 47novies, 235bis, § 5 en § 6, en 235ter Wetboek van Strafvordering: ze geschiedt overeenkomstig die regels en beginselen die inhouden dat de bijzondere opsporingsmethode slechts mag uitgevoerd worden met voorafgaande machtiging van de gerechtelijke overheid en onder haar toezicht, en dat daarbij wordt voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit (1). (1) Gw. H., nr. 22/2008, 21 feb. 2008, B.S. 17 april 2008 (tweede uitgave) 20777; Zie: Cass., 28 okt. 2008, AR P.08.0706.N, AC, 2008, nr. ... met conclusie A.G. Duinslaeger.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Voor alle geschillen die nog niet definitief zijn beslecht kan de kamer van inbeschuldigingstelling de aanwending van de bijzondere opsporingsmethoden controleren, ongeacht of die aanwending vóór of na de inwerkingtreding van de wet van 6 januari 2003 heeft plaatsgehad (1). (1) Gw. H., nr. 22/2008, 21 feb. 2008, B.S. 17 april 2008 (tweede uitgave) 20777; Zie: Cass., 28 okt. 2008, AR P.08.0706.N, AC, 2008, nr. 587 met conclusie A.G. Duinslaeger.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.07.1332.N 18 december 2007 AC nr. 643

De wet die vanaf een bepaald ogenblik een wettelijke onderzoeksmaatregel invoert die voordien niet bestond, en daarvoor een nieuwe rechtspleging instelt, is geen wet in de zin van artikel 3 Gerechtelijk Wetboek die onmiddellijk kan worden toegepast op nog aanhangige rechtsgedingen van vóór de nieuwe wet (1). (1) Het openbaar ministerie concludeerde niet in deze zin en ontmoette de problematiek van de werking van de strafwet in de tijd dan ook niet. Het was van oordeel dat de grieven van eiser op zich reeds konden verworpen worden door te verwijzen naar de eerdere rechtspraak van het Hof in verband met de inhoudelijke voorwaarden inzake de toepassing van de artikelen 189ter en 235ter Wetboek van Strafvordering. Zie Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0841.N, nr. ...; Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0898.N, nr. ...; Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.1016.N, nr. ...

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

P.07.1190.N 13 november 2007 AC nr. 551

Niet ontvankelijk wegens gebrek aan belang is het cassatieberoep dat gericht is tegen de beslissing van de feitenrechter, waarbij het dossier naar het openbaar ministerie wordt verzonden teneinde de zaak voor de bij artikel 235ter Wetboek van Strafvordering, voorziene controle van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie bij de kamer van inbeschuldigingstelling aan te brengen, evenals het cassatieberoep dat gericht is tegen het arrest waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling zich bevoegd verklaart om die controle uit te oefenen, aangezien de controle van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie aan de hand van het vertrouwelijk dossier tot doel heeft het recht op een eerlijk proces, gewaarborgd door artikel 6 E.V.R.M., te verzekeren en de verdachte dus tot voordeel strekt.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden

Artt. 189ter, 235ter en 335bis

P.08.1329.N 14 oktober 2008 AC nr. 547

De rechtsplegingen bepaald bij de artikelen 189ter en 335bis Wetboek van Strafvordering, maken het niet mogelijk om, nadat de zaak bij het vonnisgerecht aanhangig is gemaakt, het verzuim goed te maken van de bij artikel 235ter Wetboek van Strafvordering omschreven controle van de bijzondere opsporingsmethoden van observatie en infiltratie (1). (1) Zie conclusie openbaar ministerie.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Het vonnisgerecht en de voorzitter van het hof van assisen kunnen de kamer van inbeschuldigingstelling slechts belasten met de controle over de in de loop van het onderzoek toegepaste bijzondere opsporingsmethoden, wanneer na de behoorlijk uitgevoerde controle bij de afsluiting van het vooronderzoek of van het gerechtelijk onderzoek, concrete gegevens aan het licht zijn gekomen welke kunnen wijzen op het bestaan van een verzuim, een onregelmatigheid, een nietigheid of de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering en die nog niet door de kamer van inbeschuldigingstelling gekend waren op het ogenblik waarop deze haar controle krachtens artikel 235ter Wetboek van Strafvordering uitoefende (1). (1) Zie conclusie openbaar ministerie.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 189ter, 235ter en 408, eerste lid

P.08.1329.N 14 oktober 2008 AC nr. 547

Wanneer het Hof een beslissing van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, vernietigt waarbij de rechters zich bevoegd achtten om kennis te nemen van de door de bodemrechter bevolen controle van de toegepaste bijzondere opsporingsmethoden, breidt het Hof de cassatie uit tot de beslissing die de zaak onwettig terug heeft verwezen naar het openbaar ministerie om de controle bepaald in artikel 235ter Wetboek van Strafvordering te doen verrichten, en tot de beschikking van de raadkamer die de zaak naar de correctionele rechtbank heeft verwezen zonder dat de voorafgaande controle van de bijzondere opsporingsmethoden was gebeurd (1). (1) Zie conclusie openbaar ministerie.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Artt. 189ter, 235ter, 335bis en 416

P.09.0568.N 12 mei 2009 AC nr. 313

De wet van 16 januari 2009 tot wijziging van de artikelen 189ter, 235ter, 335bis en 416 van het Wetboek van Strafvordering, regelt de controle op de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, door de bevoegdheid ter zake van de kamer van inbeschuldigingstelling uit te breiden en is als dusdanig een wet betreffende de bevoegdheid en de rechtspleging die, bij ontstentenis van andersluidende bepaling, vanaf haar inwerkingtreding onmiddellijk van toepassing is op de hangende rechtsplegingen waarin nog geen beslissing over de zaak zelf is genomen. (1). (1) Zie: Cass., 16 okt. 1985, AR 4380, AC, 1985-1986, nr 100, met noot E.L.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 189ter, vierde lid, en 235ter

P.10.1670.N 22 februari 2011 AC nr. ...

Artikel 189ter, vierde lid, Wetboek van Strafvordering, dat is ingevoegd bij artikel 2 van de wet van 16 januari 2009, en dat bepaalt dat de feitenrechter of het Hof van Cassatie bij wettigheidsincidenten met betrekking tot de controle op de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie de zaak aan het openbaar ministerie kan overzenden teneinde deze bij de bevoegde kamer van inbeschuldigingstelling aan te brengen voor de in artikel 235ter bepaalde controle, is een wet van rechtspleging die, in samenhang met artikel 235ter Wetboek van Strafvordering, de kamer van inbeschuldigingstelling bevoegdheid verleent om in het daarin bedoelde geval de controle uit te voeren over de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, en die overeenkomstig artikel 3 Gerechtelijk Wetboek van onmiddellijke toepassing is op de hangende rechtsgedingen (1). (1) Zie: Cass., 12 mei 2009, AR P.09.0568.N, AC, 2009, nr. 313.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.09.0428.N 21 april 2009 AC nr. 267

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling heeft geoordeeld dat de bijzondere opsporingsmethode observatie regelmatig is verlopen en tegen dat arrest geen cassatieberoep is ingesteld, blijft die beslissing onverkort bestaan en is nadien het cassatieberoep van de inverdenkinggestelde tegen een beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die, buiten het geval bedoeld in artikel 189ter, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, een tweede controle heeft uitgevoerd, ingevolge toepassing van artikel 189ter, vierde lid, Wetboek van Strafvordering, bij gebrek aan belang niet ontvankelijk (1). (1) In deze zaak had de kamer van inbeschuldigingstelling de controle gedaan van de uitgevoerde bijzondere opsporingsmethode van observatie en bij arrest van 6 nov. 2008 geoordeeld dat deze regelmatig was verlopen. Tegen dat arrest werd geen cassatieberoep aangetekend. De correctionele rechtbank naar dewelke de zaak nadien werd verwezen stelde vast dat, tijdens de procedure die aanleiding gaf tot het arrest van 6 nov. 2008, de partijen afzonderlijk werden gehoord buiten aanwezigheid van de procureur-generaal. Het Hof oordeelde meermaals dat dergelijke werkwijze inhoudt dat de rechtspleging voor de kamer van inbeschuldigingstelling door nietigheid is aangetast (o.m. Cass., 28 okt. 2008, AR P.08.0706, AC, 2008, nr 587). In casu maakte de correctionele rechtbank bij vonnis van 2 feb. 2009 toepassing van artikel 189ter, vierde lid, Wetboek van Strafvordering en zond het de zaak over aan het openbaar ministerie teneinde de kamer van inbeschuldigingstellingstelling een nieuwe controle te laten uitvoeren. Het thans bestreden arrest van 5 maart 2009 oordeelde opnieuw, maar op overbodige wijze, dat de bijzondere opsporingsmethode observatie regelmatig was verlopen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

Artt. 190 en 190ter

P.07.0668.N 16 oktober 2007 AC nr. 481

In strafzaken is het middel dat opkomt tegen de authentieke vermeldingen van een proces-verbaal van rechtszitting niet ontvankelijk (1). (1) Over de bewijswaarde van het proces-verbaal van rechtszitting in strafzaken: Cass., 16 nov. 1988, AR 7095, nr. 156; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr. 1725.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

Artt. 190 en 209

P.99.0313.N 9 januari 2001 AC nr. ...

Het beraad van de strafrechter duurt voort tot de uitspraak in openbare rechtszitting, zodat de redactie van het nog uit te spreken vonnis of arrest deel uitmaakt van het beraad (1). (1) R.P.D.B., v° Jugements et arrêts, nrs 228-230.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

P.98.0937.N 9 mei 2000 AC nr. ...

In strafzaken miskent de omstandigheid dat een beraad geruime tijd heeft geduurd, het mondeling karakter van de rechtspleging noch het recht van verdediging. (1) (1) Zie Cass., 9 jan. 1996, A.R. nr. P.94.0613.N, nr. 16; 12 maart 1996, A.R. nr. P.94.1281.N, nr.96; 30 sept. 1997, A.R. nr. P.96.0489.N, nr. 375 en 10 febr. 1999, A.R. nr. P.98.1137.F, nr.77.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 190 en 211

P.00.1531.F 9 januari 2002 AC nr. 15

De bodemrechter beoordeelt op onaantastbare wijze de noodzaak of opportuniteit van de door een partij gevorderde heropening van het debat; wanneer hij beslist dat er geen grond bestaat tot heropening van het debat, hoeft hij die beslissing niet met redenen te omkleden (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 2000, A.R. P.99.0503.F, nr. 45 ; 5 dec. 2000, A.R. P.99.0195.N, nr. 668 ; 14 feb. 2001, A.R. P.00.1350.F, nr. 91 .

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.00.1444.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat, na het sluiten van de debatten en voor de rechtszitting waarop het arrest werd uitgesproken, aan de rechter stukken werden overgelegd waarvan niet blijkt dat hij ze ofwel uit de debatten heeft geweerd, ofwel aan de tegenspraak van de partijen heeft onderworpen, is het voor het Hof niet mogelijk na te gaan of de rechter zijn uitspraak niet laat steunen op stukken waarover de partijen geen tegenspraak hebben kunnen voeren; het vernietigt dientengevolge de bestreden beslissing (1). (1) Cass., 10 okt. 2000, A.R. P.98.1561.N, nr ...

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.99.0195.N 5 december 2000 AC nr. ...

De rechter is niet verplicht een heropening van de debatten te bevelen wanneer na sluiting ervan een stuk wordt neergelegd dat niet van aard is om een invloed uit te oefenen op zijn oordeel en het recht van verdediging wordt hierdoor niet miskend (1). (1) Cass., 11 sept. 1991, AR 9336, nr. 16.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.98.1561.N 10 oktober 2000 AC nr. ...

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat, na het sluiten van het debat en voor de rechtszitting waarop het arrest werd uitgesproken, aan de rechter stukken werden overgelegd, waarvan niet blijkt dat hij ze ofwel uit het debat heeft geweerd, ofwel aan de tegenspraak van de partijen heeft onderworpen, is het voor het Hof niet mogelijk na te gaan of de rechter zijn uitspraak niet laat steunen op stukken waarover de partijen geen tegenspraak hebben kunnen voeren; het vernietigt dientengevolge de bestreden beslissing (1). (1) Zie cass., 19 nov. 1980, AC 1980-81, 308; 28 februari 1989, AR 2800, nr. 366; 13 nov. 1991, AR 9326, nr. 141; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 2de editie 1999, nr. 1041, p. 468.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.98.1137.F 10 februari 1999 AC nr. ...

De wettelijke verplichting waarbij de strafrechter zijn vonnis of arrest moet uitspreken ten laatste op de rechtszitting volgende op die waarop het debat gesloten is verklaard, is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.97.0372.F 23 april 1997 AC nr. ...

Het bewijs van de inachtneming van de wettelijke bepalingen betreffende de vormen van het onderzoek in strafzaken voor de rechter in hoger beroep, inzonderheid het horen van het openbaar ministerie, kan zowel blijken uit de vermeldingen van de processen-verbaal van de rechtszittingen als uit de vaststellingen van het arrest.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 190 en 310

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

Hoewel de openbaarheid van de rechtszitting de regel is en het sluiten van de deuren de uitzondering, verbieden noch artikel 148 Gw., noch artikel 6.1 E.V.R.M., noch de artt. 190 en 310 Sv. het hof van assisen, dat het sluiten van de deuren regelmatig bevolen heeft om een getuige te verhoren, het debat pas opnieuw openbaar te maken nadat de partijen hun opmerkingen hebben gegeven over de verklaringen van die getuige.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 190, 210 en 211

P.12.1764.N 15 oktober 2013 AC nr. ...

De door artikel 20bis Vlaamse Wooncode bepaalde herstelvordering valt gelet op haar aard en doelstellingen niet onder het begrip burgerlijke belangen in de zin van artikel 4, twaalfde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, zodat bij de behandeling van en de uitspraak over de herstelvordering door het strafgerecht de aanwezigheid van het openbaar ministerie noodzakelijk is (1). (1) Zie Cass. 8 sept. 2009, AR P.09.0341.N, AC 2009, nr. 483 met concl. O.M.; Cass. 3 sept. 2013, AR P.12.1041.N, AC 2013, nr. …

- OPENBAAR MINISTERIE -

- HUISVESTING -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 190, eerste lid, 310, tweede lid, en 335

P.94.1377.F 21 december 1994 AC nr. ...

Wanneer het hof van assisen bevolen heeft dat de zaak met gesloten deuren zou worden behandeld tot de sluiting der debatten, moet, nadat de voorzitter overeenkomstig artikel 335 Sv. de debatten gesloten heeft verklaard, de rechtszitting in het openbaar worden voortgezet.~

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 148

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Wanneer het Hof van Cassatie, op het cassatieberoep van de beschuldigde, het veroordelend arrest van het hof van assisen vernietigt op grond dat het hof van assisen, na de sluiting van de debatten, de substantiële rechtsvorm van de openbaarheid van de rechtszitting niet in acht genomen heeft, vernietigt het de verklaring van de jury en derhalve de debatten, alsook het op de burgerlijke belangen gewezen arrest dat het gevolg is van het op de strafvordering gewezen vernietigde arrest.~

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Beklaagde

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Artt. 190, tweede lid, en 310, tweede lid

P.99.0379.N 18 januari 2000 AC nr. ...

Uit de vermeldingen van de processen-verbaal van de rechtszittingen of van de veroordelende beslissing moet zonder tegenstrijdigheid blijken dat de rechtbank, gelast met vervolgingen gegrond op de artikelen 372 tot 378 van het Strafwetboek, de sluiting der deuren heeft bevolen met het oog op de bescherming van de persoonlijke levensfeer en op verzoek van een van de partijen of van het slachtoffer.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

Artt. 192 en 213

P.99.0527.N 6 februari 2001 AC nr. ...

Het hof van beroep dat het vonnis van de correctionele rechtbank tenietdoet omdat het feit slechts een wanbedrijf oplevert waarvan de kennisneming aan de politierechtbank is opgedragen, is gehouden over het aldus heromschreven feit uitspraak te doen, wanneer noch het openbaar ministerie noch de burgerlijke partij de verwijzing hebben gevorderd (1). (1) Cass., 1 okt. 1996, A.R. nr P.96.0504.N, nr 343.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.96.0504.N 1 oktober 1996 AC nr. ...

Het hof van beroep dat het vonnis tenietdoet omdat het feit slechts een wanbedrijf oplevert, waarvan de kennisneming aan de politierechtbank is opgedragen, is gehouden over het aldus heromschreven feit uitspraak te doen, wanneer noch het openbaar ministerie noch de burgerlijke partij de verwijzing hebben gevorderd.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 193bis en 211

P.92.6877.N 13 september 1994 AC nr. ...

Regelmatig is de beslissing in correctionele zaken die wordt genomen bij volstrekte meerderheid van stemmen.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 195 en 211

P.09.0212.F 3 juni 2009 AC nr. 371

Wanneer de strafrechter alleen nog over de burgerlijke rechtsvordering uitspraak moet doen, beslist hij regelmatig over de aansprakelijkheid van de beklaagde, wanneer hij artikel 1382 B.W. vermeldt en de bestanddelen van het misdrijf waaruit hij voor de beklaagde de fout afleidt die de schade, waarvan het herstel wordt gevorderd, heeft veroorzaakt (1). (1) Zie Cass., 21 okt. 1992, AR 9783, AC, 1991-1992, nr 677; Zie Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.0807.F, AC, 2001, nr 550; Zie Cass., 23 mei 2007, AR P.07.0405.F, AC, 2007, nr 268.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.00.0736.N 11 december 2001 AC nr. ...

Het door de rechter in toepassing van artikel 68, § 1, a, Stedenbouwdecreet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen te bevelen herstel in de vorige staat behoort weliswaar tot de strafvordering, maar is niettemin een maatregel van burgerlijke aard, zodat niets belet dat over deze vordering wordt geoordeeld bij afzonderlijke beslissing nadat voordien reeds over de schuld en de op te leggen straf werd beslist; bij hoger beroep dat enkel gericht is tegen de beslissing over de herstelvordering heeft de appèlrechter derhalve niet te oordelen over de niet-aangevochten beslissing van schuldigverklaring en bestraffing (1) (2). (1) Cass., 12 april 1994, AR P.93.0325.N, nr. 171. (2) De strafbepalingen (artt. 66-72) van het gecoördineerd decreet Vlaams Parlement 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, werden opgeheven bij artikel 171, lid 1, decreet Vlaams Parlement 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S; 8 juni 1999) met inwerkingtreding op 1 mei 2000 (artikel 204) en zij maken thans de artikelen 146-159 van laatstgenoemd decreet uit.

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

- STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

P.00.1656.F 17 januari 2001 AC nr. ...

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moet de veroordeling op de strafvordering opgave doen van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het bewezen verklaarde misdrijf vaststellen en van die waarbij de straf wordt bepaald (1). (1) Zie Cass., 27 sept. 2000 en 10 okt. 2000, A.R. P.00.0639.F en P.00.0723.N, nrs. ... .

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.00.0723.N 10 oktober 2000 AC nr. ...

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet een veroordelend strafvonnis het bestaan van de bestanddelen van het misdrijf vaststellen en de wettelijke bepalingen vermelden die het misdrijf omschrijven en strafbaar stellen (1) (2). (1) Zie cass., 18 mei 1999, AR P.97.1252.N, nr. 287; 23 juni 1999, AR P.99.0354.F, nr. 389; du Jardin, J.Motivering van vonnissen en arresten in strafzaken", B 4, p. 16, in "Strafrecht en Strafvordering, commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer" (Kluwer). (2) In het arrest past het Hof deze regel toe op het specifieke probleem van de overschrijding van het maximale toegelaten gewicht door te oordelen dat de beslissing die een beklaagde veroordeelt om, in overtreding van artikel 18, § 1 van het koninklijk besluit van 15 maart 1968, houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen, een voertuig op de openbare weg in het verkeer te hebben gebracht waarvan het gewicht in beladen toestand meer bedroeg dan het maximale toegelaten gewicht, niet regelmatig met redenen omkleed is wanneer niet vastgesteld wordt dat het voertuig reed onder dekking van een Belgische nummerplaat en wanneer de beslissing evenmin het artikel 2, § 1, het vroegere artikel 26, § 1, het huidige artikel 26 en artikel 81 van het genoemde reglement vermeldt, waar deze artikelen betrekking hebben op de toepassingssfeer van dit algemeen reglement, op de bestanddelen en de omschrijving van het misdrijf en op de strafbaarstelling ervan. Er weze opgemerkt dat het op het ogenblik van de feiten toepasselijke artikel 26 § 1 K.B. 15 maart 1968, met ingang van 1 januari 1999, vervangen werd bij artikel 19 K.B. 15 december 1998. Zie ook cass., 12 september 1995, AR P.95.0223.N, nr. 377; 18 feb. 1997, AR P.96.0269.N, nr. 92, wat de aan te halen artikelen betreft.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.98.1127.F 24 maart 1999 AC nr. ...

De rechter die, bij ontstentenis van conclusie over dat punt, de beklaagde veroordeelt omdat hij geen beroep heeft gedaan op de medewerking van een architect voor het opmaken van de plannen en de controle op de uitvoering van de werken, voor welke door de wetten, besluiten en reglementen een voorafgaande toelating tot bouwen is opgelegd, en daartoe het bewezen verklaarde misdrijf omschrijft in de bewoordingen van de artt. 4 en 10 W. 20 feb. 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, verantwoordt regelmatig zijn beslissing, ook al maakt hij daarenboven geen melding van de wettelijke of reglementsbepalingen krachtens welke het litigieuze werk niet zonder de voorafgaande afgifte van een bouwvergunning mocht worden aangevat.~

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, moet de veroordelende beslissing opgave doen van de wettelijke bepalingen waarbij de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf worden vastgesteld alsook van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.97.0085.F 5 november 1997 AC nr. ...

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moet een veroordelende beslissing op de strafvordering melding maken van de bestanddelen van het misdrijf en van de wettelijke bepalingen waarin zij worden vermeld, ongeacht het feit dat het beroepen vonnis artikel 149 Gw. niet zou naleven.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 195 en 416

P.13.1073.F 20 november 2013 AC nr. ...

Naar luid van artikel 4, § 1, vijfde lid, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, wijst het onderzoeksgerecht, wanneer het meent dat er geen reden is om de opschorting uit te spreken, een beschikking tot buitenvervolgingstelling of een beschikking tot verwijzing naar het bevoegde rechtscollege; in dat geval wijst het geen beslissing waarbij de opschorting wordt afgewezen, die, met toepassing van artikel 3, vierde lid, van die wet, met redenen moet zijn omkleed overeenkomstig de bepalingen van artikel 195 van het Wetboek van Strafvordering (1). (1) Cass. 20 juni 2006, AR P.06.0245.N, AC 2006, nr. 340.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Gewone opschorting

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 195 en 434

P.98.0605.N 21 maart 2000 AC nr. ...

Waar de onwettigheid van het als straf opgelegde verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig zich uitstrekt tot de hele wegens de telastleggingen uitgesproken bestraffing, tast de enkele onwettigheid van de straf of van de motivering ervan de wettigheid van de schuldigverklaring niet aan, tenzij de onwettigheid van de motivering van de straf ook de schuldigverklaring betreft.

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Artt. 195 en 620

P.97.0832.N 4 april 2000 AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 620 Wetboek van Strafvordering, heeft de uitwissing van veroordeling de gevolgen van herstel in eer en rechten, wat verhindert dat deze veroordelingen als grondslag dienen voor het bepalen van de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat.

- STRAF - Allerlei

Artt. 195, 619, 620 en 634

P.94.0017.N 22 november 1994 AC nr. ...

De rechter mag, om het bestaan van herhaling aan te nemen en de strafmaat te bepalen, geen rekening houden met een vroegere veroordeling die uitgewist is.~

- STRAF - Allerlei

- HERHALING -

Artt. 195, eerste lid, en 211

P.08.0176.F 7 mei 2008 AC nr. 277

Wanneer het aan de beklaagde ten laste gelegde feit strafbaar is gesteld bij een ten tijde van de uitspraak opgeheven wet, kan de rechter het misdrijf alleen bewezen verklaren indien hij vaststelt dat het feit, dat strafbaar was onder de oude wet, het met toepassing van de nieuwe wet nog steeds is (1). (1) Zie Cass., 26 jan. 1988, AR 781, AC, 1988, nr 319.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Om naar recht met redenen te zijn omkleed moet de veroordelende beslissing op de strafvordering niet alleen de wetsbepaling vermelden die een straf oplegt voor het als misdrijf omschreven feit, maar ook deze die het feit strafbaar stelt (1). Zie Cass., 25 sept. 2007, AR P.07.0420.N., AC, 2007, nr ..., met concl. adv.-gen. M. Timperman.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 195, eerste lid, en 371

P.07.0420.N 25 september 2007 AC nr. 430

De veroordelende beslissing voor een fiscale valsheid of gebruik moet de bepalingen van het Wetboek van Inkomstenbelastingen of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten vermelden die de dader heeft overtreden of heeft willen overtreden (1). (1) Zie concl. O.M.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

In strafzaken moet ieder veroordelend vonnis, om naar het voorschrift van artikel 149 Grondwet en van de artikelen 163, eerste lid, 195, eerste lid, of 371 Wetboek van Strafvordering, met redenen te zijn omkleed, niet alleen opgave doen van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald maar ook van de wetsbepalingen die de bestanddelen omschrijven van het misdrijf waaraan de beschuldigde schuldig wordt verklaard (1). (1) Zie concl. O.M.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 195, tweede lid en 211

P.08.0915.N 21 oktober 2008 AC nr. 570

Geen wetsbepaling schrijft voor dat de appelrechter, naast de motivering van de door hem uitgesproken straf, in het bijzonder moet motiveren waarom de door de eerste rechter opgelegde straf ontoereikend is; de omstandigheid dat de beklaagde in hoger beroep voor meer feiten wordt vrijgesproken, een verzwarende omstandigheid wordt weggelaten en verzachtende omstandigheden worden aangenomen, sluit een zwaardere bestraffing op grond van een gelijkluidende motivering als deze van het beroepen vonnis niet uit, mits ze voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 195 en 211, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie: Cass., 14 nov. 2000, AR P.98.0412.N, AC, 2000, nr 618.

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

---

P.04.0671.F 16 juni 2004 AC nr. 332

De appèlrechters miskennen het recht van verdediging niet, wanneer ze, om de strafmaat te bepalen van de straf die opgelegd wordt aan de beklaagde die wordt veroordeeld wegens verkrachting, verwijzen naar gegevens die eigen zijn aan zijn persoonlijkheid, door erop te wijzen dat hij zich geenszins in vraag stelt (1). (1) Zie Cass., 5 april 2000, AR P.00.0250.F, nr 228.

- STRAF - Allerlei

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.02.1481.F 5 februari 2003 AC nr. 86

Het arrest van het hof van beroep dat, op grond van een redengeving die de beklaagde niet bekritiseert, de hem ten laste gelegde feiten bewezen verklaart en de maat van de hem opgelegde hoofdgevangenisstraf bepaalt, en vervolgens erop wijst dat de beklaagde zich niet gebeterd heeft, beslist dat een maatregel tot opschorting van de uitvoering van de straf volkomen ongepast is, bestraft niet de wijze waarop de beklaagde zijn onschuld staande heeft gehouden en miskent bijgevolg het recht van verdediging niet (1). (1) Zie Cass., 24 feb. 1999, AR P.98.0690.F, nr 112; 24 feb. 1999, AR P.99.0120.F, nr 113.

- STRAF - Allerlei

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.98.1412.N 14 november 2000 AC nr. ...

Geen wetsbepaling schrijft voor dat de appelrechter, naast de motivering van de door hem uitgesproken straf, in het bijzonder motiveert waarom de door de eerste rechter opgelegde straf ontoereikend is (1). (1) Zie Cass., 5 okt. 1988, AR 6753, nr 71 en, voor een bijzondere toepassing, Cass., 31 maart 1992, AR 5098, nr 410.

- STRAF - Allerlei

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.00.0250.F 5 april 2000 AC nr. ...

Het recht van verdediging wordt niet miskend door de appèlrechters die, bij de bepaling van de straf die opgelegd wordt aan een wegens onwettig verblijf veroordeelde persoon, naar gegevens verwijzen die eigen zijn aan de persoonlijkheid van de veroordeelde, door te wijzen op zijn weigering om de plaats, waar hij werkelijk leeft, kenbaar te maken.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.98.0690.F 24 februari 1999 AC nr. ...

Het recht van verdediging wordt miskend door de appèlrechters, die de verzwaring van de straf gronden op de omstandigheid dat de beklaagde voor zijn rechters het bestaan is blijven ontkennen van één van de gegevens die zij in aanmerking hadden genomen tot staving van hun overtuiging en hun beslissing dat hij schuldig was, en aldus de beklaagde straffen omdat hij weigert schuld te bekennen.~

- STRAF - Allerlei

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.99.0120.F 24 februari 1999 AC nr. ...

Het recht van verdediging wordt miskend door de rechter, die de strafmaat verantwoordt door erop te wijzen dat de beklaagde verkiest zijn slachtoffer te bekladden in plaats van zijn daden te bekennen, en aldus de beklaagde straft omdat hij weigert schuld te bekennen.~

- STRAF - Allerlei

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.95.0756.N 25 juni 1996 AC nr. ...

De appelrechters die de verhoging van de door de eerste rechter opgelegde geldboete laten steunen, o.m., op de feitelijke omstandigheid dat de beklaagde op datum van de bestreden beslissing "nog steeds geen einde heeft gesteld" aan de wederrechtelijke toestand die het gevolg is van het door hen bewezen verklaard bouwmisdrijf tot herstel waarvan zij de uitvoering van aanpassingswerken bevelen, verwijten, voor de bepaling van de strafmaat, de beklaagde aldus een schuldig verzuim, wat zij slechts vermogen te doen vanaf zijn definitieve veroordeling wegens de telastgelegde feiten en miskennen zodoende het vermoeden dat de beklaagde onschuldig wordt geacht tot hij bij een beslissing die kracht van gewijsde heeft is veroordeeld.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- STEDENBOUW - Sancties

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Artt. 195bis en 211

P.13.0683.F 5 juni 2013 AC nr. ...

Uit het eerste en tweede lid van artikel 195bis van het Wetboek van Strafvordering blijkt dat de griffier het arrest binnen achtenveertig uren moet laten tekenen door de rechters die het hebben gewezen en dat, indien een of meer rechters zich in de onmogelijkheid bevinden om te tekenen, alleen de anderen tekenen, onder vermelding van die onmogelijkheid; die termijn van achtenveertig uren is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid, en artikel 782 van het Gerechtelijk Wetboek dat vereist dat het vonnis of arrest voor de uitspraak wordt ondertekend, is niet substantieel of voorgeschreven op straffe van nietigheid; belangrijk is alleen dat het arrest door het voorgeschreven aantal magistraten wordt gewezen, dat die alle rechtszittingen en de beraadslaging over de zaak hebben bijgewoond, dat zij hun beslissing ondertekenen of dat, wanneer ze in de onmogelijkheid verkeren om te tekenen, dit op de beslissing wordt bevestigd; de rechter wiens onmogelijkheid om te tekenen naar recht is vastgesteld, hoeft die beslissing niet te ondertekenen wanneer aan die toestand een einde is gekomen.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

Artt. 199 en 202

P.08.1842.N 3 maart 2009 AC nr. 168

Op het enkel hoger beroep van de beklaagde kan zijn toestand niet worden verergerd; hij kan o.a. niet worden veroordeeld wegens misdrijven die de eerste rechter ter zijde heeft gelaten (1). (1) Cass., 20 dec. 1976, A.C., 1977, 440.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Op het enkel hoger beroep van de beklaagde kan zijn toestand niet worden verergerd; hij kan o.a. niet worden veroordeeld wegens misdrijven die de eerste rechter ter zijde heeft gelaten (1). (1) Cass., 20 dec. 1976, AC, 1977, 440.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

P.98.0270.N 15 februari 2000 AC nr. ...

Wanneer de rechter in correctionele-of politiezaken bij afzonderlijke vonnissen uitspraak heeft gedaan over de schuld en over de op te leggen straf, draagt de devolutieve werking van het onbeperkt hoger beroep van de beklaagde en van het openbaar ministerie de kennisneming van de strafvordering in haar geheel aan de appelrechter op.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- STRAFVORDERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.96.0312.N 17 februari 1998 AC nr. ...

Het hoger beroep van de beklaagde tegen de eindbeslissing, en bij ontstentenis van hoger beroep tegen het tussenvonnis dat bij miskenning van het verbod in correctionele- en politiezaken van gesplitste uitspraak betreffende schuld en straf reeds heeft geoordeeld over een materiëel of moreel element van het feit dat de beklaagde wordt ten laste gelegd, omvat niettemin alle niet van elkaar af te scheiden elementen van de strafvordering en onderwerpt zodoende noodzakelijkerwijze het onderzoek omtrent de wettigheid van het tussenvonnis aan de appelrechters in zoverre dit reeds over sommige elementen oordeelde.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 202 en 203

P.06.0735.N 3 oktober 2006 AC nr. 457

Wanneer de toestand van een veroordeelde in hoger beroep wordt verzwaard ofschoon het openbaar ministerie niet in hoger beroep was gekomen, vernietigt het Hof zonder verwijzing de bestreden beslissing in zoverre de door de eerste rechter uitgesproken straf werd verzwaard (1). (1) Zie: Penaal cassatieberoep van nu en straks: enkele denkrichtingen voor de toekomst, Rede uitgesproken op de plechtige openingszitting van het Hof van 1 september 2005, nrs 57 e.v., R.W., 2006, 761 (778).

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.99.1115.F 22 december 1999 AC nr. ...

Wanneer alleen de beklaagde hoger beroep instelt, kan deze niet worden veroordeeld tot meerdere straffen wegens feiten waarvoor de eerste rechter slechts één enkele straf heeft uitgesproken.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.95.0388.N 3 september 1996 AC nr. ...

Ingevolge het hoger beroep van een burgerlijke partij tegen een op verzet gewezen vonnis, dat haar vordering afwijst, hoeven de appelrechters niet enkel de grieven van die burgerlijke partij tegen dit vonnis te onderzoeken, doch eveneens elk verweer vanwege de andere partijen, met name de beklaagde en zijn civielrechtelijk aansprakelijke partij, die aanvoeren dat, in strijd met wat het vonnis op verzet daaromtrent had beslist, het verzet van de burgerlijke partij op civielrechtelijk gebied niet ontvankelijk was, beslissing, waartegen de beklaagde en de civielrechtelijk aansprakelijke partij, bij gebrek aan belang, geen ontvankelijke rechtsmiddel konden instellen.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 202 en 205

P.96.0117.N 2 december 1997 AC nr. ...

Verantwoorden hun beslissing niet naar recht, de appelrechters, die na het hoger beroep van het openbaar ministerie wegens laattijdigheid niet ontvankelijk te hebben verklaard, het beroepen vonnis bevestigen mits de wijziging dat de burgerlijke aansprakelijkheid eveneens wordt uitgesproken voor de geldboete, terwijl het beroepen vonnis deze enkel uitsprak voor de bijzondere vergoeding voor de slachtofferhulp.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

Artt. 202, 2° en 203

P.94.0416.N 22 november 1994 AC nr. ...

Wanneer de burgerlijke partij geen hoger beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van afwijzing van haar vordering, miskent de appelrechter de devolutieve kracht van het hoger beroep van de overige partijen als hij die vordering toewijst.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 202, 203 en 203bis

P.12.1290.N 30 april 2013 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde vervolgd werd wegens twee verschillende feiten en hij voor één feit werd vrijgesproken en voor een ander tot straf werd veroordeeld, draagt het tot de beslissing over één van die telastleggingen beperkt hoger beroep van het openbaar ministerie alleen de kennisneming van die beslissing aan de appelrechters op (1). (1) Zie: Cass. 9 nov. 2010, AR P.10.0635.N, AC 2010, nr. 665.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.10.0635.N 9 november 2010 AC nr. 665

Wanneer een beklaagde vervolgd wordt wegens twee verschillende feiten en, hetzij tot afzonderlijke straffen is veroordeeld, hetzij voor een feit werd vrijgesproken en voor een ander tot straf werd veroordeeld, draagt het tot de beslissing over één van die telastleggingen beperkt hoger beroep van het openbaar ministerie alleen de kennisneming van die beslissing aan de appelrechters op (1). (1) Cass., 2 dec. 1987, AR 6058, A.C., 1987-1988, nr. 202.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.96.0277.F 11 september 1996 AC nr. ...

In strafzaken wordt de regelmatig bij de eerste rechter ingestelde burgerlijke rechtsvordering door de verklaring van hoger beroep bij het appèlgerecht aanhangig gemaakt; de appèlrechters moeten bijgevolg uitspraak doen over de aldus bij hun aanhangig gemaakte burgerlijke rechtsvorderingen, zelfs als de burgerlijke partijen geen conclusies neerleggen.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels)

Artt. 21 en 24, 1°

P.02.0891.N 18 februari 2003 AC nr. 113

Wanneer tijdens één van de schorsingstermijnen van artikel 24, 1°, Wetboek van Strafvordering, daden van onderzoek of vervolging worden verricht, wordt de verjaring gestuit en wordt de aanvang van de tweede verjaringstermijn verschoven tot na de beëindiging van de schorsing (1). (1) MEESE, J.De verjaring van de strafvordering na de "Securitaswet" van 11 december 1998", T. Strafr., 2000, 2-11, nr 24; VERSTRAETEN, R., Handboek van Strafvordering, 3de Ed., nr 235.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing

Artt. 210 en 234

P.01.1143.F 19 september 2001 AC nr. ...

Wanneer de appèlrechter kennisneemt van de strafvordering, is het horen van het O.M. in zijn vorderingen een vormvereiste dat, op straffe van nietigheid, vastgesteld moet worden in de beslissing of in het proces-verbaal van de rechtszitting; geen enkele wettelijke bepaling verplicht het O.M. om in hoger beroep een samenvatting van de zaak te geven (1). (1) Zie Cass., 12 april 1998, nr. 488.

- STRAFVORDERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- OPENBAAR MINISTERIE -

P.97.0372.F 23 april 1997 AC nr. ...

Wanneer de appèlrechter kennis neemt van de strafvordering, vormt het horen van het openbaar ministerie een substantiële vormvereiste.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

Artt. 211 en 211bis

P.96.0368.N 17 december 1996 AC nr. ...

Regelmatig met redenen omkleed en naar recht verantwoord is de beslissing van de appelrechters die, ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep, de zaak opnieuw onderzoeken, het beroepen vonnis, wat betreft één telastlegging, met verwijzing naar de motivering van de eerste rechter, bevestigen, wat betreft de telastlegging, met voorbedachte rade, opzettelijke slagen zonder het oogmerk om te doden maar die toch de dood veroorzaakt hebben, doch uitgelokt werden, met eigen motieven oordelen dat de eerste rechter ten onrechte een verschoningsgrond had aangenomen en op grond hiervan een onwettige straf uitsprak, de beklaagde schuldig verklaren aan deze laatste telastlegging, zoals omschreven in de beschikking tot verwijzing en hem, in aanmerking genomen de correctionalisering van dit feit, met eenparige stemmen veroordelen tot de bij de wet bepaalde straffen.

- SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden

Regelmatig met redenen omkleed en naar recht verantwoord is de beslissing van de appelrechters die, ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep, de zaak opnieuw onderzoeken, het beroepen vonnis, wat één telastlegging betreft, met verwijzing naar de motivering van de eerste rechter bevestigen, wat een andere telastlegging betreft, met eigen motieven oordelen dat de eerste rechter ten onrechte een verschoningsgrond had aangenomen en op grond hiervan een onwettige straf uitsprak, de beklaagde schuldig verklaren aan deze laatste telastlegging, zoals omschreven in de beschikking tot verwijzing en hem, in aanmerking genomen de correctionalisering van dit feit, met eenparige stemmen veroordelen tot de bij de wet bepaalde straffen.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

Artt. 211bis en 215

P.07.1316.F 5 december 2007 AC nr. 617

Het vonnis in hoger beroep moet niet met eenparige stemmen van de leden van de rechtbank worden gewezen, wanneer het door het vonnis nietig te verklaren dat de beslissing over de schuld en over de straf opsplitst en, tengevolge van de daaruit voortvloeiende evocatie, de straf en de strafmaat te bepalen, de beklaagde niet schuldig verklaart aan een feit waarvoor de eerste rechter hem had vrijgesproken en evenmin een straf verzwaart die deze hem zou hebben opgelegd (1). (1) Zie Cass., 2 juni 1998, AR P.96.1587.N, nr. 283; Cass., 18 maart 2003, AR P.02.1357.N, nr. 174; M. FRANCHIMONT, A. MASSET en A. JACOBS, Manuel de procédure pénale, Larcier, Brussel, 2006, p. 913, en noot 128, en p. 166.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.02.1357.N 18 maart 2003 AC nr. 174

Een vonnis alvorens recht te doen houdt noch een vrijspraak, noch een veroordeling van de beklaagde in, zodat het gerecht in hoger beroep dat de zaak met toepassing van artikel 215 Wetboek van Strafvordering aan zich trekt na het vonnis alvorens recht te doen te hebben vernietigd of hervormd, de beklaagde voor het eerst vermag te veroordelen zonder dat hierover met eenparigheid van stemmen dient te worden beslist.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

P.96.1587.N 2 juni 1998 AC nr. ...

Het gerecht in hoger beroep dat, met toepassing van artikel 215 Sv., over de zaak zelf beslist na een vonnis alvorens recht te doen te hebben vernietigd of gewijzigd, vermag de beklaagde te veroordelen zonder dat hierover met eenparige stemmen moet worden beslist.~

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

Artt. 216quater, § 2, en 416

P.05.1252.N 20 december 2005 AC nr. 685

Het arrest dat oordeelt dat het nieuwe artikel 216quater, § 2, eerste lid, Wetboek van Strafvordering vanaf zijn inwerkingtreding moet worden toegepast vermits de zaak niet aan de rechter wordt onttrokken en de uitoefening van de strafvordering onaangetast blijft maar enkel het proces-verbaal van oproeping onontvankelijk verklaart, doet geen uitspraak over de grond van de strafvordering en belemmert er evenmin de verdere uitoefening van, zodat tegen dit arrest, dat noch een eindbeslissing is in de zin van artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering noch een beslissing in de zin van artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, geen cassatieberoep open staat.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 217 en 218

P.06.0696.N 24 oktober 2006 AC nr. 508

De niet-openbaarheid van de behandeling van de regeling van de rechtspleging door de kamer van inbeschuldigingstelling houdt in dat enkel de leden van de kamer van inbeschuldigingstelling, de griffier, het openbaar ministerie, de zaalwachter, het personeel dat met de bewaking van de gedetineerden is gelast, de tolken, de verdachten en inverdenkinggestelden, de burgerlijke partijen of toekomstige burgerlijke partijen of de andere personen die gerechtigd zijn in de regeling van de rechtspleging tussen te komen en hun raadslieden, de behandeling of het deel ervan waarvoor hun aanwezigheid is vereist mogen bijwonen; de kamer van inbeschuldigingstelling beslist wie in de wettelijke voorwaarden verkeert om tot de behandeling van de zaak te worden toegelaten (1). (1) Zie Cass., 21 dec. 1993, AR P.93.1353.N, nr 539; VERSTRAETEN, R.De ontvankelijkheid van de burgerlijke partijstelling en de beoordeling ervan in de onderzoeksfase", R.W., 1994-95, p. 777-781.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.94.1412.N 25 april 1996 AC nr. ...

Ter beoordeling van de ontvankelijkheid van het hoger beroep dat de burgerlijke partij heeft ingesteld tegen een beschikking van buitenvervolgingstelling dient de kamer van inbeschuldigingstelling te onderzoeken of de burgerlijke partijstelling ontvankelijk was.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

P.94.1086.N 7 maart 1995 AC nr. ...

Ter beoordeling van de ontvankelijkheid van het hoger beroep dat de burgerlijke partij heeft ingesteld tegen een beschikking van buitenvervolgingstelling dient de kamer van inbeschuldigingstelling te onderzoeken of de burgerlijke partijstelling ontvankelijk was.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 217 en 223

P.05.1310.N 25 oktober 2005 AC nr. 540

De termijn van tenminste 10 dagen tussen de datum waarop de verdachte, de burgerlijke partij en hun raadslieden op de hoogte zijn gebracht van de bepaling van de rechtsdag van de zaak en de datum waarop zij voor de kamer van inbeschuldigingstelling verschijnen, is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Cass., 18 april 2001, AR P.01.0381.F, nr 214; DECLERCQ R., Onderzoeksgerechten, A.P.R., 1993, p. 405, nr 1035; DECLERCQ R., Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, 2003, p. 1392, nr 3214; DEMANET G., Du rôle de la chambre des mises en accusation en cas d'extradition demandée à la Belgique, openingsrede hof van beroep te Mons, 3 sept. 1987, in Rev. dr. pén., 1988, 239-288.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Het ter beschikking stellen van het dossier aan de vreemdeling en aan zijn raadsman op de griffie van het hof van beroep is een vormvereiste die ertoe strekt de eerbiediging van het recht van verdediging te waarborgen (1). (1) Cass., 18 april 2001, AR P.01.0381.F, nr 214; DECLERCQ R., Onderzoeksgerechten, A.P.R., 1993, p. 405, nr 1035; DECLERCQ R., Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, 2003, p. 1392, nr 3214; DEMANET G., Du rôle de la chambre des mises en accusation en cas d'extradition demandée à la Belgique, openingsrede hof van beroep te Mons, 3 sept. 1987, in Rev. dr. pén., 1988, 239-288.

- UITLEVERING -

Artt. 22 en 138, 6°

P.04.0212.F 9 juni 2004 AC nr. 310

De correctionele rechtbank beslist wettig dat zij bevoegd is om kennis te nemen van de strafvordering die ingesteld wordt op grond dat de bestuurder van een voertuig op de openbare weg dat voertuig geparkeerd heeft op een plaats met parkeermeters of parkeerautomaten, zonder de op die toestellen vermelde modaliteiten en voorwaarden na te leven, en dat de telastlegging bewezen is, wanneer ze, in hoger beroep, erop wijst dat de politie vastgesteld heeft dat de bestuurder van een voertuig dat voertuig geparkeerd heeft zonder de op die plaats bestaande parkeermeter te gebruiken, dat de politie, overeenkomstig het gemeentelijk betalingsreglement betreffende het betalend parkeren, een fiscaal parkeervignet op het voertuig heeft aangebracht, waaruit blijkt dat een bedrag binnen de vijf werkdagen moest worden betaald bij de gemeenteontvanger, dat is vastgesteld dat dit bedrag niet binnen die termijn is betaald, dat die bestuurder elke regeling heeft geweigerd, dat hij niet betwist kennis te hebben genomen van het vignet dat op de voorruit van zijn voertuig was aangebracht, en dat hij niet betwist zijn voertuig op een betalende plaats te hebben geparkeerd zonder het vereiste bedrag te hebben betaald (1). (1) Zie Cass., 6 sept. 1994, AR P.93.1537.N, nr 358; 31 okt. 1995, AR P.95.0309.N, nr 464; 19 nov. 1997, AR P.97.0722.F, nr 487.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 27 - Art. 27ter

Artt. 22, 28bis en 28ter

P.12.1310.F 19 december 2012 AC nr. ...

Het opsporingsonderzoek wordt niet uitsluitend à charge gevoerd; het openbaar ministerie moet hierbij waken over de wettigheid van de bewijsmiddelen en de loyaliteit waarmee ze zijn verzameld.

- OPENBAAR MINISTERIE -

De opdracht van het openbaar ministerie beperkt zich niet tot die van aanklager; het komt in het geding ook tussen om de rechter een juridische oplossing voor te stellen.

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 224 en 234

P.05.1184.F 9 november 2005 AC nr. 583

De vordering waarvan artikel 234, Sv., op straffe van nietigheid vereist dat zij in de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling wordt vermeld is deze die de procureur-generaal, overeenkomstig artikel 224 van datzelfde wetboek, schriftelijk en ondertekend ter tafel heeft neergelegd om bij de stukken te worden gevoegd (1). (1) Pandectes belges, T. IX, Brussel, 1883, v° "Arrêt de renvoi", p. 1100, nrs. 74 en 75.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Art. 234, Sv., verplicht de kamer van inbeschuldigingstelling niet, om na heropening van het debat voor het neerleggen van stukken, opnieuw de vordering van het O.M. te vermelden die reeds door het arrest die de neerlegging ervan vaststelt wordt bedoeld.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 226 en 227

P.08.1239.N 25 november 2008 AC nr. 668

Het feit dat de rechter oordeelt dat er samenhang bestaat tussen misdrijven waarvan de stukken hem gelijktijdig zijn voorgelegd, belet niet dat hij soeverein oordeelt of de samenhangende misdrijven die hij bewezen acht, de uiting zijn van één en hetzelfde opzet, zodat hij slechts één straf kan opleggen.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- STRAF - Samenloop - Algemeen

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

- SAMENHANG -

P.06.0608.N 19 september 2006 AC nr. 425

De loutere omstandigheid dat, nadat zaken samen werden behandeld, daarin afzonderlijke vonnissen of arresten worden gewezen, tast de wettigheid van deze vonnissen of arresten niet aan.

- SAMENHANG -

P.06.0966.F 13 september 2006 AC nr. 413

De gevolgen van de daden die de verjaring van de strafvordering m.b.t. een misdrijf stuiten, strekken zich uit tot alle misdrijven die samen worden behandeld en die door een intrinsieke samenhang nauw met elkaar verbonden zijn (1). (1) Zie Cass., 3 maart 2004, AR P.03.1750.F, nr 117.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- SAMENHANG -

P.06.0289.N 16 mei 2006 AC nr. 276

Daden van onderzoek of vervolging ten aanzien van een verdachte stuiten de verjaring van de strafvordering ten aanzien van andere verdachten van dezelfde feiten of van feiten die nauw verbonden zijn door intrinsieke samenhang; de stuiting van de verjaring van de strafvordering heeft uitwerking ten aanzien van al de samenhangende misdrijven die samen onderzocht worden en waartussen een intrinsieke samenhang bestaat (1). (1) Cass., 15 april 1997, AR P.97.0469.N, nr 187.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

P.05.0932.N 2 augustus 2005 AC nr. 392

Er kan geen samenhang bestaan tussen de strafvordering en de rechtsvordering die tot de bevoegdheid van de jeugdrechtbank behoort (1). (1) Zie Cass., 22 september 2004, AR P.04.0931.F, nr 427.

- SAMENHANG -

P.04.0931.F 22 september 2004 AC nr. 427

Er kan geen samenhang bestaan tussen feiten die tot de bevoegdheid van de jeugdrechtbank behoren en feiten waarvoor de correctionele rechtbank bevoegd is, aangezien samenhang veronderstelt dat één en dezelfde rechter bevoegd kan zijn om uitspraak te doen over de gezamenlijke, aan hem voorgelegde feiten (1). (1) Zie Cass., 7 april 1987, AR 1275, nr 474.

- SAMENHANG -

P.03.1750.F 3 maart 2004 AC nr. 117

De gevolgen van de daden die de verjaring van de strafvordering m.b.t. een misdrijf stuiten, strekken zich niet alleen uit tot de andere misdrijven die met het eerste misdrijf de uitvoering van hetzelfde strafbaar opzet zijn en aldus slechts één misdrijf opleveren, maar tot alle samen behandelde of berechte misdrijven, die door een intrinsieke samenhang nauw met elkaar verbonden zijn (1). (1) Zie Cass., 26 mei 1987, AR 737, nr 581; 5 april 1996, verk. k., AR A.94.0002.F, nr 111 (nrs 45 en 46).

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- SAMENHANG -

P.02.0058.F 10 april 2002 AC nr. 219

Het middel is niet ontvankelijk, wanneer het opkomt tegen de beoordeling in feite, door de bodemrechter, van de noodzaak om de zaken, voor een goede rechtsbedeling, te voegen teneinde ze samen aan dezelfde rechter voor te leggen (1). (1) Zie Cass, 13 juni 2001, A.R. P.01.0407.F, nr. ..., met concl. proc.-gen. J. du Jardin.

- SAMENHANG -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter

Feiten die reeds het voorwerp van verschillende vooronderzoeken hebben uitgemaakt, kunnen samenhangend zijn.

- SAMENHANG -

P.01.1040.F 26 september 2001 AC nr. ...

In strafzaken is samenhang een algemene reden om bevoegdheid uit te breiden en beoordeelt de feitenrechter in feite het bestaan daarvan (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 1977 (AC, 1978, 53) ; 19 dec. 1984, A.R. 3815, nr. 248, 12 feb. 1996, A.R. A.94.0002.F, nr. 75, 31° ; 9 juni 1999, A.R. P.99.0231.F, nr. 340.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- SAMENHANG -

P.01.0407.F 13 juni 2001 AC nr. ...

De bodemrechter oordeelt op onaantastbare wijze, onder voorbehoud van het recht van verdediging, of de noodzaak van een goede rechtsbedeling de samenvoeging of scheiding van rechtsplegingen vereist (1). (1) Zie Cass., 7 feb. 1999, A.R. P.99.0231.F, nr. 340.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- SAMENHANG -

P.99.1583.F 8 maart 2000 AC nr. ...

Wanneer de rechter, die door één en dezelfde beslissing uitspraak doet over twee zaken die betrekking hebben op twee verschillende beklaagden, vaststelt dat er tussen beide zaken samenhang bestaat, dan stuit een t.a.v. de ene beklaagde verrichte daad van onderzoek of van vervolging, de verjaring van de strafvordering t.a.v. de andere beklaagde.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- SAMENHANG -

P.99.1330.F 6 oktober 1999 AC nr. ...

Een correctionele rechtbank kan een voor die rechtbank hangende zaak niet wettig verwijzen naar een andere correctionele rechtbank, op grond dat er samenhang bestaat tussen die zaak en de zaak waarvan die andere rechtbank heeft kennisgenomen.

- SAMENHANG -

P.99.0231.F 9 juni 1999 AC nr. ...

De feitenrechter beoordeelt op onaantastbare wijze, onder voorbehoud van het recht van verdediging, of het belang van een goede rechtsbedeling vereist dat verschillende zaken samen dan wel apart worden behandeld.~

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- SAMENLOOP VAN MISDRIJVEN [ZIE: 419/07 STRAF] -

- SAMENHANG -

P.99.0167.N 11 mei 1999 AC nr. ...

De samenhang tussen twee of meer misdrijven is hun onderlinge band die van zodanige aard is dat hij, met het oog op een goede rechtsbedeling en onder voorbehoud van de eerbiediging van het recht van verdediging, vereist dat ze samen aan dezelfde rechtbank ter beoordeling worden voorgelegd; de identiteit van telastleggingen of gelijktijdigheid van gerechtelijke onderzoeken wegens onderscheiden ten laste van dezelfde verdachte gelegde feiten brengt op zichzelf geen samenhang mee.

- SAMENHANG -

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Samenhang is het verband dat bestaat tussen twee of meer misdrijven en is van zodanige aard dat het vereist dat, met het oog op de goede rechtsbedeling en onder het voorbehoud van de eerbiediging van het recht van verdediging, de zaken samen en door dezelfde rechter worden beslist en deze alle aspecten van de feiten, de regelmatigheid van de bewijzen en de schuld van de vervolgde personen kan beoordelen.~

- SAMENHANG -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- MISDRIJF - Soorten - Algemeen

Samenhang waardoor de rechter bevoegd is om uitspraak te doen over een misdrijf dat samenhangt met een ander misdrijf waarvoor hij bevoegd is, moet worden beoordeeld op het ogenblik dat de rechter wordt geadieerd; die samenhang wordt niet verbroken door het feit dat de rechter vrijspreekt uit hoofde van het misdrijf waarvoor hij bevoegd is; in dat geval blijft hij bevoegd om uitspraak te doen over het samenhangend misdrijf.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- MISDRIJF - Soorten - Allerlei

- SAMENHANG -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

P.96.0145.N 6 januari 1998 AC nr. ...

De rechter in strafzaken bij wie gelijktijdig onderscheiden feiten aanhangig zijn gemaakt oordeelt in feite, mitsdien op onaantastbare wijze, over de onderlinge samenhang tussen deze feiten.~

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- SAMENHANG -

P.97.0469.N 15 april 1997 AC nr. ...

Daden van onderzoek of vervolging ten aanzien van een verdachte stuiten de verjaring van de strafvordering ten aanzien van andere verdachten van dezelfde feiten of van feiten die nauw verbonden zijn door intrinsieke samenhang.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

De daden waardoor de verjaring van de strafvordering voor een misdrijf wordt gestuit, hebben uitwerking ten aanzien van al de samenhangende misdrijven die samen onderzocht worden en waartussen een nauwe band van intrinsieke samenhang bestaat.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

M.80.0006.F 5 april 1996 AC nr. ...

Wanneer de ten laste van verschillende beklaagden gelegde feiten door intrinsieke samenhang nauw met elkaar verbonden zijn, stuit elke daad van onderzoek of van vervolging ten aanzien van één van de betrokkenen de verjaring ten aanzien van de anderen.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- SAMENHANG -

Bij samenhang tussen strafbare feiten ten laste van een minister en feiten ten laste van andere justitiabelen, kan het Hof van cassatie, in verenigde kamers, zich bevoegd verklaren om kennis te nemen van de tegen laatstgenoemden ingestelde strafvordering.~

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

- SAMENHANG -

M.80.0002.F 12 februari 1996 AC nr. ...

In de mate dat het Hof van cassatie, verenigde kamers, bevoegd is om ministers en, wegens de samenhang, andere justitiabelen te berechten,kunnen deze laatsten bij rechtstreekse dagvaarding van de procureur-generaal bij het Hof van cassatie, voor elke misdaad of voor elk wanbedrijf voor het Hof van cassatie worden gedaagd, zonder voorafgaande procedure voor een onderzoeksgerecht.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- CASSATIE - Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging

- SAMENHANG -

- DAGVAARDING -

Het bestaan van samenhang heeft tot gevolg dat alle mededaders van of medeplichtigen aan samenhangende misdrijven tezamen worden berecht door hetzelfde rechtscollege.~

- SAMENHANG -

De samenhang moet niet noodzakelijkerwijze vooraf vastgesteld zijn door een onderzoeksgerecht; de feitenrechter beoordeelt zelf het bestaan van de samenhang en derhalve de omvang van de aanhangigmaking en van zijn bevoegdheid i.v.m. de samenhangende misdrijven, wanneer hij geadieerd wordt ingevolge een regelmatige verwijzing of een regelmatige rechtstreekse dagvaarding.

- SAMENHANG -

De regels van de samenhang, die van algemene toepassing zijn, doen geen willekeurig onderscheid ontstaan in de behandeling van de vervolgde personen in de zin van artikel 14 E.V.R.M.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

- SAMENHANG -

Wanneer er samenhang bestaat tussen strafbare feiten die aan een minister worden verweten en feiten die ten laste worden gelegd aan andere justitiabelen, heeft de bevoegdheid die de Gw. toekent aan het Hof van cassatie, verenigde kamers, tot gevolg dat alle vervolgingen worden gebracht voor dit hoogste rechterlijk orgaan.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 103

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

- SAMENHANG -

Artt. 226, 227 en 479

P.04.1612.N 21 december 2004 AC nr. 623

De kamer van inbeschuldigingstelling oordeelt onaantastbaar dat er samenhang bestaat tussen de vervolging ingesteld tegen een verdachte die geniet van voorrang van rechtsmacht en andere verdachten; daartoe is niet vereist dat de zaken met betrekking tot de voorlopige hechtenis van deze verschillende categorieën van verdachten voor haar gelijktijdig aanhangig zijn (1). (1) Zie Cass., 13 juni 2001, AR P.01.0407.F, nr 354; 26 sept. 2001, AR P.01.1040.F, nr 499.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

In de gevallen waar voorrang van rechtsmacht geldt, doet alleen de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak over de handhaving van de voorlopige hechtenis; deze bevoegdheid geldt niet alleen ten aanzien van de verdachte die geniet van voorrang van rechtsmacht, maar op grond van samenhang, ook ten aanzien van de andere verdachten die het voorwerp uitmaken van hetzelfde strafonderzoek; de omstandigheid dat het aanhoudingsbevel dat wegens de omstandigheden volgens de gewone bevoegdheidsregels verleend werd door een onderzoeksrechter en niet door een wegens de voorrang van rechtsmacht aangewezen magistraat, doet hieraan niet af.

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Vermits de kamer van inbeschuldigingstelling uitsluitend bevoegd is niet alleen ten aanzien van de verdachte die geniet van voorrang van rechtsmacht, maar op grond van samenhang, ook ten aanzien van de andere verdachten die het voorwerp uitmaken van hetzelfde strafonderzoek, om over de voorlopige hechtenis uitspraak te doen, is deze enkel voor haar aanhangig en hoeft de raadkamer zich daarover niet uit te spreken, ook niet om vast te stellen dat zij niet meer bevoegd is.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 226, 227 en 525 e.v.

P.99.0167.N 11 mei 1999 AC nr. ...

Bij de behandeling door het Hof van Cassatie van een verzoek tot regeling van rechtsgebied is zijn beoordeling van het bestaan van een verband tussen misdrijven en van de vereisten van een goede rechtsbedeling een beoordeling van feitenkwesties.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

- SAMENHANG -

Artt. 226, 227, 542 en 545

P.96.1247.N 5 november 1996 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie beslist, enerzijds, dat een verzoek tot onttrekking van de zaak aan een correctionele rechtbank wegens gewettigde verdenking gegrond is, anderzijds, dat de tegen de verzoeker ingestelde strafvervolging samenhangend is met de tegen de andere beklaagden ingestelde strafvervolgingen en dat het belang van een goede rechtsbedeling vereist dat deze vervolgingen niet worden gesplitst van deze tegen de verzoeker, breidt het de onttrekking uit tot de vervolgingen ten laste van die beklaagden en verwijst het de gehele zaak betreffende alle beklaagden naar een andere correctionele rechtbank.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 23 en 139

P.11.1893.N 4 september 2012 AC nr. ...

De territoriale bevoegdheid van de correctionele rechtbank wordt in de regel bepaald door ofwel de plaats van het misdrijf, ofwel de verblijfplaats van de beklaagde op het ogenblik waarop de strafvordering op gang wordt gebracht, ofwel de plaats waar de beklaagde kan worden aangetroffen; de plaats waarnaar de beklaagde zich, na een oproeping door de politie, begeeft om er te worden verhoord, is geen plaats waar de beklaagde kan worden gevonden in de zin van artikel 23, eerste lid, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Cass. 6 jan. 2010, AR P.09.1441.F, AC 2010, nr. 6.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen

P.09.1441.F 6 januari 2010 AC nr. 6

De territoriale bevoegdheid van de correctionele rechtbank wordt in de regel bepaald door, ofwel de plaats van het misdrijf, ofwel de plaats waar de beklaagde werkelijk verblijft op het ogenblik waarop de strafvordering op gang wordt gebracht, of de plaats waar de beklaagde werd aangetroffen; de plaats waarnaar de voormelde beklaagde zich, na een oproeping te hebben ontvangen, heeft begeven om er door de politie te worden gehoord, is geen plaats waar de beklaagde werd aangetroffen (1). (1) Zie Cass., 30 mei 1989, AR 3395, AC, 1989, nr 556.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Artt. 23 en 526

P.09.1441.F 6 januari 2010 AC nr. 6

Wanneer het vonnisgerecht, op een beschikking van de raadkamer, zich ratione loci onbevoegd verklaart en uit de processtukken blijkt dat het onderzoeksgerecht ratione loci onbevoegd was om de inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht te verwijzen, beslist het Hof van Cassatie tot regeling van rechtsgebied, en, nadat het heeft vastgesteld dat tegen de beschikking van de raadkamer vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat en dat de beslissing van het vonnisgerecht in kracht van gewijsde is gegaan, vernietigt het de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling die bevoegd lijkt te zijn (1). (1) Cass., 11 juli 2000, AR P.00.0846.F, AC, 2000, nr 426.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Algemeen

P.02.0392.N 14 mei 2002 AC nr. 295

Wanneer ingevolge een onderzoek, geopend vóór de inwerkingtreding van de wet van 25 maart 1999 betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons, de raadkamer de verdachte na deze inwerkingtreding naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens een misdrijf gepleegd in een gemeente die, sinds dezelfde inwerkingtreding, ingedeeld is bij een ander gerechtelijk arrondissement en de correctionele rechtbank zich wegens deze herindeling territoriaal onbevoegd heeft verklaard om van de vervolgingen kennis te nemen en beide beslissingen in kracht van gewijsde zijn gegaan, vernietigt het Hof, uitspraak doende bij wijze van regeling van rechtsgebied, na vastgesteld te hebben dat uit de overgelegde stukken niet blijkt dat de verdachte zijn verblijfplaats heeft in het arrondissement waarvan die gemeente vroeger deel uitmaakte of daar kon worden aangetroffen, de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waarbij de gemeente is ingedeeld (1). (1)Cass., 21 dec. 1971, AR 197, AC 1972, 402; 25 juli 1990, AR 8466, nr 642.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Algemeen

P.00.0846.F 11 juli 2000 AC nr. ...

Wanneer het vonnisgerecht, op een beschikking van de raadkamer, zich ratione loci onbevoegd verklaart en uit de processtukken blijkt dat het onderzoeksgerecht ratione loci onbevoegd was om de verdachte naar het vonnisgerecht te verwijzen, beslist het Hof van Cassatie tot regeling van rechtsgebied, en, nadat het heeft vastgesteld dat tegen de beschikking van de raadkamer vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat en dat de beslissing van het vonnisgerecht in kracht van gewijsde is gegaan, vernietigt het de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling die bevoegd lijkt te zijn (1). (1) Cass., 5 april 2000, A.R. P.00.0198.F, nr.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Algemeen

Artt. 23 en 62 bis, eerste lid

P.08.1616.F 26 november 2008 AC nr. 674

Inzake voorlopige hechtenis stemt de territoriale bevoegdheid van de raadkamer overeen met die van de onderzoeksrechter en de procureur des Konings; wanneer die bevoegdheid wordt bepaald door de verblijfplaats van de inverdenkinggestelde, moet daaronder begrepen worden de plaats waar hij werkelijk woont op het ogenblik waarop de vervolging wordt ingesteld en niet de plaats van het huis van arrest dat hem na zijn vrijheidsberoving opneemt.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Inzake voorlopige hechtenis stemt de territoriale bevoegdheid van de raadkamer overeen met die van de onderzoeksrechter en de procureur des Konings; wanneer die bevoegdheid wordt bepaald door de verblijfplaats van de inverdenkinggestelde, moet daaronder begrepen worden de plaats waar hij werkelijk woont op het ogenblik waarop de vervolging wordt ingesteld en niet de plaats van het huis van arrest dat hem na zijn vrijheidsberoving opneemt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

- STRAFVORDERING -

- VREEMDELINGEN -

Artt. 235 en 250

P.05.1063.N 25 oktober 2005 AC nr. 538

Uit de bepaling van artikel 235 Wetboek van Strafvordering volgt dat de kamer van inbeschuldigingstelling, zonder dat de partijen dit vragen, de bevoegdheid heeft de strafvordering uit te breiden tot feiten waarvoor nog geen onderzoek bestond op voorwaarde dat die nieuwe feiten blijken uit het voorgelegde dossier en dat de partijen gelegenheid krijgen om daarover te worden gehoord (1). (1) Zie Cass., 18 dec. 1950, AC1951, 212.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 235 en 416, eerste lid

P.05.1471.F 25 januari 2006 AC nr. 54

Wanneer, op hoger beroep van de inverdenkinggestelde, het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling de beschikking tot verwijzing nietig verklaart in zoverre ze uitspraak doet over het bestaan van voldoende bezwaren tegen de voormelde inverdenkinggestelde, op grond dat de omstandigheden waarin de onderzoeksmagistraat voor de Parlementaire commissie van de Senaat heeft getuigd bij de inverdenkinggestelde twijfel heeft kunnen doen rijzen over de onpartijdigheid van die rechter, en het met toepassing van artikel 235 Sv. de deken van de onderzoeksrechters met de aanstelling van een andere onderzoeksrechter belast met de opdracht een verslag op te maken voor de kamer van inbeschuldigingstelling, is die laatste beslissing niet voor onmiddellijk cassatieberoep vatbaar.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 235, 235bis en 235ter

P.14.0424.F 28 mei 2014 AC nr. ...

De rechtspleging bepaald bij artikel 235ter, §1, van het Wetboek van Strafvordering, doet geen afbreuk aan de eventuele toepassing van de rechtsplegingen bepaald in de artikelen 235 en 235bis van dat wetboek, waardoor de kamer van inbeschuldigingstelling aan de hand van het strafdossier de wettigheid en de regelmatigheid van de observatie en de infiltratie kan onderzoeken (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. …

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 235bis en 235ter

P.14.0424.F 28 mei 2014 AC nr. ...

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling, noch op het ogenblik dat ze kennisgenomen heeft van de zaak naar aanleiding van de controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden, noch op het ogenblik van de regeling van de rechtspleging, de regelmatigheid van de rechtspleging en van de bewijsverkrijging heeft onderzocht aan de hand van het open dossier, kan de feitenrechter, wegens de door de verdediging aangevoerde politionele uitlokking, niet weigeren de grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering te onderzoeken; daartoe moet hij, in het kader van een tegensprekelijke procedure, onderzoeken waarom de operatie werd opgezet, in welke mate de politie bij het misdrijf is betrokken en wat de aard is van de aansporingen of de druk waaraan de beklaagde eventueel werd blootgesteld (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2014, nr. …

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Bijzondere opsporingslethoden

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- STRAFVORDERING -

P.10.0012.N 16 februari 2010 AC nr. 104

Artikel 189ter Wetboek van Strafvordering verleent aan de kamer van inbeschuldigingstelling enkel de beperkte bevoegdheid bedoeld in artikel 235ter, dit is de controle van het vertrouwelijke dossier; wanneer zij, gelast door het vonnisgerecht, die beperkte bevoegdheid uitoefent, neemt de kamer van inbeschuldigingstelling geen kennis van de zaak in één der andere gevallen bedoeld in artikel 235bis, § 2, Wetboek van Strafvordering en heeft zij bijgevolg geen rechtsmacht om de regelmatigheid van de haar voorgelegde procedure, daarin begrepen van de onderzoekshandelingen te onderzoeken: dat onderzoek behoort dan tot de uitsluitende bevoegdheid van de feitenrechter bij wie de zaak aanhangig is (1) (2). (1) Zie concl. O.M. (2) Zie Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0898.N, AC, 2006, nr. 534; Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.1016.N, AC, 2006, nr. 535; Cass., 30 okt. 2007, AR P.07.1150.N, AC, 2007, nr. 519 met conclusie eerste advocaat-generaal De Swaef.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Krachtens artikel 235ter Wetboek van Strafvordering, oefent de kamer van inbeschuldigingstelling enkel de controle uit over het vertrouwelijke dossier dat naar aanleiding van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie is samengesteld; dit belet niet dat de kamer van inbeschuldigingstelling ter gelegenheid van dit onderzoek met toepassing van artikel 235bis van hetzelfde wetboek en met naleving van de in dat artikel bepaalde voorwaarden, de regelmatigheid van de onderzoekshandeling als dusdanig onderzoekt (1). (1) Zie Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0898.N, AC, 2006, nr. 534; Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.1016.N, AC, 2006, nr. 535; Cass., 30 okt. 2007, AR P.07.1150.N, AC, 2007, nr. 519 met conclusie eerste advocaat-generaal De Swaef.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 235bis en 416

P.07.0774.N 16 oktober 2007 AC nr. 482

Is niet ontvankelijk het cassatieberoep van de verdachte tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen een beschikking van de onderzoeksrechter waarbij een lasthebber ad hoc wordt aangesteld om hem in het gerechtelijk onderzoek te vertegenwoordigen, nu dit arrest geen einde stelt aan de strafvordering of aan de erbij horende burgerlijke rechtsvordering, en evenmin uitspraak doet met toepassing van artikel 235bis wetboek van Strafvordering noch in een van der gevallen bedoeld in artikel 416, tweede lid, van datzelfde wetboek.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 235bis en 416, tweede lid

P.12.1779.F 6 maart 2013 AC nr. ...

De door de inverdenkinggestelden ingestelde vordering tot wraking en vervanging van deskundigen en hun hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij de vordering is afgewezen, maakt een verzoek om de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken niet aanhangig bij de kamer van inbeschuldigingstelling, aangezien die bevoegdheid bij het onderzoeksgerecht berust, ongeacht de reden van de aanhangigmaking, voor zover die evenwel regelmatig is (1). (1) Cass. 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, AC 2003, nr. 618.

- WRAKING -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 235bis, § 1 en 5, en 416, tweede lid

P.14.1234.F 15 oktober 2014 AC nr. 611

Uit het enkele feit dat de wet het recht van de beklaagde beperkt om voor de feitenrechter een betwisting op te werpen die reeds door het onderzoeksgerecht, bij de regeling van de rechtspleging, op tegenspraak werd beslecht, kan noch een schending van artikel 6 van het Verdrag noch een miskenning van het recht van verdediging worden afgeleid.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

Artt. 235bis, § 1, en 416, tweede lid

P.98.1375.N 8 december 1998 AC nr. ...

Tegen een arrest dat de kamer van inbeschuldigingstelling op 2 oktober 1998 gewezen heeft met toepassing van de artt. 231 en 235bis, § 1, Sv., staat onmiddellijk cassatieberoep open. (Impliciete oplossing)~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 235bis, § 2 en 416, tweede lid

P.01.0599.N 2 oktober 2001 AC nr. ...

Ontvankelijk is het onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, uitspraak doende op het hoger beroep van een burgerlijke partij tegen een beschikking van de raadkamer die het onderzoek nietig en de strafvordering niet ontvankelijk verklaart, de bestreden beschikking wijzigt door, met eenparige stemmen, te beslissen dat er thans geen redenen voorhanden zijn om bepaalde stukken nietig te verklaren en de verwijdering ervan te bevelen. (Impliciete oplossing) (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 235bis, 312bis, 313, 335bis en 339

P.08.1677.N 27 januari 2009 AC nr. 69

Voor het hof van assisen verkeert de beschuldigde in de mogelijkheid om schriftelijk verweer over de schuldvraag te voeren.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 235quater en 416, tweede lid

P.10.0831.F 6 oktober 2010 AC nr. 581

Tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het verzoek tot toezicht op de wettigheid van de bijzondere opsporingsmethoden, dat vóór de beëindiging van het gerechtelijk onderzoek door een partij is ingediend, niet ontvankelijk verklaart, kan geen onmiddellijk cassatieberoep worden ingesteld (1). (1) Cass., 19 mei 2010, AR P.10.0750.F, AC, 2010, nr. ..., met concl. O.M. in Pas.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 235ter en 416

P.08.1065.N 12 augustus 2008 AC nr. 430

Is niet ontvankelijk het onmiddellijk cassatieberoep gericht tegen een beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling gewezen in een rechtspleging bij toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering waarbij controle wordt uitgeoefend over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie (1). (1) De niet eensluidende conclusie van het O.M. was gesteund op volgende overweging: NOOT 1. Het cassatieberoep van de inverdenkinggestelden O., J., E., en V.D.B. tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling (Antwerpen) van 26 juni 2008, nr. KI 1461/2008, doet de fundamentele vraag rijzen naar de ontvankelijkheid van een onmiddellijk cassatieberoep tegen een arrest van dat gerecht dat gewezen is met toepassing van art235ter Sv., dat voornoemd gerecht verplicht de regelmatigheid te onderzoeken van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie aan de hand van het vertrouwelijk dossier, overeenkomstig de artt. 189ter en 235, Sv., aangezien die beslissing, in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv., geen eindbeslissing is en zij niet voorkomt bij de uitzonderingen die opgesomd worden in het tweede lid van die bepaling en die vatbaar zijn voor onmiddellijk cassatieberoep, waaronder de beslissingen die gewezen zijn met toepassing van artikel 235bis Sv., namelijk het algemeen onderzoek naar de regelmatigheid van de rechtspleging, en terwijl, het Grondwettelijk Hof, bij arrest nr. 105/2007 van 19 juli 2007, artikel 235, § 6, Sv. luidens hetwelk "tegen de controle van het vertrouwelijk dossier door de kamer van inbeschuldigingstelling geen rechtsmiddel openstaat" heeft vernietigd op grond dat "...artikel 235ter, § 6, een verschil in behandeling invoert [tussen de persoon voor wie cassatieberoep tegen een beslissing 235bis open staat en degene die geen cassatieberoep kan instellen tegen een beslissing 235ter] dat niet redelijkerwijs is verantwoord". 2. Op de prejudiciële vragen die het Hof in verscheidene zaken heeft gesteld en als volgt luidden: "Schenden artikel 235ter en/of artikel 416, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat daarin niet wordt voorzien in een onmiddellijk cassatieberoep tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling bij een controle van het vertrouwelijk dossier overeenkomstig de artikelen 189ter en/of 235ter van het Wetboek van strafvordering dat een voorbereidend arrest is, terwijl artikel 416, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering, in afwijking van het eerste lid van dat artikel, onmiddellijk cassatieberoep toelaat tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling gewezen met toepassing van artikel 235bis van het Wetboek van strafvordering betreffende het onderzoek van de regelmatigheid van de rechtspleging dat een gelijkaardig voorbereidend arrest is als dit gewezen bij toepassing van artikel 235ter van het Wetboek van strafvordering?" heeft het Grondwettelijk Hof, bij een arrest nr. 111/2008, onlangs bevestigend geantwoord en beslist "dat artikel 416, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering niet bestaanbaar is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre het niet voorziet in een onmiddellijk cassatieberoep tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling wanneer deze een controle van het vertrouwelijk dossier uitoefent met toepassing van de artikelen 189ter of 235ter van het Wetboek van strafvordering". De redenen van die beslissing zijn van belang voor de beslechting van de voorliggende zaak en het is dus aangewezen ze weer te geven: "Uit de vernietiging van paragraaf 6 van artikel 235ter van het Wetboek van strafvordering vloeit voort dat evenzeer cassatieberoep mogelijk moet zijn tegen de beslissingen van de kamer van inbeschuldigingstelling genomen met toepassing van artikel 189ter of artikel 235ter als tegen die genomen met toepassing van artikel 235bis. Rekening houdend met de bedoeling van de wetgever, zoals in B.5 is omschreven, om tegen de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling betreffende de regelmatigheid van de haar voorgelegde procedure met toepassing van artikel 235bis een onmiddellijk cassatieberoep mogelijk te maken door af te wijken van de regel vervat in het eerste lid van artikel 416, is het niet verantwoord dat de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling over de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie aan de hand van het vertrouwelijk dossier met toepassing van artikel 189ter of artikel 235ter niet eveneens het voorwerp zouden kunnen uitmaken van een onmiddellijk cassatieberoep. Dat onverantwoorde verschil in behandeling vloeit voort uit de ontstentenis, in artikel 416, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering, van een wetsbepaling die voor de beslissingen van de kamer van inbeschuldigingstelling met toepassing van artikel 235ter eenzelfde draagwijdte heeft als die ten aanzien van de beslissingen van de kamer van inbeschuldigingstelling met toepassing van artikel 235bis." (Arrest, overweging B 8, p. 14) Duidelijker kan niet! 3. Aangezien het Hof het voor de beslechting van het voorgelegde geschil relevant geoordeeld heeft de vraag te stellen naar de grondwettigheid van de ontstentenis van onmiddellijk cassatieberoep, lijkt het consequent het antwoord in de systematische interpretatie die het Grondwettelijk Hof eraan geeft, te volgen en te besluiten dat dit onmiddellijk cassatieberoep ontvankelijk is om de volgende redenen: a) Het voornoemde arrest van het Grondwettelijk Hof is een "leemtearrest", dat, volgens de bewoordingen van de door het Hof gestelde vraag, een discriminatoire behandeling vaststelt ten gevolge van een "juridisch vacuüm" in artikel 416 Sv. door een onderling verband tussen het eerste en het tweede lid. Anders gezegd, de verboden discriminatie vloeit voort uit een leemte in de getoetste wetsbepaling, zijnde artikel 416, in het, in onderling verband gelezen, eerste en tweede lid ervan, doordat het onmiddellijk cassatieberoep, dat, als uitzondering op het eerste lid van artikel 416, op grond van het tweede lid van dat artikel openstaat voor de inverdenkinggestelde voor wie de regelmatigheid van de rechtspleging het voorwerp van een algemene controle uitmaakt (artikel 235bis) maar wordt ontzegd aan degene met betrekking tot wie de controle van de regelmatigheid bovendien een vertrouwelijk dossier bevat dat onder censuur staat (235ter). Volgens het Grondwettelijk Hof bevinden die personen zich echter in een vergelijkbare toestand. Voor het Grondwettelijk Hof gaat het dus niet, althans in die uitlegging die ik van dat arrest geef, om een leemte in een andere norm of in de organisatie van het kwestieuze rechtsstelsel ("wetgevende leemte") (Over

dat onderscheid, voorbeelden en de gevolgen ervan, zie C. HOREVOETS en P. BOUCQUEY, Les questions préjudicielles à la cour d'arbitrage, Bruylant, Brussel, 2001, p. 262 e.v. A. ARTS e.a.La pertinence de la question préjudicielle et l'usage de la réponse par le juge a quo", in Les rapports entre la Cour d'arbitrage, le Pouvoir judiciaire et le Conseil d'Etat, die Keure-la Charte, 2006, p. 262 e.v. Zie evenwel i.v.m. een andere omschrijving van de leemtes en de gevolgen ervan voor hun remediëring, M. TRAEST, Het Hof van Cassatie en de prejudiciële vraagstelling aan het Grondwettelijk Hof, Cahiers Antwerpen, Brussel, Gent, Brussel, Larcier, 2006). Een aanwijzing dat we te maken hebben met een "juridisch vacuüm" en niet met een "wetgevende leemte", of nog met een "intrinsieke leemte" en niet met "een extrinsieke leemte", kan tevens worden gevonden in de omstandigheid dat het Grondwettelijk Hof, in het geval van een "extrinsieke leemte", de gewoonte heeft te vermelden dat de leemte niet in de getoetste norm voorkomt, terwijl, in het tegengestelde geval, wanneer het om een intrinsieke leemte gaat, het dan uitdrukkelijk vermeldt dat de leemte in de getoetste norm voorkomt. In deze zaak situeert het arrest de leemte op ondubbelzinnige wijze in de getoetste norm. Het gevolg van dat onderscheid tussen "juridisch vacuüm" of "intrinsieke leemte" en "wetgevende leemte" of "extrinsieke leemte" is doorslaggevend voor de bevoegdheid van de rechter naar wie de zaak verwezen is. In de eerste onderstelling, zijn het Grondwettelijk Hof en de schaarse rechtsleer (J-Cl. SCHOLSEMLa Cour d'arbitrage et les 'lacunes législatives'", in A. ARTS e.a., Les rapports entre la Cour d'arbitrage, le Pouvoir judiciaire et le Conseil d'Etat, die Keure-la Charte, 2006, p. 223 en 236; C. HOREVOETS ET CRTS., o.c., inz.. p. 263 tot 264; H. SIMONART, Opmerkingen onder Grondwettelijk Hof 31/96, J.T., 1997, p. 4) van oordeel dat die rechter het "juridisch vacuüm" dient op te vullen door aan de door de grondwetsschending benadeelde partij het recht toe te kennen dat de getoetste bepaling hem op discriminatoire wijze ontzegde. In de tweede onderstelling daarentegen verzet het Grondwettelijk Hof zich uitdrukkelijk tegen een dergelijke correctie van de wettelijke regeling, die tot de exclusieve bevoegdheid van de wetgever behoort (Over een andere benadering, zie M. TRAEST, o.c). Laten we in dat verband erop wijzen dat het Grondwettelijk Hof, op de opmerking van de Ministerraad volgens welke dat hof een leemte in de wetgeving kan vaststellen maar die niet kan opvullen, antwoordt "dat, indien de leemte zich bevindt in de aan het Hof voorgelegde tekst, [het] de verwijzende rechter toe[komt] een einde te maken aan de door het Hof vastgestelde ongrondwettigheid, wanneer die vaststelling is uitgedrukt in voldoende precieze en volledige bewoordingen om toe te laten dat de in het geding zijnde bepaling wordt toegepast met inachtneming van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (vgl. EHRM, 29 november 1991, Vermeire t. België, § 25)" (Arrest 111/2008, overweging B.10 p.14). Dat antwoord dat slechts het enige geval van "intrinsieke" leemte in aanmerking lijkt te nemen, lijkt mij overigens een andere aanwijzing van het feit dat het Grondwettelijk Hof zijn arrest in die categorie wil onderbrengen. b) Als voorbeelden van de eerste categorie, die nuttig zijn voor deze bespreking, vermeld ik de arresten van het Grondwettelijk Hof nr. 82/94 van 1 december 1994 (J.T. 1994 p. 797, R.D.P.C., 1995, p. 276, opm. D. RENDERS; M. PREUMONTActivité législative foisonnante, questions d'actualité brûlantes et jurisprudence fondamentale", I Dj. 1995, p. 59) en 22/95 van 2 maart 1995 (J.T. 1995, opm. O. KLEES, J.L.M.B. 1995, p. 380, opm. L. DEHIN en P. HENRY). Op een prejudiciële vraag van de K.I.B. te Luik beslist het eerste arrest dat "artikel 135 van het Wetboek van Strafvordering [...] de regels die bij de artikelen 10 en 11 van de Grondwet zijn vastgesteld [schendt] in zoverre het, gelezen in samenhang met artikel 539 van hetzelfde Wetboek, het beroep dat aan de verdachte wordt geboden tegen een verwijzingsbeschikking, beperkt tot de excepties van onbevoegdheid alleen, terwijl die beperking niet van toepassing is op het openbaar ministerie en op de burgerlijke partij wanneer zij hoger beroep instellen tegen een beschikking van buitenvervolgingstelling die gegrond is op de onregelmatigheid van een onderzoeksmaatregel". Het tweede, dat verzocht wordt uitspraak te doen over de prejudiciële vraag van het Hof van Beroep te Luik of "artikel 135 van het Wetboek van Strafvordering de regels [schendt] die zijn vastgesteld bij de artikelen 6 en 6bis (thans 10 en 11) van de Belgische Grondwet en bij artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden in zoverre het, buiten het geval bedoeld in artikel 539 van hetzelfde Wetboek, die verdachte niet toestaat beroep in te stellen tegen een beslissing van de raadkamer waarbij hij naar de correctionele rechtbank wordt verwezen, terwijl een beroep tegen de beslissingen van de raadkamer die krachtens de artikelen 128, 129 en 130 van hetzelfde Wetboek zijn genomen, zowel voor de burgerlijke partij als voor de openbare partij mogelijk is", beslist dat "door het beroep dat aan de verdachte wordt geboden tegen een verwijzingsbeschikking te beperken tot de excepties van onbevoegdheid alleen, terwijl het openbaar ministerie en de burgerlijke partij alle middelen in hoger beroep kunnen aanvoeren tegen een beschikking van buitenvervolgingstelling van de raadkamer, heeft de wetgever een maatregel genomen die onevenredig is met de doelstelling die hij nastreeft" en "in die mate [...] artikel 135 van het Wetboek van Strafvordering de artikelen 10 en 11 van de Grondwet [schendt]". c) Krachtens artikel 28 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof moeten het rechtscollege dat de prejudiciële vraag heeft gesteld evenals elk ander rechtscollege dat in dezelfde zaak uitspraak moet doen, voor de oplossing van het geschil naar aanleiding waarvan de in artikel 26 bedoelde vragen zijn gesteld, zich voegen naar het arrest van het Grondwettelijk Hof. Volgens artikel 26, § 2, tweede lid, 2°, zijn de bodemgerechten echter niet ertoe gehouden de prejudiciële vraag te stellen wanneer het Grondwettelijk Hof reeds uitspraak heeft gedaan op een vraag of een beroep met een identiek onderwerp. Die bepalingen bekrachtigen het beginsel van de relativiteit van de "versterkte" gevolgen van de op een prejudiciële vraag gewezen arresten van het Grondwettelijk Hof (Over de overvloedige rechtsleer i.v.m. die kiese kwestie, zie de auteurs geciteerd door C. HOOREVOETS, o.c., in de verwijzing nr. 115, p. 62). Bijgevolg kan de bodemrechter naar wie de zaak

verwezen is een bepaling die het Grondwettelijk Hof ongeldig heeft verklaard niet langer als grondwettig beschouwen. Bijgevolg mag hij ze dus niet langer als dusdanig toepassen. Ten gevolge van die arresten hebben de K.I.B.'s de beroepsmogelijkheden uitgebreid naar andere dan die vastgesteld bij de getoetste bepaling die wegens dat juridisch vacuüm ongrondwettig werd verklaard (Zie de verwijzingen van de gepubliceerde beslissingen in C. HOREVOETS e.a., o.c., verwijzing nr. 550, p. 264). Hun correctie werd niet afgestraft door een juridische hervorming, kritiek vanuit de rechtsleer of een parlementaire veroordeling. d) Onze zeer gewaardeerde collega, afdelingsvoorzitter Jean de Codt, toen substituut van de procureur-generaal te Brussel, heeft die beide arresten besproken. Hij betreurde het dictum ervan, en na te hebben geoordeeld dat, gelet op die beslissingen tot ongeldigverklaring en op grond van de opmerking, dat hoewel "la Cour d'arbitrage n'a évidemment pas le pouvoir d'instituer un nouveau recours"il apparaît difficilement imaginable cependant qu'à propos de l'article 135 du Code d'instruction criminel la jurisprudence conserve son orientation séculaire. La décision de la Cour d'arbitrage disant pour droit qu'une disposition légale viole la Constitution a pour effet que cette norme subsiste mais les tribunaux, lorsque les même conflits de normes sont soulevés devant eux, doivent en principe suivre cette décision sauf à reposer la question à la cour d'arbitrage (Liège, 1ère ch., 10 décembre 1991, Pas 1992, II, 4)", het hem leek "dès lors plus possible de jumeler l'appel de l'inculpé au seul cas prévu à l'article 539 du Code d'instruction criminelle, sauf à provoquer de nouvelles questions préjudicielles dont il y a tout lieu de penser qu'elles recevront la même réponse" (J. de CODTLe recours de l'inculpé contre l'ordonnance de renvoi, IDj 1994, p. 996). e) De rechtsleer is niet eensgezind. De professoren J. KIRKPATRICK en S. NUDELHOLC zijn erg kritisch over die bevoegdheid die het Grondwettelijk Hof meent te hebben ontvangen, om een juridisch vacuüm te laten opvullen door de rechter naar wie de zaak verwezen is in het geval waar de prejudiciële vraag ertoe strekt de toepassing van een norm uit te breiden naar een categorie die niet onder die norm valt (J. KIRPATRICK en S. NUDELHOLCLes questions préjudicielles sur les violations du principe constitutionnel d'égalité résultant de lacunes de la loi et les rapports entre la Cour de cassation et la Cour d'arbitrage", in Liber amicorum Paul Martens, De Boeck en Larcier, Brussel, 2007 p. 791 e.v.). Steunend op de overwegingen van professor LEGROS (R. LEGROSConsidérations sur les lacunes et l'interprétation en droit pénal", in Le problème des lacunes en droit, p.364, geciteerd door J. KIRKPATRICK, o.c., noot nr. 13, p. 791) volgens wie "il existe des lacunes que l'on pourrait appeler subjectives, c'est-à-dire: dans l'opinion de certains (...). Ce sont là des problèmes de politique criminelle: ce qui devrait être par opposition au droit existant. Lacunes objectives, ou comme on a dit, déontologiques, idéologiques, par opposition aux lacunes ontologiques" merken die gezaghebbende professoren op dat, als in strafzaken en inzake de strafrechtspleging dat legaliteitsbeginsel tegenover het gelijkheidsbeginsel wordt geplaatst, elke analoge toepassing van de wet uitgesloten blijkt, zodat de miskenning van het gelijkheidsbeginsel die, in de voornoemde aangelegenheden, voortvloeit uit het feit dat de wet niet van toepassing is op een categorie personen of feiten, onvermijdelijk een leemte is die enkel door de wetgever kan worden opgevuld. Zulks is, volgens hen, de betekenis van het arrest van het Hof in zijn arrest van 29 juni 2005 (P.04.0482.F, TOTAL). Die uitmuntende professoren beroepen zich op de artikelen 12, tweede lid, van de Grondwet ("niemand kan worden vervolgd dan in de gevallen die de wet bepaalt en in de vorm die zij voorschrijft"), 13 ("niemand kan tegen zijn wil worden afgetrokken van de rechter die de wet hem toekent") en 14 ("geen straf kan worden ingevoerd of toegepast dan krachtens de wet"). f) Sluit het Hof zich bij die zienswijze aan wanneer het in een arrest van 3 december 2001 (A.R. F.99.0081.F, AC 2001, nr. 661), op het cassatieberoep van de Belgische Staat, die aanvoerde dat artikel 124, § 3, W.I.B. strijdig was met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat het de regel die was vastgelegd inzake verdeling van het maatschappelijk vermogen van de opslorpende vennootschap niet uitbreidde naar het geval van vermindering van haar kapitaal door gedeeltelijke terugbetaling van de aandelen, en bijgevolg, het Hof verzocht aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die uiteindelijk erop neerkwam te weten of de voornoemde fiscale bepaling bij analogie kon worden uitgebreid naar een verrichting waarop zij geen betrekking had, dat middel niet-ontvankelijk verklaarde op grond dat de vaststelling, door het Grondwettelijk Hof, dat voornoemde wetsbepalingen ongrondwettig zijn de toepassing ervan bij analogie uitsloot, zodat uit het antwoord van het Grondwettelijk Hof op de door eiser voorgestelde vraag in geen geval een middel zou kunnen worden afgeleid dat tot vernietiging van het bestreden arrest zou kunnen leiden? Dat arrest werd gewezen op de eensluidende mondelinge conclusie van eerste advocaat-generaal LECLERCQ, waarvan de essentie in een noot onder het arrest in AC als volgt is weergegeven: "Eiser verwachtte van een positief antwoord op de gestelde prejudiciële vraag te dezen niet dat artikel 124, § 3, W.I.B. (1964) buiten toepassing zou worden gelaten, maar integendeel dat het toepassingsgebied van dat artikel zou worden uitgebreid tot een geval waarin het niet voorziet, namelijk het geval waarin het kapitaal achteraf verminderd wordt door terugbetaling van aandelen, zodat de zonder wettelijke grondslag ingekohierde voorheffingen zouden geacht worden hun rechtsgrond te vinden in een arrest van het Grondwettelijk Hof. Die veronderstelling volgens welke de zonder wettelijke grondslag ingekohierde roerende voorheffingen zouden worden geacht hun rechtsgrond te vinden in een arrest van het Grondwettelijk Hof is uiteraard verkeerd. Artikel 110, § 1, Gw (1831), thans artikel 170, § 1, van de gecoordineerde Gw. (1994) naar luid waarvan geen belasting ten behoeve van de Staat kan worden ingevoerd dan door een wet, sluit uiteraard de gegrondheid van een dergelijke veronderstelling uit" (Hoewel men kan zien dat het Hof, in de regel, meent geen prejudiciële vraag te moeten stellen wanneer zij een leemte betreft (zie bv. Cass., 14 jan. 1998, AC,nr. 73 en J.L.M.B, 1999, p. 52 met noot F. CUTY; 28 april 1999, AC nr. 246; 16 mei 2001, AC, 2001, nr. 288; 31 mei 2001, AC, 2001, nr. 328; 2 april 2003, AC., 2003, nr. 221; 9

juni 2004, AC, 2004, nr. 311; 27 april 2007, A.R.. D.06.0010.N), zijn er uitzonderingen, zoals het arrest van 31 jan. 2000 (AC, nr. 78) waarbij het Hof het Grondwettelijk Hof een vraag stelt naar de bestaanbaarheid, met het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel, van het verschil in behandeling tussen degenen die een adminstratieve boete opgelegd krijgen - artikel 109 van de wet van 4 augustus 1986 verplicht de belastingadministratie die boetes te motiveren - en degenen op wie een belastingverhoging wordt toegepast - waarbij geen enkele wettelijke bepaling verplicht die verhogingen te motiveren. De eensluidende conclusie van proc.-gen. J.-F. LECLERCQ, toen advocaat-generaal, vraagt zich onder meer - en sta me toe het te zeggen, op oordeelkundige wijze - af of het "tenslotte niet zo (is) (...) dat de ongelijkheid of de discriminatie waarover de eiser klaag in alle gevallen waarin de vraagstelling naar de overeenstemming van een wetsbepaling met de artt. 10 een 11 Gw. 1994 wordt gesteld, noodzakelijkerwijs voorvloeit uit wat in één van de mogelijke uitleggingen van voornoemde wetsbepaling kan worden aangemerkt als het stilzwijgen van de wet". (id., p.250 tot 251). g) Hoe staat het daarmee in de voorliggende zaak? Laten we vooreerst erop wijzen dat de omstandigheid dat in andere zaken waarin het Hof de prejudiciële vragen heeft gesteld die leidden tot het hierboven weergegeven antwoord van het Grondwettelijk Hof, waardoor het zodoende het gerecht werd waarnaar de zaak werd verwezen, terwijl het, in deze zaak geen nieuwe prejudiciële vraag heeft gesteld (omdat de zaak betrekking heeft op personen die in voorlopige hechtenis zitten, en er dus een snelle beslissing moet komen, en dat het de antwoorden kende op de vorige vragen) de houding van het Hof beïnvloeden of kan ze dat niet Vermoedelijk niet. Als gerecht waarnaar de zaak verwezen is, krijgt het Hof in de rechtsleer de volgende lof toegezwaaid: "elle respecte de manière scrupuleuse les arrêts rendus par la Cour d'arbitrage, en application de l'article 28 de la loi spéciale sur la Cour d'arbitrage, c'est-à-dire lorsque la Cour de cassation se trouve être le juge de renvoi" (C. HOREVOETS, o.c., n° 296, p. 312). Er zijn echter wel uitzonderingen, waarvan sommige opmerkelijk zijn: we vermelden onder meer de maatschappelijke bijstand aan asielzoekers, de tegensprekelijkheid in het deskundigenonderzoek in strafzaken, waar het, uiteindelijk, op eensluidende conclusie van het openbaar ministerie, zijn verzet tegen de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, of nog tegen de uitspraak in voornoemde zaak TOTAL, nuanceerde ... In deze zaak is het Hof niet de rechter naar wie de zaak is verwezen. Met een coherentie "ten gronde" als maatstaf, kan men moeilijk aannemen dat het Hof twee onderscheiden posities inneemt, de ene als rechter naar wie de zaak verwezen is, die de vaststelling van ongrondwettigheid ontvangt met toepassing van artikel 28 van de voornoemde bijzondere wet en het onmiddellijk cassatieberoep toestaat, en de andere -in deze zaak- waar het zich niet gebonden voelt door het versterkte gezag van het arrest van ongeldigverklaring door de rechters van het Grondwettelijk Hof ... Vervolgens dient opgemerkt dat, als het Hof gemeend heeft de prejudiciële vraag te moeten stellen, het dan is omdat het Hof, zijn "jurisprudentieel beleid in aanmerking genomen (cf. supra), het wellicht oordeelde dat het antwoord van het Grondwettelijk Hof enigszins relevant zou zijn voor de oplossing die het Hof zou moeten geven aan de kwestie van de ontvankelijkheid van het onmiddellijk cassatieberoep in de onderstelling van een controle 235ter. h) Weliswaar zouden sommigen, net zoals de professoren KIRKPATRICK en NUDELHOLC, kunnen staande houden dat het Hof, zelfs als rechter naar wie de zaak verwezen is, de onmiddellijke cassatieberoepen tegen de beslissingen van de K.I.B., gewezen met toepassing van artikel 235ter Sv., niet zou mogen ontvankelijk verklaren omdat de antwoorden van het Grondwettelijk Hof het Hof, inzake beroep en met schending van artikel 20 Ger.W., zou verplichten een strafbepaling uit te breiden naar een wettelijk uitgesloten onderstelling, en aldus tevens het beginsel van de strikte uitlegging van de strafwet zou miskennen, aangezien de correctie van de tekst, zeker als die strafrechtelijk is, enkel tot de bevoegdheid van de wetgever behoort. Die zienswijze zou aldus het voordeel hebben elk verschil tussen de oplossingen "ten gronde" van het Hof te vermijden, naar gelang het al dan niet de rechter is naar wie de zaak verwezen is. Dat argument, ook al legt het een zeker gewicht in de schaal, overtuigt echter niet noodzakelijk. Die discussie over de bevoegdheid van een rechtscollege met een bevoegdheid die beperkt is tot een gedeeltelijke grondwettigheidstoetsing, die door de Wetgever in het bijzonder is ingesteld, buiten de rechterlijke macht om, onder de voorwaarden die Hij vastlegt, op te treden als behoeder van de Grondwet, met als taak om onder meer na te gaan of de regels die Hij goedkeurt al dan niet overeenstemmen met de in de Grondwet neergelegde regels van gelijkheid en non-discriminatie, ja zelfs om ze indien nodig nietig te verklaren, werd bevestigend afgesloten. De bijzondere Wetgever heeft dit beslist in de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof. Zodoende heeft hij op impliciete maar vaststaande wijze aanvaard dat hij zich zal onderwerpen aan een grondwettigheidstoetsing buiten het Soevereine volk om en dat de "subjectiviteit" van dat rechtscollege die ertoe kan aanzetten in de wetsbepalingen die Hij goedkeurt leemtes te bestraffen die deze bepalingen ongrondwettig maken. Gelet op de "politieke" gevoeligheid van die werkwijze blijkt hoe relevant de bijzondere samenstelling van het Grondwettelijk Hof, dat immers zowel voormalige parlementsleden, oud-magistraten van de Raad van State, ja zelfs van het Hof van Cassatie omvat, wel is. Sindsdien heeft het Grondwettelijk Hof herhaaldelijk, zoals in deze zaak, beslist dat de strafrechtelijke norm (of de fiscale norm waar het legaliteitsbeginsel grotendeels hetzelfde is) die het diende te toetsen de Grondwet schond, omdat zij discriminerend was en aan bepaalde personen rechtsmiddelen ontzegde die voor andere wel openstonden. Die manier om een wetsbepaling, ook al is het een strafrechtelijke (of fiscale) bepaling, bij wege van een "leemtearrest", te bestraffen teneinde ze bestaanbaar te maken met de grondwetsvoorschriften, werd tot op heden, althans voor zover ik weet, niet veroordeeld door de Wetgever. Deze erkent dus, althans op impliciete wijze, dat voornoemd hof die parawetgevende corrigerende bevoegdheid heeft. Evenmin heeft de Wetgever de bevoegdheid

veroordeeld die door dat gespecialiseerde rechtscollege wordt verleend aan de rechter naar wie de zaak is verwezen, zelfs als het om de cassatierechter gaat, om de juridische leemte op te vullen wanneer dat kan met een maatregel die binnen de aldus aangevulde bepaling blijft, ook al zou dat herstel indruisen tegen het legaliteitsbeginsel. Bovendien heeft het Hof evenmin, voor zover ik weet tenminste, op een ambtshalve opgeworpen grond dat het gelijkheidsbeginsel is miskend, bijvoorbeeld, een van die door de K.I.B.'s gewezen beslissingen tot uitbreiding van rechtsmiddelen vernietigd. Dat betekent dat het heeft ingestemd met de herstelbeslissingen van de bodemrechters. i) Moet er trouwens aan worden herinnerd dat het Hof van Cassatie, als behoeder van de wet en van de wettelijkheid (Eerste adv.-gen. I. PLAISANTDiscours prononcé à l'occasion de la séance d'installation de la Cour de cassation, le 15 octobre 1832", Pas., 1832, I, p. 14-15; Eerste voorz. DE GERLACHEDiscours prononcé à l'occasion de la séance d'installation de la Cour de cassation, le 15 octobre 1832", Pas., 1832, I, p.17), in de uitoefening van zijn "juridische" functie, niet alleen verplicht is de wet uit te leggen, maar ook ze aan te vullen? (Proc.-gen. R. HAYOIT de TERMICOURTDe voltallige zittingen in het Hof van cassatie", plechtige openingsrede 1 sept. 1967, AC, 1968, noot (44); Emeritus proc.- gen. J.du JARDIN heeft het over een "metawetgevende opdracht" in "Voltallige zitting voor een eenduidige interpretatie van het recht", plechtige openingsrede, 3 sept. 2001, Uitg. Belg. Staatsblad, p. 4; over de grenzen van die bevoegdheid, zie emeritus proc.-gen. E. LIEKENDAELDe scheiding van de machten aan de vooravond van het derde millennium", plechtige openingsrede, 1 sept. 1997, Uitg. Belg. Staatsblad, 1997, nr. 44, p. 23) Het jaarverslag van het Hof van Cassatie vermeldt dat "de taak van het Hof van Cassatie is de rechtspraak richtlijnen te geven betreffende de toepassing van de wet (en het recht)" (Verslag, 1997-1998, Uitg. Belgisch Staatsbblad, p. 33; door mij onderstreept. Over die kwestie, zie concl. O.M. vóór Cass., 14 dec. 2007, A.R. F.05.0098.F: "37. (...) Sur l'interaction entre législateur, jurisprudence et loi, PORTALIS disait: 'la science du législateur consiste à trouver, dans chaque matière, les principes les plus favorables au bien commun; la science du magistrat est de mettre ces principes en action, de les ramifier, de les étendre par une application sage et raisonnée aux hypothèses privées" et "L'office de la loi est de fixer, par de grandes vues, les maximes générales du droit, d'établir des principes féconds en conséquences et non de descendre dans le détail..., c'est au magistrat, pénétré de l'esprit général des lois, à en diriger l'application... '. Ainsi, dans le régime constitutionnel des démocraties de type occidental, il revient au juge, dans le cas individuel lui soumis, de dire le sens de la loi, car il n'est pas - et au demeurant il ne l'a jamais véritablement été - 'que la bouche qui prononce les paroles de la loi'. Dans le Rapport 2006 de la Cour on peut lire qu'elle "veille(r) à l'évolution harmonieuse et équilibrée du droit grâce à des décisions qui peuvent à la fois promouvoir le progrès tout en posant des balises dans cette évolution. Il s'agit de la tâche de formation du droit'. 38. Certesinterpretatio cessat in claris" et la Cour "paraît consacrer d'une manière relativement nette, les différentes thèses de la doctrine du sens clair des textes". Mais cette théorie doit être nuancée avec fermeté. La thèse suivant laquelle un texte clair ne requière pas d'interprétation suppose précisément un examen interprétatif préalable pour conclure à la clarté du texte! Aussi, comme le faisait observer feu le procureur général Vicomte DUMON, 'il est dès lors bien dangereux de décider ou de considérer que 'interpretatio cessat in claris', c'est-à-dire qu'une loi dont le texte est clair et précis ne nécessite point interprétation et notamment recours aux travaux parlementaires'. Avant lui, feu le procureur général P. LECLERCQ avait forgé la célèbre formule: 'Le texte n'enchaîne pas l'interprète, il n'enchaîne que l'ouvrier imprimeur et le premier ne doit pas être confondu avec le second. Le texte est l'enveloppe de la chose essentielle: la pensée que l'auteur du texte a par celui-ci voulut exprimer. C'est la pensée, le contenu, qui enchaîne l'interprète et non le texte, le contenant'. La Cour, du reste, est formelle; dans un arrêt du 9 février 1925 elle enseigne qu' 'il convient parfois de rechercher ce qu'à voulu dire le législateur, plutôt que ce qu'il a dit littéralement; qu'il est préférable, en principe, de supposer qu'il a employé une expression traduisant imparfaitement sa pensée, plutôt que de lui prêter une pensée issue de l'arbitraire'. A ma connaissance, cet enseignement n'a jamais été rapporté"). In deze zaak wijst het Grondwettelijk Hof, binnen de perken van zijn bevoegdheid, mijns inziens wel degelijk op een met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet onverenigbaar structureel gebrek in een wettelijke norm, met andere woorden een "intrinsieke leemte" vervat in de norm zelf, doordat die norm - het onmiddellijk cassatieberoep dat door artikel 416, tweede lid, wordt toegestaan, in geval van controle van de rechtspleging met toepassing van artikel 235bis - niet van toepassing is op rechtzoekenden die vergelijkbaar zijn met degenen voor wie die toestemming bestemd is, namelijk de gedetineerde t.a.v. wie de rechtspleging onderworpen is aan de bijzondere controle met toepassing van artikel 235ter. En, in dat geval, is het Grondwettelijk Hof van oordeel dat de rechter naar wie de zaak verwezen is, bevoegd is ze te herstellen. Waarom zou het Hof, bekleed met de hierboven vermelde ruime paranormatieve bevoegdheid, zichzelf verbieden er in deze zaak gebruik van te maken? j) Ondanks de onbetwistbare vaststelling dat het Hof in bepaalde juridische casusssen, net zoals het Grondwettelijk Hof, eveneens ertoe geroepen is de waakzame behoeder van de Grondwet te zijn (Ter herinnering: de Grondwet zet een stelsel op van samenlopende bevoegdheden, in zoverre de rechtbanken van de rechterlijke orde kennisnemen van de geschillen inzake de burgerlijke rechten, en, in beginsel, van die inzake politieke rechten; de administratieve rechtscolleges nemen kennis van de objectieve geschillen, d.w.z. kritiek op de administratieve rechtshandelingen; het Grondwettelijk Hof neemt kennis van de grondwettelijke geschillen. Maar, voorbij die pedagogische presentatie van de dingen, die zo gekoesterd wordt door de voorstanders van cartesiaanse striktheid doordrongen organogrammen van de rechtsprekende instanties, is er een rechtsprekende praktijk die vooral heel wat complexer is. In geval van toetsing van de wettigheid en de grondwettigheid van de administratieve rechtshandelingen

bestaat de annulatiebevoegdheid van de Raad van State tezamen met de bevoegdheid van de gewone rechters om die handelingen buiten toepassing te laten krachtens artikel 159 van de Grondwet zelf. Bovendien is het mogelijk dat de gewone rechter, op grond van art 144 Gw., een juridisch begrip zal moeten toepassen dat al door de Raad van State is omschreven, zonder dat hij gebonden is door de uitlegging die de Raad reeds eraan had gegeven!), heeft het, noch in het kader van artikel 28 van de bijzondere wet, noch in dat van voornoemd artikel 26 van dezelfde wet, een volstrekte bevoegdheid van laatste aanleg tot toetsing van de grondwettelijke pertinentie van de antwoorden die het Grondwettelijk Hof bezorgt als antwoord op een prejuciële vraag van het Hof van Cassatie. k) Tot slot, wat de proceseconomie betreft, verwijs ik naar de hierboven weergegeven overwegingen van afdelingsvoorzitter de Codt. Het Hof kan weliswaar nog bezorgder zijn om de Grondwet en om de bevoegdheid van de Wetgever dan Hij het zelf is, en het kan zelfs kritiek uiten op zijn impliciete zienswijze dat de benaderingswijze van het Grondwettelijk Hof .... grondwettig is, door onszelf te verbieden de bepaling aan te vullen, of om het anders te verwoorden, door onszelf te verbieden ze uit te breiden naar een geval dat de tekst schijnbaar uitsluit, en daarbij met name te beklemtonen dat krachtens artikel 20 Ger.W. - een ander legaliteitsbeginsel - de vonnissen alleen vernietigd kunnen worden door rechtsmiddelen bij de wet bepaald, ook al zouden die rechters van het Grondwettelijk Hof die discriminatie als ongrondwettig beschouwen. Is dat echter wel redelijk? Laten we erop letten dat "dépourvue de l'autorité de la loi, la jurisprudence [en ons Hof meer dan elk ander rechtscollege], a besoin de convaincre pour fonder sa légitimité" (G. BOLARDL'office du juge et le rôle de parties: entre arbitraire et laxisme", JCP/La semaine juridique, 25 juni 2008, p. 19). Het werkelijke gezag van ons Hof vloeit veeleer voort uit oordeelkundige argumenten dan uit zijn hiërarchische rang. Komt het er in deze zaak gewoon niet op aan om, in overeenstemming met de Grondwet, een gunstiger strafrechtelijke behandeling uit te breiden naar een categorie personen die er tot op heden van verstoken bleef op een manier die het Grondwettelijk Hof discrimatoir heeft bevonden? 4. Dit gezegd zijnde, moeten we nog bekijken hoe het staat met de draagwijdte en de omvang van het potentiële toezicht door het Hof (Over die kwestie, zie concl. eerste adv.-gen. De Swaef voor Cass., 30 okt. 2007, A.R. P.07.1150.N) in geval van onmiddellijk cassatieberoep. l) Toen het Grondwettelijk Hof de uitsluiting van elk rechtsmiddel vernietigde, omschreef het in zijn motivering de draagwijdte en de omvang van die toezichtsbevoegdheid als volgt: "B.16.3. Door te bepalen dat 'tegen de controle van het vertrouwelijk dossier door de kamer van inbeschuldigingstelling [...] geen rechtsmiddel openstaat' beperkt artikel 235ter, § 6, zich niet ertoe de regel toe te passen volgens welke het cassatieberoep slechts open zal staan na het definitief arrest of vonnis. Het sluit uit dat zelfs een cassatieberoep dat wordt ingesteld na een definitief arrest of vonnis, betrekking zal kunnen hebben op de door de kamer van inbeschuldigingstelling uitgeoefende controle van het vertrouwelijk dossier op het einde van het opsporings- of gerechtelijk onderzoek. Een dergelijke afwijking van de in B.16.2 in herinnering gebrachte regels kan enkel worden aangenomen indien het redelijkerwijze verantwoord is een categorie van personen de mogelijkheid om een beroep voor het Hof van Cassatie in te stellen, te ontzeggen. B.16.4. De uitsluiting van het cassatieberoep tegen de arresten gewezen met toepassing van artikel 235ter van het Wetboek van strafvordering werd verantwoord door het noodzakelijk geheim karakter van de gegevens vervat in het vertrouwelijk dossier, die uitsluitend het voorwerp kunnen zijn van de controle door de magistraten van de kamer van inbeschuldigingstelling (Parl. St., Kamer, 2005-2006, DOC 51-2055/001, p. 63). Een dergelijke bekommernis zou kunnen verantwoorden dat enkel de magistraten van het Hof van Cassatie het recht zouden hebben om het vertrouwelijk dossier te raadplegen en dat de voorzitter van de kamer waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, de noodzakelijke maatregelen zou dienen te nemen teneinde de bescherming van het vertrouwelijk dossier te verzekeren zoals, wat betreft de procedure voor de kamer van inbeschuldigingstelling, artikel 235ter, § 3, daarin voorziet. Door echter elk beroep tegen de controle van het vertrouwelijk dossier uit te sluiten is de wetgever verder gegaan dan datgene wat noodzakelijk was om de geheimhouding van de in dat dossier vervatte gevoelige gegevens te waarborgen. B.16.5. De bekritiseerde maatregel wordt verantwoord door een vergelijking 'met de toestand die wordt teweeggebracht door de wet van 8 april 2002 inzake de anonimiteit van de getuigen' waarbij het Hof van Cassatie 'geen direct toezicht [kan] uitoefenen op de naleving van de voorschriften van artikel 156 van het Wetboek van strafvordering, of op het feit dat de getuige een persoon is die ontzet is uit het recht om te getuigen of een minderjarige beneden de vijftien jaar oud zou betreffen, die bijgevolg de eed niet mogen afleggen', aangezien die identiteitsgegevens ingeschreven zijn in een geheim of vertrouwelijk register dat 'uiteraard onder het beroepsgeheim [valt] en [...] nooit bij het strafdossier [kan] gevoegd worden' en dat 'bijgevolg niet aan het Hof van Cassatie [kan] worden meegedeeld' (ibid.). De verantwoording van een maatregel kan niet voortvloeien uit het feit dat een soortgelijke maatregel is genomen in een andere aangelegenheid die niet vergelijkbaar is. De maatregelen van infiltratie en observatie kunnen een inmenging vormen in het recht op de eerbiediging van het privéleven en de woning, die worden gewaarborgd door grondwettelijke en verdragsrechtelijke normen waaraan het Hof van Cassatie, zelfs ambtshalve, rechterlijke beslissingen vermag te toetsen, wat veronderstelt dat het toegang heeft tot de vertrouwelijke gegevens. Bovendien moeten die maatregelen voldoen aan de vereisten van evenredigheid en subsidiariteit, vermeld in de artikelen 47sexies, § 2, en 47octies, § 2, van het Wetboek van strafvordering, wat deel uitmaakt van de wettigheidscontrole die het Hof van Cassatie moet uitoefenen. B.16.6. Voorts wordt aangevoerd dat de bescherming van het vertrouwelijk dossier een hoger belang is en dat geen enkel risico mag worden genomen, vermits met name het leven van de infiltranten op het spel staat. Aangezien elke magistraat gehouden is tot het beroepsgeheim, is het niet verantwoord dat aan het Hof van Cassatie de toegang

wordt geweigerd tot een dossier dat wordt gecontroleerd door de kamer van inbeschuldigingstelling, aangezien de vertrouwelijkheid van dat dossier op dezelfde wijze kan worden gewaarborgd in de beide rechtscolleges. B.16.7. In de memorie van toelichting bij de bestreden wet werd tevens aangedrongen op de 'verregaande procedurele garanties [...] die het recht op een eerlijk proces moeten veilig stellen tijdens de behandeling voor de kamer van inbeschuldigingstelling op basis van artikel 235ter van het Wetboek van strafvordering' (ibid., p. 82; Parl. St., Senaat, 2005-2006, 3-1491/3, p. 17). B.16.8. De omstandigheid dat in verregaande waarborgen wordt voorzien tijdens de door de kamer van inbeschuldigingstelling uitgevoerde controle, kan niet verantwoorden dat de wettigheidscontrole door het Hof van Cassatie wordt uitgesloten die inzonderheid betrekking moet hebben op de inachtneming van die waarborgen. B.16.9. Er wordt tevens aangevoerd dat het Hof van Cassatie toezicht uitoefent op de juridische gevolgen van de controle van de kamer van inbeschuldigingstelling wanneer bij het Hof van Cassatie een zaak wordt aanhangig gemaakt met toepassing van artikel 235bis. Dat toezicht stelt het Hof van Cassatie echter niet in staat kennis te nemen van gegevens waarvan het onderzoek de kamer van inbeschuldigingstelling vermocht ertoe te brengen tot de wettigheid of de onwettigheid van de bekritiseerde maatregelen te besluiten. B.16.10. Ten slotte wordt betoogd dat de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling niet definitief is en dat de feitenrechter, met toepassing van de artikelen 189ter en 335bis van het Wetboek van strafvordering, de kamer van inbeschuldigingstelling zal kunnen gelasten de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden van observatie en infiltratie opnieuw te controleren, met toepassing van artikel 235ter. Die mogelijkheid, waarin enkel wordt voorzien in het geval waarin concrete gegevens 'aan het licht zijn gekomen na de controle van de kamer van inbeschuldigingstelling', staat niet gelijk met de wettigheidscontrole die het Hof van Cassatie in strafzaken uitoefent." Uit de standpunten die door de partijen voor het Grondwettelijk Hof werden verdedigd en die geleid hebben tot het hierboven aangehaalde prejudiciële antwoord, volgt dat het huidige debat werkelijk gaat over het feit dat de Wetgever de kamer van inbeschuldigingstelling ermee gelast heeft de regelmatigheid te controleren van de bijzondere opsporingsmethodes die ten dele opgenomen zijn in een vertrouwelijk dossier zonder dat de beslissing van die kamer over de regelmatigheid van die methodes openstaat voor een wettigheidscontrole door het Hof van Cassatie. m) Artikel 235ter van het Wetboek van Strafvordering luidt als volgt: § 1. De kamer van inbeschuldigingstelling is belast met de controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie. De kamer van inbeschuldigingstelling onderzoekt, op vordering van het openbaar ministerie, de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie bij het afsluiten van het opsporingsonderzoek waarin deze methoden werden toegepast en alvorens het openbaar ministerie tot rechtstreekse dagvaarding overgaat. De kamer van inbeschuldigingstelling onderzoekt op het ogenblik dat de onderzoeksrechter zijn dossier aan de procureur des Konings overzendt krachtens artikel 127, § 1, eerste lid, op vordering van het openbaar ministerie, de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie die werden toegepast in het kader van het gerechtelijk onderzoek of in het daaraan voorafgaande opsporingsonderzoek. § 2. De kamer van inbeschuldigingstelling doet uitspraak binnen dertig dagen na ontvangst van de vordering van het openbaar ministerie. Deze termijn wordt teruggebracht tot acht dagen indien één van de inverdenkinggestelden zich in voorlopige hechtenis bevindt. De kamer van inbeschuldigingstelling hoort, afzonderlijk en buiten de aanwezigheid van de partijen, de opmerkingen van de procureur-generaal. Zij hoort, op dezelfde wijze, de burgerlijke partij en de inverdenkinggestelde, na kennisgeving die hen door de griffier ten laatste achtenveertig uur vóór de zitting per faxpost of bij een ter post aangetekende brief wordt gedaan. De griffier stelt hen in dezelfde post eveneens ter kennis dat het strafdossier tijdens deze periode op de griffie in origineel of in kopie ter inzage ligt. Zij kan, met betrekking tot de toegepaste bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, de onderzoeksrechter en de in de artikelen 47sexies, § 3, 6° en 47octies, § 3, 6° bedoelde officier van gerechtelijke politie afzonderlijk en buiten de aanwezigheid van de partijen horen. De kamer van inbeschuldigingstelling kan de onderzoeksrechter gelasten de politieambtenaren die belast zijn met de uitvoering van de observatie en infiltratie en de in artikel 47octies, § 1, tweede lid, bedoelde burger te horen met toepassing van de artikelen 86bis en 86ter. Zij kan beslissen bij het verhoor door de onderzoeksrechter aanwezig te zijn of één van haar leden daartoe af te vaardigen. § 3. Het openbaar ministerie legt aan de voorzitter van de kamer van inbeschuldigingstelling het vertrouwelijk dossier voor bedoeld in de artikelen 47septies, § 1, tweede lid, of 47novies, § 1, tweede lid, dat betrekking heeft op het opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek bedoeld in § 1. Enkel de magistraten van de kamer van inbeschuldigingstelling hebben het recht dit vertrouwelijk dossier in te zien. De voorzitter van de kamer van inbeschuldigingstelling neemt de nodige maatregelen ter beveiliging van het vertrouwelijk dossier. Hij bezorgt het vertrouwelijk dossier, na kennisname ervan, onmiddellijk aan het openbaar ministerie terug. § 4. In het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling mag geen gewag worden gemaakt van de inhoud van het vertrouwelijk dossier, noch van enig element dat de afscherming van de gebruikte technische hulpmiddelen en de politionele onderzoekstechnieken of de vrijwaring van de veiligheid en de afscherming van de identiteit van de informant, de politieambtenaren die belast zijn met de uitvoering van de observatie of infiltratie en de in artikel 47octies, § 1, tweede lid, bedoelde burger in het gedrang kan brengen. § 5. Er wordt verder gehandeld overeenkomstig artikel 235bis, §§ 5 en 6. In zijn arrest nr. 202/2004 van 21 december 2004 heeft het Grondwettelijk Hof de gegevens die als vertrouwelijk konden worden aangemerkt, beperkt tot "de fysieke integriteit van personen die deelnemen aan de bijzondere opsporingsmethoden" en tot de "toegepaste methoden [...] door bepaalde technieken te verhullen", maar de inhoud van het vertrouwelijk dossier

werd uitgebreid tot de machtigingen om over te gaan tot observatie en infiltraties (artikel 47septies, § 2, en 47novies, § 2), tot de vertrouwelijke verslagen van de officier van gerechtelijke politie, zoals ze bedoeld zijn in de artikelen 47sexies, § 3, 6°, en 47octies, § 3, 6°, (artikelen 47septies, § 1, eerste en tweede lid, en 47novies, § 1, eerste en tweede lid) alsook tot de beslissingen van de procureur des Konings, zoals ze bedoeld zijn in de artikelen 47sexies, § 4 en 7, tweede lid, en 47octies, § 4 en 7, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering. Aangezien de ontstentenis van toetsing door het Hof van de wettigheid van de beslissing van de K.I.B. die genomen is met toepassing van artikel 235ter inzake de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie die een vertrouwelijk dossier inhouden, door het Grondwettelijk wordt bekritiseerd en ongrondwettig werd verklaard, zou het, om die grief op passende wijze te kunnen pareren, aangewezen zijn dat het Hof net zoals de K.I.B. over dat vertrouwelijk dossier zou beschikken teneinde de wettigheid van de beslissing van de K.I.B. te kunnen beoordelen. n) Krachtens artikel 235ter, § 3, hebben enkel de magistraten van de K.I.B. het recht dat vertrouwelijk dossier in te zien. Die bepaling werd niet ongeldig verklaard door het Grondwettelijk Hof... Moet er niettemin, door een "inschikkelijke" interpretatie van de ongeldigverklaring door het Grondwettelijk Hof, beslist worden dat het Hof die exclusieve bevoegdheid van de K.I.B. moet negeren aangezien ze in acht nemen zou indruisen tegen een beslissing van het Grondwettelijk Hof waarvan de exacte en dienstige omzetting in positief recht vereist dat een andere bepaling wordt geschonden, ook al is ze door laatstgenoemd hof niet ongeldig verklaard? Tot nader order kunnen we niet tot die slotsom komen. Niet alleen zou men daardoor tevens een andere les van grondwettelijk recht miskennen waarop de rechters van het Grondwettelijk Hof voortdurend blijven hameren, namelijk dat het niet aan ons Hof staat uitspraak te doen over de grondwettigheid van een bepaling van de wet, in het licht van de regels van gelijkheid en non-discriminatie, die een exclusieve bevoegdheid van het Grondwettelijk Hof zijn. Voor een goede gang van zaken echter zou dat de enige pertinente juridische grondslag zijn - de ongrondwettigheid van artikel 235ter, § 3 wegens een ongeoorloofde discriminatie - opdat het Hof die uitsluitende bevoegdheid van de K.I.B. tot zichzelf kan uitbreiden - quod non. Maar, bovendien en vooral, behoort het niet tot de regulerende opdracht, noch tot de geplogenheden van het Hof, de behoeder van de wettigheid van de rechtsprekende handelingen van de rechterlijke macht (en soms van de Raad van State), om op flagrante wijze een wettelijk voorschrift te negeren dat uitdrukkelijk ongrondwettig is verklaard door het rechtscollege dat de Wetgever daartoe heeft opgericht. Bijgevolg, gesteld dat het Hof voortaan het onmiddellijk cassatieberoep moet ontvangen, dat ingesteld is tegen een arrest van de K.I.B. dat gewezen is met toepassing van artikel 235ter Sv. dat voornoemd gerecht verplicht, overeenkomstig de artikelen 189ter en 235ter van het Wetboek van Strafvordering, de regelmatigheid te controleren van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie aan de hand van het vertrouwelijk dossier, dan zal de controle door het Hof, in het beste geval, vergelijkbaar zijn met die welke wordt uitgeoefend in het kader van artikel 235bis Sv., maar zal die niet de controle omvatten van het vertrouwelijk dossier waarvan het geen inzage zal krijgen. Zoals voor de laatstgenoemde zal het, hoe dan ook, om een controle van de vorm gaan. A. H.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 235ter en 416, tweede lid

P.08.1329.N 14 oktober 2008 AC nr. 547

Is ontvankelijk het onmiddellijk cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat bij toepassing van artikel 235ter, Wetboek van Strafvordering de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie controleert (1). (1) Zie conclusie openbaar ministerie.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 235ter, § 2, en 373

P.08.1440.N 4 november 2008 AC nr. 609

Zo het cassatieberoep van de inverdenkinggestelde tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die de regelmatigheid van de toegepaste bijzondere opsporingsmethoden onderzoekt moet ingesteld worden binnen de termijn van vijftien vrije dagen na de dag waarop het arrest is uitgesproken, kan een naderhand ingesteld cassatieberoep nog ontvankelijk zijn indien blijkt dat een niet regelmatige kennisgeving door de griffier aan de inverdenkinggestelde werd gedaan en deze ter rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling niet is verschenen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep om reden dat het laattijdig cassatieberoep van de eiser enkel betrekking had op een beslissing, genomen in een fase van de rechtspleging die volledig was beëindigd. Het bestreden arrest van 10 januari 2008 onderzocht op vordering van het openbaar ministerie en bij toepassing van artikel 235ter, Strafvordering de regelmatigheid van de toegepaste bijzondere opsporingsmethode observatie bij het afsluiten van het opsporingsonderzoek waarin deze methode werd toegepast en alvorens te dezen het Beheer van Financiën tot rechtstreekse dagvaarding overging. Het cassatieberoep van 19 september 2008 strekte tot de vernietiging van het bestreden arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling omdat door de griffier aan de eiser op een onjuist adres overeenkomstig artikel 235ter, § 2, Strafvordering kennis werd gegeven en de zaak zodoende in zijn afwezigheid werd behandeld. Intussen was de zaak evenwel aanhangig voor de correctionele rechtbank zodat de kamer van inbeschuldigingstelling niet meer de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden voorafgaand aan de adiëring van de feitenrechter opnieuw kon controleren. Enkel bij toepassing van artikel 189ter, Strafvordering kan, op basis van concrete gegevens die pas aan het licht zijn gekomen na de controle van de kamer van inbeschuldidingstelling krachtens artikel 235ter, de rechtbank de kamer van inbeschuldigingstelling gelasten de controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie uit te oefenen met toepassing van artikel 235ter. De onomkeerbaarheid van de alzo in de wet vastgelegde procedures verhinderde volgens het O.M. te besluiten tot de ontvankelijkheid van het laattijdig cassatieberoep.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

Artt. 235ter, § 6, en 359

P.10.1048.F 29 september 2010 AC nr. 563

Het cassatieberoep tegen de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij uitspraak wordt gedaan over de controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, dient te worden ingesteld binnen een termijn van vijftien vrije dagen vanaf de dag waarop het arrest is uitgesproken, zodat het cassatieberoep dat de zestiende dag volgend op de uitspraak van de bestreden beslissing, is ingesteld, tijdig was ingesteld (1). (Impliciete oplossing) (1) Het openbaar ministerie stelde vast dat op de drie bepalingen van het Wetboek van Strafvordering die de termijnen regelen om cassatieberoep in te stellen, alleen artikel 359 van "vrije dagen" spreekt, en werpt de vraag op van de ontvankelijkheid van het cassatieberoep dat de zestiende dag is ingesteld na de dag van de uitspraak van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, met toepassing van artikel 235ter van het voormelde wetboek. Door het cassatieberoep ontvankelijk te verklaren beslist het onderhavige arrest dat de in artikel 235ter van het Wetboek van Strafvordering bepaalde termijn om cassatieberoep in te stellen niet afwijkt van de gemeenrechtelijke termijn van vijftien vrije dagen in alle strafzaken, zoals vastgesteld bij artikel 359 van het voormelde wetboek.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

Artt. 24 en 62bis

P.04.0482.F 29 juni 2005 AC nr. 381

De plaats van de maatschappelijke zetel of van de bedrijfszetel van de rechtspersoon bepaalt, overeenkomstig de artt. 24 en 62bis Sv., de regels van bevoegdheid en ontvankelijkheid die van toepassing zijn op de strafvordering betreffende misdaden en wanbedrijven die buiten het grondgebied van het Koninkrijk zijn gepleegd; een coördinatiecentrum in België dat een eigen rechtspersoonlijkheid heeft, kan niet worden aangemerkt als de maatschappelijke zetel of bedrijfszetel van de multinationale naamloze vennootschap, die in het buitenland gevestigd is.

- MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland

Artt. 241, 294, 312bis, 313 en 377

P.09.0006.N 10 maart 2009 AC nr. 187

De procedure voor het hof van assisen houdt in dat de beschuldigde een gemotiveerde uitspraak kan krijgen over de wettigheid en de regelmatigheid van het bewijs en voldoende kan weten welke bewijzen of verweer de jury tot zijn beslissing heeft gebracht en welke niet (1)(2). (1) Cass., 27 jan. 2009, AR P.08.1677.N, A.C., 2009, nr. ... (2) Cass., 30 jan. 2007, AR P.06.1390.N, A.C., 2007, nr. 55.

- HOF VAN ASSISEN - Algemeen

P.08.1677.N 27 januari 2009 AC nr. 69

De procedure voor het hof van assisen houdt in dat de beschuldigde een gemotiveerde uitspraak kan krijgen over de wettigheid en de regelmatigheid van het bewijs en voldoende kan weten welke bewijzen of verweer de jury tot zijn beslissing heeft gebracht en welke niet (1). (1) Cass., 30 jan. 2007, AR P.06.1390.N, A.C., 2007, nr. 55.

- HOF VAN ASSISEN - Algemeen

Artt. 241, 362 en 434

P.08.0447.N 3 juni 2008 AC nr. 340

Geen wetsbepaling belet het openbaar ministerie de akte van beschuldiging die het reeds had neergelegd bij een eerdere behandeling van de zaak voor een ander hof van assisen, opnieuw neer te leggen bij de nieuwe behandeling van de zaak na een cassatie die beperkt is tot de uitspraak over de straf.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 246 en 247

P.01.1035.F 9 januari 2002 AC nr. 17

Wanneer het Internationaal Tribunaal voor Ruanda, na onttrekking van de zaak aan de Belgische gerechten op verzoek van dat Tribunaal, laat weten dat het de akte van beschuldiging van de Procureur niet heeft bevestigd en het Hof van Cassatie de zaak naar de onderzoeksrechter heeft verwezen met het oog op de voortzetting van zijn onderzoek, kan die voortzetting van het onderzoek niet worden vergeleken met het geval waarin een onderzoek heropend wordt wanneer het O.M. aanvoert dat er nieuwe bezwaren zijn ingekomen ; aldus zijn de artt. 246 en 247 Sv. niet van toepassing wanneer het onderzoeksgerecht de rechtspleging regelt, na verwijzing van de zaak door het Hof van Cassatie naar de onderzoeksrechter (1). (1) Zie concl. O.M.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Artt. 246 tot 248

P.08.1592.F 11 maart 2009 AC nr. 190

Een onderzoek dat met een beslissing tot buitenvervolgingstelling is afgesloten, kan alleen heropend worden in geval van nieuwe bezwaren en uitsluitend op vordering van het openbaar ministerie (1). (1) Zie M. Franchimont, A. Jacobs & A. Masset, Manuel de procédure pénale, 2de uitg., Larcier 2006, p. 531, en de verwijzingen daarin.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 246, 247 en 248

P.05.0077.N 15 maart 2005 AC nr. 161

Noch de artikelen 246 tot 248, Wetboek van Strafvordering, noch enige andere wettelijke bepaling staan eraan in de weg dat, wanneer de buitenvervolgingstelling van één of meerdere wel of niet-nominatief aangewezen verdachten gepaard gaat met de verwijzing naar de correctionele rechtbank van één of meerdere andere verdachten, de benadeelde een tot dan toe niet-vermelde persoon rechtstreeks kan dagvaarden wegens een wanbedrijf of een overtreding waarvoor de correctionele rechtbank ingevolge de verwijzing is gevat (1). (1) Zie de andersluidende conclusie van het openbaar ministerie.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

De drijfveer van de omkoping van ambtenaren is zonder belang.~

- MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet

P.94.1412.N 25 april 1996 AC nr. ...

De rechter die aan de benadeelde het recht ontzegt om door burgerlijke partijstelling het onderzoek te doen heropenen wegens nieuwe bezwaren, miskent diens recht op een eerlijk proces niet.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Na een beslissing van buitenvervolgingstelling door de onderzoeksgerechten kan de heropening van het gerechtelijk onderzoek wegens nieuwe bezwaren enkel door het openbaar ministerie worden gevorderd en niet door de burgerlijke partij.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 252, tweede lid, en 416

P.12.1309.F 12 september 2012 AC nr. ...

Het middel dat niet betwist dat het arrest van verwijzing naar het hof van assisen het bestaan van voldoende bezwaren wegens moord bevestigt, maar dat de kamer van inbeschuldigingstelling alleen verwijt dat zij de bezwaren niet heeft gepreciseerd betreffende de verzwarende omstandigheid van voorbedachte rade en die omstandigheid in aanmerking te hebben genomen terwijl zij ook de besluiten van een deskundige aanhaalt waarbij, volgens de eiser, voorbedachte rade uitgesloten is, behoort niet tot de grieven die krachtens de wet aangevoerd kunnen worden tot staving van het onmiddellijk cassatieberoep tegen het arrest van verwijzing naar het hof van assisen, en is bijgevolg niet-ontvankelijk.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 267 en 320

P.01.0003.F 28 maart 2001 AC nr. ...

Wanneer de voorzitter van het hof van assisen, met instemming van alle partijen, een getuige heeft toegestaan zich na zijn verhoor definitief terug te trekken, staat het beginsel van de mondeling karakter van het debat er niet aan in de weg dat de voorzitter de verklaringen voorleest die een officier van de gerechtelijke politie schriftelijk van die getuige heeft afgenomen.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 267, 268, 337 en 338

P.00.1756.F 28 maart 2001 AC nr. ...

Geen miskenning van het recht van verdediging kan worden afgeleid uit het enige feit dat de voorzitter van het hof van assisen geweigerd heeft de vragen betreffende de verzwarende omstandigheden die wezenlijk deel uitmaakten van de aan de beschuldigden verweten misdaad, aan elk van hen persoonlijk te stellen, terwijl het verzoek hiertoe slechts "in de vorm van pleidooien" is gesteld (1). (1) Zie Cass., 17 april 1996, A.R. P.96.0022.F, nr. 116 ; 16 feb. 1999, A.R. P.98.1624.N, nr. 90.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 268 en 269

P.97.1662.N 10 februari 1998 AC nr. ...

De voorzitter van het hof van assisen oefent zijn discretionaire macht slechts uit tijdens de rechtszitting in aanwezigheid van de gezworenen en partijen.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 268 en 322

P.98.1492.N 9 februari 1999 AC nr. ...

Voor het hof van assisen, kan de burgerlijke partij, na haar aanstelling in die hoedanigheid, niet als getuige onder eed worden gehoord. Zij kan evenwel krachtens de aan de voorzitter van het hof door de wet toegekende discretionaire macht zonder eed en louter ten titel van inlichting worden gehoord.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Voor het hof van assisen, kan de burgerlijke partij, na haar aanstelling in die hoedanigheid, niet als getuige onder eed worden gehoord. Zij kan evenwel krachtens de aan de voorzitter van het hof door de wet toegekende discretionaire macht zonder eed en louter ten titel van inlichting worden gehoord.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

Artt. 268 en 341

P.97.1662.N 10 februari 1998 AC nr. ...

Het beginsel volgens hetwelk de debatten voor het hof van assisen mondeling en op tegenspraak plaatsvinden verzet zich er niet tegen dat de voorzitter voor de aanvang van de debatten de politie opdracht geeft een grafische voorstelling van het chronologisch verloop der feiten te maken, en krachtens zijn discretionaire macht toelaat dat het bord met de grafische voorstelling tijdens de debatten wordt gebruikt en beveelt dat het stuk bij het strafdossier wordt gevoegd dat na het stellen van de vragen aan de gezworenen wordt overhandigd.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 268 en 353

P.98.1624.N 16 februari 1999 AC nr. ...

De discretionaire macht van de voorzitter van het hof van assisen moet ter rechtszitting worden uitgeoefend, dit wil zeggen dat de voorzitter zijn beslissingen terzake ter rechtszitting moet nemen.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.96.0911.F 27 augustus 1996 AC nr. ...

Wanneer de debatten voor het hof van assisen begonnen zijn, mag de voorzitter van het hof van assisen op grond van zijn discretionaire macht geen onderzoeksmaatregel gelasten buiten de tegenwoordigheid van de gezworenen en de partijen.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 268 en 354

P.02.0311.N 11 juni 2002 AC nr. 351

De voorzitter van het hof van assisen kan, zonder hierbij zijn discretionnaire macht te delegeren, opdracht geven aan een rechter-assessor voorlezing te doen van een door een niet verschijnende getuige tijdens het gerechtelijk onderzoek afgelegde verklaring (1). (1) Zie cass., 20 juli 1982, A.R. 2457, A.C. 1981-1982, nr 669.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 268, 269 en 322

P.00.1756.F 28 maart 2001 AC nr. ...

Voor het hof van assisen kan de burgerlijke partij, na haar aanstelling in die hoedanigheid en na regelmatig als getuige te zijn opgeroepen, in de regel niet onder eed worden gehoord ; zij kan evenwel krachtens de aan de voorzitter van het hof door de wet toegekende discretionaire macht zonder eed en louter ten titel van inlichting worden gehoord (1). (1) Cass., 9 feb. 1999, A.R. P.98.1492.N, nr. 72.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.96.0022.F 17 april 1996 AC nr. ...

Zelfs als geen van de partijen zich ertegen verzet dat een in artikel 322 Sv. vermelde persoon wiens naam voorkomt op de betekende lijst van de getuigen, onder ede wordt verhoord, kan de voorzitter van het hof van assisen hem krachtens zijn discretionaire macht zonder eedafneming ondervragen bij wijze van inlichting.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 268, 317, 341 en 353

P.04.0173.F 21 april 2004 AC nr. 210

Wanneer het debat van de zaak is aangevangen voor het hof van assisen, kan de discretionaire bevoegdheid van de voorzitter om een onderzoeksmaatregel te bevelen, niet worden uitgeoefend in afwezigheid van de gezworenen en de partijen, op straffe van miskenning van het mondeling karakter van het debat (1). (1) Zie Cass., 10 feb. 1998, AR P.97.1662.N, nr 80; 16 feb. 1999, AR P.98.1624.N, nr 90.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 269 en 317

P.01.0561.N 26 juni 2001 AC nr. ...

Een getuige waarvan de naam op de lijst van de opgeroepen getuigen voorkomt en die de eed ter zitting heeft afgelegd, blijft onder eed, ook al wordt hij bij herhaling of op meerdere rechtszittingen gehoord; de bevoegdheid van de voorzitter om naargelang van de noodwendigheden van een efficiënt procesverloop te beslissen een getuige op een latere rechtszitting verder te ondervragen, verhindert niet dat deze getuige blijvend onder eed wordt ondervraagd (1). (1) Zie Cass., 3 dec. 1974, A.C. 1975, 389.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 279, eerste lid, en 546

P.97.1199.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie meent een door de verdachte neergelegd verzoek tot verwijzing van een zaak van een onderzoeksrechter naar een andere op grond van gewettigde verdenking niet op staande voet te moeten toestaan of afwijzen, kan het Hof, dat beslist het verzoekschrift en de bijlagen ervan mede te delen aan het O.M. bij de onderzoeksrechter die van het misdrijf kennisneemt, die mededeling wettelijk bevelen aan de procureur-generaal van het rechtsgebied waartoe die onderzoeksrechter behoort.~

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 28bis, § 1, tweede lid en 28ter, § 3

P.99.1082.N 27 juli 1999 AC nr. ...

De regel dat het opsporingsonderzoek gevoerd wordt onder de leiding en het gezag van de bevoegde procureur des Konings belet niet dat de politiediensten, die, bij het vervullen van hun opdrachten van bestuurlijke politie stoten op aanwijzingen van het plegen van een misdrijf, in het kader van hun algemene opdracht van gerechtelijke politie autonoom kunnen optreden teneinde dit misdrijf op te sporen, de bewijzen ervan te verzamelen, de daders ervan te vatten, aan te houden en ter beschikking te stellen van de bevoegde overheid, op de wijze en in de vormen bepaald door de wet, op voorwaarde dat zij de procureur des Konings inlichten over de gevoerde opsporingen binnen de termijn en op de wijze die deze bij richtlijn vaststelt.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- STRAFVORDERING -

Artt. 28bis, § 3, 1ste lid, 28ter, § 1 en 56, § 1, 5de lid

P.04.1383.F 19 januari 2005 AC nr. 37

Al heeft de procureur des Konings een algemene opsporingsplicht en een algemeen opsporingsrecht, toch mogen de opsporingshandelingen de individuele rechten en vrijheden niet miskennen; alleen de onderzoeksrechter kan beslissen over de noodzaak tot het stellen van handelingen die een dergelijke miskenning inhouden.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 28quinquies en 57, § 1

P.10.0504.F 31 maart 2010 AC nr. 237

Het intern recht staat de aanwezigheid van een advocaat niet toe bij het politieverhoor en evenmin voor de onderzoeksrechter; het geheim van het opsporingsonderzoek en van het gerechtelijk onderzoek staat in de regel daaraan in de weg (1). (1) Zie Cass., 24 feb. 2010, AR P.10.0298.F, AC, 2010, nr ...

- ADVOCAAT -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

De artikelen 5.1, 6.1 en 6.3.c, E.V.R.M., zoals zij momenteel worden uitgelegd door het Hof Mensenrechten, verplichten de onderzoeksgerechten niet ertoe om onmiddellijk het bevel tot aanhouding op te heffen alleen op grond dat de verdachte werd gehoord zonder bijstand van een advocaat in de vormen als bepaald in het Wetboek van Strafvordering; het feit dat de verhoren zonder bijstand van een advocaat zijn afgenomen, vormt op zichzelf geen wettelijk beletsel voor de voortgang van het gerechtelijk onderzoek en de eventuele verlenging van de dwangmaatregelen die ermee gepaard gaan (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 2010, AR P.09.1908.F, AC, 2010, nr ...; Cass., 24 feb. 2010, AR P.10.0298.F, AC, 2010, nr ..., met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.10.0298.F 24 februari 2010 AC nr. 125

Het intern recht staat de aanwezigheid niet toe van een advocaat bij het politieverhoor; het geheim van het opsporingsonderzoek en van het gerechtelijk onderzoek staat daaraan in de regel in de weg.

- ADVOCAAT -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Noch artikel 6.1, noch artikel 6.3.c E.V.R.M., zoals zij momenteel worden uitgelegd door het Hof Mensenrechten, verplichten de onderzoeksgerechten ertoe om onmiddellijk het bevel tot aanhouding op te heffen alleen op grond dat de verdachte, vóór zijn verschijning voor de onderzoeksmagistraat, door de politie werd gehoord en daar een bekentenis heeft afgelegd in de vormen als bepaald in het Wetboek van Strafvordering; het feit dat die bekentenis er is, ook al werd zij op die manier verkregen, is op zichzelf geen wettelijk beletsel voor de voortgang van het gerechtelijk onderzoek en de eventuele verlenging van de dwangmaatregelen die ermee gepaard gaan (1). (1) Zie Cass., 11 maart 2009, AR P.09.0304.F, AC, 2009, nr 194; Cass., 29 dec. 2009, AR P.09.1826.F, AC, 2009, nr ...; Cass., 13 jan. 2010, AR P.09.1908.F, AC, 2010, nr ...; met concl. adv.-gen. Vandermeersch.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

P.03.0208.F 26 maart 2003 AC nr. 207

Het geheim van het onderzoek geldt niet t.a.v. het O.M., die instaat voor de strafvordering; de aanwezigheid van laatstgenoemde bij een handeling van het vooronderzoek leidt niet tot nietigheid van die handeling, wanneer die aanwezigheid de verdediging van de inverdenkinggestelde niet hindert (1). (1) Zie Cass., 6 juni 1966 (Bull. en Pas., 1966, I, 1272); 30 maart 1988, AR 6666, nr 479; H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, 2de uitg., 2001, blz. 522 en 523.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Het onderzoek, behoudens de bij wet bepaalde uitzonderingen, is geheim (1); geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat de advocaat van de inverdenkinggestelde hem bijstaat bij de uitvoering van een tijdens het vooronderzoek verrichte onderzoekshandeling (2). (1) Zie Cass., 2 maart 1988, AR 6622, nr 407. (2) Zie Cass., 14 dec. 1999, AR P.99.1585.N, nr 678, en concl. O.M. vóór Cass., 25 sept. 2002, AR P.02.0954.F, nr ...

- ADVOCAAT -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 28quinquies, § 1, en 57, § 1

P.09.0814.N 6 oktober 2009 AC nr. 559

Een tolk die de politiediensten naar aanleiding van een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek bijstand verleent, verleent zijn medewerking aan zulk onderzoek en is aldus zelf wegens schending van het beroepsgeheim strafbaar wanneer hij het geheim dat hij in de uitoefening van zijn opdracht verneemt, schendt door dit ter kennis te brengen van derden; hij kan evenwel de door hem aldus verkregen vertrouwelijke informatie delen met andere personen die aan dezelfde geheimhoudingsplicht zijn onderworpen en die optreden met dezelfde doelstelling, te weten met het oog op de waarheidsvinding, en ten aanzien van een zelfde opdrachtgever, met name het openbaar ministerie of een onderzoeksrechter in wiens belang de informatie wordt verstrekt.

- BEROEPSGEHEIM -

Artt. 28quinquies, § 2 en 47bis

P.01.1064.N 8 oktober 2002 AC nr. 513

Het artikel 7 van het koninklijk besluit van 18 februari 1991 betreffende de analysetoestellen voor de meting van de alcoholconcentratie in de uitgeademde alveolaire lucht, dat de regels voorschrijft voor het afnemen van een ademanalyse, omvat geen verhoor van de persoon die de ademanalyse moet ondergaan, zodat de voorschriften van de artikelen 28quinquies, § 2 en 47bis, Wetboek van Strafvordering, die betrekking hebben op het verhoor van personen, hierop niet toepasselijk zijn.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BLOEDPROEF -

Artt. 28septies en 56

P.13.1453.N 21 januari 2014 AC nr. ...

De enkele omstandigheid dat de onderzoeksrechter, die door de procureur des Konings bij toepassing van artikel 28septies Wetboek van Strafvordering gevorderd werd een in dat artikel niet uitgesloten onderzoekshandeling te verrichten waarvoor alleen de onderzoeksrechter bevoegd is, een verdergaande onderzoeksmaatregel heeft bevolen dan die welke was gevorderd door het openbaar ministerie bij toepassing van het vermelde artikel, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat hij zich daardoor een vervolgingsbevoegdheid aanmatigt en dat hij niet langer meer onpartijdig en onafhankelijk kan optreden, waardoor hij het recht op een eerlijk proces van de verdachte zou miskennen (1). (1) Cass. 10 december 2013, AR P.13.1377.N, AC 2013, nr. …

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Opsporingsonderzoek - Mini onderzoek

Artt. 28sexies en 416

P.07.0124.N 3 april 2007 AC nr. 169

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat beslist over het hoger beroep tegen een beslissing van de procureur des Konings in verband met een verzoek tot opheffing van een opsporingshandeling met betrekking tot goederen is een voorbereidend arrest, waartegen overeenkomstig artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering eerst cassatieberoep open staat na het eindarrest of het eindvonnis, terwijl het evenmin valt onder een van de uitzonderingen vermeld in artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Cass., 30 okt. 2001, AR P.01.1259.N, nr 584.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.01.1259.N 30 oktober 2001 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat verzoeker tot opheffing van een opsporingshandeling met betrekking tot zijn goederen vóór de eindbeslissing instelt tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat geen arrest inzake bevoegdheid is, waarbij zijn hoger beroep tegen de afwijzing van zijn verzoek door de procureur des Konings ongegrond wordt verklaard (1). (1) Zie cass., 16 feb. 1999, AR P.99.0015.N, nr 89; 17 nov. 1999, AR P.99.1540.F, nr 611; 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr 299.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 28sexies en 418

P.01.1336.F 28 november 2001 AC nr. ...

Wanneer het verzoek van eiser om een handeling van het vooronderzoek m.b.t. zijn goederen op te heffen, wordt verworpen bij arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, is zijn cassatieberoep tegen dat arrest niet ontvankelijk, als het niet aan het O.M. is betekend (1). (1) Zie Cass., 23 feb. 1999, A.R. P.99.0116.N, nr. 108 ; 28 april 1999, A.R. P.0411.N, nr. 247.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging

Artt. 28sexies, § 4, 235bis, en 416, tweede lid

P.06.1430.N 9 januari 2007 AC nr. 13

De kamer van inbeschuldigingstelling, die met toepassing van artikel 28sexies, § 4, Wetboek van Strafvordering, uitspraak doet over het hoger beroep tot opheffing van een opsporingshandeling van de procureur des Konings met betrekking tot goederen, doet geen uitspraak met toepassing van de artikelen 135 en 235bis Wetboek van Strafvordering; dergelijke beslissing is ook geen eindbeslissing en doet evenmin uitspraak in een van de andere gevallen bepaald in artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, zodat het cassatieberoep niet ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 1999, AR P.99.0015.N, nr 89; Cass., 17 nov. 1999, AR P.99.1540.F, nr 611; Cass., 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr 299; Cass., 30 okt. 2001, AR P.01.1259.N, nr 584; Cass., 23 dec. 2003, AR P.03.1363.N, nr 668.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.03.1363.N 23 december 2003 AC nr. 668

De kamer van inbeschuldigingstelling, die met toepassing van artikel 28sexies, § 4, Wetboek van Strafvordering, uitspraak doet over het hoger beroep tot opheffing van een opsporingshandeling van de procureur des Konings met betrekking tot goederen, heeft, anders dan bij het gerechtelijk onderzoek in het geval van 235bis, Wetboek van Strafvordering, geen bevoegdheid om de regelmatigheid van het gehele opsporingsonderzoek te onderzoeken; dergelijke beslissing is geen eindbeslissing en doet geen uitspraak in één van de gevallen bepaald in artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, zodat het cassatieberoep niet ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 1999, AR P.99.0015.N, nr 89; 17 nov. 1999, AR P.99.1540.F, nr 611; 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr 299; 30 okt. 2001, AR P.01.1259.N, nr 584.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 28sexies, 135, 235bis en 416

P.09.1750.N 20 april 2010 AC nr. 265

De kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 28sexies Wetboek van Strafvordering oordeelt over het hoger beroep tegen de beslissing van het openbaar ministerie over het verzoek tot het opheffen van een opsporingshandeling met betrekking tot de goederen, doet geen uitspraak met toepassing van de artikelen 135 en 235bis van hetzelfde wetboek; een dergelijke beslissing is een voorbereidend arrest, dat niet valt onder een van de uitzonderingen vermeld in artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, zodat het onmiddellijk cassatieberoep daartegen niet ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 2010, AR P.10.0012.N, AC, 2010, nr. ... met conclusie O.M.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 28sexies, 35, 35ter, 37, 61quater en 89

P.06.0846.N 17 oktober 2006 AC nr. 493

De afwezigheid van enige kennisgeving van doorgevoerde beslagmaatregelen vormt op zich geen miskenning van de rechten van verdediging.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

De afwezigheid van enige kennisgeving van doorgevoerde beslagmaatregelen vormt op zich geen miskenning van de rechten van verdediging.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 28sexies, 416, tweede lid en 539

P.13.0834.N 5 november 2013 AC nr. ...

Er bestaat slechts een geschil inzake bevoegdheid als bedoeld in de artikelen 416, tweede lid, en 539 Wetboek van Strafvordering, wanneer de rechter die kennis neemt van de strafvordering zich de bevoegdheid van een andere rechter toe-eigent of zich onbevoegd verklaart, zodat daaruit een conflict van jurisdictie ontstaat die de rechtsgang belemmert en slechts door de regeling van rechtsgebied kan worden beëindigd; de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die zich onbevoegd verklaart om kennis te nemen van een beslissing genomen met toepassing van artikel 28sexies, Wetboek van Strafvordering, is dergelijke beslissing niet (1). (1) Cass. 23 juli 1991, AR 5757, AC 1990-91, nr. 567; Cass. 4 feb. 1998, AR P.98.0017.F, AC 1998, nr. 65; Cass. 18 sept. 2002, AR P.02.0874.F, AC 2002, nr. 459; Cass. 30 mei 2006, AR P.06.0748, AC 2006, nr. 298.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

Artt. 29 en 30

P.14.0094.F 21 mei 2014 AC nr. ...

In strafzaken maakt de aanwezigheid van het openbaar ministerie op de zittingen van de hoven en rechtbanken de aangifte overbodig bij de procureur des Konings, door de rechters, van een misdaad of wanbedrijf waarvan ze in de loop van het debat kennis krijgen.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

In strafzaken maakt de aanwezigheid van het openbaar ministerie op de zittingen van de hoven en rechtbanken de aangifte overbodig bij de procureur des Konings, door de rechters, van een misdaad of wanbedrijf waarvan ze in de loop van het debat kennis krijgen.

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 29 en 61

P.96.0301.F 19 juni 1996 AC nr. ...

Hoewel de onderzoeksrechter, op vordering van het O.M., kennis neemt van een feit waarvan hij vrij alle bestandddelen onderzoekt om de misdadige aard ervan te kunnen bepalen, wordt die aanhangigmaking beperkt in zoverre een beletsel de strafvordering verhindert. Zo kan de onderzoeksrechter, wanneer het O.M. de bepalingen van artikel 350 W.I.B. (1964) niet heeft nageleefd, de overeenkomstig dat wetboek of de koninklijke besluiten ter uitvoering ervan strafrechtelijk strafbare feiten niet rechtsgeldig onderzoeken. Daaruit volgt niet dat het O.M. een feit dat ogenschijnlijk een misdaad of een wanbedrijf naar gemeen recht oplevert, en dat tegelijkertijd overtredingen van fiscale aard kan inhouden, niet bij de onderzoeksrechter aanhangig kan maken.~

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.94.0306.N 27 juni 1995 AC nr. ...

De rechtsmacht van de onderzoeksrechter is beperkt tot de feiten die het voorwerp van de vordering van de procureur des Konings uitmaken; van aanwijzingen van andere misdrijven geeft de onderzoeksrechter bericht aan de procureur des Konings.~

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 29, eerste lid en 61, eerste lid

P.96.1027.N 4 februari 1997 AC nr. ...

De onderzoeksrechter vermag niet ambtshalve zijn onderzoek uit te breiden tot een feit waarop de vordering tot het instellen van het gerechtelijk onderzoek geen betrekking had; de omstandigheid dat een daarin niet begrepen feit samenhangend zou zijn met een daarin wel begrepen feit of ermee samen een collectief misdrijf zou kunnen opleveren doet hieraan geen afbreuk.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- SAMENHANG -

De vordering tot het instellen van het gerechtelijk onderzoek, in voorkomend geval gelezen in context met de erbij gevoegde stukken, bepaalt van welk - reeds gepleegd - feit of feiten de onderzoeksrechter werd geadieerd; deze vordering kan betrekking hebben niet alleen op een reeds in enigerlei mate vaststaand feit, maar ook op een feit waaromtrent nog geen aanwijzing of vermoeden van het bestaan van enig misdrijf voorhanden is; in dit laatste geval is het de opdracht van de onderzoeksrechter de bewijzen van het bestaan van dat misdrijf in te zamelen.

- ONDERZOEKSRECHTER -

Het is de onderzoeksrechter geenszins verboden in zijn hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie omtrent uit het onderzoek blijkende nieuwe feiten alle nuttige gegevens in te winnen en de bestanddelen op te sporen die van zulke aard schijnen dat ze die feiten als een misdaad of een wanbedrijf strafbaar maken, waarbij hij evenwel geen onderzoeksdaden behorende tot zijn specifieke bevoegdheid van onderzoeksrechter, dit is als rechter, mag stellen.

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 29; 9, achtste lid, opgeheven bij Wet 12 maart 1998

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

Art. 29 Sv. legt geen bindende termijn op waarbinnen de onderzoeksrechter aan de procureur des Konings kennis moet geven van de aanwijzingen betreffende andere misdrijven die zijn onderzoek aan het licht brengt.~

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 292, 292bis en 429

P.02.0954.F 25 september 2002 AC nr. 479

Wanneer het Hof, op een cassatieberoep dat op grond van artikel 292 Sv. is ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij een inverdenkinggestelde naar het hof van assisen wordt verwezen, dat arrest vernietigt, kan het Hof de zaak naar dezelfde, maar anders samengestelde kamer van inbeschuldigingstelling verwijzen (1). (Impliciet). (1) Zie R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, tweede uitg., 1999, blz. 317, nr. 701. Art. 429 Sv. bepaalt dat "het Hof van Cassatie de zaak (...) naar een ander hof van beroep (verwijst) dan het hof van beroep dat de bevoegdheid heeft geregeld en de inbeschuldigingstelling heeft uitgesproken, indien het arrest vernietigd wordt op een van de gronden in artikel 299 genoemd". Dat artikel 299 is opgeheven bij de W. 12 maart 1998. De wetgever heeft verzuimd de bepaling van artikel 429, die verwijst naar artikel 299, uitdrukkelijk op te heffen. De W. 30 juni 2000 heeft de bepalingen van het oude artikel 299 gedeeltelijk heringevoerd, door ze evenwel in te voegen in een nieuw artikel 292bis van datzelfde wetboek. Ze heeft artikel 429 niet gewijzigd. Het nieuwe artikel 299 dat in dat wetboek is ingevoegd door de W. 30 juni 2000, houdt geen verband met die problematiek. Bijgevolg dient het Hof de zaak niet meer te verwijzen naar een andere kamer van inbeschuldigingstelling.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

Artt. 292bis en 416

P.02.1093.F 20 november 2002 AC nr. 617

Het onmiddellijk cassatieberoep van de beschuldigde tegen een arrest tot verwijzing van de zaak naar het hof van assisen, dat geen uitspraak heeft gedaan met toepassing van de artt. 135 en 235bis Sv., onderwerpt alleen de schending van de wetten betreffende de bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling en van het hof van assisen alsook het onderzoek van de nietigheden, bedoeld in artikel 292bis, tweede lid, van dat wetboek, aan het toezicht van het Hof (1). (1) Cass., 13 feb. 2002, A.R. P.02.0046.F, nr. ...

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

P.02.0046.F 13 februari 2002 AC nr. 103

Het onmiddellijk cassatieberoep van de beschuldigde tegen een arrest tot verwijzing van de zaak naar het hof van assisen, dat geen uitspraak heeft gedaan met toepassing van de artt. 135 en 235bis Sv., onderwerpt alleen de schending van de wetten betreffende de bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling en van het hof van assisen alsook het onderzoek van de nietigheden, bedoeld in artikel 292bis, tweede lid, van dat wetboek, aan het toezicht van het Hof.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

Artt. 292bis en 416, tweede lid

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

Op het cassatieberoep dat de veroordeelde instelt tegen het arrest waarbij hij naar het hof van assisen wordt verwezen en dat gelijktijdig met het cassatieberoep tegen het veroordelend arrest wordt ingesteld binnen vijftien dagen na de uitspraak van dat arrest, neemt het Hof geen kennis van de schending van de wetten betreffende de bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling en van het hof van assisen en onderzoekt het evenmin de nietigheden als bedoeld in de artt. 292bis en 416, tweede lid, Sv.; daaruit volgt dat de middelen die een grond van niet-ontvankelijkheid van de vervolgingen aanvoeren en die reeds voor het onderzoeksgerecht zijn voorgedragen, niet ontvankelijk zijn, aangezien zij niet zijn aangevoerd tot staving van een onmiddellijk cassatieberoep (1). (1) Zie Cass., 21 april 2004, AR P.04.0173.F, nr ...

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

P.04.0173.F 21 april 2004 AC nr. 210

Het cassatieberoep van de veroordeelde tegen het arrest tot verwijzing naar het hof van assisen, dat op hetzelfde ogenblik wordt ingesteld als het cassatieberoep tegen het veroordelend arrest, binnen de vijftien dagen na de uitspraak van dat arrest, legt noch de schending van de wetten betreffende de bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling en van het hof van assisen, noch het onderzoek van de in de artt. 292bis en 416, tweede lid, Sv., bedoelde nietigheden aan het Hof voor (1). (1) Zie, vóór de wijzigingen van het Sv. door de Wet van 12 maart 1998 en 30 juni 2000, Cass., 12 maart 1997, AR P.97.0169.F, nr 139, en, in geval van onmiddellijk cassatieberoep, 25 maart 2003, AR P.03.0323.N, nr ..., en 26 maart 2003, AR P.03.0208.F, nr ...

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

P.03.0323.N 25 maart 2003 AC nr. 203

Krachtens artikel 292bis Wetboek van Strafvordering is, onverminderd artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, de mogelijkheid tot het onmiddellijk instellen vóór het eindarrest van cassatieberoep door de beschuldigde tegen het arrest van verwijzing naar het hof van assisen, beperkt tot de vijf in dat artikel vermelde gevallen (1). (1) Cass., 13 feb. 2002, AR P.02.0046.F, nr...

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 292bis, tweede lid, en 416, tweede lid

P.09.1300.F 2 september 2009 AC nr. 471

Het middel dat het bestreden arrest verwijt dat het hem het voordeel van de wettelijke verschoningsgrond niet toekent die hij aanvoerde en dat het die afwijzing niet met redenen omkleedt, heeft geen betrekking op de toetsing die het Hof, op het onmiddellijk cassatieberoep van een inverdenkinggestelde, dient te verrichten tegen een arrest tot verwijzing naar het hof van assisen, dat niet met toepassing van de artikelen 135 en 235bis Sv. uitspraak heeft gedaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr ...

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

Artt. 293, derde lid, en 416

P.06.0748.N 30 mei 2006 AC nr. 298

Is geen eindbeslissing en doet geen uitspraak in een der gevallen bedoeld in artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, de beschikking van de voorzitter van het hof van assisen die, ingevolge het verzoek van de beschuldigde naar aanleiding van diens ondervraging voor de opening van de zitting, beslist om aan het verzoek tot taalwijziging geen gevolg te geven (1) (2). (1) Zie Cass., 19 mei 1996, AR P.96.0926.N, nr 263; Cass., 23 juni 1999, AR P.99.0384.F, nr 390; Cass., 11 okt. 2005, AR P.05.0606.N, nr .... (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr 1846.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

- HOF VAN ASSISEN - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 299 en 416, oud

P.01.1253.F 19 september 2001 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat de beschuldigde tegen het vóór 2 okt. 1998 gewezen (1) verwijzingsarrest instelt vóór het verstrijken van de termijn van vijftien vrije dagen na de betekening van dat arrest en van de in artikel 296 Sv. bedoelde termijn, zoals dat artikel van kracht was op het ogenblik waarop het bestreden arrest is gewezen, onderwerpt alleen de schending van de wetten betreffende de bevoegdheid van de onderzoeksgerechten en van het hof van assisen aan het toezicht van het Hof, evenals het onderzoek van de nietigheden die vermeld worden in het oude artikel 299 Sv. of die voortvloeien uit het niet-naleven van de wetten die een debat op tegenspraak instellen voor de kamer van inbeschuldigingstelling en er het taalgebruik regelen. Het middel dat geen enkele onwettigheid aanvoert die aan het toezicht van het Hof kan worden onderworpen in die stand van de rechtspleging, is niet ontvankelijk (2). (1) De Wet 12 maart 1998 tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek is in werking getreden op 2 okt. 1998. (2) Zie Cass., 16 sept. 1986, A.R. 768, nr. 27.

- HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof

Artt. 3 en 4

P.00.1350.F 14 februari 2001 AC nr. ...

Hoewel artikel 97 Z.I.V.-wet de verzekeringsinstellingen, en alleen hen, de verplichting oplegt de prestaties terug te vorderen die zij in het kader van die verzekering ten onrechte betaald hebben, belet die bepaling de verzekeringsinstellingen niet om, in geval van strafvervolgingen, voor de strafgerechten een burgerlijke rechtsvordering in te stellen op grond van artikel 1382 B.W., wanneer de voorwaarden voor de toepassing van dat artikel vervuld zijn (1); een van die voorwaarden vereist het bestaan van schade, die, in dat geval, evenwel niet is beperkt tot de eigen schade van de verzekeringsinstellingen, maar ook betrekking heeft op schade t.g.v. uitgaven waarvan het bedrag overeenstemt met de ten onrechte uitgekeerde prestaties die ten laste genomen worden door het verzekeringsstelsel dat de voor die prestaties bestemde fondsen heeft geleverd. (1) Zie Cass., 6 dec. 1989, A.R. 6711, nr. 144.

- ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei

Artt. 3, 4 en 26

S.08.0015.N 20 april 2009 AC nr. 260

Artikel 26, van de wet van 17 april 1878, houdende de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, is van toepassing op elke burgerlijke rechtsvordering die tot een veroordeling strekt en die steunt op feiten die het bestaan van een misdrijf doen blijken, zelfs wanneer die feiten eveneens een contractuele tekortkoming uitmaken en het voorwerp van de vordering in de uitvoering van de contractuele verbintenis bestaat, zodat het arrest dat de vordering tot betaling van achterstallig loon en vakantiegeld verjaard verklaart op grond van artikel 15 van de arbeidsovereenkomstenwet, dat geen bijzondere afwijkende wetsbepaling is in de zin van artikel 26 van de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, zonder de toepassing te onderzoeken van de verjaring bepaald in artikel 26 van de Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, de wet schendt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen

Artt. 312 en 342

P.00.1165.N 5 maart 2002 AC nr. 155

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken vrij de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren; geen enkele wettelijke bepaling, noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging, noch het recht op een eerlijke behandeling van de zaak verbieden de strafrechter de bewijswaarde te beoordelen van het regelmatig overgelegde en aan de tegenspraak van de partijen onderworpen verslag van een deskundigenonderzoek dat door een burgerlijke rechter werd bevolen in een geding tussen de beklaagde en de burgerlijke partij, zelfs wanneer bij de uitvoering van het deskundigenonderzoek niet alle regels van het Gerechtelijk Wetboek inzake de tegenspraak van het deskundigenonderzoek zouden zijn nageleefd (1). (1)Cass., 21 april 1999, AR P.98.1589.F, nr 231; 20 dec. 2000, AR P.00.1384.F, nr 713. Voor wat de toepassing in burgerlijke zaken betreft, zie Cass., 11 dec. 1997, AR C.96.0374.N, nr 550 en 24 dec. 1999, AR C.97.0218.F, nr 701.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.02.0072.F 27 februari 2002 AC nr. 143

Wanneer, in strafzaken, de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de bodemrechter op onaantastbare wijze in feite de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarop hij zijn overtuiging grondt en waarover de partijen vrij tegenspraak hebben kunnen voeren (1); het staat hem met name vrij geen geloof te hechten aan de verklaringen van de beklaagde, op voorwaarde dat hij de bewoordingen ervan niet miskent (2). (1) Cass., 20 dec. 2000, A.R. P.00.1384.F, nr. 713. (2) Zie Cass., 3 nov. 1969 (AC, 1970, blz. 216); 21 april 1999, A.R. P.98.1589.F, nr. 231.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.01.1056.F 17 oktober 2001 AC nr. ...

Wanneer de wet in strafzaken geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de bodemrechter in feite de bewijswaarde van de gegevens waarop hij zijn overtuiging grondt en waarover de partijen vrij tegenspraak hebben kunnen voeren; het staat hem o.m. vrij geen geloof te hechten aan bepaalde verklaringen en zijn overtuiging te gronden op andere, hem voorgelegde gegevens, die volgens hem afdoende vermoedens schijnen op te leveren, zelfs als andere gegevens in de zaak op het tegendeel wijzen (1). (1) Zie concl. O.M.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.00.1384.F 20 december 2000 AC nr. ...

Wanneer, in strafzaken, de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de bodemrechter op onaantastbare wijze in feite de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarop hij zijn overtuiging grondt et waarover de partijen vrij tegenspraak hebben kunnen voeren (1). (1) Cass., 5 sept. 1995, A.R. P.94.0294.N, nr. 365; 21 april 1999, A.R. P.98.1589.F, nr. 231.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.99.1085.F 5 januari 2000 AC nr. ...

Wanneer de wet in strafzaken geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de bodemrechter in feite de bewijswaarde van de gegevens waarop hij zijn overtuiging grondt en waarover de partijen vrij tegenspraak hebben kunnen voeren; het staat hem o.m. vrij geen geloof te hechten aan bepaalde verklaringen maar wel aan andere, om een bekentenis te splitsen volgens zijn innerlijke overtuiging, om de draagwijdte van de door een medebeklaagde afgelegde verklaringen te beoordelen en om acht te slaan op het geheel van de hem voorgelegde gegevens, die volgens hem afdoende vermoedens van schuld schijnen op te leveren, zelfs als andere gegevens in de zaak op het tegendeel wijzen.

- BEWIJS - Strafzaken - Bekentenis

Wanneer de wet in strafzaken geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de bodemrechter in feite de bewijswaarde van de gegevens waarop hij zijn overtuiging grondt en waarover de partijen vrij tegenspraak hebben kunnen voeren ; het staat hem o.m. vrij geen geloof te hechten aan bepaalde verklaringen maar wel aan andere, om een bekentenis te splitsen volgens zijn innerlijke overtuiging, om de draagwijdte van de door een medebeklaagde afgelegde verklaringen te beoordelen en om acht te slaan op het geheel van de hem voorgelegde gegevens, die volgens hem afdoende vermoedens van schuld schijnen op te leveren, zelfs als andere gegevens in de zaak op het tegendeel wijzen.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.98.1589.F 21 april 1999 AC nr. ...

Wanneer de wet in strafzaken geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de feitenrechter de bewijswaarde van de gegevens waarop hij zijn overtuiging grondt en waarover de partijen vrij tegenspraak hebben kunnen voeren, in feite; het staat hem o.m. vrij geen geloof te hechten aan bepaalde verklaringen en zijn overtuiging te gronden op andere, hem voorgelegde gegevens, die volgens hem afdoende vermoedens schijnen op te leveren, zelfs als andere gegevens in de zaak op het tegendeel wijzen.~

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens

P.97.1027.F 26 november 1997 AC nr. ...

Wanneer in strafzaken de wet geen bijzonder bewijsmiddel oplegt, beoordeelt de rechter vrij de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren.~

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.94.0294.N 5 september 1995 AC nr. ...

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft beoordeelt de rechter in strafzaken op onaantastbare wijze in feite de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren.~

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

Artt. 312 en 353

P.01.0816.N 7 augustus 2001 AC nr. ...

De loutere omstandigheid dat het verzoek tot vervanging als hoofdman van de rechtsprekende jury is ingegeven door de emotionele toestand van de betrokkene, wijst nog niet op enige vooringenomenheid of partijdigheid die haar ongeschikt maakt om verder als gezworene aan de beraadslaging deel te nemen.

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Tijdens de beraadslaging van de rechtsprekende jury, kunnen de gezworenen een schriftelijk verzoek richten tot de voorzitter nopens de mogelijkheid tot vervanging van de hoofdman van de jury (1). (1) Zie cass., 22 juni 1838, Pas., 1838, I, 118; 14 dec. 1846, (impliciet) Pas., 1848, I, 420.

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

P.00.1501.N 30 januari 2001 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat de gezworenen zich tijdens een schorsing vrij kunnen bewegen vermag de beschuldigde niet af te leiden dat zij dan opzettelijk verbinding met derden zouden zoeken over de zaak zelf, waardoor de beslissing van de jury op illegale wijze zou worden beïnvloed (1). (1) Zie cass., 4 feb. 1986, A.R. 131 en 157, nr 359.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 312 en 354, tweede lid

P.10.1811.F 23 februari 2011 AC nr. ...

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 312bis en 235bis

P.03.1590.F 28 januari 2004 AC nr. 49

Het middel volgens hetwelk onderzoekshandelingen door een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid zijn aangetast, kan niet voor de eerste maal voor het Hof worden aangevoerd, wanneer het aanklaagt dat eiser in conclusie de in artikel 235bis Sv. bedoelde middelen niet heeft vermeld, die hij aan het hof van assisen kan voorleggen vóór de voorlezing van het verwijzingsarrest en van de akten van inbeschuldigingstelling en van verdediging.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Artt. 317 en 322

P.06.1398.N 16 januari 2007 AC nr. 25

De voorzitter van het hof van assisen die belast is met de leiding van het debat, is verplicht een op onregelmatige wijze afgelegde verklaring van een getuige te vernietigen en vervolgens te handelen zoals de wet voorschrijft (1). (1) Cass., 23 sept. 1986, AR 690, nr 43; zie Cass., 24 feb. 1981, A.C., 1980-1981, 720.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Wanneer de nietigheid van een verklaring onder eed, afgelegd op de rechtszitting, wettig werd vastgesteld en de getuige op een latere rechtszitting zonder eedaflegging regelmatig werd verhoord zonder verzet vanwege één der partijen, is de rechtspleging door geen nietigheid aangetast (1). (1) Zie Cass., 6 sept. 1976, A.C., 1977, 14; Cass., 1 maart 1954, A.C., 1954, 442.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 317 en 324

P.00.0524.F 14 juni 2000 AC nr. ...

De getuigen die hetzij door de procureur-generaal, hetzij door de beschuldigde worden voorgedragen, moeten, zelfs bij ontstentenis van dagvaarding of betekening, onder eed worden gehoord, als tegen hun verhoor geen verzet is aangetekend.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 317, tweede lid, en 341, eerste lid

P.07.0601.F 27 juni 2007 AC nr. 361

De bepalingen waarin het beginsel van het mondeling karakter van het debat voor het hof van assisen is vastgelegd, verplichten de gezworenen niet om de stukken te lezen die de voorzitter hen, bij wijze van uitzondering op dit principe, moet overhandigen.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 319, eerste lid, oud en 301, eerste lid, nieuw

P.11.0516.F 8 juni 2011 AC nr. ...

Vermits de ondervraging van de beschuldigde door de voorzitter facultatief is, oordeelt laatstgenoemde krachtens zijn discretionaire bevoegdheid, of die ondervraging al dan niet nuttig is om de waarheid aan het licht te brengen.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 327 oud en 310 nieuw

P.10.1785.F 16 februari 2011 AC nr. ...

Het afzonderlijk verhoor van de beschuldigden door de voorzitter is toegestaan op voorwaarde dat hij ervoor zorgt dat de algemene debatten eerst worden hervat nadat hij elke beschuldigde heeft ingelicht over wat in zijn afwezigheid is gebeurd en wat daaruit is gevolgd; noch het beginsel van het mondeling debat, noch het effectief bestaan van het recht op tegenspraak, vereisen dat de verklaringen van een partij door de anderen kunnen worden betwist op het ogenblik dat zij worden afgenomen.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 327 tot 334

P.11.0012.F 20 april 2011 AC nr. ...

Het feit dat het arrest met de verklaring van de jury en de formulering van de hoofdredenen van de beslissing van de gezworenen, na de beslissing van de jury wordt opgemaakt met de medewerking van de magistraten die daaraan geen deel aan hebben genomen, bewijst niet dat de redenen die achteraf op schrift zijn gesteld, niet op juiste en nauwkeurige wijze de redenen kunnen weergeven, ook al zijn die onwettig, waarom de jury aldus heeft beslist.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 336, eerste lid, en 337, derde lid

P.14.0319.F 2 april 2014 AC nr. ...

Indien, naar luid van artikel 336, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, het hof van assisen naar aanleiding van het opstellen van de motivering eenparig overtuigd is dat de gezworenen zich kennelijk hebben vergist betreffende de voornaamste redenen, inzonderheid wat betreft het bewijs, de inhoud van juridische begrippen of de toepassing van rechtsregels die hebben geleid tot de beslissing, verklaart het hof bij een met redenen omkleed arrest dat de zaak wordt uitgesteld en het verwijst de zaak naar een volgende zitting, om te worden onderworpen aan een nieuwe jury en aan een nieuw hof; de wet die bij artikel 337, derde lid van hetzelfde wetboek, een onmiddellijk cassatieberoep instelt tegen het arrest van het hof van assisen dat de beslissing van de jury nietig verklaart, heeft aldus het toezicht van het Hof op de wettigheid van een dergelijke beslissing mogelijk willen maken (1). (1) Zie Cass. 30 maart 2011, AR P.10.1940.F, AC 2011, nr. 237 met concl. OM in Pas.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Wanneer het hof van assisen, zonder de redenen van de jury uiteen te zetten, beslist dat het eenparig overtuigd is dat de gezworenen, bij het opstellen van de motivering, door bevestigend te antwoorden op de hoofdvragen met betrekking tot de schuldigverklaring van de verweerders aan opzettelijke doodslag, zich kennelijk hebben vergist betreffende de voornaamste redenen die tot de beslissing hebben geleid, strekt de vernietiging van die beslissing zich uit tot het geheel van het debat alsook tot de verklaring van de jury (1). (1) Zie Cass. 30 maart 2011, AR P.10.1940.F, AC 2011, nr. 237 met concl. OM in Pas.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Artt. 337 en 338

P.99.0438.F 28 april 1999 AC nr. ...

Regelmatig verantwoord is het arrest van het hof van assisen dat vaststelt dat de voorgestelde omschrijvingen niet worden bevestigd in het voor dat hof gevoerde debat, en beslist om de aanvullende, door de verdediging voorgelegde vragen niet aan de jury te stellen.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.96.0022.F 17 april 1996 AC nr. ...

De vragen m.b.t. de reële of objectieve verzwarende omstandigheden in geval van een misdaad die aan verschillende beschuldigden ten laste gelegd wordt, hoeven niet voor ieder van hen afzonderlijk te worden gesteld.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Geen schending van artikel 6.2 E.V.R.M., waarin het vermoeden van onschuld is vastgelegd, kan worden afgeleid uit de weigering van de voorzitter van het hof van assisen om de vraag i.v.m. de reële of objectieve verzwarende omstandigheden afzonderlijk te stellen voor ieder van de beschuldigden.~

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.95.0422.F 17 mei 1995 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling verbiedt dat aan de jury van het hof van assisen eerst de vraag wordt gesteld over het bestaan van het hoofdfeit, daarna de bijkomende vraag of vragen over de objectieve verzwarende omstandigheden en ten slotte de vraag over de schuld van de beschuldigde.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.94.1545.F 1 februari 1995 AC nr. ...

De vragen m.b.t. de objectieve verzwarende omstandigheden kunnen, wanneer een misdaad aan verscheidene beschuldigden ten laste wordt gelegd, afzonderlijk voor iedere beschuldigde worden gesteld.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 337 tot 339

P.96.0281.F 8 mei 1996 AC nr. ...

De aan de jury te stellen vragen moeten de beschuldiging uitputten, d.w.z. dat zij alle punten van de beschuldiging dienen te behelzen waarop het arrest van verwijzing slaat, met alle - reële of persoonlijke - omstandigheden die het misdrijf uitmaken c.q. verzwaren; zij mogen uitsluitend betrekking hebben op feiten die daarmee verband houden; op verzoek van een partij, moeten die vragen worden aangevuld met de vragen betreffende de bij artt. 339, Sv. en 10, Wet Bescherming Maatschappij bepaalde gevallen; voor het overige beslist de voorzitter van het hof van assisen, en in geval van betwisting, het hof zelf op onaantastbare wijze welke andere vragen uit de debatten volgen, mits aan de jury geen andere feiten worden onderworpen dan die waarvoor de verwijzing is uitgesproken.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

P.94.0457.F 11 mei 1994 AC nr. ...

Buiten de gevallen, bepaald in de artt. 339 Sv. en 10 Wet Bescherming Maatschappij, beslist de voorzitter van het Hof van assisen en, in geval van betwisting, het hof zelf op onaantastbare wijze welke vragen uit de debatten volgen, op voorwaarde dat aan de jury geen andere feiten worden onderworpen dan die waarvoor de verwijzing is gelast.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 337, 338 en 339

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

Het staat aan de jury te beoordelen of de haar voorgelegde bewijzen een toereikende grondslag vormen voor haar overtuiging aangaande de schuld, waarbij zij haar desbetreffende beslissing uitdrukt door alleen bevestigend of ontkennend te antwoorden op de haar gestelde vragen (1). (1) Zie Cass., 22 okt. 1986, AR 5114, nr 117.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 337, 338 en 341

P.99.0286.F 31 maart 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel, waarin de schending wordt aangevoerd van de bepalingen van het Sv. betreffende de door de voorzitter van het hof van assisen aan de gezworenen overhandigde vragen, als dat middel voor de eerste maal wordt aangevoerd voor het Hof van Cassatie.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel

Artt. 342 tot 345 en 347 tot 351

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

Hoewel artikel 217 Ger. W., om op de lijst van de gezworenen te worden ingeschreven, alleen vereist dat de betrokkene ingeschreven is in het kiezersregister, dat hij de burgerlijke en politieke rechten geniet, dat hij volle dertig jaar en minder dan zestig jaar oud is en dat hij kan lezen en schrijven, en hoewel uit de artt. 342 tot 345 en 347 tot 351 Sv. volgt dat de gezworenen hun verklaring over de schuld opmaken zonder hierover te beraadslagen met het hof, volgt hieruit niet dat het hof van assisen geen onafhankelijke en onpartijdige, bij wet opgerichte rechterlijke instantie zou zijn, in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M., of dat het vermoeden van de onschuld van de beschuldigde er niet wettig kan worden weerlegd (1). (1) Zie Cass., 23 april 1985, AR 8581, nr 500; KUTY Franklin, J.L.M.B., Chronique de jurisprudence, "Le droit à un procès équitable au sens de la jurisprudence strasbourgeoise", 2001, p. 695 e.v., en 2004, p. 371 e.v. .

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Artt. 346, tweede lid, 347 en 351

P.09.0498.N 23 juni 2009 AC nr. 433

Waar in toepassing van artikel 351 Wetboek van Strafvordering, indien de beschuldigde slechts bij eenvoudige meerderheid aan het hoofdfeit schuldig wordt verklaard, de rechters onder elkaar beraadslagen over hetzelfde punt en de beschuldigde wordt vrijgesproken indien de meerderheid van het hof zich niet met de meerderheid van de jury verenigt, voldoet de schuldigverklaring die in toepassing van voormelde wetsbepaling tot stand komt, aan de vereisten van artikel 6 E.V.R.M. en aan de verplichting voor de rechter zijn beslissing te motiveren, indien het voor de beschuldigde duidelijk is op grond van welke motieven en redenen deze met toepassing van artikel 351 Wetboek van Strafvordering tot stand gekomen schuldigverklaring, is gesteund.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 35 en 35bis

C.14.0114.N 5 september 2014 AC nr. ...

Een strafrechtelijk beslag op onroerend goed noch de verbeurdverklaring ervan kunnen, in beginsel, afbreuk doen aan de rechten van schuldeisers van wie de hypotheek vóór de datum van de overschrijving van het beslag werd ingeschreven op het kantoor der hypotheken; deze schuldeisers kunnen bijgevolg niettegenstaande het strafrechtelijk beslag hun executierechten uitoefenen op het onroerend goed (1). (1) E. DIRIX en K. BROECKX, Beslag, in APR, Mechelen, Kluwer 2010, 615.

- BESLAG - Allerlei

- STRAF - Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Artt. 35 en 35ter

P.05.0664.F 22 juni 2005 AC nr. 365

De inbeslagneming van financiële rekeningen die is bepaald bij de artt. 35 en 35ter, Sv., is een bewarende maatregel die niettegenstaande de gevolgen voor de persoon die erdoor wordt geschaad, niet het karakter heeft van een straf in de zin van artikel 7.1, E.V.R.M.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7

- BESLAG - Algemeen

- STRAF - Allerlei

Het feit dat een beslagmaatregel die in de artt. 35 en 35ter, Sv., is bepaald, wordt genomen op de bankrekeningen van iemand die niet in verdenking is gesteld, schendt artikel 6.2, E.V.R.M. niet.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- BESLAG - Algemeen

Artt. 35 en 89

P.07.0978.F 26 september 2007 AC nr. 438

De artikelen 35 en 89, Sv. zijn niet van toepassing op het stuk dat de speurders aanschaffen om als vergelijking te dienen met het overtuigingsstuk dat zij moeten onderzoeken.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BESLAG - Allerlei

Artt. 35, § 1, 35ter en 89

P.11.1952.N 20 maart 2012 AC nr. ...

De vermelding van de motieven voor de raming van de vermoedelijke opbrengst van het misdrijf en van de ernstige en concrete aanwijzingen die de inbeslagneming rechtvaardigen, is noch substantieel noch op straffe van nietigheid voorgeschreven; het niet-naleven van deze pleegvormen leidt enkel tot nietigheid indien het recht van verdediging is miskend (1). (1) Zie: Cass. 10 maart 2004, AR P.03.1233.F, AC, 2004, nr. 137; Cass. 17 okt. 2006, AR P.06.0486.N, AC, 2006, nr. 493; Cass. 31 maart 2010, AR P.10.0054.F, AC, 2010, nr. 235.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- BESLAG - Allerlei

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 35, 35bis en 35ter

P.07.1684.N 4 maart 2008 AC nr. 152

Wanneer een vermogensvoordeel dat voortkomt uit een misdrijf wordt witgewassen, is dit het voorwerp van het misdrijf van witwassen; het kan in beslag genomen worden en het wordt verbeurdverklaard.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- STRAF - Andere straffen

- HELING -

- MISDRIJF - Allerlei

Wanneer het voorwerp van het misdrijf van witwassen een onroerend goed is, is het tevens een vermogensvoordeel dat voortkomt uit een misdrijf en kan het overeenkomstig artikel 35bis Wetboek van Strafvordering in beslag worden genomen; de omstandigheid dat de eigenaar van dat goed geen dader of mededader van het basismisdrijf is waaruit het oorspronkelijk vermogensvoordeel voortkomt of dat de onderzoeksrechter die het beslag bevolen heeft, niet is gelast met het onderzoek naar het basismisdrijf, doet daaraan geen afbreuk.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- HELING -

- MISDRIJF - Allerlei

Artt. 35, 35bis, 35ter en 89

P.11.1952.N 20 maart 2012 AC nr. ...

Het niet-vermelden van de aanwijzingen dat de inbeslaggenomen goederen door artikel 42, 3°, Strafwetboek bedoelde voorwerpen zijn, houdt op zich geen schending in van artikel 6.2 E.V.R.M. en artikel 14.2 I.V.B.P.R. of een miskenning van het in die bepalingen vervatte vermoeden van onschuld.

- BESLAG - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Artt. 35, 35bis, en 89

P.99.1664.N 15 februari 2000 AC nr. ...

De procureur des Konings en de onderzoeksrechter kunnen de goederen en waarden die in de plaats zijn gesteld van vermogensvoordelen en de inkomsten uit deze belegde voordelen in beslag nemen zonder dat is vereist dat het bewijs wordt geleverd dat deze beantwoorden aan de in artikel 42, 3 Sw. bepaalde voorwaarden, nu voldoende is dat er dienaangaande aanwijzingen bestaan.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BESLAG - Allerlei

Artt. 35, 35ter, 37 en 89

P.06.0846.N 17 oktober 2006 AC nr. 493

De naleving van de procedurele garanties die bij de inbeslagname in overeenstemming met artikel 1 Eerste Aanvullend E.V.R.M.-Protocol van 20 maart 1952 bij wet zijn bepaald, zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid noch substantieel; de niet-naleving ervan leidt alleen tot nietigheid wanneer daardoor het recht van verdediging wordt miskend (1). (1) Zie: Cass., 7 feb. 2001, AR P.01.0168.F, nr 77.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Het beslag dat in de artikelen 35 en 35ter Wetboek van Strafvordering is bepaald en waarvan de pleegvormen in artikel 37 Wetboek van Strafvordering worden uitgewerkt, voldoet aan het legaliteitsbeginsel en het rechtsbeginsel van de rechtsstaat, en is in overeenstemming met artikel 1 Eerste Aanvullend E.V.R.M.-Protocol (1). (1) Zie: Cass., 22 juni 2005, AR P.05.0664, nr 365.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BESLAG - Algemeen

- BESLAG - Algemeen

Artt. 35, 39bis en 89, eerste lid

P.13.0550.N 22 oktober 2013 AC nr. ...

Uit de tekst van de artikelen 35 en 39bis, Wetboek van Strafvordering, hun wetsgeschiedenis en het karakter van voorlopige dwangmaatregel, en artikel 89, eerste lid van hetzelfde wetboek volgt dat een door de onderzoeksrechter op artikel 39bis Wetboek van Strafvordering gegrond bevel kan worden gegeven met het oog op de waarheidsvinding, de verbeurdverklaring, de teruggave, het doen ophouden van handelingen die een misdrijf lijken uit te maken of ter beveiliging van civielrechtelijke belangen (1). (1) Zie: Cass. 25 feb. 2003, AR P.02.0674.N, AC 2003, nr. 133.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BESLAG - Allerlei

Artt. 35, 61quater, § 3 en 89

P.04.1122.N 5 oktober 2004 AC nr. 455

Vermits het al dan niet opheffen van een beslag of van de ermee gelijkgestelde verzegeling kan beantwoorden aan andere noodwendigheden dan deze die het leggen ervan verantwoorden, zijn de artikelen 35 en 89 van het Wetboek van Strafvordering enkel toepasselijk op het leggen van een beslag en niet op de opheffing ervan, waarop enkel artikel 61quater van hetzelfde wetboek van toepassing is (1). (1) Zie artikel 28sexies, § 3 wat het opsporingsonderzoek betreft.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 35, 89, en 61quater

P.04.1196.N 7 december 2004 AC nr. 598

Een strafrechtelijk beslag bij een onderzoek naar een btw-misdrijf heeft niets uitstaande met de toepassing van de btw-wetgeving en inzonderheid met de inhouding van het voor teruggave vatbare btw-overschot, zodat het Hof van cassatie een opgeworpen prejudiciële vraag aan het Europees Hof van Justitie omtrent de bestaanbaarheid van een regel van procesrecht met het Europees recht inzake btw-inhoudingen niet moet stellen.

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Artt. 350 en 409

P.09.1697.F 10 februari 2010 AC nr. 94

Tegen de verklaring van de jury kan geen rechtsmiddel worden ingesteld en het openbaar ministerie kan, wanneer de beschuldigde wordt vrijgesproken, de vernietiging van de beschikking van vrijspraak en van hetgeen daaraan is voorafgegaan slechts vorderen in het belang van de wet en zonder nadeel voor de vrijgesproken partij (1). (1) Het Hof maakt hier toepassing van de bepalingen die van kracht waren vóór de wijzigingen die bij wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen zijn ingevoerd.

- HOF VAN ASSISEN - Eindarrest

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

Artt. 350, 362 en 434, eerste lid

P.95.0064.N 22 maart 1995 AC nr. ...

Ingevolge het gezag van gewijsde verbonden aan de regelmatig bevonden verklaring van de jury over de schuldvraag, kunnen het hof en de jury in de daaropvolgende rechtspleging nog alleen de gevolgen bepalen die voortvloeien uit de reeds regelmatig verworven schuldigverklaring door de jury.~

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 35bis, 35ter, en 89

P.12.1052.F 14 november 2012 AC nr. ...

De beslagleggende magistraat moet de concrete gegevens van de zaak vermelden op grond waarvan een bedrag kon worden geraamd dat met een vermogensvoordeel overeenstemt; aangezien het gerechtelijk onderzoek niet noodzakelijk is voltooid wanneer de onderzoeksmagistraat bewarend beslag legt op een goed, kan de wettigheid daarvan niet afhankelijk worden gesteld van het mathematisch bewijs van het bedrag van de illegale activa, van de gedetailleerde uiteenzetting van de gebruikte berekeningsmethoden, van de afzonderlijke aanwijzing van de vermogensvoordelen van al degenen die van deelneming aan eenzelfde misdadige activiteit worden verdacht, of van de afbakening, per misdrijf, van de winsten ervan (1). (1) Zie Cass. 11 jan. 2012, AR P.11.1411.F, AC 2012, nr. 25; JT, 2012, p. 267; Cass. 20 maart 2012, AR P.11.1952.N, AC 2012, nr. 184.

- BESLAG - Bewarend beslag

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.11.1411.F 11 januari 2012 AC nr. ...

De onderzoeksrechter kan beslag leggen op een pand als er redenen bestaan om aan te nemen dat het in het vermogen van de verdachte een goed uitmaakt waarvan de waarde gelijk is aan die van de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen of een goed dat in de plaats daarvan is gesteld; de vordering van de onderzoeksrechter waarbij een gerechtsdeurwaarder wordt aangewezen om dat beslag te betekenen moet niet alleen een raming bevatten van het bedrag van de vermoedelijke opbrengst van het misdrijf maar ook de ernstige aanwijzingen in concreto die het beslag motiveren, m.a.w. de gegevens die doen vermoeden dat een misdrijf is gepleegd en dat de verdachte daaruit een vermogensvoordeel heeft gehaald; zij moet eveneens in concreto vermelden op grond van welke gegevens van het strafdossier de magistraat die beslag legt ertoe komt een bedrag vast te stellen dat overeenkomt met een vermoedelijk vermogensvoordeel; die motivering is een substantieel vormvereiste.

- BESLAG - Bewarend beslag

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 362 en 364

P.95.0064.N 22 maart 1995 AC nr. ...

Vervanging van een gezworene, die verhinderd is de debatten bij te wonen, door een plaatsvervangende gezworene volgens de orde van de uitloting, kan geschieden zolang de beraadslaging over de toepassing van de wet, die volgt op de debatten daaromtrent, niet is beëindigd.~

- HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof

Artt. 373 en 235ter

P.10.0512.N 27 april 2010 AC nr. 289

De omstandigheid dat de eiser in cassatie niet regelmatig opgeroepen werd op de rechtszitting, waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling, in toepassing van artikel 253ter Wetboek van Strafvordering, de regelmatigheid van de toegepaste bijzondere opsporingsmethode observatie heeft onderzocht, heeft niet noodzakelijk voor gevolg dat er overmacht is waardoor de eiser geen kennis heeft kunnen nemen van het arrest om binnen de wettelijke termijn cassatieberoep in te stellen; opdat er overmacht zou zijn, moet de eiser aantonen dat hij slechts ten vroegste vijftien vrije dagen vóór het instellen van zijn cassatieberoep kennis heeft gekregen van het arrest (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 2008, AR P.08.1440.N, AC, 2008, nr. 609: anders dan in het thans geannoteerde arrest, voerde de eiser in deze zaak aan dat hij slechts op een welbepaalde datum, binnen de periode van vijftien vrije dagen vóór het instellen van het cassatieberoep, kennis had gekregen van het bestreden arrest.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 373 en 413

P.98.0046.N 20 oktober 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat door de beklaagde wordt ingesteld vóór het verstrijken van de gewone termijn van verzet.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

Artt. 373 en 413, derde lid

P.97.0698.F 10 december 1997 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat de beklaagde tegen een verstekarrest heeft ingesteld meer dan vijftien vrije dagen na het verstrijken van de gewone verzettermijn.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

Artt. 373 en 416

P.95.0987.N 5 september 1995 AC nr. ...

Laattijdig en derhalve niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen de beschikking van de raadkamer die de beklaagde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, wanneer die voorziening is ingesteld meer dan 15 vrije dagen na het verstrijken van de gewone termijn om verzet te doen of van de termijn om hoger beroep in te stellen tegen het eindvonnis dat bij verstek uitspraak heeft gedaan over de strafvordering tegen de beklaagde.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde

Artt. 373 en 417

P.02.0874.F 18 september 2002 AC nr. 459

Het cassatieberoep tegen een arrest dat uitspraak doet over een vordering tot wraking van een strafrechter, al is het gewezen door een burgerlijke kamer, moet worden ingesteld binnen de in het Wetboek van Strafvordering bepaalde vormen en termijn (1). (1) Cass., 27 feb. 2002, A.R. P.01.1775.F, nr. ... .

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Allerlei

P.01.1775.F 27 februari 2002 AC nr. 141

Het cassatieberoep tegen een arrest dat uitspraak doet over een vordering tot wraking van een strafrechter, al is het gewezen door een burgerlijke kamer, moet worden ingesteld binnen de in het Wetboek van Strafvordering bepaalde vormen en termijn (1). (1) Zie Cass., 8 aug. 1994, A.R. P.94.0799.F, nr. 348 ; 18 nov. 1997, A.R. P.96.1364.N, nr. 485.

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 373, 375 en 407, tweede lid

P.04.0281.F 16 juni 2004 AC nr. 333

Het cassatieberoep is niet schorsend, wanneer het gericht is tegen het incidenteel arrest dat, op een burgerlijke rechtsvordering, door een hof van assisen in de loop van het debat is gewezen (1). (1) BELTJENS Gustave, Droit criminel belge, dl. II, Brussel, 1903, p. 26, nr 13; zie Cass., 12 maart 1974, A.C., 1974, 715.

- HOF VAN ASSISEN - Burgerlijke rechtsvordering

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen

Artt. 373, 417 en 438

P.08.1592.F 11 maart 2009 AC nr. 190

Het beroep tot nietigverklaring is niet ontvankelijk wanneer het is ingesteld tegen een arrest van buitenvervolgingstelling van de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep, waartegen de eiser cassatieberoep had ingesteld dat bij een voorgaand arrest werd verworpen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Artt. 38 en 39

P.03.1233.F 10 maart 2004 AC nr. 137

De in de artt. 38 en 39 Sv. bedoelde vormvereisten zijn noch substantieel noch op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Zie Cass., 14 jan. 1952 (AC, 1952, 236); 8 jan. 1988, AR 6366, nr 282.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 381 en 382

P.02.0832.F 2 oktober 2002 AC nr. 501

Het recht op vertegenwoordiging door een advocaat impliceert niet dat de gedetineerde beschuldigde, tijdens een debat op tegenspraak, kan verkiezen bij verstek te worden berecht en zich aldus het recht op verzet kan voorbehouden.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 39bis en 89

P.13.0550.N 22 oktober 2013 AC nr. ...

Uit de opbouw van artikel 39bis Wetboek van Strafvordering, de tekst van paragraaf 4 en de samenhang tussen de verschillende paragrafen volgt dat de procureur des Konings en op grond van artikel 89 Wetboek van Strafvordering ook de onderzoeksrechter, zo blijkt dat het om technische redenen of wegens de omvang van de gegevens niet mogelijk is de gegevens op dragers te kopiëren, de passende technische middelen kan nemen om de toegang tot deze gegevens in het informaticasysteem, evenals tot de kopieën daarvan die ter beschikking staan van de personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken, te verhinderen en hun integriteit te waarborgen.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 40, eerste lid en 47bis, 5°

P.05.0959.F 9 augustus 2005 AC nr. 393

Het feit alleen dat de vermelding ontbreekt dat de tolk beëdigd is, heeft geen nietigheid tot gevolg van het proces-verbaal van een verhoor, op voorwaarde dat die hoedanigheid daadwerkelijk is nagegaan (1). (1) Zie Cass., ver. kam., 16 sept. 1998, AR A.94.0001.F, J.T., 1998, 656, J.L.M.B., 1998, 1340 en R.D.P., 1999, 106; R. DECLERCQ, Strafrechtspleging, 3de uitg., Kluwer, 2003, 185-186, nr 339.

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Artt. 407 en 413

P.06.1631.N 13 februari 2007 AC nr. 85

De beslissing van de Commissie tot bescherming van de maatschappij, waarbij het verzoek tot invrijheidstelling van een geïnterneerde wordt afgewezen, is niet in laatste aanleg gewezen, zodat het cassatieberoep tegen deze beslissing niet ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 30 juni 1998, AR P.98.0728.N, nr 352; Cass., 4 jan. 2000, AR P.99.1618.N, nr 4.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Algemeen

P.02.0143.N 26 februari 2002 AC nr. 134

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen een beslissing die niet in laatste aanleg is gewezen (1). (1) Cass., 26 sept. 1989, AR nrs 2933 en 2991, nr 57.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.99.1618.N 4 januari 2000 AC nr. ...

Nu tegen een beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij waarbij het verzoek om invrijheidstelling van de geïnterneerde wordt afgewezen hoger beroep openstaat bij de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij is een voorziening in cassatie tegen voornoemde beslissing niet ontvankelijk omdat ze niet in laatste aanleg werd gewezen.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

P.98.0728.N 30 juni 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep ingesteld door de geïnterneerde tegen de beslissing van de commissie tot bescherming van de maatschappij waarbij zijn verzoek om invrijheidstelling wordt afgewezen, nu tegen deze beslissing hoger beroep kan worden ingesteld door de advocaat van de geïnterneerde : dit geldt ook wanneer deze raadsman geweigerd heeft dit rechtsmiddel aan de wenden.

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Commissie tot bescherming van de maatschappij - Rechtspleging

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 407 en 413, derde lid

P.14.1045.F 15 juli 2014 AC nr. ...

Wanneer de beslissing waarbij de ontzetting van de vader uit het ouderlijk gezag wordt bevolen, op het ogenblik van de verklaring van cassatieberoep niet vatbaar is voor cassatieberoep, is het cassatieberoep tegen de beslissing waarbij het ouderlijk gezag aan de moeder wordt toegewezen niet ontvankelijk aangezien beide beslissingen ondeelbaar met elkaar verbonden zijn, waarbij de tweede beslissing uit de eerste voortvloeit.

- ORDONNANTIES [ZIE: 527 WETTEN. DECRETEN. ORDONNANT -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen

Artt. 407 en 416

P.97.1690.N 30 december 1997 AC nr. ...

Cassatieberoep kan worden ingesteld tegen de afzonderlijke beschikking, waarbij de raadkamer, na de rechtspleging te hebben geregeld door een verwijzing naar de correctionele rechtbank, beslist dat de verdachte in hechtenis blijft.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

Artt. 407, 408, 409, 413 en 416

P.07.0214.N 3 april 2007 AC nr. 170

Het Hof van cassatie neemt enkel kennis van de beslissingen in laatste aanleg die voor het Hof worden gebracht wegens overtreding van de wet of wegens schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen (1). (1) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nrs 2662 en 2670. Over de "wet" in de zin van artikel 608, Ger.W.: zie "Jaarverslag van het Hof van cassatie 2006 van België, p. 198 e.v.

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

P.99.0842.F 6 oktober 1999 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat op grond van artikel 5, K.B. nr. 260, 24 maart 1936, op de bewaring, ter griffie, en de procedure tot teruggave van de in strafzaken in beslag genomen zaken, is ingesteld tegen de beslissing van het O.M. tot bevestiging van de schorsing van de teruggave van een in beslag genomen zaak, is niet ontvankelijk wegens de aard van de beslissing, die noch een vonnis noch een arrest is.~

- BESLAG - Algemeen

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 408 en 413

P.09.1623.F 17 maart 2010 AC nr. 188

De weigering van de feitenrechter om op de zitting een getuige onder ede te verhoren is op zich geen verzuim of miskenning van een op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvorm.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

P.97.0087.N 26 mei 1998 AC nr. ...

Zo een arrest houdende een veroordeling wegens een gecorrectionaliseerde misdaad vernietigd wordt om reden dat deze correctionalisering geschiedde op grond van verzachtende omstandigheden waarvan aangetoond wordt dat deze feitelijk niet bestonden, dient eveneens te worden vernietigd wat hieraan is voorafgegaan vanaf de oudste nietige akte, te weten de beschikking van de raadkamer inzoverre deze de verzachtende omstandigheden voor deze misdaad in aanmerking nam en de verdachte hiervoor naar de correctionele rechtbank verwees.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.95.0238.N 4 februari 1997 AC nr. ...

De vernietiging van het arrest, op grond dat het Hof, uit de stukken waarop het vermag acht te slaan, niet kan nagaan of de zetels van de vonnisgerechten regelmatig waren samengesteld en nl. alle waarborgen van objectieve onpartijdigheid boden, doordat de appelrechters niet vaststelden dat geen van de rechters de beschikking tot verwijzing, waarop de naam van de rechter niet vermeld werd, heeft gewezen, dient uitgebreid te worden tot de gehele behandeling van de zaak in hoger beroep.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.93.1260.N 7 februari 1995 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde wegens een als gemeenrechtelijk misdrijf beschouwd feit naar de correctionele rechtbank is verwezen, en de rechtbank en het hof van beroep zich impliciet bevoegd hebben verklaard om kennis te nemen van de vervolging terwijl het ten laste gelegde feit zoals het uit de bewoordingen van het arrest blijkt een drukpersmisdrijf kan uitmaken , vernietigt het Hof, op het cassatieberoep tegen het arrest van het hof van beroep, dit arrest en hetgeen eraan is voorafgegaan met inbegrip van de beschikking tot verwijzing.~

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Artt. 41 en 49

P.10.2039.N 13 september 2011 AC nr. ...

De bijzondere procedure op heterdaad krachtens dewelke de in artikel 49 Wetboek van Strafvordering bedoelde onderzoekshandelingen kunnen worden uitgevoerd, is een uitzonderingsregime en haar toepassingsgebied moet bijgevolg strikt worden benaderd; dit houdt in dat het noodzakelijk is dat een misdrijf van tevoren is vastgesteld, dit is dat men het heeft ontdekt hetzij terwijl het gepleegd werd hetzij terstond daarna, alvorens het onderzoek door de bevoegde overheid op heterdaad wordt verdergezet; een louter vermoeden of aanwijzing is daartoe niet voldoende (1). (1) Zie Cass. 29 juni 2005, AR P.05.0864.F, AC, 2005, nr. 383.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 411 en 414

P.07.1015.F 19 december 2007 AC nr. 644

Wanneer de uitgesproken straf naar recht verantwoord is zonder de verzwarende omstandigheden die in de telastlegging zijn bedoeld, kan het middel dat de beslissing verwijt deze niet vast te stellen of niet te onderscheiden welke ervan zij in aanmerking heeft genomen, niet tot cassatie leiden en is het bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 2 okt. 1996, AR P.96.1085.F, nr. 347.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.07.0245.N 5 juni 2007 AC nr. 298

Wanneer één enkele straf is uitgesproken wegens verschillende misdrijven, is het middel, dat enkel gericht is tegen sommige van die misdrijven, ontvankelijk, hoewel de uitgesproken straf naar recht verantwoord blijft door het bewezen verklaren van een ander misdrijf, indien uit de redenen van de bestreden beslissing blijkt dat bij de vaststelling van die straf alle feiten in aanmerking zijn genomen (1). (1) Cass., 17 juni 1992, AR 9660, nr 543.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.06.0817.F 8 november 2006 AC nr. 547

Wanneer de uitgesproken straf dezelfde is als die welke bepaald is door de op het misdrijf toepasselijke wet, kan niemand de vernietiging van de beslissing vorderen, onder voorgeven dat bij de vermelding van de tekst van de wet een vergissing is begaan (1). (1) Cass., 3 okt. 2006, AR P.06.0476.N, nr ...

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.06.0476.N 3 oktober 2006 AC nr. 456

Niet ontvankelijk is het cassatiemiddel dat enkel het toepasselijke wetsartikel betreft dat een feit bestraft, nu het voorschrift van artikel 411 Wetboek van Strafvordering dat bepaalt dat wanneer de uitgesproken straf dezelfde is als die welke bepaald is door de op de misdaad toepasselijke wet, niemand vernietiging van het arrest kan vorderen onder voorgeven dat bij de vermelding van de tekst van de wet een vergissing werd begaan, van algemene toepassing is en ook geldt voor wanbedrijven (1). (1) Cass., 3 mei 2000, AR P.99.1197.F, nr 268.

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.03.0622.N 25 mei 2004 AC nr. 280

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moet de veroordelende beslissing op de strafvordering opgave doen van de wettelijke bepalingen waarbij de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf worden vastgesteld alsook van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald; die motiveringsverplichting is evenwel een vormvereiste, zodat de juiste aanwijzing van die wettelijke bepalingen niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven, en een vergissing in die aanwijzing niet tot cassatie leidt wanneer de uitgesproken veroordeling wettelijk is (1). (1) Cass., 3 mei 2000, AR P.99.1197.F, nr 268.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.03.0292.F 7 mei 2003 AC nr. 277

Wanneer een cassatieberoep wordt ingesteld tegen een arrest van de jeugdrechter van het hof van beroep, dat jegens een minderjarige een beschermingsmaatregel beveelt wegens twee als misdrijf omschreven feiten, is het cassatiemiddel niet ontvankelijk als het slechts betrekking heeft op één telastlegging, terwijl de uitgesproken beschermingsmaatregel naar recht is verantwoord door het andere, als misdrijf omschreven feit dat t.a.v. eiser bewezen is verklaard (1). (1) Zie Cass., 13 juni 2001, AR P.01.0613.F, nr 360.

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.01.0613.F 13 juni 2001 AC nr. ...

Het cassatiemiddel tegen de beslissing die bepaalde, als misdrijven omschreven feiten bewezen verklaart, is niet ontvankelijk wanneer de t.a.v. de minderjarige uitgesproken beschermingsmaatregel naar recht is verantwoord door andere, als misdrijven omschreven en bewezen verklaarde feiten (1). (1) Zie Cass., 28 maart 1995, A.R. P.95.0198.N, nr. 173.

- JEUGDBESCHERMING -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.01.0253.F 9 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer een enkele straf is uitgesproken wegens verschillende misdrijven, is de vordering tot cassatie van de beslissing op de strafvordering, die gegrond is op een middel dat slechts betrekking heeft op sommige van die misdrijven, ontvankelijk, hoewel de uitgesproken straf naar recht verantwoord blijft door een ander misdrijf, als uit de beslissing blijkt dat de redenen tot staving van de keuze van die straf en de strafmaat rekening houden met alle feiten (1). (1) Zie Cass., 17 juni 1992, A.R. 9660, nr. 543.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.99.1197.F 3 mei 2000 AC nr. ...

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moet de veroordelende beslissing op de strafvordering opgave doen van de wettelijke bepalingen waarbij de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf worden vastgesteld alsook van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald (1); die motiveringsverplichting is evenwel een vormvereiste, zodat de juiste aanwijzing van die wettelijke bepalingen niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven, en een vergissing in die aanwijzing niet tot cassatie leidt wanneer de uitgesproken veroordeling wettelijk is (2). (1) Cass., 24 maart 1999, A.R. P.98.1127.F, nr. 175; 23 juni 1999, A.R. P.99.0354.F, nr 389. (2) Zie Cass., 23 feb. 1999, A.R. P.97.0049.N, nr. 104 en de noot ondertekend J.V. sub Cass., 21 maart 1977, AC, 1977, 782.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

P.97.1105.N 8 juni 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, omdat het niet tot cassatie kan leiden, is het middel dat alleen betrekking heeft op een telastlegging, als de enige straf wegens de vermengde telastleggingen, de keuze en de maat ervan naar recht verantwoord zijn door de overige tegen de beklaagde bewezen verklaarde telastleggingen.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.97.0049.N 23 februari 1999 AC nr. ...

De vermelding van de wetsbepaling die een straf voor het bewezen verklaarde feit bepaalt is een vormvereiste, zodat een vergissing van de rechter bij de aanduiding van dergelijke bepaling niet tot cassatie kan leiden wanneer de uitgesproken straf voorkomt in de toepasselijke wetsbepaling.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen

P.98.0607.F 3 februari 1999 AC nr. ...

De middelen die, gesteld dat zij gegrond waren, slechts op de feiten van één telastlegging betrekking hebben, terwijl de uitgesproken maatregel naar recht is verantwoord door de in de andere twee telastleggingen bewezen verklaarde feiten, kunnen niet leiden tot vernietiging en zijn, bijgevolg, niet ontvankelijk.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.96.0576.N 22 september 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat betrekking heeft op een telastlegging als de eiser niet wordt benadeeld door de beslissing die hem veroordeelt tot een enkele straf voor alle telastleggingen en dat uit die beslissing niet blijkt dat die straf minder zwaar zou zijn geweest indien de telastlegging waarop het middel betrekking heeft niet bewezen was verklaard.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.96.1568.N 3 februari 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk bij gebrek aan belang, is het middel aangevoerd door één der beklaagden tegen de bijkomende straf van verbeurdverklaring, wanneer deze straf verantwoord blijft door de veroordeling van andere beklaagden tot dezelfde verbeurdverklaring.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.96.0489.N 30 september 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel gericht tegen afzonderlijke tenlasteleggingen, zo voor de vermengde feiten één straf werd uitgesproken en deze straf naar recht verantwoord blijft door de niet aangevochten tenlasteleggingen.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

Zo een middel, gericht tegen afzonderlijke tenlasteleggingen, niet ontvankelijk is nu de voor de vermengde feiten uitgesproken straf naar recht verantwoord blijft door de niet bekritiseerde tenlasteleggingen, blijft het middel wel ontvankelijk inzoverre de bestreden beslissing voor de aangevochten tenlasteleggingen eveneens de bekendmaking van de beslissing beveelt. (impliciet).

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.95.1481.N 24 juni 1997 AC nr. ...

Het Hof gaat zelf en ongeacht de in het bestreden vonnis voorkomende motivering na of de door de rechter uitgesproken straf door een bewezen verklaarde telastlegging alleen naar recht verantwoord is.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Wanneer wegens verschillende telastleggingen een enkele straf is uitgesproken, is niet ontvankelijk het middel dat slechts op één van de in die telastleggingen omschreven misdrijven betrekking heeft, ongeacht op welk tegen eiser bewezen verklaard strafbaar feit het enig in de beslissing vermeld artikel als wettelijke bepaling betrekking heeft en ongeacht de omstandigheid dat het bewezen zijn van dit feit door het cassatieberoep wordt aangevochten, als het Hof vaststelt dat de straf naar recht verantwoord is door de in de niet vermelde wetsbepaling bedoelde telastlegging, waarvan de bewezenverklaring niet betwist is.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.96.0223.N 11 maart 1997 AC nr. ...

Wanneer wegens verschillende telastleggingen een enkele straf is uitgesproken, is niet ontvankelijk het middel dat slechts op één van de in die telastleggingen omschreven misdrijven betrekking heeft, als de uitgesproken straf naar recht verantwoord blijft door de andere bewezen verklaarde telastlegging.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.97.0001.N 25 februari 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatiemiddel dat enkel opkomt tegen het bewezen verklaren van bepaalde misdrijven wanneer de internering naar recht verantwoord is wegens de overige bewezen verklaarde misdrijven.~

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.96.0927.F 5 februari 1997 AC nr. ...

De vordering tot vernietiging van de beslissing op de strafvordering, die gegrond is op een middel dat alleen betrekking heeft op de wegens de tenlastelegging valsheid en gebruik van valse stukken uitgesproken hoofdstraf, is ontvankelijk, ofschoon de wegens die tenlastelegging uitgesproken hoofdstraf wettig verantwoord blijft door een ander misdrijf, wanneer blijkt dat de bijkomende straf van verbeurdverklaring van de valse stukken door geen enkel ander misdrijf kan worden verantwoord (Impliciet).

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.96.1085.F 2 oktober 1996 AC nr. ...

Wanneer wegens een misdrijf met een verzwarende omstandigheid een straf is opgelegd, is niet ontvankelijk het middel dat enkel op de verzwarende omstandigheid betrekking heeft, als de veroordeling naar recht verantwoord blijft door het misdrijf zonder de verzwarende omstandigheid.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.95.0190.F 24 januari 1996 AC nr. ...

De vergissing in de aanwijzing van de toepasselijke wettekst brengt geen nietigheid mede van de veroordelende beslissing, indien de uitgesproken straf dezelfde is als die welke is bepaald door de op het misdrijf toepasselijke wet.~

- VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering

P.94.1047.N 5 december 1995 AC nr. ...

Wanneer de rechter vaststelt dat alle bewezen verklaarde misdrijven de uiting van eenzelfde strafbare gedraging vormen en hij hiervoor opschorting van de uitspraak van veroordeling gelast, is niet ontvankelijk het cassatiemiddel dat enkel opkomt tegen het bewezen verklaren van een misdrijf, indien de opschorting van de uitspraak naar recht verantwoord is wegens de overige bewezen verklaarde misdrijven.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.95.0943.F 11 oktober 1995 AC nr. ...

Wanneer t.a.v. een minderjarige één enkele maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding werd bevolen wegens verschillende als misdrijf omschreven feiten, is niet ontvankelijk, bij gemis aan belang, de vordering tot cassatie van de beslissing op de strafvordering, wanneer die vordering gegrond is op een middel dat slechts betrekking heeft op sommige van die feiten, terwijl de bevolen maatregel naar recht verantwoord blijft door een ander als misdrijf omschreven feit.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

P.95.0198.N 28 maart 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatiemiddel dat enkel opkomt tegen het bewezen verklaren van één misdrijf wanneer de internering naar recht verantwoord is wegens de overige bewezen verklaarde misdrijven.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang

- BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering

Artt. 413 en 416

P.95.1321.N 3 juni 1997 AC nr. ...

De beslissing in hoger beroep tegen een vonnis dat de beklaagde en zijn vrijwillig tussengekomen verzekeraar in solidum veroordeelt tot schadevergoeding aan de burgerlijke partij, op het hoger beroep van de beklaagde alleen bij verstek gewezen t.a.v. de verzekeraar, is een eindbeslissing, doordat de verzekeraar geen ontvankelijk verzet kan doen vermits hij zelf geen principaal hoger beroep instelde en bij gebrek aan hoger beroep van de burgerlijke partij geen incidenteel beroep zou kunnen instellen tegen deze laatste; de voorziening tegen deze beslissing is derhalve ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij

Wanneer een partij cassatieberoep heeft ingesteld en van haar voorziening afstand doet zonder te berusten, voor zover de beslissing waartegen cassatieberoep is ingesteld geen eindbeslissing zou zijn, willigt het Hof die afstand in, als het oordeelt dat ze geen dergelijke beslissing is.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering

P.96.0745.N 3 juni 1997 AC nr. ...

De beslissing in hoger beroep tegen een vonnis dat de beklaagde en zijn vrijwillig tussengekomen verzekeraar in solidum veroordeelt tot schadevergoeding aan de burgerlijke partij, op het hoger beroep van de verzekeraar alleen bij verstek gewezen t.a.v. de beklaagde, is - hoewel de voorziening tegen hem werd ingesteld vooraleer de gewone termijn van verzet verstreken was - een eindbeslissing, doordat de beklaagde, bij gebrek aan belang, geen ontvankelijk verzet kon aantekenen omdat het aanvaarden van dat verzet inderdaad tot gevolg zou hebben gehad dat het voor hem gunstige verstekvonnis teniet werd gedaan; de voorziening tegen deze beslissing is derhalve ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij

Artt. 416 en 539

P.95.0666.N 22 april 1997 AC nr. ...

Wanneer de ongelijke behandeling waarover eiser zich beklaagt niet voortvloeit uit artikel 416 Sv., noch uit enige andere wetsbepaling gelezen in samenhang met dit artikel, dient het Hof de door eiser opgeworpen vraag omtrent de schending van de artt. 10 en 11 Gw. door de artt. 416 en 539 Sv., niet te stellen.~

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.96.1068.N 17 september 1996 AC nr. ...

Geen geschil inzake bevoegdheid is de betwisting waarbij het gebrek aan rechtsmacht van de raadkamer wordt aangevoerd op grond dat dit onderzoeksgerecht reeds voordien de verdachte wegens dezelfde feiten naar het vonnisgerecht heeft verwezen.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

P.96.0218.F 26 juni 1996 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat vòòr de eindbeslissing is ingesteld tegen het niet-definitief arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij het hoger beroep van de verdachte tegen een beschikking van de raadkamer die hem naar de correctionele rechtbank verwijst, is niet ontvankelijk wanneer het arrest vaststelt dat de verdachte voor de kamer van inbeschuldigingstelling noch een exceptie van onbevoegdheid noch een middel dat de strafvordering kan beëindigen, heeft opgeworpen.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 416 en 540

P.10.1579.N 2 november 2010 AC nr. 648

Het arrest dat het verzoek van de beklaagde tot regeling van rechtsgebied niet ontvankelijk verklaart omdat niet blijkt dat de beide rechtbanken zich bij in kracht van gewijsde getreden beslissingen op enigerlei wijze hebben bevoegd verklaard, is geen eindbeslissing in de zin van artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering en houdt evenmin verband met een van de gevallen bedoeld door het tweede lid van dat artikel; het bestreden arrest beslist niet over een bevoegdheidsconflict, aangezien het geen uitspraak doet over de bevoegdheid van de rechtscolleges van het rechtsgebied van het hof van beroep die met betrekking tot de beklaagde werden geadieerd (1). (1) Cass., 25 jan. 2006, AR P.05.1655.F, AC, 2006, nr. 55.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.05.1655.F 25 januari 2006 AC nr. 55

Is geen eindbeslissing in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv. en houdt geen verband met de gevallen die in het tweede lid van dat artikel worden bedoeld, de beslissing waarbij het hof van beroep, correctionele kamer, bij de uitspraak over een verzoek tot regeling van rechtsgebied van de beklaagde met toepassing van artikel 540 Sv., vaststelt dat de toestand die door de verzoeker wordt uiteengezet geen bevoegdheidsconflict doet ontstaan dat van aard is om de rechtsgang te belemmeren en zijn verzoekschrift verwerpt (1). (1) Eiser had voor het hof van beroep te Luik, correctionele kamer, met toepassing van artikel 540, Sv., een verzoekschrift tot regeling van rechtsgebied neergelegd, waarin hij om de voeging verzoekt van twee zaken die zijn vastgesteld, de ene voor de correctionele rechtbank te Dinant, de andere voor de correctionele rechtbank te Marche-en-Famenne, en van een derde zaak die te Aarlen gerechtelijk wordt onderzocht, omdat ze samenhangend zouden zijn. Met het bestreden arrest heeft het hof van beroep dit verzoekschrift verworpen op grond dat de toestand die door de verzoeker wordt uiteengezet, met name de enkele omstandigheid dat hij voor verschillende rechtbanken voor afzonderlijke doch identiek gekwalificeerde feiten werd vervolgd, geen bevoegdheidsconflict doet ontstaan die de rechtsgang belemmert. Het Hof heeft geoordeeld dat het bestreden arrest geen uitspraak deed over een bevoegdheidsconflict, vermits het geen uitspraak deed over de bevoegdheden van de rechtscolleges van het rechtsgebied van het hof van beroep waarbij de zaak van eiser respectievelijk is aanhangig gemaakt. Hieruit kan evenwel niet worden afgeleid dat artikel 540 Sv. een cassatieberoep sui generis zou instellen dat niet onder toepassing valt van de regels van de artt. 416 en 539 van voormeld wetboek.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 416, eerste lid en 442

P.01.0013.N 15 mei 2001 AC nr. ...

Wanneer het cassatieberoep van de eiser tot cassatie als niet ontvankelijk wordt verworpen, omdat de bestreden beslissing een voorbereidende beslissing is waartegen eerst cassatieberoep openstaat na de eindbeslissing, vernietigt het Hof, op vordering van de procureur-generaal, in het belang van de wet en derhalve zonder verwijzing, het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het hoger beroep van eiser tegen de beschikking tot uitvoerbaarverklaring door de raadkamer van een verzoek tot rechtshulp strekkende tot het nemen van voorlopige maatregelen of tot inbeslagneming in toepassing van de wet van 20 mei 1997 niet wettig ontvankelijk kon verklaren, aangezien geen enkele wetsbepaling aan eiser een rechtsmiddel van hoger beroep verleent (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Artt. 416, tweede lid en 479

P.01.0143.N 24 april 2001 AC nr. ...

Wanneer de procureur-generaal bij het hof van beroep de kamer van inbeschuldigingstelling vordert aan een plaatsvervangende magistraat en aan medebeklaagden ten laste gelegde misdaden te correctionaliseren, kan geen onmiddellijk cassatieberoep worden ingesteld tegen zowel de beslissing omtrent het aannemen van verzachtende omstandigheden als deze omtrent de door de medebeklaagden gevraagde bijkomende onderzoekshandelingen (1). (1) Zie cass. 23 oktober 1985, A.R. 4644, AC 1985-1986, nr 121; cass. 3 september 1986, A.R. 5127, AC 1986-1987, nr 7; cass. 11 december 1990, A.R. 4823, AC 1990-1991, nr 190; cass. 24 juni 1998, A.R. P.98.0566.F, AC 1998, nr 340.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 416, tweede lid, en 539

P.07.1364.F 25 juni 2008 AC nr. 395

Het cassatieberoep tegen het arrest dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen een beschikking tot verwijzing is, buiten het geval van een beslissing inzake bevoegdheid, ontvankelijk indien de bestreden beslissing op een ontvankelijk hoger beroep is gewezen of krachtens de bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling om toezicht uit te oefenen op de regelmatigheid van de rechtspleging (1). (1) Zie Cass., 7 sept. 2005, AR P.05.0839.F, AC, 2005, nr. 416.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Algemeen

P.05.1701.N 21 maart 2006 AC nr. 164

Er is slechts een beslissing inzake bevoegdheid als bedoeld in artikel 416, tweede lid, Strafvordering wanneer de rechter zich de bevoegdheid van een andere rechter heeft toegeëigend, derwijze dat daaruit een conflict van rechtsmacht ontstaat waaraan enkel met een regeling van rechtsgebied en einde kan worden gesteld (1). (1) Cass., 4 feb. 1998, AR P.98.0017.F, nr 65; 13 okt. 1998, AR P.97.0368.N, nr 442; 9 juni 1999, AR P.99.0510.F, nr 343; 30 okt. 2001, AR P.01.1259.N, nr 584; 18 sept. 2002, AR P.02.0874.F, nr 459.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

P.02.0853.N 24 september 2002 AC nr. 476

De beslissing van het onderzoeksgerecht om al of niet een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof behoort uitsluitend tot de rechtsmacht van de geädieerde rechter en zijn weigering terzake is geen beslissing inzake bevoegdheid (1). (1) Zie cass., 13 okt. 1998, AR P.97.0368.N, nr 442.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

P.01.1259.N 30 oktober 2001 AC nr. ...

Een vonnis of arrest inzake bevoegdheid in de zin van artikel 416, tweede lid, Strafvordering is een beslissing over de opwerping dat de rechter zich de bevoegdheid van een ander rechter toe-eigent derwijze dat daaruit een conflict van rechtsmacht kan ontstaan waaraan enkel met een regeling van rechtsgebied een einde kan worden gesteld (1). (1) Cass., 4 feb. 1998, AR P.98.0017.F, nr 65; 13 okt. 1998, AR P.97.0368.N, nr 442; 9 juni 1999, AR P.99.0510.F, nr 343.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

P.00.1520.F 13 december 2000 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat vóór de eindbeslissing ingesteld wordt tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, die de verdachte naar het hof van assisen verwijst en aan de feiten een omschrijving geeft die laatstgenoemde betwistte, is niet ontvankelijk, aangezien dat arrest geen uitspraak doet over een geschil inzake bevoegdheid in de zin van de artt. 416, tweede lid, en 539 Sv. (1). (1) Zie Cass., 26 juni 1996, A.R. P.96.0656.N, nr. 257.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geschil inzake bevoegdheid

P.99.0510.F 9 juni 1999 AC nr. ...

Een geschil inzake bevoegdheid in de zin van artt. 416, tweede lid, en 539 Sv., bestaat alleen wanneer wordt aangevoerd dat een rechter zich de bevoegdheid van een andere rechter heeft toegeëigend, zodat daaruit een geschil over rechtsmacht kan ontstaan dat alleen door regeling van rechtsgebied kan worden beëindigd; het antwoord op de vraag of de minderjarige voor de jeugdrechter in hoger beroep een exceptie van onbevoegdheid in die zin heeft aangevoerd, hangt niet af van de benaming die hij aan zijn verweermiddel heeft gegeven maar van het werkelijk voorwerp van de betwisting.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

P.98.0018.F 4 maart 1998 AC nr. ...

Ontvankelijk is het cassatieberoep tegen het niet definitieve arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat uitspraak doet over een bevoegdheidsgeschil in de zin van de artt. 416, tweede lid, en 539 Sv; dat is het geval wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling het hoger beroep van de verdachte tegen de beschikking van de raadkamer, die hem naar de correctionele rechtbank verwijst, ontvankelijk verklaart en de exceptie van onbevoegdheid van de raadkamer, die door de verdachte voor de eerste maal voor de kamer van inbeschuldigingstelling was opgeworpen, verwerpt.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geschil inzake bevoegdheid

Artt. 416, tweede lid, en 542bis

P.04.0662.N 12 oktober 2004 AC nr. 474

Tegen een arrest dat, alvorens verder te oordelen over het bedrag van de vordering van het openbaar ministerie aangaande het door de eiser onrechtmatig verkregen vermogensvoordeel, een deskundige aanstelt om dit vermogensvoordeel te bepalen, staat onmiddellijk cassatieberoep open (1). (1) Artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering werd aangevuld bij artikel 13 van de wet van 19 december 2002 (B.S., 14 feb. 2003 - tweede uitgave).

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 417 e.v.

C.09.0241.N 12 juni 2009 AC nr. 400

Het cassatieberoep tegen een arrest dat uitspraak doet over een verzoek tot wraking van een rechter in een strafzaak kan worden ingesteld volgens de vormen van het Wetboek van Strafvordering, ook al wordt de behandeling ervan toevertrouwd aan de eerste kamer van het Hof (1). (1) Zie Cass., 27 feb. 2002, AR P.01.1775.F, AC, 2002, nr. 141; Cass., 24 jan. 2008, AR P.08.0019.N, www.cass.be.

- WRAKING -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Artt. 417 en 422

P.99.0376.N 20 april 1999 AC nr. ...

Wanneer in uitvoering van een rogatoire commissie, uitgaande van een Nederlandse rechterlijke autoriteit, in België een voorwerp is in beslag genomen, en de raadkamer van de plaats waar de huiszoeking en inbeslagneming hebben plaatsgevonden de overdracht heeft goedgekeurd, en de derde die houder was van het voorwerp cassatieberoep heeft ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over zijn hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer die de bezwaren verwerpt die hij heeft doen gelden tegen de beschikking van dezelfde raadkamer, houdende goedkeuring van de overdracht, onderzoekt het Hof niet of er een grond aanwezig is waarop het bestreden arrest ambtshalve zou behoren te worden vernietigd. (Impliciet).

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Ambtshalve op te werpen middelen

Artt. 418 en 420bis, eerste lid

P.07.0959.N 24 juli 2007 AC nr. 373

Het openbaar ministerie dat cassatieberoep aantekent tegen een vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank moet de akte van betekening van het cassatieberoep aan de partij tegen wie het gericht is, neerleggen ter griffie van het Hof van Cassatie binnen de termijn gesteld in artikel 420bis, eerste lid, Sv.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei

- BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 418, eerste lid, en 442

P.13.1504.N 17 september 2013 AC nr. ...

Wanneer het cassatieberoep van het openbaar ministerie bij de strafuitvoeringsrechtbank als niet ontvankelijk dient te worden verworpen ingevolge niet regelmatige betekening aan de partij tegen wie het is gericht, vermag de procureur-generaal bij het Hof ter terechtzitting de vernietiging in het belang van de wet vorderen van een beslissing die schending inhoudt van de regel bepaald in artikel 95/2, §§1 en 2, Wet Strafuitvoering, betreffende de termijn binnen dewelke de strafuitvoeringsrechtbank moet beslissen over de terbeschikkingstelling (1). (1) Zie concl. O.M.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Wanneer het cassatieberoep van het openbaar ministerie bij de strafuitvoeringsrechtbank als niet ontvankelijk dient te worden verworpen ingevolge niet regelmatige betekening aan de partij tegen wie het is gericht, vernietigt het Hof, op vordering van de procureur-generaal, in het belang van de wet en derhalve zonder verwijzing, de bestreden beslissing die schending inhoudt van de regel bepaald in artikel 95/2, §§1 en 2, Wet Strafuitvoering, betreffende de termijn binnen dewelke de strafuitvoeringsrechtbank moet beslissen over de terbeschikkingstelling (1). (1) Zie concl. O.M.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

P.05.1201.N 6 december 2005 AC nr. 647

Wanneer het cassatieberoep van het openbaar ministerie bij het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen als niet ontvankelijk dient te worden verworpen wegens gebrek aan betekening aan de partij tegen wie het is gericht, vermag de procureur-generaal bij het Hof ter rechtszitting de vernietiging in het belang van de wet vorderen van een beslissing die schending inhoudt van de regel neergelegd in artikel 37ter, Strafwetboek, betreffende de duur van de werkstraf en een onwettige straf oplegt (1). (1) Zie Cass., 18 mei 1999, AR P.97.1518.N, nr 289.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Wanneer het cassatieberoep van het openbaar ministerie bij het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen als niet ontvankelijk dient te worden verworpen wegens gebrek aan betekening aan de partij tegen wie het is gericht, vernietigt het Hof, op vordering van de procureur-generaal, in het belang van de wet en derhalve zonder verwijzing, de bestreden beslissing die schending inhoudt van de regel neergelegd in artikel 37ter, Strafwetboek, betreffende de duur van de werkstraf en een onwettige straf oplegt (1). (1) Zie Cass., 15 mei 2001, AR P.01.0013.N, nr 284, met concl. O.M.

- CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet

Artt. 420bis en 420ter

P.00.1439.N 19 december 2000 AC nr. ...

De laattijdige neerlegging van een memorie wegens vergetelheid door de lasthebber van de raadsman van een beklaagde maakt geen geval van overmacht uit (1). (1) Zie cass., 1 juni 1988, AR 6585, nr. 605, voor wat het begrip "overmacht" betreft.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

De laattijdige neerlegging van een memorie wegens vergetelheid door de lasthebber van de raadsman van een beklaagde maakt geen geval van overmacht uit (1). (1) Zie cass., 1 juni 1988, AR 6585, nr. 605, voor wat het begrip "overmacht" betreft.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.99.0801.N 29 juni 1999 AC nr. ...

Waar de eiser niet aanvoert dat hij of zijn raadsman geen kennis hebben kunnen nemen van de op de griffie en in de gerechtszaal aangeplakte tabel, kan de omstandigheid dat de griffie van het Hof eiser of zijn raadsman niet verwittigt van de datum van de rechtsdag niet als overmacht (die de laattijdige neerlegging van een memorie verantwoordt) worden beschouwd.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 420bis en 422

P.06.0129.N 25 april 2006 AC nr. 238

Niets verhindert de eiser in cassatie zijn cassatiemiddelen in de vormen en termijnen door de wet voorgeschreven kenbaar te maken, zelfs indien hij niet op de hoogte wordt gesteld van de inschrijving van de zaak op de algemene rol van het Hof (1). (1) Zie Cass., 15 juni 2004, P.04.0457.N, nr 325.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.97.1095.N 2 juni 1998 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op de toelichting bij het cassatieberoep, die, betekend aan het openbaar ministerie bij het rechtscollege dat de bestreden beslissing heeft gewezen, door de eiser noch ter griffie van dat rechtscollege noch ter griffie van het Hof werd ingediend.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

P.93.0674.N 25 oktober 1994 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op middelen die worden aangevoerd in akten van betekening van de voorziening.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

Artt. 420bis en 425

P.04.0339.F 2 juni 2004 AC nr. 297

Het Hof slaat acht op de afstand van een cassatieberoep dat is ingesteld door de vrijwillig tussengekomen partij, hoewel die afstand is gedaan door een advocaat van wie niet blijkt dat hij drager is van een bijzondere volmacht en die geen advocaat bij het Hof van Cassatie is, wanneer die afstand niet gelijkstaat met een afstand van rechtsvordering (1). (1) Zie Cass., 10 okt. 2001, AR P.01.0942.F, nr 540; zie ook Cass., 2 sept. 1997, AR P.96.1632.N, nr 326; 16 juni 1999, AR P.98.1528.F, nr 364.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering

P.98.1528.F 16 juni 1999 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op de afstand van het cassatieberoep van een burgerlijke partij, wanneer die afstand is gedaan door een advocaat die geen advocaat is bij het Hof van Cassatie en evenmin houder is van een bijzondere volmacht.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering

P.96.1632.N 2 september 1997 AC nr. ...

Op de afstand van de voorziening in cassatie, ingesteld door de burgerlijke partij tegen een beslissing, waarbij haar eis geheel of gedeeltelijk wordt afgewezen, en gedaan door een advocaat, van wie niet blijkt dat hij houder is van een bijzondere volmacht en die geen advocaat is bij het Hof van cassatie, wordt geen acht geslagen daar de afstand van de voorziening in dat geval gelijkstaat met een afstand van rechtsvordering.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering

Artt. 420bis en 644

P.96.0831.F 23 juli 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de memorie die de eiser tot staving van een cassatieberoep in strafzaken minder dan acht dagen vòòr de rechtszitting heeft neergelegd, zelfs zo de negende en de tiende dag vòòr de rechtszitting een zondag en een zaterdag zijn.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 420bis, 420ter en 422

P.04.1189.F 15 december 2004 AC nr. 612

Het Hof van Cassatie dient te antwoorden op de middelen die een partij regelmatig heeft aangevoerd in de verklaring van voorziening, in een cassatieverzoekschrift of in een memorie en die uiteengezet zijn in een overeenkomstig artikel 1107, tweede lid, Ger.W. neergelegde noot; in de regel is het Hof niet verplicht te antwoorden op de conclusie van het O.M. die ertoe strekt het Hof voor te lichten over de verdiensten van het cassatieberoep.

- CASSATIE - Arresten - vorm - Algemeen

Artt. 420bis, tweede lid en 422

P.12.1083.N 17 december 2013 AC nr. ...

Een verzoekschrift, “memorie” benoemd, door de eiser in cassatie ingediend ter griffie van het hof van beroep dat de bestreden beslissing heeft gewezen na het verstrijken van de termijn bepaald in artikel 422 Wetboek van Strafvordering en dat zelf niet werd neergelegd ter griffie van het Hof, is niet ontvankelijk, niettegenstaande de omstandigheid dat het met het dossier op de griffie van het Hof is ingekomen minder dan twee maanden na de dag waarop de zaak op de algemene rol is ingeschreven (1). (1) Het openbaar ministerie, dat concludeerde in de zin zoals het Hof besliste, grondde zijn opvatting dat het niet-ontvankelijke verzoekschrift niet als een ontvankelijke memorie kon worden beschouwd in het ontbreken op het stuk van de door artikel 420bis, derde lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde kanttekening. Zie noot R.D. onder Cass. 27 maart 1984, AR 8410, AC 1983-1984, nr. 432.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

P.00.1118.N 5 februari 2002 AC nr. 87

Het Hof slaat in strafzaken geen acht op het verzoekschrift dat ter griffie van het gerecht dat het bestreden vonnis heeft gewezen is neergelegd na het verstrijken van de termijn van vijftien dagen, bepaald bij artikel 422 Sv.; de omstandigheid dat de akte ter griffie van het Hof is ontvangen binnen de bij artikel 420bis, tweede lid, Sv. bepaalde termijn, doet hieraan niets af (1). (1) Cass., 29 mei 1990, AR nr 647, nr 565.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 420bis, tweede lid, 422, 423 en 424

P.00.0781.F 11 oktober 2000 AC nr. ...

Het Hof kan geen acht slaan op de memorie van het O.M., eiser tot cassatie, wanneer het vaststelt dat de indiening van die memorie binnen de bij artikel 420bis, tweede lid, Sv. bepaalde termijn het gevolg is van een door de eiser zelf begane schending van de wet; zulks is met name het geval wanneer de memorie te laat zou zijn ingediend, indien eiser, overeenkomstig artikel 424 Sv., het dossier onverwijld aan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie had overgezonden (1). (1) Cass., 25 sept. 1985, A.R. 4365, nr. 46; 26 juni 1991, A.R. 8994, nr. 558; 11 dec. 1996, a.r. P.96.1180.F, nr. 499.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 422 en 425

P.00.0095.N 21 maart 2000 AC nr. ...

Een aanvoering in de akte van de voorziening in strafzaken levert geen cassatiemiddel op.

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen

P.97.0987.N 20 april 1999 AC nr. ...

Het Hof slaat geen acht op een tot staving van het cassatieberoep ingediende memorie die is ondertekend "loco mtr. ..." met een leesbare handtekening zonder vermelding van hoedanigheid, welke hoedanigheid evenmin blijkt uit enig stuk van het dossier.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken

Artt. 422, 531 en 551

C.02.0125.N 21 maart 2002 AC nr. 192

Het verzoekschrift waarbij in een strafzaak een burgerlijke partij een vordering instelt tot onttrekking van de zaak aan de rechter wegens gewettigde verdenking, moet niet ondertekend zijn door een advocaat of een advocaat bij het Hof (impliciet) (1). (1) Cass., 28 nov. 2001, A.R. P.01.1587.F, nr .... Vóór de wet van 6 mei 1997, die de artikelen 478 Ger.W. en 425 Sv. wijzigde, moest het verzoekschrift van de burgerlijke partij door een advocaat bij het Hof ondertekend zijn (cass., 9 nov. 1988, A.R. 7083, nr 144; zie echter reeds cass., 11 dec. 1996, A.R. P.96.1460.F, nr 501).

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 422, 531, derde lid, en 551

P.96.1460.F 11 december 1996 AC nr. ...

De burgerlijke partij die verzet doet tegen een arrest van het Hof van cassatie, waarbij de onttrekking van de zaak aan een onderzoeksrechter en de verwijzing ervan naar een andere onderzoeksrechter bevolen wordt, kan haar middelen doen gelden in een ter griffie van dat Hof neergelegd geschrift, zonder dat daartoe de ambtelijke tussenkomst van een advocaat bij het Hof van cassatie vereist is. (Impliciet).~

- VERZET -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 423 en 424

P.94.1514.F 3 mei 1995 AC nr. ...

In strafzaken kan het feit dat bij het aan het Hof voorgelegde dossier van de rechtspleging geen uitgifte of eensluidend afschrift van de bestreden beslissing is gevoegd niet tot cassatie leiden, wanneer de bestreden beslissing enkel uitspraak doet over de burgerlijke belangen en geen enkel middel tegen die beslissing opkomt.~

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

Artt. 425, 527bis en 528bis

P.97.1254.F 5 november 1997 AC nr. ...

Het verzoek tot regeling van rechtsgebied dat uitgaat van een burgerlijke partij in een strafrechtelijke procedure, is ontvankelijk wanneer het is ingesteld bij een memorie ingediend zonder tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie (Impliciet).

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

Artt. 426 en 427

P.06.0607.F 3 mei 2006 AC nr. 256

Wanneer het Hof een beslissing vernietigt en de zaak verwijst naar een hof of naar een rechtbank van dezelfde hoedanigheid als het hof of de rechtbank die de vernietigde beslissing heeft gewezen, plaatst dit de partijen, binnen de perken van de vernietiging, in de toestand waarin zij zich bevonden voor de rechter die deze beslissing heeft gewezen (1). (1) Cass., 26 april 2006, AR P.06.0058.F, nr ...

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

P.06.0058.F 26 april 2006 AC nr. 240

Na een vernietiging die beperkt is tot de straf, van een beslissing die, na te hebben verklaard dat de duur van de vervolgingen de redelijke termijn niet had overschreden, heeft gezegd dat de telastleggingen bewezen zijn en de straffen heeft bevestigd die de eerste rechter aan de beklaagde heeft opgelegd, moet het gerecht op verwijzing onderzoeken, voor het tijdvak na de beslissing waarbij de telastleggingen bewezen zijn verklaard, of de redelijke termijn al dan niet is overschreden en, zo dit het geval is, de gevolgen daarvan wat betreft de toepassing van de straf beoordelen.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Wanneer het Hof krachtens de artt. 426 en 427 Sv., een beslissing vernietigt en de zaak verwijst naar een hof of naar een rechtbank van dezelfde hoedanigheid als het hof of de rechtbank die het vernietigd arrest of vonnis gewezen heeft, plaatst dit de partijen, binnen de perken evenwel van de vernietiging, in de toestand waarin zij zich bevonden voor de rechter die deze beslissing heeft gewezen.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

Artt. 427 en 429

P.98.1528.F 16 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer het Hof, op het cassatieberoep van een burgerlijke partij, een arrest vernietigt, op grond dat het hof van beroep en de correctionele rechtbank niet bevoegd zijn om van de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten kennis te nemen, verwijst het de zaak naar de politierechtbank (Impliciet).~@@ CCCCCCCCC

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

P.93.1260.N 7 februari 1995 AC nr. ...

Wanneer het Hof in strafzaken wegens onbevoegdheid een arrest vernietigt en hetgeen eraan is voorafgegaan met inbegrip van de beschikking tot verwijzing, verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling.~

- VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken

Artt. 43 en 44

P.00.1540.F 31 januari 2001 AC nr. ...

De W. 8 dec. 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens verbiedt de gerechtsdeskundige niet de genetische profielen die hij gelast werd te analyseren, te bewaren.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

De gerechtsdeskundige is niet de lasthebber van de rechter die hem opgevorderd heeft.

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

P.00.1337.F 25 oktober 2000 AC nr. ...

Het feit alleen dat de onderzoeksrechter verzuimt de vordering tot aanwijzing van een deskundige te ondertekenen, verplicht de bodemrechter niet het verslag terzijde te laten dat die deskundige overigens regelmatig heeft neergelegd in de handen van de magistraat die de expertise beval.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- DESKUNDIGENONDERZOEK -

Artt. 442bis en 442ter

P.10.2047.F 23 februari 2011 AC nr. ...

Krachtens de artikelen 442bis en 442ter, §1, van het Wetboek van Strafvordering, kan de veroordeelde, wanneer bij een definitief arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is vastgesteld dat het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is geschonden, de heropening vragen van de rechtspleging die geleid heeft tot zijn veroordeling op de strafvordering die tegen hem was ingesteld in de zaak die bij het voormelde Hof is aangebracht (1). (1) Cass., 9 april 2008, AR P.08.0051.F, AC, 2008, nr. 214.

- HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen

Artt. 443 en 444

P.11.0033.F 11 mei 2011 AC nr. ...

Een lasterlijke aantijging is strafbaar, ook wanneer de aantijging uit een afschrift en niet uit een origineel geschrift blijkt.

- LASTER EN EERROOF -

P.99.1801.N 29 mei 2001 AC nr. ...

Geen wetsbepaling schrijft voor dat het advies van de drie advocaten bij het hof van beroep die tien jaar ingeschreven zijn op de tabel, gevoegd bij het verzoekschrift tot herziening van een beslissing van strafrechtelijke veroordeling, aan de burgerlijke partij moet worden betekend; de niet-betekening heeft niet de niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot herzoening tot gevolg.

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

Artt. 443 en 447bis

P.99.1623.F 19 januari 2000 AC nr. ...

De ontvankelijkheid van een verzoek tot herziening is niet onderworpen aan een schuldigverklaring in correctionele of criminele zaken, maar wel aan een veroordeling tot een hoofd-, correctionele of criminele straf, of aan een bevel tot internering; een beslissing tot opschorting van de veroordeling, ook al gaat zij met een verbeurdverklaring gepaard, kan derhalve geen aanleiding geven tot herziening.

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting

Herziening is een beroep, dat uitzonderlijk kan worden ingesteld tegen de veroordelingen of tegen de beslissingen tot internering die in kracht van gewijsde zijn gegaan en een rechterlijke dwaling kunnen opleveren wegens bepaalde, door het Sv. limitatief opgesomde omstandigheden; die rechtspleging strekt uitsluitend tot herstel van het onrecht dat het gevolg is, ofwel van de uitspraak van een straf, onverminderd de uitvoering ervan, ofwel van het bevel tot internering

- HERZIENING - Algemeen

Artt. 443, 3° en 445

P.95.0520.N 20 juni 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de aanvraag tot herziening die steunt op feiten of omstandigheden die verzoeker kon bewijzen ten tijde van het geding of die reeds aangevoerd werden voor de feitenrechter.~

- HERZIENING - Algemeen

P.94.0564.N 6 september 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de aanvraag tot herziening gegrond op een omstandigheid die de veroordeelde ten tijde van het geding niet had kunnen aantonen, wanneer die veroordeelde niet het bewijs levert van de onmogelijkheid waarin hij zich bij de te zijnen laste ingestelde vervolgingen bevond, om de door hem tot staving van zijn aanvraag aangevoerde getuigenissen in te roepen.~

- HERZIENING - Algemeen

Artt. 443, 3°, 444, 3°, en 447bis

P.99.1678.F 14 juni 2000 AC nr. ...

Wanneer het Hof, op vordering van de procureur-generaal, kennisneemt van een verzoek tot herziening van de minister van Justitie, waarin aangevoerd wordt dat de onschuld van de geïnterneerde zou blijken uit feiten die zich hebben voorgedaan na de door de raadkamer gewezen beslissing tot internering, neemt het Hof dat verzoek aan en verwijst het voornoemd verzoek, voor behandeling, naar een hof van beroep.

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

Artt. 443, 444 en 445

P.94.0528.N 30 mei 1995 AC nr. ...

Wanneer het Hof, op vordering van de procureur-generaal, kennis neemt van een aanvraag tot herziening vanwege de minister van Justitie, waarbij wordt aangevoerd dat de onschuld van de veroordeelde schijnt te kunnen volgen uit feiten die zich voorgedaan hebben sedert de veroordeling door het militair gerecht of uit omstandigheden waarvan de veroordeelde het bestaan niet heeft kunnen aantonen ten tijde van het geding, ontvangt het de aanvraag, verwijst ze voor onderzoek naar een hof van beroep en benoemt het een curator om de overleden veroordeelde te vertegenwoordigen bij de rechtspleging.~

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

Artt. 443, eerste lid, 3°, en 445, derde lid

P.96.0310.F 1 oktober 1997 AC nr. ...

Wanneer het bewijs van de onschuld van een veroordeelde eventueel uit nieuwe feiten kan blijken, verklaart het Hof van Cassatie de aanvraag tot herziening ontvankelijk en beveelt dat de aanvraag door een door het Hof aangewezen hof van beroep zal worden onderzocht.~

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

Artt. 443, eerste lid, en 445 eerste lid

P.97.1194.F 7 januari 1998 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie, waarbij op regelmatige wijze een verzoek tot herziening aanhangig is gemaakt, oordeelt dat veroordelingen van verschillende beklaagden wegens dezelfde feiten in kracht van gewijsde zijn gegaan en onderling onverenigbaar zijn, vernietigt het Hof die veroordelingen en verwijst het de zaken naar een hof van beroep dat er geen kennis van heeft genomen.~

- HERZIENING - Advies en verwijzing tot herziening

Artt. 443, tweede lid, en 444, derde lid

P.06.0859.N 17 april 2007 AC nr. 186

Niet ontvankelijk is het verzoek tot herziening dat uitgaat van de veroordeelde en dat niet is ingediend middels een verzoekschrift getekend door een advocaat bij het Hof van Cassatie en evenmin is vergezeld van een gunstig advies van drie advocaten bij het Hof van Cassatie of van drie advocaten die tien jaar ingeschreven zijn op de tabel (1). (1) Zie Cass., 16 mei 2000, AR P.00.0279.N, nr 297.

- HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies

Artt. 448 e.v.

P.93.1481.N 14 februari 1995 AC nr. ...

Een valsheidsprocedure kan worden ingesteld met betrekking tot welk stuk dan ook dat als bewijsmiddel in een strafrechtspleging wordt overgelegd en zulks ongeacht de bewijswaarde die daaraan volgens de bewijsregels in strafzaken wordt toegekend.~

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Allerlei

Artt. 448 en 450

P.96.0002.N 27 mei 1997 AC nr. ...

De door de wet bepaalde pleegvormen voor de neerlegging op de griffie van van valsheid betichte stukken zijn niet op straffe van nietigheid voorgeschreven.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Artt. 448 tot 450, en 453

P.07.0978.F 26 september 2007 AC nr. 438

Het bij de wet bepaalde vormvereiste voor de neerlegging van de stukken om te vergelijken met het van valsheid van betichte stuk dat zij dienen te onderzoeken, is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Zie Cass., 27 mei 1997, AR P.96.0002.N, AC, 1997, nr 239.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 44ter, 56, § 1, en 90undecies

P.10.0600.F 19 mei 2010 AC nr. 349

Artikel 90undecies Sv. is niet toepasselijk op de DNA-afname die met toestemming van de betrokken meerderjarige is gebeurd (1). (1) Cass., 24 sept. 2008, AR P.08.0653.F, AC, 2008, nr. 502; zie H.-D. Bosly, D. Vandermeersch, M.-A. Beernaert, Droit de la procédure pénale, 2008, p. 591-592 en 779-780.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Een politieambtenaar die in opdracht van de onderzoeksrechter handelt, is bevoegd om de toestemming van de verdachte in ontvangst te nemen wanneer hij de afname van vergelijkend genetisch materiaal beveelt met het oog op een DNA-onderzoek.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 451 en 486

C.03.0546.F 7 november 2003 AC nr. 562

Er dient geen acht te worden geslagen op de stukken en aangiften van een misdaad en ter zake van valsheid die door verzoeker tot wraking in het dossier van het Hof van Cassatie zijn neergelegd en die de beoordeling van de redenen die aangevoerd zijn tot staving van het verzoekschrift tot wraking niet beïnvloeden.

- WRAKING -

Artt. 458 en 459

P.03.1472.F 19 november 2003 AC nr. 581

De n.a.v. een cassatieberoep ingestelde tussenvordering tot betichting van valsheid, die niet waarschijnlijk genoeg is om de bewijskracht van een authentieke akte in het gedrang te brengen, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 12 nov. 2003, AR P.03.1248.F, nr ...

- BETICHTING VAN VALSHEID -

P.01.1428.F 19 december 2001 AC nr. ...

Wanneer een voorgelegd stuk tijdens een onderzoek of een rechtspleging van valsheid wordt beticht door een van de partijen, die de andere partij aangemaand heeft te verklaren of zij zich van dat stuk wil bedienen, hoeft de rechter dat stuk niet te verwerpen in geval van stilzwijgen van de partij die de aanmaning heeft gekregen, wanneer hij vaststelt dat de eiser die het stuk van valsheid heeft beticht, geen enkele reden heeft opgegeven die deze valsheid kan staven (1). (1) BELTJENS A., Encyclopédie du Droit criminel belge, Seconde partie, dl. II, Brussel, 1903, blz. 308, nr. 13.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

Art. 6.1 E.V.R.M. wordt niet geschonden door de rechter die de hem door de wet toegekende discretionaire bevoegdheid uitoefent om, volgens de pertinentie van de aangevoerde feiten, te oordelen of de betichting van valsheid moet worden aangenomen (1). (1) Zie Cass., 30 mei 1892 (Bull. en Pas., 1892, I, 279); BELTJENS A., Encyclopédie du Droit criminel belge, Seconde partie, dl. II, Brussel, 1903, blz. 308, nrs. 9 en 13; HÉLIE F., Traité de l'instruction criminelle ou Théorie du Code d'instruction criminelle, dl. III, Brussel, 1869, blz. 757, nr. 5337.

- BETICHTING VAN VALSHEID -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Noch de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, noch de procureur-generaal bij het hof van beroep zijn partijen in het cassatiegeding; de artt. 458 en 459 Sv. zijn niet van toepassing op een aanmaning die tijdens dat geding tot hen gericht wordt (1). (1) Zie Cass., 8 nov. 2000, A.R. P.00.0898.F, nr. 607; PIRET J.-M., Het parket van Cassatie, rede uitgesproken op de plechtige openingszitting van het Hof van Cassatie van 1 sept. 1994, Brussel, Bruylant, 1994, blz. 18.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- BETICHTING VAN VALSHEID -

Artt. 46bis, § 1, eerste en tweede lid, en 88bis

P.13.1438.N 17 december 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 46bis, §l, eerste en tweede lid, juncto 88bis, Wetboek van Strafvordering volgt dat uit de motivering van de schriftelijke beslissing van de procureur des Konings of in voorkomend geval de onderzoeksrechter, strekkende tot identificatie van de correspondenten van bepaalde telefoonnummers, moet blijken dat die beslissing is genomen rekening houdend met de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit, zonder dat vereist is dat de procureur des Konings of de onderzoeksrechter het voldoen aan de voorwaarden van proportionaliteit en subsidiariteit concreet en met verwijzing naar de feitelijke elementen van het opsporings- of gerechtelijk onderzoek motiveert; een dergelijke wijze van motivering verhindert niet dat de rechter oordeelt over de wettigheid van een door de procureur des Konings of de onderzoeksrechter bij toepassing van artikel 46bis Wetboek van Strafvordering bedoelde beslissing.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei

Artt. 47, § 1, eerste en tweede lid, 47sexies, § 1, 235ter

P.09.1258.N 17 november 2009 AC nr. 671

De toepassing van de bijzondere opsporingsmethode van observatie door de douaneambtenaren moet worden gecontroleerd door de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Cass., 28 april 2009, AR P.08.1738.N, AC, 2009, nr. ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Voor de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden door ambtenaren van de douane en accijnzen gelden dezelfde voorwaarden en moet dezelfde rechtspleging worden gevolgd als deze voor de toepassing van bijzondere opsporingsmethoden door elke daartoe bevoegde officier van gerechtelijke politie, zodat de procureur des Konings machtiging moet verlenen aan de douaneambtenaren tot het toepassen van de bijzondere opsporingsmethode van observatie.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 479 e.v.

P.97.0005.N 14 januari 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het middel dat niet gericht is tegen de bestreden beslissing, maar dat neerkomt op kritiek op een arrest van het Hof waarbij het beslist heeft, in de zaak van een medeverdachte die rechter is, een van de daartoe geëigende rechtsplegingen toe te passen in plaats van de andere.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing

Niet ontvankelijk is het middel dat niet gericht is tegen het bestreden arrest maar dat neerkomt op kritiek op een arrest van het Hof (inzake de eerste handhaving van de voorlopige hechtenis van eiser) waarbij het oordeelde dat eiser onderworpen is aan dezelfde rechtspleging als een medeverdachte die rechter is.~

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing

Artt. 479 e.v., 485 e.v.

P.98.0917.N 24 augustus 1998 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie heeft beslist dat in de zaak betreffende een voor correctionalisering vatbare misdaad die een magistraat van een hof van beroep zou hebben gepleegd in de uitoefening van zijn ambt, de rechtspleging van de artt. 479 e.v. Sv. zou worden gevolgd in plaats van de procedure bepaald bij de artt. 485 e.v. Sv., en de zaak naar de eerste voorzitter van een hof van beroep van een ander rechtsgebied dan dat waartoe de betrokken magistraat behoort heeft verwezen opdat hij een magistraat aanwijst die het ambt van onderzoeksrechter zal waarnemen, hoeft het hof van beroep na het aldus ingestelde onderzoek de zaak niet te verwijzen naar het Hof van Cassatie, maar is het bevoegd om, zonder vast te stellen dat er voldoende bezwaren bestaan, te zeggen voor recht dat er uit hoofde van de aangehouden feiten slechts gronden bestaan tot het uitspreken van correctionele straffen, en moet het na die beslissing de zaak terug verwijzen naar de procureur-generaal bij het hof van beroep opdat er zou gehandeld worden als naar recht.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Artt. 479 en 480

P.97.1353.N 6 januari 1998 AC nr. ...

Het voorschrift van artikel 480 Sv. moet worden nageleefd vanaf het ogenblik dat het gerechtelijk onderzoek rechtstreeks tot voorwerp heeft een feit dat de verdachte zou hebben gepleegd in de periode waarin hij, wegens het vervullen van een ambt bedoeld in artikel 479 Sv., "voorrecht van rechtsmacht" genoot; de tot dan verrichte daden van vervolging of onderzoek zijn regelmatig en blijven geldig.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

Artt. 479 en 482

P.01.0407.F 13 juni 2001 AC nr. ...

De omstandigheid dat een onderzoek is bevolen naar een misdaad ten laste van een persoon die een van de in artikel 479 Sv. opgesomde hoedanigheden bezit, verbiedt de procureur-generaal bij het hof van beroep niet om, in de aan die persoon betekende rechtstreekse dagvaarding, zelf de verzachtende omstandigheden te vermelden waardoor die misdaad tot een wanbedrijf kan worden herleid (1). (1) Zie Cass., 4 april 2001, A.R. P.01.0042.F, nr. ... .

- DAGVAARDING -

Het stelsel dat de strafwet inricht t.a.v. de personen die voorrecht van rechtsmacht genieten, ontzegt hen het recht niet om aanvullende onderzoeksopdrachten te vorderen of voor de bodemrechter alle nuttige verweermiddelen aan te voeren.

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 479, 481 en 482

P.00.1697.F 17 januari 2001 AC nr. ...

Het hof van beroep kan een aan een magistraat van een hof van beroep ten laste gelegd misdrijf alleen berechten, als het van dat misdrijf heeft kennisgenomen t.g.v. een door het Hof van Cassatie gewezen arrest tot verwijzing (1). (1) Zie de concl. O.M.

- STRAFVORDERING -

Het hof van beroep kan een aan een magistraat van een hof van beroep ten laste gelegd misdrijf alleen berechten, als het van dat misdrijf heeft kennisgenomen t.g.v. een door het Hof van Cassatie gewezen arrest tot verwijzing (1). (1) Zie de concl. O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Wanneer het Hof van Cassatie beslist heeft dat de rechtspleging van de artt. 479 e.v. Sv. gevolgd wordt en de zaak, op grond van de door het Hof opgesomde feiten die wanbedrijven of voor correctionalisering vatbare misdaden kunnen opleveren, naar de eerste voorzitter heeft verwezen van een ander hof van beroep dan dat waartoe de betrokken magistraat behoort, opdat hij een magistraat aanwijst die het ambt van onderzoeksrechter zal waarnemen, is het hof van beroep niet verplicht de zaak, na het aldus over de voormelde feiten verrichte onderzoek, naar het Hof van Cassatie te verwijzen, maar is het bevoegd om, op de dagvaarding van de procureur-generaal bij het hof van beroep waarnaar de zaak is verwezen, zonder nieuwe voorafgaande verwijzing over die feiten uitspraak te doen (1). (Impliciet).(1) Zie de concl. O.M., inz. de nrs. 4 en 5.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Artt. 479, 481, 482 en 483

P.96.0171.F 28 februari 1996 AC nr. ...

Wanneer de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie van de minister van Justitie de stukken heeft ontvangen betreffende een wanbedrijf dat ten laste is gelegd aan een magistraat van een hof van beroep of een arbeidshof of aan een magistraat van het parket bij één van voornoemde rechtscolleges, maakt hij door een schriftelijke vordering de zaak aanhangig bij de tweede kamer van het Hof; het Hof van Cassatie, dat in raadkamer uitspraak doet, ofwel verwijst de zaak naar een hof van beroep of naar de eerste voorzitter van een hof van beroep opdat hij een magistraat aanwijst die het ambt van onderzoeksmagistraat zal waarnemen, met dien verstande dat dit hof of die onderzoeksmagistraat moeten worden aangewezen buiten het rechtsgebied waarin de betrokken magistraat zijn ambt uitoefent, ofwel verklaart dat er geen grond bestaat tot verwijzing; als het Hof vaststelt dat de procureur-generaal bij het hof van beroep, die de stukken aan de minister van Justitie heeft toegezonden, de strafvordering niet op gang heeft gebracht, verklaart het dat er geen grond is tot verwijzing wegens gebrek aan bestaansreden van die verwijzing.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

Alleen de procureur-generaal bij het hof van beroep is bevoegd om de strafvordering in te stellen tegen de in de artt. 479 en 483 Sv. genoemde personen.~

- STRAFVORDERING -

Artt. 479, 481, 482, 483, 485 en 486

P.96.1246.N 24 september 1996 AC nr. ...

Wanneer de procureur-generaal bij het Hof van cassatie van de minister van Justitie de stukken heeft ontvangen betreffende een voor correctionalisering vatbare misdaad, die ten laste is gelegd aan een magistraat van een hof van beroep of van een arbeidshof of aan een magistraat van het parket bij één van voornoemde rechtscolleges en die voornoemde magistraat zou hebben gepleegd in de uitoefening van zijn ambt, maakt hij door een schriftelijke vordering de zaak aanhangig bij de tweede kamer van het Hof; als het Hof van cassatie, dat in raadkamer over die vordering uitspraak doet, oordeelt dat er grond bestaat tot onderzoek, verwijst het de zaak naar de eerste voorzitter van een hof van beroep van een ander rechtsgebied dan dat waartoe de betrokken magistraat behoort, opdat hij een magistraat aanwijst die het ambt van onderzoeksmagistraat zal waarnemen.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

Artt. 479, 482 en 483

P.95.0769.F 21 juni 1995 AC nr. ...

Wanneer uit stukken, die de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie in zijn bezit heeft, blijkt dat een wanbedrijf zou kunnen worden ten laste gelegd aan een magistraat in een hof van beroep of in een arbeidshof of van het parket bij die gerechten, maakt de procureur-generaal door een schriftelijke vordering de betreffende zaak aanhangig bij de tweede kamer van het Hof; indien het Hof van Cassatie, dat in raadkamer uitspraak doet over die vordering, beslist dat de zaak moet worden onderzocht, verwijst het de zaak naar de eerste voorzitter van een ander hof van beroep dan dat van het rechtsgebied waartoe de betrokken magistraat behoort, opdat hij een magistraat aanwijst die het ambt van onderzoeksmagistraat zal waarnemen.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Artt. 479-483

P.02.0039.N 5 februari 2002 AC nr. 88

Wanneer uit de stukken die de minister van Justitie aan het Hof heeft overgemaakt lastens een magistraat van het parket van een hof van beroep geen aanwijzingen van een misdrijf blijken, verklaart het Hof, rechtdoende in raadkamer, dat er geen aanleiding is de zaak te verwijzen (1). (1) Zie Cass., 1 april 1996, AR P.96.0171.F, nr. 108.

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Artt. 47bis en 70bis

P.03.1184.F 19 augustus 2003 AC nr. 404

De artt. 47bis en 70bis Sv. zijn niet van toepassing op het verhoor dat de onderzoeksrechter afneemt alvorens het aanhoudingsbevel uit te vaardigen, en dat geregeld is bij artikel 16, §§ 2, 4 en 7 , Wet Voorlopige Hechtenis.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Artt. 47bis, § 6, en 235bis

P.12.0321.F 7 maart 2012 AC nr. ...

Tegen een persoon kan geen veroordeling worden uitgesproken die enkel gegrond is op verklaringen die hij heeft afgelegd in strijd met het recht op voorafgaandelijk vertrouwelijk overleg of het recht op bijstand door een advocaat tijdens het verhoor, maar de wet bestraft de niet-naleving van de door haar bepaalde vormvoorschriften niet met nietigheid; de sanctie ligt in het verbod voor het vonnisgerecht om het bewijs dat een misdrijf is gepleegd te zoeken in het verhoor dat op onregelmatige wijze is afgenomen en, bijgevolg, in het verbod voor het onderzoeksgerecht om daaruit aanwijzingen of bezwaren af te leiden.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 47bis, 5° en 332

P.05.1402.F 16 november 2005 AC nr. 602

Wanneer de onderzoeksrechter bij een verhoor een beroep doet op de medewerking van een tolk, is deze beëdigd of ingezworen zodra hij voor de rechter de eed, die bij artikel 332 Sv. is bepaald, heeft afgelegd; wanneer het proces-verbaal van het verhoor die eedaflegging vaststelt, vermeldt het de hoedanigheid van de tolk (1). (1) Zie Cass., 16 sept. 1998, J.L.M.B., 1998, III, p. 1340 e.v.; Cass., 19 maart 1991, AR 5417, nr 381; Henry-D. Bosly - Damien Vandermeersch, "Droit de la procédure pénale", 4de uitg. 2005, p. 115.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken

Artt. 47bis, en 57, § 2

P.05.1182.F 19 oktober 2005 AC nr. 524

Behoudens schending van de regels die toepasselijk zijn inzake taalgebruik, leidt het niet eerbiedigen van de overige regels en vormvereisten die door de wet voor het verhoor van personen zijn opgelegd niet tot nietigheid van het verhoor (1). (1) L. HUYBRECHTS, Twee jaar wet Franchimont, Antwerpen, C.B.R., 2000, p. 21; H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Brussel, Die Keure, 2005, p. 384.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Artt. 47octies, § 1, en 235ter, § 1, tweede lid

P.08.1738.N 28 april 2009 AC nr. 283

Vooraleer de administratie van douane en accijnzen na een door haar uitgevoerd onderzoek waarin de bijzondere opsporingsmethode observatie werd toegepast, tot rechtstreekse dagvaarding overgaat, moet de kamer van inbeschuldigingstelling op vordering van het openbaar ministerie de regelmatigheid van de toepassing van die bijzondere opsporingsmethoden controleren.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 47octies,§ 1, 182,eerste lid en 235ter, § 1,tweede lid

P.08.1738.N 28 april 2009 AC nr. 283

De rechtstreekse dagvaarding uitgaande van de administratie van douane en accijnzen, na een door haar uitgevoerd onderzoek waarin de bijzondere opsporingsmethode observatie werd toegepast, zonder dat die toepassing door de kamer van inbeschuldigingstelling werd gecontroleerd, maakt de zaak niet regelmatig aanhangig bij de correctionele rechtbank.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- DAGVAARDING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 47septies, § 2, vierde lid en 47novies, § 2, vierde li

P.05.0037.N 18 januari 2005 AC nr. 36

De termijn waarbinnen de krachtens de artikelen 47septies, § 2, vierde lid en 47novies, § 2, vierde lid, Strafvordering opgestelde processen-verbaal en de in het derde lid van die artikelen bedoelde beslissing inzake observatie en infiltratie bij het strafdossier worden gevoegd is geen vervaltermijn die noodzakelijk moet leiden tot de nietigheid van de uitgevoerde observatie en infiltratie.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 47septies, 47novies, 189ter en 235ter

P.07.1332.N 18 december 2007 AC nr. 643

De artikelen 189ter en 235ter Wetboek van Strafvordering voeren een rechtspleging in waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling enkel de regelmatigheid beoordeelt van de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, voor zover zij daartoe het vertrouwelijk dossier, bedoeld in de artikelen 47septies of 47novies Wetboek van Strafvordering, moet controleren (1). (1) Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0841.N, nr. ...; Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0898.N, nr. ...; Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.1016.N, nr. ...

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De artikelen 189ter en 235ter Wetboek van Strafvordering voeren geen rechtspleging die, los van het vertrouwelijk dossier bedoeld in de artikelen 47septies of 47novies Wetboek van Strafvordering, op algemene wijze de kamer van inbeschuldigingstelling het onderzoek toevertrouwen van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 47sexies en 235ter

P.10.0128.N 20 april 2010 AC nr. 266

De in artikel 47sexies Wetboek van Strafvordering, ingevoerd door de wet van 6 januari 2003, bepaalde definitie van het begrip observatie, is niet beslissend om de bevoegdheid te bepalen van de kamer van inbeschuldigingstelling die de controle uitoefent op de bijzondere opsporingsmethode observatie toegepast vóór de inwerkingtreding van de wet (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 2009, AR P.09.1259.N (onuitgegeven); Cass., 20 okt. 2009, AR P.09.1379.N (onuitgegeven).

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 47sexies en 47septies

P.11.1707.N 28 mei 2013 AC nr. ...

Een door de artikelen 47sexies en 47septies Wetboek van Strafvordering bedoelde observatiemaatregel kan niet worden beschouwd als een inbeslagneming in de zin van artikel 233, eerste lid, d, CDW, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie met het arrest van 29 april 2010; door het bevelen van een dergelijke observatiemaatregel nemen de autoriteiten niet fysiek de feitelijke macht over de geobserveerde goederen over; de goederen worden niet onttrokken aan de vrije beschikking van de eigenaar en de autoriteiten nemen de goederen niet onder zich; de mogelijkheid bestaat dat de goederen alsnog in het economisch circuit van de lidstaten komen.

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

P.10.0128.N 20 april 2010 AC nr. 266

De artikelen 47sexies en 47septies Wetboek van Strafvordering zijn niet van toepassing op observaties die zijn toegepast vóór de inwerkingtreding van de wet van 6 januari 2003 (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 2009, AR P.09.1259.N (onuitgegeven); Cass., 20 okt. 2009, AR P.09.1379.N (onuitgegeven).

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Noch het recht van verdediging, noch het recht op tegenspraak beletten dat voor de uitvoering van een observatie, aangewend vóór de inwerkingtreding van de wet van 6 januari 2003, een vertrouwelijk dossier werd opgesteld dat aan de controle van de kamer van inbeschuldigingstelling wordt voorgelegd.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 47sexies, § 2, eerste lid en 47octies, § 2, eerste lid

P.05.0037.N 18 januari 2005 AC nr. 36

Niet ontvankelijk is het cassatiemiddel dat het Hof in verband met de subsidiariteitsvoorwaarde bij observatie en infiltratie verplicht de feitelijke omstandigheden te onderzoeken.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei

Artt. 47sexies, § 2, eerste lid, 189ter en 235ter

P.13.1191.F 9 oktober 2013 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling heeft niet het monopolie over het toezicht op de eerbiediging van de wettelijke voorwaarde van subsidiariteit en, naar luid van artikel 189ter van het Wetboek van Strafvordering is de verwijzing van het dossier naar de kamer van inbeschuldigingstelling slechts facultatief; dat artikel verbiedt het vonnisgerecht niet om zelf de opgeworpen grief te onderzoeken indien de voorgelegde stukken het toestaan; uit het feit dat die stukken slechts bij het strafdossier zouden zijn gevoegd na het door de kamer van inbeschuldigingstelling verrichte toezicht, volgt niet dat de feitenrechter de zaak opnieuw voor de kamer van inbeschuldigingstelling moet brengen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 47sexies, § 2, eerste lid, en 235ter

P.13.1191.F 9 oktober 2013 AC nr. ...

Observatie kan worden aangewend wanneer het onderzoek zulks vereist en de overige middelen van onderzoek niet lijken te volstaan om de waarheid aan de dag te brengen; het toezicht op de wettelijke voorwaarde van subsidiariteit gebeurt niet via een toetsing van de redenen waarmee de machtiging van de onderzoeksmagistraat dienaangaande moet zijn omkleed; dat toezicht steunt op het geheel van de aan het gerecht voorgelegde gegevens en bestaat erin zich ervan te vergewissen of de onderzoeksrechter, in het licht van het voorwerp van het onderzoek, de verkregen resultaten, de ondervonden moeilijkheden en de beschikbare middelen, heeft kunnen oordelen dat alleen nog met een bijzondere opsporingsmethode vooruitgang kon worden geboekt bij het achterhalen van de waarheid.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 47sexies, § 2, tweede lid, 47sexies, § 3, en 235ter

P.09.0353.N 21 april 2009 AC nr. 265

De kamer van inbeschuldigingstelling die overeenkomstig artikel 235ter, Wetboek van Strafvordering de toepassing van de bijzondere opsporingsmethode observatie controleert, moet, wat de door de procureur des Konings verleende machtiging betreft, enkel nagaan of deze machtiging redenen vermeldt waarom de observatie onontbeerlijk is om de waarheid aan de dag te brengen: het Hof toetst enkel of de kamer van inbeschuldigingstelling zijn controleopdracht heeft uitgeoefend.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 47sexies, 47 septies en 235bis

P.10.0128.N 20 april 2010 AC nr. 266

De controle op de bijzondere opsporingsmethode observatie uitgeoefend met toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering houdt in dat de kamer van inbeschuldigingstelling kennis neemt van het vertrouwelijke dossier dat bij de gelegenheid van de uitvoering van de observatie is samengesteld; het feit dat dit vertrouwelijke dossier niet ter kennis van de inverdenkinggestelden is gebracht, levert noch een schending van artikel 6 E.V.R.M., noch een aantasting van het recht van verdediging op, vermits deze beperking van het recht van verdediging uitzonderlijk blijft over de hele duur van het proces en gecompenseerd wordt door het feit dat de regelmatigheid van de uitgevoerde opsporingsmethode getoetst wordt door een onafhankelijke en onpartijdig gerecht, en dat de inverdenkinggestelde op basis van het open dossier al zijn rechtsmiddelen tegen de aangewende opsporingsmethoden kan aanwenden (1). (1) Zie Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0841.N (onuitgegeven); Cass., 2 maart 2010, AR P.10.0177.N, AC, 2010, nr. ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 47sexies, 47octies en 47decies

P.10.0200.N 25 mei 2010 AC nr. 365

De informant is een persoon van wie wordt verondersteld dat hij nauwe relaties onderhoudt met één of meer personen van wie er ernstige aanwijzingen zijn dat ze misdrijven plegen of zouden plegen en waarbij zijn tussenkomst zich ertoe beperkt, al dan niet gevraagd, inlichtingen en gegevens te verstrekken aan een politieambtenaar, zonder dat hijzelf bij het opsporingsonderzoek wordt betrokken; dit valt niet te vergelijken met de observatie en de infiltratie, die bijzondere opsporingsmethoden zijn die het inzamelen en genereren van bewijzen beogen en daarom worden toevertrouwd aan daartoe opgeleide politieambtenaren (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 47sexies, 47septies en 235ter, § 3

P.11.0898.N 7 juni 2011 AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling stelt aan de hand van het vertrouwelijke dossier onaantastbaar en authentiek vast dat de machtiging tot observatie werd bevolen voor welomschreven periodes (1). (1) Zie: Cass. 2 maart 2010, AR P.10.0177.N, AC, 2010, nr. …

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Artt. 47ter, § 1, 47sexies, 47septies en 56bis

P.10.0446.N 23 maart 2010 AC nr. 208

Artikel 56bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de opgestelde processen-verbaal van uitvoering van de observatie alsmede het schriftelijk bevel van de onderzoeksrechter waarbij hij het bestaan van een door hem verleende machtiging tot het uitvoeren van de bijzondere opsporingsmethode bevestigt, uiterlijk na het beëindigen van de bijzondere opsporingsmethode bij het strafdossier worden gevoegd, vereist niet dat deze stukken bij het strafdossier moeten zijn gevoegd vóór de verschijning voor het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de verdere detentie van om het even welke verdachte die als gevolg van de bijzondere opsporingsmethode werd geïdentificeerd.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Artt. 47ter, § 1, eerste en tweede lid, 47sexies, § 1

P.08.1738.N 28 april 2009 AC nr. 283

De ter beschikking van de federale politie gestelde ambtenaren van de fiscale administraties die belast zijn met het opsporen en vaststellen van strafbare feiten, hebben gedurende de periode van terbeschikkingstelling de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings en van de arbeidsauditeur, en kunnen belast worden met de aanwending van bijzondere opsporingsmethoden, ook voor onderzoeken inzake douane- en accijnsmisdrijven.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- POLITIE -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Vooraleer de administratie van douane en accijnzen na een door haar uitgevoerd onderzoek waarin de bijzondere opsporingsmethode observatie werd toegepast, tot rechtstreekse dagvaarding overgaat, moet de kamer van inbeschuldigingstelling op vordering van het openbaar ministerie de regelmatigheid van de toepassing van die bijzondere opsporingsmethoden controleren.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 47ter, § 1, eerste lid, et 47sexies, § 1

P.08.1738.N 28 april 2009 AC nr. 283

De rechtstreekse dagvaarding uitgaande van de administratie van douane en accijnzen, na een door haar uitgevoerd onderzoek waarin de bijzondere opsporingsmethode observatie werd toegepast, zonder dat die toepassing door de kamer van inbeschuldigingstelling werd gecontroleerd, maakt de zaak niet regelmatig aanhangig bij de correctionele rechtbank.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering

- DAGVAARDING -

- DOUANE EN ACCIJNZEN -

Artt. 480 en 484

P.94.1022.N 13 september 1994 AC nr. ...

De bevoegdheid om de strafvordering in te stellen tegen een plaatsvervangend rechter wegens een misdaad behoort aan de procureur-generaal bij het hof van beroep, die, wanneer hij vervolging gewenst acht doch van mening is dat de misdaad gecorrectionaliseerd moet worden, een vordering daartoe richt aan de kamer van inbeschuldigingstelling.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 481 en 482

P.94.1237.N 24 januari 1995 AC nr. ...

Wanneer een lid van een hof van beroep ervan verdacht wordt buiten zijn ambt een misdaad of een wanbedrijf te hebben gepleegd, is de verjaring van de strafvordering geschorst vanaf de datum van de aangifte van de feiten aan de minister van Justitie tot op de datum waarop de door de minister doorgezonden stukken op het Hof van Cassatie worden ontvangen.~

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Artt. 485 tot 492, 501 en 502

P.05.1685.F 12 juni 2007 AC nr. 360

Wanneer de procureur-generaal bij het Hof van cassatie van de minister van Justitie de stukken heeft ontvangen betreffende een misdaad, ten laste gelegd aan een magistraat van een hof van beroep of van een arbeidshof of aan een parketmagistraat bij één van deze rechtscolleges, in de uitoefening van het ambt gepleegd, vordert de procureur-generaal bij het Hof van cassatie dat de eerste voorzitter van dat Hof één van zijn leden zou aanwijzen als onderzoeksmagistraat; nadat de eerste voorzitter, na het stellen van de onderzoekshandelingen, hem de rechtspleging ter beschikking heeft overgezonden, maakt de procureur-generaal bij het Hof van cassatie de zaak met een schriftelijke vordering aanhangig bij de tweede kamer van het Hof; het Hof van cassatie, dat in raadkamer uitspraak doet, neemt ofwel de aangifte aan en verwijst de verdachte magistraat naar de eerste kamer van het Hof, die uitspraak zal doen over de inbeschuldigingstelling, indien er ten aanzien van de vervolgde magistraat voldoende aanwijzingen van schuld zijn, ofwel wijst het de aangifte af en zegt dat er geen grond is tot verwijzing wanneer het vaststelt dat de gegevens van het onderzoek ongeschikt zijn om een strafrechtelijke veroordeling aannemelijk te maken, of dit nu gebeurt op grond van de kwalificaties die in aanmerking zijn genomen of op grond van enige andere kwalificatie die aan de aangegeven feiten is gegeven (1) en (2). (1) Zie Cass., 1 april 1996, AR P.96.0171.F, AC 1996, nr. 108. (2) De strafvordering werd op gang gebracht met de vordering van de procureur-generaal bij het Hof van cassatie die, met toepassing van artikel 487 van het Wetboek van Strafvordering, vordert dat de eerste voorzitter van dit Hof een onderzoeksmagistraat aanwijst. Na afloop van het onderzoek hebben de klagers zich burgerlijke partij gesteld bij de aangewezen raadsheer-onderzoeker. In antwoord op de door hen neergelegde conclusies, heeft het Hof impliciet geoordeeld dat hun burgerlijke partijstellingen ontvankelijk waren. Zie Cass., 1 april 1996, AR P.96.0171.F, AC 1996, nr. 108. (Art. 63 SV.; Artt. 3 en 4, V.T.Sv.)

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

Artt. 485, 486 en 226

P.97.1237.N 4 november 1997 AC nr. ...

Het Hof van Cassatie dat regelmatig heeft kennisgenomen van de aangifte van misdaden en wanbedrijven die in de uitoefening van hun ambt zouden zijn gepleegd door een lid van het hof van beroep en de procureur-generaal bij dat hof, kan ook kennisnemen van samenhangende misdaden en wanbedrijven die in de uitoefening van hun ambt zouden zijn gepleegd door een lid van de rechtbank van eerste aanleg, een magistraat van het parket bij die rechtbank en een officier van gerechtelijke politie.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Artt. 485, 486 en 493

P.08.1592.F 11 maart 2009 AC nr. 190

Door de partij die beweert benadeeld te zijn toe te staan rechtstreeks bij het Hof van Cassatie een aangifte te doen die verband houdt met een voor dat Hof aanhangige zaak, heeft de wetgever gewild dat de aangifte een weerslag zou hebben op de uitspraak over het cassatieberoep (1). (1) Cass., 4 okt. 2000, AR P.00.1057.F, AC, 2000, nr. 517.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.08.0046.F 20 februari 2008 AC nr. 124

Het Hof van cassatie slaat geen acht op de rechtstreekse aangifte van een misdaad door de persoon die beweert benadeeld te zijn, in een zaak die bij het Hof met een cassatieberoep aanhangig is gemaakt, wanneer het voormelde cassatieberoep niet ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 4 okt. 2000, AR P.00.1057.F, AC 2000, nr. 517; J. de CODT, "Poursuites contre les magistrats", in Statut et déontologie du magistrat, Die Keure, 2000, p. 168, nr. 53.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.00.1367.N 9 januari 2001 AC nr. ...

De incidentele aangifte in voor het Hof aanhangige zaken is ongegrond indien de feiten in de aangifte vermeld geen misdrijf opleveren (1). (1) Het O.M. besloot ook tot de afwijzing van de incidentele aangifte, maar om reden dat deze ter griffie van het Hof werd neergelegd buiten de bij artikel 420bis Sv. bepaalde termijn (Cass., 17 sept. 1986, A.R. nrs. 5081, 5379 en 5383, nr. 29).

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.00.1057.F 4 oktober 2000 AC nr. ...

Door aan de partij die beweert benadeeld te zijn, de mogelijkheid te geven rechtstreeks bij het Hof van Cassatie een incidentele aangifte in een voor dat hof aanhangige zaak te doen, heeft de wetgever ervoor willen zorgen dat de aangifte een juridische invloed op de beslissing of op de uitkomst van de zaak kon hebben; de aangifte die rechtstreeks aan het Hof van Cassatie wordt gedaan in een voor het Hof t.g.v. een cassatieberoep aanhangige zaak, is derhalve niet ontvankelijk, wanneer dat cassatieberoep niet ontvankelijk wordt verklaard (1). (1) Zie Cass., 8 sept. 1998, A.R. P.98.1105.N, nr. 395.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.98.1105.N 8 september 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de aangifte, rechtstreeks bij het Hof van cassatie gedaan, in een zaak die door een cassatieberoep voor het Hof aanhangig is, van misdaden niet ten laste gelegd aan een gehele rechtbank van eerste aanleg, maar aan individuele niet nader genoemde leden van deze rechtbank.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Niet ontvankelijk is de aangifte, rechtstreeks bij het Hof van cassatie gedaan, in een zaak die door een cassatieberoep voor het Hof aanhangig is, van misdaden ten laste gelegd aan een lid van een hof van beroep wanneer de beslissing over het cassatieberoep niet ondergeschikt is aan het resultaat van het onderzoek van de aangifte en deze aangifte dus niet als incidenteel kan worden beschouwd.~

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Artt. 521 tot 524

P.12.1698.F 27 februari 2013 AC nr. ...

Buiten het geval waarin een correctioneel of crimineel dossier in de loop van het gerechtelijk onderzoek is vernield of verdwenen, behoort de opdracht om het vernielde of verdwenen dossier volledig of gedeeltelijk opnieuw samen te stellen niet tot de taken van de onderzoeksrechter; aangezien het openbaar ministerie waakt over de regelmatigheid van de dienst van de hoven en rechtbanken, behoort het in de regel tot zijn opdracht om in dat geval de ontbrekende stukken te vervangen.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 525 e.v.

P.06.1467.N 9 januari 2007 AC nr. 14

Er rijst geen bevoegdheidsconflict wanneer, na rechtstreekse dagvaarding uit hoofde van een wanbedrijf door het openbaar ministerie, de correctionele rechtbank een veroordeling wegens dat wanbedrijf uitspreekt, en de appelrechter, na de feiten te hebben geherkwalificeerd in een misdaad, zich onbevoegd verklaart om van dat geherkwalificeerd misdrijf kennis te nemen omdat het niet behoort tot de misdrijven waarvan hij overeenkomstig de wet kennis mag nemen, maar die kennisneming toekomt aan een ander rechter; de omstandigheid dat het de rechter in hoger beroep is die deze onbevoegdheidsverklaring uitspreekt, doet daaraan niet af, daar zijn uitspraak maar in de plaats van het beroepen vonnis treedt (1). (1) Zie cass., 7 jan. 1987, AR 5368, nr 268, met noot; Cass., 22 aug. 1995, AR P.95.0916.N, nr 356; Cass., 11 juni 1996, AR P.96.0380.N, nr 229.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

P.05.1452.N 17 januari 2006 AC nr. 41

Het louter bestaan van twee zaken die ingeleid zijn voor verschillende rechtbanken, of het feit dat in een van deze zaken de vervolgende partij niet wil instemmen met een uitstel, leveren geen bestaand geschil van rechtsmacht op, waardoor de uitoefening van de strafvordering wordt belemmerd (1). (1) Zie Cass., 11 juni 1996, AR P.96.0380.N, nr 229.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

P.05.1035.N 9 augustus 2005 AC nr. 394

Wanneer, enerzijds, nadat de raadkamer tegen de verdachte van een misdaad, waarop de in de wet bepaalde straf niet toelaat hem wegens verzachtende omstandigheden naar de correctionele rechtbank te verwijzen, een beschikking tot gevangenneming heeft verleend met overmaking van de stukken aan de procureur-generaal bij het hof van beroep, dit hof, kamer van inbeschuldigingstelling, na heromschrijving van de oorspronkelijk ten laste van de verdachte gelegde misdaad en aanneming van verzachtende omstandigheden, hem naar de correctionele rechtbank heeft verwezen en, anderzijds, dit hof, correctionele kamer, het vonnis van de correctionele rechtbank bevestigt wat betreft de heromschrijving van het feit als een misdaad waarvoor een verdachte niet wegens verzachtende omstandigheden naar de correctionele rechtbank kan worden verwezen en de hieruit voortvloeiende onbevoegdheid van de rechtbank om kennis te nemen van de strafvordering tegen de beklaagde, gaat het Hof na of tegen het arrest van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat en of het arrest van dat hof, correctionele kamer, in kracht van gewijsde is gegaan; zo ja, beslist het tot regeling van rechtsgebied, vernietigt het dat arrest van dat hof, kamer van inbeschuldigingstelling, in zoverre het verzachtende omstandigheden aanneemt en de verdachte naar de correctionele rechtbank verwijst en verwijst het de aldus beperkte zaak naar dat hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, anders samengesteld (1). (1) Op te merken is - zoals het arrest vaststelt - dat de correctionele rechtbank zich onbevoegd verklaarde om kennis te nemen van het geheel van de strafvordering, dus ook wat betreft hetzelfde als moord omschreven feit in hoofde van een medebeklaagde en het samenhangend wanbedrijf (schuldig verzuim), in hoofde van twee andere beklaagden en dat het hof van beroep, correctionele kamer, de zaak wat dat betreft "splitste", de mededader vrijsprak, de andere beklaagden veroordeelde en recht deed op de tegen dezen ingestelde burgerlijke rechtsvorderingen. Daar ook deze beslissingen kracht van gewijsde hadden was er op dat vlak geen strijdigheid met de beslissing die door het Hof diende te worden vernietigd.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

---

P.05.0932.N 2 augustus 2005 AC nr. 392

Wanneer, enerzijds, de raadkamer inverdenkinggestelden wegens verscheidene misdrijven naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, terwijl een van die feiten ten laste van een van hen mogelijks dateert van voor zijn meerderjarigheid en, anderzijds, de correctionele rechtbank een vonnis heeft gewezen waarbij zij zich onbevoegd heeft verklaard om over dat als misdrijf omschreven feit te oordelen, gaat het Hof na of tegen de beschikking van de raadkamer vooralsnog geen rechtsmiddel kan worden aangewend en of het vonnis van de correctionele rechtbank in kracht van gewijsde is gegaan; zo ja, beslist het tot regeling van rechtsgebied, vernietigt het de beschikking van de raadkamer in zoverre die betrekking heeft op dat als misdrijf omschreven feit dat door die beklaagde mogelijks was gepleegd vooraleer hij de volle leeftijd van achttien jaar had bereikt en verwijst het de aldus beperkte zaak naar de bevoegde procureur des Konings (1). (1) Zie Cass., 21 mei 2003, AR P.03.0493.F, nr 311 en 22 september 2004, AR P.04.0931.F, nr 427.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Minderjarige

---

P.05.0253.F 6 april 2005 AC nr. 204

Wanneer de correctionele rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard om van de zaak kennis te nemen op grond dat de beschikking tot verwijzing op dusdanige wijze verzachtende omstandigheden ten gunste van de inverdenkinggestelde heeft aangenomen zodat het misdrijf bedrieglijk onvermogen, dat een overtreding is geworden, die met geen enkel wanbedrijf samenhangend is, tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoort, terwijl de raadkamer, niettegenstaande de verwijzing naar de verzachtende omstandigheden die in de vordering van het openbaar ministerie staan vermeld, niet heeft beslist dat er grond is om de gevangenisstraf en de geldboete bepaald in artikel 490bis Sw. terug te brengen tot het niveau van politiestraffen, beslist het Hof tot regeling van rechtsgebied, vernietigt het het vonnis van de correctionele rechtbank en verwijst het de zaak naar dezelfde rechtbank, anders samengesteld.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden

---

P.04.0994.N 24 augustus 2004 AC nr. 373

Wanneer, nadat een vonnis van een politierechtbank met toepassing van artikel 23, Taalwet Gerechtszaken een bij haar aanhangige zaak naar een andere politierechtbank heeft verwezen en deze rechtbank heeft geoordeeld dat zij niet regelmatig geadieerd was daar in het vonnis van verwijzing geen melding was gemaakt van het artikel 23, en de beide beslissingen in kracht van gewijsde zijn gegaan, dient het rechtsgebied te worden geregeld om het bevoegde vonnisgerecht aan te wijzen (1). (1) Zie Cass., 20 mei 1986, AR 487, AC, 1985-1986, nr 577. Regeling van rechtsgebied in strafzaken veronderstelt dat er een geschil over rechtsmacht bestaat dat de procesgang belemmert (Cass., 7 jan 1987, AR 5368, AC, 1986-1987, nr 268). Ongewoon aan de geannoteerde zaak is dat de politierechtbank naar dewelke de zaak verwezen was niet heeft vastgesteld dat zij niet bevoegd was. Dit neemt niet weg dat er door de tegenstrijdige beslissingen een negatief conflict ontstaan was dat de procesgang belemmert. Zie Faustin Hélie, Traité de l'instruction criminelle, deel III, Brussel 1869, nr 5418, 798 en het eerste arrest vermeld in voetnoot 20; P. ChauvinRèglement des juges" in Rép. pén. Dalloz, deel VI, 1996, nr 7.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

---

P.99.0167.N 11 mei 1999 AC nr. ...

De omstandigheid dat twee onderzoeksrechters, die niet tot elkaars rechtsgebied behoren, een zelfde misdrijf of samenhangende misdrijven onderzoeken kan een geschil van rechtsmacht doen ontstaan dat de rechtsgang belemmert.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Allerlei

Niet ontvankelijk, omdat het geen geschil van rechtsmacht oplevert, is het verzoek tot regeling van rechtsgebied gegrond op de omstandigheid dat de verzoeker enerzijds als verdachte het voorwerp uitmaakt van verschillende gerechtelijke onderzoeken, anderzijds gelijktijdig vervolgd wordt voor verschillende correctionele rechtbanken van verschillende rechtsgebieden.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

Niet ontvankelijk, omdat het geen geschil van rechtsmacht tussen vonnisgerechten oplevert, is het verzoek van de beklaagde tot regeling van rechtsgebied gegrond op de enkele omstandigheid dat hij tezelfdertijd wordt vervolgd voor verschillende rechtbanken, daar zulk geschil slechts kan ontstaan wanneer deze rechtbanken zich bevoegd hebben verklaard.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

---

P.98.0935.N 20 april 1999 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer een zaak naar de Correctionele Rechtbank te Brussel heeft verwezen en deze rechtbank, ondanks de gebruikte bewoordingen, geen uitspraak doet inzake bevoegdheid maar alleen over de toewijzing van die zaak aan een kamer van de rechtbank met een bepaald taalstelstel, zegt het Hof dat er geen reden is tot regeling van rechtsgebied.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Algemeen

---

P.97.0368.N 13 oktober 1998 AC nr. ...

Wanneer partijen overeenkomen dat elk geschil dat reeds is ontstaan of nog kan ontstaan uit een bepaalde rechtsbetrekking en waarover een dading mag worden aangegaan, aan arbitrage wordt onderworpen, volgt hieruit weliswaar dat, naar de woorden van de wet zelf en in de door haar bepaalde voorwaarden, de rechter zich, op verzoek van een partij, "onbevoegd" moet verklaren om kennis te nemen van het aan arbitrage onderworpen geschil, doch zijn beslissing dienaangaande betreft de toepasselijkheid van een arbitrage-clausule begrepen in de overeenkomst en niet een bevoegdheidsaanwijzing die een geschil van rechtsmacht kan doen ontstaan waaraan enkel door een regeling van rechtsgebied een einde kan worden gesteld.

- RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

- ARBITRAGE -

P.98.1150.N 22 september 1998 AC nr. ...

Wanneer de raadkamer beklaagden naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens als wanbedrijven omschreven feiten, en de kamer van inbeschuldigingstelling een andere beklaagde wegens dezelfde feiten, omschreven als misdaad, naar dezelfde correctionele rechtbank heeft verwezen na aanneming van verzachtende omstandigheden, bestaat er door die beslissingen geen geschil van rechtsmacht van aard om de loop van het gerecht te belemmeren zodat er geen aanleiding is tot regeling van rechtsgebied.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

P.95.0846.N 7 januari 1997 AC nr. ...

Wanneer twee politierechtbanken kennis nemen van eenzelfde overtreding en het Hof, bij gelegenheid van een regelmatig ingesteld cassatieberoep vaststelt dat de rechtspleging geen doorgang kan vinden, vermag het het rechtsgebied te regelen.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

P.96.1251.N 26 november 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk, omdat het geen geschil van rechtsmacht oplevert, is het verzoek van een beklaagde of verdachte tot regeling van rechtsgebied gegrond op de omstandigheid dat hij eensdeels voor een correctionele rechtbank wordt vervolgd en anderdeels door een onderzoeksrechter (van hetzelfde rechtsgebied) werd aangehouden wegens onderscheiden feiten die overtredingen van een zelfde wettelijke bepaling vormen.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

Regeling van rechtsgebied wegens bevoegdheidsgeschil vereist het bestaan van een geschil over rechtsmacht waardoor de uitoefening van de strafvordering wordt belemmerd.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

P.96.0380.N 11 juni 1996 AC nr. ...

Er bestaat een positief bevoegdheidsgeschil wanneer twee of meer niet tot het rechtsgebied van hetzelfde hof van beroep behorende rechtbanken, alvorens over de grond van de zaak te oordelen, zich bevoegd verklaren omtrent dezelfde of als samenhangend aangewezen feiten of wanneer dergelijke feiten door twee of meer verwijzingsbeschikkingen bij rechtbanken die niet tot het rechtsgebied van hetzelfde hof van beroep behoren aanhangig zijn gemaakt; het louter feit van rechtstreekse dagvaarding voor verschillende rechtbanken en het louter aanvoeren van een gevaar voor strijdige uitspraken bij niet-samenvoeging van dossiers levert geen bestaand geschil van rechtsmacht op; een verzoek tot regeling van rechtsgebied op deze gronden is derhalve niet ontvankelijk.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten

Regeling van rechtsgebied wegens bevoegdheidsgeschil vereist het bestaan van een geschil over rechtsmacht waardoor de uitoefening van de strafvordering wordt belemmerd.~

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

Artt. 525 en 526

P.08.1836.F 25 maart 2009 AC nr. 216

Wanneer de raadkamer de beklaagde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens onopzettelijke doodslag naar aanleiding van een verkeersongeval, alcoholintoxicatie, rijden in staat van dronkenschap en vluchtmisdrijf, en de correctionele rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard om van het geheel van de feiten kennis te nemen op grond dat deze tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoren, vernietigt het Hof, op een verzoek tot regeling van rechtsgebied en op grond van de vaststelling dat tegen de beschikking van de raadkamer alsnog geen rechtsmiddel openstaat, dat het vonnis van de correctionele rechtbank kracht van gewijsde heeft en dat de politierechtbank kennisneemt van de misdrijven omschreven in de wetten en verordeningen op het wegverkeer alsook van de wanbedrijven omschreven in de artt. 418 tot 420 Sw., wanneer de doding, de slagen en verwondingen het gevolg zijn van een verkeersongeval, de beschikking van de raadkamer, in zoverre deze de beklaagde naar de correctionele rechtbank verwijst, en verwijst het de zaak naar de raadkamer van dezelfde rechtbank, anders samengesteld (1). (1) Zie Cass., 20 nov. 1996, AR P.96.1307.F, AC, 1996, nr 445. Dit arrest heeft de zaak naar het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, verwezen. De verwijzing naar de kamer van inbeschuldigingstelling is verantwoord om, ingeval de correctionele rechtbank onbevoegd is, de mogelijkheid tot verwijzing naar het hof van assisen te behouden. Aangezien de zaak hier uitsluitend tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoort, is de omweg langs de kamer van inbeschuldigingstelling niet verantwoord.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

P.08.0358.F 4 juni 2008 AC nr. 343

Wanneer de raadkamer, bij twee opeenvolgende beschikkingen, een persoon aan wie verschillende wanbedrijven ten laste zijn gelegd, naar de correctionele rechtbank heeft verwezen en het vonnisgerecht zich onbevoegd heeft verklaard voor het feit dat in de eerste beschikking wordt bedoeld, op grond dat, na deze verwijzingsbeschikking een omstandigheid aan het licht is gekomen die maakt dat de wet op het feit een criminele straf stelt, en nadat het vonnisgerecht, wat de feiten betreft die in de tweede beschikking zijn bedoeld, de zaken wegens samenhang heeft gevoegd en de beslissing heeft aangehouden, vernietigt het Hof, op een verzoekschrift tot regeling van rechtsgebied, met de vaststelling dat tegen de beschikkingen vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat, dat het vonnis van het vonnisgerecht in kracht van gewijsde is gegaan en de vermeldingen betreffende het feit uit de eerste beschikking van de feitenrechter juist lijken te zijn, de eerste beschikking en, vermits het vonnisgerecht de voormelde samenhang heeft vastgesteld, ook de tweede beschikking en de beslissing waarbij het vonnisgerecht de beslissing aanhoudt; het Hof verwijst vervolgens de gezamenlijke feiten naar de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie Cass., 7 sept. 1983, AR 3096, AC, 1983-84, nr. 10; Cass., 22 aug. 1995, AR P.95.0916.N, AC, 1995, nr. 356; Cass., 10 sept. 2002, AR P.02.1118.N, AC, 2002, nr. 435; Cass., 8 juli 2003, AR P.03.0846.N, AC, 2003, nr. 389; Cass., 3 maart 2004, AR P.04.0127.F, AC, 2004, nr. 118.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Omstandigheden na verwijzing

P.08.0687.F 4 juni 2008 AC nr. 344

Wanneer de raadkamer, na aanneming van verzachtende omstandigheden, de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens feiten die een niet-correctionaliseerbare misdaad lijken op te leveren, en het hof van beroep zich onbevoegd heeft verklaard om van de zaak kennis te nemen, regelt het Hof het rechtsgebied, vernietigt de beschikking van de raadkamer, en verwijst de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

Artt. 525 en 536

P.01.1386.N 4 december 2001 AC nr. ...

Zo een beschikking van verwijzing van de raadkamer wegens de erin voorkomende onregelmatigheid niet bestaat, hiertegen geen rechtsmiddel openstaat en de beslissing van het vonnisgerecht dat zich onbevoegd verklaart, ten gevolge van de verwerping van de ertegen gerichte voorziening kracht van gewijsde verkrijgt, ontstaat uit de tegenstrijdigheid tussen beide beslissingen een geschil over rechtsmacht dat de rechtsgang belemmert zodat er grond bestaat tot regeling van rechtsgebied door het Hof (1). (1) Nu na de eindbeslissing van "onbevoegdheid" van het vonnisgerecht enkel cassatieberoep werd ingesteld tegen deze beslissing maar niet tegen de onregelmatige beschikking van verwijzing van de raadkamer, heeft het Hof de alzo totaal fout gelopen procedure klaarblijkelijk louter proceseconomisch terug vlot getrokken door de hoger vernoemde voorziening te verwerpen waardoor de beslissing van het vonnisgerecht kracht van gewijsde verkreeg en vervolgens, beslissende tot regeling van rechtsgebied, de beschikking van de raadkamer te vernietigen en de zaak te verwijzen naar de kamer van inbeschuldigingstelling.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Allerlei

Artt. 525 en volgende

P.10.0602.F 12 mei 2010 AC nr. 334

Het verzoek tot regeling van rechtsgebied dat is gesteld in bewoordingen die, aangezien zij de vereiste duidelijkheid en nauwkeurigheid missen, het Hof niet in staat stellen te onderscheiden tussen welke in kracht van gewijsde gegane beslissingen er een tegenstrijdigheid zou bestaan en evenmin waarin die tegenstrijdigheid zou bestaan, is niet ontvankelijk.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

Artt. 525, 527bis en 528

P.08.0404.N 29 april 2008 AC nr. 260

Wanneer de correctionele rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van de strafvordering op grond dat de raadkamer een misdaad niet heeft gecorrectionaliseerd, hoewel de raadkamer had gecorrectionaliseerd met overname van de beweegredenen van de vordering van de procureur des Konings die onder meer betrekking hadden op de voor die misdaad in aanmerking te nemen verzachtende omstandigheden, vernietigt het Hof dat beslist tot regeling van rechtsgebied, het vonnis van de correctionele rechtbank en verwijst het de zaak naar dezelfde, anders samengestelde rechtbank (1). (1) Cass., 9 jan. 2001, AR P.00.1629.N, AC, 2001, nr. 14.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf

Artt. 526 en 540

P.04.0605.N 2 november 2004 AC nr. 520

De omstandigheid dat twee onderzoeksrechters, die niet tot elkaars rechtsgebied behoren, een zelfde misdrijf of samenhangende misdrijven onderzoeken, kan een geschil van rechtsmacht doen ontstaan dat de rechtsgang belemmert, wanneer met het oog op een goede rechtsbedeling, meer bepaald ter vrijwaring van de onderzoekstechnische doelmatigheid van de waarheidsvinding, de leidende rol van de onderzoeksrechter of van het recht van verdediging, een volstrekte noodzaak bestaat tot een onmiddellijke verdere behandeling van de beide strafdossiers in de fase van het gerechtelijk onderzoek door éénzelfde onderzoeksmagistraat (1). (1) Cass., 2 dec. 2003, AR P.03.1238.N, nr ...

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksrechters of onderzoeksgerechten

Het enkele gegeven dat éénzelfde misdrijf het voorwerp uitmaakt van twee verschillende gerechtelijke onderzoeken, die door de beide onderzoeksrechters, die niet tot elkaars rechtsgebied behoren, reeds voor regeling van de rechtspleging aan het openbaar ministerie zijn medegedeeld, en zonder dat de rechtsgang hierdoor wordt belemmerd, vormt geen grond tot regeling van rechtsgebied.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksrechters of onderzoeksgerechten

Artt. 528 en 533

P.99.0307.N 30 maart 1999 AC nr. ...

Verzet tegen een arrest waarbij het Hof uitspraak heeft gedaan over een verzoek tot regeling van rechtsgebied, staat niet open voor de partij die het verzoek heeft ingediend.~

- VERZET -

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

Artt. 531, 545 en 551

P.07.0891.F 24 juli 2007 AC nr. 372

De termijnen en de opschorting van de rechtspleging die door het Wetboek van Strafvordering zijn opgelegd, maken dat het Hof zonder dralen over een vordering tot onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking uitspraak doet zodat de rechtsbedeling kan verdergaan.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen

Artt. 532 en 533

P.11.0378.F 20 april 2011 AC nr. ...

De partij die de vordering tot regeling van rechtsgebied heeft ingesteld, heeft niet het recht om in verzet te komen tegen een arrest van het Hof dat daarover uitspraak doet (1). (1) Zie Cass., 8 feb. 1984, AR 3408, AC, 1983-1984, nr. 312.

- VERZET -

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen

Artt. 533 en 549

P.94.0876.F 21 september 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzet tegen een arrest van het Hof waarbij de onttrekking van een zaak en de verwijzing ervan van een rechtbank naar een andere bevolen wordt op grond van gewettigde verdenking, wanneer dat verzet gedaan wordt door een persoon die geen partij is in die zaak.~

- VERZET -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Wanneer het Hof twee ogenschijnlijk samenhangende zaken aan een rechtbank heeft onttrokken en ze naar een andere rechtbank verwezen heeft en het verzet tegen het arrest van het Hof voor één van die zaken niet ontvankelijk is, is die niet-ontvankelijkheid een voldoende reden om het verzet ook voor de andere zaak niet toe te wijzen.~

- VERZET -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 533, 548 en 549

P.95.0291.F 12 april 1995 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzet tegen een arrest van het Hof waarbij de zaak aan een onderzoeksrechter onttrokken en naar de onderzoeksrechter van een ander arrondissement verwezen wordt op grond van gewettigde verdenking, wanneer de verzetdoende partij geen burgerlijke partij, verdachte, beklaagde of beschuldigde is.~

- VERZET -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 536 en 551

P.06.0422.F 19 april 2006 AC nr. 225

Wanneer het Hof een verzoek tot onttrekking van een zaak aan een rechtscollege wegens gewettigde verdenking aanneemt, kan het alle eventuele handelingen vernietigen van het gerecht waaraan het de zaak onttrekt.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.98.0278.F 1 april 1998 AC nr. ...

De verwerping door het Hof van Cassatie van een verzoek tot verwijzing van de zaak van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking heeft tot gevolg dat de vordering tot vernietiging van de beslissing van de feitenrechter geen grondslag meer heeft.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 536, 542 en 551

P.05.1343.F 23 november 2005 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie de onttrekking van een zaak aan een rechtbank wegens gewettigde verdenking beveelt, doet het uitspraak over alle handelingen die mochten verricht zijn door die rechtbank.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 542 e.v.

P.95.1237.F 13 december 1995 AC nr. ...

Een verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan een rechter in de jeugdrechtbank is, ook al wordt het "verzoekschrift tot onttrekking wegens gewettigde verdenking" genoemd, geen vordering tot verwijzing van een jeugdrechtbank naar een andere jeugdrechtbank; het kan eventueel een grond tot wraking opleveren.~

- WRAKING -

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 542 en 543

P.03.0835.F 18 juni 2003 AC nr. 362

Het verzoek tot onttrekking van de zaak aan een rechtbank van eerste aanleg wegens gewettigde verdenking en verwijzing naar een andere rechtbank is kennelijk niet-ontvankelijk, wanneer eiseres zichzelf burgerlijke partij heeft gesteld bij de onderzoeksrechter van de rechtbank waaraan ze de zaak wil doen onttrekken, en wanneer, enerzijds, de door haar aangevoerde omstandigheid reeds bestond vóór haar burgerlijke-partijstelling en, anderzijds, eiseres weet had van die omstandigheid toen zij voor die magistraat het geding had ingesteld, terwijl de feiten die in elke klacht worden aangevoerd, ook aan een ander gerechtelijk arrondissement konden worden verbonden.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 542 en 544

P.14.1690.F 26 november 2014 AC nr. 730

In criminele, correctionele en politiezaken, kunnen de ambtenaren belast met het openbaar ministerie zich rechtstreeks wenden tot het Hof om de verwijzing te vorderen van een zaak van het ene rechtscollege naar het andere, op grond van gewettigde verdenking; de wet voorziet enkel in de onttrekking van de zaak aan een rechtscollege in zijn geheel en niet aan een kamer of een afdeling van dat rechtscollege.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Het verzoek dat beoogt de zaak aan een afdeling van de rechtbank van eerste aanleg te onttrekken en niet aan de rechtbank van eerste aanleg in haar geheel, is kennelijk niet ontvankelijk.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 542 en 545

P.13.0417.F 27 maart 2013 AC nr. ...

Een verzoek tot verwijzing van de zaak van een hof van beroep naar een ander wegens gewettigde verdenking is slechts ontvankelijk als het gegrond is op duidelijk aanwijsbare en precieze feiten die dat vermoeden kunnen verantwoorden ten aanzien van alle magistraten van dat rechtscollege; het feit dat een onderzoeksmagistraat deel uitmaakt van het rechtscollege waartoe de kamer behoort die bevoegd is om toezicht uit te oefenen op zijn onderzoek, kan niet als een grond voor gewettigde verdenking worden beschouwd (1). (1) Zie Cass. 28 nov. 2001, AR P.01.1587.F, AC 2001, nr. 652; Cass, 10 sept. 2003, AR P.03.1239.F, AC 2003, nr. 425.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.09.0787.N 2 juni 2009 AC nr. 369

Het verzoek tot onttrekking van een zaak aan een rechtscollege dat de zaak reeds heeft beslecht is kennelijk niet ontvankelijk.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.06.0661.N 9 mei 2006 AC nr. 264

Kennelijk niet ontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van een hof van beroep naar een ander dat aanvoert dat het hof van beroep, waarvan de onttrekking is gevraagd, niet meer onpartijdig is omdat de eerste voorzitter met toepassing van artikel 98 Gerechtelijk Wetboek onwettig heeft beslist een rechter uit een rechtbank van eerste aanleg uit het rechtsgebied van dit hof van beroep opdracht te geven om tijdelijk zijn ambt waar te nemen in een andere rechtbank van eerste aanleg gelegen binnen dit rechtsgebied. Deze reden verplicht het Hof immers de wettigheid van deze beslissing te beoordelen, hoewel het Hof daarover niet kan oordelen in de procedure van verwijzing.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Kennelijk niet ontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere dat gegrond is op grieven die geen nauwkeurige en objectieve gegevens inhouden waarvan het Hof de werkelijkheid of de gegrondheid kan nagaan (1). (1) Cass., 7 jan. 1987, AR 5495, nr 266; 24 jan. 2001, AR P.01.0048.F, nr 44.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.03.0771.F 25 juni 2003 AC nr. 379

Wanneer het Hof van Cassatie oordeelt dat het door de procureur-generaal bij dat Hof ingestelde verzoekschrift tot verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking niet kennelijk onontvankelijk is, beveelt het de in artikel 545 Sv. bepaalde mededelingen (1). (1) Contra Cass., 2 juni 1999, AR P.99.0704.F, nr 329. Uit de parlementaire voorbereiding van de Wet 12 maart 1998 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek en het Wetboek van Strafvordering inzake de procedure tot onttrekking van de zaak aan de rechter, volgt dat, wat de procedure tot onttrekking betreft, de partijen steeds recht hebben op een debat op tegenspraak, ook al wordt de onttrekking gevorderd door het O.M., met inbegrip van de proc.-gen. bij het Hof van Cassatie (zie Gedr. St. Kamer, 1996-1997, nr 866/2, blz. 2, 3, 5 en 6, nr 886/7, blz. 12 en 15; Gedr. St. Senaat, nr 456/8, blz. 3).

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.03.0081.F 22 januari 2003 AC nr. 52

De onpartijdigheid van de rechter wordt verondersteld; bijgevolg is het verzoekschrift tot verwijzing van de zaak van een rechtbank naar een andere kennelijk niet ontvankelijk en wordt het onmiddellijk door het Hof van Cassatie verworpen, wanneer het uitsluitend berust op de veronderstelling van het tegendeel en alleen grieven bevat t.a.v. de onderzoeksrechter die met het dossier is belast, zonder aan te geven in hoeverre alle magistraten die deel uitmaken van de rechtbank waarvan eiser de onttrekking vordert, zich aan de vermeende partijdigheid schuldig hebben gemaakt (1). (1) Zie Cass., 6 mei 1998, A.R. P.98.0585.F, nr. 226; 27 jan. 1999, A.R. P.99.0128.F, nr. 47; zie Cass., 18 juli 2000, A.R. C.00.0333.F; 9 nov. 2000, A.R. C.00.0592.F, nr. 612.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.01.1587.F 12 december 2001 AC nr. ...

Het verzoek tot verwijzing van de zaak naar een andere rechtbank wegens gewettigde verdenking is kennelijk niet ontvankelijk, wanneer het gegrond is op grieven die niet verweten worden aan het gerecht waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, maar aan personen die niet tot dat gerecht of tot het openbaar ministerie behoren (1). (1) Zie cass., 27 jan. 1999, A.R. P.99.0128.F, nr 47; 16 feb. 2000, A.R. P.00.0227.F, nr 131.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Het verzoek tot verwijzing van de zaak naar een andere rechtbank wegens gewettigde verdenking is kennelijk niet ontvankelijk, wanneer het gegrond is op een omstandigheid die geen precies feit vormt dat gewettigde verdenking kan wekken t.a.v. het geheel van de magistraten waaruit het betrokken rechtscollege is samengesteld (1). (1) Zie cass., 27 jan. 1999, A.R. P.99.0128.F, nr 47; 24 mei 2000, A.R. P.00.0799.F, nr 318; 24 jan. 2001, A.R. P.01.0048.F, nr 44.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.01.1321.F 21 november 2001 AC nr. ...

De vordering tot onttrekking van de zaak aan het hof van beroep is niet kennelijk onontvankelijk, wanneer eiser moet verschijnen voor de kamer van inbeschuldigingstelling t.g.v. het hoger beroep tegen een beschikking tot verwijzing van de zaak, op grond van een misdrijf dat is gepleegd ten nadele van een raadsheer bij dat hof van beroep en haar echtgenoot, waarbij laatstgenoemde zich burgerlijke partij heeft gesteld (1). (1) Zie Cass., 22 nov. 2000, A.R. P.00.1355.F, nr. 638.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.00.1355.F 22 november 2000 AC nr. ...

De vordering tot onttrekking van de zaak aan het hof van beroep is niet kennelijk onontvankelijk, wanneer eiser voor de kamer van inbeschuldigingstelling moet verschijnen t.g.v. zijn hoger beroep tegen een beschikking tot internering wegens een misdrijf dat is gepleegd t.a.v. de eerste voorzitter van dat hof van beroep (1). (1) Zie Cass., 22 juni 1999, A.R. P.99.0899.N, nr 385.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.99.0899.N 27 juli 1999 AC nr. ...

Is niet kennelijk onontvankelijk het verzoek tot onttrekking van de zaak aan de rechtbank, wanneer het slachtoffer van een misdrijf waarvoor beklaagde naar de correctionele rechtbank werd verwezen, rechter is in die rechtbank en minstens de intentie heeft uitgedrukt zich tegen verzoeker burgerlijke partij te stellen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.97.1426.F 7 januari 1998 AC nr. ...

Uit de omstandigheid dat één van de medebeklaagden van de verzoeker tot onttrekking van een zaak op grond van gewettigde verdenking handelsrechter in de rechtbank van koophandel is geweest, volgt niet dat het geheel van de magistraten die de rechtbank van eerste aanleg van hetzelfde arrondissement vormen, niet in staat zouden zijn om met de vereiste sereniteit, onafhankelijkheid en onpartijdigheid uitspraak te doen, of dat er dienaangaande gewettigde twijfel zou kunnen bestaan.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.96.1247.N 5 november 1996 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie beslist dat de omstandigheid, die is aangevoerd in een verzoek tot onttrekking van de zaak aan een correctionele rechtbank wegens gewettigde verdenking, namelijk dat de echtgenote van de verzoeker voorheen (o.m. in de periode waarop de telastlegging betrekking heeft) rechter was in dezelfde rechtbank van eerste aanleg en thans raadsheer in het Hof van beroep, tot wiens rechtsgebied deze rechtbank behoort, bij de partijen en bij derden gewettigde verdenking kan doen ontstaan over de onpartijdigheid van het door deze rechtbank te wijzen vonnis en eventueel, na hoger beroep van één van de partijen, over het door dit Hof van beroep te wijzen arrest, beveelt het de verwijzing van de zaak naar een andere correctionele rechtbank.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.96.1267.F 14 oktober 1996 AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt het Hof van cassatie, dat een dossier aan een onderzoeksrechter onttrekt, om de verwijzing van dat dossier naar een andere onderzoeksrechter van hetzelfde arrondissement te bevelen; de keuze van de rechter naar wie de zaak in hetzelfde arrondissement verwezen wordt, kan inzonderheid worden verantwoord door de noodzaak om het onderzoek onverwijld verder te zetten en door de omvang van de middelen die de onderzoekers ter plaatse hebben ingezet.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.96.0224.F 17 april 1996 AC nr. ...

Een eventuele overschrijding van de redelijke termijn kan geen grond opleveren voor een verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.94.0875.F 23 november 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het wegens gewettigde verdenking gedane verzoek tot verwijzing van een zaak van een onderzoeksrechter naar een andere wanneer de tot staving van het verzoek aangevoerde grieven betrekking hebben op de wijze waarop de onderzoeksrechter zich van zijn taak kwijt, meer bepaald op het feit dat hij de door eiser gewenste opsporingen niet heeft verricht.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Het Hof wijst het wegens gewettigde verdenking gedane verzoek tot verwijzing van de zaak van een onderzoeksrechter naar een andere af, wanneer uit de feiten en omstandigheden waarop het Hof vermag acht te slaan niet kan worden afgeleid dat de magistraat te wiens aanzien de onttrekking wordt gevraagd niet in staat zou zijn de zaak met de vereiste onvooringenomenheid en onpartijdigheid te behandelen of dat er bij eiser of de publieke opinie gewettigde twijfel zou kunnen rijzen omtrent diens geschiktheid om de zaak op die wijze te behandelen.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.94.0746.F 1 juni 1994 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie, op vordering van de procureur-generaal bij dat Hof tot onttrekking van een zaak aan een onderzoeksrechter, oordeelt dat de in die vordering aangevoerde omstandigheden bij de partijen en bij derden gewettigde verdenking kunnen wekken aangaande de strikte onpartijdigheid van de rechter, onttrekt het de zaak aan die onderzoeksrechter en belast het een onderzoeksrechter van een ander arrondissement met de voortzetting van het onderzoek in de zaak.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.94.0636.F 6 mei 1994 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie, op vordering van de procureur-generaal bij dat Hof tot onttrekking van een zaak aan een onderzoeksrechter, oordeelt dat de in die vordering aangevoerde omstandigheden bij de partijen of bij derden gewettigde verdenking kunnen wekken aangaande de strikte onpartijdigheid van alle magistraten van de rechtbanken van eerste aanleg van het rechtsgebied, onttrekt het de zaak aan die onderzoeksrechter en beveelt het de verwijzing ervan naar de onderzoeksrechter van een rechtbank van eerste aanleg van een ander rechtsgebied, die hierover verslag zal uitbrengen voor de raadkamer van die rechtbank.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 542 en 545, eerste lid

C.06.0024.F 20 januari 2006 AC nr. 46

Het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking is kennelijk niet ontvankelijk wanneer dat verzoek enkel gegrond is op feiten die aan het openbaar ministerie worden verweten wegens het bestaan van nauwe banden tussen het openbaar ministerie en één van zijn medewerkers, partij in het geding (1) (2). (1) Over het feit dat het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking kennelijk niet ontvankelijk is, wanneer dat verzoek gegrond is op aan het openbaar ministerie verweten feiten, zie cass., 27 jan. 1999, AR P.99.0128.F. Vaste rechtspraak. (2) In zijn andersluidende mondelinge conclusie had het openbaar ministerie verwezen naar het begrip schijnbaar nauwe banden dat het gemeend had te kunnen afleiden uit recente rechtspraak van het Hof; dat begrip bestaat erin dat de zaak aan het rechtscollege wordt onttrokken wanneer de gewettigde verdenking bestaat dat het rechtscollege niet in staat is om op onpartijdige wijze kennis te nemen van het geschil, omdat er schijnbaar nauwe banden bestaan tussen dat rechtscollege en een andere magistraat die door de verzoeker tot onttrekking verdacht wordt van partijdigheid en die nauwe banden zijns inziens een voor hem nadelige invloed kunnen hebben op de beslissing van de rechtbank. In casu zouden er in tweeërlei opzicht schijnbaar nauwe banden hebben bestaan die de verdenking van verzoekster zouden hebben gewettigd ten aanzien van de rechters om op onpartijdige wijze kennis te nemen van het geschil tussen haar en de natuurlijke vader van haar kind, die parketjurist is bij de rechtbank waar die rechters zitting houden: nauwe banden tussen het openbaar ministerie en diens naaste medewerker inzake jeugdbescherming die de natuurlijke vader is en als tegenpartij van verzoekster optreedt in een geschil over hoederecht, dat wordt behandeld door de rechtbank waarbij dat openbaar ministerie zijn ambt uitoefent, en institutioneel nauwe banden tussen het openbaar ministerie en de jeugdrechtbank (artt. 387bis alsook 1280 e.v. Ger.W.) die eigen zijn aan de door laatstgenoemde behandelde aangelegenheid.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken

P.00.1464.F 31 oktober 2000 AC nr. ...

Het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking is kennelijk onontvankelijk, wanneer dat verzoek geen melding maakt van de zaken waarbij verzoeker betrokken is en die aanhangig zijn gemaakt bij de rechtscolleges waaraan hij die wil onttrekken, en evenmin van de redenen waarom die zaken naar andere rechtscolleges moeten worden verwezen (1). (1) Cass., 27 jan. 1999, A.R. P.99.0128.F, nr. 47 en Cass., 6 mei 1998, A.R. P.98.0585.F, nr. 226.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.00.0799.F 24 mei 2000 AC nr. ...

Het verzoek tot verwijzing van de zaak van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking, dat gegrond is op de subjectieve veronderstelling van een hoge graad van vijandschap, is kennelijk niet ontvankelijk, wanneer eiser nalaat te vermelden in hoeverre die vijandschap bij alle magistraten van dat rechtscollege leeft (1). (1) Zie Cass., 6 mei 1998, A.R. P.98.0585.F, nr. 226; 27 jan. 1999, A.R. P.99.0128.F, nr. 47.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.00.0227.F 16 februari 2000 AC nr. ...

Kennelijk onontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking, dat gegrond is, enerzijds, op aan het openbaar ministerie en aan bepaalde leden van de rechtbank verweten feiten, en, anderzijds, op het feit dat verzoeker wordt vervolgd wegens een door een onderzoeksrechter van die rechtbank tegen hem wegens smaad neergelegde klacht, aangezien de rechters het vermoeden van onpartijdigheid genieten en het verzoek alleen uitgaat van de tegenovergestelde stelling.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.99.0128.F 27 januari 1999 AC nr. ...

Kennelijk onontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking, wanneer het steunt op grieven die kritiek oefenen op de uitlegging van de rechtsregels door de feitenrechter.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Kennelijk onontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking, dat kritiek oefent op bepaalde leden van de rechtbank, maar niet aantoont dat die kritiek betrekking kan hebben op het geheel van de magistraten waaruit die rechtbank is samengesteld.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Kennelijk onontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking, dat onduidelijke grieven bevat.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Kennelijk onontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking, dat gegrond is op aan het openbaar ministerie verweten feiten.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 542 tot 552

P.10.1072.F 30 juni 2010 AC nr. 474

Het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere moet bewijskrachtige en nauwkeurige feiten aandragen die, indien zij juist blijken te zijn, gewettigde verdenking kunnen doen rijzen omtrent de strikte onpartijdigheid, die wordt vermoed, van alle magistraten van het rechtscollege waaraan men de zaak wil onttrekken (1). (1) Zie Cass., 6 mei 1998, AR P.98.0585.F, AC, 1998, nr. 226; Cass., 27 jan. 1999, AR P.99.0128.F, AC, 1999, nr. 47; Cass., 24 jan. 2001, AR P.01.0048.F, AC, 2001, nr. 44.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.03.0062.F 22 januari 2003 AC nr. 51

Het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan de rechter wegens wettige verdenking, en tot verwijzing ervan naar een andere rechtbank heeft in strafzaken geen reden van bestaan meer en is dus kennelijk niet ontvankelijk, wanneer op de dag dat het Hof op dat verzoekschrift uitspraak doet, het gerecht waaraan het verzoekschrift de zaak wil doen onttrekken, over de zaak reeds heeft beslist en die zaak dus niet meer bij dat gerecht aanhangig is (1). (1) Cass., 14 jan. 1987, A.R. 5375, nr. 281, met concl. adv.-gen. Liekendael, in Bull. en Pas., 1986-87, I, nr. 281; 15 april 1992, A.R. 9737, nr. 440 ; 4 jan. 1995, A.R. P.94.1349.F-P.94.1352.F, nr. 7.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan de rechter wegens wettige verdenking en tot verwijzing van de zaak van een rechtbank naar een andere heeft, in strafzaken, geen schorsende kracht (1). (1) Cass., 14 jan. 1987, A.R. 5375, nr. 281, met concl. adv.-gen. Liekendael, in Bull. en Pas., 1986-87, I, nr. 281; 15 april 1992, A.R. 9737, nr. 440.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.01.0048.F 24 januari 2001 AC nr. ...

Het verzoek tot verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking is kennelijk niet ontvankelijk, wanneer het niet gegrond is op verifieerbare gegevens die het vermoeden van onafhankelijkheid ten aanzien van het geheel van de magistraten die in het betrokken rechtscollege zitting houden, kunnen weerleggen (1). (1) Zie Cass., 24 mei 2000, A.R. P.00.0799.F, 18 juli 2000, A.R. C.00.0333.F, en 9 nov. 2000, A.R. C.00.0592.F, nrs. ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Het verzoek tot verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking is kennelijk niet ontvankelijk, wanneer het gegrond is op onduidelijke grieven (1). (1) Zie Cass., 25 aug. 1997, A.R. P.97.1096.N, nr. 324 ; 14 april 1999, A.R. P.99.0444.F, nr. 207 ; 31 okt. 2000, A.R. P.00.1464.F, nr. ...

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.98.0278.F 1 april 1998 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking, wanneer het steunt op grieven die kritiek oefenen op de uitlegging van de rechtsregelen door de feitenrechter.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Wanneer het Hof van Cassatie kennisneemt van een verzoek tot verwijzing van de zaak van een rechtbank naar een andere op grond van gewettigde verdenking, is het niet bevoegd te bevelen dat de feitenrechter zijn uitspraak zal verdagen, tot het zelf uitspraak heeft gedaan over de vordering tot verwijzing.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

P.97.1258.N 2 december 1997 AC nr. ...

Zo uit de verklaring van de onderzoeksrechter blijkt dat deze magistraat de advocaten van de tegenpartij nooit heeft ontmoet noch derden heeft ingelicht over de inhoud van gerechtelijke onderzoeken ten laste van verzoeker, dat hij alleen een persoon meedeelde dat nog andere klachten bestonden, nadat die persoon met betrekking tot een klacht met burgerlijke partijstelling van diens echtgenote tegen verzoeker werd gehoord en had aangekondigd een andere klacht te zullen neerleggen en hierbij geen raad gegeven werd om zaken "bij de bestaande dossiers" tegen verzoeker te voegen, kan hieruit niet worden afgeleid dat de met het onderzoek belaste magistraat niet in staat zou zijn de zaak met de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid te behandelen of dat bij verzoeker of bij de openbare opinie gewettigde twijfel kan worden gewekt aangaande zijn geschiktheid om de zaak op zodanige wijze te behandelen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.97.1260.N 2 december 1997 AC nr. ...

Het verzoek een zaak op grond van gewettigde verdenking naar een andere onderzoeksrechter te verwijzen is niet ontvankelijk wanneer uit de stukken blijkt dat in deze zaak hoger beroep werd ingesteld door verzoeker bij de kamer van inbeschuldigingstelling tegen de beschikking van de raadkamer die de zaak naar de correctionele rechtbank verwijst en de zaak aldus in de huidige stand van de rechtspleging niet meer bij de onderzoeksrechter aanhangig is.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.97.1198.F 15 oktober 1997 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoekschrift tot verwijzing van de zaak van een onderzoeksrechter naar een andere op grond van gewettigde verdenking, wanneer het gegrond is op vermeende leemten van het onderzoek die, gesteld dat ze bewezen waren, geen grond tot gewettigde verdenking tegen de onderzoeksrechter zouden kunnen opleveren.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Niet ontvankelijk is het verzoekschrift tot verwijzing van de zaak van een onderzoeksrechter naar een andere op grond van gewettigde verdenking, wanneer het gegrond is op feiten die verweten worden aan de met het onderzoek belaste officieren van gerechtelijke politie.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Niet ontvankelijk is het verzoekschrift tot verwijzing van de zaak van een onderzoeksrechter naar een andere op grond van gewettigde verdenking, wanneer het gegrond is op bezwaren tegen de toepassing, door de onderzoeksrechter, van de wetsbepalingen betreffende het bevel tot medebrenging.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Het Hof verwerpt een verzoek tot verwijzing van de zaak van een onderzoeksrechter naar een andere op grond van gewettigde verdenking, wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de voeging bij het dossier van gegevens die de verdediging van de verdachte aanbelangen, een vertraging zou hebben veroorzaakt die bij de verzoeker of de publieke opinie gewettigde twijfel zou kunnen wekken aangaande de geschiktheid van de onderzoeksrechter om de zaak met de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid te behandelen, en wanneer evenmin blijkt dat een dergelijke twijfel zou kunnen voortvloeien uit de door verzoeker geuite bezwaren tegen de wijze waarop de onderzoeksrechter zijn opdracht vervult of tegen zijn keuze van de met het onderzoek belaste personen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.97.1096.N 25 augustus 1997 AC nr. ...

Het Hof verwerpt een verzoek tot verwijzing van de zaak van een onderzoeksrechter naar een andere op grond van gewettigde verdenking, als een gewettigde twijfel bij de verzoeker of de publieke opinie aangaande de geschiktheid van de onderzoeksrechter om de zaak met de vereiste onafhankelijkheid of onpartijdigheid te onderzoeken, niet voortvloeit uit de door de verzoeker aangevoerde grieven betreffende de wijze waarop de onderzoeksrechter zich van zijn taak kwijt, of betreffende zijn keuze van de onderzoekers.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Niet ontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van de zaak van een onderzoeksrechter naar een andere op grond van gewettigde verdenking, als dat verzoek ertoe strekt onderzoekers te vervangen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Niet ontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van de zaak van een onderzoeksrechter naar een andere op grond van gewettigde verdenking, als dat verzoek gegrond is op feiten die aan het O.M. worden verweten.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Niet ontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van de zaak van een onderzoeksrechter naar een andere op grond van gewettigde verdenking, als dat verzoek gegrond is op vage of hypothetische grieven, of op vermeende leemten of vertragingen in het onderzoek.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.97.0739.F 18 juni 1997 AC nr. ...

Het verzoekschrift dat niet aan alle rechters die zitting houden in de correctionele kamers van de rechtbank van eerste aanleg, maar aan de raadkamer van de voornoemde rechtbank die uitspraak doet inzake voorlopige hechtenis een gebrek aan onafhankelijkheid en onpartijdigheid ten laste legt, is geen vordering tot verwijzing wegens gewettigde verdenking.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.96.0184.N 5 maart 1996 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van de zaak naar een andere rechtbank wegens gewettigde verdenking, wanneer de zaak nog niet aanhangig gemaakt is bij het verdachte rechtscollege.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 542, 544 en 545

P.08.1716.F 3 december 2008 AC nr. 695

Het verzoekschrift tot verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere, wegens gewettigde verdenking, terwijl de zaak aan het aangeklaagde rechtscollege is onttrokken op het ogenblik dat het Hof uitspraak dient te doen, is kennelijk niet ontvankelijk bij gebrek aan bestaansreden (1). (1) Cass., 26 juni 1985, AR 4396, AC, 1984-1985, nr. 651; zie Cass., 22 jan. 2003, AR P.03.0062.F, AC, 2003, nr. 51.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.03.0841.N 5 augustus 2003 AC nr. 396

De betrekkingen die bestaan tussen de magistraten van éénzelfde rechtscollege zijn van die aard dat zij gewettigde verdenking kunnen doen ontstaan ten aanzien van het gerecht waarbij de zaak aanhangig is, wanneer één van de betrokkenen, eventueel benadeelde en dus mogelijk toekomstig burgerlijke partij, lid is van dit rechtscollege zodat de zaak mogelijk niet met de vereiste sereniteit zou kunnen worden berecht.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

De grond tot verwijzing van een rechtbank naar een andere die zou kunnen ontstaan ten aanzien van het gerecht waarbij de zaak aanhangig is, wanneer één van de betrokkenen, eventueel benadeelde en dus mogelijk toekomstige burgerlijke partij, lid is van dit rechtscollege zodat de zaak mogelijk niet met de vereiste sereniteit zou kunnen behandeld worden, blijft bestaan wanneer de omstandigheden, aangevoerd in de vordering tot verwijzing, ook nadat de betrokken magistraat geen deel meer uitmaakt van dat rechtscollege, van die aard zijn dat het geadiëerde rechtscollege onmogelijk uitspraak kan doen zonder bij partijen of derden gewettigde verdenking te wekken aangaande zijn strikte onpartijdigheid.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.00.1352.N 14 november 2000 AC nr. ...

Zo het de rechter, bij wie de zaak aanhangig wordt gemaakt, niet toekomt om gewettigde verdenking omtrent zichzelf op te werpen of vast te stellen, kunnen de door hem aangevoerde overwegingen betreffende de hoedanigheid van het slachtoffer als substituut-procureur des Konings in een aangrenzend gerechtelijk arrondissement en als zoon van de bevoegde procureur des Konings, een gewettigde verdenking rechtvaardigen, zodat het op deze gronden berustende verzoek tot onttrekking van de zaak aan de rechtbank, voor dewelke beklaagde rechtstreeks werd gedagvaard, niet kennelijk onontvankelijk is (1). (1) Zie cass., 22 juni 1999, AR P.99.0899.N, nr. 385.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.99.0704.F 2 juni 1999 AC nr. ...

Wanneer het Hof van Cassatie, op de vordering van de procureur-generaal tot verwijzing van een voor de kamer van inbeschuldigingstelling hangende zaak van een hof van beroep naar een ander, vaststelt dat alle magistraten van dat hof van beroep in de onmogelijkheid verkeren recht te spreken zonder bij de partijen of bij derden gewettigde verdenking te wekken aangaande hun onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de te wijzen beslissing, verwijst het Hof de zaak naar een ander hof van beroep.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.97.0575.F 28 mei 1997 AC nr. ...

Wanneer het Hof van cassatie, op het verzoekschrift van de procureur des Konings dat ertoe strekt een bij de correctionele rechtbank aanhangige zaak te verwijzen naar een andere rechtbank, vaststelt dat die correctionele rechtbank onmogelijk kan worden samengesteld zonder bij de partijen en bij derden gewettigde verdenking te wekken m.b.t. de onpartijdigheid en de objectiviteit van de te wijzen beslissing, verwijst het de zaak naar een andere correctionele rechtbank.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.94.1181.N 11 oktober 1994 AC nr. ...

Wanneer het Hof van cassatie, op het verzoek van de procureur des Konings strekkende tot verwijzing van een bij de correctionele rechtbank aanhangige zaak naar een andere rechtbank, vaststelt dat de correctionele rechtbank onmogelijk kan worden samengesteld zonder bij partijen en derden gewettigde verdenking te wekken met betrekking tot de onpartijdigheid en de objectiviteit van de beslissing, verwijst het de zaak naar een andere rechtbank.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 542, 545 en 552

P.96.0224.F 17 april 1996 AC nr. ...

Wanneer het Hof een verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere heeft verworpen, is een nieuw, daartoe strekkend verzoek alleen ontvankelijk in zoverre het gegrond is op feiten die zich nadien hebben voorgedaan.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 542, eerste lid, en 545

P.99.0775.F 30 juni 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van de zaak van een onderzoeksrechter naar een andere op grond van gewettigde verdenking.~

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

P.98.0745.F 10 juni 1998 AC nr. ...

Kennelijk niet ontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van een zaak van een onderzoeksrechter naar een andere op grond van gewettigde verdenking.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 542, tweede lid, en 545, eerste lid

P.06.1065.F 25 juli 2006 AC nr. 376

Het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking, dat op een hypothese berust, is kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 7 jan. 1987, AR 5495, AC, 1986-87, nr 266.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Het verzoekschrift tot verwijzing van een rechtbank naar een andere, dat gegrond is op de veronderstelling dat sommige magistraten van het hof van beroep of van een rechtbank van eerste aanleg van hetzelfde rechtsgebied, betrokken kunnen zijn bij de feiten waarvoor eiser klacht heeft ingediend bij een onderzoeksrechter van dat rechtsgebied, berust op een hypothese en is bijgevolg kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 7 jan. 1987, AR 5495, AC, 1986-87, nr 266.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 542, vijfde lid, en 545, eerste lid

P.03.1239.F 10 september 2003 AC nr. 425

Een grief die voortvloeit uit een op het geslacht gegronde discriminatie, kan niet leiden tot onttrekking van de zaak aan een rechtscollege.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 55, 56 en 61

P.13.1753.N 28 januari 2014 AC nr. ...

Het staat aan het onderzoeksgerecht te oordelen voor welke feiten de onderzoeksrechter door de procureur des Konings werd gevorderd en of de vordering op afdoende wijze de te onderzoeken feiten aanwijst; daarbij kan het onderzoeksgerecht rekening houden met de in de vordering opgegeven kwalificaties, dit is de weergave van de feiten in hun wettelijke omschrijving volgens diegene die vordert; de omstandigheid dat de aldus omschreven feiten in hun materieel voorwerp niet nader zijn gepreciseerd, belet het onderzoeksgerecht niet om op grond van andere vermeldingen op de vordering en van de bij deze vordering gevoegde stukken, de werkelijk beoogde feiten te onderzoeken en te verduidelijken (1). (1) Cass. 26 maart 2002, AR P.01.1642.N, AC 2002, nr. 204.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Algemeen

P.01.1642.N 26 maart 2002 AC nr. 204

Het staat aan de feitenrechter te oordelen voor welke feiten de onderzoeksrechter door de procureur des Konings werd gevorderd, en of diens vordering daartoe genoegzaam de te onderzoeken feiten aanwijst, waarbij hij rekening kan houden met de in de vordering opgegeven kwalificaties, dit is de weergave van de feiten in de abstracte bewoordingen van de wet volgens diegene die vordert; de omstandigheid dat de aldus omschreven feiten in hun materieel voorwerp niet nader zijn gepreciseerd, belet de rechter niet om op grond van andere vermeldingen op de vordering en van de aan deze vordering gehechte stukken de werkelijk beoogde feiten te onderzoeken en te verduidelijken (1). (1) Cass., 4 feb. 1997, AR P.96.1027.N, nr 62; 23 feb. 1999, AR P.97.0813.N, nr 106.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.97.0813.N 23 februari 1999 AC nr. ...

De vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek, in voorkomend geval gelezen in context met de erbij gevoegde stukken, bepaalt van welk gepleegd feit of feiten de onderzoeksrechter wordt geadieerd; zulke vordering kan betrekking hebben o.m. op een wel bepaald feit en op andere niet precieze maar gelijkaardige feiten waarvan het bepaalde feit het bestaan doet vermoeden en in dit geval is het de taak van de onderzoeksrechter de bewijzen van alle feiten in te zamelen.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 55, tweede lid, en 56, § 1, eerste lid

P.10.1212.F 1 december 2010 AC nr. 707

Noch artikel 55, tweede lid, noch artikel 56, §1, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering verbieden dat de door de onderzoeksrechter gevorderde speurders op eigen initiatief onderzoeken instellen met het oog op het vervullen van hun opdracht, tenzij die magistraat anders beslist (1). (1) Zie Cass., 26 sept. 2007, AR P.07.0978.F, AC, 2007, nr. 438.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- POLITIE -

Artt. 56, § 1, 6de lid, en 61

P.12.0597.N 16 oktober 2012 AC nr. ...

Indien een gerechtelijk onderzoek is gevorderd voor een voortdurend misdrijf, zoals criminele organisatie, kan de rechter dat misdrijf in zijn geheel onderzoeken, zonder dat de feiten die zijn gepleegd na het vorderen van het onderzoek en die van dit voortdurend misdrijf deel uitmaken, het voorwerp moeten uitmaken van een aanvullende vordering (1). (1) Cass. 28 nov. 2001, AR P.01.1526.F, AC 2001, nr. 651.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.01.1526.F 28 november 2001 AC nr. ...

De onderzoeksrechter bij wie een voortdurend wanbedrijf aanhangig wordt gemaakt, kan dat misdrijf in zijn geheel onderzoeken, zonder dat de feiten die na het vorderen van het onderzoek zijn gepleegd en die van dat wanbedrijf deel uitmaken, het voorwerp dienen uit te maken van aanvullende vorderingen (1). (1) Zie Cass., 27 juni 1995, A.R. P.94.0306.N, nr. 333 ; 4 feb. 1997, A.R. P.96.1027.N, nr. 62.

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 57, § 1, 90ter, en 90quater, § 1, 1°

P.08.1818.F 25 februari 2009 AC nr. 157

Het geheim van het gerechtelijk onderzoek, dat is vastgelegd in artikel 57, § 1, eerste lid, Sv., kan rechtvaardigen dat toezicht wordt uitgeoefend op de regelmatigheid van de telefoontap zonder dat de beklaagde inzage heeft gekregen van het onderzoek, zonder verband met de tegen hem ingestelde vervolgingen, in het kader waarvan die telefoontap was bevolen (1). (1) Zie Cass., 14 mei 2008, P.08.0188.F, AC, 2008, nr 294, met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 57, § 3, 131, § 1, 135, § 2 en 235bis

P.04.0933.N 14 september 2004 AC nr. 410

Wanneer eiser voor de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling heeft aangevoerd dat artikel 57, § 3 Wetboek van Strafvordering geschonden werd, doordat het openbaar ministerie zonder toestemming van de onderzoeksrechter lasterlijke en foutieve mededelingen over de zaak aan de pers zou hebben medegedeeld en hij hieruit miskenning van het vermoeden van onschuld en van zijn recht van verdediging heeft afgeleid met de nietigheid van het gerechtelijk onderzoek tot gevolg, dan heeft eiser door dit verweer de regelmatigheid van de rechtspleging en van de ermee gepaard gaande strafvordering aangevochten; het arrest dat oordeelt dat dit verweer betrekking heeft op de bewijswaardering waarover de onderzoeksgerechten niet te oordelen hebben en op die grond oordeelt dat, wat dit verweer betreft, het hoger beroep niet beantwoordt aan de door artikel 135, § 2 Wetboek van Strafvordering opgelegde voorwaarden en bijgevolg niet ontvankelijk is, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie Cass., 10 dec. 2002, AR P.02.1146.N, nr 664.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 61 en 127

P.98.1095.F 10 augustus 1998 AC nr. ...

Als de raadkamer, bij de regeling van de rechtspleging, overeenkomstig de vordering van het openbaar ministerie alleen uitspraak doet ten aanzien van een bepaalde verdachte, maar niet ten aanzien van een andere verdachte tegen wie het openbaar ministerie niet gevorderd heeft, ofschoon hij door de onderzoeksrechter in verdenking gesteld was, heeft de beschikking van de raadkamer niet tot gevolg dat de zaak, wat de andere verdachte betreft, aan de onderzoeksrechter wordt onttrokken.~

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 61 en 130

P.07.0311.N 19 juni 2007 AC nr. 338

Wanneer een inverdenkinggestelde bij een beschikking van de raadkamer naar de correctionele rechtbank is verwezen, is het gerechtelijk onderzoek ten aanzien van hem voor de feiten die er het voorwerp van uitmaken, definitief gesloten zodat indien na die verwijzing voor dezelfde feiten tegen een tot dan toe onbekend gebleven maar ondertussen geïdentificeerde medeverdachte een afzonderlijk gerechtelijk onderzoek wordt ingesteld, dit nieuwe onderzoek zich niet uitbreidt tot de verwezen inverdenkinggestelde; hierdoor wordt aan de regel dat het gerechtelijk onderzoek in rem gebeurt geen afbreuk gedaan.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 61, eerste lid, 127, eerste lid, 226 en 227

P.02.0058.F 10 april 2002 AC nr. 219

Een door een onderzoeksrechter gewezen beschikking houdende het bevel tot mededeling maakt geen einde aan de vervolgingen ; vervolgingen die tegen eenzelfde verdachte in verschillende zaken worden ingesteld, verliezen bijgevolg hun gelijktijdig karakter niet omdat bepaalde vervolgingen betrekking hebben op de rechtsplegingen die de onderzoeksrechter, met het oog op het afsluiten van het onderzoek, aan het O.M. heeft meegedeeld.

- SAMENHANG -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 619 en 620

P.99.0020.F 23 juni 1999 AC nr. ...

Het vonnis dat naar een uitgewiste veroordeling verwijst om de veroordeling van de beklaagde te verantwoorden, schendt de artt. 619 en 620 Sv. en verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

Artt. 61bis en 127

P.05.0829.N 15 november 2005 AC nr. 594

Bij gebrek aan inverdenkingstelling door het openbaar ministerie of de onderzoeksrechter kan de raadkamer, na afloop van het gerechtelijk onderzoek, niet beschikken over het bestaan van bezwaren tegen die verdachte.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 61bis en 130

P.10.1757.F 23 maart 2011 AC nr. ...

De procureur des Konings kan vorderen dat een persoon die door de onderzoeksrechter niet in verdenking is gesteld naar het vonnisgerecht wordt verwezen; in dat geval wordt de persoon vervolgd zowel in de hoedanigheid van inverdenkinggestelde als in de hoedanigheid van persoon tegen wie de strafvordering is ingesteld (1). (1) Zie Cass., 23 okt. 2002, AR P.01.1088.F, AC, 2002, nr. 562; Cass., 17 okt. 2006, AR P.06.0829.N-P.06.0860.N, AC, 2006, nr. 492.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.02.1088.F 23 oktober 2002 AC nr. 562

Wie door de onderzoeksrechter niet in beschuldiging is gesteld met toepassing van artikel 61bis, eerste lid, Sv., maar t.a.v. wie de strafvordering is ingesteld in het kader van het onderzoek, kan in de regel worden verwezen naar de correctionele rechtbank voor feiten die met correctionele straffen worden bestraft; die persoon heeft dezelfde rechten als de door de onderzoeksrechter in beschuldiging gestelde persoon (1). (1) Zie Cass., 17 jan. 2001, A.R. P.00.1570.F, nr. 32; 11 dec. 2001, A.R. P.01.1535.F, nr. ..., redenen, en H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, tweede uitg., Brussel, 2001, blz. 560.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 61bis, 127, 128 en 182

P.05.0829.N 15 november 2005 AC nr. 594

De niet-verwijzing door de raadkamer van een niet inverdenkinggestelde verdachte tegen wie het gerechtelijk onderzoek bezwaren heeft aangetoond, houdt geen buitenvervolgingstelling in en staat er niet aan in de weg dat deze verdachte door de benadeelde rechtstreeks wordt gedagvaard (1) (2). (1) Declercq, R., Onderzoeksgerechten, A.P.R., 1993, p. 79, nr 203 e.v. (2) Zie Cass., 15 maart 2005, AR P.05.0077.N met concl. advocaat-generaal Werquin, nr 161.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 61bis, 129 en 130

P.06.0829.N 17 oktober 2006 AC nr. 492

De afwezigheid van voorafgaande inverdenkingstelling door de onderzoeksrechter van een verdachte die door het onderzoeksgerecht naar het vonnisgerecht wordt verwezen heeft niet de niet-ontvankelijkheid van de vervolging tot gevolg; de regelmatigheid van de rechtspleging komt slechts in het gedrang in zoverre het recht van verdediging van de verwezene daardoor miskend of beperkt wordt (1). (1) Cass., 10 dec. 2002, AR P.02.1146.N, nr 664; Zie: Cass., 15 nov. 2005, AR P.05.1192.N, nr 596.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Artt. 61quater en 235bis

P.07.0895.N 16 oktober 2007 AC nr. 484

Is ontvankelijk het cassatieberoep van de verdachte tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen een beschikking van de onderzoeksrechter die uitspraak doet met toepassing van artikel 61quater, Wetboek van Strafvordering, in zoverre de kamer van inbeschuldigingstelling met toepassing van artikel 235bis van hetzelfde wetboek ook geroepen was uitspraak te doen over de regelmatigheid van de rechtspleging (1) (2). (1) Er wordt aangenomen dat de aanstelling van een lasthebber ad hoc door de onderzoeksrechter niet kan worden gezien als een onderzoekshandeling met betrekking tot goederen waarvan de opheffing kan gevraagd worden overeenkomstig artikel 61quater, Wetboek van Strafvordering (P. Waeterinckx, 'De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon, een kritische analyse van enkele capita selecta uit de eerste rechtspraak', in A. De Nauw 'Ed.), Strafrecht van nu en straks, Die Keure, 2003, 258). In casu wees de onderzoeksrechter een verzoek gebaseerd op artikel 61qauter Wetboek van Strafvordering en strekkende tot opheffing van de aanstelling van de lasthebber ad hoc af als ongegrond. De kamer van inbeschuldigingstelling verklaarde het door eiseres in cassatie hiertegen ingestelde hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond. De vraag blijft open of het onderzoeksgerecht in hoger beroep dit rechtsmiddel niet onontvankelijk diende te verklaren, wat dan vanzelfsprekend niet zonder repercussies zou geweest zijn voor het daartegen ingestelde cassatieberoep. (2) Zie Cass., 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr. 299; Cass., 10 jan. 2006, AR P.05.1372.N, nr. 27.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling, in hoger beroep tegen een beschikking van de onderzoeksrechter die uitspraak doet over een verzoek ingediend met toepassing van artikel 61quater, Wetboek van Strafvordering, geroepen is uitspraak te doen over de regelmatigheid van de rechtspleging, is zij gehouden dit te doen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 61quater en 416

P.09.0214.F 20 mei 2009 AC nr. 331

Het cassatieberoep van de persoon die is benadeeld door een onderzoeksdaad met betrekking tot zijn goederen, in casu een beslag, dat gericht is tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat zijn verzoekschrift verwerpt, is niet ontvankelijk wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling zich niet heeft uitgesproken over de regelmatigheid van het beslag maar heeft geoordeeld dat de persoon met onvoldoende zekerheid aantoonde dat het inbeslaggenomen en opgeëiste geld hem toebehoorde (1). (1) Zie Cass., 1 dec. 1998, AR P.98.1394.F, AC, 1998, nr 499.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.05.1337.N 10 januari 2006 AC nr. 26

Tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat zich enkel uitspreekt over het verzoek tot opheffing van een handeling van het onderzoek met betrekking tot goederen van de verzoeker, staat geen onmiddellijk cassatieberoep open, ook al zou dit arrest het verzoek ten onrechte niet ontvankelijk hebben verklaard (1). (1) Cass., 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr 299; Cass., 16 dec. 2003, AR P.03.1298.N, nr 652.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.04.1119.F 6 oktober 2004 AC nr. 463

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het verzoekschrift niet ontvankelijk verklaart dat ertoe strekt om met toepassing van artikel 61quater van het Wetboek van Strafvordering, de opheffing door de onderzoeksrechter te verkrijgen van het beslag dat op verzoek van een buitenlandse overheid is gelegd op bankrekeningen die op naam van verzoeker waren geopend (1). (1) Zie Cass., 17 nov. 1999, AR P.99.1540.F, nr 611 en 30 mei 2000, AR P.00.0478.N, nr 331.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.00.0478.N 30 mei 2000 AC nr. ...

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat eisers hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter, die zijn verzoek tot opheffing van een onderzoekshandeling van inbeslagneming heeft verworpen, ongegrond verklaart is geen eindbeslissing, zodat de voorziening niet ontvankelijk is (1). (1) Cass., 16 feb. 1999, A.R. P.99.0074.N, nr 91 en R.W. 1998-99, 1530 met noot DE SMET, B.; 11 mei 1999, A.R. P.99.0489.N, nr 278; 17 nov. 1999, A.R. P.99.1540.F, nr 611; 16 mei 2000, A.R. P.00.0296.N, nr ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.99.1540.F 17 november 1999 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat de verdachte instelt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij een verzoek tot opheffing van het beslag wordt verworpen, is niet ontvankelijk, aangezien dat arrest geen eindbeslissing is in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv., en noch over een geschil inzake bevoegdheid, noch met toepassing van de artt. 135 en 235bis van voornoemd wetboek uitspraak doet.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.99.0015.N 16 februari 1999 AC nr. ...

Is niet ontvankelijk het cassatieberoep van de verdachte tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat zijn hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter die zijn verzoek tot opheffing van onderzoekshandeling van inbeslagnemingen had verworpen, ongegrond verklaart, nu dit arrest geen eindbeslissing is in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv en geen uitspraak doet over een geschil inzake bevoegdheid of met toepassing van de artikelen 135 en 235bis Sv, noch over het beginsel van aansprakelijkheid inzake burgerlijke rechtsvordering.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.98.1394.F 1 december 1998 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat een verdachte instelt tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij zijn verzoek aan de onderzoeksrechter tot opheffing van het beslag op zijn goederen en tot teruggave van de in beslag genomen voorwerpen is verworpen, en waarin niet wordt aangevoerd dat er bij dat beslag enige onregelmatigheid is begaan, is niet ontvankelijk, nu die beslissing geen eindbeslissing is.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSRECHTER -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 61quater en 418

P.99.0411.F 28 april 1999 AC nr. ...

Het cassatieberoep van een eiser, die geen verdachte is en die verzoekt om een daad van onderzoek op te heffen, wat door het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling is afgewezen, is niet ontvankelijk, als de voorziening niet werd betekend aan het O.M.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Algemeen

Artt. 61quater, § 5, 131, § 1, 235bis, § 5 en 416

P.00.0296.N 16 mei 2000 AC nr. ...

Ingevolge artikel 416 Wetboek van Strafvordering staat enkel onmiddellijk cassatieberoep open tegen een beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling in het kader van de procedure bepaald bij artikel 61quater, § 5, in zoverre de kamer van inbeschuldigingstelling besliste met toepassing van de artikelen 235bis, § 5, en 131, § 1 (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 1999, A.R. P.99.0015.N, nr. 89; 11 mei 1999, A.R. P.99.0489.N, nr. 278; 17 nov. 1999, A.R. P.99.1540.F, nr. 611.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 61quater, §§ 1, 2 en 5 en 418

P.99.0116.N 23 februari 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van een verzoeker tot opheffing van een onderzoekshandeling die geen inverdenkinggestelde is en die door het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling veroordeeld werd in de kosten van het verzoek en van het hoger beroep indien de voorziening niet werd betekend aan het openbaar ministerie.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Algemeen

Artt. 61quater, §§ 2 en 5, 235bis, §§ 1 en 2, en 416, 2e lid

P.02.1666.F 5 februari 2003 AC nr. 87

Wanneer een persoon, die beweert benadeeld te zijn door een onderzoekshandeling m.b.t. zijn goederen, cassatieberoep instelt tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat zijn verzoek aan de onderzoeksrechter tot opheffing van die handeling verwerpt zonder de regelmatigheid van die onderzoekshandeling te onderzoeken, dan is dat cassatieberoep ontvankelijk, aangezien eiser in conclusie de nietigheid van die handeling aanvoerde (1). (1) Zie Cass., 1 dec. 1998, AR P.98.1394.F, nr 499; 24 nov. 1999, AR P.99.1524.F, nr 628; 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr 299.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Allerlei

Artt. 61quater, §§ 2 en 5, en 235bis, §§ 1 en 2

P.02.1666.F 5 februari 2003 AC nr. 87

Wanneer een persoon, die beweert te zijn benadeeld door een onderzoekshandeling en de opheffing ervan aan de onderzoeksrechter heeft gevraagd, de kamer van inbeschuldigingstelling heeft verzocht de regelmatigheid van die onderzoekshandeling te onderzoeken, moet die kamer, waarbij een regelmatig hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter aanhangig is gemaakt, dat onderzoek verrichten (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.1524.F, nr 628.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 61quater, 211 en 416

P.04.1368.N 4 januari 2005 AC nr. 4

Een arrest van het hof van beroep dat beslist over een verzoek strekkende tot opheffing van een onderzoekshandeling met betrekking tot goederen, uitgaande van een beklaagde die hoger beroep heeft ingesteld tegen een veroordelend vonnis van de correctionele rechtbank, is een voorbereidend arrest dat enkel beslist bij toepassing van artikel 61quater van het Wetboek van Strafvordering en waartegen krachtens artikel 416 van het Wetboek van Strafvordering slechts na het eindarrest of het eindvonnis cassatieberoep openstaat (1). (1) Eiser in cassatie had in deze afstand zonder berusting gedaan van zijn cassatieberoep in de mate dat het Hof van oordeel zou zijn dat het bestreden arrest een arrest is waartegen overeenkomstig artikel 416 van het Wetboek van Strafvordering pas beroep in cassatie openstaat na het eindarrest. Nu het Hof oordeelde dat zulks het geval was, werd aan eiser akte van afstand zonder berusting verleend. De onderliggende problematiek is echter niet zonder belang. De artikelen 28sexies en 61quater van het Wetboek van Strafvordering regelen het zogenaamde 'strafrechtelijk kortgeding' waardoor eenieder die tijdens het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek geschaad wordt door een opsporingshandeling respectievelijk een onderzoekshandeling met betrekking tot zijn goederen, al naar gelang het geval, aan de procureur des Konings dan wel aan de onderzoeksrechter de opheffing daarvan kan vragen. De wet voorziet echter niet in een rechtspleging wanneer de zaak aanhangig werd gemaakt voor het vonnisgerecht. In casu was eiser in cassatie reeds door de correctionele rechtbank veroordeeld en was in gevolge zijn hoger beroep de zaak hangende voor het hof van beroep. Dit hof verklaarde het door eiser overeenkomstig artikel 61quater neergelegde verzoekschrift ontvankelijk naar 'vorm en termijn', maar wees het als ongegrond af, zonder eerst te hebben onderzocht of het hoger beroep van eiser tegen het veroordelend vonnis wel ontvankelijk was en of het hof dus wel enige rechtsmacht ter zake had. Het voorliggend arrest van het Hof van cassatie oordeelt dat het arrest van het hof van beroep te Antwerpen een arrest is dat enkel beslist over een verzoekschrift met toepassing van artikel 61quater van het Wetboek van Strafvordering en zodoende een voorbereidend arrest is dat krachtens artikel 416 van hetzelfde wetboek niet voor onmiddellijk cassatieberoep vatbaar is. Aldus blijkt het Hof impliciet te oordelen dat een dergelijke procedure voor het vonnisgerecht, op basis van een artikel dat expliciet enkel een situatie in het gerechtelijk onderzoek regelt, kan gevoerd worden. Deze zienswijze ligt in de lijn van een zekere rechtsleer (R. VERSTRAETEN, Beslag in strafzaken, Commentaar Strafrecht & Strafvordering, nr. 47bis; H. D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, 2° éd., p. 379, die gewagen van een juridisch vacuüm) en beantwoordt bevestigend de vraag of het ter zake strafrecht en strafvordering wel aangeraden is om, wanneer de wet geen procedure voorziet, een bestaande procedure die in se niet van toepassing is, naar analogie toepasselijk te maken.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep

Artt. 61quater, 235bis en 416

P.05.1372.N 10 januari 2006 AC nr. 27

Er staat geen onmiddellijk cassatieberoep open tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat oordeelt over de vraag of in beslag genomen goederen al dan niet in aanmerking komen voor een verbeurdverklaring op grond van artikel 42 Strafwetboek, en aldus geen uitspraak doet over de regelmatigheid van de onderzoeksmaatregel maar enkel over de gegrondheid ervan (1). (1) Cass., 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr 299.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 61quater, 416 en 539

P.04.1515.F 19 januari 2005 AC nr. 39

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat afwijzend beschikt op het hoger beroep tegen een beschikking van de onderzoeksrechter, die artikel 61quater, Sv., niet toepasselijk verklaart op de beslagen die een onderzoeksrechter op grond van een ambtelijke opdracht uitgaande van een vreemde rechterlijke overheid heeft gelegd, is geen beslissing inzake bevoegdheid.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

Artt. 61quater, en 416, eerste lid

P.04.1515.F 19 januari 2005 AC nr. 39

In de zin van artikel 416, eerste lid, Sv., moet onder eindarrest of -vonnis op de strafvordering de beslissing worden verstaan waarbij uitspraak wordt gedaan over de gehele vordering en waarbij de rechtsmacht van de strafrechter derhalve volledig wordt uitgeoefend (1); in die zin is het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat afwijzend beschikt op het hoger beroep tegen een beschikking van de onderzoeksrechter waarbij de opheffing van een beslag wordt geweigerd, geen eindbeslissing en is het, bijgevolg, niet vatbaar voor een onmiddellijk cassatieberoep (2). (1) Zie concl. van de H. Velu, toen adv.-gen., Cass., 4 april 1984, AR 3379, nr 449, in Bull. en Pas., 1984, I, nr 449; zie Cass., 22 sept. 1993, AR P.93.0567.F, nr 366. (2) Zie Cass., 1 dec. 1998, AR P.98.1394.F, nr 499; 16 feb. 1999, AR P.99.0015.N, nr 89; 15 mei 2001, AR P.01.0013.N, nr 284, met concl. van de H. DUINSLAEGER, adv.-gen.; en 6 okt. 2004, AR P.04.1119.F, nr ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 61quater,§§2 en 5,131,§ 1, 1° en 2° en 235bis,§§2 en 5

P.00.0296.N 16 mei 2000 AC nr. ...

Krachtens artikel 61quater, § 5, Wetboek van Strafvordering, kunnen de procureur des Konings en de verzoeker hoger beroep instellen tegen de beschikking van de onderzoeksrechter gewezen bij toepassing van artikel 61quater, § 2, Wetboek van Strafvordering. Bij die gelegenheid kan de kamer van inbeschuldigingstelling, met toepassing van artikel 235bis, § 2, Wetboek van Strafvordering, op vordering van het openbaar ministerie, op verzoek van één van de partijen of ambtshalve, de regelmatigheid van de haar voorgelegde procedure onderzoeken en, in dat geval, kan zij, ingevolge artikel 235bis, § 5, overeenkomstig artikel 131, § 1, 1 en 2, de nietigheid uitspreken van een handeling en van een deel of het geheel van de erop volgende rechtspleging, wanneer zij een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid vaststelt die invloed heeft op een handeling van het onderzoek of op de bewijsverkrijging.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 61quinquies en 127

C.08.0464.N 17 oktober 2008 AC nr. 560

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 61quinquies, Sv., oordeelt over het hoger beroep van de partij tegen de weigering van de onderzoeksrechter tot het verrichten van een bijkomende onderzoekshandeling, heeft niets uitstaande met de regeling van de rechtspleging en is een beslissing alvorens recht te doen in de zin van de uitzonderingsbepaling van artikel 828, 9°, 1, Ger.W., zodat de omstandigheid dat een bijkomende onderzoekshandeling daarvoor reeds werd geweigerd er niet aan in de weg staat dat de magistraat die aan deze uitspraak heeft medegewerkt, deelneemt aan de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging (1). (1) Zie Cass., 21 maart 2000, AR P.00.0457.N, AC, 2000, nr 196 en Cass., 30 mei 2001, AR P.01.0803.F, AC, 2001, nr 322.

- WRAKING -

Het feit dat de magistraten die aan de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, in toepassing van artikel 61quinquies, Sv., meegewerkt hebben vervolgens deelnemen aan de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging, is op zich beschouwd niet van die aard dat het bij de verzoeker tot wraking en bij derden gewettigde verdenking zou kunnen doen ontstaan over de geschiktheid van die magistraten om met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak te doen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Het feit dat de magistraten die aan de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling, in toepassing van artikel 61quinquies, Sv., meegewerkt hebben vervolgens deelnemen aan de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging, is op zich beschouwd niet van die aard dat het bij de verzoeker tot wraking en bij derden gewettigde verdenking zou kunnen doen ontstaan over de geschiktheid van die magistraten om met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak te doen.

- WRAKING -

P.01.0803.F 30 mei 2001 AC nr. ...

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 61quinquies, Sv., oordeelt over het hoger beroep van één van de partijen tegen de weigering van de onderzoeksrechter om een bijkomende onderzoekshandeling te verrichten, is een uitspraak alvorens recht te doen in de zin van artikel 828, 8°, 1, Ger. W., zodat de magistraat die aan die uitspraak heeft medegewerkt, bij de regeling van de rechtspleging, in voorkomend geval kan kennisnemen van het herhaald verzoek tot het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen (1). (1) Cass., 21 maart 2000, A.R. P.00.0457.N, nr. 196.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- WRAKING -

P.00.0457.N 21 maart 2000 AC nr. ...

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 61quinquies, Sv. oordeelt over het hoger beroep van één der partijen tegen de weigering van de onderzoeksrechter tot het verrichten van een bijkomende onderzoekshandeling is een uitspraak alvorens recht te doen in de betekenis van de uitzonderingsbepaling van artikel 828, 8°, 1, Ger.W.; zodat de magistraat die aan deze uitspraak heeft medegewerkt, bij de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging kan kennisnemen van een alsdan herhaald verzoek tot het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 61quinquies, Sv. oordeelt over het hoger beroep van één der partijen tegen de weigering van de onderzoeksrechter tot het verrichten van een bijkomende onderzoekshandeling is een uitspraak alvorens recht te doen in de betekenis van de uitzonderingsbepaling van artikel 828, 8°, 1, Ger.W.; zodat de magistraat die aan deze uitspraak heeft medegewerkt, bij de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging kan kennisnemen van een alsdan herhaald verzoek tot het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen.

- WRAKING -

Artt. 61quinquies en 127, § 3

P.11.1338.F 14 maart 2012 AC nr. ...

De uitvoering van een door de onderzoeksrechter bevolen onderzoekshandeling kan irrelevant blijken, met name omdat de beoogde informatie verkregen werd via een andere bron of omdat die informatie niet langer noodzakelijk is; de onderzoeksrechter die een door hemzelf bevolen onderzoekshandeling niet uitvoert, behoudt het recht zijn onderzoek als voltooid te beschouwen en het staat aan de raadkamer om, zo zij het daarmee eens is, de rechtspleging te regelen en, zo dit niet het geval is, de zaak niet in staat te verklaren.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.11.1164.F 30 november 2011 AC nr. ...

Wanneer een partij betwist dat de door de onderzoeksmagistraat bevolen bijkomende onderzoekshandelingen volledig zijn uitgevoerd, dient het onderzoeksgerecht de rechtspleging niet te schorsen als het, op grond van een feitelijke beoordeling, van mening is dat de aldus vergaarde informatie volstaat om uitspraak te doen over de regeling van de rechtspleging zonder dat het recht van verdediging hierdoor wordt miskend.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

De partijen hebben gedurende vijftien dagen vóór de rechtszitting die voor de regeling van de rechtspleging is vastgesteld, het recht te verzoeken om bijkomende onderzoekshandelingen te stellen ; wanneer een verzoek in die zin binnen de voormelde termijn is ingediend, wordt de rechtspleging geschorst in afwachting van de definitieve behandeling van het verzoek.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 61quinquies en 127, §§ 2 en 3

P.11.1115.N 27 september 2011 AC nr. ...

De termijn om een verzoek om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten, voorafgaand aan de regeling van de rechtspleging door het onderzoeksgerecht, bedraagt ten minste 15 dagen, wordt berekend in volle dagen en eindigt ten laatste de dag voor de zitting van de raadkamer op het sluitingsuur van de griffie (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.11.0168.F 11 mei 2011 AC nr. ...

Binnen de vijftien dagen die voorafgaan aan de voor de regeling van de rechtspleging vastgestelde rechtszitting kunnen de partijen om bijkomende onderzoekshandelingen verzoeken, maar, als die termijn eenmaal is verstreken, hebben zij dat recht niet meer; als de zaak is vastgesteld, geeft de verdaging ervan de partijen niet het recht de onderzoeksrechter om bijkomende onderzoekshandelingen te verzoeken tot op het ogenblik dat de raadkamer de rechtspleging regelt.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.06.0829.N 17 oktober 2006 AC nr. 492

De schorsing van de regeling van de rechtspleging in de zin van artikel 127, § 3, Wetboek van Strafvordering is afhankelijk van het tijdig indienen van het verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen, binnen de termijn van de vaststelling voor de raadkamer op grond van artikel 127, § 2, Wetboek van Strafvordering.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Wanneer het verzoekschrift gericht tot de onderzoeksrechter tot het stellen van bijkomende onderzoekshandelingen wegens laattijdigheid kennelijk niet ontvankelijk is, behoort het niet aan het onderzoeksgerecht die de rechtspleging moet regelen dit verzoek niet ontvankelijk te verklaren; wat betreft de door hem te nemen beslissing dient dit gerecht onvermijdelijk rekening te houden met de evidente niet-ontvankelijkheid van dit verzoekschrift.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 61quinquies en 127, vierde lid

P.99.0234.F 24 maart 1999 AC nr. ...

Het aan de onderzoeksrechter gerichte verzoek om een bijkomende daad van onderzoek kan alleen tijdens het onderzoek en voor het einde ervan worden gedaan.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 61quinquies en 416

P.00.0033.N 15 februari 2000 AC nr. ...

De aangevoerde discriminatie bestaande in het feit dat tegen de beslissingen van de kamer van inbeschuldigingstelling, genomen bij toepassing van artikel 61quinquies Sv., geen onmiddellijk cassatieberoep openstaat omdat hierdoor andere procespartijen of derden van het afgewezen verzoek tot het verrichten van een bijkomende onderzoekshandeling kennis zullen krijgen zodat dit later niet meer nuttig zou kunnen worden uitgevoerd heeft niets uitstaande met de vraag naar de mogelijkheid van een onmiddellijk cassatieberoep, nu andere procespartijen ook na een onmiddellijk verworpen cassatieberoep van het afgewezen verzoek om het verrichten van een bijkomende onderzoekshandeling kennis zouden kunnen krijgen; het Hof dient derhalve de opgeworpen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof niet te stellen.

- GRONDWETTELIJK HOF -

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

P.99.0489.N 11 mei 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep, ingesteld voor de eindbeslissing, tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de regelmatigheid onderzoek van een verzoek strekkende tot het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen, zonder dat terzelfdertijd de regelmatigheid van het strafonderzoek of van de strafvordering wordt onderzocht.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.99.0074.N 16 februari 1999 AC nr. ...

Tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat het hoger beroep ongegrond verklaart dat is ingesteld tegen de beschikking waarbij de onderzoeksrechter het krachtens artikel 61quinquies, §§ 1 en 2, Sv. ingediende verzoek tot het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen afwijst, staat cassatieberoep eerst open na de eindbeslissing.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.98.1398.F 1 december 1998 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat de verdachte instelt tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat zijn verzoek aan de onderzoeksrechter om een aanvullende daad van onderzoek te doen verrichten verwerpt, is niet ontvankelijk, aangezien die beslissing geen eindbeslissing is.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEKSRECHTER -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 61quinquies en 416, tweede lid

P.99.0234.F 24 maart 1999 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat de verdachte, voor de eindbeslissing, ingesteld heeft tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat niet over een geschil inzake bevoegdheid of met toepassing van de artt. 135 en 235bis Sv. uitspraak doet, maar het hoger beroep ongegrond verklaart dat de verdachte had ingesteld tegen de beschikking van de onderzoeksrechter, waarbij het verzoek van de verdachte om een bijkomende daad van onderzoek niet ontvankelijk was verklaard, op grond dat het onderzoek is beëindigd.~

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Een geschil betreffende de aanhangigmaking van de zaak bij de onderzoeksrechter en de ontvankelijkheid van het aan voornoemde rechter gerichte verzoek om een bijkomende daad van onderzoek is geen geschil inzake bevoegdheid in de zin van artikel 416, tweede lid, Sv.~

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 61quinquies, § 2, en 127, § 3

P.11.1115.N 27 september 2011 AC nr. ...

De toezending van een verzoekschrift per fax tot het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen kan, wegens de technische eigenschappen ervan, geen originele handtekening bevatten en voldoet daarom niet aan de voorschriften van de artikelen 61quinquies, §2, en 127, §3, Wetboek van Strafvordering.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 61quinquies, §§ 1 tot 3, 127, §§ 2 en 3

P.13.1797.F 29 januari 2014 AC nr. ...

Het onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, in zijn uitspraak over het hoger beroep van de eiser tegen een door de onderzoeksrechter met toepassing van artikel 61quinquies, §§1 tot 3, van het Wetboek van Strafvordering gewezen beschikking, vaststelt dat de eiser zijn verzoekschrift buiten de termijn had ingediend die in artikel 127, §§2 en 3, van dat wetboek is bepaald, de beroepen beschikking die het verzoekschrift nochtans ontvankelijk had verklaard vernietigt, het verzoekschrift niet-ontvankelijk verklaart, verklaart dat er geen grond is om uitspraak te doen over de gegrondheid ervan en het hoger beroep afwijst van de eiser, is niet ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging

Artt. 61quinquies, 127, § 3, en 416, eerste en tweede lid

P.14.0236.F 4 juni 2014 AC nr. ...

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het hoger beroep niet-gegrond verklaart dat een partij heeft ingesteld tegen een beschikking van de onderzoeksrechter waarbij het verzoek tot het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen niet-ontvankelijk is verklaard, oefent de rechtsmacht van de rechter voor al wat het voorwerp van de strafvordering uitmaakt niet volledig uit; beroep in cassatie tegen dergelijke beslissing staat eerst open na het eindarrest (1). (1) Zie Cass. 10 maart 1999, AR P.99.0174.F, AC 1999, nr. 145.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Het verbod om onmiddellijk cassatieberoep in te stellen tegen de beslissing die uitspraak doet over het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen is niet onverenigbaar met artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, aangezien de eerbiediging van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wordt beoordeeld op het einde van de rechtspleging in haar geheel, het onderzoeksgerecht kan beslissen dat aanvullend onderzoek nodig is en, in geval van verwijzing naar de vonnisrechter, laatstgenoemde kan beslissen om getuigen te verhoren zo hij dat nodig acht om de waarheid aan de dag te brengen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

Artt. 61quinquies, 127, 218 en 235

P.01.0943.N 2 oktober 2001 AC nr. ...

De omstandigheid dat de samenstelling van kamer van inbeschuldigingstelling die in de loop van het gerechtelijk onderzoek reeds geoordeeld heeft over een hoger beroep tegen de beslissing van de onderzoeksrechter betreffende bijkomende onderzoeksverrichtingen, dezelfde is als deze die ter gelegenheid van de regeling van de rechtspleging over bijkomende onderzoekshandelingen met hetzelfde voorwerp oordeelt, kan geen objectief gerechtvaardigde twijfel doen ontstaan betreffende de onpartijdigheid van de rechters (1). (1) Zie cass., 21 maart 2000, A.R. P.00.0451.N, nr 196.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken

Artt. 61quinquies, 127, vierde lid, 131, § 1, 235bis en 416

P.00.0547.N 13 juni 2000 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening, ingesteld voor de eindbeslissing, tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de beroepen beschikking van de onderzoeksrechter bevestigt op grond dat het verzoekschrift, neergelegd met toepassing van de artikelen 61quinquies en 127, vierde lid, Wetboek van Strafvordering, wegens miskenning van de wet van 15 juni 1935 betreffende het taalgebruik in gerechtszaken, onontvankelijk is, aangezien deze beslissing geen uitspraak doet over de onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden als bedoeld bij artikel 131, § 1 of over de verwijzingsbeschikking of over een grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering en aldus niet gewezen werd met toepassing van artikel 235bis, maar uitsluitend met toepassing van de artikelen 61quinquies en 127, vierde lid, en evenmin een eindbeslissing is in de zin van artikel 416 van dit wetboek (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1999, A.R. P.99.0489.N, nr 278.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 61sexies et 416

P.07.1304.F 17 oktober 2007 AC nr. 489

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk wanneer het vóór de eindbeslissing is ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, die, met toepassing van artikel 61sexies Sv., beslist dat het verzet van de eiser tegen de geplande vervreemding zonder belang is en het hoger beroep dat hij had ingesteld tegen de beschikking van de onderzoeksrechter die met toepassing van het voormelde artikel is gewezen, zonder grondslag verklaart (1). (1) Zie Cass., 22 sept. 2004, AR P.04.1128.F, AC, 2004, nr 428.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.04.1128.F 22 september 2004 AC nr. 428

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat vóór de eindbeslissing wordt ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat met toepassing van artikel 61sexies van het Wetboek van Strafvordering uitspraak doet en vermeldt dat de bewaarkosten voor een gedeelte van de bij eiser in beslag genomen goederen niet in een redelijke verhouding staan tot de waarde ervan en bijgevolg machtiging verleent tot de verkoop ervan door het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en Verbeurdverklaring (1). (1) Zie Cass., 17 nov. 1999, AR P.99.1540, nr 611 en 30 mei 2000, AR P.00.0478.N, nr 331.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 61ter en 235bis

P.00.1007.F 13 september 2000 AC nr. ...

De wet bepaalt niet dat de verzoekende partij, die hoger beroep heeft ingesteld tegen de beschikking van de onderzoeksrechter, waarin haar de inzage van het dossier ontzegd wordt, dat dossier moet kunnen raadplegen vóór het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat uitspraak doet over de gegrondheid van dat hoger beroep alsook, in voorkomend geval, naar aanleiding van die aanhangigmaking, over de regelmatigheid van de rechtspleging (1). (1) Zie H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procedure pénale, Brugge, 1999, blz. 437.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 61ter en 416

P.14.1600.F 26 november 2014 AC nr. 729

Het onmiddellijk cassatieberoep van de inverdenkinggestelde tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat zijn hoger beroep tegen een beschikking van de onderzoeksrechter die zijn verzoek tot het verkrijgen, met het voordeel van rechtsbijstand, van een afschrift van stukken uit het strafdossier ongegrond verklaart, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 16 februari 1999, AR P.99.0015.N, AC 1999, nr. 89.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Allerlei

P.99.1278.F 13 oktober 1999 AC nr. ...

Het cassatieberoep dat ingesteld wordt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij het hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter, die een aanvraag tot inzage van het dossier verwerpt, ongegrond wordt verklaard, is niet ontvankelijk, aangezien dat arrest geen eindbeslissing is in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv., geen uitspraak doet over een geschil inzake bevoegdheid, geen uitspraak doet met toepassing van de artt. 135 en 235bis van dat wetboek en evenmin uitspraak doet over het aansprakelijkheidsbeginsel.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.99.0015.N 16 februari 1999 AC nr. ...

Is niet ontvankelijk het cassatieberoep van de verdachte tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat zijn hoger beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter, die zijn verzoek tot inzage van het strafdossier had verworpen, ongegrond verklaart, nu dit arrest geen eindbeslissing is in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv en geen uitspraak doet over een geschil inzake bevoegdheid of met toepassing van de artikelen 135 en 235bis Sv, noch over het beginsel van aansprakelijkheid inzake burgerlijke rechtsvordering.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Artt. 61ter, 235bis, 407, 408, 413 en 416

P.07.0041.N 3 april 2007 AC nr. 168

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de burgerlijke partijstelling van de klager en vervolgens de strafvordering niet ontvankelijk verklaart, bepaalde stukken van de strafrechtspleging nietig verklaart en de verwijdering ervan uit het strafdossier en de neerlegging ter griffie ervan beveelt overeenkomstig artikel 235bis, § 6, Wetboek van Strafvordering, om tenslotte vast te stellen dat de procedure op grond van artikel 61ter, Wetboek van Strafvordering zonder voorwerp is geworden, is een eindbeslissing.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei

Artt. 61ter, 61quinquies, en 63

P.06.0427.F 28 juni 2006 AC nr. 362

De toepassing van de bijzondere bevoegdheids- en procedureregels die bij de artikelen 479 e.v., Sv. zijn bepaald ontneemt het slachtoffer niet het recht om correct en gewetensvol te worden bejegend, in het bijzonder door terbeschikkingstelling van de nodige informatie, noch het recht om de burgerlijke rechtsvordering tezelfdertijd en voor dezelfde rechter te vervolgen, noch het recht om de hoedanigheid van benadeelde persoon te verkrijgen, noch het recht om de bevoegde onderzoeksmagistraat om inzage van het dossier te verzoeken, noch het recht om die magistraat te verzoeken een bijkomende onderzoekshandeling te verrichten, noch ten slotte het recht om zich bij hem burgerlijke partij te stellen.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

Artt. 625 en 627

P.12.1922.N 25 februari 2014 AC nr. ...

Het herstel in eer en rechten is in beginsel ondeelbaar; enkel de veroordelingen, bedoeld in artikel 627 Wetboek van Strafvordering, gepleegd tijdens de proefperiode bedoeld in artikel 625 Wetboek van Strafvordering, waarvan het hof van beroep kan beslissen dat ze geen beletsel vormen voor de toekenning van het herstel in eer en rechten, kunnen uitgesloten worden van het herstel in eer en rechten.

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

Artt. 62bis, 226 en 227

P.01.1040.F 26 september 2001 AC nr. ...

De onderzoeksrechter, die territoriaal bevoegd is op grond van een van de bij artikel 62bis, eerste lid, Sv., bedoelde criteria, kan de bij hem aanhangig gemaakte samenhangende feiten reeds onderzoeken wanneer die samenhang met voldoende waarschijnlijkheid kan worden afgeleid uit de omstandigheden die zijn vastgesteld op het ogenblik waarop hij van die feiten heeft kennisgenomen, waarbij het onderzoeksgerecht de zaak daarna vooralsnog aan die magistraat kan onttrekken, als uit het verloop van het onderzoek zou blijken dat de aangevoerde samenhang niet bestaat (1). (1) Zie Cass., 14 mei 1974 (AC, 1974, 1025), J. HOEFFLER, Traité de l'instruction préparatoire en matière pénale, Kortrijk, 1956, blz. 44 ; H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Brugge, 1999, blz. 349, en J. DE CODT, "Les nullités de l'instruction préparatoire et le droit de la preuve. Tendances récentes", Rev. dr. pén., 2000, blz. 6 en 7.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid

- SAMENHANG -

Artt. 63 en 182

P.95.0506.F 8 november 1995 AC nr. ...

Hij die beweert door een wanbedrijf benadeeld te zijn kan zich burgerlijke partij stellen en dat wanbedrijf bij de correctionele rechtbank aanhangig maken door rechtstreekse dagvaarding van de beklaagde; het is voor de ontvankelijkheid van de rechtstreekse dagvaarding en het instellen van de strafvordering voldoende dat de dagende partij aanvoert benadeeld te zijn door het aangegeven misdrijf, zonder dat zij haar vordering tot schadeloosstelling hoeft te detailleren.~

- STRAFVORDERING -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 63 en 66

P.02.1202.N 12 november 2002 AC nr. 601

Voor de ontvankelijkheid van een burgerlijke partijstelling is niet vereist dat degene van wie de klacht met burgerlijke partijstelling uitgaat, in zijn akte van burgerlijke partijstelling uitdrukkelijk heeft aangevoerd dat hij door het aangeklaagde misdrijf is benadeeld, nu die beweerde benadeling ook kan blijken uit de andere feitelijke gegevens (1). (1) Zie Cass., 21 sept. 1999, A.R. P.99.0743.N, nr 475.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 63 en 67

P.07.0041.N 3 april 2007 AC nr. 168

Hij die beweert door een misdaad of wanbedrijf benadeeld te zijn, kan zich burgerlijke partij stellen zowel voor de onderzoeksrechter als voor het onderzoeksgerecht, zonder dat hij in die stand van de rechtspleging het bewijs hoeft te leveren van de schade, van haar omvang en van het oorzakelijk verband ervan met het aan de verdachte ten laste gelegde misdrijf; de beweerde benadeelde moet evenwel, wil zijn burgerlijke partijstelling ontvankelijk zijn, zijn bewering omtrent de schade die hij door het misdrijf zou hebben geleden, aannemelijk maken (1). (1) Zie Cass., 22 mei 2001, AR P.99.1655.N, nr 303; Cass., 8 okt. 2003, AR P.02.0419.N, nr 516.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Wanneer het gerechtelijk onderzoek geopend werd ingevolge een burgerlijke partijstelling en het openbaar ministerie zelf geen gerechtelijk onderzoek heeft gevorderd, oordeelt het onderzoeksgerecht dat de ontvankelijkheid van zulke burgerlijke partijstelling onderzoekt niet over de burgerlijke vordering zelf maar enkel over het recht dat een partij beweert te hebben om via een burgerlijke partijstelling de strafvordering op gang te brengen; dergelijke beslissing behoort tot het voorbereidend onderzoek zodat de uitspraak ervan niet in openbare rechtszitting moet gebeuren (1). (1) R. VERSTRAETEN, Handboek van Strafvordering, Antwerpen-Apeldoorn, Maklu, 2005, nr 1194.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Wanneer het gerechtelijk onderzoek geopend werd ingevolge een burgerlijke partijstelling en het openbaar ministerie zelf geen gerechtelijk onderzoek heeft gevorderd, vormt de ontvankelijkheid van de burgerlijke vordering de grondslag voor de ontvankelijkheid van de strafvordering; het onderzoeksgerecht dat de ontvankelijkheid van zulke burgerlijke partijstelling onderzoekt, oordeelt niet over de burgerlijke vordering zelf maar enkel over het recht dat een partij beweert te hebben om via een burgerlijke partijstelling de strafvordering op gang te brengen (1). (1) R. VERSRAETEN, Handboek van Strafvordering, Antwerpen-Apeldoorn, Maklu, 2005, nr 1194.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.02.0608.N 11 februari 2003 AC nr. 94

Hij die beweert door een misdaad of een wanbedrijf schade te hebben geleden kan zich burgerlijke partij stellen voor de onderzoeksrechter of voor het onderzoeksgerecht en in dat stadium van de rechtspleging dient hij nog niet het bewijs te leveren van de schade, van de omvang ervan of van het oorzakelijk verband ervan met het misdrijf waarvan de inverdenkinggestelde wordt verdacht, maar hij is gehouden zijn bewering omtrent de schade aannemelijk te maken (1); dit houdt tevens in dat hij een rechtmatig belang heeft bij de vordering tot herstel van de schade, maar het volstaat in dat stadium van de rechtspleging dat de beweerde rechtmatigheid geloofwaardig is. (1) Cass., 21 dec. 1993, AR P.93.1353.N, nr 539 en 8 okt. 2002, AR P.02.0419.N, nr ...

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.02.0419.N 8 oktober 2002 AC nr. 516

De regel dat hij, die beweert door een misdaad of een wanbedrijf benadeeld te zijn, zich burgerlijke partij kan stellen zowel voor de onderzoeksrechter als voor het onderzoeksgerecht, zonder dat hij in die stand van de rechtspleging het bewijs hoeft te leveren van de schade, van haar omvang en van het oorzakelijk verband ervan met het aan de verdachte ten laste gelegde misdrijf, op voorwaarde dat hij, wil zijn burgerlijke partijstelling ontvankelijk zijn, zijn bewering omtrent de schade die hij door het misdrijf zou geleden hebben, aannemelijk maakt, geldt zowel voor een burgerlijke partijstelling die de strafvordering op gang brengt, als voor een burgerlijke partijstelling nadat de strafvordering reeds is ingesteld of bij wijze van voeging bij een andere burgerlijke partijstelling (1) (1)Cass., 21 dec. 1993, A.R. P.93.1353.N, nr.

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

P.94.1086.N 7 maart 1995 AC nr. ...

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is slechts ontvankelijk indien het aangeklaagde feit waardoor de burgerlijke partij beweert benadeeld te zijn, beantwoordt aan een door de wet als misdaad of wanbedrijf gekwalificeerd feit.~

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

Artt. 68 (oud) en 135 (oud)

P.96.0609.N 26 oktober 1999 AC nr. ...

Gegrond is het middel gericht tegen de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling in zoverre wordt geoordeeld dat de termijn van 24 uren vanaf de beschikking van de raadkamer om hoger beroep aan te tekenen voor de burgerlijke partij die niet woont en geen woonplaats heeft gekozen in het gerechtelijk arrondissement waar het onderzoek wordt gedaan, niet strijdig is met de artikelen 10 en 11 Grondwet en dat het hoger beroep (verzet) ingesteld door de burgerlijke partij buiten voornoemde termijn van 24 uren tegen de beschikking van de raadkamer waarbij de buitenvervolgingstelling wordt bevolen, laattijdig is.

- WOONPLAATS -

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Artt. 68 en 135

P.97.1428.F 1 april 1998 AC nr. ...

Wanneer de burgerlijke partij niet in het gerechtelijk arrondissement woont waar het onderzoek wordt gedaan en aldaar geen woonplaats heeft gekozen bij een ter griffie van de rechtbank verleden akte, moet zij, indien zij hoger beroep wil instellen tegen de beschikking van buitenvervolgingstelling van de raadkamer, dat beroep instellen binnen de vierentwintig uren te rekenen van de dag waarop die beschikking is gegeven.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

Artt. 75bis en 86bis

P.03.0208.F 26 maart 2003 AC nr. 207

Geen enkele bepaling van de Wet 8 april 2002 betreffende de anonimiteit van de getuigen verplicht de kamer van inbeschuldigingstelling, bij de regeling van de rechtspleging, een nieuw verhoor, volgens de in die wet bepaalde modaliteiten, voor te schrijven van de anonieme getuige of informant die gehoord zijn vóór de inwerkingtreding van die wet.

- ONDERZOEKSGERECHTEN -

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

Artt. 75bis, 86bis, 86ter, 189bis en 315bis

P.08.1350.F 14 januari 2009 AC nr. 28

De anonieme getuige is de persoon die onder ede een getuigenverklaring aflegt voor een rechter, terwijl zijn identiteitsgegevens geheel of gedeeltelijk geheim worden gehouden.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Artt. 78 en 345

P.04.0389.F 2 juni 2004 AC nr. 298

De niet-goedgekeurde doorhalingen in de verklaring van de jury tasten het arrest van het hof van assisen niet aan, wanneer de werkelijke wil van de jury blijkt uit andere vermeldingen in die verklaring, uit de vermeldingen van het proces-verbaal van de rechtszitting en uit de vermeldingen van het arrest (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep van G. en tot gedeeltelijke vernietiging op het cassatieberoep van A. Het meende dat het enige middel gegrond was en merkte op dat de niet-goedgekeurde doorhalingen in de verklaring van de jury geacht worden niet bestaan te hebben (Artt. 78 en 345 Sv.). Zie Cass., 2 dec. 1992, AR 271, nr 766 ; 9 jan. 1996, AR P.95.0348.N, nr 21.

- HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury

Artt. 8 en 29

P.93.0848.N 7 februari 1995 AC nr. ...

Tijdens een huiszoeking met betrekking tot een op heterdaad betrapt misdrijf kunnen geldige vaststellingen worden verricht nopens een ander misdrijf waarvan de sporen werden gevonden zonder dat de grenzen van de oorspronkelijke huiszoeking werden overschreden.~

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 8, 22 en 29

P.99.0833.N 6 juli 1999 AC nr. ...

Artikel 29 Wetboek van Strafvordering bedoelt niet de officieren en agenten van gerechtelijke politie die in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen van een overeenkomstig artikel 8 van dit wetboek tot hun opsporingsbevoegdheid behorende misdaad of wanbedrijf, in welk geval geen wettelijke bepaling - ook niet artikel 22 Wetboek van Strafvordering en artikel 7 van de Wet van 5 augustus 1992 op het Politieambt - of essentiële procedureregel belet dat zij hun opsporing zouden aanvatten en doorvoeren zonder voorafgaandelijk en dadelijk bericht te geven aan de procureur des Konings; de omstandigheid dat een persoon met hoedanigheid van officier of agent van gerechtelijke politie tevens het slachtoffer is van een misdrijf, tast niet vermelde hoedanigheid aan.~

- STRAFVORDERING -

- POLITIE -

- OPENBAAR MINISTERIE -

Artt. 8, 28bis, § 1, en 28ter

P.01.1203.F 21 augustus 2001 AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling verhindert dat de officieren en agenten van de gerechtelijke politie, die kennis krijgen van een tot hun opsporingsbevoegdheid behorende misdaad of wanbedrijf, hun opsporingen aanvatten en doorvoeren zonder de procureur des Konings hiervan voorafgaandelijk en onmiddellijk bericht te geven ; de in artikel 28ter Sv. bedoelde verplichting om de procureur des Konings op de hoogte te brengen is noch substantieel noch op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Raadpl. Cass., 6 juli 1999, A.R. P.99.0833.N, nr. 412.

- OPENBAAR MINISTERIE -

- STRAFVORDERING -

- POLITIE -

Artt. 8, 29, 53 en 54

P.00.0548.N 20 november 2001 AC nr. ...

De officier van gerechtelijke politie die nieuwe misdrijven ontdekt stelt hiervan proces-verbaal op en doet dit toekomen aan de bevoegde procureur des Konings in toepassing van de artikelen 8, 53 en 54 Wetboek van Strafvordering en 15 Wet op het Politieambt en niet in toepassing van artikel 29 Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie Cass., 25 april 1989, AR 3264, nr 485; 6 juli 1999, AR P.99.833.N, nr 412.

- STRAFVORDERING -

- POLITIE -

Artt. 8, 46 en 49

P.05.1705.N 28 maart 2006 AC nr. 178

Een ambtshalve, zonder opdracht van de Procureur des Konings of van de onderzoeksrechter, door een lid van de federale politie van de gerechtelijke dienst van een arrondissement opgesteld proces-verbaal houdende de vaststelling van een gemeenrechtelijk misdrijf is een daad van onderzoek die de verjaring van de strafvordering stuit (1). (1) Zie Cass., 17 maart 1975, AC, 1975, 799; Cass., 7 okt. 1976, AC, 1977, 148; Cass., 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting

- POLITIE -

Artt. 80, 157, 211 en 355

P.05.1138.N 6 december 2005 AC nr. 651

Het recht van de medewerker aan het strafonderzoek om de naam van de aangever van een feit te verzwijgen is niet absoluut en de rechter, die in concreto dient na te gaan of de medewerker aan het strafonderzoek die als getuige gehoord wordt dit recht niet afwendt van zijn wettelijk doel, kan daarbij rekening houden met de omstandigheid dat op het ogenblik van de aangifte geen redelijke verantwoording bestond om de aangever anonimiteit te verzekeren (1) (2). (1) In de context van de zaak dient onder "medewerker aan het strafonderzoek" te worden verstaan de politieambtenaren die op basis van de door de aangever verkregen informatie een proces-verbaal hebben opgesteld. (2) Op basis van een anonieme aangifte werd anno 1994 een onderzoek gestart tegen eiser in cassatie die op zijn beurt klacht indiende met burgerlijke partijstelling tegen onbekende wegens laster en eerroof. Het gerechtelijk onderzoek tegen eiser werd afgesloten met een buitenvervolgingstelling bij beschikking van de raadkamer te Brussel van 26 oktober 1999 zodat het onderzoek lastens onbekende ten nadele van eiser kon hervat worden. De verbalisanten, opgeroepen als getuigen voor de onderzoeksrechter, weigerden meermaals de identiteit van de aangever kenbaar te maken. Het bestreden arrest oordeelde dat noch de onderzoeksrechter, noch het onderzoeksgerecht over wettelijke middelen beschikte om de verbalisanten te dwingen deze identiteit kenbaar te maken. Door zich toe te spitsen op de problematiek van de anonieme aangever lijken het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, en mutatis mutandis het middel, voorbij te gaan aan de kern van de problematiek: na de buitenvervolgingstelling van eiser is de onbekende persoon in de voorliggende zaak geen anonieme aangever meer maar wel een vermoedelijke dader. Nu aan een en ander leek te zijn voorbijgegaan had het O.M. in deze geconcludeerd tot verwerping van de voorziening op grond van een andere benadering van de ontwikkelde middelen.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Zelfs indien op het ogenblik van de aangifte van het onderzochte feit een redelijke verantwoording bestond om de aangever anonimiteit te verzekeren, kan de rechter bij het beoordelen of de medewerker aan het strafonderzoek die als getuige gehoord wordt zich al dan niet kan beroepen op zwijgrecht, rekening houden met alle feitelijke omstandigheden, zoals de omstandigheid dat nadien het strafonderzoek heeft geleid tot de buitenvervolgingstelling, dat op het ogenblik van de getuigenis geen gerechtvaardigde vrees voor de bescherming van de aangever meer bestaat, en met het recht van de buiten vervolging gestelde verdachte om eventueel schadevergoeding te verkrijgen wegens eerroof, laster of lasterlijke aangifte (1) (2) (3). (1) In de context van de zaak dient onder "medewerker aan het strafonderzoek" te worden verstaan de politieambtenaren die op basis van de door de aangever verkregen informatie een proces-verbaal hebben opgesteld. (2) Cass., 10 jan. 1978, AC 1978, 546. (3) Op basis van een anonieme aangifte werd anno 1994 een onderzoek gestart tegen eiser in cassatie die op zijn beurt klacht indiende met burgerlijke partijstelling tegen onbekende wegens laster en eerroof. Het gerechtelijk onderzoek tegen eiser werd afgesloten met een buitenvervolgingstelling bij beschikking van de raadkamer te Brussel van 26 oktober 1999 zodat het onderzoek lastens onbekende ten nadele van eiser kon hervat worden. De verbalisanten, opgeroepen als getuigen voor de onderzoeksrechter, weigerden meermaals de identiteit van de aangever kenbaar te maken. Het bestreden arrest oordeelde dat noch de onderzoeksrechter, noch het onderzoeksgerecht over wettelijke middelen beschikte om de verbalisanten te dwingen deze identiteit kenbaar te maken. Door zich toe te spitsen op de problematiek van de anonieme aangever lijken het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, en mutatis mutandis het middel, voorbij te gaan aan de kern van de problematiek: na de buitenvervolgingstelling van eiser is de onbekende persoon in de voorliggende zaak geen anonieme aangever meer maar wel een vermoedelijke dader. Nu aan een en ander leek te zijn voorbijgegaan had het O.M. in deze geconcludeerd tot verwerping van de voorziening op grond van een andere benadering van de ontwikkelde middelen.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Zowel vóór de wet van 8 april 2002, als nog vandaag, mag de medewerker aan het strafonderzoek die door de onderzoeksrechter of de strafvonnisrechter bij toepassing van naar gelang van het geval artikel 80, 157 of 355 Wetboek van Strafvordering onder eed als getuige wordt gehoord, weigeren de identiteit van de persoon die de aangifte van het onderzochte feit heeft gedaan, bekend te maken, wanneer deze medewerker op redelijke grond in geweten heeft kunnen oordelen de aangever in het belang van de strafvordering en ter bescherming van die aangever, anonimiteit te beloven (1) (2) (3). (1) In de context van de zaak dient onder "medewerker aan het strafonderzoek" te worden verstaan de politieambtenaren die op basis van de door de aangever verkregen informatie een proces-verbaal hebben opgesteld. (2) Cass., 10 jan. 1978, AC 1978, 546. (3) Op basis van een anonieme aangifte werd anno 1994 een onderzoek gestart tegen eiser in cassatie die op zijn beurt klacht indiende met burgerlijke partijstelling tegen onbekende wegens laster en eerroof. Het gerechtelijk onderzoek tegen eiser werd afgesloten met een buitenvervolgingstelling bij beschikking van de raadkamer te Brussel van 26 oktober 1999 zodat het onderzoek lastens onbekende ten nadele van eiser kon hervat worden. De verbalisanten, opgeroepen als getuigen voor de onderzoeksrechter, weigerden meermaals de identiteit van de aangever kenbaar te maken. Het bestreden arrest oordeelde dat noch de onderzoeksrechter, noch het onderzoeksgerecht over wettelijke middelen beschikte om de verbalisanten te dwingen deze identiteit kenbaar te maken. Door zich toe te spitsen op de problematiek van de anonieme aangever lijken het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, en mutatis mutandis het middel, voorbij te gaan aan de kern van de problematiek: na de buitenvervolgingstelling van eiser is de onbekende persoon in de voorliggende zaak geen anonieme aangever meer maar wel een vermoedelijke dader. Nu aan een en ander leek te zijn voorbijgegaan had het O.M. in deze geconcludeerd tot verwerping van de voorziening op grond van een andere benadering van de ontwikkelde middelen.

- BEWIJS - Strafzaken - Getuigen

Artt. 828 en 542

P.96.1267.F 14 oktober 1996 AC nr. ...

De onderzoeksrechter die door een partij op haar kosten is ontvangen of van haar geschenken heeft aangenomen en aldus zijn sympathie voor die partij heeft geuit, verkeert in de onmogelijkheid haar zaak verder te behandelen, zonder bij de andere partijen, meer bepaald de verdachten, en bij derden verdenking te wekken aangaande zijn geschiktheid om zijn opdracht op een objectieve en onpartijdige wijze te vervullen.

- VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken

Artt. 87 en 88

D.05.0015.N 18 mei 2006 AC nr. 281

De enkele omstandigheid dat een lid van de tuchtraad van beroep van een balie in zijn hoedanigheid van stafhouder aanwezig was bij een huiszoeking door een onderzoeksrechter in het kantoor van een advocaat, tijdens een gerechtelijk onderzoek, dat geleid heeft tot diens strafrechtelijke veroordeling, die ook de grondslag was van zijn tuchtvervolging, heeft niet tot gevolg dat dit lid daarbij een betrokken overheid was die kennis nam van dat onderzoek of aldus een standpunt innam over de grond van die strafvervolging, zodat daaruit niet kan worden afgeleid dat de aldus samengestelde tuchtraad van beroep niet meer met de vereiste objectieve onpartijdigheid over die tuchtvervolging kan oordelen (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- ADVOCAAT -

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.99.0715.F 27 oktober 1999 AC nr. ...

In het kader van een strafrechtelijk onderzoek mag er, tijdens een regelmatig verrichte huiszoeking, een opgenomen cassette van een antwoordapparaat in beslag genomen worden.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 87 en 89bis

P.12.0785.N 12 februari 2013 AC nr. ...

De vereiste dat een bevel tot huiszoeking met redenen moet omkleed zijn is vervuld door de vermelding van het misdrijf dat men op het oog heeft, alsook van de plaats en het voorwerp van de huiszoeking zonder dat het noodzakelijk is om in het huiszoekingsbevel een gedetailleerde weergave van de feiten op te maken, noch om de op te sporen zaken in detail te beschrijven; het is evenwel noodzakelijk dat de officier van gerechtelijke politie die met de onderzoeksopdracht is belast, over de nodige gegevens beschikt die hem moeten toelaten te weten over welk misdrijf het onderzoek wordt gevoerd en welke nuttige opsporingen en inbeslagnemingen hij daartoe kan verrichten zonder de grenzen van het gerechtelijk onderzoek en van zijn opdracht te buiten te gaan en die vermeldingen moeten ook diegene bij wie de huiszoeking wordt uitgevoerd, voldoende informatie aanreiken over de telastleggingen die aan de oorsprong van de actie liggen, zodat hij de wettigheid ervan kan nagaan (1). (1) Zie: Cass. 26 maart 2002, AR P.01.1642.N, AC 2002, nr. 204.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 87, 88 en 89bis

P.05.1275.N 15 november 2005 AC nr. 597

Een bevel tot huiszoeking is geen daad van jurisdictie maar beoogt enkel de uitvoering van de beslissing tot huiszoeking zodat de rechter de akte waarbij een huiszoekingsbevel wordt verleend kan uitleggen en verbeteren.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Een bevel tot huiszoeking is geen daad van jurisdictie maar beoogt enkel de uitvoering van de beslissing tot huiszoeking zodat de rechter de akte waarbij een huiszoekingsbevel wordt verleend kan uitleggen en verbeteren.

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 88bis en 90quater

P.14.0915.F 24 september 2014 AC nr. 551

De onderzoeksrechter kan in dezelfde beschikking zowel het afluisteren als het opsporen van de uit daaruit voortvloeiende privécommunicatie bevelen.

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 90ter en 90quater

P.07.0311.N 19 juni 2007 AC nr. 338

De onregelmatigheid van de uitvoering van de beschikking, waarbij de onderzoeksrechter machtiging verleent tot een bewakingsmaatregel op grond van artikel 90ter, Wetboek van Strafvordering, heeft geen invloed op de regelmatigheid van de beschikking zelf.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 90ter en 90quater, § 1, tweede lid, 2°

P.11.1774.N 20 maart 2012 AC nr. ...

De loutere vermelding dat andere onderzoeksmiddelen niet volstaan, voldoet niet aan de bijzondere motiveringsvereiste van artikel 90quater, §1, tweede lid, 2°, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de beschikking van de onderzoeksrechter tot machtiging van de bewakingsmaatregel op grond van artikel 90ter op straffe van nietigheid, de redenen vermeldt waarom de maatregel onontbeerlijk is om de waarheid aan het licht te brengen; waar de beschikking bijgevolg moet vermelden waarom de maatregel concreet onontbeerlijk is, is de naleving van deze motiveringsplicht evenwel niet aan bepaalde wettelijke voorgeschreven of uitdrukkelijke bewoordingen onderworpen, maar kan zij blijken uit de samenhang van de bewoordingen van de beschikking (1). (1) Cass. 16 sept. 2008, AR P.08.0620.N, AC, 2008, nr. 477; Zie: Cass. 5 okt. 2005, AR P.05.1056.F, AC, 2005, nr. 483; Cass. 26 dec. 2006, AR P.06.1621.F, AC, 2006, nr. 676.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.07.0894.N 4 september 2007 AC nr. 385

De beschikking waarbij de onderzoeksrechter een machtiging tot een bewakingsmaatregel op grond van artikel 90ter, Wetboek van Strafvordering verleent, moet de redenen vermelden waarom die maatregel concreet onontbeerlijk is om de waarheid aan de dag te brengen; de loutere vermelding dat andere onderzoeksmiddelen niet volstaan, voldoet niet aan de bijzondere motiveringsvereiste (1). (1) Zie Cass., 5 okt. 2005, AR P.05.1056.F, nr 483; Cass., 26 dec. 2006, AR P.06.1621.F, nr ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEKSRECHTER -

De naleving van de bijzondere motiveringsverplichting, die erin bestaat dat de onderzoeksrechter die een machtiging tot een bewakingsmaatregel op grond van artikel 90ter, Wetboek van Strafvordering verleent de redenen moet vermelden waarom die maatregel concreet onontbeerlijk is om de waarheid aan de dag te brengen, is niet aan een bepaalde wettelijke voorgeschreven of uitdrukkelijke bewoording onderworpen; zij kan blijken uit de samenhang van de bewoording van de beschikking (1). (1) Zie Cass., 5 okt. 2005, AR P.05.1056.F, nr 483; Cass., 26 dec. 2006, AR P.06.1621.F, nr ...

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEKSRECHTER -

Artt. 90ter en 90quater, § 1, tweede lid, 4°

P.10.0581.N 29 juni 2010 AC nr. 470

'Eén maand' in de zin van artikel 90quater, § 1, tweede lid, 4°, Wetboek van Strafvordering vangt aan de dag van de beschikking tot machtiging van een bewakingsmaatregel op grond van artikel 90ter, Wetboek van Strafvordering, eventueel van het uur vermeld in die beschikking, tot dezelfde dag maar dan één maand later, eventueel tot hetzelfde uur als vermeld in de beschikking van de onderzoeksrechter (1). (1) Het openbaar ministerie had in zijn conclusie de problematiek van de berekening van de periode, tijdens dewelke een bewakingsmaatregel mag worden uitgevoerd, niet ontmoet. Het was van oordeel dat, waar de eisers (onder andere) de wijze bekritiseerden waarop het bestreden arrest de termijn van één maand voorzien in de beschikking tot machtiging van de bewakingsmaatregel op grond van artikel 90ter van het Wetboek van Strafvordering berekende, en er van uitgingen dat machtiging werd verleend voor een periode van langer dan één maand, het middel niet in concreto aanduidde dat er privé-communicatie tijdens de overbrenging ervan werd afgeluisterd of opgenomen, buiten de periode van één maand. In die optiek kon het middel niet tot cassatie leiden en was het niet ontvankelijk.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Artt. 90ter en 90quater, § 1, tweede lid, 5°, en § 3

P.10.0581.N 29 juni 2010 AC nr. 470

Noch artikel 90quater, § 1, tweede lid, 5°, en § 3, Wetboek van Strafvordering, noch enige andere wettelijke bepaling, beletten dat de onderzoeksrechter vrij oordeelt of hij, gelet op de feitelijke omstandigheden eigen aan de zaak, voor de uitvoering van de beschikking tot machtiging van een bewakingsmaatregel op grond van artikel 90ter, Wetboek van Strafvordering, één of meerdere officieren van gerechtelijke politie aanwijst, die aldus elk afzonderlijk de vereiste machtiging hebben maar die daardoor niet verplicht zijn gezamenlijk of gelijktijdig op te treden.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Artt. 90ter tot 90decies

P.10.0054.F 31 maart 2010 AC nr. 235

De artikelen 90ter en 90decies Sv. zijn alleen van toepassing op het afluisteren, kennisnemen en opnemen van privé-communicatie en telecommunicatie, na de overbrenging ervan; de kennisneming van een bericht nadat het is ingekomen valt niet onder het toepassingsgebied van de voormelde bepalingen (1). (1) Zie Cass., 27 okt. 1999, AR P.99.0715.F, AC, 1999, nr. 569, J.T., 2000, p. 522.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

P.08.1818.F 25 februari 2009 AC nr. 157

De omstandigheid dat door het afluisteren van telefoongesprekken andere feiten zijn ontdekt dan die waarvoor de maatregel was bevolen, is geen grond van nietigheid van de aldus verkregen aanwijzingen; dergelijke telefoontap heeft niet het bij wet verboden verkennende karakter door het louter feit dat die maatregel, die regelmatig werd bevolen in het kader van een gerechtelijk onderzoek, inlichtingen heeft opgeleverd die de procureur des Konings ertoe gebracht hebben een tweede onderzoek te openen (1). (1) Zie Cass., 1 juni 2005, AR P.05.0725.F, AC, 2005, nr 308.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

P.99.0715.F 27 oktober 1999 AC nr. ...

De kennisneming of inbeslagneming van de opnamen van communicatie en telecommunicatie, na de overbrenging ervan, valt niet binnen het toepassingsgebied van de wetgeving betreffende het afluisteren, kennisnemen en opnemen van privé-communicatie en -telecommunicatie, tijdens de overbrenging ervan.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 90ter, § 1, eerste en tweede lid, en 90quater, § 1

P.12.1561.N 4 december 2012 AC nr. ...

De onderzoeksrechter die machtiging verleent om privécommunicatie of –telecommunicatie direct af te luisteren, er kennis van te nemen of op te nemen met technische hulpmiddelen, kan het binnendringen machtigen in een woning of in een private plaats buiten medeweten of zonder de toestemming van hetzij de bewoner hetzij de eigenaar of zijn rechthebbende; de machtiging tot binnendringing kan geen andere finaliteit hebben dan het mogelijk maken van de uitvoering van de machtiging tot direct afluisteren (1). (1) Zie de andersluidende conclusie van het O.M.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Artt. 90ter, §§ 1 en 2, en 90quater, § 1

P.05.0725.F 1 juni 2005 AC nr. 308

Wanneer de ernstige aanwijzingen van schuld die een voorlopige hechtenis rechtvaardigen met behulp van telefoontap zijn vergaard, moet de beschikking waarbij die is opgedragen, al is het slechts in afschrift, tot het dossier behoren op grond waarvan de inverdenkinggestelde onder aanhoudingsbevel is geplaatst; wanneer de onderzoeksgerechten dit stuk niet kunnen onderzoeken en de regelmatigheid ervan niet kunnen nagaan, kunnen zij hun toezicht niet uitoefenen en kan de inverdenkinggestelde dienaangaande evenmin zijn recht van verdediging uitoefenen (1). (1) Zie Cass., 24 april 1996, AR P.96.0350.F, nr 124.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

Een aanhoudingsbevel mag niet gegrond zijn op een opname van telefoongesprekken, die ofwel niet door de onderzoeksrechter is toegestaan, ofwel is toegestaan door een beschikking waaraan nietigheid kleeft (1). (1) Zie Cass., 26 juni 1996, AR P.96.0842.F, nr 263.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

P.96.0842.F 26 juni 1996 AC nr. ...

Niet naar recht verantwoord is de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die, op het beroep tegen een beschikking van de raadkamer tot handhaving van de voorlopige hechtenis binnen vijf dagen na uitvaardiging van het aanhoudingsbevel en die, in dit stadium van de procedure, de regelmatigheid van dat aanhoudingsbevel dient na te gaan, de hechtenis van verdachte handhaaft niettegenstaande de onregelmatigheid van dat aanhoudingsbevel wegens de onwettigheid van de telefoontap waarop het steunt.

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving

Niet regelmatig is het aanhoudingsbevel dat gegrond is op het aftappen van telefoonoproepen, dat ofwel niet door de onderzoeksrechter is toegestaan, ofwel toegestaan is door een beschikking waaraan nietigheid kleeft.~

- VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding

Iedere maatregel die erin bestaat communicatie, tijdens de overbrenging ervan van en naar een telefoontoestel, af te luisteren en op te nemen en de correspondenten te identificeren, moet vooraf toegestaan zijn door een met redenen omklede beschikking van de onderzoeksrechter waarin, op straffe van nietigheid, inzonderheid melding wordt gemaakt van de ernstige aanwijzingen waaruit het bestaan van één van de misdrijven waarvoor de wet die maatregel toestaat, kan worden afgeleid, van de redenen waarom die maatregel noodzakelijk is om de waarheid aan de dag te brengen en van de duur van de telefoontap.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Artt. 90ter, §1, eerste lid en 90quater, § 1, tweede lid, 1°

P.13.1438.N 17 december 2013 AC nr. ...

De aanwijzingen en de concrete feiten, eigen aan de zaak, die de afluistermaatregel wettigen als bedoeld in artikel 90ter van het Wetboek van Strafvordering kunnen bestaan in anonieme inlichtingen betreffende het te onderzoeken misdrijf; de beschikking tot telefoontap is niet onregelmatig en strijdig met de artikelen 90ter en 90quater Wetboek van Strafvordering op de enkele grond dat zij het gevolg is van informatie die door een anonieme inlichting is verkregen.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei

Artt. 90ter, en 90quater, § 1, 1°

P.08.1818.F 25 februari 2009 AC nr. 157

Wanneer de bewijzen die voor de bodemrechter worden aangevoerd afkomstig zijn van een telefoontap in een dossier dat hem niet is voorgelegd, oefent het vonnisgerecht toezicht uit op de wettigheid van de maatregel, op grond van de beschikking en de regelmatig in afschrift in het debat overgelegde stukken van uitvoering; de rechter moet in dat geval niet daarenboven nog onderzoeken of het gerechtelijk onderzoek waarmee hij niet is belast, de gegrondheid van de aanwijzingen, feiten en gronden uit de beschikking bevestigt.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

Artt. 90ter,§§1 en 2, en 90quater, § 1, tweede lid, 1° en 2°

P.13.1438.N 17 december 2013 AC nr. ...

De naleving van de motiveringsverplichting van de artikelen 90ter, §1, en 90quater, §1, tweede lid, 2°, Wetboek van Strafvordering is niet aan bepaalde wettelijk voorgeschreven of uitdrukkelijke bewoordingen onderworpen en kan blijken uit de samenhang van de bewoordingen van de beschikking waarbij machtiging wordt verleend tot een tapmaatregel (1). (1) Cass. 6 nov. 2012, AR P.12.0846.N, AC 2012, nr. 597.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK IN STRAFZAKEN - Allerlei

P.12.0846.N 6 november 2012 AC nr. ...

De naleving van de motiveringsverplichting van artikel 90quater, § 1, tweede lid, 1° en 2°, Wetboek van Strafvordering, is niet aan bepaalde wettelijk voorgeschreven of uitdrukkelijke bewoordingen onderworpen: ze kan blijken uit de samenhang van de bewoordingen van de beschikking waarbij machtiging tot afluisteren wordt verleend en aan die motiveringsverplichting kan ook worden voldaan indien de beschikking ondubbelzinnig verwijst naar stukken van het strafdossier waarin deze vermeldingen zijn opgenomen en de beschikking zich door die verwijzing de inhoud van die stukken eigen maakt (1). (1) Cass. 26 okt. 2010, AR P.10.0834.N, AC 2010, nr. 634; Zie: Cass. 16 sep. 2008, AR P.08.0620.N, AC 2008, nr. 477.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- ONDERZOEKSRECHTER -

P.10.0834.N 26 oktober 2010 AC nr. 634

De naleving van de motiveringsverplichtingen van artikel 90quater, § 1, tweede lid, 1° en 2°, Wetboek van Strafvordering, die inhouden dat elke beschikking tot machtiging van een afluistermaatregel de aanwijzingen en concrete feiten moet vermelden, eigen aan de zaak, die de maatregel wettigen overeenkomstig artikel 90ter van hetzelfde wetboek, alsmede de redenen moet bevatten waarom de maatregel onontbeerlijk is om de waarheid aan de dag te brengen, is niet aan bepaalde wettelijk voorgeschreven of uitdrukkelijke bewoordingen onderworpen: ze kan blijken uit de samenhang van de bewoordingen van de beschikking waarbij machtiging wordt verleend en aan die motiveringsverplichting kan ook worden voldaan indien de beschikking ondubbelzinnig verwijst naar stukken van het strafdossier waarin deze vermeldingen zijn opgenomen en de beschikking zich door die verwijzing de inhoud van die stukken eigen maakt (1). (1) Cass., 1 mei 1933, Pas., 1933, I, 211.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- ONDERZOEKSRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

thans art. 56, § 1

M.81.0005.F 16 september 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat de regelmatig geadieerde onderzoeksrechter, tijdens zijn onderzoek, aanwijzingen van strafbare feiten ontdekt die buiten zijn bevoegdheid vallen, heeft niet de nietigheid tot gevolg van de daden van gerechtelijke politie waardoor hij alle nuttige elementen inzamelt i.v.m. die feiten, voor zover hij geen daden verricht die tot de eigen bevoegdheid van de onderzoeksrechter behoren.~

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Art. 29 Sv. legt geen bindende termijn op waarbinnen de onderzoeksrechter aan de procureur des Konings kennis moet geven van de aanwijzingen betreffende andere misdrijven die zijn onderzoek aan het licht brengt.~

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Wetboek van Strafvordering, zoals van toepassing vóór de inwerkingtreding van art. 2 van de Wet 31 mei 2005

Art. 28septies

P.12.1501.N 18 december 2012 AC nr. ...

Wanneer het openbaar ministerie bepaalde tot de bevoegdheden van de onderzoeksrechter behorende onderzoeksverrichtingen vordert, zonder ook een gerechtelijk onderzoek te vorderen, beslist de onderzoeksrechter onaantastbaar of hij het gehele onderzoek zelf zal voortzetten en dus over de te verrichten onderzoekshandelingen met inbegrip van de gevorderde onderzoekshandeling; de uitoefening van dit evocatierecht door de onderzoeksrechter vereist niet dat de gevorderde onderzoekshandeling reeds werd uitgevoerd (1). (1) Zie: Cass. 30 juni 2009, AR P.09.0986.N, AC 2009, nr. 432.

- ONDERZOEKSRECHTER -

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

Wetboek van Successierechten

Art. 100

C.01.0238.F 17 oktober 2002 AC nr. 548

De machtiging die de directeur-generaal van registratie en domeinen ingevolge artikel 100 W. Succ. geeft opdat bepaalde ambtenaren met name bij banken inlichtingen kunnen inwinnen over verrichtingen die gedaan werden door een lasthebber van een overleden persoon, dient niet nader te omschrijven over welke feiten het onderzoek gaat, aangezien die verrichting beschouwd moet worden als een verricht die door de overledene zelf is gedaan (1). (1) J. DECUYPER, Successierechten, Antwerpen, Kluwer, 2000-2001, nr. 1603, p. 915. K. VAN LOOY, Code des droits de succession et commentaires, Brussel, IPCF, p. 272.

- SUCCESSIERECHTEN -

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 105

C.94.0273.N 17 januari 1997 AC nr. ...

De administratie kan geen successierechten heffen op sommen die door aan de personenbelasting onderworpen belastingplichtigen worden gebruikt overeenkomstig artikel 53 Wet van 28 dec. 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen en voor in dit artikel vermelde doeleinden, ook al werd het bestaan van die sommen bewezen door andere bewijsmiddelen dan het gebruik ervan.~

- SUCCESSIERECHTEN -

C.94.0042.F 27 oktober 1994 AC nr. ...

Wanneer goederen uit een nalatenschap, overeenkomstig artikel 53, Wet van 28 dec. 1983 (III) houdende fiscale en begrotingsbepalingen, worden gebruikt voor de uitoefening van een beroepswerkzaamheid, kan het belastingbestuur van die goederen geen successierechten heffen, ook al heeft zij door andere bewijsmiddelen dan het gebruik van die goederen het bestaan ervan bewezen.~

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 120

C.98.0185.N 7 oktober 1999 AC nr. ...

Het vonnis dat de nietigheid van de controleschatting uitspreekt is nietig in zoverre het nalaat een nieuwe schatting te bevelen.

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 135

C.95.0316.F 28 juni 1996 AC nr. ...

Voor de teruggave van successierechten en de betaling van moratoire interest is de inlevering vereist van een aangifte die het feit aanduidt dat aanleiding geeft tot teruggave; een verzoek tot teruggave volstaat niet.~

- INTEREST - Moratoire interest

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 135, aanhef en 3°

C.99.0384.N 13 september 2002 AC nr. 448

De teruggave van rechten, interesten en boeten is niet van toepassing wanneer in de opgave van het actief in de aangifte een loutere missing werd begaan in het bepalen van de waarde van een individueel aangeduid roerend of onroerend goed of gedeelte ervan (1). (1) Zie, ook wat betreft de administratieve praktijk: Rép. Not., T. XV, L. II, Larcier, 1999, 1281, nr 1400); VAN ACOLEYEN, O., Successierecht, Deel II, uitg. Fiscale Hogeschool Brussel, 891-892, nrs 792-793; DECUYPER, J., Successierechten, Vol II, uitg. Ced Samson, 1998, 1119-1121, nrs. 2215-2216 en 1123-1125, nrs. 2223-2231.

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 141bis

F.12.0081.F 10 januari 2014 AC nr. ...

Luidens artikel 141bis van het Wetboek van Successierechten mag, in bijzondere gevallen, de bevoegde gewestelijke directeur van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, onder door hem bepaalde voorwaarden, vrijstelling verlenen voor alle in artikel 81 bedoelde interesten of voor een deel ervan; de gewestelijk directeur die beslist over een dergelijk verzoek tot vrijstelling, moet het wettelijk begrip bijzonder geval eerbiedigen, maar beschikt, binnen die grenzen, over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. …

- SUCCESSIERECHTEN -

Artikel 569, eerste lid, 32°, van het Gerechtelijk Wetboek, volgens hetwelk de rechtbank van eerste aanleg kennisneemt van geschillen betreffende de toepassing van een belastingwet, houdt geen verband met de grief inzake het al dan niet discretionair karakter van de bevoegdheid van de gewestelijke directeur van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, inzake vrijstelling van de verwijlinteresten betreffende niet-betaalde successierechten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. …

- SUCCESSIERECHTEN -

De in artikel 569, eerste lid, 32°, van het Gerechtelijk Wetboek, bepaalde volstrekte bevoegdheid om kennis te nemen van geschillen betreffende de toepassing van artikel 141bis van het Wetboek van Successierechten, is niet van om de aard te bepalen van de bevoegdheid die de gewestelijke directeur aan die laatstgenoemde bepaling ontleent noch, bijgevolg, om de omvang van het toezicht door de rechter op de uitoefening van die bevoegdheid vast te stellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2014, nr. …

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 142/2, eerste lid

F.06.0077.N 22 mei 2008 AC nr. 312

Dat de motivering van het dwangbevel inzake successierechten 'afdoende' moet zijn, betekent dat de beslissing voldoende door de motivering moet worden gedragen en dat de motivering evenredig moet zijn met de belangrijkheid van de genomen beslissing en de aard van de bevoegdheid van de overheid, en de bestemmeling moet toelaten de gronden te kennen van de beslissing die hem aanbelangt; zulks zal afhangen van alle omstandigheden van de zaak, inzonderheid van de voorafgaande effectieve kennis die de bestemmeling heeft van de gegevens van het dossier (1). (1) Zie concl. O.M.

- SUCCESSIERECHTEN -

Het staat aan de feitenrechter om in feite te oordelen of de motivering van een dwangbevel inzake successierechten afdoende is; hij mag daarbij evenwel het wettig begrip van de motiveringsplicht van de overheid niet schenden (1). (1) Zie concl. O.M..

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 150

C.94.0277.N 23 oktober 1997 AC nr. ...

De jaarlijkse taks waaraan de verenigingen zonder winstoogmerk onderworpen zijn, is verschuldigd op de massa der in België bezeten goederen; alle roerende goederen, lichamelijke of onlichamelijke, die als dusdanig verhandelbaar zijn, zijn in beginsel hieronder inbegrepen.

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 2

F.08.0102.N 10 december 2010 AC nr. 726

De specifieke bepalingen van het Burgerlijk Wetboek over het huwelijksvermogensrecht verplichten niet tot een kwalificatie als een schenking of een contractuele erfstelling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- SUCCESSIERECHTEN -

Een contractuele erfstelling in de zin van artikel 2 W. Succ. is een erfstelling die bij wijze van een overeenkomst tot stand komt; zij is een overeenkomst om niet, waarbij iemand ten voordele van een ander beschikt over de goederen die zijn nalatenschap zullen samenstellen; een contractuele erfstelling heeft enkel betrekking op de goederen van de nalatenschap van de beschikker (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- SUCCESSIERECHTEN -

Het verblijvingsbeding in een huwelijkscontract, dat het volledig gemeenschappelijk vermogen bij ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel 'om eender welke reden' aan de mede-echtgenoot toebedeelt, is geen overeenkomst over goederen van de nalatenschap van die mede-echtgenoot, maar een overeenkomst over het gemeenschappelijke vermogen; bedoeld verblijvingsbeding, dat uitwerking heeft, welke ook de reden van ontbinding van het huwelijksstelsel is en dat gecombineerd wordt met de inbreng van eigen goederen in het gemeenschappelijke vermogen door de vooroverleden echtgenoot, en het in artikel 1464, tweede lid, B.W. bedoelde 'aandeel boven de helft' is geen contractuele erfstelling, zodat dat 'surplus' niet belastbaar is op grond van artikel 2 W. Succ. (1). (Deels impliciet). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 20, eerste lid

C.96.0485.F 5 december 1997 AC nr. ...

De kosten van de waardering van het geheel of van een deel van de erfgoederen met toepassing van artikel 20, eerste lid, W. Succ., vallen ten laste van de partij die erom heeft gevraagd.

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 27

F.12.0199.N 20 maart 2014 AC nr. ...

Als op de dag van het overlijden bestaande schulden in de zin van art. 27 Wetboek Successierechten, kunnen slechts worden beschouwd de schulden die een zekere en definitieve last van de nalatenschap vormen (1). (1) Zie concl. OM.

- SUCCESSIERECHTEN -

Een schuld uit hoofde van een door de overledene verleende borgstelling kan slechts in het passief worden opgenomen in de mate waarin de nalatenschap de gewaarborgde schuld heeft betaald en zij, ten gevolge van de insolvabiliteit van de hoofdschuldenaar, niet beschikt over nuttige verhaalmogelijkheden tegen deze laatste; deze regel geldt evenzeer wanneer de hoofschuldenaar tevens erfgenaam is (1). (1) Zie concl. OM.

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 27, eerste lid

F.13.0017.N 31 oktober 2014 AC nr. 651

Krachtens artikel 27, eerste lid, Wetboek Successierechten geldt als aannemelijk passief met betrekking tot de nalatenschap van een Rijksinwoner, naast de begrafeniskosten, slechts de op de dag van het overlijden bestaande schulden van de overledene; de rechter die oordeelt dat de schuld ontstond na het overlijden en deze schuld opneemt in het passief van de nalatenschap, schendt deze bepaling (1). (1) Zie concl. OM.

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 47

F.10.0093.N 20 oktober 2011 AC nr. ...

De "niet-inlevering van aangifte", die het bestuur de mogelijkheid biedt het bedrag van de verschuldigde successierechten van ambtswege te begroten en de invordering er van te vervolgen, houdt zowel de afwezigheid van een aangifte als een onvolledige aangifte in.

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 48, vijfde lid

C.04.0112.N 8 september 2005 AC nr. 417

Personen die wegens een ernstige ziekte noodgedwongen opgenomen worden in een instelling of verzorgingstehuis worden, voor de toepassing van de successietarieven tussen samenwonenden in het Vlaamse Gewet, geacht te blijven samenwonen met de partner met wie ze voor hun opname ten minste drie jaar ononderbroken een gemeenschappelijke huishouding voerden.

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 48.2

C.95.0282.N 15 oktober 1998 AC nr. ...

Indien het erfdeel verkregen door de langstlevende echtgenoot of door een erfgenaam in de rechte lijn meer dan 10 miljoen bedraagt en geheel of gedeeltelijk bestaat uit activa die door de erflater of zijn echtgenoot beroepsmatig zijn geïnvesteerd in een nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouwbedrijf dat door hen of door hen samen met een of meer van hun afstammelingen wordt geëxploiteerd, worden die activa slechts belast met 22% tussen 10 en 20 miljoen en met 25% boven de 20 miljoen; met nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouwbedrijven worden bedoeld, ondernemingen die een economische activiteit uitoefenen, zonder uitsluiting van de ondernemingen die andere ondernemingen controleren, behalve wanneer zij enkel tot doel hebben de eenvoudige verkrijging en het in bezit houden van deelbewijzen.

- SUCCESSIERECHTEN -

Art. 5

C.00.0168.F 19 oktober 2000 AC nr. ...

In een stelsel van algemene gemeenschap waarbij de gehele gemeenschap wordt toegekend aan de langstlevende echtgenoot zonder dat de terugneming of een vergoeding bedongen wordt voor de inbrengsten en kapitalen van de langstlevende echtgenoot, is successierecht verschuldigd op hetgeen de helft van de gemeenschap te boven gaat.

- SUCCESSIERECHTEN -

- HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Bedongen stelsels

Artt. 126 tot 128, 131 en 141, tweede lid

C.93.0436.F 13 oktober 1994 AC nr. ...

Met name bij verzuim van aangifte, worden de partijen van de in het Wetboek der successierechten vastgestelde fiscale boeten vrijgesteld "indien zij bewijzen dat zij niet in fout zijn", waarbij de beoordeling van de fout onder de bevoegdheid valt van de rechterlijke macht; de bepaling van voormeld wetboek, volgens welke de minister van Financiën "beslist over de bezwaren die de kwijtschelding van de fiscale boeten tot voorwerp hebben", kent aan de minister geen uitsluitende bevoegdheid toe; meer bepaald, verleent zij aan de minister niet de bevoegdheid om de rechter te vervangen bij de beoordeling of de partijen al dan niet bewijzen dat zij niet in fout zijn.

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- SUCCESSIERECHTEN -

Artt. 70, eerste lid, en 74

F.09.0101.N 12 november 2010 AC nr. 670

Overeenkomstig artikel 74 Wetboek Successierechten zijn allen die tot opdracht hebben of de last op zich genomen hebben de aangifte in te leveren, tegenover de Staat aansprakelijk voor de rechten van successie of van overgang bij overlijden, voor de interest en de boeten, voor zoveel het van hen heeft afgehangen in de nakoming van de wet te voorzien; deze bepaling neemt niet weg dat de erfgenamen, legatarissen en begiftigden tegenover de Staat verder aansprakelijk blijven voor de rechten van successie en voor de interest verschuldigd op hetgeen ieder van hen in de nalatenschap verkreeg.

- SUCCESSIERECHTEN -

Wetboek van vennootschappen

Art. 182, § 1

C.04.0428.N 23 maart 2006 AC nr. 172

De bepaling krachtens welke de rechtbank de ontbinding kan uitspreken van een venootschap wegens niet neerlegging van haar jaarrekening gedurende drie opeenvolgende boekjaren, tenzij een regularisatie mogelijk is en plaatsvindt vooraleer uitspraak wordt gedaan, stelt niet als voorwaarde dat deze regularisatie dient plaats te vinden voor het tijdstip van de uitspraak door de eerste rechter wanneer tegen dit vonnis hoger beroep wordt ingesteld.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 190, § 1

C.02.0424.F 23 september 2004 AC nr. 429

Zodra een vennootschap in vereffening wordt gesteld, worden de wederzijdse rechten van de schuldeisers wier schuldvordering ontstaan is vóór de vereffening op onherroepelijke wijze vastgesteld (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 1984, AR 6889, nr 265.

- VENNOOTSCHAPPEN - Allerlei

Art. 198 § 1, vierde streepje

C.13.0045.N 12 september 2013 AC nr. ...

Uit artikel 198, §1, vierde streepje, Wetboek Vennootschappen volgt dat de verjaring begint te lopen van zodra de verrichtingen niet meer verborgen worden gehouden en de benadeelde derhalve in de mogelijkheid verkeert deze te kennen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

C.11.0571.N 12 oktober 2012 AC nr. ...

De vordering tegen de bestuurders op grond van artikel 111, derde lid, van de wet van 13 april 1995 is geen vordering strekkende tot volstorting van het kapitaal, maar een aansprakelijkheidsvordering die onderworpen is aan de verjaringstermijn van artikel 198, § 1, vierde streepje, Wetboek van Vennootschappen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde)

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 198, § 1

P.10.1757.F 23 maart 2011 AC nr. ...

Het gebruik van een vals stuk kan blijven duren na de sluiting van de verrichtingen van het faillissement van de rechtspersoon.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

Art. 2, § 4

C.03.0446.N 24 juni 2005 AC nr. 374

Een beslag gelegd op de plaats waarover de schuldenaar vrij beschikt doordat die plaats in het bezit is van een rechtspersoon die wettelijk niet onderscheiden kan worden van de schuldenaar geldt niet als een beslag op roerend goed buiten de woonplaats van de schuldenaar en bij een derde, waarvoor de toelating van de rechter vereist is; de omstandigheid evenwel dat een schuldenaar en degene bij wie formeel het beslag plaatsgrijpt hun boedels vermengen en geen respect hebben voor de wederzijdse rechtspersoonlijkheid, volstaat niet om de afzonderlijke rechtspersoonlijkheid van degene bij wie effectief beslag werd gelegd te negeren (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping daar dat dit onderdeel evenmin kon aangenomen worden, op grond dat de appèlrechters uit hun feitelijke vaststellingen en de vermenging van rechtspersoonlijkheden wel de rechtmatigheid en regelmatigheid van het beslag konden afleiden.

- BESLAG - Algemeen

- RECHTSPERSOONLIJKHEID -

Art. 32

C.07.0321.N 29 mei 2008 AC nr. 332

Een overeenkomst waarbij een partij een participatie neemt in een vennootschap onder het beding dat de overige vennoten zich ertoe verbinden om deze aandelen terug te kopen na het verstrijken van een bepaalde termijn of wanneer een bepaalde voorwaarde in vervulling is gegaan, valt niet onder het in artikel 32 van het Wetboek van Vennootschappen bedoelde verbod wanneer deze overeenkomst het vennootschapsbelang dient (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 1998, AR C.96.0011.F, C.96.0022.F, C.96.0023.F, C.96.0024.F, C.96.0036.F, AC, 1998, nr. 477.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp

- OVEREENKOMST - Algemeen

Art. 340, eerste lid

C.11.0338.N 28 november 2011 AC nr. ...

Indien de feiten die als gegronde redenen kunnen worden aangevoerd door de vennoot die in rechte vordert dat zijn aandelen worden overgenomen door de vennoten op wie deze gegronde redenen betrekking hebben, in de regel verband zullen houden met de vennootschap uit welke de aandeelhouder wenst te treden, is het niet uitgesloten dat ook feiten die geen verband houden met die vennootschap in aanmerking worden genomen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

C.08.0047.N 16 maart 2009 AC nr. 199

De gegronde redenen waarvan sprake in artikel 340, eerste lid van het Wetboek van Vennootschappen, moeten van die aard zijn dat van de vennoot die de overname vordert in redelijkheid niet kan verlangd worden dat hij nog langer vennoot blijft. Dit impliceert niet dat steeds een foutieve of onrechtmatige gedraging vereist is die specifiek toerekenbaar is aan de vennoot van wie de overname gevorderd wordt en waaraan de vennoot die de overname vordert vreemd is (1). (1) zie de conclusie van het O.M.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Besloten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid

Art. 352, tweede lid

F.06.0044.F 14 juni 2007 AC nr. 328

De vennoot van een coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid die persoonlijk gehouden is tot betaling van de belasting die vastgesteld is ten name van die vennootschap, is een belastingschuldige ten laste van wie de administratie de rechten kan doen gelden die de wet haar verleent met het oog op de invordering van de belasting (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ... (2) Zie Cass., 16 sept. 2004, AR F.03.0063.F, nr 417.

- INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist

Art. 438, eerste, tweede en derde lid

C.05.0443.N 17 november 2006 AC nr. 573

Het vermoeden van bezit van statuut van een naamloze vennootschap die een openbaar beroep op het spaarwezen heeft gedaan dat verbonden is aan de inschrijving op de lijst bij de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen, geldt enkel voor de vennootschappen die beroep hebben gedaan op het spaarwezen overeenkomstig de wijze beschreven in artikel 438, eerste lid, van het Wetboek van vennootschappen.

- BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Allerlei

Art. 525, eerste lid

F.07.0043.F 26 februari 2009 AC nr. 158

Het arrest dat beslist dat, gelet op de omvang van de activiteiten van een naamloze vennootschap, het indienen van het litigieuze bezwaarschrift maar een gering belang had, maar niet nagaat of die handeling een zo snelle oplossing vereiste dat niet op een vergadering van de raad van bestuur kon worden gewacht, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing dat het bezwaarschrift van die vennootschap rechtsgeldig is ingediend door twee personen die de afgevaardigd bestuurder daarmee belast had binnen het kader van zijn dagelijks bestuur (1) (2). (1) Zie Cass., 24 okt. 2002, AR F.01.0088.F, AC, 2002, nr. 570; Cass., 17 sept. 1968, AC, 1969, 60. (2) Het Hof heeft dezelfde dag in dezelfde zin beslist in de niet gepubliceerde zaken AR F.07.0044.F en F.07.0045.F.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar

Art. 530

C.07.0118.N 17 oktober 2008 AC nr. 557

Indien de kennelijk grove fouten van bestuurders van vennootschappen hebben bijgedragen tot het faillissement van afzonderlijke failliete vennootschappen die op grond van een rechterlijke beslissing als een geheel worden vereffend met vorming van een enkele boedel, moet het tekort, tot beloop waarvan die bestuurders persoonlijk en al dan niet hoofdelijk aansprakelijk kunnen gesteld worden voor het geheel of een deel van de schulden van de vennootschap, worden vastgesteld op grond van het verschil tussen baten en schulden van de gehele boedel.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

Art. 61

S.08.0069.F 26 januari 2009 AC nr. 64

De omstandigheid dat een beslissing betreffende de bijzondere ontslagregeling voor personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités van veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen, alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden, genomen wordt door een onregelmatig samengestelde raad van bestuur van een naamloze vennootschap, heeft niet tot gevolg dat die beslissing, zelfs al kon ze worden nietig verklaard, niet bindend zou zijn voor de vennootschap die door dat college wordt vertegenwoordigd (1). (1) Artikel 61, Wetboek van vennootschappen, zoals het te dezen van toepassing is.

- ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers

De omstandigheid dat een beslissing betreffende de bijzondere ontslagregeling voor personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités van veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen, alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden, genomen wordt door een onregelmatig samengestelde raad van bestuur van een naamloze vennootschap, heeft niet tot gevolg dat die beslissing, zelfs al kon ze worden nietig verklaard, niet bindend zou zijn voor de vennootschap die door dat college wordt vertegenwoordigd (1). (1) Artikel 61, Wetboek van vennootschappen, zoals het te dezen van toepassing is.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

Het feit dat artikel 3, § 1, eerste lid, W. 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden de openbare orde raakt, heeft geen weerslag op de regel betreffende de vertegenwoordiging van de rechtspersoon, die optreedt door zijn orgaan waarvan de bevoegdheden worden vastgesteld in het Wetboek van vennootschappen, conform zijn maatschappelijk doel en in zijn statuten (1). (1) Artikel 61, Wetboek van vennootschappen, zoals het te dezen van toepassing is.

- OPENBARE ORDE -

Art. 642, eerste lid

C.07.0171.F 19 februari 2009 AC nr. 139

De materiële bevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank van koophandel die zitting houdt als in kort geding in een rechtspleging tot terugkoop van aandelen, in aandelen converteerbare obligaties of warrants, omvat niet de toekenning van schadevergoeding.

- KORT GEDING -

De rechtspleging tot terugkoop van aandelen, in aandelen converteerbare obligaties of warrants, die ertoe strekt de geschillen te regelen die de fundamentele belangen of de continuïteit van de onderneming in gevaar brengen of, meer algemeen, de gevallen van ernstige onenigheid tussen de vennoten op te lossen, impliceert niet dat de aandeelhouders waartegen de vordering is gericht een fout hebben begaan.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

Art. 642, eerste lid en 643, eerste lid

C.02.0498.N 30 oktober 2003 AC nr. 543

Wanneer de rechter een aandeelhouder, door een andere aandeelhouder gedagvaard in gedwongen overname van diens aandelen, veroordeelt om, binnen de door hem gestelde termijn te rekenen van de betekening van het vonnis, de aandelen tegen betaling van de vastgestelde prijs over te nemen en de eisende aandeelhouder veroordeelt om zijn effecten aan de gedaagde aandeelhouder over te dragen, en aldus bepaalt wanneer de levering en de betaling van de effecten moet plaatsvinden, is de vastgestelde prijs pas van dan af eisbaar en kan hij voor de datum bepaald door de rechter geen interest opbrengen.

- INTEREST - Algemeen

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Art. 671

F.08.0034.F 18 juni 2009 AC nr. 421

De beslissing van het arrest dat een aanslag nietig is wegens de inkohiering ten name van een onbestaande persoon, is naar recht verantwoord wanneer het arrest op grond van zijn vaststellingen oordeelt dat de aanslag werd ingekohierd ten name van een vennootschap die, ook al wordt zij in het aanslagbiljet voorgesteld als zijnde "in vereffening", van rechtswege had opgehouden te bestaan op de dag van de overneming, zonder vereffening, door een andere vennootschap, aangezien uit artikel 306 W.I.B. 1992, niet volgt dat als de voor een aanslagjaar verschuldigde belasting gevestigd wordt op de inkomsten die de belastingplichtige in het belastbare tijdperk heeft verkregen, zij kan worden ingekohierd ten name van een persoon die niet bestaat op het ogenblik van de inkohiering , en aangezien, krachtens artikel 671 van het Wetboek van Vennootschappen, fusie door overneming de rechtshandeling is waarbij het gehele vermogen van één of meer vennootschappen, zowel de rechten als de verplichtingen, als gevolg van ontbinding zonder vereffening op een andere vennootschap overgaat (1) (2). (1) Zie Cass., 22 maart 1962, Bull. en Pas., I, 1962, 807 met concl. adv.-gen. Ganshof van der Meersch. (2) In deze zaak vond de overneming plaats op 20 december 1993 onder vigueur van de wet van 29 juni 1933 die in de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen nieuwe bepalingen heeft ingevoegd m.b.t. de fusies van vennootschappen. Krachtens artikel 174/1 van de gecoördineerde wetten, thans artikel 671 van het Wetboek van vennootschappen, is fusie door overneming de rechtshandeling waarbij het gehele vermogen van één of meer vennootschappen, zowel de rechten als de verplichtingen, als gevolg van ontbinding zonder vereffening op een andere vennootschap overgaat. Krachtens artikel 174/10, § 2, 1°, van de gecoördineerde wetten, thans artikel 682 van het Wetboek van Vennootschappen, houdt de ontbonden vennootschap, ten gevolge van de overneming, van rechtswege op te bestaan. Wanneer belasting verschuldigd is op inkomsten van de verkrijgende vennootschap, moet die belasting bijgevolg worden ingekohierd ten name van de verkrijgende vennootschap waarnaar, ten gevolge van de overneming, het gehele vermogen, zowel de rechten als de verplichtingen, van de opgeslorpte vennootschap is overgegaan. Onder vigueur van de regeling vóór de wet van 29 juni 1993 was dit niet het geval.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering

Art. 673

P.09.1304.F 9 december 2009 AC nr. 732

Splitsing door overneming betekent dat het gehele vermogen van de ontbonden en gesplitste vennoootschap overgaat op de verkrijgende vennootschappen, waarbij de vennoten van eerstgenoemde vennootschap aandelen of deelbewijzen krijgen van de vennootschappen waarin ten gevolge van de splitsing activa zijn ingebracht; het behoud van een deel van het actief vermogen van de verkochte vennootschap maakt van die vennootschap geen gesplitste vennootschap door overneming, en kan bijgevolg niet worden omschreven als een overtreding van de in geval van splitsing te volgen procedure.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

Art. 838, eerste lid

C.12.0101.N 12 oktober 2012 AC nr. ...

De pachter kan zijn pachtrechten zonder toestemming van de verpachter overdragen aan zijn zoon, maar niet aan een landbouwvennootschap, ook al is zijn zoon beherend vennoot in deze vennootschap.

- HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur

Art.352

C.11.0654.F 6 december 2012 AC nr. ...

De noodzaak van een efficiënte afwikkeling van het faillissement en de gelijke behandeling van de schuldeisers maken dat de curator gerechtigd is de vorderingsrechten uit te oefenen tegen een derde die heeft in te staan voor de schulden van de gefailleerde, wanneer die gehoudenheid bestaat tegen alle schuldeisers, ook al behoren die vorderingsrechten niet aan de gefailleerde toe (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. …

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen)

- VORDERING IN RECHTE -

Artt. 143 en 144

D.06.0007.F 24 mei 2007 AC nr. 271

Wanneer het bestuursorgaan van de vennootschap de revisor niet in staat stelt zijn opdracht te vervullen, moet deze met name een verslag van niet-bevinding opstellen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- BEDRIJFSREVISOR -

Artt. 183, § 1, en 190

C.03.0468.N 14 januari 2005 AC nr. 25

De omstandigheid dat een vennootschap reeds in vereffening is heeft tot gevolg dat de beoordeling door de rechter van de toestand van de onderneming, meer bepaald of de voorwaarden voor een faillissement verenigd zijn, op een specifieke wijze moet worden gedaan.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement

Artt. 183, § 1, en 198, § 1, derde streepje

C.07.0054.N 17 april 2008 AC nr. 231

De vereffende vennootschap wordt geacht voort te bestaan om zich te verweren tegen vorderingen die de schuldeisers tijdig hebben ingesteld tegen de vennootschap; dit passief voortbestaan, dat de bescherming beoogt van de schuldeisers van de vennootschap, geldt niet alleen ten aanzien van vorderingen ingesteld binnen de termijn van vijf jaar na de bekendmaking van de sluiting van de vereffening, maar ook ten aanzien van vorderingen die reeds voor de sluiting van de vereffening tegen de vennootschap werden ingesteld; de sluiting van de vereffening heeft niet tot gevolg dat lopende procedures niet meer kunnen worden voortgezet tegen de vennootschap, in de persoon van haar vereffenaars (1). (1) Zie Cass., 22 maart 1962, met concl. van adv.-gen. Ganshof van der MEERSCH, Pas., 1962, 807 en 17 juni 1965, Pas., 1965, 1134; E. DE BIE & J. DE LEENHEER, Vereffening van vennootschappen na de wet van 13 april 1993. Juridische, boekhoudkundige, fiscale aspecten en modellen, Brussel, Ced. Samson, 1996, 201-202; D. D'HOOGHEDe gevolgen van de sluiting van de vereffening", T.B.H., 1989, (333) 337-339; H. DU FAUX, La liquidation des sociétés commerciales, in Rép. Not., XII. Droit commercial et économique, boek VI, Brussel, Larcier, 2003, nr 154; Ph. JEHASSE, Manuel de la liquidation, Brussel, Kluwer, 2004, 414, nr 868 en 416, nr 869; G. MEERSMANProcesbekwaamheid van een vereffende vennootschap", T.B.H., 1999, (575) 577 en 578; B. TILLEMAN, Proceshandelingen van en tegen vennootschappen, Antwerpen, Maklu, nr 126.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Artt. 183, 194, 195, 198, § 1

P.11.1181.N 14 februari 2012 AC nr. ...

De vereffende vennootschap wordt enkel geacht voort te bestaan om zich te verweren tegen vorderingen die tegen de vennootschap in vereffening tijdig worden ingesteld, en kan geen rechtsvorderingen instellen noch de verderzetting ervan benaarstigen.

- VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels

Artt. 265, 409, en 530

P.08.0939.F 10 december 2008 AC nr. 714

De vordering tot delging van het passief, die met name door artikel 265 W.Venn. is ingevoerd, kan alleen voor de rechtbank van koophandel worden ingesteld.

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid

- BURGERLIJKE RECHTSVORDERING -

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

Wanneer de vordering tot delging van het passief samen met deze van de curator wordt ingesteld, kan de vordering van de schuldeisers alleen strekken tot vergoeding van hun eigen nadeel, dat losstaat van het verlies van hun schuldvordering op de vennootschap of volgt uit een fout die geen verband houdt met die welke het collectief nadeel heeft veroorzaakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen

- FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging

Artt. 334 en 338, eerste lid

C.08.0441.F 9 december 2010 AC nr. 723

Wanneer een vordering is ingesteld die ertoe strekt een vennoot te verplichten om zijn aandelen in de vennootschap over te dragen, moet de prijs van de aandelen worden geraamd op het tijdstip waarop de rechter de overdracht ervan beveelt, aangezien het recht op betaling van de prijs van de aandelen ontstaat op het tijdstip van de eigendomsoverdracht ervan.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

De raming van aandelen in de vennootschap moet gebeuren met het oog op continuïteit en daarbij mag geen rekening worden gehouden met de invloed van het gedrag van de partijen op de toestand die tot het instellen van de vordering heeft geleid en op de daaropvolgende heropleving van de vennootschap.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Artt. 61, § 1, 182, § 3, en 186

C.10.0185.F 2 september 2011 AC nr. ...

De door de rechtbank aangewezen vereffenaar die geen partij was in het geding voor de eerste rechter en die ten gevolge van zijn aanwijzing de ontbonden vennootschap vertegenwoordigt die gedagvaard was om te verschijnen naar aanleiding van een hoger beroep van de vennootschap, hoeft niet in het geding te worden opgeroepen (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2011, AR C.10.0185.F, nr. ...

- HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen

Wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers gecoördineerd op 28 juni 1971

Art. 46

S.10.0004.N 6 september 2010 AC nr. 499

Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat met de bewoordingen "gunstiger termijnen, voortvloeiend uit de specifieke wetgevingen" zoals bepaald in artikel 23, eerste lid van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het handvest van de sociaal verzekerde, ook de in de specifieke wetgevingen bepaalde verjaringstermijnen zijn bedoeld, binnen dewelke de vorderingen tot toekenning, betaling of terugvorderingen dienen te worden ingesteld wanneer in die wetgevingen geen beroepstermijn is bepaald, zodat het arrest dat oordeelt dat het beroep ingesteld overeenkomstig artikel 46 van de Jaarlijkse Vakantiewet binnen de verjaringstermijn van vijf jaar voor de vordering tot betaling van het vakantiegeld, zijnde een voor de verzekerde gunstiger termijn dan deze bepaald in artikel 23, eerste lid van het handvest van de sociaal verzekerde, tijdig werd ingesteld, zijn beslissing naar recht verantwoordt.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

- SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers

Art. 5

S.00.0003.N 4 september 2000 AC nr. ...

Voor de toekenning van het aanvullend vakantiegeld voor de jeugdige bedienden mag de periode van eerste tewerkstelling reeds vóór het einde van de studies of leertijd aanvangen.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Art. 54, 2°

P.94.0044.F 16 november 1994 AC nr. ...

De strafbepalingen i.v.m. de betaling van het vakantiegeld en het bijhouden van de sociale documenten zijn wetten van politie en veiligheid, die van toepassing zijn op de in België gepleegde feiten, zelfs als ze strekken tot bescherming van werknemers die ten minste gedeeltelijk hun werkzaamheden in het buitenland uitoefenen.~

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

- ARBEID - Sociale documenten

Art. 60

S.06.0051.F 12 februari 2007 AC nr. 82

Het misdrijf dat erin bestaat het vakantiegeld niet volgens de regels en binnen de opgelegde termijnen te betalen, is voltooid zodra dat verzuimd wordt op het ogenblik waarop moet worden betaald, zodat de verjaring van de uit dit misdrijf ontstane strafvordering vanaf dat ogenblik begint te lopen; indien verschillende strafbare feiten evenwel de opeenvolgende uiting van een zelfde misdadig opzet zijn en aldus één misdrijf uitmaken, is dat misdrijf evenwel pas voltooid en begint de verjaring van de strafvordering t.a.v. het geheel van die feiten pas vanaf het laatste feit te lopen, op voorwaarde dat geen van die feiten, behoudens stuiting of schorsing van de verjaring, van het volgende feit door een langere termijn dan de toepasselijke verjaringstermijn gescheiden wordt (1). (1) Zie Cass., 2 feb. 2004,AR S.03.0059.N, nr 55; Vakantiewet, vóór de wijziging ervan bij Prog.W. 30 dec. 2001.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

- MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf

Artt. 1, eerste lid, 1°, en 11

De verplichting om het vakantiegeld te betalen aan een bediende die tijdelijk volledig arbeidsongeschikt is t.g.v. een arbeidsongeval, houdt geen verband met de in de Arbeidsongevallenwet bepaalde schadevergoeding; die verplichting rust op de werkgever.

- JAARLIJKSE VAKANTIE -

Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

Art. 21

P.03.1430.F 25 februari 2004 AC nr. 104

Art. 3, K.B. 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs, krachtens hetwelk de personen die ingeschreven zijn in het bevolkingsregister, in het vreemdelingenregister of in het wachtregister van een Belgische gemeente, in België slechts een motorvoertuig mogen besturen op basis van een Belgisch of Europees rijbewijs, is niet strijdig met artikel 21, Wegverkeerswet, aangezien laatstgenoemde bepaling de in een Belgische gemeente ingeschreven personen niet het recht geven een voertuig te besturen op basis van een buitenlands rijbewijs (1). (1) Zie Cass., 23 mei 1995, AR P.94.0892.N, nr 253.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 21

Art. 21, eerste lid

P.95.0169.N 2 februari 1999 AC nr. ...

De verplichting opgelegd aan een onderdaan van een derde land die houder is van een door een Lid-Staat afgegeven geldig rijbewijs om na verloop van een termijn van een jaar, te rekenen vanaf de dag van zijn inschrijving in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister, een Belgisch rijbewijs te bekomen en de beteugeling van niet-naleving van deze verplichting zijn niet in strijd met het gemeenschapsrecht.~

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 21

Art. 23, § 2, 1°

P.12.2039.N 25 november 2014 AC nr. 722

Artikel 23, § 2, 1°, Wegverkeerswet bepaalt dat de verzoeker die een geldig nationaal buitenlands rijbewijs overlegt dat is afgegeven overeenkomstig de voorwaarden die inzake internationaal wegverkeer van toepassing zijn of waarvan de geldigheid is erkend krachtens door de Koning afgesloten akkoorden, vrijgesteld is van de in § 1, 2°, 3° en 4°, van dat artikel bedoelde examens waaraan moet worden voldaan om een Belgisch rijbewijs te verkrijgen en dat de Koning deze vrijstelling afhankelijk kan maken van voorwaarden inzake het verblijf van de verzoeker in de Staat die het rijbewijs heeft afgegeven; aldus kan een buitenlands rijbewijs ook juridische gevolgen hebben in België en een strafrechtelijk beschermd geschrift zijn.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 23

Een door de wet beschermd geschrift is een geschrift dat in zekere mate tot bewijs kan strekken, dit is zich aan het openbare vertrouwen opdringt, zodat de overheid of particulieren die ervan kennis nemen of aan wie het wordt voorgelegd, kunnen overtuigd zijn van de waarachtigheid van de rechtshandeling of van het juridisch feit in dat geschrift vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten; een buitenlands rijbewijs dat met het oog op het verkrijgen van een Belgisch rijbewijs wordt voorgelegd aan de Belgische overheid, voor wie het in de regel onmogelijk is om het onmiddellijk op zijn echtheid te controleren, strekt in zekere mate tot bewijs van wat erin wordt vermeld of vastgesteld en de omstandigheid dat de overheid nadien bij controle heeft kunnen vaststellen dat het voorgelegde document vals is, belet de rechter niet te oordelen dat het een strafrechtelijk beschermd geschrift is in de zin van de artikelen 193, 196 en 197 Strafwetboek en een waarheidsvermomming bevat (1). (1) Zie Cass. 18 april 2006, AR P.06.0010.N, AC 2006, nr. 216; Cass. 24 september 2013, AR P.13.0317.N, AC 2013, nr. 475.

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 23

Art. 29

P.04.0176.F 20 september 2006 AC nr. 426

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap of van een handeling verricht door de instellingen van de Europese Gemeenschap, zoals de artikelen 49 tot 55 van voormeld verdrag, noodzakelijk is opdat het Hof van cassatie zijn arrest zou kunnen wijzen, te dezen, in een zaak waar de vraag wordt gesteld of voormelde verdragsartikelen aan een nationale regelgeving van een eerste lidstaat in de weg staan, waarbij het aan iemand die in die Staat zijn verblijfplaats heeft en er werkt verboden wordt om op het grondgebied van die Staat een voertuig te gebruiken dat aan een leasingmaatschappij toebehoort die in een tweede lidstaat is gevestigd, wanneer dat voertuig niet in de eerste Staat werd ingeschreven, ook al is dit in de tweede lidstaat gebeurd, vraagt het Hof van cassatie aan het Hof van Justitie om uitspraak te doen bij wijze van prejudiciële beslissing.

- WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

P.05.1556.F 8 maart 2006 AC nr. 135

De bepalingen van de artt. 29, § 1, derde lid, Wegverkeerswet en 2, K.B. 22 dec. 2003 voorzien in geen verschillende behandeling van de rechtzoekenden.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 29

P.99.1526.F 16 februari 2000 AC nr. ...

Om naar recht met redenen te zijn omkleed, moet de veroordelende beslissing op de strafvordering opgave doen van de wettelijke bepalingen waarbij de bestanddelen van het bewezen verklaarde misdrijf worden vastgesteld alsook van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald; wanneer de veroordeling wordt uitgesproken wegens een zware overtreding van het Wegverkeersreglement, moet de rechter niet bovendien de bepaling vermelden van het K.B. 7 april 1976, waarbij de genoemde overtreding als een zware overtreding wordt aangewezen, in de zin van artikel 29 Wegverkeerswet.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 29

Art. 29, § 1

P.04.0900.F 11 mei 2005 AC nr. 272

In antwoord op de prejudiciële vraag die door het Hof van Cassatie is gesteld, zegt het Grondwettelijk Hof voor recht dat artikel 29, § 1, van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 16 maart 1968, vervangen bij artikel 6 van de wet van 7 februari 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid, de artikelen 12, tweede lid, en 14 van de Grondwet niet schendt (1). (1) Zie Cass., 13 okt. 2004, AR P.04.0900.F, nr ...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 29

Art. 29ter

P.14.0537.N 9 december 2014 AC nr. 770

De appelrechters die wegens een inbreuk op artikel 67ter Wegverkeerswet, gepleegd in staat van herhaling, veroordelen tot een hoofdgevangenisstraf van een jaar, waarvan de tenuitvoerlegging van de helft uitgesteld wordt gedurende een periode van drie jaar, en tot een geldboete van 500 euro, verhoogd met opdeciemen, leggen een onwettige straf op.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 29

Art. 30, § 1, 1°

P.03.1430.F 25 februari 2004 AC nr. 104

Het bewijs van het in artikel 30, § 1, 1°, Wegverkeerswet, bedoelde misdrijf, is niet afhankelijk van de voorwaarde dat de pleger geïdentificeerd werd op het ogenblik dat hij het voertuig bestuurde waarmee hij het misdrijf heeft gepleegd.

- BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 30

Art. 44 van het Europees Akkoord van 16 dec. 1991, waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lidstaten, enerzijds, en de Republiek Polen, anderzijds, verplicht de ontvangende Staat niet het rijbewijs dat de personen, die zich blijvend in die Staat vestigen, in hun Staat van herkomst hebben verkregen, te erkennen.

- INTERNATIONALE VERDRAGEN -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 30

Art. 32

P.08.1466.F 4 februari 2009 AC nr. 91

De terbeschikkingstelling van het motorvoertuig aan een persoon die niet voorzien is van het rijbewijs of het als zodanig geldend bewijs, vereist voor het besturen van dit voertuig, die in artikel 32 Wegverkeerswet strafbaar wordt gesteld, vereist niet dat de eigenaar of de houder ervan, zelf de sleutels aan deze persoon overhandigt of deze uitdrukkelijk verzoekt te rijden; wordt eveneens geacht toevertrouwd te zijn aan die persoon, het voertuig dat deze gebruikt met de onmiskenbare, zelfs stilzwijgende, toestemming die wetens door de eigenaar of de houder ervan is verleend.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 32

P.99.0776.N 18 januari 2000 AC nr. ...

Artikel 32, Wegverkeerswet straft ook degene die door zijn schuld onwetend is dat de bestuurder aan wie hij zijn voertuig toevertrouwt, niet voldoet aan de wettelijke voorwaarden voor het besturen ervan.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 32

Art. 33

P.07.1437.F 23 januari 2008 AC nr. 53

Een veroordeling wegens vluchtmisdrijf is niet onwettig louter omdat de bij een ongeval betrokken bestuurder zijn naam en adres aan de politie heeft medegedeeld vooraleer de termijn van vierentwintig uur is verstreken die bij artikel 52.3 Wegverkeersreglement is bepaald (1). (1) Zie Cass., 8 mei 1990, A. 4419, AC, 1989-1990, nr. 524.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

Art. 33, § 1

P.13.1610.N 8 april 2014 AC nr. ...

Er is sprake van vluchtmisdrijf indien de bestuurder zich niet als bestuurder van het voertuig dat oorzaak dan wel aanleiding was van een ongeval op een openbare plaats kenbaar maakt om zich aan de dienstige vaststellingen te onttrekken ongeacht of hij ter plaatse blijft; het loutere feit dat de betrokkene zich als bestuurder van het voertuig kenbaar maakt, houdt geen zelfincriminatie in (1). (1) Zie Cass. 13 februari 2001, Verkeersrecht, 2001, 207

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- BEWIJS - Strafzaken - Algemeen

P.09.1069.F 10 november 2010 AC nr. 666

Het morele bestanddeel van het vluchtmisdrijf moet op het ogenblik van de vlucht aanwezig zijn (1). (1) Het bestreden vonnis had de redenen van het beroepen vonnis overgenomen dat, om de overtreding vluchtmisdrijf bewezen te verklaren, vermeldde dat de eiser was onderschept door de politieagenten die hem, toen ze ter plaatse aankwamen, lopend op ongeveer tweehonderd meter van het ongeval waren gekruist, dat zij hem hadden teruggeleid naar de plaats van het ongeval en dat de eiser eerst had ontkend de eigenaar te zijn van het geaccidenteerde voertuig en ook dat hij van de weg was afgeraakt. Met eigen redenen vermeldde dat vonnis bovendien dat ofschoon het aannemelijk was dat de eiser had kunnen beslissen om de plaats van het ongeval te verlaten, rekening houdend met de plaatsgesteldheid, het uur waarop het ongeval is gebeurd en het gebrek aan openbaar vervoer, evenwel blijft dat de eiser, door aanvankelijk tegen de politieagenten die hem hebben onderschept te verklaren dat het geaccidenteerde voertuig niet het zijne was en dat niet hij niet van de weg was afgeraakt, ongetwijfeld gepoogd had aan de nodige vaststellingen te ontkomen die de politiediensten voor het ongeval waarvoor hij aansprakelijk was, dienden te verrichten. Het openbaar ministerie dat oordeelt dat het bestreden vonnis op die gronden geenszins het materiële bestanddeel loskoppelde van het morele bestanddeel, heeft besloten dat het middel niet kon worden aangenomen.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

P.98.0483.F 27 oktober 1998 AC nr. ...

Het door een bestuurder gepleegde vluchtmisdrijf veronderstelt dat het door hem bestuurde voertuig een ongeval heeft veroorzaakt of de aanleiding ertoe is geweest.~

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

Art. 33, § 1, 1°

P.03.0819.N 28 oktober 2003 AC nr. 535

Artikel 33, § 1, Wegverkeerswet vereist niet dat de bestuurder die de vlucht neemt, weet dat hij bij dat ongeval schade heeft veroorzaakt (1). (1) Zie Cass., 7 okt. 1986, AR 857, AC 1986-87, nr 68.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

Art. 34

P.05.1069.F 9 november 2005 AC nr. 581

In tegenstelling tot dronkenschap, bewijst alcoholintoxicatie als dusdanig niet dat een bestuurder volledig of gedeeltelijk artikel 8.3 Wegverkeersreglement overtreedt, volgens hetwelk elke bestuurder van een voertuig in staat moet zijn te sturen, de vereiste lichaamsgeschiktheid en de nodige kennis en rijvaardigheid moet bezitten, steeds in staat moet zijn alle nodige rijbewegingen uit te voeren en zijn voertuig voortdurend in de hand moet hebben (1). (1) Daniel de Calataÿ, Circulation routière, Chronique de jurisprudence 1989-1996, Les dossiers du journal des tribunaux, nr. 16, Larcier, p. 58.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 8

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

Art. 34, § 1

P.01.1064.N 8 oktober 2002 AC nr. 513

Het artikel 7 van het koninklijk besluit van 18 februari 1991 betreffende de analysetoestellen voor de meting van de alcoholconcentratie in de uitgeademde alveolaire lucht, dat de regels voorschrijft voor het afnemen van een ademanalyse, omvat geen verhoor van de persoon die de ademanalyse moet ondergaan, zodat de voorschriften van de artikelen 28quinquies, § 2 en 47bis, Wetboek van Strafvordering, die betrekking hebben op het verhoor van personen, hierop niet toepasselijk zijn.

- ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) -

- BLOEDPROEF -

Art. 34, § 2, 1°

P.00.1161.F 20 december 2000 AC nr. ...

Wanneer de op vordering van een gerechtelijke overheid met het oog op het bepalen van het alcoholgehalte verrichte bloedafname niet is geschied op de in de vigerende reglementsbepalingen bepaalde wijze, heeft de analyse van het aldus afgenomen bloed geen wettelijke bewijswaarde (1). (1) Zie Cass., 10 mei 1965 (Bull. en Pas., I, 952); 12 mei 1969 (AC, 1969, 836); 23 jan. 1990, A.R. 3195, nr. 320; 18 nov. 1992, A.R. 90, nr. 739; 26 jan. 1994, A.R. P.93.0988.F, nr. 51.

- BLOEDPROEF -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 35

P.13.0651.F 25 september 2013 AC nr. ...

De geldigheid van de informatie, de uitleg en de waarschuwingen die de overheidsagent aan de verdachte bestuurder moet verschaffen alsook de bewijswaarde van de ademanalyse, hangen niet af van de voorwaarde dat de bestuurder zijn daden bestendig onder controle heeft; het feit dat de overheidsagenten de bestuurder over zijn rechten hebben geïnformeerd, sluit zijn staat van dronkenschap dus niet uit.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

P.11.0182.N 20 september 2011 AC nr. ...

Wanneer de vaststelling van de staat van dronkenschap plaatsvindt nadat de bestuurder een voertuig heeft bestuurd, is het noodzakelijk maar voldoende dat de rechter op grond van de hem regelmatig voorgelegde gegevens, waaronder de vaststellingen van de verbalisanten, vaststelt dat de beklaagde op een openbare plaats een voertuig of een rijdier heeft bestuurd terwijl hij in een staat van dronkenschap verkeerde of in een soortgelijke staat (1). (1) Zie: Cass. 5 okt. 1970, AC, 1971, 115.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

P.10.1610.N 1 maart 2011 AC nr. ...

Artikel 35 Wegverkeerswet, waarop geen verzachtende omstandigheden kunnen worden toegepast, straft met een geldboete van 200 euro tot 2.000 euro en met het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig voor een duur van ten minste een maand en ten hoogste vijf jaar of voorgoed, diegene die op een openbare plaats een voertuig of een rijdier bestuurt of een bestuurder begeleidt met het oog op de scholing, terwijl hij in staat van dronkenschap verkeert of in een soortgelijke staat met name ten gevolge van het gebruik van drugs of van geneesmiddelen; het vonnis, dat slechts een verval van vijftien dagen oplegt, spreekt derhalve een onwettige bijkomende straf uit (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden

- STRAF - Andere straffen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

P.09.0467.N 29 september 2009 AC nr. 533

Het verval van het recht tot het besturen van een voertuig, opgelegd aan diegene die op een openbare plaats een voertuig of een rijdier bestuurt of een bestuurder begeleidt met het oog op scholing, terwijl hij in staat van dronkenschap verkeert of in een soortgelijke staat met name ten gevolge van drugs of van geneesmiddelen, is geen hoofdstraf maar enkel een bijkomende straf, ook al voorziet artikel 35 Wegverkeerswet in een verplichte vervallenverklaring.

- STRAF - Andere straffen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

Art. 35, § 1

P.13.0651.F 25 september 2013 AC nr. ...

Staat van dronkenschap is de staat van iemand die wegens het innemen van alcoholische dranken zijn daden niet meer bestendig onder controle heeft; die staat vereist echter niet dat de betrokkene zich niet meer van zijn daden bewust is (1). (1) Zie Cass. 13 feb. 2002, AR P.01.1523.F, AC 2000, nr. 101.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

P.01.1523.F 13 februari 2002 AC nr. 101

Het in artikel 35, § 1, Wegverkeerswet, bedoelde begrip "staat van dronkenschap" moet in de gewone zin van het woord worden verstaan en heeft betrekking op de toestand van een persoon die zijn daden niet meer blijvend beheerst, zonder noodzakelijkerwijs het besef ervan te hebben verloren (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 1971 (AC, 1971, 581) ; SPREUTELS J., Intoxication alcoolique et ivresse ou état analogue en matière de circulation routière, nr. 40, in SCHUIND G., Traité pratique de droit criminel, dl. I, vierde uitg., aanv. 10.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

Art. 36, tweede lid

P.00.0508.N 20 november 2001 AC nr. ...

Is constitutief voor de bij artikel 36, tweede lid, Wegverkeerswet voorziene nieuwe herhaling, de bij de tweede veroordeling vastgestelde staat van bijzondere herhaling; de uitwissing van de eerste veroordeling met toepassing van artikel 619, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, staat de veroordeling in staat van nieuwe herhaling niet in de weg (1). (1) Cass., 19 nov. 1996, AR P.95.1244.N, nr 441.

- HERHALING -

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 36

P.95.1244.N 19 november 1996 AC nr. ...

Is constitutief voor de bij artikel 36, tweede lid, Wegverkeerswet voorziene nieuwe herhaling, de bij de tweede veroordeling vastgestelde staat van bijzondere herhaling: de uitwissing van de eerste veroordeling met toepassing van artikel 619 Sv., staat de veroordeling in staat van nieuwe herhaling niet in de weg.~

- HERSTEL IN EER EN RECHTEN -

- HERHALING -

Art. 38

P.94.0199.F 19 oktober 1994 AC nr. ...

Het verbod om alle categorieën van motorvoertuigen te besturen geldt o.m. ten aanzien van de bromfietsen.~

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

Art. 38, § 1, 2°

P.08.1466.F 4 februari 2009 AC nr. 91

Krachtens artikel 38, § 1, 2°, Wegverkeerswet, kan de rechter iemand vervallen verklaren van het recht tot sturen, wanneer hij die persoon veroordeelt wegens een aan diens persoonlijk toedoen te wijten verkeersongeval en de veroordeling wordt uitgesproken wegens doding of verwonding; om het ongeval toe te schrijven aan het persoonlijk toedoen van de dader is niet vereist dat die zelf het betrokken voertuig zou hebben bestuurd, noch dat zijn fout de enige oorzaak van de schade zou zijn (1). (1) Zie Cass., 20 dec. 1965 (Bull. en Pas., 1966, I, p. 531)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

Art. 38, § 1, 3°

P.96.0993.N 5 november 1996 AC nr. ...

Het door de rechter uitgesproken verval van het recht tot sturen van een motorvoertuig wegens overtreding van artikel 10.1, 1° Wegverkeersreglement, waaraan hij de beklaagde schuldig acht, is onwettig daar deze overtreding door het K.B. van 7 april 1976 niet wordt beschouwd als een zware overtreding in de zin van artikel 29 Wegverkeerswet.

- STRAF - Andere straffen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

Art. 38, § 1, 3°, en § 3

P.96.0789.N 21 april 1998 AC nr. ...

Zo de appelrechters de vervallenverklaring van het recht een motorrijtuig te besturen naar recht afdoende motiveren, doch nalaten te motiveren waarom zij het herstel van dit recht afhankelijk stellen van het slagen van het medisch en psychologisch onderzoek, is hun beslissing ter zake niet naar recht verantwoord, waarbij de uit te spreken vernietiging van deze beslissing echter beperkt dient te worden tot deze opgelegde voorwaarde, zonder dat deze nietigheid zich uitstrekt tot de beslissing betreffende de opgelegde straffen met inbegrip van de vervallenverklaring.~

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Art. 38, § 1, eerste lid

P.95.0214.N 27 juni 1995 AC nr. ...

De rechter die het verval van het recht tot sturen als straf uitspreekt dient de duur ervan te bepalen.~

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

Art. 38, § 2, vijfde en zesde lid, en § 3, eerste lid

P.06.0094.N 7 maart 2006 AC nr. 131

Artikel 38, § 2, vijfde en zesde lid, Wegverkeerswet dat bepaalt dat indien de rechter tegelijkertijd veroordeelt wegens een overtreding van artikel 420bis van het Strafwetboek en wegens een overtreding van de artikelen 36 of 37bis, § 2, Wegverkeerswet, het verval van het recht tot sturen zal worden uitgesproken voor een periode van tenminste 6 maanden en het herstel in het recht tot sturen afhankelijk is van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bepaalt in artikel 38, § 3, eerste lid, Wegverkeerswet, betekent dat het bedoelde rijverbod slechts kan worden opgelegd indien de rechter wegens de overtreding van die inbreuken slechts één straf uitspreekt.

- STRAF - Samenloop - Eendaadse

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

Art. 38, § 3

P.05.1263.F 1 maart 2006 AC nr. 114

De verplichting om te slagen in de geneeskundige en psychologische onderzoeken alvorens in het recht tot sturen te worden hersteld, is geen bijkomende straf maar een beveiligingsmaatregel waarop uitstel niet toepasselijk is (1). (Impliciete oplossing). (1) In eerste aanleg had de politierechtbank met name een gewoon uitstel verleend van twee jaar wat de verplichting betreft om de geneeskundige en psychologische onderzoeken af te leggen en ervoor te slagen. De bestreden beslissing hervormt dienaangaande, op eenparige wijze, het vonnis a quo, door te oordelen dat de verplichting om te slagen in de geneeskundige en psychologische proeven teneinde in het recht tot sturen te worden hersteld een beveiligingsmaatregel is, waarop de Probatiewet niet toepasselijk is. Door het cassatieberoep te verwerpen, bevestigt het Hof impliciet die oplossing (Zie Cass., 1 feb. 2005, AR P.04.1676.N, nr 64; J. CONSTANT, Traité élémentaire de Droit pénal, Principes généraux du Droit pénal positif belge, dl. II, 1965, p. 1007, nr 992; Christiane HENNAU en Jacques VERHAEGEN, Droit pénal général, Bruylant, 3de uitg., 2003, nr 529).

- VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

P.00.1271.F 15 november 2000 AC nr. ...

De maatregel die het herstel in het recht tot sturen afhankelijk maakt van het slagen in een of meerdere onderzoeken is geen straf doch een veiligheidsmaatregel, zodat de vernietiging wegens onwettigheid van die maatregel alleen de beslissing over die verplichting betreft en niet de opgelegde straffen (1). (1) Cass., 22 juni 1993, A.R. 6417, nr. 300.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

Wanneer de eerste rechter het herstel in het recht tot sturen niet afhankelijk heeft gemaakt van het slagen voor een of meerdere onderzoeken, kan het appèlgerecht die veiligheidsmaatregel alleen opleggen met eenstemmigheid van zijn leden (1). (1) Zie Cass., 13 dec. 1977 (A.C., 1978, 456) ; 17 nov. 1981, A.R. 6568 (ibid., 1981-82, 373) ; 10 sept. 1991, A.R. 4745, nr. 13, noot 1 ; 22 juni 1993, A.R. 6417, nr. 300 (redenen).

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

P.97.1069.N 6 oktober 1998 AC nr. ...

De vernietiging wegens onwettigheid van de toepassing van de beveiligingsmaatregel waarbij het herstel in het recht tot sturen afhankelijk wordt gemaakt van het slagen in een of meerdere van de in artikel 38, § 3, Wegverkeerswet vermelde onderzoeken moet tot het desbetreffende beschikkend gedeelte worden beperkt en strekt zich niet uit tot de beslissing betreffende de opgelegde straffen met inbegrip van de vervallenverklaring.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

De verplichting krachtens artikel 38, § 3, Wegverkeerswet opgelegde onderzoeken te hebben ondergaan alvorens het recht tot sturen terug te bekomen, is geen straf, doch een beveiligingsmaatregel.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

Wanneer de strafrechter een verval van het recht een voertuig te besturen uitspreekt en het herstel in dat recht afhankelijk maakt van het slagen in een of meerdere van de in artikel 38, § 3, Wegverkeerswet vermelde onderzoeken, is de opgelegde bijzondere motiveringsplicht van toepassing niet alleen op het uitgesproken verval maar ook op de beveiligingsmaatregel waarbij het herstel in het recht tot sturen afhankelijk wordt gemaakt van het slagen in een of meer van bedoelde onderzoeken.

- STRAF - Allerlei

Art. 38, § 5

P.12.0732.F 17 oktober 2012 AC nr. ...

De wettelijke verzwarende omstandigheid waarvan de vervolgde persoon vooraf op de hoogte moet worden gesteld om zich daartegen te kunnen verweren, is die welke de op de overtreding toepasselijke straf kan verzwaren; dat geldt niet voor de staat waarin hij voor de rechter verschijnt en die naar recht alleen kan of mag leiden tot een veiligheidsmaatregel, volgend op de straf, zoals bijvoorbeeld het herstel van het recht tot sturen afhankelijk maken van het slagen voor het theoretisch rijexamen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2012, nr. …

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3

Art. 39

P.13.1178.F 27 november 2013 AC nr. ...

De samenloop van misdrijven belet weliswaar dat de bij de gecoördineerde wetten betreffende de politie over het wegverkeer bepaalde vrijheidsstraffen en geldboeten worden uitgesproken, maar dat geldt niet voor het verval van het recht tot sturen onder de voorwaarden als bepaald in deze wetten (Impliciet).

- STRAF - Samenloop - Algemeen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 39

Art. 41

P.04.1750.N 22 februari 2005 AC nr. 110

De beslissing die bij de bestraffing van een zware overtreding van de derde graad inzake verkeer een verval van het recht tot sturen uitspreekt zonder een effectief gedeelte van minumum acht dagen op te leggen wordt vernietigd zonder verwijzing in zoverre voor de uitgesproken ontzetting uit het recht een motorvoertuig te besturen gedurende een termijn van acht dagen gewoon uitstel van tenuitvoerlegging wordt verleend.

- CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte

P.04.0695.F 27 oktober 2004 AC nr. 511

De verplichting die de rechter, die de vervallenverklaring van het recht een motorvoertuig te besturen uitspreekt, wordt opgelegd, krachtens de Wegverkeerswet, zoals gewijzigd bij de wet van 7 februari 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid, om ten minste acht dagen effectief rijverbod op te leggen, betreft niet alleen de bestuurders van een motorvoertuig, maar alle weggebruikers waarop de bepalingen betreffende de politie van het wegverkeer van toepassing zijn en aan wie de rechter die straf oplegt.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 41

Art. 42

P.12.1217.N 8 januari 2013 AC nr. ...

Een vonnis dat een beklaagde voor de hem ten laste gelegde feiten tot straf veroordeelt en alvorens te beslissen over een eventuele beveiligingsmaatregel een deskundigenonderzoek beveelt over de lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van de beklaagde tot het besturen van een motorvoertuig is geen eindbeslissing zodat daartegen eerst cassatieberoep openstaat na het eindvonnis (1). (1) Cass. 12 dec. 2006, AR P.06.1183.N, AC 2006, nr. 645.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 42

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

P.11.0868.N 10 januari 2012 AC nr. ...

Hoewel het verval van het recht een voertuig te besturen wegens lichaamsongeschiktheid een beveiligingsmaatregel is en geen straf, kan het rechtscollege in hoger beroep deze maatregel, die niet opgelegd werd door de eerste rechter, niet dan met eenparigheid van zijn leden uitspreken (1). (1) Cass. 17 nov. 1981, AC, 1981-1982, nr. 178.

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 42

P.10.0079.N 11 mei 2010 AC nr. 328

Wanneer de eerste rechter geen verval van het recht tot sturen wegens lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid heeft uitgesproken, kunnen de appelrechters de beklaagde, op zijn hoger beroep, geen dergelijke beveiligingsmaatregel opleggen, ook al stellen ze vast dat er voldaan is aan de wettelijke voorwaarden voor het opleggen van een dergelijke beveiligingsmaatregel (1). (1) Zie Cass., 14 juni 1971, AC, 1971, 1031.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 42

- HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter

P.06.1183.N 12 december 2006 AC nr. 645

Een vonnis dat een beklaagde voor de hem ten laste gelegde feiten tot één straf veroordeelt en alvorens te beslissen over een eventuele beveiligingsmaatregel een deskundigenonderzoek beveelt over de lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van de beklaagde tot het besturen van een motorvoertuig is geen eindbeslissing zodat daartegen eerst cassatieberoep open staat na het eindvonnis (1). (1) Cass., 17 mei 1988, AR 2320, nr 578 met noot A.T.

- CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing)

Art. 48

P.08.1398.F 14 januari 2009 AC nr. 29

Om regelmatig met redenen te zijn omkleed, moet het vonnis dat de bestuurder van een voertuig veroordeelt wegens rijden op de openbare weg niettegenstaande vervallenverklaring van het recht tot sturen, het bestaan vaststellen van een in kracht van gewijsde gegane gerechtelijke beslissing tot vervallenverklaring en moet het de duur ervan vermelden, alsook de dag van de kennisgeving die bij artikel 40 Wegverkeerswet is bepaald (1); wanneer het vonnis die datum niet vermeldt, vermag het Hof van Cassatie acht te slaan op het uittreksel van de veroordeling waarnaar dat vonnis verwijst en dat bij het dossier is gevoegd dat aan de correctionele rechtbank is voorgelegd, om de wettigheid van de uitgesproken veroordeling te toetsen (2). (1) Cass., 25 jan. 1984, AR 3302, AC, 1983-1984, nr 278. (2) Zie Cass., 12 juni 1973, AC, 1973, p. 985.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 48

Art. 55

P.97.0979.F 7 januari 1998 AC nr. ...

De intrekking van het rijbewijs is geen sanctie, maar een preventieve maatregel die ertoe strekt gevaarlijke bestuurders, voor een bepaalde tijd, uit het verkeer te verwijderen.~

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 55

Art. 59

P.12.1402.N 11 juni 2013 AC nr. ...

Artikel 23 koninklijk besluit van 21 april 2007 betreffende de ademtesttoestellen en de ademanalysetoestellen bevat geen nietigheidssanctie en heeft niet als doel de betrouwbaarheid van het bewijs te waarborgen; geen enkele wetsbepaling verplicht de politie de verdachte die zij aan een ademtest of ademanalyse wil onderwerpen, op de hoogte te brengen van zijn recht een wachttijd te vragen van 15 minuten (1). (1) Zie Cass. 19 dec. 2000, AR P.99.0199.N, AC 2000, nr. 707.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.10.0226.F 22 september 2010 AC nr. 538

Het feit alleen dat de exploitatiezetel van het organisme dat met het nazicht van het toestel is belast en het hoofdkantoor van de fabrikant of van de invoerder, hetzelfde adres hebben, is geen afdoende reden om de geldigheid te betwisten van de door de overheid afgegeven accreditatie.

- WEGVERKEER - Wegverkeerswet - Algemeen

Art. 59, § 3

P.12.1244.F 12 december 2012 AC nr. ...

Ingeval van een tweede ademanalyse bepaalt artikel 3.6 van bijlage 2 van het koninklijk besluit van 21 april 2007 betreffende de ademtesttoestellen en de ademanalysetoestellen, alleen een tussentijd van minimum vijftien minuten tussen beide analyses, ingeval het toestel mondalcohol waarneemt; artikel 2.17 van die bijlage definieert mondalcohol als alcohol aanwezig in de afgegeven ademlucht, die niet afkomstig is van de longblaasjes.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

Art. 59, § 4

P.13.1880.F 12 maart 2014 AC nr. ...

Rijden in staat van alcoholintoxicatie is een wanbedrijf waarvan het bewijs, wanneer het door een adem- of bloedanalyse wordt geleverd, bijzonder bij wet is geregeld; wanneer de rechter zijn beslissing grondt op de resultaten van een meting van de alcoholconcentratie per liter uitgeademde alveolaire lucht of per liter bloed, dient hij zich te houden aan de bepalingen die de bijzondere gebruiksmodaliteiten vastleggen van de gebruikte toestellen (1). (1) Cass. 9 juni 2010, AR P.10.0384.F, AC 2010, nr. 404.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

De vergissingen of nalatigheden bij het vermelden, door de opstellers van het proces-verbaal, van de te eerbiedigen bepalingen, kunnen geen vermoeden opleveren van een miskenning van de daarin gestelde regels; de bodemrechter dient immers in feite na te gaan of uit de gegevens van de zaak blijkt dat een vormvereiste niet werd nagekomen en moet, in voorkomend geval, de weerslag ervan op de intrinsieke waarde van het bewijs beoordelen.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.12.0467.N 11 december 2012 AC nr. ...

Het verzuim van gelijk welke vormvereiste, die voorgeschreven wordt door de bepalingen die de bijzondere gebruiksmodaliteiten van de gebruikte ademanalyse- of bloedproeftoestellen vaststellen, is op zich niet noodzakelijk een afdoende reden om geen wettelijke bewijswaarde te hechten aan de analyse; opdat het verzuim aldus zou kunnen gesanctioneerd worden is immers tevens vereist dat het niet-nageleefde voorschrift tot doel heeft de kwaliteit van de intrinsieke waarde van het bijzonder bij wet geregelde bewijs te waarborgen (1). (1) Cass. 26 nov. 2008, AR P.08.1293.F, AC 2008, nr. 672 met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Cass. 9 juni 2010, AR P.10.0384.F, AC 2010, nr. 404.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

Rijden in staat van alcoholintoxicatie is een wanbedrijf waarvan het bewijs, wanneer het door een adem- of bloedanalyse wordt geleverd, bijzonder bij wet is geregeld; wanneer de rechter zijn beslissing grondt op de resultaten van een meting van de alcoholconcentratie per liter uitgeademde alveolaire lucht of per liter bloed, is hij, in de regel, gebonden door de bepalingen die de bijzondere gebruiksmodaliteiten van de gebruikte toestellen vaststellen (1). (1) Cass. 26 nov. 2008, AR P.08.1293.F, AC 2008, nr. 672 met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Cass. 9 juni 2010, AR P.10.0384.F, AC 2010, nr. 404.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

P.10.0384.F 9 juni 2010 AC nr. 404

Aangezien het ter hand stellen van de gebruiksaanwijzing van het analysetoestel van de alcoholconcentratie, aan het orgaan dat met de controle is belast, niet noodzakelijk is om het in staat te stellen een ijking uit te voeren in overeenstemming met de voorschriften van de fabrikant, kan de rechter de bewijswaarde niet ontzeggen aan de resultaten van de analyse, op grond dat zij door een toestel zijn geleverd waar er, toen het werd geijkt en goedgekeurd, geen gebruiksaanwijzing bij zat.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Rijden in staat van alcoholintoxicatie is een wanbedrijf waarvan het bewijs, wanneer het door een adem- of bloedanalyse wordt geleverd, bijzonder bij wet is geregeld; wanneer de rechter zijn beslissing grondt op de resultaten van een meting van de alcoholconcentratie per liter uitgeademde alveolaire lucht of per liter bloed, is hij gebonden door de bepalingen die de bijzondere regels voor het gebruik van de aangewende toestellen vaststellen (1). (1) Cass., 26 nov. 2008, AR P.08.1293.F, AC, 2008, nr. 672.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.08.1293.F 26 november 2008 AC nr. 672

Rijden in staat van alcoholintoxicatie is een wanbedrijf waarvan het bewijs, wanneer het door een adem- of bloedanalyse wordt geleverd, bijzonder bij wet is geregeld; wanneer de rechter zijn beslissing grondt op de resultaten van een meting van de alcoholconcentratie per liter uitgeademde alveolaire lucht of per liter bloed, is hij gebonden door de bepalingen die de bijzondere gebruiksmodaliteiten van de gebruikte toestellen vaststellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Ook wanneer de niet nagekomen vormvereiste niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven of de onregelmatigheid noch de betrouwbaarheid van het bewijs, noch het recht op een eerlijke behandeling van de zaak aantast, mag de rechter een wettelijke bewijswaarde toekennen aan een bewijs dat is verkregen met schending van de bepalingen die het bewijs bijzonder regelen en de intrinsieke waarde ervan waarborgen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr. ...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

Art. 62

P.13.1405.F 21 mei 2014 AC nr. ...

Inzake wegverkeer zegt geen enkele wetsbepaling dat alle bevoegde personen die de vaststellingen hebben verricht, de processen-verbaal moeten ondertekenen waarin ze zijn opgetekend (1). (1) Zie Cass. 25 mei 1994, AR P.94.0106.F, AC 1994, nr. 263; Cass. 17 okt. 2006, AR P.06.0829.N, AC 2006, nr. 492.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 3

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.13.1300.F 11 december 2013 AC nr. ...

Wanneer een beklaagde de bijzondere bewijswaarde van het proces-verbaal van vaststelling van de hem ten laste gelegde verkeersovertredingen betwist, wegens een woordenwisseling tussen hem en de verbalisant, met name de commissaris van politie, en daaruit afleidt dat laatstgenoemde niet objectief is, antwoordt het vonnis niet op dat verweer door alleen maar te oordelen dat de vaststellingen van de politie bewijskracht hebben (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2013, nr.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

P.10.0586.F 2 maart 2011 AC nr. ...

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.07.0736.N 8 januari 2008 AC nr. 14

Of de verbalisant die een verkeersovertreding vaststelt al dan niet betrokken partij is, is een feitenoordeel dat de rechter onaantastbaar beoordeelt (1). (1) Zie Cass., 25 feb. 1992, AR 4593, AC, 1991-1992, nr 331.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.04.0900.F 11 mei 2005 AC nr. 272

Art. 62 Wegverkeerswet, dat in de mogelijkheid voorziet om toestellen aan te wenden die bestemd zijn om te worden gebruikt als vaste uitrusting op de openbare weg om toezicht te houden op de naleving van voormelde wet en haar uitvoeringsbesluiten, wijkt niet af van de bepalingen van voormeld artikel 59.10 Wegverkeersreglement, krachtens hetwelk de ambtenaren belast met een opdracht van politie of van toezicht op de autosnelweg hun voertuig mogen laten stilstaan of parkeren buiten de parkeerstroken aangewezen door het verkeersbord E 9a voor zover de behoeften van de dienst of van hun opdracht het rechtvaardigen (1). (1) Zie Cass., 12 maart 1997, AR P.96.1167.F, nr 138.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 59

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.05.0305.N 3 mei 2005 AC nr. 260

De regelmatigheid van de vaststelling van een overtreding via een "flitspaal" is niet afhankelijk van de feitelijkheid of die flitspaal al dan niet met een bouwvergunning is geplaatst.

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

- WEGVERKEER - Wegverkeerswet - Algemeen

P.04.0716.N 28 september 2004 AC nr. 439

Artikel 2.4.6 van het koninklijk besluit van 11 oktober 1997 betreffende de goedkeuring en homologatie van de automatisch werkende toestellen gebruikt om toezicht te houden op de naleving van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer en haar uitvoeringsbesluiten houdt niet in dat het bewijs dat een toestel de vereiste aanvaardingsmerken heeft, niet door elk feitelijk regelmatig aan de rechter overgelegd en aan de tegenspraak van de partijen onderworpen gegeven, zoals foto's van het toestel met zijn aanvaardingsmerken, mag worden geleverd (1). (1) Zie Cass., 12 maart 2002, AR P.00.1500.N, nr 175 en 3 juni 2003, AR P.03.0153.N, nr ... .

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.03.0153.N 3 juni 2003 AC nr. 333

Artikel 62 Wegverkeerswet noch enige andere wetsbepaling laten de bijzondere bewijswaarde van de vaststellingen die door goedgekeurde of gehomologeerde onbemande automatisch werkende toestellen worden opgeleverd, afhangen van het overleggen van het volledige technische dossier van die toestellen door de Dienst Metrologie.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.98.0461.N 6 juni 2000 AC nr. ...

Inzake verkeersovertredingen belet niets de strafrechter ook bewijswaarde te hechten aan feitelijke gegevens die door de verbalisanten niet persoonlijk werden vastgesteld, om hieruit het misdrijf op een andere plaats dan de plaats van de vaststelling te lokaliseren.

- MISDRIJF - Allerlei

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.97.0498.N 28 september 1999 AC nr. ...

Geen wetsbepaling staat eraan in de weg dat de verbalisant zijn technische of andere vaststellingen bij wijze van aankruising, invulling, schrapping of doorhaling van voorgedrukte vermeldingen op het proces-verbaal zou acteren.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.97.1008.N 25 mei 1999 AC nr. ...

Het verzuim om binnen de bij artikel 62 Wegverkeerswet voorgeschreven termijn aan de overtreder een afschrift van de in deze bepaling bedoelde processen-verbaal over te maken heeft niet tot gevolg dat dergelijke proces-verbaal nietig zou zijn, maar enkel dat het zijn bijzondere bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel verliest, zodat het blijft gelden als inlichting waarvan de rechter vrij, mitsdien onaantastbaar, de bewijswaarde beoordeelt.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.97.0618.N 5 mei 1998 AC nr. ...

De omstandigheid dat een proces-verbaal opgesteld door overheidsagenten die door de Koning worden ingesteld om toezicht te houden op de naleving van de verkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten, ingevolge de laattijdige toezending van een afschrift ervan aan de overtreder, slechts bewijswaarde als inlichting heeft, belet de rechter ten gronde niet met onaantastbare appreciatie van de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde feitelijke gegevens waarover de beklaagde tegenspraak heeft kunnen voeren, waaronder de vaststellingen van de verbalisant, te releveren dat de aan de beklaagde ten laste gelegde verkeersovertreding werd vastgesteld met een toestel Multanova type 5F en te oordelen dat uit de vaststellingen door de verbalisant en zijn verklaringen ter rechtszitting omtrent de controle en werking van het gebruikte multanovatoestel moet besloten worden dat de door het gebruikte meettoestel gedane vaststellingen betrouwbaar zijn en het bewijs van de aan de beklaagde tenlaste gelegde verkeersovertreding opleveren.~

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

P.97.0036.N 28 april 1998 AC nr. ...

De bijzondere bewijswaarde die, zolang het tegendeel niet is bewezen, verbonden is aan het proces-verbaal dat naar aanleiding van een overtreding van de verkeerswetten werd opgesteld door een daartoe bevoegde ambtenaar of beambte van de overheid, geldt slechts voor de vaststelling van de overtreding zelf, doch niet voor de later verstrekte gegevens.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

C.96.0279.N 25 september 1997 AC nr. ...

De processen-verbaal, die door de bevoegde ambtenaren of beambten van de overheid zijn opgesteld, leveren, behoudens het bewijs van het tegendeel, bewijs op van de materiële vaststellingen die de verbalisant persoonlijk binnen de perken van zijn wettelijke opdracht heeft gedaan; de gevolgtrekkingen of vermoedens die de verbalisant uit die vaststellingen afleidt en evenmin de inlichtingen die hij buiten die vaststellingen krijgt, hebben niet die bijzondere bewijswaarde.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde

Art. 62, achtste lid

P.14.0859.F 5 november 2014 AC nr. 666

De omstandigheid dat een proces-verbaal van de politie enkel geldt bij wijze van inlichting, aangezien het laattijdig aan de overtreder werd toegezonden, houdt niet in dat de materiële vaststellingen ervan niet werden verricht overeenkomstig het bij wet bepaalde bijzonder bewijsmiddel, noch dat de op grond van die vaststellingen verkregen bekentenissen al hun bewijswaarde hebben verloren.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

Wanneer het afschrift van het proces-verbaal de overtreder niet werd toegezonden vóór het verstrijken van de termijn van veertien dagen, te rekenen van de vaststelling van de snelheidsovertreding met behulp van een automatisch werkend toestel, geldt het proces-verbaal enkel bij wijze van inlichting (1). (1) Zie Cass. 26 september 2006, AR P.06.0572.N, AC 2006, nr. 438.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.06.0572.N 26 september 2006 AC nr. 438

De niet-naleving van de termijn, bepaald door artikel 62, achtste lid, Wegverkeerswet, brengt geen nietigheid mee van het proces-verbaal van vaststelling van de overtreding maar enkel dat dit proces-verbaal zijn bijzondere bewijswaarde verliest en slechts geldt als inlichting (1). (1) Cass., 22 okt. 1985, AR 9748, nr 116; Cass., 25 mei 1999, AR P.97.1008.N, nr 305.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

Art. 62, eerste en tweede lid

P.08.1595.F 11 maart 2009 AC nr. 191

De processen-verbaal die in artikel 62, eerste en tweede lid, Wegverkeerswet, zijn bedoeld, kunnen met tegenbewijzen worden bestreden, hetzij door geschrift hetzij door getuigen, indien de rechtbank het geraden oordeelt ze toe te laten; het recht om het bewijs van het tegendeel te leveren wordt niet miskend door het feit alleen dat het dossier dat de bodemrechter wordt voorgelegd, inzake de overtredingen die met behulp van een automatisch werkend toestel in aanwezigheid van een bevoegd persoon zijn vastgesteld, geen beschrijving bevat van de door die persoon gevolgde opleiding en evenmin het volledige technische dossier van het gebruikte toestel (1). (1) Zie Cass., 24 jan. 2007, AR P.06.1195.N, AC, 2007, nr. 43.

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.05.1642.F 5 april 2006 AC nr. 201

De bijzondere wettelijke bewijswaarde, zolang het tegendeel niet is bewezen, die de wet toekent aan de vaststellingen die, met betrekking tot overtredingen van de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten, gesteund zijn op materiële bewijsmiddelen die door bemande automatisch werkende toestellen worden opgeleverd, is niet afhankelijk van de voorwaarde dat de door de voormelde bevoegde persoon gevolgde opleiding werd verstrekt door de afdeling Metrologie van de federale overheidsdienst Economie.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

Art. 62, eerste lid

P.14.1058.F 10 december 2014 AC nr. 776

Hoewel de appelrechters, met de uit het proces-verbaal van politie overgenomen vermeldingen volgens welke de beklaagde in staat van dronkenschap verkeerde, niet in staat was een voertuig te besturen en zijn rijbewijs tijdelijk was ingetrokken, hun beslissing hebben gegrond op vaststellingen zonder bijzondere wettelijke bewijswaarde, dan nog blijft hun beslissing naar recht verantwoord door uitgebreid de materiële vaststellingen van de politie te vermelden waarop ze hun beslissing hebben gegrond dat de eiser in staat van dronkenschap verkeerde.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

De processen-verbaal van de ambtenaren van de overheid die door de Koning zijn aangesteld om te waken over de toepassing van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, hebben bewijskracht zolang het tegendeel niet is bewezen van de materiële vaststellingen die door de verbalisanten binnen de perken van hun bevoegdheid zijn verricht; de bodemrechter beoordeelt in feite of het bewijs van het tegendeel van die vaststellingen al dan niet is geleverd.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.13.0595.N 28 oktober 2014 AC nr. 639

De bijzondere bewijswaarde verbonden aan een naar aanleiding van een overtreding op de Wegverkeerswet en de uitvoeringsbesluiten door een daartoe bevoegd ambtenaar opgesteld proces-verbaal geldt alleen voor de in het proces-verbaal van overtreding opgenomen zintuiglijke vaststellingen door de verbalisant gedaan op het ogenblik van het misdrijf of kort nadien betreffende de bestanddelen van het misdrijf en de ermee verbonden omstandigheden; ze geldt evenwel niet voor latere vaststellingen, inlichtingen die hij buiten die eerste vaststelling verkrijgt of voor de later verstrekte gegevens (1). (1) Zie Cass. 4 januari 1994, AR 7262, AC 1994, nr. 4; Cass. 28 april 1998, AR P.97.0036.N, AC 1998, nr. 217; Cass. 16 januari 2001, AR P.99.0422.N, AC 2001, nr. 28.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.07.0353.N 26 juni 2007 AC nr. 357

Het tegenbewijs van de vaststellingen van overtreding door processen-verbaal die bewijskracht hebben zolang het tegendeel niet is bewezen, kan geleverd worden door alle middelen van recht, daarin begrepen de gegevens geleverd door een onderzoek gedaan ingevolge een door de beklaagde neergelegde klacht; uit de enkele omstandigheid dat dergelijke klacht door het openbaar ministerie is geseponeerd, kan niet afgeleid worden dat de feiten die er het voorwerp van uitmaken niet bewezen zijn en dat de beklaagde faalt in het tegenbewijs welke die klacht diende te leveren.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.07.0402.N 26 juni 2007 AC nr. 358

De rechters die artikel 62, eerste lid, Wegverkeerswet toepasselijk achten, veroordelen de beklaagde wettig op grond van de vaststellingen van het proces-verbaal waarvan, naar hun onaantastbare vaststelling, de beklaagde het tegenbewijs niet levert.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

De rechters die artikel 62, eerste lid, Wegverkeerswet toepasselijk achten, veroordelen de beklaagde wettig op grond van de vaststellingen van het proces-verbaal waarvan, naar hun onaantastbare vaststelling, de beklaagde het tegenbewijs niet levert.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

C.04.0104.N 7 april 2005 AC nr. 211

De bewijswaarde zolang het tegendeel niet bewezen is van de processen-verbaal opgesteld door de overheidspersonen die door de Koning worden aangewezen om toezicht te houden op de naleving van de wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten, komt niet toe aan de gevolgtrekkingen of vermoedens die de verbalisanten uit hun vaststellingen afleiden (1). (1) Cass., 16 jan. 2001, AR P.99.422.N, nr 28.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

De rechter oordeelt zelfstandig of de kenmerken van een door de verbalisanten tot bewijs van het tegendeel vastgestelde feitelijke toestand al dan niet beantwoorden aan een inbreuk op enig wettelijk voorschrift.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

P.02.1583.N 8 april 2003 AC nr. 234

De strafrechter die, op grond van artikel 62, eerste lid Wegverkeerswet, constateert dat de vaststellingen van de verbalisanten het wettig bewijs opleveren van het materieel bestanddeel van de aan de beklaagde ten laste gelegde verkeersovertreding, daar het tegendeel daarven niet is bewezen, legt hem niet het bewijs van zijn onschuld op (1). (1) Cass., 11 sept. 1990, nr 16.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.99.0397.N 16 januari 2001 AC nr. ...

Wanneer tegenbewijs tegen in een proces-verbaal opgenomen vaststellingen met bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel wordt aangevoerd, beoordeelt de rechter de bewijswaarde van de tegen het proces-verbaal ingebrachte gegevens onaantastbaar (1). (1) Cass., 9 januari 1996, A.R. P.94.1024.N, nr. 17.

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.99.0422.N 16 januari 2001 AC nr. ...

De bijzondere bewijswaarde tot tegenbewijs, die de wet hecht aan het krachtens artikel 62 Wegverkeerswet opgestelde proces-verbaal, geldt alleen voor de persoonlijk door de opsteller binnen de perken van zijn bevoegdheid en opdracht gedane zintuiglijke vaststellingen betreffende de bestanddelen van het misdrijf en de ermee verbonden omstandigheden, en niet voor de deducties die de verbalisant uit die vaststellingen maakt en evenmin voor de inlichtingen die hij buiten die vaststellingen krijgt (1). (1) Cass., 25 sept. 1997, A.R. C.96.0279.N, nr 367.

- BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.96.1314.F 29 januari 1997 AC nr. ...

De processen-verbaal van de onderofficieren van de rijkswacht, die de overtredingen van het wegverkeersreglement vaststellen, leveren bewijs op zolang het tegendeel niet is bewezen; de rechter beoordeelt in feite de bewijswaarde van de gegevens die tot staving van dat tegenbewijs worden aangebracht, met name de vaststellingen inzake de snelheid van een voertuig die werden gedaan met behulp van een apparaat door een officier die ter plaatse aanwezig was.~

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.94.1024.N 9 januari 1996 AC nr. ...

Voor de strafrechter geldt slechts als inlichting waarvan hij vrij de bewijswaarde beoordeelt, een in welke vorm ook afgelegde getuigenverklaring die als tegenbewijs wordt aangevoerd van een proces-verbaal betreffende de politie over het wegverkeer dat bewijs oplevert zolang het tegendeel niet is bewezen.~

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

Art. 62, eerste, tweede en vierde lid

P.09.0702.F 15 september 2010 AC nr. 521

De bijzondere wettelijke bewijswaarde die geldt zolang het tegendeel niet is bewezen en die de wet hecht aan de vaststellingen die, met betrekking tot overtredingen van de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten, steunen op materiële bewijzen die door automatisch werkende toestellen zijn geleverd in aanwezigheid van een bevoegd persoon, hangt niet af van de voorwaarde dat de ambtenaar een opleiding heeft gekregen buiten dienstverband door een persoon die daarvoor speciaal bevoegd is; de rechter beoordeelt in feite of de opleiding werd verstrekt door een bevoegd persoon (1) (2). (1) Zie Cass., 11 maart 2009, AR P.08.1595.F, AC, 2009, nr. 191. (2) Het openbaar ministerie was van oordeel dat de appelrechters met een feitelijke beoordeling, naar recht hadden kunnen oordelen dat de interne opleiding door een collega, wiens enige scholing erin bestond zelf de voormelde opleiding te hebben gevolgd, geen opleiding was zoals in artikel 4, bijlage 2, K.B. 11 oktober 1997 is bedoeld.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.08.1595.F 11 maart 2009 AC nr. 191

De bijzondere wettelijke bewijswaarde die geldt zolang het tegendeel niet is bewezen, welke bij wet is toegekend aan de vaststellingen die, met betrekking tot overtredingen van de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten, steunen op materiële bewijzen die door automatisch werkende toestellen, in aanwezigheid van een bevoegde persoon, zijn opgeleverd, is niet onderworpen aan de voorwaarde dat de voormelde bevoegde persoon een theoretische en praktische opleiding heeft gekregen bij de fabrikant van het gebruikte radartoestel, met een getuigschrift van die fabrikant als bewijs (1). (1) Zie Cass., 24 jan. 2007, AR P.06.1195.N, AC, 2007, nr. 43.

- BEWIJS - Strafzaken - Allerlei

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.06.1195.F 24 januari 2007 AC nr. 43

De bijzondere wettelijke bewijswaarde, zolang het tegendeel niet is bewezen, die de wet toekent aan de vaststellingen die, met betrekking tot overtredingen van de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten, gesteund zijn op materiële bewijsmiddelen die door bemande automatisch werkende toestellen zijn opgeleverd, is niet afhankelijk van het bewijs dat de handleiding van het radartoestel in het bezit was van de bevoegde persoon die met een dergelijk toestel een overtreding heeft vastgesteld noch van het feit dat die handleiding bij het strafdossier werd gevoegd.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

Art. 62, tweede lid

P.11.1205.F 7 december 2011 AC nr. ...

Artikel 62, tweede lid, Wegverkeerswet, stelt de bijzondere bewijswaarde van het proces-verbaal van de overtreding niet afhankelijk van de voorwaarde dat het serienummer vermeld wordt van het toestel dat gediend heeft om de onwettige snelheid van het voertuig te meten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Art. 63

P.14.1095.F 26 november 2014 AC nr. 728

De appelrechters, die oordelen dat de ademtest onmogelijk is gebleken bij gebrek aan voldoende adem en die daaruit afleiden dat de beklaagde niet in staat was voldoende te blazen opdat zijn ademanalyse kon worden uitgevoerd, hebben zich niet op persoonlijke kennis gebaseerd, maar hebben uit hun eerste vaststelling een gevolg afgeleid dat daarmee verband houdt.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63

C.01.0014.F 19 april 2002 AC nr. 242

Op de persoon van de bestuurder van een voertuig die overleden is in een verkeersongeval mag een bloedproef worden genomen, indien het gedrag van de bestuurder bij het ongeval tekenen van alcoholintoxicatie of dronkenschap vertoonde (1). (1) Zie de gedeeltelijk andersluidende concl. O.M.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63

Art. 63, § 1

P.03.1025.F 29 oktober 2003 AC nr. 538

Art. 63, § 1, Wegverkeerswet, dat de voorwaarden bepaalt waaronder een bloedproef moet worden opgelegd, impliceert niet dat die voorwaarden moeten zijn vervuld op het ogenblik dat een beroep wordt gedaan op de geneesheer die, in voorkomend geval, die bloedproef zal moeten afnemen.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63

P.97.1665.F 29 april 1998 AC nr. ...

Het laten nemen van een bloedmonster kan alleen worden opgelegd, als de ademtest een alcoholgehalte van ten minste 0,22 milligram aangeeft per liter uitgeademde alveolaire lucht en een ademanalyse niet kan worden uitgevoerd, of indien noch die ademanalyse noch de ademtest uitgevoerd konden worden en de betrokkene zich blijkbaar bevindt in een toestand van alcoholintoxicatie of van dronkenschap.

- BLOEDPROEF -

Art. 63, § 1, 2°

P.14.1095.F 26 november 2014 AC nr. 728

Hoewel artikel 63, §1, 2°, van de Wegverkeerswet de bloedafname enkel toestaat ingeval de betrokkene duidelijke tekenen van alcoholopname vertoont, vereist die vaststelling niet dat de uitdrukking "duidelijke tekenen" wordt gebruikt.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63

Art. 63, § 1, aanhef en 2°

P.97.1679.N 20 april 1999 AC nr. ...

Het voorschrift van de Wegverkeerswet dat de bloedanalyse slechts als bewijsmiddel toelaat in zoverre geen ademanalyse kon worden uitgevoerd impliceert geen vrijstelling van het laten nemen van een bloedmonster wanneer de betrokkene de ademanalyse weigert; deze weigering levert evenmin een vermoeden van verzet op tegen het laten nemen van een bloedmonster.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63

Art. 65, § 8

P.13.0277.N 12 maart 2013 AC nr. ...

In hoofde van personen, bedoeld in de artikelen 479 en 483 van het Wetboek van Strafvordering, vervalt de strafvordering hoofdens verkeersinbreuken niet door betaling van de onmiddellijke inning.

- VOORRANG VAN RECHTSMACHT -

In hoofde van personen, bedoeld in de artikelen 479 en 483 van het Wetboek van Strafvordering, vervalt de strafvordering hoofdens verkeersinbreuken niet door betaling van de onmiddellijke inning.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 65

Art. 67

P.02.1693.F 26 maart 2003 AC nr. 205

De rechter beslist wettig om t.a.v. de aansteller artikel 1384, derde lid, B.W., waarnaar artikel 67, Wegverkeerswet, verwijst, toe te passen, wanneer hij vaststelt dat de beklaagde, die als technicus voor die aansteller werkte, op het ogenblik van het ongeval een weekendwacht verrichte en naar huis reed na bij een klant een herstelling te hebben uitgevoerd (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 1993, AR 9615, nr 446.

- AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

Art. 67bis

P.13.0040.N 22 oktober 2013 AC nr. ...

De rechter beoordeelt onaantastbaar de bewijswaarde van de door de titularis van de nummerplaat voorgelegde bewijzen die van aard zijn het in artikel 67bis Wegverkeerswet bepaald vermoeden te weerleggen zonder dat hij ertoe gehouden is om bijkomende bewijsgegevens te verzoeken wanneer hij oordeelt dat de voorgelegde gegevens onvoldoende zijn; dit levert geen omkering van de bewijslast noch miskenning van het recht van verdediging op.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67bis

- ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67bis

P.04.0104.F 5 mei 2004 AC nr. 236

Noch artikel 67bis, Wegverkeerswet, noch enig andere wettelijke bepaling verplichten de titularis van de nummerplaat ertoe om, als hij het voertuig op het ogenblik van de feiten niet bestuurde, de identiteit van de bestuurder kenbaar te maken.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

P.03.1430.F 25 februari 2004 AC nr. 104

Art. 67bis, Wegverkeersreglement verlicht de bewijslast die op het O.M. rust door t.a.v. de titularis van de nummerplaat van het voertuig een weerlegbaar vermoeden van schuld in te richten; die bepaling is alleen van toepassing op de misdrijven inzake de politie van het wegverkeer en kan door alle middelen rechtens worden weerlegd, zodat zij geen onverantwoorde aantasting vormt van het vermoeden van onschuld dat in artikel 6.2 EVRM is uitgedrukt (1). (1) Cass., 7 feb. 2001, AR P.00.1532.F, nr 75; 14 juni 2002, AR P.01.0119.N, nr ... .

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

P.01.0652.N 11 juni 2002 AC nr. 350

Artikel 67bis, Wegverkeerswet stelt geen feit strafbaar maar houdt een weerlegbaar vermoeden van schuld in (1). (1) Zie cass., 17 maart 1999, A.R. P.98.0753.F, nr 160.

- WEGVERKEER - Allerlei

P.00.1532.F 7 februari 2001 AC nr. ...

Art. 67bis Wegverkeerswet verlicht de bewijslast die op het O.M. rust door t.a.v. de titularis van de nummerplaat van het voertuig een weerlegbaar vermoeden van schuld in te richten ; die bepaling is alleen van toepassing op de misdrijven inzake de politie van het wegverkeer en kan door alle middelen rechtens worden weerlegd, zodat zij geen onverantwoorde inbreuk maakt op het vermoeden van onschuld dat in artikel 6.2 E.V.R.M. is uitgedrukt (1). (1) A.A., 21 maart 2000, nr. 27/2000, B.S. 26 mei 2000, blz. 17911; zie Cass., 17 maart 1999, en 19 okt. 1999, A.R. P.98.0753.F en P.98.0177.N, nrs. 160 en 547.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

Het verbod voor de rechter om het stilzwijgen van de beklaagde te bestraffen door hem schuldig te verklaren op de enige grond dat hij geweigerd heeft vragen te beantwoorden, verbiedt de wetgever niet het bewijsrecht in te richten op een wijze die verenigbaar is met de eerbiediging van het beginsel van het vermoeden van onschuld.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

---

Om een beklaagde te veroordelen wegens een overtreding inzake wegverkeer, kan de rechter, die toepassing maakt van het vermoeden van schuld dat de wet inricht t.a.v. de titularis van de nummerplaat van het voertuig, het tegenbewijs verwerpen door zijn overtuiging niet alleen te gronden op de omstandigheid dat de beklaagde geweigerd heeft een verklaring af te leggen, maar ook op de omstandigheid dat geen enkel objectief feitelijk gegeven is voorgelegd op grond waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de beklaagde zijn voertuig niet bestuurde op het ogenblik van de feiten (1). (1) Zie Cass., 13 okt. 1993, A.R. P.93.0517.F, nr. 409; 24 jan. 1995, A.R. P.93.1041.N, nr. 38; 2 okt. 1996, A.R. P.96.1085.F, nr. 347; 27 okt. 1997, A.R. P.97.0958.F, nr. 421.

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

P.98.0177.N 19 oktober 1999 AC nr. ...

Alhoewel behorend tot het formele strafrecht, is een wijzigende wettelijke bepaling inzake bewijsvoering in strafzaken waardoor het recht van verdediging wordt aangetast, slechts toepasselijk op feiten die na de inwerkingtreding van die bepaling zijn gepleegd.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

P.98.0753.F 17 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer een overtreding van de Wegverkeerswet is vastgesteld door middel van een radar en de bestuurder van het voertuig niet is geïdentificeerd, wordt die overtreding geacht te zijn begaan door de titularis van de nummerplaat van dat voertuig; het staat aan laatstgenoemde gegevens aan te brengen die zijn onschuld kunnen bewijzen of een redelijke twijfel kunnen wekken aangaande de identiteit van de bestuurder.

- WEGVERKEER - Allerlei

- BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens

Art. 67ter

P.14.0962.F 26 november 2014 AC nr. 727

De overtreding bepaald in artikel 67ter Wegverkeerswet, wil de rechtspersoon die eigenaar is van het voertuig verplichten de identiteit mee te delen van de bestuurder of van de persoon die het voertuig onder zich heeft; die overtreding kan niet bewezen worden verklaard wanneer die bestuurder of de persoon die het voertuig onder zich heeft, bij de politie bekend is nog vóór de vraag om inlichtingen ad hoc.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter

P.14.0751.F 17 september 2014 AC nr. ...

Wanneer een overtreding tegen de Wegverkeerswet is begaan met een motorvoertuig, ingeschreven op naam van een rechtspersoon, zijn de natuurlijke personen die deze vertegenwoordigen ertoe gehouden de identiteit van de bestuurder op het ogenblik van de feiten mee te delen of, indien zij die niet kennen, de identiteit van de persoon die het voertuig onder zich heeft; de mededeling moet gebeuren binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf de datum waarop de vraag om inlichtingen gevoegd bij het afschrift van het proces-verbaal werd verstuurd; indien de persoon die het voertuig onder zich heeft niet de bestuurder was op het ogenblik van de feiten, moet hij eveneens de identiteit van de bestuurder meedelen; het verhoor van de persoon die het voertuig onder zich heeft door de politie, staat gelijk aan de hierboven bedoelde vraag om inlichtingen, bij gebrek aan een andere wijze van mededeling (1). (1) Zie Cass. 25 januari 2012, AR P.11.0856.F, AC 2012, nr. 65.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter

P.11.0856.F 25 januari 2012 AC nr. ...

Wanneer de Wegverkeerswet is overtreden met een motorvoertuig dat op naam van een rechtspersoon is ingeschreven, kan het politieverhoor van de persoon die dat voertuig onder zich heeft, in de loop waarvan hem de vraag was gesteld wie de dag van de feiten het voertuig bestuurde, overeenstemmen met de vraag om inlichtingen, gevoegd bij het toegezonden afschrift van het proces-verbaal; indien die persoon niet de bestuurder was op het ogenblik van de feiten, moet hij de identiteit van de bestuurder meedelen binnen de termijn van vijftien dagen na dat verhoor (1). (1) Zie Cass. 29 nov. 2005, AR P.05.0995.N, AC, 2005, nr. 635.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter

P.05.0995.N 29 november 2005 AC nr. 635

Artikel 67ter, Wegverkeerswet knoopt geen bepaalde sanctie vast aan het feit dat de vraag om inlichtingen niet bij het proces-verbaal wordt gevoegd maar nadien wordt verstuurd, zodat in zulk geval de termijn van 15 dagen binnen dewelke de mededeling zoals bedoeld in dat artikel moet gebeuren slechts een aanvang neemt vanaf de datum waarop ook de vraag om inlichtingen wordt verstuurd.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter

P.02.0204.F 22 mei 2002 AC nr. 313

Wanneer een wegverkeersovertreding wordt begaan met een op naam van een rechtspersoon ingeschreven motorvoertuig en de natuurlijke persoon die de rechtspersoon in rechte vertegenwoordigt of de voor het voertuig verantwoordelijke persoon wordt vervolgd, beoordeelt de bodemrechter in feite of die beklaagde de nodige maatregelen heeft genomen om zijn verplichting om de identiteit mede te delen van de bestuurder van het voertuig waarmee de wegverkeersovertreding is begaan, na te leven.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

Wanneer een wegverkeersovertreding wordt begaan met een op naam van een rechtspersoon ingeschreven motorvoertuig, is de natuurlijke persoon die de rechtspersoon in rechte vertegenwoordigt of de voor het voertuig verantwoordelijke persoon, strafbaar wanneer hij verzuimd heeft de identiteit mede te delen van de persoon die het voertuig op het ogenblik van de feiten bestuurde, of wanneer hij verzuimd heeft de noodzakelijke maatregelen te nemen om die verplichting na te leven; het feit dat die persoon de identiteit van de bestuurder die de overtreding heeft begaan, niet kan mededelen, hoewel hij de nodige maatregelen heeft genomen om die mededeling te verzekeren, is niet strafbaar.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

P.99.1704.N 12 juni 2001 AC nr. ...

Wanneer een overtreding van de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten begaan is met een motorvoertuig ingeschreven op naam van een rechtspersoon, wordt de verantwoordelijke van de rechtspersoon strafbaar gesteld zowel wanneer hij de identiteit van de bestuurder of van degene die voor het voertuig aansprakelijk is, niet heeft medegedeeld, als wanneer hij nagelaten heeft maatregelen te nemen om die mededeling alsnog mogelijk te maken (1). (1) Zie cass. 6 februari 2001, A.R. P.99.0498.N (AC nr ...).

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

P.99.0498.N 6 februari 2001 AC nr. ...

Anders dan is bepaald voor motorvoertuigen ingeschreven op naam van een natuurlijke persoon, wordt de vertegenwoordiger van de rechtspersoon niet vermoed dan hij de overtreding op de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten met het motorvoertuig ingeschreven op naam van de rechtspersoon heeft begaan.

- BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

P.99.0774.N 6 februari 2001 AC nr. ...

De natuurlijke persoon die een rechtspersoon vertegenwoordigt en niet vervolgd wordt noch vrijwillig voor de strafrechter is verschenen wegens inbreuk op artikel 67ter Wegverkeerswet en waarvan niet is vastgesteld dat hij in persoon de bestuurder was van het voertuig waarmee een snelheidsovertreding is gepleegd, kan niet wettig veroordeeld worden voor die overtreding (1). (1) Zie cass., 6 febr. 2001, AR nr P.99.0498.N, nr...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

Art. 68

P.99.1464.F 1 maart 2000 AC nr. ...

De wegens een overtreding van het Wegverkeersreglement ingestelde strafvordering verjaart, bij ontstentenis van enige grond tot schorsing van de verjaring, noodzakelijkerwijs door verloop van een jaar te rekenen van de laatste daad van onderzoek of van vervolging die binnen het jaar na dat misdrijf is verricht.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 68

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

P.97.1515.F 4 maart 1998 AC nr. ...

De strafvordering die voortvloeit uit een gecontraventionaliseerd wanbedrijf of uit een overtreding van de Wegverkeerswet is, bij ontstentenis van enige grond tot schorsing van de verjaring, verjaard na één jaar te rekenen van de laatste daad van onderzoek of van vervolging, die is verricht binnen het jaar vanaf de dag waarop misdrijf was gepleegd.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 68

P.97.0395.F 15 oktober 1997 AC nr. ...

De strafvordering voortvloeiend uit een overtreding van het Wegverkeersreglement verjaart, bij ontstentenis van enige grond tot schorsing van de verjaring, noodzakelijkerwijs door verloop van twee jaar te rekenen van de dag van de feiten.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 68

Art. 69bis

P.10.0150.F 2 juni 2010 AC nr. 385

De geldboeten voor de overtredingen van het Strafwetboek kunnen niet samengaan met de specifieke vervangende straf van de vervanging, door de vervallenverklaring van het recht tot sturen, van de onbetaalde geldboete, wat een vervangende straf is die artikel 69bis van de Wegverkeerswet oplegt voor de overtredingen op die wet en op de uitvoeringsbesluiten ervan.

- STRAF - Vervangende gevangenisstraf

P.04.0857.N 2 november 2004 AC nr. 522

Een vervangende gevangenisstraf is een zwaardere straf dan een vervangend verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig, aangezien de weerslag op de individuele vrijheid groter is (1) (2). (1) Art. 69bis Wegverkeerswet werd ingevoegd bij artikel 33 van de wet van 7 feb. 2003, houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid (B.S., 25 feb. 2003), in werking getreden op 1 maart 2004 (artikel 1, 1° K.B. 22 dec. 2003 (B.S., 31 dec. 2003 - tweede uitgave)). (2) Zie ook P.04.1023.N en P.04.1027.N van dezelfde datum.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 69bis

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

Artt. 13 en 14

C.00.0451.F 21 september 2001 AC nr. ...

Het wild dat zich ten gevolge van een klopjacht op de openbare weg bevindt is geen verkeersbelemmering, in de zin van de Wegverkeerswet , die de organisator van de jacht heeft doen ontstaan (1). (1) Mutatis mutandis zie cass. 21 april 1988, A.R. 8002, nr. 505; 19 maart 1986, A.R. 4700, nr. 455; 28 jan. 1981, A.R. 1254, AC 1980-81, nr. 312; 24 febr. 1975, AC 1975, 715; H. de Radzitzky d'Ostrowick, "Battues et accidents de la circulation", Opmerking onder Luik, 9 mei 1990, JLMB, 1992, blz. 439 e.v.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 14

Artt. 29 en 38

P.01.1714.N 26 november 2002 AC nr. 631

De strafrechter die de beklaagde veroordeelt met verwijzing naar de artikelen 11.2.1°, lid 1.a. Wegverkeersreglement en 29, lid 1 Wegverkeerswet waarin het bestanddeel van het bewezen verklaarde misdrijf omschreven wordt en de op dat misdrijf toepasselijke straf bepaald wordt, behoeft niet artikel 38, § 1, 3° Wegverkeerswet te vermelden, dat de rechter de mogelijkheid biedt het verval van het recht tot sturen uit te spreken (1). (1) Cass., 7 maart 1979, AC 1978-79, 805.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 29

- STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid

Artt. 29 en 68

P.99.1697.F 15 maart 2000 AC nr. ...

De strafvordering wegens een zware overtreding van het Wegverkeersreglement, welk wanbedrijf gecontraventionaliseerd wordt na aanneming van verzachtende omstandigheden, verjaart, bij gebrek aan enige grond tot schorsing van de verjaring, na één jaar te rekenen van de laatste daad van onderzoek of van vervolging, die is verricht binnen het jaar na de dag waarop de overtreding is begaan.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 68

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

Artt. 29, tweede lid, en 62

P.04.0212.F 9 juni 2004 AC nr. 310

De correctionele rechtbank beslist wettig dat zij bevoegd is om kennis te nemen van de strafvordering die ingesteld wordt op grond dat de bestuurder van een voertuig op de openbare weg dat voertuig geparkeerd heeft op een plaats met parkeermeters of parkeerautomaten, zonder de op die toestellen vermelde modaliteiten en voorwaarden na te leven, en dat de telastlegging bewezen is, wanneer ze, in hoger beroep, erop wijst dat de politie vastgesteld heeft dat de bestuurder van een voertuig dat voertuig geparkeerd heeft zonder de op die plaats bestaande parkeermeter te gebruiken, dat de politie, overeenkomstig het gemeentelijk betalingsreglement betreffende het betalend parkeren, een fiscaal parkeervignet op het voertuig heeft aangebracht, waaruit blijkt dat een bedrag binnen de vijf werkdagen moest worden betaald bij de gemeenteontvanger, dat is vastgesteld dat dit bedrag niet binnen die termijn is betaald, dat die bestuurder elke regeling heeft geweigerd, dat hij niet betwist kennis te hebben genomen van het vignet dat op de voorruit van zijn voertuig was aangebracht, en dat hij niet betwist zijn voertuig op een betalende plaats te hebben geparkeerd zonder het vereiste bedrag te hebben betaald (1). (1) Zie Cass., 6 sept. 1994, AR P.93.1537.N, nr 358; 31 okt. 1995, AR P.95.0309.N, nr 464; 19 nov. 1997, AR P.97.0722.F, nr 487.

- WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 27 - Art. 27ter

Artt. 29ter en 67ter

P.05.1220.N 20 december 2005 AC nr. 684

Elke natuurlijke of rechtspersoon kan worden vervolgd en veroordeeld indien zijn gedraging samenvalt met de constitutieve elementen van het misdrijf beschreven in artikel 67ter, Wegverkeerswet (1). (1) Cass., 29 nov. 2005, AR P.05.0995.N, nr ...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter

P.00.0757.N 5 februari 2002 AC nr. 84

Om naar recht met redenen omkleed te zijn moet de veroordelende beslissing op de strafvordering opgave doen van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf vaststellen alsook van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald; dat is het geval voor artikel 29ter Wegverkeerswet, dat het verzuim van de in artikel 67ter van die wet bedoelde verplichtingen strafbaar stelt (1). (1) Cass., 27 sept. 2000, AR P.00.0639.F, nr 496.

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

P.00.0639.F 27 september 2000 AC nr. ...

Om naar recht met redenen omkleed te zijn, moet de veroordelende beslissing op de strafvordering opgave doen van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf vaststellen alsook van de wetsbepalingen waarbij de straf wordt bepaald (1); dat is het geval voor artikel 29ter Wegverkeerswet, dat het verzuim van de in artikel 67ter van die wet bedoelde verplichtingen strafbaar stelt. (1) Cass., 3 mei 2000, A.R. P.99.1197.F, nr. - .

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 29

Artt. 30, § 1, 1° en 69bis

P.04.1027.N 2 november 2004 AC nr. 525

De nieuwe straf die bij een ongewijzigde geldboete niet langer voorziet in een hoofdgevangenisstraf of een vervangende gevangenisstraf, maar enkel in een vervangend verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig is milder dan de vorige straf (1). (1) Zie ook P.04.0857.N en P.04.1023.N van dezelfde datum.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 69bis

- STRAF - Zwaarste straf

- STRAF - Zwaarste straf

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 30

Artt. 30, § 2, 1° en 68

P.99.0152.N 19 december 2000 AC nr. ...

De strafvordering die het gevolg is van feiten, welke strafbaar gesteld worden door artikel 30, § 2, 1° Wegverkeerswet, verjaart met toepassing van artikel 68 van dezelfde wet, bij ontstentenis van een grond tot schorsing van de verjaring, door verloop van één jaar vanaf de laatste daad van onderzoek of van vervolging verricht binnen één jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd (1). (1) Zie cass., 1 maart 1989, AR 7025, nr. 368; 15 okt 1997, AR P.97.0395.F, nr. 405; 4 maart 1998, AR P.97.1515.F, nr. 118.

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 68

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 30

Artt. 33 en 67bis

P.03.1430.F 25 februari 2004 AC nr. 104

Aangezien vluchtmisdrijf een overtreding vormt in de zin van artikel 67bis, Wegverkeersreglement, is het door dat artikel ingevoerde vermoeden van schuld van toepassing op de pleger van een vluchtmisdrijf die bij de vaststelling van die overtreding niet geïdentificeerd werd, ook al werd de dader niet tevens veroordeeld wegens overtreding van het wegverkeersreglement.

- BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

Artt. 33 en 68

P.96.0698.F 20 november 1996 AC nr. ...

De strafvordering die het gevolg is van een vluchtmisdrijf verjaart na verloop van drie jaren, te rekenen vanaf de dag waarop het misdrijf is begaan.~

- VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 68

Artt. 33, § 1, 1°, en 69bis

P.05.0114.F 11 mei 2005 AC nr. 274

Lichter dan de straf die door de wet op het ogenblik van het plegen van de feiten was gesteld, is de vervangende straf van verval van het recht tot het besturen van een motorrijtuig die, krachtens artikel 69bis Wegverkeerswet, ingevoegd bij artikel 33 van de wet van 7 februari 2003 en in werking getreden op 1 maart 2004, in de plaats komt van de vervangende gevangenisstraf die vroeger bij artikel 40 Sw. was bepaald; de appèlrechters die de beklaagde voor overtreding van artikel 33, § 1, 1°, van de voormelde Wegverkeerswet tot de vervangende gevangenisstraf veroordelen voor de geldboete die op het ogenblik dat het misdrijf is gepleegd van toepassing is, leggen een straf op die zwaarder is dan de straf die op het tijdstip van het vonnis van kracht is en verantwoorden hun beslissing niet naar recht (1). (1) Cass., 27 april 2005, AR P.05.0283.F, nr ...

- STRAF - Zwaarste straf

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 69bis

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

P.04.1615.F 20 april 2005 AC nr. 234

Krachtens artikel 69bis Wegverkeerswet, ingevoegd bij artikel 33, W. 7 feb. 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid, in werking getreden op 1 maart 2004, kan de boete bij gebreke van betaling binnen de voorgeschreven termijn, voor de toepassing van de Wegverkeerswet, in afwijking van artikel 40 Sw., door een verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig worden vervangen; hieruit volgt dat voor vluchtmisdrijf als bepaald in artikel 33, § 1, 1°, Wegverkeerswet, gepleegd vóór 1 maart 2004, de vervangende straf die door de nieuwe wet is bepaald lichter is dan deze die vóór de inwerkingtreding ervan toepasselijk was (1). (1) Zie Cass., 2 nov. 2004, AR P.04.0857.N, nr ...; 2 nov. 2004, AR P.04.1023.N, nr ...; 2 nov. 2004, AR P.04.1027.N, nr ... en 12 april 2005, AR P.04.1292.N, nr ...

- STRAF - Zwaarste straf

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 69bis

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1

Artt. 33, § 2, en 48, 1°

P.02.1530.F 12 februari 2003 AC nr. 102

Wanneer een feit tot een politiestraf of een correctionele straf leidt, kan de rechter als hoofdstraf een werkstraf opleggen; de invoering van die straf wijzigt niets aan het stelsel van de bijkomende straffen, zoals het verval van het recht tot sturen (1). (1) Zie A. JACOBS en M. DANTINNE, "La peine de travail. Commentaire de la loi du 17 avril 2002", Rev. dr. pén., 2002, blz. 825.

- STRAF - Andere straffen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 48

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.2

Artt. 34 en 59

P.12.1630.N 8 april 2014 AC nr. ...

Rijden in staat van alcoholintoxicatie is een wanbedrijf waarvan het bewijs bijzonder bij wet is geregeld zodat wanneer de rechter zijn beslissing grondt op de resultaten van een meting van de alcoholconcentratie per liter uitgeademde alveolaire lucht of per liter bloed, hij, in de regel, gebonden is door de bepalingen die de bijzondere gebruiksmodaliteiten van de gebruikte toestellen vaststellen; de niet-naleving van dergelijke bepalingen kan slechts worden gesanctioneerd door het verkregen resultaat niet in aanmerking te nemen, indien de naleving van de bepalingen op straffe van nietigheid is voorgeschreven, de niet-naleving ervan de betrouwbaarheid van het verkregen resultaat aantast of indien het gebruik van het verkregen resultaat strijdig is met het recht op een eerlijk proces (1). (1) Zie Cass. 26 november 2008, AR P.08.1293.F, AC 2008, nr. 672; Cass. 9 juni 2010, AR P.10.0384.F, AC 2010, nr. 404.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

P.08.1043.F 26 november 2008 AC nr. 671

Rijden in staat van alcoholintoxicatie is een wanbedrijf waarvan het bewijs alleen bijzonder bij wet is geregeld wanneer het door een adem- of bloedanalyse wordt geleverd; aangezien de wet die bijzondere wijzen niet oplegt, mag de rechter zich op andere bewijsgegevens baseren en deze dan ook vrij beoordelen (1). (1) Cass., 1 maart 1989, AR 6915, AC, 1989-1990, nr. 367. Zie ook het door het Hof op dezelfde dag gewezen arrest P.08.1293.F, AC, 2008, nr. ...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Artt. 34 en 63

P.94.1486.N 25 april 1996 AC nr. ...

Door bij artikel 63 Wegverkeerswet te voorzien in de afname van een bloedmonster met het oog op het bepalen van het alcoholgehalte in het bloed, verbiedt de wet de rechter niet zijn overtuiging omtrent het op een openbare plaats bij strafbare alcoholintoxicatie besturen van een voertuig op andere bewijselementen te gronden.~

- BLOEDPROEF -

- BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering

Door bij artikel 63 Wegverkeerswet te voorzien in de afname van een bloedmonster met het oog op het bepalen van het alcoholgehalte in het bloed, verbiedt de wet de rechter niet zijn overtuiging omtrent het op een openbare plaats bij strafbare alcoholintoxicatie besturen van een voertuig op andere bewijselementen te gronden.~

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

Artt. 34, § 2, 1°, en 69bis

P.04.1615.F 20 april 2005 AC nr. 234

Krachtens artikel 69bis Wegverkeerswet, ingevoegd bij artikel 33, W. 7 feb. 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid, in werking getreden op 1 maart 2004, kan de boete bij gebreke van betaling binnen de voorgeschreven termijn, voor de toepassing van de Wegverkeerswet, in afwijking van artikel 40 Sw., door een verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig worden vervangen; hieruit volgt dat voor het misdrijf als bepaald in artikel 34, § 2, 1°, Wegverkeerswet, gepleegd vóór 1 maart 2004, de vervangende straf die door de nieuwe wet is bepaald lichter is dan deze die vóór de inwerkingtreding ervan toepasselijk was (1). (1) Zie Cass., 2 nov. 2004, AR P.04.0857.N, nr ...; 2 nov. 2004, AR P.04.1023.N, nr ...; 2 nov. 2004, AR P.04.1027.N, nr ... en 12 april 2005, AR P.04.1292.N, nr ...

- STRAF - Zwaarste straf

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 69bis

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

Artt. 34, § 2, 3° en 69bis

P.04.1292.N 12 april 2005 AC nr. 217

Nu krachtens artikel 69bis, Wegverkeerswet, ingevoegd bij wet van 7 februari 2003 en in werking getreden op 1 maart 2004, in afwijking van artikel 40, Strafwetboek, de geldboete, bij gebrek aan betaling, voor hen die veroordeeld worden wegens het wanbedrijf van artikel 34, § 2, 3°, Wegverkeerswet, kan vervangen worden door een verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig, is de door de nieuwe wet bepaalde straf lichter dan deze bepaald door de wet die ten tijde van het plegen van het feit van toepassing was.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 69bis

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

Artt. 34, § 2, 3°, en 63, § 1, 2°

C.11.0684.F 17 januari 2013 AC nr. ...

Uit de artikelen 34, §2, 3°, en 63, §1, 2°, zoals het van toepassing was op de feiten, van het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer volgt niet dat de bestuurder die werd veroordeeld omdat hij, zonder gewettigde reden geweigerd heeft, de in voornoemd artikel 63, §1, 2°, vermelde bloedproef te ondergaan, vermoed wordt zich in een staat van alcoholintoxicatie te bevinden (1) (2). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .(2) Art. 63, §1, 2°, zoals het van toepassing was op de feiten, in de versie ervan vóór de wijziging bij Wet 31 juli 2009.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

Artt. 34, § 2, en 36, eerste lid

P.04.1715.F 29 juni 2005 AC nr. 384

De nieuwe wet die de rechter verplicht om de bestuurder die, in staat van bijzondere herhaling, wordt veroordeeld voor een inbreuk op artikel 34, § 2, Wegverkeerswet, voortaan te bestraffen met een verval van het recht om een motorvoertuig te besturen, en die daarenboven de minimumduur van het verval die voorheen acht dagen bedroeg verhoogt tot drie maanden, is strenger (1). (1) Cass., 13 okt. 2004, AR P.04.0906.F, nr ... en noot.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 36

Artt. 34, §§ 1 en 2, 1°

P.06.0720.N 10 oktober 2006 AC nr. 474

De bij wijze van een adem- of bloedanalyse te verrichten meting betreft de alcoholconcentratie, niet het tijdstip waarop deze meting geschiedt; een materiële vergissing op het analyseformulier wat de datum en het uur betreft kan met een proces-verbaal worden verbeterd.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- BLOEDPROEF -

Artt. 34, 3°, 59, § 1, 60, § 1 en 63

P.94.0106.F 25 mei 1994 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is de beslissing waarbij de beklaagde veroordeeld wordt wegens weigering van ademtest en bloedproef, wanneer de rechter vermeldt dat "de bloedproef (aan de beklaagde) mocht worden voorgesteld, nu artikel 63.1° bepaalt, zonder andere voorwaarden op te leggen, dat de bloedproef wordt afgenomen bij weigering van de ademtest, (en) (beklaagde) te dezen wel degelijk de ademtest had geweigerd, wat hij ook niet betwist".

- BLOEDPROEF -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34

Artt. 35 en 38, § 4

P.04.1714.F 6 april 2005 AC nr. 202

Aangezien het Grondwettelijk Hof voor recht heeft gezegd dat de artt. 29, § 1, 35 en 38, § 4, vierde lid, Wegverkeerswet, zoals gewijzigd bij W. 7 feb. 2003, de artt. 10 en 11 van de Grondwet (1) schenden in zoverre zij van toepassing zijn op vóór 1 maart 2004 gepleegde misdrijven, is de toepassing onwettig van W. 7 feb. 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid op de overtredingen van de artt. 34, § 2, 1° en 35, van de voormelde gecoördineerde wetten en op het Wegverkeersreglement, die vóór 1 maart 2004 zijn gepleegd, evenals de veroordeling van de beklaagde tot de straffen die in de nieuwe artt. 35 en 38, § 4, vierde lid, van diezelfde gecoördineerde wetten zijn bepaald. (1) A.H., 23 feb. 2005, nr 45/2005, B.S. van 8 april 2005, 2de uitg., p. 14825, J.L.M.B., 2005, p. 505, met noot get. Sylvie DERRE.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

P.05.0003.F 6 april 2005 AC nr. 203

Aangezien het Grondwettelijk Hof voor recht heeft gezegd dat de artt. 29, § 1, 35 en 38, § 4, vierde lid, Wegverkeerswet, zoals gewijzigd bij wet van 7 feb. 2003, de artt. 10 en 11 van de Grondwet (1) schenden in zoverre zij van toepassing zijn op vóór 1 maart 2004 gepleegde misdrijven, is de toepassing onwettig van de W. 7 feb. 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid op de overtredingen van de artt. 34, § 2, 1° en 35, van de voormelde gecoördineerde wetten en op het Wegverkeersreglement, die vóór 1 maart 2004 zijn gepleegd, evenals de veroordeling van de beklaagde tot de straffen die in de nieuwe artt. 35 en 38, § 4, vierde lid, van diezelfde gecoördineerde wetten zijn bepaald (2). (1) A.H., 23 feb. 2005, nr 45/2005, B.S. van 8 april 2005, 2de uitg., p. 14825, J.L.M.B., 2005, p. 505, met noot get. Sylvie DERRE. (2) Cass., 6 april 2005, AR P.04.1714.F, hiervoor.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

Artt. 35 en 38, § 4, vierde lid

P.04.1402.N 8 maart 2005 AC nr. 140

In zoverre zij van toepassing zijn op vóór 1 maart 2004 gepleegde misdrijven, schenden de artikelen 35 en 38, § 4, vierde lid, Wegverkeerswet, zoals gewijzigd bij de wet van 7 februari 2003, de artikelen 10 en 11 Grondwet (1). (1) Zie Cass., 27 okt. 2004, AR P.04.0695.F, nr ...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

- GRONDWET - Art. 11

- GRONDWET - Art. 10

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte

- STRAF - Zwaarste straf

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

Artt. 35, 38, § 4, vierde lid, en 41

P.06.0549.F 25 oktober 2006 AC nr. 512

In geval van overtreding van artikel 35, Wegverkeerswet, moet het herstel in het recht tot sturen afhankelijk worden gemaakt van het slagen voor het geneeskundig en psychologisch onderzoek, zelfs indien voor de straf van verval van het recht tot sturen uitstel van tenuitvoerlegging wordt verleend, voor het gedeelte dat niet door de onmiddellijke intrekking wordt gedekt, en de beklaagde bijgevolg geen effectieve straf van verval van het recht tot sturen meer moet ondergaan na het tijdstip van het vonnis waarbij het verval wordt uitgesproken.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35

Artt. 36 en 38, § 3, 3° en 4°, en § 4, vierde lid

P.08.0822.F 22 oktober 2008 AC nr. 573

In het geval van veroordeling wegens alcoholintoxicatie in staat van herhaling, wordt het herstel in het recht tot sturen afhankelijk gemaakt van het slagen voor een geneeskundig en een psychologisch onderzoek.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

Artt. 38 en 42

P.01.0267.F 31 oktober 2001 AC nr. ...

Het vonnis is dubbelzinnig en schendt bijgevolg artikel 149 Gw., wanneer het het herstel van het recht tot sturen afhankelijk stelt van het slagen voor de in het vonnis bedoelde onderzoeken, maar niet duidelijk maakt of de rechters hebben willen beslissen dat het jegens de beklaagde uitgesproken verval van het recht tot sturen een krachtens artikel 38 Wegverkeerswet uitgesproken straf is, in welk geval het herstel in het recht tot sturen afhankelijk kan worden gesteld van het slagen voor de in het vonnis bedoelde onderzoeken, dan wel of dat verval een veiligheidsmaatregel is in de zin van artikel 42 van die wet, in welk geval de rechter het herstel in het recht tot sturen niet afhankelijk mag stellen van die zelfde voorwaarde (1). (1) Zie Cass., 12 juni 1979 (AC, 1978-79, 1213).

- REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen)

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

Artt. 38, § 3, 3° en 4° en § 4, vierde lid

P.04.1676.N 1 februari 2005 AC nr. 64

De verplichting de in artikel 38, § 3, 3° en 4°, Wegverkeerswet voorgeschreven geneeskundige en psychologische onderzoeken te hebben onderdaan alvorens het herstel in het recht tot sturen te bekomen is geen bijkomende straf, maar een beveiligingsmaatregel (1). (1) Cass., 7 okt. 1980, AR 6027, AC, 1980-81, 128; 6 okt. 1998, AR P.97.1069.N, nr 431.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38

Artt. 42, 43 en 44

P.10.0079.N 11 mei 2010 AC nr. 328

Het verval van het recht tot sturen wegens lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid is geen straf maar een beveiligingsmaatregel (1). (1) Zie Cass., 30 jan. 2007, AR P.06.1496.N, AC, 2007, nr. 57

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 42

Artt. 48, 1°, en 67bis

P.11.0548.N 25 oktober 2011 AC nr. ...

De rechter die oordeelt op grond van artikel 67bis Wegverkeerswet dat de beklaagde bestuurder van het voertuig was waarmee een verkeersinbreuk is gepleegd, kan in voorkomend geval, op grond van de feitelijke en juridische grondslagen die hij vermeldt, tevens oordelen dat de beklaagde op het ogenblik van het plegen van die inbreuk zijn voertuig bestuurde spijts verval (1). (1) Zie: Cass. 25 feb. 2004, AR P.03.1430.F, AC, 2004, nr. 104.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67bis

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 48

Artt. 50, § 2, en 52

P.97.1011.N 4 januari 2000 AC nr. ...

Op de misdrijven die met toepassing van artikel 50, § 2, Wegverkeerswet vatbaar zijn voor de verbeurdverklaring van het voertuig is artikel 42, 1, Sw. niet toepasselijk.

- STRAF - Andere straffen

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 50

Artt. 59 en 60

P.12.1188.N 12 februari 2013 AC nr. ...

Noch artikel 6 EVRM, noch enig andere wettelijke bepaling vereisen dat de bevoegde overheidsagent uitdrukkelijk de persoon die een ademtest of een ademanalyse moet ondergaan, in kennis stelt van zijn recht een wachttijd van 15 minuten te vragen; de afwezigheid van zulke kennisgeving heeft niet tot gevolg dat de resultaten van de ademtest of –analyse elke bewijswaarde verliezen.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 60

Artt. 59 en 62, eerste en tweede lid

P.01.1747.N 26 november 2002 AC nr. 632

Het feit en de inhoud van de op grond van artikel 7, vijfde lid KB van 18 februari 1991 gedane verwittiging kunnen niet enkel blijken uit de zending aan de overtreder van een afschrift van het proces-verbaal van vaststelling binnen een termijn van acht dagen van de vaststelling, maar ook uit andere regelmatig aangevoerde inlichtingen waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, zoals een getuigenverklaring door de verbalisanten onder eed afgelegd aan de rechter bij de behandeling van de zaak (1). (1) Cass., 17 september 2002, P.01.0818.N, n° ...

- BLOEDPROEF -

Het feit en de inhoud van de op grond van artikel 7, vijfde lid KB van 18 februari 1991 gedane verwittiging kunnen niet enkel blijken uit de zending aan de overtreder van een afschrift van het proces-verbaal van vaststelling binnen een termijn van acht dagen van de vaststelling, maar ook uit andere regelmatig aangevoerde inlichtingen waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, zoals een getuigenverklaring door de verbalisanten onder eed afgelegd aan de rechter bij de behandeling van de zaak (1). (1) Cass., 17 september 2002, P.01.0818.N, n° ...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

Artt. 59, § 3 en 63, § 2

P.99.0320.N 9 januari 2001 AC nr. ...

De opgelegde verplichting om de betrokkene te verwittigen van zijn recht op een tegenexpertise door middel van een bloedproef bestaat slechts wanneer de verkregen alcoholconcentratie van ten minste 0,35 milligram per liter uitgeademde alveolaire lucht het resultaat is van een tweede of eventuele derde ademanalyse die door de betrokkene zelf werd aangevraagd (1). (1) Zie cass., 7 maart 2000, A.R. nr. P.99.0781.N, nr. 157.

- BLOEDPROEF -

P.98.0247.N 2 mei 2000 AC nr. ...

Krachtens artikel 63, § 2, Wegverkeerswet moet aan een verzoek om bloedproef slechts gevolg worden gegeven wanneer de ademanalyse werd uitgevoerd overeenkomstig artikel 59, § 3, van dezelfde wet, dat het verzoek om een tweede en eventueel een derde ademanalyse regelt. Wanneer van deze wetsbepaling geen toepassing is gemaakt doordat om geen tweede ademanalyse werd verzocht is artikel 7, laatste lid, van het koninklijk besluit van 18 februari 1991 betreffende de analysetoestellen voor de meting van de alcoholconcentratie in de uitgeademde alveolaire lucht niet toepasselijk. (1) (1) Cass., 7 maart 2000, A.R. P.99.0781.N, nr...

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63

- BLOEDPROEF -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

P.99.0781.N 7 maart 2000 AC nr. ...

Artikel 63, § 2, Wegverkeerswet, laat de overheidsagenten slechts toe op verzoek van de betrokkene bij wijze van tegenexpertise een bloedmonster op zijn persoon door een daartoe opgevorderde geneesheer te laten nemen wanneer de bekomen alcoholconcentratie van ten minste 0,35 milligram per liter uitgeademde alveolaire lucht het resultaat is van de overeenkomstig artikel 59, § 3 bepaalde procedure, dit is als resultaat van een tweede of eventuele derde ademanalyse, die door de betrokkene zelf is gevraagd. Wanneer de betrokkene afstand doet van dit recht op een tweede ademanalyse, impliceert dit de afstand van het recht op een eventuele bloedanalyse zodat in dergelijk geval de verwittiging door de verbalisant, zoals voorgeschreven door artikel 7, zesde lid, van het K.B. van 18 februari 1991 betreffende de analysetoestellen voor de meting van de alcoholconcentratie in de uitgeademde lucht, overbodig is.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 63

- BLOEDPROEF -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59

Artt. 59, §§ 1 en 3, en 63, § 2

P.99.1221.N 27 maart 2001 AC nr. ...

Zowel het recht van de betrokkene op het laten nemen van een bloedmonster als zijn recht om van die mogelijkheid te worden verwittigd, zijn afhankelijk van het resultaat van de tweede of, in voorkomend geval, derde ademanalyse die overeenkomstig artikel 59, § 3, Wegverkeerswet op zijn verzoek worden uitgevoerd; alleen een met toepassing van dit artikel vastgestelde alcoholconcentratie van ten minste 0,35 milligram per liter uitgeademde alveolaire lucht, verplicht tot een verwittiging van de betrokkene (1). (1) Cass., 7 maart 2000, P.99.0781.N, nr 157.

- BLOEDPROEF -

Artt. 62 en 70

P.00.1500.N 12 maart 2002 AC nr. 175

Bevoegde ambtenaren, die vaststellingen van verkeersovertredingen verrichten met bemande automatisch werkende toestellen die nog niet geijkt zijn, plegen geen inbreuk op de wet van 16 juni 1970 betreffende de meeteenheden, de meetstandaarden en de meetwerktuigen.

- MATEN EN GEWICHTEN -

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

Artt. 62, achtste lid, en 67ter, tweede en derde lid

P.06.0572.N 26 september 2006 AC nr. 438

Wanneer het proces-verbaal van vaststelling buiten de termijn van artikel 62, achtste lid, Wegverkeerswet, werd verstuurd en de vraag om inlichtingen hetzij aldus niet gevoegd werd bij een tijdig verstuurd proces-verbaal van vaststelling, hetzij mondeling is geschied, neemt de termijn van 15 dagen binnen dewelke de mededeling van artikel 67ter, tweede en derde lid, Wegverkeerswet moet gebeuren, slechts een aanvang vanaf de datum waarop ook de vraag om inlichtingen wordt verstuurd of de vraag om inlichtingen mondeling wordt gesteld (1). (1) Zie Cass., 29 nov. 2005, AR P.05.0995.N, nr 635.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter

Artt. 62, achtste lid, en 67ter, tweede lid

P.06.0572.N 26 september 2006 AC nr. 438

Artikel 67ter, tweede lid, Wegverkeerswet, voorziet geen sanctie in geval het proces-verbaal van vaststelling buiten de termijn van artikel 62, achtste lid, Wegverkeerswet, werd verstuurd.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter

Artt. 62, tweede en vierde lid

P.11.1205.F 7 december 2011 AC nr. ...

Uit het feit alleen dat het serienummer van de snelheidsmeter pas vermeld wordt in een proces-verbaal dat van latere datum is dan het in artikel 62, tweede lid, Wegverkeerswet bepaalde proces-verbaal, en dat het openbaar ministerie in antwoord op de dienaangaande door de beklaagde opgeworpen betwisting bij het dossier heeft gevoegd, kan geen miskenning van het recht van verdediging van de beklaagde worden afgeleid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

- RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

P.09.1567.F 22 december 2010 AC nr. 761

Het resultaat dat wordt opgeleverd door een niet-reglementair automatisch werkend toestel dat gebruikt wordt om toezicht te houden op de naleving van de Wegverkeerswet en de ter uitvoering ervan genomen besluiten, heeft geen bewijswaarde.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62

Artt. 67bis en 67ter

P.02.0204.F 22 mei 2002 AC nr. 313

In tegenstelling tot wat is bepaald voor op naam van een natuurlijke persoon ingeschreven motorvoertuigen, wordt de vertegenwoordiger van de rechtspersoon niet vermoed de overtreding op de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten met het op naam van de rechtspersoon ingeschreven motorvoertuig te hebben begaan (1). (1) Cass., 6 feb. 2001, A.R. P.99.0498.N, nr. 66.

- WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67

Wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970

Art. 31

S.96.0193.N 8 september 1997 AC nr. ...

De schadeloosstelling voor beroepsziekten die wegens arbeidsongeschiktheid verschuldigd is, heeft betrekking op een vermindering van het vermogen tot verdienen; zij dekt evenwel niet noodzakelijk het verlies van hetzelfde gedeelte van dit vermogen als wat door de verzekeringsprestaties wordt vergoed.~

- BEROEPSZIEKTE -

Art. 35

S.05.0037.F 11 september 2006 AC nr. 401

Hoewel de erkenning van een blijvende arbeidsongeschiktheid die veroorzaakt wordt door de beroepsziekte, weliswaar het bestaan van een fysiologische ongeschiktheid veronderstelt, vormt de graad van laatstgenoemde ongeschiktheid echter niet noodzakelijkerwijs het doorslaggevende gegeven voor het bepalen van de graad van blijvende ongeschiktheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, AR S.05.0037.F, nr ...

- BEROEPSZIEKTE -

Art. 35bis

S.95.0012.F 4 september 1995 AC nr. ...

Ingeval de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid stijgt, is voor de toepassing van artikel 35bis, eerste lid, Beroepsziektenwet, vereist, enerzijds, dat die stijging is vastgesteld door een geneeskundig onderzoek dat is gedaan door de diensten van het Fonds voor Beroepsziekten of door een door de echter aangestelde deskundige terwijl de getroffene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt en, anderzijds, dat die stijging is begonnen nadat de getroffene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.~

- BEROEPSZIEKTE -

Art. 35bis, tweede lid

S.02.0066.F 24 november 2003 AC nr. 591

Art. 35bis, tweede lid, Beroepsziektenwet strekt ertoe aan de personen die voor 1 januari 1994 de leeftijd van vijfenzestig jaar hebben bereikt dezelfde graad van blijvende arbeidsongeschiktheid toe te kennen als die welke hun voor die datum was toegekend, tenzij hun lichamelijke ongeschiktheid verminderd is, en niet de graad te bevestigen die hun voor die datum was toegekend ter vergoeding van de socio-economische factoren (1). (1) Zie Cass., 14 april 2003, AR S.01.0187.N, nr ...; zie ook de verwijzingen, aangehaald in de andersluidende concl. O.M. in Bull. en Pas., I, nr.

- BEROEPSZIEKTE -

Art. 37

S.07.0112.F 11 mei 2009 AC nr. 307

Wanneer een aanvraag tot tijdelijke stopzetting van de activiteiten tijdens de zwangerschap van de werkneemster ingediend wordt, heeft de zwangerschap tot gevolg dat het recht op de vergoedingen tijdens die zwangerschap beperkt wordt tot de periode die valt tussen het begin ervan en het begin van de zeven weken die voorafgaan aan de vermoedelijke datum van de bevalling; zelfs bij gebrek aan hernieuwing van de aanvraag na de bevalling, leidt die aanvraag, in voorkomend geval, tot de betaling van de vergoedingen voor tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid na de voormelde periode van het zwangerschapsverlof (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...; artikel 37, zoals het van toepassing was na de W. 20 juli 1991, Beroepsziektenwet.

- BEROEPSZIEKTE -

Art. 48quater, eerste lid

S.08.0012.F 8 december 2008 AC nr. 706

Wanneer de door een beroepsziekte getroffene voor die beroepsziekte rechten kan doen gelden in het kader van de gecoörd. Wet 3 juni 1970 en van de Wet 3 juli 1967 betreffende de schadeloosstelling voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, wordt de gehele schadeloosstelling waarop de getroffene of zijn rechtverkrijgenden aanspraak kunnen maken, uitsluitend toegekend op grond van de wetgeving waaronder de getroffene het laatst aan het bedoelde beroepsrisico blootgesteld was, vóór de datum van de aanvraag die aanleiding geeft tot de eerste schadeloosstelling.

- BEROEPSZIEKTE -

Art. 51, § 1

P.93.0724.N 24 januari 1995 AC nr. ...

De getroffene van een beroepsziekte of diens rechthebbenden kunnen van de werkgever of van diens werklieden of aangestelden, geen schadevergoeding vorderen, op de schade aan goederen na, tenzij de werkgever, diens werklieden of aangestelden de beroepsziekte opzettelijk hebben veroorzaakt.~

- BEROEPSZIEKTE -

Artt. 2, § 1, eerste lid, 1°, en 32

S.94.0119.F 24 april 1995 AC nr. ...

De wetgeving betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten is van toepassing op de werknemers die onderworpen zijn aan de wetgeving betreffende de sociale zekerheid der werknemers; zij is, in de regel, niet toepasselijk op de werknemers die zijn tewerkgesteld in de landen door de Koning aangewezen, ter uitvoering van artikel 12 van de wet betreffende de overzeese sociale zekerheid.~

- BEROEPSZIEKTE -

- BEROEPSZIEKTE -

Artt. 30bis en 32

S.97.0109.N 2 februari 1998 AC nr. ...

In de regeling van de wetgeving op de beroepsziekte wordt met betrekking tot het rechtstreeks en determinerend causaliteitsverband tussen het professioneel risico en de ziekte niet vereist dat de uitoefening van het beroep de uitsluitende oorzaak van de ziekte moet zijn; de voorbeschiktheid wordt niet uitgesloten noch wordt aan de gerechtigde de bewijslast opgelegd aangaande de hoegrootheid van de invloed van de voorbeschiktheid.~

- BEROEPSZIEKTE -

Artt. 35, eerste lid, en 66

S.05.0033.F 27 februari 2006 AC nr. 113

De niet-naleving van de substantiële vormvereiste om het advies van de Raad van State in te winnen, zonder dat de aangevoerde dringende noodzakelijkheid verantwoord is, leidt tot de onwettigheid van het K.B. 13 jan. 1983 tot uitvoering van artikel 66 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970 (1). (1) Zie Cass., 9 sept. 2002, AR S.00.0125.F, nr 426; 25 nov. 2002, AR S.02.0016.F, nr 627; zie ook Cass., 17 sept. 2001, AR S.99.0198.N, nr 465, met concl. adv.-gen. WERQUIN; 7 okt. 2004, AR C.03.0117.F, nr 465 met concl. adv.-gen. HENKES.

- BEROEPSZIEKTE -

Wetten betreffende het handelsregister gecoordineerd op 20 juli 1964

Artt. 4, 6, 40, 41 en 42

C.06.0080.F 18 juni 2007 AC nr. 335

De omstandigheid dat de inlichtingen die in het handelsregister moeten voorkomen of het merendeel daarvan in een andere vorm zijn bekendgemaakt, ongeacht welke, ontslaat de persoon die onderworpen is aan de wetten betreffende het handelsregister, niet van de verplichting om zich naar de bij die wetten voorgeschreven verplichtingen te gedragen.

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

De rechtsvordering tot betaling van een factuur betreffende de verplaatsing van kabels van de verweerster, welke vereist was voor werkzaamheden aan een spoorlijn en betrekking heeft op het vervullen van een opdracht van openbare dienst door de eiseres, is niet ontvankelijk aangezien laatstgenoemde op het tijdstip van het instellen van die rechtsvordering niet in het handelsregister ingeschreven was (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2007, nr ...

- OPENBARE DIENST -

- KOOPHANDEL, KOOPMAN -

Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

Art. 11

C.96.0339.F 28 november 1997 AC nr. ...

De Raad van State verantwoordt zijn bevoegdheid naar recht, wanneer hij, na te hebben vastgesteld dat degenen die schade hebben geleden ten gevolge van de daad van een administratieve overheid, zoals die welke voortvloeit uit een verplichte inenting, geen vergoeding van hun schade hadden kunnen krijgen op grond van een fout, verklaart uitspraak te doen naar billijkheid en hun, met inachtneming van alle omstandigheden van openbaar en particulier belang, een vergoeding toekent op grond van de overweging dat het hier gaat om buitengewone schade.

- RAAD VAN STATE -

Art. 14

C.09.0019.N 15 oktober 2009 AC nr. 584

Noch artikel 6.1 EVRM, noch enige andere verdrags- of grondwettelijke bepaling vereisen dat een administratieve geldboete die een straf uitmaakt in de zin van die bepaling, uitsluitend door een rechter van de rechterlijke orde wordt opgelegd en beoordeeld; behalve wanneer de sancties een vrijheidsstraf inhouden volstaat het dat de overtreder beschikt over een volwaardig jurisdictioneel beroep; een administratieve geldboete opgelegd aan een enkeling door een administratieve overheid in toepassing van een sanctieregeling bepaald in de wet, het decreet of de ordonnantie, kan wanneer de wetgever die bevoegdheid niet heeft toegekend aan een rechter van de rechterlijke orde, in de regel getoetst worden door de Raad van State in toepassing van zijn algemene bevoegdheid te beoordelen of een maatregel van de overheid al dan niet genomen is met machtsoverschrijding; de Raad van State kan hierbij onder meer onderzoeken, in het kader van dit objectief contentieux, of de individuele maatregel, met inachtneming van de verdragen, een wettelijke grondslag heeft en inzonderheid op haar evenredigheid kan worden getoetst door een rechter, en kan, zo de overtreder die mogelijkheid niet heeft, die individuele maatregel op grond van machtsoverschrijding vernietigen.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

- STRAF - Geldboete en opdeciemen

- RAAD VAN STATE -

- RECHTBANKEN - Algemeen

C.02.0177.N 6 september 2002 AC nr. ...

Instellingen, opgericht door privé personen, maar erkend door de federale overheid, de overheid van de gemeenschappen en gewesten, de provincies of gemeenten, zijn administratieve overheden mits hun werking door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd en zij beslissingen kunnen nemen die derden binden; wanneer die instellingen een deel van het openbaar gezag uitoefenen kunnen hun handelingen door de Raad van State worden nietig verklaard (1). (1) Cass., 6 sept. 2002, A.R. C.01.0382.N, nr. ..., en de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

C.97.0402.F 10 september 1999 AC nr. ...

De bevoegdheid van de arbeidsgerechten m.b.t. de geschillen tussen de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen en haar personeel doet geen afbreuk aan, die van de Raad van State m.b.t. een beroep tot nietigverklaring van een door die maatschappij getroffen tuchtmaatregel.~

- OPENBAAR VERVOER -

Wanneer het werkelijke en directe doel van het bij de Raad van State ingestelde beroep de nietigverklaring is van een door een administratieve overheid getroffen tuchtmaatregel, sluit de omstandigheid dat de Raad hierdoor ook uitspraak moet doen over het bestaan en de omvang van het stakingsrecht van verzoeker zijn bevoegdheid niet uit.~

- RAAD VAN STATE -

C.98.0141.F 10 september 1999 AC nr. ...

De Raad van State verantwoordt zijn bevoegdheid niet naar recht, wanneer hij de nietigverklaring van een akte grondt op de overweging dat die akte uitgaat van een gemengde vennootschap waarvan het privaatrechtelijk karakter volgens de Raad niet uitgesloten is, zonder daarbij vast te stellen dat zij voor de vervulling van haar opdracht van algemeen belang beschikte over de bevoegdheid om beslissingen te nemen die bindend zijn voor derden.~

- RAAD VAN STATE -

C.99.0120.N 10 september 1999 AC nr. ...

De bewijskracht van een akte wordt miskend door de Raad van State die aan die akte een uitlegging geeft die met de bewoordingen ervan onverenigbaar is.

- RAAD VAN STATE -

- BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

C.98.0559.F 3 juni 1999 AC nr. ...

Niet het Hof van Cassatie maar de Raad van State is bevoegd om uitspraak te doen over de beroepen tegen de tuchtmaatregelen, die de minister van Justitie als bestuurlijke overheid treft t.a.v. een magistraat.~

- RAAD VAN STATE -

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Tuchtzaken

- RECHTERLIJKE TUCHT -

C.96.0211.N 14 februari 1997 AC nr. ...

De Raad van State, Afdeling administratie, is niet bevoegd om te oordelen over een vordering tot nietigverklaring van de beslissing van de raad van bestuur van een naamloze vennootschap die - ook al is ze opgericht door een administratieve overheid en onderworpen aan een verregaande controle van de overheid en al wordt haar een taak van algemeen belang toevertrouwd - geen beslissingen kan nemen die derden kunnen binden en dus haar privaatrechtelijk karakter niet verliest.

- VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Naamloze vennotschappen

- RAAD VAN STATE -

Instellingen opgericht of erkend door de federale overheid, de overheid van de gemeenschappen en gewesten, de provincies of gemeenten, die belast zijn met een openbare dienst en niet behoren tot de rechterlijke of wetgevende macht, zijn in beginsel administratieve overheden, in zoverre hun werking door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd en zij beslissingen kunnen nemen die derden binden.

- RAAD VAN STATE -

C.96.0066.F 9 januari 1997 AC nr. ...

De grondwettelijke regel luidens welke de hoven en rechtbanken de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toepassen in zover zij met de wetten overeenstemmen, maakt geen onderscheid tussen de handelingen die hij beoogt en is dus van toepassing op de zelfs niet-verordenende beslissingen van de administratieve overheid en op de bestuurshandelingen, zelfs al zij van individuele aard; een beroep tot nietigverklaring voor de Raad van State doet geen afbreuk aan die regel.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- RAAD VAN STATE -

Noch de beoordeling van een fout noch de beoordeling van de uit die fout ontstane schade ontsnappen aan de bevoegdheid van de rechterlijke macht ingeval de miskenning van het aangevoerde recht zou kunnen te wijten zijn aan de handeling van een administratieve overheid, zelfs indien het beroep tot nietigverklaring van de handeling door de Raad van State is verworpen.

- RAAD VAN STATE -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.93.0420.F 17 november 1994 AC nr. ...

De beslissing van de minister van Justitie om al dan niet aan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie voorschriften te geven om bij dat Hof aangifte te doen van een beweerde machtsoverschrijding is geen handeling van een administratieve overheid, in de zin van artikel 14 Wet Raad van State; de Raad van State kan er dan ook geen kennis van nemen.

- MACHTSOVERSCHRIJDING -

- RAAD VAN STATE -

Art. 14, § 1

C.14.0010.F 13 juni 2014 AC nr. ...

De instellingen die opgericht of erkend zijn door de federale overheid, door de gemeenschappen en de gewesten, de provincies of de gemeenten, die een openbaredienstopdracht vervullen en die niet afhangen van de rechterlijke of wetgevende macht, zijn in beginsel administratieve organen voor zover hun werking door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd en ze beslissingen kunnen nemen die derden binden (1). (1) Zie concl. OM.

- RAAD VAN STATE -

Een vereniging zonder winstoogmerk, ook al is zij opgericht door een administratieve overheid en ook al is zij onderworpen aan een verregaande controle van de overheid, maar die geen beslissingen kan nemen die derden kunnen binden, verliest haar privaatrechtelijk karakter niet; het doet hiervoor niet ter zake dat haar een taak van algemeen belang is toevertrouwd (1). (1) Zie concl. OM.

- RAAD VAN STATE -

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

C.10.0450.F 24 januari 2014 AC nr. ...

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt bepaald door het werkelijke en rechtstreekse voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …; het Hof heeft dezelfde dag een tweede arrest in dezelfde zin gewezen: Cass. 24 jan. 2014, AR C.10.0481.F.

- RAAD VAN STATE -

Een partij kan zich ten aanzien van een administratieve overheid enkel op een dergelijk recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2014, nr. …; het Hof heeft dezelfde dag een tweede arrest in dezelfde zin gewezen: Cass. 24 jan. 2014, AR C.10.0481.F.

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.10.0537.F 24 januari 2014 AC nr. ...

Een partij kan zich ten aanzien van een administratieve overheid enkel op een dergelijk recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl OM in Pas. 2014, nr. ….

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Een partij kan zich ten aanzien van een administratieve overheid enkel op een dergelijk recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl OM in Pas. 2014, nr. ….

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.12.0291.F 15 november 2013 AC nr. ...

Een partij kan zich t.a.v. de bestuurlijke overheid enkel op een subjectief recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- MACHTEN - Rechterlijke macht

Een partij kan zich t.a.v. de bestuurlijke overheid enkel op een subjectief recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.10.0064.F 13 juni 2013 AC nr. ...

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt bepaald door het werkelijke en rechtstreekse voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas, 2013, nr. …

- RAAD VAN STATE -

C.12.0458.F 13 juni 2013 AC nr. ...

Daaruit volgt dat een handeling van die rechtspersoon slechts vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring, en bijgevolg, voor een beroep tot schorsing van de uitvoering ervan voor de Raad van State, voor zover zij onder zijn imperium ressorteert.

- RAAD VAN STATE -

Een rechtspersoon van privaatrechtelijke aard, ook al is hij opgericht door een administratieve overheid en onderworpen aan de controle van de overheid, verkrijgt de hoedanigheid van een administratieve overheid enkel in de mate dat hij beslissingen kan nemen die derden kunnen binden; het feit dat hem een taak van algemeen belang is toevertrouwd doet in dat opzicht niet ter zake (1). (1) Verenigde Kamers, 30 mei 2011, AR C.10.0508.N, AC 2011, nr. 363 met concl. O.M.

- RAAD VAN STATE -

C.12.0408.N 8 maart 2013 AC nr. ...

De Raad van State is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring van een administratieve beslissing, in zoverre de wet de kennisname van het geschil aan de rechtscolleges van de rechterlijke macht heeft toegewezen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RAAD VAN STATE -

- MACHTEN - Rechterlijke macht

C.12.0424.F 8 maart 2013 AC nr. ...

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt bepaald door het werkelijke en rechtstreekse voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- RAAD VAN STATE -

Een partij kan zich ten aanzien van de administratieve overheid enkel op een dergelijk recht beroepen als de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, nr. … .

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.10.0508.N 30 mei 2011 AC nr. ...

De instellingen opgericht of erkend door de federale overheid, de overheid van de gemeenschappen en gewesten, de provincies of gemeenten, die belast zijn met een openbare dienst en niet behoren tot de rechterlijke of wetgevende macht, zijn in beginsel administratieve overheden, in zoverre hun werking door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd en zij beslissingen kunnen nemen die derden binden (1). (1) Zie de concl. van het O.M. Het Hof nam dezelfde dag dezelfde beslissingen in de zaak AR C.10.0509.N.

- RAAD VAN STATE -

Een instelling kan beslissingen nemen die derden binden indien zij de eigen verplichtingen tegenover anderen eenzijdig kan bepalen of verplichtingen van die anderen eenzijdig kan vaststellen (1). (1) Zie de concl. van het O.M. Het Hof nam dezelfde dag dezelfde beslissingen in de zaak AR C.10.0509.N.

- RAAD VAN STATE -

Een vereniging van privaatrechtelijke aard, die, ook al is zij opgericht of erkend door een administratieve overheid en ook al is zij onderworpen aan de controle van de overheid, geen beslissingen kan nemen die derden kunnen binden, heeft niet de aard van een administratieve overheid; hiervoor doet niet ter zake dat haar een taak van algemeen belang wordt toevertrouwd (1). (1) Zie de concl. van het O.M. Het Hof nam dezelfde dag dezelfde beslissingen in de zaak AR C.10.0509.N.

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

- RAAD VAN STATE -

C.10.0625.F 30 mei 2011 AC nr. ...

De Raad van State is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring van een handeling van een administratieve overheid wanneer de wet de kennisname van het geschil aan de hoven en rechtbanken heeft toegewezen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RAAD VAN STATE -

C.09.0074.F 11 juni 2010 AC nr. 417

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State die bij wijze van arresten uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M., AR C.09.0074.F, Pas., 2010, nr. ...

- RAAD VAN STATE -

C.09.0336.F 11 juni 2010 AC nr. 418

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State die, bij wijze van arresten, uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M., AR C.09.0336.F, in Bull., 2010, nr. ...

- RAAD VAN STATE -

Het beroep tot nietigverklaring van de besluiten van de regering van de Franse Gemeenschap die, na de besluiten te hebben ingetrokken waarbij een vrouwelijke leerkracht voor welbepaalde periodes wegens een bijzondere opdracht ter beschikking gesteld was met wachtgeld, haar gedurende dezelfde periodes ter beschikking stelt wegens bijzondere opdracht maar zonder wachtgeld, heeft de nietigverklaring van besluiten die de administratieve stand van de leerkracht wijzigen als werkelijk en rechtstreeks voorwerp en het strekt tot herstel van de stand waarin de door de aangevochten handelingen ingetrokken besluiten haar hadden geplaatst, zodat de Raad van State bevoegd is (1). (1) Zie concl. O.M., AR C.09.0336.F, in Bull., 2010, nr. ...

- MACHTEN - Uitvoerende macht

- ONDERWIJS -

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Ongeacht de grondslag van de leer van de intrekking van de administratieve akten, is de omstandigheid dat de ingetrokken besluiten een situatie zouden hebben teweeggebracht die een weerslag heeft op het subjectieve recht op het rustpensioen niet van die aard dat daardoor een subjectief recht op het behoud van die besluiten wordt toegekend noch dat de bevoegdheid van de Raad van State wordt uitgesloten (1). (1) Zie concl. O.M., AR C.09.0336.F, in Bull., 2010, nr. ...

- ONDERWIJS -

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

C.06.0574.F 20 december 2007 AC nr. 655

De bevoegdheid van de afdeling administratie van de Raad van State die, bij wijze van arresten, uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden, wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M.

- RAAD VAN STATE -

Opdat een partij zich ten aanzien van een administratieve overheid op een subjectief recht zou kunnen beroepen is het vereist dat de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.06.0596.F 20 december 2007 AC nr. 656

De bevoegdheid van de afdeling administratie van de Raad van State, die, bij wijze van arresten, uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden, wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. O.M.

- RAAD VAN STATE -

Opdat een partij zich ten aanzien van de administratieve overheid op een subjectief recht zou kunnen beroepen, is het vereist dat de bevoegdheid van die overheid gebonden is (1). (1) Zie concl. O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Algemeen

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

C.04.0575.N 28 oktober 2005 AC nr. 550

De Raad van State, afdeling administratie, is niet bevoegd om te oordelen over een vordering tot schorsing van de beslissing van een vereniging van privaatrechtelijke aard, zoals een vereniging zonder winstoogmerk, die - ook al is ze opgericht of erkend door een administratieve overheid en onderworpen aan een controle van de overheid en al wordt haar een taak van algemeen belang toevertrouwd - geen beslissingen kan nemen die derden kunnen binden; dit is het geval wanneer die vereniging handelt volgens nauwkeurig opgelegde criteria en geen eigen beslissingsmacht heeft (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK -

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Instellingen opgericht of erkend door de federale overheid, de overheid van de gemeenschappen en gewesten, de provincies of gemeenten, die belast zijn met een openbare dienst en niet behoren tot de rechterlijke of wetgevende macht, zijn in beginsel administratieve overheden, in zoverre hun werking door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd en zij beslissingen kunnen nemen die derden binden (1). (1) Zie de conclusie O.M.

- RAAD VAN STATE -

C.04.0348.N 10 juni 2005 AC nr. 333

De Raad van State is niet bevoegd kennis te nemen van het beroep tot nietigverklaring van de herstelvordering bedoeld in artikel 149, Decr. Vl. 18 mei 1999(1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Art. 14, § 1, eerste lid

C.09.0102.N 10 september 2009 AC nr. 489

De wetgever heeft het beroep van gerechtsdeurwaarder betrokken bij de openbare dienst van de rechtsbedeling en de organen die het korps besturen, zoals de Nationale Kamer, zijn in die hoedanigheid verbonden met de rechterlijke orde en kunnen niet louter op grond van hun aard en wijze van oprichting beschouwd worden als administratieve overheden in de zin van het artikel 14, Wet Raad van State; de omstandigheid dat de gerechtsdeurwaarders overwegend en dus niet uitsluitend betrokken zijn bij de dienst van de rechtsbedeling, belet niet dat de Nationale Kamer specifieke opdrachten zou krijgen van overheidswege die volledig los staan van haar gewone opdrachten en dat zij in die mate kan beschouwd worden als een administratieve overheid in de uitoefening van die specifieke opdrachten; de Nationale Kamer kan aldus beschouwd worden als een administratieve overheid in de voormelde zin wanneer zij bepaalde gezagsfuncties opneemt die haar door een regering zijn toevertrouwd en in zoverre die taken geen verband houden met de opdrachten die de wetgever haar heeft toevertrouwd om de goede werking van het gerecht te verzekeren; dit geldt in het bijzonder wanneer de Nationale Kamer bepaalde gezagstaken op zich neemt die tot de bevoegdheid van een regering behoren en haar door een regering zijn gedelegeerd en zij haar plaats die taken daadwerkelijk uitoefent, zoals de opdracht aan een of meer leden van de kamers heffingen in te vorderen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen

- GERECHTSDEURWAARDER -

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Art. 17

S.97.0056.F 23 december 2002 AC nr. 688

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen opschortend beroep meer bij een bestuurlijke overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht; het instellen van een vordering bij de Raad van State tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft op zich geen opschortende werking.

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.97.0075.F 9 maart 1998 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet wanneer daartegen geen schorsend beroep meer kan worden ingesteld bij een administratieve overheid of bij de Raad van State; geen enkele wettekst bepaalt dat een vreemdeling aan wie kennis is gegeven van een dergelijk bevel, beroep kan instellen bij de minister van Binnenlandse zaken.~

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.96.0138.F 21 april 1997 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen schorsend beroep meer bij een administratieve overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht; de aanvraag van een buitengewone verblijfsvergunning, de aanvraag om met een vluchteling te worden gelijkgesteld en een verzoek tot naturalisatie zijn geen schorsende beroepen.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.96.0081.F 17 februari 1997 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief, in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen schorsend beroep meer bij een administratieve overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht; het instellen van een vordering bij de Raad van State tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft op zichzelf geen schorsende werking.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.96.0088.F 7 november 1996 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief, in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen schorsend beroep meer bij een administratieve overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor enig beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht; een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State werkt niet schorsend.

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.96.0021.N 21 oktober 1996 AC nr. ...

Het beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State tegen het bevel om het grondgebied te verlaten heeft geen opschortende werking; het louter instellen van een vordering bij de Raad van State tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft evenmin opschortende werking.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Het beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State tegen het bevel om het grondgebied te verlaten heeft geen opschortende werking; het louter instellen van een vordering bij de Raad van State tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft evenmin opschortende werking.~

- VREEMDELINGEN -

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief wanneer het bevel niet meer vatbaar is voor enig rechtsmiddel met opschortende werking voor een administratieve overheid of voor de Raad van State.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

- VREEMDELINGEN -

S.95.0038.N 4 december 1995 AC nr. ...

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief, in de zin van artikel 57, §2, O.C.M.W.-wet, wanneer het bevel niet meer vatbaar is voor enig beroep met schorsende werking bij een administratieve overheid of bij de Raad van State; een dergelijk beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State werkt niet schorsend.~

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

S.95.0023.F 13 november 1995 AC nr. ...

De niet uitvoering, binnen een redelijke termijn, van het bevel om het grondgebied te verlaten betekent niet dat het verblijf van de vreemdeling regelmatig is of dat er een stilzwijgend akkoord bestaat volgens hetwelk de betrokken verder op het grondgebied mag blijven. (Impliciet).~

- VREEMDELINGEN -

S.94.0133.F 4 september 1995 AC nr. ...

De niet uitvoering, binnen een redelijke termijn, van het bevel om het grondgebied te verlaten betekent niet dat het verblijf van de vreemdeling regelmatig is of dat er een stilzwijgend akkoord bestaat volgens hetwelk de betrokkene verder op het grondgebied mag blijven.~

- VREEMDELINGEN -

Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief, in de zin van artikel 57, §2, O.C.M.W.-wet, wanneer daartegen geen schorsend beroep meer bij een administratieve overheid of bij de Raad van State kan worden ingesteld en niet wanneer het niet meer vatbaar is voor enig beroep bij enige overheid of rechterlijke instantie die uitspraak moet doen inzake vreemdelingenrecht.~

- VREEMDELINGEN -

- MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) -

Art. 17, § 1

C.99.0013.N 5 mei 2000 AC nr. ...

De aan de Raad van State toegekende bevoegdheid om onder bepaalde voorwaarden de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van een akte of een reglement van een administratieve overheid houdt geen beperking in van de bevoegdheid van de voorzitter in kort geding om bij voorraad uitspraak te doen betreffende burgerlijke subjectieve rechten (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- KORT GEDING -

C.94.0013.N 25 april 1996 AC nr. ...

De aan de Raad van State toegekende bevoegdheid om onder bepaalde voorwaarden de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van een akte of een reglement van een administratieve overheid houdt geen beperking in van de bevoegdheid van de voorzitter in kort geding om uitspraak te doen bij voorraad betreffende subjectieve burgerlijke rechten.~

- KORT GEDING -

- RAAD VAN STATE -

De rechter in kort geding die vaststelt dat de vordering betrekking heeft op subjectieve burgerlijke rechten en dat die rechten aangetast worden door het gebruik, aan de zijde van de aanvrager, van een schijnbaar onregelmatige bouwvergunning, is bevoegd om maatregelen te nemen om dat gebruik te doen ophouden.~

- KORT GEDING -

- STEDENBOUW - Bouwvergunning

C.93.0128.F 26 januari 1995 AC nr. ...

De bevoegdheid van de Raad van State om in administratief kort geding de schorsing van een akte van een administratieve overheid te bevelen, doet niets af aan de bevoegdheid van de rechter in kort geding om de schorsing van een dergelijke akte te bevelen, wanneer het geschil rechtstreeks betrekking heeft op de miskenning door de administratie van het bestaan van een subjectief recht of op de vergoeding van de eventuele schade ten gevolge van de miskenning van dat recht.~

- KORT GEDING -

- RAAD VAN STATE -

C.93.0052.F 17 november 1994 AC nr. ...

De bevoegdheid van de Raad van State om in administratief kort geding de schorsing van een akte of reglement van een administratieve overheid te bevelen doet niets af van de bevoegdheid van de rechtbanken van de rechterlijke orde om uitspraak te doen over geschillen i.v.m. subjectieve rechten.~

- RAAD VAN STATE -

Art. 3

C.08.0424.F 23 september 2010 AC nr. 543

De hoven en rechtbanken moeten nagaan of de ministers, door het advies van de Raad van State niet in te winnen, hun bevoegdheid niet hebben overschreden of afgewend door het wettelijk begrip dringende noodzakelijkheid te miskennen (1). (1) Zie Cass., 21 jan. 2008, AR S.07.0025.F, A.C., 2008, nr. 41, met concl. adv.-gen. Genicot, in Pas., 2008, nr. ...

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RAAD VAN STATE -

De motivering van een ministerieel besluit volgens welke het noodzakelijk is zich onverwijld te schikken naar een Europese richtlijn, voldoet niet aan het wettelijk vereiste van de bijzondere motivering van de dringende noodzakelijkheid, aangezien het niet wijst op de bijzondere omstandigheden die het noodzakelijk maakten om onverwijld de geplande maatregelen aan te nemen, zodat de Raad van State niet geraadpleegd kon worden, zelfs niet binnen een termijn van drie dagen, terwijl de termijn voor de omzetting van de richtlijn reeds verstreken was.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

C.06.0071.F 15 februari 2007 AC nr. 94

In de regel staat het aan de ministers om, onder voorbehoud van hun politieke verantwoordelijkheid, te oordelen of de hoogdringendheid voorhanden is die hen ontslaat van de verplichting om de tekst van de ontwerpen van reglementaire besluiten te onderwerpen aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State; de rechters zijn evenwel verplicht na te gaan of de minister, door het advies van de Raad van State niet in te winnen, zijn bevoegdheid niet heeft overschreden of zelfs heeft afgewend, door het wettelijk begrip hoogdringendheid te miskennen (1). (1) Cass., 9 sept. 2002, S.00.0125.F, nr 426.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- RAAD VAN STATE -

De hoogdringendheid is gegrond op het feit dat er voor het Waalse Gewest onverwijld een specifieke regeling voor de verplichte bijdragen bestemd voor het bevorderingsfonds "Tuinbouw" dient te worden ingevoerd teneinde de promotie van de producten uit die sector en de afzet ervan te verzekeren; die motivering vormt geen verantwoording voor het niet inwinnen van het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State, daar zij de welbepaalde en bijzondere omstandigheden niet vermeldt waarom het advies van de afdeling wetgeving niet kon worden ingewonnen zonder het doel dat met de geplande maatregelen werd beoogd in gevaar te brengen.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- RAAD VAN STATE -

C.03.0117.F 7 oktober 2004 AC nr. 465

Het niet naleven van de substantiële vormvereiste, zijnde de vraag om advies aan de Raad van State, zonder aanvoering van de met bijzondere redenen omklede hoogdringendheid, leidt tot de onwettigheid van het K.B. van 8 aug. 1984 (1). (2). (3). (1) Andersl. concl. O.M. (2) Cass. 9 sept. 2002, AR S.00.0125.F, www.cass.be. (3) Bij arrest van 29 juni 2000, C.98.0217.F, nr 217, had het Hof het cassatieberoep aangenomen dat gericht was tegen de beslissing waarbij dezelfde partijen betrokken waren en volgens welke het begrip ambt met volledige prestaties in het hoger muziekonderwijs niet zou zijn omschreven.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- ONDERWIJS -

S.00.0125.F 9 september 2002 AC nr. 426

In de regel staat het aan de ministers om, onder voorbehoud van hun politieke verantwoordelijkheid, te oordelen of de dringende noodzakelijkheid voorhanden is die hen ontslaat van de verplichting om de tekst van de ontwerpen van reglementaire besluiten te onderwerpen aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State; de rechters zijn evenwel verplicht na te gaan of de minister, door het advies van de Raad van State niet in te winnen, zijn bevoegdheid niet heeft overschreden of zelfs heeft afgewend door het wettelijk begrip dringende noodzakelijkheid te miskennen (1). (1) Zie Cass., 17 sept. 2001, A.R. S.99.2198.N, nr..

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RAAD VAN STATE -

De dringende noodzakelijkheid die gemotiveerd is door het feit dat alle betrokken instellingen en werklozen zo snel mogelijk op de hoogte dienen te worden gebracht van de herziene verplichtingen die zij hebben tegenover de directeur van het werkloosheidsbureau in geval van vrijwillige en gratis arbeid voor een derde geeft de reden aan waarom een snelle publicatie van het nieuwe besluit nodig blijkt te zijn; die overwegingen omschrijven de bijzondere omstandigheden niet die de goedkeuring van de geplande maatregelen zo dringend maken dat het advies van de Raad van State niet kan worden ingewonnen, zelfs niet binnen een termijn van drie dagen (1). (1) Zie Cass., 17 sept. 2001, A.R. S.99.2198.N, nr..

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- RAAD VAN STATE -

S.99.0198.N 17 september 2001 AC nr. ...

Het laten verlopen van twee maanden alvorens tot publicatie van het koninklijk besluit van 28 oktober 1994 tot uitvoering van artikel 68 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen over te gaan wijst erop dat de aangevoerde hoogdringendheid, die toeliet het besluit niet te onderwerpen aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State, niet bestond; voornoemd koninklijk besluit is aldus onwettig (1). (1) Zie concl. O.M.

- RAAD VAN STATE -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- PENSIOEN - Werknemers

Onverminderd hun politieke verantwoordelijkheid staat het in de regel aan de ministers de hoogdringendheid te beoordelen op grond waarvan zij aan de Raad van State, afdeling wetgeving, geen beredeneerd advies behoeven te vragen over de tekst, onder meer van ontwerpen van reglementaire besluiten; evenwel hebben de hoven en rechtbanken de macht en de plicht de wettigheid te toetsen van de besluiten die zij toepassen (1). (1) Zie concl. O.M.

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- RAAD VAN STATE -

P.92.7208.N 20 september 1994 AC nr. ...

Naar recht verantwoord is het arrest dat vaststelt dat de Koning, om de in zijn besluit van 15 mei 1986 vermelde redenen, de hoogdringendheid kon inroepen op grond waarvan mag worden afgezien van de vraag om advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State (K.B. 15 mei 1986 betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de bevordering van de consultatieve afdeling "Akkerbouwprodukten").~

- LANDBOUW -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- RAAD VAN STATE -

Art. 3, § 1

C.10.0667.F 20 december 2012 AC nr. ...

De verplichting om de afdeling wetgeving van de Raad van State te raadplegen over de tekst van een ontwerp van koninklijk besluit met een reglementaire draagwijdte is een substantieel vormvereiste van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Het arrest dat toepassing maakt van een reglementair koninklijk besluit betreffende een weddeschaal in het onderwijs, dat goedgekeurd is zonder voorafgaande raadpleging van de afdeling wetgeving van de Raad van State, schendt artikel 3, § 1, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, alsook de artikelen 108 en 159 van de Grondwet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 158

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 108

- ONDERWIJS -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

C.11.0620.F 4 oktober 2012 AC nr. ...

De niet-naleving van het substantiële vormvereiste dat bestaat in de verplichting om het advies van de Raad van State in te winnen, zonder dat de dringende noodzakelijkheid werd aangevoerd, leidt tot de onwettigheid van de circulaire met verordenende draagwijdte die de rechter heeft toegepast.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

De circulaire nr. 29 van 25 november 1975, die door de directeur-generaal in naam van de minister van Financiën is uitgevaardigd ter aanvulling van het koninklijk besluit van 7 november 1975, dat het koninklijk besluit nr. 3 van 10 december 1969 met betrekking tot de aftrekregeling voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde wijzigt en waarvan de bepalingen een normatief karakter hebben, heeft een verordenende draagwijdte; de minister was dus verplicht, buiten het geval van dringende noodzakelijkheid, om die circulaire aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State te onderwerpen.

- TAKS -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

---

C.09.0219.F 3 februari 2011 AC nr. ...

De circulaire van de minister van Lokale Besturen, Gesubsidieerde Werken en Watervoorziening voor het Waalse gewest over de instellingen voor distributie van drinkbaar water wat betreft de algemene modelvoorwaarden voor de distributie van drinkbaar water in het Waalse Gewest van 16 december 1988, die is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 maart 1989 en waarvan de bepalingen een normatief karakter hebben, heeft de waarde van een verordening; de minister was dus, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid, ertoe verplicht haar te onderwerpen aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Artikel 3, §1, van de Wet Raad van State is van openbare orde.

- OPENBARE ORDE -

- RAAD VAN STATE -

De omstandigheid dat de Raad van State niet om advies is gevraagd, hoewel dat een substantiële rechtsvorm is en er geen met bijzondere redenen omklede hoogdringendheid is aangevoerd, heeft de onwettigheid tot gevolg van de circulaire die de waarde heeft van een verordening.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

De omstandigheid dat de Raad van State niet om advies is gevraagd, hoewel dat een substantiële rechtsvorm is en er geen met bijzondere redenen omklede hoogdringendheid is aangevoerd, heeft de onwettigheid tot gevolg van de circulaire die de waarde heeft van een verordening.

- WATERS -

P.09.0257.F 18 maart 2009 AC nr. 204

De verplichte raadpleging van de afdeling wetgeving van de Raad van State geldt alleen voor de ontwerpen van besluiten die een normatieve maatregel met algemene draagwijdte opleveren; het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de minister, inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat zich ertoe beperkt aan een welbepaald aantal ambtenaren een opdracht van bevoegdheid toe te kennen waarvan het principe en de grenzen bij wet zijn bepaald, houdt geen formulering van een rechtsregel in en is dus niet onderworpen aan het vormvoorschrift van de voorafgaande raadpleging bij de afdeling wetgeving van de Raad van State (1). (1) Zie R.v.St., 14 juni 1974, Arr. R.v.St., 1974, p. 665; R.v.St., 20 jan. 1983, Arr. R.v.St., 1983, p. 150.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

- VREEMDELINGEN -

S.07.0025.F 21 januari 2008 AC nr. 41

Bij het verrichten van hun opdracht van wettigheidstoetsing, moeten de rechters, uitsluitend op grond van de redenen die vermeld worden in de akte die zij willen toepassen, nagaan of de minister, door het advies van de Raad van State niet in te winnen, zijn bevoegdheid niet heeft overschreden of deze zelfs heeft afgewend door het wettelijk begrip dringende noodzakelijkheid te miskennen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2008, nr ...

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

- MACHTEN - Rechterlijke macht

- RAAD VAN STATE -

S.05.0033.F 27 februari 2006 AC nr. 113

De niet-naleving van de substantiële vormvereiste om het advies van de Raad van State in te winnen, zonder dat de aangevoerde dringende noodzakelijkheid verantwoord is, leidt tot de onwettigheid van het K.B. 13 jan. 1983 tot uitvoering van artikel 66 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970 (1). (1) Zie Cass., 9 sept. 2002, AR S.00.0125.F, nr 426; 25 nov. 2002, AR S.02.0016.F, nr 627; zie ook Cass., 17 sept. 2001, AR S.99.0198.N, nr 465, met concl. adv.-gen. WERQUIN; 7 okt. 2004, AR C.03.0117.F, nr 465 met concl. adv.-gen. HENKES.

- BEROEPSZIEKTE -

S.02.0016.F 25 november 2002 AC nr. 627

De omstandigheid dat de substantiële rechtsvorm die de vraag om advies aan de Raad van State is, niet in acht genomen is zonder dat de aangevoerde dringende noodzakelijkheid werd verantwoord, heeft de onwettigheid tot gevolg van artikel 18, § 5, 1°, van het ministerieel besluit van 26 november 1991 houdende de toepassingsregelen van de werkloosheidsreglementering, gewijzigd bij het ministerieel besluit van 27 april 1994 (1). (1) Zie Cass., 9 sept. 2002, AR S.00.0125.F, nr...

- WERKLOOSHEID - Recht op uitkering

Art. 3, § 1, eerste lid, (oud)

D.02.0028.N 20 november 2003 AC nr. 585

Het K.B. van 18 april 1985 tot goedkeuring van het door de nationale raad van de Orde van architecten vastgesteld reglement van beroepsplichten kan niet beschouwd worden als een reglementair besluit dat aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State moest worden overgemaakt (1). (1) Zie Cass., 5 dec. 1957, AC 1958, 206, en de concl. van proc.-gen. Hayoit de Termicourt in Bull. en Pas., I, 357, M. Van Damme, Raad van State, Afdeling Wetgeving, Die keure 1998, 119-134.

- ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) -

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Art. 30, tweede lid

P.94.0053.F 16 maart 1994 AC nr. ...

Niet ontvankelijk is de voorziening tegen de beschikking van de voorzitter van de met de kennisneming van de zaak belaste kamer van de Raad van State waarbij uitspraak is gedaan over een "pro deo" aanvraag.

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

De beschikking van de voorzitter van de met de kennisneming van de zaak belaste kamer van de Raad van State waarbij uitspraak is gedaan over een "pro deo" aanvraag, is niet vatbaar voor beroep.

- RAAD VAN STATE -

- RECHTSBIJSTAND -

Art. 33

C.13.0178.N 20 maart 2014 AC nr. ...

Wanneer het Hof op grond van het artikel 33 Wet Raad van State en het artikel 609, 2° Ger.W. kennis neemt van een voorziening tegen een arrest waarbij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State afwijzend beschikt op een exceptie van onbevoegdheid, oefent het Hof toezicht uit op de redenen waarom de Raad van State op die exceptie afwijzend heeft beschikt of geweigerd heeft kennis ervan te nemen (1). (1) Zie concl. O.M.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

C.09.0019.N 15 oktober 2009 AC nr. 584

De overheid die een individuele overheidshandeling heeft gesteld die voor de Raad van State wordt bestreden, heeft belang te horen bepalen of de kennisneming al dan niet binnen de rechtsmacht van de rechtscolleges van de rechterlijke orde valt wanneer de Raad van State de rechtsmacht verwerpt die de overheid voorstond; de overheid heeft in dergelijk geval wel een belang om te horen zeggen welke instantie het geschil moet beoordelen en blijft dat belang behouden ook wanneer de individuele maatregel voorlopig overeind blijft doordat de Raad van State zich zonder rechtsmacht heeft verklaard om erover te oordelen (1). (1) Zie Cass., 8 juni 2009, Verenigde Kamers, AR nr. S.08.029.N, met strijdige concl. van adv.-gen. MORTIER, waarop het O.M. in zijn mondelinge conclusie had gesteund om de onontvankelijkheid van het cassatieberoep op te werpen; het Hof heeft op 15 oktober 2009 in Verenigde Kamers analoge arresten uitgesproken in de zaken C.09.0015.N, C.09.0016.N, C.09.0017.N en C.09.0020.N.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Gemis aan belang of bestaansreden

Het Hof van Cassatie moet als enige in de Belgische rechtsorde beslissen over conflicten van attributie; die grondwettelijke opdracht houdt in dat het een regulerende opdracht heeft in verband met de respectieve opdrachten van de rechterlijke orde en van de Raad van State; beslissingen waarin de Raad van State uitspraak doet over de grenzen van zijn bevoegdheid ten aanzien van de bevoegdheid van de rechtscolleges van de rechterlijke orde, moeten in de regel door het Hof van Cassatie op dat vlak kunnen worden getoetst.

- GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 158

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

- CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

S.08.0129.N 8 juni 2009 AC nr. 381

Aan de regel dat een rechtsgeldig cassatieberoep niet kan ingesteld worden indien de eiser geen belang heeft in de zin van artikel 17 en 18, Ger.W. om dit rechtsmiddel in te stellen, wordt geen afbreuk gedaan wanneer het cassatieberoep wordt ingesteld op grond van artikel 33 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat in het tweede lid bepaalt dat het cassatieberoep wordt ingesteld bij verzoekschrift van de belanghebbende partij en overeenkomstig het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Door afdelingsvoorzitter Robert Boes werd in deze zaak verslag uitgebracht op de rechtszitting van 20 april 2009, waarna een tussenarrest werd geveld op 27 april 2009 waarbij de verdaging van de zaak werd bevolen naar de rechtszitting van 18 mei 2009.

- CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Gemis aan belang of bestaansreden

---

C.02.0624.N 10 juni 2005 AC nr. 330

Wanneer het Hof uitspraak doet over een cassatieberoep tegen een arrest waarbij de afdeling administratie van de Raad van State oordeelt over een exceptie van onbevoegdheid, toetst het de redenen op grond waarvan de Raad op die exceptie afwijzend heeft beschikt of geweigerd heeft van de zaak kennis te nemen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

C.03.0509.N 10 juni 2005 AC nr. 331

Als voor de Raad van State geen exceptie van onbevoegdheid is opgeworpen verklaart het arrest dat de vordering tot schorsing van een beslissing van een administratieve overheid verwerpt bij gebrek aan belang, zich niet onbevoegd om van die vordering kennis te nemen en doet het geen uitspraak over een exceptie van onbevoegdheid (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

C.02.0361.F 24 juni 2004 AC nr. 353

Het arrest van de Raad van State moet de redenen bevatten op grond waarvan het uitspraak doet over de exceptie van onbevoegdheid of moet op zijn minst, de redenen overnemen van een andere, in dezelfde zaak gewezen beslissing (1). (1) Zie Cass., 24 okt. 1889 (Bull. en Pas., 1889, I, 324) met concl. adv.-gen. Mélot; 8 okt 2001, AR S.00.0008.F, nr 532, met concl. eerste adv.-gen. Leclercq.

- RAAD VAN STATE -

Wanneer het Hof ingevolge de artt. 33, Wet Raad van State en 609, 2°, Ger.W. uitspraak doet over het cassatieberoep tegen een arrest waarbij de afdeling administratie van de Raad van State afwijzend beschikt op een exceptie van onbevoegdheid, oefent het Hof toezicht uit op de redenen waarom de Raad op die exceptie afwijzend heeft beschikt of geweigerd heeft kennis ervan te nemen (1). (1) Cass., Ver. K., 5 feb. 1993, AR 8209, nr 78, met concl. adv.-gen., D'Hoore.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

C.02.0552.N 13 juni 2003 AC nr. 349

De beslissing van de Raad van State dat hij bevoegd is om van een vordering kennis te nemen, zonder dat hij zich daarbij moet uitspreken over een exceptie van onbevoegdheid, is niet voor cassatieberoep vatbaar (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

Een exceptie van onbevoegdheid die is opgeworpen in het administratief kort geding tot schorsing van de administratieve handeling geldt ook als opgeworpen in de overeenkomstig artikel 94 van het regentsbesluit van 23 augustus 1948 (I) voortgezette annulatieprocedure (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

C.01.0196.F 16 september 2002 AC nr. 450

Het cassatieberoep tegen een arrest van de R.v.St., afdeling administratie, dat ingesteld is zonder de bijstand van een advocaat bij het Hof van Cassatie, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass., Ver.K., 18 dec. 1997, A.R. C.97.0311.N, nr. 569.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

C.98.0298.N 3 juni 1999 AC nr. ...

Is een arrest dat bij het Hof van Cassatie aanhangig kan worden gemaakt, het arrest waarbij de afdeling administratie van de Raad van State, op de vordering tot schorsing van een akte van de administratieve overheid, uitspraak doet over de grenzen van zijn bevoegdheid ten aanzien van de bevoegdheid van de rechtscolleges van de rechterlijke macht.

- RAAD VAN STATE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

C.97.0311.N 18 december 1997 AC nr. ...

Het cassatieberoep tegen een arrest van de Raad van State, afdeling administratie, dat is ingesteld zonder de bijstand van een advocaat bij het Hof van Cassatie, is niet ontvankelijk.

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

- RAAD VAN STATE -

Art. 33, derde lid

C.10.0508.N 30 mei 2011 AC nr. ...

Bij cassatie van een arrest van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, waarin hij beslist dat hij bevoegd is inzake een annulatieberoep, verwijst het Hof de zaak naar de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, uitsluitend om uitspraak te doen over de kosten van de rechtspleging voor de Raad van State (1). (1) Door de wijziging van artikel 33, lid 3, Wet Raad van State bij artikel 11 W. 25 mei 1999 (BS 22 juni 1999) werd de (bindende) verwijzing na cassatie beperkt tot het geval dat het bestreden arrest beslist van de vordering geen kennis te kunnen nemen omdat de kennisneming tot de bevoegdheid van de rechterlijke overheden behoort, dus tot het geval dat de afdeling "administratie" zich ten onrechte onbevoegd verklaartikel De verwijzing in het geval dat de afdeling zich bevoegd verklaart was niet gerechtvaardigd (Gedrukt Stuk Kamer, 1960/1 - 98/99, 7). De ratio legis was dus de zaak niet te verwijzen enkel om de afdeling toe te laten vast te stellen dat zij, om zich te schikken naar de beslissing van het Hof, ervan geen kennis kon nemen. De tekst bleef evenwel vragen van uitlegging oproepen, o.m. na de arresten van het Hof van 20 december 2007 (Ver. K., AR C.06.0574.F, AC, 2007, nr. 655, met concl. van advocaat-generaal Werquin in Pas.; C.06.0596.F, ibid., nr. 656; R.C.J.B., 2009, 401, noot B. Blero, La théorie de l'objet véritable du recours n'est-elle pas véritablement devenue sans objet?, 420.), die verwijzen na cassatie van arresten van de afdeling "administratie" die afwijzend beschikken op excepties van onbevoegdheid. Thans is de verwijzing uitdrukkelijk beperkt tot de kosten.

- VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken

Art. 33, eerste lid

C.04.0278.N 10 juni 2005 AC nr. 332

Wanneer de Raad van State op een exceptie van onbevoegdheid afwijzend heeft beschikt op grond van de overweging dat de vordering niet binnen de bevoegdheid van de rechterlijke overheden valt, is het Hof bevoegd om na te gaan of de eiser beslissingen kan nemen die derden kunnen binden (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Art. 33, eerste lid, en 34

C.10.0747.F 25 april 2013 AC nr. ...

Buiten de voornoemde gevallen staat het niet aan de hoven en rechtbanken uitspraak te doen over de bevoegdheid van de Raad van State die een administratieve handeling nietig verklaart (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Buiten de voornoemde gevallen staat het niet aan de hoven en rechtbanken uitspraak te doen over de bevoegdheid van de Raad van State die een administratieve handeling nietig verklaart (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- RAAD VAN STATE -

Het Hof van Cassatie dient uitspraak te doen over de beroepen tegen de arresten waarbij de afdeling bestuursrechtspraak beslist van de eis geen kennis te kunnen nemen op grond dat die kennisneming binnen de bevoegdheid van de rechterlijke overheid valt, of waarbij zij afwijzend beschikt op een exceptie van onbevoegdheid gesteund op de grond dat de eis tot de bevoegdheid van die overheid behoort, alsook over bevoegdheidsregelingen die zijn gerezen omdat de afdeling bestuursrechtspraak of een hof of een rechtbank van de rechterlijke orde zich beiden hetzij bevoegd, hetzij onbevoegd hebben verklaard om van dezelfde eis kennis te nemen (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas., 2012, nr. ***.

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen

Art. 34

C.99.0564.F 10 maart 2000 AC nr. ...

De vordering tot regeling van rechtsgebied die ertoe strekt een tegenstrijdigheid te regelen, niet tussen rechtscolleges van de Rechterlijke Orde, maar tussen een rechtbank van eerste aanleg en de Raad van State is doelloos.

- REGELING VAN RECHTSGEBIED - Burgerlijke zaken

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Artt. 14, § 1, en 17, § 1, eerste lid

C.05.0109.F 28 oktober 2005 AC nr. 551

Aangezien de Raad van State vaststelt dat eiseres, die door de Belgische Staat met een arbeidsovereenkomst is aangeworven, de schorsing vordert van de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij haar werkgever, wegens de behoeften van de dienst, geweigerd heeft haar, als deskundige, ter beschikking te stellen van de Europese Commissie, die om haar detachering verzocht, zijn het werkelijke en rechtstreekse voorwerp van het beroep van eiseres de modaliteiten van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst die de partijen bindt en behoort het, bijgevolg tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank (1). (1) Cass., 17 nov. 1994, AR C.94.0004.F, nr 495; 18 dec. 1997, AR C.97.0248.N, nr 568.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

Artt. 14, § 1, en 33

C.03.0428.F 13 februari 2004 AC nr. 81

De Raad van State is bevoegd om uitspraak te doen over een beroep waarvan het werkelijke en directe doel de nietigverklaring van de akte van terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking is waarbij de administratieve stand van verzoeker wordt gewijzigd en dat strekt tot herstel in die toestand; de omstandigheid dat de nietigverklaring van die akte een weerslag kan hebben op het subjectief recht van verzoeker op het behoud van de hem betaalde wachtgelden doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de Raad van State (1). (1) Zie concl. O.M.

- BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke)

- CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering

- RAAD VAN STATE -

- CONFLICT VAN ATTRIBUTIE -

- CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state

Artt. 14, eerste lid, en 17, § 1

C.93.0128.F 26 januari 1995 AC nr. ...

De Raad van State is alleen bevoegd om, in het kader van een administratief kort geding, de schorsing van een akte van een administratieve overheid te bevelen als hij ook bevoegd is om die akte te vernietigen. De raad heeft die bevoegdheid wanneer tegen de akte van de administratieve overheid een objectief beroep kan worden ingesteld, in tegenstelling tot het beroep dat er werkelijk en rechtstreeks toe strekt het bestaan van een subjectief, burgerlijk of politiek recht te doen vastleggen, of de eerbiediging van een dergelijk recht te doen naleven.~

- RAAD VAN STATE -

C.93.0052.F 17 november 1994 AC nr. ...

De bevoegdheid van de Raad van State om in administratief kort geding de schorsing van een akte of reglement van een administratieve overheid te bevelen wordt vastgesteld naar het werkelijke en rechtstreekse onderwerp van het beroep.~

- RAAD VAN STATE -

Het beroep bij de Raad van State tot schorsing van het besluit waarbij de gemeenteoverheid, op grond van artikel 18bis, eerste lid, Vreemdelingenwet dat de Koning het recht geeft om de vestiging van categorieën van vreemdelingen in bepaalde gemeenten te verbieden, de inschrijving in het bevolkingsregister heeft geweigerd aan een vreemdeling die gemachtigd werd om zich in het Rijk te vestigen, heeft rechtstreeks betrekking op het subjectief recht van de betrokkene om in het bevolkingsregister te worden ingeschreven, d.w.z. op het recht van de betrokkene om van de overheid zodanige inschrijving te eisen als de wettelijke voorwaarden vervuld zijn; een dergelijk beroep heeft als werkelijk en rechtstreeks onderwerp een geschil over subjectieve rechten dat, krachtens de vroegere artt. 92 en 93 Gw., uitsluitend tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht behoort.~

- VREEMDELINGEN -

- BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN -

- RAAD VAN STATE -

Artt. 28 en 33

C.13.0178.N 20 maart 2014 AC nr. ...

De motivering van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, die afwijzend beschikt op een exceptie van onbevoegdheid, moet het Hof in staat stellen het bij artikel 33 Wet Raad van State aan het Hof opgedragen toezicht uit te oefenen (1). (1) Zie concl. O.M.

- RAAD VAN STATE -

Artt. 28 en 33, tweede lid

C.02.0624.N 10 juni 2005 AC nr. 330

Het middel dat een arrest van de Raad van State verwijt onregelmatig te zijn gemotiveerd is niet ontvankelijk indien artikel 33, Wet Raad van State niet is vermeld als geschonden wettelijke bepaling.

- CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen

Artt. 3, § 1, eerste lid, en 5

S.11.0041.N 18 juni 2012 AC nr. ...

Uit artikel 5 Wet Raad van State volgt dat de in artikel 3, §1, eerste lid, wet Raad van State bepaalde verplichting om buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid, de tekst van alle ontwerpen van reglementaire besluiten aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving te onderwerpen, niet geldt voor een ontwerp van koninklijk besluit tot algemeen verbindendverklaring van een collectieve arbeidsovereenkomst.

- RAAD VAN STATE -

- COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST -

Wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd bij KB 18 juli 1966

Art. 19

F.96.0068.F 27 maart 1997 AC nr. ...

Iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is; de door de betrokkene gebruikte taal is, in de zin van die bepaling, in de regel de taal waarin hij zich tot die plaatselijke dienst richt, en niet de taal waarin die dienst hem antwoordt.~

- TAALGEBRUIK - Bestuurszaken

Art. 24

C.05.0067.F 21 oktober 2005 AC nr. 531

Wanneer verweerder, een rechtspersoon, voor een burgerlijke of handelsrechtbank van eerste aanleg van het arrondissement Brussel vraagt dat de rechtspleging wordt voortgezet in de andere taal dan die van gedinginleidende akte, moet de rechter, om de kennis van de taal van de procedure te bepalen, de taal in aanmerking nemen die blijkt uit de werkelijke activiteit van de rechtspersoon (1). (1) Zie concl. in Pas., 2005, nr ...

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken

Art. 41, § 1

P.02.1402.F 27 november 2002 AC nr. 635

De vrijheidsberovende maatregel, op grond waarvan de vreemdeling is opgesloten en ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken is gesteld met het oog op zijn terugleiding naar de grens van een andere Staat, welke door de Minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde is genomen met toepassing van artikel 27, derde lid, Vreemdelingenwet, op grond dat die vreemdeling geen gevolg heeft gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, is geen verlenging van de eerdere, jegens hem genomen veiligheidsmaatregelen, maar een autonome titel van vrijheidsberoving, die de in artikel 29, vierde lid, van de voormelde wet, bedoelde termijn van vijf maanden doet lopen.

- VREEMDELINGEN -

Wanneer een vreemdeling, krachtens artikel 27, derde lid, Vreemdelingenwet, van zijn vrijheid wordt beroofd door een ministeriële beslissing, hij tegen die beslissing een hoger beroep voor een rechtscollege heeft ingesteld en in hoger beroep voor de kamer van inbeschuldigingstelling verschijnt, is de wettigheid van de beslissing van die kamer niet aangetast door de omstandigheid dat stukken van het administratief dossier die geen betrekking hebben op de vrijheidsberovende maatregel, waartegen dat hoger beroep is gericht en die niet voor hem waren bestemd, in een andere taal dan die van de rechtspleging zijn opgemaakt (1). (1) Zie Cass., 22 jan. 1997, A.R. P.96.1492.F, nr. 44 ; 24 maart 1999, A.R. P.99.0293.F, nr. 180.

- TAALGEBRUIK - Bestuurszaken

- VREEMDELINGEN -

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

P.99.0293.F 24 maart 1999 AC nr. ...

Wanneer een krachtens artikel 27, derde lid, Vreemdelingenwet, van zijn vrijheid beroofde vreemdeling beroep instelt en in hoger beroep voor de kamer van inbeschuldigingstelling verschijnt, wordt de wettigheid van haar beslissing niet aangetast door de omstandigheid dat stukken van het administratief dossier, die, enerzijds, niet voor die vreemdeling waren bestemd en, anderzijds, niets uitstaande hebben met de administratieve beslissingen die op hem betrekking hadden, in een andere taal dan de taal van de rechtspleging zijn gesteld.~

- TAALGEBRUIK - Bestuurszaken

- TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken

- VREEMDELINGEN -

P.98.1189.F 29 september 1998 AC nr. ...

De beslissing waarbij een vreemdeling van zijn vrijheid wordt benomen, is onwettig, wanneer zij door de afgevaardigde van de Minister van Binnenlandse Zaken in een andere nationale taal is opgemaakt dan die, waarvan de betrokkene gebruik heeft gemaakt.

- TAALGEBRUIK - Bestuurszaken

Art. 56, § 1, vierde lid

P.14.0429.F 3 december 2014 AC nr. 748

Uit het feit dat een besluit gevolgen kan hebben voor de toestand van de rechtzoekenden, kan niet worden afgeleid dat dit besluit de rechtzoekenden verplichtingen oplegt; aldus heeft een besluit dat betrekking heeft op de interne werking van een openbare dienst en dat geen dergelijke verplichtingen oplegt, geen openbaar nut dat de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad noodzakelijk maakt (1). (1) Cass. 10 juni 2010, AR F.09.0014.N, AC 2010, nr. 415.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

Hoewel een koninklijk besluit moet worden bekendgemaakt wanneer het ten aanzien van de overgrote meerderheid van de burgers verplichtingen doet ontstaan, mag van de bekendmaking worden afgezien wanneer het de overgrote meerderheid van de burgers niet aanbelangt en de bekendmaking ervan geen openbaar nut heeft.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen

F.09.0014.N 10 juni 2010 AC nr. 415

Een besluit dat de inwendige werking van een openbare dienst beoogt en geen plichten formuleert in hoofde van de rechtsonderhorigen, heeft geen openbaar nut zodat van de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad mag worden afgezien (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- TAALGEBRUIK - Bestuurszaken

S.07.0101.N 16 juni 2008 AC nr. 374

Een besluit van inwendige orde dat geen rechten of plichten formuleert in hoofde van de rechtsonderhorigen, is in beginsel geen besluit dat de meerderheid van de burgers aanbelangt in de zin van artikel 56, § 1, vierde lid, van het K.B. van 18 juli 1966; nu hieronder moet worden verstaan, een besluit dat een hele categorie van in dezelfde feitelijke omstandigheden verkerende burgers betreft (1). (1) Zie Cass., 19 mei 1987, AR nr 793, AC, 1986-1987, nr 552.

- WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen

Op grond van de vaststelling dat het huishoudelijk reglement maatregelen bevat met betrekking tot het minimum aantal vergaderingen per jaar, de diverse mogelijkheden om een punt op de agenda te plaatsen en de wijze van besluitvorming en oproeping van de raad van bestuur, mochten de appelrechters oordelen dat de regels van het huishoudelijk reglement niet de algemeenheid van de burgers raken aangezien zij geen verplichtingen naar derden creëren doch ten overvloede louter een goede en doelmatige werking van het interne bestuur beogen zodat het huishoudelijk reglement derhalve niet integraal in het Belgisch Staatsblad diende gepubliceerd te worden (1). (1) Zie Cass., 19 mei 1987, AR nr 793, AC, 1986-1987, nr 552.

- OPENBARE INSTELLING -

Artt. 13, § 1, en 58

C.04.0255.N 1 december 2005 AC nr. 639

In het Nederlands taalgebied dienen het dwangbevel inzake btw alsmede de essentiële gegevens waarop dit dwangbevel is gesteund, op straffe van nietigheid, in het Nederlands te worden gesteld.

- TAALGEBRUIK - Bestuurszaken

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 41 en 42

P.04.0519.F 5 mei 2004 AC nr. 238

De gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken verbieden niet dat een akte voorgedrukte vermeldingen in verschillende landstalen bevat.

- *TAALGEBRUIK - Bestuurszaken*

Zaïrees Wetboek van Arbeidsrecht

Art. 64, tweede tot vijfde lid

C.94.0210.F 13 mei 1996 AC nr. ...

Naar Zaïrees recht veronderstelt het beroep op de bij artikel 64, tweede tot vijfde lid, Wetboek van Arbeidsrecht bepaalde procedure in geval van ontslag om economische redenen dat de werkgever kan kiezen tussen verschillende werknemers uit de afgeschafte categorie van betrekkingen; die procedure hoeft derhalve niet te worden gevolgd wanneer de afgeschafte betrekking de enige van die categorie is in de instelling.~

- VREEMDE WET -

Artt. 4, h, en 152

C.94.0210.F 13 mei 1996 AC nr. ...

Volgens het Zaïrese recht maken de levensduurtecoëfficiënten deel uit van het loon in de zin van artikel 152 van het Wetboek van Arbeidsrecht betreffende de verjaring van de rechtsvorderingen tot betaling van het loon.~

- VREEMDE WET -

Zeewet

Art. 19

C.93.0293.N 16 juni 1995 AC nr. ...

In de regel verleent de retentie van een schip aan degene die het recht uitoefent geen voorrang op de hypotheekhouder op dat schip.~

- SCHIP, SCHEEPVAART -

- VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken

Art. 59

C.09.0615.F 25 oktober 2010 AC nr. 626

Een dagvaarding voor het gerecht zonder inschrijving van de zaak op de algemene rol, stuit de verjaring niet die van toepassing is op de overeenkomst die valt onder de wet op de binnenbevrachting (1). (1) Zie concl. O.M. in AC, 2010, nr. ...

- VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

- DAGVAARDING -

Art. 91, A, § 1

C.09.0208.N 7 januari 2011 AC nr. ...

Aan de regel dat de cognossementhouder zijn rechten uit het cognossement put, wordt geen afbreuk gedaan doordat wordt nagegaan wie het cognossement heeft uitgegeven (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

- SCHIP, SCHEEPVAART -

De derde-cognossementhouder kan met alle middelen van recht bewijzen wie de bevrachter of de uitgever van het cognossement was, indien zulks niet blijkt uit het cognossement; wanneer de identiteit van de vervoerder uit het cognossement blijkt, dient niet te worden onderzocht wie het cognossement heeft uitgegeven (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

- SCHIP, SCHEEPVAART -

C.09.0611.N 7 januari 2011 AC nr. ...

De derde-houder van het cognossement kan niet beschouwd worden als de rechtsopvolger van de inlader, maar ontleent zijn rechten tegen de zeevervoerder op zelfstandige en rechtstreekse wijze uit het cognossement (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer

De derde-houder van het cognossement kan niet beschouwd worden als de rechtsopvolger van de inlader, maar ontleent zijn rechten tegen de zeevervoerder op zelfstandige en rechtstreekse wijze uit het cognossement (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Artt. 1 en 271

C.07.0365.N 12 december 2008 AC nr. 724

Krachtens de artikelen 1 en 271 van de Zeewet, is het toepassingsgebied van die wet met betrekking tot aanvaringen beperkt tot aanvaringen tussen vaartuigen, gewoonlijk bestemd voor personen- of goederenvervoer, visserij, sleepvaart of enige andere winstgevende scheepvaartverrichting ter zee; het begrip winstgevende scheepvaartverrichting vereist dat een winstoogmerk aanwezig is in hoofde van de dienstverrichter, waarbij het niet noodzakelijk is, doch evenmin voldoende, dat de activiteit in kwestie winst oplevert (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Artt. 1, 270 en 271

C.07.0365.N 12 december 2008 AC nr. 724

Uit de artikelen 1 en 271 van de Zeewet samen gelezen blijkt dat het toepassingsgebied van die wet wordt beperkt tot vaartuigen,gewoonlijk gebruikt voor enige winstgevende scheepvaartverrichting; aldus dient artikel 270 van de Zeewet,dat betrekking heeft op rechtsvorderingen tot vergoeding van schade door aanvaringen,in die zin uitgelegd te worden dat het betrekking heeft op aanvaringen tussen schepen,zoals bepaald in die artikelen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

- SCHIP, SCHEEPVAART -

Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977

Art. 11, deel A, eerste lid, littera a)

F.10.0136.N 19 januari 2012 AC nr. ...

Wanneer de leverancier van goederen of dienstverrichtingen zijn cliënt uitstel van betaling toestaat, mits voldoening van interest, maar enkel tot op het ogenblik van de levering, vormen deze intercalaire interesten, in tegenstelling tot verwijlintresten, een onderdeel van de tegenprestatie voor de levering van goederen en diensten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 11.A.1 vóór de wijziging bij Richtlijn 24 juli 2006

F.08.0064.N 14 januari 2010 AC nr. 36

De maatstaf van heffing voor onder bezwarende titel verrichte goederenleveringen of diensten wordt gevormd door de daartoe door de belastingplichtige werkelijk ontvangen tegenprestatie welke in beginsel moet worden uitgedrukt in een som geld; deze tegenprestatie is dus de subjectieve waarde, dat wil zeggen de werkelijk ontvangen waarde, en niet een volgens objectieve maatstaven geschatte waarde; in de gevallen waarin het onmogelijk is de werkelijke waarde te bepalen, sluit de Zesde Richtlijn niet uit dat de normale waarde als maatstaf wordt gebruikt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 13, A, 1, i) en A, 2, a, eerste streepje

F.08.0010.N 14 januari 2010 AC nr. 35

Uit de bewoordingen van artikel 44, § 2, 4°, van het Btw-wetboek blijkt dat de wetgever noch impliciet, noch uitdrukkelijk, de vrijstelling inzake het verstrekken van onderwijs of beroepsopleiding door andere dan publiekrechtelijke lichamen, heeft voorbehouden aan organisaties die niet systematisch het maken van winst beogen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 13, B, b)

C.09.0285.F 4 juni 2010 AC nr. 395

Het nationaal gerecht moet rekening houden met alle omstandigheden waarin de litigieuze verrichting plaatsvindt om de kenmerken ervan te onderzoeken en te beoordelen of zij omschreven kan worden als een huur van onroerende goederen in de zin van artikel 13, B, b), van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag - en moet hij zodoende nagaan of de overeenkomsten, zoals zij zijn uitgevoerd, hoofdzakelijk bestaan in de passieve terbeschikkingstelling van ruimtes of oppervlakten van onroerende goederen tegen een vergoeding die verband houdt met het tijdsverloop, dan wel strekken tot het verrichten van een dienst die voor een andere kwalificatie in aanmerking komt (1). (1) Zie gedeelt. andersl. concl. van het O.M. in Pas., 2010, nr. ..., dat van mening was dat de tweede, door de verweerder tegen het eerste onderdeel van het eerste middel opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid gegrond was, in zoverre hij hierin aanvoerde dat voornoemd onderdeel feiten en recht vermengde en het Hof verzocht om de door het hof van beroep gedane uitlegging van de feiten te vervangen door die welke de eiseres hieraan gaf.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

Art. 13, B, sub b)

F.12.0005.F 6 juni 2013 AC nr. ...

Het arrest dat beslist dat verscheidene zustervennootschappen die afzonderlijk een overeenkomst hebben gesloten betreffende de bezitneming en het gebruik van dezelfde opslagruimtes en ateliers geen verhuur van onroerende goederen is die kan worden vrijgesteld op grond van artikel 13, B, b) van de Zesde Richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag of van artikel 44, §3, 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, aangezien zij geen uitsluitend recht hebben op de plaatsen omdat zij dezelfde plaatsen gebruiken en geen enkele overeenkomst naar de andere verwijst, is niet naar recht verantwoord, wanneer het arrest niet nagaat of het aan die zustervennootschappen toegestane gebruik uitsluitend is ten opzichte van de overige derden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2013, …

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 17

F.07.0082.F 18 juni 2009 AC nr. 419

Het hof van beroep verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de belastingplichtige niet het recht had de litigieuze belastingen af te trekken, wanneer het op het geschil de uitlegging toepast die het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft gegeven van artikel 17 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting, volgens welke, wanneer op grond van objectieve gegevens bewezen is dat een levering is gebeurd aan een belastingplichtige die wist of had moeten weten dat hij door zijn aankoop deelnam aan een btw-fraude, de nationale rechter die belastingplichtige het recht op aftrek moet weigeren, en oordeelt dat uit de gegevens die het ter beoordeling voorgelegd kreeg, volgt dat de belastingplichtige wist dat hij door zijn aankopen deelnam aan een door zijn leverancier opgezette frauduleuze verrichting (1). (1) 1 H.v.J., 6 juli 2006, gevoegde zaken C-439/04 en C-440/04, Kittel t/ Belgische Staat en Belgische Staat t/ Recolta Recycling; Cass., 7 okt. 2004, AR C.03.0144.F, AC, 2004, nr. 466 met concl. O.M. in Pas., 2004, nr. 466 en 22 maart 2007, AR C.02.0185.F, nr. 150.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

C.02.0185.F 22 maart 2007 AC nr. 150

In geval van een levering aan een belastingplichtige die niet wist en niet had kunnen weten dat de betrokken handeling deel uitmaakte van fraude door de verkoper, moet artikel 17 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zoals gewijzigd bij richtlijn 95/7/EG van de Raad van 10 april 1995, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een bepaling van nationaal recht volgens welke de nietigverklaring van de verkoopovereenkomst krachtens een bepaling van burgerlijk recht ingevolge welke deze overeenkomst absoluut nietig is wegens strijdigheid met de openbare orde op grond van een ongeoorloofde oorzaak aan de zijde van de verkoper, leidt tot het verlies van het recht op aftrek van de door deze belastingplichtige voldane belasting over de toegevoegde waarde. Niet relevant is in dit verband, of deze nietigheid het gevolg is van btw-fraude of van andere fraude. Daarentegen staat het aan de nationale rechter het recht op aftrek te weigeren indien aan de hand van objectieve elementen wordt vastgesteld dat de belastingplichtige wist of had moeten weten dat hij door zijn aankoop deelnam aan een transactie die onderdeel is van btw-fraude (1). (1) H.v.J., arrest C-439/04 en C-440/04 van 6 juli 2006; zie Cass., 7 okt. 2004, AR C.02.0185.F, en concl. O.M., www.cass.be; Cass., 7 okt. 2004, AR C.03.0144.F, nr 466 en concl. O.M. in Pas., 2004; Cass., 20 jan. 2005, AR C.01.0155.F, niet gepubliceerd; Cass., 9 sept. 2005, AR C.04.0003.F, niet gepubliceerd.

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 17, lid 2, sub a

F.10.0088.N 20 oktober 2011 AC nr. ...

De belastingplichtige die onder de oude B.T.W.-wetgeving bouwgronden heeft aangekocht en verkocht zonder toepassing van de B.T.W. dient als "gemengde belastingplichtige" zijn recht van aftrek van de B.T.W. verhoudingsgewijs te beperken; de omstandigheid dat die wetgeving strijdig werd bevonden met de Europese B.T.W.-reglementering en met ingang van 1 januari 2011 werd gewijzigd om ze in overeenstemming te brengen met Europese reglementering, heeft niet tot gevolg dat de verkoper voor de periode vóór de inwerkingtreding van de wijzigende wet het recht krijgt op integrale aftrek van de voorbelasting, daar dit de neutraliteit van de B.T.W.-heffing zou verstoren.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 28quater, A, sub a, eerste lid

F.10.0063.N 20 oktober 2011 AC nr. ...

De in het koninklijk besluit nr. 52 bepaalde voorschriften om vrijstelling van B.T.W. te kunnen verkrijgen voor intracommunautaire leveringen van goederen, dragen bij aan de voorkoming van belastingfraude, de bepaling van de juiste belastingheffing en de correcte en eenvoudige toepassing van de vrijstellingsgronden; zij reiken niet verder dan voor die doelstellingen noodzakelijk is.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Art. 9, § 2, c), eerste streepje

F.12.0102.F 25 oktober 2013 AC nr. ...

De beslissing van het arrest om de artikelen 9, §2, c), eerste streepje, van de zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag en 21, §3, 4°, a), van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde niet toe te passen op de litigieuze dienstverrichtingen wordt niet naar recht verantwoord met de overwegingen dat de piloot die aan wedstrijden deelneemt een inschrijvingsrecht aan de organisator – en niet andersom – betaalt, zodat de diensten, die worden gefactureerd aan de piloot die in de zin van het btw-wetboek, geen dienstverrichting aan de organisator verstrekt, en evenmin bij ontstentenis van een overeenkomst onder bezwarende titel, een dienstverrichting aan het publiek dat het evenement bijwoont, geen bestanddeel vormen van de prijs van de totale dienstverrichting die de eindgebruiker aan de wedstrijdorganisator betaalt" en dat "de kwestieuze verrichtingen niet worden verrekend in de totale dienstverrichting die de eindgebruiker van de sportieve activiteit betaalt, zodat de samengestelde dienstverrichting, gelet op de doelstelling van voornoemd artikel 9, §2, c), eerste streepje, dat ook betrekking heeft op sportieve activiteiten, niet kan worden aangemerkt als samenhangend met de sportwedstrijden die op verschillende circuits plaatsvinden (1). (1) Gelijkluidende schriftelijke conclusie O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 17, 18 en 22

F.13.0095.N 19 juni 2014 AC nr. ...

Het neutraliteitsbeginsel inzake de btw, zoals neergelegd in de artikelen 17, 18 en 22 van de Zesde richtlijn, verzet er zich niet tegen dat in een geval waarin de belastingplichtige heeft deelgenomen aan btw-fraude waarbij een intracommunautaire levering en vervolgens verwerving werden geveinsd daar waar het in werkelijkheid ging om een binnenlandse levering en dit om de voorfinanciering van de btw te ontlopen, aan de belastingplichtige het recht op aftrek van de btw betaald over de fictieve intracommunautaire verwerving wordt ontzegd zonder dat de over dezelfde verwerving afgedragen btw dient te worden terugbetaald, ook al bestaat er geen gevaar voor verlies van belastinginkomsten omdat, na ontdekking van de fraude, de verkoper de btw over de binnenlandse levering heeft voldaan.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 17.1 en 2, a), b) en c), en 17.5, eerste lid

F.11.0067.N 21 december 2012 AC nr. ...

De aftrek van BTW op grond van het bestemmingsbeginsel is enkel mogelijk voor zover de belastingplichtige de door hem ontvangen goederen en diensten gebruikt voor het verrichten van belaste handelingen en dat, indien hij een gebouw opricht en bij een latere verkoop de naakte eigendom voor zichzelf voorbehoudt, hij slechts recht op aftrek heeft voor het gedeelte van de btw, dat evenredig is aan het bedrag van de handelingen waarvoor recht op aftrek bestaat (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Artt. 22, § 8, en 28quater, A, b)

F.08.0009.F 25 september 2009 AC nr. 527

Het bestreden arrest is niet naar recht verantwoord, wanneer het weigert om een belastingplichtige vrij te stellen van de belasting over de toegevoegde waarde, op grond dat de administratie, op het tijdstip van de controle die aanleiding gaf tot het proces-verbaal en tot de litigieuze dwangsom, niet in het bezit was van een geheel van stukken waaruit bleek dat de belastingplichtige kon worden vrijgesteld van belasting op de litigieuze verkopen, aangezien hij pas heel wat later het initiatief heeft genomen om die bewijzen te verzamelen en deze aan de administratie te overhandigen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei

Artt. 6, § 2, eerste lid, a) en 13, B, b)

F.07.0025.F 7 april 2011 AC nr. ...

- PREJUDICIEEL GESCHIL -

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

- EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen

Bijlage H, categorie 7, eerste alinea

F.12.0203.N 20 maart 2014 AC nr. ...

Categorie 7, eerste alinea, van bijlage H bij de Zesde richtlijn (thans bijlage III van richtlijn 2006/112/EG) waarop verlaagde BTW-tarieven mogen worden toegepast, betreft het verlenen van toegang tot verschillende daarin genoemde evenementen op het gebied van cultuur en vermaak (1). (1) Zie concl. OM.

- BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE -

Zevende Aanvullend Protocol EVRM

Art. 2

P.12.1784.N 5 november 2013 AC nr. ...

Uit de enkele omstandigheid dat een vonnis de beslissing van de eerste rechter vernietigt, de zaak tot zich trekt en erover zelf uitspraak doet bij wege van een nieuwe beslissing, kan geen schending van artikel 14.5 IVBPR en artikel 2 Zevende Aanvullend Protocol EVRM, noch een miskenning van het recht van verdediging worden afgeleid (1). (1) Zie: Cass. 7 mei 2003, AR P.03.0122.F, AC 2003, nr. 276; Cass. 2 sept. 2003, AR P.01.0980.N, AC 2003, nr. 408; Cass. 3 sept. 2013, AR P.12.1645.N, AC 2013, nr. 416.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

Art. 4.1

P.13.1747.N 24 juni 2014 AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar of de feiten die het voorwerp uitmaken van de vervolgingen identiek of substantieel dezelfde zijn; het Hof gaat evenwel na of de rechter uit de vastgestelde feiten geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass. 20 mei 2014, AR P.13.0026.N, AC 2014, nr....

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

P.13.0026.N 20 mei 2014 AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar of de feiten voorwerp van een tweede strafvervolging identiek of substantieel dezelfde zijn als die welke voorwerp waren van een eerste strafvervolging die met een onherroepelijke beslissing van vrijspraak of veroordeling is beëindigd.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

P.13.1409.N 25 februari 2014 AC nr. ...

Artikel 14.7 IVBPR en artikel 4.1 Zevende aanvullende Protocol EVRM, noch het algemene rechtsbeginsel “non bis in idem” dat dezelfde draagwijdte heeft, beletten een strafvervolging en een veroordeling na een tuchtprocedure waarin een einduitspraak is gewezen, wanneer die tuchtprocedure niet de kenmerken van een strafvervolging vertoont; de omstandigheid dat de opgelegde tuchtstraf, in voorkomend geval, als een straf moet worden beschouwd in de zin van artikel 6 EVRM, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie Cass. 24 nov. 2009, AR P.09.0965.N, AC 2009, nr. 692.

- RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei

- STRAF - Allerlei

- RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht

- RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) -